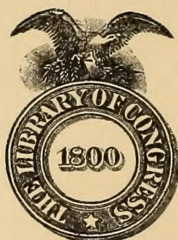

THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

GRÆCUM LEXICON
MANUALE,

PRIMUM A

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM:

MOX ASSIDUO LABORE

SAM. PATRICII,

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM:

POSTREMO

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

ATQUE ITERUM

RECENSITUM ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE PARTE AUCTUM

A

T. MORELL, S. T. P.

THESAURI GRÆCÆ POESEΩΣ AUTORE.

ET DENIQUE NUNC PRODEAT, PRIORIBUS LONGE EMENDATIUS, ET IN MULTIS LOCIS INSTAURATUM ET EMENDATUM

A

T. TAYLOR.

LONDINI:

Excuderunt WILKS ET TAYLOR,

IMPENSIS J. JOHNSON, F. ET C. RIVINGTON, G. ET J. ROBINSON, GINGER ET FILII, R. BALDWIN, W. LOWNDES, W. OTRIDGE ET FILII, G. WILKIE, W. LEPARD, W. J. ET J. RICHARDSON, T. PAYNE, R. FAULDER, J. SCATCHERD, F. WINGRAVE, J. MATHEWS, R. LEA, J. NUNN, J. DEIGHTON, LACKINGTON ET SOC. T. KAY, C. LAW, LONGMAN ET REES, CADELL ET DAVIES, POTE ET WILLIAMS, T. HURST, J. MAWMAN, ET PAYNE ET MACKINLAY.

1803.

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI,

EPISCOPI DE OSNABURG,

NOVA HÆC LEXICI HEDERICIANI EDITIO

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

M. BENJ. HEDERICI

PRÆFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quod juventuti bonarum artium ſtudioſæ commodare ſategi. Græcum, ut vides, illud eſt, et, velut in priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas ferè occupatas habênt, dilucidare pro viribus ſum annixus: ita hôc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quæ Linguæ Græcæ cum præſtantia ſit, tum utilitas, atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus: attamen Lexicon, quo illa contineantur, ſatiſque idoneum Scholis, adhuc deeſſe experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſuâ uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, quâ laborant, ſæpius deſtituunt paulo ſeriùs literis Græcis operaturos, vel ordinis implicatione linguæ adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus præpediti, non ſine indignatione ac tædio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singula igitur illa, quantum quidem fieri potuit, amoliturus, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primæ, quæ ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam inſerere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omninò putavi. Certè, quæ ex ingenti Henrici Stephani Theſauro, volumine ſatis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hîc etiam ſuppeditavi. Quinimmo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suidâ, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis, non parum earumdem hinc inde adauxi. Haſce quoque pro eâ, quâ differunt varietate, ſuis ferè diſtinxi numeris, et ſic clariùs ordinatiùſque, ſpero, ſe oblaturas cuique; eodemque ferè modo quo Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatæ primigeniis, compoſitæ ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque prædicent bene multi; ſed non æque tamen intricatus hic alter eſt, longeque faciliùs linguæ nondum ſatis peritis Vocabula, quæ inquirunt ipſi, ſuggerit. Et, ſi omninò ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem, momenti maximi eſt noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui id ordinis naturalis laudem, atque virtutem fermè præcipuam, habere ſolent.

Quemadmodum autem hæc primæ Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticæ, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammaticè, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quæ difficultatibus ſuis, ſive à Dialecto aliquâ, ſive aliunde ſubortis, ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certè eadem hæc opera, quæ liberaliùs paulo à Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus ferè ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviæ potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eò quod hæc à penitiori Grammatices ſtudio avocet, ad quod potiſſimum ſolidior linguæ cognitio redit: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium à labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiæ ſuæ, vel etiam, quod ſæpius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguæ pulcherrimæ ſtudium planè abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, hâc etiam in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex appendice Scapulæ Lexico ſubnexâ, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque id genus operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed locupletavi quoque paſſim ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Græcorum excerptis; Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, in Hortulo Græco ex omni-

 bus

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis verè aureis atque ad perdiſcendam Græcam linguam accommodatiſſimis. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiæ videri poſſem, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmanſum vero ipſum atque hoc tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quæ Syntheticæ titulum præfert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Græco, eoque proſaico, reddere collibet; adjutuſque à Scriptoribus laudatiſſimus, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliiſque, hîc quoque eum Vocum, Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſuggeſſi; qui, niſi me omnia fallant, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abundè ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quædam adhuc deſideres, ea tamen forſitan hæc erunt, quæ omiſſa facilè pati, vel ex iis etiam, quæ allata ſunt, compenſare non incommodè poteris. Ita quippe ſæpius Nomina illa à Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quæ ſunt hujus generis alia, fruſtra hîc quæſiveris. Præterquam enim quod magna eorum pars ipſâ civitate Latinâ deficitur, adeoque ſoli formationis innititur Analogiæ, certe, ſi Græcè eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, à quibus deſcendunt, tutò enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius επισωρευοντα, *Admodulatricem*, προσαδουσαν, et *Accumulationem*, quæ ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, το επισωρευειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſuâ etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo hæc talia à Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operæ chartæque tanto juſtius eorum me omiſſione perperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus impleat, nomenque ſuum excedat. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quòd ipſa quoque facile Græcè efferri poſſunt, quippe ex Grammaticâ conſtet, quæ literarum utriuſque linguæ natura ſit atque cognatio. At vero, quòd in Prima præcipuè Parte nec auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hæ ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem æſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus planè defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maximè ipſe ſuppetiviſſem, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando, auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtinctè copioſèque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel planè à Grammaticâ non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facilè concedo, quum Græcè ſcripturus utique non ſolum de Vocis, quâ uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, quâ gaudet, eâdem ratione certus eſſe debet. Quare id etiam mihi quam maximè commendatum habui, ut ne facilè in Tertiâ hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non abeat adjunctum. Quòd ſi tamen vel hîc etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem præſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo à me neglectus eſt, quòd Regulas ille notiſſimas atque adeo Græcæ etiam Linguæ cum Latinâ communes ſequatur.

Atque hæc ferè ea ſunt, *Lector benevole*, quæ te ſcire, è re tuâ, immo et meâ, eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quæ in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum à Labbeo edita.
Ph. Philoxenus, Gloſſographorum facilè princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Græci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym. vel *E. M.* Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suicer. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum è contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quæ alibi non facilè ſunt obviæ.

EX PRÆFATIONE

JO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguæ Græcæ vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis ætas utitur. Eorum duo maximè impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſæpenumero vel prorſus alienæ verbis tribuuntur, vel parum accuratè diſtinctèque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque ineptè Latinis vocabilis exprimuntur Græca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Hoc fit maximè, et hanc ob cauſſam, quòd interpretatio nimis etymologiæ rationibus accommodetur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex præpoſitione unâ pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur; item ex ευ, φιλος, aliiſque. Talibus igitur erroribus, vitiis, ineptiiſque plena ſint Lexica vulgaria, quæ ſunt in tironum manibus.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Græci, quod nunc maximè verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, recenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et tædii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortus inde apud tirones noxis, ſæpe doluiſſem, iiſque tollendis, omninòque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. *Non is ego ſum*, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, et hac viâ ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laborioſum, at Græcè doctum, et ad tale Lexicon ritè conficiendum ſatis à lectione Græcorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, è Scapulâ aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat: attamen tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe è lectione ipſorum ſcriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis è Scapulâ in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne aſſecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed hæc apud illum quærenda mitto*]. Jam incredibile dictu eſt, quàm ſæpe, quàm abſurdè interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφι, εκ, συν, κατα, ὑπο, παρὰ, περὶ, προ, &c. exprimens has præpoſitiones è vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλοτμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφρασει; ſed id ineptius vertitur in Scapulæ Lexico *ſection's amans*, *inciſione gaudens*, ſequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compoſitis Pœtarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes πολυσημων parum rectè digerentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque ſignificatio, itemque temporum ſignificatio diverſa, cum v. gr. præſens activam, aor. 2. neutram vim habeat; quod hodie in Lexicis ferri non poteſt, quamvis ſit ad accuratam linguæ Græcæ ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero hæc et alia omnia correcta ſperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholæ Carthuſianæ apud Londinenſis Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiæ laudem apud ſuos (vid. Scott. præf. ad Append. Steph.) etiamque apud exteros tulit: præſertim qui in præfatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, vivatque in inſulâ eâ, quæ ſibi Græcarum literarum principatum vindicare videtur, et in quâ Græcè doctiſſimi homines pænè naſci

* In Præf. ad Plutarch. Briani.

videantur;

videantur; adeo maturè ibi omnes Græcos ſcriptores vel difficillimos intelligi et emendari poſſe. Sed omnia alia deprehendi, intellexique Patricium Britannum non plus in Græcis potuiſſe Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia ſanctiſſimè conſervata ſunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremuſque, ſi quid parum vel rectè, vel accuratè, vel perſpicuè ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta eſt à ratione ipſâ talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, ſeparatim commodè explicare non poſſunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi ſolent. Tum in verbis, quæ Grammatici propriè dicunt, operam dedimus, primùm ut activa et media, etiam tempora interdum, ex uſu optimorum ſcriptorum, diſtingueremus, deinde ut ſignificationes in *πολυσημοις* digereremus diligentiùs, et, quoad fieri poſſet, à propriâ et primâ ſignificatione quomodo ceteræ ducerentur, ipſo ordine indicaremus, v. gr. *σμυχω, τυφω, πομπευω, πυργος, σηκος, τιθημι, ὑβρις, δημιουργος, προτεινω.* Auximus etiam priorem ſignificationum numerum è noſtris aliorumque obſervatis, qui veteres ſcriptores Græcos illuſtraverunt. Sed maximè in hac parte ſic laboravimus, ut accuratè exponeremus verba è præpoſitionibus compoſita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum ſtultitia accuſanda eſt, tribuentium interdum præpoſitionibus aliquam vim, ubi ex uſu loquendi veterum nullam habent, aut ita exprimentium, ſcilicet è vulgatiſſimâ cujuſque ſignificatione, ut nemo intelligere poſſit. Nos in omnibus uſum ſecuti ſumus comparandis, ubi non ſtatim vera ſignificatio ſuccurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et ſubinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare præpoſitionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid ſignificationis. Quædam tamen, ſed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura ſequenda eſſet, quod nullum exemplum veteris ſcriptoris vel ipſi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus ſi forte aberravimus, nobis ut ignoſcatur, rogamus. Atque pari ratione uſi ſumus in aliis compoſitorum generibus, ut è *φιλος, χαιρω,* &c. ut facilè quivis intelliget, qui vel in his, quæ exempli cauſsâ poſuimus, noſtra cum ſuperioribus velit comparare. Denique ipſis verbis locupletare hoc Lexicon ſtuduimus, &c.

Et hæc ferè ſunt, quæ in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari à tironibus poſſet. Unum reſtat de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, planè autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſuâ ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut *ευποιεω* eſſe, ex *ευ* et *ποιεω*, *ευπασχω*, ex *ευ* et *πασχω*, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novæ ſignificationes acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit hæc editio ſuperiori. Atque etiam in alterâ parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quæ quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens ipſe ſuâ ſponte adſequi poſſit, poni non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam id quod uſo didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, ut ſunt plerique, libenter abutuntur iſtâ ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones præparationem, quam vocant, ſi in tali libello quærant ſingula verba, et inde deſcripta recitent à magiſtris interrogati: quâ ſtultitiâ committunt, ut nunquam rectè percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipſiæ a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

(*Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, planè ſublatam voluit Cl. Erneſtus, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe: ſed et hanc etiam, tironum gratiâ, quibus non poteſt eſſe non neceſſaria,* (*ſaltem ut in optimâ olim ſcholâ mihi viſum fuit*) *haud minus auctam ac locupletatam dedi.*) T. M.

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS PRIMA.

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci quæ Ἄλφα dicitur, et nomen adepta eſt ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis ſignificans *unum*, et cum lineola inferne poſita α *mille*; (3) in Apocalypſi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior eſt.

A, in compoſitione eſt (1) ϛερητικὸν, *privativum*, ut ex α et βέβαιος, *ſtabilis*, fit ἀβέβαιος, *inſtabilis*: cum ν interjecto, (ſi vocabulum cui α præfigitur, à vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τῳ ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος ἄοζος, ἄυλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἡδὺς, ἀηδὺς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνωμὴ, ἀγνωμων. Tale eſt et α quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α et φυη, ἀμαθὴς, *indoctus* vel parum doctus, ab α et μανθάνω; pro δυς etiam, ut ἄβατος, acceſſu difficilis: interdum etiam κακὸν ſignificat, ut ἀκερδὴς, ἄεθλος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intenſivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀϛεγὴς, i. e. πολυϛεγης, ap. *Apoll.* αχανὴς in immenſum hians. *Heſ.* (3) Ἀθροιϛικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; et vicinâ ſignificatione pro ἅμα vel ὁμȣ̃, ut ἀδελφος, ἄκοιτις, ἄλοχος, &c. (4) Πλεοναϛικὸν, *abundans*, *ſupervacaneum*, ut ἄϛαχυς, ἀϛεροπὴ, ἀάσχετος, &c.

Ἆ, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis: Ἇ, ἆ, vel ἆ, ἆ, Ha, ha, ridentis.

Ἆ, Ah! Oh! Oh! Ἆ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

Ἁ, nominat. ſing. f. g. articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, à maſculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. ſing. f. g. artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Ἃ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejuſd.

Ἀάατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, (gen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ά ὑπερςερετικὸν. *Euſtath.* ſc. Ab α priv. et ἄατος, *innoxius*.) (2.) innoxius. Ab α priv. et ἄτη (vel ἀατη) noxa. (vid. Theſ. Gr. P. et *Dawes*. p. 381.)

Ἀαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priv. et ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, (pro ἧδε, *Schrev.*) *moleſtus fuit*. 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, non placere, ingratum eſſe. (Ab α priv. et ἁδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp; etiam (2) turbare, moleſtiâ afficere; (3) injuriâ affici, lædi. *Ern.* (4) inopiâ laborare; cibo abſtinere, *Heſ. Suid.* Ex α int. et ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδεῖν, ex α priv. et ἡδὺς, *jucundus*, (fit ab ἀαδα, *Laconice* pro ἐνδεία. *Steph.*)

ἈΆΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαξω, f. lædo, violo. *Dawes*, p. 183.)

Ἀάθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incoruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. et Ἀθικτος, *intactus*.

ἈΆΜΙΝΣ, θος, ἡ, inſtrumentum quoddam aucupatorium; venabulum.

Ἀανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. et (ανω poet. pro) ἀνύω. (ab ἄνη *effectio operis*. At ἄανης, ὁ, ἡ, Qui efficere nil poteſt. *Ern.*)

Ἀάομαι, lædo. *Hom Il.* 9, 116, hinc ἀᾶται.

Ἄαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom Il.* 1, 567. (2) inacceſſus; Ex α priv. et ἅπτομαι, *tango*. (3) illæſus, lædi neſcius. Ex α int. vel (4) qui valdè poteſt lædere. Ex α priv. et ἅπτω vel ἰάπτω.

Ἄασα, *læſi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἆσα.

Ἀασάμην, a. 1. ind. med. *per Dialyſ.* pro ἠσάμην, ab ἄω. (vel ἀτω. Verbum fictitium et abnorme, Cl. ad Il. 1. 116. ſed vid. *Dawes*, p. 180.)

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α, et ἀτάω, (*al.* αω ἀάω *Ern.*) Idem.

Ἀασμὸς, ȣ, ὁ, halitûs calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθην, *offenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab αω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præf. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) inſuperabilis. Ex α pleon. et ἄσχετος. idem.

Ἄαται, 3. ſing. præſ. in paſſ. ἀαμαι (act. ἄημι.)

Ἄατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innoxius. Ab α priv. (2) valdè noxius. Ab α int. et ἄτη, *noxa*. (3) inſatiabilis ab α priv. et ἆσαι, *ſatiaſſe*.

Ἀάτω, f. άσω, noceo, lædo. Ex α pleon. et ἄτω.

Ἄβαζ;ς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. et βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω, præclarè agere.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. et βάθος, *profunditas*.

Ἆβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη.

Ἀβακέω, f. ήσω, ſileo, ſc. ob ignorantiam; (2) ignoro, neſcio. Unde

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mutus; (2) ſtultus.

Ἀβακέως, *adv.* placidè, quietè. Ab

Ἀβακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. et βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus ſum.

Ἀβάκιον, ȣ, τὸ, abaculus, &c. Dim. ab ἄβαξ. q. v.

Ἀβακίσκος, ȣ, ὁ, teſſella pavimenti, vel operis muſivi. ab eod.

Ἀβάκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus à Baccho i. e. triſtis; Bacchi numinis expers, aut male bacchans. (vino carens, vid. Theſ. Gr. P.) Ab α priv. et βακχεύω: ſed et *valdè bacchans*, ab α int. explicari poſſe ait Schol. ad *Eur. Or.* 119.

ἈΒΑ'ΛΕ, *adv.* (antep. product.) utinam; *Heſ.* (2) heu, phy! Ep.

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, acc. ἄβακα, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, ſc. menſa, cui vaſa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἀβακὴς. *Euſtath.*

Ἀβάπτιϛον, ȣ, τὸ, terebella, inſtrumentum medicorum. Ex α priv. et βαπτίζω.

Ἀβάπτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immerſabilis, qui mergi non poteſt; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iiſd.

Ἄβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non eſt. Ex α priv. et βάπτω, *tingo*.

ἌΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non oneroſus. *Met.* non moleſtus. Ex α priv. et βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, εως, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. et βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non eſt navis.

Ἄβας, *pubis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβᾶσαι, *præclare egiſſe*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, non examinatus, non ſpectatus, non tortus. *Heſ.* (2) expers doloris. Ex α priv. et βασανίζω.

Ἀβασανίϛως, *adv.* temere, re non examinatâ.

Ἀβασίλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rege carens, regi non ſubditus. Ex α priv. et βασιλεύω.

Ἀβάσκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiâ vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex α priv. et βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ȣ, τὸ, faſcini amuletum. Ex iiſd.

Ἀβάσκαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiâ carens, ab invidiâ tutus. Gl. V. infaſcinabilis. Ex iiſd.

Ἀβασκάντως, *adv.* citra invidiam. Gl. V. ſine faſcino, infaſcinatâ, præfiſcinè.

Ἀβασκάνως. idem.

ʼΑβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. et βαστάζω, *porto.*

ʼΑΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, adytum. Ab

ʼΆβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus. (4) παρθένου ἀβάτου: sic et ἵππους ἀβάτους. sc. quæ non conscenduntur. *Lucian.* Ex α priv. et βαίνω. Hinc

ʼΑβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

ʼΆβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. Ex βάπτω.

ʼΑΒΒΑ΄, pater. Nomen Syr. indecl.

ʼΆββαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel ἀνέβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

ʼΑβδέλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exsecrabilis.

ʼΑβέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

ʼΑβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. instabilitas. Ab iisd.

ʼΑβεβαίως, *adv.* inconstanter.

ʼΑβέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco, quem non fas est adire.

ʼΑβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel ʼΑβελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀβέλτερος.

ʼΑβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, verbum comicum, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, et κόκκυξ, *cuculus.*

ʼΑβέλτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. V. stolidus.

ʼΑβέρβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, inanis, vel idem quod ʼΑβύρβηλος. Hes. Suid.

ʼΑβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus, sine violentiâ. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α priv. et βιάζω, *cogo.*

ʼΑβιάστως, *adv.* sine violentia, libere, non coacte. A præc.

ʼΆβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetit victus. *Hom. Il.* 13, 6. Ex α priv. et βίος, i. e. βίοτος, *victus.* (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. et βίος, *vita.* (4) Inermis. Ex α priv. et βιὸς, *arcus.* (5) valdè robustus. Ex α int. et βία, *vis.* (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

ʼΑβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus, ἀβίωτον et ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

ʼΑβιώτως, *adv.* cum tædio vitæ.

ʼΑβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀβλαβής.

ʼΑβλαβέως, et ʼΑβλαβῶς, *adv.* innoxiè, *pass.* citra noxam, illæsè. Ab

ʼΑβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α priv. et βλάπτω.

ʼΆβλαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, noxæ expers; (innocuus. Ex iisd.

ʼΑβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Ex α priv. et βλαστέω, seu βλαστάνω.

ʼΑβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iisd.

ʼΆβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ex iisdem.

ʼΑβλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, audaciâ carens, imbellis, iners. Ex α priv. et βλεμεαίνω, a βλέμμα. *Eustath.* (vid. Thes. Gr. P.) Hinc

ʼΑβλεμέως, *adv.* imbeciliter, ignavè, *al.* negligenter. Sed et pro ἀμελέως, E. M. *Suid.* ab ἀμελής. q. v.

ʼΑβλεπὴς, έος, ου, ὁ καὶ ἡ, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α priv. et βλέπω, *video.*

ʼΑβλεπτέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

ʼΑβλέπτημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

ʼΑβλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia.

ʼΑβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, *Hom Il.* 4, 117. (malè jactus, E. M.) Ex α priv. et βάλλω, *jacio.*

ʼΆβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iisd.

ʼΆβληχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, al. ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis.*

ʼΑβλίμαστος, ὁ καὶ ἡ, (ἀβλίσμος, vulgo,) intactus. Ab α priv. et βλιμάζω, *tango.*

ʼΑβλόει, *sacrifica*, 2. sing. præs. imper. act. *contractè* pro ἀβλόεε, à verbo ἀβλόεω.

ʼΑβοητὶ, *adv.* sine clamore, sine pugnâ. Ab α priv. et βοὴ.

ʼΑβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. et βοηθέω, *auxilior.*

ʼΑβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

ʼΑβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, à verbo ἀβολέω, *occurro.*

ʼΆβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. et βάλλω, *jacio.*

ʼΆβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. et βόσκω, *pasco.*

ʼΑβουκόλητος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, (vid. Thes. Gr. P.) fastidiosus, repudiandus, *Ern.* Ex α priv. et βουκολέω, *demulceo.*

ʼΑβουλεὶ, *adv.* inconsultè, temerè.

ʼΑβουλεύτως, *adv.* inconsultò, sine deliberatione. Ex α priv. et βουλεύω, *consulto.*

ʼΑβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. et βουλή.

ʼΑβουλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α priv. et βούλομαι, vel βουλή.

ʼΑβουλησία, ας, ἡ, nolentia. Ex α priv. et βούλομαι. Potius ex ἀβουλέω. Et hinc

ʼΑβούλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

ʼΑβουλήτως, *adv.* involuntariè, præter voluntatem; (2) fortuitò.

ʼΑβουλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. et βουλή.

ʼΆβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilii expers; (2) stultus, Gl. V. incogitans, inconsultus. id. quod δύσβουλος. *Soph.*—vel κακόβουλος. *Thucyd.*

ʼΑβουλότατα, *adv.* Inconsultissimè, inconsideratissimè. *Herodot.*

ʼΑβούλως, *adv.* temere, imperitè, malè, inconsultè, sine ratione. Ab ἄβουλος.

ʼΑβούτεω, gen. sing. *Ion.* pro ἀβούτου, ab

ʼΑβούτης, ου, ὁ, bobus carens. Ex α et βοῦς, *bos*, *al.* egenus. Ex α priv. et βοτὸν, *pecus.* E. M.

ʼΑΒΡΑ, vel ʼΆβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

ʼΑβράκησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβράκησαν, ab ἀβρακέω.

ʼΆβραχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤβραχε, ab ἀβράχω, *sono.*

ʼΆβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. et βρέχω.

ʼΑβρίζομαι, delicato cultu utor, delicatè me orno. Ab ἀβρός.

ʼΑβρίζω, f. ίξω, mox à cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. et βρίζω.

ʼΑβριθὴς, έος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sine pondere, levis. Ex α priv. et βρίθω, *sum gravis.*

ʼΑβρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀβρίζω. Unde

ʼΆβρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens.

ʼΑβροβάτης, ου, ὁ, molli incessu utens. Ex βαίνω.

ʼΑβρόβιος, ὁ καὶ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus, ἀβροβίων ʼΑράβων γένος, *Dionys.* 968.

ʼΑβρογόος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles gemitus edens.

ʼΑβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem et delicatam ago. Ex ἀβρὸς et δίαιτα.

ʼΑβροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, molliter et delicatè vivens. Gl. V. ἀβροδίαιτον, delicatum.

ʼΑβροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delicatè vestitus. Ex ἀβρὸς et εἷμα, *vestis.*

ʼΑβρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles et delicatos fructus ferens.

ʼΑβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli comâ sum; (3) deliciosus sum. Ex κόμη.

ʼΑβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ου, ὁ, qui molli et delicatâ comâ est. Ex iisd.

ʼΑβρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Suid.*

ʼΑβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

ʼΑβρόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abstinens à vino, abstemius.

ʼΆβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Hom Il.* 13. 41. Ex α int. et βρόμος, *strepitus.*

ʼΑβρόπηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, molli et subtili stamine contextus. Ex ἀβρὸς, et πήνη, *Ern.* πῆνος, tela. *Hes.*

ʼΑβρόπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, molli et opulento ornatu condecoratus.

ʼΑβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

ʼΑβροσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἀβρὸς, et στάζω, *stillo.*

ʼΑβροσύνη, ης, ἡ. mollities, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἀβρός.

ʼΑβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox.*

ʼΑβροτέω, nocte occurro; (2) pecco. Ab eod.

ʼΑΒΡΟ΄ΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, (*Hom. Il.* 14. 78.) Quasi ex α priv. et βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent et nox illis quasi favet.

ʼΑβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

ʼΑβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἀβρός.

ʼΑβρότιμος, ὁ καὶ ἡ, delicatus, pretiosus. Ex ἀβρὸς et τιμὴ, *decus, pretium.*

ʼΑβροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

ʼΑβροτονίτης, ου, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ʼΑΒΡΟ΄ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Ang.* Southernwood.

ʼΆβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—Sensu non præditus, *Suid.*—inhumanus. *Hes.*

ʼΑβροχαίτης, ου, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenerâ et molli comâ est. Ex ἀβρὸς, et χαίτη.

ʼΑβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

ʼΆβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. et βρέχω, *madefacio.*

ʼΑβροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, molli tunicâ indutus.

ʼΑβρόχως, *adv.* sine pluvia.

ʼΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora. (f. ab. ἀβρός, *Steph.*)

ʼΑβρύνω, ἀβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἀβρός.

ʼΆβρωμος, ὁ καὶ ἡ, sine fætore, sine salsugine.

ʼΑβρῶς, *adv.* molliter, delicatè.

ʼΑβρῶς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ʼΆβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus. Gl. V. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. et βρώσκω, *voro, edo.*

ʼΑΒΥ΄ΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid. ἀβύρβητον, E. M.

ʼΆβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ʼΆβυσσος, *adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed et substantivè

ʼΆβυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) in sacris, gehenna, infernus; (3) *Trop.* adfluentia rerum. Ex α priv. et βυσσὸς, *Ion.* pro. βυθός.

ʼΑγάασθαι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἄγαμαι.

ʼΑγάγας, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, et hoc *Att.* pro ἀγὼν, ab ἄγω.

ʼΑγαγεῖν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, et hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

ʼΑγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

ʼΑγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

ʼΑγαγῶ, *ducam.* f. 2. *Att.* pro ἀγῶ.

ʼΑγάζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Steph.* Ex ἄγαν, et ζῆλος.

ʼΑγάζομαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. ʼΑγάζομαι σου τὸ φρόνημα, σὲ τοῦ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

ʼΑγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, et ἀρχὴ *principium.*

ʼΑγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν.

ʼΑγαθίζομαι. bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

ʼΑγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) rectè et cum virtute factus. Ab eod.

ʼΑΓΑΘΙ΄Σ, ίδος, ἡ. glomus.

ʼΑγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et ʼΑγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

ʼΑγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

ʼΑγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iisd.

ʼΑγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio, sive voluntas, adfectus eligendi bona. *Suid.* Ex θέλω.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) profum.
Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab
Ἀγαθοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.
Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, et πρέπω.
Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benignè.
ἈΓΑΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, fecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) ſervit et ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicatò, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res ſecundæ; (3) virtutes. Hinc
Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V. Et ἀγαθωσύνη, *Steph.* adfectus ad benefaciendum proximo. N. T.
Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab
Ἀγαθοτέλης, έος, ὁ ϗ ἡ, boni efficiens; (2) perfectè bonus. Ex ἀγαθὸς, et τέλος.
Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθὸς.
Ἀγαθυργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθυργὸς.
Ἀγαθυργης, beneficus. Ex ἀγαθὸς, et ἔργον.
Ἀγαθυργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθυργίη, beneficentia; (2) bonum opus.
Ἀγαθυργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.
Ἀγαθυργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, beneficus, benignus.
Ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, et φυή. Hinc
Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas à naturâ proveniens.
Ἀγαθυνθεὶς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. verbi
Ἀγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; et ἀγαθύνομαι, bene adfectus ſum.
Ἀγαθῶς, *adv.* bene; (2) utiliter; (3) validè.
Ἀγαθώτατος, *optimus*, ab ἀγαθὸς.
Ἀγαίεται, 3. ſing. præſ. med. v. ἀγαίομαι.
Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*, (potius ab ἄγη. E. M.)
Ἀγαίω, et quod uſitatiùs, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.
ἈΓΑΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, Sol. V. L.
Ἀγακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν, et κλέος, *gloria*. Hinc
Ἀγακλεῶς, ſtudio gloriæ, *Ern.* celeberrimè, valde glorioſè, *Hipp.*
Ἀγακλειτὸς, ἡ, ον, valde celebris, præclarus, inclytus, *Hom. Il.* 2, 564.
Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, percelebris, inclytus.
Ἀγακτίζω, bene condo, perf. part. ἀγακτισμένη, vel ἀγακτιμένη πόλις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex ἄγαν et κτίζω.
Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, ſc. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμῦ, et γάλα, *lac.*
Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. et γάλα.
Ἀγάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacte carens; (2) collactaneus, *Ern.* Ex iiſd.
Ἀγαλακτοσυνη, ης, ἡ, cognatio qu. lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab α i. e. ὁμῦ, vel α priv. *Ern.*
Ἀγαλλητὸν, ῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.
Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio, al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.
Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia, N. T.
Ἀγαλλιᾶσθε, *exultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, ab
Ἀγαλλιάω, ῶ, et frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ȣ, τὸ lignum Indicum, odoratum et guſtu auſteriori. *Dioſc.*
ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; et ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliquâ re, gaudeo, geſtio, exſulto: a. 1. part. ἀγῆλαι, decorare.
Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornata, ut victima ſertis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.
Ἀγαλμάτιον, ȣ, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.
Ἀγαλματογλύφος, ȣ, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, et γλύπτω, *ſculpo.*
Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc
Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſeu conficiendi ſtatuas.
Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, ſimulacrorum confectio *Ern.* Ab
Ἀγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarum et ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.
Ἀγαλματȣργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſeu conficiendi ſtatuas et ſimulacra. Hinc
Ἀγαλματȣργικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab
Ἀγαλματȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarius. Ex ἔργον.
Ἀγαλματοφορέομαι, ȣ̃μαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Heſ.*
Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſimulacrum verto; (2) ſimulacrum facio. Ab ἄγαλμα.
Ἄγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τȣ́τȣ, σῦ τȣ́τȣ, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.
Ἀγαμένως, *adv.* mirabiliter, mirificè, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγαμενος.
Ἀγάμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ cælebs, nuptiarum expers. Ex α priv. et γαμέω, *nubio.*
Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.
Ἀγάμιον, ȣ, τὸ, id. et ab eod.
Ἄγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortuâ factus eſt cælebs.
ἌΓΑΝ, *adv.* nimis, immodice, nimium, valde, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόβον.) *Plut.*
ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατὰ τινος. Hinc
Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.
Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν, indignè ferendus, ab eod.
Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur et ægre fert caſus incommodos. Ab eod.
Ἀγανακτικῶς, iratè, ægre.
Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. et γάνος, *lætitia.*
Ἀγανῆσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς.
Ἀγάννιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, et νίφομαι.
Ἀγανοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανος, et βλέφαρα, *palpebræ.*
Ἀγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγήνορας.
Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω, frango.
Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus. *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. et γάνος.
Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus. *Il.* 20, 467. Ex φρὴν.
Ἀγανώπης, ȣ, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, et ὤψ. Hinc
Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.
Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro. ἀγαπάζȣσι, ab
Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab
ἈΓΑΠΑ'Ω, f. ήσω, amo diligo; (2) amice et hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀσινῆ διαφυλάττειν.

Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem à direptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, τί ἀντὶ, ſeu πρὸ ἐκείνȣ, μᾶλλον ἤ, præferre; τοῖς παρȣ̃σι, forte contentus eſſe.
Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.
Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſeu perſona, quæ amatur. Ab eod.
Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπαω et ἠνορὴ, *Ion.*
Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.
Ἀγαπησμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Ἀγαπητέον, ſc. ἐςὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.
Ἀγαπητέος, έα, έον, amandus. Ab eod.
Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.
Ἀγαπητικῶς, *adv.* amanter, benevolè.
Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſc. unigenitus; (3) vir cum diaconiſſâ habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐςι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.
Ἀγαπητῶς, *adv.* gratè, amabiliter; (2) cupidè, libenter; (3) ſatis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix, ægre. *Ern.*
Ἀγαπῴην, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῴμι.
Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab
Ἀγαπώμενος, ȣ, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.
Ἀγαπῶν, præſ. part. act. pro. ἀγαπάων.
Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.
ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.
Ἀγάῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ingratus, et inviſus, *Ph.* Ex ἄγαν, et ῥητος.
Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter, fluens, æſtuoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, et ῥέω, *fluo.*
Ἀγασαίμην, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med.
Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.
Ἀγάσιος, ȣ, ὁ, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι.
Ἀγασθαι, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι.
Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.
Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.
Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verb ejuſd.
Ἀγασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.
Ἀγάςονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν et ςονος.
Ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror.*
Ἀγάςωρ, ορος, ὁ, frater uterinus: (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμῦ, et γαςὴρ, *venter.*
ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur. *Dioſc.*
Ἀγαυόμαι, admiror. Ab ἀγάω.
Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.
Ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab
Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco. A ſeq.
Ἀγαυροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυρῦ.
Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. et γαῦρος, *ſuperbus.*
Ἀγάφθεγκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἄγαν, et φθέγγομαι, *ſono.*
ἈΓΑ'Ω, ῶ, et ἀόμαι, ῶμαι, *uſitatius*, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἄγασθαί τινος την πρόνοιαν.
Ἄγγαρα, ων, τά, manſiones, ſeu ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.
Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta, et invita, miniſterium, officium expreſſum, Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.
Ἀγγαρεῖον, ȣ, τὸ, *Ion.* ἀγγαρήϊον, curſus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui alium cogit ad curſum, aut ad aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre; (2) adigo, impello. Ab

ΑΓΓΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, nuncius vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſuâ poſitus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; ſervus, miniſter, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἀγγείδιον, ȣ, τὸ, vaſculum Dim. ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena* et λέγω, *lego*. Hinc

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi. Vel pars doctrinæ anatomicæ ea, quæ venarum curſus perſequitur et demonſtrat. *Ern.*

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena, ap. medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος, et ἀγγειοσπέρματος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον et σπέρμα.

Ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγελέȣσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελȣ̃σι, ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελέων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum à nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio*. Hinc

Ἀγγελίας, ȣ, ὁ, nuncius; *Hom. Il.* 3. 206.

Ἀγγελιαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, et φέρω.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius ſum, nuncio, *(Sch. ad Æſch.* Pr. 965.)

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item, *poteſtas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſaltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελλόντων, g. pl. part. qui *Attice* etiam poni ſolet pro 3. pl. præſ. imp. act. ab

ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio: a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νίκην εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περὶ τινος.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius, nuncia; *Hom. Il.* 1, 333. (2) angelus ſc. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἄγγεσιν, *vaſis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ· ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, *vas*, *Ion.* pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa et theca poculi. Ex ἄγγος, et θήκη.

Ἀγγοπῆναι, ῶν, αἱ, favi, ſeu crates favorum et quaſi contextus. *Heſ. Suid.* Ex ἄγγος, et πήνη, *tela*, quia in modum telæ ſtructæ ſunt. Unde

Ἀγγοπήνια, ων, τα, idem, *Heſ. Suid.*

Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Hom. Il.* 2, 471. (2) uterus, ap. *Hippoc.*

ΑΓΓΟΥ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, cucumis.

Ἄγγȣρον, ȣ, τὸ, idem.

ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, placentæ genus. *Heſ.*

Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

ΑΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor. *Heſ. Phav.*

Ἀγγρισμὸς, ȣ̃, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγριστὴς, ȣ, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.

ΑΓΓΥ'ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (ἀγκύλη, *Steph.*)

Ἄγε, *adv. hortantis*, age, agedùm, agedùm, eja, *Hom. Il.* 1. 61. Ab ἄγω.

Ἀγείοχα, perf. ind. act. *Bæot.* pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν.

Ἀγείρατος, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus. Ex α priv. vel int. et γέρας.

ΑΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερκα. paſſ. ἀγήγερμαι, congregro, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor, victoriæ, aut alius rei cauſa.

Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῶν πόλεων, τὴν δύναμιν.

Ἀγείσσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuggrundâ non inſtructus. Ex α priv. et γεῖσσον, *ſuggrunda*.

ΑΓΕΙ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, injurius. *Heſ.* Etym. *Ern.* al. ἀγιςὴς, rixator, contumelioſus. f. ἀτίτης. *Kuſt.*

Ἀγεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* et *contr.* pro ἡγέετο, ab ἡγέομαι, *duco*.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex*.

Ἀγελαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, et κομέω, *curo*.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui eſt è grege. Gl. V. gregarius, gregalis; *Hom. Il.* 11, 728. (2) congregabilis, ſocialis; (3) è trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio. *Plat.*

Ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregariè ali ſolet, ab

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, et ἀρχὴ, *principatus*. Unde

Ἀγελάρχης, ȣ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux.

Ἀγέλαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſdem, *Suid.*

Ἀγελαςέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α priv. et γελάω, *rideo*.

ΑΓΕΛΑΣΤΗ'Σ, ȣ, ὁ, anguilla, *Heſ.*

Ἀγελαςὶ, *adv.* ſine riſu, citra riſum, ſeriò.

Ἀγελαςία, ας, ἡ, riſus abſtinentia; (2) vultus tetricus. Ab

Ἀγέλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, riſu non dignus; (2) riſûs expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α priv. et γελάω.

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qu. dux populi, vel quæ prædam ducit; *Hom. Il.* 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, et λαὸς vel etiam ex ἄγω, et λεία, *præda*, qu. prædatrix.

ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, propriè boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Hom. Il.* 2, 480.

Ἀγεληδὸν, *adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγέληθεν, *adv.* ex armento, è grege. Ab eod.

Ἀγελητὶς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

Ἀγελήτης, ȣ, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, non ridens, ſeverus. Ab α priv. et γελάω, *rideo*.

Ἀγέμεν, *ducere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.

Ἀγεμόνι, dat. ſing. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*, 3 ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.

Ἀγενεαλόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενής.

Ἀγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imberbis. Ex α priv. et γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α priv. et γένος.

Ἀγένητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

Ἀγέννεια, (ſive ἀγεννία, *Suid.*) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀ ανδρία, *Ern.* Ab

Ἀγεννὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενὴς. Ex α priv. et γεννάω. Unde

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas.

Ἀγέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non genitus, non creatus.

Ἀγεννῶς, *adv.* ignobiliter; (2) timidè, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.

Ἄγεο, *duc.* 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἡγέο, ab ἡγέομαι.

Ἄγεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω.

Ἀγεόμενοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ἡγεόμενοι, ab ἡγέομαι.

Ἀγέραςος, ὁ ϗ ἡ, ſine munere, præmio carens, *Hom. Il.* 1, 118. Ex α priv. et γέρας.

Ἀγερέσθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγέρεσθαι, præſ. inf. paſſ. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.

Ἄγερθεν, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* et *Bæot.* pro ἠγέρθησαν.

Ἀγέρθην, 1. ſing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθην.

Ἀγερμὸς, ȣ̃, ὁ, congregatio. Idem quod ἄγυρμος.

Ἀγέροντο, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο.

Ἀγέρρω, *congrego*. *Æol.* pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερώσατο, *neglexit* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερώομαι.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab

ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, ferox, *Hom. Il.* 2, 654. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, *Euſtath.* ἀγείρων ὀχὴν, *Heſ.* ἄγαν αὐχεῖν, vel γερȣχεῖν. E. M. Hinc

Ἀγερώχως, *adv.* ſuperbè, ferociter.

Ἄγες, 2. ſing. præſ. ind. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.

Ἄγεσθαι, *duci*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀγεσίλαος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, qu. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, et λαὸς, *populus*.

Ἀγεσίλας, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀγέστρατος, ȣ, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω et στρατὸς.

Ἄγεσκεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *cum* ν ἐφελκ· pro ἦγε.

Ἀγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω *duco*.

Ἀγέτρια, ας, ἡ, obſtetrix, *Heſ.* al. αναγετρία.

Ἀγευςία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

Ἄγευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α priv. et γεύομαι, *guſto*.

Ἀγεωμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Geometriæ ignarus, Ex α priv. et γεωμετρία *Geometria*.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. et γεωργέω. Unde

Ἀγεώργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio, cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium: (4) diffidentia; (5) æmulatio. Ab ἀγάω.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.

Ἀγὴ, *fractus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤγη, ab ἄγνυμι.

Ἀγηγέραται, *Hom. Il.* 4, 211, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* et *Ion.* ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro ἤγερκα.

Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγάλλω.

ΑΓΗΛΑ'ΖΩ, ſervo, *Heſ.* Etym.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; ab ἄγος, piaculum et ελάω; (2) impello, ago.

Ἀγηλατίζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo. Ab

Ἀγήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè manu impulſus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. *Suid.* Ex ἄγαν, e ἐλαύνω.

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) ſtupor. Gl. V. ubi etiam vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco. Et

Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ſtrenuus, fortiſſimus; (2) audax, præfidens; (3) ſuperbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, et ἀνήρ.

Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98, *duxiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab ἄγω.

Ἀγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. inſeneſcibilis; (2) incorruptus. Ex α priv. et γῆρας, *ſenectus*.

Ἀγήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀγήρατον, ȣ, τὸ, Dioſcor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84, c. 4. Angl. Maudlin tanſie. Ex iiſdem.

Ἀγήρως, ῶ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήραος.

ΑΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcelestus, frequentius ἐναγής. Ab ἄγος.

Ἀγήσανδρος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qu. ducens homines, sc. viros. Ab ἄγω, et ἀνήρ.

Ἀγήσασθαι, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἡγήσασθαι, ab ἡγέομαι.

Ἄγησι, 3. sing. præs. ind. act. v. ἄγημι.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, et χορός.

Ἀγητήρ, *dux*, *ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror*.

Ἁγιάζω, f. άσω, sanctifico, consecro; (2) veneror; (3) Deo sacrifico et sanctè adoleo. Ab ἅγιος. Hinc

Ἁγίασμα, τος, τὸ, sanctificatio, purificatio; (2) sanctimonia; (3) Templum Dei.

Ἁγιασμὸς, ου, ὁ, idem et ab eod.

Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, sanctuarium. Ab eod.

Ἁγιαστία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia.

Ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro; (2) adoleo, sanctè uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ago, duco; *Il.* 18, 692; (2) congrego, colligo. *Erni* Ab ἄγω.

Ἀγινω, idem et ab eod.

Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta sancta, pars ultima sacrorum librorum. Ex ἅγιος et γράφω.

Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, A divinis viris scriptus. Ex iisd.

Ἅγιον, ου, τὸ, sanctuarium; pars templi Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda. Ab ἅγιος.

Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctis conveniens, sanctus. Ex ἅγιος et πρέπει.

Ἁγιοπρεπῶς, *adv.* convenienter sanctis.

Ἅγιος, ία, ιον, sanctus, sacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc

Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia; *potius* ἁγιωσύνη, N. T.

Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.

Ἁγιστεία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, ceremoniæ. Ab

Ἁγιστεύω, f. εύσω, sanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) castimoniam servo. Ab ἅγιος.

Ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία. Vid. Steph.

Ἁγίως, *adv.* sanctè.

Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἀγκαί.

Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.

ἈΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 371.

Ἀγκαλέω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco*.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.

Ἀγκαλίαζω, idem quod ἀγκάζω.

Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, seu fasciculos veho. Ab

Ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, seu fasciculos navigio, aut super jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, et ἄγω.

Ἀγκαλιδοπώλης, ου, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.

Ἀγκαλιδοφορέω, ω, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab

Ἀγκαλιδοφόρος, et ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, seu fasciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, et φέρω.

Ἀγκαλίζω, usitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλη.

Ἀγκαλικῶς, *adv.* ulnis gestando, vel complectendo. Ab eod.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, fasciculus.

Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus. Ab ἀγκαλίζω.

Ἀγκαλὸς, ου, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.

ἈΓΚΑΛΙΠΊΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*

Ἀγκὰς, *adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.

Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.

Ἀγκεῖσαι, *recubas*, 2 sing. præs. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, ab ἀνὰ εἶμαι.

Ἀγκεράτεσσι, *supra cornua*. *Poet.* pro ἀνακεράτεσσι, pro ἀνάκεράτεσι, quod est ex ἀνὰ, *supra*, et κέρας, *cornu*.

Ἀγκίον, ου, τὸ, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.

Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.

Ἀγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. Ab eod.

Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, inesco, allicio. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatilis. Gl. V.

Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, et εἶδος.

ἌΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.

Ἄγκιστρος, ου, ὁ, idem.

Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, et φάγος, *vorax*.

Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. pass. part. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hami formam habens; (2) hamis consertus. Ab ἀγκιστρόω.

Ἄγκλειτον, pro ἀνάκλειτον, *jactabundum*.

ἈΓΚΛΕΥ'Ω, servo. *Varin.*

Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab

Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.

ἈΓΚΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortuosus. *Hes.* (pro ἀγκύλος, *Steph.*)

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen usitatius in plurali est; *Hom. Il.* 14, 213. Unde

Ἀγκοίνιζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*

Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro ἀνακομίζειν.

Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, studiosè in opere versor, opus accelero. Ex ἀνὰ, et κονέω, *moveo*.

Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, ministra, serva. V. Lex. Ab

Ἄγκονος, ου, ὁ, minister, famulus, *Hes.* Ab ἀγκονέω.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.

Ἀγκρεμάννυμι, suspendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.

Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀνακρίνει.

Ἀγκρέσομαι, *Poet.* pro ἀνακρέσομαι, ab ἀνακρέω.

Ἀγκταλιάζω, f. άσω, suffoco, strangulo. *Hes.* Ubi ἀγκτηριάζω. *Voss.*

Ἀγκτὴς, ῆρος, ὁ, id quo constringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit suffocatio. Ab ἄγχω. Hinc

Ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere constringo.

Ἀγκτηριασμὸς, οῦ, ὁ, constrictio per ancterem.

Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adstrictio vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.

Ἀγκυλιδωτὸν, ου, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.

Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde

Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus, seu annulus catenæ; (2) genus scuti, ancile; (3) vitium linguæ.

Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

Ἀγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἀγκύλη, et βλέφαρον, *palpebræ*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, et γλῶσσα, *lingua*.

Ἀγκυλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.

Ἀγκυλοειδὴς, ές, cavus, depressus et simul tortuosus, de *locis*, *vallibus*.

Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*

Ἀγκυλομήτεω, gen. sing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva consilia. Ex ἀγκύλος, et μῆτις, *consilium*. Hinc

Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, versuta, vafra.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίῳ, morbo, seu vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.

Ἀγκυλόπους, όδος, ὁ, curulis sella, *Phil.*

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ἡ, ὸν, curvus, aduncus, tortuosus.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, seu vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, et τέμνω, *seco*.

Ἀγκυλότοξος, ὁ καὶ ἡ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, et τόξον.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, incurvum habens rostrum. Ex ἀγκύλος et χεῖλος.

Ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Gl. V. Ex iisd.

Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος, et χηλὴ, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus; perf. part. pass. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον, *Aret.* 1. 6.

Ἀγκύλως, *adv.* aduncè, tortuosè. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. Ab eod.

ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præsidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ου, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.

Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, supplantatio, genus artificii in luctâ; (2) instrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio; (2) infero ita ut tenaciter hæreat.

Ἀγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, seu instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἀγ. et βολέω.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, et εἶδος.

Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, seu uncus.

Ἀγκυρουχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancorâ firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτός, ἡ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ.

Ἀγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab ἀγκών.

Ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commissura; (3) instrumentum torturæ et carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνόδεσμος, ου, ὁ, cubital. Gl. V. Ab eod.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, et ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαία, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαϊῶν.

Ἀγλαϊεῖσθαι, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσεσθαι, ab

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo; (2) decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror; (3) splendeo, splendesco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

Ἀγλάϊσμα, λαΐσματος, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus, splendor.

Ἀγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, optabilis, pretiosus.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαός, et γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulchras fert arbores. Ex ἀγλαὸς, et δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς, et τέθηλα, à θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidâ sede residens.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epitheton *vocis* seu *cantûs*, ap. *Pind. Ol.* 3. oblectans convivium vel ornans.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, consilio clarus, prudentiâ insignis. Ex ἀγλαὸς et μῆτις, *consilium*.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, consilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum et illustre consilium, magnus senatus. *Vox suspecta*. Hes.

Ἀγλαός

Ἀγλαόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus formâ, ſplendidam formam habens. Ex ἀγλαός, et μορφή.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclarè fidelis.

ἈΓΛΑΟ'Σ, ου, ὁ, ſplendidus, clarus, fulgens, limpidus, illuſtris, inſignis.

Ἀγλαότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαός, et τιμή, *honor*.

Ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαός, et φωνή, *vox.*

ἈΓΛΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρον, ſtultus. *Hеſ.* ubi ἀγλανός. *Voſſ.*

ἈΓΛΑΣΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, pulcher, venuſtus, formoſus. *Heſ.*

Ἄγλαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαός, et αὔρα, *aura.*

Ἀγλαφύρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, invenuſtus.

Ἀγλαφύρως, *adv.* ineleganter, invenuſtè.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαός, et ὤψ, *oculus.*

Ἀγλαῶς, ſplendidè, liberaliter. Ab ἀγλαός.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, adſpectu ſplendidus, pulchros oculos habens. Ex ἀγλαός et ὤψ.

Ἀγλευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, minimè dulcis, inſuavis, inſipidus. Ex α priv. et γλεῦκος, *muſtum.*

Ἄγλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἄγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pupillas non habens; cæcus. Ex α priv. et γλήνη, *pupilla oculi.*

Ἀγλίδια, ων, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio. Ab

ἈΓΛΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ'Η, ῆς, ἡ, ſubalba cicatrix in oculis.

Ἄγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, ſeu nuclei.

Ἀγλίσχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viſcoſus.

Ἀγλυκής, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. et γλυκύς, *dulcis.*

Ἀγλύομαι, lædor, offendor, *Heſ.*

Ἄγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. et γλύφω, *ſculpo.*

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico. Heſ. *Obſcæna*, inauſpicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inſcitia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. et γλῶσσα.

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ἈΓΜΕΙ'ΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſeu tumores in inguinibus, *Heſ.* ἀγμίονες. *Voſſ.*

ἈΓΜΗ', ῆς, ἡ, focus, *Heſ.* calculus. *Voſſ.*

ἈΓΜΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Heſ.*

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἀγμός, οῦ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*

Ἁγνᾶ, *caſtæ*, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.

Ἁγναῖος, purus, caſtus, *Heſ.* Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui invicti eſt roboris, bello inſuperabilis, ex *Heſ.* V. D'Orville, Miſc. Obſ. IX. 1. p. 118.

Ἄγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἄγναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. et γνάπτω.

Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iiſd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas; (2) expiatio, luſtratio. Ab ἁγνεύω.

Ἅγνευμα, ματος, τὸ, idem et ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monaſterium; (3) ſacrarium. Gl. V.

Ἁγνευτικός, ἡ, ὸν, caſtitatem ſervans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικόν, piaculare. Gl. V. ab eodem.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, caſtitatem colo; (2) purus ſum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἁγνής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc

Ἅγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combuſtio in ſacris.

Ἁγνισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eodem.

Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio, ſeu luſtratio. Ab eodem.

Ἁγνιστής, οῦ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιστικός, ἡ, ὸν, expiandi vim habens.

Ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus à ſcelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. et νοέω; (2) pecco, erro. Hinc

Ἀγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοιέω, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοέω.

Ἀγνοιῇσιν, *ignoret*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀγνοιῇ, ab ἀγνοιέω.

Ἀγνοῶν, præſ. part. act. pro ἀγνοέον.

Ἁγνοποιός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνός, et ποιέω.

Ἁγνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex πολέω.

Ἁγνόρροος, purè fluens. pro ἁγνόρροος.

ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus; *cum Gen.* ut ἁγνὸς γάμων, ἁγνὸς φόνου.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, vitex, ſalix amerina; (2) piſcis quidam; (3) avis, *Suid.*

Ἁγνοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, abſolutè purus. Ab ἁγνός, et τέλος.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas.

ἌΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini intertexendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, ſeu, ἀγνύω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. paſſ. ἐάγην. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter et imperitè ago; (2) iniquè et improbè ago; (3) ingratè me gero. Gl. V. ἀγνωμονῶ, tergiverſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμονεύω, idem ap. *Plut.* (ſi vera Lectio.) *Ern.*

Ἀγνωμόνως, *adv.* ſtultè; (2) ingratè.

Ἄγνωμος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α et γνώμη.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers; (2) ſtoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti. Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente et conſilio carens, ſtolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoſcens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annoſus; (6) ſententiam contrariam habens. Ex α priv. et γνώμη. (7) Qui eſt ejuſdem ſententiæ. *Heſ.* ubi α pro ὁμοῦ. *Steph.* ſed f. ibi, et lege ὁμόψηφος.

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro, (vox ſuſpecta. *Steph.*)

Ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A præc.

Ἀγνώσασκε, 3. ſing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, inſcius. Ex α priv. et γιγνώσκω.

Ἁγνῶς, *adv.* purè, caſtè, ſanctè. Ab ἁγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. et γνῶσις, *cognitio.*

Ἀγνωσσάσκω, ignoro; ſupponitur propter ἀγνώσσασκε, rectiùs ἀγνώσσεσκε, quod eſt imperf. *Ion.* Ab

Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α et γιγνώσκω.

Ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obſcurus, in ſermone.

Ἀγνώστως, ignobiliter, ingloriè. *Steph.*

Ἄγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀγόγγυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non murmurans, non muſſans, *Suid.* Ex α priv. et γογγύζω.

Ἀγοήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui faſcinari non poteſt. Ex α priv. et γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτως, *adv.* citra præſtigias et fucum.

Ἄγοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. ἄγω.

Ἀγοίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α priv. et γόνυ.

Ἆγον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſterileſco; (2) ſterilis ſum, infecundus ſum.

Ἀγονία, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus, ſeu mula, *Heſ.* Ex ἄγονος, et μόχθος, quoniam ſterile animal.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) ſterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, (ap. Soph.) *cum Gen.* ut βίος, ἄγονος κακῶν. Ex α priv. et γόνος.

Ἄγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab. ἄγω.

Ἄγοος, ὁ καὶ ἡ, indefletus. Ab α priv. et γόος.

ἈΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio populi; (3) forum rerum venalium; (4) annona, commeatus venalis; (5) nundinæ; (6) idem quod ἀγορητύς, *Il.* ζ. 370.

Ἀγοράασθαι, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἀγοράεσθαι, ab ἀγοράομαι, *Hom. Il.* 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium verſor, emo, mercor; (2) conſulto, delibero: ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθεὶν emptum, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀγορασθείη ematur, Ph. a. 1. opt. paſſ. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, forenſis, qui in foro eſt, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præſes, cujus ſtatua in foro ſtat, colitur; (3) patronus cauſarum; (4) mercator imprimis puſillus, qui emit, quæ ſtatim vendat; (5) ſubroſtranus, concionalis.

Ἀγόραιος, ου, (ſub. ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forenſibus ſordibus et artibus inquinatus eſt. Ab eod. Hinc

Ἀγοραίως, *adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, ſeu annonæ ago.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀγορανόμιον τὸ, *Suid.* ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικός, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορά, et νέμω, *diſtribuo.*

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγοράσδειν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem et ab eodem.

Ἀγόρασμα, ματος, τὸ, res venalis.

Ἀγορασμός, οῦ, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀγοραστής, οῦ, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

Ἀγοραστικός, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.

Ἀγοραστός, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

Ἀγορευέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, ὑπέρ, ſeu περί τινος. Ἐγώγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευον, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eodem. Uſitatum in compoſitis.

Ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

Ἀγορή, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

Ἀγορῆθεν, *adv.* è foro, è concione.

Ἀγορήνδε, *adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω.

Ἀγορητής, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς,

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἄγορος, ȣ, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionator. Ab ἀγορα.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, admiratio; (2) res ſacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

Ἀγοςέω, ῶ, f. ήσω, immundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοςήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκοςήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ἈΓΟΣΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manûs; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Hom. Il.* λ. v. 425.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις. Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

Ἀγράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α priv. et γράμμα.

Ἄγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, ſeu in agris pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἄγραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, et αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ἀγραυλȣντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλέοντες, ab ἀγραυλέω.

Ἀγράφιον; ἀγραφίȣ δίκη, lis non ſcripti aut delati nominis. Vid. *Poll.* A ſeq.

Ἄγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἄγραφον ſtellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod è nulla certâ lege actio eſt, cujus delatio eſt εισαγγελία; (2) quod ſine ſcripturâ ac litteris fit ut ἄγραφος διαθηκη, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α priv. et γράφω, ſeu γραφὴ, *ſcriptura*. Hinc

Ἀγράφως, *adv.* citra ſcripturam, ſine ſcripto.

Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. et in pl. ἀγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age, ageſis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἄγρεῖος, εία, εῖον, ruſticus. Ab ἀγρὸς.

Ἀγρειτάω, ῶ, violenter ago. Ab ἀγρέω.

ἈΓΡΕΙ'ΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*

Ἀγρέμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator, *Heſ.* Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan et Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής. *Ern.* ſed q.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, ȣ͂, ὁ, idem et ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ ϗ ἡ, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras. piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς δὲ ἤγρευσε, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem et ab eodem.

Ἄγρηθεν, *adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρην, acc. ſing. *Ion.* pro ἄγραν.

Ἄγρηνον, ȣ, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.

Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

Ἄγρια, τὰ, (*ſub.* ζῶα) feræ; (2) pro ἀγρότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

Ἀγριάζω, ferus ſum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. Ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τȣ͂ Νότȣ, Dan. 11. 11. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ȣ, ἡ labruſca, Ph.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἀγρός. Unde

Ἀγρίδιον, ȣ, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.

Ἀγριέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti olivâ, ſeu oleaſtro confectus. Ex iiſdem.

Ἀγρίευς, ὁ, ruſticus. *Heſ.*

Ἀγρίζομαι, irritor, ferocio, aſperè ago.

Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρός.

Ἀγριμέλισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.* ἄγρια μέλιττα, *Suid.*

Ἀγριόεις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fero animo præditus.

Ἀγριοκάρδαμον, ȣ, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.

Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris. *Heſ.*

Ἀγριοκήπιον, ȣ, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, et κῆπος, *hortus*.

Ἀγριόμηλα, ων, τά, mala ſylveſtria.

Ἀγριόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adſpectu agreſti et truculento eſt, ferinam faciem habens. Ex μορφή.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis.

Ἀγριόμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferociter, ruſticè ſtultus, *Suid.* Ex ἄγριος, et μωρὸς, *ſtultus*.

Ἀγριοπηγοὶ, ῶ, οἱ, carpentarii, plauſtrorum artifices; (2) qui ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος, et πήγνυμι.

Ἀγριοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, et ποιέω.

Ἀγριορείγανος, ȣ, ὁ, origanum ſylveſtre.

Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

Ἀγριόῤῥοδον, ȣ, τὸ, ſaliunca.

Ἄγριος, ια, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox; immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pæderaſta. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſilveſtre.

Ἀγριοςαφυλὶς, ίδος, et ἀγριοςάφυλις, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſeu ſilveſtris.

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem et ab eodem.

Ἀγριότης, ȣ, ὁ, agricola. Ab ἄγριος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente ferox. Ex φρην.

Ἀγριόφυλλον, ȣ, τὸ, peucedanum.

Ἀγριόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feram et immanem vocem habens. Ex ἄγριος, et φωνη.

Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex χην.

Ἀγριόψυχος, ὁ ϗ ἡ, ferox, ſævus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero, ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἀγρός.

ἈΓΡΙΠΠΟΣ, ȣ, oliva ſilveſtris, oleaſter.

ἈΓΡΙ'ΦΗ, ης, ἡ, ligo bidens, raſtrum, *Suid.*

Ἀγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſævus, horribilis. *Ern.* Ex ἄγριος, et ὢψ, *vultus*.

Ἀγρίως, *adv.* ferè, immaniter, duriter, aſperè

Ἀγρ ωτὸς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ȣ, ὁ, qui in agris paſcit, ἀγροβώτης, *Ern.* Ex βόω.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, et γείτων.

Ἀγρογενὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, et γίνομαι.

Ἀγροδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus, Ex ἀγρὸς, et δίαιτα, *vitæ ratio*.

Ἀγροδότης, ȣ, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, et δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

Ἀγρόθεν, *adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρός.

Ἀγρόθι, *adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

Ἀγροικεύομαι, f. εύσομαι, ſum moribus agreſtibus et ruſticis. Ab ἄγροικος

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſticè ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

Ἀγροῖκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ruri, ſeu in agro habitans; ruſticus, ab ἀγρός: aliter Att. pro ἄγροικος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus, *Ern.* vid. Steph.

Ἀγροικοτέρως, ſubruſticè.

Ἀγροικοτόνος, ὁ ϗ ἡ, agreſte ſonans, *Ern.*

Ἀγροίκως, *adv.* ruſticè; (2) imperitè.

Ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, homo ruſticus, paſtor, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἀγρός.

Ἀγροκόμος, ȣ, ὁ, villicus. Ab ἄγρος, et κομέω.

Ἀγροκύδοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in agris tumultuatur.

Ἄγρομαι, congrego, ſeu congregor.

Ἀγρομένης, ȣ, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Heſ.* Ex ἀγρός, et μένω, *maneo.*

Ἀγρομένησιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plut. f. g. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομέναις, per *Syncop.* pro ἀγειρομέναις, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, *adv.* in agrum. Ex ἀγρός.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio; (2) agrorum diſtributio; (3) ædilitas, magiſtratus, *Ern.* Ab

Ἀγρόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς, et νέμω.

Ἀγρονόμος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus. (2) magiſtratus, adminiſtrans quæ ad rura ſuburbana pertinent; ædilis. Ex iiſdem.

ἈΓΡΟΣ, ȣ͂, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) ruſticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis, *Hom. Il.* 2, 852, Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ȣ, ὁ, ruſticus, ruricula, paſtor.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas.

Ἀγροτὶς, ιδος, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἀγροφος, montanus, *Suid. Ph.*

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius,

Ἀγρόω, id. quod ἀγρέυω. *Steph.*

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α priv. et γρύζω. *hiſco.*

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili et attentâ mente obſervo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητης, ȣ͂, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

Ἀγρυπνητικὸς, ὴ, ὸν, vigil, inſomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam pervigilium Bacchi.

Ἄγρυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil. Ex α priv. et ὕπνος, inſertiſque per Epentheſin literis γρ, pro ἄϋπνος.

Ἀγρυπνώδης, vigilias afferens.

Ἀγρωνεὺς, έως, ὁ, ruſticus, *Heſ.* Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur et de piſcatu. Ab eod.

Ἀγρώςης, ȣ, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρωςῖνος, ȣ, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωςις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώςωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ȣ, idem quod ἀγρότης.

ἈΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ȣ, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, ſc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, ſacra Apollini viarum in urbe præſidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præeſſe credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαςέω,

Ἀγυιοπλαςέω, in vico, viâ, fingo; de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ et πλάςης, *fictor.*

Ἄγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυίω, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omiſſio, defectus: (2) inertia, deſidia.

Ἀγύμναςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus; (2) qui non eſt adſuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hesſ.* Ex α priv. vel int. et γυμνάζω.

Ἀγυμνάςως, *adv.* inexercitatè, imperitè.

Ἀγύναικος, ȣ, qui uxore caret.

Ἀγυνὴς, ȣ, ὁ, idem. Ex α priv. et γυνή.

Ἀγύναιος, ȣ, ὁ, idem.

Ἄγυνος, ȣ, ὁ, idem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Hesſ.*

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem et ab

ἈΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, ȣ̃, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio colligendæ ſtipis causâ; (4) mendicitas. Ab ἀγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Hom.* agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, impoſturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγύρτης, ȣ, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) ciculator et præſtigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligit; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτέω, idem quod αγυρεω. Ap. *Ath.*

Ἀγυρτικὸς, ἡ, ὸν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτὸς, ȣ̃, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγυρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, confuſaneus. Ab eod.

Ἄγχαζε, *Poet.* pro ἀνάχαζε, ab ἀναχάζω.

Ἀγχαλάω, *relaxo, Poet.* pro ἀναχαλάω.

Ἄγχασδε, *recede,* 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

Ἄγχαυρος, ȣ, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum; diluculum, crepuſculum, *Suid.* Ex αὖρα.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus. *Suid.* Ab Ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, et μάχομαι, pugno.

ἌΓΧΙ, *adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἀγχι, et ἅλς, *mare.*

Ἀγχιϐαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundam; (3) profundus altus, præaltus, Gl. V. (Ἀγχιϐαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, et βάθος.

Ἀγχιϐαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχιϐατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ἀγχισϐατέω, diſceptare, et contendere inter ſe, *Varin.* Ex iiſd.

Ἀγχιϐάτης, ȣ, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχιϐέϐακα, *prope acceſſi,* 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιϐέϐηκα, ad ἀγχιϐαίνω.

Ἀγχίγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, et inuſ. γέα, *terra.*

Ἀγχιγείτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, et γύα, *arvum.*

Ἀγχιθάλασσος, et ἀγχιθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti vicinus, ſemimortuus. Ex ἄγχι, et inuſ. θανέω, *morior.*

Ἀγχίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus, ſeu ſimilis Deo.

Ἀγχίθρονος, ὁ ϗ ἡ, ſedem alteri propinquam habens.

Ἀγχίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, et θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prope viam eſt.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugnâ ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, et μάχομαι, *pugno.*

Ἀγχίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀγχίμολον, *adv.* è propinquo, prope; (2) confeſtim. Ab

Ἀγχίμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, et μολέω, f. μολω, *venio.*

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, et νέφος, *nubes.*

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab

Ἀγχίνοος, *contr.* ἀγχίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui qu. mentem in propinquo habet, vel cum mente ſuâ ad rei veritatem propè accedit; ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Hinc

Ἀγχινόως, *adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſè.

Ἀγχίνωψ, herba quædam, al. φοίνιξ, ικος, *Dioſc.*

Ἀγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus, *Eurip.*

Ἀγχίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.

Ἀγχίπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥοος, *contr.* ἀγχίῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαο, *Æol.* pro Ἀγχίσȣ, ab Ἀγχίσης.

Ἀγχίσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, et σπόρος, *ſatio, ſemen.*

Ἄγχιςα, *adv.* proximè; (2) maximè; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιςεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; jus ſuccedendi ab inteſtato. Ab ἀγχιςεύω.

Ἀγχιςεῖον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Ἀγχιςεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus affinis; ἀγχιςεῖς, cognati, Cl. V. Ab ἄγχιςα. Hinc

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus ſum; (2) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (3) jure cognationis rem venditam redimo; (4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo.

Ἀγχιςῆνος, ήνη, ῆνον, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἄγχι, et ιςᾶναι, *ſtare,* vel potius ab ἀγχιςάω, vel ἀγχιςέω vel ἀγχιςῖνος, quæ melior eſt ſcriptio. *Ern.*

Ἀγχιςὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* cauſa, *vid.* Theſ. Gr. P.)

Ἀγχιςικὸς, ἡ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἄγχιςα.

Ἀγχιςίνδην, *adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιςῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, et ἵςημι.

Ἄγχιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proximus, maximè propinquus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίςροφα, *adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, converſioni mutationique propinquus, obnoxius; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίςροφον, ȣ, inconſtantia. Ex ἄγχι, et ςρέφω, *verto.* Hinc

Ἀγχιςρόφως, *adv.* ſubitâ et repentinâ converſione ſeu mutatione.

Ἀγχιτέλεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus eventus prope eſt. Ex ἄγχι, et τέλος.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ. metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.

Ἀγχίτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in propinquo natus; ἀγχιτόκος, partui vicina. Ex τίκτω, *pario.*

Ἀγχιφανης, ὁ ϗ ἡ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἀγχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, proprior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *adv,* cominùs, è propinquò.

Ἀγχόθι, *adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo.

Ἀγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit et cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi, (rejicit hanc diſtinctionem *Steph.*)

Ἀγχονιμαῖος, ȣ, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

Ἀγχονιςὴς, ȣ̃, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſt *ſtrangulo.*

Ἄγκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conterminus. Ab ὅρος.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *adv.* proximè. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχȣ̃, *adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

Ἄγχȣ, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, et hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

Ἄγχȣσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens, Gl. V. Ebulum, vaccinium, *Ang.* Alkanet. Ab ἄγχω.

Ἀγχȣσίζω, f. ίσω, anchusâ inficio, anchusâ coloro. Ab ἄγχȣσα.

ἌΓΧΩ, f. ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, *adv.* æqualiter, æquâ vi. Ab

Ἀγχώμαλος, ὁ ϗ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, et ὁμαλός. Hinc

Ἀγχωμάλως, *adv.* fermè, æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit. *Philox.* ἀχθεὶς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. paſſ. ago; (2) eſtimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero, rapio, abigo. Ἄγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀπαςίαν, jejunare; γέλωτα, ridere; ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἰσητιμῇ, æſtimare; διὰ φροντίδος, curare; διὰ μνήμης, mandare; δι' εὐχῆς, optare; δι' αἰδȣ̃ς, venerare; παρ' ȣ̓δεν, παρὰ πολὺ, nihili, plurimi facere: ἄγειν ϗ φέρειν τȣς πολεμίȣς, *Iſocrat. in Archid.* agitare et diripere; ἐπ' ἀγκυρῶν, in ancoris ſtare. Ἄγομαι, *duco, ducor;* ἄγεσθαι φόνȣ, accuſari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; ὑιῷ γυναῖκα πρὸς γάμον, deſpondere; differt etiam act. et med. ἄγω νυμφην et ἀγομαι, hoc de ſponsâ, illud verò de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo uſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) ſenſus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum et arborum; (13) contextus et ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab ἄγω, *duco.*

Ἀγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vel ſolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus eſt prehenſionis; (5) Qui à creditore domum, velut in ſervitutem ductus eſt. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ȣ̃, τὸ, onus, quod plauſtro vehitur.

Ἀγώγον, ȣ̃, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subſt.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret.* Χρον. 1, 2.

Ἀγώμενος, *demirans,* præſ. part. med. *contr.* pro ἀγαομενος, ab ἀγάομαι.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forenſis; (7) cum quis reus eſt; (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia, (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis et certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex ἀγών, et ἄρχων, *princeps*.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæſtra; (3) ſollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) qui trepidat. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius ſum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor, ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum. *Phil.* Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίδαται. *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠγωνισμένοι εἰσι, ab ἀγωνίζω.

Ἀγωνίευμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνιῦμαι, quod *Atticè* dicitur pro ἀγωνίσομαι.

Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, cauſſam dico; (4) in aliquâ re tritus et verſatus ſum. Ἀγωνίζεσθαι, μάχην, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τοῦτο πρός τινα, περὶ, ſ. ὑπὲρ δόξης ἐπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών. Unde et

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſ. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis.

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulo carens. Ex α priv. et γωνία, *angulus*.

Ἀγωνίσαι, *certaviſſe*, a. 1. inf. act.

Ἀγώνισαι, *certato*, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, ματος, τὸ, certamen; (2) præmium certamini propoſitum, omninoque præmium alicujus rei, ut virtutis; (3) ſtudium, diligentia; (4) quicquid oſtentandæ artis ingeniive cauſa fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res quâ quis maximè in certamine confidit, argumentum graviſſimum. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum. *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis; (2) præmium, quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, hiſtrio, actor ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *adv.* certatoriè, certatorum more.

Ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, deſignator, judex certaminis. Ex ἀγών, et δίκη.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν, et τίθημι.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum; (2) certamina, ſ. ludos inſtituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor ſum alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, ſ. moderator, agonotheta, qui præeſt ludis ſcenicis. *Gl. V.* munerarius. Ex ἀγὼν, et θέτης.

Ἀδᾳ, *orco*, dat. ſing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης, *orcus*.

Ἀδαγμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. *Heſ.* Ab ἀδάξαι, *al.* α pleon. et δαγμὸς, ſ. δηγμός.

Ἄδᾳδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædam non habens. Ex α pr. et δᾲς, *tæda*.

Ἀδᾳδοῦχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fax prælata non eſt. Ex α priv. δᾲς et ἔχω.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, indoctus, inſcius. *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α priv. et δαίω, *ſcio*.

Ἀδάητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incognitus. Ex iiſd.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens. Ex α priv. et δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαίετος, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, integer. Ab α pr. et δαίω, *divido*.

Ἀδαΐκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dilaceratus. *Heſ.* ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω.

Ἀδάϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bello non devaſtatus. Ex α pr. et δάϊος, *hoſtilis*.

Ἀδαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, largus. *Heſ.* ab ἅδην. *Ern.* ſed ſ. pro ἀδαῖον. *Steph.*

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui ſatiat, abundans, largus, ſatietatem adducens. Ab ἅδην; (2) non uſtus, ex α priv. et δαίω, *uro*.

Ἀδαΐς͂, *adv.* imperitè. Ex α pr. et δαΐος.

Ἄδαιτος, ὁ ϗ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, Epith. victimæ humanæ. Ab α priv. et δαίς. (Vid. *Theſ.* Gr. P.)

Ἀδαίτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiviſus de cibo. Ex α priv. et δαιτρεύω, *divido*.

Ἄδαιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Idem. *Heſ.*

Ἄδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α priv. et δάκρυ.

Ἀδακρυτὶ, *adv.* ſine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans. *Gl. V.* illacrimabilis, infletus; (2) multùm lacrimans; (3) multis lacrimis dignus. Ab eod. Vel ab α int.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæſus, integer. A δηλέω, *Dor.* δαλέω. *Ern.* Sanus, innocuus. *Heſ. Phav.*

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validiſſimus, firmiſſimus; (3) ſolidiſſimus, duriſſimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, et δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis duriſſimus; (2) ferrum. Ex α priv. et δαμάω.

Ἀδαμαστὶ, *adv.* indomitè, effrænatè. *Ern.*

Ἀδάμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt; indomabilis, *Gl. V. Hom. Il.* 9, 159; (2) ἡ, quæ nondùm nupſit, non compreſſa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. et δαμάζω.

Ἀδάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus; (2) refractarius. *Heſych.* Ex α priv. et δαμάω.

Ἀδαμνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus, validus; (2) durus. Ex iiſdem.

Ἀδαξέω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act.

Ἀδάξω, et ἀδάξομαι, ἀδαξάομαι, *Ern.* ἀδακτῶ. *Heſ.* prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus, inconſumptus; (2) qui ſumptuum nil erogat. *Ern.* Ex α priv. et δαπανάω.

Ἀδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſumptum non faciens; (2) qui ſine ſumptu fit, contigit. Ex iiſd.

Ἀδαπάνως, *adv.* ſine ſumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἄδαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dilaniatus non eſt; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) appella. Ex α priv. et δάπτω.

ἈΔΑ΄ΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarces, falſugo quædam gelata ſeu concreta.

Ἄδαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flagris non cæſus. *Gl. V.* incæſus. Ex α priv. et δέρω, *flagris cædo*.

Ἄδασμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributum non ſolvens.

Ἄδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diviſus. Ex α pr. et δαΐζω.

ἈΔΑΧΕ΄Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, ſcabo. V. ἀδαξέω.

Ἀδδεὲς, *audax*, *Poet.* pro ἀδεὲς, ab ἀδεής.

Ἀδδηκότες, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laboribus defeſſi fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

Ἄδδην, affatim, *Poet.* pro ἅδην.

Ἀδδηφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.

ἈΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicum.

Ἀδε, *huc*, *Dor.* pro ἧδε.

Ἀδεέστερον, *adv.* ſecuriùs, tutiùs. Ab

Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu carens, metûs expers; (2) periculo vacuus; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, ſecurus. Ex α priv. et δέος, *metus*.

Ἀδεὴς, ὲς, non indigus. ab α priv. et δεῖσθαι. *Ern.* Hinc

Ἀδέητος, ου, ὁ ϗ ἡ. Idem.

Ἀδει, *cantat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἀδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto*.

Ἀδεῖ, *dulci*, dat. ſing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἡδύς.

Ἄδεια, ας, ἡ, vacuitas à metu, ſecuritas, fiducia; (2) libertas, immunitas. Ab ἀδεής.

Ἀδειὴς, *Hom. Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) à ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. et δεῖμα, *metus*. Hinc

Ἀδειμάντως, impavidè.

Ἀδείμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀδεῖν, *placere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀδέειν, ab ἀδέω, *placeo*, vel *placuiſſe*, a. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ab eod.

Ἄδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incœnatus. Ex α priv. et δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδεισιδαιμονία, ἡ, ſine ſuperſtitione. *Hipp.*

Ἀδεισιδαιμόνως, *adv.* Ab

Ἀδεισιδαίμων, ὁ ϗ ἡ, liber à ſuperſtitione. *Ern.*

Ἀδέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et δεκάζω.

Ἀδεκάστως, *adv.* incorruptè, ſincerè; rectè, integrè; (2) ſine ullâ participatione.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decimis ſolvendis liber. Ex α priv. et δεκατεύω, *decimo*.

Ἄδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus; (2) qui non accepit; (3) incredibilis. Ex α priv. et δέχομαι.

Ἀδελφεοκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφεὸς et κτείνω.

Ἀδελφεὸς, *Hom. Il.* 2, 409. et ἀδελφειὸς, *id. ib.* 5, 21. frater, pro ἀδελφός.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana; (2) *adject.* ſimilis, congrua. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδέος, contr. quod uſitatius, ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore; (2) patruelis, *Gl. V.* ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello, ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.

Ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab eod.

Ἀδελφικῶς, *adv.* fraternè.

Ἀδέλφιξις, εως, ἡ, fraterna communio et ſocietas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, ſeu Chriſti. Cognomen D. Jacobi.

Ἀδελφόθετος, ου, ὁ, patruus, patris frater.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, ſororicidium. *Gl. V.* Ab

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς et κτείνω.

Ἀδελφόπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. *Gl. V.* fratris filius.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio. *Suid.* Ex ἀδελφός, et ποιέω.

Ἀδελφοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, fratres faciens. Epith. Amor.

Ἀδελφὸρ, *frater*, *Æol.* pro ἀδελφός.

ἈΔΕΛΦΟ΄Σ, οῦ, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; (7) *adject.* ὸς, ἡ, ὸν, geminus; (8) ſimilis, congruens; τούτων ἀδελφὰ, et τούτοις ἀδελφὰ, his ſimilia; (9) germanus. Hinc

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas. *Gl. V.* (2) cœtus fratrum.

Ἀδέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α priv. et δέρμας; (3) fortis, imperterritus, ab α priv. et δέμα pro δεῖμα, *motus*. Ern.

Ἀδέμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄδειν.

Ἀδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α priv. et δέμνιον, *lectus*.

Ἄδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α priv et δένδρον.

Ἀδενώδης, et ἀδενοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, glanduloſus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè, ſeu parùm dexter; (2) incivilis. Ex α priv. et δεξιά.

Ἀδεξιώτως, *adv.* ſine dextræ apprehenſione, ſine ullâ blandâ ſalutatione. Ex iiſd.

Ἀδερκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α priv. et δέρκω.

Ἄδερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀδέρκτως, *adv.* limis et conniventibus, ſeu averſis oculis.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. et δέσμιος, *ligatus*.

Ἄδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens dominum. *Gl. V.* indominabilis; (2) ſine auctore; (3) de navi, quæ gubernatore caret. *Ern.* Ab α priv. et δεσπότης, *herus*. Hinc

Ἀδεσπότως, *adv.* ſine hero.

Ἄδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus.

Ἀδεύητος, idem quod ἄδευτος. Item non egens. *Ern.*

Ἀδευκής, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; acerbus, gravis. Ex α priv. et δεῦκος, *dulcedo.*

Ἀδευτος, non madefactus, non ſubactus aquâ. Ab α et δεύομαι. *Ern.*

Ἀδέψητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, de corio. Ex α priv. et δεψέω.

ἈΔΕ'Ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θανατός μοι ἀδεῖν κακός. *Hom. Il.* 3, 173.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ ϗ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἀδῶ. v. ἀηδέω.

Ἀδεῶς, *adv.* abſque metu; (2) tutò; (3) impunè, licenter. *Gl. V.* (4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἀδῆ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀδέω, *placeo.*

Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἠδηκότες, ab ἀδέω.

Ἀδηκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non morſus, immorſus. *Gl. V.* (2) qui cariem non ſenſit; (3) non mordax. *Dioſ.* Ἀδηκτοτάτη, *Heſ.d.* Ἔργ. 418. Ex α priv. et δάκνω, *mordeo.*

Ἀδήκτως, *adv.* ſine morſu, ſine ægritudine.

Ἀδήλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, illæſus, incolumis, ab omni noxâ integer. Ex α priv. et δηλέω, *lædo.*

Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab

Ἄδηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.

Ἀδηλοποιός, abolendi vim habens. *Ern.*

Ἀδηλόφλεβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, habens venas latentes, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, et φλέψ, *vena.*

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *adv.* obſcurè, non manifeſtò; (2) incertò.

Ἀδημιούργητος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α, et δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ὁ ϗ ἡ, à ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α priv. et δημοκρατέομαι.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, graviſſimè angor, præ dolore penè exanimor; (2) terreor, terreſio, paveſco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχάς. *Xen.* Hinc

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, ſollicitudo. *Gl. V.* angor, tædium.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, abſens à populo, ſeu patriâ, peregrinans. Ex α priv. et δῆμος.

Ἀδημοσίευτος, ϐ, non publicatus.

ἈΔΗΝ, *adv.* adfatim, abundè, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδηνέως, *adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incurioſè; (4) ſine moleſtiâ. Ab

Ἀδηνής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine conſilio. Ex α priv. et δῆνος, *conſilium.*

Ἄδηρις, non contentioſus; contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. et δῆρις, *contentio.*

Ἀδήριτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀδηρίτως, *adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſiâ, haud dubiè.

ἈΔΗΣ, ϐ, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φεύγϐσι γὰρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ἅδην εἰσορῶσι τϐ βίϐ. *Soph. Antig.* 586.

Ἀδής, έος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſuavis. Ex α priv. et ἡδύς, *ſuavis.*

Ἀδήσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.

Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem uſque comedo; (2) vorax ſum.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, (2) eſus ad ſatietatem uſque. Ab

Ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ, ad ſatietatem comedens, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax; (2) in quem magni erogantur ſumptus; (3) inſatiabilis. *Gl. V.* edax. Ex ἄδην, et φαγεῖν.

Ἀδήωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non vaſtatus. Ex α priv. et δηόω, *vaſto.*

Ἀδιάβατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſeu trajici, nequit; (3) non diductus, ut σκέλη ἀδιάβατα, *crura non diſtincta*, in ſtatuâ. *Ern.* Ex α priv. et διαβαίνω.

Ἀδιάβλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers. Ex α priv. et διαβάλλω.

Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamiâ.

Ἀδιαβόλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀδιάγνωστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. et διαγινώσκω, *dignoſco.*

Ἀδιάδοχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, jugis, perpetuus, *propriè* ſucceſſoribus carens. Ex α et διάδοχος.

Ἀδιάδραστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. et διαδιδράσκω, *effugio.*

Ἀδιάθετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus; (3) non vendibilis, emtorem non inveniens. *Ern.* Ex α priv. et διατίθημι, *diſpono.*

Ἀδιαθέτως, ab inteſtato. *Gl. V.* A præc.

Ἀδιαίρετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers.

Ἀδιαίτητος, ὁ ϗ ἡ, alienus, inſuetus. *Suid.* Ab α priv. et διαιτάομαι.

Ἀδιάκλειστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non interclufus. Ex α priv. et διακλείω, *intercludo.*

Ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur. Epith. legis, præcepti.

Ἀδιακόνιστος, ον, invulnerabilis, *de corio. Ælian.* Ex α et διακονίζω, *perimo* (ſed leg. ἀδιακόντιστος, *Ern.*)

Ἀδιάκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α priv. et διακόπτω.

Ἀδιακόπως, *adv.* ſine diviſione, non interruptè.

Ἀδιακόσμητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, qui compoſitè diſtinctus non eſt. Ex α priv. et διακοσμέω, *ordino.*

Ἀδιακρισία, ἡ, tarditas, error judicii, confuſio rerum.

Ἀδιάκριτος, ϐ, ὁ, qui diſcerni, ſeu diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt abſque diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco et tempori conveniat, imperitus, ſtultus. Ex α priv. et διακρίνω.

Ἀδιακρίτως, *adv.* non diſtinctè, promiſcuè, ſine judicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non intermiſſus, indeſinens, aſſiduus, perpetuus, continuus. *Philox.* Ex α priv. et διαλείπω, *intermitto.*

Ἀδιαλείπτως, *adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indeſinenter.

Ἀδιάλλακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis. *Philox.* Ex α priv. et διαλλάττω.

Ἀδιαλλάκτως, *adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis. *Phil.* ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α priv. et διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, illæſus. Ex α priv. et διαλωβάω.

Ἀδιαμέριστος, ον, indiviſus.

Ἀδιανέμητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non diſſectus; (2) indiviſus. Ex α priv. et διανέμω.

Ἀδιανόητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non intelligendus; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. et διανοέομαι.

Ἀδιανοήτως, obſcurè; (2) ſtultè, imperitè.

Ἀδίαντον, ϐ, τὸ, herba perpetuò virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adſperſus*, quià folium ejus aquâ perfuſum non madeſcit. *Angl.* Maiden-hair.

Ἀδίαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non humectatus, ſiccus. Ex α priv. et διαίνω, *humecto.*

Ἀδιάνυτος, ὁ ϗ ἡ, inextricabilis, *Gl. V.* qui perfici non poteſt. Ab α priv. et διανύω.

Ἀδιάπαυστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non deſinens, non ſedandus, vehemens. Ex α priv. et διαπαύομαι.

Ἀδιαπαύστως, *adv.* indeſinenter, aſſiduè, ſine intermiſſione.

Ἀδιάπλαστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, informis, rudis. Ex α priv. et διαπλάσσω.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus; (2) [non ventilatus auris. *Ern.*] Ex α et διαπνέω, *reſpiro.*

Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſiduè.

Ἀδιαπτωσία, ἡ, vacuitas ab errore. ἀναμαρτησία.

Ἀδιάπτωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α priv. et διαπίπτω, *intercido.*

Ἀδιαπτώτως, *adv.* ſine lapſu et errore.

Ἀδιάρθρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, articulis et nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. et ἄρθρον, *articulus.*

Ἀδιάρθρωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. et διαρθρόω, *articulatim diſcerno.*

Ἀδιαρθρώτως, confusè, obſcurè.

Ἀδιάῤῥιπιστος, ον, propriè vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, ſtultus. Ab α et διαῤῥιπίζω, *perflo.*

Ἀδιάσειστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, *Gl. V.* Ex α priv. et διασείω, *concutio.*

Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus.

Ἀδιάσκευος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. et διασκευάω.

Ἀδιάσπαστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. et διασπάομαι, *diſtraho.*

Ἀδιασπάστως, indiſtractè, ſine divulſione.

Ἀδιάστατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, nullis intervallis diſcretus, non diſtinctus, indivulſus; (2) dimenſione carens. Ex α priv. et διάστατος.

Ἀδιαστάτως, *adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſiâ.

Ἀδιαστίκτως, indiſtinctè. *Gl. V.*

Ἀδιάστολος, ον, confuſus, obſcurus. Ab α priv. et διαστέλλω.

Ἀδιάστροφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſsè.

Ἀδιάσχιστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non diffiſſus, indiviſus. Ex α priv. et διασχίζω, *diffindo.*

Ἀδιάτακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, confuſus. Ex α priv. et διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non diſſectus, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α priv. et διατέμνω.

Ἀδιάτομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀδιάτρεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, immotus, firmus. Ex α priv. et διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *adv.* firmiſſimè, conſtanter.

Ἀδιατρεψία, ἡ, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo; (2) pervicacia; (3) impudentia.

Ἀδιατύπωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non figuratus, informis. Ex α priv. et διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. et διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus. *Philox.* Ex iiſd.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro mediâ habeo; (2) neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro mediâ habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, medius, promiſcuus; (2) qui nihil penſi habet, negligens et diſcrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *adv.* indifferenter; (2) licentiùs, promiſcuè. *Philox.*

Ἀδιάφρακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α priv. et διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράκτως, *adv.* ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non diffunditur aut diffluit, i. e. frugalis, modeſtus, in cultu, victu, &c. Ex α priv. et διαχύω.

Ἀδιαχώριστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. et διαχωρίζω, *ſeparo.*

Ἀδιάψευστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α priv. et διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis. *Gl. V.* (2) à ſeipſo doctus; (3) quod tradi doctrinâ nequit. *Ern.*

Ἀδιδάκτως, nullo dicente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indefenſus, inultus. Ex α priv. et διεκδικέω, *defendo.*

Ἀδιεκδύτως, *adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. et διεκδύω, *elabor.*

Ἀδιεξέταςος, ε, ὁ κ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α priv. et διεξετάζω.

Ἀδιεξίτητος, ε, ὁ κ ἡ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione et cogitatione. Ex α priv. et διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ε, ὁ κ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius. Ex α priv. et διεξοδεύω, exeo per.

Ἀδιέξοδος, ε, ὁ κ ἡ, quâ transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. et διέξοδος.

Ἀδιέργαςος, ε, ὁ κ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. et διεργάζομαι, elaboro.

Ἀδιερευνὴς, έος, ὁ κ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. et διερευνάω, pervestigo.

Ἀδιερεύνητος, ε, ὁ κ ἡ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

Ἀδιευκρίνητος, ε, ὁ κ ἡ, indistinctus. Ex α priv. et διευκρίνω, bene secerno.

Ἀδιήγητος, ε, ὁ κ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. et διηγῦμαι, enarro.

Ἀδιήθητος, ον, non colatus, vel quod nequit colari. Ab α et διηθέω, percolo.

Ἀδικαίαρχος, ε, ὁ κ ἡ, injustus magistratus. Ex α priv. et δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, iniquè, vel injustè ago. Ex α priv. et δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἀδίκαςος, ε, ὁ κ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α priv. et δικάζω, in jus voco.

Ἀδικίσσαι, a. 1. inf. act. Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, à verbo.

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injustè ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuriâ adficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo; ἀδικῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικεμένοις, injuriam accipientibus. Philox. præt. part. pass. ἠδικημένος, injuriam passus; ἀδικηθεὶς, idem, a. 1. part. pass. Ἀδικῶ τῦτό σε, σε εἰς τῦτο, περί σε, περὶ τὰς θεὰς πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με. Dem. Οἵ γέ με προσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injusta actio, scelus, maleficium; (2) injuria; læsio, Gl. V.

Ἀδικητικὸς, ε, ὁ κ ἡ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem; (2) inultus. Ern.

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas. Philox. Ex Ἄδικος.

Ἀδικοδοξέω, maledico, obtrecto. Ern. Unde

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia. Suid. (2) injustum consilium. Polyb. Ex ἄδικος, et δόξα, gloria.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injustè, iniquè ago. Ex α priv. δίκη, jus, et πραγέω, pro πράττω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἄδικος, ε, ὁ κ ἡ, injustus, iniquus, tam de re, quam de homine, improbus, injurius. Ἀδικώτατος, periniquus, iniquissimus. Gl. V. (2) præter modum magnus, ut Lat. improbus. Ex α priv. et δίκη.

Ἀδίκως, injustè, iniquè, per injuriam, immeritò, abs re, injuriâ.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, confertus, densus, multus, frequens. Hom. Il. 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis. Hom. Od. 1, 99. (5) miserabilis, gemendus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, adv. miserabiliùs. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ε, ὁ κ ἡ, invius, impervius. Ex α priv. et διοδευτος, pervius.

Ἀδιοίκητος, ε, ὁ κ ἡ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α priv. et διοικέω.

Ἄδιον, suavius, Dor. pro ἥδιον, ab ἡδύς, suavis.

Ἀδίοπος, ε, ὁ κ ἡ, incustoditus, administratore et rectore carens. Ex α priv. et διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ε, ὁ κ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α priv. et διορθόω, corrigo.

Ἀδιορθώτως, adv. sine correctione, aut correctionis spe. Ern.

Ἀδιόριςος, ε, ὁ κ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α priv. et διορίζω, distermino.

Ἀδιορίςως, indistinctè, promiscuè.

Ἀδίςακτος, ε, ὁ κ ἡ, indubitatus, certus. Ex α priv. et διςάζω, dubito.

Ἀδιςάκτως, haud dubiè. Gl. V. aliquando activè, sine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ε, ὁ κ ἡ, non sitiens; (2) sitim extinguens; item, non adferens, non incendens. Ern. Ex α priv. et δίψα, sitis.

Ἀδμὴς, μῆτος, ὁ κ ἡ, indomitus, non subactus. Od. 4, 637. Ex α priv. et δαμάω.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta. Hom. Il. 23, 655. (2) nondum à viro compressa. Suid. Ex iisdem.

Ἄδμητος, ε, ὁ κ ἡ, idem quod αδμής.

Ἀδοιμι, placuerim, a. 2. optat. act. verbi ἁδέω.

Ἀδόκητος, ε, ὁ κ ἡ, inopinatus, improvisus; (2) qui expectationem fallit. Ex α priv. et δοκέω, videor.

Ἀδοκήτως, adv. inopinatò, ex improviso.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. Hes.

Ἀδοκίμαςος, ε, ὁ κ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α priv. et δοκιμάζω, probo.

Ἀδοκιμάςως, adv. temerè, inexploratò.

Ἀδόκιμος, ε, ὁ κ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio; (2) meditor aliquid, in bonam partem. Ab ἀδολεσχος.

Ἀδολέσχης, ε, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) assidua meditatio. Gl. V. exercitatio. Ab eodem.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ε, ὁ κ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur; verbosus. Gl. V. Ab αδος, et λέσχη.

Ἄδολος, ε, ὁ κ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus, purus. Ex α priv. et δόλος.

Ἀδόλως, adv. sincerè, candidè, sine dolo, incorruptè. Philox. sedulò.

Ἆδον, imperf. ind. act. Dor. pro ἦδο', ab ἄδω.

Ἀδονὰ, voluptas, Dor. pro ἡδονή.

Ἀδόνευτος, ε, ὁ κ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α priv. et δονεύω, agito.

Ἀδόνητος, ε, ὁ κ ἡ, idem. Ex δονέω.

Ἀδόξαςος, ε, ὁ κ ἡ, insperatus; (2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαςον, certum. Ex α priv. et δοξάζω, opinor.

Ἀδοξέω, ω, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ sum famæ, malè audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, improbo. Ἠδόξεν ἀναιμωτὶ φεύγειν, Joseph. Ex α priv. et δόξα, opinio.

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia; (2) conditio hominis privati qui populari gloriâ caret. Ern. Ab

Ἄδοξος, ε, ὁ κ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominiâ notatus. Ex α priv. et δόξα, gloria, opinio.

Ἀδόξως, adv. inglorié, ignominiosè, probrosè.

Ἀδοξοποίητος, qui non regitur opinionibus. Polyb.

Ἀδορατία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio à bello et armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex α priv. et δόρυ, hasta.

Ἀδορεὶ, sine excoriatione. Ex α priv. et δέρος.

Ἄδορος, ὁ κ ἡ, non excoriatus. Ex iisd.

Ἀδορύληπτος, ὁ κ ἡ, qui hastâ capi nequit; (2) hastâ non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, et λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ε, ὁ κ ἡ, satellitibus non stipatus. Ex α priv. et δορυφορέω.

Ἄδος, έος, τὸ, et ἄδος, ε, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium. Hom. Il. 11, 88. Ab ἄδω, satio.

Ἆδος, ε, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, placeo.

Ἄδοτος, ε, ὁ κ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α priv. et δίδωμι.

Ἀδέλευτος, ε, ὁ κ ἡ, qui uni domino servivit, non iterum venditus alii. Hes. Ex α priv. et δελεύω.

Ἀδελία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab

Ἄδελος, ε, ὁ κ ἡ, servos non habens. Gl. V. sine servo.

Ἀδέλωτος, ὁ κ ἡ, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex α priv. et δελόω.

Ἀδέπητος, ε, ὁ κ ἡ, expers strepitûs. Ex α priv. et δέπος, sonitus.

Ἀδρακὴς, έος, ὁ κ ἡ, cæcus; (2) cæcutiens. Ex α priv. et δέρκω.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, socordia, Pl. Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab

Ἀδρανὴς, έος, ὁ κ ἡ, infirmus, imbecillus, Pl. segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α priv. et δραίνω, facio.

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἄδραςος, ε, ὁ κ ἡ, à fugâ alienus; (2) infectus, irritus; (3) inevitabilis, Gl. V. Ex α priv. et δράω, fugio, facio.

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ής, ἡ, adrachne. Arbor unedoni similis.

Ἀδρέπανος, ε, ὁ κ ἡ, falce carens. Ex α priv. et δρέπανον, falx.

Ἀδρεπήβολος, et ἀδρεπίβολος, ὁ κ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἀδρὸς, et ἐπίβολος.

Ἄδρεπτος, ε, ὁ κ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α priv. et δρέπω.

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσῶ, ad maturitatem perduco. Unde ἡδρηκὼς, adultus. Ab ἀδρὸς.

Ἄδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρησις, εως, ἡ, desidia. Varin. Ex α priv. et δράω.

Ἄδρηςος, minimè fugitivus, Ion. pro ἄδραςος.

Ἄδριμυς, εος, ὁ κ ἡ, minimè acerbus, non amarus.

Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram seu solum calcans. Ex ἀδρὸς, et βαίνω.

Ἀδρόβωλος, ε, ὁ κ ἡ, qui crassis, seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, et βῶλος.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ κ ἡ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, et μέρος, pars.

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices.

ἈΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. Philox. grandis, gravis.

Ἀδροσία, inopia roris, siccitas.

Ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur; (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρὸς.

Ἀδρότης, ητος, idem et ab eod.

Ἀδροτέρως, copiosius.

Ἀδρόχωρος, vel Ἀδροχῶρος, ε, ὁ κ ἡ, qui uberem regionem habitat.

Ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρόομαι, ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαςάνει τε κ ἀδρῦται. Plat. Ab ἀδρός.

Ἄδρυνσις, εως, ἡ, densatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

Ἀδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρύνομαι, crassesco, turgesco; (2) superbio. Ἀδρύνει τὰς ὄγκας, τὸν καρπὸν. Theophr. Ab ἀδρὸς.

Ἄδρυς, υος, ὁ κ ἡ, carens arboribus.

Ἀδρύφακτος, ε, ὁ κ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio, sc. quia locus judicii cancellis circumdatur. Ex α priv. et δρύφακτος.

Ἀδὺ, dulce, nom. sing. n. g. Dor. pro ἡδυ.

Ἀδυγέλως, dulce ridens, Dor. pro ἡδυγέλως.

Ἀδύγλωσσος, dulcilinguis, Dor. pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπὴς, dulciloquus, Dor. pro ἡδυεπής.

Ἀδυλόγος, suaviloquus, Dor. pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελὴς, dulcisonus, Dor. pro ἡδυμελής.

Ἀδύναμαι, non possum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; item, pecuniæ. Ern. (3) impotentia, inscitia. Ex α priv. et δύναμις.

Ἀδυναμίη, impossibilitas, Ion. pro ἀδυναμία.

Ἀδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iiſd.

Ἀδυνασία, et ἀδυναςία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυνας), adv. invalidè.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non poſſum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατῶ γράφειν· ȣ̓δὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Matt. 17, 20. Ab eod.

Ἀδύνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impotens; infirmus. Philox. Al. Gl. V. inops. Imprimis Athenis ſic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eàque de causâ ſtipendium publicè, obolum indies accipiebant; unde patres Gr. ſic vocant viduas, pupillos, alioſque publicè alendos. Εrn. (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit; impedimentum. Ex α priv. et δυνατός.

Ἀδυνάτως, adv. impoſſibiliter; (2) invalidè, abſque viribus; (3) inſcitè, ineptè.

Ἀδυοσμος, ſuaviter olens, Dor. pro ἡδύοσμος.

Ἀδύπνοος, dulce ſpirans, Dor. pro ἡδύπνοος.

Ἀδὺς, ſuavis, Dor. pro ἡδύς.

Ἀδυσώπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impudens; (2) inexorabilis, durus. Philox. Ex α priv. et δυσωπέω, pudore afficio.

Ἀδυσωπήτως, adv. ſine pudore, inverecundè.

Ἄδυτον, ȣ, τὸ, adytum, ſacrarium. Gl. V. Ab

Ἄδυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet ingreſſus; (2) non acceſſibilis. Ex α priv. et δύνω, vel δύω, ſubeo.

ΑΔΩ, f. ἄσω ſ. ā. 1. inf. ἆσαι: imperat. m. ἆσαι, ſatio, expleo.

Ἄδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. paſſ. ᾖσμαι, cano, canto: (2) celebro; ἄδειν τὴν φωνὴν, τὰ ἐλεγεῖα, τῷ θεῷ ἀρχεῖα ᾄσματα. Pro ἀείδω.

Αἰδῶ, placebo, f. 2. ind. act. verbi ἁνδάνω, ſive ἄδω, placeo.

Ἀδώμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtructus non eſt. Ex α priv. et δωμάω, exſtruo.

Ἀδὼν, qui placuit, a. 2. part. act. verbi ἄδω.

Ἀδωνείȣ, Adoniei, gen. ſing. ab Ἀδώνειος.

Ἀδωνιάζω, ſacra Adonidis celebro.

Ἀδώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit, integritas. Ab eod.

Ἀδωροδόκητος, ὁ ϗ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. et δωροδοκέω, muneribus corrumpo.

Ἀδωροδοκήτως, integrè, incorruptè.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abſtinentia à donis accipiendis, integritas.

Ἀδωρόληπτος, ὁ ϗ ἡ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali et inauſpicati expers. Ex α priv. et δῶρον, munus.

Ἀδώρως, adv. gratis, ſine præmio; (2) incorruptè.

Ἀδώσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, de judice. Hſ. Ex α priv. et δόσις, donatio.

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab

Ἀδώτης, ȣ, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. et δώτης.

Ἄεδνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dotis expers; (2) dotatus. Hſ. Ex α priv. vel int. et ἔδνα, dos. Hinc

Ἀέδνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indotatus; (2) innupta.

Ἀεθλευτὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab

Ἀεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. Ὁππότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν. Heſiod. Θεογ. 435. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλεύωσιν, colluctentur, 3. pl. præſ. conjunct.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

Ἄεθλον, ȣ, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipſum. Ab eod.

Ἀέθλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

Ἀεθλοθέτης, ȣ, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, certamen, et τίθημι, pono.

Ἄεθλον, ȣ, τὸ, præmium certaminis; (2) labor. Ab ἆθλος.

Αἰθλονίκια, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur. Ex ἄεθλον, et νίκη, victoria.

ΑΕΘΛΟΣ, ȣ, ὁ, certamen; (2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miſeria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, et φέρω.

ἈΕΙ', adv. ſemper, perpetuò. Hom. Il. 1, 51; (2) ſine intermiſſione; (3) uſque ad, donec; (4) ſubinde; (5) perpetuâ quâdam ſucceſſione. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὢν, qui ſemper eſt; ἀείποτε, ſemper; εἰς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc uſque. In compoſitione interdum ι abjicitur, ut ἀέναος, pro ἀείναος.

Ἀειβλαςέω, f. ήσω, ſemper germino. Unde

Ἀειβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper germinans.

Ἀειβλάςησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

Ἀειβλύω, ſemper adfluo, perpetuò ſcaturio; Hſ.

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſcaturiens; (2) ſemper germinans. Ex ἀεὶ, et βρύω.

Ἀειγενετᾶν, ſempiternarum, gen. plur. Æol. pro ἀειγενετῶν. Ab

Ἀειγενέτης, ȣ, ὁ, ſempiternus.

Ἀειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper fuit et erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ, et γίνομαι, ſum, fio.

Ἀείγνητος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀείδελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſpicuus, qui non cernitur; (2) obſcurus. Ex α priv. et εἴδω. (3) α int. valdè conſpicuus. Steph. ex Nic.

Ἀείδεν, canere, præſ. inf. Dor. pro ἀείδειν.

Ἀείδεο, cane, 2. ſing. præſ. imperat. med. Ion. pro ἀείδεσο, à verbo eod.

Ἀειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus; (2) deformis. Ex α priv. et εἶδος, ſpecies.

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas. Suid. Ex iiſd.

Ἀειδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper in verticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur. Ex ἀεὶ, et δινέω, gyro.

Ἀΐδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεὶ.

Ἀϊδιότης, ητός, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas. Gl. V. A præc.

Ἀειδοῖσα, præſ. part. act. Dor. pro ἀείδȣσα.

Ἄειδον, imperf. ind. act. Ion. pro ᾖειδον.

Ἀείδοντι, Dor. pro ἀείδȣσι, ab ἀείδω.

Ἀειδȣλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. Ex δȣ̃λος.

ἈΕΙ'ΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειεςὼ, όος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, et ἐςὶ, eſt, vel ἑςάναι, ſtare.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ, et ζωὴ, vita.

Ἀείζωον, ȣ, τὸ, ſedum, Philox. Angl. Sengreen.

Ἀείζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper vivens.

Ἀείζωτος, ὁ ϗ ἡ, ſemper cinctus, ſemper paratus, pro ἀειζώςτος. Ex ἀεὶ, et ζώννυμι.

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. Ab

Ἀειθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ, et θαλέω, f. θάλλω.

Ἀειθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper calidus, ſeu calefaciens. Ex ἀεὶ, et θέρος, æſtas.

Ἀείκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ, et καρπός.

Ἀεικέα, durum, acc. ſing. ab ἀεικὴς. Unde

Ἀείκεια, ας, ἡ, et ἀεικία, indecentia; (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.

Ἀεικείη, indignitas, Ion. pro ἀείκεια.

Ἀεικέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indecorus. Hom. Il. 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

Ἀεικελίως, adv. indecenter, indignè.

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus. Hom. Il. 1, 340. (2) fœdus. Hom. Il. 10, 453. (3) indignus; (4) durus, aſper. Ex α priv. et εἴκω, ſimilis ſum. Hinc

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; Hom. Il. 3, 546. (2) contumeliâ adficio. Ἀεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων. Il. 24, 22.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus. Ex ἀεὶ, et κίνησις, motus.

Ἀεικίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper motus, qui ſemper et aſſiduè movetur.

Ἀεικινήτως, adv. cum perpetuo motu.

Ἀεικῶς, adv. indecenter, indignè, præter morem. Ab ἀεικὴς, indecens.

Ἀείλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper loquax. Ex ἀεὶ, et λαλέω, loquor.

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper lucens, et ſplendens. Ex ἀεὶ, et λάμπω, luceo.

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper diſtillans et defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, et λείβω.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ, et λόγος, ſermo. Unde

Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, quâ quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

Ἀείλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſole carens, opacus. Ex α priv. et εἵλη, ſolis ſplendor.

Ἀείμεναι, ſpirare, præſ. inf. act. Poet. pro ἀέμεναι, et hoc Dor. pro ἀεῖν à verbo ἄω.

Ἀειμνημονευτος, ον, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſemper memor.

Ἀείμνηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, et μιμνήσκω.

Ἀειμνήςως, immortaliter.

Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀειναων.

Ἀείναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ, et νάω, fluo.

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem et ex iiſdem.

Ἀειναῦται, ων, οἱ, quaſi ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ, et ναύτης.

Ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui ſemper nubeculâ ſunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, et νέφος, nubes.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, paſſio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

Ἀειπαθὴς, ήος, ὁ ϗ ἡ, ſemper patiens, ſempiternæ paſſioni obnoxius. Ex ἀεὶ, et πάθος.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, ſemper virgo. Suid.

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, et πάλος.

Ἀειπαρθένος, ȣ, ἡ, ſemper virgo.

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, et πλάνης.

Ἀείπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἄειρα, ſuſcepi, 1. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἦειρα, à verbo ἀείρω, ſuſcipio.

Ἀεῖραι, ſuſcepiſſe, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἄειρον, ſuſcipe, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀείῤῥοος, contr. ἀείῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper et jugiter fluens. Ex ἀεὶ, et ῥέω, fluo.

Ἀείῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

ἈΕΙ'ΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, θάρσος, οἰνόν τινι· ἀείρεσθαι πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, inferre.

Ἀεὶς, flans, præſ. part. act. verbi ἄημι, flo.

Ἄεισατ' pro ἀείσατο, cecinit, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, cano.

Ἀείσατε, canite, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἀείσῃς, cecineris, 2. ſing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper viribus pollens. Ex ἀεὶ, et σθένος, robur.

Ἀεισιν, ſpirant, Æol. et cum ν ἐφελκ· pro ἀεῖσι.

Ἀείσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quotidiè victum ex publico, Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, et σῖτος, cibus.

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, et σκὼψ, noctua.

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω.

Ἀεισόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſervans. Ex ἀεὶ, et σόω, ſervo.

Ἀεισρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper volubilis. Ex ἀεὶ, et ςρέφω, verto.

Ἀείσυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper trahens, vel qui tardè incedit. Ex ἀεὶ, et σύρω, traho.

Ἀείυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, et ὕπνος.

Ἀειφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper apparens, ſemper conſpicuus. Ex ἀεὶ, et φαίνομαι.

Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ardens. Ex ἀεὶ, et φλέγω, uro.

Ἀειφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemper ferens; (2) ſemper vernans; (3) ſemper ferens fructus. Ex φερω.

'Αειφρουρητος, ὁ ϗ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ, et φρουρέω.
'Αείφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.
'Αειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium. Ex φεύγω.
'Αειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab
'Αείφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, semper frondens, perpetuò virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium.*
'Αείχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, semper virens.
'Αειχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, semper utilis, perpetuò bonus. Ex ἀεὶ, et χρηστος, *utilis.*
'Αεκαζόμενος, *invitus*, præf. part. paff. Ab
'Αεκάζω, cogo. Πόλλ' ἀεκαζομένη. *Il.* 6, 458. Ex α priv. et ἑκών.
'Αεκήλιος, ου, idem quod αεικελιος. *Suid. Steph.* al. *Hef. Eustath. Il.* 6, 77.
'Αέκητι, *adv.* invitò, *Gl. V.* ἀεκῦτι, ingratiis. *Hom. Il.* 11, 636. Ab iisdem.
'Αέκοντε, *inviti*, nom. dual. Ab ἀέκων.
'Αεκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, invitus; (2) invitò factus, expressus. Ex α priv. et ἑκούσιος.
'Αέκων, ουσα, ον, invitus. *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α priv. et ἑκών.
'Αελίοιο, gen. fing. *Dor. Poet.* et *Ion.* pro ἡλίου.
'ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.
'Αελλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.
'Αελλέω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo. Ab ἄελλα.
'Αελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.
'Αελλής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
'Αελλόθριξ τριχος, ὁ ϗ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens variè intortos. Ab ἄελλα, et θρὶξ, *capillus.*
'Αέλλομαι, flo, spiro. *Etym.* Ab ἄελλα.
'Αελλόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum procellâ. Ex ἄελλα, et μάχη, *pugna.*
'Αελλόποδες, *Hom. Hymn. in Vener.* veloces, nom. pl. ab. ἀελλόπους, *velox, celeripes.*
'Αέλλοπος, ὁ ϗ ἡ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, et πὸς, *pes.*
'Αελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.
'Αελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procellosus; (2) velox.
'Αελπής, έος, ὁ ϗ ἡ, insperatus, præter spem; item, spe carens. Ex α priv. et ἐλπίς.
'Αελπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Αελπτέον, diffidendum. Ab
'Αελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.
'Αελπτία, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.
'Αελπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus.
'Αέλπτως, *adv.* ex insperatò, præter spem.
'Αέλπω, non spero, despero. Κα. ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι. *Il.* 7, 310.
'Αεμμα, ατος, τὸ, nervus, chorda, quâ tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἅμμα, ab ἅπτω, *necto.*
'Αέναος, *perpetuò fluens*, *Poet.* pro ἀείναος.
'Αέναος, vel ἀένναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, *Gl. V.* idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεὶ.
'Αενάως, jugiter. A præc.
'Αεννάασθαι, *perfundi*, præf. inf. paff. *Poet.* pro ἀεννᾶσθαι, à verbo ἀεννάομαι, *perfundor.*
'Αεννόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.
'Αέντων, gen. pl. part. præf. act. ab ἄημι, *flo.*
'Αεξε, *augebat*, *Ion.* pro. ἤεξε, ab ἀέξω.
'Αεξίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra augens; (2) corpus roborans. Ex ἀέξω, et γυῖον.
'Αεξίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum augens; (3) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, et τόκος.
'Αεξιτρόφος, ον, benè nutriens.
'Αεξίφυτος, ὁ ϗ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, et φυτον.
'ΑΕ'ΞΩ, augeo, accumulo. *Hom. Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, cresco. "Αδηλον ἀέξει, extollit. *Hesiod.* "Εργ. 6. Ποίη ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. Id.
'Αεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere; otior; (2) sum deses, piger.
'Αεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners; (2) otiosus, negotiis vacuus. Ab
'Αεργής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. et ἔργον, *opus.* Hinc
'Αέργητος, ον, idem.
'Αεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere; (2) inertia, desidia, pigritia; (3) cessatio ab aratione terræ.
'Αεργίη, *otio*, dat. sing. *Ion.* pro ἀεργίᾳ.
'Αεργος, ὴ, ὸν, idem quod ἀεργής.
'Αέρδην, *adv.* portando sublatè. Ab ἀείρω, *tollo.*
'Αερέθω, tollo. *Hom. Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀερέθομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο. *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo.*
'Αερθεὶς, *evectus*, a. 1. part. paff. verbi seq.
'Αερθεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. paff. *Ion.* et *Bœot.* pro ἠέρθησαν, à verbo ἀείρω, *tollo.*
'Αερήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) multus, immensus. Ab ἀὴρ, *aër.* Unde
'Αερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.
'Αερίζω, f. ίσω, aërius sum, aëriâ naturâ præditus sum. 'Αερίζων ἀτμὸς. *Diosc.* Ab ἀέριος.
'Αερίοικος, ον, aërius, de avibus, &c.
'Αέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.
'Αερὶς, ἴδος, ἡ, apis. *Hef.* ubi al. ἀκρίδες.
'Αερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀέριος.
"Αερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. et ἕρκος, *septum.*
'Αεροβατέω, ῶ, f. ήσω, propriè, incedo, vel ambulo per aërem; (2) nugas sublimes capto, superbio. 'Αεροβατῶ ϗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *Aristoph. Nub.* 225. Ex ἀὴρ, et βαίνω.
'Αεροβάτης, ου, ὁ, res sublimes et inanes tractans, superbus, alta petens.
'Αεροδόνητος, ον, volans, ales. Ab ἀὴρ, et δονέω.
'Αεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ, et inus. δρέμω, *curro.*
'Αερόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, *aër.*
'Αεροειδὴς, ὲς, idem, item aërius.
'Αερολέσχης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus et nugatoriis multum et magnificè loquitur. Ex ἀὴρ, et λέσχη, *sermocinatio.*
'Αερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.
'Αερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis et imaginaria.
'Αερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ, et μέλι, *mel.*
'Αερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes et captum humanum transcendentes consector. Ex ἀὴρ, et μετρέω, *metior.*
'Αερομιγής, έος, ὁ ϗ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, et μίγνυμι, *misceo.*
'Αερόμορφος, ον, aërius, *aëriformis.*
'Αερονηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per aërem, sive in aëre natans. Ex ἀὴρ, et νήχω, *nato.*
'Αερονομέω, de saltatore, cum pedibus in aëre velut suspensus est. Ex ἀὴρ, et νόμος, ut χειρονομέω.
'Αεροπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex aëre delapsus. Ex ἀὴρ, et πίπτω, *cado.*
'Αεροπέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, et πέτομαι, *volo.*
'Αεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab
'Αεροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, et πόρος, *transitus.*
'Αεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ, et σκοπὸς.
'Αεροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërem secans et findens. Ex ἀὴρ, et τέμνω, *seco.*
'Αεροφέγγης, ὁ ϗ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀὴρ, et φέγγος, lumen.
'Αεροφοίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀὴρ, et φοιτάω, *ventito.*
'Αερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ, et χρόα, *color.*
"Αερσα, ης, *Dor.* pro ἕρση.
'Αερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum et sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. *Æol.* ἀέρσω, et λόφος.
'Αερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, elatus animo, superbus. Ab ἀείρω, et νοος.
'Αερσίπνοος, ὁ ϗ ἡ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω et πνὸς, *spiritus.*
'Αερσίποδες, *celeres*, nom. pl. ab ἀερσίπους, οδος.
'Αερσιπότης, ου, ὁ, vel potius ἀερσιπέτης, altè volans. Ab ἀείρω, *tollo*, et πέτομαι, *volo.*
'Αερσιπότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω, et πετάομαι, *volo.*
'Αερσίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes in currendo, seu saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer. *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, et πὸς.
'Αέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀερῶ, à verbo ἀείρω, *tollo.* Unde
'Αερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. 'Ηέρταζε κάρη ἐπωμαδὸν. *Apoll.*
'Αερτάω, idem et ab eodem.
'Αερώδης, ὁ ϗ ἡ, obscurus, caliginosus.
'Αέσαις *spirasse*, a. 1. inf. act. ab ἀέω, *spiro.*
'Αεσίμαινα, ης, ἡ, (ut θάλασσα, mare) ventis agitatum, inquietum. Ex ἄω, *flo*, et μαίνομαι, *furo.*
'Αεσίφρονα, *stolidum*, acc. sing. ab ἀεσίφρων.
'Αεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab
'Αεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventosus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius; (3) vanus. Ex ἄω, *flo*, et φρὴν, *mens.*
'Αέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς.
'Αετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ, ἀετιδῆες, aquilæ pulli. Ab eod.
'Αετίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, aëtites lapis. Ab
'ΑΕΤΟ'Σ, ου, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum, quod et ἀέτωμα; (3) unicuicujusque radii in rotâ ferramentum; (4) omen, ut οἰωνὸς.
'Αετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, signifer. A φέρω.
'Αετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετος, *aquila.*
'Αέτωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipuè templorum. *Cl. V.* fastigium. Vide ἀετὸς.
'Αεχῆνες, ων, οἱ, pauperes. *Hef.* Ex ἀεὶ, et χαίνω, *inhio, appeto.* (sed leg. est ἀχῆνες quorum loculi vacui funt. v. ἀχὴν. *Ern.*)
"ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine; squalor; (3) reliquiæ lactis, in vase arefactæ.
'Αζαίνω, sicco, exsicco. Ab ἄζω. Hinc
'Αζάλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus, siccus.
'Αζαλέοιο, *aridi*, gen. sing. *Ion.* pro αζαλέου.
'Αζαλέος, έα, έον. *Hom. Il.* 7, 239. idem.
'Αζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.
'Αζαχής, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro ἀζηχής.
'Αζει, *siccat*, 3. sing. præf. ind. act. verbi ἄζω.
'Αζείθω, ferveo. *Suid.* Ex α intens. et ζέω.
'Αζειρέω, ῶ, sicco. *Hef.* Ab
"Αζειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α priv. et ζειρός.
'Αζεο, *cole*, 2 sing. præf. imper. med. *Ion.* pro ἄζεσο, seu ἄζου à verbo ἄζομαι, *colo.*
'Αζευ, *cole*, 2. sing. præf. ejusd. sed *Doricè.*
"Αζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. et ζευγνυμι, *jungo.*
'Αζεχής, *Hef.* V. 'Αζηχής.
'Αζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab
"Αζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, seu zelotypiâ, non ducitur. Ex α et ζῆλος.
'Αζηλοτύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet. Ab
'Αζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypiâ et invidiâ carens, à suspicione alienus. Ex α priv. et ζηλότυπος, *invidiâ percussus.*
'Αζήλωτος, ον, præter modum magnus, et supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus. *Ern.*
'Αζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. et ζημία, *damnum.*
'Αζημίως, *adv.* sine damno; (2) impunè.
'ΑΖΗ'Ν, ένος, barba. *Etymol.*
'Αζηρέω sicco, *Suid.*
'Αζηρός, ἡ, όν, aridus, ab αζω. *Ern.*
'Αζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. et ζητέω.
'Αζητὸς, ὴ, ὸν, augustus, venerandus. *Suid.* Ab ἄζω, *veneror.*

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens. *Hom. Il.* 15, 25. (2) durus et aridus; [quia arida fracta fortius crepitant. *Ern.*] (3) continuus, perpetuus, qui fit ſine intermiſſione. Hinc ἀζηχὲς, *adv. Il.* 4, 435. magno cum clamore, vel indeſinenter. Ex α int. et ἦχος, *ſonus.*

ἌΖΟΙ, ων, οἱ ϗ αἱ, ſervi, ſervæ; famuli, famulæ.

Ἄζυγης, έος, ὁ ϗ ἡ, injugatus; (2) cælebs. Ex α priv. et ζυγος, *jugum.*

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, et ab eod. *Philox.* impar, diſpar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, feſtum apud Judæos, quo à fermentatis abſtinebant. Ab

Ἄζυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) ſincerus. Ex α priv. et ζύμη.

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, uſus panis infermentati, *Suid.* Ex ἄζυμος, et φαγεῖν.

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ſub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) ſingularis, cum alio non junctus. Ex α priv. et ζυγὸς.

ἌΖΩ, ſicco, areſacio, unde et ἄζομαι, areſco. Κεφαλὴν ϗ γόνατα Σείριος ἄζει. *Heſiod.* Ἔργ. 585.

ἌΖΩ, veneror, colo. *Hom. Il.* 1, 20. Ταῦτ᾽ ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν. *Heſiod.* Θεογ. 532.

ἈΖΩΛΕ'Ω, ῶ, iraſcor. *Heſ.*

Ἄζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine zonâ eſt, diſcinctus. Ex α priv. et ζώνη.

Ἄζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animal non procreans; (2) vitâ carens. Ex α priv. et ζῶον, *animal*, vel ζωή, *vita.*

Ἄζωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene temperatus. Ex α int. et ζωρὸς, *merus.*

Ἄζωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cinctus. *Gl. V.* diſcinctus. Ex α priv. et ζωννύω.

Ἄζωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἄη, *ſpirabat*, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδέω, ῶ, tædio afficior, faſtidio. Ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, *tædio adfecti, laboribus defeſſi*, nom. plur. perf. part. act. *Poet.* pro ἠηδηκότες.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, fædus, odioſus. *Philox.* Ex α priv. et ἡδύς.

Ἀηδία, ας, ἡ, fæditas, injucunditas, moleſtia; (2) tædium. Ab ἀηδής.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, faſtidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι τῷ ξένῳ, à novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀήδιζον *infeſtabant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ionicè* pro ἠήδιζον, à verbo ἀηδίζω.

Ἀηδόνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἀηδόνιος. cantui luſciniæ ſimilis, lugubris. Ab ἀηδών.

Ἀηδονεὺς, έος, ὁ, luſciniæ pullus.

Ἀηδονῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀηδονεῖς.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola; (2) luſcinia. *Dim.*

Ἀηδὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, idem quod

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, *adv.* inſuaviter, fœdè; tædioſè. *Gl. V.* (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδής.

Ἀήθεια, ας, ἡ, inſolentia, inſueta novitas; deſuetudo, *Gl. V.* Ab ἀηθής.

Ἀηθείη, *inſolentia*, *Ion.* pro ἀηθεία.

Ἀηθέσσον. *Hom. Il.* 10, 493. *inſuetus eram*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠήθεσσον, ab

Ἀηθέσσω, inſuetus ſum. Ἀήθεσσον γὰρ ἔτ᾽ αὐτῶν. *Il.* 10, 493. Ab ἀηθής.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, inſuetus ſum. Ab eod.

Ἀήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens; (2) qui non format et inſtituit mores. Ex α priv. et ἦθος, *mos.*

Ἀηθίζομαι, deſueſco. *Gl. V.* non fero propter inſolentiam, apud *Strab.* Ab ἀήθης.

Ἀήθως, *adv.* præter morem; (2) inexpertè.

Ἀήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtuſus, hebes. Ex α priv. et ἀκή.

Ἄημα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flatus venti, ſpiraculum. Ab ἄω, ſeu ἄημι *ſpiro.*

Ἀήμεναι, præſ. inf. med. *Dor.* pro ἄηναι. Ab ἄημι, flo, ſpiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, ſpirans, part. ἄημαι, ſpiro, ἄητο, ſpirabat. Τοῖον ἄηθ᾽ οἷον τε πολυχρύσȣ Ἀφροδίτης. *Heſiod.* Ἀσπ. 8. Ab ἄω, *ſpiro.*

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis animi adfectio; (2) immanitas. Ex α priv. et ἥμερος, *mitis.*

ἈΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebroſus.

Ἄησις, έος, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήσσατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus; (2) incomparabilis, *Dor.* pro ἀήσσητος, ἀήττητος. Ex α priv. et ἡσσάομαι, *vincor.*

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, υλη, υλον, moleſtus; (2) iniquus, injuſtus, *Hom. Il.* 5, 876. v. αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) ſublimis, in ſublimi degens, qui in aëre ſuſpenſus fertur. Ex ἀὴρ, *aër*, et σύρω.

Ἀήτας, accuſ. plur. ab ἀήτης, ȣ, *flatus.*

Ἀητέομαι, volo, cum auris vagor. Ab ἀήτης.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀήτης, ȣ, ὁ, idem et ab eod. *item* avis, apud *Arat.*

Ἄητο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. med. verbi ἄημαι.

Ἀητόρροος, *contr.* ἀητόῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventis fluens, ſeu ex quo fluente venti oriuntur, *vox ficta Platonis.* Ex ἀήτη, *ventus*, et ῥέω, *fluo.*

Ἄητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus. *Hom. Il.* 18, 410. (2) inſatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, *flo.*

Ἀητὸς, ὁ, aquila, apud *Arat.*

Ἀήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus, inſuperabilis; (2) qui nulli labori ſuccumbit, nulli largitioni, &c. Ex α priv. et ἡττάομαι, *vincor.*

Ἄηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine voce. ἄηχος φωνή. *Aret. De cauſis et ſignis diut. morb.* 1. 11. Ab α priv. et ἦχος, ſonus, vox.

Ἀθ᾽ pro ἄτ, ob ſequentem adſpiratam, et ἄτ᾽ pro ἄτε, *quippe.*

Ἀθάλασσος, ſeu ἀθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maris expers. Ex α priv. et θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσωτος, ſeu ἀθαλάττωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, inſolens navigandi.

Ἀθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. et θάλλω, *vireo.*

Ἀθαλπέως, *adv.* ſine calore, ſeu æſtu. Ex α priv. et θάλπω, *calefacio.*

Ἀθαμβεὶ, *adv.* intrepidè, impavidè. Ab

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, impavidus. Ex α priv. et θάμβος, *ſtupor.* Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἀθαμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀθαμβής.

Ἀθάνα, *Minerva*, *Dor.* pro Ἀθήνη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀθανάταις.

Ἀθανάταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀθανάτην.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ȣ, immortalitas, in Deos relatio.

Ἀθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) ſempiternus, æternus, perpetuus; et *in plurali* οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum ſelectorum in exercitu Perſarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiſo, ſtatim legeretur alius, numeruſque adeo idem ſemper maneret. Ex α priv. et θάνατος, *mors.*

Ἄθαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſepultus, inhumatus. Ex α priv. et θάπτω, *ſepelio.*

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, apud *Ariſtoph.*

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α priv. et θάρσος, *fiducia.*

Ἀθαυμασία, ἡ, et ἀθαυμαςία, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ον, expers admirationis. Ab α priv. et θαυμάζω, *miror.* Hinc

Ἀθαυμάστι, et ἀθαυμαστεὶ, *adv.* citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectat. Ex α priv. et θεάομαι, *ſpecto.* Unde

Ἀθέατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectatur, inviſibilis, non viſus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, *adv.* ſine Deo, ſine numine. Ex α priv. et Θεὸς, *Deus.*

Ἀθέητα, nom. pl. n. g. *Ion.* pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

Ἀθεησίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀθεασία, copia videndi adempta. *Aret. De curat. diut. morb.* 1, 4. Ex α priv. et θεάομαι, *ſpecto.*

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.

Ἀθείαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ἈΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) ſugo. *Heſ.*

Ἀθέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.

Ἀθελήτως, *adv.* involuntariè.

Ἄθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α priv. et θέλγω, *lenio.*

Ἄθελξις, εως, ἡ, ſuctio, mulctus. *Ern.* apud *Hippocr.* explic. *attractio.* Sed vox eſt ſuſpecta. Ab ἀθέλγω.

Ἀθέλω, f. θελήσω, nolo.

ἈΘΕΜΒΕ'Ω, ῶ, laſcivio. *Heſ.*

Ἀθεμέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento. Ex α priv. et θεμέλιον.

Ἀθέμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, illicitus, nefaſtus.

Ἀθεμίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Ex α priv. et θέμις, *jus.*

Ἀθέμιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, nefarius.

Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus. Ex ἀθέμιστος, et ἔργον, *opus.*

Ἀθεμιτογαμέω, ſeu ἀθεμιστογαμέω, inceſtas nuptias celebro. *Pſeudo-Clem.* apud *Euſeb.*

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, inceſtæ nuptiæ. *Suid.* Ex ἀθέμιτος, et γάμος, *nuptiæ.*

Ἀθεμιτόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inceſtas init nuptias. *Suid.* Ex iiſd.

Ἀθεμιτοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infanda faciens, infanda gerens. *Gl. V.* Ex ἀθέμιτον, et ποιῶ.

Ἀθέμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus. *Philox.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ȣ, nefas. Ex α priv et θεμιτός.

Ἀθεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro. *Suid.* Ex ἀθέμιτος, et ἔργον, *opus.*

Ἄθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt, Deum tollit, impius. Ex α priv. et Θεὸς. Hinc

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultûs negligentia, item omnino, cum corpus male habetur; (2) neglectus, contemptus, ſc. ejus, quem ſervare, curare, tueri debebamus. Ex α priv. et θεραπεύω, *colo.*

Ἀθεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, qui, corpore horrido et inculto eſt; (2) neglectus; (3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iiſd.

Ἀθερειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, et γείνομαι.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſpicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, (prius debet eſſe ἀθερήεις, poſterius repetendum, ab α priv. et θέρω, *foveo*, unde θεραπεύω. *Ern.*)

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, à verbo.

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, rejicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres, Ἀνδράσιν ὡμίλησα, ϗ ȣ ποτέ μ᾽ οἵγ᾽ ἀθέριζον. *Il.* 1, 261. Ab ἀθὴρ, *ſpica.*

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, adhuc in ſpicâ; (2) neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α priv. et θέρος, *meſſis.*

Ἀθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit.

Ἄθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calore vacans.

Ἀθερολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpicilegus, qui ariſtas, ſeu ſpicas colligit. Ex ἀθὴρ, et λέγω.

Ἀθερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtas habens. Ab ἀθήρ.

Ἀθέρωμα, et Ἀθήρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum. Ab ἀθάρα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconſtantia, perfidia. Ex α priv. et θέσις, *poſitio.*

Ἀθεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, iniquitas, ſcelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, et Ἄθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obſervat; (2) de quo lex

lex non eſt poſita; (3) illicitus, iniquus. Ab α priv. et θεσμὸς, *lex.*

Ἀθεσμόδιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ον, inceſtas nuptias celebrans, in inceſto matrimonio vivens.

Ἀθέσμως, *adv.* illicitè, nefariè, contra leges.

Ἀθέσφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, ingens. *Hom. Il.* 3, 3. Ex α priv. et θέσφατος, *à Deo pronunciatus.*

Ἀθετεῖ, *rejicit*, 3. ſing. præſ. pro ἀθετέει, ab

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) ſperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Philox.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem: ἠθέτησα, reprobavi, *Gl. V.* decepi: ἠθέτησαν, deceperunt, *Philox.* aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. paſſ. Ἀθετεῖν τὴν χάριν τῶ Θεῶ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. *Marc.* 6, 26. Hinc

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.

Ἄθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. *Gl. V.* inhabilis. Ex α priv. et θετὸς, *poſitus.* Hinc

Ἀθέτως, *adv.* inconſtanter; (2) ineptè; (3) improbè.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia, in ſpectando, conſiderando.

Ἀθεωρητὶ, *adv.* ſine contemplatione, negligenter. Ab

Ἀθεώρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, in adſpectum non cadens; (2) improviſus; (3) à contemplatione alienus, negligens in cognoſcendo, conſiderando. Ex α priv. et θεωρητὸς, *ſpectabilis.*

Ἀθεωρήτως, *adv.* non ſpectabiliter, inviſibiliter; (2) imperitè, negligenter, temerè.

Ἀθέως, *adv.* impiè, ſceleratè, ſine Deo.

Ἀθηητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non perſpicuus, non viſus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθέατος.

Ἄθηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ablactatus; (2) qui lac non ſuxit. Ex α priv. et θηλή.

Ἀθήλυντος, ε, ὁ ϗ ἡ, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex α priv. et θῆλυς, *femineus.*

Ἄθηλυς, εως, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ἈΘΗΝΑ͂, ας, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, ἡ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionic.*

Ἀθηναῖον, ε, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, *poëticè.*

Ἀθήνηθεν, *adv.* Athenis, *from Athens.*

Ἀθήνησι, *adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiorum præſes credebatur, et γέρων, *ſenex.*

ἈΘΗ῀Ρ, έρος, ὁ, pars ſpicæ acuta; (2) ſpica; (3) ſpica degener; (4) ſumma pars cuſpidis ſagittæ; (5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à venatore non indagatus; (2) à venatore non captus; (3) ſine feris. A θηρεύω, *venor.*

Ἀθηρηλοιγὸς, ε, ὁ, ventilabrum, minutiſſimas paleas diſſipans. Ex ἀθὴρ, et λοιγός.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ε, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in ollâ agitatur. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, vel ἀθήρα, *puls*, et βρώσκω, *comedo.*

Ἄθηρος, ε, ὁ ϗ ἡ, feris, ſeu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non poteſt. Ex α priv. et θὴρ, *fera.*

Ἀθησαύριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, non repoſitus in theſauro; (2) qui recondi et adſervari nequit; (3) qui nihil recondit in craſtinum, prodigus. Ex α priv. et θησαυρίζω.

Ἀθήτευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem. Ex α priv. et θητεύω, *mercede ſervio.*

Ἀθίγγανος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α priv. et θιγγάνω, *tango.*

Ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex θιγω.

Ἄθικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intactus*; (2) integer, illibatus, integeratus. Ab iiſd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem et ex iiſd. *H.ſ.*

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen.*

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, *Hom. Il.* 7, 453. idem et ab eod. Ἐὰν δὲ ϗ ἀθλῇ τις ϐ στεφανῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 *Tim.* 2, 5.

Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, ſeu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod. (2) in quocunque genere peritus et exercitatus; (3) pro fuſus in aliquo genere, ut libidine. Hinc

Ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, athleticus, ad athletas ſeu certatores pertinens; (2) robuſtus ac firmus.

Ἀθλητικῶς, *adv.* athleticè, athletarum more.

Ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητής.

Ἄθλιος, ία, ιον, miſer, ærumnoſus, malis exercitus. Ab ἆθλος. Hinc

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna.

Ἀθλίως, *adv.* miſerè, ærumnoſè, infeliciter.

Ἀθλοθεσία, ας, ἡ, præmii propoſitio, ipſum munus et officium athletarum. *Steph.*

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον, et τίθημι, *pono.*

Ἀθλοθέτης, ε, ὁ, munerarius certaminis, ſeu qui præmium certaminis conſtituit; (2) qui quodvis præmium certamini proponit. Ex iiſd.

Ἆθλον, ε, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces ſceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος.

Ἆθλος, ε, ὁ, certamen; (2) labor, laborioſum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat. *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἆθλον, et φέρω, *fero, reporto.*

Ἄθολος, ε, ὁ ϗ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α priv. et θολός.

Ἀθόλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α priv. et θολόω, *turbulentum reddo.*

Ἀθορύβητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Ex α priv. et θόρυβος.

Ἀθόρυβος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀθορύβως, *adv.* ſine tumultu, tranquillè.

ἈΘΡΑΓΕ´ΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex quâ optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, infractus, inquaſſatus; (2) integer, non vulneratus, aut diminutus.

Ἄθρεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non nutriens, nutriendi expers. *Ern.*

ἈΘΡΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) diſpicio, conſidero, perpendo; (3) circumſpicio et cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς πῶς πρότερον, μή τι γίνηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκρῶ. *Eur. Hec.* 674.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera à cognatis novæ ſponſæ miſſa, quum ſe primum conſpiciendam præbebat. *H.ſ.* ab ἀθρέω.

ἈΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, genus apis. *Suid.*

Ἀθρηνεὶ, ſeu ἀθρηνεὶ, *adv.* abſque luctu, ſine lacrimis. Ex α priv. et θρῆνος, *luctus.*

Ἀθρίγγωτος, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, non loricatus. Ab α priv. et θριγγὸς, *ſeptum, lorica.*

Ἄθρικτος, ον, illæſus, indeceptus. *Ern.*

Ἄθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, capillis, ſive pilis carens, glaber. *Arist.* Ex α priv. et θρὶξ, *pilus.*

Ἀθριπήδεστος, ε, ὁ ϗ ἡ, à vermibus non arroſus, ſive exeſus. Ex α priv. et θρὶψ, *vermis*, et ἐδεστὸς, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*

Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; et (2) *in paſſivo*, ſum apud me, potens mei. Ἀθροίζειν εἰς ἕνα τόπον, πολλὰς πολίτας· ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτόν, apud ſe eſſe. Ἄλλος δὲ Κάδμυ λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω. *Soph. Oed. Tyr.* 143. Πολλὴν ἀθροίζας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum. *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσασα, *quæ congregavit*, part. f. aor. 1.

Ἀθροίσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inſerviens. Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus. *Philox.* Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Philox.* globus, caterva. Ab eod. Hinc

Ἀθροισματικὸς, ἡ, ὸν, congregativus, collectivus.

Ἀθροισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιστήριον, ε, τὸ, congregationis locus.

Ἀθροιστὴς, ῦ, ὁ, congregator, collector.

Ἀθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

Ἀθροιστικῶς, *adv.* catervatim. *Gl. V.*

Ἀθρόον, *adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΟ´ΟΣ, όα, όον, *contr.* ἄθρȣς, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) univerſus, ſimul totus; Ἀθρόον, ϗ ἡδὺν, ϗ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο. *Chryſoſt. Homil.* 2. *Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, denſus. Comp. ἀθρόερος.

Ἄθροος, ε, ὁ ϗ ἡ, nullam edens vocem, vel ſtrepitum. Ex α priv. et θρόος.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas. Ab ἀθρόος.

Ἀθρόως, *adv.* confertim; (2) univerſè, ſummatim; (3) confeſtim, celeriter.

Ἄθρυπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α priv. et θρύπτω, *frango.*

Ἀθρύπτως, *adv.* non delicatè; (2) viriliter.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum deſpondeo, animum abjicio, animo ſum dejecto, animo ſum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παροῦσι πράγμασι, ἐπὶ τέτοις, τὴν τελευτὴν· ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νεκροῖς ἀθυμῦντες, ob cædem ſuorum. *Plut.* Ab ἄθυμος. Hinc

Ἀθυμήτης, ε, ὁ, anxius, mœrore adfectus.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) triſtitia; (3) anxietas; (4) deſperatio. Ab ἄθυμος.

Ἀθυμίην, acc. ſing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.

Ἄθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt dejecto; (2) anxius; (3) mœſtus, triſtis; (4) puſillanimus, non animoſus. Ex α priv. et θυμός.

Ἀθύμως, *adv.* animo dejecto, anxiè.

Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, luſito; (2) ſaltito. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, f. ήσω, idem et ex iiſd.

Ἀθυρίδωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, feneſtris, vel valvis carens. Ex α priv. et θυρὶς, *feneſtra.*

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum. *Hom. Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρμάτιον, ε, τὸ, idem, ſed diminutivè.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non tempero. *Suid.* Ex ἄθυρος, *incontinens*, et γλῶσσα.

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, ſtudium nugandi, laſciviendi. Ab

Ἀθυρόγλωττος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui linguâ eſt effreni, loquax, garrulus, cui fores oris ſemper patent.

Ἀθυρονόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui leges ludos facit, iiſque pro ſuâ libidine abutitur. Ex ἀθύρω, et νόμος, *lex.*

Ἄθυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, januâ carens, januâ non clauſus; (2) incontinens. Ex α priv. et θύρα.

Ἀθυροστομέω, idem quod ἀθυρογλωττέω.

Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris, ſeu linguæ incontinentia et petulantia. Ab

Ἀθυρόστομος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus os apertum eſt; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, et στόμα, ος.

ἈΘΥ´ΡΩ, ludo, luſito. Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν ϗ χερσὶν, ἀθύρων. *Iliad.* 15, 364.

Ἀθύρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, januâ carens, nullis foribus clauſus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, et qui regi neſcit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non ſacrificatus, non immolatus; (2) qui eſt ſine ſacrificio, ſacrificiis carens. Ex α priv. et θύω, *ſacrifico.*

Ἀθῶντος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui mulcta impoſita non eſt, impunis. Ab

Ἀθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α priv. et θωὴ, *mulcta*. Hinc

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulctâ, seu pœnâ libero; (2) innoxium declaro. Ἀθωῦν τινα τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ φόνου.

Ἀθώπευτος, et ἀθώπιυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui blanditiis et adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers; (2) incorruptus, qui adulatione et blanditiis, &c. capi non potest. Ex α priv. et θωπεύω, *adulor*.

Ἀθωράκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α priv. et θωρακίζομαι, *loricâ munior*.

Ἀθώρηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius, non temulentus. *Hipp.* Ex α priv. et θωρήσσομαι, *poto*.

Ἀθῴως, *adv.* citra mulctam et damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθωόω, *absolvo*.

ΑΙ, heu! hei! eheu! (2) utinam!

Αἰ, *si*, *Dor.* pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! *interject.*

Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra. *Hom.*

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. Ab

Αἰάζω, άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα. *Eur. Med.* 1350. Ab αἶ, *heu!*

Αἰακοὶ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent. *Ern.*

Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.

Αἰακτὸς, ἡ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, *lugeo*.

Αἶαν, *Ajax*, voc. sing. ab Αἴας, αντος.

ΑΙ'ΑΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.

Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius et Oileius, nom. dual. ab Αἴας.

Α'ΒΟΙ', *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!

Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.

Αἰγάγριος, et αἴγαγρος, ου, ὁ, capra vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, et ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, ab *Ægis*, *Dor.* pro Αἰγῆθεν.

ΑΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανέη, jaculum, spiculum, tragula. *Hom. Il.* 2, 774.

Αἴγδην, *adv.* subitò; (2) impetuosè. Ab ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus. *Hom. Il.* 3, 247. Ab eodem.

Αἰγείπυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, et πυρὸς, *triticum*.

Αἰγείρινον, τὸ, unguentum populeum. *Rob.* Ab

ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, populus, alnus. *Philox.*

Αἰγειροτόμος, ου, populorum succisor. *Steph.* Ab ἄγειρος, et τέμνω, *cædo*.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, et ἐλάω, vel ἐλαύνω.

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς.

Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.

ΑΙΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima. *Hom. Il.* 2, 210. Hinc

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, littoreus.

Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex αἴξ, et βόσκω, *pasco*.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, capras pascens, capris pascendis aptus. Ex iisdem.

Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. sing. ab αἰγίς.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus. Dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.

ΑΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam saltationis genus.

ΑΙΓΙΘΟΣ, ου, ὁ, salus, avis quædam.

Αἰγικνάμος, *Dor.* pro

Αἰγίκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, crura caprina habens. Ex αἴξ, et κνήμη, *crus*.

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras satiat, et pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, *capra*, et κορέω, *satio*.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ καὶ ἡ, præaltus. Epith. scopuli. Ex αἴξ, *capra*, et λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*; *sive* Ex αἴξ, procella, *Hes. quem fluctus et procellæ* attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ου, ὁ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίλω, *Ægili* sive *Caprariæ*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλου. Ab Αἴγιλος, Ægilus, *insula maris Ligustici*.

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) festuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, et ὤψ.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans.

Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro αἰγιόχου, ab

Αἰγίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam à caprâ nutritus. Jovis epith. *Hom. Il.* 1, 201. Ex αἰγὶς, *ægis*, et ἔχω, *habeo*, vel ex αἴξ, et ὀχὴ, *cibus*.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, semicaper Pan, qui caprino fuisse corpore fingitur. *Gl. V.* semicaper. Ex αἴξ, et Πάν.

Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. Ab

Αἰγίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ, et ποῦς, *pes*.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis, hœdus. Dim.

ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.

Αἰγλᾶντα, *Dor. et contr.* pro αἰγλήεντα, ab

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus, coruscus. *Hom. Il.* 1, 531. Ab αἴγλη.

Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, et βόσκω, *pasco*.

Αἰγοβότας, *Dor.* pro

Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, caprigena. *Gl. V.* Ex αἴξ, et γίνομαι, *nascor*.

Αἰγοδίωξ, capras persequens. Ex αἴξ, et διώκω.

Αἰγοθήλης, ου, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, et θηλὴ, *mamma*.

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ, et κέρας, *cornu*.

Αἰγοκερεὺς, έος, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, idem ex iisd.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, et κεφαλὴ, *caput*.

Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, et ὄλεθρος, *perditio*.

Αἰγομέλης, pastor caprarum. Ab αἴξ, et μέλει.

Αἰγονομεὺς, έος, ὁ, caprarius, pastor caprarum.

Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex

Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ, et νέμω.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, et ὄνυξ, *ungula*.

Αἰγοπόδης, ου, ὁ, capripes. Ex αἴξ, et πούς.

Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ, et πρόσωπον, *facies*.

Αἰγὸς, *capræ*, gen. sing. ab. αἴξ, *capra*.

Αἰγοτριχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus sum. *Suid.* Ex αἴξ, et θρὶξ, *pilus*.

Αἰγοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, et φαγεῖν, *comedere*.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, et ὀφθαλμὸς, *oculus*.

ΑΙΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, vultur. *Hom. Il.* 7.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafrè me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.

Αἰγύπτιος, ια, ιον, Ægyptius.

Αἰγυπτιστὶ, dolosè, more Ægyptiorum; (2) lingua Ægyptiaca.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus; (2) Nilus.

ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ἡ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ, et ὤψ, *oculus*.

Ἀΐδαο, *Æol.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Αἵδε, *quæ*, nom. pl. à masc. sing. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι, veneror, revereor. *Hom. Il.* 1, 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. pass. veritus sum. Αἰδεῖσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, θεούς. Αἰδοῦμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων. *Soph. Aj.* 506. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὲς, *obscurum*, neutr. Ab ἀϊδής.

Αἰδεσθεν, *Hom. Il.* 6, 93. 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, venerabilis, reverentiâ dignus; honestus, *Gl. V.* observabilis, *Gl. V.* (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἴδεσις, εος, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) misericordia. Ab αἰδοῦμαι.

Αἴδεσσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἴδεσαι, à verbo eod.

Αἰδεστικὸς, ἡ, ὸν, pudicus. *Philox.* Ab αἰδοῦμαι.

Αἰδεστικῶς, pudenter. *Philox.* A præc.

Αἰδεστὸς, ἡ, ὸν, reverentiâ dignus. Ab eod.

Αἰδεύμεθα, *reveremur*, 1. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro αἰδούμεθα, vel αἰδεόμεθα.

Ἀΐδεω, *Ion.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Ἀΐδῃ, *inferno*, *Orco*, dat. sing. ab eod.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus; (2) arcanus; (3) inexpectatus. *Hom. Il.* 2, 456. (4) è conspectu tollens, exitialis. Ab ἀϊδὴς, vel ex α priv. et δῆλος, *manifestus*.

Ἀϊδήλως, *adv.* obscurè, ut conspectus adimatur; (2) exitiosè. Ab ἀΐδηλος.

Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονέω, ῶ f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *adv.* verecundè, pudenter. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus; pudicus, *Gl. V.* Ab αἰδώς.

Ἀϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. et εἴδω, *video*.

ΑΙ'ΔΗΣ, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo. *Gl. V.* A seq.

Ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper*.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *adv.* sempiternè, in perpetuum.

Ἀϊδνῇς, *tenebricosis*, dat. plur. *Ion.* pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὴ, quod est fem. ab ἀϊδνός.

Ἀϊδνὴς et ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus. Ex α priv. et ἰδεῖν, *videre*.

Αἰδοῖ, *contr.* pro αἰδόϊ, ab αἰδὼς, όος.

Αἰδοιέστατος, *maximè venerandus*, superl. *Poet.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus*.

Αἰδοίης, gen. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus. *Hom. Il.* 2, 514. Ab eod.

Αἰδοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *adv.* cum reverentiâ. Ab αἰδοῖος.

Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι. *Hom. Il.* 5, 531. Ab αἰδώς.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.

Ἄϊδος, *Orci*, gen. sing. ab ἄϊς, *Orcus*.

Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.

Αἰδοῦ, *reverere*, 2. sing. præs. imp. med. *contr.* pro αἰδέου, ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, gen. sing. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδώς.

Ἀΐδου, *Orci*, gen. sing. ab Ἀΐδης, ου, *Orcus*.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, *orcus*, *inferi*, et φοιτάω, *ventito*.

Αἴδοφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς, et φρήν.

Αἰδρεία,

Ἀϊδρεία, ας, ἡ, et ἀϊδρία, inscitia, imprudentia. *Hom. Od.* 12, 41. Ex α priv. et ἰδρεία.
Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις.
Ἀϊδρείης, gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδρείας.
Ἀϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens.
Ἄϊδρις, εως, et *Poet.* ιος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, inscius, imperitus. Ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς. *Hom. Il.* 3, 219. Ex α priv. et ἴδρις, *sciens.*
Ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, *Poet.* propriè justitiæ nescius; (2) perniciosus, sævus.
Ἀΐδρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis. Ex α priv. et ἱδρυτὸς, *fundatus.*
Ἀΐδρως, *adv.* imperitè. Ab ἄϊδρις.
ΑΙ'ΔΥΛΟΣ, η, ον, audax. *Hes. Suid.*
Ἀιδῶ, acc. sing. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδώς.
Ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἀΐδης.
Ἀϊδωνῆος, gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδωνέος.
ΑΙΔΩ'Σ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, pudor, φόβος της ἀδοξίας (ut definiunt Stoici) metus infamiæ, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.
Ἀϊδῶς, *adv.* invisibiliter; (2) modo incomprehensibili. Ab ἀΐδης.
Αἰεί, *semper.* Poet. pro ἀεί.
Αἰειγενετάων. *Hom. Il.* 1, 400. gen. pl. *Poet.* et *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.
Αἰέλιοι, οἱ, iidem qui αἰαλοί.
Αἰετόν. *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετόν.
Αἰζήϊος, ου, ὁ, juvenilis. Ab
ΑΙ'ΖΗΟ'Σ, ου, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget. *Hom. Il.* 2, 660.
Αἰηνὲς έος, dirum, lamentabile; (2) grave valde et molestum; (3) æternum. Ab αἶ.
Αἴης. *Hom. Il.* 2, 162. *Ion.* pro αἴας.
Αἰήταο, *Æol.* pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου.
Αἰήτης, ου, Aieta, rex Colchorum, unde αἰητίνη, filia vel neptis ipsius.
Αἴθ', ob seq. literam aspiratam pro αἴτ', et hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ἥτε, *quæ.*
Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, sc. color. Ab
Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro.*
Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris. *Ern.*
Αἰθαλὶς, ἡ, splendida.
Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumosus, fuliginosus.
Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens.
Αἰθαλόεις, εσσα, εν, ardens. *Hom. Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα κεραυνόν. *Hesiod.* Θεογ. 73, et 504. Ab αἰθάλη.
Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, et κομπέω, *jacto.*
Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab αἰθάλη. Hinc
Αἰθαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus; (2) in favillas conversus.
Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, ustus, combustus.
Αἰθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὴ, *nigra*, quod ab αἰθός.
Αἴθε, utinam. *Hom. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.
Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. Ex αἰθὴρ, et inus. βατέω, *vado.*
Αἰθέρι, *adv.* in æthere. Ab αἰθήρ.
Αἰθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel αἰθέριος, ια, ιον, æthereus. Ab eod. Hinc
Αἰθερίως, purè, instar aëris. *Steph.*
Αἰθεριώδης, (et αἰθερώδης, *Steph.* εως, ὁ καὶ ἡ, idem.
Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.
Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, et inus. δρέμω, *curro.*
Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris formam habens Ex αἰθὴρ, et εἶδος, *forma.*
Αἰθερονόμος, ου, ὁ, qui in aëre aut in altis locis pascitur.
Αἰθερόπλαγκτος, η, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλάζω, *erro.*
Αἰθήεις, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἴθω.
ΑΙΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, Deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.
Αἴθινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comburi potest, qui facile comburitur. *Etym.* Ab αἴθω, *uro.*
Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ.
Αἰθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops.*

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops. *Hom. Il.* 1, 422. (2) fuscus. Ex αἴθω, *uro*, et ὤψ, *facies.*
Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.
Αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Æthiopicus.
Αἰθιοπὶς, ίδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.
Αἴθοκες, ων, *Hes.* rectiùs, αἰθόλικες, *Suid.* αἰθυλα, *Gal.* pustulæ in summâ cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.
Αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένου, ab αἴθομαι.
Αἴθοπα, *ardentem*, acc. sing. ab αἴθοψ.
Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis flamma. Ab αἴθω.
Αἰθὸς, ἡ, ὸν, niger, in carbonem redactus. *Eustath.* Ab eod.
Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus. *Hom. Il.* 6, 244.
Αἰθούσῃ, dat. sing. præs. part. ab αἴθω.
Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger. *Hom. Il.* 1, 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Ex αἴθω, et ὄψις, *facies.*
ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aër is serenitas, suda tempestas. *Hom. Il.* 17, 645.
Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procellâ. Ab αἴθρα.
Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, in æthere natus; (2) frigus et pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, et γίνομαι.
Αἰθρηγενὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. *Il.* 15, 170. serenificus, sudificus. Boreæ epitheton.
Αἴθρης, *æthræ*, gen. sing. *Ion.* pro αἴθρας.
Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.
Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) sub dio versor. Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.
Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, idem; ab eod.
Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἴθρια, et κοίτη, *cubile.*
Αἴθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, serenus, sudus; apricus, clarus, *Gl. V.* (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἴθρα; (3) frigidus. Ab αἶθρος.
Αἰθριόω, sereno, *Gl. V.* Ab αἴθρα.
Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aëre ambulat.
Αἶθρος, ου, ὁ, pruina, frigus matutinum.
Αἰθρὸς, ου, ὁ, ventus à serenâ parte cœli flans. Ab αἴθρα.
ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.
Αἴθυγμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; (2) incitamentum.
Αἰθυιόθρεπτος, ον, Epith. piscatoris qui perpetuò in mari versatur, et è mari victum quærit, ut mergi, ex αἴθυια, et τρέφομαι, *alor.*
Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ἡ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω.
Αἰθυλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλικες, quod idem est ac αἰθόλικες.
Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) suscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄλθος ὕπερθε κόμης. *Ep.* Ab
ΑΙ'ΘΩ, uro, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Σέλας, ὡς πυρὸς αἰθομένοιο ἐς αὐτ' ἐν δίφρῳ. *Hesiod.* Ἀσπ. 60. Αἴθειν ἱερὰ, sacra facere. *Soph. Phil.* 1025.
Αἴθω, respiro. *Ern.* expiro, *V. Lat.* ab *Hom.* *sed perperam* pro ἀΐσθω. q. v.
Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. Ab αἴσθω.
Αἴκ' vel αἴκεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro αἴκε, *si quidem*, *Dor.* pro εἴκε.
ΑΙΚΑ'ΛΛΩ, blandio, adsentior, adulor. Τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με. *Aristoph. Eq.* 211. Hinc
Αἴκαλος, ου, ὁ, adulator, adsentator.
Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus. *Hom. Il.* 15, 708. Ab ἀΐσσω, *ruo.*
ΑΙΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.
Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indignè adficio, pulso; (2) virgis supplicii causâ cædo; (3) supplicio adficio; (4) contumeliosè tracto, mutilo, ut statuas; αἰκίζει, cruciat, *Ph.* αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulcto te; αἰκίζομαι ὑπὸ σου, affligor de te, mulctor de te. *Gl. V.* unde et de iis dicitur, qui graviùs lugendo se ipsi malè tractant, lacerant, &c. Καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται, *Soph. Aj.* 65. Ἦ τίς τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη, χαίρεις κλύουσα; *Eurip. Med.* 1133. A præc.

Αἰκίον, ου, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰκία.
Αἴκισμαρ, ατος, τὸ, idem quod
Αἰκισμὸς, ου, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio, mutilatio, &c. Ab αἰκίζω.
Αἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eod.
Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.
Αἴκλον, ου, τὸ, vespertina cœna; (2) postcœnium. Ab
Αἶκνον, idem quod αἶκλον. *Hes. Etym.*
Αἴκτος, ου, ὁ, inaccessus; (2) ingens. Ex α priv. & ἱκνέομαι, *venio.*
Αἰκῶς, *adv.* indecenter, turpiter, contumeliosè. *Hom. Il.* 22, 335. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod suo loco videndum.
Αἴλινα, *adv.* lugubriter. Ab
Αἴλινος, miser, lamentabilis.
Αἰλούριος, ου, ὁ, radix quædam, quâ cati vescuntur. Ab αἴλουρος.
Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cati seu felis formam habens. Ex αἴλουρος, & μορφή.
ΑΙΛΟΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, felis, catus; (2) piscis quidam.
ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, nati, posteri.
Αἱμακορία, & αἱμακουρίαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα, & κορέω, *satio.*
Αἱμακτὸς, ἡ, ὸν, sanguinolentus. Ab αἷμα.
Αἱμαλέος, έα, έον, idem et ab eod.
Αἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color sanguineam speciem habens, vel sanguineus. Ab
Αἱμάλωψ, ῶπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item adjectivè, sanguineus, ut χυμὸν αἱμάλωπα. *Aret.* Ex αἱμαλέος, & ὤψ.
Αἱμάξασα, aor. 1. part. act. fem. verbi αἱμάσσω.
Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18, 358. sepes, propriè quæ spinas habet, *Suid.* maceria è lapidibus temerè congestis sine luto aut calce structa. Ab αἱμάσσω, quia scandentes talem maceriam αἱμάττονται. (2) septum quodlibet. *Ern.* Hinc
Αἱμασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad modum maceriæ structus.
Αἱμάσσω, vel αἱμάττω, fut. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus sum; ᾑμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. Ὡς ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτοῖς, *Soph. Aj.* 453. Ab αἷμα.
Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἷμα, & ἔκχυσις, *effusio.*
Αἱμάτη, ης, ἡ, ensis, gladius. *Etym.*
Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanguinolentus, cruentus.
Αἱματηφόρος, ον, idem.
Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum.
Αἱματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio.
Αἱματικὸς, ἡ, ον, sanguineus.
Αἱμάτινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Αἱμάτιον, ου, τὸ, exiguus sanguis. Dim. ab αἷμα.
Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmatites lapis. Hinc
Αἱματῖτις, ιδος, ἡ, sanguinaria.
Αἱματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἷμα.
Αἱματόεσσαι, nom. pl. fem. gen. ab αἱματόεις.
Αἱματολοιχὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἷμα, & λείχω, *lambo.*
Αἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex αἷμα, & ποιέω.
Αἱματοποτέω, ῶ, sanguinem poto. Ab
Αἱματοπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens.
Αἱματορροέω, sanguine fluo.
Αἱματορρόφος, ὁ καὶ ἡ sanguinem sorbens, ab αἷμα & ῥοφέω, *sorbeo.*

Αἱματόῤῥυτος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine fluens. Ex αἷμα, et ῥυτὸς, *fluidus.*

Αἱματοςαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine diſtillans. Ex αἷμα, et ςάζω, *ſtillo.*

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, jugulatus. Ex σφάζω, *jugulo.*

Αἱματοφλεβοιςάσεις, αἱ, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine et tumeſcentes venæ. Ex αἷμα, φλὲψ, *vena*, et ςάσις, *ſtatio.*

Αἱματόφυρτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex αἷμα, & φύρω, *miſceo.*

Αἱματοχαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex αἷμα, et χαίρω, *gaudeo.*

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, et αἱματάω, et αἱμάττω, f. ξω, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν ȣ̓, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα ὅπȣ ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι. *Xen. Cyr.* 1, 17. Ab αἷμα.

Αἱματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπὸς, ȣ̃, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex αἷμα, & ὤψ, *oculus.*

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab αἱματόω.

Αἱμευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſalgamarius. Ab αἷμα.

Αἱμηπότης, ȣ, ὁ, ſanguinis potor.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod αἱματηρὸς.

Αἱμίον, ȣ, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab αἷμα.

Αἱμοβαφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα, et βαφὴ, *tinctura.*

Αἱμοβόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguivorus. Ex αἷμα, et βορὰ, *pabulum, cibus.*

Αἱμόδιψος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinem ſitiens.

Αἱμοδόχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex αἷμα, et δέχομαι, *recipio.*

Αἱμόδωρον, ȣ, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκερχνον, ȣ, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio faucibus inducit κέρχνον, *Hippoc.* Ex αἷμα, et κέρχνος.

Αἱμομίκτης, ȣ, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex μικτὸς.

Αἵμονα, acc. ſing. per *Aphæreſin*, pro δαίμονα, ab αἵμων pro δαίμων, *ſciens.*

Αἱμοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinem appetens, ſugens, Epith. ſerpentis. *Gl. V.* idem quod αἱματοπότης.

Αἱμοπτυϊκὸς, ἡ, ὸν, ſanguinem exſpuens. Ex αἷμα, et πτύω, *exſpuo.*

Αἱμοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis eruptione opprimor, ſanguinem ſponte erumpentem emitto. Ex αἷμα, et ῥήγνυμι.

Αἱμοῤῥαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, ſanguinem ſtillans. *Soph. Phil.* 825.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αἱμοῤῥαγὴς.

Αἱμόῤῥαντος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex αἷμα, et ῥαντὸς, *adſperſus.*

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἱμοῤῥοȣ̃σα, *Mat.* 9, 20. Ex αἷμα, et ῥόος, *fluxus.*

Αἱμοῤῥοία, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, hemorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quoddam ſerpentum.

Αἱμοῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Αἱμόῤῥοος, *contr.* αἱμόῤῥȣς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine fluens; (2) profluvio ſanguinis laborans; (3) ἡ femina menſtruum patiens. Ex αἷμα, et ῥέω.

Αἱμοῤῥοώδης, εσ, idem.

Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα, et ῥύγχος, *roſtrum.*

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem et ex iiſd.

Αἱμὸς, ȣ, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab αἷμα, v. αἱμασία.

Αἱμοςαγὴς ὲς, ſanguine ſtillans. Ab αἷμα, et ςαζω, *ſtillo.*

Αἱμόςαγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα, et φορύσσω, *polluo.*

Αἱμόφυρτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρȣς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinei coloris. Ex αἷμα, et χρόα.

Αἱμόω, idem quod αἱματόω. *Heſ.*

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. Ab

ΑΙΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, blandus, feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus ſtupeo, hebeſco, ſc. ex acidis aut acerbis cibis, *Ern.* (2) dentium dolore adficior; (3) obſtupeo. Ex αἷμα, et ὀδὸς.

Αἱμώδης, ε.ς, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguinem habens. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, propriè ſuffuſio ſanguinis aut admiſtio ſanguinis in ſalivâ, &c. *Ern.* (2) dentium dolor, ſtupor, ac torpor. Ex αἷμα, et ὀδὰς, *dens.*

Αἱμωδιασμὸς, ȣ, ὁ, idem et ex iiſdem.

Αἱμωδιάω, idem quod αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *Hom. Il.* 5, 49. peritus, gnarus, *Heſ.* (2) cruentus. Vel pro δαίμων, *peritus*, vel ab αἷμα, *ſanguis.*

Αἱμωπὸς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἱματωπὸς.

Αἰνά, infeliciter, graviter, malo fato, *Hom. Il.* 1, 414.

Αἰναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ἡ.

Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, cujus virtus gravis eſt et pernicioſa, *Hom. Il.* 16, 31. malè fortis, abutens fortitudine ad perniciem aliorum. *Ern.* Ex αἰνὸς, et ἀρετὴ.

Αἰνεῖτε, *contr.* pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo.*

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab ἄινεσις, (ſed vox eſt vitioſa, pro ἐννεσία vel ἐνεσία, v. *Call. H. in Dian.* 104. *Ern.*) Unde

Αἰνέσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἰνετὸς. *Heſ.*

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, *Gl. V.* (2) adſenſus. Ab αἰνέω, *laudo.*

Αἰνέτης, ȣ, ὁ, laudator.

Αἰνετὸς, ȣ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior; (4) renuo, reſcuo. Αἰνέω σε προθυμίας· σοι, aſſentior. Αἰνεῖς γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη, *Soph. Aj.* 526. Ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ πάντα, *Eurip. Med.* 1160. Ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν, ταῦτά μοι πρᾶξον, promiſiſti, *Soph. Phil.* 1388. Ab αἶνος.

Αἴνη, ης, ἡ, laus, pro αἴνησις vel αἴνεσις. *Ern.*

Αἰνήθεςος, et αἰνόθεςος, ον, precibus non facilè placandus. *Heſ.* ex αἰνὸς, et θέσσομαι.

Αἴνησ' pro αἴνησε, et hoc *Ion.* pro ᾔνησε, ab αἰνέω.

Αἰνῇσιν, *gravibus*, dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ· pro αἰναῖς, quod ab αἰνός.

Αἰνήσσεια, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Poet.* pro αἰνήσαιμι, à verbo αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus fermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei. *Gl. V.* quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmaticè loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

Αἰνιγματιςὴς, ȣ̃, ὁ, ſermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματικῶς, idem quod αἰνιγματωδῶς. *Ern.*

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ænigmaticus, ænigmaticè dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus. *Gl. V.* monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *adv.* ænigmaticè, per ænigmata, obſcurè.

Αἰνιγμὸς, ȣ, ὁ, idem quod αἴνιγμα apud *Ariſtoph.*

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; *Hom. Il.* 13, 374. (2) idem quod αἰνίσσομαι, per parabolas, fabulas ſignifico; *Ern.* Ab αἶνος.

Αἰνικτήριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ænigmaticus, obſcurè dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *adv.* ænigmaticè, obſcurè.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, ænigmaticus, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcurè ſignifico, occultè ſeu ænigmaticè innuo; (2) alludo ad aliquid etiam ſenſu reprehendendi; et irridendi, ᾐνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη, *Plat. de Rep.*, 1. Ab αἶνος, *oratio obſcura.*

Αἰνοβάκχευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, graviter baccans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, et βακχεύω, *bacchor.*

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ȣ, ὁ, immani robore et vi præditus; (2) fortis, ſtrenuus. Ex αἰνὸς, et βία.

Αἰνογάμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, infelici item inceſto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, et γάμος.

Αἰνογένειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, ſævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, et γένειον, *mentum.*

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, et δότειρα, *datrix.*

Αἰνόθεν, *adv.* à re gravi. *Hom. Il.* 7, 97. Ab αἰνὸς.

Αἰνόθρυπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quem malè decent deliciæ; (2) perditè delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, et θρύπτομαι.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

Αἰνόλεκτρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem.

Αἰνολέτης, ȣ, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, et ὄλλυμι, *perdo.*

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, et λέων.

Αἰνόλυκος, ȣ, ὁ, horrendus ac ſævus lupus. Ex αἰνὸς, et λύκος, *lupus.*

Αἰνομανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, gravi et immani furore percitus. Ex αἰνὸς, et μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortunâ confligtans. Ex αἰνὸς, et μόρος.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, et πάσχω, *patior.*

Αἰνοπάτηρ, ερος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, et πέλωρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, et πλήττω, *percutio.*

Αἰνόποτμος, ον, infelix, ſævi fati homo.

ΑΙ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adſenſio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens. Hinc

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ malè peperit, mater infelix. Ab αἰνὸς, et τίκτω.

Αἰνοτόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, hoc eſt, malos vel infelices liberos pariens. Ex iiſd.

Αἰνοτύραννος, ȣ, ὁ, gravis, horrendus tyrannus. *Steph.*

Αἰνεῦντων, gen. plur. part. *contr.* pro αἰνεόντων, à verbo αἰνέω, *laudo.*

ΑΙ'ΝΥΜΑΙ, capio, aufero. *Hom. Il.* 4, 531. *Heſiod.* Ἀσπ. 41.

Αἰνῶς, *adv.* graviter; (2) horrendè; (3) valde.

ΑΙ'Ξ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) ſignum cœleſte.

Αἶξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctûs. Ab ἀΐσσω, *ruo.*

Αἴξας, nom. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀΐσσω.

Αἰξὶν, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ· Ab αἴξ.

Αἰξωνεὺς, έος, ὁ, caprarum emptor. *Suid.* Ex αἴξ, et ὠνέομαι, *emo*, nomen populi Athenis. Unde

Αἰξωνεύεσθαι, maledicere, maledicum eſſe. Et

Αἰξωνεία, ας, ἡ, maledicentia. *Ern.*

Ἀΐοισα, *audiens*, part. *Dor.* pro ἀΐȣσα, ab ἀΐω.

Αἰολάω, ῶ, ſeu αἰολάομαι, vagor, erro. *Hippocr.*

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολῆς, *Æolica*, Poet. pro Αἰολὶς.

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. ſing. ab Αἰολίς.

Αἰολίζω,

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) verſutè ago. Ab eod.
Αἰολιστὶ, et αἰολικῶς, Æolum more.
Αἰόλλησις, ἡ, variegatio; (2) converſio. *Ern.*
Αἰόλλω, idem quod αἰολάω. "Οτ' ὅμφακις αἰόλλονται. mutant colorem. *Heſ. α.* 399.
Αἰολόβελος, ε, ὁ ϗ ἡ, callidus, verſutus in conſiliis. Ex αἰόλος, et βελὴ, *conſilium*.
Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας qui velocia tonitrua excitat. Ex αἰόλος, et βροντή.
Αἰολόδειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, verſicolorem cervicem vel pellem habens. Ab αἰόλος, et δειρὴ, vel δέρος.
Αἰολόδερμος, ε, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, ſeu pellem. Ex αἰόλος, et δέρμα.
Αἰολόδικτος, ὁ ϗ ἡ. Epith. ſolis. Ex αἰολος, et δίκω, *jacio*, vel à δείκω, δείκνυμι, qui varias ſui formas oſtendit. *Ern.*
Αἰολόδωρον ε, τὸ, donum ex variis rebus conſtans. Ab
Αἰολόδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.
Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, vario, i. e. pulchro thorace indutus. Ex αἰολος, et θώραξ.
Αἰολομήτας, *Dor.* pro
Αἰολομήτης, ε, ὁ, varius conſiliis, aſtutus. Ex αἰόλος, et μῆτις, *conſilium*.
Αἰολομῆτις, ἡ, callida.
Αἰολομίτρης, ε, ὁ qui mitram variè ornatam gerit, mitram variegatam habens. *Hom. Il.* 5, 708. Ex αἰόλος, et μίτρα, *mitra*.
Αἰολόμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, multiformis. Ex αἰόλος, et μορφὴ, *forma*.
Αἰολόνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, variegatum ſeu maculoſum tergum habens. Ex αἰόλος, et νῶτον.
Αἰολόπωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, velocem equum habens vel maculoſum; (2) benè equitans. *Hom. Il.* 3, 185. Ex αἰόλος, et πῶλος, *pullus equinus*.
ΑΙΟ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἰόλος, *quoque*, Deus ventorum Æolus.
Αἰολόστομος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obſcurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, et στόμα, *os*.
Αἰολόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, variè ſonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, et φωνὴ, *vox*.
Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, varios i. e. criſpos capillos habens. Ex αἰόλος, et χαίτη. *Steph.*
Αἶον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἧιον, ab ἀΐω.
ΑΙΟΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾷν. *Gal.* Hinc
Αἰόνησις, εως, ἡ, idem. Ab αἰονάω.
Αἰόνημα, τος, τὸ, humectatio, adſperſio.
Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. g. ab αἰπύς.
Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus. *Hom. Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus*.
Αἶπερ, *ubi*, *Dor.* pro ἧπερ.
Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab αἰπύς.
Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum; (2) verſor inter capras. Αἱ δέ τι λῇς με ϗ αὐτὸν ἅμ' αἰπολεόντα διδάξαι. *Theoc. Id.* 8, 85. Ab αἲξ, et πολέω, *verſor*.
Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν, caprariis uſitatus, utilis; (2) paſtoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.
Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum. Ab eod.
Αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. *Hom. Il.* 2, 474. Ex αἲξ, et πολέω.
Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celſitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus*.
Αἰπὸς, ἡ, ὸν, altus, unde uſitatiùs αἰπύς.
Αἴπτω, valde noceo. Ab α int. et ἴπτω.
Αἰπύδμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, altè ſtructus. Ex αἰπὺς, et δομέω, *ædifico*, *exſtruo*.
Αἰπύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς, et κέρας, *cornu*.
Αἰπυμήτης, ε, ὁ, conſilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, et μῆτις.
Αἰπυνώτος, ε, ὁ ϗ ἡ, altus. Epith. urbis in alti montis dorſo ſitæ. Ex αἰπὺς, et νῶτον, *tergum*.
ΑΙΠΥ'Σ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus. *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.
Αἰπύτιος, ία, ίον, altus. Ab αἰπύς.

ΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) ſecuris; (3) lolium, graminis genus. *Angl.* Darnell.
Αἶρας, nom. ſing. a. 1. part. act. ab αἴρω.
Αἵρεε, *capiebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ᾕρεε, à verbo αἱρέω, *capio*.
Αἱρεθέωσι, *capti ſint*, *Ion.* pro αἱρεθῶσι, ab eodem.
Αἱρέθη, *captus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾑρέθη.
Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f. 1. ind. paſſ.
Αἱρέθητι, *capiaris*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.
Αἱρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.
Αἱρεῖσθαι, *contr.* αἱρέεσθαι, à verbo eod.
Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab
Αἱρεσιάρχης, ε, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, et ἀρχὸς, *princeps*.
Αἱρεσίαρχος, ε, ὁ, idem et ex iiſd.
Αἱρεσιμάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, hæreſeos ſeu ſectæ propugnator, qui pro ſectâ pugnat; (2) qui ſectas impugnat. Ex αἵρεσις, et μάχομαι.
Αἱρέσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui capi poteſt. Ab
Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propoſitum; (5) ſecta, dogma; (6) inſtitutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio*, *eligo*. Unde
Αἱρεσιώτης, ε, ὁ, hæreticus. Hinc
Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica.
Αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab αἱρετός.
Αἱρέτης, ε, ὁ, elector. Ab αἱρέω.
Αἱρετιεῖ, *eliget*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, à verbo ſeq.
Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) ſectæ adhæreo; (3) amo, *N. T.* Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτήν. *Pſal.* 132, 13. Ab αἵρεσις.
Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.
Αἱρετιστής, ε, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit; (2) ſectator etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.
Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; Αἱρετώτερον, potiùs. Ab αἱρέω.
Αἵρευ, 2. ſing. pr. imp. med. *Dor.* pro αἵρε, ab αἴρω.
ΑΙΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, ſubigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco et damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capeſſo, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, cenſeo; (12) ſectam aliquam confector; ᾑρημένοι, optati. *Gl. V.* p. paſſ. part. Αἱρεῖν τὴν ἀρχὴν, πόλιν τὴν δίκην, γράφην, vincere judicio; τί παρά τινος· αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖσθαι ὕπνον, σῖτον· ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν θανάτε, malle; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, eligere; αἱρεθεὶς ἀρχὴν, evectus ad. Τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον, prodiderunt. *Soph. El.* 209. Πόθῳ τῆς νεοδμήτα κόρης αἱρῇ. *Eur. Med.* 623.
Αἱρῇ, *ceperit*, vel *capiat*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἱρέῃ, à verbo αἱρέω.
Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, murorum urbis expugnator. Ex αἱρέω, *capio*, et τεῖχος.
Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi αἱρέω.
Αἱρικὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.
Αἴρινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.
Αἰρόπινον, ε, τὸ, cribrum. *Etym.* Ex αἴρω, *tollo*, et πίνος, *ſordes*.
Αἶρος, ε, ὁ, miſer, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, et Ἶρος *Irus*.
Αἰρώμεθα, *contract.* pro αἱρεώμεθα, ab αἱρέω.
ΑΙΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, ſurſum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, ſumo; (4) tollo è medio, interficio, ſubverto; (5) proficiſcor, abeo: ſic et αἴρομαι, med. (6) erigo; (7) porto, geſto; (8) ſuſcipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἴρειν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων, κλέος, ſeu δόξαν, θάρσος· ναῦν, ſolvere; ὄγκον, ſuperbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, ſupplicis ritu extendere; ἄρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλεμον, κίνδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lolio plenus, ſive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.
Αΐς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto. *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) inviſibilis, qui non videtur. Vel prò ἀΐδης, vel ex α priv. et ἴς, *virtus*. Vel ex α priv. et εἴδω, *video*.
Αἷς, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui*.
ΑΙΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes. *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania. *Soph.* Servit etiam periphraſi, ut ἤματος αἶσα, *dies*.
ΑΙΣΑΚΟΣ, ε, ὁ, ramus lauri vel myrti. *Heſ. Etym.*
ΑΙΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.
Αἰσεῦμαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾀσῦμαι, et hoc pro ᾄσομαι, ab ᾄδω.
ΑΙΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, propriè ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ᾐσθόμην, ſenſi, a. 2. ᾔσθημαι, ſenſi, p. paſſ. Αἰσθάνεσθαι ψύχης, κραυγῆς, φωνῆς. τῇ ἀκοῇ. τὸν ψόφον, φωνὴν, περί τινος. Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, πολλὰς δὲ ἀντήρεις ᾔσθε. *Soph. El.* 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένην, læſi. *Eurip. Med.* 26.
Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.
Αἰσθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.
Αἰσθητήριον, ε, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) intelligendi et judicandi facultas. *Gl. V.* αἰσθητήριος, ſenſificus. Ab αἰσθητός.
Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.
Αἰσθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.
Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.
Αἰσθητῶς, *adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.
Αἰσθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.
Αἴσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτάρ ὁ θυμὸν ἄισθε ϗ ἤρυγεν. *Hom. Il.* 20, 403. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.
Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *fauſtus*.
Αἰσίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις.
Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde
Αἴσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, fatalis. *Hom. Il.* 8, 72. (2) decens; (3) bonus, utilis. *Hom. Il.* 6, 62.
ΑΙΣΙΜΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.
Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano*.
Αἰσιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſperè facio. *Gl. V.* αἰσιοποιηθήσεται, proſperabitur. *Gl. V.* f. 1. paſſ. Ex αἴσιος, et ποιῶ.
Αἴσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, *fatum*.
Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum ſeu fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιέμενοι τὸ χωρίον. Ab αἴσιος.
Αἰσίως, *adv.* fauſtè, auſpicatè, proſperè; (2) decenter.
Αἶσος, η, ον, inæqualis, impar.
Αἴσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi
ΑΙ'ΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impellor. Αἴσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ἐπί τινα. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται. *Hom. Il.* 6, 510. aor. 1. ἦιξα vel ἦξα, velut ab ἄισσω.
Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.
Αἰστὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil ſciri poteſt; obſcurus, incertus. *Hom. Il.* 14, 258; (2) qui quod de medio ſublatus eſt, ideo conſpici nuſquam poteſt. *Ern.* Ex α priv. et ἵστημι, *ſcio*.
Αἰστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo,

(2) deleo, ſimpliciter. Σὺ γὰρ μυ- πατρίδ' ἠΐςωσάς δορί. *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

Ἀΐςωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἴςωρ, *peritus.*

Ἀΐςώθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠΐςώθην, ab ἀιςόω. *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ. *Hom. Il.* 24, 347. Adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illuc movetur. Ex α intenſ. & σύω, *ruo,* vel ab αἶσα, *officium,* vel ab ἀΐσσω, *ruo. Euſtath. ad Il.* ω. 347. (idem quod αἰσυμνητὴρ, ex quo & corruptum quidam putant. Unde αἰσύω, *E. M. Ern.*)

Αἰσυητὴς, ȣ, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλοεργὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, & ἔργον, *opus.*

ΑΙΣΥΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel αἴσυλος, υλη, υλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

ΑΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς. *Eurip. Med.* 19. ſuam cuique αισαν, ſortem, munium, ſeu provinciam attribuo. *Ern.*

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ȣ, ὁ, id. et ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσι, dat. plur. ab αἶσχος, εος.

Αἰσχέσις, εος, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰσχέω, ῶ, f. ήσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo.*

Αἴσχιςος, η, ον, turpiſſimus; αἰσχίων, turpior. Ab αἰσχρός.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχρανδράποδα, famoſa mancipia. *Gl. V.* Ex αἰσχρός, et ἀνδράποδον, *mancipium.*

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpis. Ab αἰσχρὸς.

Αἰσχροεπέω, turpia loquor. *Steph.*

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, & ἔπος, *verbum.*

Αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *opus.*

Αἰσχροκέρδεια, & αἰσχροκερδία, ας, ἡ, turpis quæſtûs ſtudium. Ex αἰσχρὸς, & κέρδος.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. *Gl. V.* turpilucris.

Αἰσχροκερδῶς, *adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, ſtudio turpis lucri.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, fœda loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus; (2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum. *Ern.*

Αἰσχρολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχρόμητις, turpia conſilia capiens, ad fœda conſilia deſcendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia (imprimis in Venere) facio. Ex. αἰσχρὸς, & ποιέω.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitioſum facinus. Ab

Αἰσχροποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator, *Mart.* obſcœnus.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & πράττω. Hinc

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχρορῥημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰσχρορῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, *verbum.*

Αἰσχρὸς, α, ὸν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. αἰσχρότερος, & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιςος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcenitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, *turpis.*

Αἰσχρȣργέω, ῶ, f. ήσω, fœdè et turpiter ago.

Αἰσχρȣργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab

Αἰσχρȣργὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *opus.*

Αἰσχρῶς, *adv.* turpiter, fœdè. Ab αἰσχρὸς.

Αἰσχυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.

Αἰσχύνεο, *fac te pudeat,* 2. ſing. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἰσχύνω.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. Hanc philoſophi definiunt φόβον δικαίȣ ψόγȣ, id eſt, metum juſtæ reprehenſionis. *Gel.* lib. 29. *cap.* 7. (2) ignominia, dedecus; (3) pudenda. Ab αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

Αἰσχυνθῆμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, *Gl. V.* ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰσχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς αἰσχροῖς τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ἐπὶ τινι, ἐν τοῖς ἔργοις τὸν Θεὸν, revereor.

Αἰσχυνομένως, *adv.* reverenter. *Suid.*

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, pudendus. Ab αἰσχύνη, pudor.

Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudorem incutio; (2) infamo, dedecore adficio. *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνειν πρόσωπον, γένος, εὐνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτȣ̃ ξυμφορὰς. *Ariſtoph. Plut.* 773. Αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. *Id. Eq.* 1351. Ab αἶσχος, *pudor.*

Αἶτας, *Dor.* pro αἴτης.

Αἴτε, *ſive, vel Dor.* pro εἴτε.

Αἴτεε, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Αἰτεῦ, *pete,* 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* et *Æol.* pro αἰτȣ̃.

Αἰτεύμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτȣ̃μενος. Ab

ΑΙΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. αἰτȣ̃μαι, m. peto utendum, mutuum; (2) poſtulo. Αἰτεῖν τȣ̀ς θεȣ̀ς τ' ἀγαθὰ, τȣ̃το παρὰ σȣ̃, θυγατέρα πρὸς γάμον· αἰτῶ λαβεῖν, σὲ τὴν γνώμην· αἰτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Αἰτήσομαι δὲ σ' ȣ̓ μακρὸν γέρας λαβεῖν. *Soph.*

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ȣ, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἴτης, ȣ, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſè. Ab ἄω, *ſlo,* (ab α pro ἅμα, et ἴτης, ab ἐω vel εἶμι *eo,* quia ſuum amatorem utrinque comitatur et affectatur, et à latere ejus non diſcedit. *Ern.*)

Αἰτῇς, *petas,* 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέῃς, à verbo αἰτέω, *peto.*

Αἰτῆσαι, *petere,* ſeu *petiviſſe,* aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εος, ἡ, petitio, poſtulatio.

Αἰτητὴς, ȣ̃, ὁ, petitor, poſtulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, ὸν, qui amat petere.

Αἰτητὸς, ἡ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτέω, *peto.*

ΑΙΤΙ'Α, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) controverſia, lis. Alia præterea ſignificat cum certis verbis junctum, quæ ſimpliciter verbo tribui non poſſunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, adſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor, *Gl. V. Hom. Il.* 10, 220. αἰτιῶμαι, criminor, accuſo, culpo, incuſo. Αἰτιᾶσθαι τινα ὕβρεως, ἑαυτὸν συμβεβηκότων, αὐτὸν τῆς κακίας· τȣ̀ς θεȣ̀ς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de ſuperbiâ. Τί ταῦτα τȣ̀ς Λάκωνας αἰτιώμεθα; accuſamus, *Ariſtoph. Ach.* 519. Κ' ȣ̓κ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τȣ̀ς ἐν τέλει. *Soph. Phil.* 384. Ab αἰτία, *cauſſa.*

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. *Gl. V.* conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; αἰτιατικὴ, ſc. πτῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accuſatoriè; (2) in accuſativo.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex cauſſâ procedens, effectus; (2) qui pro cauſſâ, ſc. ratione adfertur. Ab αἰτία, *cauſſa.*

Αἰτίης, *cauſſæ,* gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.

Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem ſeu cauſſam reddo; αἰτιολογȣ̃μαι, idem.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.

Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis. *Ph.* Ab

Αἰτιολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cauſſam ſeu rationem reddit, qui ſequitur rationem et utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa,* et λόγος, *ſermo,* vel λέγω, *dico.*

Αἴτιον, ȣ, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa; (4) τὰ αἴτια ſc. πράγματα, origines, res antiquiſſimæ, quo nomine et argumento ſcripſit libros Callimachus. *Ern.* Ab αἰτία.

Αἴτιος, ία, ιον, qui in cauſſâ eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.

Αἰτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauſæ vim habens, vel cauſam indicans, ut conjunctio cauſalis in gramm. (2) formalis in ſenſu metaphyſico; τὸ αἰτιῶδες, *forma.* Αἰτιωδῶς, *adv.* cauſſaliter. *Ern.*

Αἰτιῷντο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, ab αἰτιάομαι.

Αἰτεῦντι, *petenti,* dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, à verbo αἰτέω, *peto.*

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.

Αἴφνης, *adv.* repentè, ſubitò. Ab ἄφνω, *repentè.*

Αἰφνίδιον, *adv.* idem. Ab αἴφνης.

Αἰφνίδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſò adveniens. Ab eod.

Αἰφνιδίως, *adv.* repentè, ſtatim, ex improviſò.

Αἰχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor. *Hom. Il.* 4, 324. Ἢ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα; *Soph. Aj.* 97. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum,* et ἅλωσις, *captura.*

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια. 2. *Tim.* 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον —— αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας. *Rom.* 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. *Luc.* 21, 24. Ab eod.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.

Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus ſum,* a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐχμαλωτίσθην.

Αἰχμαλωτιςὴς, ȣ̃, ὁ, captivator, *Gl. V.* qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, apud *Eurip.*

Αἰχμάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, et ἁλωτὸς.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

Αἰχματὰς, *bellator, Dor.* pro αἰχμητής.

ΑΙΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma; (4) unguis, ut belluarum, et avium rapacium. *Ern.*

Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.

Αἰχμητὰ, *bellator,* voc. ſing. ab αἰχμητής.

Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.

Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.

Αἰχμητὴς, ȣ, ὁ, bellator, bellicoſus. *Hom. Il.* 1, 150. Ab αἰχμή.

Αἰχμητὶς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.

Αἰχμίον, ȣ, τὸ, haſtile, telum, haſta. *Heſ.* Dim. ab αἰχμή.

Αἰχμόδετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bello captus et vinctus. Ex αἰχμὴ, et δέω, *vincio.*

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ & ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, et φέρω.

ΑΙΨΑ, *adv.* ſtatim, continuò, citò, celeriter. *Hom. Il.* 1, 303.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, et κέλευθος, *via.*

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ΑΙ'Ω, audio. *Hom. Il.* 10, 160; (2) efflo; (3) intelligo, ſcio.

ΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, quaſi ἀεὶ ὤν. *Gl. V.* (2) vita, tempus vitæ hominis. *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; *N.T.* (4) ſpinæ medulla.

Αἰὼν, *littus, Dor.* pro ἠιών.

Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuò. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ & ἡ, et αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.

Αἰωνίως, *adv.* æternè, æternùm.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (3) geſtatio, ſc. lectus, ſella, in quâ geſtatur aliquis, ut leniter agitetur corpus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.

Αἰωρεόμην, imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠωρεόμην.

ΑΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; et ad hæc αἰωροῦμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι· αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Hinc

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio, agitatio corporis, quæ fit geſtando in ſede vel lecto. *Vox medicorum.* V. αἰώρα. *Ern.*

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Αἰώρητο, *evectus erat.* 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠώρητο, à verbo αἰωρέω.

Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, *Gl. V.* αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.

Ἀκᾶ, *tacitè, Dor.* pro ἀκῆ.

Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnaſium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμειον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, *Academus.*

Ἀκαδημιακὸς, ἡ, ὸν, Academicus; (2) Philoſophus Academicus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκαὴς, ἐος, ὁ & ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. et καίω, *uro.*

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. et καθαιρέω, *everto.*

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditiès, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. et καθαίρω.

Ἀκαθαρότης, ητος, ἡ, immunditia, ex iiſd. (ſed aut ἀκαθαριότης, aut ἀκαθαρτὺς, leg. *Ern.*)

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ & ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtio. *Suid.* Ex ἀκάθαρτος, et φαγεῖν.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. et κατέχω, *contineo.*

Ἀκαθέκτως, *adv.* incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ' ᾧ & ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodeſtia. Ab eod.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempeſtivus.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempeſtivè clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, et βοῆς.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, et λόγος, *ſermo.*

Ἄκαιρος, ου, ὁ & ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (2) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α et καιρός.

Ἀκαίρως, *adv.* intempeſtivè, non opportunè; (2) immodicè.

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ & ἡ, malâ famâ liberatus, qui male audire deſiit. Ex α et κακέμφατος.

Ἀκάκης, εος, ὁ & ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.

Ἀκακήσιος, (ἀκάκητος, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe, ſeu monte, ubi cultus. *Ern.*

Ἀκακήτης, ου, ὁ, et ἀκακήτα, apud Poet. nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.

Ἄκακος, ου, ὁ & ἡ, minimè malus, ab omni malitiâ alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus.

Ἀκακέργητος, ου, ὁ & ἡ, à malo intactus, nullo maleficio læſus aut depravatus. Ex α priv. et κακεργέω, *maleficus ſum.*

Ἀκάκεργος, ου, ὁ & ἡ, innocens, à maleficio vacuus. *Suid.*

Ἀκακόφρων, ὁ, bonæ ſeu innoxiæ mentis homo; innocens.

Ἀκάκως, *adv.* purè, ſimpliciter, ſine fraude.

Ἀκάκωτος, ὁ & ἡ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *H. S.* ab α priv. et κακόω.

ἈΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis avis; (2) canis.

Ἀκαλαῤῥείταο, *quietè fluentis,* gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαῤῥείτου, ab

Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, placidè et quietè fluens. *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, et ῥέω.

Ἀκαλάῤῥος, ἡ, ὸν, idem.

ἈΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ & ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. et κάλλος, *pulchritudo.*

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ & ἡ, qui non litavit. Ex α priv. et καλλιερέω, *fecunda ſacra facio.*

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ & ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. et καλλωπιστής, *culturæ nimium ſtudioſus.*

ἈΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. et καλυπτὸς, *tectus.*

Ἀκαλύψεις, acc. pl. pro ἀκαλύψεας, ab

Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.

Ἀκαλῶς, *adv.* quietè, leniter, ſine ſtrepitu.

Ἀκάμαντι, *indefeſſo,* dat. ſing. ab ἀκάμας.

Ἀκαμαντολογχὴς, ὁ, infatigabilis haſtâ, ſeu fortiſſimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, idem. Ex μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui pedes habet indefeſſos, ſtrenuus viator.

Ἀκάμας, αντος, ὁ & ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. et κάμνω, *fatigor.*

Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάταις, ab

Ἀκάματος, ου, ὁ & ἡ, labore carens, laborem non ſentiens; (2) infatigabilis, indefeſſus. *Hom. Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *adv.* ἀκάματα, indefeſsè, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.

Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, et χάρμη, *bellum.*

Ἀκαμάτως, *adv.* ſine defatigatione, indefeſsè.

Ἀκάμμυσος, ου, ὁ & ἡ, non connivens. Ex α priv. et καμμύω, *conniveo.*

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ & ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. et κάμπτω, *flecto.*

Ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui recta currit. Ex iiſdem.

Ἀκάμπιος, ου, ὁ & ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ & ἡ, non flexus, qui flecti nequit. Ex iiſd. Unde

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ. Unde

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ἡ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.

Ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, ſpinoſus. Ab eod.

Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus et contextus. Ab eod.

Ἀκάνθιον, ου, ſpina.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.

Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas ſeu ſentes grādiens, ſpinigradus. Ex inuſ. βατέω.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit.

Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ & ἡ, dorſum ſpinis horrens habens; (2) echinus. Ex νῶτος.

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, à ſpinâ vel ſtimulo ictus. Ex ἄκανθα, et πλήττω, *percutio.*

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex. *Angl.* Brank-Urſine, or Bearsbreech; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἄκανθα, *ſpina.*

Ἄκανθος, ὁ & ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθολόγος, ου, ὁ & ἡ, ſpinas colligens. Ex λέγω, *lego,* i. e. *colligo.*

Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ & ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex βολέω, *jacio.*

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, ſpinis cinctus. Ex ἄκανθα, et στέφω, *cingo.*

Ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ & ἡ, ſpinis veſcens. Ex ἄκανθα, et φάγος, *edax.*

Ἀκανθοφορέω, f. φορήσω, ſpinas fero. Ex φέρω, *fero.*

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ & ἡ, ſpiniger, ſpinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſpinas produco. Ex ἄκανθα, et φύω, *gigno, profero.*

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, ſpinoſa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus ſpinis horrens, i. e. echinus terreſtris.

Ἀκανθόω, ſpinoſum reddo. *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ & ἡ, ſpinoſus, ſentioſus, ſentus, *Gl. V.* *Metaph.* moleſtiis plenus. Ab ἄκανθα. Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani ſpeciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ἡ, ὸν, acanicus, qui acani eſt.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, ſpinula. Dim. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ & ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. et κανών.

Ἀκανονίστως, *adv.* non canonicè, contra canones et regulas eccleſiæ vel conciliorum.

Ἄκανος, ου, ὁ & ἡ, acanus, ſpinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ & ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, ſimplex, ſincerus, non adulteratus. Ex α priv. et καπηλεύω.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, caupone carens. Ex α priv. et κάπηλος, *caupo.*

Ἀκάπνιστος, η, ον. Epith. mellis, idem quod ἄκαπνος, acapnum, apud *Plin.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ & ἡ, libera fumo; (2) incruentus, cum eſt epith. ſacrificii.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, vecors, ſine corde, excors. Ex α priv. et καρδία, *cor.*

Ἀκαρεὶ, *adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαρέως, *adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *adv.* idem. οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ, ne tantillum quidem. Ab

Ἀκαρὴς, έος, ὁ & ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens ſpatium, *Gl. V.* momentarius; ἀκαρὲς, momentum, *Gl. V.* (4) ferè, propè. Ex α priv. et κεῖραι, *ſecare.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἄκαρι, animal minutiſſimum, quale innaſcitur ceræ, caſeis, et cuti hominum. Ex iiſd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρής.

Ἀκαρίδιος, ου, ὁ & ἡ, idem et ab eod.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρὸς, cerebrum; (2) caput. *Etym.* Ex α pleon. et κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſine fructu ſum, ſterilis ſum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, ſterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ου, ὁ & ἡ, infructuoſus, fructûs expers, ſterilis; (2) inutilis.

Ἀκάρπως,

Ἀκάρπως, sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex α priv. et καρπῶμαι, *fruiscor.*

Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. et καρτερέω, *tolero.*

Ἄκαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intonsus. Ex α priv. et καρτος, *tonsus.*

Ἀκαρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui arefactus non est, nec succo planè caret. Ex α et κάρφω.

Ἀκαρῶς, *adv.* punctò temporis. Ab ἀκαρής.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quietè, placidè, molliter, lentè, pedetentim. *Etym.* Ab ἀκὴν.

Ἀκασκαῖος, ον, valde ornatus. Apud *Æsch.*

Ἀκαςόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, acutâ mente præditus. *Hes.* Ex ἀκαζω, et φρὴν.

Ἀκαταβίαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coactus. *Suid.* Ex α priv. κατὰ, et βιαζω, *cogo.*

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dejici non potest; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. et καταβάλλω, *dejicio.*

Ἀκατάγγελτος, ὁ ϗ ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus Epith. belli.

Ἀκατάγνωςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui damnari aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α priv. et καταγινώσκω. Hinc

Ἀκαταγνώςως, *adv.* sine reprehensione, ut condemnari nequeat. *Ern.*

Ἀκαταγώνιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus. Ex α priv. et καταγωνίζω.

Ἀκαταδίκαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnatus. *Gl. V.* Ex α priv. et καταδικάζω, *condemno.*

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accusabilis, culpâ vacans. Ex α priv. et καταιτιάομαι, *accuso.*

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexornatus, indispositus. Ex α priv. et κατακοσμέω, *orno.*

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non damnatus, *Ph.* indemnatus; (2) cui indictâ causâ pœna infligitur. Ex α priv. et κατακρίνω, *damno.*

Ἀκατακρίτως, *adv.* sine judicio, indictâ causâ.

Ἀκαταληκτικὸς, versus in cujus fine nulla syllaba redundat.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cessans, non desinens. Ex α priv. et καταλήγω, *desino.*

Ἀκαταλήκτως, *adv.* indesinenter.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis, qui percipi non potest.

Ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat, *cursu*, ubi est velocissimè; *oculis*, ubi est vel tenuissimè, vel celerrimè; vel *mente*, ubi est obscurissimè. *Ern.*

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. *Vox philos.* quæ adimit facultatem rerum percipiendarum sine metu erroris. Ex α priv. et καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis. Ex α priv. et καταλλάσσω, *placo.*

Ἀκαταλλάκτως, *adv.* implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incongruus, absonus. *Gl. V.* præposterus, mutabilis

Ἀκαταλλήλως, *adv.* incongruè, inconcinnè.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α priv. et καταλύω.

Ἀκαταμάθητος, η, ον, qui disci, intelligi non potest.

Ἀκαταμάκτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri vel subigi, et alteri rei illini non potest.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest; ineluctabilis. *Ph.* Ex α priv. et καταμάχομαι.

Ἀκαταμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immensus. Ex α priv. et καταμετρέω, *dimetior.*

Ἀκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intelligi aut percipi nequit. *Gl. V.* inconsideratus, item immensus. Ex α priv. et κατανοέω, *intelligo.*

Ἀκαταπάλαιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, insuperabilis, luctâ non superandus. *Gl. V.* inextricabilis. Ex α priv. et καταπαλαίομαι.

Ἀκατάπαυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari seu cohiberi nequit. Ex α priv. et καταπαύω.

Ἀκαταπαύςως, *adv.* irrequietè, sine quiete; (2) sine fine.

Ἀκατάπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α priv. et καταπλήττω.

Ἀκαταπλήκτως, *adv.* intrepidè.

Ἀκαταπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, invictus. Ex α priv. et καταπονέω, *fatigo.*

Ἀκατάποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α priv. et καταπίνω, *absorbeo, deglutio.*

Ἀκαταπτόητος, ον, qui terreri non potest.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sedari et deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α priv. et καταπραΰνω, *delirio, placo.*

Ἀκατάρδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non rigatus, siccus. Ex α priv. et ἀρδεύω, *rigo.*

Ἀκατάσειςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decuti seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex α priv. et κατασείομαι, *decutio.*

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non est obsignatus. Ex α priv. et κατασημαίνω.

Ἀκατάσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsideratus. Ex α priv. et κατασκέπτομαι, *considero.*

Ἀκατασκέπτως, *adv.* inconsideratè.

Ἀκατασκεύαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompositus. *Gl. V.*

Ἀκατασκευάςως, *adv.* inconditè, incompositè.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentiâ, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α priv. et κατασκευὴ.

Ἀκατασκεύως, *adv.* sine ullâ arte; (2) temerè, sine operâ humanâ. *Ern.*

Ἀκατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex α priv. et κατάσκιος.

Ἀκατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α priv. et κατασκοπέω.

Ἀκατάσκωπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehensioni, irrisioni, non obnoxius. *Suid.* Ex α et κατασκώπτω.

Ἀκαταςασία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio; (2) confusio, opponitur ordini, *N. T.* (*Jac.* 3, 16.); (3) trepidatio; (4) inconstantia. *Ern.* Ex α priv. et καθίςημι, *consisto.*

Ἀκατάςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.

Ἀκαταςάτως, *adv.* incompositè, confusè.

Ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coërceri nequit. Ex α priv. et κατέσχω, seu κατάσχετος.

Ἀκατασχέτως, *adv.* incontinenter.

Ἀκατάτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui absumi non potest. *Suid.* Ex α priv. et κατατρίβω.

Ἀκατάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non est cataphractus, seu armis septus. Ex α priv. et κατάφρακτος.

Ἀκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non contemnendus, satis fortis, doctus. Ex α priv. et καταφρονέω, *contemno.*

Ἀκατάψαυςος, intractabilis. A ψαυω.

Ἀκατάψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpari. *Suid.* Ex α priv. κατὰ, et ψεκτὸς, *reprehensibilis.*

Ἀκαταψέκτως, *adv.* citra reprehensionem.

Ἀκατάψευςος, ου, ὁ ϗ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α priv. κατὰ, et ψεύδω, *mentior.*

Ἀκατέργαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompositus, rudis, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui nequit confici, domari, frangi. *Gl. V.* infectus. Ex α priv. et κατεργάζομαι.

Ἀκατεύναςος, ου, ὁ ϗ ἡ, insomnis, vigilans. Ex α priv. et κατευνάζω.

Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis. Ex α priv. et κατηγορέω, *accuso.*

Ἀκατηγορήτως, *adv.* citra reprehensionem vel accusationem. *Suid.*

Ἀκατήχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non initiatus, qui prima religionis Christianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. et κατηχέω.

Ἀκάτιον, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piscatoriæ. *Gl. V.* cymba. Dim. ab

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, genus navigii actuarii; ( ) genus poculi

Ἀκατονόμαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex α priv. κατὰ, et ονομαζω, *nomino.*

Ἄκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α priv. et καυλὸς, *caulis.*

Ἀκαυςηριάτος, (et αςος) non signatus cauterio.

Ἄκαυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ustus; (2) qui aduri nequit. Ex α priv. et καυςὸς.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ odium, orationis modestia. *Suid.* Ex α priv. et καυχέω.

Ἀκαχέατο, *tristati erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχηντο, ab

Ἀκαχέω, ῶ, f. ήσω, et ἀκάχημι, tristitiâ adficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Κραδίην ἀκαχήμενος. *Hesiod.* Θεογ. 99. Ex α pleon. et ἄχος, *tristitia.*

Ἀκαχήμενος. *Hom. Il.* 5, 24. *animo dolens*, præf. part. pass. verbi ἀκάχημι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα.

Ἀκαχῆσθαι, perf. infin. pass. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, idem. *Hom. Il.* 6, 486.

Ἀκαχμένος, perf. part. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημι.

Ἀκαχμέω, ῶ, fut. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ. *Hom. Od.* 1, 99. Ab ἀχμὴ, *acies.*

Ἀκαχω, dolore, mœstitiâ, tristitiâ adficio. *Hes.* Θεογ. 868. Ex α pleon. et ἄχος.

Ἀκέανος, ου, leguminis genus rotundum ac durum, ita ut ægrè frangi queat. Ex α priv. et κέω, *findo.*

Ἀκέαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex α priv. et κεάζω, *findo.*

Ἀκειόμενος, *sanans*, part. præs. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀκεόμενος, à verbo ἀκέομαι.

Ἀκειροκόμας, *intonsus*, *Doricè* pro

Ἀκειροκόμης, ου, ὁ, non tonsus. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, et κόμη, *coma.*

Ἀκειρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀκέλευθος, ου, invius. Ex α priv. et κέλευθος.

Ἀκέλευςος, ου, ὁ ϗ ἡ, injussus. Ex α et κελεύω.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex α priv. et κέλυφος.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ.

Ἀκενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, vacuus ostentatione.

Ἀκενόσπουδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α priv. κενὸς, et σπουδὴ, *studium gloriæ.*

Ἀκέντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, stimulo seu aculeo non ictus, non percussus cuspide teli. Ex α priv. et κεντέω, *stimulo.*

Ἀκεντρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α priv. et κέντρον.

Ἀκένωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non evacuatus vel exhaustus. Ex α priv. et κενόω, *vacuo.*

ἈΚΕ'ΟΜΑΙ, ῦμαι, fut. έσομαι, et ήσομαι, sano, medeor, medicor; (2) *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκεῖσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διεῤῥωγότα, ὑποδήματα, θυσίαις ἀδικήματα.

Ἀκέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α priv. et κεράω, *misceo.* Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

Ἀκεραίως, *adv.* sincerè. *Phil.* Ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornibus vacans. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. et κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α priv. et κέρδος, *lucrum.*

Ἄκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudâ carens.

Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α priv. et κέρμα, *nummulus.*

Ἄκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

Ἀκερσεκόμης

Ἀκερσεκόμης, ȣ, ὁ, intonſus. *Hom. Il.* 20, 39. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, et κόμη, *coma*.
Ἀκερσεκόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἄκερχνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, expers aſperitatis ejus, quæ medicis κέρχνος dicitur. Φάρμακον ἀρτηρίῃ ἄκερχνον. *Aret.*
Ἄκερως, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. et κέρας, *cornu*.
Ἀκεσάμην, a. 1. ind. med. *Ionicè* pro ἠκεσάμην.
Ἀκέσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.
Ἀκεσίμβροτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, mortales ſanans. Ex ἀκέομαι, et βροτός.
Ἀκέσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, medicabilis, ſanabilis; (2) valens ad ſanandum. Ab ἀκέομαι.
Ἀκέσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ. Epith. Apollinis, ab arte medendi.
Ἀκεσίπονος, ȣ, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, et πόνος.
Ἄκεσις, εως, ἡ, ſanatio, medela.
Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) ſanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.
Ἀκέσμιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanabilis, medicabilis.
Ἀκεσμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.
Ἀκεσσάμην, *Poet.* idem quod ἀκεσάμην.
Ἀκεστήριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſanans, vim habens ſanandi. Ab ἀκέομαι.
Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem quod
Ἀκεστὴς, ȣ, et ἀκέστης, ȣ, ὁ, medicus; (2) ſartor. Ab eod.
Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, ad ſarciendum aptus, ſarciendi peritus. Ab ἀκεστής.
Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus. *Dioſc.*
Ἀκεστορία, ας, ἡ, *Ionicè* ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέστωρ.
Ἀκεστορικὸς, ἡ, ὸν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.
Ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, ſanabilis, medicabilis.
Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus.
Ἀκέστριον, τὸ, idem. *Euſtath.*
Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) ſartrix. *Gl. V.* ſarcinatrix.
Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, idem.
Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *ſano.*
Ἀκεσφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, remedium adferens, ſalutaris. Ex ἄκεσις, et φέρω, *fero.*
Ἀκεσώδυνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, dolores ſanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, et ὀδύνη, *dolor.*
Ἄκευμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.
Ἀκεύμενος, *audiens*, part. præſ. med. *Æol.* et *Dor.* pro ἀκȣόμενος, à verbo ἀκέω, *audio.*
Ἀκέφαλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, caput non habens. *Ph.* truncus; (2) qui caret principio; (3) qui ſine auctore certo eſt; (4) imperfectus; (5) honoris et dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α priv. et κεφαλή.
Ἀκεφάλως, *adv.* ſine capite; (2) ſine exordio.
Ἀκέων, ȣσα, tacitus, ne hiſcens quidem. *Hom. Il.* 1, 33. Ex α priv. et χαίνω, *hiſco.*
Ἀκέων, *adv.* tacitè. Ex iiſd.
ἈΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuſpis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.
Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.
Ἀκηδεμόνευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α priv. et κηδεμονεύω, *curo.*
Ἀκήδεστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) inſepultus; inhumatus. *Hom. Il.* 6, 60. Ex α priv. et κηδέω, *curo.*
Ἀκηδέστως, *adv.* ſine ulla curâ, temerè; (2) ſine miſericordiâ, inhumaniter.
Ἀκήδευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, inhumatus. Ex α priv. et κηδεύω, *funero.*
Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ᾽ ἄλλων ȣ τις εὖ ἀκήδησ᾽, ubi εὖ pro ἕο vel ȣ̃ ponitur, h. e. αὐτȣ̃. *Hom. Il.* 14, 427. Ab
Ἀκηδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, cui curæ non eſt; (3) inhumatus, inſepultus; (4) triſtitiâ vacuus; (5) ſecurus. *Hom. Il.* 21, 123. Ex α priv. vel intenſ. et κῆδος, *cura.* Hinc
Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) triſtitia.
Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα. *Baſil.* Ab eod.
Ἀκηδῶς, *adv.* ſine ſepulturâ. Ab ἀκηδής.
Ἀκήκοα, *audivi*, 1. ſing. perf. med. *Att.* pro ἤκοα, à verbo ἀκέω.
Ἀκήλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui decipi nequit; (2) qui deliniri nequit. Ex α priv. et κηλέω.
Ἀκηλίδωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α priv. et κηλιδόω.
Ἄκημα, ατος, τὸ, ſanatio, medela; (2) remedium. Ab ἀκέομαι, *ſano.*
Ἀκῆν, *adv.* tacitè, quietè. *Hom. Il.* 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α priv. et χαίνω, (ab ἀκή, v. ab ὀνανῶς, *Ern.*)
Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.
Ἀκηράσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæſus; (3) immortalis. Ex α priv. et κεράω, (α priv. et κὴς vel κηραίνω. *Ern.*)
Ἀκήρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *Hom. Il.* 15, 497. idem.
Ἀκήριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, exanimis, cor non habens. *Hom. Il.* 5, 199. Ex α priv. et κῆρ, cor; (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæſus; (4) *act.* non lethifer. *Schol. ap. Nic.* Ex α priv. et κὴρ, *fatum.*
Ἀκηροφανὴς, ές, idem quod ἀκραιφνής.
Ἀκηρυκτεὶ, *adv.* nullo feciali miſſo, ſine denunciatione; (2) implacabiliter. Ab
Ἀκήρυκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. *Steph.* Ex α priv. et κηρύσσω.
Ἀκηρύκτως, *adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.
Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cerâ. Ab α priv. et κηρὸς, *cera.*
Ἀκηχέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται, ab ἀκαχέω.
Ἀκηχέατο, *triſtitiâ adfecti erant*, 3. plural. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηντο.
Ἀκηχέδαται, *Hom. Il.* 17, 636. ſeu 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκήχηνται.
Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, triſtitia.
Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ᾽ ἴαχον. *Hom. Il.* 18, 29. Ex α pleon. et ἄχος, *mœror.*
Ἀκιβδήλευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α priv. et κιβδηλεύω, *adultero.*
Ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui ſcoria nulla admixta eſt; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. et κίβδηλος, *cui ſcoria admixta eſt.*
Ἀκιβδήλως, *adv.* ſine ſcoriâ; (2) ſincerè, purè. *Ph.* ſedulò.
Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt. Ex α priv. et κινέω, *moveo*, (vel potiùs pro ἀκηδινὸς, quietus, ſegnis, piger, ab ἀκὴ ἀκὴν, vel ab α priv. et κήδω, κηδέω, qui nil penſi habet. *Ern.*)
Ἀκιδώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, cuſpidatus, acuminatus, in modum cuſpidis. Ab ἀκίς.
Ἀκίδωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ab eodem.
Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.
Ἀκίκυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non eſt velox. Ex α priv. et κίκυς.
Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concuſſio, comploſio. *Etym.* Ex α pleon. et τινάσσω, *quatio*, mutato ſc. τ in κ (quidni potius ἀκινάσσω à κίνω, κινάω quanquam uſitatius eſt κινέω. *Ern.*)
Ἀκίναιδος, ȣ, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt. *Suid.* Ex α priv. et κίναιδος.
ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ȣ, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.
Ἀκινδυνὶ, *adv.* citra periculum, ſine periculo.
Ἀκίνδυνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſine periculo, liber, extra periculum conſtitutus. Ex α priv. et κίνδυνος, *periculum.*
Ἀκινδυνώδης, ῶδες, idem.
Ἀκινδύνως, *adv.* ſine periculo, ſecurè.
Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α priv. et κίνησις, *motio.*
Ἀκινήτα, *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.
Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis ſum.
Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem, caveo ne movear, quieſcere cupio. Ab
Ἀκίνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) ſegnis. Ex α priv. et κινέω.
Ἀκινήτως, *adv.* ſine motu, citra motionem.
ἌΚΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.
Ἄκιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vermibus non obnoxius, à vermibus non arroſus; (2) incorruptus. Ex α priv. et κὶς, *vermis.* Ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες. *Heſiod.* Ἔργ 432.
Ἀκιρὸς, ὰ, ὸν, ignavus, nihil agens, ap. *Theocr.* (28. 15.) ſed ibi eſt ἀχίρως pro ἀχείρως, à χεὶρ, *manus.* Ern. (2) Boreas, Aquilo. *Ern.*
Ἀκιρῶς, remiſsè, ſine motu. *Heſ.*
Ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis ferrea, ſpiculum. *Gl. V.* metaph. dolor acutus. Dim. ab ἀκὴ, *acies.*
Ἀκίχητα. *Hom. Il.* 17, 75. pro ἀκιχήτως, ita ut tu conſequi nequeas. Ab
Ἀκίχητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quem non poſſumus adſequi, curſu, telo, &c. qui comprehendi nequit; (2) inacceſſus; (3) quem mente et cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α priv. et κίχημι, *comprehendo.*
Ἀκίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, nullis fultus columnis.
Ἀκιώτατοι, *firmiſſimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἄκιος.
Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, ſimulare recuſo. Ab
Ἀκκὼ, muliere, quæ ſimulatè recuſabat, quod maximè cupiebat. Μικρὰ μὲν ȣ̃ν ἠκκίσαντο παραιτέμενοι. *Plut.* Hinc
Ἀκκισμὸς, ȣ, ὁ, ſimulata recuſatio.
Ἀκλαιὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, illacrimabilis. Ex α priv. et κλαίω, *fleo.*
Ἀκλάρωτος, exſors, *Doricè* pro ἀκλήρωτος.
Ἀκλὰς, άδος, ἡ, non fracta. Epith. vitis, cui ſarmenta non ſunt amputata. Ex α priv. et κλάω, *frango.* Unde
Ἄκλαστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non fractus, infractus.
Ἀκλαυστὶ, ſeu ἀκλαυστεὶ, *adv.* ſine fletu. Ab
Ἄκλαυστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, indeploratus, indefletus. *Gl. V.* indeflebilis. Ex α priv. et κλαίω.
Ἄκλαυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἀκλεὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, inglorius. Ex α et κλέος. Hinc
Ἀκλεία, ας, ἡ, ſeu ἀκλεΐα, ignobilitas, infamia.
Ἀκλειὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, *Poët.* pro ἀκλεής.
Ἄκλειστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non clauſus.
Ἀκλειῶς, *Poët. adv.* ſine gloriâ. Ab ἀκλειής.
Ἄκλεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in linguâ promptum habet. Ex α priv. et κλέπτω.
Ἀκλεῶς, *adv.* ingloriè. Ab ἀκλεής.
Ἀκληδονίστος, *adv.* ſine gloriâ, famâ. Ab α priv. et κληδὼν, *fama.*
Ἀκλήιστος, ſeu ἄκληστος, idem quod ἄκλειστος.
Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, ſum exſors, miſeriis adfligor. Ex α priv. et κλῆρος, *ſors.* Hinc
Ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.
Ἀκληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas. Ab
Ἄκληρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, exſors; (2) pauper, egenus; (3) infelix, miſer. Ex α priv. et κλῆρος.
Ἀκληρωτεὶ, *adv.* citra ſortem.
Ἀκληρωτὶ, *adv.* idem, ab
Ἀκλήρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, forte non lectus; (2) exſors, expers. Ex α priv. et κληρόω.
Ἀκλητὶ, *adv.* ſine vocatione, invitatione, ἀκλήτως. *Steph.* Ab
Ἄκλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens.
Ἀκλινὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non eſt. *Ph.* durus. Ex α priv. et κλίνω. Unde
Ἄκλιτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui non declinatur.
Ἀκλίτως, indeclinabiliter, ſine declinatione.
Ἀκλόνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α priv. et κλονέω.
Ἄκλονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex α priv. et κλόνος.
Ἄκλοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, furum injuriæ non expoſitus, non deceptus; (2) non furtivus. Ex α priv. et κλοπὴ, *furtum.*
Ἀκλυδώνιστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α priv. et κλυδωνίζομαι.
Ἀκλυδωνίστως, *adv.* ſine fluctibus, tranquillè.
Ἄκλυστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, non ablutus; (2) undis non

non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. et κλύζω, *abluo*.

Ἄκλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ramulis carens. Ex α priv. et κλὼν, *ramulus*.

Ἄκλωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nendo non ductus, tortus, ſeu connexus. Ex α priv. et κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firmâ; (2) ſum vegetus et validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque. *Gl. V.* vigeo, adoleſco, pubeſco, vireſco, vireo; ἀκμάζων, vegetus, vigens. *Phil.* ἀκμάζȣσα, vivida, fortis, *Phil.* Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλȣ́τῳ, χρήμασι, πεζῇ ςρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturum, μῆλα, πόλεμος· ἀκμάζȣσα ἡμέρα, νύξ, θέρος, medius. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis, adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempeſtivus; (5) vigoris plenus; *Ph.* (6) opportunus; (7) qui in ipſo temporis articulo rem aliquam aggreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *adv.* in flore; (2) cum vigore; (3) maturè.

Ἀκμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμή.

Ἀκμαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, acies. *Hom. Il.* 10, 173. (2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) ἐν ἀκμῇ dicuntur eſſe omnia, cum ſunt in ſummâ vi, optimâ conditione, &c. (4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ; (5) ἀκμαὶ, vari, quia in juvenili ætate naſci ſolent in facie. *Ern.*

Ἀκμὴν, *adv.* adhuc, etiam nunc; (2) ſedulò, ſtrenuè; (3) cum maximè; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

ἈΚΜΗΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui non guſtavit; item, qui non bibit, ſiccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus, recens, integer, pro ἀκαμής. Ex α priv. et κάμνω.

Ἀκμήτης, ȣ, ὁ, idem.

Ἄκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἄκμητος, η, ον, idem.

Ἀκμητὶ, *adv.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμής.

Ἀκμόθετον, ȣ, τὸ, lignum incudis, baſis. *Hom. Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, et τίθημι.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. *Hom. Il.* 15, 19.

Ἀκναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis. Ex α priv. et κάμπτω, *flecto*.

Ἄκναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fullonem non expertus, à fullone non purgatus, ſubactus. Ex α priv. et κνάπτω.

Ἄκναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; *Gl. V.* rudis, impolitus. Ex iiſd.

Ἄκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibiis ſeu cruribus carens, qui non habet ſuras. Ex α priv. et κνήμη.

Ἄκνηςις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α priv. et κνάω, *ſcalpo*, ſeu *ſcabo*, quia animalia eam ſcabere non poſſunt, (vel potius pro ἀκάνηςις, v. ἄκανος, ἀκάνιον. *Ern.*)

Ἄκνισσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, inſipidus; propriè nidoris expers. Ex α priv. et κνίσσα.

Ἀκνίσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus à nidore, expers ſacrificiorum.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, ſermo; (3) auris; (4) *ap. hiſtoricos* traditio. *Ern.* Ab ἀκȣ́ω.

Ἄκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavus non eſt, in quo eſt nihil cavum, cavitatis expers. Ex α priv. et κοῖλος, *cavus*.

Ἀκοίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. et κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος.

Ἄκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α priv. et κοινὸς, *communis*.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, cum nullum eſt commercium, nulla ſocietas; (2) nulla benignitas, quæ de ſuo aliquid impertiat; (3) excommunicatio. Ex α priv. et κοινωνέω. Unde

Ἀκοινώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommunicabilis; (2) ſine ſocietate, inſociabilis; (3) parcus, tenax.

Ἀκοινωνήτως, *adv.* inſociabiliter.

Ἀκοίτης, ȣ, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμȣ, et κοίτη.

Ἄκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A præc.

Ἄκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adulationibus capi nequit, aut adulatoribus caret. *Ern.* Ex α priv. et κολακεύω, *adulor*.

Ἀκόλακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α priv. et κόλαξ, *adulator*.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere. *Gl. V.* protervia. Ex α priv. et κόλασις.

Ἀκολαςαίνω, intemperanter ſeu petulanter ago; (2) protervè et libidinoſè vivo. *Gl. V.* nepotor, protervio. Ab ἀκόλαςος.

Ἀκολαςέω, ῶ, idem et ab eod. Hinc

Ἀκολάςημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) ſcelus; (3) ſtuprum per protervium illatum.

Ἀκόλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus, flagitioſus; (2) non punitus; (3) audax; (4) inſolens; (5) caſtigatione dignus. Ex α priv. et κολάζω, *punio*.

Ἀκολάςως, *adv.* intemperanter, petulanter. *Gl. V.* impunè.

Ἀκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non glutinatus. *Gl. V.* qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α priv. et κολλῶ, *glutino*.

Ἄκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit. Ex α priv. et κόλλα, *gluten*.

Ἀκολος, ȣ, ὁ, fruſtum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α ex parte priv. et κόλον, *cibus*.

Ἀκολȣθέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, ſimilis fio; (3) obſequor, obtempero. Ἀκολȣθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λογῳ, animo aſſequi, intelligere. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκολȣ́θημα, ατος, τὸ, conſequentia; (2) adſectatio, conſectatio. Ab ἀκολȣθέω.

Ἀκολȣ́θησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀκολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, ſequax, proclivis ad ſequendum. Ab eod.

Ἀκολȣθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus; (2) ſeries, nexus, conſequentia. *Gl. V.* (3) convenientia, congruentia; (4) officium; (5) formula cærimoniarum, ſeu rituum ſacrorum. Ab

ἈΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator; (2) conſequens, conſentaneus, conveniens, congruens, ſimilis; (3) miniſter eccleſiæ veteris, qui ſequitur cum cereo accenſo diaconum, cum procedit ad prælegendum evangelium. *Eccl.*

Ἀκολȣθȣ̃σιν, *ſequentibus*, dat. plur. præſ. part.

Ἀκολȣ́θως, *adv.* conſequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκόλυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, natandi inſcius. Ex α priv. et κολυμβάω, *nato*.

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus; (2) neglectus cultûs et munditiei. *Ern.* Ab ἄκομος.

Ἀκομιςία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab

Ἀκόμιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine curâ neceſſariâ. Ex α priv. et κομίζω.

Ἄκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. Ex α priv. et κόμη.

Ἀκόμπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus à jactantiâ et oſtentatione. Ex α priv. et κομπός.

Ἄκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀκόμψευτος, ον, non curioſè aut inſidioſè ad illecebras ornatus.

Ἄκομψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inelegans, non feſtivus; (2) vilis, ſimplex, (ineptus. *Steph.*)

Ἀκόμψως, *adv.* ineleganter, illepidè.

Ἀκονᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες. *Luc.* Ex ἀκόνη, *cos*.

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α et κονδύλη.

ἈΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos*.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ȣ, ὁ, qui acuit. *Ph.* cotiarius.

Ἀκόνιον, ȣ, τὸ, coticula. Dim. ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *adv.* ſine pulvere; (2) ſine pugnâ, citra laborem, facilè, nemine impediente. Ex α priv. et κόνις.

Ἀκονιτικὸς, ἡ, ὸν, ex aconito confectus. Ab

Ἀκόνιτον, ȣ, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, ſeu cautibus naſcitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

Ἀκόνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulveris expers; (2) qui ſine pulvere fit, ſine labore; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α priv. et κόνις, *pulvis*, *cinis*.

Ἀκονίτως, *adv.* ſine pulvere; (2) ſine difficultate.

Ἄκοντε, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἄκοντι, *adv.* invitò, coactè. Ex α priv. et ἑκοντὶ, *ſponte*.

Ἀκοντίας, ȣ, ὁ, jaculus, ſerpentis genus; (2) *in plur.* ſtellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὸν φεύγοντα εἰς τȣ̃τον, τινὰ ἔγχει, τινός. Ἀκόντισε δȣρὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496. Hinc

Ἀκοντικὸν, ȣ, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκόντων, ſeu jaculorum.

Ἀκόντιον, ȣ, τὸ, jaculum, telum, ſpiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, *jaculum*.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμὸς, ȣ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιςὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιςής, ȣ, idem. Hinc

Ἀκοντιςικὸς, ἡ, ὸν, jaculandi peritus.

Ἀκοντιςὺς, ύος, ἡ, jaculatio. *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, et βάλλω, *jacio*.

Ἀκοντοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jacula obſervat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, et δέκομαι, *recipio*, vel potiùs δοκάζω, *obſervo*.

Ἀκοντοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, et φέρω, *fero*.

Ἀκόντως, *adv.* invitè. Ab ἄκων.

Ἀκοπητὶ, ſine labore ac moleſtiâ. Ab α priv. et κόπος.

Ἀκοπίαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indefatigabilis; (2) laſſitudinem et laborem nullum adferens. Ex α priv. et κοπιάω, *laboro*.

Ἀκοπιάςως, *adv.* ſine labore.

Ἄκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α priv. et κόπος, *labor*.

Ἀκόπριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſtercoratus, cui fimus non eſt ingeſtus. Ex α priv. et κόπρος, *ſtercus*.

Ἄκοπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀκοπρώδης, ωδες, purus à ſtercore, comp. ἀκοπρωδέςερον, minus ſtercoris habens.

Ἀκόπως, *adv.* ſine laſſitudine; (2) ſine vermium noxâ.

Ἀκόρεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α priv. et κορέω, *ſatio*.

Ἀκορέςως, ſine ſatietate.

Ἀκόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. *Hom. Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab

ἈΚΟΡΟΝ, ȣ, τὸ, acorum, herba ſive radix quædam medica. *Angl.* The ſweet-ſmelling Flag, or Calamus.

ἈΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujuſdam, quæ putatur

putatur à nonnullis eſſe carduus benedictus ſylveſtris.

Ἄκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verticem ſeu faſtigium non habens. Ex α priv. et κορυφὴ, vertex.

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, ſanatio, curatio, remedium. *Hom. Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incompoſitè me gero; (2) improbus ſum. Κολάσεσι τȣ̀ς ἀκοσμȣ̃ντας. *Iſocr.* Ex α priv. et κοσμέω, orno.

Ἀκοσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀκοσμήτως, confuſè, ſine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, ſtatus rerum perturbatus, res incompoſitæ; dedecus. *Philox.* Ab eod.

Ἄκοσμος, ὁ ϗ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompoſitus; incomptus, inhoneſtus, *Gl. V.*

Ἀκόσμως, *adv.* idem quod ἀκοσμήτως.

Ἀκοςέω, ῶ, futur. ήσω, abundo eſu hordei, paſcor hordeo. Ἀκοςήσας ἐπὶ φάτνῃ. *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ἈΚΟΣΤΗ, ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimultates non alit.

Ἀκȣάζω, audio; (2) invocor. *Il.* 4, 343. Ab ἀκȣ́ω.

Ἀκȣέμεν, *audire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀκȣ́ειν.

Ἀκȣέτω, *audiat*, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Ἀκȣὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκȣκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκȣκα.

Ἀκȣ́οντα, *audientem*, acc. ſing. præſ. part. act.

Ἀκȣόντεσσι, dat. pl. part. præſ. *Ionicè* et *Poet.* pro ἀκȣ́ȣσι.

Ἀκȣ́οντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀκȣ́ȣσι.

Ἀκȣ́ρευτος, ȣ, ὁ, intonſus. *Gl. V.* Ex α priv. et κȣρεύω, tondeo.

Ἄκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intonſus; (2) qui eſt ſine liberis. Ex α priv. et κείρω, vel κόρος.

Ἄκȣς, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκȣ́σαιεν, *audiverint*, 3. plur aor. 1. opt.

Ἀκȣ́σαις, a. 1. part. act *Æol.* pro ἀκȣ́σας.

Ἀκȣ́σας, *qui audivit*, vide anteceden. ἀκȣ́σαις.

Ἀκȣσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imperat. act.

Ἀκȣ́σεαι, *audies*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ionicè* pro ἀκȣ́σεσαι, vel ἀ ἔσῃ.

Ἀκȣσιάζω, cogo. Ab ἀκȣ́σιος.

Ἀκȣσίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à Deo exauditur. Ex ἀκȣσὶς, et Θεὸς, *Deus.*

Ἀκȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀκȣ́σιος, ία, ον, (primâ productâ) non voluntarius, coactus, invitus. *Gl. V.* Ex α priv. et ἑκὼν, *ſponte.*

Ἄκȣσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκȣ́ω *audio.*

Ἀκȣσίως, *adv.* præter voluntatem, invitè.

Ἄκȣσμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio diſcipuli, quod diſcipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor; (4) quod oblectationis causâ auditur, ut cantus. *Ern.* Ex ἀκȣ́ω.

Ἀκȣσμάτιον, ȣ, τὸ, auditiuncula, narratiuncula. Dim. ab ἄκȣσμα.

Ἀκȣςὴς, ȣ, ὁ, auditor, qui audit; (2) diſcipulus. Ab ἀκȣ́ω. Hinc

Ἀκȣςιάω, geſtio audire.

Ἀκȣςικὸς, ἡ, ὸν, ad auditum pertinens.

Ἀκȣςικῶς, attentè, ad audiendum paratè.

Ἀκȣςὸς, ἡ, ὸν, ſub auditum cadens. Ab ἀκȣ́ω.

Ἀκȣ́σωσιν, 3 pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκȣτιεῖς, *audire facies*, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Atticè* pro ἀκȣτίσεις. Ab

Ἀκȣτίζω, f. ίσω, audire facio, *paſſ.* audior. Ab

ἈΚΟΥ´Ω, fut. ȣ́σω, audio, auribus percipio, auſculto; (2) auditor, ſeu diſcipulus ſum; (3) audiens ſum dicto, obtempero; (4) intelligo et interpretor, item ſentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *eſt ubi verti poteſt*, lego: ductâ inde ſignificatione, quâ olim anagnoſtæ utebantur. *Exr.* Ἀκȣ́ειν τινὸς, Θορύβȣ. φωνὴν τινος· τȣ̃το παρά σȣ, πρὸς σȣ, ex; ταῦτα περὶ σȣ, περὶ τȣ̃ πράγματος· σȣ̃ περὶ τȣ́των, σὲ ὄντα ἐσθλὸς, κακὸς, appellor; εὖ ἀκȣ́ειν ἀπὸ, ὑπὸ, πρὸς τινος, laudari; κακῶς, vituperari; ἀκȣ́ομαι ὑπὸ σȣ, audior. Λόγȣς δ' ἄκȣσον, ὡς ἥκω φέρων. *Soph. Phil.* 1255.

Ἀκȣ̃ω, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκȣ́ω.

Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, faſtigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperfectus. Ex α priv. et κραιαίνω, efficio.

Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α priv. et κραγω.

Ἀκράδαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α priv. et κραδαίνομαι, metu concutior.

Ἀκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehemens, acer, ſecundus. Epith. venti. Ex ἄκρος, *ſummus*, et ἄω, *flo.*

Ἀκραῖος, ȣ, ὁ, ſummus; (2) qui in arce colitur, epith. Dei; (3) qui præeſt arci, (unde Ἀκραία, Venus, vid. *Theſ. Med.*) Ex ἄκρος, vel ἄκρα, arx.

Ἀκραίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſentiens crapulam; (2) alienus à crapulâ; (3) arcens crapulam. Ex α priv. et κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκραῖος, et φαίνομαι, (ex ἄκρος, quia in ſummo ſuo vigore apparet. *Ern.*)

Ἀκραιφνῶς, *adv.* ſincerè. Ab ἀκραιφνής.

Ἄκραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) irritus, *ut promiſſum, prædictio.* Ex α priv. et κραίνω.

Ἀκραξόνιον, ȣ, τὸ, ſumma pars axis. Ex ἄκρος, et ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α priv. et κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, incontinens.

Ἀκρατὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex α priv. et κράτος.

Ἀκράτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui contineri et cohiberi domarique et compeſci nequit. Ex α priv. et κρατέω

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α priv. et κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, *Gl. V.* Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod. Plutarchus in Sympoſiacis à meracius potandi conſuetudine nomen hoc inflecti conjectat, quoniam panis buccellam mero tingerent.

Ἀκράτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facilè caret; (3) validus. Ex α priv. et κρατίζω, vel α int. et κράτος.

Ἄκρατον, ȣ, τὸ, vinum, merum, meracum. Ex α priv. et κεράννυμι, *miſceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, et πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ȣ, ὁ, qui merum potat.

Ἄκρατος, ȣ, ὁ, merus, meracus; (2) purus, ſincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perſpicuus. Ex α priv. et κεράω, *miſceo*, vel α intenſ. et κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ἀκρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui meracum fert; *nomen vaſis vinarii.* Ex ἄκρατος, et φέρω.

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α priv. et κράτος.

Ἀκρατῶς, *adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impensè.

Ἀκράτως, *adv.* merè, purè, ſine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina et levi de causâ. Ab

Ἀκράχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad iram valdè proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, et χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικὸς, ἡ, ὸν, ramos grandes habens. Ab

ἈΚΡΕ´ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἄκρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus. Ex α priv. et κρέας, *caro.*

Ἀκρέσπερον, *adv.* ſummâ veſperâ, extremo veſpere. Ab

Ἀκρέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſperæ principium faciens, veſperam inducens. Ex ἄκρος, et ἕσπερος, *veſper.*

Ἄκρη, *ſummo*, *Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρήβης, εος, ὁ ϗ ἡ, valdè juvenis. Ex ἄκρος, et ἥβη, *ætas.*

Ἀκρήβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀκρητόχολος, idem quod ἀκρόχολος. *Hipp.*

Ἀκρία, ας, ἡ, Minerva, ita dict. vid. ἀκραῖος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβής. Hinc

Ἀκριβασμὸς, ȣ, ὁ, accuratio, exquiſitum examen.

Ἀκριβαςὴς, ȣ̃, ὁ, diligens explorator, inquiſitor. *Gl. V.* ſcrupuloſus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura; (2) ſummum jus; (3) tenacitas, parſimonia; χαλεπῶς ἔφερε τὴν τȣ̃ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα ϗ κατα μικρον αὐτῷ χορηγȣ̃ντος. *Plut. in Pericle*, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

ἈΚΡΙΒΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, juſtus, copioſus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dicitur, an exact man.

Ἀκριβοδίκαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſummo jure utens, ſeu agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ȣ, jus ſummum. Ex ἄκρος, et δίκη, *jus.*

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accuratè perpendo, examino,

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio et examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuratâ et curioſâ diligentia utens; (2) accurato ſermone utens. Ex ἀκριβής, et λόγος, *ſermo.*

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, planè cognoſco, diligenter exploro; (2) probè calleo, compertum exploratumque habeo; (3) ſummâ curâ ac diligentiâ aliquid facio; (4) facio, ut aliquis ſit accuratus, et exquiſitus. Ἀκριβȣ̃ν λόγȣς, τὰς τάξεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περί τι· ἠκριβωμένη σύνεσις. Ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τȣ̃ φαινομένȣ ἀςέρος. *Matt.* 2, 7. Ab ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, *adv.* diligenter, exactè, accuratè, exquiſitè; (2) planè, plenè, penitùs, perfectè; (3) ſummo jure; (4) ſeverè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ȣ, τὸ, locuſtula. Dim. ab ἀκρίς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρὶς, et θήρα, *captura.*

Ἀκριδοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρὶς, et φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo; (2) ſummis pedibus ambulo; (3) ſumma cædo. Ab ἀκρὶς, *ſummitas.*

ἈΚΡΙ´Σ, ίδος, ἡ, locuſta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *ſummus.*

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconſiderantia; (2) res controverſa et non judicata; (3) judicii inopia, et temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confuſio, turbulentus rerum ſtatus. Ex α priv. et κρίσις.

Ἀκριτὶ, *adv.* indictâ causâ; (2) nullo judicio, ſine judicio, ſine delectu; (3) indiſcretè, confuſè, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβȣλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui loquitur inconſideratè et ſine judicio. Ex ἄκριτος, et μῦθος, *verbum.*

Ἄκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injudicatus, indemnatus; (2) confuſus, indiſcretus; (3) anceps; (4) qui in controverſiam non cadit; (5) qui componi aut diſcerni non poteſt; (6) ſine ratione et judicio factus, inconſideratus; (7) immodicus, immenſus, innumerabilis.

Ἀκριτόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frondoſus; (2) multis arboribus conſitus, ita ut folia arborum diſcerni nequeant; (3) umbroſus. Ex φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confertus, miſcellaneus. Ex ἄκριτος, et φύρω, *miſceo.*

Ἀκριτόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiſtinctam et confuſam vocem habens. Ex ἄκριτος, et φωνὴ.

Ἀκρίτως, *adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) spectaculum omne jucundum, et oblectans etiam per oculos. *Ern.* (3) ipsa persona, quæ auditur, ut musicus lector. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, quod auditione percipitur, discitur; epith. doctrinæ; (2) in auditione, seu nudâ scientiâ et contemplatione positum.

ἈΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio discendi causâ; (3) dicto sum audiens, pareo. Ἀκροᾶσθαι τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων ἐπωδῆν· τῶν ἀρχόντων, τοῦ προστάττοντος, parere. Ἀκροατέον ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet. Hinc

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio; (3) obedientia. *Thuc.*

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam caussam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

Ἀκροατικὸς, ἡ, ὸν, ad auditionem pertinens; epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur. *Ern.*

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui erectus in summos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος, et βαίνω.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, pedibus suspensis incedo. Ex ἄκρος, et βατέω.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summâ parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, et βάπτω, *mergo.*

Ἀκροβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος, et βέλος, *telum.*

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus, velitaris hasta. Ex iisd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος, et βῆμα.

Ἀκρόβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, et βλαστὸς, *germen.*

Ἀκροβολέω, ῶ, futur. ήσω, è summo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, et βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ. Hinc

Ἀκροβολίζω, et frequentiùs ἀκροβολίζομαι, è longinquo jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis et certamen lacesso.

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ου, ὁ, idem.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος, et βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex ἄκρος, et γωνία, *angulus.*

Ἀκροδακτύλιον, ου, τὸ, summa pars digiti. Ex ἄκρος, et δάκτυλος, *digitus.*

Ἀκρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo ligatus.

Ἀκροδίκαιον, ου, τὸ, summum jus. Ex δίκη.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, et propriè quidem, qui putamen lignosum habent. *Gl. V.* cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, et δρῦς.

Ἀκρόζεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, et ζεστὸς.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita. *Philox.*

Ἀκρόθαλπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo calefactus et tostus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, et θάλπω, *foveo, calefacio.*

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, summis digitis. *Gl. V.* summatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, άσω, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium, optimum. *In med.* deligo mihi, meâ causâ. Ab

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, et quod usitatiùs, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, et θὶν, θινὸς, *acervus*, quòd primitiæ à summitate acervi sumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, et θωρήσσω, *inebrio.*

Ἀκρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος, et καρπός.

Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in summo vel superficie nigrico, seu ater sum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος, et κελαινός.

Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates seu cornua antennarum. Ex ἄκρος, et κέρας.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, summa columnæ pars, fastigium columnæ. Ex ἄκρος, et κίων.

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος, et κνέφας, *tenebræ, caligo.*

Ἀκροκνεφὴς, έος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀκροκόμης, ου, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, et κόμη.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex κορυφή.

Ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus.

Ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, i. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος, et κῶλον, *membrum.*

Ἀκρόλειον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, seu prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex λεία.

Ἀκρόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo lapide positus; (2) summus lapis, seu summitas lapidis.

Ἀκρολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος, et λέγω.

Ἀκρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, summa colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ου, ὁ, qui in summitatibus collium et tumulis versatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, summitas collis, aut galeæ; item, montosa loca, collis. Ex ἄκρος, et λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, summè villosus.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summè insanus, extremâ insaniâ laborans. Ex ἄκρος, et μαίνομαι.

Ἀκρομάσθιον, ου, τὸ, papilla. *Philox.* Ex ἄκρος, et μασθὸς, *mamma.*

Ἀκρομέθυσος, planè plenus, depositus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extremâ seu imâ sui parte habens. Ex ἄκρος, et μόλιβδος, *plumbum.*

Ἀκρομφάλιον, ου, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ὀμφαλός.

Ἀκρόμφαλον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

Ἄκρον, ου, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo.

Ἀκρόνηον, ου, τὸ, summa seu extrema pars navis. Ex ἄκρος, et ναῦς. *Ion.* νηῦς, *navis.*

Ἀκρονύκτιον, ου, τὸ, prima noctis pars. A seq.

Ἀκρόνυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. A seq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, et νὺξ, *nox.*

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in summo fixus. Ex ἄκρος, et πηγνύω, *figo.*

Ἀκροπαθὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, in summâ parte adfectus. *Hipp.* Ex ἄκρος, et πάθος, *adfectus.*

Ἀκρόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, per summa leviter conspersus. *Gl. V.* ἀκρόπαστον, parcè salsum. Ex ἄκρος, et πάσσω, *conspergo.*

Ἀκροπενθὴς, ἐς, summè tristis.

Ἀκρόπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè cœnosus, lutulentus. Ex ἄκρος, et πηλὸς, *lutum.*

Ἀκροποδητὶ, al. scrib. ἀκροποδιτὶ, *adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητί. *Lucian.* Ex ἄκρος, et πούς, ποδός.

Ἀκροποδιτὶ, *adv.* idem et ex iisdem.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod summum est. Ex ἄκρος, et πόλις, *urbs.*

Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, et πόλος, *vertex.*

Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, summâ parte acutus. Ex ἄκρος, et πείρω, *transfadigo, infigo.*

Ἀκροπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in extremitate vel summitate purpuram habens, purpurâ prætextus. Ex ἄκρος, et πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, et πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Ἀκρόπρωρον, τὸ, summa pars proræ.

Ἀκρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. Ex ἄκρος, et ῥίζα.

Ἀκροῤῥίνιον, ου, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος, et ῥὶν, *nasus.*

Ἀκροῤῥύμιον, ου, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος, et ῥυμὸς, *temo.*

ἌΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliquâ re gradum obtinens; perfectus, præstantissimus, singularis; diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὀργήν. *Ern.*

Ἀκροσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere et mutari cœpit. Ex ἄκρος, et σήπω, *putrefacio.*

Ἀκρόσοφος, impensè sapiens, peritus.

Ἀκροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quòd vel ut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος, et σπάθαι, *costarum ossa.*

Ἀκροστήθιον, ου, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος, et στῆθος, *pectus.*

Ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium versûs; (2) carmen, in quo deinceps è primis versuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος, et στίχος.

Ἀκρόστιχον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

Ἀκροστόλιον, ου, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prorâ. Ex ἄκρος, et στόλος, *pars navis in prorâ.*

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος, et σφάλλομαι, *labor.*

Ἀκρόσφυρον, ου, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summâ vel extremâ sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρος, et σχίδη, *fissura.*

Ἀκροτελεύτιον, ου, τὸ, finis seu extremitas carminis. Ex ἄκρος, et τελευτὴ, *finis.*

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρος.

Ἀκροτήριον, ου, τὸ, auditorium.

Ἀκρότητος, ὁ καὶ ἡ, non pulsatus; (2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α priv. et κρότος.

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, summas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον, de messoribus. *Xen. Gl. V.* ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

Ἀκρότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt; (2) durus; (3) excelsus; (4) asper et transitu difficilis. Ex τέμνω.

Ἀκρότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus et brachia summâ vi intendit. Ex ἄκρος, et τείνω.

Ἄκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, plausu carens, cui non applauditur. Ex α priv. et κρότος, *strepitus.*

Ἀκρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, et οὐρανὸς, *cœlum.*

Ἀκροφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantùm et non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, et φαίνομαι, *appareo.*

Ἀκροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in cacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsâ indole præditus. Ex ἄκρος, et φυὴ, *natura.*

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα.

Ἀκρόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summitate folia habens. Ex ἄκρος, et φύλλον.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars summa seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, et φῦσα, *follis.*

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, supra modum ebrius. Ex ἄκρος, et χάλιξ, *vinum.*

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in summo vel extremo hians, apertus; (2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος, et χαίνω, *hisco.*

Ἀκρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii à cubito ad extremos usque digitos.

Ἀκροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειριασμὸς, ου, idem.

Ἀκροχείρισις, εως, ἡ, idem.

Ἀκροχειρίζομαι, summâ manu capto, et quidem propriè, velut pancratiastæ solent. Ex ἄκρος, et χεὶρ, *manus.* Hinc

Ἀκροχειρισμὸς, ου, ὁ, exercitatio pancratiastarum.

rum, quâ alter alterum manu tantum captat.
Ἀκροχειριςής, ȣ, ὁ, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.
Ἀκροκνήφαι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, et χηνίσκος, anſerculus.
Ἀκροχλίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè tepidus.
Ἀκροχλιάρως, valdè tepidè.
Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, excandeſco irâ.
Ἀκροχολία, ας, ἡ, iracundia. Ab
Ἀκρόχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, et χολὴ, ira.
Ἀκροχορδόνιον, ȣ, τὸ, verruca. Philox. Et
Ἀκροχορδονώδης, ῶδες, verrucoſus. Cognomen Fabii Maximi. Ab
Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda et calloſa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, et χορδὴ, chorda, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.
Ἀκροχώλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè claudus.
Ἀκρόψιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo nudus; (2) planè nudus. Ern.
Ἀκρόψωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſummâ tantùm parte recutitus eſt, glandem nudam habet, libidinoſus. Ex ἄκρος, et ψωλός.
Ἀκρῶντ' pro ἀκρῶνται, audiunt, 3. plur. præſ. indic. med. contr. pro ἀκροάονται.
Ἄκρω, ſummi, gen. ſing. Dor. pro ἄκρȣ.
Ἀκρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non occultus, incelatus. Gl. V.
Ἀκρύςαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallini habens.
Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, et ὀβελίας.
Ἀκρωλένιον, ȣ, τὸ, ſummitas vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, et ὠλένη, cubitus.
Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, et ὦμος, humerus.
Ἀκρώμιον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſd.
Ἀκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.
Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. A præc.
Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, et ὄνυξ.
Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.
Ἀκρώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Philox. ἀκρώνυχον, articulare.
Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος, et ὄρος, mons.
Ἄκρως, ſummè, in utramque partem, excellenter, eximiè. Philox.
Ἀκρωτηριάζω, f. ήσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Philox. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Philox. perf. part. paſſ. Ἀκρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥῖνας, τὰς πρώρας τῶν νηῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, Dem. Ab ἀκρωτήριον.
Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.
Ἀκρωτηριασμὸς, ὁ, idem.
Ἀκρωτηρίασμα, ατος, τὸ, quod reſecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, &c.
Ἀκρωτήριον, ȣ, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut manus, pedes, &c. (4) roſtrum navis; (5) pinnæ murorum; (6) ſimulacra, vexilla et ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi causâ imponuntur. Ab ἄκρος.
Ἀκτάζω, vel ἀκταίζω, in littore genio indulgeo; Plut. Symp. 4. Probl. 4. (2), hilari ſum animo, exhilaro me. Ab ἀκτή.
Ἀκταία, ας, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκτή.
Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.
Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab
Ἀκταιωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, littus, et ȣ̃ρος, cuſtos.
Ἀκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α pr. et κτέανον.
Ἀκτένιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α priv. et κτεὶς, ενὸς, pecten.
Ἀκτερεΐςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infuneratus, cui non juſta facta ſunt. Ex α priv. et κτέρεα, exſequiæ.
Ἀκτέριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus. Hom. Il. 2, 395. Ἀκταὶ (inquit Ammonius) ſunt loca maris petricoſa, θῖνες verò arenoſa; (2) farina, fruges. Hom. Il. 11, 630. (3) ſambucus. Dioſcor. 4.
Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas. Ab
Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. et κτάομαι, poſſideo.
Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.
Ἄκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.
ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius ſolis, Hom. Il. 10, 547. (2) fulminis. Luc. in Timon. lucis, rotæ. Ern.
Ἀκτινηδὸν, adv. in formam radiorum vel radii. Ab ἀκτίν.
Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολεῖσθαι, radiare.
Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab
Ἀκτινοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, et βάλλω.
Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, et εἶδος, ſpecies.
Ἀκτινοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radiatus capite. Philox.
Ἀκτινωτος, ἡ, ὸν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.
Ἄκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis et Panis. Ab ἀκτὴ, littus.
Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas in quo conjiciuntur oboli. Euſtath. Ab ἀκτίν.
Ἄκτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. et κτιςός.
Ἀκτίτης, ȣ, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, littus.
Ἀκτίτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ædificatus. Ex α priv. et κτίζω, condo, ædifico.
Ἄκταρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex. Æſchyl. (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.
Ἀκτωρέω, ῶ, ago cuſtodem littorum. Ab
Ἀκτωρὸς, ȣ, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, et ȣ̃ρος, cuſtos.
Ἀκυβέρνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. et κυβερνάω.
Ἀκυητήριον, ȣ, τὸ, medicamentum conceptum impediens. Hſ. Ex α priv. et κύω. Unde
Ἄκυθος, ȣ, ἡ, quæ non concipit, ſterilis.
Ἀκύκλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. et κύκλιος, circularis.
Ἀκύλιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non volvitur; (2) aut nequit volutari, immotus, ſtabilis; (3) rigidus. Ex α priv. et κυλίω, volvo.
ἈΚΥΛΟΣ, ȣ, ἡ, glans ilicis.
Ἀκύμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus; ex α priv. et κῦμα, fluctus; (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α priv. et κυμά, fœtus.
Ἀκυμάντως, ſine fluctu, tranquillè, placidè.
Ἀκύματος, ον, idem quod ἀκύμαντος.
Ἄκυμος, Eurip. Herc. Fur. 698. (ſi vera ſit lectio) pro
Ἀκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.
Ἄκυπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis. Heſ. Ex α priv. et Κύπρις, Venus.
Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo quod petiit. Ab
Ἀκυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. et κύρω, nanciſcor.
Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.
Ἀκυρίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullius dominio ſubjectus, aut impatiens imperii. Ex α priv. et κυριεύω, dominor.
Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.
Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, impropriè loquor.
Ἀκυρολογία, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas; (2) abſurditas. Ab
Ἀκυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui impropriè loquitur.
Ἀκυρολόγως, valde impropriè.
Ἄκυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auctoritate privatus, jus et poteſtatem non habens; (2) irritus; (3) improprius; (4) obſoletus, abolitus; (5) incertus. Ex α priv. et κῦρος, auctoritas. Hinc
Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τȣ̃ Θεȣ̃. Matt. 15.
Ἀκύρωσις, εος, ἡ, antiquatio, abrogatio.
Ἀκύρωτος, ον, non firmatus, ſancitus; irritus.
Ἀκυτήριον, ȣ, τὸ, idem quod ἀκυητήριον.
Ἄκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄκυθος.
Ἀκωδώνιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nondum exploratus. Ex α priv. et κωδωνίζω, tintinnabuli ſono et ſtrepitu exploro, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.
Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen. Hom. Il. 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκή.
Ἀκώλιςος, membro aliquo carens, vel truncatus. Ex ακωλίζω. Ab
Ἄκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membris truncus; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α priv. et κῶλον.
Ἀκώλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non impeditus. Ex α priv. et κωλύω, impedio.
Ἀκωλύτως, nemine prohibente, liberè.
Ἀκωμῳδήτως, ſine ludibrio. Ab α pr. et κωμῳδέω.
ἈΚΩΝ, et ἄκως, οντος, ὁ, ab ἀκὴ, jaculum, ſpiculum, telum. Hom. Il. 4, 137.
Ἄκων, οντος, et ἀέκων, ȣσα, ον, invitus, a. Ex α priv. et ἑκών.
Ἄκωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cono et faſtigio carens.
Ἄκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remo carens. Ex α priv. et κώπη, remus.
Ἅλα, mare, acc. ſing. ab ἅλς, mare.
Ἀλαβα, atramentum. Vox Cypria.
Ἀλαβάρχης, (et ἀλάβαρχος) alabarcha, propriè magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.
Ἀλαβαρχία, (ſeu ἀλαβαρχίη, Poet.) principatus ſc. Ethnarchæ.
Ἀλαβαρχέω, ſum alabarcha. Quidam autem volunt ἀραβ. in his omnibus. Ern.
Ἀλάβαςος, idem quod ἀλάβαςρον.
Ἀλαβαςροειδὴς, ές, alabaſtri ſpeciem referens.
Ἀλαβάςριον, ȣ, τὸ, parvus alabaſter. Dim.
Ἀλαβαςρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.
Ἀλαβαςρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.
Ἀλαβαςροθήκη, ης, ἡ, vas in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀλαβάςρον, et θήκη.
ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, alabaſtrum; (2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea; lecythus.
Ἀλάβαςρος, ȣ, ὁ vel ἡ, idem.
Ἀλαβαςροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alabaſtra ferens.
Ἀλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſâ ſeu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α priv. et λαβὴ, prehenſio.
Ἅλαδ', per Apoſtr. pro ἅλαδε, adv. ad mare.
Ἀλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.
Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.
Ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, propter aliquod facinus; (2) verbum vel facinus inſolens. Ab
Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior; (2) mentior, per jactantiam. Τȣ̃ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τȣ̀ς σύνοντας, Xenoph. τὰ ἔθη, Ariſt.
Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus; (2) oſtentator, jactator, vanitati deditus. Ab ἀλαζών.
Ἀλαζονικῶς, jactanter, glorioſè.
Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ȣ, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo et nugax in futilibus et nugis ſeſe jactans. Ern. Vox Comica. Ex ἀλαζὼν, χαῦνος, laxus, et φλύαρος, ineptiæ.
ἈΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ϗ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.
Ἀλάθεια, veritas, Dor. pro ἀλήθεια.
Ἀλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημαι, vagor, erro.
Ἀλάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt; (2) quem nihil latet. Ex α priv. et λανθάνω, lateo.

Ἀλαίνω,

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.
Ἀλαῖος, αία, αῖον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.
Ἀλαιος, antiquus. A παλαιός.
Ἀλακάτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.
Ἀλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. et λακέω, *ſono*, *ſtrepo*.
Ἀλαλὰ, vox inarticulata ciendo Marti, quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat.
Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.
Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.
Ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.
Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) triſtem ululo; (4) tinnio. *Gl. V.* ululo, tintinno; ἀλαλαζων, tinnulus. *Gl. V.* Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλά.
Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, *Hom. Il.* 23, 73. *erravi.* perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλάλημαι, à verbo ἀλάομαι.
Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται. *Heſiod.* Ἔργ. 100.
Ἀλαλητέω, idem.
Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή; (2) fremitus militum quivis in pugnâ, vociferatio militaris. Ab ἀλαλή.
Ἀλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur. *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. et λαλητός.
Ἀλαλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.
Ἀλαλκέμεναι, *arcere*, præſ. idem, ſed *Dor.*
Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλκέω.
Ἀλαλκομενηΐς, ΐδος, ἡ, auxiliatrix, epitheton Minervæ. *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, et μένος, *robur*.
Ἀλαλκομένιος, nomen menſis, ap. *Bœot.*
Ἄλαλκον, 1 ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον.
Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.
Ἀλαλκῶ, depello, arceo. *Il.* 23, 185. Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκει, à Trojanis. *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.
Ἄλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui loqui non poteſt; mutus. Ex α priv. et λαλέω, vel λάλος.
Ἀλαλύκτημαι, erro; (2) moleſtè fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι. *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσσω.
Ἀλάμπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab
Ἀλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. et λάμπω, *luceo*, *ſplendeo*.
Ἀλάμπτεος, α, ον, idem.
ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus ſum. Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο. *Hom. Il.* 6, 20.
ΑΛΑΟ'Σ, ου, ὁ καὶ ἡ, non videns, cæcus; (2) obſcurus, caliginoſus. *Steph.*
Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπιη, cæca, i e. negligens ſpeculatio, error oculi vel opinionis. Ex ἀλαὸς, et σκοπέω, *ſpeculor*.
Ἀλαοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, et τίκτω.
Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) irritum reddo, fruſtro; (3) ærumnis frango. Νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλίγος ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν. *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαός.
Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, vaſtatu facilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab
Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας. *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν. *Hom. Il.* 5, 166.
Ἀλάπαξ', pro ἀλάπαξα, *diſſipavi*, vel ἀλάπαξε, *diſſipavit*, a. 1 indicat act.
Ἄλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.
Ἀλασταίνω crucior, mœrore adficior. Ab
Ἀλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα. *Il.* 12, 163. Ab ἄλαστος, *gravis*.
Ἀλαστορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia; (2) diræ, mores peſtiferi.
Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria. *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis. *Hom. Il.* 22, 260.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda; (2) ſceleſtus, exſecrandus; (3) dæmon crudelis et ſanguinarius. Ex α priv. et λανθάνομαι, *obliviſcor*, aut λάζυμαι, *capio*, *qui ferri aut capi nequit*.
Ἀλατεία, ας, ἡ, error. Ab ἀλάομαι. *Ern.*
Ἀλᾶτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, et hoc *contr.* pro ἠλάετο, ab ἀλαομαι.
Ἄλατο, *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἥλατο, à verbo ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἁλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio; (2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, et πωλέω.
Ἀλάχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. et λάχανον, *olus*.
Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαος, et ὄψ, *oculus*.
Ἀλαωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obſcurus.
Ἀλάωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα.
Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas; (2) error. Ab ἀλαὸς, vel ἀλάομαι.
Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, et ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος.
Ἀλγεινῶς, moleſtè, cum dolore.
Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo et de corpore. Ἀλγεῖν παιδὸς τοῖς κακοῖς, ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, θάνατόν τινος· τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἀνάλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις. *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.
Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.
Ἀλγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, moleſtus.
Ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.
Ἄλγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.
Ἀλγητικὸς, ἡ, ὸν, dolori exprimendo aptum; epith. verbi; (2) dolorem afferens.
Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab
ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *Hom. Il.* 1, 2. dolor; (2) mœror, triſtitia; (3) moleſtia; (4) calamitas, malum. Hinc compar. ἀλγίων, et ſuperlat. ἄλγιστος, moleſtior, moleſtiſſimus.
Ἀλγοῦσα, part. præſ. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέουσα.
Ἀλγύνθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλγύνθην, à verbo ἀλγύνω.
Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδε δὲ ἐκ ἀλγύνομαι. *Soph. Antig.* 474. Μὴ στέργον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, idem, *Trach.* 489. Τέμνον ἀλγύνει κέαρ. *Eurip. Med.* 398. Ab ἄλγος.
Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθήνη ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. *Od.* 18, 69. Ab
ΑΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.
Ἀλδησκάσκω, idem.
Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio *Il.* 23, 599.
ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, ſeu tepor, qui eſt ex ſole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium; (4) Palladis cognomen apud Tegeatas, a delubro quod ſtruxerat ἀλεύς.
Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.
Ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.
Ἀλέασθαι, *Hom. Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀλεύασθαι, à verbo ἀλεύω.
Ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, curæ plenus, moleſtus. *Hom. Il.* 2, 787. (2) triſtis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.
Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσωνύμου ἐκ ἀλεγίζω. *Heſ.* Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.
Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.
ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὄπιν ἐκ ἀλέγοντες. *Il.* 16, 388. et *Heſ.* Ἔργ. 249. Οὐ σευ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω. *Il.* 8, 483.
Ἀλέεινον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινον.
Ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, tepidus, calidus; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, *tepor*.
Ἀλεείνω, effugio, declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλεείνων. *Heſiod.* Ἔργ. v. ult. πάτον ἀνθρώπων. *Il.* 6, 202. Ab ἀλέομαι.
Ἀλέες, in unum congregati; (2) frequentes, conferti. *Call.* Ab ἀλής.
Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.
Ἁλεία, ἡ, piſcatus, ut ἁλιεία.
Ἀλεία, ἡ, peregrinatio.
Ἀλείαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lævigatus aut complanatus non eſt; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo*.
Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, *molo*.
Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipſa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum, *verbum ductum à palæſtrâ.* Ab ἀλείφω, *ungo*.
Ἀλεινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεεινός.
Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, unctuarium, locus in balneo unctui deſtinatus. Ab eod.
Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina inſtruit et exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.
Ἀλειπτικῶς, *adv.* more pædotribarum. *Ern.*
Ἄλειπτον, ου, τὸ, ſuffitus, præparatus.
Ἀλεὶς, præſ. part. act. verbi ἄλημι.
Ἀλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. *Athen.*
ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum. *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.
Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum. *Suid.* Ab ἀλείτω.
Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator. *Hom. Il.* 3, 28.
Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. et λειτουργέω.
Ἀλειτούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis. *Gl. V.* vel qui munera nulla obit, aut ea recuſat obire.
Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω.
Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.
Ἀλειφὰρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix, et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.
ΑΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, inſtigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἦγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη. *Il.* 14, 175.
Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.
Ἀλείψωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. à verbo ἀλείφω.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator, *per Syncop.* pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo*.
Ἀλεκτόρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gallum vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.
Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.
Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.
Ἀλεκτορόλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, gallinacei criſtam habens. Ex ἀλέκτωρ, et λόφος, *criſta*.
Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, et φωνὴ, *cantus*.
Ἄλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non lectus, non collectus. Ex α priv. et λέγω, *dico*.
Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, et πωλέω, *vendo*.
Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.
Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus ubi venduntur gallinæ. Ex iiſd.
Ἀλεκτρυὼν, ονος, ὁ καὶ ἡ, gallus, gallina. Ab
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. et λέκτρον, *lectus*, quia cantu ſuo facit ut homines lectos relinquant.
Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel priv. et λέκτρον, *lectus*.
Ἄλελαιον, ου, τὸ, oleum ſali mixtum. *Ern.*
Ἀλέματος, *Dor.* pro ἠλέματος, irritus.
Ἀλεμάτως, fruſtra, ap. *Call.*
Ἄλεν, *Hom. Il.* 22, 12. pro ἄλησαν, *concluſi ſunt*, aor. 2. paſſ. *Ion.* verbi ἀλίσκω, *capio*.
Ἀλέξαι, *juviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.
Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo. Ab Ἀλέξανδρος.
Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus.
Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventum, frigus arcens, Ab ἀλέξω, *arceo*, et ἄνεμος, *ventus*.
Ἀλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.
Ἀλεξεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.
Ἀλεξέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀλεξεῖν.
Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω. Hinc

Ἀλέξημα,

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium.

Ἀλεξήσειε, *avertiſſet*, 3. ſingul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio; (2) defenſio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109. *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλεξω, pro ἀλεξέω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulſatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator; (2) defenſor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ȣ, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propulſatorius; (2) defenſorius; (3) remedium præſtans.

Ἀλεξητικὸς, ἡ, ὸν, arcendi depellendique vim habens. Ab. ἀλεξέω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητὴρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέξω, et ἀρὰ, *imprecatio, diræ.*

Ἀλεξιάρης, ȣ, ὁ, dirarum depulſor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens ſeu depellens ſagittas, Epith. ſcuti. Ex ἀλέξω, et βέλος.

Ἀλεξίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens ſeu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui à vitio purgat et liberat. Ex ἀλέξω, et κακὸν.

Ἀλεξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hoſtilem.

Ἀλεξίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propulſans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, ſc. κακὰ, et βροτος.

Ἀλεξίμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem.

Ἀλεξιφάρμακον, ȣ, τὸ, remedium adverſus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præſidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, et φάρμακον, *venenum.*

ΑΛΕΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀλλήλοις, *Iliad.* 3, 9.

Ἀλεὸς, ȣ, ὁ, calidus, tepidus. Ab. ἀλέα. (2) demens, pro ἠλεός. *Ern.*

Ἀλεοτης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego.*

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεος, pro ἠλεὸς, et φρὴν.

Ἀλέπαδνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. et λέπαδνα, *lora lata.*

Ἀλεπιδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens. Ex α priv. et λεπιδωτὸς.

Ἀλέπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α priv. et λεπίζω, *decortico.*

Ἀλεςέον, molendum eſt. Ab ἀλέω.

Ἀλεςεος, έα, έον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεςὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεςὴς, ȣ, ὁ, molendinarius, *Gl. V.* Ab ἀλέω. Unde

Ἀλετος, ȣ, ὁ, ipſa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετρίβανος, ȣ, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἀλέω, et τρίβω, *tero.*

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμενος, *devitans*, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἀλευσάμενος, à verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præſ. indic. paſſ. vel med. *Doricè*, pro ἀλȣ̃μαι, à verbo ἀλέω, *vito.*

Ἀλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farina divinat: cognomen Apollinis. *Steph.* Ex ἄλευρον, et μάντις.

Ἄλευρον, ȣ, τὸ, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροποιέω, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinſo, molo. Ex ἄλευρον, et ποιέω, *facio.*

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuiſſima farina tranſeat, unde et quidam interpretantur *pollen.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκεον. *Il.* 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab

ΑΛΕ'Ω, ῶ, futur. έσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἄλεσαν, *Ariſtoph. Nub.* 1361.

Ἀλεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio. *Heſiod.* (2) munimentum. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *adv.* confertim. Ab ἄλις, *ſatis, abundè.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lethargo ſeu veterno non corripitur. Ex α priv. et λήθαργος, *veternus.*

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, et λήθη, *oblivio.*

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθὲς, *adv.* reverà, profectò; (2) *adv.* admirantis; itane vero! Ab ἀληθής.

Ἀληθευτικὸς, ἡ, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus ſum; (3) integer, ſincerus ſum, non fucatus; (4) verum eſſe doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω, σοὶ τȣ̃το, ἀληθεῖομαι idem. Ὥςε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν. Gal. 4, 11. Ab

ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) ſincerus. Hinc

Ἀληθίζω, et ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. *Plat.*

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *adv.* verè, veraciter.

Ἀλῆθις, feſtum Athenis.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, et γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, et ἔπω, *dico.*

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus.

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *adv.* verè. Ab ἀληθὴς.

Ἀλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arvis vel ſatis carens; (2) ſine prædâ; (3) pauper. Ex α priv. et λήϊον, *ſeges*, vel ληΐη, *præda.*

Ἀλήϊςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tutus à prædonum injuriâ; non direptus. Ex α priv. et ληςὴς.

Ἀληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, qui nunquam ceſſat. Ex α priv. et λήγω, *deſino.*

Ἄληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, forte non diviſus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. et λαγχάνω, *ſortior.*

Ἀλήληκα, *molui*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤληκα.

Ἀληλεσμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor*, perf. paſſ. indic. *Æol.* pro ἄλημαι: vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλειμμαι, à verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo aſtutus et fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. Ἀργείȣς ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ἡ, error, vagatio; (2) peritia regionum è peregrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονὸς, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*

Ἄληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui captus non eſt; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) reprehenſionis expers; (4) incomprehenſibilis. Ex α priv. et ληπτὸς, *captus.*

Ἀλήπτως, *adv.* ita ut capi nequeat; (2) ſine reprehenſione, abſque crimine vel condemnatione.

Ἀλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim.*

Ἀλήσιον, quidquid moli poteſt. Ab ἀλήθω.

Ἄλησις, ἡ, idem quod ἄλη, de viâ ſolis in zodiaco. ap. *Arat.*

Ἀλήςευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ab α priv. et ληςεύω, *prædor.*

Ἀλητεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλήςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄλαςος.

Ἄληται, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi ἄλλομαι, *ſalio.*

Ἀλήτας, *vagus*, *Doricè* pro ἀλήτης.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνος τῇς δύςηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα, mendicantium more vagatur. *Odyſſ.* 17, 501. Ab

Ἀλήτης, ȣ, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

Ἀλητοειδὴς, ὲς, farinæ ſimilis. *Hipp.* Ab

Ἄλητον, τὸ, farina.

Ἀλθαία, et *Ionicè* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ἄλθω, *ſano.*

Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

Ἀλθεξις, εως, ἡ, ſanatio. *Hipp.* reperitur et ἄλθαξις. *Ern.* Ab eod.

Ἄλθετο, *ſanabatur*, 3. ſing. imp. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* 5, 425.

Ἀλθεὺς, έως, ὁ, medicus. Ab

Ἀλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀλθαίνω.

Ἀλθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſanitati utilis, ſaluber.

Ἀλθήσκω, θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

Ἀλθηςήριον, ȣ, τὸ, medela, remedium.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab

ἈΛΘΩ, ſano; (2) augeo. V. ἀλδέω.

Ἀλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, conſilium. Ab ἄλις, *ſatis, abundè.* V. ἡλιαία.

Ἁλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal.*

Ἁλιάετος, et ἁλιάιετος, ȣ, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, et αετος, *acquila.*

Ἁλιαὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo.*

Ἁλίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

Ἀλίαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 727. (2) vehemens capi, at teneri negans; (3) non deſinens. Ex α priv. et λιάζω, *propero, agito, exeo.*

Ἀλίβανωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, excluſum à libationibus; aceto enim non fiebat; ἀλίβαντες, anni. Ex α priv. et λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

Ἁλίβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per mare vadens; aut in undis conſtitutus. *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, et inuſ. βατέω, *gradior.*

Ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q. v.

Ἁλιβδύω, futur. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, et δύω, *mergo.*

Ἁλίβρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, et βρέχω. Unde

Ἁλίβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mari abluitur.

Ἁλίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinum quendam fremitum edens. Ex ἅλς, et βρέμω.

Ἁλίβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſalem comedens; (2) à mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, et βρώσκω, *comedo.*

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, et γείτων, *vicinus.*

Ἁλιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, et γείνομαι, *naſcor.*

ἈΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſimilis.

Ἁλιδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, et δίνη.

Ἁλίδȣπος, qu. d. mariſtrepus, epith. Neptuni; (2) ſonorus, ſtrepens, epith. maris. *Ern.*

Ἁλιδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, et δρομέω, *curro.*

Ἁλιδύω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς, et δύω.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεύς.

Ἁλιεῖς, pro ἁλιέες, vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſat. plural. ab ἁλιεὺς, εως.

Ἁλιεργὴς, ὲς, in mari laborans, piſcator; (2) purpureus, quaſi è mari factus.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, et ἕρκος, *ſeptum.*

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio; (2) captura. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιευτης, ȣ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

Ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἁλιευτικὰ, ſc. ἔπη, carmina vel præcepta de capturâ piſcium,

cium, ἡ, ἁλιευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars piſcatoria.
Ἁλιευτικῶς, *adv.* more piſcatorio.
Ἁλιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.
Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. Ἁλίζειν ςρατὸν, ἀλὶ ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἅλις, *ſatis*, vel ἁλὴς, *confertus*. Ern.
Ἁλίζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus, bimaris. Epith. iſthmi. Ex ἅλς, *mare*, et ζωννύω, *cingo*.
Ἁλιήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, et ἐρέσσω, *remigo*.
Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare*.
Ἁλιηχέα, *mariſonum*, accuſ. ſing. ab
Ἁλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, et ἦχος, *ſonus*.
Ἀλίθιος, *ſtultus*, *Dor.* pro ἠλίθιος.
Ἄλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè lapidoſus.
Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς.
Ἁλίκλυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς, et κλύζω, *alluo*.
Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, *mare*.
Ἁλίκος, *quantus*, *Doricè*, pro ἡλίκος.
Ἁλίκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, et κράω, *miſceo*.
Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens.
Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum à mari. Ex ἅλς, et κρηπίς.
Ἁλικρόκαλος, ον, calculis è mari in littus ejectis obſitus. Ex ἅλς, et κροκάλη.
Ἁλίκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) ventus, quia in mari ſtrepitum excitat; eſt et epith. maris ipſius. Ex ἅλς, et κτυπέω.
Ἁλικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικίς.
Ἄλιμα, τὰ, genus fruticis. *Ern.*
Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, et μέδω, *regno*.
Ἀλίμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portu carens. *Gl. V.* importuoſus. Ex α priv. et λιμὴν, *portus*.
Ἀλιμένωτος, ον, idem. *Heſ.*
Ἀλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum. *Ern.*
Ἁλιμνήδης, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari artem exercens, è mari quæſtum faciens. Epith. mercatoris. Ex ἅλς, et μῆδος.
Ἁλίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari permiſtus, vel cum mari conſuetudinem habens, mare frequentans. *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, et μίγνυμι, *miſceo*.
Ἅλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare*.
Ἄλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famem pellens.
Ἁλιμυρήεις, ήεσσα, ῆεν, in mare cum ſonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, et μύρω.
Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἀλίω.
Ἀλίνδηθρα, ας, ἡ, volutabrum.
Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio in pulvere.
Ἀλινέω, et ἀλείνω, ungo, lino.
Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, et νήχω, *nato*. Unde
Ἁλινηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἁλίνιτρον, ȣ, τὸ, ſalpetrum, ſalpetræ. Ex ἅλς, et νίτρον, *nitrum*.
Ἅλινος, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς.
Ἄλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. et λίνον, *rete*.
Ἀλινὸς, ὸν, venuſtus, lepidus; ſed vid. ἀδινός.
Ἄλιξ, *ſtatura*, *Dor.* pro ἧλιξ.
Ἀλίοιο, *Ion.* pro ἀλίȣ, ab ἄλιος.
Ἁλιόκαυςος, *ſole toſtus*, *Dor.* pro ἡλιόκαυςος.
Ἅλιος, *ſol*, *Dor.* pro ἥλιος.
Ἅλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare*.
Ἁλιοτρεφὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, et τρέφω, *nutrio*.
Ἀλιόω, f. ώσω, vanum ſeu irritum reddo. Οὐδ' ἀλίωσε βέλος, fruſtra miſit, *Il.* 16, 737. Ab ἅλς, *mare*.
Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἀλιπής.
Ἀλιπαρὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus; τὸ ἀλιπαρὲς, negligens cultûs, nitore carens, *Ern.* Ab eod.
Ἁλίπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu undâ marinâ conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſeu *ſal*, et πάσσω, *conſpergo*, ſed ἀλίπαςος, non unctus, non ſaginatus.
Ἁλίπεδον, ȣ, τὸ, ſolum quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, et πέδον, *campus*.
Ἀλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguedine ſeu oleo carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. et λίπος, *pinguedo*.
Ἁλίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, et πλαγκτὸς, *vagus*.
Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἅλς, et πλάνος, *erro*, *vagus*. Hinc
Ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari.
Ἁλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26. *contr.* ἁλίπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, et πλόος, *navigatio*.
Ἁλίπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, et πνέω, *ſpiro*.
Ἁλιπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus; (2) ſeu qui ab undis ſuſque deque agitatur, *Ern.* Ex ἅλς, *mare*, et πορφύρα.
Ἁλιῤῥαγὴς, ὲς, in quo undæ ſeu fluctus franguntur. Epith. ſcopuli. *Ern.* Ab ἅλς, et ῥήγνυμι.
Ἁλιῤῥόθιον, ȣ, τὸ, fluctus marinus.
Ἁλιῤῥόθιος, ον, marinus. Ab
Ἁλίῤῥοθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mariſluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, et ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.
Ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mariſluus, circa mare, ad mare, in mare, vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, et ῥέω, *fluo*.
Ἁλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur.
ἍΛΙΣ, *adv.* ſatis, abundè; (2) adfatim, magnâ copiâ; (3) confertim, coacervatim.
Ἁλὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς *ſal*.
Ἆλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.
ἈΛΙΣΓΈΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8. Hinc
Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito.
ἉΛΊΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, *Gl. V.* a. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν ἁλῶναι τῆς κόρης ἔρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανία, ἀπάταις, capi; κοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδόμενος, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ἀπὸ τῶν λῃςῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· ϗ τὰ παιδάρια, ϗ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos ſequebantur, omnes captæ ſunt. Pueri quoque et præda omnis abducta. *Arrian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ἔτος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, *Dem.*
Ἅλισις, εως, ἡ, ſalitura, *Gl. V.* Ab ἁλίζω.
ἉΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, aliſma, planta.
Ἁλισμὸς, ȣ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio*. Unde
Ἁλισθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. ἁλίζω.
Ἁλίσπαρτος, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus, (per contumeliam; (2) graviter per injuriam verberatus, et vix ſanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.
Ἁλιςεφὴς, ὲς, mari cinctus.
Ἁλίςονος, ον, à maris allapſu ſtrepens, reſonans. Ex ἅλς, et ςένω.
Ἁλιςὸς, ἡ, ὸν, ſalitus, ſale conditus.
Ἀλίςρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἀλίω, *voluto*.
Ἁλίςρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, et ςρέφω, *verto*.
Ἁλιςρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἀλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἀλινδέω, pro ἀλίω, *volvo*.
Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.
Ἀλιτάνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis; (3) cui preces adhibitæ nullæ ſunt. Ex α priv. et λιτανεύω, *ſupplico*.
Ἁλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus. Ex ἅλς, *mare*, et τείνω, *tendo*.
Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari finitimus, ſeu conterminus. Ex ἅλς, et τέρμα, *terminus*.
Ἀλιτεύω, fut. εύσω, pecco. Ab
ἈΛΙΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc
Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium.
Ἀλιτημοσύνη, ἡ, idem.
Ἀλιτημένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠλιτημένος.
Ἀλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.
Ἀλιτήμωρος, al. ἀλιτήμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente captus, ſtultus. Ex ἀλιτέω, et μωρὸς.
Ἀλιτήριος, ȣ, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus; (2) qui voto ac ſpe excidit, qui ſcopum non eſt adſecutus.
Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, exitioſus. Ab ἀλιτήριος.
Ἀλιτηρὸς, ȣ, ὁ, ſceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.
Ἀλιτόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanam ſeu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω, et καρπὸς, *fructus*.
Ἀλίτοντο, *offendebant*, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἠλίτοντο, à verbo ἀλίτομαι.
Ἀλιτόξενος, ȣ, qui hoſpitem violavit.
Ἀλιτραίνω, pecco, ſcelerate ago. Ὡς τέ τω ἀφραδίης ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα, *Heſiod.* Ἔργ. 328. Ab ἀλιτρός.
Ἀλιτρία, ας, ἡ, ſcelus. Ab eod.
Ἀλιτρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbè vivens. Ab ἀλιτρὸς, et βίος, *vita*.
Ἀλιτρόνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dira et ſceleſta conſilia agitans. Ex ἀλιτρὸς, et νόος, *mens*.
Ἁλίτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, et τρέπω, *verto*.
Ἀλιτρὸς, ȣ, ὁ, nefarius, ſceleratus. *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἀλιτέω. Hinc
Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia.
Ἁλίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex mari alitur, v. gr. piſcatu, vel eſu piſcium marinorum, ſeu etiam mercaturâ maritimâ. Ex ἅλς, *mare*, et τρέφω.
Ἁλίτρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἁλίτρυτος, υτη, υτον, in mari vexatus, in mari abſumptus, vel attritus. Ex ἅλς, et τρύω, *vexo*.
Ἁλίτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à mari percuſſus. Ex ἅλς, et τύπτω, *percutio*, *verbero*.
Ἁλίτυπτος, idem et ex iiſd.
Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ion.* ἁλιφθορίη, peſtis in mari, naufragium. Ab
Ἁλιφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, et φθείρω, *perdo*.
Ἁλίφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpecies quercûs. Ex φλοιὸς, *cortex*.
Ἁλίχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς, et χλαῖνα, *læna*.
ἈΛΊΩ, fut. ίσω, volvo, voluto.
Ἀλίως, *adv.* fruſtra. Ab ἅλιος, *irritus*.
Ἀλκὰ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde
Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno. *Etym.*
Ἄλκαια, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo ſibi robur addere et animos ciere ſolet; item cæterorum animalium. Ab eod.
Ἀλκαίοιο, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίȣ.
Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium. *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.
Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ ſilveſtris genus.
Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Ἀλκείδȣ, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.
Ἀλκέω, ῶ, fut. ήσω, arceo, auxilior. Ab
ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, ſtrenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium; (5) ardor

ardor fortis malum illatum aut imminens à se propulsandi aut ulciscendi. *Ern.*

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robustus; (2) fortis, strenuus. A præc.

Ἀλκί, *robori*, dat. sing. Ab ἄλξ, *robur.*

Ἀλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

ἈΛΚΙ'ΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, strenuus in pugnâ, strenuè pugnans. Ex ἀλκή, et μάχομαι.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Hom. Il.* 3. 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis. Ab ἀλκή, *robur.*

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, strenuus. Ex ἀλκή, et φρὴν, *mens.*

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator. *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκή. Hinc

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, et κύω, *gravida sum*, quoniam in mari nidificat et parit.

Ἀλκυόνειον, sive ἀλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant Halcyones.

Ἀλκυόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδὼν· et (2) adjectivè halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies brumales 14 sereni, qui Halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς, et κύω. vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, idem quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Phil.* ast enim, ἀλλὰ δὴ καὶ, quinimo, *Gl. V.* sed ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Philox.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Philox.* imo, vero, sed enim, *Gl. V.* ἀλλ' ὅμως, attamen, *Philox.* quare, quapropter, *Ern.*

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium, ubi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem et ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὸν, ex pacto sequens, pacto consentaneus; (2) habilis permutationibus faciendis. Ab eod.

Ἀλλακτὸν, οῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera; *verbum novæ Græcitatis.* Ern. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάλοισι, *Dor.* et *Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, et ποιέω, *facio.*

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. *Gl. V.* ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, et πωλέω, *vendo.*

Ἄλλαξ, *adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med. v. ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ἈΛΛΑ͂Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, à culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, et muto; ἠλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, *Gl. V.* Ἀλλάσσειν χρυσοῦ ἄργυριον, τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χροιάν· ἀλλάσσεσθαι οἶνον σίτου, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς, cæde redimere; τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν. *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *adv.* aliunde.

Ἀλλαχόθι, *adv.* alibi.

Ἀλλαχόσε, *adv.* aliò, aliorsum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχοῦ, *adv.* alibi; (2) aliò.

Ἀλλάων, *Æol* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγε, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* et *Ion.* pro ἀνέλεγον, à verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἀολλέες, ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poet.* pro ἀναλέξαι, à verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, et ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *adv.* aliter, aliâ ratione; (2) aliò, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco; (4) alio itinere. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορέω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, et ἀγορεύω, *prædico.* Hinc

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, quâ aliud dicitur, aliud significatur. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *adv.* allegoricè.

Ἀλληγορούμενα, nom. pl. præs. part. pass. n. g. Ab ἀλληγορέω.

Ἄλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutua fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων, et ἐγγύη. Hinc

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, *adv.* cum mutuâ fidejussione.

Ἀλλήλῃσι, *Ion.* pro ἀλλήλαις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico. *Hes.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio. *Suid.* Ex ἀλλήλων, et γίνομαι, *nascor.*

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων, et γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, continuâ serie succedens. Ab ἀλλήλων, et διάδοχος, *successor.*

Ἀλληλοδωδόται, οἱ, qui se mutuò devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus.*

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuò se interficere. Ab ἀλλήλους, et κτείνειν.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuò pugnare. Ex ἀλλήλων, et μάχομαι, *pugno.* Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuò seco. Ex τέμνω, *seco.*

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuò ferio. Hinc

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, fut. ήσω, connecto, compingo. Ab ἔχω, ut alterum ab altero sustentetur.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum, *Gl. V.* compago, compages. Ab

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, et ἔχω, *habeo.*

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuò vorare se, seu vexare. Ex ἀλλ', et φαγεῖν, *comedere.* Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuò se devorantes, vexantes litibus, maledictis.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuò se destruere, perdere. Ex ἀλλήλους, et φθορὰ, *perditio.*

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuò se interficientes, mutuâ cæde pereuntes. Ex ἀλλ', et φόνος, *cædes.*

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ καὶ αἱ, ex se invicem nati. Ex ἀλλ' et φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor.*

Ἀλλήλων, dat. ἀλλήλοις, αις, οις. acc. ἀλλήλους, invicem, mutuò; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλήλως, *adv.* mutuò, *Gl. V.* A præc.

Ἄλλην, *adv.* aliorsum; ἄλλην καὶ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliundè genus habens, alienigena, peregrinus, ex aliâ tribu aliâve gente oriundus. Ex ἄλλος, et γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienâ linguâ utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, et γλῶσσα, *lingua.*

Ἀλλογνοῶν, desipiens, delirans, aliena comminiscens. Ex ἄλλος, et γινώσκω, *cognosco.*

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus. *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, et δάπεδον, *solum.*

Ἀλλοδημία, ἡ, peregrinatio seu commoratio in populo, seu domo alienâ. *Ern.* Ab ἄλλος, et δῆμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor quam verum est. Ex ἄλλος, et δόξα, *opinio.* Hinc

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.

Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, et ἔθνος, *gens.*

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, et εἶδος, *forma.*

Ἄλλοθεν, *adv.* aliundè. Ab ἄλλος.

Ἄλλοθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliâ voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, et θρόος, *vox.*

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas et mutatio vini. Ex ἄλλος, et οἶνος, *vinum.*

Ἀλλοιόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, variè positus vel affectus. Ex ἀλλοῖος, et τίθημι.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοιόστροφος, ον, è diversis versibus compositum carmen.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.

Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, variè muto. Ab

Ἀλλοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, variis moribus præditus, versipellis. Ex τρόπος, *mores.*

Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor.

Ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας. *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.

Ἀλλοιώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, mutabilis.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab

Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4 peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, et τόκος, *partus.*

Ἀλλοκότως, *adv.* absurdè.

ἈΛΛΟΜΑΙ, futur. οῦμαι, salio, salto; ἥλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο. *Xen.* Ἀνήρετ' ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας, scil. περί. *Aristoph. Nub.* 145.

Ἀλλόπους, ὁ καὶ ἡ, velox.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, epith. Martis, sc. fortunæ bellicæ, *Gl. V.* versipellis, *Hom. Il.* 5, 831.

ἌΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.

Ἄλλοσε, *adv.* aliò, alium in locum.

Ἄλλοτε, *adv.* aliàs, alio in tempore.

Ἀλλότερρος, *alienus*, *Æol.* pro ἀλλότριος.

Ἄλλοτι, *adv.* utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλο τι ἤ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἤ; quid aliud, quam? Ἄλλο τι ἢ περὶ πλείστου ποιῇ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id est, *numquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quasi esset, τί ἄλλ' ἢ περὶ πλείστου ποιῇ, *quid aliud, nisi plurimi facis?*

Ἀλλοτριόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alienum sectatur torum. *Suid.* Ex ἀλλότριος, et γάμος.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis et nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος, et ἐπίσκοπος, *inspector.*

Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.

Ἀλλοτριομορφοδίαιτος, ου, ον, aliam semper speciem habens. Epith. Naturæ.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas

alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, et νόμος, lex.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, descisco à fide. Ex ἀλλότριος, et πράττω.

Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια, et πράσσω, ago.

Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui eft alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non confentaneus. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi; (2) peregrinitas; (3) abfurditas.

Ἀλλοτριούσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, diverfæ naturæ. Suid. Ex ἀλλότριος, et ἐσία.

Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo.

Ἀλλοτριοφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliena comedens, alienâ vivens quadrâ.

Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis invideo.

Ἀλλοτριοφρονέω, diverfa fentio, diverfas partes fequor; item, alieno fum animo.

Ἀλλοτριόχωρος, ε, ὁ, alienigena.

Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Philox. a. 1. paff. part. Ἀλλοτριῶντες σωμάτων τὴν πόλιν, evacuantes. Thuc. Ab ἀλλότριος. Unde

Ἀλλοτρίως, adv. alienè.

Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.

Ἀλλοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, et τρέπω, verto.

Ἀλλοτρόπως, alio modo, aliter.

Ἀλλοφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius et diverfus apparet. Ex ἄλλος, et φαίνομαι, appareo.

Ἀλλοφάσσω, aliud loquor; (2) animo turbato et anxio fum; (3) defipio. Ex ἄλλος, et φάσσω, dico.

Ἀλλόφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, et φάω, occido.

Ἀλλοφάζω, aliter dico, pronuncio.

Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, feu in animo habeo. Hom. Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) infanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, et φρὴν, mens.

Ἀλλοφυής, εος, ὁ ϗ ἡ, qui alîus naturæ eft.

Ἀλλοφυλέω, fum ἀλλόφυλος. Ern.

Ἀλλοφυλισμὸς, ῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab

Ἀλλόφυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui eft ex aliâ tribu, qui diverfi eft gentis feu nationis, externus, peregrinus, diverfæ generis, feu diverfæ naturæ. Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, et φυλη, tribus.

Ἀλλοφωνία, ἡ, diverfitas linguæ.

Ἀλλόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, aliâ vel peregrinâ voce utens. Ex ἄλλος, et φωνη, vox.

Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, dolorem muto, alio colore fum. Ab

Ἀλλόχροος, contr. ἀλλόχρυς, ε, ὁ ϗ ἡ, qui eft alio colore, in quo color fubinde mutatur. Philox. ἀλλόχροος, difcolor, ἀλλόχροοι, difcolores. Ex ἄλλος, et χρόα, color.

Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aliam corporis fpeciem gerens. Ex ἄλλος, et χρόα, vel χρώς

Ἀλλυδις, adv. alibi; (2) aliò; (3) aliorfum. Hom. Il. 11, 486. Ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, refolvebat, Poëticè pro ἀνέλυε.

Ἀλλυτος, infolubilis, Poët. pro ἀνάλυτος.

Ἄλλως, adv. aliter, aliorfum, alio modo, aliâ ratione; (2) alioqui; (3) præcipuè; in illâ phrafi, ἄλλως τε καὶ, &c. h. e. et aliàs, et tum, cum; (4) fruftra, incaffum.

Ἄλλωσε, adv. ἄλλως τε, præfertim. Gl. V. præfertim cum. Philox. Ab eod.

Ἅλμα, ατος, τὸ, faltus. Ab ἄλλομαι, falio.

Ἁλμενος, faltans, præf. part. med. per Syncop. pro ἀλλόμενος, à verbo ἄλλομαι.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria; (2) actio condiendi vel fervandi in muriâ. Ab ἁλμεύω.

Ἁλμευτής, ε, ὁ, qui conditura facit in muriâ, falgamarius; (2) falfamentarius. Ab eod.

Ἁλμεύω, f. εύσω, muriâ condio, in muriâ fervo. Ab ἅλμη.

Ἅλμη, ης, ἡ, falfugo, falfilago; (2) mare. Ab ἅλς, mare. Hinc

Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, falfus, falfuginofus.

Ἁλμυπότις, ἡ, muriam bibens.

Ἁλμυρίζω, falfus fum.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, falfilago, aqua falfa, muria.

Ἁλμυρὸς, ρα, ρον, falfus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρότης, ἡ, falfugo.

Ἁλμυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁλμυρός.

Ἁλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eodem.

Ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἀλκὶ, robur.

Ἀλοαθεὶς, tritus, a. 1. part. paff. Ab ἀλοάω.

ἈΛΟΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, et άσω, trituro; (2) comminuo; (3) cædo, percutio. Ου φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. 1 Corinth. 9, 9. Λίθοις ἀλοῶν τινα. Ælian.

Ἄλοβος, ε, ὁ ϗ ἡ, non habens λοβὸν. Epith. victimæ, cujus exta, velut jecur, cor, non habent caput. Ern.

Ἀλογεύομαι, à ratione aberro, non fum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde

Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adfpernor, negligo, non curo; ἀλογῦμαι, ratione deftituor, item nullo in loco habeor; item decipior. Polyb.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) filentium; (5) abfurditas; (6) res infeliciter gefta. Suid.

Ἀλογιςὶ, adv. fine ratione. Ex α priv. et λογίζομαι.

Ἀλογιςία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab

Ἀλόγιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, fine ratione et confilio aliquid faciens, inconfideratus, irrationabilis. Gl. V. Ex α priv. et λογίζομαι.

Ἀλογίςως, adv. inconfideratè, incogitanter.

Ἀλογοθέτητον, indifcuffum. Gl. V. Ex α priv. et λογοθετῶ, ratiocinor, difcutio.

Ἄλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, rationis expers, in neut. à ratione alienum; (2) beftia, imprimis equus; (3) fermonis expers; hoc eft, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut furdus; (4) nefandus, non dicendus, (5) irritus; (6) innumeratus; (7) in neut. incommodum, moleftum, ap. Plat. Ex λόγος.

Ἀλογοτροφεῖον, ε, τὸ, brutorum animantium ftabulum. Ex ἄλογος, et τροφεῖον.

Ἀλόγως, adv. fine ratione, immeritò. Philox. (1) brutorum more; (3) abfurdè.

ἈΛΟ'Η, ης, ἡ, aloë, herba.

Ἀλοηδάριον, ε, τὸ, medicina ad folvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura. Philox. Ab ἀλοάω.

Ἀλοητος, ῦ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, trituro.

Ἁλόθεν, è mari. Ab ἅλς, mare.

Ἀλοία, 3. fing. imperf. indic. act. Ion. et contr. pro ἠλοίαε, ab

Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία. Iliad. 9, 564. Ab ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. et λοιδορέω, convicior.

Ἀλοιδορήτως, fine conviciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem.

Ἁλοίην, captus fim, 1. fing. a. 2. ind. paff. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, percuffor, pulfator. Ab ἀλοιάω.

Ἀλοίμαν, fulverim, 1. fing. aor. 2. optat. med. Dor. pro ἡλοίμην, à verbo ἄλλομαι.

Ἀλοιμὸς, ῦ, ὁ, tectorium parietum. Euft. Ab ἀλείφω.

Ἀλοῖτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, ῦ ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, pecco.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ pinguedo, unguentum, oleum. Hom. Il. 9, 208. ( ) unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλοιφαῖος, ον, unctorius unctioni ferviens.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, fulco. Ab ἄλοξ.

Ἁλόντε, capti, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

Ἄλοξ, οκος, ὁ, fulcus, vulnus. Eurip. Herc. Fur. 164. (2) nuptiæ, conjugium; (3) pudendum muliebre. Ern. Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, ων τὰ, falinæ, locus in quo fal concrefcit. Ab

Ἁλοπηγὸς, ῦ, ὁ, qui in falinis falem concrefcere facit, falarius. Ex ἅλς, fal, et πήγνυμι.

Ἄλοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit; (2) fquamarum expers. Ex α priv. et λέπος.

Ἆλος, clavus, Dor. pro ἧλος.

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida fpuma maris. Ex ἅλς, mare, et ἄχνη, fpuma.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos. Hom. Il. 20, 207. Ex ἅλς, mare, et ὕδωρ, aqua.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia, apud Nicand.

Ἁλοτρίψ, ιβος, ὁ, piftillus, quo fal teritur. Ex ἅλς, fal, et τρίβω, tero.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, mare, et ἔργον, opus.

Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veftis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iifd.

Ἁλουργον, ῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iifd.

Ἁλουργοπώλης, ε, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, et πωλέω, vendo. Hinc

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἁλουργοπώλιον, ε, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς, ἡ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, mare, et ἔργον.

Ἁλὺς, captus. Hom. Il. 2, 374. a. 2. part. paff. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. et λόω, lavo.

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus fum, abftineo à lotionibus.

Ἄλουτος, ε, ὁ ϗ ἡ, illotus.

Ἄλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, criftam non habens. Hom.

Ἀλόχευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus; (3) quæ non peperit. Ex α priv. et λοχεύω, pario.

Ἄλοχος, ε, ὁ, fterilis; (2) virgo quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμε, et λέχος, lectus.

ἉΛΟ'Ω, f. ώσω, capio, inufitatum. Unde ἁλίσκω, fumit tempora quædam.

Ἀλόω, erra, 2. fing. imperat. med. Poet. pro ἀλῶ, ex ἀλάε, à verbo ἀλάομαι, vagor.

Ἀλπνὸς, ἡ, ὸν, fuavis; ἀλπνιςος, fuperl. pro ἀλπνίςατος. Pind.

Ἅλς, ἁλὸς, fal; (2) mare; ἅλες, fales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινῶμεν, eodem convictu ufi fumus. Luc.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenfes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος nemus, lucus.

Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἀλσίνη, ης ἡ, alfine, herba in lucis nafci folita. Angl. Chickweed. Ab eod.

Ἅλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, faltatio; (2) palpitatio. Ab ἄλλομαι, falio.

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad faltuarios. Ab

Ἀλσοκόμος, ε, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuftos, faltuarius. Ex ἄλσος, et κομέω.

ἌΛΣΟΣ εος, τὸ, lucus, nemus, faltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nemorofus, frondofus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, pondera plumbea, inftrumenta exercitii gymnaftici. Ab ἄλλομαι, falio.

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, faltatorius, ad faltum pertinens; (2) agilis; (3) fubft. faltator. Gl. V. ἁλτικοὶ, faltatores. Ab eodem.

Ἆλτο, Hom. Il. 1, 531. falit, 3. fing. a. 1. ind. med. Ion. et per Syncop. pro ἥλατο.

Ἄλυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui fine flagello eft. Hef. Ex α priv. et λύγος, flagellum.

Ἀλύζω, jactor, hæfito.

ἉΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ftiva.

Ἀλύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum moleftâ corporis jactatione conjuncta eft. Ap. Hipp.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, falfula aqua.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, falfus. Ab ἅλς, fal. Hinc

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, falfugo, falfedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem folvendi me non invenio; (2) metuo, anxius fum, animo concido. Ab ἀλύω, animo inquieto fum.

Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non fum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiffolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, et πεδη, pedica.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀλυκτοπέδαις.

Ἄλυκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, infolubilis, ineluctabilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. et λυκτὸς, pro λυτὸς,

λυτός, (potiùs pro ἄαλυκτος. Ex α priv. et ἀλύκω *fugio*. Etn.)

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. et λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſtitiâ non adfectus; (2) qui triſtitiâ adfici nequit. Ex α priv. et λυπέω, *triſtitiâ adficio*.

Ἀλυπήτως, *adv.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris. Ab

Ἄλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloris et triſtitiæ expers. Ex α priv. et λύπη, *triſtitia*.

Ἀλύπως, *adv.* ſine dolore et moleſtiâ, abſque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine lyrâ eſt. Ex α priv. et λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus deſtituor; (2) dolore adficior ex anxietate et inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθένω, idem, *Heſ.* vitioſè pro præc.

Ἀλυσθμαίνω, idem. ap. Call. *vox ſuſpecta*.

Ἀλυσθενεία, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, catenatus, catenâ vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, et δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, ῦ, ὁ, ex hamis confertus. Epith. loricæ.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, Dim. ab ἄλυσις.

Ἄλυσις, vel ἅλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. et λύω, *ſolvo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτέλεια, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, ſed ne impendium quidem recuperatur. Ab

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi qui non ſolvit vectigalia; non refert ſumptus in ſe factos, inutilis, noxius. Ex α priv. λύω, et τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἀλυσκάζω, idem quod ἀλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίςου. *Soph. Antig.* 494. Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις. *Idem. El.* 629. Ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν. *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.

Ἀλυσμὸς, ῦ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, anxius, mœſtus.

Ἄλυσσον, ου, τὸ. *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod à cane commorſos rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligatuſque. *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσταίνω, rectiùs ἀλυσθαίνω.

Ἄλυτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis; (2) inexplicatus; (3) τὰ ἄλυτα, philoſophis ſunt, quæ explicari, refelli non poſſunt; ſophiſmata acuta. Ex α et λύω.

Ἀλύτως, *adv.* indiſſolubiliter.

Ἄλυφλος, genus quercûs ap. ſchol. Theoc.

ἈΛΥ'Ω, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hincque adeo ſollicito, mœſto ſum: item ad deſperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, à negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυώδης, εος, amœnus. Epith. loci ap. *Hipp.*

ἈΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliquâ tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito. *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφάω, idem et ab eodem.

Ἀλφάνω, idem et ab eodem. Φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αἱ, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves, i. e. lautam rem familiarem dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, et βοῦς.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφηςὴς, ῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.

Ἀλφηςῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφηςαῖς.

Ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Heſ. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς, ῦ, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, et ἀμείβω, *permuto*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens.

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius. *Gl. V.*

Ἀλφιτοθήκη, ἡ, theca ſervandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, è farinâ vaticinans.

ἈΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) τὰ ἄλφιτα ad victum neceſſaria.

Ἀλφιτοποιία, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, et ποιέω, *facio*.

Ἀλφιτοπώλης, ῦ, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, et πωλέω, *vendo*.

Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ῦ, ὁ, farinæ inſpector, ſeu divinans ex farinâ. Ex σκοπέω, *inſpicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex χρόα, *color*.

ἈΛΦΟΣ, ἡ, ὸν, albus. *Heſ.*

Ἀλφὸς, ῦ, ὁ, ſpecies albæ vitiliginis; impetigo, *Gl. V.*

Ἄλφω, invenio. *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

Ἀλῶ, *ceperim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. ἁλίσκω.

Ἀλωὰ, ας, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) ſeges, ſata. Ab ἅλως.

Ἀλῶα, ῶν, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.

Ἀλωαῖος, α, ον, et

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis. Epith. Cereris.

Ἀλώβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nullâ injuriâ adfectus. Ex α priv. et λωβάω.

Ἀλωεινὸς, ἡ, ὸν, arealis, idem quod ἀλώϊος.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in areâ frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἅλως.

Ἀλώη, *Hom. Il.* 9, 588. *captus ſit, caperetur*, 3. ſingul. a. 2. opt. act. *Dor.* et *Att.* pro ἀλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἀλόω, *capio*.

Ἀλωῆος, *Aloëi*, *Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεύς.

Ἄλωθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ. v. ἄλωμι.

Ἀλώϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, arealis, cujus uſus eſt ad areas; qui ſit, agitur in areâ. Ab ἅλως.

Ἄλωκα, *Ionicè* pro ἥλωκα, ab ἄλωμι.

Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἀλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἄλωμι.

Ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in areâ. *Suid.*

Ἀλώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in areâ verſor ſeu commoror. Ab eod.

Ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex areâ eſt. *Gl. V.* ἀλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, ſeu cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtutè ago, dolis utor. Οὐκ ἔςιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον. *Ariſtoph. Veſp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. Dim.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis è vulpe et cane progenitus; (3) vitis genus.

Ἀλωπέκουρος, ου, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, et οὐρά. *Angl.* Foxtail.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis et impoſturis utens. Ab

ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſaltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, *contract.* ἀλωπόχρους, ὁ ϗ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, et χρόα, *color*.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in quâ teritur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſiderum; (3) circulus lucidus circa ſolem aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἁλώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλόω.

Ἁλωσομένης, *expugnandæ* ſeu *expugnaturæ*, gen. ſing. part. fut. 1. indic. act. v. ἁλόω.

Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἁλώσιμος.

Ἀλώφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, jugis, aſſiduus. Ex α priv. et λωφάω, *reſpiro*.

ἉΜΑ, *adv.* unà cum, ſimul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι: *Heſiod.* 3, 2.

Ἀμαγγάνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mangonio carens; (2) purus, ſincerus. Ex α et μαγγανεύω.

Ἁμαδρυάδες, ῶν, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, naſci et interire credebantur. Ex ἅμα, *ſimul cum*, et δρῦς, *quercus*, *arbor*.

Ἀμαθαίνω, in ignorantiâ verſor, indoctus ſum, imperitè, ſtultè, turpiter me gero. Ἀμαθαίνειν ταῦτα ſeu εἰς ταῦτα. *Plat.* Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, *adv.* ſine diſciplinâ, ſine doctrinâ.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) ruſticitas; (3) imprudentia, inconſiderantia; (4) ſtupiditas. Ab

Ἀμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) ruſticus; (3) imperitus, ignarus, neſcius; (4) inſuetus; alienus ab aliquâ re; qui non didicit aliquid facere. Ex α et μανθάνω, *diſco*.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem quod ἀμάθεια.

Ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arenâ littoreâ. Epith. quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus, *Hom. Il.* 2, 76.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. Hinc

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, deſtruo. Πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει. *Il.* 2, 589.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *adv.* inſcitè, imperitè, indoctè; (2) ruſticè, more hominis imperiti.

Ἀμαία, ας, ἡ, apud Trœzenios Ceres ſic appellabatur.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Epith. virginis. *Nonn.* Ex α priv. et μαῖα, *obſtetrix*.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Hom. Il.* 9, 179. (2) qui animo in prælia prono eſt; (3) immenſus.

Ἀμαίωτος, carens obſtetricio auxilio.

Ἀμαλακισία, ἡ, firmitas. Ex α priv. et μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. et μαλάττω.

Ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, deſtruo. Ὅν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων, ſcil. cetus. *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molle; (2) demolior, everto, ſolo æquo; (2) deleo, oblitero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Iliad.* 12, 18. ἀμαλδύνηται. *Iliad.* 7, 463. Ab eod.

ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito, *Hes.* à præc.

ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum. *Plut.* Hinc

Ἀμαλλεύω, fut. εύσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum; (2) messor, collector, et manipulorum ligator, *Hom. Il.* 18, 552. Ex ἄμαλλα, et δέω.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, manipulos ferens.

ΑΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, *adv.* molliter; (2) imbecillè.

ΑΜΑ'ΜΥΞ, υκος, sive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

Ἀμᾶν, *contr.* pro ἀμάειν, ab ἀμάω.

ἈΜΑΝΙ'ΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur; (3) qui vatibus non paret; (4) futurum non prospiciens, facultate divinandi carens. Ex α priv. et μαντεύω, *vaticinor.*

ΑΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtriones, à figurâ plaustri.

Ἀμαξαία, ας, ἡ, currus, *Ionicè.* Ab ἅμαξα.

Ἀμαξάριον, ου, τὸ, parvus currus, Dim.

Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plaustrum duco, aurigor.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ ϰ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἅμαξα, et ἐλαύνω.

Ἀμαξήποδες, οἱ, idem quod ἁμαξόποδες, usitatiùs.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, plaustrarius, plaustralis. Ab ἅμαξα.

Ἀμαξητὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis. Ab eod.

Ἀμαξηφόρητος, ου, qui in plaustris fertur.

Ἀμαξιά, ᾶς, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via quâ plaustrum agitur. Ab eod.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.

Ἀμαξιεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator; (2) compactor, faber curruum.

Ἀμαξικὸς, ἡ, ὸν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἀμάξιον, ου, τὸ, plaustellum, Dim. ab ἅμαξα.

Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Unde

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, currulis.

Ἀμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, seu plaustrum; (2) via publica.

Ἀμαξόβιος, ου, ὁ ϰ ἡ, in plaustro vivens. Epith. Scytharum. Ex ἅμαξα, et βίος.

Ἀμαξοβίτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀμαξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex οἰκέω, *dego, habito.*

Ἀμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quasi currûs devolutores, quo modo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, et κυλίω, *volvo.*

Ἀμαξοπηγέω, ῶ plaustra fabricor. Et

Ἀμαξοπηγία, ἡ, plaustrorum fabricatio. Ab

Ἀμαξοπηγὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα, et πήγνυμι, *fabricor.*

Ἀμαξοπληθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, plaustrum implens. Ex ἅμαξα, et πλήθω.

Ἀμαξόποδες, ῶν, οἱ, quasi dicatur plaustripides arbusculæ in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, et πῦς, *pes.*

Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, et τροχὸς, *orbita.*

Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab

Ἀμαξουργος, οῦ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα, et ἔργον, *opus.*

Ἀμαρ, *dies*, *Dor.* pro ἦμαρ.

ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ causâ; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa; (4) fons, scatebræ, *Call.*

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco similis. Ab

ΑΜΑ'ΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, et ἀμάρακος, ου, ὁ, antepenult. product. amaracum, amaracus, herba. *Angl.* Marjoram.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui est ex amaranto. Ex α priv. et μαραίνω, *marcesco.*

Ἀμάραντος, ου, ὁ ϰ ἡ, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. *Pl.* veneria. *Angl.* Flower Gentle.

Ἀμάργαρος, ου, ὁ ϰ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. et μάργαρον.

Ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρις, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἁμαρτέω, aberro, propriè à scopo, vel viâ; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, *Gl. V.* a. 2. Ἁμαρτάνειν τῆς ὁδῦ, παντὸς δικαίυ, τῆς πράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τὰς γονεῖς· περὶ τῦτο· ἁμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ, depravata. Ου γὰρ εἰκὸς ὗτ' ἐμὲ ὑμᾶν ἁμαρτεῖν τῦτό γ', εὖθ' ὑμᾶς ἐμῦ, non consequi. *Soph. Phil.* 240. Hinc

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum.

Ἅμαρτεν, *erravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ· ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. pass. n. g.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus. Ab eod.

Ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. sing. f. 1. ind. act.

Ἁμαρτητικὸς, ἡ, ὸν, qui sæpe offendit in aliquâ re, offensator. *Gl. V.* Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ ϰ ἡ, mente errans, cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, et νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, et ἔπος, *verbum.*

Ἁμαρτόλογος, ον, idem.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ ϰ ἡ, carens testibus, *Gl. V.* intestabilis. Ex α priv. et μαρτυρέω, *testor.*

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem. Ex μάρτυρ.

Ἀμαρτύρως, *adv.* sine testimonio.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor, emicans. Et

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab

ΑΜΑΡΥ'ΣΣΩ, splendeo, fulgeo. Ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε. *Hesiod.* Θεογ. 827.

Ἀμᾶς, *nos*, *Dor.* pro ἡμᾶς.

ἉΜΑ'Σ, άδος, ἡ, navis. *Etym.*

Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto.*

Ἀμάσητος, ου, ὁ ϰ ἡ, non mansus. Ex α priv. et μασάομαι, *mando, manduco.*

Ἀμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non exanimatus. A μαστιγόω.

Ἁμασυκάδες, ων, αἱ, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent et proveniunt. Ex ἅμα, *simul*, et συκῆ, *ficus.* Unde

Ἁμάσυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens.

Ἁματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, *simul*, et τρέχω, *curro.* Hinc

Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, nisi sit ἁρματροχία, *curruum certamen.* Ern.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ ϰ ἡ, otiosè, molliter, adeoque obscurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, et βίος, *vita.*

Ἀμαυρόκαρπος, ου, ὁ ϰ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, et καρπὸς.

ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, obscurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; (4) obsoletus, *Gl. V.*

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.

Ἀμαυρωθεῖν, *interierit*, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.

Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, obfusco, oblittero, et tantum non extinguo; deformo, decoloro, *Gl. V.* ἀμαυρῦμαι, evanesco, dispareo. Ἀμαυρῦν τὴν πρᾶξίν τινος, ὑπὸ πλήθους ἠμαυρωμένος τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη. *Hesiod.* Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρὸς.

Ἀμαυρῶς, *adv.* obscurè, ita ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, ὸν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχανία, *difficultas*, *Dor.* pro ἀμηχανία.

Ἀμαχεὶ, *adv.* sine pugnâ, sine controversiâ.

Ἀμαχητὶ, *adv.* idem et ab eod.

Ἀμαχὶ, idem.

Ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod (3)

Ἄμαχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest; difficilis. Ex α priv. et μάχη.

ἈΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum et utilitatem percipio. Ἀμᾶν θέρος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἰδῦ, ὁ μισθὸς, τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν. *Jac.* 5, 4.

Ἀμβαίνειν. *Poet.* pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλευ, *differ*, *fac differiris*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* et *Poët.* pro ἀναβάλου. Ab

Ἀμβάλλομαι, *differo*, *Poët.* pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασε, *impositi ir*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἀνέβησε.

Ἀμβάσῃ, *ascendes*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* et *Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Ἀμβάσις et ἀμβάτης, vid. ἀνάβασις.

ἈΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.

ἈΜΒΙΞ, κος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum procœmio. *Vid.* ἀναβάλλω. (4)

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς. *Plutar.*

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo et hebeto; (2) abortior, abortum pario. Ἀμβλῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. *Theophr.*

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ ϰ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλὺς, et γωνία, *angulus.*

Ἀμβλυντικὸς, ἡ, ὸν, hebetandi vim habens. Ab

Ἀμβλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebesco, *Gl. V.* Ἀμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plutar.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Aret.* Ab

ἈΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, *genit.* έος, είας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtusa est; (3) languidus, remissus.

Ἀμβλυτέρως, obtusiùs; (2) remissiùs, negligentiùs, minùs cupidè.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inscitia; (3) remissio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab

Ἀμβλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, sum obtusis et hebetibus oculis. Ab

Ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. Ab

Ἀμβλυωπὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, sum obtusis et hebetibus oculis. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλωθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀμβλόω.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, ατος, τὸ, abortus. *Hes.*

Ἀμβλωπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ.

Ἀμβλώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, ϰ ἄμβλωμα, apud Theophrastum excæcatio est oculorum in vitibus. Dicitur etiam de mulieribus abortum parientibus. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio, abortus. *Aret.*

Ἀμβολάδην, cunctanter differendo; (2) valdè, *de aquâ ebulliente præ æstu*, Herod. v. ἀναβολάδην.

Ἀμβολαδὴν

Ἀμβολαδὶς, *adv.* summâ vi, ope, altè elatis brachiis, vel sic alternis. *Call.*

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio; (2) agger. Pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ, et ἔργον.

Ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβροσιᾶν, *ambrosiarum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία.

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) excedens vim et potestatem humanam; (3) dulcis; (4) placidus. Ab eod.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη.

Ἄμβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. et βροτὸς, *mortalis*, inserto μ.

Ἀμβρότω, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inserto μ.

Ἀμβωμοῖσι, *Poet.* et *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo clypei, et quidquid in plano protuberat; (2) acclivitas et fastigium montis; (3) pulpitum, suggestus, cathedra.

Ἀμβώσας, a. 1. part. act. *Poet.* et *Ion.* pro ἀναβοήσας, ab ἀναβοάω.

Ἀμὲ, *me*, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἀμέγαρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, immensus, magnus; (2) invidiâ carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus, quod carpi et minui ab invidiâ nequit. Ex α et μέγας, vel μεγαίρω, *invideo*.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis. Ex α priv. et μέγεθος.

Ἀμεθέκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non communis, cujus quis non potest fieri particeps, *Suid.* Ex α priv. et μεθεκτὸς, *particeps*.

Ἀμεθέκτως, *adv.* citra participationem. *Suid.*

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suid.* Ex α priv. et μέθεξις.

Ἀμέθοδος, ε, ὁ ϗ ἡ, et ἀμεθόδευτος. *Ern.* viâ, ratione, arte carens, malè ordinatus et digestus. Ex α priv. et μέθοδος, *via*.

Ἀμέθυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba et gemma ebrietati resistens. Ex α priv. et μεθύω, *inebrio*.

Ἀμέθυςος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) succedo; (4) prætereo, transeo; (5) *med.* remuneror gratiam, par pari refero; (6) respondeo; ἀμείβομαί σε, rependo tibi, *Philox.* Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματ ς χρῶμα, γῆν τῦ ἐρανῦ γόνυ γένος· ἀλλήλοις τὴν ὁδὸν ἴσα ἴσοις, τίνα τῆς φιλίας· ἀμείβεται φόνος, vicissim fit cædes: τοιῦτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* respondit; χρησοῖσί τινα, gratiam referre; ἀμειψον δώματα τάδε, domos has exi. *E rip. El.* 750. Hinc

Ἀμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium sustinens.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tristis, non ridens. Ex α priv. et μειδάω.

Ἀμείδητος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀμείλικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, asper, durus, inflexibilis. Ex α priv. et μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior, Compar. irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. et μείρω, *distribuo*.

Ἀμείφθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠμείφθην.

Ἀμείψεται, *transibit*, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ejusd.

Ἄμειψις, εος, ἡ, mutatio; (2) compensatio; (3) responsio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui potest. Ex α priv. et μείων, *minor*.

Ἀμέλγες, *Dor.* pro ἀμέλγεις. Ab

ἈΜΈΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις τῶν ξένων τὲς καρπίμες. *Aristoph. Eq.* 326. Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν. *Il.* 4, 434.

Ἀμελδέω, idem quod ἀμελέω. *Hes.*

Ἀμέλει, *ne cura*, 2. sing. imperat. act. *contr.* pro ἀμέλεε, à verbo ἀμελέω, *non curo*; item *adv.* certè, profectò, utique, planè, sanè, omninò. *Gl. V.* etenim, nimirum, ab eod. q. d. noli de hoc, quod aio, animo angi aut dubitare. *Ern.* Unde

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. et μελετάω, *meditor*.

Ἀμελέτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non exercitatus. *Gl. V.* ἀμελέτητον, extemporaneum.

Ἀμελετήτως, sine exercitatione; cum ἔχω imparatus sum, non exercui me ad hanc rem.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τῆς ὑγιείας, περί τινος, Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τῦ ὀργίζεσθαι, missam facio. *Xen.* Ab ἀμελής.

Ἀμελημένος, *neglectus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἠμελημένος, à verbo ἀμελέω.

Ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. et μέλει, *curæ est*.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *adv.* negligenter, sine curâ.

Ἀμελλητὶ, sine morâ, sine cunctatione. Ab

Ἀμέλλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. et μέλλω, *futurus sum*.

Ἀμελλήτως, *adv.* sine morâ.

Ἀμέλξης, 2. sing. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *adv.* sine curâ et studio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.

Ἄμεμπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis; (2) non querulus. Ex α priv. et μέμφομαι, *queror*.

Ἀμέμπτως, *adv.* inculpatè, ita ut queri nemo possit; (2) sine querelis.

Ἀμεμφὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄμεμπτος. Hinc

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla querela; (2) probri aut sceleris immunitas; (3) de facto, quod reprehensione caret.

Ἀμέμφως sine querelâ.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui citò perit. Ex α priv. et μένος, *robur*, vel μένω, *maneo*. Hinc

Ἀμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito. *Il.* 13, 562.

Ἀμενητὶ, *adv.* impatienter. *Suid.* Ab ἀμενής.

Ἀμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμέραισι, dat. pl. *Dor.* et *Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμέρβες, έος, τὸ, nox intempesta. Ab ἀμορβής.

ἈΜΈΡΓΩ, f. ξω, exsugo, propriè amurcam exprimo; (2) stringo.

Ἀμέρδω, fut. σω, privo visu, excæco; (2) obscuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς, spoliaveris, *Hesiod.* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, *Il.* 22, 58. Ex α priv. et μέρδω, *intueor*.

Ἀμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, individuus; (2) indivisus, partes non habens. Ex μέρος. Hinc

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi potest.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, securus sum, animo sum libero. Et

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, securitas. Ab

Ἀμέριμνος, ε, ὁ ϗ ἡ, securus, vacuus curis. Ex α priv. et μέριμνα, *cura*.

Ἀμερίμνως, *adv.* sine curâ, securè.

Ἀμέριςος, ε, ὁ ϗ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indivisus. Ex α priv. et μερίζω.

Ἀμερμηρεὶ, *adv.* citra curam et sollicitudinem. Ex α priv. et μέρμηρα, *cura*.

Ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, et γάμος.

Ἀμερσίνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, mente privans. Ex νόος, *mens*.

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀμερῶς, *adv.* non per partes, ex toto, integrè. Ab ἀμερής.

Ἀμερώσαις, *qui mansuefecit*, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἡμερόω.

Ἄμες, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἄμεσος, ε, ὁ ϗ ἡ, medio carens, immediatus.

Ἀμέσως, *adv.* sine medio, immediatè.

Ἀμετάβατος, ε, ὁ ϗ ἡ, intransitivus. Ex α priv. et μεταβαίνω, *transeo*.

Ἀμεταβάτως, *adv.* intransitivè; (2) perpetuò.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. et μεταβάλλω.

Ἀμετάβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis.

Ἀμετάβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀμετάγνωςος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. *Philox.* qui sententiam non mutat. Ex α priv. et μεταγινώσκω, *sententiam muto*.

Ἀμετάδοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui nihil impertit, haud munificus, avarus; (2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit. *Ern.* Ex α priv. et μεταδίδωμι, *dono*.

Ἀμεταδότως, *adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. et μετατίθημι.

Ἀμετακίνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, immotus, constans, certus. Ex α priv. et μετακινέω, *commoveo*.

Ἀμετακινήτως, *adv.* immutabiliter.

Ἀμετάκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. et μετακαλέω.

Ἀμετάληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. et μεταληπτὸς.

Ἀμεταμελήτος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus nos non pœnitet; (2) qui pœnitentiâ non ducitur. Ex α priv. et μεταμέλομαι.

Ἀμεταμελήτως, *adv.* sine ullâ pœnitentiâ.

Ἀμετανόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. et μετανοέω, *resipisco*.

Ἀμετανοήτως, *adv.* sine ullâ pœnitentiâ; (2) non mutato animo, firmâ sententiâ.

Ἀμετάπειςος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in aliam sententiam traduci ab sententiâ deduci non potest. Ex α priv et μεταπείθω.

Ἀμεταπείςως, *adv.* pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαςος, ε, ὁ ϗ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. et μεταπλάσσω, *transformo*.

Ἀμεταποίητος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. Ex priv. et μεταποιέω, *muto*.

Ἀμετάπταιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui cadere seu offendere nequit; (2) constans, immutabilis. Ex α priv μετα, et πταίω, *laboro*.

Ἀμετάπτωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. et μεταπίπτω.

Ἀμεταπτώτως, *adv.* sine lapsu.

Ἀμετάςατος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. et μεθίςημι, *muto*.

Ἀμεταςρεπτεὶ, et ςρεπτὶ, sine conversione. Oculo irretorto, *Plat.* de *Legg.* 10. Ex α priv. et μεταςρέφω.

Ἀμετάςροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.

Ἀμετάτροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, mutationis seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. et μετατρέπω.

Ἀμετάφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. et μεταφέρω.

Ἀμεταχείριςος, ε, ὁ ϗ ἡ, intractabilis. Ex α priv. et μεταχειρίζω, *tracto*.

Ἀμετέρα, *nostra*, *Dor.* pro ἡμετέρα.

Ἀμετεώριςος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui non movetur leviter, constans, firmus. *Suid.* Ex α priv. et μετεωρίζω.

Ἀμέτοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, non particeps, expers.

Ἀμέτρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, immensus, immodicus. Ex α priv. et μετρέω, *mensuro*, *metior*.

Ἀμετρήτως, sine mensurâ, sine modo.

Ἀμετρὶ, *adv.* idem.

Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immensè profundus. Ex ἄμετρος, et βάθος.

ʼΑμετροεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἔπω, loquor.
ʼΑμετρόκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plus quam dici potest malus, qui est malitiâ immensâ. Ex ἄμετρος, et κακὸς, malus.
ʼΑμετρολογέω, sum loquax, garrio.
ʼΑμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mensurâ carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. et μέτρον.
ʼΑμέτρως, adv. immodicè, infinitè.
ʼΑμευσιεπής, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, respondens verbis seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuò compellans. Ex ἀμείω, et ἔπω.
ʼΑμεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμεύω.
ʼΑμευσίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμεύω, et πόρος, transitus.
ʼΑΜΕΥ'Ω, fut. εύσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto, idem quod ἀμείϐω.
ʼΑμὴ, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω.
ʼΑμῆγε, adv. ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμὸς.
ʼΑμηγέπη, adv. idem et ab eod.
ʼΑμηγέπῃ, adv. quaecunque ad locum.
ʼΑμηγέπȣ, adv. ubique, ubivis.
ʼΑμηγέπως, adv. aliquo modo.
ʼΑμὴν, adv. Hebr. verè. Gl. V. certè.
ʼΑμήνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non iratus, irâ vacuus. Ex α priv. et μηνίω, irascor.
ʼΑμηνίτως, adv. sine irâ, animo placido.
ʼΑμήρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colo non deductus; (2) imperfectus; (3) multus, perpetuus, evolvi ad instar glomeris, et explicari non facilis. Ex α priv. et μηρύω, revolvo, filum deduco.
ʼΑΜΗΣ, ητος, et ȣ, ὁ, genus placentæ lacteæ.
ʼΑμήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
ʼΑμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor; (2) deletor.
ʼΑμητίσκος, ȣ, ὁ, parvus ἀμης. Dim.
ʼΑμητὸς, ȣ, ὁ, messis; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, meto.
ʼΑμητος, ȣ, ὁ, messis tempus. Ab eod.
ʼΑμήτωρ, ορος, ἡ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam seu negligentem habens; (3) obscurâ et sordidâ matre natus; (4) cujus mater ignoratur. A μήτηρ.
ʼΑμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. ʼΑμηχανεῖν τῷ ἔρωτι, περὶ τινος, τȣτο. ʼΕνθα ἀμηχανήσεις χρήματος ȣ̓δενὸς. Herodot. Ab
ʼΑμηχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops consilii, anxius.
ʼΑμηχάνητος, ον, invictus.
ʼΑμηχανία, ας, ἡ, mentis et consilii inopia; (2) difficultas et angustiæ rerum.
ʼΑμηχανίη, Ion. pro ἀμηχανία.
ʼΑμηχανοποιέεσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α pr et μηχανοποιὸς, machinarum fabricator.
ʼΑμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum; stupidus, minimè solers; (2) nullis machinis expugnabilis; omnia artificia et commenta superans et irrita reddens; invictus; (3) cujus magnitudo æstimari non potest; singularis etiam in malis rebus; (4) impossibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv. vel κακὸν notante, et μηχανή.
ʼΑμηχάνως, adv. nullo modo.
ʼΑΜ'Ι'Α, ας, ἡ, piscis genus.
ʼΑμίαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, impollutus, purus, de luce; (2) lapis ex quo fila duci possunt, et telæ fieri; quæ comburi non possunt. Ex α priv. et μιαίνω, polluo.
ʼΑμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. et μίγνυμι, misceo.
ʼΑμιγῶς, immixtim. Gl. V. citra mixturam, purè. A præc.
ʼΑμίθεος, semideus, Dor. pro ἡμίθεος.
ʼΑμιθρεῖν, per Metath. pro ἀριθμεῖν.
ʼΑμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu, trux.
ʼΑμίκτως, adv. sine misturâ, purè, sincerè.
ʼΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) studium.
ʼΑμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. ʼΑμιλλᾶσθαι πρὸς τινα, τινὶ περὶ τινος, τόνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δόξης, ἵπποις. Τόνδʼ ἀμιλλῶμαι λόγον. Eurip. Hec. 277. Ab ἅμιλλα. Hinc
ʼΑμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
ʼΑμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.
ʼΑμιλλητήριον, ȣ, τὸ, locus in quo certatur.
ʼΑμιμητόϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, et βίος, vita.
ʼΑμίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimitabilis.
ʼΑμὶν, nobis, dat. pl. Dor. pro ἡμῖν.
ʼΑμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; (2) confusio. Polyb. (3) truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex α priv. et μῖξις.
ʼΑμιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum equis est, equis adjunctus; et in plur. ἅμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipsi equi copulati sine rhedâ, equi desultorii; (3) equites desultorii. Ex ἅμα et ἵππος.
ʼΑΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.
ʼΑμίσγαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis et morosus. Et mol. Ex α priv. μίσγω, misceo, et ἄλλος, aliis, quasi qui aliis non miscetur.
ʼΑμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. et μῖσος, odium.
ʼΑμισθεὶ, adv. gratis, sine mercede.
ʼΑμισθὶ, adv. idem. Ab
ʼΑμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemptus, aut redimendus, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. et μισθὸς.
ʼΑμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.
ʼΑμίσυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nondum sectus in frusta. Ex α priv. et μισύλλω.
ʼΑμισχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens pediculo, sive caule.
ʼΑμιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mitram seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α priv. et μίτρα.
ʼΑμιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α priv. μίτρα, et χιτών.
ʼΑμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἄμικτος, et ἅλς, mare.
ʼΑμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, necto.
ʼΑμμας, ῆς, acc. plur. Æol. pro ἡμᾶς.
ʼΑμμε, nos, acc. plur. Poët. pro ἡμᾶς.
ʼΑμμέγα, permagnum, Poët. pro ἀνὰ μέγα.
ʼΑμμείνας, qui expectavit, a. 1. part. act. Poët. pro ἀναμείνας, à verbo ἀναμένω.
ʼΑμμεναι, fatuum esse, præs. infin. pass. Dor. pro ἄειν, à verbo ἄω.
ʼΑμμενος, præs. part. med. Dor. pro ἥμενος, ab ἧμαι.
ʼΑμμένομεν, 1. plur. præs. ind. act. Æol. et per Syncop. pro ἀναμένομεν.
ʼΑμμέσον, in medio, Poët. pro ἀνὰ μέσον.
ʼΑμμέων, gen. pl. Æol. pro ἡμῶν.
ʼΑΜΜΙ, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. Angl. Bishopsweed.
ʼΑμμιγα, adv. simul, unà cum, quasi mixtim, Nic. Quasi ex ἀνὰ, et μίγνυμι, misceo.
ʼΑμίγδην, adv. Poët. pro ἀναμίγδην, idem.
ʼΑμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. Dor. pro ἡμῖν.
ʼΑΜΜΙΟΝ, ȣ, τὸ, minium.
ʼΑμμίξας, qui miscuit, a. 1. part. act. Poët. pro ἀναμίξας, à verbo ἀναμίγνυμι.
ʼΑμμοϐάτης, ȣ, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, arena, et βαίνω, vado, incedo.
ʼΑμμοδύτης, ȣ, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμος, et δύω, subeo.
ʼΑμμοδυώτης, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
ʼΑμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
ʼΑμμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius. Hes. Ex α priv. et μοῖρα, pars, item fatum.
ʼΑμμόνιτρον, ȣ, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος, et νίτρον, nitrum.
ʼΑμμορία, ας, ἡ, infortunium. Ab
ʼΑμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. ἄμορος.
ʼΑμμος, ȣ, ἡ, arena, sabulum. A ψάμμος.
ʼΑμμόχρυσος, ȣ, ὁ, gemma, in quâ aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος. Unde
ʼΑμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenosus, sabulosus.
ʼΑΜΝΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, nepos. Suid. Etymolog. (2) omninòque proles, filius.
ʼΑμνάμων, immemor, Dor. pro ἀμνήμων.
ʼΑμνάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. et per Syncop. pro ἀναμνήσει.
ʼΑμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, agnus.
ʼΑμναστος, ignotus, Dor. pro ἄμνηστος.
ʼΑμνεῖος, εία, εῖον, agninus.
ʼΑμνὴ, ῆς, ἡ, agna.
ʼΑμνημόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab
ʼΑμνημονέω, non memoro, mentionem non facio; (2) obliviscor. ʼΑμνημονεῖν τȣ̃ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.
ʼΑμνημονέω, ῶ, fut. ήσω, immemor sum.
ʼΑμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio.
ʼΑμνημόνως, adv. sine recordatione. Ab
ʼΑμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immemor, obliviosus. Ab α et μνάω.
ʼΑμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviscor; (2) non ulciscor.
ʼΑμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
ʼΑμνησίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuriæ immemor. Suid. (2) vindictæ non studiosus.
ʼΑμνησικάκως, adv. sine illatæ injuriæ memoriâ. Suid. (2) absque vindictæ studio.
ʼΑμνηστεία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. injuriarum, &c. Ab ἄμνηστος.
ʼΑμνήστευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. et μνηστεύω, nuptias ambio.
ʼΑμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Philox. Idem quod ἀμνηστεία.
ʼΑμνηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. et μνάομαι, recordor.
ʼΑΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum sanguinem.
ʼΑμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
ʼΑμνοκόπος, ȣ, ὁ, pastor seu tonsor ovium. Ex κόπτω, Hes. sed vox est suspecta, Ern.
ʼΑμνοκῶν, ῶντος, ὁ, agni mentem habens; (2) simplex, fatuus, vox comica. Ex ἀμνὸς, et κοέω, pro νοέω, intelligo.
ʼΑΜΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, agnus.
ʼΑμνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovis fœta. Ex φέρω.
ʼΑμογητὶ, adv. sine labore. Ab
ʼΑμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefessus. Ex α priv. et μογέω, laboro.
ʼΑμόθεν, unde? (2) ab aliquâ parte, ex parte.
ʼΑμόθι, usquam. Ab ἀμός.
ʼΑμοῖ, adv. in aliquem locum. Ab ἀμῆ.
ʼΑμοιϐάδιος, idem quod ἀμοιϐαῖος. Opp.
ʼΑμοιϐαδὶς, adv. vicissim, alternatim.
ʼΑμοιϐαδὸν, adv. idem et ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.
ʼΑμοιϐαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιϐαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari potest.
ʼΑμοιϐαίως, adv. alternis, vicissim; alternatim. Gl. V.
ʼΑμοιϐὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab
ʼΑμοιϐὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vicissitudo; (3) compensatio, retributio; Gl. V. vicis, talio. Ab ἀμείϐω.
ʼΑμοιϐηδὴν, adv. vicissim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιϐή.
ʼΑμοιϐηδὶ adv. idem.
ʼΑμοιϐηδὸν, adv. idem.
ʼΑμοιϐὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείϐω.
ʼΑμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers sum, careo, destituor. ʼΑμοιρεῖν τῆς ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.
ʼΑμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exsors est rei; (2) infortunium, in eo genere.
ʼΑμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, carens. Ex α priv. et μοῖρα, sors.
ʼΑμολγάζω, meridior. Hes. Ab ἀμολγὸς.
ʼΑμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, pastoritius. Ab ἀμέλγω, mulgeo.
ʼΑμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
ʼΑμολγὸς, ȣ, ὁ, tempus quo mulgetur; (2) vespera; (3) nox extrema. Ab eod.

ʼΑμόλυντος,

Ἀμόλυντος, ου, ὁ κ ἡ, impollutus, intemeratus, *Gl. V.* Ex α priv. et μολύνω, *polluo.*
Ἀμομφήτος, ον, et
Ἄμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α et μέμφομαι.
Ἀμόν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.
ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, ου, ὁ κ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός. Unde
Ἀμορβάς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.
Ἀμορβεύς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.
Ἀμορβεύω, f. εύσω, ſequor, adſector, comitor.
Ἀμορβής, et ἀμορβεῖς, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. et ὄρφνη, quaſi ἀμορφνής.
Ἀμόρβιος, ου, ὁ κ ἡ, tenebricoſus. Ab
ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, όν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator; (3) paſtor gregem ſequens et coram ſe agens, *Ern.*
Ἀμοργεύς, έως, ὁ, qui quaſi exſugit ſeu exprimit oleas, unde fit amurca. Ab
Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo.*
Ἀμοργίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἀμοργίς.
Ἀμόργινος, ου, ὁ κ ἡ, purpureus, ruber.
Ἀμοργίς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.
Ἀμοργὸς, ἡ, όν, qui exſugit, *tropicè*, hirudo ærarii, reip. (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.
Ἀμορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα, *ſimul*, et ὅρος, *terminus.*
Ἀμορίτης, ου, ὁ, panis mellitus et dulciarius. Ab ἀμόρα.
Ἀμορμεύω, idem quod ἀμορβεύω.
Ἄμορος, ου, ὁ κ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. et μόρος, *portio, fatum.*
Ἀμορφέςερος, deformior. Ab ἄμορφος.
Ἀμορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio. *Gl. V.* Ab
Ἄμορφος, ου, ὁ κ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. et μορφὴ, *forma.*
Ἀμόρφως, *adv.* deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτος, ου, ὁ κ ἡ, qui formatus non eſt, formam ſuam juſtam non habens, non elaboratus. Ex α priv. et μορφόω.
Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθος, arena.
ΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.
Ἀμοτον, *adv.* vehementer, cupidè. Ab
Ἄμοτος, ου, ὁ κ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis; (3) vehemens. Ex α priv. et μοτός, potiùs ab antiquo μέτω, *metior*, Ern.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita et intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος, et λόγος, *oratio.*
Ἄμουσος, ου, ὁ κ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. et μοῦσα, *muſa.*
Ἀμούσως, *adv.* imperitè, inſcitè, illepidè.
Ἀμοχθεὶ, *adv.* citra laborem. Et
Ἀμοχθί, *adv.* idem. Ab
Ἄμοχθος, ου, ὁ κ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. et μόχθος, *labor.*
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, et παιανίζω, *pæanem canto.*
Ἀμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, et παῖδες, *pueri.*
Ἄμπαλος, *reſortitio, Poët.* pro ἀνάπαλος.
Ἀμπάλλων, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπάλλων.
Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, et ſic etiam cætera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ἀνὰ.
Ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Herodot.*
Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ πεδίον.
Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
Ἀμπέλειος, ου, ὁ κ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde
Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπελικὸς, ἡ, όν, vinearius. *Gl. V.*
Ἀμπέλινος, ου, ὁ κ ἡ, et ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.
Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, Dim.
Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, vitis, *Gl. V.* viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eod.
Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ κ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, et γίνομαι, *naſcor.*
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελουργὸς, ῦ, ὁ κ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, et ἔργον, *opus.*
Ἀμπελόκαρπον, ου, τὸ, herba quædam; (quæ et ἀπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, et καρπός.
Ἀμπελολευκὴ, ῆς, ἡ, alba vitis: ſic dicta vel à qualitate coloris, vel quod ejus radix contrita et corpori infricata, teneriorem et candidiorem reddat cutem.
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, et μίγνυμι, *miſceo.*
Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; ſpecies allii. Ex ἄμπελος, et πράσον, *porrum.* *Angl.* Uine Leeke.
ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελουργεῖον, ου, τὸ, vinea.
Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *accuſ.* Ἀμπελουργοῦσι τινες τὴν πόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, et ἔργον.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura.
Ἀμπελούργημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
Ἀμπελουργὸς, ου, ὁ κ ἡ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ου, ὁ κ ἡ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ου, ὁ κ ἡ, vitifer, vini ferax.
Ἀμπελοφύτης, ου, ὁ, vitiſator, *Gl. V.* Ex ἄμπελος, et φύω, *ſero.*
Ἀμπελόφυτος, ου, ὁ κ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, et φυτός, *ſatus.*
Ἀμπελοφύτωρ, ορος, ὁ, vitium ſator.
Ἀμπελώδης, εος, ὁ κ ἡ, vinealis. *Gl. V.*
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
Ἀμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.
Ἀμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀναπέμψας, à verbo ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.
Ἀμπέσαι, induiſſe, *Lacon.* vel *Æol.* pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἀμπέτασον, *ſuc explicueris*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro ἀναπέτασον, ab ἀναπετάζω.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum exterius.
Ἀμπέχονον, ου, τὸ, indumentum. Ab
Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, et ἔχω, *habeo.*
Ἀμπισχνοῦμαι, idem. Ex ἴσχω, pro ἔχω.
Ἀμπίσχω, idem et ex iiſdem.
Ἀμπλακέω, erro, pecco. Ab inuſitat. πλακέω.
Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. A præc.
Ἀμπλάκιον, τὸ, idem.
Ἀμπλάκητος, ου, ὁ κ ἡ, non aberrans, pro ἀναπλάκητος, q. v. vel potiùs ἀπλάκητος, *Ern.*
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum. *Poët.*
Ἀμπλάκιος, ου, ὁ κ ἡ, peccato carens, juſtus.
Ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.
Ἀμπνύνθη, *reſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, à verbo ἀμπνυμαι.
Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολεῖν, ab ἀναπολέω.
Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionicè* pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab
ΑΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis quo boves onera trahunt, helcium.
Ἀμπτάμενα, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπτάμενα, ab ἀνίπταμαι, *revolo.*
Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo comas, jubas; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, comas religo et adſtrictas teneo. Ab eod.
Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis, omne in orbem faſtigiatum.
Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtûs marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores, *Gl. V.* gurges. Ex ἀνὰ, et πῶμι pro πίνω.
Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab
Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, idem quod ἄμπωσις.
ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, ſeu amygdalus arbor. Hinc
Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
Ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
Ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, amygdala ſeu amygdalum, fructus. Ab eod.
Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.
Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, et εἶδος.
Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, et καταγνύω, *frango.*
Ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus.
Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.
Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ κ ἡ, amygdalæ ſimilis.
Ἀμυγμα, ατος, τὸ, laniatus et laceratio cutis; (2) evulſio capillorum. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυδις, *adv.* ſimul, cum. Ab ἅμα.
Ἀμυδρίεις, ίεσσα, ίεν, idem quod primitivum.
ΑΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, όν, ſubobſcurus; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc
Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, hebetudo, languor in pulſu arteriarum.
Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, hebeto, vim detraho.
Ἀμυδρῶς, *adv.* obſcurè; (2) exiliter.
Ἀμυδρωσις, εως, ἡ, obſcuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.
Ἀμύελος, ου, ὁ κ ἡ, carens medullâ,
Ἀμύζω, f. ύσω, fugo; (2) lac premo; (3) ſicco. Ex α pleon. et μύζω, *ſugo.*
Ἀμύητος, ου, ὁ κ ἡ, non initiatus ſacris arcanis, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Philox.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. et μυέω, *initio.*
Ἀμύθητος, ου, ὁ κ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. et μυθέομαι, *dico.*
Ἄμυθος, ου, ὁ κ ἡ, fabularum expers, in quo ſunt nullæ fabuloſæ narrationes.
Ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuſpides jaculorum, *Heſ.* Ab ἀμύσσω.
Ἀμύκητος, ου, ὁ κ ἡ, expers mugitûs, vacuus bubus, de ſtabulo. Ex α et μυκάω.
Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconicè loqui*, præſ. infin. act. *Doricè* pro ἀμυκλαΐζειν, à verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconicè, ſive ut Amyclæi, loquor.*
Ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naſo carens, ap. *Strab.*
Ἀμυκτικὸς, ἡ, όν, vim habens dilacerandi et dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυκτικῶς, *adv.* vellicatim diſcerpendo, dilaniando.
Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus.
Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea ſine molâ facta. Ab
Ἄμυλος, ου, ὁ κ ἡ, non molitus. Ex α priv. et μύλη, *mola.*
ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ κ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius, in quocunque genere, elegans; (3) fauſtus.
Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio; (2) injuriæ propulſatio; (3) auxilium; *Philox.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.
Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.
Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.
Ἀμυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.
Ἀμυνέμεναι, *auxiliari*, præſens idem, ſed *Doricè.*
Ἀμυνεῦντι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, à verbo eod.
Ἀμύνη, *ultio, Ion.* pro ἄμυνα.
Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.

Ἀμύντειρα,

Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix. *Philox.* auxiliatrix. Ab

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulſator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

Ἀμυντήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius, propulſatorius, idoneus vindictæ. Ab Ἀμυντήρ.

Ἀμυντικὸς, ἡ, ὸν, ad injuriam propulſandam aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab

ἈΜΥ´ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuriâ; (3) propello, arceo; (4) ulciſcor: et *in medio* (5) dimico pro, propugno; (6) reſiſto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, περὶ σȣ τεθνηκότος. Ἀμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τȣ̀ς ἀδικȣ̃ντας. τινὰ ὑπὲρ τȣ́τȣ. τινὰ τȣ́τȣ. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* col. 1228. Οἵπερ ἔργ' ἀμύνεσιν κακά, *Id. Philox.* 603. Ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτῶν, *Joſuæ* 13, 13. *Philox.* ἀμύνεται, ulciſcitur, refutat.

Ἄμυξ, *adv.* vellicando, laniando.

Ἄμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.

Ἄμυξις, εως, ἡ, idem, ſcarificatio. Ab

ἈΜΥ´ΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo; (2) lancino; (3) ſcarifico; (4) exulcero animum, ſaucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Il.* 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύξει, *Æſchin.*

Ἀμυςαγώγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, myſteria non edoctus, ad ſacra arcana non admiſſus. Ex α priv. et μυςαγωγέω.

Ἀμυςηρίαςος, ὁ ϗ ἡ, non initiatus. *Sch. Theoc.*

Ἀμυςὶ, *adv.* integris amyſtidibus, vel ſine labiorum compreſſu, patente ore. Ex α priv. et μύω.

Ἀμυςίζω, f. ίσω, hiante ore, largè et avidè bibo. Ab

Ἄμυςις, ιδος vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυςὶ, ſive ſine reſpiratione et labiorum compreſſione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rheſ.* 419. Ab ἀμυςὶ.

Ἄμυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμυητος.

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus ſcelere et piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) Ex α priv. et μῦσος, (ſine dubio leg. ἀμύσαρος, *Ern.*)

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo ſumma tantum cutis perſtringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc

Ἀμυχηδὸν, *adv.* idem quod ἀμύξ.

Ἀμυχὶ, *adv.* idem.

Ἀμυχιαῖος, α, ον, qui eſt in ſuperficie, de ulcere levi, vel inciſurâ levi in cute. Ab ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta et vellicata unguibus videtur. Ab eod.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*

Ἀμφαγαπάζω, caritate amplector, valde diligo. Ex ἀμφὶ, et ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem et ex iiſd.

Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, undique congrego, *in paſſ.* coeo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι. *Il.* 18, 37.

Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)

Ἀμφαδὰ, *adv.* palam. Ex ἀνὰ, et φαίνομαι.

Ἀμφαδίην, *adv.* palam. Ab

Ἀμφάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus.

Ἀμφαδὸν, *adv.* palam, manifeſtè, *per Syncop.* pro ἀναφανδόν.

Ἄμφαινε, *oſtendebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, à verbo ἀναφαίνω.

Ἀμφάκης, *utrimque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, ſervi apud Cretenſes indigenæ, ſed tamen bello capti, qu. ἀφημιῶται, famâ, nomine, nobilitate carentes. *Ern.*

Ἄμφανε, *oſtendit*, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφανε, à verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currûs in utrumque latus labat, et non firmiter hæret. Ex ἀμφὶ, et ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε. *Il.* 21, 408.

Ἀμφαραβίζω, idem. Ἅρματα δ' εὐποίητα ϗ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, *Heſiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, et ἀραβος, *ſtrepitus.*

Ἀμφαριςερὸς, ρὰ, ρὸν, qui dextrâ ut ſiniſtrâ utitur; (2) ſiniſter, infelix. Ex ἀμφὶ, et ἀριςερὸς, *ſiniſter.*

Ἀμφασίη, ας, ἡ, *Poët.* pro ἀφασία. *Hom.*

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis reciſis. Ex ἀμφὶ, et αὔξω.

Ἀμφαύω, circumſono. *Heſ.* Ex ἀμφὶ, et αὔω.

Ἀμφαφάασθαι, *circum tractari*, præſ. inf. paſſ. pro ἀμφαφᾶσθαι, à verbo ſeq.

Ἀμφαφάω, et ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων, *Ion.* et *Poët.* pro ἀμφαφῶν, et ἀμφαφάων. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι, Ἕκτωρ, *Il.* 22, 373. Ex ἀμφὶ, et ἀφάω, *tango.*

Ἀμφείπετο, *fovebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, ſeu *circumtonſus*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἀμφικείρω.

Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc

Ἀμφελικτος, ον, circumvolutus, convolutus.

Ἀμφέλκω, fut. έλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, et ἔλυτρον, *involucrum.*

Ἀμφελύτρωσις, ἡ, involutio.

Ἀμφέξω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ἀμπέχω.

Ἀμφεπονήθη, *conſumpſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμφιπονέομαι, *conſumo.*

Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, verſor, circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) perſequor. Ὡς ὄχλος νιν ὑςέρῳ ποδὶ πάνοπλος ἀμφέπει, *Eurip. Ph.* 150. Τȣ̀ς δ' ἀμφέπε θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίȣς, *Heſiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, et ἔπω, *curo.*

Ἀμφέρεσθαι, *rejicere*, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἀναφέρεσθαι, à verbo ἀναφέρω, *rejicio.*

Ἀμφέςην, *circumſteti*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίςημι, *circumcolloco.*

Ἀμφετήτυμος, verus, ut *ſimplex* ἐτήτυμος.

Ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, à verbo ἀμφιφοβέω.

Ἀμφέφυγες, *evaſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*

Ἀμφέχυτο, *circumfuſus erat*, 3. ſing. pluſq perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω.

Ἀμφηκὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus, anceps Ex ἀμφὶ, et ἀκὴ, *mucro, cuſpis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ et ἡλικία.

Ἀμφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, et ἡμέρα, *dies.*

Ἀμφήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀμφηρεφέα, accuſ. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, et ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque inſtructus remis, à cujus utrâque parte remigari poteſt; (2) utrimque inſtructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, et ἐρέσσω.

Ἀμφηρικὸς, ἡ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

Ἀμφήριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anceps, controverſus. Ex ἀμφὶ, et ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ´, *præpoſitio*, circa, circum, circiter, jam, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ ἀμφ. Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accuſ.* circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν ςολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfuſus, in mari ſitus. Ex ἀμφὶ, et ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum ferè inciperent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα — vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ et ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, fut. ίσω, procemio utor; (2) hymnos in Apollinem cano, inprimis vero iſtum Terpandri: Ἀμφί μοι αὐτον Ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ´ΑΣ, ȣ, ὁ, genus vini. *Heſ.*

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, veſtis; (2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ἀμφιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono. Ab ἀμφὶ, et ἰάχω, *ſono.*

Ἀμφιάχω, idem et ab eod.

Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, luſtro; (2) defendo, tueor, ſto ſuper vel coram aliquo diductis cruribus, *Ern.* Ἀμφιβαίνει μοι θράσος, πονος φρένας. Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.

Ἀμφιβάλη, *circumjecerit*, 3. ſingul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Philox.* Ἀμφιβάλλε μαςὸν ὠλέναισι ματρος, *Eurip. Ph.* 313.

Ἀμφιβὰς, α. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defenſio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, ſc. ab hoſtibus; (2) protectio, defenſio; (3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβεβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, et βαίνω, *vado, eo.*

Ἀμφιβέβηκας, *circumiviſti*, 2. ſing. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in terrâ et in aquâ vivens. Ex ἀμφὶ, et βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληςρικὸς, ἡ, ὸν, retiformis, retis vim et uſum præſtans. Ab

Ἀμφίβληςρον, ȣ, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè celeber. Ex βοάω, *clamo.*

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in ſermone, dictio duas aut etiam plures res propriè ſignificans, ita ut eandem diverſo ſenſu intelligere poſſimus. Ab

Ἀμφίβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis.

Ἀμφιβόσκομαι, depaſco. Ex βόσκω.

Ἀμφίβȣλος, ον, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonſillas.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio et à fine brevis, pes proſodicus, Amphibrachys, ut *labore.*

Ἀμφίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem undique tegens, epith. ſcuti, *Hom.*

Ἀμφίβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex βρέχω.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ſeq.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, et ἀμφιγήθω, valdè gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, futur. ήσω, aliquâ ex parte cognoſco; (2) dubito. Ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῇς ἔχῃς τȣ̀ς συνδοκιμάζοντας, *Iſocr.* Ex νοέω, *intelligo.*

Ἀμφίγονος, ȣ, ὁ, privignus, qui ex priore uxore eſt. Ex γίνομαι, *naſcor.*

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani, *Philox.* Mulciber. Ex γυιὸς, *claudus.*

Ἀμφίγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus. Ex γυῖον, *membrum.*

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex γυιόω.

Ἀμφιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſecans. Ex δαίω, *ſeco, divido.*

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε ἄςυ τόδ' ἀμφιδέδηε, *Il.* 6, 329.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuoſus.

Ἀμφιδάσειαν, acc. ſing. f. g. ab

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, ubique hirſutus, valdè hirſutus; (2) epith. ægidis, *Hom.*

Ἀμφίδεα, ων, τὰ, armillæ. Ex δέω.

Ἀμφιδέαι

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex iisd.
Ἀμφιδέδηα, 1. sing. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.
Ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli.
Ἀμφιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum meticulosus. Ex δέος, *metus*.
Ἀμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο. *Joseph.*
Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter. *Gl. V.* æquimanus; (2) valdè aptus, egregius; (3) ambiguus. Ex δεξιά, *dextra*.
Ἀμφιδεξίως, *adv.* admodum dextrè et aptè.
Ἀμφιδέρκομαι, et ἀμφιδέρκω, circumspicio.
Ἀμφιδερχθῇς, *circumspectus es*, 2. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφεδέρχθης.
Ἀμφίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumligatus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.
Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, postremus; (2) minutissimus.
Ἀμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.
Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerto, contendo.
Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius; ut victoria. Ex δῆρις, *pugna*.
Ἀμφιδιαίνω, irrigo, madefacio, penitùs.
Ἀμφιδινεύω, circumvolo.
Ἀμφιδινέω, idem, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται. *Il.* 23, 562.
Ἀμφιδοκεύω, f. σω, speculor; (2) insidior.
Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito, in orbem.
Ἀμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab
Ἀμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius. Ex δόξα, *opinio*.
Ἀμφίδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle undique tectus; (2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex δορά, vel δέρμα, *pellis*.
Ἀμφίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, natus quoque parente servo et ipse servus.
Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus à natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex
Ἀμφίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur.
Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique laceratus. Ex δρύπτω, *lacero*.
Ἀμφιδρυφής, έος, ὁ ϗ ἡ idem et ex iisd.
Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀμφίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens, undique patens, ut portus, littus. Ex δύω, *subeo*.
Ἀμφιδύς, a. 2. part. act. verbi
Ἀμφιδύω, fut. ύσω, induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κεῖνον πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ. *Soph. Trach.* 614.
Ἀμφίειμαι, perfect. indic. pass. et
Ἀμφιειμένος, part. verbi ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis, qui circum agitur, ut rota; (2) orbem suum conficit, ut luna, stellæ.
Ἀμφιέλισσος, ίσση, ισσον, qui utrimque agitur, impellitur. Ut navis. Ab
Ἀμφιελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumplico.
Ἀμφιέμαι, induor. Ab
Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἠμφίεσε ἐκεῖνον τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα. *Xen.* Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί. *Aristoph. Plut.* 924. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, id. Θεσμ. 98.
Ἀμφιέποντες, præs. part. act. verbi.
Ἀμφιέπω, tracto; circa quidpiam versor, curo; (2) persequor. Ὧς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. *Il.* 24, 804.
Ἀμφίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dimidiâ ex parte irrigatur aquis cælestibus, et dimidiâ ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Epith. soli. Ex ἔργον.
Ἀμφιεσάμενος, a. 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιέσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.
Ἀμφίεσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιεστρίς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum.
Ἀμφιέσω, *induam*, fut. 1. ind. act.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, et quasi in orbem redeo. Ex ἔτος. Unde
Ἀμφιετεῖ, *adv.* quotannis unoquoque anno.
Ἀμφιετές, *adv.* idem et ex iisd.
Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ago, celebro.
Ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.
Ἀμφιετήριος, ον, annuus, anniversarius: item cui quotannis, certâ die sacra sunt. *Ern.*
Ἀμφιετής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.
Ἀμφιζάνω, adhæreo, undique obsitum teneo. Νεκταρέω δὲ χιτὼν μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. *Il.* 18, 25. Ex ἰζάνω, *sedeo*.
Ἀμφίζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque junctus. Ex ζευγνύω, *jungo*.
Ἀμφιηκής, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀκή, *acies*.
Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque thalamos habens.
Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, ut bimaris.
Ἀμφιθαλής, έος, ὁ ϗ ἡ, isthmus; (2) utrumque parentem superstitem habens, patrimus et matrimus; undique floridus, florentissimus.
Ἀμφιθάλλω, undique vireo, valdè floreo; ἀμφιτέθηλα; perf. med.
Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, amphitheatrum.
Ἀμφίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. phialæ, incertæ significationis; quæ utrimque poni potest, quæ ex omni parte potest statui, vel quæ utrinque prehendi potest. *Hom.* vel cui appositæ sunt ansæ duæ. Ex τίθημι, *pono*.
Ἀμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.
Ἀμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. A θήγω.
Ἀμφιθλασθείς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.
Ἀμφίθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab
Ἀμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. A θλάω, *frango*.
Ἀμφιθορέω, undique assulto.
Ἀμφίθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum concretus et coagulatus. Ex τρέφω.
Ἀμφίθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique fractus, contusus. A θρύπτω.
Ἀμφίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas et posticas habens. *Subst.* janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis. *Ern.* A θύρα.
Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. *Hesiod.* Ἔργ. 553.
Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. conj.
Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps.
Ἀμφικαρής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) utrimque ansatus. Ex κάρη, *caput*.
Ἀμφίκαρπος, ὁ ϗ ἡ, utrimque vel ab utrâque parte, vel undique fructum habens. Verbum incertæ significationis.
Ἀμφίκαυσις, vel καυτις, εως, ἡ, genus hordei; (2) ap. Comicos, pudenda. A καίω.
Ἀμφικεάζω, fut. άσω, circumscindo; excortico. *Ern.* Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας. *Odyss.* 14, 12.
Ἀμφικεάσσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀμφικεάσας.
Ἀμφίκειμαι, jaceo.
Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.
Ἀμφικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque viam habens; sc. in mediâ viâ situs, undique accessui parens. *Ern.*
Ἀμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulto, circumtego.
Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex κεφαλή, *caput*.
Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, ubique valdè queror.
Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex κίων, *columna*.
Ἀμφίκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex κλάω, *frango*.
Ἀμφίκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ubique ab omnibus fletur. Ex κλαίω, *fleo*.
Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque abluitur vel alluitur, circumfluus. Ex κλύζω.
Ἀμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens.
Ἀμφικνεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex κνέφας.
Ἀμφίκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque cavatus; epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli. *Ern.*
Ἀμφίκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ambiens.
Ἀμφίκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque glutinatus, seu ab utrâque parte glutine coagmentatus. Ex κόλλα, *gluten*.
Ἀμφικομέω, curo, orno, ut *simplex*.
Ἀμφικόμη, ης, ἡ, genus gemmæ, ap. *Plin. Ern.*
Ἀμφίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique comas habens, benè comatus; (2) benè frondosus. Ex κόμη.
Ἀμφίκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque scindens. Ex κόπτω, *scindo*.
Ἀμφίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius inter tres fratres. *Hes. Suid.* Ex κόρος, *puer*.
Ἀμφίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque rasus; (2) ἡ, quam ab utrâque parte viri amplectuntur. Ex κείρω, vel κοῦρος.
Ἀμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo, sc. jaculum.
Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.
Ἀμφίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque habens caput. Ex κρανον.
Ἀμφικρέμαμαι, futur. άσω, circumpendeo. Unde
Ἀμφικρεμής, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque pendens.
Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque præcipitium habens, valdè præceps.
Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.
Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.
Ἀμφικτυονίς, ίδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.
Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus et societas Amphictyonum.
Ἀμφικυλίσσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* et *Poët.* pro ἀμφικυλίσας, ab
Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.
Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum et utrimque ansas habens.
Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.
Ἀμφιλαλής, ές, ambiguus.
Ἀμφιλαῖος, utrâque manu lævus.
Ἀμφίλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax.
Ἀμφιλαμβάνω, amplector.
Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. Ab
Ἀμφιλαφής, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus, densus, epith. silvæ; (4) cingens. Ex λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβής, *qui utrâque manu prehendi potest, qui utrinque cingit, ambit, amplectitur.*
Ἀμφιλαφῶς, *adv.* amplè, abundè. Ab eod.
Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.
Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quasi ab utrâque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo, (sed in usu est ἀμφιλογέω.) Hinc
Ἀμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps.
Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.
Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.
Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. *Gl. V.* altercatio. Ab
Ἀμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex λόγος, *ratio*.
Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.
Ἀμφίλοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus.
Ἀμφίλοφος ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque cristam vel collem habens. Ex λόφος, *crista*, vel *collis*.
Ἀμφιλύκη νύξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex λύκη.
Ἀμφίλυκος, antelucanus. *Gl. V.*
Ἀμφίμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pes prosodicus ex brevi utrimque

utrimque longam ſyllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque villoſus et hirſutus.

Ἀμφιμάρπτω, prenſo, uſitatiùs μαρπτέω.

Ἀμφιμάσχαλος, χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex μασχάλη, *axilla.*

Ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; (2) excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν. *Il.* 15, 391.

Ἀμφιμάχωμαι, 1. ſing. præſ. conj. med.

Ἀμφιμέλαινα, omnino nigra.

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. ſing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes ſeco.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod circum matricem eſt in utero. Ex μήτρα, *matrix.*

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſâ matre.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè mixtus. Ab

Ἀμφιμίγνυμι, admiſceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινεικὴς, et

Ἀμφινείκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex νεῖκος, *rixa.* Hinc

Ἀμφίνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque paſcor; (2) circumhabito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται. *Il.* 18, 186. Ex νέμω.

Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, conſidero, refero. *Soph. Antig.* 382.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφίξοος, *contract.* ἀμφίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, utraque parte radens; (2) benè dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum. Ex ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex πήγνυμι.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, peltis denſus, i. e. benè inſtructus. Ex πάλτον, *jaculi genus.*

Ἀμφιπαλύνω, undique conſpergo.

Ἀμφιπατάσσω, aſſiduè, crebrò percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ ϗ αἱ, ex diverſis patribus, ſed eadem matre nati. Ex πατήρ.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, campis cinctus. Ex πέδον.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis. Ex πέλεκυς, *ſecuris.*

Ἀμφιπέλεκος, ου, ὁ, capulus ſecuris, bipennis, manubrium. Ex iiſd.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, exſiſto.

Ἀμφιπένομαι, operam do, in aliquâ re elaboro. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο. *Il.* 13, 661.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, fut. άσω, vibro, roto, torqueo.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex κτίζω, *condo.*

Ἀμφιπερικτίοσι, Vicinis, dat. pl.

Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.

Ἀμφιπεριστρέφω, fut. ψω, converto. Unde

Ἀμφιπεριστρώφα, *circumvertebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *contr.* et *Ion.* pro ἀμφιπεριστρώφαε. Ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, idem.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω, vel ξω, circumſtrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, planè corrumpor et pereo.

Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*, gen. ſing. aor. 2. part. act. f. g. à verbo ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque planè mutilus, mancus.

Ἀμφιπιάζω, f. άσω, circumcirca premo, vel conſtringo. Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος. *Theoc. Ep.* 6, 4.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα. *Odyſſ.* 8, 523.

Ἀμφιπιτνέω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus, implicitus.

Ἀμφίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.

Ἀμφιπλήκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex πλήσσω, *percutio.*

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis. Item circumeundo. Ab

Ἀμφιπλίσσω, circumeo.

Ἀμφιπλύνω, benè eluo, vel abluo, vel ſubigo.

Ἀμφίπνευμα, τὸ, reſpiratio fortis et difficilis.

Ἀμφίποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanatus, ſeu villoſus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ſeu famulus. Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας, ἀμφιπολεύειν. *Heſiod.* Ἡμερ. 39.

Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, verſor circum; (2) obeo, luſtro; (3) miniſtro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις. *Soph. Oed. Col.* 672. Ex πολέω, *verſor.* Unde

Ἀμφίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, fatago, occupor in aliquâ re; (2) abſumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δηρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο. *Iliad.* 23, 681.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα. *Iliad.* 2, 315. Ex πέτομαι, *volo.*

Ἀμφιπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis unà ligatis, ſine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum tranſiliant deſultores.

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites ſagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, et τόξον, *arcus.*

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore et poſteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex πρόσωπον, *facies.*

Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque puppim habens. Epith. navis, quæ ſine converſione in utramque partem agi poteſt.

Ἀμφιπτάμαι, futur. πτήσομαι, circumvolo.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque portas habens. Ex πύλη, *porta.*

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex πῦρ.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ῥέπω.

Ἀμφιῤῥάντης, έος, ὁ ϗ ἡ, undique adſperſus, probè irrigatus. Ex ῥάζω, *adſpergo.*

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. Ex ῥέω.

Ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, undiquaque ruptus.

Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἀμφὶς, *adv.* utrimque; (2) in medio; (3) ſine, ſeorſum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, quaſi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, ambiguus, quaſi de quo in utramque partem itur, vel quod ſtatui in utrovis veluti capite gradive poteſt. *Ern. Heſ. Suid.* Ex βαίνω.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβασίη, controverſia, contentio. Ab

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ´Ω, ῶ, fut. ήσω, controverſor, contendo de aliquâ re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτο, τούτου, τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος σοὶ ἀρχῆς, tecum de; μετὰ γένος, πρὸς ἀλλήλους. Hinc

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, res de quâ diſceptatur; (2) quæſtio; (3) dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſo ſemine genitus.

Ἀμφίσθμαινα, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα. *Etym.*

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique umbram habens. Ex σκιὰ, *umbra.*

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφισκωμαι, qui circumjacentes pagos inhabitant. *Heſ.* Ex κώμη, *pagus.*

Ἀμφίσταμαι, undique circumſto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσταντο δὴ, *Iliad.* 11, 732. Ex ἵσταμαι, *ſto.*

Ἀμφίσταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ bifurcatus. *Gl. V.*

Ἀμφιστειλάμενος, aor. 1. part. med. ab

Ἀμφιστέλλω, amicio, vel orno; (2) adſtringo, cohibeo. Κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας. *Theocr. Id.* 2, 74.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) ſibi mutuò innexus. Ex στέφω, *corono.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis, bilinguis; (2) utrimque acutus. *Gl. V.* anceps. Ex στόμα, ατος, *acies.*

Ἀμφιστρογγύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, planè rotundus.

Ἀμφιστωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, undique conſpicuus et patens. Ex ὤψ, *oculus.*

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, libratus. Ex τάλαντον.

Ἀμφιτάμνω, ſeco vomere agrum, &c. *Ern.*

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes villoſus.

Ἀμφίταπις, ιδος, idem et ex iiſdem.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem; (2) ὁ ϗ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.

Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω.

Ἀμφιταράσσω, turbo, ut ventus mare.

Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, *timor.*

Ἀμφιτείνω, circum extendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ ϗ ἡ, mœnia circumdans, obſidens.

Ἀμφιτέμνω, circumcido. Ex τέμνω.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις. *Eurip. Hec.* 434. Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος, πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα. *Il.* 10, 271.

Ἀμφιτινάσσω, fut. άξω, utrimque quatio.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex τέμνω, *ſeco.*

Ἀμφιτορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, valdè tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε. *Il.* 21, 507.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *Eurip. Cycl.* 703. Ab utrâque parte perforatus, pertuſus. Ex τράω, *foro.*

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex τρίζω, *ſono.*

Ἀμφιτρομέω, ῶ, tremo ab omni parte, omnibus membris.

Ἀμφιτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè attritus. Ex τρύω, *tero.*

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀμφιφαὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenam ubique lucem habens, conſpicuus. Ex φάω, *luceo.*

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. galeæ, ornatæ undique aureis clypeolis ſeu criſtis.

Ἀμφιφανὴς, idem quod ἀμφιφαὴς, de aſtris, eſt ſtella mane et veſperi conſpicua, omnibus notus, manifeſtus de facinore.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis.

Ἀμφιφλὸξ, ογος, ὁ ϗ ἡ, dubiæ et ancipitis flammæ, vel undique flammans.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, ſeu vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex φέρω.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, inhio; (2) abſorbeo, devoro.

Ἀμφιχαίτος, ὁ ϗ ἡ, benè comatus.

Ἀμφιχαλκιφάλαρος, ὁ ϗ ἡ, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. *Ariſtoph.* Ex χάλκος, et φάλαρα, *phaleræ.*

Ἀμφιχέαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀμφιχεῦσαι, à verbo ſeq.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo ſeu ſpargo circa,

circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην. *Hefiod.* Ἔργ. 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, undique coloratus; (2) bicolor. Ex χρόα.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfufa*, a. 1. part. paff. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, circumfufus; (2) terrâ adgeftâ utrimque munitus. Ab

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

Ἀμφιχωλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, utroque pede claudus.

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magifter pagi. *Ph.* Ex ἄμφοδον, et ἄρχω, *impero.*

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia. *Ph.* Dim. ab

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum. *Ph.* Ab

Ἄμφοδος, ου, ὁ ᾗ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, et ὁδὸς, *via.*

Ἀμφόδους, οντος, ὁ ᾗ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, et ὀδὼς, *dens.*

Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἄμφονον, *per cædem*, *Poët.* pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat, mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, et φέρω.

Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς, vel pro ἀναφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vafculum teftaceum vinarium, Dim.

Ἀμφορίσκος, idem.

Ἀμφορικὸς, ἡ, ὸν, teftaceus, ut amphora vinaria.

Ἀμφοτεράκις, *adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ου, ὁ ᾗ ἡ, in utramque partem difputans; (2) callidus, acutus in difputando. Ex γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ambidexter, qui finiftrâ pro dextrâ utitur, et hanc illâ debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui ab utrâque parte navigari poteft.

Ἀμφοτερόπλουν, fœnus nauticum, pro itu et reditu. *Bud.*

Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *adv.* utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, *adv.* utrobique. Ab eod.

Ἀμφοτέρως, *adv.* utroque modo. Ab eod.

Ἀμφοτέρωσε, *adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφουδὶς, *adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, et οὖδος, *folum, humus.*

Ἀμφράσσαιτο, 3. fing. a. 1. opt. med. *Poët.* pro ἀναφράσσαιτο, à verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnafcor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, et φύω, *nafcor.*

ΑΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, *Gen.* et *Dat.* ἀμφοῖν, *Accuf.* ἄμφω.

Ἀμφώβολα, ων, τὰ, vaticinia ex infpectione vifcerum. Ex ἀμφὶ, et ὀβελὸς, *veru.*

Ἀμφώβολος, miffile. Ab ἄμφω, et βολή.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ᾗ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, et ὀδὼς, *dens.*

Ἀμφώης, εος, ὁ ᾗ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque anfatus. Ex οὖς, *auris.*

Ἀμφωλένιον, ου, τὸ, armilla. Ex ὠλένη, *ulna.*

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præftatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, et ὄμνυμι, *juro.*

Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque anfas habens. Ex ἀμφὶ, et οὖς, *auris.*

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (3) auris, feu anfa vafis. Ex iifd.

Ἄμωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anfatus.

Ἀμωμήτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inculpatus, irreprehenfibilis. Ex α priv. et μωμέομαι, *culpo.*

Ἀμωμήτως, *adv.* inculpatè, irreprehenfibiliter.

Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo fimilis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum fimilitudine aliquâ referens, ut vinum odore vel fapore. Ab eod.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.

Ἄμωμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, maculæ expers, irreprehenfibilis. *Ph.* immaculatus. Ex α priv. et μῶμος, *dedecus, probrum.*

Ἀμῶνται, 3. plur. præf. ind. paff. *contr.* pro ἀμάονται, à verbo ἀμάω, *meto.*

Ἀμῷς, *metas*, 2. fing. præf. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, à verbo eod.

Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, *unus.*

Ἀμωσγέπως, *adv.* quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμὸς, γε, et πως.

ΑΜΩΤΑ, ὧν, τὰ, caftaneæ.

ἌΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. et Conjunctivo, Imperfecto et Aoriftis Indicativi addit vim Optativi et Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, fi.

ἈΝΑ', Præpof. per, *regit* acc. *Gl. V. apud Poetas*, fuper, in, cum; ἀνὰ μέρος, viciffim, alternis, *Ph.* ἀνὰ πέντε, quini, *Phil.*

Ἄνα, *furrexit*, 3. fing. aor. 2. ind. act. *per Apocopen*, pro ἀνέστη, quod *Ionicè* dicitur pro ἀνέστη, à verbo ἀνίστημι, *furgere facio.* Ἄνα, pro ἀνάστηθι, furge, *Hom. Il.* 6, 331. 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.

Ἀνάβα, *afcende*, 2. fing. aor. 2. imperat. act. *per Apocopen* pro ἀνάβαθι, five ἀνάβηθι, à verbo ἀναβαίνω, *afcendo.*

Ἀναβάδην, *adv.* pedibus in altum extenfis, feu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαδὸν, *adv.* fcandendo. Ab eod.

Ἀναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus fcalæ. Ab

Ἀναβαθμὸς, ου, ὁ, adfcenfus; (2) gradus fcalæ; (3) fedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonicâ. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρα, ας, fcalæ navis. Ab eod.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, fcala; (2) pulpitum; (3) fubfellium. Ab eod.

Ἀναβαίνω, futur. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adfcendo, confcendo; (2) emergo; (3) fuccrefco; ἀνάβα, adfcende, *Gl. V.* pro ἀνάβαθι, ἀνάβηθι, quafi ab ἀνάβημι. Ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δένδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4, 7.

Ἀναβακχεύω, valdè bacchor.

Ἀναβάλλεσθαι, *differri*, præf. inf. paff. verbi

Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror, refupino, *Gl. V.* protraho, *Gl. V.* ἀναβάλλομαι, differo, procraftino, *Ph.* (2) prælúdo, *Gl. V.* ἀναβαλλέσθαι, præfari, *Gl. V.* Ἀναβάλλειν τινα ἐπὶ τὸν ἵππον, fuftollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν, *Callim.* Ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναβάντες, *afcendentes*, nom. pl. part. mafc. aor. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptifmum itero. Hinc

Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptifmi, *Suicer.*

Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ἀναβαπτισμὸς, idem et ab eodem, *Suicer.*

Ἀναβαπτιστὴς, ου, ὁ, qui baptifmum iterat. Ab eod.

Ἀναβὰς, nom. fing. part. a. 2. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβάσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ubi afcendere poffumus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβασις, εως, ἡ, adfcenfio, adfcenfus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναβασμὸς, ου, ὁ, adfcenfus. Ab eodem.

Ἀναβάσομαι, *confcendam*, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαστάζω, fut. άσω, tollo ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, *Luc.*

Ἀναβάτης, ου, ὁ, qui equum confcendit, *Gl. V.* admiffarius equus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, ἡ, ὸν, propriè, equos confcendendi peritus, qui celeriter et facilè fe in equum conjicere poteft.

Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ, qui confcendi poteft, fcanfilis. Ab eod.

Ἀναβεβηκὲν, 3. fing. perf. ind. act. v. ejufd.

Ἀναβεβιωκὼς, perf. part. act. v. ἀναβιόω.

Ἀναβεβλημένως, *adv.* tardè, remiffè, *Ern.*

Ἀναβέβρυκεν, *fcatuit*, 3. fing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. à verbo ἀναβρύω, *fcateo.*

Ἀνάβηθι, 2. fing. a. 2. imp. act. v. ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tuffio; (2) tuffiendo exfpuo; (3) exfcreo; (4) rejicio.

Ἀναβιβάζω, fut. άσω, adfcendere facio, impono, fubduco, proveho, eveho, *Ph.* fubrigo. Ἀναβιβάζειν ἐφ᾽ ἅρμα, τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, εἰς τιμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, extollis. *Luc.*

Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναβιοίην, *revivifcam*, 1. fing. præf. optat. act. *Att.* pro ἀναβιοῖμι, à verbo

Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, revivifco. Hinc

Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, revivifcentia, refurrectio.

Ἀναβιώσκομαι, revivifco; (2) revivifcere facio, vitæ reftituo. Ab eod.

Ἀναβλαστάνω, fut. ἀναβλαστήσω, regermino, renafcor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terrâ. Ὅταν δὲ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος εὐθὺ ἀναβεβλάστηκε. *Theophr.*

Ἀναβλαστέω, idem. Hinc

Ἀνάβλαστημα, ατος, τὸ, quod renafcitur.

Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adfpectus, intuitus in fublime. Ab

Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo; fufpicio. *Gl. V.* (2) vifum recipio; (3) intueor, confpicio. Ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴς τινα, πρός τινα. Ἀνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, fævè. *Dion.*

Ἀναβλέψασαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, vifûs recuperatio.

Ἀναβληδὸν, *adv.* in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω. Unde

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, procraftinatio, dilatio.

Ἀναβλητικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναβλύζω, fut. ύσω, fcaturio; fcateo, ebullio, redundo. *Gl. V.* Φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσαται, *Ariftot.*

Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, fcaturigo. Ab ἀναβλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναβοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero. *Hef.*

Ἀναβολάδην, idem quod ἀναβλητικῶς.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus. *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ, et βάλλω.

Ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod impofito pede, adfcendimus equum; ftapes, ftapeda; (2) homo, cujus minifterio utimur ad hoc ipfum, qui alios in equum levat. *Ph.* ftrator. Ab eod.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, egeftio; (2) terra egefta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) prooemium carminis. Ab eod.

Ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναβορβορύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναβουλεύω, confultationem inftituo, delibero. *Ern.*

Ἀναβράζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. *Gl. V.* bullio; fervendo ejicio, de mari, v. gr. fpumam. Hinc

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æftuatio, ebullitio.

Ἀναβράσσω, vel ττω, idem quod ἀναβράζω.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναβρέχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναβρομέω, efferveo cum murmure. *Ern.*

Ἀναβρόξεια, *reforbuerim*, 1. fing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναβρόξαιμι, ab

Ἀναβρόχω, f. ξω, reforbeo. Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. *Odyff.* 12, 240.

Ἀναβρυάζω, vocifero, exclamo.

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, feu rugitus edo; (2) cum fremitu et rugitu defleo.

Ἀναβρύχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Οὗ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.
Ἀναβρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, et βρύω.
Ἀναβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, undique corroſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναβρώσκω.
Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab
Ἀναβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.
Ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.
Ἀναβωλακία, ας, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, et βῶλαξ, *gleba.*
ἈΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *Dioſcor.* 2, 209. anagallis. *Plin.* 25. § 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* Brook Lime, Pimpernel.
Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo.
Ἀναγαργάριςον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in anginâ.
Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act.
Ἀνάγγειλον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.
Ἀναγγελεῖ, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi
Ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγγέλλειν τινί τι, περί τινος. Ἀνηγγέλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipſum cecidiſſe. *Plut.* Ex ἀνὰ, et ἀγγέλλω.
Ἀνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α priv. et ἄγγελος, *nuncius.*
Ἀναγεῖσθαι, *narrare,* præſ. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro ἀνηγέεσθαι, à verbo ἀνηγέομαι.
Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.
Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 13. Hinc
Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio.
Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtandum præbeo.
Ἀναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus. Ex α priv. et ἄγος, *veneratio.*
Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco, recognoſco. *Gl. V.* (2) lego, ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βίβλους, τὰ γράμματα· τὸν ἐκεῖνον μεταβουλεύεσθαι, à ſententiâ revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*
Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; de rebus animatis propriè dici annotat Ammonius, quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον. *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.
Ἀναγκαίη, ας, ἡ, neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.
Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab
Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ὁ ϗ ἡ, neceſſarius, neceſſariò eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Hinc
Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.
Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφαγέω.
Ἀναγκαίως, *adv.* neceſſariò. Θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.
Ἀνάγκασμα, τος, τὸ, neceſſitas. *Ern.*
Ἀνάγκασον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. verbi ἀναγκάζω.
Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.
Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius.
Ἀναγκαστῶς, *adv.* coactè.
ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ è tormentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.
Ἀναγκοσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγέω; (2) invitus aliquem alo. *Crates ap. Ath.*
Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφάγος; (2) qui invitus aliquem alit.
Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſeq. Ex τρέφω.
Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; (2) copioſiore victu uti cogor, ut athletæ; (3) moleſtiam aliquam devorare cogor.
Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, victus athleticus; nam Athletæ frugaliter admodum victitabant. Ab
Ἀναγκοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, et φάγος, *edax.*

Ἀναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero.
Ἀναγκύλος, ὁ ϗ ἡ, obliquus.
Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.
Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint,* 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc.
Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſculptus, cælatus, cælaturis aſper.
Ἀνάγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἀναγλυφὴ, ἡ, cælatura, ſignum cælatum. Ab
Ἀναγλύφω, futur. ψω, ſculpo.
Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, *Il.* 3, 348.
Ἀναγνεία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνὸς.
Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt,* nom. plur. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco.*
Ἄναγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. et ἁγνὸς, *purus.*
Ἀναγνωρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco, Ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, *Act.* 7, 13.
Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ; ſed diuturnitate obliteratæ.
Ἀναγνωρισμὸς, ου, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eod.
Ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.
Ἀναγνωσείω, lecturio, *Gl. V.* Ab ἀναγινώσκω.
Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.
Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.
Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, locus in quo lectiones vel recitationes fiunt. Ab eod.
Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt prælegere alicui. Ab eod.
Ἀναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus.
Ἀνάγον, *reducebant,* 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, à verbo ἀνάγω, *reduco.*
Ἀναγορὰν, *in forum,* pro ἀνὰ ἀγοράν.
Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. *Ph.* nuncupatio, recitatio. Ab
Ἀναγορεύω, fut. εύσω, publicè pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, per conſulem, imperatorem, prædico. Ἀναγορεύειν ἐκ τοῦ θεάτρου τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορεύοιτο, viciſſe, *Dem.* Σεβαςόν τε ἀναγορεύει, ϗ πατέρα καλεῖ, Herod.
Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio et tranſpoſitio, quâ vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (et diverſum ſignificans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μῦθος, θυμὸς, &c. Unde
Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero et dico. Hinc
Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.
Ἀνάγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas relatus.
Ἀναγραφεὺς, έος, ὁ, ſcriptor, ſcriba publicus.
Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta, *Gl. V.* titulus. Ab
Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι. *Luc.*
Ἀναγρεύομαι, venor.
Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex α priv. et ἄγρα, *venatio.*
Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio.
Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.
ἈΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.
Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem et in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω· ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, ſubductus, evectus, aor. 1. part. paſſ. Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere; κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεοὺς, referre; εἰς τιμὰς promovere; ἐπὶ πόδα, ἔξω βέλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, narrare. Ἀνάγεσθαι ἀπὸ τόπου, ſolvi; ναυσὶ ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα. *Soph. Phil.* 868.
Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quaſi ad eam ſuſtollendam, qu. funis, catena; (2) corrigiæ calceorum. *Ern.* Ab ἀνάγω.
Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio; (2) exitus è portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio ad aliquem, remiſſio; (5) redhibitio; (6) inſtitutio, diſciplina. Ab eod.
Ἀναγώγια, τὰ, feſtum in honorem Veneris, quo die è Siciliâ in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, et universè numinum omnium, quæ poſt annuam abſentiam redire fingebantur ad ſuas ſedes viſitandi ergò. *Call.*
Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus diſciplinæ, mala educatio; (2) vita diſſoluta, animus indomitus, &c. Ex α priv. et ἀγωγή.
Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὸν, ſurſum ferens; (2) myſticus, qui à ſenſibus ſubvehit ad intellectualia; (3) ſenſus remotiſſimos et abſtractiſſimos exquirens. Ab ἀνάγω.
Ἀναγωγικῶς, *adv.* myſticè.
Ἀναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in ſublime evehens in theol. myſticâ; (2) vim alliciendi, attollendi habens.
Ἀνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rectè inſtitutus non eſt; hinc (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. et ἀγωγή.
Ἀναγώγως, *adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſè, contumelioſè; (3) imperitè, indoctè; (4) ineptè; (5) citra inductionem et certum nexum.
Ἀναγώνιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. et ἀγὼν, *certamen.*
Ἀναδάζομαι, fut. άσομαι, et act. ἀναδάζω, divido. Ἀναδασάμενος τὴν χώραν. *Plut.*
Ἀναδαίω, divido.
Ἀναδαίρετον, perſpicuè, apud *Ariſtoph.*
Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.
Ἀναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.
Ἀναδάρκης, ες, idem qui ἀδερκής. *Ern.*
Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio. Ab ἀναδάζομαι.
Ἀνάδαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, diviſus, diſtributus; (2) viritim æquâ portione diviſus; (3) reſciſſus, irritus. Ab eod.
Ἀναδάςως, inequaliter; *Heſ.* (2) indiviſim.
Ἀναδέδρομα, *percurri,* 1. ſing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδρέμω.
Ἀναδέδραμεν, *ſurſum cucurrimus,* 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν.
Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur; (2) lora ſeu habenæ circa equorum colla.
Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonſtro, oſtendo; (2) deſigno, creo; (3) edo; (4) dico, conſecro; (5) inſtituo, conſtituo; (6) pando, *de portis.* Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβαςῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑβδομήκοντα. *Luc.* 10, 1.
Ἀναδεῖξαι, *oſtendiſſe,* a. 1. inf. act. Hinc
Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) deſignatio, creatio; (3) dedicatio, conſecratio de quâ etiam Scriptoribus Eccleſ. dicitur in Euchariſtiâ.
Ἀναδείπνια, ων, τὰ, menſa ſecunda, bellaria. Ex δεῖπνον, *cœna.*
Ἀναδέκεσθαι, *recipere,* præſ. inf. med. *Ionicè* pro ἀναδέχεσθαι, à verbo ἀναδέχομαι.
Ἀνάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratre carens. Ex α priv. et ἀδελφὸς, *frater.*
Ἀναδέμω, ædificium inſtauro; (2) exædifico.
Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vitis arborem conſcendens; labruſca, *Ph.* (2) locus vitibus conſitus; (3) ramus, arbuſtum. Ex δένδρον. Hinc

Ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbustivâ.
Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.
Ἀναδέξαι, *ostendisse*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, à verbo ἀναδείκνυμι.
Ἀναδέρκω, suspicio; (2) adspicio.
Ἀναδέρω, fut. ερῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) apertè dico.
Ἀνάδεσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc
Ἀναδεσμεύω, fut. εύσω, religo.
Ἀναδεσμέω, idem.
Ἀνάδεσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.
Ἀνάδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, religatus, revinctus.
Ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, misceo, subigo, seu farinam. Ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, *Plut.*
Ἀναδέχομαι, fut. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me, sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) expecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. Ἀναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ' ἐμαυτόν τι· δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare.
Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. Ἀναδεῖν χρυσέῳ στεφάνῳ, δᾷδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς θεόν, referre. Λῃρεῖς ἀναδῶν τοὺς νικῶντας. *Aristoph. Plut.* v. 588. Hinc
Ἀνάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia.
Ἀναδῆσαι, *religasse*, aor. 1. inf. act.
Ἀναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo.* Unde
Ἀνάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.
Ἀναδιδάσκω, fut. άξω, doceo; (2) meliora edoceo. Τοῦ θεοῦ τὸν χρησμὸν ἀναδιδάξειν αὐτὸν, ὡς ἔχει. *Aristoph. Eq.* 153.
Ἀναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολήν· ψῆφον, permittere ut sententiam dicat.
Ἀναδικάζω, denuò judico, sc. judicata, sed irrita.
Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicatâ quidem sed irritâ. Ab
Ἀνάδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, et δίκη, *jus, lis.*
Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in verticem seu gyrum revolvo. Ex δίνη, *vortex.*
Ἀναδιπλασιάζω, fut. άσω, duplico. Hinc
Ἀναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio.
Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Hinc
Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio; (2) figura rhetorica.
Ἀναδοθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.
Ἀναδοιδυκάζω, fut. άσω, commisceo, confundo, propriè pistillo in mortario. Ex δοίδυξ.
Ἀναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio.*
Ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ sursum versus fit; (3) scaturigo; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.
Ἀναδοτικὸς, ἡ, ὸν, distributivus. Ab eod.
Ἀνάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, reddendus. Ab eod.
Ἀνάδου, *redde*, aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, à verbo ἀναδίδωμι.
Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio seu retractio in servitutem. Ex δουλόω.
Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.
Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.
Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor, *Ph.* præs, redhibitor; (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.
Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀνατρέχω.
Ἀνάδυμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuso. Ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, *Il.* 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emersit, Ib. 406. Hinc
Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emersio, v. gr. ex aquâ; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo.
Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. et ἕδνα, *dos.*
Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀείρω.
Ἀνάελπτα, *insperata*, nom. plur. n. g. ab
Ἀνάελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus.
Ἀναερτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.
Ἀναζάω, ῶ, fut. ήσω, revivisco, ad vitam redeo; (2) resipisco ab improbâ vitâ; (3) innovor. Ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν. *Rom.* 7, 9.
Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo, de classe; (5) reduco domum, redeo. Ἀναζευγνύειν διὰ τόπου, εἰς τόπον, ἐπ' οἴκου, οἴκον· τὰς νῆας, solvere; τὸν στρατὸν, abducere.
Ἀναζεῦξαι, aor. 1. inf. act.
Ἀναζεύξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.
Ἀνάζεμα, τος, τὸ, ebullitio. Ab
Ἀναζέω, ῶ, futur. ήσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, et ad hæc ἀναζέομαι, scaturio, effundo.
Ἀναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. Ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι. *Luc.* 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεζητηκώς. *Plat.*
Ἀναζήτησις, εως, ἡ, inquisitio. A præc.
Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις.
Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exsolvo; (2) refero, pando. Ab ἀναζεύγνυμι.
Ἀναζυμόω, f. ώσω, fermento.
Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.
Ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.
Ἀναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν. 1 *Pet.* 1, 13.
Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.
Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.
Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὄψιν, *Plut.* τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ. 2 *Tim.* 1, 6.
Ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium.
Ἀναζωσάμενος, *qui succinxit*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω. Unde
Ἀναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens, recreans.
Ἀναθαλέω, ῶ, idem quod
Ἀναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, convalesco, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, *Ezek.* 17, 24.
Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.
Ἀναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio.
Ἀναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, seu spem, animum reddo, confirmo. Ἀναθαῤῥύνωμεν τοὺς ἄνδρας. *Xen.*
Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.
Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.
Ἀναθείην, *retulerim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero.* Unde
Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio; (2) separatio, alienatio; (3) segregatio à communi usu ad usum sacrum; (4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus, donarium dedicatum, numini consecratum, *Ph.* donum.
Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντες τινὲς τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς. *Act.* 23, 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc
Ἀναθεματισμὸς, οῦ, ὁ, exsecratio, anathematismus.
Ἀναθέμεν, *imponere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀναθεῖναι, à verbo ἀνατίθημι, *impono.*
Ἀναθερμαίνω, calefacio.
Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio; (2) dilatio, cunctatio; (3) attributio, h. e. cum alicui aliquid velut culpam, tribuimus ad aliquem auctorem, ad causam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.
Ἀναθέω, ῶ, fut. εύσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) cursito.
Ἀναθεωρέω, ῶ, attentè contemplor, diligenter considero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν. *Act.* 17, 23. Hinc
Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.
Ἀναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eod.
Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, *Hes.*
Ἀναθηλέω, revivesco. A θάλλω, *vireo.*
Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo suspensum; (2) persona Deo consecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *sepono.*
Ἀναθήσουσι, *sepon*ent, 3. plur. f. 1. ind. act.
Ἀναθλίβω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.
Ἄναθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, et ἆθλος, *certamen.*
Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, sc. admistis fecibus, atramento, &c. aquam, urinam, &c. dicitur etiam metaphoricè.
Ἀναθόλωσις, έος, ἡ, perturbatio, obscuratio.
Ἀναθορέω, ῶ, exsilio; (2) prosilio; (3) resilio. Ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, ἐκ τῆς στιβάδος. Ἀναθοροῦντες ἔφυγον, *Synes.*
Ἀναθορνύω, irruo. *Ern.*
Ἀναθορυβέω, ῶ, tumultuor; (2) rebello.
Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, aliter, educatur.
Ἀνάθρεπτος, ὁ καὶ ἡ, alumnus.
Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, restauratio, reparatio, refectio. Ab ἀνατρέφω.
Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attentè considero. Ex α intens. et ἀθρέω, *video.*
Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exsilio, saltu conscendo; resulto, *Gl. V.* Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, *Il.* 13, 140.
Ἀναθυάω, ῶ, subsiliendo lascivio, ut simplex, *Ern.*
Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, suffio, exhalare facio. *Gl. V.* exhalo.
Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor; (2) vaporatio, suffusio.
Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus; (2) respiratio. Ab
Ἀναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.
Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum; (2) id quo quis ludit. Ex ἄθυρμα.
Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.
Ἀναθύω, f. ύσω, rursus impetum capio; (2) in re venereâ, ut θυάω, *Hes.* (3) erumpo, prorumpo, *de aquâ vel sanguine.*
Ἀναθωΰσσω, vociferor, exclamo.
Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.
Ἀναιδείηφι, *impudentiæ*, dat. sing. *Ionicè* et *per Paragogen* τοῦ φι, ab ἀναίδεια.
Ἀναιδεύομαι, impudentiâ utor, impudenter me gero. Ab eod.
Ἀναιδημόνως, *adv.* absque ullâ reverentiâ, impudenter. Ab eod.
Ἀναίδην, *adv.* idem et ab eod.
Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, έος, inverecundia. Ex α priv. et αἰδὼς, *pudor.*
Ἀναιδῶς, impudenter, *Gl. V.* Ab ἀναιδής.
Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; *unde* (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo.
Ἀναίθω, uro, accendo.
Ἀναιμακτὶ, sine sanguine, incruentè. Ab
Ἀναίμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incruentus.
Ἀναιμία, ας, ἡ, sanguinis defectus. Ab
Ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α priv. et αἷμα.
Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caro sanguinis est expers. Ex α priv. αἷμα, et σάρξ.
Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est colore exsangui, pallidus. Ex α priv. αἷμα, et χρόα, *color.*
Ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α priv. et αἷμα.

Ἀναιμωτεὶ, *adv.* sine cruore. Ex iisdem.
Ἀναιμωτὶ, *adv.* idem et ex iisd.
Ἀναίνεται, *recusat*, 3. sing. præs. indic. Ab
ἈΝΑΊΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto; (2) inficior; (3) respuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν, licet repudiare, *Eur. Med.* 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.
Ἀναΐξας, α, 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.
Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. pass. v. ἀναιρέω.
Ἀναίρεμα, ατος, τὸ, præda, spolium.
Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio; (2) eversio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde
Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, fur, latro; (2) eversor; (3) interfector, interemptor.
Ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν, exitiabilis, lethalis, mortifer.
Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus sumo; *Steph.* (sed delet *Ern.*) (7) reddo responsum, *de oraculo*; et *in medio*; (8) tollo *de liberis*, pro suscipio, vel educo; (9) suscipio, aggredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel consilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, sepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως, πόλει νόμους, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τοὺς νεκροὺς, efferre ad sepulturam; πόλεμον, ἔχθρας, πόνους, suscipere. Ab ἀνὰ et αἱρέω.
Ἀναίρω, tollo, sursum tollo.
Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor; (2) stoliditas, dementia. Ex α priv. et αἴσθησις.
Ἀναισθητεύομαι, idem quod
Ἀναισθετέω, ῶ, f. ήσω, careo sensu, non sentio; (2) sum stupidus vel vecors. Ἐπεπείσμην δ' ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, *Dem.* Ab
Ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens sensu, expers facultatis sentiendi; (2) qui non sentitur, sensum effugiens, qui non cadit sub sensum; (3) stupidus, stolidus, demens. Ex α priv. et αἰσθητὸς, *sensibilis*.
Ἀναισθήτως, *adv.* sine sensu; (2) stupidè, stolidè; (3) lentè, patienter.
Ἀναισιμοῦν, *impendere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, à verbo
Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τοῦ τάφου ἡ γῆ, *Her.* Hinc
Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus.
Ἀναΐσσω, fut. ξω, sursum ruo, surgo, prosilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, *Il.* 4, 114. Ex ἀνὰ, et αἴσσω, *ruo*.
Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum, impudenter ago. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τὶς ὅτε τοιαῦτα ποιῶν οὐδ' ἀναισχυντεῖ; *Aristoph.* Θεσμ. 715.
Ἀναισχύντημα, ατος, τὸ, facinus impudens.
Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab
Ἀναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. et αἰσχύνω.
Ἀναισχύντως, *adv.* impudenter, inverecundè.
Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non potest. Ex α priv. et αἰτιολογέω.
Ἀναιτία, ας, ἡ, innocentia.
Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, caussam non habens, cujus caussa nulla est; qui in caussâ non est, cur aliquid fiat; (2) innocens; qui culpari vel accusari nequit. Ex α priv. et αἰτία.
Ἀναιτίως, *adv.* sine caussâ, sine culpâ.
Ἀνακαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effusè rideo. Ἀκούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, *Plut.*
Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc
Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.
Ἀνακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgativus. Ab eod.
Ἀνακάθημαι, sedeo erectus; (2) recumbo, resideo.
Ἀνακαθίζω, f. σω, resideo. Καὶ ἀνεκάθισεν νεκρὸς, *Luc.* 7, 15.

Ἀνακαινίζω, fut. ίσω, innovo, instauro. Ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, *Psal.* 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, *Heb.* 6, 6. Ex ἀνὰ, et καινὸς, *novus*. Hinc
Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, instauratio.
Ἀνακαινισμὸς, ου, ὁ, idem et ab eod.
Ἀνακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, instauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. *Col.* 3, 10. Ab ἀνὰ, et καινὸς. Hinc
Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio.
Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur servi mali et liberti, qui à dominis suis defecerant, *Suid. Harpocration.*
Ἀνακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσωνται τὸ πῦρ, *Herodot.*
Ἀνακαλέω, ῶ, fut. ήσω, p. κέκληκα, inclamo, altâ voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) sarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τὸν εὐεργέτην, ἀγαθὸν· ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἐν ὑπεροψίαις· τὴν στάσιν, labantem reparare.
Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verso, volvo.
Ἀνακαλυπτήρια, dies quo sponsa facie retectâ prodit; (2) munus quod sponsæ eo die à viro aliisque dabatur, pro honore et gratiâ revelati oris. Ab
Ἀνακάλυπτρα, τα, idem quod præc. (2) Ab
Ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυστήρια· λόγους, apertè loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 *Cor.* 3, 18.
Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio.
Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, *Act.* 18, 21.
Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.
Ἀνακάμψερως, έρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, et ἔρως.
Ἀνακαμψίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet, *opponitur*, εὐθύπνοος, *Aristot.* Ex ἀνὰ κάμπτω, *reflecto*, et πνόος, *flatus*.
Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.
Ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinis seu aculeis carens. Ex α priv. et ἄκανθα, *spina*.
Ἀνακάπτειν, *deglutire*, præs. ind. act. verbi
Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.
Ἀνάκαρ, *adv.* sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ, et κὰρ, pro κάρα, *caput*.
Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non dissimili. Ex ἀνὰ, et καρδία, *cor*.
Ἀνάκαρδος, ου, ἡ, idem et ex iisd.
Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαίω, *incendo*.
Ἀνακαχλάζω, ebullio, effervesco, ut *simplex*.
Ἀνακάχλασις, ἡ, ebullitio, æstus.
Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.
Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.
Ἀνακέαται, *dicati sunt*, 3. plur. præs. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, à verbo ἀνάκειμαι.
Ἀνάκεια, ων, τὰ, festum Dioscurorum, Castoris et Pollucis, qui et ἄνακες dicti.
Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) consecratus, dicatus sum; (3) deditus, addictus sum; (4) situs, repositus sum; (5) tribuor, adscribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγους, ἐπὶ σοὶ, πᾶν ἐς σε· τοῖς βιβλίοις, συμποσίοις, incumbere; τῶν θείων, deditus; τῷ θεῷ ἀνάκειται ὑπομνήματα.
Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, seu Dioscurorum. Ab ἄνακες.
Ἀνακείρω, tondeo; (2) abscindo; (3) disseco, lacero.
Ἀνακεκαλυμμένως, *adv.* sine velo, apertè. Ab ἀνακαλύπτω.
Ἀνακεκραγὼς, part. perf. act. v. ἀνακράζω.
Ἀνακελαδέω, strepo, garrio. Ab
Ἀνακέλαδος, ου, ὁ, susurrus.
Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, commisceo, permisceo; (2) tempero. Ἀνακραθέντων καιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν. *Plut.*
Ἄνακες, ων, οἱ, Dioscuri, Castor et Pollux. Ab ἄναξ. v. ἀνακῶς.

Ἀνάκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α priv. et ἀκέομαι, *sano, medeor*.
Ἀνακεφαλαιοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀνακεφαλαιόεται.
Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim et summatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, instauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ. *Eph.* 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται. *Rom.* 13, 13. Hinc
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) consummatio; (4) relatio.
Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
Ἀνακηκίω, sursum feror, erumpo, ut *aqua, sanguis*, scaturio, prosilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρὼς, *Il.* 13, 705.
Ἀνακήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, præconis voce renunciatus, designatus, ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo, *Ern.* Et
Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem.
Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι νενικηκὼς. *Luc.*
Ἀνακινδυνεύειν, præs. inf. act. verbi
Ἀνακινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor, periculum adeo. Ἀνακινδυνεύω συμβάλλων ναυμαχίᾳ.
Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) suscito, excito; (3) excito, i. e. produco. Hinc
Ἀνακίνημα, idem quod
Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) suscitatio.
Ἀνακίρναμαι, permisceo. Ex ἀνὰ, et κιρνάω.
Ἀνακλάζω, fut. άγξω, clango, clamo.
Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) vicissim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii sequuntur. Ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν. *Soph. Phil.* 937.
Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercussio. Ab ἀνακλάω. Unde
Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio.
Ἀνάκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.
Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
Ἀνακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.
Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.
Ἀνακλέπτομαι, retrocedo sensim, clarè me proripio.
Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantûs. Ab ἀνακαλέω.
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio et evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio auxilii; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
Ἀνακλητικὸν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) signum receptûs.
Ἀνακλητικὸς, ἡ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.
Ἀνάκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, revocatorius. Ab eod.
Ἀνακλιθῆναι, *repositum esse*, a. 1. inf. pass.
Ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass.
Ἀνακλῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus in quo quiescimus interdiù. Ab
Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; discumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, ἐπὶ δείπνῳ, ἐν τῇ φάτνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, *Matt.* 8, 11. Hinc
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio.
Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
Ἀνακλιτικὸς, ἡ, ὸν, discubitorius. Ab eod.
Ἀνάκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et
Ἀνάκλιτον, ου, τὸ, *subst.* sella, quæ habet in quo reclinari dorsum possit.
Ἀνάκλυζω, fut. ύσω, abluo.

Ἀνακλώθω

'Ανακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fusos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parcâ.
'Ανάκλωσμα, ου, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (si lectio vera. *Ern.*)
'Ανακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio, sed videtur leg. esse ἀνακωχίζω. *Ern.*
'Ανακογχυλιάζω, f. άσω, os seu fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, et κογχύλιον. Hinc
'Ανακογχυλιασμὸς, ου, ὁ, gargarizatio, oris collutio. Et
'Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, ὸν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari solet, vel potest.
'Ανακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc
'Ανακογχυλισμὸς, ου, ὁ, gargarizatio.
'Ανακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.
'Ανάκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus.
'Ανακοίλωμα, ου, τὸ, cavum, v. gr. arboris.
'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
'Ανακοίνου, *communica*, 2. sing. praes. imperat. et ἀνακοίνεο, quoque *communica*, praes. imperat. pass. *Ion.* pro ἀνακοινοῦ, verbi
'Ανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliquâ, consulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare. *Ph.* 'Ανακοινῶν τι τῷ φίλῳ, περί τινος, μετά τινος, τινί. Βουλεύσασθε, καὶ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε. *Aristoph. Lys.* 1181.
'Ανακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) schema quoddam rhetoricum.
'Ανακοιρανέω, ῶ, dominor, rego; (2) obeo.
'Ανακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adstringo et contineo. Hinc
'Ανακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid constringitur.
'Ανακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quae fit glutine. Ab eod.
'Ανακολουθία, ας, ἡ, consequentiae defectus, quum sequentia prioribus non respondent. Et
'Ανακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non sequitur, quod superioribus respondeat.
'Ανακόλουθος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsequens, non respondens praecedentibus; (2) non consentaneus, ineptus. Ex α priv. et ἀκόλουθος.
'Ανακολούθως, neglectâ consecutione legitimâ; (2) parum convenienter.
'Ανακολπάζω, succingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Aristoph.* nam κολπάζω non reperitur.
'Ανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, supernato; (2) emergens adfero.
'Ανακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloresco.
'Ανακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; v. gr. spiritus è suffocatione, vel pristinae valetudinis è morbo gravi; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno sepulchro in aliud. Ab
'Ανακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retrò trajicio. 'Ανεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt. *Plut.* Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν. *Xen.*
'Ανακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
'Ανάκοος, *Dor.* pro ἀνήκοος.
'Ανακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercussio, reciprocatio. Ab
'Ανακόπτω, fut. ψω, retundo, inhibeo, impedio; (2) arceo, propulso; (3) elido. 'Ανακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σέ τις ὁρμῆς, τὰς ὀφθαλμούς. Οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς. *Luc.* Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι. *Gal.* 5, 7.
'Ανάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, sub auditum cadens. Ex ἀνὰ, et ἀκουστός.
'Ανακουφίζω, f. ίσω, sublevo. 'Ες βραχὺ ἀνεκουφίσθησαν. *Aret.* Hinc
'Ανακούφισις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.
'Ανακούφισμα, ατος, τὸ, idem.
'Ανακούω, inaudio, ausculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; *Soph. Elec.* 81.
'Ανακραγγαίνω, succlamo. *Hes.* Ab ἀνακράζω. *Voss.* habet ἀναγαργαρεύω. *Ph.* ἀναγαγγανεύω.
'Ανακραδαίνω, vibro, quatio, quasso.
'Ανακραδάω, ῶ, idem.
'Ανακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, pro loquor. 'Ανέκραξε φωνῇ μεγάλῃ. *Luc.* 4.

'Ανακραθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. pass. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permisceo.*
'Ανάκρασις, εως, ἡ, permistio, commistio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immisceo.*
'Ανακρέκομαι, sono, loquor. Ex ἀνὰ, et κρέκω, *pectine pulso.*
'Ανακρέμαμαι, suspensus sum, pendeo ex alto.
'Ανακρέμασαν, *suspenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.
'Ανακρεμάω, ῶ, vel
'Ανακρεμάννυμι, vel
'Ανακρεμαννύω, vel
'Ανακρέμημι, suspendo in altum; (2) spe suspendo. 'Ανακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν. *Herodot.* 'Ανακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. *Aeschin.* Ex ἀνὰ, et κρεμάω.
'Ανακρίνω, f. ινῶ, quaestionem habeo, scrutor; (2) dijudico; (3) examino, aestimo. 'Ανακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς. *Isocr.* 'Ανακρίνεται ὑπὸ πάντων. 1 *Cor.* 14, 24. Hinc
'Ανάκρισις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquisitio, maximè quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) disceptatio, judicium.
'Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
'Ανακροταλίζω, plaudo, ut seq.
'Ανακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plausum, plausu comprobo; (2) celebro.
'Ανάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
'Ανακρούω, fut. ούσω, navem reprimo, coërceo; (2) ἀνακρούεσθαι, canendi initium facio; (3) retrò remigare, inhibere remis. 'Ανακρούεσθαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος, τὸ στόμα τοῦ ἵππου· τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.
'Ανακρωτηρίαστος, ἡ, ὸν, integer, illaesus. Ab α priv. et ἀκρωτηριάζω.
'Ανακτα, *regem*, acc. sing. ab ἄναξ, *rex*.
'Ανακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. 'Ανακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τοῦ κώματος, ἀνεκτήσατο τοὺς πολίτας.
'Ανακτέον, reducendum, subvehendum, ab ἀνάγω.
'Ανακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc
'Ανάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) recreatio; (3) conciliatio gratiae.
'Ανακτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens.
'Ανακτίζω, f. ίσω, renovo, reaedifico, rursum creo, reformo.
'Ανάκτισις, ἡ, instauratio.
'Ανακτίτης, ὁ, gemma, quae alias γαλακτίτης.
'Ανακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.
'Ανακτόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, seu ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.
'Ανάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioscurorum. Ab eod.
'Ανακτοτηλέσαι et ἀνακτοτέλεται, Sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum.
'Ανάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.
'Ανακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, et κύω.
'Ανακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo, commisceo. 'Ανακυκᾶν τὰ φάρμακα. *Aristoph. Plut.* 302.
'Ανακύκλησις, εως, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
'Ανακυκλισμὸς, ου, ὁ, idem.
'Ανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
'Ανακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio; circulatio; (2) conversio in orbem. A praec.
'Ανακυλισμὸς, ου, ὁ, revolutio, conversio. Ab
'Ανακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) sursum volvo.
'Ανακυμβαλίζω, cum sonitu everto.
'Ανακυπόω, everto. Et
'Ανακυπτόω, ῶ, f. ώσω, subverto, in dorsum reclino et resupino. *Hes.* Ab
'Ανακύπτω, f. ψω, oculos et caput erigo, ut aves bibentes solent; (2) exsisto, emergo; propriè et tropicè ut è malis, curis, &c. (3) orior; (4) spe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. *Luc.* 13, 11.

'Ανακυρίωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ, et κυρόω: leg. igitur ἀνακύρωσις.
'Ανάκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, repandus. *Gl. V.*
'Ανακύψατε, *suspicite*, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ἀνακύπτω, *suspicio.*
'Ανακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.
'Ανάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevissimus. Ex ἀνὰ, et κῶλον, *membrum.*
'Ανακωλύω, f. ύσω, arceo.
'Ανακωμῳδέω, ῶ, comicè decanto vel dico; (2) comicè irrideo.
'Ανακῶς, *adv.* sedulò, ab α priv. et ἀκῶς, antiquò, quod est ab eodem vocabulo, unde ἀκήν, unde colligitur fuisse in usu ἀκὸς, ἡ, ὸν, *sedatus, tranquillus*; (2) regiè, regum more. *Ern.*
'Ανακωφάω, ῶ, f. ήσω, surdum reddo.
'Ανακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
'Ανακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.
'Ανακωχέω, idem. *Hes.* Ab
'Ανακωχὴ, ῆς, ἡ, est, cum naves in salo tenentur in ancoris, ne è vento illidantur scopulis; recessio navium à litore versùs altum in tempestate; (2) induciae; sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχὴ, potiùs. Ab ἀνέχω, vel ἀνοκέχω. *Ern.*
'Αναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.
'Αναλάζομαι, fut. άσομαι, rursum capio.
'Αναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, instauro; (3) repetò, itero, revoco; (4) assumo; (5) excipio, sc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. 'Αναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τύπον τινί· εἰς μνήμην, εἰς τὴν διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου· τινὰ ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν, τινὰ ἑστιάσεσι καὶ θεαῖς κίνδυνον, suscipere; τὸν ἵππον, sistere; αἰτίαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, resumere. Τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι. *Soph. Philoct.* 5, 123. refarcire.
'Αναλαλάζω, ululo, exclamo, tripudio.
'Ανάλαμπω, futur. ψω, resplendeo, reluceo; (2) illustro.
'Αναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers, durus, stupidus. Ex α priv. et ἄλγος. Hinc
'Αναλγησία, ας, ἡ, indolentia:
'Ανάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore aut misericordiâ tangitur.
'Αναλγήτως, *adv.* inhumaniter; (2) absque doloris sensu, absque molestiâ.
'Αναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intens. et ἀλδέω, *augeo.*
'Αναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.
'Αναλδήσκω, succresco, augeor. Ab ἀναλδής.
'Αναλεαίνω, contero.
'Αναλεγομένων, gen. pl. part. praes. pass. verbi
'Αναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego. *Gl. V.* 'Αναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Phil.* 'Αναλέγεσθαι τοὺς βίβλους τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βεβασιλευκότων, supputare.
'Ανάλειπτος, ἡ, ὸν, non unctus.
'Αναλειφὴ, cum quis non ungitur. Ex α priv. et ἀλείφω.
'Αναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.
'Ανάλεκτα, ων, τὰ, reliquiae ciborum. Ab
'Ανάλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo.*
'Αναλήθης, ες, falsus.
'Αναλήθως, falsò.
'Ανάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito est, ut horti pensiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
'Αναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, hamula. *Jos.* vulgo ἀναλημπτὴρ, malè. *Steph.* Item *medicamentum* ad sanandum proficiens. Epith. remedii. *Ern.*
'Αναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius; (2) refocillandi, recreandi vim habens.
'Αναληπτικῶς, *adv.* aptè ad refocillandum corpus.
'Ανάληψις, εως, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio;

ceptio; (2) virium refectio; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθής, έος, ὁ ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α priv. et ἀλθέω, *sano*.

Ἀναλίγκιος, ου, ὁ ἡ, dissimilis. Ex α priv. et ἀλίγκιος, *similis*.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀνάλιπος, *discalceatus*. *Dor.* pro ἀνήλιπος.

Ἀναλίσκοισα, *Dor.* pro ἀναλίσκουσα, ab

Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, p. ἀνελωκα, absumo, insumo, impendo; (2) mercedem do, impensas suppedito; (3) consumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγους ἐπί τινι· τὰ χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος. *Isoc.* Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκει. *Xen.* *Pæd.* I. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; *Soph.* *Aj.* 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. *Gal.* 5, 15. Ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio*.

Ἀναλκεία, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. et ἀλκὴ, *robur*.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνάλκιδας, *impotentes*, acc. pl. ab ὁ ἀλκίς.

Ἀναλκίη, *ignavia*, *Ion.* pro ἀναλκία.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ, impotens, carens animo impatiente et ultionis studioso. Ex iisd.

Ἀνάλλακτος, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλληγόρητος, η, ον, propriè, et sine allegoriâ dictus.

Ἀναλλέξας, *qui collegit*, aor. I. part. act. *Poët.* pro ἀναλέξας à verbo ἀναλέγω, *colligo*.

Ἀναλογοῦσα, *quæ similis est*, part. præs. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, ab ἀναλογέω.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ ἡ, immutabilis; (2) qui ægrè mutatur. Ex α priv. et ἀλλοιωτὸς.

Ἀνάλλομαι, assilio, insilio.

Ἄναλμος, ου, ὁ ἡ, salsuginis expers. Ex ἅλμη.

Ἀναλογάδην, *adv.* secundum proportionem. Ex ἀνάλογος.

Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus in quo reponuntur libri, sc. rationum. Ab eod.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum. Ab eod.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. Ἀναλογίζεσθαι τοὺς χρόνους, τοὺς τόκους. Ἀναλογίσασθε γὰρ, &c. *Heb.* 12, 3.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis. Ab eod.

Ἀναλόγισμα, ατος, τὸ, idem quod

Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratiocinatio, subductio; (2) cogitatio.

Ἀναλογιστικῶς, probabiliter, per conjecturam.

Ἀνάλογος, ου, ὁ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ et λόγος, *ratio*.

Ἀναλόγως, *adv.* convenienter, congruè.

Ἄναλος, ου, ὁ ἡ, insulsus, non salitus. Ex α priv. et ἅλς, *sal*.

Ἄναλτος, ου, ὁ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) non augescens; (3) non salitus. Ex α priv. et ἄλω, *alo*; vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *sal*.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, à verbo ἀναλύω.

Ἀναλύζω, ingemisco, singultio.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio; (2) abrogatio, remissio; (3) migratio, discessus, abitus, præsenti è vitâ; (4) explicatio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, qu. resolutorius, totum in suas partes, elementa, &c. resolvens; vel modum resolvendi demonstrans.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *In med.* redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, resolvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, discedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; ἐκεῖθεν, reverti. Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων. *Luc.* 12, 36.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ ἡ, qui ne alphabeturam quidem callet, planè illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, et βῆτα.

Ἀνάλωκα, I. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, à verbo ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa. Ab

Ἀναλῶσαι, *consumpsisse*, a. I. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumptio, et

Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, consumptor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, absumens, vim consumendi habens. Ab

Ἀνάλωτος, ου, ὁ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἁλωτὸς, *expugnabilis*.

Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco, mitesco, defævio, *Hom. Odyss.* 9, 460.

Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu sursum deorsum feror, furo. *Il.* 20, 490.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, subigo.

Ἀναμανθάνω, fut. θήσομαι, de integro disco; (2) disco, attendo; (3) dedisco, meliùs disco.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. et ἅμαξα.

Ἀναμαρμαίρω, splendesco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α priv. et ἁμαρτάνω.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ἡ, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ex iisd.

Ἀναμαρτήτως, *adv.* sine peccato, justè et rectè.

Ἀναμαρτοεπὴς, έος, ὁ ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit, *Suicer.*

Ἀναμαρυκάομαι, (al. αναμη) idem quod

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum, iterumque cogito, exploro.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, subigo farinam; (2) abstergo; (3) luo, de pœnâ, et *in med.* (4) exprimo, imitor; (5) tollo colores penicillo, et in tabulam transfero. *Ern.* Ἀναμάσσειν τι ἑαυτοῦ κεφαλῇ in periculum se inferre. Ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ ἀναμάττετο, mortario rotundo subigebat. *Aristoph.* *Nub.* v. 676.

Ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, pervestigo.

Ἀναμασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, et μασχάλη, *axilla*.

Ἀνάματος, ου, ὁ ἡ, aquis carens. Ex α priv. et νᾶμα, *fluentum*.

Ἀναμαχέσθαι, præs. infin. med. verbi

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rursum seu denuò pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθορὰν, compensat. *Aristot.*

Ἀνάμβατος, ου, ὁ ἡ, qui conscendi non potest. Ex α priv. et ἀνβατὸς, pro ἀναβατὸς, *scansilis*.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. et ἀμέλγω.

Ἀναμελκτος, ον, idem.

Ἀναμέλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.

Ἀναμεμιγμένως, *adv.* mixtim, promiscuè.

Ἀναμεμίχαται, *permixti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, à verbo ἀναμίγνυμι, *permisceo*.

Ἀναμένω, f. ενῶ, exspecto; (2) permaneo, constans maneo; (3) maneo aliquem, vel aliquid. Ἀναμένειν τὴν ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι κινδύνους ἑτέρους ἀναμενοῦσι. Ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, I *Thess.* I, 10.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.

Ἀνάμεστος, ὁ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη. *Aristoph.* *Ran.* 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) denuò metior, remetior; (3) iter eundo remetior; (4) narro, commemoro, *in med.* ferè eadem notat: item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πράξεις· ἀναμετρεῖσθαι τοὺς κινδύνους·

Τί ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.

Ἀναμηρυκάομαι, f. ήσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα. *Luc.*

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia, fuso circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, f. ήσομαι, rursum machinor; rursus molior; irritum conatum novâ calliditate vel arte reparo.

Ἀναμίγδην, *adv.* mixtim, promiscuè. Ab

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμιγνῦναι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ου, ὁ ἡ, non controversus; (2) non contentiosus. Ex α priv. et ἅμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινὰ τινος, τῆς παιδείας. Ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου, I *Cor.* 4, 17. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας. *Heb.* 10, 32. Ex ἀνὰ, et μνάομαι, *recordor*.

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ, et μένω, *maneo*.

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parvâ sc. et querulâ voce.

Ἀναμὶξ, *adv.* promiscuè, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, et ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ου, ὁ ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. et ἅμμα.

Ἀναμμένος, *amictus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, à verbo ἀνάπτομαι, *induo*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεὶς, τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις, περί τινος.

Ἀναμνάω, suggero, admoneo, in mentem revoco.

Ἀναμνησθῶμεν, *recordemur*, sive *recordati simus*, I. pl. a. I. conjunct. pass. verbi ἀναμιμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor*. Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio; differt ab ὑπόμνησις, vide Ammonium; (2) commonefactio.

Ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὸν, qui reminiscentiâ valet; (2) facilè reminiscens. Ab eod.

Ἀναμολύνω, fœdo, inquino, ut simplex.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo*.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, rejicio. *Ern.*

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, æstuo. Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη. *Odyss.* 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior; (2) tollo, submoveo. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας. *Eur. Med.*

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, seu certum vestitum; non togatus, seu lænatus. Ex α priv. et ἀμπεχόνη.

Ἀναμπλάκητος, ου, ὁ ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ, et πλακία, *error*.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. et ἄμπυξ.

Ἀναμυρίζω f. ίσω, iterum mungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, οῦ, ὁ, unctio repetita.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo; (2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, dispicio; (2) visum recipio. Ex ἀνὰ, et μύω, *conniveo*.

Ἀναμφήριστος, ου, ὁ ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. et ἀμφήριστος.

Ἀναμφηρίστως, sine dubio vel controversiâ.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ ἡ, minimè dubius, non ambiguus. Ex α priv. et ἀμφίβολος.

Ἀναμφιβόλως, sine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ου, ὁ ἡ, minimè dubius. Ex α priv. et ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *adv.* proculdubiò; (2) omnium consensu.

Ἀναμφίεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non indutus, nudus. *Suicer.* Ex α priv. et ἀμφιέννυμι, *induo.*
Ἀναμφιέστως, *adv.* nudè, fine vestibus. *Suicer.*
Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. et ἀμφίλεκτος, *in controversia positus.*
Ἀναμφιλέκτως, *adv.* fine controversiâ.
Ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dubius, certus, non controversus. Ex α priv. et ἀμφίλογος.
Ἀμφιλόγως, fine controversiâ.
Ἀναμφισβητήσιμος, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non controversus. Ex ἀνὰ, et ἀμφισβητέω, *controversor.*
Ἀναμφισβητήτως, *adv.* fine controversiâ, haud dubiè.
Ἀναμωκάομαι, irrideo.
Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius, minimè coactus. Ex α priv. et ἀνάγκαστος.
Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia, improbitas, levitas degeneris et imbellis animi.
Ἀνανδριεῖς, οἱ, eunuchi, ap. *Hipp.*
Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) ἡ innupta. Ex α priv. et ἀνήρ. Hinc
Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.
Ἀνάνδρως, *adv.* non viriliter, ignavè.
Ἀνάνδρωτος, ου, ἡ, viduata, marito orbata.
Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro; ἀνανεάζομαι muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ. *Aristoph. Ran.* 602.
Ἀνανέμω, recenfeo; (2) distribuo. Ἀνανεμέετο τῆς μητρὸς τὰς μητέρας, *Herodot.* quæ lectio suspecta est.
Ἀνανεῦσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνανέεσθαι. Ab
Ἀνανεόω, ῶ, ώσω, renovo, instauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μαχήν. Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν. *Ephes.* 4, 23.
Ἀνάνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. et ἄνετος.
Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.
Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa; (2) elevatio capitis et oculorum; (3) requies à malis, ac liberatio.
Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto; (2) suspicio, oculos et caput attollo; (3) emergo; (4) respiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὀφρύσιν εὖον ἔκαστος. *Od.* 9, 468.
Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀνανεόω, *renovo.*
Ἀνανεωτικός, ἡ, ὸν, epith. sacrificii ap. *Jos.* quod fit ad instaurandam memoriam et gratiam beneficiorum superiorum. *Ern.*
Ἀνανηπιεύομαι, repuerasco.
Ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate; (2) resipisco; (3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me è malo; item (4) desino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος. 2 *Tim.* 2, 26.
Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, enato, emergo; (2) recreor è calamitate.
Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco. Ab
Ἀνανθής, έος, ὁ καὶ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex α priv. et ἄνθος, *flos.*
Ἀνάνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mœrore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) superbus. (*Dor.* pro ἀνήνιος.) Ex α priv. et ἀνία, *mœror.* Hinc
Ἀνανίως, *adv.* fine dolore et molestiâ.
Ἀνανομή, ῆς, ἡ, distributio; (2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, *distribuo.*
Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido.
Ἄναντα, acclivia; *adv.* sursum, in arduum, adversè.
Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. et ἀνταγωνίζομαι, *depugno.*
Ἀναντα πόδοτον, ου, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. et ἀνταποδίδωμι, *reddo.*
Ἀναντής, έος, ὁ καὶ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens; (2) difficilis. Ex α priv. et ἀντάω.
Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α priv. et ἀντιβλέπω, *contra adspicio.*
Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α priv. et ἀντίλεκτος.
Ἀναντιλέκτως, *adv.* citra controversiam.
Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. et ἀντίῤῥητος.
Ἀναντιῤῥήτως, *adv.* citra controversiam.
Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nihil respondetur, aut carens alternatione cantûs; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. et ἀντιφωνέω, *respondeo.*
Ἀνάνυτα, *inutiliter, Dor.* pro ἀνήνυτα.
ἈΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex ἡ regina; ab, ἄκος, quod medelam significat, testibus *Plutarcho* et *Eustathio*; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune. *Eurip. Iphig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex. *Id. Cycl.* 86.
Ἄναξα, *regnavi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, à verbo ἀνάσσω, *regno.*
Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino; (2) iterum discerpo, lacero. Ἀναξαίνεσθαι, recrudescere, de dissidio. *Polyb.*
Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco. Hinc
Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, exsiccatio.
Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera è terrâ submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *submitto*, et δῶρον, vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω. *Ern.*
Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior; (2) indignitate rei commoveor, irascor, &c. Ex ἀνάξιος, et πάσχω.
Ἀναξιοπάθω, idem et ex iisdem.
Ἀναξιοπαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g.
Ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut injuriarum indignitatem queritur. *Ern.*
Ἀνάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. et ἄξιος.
Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, in citharâ regnans. Epith. hymni *Pind.* Ex ἀνάσσω, et φόρμιγξ.
Ἀναξίως, *adv.* indignè, immeritò.
Ἀνάξυρις, ίδος, ἡ, subligaculum; *in plur.* ἀναξυρίδες, tibialia, braccæ. Ex ἀνὰ, et σύρω.
Ἀναξύω, f. ύσω, rado.
Ἀναπαιδεύω, rursus instituo.
Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam et secundam syllabam breves, tertiam longam habens; (2) versus anapæsticus. Ab ἀναπαίω, *repercutio.*
Ἀναπαιστρίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum. Ab
Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.
Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, instauro.
Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, et ἀπαλείφω, *deleo, deungo.*
Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ, et πάλη, *lucta.*
Ἀνάπαλιν, *adv.* è contrario, in vice.
Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.
Ἀναπάλλομαι, exsilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι. *Il.* 23, 692. *Poët.* pro ἀνεφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio.*
Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro; (2) percutio, τὰ κῶλα τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνὰ,——— *Aristoph. Ran.* 1486. Hinc
Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.
Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ, et Πάριος, *Parius.*
Ἀναπάρτιστος, ὸν, imperfectus, mancus.
Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, ασης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ et πᾶς.
Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo; (2) affero, addo alicui rei; item edo, *in med.*
Ἀναπατάσσομαι, idem quod ἀνακρέομαι.
Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.
Ἀναπαύδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. et ἀπαυδάω, *defatigor.*
Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies; (2) cessatio; (3) diversorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. *rhetores*; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.
Ἀνάπαυλις, idem et ab eod.
Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio à labore. Ab eod.
Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castrametanda. Ab eod.
Ἀναπαυτήριον, idem et ab eod.
Ἀναπαύω, f. αύσω, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso à re aliquâ; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo è vitâ. Ἀναπαύειν σεαυτὸν, τὸ στράτευμα, τοὺς ἱππέας τοῦ βαδίζειν· ἀναπαύεσθαι τῶν πόνων, ἐκ καμάτου· τοῦ βίου, mori. Ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. *Philem.* 20. Ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. 2 *Cor.* 7, 13.
Ἀναπείθω, f. είσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς. *Aristoph. Θεσμ.* 458. Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν. *Act.* 18, 13.
Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum; (5) recensio copiarum.
Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento; (2) tento, experior.
Ἀναπείρω, f. ερῶ, transadigo, transfigo.
Ἀνάπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, et præsertim quo naves religantur ad littus; (2) fiducia aggrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.
Ἀναπειστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.
Ἀνάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.
Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino; Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν. *Luc.* Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ. *Lycurg.* 9.
Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσοδίαν. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν ἱερόν. *Aristoph. Θεσμ.* 1054.
Ἀναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*
Ἀναπεπταμένος, part. perf. pass. *per Sync.* pro ἀναπεπετασμένος. Ab ἀναπετάζω.
Ἀναπέπτω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.
Ἀναπεπτωκώς, *qui discubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπτόω.
Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω.
Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. infin. act.
Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.
Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκὰ, τὰς θύρας, τὸ συνιζηκὸς τῶν πόρων. Ἦν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα. *Luc.* Ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας. *Odyss.* 10, 506. Ex ἀνὰ, et πετάω, *pando.*
Ἀναπεταννύω, idem et ex iisd.
Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem et ex iisd.
Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.
Ἀναπέπτω, recoquo.
Ἀναπέφηνα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*
Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis et scaturiginis.
Ἀναπήγνυμι, fut. ήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σκολόπεσσι. *Il.* 18, 177.
Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν ἵππον, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὴν κατῆλιφ' εὐθὺς ἀναπηδήσαμεν. *Aristoph. Ran.* 575. Hinc
Ἀναπήδησις, ἡ, exsultatio, procursio.
Ἀναπηνίζω, f. ίσω, suso circumacto recolligo.
Ἀναπηρία, ας, ἡ, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, seu vitiatio. Ab
Ἀνάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Hinc

Ἀνάπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo è ſcaturigine.

Ἀναπιέζω, f. σω, iterum vel ſurſum retrò ve premo. Ἀναπιέζει φλεγμονάς. *Aret.*

Ἀναπιμπλάναι, præſ. inf. act. verbi

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλήσειν τινὰ φόβου, φιλίαν ἀπιςίας.

Ἀναπίνω, abſorbeo, reſorbeo. *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad menſam; (3) ſupinus ſum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remiſſus ſum; (6) pœnitentiâ ducor, ſententiam muto. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρά τινα. Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιςον ἀναπίπτουσι. *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον. *Luc.* 14, 10.

Ἀναπιςεύω, f. εύσω, confido, ſpero, bono animo eſſe incipio.

Ἀναπιτναμεν, præſ. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *ſupinus jacio.*

Ἀναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, et πιτάω, *pando.*

Ἀναπλάκητος, ον, *Poët.* pro ἀναμπλάκητος. *Soph.*

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo.*

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio ſeu formatio de integro, ut reſtitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum eſt; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ, qu. dic. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, ſeu ipſa fingendi actio; (3) fictio rerum, quæ non ſunt, aut eſſe poſſunt. Ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuò fingo, reformo; (2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκους.

Ἀναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι. Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ἡ, plenus, refertus.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, è portu ſolvo; (2) navigo; (3) ἀναπλεῖσθαι dicuntur, v. gr. flumina, in quibus naves commeant. Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον. *Il.* 11, 22.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τινος· κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλοντο. *Il.* 8, 35.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑςέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν, 1 *Cor.* 16, 17. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία. *Matt.* 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, explementum.

Ἀναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω. Unde

Ἀναπληςικὸς, ἡ, ὸν, expletivus.

Ἀνάπλοος, *contr.* *uſitatius*, ἀνάπλους, ου, ὁ, evectio è portu; (2) remigatio navalis.

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo. Hinc

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio.

Ἀναπλώειν, *ſolvere portu*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, à verbo ἀναπλώω.

Ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

Ἀναπνέειν, præſ. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπνευςικὸς, ἡ, ὸν, vi reſpirandi præditus, reſpirationi ſerviens. Ab eod.

Ἀνάπνευςος, ου, ὁ ἡ, qui reſpirare non poteſt; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. et ἄπνευςος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, reſpiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) deſidero, adſpiro ad aliquid. Ἀνέπνευσε τῆς νόσου. *Soph. Aj.* 274. Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν. *Il.* 11, 799. Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, non rejiciendus, non contemnendus, qui amitti vel rejici non poteſt. Ex α priv. et ἀποβάλλω.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ ϰ ἡ, à publicano non recenſus nec ſcriptus. Ex α priv. et ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ ϰ ἡ, improbabilis, qui demonſtrari aut probari nequit. Ex α priv. et ἀπόδεικτος.

Ἀναποδείκτως, *adv.* ſine probatione vel demonſtratione.

Ἀναπόδεκτος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. et ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem, revolvoque animo. Ἀναποδίζειν εἰς τὰ ὀπίσω, τὰ γραμματέα. Hinc

Ἀναπόδισις, εως, ἡ, remeatio, retroceſſio in pedem.

Ἀναποδισμὸς, ου, ὁ, diligens inquiſitio; (2) regreſſus, retrogradus motus; (3) reſolutio.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non redditus; (2) non reddendus, gratuitus; (3) cui deeſt pars altera neceſſaria ſuperiori reſpondens. *Ern.* Ex α priv. et ἀποδίδωμι.

Ἀναπόδραςος, ου, ὁ ϰ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. et ἀποδράω, *effugio.*

Ἀναποικίλλω, variego, orno.

Ἀνάποινος, ου, ὁ ϰ ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α priv. et ἄποινον.

Ἀναποίνως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui non reſpondetur, ſeu cui non reſponſum eſt, qui non reſpondet. Ex α priv. et ἀποκρίνω.

Ἀναπόλαυςος, ου, ὁ ϰ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex α priv. et ἀπολαύω, *fruor.*

Ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, inſtauro rem abolitam memoriâ hominum in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δὶς ταῦτα βούλει ϰ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; repetere. *Soph. Phil.* 1267.

Ἀναπόλησις, εος, ἡ, ipſa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, inſtauro.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ ϰ ἡ, inexcuſabilis; (2) non defenſus. Ex α priv. et ἀπολογέομαι, *excuſo.*

Ἀναπόλυτος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, non abſolutus; (2) indiſſolubilis; (3) non dimiſſus. Ex α priv. et ἀπολύω, *ſolvo.*

Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, ſurſum miſſio; (2) effoſſio, recogitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ, et πέμπω, *mitto.*

Ἀναπόμπιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui remittitur, aut remitti poteſt.

Ἀναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit, ducit ad ſuperos.

Ἀναπόνιπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, illotus. Ex α priv. et ἀπονίπτω, *abluo.*

Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεςος, inextinctus, ſemper lucens vel ardens. Ex α, et ἀποσβέννυμι.

Ἀναπόςατος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui non deſcivit à fide, vel deſciſcere nequit. Ex α priv. et ἀφίςημι, *deficio.*

Ἀναπόταμαι, avolo.

Ἀναποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. et ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, qu. dic. revenditio, iterata venditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui ſibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, repoſco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποσχέσεις τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι. *Thuc.*

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto; (2) alteram legationem obeo.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. *Il.* 9, 433. (3) de vento vela implente. *Ern.*

Ἀναπταιςος, ου, ὁ ϰ ἡ, inoffenſus, qui non offendit. Ex α priv. et ἀπταιςος.

Ἀναπτᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀναπταμαι.

Ἀναπτερῶν, *animum addere*, præſ. inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν. Ab

Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis ſeu alis inſtruo; (2) excito, inſtigo, animum addo, in ſpem præſertim levem et temerariam erigo. Ἀναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα! *Ariſtoph. Lyſ.* 672. Ex ἀνὰ, et πτερὸν, *ala.*

Ἀνάπτημι, ſurſum volo.

Ἀνάπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπτοέομαι, οῦμαι, conſternor, paveſio, perterreor; ἀνεπτόημαι, ſpe erigor et animo, perf. paſſ.

Ἀναπτομένοιο, *Ion.* pro ἀναπτομένου. Ab ἀνάπτω.

Ἄναπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, intactus; (2) ſuſpenſus et nexus per fibulam. Epith. veſtis. Ex α priv. et ἅπτομαι, *tango.*

Ἀναπτύξας, a. 1. part. act. verbi ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expanſio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, ut veſtem, telam; (2) aperio, ut librum; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον. *Luc.* 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς. *Soph. El.* 641. Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expoſitio.

Ἀνάπτυχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui aperiri poteſt; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exſpuo, exſpuendo ejicio. *Gl. V.* ſputo; (2) deſpuo, conſpuo; (3) contemno.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, ſuſpendo ad; (2) circumpono, appono; ἀνάπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. paſſ. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* ſuſcito, ſtimulo, impello. Ἀνάπτειν ὕλην, πυράν. Ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις. *Eur. Ph.* 346. Νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, *Id. Med.* 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ πῦρ). *Luc.* 12, 49.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio; (2) reſupinatio; (3) animi remiſſio, conſiliorum vel cœptorum mutatio, ſpei converſio. *Ern.* Ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθάομαι, interrogo, percunctor. Hinc

Ἀνάπυςος, ὁ ϰ ἡ, pervulgatus, paſſim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρόω, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rurſus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, diſceſſus et reciprocatio maris; quaſi ἀνάποσις, quia reſorbetur. Reperitur et ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναρραίζω, f. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor.

Ἀναραιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, à verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναράομαι, ῶμαι, diras revoco, reſecro, votum factum revoco. Ex ἀνὰ, et ἀράομαι, *precor.*

Ἀνάρβυλος, ον, diſcalceatus.

Ἀνάργυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, argento carens, pecuniâ deſtitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis ſanans. Ex α priv. et ἄργυρος.

Ἀνάρδευτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non irrigatus, ſiccus. Ex α priv. et ἀρδεύω, irrigo.

Ἄναρθρος, ου, ὁ ϰ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. et ἄρθρον, *articulus.*

Ἀναριθμέω

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinũmero. *Gl. V.* ἀναριθμεῖ, renumerat.
Ἀναρίθμητος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, innumerabilis; (2) immenſus; (3) imperitus numerorum, *Eur. Hel.* 1695. Ab α priv. et
Ἀνάριθμος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero eſt, vilis.
Ἀναριςάω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηριςηκὼς, impranſus, p. paſſ. part. Ab ἀνάριςος.
Ἀναρίςησις, εως, ἡ, abſtinentia à prandio.
Ἀναριςία, ας, ἡ, idem.
Ἀναρίςητος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, impranſus.
Ἀνάριςος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, impranſus, non pranſus; (2) prandio carens. Ex α priv. et ἄριςον.
ἈΝΑΡΙΤΗΣ, ϑ, ὁ, piſcis è concharum genere.
Ἀναριτοτρέφος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, nutriens vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, et τρέφω.
Ἄναρκτος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, nullius imperio ſubjectus; (2) ei non parens, in cujus autoritate eſt; (3) non ortus, principio carens. Ex α priv. et ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio.
Ἀναρμόδιος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, non idoneus, inconveniens et incongruens. Ex α priv.
Ἀναρμοδίως, non convenienter.
Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, *Dion.*
Ἀναρμοςέω, ῶ, non congruo, non quadro.
Ἀναρμοςία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab
Ἀνάρμοςος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, haud incongruens, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompoſitus, ineptus. *Ph.* ἀνάρμοςον, abſonum, abſurdum. Ex α priv. et ἁρμοςὸς, *aptus.*
Ἀναρμόςως, *adv.* incongruè, inconvenienter, ineptè.
Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμοςέω.
Ἀναρπάγδην, cum impetu, vi, revulſione. Ab
Ἀναρπάζω, f. άσω, ſurſum rapio, abripio; (2) ſubito è medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) ſede ſuâ revello, v. ἀνάρπαςος, 3. (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμένος εἰς θεὸς πρὸ ὥρας, marte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, *Odyſſ.* 23, 316.
Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.
Ἀναρπάξανδρος, ὁ ϰ ἡ, homines devorans.
Ἀνάρπαςος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, abreptus, ſurſum raptus; (2) repentè raptus; (3) è ſedibus ſuis emotus, et aliò migrare coactus; (4) oppreſſus. *Gl. V.* abreptitius.
Ἀναῤῥαγήσεσθαι, f. 2. inf. paſſ. v. ἀναῤῥήγνυμι.
Ἀναῤῥαιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνῃρηκὼς, à verbo ἀναιρέω, *tollo.*
Ἀναῤῥάπτω, f. ψω, refarcio, reconcinno; (2) conſuo, conſarcino.
Ἀναῤῥαψῳδέω, rhapſodi more decanto.
Ἀναῤῥέω, refluo, ſurſum fluo.
Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, effringo, diſturbo; ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor; (2) erumpo; (3) confero ſc. pugnam; ἀνεῤῥάγη, erupit, a. 2. ἀνεῤῥωγὼς, paſſus, patens, *Gl. V.* Τεῖχος ἀναῤῥήξας, *Il.* 7, 461.
Ἀναῤῥηγνύω, idem et ex iiſdem.
Ἀναῤῥήκτως, *adv.* ſine diſruptione, ita ut effringi, perrumpi nequeat; pro ſimplici ἀῤῥήκτως, vel ἀναῤῥήκτως, *Ern.* Συνωμόσαμεν, ὅπως ἀναῤῥήκτως ἔχῃ, rata ſint, *Ariſtoph. Lyſ.* 182.
Ἀνάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *dico.*
Ἀναῤῥήξειν, f. 1. inf. act. v. ἀναῤῥήσσω.
Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio. Ex ἀνὰ, et ῥήγνυμι, *rumpo.*
Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *dico.*
Ἀναῤῥήττω, et ἀναρήσσω, idem quod ἀναῤῥήγνυμι.
Ἀνάῤῥινον, ϑ, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, et ῥὶν, *naſus.*
Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu reſuſcito; (2) accendo, ſuſcito, exſuſcito. Ἀναῤῥιπίζειν πόλεμον, *Chryſ.*
Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum, ſeu in altum jacio, ſublime jaculor; (2) temerè et præcipitanter adeo periculum, in aleam do; (3) adeo, ſuſcipio; (4) pœnitet me, muto conſilium. Ἀναῤῥιπτεῖν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. Ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ, remis percutere, *Odyſſ.* 7, 328. Ex
Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, id. *Gl. V.* ſubacto, jacto.
Ἀναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, manibus et pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ, et ἀῤῥ. vel potiùs ab antiquo ῥίγω, unde Lat. *rego, erigo, erigo*; et ſimilia. *Ern.*
Ἀναῤῥίχομαι, idem et ex iiſdem.
Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipſa actio ſurſum jaciendi.
Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *fluo.*
Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo, cum magno ſtridore. *Odyſſ.* 12, 104. Hinc
Ἀναῤῥοίβδησις, εως, ἡ, abſorptio.
Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, motus verſus ſuperiores partes. Ab
Ἀνάῤῥοπος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, ſurſum vergens; (2) retrocedens, retro fugiens. Ex ῥέπω.
Ἀνάῤῥϑς, ϑ, refluxus. Ex ἀνὰ, et ῥϑς.
Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo. Ex ἀνὰ, et ῥοφέω, *ſorbeo.*
Ἀναῤῥύσις, εως, ἡ, redemptio; (2) ſacrificium; (3) libertatis recuperatio. Ab
Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, refarcio; (3) macto, ſacrifico.
Ἀναῤῥωγὼς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνεῤῥωγὼς, à verbo ἀναῤῥήγνυμι, *aperio.*
Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥόω, f. ώσω, robur priſtinum reddo; ἀναῤῥώννυται, convaleſcit, *Ph.*
Ἀναῤῥωσθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.
Ἀνάῤῥωσις, ἡ, confirmatio, convaleſcentia.
Ἀνάρσιος, ϑ, ὁ, implacabilis; (2) intolerabilis, improbus, ſceleratus, qu. malè congruens civili civitate, *Ern.* Ex α priv. et ἄρω, *apto.*
Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; ἀναρτῶμαι, ſuſpendor; ſuſpenſus ſum, pendeo; (2) concilio mihi, adſciſco; *Gl. V.* devincio. Ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ· ἑαυτὸν εἴς τινα, præſidium in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τϑ νεύματός τινος, ἑαυτϑ εἰς τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τὸς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, *Xen.* Hinc
Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio; (2) obſtrictio, devinctio.
Ἀνάρτιος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, impar. Ex α priv. et ἄρτιος, *par.*
Ἀναρτύω, adorno, exſtruo, molior.
Ἀναρύκα, arbor eadem quæ φέλλοδρυς.
Ἀναρυςὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab
Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ, et ἀρύτω.
Ἀναρχία, ας, ἡ, ſtatus reip. ubi nullus eſt magiſtratus; (2) ſoluta licentia. Ab ἄναρχος.
Ἀνάρχομαι, denuò ordior.
Ἄναρχος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, principio carens. Ex α priv. et ἀρχὴ, *principium*, ſeu *principatus.*
Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quaſſo, agito; ſuccutio, *Gl. V.*
Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho catenâ; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, et σειρὰ, *catena.*
Ἀνασεισίφαλος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, et φαλλὸς.
Ἀνασεισμὸς, ϑ, ὁ, conquaſſatio, concuſſio. Ab
Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio, ut ſinum veſtis; (2) incito, concito, impello, ut ad defectionem vel res novas; *Ph.* ἀνασείει, ſolicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, *Marc.* 15, 11. Αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα, *Heſ.* 344.
Ἀνασελγαίνομαι, petulanter ago, petulanti injuriâ adficior. Ex ἀνὰ, et ἀσελγέω.
Ἀνασεσυρμένος, perf. part. paſſ. v. ἀνασύρω.
Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo quod deeſt; (2) ad equabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo.
Ἀνασημαίνω, ſignifico.
Ἀνάσιλλος, ϑ, ὁ, et
Ἀνάσιλος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, comam è fronte, verſus verticem capitis, verſam habens: quæ forma comæ et ipſa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.
Ἀνάσιμος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, reſimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ, et σιμὸς.
Ἀνασιμόω, ῶ, reſimo, reſimum facio; (2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares ſurſum attrahuntur, et quaſi repanduntur. *Ern.*
Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, ſarculo, laxo, refodio, effodio; (2) exſuſcito; (3) ſcrutor, ſcrutando eruo, ut ignem cineribus obſitum.
Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitùs; (3) exſcindo, de urbe. Ex ἀνὰ, et σκάπτω.
Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, conſidero.
Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, deſtruo; (2) reædifico, inſtauro, reparo; (3) refuto; (4) vaſa colligo, migro. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, *Act.* 15, 24
Ἀνασκευαςικὸς, ἡ, ὸν, inſtaurandi vim habens; (2) deſtructivus, refutatorius.
Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, inſtauratio, molitio; (2) deſtructio, everſio, refutatio. Ex ἀνὰ, et σκεῦος, *inſtrumentum.*
Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo.
Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. et ἀσκέω, *exerceo.*
Ἀνάσκητος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iiſd.
Ἀνασκήτως, *adv.* ſine exercitio.
Ἀνασκιδναμαι, ſurſum deorſumque diſſipor, huc illuc diſpergor. Ex ἀνὰ, et σκεδάω.
Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem ſeu palum tollor, ſuſpendor.
Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, laſcivio exſiliendo; (2) proſilio; (3) reſilio.
Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, ſuſpendo. Ἀνασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, *Luc.* Ex ἀνὰ, et σκολοπίζω, *cruci adfigo.*
Ἀνασκολόπισις, εως, ἡ, crucifixio. *Ern.*
Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.
Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, conſidero, meditor. Πάντ᾽ ἀνασκόπει καλῶς, *Ariſtoph.* Θεσμ. 673.
Ἀνασμύχω, f. ξω, lento igne abſumo vel corrumpo, ſive idem quod σμύχω.
Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum rejiciendo expello, excutio; (2) terreo, *Polyb.* Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσει με, *Plat.*
Ἀνασπαράσσω, dilacero.
Ἀνάσπασις, ἡ, exſcidium; (2) contractio.
Ἀνασπαςήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.
Ἀνάσπαςος, ϑ, ὁ ϰ ἡ, extractus alicundè; (2) pulſus, ablegatus è loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) è provinciâ ſucceſſore miſſo revocatus. Ab
Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exſcindo; (2) attollo ut ſupercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis everſæ urbis, cum aliò traducuntur; (5) eripio v. gr. è periculo, *Ern.* Ἀνασπάσει αὐτὸν, *Luc.* 14, 5. Τέλος δ᾽ ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι λόγϑς ἀνέσπα, prolixè locutus eſt, *Soph. Aj.* 301.
Ἀνασπογγίζω, ſpongiâ detergo.
Ἄνασσα, ης, ἡ, regina, emphaticè de quavis dearum, *Eur. Andr.* 924. Ab ἄναξ.
Ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήσσητοι.
Ἀνασσείσασα, a. 1. part. act. f. g. *Poët.* pro ἀνασείσασα, à verbo ἀνασείω, *quatio.*
Ἀνασσέμεν, *Ion.* pro ἀνάσσειν.
Ἄνασσον, *regnabam*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.
Ἀνάσσυτος, ου, revulſus, ſurſum vadens, ruens.
Ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero; regno, imperio potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινὶ, ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν, *Il.* 1, 252. Ἀνάσσονται δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur, *Odyſſ.* 4, 177. Ab ἄναξ.
Ἀνάςα, *ſurge*, a. 2. imperat. act. per *Syncopen*, pro ἀνάςαθι, ab ἀνίςημι. Unde

Ἀναςάδὸν,

Ἀναϛαδὸν, *adv.* ſtando deſuper, conſurgendo.

Ἀναϛαλμένος, *ſublatus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀνεϛαλμένος, à verbo ἀναϛέλλω.

Ἀναϛαλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi et cohibendi vim habens. Ab ἀναϛέλλω, *reprimo*.

Ἀναϛὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίϛημι.

Ἀναϛὰς, άδος, ἡ, porticus, ap. *Ap. Rh.*

Ἀναϛάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reſuſcitandi vim habens. Ab

Ἀνάϛασις, εως, ἡ, reſurrectio à ſedili, vel cubili, vel è ſomno; (2) reſurrectio à morte; (3) reſurrectio à lapſu; (4) everſio; (5) expulſio è ſede, evocatio; (6) erectio, exſtructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio; (9) conſurrectio ex inſidiis; (10) ſeditio, *Ern.* Ab ἀνίϛημι, *erigo*.

Ἀναϛατὴρ, ῆρος, ὁ, everſor, vaſtator, qui victis neceſſitatem emigrandi admovet.

Ἀναϛατήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναϛάτης, ὁ, everſor.

Ἀναϛατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀναϛάσιμος.

Ἀναϛατικῶς, ſeditiosè. A præc.

Ἀνάϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, everſus, vaſtatus; (2) ſede expulſus. Ab eod. Hinc

Ἀναϛατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vaſto; (2) ſedibus expello; (3) conturbo, ſeditionem, tumultum excito. Οἱ τὴν οἰκȣμένην ἀναϛατώσαντες. *Act.* 17, 6.

Ἀναϛάτωσις, εως, ἡ, everſio; (2) conturbatio.

Ἀναϛαυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀναϛαυρȣ̃ντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τȣ̃ Θεȣ̃. *Heb.* 6, 6.

Ἀναϛαύρωσις, εως, ἡ, ſuſpendium. *Gl. V.*

Ἀναϛαχύω, ſpicas emitto, et creſco, ſurgo, de ſegete.

Ἀναϛε, 2. plur. a. 2. imperat. act. per *Syncopen*, pro ἀνάϛητε, ab ἀνίϛημι.

Ἀναϛεγνόω, ῶ, f. ώσω, adſtringo, conſtipo.

Ἀναϛείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

Ἀναϛέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) ſurſum tollo; ἀναϛέλλεσθαι, tergiverſari, *Gl. V.* item diſſimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεϛαλμένος, alticinctus, *Gl. V.* p. paſſ. part. Ἀνεϛάλησαν εἰς τὰς Ἄλπεις, ſe receperunt, *Plut.*

Ἀναϛενάζω, f. άξω, altè ingemiſco; ſuſpiro, *Ph.* (2) vehementer deploro. Ἀναϛενάξας τῷ πνεύματι αὐτȣ̃. *Marc.* 8, 12.

Ἀναϛενάχω, graviter ſuſpiro. Τὸν πάντες ἀναϛενάχȣσιν Ἀχαιοί. *Il.* 23, 211.

Ἀναϛένω, gemo, gemitus et ſuſpiria duco.

Ἀναϛέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναϛῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνίϛημι.

Ἀναϛηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, ſtatuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναϛηλώσας. *Plut.*

Ἀνάϛημα, ατος, τὸ, erectio; (2) quod adſurgit in altum; (3) ſtatura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίϛημι, *erigo*.

Ἀναϛῆναι, *ſurrexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀναϛήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναϛήσεται, 3. ſing. f. 1. indic. med.

Ἀνάϛητε, *ſurgitote*, 2. plur. a. 2. imperat. act.

Ἀναϛίζω, rurſum compungo; (2) pungo.

Ἀναϛοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quaſi ab elementis incipiendo; (2) reſolvo, quaſi in elementa; (3) reformo, regenero, ap. *Eccleſ.* Hinc

Ἀναϛοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit à primis elementis; (2) reſolutio quaſi in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

Ἀνάϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apertus, laxus, dehiſcens. Ex ἀνὰ, et ϛόμα, τος. Hinc

Ἀναϛομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) anguſto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare ſe exonerantibus. Ἀναϛομȣ̃ν τὸ χεῖλος, τὰς τάφρȣς.

Ἀναϛόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compreſſio in fauces; (3) exacutio palati; (4) exitus venæ alterius in alteram, quo ſanguis ex illâ in hanc exoneratur.

Ἀναϛομωτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀναϛομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens et oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάϛομος.

Ἀναϛραγαλίζω, teſſeris ludo.

Ἀναϛράγαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, talo ſeu talis carens. Ex α priv. et ἀϛράγαλος.

Ἀναϛρατεύομαι, militiam itero.

Ἀναϛρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrorum motio. Ab

Ἀναϛρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu.

Ἀναϛρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo. *Gl. V.* convertor, *Ph.* ἀναϛρέφομαι, invertor; (2) verſor; ἀνεϛραμμένον, contortum, *Ph.* p. paſſ. part. Ἀναϛρέφειν τὰ πράγματα, τȣ̀ς ϛρατιώτας. ἀπὸ τῆς νομῆς τὸν λόγον, perpendere; ἀναϛρέφεσθαι, τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι verſari. Ἐπ' ἀλλ' ἀνάϛρεφ' εὐρύθμω ποδί. *Ariſtoph.* Θεσμ. 994. Τὰς τραπέζας ἀνέϛρεψε. *Joan.* 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναϛρέφεσθαι. *Heb.* 13, 18.

Ἀναϛρολογητος, ον, expers aſtronomiæ.

Ἀναϛρος, ȣ, ὁ, ἡ, aſtris carens, obſcurus.

Ἀναϛροφάδην, *adv.* inverſè, præpoſterè, ordine inverſo. Ab ἀναϛροφή.

Ἀναϛροφᾷν, præſ. inf. act. pro ἀναϛρωφάειν.

Ἀναϛρωφάω, ῶ, *Poët.* verto, verſo; (2) converto, ſubverto. Πάντη ἀναϛρωφᾷν. *Heſ.* Ἀσπ. 121. Ab

Ἀναϛροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio; retrorſum, ſeu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reverſio; (3) converſatio, commoratio; (4) vitæ genus, vel ratio; (5) tempus, mora, dilatio. Ab ἀναϛρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recenſio, cenſûs cognitio, cenſus iterum habitus. Ab

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognoſco cenſus, iterum conſtituo cenſus.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod ſurſum retractum eſt, aut ſurſum retrahendo retectum. Ab

Ἀνασύρω, ſurſum traho, ſeu retraho veſtes tegentes pudenda; (2) detego quod latet.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, reſilio, recalcitro, exſilio.

Ἀνασφάλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo; ἀνεσφηλε, convaluit, a. 1. (2) relabor in partem contrariam.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

Ἀνασφραγίζω, f. ισω, reſigno, ſignum tollo.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, et σχέθω.

Ἀνάσχεο, *ſuffer*, *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχȣ, à verbo ἀνασχέω, *patior*.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emerſio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia.

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. Ab

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχέσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, exiſto; (2) moleſtiam adfero. Ex ἀνὰ, et σχέω, pro ἔχω.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, diſcindo, ſeco, diſſeco.

Ἀνασχοίμην, 1. ſing. a. 2. optat. med.

Ἀνασχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.

Ἀνασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum præſto; (2) recupero. Ἀνασώζειν τίνα φονα· ἀνασώζεσθαι τὴν πατρώαν δόξαν, ϛρατηγήματι τὰς ἐκ παρατάξεως ἐλαττώσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, reſtitutus. *Diod.*

Ἀνασώσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permiſceo; (2) commoveo, agito. Ὥϛε τὴν πόλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων τȣ́των ἀναταράττεσθαι. *Plut.*

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) altitudo; (3) ſuperbia, minax vultus et oratio, *Ern.* Ab ἀνατείνω.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, *Luc.* 1, 1. τὰ μαθήματα, *Plut.*

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, extenſus, porrectus; (2) aptus ad extendendum ſurſum; (3) vehemens, gravis, minax.

Ἀνατατικῶς, *adv.* cum extenſione quadam elato quodam modo; (2) rigidè, imperioſè, minaciter, iracundè.

Ἀνατεὶ, *adv.* ſine damno, impunè. Ex α priv. et ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. ſing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, ſurſum extendo, attollo; (2) intento, v. gr. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ ſignum; (4) ſurrigo, v. gr. gladium, quod eſt ſignum fatentis ſe victum. *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς ȣ̓ρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεῖνος μὲν ȣ̓δὲν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν. *Dem.*

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, inſtauro mœnia. Hinc

Ἀνατειχισμὸς, ȣ̃, ὁ, inſtauratio et refectio murorum.

Ἀνατελεῖ, 3. ſing. f. ind. act. verbi

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, produco, emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit, *Ern.* (2) enaſcor, exſiſto, orior, ut ſol, luna; ἀνατείλας, ortus, *Ph.* a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτȣ̃ ἀνατέλλει, *Matt.* 5, 45. Conf. *Eurip. Herc. Fur.* 1596. Ἐξ Ἰȣ́δα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, *Heb.* 7, 14.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, incido.

Ἀνατέταλκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.

Ἀνατεταμένως, valdè, magnâ vi, et minis.

Ἀνατετμημένος, *diſſectus*, perf. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *diſſeco*.

Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, conſumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo.

Ἀνατὶ, *adv.* idem quod ἀνατεί.

Ἀνατίθεασι, *transferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιθέτω, *reponito*, 3. ſing. præſ. imperat. act.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, ſurſum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adſcribo, imputo et refero, ut auctori; (6) dedico, conſecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in craſtinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι ἐπὶ χρῆμα νόν τινα, σκεύη τινὶ, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα εὐνοίᾳ θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεὼν, εἰς τὸ Ἡραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξίν τινι, committere, τα κατηγορημένα, revocare. Ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. *Gal.* 2, 2.

Ἀνατίλλω, evello, ut comam, ſpicas.

Ἀνατιμᾷν, *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, ſupra modum magni facio. Ex ἀνὰ, et τιμή.

Ἀνατιναγμὸς, ȣ̃, ὁ, concuſſio, traductio è loco in alium. Ab

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων. *Dioſc.*

Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῆμι pro

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, *Xen.* τὰ φάρμακα, *Odyſſ.* 10, 327. εἰπὴς ὁππόθεν ἐσσὶ, ϗ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης, *Ibid.* 14, 47. Hinc

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, tolerantia. *Suid.*

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατμηθεὶς, *ſectione apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio*.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, et τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, uſuram renovo. Ex ἀνὰ, et τόκος, *uſura*, *fœnus*. Hinc

Ἀνατοκισμὸς, ȣ, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria, ſeu uſurarum uſuræ.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, orientalis. Ab ἀνατολή.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, diſſectio, præcipuè corporis. Ab ἀνατέμνω, *diſſeco*.

Ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀνάτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

Ἄνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illæſus; (2) innocuus. Ex α priv. et ἄτη, *noxa*.

Ἀνατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus, evertendi vim habens. Ab

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; ἀνετράπη, sublatus est, *Ph.* 1. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto. *Pl.* Ἀνατρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πόλεις. Ἀνατρέπουσι τήν τινων πίστιν, 2 *Tim.* 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὴν πόλιν, ἃδ᾽ ἔχεται ῥοπῆς, quæ vergit ad ruinam, *Aristoph. Vesp.* 1227. ἀνατρέπεσθαι ψυχῇ, animo concidere vel animum mutare.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν, *Act.* 7, 21.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor, in altum erigor, cresco, cursum muto, emendo peccata, *Ern.* (3) augere, v. gr. divitiis. Ἀνατρέχειν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν τῆς διηγήσεως, πρὸς τὸν ὑρανόν τοῖς χρόνοις, altiùs repetere.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, perforo. Unde

Ἀνάτρητος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατριαίνω, vel potiùs ἀνατριαινόω, permisceo, perturbo, *Eur.* quasi tridenti concutio. A τριαίνα.

Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico; (2) affrico, ut sordes, scabiem; (3) misceo. Hinc

Ἀνάτριπτος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, attritus, affrictu adspersus.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio.

Ἀνατροπεύς, εως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, everto.

Ἀνατροπή, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.

Ἀνατροφή, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, nutrio.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίττω, f. ξω, revolvo animo; (2) verso, reglomero, revolvo.

Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid animo, imaginor. Hinc

Ἀνατύπωμα, ατος, τὸ, species rei, figura.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς, *Aristoph. Eq.* 310.

Ἀναύγητος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. et αὐγή, *lux.*

Ἀναυδής, έος, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. et αὐδή, *vox.* Hinc

Ἀναύδητος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναυδία, ας, ἡ, loqui non posse, obtumescentia.

Ἄναυδος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναύδως, *adv.* sine voce, tacitè.

Ἀναυλεὶ, *adv.* sine naulo. Ex α priv. et ναῦλον.

Ἄναυλος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, tibiarum expers, sine tibiis; (2) imperitus tibiarum; (3) non pervius, non pertusus. *Ern.* Ex α priv. et αὐλός.

Ἀναυλόχητος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, epith. navis parvæ, quæ in iis quæ in portu sunt non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

Ἀναυμάχιον, ϑ, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. et ναυμαχία.

Ἀναυξής, ὁ ϗ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α priv. et αὔξω. Hinc

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit. *R.*

Ἀναύξητος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui non augetur.

Ἀναύξω, incresco, multum augeo. Ex α intens.

Ἄναυος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, vocis expers. Ex α priv. et αὔω, *clamo.*

Ἄναυρος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui est sine aurâ. Ex α priv. et αὔρα.

Ἀναῦσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήυσαν, à verbo ἀναύω, *acclamo.*

Ἀναΰξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens. Ex α priv. et αὐχήν.

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ, et αὔω, *arefacio.*

Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, et αὔω, *clamo.*

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor; ἀναφαίνεται, extat, *Ph.* ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, *Ph.* a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, *Ph.* Ἀναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γράφων, scribere. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τϑτο κομψότερον ἔτ᾽ ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν, *Aristoph.* Θεσμ. 467.

Ἀναφαίρετος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui auferri non potest. Ex α priv. et ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀναφαλαντίας, ϑ, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. Ab

ΑΝΑΦΑ´ΛΑΝΤΟΣ, ϑ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in superciliis; (2) calvities omninò. A præc.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀναφανδὰ, *adv.* apertè, manifestè, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *adv.* idem et ab eod.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. verbi ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasiâ adficio.

Ἀναφέρω, f. ανοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, sustollo, subveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero de sacrificiis; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad senatum, fero ad populum, *Ern.* (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficior, colligo me, convalesco; (10) de vectigalibus vel fructibus ex aliquâ re redeuntibus, *Ern.* Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τϑς ὀδόντας, θυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τϑ γένϑς διαδοχὴν εἴς τινα, τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περί τινος, τὸ πρᾶγμα πρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον· ἐκ τῆς ἀρρωσίας. πληγῆς, μέθης.

Ἀναφεύγω, f. εύξομαι, sursum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὄλεθρον ἀνόσιον, effugere.

Ἀναφής, έος, ὁ ϗ ἡ, intactilis, non tactus. Ex α priv. et ἁφή, *tactus.*

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγγεται χρησμὸς, *Plut.*

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀνάπτω.

Ἀναφλασμὸς, ϑ, ὁ, masturbatio. Ab

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo vel æstuo; (2) rursum intumesco.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo; rursum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo irâ.

Ἀναφλογίζω, incendo.

Ἀναφλεχθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rursum ferveo; (2) ferveo.

Ἀναφλυκταίνωτος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt. *R.* Ex α priv. et φλύκταινα, *pustula.*

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. *Pb.* ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοβέω, terreo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto. Εἰς ὐρανὸς ἀνεφοίτησεν, *Herodot.*

Ἀναφορα, ας, ἡ, elatio sursum versus, subvectio, emersio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) perfugium, præsidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium et animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid gestat; (4) genus lignei vectis, quod mediâ parte excavatum, ut aptè cervicibus sedeat, gestatur. Vide ἀμφίκοιλος.

Ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ἡ, ὸν, relativus, *ap. Gram.* (2) qui cruenta è pectore extussit. *Diosc.*

Ἀναφορικῶς, relativè. Ab ἀναφορα.

Ἀνάφορον, ϑ, τὸ, fulcimentum oneris, quo bajuli utuntur; clitellæ. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinæ; (2) commisceo; (3) fœdo, v. gr. pulvere.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum contemptus; (2) invenustas, inelegantia. Ex α priv. et Ἀφροδίτη, *Venus.* Unde

Ἀναφρόδιτος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, non venereus, à re venereâ alienus; (2) invenustus.

Ἀναφρονέω, ῶ, resipisco.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. et ἀφρός.

Ἀνάφυμι, idem quod ἀναφύω.

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio.*

Ἀναφυράω, ῶ, idem quod

Ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquino, fœdo.

Ἀναφυσάω, ῶ, sursum flo; (2) sufflo, inflo; (3) elatum reddo, ad superbiam attollo. Hinc

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum:

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum.

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες.

Ἀναφυτεύω, resero, *Gl. V.* rursus sero.

Ἀναφύω, f. ύσω, renasci facio; produco, emitto; ἀναφύομαι, recresco, *Gl. V.* ἀνεφύη, orta est, *Gl. V.* a. 2.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, altâ voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, *Luc.* 1, 42. Hinc

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei altâ voce.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, gressum inhibeo. Τυδείδης δ᾽ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, *Il.* 5, 443.

Ἀναχαίνω, hisco, dehisco.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, de aquis; (2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, parere recuso; (3) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eur. Bacch.* 1070. Ex ἀνὰ et χαίτη, *juba.*

Ἀναχαλασμὸς, ϑ, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxandi vim habens. Ab

Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuò sculpo, rursum incido; sulcis ducendis scabrum, asperum reddo, ut limam, *Ern.*

Ἀναχάσκω, hisco, dehisco.

Ἀναχάσσασθαι, *recessisse,* a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχάσασθαι, à verbo ἀναχάζω.

Ἀναχειρίζομαι, impedio; (2) tracto, in manu verso.

Ἀναχελύσσομαι, exscreo, extussio.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo, perfundo; (3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ, et χλαῖνα, *læna.*

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obsitus sum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, et χνόος.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refusio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, salto, choreas ago; (2) celebro cantu et choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, è terrâ congestâ extruo, vel fossam aut lacunam expleo. Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, *Dem.*

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχράομαι. q. v.

Ἀναχριαίνω, rursum ungo, inungo.

Ἀναχρώννυμι, f. άσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; affrigo, aspergo labem; (3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem. Hinc

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio; (2) inunctio; (3) contagium.

Ἀναχύρωτος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, à paleis purus, non aceratus. Ex α priv. et ἀχυρόω, *paleis admisceo.*

Ἀναχυθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀναχύω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio; (2) maris æstuarium navigabile; (3) confusio; (4) animi viriumque resolutio, mollities, hilaritas. Ab

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀνάχωμα, τὸ, agger. Unde

Ἀναχωματισμὸς, ϑ, ὁ, idem.

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo.

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus sum à viâ; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγὴν ἀφ᾽ οἴκϑ, ἔκ τινος.

τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ ϛρατόπεδον, receptui canere, *Diod.* Hinc

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, recessus; secessus; (2) locus qui est in secessu.

Ἀναχωρησάντων, *digressorum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus; (2) reditus; (3) receptus ex pugnâ et periculo; (4) locus semotus, solitudo; (5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ȣ, ὁ, qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta; (2) qui ad privatam conditionem aut ad otium à reip. administratione se recipit. *Ern.*

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, separo, secerno; (2) facio reverti aut secedere; in locum reduco, suæ terræ restituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτὰς ἀνεχώριζεν, *Xen.*

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo; (2) manu demulceo.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) investigatio, indagatio.

Ἀνάψῃς, *adfigas*, sive *adfixeris*, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo*.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragia mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

Ἀναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

Ἀναψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreator.

Ἀναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, *Gl. V.*

Ἀναψῦξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, sicco; (3) focillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σιτῷ ϗ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 *Tim.* 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, *Il.* 13, 84.

Ἀναγνοίη, *agnoverit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, à verbo ἀναγινώσκω, *agnosco*.

Ἀνδάνον, ȣ, τὸ, placitum. Ab

ἈΝΔΑ'ΝΩ, placeo. Ἀλλ' ὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, *Il.* 1, 24, et 378. Δίχα δὲ σφίσιν ἥνδανε βυλὴ, *Il.* 18, 510.

Ἀνδέεσθαι, *coronari*, præs. inf. pass. *Dor.* pro ἀναδέεσθαι, à verbo ἀναδέω, *corono*.

Ἄνδεμα *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα.

ἈΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labrum seu agger, *Hes.*

Ἀνδησάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀναδησάμενος, à verbo ἀναδέω.

Ἀνδίκτης, *laqueus*, Poët. pro ἀναδίκτης.

Ἄνδιτον, ȣ, τὸ, articulus.

Ἄνδιχα, divisim, inter. Ex ἀνὰ, et δίχα.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter seu strenuè me gero, virum me præbeo. Ex ἀγαθὸς. Hinc

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter et præclarè gesta, *Gl. V.* facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, *Gl. V.*

Ἀνδραγαθητὴς, ȣ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens:

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præsto.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, et ἄγρα, *præda*, *spolium*.

Ἀνδράγχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui homines strangulat. Ex ἀνὴρ, et ἄγχω, *strangulo*.

Ἀνδράγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀνδράδελφος, ȣ, ὁ, levir, *Ph.* Ex ἀνὴρ, et ἀδελφὸς, *frater*.

Ἀνδρακὰς, *adv.* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδραποδιεῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδιοῦνται, quod *Atticè* dicitur pro ἀνδραποδισθήσονται, ab

Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) servum alteri furor et meum facio; (3) subjugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον. Hinc

Ἀνδραποδισμὸς, ȣ, ὁ, redactio in servitutem eo, quo de ἀνδραποδιςῇ dictum est, modo; (2) plagium.

Ἀνδραπόδισις, εως, ἡ, idem.

Ἀνδραποδιςὴς, ȣ, ὁ, qui liberum furatur et in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur et suum facit aut vendit. *Gl. V.* plagiarius. Ab eod.

Ἀνδραποδιςήριος, α, ον, plagio serviens, aptus.

Ἀνδραποδιςικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex

Ἀνδράποδον, ȣ, τὸ, mancipium. Ex πȣ̃ς. Hinc

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, servilis; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener; voluptatibus et cupiditatibus serviens. *Gl. V.* flagitiosus.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vita flagitiosa. Ab eod.

Ἀνδραποδωδῶς, *adv.* serviliter.

Ἀνδράριον, ȣ, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum valentem. Ex ἀνὴρ, et ἄχθος, *pondus*.

Ἀνδραφυσέω, cædis accuso.

ἈΝΔΡΑ'ΧΑΗ, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramina habens et subjectos carbones.

ἈΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ἈΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purslain.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. *Gl. V.* vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρείκελον, ȣ, τὸ, simulacrum, statua. Ab

Ἀνδρείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viro seu homini similis. Ex ἀνὴρ, et εἴκελος, *similis*.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ȣ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειοφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex φένω.

Ἀνδρείως, *adv.* viriliter, strenuè. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεράςρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, et ἐράςρια, *amatrix*.

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρευμένος, præs. part. pass. *Dor.* pro ἀνδρεύμενος, quod est *contr.* ex ἀνδρεόμενος, à verbo ἀνδρόω.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.

Ἀνδρέων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exsilium pello, in exsilium mitto; (2) ex asylo detraho. Ex ἐλαύνω.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς. Unde

Ἀνδριαντίσκος, ȣ, ὁ, parva statua. Dimin.

Ἀνδριαντόγλυφος, ὁ, idem quod

Ἀνδριαντοπλάςης, ȣ, ὁ, statuarius. Ab ἀνδριὰς, et πλάςης, *fictor*. Hinc

Ἀνδριαντοπλαςικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, statuas facio, artem sigillariam exerceo. Ex ἀνδριὰς. Hinc

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιὸς, ȣ, ὁ, statuarius, statuarum artifex. A præc.

Ἀνδριαντυργέω, statuas facio.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua, cippus, *Gl. V.*

Ἀνδρίζω, f. ίσω, et ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιȣ̃σθε, 1 *Cor.* 16, 13. τῷ σώματι, roborari, *Luc.*

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικῶς, *adv.* viriliter, fortiter, strenuè; (2) validè, robustè; (3) vehementer.

Ἀνδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.

Ἀνδριςὶ, *adv.* viriliter, fortiter, strenuè.

Ἀνδρίφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viri amans, viri amicus.

Ἀνδριφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, et φένω.

Ἀνδροβαρὴς, ἡ, viros gravans.

Ἀνδρόβασμος, ȣ, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, *Hes.* Ex ἀνὴρ, et βαίνω, *vado*, *eo*.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris seu pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando.

Ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, et βόρος, *vorax*.

Ἀνδρόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virilis consilii, fortis, seu viris insidians.

Ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo*.

Ἀνδρόβρωτος, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνὴρ, et γένος, *genus*.

Ἀνδρογίγας, gigas.

Ἀνδρογόνος, ȣ, ἡ, marem gignens, vivipara. Ex γέγονα, à γείνομαι.

Ἀνδρογύνης, ȣ, ὁ, idem quod

Ἀνδρόγυνος, ȣ, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, *Gl. V.* (2) castratus; (3) debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνὴρ, et γυνὴ.

Ἀνδροδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viros seu homines perimens. Ex ἀνὴρ, et δαΐζω, *occido*.

Ἀνδροδάμαν, acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, et ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex δαμάω, *domo*.

Ἀνδροδόμος, ȣ, triclinium, pars ædium solis viris consecrata. *Hes. Suid.*

Ἀνδρόθεν, *adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρόθνης, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, à viro interfectus; (2) homines perdens, vexans, ærumnosus. Ex κάμνω. Unde

Ἀνδρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus, seu factus; (2) in quo vir jacet, epith. sepulchri.

Ἀνδροκόβαλος, ȣ, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator. *Hes. Suid.*

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκτασίη, cædes virorum.

Ἀνδροκτονέω, viros interficio.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, et κτείνω, *occido*.

Ἀνδρολέτειρα, ἡ, viros perdens.

Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi celsitudinem, *Hes.* Ex ἀνὴρ, et λῆμα.

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, jus hominis prehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, *Gl. V.* Ex ἀνὴρ, et λαμβάνω, *prehendo*.

Ἀνδρολήψιον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, et λέγω. Hinc

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virorum amore insaniens, viros insanè appetens, libidinosa. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor.

Ἀνδρομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum viris vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, et μάχομαι, *pugno*.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis; (2) humanus.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, staturam ad altitudinem viri æquans. Ex μῆκος.

Ἀνδρονῖτις, ίτιδος, ἡ, locus ubi viri versantur, domicilium virorum, locus in domo ubi soli viri habitant, sicut γυναικωνῖτις, ubi solæ mulieres.

Ἀνδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* stupro fœminam; ἀνδρωθεὶς, adultus, *Gl. V.* ἀνδρωθεῖσα, compressa à viro virgo, a. 1. part. pass.

Ἀνδρόπαις, αιδὸς, ὁ, puer virili animo, qui ante

ante ætatem virilem, viriliter sentit, cogitat, agit.

Ἀνδροπλασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex πλάσσω, *formo*.

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex πλῆθος.

Ἀνδρόπορνος, ὁ, scortum masculinum.

Ἀνδροπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, virum decens. Ex ἀνήρ, et πρέπει, *decet*.

Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens, in *neut.* humana facies. Ex ἀνήρ, et πρώρα, prora, metaph. *facies*.

Ἀνδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνήρ, et σάθη.

Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, *Dioscorid.* 3, 173. ruta silvestris, *Plin.* 17. c. 4. Ex ἀνήρ, et αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit. *Angl.* St. John's wort.

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνήρ, et σίνω, *noceo*.

Ἀνδρόσφιγξ, γος, ὁ, statua quæ viri et Sphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.

Ἀνδροῦσθαι, *fieri virum*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio*.

Ἀνδροτυχής, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humanâ carne vescor. Ab

Ἀνδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanâ carne vescens.

Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida; (2) occido.

Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri Ex φένω.

Ἀνδροφόντης ὁ, homicida.

Ἀνδρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, virilem vocem habens. Ex φωνή *vox*.

Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur subministro. Ab ἀνήρ. Hinc

Ἀνδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, *adv.* viriliter, fortiter.

Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀνδρόω.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domûs in quâ viri à mulieribus seorsim agunt; (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem et ab eodem.

Ἀνδρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.

Ἀνδύεται, 3. præs. ind. med. *Poët.* pro ἀναδύεται.

Ἀνέδωκε, *reddidit*, 3. sing perf. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.

Ἀνέβη, *conscendit*, *adscendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀνεβορβόρυξαν, *exclamarunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβορβορύζω, *exclamo*.

Ἀνέβραχε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβρέχω.

Ἀνέβωσε, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, à verbo ἀναβοάω.

Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo.

Ἀνέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine sponsione actus; ἀνεγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α priv. et ἐγγυος, *satis dationi obnoxius*.

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, resurgo. *Gl. V.* evigilo. Ὀδυσσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, *Il.* 10, 138. Hinc

Ἀνέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non experrectus.

Ἀνεγέρτως, *adv.* citra restitutionem vitæ.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehensus. *Gl. V.* inaccusabilis. Ex α priv. et ἐγκαλέω, *culpo*.

Ἀνεγκλήτως, *adv.* citra reprehensionem, culpam, sine vitio.

Ἀνέγκυος, ου, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α priv. et ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, illaudatus, nullâ laude adfectus. Ex α priv. et ἐγκώμιον, *laus*.

Ἀνεγνάμπτοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ex ἀναγνάμπτω.

Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.

Ἀνέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγινώσκω, pro ἀναγνόω, *lego*.

Ἀνέγνωτε, *legistis*, 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἀνέγρετο, *concitabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, à verbo

Ἀνέγρομαι, *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fieri, concedi, admitti nequit, quod locum non habet in rerum naturâ. Ex α priv. et ἐγχωρέω, *admitto*.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex α priv. et ἐδαφίζω.

Ἀνεδέγμεθα, *suscepti eramus*, 1 pl. plusq perf. ind. pass. *per Sync.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.

Ἀνεδέξατο, *suscepit*, 3. sing. a. 1. ind. med.

Ἀνέδειξεν, *demonstravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι, pro ἀναδείκω.

ἈΝΈΔΗΝ, *adv.* licenter, impunè; (2) effusè; (3) promiscuè; (4) palam, apertè. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὰν βούλωνται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγενέσθαι σοφισταῖς, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.

Ἀνέδρακον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.

Ἀνέδραμον, *cucurri*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *curro*

Ἀνέδραστος, ον, non stabilis. Ab α et ἕδρα.

Ἀνέδυ, *prodiit*, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀναδῦμι.

Ἀνεδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med v. ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.

Ἀνέζευξεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγνυω, *discedo*.

Ἀνέζω, f. ήσω, sublatum in sede colloco et pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν, *Il.* 13, 657. Ex ἀνὰ, et ἕζω.

Ἀνεθελησία, ας, ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult; coactio, *Suicer.* Ex α priv. et ἐθέλω, *volo*.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, coactus; invitus; (2) inexspectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.

Ἀνεζήτευν, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, ab ἀναζητέω.

Ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviscο*.

Ἀνέηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνεθάλετε, *revixistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *revivesco*.

Ἀνεθεὶς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέθεστος, ον, non adsuefactus.

Ἀνέθηκα, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono*.

Ἀνέθη, *laxatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto*, *laxo*.

Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio*.

Ἀνείδεος, ου, ὁ ϗ ἡ, formâ carens, informis. Ex α priv. et εἶδος *forma*.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem et imaginem fingo, animo propono.

Ἀνειδωλοποιία, ἡ, imaginum effictio in animo.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ imagine exprimi potest, quem nullâ conjecturâ adsequi possis. *Ph.* inexistimabilis. Ex α priv. et εἰκάζω.

Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non potest, ut Deus.

Ἀνειλείθυια, seu ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labores nondum experta. Ex α priv. et Εἰλείθυια, Lucina.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico; (2) involvo, circumplico. Ex ἀνὰ, et εἰλέω. Hinc

Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.

Ἀνείληπται, *contractum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήβω.

Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, *Aret.*

Ἀνειλίσσω, et ἀνειλίττω, revolvo.

Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.

Ἀνεῖλον, *sustuli*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo*.

Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἀνίημι.

Ἀνειμένως, *adv.* remissè, solutè, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.

Ἄνειμι, reddo, redibo. Ex ἀνὰ, et εἶμι, *eo*.

Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non vestitus, nudus; (2) malè vestitus. Ex α priv. et εἷμα, *vestis*.

Ἀνειν, *conficere*, præs. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀνύειν, à verbo ἀνύω, *conficio*.

Ἀνεῖναι, *remisisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publicè pronunciare. Ex ἀνὰ, et εἰπεῖν.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, inhibeo.

Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, à verbo ἀνείρομαι.

Ἄνειρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειρύω, f. ύσω, sursum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram subducere, *Herodot.* Ab ἐρύω, *traho*.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, et εἴρω, *necto*.

Ἀνεῖσαν, *adscenderunt*, 3. pl. a. 1. indic. act. v. ἄνειμι.

Ἀνεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus. *R.* Ex α priv. et εἴσοδος.

Ἀνεισφορία, ἡ, immunitas à tributo.

Ἀνείσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. et εἰσφορὰ, *tributum*.

Ἀνεῖχον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.

Ἀνείω, *remitto*, præs. ind. act. *Poët.* pro ἀνέω, sive ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, *adv.* desuper, è loco alto; (2) ab origine generis et juxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab

Ἀνεκὰς, *adv.* sursum, supernè, eminùs. Ex ἀνὰ, et ἑκὰς, *procul*.

Ἀνέκβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo non est egressus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. et ἐκβαίνω, *exeo*.

Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. et ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδαρτὶ, *adv.* sine excoriatione.

Ἀνέκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. et δέρω, *excorio*.

Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non peregrinatur, seu qui nunquam domo abfuit, aut nunc domi versatur, non peregrè. Ex α priv. et ἐκδημέω, *peregrinor*.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et διηγέομαι, *enarro*.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inultus, indefensus. Ex α priv. et ἐκδικέω, *ulciscor*.

Ἀνέκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata, de filiâ. Ex α priv. et ἔκδοτος.

Ἀνέκδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, excursum et effugium non habens, impervius. Ex α priv. et δρόμος.

Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui calefieri non potest Ex α priv. et ἐκθερμαίνω.

Ἀνέκθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. et ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνεκλάγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.

Ἀνεκκλησίαστος, ον, cætu populi carens, inanis; item, de re quæ ad populum non est lata, cujus causâ concio commissa non est.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et λαλέω, *loquor*.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deficiens; (2) perpetuus; (3) inexhaustus. Ex α priv. et ἐκλείπω, *deficio*, *cesso*.

Ἀνεκλείπτως, perpetuò, semper, sine fine.

Ἀνέκλινεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α priv. et ἐκλιπὴς, *deficiens*.

Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à quo rationes non petuntur, cujus rationes subduci non possunt. Ex α priv. et ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, sine ratione, sine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ab α priv. et ἐκνίπτω, *eluo*.

Ἀνεκόμισε

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

Ἀνεκοπη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀνακοπτω.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. et ἐκπλήττομαι, obstupesco.

Ἀνεκπλήκτως, adv. impavidè, intrepidè.

Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis. Gl. V. Ex α priv. et ἐκπληρῶ, expleo.

Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. et ἐκπλύνω, eluo.

Ἀνεκποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expelli; qui emancipari et in alienam potestatem dari nequit. Ex α priv. et ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod ad suppurationem perduci non potest. Ἀνεκπύητον ἕλκος. Aret. Ex α priv. et ἐκπύέω.

Ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non radicitùs evulsus, aut quod eradicari, extirpari nequit. Ex α priv. et ἐκριζόω, eradico.

Ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare potest:

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter, commodè.

Ἀνεκτριπτος, ὸν, qui deleri, deteri non potest.

Ἀνέκφευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo effugere potest; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. et ἐκφεύγω.

Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. et ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. et ἐκφέρω, effero.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. et ἐκφράζω, eloquor.

Ἀνέκφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis; qui exprimi, seu verbo pronunciari, non potest. Ex α priv. et ἐκφωνέω, exclamo.

Ἀνέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine oleo. Ex ἔλαιον.

Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis; (2) qui refelli non potest, aut non convinci; (3) manifestus, convictus ap. Plat. si locus sanus, quod Stephano non videtur. Ern. Ex α priv. et ἐλέγχω.

Ἀνελέγκτως, adv. sine reprehensione; (2) sine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, durus, rigidus. Ex α priv. et ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, adv. crudeliter.

Ἀνελεὴς, ὲς, immisericors.

Ἀνελεῶς, sine misericordiâ.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas; (2) avaritia, sordes.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inhonestus, indecens.

Ἀνελευθέρως adv. illiberaliter; (2) sordidè.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω

Ἀνέλλην, ὁ καὶ ἡ, alienus à moribus Græcorum.

Ἀνελινύω, tempus tero, cunctor, cesso.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, verso, et πὼς, pes.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν τὰ βιβλία, ἱστορίας.

Ἀνελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trahi non potest.

Ἀνελκύω, f. ύσω, idem quod

Ἀνέλκω, f. ξω, sursum traho, attollo attrahendo; (2) subduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν ἰχθὺν ἀγκίστρω, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνεῖλκε. Il. 3, 483. Ex ἀνὰ, et ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex α priv. et ἑλκόω.

Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus à Græcâ consuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex α priv. et ἑλληνίζω, cum Græcis facio.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil deest, non deficiens; (2) cui nihil detrahi potest; (3) non cessans, perpetuus. Ex α priv. et ἐλλείπω, deficio.

Ἀνελλιπούς, ὁ, claudus.

Ἀνελόντα, acc. sing. a. 2. part. act.

Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέλπις, ὁ καὶ ἡ, qui est sine spe.

Ἀνελπίζω, spei expers sum.

Ἀνελπίσῃς, desperes, seu desperaveris, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, despero.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. et ἐλπίς.

Ἀνελπίστως, adv. sine spe, citra spem, præter spem, insperatò.

Ἀνέλυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α priv. et ἔλυτρον.

Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, invius. Ex α priv. et ἐμβαίνω, accedo.

Ἀνέμεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens invidiâ, non invisus. Ex α priv. et νεμεσάω.

Ἀνεμεσήτως, adv. citra invidiam.

Ἀνεμέτως, adv. sine vomitu, Ern. Ab

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, et ἐμέω.

Ἀνέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indivisus, individuus, non distributus. Ex α priv. et νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus; (2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμνήσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναμνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, cursor, qui ventos cursu æquat, vel velocissimus. Ex ἄνεμος, et δρόμος.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventosus, vento plenus.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex κοῖτος.

ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; ( ) anima.

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ καὶ ἡ, à vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex σκέπω, tego.

Ἀνεμόστροφος, ον, à vento agitatus, et in orbem actus.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento perstrepens. Ex ἄνεμος, et σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à vento nutritus, à vento auctus et corroboratus. Ex τρέφω.

Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quæ fit à vento. Ab

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, à vento corruptus. Ex ἄνεμος, et φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à ventis sublatus; à ventis in diversas partes dispersus. Ex φορέω.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono

Ἀνεμπλήκτως, adv. intrepidè, audacter. Ex α priv. et ἐμπληκτος.

Ἀνέμπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non navigans, quiescens. Ex α priv. et ἐμπλέω, navigo.

Ἀνεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex α priv. et ἐμποδίζω, pedes implico.

Ἀνεμποδίστως, adv. sine impedimento et liberè.

Ἀνέμπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui incidere non potest; (2) irreprehensus, qui nihil peccat. Ex α priv. et ἐμπίπτω, incido.

Ἀνέμφαντος ου, ὁ καὶ ἡ non demonstratus. Ex α priv. et ἐμφαίνω, ostendo. Unde

Ἀνέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens efficaciâ; (2) sine emphasi seu significatione expressâ; (3) luculentam speciem non præbens.

Ἀνεμφάτως, adv. sine efficaciâ; (2) non expressè.

Ἀνεμώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, ventosus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens. Eurip. Phœniss. 166. Ex ἄνεμος, et ὠκύς, celer.

Ἀνεμωλία, ας, ἡ nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, saliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum perniciosum sedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. Ex α priv. et ἐνδεής.

Ἀνένδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus ab ostentatione. Ex α priv. et ἔνδειξις.

Ἀνένδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, impossibilis. Ex α priv. et ἐνδέχομαι, fieri possum.

Ἀνενδεῶς, adv. sine necessitate ex inopiâ; (2) largiter, abundè. Ab ἀνενδεής.

Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv et ἐνδοιάζω, dubito.

Ἀνενδοιάστως, adv. indubitanter, haud dubiè.

Ἀνένδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. et ἐνδίδωμι, remissior fio.

Ἀνενδότως, adv. non remissè, non languidè, non perfunctoriè.

Ἀνένδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. V. investis. Ex α priv. et ἐνδύομαι, induor.

Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, emisit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poët. pro ἀνηνέγκατο, à verbo eod.

Ἀνένευσεν, renuit, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, effectu carens; (2) quiescens, segnis, otiosus, ab exercitatione vel actione alienus, Ern. Ex α priv. et ἐνεργής, efficax.

Ἀνενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. et ἐνεργῶ, operor.

Ἀνενηνοχυῖα, erumpens, quæ erupit, part. perf. med. f. g. Att. pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α priv. et ἐνθουσιάζω.

Ἀνεννόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est; (2) inexcogitatus, imperceptus; (3) cujus notio mente formari, quod percipi mente nequit, Ern. Ex α priv. et ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. et ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος ου, ὁ καὶ ἡ, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. et ἐντυγχάνω, convenio, alloquor.

Ἀνεντρεχὴς, ὲς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. et ἐντρέπομαι, revereor.

Ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, Ern.

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α priv. et ἐξαλείφω, deleo.

Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, constans, Suicer. Ex α et ἐξαλλάσσω.

Ἀνεξάντλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus. Ab α priv. et ἐξαντλάω, exhaurio.

Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli, non potest. Ex α priv. et ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refutari et coargui non potest. Ex α priv. et ἐλέγχω, arguo.

Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνεργαστος.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperscrutabilis. Ex α priv. et ἐξερευνάω, perscrutor.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconsultus. Ex α priv. et ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως,

Ἀνεξετάστως, *adv.* fine examine, inexploratò, fine delectu vel difcrimine; (2) fine rationis reddendæ neceffitate.

Ἀνεξεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. et ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non expofitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. et ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens. *Gl. V.* Ex ἀνέχομαι.

Ἀνεξικάκως, cum incommodo, animo malorum et cladium patiente.

Ἀνεξίκμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exficcari non poteft; (2) qui exficcatus non eft; (3) non exfuccus. Ex α priv. et ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀνεξίλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. et ἐξιλάομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. et ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inveftigabilis. Ex α priv. et ἐξιχνιάζω, *invefligo*.

Ἀνέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteft, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. et ἔξοδος.

Ἀνέξοιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. et ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνέονται, *laxati funt*, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἀνεῖνται, à verbo ἀνίημι.

Ἀνεόρταστος, ον, parum feftus, fefto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranfactus. *Gl. V.* profeftus. Ex α priv. et ἑορτή.

Ἄνεως, mutus, vocis expers, *Hef.* (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommodo, *cum Gen.* ut κακῶν, *Herod.* Ern.

Ἀνεπάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. et ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non fentitur; qui non fentit. Ex α priv. et ἐπαισθάνομαι.

Ἀνεπαισθήτως, *adv.* citra fenfum, ita ut non fentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. et ἐπάϊστος.

Ἀνεπαίσχυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α priv. et ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *adv.* inverecundè, impudenter.

Ἀνεπαιτίατος, ον, innocens. Ab α priv. et ἐπαιτιάομαι. *Ern.*

Ἀνεπάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non alternans, feriem continuam habens; (2) cui funt dentes continui. Ex α priv. et ἐπαλλάττω.

Ἀνεπάλμενος, *refiliens*, Poët. et *per Sync.* pro ἀνεφαλλόμενος. ab ἀνεφάλλομαι, *refilio*.

Ἀνέπαλτο, 3. fing. a. 1. ind. med. *per Sync.* et *Dor.* pro ἀνεφήλατο. Ab eod.

Ἀνεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui corrigi aut emendari non poteft, non emendabilis; inemendatus. Ex α priv. et ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) fincerus, purus. Ex α priv. et ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fine venere et gratiâ eft, invenuftus, illepidus.

Ἀνεπαχθής, έος, ὁ ϗ ἡ, non moleftus; (2) non invidiofus, nullam invidiam faciens.

Ἀνεπαχθῶς, *adv.* non moleftè, non gravatè; (2) fine invidiâ vel offenfione.

Ἀνέπεισε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. et ἐπέρχομαι.

Ἀνέπεμψα, 1. fing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.

Ἀνεπηρέαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inoffenfus, injuriâ nullâ petitus. Ex α priv. et ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil dicens, mutus. *Hef. Etym.* Ex α priv. et ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceffus, impervius. Ex α priv. et ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui infidiari nemo poteft, infidiis non obnoxius, ab infidiis tutus. Ex α priv. et ἐπιβουλεύω.

Ἀνεπίγνωστος, ον, non prævifus, non intellectus Ab α priv. et ἐπιγινώσκω. Unde

Ἀνεπιγνώστως, ut agnofci, cerni nequeat. *Ern.*

Ἀνεπίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, titulo carens, carens infcriptione, cujus auctor ignoratur. Ex α priv. et ἐπιγραφή.

Ἀνεπιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. et ἐπιδεής

Ἀνεπίδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eft fine oftentatione non oftentator. Ex ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteft; (2) qui non accidit, fieri non poteft. Ex α priv. et ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obligatus. Ex α priv. et ἐπίδετος, *obligatus*.

Ἀνεπίδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè mordens. Ex α priv. ἐπί, et δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus et controverfiâ vacuus, de quo nulla controverfia eft; (2 puella, de cujus patrimonio et matrimonio contendi inter confanguineos fas non eft, *Ern.* Ex α priv. et δίκη, jus.

Ἀνεπίδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex α priv. et ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

Ἀνεπιεικής, έος, ὁ ϗ ἡ, durus, immitis, iniquus, fævus. Ex α priv. et ἐπιεικής.

Ἀνεπιεικῶς, *adv.* iniquè, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus concupifcentiâ. *Suicer.* Ex α priv. et ἐπιθυμέω.

Ἀνεπικαλύπτως, fine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non aduftus. Ex α priv. et ἐπικαύω, *aduro*.

Ἀνεπίκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifdem.

Ἀνεπίκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenfus, inculpatus. Ex α priv et ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *adv.* citra reprehenfionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxilio deftitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. et ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconfultus, temerarius, inconfultè et temerariè factus. Ex α priv. et ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, fine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendi non poteft, reprehenfioni non obnoxius, vitii expers. *Gl. V.* irreprehenfibilis. Ex α priv. et ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, fine reprehenfione, culpâ.

Ἀνεπίληστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, memor, quem oblivio rei non inceffit, fine oblivione; (2) non abfconditus. Ex α priv. et ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀνεπιλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconfideratus. *Gl. V.* inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *adv.* inconfideratè.

Ἀνεπιμέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incuriofus, qui nullam curam habet; incuratus, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non permixtus; (2) ab omni commercio fejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. et ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίκτως, *adv.* fine omni permiftione; (2) fine commercio vel aditu.

Ἀνεπιμιξία, ας, ἡ, abftinentia ab aditu, commercio, &c. *Polyb.*

Ἀνεπίμονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. et ἐπιμένω.

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ ϗ ἡ, inculpabilis.

Ἀνεπινόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconfideratus; (2) improvifus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. et ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus. Ex α priv. et ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullâ fimulatione fucatus, non fictus. Ex ἐπιπλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliis non permifcetur. Ex α priv. et ἐπιπλέκω

Ἀνεπίπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenfus. Ex α priv. et ἐπιπλήττω. Hinc

Ἀνεπιπλήκτως, *adv.* fine reprehenfione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas à reprehenfione.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus vel libatus. Ex α priv et ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπισήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non notabilis, nullâ notâ infignitus; non infignis, ut vefte, &c. (2) de oratione vel facto, quod neque laus nequ reprehenfio infequitur, *Ern.* (3) inglorius, obfcurus. Ex α priv. et ἐπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus feu explicatus, fc. fcholiis aut commentariis.

Ἀνεπίσκεπτος, ȣ ὁ ϗ ἡ, inconfideratus; (2) inexplicatus; (3) neglectus. Ex α priv. et ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *adv.* inconfideratè, inexploratè.

Ἀνεπισκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. et ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκόπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectore et infpectore carens. *Suicer.* Ex ἐπισκοπέω.

Ἀνεπισκότητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tenebræ non offunduntur. *Suicer.* Ex α priv. et ἐπισκοτέω.

Ἀνεπιστάθμευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis ab hofpitiis præbendis exercitui in tranfitu, à parochi munere immunis. Ex α et ἐπισταθμεύω.

Ἀνεπιστασία, ας, ἡ, inconfiderantia, incogitantia. Ex α priv. et ἐφίστημι, *confidero*.

Ἀνεπιστάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fine curatore eft, incuftoditus, inobfervatus. Ex α priv. et ἐπιστατέω, *præfum, præfectus fum*.

Ἀνεπίστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui animum non advertimus, nullâ diligentiâ confideratus. Ex α priv. et ἐφίστημι, *confidero*.

Ἀνεπιστάτως, *adv.* fine animadverfione, inconfideratè, incautè.

Ἀνεπιστημόνως *adv.* imperitè, infcitè, ineptè.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, infcitia, imperitia. Ab

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infciens, ignarus, nefcius; (2) infcius, indoctus, imperitus.

Ἀνεπιστρεπτεὶ, *adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτὶ, *adv.* fine reditu, fine reverfione. Ab

Ἀνεπίστρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α et ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρέπτως, *adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, fecurus; (2) negligens, v. gr. fcelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nefcius.

Ἀνεπίστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *adv.* fine retrogreffu; (2) incuriosè.

Ἀνεπιστρεψία, ας, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inhibitus aut repreffus non eft; (2) qui inhiberi aut reprimi nequit, effrenatus. Ex ἐπέχω.

Ἀνεπισχέτως, fine remiffione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuffu aliquid agens; (2) invictus, fortis, qui indignatur aliena imperia. Ex α priv. et ἐπιτάττω.

Ἀνεπιτάκτως, *adv.* injuffù.

Ἀνεπίτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui intendi non poteft, aut tentus non eft. Ex α et ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ον, infelix, non confequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *adv.* fine arte; (2) inconfultò, non ex induftriâ. Ex ἐπιτέχνητος.

Ἀνεπιτήδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non idoneus, ineptus, *Gl. V.* incongruus, inhabilis, *Ph.* importunus; (2) diffentiens, alienus; (3) non cognatus, non conciliatus amicitiâ. Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

Ἀνεπιτήδευτος,

Ἀνεπιτήδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non accuratus, ſine arte; (2) incompoſitus. Ex α priv. et ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *adv.* non accuratè, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus; (2) impunis. Ex α priv. et ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. et ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανὴς, ἐς, obſcurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conſpicuus.

Ἀνεπιφάντως, ſine oſtentatione.

Ἀνεπίφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non invidendus, minimè invidioſus, *Gl. V.* ſine invidiâ; (2) non reprehenſus; reprehenſioni non obnoxius. Ex α priv. et ἐπίφθονος.

Ἀνεπιφθόνως, *adv.* non invidiosè; (2) citra reprehenſionem.

Ἀνεπιχείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo adſequaris. Ex α priv. et ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Ἀνεπόπτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non inſpexit, propriè ſc. myſteria Cereris. Ex α priv. et ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Ἀνεπόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non videtur, inadſpectabilis. *Suid.* Ex α priv. et ἐπόπτομαι.

Ἀνεπτάμαν, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτήμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *obſtupuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπτοιέομαι, *obſtupeſco.*

Ἀνέραςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) *act.* ab amore alienus. Ex α priv. et ἐράω.

Ἀνέργαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus ſeu fabrefactus non fuit. *Gl. V.* infectus. Ex α priv. et ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, f. ίσω, inſtigo, irrito. Παντὶ δὲ τρόπῳ ἀνηρέθιςο ἡ πόλις, *Thuc.* της ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, *Xen.*

Ἀνέρεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non freſus, ſeu fractus, molâ ſc. aut piſtillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non poteſt. Ex α priv. et ἐρείκω.

Ἀνερείπτω, f. ψω, rapio ſurſum, corripio. Τὸν ϗ ἀνηρείψαντο Θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν, *Il.* 20, 234.

Ἀνερειψαμένη, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνερεύγω, f. ξω, eructo, emitto. Ἀνερεύγεσθαι εἰς ἅλα, *Apoll.*

Ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, ſcrutor, invenio. Hinc

Ἀνερεύνησις, εως, ἡ, perſcrutatio.

Ἀνερίναςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caprificatus, cui non ſunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. et ἐρινὸς, *caprificus.*

Ἀνέριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. et ἐρίζω, *contendo.*

Ἀνερμάτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſaburratus, ſaburrâ non ſtabilitus; (2) non fulcris fixus. Ex α priv. et ἑρματίζω.

Ἀνερμήνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. et ἑρμηνεύω.

Ἀνερμηνεύτως, ut explicari nequeat, modo inſcrutabili.

Ἀνέρομαι, interrogo; rogito, percontor, *Gl. V.*

Ἀνερπύζω, f. ύσω, ſurſum ſerpo; (2) adrepo; (3) eo.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνὰ, et ἕρπω, *ſerpo.*

Ἀνεῤῥάγην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι pro ἀναῤῥήγω.

Ἀνεῤῥημμένος, *conſutus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῤῥαμμένος, verbi ἀναῤῥάπτω, *conſuo.*

Ἀνεῤῥωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *reſcindo.*

Ἀνερυθριάω, erubeſco.

Ἀνερύω, f. ύσω, ſurſum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἱςία λεύκ' ἐρύσαντες, *Odyſſ.* 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adſcendo, ſcando, conſcendo. *Gl. V.* ſubeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, *Gal.* , 17.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) ſæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, *Odyſſ.* 4, 251.

Ἀνες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. v. ἀνέζω.

Ἄνεσις, εως, ἡ relaxatio, *Ph.* requies, remiſſio, otium, imprimis diebus feſtis; (2) ſegnis, et diffluens otio vita; (3) immodica libertas, laſcivia; (4) condonatio, v. gr. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, otioſus.

Ἀνέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſpere carens. Ex α priv.

Ἀνέσσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. per *Metath.* pro ἀνασέσυτο, ab ἀνασύω.

Ἀνέςαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνεςέασι, *reſurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεςήκασι, à verbo ἀνίςημι.

Ἀνεςησία, ας, ἡ, privatio ſenſuum.

Ἀνέςην, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀνέςιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domo et ſede propriâ carens. Ex α priv. et ἑςία, *domus.*

Ἀνεςραμμένως, *adv.* perversè, præpoſterè. Ab ἀναςρέφω, *verto.*

Ἀνέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. Ἀπέςησαν ἀπ' αὐτȣ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, *Act.* 22, 29. Ἐκέλευσεν —— μάςιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, *Ibid.* 24.

Ἀνέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullos habet amicos, carens ſodalibus. Ex α priv. et ἑταῖρος.

Ἀνέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoſcendus. Ab ἀνίημι.

Ἀνετεροίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. et ἑτεροιόω, *muto.*

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀνατίθημι. Unde

Ἀνετικὸς, ἡ, ὸν, vim habens remittendi, reſolvens; (2) remiſſionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imparatus, invitus.

Ἄνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laxus; (2) patens, apertus; (3) remiſſus, diſſolutus; (4) ſolutus omni imperio; *Gl. V.* otioſus; ἀνετώτεροι, remiſſiores, *Ph.* ἀνετώτερον, remiſſius, *Gloſſ. Vet.* Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, *adv.* ſolutè, laxè, remiſsè, licenter; otiosè.

ἈΝΕΥ, *adv.* abſque, ſine, præter, citra; (2) injuſſu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; bacchor; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, et εὐάζω, idem.

Ἄνευθε, *adv.* abſque, ſine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *adv.* idem et ab eod. Ἄνευθεν ἐὼν, *quanquam abſens ſit.* Hom. Il. 2, 64. Μη συ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαί πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν. *Id.* 16, 89.

Ἀνεύθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non appoſitus, ineptus, indignus.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas à reddendâ ratione. Ab

Ἀνεύθυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rationes non reddit; (2) crimine carens, ſine pœnâ, non obnoxius, noxâ ſolutus. *Gl. V.* inſons, innocens. Ex α priv. et εὐθύνω.

Ἀνευθύνως, *adv.* ſine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἀνευκτος, ὁ ϗ ἡ, non optabilis; (2) non optans, non petens. Ex α et εὔχομαι.

Ἀνευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreligioſus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circum pectus. Ex α priv. et εὐλαβὴς.

Ἀνευπαράδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus, ingratus. *Suicer.* Ex α priv.

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio.

Ἀνεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non inventus, incompertus, repertus; (2) quod inveniri, ſeu excogitari, nequit; (3) quod inveſtigari aut quærendo erui non poteſt, aut erutum eſt. Ab

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τε ποικίλας λόγȣς ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένȣς. *Ariſtoph.* Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἄνευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, enervis, non nervoſus; (2) debilis, infirmus, ſine vi. Ex α priv. et νεῦρον, *nervus.*

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνεύρυσμα, τος, τὸ, dilatatio; *ap. Med.* arteriæ et inde ortus tumor. *Ern.*

Ἀνευρυσμὸς ȣ, ὁ ϗ ἡ, dilatatio.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro fauſtis ominibus proſequens; (2) lamentaedo ſeu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo, deteſtor ut rem abominandam, ut cum dicimus, *bona verba quæſo, dii meliora. Ern.* Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et εὐφημέω.

Ἀνεύφραντος, ον, non lætabilis, moleſtus.

Ἀνευφωνέω, ῶ, idem quod ἀνευφημέω. *R.* Ex α priv. et εὔφωνος, *canorus.*

Ἀνεύχομαι, deprecor. *R.*

Ἀνεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, reſilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι.

Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνέφαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus, aut tangi recuſans. Ex α priv. et ἐφάπτομαι.

Ἀνέφελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non nubilus, ſerenus.

Ἀνέφικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incomprehenſibilis; intactus, *Ph.* inacceſſus, quo perveniri nequit. Ex α priv. et ἐφικτὸς.

Ἀνεφώνησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἀνάγω, al. ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, *ſuſtineam*, 1. ſing. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, à verbo ἀνέχω.

Ἀνέχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Ἀνεχώρησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, ſeu ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, ſurſum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, ſuſtineo, tolero, fero; (4) ſuſcipio. Ἀνέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτȣ ναῦς τȣ πολέμȣ, ceſſare. Ἀνέχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, θάλπη· ἐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχȣ τὸ ἴσον ἔχειν. Ἀνεσχον σοὶ φάος, σωτήριον, attuli. *Eur. Med.* 482.

Ἀνέψανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incoctilis. Ex α priv. et ἕψω, *coquo.*

Ἀνέψητος, ȣ ὁ ϗ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iisd.

Ἀνεψία, ᾶς, ἡ, conſobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia conſobrini, vel conſobrinæ vel patruelis, ſive amitæ.

Ἀνεψιαδῆς, ȣ, ὁ, ſobrinus. *Ph.* Ab

ἈΝΕΨΙΟΣ, ȣ, ὁ, *Ph.* conſobrinus, ſobrinus, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, ſobrini, conſobrini, *Gl. V.* ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus ſororibus*, amitis. *Gl. V.* Hinc

Ἀνεψιότης, ητος, ὁ, conſobrinitas, ſobrinitas.

Ἀνέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.

Ἄνεω, *adv.* mutè, tacitè, (niſi ſit nom. pl. *Ern.*) Ab ἄνεως.

Ἀνέωγα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄνωγα, à verbo ἀνοίγω, *aperio.*

Ἀνέωγμαι, *apertus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἀνεωγμένȣς, *apertos*, acc. plur. part. perf. paſſ.

Ἀνεωγότως, *adv.* patulè, *Gl. V.* Ab ἀνέωγε, patet.

Ἀνέωνται, *dimiſſi ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀνεῖνται, à verbo ἀνίημι.

Ἀνέωξα, *aperui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, à verbo ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, tranquillus. Ex α priv. et αὔω, *clamo.* (Ex α priv. et νέω, *nato, huc illuc feror.* Ern.)

Ἀνέῳχα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.

Ἀνεῴχθησαν, *aperti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἠνοίχθησαν à verbo eod.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio; *Æſchyl. in Sept.* 724. (2) factum ipſum, quod opponitur *conſilio.* Ab ἄνω, *perficio.*

Ἀνῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.

Ἀνηβάσκω, idem quod

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubeſco; (2) pubeſco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν. *Ariſtoph. Lyſ.* 671.

Ἀνηβητήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, repubeſcens, revigeſcens. A præc.

Ἄνηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam ſeu juſtam pervenit ætatem. Ex α priv. et ἥβη.

Ἀνήγαγον, *ſubduxi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἄνηγον, ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγγέλλω.

Ἀνηγεμόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duce et rectore carens. Ex α priv. et ἡγεμονεύω, *duco.*

Ἀνήγερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. somni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. et ἐγείρομαι, *excito.*

Ἀνήδονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illætabilis, injucundus, gravis, molestus. Ex α priv. et ἡδονή.

Ἀνήδυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. et ἡδύνω.

Ἀνήδυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνηδῶς, *adv.* molestè. Ex α priv. et ἡδύς.

Ἀνήεσαν, *redierant*, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀνήεισαν, à verbo ἄνειμι, *redeo.*

Ἀνῇ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, à verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.

Ἀνηθικεύτως, *adv.* mores non benè exprimens, servans, *de poetâ.* Ex α priv. et ἠθικός.

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. Ab

ΑΝΗΘΟΝ, ȣ, τὸ, anethum, herba, *Angl.* Dill.

Ἀνηθοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non moratus, in quo mores personæ convenientes redditi non sunt; (2) non instructus bonis moribus. Ex α priv. et ἠθοποιέω.

Ἀνήϊξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναίσσω.

Ἀνῆκα, *adscendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω.

Ἀνῆκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνήκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insanabilis, *Ph.* intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. et ἀκέομαι, *sano.*

Ἀνηκέστως, *adv.* insanabiliter, atrociter; (2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

Ἀνήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non audit, expers auditûs; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. et ἀκȣ́ω, *audio.*

Ἀνηκȣςέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. Ἀνηκȣςεῖν τοῖς ςρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκȣ́ςησεν Ἀπόλλων, *Il.* 15, 236.

Ἀνηκȣςία, ας, ἡ, surditas; (2) contumacia, obsequii detrectatio. Ab

Ἀνήκȣςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit, contumax, morem gerere recusans.

Ἀνηκόως, *adv.* sine auditione; ignare, imperitè. Ab ἀνήκοος.

Ἀνήκω, convenio, *Ph.* ἀνήκει, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, *idem*; (2) ascendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τȣ̃το ἐς ȣ̓δὲν ἀνήκει, nullius est momenti; ἐς τȣ̃το θράσεος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιςα ἀρετῆς πέρι χρήμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores.

Ἀνήκων, ȣσα, ον, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.

Ἀνηλάκατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. et ἠλακάτη.

Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. ind med. v. ἀναλλομαι.

Ἀνήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. et ἐλαύνω.

Ἀνηλεγέως, *adv.* contemptim, inconsideratè. Ab

Ἀνηλεγής, έος, ὁ ϗ ἡ, nil curans; (2) neglectus. Ex α priv. et ἀλέγω, *curo.*

Ἀνηλεής, έος, ὁ ϗ ἡ, immisericors, crudelis, immitis.

Ἀνηλέητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non miserandus; (2) commiserationem non expertus. Ex α priv. et ἐλεῶ, *misereor.*

Ἀνήλειφος, et ἀνήλιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus. Ex α et ἀλείφω. Unde

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea et unctionem.

Ἀνηλεῶς, *adv.* immaniter, crudeliter.

Ἀνῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *contr.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀνήλυθε, ab ἀνέρχομαι.

Ἀνηλιάζω, άσω, soli expono.

Ἀνήλικος, impuber.

Ἀνήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opacus, sine sole. Ex α priv. et ἥλιος, *sol.*

Ἀνήλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excalceatus, discalceatus. Ex α priv. et ἦλιψ, *calceus.*

Ἀνηλιφής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνήλιφος.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adscensus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνηλώθην, *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω, *absumo.*

Ἀνήλωκα, *insumpsi*, 1. sing. perf. ind. act.

Ἀνῆμεν, *dimisimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνέμεν, à verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto.*

Ἀνήμελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. et ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἀνήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α et ἥμερος. Hinc

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia. *Gl. V.*

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro.

Ἀνημιωβολαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, valens pretium semioboli. Ab

Ἀνημιωβόλιον, ȣ, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ, et ἡμιωβολος.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. Ab ἀνήνεμος.

Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίημι.

Ἀνῆνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀναινομαι.

Ἀνήνεγκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἀνήνηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀναινέω.

Ἀνήνοθα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* et *per Epenthes.* τȣ̃ ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω.

Ἀνήνορα, *inertem*, accus. singul. ab ἀνήνωρ, *iners.*

Ἀνήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α priv. et ἄνεμος, *ventus.*

Ἀνήνυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. et ἀνύω, *perficio.*

Ἀνήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. et ἀνήρ.

Ἀνῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνάπτω.

ΑΝΗ'Ρ, ἀνέρος, *per Syncop.* ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.

Ἀνηρέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀναιρέω.

Ἀνήρεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus. Ex α priv. et ἐρείκω, *frango.*

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνερείπτομαι.

Ἀνηρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, altus, altè tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. et ἐρέφω.

Ἀνῃρηκὼς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω.

Ἀνήριθμος, ον, idem quod ἀνάριθμος.

Ἀνηριθμησάμεν, *enumeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero.*

Ἀνήροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaratus. Ex α priv. et ἀρόω, *aro. Hom. Od.* 9, 110.

Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναρπάζω, *rapio.*

Ἀνηρώτευν, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀνηρώτων, à verbo ἀνερωτάω, *interrogo.*

Ἀνησίδανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, et δάνος, *munus.*

Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. A δῶρον.

Ἀνήσσητος, vel ἀνήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. et ἡσσάομαι.

Ἀνῆςις, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus; (2) non jejunus. Ex α pleon. vel priv. et νῆςις.

Ἀνήσω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνήφαιςος, ον, ignis expers, qui fit sine igni.

Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. Ἀνήχεε μολπὴν. *Epigr.* Ex ἀνὰ, et ἠχέω, *sono.*

Ἀνήφθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάπτω.

Ἀνήχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάγω.

Ἀνήω, 1. sing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro *Ionico* ἀνέω, et hoc pro ἀνῶ, à v. ἀνίημι.

Ἀνθαιρέομαι, ȣ̃μαι, f ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς ςέφανον ἀνθαιρήσεται. *Eur. Hec.* 655. Ex ἀντὶ, et αἱρέω.

Ἀνθαλίσκομαι, contra, vicissim damnor.

Ἀνθάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ, et ἅμιλλα.

Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) è contrario attingo; (3) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπτεσθαι πολέμȣ, ἔργον, suscipere; φρενῶν, affligere; τῶν πραγμάτων, res publicas administrare. Ταχὺς βαδιςὴς τερμόνων ἀνθήπτετο, attigit. *Eur. Med.* 1185. Τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμεν, sauciavi, *Ibid.* 1363. Ex ἀντὶ, et ἅπτομαι.

Ἀνθάψω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀνθήψασο, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

Ἀνθεινός, ὴ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

Ἀνθελιγμὸς, ȣ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, et ἑλίσσω, *volvo.*

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavum, seu κόγχη est. Ex ἀντὶ, et ἕλιξ.

Ἀνθελκόντως, *adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod est ab

Ἀνθέλκω, f ξω, contra traho, in diversum traho; (2) manum distineo; (3) distineo; remoror; (4) resisto. Ἀνθέλκειν πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν· ἕκαςον τοῖς ἄλλοις νεύροις, resistere. Ex ἀντὶ, et ἕλκω, traho.

Ἀνθέμενος, *qui reposuit*, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναθέμενος, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεμίς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila, *Ang.* Camomel. *Gl. V.* ἄνθεμις, ligustrum. Ab eodem.

Ἀνθεμοειδὴς, ὲς, floridus.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, idem.

Ἄνθεμον, ȣ, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἀνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floridus.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à flore fluens. Ex ἄνθεμον, et ῥύω, *fluo.*

Ἀνθεμουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. Ex ἔργον.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos.*

Ἀνθέξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo.*

Ἀνθέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἄνθεο, *depone*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἀνάθεσο, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, locus sub mento qui barbâ vestitur et afflorescit. Sic dictus à flore barbæ, quod ibi maximè vigeat. Quandoque de muliere dicitur per catachresin. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ȣ, asphodeli fructus, seu caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ἡ, arista. Ab ἀθήρ.

Ἄνθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθεσαν, ab ἀνατίθημι.

Ἀνθέςηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. ἀνθίςημι.

Ἀνθεςήρια, ων, τὰ, floralia, seu festa Bacchi, Dionysia. Ab ἄνθος, *flos.* Hinc

Ἀνθεςηριὼν, ῶνος, ὁ Anthesterion, octavus anni mensis, Dionyso seu Baccho sacer.

Ἀνθεςιάω, ῶ, f. άσω, vicissim et mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, et ἑςιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex ἄνθος, et φέρω, quod Pluto istam Deam flores legentem rapuerat.

Ἀνθεσφόρος, ον, florea serta gerens.

Ἄνθετο, *superposuit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Poët.* pro ἀνέθετο, à verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, *florentem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθȣ̃σαν, à verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. *Dor.* pro ἀνθȣ̃σι.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphoricè, velut artes florent; (3) scateo, exubero. Ὄςε ἤςραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ ςρατιὰ. *Xen. Cyr.* 6. 24. Ἀνθεῖν πολλαῖς τε ϗ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις. *Luc.* Πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροταφοισιν ἰȣ́λȣς ἀνθῆσαι. *Odyss.* 11, 319. Ab ἄνθος.

'Ανθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos.
'Ανθηδὼν, όντος, ἡ, apis, *Gl. V.* vefpa. Ex ἄνθος, et ἔδω, *edo.*
'Ανθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanofus flos panici, milii et fimilium. Hinc
'Ανθήλιον, ου, τὸ, flofculus, Dim.
'Ανθήλιος, ου, ὁ κ ἡ, foli obverfus vel oppofitus. 'Ανθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum oftendit faciem folis inftar fplendentem.
'Ανθημα, ατος, τὸ, florum proventus et copia. Ab ἀνθέω.
'Ανθηματικὸς, ἡ, ὸν, floridus, floribus ornatus.
'Ανθήμων, ονος, ὁ κ ἡ floridus. Ab eod.
'Ανθηρογραφέω, ῶ, floridè fcribo, variè orno, ut veftem variis coloribus.
'Ανθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus.
'Ανθηρῶς, floridè.
'Ανθησις, εως, ἡ, florum progeneratio.
'Ανθησσάομαι ῶμαι, viciffim vincor, viciffim fuccumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, et ἡσσάομαι.
'Ανθητικὸς, ἡ, ὸν, flores efferens; (2) florendi vim habens; (3) floribus fœcundus.
'Ανθηφόρος, ου, ὁ κ ἡ, floriger.
'Ανθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciffim confecro. Ex ἀντὶ et ἱερόω, *facro.*
'Ανθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) variè orno, variego.
'Ανθινὸς, ἡ, ὸν, floridus, plenus floribus, è floribus factus; (2) *de vefte,* variis coloribus pictâ. *Eur.*
'Ανθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, et ἱππάζω.
'Ανθιππασία, ας, ἡ, decurfio equeftris.
'Ανθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζω. 'Ανθιππεύειν ἀλλήλοις. *Xen.*
'Ανθιστάμενος, præf. part. paff. v. ἀνθίστημι.
'Ανθίστατο, *refiftebat,* 3. fing. imperf. act.
'Ανθίστημι, f. ἀνθιστήσω, ex adverfùm colloco; ἀντέστη, obftitit, reftitit, *Ph.* a. 2. τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; *Rom.* 9, 19. 'Ανθέστησαν τρόπαιον, *Thuc.* è regione ftatuerunt. Ex ἀντὶ, et ἵστημι, *ftatuo.*
'Ανθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.
'Ανθοβαφὸς, ου, ὁ, tinctor. Ex βάπτω.
'Ανθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, fpargo; (2) fragro, redoleo. Ab
'Ανθοβόλος, ου, ὁ κ ἡ, flores jaciens vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, et βάλλω.
'Ανθοβόσκιον, flores alens. *Hef.* Ex βόσκω.
'Ανθόδμιον, ου, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος, et ὄζω, *oleo.*
'Ανθοκομέω, flores edo.
'Ανθόκομος, ου, ὁ κ ἡ, floriger.
'Ανθοκρατέω, floribus abundo.
'Ανθόκροκος, ὁ κ ἡ, fubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. Epith. veftis pictæ. Ex ἄνθος, et κρόκη.
'Ανθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem; (2) repugnandi, contra differendi ftudium. Ex ἀντὶ, et ἕλκω.
'Ανθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, colligo.
'Ανθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.
'Ανθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab
'Ανθολόγος, ου, ὁ κ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, et λέγω.
'Ανθομιλέω, verfor cum aliquo.
'Ανθομολογέω, ῶ, f. ήσω, pacifcor, conventum et pactum ineo; (2) adftipulor; (3) confiteor; (4) laudo, celebro, gratias ago. 'Ανθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ. *Luc.* 2, 38. χάριν τινὶ. Ex ἀντὶ, et ὁμολογέω, *confiteor.* Hinc
'Ανθομολόγησις, εως, ἡ, promiffum; (2) laus, gratiarum actio.
'Ανθομολογία, ας, ἡ, repromiffio. *Gl. V.*
'Ανθονόμος, ου, ὁ κ ἡ, flores depafcens.
'Ανθοπλίζω, f. ίσω contra armo.
'Ανθοποιὸς, οῦ, ὁ, florificus, flores procreans.
'Ανθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.
'Ανθορε, *exfiliit,* 3. fing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, à verbo ἀναθορέω, *exfilio.*
'Ανθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. *Ph.* ἀνθορίζει, reftipulat. Ex ἀντὶ, et ὁρίζω, *definio.*
'Ανθορισμὸς, οῦ, ὁ, reftipulatio, *Ph.* A præc.

'Ανθορμέω, ῶ, f. ήσω, fto contra in ftatione. 'Ανθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, *Thuc.*
"ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venuftus.
'Ανθοσμίας, ου, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem fuavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ὀσμή.
'Ανθοσύνη, ης, ἡ, flos.
'Ανθοφορέω, ῶ, ήσω, f. flores fero.
'Ανθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab
'Ανθοφόρος, ου, ὁ κ ἡ, floriger, florifer.
'Ανθοφυὴς, έος, ὁ κ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, et φύω, *gigno, produco.*
'Ανθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.
'Ανθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. 'Απειλοῦντας, ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, *Ariftoph. Lyf.* 342.
'Ανθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.
'Ανθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.
'Ανθρακίη, *Ion.* pro ἀνθρακιά.
'Ανθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis feu carbunculi fpeciem habeo.
'Ανθράκιος, ου, ὁ κ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.
'Ανθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis è congeftis carbonibus.
'Ανθρακόεις, όεσσα, όεν, è carbonibus factus.
'Ανθρακοκαύστης, ου, ὁ, carbonum confector. A καίω, *uro.*
'Ανθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor.
'Ανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακεύς.
'Ανθρακώδης, εος, ὁ κ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.
"ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus, (4) fpecies pifcis.
'ΑΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, crabro, vefpa. Hinc
'Ανθρήνιον, ου, τὸ, favus vefpæ.
'Ανθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ftudium placendi hominibus. Ab
'Ανθρωπάρεσκος, ου, ὁ κ ἡ, qui ftudet hominibus placere, qui aurem captat popularem; (2) placens hominibus. Ex ἀρέσκω, *placeo.*
'Ανθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.
'Ανθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis.
'Ανθρώπειος, εια, ειον, humanus, ad homines, ad humanum genus pertinens.
'Ανθρωπείως, *adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitùs.
'Ανθρωπέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, homo fio.
'Ανθρωπεύομαι, humano more ago, ea quæ hominis funt ufurpo, ex humanâ naturâ ago.
'Ανθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio. *Suicer.*
'Ανθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, et *in paff.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.
'Ανθρωπικὸς, ἡ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.
'Ανθρωπικῶς, *adv.* humano more, ut hominem decet.
'Ανθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.
'Ανθρωπίνως, *adv.* humanitùs, humano more, homini convenienter.
'Ανθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.
'Ανθρωπίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.
'Ανθρωπισμὸς, οῦ, ὁ, humanitas, humani et compofiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.
'Ανθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab
'Ανθρωποβόρος, ου, ὁ κ ἡ, homines vorans. Ex βορὰ, *cibus.*
'Ανθρωπόβρωτος, ου, ὁ κ ἡ, ab hominibus devoratus, *Suicer.* Ex βρώσκω.
'Ανθρωπόγλωσσος, vel γλωττος, ου, ὁ κ ἡ, qui humanâ loquitur linguâ.
'Ανθρωπογναφεῖον, ου, τὸ, balneum. *Suicer. Clem. Alex.* Ex γναφεῖον, *officina fullonis.*
'Ανθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex γόνος, *generatio.*
'Ανθρωποδαίμων, ονος, ὁ κ ἡ, Deus ex homine factus.
'Ανθρωπόδηκτος, ου, ὁ κ ἡ, ab homine morfus. Ex δάκνω, *mordeo.*

'Ανθρωποδίδακτος, ου, ὁ κ ἡ, ab homine doctus, *Suicer.* Ex διδάσκω, *doceo.*
'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, humanam formam habens. Ex εἶδος, *forma.*
'Ανθρωποειδῶς, *adv.* humanâ fpecie.
'Ανθρωποθηρία, ας, ἡ, captura hominum, venatio. A θήρα.
'Ανθρωπόθυμος, ου, ὁ κ ἡ, hominum animum vel iram habens. Ex θυμός.
'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab
'Ανθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel facrifico. Ex θύω, *facrifico.*
'Ανθρωποθυτέω, idem.
'Ανθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab
'Ανθρωποκτόνος, ου, ὁ κ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex κτείνω.
'Ανθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, *Suicer.*
'Ανθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, *Suicer.*
'Ανθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex λάτρις, *fervus.*
'Ανθρωπόλεθρος, ου, ὁ κ ἡ, homicida; (2) homini perniciofus. Ex ὄλεθρος.
'Ανθρωπολόγος, ου, ὁ κ ἡ, de hominibus loquens. Ex λέγω, *dico.*
'Ανθρωπομορφιανοὶ, ῶν, οἱ, hæretici. Deo humanam formam tribuentes, *Suicer.*
'Ανθρωπομορφῖται, ῶν, οἱ, idem et ab
'Ανθρωπόμορφος, ου, ὁ κ ἡ, humanam formam habens, *Suicer.* Ex μορφή. Hinc
'Ανθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo.
'Ανθρωπονομικὸς, ἡ, ὸν, ad homines pafcendos pertinens. Ex νέμω, *pafco.*
'Ανθρωπόομαι, ῶμαι, homo fio; (2) homo fum.
'Ανθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.
'Ανθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab
'Ανθρωποπαθὴς, έος, ὁ κ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex πάθος.
'Ανθρωποπαθῶς, *adv.* humano adfectu; (2) humano more.
'Ανθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab
'Ανθρωποποιὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, hominum feu humanarum formarum fictor. Ex ποιέω.
'Ανθρωποπρεπὴς, έος, ὁ κ ἡ, homini decens, homini conveniens. Ex πρέπει.
'Ανθρωποπρεπῶς, *adv.* convenienter humanæ naturæ.
"ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ κ ἡ, homo. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quafi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id eft, contemplans quæ vidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ vident non expendunt neque confiderant. Hinc
'Ανθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum.
'Ανθρωποτόκος, ου ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, *Suicer.* Ex τίκτω.
'Ανθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab
'Ανθρωπουργὸς, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἔργον, *opus.*
'Ανθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab
'Ανθρωποφάγος, ου, ὁ κ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humanâ carne vefcens.
'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ κ ἡ, hominis naturam habens. Ex φυὴ, *natura.*
'Ανθρωπώδης, εος, ὁ κ ἡ, humanus.
'Ανθυβρίζω, f. ίσω, viciffim contumeliâ adficio. Ex ἀντὶ, et ὑβρίζω.
'Ανθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, viciffim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, et ὑλακτέω, *latro.*
'Ανθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, flofculus.
'Ανθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.
'Ανθυπάγω, recriminor, viciffim accufo. Ex ἀντὶ, et ὑπάγω, *accufo.*
'Ανθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex
'Ανθυπαλλάσσω, ττω, commuto, inverto.
'Ανθυπατεία, ας, ἡ, proconfulatus.
'Ανθυπατεύω, f. εύσω, proconful fum, pro confule provinciam adminiftro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, *Act.* 18, 12.
'Ανθυπατικὸς, ἡ, ὸν, proconfularis. Ab
'Ανθύπατος.

Ἀνθύπατος, ὁ, ὁ, proconſul. Ex ὕπατος.
Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, viciſſim do locum. Ex ἀντὶ, et ὑπείκω, *cedo*. Hinc
Ἀνθυπειξις, εως, ἡ, ceſſio, quâ viciſſim alicui locum damus; (2) ſubmiſſio, obſequium.
Ἀνθυπερβάλλω, invicem ſupero.
Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.
Ἀνθυπουργετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi gratificatus eſt, viciſſim gratificor, obſequium reddo.
Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, et ὑποβάλλω, *ſubjicio*.
Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus ſubſtituo, ſufficio. Ex ἀντὶ, et ὑποκαθίστημι.
Ἀνθυποκρίνομαι, viciſſim ſimulo. Ex ἀντὶ, et ὑποκρίνω, *ſimulo*.
Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo interpoſito jurejurando, eſt rei jurantis, ſe juſtâ de causâ abeſſe. Ex ἀντὶ, et ὑπόμνυμι.
Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, viciſſim ſuſpicor, contra ſuſpectum habeo.
Ἀνθυποστρέφω, revertor.
Ἀνθυποτακτος, ſubjunct. modus, *ap. Gramm.*
Ἀνθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æſtimo, vid. ὑποτιμάομαι.
Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penſo beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, et ὑπουργέω. Hinc
Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.
Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, idem.
Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, ſtatim objicio, refero. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς. *Naz.* Ex ἀντὶ, et ὑποφέρω, *ſubjicio*. Hinc
Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, ſc. quæ objectioni opponitur.
Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus. Ex ἀντὶ, et ὑποχωρέω, *ſenſim redeo*.
Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur; (2) adſumptio, quæ opponitur Prolepſi. Ex ὑφαιρέω.
Ἀνθυφίσταμαι, pariter ſuſtineo, vel ſuſcipio aliquid. Ab ἀντὶ, et ὑφίσταμαι.
Ἀνθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos*.
Ἀνθωμολογεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογέετο, à verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor*.
Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, viciſſim decorem oſtento, æmulâ pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, et ὡραΐζω, *decoro*.
ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mœror.
Ἀνιάζω, f. άσω, triſtitiam adfero, mœrore adficio. Τρῶων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει. *Il.* 18, 300. Ab ἀνία. Unde
Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, triſtis, mœſtus; (2) gravis, adverſus; comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρέστερος.
Ἀνιαρῶς, *adv.* moleſtè, acerbè, cum mœrore, miſerè.
Ἀνιασθῶ, a. 1. conj. paſſ. v. ἀνιάζω.
Ἀνιᾶσι, *furſum jaciunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Att.* pro ἀνεῖσι, à verbo ἀνίημι.
Ἀνίατος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, immedicabilis. Ex α priv. et ἰάομαι, *medeor*.
Ἀνιάτρευτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, non ſanabilis; (2) non ſanatus.
Ἀνιατρολόγητος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, ignarus eorum quæ de medicinâ diſſeruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. et ἰατρολογέω.
Ἀνιάτως, *adv.* inſanabiliter. Ab ἀνίατος.
Ἀνίαχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtreperus, reſonans; ab Ἀνιάχω, et εω, reſono, clamo; (2) altâ voce celebro, de poëtis. Ex ἀνὰ, et ἰάχω.
Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mœreo, diſcrucior, lugeo. *Gl. V.* Ἀνιᾶσθαι τῷ πράγματι, διά τι. Ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνῶν. *Soph. Aj.* 273.
Ἀνιγρὸς, ῦ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus; pro ἀνιαρός.
Ἀνίδιος, ὁ ϗ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv., et ἴδιος, *proprius*.
Ἀνιδρὶτι, et ἀνιδιτι, *adv.* ſine ſudore, ſine labore. Ex α priv. et ἰδίω, *ſudo*, vel ἱδρὼς.
Ἄνιδρος, ου, ſudoris expers:
Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, reſudo, denuo ſudorem emitto:
Ἀνίδρυτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento. Ex α priv. et ἱδρύω.

Ἀνιδρύω, colloco, conſecro. Ex iiſd.
Ἀνίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudor.
Ἀνιδρωτὶ, *adv.* ſine ſudore vel labore. *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. et ἱδρόω.
Ἀνίδρωτος, ον, qui non ſudavit. Ab ἀνιδρόω.
Ἀνίεμαι, vid. ἀνίημι.
Ἀνιεὶς, *relaxans*, præſ. part. act. verbi ἀνίημι.
Ἀνίερος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, profanus, pollutus.
Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, ſacrum facio, conſecro, voveo. Ex ἀνὰ, et ἱερόω, *ſacro*. Hinc
Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.
Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίει, à verbo ἀνίημι, *relaxo*.
Ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Dor.* et *Ion.* pro ἀνιοῦνται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.
Ἀνίη, *mœror*, *Ion.* pro ἀνία.
Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. paſſiv. v. ἀνιάω.
Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, ſubmitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) ſtimulo, urgeo. Ἀνιέναι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥᾳθυμίαν, τῆς φιλονεικίας· τὸ πρόσωπον, exporrigere; τὸν πόλεμον, τι τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τῷ προσεύχεσθαι, deſiſtere; τὰ σήμαντρα, obſignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. *Act.* 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, verſatur. *Ariſtoph. Nub.* 953; *in med.* edo, ſubmitto, *in paſſ* permittor, concedor; (2) conſecror; (3) ab omnibus adiri poſſum, omnibus expoſitus ſum; (4) negligenter, diſſolutè vivo. *Ern.*
Ἀνίην, *triſtitiam*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀνίαν.
Ἀνιηρὰ, *triſtia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρὰ.
Ἀνιήσεις, *moleſtet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, à verbo ἀνιάω, *moleſto*.
Ἀνίησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἀνίημι.
Ἀνίκα, *quando*, *Dor.* pro ἡνίκα.
Ἀνίκατος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.
Ἀνικεὶ, *adv.* ſine certamine, atque adeo ſine partâ victoriâ.
Ἀνικέτευτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicatum non eſt; (2) non ſupplex. Ex α et ἱκετεύω.
Ἀνίκητος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. et νικάω, *vinco*.
Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exſicco. Ab
Ἄνικμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus. Ex α priv. et ἰκμὸς.
Ἀνίλαστος, ον, non placatus.
Ἀνίλεως, ὁ, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α priv. et ἵλαος, *Atticè*, ἵλεως, *miſericors*.
Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio. *Suid.* Ex ἀνὰ, et ἴλλω, *oculis conniveo*. Unde
Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adſpectus, deſpectus. *Poll.*
Ἀνίμαστος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, loro non cæſus. Ex α priv. et ἱμάσσω, *loris cædo*.
Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune ſurſum traho, extraho, haurio; (2) elevo, ſuſtollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλους τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριστερᾷ, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσθω ὁ ἰχθύς. *Luc.* Ex ἀνὰ, et ἱμὰς, *lorum*.
Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.
Ἀνίον, *habena*, *Dor.* pro ἡνίον.
Ἀνιουλος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, impubes. Ex α et ἴουλος.
Ἀνίοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.
Ἀνιππεύω, equito, equos ago.
Ἄνιππος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine equo.
Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, ſurſum volo.
Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, *abluo*, et πὼς, *pes*.
Ἄνιπτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex νίπτω.
Ἄνις, *adv.* ſine, abſque. *Bœot.* pro ἄνευ.
Ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, adæquo. Ex ἀνὰ, et ἰσάζω, *æquo*.
Ἀνισόμετρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, ſine juſta *vel* æquali menſurâ. Πολυποσίη ἀνισόμετρος. *Aret.*
Ἀνισοειδὴς, ὲς, qui diſparem formam habere videtur.
Ἀνισοσμός, ὁ, compenſatio, remuneratio.
ἈΝΙΣΟΝ, ὁ, τὸ, aniſum.
Ἄνισος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, inæqualis, impar, diverſus, ſuperior. Ex α priv. et ἴσος. Hinc
Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. et ἰσότιμος.
Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, et φυὴ, *natura*.
Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.
Ἀνιστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνίστημι.
Ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ind. act. Ab
Ἀνίστημι, f. ήσω, ſurgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, ſubverto; (3) exſtruo, ædifico; (4) excito, exſtimulo; ἀνίσταμαι, ſurgo, reſurgo, exſurgo; ἀνέστη, ſurrexit, a. 2. Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex ſuis ſedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ſubmovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ἤτοι τὸν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀνιστάσεις, οὔτε γόοισιν, οὔτε λιταῖς. *Soph. El.* 136.
Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, ſciſcitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν. *Soph.*
Ἀνιστορησία, ας, ἡ, hiſtoriarum ignoratio. Ex α priv. et ἱστορία.
Ἀνιστόρητος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, qui hiſtorias non novit; (2) cujus nulla in hiſtoriâ fit mentio; (3) qui rem, locum non exploravit.
Ἀνιστορήτως, *adv.* ſine cognitione hiſtoriæ; (2) imperitè, ex neglectâ indagatione.
Ἀνίστω, *ſurge*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Att.* et *Ion.* pro ἀνίστασο, ab ἀνίστημι.
Ἀνίσχεο, *ſuſtine*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro ἀνίσχεσο, à verbo ἀνίσχω, *erigo*.
Ἀνίσχιος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α priv. et ἰσχίον, *lumbus*.
Ἀνίσχυρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, invalidus, infirmus.
Ἄνισχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, infirmus. Ex α priv. et ἰσχὺς, *robur*.
Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) ſuſtineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες. *Il.* 8, 347. Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα. *Il.* 5, 798. Ex ἀνὰ, et ἴσχω.
Ἀνίσως, *adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος.
Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo*.
Ἄνιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, carens piſcibus.
Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveſtigo, indago, perſequor. Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ. *Il.* 22, 192. Διὰ γῆς ϗ θαλάσσης ἀνιχνεύων. *Plut.* Ex ἀνὰ.
Ἀνίχνευτος, idem quod
Ἀνιχνίαστος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis. Ex α priv. et ἰχνιάζω.
Ἀνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, gravis. Ab ἀνία, *moleſtia*.
Ἀνιώμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀνιάω.
Ἀνιῶν, *triſtitiarum*, genit. pl. ab ἀνία.
Ἀνίωτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, rubiginem non ſentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. et ἰὸς.
Ἀνιῷτο, *mœſtum reddat*, 3. ſingul. præſ. optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, à verbo ἀνιάω.
Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Ebr. Gratioſa.
Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Ebr. Gratioſus.
Ἄννειν, *perficere*, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἄνειν, à verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio*.
Ἀννέφελος, *ſine nubibus*, *Poët.* pro ἀνέφελος.
Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α et ὁδὸς.
Ἄνοδμος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα οὖρα. *Aret.* Ex α priv. et ὀδμή.
Ἄνοδος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, invius; (2) ἡ, jugum montis; *Polyb.* (3) idem quod ἀνάβασις.
Ἀνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. Ex a priv. et ὀδὼς.
Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.
Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.
Ἄνοζος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, enodis, ſine nodo.
Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non compos mentis; ſtultus, inſipiens. Ex α priv. et νοήμων.
Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia. Ex α et νόησις.
Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter et temerè ago:
Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem. Ab
Ἀνόητος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus; (2) qui intelligi nequit.
Ἀνοήτως, *adv.* imprudenter, ſtultè.
Ἀνόθευτος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α et νοθεύω.

*Ἄνοια, ας, ἡ, et *Ion.* ἀνοίη, amentia, ſtultitia. Ab ἄνοος, *amens.*
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio.
Ἀνοιγνύω, idem quod
Ἀνοίγω, f. ξω, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, aperio, reſero, pando, expando, patefacio, *Gl. V.* ἀνοίγομαι, pateſco, *Gl. V.* ἀνέῳγμαι, pateo, *Gl. V.* perf. paſſ. Πύλας ἀνοίξας τῶν τέκνων ὄψει φόνον. *Eur. Med.* 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ ϛόμα αὐτῦ παραχρῆμα. *Luc.* 1, 64.
Ἀνοιδαίνω, tumefacio ; (2) tumeo, intumeſco.
Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo ; (2) iraſcor. Ἀνοιδέει θυμός. *Herodot.*
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.
Ἀνοιδίσκω, idem quod et ἀνοιδαίνω.
Ἀνοίκειος, εία, ειον, et ἀνοίκειος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non familiaris, non domeſticus ; (2) non conveniens, non congruus ; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. et οἰκεῖος. Hinc
Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas ; (2) mores à familiaritate alieni.
Ἀνοίκητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. et οἰκέω, *habito.*
Ἀνοικίζω, f. ίσω, inſtauro, reædifico ; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθ᾽ ἐς Ὄλυνθον. *Thuc.* Ab ἄνοικος.
Ἀνοικισμὸς, ῦ, ὁ, inſtauratio. Ab ἀνοικίζω.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inſtauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν. *Act.* 15, 16. Ex ἀνὰ, et οἰκοδομέω.
Ἀνοικονόμητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, prodigus ; (2) malè diſpoſitus. Ex α priv. et οἰκονομέω.
Ἄνοικος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, extorris, ſine domo.
Ἀνοικτείρμων, ὁ ϗ ἡ, immiſericors.
Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus ; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοικτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex οἶκτος.
Ἄνοικτρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. et οἰκτρὸς, *miſerandus.*
Ἀνοίκτως, *adv.* ſine miſericordiâ. Ab ἄνοικτος.
Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. et οἰμώζω. Hinc
Ἀνοιμωκτεὶ, ſeu ἀνοιμωκτὶ, ſine fletu.
Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.
Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.
Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio ; (2) oſtium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*
Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*
Ἀνοιστέον, referendum eſt. Ab eod.
Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo.
Ἀνοίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.
Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ὀκωχὴ.
Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria :
Ἀνόλβιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer. Ab
Ἄνολβος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. et ὄλβος.
Ἀνόλεθρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ab exitio et damno immunis. *Hom. Il.* 13, 761. Ex α et ὄλεθρος
Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho.* Hinc
Ἀνολκητὸν, ῦ, τὸ, id, quo aliquid ſurſum trahitur.
Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, *Soph. El.*
Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.
Ἀνομαι, *perficio, Poët.* pro ἀνύομαι.
Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto ; (2) ſcaturio ; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.
Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluviolus :
Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ ſeu aquarum inopia. Ab
Ἄνομβρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, imbribus carens.
Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, iniquè ago, leges tranſgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱερόν. *Herodot.* Ex α priv. et νόμος, *lex.* Hinc
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.
Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemptus, iniquitas. Ab ἄνομος.
Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.
Ἀνομιλέω, verſor cum aliquo ; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.
Ἀνομίλητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inſociabilis.
Ἀνόμιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.
Ἀνόμιχλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. et ὀμίχλη, *nebula.*

Ἀνόμματος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. et ὄμμα, *oculus.*
Ἀνομοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. et ὁμοειδής.
Ἀνομοθέτητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, lege malè ordinatus ; (2) nullis legibus conſtitutus. Ex α priv. et νομοθετέω, *legibus conſtituo.*
Ἀνομοιογενῶς, è diverſis generibus.
Ἀνομοιομερὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, partibus diſſimilibus conſtans. Ex α priv. et ὁμοιομερής.
Ἀνομοιόπτωτος, ον, diſſimiliter deſinens.
Ἀνόμοιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis, diſpar.
Ἀνομοιόςροφος, ον, è diſſimilibus verſibus compoſitus ac mixtus :
Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo ; diverſitas.
Ἀνομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem habens ; *de ſyllabis.*
Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.
Ἀνομοίως, *adv.* inæqualiter, non perinde,
Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.
Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior ; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζεσι. *Philo.*
Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia ; (2) diſſenſio inter aliquos de re aliquâ. Ex α priv. et ὁμόλογος, *conſentiens.*
Ἄνομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, exlex, lege carens ; (2) iniquus ; (3) improbus. Ex α priv. et νόμος.
Ἀνόνητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, futilis ; (2) injucundus. Ex α priv. et ὄνημι, *juvo.*
Ἀνονόμαςος, ον, obſcurus, ignobilis.
Ἄνοος, *contr. uſitatius,* ἄνες, ῦ, ὁ ϗ ἡ, amens.
Ἀνόπαια, ſeu ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.
Ἄνοπιν, *adv.* retrò, retrorſùm. Ex ἀνὰ, et ὀπίσω, *retro.* ὤψ, *Ern.*
Ἄνοπλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inermis.
Ἀνόπλως, ſine armis.
Ἄνοπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex ὄπτομαι.
Ἀνόρατος, ον, idem.
Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo ; (2) exſilio.
Ἀνόργανος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inſtrumentorum expers.
Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis ſeu ſacris non eſt initiatus. Ex α priv. et ὄργια.
Ἀνοργίαςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſacris non initiatus.
Ἄνοργος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, irâ carens. Ex ὀργή.
Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἠνορέη. Ab ἀνὴρ, *vir.*
Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab
Ἀνόρεκτος, ῦ, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α et ὀρέγομαι.
Ἀνορεξία, ας, ἡ, faſtidium cibi. Ex iiſd.
Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo ; (2) inſtauro ; (3) corrigo, emendo. Ἀνορθώσω αὐτήν. *Act.* 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη. *Luc.* 13, 13.
Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror ; (2) ſurgo, ad dicendum, agendum. *Ern.*
Ἀνορμίζω, è portu propello, ſc. naves. *med.* è portu progredior.
Ἄνορμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium.
Ἀνόρνυμι, excito.
Ἀνόρυσε, *ſurrexit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠνόρυσε, ab
Ἀνορέω, f. έσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρυσε. *Hom. Il.* 10, 162. Ὁ δ᾽ ἄρ ἐκ λίμνης ἀνορύσας. *Il.* 21, 246. Ex ἀνὰ, et ῥέω.
Ἀνοῤῥοπυγιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cui cauda deeſt ; (2) qui inter volandum non regitur caudâ. Ex α priv. et ὀῤῥοπύγιον.
Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.
Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. *Ariſtoph. Eq.* 1240.
Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi
Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo è terra ; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ᾽ ἀποθανόντων τὰς νεκρὰς ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τὰς ὅρας. *Plut.* Τὰς ὑδρίας ἀνορύττω. *Ariſtoph. Av.* 609.
Ἀνορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio ; (2) ſalto.
Ἄνορχος, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχις.
Ἀνόρω, excito.

Ἀνόσητος, ὁ ϗ ἡ, non ægrotus. Ex νοσέω.
Ἀνόσιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus ; profanus, ſceleſtus, nefarius. *Gl. V.*
Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. A præc.
Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impiè ago. Hinc
Ἀνοσιούργημα, τὸ, impium factum, ſcelerata actio.
Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, idem.
Ἀνοσιουργον, ὁ ϗ ἡ, impiè et ſceleratè agens. Ex ἀνόσιος, et ἔργον, *opus.*
Ἀνοσίως, *adv.* impiè, ſceleratè.
Ἄνοσμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. et ὀσμὴ, *odor.*
Ἄνοσος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, immunis à morbis.
Ἀνόσως, ſine morbo.
Ἀνόςεος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόςεος προβολὴ, *Aret.* Ex α priv. et ὀςέον, *os.*
Ἀνόςητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, reditûs expers. Ex α priv. et νοςέω, *redeo.*
Ἀνόςιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem, ex
Ἄνοςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem,
Ἄνοςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, exos, *Gl. V.* oſſibus carens. Ex α priv. et ὀςῦν, *os.*
Ἀνοτιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α priv. et νοτίζω, *humecto.*
Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, è ſono lamentantis.
Ἀνεθέτητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. et νεθετέω, *admoneo.*
Ἄνες, ῦ, ὁ ϗ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, *Ph.* mente captus, ſine ſenſu : et fluvii nomen in Pamphiliâ.
Ἀνεσιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, carens ſubſtantiâ. Ex α priv. et ὀσία, *ſubſtantia.*
Ἀνέτατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. et ὀτάω, *vulnero.*
Ἀνετητὶ, *adv.* ſine vulnere.
Ἀνετὸς, idem quod ἀνέτατος. *Ern.*
Ἀνόχευτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, expers coitûs, qui non coit. Ex α priv. et ὀχεύω, *coëo.*
Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, ἀνοχαὶ, induciæ, ab ἀνέχομαι.
Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.
Ἄνοχλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, nullâ moleſtiâ adfectus, turbâ, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. et ὄχλος, *turba.*
Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, et ὀχμάζω.
Ἀνοχύρος, ον, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. Ab
Ἄνοψος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, opſonio carens. Ex ὄψον.
Ἄνςα, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἀνάςηθι, à verbo ἀνίςημι.
Ἀνςὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναςάς.
Ἀνςήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro ἀναςῆναι.
Ἀνςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνεςήτην.
Ἀνςρέφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀναςρέφεται, ab ἀναςρέφω.
Ἀνσχεθέειν, *emergere,* præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνέχω, *emergo.*
Ἀνσχέο, *tolera,* 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχε, ab ἀνασχέω ſive ἀνάχημι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo.*
Ἀνσχήσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀνασχήσεσθαι.
Ἀνσχοιτο, *toleraret,* 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.
Ἄντα, *adv.* coram, è regione. *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντί.
Ἀνταγοράζω, viciſſim emo ; (2) permuto.
Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero ; (2) obloquor. Ex ἀντὶ, et ἀγορεύω.
Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, *Heb.* 12, 4. Hinc
Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adverſatio, obſtaculum. *Suicer.*
Ἀνταγωνιςὴς, ῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius ; æmulus. *Gl. V.* Ab eod.
Ἀνταγωνιςῶς, more adverſantium.
Ἀντάδελφος, ῦ, ὁ, qui eſt loco fratris.
Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuriâ adficio.
Ἀντᾴδω, occino ; (2) cantu provoco ; (3) cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, et ᾄδω.
Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio.

ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖράς τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα. Ex ἀντὶ, et ἀείρω, pro αἴρω.
Ἀντάεις, *contrarius*. Dor. pro ἀντήεις.
Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.
Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) *Gl. V.* rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.
Ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.
Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.
Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.
Ἀντακολουθία, ἡ, mutuus comitatus.
Ἀντακοντίζω, contra jaculor.
Ἀντακούω, f. ούσω, viciſſim audio.
Ἀντακροάομαι, idem.
Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.
Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab
Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ δικαιώσει τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα. *Plut.*
Ἀνταμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab
Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.
Ἀνταμείβω, ſubmuto. *Gl. V.* Σὺ δ' ἀνταμείψαι μ'. *Eur. Ph.* 293. Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθα σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶν δε. *Ariſtoph.* Θεσμ. 728. Hinc
Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio. *Gl. V.*
Ἀνταμοιβή, ῆς, ἡ, idem et ab eod.
Ἀνταμοιβὸς ὁ ϗ ἡ, remuneratorius.
Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor.
Ἀνταμφοδεύω, obvium eundo aberro. Ex ἀντὶ, et ἄμφοδος, *bivium, circuitus.*
Ἀνταναβιβάζω, viciſſim impono.
Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego; (2) relego.
Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor. A præc.
Ἀντανάγω, et ἀντανάγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo; vel ſolvere, ut hoſti obviam eatur, de claſſe. Ἀντανῆγον ναυσί. *Thuc.*
Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione ſerræ.
Ἀνταναιρέομαι, οῦμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, et αἱρέω, *capio.*
Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.
Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, et αἴρω, *tollo.*
Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio; (2) motio reciproca et retracta; (3) figura rhetorica:
Ἀντανακλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. Ab
Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, et ἀνακλάω, *refringo.*
Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab
Ἀντανακόπτω, repercutio.
Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.
Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto.
Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo, expleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου. *Col.* 1, 24.
Ἀνταναπλήθω, idem.
Ἀντανασῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανίστημι.
Ἀνταναφέρω, refero.
Ἄντανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus; ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀνήρ.
Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀντανῄει αὐτῷ. *Thuc.*
Ἀντανίστημι, è regione excito.
Ἀντανίσταμαι, f. ἀντανασήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀντανασῆναι ἔρωτι. *Plut.*
Ἀντανίσχω, orior, contra exorior.
Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. gr. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, et ἀνισόω, *æquo.*
Ἀντάξ, *adv.* viciſſim. *Heſ.* Ab ἀντὶ.
Ἀντάξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii. *Hom. Il.* 1, 135. Hinc

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.
Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.
Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.
Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adverſus fulgurantem.
Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.
Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *ap. philoſophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν. 2 *Theſſ.* 2, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. *Luc.* 14, 14. Hinc
Ἀνταποδοθήσομαι, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ.
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.
Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio. Unde
Ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re ſatisfacere; (2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium. *Polyb. Ern.*
Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, conſecutivè, in conſequente.
Ἀνταπόδοτον, οῦ, τὸ, vel, ut alii ἀνανταπόδοτον, figura orationis Atticis familiaris, quum orationi aliquid deeſt, quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſententia perfecta ſit. *Budæ. Pand.*
Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo, contra aliquem accingor.
Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, reſpondeo; (2) altercor. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. *Luc.* 14, 6. Hinc
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.
Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν. *Dem.*
Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo.
Ἀνταπολογοῦμαι, viciſſim excuſo, defendo.
Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo.
Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digreſſus, divortium duarum rerum in diverſas partes ſitûs.
Ἀνταποταφρεύω, viciſſim vallo includo.
Ἀνταποτειχίζω, viciſſim obſtruo, contra munio.
Ἀνταποτίω, f. ίσω, viciſſim ſolvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat.
Ἀντάπτεσθαι, *capeſſere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.
Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus.
Ἀνταράτης (vitioſa lectio pro ἀντάρτης.) *Ern.*
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum; (2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionali oppoſitus.
Ἀντάρσις, εως, ἡ, inſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo.* Unde
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis.
Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.
Ἀνταυγάζω, reſplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio. *Ph.*
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis ſeu ſplendoris repercuſſio, *Gl. V.* reluminatio:
Ἀνταυγέω, ῶ, lucem ſeu ſplendorem remitto.
Ἀνταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem ſeu ſplendorem remittens. Ex ἀντὶ, et αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.
Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur myrrham redolens; ſeu ſuccini ſpecies bituminoſa.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) conſequor, nanciſcor. Ἀντᾷν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, conſequi. Μή σοι γέ πω δύστηνος ἀντήσας θάνοι. *Soph. Aj.* 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντεβόλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· Ab ἀντιβολέω, *occurro.*
Ἀντεγγράφω, reſcribo in locum ejus, quod deletum eſt; (2) in aliorum loco ſufficio.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuſo culpam alicujus.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, viciſſim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, viciſſim adſimilo, comparo. Ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι. *Ariſtoph. Veſp.* 1300.
Ἀντεῖλας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέτειλας, ab ἀνατέλλω.
Ἄντεινον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro ἀνάτεινον, ab ἀνατείνω.
Ἀντειπεῖν, *contradicere*, ſive *contradixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινὶ, πρὸς τοὺς λόγους τινος. Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς. *Soph. Antig.* 1065.
Ἀντείρεσθαι, præſ. infin. med. verbi
Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo; (2) item contra dico, fut. ἀντειρήσομαι.
Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. *Naz.* Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum; *Ph.* ſubrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. gr. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα. *Naz.*
Ἀντεκδραμόντες, a. 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo.
Ἀντέκλινεν, *ex adverſo innuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκθλίβω, rurſus, viciſſim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, viciſſim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rurſus effero.
Ἀντεκπέμπω, viciſſim emitto; copias, claſſem.
Ἀντεκπλέω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, viciſſim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Ab
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio et educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, ſc. in hoſtes.
Ἀντεκφέρω, viciſſim effero, et exporto.
Ἀντελαττοῦμαι, viciſſim vincor.
Ἀντέλεγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω
Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, converſio et replicatio contraria. Ex ἀντὶ, et ἑλίσσω, *volvo.*
Ἀντέλλουσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀνατέλλουσα, à verbo ἀντέλλω, *orior.*
Ἀντελοιδόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρεε, ab ἀντιλοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam ſpem concipio; (2) contra ſpero. Ex ἀντὶ, et ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius; (2) ſubſtitutio, ſuffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπαίζω, viciſſim illudo.
Ἀντεμπίμπρημι, viciſſim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſeu amplector
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, viciſſim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων. *Xen.*

Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαω, contra dico, refellere tento.
Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diverſitas ſpeciei externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio; (2) mutua accuſatio. Ex ἀντὶ, et ἐναγωγή.
Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.
Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrarium indicium habeo. Hinc
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti et agitati diremptio.
Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ inſidiæ.
Ἀντενεδρεύω, contra inſidior.
Ἀντενεργέω, efficacem vim habere contra aliquid, operari adverſus aliquid.
Ἀντενέχυρον, τὸ, pignus, quod contra datur, vel accipitur.
Ἀντενεχυράζομαι, viciſſim pignus capio.
Ἀντεξάγω, viciſſim educo, è contrario educo, in hoſtem; (2) reſiſto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, *Plut.*
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco.
Ἀντεξαπατάω, viciſſim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, viciſſim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνους ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, *Plut.*
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra vel viciſſim examino, quæro; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad cauſam accurro, judicio me ſiſto, adverſor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo et impetum facio. Hinc
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu; (2) contrarius incurſus.
Ἀντεπάγω, refero, *Gl. V.* reduco in aciem adverſus aliquem; contra eo.
Ἀντεπάδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo.
Ἀντεπανάγω, viciſſim reduco, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rurſus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, viciſſim ſeu è contrario induco.
Ἀντεπείσοδος, ῦ, ἡ, mutuus ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἐπὶ, et εἴσοδος.
Ἀντεπεισφέρω, viciſſim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior; (2) invadenti hoſtiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεξέρχομαι, idem.
Ἀντεπεξῄεσαν, *ibant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξῄεισαν, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπέξοδος, eruptio in hoſtes irruentes.
Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, *Gl. V.*
Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, *Gl. V.*
Ἀντεπερωτῶ, reſtipulor, *Gl. V.*
Ἀντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono, clamorem reddo.
Ἀντεπιβαίνω, contra adſcendo; (2) adverſor.
Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus è diverſo inſidior, contra inſidias tendo.
Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. gr. nomen, inſcribo; titulum muto, alium repono.
Ἀντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo.
Ἀντεπίθεσις, ἡ, inſidiæ viciſſim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, et ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor ſum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς ξυνουσίας, *Xen.*
Ἀντεπικηρύττω, contra proſcribo aliquem.
Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra vel viciſſim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, viciſſim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.
Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, viciſſim curam gero.
Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliquâ, viciſſim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eâdem menſurâ retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito et comminiſcor.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hoſtium claſſi occurro.
Ἀντεπιῤῥέω, viciſſim adfluo.
Ἀντεπίῤῥημα, pars parabaſeos chori, reſpondens ἐπιῤῥήματι.
Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo.
Ἀντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, viciſſim vel contra converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.
Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.
Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.
Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, reſpondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντεπιφέρω, refero, *Gl. V.* ἀντεπενεχθεὶς, relatus, *Gl. V.*
Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, *Gl. V.* A præc.
Ἀντεπιφιλοτιμοῦμαι, per ambitionem ſeu honoris cauſâ cum aliquo certo, contendo.
Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.
Ἀντέπνεεν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ. à verbo ἀντιπνέω.
Ἀντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur.
Ἀντεραστὴς, ῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, et ἐραστὴς, *amator.*
Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, *Gl. V.*
Ἀντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.
Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redempturâ operis faciendi.
Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν, ſiſte, *Soph. Phil.* 1394.
Ἀντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν, ἀντηρηκα, *contradixi.*
Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, à verbo ἀντερείδω. Unde
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Ἀντεριδαίνω, et
Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
Ἄντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἔρις.
Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι, *Naz.*
Ἀντερύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor.
Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.
Ἄντεσθαι, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.
Ἀντέστην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀνθίστημι.
Ἀντεστραμμένος, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc
Ἀντεστραμμένως, *adv.* vice verſa.
Ἀντέταται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poët.* pro ἀνατέταται, ab ἀνατείνω.
Ἀντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἀντετόρησεν, *Il.* 5, 337, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.
Ἀντετέτυξο, *Hom. Il.* 8, 163, *ſimilis eras* ſeu *fueras*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύχω.
Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc
Ἀντευεργέτης, ῦ, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, ſeu referens.
Ἀντεύκρατος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, epith. zonæ, quæ temperatæ oppoſita eſt. Ex εὔκρατος.
Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum, redamo.
Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.
Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
Ἀντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio.
Ἀντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
Ἀντεφοδιάζω, et ἀντιφοδιάζομαι, ingruo, irruo.
Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.
Ἀντέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχράω.
Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, *Gl. V.* retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, v. gr. benevolentiam; (2) vendico; (3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum, &c. *Ern.* ἀντέσχεν, inhibuit, *Ph.* Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere; τί τινι, ſuppeditare; τοῖς πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαι τινος πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, *Luc.* Ἀντέχεσθε τῶν ασθενῶν, 1 *Theſſ.* 5, 14.
Ἀντέω, *Il.* 7, 423, *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
Ἀντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.
Ἀντημοιβὸς, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.
Ἄντην, *adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſtè, apertè. Ab ἀντί.
Ἀντήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui contra remigat; (2) adverſarius, hoſtis. Ex ἀντὶ, et ἐρέσσω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſublica, fulcrum ſubjectum ædificio; ἀντηρίδες, tibicines, *Gl. V.* Ab ἀντερείδω.
Ἀντήρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντερίζω.
Ἄντησις, εως, ἡ, occurſus; ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.
Ἀντηχήσαντος, g. ſing. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.
ἈΝΤΙ', pro, loco, vice. *Ph.* contra; in Comp. reviciſſim, et quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par, interdum ante, dudum.
Ἀντία, *adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum plur.* ab ἀντίος.
Ἀντιάασθε, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἠντιᾶσθε, ab ἀντιάω.
Ἀντιάγχη, ης, ἡ, eſt tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, et ἄγχω.
Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιάζειν τὸν στρατον, occurrere. Καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς, *Soph. Aj.* 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, *Id. Phil.* 805. Ab ἀντίος.
Ἀντιαμοιβὸς, idem quod ἀνταμοιβός.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, et ἀνὴρ, *vir.*
Ἀντιάξει, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, ab ἀντιάω.
Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) ora auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, et ἄξων, *axis.*
Ἀντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.
Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.
Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonſilla, glandula. Ab ἀντίος.
Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *aſſecutus eſt*, *Hom. Il.* 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis et futuris longa eſt.
Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.
Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; *item*, proclamo verſus aliquem.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adſequor, conſequor; (3) precor, ſupplico; (4) curo, colo. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοινᾷ ἀντιάαν, *Il.* 13, 215. Ab ἀντί.
Ἀντιβάδην, obnixè, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.
Ἀντιβάλανος, ῦ, ἡ, galla, *Heſ.*
Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. *Gl. V.* confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; *Luc.* 24, 17.
Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt. Rom.* interrex.

Ἀντιβασιλεύω, interrex, prorex sum, *Ern.*

Ἀντίβασις, εως, ἡ, contra itio, occursus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur et obsistit. Ab eod.

Ἀντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obvius, reluctans.

Ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.

Ἀντιβία, *adv.* contra, è contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.

Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obsisto.

Ἀντιβιβρώσκω, vicissim comedo.

Ἀντιβίη, *contraria, Ion.* pro ἀντιβία.

Ἀντιβίην, *adv.* idem quod ἀντιβίῳ.

Ἀντίβιον, *adv.* idem. Ab

Ἀντίβιος, ία, ιον, et ἀντίβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ, et βία, *vis.*

Ἀντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo.

Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor; (2) adversis oculis adspicio; (3) renitor, obsisto.

Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. A præc.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamo, cum clamore respondeo.

Ἀντιβοηθέω, f. ήσω, vicissim auxilior.

Ἀντίβοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos.

Ἀντιβολεῖν, præf. inf. act. verbi

Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, interium; (2) supplico, oro. *Gl. V.* ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι, *Il.* 4, 342. Ἴθ' μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν, *Aristoph. Vesp.* 1377. Et

Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.

Ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντεβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.

Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem.

Ἀντιβουκολέω, vicissim decipio, deludo.

Ἀντιβραδύνω, vicissim cunctor.

Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono.

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.

Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, è diverso aliter progeniem recenseo.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. Ab

Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ, et γνώμη.

Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium scriptum.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, *Gl. V.* rescriptum; ἀντιγραφαὶ, constitutiones. *Ph.* item accusatio ejus, à quo ante reus factus fis; denique lites, controversiæ.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. gr. libri.

Ἀντίγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex alio scriptus; descriptus. Ab

Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.

Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.

Ἀντιδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicarius alicujus in sumendâ cœnâ, alterius loco in cœnâ suffectus.

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, vicissim amicè excipio, vicissim dextram porrigo, item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.

Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀντοφθαλμεῖν, *Ern.*

Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.

Ἀντιδημηγορέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico, contrariam sententiam in concionando tueor, *Ern.*

Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, *Suicer.*

Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo, sc. mare.

Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.

Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium, &c. Ab

Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas divido; oppono.

Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicissim serviens.

Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo, v. gr. narro.

Ἀντιδιαπλέκω, qu. contra involvo; metaph. quod contra dicam; excogito, respondeo.

Ἀντιδιαστέλλω, distinguo. Hinc

Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.

Ἀντιδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo, seu decerno.

Ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, præf. part. pass. verbi ἀντιδιατίθημι.

Ἀντιδιατίθημι, contrariè dispono; *in med.* repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιαθήμενος, resistens, contrario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους. 2 *Tim.* 2, 25.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδιέξειμι, contra enarro, differo.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιΐστημι, distinguo in contraria.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. præf. ind. pass. verbi

Ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντιδόσεις. Ἀ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ, ἄκουσον, *Eur. He.* 278.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, *Gl. V.* A præc.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto; (2) contra litigo, *Gl. V.* ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, *Gl. V.*

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab

Ἀντίδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντὶ, et δίκη, *lis.*

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foveo; (2) glorifico.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, dissentio; (2) refragor. Ab

Ἀντίδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, et δόξα, *opinio.*

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur et opponitur tergori et pelli, *Suid.* Ex δέρας.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, quâ is qui recusat tributum vel munus impositum, propterea quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in *Isocratis* orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδωμι. Unde

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui remedii gratiâ contra malum datur.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλέω, vicissim servio.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui loco servi est, vicarius servi; (2) vicissim serviens, seu ministrans.

Ἀντίδουπος, ου, ὁ ἡ ἡ, contra sonans.

Ἀντιδράω, ῶ, f. άσω, vicissim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra irascor.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem, scriptores eccl. de eulogiis utuntur.

Ἀντιδωρέομαι, remuneror.

Ἀντιζηλόομαι, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem; vel interrogo interrogantem.

Ἀντιζέσθαι, *castra c stris opposita habere*, præf. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, à verbo ἀνθίζω.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ, ὁ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus.

Ἀντιζυγόω, obnitor.

Ἀντιθάλπω, vicissim, mutuò foveo.

Ἀντιη, *adversa, Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.

Ἀντίθεος, ου ὁ ἡ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus, *Il.* 1, 262; (2) semideus; (3) Diis inimicus.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo et observo, mutuâ observantiâ colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθετὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.

Ἀντιθευσόμενος, *qui contra aliquem est cursurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex opposito sedens.

Ἀντίθροος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicissim vel contra sonans.

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicem januæ præstans.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex ἀντὶ, et θυρά.

Ἀντικαθαιρέω, vicissim perdo, everto, aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.

Ἀντικαθέζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco; (2) *in med.* ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, *Gl. V.* ἀντικαθίστησι, repræsentat, *Ph.* ἀντικαθίσταμαι, suffero, sufficio, *Gl. V.* in aor. 2. et perf. adversarius sum, contra pugno; ἀντικαθιστάμενος, altercator, *Gl. V.* Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, *Heb.* 12, 4.

Ἀντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero, *Suicer.*

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito. Μή ποτε ἢ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, *Luc.* 14, 12.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno, *Suicer.* Ex ἀντὶ, et κανὼν, *canon.*

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud quod sub pectore est, carneum molleque os ventris.

Ἀντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, è regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum; *de militibus.*

Ἀντικαταλείπω, vicissim relinquo v. gr. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς ἡ permutatio. A seq.

Ἀντικατάλλαγμα, ατος, τὸ, remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; (2) *pass.* reconcilior. *Polyb.*

Ἀντικαταλλάσσω, permuto, *Gl. V.*

Ἀντικαταμύω, contra seu vicissim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. gr. bellum, naves.

Ἀντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio; (3) disceptatio causæ. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. gr. spiritûs, urinæ. Ex κατασχέω, *retineo.*

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, vicissim accuso. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.

Ἀντικάτησθαι, præf. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, à verbo ἀντικάθημαι.

Ἀντικατίζεσθαι, præf. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, à verbo ἀντικαθίζω

'Αντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, obsisto, Gl. V. ἀντικεῖται, obest, Gl. V. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. V. ἀντικεῖσθαι, obesse, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10.

'Αντικειμένως, adv. ex opposito.

'Αντικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) adversus, oppositus.

'Αντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.

'Αντίκεντρον, ου, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.

'Αντικηδεύω, colo in modum, v. gr. patris.

'Αντικήδομαι, rursus colo.

'Αντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

'Αντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo; *pass.* occurro hosti ad resistendum.

'Αντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.

'Αντικλάζω, f. άγξω, reboo, clangorem vicissim edo.

'Αντικλαίω, contra, vicissim ploro.

'Αντικλάω refringo, *de radiis solis.*

'Αντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V.

'Αντικλίνω, contra declino et dejicio; (2) ex adverso adnuo.

'Αντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior, Ph. tibia Ex κνήμη

'Αντικολάζω, vicissim punio; (2) contra supplicio afficio, sc. loco præmii.

'Αντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

'Αντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto; (2) vicissim recipio. Ex ἀντὶ, et κομίζω.

'Αντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

'Αντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulsit. Ex ἀντὶ, et κόντος, *contus.*

'Αντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab

'Αντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso

'Αντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo.

'Αντικοσμέω, ῶ, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc

'Αντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

'Αντικράζω, contra clamo.

'Αντικρίνω, comparo.

'Αντίκρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem; (2) repugnantia. Ab

'Αντικρούω, f. ούσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) præter opinionem evenio.

'Αντικρὺ, et ἀντικρὺς, *adv.* è regione, contra; *Hom. Il.* 3, 359 (2) apertè, planè. Οὐ περιπλοκὰς οὐδὲ παραγωγὰς ἀλλ' ἄντικρυς ἔφη, *Plut. Fab. Max.* c. 3. Ab ἀντὶ.

'Αντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecuniâ, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

'Αντικτερίζω, contra vel vicissim funero.

'Αντικτόνος, ον, vicissim interficiens.

'Αντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

'Αντίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, obstrepens, contra sonans.

'Αντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid. Ex ἀντὶ, et κυμαίνω, *fluctuo.*

'Αντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex κῦρος.

'Αντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyrâ insulâ.

'Αντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

'Αντικύρω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo.

'Αντικωλύω, impedio.

'Αντιλαβεὺς, έως, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.

'Αντιλάβοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior; (2) denuò judicio experior in eâdem causâ.

'Αντιλάζομαι, prehendo.

'Αντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro.

'Αντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo sensu usitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea significat* (1) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso. Gl. V. suscipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulor, sustineo caden tem, *cum genit.* 'Αντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. *Dem.* Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου, *Aristoph. Ran.* 795. 'Αντελάβετο 'Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, *Luc.* 1, 54.

'Αντιλάμπω, f. ψω, è contrario splendeo, seu fulgeo; (2) splendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

'Αντιλεγόμενον, acc. part. præs. pass. ab

'Αντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. V. Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τοῦ Μελανίωνι, contra hunc narrare, *Aristoph. Lys.* 809. Hinc

'Αντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis et comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur. *Ern.*

'Αντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, controversus, dubius.

'Αντιλέων, ὁ, similis leoni.

'Αντιλεσχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutio aliquid.

'Αντιληκτικὸς, est genus versûs Iambici.

'Αντίληξις, εως, ἡ, qu. subsortitio, cum in causâ eâ in quâ v. gr. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem et victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

'Αντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Et

'Αντιληπτικὸς, ή, ὸν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo seu opitulando aptus. Ab ἀντιλαμβάνω.

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.

'Αντίληψις, εως, ἡ, ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (2) sustinendo seu opitulando aptus. *Ern.* Ab eod.

'Αντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.

'Αντιλιτανεύω, vicissim supplico.

'Αντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ

'Αντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem.

'Αντιλογητικὸς idem quod ἀντιλογικὸς. *Ph.*

'Αντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, seu altercatio, convicium; (2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω

'Αντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim vel rursum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

'Αντιλογικὴ, ῆς, ἡ, sc τέχνη, ars contentionum et concertationum Sophistarum. Ab eod.

'Αντιλογικὸς, ή, ὸν, disputandi et refutandi peritus; (2) argutus. Ab eod.

'Αντιλογικῶς, contra dicendi causâ, contra dicentium modo.

'Αντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

'Αντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορῶ, remaledico, Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, 1 *Pet.* 2, 23.

'Αντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc

'Αντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur.

'Αντίλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ, et λύρα, *lyra.*

'Αντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Hinc

'Αντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

'Αντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

'Αντιμανθάνω, contra disco; (2) vicissim disco.

'Αντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. 'Αντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, *Plut.*

'Αντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

'Αντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; repugno, reluctor, adversor. 'Αντιμάχεται τῷ κράσει, τούτῳ.

'Αντίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pugnat adversus aliquem adversarius. Ex iisd.

'Αντιμέθελκω, f. ελξω, in contrariam partem traho. Τῇ ϗ τῇ θαμινὰς ἀντιμεθελκόμενος, scil. βίος, *Epigramm.*

'Αντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo et muto; ἀντιμεθίσαμαι, in locum discedentis subeo. Ψηφίσματα ϗ νόμον ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι, *Aristoph.* Θεσμ. 369.

'Αντιμειρακεύομαι, f. εύσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter vel adolescentis more ago.

'Αντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

'Αντιμέλλω, contra cunctor, vicissim cunctor.

'Αντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror et expostulo.

'Αντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

'Αντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro aliâ positio. Ex ἀντὶ, et μέρος, *pars.*

'Αντιμεσουρανέω, ῶ, in opposito cœli umbilico sum.

'Αντιμεταβάλλω, in contrarium muto. Hinc

'Αντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium.

'Αντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ, et μεταβαίνω, *transeo.*

'Αντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc

'Αντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio quum vices redduntur.

'Αντιμεταλλεύω, idem quod ἀντιδιορύττω.

'Αντιμεταῤῥέω, refluo.

'Αντιμετασπάω, aliò traduco.

'Αντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι.

'Αντιμετατάσσομαι, pugno, prœlior contra aliquem.

'Αντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

'Αντιμετέρχομαι, vicissim seu contra ambio.

'Αντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, *Luc.* 6, 38.

'Αντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.

'Αντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.

'Αντιμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ, et μέτωπον, *frons.*

'Αντιμηνίω, f. ίσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.

'Αντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

'Αντιμηχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.

'Αντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, hoc est, cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

'Αντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis.

'Αντιμισέω, ῶ, f. ήσω, odi vicissim. Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ, *Aristoph. Lys.* 820.

'Αντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis respondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio.

'Αντιμισθωτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.

'Αντιμοιρέω, vicissim sortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

'Αντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo.

'Αντίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ, et μολπή.

'Αντίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversam formam imitans, *veluti speculum.*

'Αντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.

'Αντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo.

'Αντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

'Αντινήχομαι, nato contra, seu adversum.

'Αντινικάω, vicissim vinco victorem.

'Αντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia,

nantia, legum inter ſe pugna, leges contrariæ. Hinc

Ἀντινομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adverſum.

Ἀντινυθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo.

Ἀντίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitum invicem tergum habens.

Ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe. Ab

Ἀντίξοος, ȣ, contr. ἀντίξȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adverſus, contrarius. Ex ἀντὶ, et ξέω.

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.

Ἀντίον, *adv.* ex adverſo, è regione, contra.

Ἀντίον, ȣ, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circum agendo textores licium intendunt, *Gl. V.* inſubulum, inſubula; (2) magnus malus nauticus.

Ἀντιόομαι, ῶμαι, obſiſto, adverſor. Ἀντιῶσθαι τοῖς τινὸς πράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. Ἀντιῶμαι τὸν βάρβαρον, *Herodot.* Ab

Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu; (2) obvius. Ab ἀντὶ.

Ἀντιῶσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀντιέσθαι, à verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντὶ, et φρὴν, *mens.*

Ἀντιόω, ῶ, adverſor, repugno. Ab ἀντίον.

Ἀντιόων, præſ. part. act.

Ἀντιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è contrario compactus, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ, et πηγνύω.

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſentio et repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, et πάθος, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis, *Gl. V.* pueraſter, juvenis.

Ἀντιπαίω, f. αίσω, repercutio; (2) reſiſto.

Ἀντιπαλαιςὴς, ȣ̃, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colluctator, adverſarius in luctâ; (2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugnâ ambiguâ, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, et πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανȣργέω, fraudem fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo. Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτȣ̃, ταῖς ἐκείνȣ πράξεσι, *Plut.* Hinc

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de graviditate ex ſe negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejuſque profeſſio, denunciatio, *Ern.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελία contradico; (2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti; (3) denuncio, ſc. me arma capere contra hoſtes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula quâ quis occurrit ei, qui exceptione utitur; *Gl. V.* replicatio, proſcriptio, perſcriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, *Ph.* remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo; (2) hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito. Hinc

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; (2) prælium; (3) *in pl.* inimicitiæ, factiones.

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod et ipſe ab alio accepi.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, ſeu comparatio. Ex παρατίθημι.

Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.

Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor.

Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.

Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtiâ adficio.

Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens navigo.

Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

Ἀντιπαραπορεύομαι, ad latus et è regione, v. gr. exercitûs hoſtilis iter facio, ſeu exercitum duco, *Polyb.*

Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus qui fit ex parte contrariâ.

Ἀντιπαράςασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magnâ cum vi nituntur, *Ern.* Ex ἀντὶ, et παρίςημι, *ſiſto.*

Ἀντιπαραςατικὸς, ἡ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligente explicatione ac demonſtratione.

Ἀντιπαραςρατοπεδεύω, contra caſtra pono.

Ἀντιπαρασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαρασχέω, *retribuo.*

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo; unde *in voce med. ap. Thucyd.* ϗ οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντὶ παρετάξαντο ὡς κωλύσοντες.

Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo; (2) prætendo, ex adverſum; *item* aciem contra inſtruo.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc.* et *Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τὲ ϗ ἡμέρας τὰς τȣ̃ βίȣ τȣ̃ ἑαυτȣ̃ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo, *Gl. V.* ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

Ἀντιπάρειμι, contra eo.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. gr. murorum, aciei.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

Ἀντιπαρέξειμι, idem; (2) decedo invicem viâ alicui; (3) adverſor; (4) perſequor.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro et perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.

Ἀντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι; (2) ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν, *Luc.* 10, 31.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor; (2) in contrariam partem cohortor, contra ſuadeo, diſſuadeo.

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει δὲ τοῖς εἰρημένοις ὁ πόντος, *Ariſtot. de Mundo.*

Ἀντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo.*

Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.

Ἀντιπαρίςημι, repræſento, *Ph.*

Ἀντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim liberè loquor.

Ἀντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio adficior, vel maleficio, *cum Dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσθυμίαις, *Dioſc.*

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, obſtrepo.

Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim vel contra calco, ſeu conculco.

Ἀντίπατρος, ȣ, ὁ, inimicus patri, epitheton Jovis *ap. Theocritum,* quod patrem Saturnum regno exuerit.

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, et πελαργὸς, *ciconia,* quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc

Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio, (reperitur etiam ἀντιπελάργωσις.)

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπȣσι ταῖς φωναῖς ἦχον.

Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, *adv.* beneficio vel maleficio recipiendo, cum ſenſu reſpondenti actioni vel affectioni alienæ.

Ἀντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverſo ſitus, *Hom. Il.* 2, 635. Ex ἀντὶ, et πέραν, *trans.*

Ἀντιπέραν, *adv.* è regione, ex adverſo, trans.

Ἀντιπέρας, *adv.* idem et ex iiſd.

Ἀντιπέρηθεν, idem.

Ἀντιπεριάγω, converto, circumago, v. gr. navem, ut impetus in hoſtem fiat.

Ἀντιπεριίςημι, circumpono, ſc. oppugnandi causâ, ut naves, exercitum, &c. (2) oppugno, reſiſto; (3) comprimo, cohibeo; (4) retorqueo in partem conaſariam, quam alter noluerit, aut non expectarit, *Ern.*

Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.

Ἀντιπερισπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes diſtinemus, vim aliò convertere cogimus. Ab

Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revello; (2) diſtineo, in aliam partem vim convertere cogo; (3) adverſor.

Ἀντιπερίςασις, εως, ἡ, circumſeſſio, obſidio; (2) in humano corpore, quum è loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριίςημι.

Ἀντιπεριςρέφω, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

Ἀντιπεριςροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio è contrario, vel circumactio in partem contrariam.

Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hoſtem, circumeo à tergo.

Ἀντιπεριψύχω, viciſſim refrigero.

Ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo; (2) trudo in partem contrariam vel alienam, *Ern.* Hinc

Ἀντιπερίωσις, εως, ἡ, obnixus et compreſſio.

Ἀντιπεφᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφάω, *occido pro altero.*

Ἀντίπετρος, ον, valdè durus, ut ſaxum; ſaxi locum tenens.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim et ipſe ſalio.

Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, et 1338. Ex πηγνυμι.

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

Ἀντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo.

Ἀντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.

Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, viciſſim uro.

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno; (2) ſecus, contra ſpem evenire. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, *Act.* 7, 51.

Ἀντίπλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter, ſeu è ſimili materiâ fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, et πλάσσω, *fingo.*

Ἀντιπλέκω, retorqueo, *Gl. V.*

Ἀντίπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, et πλευρά.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

Ἀντιπληκτίζω, contra percutio.

Ἀντιπλὴξ, ὁ ϗ ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, referio.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu et impulſu; (2) *metaph.* æquabilitas, parilitas, *Polyb.* ſi *lectio ſana eſt,* Ern. Ex πλέω, ſeu πλόος.

Ἀντιπνεῖν, præſ. inf. act. verbi

Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνέειν ἀνέμοισι, *Phocyl.* Ex ἀντὶ, et πνέω, *flo.* Unde

Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.

Ἀντίπνοια, ας, ἡ, idem.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpirans adverſus, reflans.

Ἀντιπνόως, *adv.* in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, *Ph.*

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, aſſimulo; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; *in med.* (3) ἀντιποιοῦμαι, vindico, mihi attribuo; (4) adfecto, adſequi conor, item utor aliquâ re.

Ἀντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.

Ἀντιποιούμενος, præſ. part. paſſ.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto; compenſatio quævis.

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus; (2) armis laceſſitus viciſſim infeſto.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex πόλεμος.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex

Ἀντίπολις, urbs urbi oppoſita et æmula.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum à quo obſidebar antea.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, propriè in reip. adminiſtratione; vel in re quacunque gerendâ, ſenſus et artes adverſæ; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, *Ph.*

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtrandâ republicâ; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo; (5) artes, cœpta, inſtituta alicujus, contrariis labefacto. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, *Plut.*

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.

Ἀντιπορέω, idem.

Ἀντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.

Ἀντιπορθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus ultra mare, ut Sicilia Italiæ.

Ἀντίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, è regione ſitus. Ex ἀντὶ, et πόρος.

Ἀντίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens.

Ἀντιπρακτικὸς, adverſarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio; (2) oppugnatio. Ab

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio; in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, *Gl. V.* officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, è contrario legatos mitto, qui ſc. alios legatos impediant, &c. Ex ἀντὶ, et πρέσβυς. Hinc

Ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, *Gl. V.*

Ἀντιπρήσσειν, *Ion.* pro ἀντιπράσσειν.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono et nomino deſignandum. Hinc

Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, ut rejectio judicum.

Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior.

Ἀντιπροήεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροήεισαν.

Ἀντιπροθυμοῦμαι, curo alterum, alterius vice curo; (2) officium, gratiam acceptam refero ſtudio meo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur.

Ἀντιπροίσχω, viciſſim do, retribuo. *Hſ.*

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. *Gl. V.* ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. A præc.

Ἀντιπροπίνω, mutuò propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, adgero terram, v. gr. arbori.

Ἀντιπροσελαύνω, è contrariâ parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, è contrariâ parte adcurro, accedo.

Ἀντιπροσειπεῖν, reſalutare.

Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.

Ἀντιπροσρέω, reſaluto, mutuò alloquor.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam faciem habens; (2) contrariâ fronte alium adſpiciens. Ex ἀντὶ, et πρόσωπον, *facies.*

Ἀντιπρότασις, ἡ, oppoſita propoſitio. Ab

Ἀντιπροτείνω, viciſſim porrigo, v. gr. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra viciſſim propono, v. gr. edicta.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui proram habet in aliquem converſam; (2) adverſus; (3) conſpicuus, qui eſt ante oculos, *ap. Eur.*

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura quæ caſus permutat. Hinc

Ἀντιπτωτικῶς, caſuum permutatione factâ.

Ἀντίπυγος, ὁ καὶ ἡ, adverſas clunes habens.

Ἀντιπυκτεύω, repugno, adverſor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam januam ſeu portam habens. Ex ἀντὶ, et πύλη.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod turri opponi et comparari poteſt. Ex ἀντὶ, et πύργος.

Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

Ἀντιπυρσεύω, viciſſim ſignum ignibus dare, *Polyb.*

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρηθῆναι, contradici.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, reſponſio contradicens; (2) refutatio. *Gl. V.* altercatio, refragatio, controverſia. A præc.

Ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex iiſd.

Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. *Angl.* Calves-snout, Snap-dragon.

Ἀντιρροπία, *Ion.* ἀντιρροπίη, niſus in contrariam partem, æquilibrium.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, ſeu libramentum habens; *Gl. V.* æquilibris. Ex ῥέπω.

Ἀντιρρόπως, *adv.* æquâ vi, æqualiter.

Ἀντισάζω, f. άσω, idem quod ἀντισόω.

Ἀντισέβομαι, viciſſim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. νοῦμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumaciâ reſpondeo, gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro; viciſſim glorior et me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc

Ἀντισήκωμα, τὸ, æqui-pondium; remuneratio.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repenſio, remuneratio.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem; (2) contrarium et adverſum futuri præſagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis ſilere, ut et alius loqui poſſit.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, viciſſim mordacibus dictis inceſſo. Ex ἀντὶ, et σκώπτω, *cavillor.*

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophiſmatibus certo contra, Sophiſmatibus contra Sophiſtam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc

Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophiſmatibus certat; (2) qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callidè oppugnat.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abſtractio in diverſum: revulſionem medici vocant in arte ſuâ.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, ut ἀντιπερισπασμα; (2) cauſa diſſidii vel diſcordiæ; (3) quicquid contra dicitur, vel dici poteſt, quicquid alicui opponitur, ut ſententiam mutet, adverſatio, *Ern.*

Ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antiſpaſtis conſtans:

Ἀντίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abſtractus; (2) contra nitens; (3) Pes Proſodicus, Syllabâ brevi, duabus longis, interjectâ brevi, conſtans. Ab

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diverſum averto; (2) contrarius ſum, repugno, diſſideo; (3) reprehendo. Ἀντέσπασε πέτρης σκιῇ, prehendit, *Apollon.*

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto.

Ἀντίσποδος, ου, ὁ καὶ ἡ, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinere.

Ἀντισπουδάζω, obtrecto, *Ph.* (2) contra aliquem ſtudeo, ſtudio meo adverſor alicui.

Ἀντισταθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, *Gl. V.* repenſo. Ab

Ἀντίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti.

Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.

Ἀντιστασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo vel ſequor. Ex ἀντὶ, et στάσις. Hinc

Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt contrariæ factionis.

Ἀντιστάσιος, ejuſdem ponderis, par.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, qui eſt contrariæ factionis.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, *Gl. V.* (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obſiſto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factioſus ſum; factiones cogo.

Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adverſarius.

Ἀντιστατικὸς, ἡ, ὸν, vim reluctandi habens, adverſarius.

Ἀντίστερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi quæ pectori opponitur; (2) carnes oſſi pectoris inſidentes, aut utrinque oppoſitæ.

Ἀντιστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀντίστημι.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum ſuſtinendæ molis, ne corruat. Ab

Ἀντιστηρίζω, f. ξω, contra fulcio; (2) protego.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppoſitus ſum è regione, ex adverſo reſpondeo.

Ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum oppoſita collocatio. Ab

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, è regione oppoſitus; (2) æqualis.

Ἀντιστοίχως, *adv.* oppoſitâ ſerie.

Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, os, ſeu faciem adverſam habens. Ex ἀντὶ, et στόμα, ος.

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio contra aliquem; (2) adverſor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adverſus milito, *Gl. V.* βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, *Rom.* 7, 23.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) ſum hoſtium dux. Ab

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. *Gl. V.* proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator.

Ἀντιστρατοπεδεία, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδευσις.

Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra ex adverſo metor.

Ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, caſtrametatio adverſus caſtra hoſtium, caſtra caſtris collata.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, *Gl. V.* (2) retrorſus ago, ſeu repello; (3) τὸ ἀντιστρέφον, argumentum quod fit alterius argumento invertendo, *Ern.*

Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio retrorſùm, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis et Odæ Pindaricæ pars. A præc.

Ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, è regione ſitus, obverſus. *Gl. V.* reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverſo reſpondens; (4) æquipollens.

Ἀντιστρόφως, *adv.* converſò, reciprocè; (2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogiſmo refuto. Hinc

Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogiſmus contrarius.

Ἀντισυμποσιάζω, rurſus convivio accipio.

Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim conſentio.

Ἀντισφαιρίζω, pilâ contra ludo.
Ἀντισφάττω, viciſſim occido.
Ἀντισχηματίζω, eadem figurâ contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
Ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejuſdem figuræ.
Ἀντίσχειν, præſ. inf. act. v. ἀντίσχω.
Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, è contrario adfirmo, ſeu corroboro, obfirmo; (2) obnitor. Δεῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, *Plut.*
Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, reſiſto.
Ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας, ἰῶν ὠκυμόρων, *Odyſſ.* 22, 74.
Ἀντισώζω, f. ώσω, viciſſim ſervo; (2) inſtauro.
Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, vim repugnandi habens.
Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui paris ſeu æqualis eſt ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex τάλαντον.
Ἀντιτάλλω, f. λῶ, virere facio, alo. *Ion.* pro ἀντιθάλλω. (niſi vitioſa eſt hæc lectio pro verâ ἀτιτάλλω, *Ern.*) Vid. *Hom. Il.* 24, 280.
Ἀντιταμίας, ȣ, ὁ, proquæſtor.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio adverſus hoſtem; (2) repugnantia, *Gl. V.* refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obſiſtentia. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverſo inſtruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσωμαι, refragor, *Gl. V.* Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς ϗ ἀγαθοῖς, τινὶ, περὶ τινος, πρὸς τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, *Jac.* 4, 6.
Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho; (2) viciſſim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppoſitus ſum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ ἀντὶ τινος, πρὸς τί.
Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono.
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita. A præc.
Ἀντιτέμνω, remedium præbeo, *ap. Eurip.* de medico, undè ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur, *Ern.*
Ἀντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto.
Ἀντίτευχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contrarius.
Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
Ἀντίτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adverſarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex τέχνη, ars.
Ἀντιτίειν, *luere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιτίω.
Ἀντιτίθημι, ex adverſo pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, *Gl. V.* ἀντιτίθεται, refertur, *Ph.* Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθȣς ἀντὶ τῶν λίθων.
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro; (2) contra æſtimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ δὲ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; *Plat.* Hinc
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; multa, quæ reus ſibi contra actorem ſtatuit.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἀντίτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem aliquis viciſſim punit, qui viciſſim pœnas luit; (2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœnâ contra abrogatur, *Ern.* Ab ἀντιτίω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco.
Ἀντιτινάσσω, viciſſim percutio, reconcutio.
Ἀντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo:
Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio.
Ἀντίτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viciſſim punitus. Ab
Ἀντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in paſſ.* viciſſim pœnas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alicui ſumptâ audaciâ, audacter obſiſto.
Ἀντίτολμος, ον, adverſarius.
Ἀντίτομον, antidotum, *Pind.* vid. ἀντιτέμνω.
Ἀντίτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτονῦμαι, adverſor, *Ern.*
Ἀντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.
Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Ἔνθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν, *Il.* 5, 337.
Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, viciſſim punitus. Τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἐμȣ̃, *Hom. Il.* 24, 213.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.
Ἀντιτριτανεύω, rependo, compenſo.
Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο, *Il.* 8, 163.
Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſiſto:
Ἀντιτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, *Ph.* repercuſſio:
Ἀντίτυπον, ȣ, τὸ, exemplum, exemplar, typus, et figura; (2) exemplum ex alio expreſſum.
Ἀντίτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius; (4) eandem formam et figuram habens, ſimilis. Ex
Ἀντιτύπτω, repercutio, *Gl. V.*
Ἀντιτύπως, *adv.* repercuſſivè, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) durè, aſperè.
Ἀντιτύχοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτεύχω, *conſequor.*
Ἀντιφάρμακον, ȣ, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum; *Ph.* remedium.
Ἀντίφασις, εως, ἡ, reſponſio; (2) contradictio. Ab ἀντίφημι.
Ἀντιφατικὸς, ἡ, ὸν, contradictorius. Ab eod.
Ἀντιφάω, f. άσω, occîdo loco alterius. Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, *Il.* 13, 447. Αἴθ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι, *Il.* 24, 254.
Ἀντιφερίζω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιστ', ὅτις σοί γε θεῶν δυνατ' ἀντιφερίζειν, *Il.* 21, 357. Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει, *Heſiod.* Θεογ. 609.
Ἀντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poët.* et *Dor.* pro ἀντιφερίσαι.
Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea quæ viciſſim à marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, et φερνή.
Ἀντιφέρω, oggero, regero, *Gl. V.* ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto. Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, *Il.* 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, reſiſti, *Il.* 1, 519.
Ἀντιφερίζω, idem; (2) par ſum, ut ἴσος.
Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
Ἀντίφημι, reſpondeo; (2) contradico.
Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; reſono, de echo; *Gl. V.* reſpondeo, reclamo.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, Echo.
Ἀντίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens.
Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, viciſſim amo.
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς, *Theoc.* 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo vel æmulor cum aliquo; Ἀντιφιλοδοξȣ̃ντες οἱ τῶν ἐλεφάντων ὀπισ͂ᾶται πρὸς τὸν Ἀσδρȣ́βαν, *Polyb.*
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo; (2) pertinaciter et contentiosè reſiſto.
Ἀντιφιλοσοφέω, contraria ſtatuo, arguтor, doceo; contrariæ ſectæ addictus ſum.
Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſecta philoſophorum alteri contraria. Ab
Ἀντιφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſectæ contrariæ addictus, philoſophus alteri contraria defendens.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, invicem certo, ſeu contendo; (2) ex adverſo largior; (3) munificentiâ cum aliquo certo.
Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amore complector.
Ἀντιφλέγω, viciſſim illuſtro, vel uro, *Ern.*
Ἀντιφονεύω, viciſſim interficio.
Ἀντίφονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur.
Ἀντιφορικῶς, idem quod ἀντιφρασ͂ικῶς.
Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo, et mecum absporto. Ex ἀντὶ, et φορτίζω, *onero.*
Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contrariâ appellatione nomino. Hinc
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; *Ph.* adverſitas; (2) figura grammatica, quâ quid ex contrario appellatur.
Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab
Ἀντιφράσσω, vel ἄττω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. Ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ, *Alex. Aphr.*
Ἀντίφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam aut æqualem cuſtodiam habens.
Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex alterâ parte.
Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo.
Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno.
Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo, etiam literis, γράμματα ἀντιπεφωνημένα; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Hinc
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, *Ph.*
Ἀντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonans contrarius:
Ἀντιφώνιον, ȣ, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, quâ ſacerdoti chorus reſpondet. Ab
Ἀντίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, et φωνὴ, *vox.*
Ἀντιφωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, adverſum lumen, i. e. quod fit ante oculos poſitum.
Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
Ἀντιχαλεπαίνω, contra ſævio; (2) viciſſim ſuccenſeo.
Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
Ἀντιχάρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.
Ἀντιχασμάομαι, ῶμαι, viciſſim oſcito.
Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, et χεὶρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, ſeu quod oppoſitus eſt et adverſus manui, vel quod eſt ante manum, in principio manûs poſitus, *Ern.*
Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria ſciſco ſuffragia ferendo, refragor. Hinc
Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria.
Ἀντίχθων, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex χθών.
Ἀντίχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) contrarius; (3) conſonus, reſpondens. Ex ἀντὶ, et χορδὴ, *chorda.*
Ἀντιχορηγέω, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.
Ἀντιχορηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt ſuo ſumptu. *Ern.*
Ἀντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex χορός.
Ἀντιχρᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, verbo ἀντιχράω, *ſufficio*, Unde

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.
Ἀντίχριςος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius, pſeudochriſtus.
Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, et χρόνος, *tempus*.
Ἀντιχρονισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ex iiſdem.
Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim. Τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, *Ariſtoph. Av.* 225. Hinc
Ἀντίψαλμος, ου, ὁ κ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini.
Ἀντιψέγω, viciſſim invideo, vel reprehendo.
Ἀντίψηφος, adverſarius, qui alteri refragatur.
Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; *Gl. V.* refragor.
Ἀντίψυχος, ου, ὁ κ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet et mori cupit; (2) qui pro animâ, ſeu vitâ datur. Ex ψυχή.
Ἀντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero.
Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.
Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῷον κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ; *Soph. El.* 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, *Joan.* 2, 9. Ab ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) hauſtrum; (3) perfuſio. Ab ἀντλέω.
Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.
Ἀντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part.
Ἄντλησις, εως, ἡ, hauſtus, actio hauriendi.
Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.
Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.
Ἀντλητὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἀντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium et pœna hauriendi ſentinam; *Gl. V.* hauſtus:
Ἀντλίον, ου, τὸ, hauſtrum:
Ἄντλον, ου, τὸ, ſentina. Ab
ἈΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, ſentina; (2) mare; *Eurip.* (3) manipulorum acervus.
Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, ſi vel collapſum ſit, vel periculum ſit ne diruatur, v. gr. murus in obſidione.
Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.
Ἀντοικος, ου, ὁ κ ἡ, ex adverſo habitans.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, viciſſim miſereor.
Ἀντοικτείρω, idem.
Ἀντοίομαι, contra aliter opinor.
Ἀντολὴ, et ἀντολίη, *Ion.* pro ἀνατολή.
Ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, *Ariſtoph.* Θεσμ. 988. Διπλόος ἤντετο θώρηξ, *Il.* 4, 133. Ab ἄντα.
Ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis adverſis intueor; (2) obnitor, obſiſto, *Suicer.* Ex ὄμμα, *oculus*, *adſpectus*.
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, juro viciſſim, propriè de juramento calumniæ.
Ἀντομνύω, idem. Hinc
Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumniâ à parte rei, vel accuſatoris.
Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor.
Ἀντονομάζω, f. άσω, nomen commuto; (2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, quâ nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, viciſſim iraſcor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, è diverſo, fodio.
Ἀντορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, viciſſim vel contra ſalto, ſaltationem alterius imitor, ut ſimiæ faciunt. Ex ὀρχέομαι, *ſalto*.
Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, ſeu οφλήσω, p. ωφείληκα, ſeu ὤφληκα, viciſſim debeo, debitor ſum alicui ob acceptum aliquod officium.
Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor; (2) contra intueor; (3) obluctor, obnitor; (4) audacter contra eo, non timeo; *item*, contemno etiam pecuniam, dona, *Ern.* Ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, *Act.* 27, 15. Ab
Ἀντόφθαλμος, ου, ὁ κ ἡ, adverſis oculis intuens, obtuens; (2) qui eſt ante oculos, coram. Ex iiſd.
Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, ſeu firma, tenax apprehenſio vel retentio. Ab ἀντέχω.
Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, è contrario munio.
Ἀντραῖος, αία, αῖον, cavernoſus. Ab ἄντρον.
Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris verſatur. Ab eod.
Ἀντροδίαιτος, ὁ κ ἡ, in ſpeluncâ vivens.
Ἀντροειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, antri formam habens.
ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, ſpelunca.
Ἀντροφυὴς, έος, ὁ κ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον, et φύω, *naſcor*.
Ἀντροχαρὴς, ὁ κ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.
Ἀντρώδης, εος, ὁ κ ἡ, cavernoſus.
Ἄντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.
Ἀντυγωτὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab
ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, orbiculus additus ſummæ ſellæ currûs, è quo habenæ ſuſpendi poſſunt, ſi currus ſiſtendus ſit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. *Ph.* ἄντυγες, clitellæ.
Ἀντυπουργεῖν, *viciſſim inſervire*, præſ. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἀνθυπουργέειν.
Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.
Ἀντωδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri reſpondens. Ex ἀντὶ, et ᾠδή.
Ἀντῳδὸς, οῦ, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, et ᾠδὸς, *cantor*.
Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.
Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.
Ἀντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, viciſſim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.
Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, et ὄνομα, *nomen*. Hinc
Ἀντωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur et ἀντωνυμιακὸς.
Ἀντωνυμικῶς, uſu vel loco Pronominis.
Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor;
Ἀντώπιος, ου, ὁ κ ἡ, obtuens; (2) adverſus:
Ἀντωπὸν, *adv.* adverſâ facie, è regione, ex adverſo. Ab
Ἀντωπὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, ex adverſo intuens; (2) ſplendidus. Ex ἀντὶ, et ὤψ, *oculus*.
Ἄντωσις, εως, ἡ, occurſus; (2) repulſus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello*.
Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.
Ἀνύβριςος, ου, ὁ κ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. et ὕβρις, *contumelia*.
Ἀνυγίαςος, ον, inſanabilis. Ab ὑγιάζομαι.
Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. et ὑγραίνω, *madefacio*.
Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ et ὑδρεύω.
Ἀνύδρευτος, ου, ὁ κ ἡ, non rigatus. Ex α priv.
Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab
Ἄνυδρος, ου, ὁ κ ἡ, aridus, ſiccus, aquâ carens. Ex α priv. et ὕδωρ, *aqua*.
Ἀνύδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἄνυδρος.
Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, à verbo ἀνύω.
Ἀνύκτερος, ου, ὁ κ ἡ, non caliginoſus, *Suicer.*
Ἄνυλος, ου, ὁ κ ἡ, ſilvâ carens, non ſilvoſus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex ὕλη.
Ἀνυμέναιος, ου, ἡ, carens honoribus nuptialibus, juſtos hymeneos non paſſa. Ex α priv.
Ἀνυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.
Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, et ὑμνέω, *celebro hymno*.
Ἀνύμφευτος, ου, ὁ κ ἡ, innupta. Ex α priv. et νυμφεύω, *nubo*.
Ἄνυμφος, ου, ὁ κ ἡ, qui ſponſam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis.
Ἀνυπαίτιος, ου, ὁ κ ἡ, inſons, innocens.
Ἀνύπαρκτος, ου, ὁ κ ἡ, non exſiſtens, commentitius; (2) qui in rerum naturâ eſſe nequit. Ex α priv. et ὑπάρχω, *exſiſto*. Unde
Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, eſſentiæ privatio.
Ἀνύπεικτος, ου, ὁ κ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α priv. et ὑπείκω, *obedio*.
Ἀνυπεξαιρέτως, ſine exceptione.
Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ κ ἡ, inexſuperabilis, *Gl. V.* (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. et ὑπερβάλλω, *ſupero*.
Ἀνυπερβλήτως, *adv.* magnoperè, ſummoperè, vehementiſſimè.
Ἀνυπερήφανος, ου, ὁ κ ἡ, minimè ſuperbus.
Ἀνυπέρθετος, ου, ὁ κ ἡ, qui differri et procraſtinari nequit. Ex α priv. et ὑπερτίθημι. Hinc
Ἀνυπερθέτως, *adv.* ſine morâ, abſque dilatione et cunctatione. *Gl. V.* incunctanter.
Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ κ ἡ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. et ὑπεύθυνος, *reus*.
Ἀνυπευθύνως, *adv.* cum ſummâ libertate agendi, quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, ſeu ita ut non ſis obnoxius; (2) liberè, quaſi nemini ſis obnoxius.
Ἀνυπήκοος, ου, ὁ κ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. et ὑπήκοος.
Ἀνύπηνος, ου, ὁ, imberbis. Ex α priv. et ὑπήνη.
Ἀνυπηρέτητος, ου, ὁ κ ἡ, miniſtris carens. Ex α priv. et ὑπηρέτης, *miniſter*.
Ἀνυπόδατος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.
Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:
Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non ſum calceatus. Ab
Ἀνυπόδητος, ου, ὁ κ ἡ, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α priv. et ὑποδέω.
Ἀνυπόθετος, ου, ὁ κ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppeditatus; (2) non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex ὑποτίθημι.
Ἀνύποιςος, ου, ὁ κ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, et οἰςός.
Ἀνυποίςως, *adv.* intolerabiliter.
Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ κ ἡ, minimè ſimulatus, non fucatus, *Gl. V.* non fictus, ſincerus. Ex α priv. et ὑποκρίνομαι, *ſimulo*.
Ἀνυποκρίτως, ſine ſimulatione.
Ἀνυπομένητος, ου, ὁ κ ἡ, intolerabilis, *Gl. V.*
Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ κ ἡ, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex α priv. et ὑπομένω.
Ἀνυπονόητος, ου, ὁ κ ἡ, non ſuſpicans, incurioſus, v. gr. futuri; (2) non ſuſpectus; non provisus; inopinatus.
Ἀνυπονοήτως, *adv.* non ſuſpicioſè; (2) inopinatò, inſperatò, improvisò.
Ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ κ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α priv. et ὑπόπτομαι.
Ἀνύποπτος, ου, ὁ κ ἡ, idem, et *act.* nihil mali de aliquo cogitans.
Ἀνυπόπτως, *adv.* citra ſuſpicionem.
Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus.
Ἀνυπόςατος, ου, ὁ κ ἡ, intolerabilis; (2) cujus impetus ſuſtineri nequit; (3) fundamento carens, *Polyb.* (4) *Theologis*, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens. Ex α priv. et ὑφίςημι, *ſubſiſto*.
Ἀνυπόςολος, ου, ὁ κ ἡ, qui in dicendo nihil timet, nullâ utitur diſſimulatione, qui liberè loquitur, non prævaricans. Ex α priv. et ὑποςέλλομαι.
Ἀνυποςόλως, *adv.* ſine timore, liberè; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.
Ἀνυπόςρεπτος, ον, idem quod
Ἀνυπόςροφος, ου, ὁ κ ἡ, irremediabilis, irreparabilis, *Ph.* Ex α priv. et ὑποςρέφω, *reverto*.
Ἀνυπότακτος, ου, ὁ κ ἡ, refractarius, *Gl. V.* indomitus; (2) confuſus, perturbatus, ordine carens, *Polyb.* Ex α priv. et τάττω.
Ἀνυποτίμητος, ου, ὁ κ ἡ, non cenſus, non æſtimatus; (2) cui lis æſtimata non eſt, mulcta, vel pœna non æſtimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, inſolens, impius. Ex α priv. et ὑποτιμάω, (niſi quædam horum potius ad ἀνεπιτι) ſint referenda, *Ern.*
Ἀνυποτιμήτως, *adv.* impunè; (2) licenter, liberè.

Ἀνύπνλος,

Ἀνύπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; propriè sub cujus cicatrice nullum vitium latet.

Ἀνύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, *Hes.* Ex ἀνύω, *perficio*, et πούς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἠνυσάμην, à verbo ἀνύω.

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσε, 3. sing a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus; efficax in agendo. Ab ἄνυσις, et ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *adv.* efficaciter, strenuè; (2) utiliter, cum effectu et emolumento.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, *Gl. V.* efficacitas, effectus, efficacia, *Gl. V. Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum; (3) finis. Ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, qui *perfecit*, *Poët.* pro ἀνύσας.

Ἀνυστέον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυστικὸς, ἡ, ὸν, efficax, effectum magnum et celerem habens. Ab eod.

Ἀνυστὸς, ἡ, ὸν, qui effici potest, facilis, promptus. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, à verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύτω, et ἀνύττω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, *Gl. V.* Ex ἀνὰ, et ὑφαίνω.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, non textus, intextus, *Gl. V.* Ex α priv. et ὑφαντὸς, *textus*.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, non arenosus.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo.

ἈΝΥ´Ω, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prosum; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (7) impetro; (8) consequor, lucror. Σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον, *Soph. Trach.* 323. Τοῦδ' εὐφημοσύνα κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγὰν, *Id., Phil.* 1135. Ὀυ γὰρ οἴω τούτου γε ζώοντος ἀνυσσέσθαι τάδε ἔργα, perfectum iri, *Odyss.* 16, 373.

ἌΝΩ, *adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, superior, superius; ἄνω τε καὶ κάτω, sursum et deorsum. *Eurip. Bacch.* 740.

Ἀνῶ, *deferam*, seu *deferuerim*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἄνημι, pro ἀνέω, *defero*.

Ἄνωγα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, à verbo ἀνώγω.

Ἀνωγέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀνώγειν.

Ἀνώγεον, ου, et ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνώγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui supra terram est, editior domûs locus. Ex ἀνὼ, et γῆ, vel potius illud γεως est mera terminatio. *Ern.*

Ἀνωγέω, suadeo. Ab

Ἀνωγὴ, ἡ, jussum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

Ἀνώγηθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἀνώγημι.

Ἀνῷγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀνοίγω.

Ἄνωγεν, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἠνώγεον, à verbo ἀνωγέω.

ἈΝΩ´ΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί δῆτ' ἄνωγας; *Soph. Phil.* 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, *Il.* 2, 280.

Ἀνώγων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠνώγων.

Ἄνωδος, non canens, epith. avis.

Ἀνώδινος, ου, ὁ καὶ ἡ, partûs dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. et ὠδίν.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris absentia. Ab

Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloris expers; (2) ἡ, quæ dolores partûs non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, *adv.* sine dolore. A præc.

Ἄνωθεν, *adv.* desuper, supernè, è loco superiori; (2) cœlitùs, è cœlo; (3) à principio, altius repetendo; (4) denuo, rursum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, sursum impello; (2) repello, retrudo. Ὁι μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, *Odyss.* 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, *Thuc.* Ex ἀνὰ, et ὠθέω, *pello*. Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus; (2) repulsio.

Ἀνωϊστί, *adv.* clam, inopinatò, insperatò. Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ, ἀλομένης ἀλόχοιο, *Hom. Od.* 4, 92. Ab

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεὺς, *Hom. Il.* 21, 39. Ex α priv. et οἴομαι.

Ἀνωΐστως, *adv.* inopinatò, præter opinionem.

Ἀνωΐχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. *per Dialysin*, pro ἀνῴχθην, ab ἀνοίγω.

Ἀνῷκται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitûs expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. et ὄλεθρος, *perditio*.

Ἀνωλόφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. et ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non planus, salebrosus, confragosus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. et ὁμαλὸς, *planus*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, asperitas; (2) inæqualitas; (3) inconstantia; (4) aberratio à regulâ.

Ἀνώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωμαλὴς.

Ἀνωμαλότης, ητος, idem quod ἀνωμαλία.

Ἀνωμάλως, *adv.* salebrosè; (2) inæqualiter, inæquabiliter; (3) contra regulam.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis distributio.

Ἄνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, humero carens.

Ἀνωμοτὶ, *adv.* sine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuratus; (2) non adictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. et ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνων, præs. part. act. v. ἄνω, pro ἀνύω.

Ἀνωνὶς, Dioscorid. anonis, herbæ genus. *Angl.* Rest-harrow, or Cammock.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi innominabilis, nefandus; (2) qui sine nomine est.

Ἀνωνυμὶ, et ἀνωνυμεὶ, *adv.* sine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis, sine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus à quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex α priv. et ὄνομα, *nomen*.

Ἀνῶξαι, *jussisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀνώγω.

Ἄνωξις, εως, ἡ, jussum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior et à conspectu semotus. Ex α priv. et ὤψ, *oculus*, vel à terminatione πος, et πιος, *Ern.*

Ἀνωρθώθην, *in altum erectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀνορθόω, *surrigo*.

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempestivitas. Ab ἄνωρος.

Ἄνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) immaturus, precox. Ex α priv. et ὥρα, *tempus*.

Ἀνώροφος, ὁ καὶ ἡ, tectum non habens. Ab α priv. et ὄροφος, *tectum*.

Ἀνώῤῥοθια, ας, ἡ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex ἄνω, et ῥόθος.

Ἀνώῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum vergens, resupinus. Ex ἄνω, et ῥοπὴ, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνὰ.

Ἀνωσάμενος, part. a. 1. med. v. ἀνωθέω, pro ἀνώθω, *propello*.

Ἀνῶσαι, *retulisse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, à verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.

Ἀνώτατος, ἡ, ὸν, summus, supremus, *Gl. V.*

Ἀνωτάτω, *adv.* in supremo loco. Ab ἄνω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, supernus, *Ph.* aliter, *Gl. V.* superans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, superior, *Gl. V.* Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, superius. A præc.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis; infructuosus, incommodus, *Gl. V.* ἀνωφελῆ, irrita, *Ph.* (2) damnosus. Ex α priv. et ὠφελέω.

Ἀνωφέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iisd.

Ἀνωφελῶς, *adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adscensus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens. Ex ἄνω, et φέρω.

Ἀνωφοίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens. Ex ἄνω, et φοιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, sursum fero, veho.

Ἀνωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνῶχα, 1. sing. perf. indic. act. v. ἀνοίγω.

Ἀνωχθε, *jubete*, pro ἀνώχθητε, *Eurip. Herc. Fur.* 241. A verbo ἀνώγημι, *jubeo*.

Ἀνωχθι, *jube*, 2. sing. præs. imperat. act. *per Syncopen* pro ἀνώγηθι, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. sing. præs. imperat. act. *per Sync.* pro ἀνωγηθι, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non munitus, intutus, indefensus. Ex α priv. et ὀχυρός.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἄξε, *age*, præs. imperat. v. poëticè ἄξω pro ἄγω.

Ἄξεια, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, à verbo ἄγω, *frango*.

Ἀξεινος, *sine hospite*, Poët. pro ἄξενος.

Ἀξεναγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ductus ab hospite, non receptus. Ex α et ξεναγωγέω.

Ἀξενία, ἡ, inhospitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inimicus, sævus hospitibus; (2) cui non est hospes, à quo suscipiatur.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æstimatio, justum pretium. Ab ἄξιος.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; *Gl. V.* memorabilis; ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile. *Gl. V.* Ex ἄξιος, et ἀγαστὸς, *admirabilis*.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος, et ἀκούω, *audio*.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἀκροάομαι.

Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος, et ἀφηγέομαι.

Ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus laude. Ex ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἐπιθυμέω, *desidero*.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, 1. sing. præs. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, ab ἀξιόομαι.

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva ascia; *Gl. V.* dolabella. Dim. ab

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Hom. Il.* 13, 616. Hinc

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, ascia parva. Dim.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per secures.

Ἀξιοβίωτον, idem quod βιωτός.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, studio dignus.

Ἀξιόεργος, ον, dignus labore; *item* par labori, operi.

Ἀξιόζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione; (2) optabilis, præclarus.

Ἀξιοζήλως, *adv.* laudabiliter, præclarè.

Ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus admiratione.

Ἀξιοθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, spectatu dignus, spectabilis. Ex ἄξιος, et θεάομαι, *specto*.

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος, et θρῆνος.

Ἀξιοκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus quocum communicemus, dignus cujus consortium expetamus. Ex κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus qui quæratur et possideatur, digno vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. Ex κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος, et λέγω, *dico*. Unde

Ἀξιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adspernandus, magni pretii, *Ph.* honestus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium, *Gl. V.* ἀξιολογώτατος, dignissimus, perfectissimus, *Ph.*

Ἀξιολόγως, *adv.* egregiè, præstanter, ita ut sit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex μακάριστος.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex μάχομαι.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.
Ἀξιομισὴς, ὁ ϗ ἡ, odio dignus.
Ἀξιομίσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex μισῶ.
Ἀξιομνημόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, memorabilis, commemorabilis, *Gl. V.* Ex μνημονεύω.
Ἀξιόνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victoriâ dignus. *Gl. V.* ἀξιόνικον, palmarium, ἀξιονικότερος, *Herodot.* Ab ἄξιος, et νίκη, *victoria.*
Ἀξιοπιςία, ας, ἡ, verifimilitudo, fpecies, auctoritas fide digna. *Ph.* honeftas. Ab
Ἀξιόπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fide dignus, gravis; (2) verifimilis, certus, *Ph.* feverus, honeftus, idoneus. Ex πίςις.
Ἀξιοπίςως, *adv.* fideliter, ita ut fide fit dignum.
Ἀξιόποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pœnâ dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ποινὴ, *pœna.*
Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeftarum fufceptio, actio.
Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπὴς.
Ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex πρέπω, *convenio.*
Ἀξιοπρεπῶς, dignè, decorè.
Ἀξιοπροςάτευτος, ον, imperio dignus.
ἌΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æftimabilis, pretium et æftimationem habens; (3) falubri pretio parandus.
Ἀξιόσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus confideratione, feu animadverfione, confiderandus. Ex σκέπτομαι, *confidero.*
Ἀξιοσπέδαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dignus ftudio, dignus quem ftudiosè fectemur. Ex σπȣδάζω.
Ἀξιοςρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.
Ἀξιοςρατηγικὸς, ον, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἀξιοςράτηγος, idem.
Ἀξιοτέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probatus fufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, et τεκμαίρω.
Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.
Ἀξιοτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pretiofus, *Ph.* Ex ἄξιος, et τιμȣ̃μαι, *æftimo.*
Ἀξιόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui eft folvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) fatis magnus et amplus.
Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenfeo, dignor; (2) peto, poftulo, volo, cupio; (3) exiftimo, puto; (4) ftatuo, inftituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιȣ̃ν, opinio; ἀξιȣ̃μαι, mereo, *Gl. V.* dignus habeor; ἀξιωθῇ, meruerit, *Ph.* Ἀξιȣ́μενος θυγατρὸς τῆς σῆς, τῆς βȣλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τȣ̃ ἐπακȣ́ειν, πάντων πρὸς σȣ̃ βȣλευμάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, *Soph. Phil.* 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, *Luc.* 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης ȣ̃τος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, *Heb.* 3, 3. Ab ἄξιος. Hinc
Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, *Ph.* (2) enunciatio, effatum, pronunciatum, conceptio animi communis, manifefta et indubitata, *ap. Dial.* (3) voluntas; (4) fupplex oratio, preces.
Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens aucto itatem, auctoritate præditus; unde Axiomatici pro fenatoribus et aliis honoratis accipiuntur; (2) dignatione et majeftate venerandus; honorarius, *Gl. V.* in precibus confumptus, fc. fermo, &c. *Ern.*
Ἀξιωματικῶς, *adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomate, *ap. Dial.*
Ἀξίως, *adv.* meritò, dignè, prout dignum eft; (2) modico et falubri pretio. Ab ἄξιος.
Ἀξιώσεια, 1. fing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, à verbo ἀξιόω. Unde
Ἀξίωσις, εως, ἡ, poftulatio, rogatio, poftulatum, *Gl. V.* (2) dignitas, auctoritas, gravitas; prærogativa, *Gl. V.* (3) opinio, imprimis de fe, virtutibufque fuis; (4) fignificatio, vis verborum; (5) falutatio honorifica, omninoque honos, qui alteri habetur.
Ἄξιφος, enfe carens, quod fine gladio peragitur.
Ἀξόανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fculptili imagine carens; epith. templi. Ex α priv. et ξόανον.
Ἄξομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.
Ἄξον, 2. fing. a. 1. imperat. act.
Ἀξονήλατος, ον, axe agitatus. Ex ἐλαύνω.
Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.
Ἄξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non politus. Ex α et ξέω.
Ἀξυγκρότητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus feu coactus non eft; (2) qui conflari feu cogi nequit. Ex α priv. et συγκροτέω.
Ἀξύλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. filvæ incæduæ in quam nemo lignatum ivit, in quo ligna non cæduntur. Ex α priv. et ξυλεύω, *lignor.*
Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.
Ἀξύλιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unde nemo ligna petiit.
Ἄξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non lignofus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, *Hom. Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intenf. et ξύλον, *lignum.*
Ἀξύμβατος, vid. ἀσύμβατος.
Ἀξύμβλητος, ον, ὁ ϗ ἡ, non conferendus; (2) non adeundus, aditus difficiles habens, afper; (3) intelligi non poteft, conjecturâ non affequendus. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, *Soph. Trach.* 707.
Ἀξύνετος, vid. Ἀσύνετος.
Ἄξυρος, ȣ, ὁ, irrafus, *Gl. V.* intonfus. Ex α priv. et ξύρομαι, *rador.*
Ἄξυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irrafus, *Gl. V.* rudis. Ex α priv. et ξύω, *rado.*
Ἄξω, 1. fing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.
ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.
Ἄοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. et ὀδμὴ, *odor.*
Ἄοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eft fine nodis, enodis; (2) ramofus, plenus ramorum; (3) nodofus; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intenf. et ὄζος, *nodus arboris.*
Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab
Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*
Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, *Odyff.* 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάασ' ὀπὶ καλῇ, *Odyff.* 5, 61. Ab eod. Unde
Ἀοίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, decantatus.
Ἀοιδοθέτης, ȣ, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ, et τίθημι, *pono.*
Ἀοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.
Ἀοιδόπολος, ȣ, ὁ, qui verfatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, et πολέω.
Ἀοιδὸς, ȣ, ὁ, cantor; (2) poëta; (3) cantûs peritus. Ab eod.
Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδὸς.
Ἀοίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habitatus, inhabitabilis, *Gl. V.* Ab
Ἄοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper.
Ἄοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invius, vagus. Ex οἴμη.
Ἀοινέω, vino abftineo, non utor.
Ἀοινία, ἡ, abftinentia à vino.
Ἄοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vino carens; (2) abftemius.
Ἀοκνία, ἡ, ftrenuitas. Ab
Ἄοκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impiger; (2) intrepidus; indefeffus, *Gl. V.* Ex α priv. et ὄκνος.
Ἀόκνως, *adv.* impigrè. A præc.
Ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ' ἀόλλησαν (alii ἀόλλισσαν) κατὰ ἄςυ γεραιὰς, *Il.* 6, 287.
Ἀολλήδην, *adv.* confertim, fimul. Ab
ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus, congregatus; ἀολλέες, conferti, denfi.
Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, *Il.* 19, 54.
Ἄοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inermis. Ex ὅπλα.
Ἄοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) invifibilis. Ex α priv. et ὄψ.
Ἄοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invifibilis. Ex ὄπτομαι.
ἈΟΡ, feu ἆορ, ορος, τὸ, enfis, *Gl. V.* fpatha.
Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas; (2) ea conditio rei, ut oculis ufurpari nequeat. Ex α priv. et ὁράω.
Ἀόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invifibilis; (2) quem nefas eft videre; (3) quem ipfi non vidimus, *act.* qui non videt. Hinc
Ἀοράτως, *adv.* invifibiliter.
Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers, aut non affequenda animi fedatio, lenitudo. Ex α priv. et ὀργὴ.
Ἀόργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non irafcitur, aut irafci folet. Ex iifd.
Ἀοργήτως, *adv.* fine irâ, leniter, fedatè.
Ἄορες, ων, αἱ, mulieres, *Hef.* (2) tripodes.
Ἀοριςαίνω, hæfito, dubito. Ab ἀόριςος. Unde
Ἀοριςέω, ῶ, f. ήσω, infinitus fum.
Ἀοριςία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.
Ἀοριςικὸς, ἡ, ὸν, indefinitivus. Ab eod.
Ἀόριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. et ὁρίζω.
Ἀορίςως, *adv.* infinitè, indeterminatè.
Ἄορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus carens; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. et ὄρνις, *avis.*
ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ à finiftro cordis finu oritur. Ab ἀείρω.
Ἀορτηθεὶς, fufpenfus, appenfus, affixus, a. 1. paff. ab ἀορτεῖσθαι, *fufpendi.*
ἈΟΡΤΗ'Ρ, ὁ, lorum feu funis, quo enfis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc
Ἄορτρον, τὸ, pars pulmonis utrimque fufpenfa.
Ἄορτο, *fublatus erat*, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*
Ἄορχης, ὁ, cui tefticuli exfecti funt. Eunuchus. Ex α priv. et ὄρχις.
Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus; (2) odor malus, fœtor. Ab
Ἄοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odoris omnis expers; (2) odore gravis et fœtidus; (3) *Subft.* idem quod ἀοσμία. Ex α priv. et ὀσμὴ.
Ἀοσσέω, auxilior, *Steph.* Unde
Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat: ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulfus, fed fponte.
Ἄȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illæfus. Ex α priv. et ȣ̓τάω; (2) carens auribus, auditu. Ab ȣ̃ς.
Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas à turbis. Ex α priv. et ὄχλος.
Ἀόχλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui turbâ et moleftiâ vacat. Ex iifd.
Ἄοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, vifûs expers, cæcus. Ex α priv. et ὄπτομαι, *video.*
Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.
Ἀπαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter; (3) phrafis; (4) oratio; (5) notatio, explicatio. Ab
Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro, de hiftoricis; (2) pronuncio; (3) enuncio; (4) memoriter recito; (5) falutem nuncio ab aliquo; ἀπήγγειλεν, retulit, *Ph.* a. 1. ἀπηγγέλθη, relatum eft, *Ph.* a. 1. paff. Ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc
Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.
Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.
Ἀπαγγελτικὸν, ȣ̃, τὸ, enunciatio. Ab eod.
Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, commemorans, explicans.
Ἄπαγε, *adv.* apage, apagefis; (2) aufer; (3) abfit, ne feceris. Ex ἀπὸ, et ἄγε.
Ἀπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus non eft. Ex α priv. et ἐπάγην, à πήγνυμι.
Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον φόρον, pendere tributum, *Herodot.*
Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι.
Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.
Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, et ἀγκὼν, *cubitus.*
Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehonefto.
Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magiftratûs, edictum prohibitorium.
Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio; (2) renunciatio; (3) defatigatio.
Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetans.
Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico; (2) interdico; (3) renuncio; (4) fuccumbo oneri, labori, *Gl. V.* ἀπαγορεύει, execrat, *Ph.* ἀπηγορευμένον, interdictum, *Ph.* ἀπηγορευμένος, inteftabilis, *Ph.* Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνον· πρὸς τȣ̀ς πόνȣς, abhorrere; μὴ ςεφανȣ̃ν. Καπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἄλῳναι, *Ariftoph.* Θεσμ. 797.
Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.
Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrefte reddo, effero, exafpero; ἀπαγριȣ̃μαι, efferor, exafperor. Ex ἀπὸ, et ἄγριος, *agreftis.* Hinc
Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exafperatio.
Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rufticos reducor.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix et infortunatus, proprie in venando, *Hes.* Ex ἀπὸ, et ἄγρα.
Ἀπαγχονέω. Ab ἀγχόνη, et
Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, ftrangulo, fuffoco.
Ἀπάγχω, f. άγξω, idem, *in med.* ftrangulare fe, laqueo, fibi gulam frangere; (2) ita ægro animo aut irato effe, ut parum abfit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, *Odyss.* 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο, *Matt.* 27, 5. Ex ἀπὸ, et ἄγχω.
Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco; (2) abduco in carcerem, ad fupplicium; (3) reduco; (4) pendo, folvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν, deducere in fenatum; τινὰ τῆς ἐπιθυμίας, abducere; φόρον, δασμὸν, pendere; οἴκαδε, reducere. Εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ, *Soph. Phil.* 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, *Act.* 24, 7. Hinc
Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem, vel ad fupplicium; (3) reductio; (4) penfio tributi; (5) reductio, ut ad impoffibile, ad abfurdum; (6) libellus, quo quis magiftratui aliquem defert, reum facit.
Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulfor, abductor.
Ἀπαδεῖν, *difplicere*, feu *difplicuiffe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.
Ἄπαδις, ἡ, vis mentis, providentia, *ap. Pind.*
Ἀπάδω, in cantu difcrepo; (2) diffentio, difcrepo; ἀπάδει, abhorret, difcrepat, ἀπάδων, abhorrens, *Gl. V.* Ex ᾄδω, *cano.*
Ἀπαειρόμενος, *difcedens*, part. præf. med. verbi ἀπαείρω, *difcedo.*
Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* difcedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ, *Il.* 21, 563.
Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem, in deos refero.
Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, confecratio, relatio in deos.
Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas; (2) indolentia; (3) ftupor. Ab
Ἀπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens paffionum et adfectuum animi perturbatione, unde et placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθής; (2) illæfus; (3) nullis malis obnoxius; (4) immunis; (5) qui non commovetur aliquâ re. Ex α priv. et πάθος. Hinc
Ἀπάθητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quafi impatibilis, patiendi neceffitati non obnoxius.
Ἀπαθῶς, *adv.* fine ullo adfectu, ut ἀπαθῶς ὁρᾷς, non amore capi ejus-quem videas.
Ἀπαὶ, *præpof. Poët.* à, ab, pro ἀπό.
Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος.
Ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. et παιδαγωγέω.
Ἀπαιδαγωγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Ἀπαιδαγωγήτως, *adv.* fine inftitutione; (2) indoctè, imperitè.
Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, infcitia, imperitia. Ex α priv. et παιδεύω, *inftituo.* Unde
Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
Ἀπαιδεύτως, *adv.* imperitè, indoctè.
Ἀπαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.
Ἀπαιδοιόομαι, præputium refeco, vel refecari fino; *Poll.* (2) glandem penis nudatum habeo; unde (3) libidinofus fum, *Ern.* Ex τὰ αἰδοῖα.
Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fub magiftro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, et τρίβω, *exerceo.*
Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.
Ἀπαιθριάζω, f. άσω, fub dio ago; (2) fereno, ferenum reddo. Ex ἀπὸ, et αἴθριος.
Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, fc. ignis excitandi causâ.
Ἀπαίνυμαι, aufero. Κῦδος ἀπαίνυτο, *Il.* 15, 595.
Ἀπαιολάω, et έω, decipio, fraudo, *Eur. I.* 549. Ab αἰόλος.
Ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus, impoftura, *Ariftoph. Nub.* 1144.
Ἀπαιόλημα, τὸ, idem.
Ἀπαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, ufurâ, &c.
Ἀπαιρεθῶ, 1. fing. a. 1. conj. paff. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, à verbo ἀφαιρέω.
Ἀπαιρημένοι, *fraudati*, nom. plural. partic. perf. paff. *Ion.* et *Att.* pro ἀφῃρημένοι.
Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) difcedo, abeo, folvo, difcedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρωμεν φυγῇ, difcedimus, *Eur. Med.* 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ἀυτῶν ἀπάραντας, à patriâ, *Luc.* Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, *Luc.* 5, 35.
Ἄπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, liberis carens.
Ἀπαίσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infauftus, inaufpicatus, mali augurii, obfcœnus, *Ph.* Ex ἀπὸ, et αἶσα.
Ἀπαισίως, inaufpicatò.
Ἀπαΐσσω, f. ξω, profilio cum impetu; (2) abeo. Κεὶ μὴ τόδ' ὄμμα ᾗ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, refiluerunt, *Soph. Aj.* 447.
Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.
Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, poftulo, exigo. Ἀπαιτεῖν, τι παρὰ τινος, τινὰ ἀργύριον. Τάθ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, *Soph. Phil.* 361. Εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο μείζον ἀπαιτήσειας, *Il.* 23, 593. Hinc
Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus.
Ἀπαιτητικὸς, ὴ, ὸν, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.
Ἀπαιτίζω, f. ίσω, poftulo, exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη, *Odyss.* 2, 78. Ab ἀπαιτέω.
Ἀπαιωρέω, ῶ, ἀπαιωροῦμαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', *Hefiod.* Ἀσπ. 234.
Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.
Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accuratè; (2) ftudiosè exquiro; (3) exactè refpondeo. Ex ἀκριβής.
Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco.* Unde
Ἄπακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ablatus, abductus.
Ἀπαλὰ, *mollis*, *Dor.* pro ἀπαλὴ, ab ἀπαλός.
Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, luctâ, vel calliditate, vel impofturis invictus, infuperabilis.
Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, palæftræ imperitus, inexercitatus.
Ἀπαλαλκέμεν, *Dor.* pro ἀπαλαλκεῖν.
Ἀπαλάλκοι, 3. fing. a. 1. opt. act. Ab
Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, *Il.* 22, 348.
Ἀπάλαμος, et ἀπάλαμνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, induftriâ carens; (2) confilii inops; (3) difficilis. Ex α et παλάμη.
Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor. Αὐτὶς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη χώρῳ ἀίδριος ἐὼν, *Hefiod.* Ἀσπ. 409. Ex ἀπὸ, et ἀλάομαι, *erro.*
Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere defino; (2) animum defpondeo, defpero; (3) de ftupore et infcitiâ fummâ. Οἵ τινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, *Eph.* 4, 19.
Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.
Ἀπάλειψον, 2. fing. a. 1. imperat. act. Ab
Ἀπαλείφω, f. φω, præf. deungo; (2) deleo, oblitero. Δίκῃ δ' ἀπαλείψον ἄμυναν, *Phocyl.*
Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, à quo malum depelli non poteft. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, et κακόν.
Ἀπαλέξω, propulfo, repello; (2) auxilior, *Il.* 24, 371.
Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio.
Ἀπαληθεύω, f. εύσω, verum dico.
Ἀπαλήσεται, 3. fing. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.
Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε' ἀπαλθήσεσθ.ν, *Il.* 8, 405, et 419. Ex ἀλθέω.
Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus et delicatus. Ab ἀπαλὸς, *mollis, tener.*
Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, difceffus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) alienatio.
Ἀπαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, liberandi vim habens, falutaris.
Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.
Ἀπαλλὰξ, *adv.* viciffim.
Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo difcedere, liberari. Defiderativum à fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *difcedo.* Ἀπαλλαξείοντες τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, *Thuc.*
Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, difcedendi facultas; vide ἀπαλλαγή. Ab
Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo è medio; (5) defungor vitâ; ἀπαλλάσσομαι, abeo, difcedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf. part. paff. ἀπηλλαγὴ, difceffit, a. 2. paff. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, difcedere; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δουλοσύνης, τῶν κακῶν ἐς τα οἰκία. Δίκαιος εἰμὶ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, *Soph. Antig.* 496. Μηδὲ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ, *Id. El.* 294. Ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, *ibid.* 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, omiffis, *ibid.* 1349.
Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, *Gl. V.* p. part. paff. Ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ισραὴλ, *Ephef.* 1, 12. Hinc
Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.
Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, mollem comam habens.
Ἀπαλοάω, ῶ, f. ήσω, idem quod
Ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε ᾗ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν, *Il.* 4, 522.
Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.
Ἀπαλοκουρὶς, ίδος, ἡ, tenera delicata virgo, *Athen.*
ἉΠΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus.
Ἁπαλόσαρκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex σὰρξ, *caro.*
Ἁπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.
Ἁπαλοτρεφὴς, έος, ου, ὁ ᾗ ἡ, delicatè nutritus, faginatus. Ex τρέφω.
Ἁπαλοφόρος, ον, delicatis veftibus utens.
Ἁπαλόφρων, molli animo præditus. A φρήν.
Ἁπαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, cute tenerâ et molli præditus. Ex χροιά.
Ἁπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, *Gl. V.* mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, mollefco, *Gl. V.* Ab ἀπαλός.
Ἁπαλῶς, *adv.* molliter; (2) delicatè.
Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, folo æquo.
Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.
Ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abfcindo. Ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ ῥινάς τ' ἀμήσαντες, *Od.* 21, 300.
Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo. *Hom. Hymn.*
Ἀπαμβροτω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ, *Il.* 16, 466.
Ἀπαμείβετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi
Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, refpondeo, vices fermonis meas alteri, qui fuas dependerat, rependo, *Ern.*
Ἀπαμείρω, feparo, privo, aufero, *paff.* privor; (2) expers fum, careo. Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων, *Hef.* Θ. 801.
Ἀπαμελέω, ῶ, negligo, prorfus negligo.
Ἀπαμέρδω, privo, ut fimplex. v. ἀπαμείρω.
Ἀπαμμένος, *fufpenfus*, part. perf. paff. *Ion.* pro ἀφαμμένος, à verbo ἀπάπτω.
Ἀπαμπίσχω, exuo.
Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) refifto. Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 597. ἀπαμύνεσθαι τὴν πενίαν, *Herodot.* Ὁ δ' ἐκ ἀπαμύνετο χέρσι, *Odyss.* 11, 578.
Ἀπαμφιάζω, veftimenta detraho, nudo, fpolio.
Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.
Ἀπαμφίσκω, idem.
Ἀπανάγω, decedo, abeo.
Ἀπαναίνατο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Poët.* et *Dor.* pro ἀπηνήνατο.
Ἀπανήνασθαι, a 1. inf. med. Ab
Ἀπαναίνομαι, refpuo, renuo, recufo, rejicio; ἀπαναίνεται, afpernatur, *Ph.* Ῥηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βίεσσιν, *Hefiod.* Ἔργ. 452. Θεοῦ εὐνὴν, *Odyss.* 10, 297.

Ἀπαναισχύνομαι.

Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento; impudenter ago; ἀπηναισχύντησε, depuduit, *Ph.* a. 1. (ἀπὸ in hoc et talibus habet vim τῦ penitùs, funditùs, *Ern.*)

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentiâ utor.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo. Hinc

Ἀπανάλωσις, ἡ, conſumtio.

Ἀπανάςασις, εως, ἡ, demigratio, tranſmigratio; (2) emotio, extractio à ſedibus patriis. Ab ἀπανίςημι.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδρῦμαι, virilitatem ſeu viriles annos conſequor.

Ἄπανυθε, *adv.* ſine, procul, ſeorſim.

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto. Hinc

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio; (2) florum marcor et fluxus.

Ἀπανθίζω, f. ίσω, deflorο, decerpo. Hinc

Ἀπανθισμὸς, ῦ, ὁ, linea ſubtilis et viſum effugiens; (2) defloratio.

Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, aſſo; (3) anthracas, ſeu piſces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, et ἄνθραξ. Hinc

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus cui convenit aſſatio; (2) placentæ, ſeu legani genus.

Ἀπανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis toſtum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro.

Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago.

Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

Ἀπάνθρωπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentiâ carens, ſolitarius.

Ἀπανθρώπως, *adv.* inhumaniter, crudeliter.

Ἀπανιςαμένης, *deſedentis*, præſ. part. med. f. g.

Ἀπανιςάω, ῶ, idem quod

Ἀπανίςημι, f. ςήσω, excito alicunde, ſurgere facio; ἀπανίςαμαι, ſurgo, exſurgo, diſcedo, migro. Ἀπανίςαμαι ἀπὸ της πολιος, *Herodot.*

Ἀπάνυργος, ον, ſimplex à calliditate, fraudibus alienus; (2) non exquiſitus.

Ἀπανύργως, ſimpliciter, tenuiter, ſine arte.

Ἀπαντᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν.

Ἁπανταχῆ, *adv.* ubique, paſſim. Ab ἅπας.

Ἁπανταχόθεν, *adv.* undique, undiquaque.

Ἁπανταχόθι, *adv.* idem quod ἁπανταχῆ.

Ἁπανταχόσε, *adv.* quaquaverſum.

Ἁπανταχῦ, *adv.* in omnem partem, quoquoverſum; (2) ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero quo; (3) pervenio; (4) reſpondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere.——Ἀπαντᾷν τοῖς πολεμίοις, εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς τὴν τιμωρίαν, deprecari; πρὸς σε. ἐπὶ τὴν μνηςείαν· πρὸς τὸ δικαςήριον· τοῖς εἰρημένοις.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ad ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus; (2) reſponſio; (3) ſupplicatio, dies feſtus; (4) apparatus, comitatus; (5) conſuetudo, converſatio, congreſſio; (6) idem quod ἀποδοχὴ, 2.

Ἀπαντικρὺ, *adv.* è regione.

Ἀπαντίον, *adv.* idem. Ex ἀπὸ, et ἀντὶ.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν κάρος ψυχῆς, *Eur.*

Ἀπάντομαι, reſiſto. Ab ἀπαντάω.

ἍΠΑΞ, *adv.* ſemel; (2) omnino, prorſus.

Ἁπαξάπας, ασα, απαν, ſimul omnis, univerſus, cunctus.

Ἁπαξαπλῶς, *adv.* univerſè, in univerſum, omnino.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab

Ἀπάξιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo; (2) recuſo, deprecor, ut indignum, iniquum. Οὐδ' αὐτὴ τῶν καλλίςων ἀπηξίωσε, *Anyt.* Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, deſpicientia.

Ἀπάορος, *remotus*, *Dor.* pro ἀπήορος.

Ἀπαππος, ον, non cognatus, alienus; (2) ſine avo, cujus avus non ſuperſtes eſt, aut ignobilis eſt.

Ἀπαράβατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non tranſitorius; (2) perpetuus; qui non tranſit in alium, v. gr. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis; (4) *act.* qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ, et παραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *adv.* citra tranſgreſſionem.

Ἀπαράβλαςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nullam ſobolem proferens; (2) non renaſcens, non recreſcens, à radice non regerminans. Ex α priv. et παραβλαςάνω.

Ἀπαράβλητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, incomparabilis; (2) diſſimilis; (3) inſociabilis.

Ἀπαραγγέλτως, *adv.* injuſſu; (2) ſine denunciatione prægreſsâ. Ex α priv. et παραγγέλλω, *jubeo.*

Ἀπαράγραφος, qui definiri, circumſcribi nequit, *Polyb.*

Ἀπαράγωγος, ον, perpetuus, conſtans, qui à propoſito aut ſuſceptâ ſententiâ abduci et depelli nequit.

Ἀπαράδεκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non receptus, non traditus à majoribus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex παραδέχομαι.

Ἀπαράθετος, ὁ ϗ ἡ, epith. libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; *ap. Diog. L.* Ex α priv. et παρατίθημαι.

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, part. perf. paſſ. *Ion.* et *per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inexcuſabilis; (2) implacabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus nec pretio flecti poteſt; (3) inevitabilis, neceſſariò ſubeundus; (4) *in neut.* durum, grave, ut ἀνήκεςον, *Polyb.* Ex παραιτέομαι.

Ἀπαραιτήτως, *adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat, neceſſariò.

Ἀπαρακάλυπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non occultatus, apertus, manifeſtus, nullâ verecundiâ, nullâ diſſimulatione utens. Ex α priv. et παρακαλύπτω.

Ἀπαρακαλύπτως, *adv.* manifeſtè, apertè; (2) impudenter.

Ἀπαράκλητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inconſolabilis; (2) non vocatus, ſe offerens, ſpontaneus.

Ἀπαρακολύθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla aſſequi poteſt.

Ἀπαρακολυθέτως, temerè, ſine conſilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράλλακτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia ſimilis.

Ἀπαραλλάκτως, *adv.* abſque ullâ differentiâ, ſimiliter per omnia, conſtanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, conſtantia. Ex α priv. et παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. et παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίςως, *adv.* ita ut non decipiaris vel decipi poſſis.

Ἀπαράλογος, ον, non abſurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non comparabilis, qui in certamen et contentionem non venit, nihil par habens. Ex ἁμιλλάομαι.

Ἀπαραμύθητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui flecti, exorari nequit; ferus, durus; qui agi ſecum non patitur; (2) inconſolabilis. Ex α priv. et παραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *adv.* nullo ſolatio relicto.

Ἀπαραπόδιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. et παραποδίζω, *pedes implico.*

Ἀπαραποδίςως, *adv.* ſine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex παραποιέω.

Ἀπαραποιήτως, *adv.* genuinè, non ſimulatò.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, firmus. Ex α priv. et παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *adv.* inconcuſsè.

Ἀπαρασήμαντος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nullâ notâ inſignitus; (2) incelebris. Ex παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non inſignitus, non adnotatus. Ex παρασημειόω.

Ἀπαράσημος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nullo inſigni notus; (2) incorruptus, illæſus, integer, ſanus.

Ἀπαρασκευασία, ἡ, negligentia vel defectus neceſſarii ad rem agendam apparatûs.

Ἀπαρασκεύαςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, imparatus.

Ἀπαράσκευος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem; item ſimplex, tenuis, nullo ambitioſo moleſtoque apparatu, frugalis, de genere vitæ. Ex α priv. et παρασκευὴ.

Ἀπαρασκεύως, *adv.* imparatè, ſine præmeditatione.

Ἀπαράσπειςος, ον, implacabilis. A σπένδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abſcindo, amputo; (2) vi depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε, *Il.* 16, 116. Ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, *Il.* 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίᾳ θέλει μολὼν τῦ ςυγερῦ, *Soph. Trach.* 1032.

Ἀπαρασχημάτιςος, ον, qui mutari non poteſt.

Ἀπαρατήρητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, inobſervatus, memoriæ non traditus; (2) inobſervabilis. Ex ἀπὸ, et παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *adv.* ſine obſervatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui vulſus non eſt, hirſutus. Ex ἀπὸ, et παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ, et ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis; (3) non declinans. Ex α priv. et παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, *adv.* rectè, rigidè, ſeverè, nullo diverticulo.

Ἀπαράτρωτος, ον, inconcuſſus, illæſus. A τρώω.

Ἀπαράφθαρτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, *Suicer.* Ex α priv. et παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀπαραφυλάκτως, *adv.* incautè, nullâ obſervatione, animadverſione. Ex παραφυλάσσω.

Ἀπαραχάρακτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non perperam, falſo ſignatus; (2) non adulterinus; (3) illæſus, inviolatus. Ex παραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus, epith. vini.

Ἀπαραχώρητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nihil cedens, pertinax; (2) de milite, fortis, cedere neſcius. Ex παραχωρέω.

Ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, conſtanter, fortiter.

Ἀπαρεγχείρητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quem comprehendere manibus non licet, adverſus quem nihil moliri poſſumus, inexpugnabilis, *Suicer.* Ex α priv. et παρεγχειρέω.

ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπάρχομαι.

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære præſente, pecunia numerata muto, vendo. Τὸν οἶνον ϗ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, *Themiſt.*

Ἀπαργυρισμὸς, ῦ, ὁ, æſtimatio rei in pecuniâ numeratâ. A præc.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῦσθαι, in argentum verti. Ab ἄργυρος.

Ἀπαρεγχείρητος, ὁ ϗ ἡ, inviolabilis, non movendus vel mutandus. Ab α et παρεγχειρέω.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfectè; *ap. Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, idem quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non poteſt. Ex α priv. et παρεμποδίζω, *impedio*

Ἀπαρέμφατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cui nulla ſubeſt declaratio, certæ, propriè deſignatæ rei; infinitus; ἀπαρέμφατον, infinitivum, *Gl. V.* Ex παρεμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *adv.* abſque declaratione, indefinitè,

definitè, per modum infinitivum, *ap. Gramm.*

Ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat.

Ἀπαρενθυμήτως, diligenter, cogitatè.

Ἀπαρενόχλητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, minimè perturbatus. Ex α priv. et παρενοχλέω.

Ἀπαρέσκω, f. ρέσω, diſpliceo, improbor; (2) improbo, repudio; et (3) ἀπαρέσκομαι, ægrè fero. Ἀπαρέσκει μοι τȣ̃το γράφειν. Ἐν μέντοι με τῶ ῥηθέντων ἀπαρέσκει, *Plat.* Hinc

Ἀπάρεςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, inconſolabilis. Ex α priv. et παρηγορέω, *conſolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *adv.* inſolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulſo.

Ἀπαρθένευτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, non decens virginem. Ex α priv. et παρθενεύω.

Ἀπάρθενος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρθρόω, ſejungo, ut ſit peculiaris pars, velut articuli ſunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαρθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, perceníeo; (2) numero, enumero, recenſeo. Ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ ςράτευμα, *Xen.*

Ἀπαριθμήσας, a. 1 part. act.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recenſio.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Angl.* Cleavers, Gooſe-graſs.

Ἀπαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum.

Ἀπαρκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἀπαρκτίας, ȣ, ὁ, ventus ſeptentrionalis. Ex ἄρκτος, *ſeptentrio.*

Ἀπαρνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuſo. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, *Marc.* 14, 31. Hinc

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, *Gl. V.*

Ἀπαρνητὴς, ȣ̃, ὁ, abnegator, *Gl. V.*

Ἄπαρνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui pernegat.

Ἀπάρνυμαι, aufero.

Ἀπαρόδευτος, ον, inacceſſus, per quem via non datur, ſeu munita eſt, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἄπαρον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui nullâ re incitatur, immotus, languidus, ſtupidus. Ex α priv. et παρορμάω, *incito.*

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo.

Ἀπαῤῥησίαςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui liberè loqui non audet; (2) qui omni fiduciâ laudabili deſtituitur, adeoque ſemper inter ſpem metumque vivit; (3) libertate privatus.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus. Ab ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; (2) dirimo, ſemoveo, ſeorſim ſuſpendo; (3) colloco; (4) proficiſcor. Ἀπαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, *Luc.* ἀπαρτῶμαι, ſeparor, diſto. Hinc

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appenſio.

Ἀπαρτὶ, *adv.* planè, omninò, *al.* ἀπάρτι ab hoc tempore, *nullo idoneo auctore.*

Ἀπαρτία, ας, ἡ, ſupellex; (2) profectio; (3) auctio bonorum. Ab ἀπαίρω.

Ἀπαρτιζόντως, *adv.* abſolutè et perfectè, conſummato et completo numero. Ab

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum et abſolutum reddo, omnibus numeris expleo; (2) quadro, æquiparo, adæquo; (3) in jure antiquo, tranſigo; (4) divido, disjungo; (5) definio, finior; (6) præparo, *Gl. V.* perficio, conſumo; ἀπαρτίζεται, peragitur, *Ph.* ἀπαρτισθέντων, peractis, *Ph.* a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος ϰ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, *Ariſtot.* Ex ἀπὸ, et ἄρτιος.

Ἀπαρτιλογέω, planè, perſpicuè loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος. et λόγος.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, ȣ̃, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιςικὸς, ἡ, ὸν, abſolutorius, ad perfectionem et abſolutionem alicujus rei pertinens.

Ἀπαρτίως, *adv.* accuratè, perfectè.

Ἀπαρύτω, idem quod

Ἀπαρύττω, f. ξω, idem quod

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio; ἀπαρχαιȣ̃μαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, et ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, et ἀρχή.

Ἀπάρχημα, τὸ, idem. Ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ἄρξομαι, primitias ſolvo et decerpo; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, *Odyſſ.* 14, 422. Ex iiſd.

Ἄπαρχος, ȣ, ὁ, dux, præfectus, *ap. Æſch.*

Ἅπας, ασα, αν *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, univerſus; (2) omninò, cum additur numero; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. et πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, ȣ̃μαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, et ἀσβολὴ, *fuligo.*

Ἀπασέων, gen. pl. *Ion.* pro ἀπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto; (2) exſilio gaudio.

Ἀπασπαίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex.*

Ἀπαςὶ, *adv.* jejunè. Ab ἄπαςος.

Ἀπαςία, ας, ἡ, jejunium; (2) de eo qui nondum cibum ſumpſit, ἀσιτία, *Ern.* Ab eod.

Ἄπαςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui non guſtavit; (2) jejunus. Ex α priv. et πάω, *guſto.*

Ἀπαςράπτω, f. ψω, fulguro, corruſco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo; (2) impedio, occupo, abſtraho.

Ἀπασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex.*

Ἀπατᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

Ἀπαταγὶ, *adv.* ſine ſtrenitu, ſeu ſtrepitu.

Ἀπατάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro ἀπαταέτω. Ab

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, *Eph.* 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ ȣ̓κ ἠπατήθη, 1 *Tim.* 2, 14.

Ἀπάτερθε, et ἀπάτερθεν, *adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, et ἄτερ, *ſine.*

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus; (2) delectatio, ſuavitas inanis. Ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus; (2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω, et ἀνὴρ, *vir.*

Ἀπατήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπατητικὸς, ἡ, ὸν, ad decipiendum aptus.

Ἀπάτητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, non calcatus; (2) qui calcari nequit. Ex α priv. et πατέω.

Ἀπατιμάζω, et

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὕνεκ' ἀπήτιμησε ποδώκεα Πηλείωνα, *Il.* 13, 113.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, ſine patre natus; Vulcani cognomentum *apud Theocritum. Apud Plutarch. in Problem.* ἀπάτορει, σπόριοι vertuntur. (2) patre orbatus; (3) poſthumus; (4) abdicatus à patre aut neglectus; (5) ſpurius, extra matrimonium natus; (6) obſcuro, ſordido patre natus; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, et αὐγὴ, *ſplendor.* Hinc

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ἀπαυγὴ, ῆς, idem.

Ἀπαυδᾶν, præſ. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio; (2) veto, interdico, prohibeo; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν, τȣ̃ τη συμπαντος ςρατȣ̃. *Soph. Phil.* 1282. Ὑπὸ λιμȣ̃ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκώς, *Luc.*

Ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero; (2) pertinaci contumaciâ utor.

Ἀπαυθαδεῖσθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim à ſponſâ pernoctat. Ex αὐλή.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo; (2) ſeorſim pernocto. Ex iiſd.

Ἀπαυλιςήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων à ſponſâ mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.

Ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans. *Steph.*

Ἀπαυράω, ῶ, qu. dic. reſpirationem aufero, i. e. occido; (2) aufero, eripio; (3) fruor, delibo de re. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρα, *Heſiod.* α 428. Ab αὔρω.

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor. A præc.

Ἀπαυςὶ, *adv.* ſine fine, ſine requiete. Ab

Ἄπαυςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, indefinens, non ceſſans, irrequietus; (2) ſine carens, perpetuus. Ex α. priv. et παύω, *finio.*

Ἀπαυτίκα, ſtatim, illico.

Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, perfuga ſum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſeu frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. Ex ἀπὸ, et αὐχὴν, *cervix.*

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Περσεφονεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει, *Odyſſ.* 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀφρός.

ἈΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν, *Odyſſ.* 23, 216.

Ἀπαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγω.

Ἀπαχλυόμενος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, caligine offuſcatus, *Aret.* Ex ἀπὸ, et ἀχλὺς, *caligo.*

Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio; ex uſu hominum tollor, ineptus reddor. Ab ἀχρεῖος.

Ἀπάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, à verbo ἀφάπτω, *necto.*

Ἀπέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, à verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

Ἀπέβαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

Ἀπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεγαλακτίσθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*

Ἀπέγγονος, ȣ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, et ἔγγονος, *nepos.*

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*

Ἀπεγνωκότως, *adv.* deſperatè, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero.* Unde

Ἀπεγνώσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεδανὸς, ȣ̃, ὁ ϰ ἡ, pro ἠπεδανὸς, *Steph.*

Ἀπεδάσσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπεδάσασο, ſeu ἀπεδάσω. Ab ἀποδάζομαι.

Ἀπέδειξα, 1. ſing. a. 1. ind act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπεδειροτόμησεν, 3. ſing. a. 1. ind act. cum v. ἑ ἐλκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo.*

Ἀπεδέξατ' pro ἀπεδέξατο, *recepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀπεδήμησα, *peregrè profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act verbi ἀποδημέω.

Ἀπεδίδȣ, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδίδȣν, 3 pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

Ἀπέδιλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. et πέδιλον, *calceus.*

Ἀπεδοκίμασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*

Ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἄπεδος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμȣ̃, et πέδον, *Steph.* et idem quod ἀπὸ ut *Lat.* α ſic ἄποια qu. ἀπόποινα, et hinc

hinc ἀποπεδος, solum, quod est à pedibus proximum, *Ern.*

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, 1. sing. aor. 1 ind. act. *Att.* et *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, à verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀπεδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω, abedo, inuf. sed hinc ἀπηδέσθη, a. 1. pass. Βρύκας ἀπεδέσθαι φησί μου τὰς δακτύλους, *Aristoph. Av.* 26. (ἀπέδεω, *Ern.*)

Ἀπέδωχ' ob. seq. adspiratam, et ἀπέδωχ' pro ἀπέδωκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέειπεν, *negabat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, à verbo ἀπέπω, *nego.*

Ἀπέεργεν, *arcebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖργεν, à verbo ἀπείργω, *arceo.*

Ἄπεζος, ον, pedem non habens.

Ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. pass. verbi ἀποζώννυμι. *exauctoro.*

Ἀπέην, *aberat*, 3. sing imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆν, à verbo ἄπειμι, *absum.*

Ἀπέθανον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀπέθετο, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποθάλλω.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, desuefacio; ἀπειθισμένος, desuetus, *Ph.* p. part. pass.

Ἄπει, *abi*, 2. sing. præs. imperat. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι

Ἀπείδω, video, prospicio è longinquo, *Ern.*

Ἀπειθαρχία, ἡ, inobedientia, recusatio. Ex πειθαρχέω.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo; (2) non credo; Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, *Joann.* 3, 36. Ab eod.

Ἀπειθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀφείθη, à verbo ἀφίημι, *dimitto.*

Ἀπειθης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex α priv. et πείθω. Hinc

Ἀπείθεια, ας, ἡ, persuasioni, obedientiæque contraria contumacia; diffidentia; (2) incredulitas.

Ἀπειθῶς, non obedienter, &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adsimilo; (2) comparo. Ὡς ᾗ θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν, *Luc.* Ἀπεικάζεται τοῖς μέρεσι, *Plat.* Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adsimilata et expressa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, seu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὸν ἐκπέμποντα τὸν δεχόμενον ἀπεικονίζειν, *Philo.* Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar; (2) effigies; specimen, simulacrum, *Gl. V.*

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, surdus, incongruus. Ab ἀπέοικα.

Ἀπειλείεσα, part. præs. act. *Poët* pro ἀπειλέεσα.

ἈΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινὶ εἰ μὴ, κατά τινος. Ἄρ' ἀπειλεῖσί γε νῷν, *Aristoph. Av.* 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τῦ μὴ ὑπακέσαντος, *Plut.*

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio. A præc.

Ἀπείλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur.

Ἀπειλήτην, *minati sunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἀπειλησάτην.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui minatur, minax.

Ἀπειλητήριος, ία, όν, idem.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειληφόρος, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, *receperunt*, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, absum. Ex ἀπὸ, et εἰμὶ.

Ἄπειμι, abeo, proficiscor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, et εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπειπάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπη, *abdicavit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act.

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu; (3) repudiare; (4) deficere, desperare; (5) negare alicui, interdicere, vetare; (6) dissuadere. *med.* ἀπειπασθαι repudiare, negare, &c. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τῆς χώρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, *Aristoph. Av.* 564.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, imperitia; *Gl. V.* infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infinitè bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, et ἀγαθὸς.

Ἀπειραγάθως, imperitè.

Ἀπειράκις, *adv.* infinitis modis, seu vicibus.

Ἀπείραντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pro ἀπέραντος.

Ἀπείραστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. et πειράζω.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex α priv. et πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *adv.* infinitis modis.

Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νομων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις. *Aristoph. Vesp.* 465.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρηκὼς, fessus, *Gl. V.* part. perf. act. ἀπειρημένος, interdictus, *Gl. V.* v. ἀπειρέω.

Ἀπείρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀπείρατος; (2) inexpertus.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α et πεῖρα.

Ἀπειρίδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. et πέρας, *terminus.*

Ἀπείριτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infinitus. Ex iisd.

Ἀπεῖρξαν, 3 pl. a. 1. ind. act v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio. Unde

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, et γάμος.

Ἀπειρόγνωσος, immensa scientiâ præditus.

Ἀπειρόδακρυς, sine fine et modo plorans.

Ἀπειροδύναμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infinitam habens potestatem, *Suicer.* Ex δύναμις.

Ἀπειρόζυγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, expers jugi, *Suicer.*

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ᾗ ἡ, maris seu navigandi inexpertus.

Ἀπειροκακέω, ῶ, fut. ήσω, militiâ careo, simplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, malorum inexpertus; (2) minimè malus, simplex.

Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique *Gl. V.* insolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ᾗ ἡ, decori ignarus, ineptus; insolens, *Ph.* Ex ἄπειρος, et καλός.

Ἀπειροκάλως, *adv.* ineptè, præter decorum.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, expers tori, cælebs.

Ἀπειρομάχης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii. Ex ἄπειρος, et μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. sing. ab ἀπείρων.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo perturbationum; (2) vacuitas à perturbationibus, seu molestiis; prosperitas vitæ nullas clades passæ. Ab

Ἀπειροπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, multis perturbationibus obnoxius; (2) vacuus à turbis animi, à molestiis. Ex ἄπειρος, et πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, multiplex, innumerabilis modus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρόπλους, ου, ὁ ᾗ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus. A πλοῦς.

Ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, rei militaris imperitus.

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α priv. et πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.* Hinc

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inscitia.

Ἀπειρότοκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quæ non peperit, sterilis, *Suicer.* Ex ἄπειρος, et τίκτω, *pario.*

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, dolores partûs non experta.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, infinitus, fine carens. Sic vocatur ἄλιθος δακτύλιος, id est, annulus gemma non insignitus concinnatusque, quasi dicas omni carens fine, quod sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde initium sumas. Meminit *Aristot.* lib. 3, *Auscult. Phys.* *Homerus* item terram vocat ἀπείρονα, id est, σφαιροειδῆ, orbicularem, ut interpretatur *Eustathius* et *Jo. Grammaticus.* Ab

Ἀπείρως, *adv.* infinitè, immensè.

Ἀπείρως, *adv.* imperitè.

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis, (eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, *Ern.*)

Ἀπεῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειστέω, ῶ, f. ήσω, recuso parere, aut verbis fidem habere.

Ἄπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἄπειστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nullâ persuasione flexibilis, contumax. Ex α priv. et πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. sing. a. 1. ind. act v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ab ἔκγονος.

Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exspecto; (2) intelligo, colligo aliquid ex aliquâ oratione. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τῦ Θεῦ ἀπεκδέχεται, *Rom.* 8, 19. Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exspectatio; collectio alicujus sententiæ vel sciti ex aliquâ oratione.

Ἀπεκδύω et δύμι, fut. ύσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπὸ, et ἐκδύω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imperf. pass. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, oblivifcor.

Ἀπέκλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλογὴ, ἡ, reprobatio. Ab ἀπολέγομαι.

Ἀπεκλέω, f. έσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.

Ἀπεκλύω, f. ύσω, resolvo; (2) debilito; (3) libero.

Ἀπέκοψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, *respondit*, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἀπεκρίνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφέω, exhaurio, exsorbeo.

Ἀπεκρυψάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν add. Ab ἀποκτείνω.

Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, impexus. Ex πεκτέω.

Ἄπεκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod et ἀπελλάζω scribitur, et vocabulum Laconicum est.

Ἀπελάμπετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, depulsio; *Hes.* Ex ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex πελάζω.

Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, *Ph.* Ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαυσα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτῦ σπερμάτων, à meâ sobole. *Soph Oed. Col.* 591.

Ἀπελαφρύνω, sublevo. Ex ἀπὸ, et ἐλαφρός.

Ἀπέλεγμα, ατος τὸ, refutatio, confutatio; reprobatio, contemptio:

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) probrum.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξαι τινὰ ψευδόμενον, *Chrys.*

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, immensus. Ex α priv. et πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. et πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem, *Vulg. Lex.*

Ἀπελευθερικὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθέριος, ου, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, et ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio.

Ἀπελευθερωτὴς, ου, ὁ, manumissor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.
Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.
Ἀπέληγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπολέγω.
Ἀπελήλακε, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro ἀπήλακε, a verbo ἀπελαύνω, pro ἀπελάω.
Ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Ἀπελήλυθε, abiit, 3. sing. a. 2. ind. act. et
Ἀπελθὲ, abi, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, abeo.
Ἀπέλιπον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.
Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.
ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana; (2) conciones, Hes.
Ἀπελόμενοι, qui eripuerunt, a. 2. part. med. Ion. pro ἀφελόμενοι, a verbo ἀφαιρέω.
ἈΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus; (2) vulnus.
Ἀπελπίζω, f. ίσω, despero; (2) ad desperationem adduco; (3) spero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.
Ἀπελπίσας, qui vicissim speravit, a. 1. part. act.
Ἀπελπισμὸς, οῦ, ὁ, desperatio.
Ἀπελύθη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.
Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀπολυμαίνω.
Ἀπέλυσε, absolvit, dimisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.
Ἀπελωβήθη, contumeliam accepit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολωβάω.
Ἀπέμαθον, dedidici, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω, pro ἀπομαθέω, dedisco.
Ἀπεμαράνθη, emarcuit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπομαραίνω.
Ἀπέμεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπέμεσε, ab
Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, et ἐμέω, vomo.
Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνάομαι.
Ἀπεμόργνυ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod
Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (diciturque imprimis de meretricibus;) (2) ut emptum abduco, seu rapio. Hinc
Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.
Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum è venditionibus facit, institor.
Ἀπεμυθεόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.
Ἀπεμφαίνω, abhorreo, dissimilis sum. Hinc
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio.
Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, dissimilis, absimilis.
Ἀπέναντι, adv. coram; (2) è regione, contra.
Ἀπεναντίον, adv. idem.
Ἀπεναντίως, contra.
Ἀπενέγκασθαι, abstulisse, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω, pro ἀπενέγκω, aufero.
Ἀπενεγκοῦσα, part. a. 2. fem. gen.
Ἀπενειχθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. pro ἀπενεχθείς.
Ἀπενείχθη, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἀπενέχθη.
Ἀπενέπω, seu ἀπεννέπω, interdico; (2) adversor.
Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.
Ἀπενθεῖν, abiisse, a. 2. inf. act. Dor. pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω.
Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, luctu carens. Ex α priv. et πένθος, luctus. Hinc
Ἀπένθητος, ου, ὁ ϰ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.
Ἀπενιαυτίζω f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτοὺς, Plat. Ex ἀπὸ, et ἐνιαυτὸς, annus. Hinc
Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, exsilium seu omnino absentia et discessus in unum annum.
Ἀπέντες, qui demiserunt, nom. pl. a. 2. part. act. Ion. pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.
Ἀπενόσφισεν, separavit, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, separo.
Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.
Ἀπεξεδυσάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.
Ἀπεξελαθόμην, oblitus sum, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω.
Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.
Ἀπεξηραμμένος, perf. part. pass. Ion. pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.
Ἀπέοικα, absimilis et dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi; p. med. Ex ἀπὸ, et εἴκω, similis sum. Hinc
Ἀπεοικότως, adv. absimili modo, diversimodè; (2) non verisimiliter, absurdè:
Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.
Ἀπέοντα, acc. sing. Ion. pro ἀπόντα, ab ἀπών.
Ἀπεπλάγχθη, resiliit, aberravit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.
Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϰ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. et πεπαίνω, coquo.
Ἀπέπειος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀπέπλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.
Ἄπεπλος, ου, ὁ ϰ ἡ, peplo carens.
Ἀπέπλυνον, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλύνω.
Ἀπέπνει, spirabat, 3. sing. imperf. ind. act. contract. pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.
Ἀπέπνευσε, exspiravit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἀπέπνιξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποπνίγω.
Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, et ἔπω, dico.
Ἀπεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. med. v. ἀφίπταμαι.
Ἀπέπτην, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἀπεπτέω, ῶ, cibum non concoquo. Ab
Ἄπεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. et πέπτω.
Ἀπέπτως, crudè.
Ἀπεράντεια, civitas Thessaliæ, unde
Ἀπεραντοί, gentile nomen.
Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. Ab
Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, nullam finem loquendi faciens, verbosus, loquax.
Ἀπέραντος, ου, ὁ ϰ ἡ, infinitus. Ex α priv. et περαίνω, termino.
Ἀπεράντως, adv. infinitè.
Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab ἀπὸ et ἐράω, fundo, vomo.
Ἀπέρασος, ου, ὁ ϰ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. et πέρας, finis, vel περάω, transeo.
Ἀπεράτωτος, ου, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. et περατόω.
Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio. Τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες ἀπειργάσαντ'; Arist. Av. 1159. Hinc
Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.
Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.
Ἀπεργαστικὸς, ὴ, ὸν, operosus, efficax.
Ἀπεργαστικῶς, adv. efficaciter, operosè.
Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.
Ἄπεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἀπέργω, idem quod ἀπείργω.
Ἀπερείδω, f. είσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor; (2) repono, depono; (3) confero in alium, ut culpam. Ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπερείδοιτο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, Polyb.
Ἀπερείσασθαι, effudisse, a. 1. inf. med.
Ἀπερεῖσι', pro ἀπερείσια, et hoc per Metathesin. pro ἀπειρέσια. Ab
Ἀπερείσιος, ου, ὁ ϰ ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.
Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.
Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, sursum ructo; (2) effundo, emitto, de fluviis.
Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, Aret.
Ἀπερέω, inusitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse ceperunt; ἀπείρηται, p. pass. interdictum est; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod Ionicè ἀπερέω.
Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπερημοῦμαι, desolor, Gl. V.
Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.
Ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non circumspectus, seu cautus; (2) non illustris, non spectatus; (3) cujus non facilis circumspectus, qui non facilè cavetur. Ex α et περιβλέπω.
Ἀπερίβλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α priv. et περιβάλλω.
Ἀπεριγένητος, ον, insuperabilis, non facilè circumveniendus. A περιγίνομαι, vinco.
Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. et περιγράφω, circumscribo.
Ἀπεριγράπτως, adv. incircumscriptè, Suicer.
Ἀπεριγράφος, ου, ὁ ϰ ἡ, non circumscriptus.
Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.
Ἀπερίεργος, ου, ὁ ϰ ἡ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) incuriosus.
Ἀπεριέργως, adv. non exquisitè, incuriosè.
Ἀπεριήγητος, ον, non explicatus.
Ἀπεριήχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.
Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. et περικαθαίρω.
Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.
Ἀπερικτύπητος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἀπεριήχητος.
Ἀπερικόπως, sine molestiâ, nemine impediente; (2) sine ambitione luxuriosâ in vestitu, &c.
Ἀπεριλάλητος, ου, ὁ ϰ ἡ, infans, fari nescius; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, et λαλέω, loquor.
Ἀπερίληπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, nullo loco vel tempore circumscriptus nec comprehensus, Gl. V. item finem non habiturus, sc. de oratione, ap. Jos. Ex περιλαμβάνω, comprehendo.
Ἀπεριμέριμνος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex μέριμνα.
Ἀπεριμερίμνως, adv. inconsideratè.
Ἀπερινόητος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. et περινοέω.
Ἀπερινοήτως, adv. temerè atque inconsideratè; (2) præter opinionem.
Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus, de oratione.
Ἀπεριόπτος, negligens.
Ἀπεριόπτως, negligenter.
Ἀπεριόριστος, ου, ὁ ϰ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. et περιορίζω.
Ἀπερίπτυκτος, non tectus, obvolutus.
Ἀπερίπτωτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui talis est, ut non impingat, immunis lapsûs, erroris, ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex α priv. et περιπίπτω.
Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. et περισαλπίζομαι.
Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α et περισκέπτομαι.
Ἀπερισκέπτως, adv. inconsideratè, imprudenter; incautè, Gl. V.
Ἀπερισκεψία, ἡ, negligentia, imprudentia.
Ἀπερισκόπητος, et ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίβλεπτος.
Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ ϰ ἡ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis, non destinetur; (3) otiosus. Ex α et περισπάω.
Ἀπερισπάστως, adv. sine ullâ distractione seu curâ, otiosè, tranquillè, constanter; (2) assiduè; (3) omissa omni aliâ curâ, &c.
Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliquâ re nil redundat.
Ἀπερισσόχρονος, ου, ὁ ϰ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore.
Ἀπερίστατος, ου, ὁ ϰ ἡ, quem nihil circumstat, premit, urget, distrahit; (2) omnis periculi expers, Polyb. (3) desertus, derelictus, Ex α priv. et περιΐστημι, circumsto.
Ἀπερίστρεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. et περιστρέφω, circumago.
Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϰ ἡ, non circumcisus. Ex α priv. et περιτέμνω, circumcido.

Ἀπερίτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. et περιτρέπω, *circumago*.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀπέριττος, vel ἀπερισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, supervacaneum nil habens; (2) magnificentiâ et copiâ in cultu et victu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus.

Ἀπερίττως, negligenter, simpliciter, sine sollicitâ curâ elaborandi vel ornandi.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. et περιφέρω, *circumfero*.

Ἀπέρξας, a. 1. part. act. v. ἀποῤῥέζω.

Ἄπερρε, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέῤῥω, *Æol.* pro ἀπείρω.

Ἀπέῤῥω, abeo, facesso in malam rem.

Ἀπεῤῥωγὼς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα, *Aristoph. Nub.* 1218.

Ἀπερυκόμενος, *prohibens*, præs. part. med. Ab

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων, *Xen.* τινος τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βελέων ἀπερυκοι ἐρωὴν, *Il.* 4, 542.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo; ἀπερυσιβοῦμαι, rubiginem sentio.

Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho. Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, *Odyss.* 14, 134.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, discedo; (2) morior. Ἀπελθεῖν τῶν οἰκείων, abesse à domesticis; τοῦ λόγου, omittere; τοῦ βίου, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, seu inhibet. Ab

Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῷ κε συνερῶς πολέμου ἀπερωήσειας, *Il.* 16, 723.

Ἀπερωήσειας, 2. sing. a. 1. opt. *Æol.* act.

Ἀπέρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab ἀπὸ, et ἔρως.

Ἄπες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἄφες, à verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπέσαξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσάττω.

Ἀπέσβας, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσβης, ab ἀποσβέννυμι pro ἀποσβέω.

Ἀπέσβεσε, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπεσθίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπεσκίμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποσκίμπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπτομαι.

Ἀπέσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπέσπασα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* vel *Bœot.* et *Poët.* pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπέσσυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poët.* pro ἀπεσέσυτο.

Ἀπεστάλην, 1. sing a. 2. ind. pass. v. ἀποστέλλω.

Ἀπέσταλκε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act.

Ἀπεσταλμένοι, *missi*, perf. part. pass.

Ἀπέστασαν, *destiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέστησαν, à verbo ἀφίστημι.

Ἀπέστειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστέρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποστερέω.

Ἀπέστην, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀφίστημι.

Ἀπέστιχον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποστείχω.

Ἀπέστολε, 3. sing. perf. ind. med. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπέστω, *absit*, 3. sing. præs. imperat. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεστὼ, οῦς, οἷ, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπεσφάλην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπέσχηκα, *absfui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abstineo*.

Ἀπέσχον, *abstinui*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέταμον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποτέμνω.

Ἀπετέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens foliis. A πέταλον.

Ἀπετίννυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποτιννύω.

Ἀπέτραγον, 1. sing. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπετρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἀπετρωπάοντο, ab ἀποτρωπάω.

Ἀπευδιασμὸς, οῦ, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπὸ, et εὐδία.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honestâ morte perfungor. Ex εὐθάνατος.

Ἀπευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, famâ inauditus, incognitus; (2) imperitus. A πυνθάνομαι.

Ἄπευθος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀπευθύνω, adæquo; (2) rego, dispono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπευθύνειν τὴν πόλιν, *Soph. Oed. Tyr.* 103. Σὲ τὸν τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ, *Idem, Aj.* 72.

Ἄπευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α et πευκή.

Ἀπευκταῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀπευκτὸς, ἡ, ὸν, abominandus, exsecrandus; (2) vitandus, aversandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, sopio.

Ἄπευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauditus. A πυνθάνομαι.

Ἀπευτακτέω, idem quod εὐτακτέω.

Ἀπεύχετος, ον, idem quod ἀπευκτός.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire; (2) abominor, exsecror. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, *Aristoph.* Θεσμ. 721.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ, et εὔωνος, *vilis*.

Ἀπέφευγον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφεύγω.

Ἀπεφηνάμην, *ostendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπέφηνε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπεφθαρμένος, perf. part. pass. v. ἀποφθείρω.

Ἀπεφθέγξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἄπεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, sæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεπτος, decoctus.

Ἀπέφυγον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποφεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. *alias* 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπεχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor; (2) invisum reddo. Τὼς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, *Il.* 3, 415.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, invisus sum, odio sum; (2) odi, infensus sum. Ὅστις ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν, *Aristoph. Lys.* 702.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, simultas. Ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθέμεναι, *odio prosequi*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν à verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθῆναι, *odio sis*, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ἀπέχθησαι, seu ἀπέχθη.

Ἀπέχθημα, τὸ, res odiosa et invisa.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπὸ, et ἔχθος, *invidia odium*.

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

Ἀπεχθητικὸς, ἡ, ὸν, qui hominum odia solet incurrere. Ab ἀπεχθής.

Ἀπέχθομαι, f θήσομαι, offendor; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι, *Eur. Med.* 290. Ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

Ἀπεχθῶς, *adv.* odiose.

Ἀπεχρέετο, *satis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἀποχρῆ, *satis est*.

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abstineo; (2) disto, absum, differo; (3) recipio, reporto; (4) satis sum, sufficio; ἀπέχομαι, abstineo. Οἴνου τ' ἀπέχεε καὶ γυμνασίων, abstineas, *Aristoph. Nub.* 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ τι καταπράξασθαι ἂν ἐβόλετο, tantum abfuit, ut conficeret, *Them.* Οὐδ' ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων, *Plut.* τοῦ λέγειν, *id.* Ex ἀπὸ, et ἔχω.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α et πέψις.

Ἀπεψύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo, pro ἀφέψω.

Ἀπεὼν, *absens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπέωσε, *repulit*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, à verbo ἀπωθέω, *repello*.

Ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσασθαι, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, à verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηγξάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo; (2) enarro. Ex ἀπὸ, et ἀγορέω. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ responsio ad accusationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. et πηδάλιον.

Ἀπῄειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ et ἠθῶ. Hinc

Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor, percolatus; (2) quicquid percolatum est.

Ἀπῆκεν *dimisit* 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, à verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, *adv.* absolutè, summa cum diligentiâ, ad amussim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod est ab ἀποκριβόω.

Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. et πηγνύω, *compingo*.

Ἀπήλακε, *abegit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo*.

Ἀπήλασα, *abegi*, 1. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυνον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀπελαύω.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno;

Ἀπηλεγέως, *adv.* sævè, intrepidè, atrociter.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ, et ἀλέγω.

Ἀπῆλθον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιαστὴς, οῦ, ὁ, alienus à judiciis et litibus, seu caussis judiciariis, alienus à foro. Ex α priv. et ἡλιαία, q. v.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ, et ἥλιος, *sol*.

Ἀπηλλάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.

Ἀπηλοίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπελοιάω.

Ἀπήλπικε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus. A πημαίνω.

Ἀπήμαρτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημεληκμένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *adv.* neglectim.

Ἀπῆμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἀπῄειμεν, à verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ον-ος, ὁ καὶ ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. et πῆμα, *damnum*.

Ἀπῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἄπειμι.

Ἀπήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποφέρω.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνής.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, et ἄνεμος, *ventus*.

Ἀπηνέος, *atrocis*, gen. sing. ab ἀπηνὴς, *atrox*.

Ἀπηνεώθη, *obstupefactus est*, 3. sing. a. 1. *Dan.* cap. 4, 18, ind. v. ἀπηνέομαι.

Ἀπηνηνάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ἈΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, præsertim muliebre vehiculum.

ἈΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux, *Gl. V.*

Ἀπήνυθεν,

Ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.
Ἀπήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.
Ἀπηνῶς, inclementer, crudeliter.
Ἀπήορος, ου, ὁ ἡ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ, et ἀείρω, *tollo*, vel αἰώρα, *oscillum*, Ern.
Ἀπήορος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd. item distans, remotus.
Ἀπήραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.
Ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.
Ἀπηρὴς, έος, ὁ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. et πηρὸς, *mutilus*.
Ἀπήρθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.
Ἄπηρος, ου, ὁ ἡ, pera carens. A πήρα.
Ἀπηρὸς, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀπηρής.
Ἀπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρτάω.
Ἀπήρτισμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.
Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.
Ἀπηρυθριασμένως, *adv.* impudenter, deposito pudore, perfrictâ fronte. Ab ἀπηρυθριάω.
Ἀπήρωτος, ου, ὁ ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. et πηρός.
Ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.
Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραε, à verbo ἀπαυράω, *aufero*.
Ἀπηῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπηύρησα.
Ἀπηύρων, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραον.
Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono; (2) resono. Hinc
Ἀπήχημα, ατος, τὸ, resonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
Ἀπηχὴς, έος, ὁ ἡ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ, et ἦχος, *sonus*.
Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.
Ἀπήχθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπάχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.
Ἀπήχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. pass.
Ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco*.
Ἀπήχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.
Ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. vid. ἀπήχθετο.
Ἀπηχῶς, absurdè, odiosè.
Ἀπηωρεῦντ', *suspensi erant*, pro ἀπηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἀπηωροῦντο, *contr.* ex ἀπηωρέοντο, à verbo ἀπαιωρέω.
Ἀπήωρος, ου, ὁ ἡ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπὸ, et αἰωρέω, *suspendo*.
Ἀπιάλλω, dimitto, *Thuc.*
Ἀπίασι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἄπισι, ab ἄπειμι.
Ἀπίδω, 1. sing. a. 2. conj. v. ἀπείδω.
Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, à verbo ἀφίημι.
Ἀπιέναι, *abire*, præs. inf. act. verbi ἄπειμι.
Ἀπιεῦται, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, à verbo ἀφίημι, *emitto*.
Ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.
Ἀπίῃς, *abeas*, 2. sing. præs. conjunct. act.
Ἀπίθανος, ου, ὁ ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, *Gl. V.* ineptus.
Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.
Ἀπιθάνως, *adv.* improbabiliter; (2) inscitè, absurdè.
Ἀπιθεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.
Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, *Xen.* Ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.
Ἀπίθησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.
Ἀπιθύνω, dirigo, *Gl. V.* Ἀπιθύνειν τῆς ὄψιος τὰ διάστροφα, *Aret.*
Ἀπίκαται, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.
Ἀπίκῃ, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.
Ἀπικνεῖσθαι, *Ion.* et *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.
Ἀπικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.

Ἄπικρος, ου, ὁ ἡ, non amarus.
Ἀπικρόχολος, ου, ὁ ἡ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. πικρὸς, et χολή.
Ἀπιλλήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπιλλέω.
Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, et ἴλλος, *oculus*, (ἴλλω, *volvo*, Ern.)
Ἀπιμελὴς, ου, ὁ ἡ, pinguedinis expers.
Ἀπίμελος, ου, ὁ ἡ, idem.
Ἀπινὴς, έος, ὁ ἡ, purus à sordibus. Ex α priv. et πίνος, *sordes*.
Ἀπινύσσω, desipio; (2) efflo. Κῆρ' ἀπινύσσων, *Il.* 15, 10. Δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν, *Odyss.* 6, 258. Ex α priv. et πινύσσω.
Ἀπίξεται, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.
Ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.
Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab
ἌΠΙΟΣ, ου, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* Knobbed Spurge.
Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.
Ἀπισόω, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτοὺς, *Luc.*
Ἀπίσσωτος, ου, ὁ ἡ, non picatus. Ex α priv. et πίσσα, *pix*.
Ἀπιστάναι, *Ion. discedere*, præs. inf. act. v. ἀφίστημι.
Ἀπιστέαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφέστανται, ab eodem.
Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido; unde ἀπιστητέον, diffidendum. Οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις, *Eur. Med.* 927. Ab ἄπιστος.
Ἀπίστημι, *Ion.* pro ἀφίστημι.
Ἀπιστητικὸς, ἡ, ὸν, incredulus.
Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.
Ἄπιστος, ου, ὁ ἡ, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α et πίστις. Hinc
Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia.
Ἀπίστως, *adv.* fraudulenter, perfidè, infidè, incredibiliter. Ab eod.
Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.
Ἀπισχνόω, idem.
Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) abnuo, pernego; (4) aio, assevero.
Ἀπίσχω, abstineo; (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, et ἴσχω, *habeo*.
Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.
Ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. præs. imp. act. v. ἄπειμι.
Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum è piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.
Ἀπίττωτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.
Ἄπιχθυς, υος, ὁ ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ, et ἰχθύς.
Ἀπίων, ονος, ὁ ἡ, non pinguis.
Ἀπλάκητος, ὁ ἡ, qui nihil peccat, *Hes.* è *Soph. Tr.* 122. (*nisi verum est* ἀμπλάκητος.) Ab α et πλάζομαι, *Ern.* v. *Prisc. Obs.* 1, p. 102.
Ἀπλάνεια, ας, ἡ, stabilitas, constantia, erroris et mutationis expers. Ab
Ἀπλανὴς, έος, ὁ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. et πλάνη, *error*.
Ἀπλάνητος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd. *Suicer.*
Ἀπλανῶς, sine errore.
Ἀπλεονέκτητος, ον, non fraudatus.
Ἄπλαστος, ου, ὁ ἡ, informis, ineffigiatus; (2) simplex, verus, sincerus; *Gl. V.* infictus.
Ἀπλάστως, *adv.* simpliciter, non fictè, non dissimulanter.
Ἀπλατὴς, έως, ὁ ἡ, latitudine carens. Ex α priv. et πλάτος, *latitudo*.
Ἄπλατος, ου, ὁ ἡ, inaccessus; (2) immensus. Ex α priv. et πλάω pro πελάω, vel *Dor.* pro ἄπλητος.
Ἄπλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.
Ἀπλετομεγέθης, ες, immensus.
Ἄπλευρος, ου, ὁ ἡ, cui latus non est stipatum. Ex α priv. et πλευρά.
Ἄπλευστος, ον, innavigabilis.
Ἀπλήγιος, ου, ὁ ἡ, simplex, innocens, innocuus. Ab
Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.
Ἀπληθὴς, έως, ὁ ἡ, non plenus; (2) strigosus. Ex α priv. et πλῆθος.

Ἄπληκτος, ου, ὁ ἡ, non percussus. Ex α priv. et πλήττω, *percutio*.
Ἀπλημμελὴς, ές, delicti expers, insons. Ab α priv. et πλημμελέω.
Ἀπλήμων, ονος, ὁ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. et πλέος, *plenus*.
Ἀπλὴξ, γος, ὁ ἡ, non percussus, non læsus.
Ἀπλήρωτος, ου, ὁ ἡ, inexpletus, non completus, *Gl. V.* incomplebilis, insatiabilis.
Ἀπληρώτως, insatiabiliter.
Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπληστος.
Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas, *Ph.* avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.
Ἀπληστοινος, ον, insatiabilis vini.
Ἄπληστος, ου, ὁ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex α priv. et πλήθω.
Ἀπλήστως, *adv.* insatiabiliter, avarè, *Gl. V.* (2) immensè.
Ἄπλητος, ου, ὁ ἡ, immensus, tam vastum hians, ut impleri nequeat. *Poët.* ἄπλετος. A πλέω, antiq. Unde πλήμι, πιμπλήμι.
Ἁπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.
Ἁπλόθριξ, χος, ὁ ἡ, qui promissum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. *Gl. V.* recto capillo.
Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus quo navigari non potest. Ex α priv. et πλόος, *navigatio*.
Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Ἀπλοΐζεσθαι πρὸς τινα, *Xen.* Ab ἁπλόος.
Ἁπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simplex, non versutus; (2) inaffectatus. Ab eod.
Ἁπλοϊκῶς, *adv.* simpliciter, citra dolum.
Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.
Ἁπλόκομος, calvus.
Ἄπλοκος, ου, ὁ ἡ, non plicatus. Ex α priv. et πλέκω, *plico*.
Ἁπλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος, et κύων, *canis*.
ἉΠΛΟΌΣ, όη, όον, usitatè, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, *Gl. V.* (3) stultus; (4) planè verus et extra controversiam positus.
Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis.
Ἁπλοσχήμων, eandem simplicem speciem habens. Ab ἁπλόος et σχῆμα.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor.
Ἀπλουστεραι, naves *apud Thucydidem*.
Ἁπλουστέρως, simplicius. Ab ἁπλόος.
Ἄπλουτος, ου, ὁ ἡ, divitiis carens, pauper.
Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἥπλωμαι, pandor. *Gl. V.* ἁπλοῦσθαι, porrigi, *Ph.* ἡπλωμένος, patulus, *Gl. V.* perf. part. pass. ἅπλωσον, expande, *Gl. V.* a. 1. imperat. Ab ἁπλόος.
Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia, quæ elui nequit. Ex α priv. et πλύνω, *lavo*. Unde
Ἄπλυτος, ου, ὁ ἡ, illotus, immundus.
Ἅπλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio. Ab ἁπλόω.
Ἁπλῶς, *adv.* simpliciter; (2) non accuratè, negligenter; (3) temerè, frustra; (4) uno modo; (5) omninò, prorsus; (6) ingenuè, candidè; (7) necessariò. Ab ἁπλοῦς.
Ἄπλωτος, ου, ὁ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. et πλώω, *navigo*.
Ἀπνευστὴς, έος, ὁ ἡ, valdè spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. et πνέω, *spiro*.
Ἀπνευμάτωτος, ου, ὁ ἡ, vento non perflatus. Ex α priv. et πνεῦμα, *spiritus*.
Ἀπνευστὶ, *adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.
Ἀπνευστία, ας, ἡ, spiritûs repressio. Hinc
Ἀπνευστιάζω, f. άσω, spiritum reprimo et contineo.
Ἄπνευστος, ου, ὁ ἡ, qui respirare non potest; (2) sine anhelitu; (3) exanimis.
Ἄπνοια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas à ventis. Ab
Ἄπνοος, όυ, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ ἡ, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. et πνέω, *spiro*.
Ἄπνουν, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνοον.

Ἀπὸ, præpoſ. a, ab, abs, de, e, re- diſ- *Ph.* Soli Gen. jungitur.

Ἄπο, *adv.* longè, procul. A præc.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ κτημένων ἀποαίνυμαι, *Il.* 13, 262. Θεοὶ δ' ἀποαίνυτο νόςον, *Odyſſ.* 12, 419.

Ἀποαιρεῖσθαι, *Ion.* et *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι.

Ἀποαίρεο, *aufer*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀφαιρέεο, ſeu ἀφαιρῦ. Ab

Ἀποαιρέομαι, ῦμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, *Il.* 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κέρην, *ib.* 275.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, diſcedo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, ſcala navalis. Ex

Ἀποβαίνω, deſcendo; (2) diſcedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, *Gl. V.* a. 2. ἀποβὰς, digreſſus, *Ph.* part. a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσυ, παρά τινος, τῦ ἵππυ, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν, *Eur. Hec.* 143. Ἄριςοι ἄνδρες ἀποβαίνυσι, evadunt, fiunt, *Luc.* Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα, *Eur. Med.* 1422.

Ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio. rejicio; ἀποβληθεὶς, repulſus, *Ph.* a. 1. part. paſſ. ἀποβληθεῖσα, exploſa, *Ph.* Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, ςρατόν. Μὴ ἀποβάλητε ὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, *Heb.* 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, *Dioſc.*

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, *Ph.* digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαςάζω, deporto, *Ph.* ἀποβαςαχθεὶς, devectus, *Ph.* a. 1. part. paſſ.

Ἀποβάτη, ης, ἡ, genus feſti, et certaminis equeſtris.

Ἀποβεβληκότων, *eorum qui abjecerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβάω.

Ἀποβήσομαι, *deſcendam*, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, *Xen.*

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, *Ariſtid.* Ἐς τὴν Τανάγραν ἀπεβίβασεν αὐτὺς, *Thuc.*

Ἀποβιῶναι, præſ. inf. act. v ἀποβιῶμι. Ab

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vitâ decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, *Gl. V.* a. 1. part. Ex ἀπὸ, et βίος, *vita.* Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλυ, *Soph.*

Ἀποβλαςάνω, f. ςήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάςημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποβλάπτω.

Ἀπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

Ἀπόβλεπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, color; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν ἔς τινα, πρὸς τινα. Εἰς σε πάντες ἀποβλέπονται. *Luc.*

Ἀποβληθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ἡ, ὸν, qui abjecit, vel amiſit; (2) abjiciendus. Ab

Ἀπόβλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, *Ph.* rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω

Ἀποβλίττω, f. σω, aufero, detero. Οὐδ' ἀπέβλισε θοἰμάτιον μυ, *Ariſtoph. Av.* 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηπιέη ἀλεγεινῃ, *Il.* 9, 487.

Ἀποβλύω, idem.

Ἀποβλώσκω, diſcedo, digredior.

Ἀποβολεὺς, έως, ὁ, rejector. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, *Ph.*

Ἀποβολιμαῖος, υ, ὁ ϗ ἡ, rejectaneus, *Gl. V.* rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο, *Ariſtoph. Av.* 755.

Ἀποβυκολέω, ῶ, f. ήσω, ſegrego, à grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδά τινος ἀποβυκολῆσαι, *Xen.* Μὴ ἀποβυκοληθῇ, *Luc.* Hinc

Ἀποβυκόλημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβυκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβυκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, defervefco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua quâ quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίσω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, *Odyſſ.* 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico.

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo.

Ἀποβρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

Ἀποβώμιος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui non in altari peragitur, ſed in terrâ, ſc. (2) impius, contemptor deorum, ab altaribus abigendus, ſacrorum expers. Ex ἀπὸ, et βωμὸς.

Ἀπόβωμος, υ, ὁ ϗ ἡ, ab altari remotus, profanus, *Heſ.* Ex iiſd.

Ἀπόγαιον, υ, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, υ, ὁ ϗ ἡ, à terra remotus, terreſtris, *Gl. V.* Ex ἀπὸ, et γαῖα.

Ἀπογαιῦσθαι, in terram verti. Ex iiſd.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, à lacte depello. Ex ἀπὸ, et γάλα, *lac.* Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, ablactatio.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus, qui è terrâ ortus, in mare fertur.

Ἀπόγειον, υ, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore, *Ph.* ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo et maxima à terrâ diſtantia. Ab

Ἀπόγειος, υ, ὁ ϗ ἡ, à terra remotus. *Ph.* terreſtris. Ex ἀπὸ, et γαῖα, vel γῆ.

Ἀπογεισσόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. A γεῖσσον.

Ἀπογεμίζω, impleo; (2) exonero.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. *Heſ.*

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco, *Vet. Lex.*

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus. A præc.

Ἀπογέννησις, ἡ, idem.

Ἀπόγεοι, οἱ, venti qui à terrâ conſurgunt, non quidem ſemper aut qualibet, ſed ex uliginoſa et humefacta, quaſi terra oriundi, ut tradit *Ariſtoteles* lib. περὶ κόσμυ. Hos matutinò imprimis tempore ſpirare, vapore refrigerato *Theophraſtus* prodit.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto, tento aliquid, leviter delibo, ſeu attingo.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, et γέφυρα, *pons.*

Ἀπογηράσκοντας, acc. pl. præſ. part. act. Ab

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, conſeneſco.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, f. ἀπογενήσομαι, abſum; (2) decedo; (3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπεγνωσμένος, perditus. *Ph.* perf. part. paſſ. Ἀπογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν, τινὰ τῦ ἐγκλήματος, abſolvere; ἑαυτῶν, της πατρίδος, τὴν σωτηρίαν, deſperare.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, et γλαυκὸς, *cæſius.* Hinc

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo.

Ἀπόγλυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui exiguis eſt clunibus, depygis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, ἀπογλυκαίνεσθαι, dulceſcere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, *Gl. V.* mutum reddo. Ex ἀπὸ, et γλῶττα, *lingua.*

Ἀπογομῶ, exonero, *Gl. V.* Vid. ἀπογεμίω.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

Ἀπογνῷς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώςης, υ, ὁ, qui deſperat. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, progenies, poſteritas, *Ph.* Ab

Ἀπόγονος, υ, ὁ ϗ ἡ, nepos, et qui longiùs diſtant, unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, et γείνομαι.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, *Gl. V.*

Ἀπόγραφόν, υ, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπόγραφος, υ, ὁ ϗ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, ſeu effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de causâ, in primis in cenſu. Πρὸς τὴν ςρατείαν ἀπογράφεσθαι, *Diod.* Πανηγύρει ϗ ἐκκλησίᾳ πρωτοτοκων ἐν ὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, *Heb.* 12, 23.

Ἀπόγυιος, extemporalis, ſecretus, de precibus. *Ern.*

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, *Il.* 6, 265. Ex ἀπὸ, et γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σε ἀπογυμνωθέντα κακὸν ϗ ἀνήνορα θείη, *Odyſſ.* 10, 301.

Ἀπογυμνωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effæminatio. Ex γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, et γωνία, *angulus.*

Ἄποδα, *pedibus carentem*, acc. ſing. Ab ἄπυς.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, impertio; (2) accipio ſortem attributam. Ἀποδασσάμενος της ςρατιῆς, μοῖριν, *Herodot.* Ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς ἄλλ ἀποδάσσεσθαι, *Il.* 22, 118. Ex ἀπὸ, et δαίω, *divido.*

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio.

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, ύσω, cum lacrimis narro, dico; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo *Gl. V.* delacrymo; (4) lacrymis proſequor cladem acceptam et flendo acerbitatem ejus exhaurio, *Ern.*

Ἀποδαμεῖν, *peregrè proficiſci*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, à verbo ἀποδημέω.

Ἀποδάπτω, demordeo, reſeco.

Ἀποδάσμιος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui in diviſione, v. g. prædæ datur, epith. portionis, *Nic.* (2) divulſus, ſejunctus à ceteris, *Herod.* (3) qui tributum pendit. Ab

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido.*

Ἀποδασὺς, ύος, ἡ, idem.

Ἀποδάσσασθαι, a. 1. inf. *Poët.* pro ἀποδάσασθαι, à verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, et δαυλὸς, *titio.*

Ἀποδέδεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀποδέχομαι.

Ἀποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejuſd.

Ἀποδεδειλιακότως, *adv.* timidè, meticuloſè, eorum more qui animo concidêre. Ab ἀποδεδειλιακὼς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

Ἀποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω.

Ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, imperf. ἀποδειδισσόμην, deterreo, absterreo. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος εὐρεῖ', *Il.* 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo; (2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto; (3) creo, designo, v. g. consulem; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένον, probatum, *Gl. V.* item quod ad certos usus destinatum et accommodatum iisque consecratum est. Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 *Cor.* 4, 9. Hinc

Ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus.

Ἀποδεικτικῶς, *adv.* demonstrativè.

Ἀπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, demonstrabilis.

Ἀποδειλίασις, ἡ, timor. Ab

Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω. reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾶς, *Luc.*

Ἀποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, *Gl. V.*

Ἀποδειπνίδιος, ον, è cœnâ reliquus.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est; (2) cœnæ expers.

Ἀποδείρειν, *verberibus cædere*; (2) *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, à verbo ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo à cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν *Hesiod.* Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, *Il.* 18, 336.

Ἀποδειχθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατεύσις, ἡ, edecumatio, *Gl. V.* Ab

Ἀποδεκατεύονται, decimantur, *Ph.*

Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. *Gl. V.* edecumo. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, *Heb.* 7, 5. Hinc

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, vel decimi cujusque forte ducti supplicium, decimarum exactio.

Ἀποδέκεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, à verbo ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταυτ' ἐστὶν ὅμως, *Aristoph. Lys.* 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc

Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi et vectigalis. *Gl. V.* ærarii tribunus.

Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui admittatur et recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.

Ἀποδέκτως, gratè, jucundè, rectè, probabiliter.

Ἀποδενδρόομαι, οῦμαι, arboresco, in arborem mutor.

Ἀποδέξαι, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, à verbo ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδεξις, *demonstratio*, pro ἀπόδειξις.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis, detracta; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc

Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho; (2) *pass.* de scuto, cujus corium humore laxatum est, *Polyb.*

Ἀποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, *Gl. V.* (2) verberibus cædo. Καθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην, *Aristoph. Vesp.*

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.

Ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, (2) linteum; (3) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, strophium. *Gl. V.* alligamen. Ab ἀποδέω. Hinc

Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo.

Ἀποδεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio recipio, admitto; (2) probo, approbo; (3) commendo, laudo. Ἀποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare; λαμπρὸν ἔργον, edere; στρατείαν, expeditionem facere; ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτῶν ἀποδέχεται, à me sententia dicta est; ἐς τὰς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre.

Ἀποδέχου, *recipe*, 2. sing. præs. imperat. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο.

Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto.

Ἀποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam, *Plat.* Ex ἀπὸ, et δέω, *deficio.*

Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.

Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patriâ peregrinor, peregre proficiscor. Πᾶσαισιν ἡμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, *Aristoph. Lys.* 101. Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, *Luc.* 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc

Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικὸς, ἡ, ὸν, peregrinari solitus.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio, Ab

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, absens à domo vel patriâ. Ex ἀπὸ, et δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum defectus.

Ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινος τὴν δίκην, *Dem.* Ex ἀπὸ, et δίαιτα, *arbitrium.*

Ἀποδιαστέλλω, dispesco, intersepio, divido.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

Ἀποδιδόειν, præs. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.

Ἀποδιδόντες, nom. pl. præs. part. act.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

Ἀποδίδωμι, f. άσω, reddo; (2) attribuo, adsigno; (3) permitto, concedo; (4) explico, narro, definio; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio, præsto, exhibeo; (6) *in med.* vendo; ἀποδοῦναι, dependere, *Ph.* a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον, ἐς τὸν δῆμον, deferre; τῆς ἀξίας ἀποδίδοσθαι, vendi; ἑκάστῳ τοῦ ἰδίου, τινὶ τὴν ὁμοίαν, referre. Ὅστις ἀποδόσηται (seu ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὴν ψῆφον, *Luc.* Ἀναβ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ Δρυκολάπτῃ, *Aristoph. Av.* 486.

Ἀποδιΐστημι, dirimo, disjungo; ἀποδιΐσταμαι, disto, intervallo sejungor.

Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo; abjudico, *Gl. V.*

Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, caussam meam defendo. Ex ἀπὸ, et δίκη, *jus.*

Ἀποδικέω, abjicio, removeo, repello.

Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo, circumactum in orbem, aut quassatione excutio.

Ἀποδίομαι, idem quod simplex δίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, et έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando; (2) abjicio; (3) expurgo, expio, lustro; (4) invocando Jove depello, velut abominabile exsecror, detestor. Ex ἀπὸ, Διὸς, et πομπή. Hinc

Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus; (2) separo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, *Judæ*, 19.

Ἀποδισκεύω, discum jacio; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ, et δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ, et δίφθογγος.

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.

Ἀποδιωθέω, expello, extrudo, amolior trudendo.

Ἀποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulsatrix.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio.

Ἀποδοθείης, 2. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι

Ἀποδοθῆναι, *redditum esse*, a. 1. inf. pass.

Ἀποδοκεῖ, non videtur; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex ἀπὸ, et δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, rejicio; reprobo, *Gl. V.* ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, *Ph.* Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, *Matt.* 21, 42. Hinc

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio; repulsio, repulsa, *Gl. V.*

Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio. Ab

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè probus, non probandus, adulterinus.

Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio:

Ἀποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, à verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδοντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, et ὀδοὺς, *dens.*

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, solutio; (2) enarratio, explicatio; (3) propositio, προτάσει, respondens. Ab eod.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Ab eod.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus.

Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.

Ἀπόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur; auctoritas; (3) benevolentia; (4) approbatio; (5) admiratio; (6) gaudium ex re aliquâ. Ab eod.

Ἀποδοχεύω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Jos. è lectione C. Vat. autem est.*

Ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, *Odyss.* 9, 372.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.

Ἀποδραθεῖν, *dormiisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, à verbo ἀπ δαρθάνω

Ἀπόδραθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀποδρημι.

Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

Ἀποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀποδρημι.

Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω, et ἀποδράττομαι, decerpo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, *Soph. Aj.* 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, *Odyss.* 16, 65.

Ἀποδρέπω, f. ψω, et ἀποδρέπομαι, decerpo, *Ph.* ἀποδρέπεται, decerpit.

Ἀποδρῆναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, à verbo ἀποδιδράσκω.

Ἀποδρομὴ, ἡ, perfugium.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens, (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ, et τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro.*

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψωσι δὲ πάντα, *Odyss.* 17, 480.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.

Ἀποδρώην, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, à verbo ἀποδιδράσκω.

Ἀποδυρμὸς, οῦ, ὁ, deploratio, *Gl. V.* A seq.

Ἀποδύρομαι, f. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror; defleo, deploro, ejulo, *Gl. V.* ἀποδύρονται, queruntur, *Ph.*

Ἀποδὺς, præs. part. act. v. ἀποδῦμι.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀπὸ ύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægrè fero, impatienter agitor; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur, *Gl. V.* spoliarium, consternium. Ab

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem spolio, despolio, detraho; *in med.* exuo me; (2) amoveo, repudio; (3) accingor, aggredior. Ἀποδύσαι

τὰς

τὰς καταράτυς ἐμβαδάς, *Aristoph. Vesp.* 1151. Ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς κ̀ ταύτην (ἐξωμίδα) ἀπέδυν ἐγώ, *Id. Lys.* 1024. Ἀπέδυσας με τὸ παιδίον τυνῦτο ὄν, *Id. Θεσμ.* 751.

Ἀποδῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀποδῴην, 1. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην.

Ἀποδωρῦμαι, idem quod simplex.

Ἀποδῶν, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπυς.

Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Ἀποειπ' pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imperat act. verbi ἀποέιπω, *refuto.*

Ἀποέννυμι, exuo, spolio.

Ἀποεργάθω, separo, prohibeo, coërceo. Ab

Ἀποέργω, idem, *Poët.* pro ἀπέργω, seu ἀπείργω. *Il.* 8, 325.

Ἀποέρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα μὲ κῦμ' ἀπόερσε, *Il.* 6. 348.

Ἀπόερσα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* et *Æol.*

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parcè et tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζῆν.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εύξω, disjungo, sejungo, separo, divido; ἀπεζευγμένον, sejunctum, *Ph.*

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

Ἀποζέω, f. ήσω, fervefacio.

Ἀποζυγόω, dejugo, *Gl. V.*

Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, et ὄζω.

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, *Ph.* Ἀποζωγραφεῖ, depingit.

Ἀποζώννυμι, seu ἀποζωννύω, f. ζώσω, discingo, zonam aufero; (2) exauctoro. *Gl. V.* decingo. *Ph.* ἀπέζωσε, discinxit, a. 1.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποθάλλω, defloresco.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανῦσα.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio. Ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον, *Odyss.* 6, 49.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor, divinitùs pronuncio.

Ἀποθεμελιόω, ῶ, funditùs everto.

Ἀποθέμενος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.

Ἄποθεν, *adv.* longè, seorsim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus.

Ἄποθεος, υ, ὁ κ̀ ἡ, qui sine deo est; (2) impius.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo; ἀποθεῦμαι, ad deos abeo, inter cœlites referor. Ex iisd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura post remedia vehementiora; (3) cura post exercitationem adhibita. Ab

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano; (2) colo.

Ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abscindo, succido.

Ἀπόθερμος, υ, ὁ κ̀ ἡ, caloris expers, *Aret.*

Ἀποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.

Ἀποθέσιμος, repositus, reconditus.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio; (2) expositio partûs; (3) finis, clausula, v. g. scenæ, chori, *vox gramm.* Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

Ἀπόθεστος, υ, ὁ κ̀ ἡ, detestabilis, abominandus, contemptus. Ex ἀπὸ, et θέσσομαι, *potius* ab α et ποθέω, *Ern.*

Ἀπόθετος, υ, ὁ κ̀ ἡ, qui reponi solet in apothecis; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθευσόμενος, f. 1. part. med. verbi

Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longè prospecto; (2) speculor, exploro; (3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, seu divos, consecratio. Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμός, ῦ, ὁ, exsuctio, suctus, quod ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem seu credulitatem incito.

Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro thesauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν ἐς τὸ μέλλον, 1 *Tim.* 6, 19.

Ἀποθησαυρισμός, ῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut aliûs rei.

Ἀποθήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.

Ἀπόθητος, υ, ὁ κ̀ ἡ, non concupitus, qui non desideratur, *Gl. V.* inamabilis. Ex α priv. et ποθέω, *desidero, concupisco.*

Ἀποθινόω, f. ώσω, cumulo; (2) aggere obstruo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, et θὶς.

Ἀποθλασμός, ῦ, ὁ, fractio, fractura, elisio, quæ pressu fit. Ab

Ἀποθλάω, extundo; *Gl. V.* defringo.

Ἀποθλίβω, ψω, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνέχυσί σὲ κ̀ ἀποθλίβυσι, *Luc.* 8, 45. Hinc

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expressio; (2) elisio; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. præs. opt. verbi

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανῦμαι, morior; ἀποθανεῖν, emori, *Ph.* a. 2. inf. ἀποθανόντος defuncto, *Ph.* ἀποθνήσκων, moribundus, *Gl. V.* ἀποθνήσκει, decedit, *Ph.*

Ἀποθορεῖν, præs. inf act. *contr.* pro ἀποθορέειν.

Ἀποθορέω, ῶ, desilio. Ἀποθορῦντες ἀπὸ τῶν ἵππων, *Herod.*

Ἀποθῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. v. ἀποθέω.

Ἀποθρασύνω, seu ύνομαι, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum sumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, decussio; (2) friatura, comminutio. Ab

Ἀπόθραυσμα, τὸ, fragmentum. Ab

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo et colligo; (2) aufero. Ex ἀπὸ, et θρίον.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, *Epigr.*

Ἄποθριξ, τριχος, ὁ κ̀ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis.

Ἀπόθρισμα, τος, τὸ, frustum, segmentum.

Ἀποθρομβεῖν, exgrumare, degrumari, *Gl. V.* Ex ἀπὸ, et θρόμβος, *grumus.*

Ἀπόθρονος, υ, ὁ κ̀ ἡ, à throno veniens, à sede emanans.

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu et deliciis.

Ἀποθρώσκωσιν, 3. pl. præs. conj. verbi

Ἀποθρώσκω, desilio; (2) resilio; (3) exsilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

Ἀποθύμιος, υ, ὁ κ̀ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ, et θυμὸς, *animus.*

Ἀπόθυμος, ον, remissus, negligens, animo à re alienus, animo dejectus.

Ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀποθυρίζω, evalvo, *Gl. V.* Ex ἀπὸ, et θύρα.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio; (2) oppono fores, obturo, *Ern.*

Ἀποθυσάνιον, υ, τὸ, genus poculi. Ab

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo; (2) offero, defungor sacris. Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, *Xen.*

Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

Ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.

Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, et οἰδέω.

Ἀποίητος, υ, ὁ κ̀ ἡ, sine arte factus, *Gl. V.* inhabilis. Ex α priv. et ποιέω. Hinc

Ἀποιήτως, non curiosè, simpliciter, sine affectatione artis.

Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακρὰν. Ex ἀπὸ, et οἶκος, *domus.* Unde

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco. Υἱός εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν, adoptatus, *Plut.*

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam missa.

Ἀποικισμὸς, ῦ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποικίζω.

Ἀποίκιλος, ον, simplex.

Ἀποίκιλτος, ον, non variegatus.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo; (2) destruo, demolior. Ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδὰς, *Thuc.*

Ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, administratione seu dispensatione removeo; (2) removeo.

Ἄποικος, υ, ὁ κ̀ ἡ, *propriè* domo absens aut domo emissus, ejectus; (2) colonus, in coloniam missus; (3) peregrinus, externus.

Ἀποικτίζω, f. ίσω, miseror, defleo, defleo miserabiliter; (2) conqueror.

Ἀποίμαντος, ον, carens pabulo, seu pascuis, seu pastore. Ex ποιμαίνω.

Ἀποιμώζω, f. ώσω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον, *Eur. Med.* 31. Ποῖ ἀποιμῶξαι (δοκεῖς) κακά; *Soph. Phil.* 277.

Ἀποινᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab

Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debitâ pœnâ eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab

Ἄποινον, υ, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, seu quo pœna debita pensatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus usus est in recompensatione rerum:

Ἀποινεὶ, sine pœnâ. Ex ἀπὸ, et ποινή.

Ἀποίνητος, ον, impunitus.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

Ἄποιος, υ, ὁ κ̀ ἡ, sine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. et ποῖος, *qualis.*

Ἀποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum.

Ἀποισῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, à verbo ἀποφέρω.

Ἀποιοιίζομαι, abominor, *Gl. V.*

Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, discedo.

Ἀποιχόμενος, præs. part. med.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, *Suicer.* Hinc

Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio; (2) expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, purgandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἀποκαθέζομαι, resideo.

Ἀποκαθεύδω, f. θευδήσω, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quasi dic. refixio.

Ἀποκάθημαι, deses sum, desideo; (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo; ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, *Gl V.*

Ἀποκαθίζομαι, sedem repeto; (2) seorsim sedeo; (3) dicitur de judice.

Ἀποκαθιςᾶ, *restituit.* 3. sing. præs. indic. act. *contr* pro ἀποκαθιςάει, à verbo ἀποκαθιςάω.

Ἀποκαθιςάνω, et

Ἀποκαθιςάω, idem quod ἀποκαθίςημι, *Ph.* ἀποκαθιςῶ, remancipo, resarcio; ἀποκαθιςᾶν, repræsentare, *Ph.* ἀποκαταςῆσαι, repræsentare, *Ph.* a. 1. inf. restituere in integrum, revocare ad veram et primigeniam conditionem.

Ἀποκαθίςημι, reddo, *Ph.* restituo, repræsento, redintegro; ἀποκαθίςησι, exhibet, redintegrat, *Ph.*

Ἀποκαθίςων, *restituebam*, vel *restituebant*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίςαον, à verbo ἀποκαθιςάω.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, supero interficio. Τῷ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίςυς, *Odyss.* 8, 127.

Ἀποκαίριος, υ, ὁ κ̀ ἡ, intempestivus; (2) absurdus. Ex ἀπὸ, et καιρὸς, *tempus.*

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, ſuccumbo malo; (2) ſuccumbo; (3) malè me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, et κακὸν, *malum*, vel κάκη, *ignavia*. Unde

Ἀποκάκησις, εως, ἡ, detrectatio laboris, fuga militiæ, præ mollitie et formidine, *Ern.*

Ἀποκακίζω, degenero; (2) malum, degenerem, ignavum appello.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium et invidiam appellito, *Gl. V.* ſevoco; (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλοῦμαι, devoco, *Gl. V.* Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεοὺς μηκέτι γε τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν, clamando vetuimus, *Ariſtoph. Av.* 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, *Matt.* 16, 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, *Rom.* 1, 18.

Ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. αμῶ, defatigor, deficio, fatiſco; ἀποκεκμηῦσα, laſſa, defeſſa, *Ph.* a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me à recto curſu. *Ph.* ἀποκάμψαι, degenerare.

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A præc.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. Hinc

Ἀποκαπνισμὸς, οῦ, ὁ, exceptio rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſolicitè et quaſi exſerto capite exſpecto. Hinc

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, exſpectatio.

Ἀποκαρατομέω, caput abſcindo.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo.*

Ἀποκαρπίζω, fructus decerpo; *item* privo bono aliquo.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, f. ήσω, inediâ mortem mihi conſciſco; (2) non ſuſtineo, animo deficio, impar ſum dolori. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mors quæſita per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas ſeu feſtucas alicunde lego.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, *Col.* 1, 20.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reditus ſolis, lunæ, et aliarum ſtellarum errantium anno vertente ad eadem ſigna; (2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum, *Gl. V.* reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, *Ph.* abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατέονται, *reſident*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκάθημαι.

Ἀποκατεστάθην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκαταφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei objectæ inſpicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, *Ph.* ἀποκατασχεθῆναι, detineri, *Ph.*

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio et abjectio, extirpatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello unà cum caule. Ἀποκαυλίζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς, educebat, *Thuc.* Ex ἀπὸ, et καυλὸς, *caulis.* Unde

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule reciſo non germinans.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio, deuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor; (2) ſtatutus ſum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται depoſitum eſt, *Gl. V.* ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, conditititius, *Gl. V.* ἀποκείμενον, reconditum, *Ph.* Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, *Heb.* 9, 27.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abſcindo; (3) privo, ſpolio, imminuo; ἀποκείρειν τὰ πρόβατα τὰς κεφαλὰς. Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, *Il.* 23, 141, ἀποκεκαρμένα, *detonſa*, Ph.

Ἀποκεκαλυμμένως, *adv.* apertè, palàm. Ab ἀποκεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένους, acc. pl. part. perf. paſſ.

Ἀποκεκληρωμένως, diſtributè, diſcretè.

Ἀποκεκρυμμένως, occultè. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, *occulto.*

Ἀποκεκύλισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino à viâ, quæ ad portum tendit; (2) declino à rectâ viâ.

Ἀπόκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, *Gl. V.*

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucriſacio, lucror ex aliquâ re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates diſſipo.

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, à verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, f. ίσω, capite privo, caput amputo, *Ph.* decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, *Luc.* 9, 9. Ex κεφαλὴ. Hinc

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) ſordes, quibus caput repurgatum fuit.

Ἀποκεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκηδεύω, et

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ, et κῆδος, *cura.*

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus:

Ἀποκήρυγμα, τος, τὸ, et

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proſcriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proſcribo; (3) abdico; (4) finibus expello, in exſilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τῆς πανηγύρεως. Πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις, *Luc.*

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam ſubeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, *Gl. V.* ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo) ſummoveo; ἀποκινηθεὶς, amotus, *Ph.* ἀποκινηθέντες, emoti, *Ph.* ἀποκινηθῆναι, *Ph.* a. 1. paſſ. Hinc

Ἀποκινήσασκε, *ſubmoviſſet*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio. *Ph.*

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga; (2) genus ſaltationis. Ἀλλ' εὗρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου, *Ariſtoph. Eq.* 20.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, et κισσὸς.

Ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀποκλάξας, *qui excluſit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo.*

Ἀπόκλαξον, *exclude*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, à verbo eod.

Ἀπόκλαρος, *exſors*, Dor. pro ἀπόκληρος.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragmentum. Ab

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, *Gl. V.*

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus quo aliquid includitur; (2) res quâ aliquid includitur; (2) carcer.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incluſus. Ab

Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. Ἀποκλείσθαι τῆς ὁδοῦ, τοῦ ἄστεος, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν, *Ariſtoph. Lyſ.* 426.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, ſuror, ſurripio.

Ἀποκληρονόμος, ου, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) exſors, expers, liber. Hinc

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego; (2) ſorte diſtribuo; (3) ſegrego, ſorte privo, exhæredo. Τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, *Plut.*

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ fit per ſortes; delegatio, deputatio, *Ph.*

Ἀπόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco.*

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Poët.* pro ἀποκλιθεὶς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνει, devertit, *Ph.* Ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἥττω, εἰς ἐρήμην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθην.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo; deluo, *Gl. V.* Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Ariſtot.*

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. Ab

Ἀποκναίω, tædio, adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, *Luc.*

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuſo. Hinc

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignaviâ aut metu.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abſcindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fit ungue.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus propriè ungue abſciſſum; (2) ſegmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, conchâ aut teſtâ excipio, aut in ipſam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, et κόγχη, *concha.*

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſeorſim dormio, ſecubo; (2) dormio; (3) foris dormio.

Ἀποκοιμίζω, idem quod

Ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſecubo, obnocto; emaneo, *Gl. V.* Ab

Ἀπόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſecubans, ſeorſim dormiens. *Ph.* emanens; diſcretus lectus, *Ph.* ἀπόκοιτοι, emanſores, *Gl. V.* emanſiones, *Ph.* ablegati ad caſtella in finibus agri patrii, in confinio hoſtium, præſidii ergo, *Demoſth.* Ex ἀπὸ, et κοίτη, *cubile.*

Ἀποκολακεύω, eblandior, *Gl. V.*

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, ſculpendo, dolando aufero; pertundo; (3) inſculpo.

Ἀποκολούω, f. ούσω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, ſinuo, in ſinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, aſportatio; (3) deportatio; (3) reditus. Ab

Ἀποκομίζω, f. ίσω, aſporto, porto, deporto; aufero, *Gl. V.* ἀποκομισθεὶς, latus, *Ph.* ablatus, a. 1. part. paſſ. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, *Ariſtot.* Ἀπεκομίζαντο πέμπτῳ μηνὶ τοὺς ἐκ τοῦ φρουρίου, *Xen.*

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum; ἀποκόμματα, ſegmenta, præſegmina, *Gl. V.* Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, inſolentiùs me effero, vel jacto.

Ἀποκοπείσης, g. ſing. a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, amputatio; præſectio, defectio, *Gl. V.* (2) figura grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus; (2) ſpado, debilis,

debilis, imbecillis; *Ph.* eviratus; castratus, *Gl. V.* Ab

Ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho. Ἀπέκοψεν αὐτῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, *Joan.* 18, 10.

Ἀποκορέννυμι, obsaturo, *Gl. V.*

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφῦν, præf. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφόειν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) figuræ verticem efficio; (3) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, et κορυφή.

Ἄποκος, ον, intonsus, epith. ovis.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; *omninoque* privo, *sed re pulcrâ, ut regno,* &c. ἀποκοσμῦσι, dedecorant, *Ph.* Ex ἀπὸ, et κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui procul à cœtu hominum degit, qui in secessu seu monasterio vivit. Ex ἀπὸ, et κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod à potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοτταβισμὸς, ῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic è poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκυρέω, detondeo.

Ἀποκυρὴ, ἡ, tonsura.

Ἀποκύριμος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκυφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παθὼν ἀποκυφίζεσ', *Eur. Hec.* 105. Ἀποκυφίζων πολυπράγμονος ὄχλυ τὴν πόλιν, *Plut.*

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκόψιμον, succedaneum, *Gl. V.*

Ἀποκραδίζω, è ramo ficulneo aufero. Ex κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς ϗ ἀποκραιπαλήσας, *Plut. in Anton.* cap. 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, et κραιπάλη, *crapula.* Unde

Ἀποκραιπαλισμὸς, ῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo et reseco. Ex ἀπὸ, et κράνιον, *caput.*

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco; (2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, *Gl. V.*

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ, et κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ῶ, ὁ, abstinentia carnis, tempus quo à carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀπόκρημνος, ε, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀπόκρημνον, præceps, *Ph.* abruptum, præcipitium, *Gl. V.*

Ἀποκριδὸν, *adv.* separatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *respondisse,* aor. 1. inf. pass.

Ἀποκριννύω, f. υνῶ, secerno, excerno;

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; (3) sententia.

Ἀποκρίνασθαι, *respondisse,* a. 1. inf. med.

Ἀποκρινθέντε, *semoti,* nom. dual. part. a. 1. pass. *Poët.* pro ἀποκριθέντε, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἐν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνεσθαι τί τινι, πρὸς τινα. Σὺ δ' ἀποκρίναι μοὶ τοδί, *Aristoph. Concion.* 747. Ἀπεκρίθη ἐς τῦτο πάντα, convertebantur, *Thuc.* Hinc

Ἀποκρίσεσιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ· Ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens.

Ἀπόκριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, *Gl. V.* Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito:

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus.

Ἀπόκροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ, et κρότος, *pulsus.*

Ἀποκρύεσθαι, præs. inf. med. v. ἀποκρύω.

Ἀπόκρυσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:

Ἀποκρυστικὸς, ἡ, ὸν, depulsivus, vim depellendi habens:

Ἀπόκρυστος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

Ἀποκρύω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio; et ἀποκρύομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρύειν τί τινος. ἀποκρύεσθαι τῦ ἵππυ, *Xen.*

Ἀποκρύπτασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate et præstantiâ supero, vinco; ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, *Gl. V.* ἀποκεκρυμμένον, abditum, abstrusum, absconditum, reconditum, *Ph.* ἀπέκρυψεν, abdidit, *Ph.* Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, ϗ συνετῶν, *Matt.* 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαι σὲ, *Plut.* Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρὸς τινα, περί τινος.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. A præc.

Ἀπόκρυφος, ε, ὁ ϗ ἡ, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, *Ph.* obscurum.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio, *Gl. V.* latitatio.

Ἀποκρυσταλλῦμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκτάμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, à verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκτανθῆναι, *interfectum esse,* a. 1. inf. pass.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, emancipo.

Ἀπόκτητος, ον, alienatus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit,* a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, *Gl. V.* Ἐζήτυν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, *Joan.* 5, 16.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτεννύω, idem.

Ἀποκτενῦσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, idem.

Ἀποκτίννυμι, et ἀποκτιννύω, idem.

Ἀποκτιννύντα, acc. sing. præs. part.

Ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ἀπόκτισις, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ, et κτίζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυβιστάω, desilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, *Ph.* effœta, al. *Gl. V.* a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, *Jac.* 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυΐσκω, pario, fœtum depono. Ex κύω.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῦ μνημείυ; *Marc.* 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito. Ex κῦμα.

Ἀπόκυνον, ε, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ, et κύων, *canis.* *Angl.* Dogsbane.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῖ, abroget, *Ph.*

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, *Gl. V.* A præc.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκώλυσις, ἡ, impeditio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) surdum reddo.

Ἀπολάβωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, sortitor. Ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τῦ μέρεος τινός.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula præcisa est.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc

Ἀπολακτισμὸς, ῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, enuncio, eloquor; (2) renuo, sermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, *Gl. V.* (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recepit, *Ph.* ἀπολάβωσιν, consequerentur, *Ph.* Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τὸν μισθὸν, τὰς ὅρκυς, τι παρά τινος· τι πρὸς λόγον, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio, *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloriâ quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ πανταχῆ ἀκτῖνες ἀπολαμπῶσιν, *Aristoph. Av.* 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ, *Il.* 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀποληφθέντες, quod à fut. λάμψω, pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliquâ re percipimus; (2) voluptas, oblectatio.

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab

Ἀπολαυστὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ad voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta est. Ab

Ἀπολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem,* damnum capio, punior. Φίλων ἡδίςης ϗ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, *Philo.* Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαςραφήσομαι; *Aristoph. Av.* 178.

Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀποληφθέντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν· ἀπολέγεσθαι τὴν δέησιν, πόνον, τὴν ψυχὴν, despondere.

Ἀπολεῖ, *peribis,* f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, à verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*

Ἀπολείβω, distillo, fundo. Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, *Odyss.* 7, 107.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, à tergo relinquo; (4) desisto, desino; *eleganter cum particip.* (5) absum, *in formula,* parum abest, *cum gen. et infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τῦ μὴ πίπτειν, ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ἐπιβολῆς, abesse. Ἦπυ σὲ ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; *Aristoph. Plut.* 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, *Soph. Phil.* 1150.

Ἀπολεῖς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis,* 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτυργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτῦ, *Luc.* 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, electus, eximius; item piscium genus, quos synodontidas vocant, de quo *Hermol. in Plinium.* Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, negligenter.

Ἀπολελαμμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολέλαυκα, 1. sing. perf. ind. act. v. ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*

Ἀπολελυμένος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.

Ἀπολελυμένως, *adv.* solutè, liberè. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab

Ἀπόλεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *adv.* non pugnaciter et instanter.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. A λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω,

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, ατός, τὸ, cortex reſectus, item minutæ partes olerum, plantarum, reſectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσκομαι, pereo; quaſi hinc ſit ἀπολέσκετο imperf. quod tamen *Ionicum* eſt pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσθαι, a. 2. infin. med.

Ἀπόλεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀπώλεσαν.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. A λευκὸς.

Ἀπολήγοι *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀπολήγω, deſino. Ἀλλὰ τὲ ϗ περὶ δȣρὶ πεπαρμένη ȣ̓κ ἀπολήγει ἀλκῆς, *Il.* 21, 577.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, ſeu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clauſula.

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόληται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, part. a. 1. paſſ. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, ſuppreſſio.

Ἀπολιάινομαι, liveſco, *Hipp.*

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Ὀυκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκισ' ἀπολέμεος; *Ariſtoph. Av.* 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo.*

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τȣ̀ς ἀγορανόμȣς καλῶ, *Ariſtoph. Ach.* 9‑3.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθȣ̃μαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, et λίθος, *lapis.* Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio, propriè quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, patriâ pulſus, erro, cui nulla eſt patria.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco, defluo.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico; aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu à foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, et λίτη, *janua*, et ἄργος, *celer.*

Ἀπολίτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politiâ, nulli civitati adſcriptus, extra leges et conſortium civilis ſocietatis agens; *item* alienus à rep. gerendâ. Ex α priv. et πολιτεύω.

Ἀπολίτης, ȣ, ὁ, qui civis eſſe deſit; alienus à reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris.*

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὸν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθει κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες, *Il.* 21, 123.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.

Ἀπολλύμι, ſeu ἀπολλύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλέσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, *Gl. V.* a. 2. Τὸ μέν σώζει τὰς πόλεις ϗ τάλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι ϗ ἀνατρέπει, *Plat.* Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ȣ̓κ ἀπώλεσεν, *Soph. El.* 26. Ἀλλὰ μὲ λόγοις ἀπώλεσας, *Ibid.* 1376.

Ἀπόλλυται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo.

Ἀπολόγαριασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, ab

Ἀπολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τινος, τῷ δήμῳ, ὑπὲρ τινος. Ἐυθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτȣ̃ ἀπολογȣ̃μαι, *Act.* 24, 10. Ex λόγος.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio. A præc.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio, purgatio, ſatisfactio, *Ph.* Ex ἀπὸ, et λόγος.

Ἀπολογίζωμαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) expenſum refero; (3) rationem ineo, ratione initâ colligo. Καὶ τάλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, *Xen.* Hinc

Ἀπολογισμὸς, ȣ̃, ὁ, rationis redditio et relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei quâ apparet, rem benè actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ȣ, ὁ, narratio longa et verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta; (3) *pl.* tabulæ expenſarum.

Ἀπόλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reliquus.

Ἀπό οιτο, *pereat*, 3. ſing. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore et vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολȣ̃μαι, f. 2. ind. med. v. ἀπολλύμι.

Ἀπόλȣμα, τὸ, lavacrum, ſeu quod lavando abluitur, ſordes è lotione.

Ἀπόλȣσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολȣ́ω, f. ȣ́σω, abluo. Πάτροκλον λȣ́σειαν ἀπὸ βρότον αἱματόεντα, *Il.* 18, 345. Ἀπόλȣσαι τὰς ἁμαρτίας σȣ, *Act.* 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσωμαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, et λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαȣ̀ς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, *Il.* 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius.

Ἀπολυπραγμόνήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω. Unde

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, liberatus.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, *Luc.* Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *adv.* ſolutè, liberè; (2) abſolutè.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero, dato pretio redemtionis; et (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τά κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελίας, *Xen.* Ἀπολύεσθαι τὰς διαβολὰς, *Plat.*

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuriâ adficio, contumeliâ laceſſo. Μανία γὰρ ἁλȣ̀ς ἡμῖν ὁ κλεινὸς Νύκτερος Αἴας ἀπολωβήθη, *Soph. Aj.* 216.

Ἀπόλωλα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπώλα.

Ἀπολώλει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολωλεκέναι, *perd…ſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολωλὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, veſtem exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, evello, more eorum qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, relevo.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſeu ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω *abſtergo.* Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, verrimentum, ſive id quod ex abſterſione colligitur; (2) luſtratio. *Heſ.*

Ἀπομαδαρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, το, quod oblivioni dedimus.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio.

Ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθȣ̃σα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νȣ̃μαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo; (2) in longum extendo.

Ἀπομακτὴς, ȣ̃, ὁ, abſtergens. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, et μαλακίζω.

Ἀπομαλθανίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥςη ἀπέμαθον ϗ ταῦτα ἃ προτȣ̃ ᾤμην εἰδέναι, *Plat.*

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, deterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, flacceſco.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor, teſtimonium perhibeo; (2) renuncio.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum et devotum libero; (4) imitor, ad exemplum ejus me compono. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐν τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, *Luc.* 10, 11.

Ἀπομαςιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello vehementer.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter.*

Ἀπόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, et μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, et μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ρȣ̃μαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠῶς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, *Heſiod.* Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων δ' ἑτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, *Plut.*

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κἢν ἀπομένωσι, ſi convaleſcant à morbo, *Aret.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, *Gl. V.* (2) partem rei, v. gr. prædæ, do.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, *Ph.*

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.

Ἀπομηνίσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. v.

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ' ἀπομηνίσας, Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, *Il.* 2, 762. Ex ἀπὸ, et μῆνις, *ira.*

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitaʼi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ȣ̃μαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς ϗ κεραυνȣ̀ς, *Plut.* Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο ϰ̀ ἐν θανάτοιο περ' αἴσῃ, Il. 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, ἡ, commiſtio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut ſtipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Hinc

Ἀπομισθόω, f. ώσω, loco, mercede eloco; (2) conduco:

Ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me oſtendo, beneficii referendo gratiam, vel injuriæ ulciſcendo.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res quæ memoratur, hiſtoria; (3) pl. commentarii rerum geſtarum:

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor; memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

Ἀπόμνησαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor ſum injuriæ; (2) injuriæ memoriam ex animo deleo.

Ἀπόμνυμι, ſeu ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπώμοσ' ἁγνῦ ζηνὸς ὕψιςον σέβας, Soph. Phil. 1278.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditûs, ab agro, v. gr. decimæ. Hinc

Ἀπομοιράομαι, tribuo, largior.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, deſero; (2) privo, ſeparo, excludo; (3) non comprehendo, v. gr ſtudio.

Ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum ex alio; ut ſignum annulo impreſſum.

Ἀπομόργνυμι, ſeu ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abſtergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, ϰ̀ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, Il. 18, 414. Hinc

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abſterſio; (2) expreſſio.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

Ἀπομοτικῶς, ejurandi ſenſu.

Ἀπόμουσος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, Muſis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, et Μȣ̃σα, Muſa.

Ἀπομούσως, indoctè.

Ἀπόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω

Ἀπομυζȣ̃ρις, ιδος, ἡ, fellatrix.

Ἀπομυθέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, diſſuadeo, prohibeo, Μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπεμυθεόμην, Il. 9, 109 Ex ἀπὸ, et μῦθος.

Ἀπόμυιος, ȣ, ὁ, qui abigit muſcas; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, et μυῖα, muſca.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτηρίζω, ſubſannando repudio.

Ἀπομυκτίζω, ſuperbè et cum ſtrepitu quodam narium aliquem rejicio, Lucian.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, et μυλλὸς, curvus.

Ἀπομυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω. mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν' τῇ χειρ, Epigr.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομφολύγωτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex πομφολυγόω.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex μωρὸς.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto, alio habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημαι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, fruor. Μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, et ὄνημι, fruor.

Ἀπόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.

Ἀποναρκάω, et όω, torpeſco, torpeo, piger ſum.

Ἀπονάσσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. Poët. pro ἀπονάσωσι, ab

Ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κȣ́ρην ἂψ ἀπονάσσωσιν, Il. 16.

Ἀπονέεσθαι, redire, præſ. inf. med. v. ἀπονέομαι.

Ἀπονεκρόομαι, emorior, item obrigeo (frigore) et emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, diſtributio; attributio, adſignatio, deputatio, Ph.

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus.

Ἀπονεμητὴς, ȣ̃, ὁ, diſtributor, Gl. V. Ab

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adſigno, diſpertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, diſputatus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἀπονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκάςῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινὶ, tribuere. Εἶτ' ἀπένεμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψεφίσματα, Ariſtoph. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 Pet. 3, 7.

Ἀπονενοημένος, part. perf. paſſ. v. ἀπονοέομαι.

Ἀπονενοημένως, adv. dementer, fatuè, deſperatè.

Ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, et νέω.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; nidificare deſino.

Ἀπόνευμα, τὸ, declivitas.

Ἀπονευρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum inciſio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, reſpuo, averſor; (2) muto, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556.

Ἀπονηρευσία, ας, ἡ, ſimplicitas, integritas, innocentia.

Ἀπόνηρος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, minimè malus, non depravatus, noxâ carens, fraudis expers.

Ἀπονηστίζομαι, jejunium finio.

Ἀπόνητι, adv. facilè, ſine labore, Xenoph. Κυρ. Παιδ. 2, 9. Ab

Ἀπόνητος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut.

Ἀπονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio è labore; (2) averſatio laboris, laborum detrectatio; deſidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abſtergo. Τὴν ἀπονιζȣ́σα φρασάμην, agnovi, Odyſſ. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες, Il. 10, 572.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, ſupero; (2) exoro.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium.

Ἀπόνιπτρον, ȣ, τὸ, idem. Ab

Ἀπονίπτω, f. ψω, abſtergo, abluo; poſt menſam propriè, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, ante menſam, authore Polluce. Ἀλλὰ μὲν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyſſ. 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομαι, Ariſtoph. Av. 1168.

Ἀπονοέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, nihil penſi habeo, mentem et rationem abjicio; (2) inſoleſco, veſanâ mente efferor; dicitur de omnibus generibus robuſtioris improbitatis, ut maledicere improbè, inceſtare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, Ern. ἀπονενοημένος, temerarius, demens, deſperatus. Ex ἀπὸ, et νόος, mens.

Ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονοῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, Ph. dementia; (2) veſania, confidentia, inſolentia et animi elatio; contumacia, Ph. (3) de inſigni fortitudine pugnantium. Ex iiſd.

Ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, diſtributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, labore carens; (2) minimè impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ἀπονώτερος, comp. legitur apud Thucyd. et ἀπονώτατος, apud Aret.

Ἀπονοςάσας, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπονοςήσας, ab

Ἀπονοςέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφȣ ἀπονοςήσαντα, Heſiod. Ἔργ. 733. Ἂψ ἀπονοςήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Il. 8, 499.

Ἀπονοςήσας, qui alicunde redit, a. 1. part. act.

Ἀπονοςήσειν, rediturum eſſe, f. 1. inf. act.

Ἀπονόςησις, εως, ἡ, reverſio, reditus.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo; (2) privo. Ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων, Soph. Phil. 970.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφης, ȣ, ὁ, qui à contrahendis ſponſalibus, h. e. ducendâ uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

Ἀπόνυμφος, ȣ, ὁ, idem. Ex ἀπὸ, et νύμφη.

Ἀπονυςάζω, f. άξω, obdormiſco, dormito; (2) negligenter ago; (3) ſecubo, foris cubo.

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco. Hinc

Ἀπονύχισμα, ματος, τὸ, unguium ſegmentum. Ab ὄνυξ.

Ἀπόνως, adv. facilè, ſine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorſuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, et νῶτος, dorſum.

Ἀπόξενος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus.

Ἀποξενίζω, idem quod

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregrè abigo, expello; (2) in exſilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico; ἀποξενόομαι, ȣ̃μαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me ſimulo; (4) degenero in morem externum. Ἀπεξενȣ̃ντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, Ariſtot. Hinc

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam; (3) degeneratio à patrio more.

Ἀποξενωτέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus. Aret. Ab eod.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

Ἀποξηραίνω, exſicco, arefacio; ἀποξηραίνομαι, exareſco, Gl. V.

Ἀποξιφίζω idem quod ſimplex.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, ſeu quod eſt ligneum detraho; ligno ſpolio.

Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξύνομαι, aceſco. Ἀποξύνεσιν ἐρετμὰ, Odyſſ. 6, 269.

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novaculâ rado, detondeo.

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον, Ariſtoph. Θεσμ. 1052.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, abraſus; (2) dedolatus, radendo acutus; (3) exeſus.

Ἀποξυς, εως, ὁ ϰ̀ ἡ, acuminatus, in mucronem faſtigiatus.

Ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abraſum eſt, ramentum:

Ἀποξυςρόω, ῶ, f. ώσω, ſtrigili derado; (2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) deſtringo; (3) abſtergo; (4) lævigo; (5) detraho; demo, ut γῆρας, Hom. in med. exuo, depono.

Ἀποπαγήσομαι, concreſcam, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

Ἀποπαίζω, f. ξω, et σω, ludo, luſito; (2) ludere deſino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, ejaculor. Ὄψεαι τὴν κιονίδα, ἄλλοτε μὲν προσφυομένην ἐς πλάτος τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ἄλλοτε δὲ ἀποπαλλομένην βίῃ ὠκέως, Aret.

Ἀπόπαππος, ȣ, ὁ, abavus.

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto.

Ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo.

Ἀπόπαςος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, et πάσομαι, guſto.

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, à viâ recedo, a viâ deflecto; (2) ventrem exonero. Hinc

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀπόπατος, ȣ, ὁ, ſeceſſus quem quærimus ad levandum ventrem; locus ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

'Αποπαύεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο, ſeu ἀποπαύου.
'Απόπαυσις, εως ἡ, et *Ion.* ιος, finis, ceſſatio, vel deceſſio, *Aret.* Ab
'Αποπαύω, f. αύσω, ſiſto, inhibeo, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino. Ἢ μὲν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕςερον ὁρμισθῆναι, *Odyſſ.* 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, *Soph. El.* 233.
'Απόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum; (2) conatus, inceptum. Ex πεῖρα. Hinc
'Αποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. 'Αποπειράζοντας τῶν ἀγραυλούντων, *Ariſtot.*
'Αποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor; (2) laceſſo hoſtes. 'Αποπειρᾶσθαι γνώμης τινος, τῶν μαντείων, τόπου. Τόδε δ' αὖθις ἀποπειράσομαι. *Ariſtoph. Rhn.* 667. 'Αποπειράσαι ταῖς ναυσὶν ἐβούλοντο, *Thuc.* Ab eod.
'Αποπέκω, f. ξω, detondeo.
'Αποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri decido; (2) ſecuri dolo et complano. Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, *Ariſtot.*
'Αποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſolvo, vel deligo. Ex πέμπτη.
'Απόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab
'Αποπέμπω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. 'Αποπέμπειν τινὰ ἐς τὸν τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν· τὰ πόῤῥητ' ἐκ τόπου, evulgare, *Ariſtoph. Ran.* 361. Κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω, hac de cauſâ, *Soph. El.* 682.
'Αποπεμψεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει.
'Απόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.
'Αποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.
'Αποπεπλάνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπλανάω.
'Αποπέπλευσε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.
'Αποπέπνιχας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπνίγω.
'Αποπέπτωκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *decido.*
'Αποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio.
'Αποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.
'Αποπεράω, ῶ, trajicio alicundè.
'Αποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.
'Αποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abſtraho.
'Αποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου, *Ariſtoph. Av.* 1375. Οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα, *Id. Pace.* 719. 'Αποπετήσει θᾶττον εἰς 'Ελύμνιον, *Ibid.* 1135.
'Αποπεφασμένως, *adv.* palàm, manifeſtè. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω.
'Αποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo et adſtringo concreſcere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι ταντικνήμια, *Ariſtoph. Ran.* 120.
'Αποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) reſilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. 'Αποπηδᾶ ἀπὸ τοῦ πυρός, *Theophr.*
'Αποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Hinc
'Αποπίεσμα, ατος, τό, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fraces.
'Αποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo.
'Αποπινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino.
'Αποπίνω, bibo.
'Αποπίπτω, decido; (2) excido ſpe, &c. (3) aberro à viâ rectâ vel curſu. Ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, *Odyſſ.* 24, 7.
'Αποπιςεύω, f. εύσω, fido, credo.
'Αποπλάζω, f. γξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, *Il.* 13, 578.
'Αποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. 'Αποπλανᾶν τῆς ἀποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 'Αποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, *Luc.* 'Απεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 *Tim.* 6, 10. Hinc
'Αποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) figura certa rhetorica.
'Απόπλανος, ου, ὁ, impoſtor.
'Αποπλεῖειν, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἀποπλέειν.
'Αποπλέω, f. εύσω, navi diſcedo, ſolvo.
'Αποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; ſaturo, ſatio.
'Αποπληκτικός, ή, όν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab
'Απόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui laborat apoplexiâ; (2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*
'Αποπλήκτως, *adv.* inſanè, ſtupidè, ſtolidè.
'Αποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto, v. gr. promiſſa; (3) ſatio; (4) farcio.
'Αποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, abſolutio.
'Αποπληρωτής, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.
'Αποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.
'Αποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, ſaltu me proripio, ſeu aufugio.
'Απόπλοος, *contr. uſitatiùs* ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, propriè navi. Ab ἀποπλέω.
'Αποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo, minuor copiis.
'Απόπλυμα, ατος τό, aqua ſordida, in quâ aliquid purgatum eſt. Ab
'Αποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, *Luc.* 5, 2.
'Αποπλώειν, *renavigare,* præſ. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλώω, pro ἀποπλέω.
'Αποπνείουσα, *reſpirans,* præſ. part. act. fem. g. *Poët.* pro ἀποπνέουσα, à verbo ἀποπνέω.
'Αποπνεύσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab
'Αποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro. *Gl. V.* redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο, *Heſiod.* Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, *Il.* 4, 524.
'Αποπνιγησόμενος, part. f. 2. paſſ. Ab
'Αποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio. Ὅθ' οὑτοσὶ με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται, *Ariſtoph. Veſp.* 1128.
'Αποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.
'Αποπνοή, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.
'Απόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.
'Αποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo; *Gl. V.* ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Hinc
'Αποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.
'Αποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad depellendum aptus; (2) depulſor malorum; (2) emiſſarius, de hirco, *Levit.* 16. Ab ἀποπέμπω. Unde
'Αποπομπέω, ῶ, procuro prodigium.
'Αποπομπή, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut expiatio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies quo ſacrificabatur.
'Αποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. 'Αλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖςα γὰρ ἀποπεπόνηκας, *Ariſtoph.* Θεσμ. 252.
'Αποποντόω, in mari ſubmergo.
'Αποπορδή, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo.*
'Αποπορεία, ας, ἡ, abitus, diceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab
'Αποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. 'Αποπορεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, *Ariſtot.* Hinc
'Αποπορευτέον, abeundum eſt.
'Αποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis, Ab
'Αποπρεσβεύω, f. εύσω, acta legationis renuncio; (2) mandata expono ad eum, ad quem legatus ſum.
'Αποπρίαμαι, emo.
'Απόπρισμα, ατος, τό, ſcobs, ſcobis. Ab
'Αποπρίω, f. ίσω, ſerrâ deſeco, ſerrâ abſcindo.
'Αποπρό, *adv.* procul. Ex ἀπό, et πρό.
'Αποπροβάλλω, procul abjicio.
'Αποπροέηκε, 3. ſing. a. 1. ind. v. ἀποπροΐημι.
'Αποπροηγμένα, τά, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis et fortunæ; opponuntur, προηγμένα.
'Απόπροθε, ſeu ἀπόπροθεν, è longinquo, eminus; (2) fine. Ab ἀποπρό.
'Απόπροθι, *adv.* procul, longè. Ab eod.
'Αποπροθέω, procul, longè fugio.
'Αποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε, *Odyſſ.* 14, 26. Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε ςῆθος παρὰ μαζόν, *Ibid.* 22, 82.
'Αποπρολείπω, relinquo longè.
'Αποπρονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo.
'Αποπροσποιοῦμαι, propriè nego ad me pertinere, repudio, rejicio.
'Αποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo. Ex πρόσωπον.
'Αποπροτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νώτου (ὑὸς) ἀποπροταμών, *Odyſſ.* 8, 475.
'Αποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo.*
'Αποπτάνω, circumſpicio.
'Αποπτανέουσι, *Ion.* pro ἀποπτάνουσι.
'Αποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calce contuſum ſubigo. A πτέρνα.
'Αποπτερύσσομαι, f. ξωμαι, alas pando et quatio, quod eſt avium volare nitentium.
'Αποπτῆναι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.
'Απόπτης, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editiore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπτομαι.
'Αποπτήσομαι, *avolabo,* f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.
'Αποπτοέω, ῶ, exterrefacio, obſtupefacio.
'Απόπτολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, exſul.
'Απόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio.
'Αποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicundè poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀπόπτομαι.
'Αποπτύρω, abſterreo, deterreo, *Gl. V.*
'Αποπτυσμός, οῦ, ὁ, averſatio, aſpernatio, qu. deſputatio, *Ern.*
'Αποπτυςήρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor.
'Απόπτυςος, ὁ καὶ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus. Ab
'Αποπτύω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. 'Αποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην, *Il.* 4, 426.
'Απόπτωμα, ατος, τό, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.
'Απόπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Αποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo.
'Αποπυδαρίσα μόθωνα, *Ariſtoph. Eq.* 694.
'Αποπυητικός, ή, όν, purulentus, vel pus creans et maturans. A πύος.
'Αποπυΐσκομαι, purulentus fio.
'Αποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.
'Αποπυργίζω, in modum turris exſtruo.
'Αποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex πῦρ.
'Αποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſd.
'Αποπυρίζω, f. ίσω, aſſo, igni torreo.
'Αποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, οῦμαι, igneſco. Ex iiſd.
'Αποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio vel eructo. 'Αποπυτίζει τὴν θάλασσαν, *Ariſtot.*
'Αποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπό, et ῥαφανιδοῦσθαι, à ῥάφανος, *raphanus.*
'Απόργης, έος, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex ὀργή.
'Αποργίζω, f. ίσω, irrito; et ἀποργίζωμαι, iraſcor. Ex iiſd.
'Απορέγχω, f. γξω, deſterto.
'Απορεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπορέει.
'Απορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. 'Απορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, *Act.* 25, 20.

Ἀπόρευτος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, quâ iter non eſt, invius. Ex α priv. et πορεύομαι, eo.

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles, hæſito; (2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. Ἀπορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν· τινὸς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν' ἀπορήσειν γεράων, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, res, de quâ quæritur, dubitatio in medium allata: (2) dubitatio.

Ἀπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitandi vim habens.

Ἀπορηματικῶς, vi dubitandi, ad modum quæſtionis.

Ἀπορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare ſolet, dubitator. Ab eod.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπὸ, et πέρθω.

Ἀπορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ὀρθόω.

Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

Ἀπορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ et perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in avem converto. Ab ὀρνέον.

Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem et ex iiſd. Hinc

Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converſio in avem.

Ἀπορνύμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. f. g.

Ἀπόρνυμι, excito, concito; et ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτεόν με ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105.

Ἄπορος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) conſilii inops, ſtupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. et πόρος, via, tranſitus.

Ἀπόρουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ab

Ἀπορούω, f. ύσω, proſilio, erumpo; (2) diſcedo. Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, Il. 5, 20.

Ἀποῤῥαγείην, 1. ſing. a. 2. optat. paſſ. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignaviâ impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam.

Ἀποῤῥαίνω, ſpargo, adſpergo, irroro. Ἀποῤῥαίνειν τοῦ ὕδατος, Herodot. τὴν ὑγρότητα, Ariſtot. Ex ἀπὸ, et ῥαίνω, profundo. Hinc

Ἀποῤῥαντήριον, τὸ, lavacrum, luſtratio.

Ἀποῤῥαίω, deſtruo; (2) privo. Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅςτις ἀέκοντα βίηφι Κτήματ' ἀποῤῥαίσειε, Odyſſ. 1, 404. Τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, ϰ̀ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16, 428.

Ἀπόῤῥαξ, idem quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀποῤῥάσσω.

Ἀπόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pilâ, cum fortiter ſolo alliſa ei remittitur, qui emiſerat. Ab eod.

Ἀποῤῥαπίζω, obturo, obſtruo; (2) colaphis retundo, abigo.

Ἀποῤῥάπτειν, præſ. inf. act. verbi

Ἀποῤῥάπτω f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. Ἀποῤῥάπτειν τὸ βαλάντιον, Plut. τὸ ςόμα, Æſchin.

Ἀποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, revello.

Ἀποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito, vel canto.

Ἀποῤῥέμβομαι, latiùs evagor, aberro.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo; (3) elabor, fugio. Φήσας δὲ ἀποῤῥεῖν φύλλα τῶν ςεφάνων, Dem. Ὅτε δ' ἀποῤῥεῖ μνῆςις εὖ πεποιθότος, beneficii, Soph. Aj. 523.

Ἀποῤῥέω, veto. Ex ἀπὸ, et ῥέω, inuſ. dico.

Ἀπόῤῥηγμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum. H ſch. Ab

Ἀποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων, Il. 6, 507. Ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur.

Ἀποῤῥηθὲν, vetitum eſt, ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀποῤῥηθήσεσθαι, diſſolvi, de induciis, ap. Lyſ.

Ἀπόῤῥημα, τὸ, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, et ῥέω, dico, inuſit.

Ἀποῤῥήξας, a. 2. part. act. v. ἀποῤῥήγνυμι. Unde

Ἀπόῤῥηξις, εως, ἡ, et Ion. εος, eruptio, Aret.

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, Hſ. (ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις;) (4) defatigatio, Ern.

Ἀποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, legibus vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumelioſus, in contumeliam dictus aut factus, et quidam majorum; (5) nefandus; ἀπόῤῥητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum. Ph. ἀπόῤῥητα, ſacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maximè) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥίψασπις, &c.

Ἀποῤῥήτως, adv. clam, ſecretò; (2) ita ut dici nequeat, ſeu non debet.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι, Odyſſ. 2, 52.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitùs evello. Ex ἀπὸ, et ῥίζα, radix.

Ἀπόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀποῤῥίπτω, (niſi potiùs ſit leg. ἀπόῤῥινημα, Ern.)

Ἀποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limâ aufero, limo. Ex ἀπὸ, et ῥίνη, lima. Hinc

Ἀποῤῥίνημα, τὸ, limatura.

Ἀποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo.

Ἀποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur et ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus. ἀπεῤῥιμμένος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perfect. part. paſſ. Μηνιθμὸν ἀποῤῥίψαι, Il. 16, 282. Ἀπωςὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

Ἀποῤῥίψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, et ῥέω, fluo.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀποῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto.

Ἀπόῤῥοος, contr. uſitatius, ἀπόῤῥους, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

Ἀποῤῥοφάω, ῶ, et ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio.

Ἀποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, ſordibus expurgo, detergo, velut ſapone.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. A ῥύω.

Ἀποῤῥυταλίζω, detraho, voc. rutrum, Lat. Ern.

Ἀπόῤῥυτος, ὁ ϰ̀ ἡ, effluens, defluens. Ab

Ἀποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo.

Ἀποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, rupta, ſeu avulſa.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϰ̀ ἡ, abruptus, præruptus; ſubſtant. fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, latex, rivus. Ἀποῤῥῶγες τοῦ σπλάγχνου, Aret. Ab eod.

Ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

Ἀπόρυψις, ἡ, deterſio, ut ſimplex.

Ἀπορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ἀπορφανισθέντες, ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, et ὀρφανος.

Ἀπόρφυρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, nullâ purpurâ inſignis.

Ἀπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, deſulto, id eſt, imperitè ſaltando perdo. Ἀπωρχήσαο τὸν γάμον, Herodot.

Ἀπόρως, adv. perplexè; (2) tenuiter.

ἌΠΟΣ, εος, τὸ, labor, laſſitudo.

Ἀποσαλεύω, f. εύσω, è portu in altùm proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me ſtabilio. Ἀποσαλεύσας ἡμέραν ϰ̀ νύκτα ὑπὲρ τοῦ ςρατοπέδου, Thuc.

Ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, et σὰρξ, caro.

Ἀποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

Ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, ſignifico, oſtendo. Ex ἀπὸ, et σαφὴς, clarus, manifeſtus.

Ἀποσβέννυμι, et ἀποσβέω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Hinc

Ἀπόσβεσις, εως, ἡ, et Ion. ιος, extinctio. Ἦν δὲ σφυγμοὶ πρὸς ἀπόσβεσιν ἔωσι, Aret.

Ἀποσβέσωσι, 3. pl. a. 1. conj. Poët. pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

Ἀποσεισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποσείω.

Ἀπόσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab

Ἀποσείω, f. είσω, excutio; (2) in med. concutiendo à me repello; (3) amolior, ablego; (4) de medio tollo. Ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας, Ariſtoph. Lyſ. 673.

Ἀποσεμνύνω, magnificè celebro; (2) in med. jacto me, oſtendo, vendito, arrogans ſum.

Ἀποσεύω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

Ἀποσήθω, excutio cribro.

Ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, et σηκὸς.

Ἀποσημαίνεσθαι, deſignare, præſ. inf. med. verbi

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀποσημαίνομαι, annoto.

Ἀποσήπω, f. ψω, putrefacio.

Ἀπόσηψις, ἡ, putrefactio.

Ἀποσιγησις, ἡ, reticentia, tacitutnitas.

Ἀποσιμόω, ῶ, ſimum reddo; (2) è loco cavo elevo; (3) extollo, effero.

Ἀποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, Ern.) à cibo abſtineo. Ab ἀπόσιτος.

Ἀποσιτία, ας, ἡ, abſtinentia à cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinentiam à cibo inducens. Ab eod.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, à cibo abſtinens, abhorrens à cibo. Ex ἀπὸ, et σῖτος, cibus.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀπεσιώπα ϰ̀ διέλειπε, Plut. Hinc

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

Ἀποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adverſum jacto; (2) palpitans animam efflo, Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo. Ἀποσκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τήμερον, Menand.

Ἀποσκεδάζω, ſeu ἀποσκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας, Il. 19, 309. Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος, Soph. Oed. Tyr. 137.

Ἀποσκεδάννυμι, ſeu ἀποσκεδαννύω, idem.

Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀπεσκεπασμένα, detecta, Ph.

Ἀποσκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, et σκεπαρνίζω, aſciâ percutio.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto ſpeculor.

Ἀποσκέπω, detego.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, vaſa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio ſubmoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, et σκεῦος.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, vaſa viatoria et ſarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, ſublatio de medio; (4) exoneratio alvi, et ipſe locus ubi alvus exoneratur. Ex iiſd.

Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id eſt, humor, qui, relictâ eâ parte quam infeſtabat, in aliam tranſit. Ab

Ἀποσκήμπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.

Ἀπόσκηνος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium ſeu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, et σκηνή.

Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, ſeorſim, ſeu longè remotum

motum tabernaculum habeo; (2) ſeorſum habito; (3) tentorium moveo.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allido; (3) evado, erumpo; (4) deſino. Ἀποσκήψαντες εἰς φλαῦρον, *Herodot.* 3, 10.

Ἀποσκήψας, a. 1. part. act.

Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.

Ἀποσκιασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀποσκίδναμαι, diſſipor. Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς, *Il.* 23, 4.

Ἀποσκίμπτω, fulcio.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrhum induro, induro; ἀποσκιῤῥῦσθαι, occalleſcere. Hinc

Ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in ſcirrhum abiit.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, reſilio.

Ἀποσκλῆμι, exareſco; (2) morior; (3) tabeſio; (4) obdureſco; ἀπεσκληκὼς, tabidus, *Gl. V.* perf. part. Ex σκλέω.

Ἀποσκλῆναι, *emortuum eſſe*, a. 2. inf. act.

Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῦμαι, obdureſco, indureſco.

Ἀποσκληρύνω, induro; prædúro, *Gl. V.* duriter habeo quem, ον. ἀποσκληρύνομαι, indureſco.

Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.

Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter conſidero et intueor, contemplor.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, ex alto deſpicio; (2) eminus contueor; (3) cuſtodio, obſervo, *Gl. V.* ſpeculor, *pro* ignoro, *Joſ.* Ab

Ἀπόσκοπος, ȣ, ὁ, eminus intuens; (2) à metu aberrans.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſè repello; (2) in locum deſertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc

Ἀποσκορακισμὸς, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulſio; (2) increpatio.

Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obſcuro; (2) in tenebras ſubmoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbrâ decoro, *Ph.* ἀποσκοτόω, obſto, obſum. A σκότος.

Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, *Il.* 24, 64.

Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.

Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſâ tonſurâ illudo.

Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.

Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.

Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irriſio per ſcomma. Ab

Ἀποσκώπτω, f. ψω, ſcommata jacio, ſcommate inceſſo. Ἀποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσοφῦντας, *Luc.*

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abſtergo. Ἀποσμᾶν τὸν ῥυπὸν. *Luc.*

Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab

Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, *Luc.*

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον καταςπώμενον, *Luc. pro imagine.*

Ἀποσμίλευμα, τὸ, ſegmen ſcalpello factum, raſura, id quod ſcalpello deteritur, abraditur. Ab

Ἀποσμιλεύω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; (2) ſcalpro purgo; (3) polio, expolio.

Ἀποσμύχω, f. ξω, igni cæco abſumo; (2) lentâ tabe abſumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.

Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello; (2) perterrefacio. Ἀποσοβῆσαι τὸν γ' λων, *Ariſtoph. Ran.* 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις; ȣ ταχέως, εὐρὰξ, πατὰξ; *Id. Av.* 1263. Hinc

Ἀποσόβησις, εως, ἡ, abactio, propulſatio.

Ἀποσοβητήριον, τὸ, remedium mali, vim propulſandi habens.

Ἀποσοβητὴς, ῦ, ὁ, propulſator, averruncus.

Ἀπόσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, ȣ, τὸ, decerptum, lacinia avulſa. Ab ἀποσπάω, *extraho, evello.*

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui teſticuli ſunt avulſi, vel exſecti. Ab eod.

Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciâ exſolvo.

Ἀποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulſo. Ex ἀπὸ, et σπαίρω, *palpito.*

Ἀπόσπασις, εως, et *Ion.* ιος, avulſio, evulſio, *Aret.* Ab ἀποσπάω. Unde

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulſa; (2) evulſio, *Gl. V.* lacinia; fragmentum.

Ἀποσπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀποσπασμάτιον, ȣ, τὸ, particula excerpta, ſeu avulſa, Dim. ab ἀπόσπασμα.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abſtraho, avello, ab aliquâ re, impropriè uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπᾶσθαι, recedere. Ἀποσπᾶσθαι τῆς μνήμης Θεῦ, *Baſil.* Πῶς σ' ἀποσπάσω πικρῦ τῦδ' αἰόλȣ κνώδοντος; *Soph. Aj.* 1043. ἀποσπασθεὶς, avulſus, item regreſſus, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ.

Ἀποσπείρω, diſſemino.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, *Ph.* delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, *Ph.* a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθένη εὔχετ' ἀποσπένδων, *Od.* 3. 394.

Ἀποσπερμαίνω, ſemen jacio.

Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto, ſemine genitali polluor.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliquâ re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινες ἀπέτρεπον ϗ ἀπέσπευδον, *Thuc.*

Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, ſpongiâ abſtergo, ſeu detergo. Hinc

Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongiâ deterſæ.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) è medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τὰς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attriviſſe, *Ariſtoph. Av.* 8.

Ἀπόσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus et excludendus à libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπὸ, et σπονδὴ.

Ἀπόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *ſemino.*

Ἀποσπȣδάζω, f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσπȣδάζειν τῶν κοινῶν, *Philoſt.*

Ἀπόσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excitatus; (2) depulſus. Ab ἀποσύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) diſtillatio; (3) ſtiria, ſtilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, *adv.* eminus. Ab ἀφίσημι.

Ἀποσταδὸν, *adv.* idem et ab eod.

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo, ſtillatim fundo. Ἀποστάζει λόγων αὐτων χρυσὸς, *Luc.*

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appenſum trado.

Ἀποσταλάζω, diſtillo. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem et ab eod.

Ἀποσταξις, ἡ, diſtillatio. Ab eod.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, diſceſſio, diſcidium, *Gl. V.*

Ἀποστάσιον, ȣ, τὸ, repudium; (2) derelictio juſti domini, unde ἀποστάσιȣ δίκη.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abceſſio, defectio; rebellio, ſegregatio, abitus, diſcidium, prævaricatio, *Ph.* venditio per libram. Ab ἀφίσημι.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστατέω, ῶ, f. έσω, non adſum, non præſto ſum; (2) deficio, deſero. Οἱ τοσὶ πάλαι πάρειμι κȣκ ἀποστάτω φίλων, *Ariſtoph. Av.* 320. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui ſeceſſionem facit; (2) retractator.

Ἀποστάτης, ȣ, ὁ, transfuga, deſertor; (2) rebellis; (3) religionis Chriſtianæ deſertor.

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, contumax, *Gl. V.* ſuppuratorius. A præc.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio ſeu cingo; (2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Ex ἀπὸ, et σταφὶς, *uva.*

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio undique. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπȣ ἦν, *Marc.* 2, 4. Hinc

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulſo.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, diſcedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, *Odyſſ.* 11, 131.

Ἀποστελεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀποστελέγγισμα, τὸ, ſtrigmentum, *ſimpl.*

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi ſubmoveo, *ap. Thuc.* ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *paſſ. etiam dicuntur,* quos abeuntes proſequuntur; ἀποσταλεὶς, directus, *Ph.* a. 2. part. paſſ. Τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστελλεὶς, *Eur. Med.* 283. Φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμȣ λώβα, *Id. Ph.* 323.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, auguſtum reddo. Ex ἀπὸ, et στενὸς, *anguſtus.*

Ἀποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad brevitatem, in pauca, redigens ſententiam.

Ἀποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam.*

Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, deſino amare; (2) ſuſtineo, tolero, *Suid.*

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, *Gl. V.* ἀποστερεῖ, inficiatur, *Ph.* Ἀποστερεῖν τινα τὰ χρήματα, τῦ χρήματος, ἀποστερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀποστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλὼν, *Soph. Phil.* 954. Τῦ μόνȣ τεκνῦ μὴ περιόψεσθαι ἀποστερημένην; *Ariſtoph.* Θεσμ. 705. Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; *Id. Av.* 1611. Hinc

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.

Ἀποστερητὴς, ῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, *Ph.* Ab eod.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.

Ἀποστερητικὸς, ἡ, ὸν, ad fraudandum valens. Ab eod.

Ἀποστερίζω, et ρίσκω, privo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, coronâ privo; ἀποστεφανῦμαι, coronâ privor, *med.* coronam depono.

Ἀποστέφω, f. ψω, idem.

Ἀποστῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι.

Ἀποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abſceſſus, apoſtema, *Gl. V.* vomica, ſuppuratio, ulcus; (2) ſpatium et intervallum, quo abſiſtimus; (3) locus remotior ac ſecretior. Ab ἀφίσημι.

Ἀποστηματίας, ȣ, ὁ, qui abſceſſu, ſeu apoſtemate laborat. A præc.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſubſiſto. Ab eod.

Ἀποστηματικὸς, ἡ, ὸν, ſeparativus. Ab eod.

Ἀποστημάτιον, ȣ, τὸ, parvum apoſtema, parvus abſceſſus, Dim. Ab eod.

Ἀποστημάτιος, ία, ιον, apoſtemate laborans.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apoſtematis, ſeu abſceſſûs naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίσημι.

Ἀποστήριγμα, τος, τὸ, fulcrum. Ab

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, ſuſtento. Τοῖς σκέλεσι τὰς μηρὰς ἀποστηριζόμενοι, *Ariſtot.*

Ἀποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίσημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

Ἀποστιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, ſplendeo, niteo, rutilo, illuſtro, ſplendorem emitto. Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, *Od.* 3, 408. *Gl. V.* reniteo.

Ἀπόστιχε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado ſtrigile. Hinc

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui claſſi præeſt, rei nauticæ præfectus. Ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio; (2) dimiſſio; (3) remiſſio; (4) profectio navi; (5) munus apoſtolicum.

Ἀποστολικὸς,

Ἀποςολικὸς, ἡ, ὸν, ad apoſtolos pertinens; (2) apoſtolos decens; (3) ab apoſtolis profectus.

Ἀποςολιμαῖος, αία, αῖον, miſſitius, emiſſitius:

Ἀπόςολος, ȣ, ὁ, apparatus claſſium et expeditio maritima; claſſis, *Gl. V.* (2) imperator claſſis: (3) literæ dimiſſoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) in *S. Libr.* κατ' ἐξοχὴν, Apoſtolus; et (6) *adjectivè* ὁ ϗ ἡ, qui huc illucve mitti ſolet; *Gl. V.* miſſus. Ab ἀποςέλλω.

Ἀποςοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) alicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς ἀποςοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, *Luc.* 11, 53. *Gl. V.* dicto. Ex ἀπὸ, et ςόμα, ος. Unde

Ἀποςομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obſtruo: (3) aciem retundo, hebeto. Πέλεκυν λαβὼν ἀποςομισμένον ὑπὸ τȣ̃ πλήττειν, *Philoſtr.*

Ἀποςομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; (3) ore facto aperio. Hinc

Ἀποςόμωσις, εως, ἡ, apertio facta oſtio; (2) apertura, patefactio.

Ἀπόςοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. et ςοργὴ, *amor.*

Ἀποςρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego.

Ἀποςρακόω, f. ώσω, in teſtam muto; (2) induro in teſtæ modum.

Ἀποςρατεύω, f. εύσω, dimittor à militiâ, exauctoror; ἀποςρατεύομαι, emereor, *Gl. V.* ἀποςρατευσάμενος, emeritus.

Ἀποςράτηγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

Ἀποςρατοπηδεύω, f. εύσω, caſtra moveo, caſtris motis revertor.

Ἀποςραφείης, 2. ſing. a. 2. opt. paſſ. v. ἀποςρέφω.

Ἀποςραφῶ, *averſor*, a. 2. conjunct.

Ἀποςρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

Ἀποςρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) diſcedo, alio iter flecto; ἀποςρέφομαι, divertor, avertor, averſor, abhorreſco, faſtidio, *Gl. V.* ἀπεςραμμένος, averſus, *Ph.* part. perf. paſſ. Ἀποςρέφοντα τὸν λαὸν, *Luc.* 23, 14. Ἀποςρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, *Tit.* 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποςρέψαντες ἂν ὀρνιθομανȣ̃σι, *Ariſtoph. Av.* 1289. Ἀποςρέφεται τὸν δῆμον, averſa refugit, *Id. Pace*, 681. Hinc

Ἀποςρέψας, a. 1. part. act.

Ἀποςροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, averſatio; (2) perfugium, receptus, unde v. gr. ἀποςροφὴ τȣ̃ βίȣ, ſubſidium vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulſio, purgatio; (5) figura rhetorica.

Ἀποςροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconceſsâ libidine avertentis: Ab

Ἀπόςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, averſus, abhorrens. *Subſt.* figura gramm. literæ abjectæ nota.

Ἀποςυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποςυγȣ̃ντες τὸ πονηρὸν, *Rom.* 12, 9.

Ἀποςυγȣ̃ντες, nom. pl. part. præſ. act.

Ἀποςυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεςυφέλιξεν Ἀπόλλων, *Il.* 16, 703.

Ἀποςύφω, f. ψω, adſtringo.

Ἀποςῶ, *diſceſſerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀφίςημι.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.

Ἀποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio, *Gl. V.* ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. A συμβολὴ.

Ἀποσυμβȣλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello.

Ἀποσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſynagogâ motus, cui interdictum eſt ſynagoga.

Ἀποσύνακτος, ον, idem; cui ſynaxi, ſeu ſacræ cœnæ communione interdictum eſt.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exſilio.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto; ἀποσυριγγȣ̃σθαι, in fiſtulam verti.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto.

Ἀποσυρίσσω, ſive ἀποσυρίττω, f. ξω, exſibilo, ſibilis ejicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id quod detractum ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde, abraſum, evulſum, excuſſum; (2) locus deſquamatus. Ab

Ἀποσύρω, detraho, retraho; abſtraho, ſubtraho, ſubduco, dejicio; *Gl. V.* ἀποσύρεσθαι præcipitem trahi ſc. ab aliis ruentibus.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum à ſodalitio, ſeu convivio.

Ἀποσύςασις, ἡ, deſtructio.

Ἀποσφαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἀποσφάζω.

Ἀποσφάγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt; *Hipp.* (2) cruor jugulati animalis. Ab

Ἀποσφάζω, ſeu ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὐτὴ δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα, *Ariſtoph.* Θεσμ. 757.

Ἀποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor et pilam repello; (2) retorqueo et relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, ἡ, excuſſio.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor ſeu laboro σφακέλῳ, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione; (2) σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio. Hinc

Ἀποσφακέλισις, εως, ἡ, inflammatio, membri alicujus torporem afferens.

Ἀποσφαλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi

Ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſumdo; (2) à viâ aberrare facio; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ὁδȣ̃, τῆς ἐλπίδος. Μέγα δὲ σφεὰς ἀποσφήλειε πόνοιο, *Il.* 5, 567.

Ἀποσφαλμέω, ῶ, collabor, concindo. Ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, *Polyb.*

Ἀποσφὰξ, άγος, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus à ſe devulſis. Ab

Ἀποσφάξειν, f. 1. inf. act. verbi

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάττει, enecat, *Ph.*

Ἀποσφενδονάω, ῶ, ſeu ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, fundâ torqueo, fundâ tortum emitto. Ἀποσφενδονȣ̃ντες ἀλλήλοις, *Luc.* Hinc

Ἀποσφενδόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fundâ emiſſus; (2) fundâ repulſus.

Ἀποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνέω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφήλειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro Ἀποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto, reſtringo, *Gl. V.* Οἷς μὲ τὰς σιαγόνας ἀπεσφίγξατη, *Luc.*

Ἀπόσφιγξις, ἡ, conſtrictio.

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno: (2) ſigno; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὴ τȣ̃το τὰ θεραπόντια ἀποσφράγισε, *Diog. Laert.* Hinc

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Ἀφοσφραγιςὴς, ȣ̃, ὁ, reſignator, *Gl. V.*

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio.

Ἀποσχάζω, f. άσω, ſcarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποσχάσαι, *Hippocr.*

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, et furcis fulcio. Ex ἀπὸ, et σχαλὶς, *furcula.*

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temerè et inconſultè ago.

Ἀποσχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχέω.

Ἀπόσχεο, *abſtine*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, ſeu *Atticè* ἀπόσχȣ.

Ἀπόσχεσις, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab

Ἀποσχέω, abſtineo. Ab ἀπέχω.

Ἀποσχήσȣσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello. Ἀποσχίζειν τινὰ τȣ̃ λόγȣ, *Ariſtot.* Hinc

Ἀπόσχις, ιδος, ἡ, *Aret.* (propago, *Ern.*) idem quod

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit.

Ἀπόσχισμα, τος, τὸ, idem.

Ἀποσχιςὴς, ȣ̃, ὁ, diremtor.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo; (2) ſejungo, ſeparo.

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποσχέω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo. Πρὸς τὰς μὲν ȣ̃ν σὲ τὴν δὲ τ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγȣς, κ' ἀποσώζοντας νόσȣ, *Soph. Phil.* 1369.

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποτάδην, *adv.* extentè. Ab ἀποτείνω.

Ἀποταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτακεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἀποτήκω.

Ἀπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

Ἀποτάμνω, *Ionicè* pro ἀποτέμνω, quod vide.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio.

Ἀπόςασις, εως, ἡ, extenſio; (2) conſilium, propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, ſeu ἀποτάττω, f. ξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno; (2) centurio, in ſtationibus certis pono; (3) deſtino, deſpondeo; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, à me ſubmoveo, abſtineo; (3) valedico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ ςρατηγὸς ἀποτάττει, *Polyb.* Ἐπιτρέψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μȣ, *Luc.* 9, 61.

Ἀποτάτω, *adv.* longiſſime. Ab ἀπὸ, *a.*

Ἀπόταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tauro carens.

Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; et ἀποταυρȣ̃μαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καὶ τοὶ τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυρȣ̃ται δμωσὶν, *Eur. Med.* 188.

Ἀπόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, privatus ſepulchro; (2) ſeorſum ab aliis ſepultus.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſsâ, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἐλεῖν δὲ ȣ̓ δυνάμενος ἀπετάφρευε, *Appian.*

Ἀποτεθεῖεν, *reſerventur*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, *Gl. V.* Οἱ δ' ἔτι τῶν μακρωτήρας ἀποτείνȣσι μισθȣ̀ς παρὰ θεῶν, *Plat.*

Ἀποτεχνωθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀποτεχνόω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρόμας τῶν Θρακῶν, *Plut.* Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum; (2) murorum deſtructio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, ȣ̃, ὁ, obſtructio quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκμαίρομαι, judico, colligo argumentando.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτέλειοι, magiſtratus, *Polyb.* V. τέλος.

Ἀποτελεόω, ῶ, perficio; (2) conſecro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus ſtellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens, ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis; ἀποτελεσματικοὶ poſt Homeri ætatem dicti ſunt, qui mathematici vocantur et Chaldæi.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effectivè.

Ἀποτελεςικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto; conſummo, *Gl. V.* Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα· τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, *Jac.* 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abſcindo; defeco, recido, reſeco,

reseco. *Gl. V.* Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα ϗ ἄρθρα τεμῶ χερί. *Soph. Phil.* 1198.

Ἀποτεμῶν, f. 1 part. act.

Ἀποτέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. A τέρμα.

Ἀποτεταμένος, perf. part. pass. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτευγμα, ατος, τὸ, res, quæ male et præter animi sententiam successit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adsequor.*

Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui solet aberrare et frustrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulsa, sinister et infelix successus; *Gl. V.* offensatio. Ab eodem.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, è sartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, consumo.

Ἀποτῆλε, *adv.* procul. Ex ἀπὸ, et τῆλε.

Ἀπότηξις, εως, ἡ, distillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω *luo.*

Ἀποτίθημι, depono, repono, *Gl. V.* ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, *Gl. V.* Ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ὀργήν; ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγγεῖον.

Ἀποτίκτω, partum emitto; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulsum est, seu vellendo abstractum.

Ἀποτιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) æstimatum do; (3) pignus conductionis domûs do, at ἀποτιμάομαι, pignus ejusmodi accipio; (4) ignominia adficio, *Gl. V.* ἀποτιμῶμαι, censeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, *Dem.* Hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, descriptio, census. *Gl. V.* æstimatio; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. *Gl. V.* censor.

Ἀπότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppignoratus. Ex τιμή.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, seu excutitur. Ab

Ἀποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; ἀποτίναξεν, decussit, *Ph.* a. 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀποτινάξατε, *Luc.* 9, 5.

Ἀποτιννύμενος, præs. part. med. verbi

Ἀποτίννυμι, pœnas sumo. Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν, *Hesiod.* Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτιννύω, persolvo, luo, *Gl. V.*

Ἀποτίνω, luo pœnas, solvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύω δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, *Plut.*

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτίσει, *luet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, *Gl. V.*

Ἀπότιτθος, ου, ὁ ϗ ἡ, à matris uberibus amotus.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio; (2) persolvo, luo, rependo, reddo; ἀπέτισεν, luit, *Ph.* Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφελον, *Dem.* Τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια Θεὸς ἀποτίνεται, *Aristoph.* Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. post. *Id. Vesp.* 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abscindo. Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, *Il.* 16, 390.

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτμήσσω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, profectio, abscissio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσσω, abscindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, miser, infelix.

Ἀπότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, enascens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τοῦδε νοσήματα ἄφυκτα γίγνεται, *Aret.* Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior. Ησαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, *Rom.* 10, 20.

Ἀπότολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax. A τόλμαω.

Ἀπότομας, άδος, ἡ, abrupta, abscissa; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω. Unde

Ἀποτομεὺς, έως, ὁ, abscissor:

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio, scissura; profectio, *Gl. V.* (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abscissio, incisio; (2) severitas nimia, quâ res omnes ad vivum resecantur; *Ph.* crudelitas, al. *Gl. V.* temeritas, severitas, acerbitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, abscissus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis, *Ph.* crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, durissimus, *Gl. V.*

Ἀποτόμως, *adv.* abscissè, abruptè; (2) severè, rigidè; (3) planè, præcisè, temerè, *Gl. V.* (4) omninò.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, sagittâ appeto; (2) sagittâ arceo, propulso.

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ex πίνω.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτρώγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, strangulo, frango collum. *Gl. V.* decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, et τράχηλος

Ἀποτραχύνω, exaspero; (2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi seu depellendi vim habens; (2) dissuasorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto; (3) aversor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τοῦ γάμου, τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην; *Aristoph. Nub.* 774. Οὐδὲν τούτων ἀπέτρεπέ σε, μὴ οὐ πίνειν παρ' αὐτοῦ, prohibuit, quo minus, *Luc.* ἀποτετραμμένος, alienus ab aliquâ re; οὐκ ἀποτετραμμένος, non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, alo, *Ern.*

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, aversio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo; (2) vinco, supero; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) frictu seu tritu abstergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (4) submoveo, amolior, deflecto, impedio, *Gl. V.* ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψουσι, *Odyss.* 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, *Diod. Sic.* Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum, deterendo detractum. *Gl. V.* retrimentum, recrementum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. *Ph.* ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ϗ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, et θρὶξ, *crinis, pilus.* Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, *Eur.*

Ἀπότριψις, εως, ἡ, detersio; tritura, *Ph.* Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάεσθαι, præs. inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum depulsor; (2) averruncus; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, aversor, declino.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω αὐτόθεν, *Il.* 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, aversio; (2) amolitio, depulsio; (3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέπω, *averto.* Hinc

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, aversor, abominor, odio prosequor, exsecro; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, *Gl. V.* Ab ἀποτροπή. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, sacrificium quod fit malorum avertendorum caussâ, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, amolitio iræ deorum; (2) aversatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ον, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aversandus, abominandus, refugiendus; (2) separatus ac quasi exterminatus; (3) depulsor mali, averruncus. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul à parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus. A τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, consumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὰς, *Plut.*

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) abjicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναι σε. *Soph. Trach.* 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morsu.

Ἀπότρωκτος, ον, demorsus, resectus; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor; (2) frustror; (3) perdo, amitto; et (4) ex voto non succedo, præter spem evenio; repulsam fero, *Gl. V.* ἀπέτυχον, deceptus sum, *Ph.* a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, *Ph.* part. Ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐλπίδος, *Dem.*

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλοῦμαι, occaleo, *Gl. V.* ἀποτυλοῦσθαι, callescere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fustibus concido; (2) fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, *Gl. V.* ἀποτυπῶ, effingo, ἀποτυποῖ, effingit, *Ph.* Πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπώμενος φύσιν, *Plat.*

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. verbi

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare desino, *in med.* verberare me desino, plangere desino.

Ἀποτύπωμα, τος, τὸ, effigies expressa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω. *Ern.*

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, fenestram.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, frustratio. Ab ἀποτυγχάνω. Unde

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa.

Ἀποτυχίζω, à lapide assulas et cementa malleo rostrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ, et τύχος, seu τύκος, quod vide.

Ἀποτυχόντως, *adv.* præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχὼν, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Hinc

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest cicatricem inducendi.

Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo.

Ἀπουρανόθεν, cœlitùs.

Ἀπουράμενος, a. 2. part. med. *per Sync.* pro ἀπουρισάμενος. Ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω, *definio.*

Ἀπούρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπουρίσας, à verbo eod.

Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urinâ excerno.

Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, separo. *Il.* 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*

Ἀπούρησις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, ipsa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπουρήσιος προθυμίην, *Aret.*

Ἄπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abest à terminis. Ex ἀπὸ, et ὅρος, *terminus.*

Ἀπουρόω, ῶ, f. ώσω, destituor vento secundo, adverso vento utor. Ex ἀπὸ, et οὖρος.

Ἄπους, όδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens.

Ἀπὼν, *absens*, præs. part. f. g. verbi ἄπειμι.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia; (2) detrimentum.

Ἀπȣσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui.
Ἀποφάγω, comedo.
Ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περὶ τινος, τὴν διαθήκην, τὶ πρὸς τὸ δημόσιον, εἰς τὸ κοινόν.
Ἀποφανȣ̃μες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανȣ̃μεν.
Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio verum vel falſum ſignificans, nomine et verbo conſtans; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω. Unde
Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Hinc
Ἀποφαντικῶς, *adv.* enunciativè, more eorum qui de aliquâ re aliquid pronunciant. Ab
Ἀπόφαντος, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus.
Ἀπόφασθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ἀπόφημι.
Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio; accipitur apud *Plutarchum* pro ſententia et dicto brevi, hoc eſt apophthegmate; (2) deſcriptio bonorum, quâ particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat, (ſed vide potius ἀπόφανσις, *Ern.*) Ab ἀπόφημι.
Ἀποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, et φάω.
Ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans.
Ἀποφατικῶς, *adv.* negativè.
Ἀποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio; verbis elevo.
Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, et φέρβω, *alo.*
Ἀποφεροίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφέροιντο. Ab
Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adfero; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, *Gl. V.* Ἀποφέρειν τὸν φόρον, ſolvere; νόσος ἀπήνεικε αὐτὸν, necavit; παρανόμων γραφὴν κατὰ τινος, accuſare. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, *Ariſtoph. Pace,* 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κἀκ' ἀποςερεῖν, reddere; idem *Conc.* 449.
Ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor crimine, judicio. Ἀποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν, τὸ ἔγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα τάνδ' ἀποφευγεῖν, *Soph. Phil.* 1158. Εἰ μή τι τȣ́τω δόντες ἀποφευξόμεθα, *Ariſtoph. Av.* 933. Hinc
Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facilè effugiat.
Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium, (ἀπόφυξις, *Ern.*)
Ἀποφηλικίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, *Suid.* Ex ἀπὸ, et φῆλιξ, *ficus immatura.*
Ἀπόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) cenſeo; (5) declaro; (6) demonſtro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἄρχεσθε, ϗ ἀγγελίην ἀπόφασθε, *Il.* 9, 645.
Ἀπόφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, et φήμη, *omen.*
Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.
Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*
Ἀποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententiosè dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτȣ̃, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, *Act.* 2, 14. Hinc
Ἀπόφθεγτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à ſermone remotus et ſeparatus, indignus quem alloquamur:
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, acutè dictum et breve:
Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apophthegmatibus loqui gaudet.
Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, *Hippocr.*

Ἀποφθίμενος, part. præſ. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος. Ab ἀποφθίω.
Ἀποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθȣσι δὲ λαοὶ, *Il.* ε, 643.
Ἀποφθίνω, idem. Οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα, *Heſ.* Ἔργ. 664.
Ἀποφθίσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act.
Ἀποφθίσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab
Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, *Od.* 5, 110.
Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtûs in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
Ἀποφιμόω, ῶ, f. ώσω, fiſcellâ capiſtro; (2) os obturo.
Ἀποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averſor.
Ἀποφλαυρίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα. Ab ἀποφλαυρίζω.
Ἀποφλεγμαίνω, inflammari tumore deſino, tumorem depono.
Ἀποφλεγματίζω, f. ίσω, pituitâ purgor, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, et φλέγμα. Hinc
Ἀποφλεγματισμὸς, ȣ, ὁ, purgatio à pituitâ; (2) id quo utimur ad eliciendam pituitam.
Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιός.
Ἀποφλύζω, efflo, ebullio.
Ἀποφοιβάζω, expurgo; (2) oracula reddo.
Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. Ἀπεφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, *Philoſtr.* Hinc
Ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.
Ἀπόφονος, φόνος, injuſta cædes.
Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio, penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*
Ἀποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.
Ἀπόφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.
Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, *Act.* 21, 3. A φόρτος.
Ἀποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, obſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, et φράσσω, *ſepio.*
Ἀπόφραξις, ἡ, obturatio, obſtructio.
Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποφράδες, nefaſti dies, *Ph.* Ex ἀπὸ, et φράζω, *loquor.*
Ἀποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. άξω, obſtruo, obturo, interſepio. Ἀποφράσσειν τὸ ςόμα.
Ἀπόφρικτος, ὁ ϗ ἡ, inhorreſcens, exterritus, *Aret.* Ex ἀπὸ, et φρικτὸς, *horrendus.*
Ἀποφυάδες, adnata, id eſt, adnaſcentes ramuli ramis majoribus. Sic *Ariſtoteles* item vocat inteſtinorum appendices.
Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.
Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
Ἀποφύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribum non habens; (2) peregrinus; (3) inimicus, infenſus. A φυλή.
Ἀποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, *Gl. V.* defolio. Ex ἀπὸ, et φύλλον. Hinc
Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
Ἀποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo. Ἀποφυσᾶσθαι πλȣ́τȣ μεγέθει, *Philo.*
Ἀποφύσις, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab
Ἀπόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab aliâ enata et procedens; (2) pars oſſis extuberans. Ab ἀποφύω.
Ἀποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quùm ſtolo evulſus ſeritur. Ab
Ἀποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum ſero; (2) tranſplanto.
Ἀποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor; (2) adnaſcor.

Ἀποφώλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus; (2) monſtroſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, et φωλεὸς, *luſtrum, in quo feræ latent.*
Ἀποχάζω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζευ βόθρȣ, *Odyſſ.* 11, 94.
Ἀποχαλασμὸς, ȣ̃, ὁ, relaxatio. Ab
Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα.
Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno, *Gl. V.* refreno.
Ἀποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.
Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.
Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo ſeu aggere includo
Ἀποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab
Ἀποχαράσσω, ſeu ἀποχαράττω, f. ξω, ſcarifico, derado; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto.
Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
Ἀποχειμάζει, hiems deſinit, deſævit.
Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
Ἀποχειρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens.
Ἀποχειροβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, *Gl. V.* mechanicus.
Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *Ariſtoph. Pace,* 665. Τὰ πεπραγμένα ἀκȣ́σας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίᾳ, *Dem.* Hinc
Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit ſuffragio; (2) abrogatio.
Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) averto rem moleſtam.
Ἀποχέω, et ἀποχεύω, effundo.
Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia; (2) ſcriptum, quo pecuniam debitam creditor ſe accepiſſe teſtatur. *Gl. V.* apocha, acceptilatio; (3) abſtinentia. Ex ἀπὸ, et ἔχω, *habeo.*
Ἀποχλωριάς, ȣ, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut inſaniâ, propriè in pallorem. Ex ἀπὸ, et χλωρός.
Ἀπόχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſonus. Ex χορδή.
Ἀποχόω, ῶ, f. ώσω, terrâ adgeſtâ averto; (2) aggere communio.
Ἀποχρῶν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, à verbo imperſ. ἀπόχρη, *ſatis eſt.* Ab
Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo conſumo, uſu attero; (3) valdè ſæpè utor; (4) utor; ἀποχρῆται, uſurpat, *Ph.* (5) interficio; (6) contentus ſum. Ἀποχρᾶτο τῷ ςρατοπέδῳ, *Ariſtot.*
Ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, exſcreatum. Ab
Ἀποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio. Hinc
Ἀποχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, exſcreabilis.
Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exſcreatio.
Ἀποχρεώμενος, *contentus, Ion.* pro ἀποχρώμενος, quod eſt ab ἀποχράομαι.
Ἀπόχρη, f. ήσει, ſatis eſt, ſufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, ϗ ψηφίζομαι, *Ariſtoph. Av.* 1609. Ex ἀπὸ, et χρῆμι pro χράομαι.
Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abuſus; (2) interfectio, occiſio. Ab ἀποχράομαι.
Ἀποχρίω, f. ίσω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. *Gl. V.* relino.
Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.
Ἀποχρώντως, *adv.* ſatis; abundè. Ab ἀποχρῶν, *ſufficiens,* quod eſt ab ἀποχρᾶ.
Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ, et χρόω, *coloro.*
Ἀποχυθεὶς, part. paſſ. a. 1. v. ἀποχύω.
Ἀποχυλίζω, f. ίσω, ſuccum extraho.
Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, ut *ſimp.*
Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id quod effuſum eſt.
Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effuſio; (2) ſpicæ emiſſio in frumento. Ab
Ἀποχύω, effundo, profundo.
Ἀποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo.
Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abſcedo, diſcedo, recedo, decedo, *Gl. V.* Ἀποχώρησον δόμων. *Ariſtoph. Ach.* 460. Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον.

-σον, accede, *Id. Av.* 1653. Ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν. *Act.* 13, 13. Hinc

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus, deceſſus; (2) egeſtio.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, ſejungo, ſecerno, ſegrego, revoco, ſequeſtro, abſtraho, abjungo. *Gl. V.* Ἐγένετο ἂν παροξυσμὸς ὥςε ἀποχωρισθῆναι αὐτὰς, ἀπ' ἀλλήλων. *Act.* 15, 39. Hinc

Ἀποχωριςὴς, ὃ, ὁ, ſevocator. *Gl. V.*

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reſeco.

Ἀποψάλλω, perſtringendo revello.

Ἀποψάω, f. ήσω, abſtergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσασ' ἐγὼ καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ. *Ariſtoph. Lyſ.* 1036.

Ἀποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derado.*

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abſtergendo ſeu radendo detractum eſt. Ab ἀποψάω. Unde

Ἀπόψηςος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, deterſus, deraſus.

Ἀποψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo, abſolvo; (2) ſuffragio meo antiquo, abrogo; amoveo ſuffragio meo aliquem à magiſtratu; (3) cenſeo; (4) ſententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτε, abſolveretis, *Dem.*

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, abſolutio; (2) rejectio.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, deſtringo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.

Ἀποψίς, εως, ἡ, adſpectus; conſpectus, proſpectus, *Gl. V.* Ex ἀπὸ, et ὄπτομαι.

Ἀποψοφέω, ῶ, magnum ſtrepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, idem quod excernitur, ſtercus:

Ἀπόψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) extinctio. Ab

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) reſtinguo; (3) exſpiro, animam efflo, morior, *Gl. V.* derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exſicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) conſumo. Ἐς' ἀπέψυξεν βίον, *Soph. Aj.* 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβε, *Luc.* 21, 26.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, et ψωλὸς, *apella, verpus.*

Ἀπώμνυς, 2. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἀπώμνυες. Ab ἀπόμνυμι.

Ἄππας, ὃ, ὁ, genitor, *apud Callima.*

Ἀππαπαῖ, *adverbium annuentis et approbantis.*

Ἀπραγέω, facultate agendi deſtituor, nihil ago, otior. *Ern.*

Ἀπραγία, ας, ἡ, ceſſatio à rebus agendis, otium. A πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſè excogitatus, levi labore partum; (2) de terrâ, commerciis carens; (3) homo ſocors, tardus, à rerum ſcitâ et aſtutâ tractatione ſeu voluntate, ſeu ingenio, alienus. A πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, *adv.* ſine moleſtiâ; (2) incurioſè; (3) modeſtè, quietè; (4) ſine affectatione imperii, potentiæ.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio à negotiis; (2) tranquillitas à negotiis vacui; (3) negligentia, *Gl. V.* otium, incurioſitas, incuria. Ab

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) à negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis eſt moribus et nulli negotium faceſſit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum et incurioſus. Ex α priv. et πράγμα, *negotium.*

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγμα, et πόλις.

Ἀπρακτέω, ῶ, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otioſus ſum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, *Xen.*

Ἄπρακτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otioſus, *Gl. V.* (6) in quo à laboribus et negotiis abſtinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, *Gl. V.* (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis.

Ἀπράκτως, *adv.* re infectâ, ſine profectu.

Ἀπραξία, ας, ἡ, ceſſatio à rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) juſtitium.

Ἀπρασία, ας, ἡ, emptorum penuria quum nihil vendere poſſumus. Ex α et πράω.

Ἄπρατος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum venditus eſt; (2) qui non venditur, *Gl. V.* invenalis, non vendibilis. Ex iiſd.

Ἀπραΰντος, ον, implacabilis. A πραΰνω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, *Gl. V.* Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέςερον, *adv.* indecentiùs.

Ἀπρεπέως, *adv.* indecenter, contra decorum. *Ion.* pro ἀπρεπῶς.

Ἀπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. et πρέπει, *convenit.* Hinc

Ἀπρεπῶς, *adv.* indecenter, *Gl. V.* dedecorè, illicitè.

Ἀπρήκτοισι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπράκτοις.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

Ἀπριάτην, *adv.* abſque pretio, gratis. Ex πρίαμαι.

Ἀπρίγδα, idem quod ſeq.

Ἀπρὶξ, *adv.* tenaciter, ita ut ſecari nequit; (2) mordicùs, totis viribus, enixè, firmiter. Ex πρίω.

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderantia. Ex ἀπὸ, et προαιρέω.

Ἀπροαίρετος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, involuntarius, qui non fit conſultò. Ex iiſd.

Ἀπροαιρέτως, *adv.* involuntariè, non ſponte, non conſultò, non de induſtriâ.

Ἀπροβέλευτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. et προβελεύω.

Ἀπροβέλητος, ον, idem.

Ἀπροβελεύτως, *adv.* inconſultò, non præmeditatè.

Ἀπροβελία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, et βελὴ, *conſilium, deliberatio.*

Ἀπροβέλως, improvidè, incautè.

Ἀπροδιηγήτως, ſine duce. Ex α, πρὸ, διὰ, et ἡγῦμαι.

Ἀπροδιορίςως, indefinitè. A διορίζω.

Ἀπροθέτως, *adv.* ſine certo conſilio, temerè. Ex ἀπὸ, et πρότιθημι, *propono.*

Ἀπρόθυμος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, minimè alacer, invitus, ſegnis.

Ἀπροθύμως, *adv.* non alacriter, non libenter, tergiverſando.

Ἀπροΐδης, έος, ὁ ϗ ἡ, improviſus, non prævifus, inopinatus. Ex α priv. et προείδω.

Ἄπροικος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. et προὶξ, ſeu προῖξ, *dos.*

Ἀπροκαλύπτως, *adv.* ſine velamento et colore quæſito, prætextu nullo, apertè, palàm. Ex α priv. et προκαλύπτομαι.

Ἀπροκατασκεύαςος, ον, neceſſariâ præſtructione aut præparatione carens.

Ἀπρόλογος, ον, prologo carens.

Ἀπρομήθεια, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀπρομύθητος, ον, non prædictus.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. A προνοέω.

Ἀπρονόητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, non proviſus; (2) qui providentiâ non regitur; (3) improvidus, imprudens; (4) inexploratus. Ex iiſd.

Ἀπρονοήτως, *adv.* imprudenter, incautè, non proviſo eventu.

Ἀπρονόμευτος, ὃ, ὁ ϗ ὁ, non direptus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante nondum paſtus. Ex προνομεύω.

Ἀπρόοπτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, improviſus.

Ἀπροόπτως, *adv.* ex improviſò, præter exſpectationem.

Ἀπροόρατος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, non proviſus, improviſus. Ex α priv. et προοράω.

Ἀπροοράτως, *adv.* ex improviſò, de improviſò.

Ἀπροπτωσία, ἡ, vacuitas à temeritate in aſſentiendo, abſtinentia à temerariâ aſſenſione. Ex α, et προπίπτω. Unde

Ἀπρόπτωτος, ον, non temerè adſentiens.

Ἀπροσάντητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet acceſſus, inacceſſus. Ex προσαντάω.

Ἀπροσαύδητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, non compellatus, inſalutatus. Ex α priv. et προσαυδάω.

Ἀπρόσβατος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus.

Ἀπροσβλητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, cui nemo reſiſtere poteſt, inacceſſus. Ex α priv. et προσβάλλω.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ re indiget.

Ἀπροσδέητος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Ern.*

Ἀπρόσδεικτος, *Æſchyl.* et

Ἀπρόσδεκτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui admittendus non eſt. Ex α priv. et προσδέχομαι.

Ἀπροσδιόνυσος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) abſurdus. Ex α et Διόνυσος.

Ἀπροσδιόριςος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, indefinitus. Ex α priv. et προσδιορίζω, *definio.*

Ἀπροσδιορίςως, *adv.* indefinitè.

Ἀπροσδόκητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inexſpectatus, inopinus.

Ἀπροσδοκήτως, *adv.* præter exſpectationem, ex improviſò, inopinatò.

Ἀπροσέγγιςος, ab ἐγγίζω, idem quod

Ἀπροσέλευςος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. et ἔρχομαι.

Ἀπρόσεκτος, ον, negligens.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. Ex α priv. et προςέχω, *deditus ſum rei alicui.*

Ἀπροσηγόρητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inſalutatus. Ex α priv. et προσηγορέω, *ſaluto.*

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; (2) neglectum ſalutandi officium. Ab

Ἀπροσήγορος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo appellare nec ſalutare ob ſeveritatem audet, qui propter morum aſperitatem non eſt affabilis; (2) qui non libenter ſalutat.

Ἀπρόσθικτος, ον, intactus.

Ἀπρόσικτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; non adſequendus. Ex προσικομαι, *venio.*

Ἀπρόσιτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, *Gl. V.* inacceſſibilis, *Gl. V.* Ex πρὸς, et εἶμι, *eo.*

Ἀπρόσκεπτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, improviſus, inconſideratus. Ex α priv. et προσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *adv.* inconſideratè.

Ἀπρόσκλητος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ritè vocatus in jus. Ex α priv. et προσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans ſe, non adſentiens, non amans, non ſtudioſus.

Ἀπροσκλινῶς, ſine adſenſione, acceſſione ad partes alicujus, ſtudio alicujus rei.

Ἀπρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπρόσκοπος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui inoffenſo gradu procedit; (2) inoffenſus, inviolatus. Ex α priv. et προσκόπτω, *allido.*

Ἀπροσκόπως, *adv.* ſine offendiculo.

Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatietatem nullam adferens. *Suicer.* Ex α priv. et πρόσκορης.

Ἀπρόσληπτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, non adſumptus. *Suicer.*

Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens à re propoſitâ, alienus.

Ἀπροσλόγως, ineptè, alieno loco.

Ἀπρόσμαςος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. A προσμάσσω.

Ἀπρόσμαχος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. A προσμάχομαι.

Ἀπροσμήχανος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. et μηχάνη.

Ἀπρόσμικτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, cui nullum cum alio commercium eſt, inſociabilis. A προσμίγνυμι.

Ἀπροσόδευτος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis adiri viis poteſt, inacceſſus. A προσοδεύω.

Ἀπρόσοιςος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, intolerandus, non ferendus, quem quocunque modo tractes, arduum ſit non offendere. Ex α priv. et προσφέρω, *tolero.*

Ἀπροσοίςως, *adv.* intolerabiliter, intractabiliter.

Ἀπρόσοιτος, idem. *Hiſ. V. Miſc. Obſ.* IV. p. 176.

Ἀπροσόμιλος, idem.

Ἀπρόσοπτος, ον, idem quod

Ἀπροσόρατος, ὃ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu ſævus, horrendus; (2) qui nequit adſpici.

Ἀπροσόρμιςος, ον, ſtationem navium non habens.

Ἀπροσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.

Ἀπροσπέλαςος,

Ἀπροσπέλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. et προσπελάζω, *adpropinquo.*

Ἀπρόσπλοκος, ον, diſſonus, qui conjungi, complicari, conſeri nequit. Ab α, πρὸς, et πλέκω.

Ἀπροσπόριςα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. et προσπορίζω, *adquiro.*

Ἀπρόσπταιςος, ον, in quo nihil offenſionis eſt, planus, tutus. A προσπταίω.

Ἀπροσπτωσία, ας, ἡ, ſecuritas ab hoſtili impetu. Ex α priv. et προσπίπτω.

Ἀπρόσπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non eſt tutum.

Ἀπρόσρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo ſalutationibus ſuperſedetur.

Ἀπροςάσιον, τὸ, crimen ἀπροςασίȣ Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum προςάτην patronum adoptaſſent, quod è legibus neceſſe erat facere.

Ἀπροςάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectore et adjutore carens, deſertus. A προςατεύω.

Ἀπροςάτητος, ον, idem.

Ἀπρόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acutâ cuſpide præfixus non eſt, non acutus in ſummâ ſui parte.

Ἀπρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inconveniens.

Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.

Ἀπρόσψαυςος, intactus, non tangendus.

Ἀπροσωπολήπτης, ȣ, ὁ, reſpectu perſonarum carens. V. Lat. reperitur et ἀπροσωπόληπτος.

Ἀπροσωπολήπτως, *adv.* citra perſonarum reſpectum.

Ἀπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperſonalis, cum perſonæ non fit mentio; (2) qui perſonam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adſpectu turpis, deformis.

Ἀπροσώπως, *adv.* ſine perſonâ, imperſonaliter.

Ἀπροτίμαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus, *H. Il.* 19, 262. A προτιμάσσω.

Ἀπροτίοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem adſpicere non licet, inviſibilis. Ex α priv. et ὄπτομαι.

Ἀπροφανὴς, ὲς, improviſus.

Ἀπροφάσιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prætextu et excuſatione carens; (2) qui ſine prætextu et ſimulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. et προφασίζομαι, *prætexo.*

Ἀπροφασίςως, *adv.* ſine prætextu et excuſatione; (2) præciſè, ſimpliciter, ἀποτόμως.

Ἀπρόφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροφάσιςος; (2) non prædictus, ex improviſo accidens. Ex α priv. πρὸ, et φάω, *dico.*

Ἀπροφάτως, *adv.* ſine prætextu.

Ἀπροφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus; (2) nullâ cautione præviſus. A προφυλάσσω.

Ἀπροφυλάκτως, *adv.* incautè, improvidè.

Ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas à peccato. Ex α priv. et πταίω.

Ἄπταιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non impingens. *Gl. V.* irreprehenſibilis. Ex iiſdem.

Ἀπταίςως, *adv.* ſine offenſione, citra offenſionem, ſine peccato.

Ἀπτερέως, velociſſimè; et ἀπτέρως. Ex α pro ἅμα, et πτερόν.

Ἄπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non alatus, alas non habens. *Gl. V.* implumis. Ex α priv.

Ἀπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas non habens. Ex α priv. et πτέρυξ, *ala.*

Ἀπτερύομαι, alas quatio, ſignum lætitiæ in volatilibus.

Ἀπτέρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος; (2) velox.

Ἄπτεσθον, 2. dual imperf. med. v. ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis.

Ἀπτῆσι, dat. plur. ab ἀπτήν.

Ἀπτικὸς, ὴ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango.*

Ἄπτιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. et πτίλον, *penna, pinna.*

Ἄπτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pinſus et tuſus non eſt; (2) integer, indiviſus. A πτίσσω.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοέω, et ἔπος; vel ex ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; impavidus, *Ph.* Ex α priv. et πτοέω, *conſterno.*

Ἀπτοίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἀπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbellis.

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, *Gloſſ. Vet.* ἥψατο, tetigit, attigit, *Gloſſ. Vet.* Ἅπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μȣσικῆς, πολέμȣ. Μὴ τῶν ἀρίςων ἅπτεται βȣλευμάτων. *Soph. Antig.* 185. Ὥς μȣ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν. *Ariſtoph. Eq.* 1233.

Ἁπτὸς, ἡ, ὸν, qui tangi poteſt, ſub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. paſſ.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accenſus, perf. part. paſſ. Τὴν λίθον ταύτην ἑώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτȣσι. *Ariſtoph. Nub.* 766. Ἧπταί μȣ νόσος. *Soph. Trach.* 1027.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui non cadit, ſtabilis, firmus, conſtans. Ex α priv. et πίπτω. Unde

Ἄπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeclinabilis; carens πτώσει, caſu; (2) qui non labitur, peccat.

Ἀπτώτως, *adv.* citra lapſum, ſine defectu.

Ἀπτωχεύτως, ſine pauperie.

Ἄπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. et πυγή.

Ἀπυθμένος, fundum non habens.

Ἀπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui denſus ſeu creber non eſt.

Ἀπύλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui portâ clauſus ſeu munitus non eſt, qui obſtrui nequit, patens; (2) effrænis, *de linguâ.* Ex α priv. et πύλη.

Ἀπυνδάκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fundo carens. Ex α priv. et πύνδαξ, *fundum.*

Ἄπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inulceratus, qui ſine ulcere ſive ſine pure eſt. Ex α priv. et πύον.

Ἄπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turres non habens, turribus non munitus.

Ἀπύργωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀπύρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, febri non laborans. Ex α priv. et πυρέσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, vacuitas à febri, intermiſſio febris.

Ἀπύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπύρεκτος.

Ἀπύρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. et πυρὴν, *nucleus.*

Ἀπύρινα, τὰ, mala Punica ſeu granata, propriè dulcia.

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, ſpecillum, quod acumen non habet. Ex α priv. πυρὴν, et μήλη, *ſpecillum.*

Ἄπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus. Ex α priv. et πῦρ. ἄπυροι τρίποδες, crateres qui ornatûs gratiâ domibus dicati erant vel templis, prorſus ignibus immaculati intactique. Dicuntur etiam ἀναθηματικοί.

Ἀπύρως, ſine igni.

Ἀπύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπυρος.

Ἄπυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fando inauditus, de quo nihil famâ aut auditione cognoſcitur; (2) qui fando non audivit. Ex πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, ſono, ſonitum reddo; (2) vociferor clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ποτ' ἀπύσω. *Eur. Hec.* 156.

Ἀπφὰ, *Suid.* ἀπφία, *Heſ.* frater, vel ſoror, velut à blandientibus ſic appellantur.

Ἀπφάριον, ȣ, τὸ, amaſius. Ab eod.

Ἀπφίον, ȣ, τὸ, amaſia. Ab eod.

ἈΠΦΥ'Σ, ύος, ὁ, pater, vid. ἀπφὰ.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, imberbis.

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu diſcrepo; (2) ſum abſonus; (3) abhorreo. Ab

Ἀπῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſſonus; (2) ab horrens; (3) non placens. Ex α et ᾠδή.

Ἀπωδύρετο, 3. ſing. imperf. med. v. ἀποδύρομαι.

Ἄπωθεν, *adv.* procul, eminùs. Ab ἀπὸ, *ab.*

Ἀπωθέω, ῶ, f. ώσω, vel ωθήσω, repello, abjicio, detrudo, *Gl. V.* ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀποθȣ̃μαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulſo, propulſo, retrudo, repudio; ἀπῶθησεν, diſpulit, *Ph.* a. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulſitaſſe, *Gl. V.* ἀπώσασθαι, propellere, *Ph.* a. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulſus, abactus, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ. ἀπωσθῆναι, depelli, *Ph.* a. 1. inf. paſſ. Ἀνδρὸς τȣ̃δ' ἀπώσαντες κράτη. *Soph. Aj.* 446. Αὐθαδίᾳ φίλȣς ἀπωθῇ. *Eur. Med.* 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός. *Id. Ph.* 76. Σὺ μὲν πολέμȣς ἀπωσαμένη μετ' ἐμȣ̃ τȣ̃ φίλȣ χόρευσον. *Ariſtoph. Pace,* 776. Hinc

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulſus.

Ἀπῳκισμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiſſio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo.*

Ἀπώλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique ſolent. Ex α priv. et πωλεύω, *pullos equinos domo.*

Ἀπώλεσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμεν, a. 2. ind. med.

Ἀπώλοντο, *extincti ſunt,* 3. plur. ejuſd.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro.*

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui abjurare ſolet, vel abjuratur.

Ἀπωμοτικῶς, abjurando.

Ἀπώμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitandus, lege interdictus.

Ἀπὼν, *abſens,* part. præſ. verbi ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis ſub terrâ foſſus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) ſciſſura, fiſſura. Ab ἀπορύσσω, *defodio.*

Ἀπωρχήσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπωρχήσασο vel ἀπωρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπώρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. et πῶρος.

Ἀπωσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀπωθέω. Unde

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulſio, rejectio, deturbatio.

Ἀπωσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπωθέω.

Ἀπωςικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi.

Ἀπωςὸς, ἡ, ὸν, expulſus, detruſus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, et ἀπώτατος, άτη, ατον, remotiſſimus. Ab ἀπὸ, *procul.*

Ἀπωτέρω, *adv.* remotiùs, et ἀπωτάτω, remotiſſimè. A præc.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἀποίχομαι.

ἌΡ', apud *Poëtas* pro ἄρα, ergo, utique, certè.

ἌΡΑ, utique, nempè; (2) tandem; (3) fortè; (4) nam, *Adjectio,* ut quis *nam?* (5) igitur, ergo; cum γε, vel ȣ̃ν, ut ἄραγε, ἄρα ȣ̃ν, *igitur, quamobrem?*

Ἆρα, *adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ȣ̃ν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' ȣ̓κ, nonne? ἆρ' ȣ̃ν ȣ̓, nonne?

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces ſupplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἄραβδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine virgâ, ſeu baculo. Ex α priv. et ῥάβδος.

Ἀραβεῦσαι, *concutientes non ſine ſtridore,* nom. pl. part. præſ. f. act. *Dor.* pro ἀραβȣ̃σαι, ab

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fragorem edo. Λευκοὶ ἀραβεῦσαι ὀδόντας. *Heſiod. Ασπ.* 249. Ab ἄραβος.

Ἀράβησε, *inſonuit,* 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Aſiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabicè loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus et procelloſus. Ab ἄραβος.

Ἀράβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) Arabs.

ἌΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in frigore aut conſternatione.

Ἄραγμα, τος, τὸ, et

Ἀραγμὸς, ȣ̃, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Ab ἀράττω, *pulſo.*

Ἀραδιὰ γητος, ον, vide ἀῤῥαδιά γητος.

ἌΡΑΔΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus cordis poſt vehemens exercitium.

Ἄραι, *ſuſtuliſſe,* a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀραία, ᾶς, ἡ, venter et inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόπορος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, meatus ſeu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, et πόρος.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus; (2) tenuis; (3) anguſtus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus et diris devotus. Ab ἀρὰ, *imprecatio.*

Ἀραιόσαρκος

Ἀραιόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, raram seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, et σάρξ, *caro*.
Ἀραιόστημος, ον, rarum stamen habens.
Ἀραιόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς, et στῦλος, *columna*.
Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus est laxè concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς, et συγκρίνομαι, *concresco*.
Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.
Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.
Ἀραιρημένος, perf. part. pass. *Att.* et *Ion.* pro ᾑρημένος, à verbo αἱρέω, *capio*.
Ἀραιῶς, *adv.* rarè, raris intervallis, leviter.
Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, raresco, rarefico. Ab eod. Hinc
Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:
Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio.
Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.
Ἀρακίδες, species leguminis.
Ἄρακος, ου, ὁ, species leguminis.
ἈΡΑΚΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, atramenti sutorii species.
Ἀράμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.
Ἄραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, à verbo ἀράσσω, *amputo*.
Ἀραξεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξει.
Ἀράω, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἠράσω, à verbo ἔραμαι.
Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, *Soph. Aj.* 509. Ab ἀρὰ, *preces*.
Ἄρᾳκα, *me accommodavi*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.* pro ἦρα, à verbo ἄρω, *apto*.
Ἀράρισκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠράρισκε, ab
Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.
Ἀραροίατο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* et *Ion.* pro ἄροιντο, à verbo ἄρω.
Ἄραρον, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον.
Ἀράρω, apto. Ab ἄρω.
Ἀραρότως, et ἀρηρότως, aptè, commodè, firmiter.
Ἀραρὼς, idem.
Ἀραρὼς, *qui se accommodavit, qui placuit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠρὼς, à verbo ἄρω.
Ἄρας, *qui sustulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.
Ἀράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.
Ἄρασθαι, *sustulisse*, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.
ἈΡΑ'ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido. Ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν, *Soph. Aj.* 736. Ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, *Ibid.* 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεὺς, *Lycurg.* 15.
Ἀρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ἀράεται, ab ἀράομαι.
Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero.
Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. αἴρω.
ἈΡΑΚΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.
Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab araneâ factus. Ab ἀράχνη.
Ἀράχνειος, εία, ειον, idem et ab eod.
Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea. Ab ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus, vel aranea.
Ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀραχναῖος.
Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis et vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.
Ἀραχνιόω, ῶ, et ἀραχνιόομαι, οῦμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eod.
Ἀραχνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀραχνικὸς; (2) araneæ speciem imitans.
Ἄραψ, αβος, ὁ, Arabs.
ἈΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.
ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi et profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc
Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.
Ἀρβυλόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, et πτερὸν, *ala*.
Ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus*.
Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλέος.
Ἀργαλέως, *adv.* difficulter, ægrè.

ἈΡΓΑ'Σ, ᾶντος, seu ἄργας, ᾶ, ἀργῆς, vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) callidioris, quam pro ætate, ingenii; (3) ferinis et violentis moribus.
Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur.
Ἀργείης, ου, ὁ, albus. Ab ἀργὸς.
Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.
Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii. A φόντης, pro φονητής.
Ἀργέλοφοι, οἱ, extremæ et inutiles rei partes.
Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργὸς.
Ἄργεμον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ἄργεμος, ου, ὸν, idem et ab eod.
Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eod.
Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus:
Ἀργεστὴς, οῦ, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam, (ἀργηστής, *Ern.*) Ab eod.
Ἀργέτι, *albo*, dat. sing. ab ἀργὴς, pro ἀργῆς.
Ἀργεύω, cesso, ferior, pigresco, *Gl. V.*
Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, *Gl. V.* feriatus sum, cesso, vaco. Οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 *Pet.* 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δεομένων, *Xen.* Ab ἀργὸς.
Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς.
Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργὸς.
Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas quâ Deo otiamur. Ab ἀργὸς.
Ἀργικέραυνος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, albicans, seu velox fulmen mittens.
ἌΡΓΙΛΛΟΣ, seu ἄργιλος, ου, ὁ, argilla, terra alba et pura. Hinc
Ἀργιλώδης, seu ἀργιλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.
Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, *albus*.
Ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens.
Ἀργιόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀργίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.
Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.
Ἀργμένος, *qui cœpit, qui inceptus est*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.
Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo.
Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa et supervacua facio.
Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus et supervacuus.
Ἀργομόνη, ης, ἡ, Romani liburnicam vocarunt vel concordialem: herba est similis agresti papaveri.
Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργώ.
Ἀργοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otiosus*, et ποιέω.
ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde et pro ipsâ Græciâ quandoque ponitur; (2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, à Mercurio demum occisus.
ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, *Gl. V.* segnis, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæso.
Ἀργοτροφέομαι, otiosè et molliter vivo.
Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges consumere natus.
Ἀργυράγχη, ῆς, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, et ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος, et ἄγχος, *suffocatio*.
Ἀργυραμοιβικῶς, *adv.* argentariorum more.
Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος, et ἀμείβω, *muto*.
Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος, et ἀσπὶς, *clypeus*.
Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος.
Ἀργύρειος, argenteus, *Gl. V.* Ab eod.
Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.
Ἀργυρέος, έα, έον, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦ, idem.
Ἀργυρέος, idem.
Ἀργυρευτὴς, οῦ, ὁ, metalli fossor, *Diod.* Ab
Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio.
Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticusor, vascularius. Ex ἄργυρος, et ἐλαύνω.

Ἀργυρήλατος, ον, ex argento factus.
Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecuniâ corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.
Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius.
Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, et ἀργυροθήκη, argenti seu pecuniæ theca.
Ἀργυριοκόπος, ου, ὁ, vascularius, cœlator; (2) argentarius. A κόπτω.
Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior.
Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.
Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum consectatio, quæstus ejus, qui pecuniam facit, ut mercator. Ab ἀργυρίζω.
Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecuniâ abundat.
Ἀργυρῖτις, quæ pecuniâ abundat; (2) quæ argento abundat, ut terra.
Ἀργυρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcum argenteum habens. Ex βιὸς, *arcus*.
Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat.
Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteos, i. e. limpidos habens vortices. A δίνη, *vortex*.
Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argenti speciem habens. Ex εἶδος, *species*.
Ἀργυρόηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteis clavis distinctus. Ex ἧλος, *clavus*.
Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui argentariam exercet. Ex κάπηλος.
Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in quâ nummi argentei cuduntur, argentum elaboratur. Ab
Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab
Ἀργυροκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, argentarius, argenti signator; monetarius, *Gl. V.* Ex κόπτω.
Ἀργυροκοπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam exigo.
Ἀργυρολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad pecuniam colligendam institutus; (2) is à quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.
Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab
Ἀργυρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, et λέγω, *colligo*.
Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, et μίγνυμι, *misceo*.
Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos et formosos habet.
Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀργυρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, argenteis pedibus præditus, sive instructus.
Ἀργυροπράκτης, ου, ὁ, nummularius. A πράττω, (sed lege ἀργυροπράτης, *Ern.*)
Ἀργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ad argentariam pertinens; unde ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, argentaria, sc. ars, (sed lege ἀργυροπρατικὴ, *Ern.*)
Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius.
Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἀργυρόῤῥιζος, ον, argenteas radices, origines habens, *Ern.*
Ἀργυρόῤῥυτης, ου, ὁ, qui dic. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ῥύω, *fluo*.
ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.
Ἀργυροστερὴς, ὲς, furax. Ex ἄργυρος, et στερέω.
Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.
Ἀργυρότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteo arcu decorus.
Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.
Ἀργυροῦν, *argentum*, nom. sing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς.
Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος, et φάλαρα.
Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος, et φαίνομαι, *splendeo*.
Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento splendens.
Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, *Gl. V.*
Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteis frenis ornatus.
Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vasculariis. Ab
Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, et χέω, *fundo*.

Ἀργυρόω, ῶ, argento induco. Hinc
Ἀργυροειδής, ές, argentum habens, epith. montium in quibus argenti fodinæ.
Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.
Ἀργυρώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argento emptus, v. gr. servus. Ex ὠνέομαι, emo.
Ἀργυφεῖ, dat. sing. ab ἀργυφής.
Ἀργύφεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albus propter texturam, ex albâ texturâ constans; (2) albus. Ex ἀργὸς, albus, et ὑφὴ, textura, (vel potiùs ὕφεος est mera terminatio, Ern.)
Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἄργυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
ἈΡΓΩ', όος, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) sidus quoddam.
Ἀργῶς, adv. otiosè, segniter; (2) temerè, frustra. Ab ἄργος, otiosus.
Ἄρδα, inquinamentum. Hinc
Ἄρδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immundus. Hinc
Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.
Ἀρδάνιον, ȣ, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω. Unde
Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, seu è pluviâ seu è rivis.
Ἀρδεῖν, præs. inf. act. Att. et Dor. pro ἄρδειν.
Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab
Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, Theophr. Ab ἄρδω.
Ἀρδηθμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ἄρδευσις.
Ἄρδην, adv. funditùs, planè, omninò. Εἰ δυνηθείη τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ἄρδην ἀφανίσαι, Polyb. 1. cap. 82. Ab αἴρω, tollo.
ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis teli; (2) arma quibus cominùs pugnabant.
Ἀρδμὸς, ȣ͂, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio, vel potiùs ἀρδηθμὸς, Ern.
Ἄρδοντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἄρδȣσι. Ab
ἌΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τȣ̀ς κήπȣς, ἵππον. Ἐξενεγκέ μοι ταχέως οἴνȣ χοᾶ, τὸν νȣ͂ν ἵν' ἄρδω, Aristoph. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς, Id. Lys. 387.
Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, Poët. ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρά.
Ἀρειθύσανος, ὁ, fimbria Martis.
Ἀρειϰὸς, ἡ, ὸν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.
Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, et μαίνομαι.
Ἀρειμάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀρειομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Arianus, Arii studio furens. Ab Ἄρειος, Arius, et μαίνομαι.
Ἀρειομανίτης, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Ἀρειοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus et taciturnus. Ab
Ἀρειόπαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Areopagus, curia Athenis, Martis collis. Ex Ἄρης.
Ἄρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Martius; (2) Marti sacer, seu ad Martem pertinens; (3) bellicosus, τὰ Ἄρεια, ludi Martiales. Ab Ἄρης.
Ἀρειότολμος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, et τόλμα, audacia.
Ἀρεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. αἴρω.
Ἀρείφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Martius, bellicosus, fortis, propriè in bello, sive à Marte interemptus. Ex Ἄρης, et φάω.
Ἀρείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄρειον, præstantior, propriè Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab Ἄρης, Mars.
Ἀρέμβατος, immotus, constans. Ab α priv. et ῥέμβαζω, (ῥέμβομαι, vagor, Ern.)
Ἄρεος, Martis, gen. sing. ab Ἄρης, Mars.
Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρέσκω.
Ἀρεσαίμαν, 1. sing. a. 1. opt. med. Dor. pro ἀρεσαίμην.
Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro ἠρέσαντο.
Ἀρέσεια, 1. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀρέσαιμι.
Ἀρέσθαι, sustulisse, a. 2. inf. med. verbi αἴρω.
Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia, Gl. V. venustas. Ab ἀρέσκω, (ἀρεσκος, Ern.)
Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda et adulatoria appellatio. Ab
Ἀρεσκεύομαι, comitèr appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρεσκεύε. θεοῖ τινι τῇ κρίσει, τοῖς παρȣ͂σι, θεȣ̀ς ἱεροῖς, Xen.
Ἀρεσκόντως, adv. gratè;
Ἄρεσκος, εσκη, εσκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab
ἈΡΕ'ΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. conj. ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σε δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Aristoph. Ran. 103. Τὸ χρῶμα τȣ͂τό μ' ȣ̓κ ἀρέσκει τῆς χρόης, Aristoph. Θεσμ. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι ȣ̓ δύνανται, Rom. 8, 8.
Ἀρέσομαι, placebo, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω, pro ἀρέω, placeo.
Ἀρεσσάμενος, a. 1. med. Poët. pro ἀρεσάμενος.
Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω, qu. placator. Hinc
Ἀρεστήριον, ȣ, τὸ, sacrificium placandi ergò.
Ἀρεστὸν, ȣ͂, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω. Unde
Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, æquus; placidus, Gl. V.
Ἀρεστῶς, adv. gratè.
Ἀρεταίνω, idem quod ἀρετάω.
Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο, à verbo αἴρω, tollo.
Ἄρεται, 3. sing. præs. ind. med. v. ἄρω.
Ἀρετᾶν, gen. pl. Dor. pro ἀρετῶν.
Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyss. 8, 329. Ab
ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus; (2) industria, fortitudo, navitas, Gl. V. (3) benignitas.
Ἄρευς, Martis, gen. sing. Dor. pro Ἄρȣς, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, Mars.
Ἀρέων, gen. plur. Ion. pro ἀρῶν.
Ἄρη, pro Ἄρηα, Martem, acc. sing. ab Ἄρης.
Ἄρηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. Ion. pro ἄρῃ.
Ἀρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν.
Ἀρήγοισα, præs. part. act. Dor. pro ἀρήγȣσα.
ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, propriè in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521. Hinc
Ἀρηγὼν, ονος, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) defensor.
Ἀρηΐθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, propriè agilis in prælio. Ex Ἄρης, et θοὸς, velox.
Ἀρήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄρειος.
Ἀρηΐφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀρείφατος.
Ἀρηΐφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars est carus, bellator.
Ἀρὴν, ut hinc fit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per Sync. pro ἀρένος, in gen. &c. agnus, agna.
Ἄρην, Martem, acc. sing. ab Ἄρες, Ἄρηος.
Ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. v. ἀρήγω.
Ἄρηξις, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.
Ἄρηρα, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἦρα. Ab ἄρω.
Ἀρήρειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. pro ἤρειν.
ἌΡΗΣ, εος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.
Ἀρῆς, gen. sing. Ion. pro ἀρᾶς.
Ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀράομαι.
Ἄρηται, 3. sing. a. 2. conj. v. αἴρω.
Ἀρήτειρα, ας, ἡ, sacerdos. Ab ἀρὰ, preces.
Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) sacerdos.
Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab Ἄρης.
Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, damno adficio.
Ἀρηφαίνων, Martem præ se ferens, quasi part. præs. act. ab ἀρηφαίνω, ex Ἄρης, et φαίνω.
Ἀρθεὶς, sublatus, a. 1. part. pass. verbi αἴρω.
Ἄρθεν, sublati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. pro ἤρθησαν, à verbo eod.
Ἄρθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἤρθης.
Ἀρθήσονται, surgent, 3. plur. f. 1. ind. pass.
Ἄρθητι, sublatus esto, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.
Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.
Ἄρθμιος, ȣ, ὁ, amicus. Ab eod.
Ἀρθμὸς, ȣ͂, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, apto.
Ἀρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρθρον, et ἐμβάλλω.
Ἀρθρίδιον, ȣ, τὸ, membrum parvum, Dim.
Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, articularis, articulis quadrans et conveniens; (2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus:
Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum: Ab
ἌΡΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, artus, articulus, naturalis ossium compages; copula, Gl. V. τὰ ἄρθρα, genitalia; (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc
Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.
Ἀρθρῶσαι, formaverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
Ἀρθρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, articulosus.
ἈΡΙ, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem eorum auget per valdè, vehementer, multùm, citò, statim, facilè, ut ἀρίδηλος, valdè clarus, manifestus.
ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam serò florens, Angl. The white Beam-tree.
Ἀρίγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè notus, clarissimus, qui facilè nosci potest. A γινώσκω.
Ἀριγνὼς, ῶτος, idem, Ern.
Ἀριδάκρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm lacrimans, propensus ad lacrimandum. A δάκρυ.
Ἀριδακρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Ἀριδείκετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præclarus, valdè inclitus. Ex ἄρι, et δείκνυμι, ostendo.
Ἀρίδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè clarus, præclarus; valdè manifestus.
Ἀριδήλως, adv. manifestè.
Ἀρίζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm æmulandus; (2) valdè clarus, manifestus, ζ posito pro δ.
Ἀριζήλως, adv. clarè, manifestè; (2) studiosè.
Ἀριζήλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè æmulandus. Ex ἄρι, et ζηλόω, æmulor.
Ἀριήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acutè audiens. Ex ἄρι, et ἀκȣ́ω.
Ἀριθμεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. Dor. pro ἀριθμȣ͂νται. Ab
Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἄγε τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyss. 13, 215. Ἀλλὰ ϗ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc
Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. pass. Dor. pro ἀριθμηθῆναι.
Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.
Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.
Ἀριθμητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum et numerandi. Ab
Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.
Ἀριθμητικῶς, numerando; (2) more arithmeticorum, arithmeticâ ratione. Ab
Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur et de paucis eleganter.
ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii, ut Lat. numerus.
Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facilè fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι, et κύω.
Ἄριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naso seu naribus carens; (2) non sagax. Ex α priv. et ῥὶν, nasus.
Ἄρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀριοβαρζάνιος, ȣ, ὁ, nomen emplastri. Ab Ariobarzane.
Ἀρίπικρος, ον, valdè amarus.
Ἀριπρεπέες, nom. pl. ab ἀριπρεπής.
Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.
Ἀριπρεπέως, adv. valdè decenter. Ab
Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè decorus; (2) valdè illustris et excellens. Ex ἄρι et πρέπω.
Ἄρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄριν.
ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, instrumentum fabrile; (2) herba quædam, Angl. Friers-cowl.
Ἀρίσαμος, bello clarus, Dor. pro ἀρίσημος.
Ἀρίσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. Ex ἄρι, et σῆμα.
Ἀρισθαρματεὺς, victor certamine curuli.
Ἀρισκυθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè indignans seu iracundus, Etymol. Ex ἄρι, et σκύζομαι.

Ἄριςα, *adv.* optimè, *Gl. V.* Ab ἄριςος.
Ἀριςάεθλος, ε, ὁ, optimè decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἆθλος.
Ἀριςαρχεῖον, τὸ, templum Dianæ. Ab
Ἀριςαρχέω, ῶ, optimè impero, optimè gero magiſtratum. Ex ἄριςος, et ἄρχω, *impero.*
Ἀριςάφυλος, ον, abundans uvis.
Ἀριςάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἠρώτα αὐτὸν φαριςαῖός τις ὅπως ἀριςήσῃ παρ' αὐτῷ. *Luc.* 11, 37. Ab ἄριςον, *prandium.*
Ἀριςεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀριςεῖα, fortia facta, *Gl. V.* Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀριςεῖον, ε, τὸ, præmium, propriè fortitudinis ergo datum. Ab eod.
Ἀριςερὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra ſc. manus, *Ph.* læva. Ab
ΑΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.
Ἀριςεροςάτης, ε, ὁ, qui à ſiniſtrâ ſtat. Ex ἀριςερὰ, et ςατὸς, *qui ſtetit.*
Ἀριςερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui tantùm ſiniſtram habet; (2) qui ſolâ ſiniſtrâ utitur.
Ἀριςεύεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίςευε, ab ἀριςεύω.
Ἀρίςευμα, τος, τὸ, præclarum facinus.
Ἀριςεύοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριςεύεσα.
Ἀριςεὺς, έως, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀριςεύω.
Ἀριςεύσασα, a. 1. part. act. fem. gen.
Ἀριςευτικὸς, ἡ, ὸν, qui quaſi à naturâ ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſimè ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab
Ἀριςεύω, f. εύσω, fortiſſimè me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio. *Gl. V.* (3) excello; (4) principatum teneo. Τὰ πρῶτα καλλιςεῖ' ἀριςεύσας ςρατῷ, nactus ſumma præmia, *Soph. Aj.* 435. Ab ἄριςος.
Ἀριςῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀριςέες, ab ἀριςεὺς.
Ἀριςητὴς, ε, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet.
Ἀριςίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. et med.* Ab ἄριςον.
Ἀριςίνδην, *adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριςος.
Ἀριςόβελος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριςος, et βελὴ.
Ἀριςογένεθλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui optimos generat.
Ἀριςογόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis.
Ἀριςόδειπνος, ε, ὁ ϗ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum.
Ἀριςοεπέω, rectè loquor, dico.
Ἀριςοεπὴς, ὲς, rectè loquens.
Ἄριςοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præſtantiſſimi.
Ἀριςοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. A κρατέω.
Ἀριςοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optimè impero; et (2) ἀριςοκρατέομαι, ῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριςοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, *Ariſtoph. Av.* 123. Ex iiſd.
Ἀριςοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριςοκρατεια.
Ἀριςοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.
Ἀριςοκρατικῶς, *adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
Ἀριςολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex λοχὸς, *gravida.* Angl. Birth-wort.
Ἀριςόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, optimus vates.
Ἀριςόμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex μάχη, *prælium.*
ἌΡΙΣΤΟΝ, ε, τὸ, prandium.
Ἀριςονομία, ας, ἡ, optimatum regimen ſeu imperium. Ex νομὸς, *præfectura.*
Ἀριςόνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, benevolus, optimâ mente præditus. Ex νόος, *contr.* νῦς.
Ἀριςοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριςοποιέομαι, ῦμαι, prandeo.
Ἀριςοπόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, optimè laborans.
Ἄριςος, ίςη, ιςον, optimus, præſtantiſſimus, propriè Marte, ſive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maximè idoneus. Ab Ἄρης, vel ἄρι benè; vel ἄρω, *apto.*
Ἀριςοσαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen.
Ἀριςοτέχνης, ε, ὁ, optimus artifex.
Ἀριςοτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, quæ optimos liberos parit. Ex τίκτω, *pario.*
Ἀριςόχειρ, ειρὸς, ὁ ϗ ἡ, manibus ſtrenuus.
Ἀριςωτὸς, ῦ, ὁ, tempus prandii. *Heſ.* Ab ἄριςον, (an ἀριστητως ut γεννηστὺς, *N.*)
Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, et σφάλλω, *decipio.*
Ἀριφραδὴς, ἡος, ὁ ϗ ἡ, valdè manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι et φραδὴς, *prudens.*
Ἀριφραδῶς, valdè perſpicuè.
Ἀρίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. A φρὴν.
Ἀρκεῖ, *ſufficit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει. Ab ἀρκέω.
Ἄρκειον, ε, τὸ, perſonata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam plauſtris. *Angl.* Bur-Dock. Ab
Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκος.
Ἀρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.
Ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.
Ἀρκεσίγυιος, roboſans membra. Ex ἄρκεω, et γυιον.
Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium:
Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, ſufficiens. Ab ἀρκέω.
Ἀρκετῶς, *adv.* ſufficienter.
Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens, *Gl. V.* juniperus. Ab
ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ε, ἡ, juniperus, arbor et fructus.
ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulſo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum; (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, *Ph.* ἀρκεῖσθε, contenti eſtote, *Gl. V.* imperat. ἀρκέσθητι, contentus eſto, *Ph.* a. 1. imperat. paſſ. Πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥς' ἀρκεῖν φίλοις, *Soph. El.* 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς, conficiens; idem, *Aj.* 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, *Luc.* 3, 14.
Ἄρκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens; (2) ſatis dignus, ab ἀρκέω; (3) ſeptentrionalis. Ab
Ἄρκος, urſa, pro ἄρκτος
Ἀρκούντως, *adv.* ſufficienter, ſatis, abundè. Ab ἀρκέων, quod eſt ab ἀρκέω.
Ἀρκτεία, ας, ἡ, conſecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.
Ἀρκτεῖος, εία, εῖον, urſinus. Ab ἄρκτος.
Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.
Ἀρκτεύω, f. εύσω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Ab ἄρκτος. Ἀρκτεύειν apud Athenienſes dicebantur virgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, et ſacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quod ob urſam interfectam Dianæ ſacram, non prius ceſſaturam peſtem reſpondit oraculum, quam deæ virgines dicarentur antequam viro congrederentur. Unde et puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt urſæ, appellabantur, ut perſpicue docent *Euripides* et *Ariſtophanes.* Vide *Pollucem* lib. 5. ὀνομαςικῶν.
Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptentrionalis. Ab eod.
Ἀρκτομῦς, ὸς, ἡ, mus urſinus, ſic dictus, quod velut urſus binis pedibus incedit.
ἌΡΚΤΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, urſus, urſa; (2) ſignum cœleſte; (3) piſcis quidam; (4) pars orbis ſeptentrionalis.
Ἀρκτῦρος, ε, ἡ, Arcturus, ſtella poſt urſæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, et ἐρὰ.
Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, cuſtos urſæ, ſidus quod et Bootes.
Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, ſeptentrionalis. Ab ἄρκτος.
Ἄρκυον, ε, τὸ, reticulum, *Gl. V.* Ab ἄρκυς.
Ἀρκυοςασία, ἡ, retium collocatio. A ςάσις.
ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, caſſes, *Gl. V.*
Ἀρκυςάσιον, ε, τὸ, locus ubi tenduntur retia.
Ἀρκύςατα, ων, τὰ, loca ubi retia tenduntur, *item* retia ipſa. Ex ςατὸς. Unde
Ἀρκύςατος, ε, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. retium tentor.
Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, et ἀρκυωρέομαι, retia cuſtodio, ſto ad retia, ſeu ad indaginem. Ab
Ἀρκυωρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos, qui retia cuſtodit. Ex ἄρκυς et ὦρος, *cuſtos.*
ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.
Ἅρμα, τος, τὸ, onus; τὰ ἅρματα, arma. Ab ἄιρω. *Ern.*
Ἁρμαλιὰ, ſeu *Ionicè* ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demenſum. Ab ἄρω, *adapto.*
Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plauſtrum. Ab ἅρμα.
Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, *Eurip.* (al. ἁρμάτ.ος, ια, ιον.) Ab ἅρμα.
Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.
Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currûs. Ab
Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab
Ἁρματηλάτης, ε, ὁ, auriga, agitator currûs, *Ph.* quadrigarius, al. *Gl. V.* vehicularius. Ab ἅρμα, et ἐλαυνω.
Ἁρμάτιον, ε, τὸ, curriculum, *Gl. V.* curriculus, Dim. ab ἅρμα. Unde
Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii.
Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, et δρόμος, *curſus.*
Ἁρματόδρομος, currû certans auriga.
Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.
Ἁρματόκτυπος, ον, epith. ſtrepitûs è motu curruum.
Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno.
Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab
Ἁρματοπηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor. Ex πήγνυμι.
Ἁρματοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, et τρέφω, *alo.*
Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iiſd.
Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, et ἁρματοτροχία, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, et τρόχος, *rota.*
Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica *Ariſtophanis*, in quâ confunduntur ἁρματηλασία, et ἁμαρτωλία, peccatum.
Ἅρμενα, nom. et acc. pl. præſ. part. paſſ. n. g. *per Sync.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω.
Ἁρμενίζω, velifico, *Gl. V.* A ſeq.
Ἅρμενον, ε, τὸ, velum navis, carbaſus; (2) inſtrumentum; armamentum, *Gl. V.* Ab ἄρω, *apto.*
Ἅρμενος, ε, ὁ, idem et ab eodem.
Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.
Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab
Ἁρμηλάτης, ε, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, et ἐλαύνω.
Ἁρμίως, *adv.* confeſtim. Ab ἁρμοῖ.
Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.
Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab
Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, *Ph.* adfabilis; ἁρμόδιον congruum, *Gl. V.*
Ἁρμοδίως, competenter, *Gl. V.* A præc.
Ἁρμόζοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζεσα.
Ἁρμοζόντως, *adv.* convenienter, congruenter.
Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθαι τὰς νόμες τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ, σήμαιν', *Soph. El.* 1506. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 *Cor.* 11, 2. Ab ἁρμὸς.
Ἁρμοῖ, *adv.* modò, nuper.
Ἁρμοῖ, convenienter, congruenter.
Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*
Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, *Gl. V.*
Ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, conjunctio.
Ἁρμολόγος, ε, ὁ, coagmentarius, *Ph.*
Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus. Ab ἁρμὸς.
Ἁρμονίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας.
Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens; (2) muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.
Ἁρμόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, conveniens.
Ἁρμὸς, ῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto.*
Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.
Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, *Gl. V.*
Ἅρμοσμα, ατος, τὸ, idem.
Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινὶ, πρὸς τί. Τόδε πρὸς τὰς συνεσίας ἁρμόττει, *Iſoc.* Ab ἁρμὸς.

Ἄρμοςαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἥρμοςαι

Ἁρμοςὴρ, ῆρος ὁ, moderator, gubernator, nomen magistratûs Spartani. Ab eod.

Ἁρμοςὴς, ῦ, ὁ, idem, *Gl. V.* aptator.

Ἁρμοςικὸς, ἡ, ὸν, sponsalis, *Gl. V.* Ab

Ἁρμοςὸς, ἡ, ὸν, conveniens, congruens, *Gl. V.* aptus, habilis; ἁρμοςὴ, sponsa.

Ἁρμόςωρ, ορος, ὁ, idem quod ἁρμοςὴρ.

Ἁρμόσυνοι, moderatores, apud Laced.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. act. v. ἁρμόττω.

Ἁρμοττόντως, aptè.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lanâ; *Ph.* pellis lanata. Ab ἀρς.

Ἄρνας, *agnos*, accus. plur. ab ἀρς, ἀρνὸς.

Ἀρνεῖον, ῦ, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, *Hes.* Ab eod.

Ἀρνεῖος, εία, εῖον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, ῦ, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεῖσθαι, præs. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεοθοίνης, ῦ, ὁ, agnis vescens. Ex θοίνη.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator, παρὰ τὰς ἄρνας.

Ἀρνευτηρία, ας, ἡ, ars urinatoria.

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, ῦμαι, f. ήσομαι, recuso, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μυ, *Apoc.* 3, 8.

Ἀρνησάμενοι, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησίθεος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Deum negans, atheus. Ex ἀρνέομαι, *nego*, et Θεὸς.

Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio.

Ἀρνῆται, 3. sing. præs. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus. Ab eod.

Ἀρνητικῶς, negativè, negando.

Ἀρνίον, ῦ, τὸ, agnellus. Dim. ab ἀρς, *agnus*.

Ἀρνόγλωσσον, ῦ, τὸ, plantago, seu lingua agnina. *Angl.* Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, ῦ, ὁ, idem et ex iisd.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἀρς, *agnus*.

Ἀρνοφάγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui agnum devorat vel comedit. Ex ἀρς, et φάγος, *edax*.

Ἀρνόφυλλον, ῦ, τὸ, qu. dic. agni folium, cytisus, herba quâ agni delectantur.

ἈΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor. Ὧν ἐγὼ μέθυςερον, ὅτ' ὑκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodest, *Soph. Trach.* 724. Καιρὸς—— πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται, suppeditat, *Id. Phil.* 833.

Ἀρνύσθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν.

Ἀρνῳδὸς, ῦ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est præmium. Ex ἀρς, et ἀείδω, *cano*.

Ἀρνὼν, ῶνος, ὁ, agnile, *Gl. V.* Ab ἀρς.

Ἀρξάμενος a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξεῦμαι, *incipiam*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro ἄρξομαι.

Ἀρόης, 1. sing. præs. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀροίμαν, 1. sing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην. Ab αἴρω.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med.

Ἄροιο, *tuleris*, 2. sing. a. 2. ejusd.

Ἀρόμμεναι, præs. inf. act. *Poët.* et *Dor.* pro ἀρόειν.

ἌΡΟΝ, ῦ, τὸ, arum, herba, *Angl.* Cuckow-pintle, Wake-Robin.

Ἄρον, *tolle*, 2. sing. a. 2. imp. act. verbi αἴρω.

Ἄροντο, *Ion. tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἄρος, utilitas, apud *Æschylum*.

Ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἀροτήσιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab eod.

Ἀροτήσιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ad arationem pertinens.

Ἀρότοιο, *arationis*, gen. sing. *Ion.* pro ἀρότῦ.

Ἄροτος, ῦ, ὁ, aratio, *Gl. V.* seges, sementis; (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἀροτὸς, ῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ἡ, ὸν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεὺς.

Ἀροτρητὴς, ῦ, ὁ, rusticus, arator.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura. *Ph.*

Ἀροτριασμὸς, ῦ, ὁ, idem. *Ern.*

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, aro. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν. 1 *Cor.* 9, 10.

Ἀροτρίος, rusticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίωμα, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριόω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, ῦ, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπόνος, ὁ ϗ ἡ, aratro laborans.

Ἀροτρόπυς, οδος, ὁ, vomer.

Ἀροτροφορέω, aratrum traho, *de bubus*, &c.

Ἀρῦν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

Ἄρυρα, ας, ἡ, arvum, arata terra, ager, *Gl. V.* seges; (2) terra, tellus; (3) terræ mensura centum cubitorum. Ab ἀρόω. Hinc

Ἀρυραῖος, αία, αῖον, ruralis.

Ἀρύριον, ῦ, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρυρα.

Ἀρυροπόνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρυρα, et πόνος.

Ἀρῦσι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ἈΡΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δὲ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν. *Hes. E.* 477.

Ἁρπάγδην, *adv.* raptim. Ab ἁρπάζω. Unde

Ἁρπαγέντα, acc. sing. a. 2. part. pass.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ἡ, harpago, irpex, instrumentum quo è puteis attolluntur vasa aquaria.

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod

Ἁρπάγιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, rapto quæsitus.

Ἁρπαγίμως, *adv.* raptim. *Ph.*

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, præda rapta. Ab eod.

Ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.

Ἁρπάζοντε, dual. num. part. præs. act. v.

ἉΡΠΑ'ΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, *Gl. V.* ἥρπασα, rapui, *Gl. V.* a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, *Ph.* p. part. pass. Ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἥρπασαν, *Luc.* Καὶ ὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τῦ πατρός μυ, *Joan.* 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, *Apoc.* 12, 5. Πεῖραν ἐχθρῶν ἁρπάσαι. *Soph. Aj.* 2. hostium consilia præripere. *Cic. Off.* 1, 30. Hinc

Ἁρπάκτειρα, ἡ, prædatrix.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.

Ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ, idem. Hinc

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, *adv.* rapacium more; (2) raptim.

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer; (3) qui cupidè appetitur.

Ἁρπαλέως, *adv.* cupidè; (2) raptim.

Ἁρπάλιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cupidè appetitur; (2) qui rapitur.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.

Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.

Ἁρπαξίβιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, rapto vivens.

Ἁρπαξῶ. 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάσω.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαςικὸς, ἡ, ὸν, rapax, Ab eod.

Ἁρπαςὸν, ῦ, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris. Ab

Ἁρπαςὸς, ἡ, ὸν, ad rapiendum expositus, qui rapi potest.

Ἀρπεδὲς, solo æquale, planum. Ex ἄ,ω, et πέδον, *solum*. Hinc

Ἀρπεδίζω, solo æquo, complano, pavio. *Hes.*

Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Hinc

Ἀρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo.

Ἀρπεδὼν, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.

Ἄρπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, (vel potiùs ἄ,ω, *Ern.*) et πέζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, è genere aquilarum.

Ἀρπὶς, seu ἀρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus. A ῥαπίζω, *suo*, quasi ῥαπὶς.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium; procella. Ab

Ἄρπυς, υος, ὁ, amor. *Hes.* ἀρπὺς. *Salm.*

Ἀῤῥάβδωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non virgatus.

ἈῬῬΑΒΩΝ, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fractus; (2) haud fragilis. Ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

Ἀῤῥαδιέργητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non temerarius. Ex α priv. et ῥᾳδιυργέω.

Ἄῤῥαιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et ῥαιςὸς.

Ἄῤῥαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* et *Poët.* et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε. Ab ἀράσσω.

Ἄῤῥαφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, insutilis, inconsutus, *Gl. V.* Ex α priv. et ῥάπτω, *suo*.

Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.

Ἄῤῥεκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. et ῥέζω, *facio*.

Ἀῤῥενικὸς, ἡ, ὸν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.

Ἀῤῥενικῶς, *adv.* masculino genere *ap. Gramm.*

Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio; seu procreatio; virilis sexus. *Ph.* Ab

Ἀῤῥενογόνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *genero*.

Ἀῤῥενόθηλυς, έος, ὁ ϗ ἡ, mas et femina, incerti seu ambigui sexûs.

Ἀῤῥενοκοίτης, ῦ, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, et κοίτη, *cubile*.

Ἀῤῥενοκυέω, prolem masculam edo.

Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo. *Suicer.* Ex ἄῤῥην, et μαίνομαι, *insanio*.

Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. Ab

Ἀῤῥενοτόκος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, masculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, et τίκτω, *pario*.

Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo. *Suicer.* Ex ἄῤῥην, et φθείρω.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo; ἀῤῥενῦσθαι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, masculus, fortis.

Ἀῤῥενωδῶς, *adv.* masculè, fortiter.

Ἀῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello.

Ἀῤῥενωπὸν, ῦ, τὸ, mascula facies; (2) animus virilis et generosus. Ab

Ἀῤῥενωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui virili facie est; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, et ὤψ.

Ἀῤῥενωπῶς, *adv.* viriliter, strenuè.

Ἀῤῥεπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans.

Ἀῤῥεπῶς, *adv.* non vergendo in alterutram partem.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. et ῥέπω.

Ἄῤῥηκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non fractus. A ῥήσσω.

Ἀῤῥήκτως, firmè, stabiliter.

Ἀῤῥήκτοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἀῤῥήκτοις.

Ἀῤῥήκτω, gen. sing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτυ.

Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab

Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. et ῥῆμα, *verbum*.

ἌῬῬΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus; (2) ὁ ϗ ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥήνειν, vel ἀῤῥηνεῖν, rixari, conviciis sævire. *Hes.* Ab

Ἀῤῥηνὴς, ὲς, sævus, ferox. *Theoc.* 25, 83. *Ern.* ἀῤῥηνεῖν dicitur de fœminâ, quæ cum viro contendat. *Rust.*

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α priv. et ῥέω.

Ἀῤῥητοποιία, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab

Ἀῤῥητοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, et ποιέω.

Ἄῤῥητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefastus, *Gl. V.* (5) fœdus, odiosus. Ex α et ῥέω.

Ἀῤῥητυργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, et ἔργον, *opus*.

Ἀῤῥήτως, *adv.* infandè, ineffabiliter, arcanè.

Ἀῤῥηφορέω, ῶ, sacra arcana fero.

Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab

Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefanda et arcana geſtans. Ex ἄῤῥητος, et φέρω, *fero.*

Ἄῤῥηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intent. et ῥῆχος, *ſepimentum.*

Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab

Ἀῤῥίγος, ου, ὁ καὶ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. et ῥῖγος, *frigus.*

Ἄῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. et ῥίζα, *radix.*

Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ῥιζόω.

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. et ῥὶν *naſus.*

Ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.

ἈῤῬΙΧΑ'ΣΘΑΙ, manibus et pedibus ſurſum tendere, *Heſ.* al. ἀναῤῥιχᾶσθαι.

ἈῤῬΙΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſeu menſtrui. Ex α priv. et ῥοὴ, *fluxus.*

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad rhythmum et menſuram, ſed plenis poculis et ſine ordine. Ex ἄῤῥυθμος, et πίνω, *bibo.*

Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, numeris et modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. et ῥυθμός.

Ἀῤῥύθμως, *adv.* ſine numeris, inconcinnè.

Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. et ῥύπος. Unde

Ἀῤῥύπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſordidus.

Ἀῤῥύπωτος, ον, idem.

Ἀῤῥυσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pignoris loco captus non eſt. Ex α et ῥυσιάζω.

Ἀῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἀναρύσονται, à verbo ἀναρύω.

Ἀῤῥυτίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rugas non habet. Ex α, et ῥυτιδόω, *corrugo.*

Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. et ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. ſed *Herod.* dixit pro ὀῤῥωδέω.

Ἄῤῥωξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, non fractus, non ſciſſus. Ex α priv. et ῥὼξ, *fiſſura.*

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſâ valetudine laboro, *Gl. V.* ἀῤῥωστῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. et ῥώννυμι. Hinc

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, *Gl. V.* Ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, ægrotus.

Ἀῤῥώστως, languidè, invalidè.

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, agnus.

Ἀρσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἀράμενος.

Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄρω.

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum: auripigmentum, *Gl. V.*

Ἀρσενογενὴς, ὲς, maſculini generis.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόμορφος, ον, maſculinâ facie præditus.

Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius.

Ἀρσενοπληθὴς, ὲς, plenus maribus.

Ἄρσην, *Atticè* idem eſt quod ἄῤῥην, unde et reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην videnda ſunt.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo.*

Ἄρσον, a. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἆρον. Ab ἄρω.

Ἄρσω, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἄρω.

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.

Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido. Ab

ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius; (2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab

ἈΡΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; et (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.

Ἀρτεμέα, *integrum*, acc. ſing. ab. ἀρτεμής.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus. Hinc

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à Dianâ ſive Lunâ percuſſus; lunaticus, lymphaticus. Ex Ἄρτεμις, et βλητός.

Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana.

ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, artemiſia, herba. *Angl.* Mugwort.

Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ ſtatua, feſtum, aut templum; urbs Dianæ ſacra. Ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, ſeu ut alii volunt troclea.

Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pani inſidians; nomen muris in *Batrach.* Ab ἐπίβουλος.

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος, (vel ἄρω, *Ern.*)

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. gr. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt.

ἈΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritûs ſemita, ſpiritûs conceptaculum, *Gl. Vet.* vena vitalis; (2) omnis vena pulſans à motu obſcillatorio.

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. A præc.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ aſperæ ſectio. Ex ἀρτηρία, et τέμνω, *ſeco.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arteriæ ſimilis.

ἌΡΤΙ, *adv.* modò, paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque; ἀπ' ἄρτι, ſeu ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, *Ariſtoph. Plut.* 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et ἀρτιβλάστανος, ον, recens germinans. Ex βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, et βρέχω, *irrigo.*

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui modò uxorem duxit vel recens nupta.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens genitus, modò natus. Ex ἄρτι, et γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. lanuginis. Ex ἄρτι, et γένειον, *barba.*

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modò natus. Ex ἄρτι, et γείνομαι, *naſcor.*

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A γεννάω.

Ἀρτίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, modò natus, recens genitus. Ex ἄρτι, et γόνος, *generatio.*

Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modò ſcriptus.

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus et mente perceptus eſt. Ex δαίω.

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui modò lacrymavit.

Ἀρτιδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens doctus, qui modò didicit. Ex ἄρτι, et διδάσκω, *doceo.*

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, et δομέω, *exſtruo.*

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium. Ab

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus, loquax; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, et ἔπω, *dico.*

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, *Theoc.* 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, et ζωὴ, *vita.*

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, et θάλλω.

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modò vel recens mortuus. Ex ἄρτι, et θνήσκω.

Ἀρτίκολλος, ον, recens, ſeu accuratè conglutinatus. Ab ἄρτι, et κόλλα.

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus. Ex ἄρτι, et μανθάνω, *diſco.*

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris eſt integris et perfectis. Ex ἄρτιος, et μέλος.

Ἀρτίμπασα, ἡ, cœleſtis Venus Scythici vocatur *ab Herodoto*, lib. 9.

Ἀρτίνοος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt ſana.

Ἀρτιοπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, par impar.

Ἄρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens compactus et coagmentatus. Ex ἄρτι, et πηγνύω.

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer.

Ἀρτίπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus integer et valens, integros pedes habens.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτισκάπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, et σκάπτω, *fodio.*

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expeditè et articulatè loquor. Ab

Ἀρτίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſtinctè, planè, et perfectè verba pronunciat, minimè blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, et στόμα, ος.

Ἀρτιστράτευτος, ον, tiro.

Ἀρτισυζυγία, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, et τελέω, *initio.*

Ἀρτίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper natus. Ὡς ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, et τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ, nuper peperit. Ex iiſd.

Ἀρτίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, et τέμνω, *ſeco.*

Ἀρτιτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.

Ἀρτιτρεφὴς, ὲς, epith. infantis.

Ἀρτιτρόπος, puerilem ætatem vix egreſſus, *Æſchyl.* propriè integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens formatus.

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἄρτι, ὑπὸ, et ὠχρός.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, et φάος, *lux.*

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, et φαίνω.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, et φάω, *interficio.*

Ἀρτιφρονέω, ſanâ mente præditus ſum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integrâ, ſanâ præditus. Ex ἄρτι, et φρήν.

Ἀρτιφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. A φύω.

Ἀρτίφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Ἀρτίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vox eſt integra et perfecta; (2) qui verba accuratè et integrè pronunciat. Ex ἄρτι, et φωνὴ, *vox.*

Ἀρτιχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, et χαίνω, *hiſco.*

Ἀρτιχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, et χαράσσω.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus ſunt integræ et perfectæ; (2) qui utrâque manu utitur. Ex ἄρτι, et χείρ.

Ἀρτιχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, et χορεύω.

Ἀρτίχριστος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens fuſus. A χύω.

Ἀρτίως, *adv.* modò, nuper, recens, paullo ante; (2) integrè, perfectè, prorſus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, et δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, et δίδωμι, *do.*

Ἀρτοζήτης, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, et θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, piſtrinum. Ex κόπτω.
Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo.
Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, ὸν, ad piſtrinum pertinens. *Gl. V.* piſtrinicus, Cerealis.
Ἀρτοκόπιον, ȣ, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab
Ἀρτόκοπος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, et κόπτω, *ſcindo, pinſo.*
Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane et carne conſtans. *Ph.* viſceratio.
Ἀρτολάγανον, ȣ, τὸ, panis genus delicatum, (opus piſtorium tenuioris generis, *Ern.*)
Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem et lagenam habens. Ex ἄρτος, et λάγυνος, *lagena.*
Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem piſtorium exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιὸς. Hinc
Ἀρτοποιΐα, ας ἡ, panificium, *Gl. V.*
Ἀρτοποιϊκὸς, et ἀρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad piſtoriam, ſeu piſtrinum, pertinens; piſtorius.
Ἀρτοποιεῖον, ȣ, τὸ, panificium, *Gl. Vet.* Ab
Ἀρτοποιὸς, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, et ποιέω.
Ἀρτοπτεῖον, ȣ, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, et ὀπτάω, *coquo.*
Ἀρτόπτης, ȣ, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſd.
Ἀρτοπωλεῖον, ȣ, τὸ, taberna, in quâ panes venduntur. Ab
Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, et πωλέω, *vendo.* Unde
Ἀρτοπώλης, ȣ, ὁ, qui panem vendit. *Gl. V.* panarius.
Ἀρτοπώλιον, ȣ, τὸ, locus ubi panis venditur.
Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.
ἌΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, panis; (2) quivis cibus.
Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, et σιτέω, *nutrio.*
Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, et τρέφω, *alo.*
Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, et φαγεῖν, *edere.* Hinc
Ἀρτοφάγος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur.
Ἀρτοφόρον, ȣ, τὸ, vas quo panis fertur; panarium, *Gl. V.* Ex ἄρτος, et φέρω.
Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, et χάρις, *gratia.*
ἈΡΤΥΛΙ'Α, ας, ἡ, teſtamentum, *Heſ.*
Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, *Gl. V.* Ab ἀρτύω. Hinc
Ἀρτυματώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, in condiendis cibis uſum habens.
Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τὴν ἐπιβȣλὴν, parare, *Herodot.* Οἱ δὲ τὲ πυργηδὸν σφέας αὐτȣ̀ς ἀρτύναντες, *Il.* 12, 43.
Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. *Gl. V.* conditura. Ab eod.
Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.
Ἀρτυτικὸν, conditaneum, *Gloſſ. Vet.* Ab
Ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, *Gl. V.* Ex
ἈΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, *Gl. V.* perf. part. paſſ.
Ἀρύβαλλος, ȣ, ὁ, marſupium quod trahendo clauditur et aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, et βάλλω, *jacio.*
Ἀρυσάμενος, a. 1. part. med. v. ἀρύω.
Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.
Ἀρυςὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.
Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab eod.
Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.
Ἀρύτω, idem quod.
ἈΡΥ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, *Gl. V.* ἀρύεται, exantlat, *Ph. in med.* eſt etiam deſtringo, extraho, ſc. gladium, item orior, de ſole et ſtellis.
Ἀρχάγγελος, ȣ, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, et ἄγγελος.
Ἀρχαγέτας, *dux*, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.
Ἀρχᾶθεν, *antiquitùs*, *Dor.* pro ἀρχῆθεν.
Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ; (2) principia.
Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem ſeu antiquos imitor, antiquo, *Gl. V.* Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαϊκὸς, ὴ, ὸν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.
Ἀρχαϊκῶς, *adv.* antiquo more loquendi et vivendi.
Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas, *Gl. V.* origo originalis. Ab
Ἀρχαιόγονος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, et γίνομαι, *naſcor.*
Ἀρχαιογράφος, ȣ, ὁ, antiquarius, *Ph.* Ex ἀρχαῖος, et γράφω, *ſcribo.*
Ἀρχαιοειδὴς, ὲς, antiquitatem redolens.
Ἀρχαιόθεν, antiquitùs, *Gl. V.*
Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero; (2) antiquo ſermone utor.
Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria de rebus antiquis. *Gl. V.* origo, *verius*, origines, antiquitates.
Ἀρχαιολογικὸς, ὴ, ὸν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab
Ἀρχαιολόγος, ὁ ϰ̀ ἡ, de rebus antiquis diſſerens; (2) antiquo ſermone utens. *Ph.* ἀρχαιολόγοι, Attellani. Ex ἀρχαῖος, et λόγος.
Ἀρχαῖον, ȣ, τὸ, ſors uſurarum; (2) bonum avitum, bona, unde fructus et reditus veniunt.
Ἀρχαιοπινὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, et πίνος.
Ἀρχαιόπλȣτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, jam inde à majoribus dives, qui divitias avitas habet.
Ἀρχαιοπρεπὴς, ὲς, antiquitatem referens, more antiquo factus.
Ἀρχαῖος, αία, αῖον, priſtinus, antiquus, vetuſtus; (2) ſtultus, ineptus, fatuus, ſimplex; (3) ruſticus. Hinc
Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetuſtas.
Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, priſca vivendi ratio. Ab
Ἀρχαιότροπος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, antiquis moribus præditus, *ap. Thuc. ſed in contumeliam.*
Ἀρχαιοτρόπως, more antiquo. A præc.
Ἀρχαιότυπος, ον, antiquus, exempli vetuſti.
Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio ſeu creatio; (2) magiſtratuum eligendorum tempus; (3) magiſtratus electi. *Gl. V.* ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ, et αἵρεσις.
Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magiſtratibus creandis, *Gl. V.* comitia. Ex iiſd. Unde et
Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magiſtratus creandos convenio, magiſtratum creo; (2) magiſtratum peto, (quo ſenſu et *in med.* dicitur;) (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.
Ἀρχαιρεσιακὸς, ὴ, ὸν, comitialis, *Gl. V.*
Ἀρχαισμὸς, ȣ̃, ὁ, veterum ſeu priſcorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. *Ph.* antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.
Ἀρχαίως, *adv.* antiquè, antiquo more; (2) ſtultè. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχάριος, ȣ, ὁ, tiro, novellus, incipiens, *Suicer.* Ab ἄρχομαι.
Ἀρχᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆς.
Ἀρχέγονος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, primogenius, prior natu; (2) priſcus. *Gl. V.* primævus; (3) auctor generis; item cauſa genitrix, cauſa gignendi.
Ἀρχεδίκης, ὁ, propriè, auctor juris, juſtus poſſeſſor.
Ἀρχεῖον, ȣ, τὸ, magiſtratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχὴ.
Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priſcus.
Ἀρχέκακος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, auctor, ſeu origo malorum. Ex ἀρχὴ, et κακὸς, *malus.*
Ἀρχέλαος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, populi rector, princeps; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, et λαὸς.
Ἀρχένεως, ω, ὁ ϰ̀ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ναῦς.
Ἀρχέπλȣτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, penes quem adminiſtrandarum ac diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt; (2) dominus divitiis et priſtinæ fortunæ reſtituendus.
Ἀρχέπολις, εως, ὁ ϰ̀ ἡ, civitati imperans.
Ἀρχεσίμολπος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ, et μολπὴ, *cantus.*
Ἀρχέσπερος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, veſperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ, et ἕσπερος.
Ἄρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.
Ἀρχέτυπον, ȣ, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; *Ph.* principale. Ab
Ἀρχέτυπος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, et τύπος.
Ἄρχευ, imperat. med. *Dor.* pro ἄρχȣ.
Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχὴ.
Ἀρχέχορος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui præeſt choro, choragus. Ex ἀρχὴ, et χορὸς.
ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus; (3) cauſſa, origo, *in accuſ. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis; (4) omninò, ἀρχὰς, ab initio, ſtatim, *Polyb.*
Ἀρχηγενὴς, ὁ ϰ̀ ἡ, auctor.
Ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præſum:
Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab
Ἀρχηγέτης, ȣ, ὁ, præſes, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγὸς.
Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina; (2) metropolis imperii.
Ἀρχηγικὸς, ὴ, ὸν, principalis, præcipuus. Ab
Ἀρχηγὸς, ȣ̃, ὁ ϰ̀ ἡ, præſes, dux, auctor, magiſter, inventor, cauſa rei. Ex ἀρχὴ, et ἡγέομαι, *dux ſum, præeo.*
Ἀρχῆθεν, *adv.* ab initio, antiquitùs, denuò, *Ph.* Ab ἀρχὴ.
Ἀρχθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. v. ἄρχω.
Ἀρχίατρος, ȣ, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. *Gl. V.* archiater.
Ἀρχιβȣ́κολος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, bubulcorum princeps.
Ἀρχίβȣλος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, princeps conſilii.
Ἀρχιγένεθλος, ὁ ϰ̀ ἡ, auctor vitæ.
Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos et princeps ſeu præfectus carceris.
Ἀρχιδεσμώτης, ȣ, ὁ, idem, *Suicer.*
Ἀρχιδιάκονος, ȣ, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos.
Ἀρχιδικαςὴς, ȣ̃, ὁ, præſes, ſeu præfectus judicum, et magiſtratus Egyptiorum.
Ἀρχίδικος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, præſes judicii, qui exercet judicium, judex quæſtionis. Ex ἀρχὴ, et δίκη, *jus.*
Ἀρχίδιον, ȣ, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magiſtratus. Dim. ab ἀρχὴ.
Ἀρχιειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, *Suid.* Ex ἀρχὴ, et εἰρεσία.
Ἀρχιεράομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor.
Ἀρχιερατεύω, εύσω, idem.
Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.
Ἀρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.
Ἀρχιερεὺς, έος, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos. Ex ἀρχὴ, et ἱερεὺς. Hinc
Ἀρχιέρεως, *Atticè*, idem.
Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium. *Gl. V.* pontificatus. Ab ἀρχιερεὺς.
Ἀρχιεταῖρος, ȣ, ὁ, princeps ſodalium.
Ἀρχιευνȣ̃χος, ȣ, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps.
Ἀρχίζωος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, et ζωὴ, *vita.*
Ἀρχιθέωρος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, præfectus eorum qui ſacrorum cauſâ aliquò mittebantur.
Ἀρχιθιασίτης, ὁ, dux chori Bacchici.
Ἀρχικεραύνος, ὁ ϰ̀ ἡ, auctor vel moderator fulminis.
Ἀρχικυβερνήτης, ȣ, præfectus ſummus.
Ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, primarius, princeps, *Gl. V.* principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.
Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magiſter rei venaticæ.
Ἀρχιλῃςὴς, ȣ̃, ὁ, princeps prædonum, ſeu latronum.
Ἀρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, præfectus ſeu magiſter, coquorum.
Ἀρχιμανδρίτης, ȣ, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ, et μάνδρα.
Ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ, abbatiſſa, *Gl. V.* præfecta cœnobii.
Ἀρχίμιμος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps hiſtrionum.

Ἀρχιοινοχοεία,

Ἀρχιοινοχοεία, ἡ, dignitas et officium ejus qui principatum inter pocillatores tenet. Ab

Ἀρχιοινοχόος, ȣ, ὁ, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπατριῶται, principes familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, ȣ̃, ὁ, piratarum princeps, archipirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.

Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, et πόσις.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιραβδȣ̃χος, ȣ, ὁ, lictor primus.

Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, piſtorum princeps.

Ἀρχιςράτηγος, ȣ, ὁ, imperator exercitûs, princeps militiæ, ſummus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ȣ, τὸ, inter ſymbola princeps, *Suicer.* Ex ἀρχὴ, et σύμβολον, *ſymbolum.*

Ἀρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, princeps ſynagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ſc. τέχνη, idem, architectura.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ȣ, ὁ, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ȣ, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio.

Ἀρχιυπασπιςὴς, ȣ̃, ὁ, princeps ſatellitum.

Ἀρχίφυλοι, præfecti, ſeu principes tribuum.

Ἀρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magiſtratûs, *ap. Diodor.*

Ἀρχίφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, princeps ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, et φῶς, *lumen.*

Ἀρχμένος, præſ. part. paſſ. *per Syncop.* pro ἀρχόμενος.

Ἀρχογλυπτάδης, ȣ, ὁ, magiſtratus ambiens, *Etym. Euſt.* Ex ἀρχὴ, et γλύφω, *ſculpo.*

Ἀρχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (4) primarius. Ex ἀρχὴ, et εἶδος, *forma, ſpecies.*

Ἀρχολάβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magiſtratuum hoſpes. Ex ἀρχὴ, et λαμβάνω.

Ἀρχολίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magiſtratum ambiens; (2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, *pinguis.*

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, *Gl. V.* ἀρχομενȣ, inuentis. *Ph.* ἠρξάμεν, orſus ſum, cœpi, inchoavi, a. 1. med. *Gl. V.* ἀρξάμενος, orſus, exorſus, part. a. 1. med. *Gl. V.* Ἄρχεσθαί τινος, ἐκ τινος, ὑπὸ τινος, τὴν ἀρχὴν, τȣ̃ γράφειν.

Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, *Suicer.* Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens.

Ἀρχὸς, ȣ̃, ὁ, princeps, dux; (2) podex, inteſtinum rectum. Ab

Ἄρχω, f. ξω, perf. paſſ. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo ſum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum; (5) magiſtratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (6) ſum ſub imperio alterius; pareo, obtempero; ἀρχομένων, ſubjectorum, *Ph.* Ἄρχειν τῆς μάχης, τῆς διαφορᾶς, τὴν ἀρχήν. Οὐκ ἔςιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo poteſt benè imperare, niſi ipſe ſub imperio fuerit, *Ariſtot.* Ab ἀρχή.

Ἀρχώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps, *Ph.* præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. Ab ἄρχω.

ἈΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρετῆσιν ἐείκοσιν, *Odyſſ.* 1, 280.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ȣ, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ἀρωγὸς, et ναύτης, *nauta.*

Ἀρωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defenſor. Item *adj.* ut Πυρὶ μὲν ὧν καίειν τὸ πάθος ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.

ἌΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ſuavitas odorum, *Gl. V* ἀρώματα, odores, *Ph.*

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata reſipio; (2) aromatibus imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματίτης, ȣ, ὁ, aromaticus ex aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, ſc. πόσις.

Ἀρωματοπώλης, ȣ, ὁ, aromatum venditor. *Gl. V.* odorarius. Ex ἄρωμα, et πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab

Ἀρωματοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aromata ferens.

Ἀρωρῖος, pro ἀρυρῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἄρως, *heros, Dor.* pro ἥρως.

Ἅς, *quas*, acc. pl. artic. poſtpoſ. ὅς, *qui.*

Ἆσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἦσα, ab ἄτω,

Ἆσα, *cecini*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.

Ἀσαγήνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non captus, vel non capiendus, *Suicer.* Ex α priv. et σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus, *Suicer.* Ex α priv. et σάγη.

Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo; (2) triſtor. Ab ἄση.

Ἆσαι, *ſatiaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *ſatio.* ſed ᾆσαι eſt ab ἄδω, *cano.*

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α et σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritiſſimi.

Ἀσαλέα, ας, ἡ, tranquilitas, ſecuritas; (2) incogitantia, *Etym.* Ab ἀσαλὴς, (niſi potiùs ſit exarandum ἀσάλεια, *Ern.*)

Ἀσάλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus.

Ἀσαλεύτως, *adv.* intrepidè, conſtanter.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, curâ vacuus, *Etym.* Ex α, et σάλος.

Ἀσαλπίγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tubâ non proclamatus. Ex α priv. et σάλπιγξ, *tuba.*

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant, balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, ab ἀσάω, *faſtidio, adficio.*

Ἀσάνδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſandalis carens.

Ἄσαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non blandiens, ſc. more canum caudam agitantium, *Heſ.* Ex α priv. et σαίνω, (*Æſch. Ch.* 420.)

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio; (2) iraſcor. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, ὁ ϗ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. et σήπω.

Ἀσαρίτης, οἶνος, aſarites, ſeu vinum ex aſaro herbâ confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, ſeu macilentus ſum:

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab

Ἄσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. et σάρξ, *caro.*

Ἀσαρκώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, idem. *Aret.*

ἌΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris. *Angl.* Asarabacca.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur, τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α, et σαρόω.

Ἆσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦσας, ab ἄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab

Ἀσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus; (2) incertus.

Ἀσαφῶς, *adv.* obſcurè.

Ἄσβεςος, η, ον, et ἄσβεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inextinguibilis, inextinctus, nunquam ceſſans. *Ph.* calx; (2) nomen lapidis, unde telæ fiunt, quæ non comburuntur in igni. Ex α priv. et σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fuſco, *Gl. V.* ἀσβολαίνεται, fuſcatur. Ab

ἈΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus.

Ἄσβολος, ȣ, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultûs divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligioſus et impius ſum, impiè ago; impiè tracto aliquem; *in paſſ.* impiè tractari, et impiè fieri. Ἐξελέγξαι —— περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἀσέβησαν, *Judæ* 15. Ab eod. Hinc

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. *Gl. V.* nefas.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit; irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. et σέβω.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia et nefaria; irreverentia.

Ἀσεβῶς, impiè, *Ph.* Ab ἀσεβής.

Ἀσειρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, habenâ carens; (2) non vinctus. Ex α priv. et σεῖρα, *catena.*

Ἀσείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἄσειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. *Gl. V.* inquaſſatus; (2) qui quaſſari et concuti nequit. Ex α, et σείω.

Ἀσελγαίνω, petulanter et laſcivè ago; (2) petulanter aliquem injuriâ adficio; (3) nefandæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, *Dem. Gl. V.* laſcivio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans et proterva injuria, laſcivia, luxus, impudicitia.

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω:

Ἀσελγέως, *adv.* protervè, petulanter, libidinosè. Ab

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurius, (2) laſcivius. *Ph.* ganearius, lididinoſus, luxurioſus, obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. *Gl. V.*

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornibus laſciviens, item magna cornua habens. Ex κέρας.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciviam inſanio, inſana impudicitiâ teneor, vel prurio. Ex μαίνομαι.

Ἀσελγῶς, idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illunis; (2) obſcurus. Ex α priv. et σελήνη, *luna.*

Ἀσέμνος, ὁ ϗ ἡ, minimè venerandus, inhonoratus; (2) incaſtus, impudicus, *Gl. V.*

Ἀσεμνῶς, parum decorè.

Ἀσεπτέω, impius ſum. Ab

Ἄσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impius, irreligioſus. Ex α priv. et σέβω, *colo.*

Ἀσεῦμαι, *canam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ᾄσομαι, à verbo ἄδω, *cano.*

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; (2) moleſtia animi; (3) ſordes; (4) dolor. Ex ἄδω, *ſatio.*

Ἀσῆ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἄσῃ, ab ἄδω.

Ἀσηθείην, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ. v. ἀσάομαι.

Ἀσηθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἀσήκορος, faſtidiens è ſatietate.

Ἀσήμαντος, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus; (2) incuſtoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. A σημαίνω.

Ἀσημείωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non notatus, aut inſignitus. A σημειόω.

Ἀσημόγραφος, ον, obſcurè ſcriptus; ἀσημογράφος, obſcurè ſcribens. A γράφω.

Ἄσημος, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; (2) obſcurus; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. et σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, *adv.* obſcurè; (2) ignobiliter. Ου πάνυ ἀσήμως, *Aret.*

Ἄσηπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, putredine non vitiatus, (2) non putredini obnoxius. A σήπω.

Ἀσηρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens, moleſtus; (2) impurus, ab ἄση; (3) nullos habens vermes, *Suid.* A σῆρες, *vermes.*

Ἀσηρῶς, *adv.* moleſtè. Ab ἀσηρός.

Ἀσήσῃ, 2. ſing. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.

Ἀσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἄδω.

Ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, *Gl V.* (3) ignavia.

Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecilis, infirmus ſum, (2) lan-

(2) langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, *Rom.* 4, 19.
Ἀσθενέωσις, ἡ, idem quod ἀσθένεια.
Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, *Gl. V.* Ex α priv. et σθένος, *robur*. Hinc
Ἀσθενικὸς, ἡ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper.
Ἀσθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.
Ἀσθενόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, et ῥίζα, *radix*.
Ἀσθενεύντων, gen. pl. præf. part. act. *contr.* pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.
Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.
Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενῶς, *adv.* imbecilliter, invalidè.
Ἀσθῇ, *detrimentum passus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤσθη, à verbo ἄω.
ἎΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium. Hinc
Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo.
Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ οἰδέουσι, *Aret.*
Ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, ad anhelationem seu respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans. *Gl. V.* anhelator.
Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.
Ἀσιανὸς, οῦ, ὁ, Asianus. Ab, Ἀσία.
Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, nomen magistratûs Asiatici, qui curam sacrorum habet.
Ἀσιατογενὴς, ὲς, Asiaticus.
Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. et σιγάω, *taceo*.
Ἀσίγητος, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.
Ἄσιγμος, ου, ὁ καὶ ἡ, stridore carens; (2) carens literâ Sigma. Ex σιγμὸς, vel σῖγμα.
Ἀσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.
Ἀσίης, gen. sing. *Ion.* pro ἀσίας, ab ἄσιος.
Ἄσικχος, ου, ὁ καὶ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.
ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.
Ἀσινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, *Æschyl. Agam.* 1530. *Gl. V.* sine vitio. Ex α priv. et σίνω, *noceo*.
Ἀσινῶς, *adv.* innocuè, innoxiè, sine noxâ.
Ἄσιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, *limus*. (Ex *Hom.* 11, b. 461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Sed ibi videtur potiùs Ἀσκίῳ, leg. esse. i. e. *umbroso*, Ern.)
ἈΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locustæ genus, carens pinnis.
ἎΣΙΣ, εως, ἡ, limus, sordes, cœnum.
Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abstineo à cibo, panem non comedo:
Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia à cibo; (2) inopia frumenti seu commeatûs. Ab
Ἄσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus. Ex α priv. et σῖτος.
Ἀσίτως, jejunè.
ἈΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, stellio, animal lacertæ simile.
Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, idem.
ἈΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.
Ἀσκάλαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè durus. Ex ἀσκαλὸς, et ἁφὴ, *Suid.* (vel potiùs à σκαλάπτω, *Ern.*)
Ἀσκάλευτος, ὁ καὶ ἡ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α priv. et σκαλεύω.
Ἄσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex σκάλλω.
Ἀσκαλὴς, ὲς, idem; (2) valdè durus.
Ἀσκαλτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἈΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, ου, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.
Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.
Ἀσκανδάλιστος, ον, non offensus, *Ern.*
ἈΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum, sellæ genus.
Ἀσκαρδαμυκτεὶ, et ἀσκαρδαμυκτὶ, *adv.* oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris:
Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis et immotis oculis intueor. Ab
Ἀσκαρδαμυκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. et σκαρδαμύσσω.
Ἀσκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non exsultans, non palpitans. Ex α priv. et σκαίρω, *salio*.
Ἀσκάρθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀσκαριδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρὶς.
Ἀσκαρίζω, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon.
ἈΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.
Ἀσκάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρὴς.
ἈΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus, *Hes.* (2) genus crepitaculi, *Poll.* V. ἀσκέρα.
Ἄσκαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fossus. Ex α priv. et σκάπτω, *fodio*.
Ἀσκεθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσκηθής.
Ἀσκεία, ἡ, idem quod ἄσκησις.
Ἀσκεῖον, idem quod ἄσκιον.
Ἀσκελὲς, *adv.* durè, graviter. Ab ἀσκελὴς.
Ἀσκελέως, *adv.* duriter; (2) assiduè; (3) graviter; (4) sine cruribus; (5) pari mensurâ. Ab
Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, assiduus, indefinens. Ex α priv. vel intens. et σκέλλω, vel σκέλος, *crus*.
Ἀσκεπαρνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α priv. et σκέπαρνον.
Ἀσκέπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Ph.* intectus. Ex α priv. et σκεπάζω, *tego*.
Ἀσκέπαστρος, ὁ καὶ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α priv. et σκέπαστρον.
Ἀσκεπὴς, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α et σκέπη.
Ἄσκεπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἄσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incongnitus, *Gl. V.* Ex α priv. et σκέπτομαι, *contemplor*. Hinc
Ἀσκέπτως, *adv.* inconsideratè, temerariè, inconsultò, temerè.
ἈΣΚΕ'ΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat et commodum tempori hiemali.
Ἀσκερικὸν, τὸ, idem.
Ἀσκευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imparatus.
Ἄσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex et omni apparatu carens. Ex α et σκεῦος.
Ἀσκευώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagaci curiosâque perscrutatione non excussus. Ex α priv. et σκευωρέω, *perscrutor*.
ἈΣΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, *Gl. V.* ἀσκέμεν, erudimus, *Ph.* ἤσκησα, percolui, *Ph.* a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, *Ph.* p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀλήθειαν· τὸν υἱὸν, τὸν ἐπιχώριον τρόπον, *Aristoph. Plut.* 47. Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, scil. ἐμαυτὸν, *Act.* 24, 16.
Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non læsus, incolumis.
Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.
Ἄσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex α priv. et σκηνὴ.
Ἀσκήνως, *adv.* non fictè.
Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, institutio, industria, cultus. *Gl. V.* studium; (2) vita monastica. Ab ἀσκέω.
Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. exercitator, *Gl. V.* curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. *Ph.* ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc
Ἀσκητικὸς, ἡ, ὸν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.
Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus arte, affabrè factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.
Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. *Gl. V.* ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητὴς.
Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non potest.
Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκὸς.
Ἀσκίον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ἄσκιος, ία, ιον, umbrosus, opacus; qui densam habet umbram; (2) umbrâ carens; inopacus, *Gl. V.* Ex α int. vel priv. et σκιά.
Ἀσκίπων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, cui adhuc vegeta est senecta. Ex α priv. et σκίπων.
Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membranâ abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκὸς.
Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιὸς, Æsculapius.
Ἀσκοκήλης, ου, ὁ, herniosus, *Gl. V.* Ex ἀσκὸς, et κήλη, *hernia*.
Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena.
Ἄσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum.
Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea.
Ἀσκόπως, *adv.* inconsideratè; (2) inopinatè.
Ἀσκορδίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α priv. et σκορδινάομαι, *pandiculor*.
ἈΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, uter, pellis; follis, culeus. *Gl. V.*
Ἀσκοτεινὸς, ὸν, non tenebrosus.
Ἀσκουρῶτις, ἡ, ursa minor.
Ἀσκεῦμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.
Ἀσκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrem ferens.
Ἀσκύλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inspoliatus, non spoliatus. Ex α priv. et σκυλεύω, *spolio*.
Ἄσκυλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infatigabilis, *Gl. V.* item illæsus; integer, *Ern.* Ex α priv. et σκύλλω, *fatigo*. Hinc
Ἀσκύλτως, *adv.* sine molestiâ et vexatione.
ἈΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyperici genus, herba. *Angl.* St. Peter's-wort.
Ἀσκώλια, ων, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκοὺς, utres unctos uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc
Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pedi innitendo; (3) claudico.
Ἀσκωλιασμὸς, οῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.
Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, quâ parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκὸς.
Ἆσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano*.
Ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim.
Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio utitur, velut poëtæ Dithyrambici solent; vox Aristophanica. Ex ᾆσμα, et κάμπτω.
Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco, contentus sum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. Ab ἀσμενος.
Ἀσμενίσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.
ἌΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris, *Gl. V.* ultroneus, libens.
Ἀσμένως, *adv.* cum gaudio, libenter; jucundè.
Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, *cano*.
Ἀσολοικίστως, sine solœcismo.
Ἀσόλοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus.
Ἀσολοίκως, *adv.* sine vitio; (2) simpliciter.
Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. Ab
Ἄσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imperitus.
Ἀσόφως, *adv.* insipienter, stultè.

ʼΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. ἀσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, ſaluto, complector, cupidè apprehendo; ἄσπασαι, ſaluta, *Gl. V.* a. 1. imperat. med. Καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ ϛρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο; *Soph. Phil.* 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, *Luc.* 10, 4.

ʼΑσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon.

ʼΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

ʼΑΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

ʼΑσπαλιεία et ἀσπαλεία, ἡ, piſcatus (*pro quo vitiosè vulgo* ἀσπαλία, *Ern.*) Unde

ʼΑσπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἄσπαλος.

ʼΑσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piſcor. Hinc

ʼΑσπαλιευτὴς, ȣ, ὁ, piſcator.

ʼΑσπαλος, ȣ, ὁ, piſcis, *Heſ.*

ʼΑσπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plantarium. Ab

ʼΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, aſparagus.

ʼΑσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

ʼΑσπάρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſatus, non ſeminatus, inſeminatus; (2) cui ſemen non committitur, qui non ſeminatur. Ex α priv. et σπείρω, *ſemino.*

ʼΑσπάρτως, *adv.* ſemente non factâ, citra ſationem.

ʼΑσπάσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. ἀσπάζομαι.

ʼΑσπάσασθαι, *ſalutaviſſe*, a. 1. inf. med.

ʼΑσπάσεσθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

ʼΑσπάσιος, ία, ιον, et ἀσπάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus:

ʼΑσπασίως, *adv.* gratè, lubenter, comiter, amicè, amanter.

ʼΑσπασμα, ατος, τὸ, res quam amplexamur:

ʼΑσπασμὸς, ȣ, ὁ, amplexatio, amplexus; ſalutatio.

ʼΑσπαϛικὸν, ȣ, τὸ, ſalutatorium, quod erat locus extra baſilicam ubi peregrini excipiebantur:

ʼΑσπαϛικὸς, ἡ, ὸν, ſalutatorius, *Gl. V.* Ab

ʼΑσπαϛὸς, ἡ, ὸν, quem quis amplecti velit; amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam ſpeciem præ ſe ferens:

ʼΑσπαϛὺς, ύος, ἡ, ſalutatio. Ab ἀσπάζομαι.

ʼΑσπαϛῶς, *adv.* lubenter. Ab ἀσπαϛός.

ʼΑσπειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implacabilis; de bello nullis induciis, nullâ pace componendo. Ex α priv. et σπένδω.

ʼΑσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ſemine et prole, ſemine carens. Ex α priv. et σπέρμα, *ſemen.*

ʼΑσπερχὲς, *adv.* ſedulò, ſtudioſè, ſine ceſſatione, diligenter, continuè. Ex α intenſ. et σπέρχω, *urgeo.*

ʼΑσπετος, ὁ ϗ ἡ, quem adſequi oratione nequeas; (2) multus, immenſus. Ex α priv. et ἕπομαι, (ἔπω, *dico*, *Ern.*)

ʼΑσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aſpidem, ſive clypeum abjecit, deſertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, et ἀποβάλλω, *abjicio.*

ʼΑσπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπίς.

ʼΑσπιδηϛρόφος, ον, idem quod

ʼΑσπιδηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum ferens, ſcutatus, ſcutiger. Ex ἀσπὶς, et φέρω, *fero.*

ʼΑσπίδιον, ȣ, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, ſcutulum. Dim. ab ἀσπίς.

ʼΑσπιδιϛκάριον, ȣ, τὸ, parma, *Gl. V.* parmula. Ab

ʼΑσπιδίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod. *Heſ.*

ʼΑσπιδίσιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

ʼΑσπιδιώτας, *Dor.* pro

ʼΑσπιδιώτης, ȣ, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens.

ʼΑσπιδόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab aſpide morſus, ſive ictus. Ex ἀσπὶς, et δάκνω, *mordeo.*

ʼΑσπιδόδȣπος, ον, ſcutum pulſans, item ſcutatus. Ex ἀσπὶς, et δȣ̃πος.

ʼΑσπιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπίς.

ʼΑσπιδοειδὴς, ὲς, idem.

ʼΑσπιδοθρέμμων, bello vivens, bellicoſus.

ʼΑσπιδὸν, *adv.* clypeatim, teſtudine factâ. *Suid.* pro ἀσπιδηδὸν, *Ern.*

ʼΑσπιδοπηγεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi clypei compinguntur.

ʼΑσπιδοπήγιον, ȣ, τὸ, idem.

ʼΑσπιδοπηγὸς, ȣ̃, ὁ, clypeorum fabricator. Ex ἀσπὶς, et πηγνύω, *compingo.*

ʼΑσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab

ʼΑσπιδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, clypeorum fabricator, *Gl. V.* ſcutarius. Ex ἀσπὶς, et ποιέω, *facio.*

ʼΑσπιδότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veſcitur aſpidibus, ſive ſerpentibus. Ex ἀσπὶς, et τρέφω.

ʼΑσπιδȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum tenens, clypeatus, ſcutum habens. Ab ἔχω.

ʼΑσπιδοφέρβων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui clypeo ſe alit, qui bello vivit, bellicoſus. Ex φέρβω.

ʼΑσπιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, et φέρω, *fero.*

ʼΑσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.

ʼΑσπιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, intemeratus. Ex α priv. et σπῖλος.

ʼΑσπίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ʼΑΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, clypeatorum agmen; ἐξ ἀσπίδος, *à ſiniſtrâ*; (2) aſpis, ſerpentis genus.

ʼΑσπιϛάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀπιϛῶν, ab

ʼΑσπιϛὴς, ȣ̃, ὁ, clypeatus miles. Ab ἀσπίζω.

ʼΑσπίϛωρ, ορος, ὁ, idem.

ʼΑσπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. Ab

ʼΑσπλάγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. *Gl. V.* immiſericors. Ex α priv. et σπλάγχνον, *viſcera.*

ʼΑσπληνον, ȣ, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab

ʼΑσπληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lienis expers. Ex α priv. et σπλὴν, *ſplen.*

ʼΑσπονδεὶ, *adv.* ſine amicitiâ; (2) ſine ſacrificio, ſine libationibus:

ʼΑσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ſervo; (2) fœdus non admitto. Ab

ʼΑσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœderis, ſeu induciarum expers; (2) qui eſt ſine libamento; (3) implacabilis. Ex α priv. et σπένδω, *libo.*

ʼΑσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſeminatus; (2) ſeminis expers. Ex α priv. et σπείρω.

ʼΑσπȣ́δαϛος, ὁ ϗ ἡ, neglectus, *Gl. V.* inſedulus, improperatus. Ex α priv. et σπȣδή.

ʼΑσπȣδεὶ, *adv.* ſine curâ, ſine ſtudio, negligenter. Ex iiſd.

ʼΑσπȣδὶ, *adv.* ſine moleſtiâ. Ex iiſd.

ʼΑΣΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, quercûs ſpecies.

ʼΑσσάριον, ȣ, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

ʼΑσσομαι, idem quod ἀσάομαι. *Aret.*

ʼΑΣΣΟΝ, *adv.* propè, propiùs. Item, propè, ferè omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἆσσον μοὶ πρόσθεν γεγράφαται, *Aret.* Hinc ἀσσοτέρω, propiùs, et ἀσσοτάτω, proximè.

ʼΑσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἆσσον.

ʼΑσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

ʼΑσσύτερον, *propiùs*, *Æol.* pro ἀσσότερον.

ʼΑσσώδης, idem quod ἀσώδης.

ʼΑϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, vel ſtillativus, non diſtillans, ſed copioſè fluens. Ex α priv. et ϛάζω, *ſtillo.*

ʼΑϛαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis. Ex ἵϛημι.

ʼΑϛάθμευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret caſtris. Ex α priv. et ϛαθμεύω.

ʼΑϛάθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, incertus; (2) improviſus, inopinatus, *Gl. V.* inconſideratus; (3) à quo nemini cautum eſt, quod omnibus accidere poteſt.

ʼΑΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſtacus, cancer marinus. *Gl. V.* locuſta, ſquilla.

ʼΑϛακτὶ, *adv.* non ſtillatim; (2) affatim; (3) cum multis lacrymis. Ab

ʼΑϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deſtillans. Ex α priv. et ϛάζω, *deſtillo.* Unde

ʼΑϛαλάκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, non ſtillativus, non deſtillans.

ʼΑϛαλὴς, ὁ ϗ ἡ, non inſtructus, veſtimentis non indutus. Ex α priv. et ϛέλλω.

ʼΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, nuntius, ſeu tabellarius Perſicus, Angarus.

ʼΑϛάρτη, ης, ἡ, Aſtarte Syriorum numen, Venus.

ʼΑϛασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α priv. et ϛάσις, *ſtatio.*

ʼΑϛασίαϛος, ὁ ϗ ἡ, ſeditione carens, nullis ſeditionibus turbatus. Ex iiſd.

ʼΑϛατέω, ῶ, f. ήσω, inconſtans ſum, vacillo; (2) incertis ſedibus vagor, 1 *Cor.* 4. Ab

ʼΑϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans; (2) parum accuratus. Hinc

ʼΑϛάτως, *adv.* inconſtanter.

ʼΑϛαφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. Ex α pleon.

ʼΑϛαφιδῖτις, ιδος, ἡ, ex uvâ paſsâ decerpta, *Ern.*

ʼΑϛαφύλινος, ȣ, ὁ, paſtinaca herba; (2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon.

ʼΑϛάφυλος, ον, uvis carens. A ϛαφυλή.

ʼΑϛάχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, *Gl. V.* Ex α pleon.

ʼΑϛέγαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tectus.

ʼΑϛεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clauſus. Ex α priv. vel. int. et ϛέγω.

ʼΑϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tecto ædibuſque deſtitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. et ϛέγω, *tego*, *tolero.*

ʼΑϛειεύομαι, (*Ern.*) idem quod

ʼΑϛείζομαι, f. ίσομαι, urbanitate ſermonis utor, feſtivus ſum, jocor. Ab ἄϛυ.

ʼΑϛειολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eloquens, diſertus, *Ph.* Ex ἀϛεῖος, et λέγω, *dico.* Hinc

ʼΑϛειολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.

ʼΑϛειορημονέω, lepore orationis utor.

ʼΑϛεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbanus, feſtivus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus. Ab ἄϛυ. Hinc

ʼΑϛειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) feſtivitas.

ʼΑϛειότης, ητος, ἡ, feſtivitas, elegantia, ſales, facetiæ, *Gl. V.*

ʼΑϛεισμὸς, ȣ̃, ὁ, urbanitas; (2) feſtivitas; (3) figura rhetorica. Ab ἀϛείζομαι.

ʼΑϛείως, *adv.* feſtivè, urbanè. Ab ἀϛεῖος.

ʼΑϛεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄϛεγος. Hinc

ʼΑϛεκτῶς, *adv.* intolerabiliter, intoleranter.

ʼΑϛελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, caudice, trunco carens.

ʼΑϛέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ʼΑϛέμβακτα, lamentabiliter, flebiliter. Ab

ʼΑϛέμβακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumeliis probriſque carens; (2) firmus, ſtabilis. Ex α priv. et ϛέμβω, *contumeliâ adficio, moveo.*

ʼΑϛεμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, ſtupore non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd.

ʼΑϛεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ʼΑϛεμφῶς, *adv.* immotè, rigidè, firmiter.

ʼΑϛενακτεὶ, *adv.* ſine gemitu:

ʼΑϛενακτὶ, *adv.* idem. Ab

ʼΑϛένακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α priv. et ϛενάζω.

ʼΑϛενάκτως, *adv.* ſine gemitu.

ʼΑϛεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, ſc. cultus, de diis, *Eur.* Ex α priv. et ϛέφω.

ʼΑϛεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito. Ab ἀνὴρ, et

ʼΑϛεργὴς, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α priv. et ϛέργω.

ʼΑϛέρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans, ſidereus. Ab ἀϛήρ.

ʼΑϛερίας, ȣ, ὁ, ſtellarius.

ʼΑϛερίζω, f. ίσω, in ſtellam verto.

ʼΑϛέριον, ȣ, τὸ, phalangium.

ʼΑϛέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans.

ʼΑϛερίσκος, ȣ, ὁ, ſtellula, aſteriſcus *, ſignum criticorum locis pulcrioribus adponi ſolitum; (2) herba quædam. Dim. ab ἀϛήρ.

ʼΑϛεροειδὴς, ἐς, ſtellatus. Ab εἶδος.

ʼΑϛερόεις, όεσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus et ornatus, *Gl. V.* ſidereus. Ab eod.

ʼΑϛερόμματος, ον, epith. noctis, ſtellata, *propriè*, oculorum loco ſtellas habens. Ab ὄμμα.

ʼΑϛεροπᾶ, dat. ſing. *Dor.* pro ἀϛεροπῇ.

ʼΑϛεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀϛράπτω. Hinc

ʼΑϛεροπητὴς, ȣ̃, ὁ, fulgurator, fulminator.

ʼΑϛεροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum contemplator. Ex ἀϛὴρ, et σκοπὸς, *ſpectator.*

ʼΑϛεροφεγγὴς, ὲς, ſtellis fulgens.

ʼΑϛερωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀϛὴρ, et ὤψ, *facies.*

ʼΑϛέφανος,

Ἀϛέφανος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, coronam non habens, coronâ non redimitus.

Ἀϛεφάνωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀϛή, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀϛός.

Ἄϛηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cippum non habens, epith. ſepulti, vel ſepulchri. Ex α priv. et ϛήλη.

Ἀϛήν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec ſedem habet, *Heſ.* Ex α priv. et ϛῆναι, *ſtare.*

Ἄϛηνος, ϐ, ὁ ϗ ὁ, idem et ex iiſd. *Heſ.*

Ἀϛήρ, ήρος, ὁ, ſtella.

Ἀϛήρικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, infirmus. Ex α priv. et ϛηρίζω, *ſtabilio.*

Ἀϛὶς, ῦ, ὁ, cantor, *Gl. V.* Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀϛιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. et ϛείβω.

Ἀϛικὸς, ἡ, ὸν, canorus, *Gl. V.* Ab ἀϛής.

Ἀϛικὸς, ἡ, ὸν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, ſcitus, feſtivus; (3) prudens, circumſpectus. Ab ἄϛυ, *urbs.*

Ἀϛικῶς, *adv.* feſtivè, urbanè, prudenter.

Ἄϛικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui punctus non eſt; (2) nullo ſtigmate ſignatus.

Ἀϛιοχος, ϐ, ὁ, vas rotundum, quod infuſâ pice, ſulphure, et ſtuppâ, injectoque igne ejaculabatur; malleolus, *Heſ.*

Ἀϛοιχείωτος, ον, *propriè* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex ϛοιχεῖα.

Ἄϛοιχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α priv. et ϛοῖχος, *ordo, verſus.*

Ἄϛομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt; (3) cui parvum eſt os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. et ϛόμα, *os.*

Ἀϛόμωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui exacutus non eſt; (2) epith. ferri, quod non tinctum eſt, poſtquam candefactus fuit. Ex α priv. et ϛομόω.

Ἄϛονος, ον, dolore vacuus; (2) valdè triſtis. Ex α, et ϛένω.

Ἀϛόξενος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipſe ſit peregrinus. Ex ἀϛὸς, et ξένος.

Ἄϛοργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers; *Ph.* inamabilis, ſine affectione. Ex α priv. et ϛοργὴ, *amor naturalis.*

Ἀϛὸς, ῦ, ὁ, civis. Ab ἄϛυ.

Ἀϛοχέω, ῶ, f. ήσω, non rectâ ad ſcopum tendo; aberro à ſcopo; (2) non gratificor, deſum alicui, *ap. Polyb.* Περὶ τὴν πίϛιν ἠϛόχησαν, 1 *Tim.* 6, 21. Ὧν τινες ἀϛοχήσαντες, *Ibid.* 1, 6. Ab ἄϛοχος. Hinc

Ἀϛόχημα, ατος, τὸ, erratum, propriè ejus qui non rectè ad ſcopum tendit, imprudenter factum.

Ἀϛοχία, ας, ἡ, quum quis non benè collineat; quum quis aberrat à ſcopo; (2) opinionis et ſpei fruſtratio. Ab

Ἄϛοχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non benè conjicit, malè conſulit. Ex α priv. et ϛοχάζομαι.

Ἀϛόχως, *adv.* imprudenter, infeliciter.

ΑΣΤΡΑ´ΒΗ, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium; (2) aſinus, mulus.

Ἀϛραβηλάτης, ϐ, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀϛράβη, et ἐλαύνω, *agito.*

Ἀϛράβηλος, ϐ, ὁ, idem quod ϛράβηλος.

Ἀϛραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tortus ſeu tortuoſus, planus; (2) qui non fallit, certus. Ex α priv. et ϛρέφω. Hinc

Ἀϛραβίζω, et ἀϛραβαλίζω, complano.

Ἀϛραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo:

Ἀϛραγάλιον, ϐ, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀϛράγαλος.

Ἀϛραγαλίϛκος, ϐ, ὁ, taxillus, *Ph.* Ab eod.

Ἀϛραγαλιϛμὸς, ῦ, ὁ, luſus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀϛραγαλίζω. Unde

Ἀϛραγαλιϛικὸς, vel ἀϛραγαλιτικὸς, ἡ, ὸν, talarius.

Ἀϛραγαλίτης, ϐ, ὁ, aſtragalo ſimilis.

ΑΣΤΡΑ´ΓΑΛΟΣ, ϐ, ὁ, vertebra, ſpondylus; (2) talus luſorius.

Ἀϛραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, talaris, *Philox.* A præc.

Ἀϛραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab

Ἀϛραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, corruſcatio. Ab ἀϛράπτω.

Ἀϛραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. Ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἐλθὼν Ζηνὸς ἀϛραπηφορεῖ, *Ariſtoph. Pace,* 721. Ab

Ἀϛραπηφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fulgura ferens.

Ἀϛραποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coruſcus, *Gl. V.* Ex ἀϛραπὴ, et εἶδος, *forma.*

Ἀϛραπτεὺς, έως, fulgurator, epith. Jovis.

Ἀϛραπτικὸς, ἡ, ὸν, fulgurans.

ΑΣΤΡΑ´ΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruſco, mico; (3) ejaculator, emitto, ſpiro. Κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀϛράπτει, *Eur. Ph.* 111. Ἤϛραπτε χαλκῷ, *Xen. Cyr.*

Ἀϛράρχης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, princeps ſiderum.

Ἀϛρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) deſertio militiæ; (3) pax. Ἀϛρατεία Minerva vocabatur, cujus templum erat in Laconia. Ex α, et ϛρατός.

Ἀϛράτευτος, ὁ ϗ ἡ, immunis à militia; (2) qui non militavit. Ex α priv. et ϛρατεύω.

Ἀϛρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. et ϛρατηγέω.

Ἀϛρατήγητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.

Ἀϛρατηγήτως, *adv.* ſine duce, ſine imperio; (2) imperitè, temerè.

Ἀϛρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. et ϛρατηγός.

Ἀϛραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit, durus; immobilis. Ex α priv. et ϛρέφω.

Ἄϛρεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.

Ἀϛρίαι, et ἀϛρίες, taxilli. Vid. ἀϛρίς. Hinc

Ἀϛρίζω, f. ίσω, taxillis ludo.

Ἀϛρικὸς, ἡ, ὸν, ſideralis. Ab ἄϛρον.

Ἀϛρὶς, ίος, ἡ, taxillus. Dim. Ab ἀϛράγαλος.

Ἀϛροβακὸς, ῦ, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄϛρον, et βάζω, *loquor.*

Ἀϛροβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ſideratus, à ſidere percuſſus. Ex ἄϛρον, et βάλλω, *jacio.*

Ἀϛροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.

Ἀϛροβολέομαι, ῦμαι, ſideror. Ex iiſd.

Ἀϛροβόλητος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀϛροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀϛροβλησία.

Ἀϛροβολίζεσθαι, ſiderari, *Gl. V.* ἀϛροβολιζόμενοι, ſiderati, *Gl. V.* Ex ἄϛρον, et βολή.

Ἀϛροβολισμὸς, ῦ, ὁ, ſideratio. A præc.

Ἀϛρογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur. Ex ἄϛρον, et γείτων.

Ἀϛρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix, *Suicer.* Ex ἄϛρον, et γοητεία, *præſtigiæ.*

Ἀϛροδίαιτος, ον, ſub dio etiam noctu agens, epith. paſtoris. Ex δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ἀϛροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut aliâ re. Ex εἶδος.

Ἀϛροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt; (2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex θέσις.

Ἀϛροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas conjungere, (imaginem, ἀϛερισμὸν vocant) eiſque nomen tribuere.

Ἀϛροθέτημα, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum.

Ἀϛροθέτης, ϐ, ὁ, qui conjungit ſtellas et iis nomen facit:

Ἀϛρόθετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄϛρον, et τίθημι, *pono.*

Ἀϛροθύτης, ϐ, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄϛρον, et θύω, *ſacrifico.*

Ἀϛρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor:

Ἀϛρολόγημα, τὸ, conſtellatio, horoſcopus.

Ἀϛρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum.

Ἀϛρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens. Ab

Ἀϛρολόγος, ϐ, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, aſtrologus. Ex ἄϛρον, et λόγος, *ſermo.*

Ἀϛρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit.

Ἄϛρον, ϐ, τὸ, ſidus, aſtrum, congregatio ſtellarum; (2) ſtella; (3) ſignum; (4) canis, canicula. Ab ἀϛήρ.

Ἀϛρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto:

Ἀϛρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia:

Ἀϛρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtronomiam pertinens, aſtronomicus: Ab

Ἀϛρονόμος, ϐ, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus. Ex ἄϛρον, et νέμω, *diſtribuo.*

Ἀϛροπλὴξ, ſideroſus, *Ph.* Ex πλήσσω, *ferio.*

Ἀϛροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄϛρον, et πολέω.

Ἀϛρέβιϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatuſque non eſt. Ex α priv. et ϛρεβίζω, *radiculæ ſucco purgo.*

Ἀϛροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, ſeu in modum ſtellarum reſplendens. Ex φάω.

Ἀϛροφόρος, ϐ, ὁ, aſtrifer. Ex ἄϛρον, et φέρω.

Ἀϛροχίτων, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, velut tunicâ indutus, ſtellis amictus. Ex ἄϛρον, et χιτών.

Ἀϛρῶος, ῶ, ὁ ϗ ἡ, ſidereus. Ab ἄϛρον.

Ἀϛρωπὸς, ὸν, ſidereus, ſideris modo ſplendens, Ab ὤψ.

Ἀϛρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α priv. et ϛρωννύω, *ſterno.* Unde

Ἄϛρωτος, ῶ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragulâ non tectus, item ſine ſtragulis cubans. Ἄϛρωτος εὐνὴ χαμαὶ, *Aret.*

ΑΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, aſtu, ſeu aſty; peculiariter Athenæ.

Ἀϛυβοώτης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄϛυ, et βοάω, *clamito.*

Ἀϛυγειτονέω, in viciniâ (urbis) habito.

Ἀϛυγειτονικὸς, ἡ, ὸν idem quod

Ἀϛυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, *Gl. V.*

Ἀϛυδρομέω, per urbem vagor.

Ἀϛυχὸς, ἡ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, ſcitus. Ab ἄϛυ.

Ἄϛυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, columnis carens.

Ἀϛυνομέω, ædilis ſum:

Ἀϛυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiarumque publicorum gerendi munus; ædilitas.

Ἀϛυνομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius.

Ἀϛυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium: Ab

Ἀϛυνόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit; ædilis, curator urbis. Ex ἄϛυ, et νέμω, *diſtribuo, colo, rego.*

Ἀϛύοχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄϛυ, et ἔχω, *habeo.*

Ἀϛυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c.

Ἄϛυρον, vel ἀϛυρὸν, ῦ, τὸ, oppidulum. Dim.

Ἄϛυτος, ϐ, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α priv. et ϛύω.

Ἀϛυφέλικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus; (2) non diſſectus. Ex α priv. et ϛυφελίζω, *diſturbo.*

Ἀϛύφελος, ὁ ϗ ἡ, minimè durus, non aſper, vel ſalebroſus.

Ἀϛυφὴ, ης, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α priv. et ϛύφω, *adſtringo.*

Ἀϛυψία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Ἀσυγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non propenſus ad ignoſcendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, indignus veniâ, indignus cui ignoſcatur.

Ἀσυγγνώϛως, *adv.* ita ut ignoſci non poſſit, vel non debeat, vel ſine veniâ.

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ ſine ſyngraphâ data. A συγγραφή.

Ἀσυγγύμναϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non exercetur.

Ἀσυγκέραϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, intemperatus, *Gl. V.* (2) qui cum alio commiſceri, coalſcere nequit. Ex α priv. et συγκεράννυμι.

Ἀσύγκλειϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non concluſus; (2) qui concludi nequit. Ex συγκλείω.

Ἀσυγκλωϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui nendo connexus aut girgillo contortus in unum glomerem non eſt; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. et συγκλώθω, *conſuo, necto, connecto.*

Ἀσυγκόμιϛος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui comportatus, ſeu collectus non eſt. Ex συγκομίζω.

Ἀσύγκρατος, ſimplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, planè contrarius.

Ἀσύγκριτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui concretus non eſt; (2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi et comparari nequit;

quit; incomparabilis, *Gl. Vet.* Ex α priv. et συγκρίνω.

Ἀσυγκρίτως, *adv.* citra concretionem, more eorum quæ concreta non ſunt.

Ἀσυγκρότητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus, item compactus non eſt; (2) qui conflari aut cogi non poteſt, *Gl. V.* ſine ſuſtentatione. Ex α priv. et συγκροτέω.

Ἀσυγκροτήτως, diſperſè, negligenter, raro filo, tenuiter.

Ἀσυγχύτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non confuſus, non permixtus. Ex α priv. et συγχύω.

Ἀσυγχύτως, *adv.* citra confuſionem, diſtinctè.

Ἀσυγχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) veniâ non dignus, cui non eſt ignoſcendum; (3) qui ad veniam dandum non eſt propenſus, non placabilis; (4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α priv. et συγχωρέω, *concedo.*

Ἀσυγχωρήτως, *adv.* ita ut venia dari non poſſit, citra veniam.

Ἀσυζεύκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt. A ζύγνυμι.

Ἀσυκοφάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à ſycophantâ delatus non eſt; (2) qui calumnioſè deferri nequit, *Gl. V.* ſine calumniâ. Ex α priv. et συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.

Ἀσυλαῖος, αῖα, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ȣ, ὁ, inviolabilis et ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos tribuni plebis erant; (2) præfectus, magiſter, curator aſylorum. Ex ἄσυλος, vel ἄσυλον, et ἀρχή.

Ἀσυλεί, *adv.* tutò, ſine ſpoliationis periculo; (2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas.

Ἀσύλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci; (2) jus libertatis et veniæ, quod quis apud aras conſequitur; (3) aſylum ipſum, *ap. Jcſ.*

Ἀσύλληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi non poteſt, ſeu manu, ſeu mente, *Gl. V.* incomprehenſus; ἡ, quæ concipere nequit. Ex α priv. et συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iiſd.

Ἀσυλλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non probè collectus, et ratiocinando concluſus; ἀσυλλόγιστον, inexplicabile, *Gl. V.* (2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α priv. et συλλογίζομαι.

Ἀσυλλογίστως, *adv.* ſine ratiocinatione; (2) inconſideratè, imprudenter.

Ἄσυλον, ȣ, τὸ, aſylum, locus ſacroſanctus, *ſub.* τέμενος, vel χωρίον. Ab

Ἄσυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, tutus, *Gl. V.* intemeratus; (2) à violentiâ tutus, ſacer, inviolabilis. Tribuni plebis erant apud Romanos ἄσυλοι, ſic et caduceatores, *Budæ Pandect.* Ex α priv. et σύλη, *ſpolium.*

Ἀσύλωτος, ον, idem. Ex α et συλόω.

Ἀσύμβαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀσύμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui compoſitionem non admittit, à pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. et συμβαίνω, *convenio.*

Ἀσυμβάτως, *adv.* animo à compoſitione alieno.

Ἀσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non comparandus, impar; (2) non adſequendus, obſcurus. Ex α priv. et συμβάλλω.

Ἀσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſymbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, *adv.* ſine ſymbolo, gratis.

Ἀσυμβȣ́λευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nemine conſultore utitur; (2) quem nemo conſilio adjuvat, ἀσυμβȣ́λευτον. inſuaſum, *Pb.* Ex α priv. et συμβȣλεύω, *conſilium do.*

Ἀσύμβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α priv. et συμβȣλή, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ carentia; (2) chordæ in circulo. Ab

Ἀσύμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, incongruus, *Gl. V.* immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, ſive nullum commenſum habet cum alio.

Ἀσυμμέτρως, *adv.* ſine ſymmetriâ.

Ἀσυμμιγής, ὲς, qui miſceri cum altero non poteſt, nihil cum altero commercii, conſuetudinis habet.

Ἀσυμμίκτος, ον, idem; (2) immanis, inſociabilis.

Ἀσυμπαγής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus, et coagmentatus non eſt. Ex συμπήγνυμι.

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla miſericordia. Ab

Ἀσυμπαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, adfectus, ſeu naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio; (2) qui commiſeratione alieni mali non tangitur; *Pb.* inclemens, immitis. Ex α priv. et συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, ſine miſericordiâ.

Ἀσυμπλέκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui copulatus vel conſertus non eſt; (2) qui complicari aut connecti nequit. A συμπλέκω.

Ἀσυμπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex συμπληρόω.

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non poteſt, inſociabilis. Ab iiſd.

Ἀσυμπώρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conſolidatus. Ex α priv. et συμπωρόω.

Ἀσυμφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α priv. et συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *adv.* obſcurè, tectè.

Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitiâ.

Ἀσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, damnoſus.

Ἀσυμφόρως, *adv.* inutiliter, damnoſè.

Ἀσυμφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, non coaleſcens.

Ἀσύμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus.

Ἀσύμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non commixtus, non confuſus.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius naturâ.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconcentio, *Gl. V.* Ab

Ἀσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens, abhorrens.

Ἀσυμφώνως, *adv.* abſonè, inconvenienter, abſurdè.

Ἀσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus à ſynagogâ, excluſus à ſynagogâ. Ex συναγωγή.

Ἀσυναιρέτος, ον, non contractus, vox grammaticorum: Hinc

Ἀσυναιρέτως, *adv.* abſque contractione. Ex α priv. et συναιρέω, *contraho.*

Ἀσύνακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis; (2) qui ſe abſtinet à συνάξει, ſeu communione Chriſtianâ, vel ab eâ arcetur. Ex α priv. et συνάγω.

Ἀσυναλγής, ὁ ϗ ἡ, ab omni commiſeratione alienus, *Suicer.* Ex α priv. et συναλγέω.

Ἀσυναλείπτως, ſine ſynalæphe, ſine eliſione. Vox gramm.

Ἀσυνάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt; (2) cui nihil eſt commercii cum vitâ civili; (3) inſociabilis. Ex α priv. et συναλλάττω.

Ἀσυνάπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, inſociabilis. Ex α priv. et συνάπτω.

Ἀσύναρθρος, vox gramm. qui articulo non copulatur ſubſtantivo.

Ἀσυνάρθρως, ſine articulo.

Ἀσυναρίθμητος, qui connumerari non poteſt.

Ἀσυνάρτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non conſentaneus, non conveniens. Ex α priv. et συναρτάω, *connecto.*

Ἀσυναρτήτως, non connexè.

Ἀσύνδετον, ȣ, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, figura grammatica. Ab

Ἀσύνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. et συνδέω, *copulo.*

Ἀσυνδέτως, *adv.* ſine copulâ; (2) modo Aſyndeti.

Ἀσύνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manifeſtus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. et συνδυάζω.

Ἀσυνδυάστως, *adv.* ſine copulatione.

Ἀσυνείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conſcius, inconſciens, *Gl. V.* Ex α priv. et συνειδέναι.

Ἀσυνειδότως, *adv.* inſcio alio. Ex σύνοιδα.

Ἀσυνείκαστος, ον, obſcurus, nullâ conjecturâ aut ingenio aſſequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, inſipientia, inſcitia. Ex α priv. et συνίημι.

Ἀσυνετέω, ῶ, deſipio; (2) non intelligo. Ab

Ἀσυνετὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſipiens; qui in judicando non eſt perſpicax, *Gl. V.* imprudens. Ex α priv. et συνετὸς.

Ἀσυνετοποιέω, ſtultè facio, dementer ago.

Ἀσυνέτως, dementer, ſtultè.

Ἀσυνηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patrocinio deſtitutus. Ex α priv. et συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia, novitas inſueta. *Gl. V.* deſuetudo. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens.

Ἀσυνήθως, inſolenter.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, tranſgreſſio et violatio pactorum ſeu fœderis. Ex συντίθημι.

Ἀσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non compoſitus, aut concretus, ſimplex; incompoſitus, *Gl. V.* (2) qui fœdera et pacta non ſervat; (3) qui pacta non iniit, qui non eſt pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteſt, ab omni commercio cum aliis abhorrens; (4) implacabilis.

Ἀσυνθέτως, diſtractè, divulsè, *per Tmeſin.*

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ, inconſcius, *Gl. V.*

Ἀσυννῶς, parum prudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obſcurus, quem oculis adſequi non licet.

Ἀσυνεστίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens. Ex α priv. et συνεστιάζω.

Ἀσυντάκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, indiſpoſitus; (2) immunis à muneribus. Ex α priv. et συντάττω, *compono.*

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. et σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελής, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodeſt; (2) immunis; ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, *Gl. V.* Ex α priv. et συντελέω, *perficio.*

Ἀσυντελῶς, imperfectè; (2) aut nihil tributorum conferens.

Ἀσύντονος, ὁ ϗ ἡ, non contentus, laxus, remiſſus, languidus. Ex α priv. et συντείνω.

Ἀσυντόνως, *adv.* ſine contentione, remiſsè.

Ἀσύντριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inquaſſatus, *Gl. V.* A συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul non ſubſiſtit. *Vox ecclеſ. Suicer.* Ex α priv. et συνυπάρχω.

Ἀσυρής, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, temerarius; (2) abjectus, ſortis infimæ. Ex α priv. et σύρω.

Ἀσύρικτος, ὁ ϗ ἡ, non exſibilatus, vel inviſus. Ex α priv. et συρίσσω.

Ἀσυσκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non complicatus, ut ſarcina, non convaſatus; (2) inconditus, non digeſtus. Ex α priv. et συσκευάζω.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, diſcordia, confuſio. Ab

Ἀσύστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum ſibi conſtans; ἀσύστατα, repugnantia. Ex α priv. et συνίστημι.

Ἀσυστόλως, *adv.* citra ſyſtolen ſive correptionem. Ex α priv. et συστολή.

Ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompoſitus.

Ἀσύφηλος, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus; (2) contumeliâ affectus; (2) ſtolidus, *Pb.* abſurdus, (*reperitur et* ἀσύμφηλος, *ſed dubia ſcriptura,* Ern.) Ex ἄτω, et φῆλος, *impoſtura,* (potiùs ab α priv. et σόφος, *Ern.*)

Ἄσυχα, *quietè, Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίμως, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμȣς.

Ἀσυχίω, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίȣ.

Ἀσφάδαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non jactat pedes. Ex α priv. et σφαδάζω.

Ἀσφαδάστως,

Ἀσφαδάςως, *adv.* ſine palpitatione, ita ut pedibus terram non pulſes.

Ἀσφακέλιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus σφακέλω, quod vide.

Ἄσφακτος, non mactatus. Ab α, et σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores; cautela, *Gl. V.* (3) fides publica, libera poteſtas commeandi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, *Gl. V.* (6) tabulæ pactorum, quibus reges, ſeu magiſtratus quicunque, civibus de modo futuri ſui regiminis cavent, vulgò, *capitulatio*, Ern.

Ἀσφαλέως, *adv.* tutò, ſecurè, ſine periculo; (2) certò, haud dubiè; (3) diligenter, accuratè. Ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minimè lubricus, de viâ, ſtabilis; (2) tutus, non periculoſus; (3) qui non poteſt everti et dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus ſeu inſidias; cautus, *Gl. V.* ἀσφαλὲς, cautum, *Gl. V.* Ἀσφαλέςεροι, ἐς κίνδυνον, minus periculoſi, *Aret.* Ex α priv. et σφάλλω.

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, ſtabilio, propriè in lubrico lapſantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adſevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; (6) occludo fores feris; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, *Gl. V.* ἠσφαλίσω, cavisti, *Ph.* a. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. paſſ. Τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, *Act.* 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, *Polyb.* Ab ἀσφαλὴς. Unde

Ἀσφάλιος, ȣ, ὁ, ſtabilitor, epith. Neptuni, quia inconcuſſa terræ fundamenta ſervat.

Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. v. ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισις, ἡ, munitio; (2) adſervatio; (3) occluſio.

Ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, cautela, *Gl. V.* munitio; (2) firmamentum, πλοίȣ, ſaburra, *Gl. V.* ἀσφαλίσματα, inſtrumenta. Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

Ἀσφαλτίτης, ȣ, ὁ, et *in fem.*

Ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίμνη, bitumen fundens. Ab

Ἄσφαλτος, ȣ, ἡ, bitumen. Hinc

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bituminoſus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, bituminis inductio, qu. dic. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *adv.* tutò, firmiter, ſtabiliter, certè, Ab ἀσφαλὴς.

Ἀσφαραγέω, ῶ, valdè ſtrepo.

Ἀσφάραγος, ȣ, ὁ, ſonus, ſtrepitus; (2) aſparagus.

Ἀσφιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. et σφίγγω.

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, aſphodelus, planta, Proſerpinæ et Manibus ſacra, *Ph.* ebulum. *Angl.* King's Spear, or Aſphodel.

Ἀσφοδελὸς, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur. A præc.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſphodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.

Ἀσφράγιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, non obſignatus; (2) non cuſtoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. et σφραγίζω.

Ἀσφυκτέω, ῶ, pulſu arteriarum careo; (2) quieſco, perturbatione animi vaco. Ab

Ἄσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non pulſans, pulſu deſtitutus, ubi pulſus tam exilis eſt, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. et σφύζω.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio ſeu defectio pulsûs in animali. Ex α priv. et σφύξις.

Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod ſeq. Ἀσχαλόων παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, *Il.* 2, 297.

ΑΣΧΑ'ΛΛΩ, doleo, mæreo, triſtor; (2) indignor, ægrè fero. Ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχάλλῃς, *Odyſſ.* 2, 193.

Ἀσχέτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. et σχῶ, pro ἔχω.

Ἀσχέτως, *adv.* immoderatè.

Ἀσχηματίςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, figurâ carens, figuras ſeu ſchemata non habens, non figuratus; non habens formam legitimam; (2) malè figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, et σχηματίζω, *figuro.*

Ἀσχηματίςως, ſine figurâ certâ legitimâ.

Ἀσχήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A σχῆμα.

Ἀσχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecorè ago, turpiter me gero; ἀσχημονήσαντες, deformati, *Ph.* a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτȣ̃, 1 *Cor.* 7, 36.

Ἀσχημόνως, *adv.* indecorè, indecenter.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio; (2) deformitas, turpitudo. Ab

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, figurâ, ſeu formâ ſuâ carens, indecorus, turpis, *Gl. V.* inhoneſtus, ignominioſus. Ex α priv. et σχῆμα.

Ἀσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fiſſus, indiviſus, individuus. Ex α priv. et σχίζω.

Ἀσχιζὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄσχιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui ſcindi nequit. Ex iiſd.

Ἀσχολέω, ῶ, negotium faceſſo, occupo, in opere detineo. *Gl. V.* ἀσχολῶ, avoco; ἀσχολȣ̃μαι, occupatus ſum, *Ph.* ἀσχοληθεὶς, diſtrictus, *Ph.* negotiis diſtringor. Ἀσχολέσθαι πρός τι, *Æſop.* Ab ἄσχολος.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἄσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus et negotiis diſtrictus. A σχολὴ.

Ἀσχόλως, ſine otio.

Ἀσῶ, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro ἀσάȣ, ab ἀσάομαι.

Ἀσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, faſtidio et nauſeâ laborans, ex repletione vel aliâ ventriculi labe, cibum faſtidiens; (2) paluſtris, *Ern.* Ἀσῶδες πῦρ, *Aret.* Ex ἄση.

Ἀσωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, *Suicer.*

Ἀσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus: Hinc

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, *Suicer.*

Ἀσωμάτως, *adv.* ſine corpore:

Ἄσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α priv. et σῶμα.

Ἄσωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσωτος.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profuſio; (2) nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ȣ, τὸ, locus in quo homines luxuriosè epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſè vivo, omnia per luxum profundo. *Gl. V.* luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. *Gl. V.* luxus, luxuria, laſcivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσωτος, et διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, et πόσις, *potatio.*

Ἄσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſervari nequit, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, vel potiùs qui bona ſua ſervare nequit; perditus, deſperatus, *Ph.* ganearius, laſcivus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. et σώζω.

Ἀσώτως, *adv.* luxurioſè, *Gl. V.* prodigè.

Ἀσωφρόνιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caſtigatus aut emendatus; (2) qui non caſtigat et emendat. Ex α priv. et σωφρονίζω.

Ἄταισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις.

Ἀταίω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror. *E. M.* *niſi ſit*, pro ἀγάω, *Ern.*

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſervo; (2) in manipulo, aut turmâ me non contineo; (3) inhoneſtè et petulanter me gero, flagitioſè vivo, à bono vivendi ordine deſciſco, *Gl. V.* ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 *Theſſ.* 3, 7. Ab ἄτακτος. Hinc

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, petulans factum; (2) confuſio; (3) turbatus rerum ſtatus.

Ἀτακτιδακρύω, intempeſtivè lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, *niſi ſit leg.* ἀτακτὶ δακρύω.

Ἄτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perturbatus, confuſus; (2) in numerum non redactus, de milite; (3) incompoſitis moribus; (4) qui nullâ moderatione utitur; (5) malè curioſus et qui præter officium ac decorum aliquid facit. *Ph.* inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuoſiores, *Ph.* Ex α priv. et τάττω, *ordino.*

Ἀτάκτως, *adv.* incompoſitè, indigeſtè; (2) more ejus qui incompoſitis eſt moribus; (3) nullâ moderatione; (4) petulanter, *comp.* ἀτακτότερος.

Ἀταλαίπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum et ærumnarum expers; moleſtiis carens; (2) ſegnis, iners; (3) qui ex tempore et ſine demonſtratione dicitur; (4) facilis et manifeſtus.

Ἀταλαιπώρως, *adv.* ſegniter, negligenter, incurioſè.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immiſericors.

Ἀταλαιπωρήτως, ſine miſericordiâ.

Ἀτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paris ponderis; (2) æqualis, par, ſimilis; (3) incomparabilis. Ex α ſimilitudinis, et τάλαντον, *pondus.*

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerilia ſapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, et φρὴν.

Ἀτάλλω, delicatè nutrio; (2) creſco, adoleſco; (3) præ gaudio exſulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, *Soph. Aj.* 560. Ab

ΑΤΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puſilli et anguſti animi eſt; (3) animi mollis et teneri. Ex ψυχὴ.

Ἀταμίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum neceſſarias; (4) qui vim ſuam uno impetu effundit, qui abutitur potentiâ, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. et ταμιεύω, *recondo.*

Ἀταμιεύτως, *adv.* more eorum quæ non reconduntur, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militiâ deſertio. *Gl. V.* enormitas, tumultuatio. Ex α priv. et τάξις.

Ἀτάξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confuſus, minimè regularis.

Ἀτάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

Ἀταπείνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celſus, minimè abjectus. Ex α priv. et ταπεινόω.

ΑΤΑ'Ρ, *conjunct.* ſed, verum, cæterum, at.

Ἀταρακτέω, conſtanti, impavido animo ſum.

Ἀταρακτοποιησὴ, ης, ἡ, animi conſtantia res ſuas ſine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάρακτος, et ποιέω, *facio.*

Ἀτάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. et ταράττω, *turbo.*

Ἀταράκτως, ſine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. et τάραξις.

Ἀτάραχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus à perturbationibus; (2) intrepidus; (3) ſedatus ac deſæcatus. Ex α priv. et ταράττω, *turbo.*

Ἀταράχως, *adv.* citra perturbationem, intrepidè, tranquillè, placidè.

Ἀταρϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, minimè pavidus et meticuloſus. Ex α priv. et τάρϐος.

Ἀτάρϐητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. et ταρϐέω.

Ἀταρϐήτως, *adv.* intrepide, impavidè.

Ἀταρίχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conditus, aut maceratus ſale. Ex α priv. et ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oculos non claudit; non connivet; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ, et μύω, vel α priv. et ταρμύσσω.

Ἄταρνον, ȣ, τὸ, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀτάρπιτος, et ἀτάρπος, ȣ, ἡ, ut ἀτράπιτος, ἄτραπος, *Ern.*

Ἀταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, et ἀτάρτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus; (2) contumelioſus. Ex α priv. et ἄτηρος, *noxius.*

Ἀτάρχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſepultus. A ταρχύω.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, veſania, vecordia, petulantia:

Ἀτασθάλλω, ineptè ago, protervè me gero. Ab

ΑΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, ſceleſtus, pernicioſus, injuſtus, impius.

Ἄταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaſi tauro non tactus, virum non experta. Ex α priv. et ταῦρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) expers conjugii femina, *reperitur etiam* ἀταυρώτη.

Ἀταφία, ας, ἡ, jactura fepulchri; pœna fceleroforum, qui honores fepulturæ amiferunt. Ab

Ἄταφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fepulchro carens, non fepultus; inhumatus, infepultus, *Gl. V.*

ἈΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam feu damnum infero.

ἈΤΕ, utpote, quippe, quia, quafi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, *Ph.*

Ἄτεγκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non tinctus et madefactus; (2) qui tingi et humectari nequit; (3) cujus animus molliri non poteft; (4) qui nullis folatiis mitigari poteft, qui nulla folatia admittit; (5) qui nullâ miferatione movetur.

Ἀτέγκτως, *adv.* ita ut humectari et aquâ tingi nequeat; (2) duritèr, rigidè, immobiliter.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, indomitus. Ex α priv. et τείρω, *domo.*

Ἀτείχιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. et τεῖχος, *murus.*

Ἀτέκμαρτα, *adv.* fine certis fignis, indiciis aut argumentis, *Rob.* Ab

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui ad finem et exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri poteft, obfcurus; (3) inconfideratus; (4) nullas conjecturas fequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi poteft. Ex α priv. et τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, fine conjecturâ, nullam fequendo conjecturam; fine certo figno.

Ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis feu prole careo, fterilis fum:

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, liberis feu prole carens, *Ph.* orbus, fine liberis, fterilis. A τέκνον.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis et prole orbo; (2) fterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas à publicis vectigalibus et tributis.

Ἀτελείωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

Ἀτέλεστα, *adv.* fruftra; (2) fine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, *Ph.* (3) infinitus, *Ph.* (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. et τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, et φέρω, *fero.*

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) fine carens, æternus; ἀτελεύτητον, fempiternum, *Gl. V.* Ex α priv. et τελευτάω, *finio.*

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτελείης, gen. fing. *Ion.* pro ἀτελείας.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis à pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non fumptuofus, *Ph.* inefficax. A τέλος.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ex vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. et τελωνέω.

Ἀτέμβιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, querulus, mifer. Ab

ἈΤΕ'ΜΒΩ, contrifto, triftitiâ adficio; (2) privo, fruftror. Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν, *Odyff.* 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, *Il.* 23, 445.

Ἀτενὲς, *adv.* intentis feu fixis oculis, valdè attentè; (2) omninò; (3) confeftim; (4) valdè, vehementer; (5) fimpliciter. Ab

Ἀτενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem femper tenorem fervat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obftinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adfpicio, oculos defigo, *Gl. V.* contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, *Ph.* Ἀτενίζειν τινι, εἰς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπ ντες, *Act.* 6, 15.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus et rigidus, obtutus, intuitus, *Gl. V.* A præc.

Ἀτενῶς, *adv.* idem quod ἀτενὲς. Ab ἀτενὴς.

Ἄτεξ, ἡ, fterilis, orba, *Suicer.* Ex α et τίκτω.

ἈΤΕΡ, *adv.* fine, citra, extra, præter, abfque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis naturâ; *Ion.* Ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facilè mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, de cibo dicitur et de alvo durâ, *Gl. V.* ἀτέραμνοι, capitones. Hinc

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities et cruditas cibi, ob quam concoqui non poteft, *item* de aquâ.

Ἀτεράμνω, *duri*, gen. fing. *Dor.* pro ἀτεράμνου.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, et

Ἀτεράμνων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτέρεμνος, ὁ ᾗ ἡ, idem, *Ern.*

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, à teredinibus non exefus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. et τερηδονίζομαι.

Ἀτερθα, *Æol.* pro ἄτερθε, feu ἄτερθεν, abfque, fine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, inftabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. et τέρμα.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iifd.

Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, infuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γιγνοιτο, *Stob.*

Ἄτερπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem, ex α priv. et τέρπω.

Ἀτερψία, ας, ἡ, moleftia. A τέρψις.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adfequor; (2) aberro; (3) fpe fruftror. Ab

Ἄτευκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui confecutus non eft, voti non compos. Ex α priv. et τυγχάνω.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, armis deftitutus, inermis. Ex α priv. et τεῦχος.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, rudis, imperitus, fine arte. *Gl. V.* iners; (2) qui eft fine fraude. Ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. *Gl. V.* inertia. Ex iifd.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἄτεχνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inartificialis; (2) calidus, aftutus; (3) imperitus; (4) artibus dolofis carens, *Ph.* rudis, iners. Ex α priv. vel intenf. et τέχνη, *ars, dolus.* Hinc

Ἀτέχνως, *adv.* fine artificio, fine arte, imperitè, negligenter; infabrè, *Gl. V.*

Ἀτεχνῶς, *adv.* utique, certè; ut in eâ re nulla calliditas, nulla fraus verfetur, et tu ei tutò confidere poffis; (2) prorfus, omninò; (3) valdè, vehementer; (4) abfque verfutiâ, fimpliciter; (5) ferè; (6) fortaffe, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς, (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, *Hef.*)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio; ἀτέων demens, *Hom.*

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, *Gl. V.* (2) peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non liquefcens; (2) non liquefactus. Ex α priv. et τήκω.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus:

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. et τημελὴς.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Ἀτημελήτως, *adv.* negligenter, incuriosè; (2) inornatè, infcitè, incultè.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *adv.* idem quod ἀτημελήτως.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumeliofus, ærumnofus. Ab ἄτη.

Ἀτθὶς, ίδος, Attica, v. gr. dialectus.

Ἀτίεστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulcifcitur, *Rob.* Ex α priv. et τίω, *punio.* Unde

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui manfuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α priv. et τιθασσεύω, *manfuefacio.*

Ἀτίθασσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, afper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, gregem fperno, armentum faftidio; (2) feorfim pafcor à grege; (3) fegregor, feparor à grege. V. *Erafm.* p. 44. b. Ex ἀτιμάω, et ἀγέλη. Unde

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui fpernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deferens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. fing. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumeliâ adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, *Ph.* contumelior, dehonefto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehoneftatum, *Ph.* perf. part. paff. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχὸν, *Jac.* 2, 6. Ex α priv. et τίω.

Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. paff.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumeliofus, *Ph.* à præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, defpicio, vitupero, dehonefto. *Ph.* ἀτιμῶ, dehonefto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεὰς, *Soph. Aj.* 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐψεύσατο, *Dem.* Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. fing. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æftimatus; (3) qui non æftimari folet, epith. δίκης, caufæ, in quâ leges pœnam conftituerunt, ut non fit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famofitas, ignobilitas, dehoneftamentum, dehoneftatio, *Ph.* Ab

Ἀτίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, *Ph.*

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui alium ignominiâ adficit, ignominiofus, *Gl. V.* famofus. *Ph.* capitalis. Ex ἄτιμος, et ποιέω, *facio.*

Ἄτιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore exclufus. *Ph.* famofus, ignobilis, infamis, al. *Gl. V.* inhonoratus, inteftabilis, infimus. Ex α priv. et τιμὴ, *honor.* Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominiâ adficio, infamiâ noto. Ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, *Marc.* 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, *Ph.* Ex α priv. et τιμωρέω, *punio.* Unde

Ἀτιμωρητὶ, *adv.* impunè. Ab

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, de quo pœna non eft fumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione profecutus eft, inultus; (3) cui auxilium non eft latum; (4) malus, improbus. *Gl. V.* inultus, impunitus. Hinc

Ἀτιμωρήτως, *adv.* impunè.

Ἀτίμως, *adv.* fine honore; (2) ignominiosè, cum infamiâ. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiofa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, ὸν, ignominiofum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, cum ignominiâ et infamiâ.

Ἄτιν, pro ἄτινα, *quæ*, neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inconcuffus, immotus, non agitatus, inquaffatus, *Gl. V.* Ex α priv. et τινάσσω, *concutio.*

Ἀτισανδρέω, ῶ, contemno virum, *Hefych.* Ex ἀτίζω, et ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιταλλέμεναι, *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicatè nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσί καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν, *Theoc.* 15, 111. Ab ἀταλὸς, *mollis.*

Ἀτιτέω, ῶ, f, ήσω, injuriâ adficio. Ex α priv. et τιέω, feu τίω, *punio.*

Ἀτίτης, ου, ὁ, inhonoratus:

Ἄτιτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. et τίω.

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, et γείνομαι, *nafcor.*

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) ftatua aliquid capite fuftinens; (5) qui non eft audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. et τλῆμι, *perfero.*

Ἄτλατος, *Dor.* pro ἄτλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητέω, ῶ, f. ήσω, tolerare vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Ab
Ἄτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. et ταλάω, seu τλῆμι.
Ἀτμᾶ, vapori, dat. sing. Dor. pro ἀτμῇ.
Ἀτμενία, ας, ἡ, servitus; (2) infortunium, calamitas; (3) administratio.
Ἀτμένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboriosus. Ab
ἈΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, servus, minister; (2) subjectus alterius potestati.
Ἀτμεύω, servo. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.
Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.
Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.
Ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. et τέμνω, seco.
Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμίς.
Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμὶς, et ἔχω, habeo.
Ἀτμιδώδης, ῶδες, idem.
Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab
Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.
Ἀτμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμὸς, et εἶδος.
Ἀτμοειδῶς, adv. in fumi seu vaporis modum.
ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc
Ἀτμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.
Ἄτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, parietem non habens.
Ἀτοκεὶ, sine prole; (2) sine usurâ.
Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab
Ἀτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab
Ἄτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum peperit; (2) sterilis; (3) mutuo datus sine usurâ. Ex α priv. et τίκτω, pario.
Ἀτόκως, idem quod ἀτοκεὶ, (2).
Ἀτολμάτω, gen. sing. Dor. pro ἀτολμήτου.
Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, timidus sum, cunctor, expavesco, reformido. Hinc
Ἀτόλμητος, ον, non audendus, non sustinendus.
Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab
Ἄτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α priv. et τόλμα.
Ἀτόλμως, timidè. A præc.
Ἄτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, insecabilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; dicuntur item ἄτομοι minuta quædam corpuscula qualia videmus in sole, per fenestram radios ac lumen immittente; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α priv. et τέμνω, seco.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo. Ph. ἀτονεῖ, deficit.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab
Ἄτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Ph. Ex α priv. et τείνω.
Ἀτόνως, adv. leviter, remissè.
Ἀτόξευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem sagittâ non possis attingere; (2) qui sagittâ non est ictus. Ex α priv. et τοξεύω, sagittâ ferio.
Ἄτοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nescit. Ex α priv. et τόξον, arcus.
Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptè atque absurdè. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.
Ἀτοπηματοποιὸς, οῦ, ὁ, facinorosus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, et ποιέω, facio.
Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia; (3) absurditas, disconvenientia; (4) de symptomatibus morborum molestis, insolitis, haud prævisis. Ab
Ἄτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. Gl. V. absurdus, inconsequens; item facinorosus, flagitiosus, Gl. V. Ex α et τόπος.
Ἀτόπως, adv. absurdè, inconvenienter, ineptè. A præc.

Ἀτόρνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incælatus, Gl. V.
Ἆτος, ὁ ϗ ἡ, insatiabilis. Ex α priv. et ἄδω.
Ἀτραγῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex α priv. et τραγῳδός.
Ἀτραγῴδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragico fastu et ostentatione carens; (2) qui tragicè decantatus, aut exaggeratus non est. Ex iisd.
Ἀτραγῴδως, sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modestè.
Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fusus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fuso similis.
ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta. Hinc
Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus, Gl. V. colus. Angl. The Distaff-Thistle.
Ἀτράνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α et τρανός.
Ἀτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex α priv. et τρέπω.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Hes. Ab ἄτραπος, via.
Ἀτραπιτὸς, οῦ, ἡ, idem quod
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Ph. Ex α int et τραπέω, calco.
Ἀτραυμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. et τραυματίζω.
ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. Angl. Orache.
Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.
Ἀτρεάδαι, Atridæ, Dor. pro Ἀτρεῖδαι.
Ἀτρείδα, Atridæ, nom. dual.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perspicuitas. Ab
ἈΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus; (2) accuratus; (3) numeris additum ἀτρεκὲς, est omninò. Ab α et τρέω.
Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτρέκεια.
Ἀτρεκῶς, adv. verè. Ab ἀτρεκής.
Ἀτρέμα, adv. sine aliquo motu, quietè, tacitè, tranquillè; (2) intrepidè. Ab ἄτρομος.
Ἀτρεμαῖος, αια, αῖον, quietus, intrepidus.
Ἀτρέμας, adv. idem quod ἀτρέμα.
Ἀτρεμέεσθαι, præs. inf. med. verbi
Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμέει ἡ χολὴ, Aret. Ab ἄτρομος.
Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus, immotus. Ab α et τρέμω.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Hinc
Ἀτρεμίζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν, Herodot.
Ἄτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus. Ex α priv. et τρέπω, verto. Hinc
Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio. Suicer.
Ἀτρέπτως, adv. immutabiliter; (2) rectè.
Ἀτρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. et τρέω, tremo. Hinc
Ἀτρέστως, adv. intrepidè.
Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suicer.
Ἄτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, adv. sine foramine. A præc.
Ἀτρήχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, asperitatis expers. Ἀτρήχυντον ἔλαιον, Aret. Ab α priv. et τρηχύνω, Ion. pro τραχύνω, exaspero.
Ἀτρίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus.
Ἀτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex τρίβω.
Ἀτρίβων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliquâ re.
Ἀτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτριβής; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.
Ἄτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α priv. et θρὶξ, capillus.
Ἀτρὶψ, ὁ, imperitus, in re aliquâ non versatus. Ex α priv. et τρίβω, tero.
Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab
Ἄτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. et τρομέω.
Ἀτροπία, ας, ἡ, malè morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab

Ἄτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus: (2) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. et τρέπω, verto.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabesio, non nutrior, Gl. V. tabesco. Ex α priv. et τρέφω, nutrio.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab
Ἄτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. et τροφὴ, alimentum.
Ἀτρύγετος, ου, ὁ ϗ ἡ, sterilis, infructuosus, epith. maris, vel indomitus, indomabilis. A τρύχω, Ern.
Ἀτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. A τρυγή.
Ἄτρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. et τρὺξ, vinum recens.
Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.
Ἀτρύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. V. infossus; (2) solidus. Ex α priv. et τρυπάω.
Ἀτρύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus; (2) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος, et πόνος, labor.
Ἄτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, tero. Hinc
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, epith. Minervæ.
Ἀτρύτως, sine defatigatione, fortiter, constanter.
Ἀτρυφερὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, minimè mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex α priv. et τρυφὴ, deliciæ.
Ἀτρύφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. Ath.
Ἀτρῶς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ex α priv. et τιτρώσκω, vulnero.
Ἀτρωσία, qu. dic. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.
Ἀτρώτως, adv. sine vulnere; (2) invictè.
ἍΤΤΑ, ων, τὰ, pro ἅτινα, aliqua, quædam; (2) vocula in sermone planè abundans.
ἌΤΤΑ, vox, quâ juniores senes compellant, sodes, amabo, pater, Lat. atta, senes.
Ἀττάγας, seu ἀτταγὰς, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.
ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.
ἈΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ου, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.
ἈΤΤΑΤΑΙ', interjectio, atat.
ἈΤΤΑΤΑΙΑ'Ξ, interjectio flentis.
ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locustæ species.
Ἀττέλεβος, ου, ὁ, idem.
Ἀττελεβόφθαλμος, ον, locustæ oculos habens.
Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.
Ἀττικίζω, partes Atheniensium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.
Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.
Ἀττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus.
Ἀττικιστὶ, Atticè, more Attico.
Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.
Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus. Ab ἔργον.
ἈΤΤΩ, prosilio, subsilio, subsulto. Ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.
Ἀτυζηλὸς, ἡ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab
ἈΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς, Il. 6, 486.
Ἄτυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus. Ex α et τεύχω.
Ἀτύμβευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens sepulturâ, insepultus. Ex α priv. et τυμβεύω.
Ἄτυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἄτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non satis expeditè linguâ utitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non rectè feriendo; (2) justâ membrorum proportione destitutus. Ex α priv. et τύπος.
Ἀτύπτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non verberatus, incæsus, Gl. V. Ex α priv. et τύπτω.

Ἀτύπωτος,

Ἀτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non formatus, non expreſſus; (2) rudis. Ex α priv. et τυπόω.
Ἀτυράννευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber à tyrannis, ſive à dominatu tyrannico. Ex τυραννεύω.
Ἀτυραννεύτως, liberè à tyrannide.
Ἀτύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in caſeum denſatus et coagulatus non eſt; (2) qui lac coagulari non ſinit. Ex α priv. et τυρόω.
Ἀτυφία, ας, ἡ, modeſtia, vacuitas à faſtu. Ab
Ἄτυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè faſtuoſus.
Ἀτύφως, adv. ſine faſtu, modeſtè, quaſi ſine jactantiæ fumo, aut ſtultitiæ caligine.
Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, non adſequor. Ab ἀτυχής. Hinc
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, infortunium; (2) flagitium, ſcelus.
Ἀτυχής, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix; (2) impos voti; (3) ſceleſtus, impurus.
Ἀτύχησις, εως, ἡ, et
Ἀτυχία, ας, ἡ, caſus adverſus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap. Polyb. Ex α priv. et τύχη, fortuna.
Ἀτυχῶς, adv. infeliciter; (2) præter votum.
Ἀτάω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, noxa.
ΑΥ, adv. rurſum; (2) retro, retrorſum; (3) vice verſa, contra; (4) viciſſim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
Αὐαίνω, vel ἀυαίνω, f. ανῶ, arefacio, exſicco. Ἄφιλος ἀυανῶ βίον, Soph. El. 821. Ab αὔω, ſicco.
Αὐαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualidus, horridus, de capillis. Ab αὖος.
Αὐάνθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ηὐάνθης, à verbo αὐαίνω.
Αὔανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) ſenium et tabes plantarum. Ab αὐαίνω.
Αὐαντή, ἡ, nomen morbi ap. Hipp.
Αὐαντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab eod.
Αὐασμὸς, ȣ, ὁ, exſiccatio; (2) ſiccitas.
Αὐγάζω, f. άσω, illuſtro; (2) video, adſpicio; (3) ſplendeo, illuceſco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν, 2 Cor. 4, 4. Ab αὐγή.
Αὐγάσδεο, inſpice, 2. ſing. præſ. imperat. med. Dor. pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζεσο, ſeu αὐγάζȣ, à verbo αὐγάζομαι.
Αὐγάσεαι, reſpicies, 2. ſing. f. 1. ind. med. Ion. pro αὐγάσεσαι, ſeu αὐγάσῃ.
Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab αὐγάζω.
Αὐγασμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Αὐγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. Ab
ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, ſplendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (2) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum. Hinc
Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens.
Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, epith. Lunæ.
Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδάξασθαι, a. 1. inf. med. Ion. pro αὐδήσασθαι.
Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. Dor. pro αὐδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρῆν ἀντὶ τέτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν, Soph. Phil. 430. Ab αὐδή.
ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδή.
Αὐδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ηὔδησε, à verbo αὐδάω.
Ἀυδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Ἄυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquâ carens. Ex α priv. et ὕδωρ.
Αὖθ', rurſus, pro αὖθι.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab
Αὐθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, et ἅδω.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, et αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.
Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temerè ago. Gl. V. præſumo.
Αὐθαδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.
Αὐθαδίστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumaci ore et temerario. Ex αὐθάδης, et στόμα, ος.
Αὐθαδῶς, adv. contumaciter, pertinaciter.
Αὐθαίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, et αἷμα, ſanguis.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Αὐθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, et αἱρέω, eligo.
Αὐθαιρέτως, adv. ſponte, ultrò.
Αὐθέκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeverus, rigidus; (2) juſtus. Ex ἕκαστος, (potius ἑκὰς, Ern.)
Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor; (2) auctoritate meâ probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.
Αὐθέντης, ȣ, ὁ, qui ſuâ manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſuo jure aliquid facit. Ex αὐτὸς, et ἕεσθαι, mittere. Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas, jus.
Αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν, authenticus, auctoritate juſtâ munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.
Αὐθεντικῶς, adv. cum auctoritate, authenticè.
Αὐθερμήνευτος, ον, facilis explicatu. Ex ἑρμηνεύω, qu. ſeipſum interpretans.
Αὐθημερίζω, eodem die perficio.
Αὐθημερὸν, eodem die, eo ipſo die.
Αὐθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, et ἡμέρα, dies.
Αὐθημερινος, idem.
Αὖθι, adv. illic, ibi; (2) huc; (3) ſtatim; Ab αὐτόθι. Quandoque etiam idem quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis, de fonte. Ex γίνομαι.
Αὐθιμένης, εος, ὁ ϗ ἡ, indigena, nativus. Lex. Vulg. Ex αὖθι, et μένω, maneo.
Αὖθιν, adv. idem quod
Αὖθις, adv. denuò, rurſus, iterum; (2) poſthàc, in poſterum; (3) retrò. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.
Αὐθόμαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, et αἷμα, ſanguis.
Αὐθομολογέομαι, ȣμαι, ultro profiteor.
Αὐθύπαρκτον, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, et ὑπάρχω, ſubſiſto.
Αὐθυπόστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, et ὑφίστημι, ſubſiſto.
Αὐθυπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe eſt ſubjunctivi modi. Ex αὐτὸς, et ὑποτάσσω.
Αὐθυποτάκτως, adv. ita ut per ſe ſit ſubjunctivi modi.
Αὐθωρὸν, adv. ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, et ὥρα, hora.
Αὐίαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamoſus. Ex αὖ, et ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ, vel januæ, ſc. ταπίς. Ab αὐλή.
Αὐλακεργάτης, ȣ, ὁ, ſulcorum efficiens, epith. vomeris. Ex αὖλαξ, ſulcus, et ἐργάτης, operarius.
Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, Ariſtot. Ab
ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.
Αὐλακισμὸς, ȣ, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, infectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ȣ, ὁ, aulæ princeps, Suicer.
Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.
Αὔλειον, ȣ, τὸ, veſtibulum, atrium.
Αὔλειος, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
Αὔλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſtibularis, atrienſis.
Αὐλείτης, ȣ, ὁ, vilicus. Ab αὐλή.
Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ cano. Ab αὐλὸς.
ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) domus regia, ſeu principis aula. Olim ſic dictus fuit locus ad quem capite condemnati ducebantur; poſtea dictus eſt ἀρχεῖον.
Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.
Αὐλησεῦντι, tibiâ laudabunt, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro αὐλήσȣσι, ab αὐλέω. Unde
Αὔλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.
Αὔλησον, tibiâ cane, 2. ſing. a. 1. imperat. act.
Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητὴς, ȣ, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ἡ, ὸν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, adv. more tibicinum.
Αὐλητρία, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.
Αὐλητρίδιον, ȣ, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.
Αὐλίδιον, τὸ, Dim. ab αὐλὴ, coniferium, ap. Theophr.
Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) caſtra loco. Gl. V. commoror, imprimis in caſtris. Αὐλίζεσθαι ἀπὸ τινος, abeſſe; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.
Αὐλικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλός.
Αὔλιον, ȣ, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium.
Αὔλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab αὐλή. Unde
Αὖλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum; (5) caſtra; (6) locus ſeptus, in quo retia avibus tenſa ſtant; (7) nidus avium; (8) portus in Bœotiâ.
Αὐλίσκος, ȣ, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim.
Αὐλισμὸς, ȣ, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, et τίθημι, compono.
Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικῶς, ex arte tibiarum conficiendarum. Ab
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem.
Αὐλοποιΐη, ἡ, idem.
Αὐλοποιὸς, ȣ, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, et ποιέω, facio.
Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, et πρέπω, convenio.
ΑΥΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ; (4) ſanguinis è naribus torrens.
Ἄυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, materiæ expers. Ex α priv. et ὕλη, materia.
Αὐλοτρύπης, ȣ, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, et τρύπα, foramen. Unde adv. αὐλοτρυπητικῶς.
Αὐλουρὸς, ȣ, ὁ, cuſtos aulæ, Ern.
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.
Αὐλῳδικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fiſtularis. Ab
Αὐλῳδὸς, ȣ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, et ᾠδὴ, cantus.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus incluſus. Ab αὐλός. Hinc
Αὐλωνίσκος, ȣ, ὁ, parva vallis. Dim.
Αὐλωνίας, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. gr. Nympha.
Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, et εἶδος.
Αὐλώπιδι, galeæ, dat. ſing. ab
Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, epith. galeæ, à figurâ foraminis per quod proſpectus patet, vel cui criſta inſeritur. Ab
Αὐλωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fiſtulæ ſimiles habens oculos; (2) piſcis quidam, qui et αὐλωπίας. Ex αὐλὸς, et ὤψ.
Αὐλωτὸς, ἡ, ὸν, ad fiſtulæ formam factus, vel fiſtula, ut dolone inſtructa.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integreſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) interdum tamen eſt, creſco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. Ἴσων ἐτῶν,

ὕτως αὐτὸν ηὔξησε, *Iſocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *Id.* Ab αὔξω.

Αὖξε, 2. ſing. præſ. imperat. act. ab αὔξω.

Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. αὐξάνω.

Αὔξημα, ατ ς, τὸ, incrementum, *Gl. V.*

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, *Gl. V.* Ab eod.

Αὔξηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὔξηται.

Αὐξητικὸς, ἡ, ὸν, augendi vim habens, auctificus; (2) creſcens, creſcendi vim habens, *Gl. V.* augmentarius. Ab eod.

Αὐξητικῶς, augendi cauſa, rem verbis augendo.

Αὐξιθαλὴς, ἐς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὔξω, et θάλλω.

Αὐξιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad augendum et incrementum accommodatus. Ab

Αὖξις, εως, ἡ, idem quod αὔξησις.

Αὐξίτροφος, alens; αὐξίτροφος, adoleſcens.

Αὐξόμενος, præſ. part. med. verbi

Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, *Gl. V.* creſco, gliſco; αὔξομαι, creſco, oleſco, *Gl. V.* Ἐδόξεν προσθήκη τῷ Ἑλληνικῷ αὔξειν τὴν ἀρχὴν, *Ariſtid.* Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Iſocr.* Ab ἀέξω, *augeo.*

Αὐόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, *Etym.* (2) clamor, *Varin.* Ab αὔω, *ſicco*, vel *clamo.*

Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus; (2) qui (terrore) obriguit, obſtupefactus. Ab αὔω.

Αὐότης, ητος, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.

Αὐπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ. Ab

Αὔπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. et ὕπνος.

ΑΥΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido prodiens; (3) ventus.

Αὐρίζω, procraſtino, in craſtinum diem differo; à præc. (2) algeo, *Etym.* Ab

Αὔριον, *adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριον, *craſtinus.*

Αὐροφόρητος, ον, aurâ vel vento ablatus; ferri, vel impelli, valens, *Ern.*

Αὖσαι, *clamaſſe*, a. 1. inf. act. verbi αὔω.

Αὖσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤυσε.

Αὐσταλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab αὖος.

Αὐστηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab

ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, *Gl. V.* Hinc

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, auſteritas, ſeveritas.

Αὐστηρῶς, *adv.* auſterè; (2) ſeverè; (3) tenuiter.

Αὖτ', *rurſus*, pro αὖτε.

Αὐτὰ, *ipſa*, *Dor.* pro αὐτή.

Αὖτὰ, *pugna*, *Dor.* pro αὐτή.

Αὐτάγγελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ſibi eſt nuncius, qui ſua ipſe nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Αὐτάγγελτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iiſd.

Αὐτάγετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſui ipſius admirator. Ex αὐτὸς, et ἄγαμαι, *admiror.*

Αὐτάγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iiſd.

Αὐτάγρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, electus; (2) τὰ αὐτάγρετα, quæ ſunt arbitrii noſtri, in poteſtate noſtra; *item*, quæ ipſi volumus et optamus. Ab ἀγείρω, (ab ἄγρω, *capio*, *ſumo*, Ern.)

Αὐτάδελφος, ε, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.

Αὗται, *hæ*, nom. plur. f. g. ab ἕτος, *hic.*

Αὐτάν, *ipſam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro αὐτήν.

Αὐτανδρὶ, *adv.* cum ipſis viris, v. gr. navis capta; (2) ipſe. Ab

Αὔτανδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cum ipſis hominibus, ſeu viris. Ex αὐτὸς, et ἀνὴρ, *vir.*

Αὐτανεψιός, ε, ὁ, conſobrinus, patruelis; fratris vel ſororis filius.

ΑΥΤΑ'Ρ, ſed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.

Αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor ſui, ſuarumque rerum. Ab

Αὐτάρεσκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſibi placens. Ex αὐτὸς, et ἀρέσκω, *placeo.*

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus ſuâ ſorte contentus, ſufficientia; (2) frugalitas:

Αὐταρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, duro; αὐτάρκησον, contentus eſto, *Ph.* a. 1. imp. Ab

Αὐτάρκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, contentus, frugalis; (2) ſibi ſufficiens, habens neceſſaria, nec alienâ ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς, et ἀρκέω.

Αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.

Αὐτάρκως, *adv.* ſufficienter, contentè, ſatis; abundè, prolixè, commodè, *Gl. V.*

Αὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, ſummæ rerum præſum. Ab

Αὐτάρχης, ε, ὁ, qui ſummæ rerum præeſt, qui ſummam rerum poteſtatem obtinet. Ex αὐτὸς, et ἄρχων, *princeps.* Hinc

Αὐταρχία, ας, ἡ, ſumma rerum poteſtas.

Αὐτᾶς, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.

Αὐτάων, *ipſarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.

Αὖτε, *adv.* rurſum, iterum, poſtea. Ab αὖ.

Αὐτενέργητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ipſe per ſe operans et efficiens. Ex αὐτὸς, et ἐνεργέω, *operor.*

Αὐτεξέσιον, ε, τὸ, liberum arbitrium. Ab

Αὐτεξέσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ſui juris, ſive ſuæ poteſtatis eſt; (2) de imperio infinito, de regno, cujus poteſtas nullis limitibus circumſcribitur. Ex αὐτὸς, et ἐξεσία. Hinc

Αὐτεξεσιότης, ητος, ἡ, libera poteſtas.

Αὐτεξεσίως, liberè.

Αὔτεον, *exclamabant*, 3. plur. imperf ind. act. *Ion.* pro ηὔτεον, à verbo αὐτέω, *exclamo.*

Αὐτέη, *ipſa*, *Ion.* pro αὐτή.

Αὐτεπάγγελτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſponte aliquid indicans, vel pollicens; *Ph.* ultroneus, *Iſocrat.* etiam qui cœnam condicit. Ex ἐπαγγέλλω.

Αὐτεπίβελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſuis ipſius captus inſidiis. Ex αὐτὸς, et ἐπίβελος.

Αὐτεπίσκοπος, ὁ, ſui juris, ſui ipſe curam gerens.

Αὐτεπίσπαςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, quem quis ſibi ipſe accerſivit atque attraxit. Ex ἐπισπάω.

Αὐτεπιτάκτης, ε, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo juſſa imponit.

Αὐτεπίτακτος, ὁ, idem. Ex ἐπιτάσσω.

Αὐτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ſuo imperio regendi. Ab

Αὐτεπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, ad imperium abſolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.

Αὐτεπιτακτικῶς, *adv.* more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent.

Αὐτεπώνυμος, ὁ ᾗ ἡ, cui idem nomen eſt impoſitum, cognominis. Ex αὐτὸς, et ὄνομα.

Αὐτερέτης, ε, ὁ, miles, qui ipſemet remigat.

Αὔτευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ηὔτουν, ab

Αὐτέω, ῶ, clamo. Ab

Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; (2) pugna. Ab αὔω.

Αὐτήγε, *ipſa*, *Att.* pro αὐτή.

Αὐτήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ſuis aliquid auribus audivit; (2) qui ſui eſt juris. Ex ἀκέω.

Αὐτῆμαρ, *adv.* eodem die.

Αὐτῇς, *ipſis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς.

Αὐτίκ', *ſtatim*, pro αὐτίκα.

Αὐτίκα, *adv.* mox, ſtatim, protinus, illicò, continuò, extemplò, illicet, actutum, *Gl. V.* (2) exempli causâ; (3) primum, jam primum; (4) viciſſim.

Αὖτις, *adv.* idem quod αὖθις.

Αὐτίτης, ε, ὁ, hornus, qui unius ejuſdemque anni eſt; (2) purus, merus; (2) ſolus in ſolitudine vivens. Ex αὐτὸς, et ἔτος, *annus.*

Αὐτίχ', pro αὐτίκ', ob ſequentem adſpiratam.

ΑΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor. (Ab αὔω.)

Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτοάγαθος, ὁ ᾗ ἡ, ipſe per ſe bonus. Hinc

Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipſamet bonitas.

Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, ſanctitas naturæ interna et perfectiſſima.

Αὐτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.

Αὐτοαδάμας, αντος, ὁ, ipſiſſimus adamas, *Suicer.*

Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipſa veritas.

Αὐτοαληθῶς, veriſſimè.

Αὐτοάνθρωπος, ε, ὁ, homo veriſſimus.

Αὐτοάπειρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, à ſe infinitus, *Suicer.*

Αὐτοαρετὴ, ης, ἡ, ipſa virtus, *Suicer.*

Αὐτοβοάω, ῶ, ipſe me meâ voce prædico, ipſe mei præconem ago. Ex αὐτὸς, et βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *adv.* ipſo clamore, primo ſtatim clamore, ſeu impetu. Ex αὐτὸς, et βοή.

Αὐτοβοηθὸς, ὁ, qui ſibi ipſe ſufficit, conſulere poteſt, alieno auxilio non indiget.

Αὐτοβόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ipſe ſuâ voce de ſe teſtatur. Ab αὐτοβοάω.

Αὐτοβορέας, ε, ὁ, ipſe boreas.

Αὐτόβελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſuâ ſponte, ſuo inſtinctu, per ſe aliquid volens; homo ſui arbitrii ac conſilii; *Ph.* arbiter. Ex βελή.

Αὐτογένεθλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui ex ſe ipſo genus eſt, qui à ſe ipſo eſt. A γενέθλη.

Αὐτογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex γείνομαι.

Αὐτογέννητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex ſe genitus.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi meî ſenſu et arbitratu facio ac judico. Ab

Αὐτογνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui ſuam dumtaxat ſententiam ſequitur. Ex αὐτὸς, et γνώμη.

Αὐτογνωμόνως, ſuo arbitrio, conſilio.

Αὐτόγνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſuam ſententiam ſecutus. Ex αὐτὸς, et γιγνώσκω, *cognoſco.*

Αὐτογονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ipſe per ſe genitus, à ſe ortum habens. Ex αὐτὸς, et γόνος.

Αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.

Αὐτόγραφον, ε, τὸ, ſcriptum propria manu exaratum. Ab

Αὐτόγραφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſua manu ſcriptus.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, aratri dentale, lignum cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, et γύα.

Αὐτοδαὴς, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ex ſe ipſo et ſine magiſtro didicit. Ex αὐτὸς, et δαίω, *diſco.*

Αὐτοδάϊκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, à ſe ipſo interfectus. Ex αὐτὸς, et δαΐζω, *occido.*

Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδειπνος.

Αὐτοδὰξ, *adv.* mordicùs, ipſis dentibus.

Αὐτόδειπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui vocatus ſecum ipſe affert, quæ cœnet, (*ſive potius* pauper, paraſitus, *ut* αὐτόσιτος, *Ern*). Ex δεῖπνον.

Αὐτοδεκαέτης, qui eſt omnino decem annorum. Ab ἔτος.

Αὐτοδέσποτος, ὁ, dominus abſolutus, ſummus.

Αὐτόδηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, per ſe manifeſtus.

Αὐτοδημιέργητος, à ſe factus.

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ſui ipſius miniſterio, non alieno, utitur. Ab

Αὐτοδιάκονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ipſe ſibi miniſtrat et famulatur. Ex αὐτὸς, et διακονέω.

Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ſuâ ipſius induſtriâ aliquid didicit, à ſe ipſo doctus, cujuſmodi dicitur fuiſſe Heraclitus Epheſius philoſophus. Apud *Homerum*, *Odyſſ.* 10, quidam αὐτοδίδακτον ſe vocat, quod non ex hominum inſtitutione, ſed ex afflatu dei caneret; (2) ſuapte naturâ aliquid faciens. Hinc

Αὐτοδιδάκτως, *adv.* naturæ inſtinctu.

Αὐτοδιήγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab ipſo ſeu per ſe narratus, ab ipſo auctore commemoratus:

Αὐτοδιηγέμενος, ε, ὁ, ipſe ex ſuâ perſonâ narrans. Ex διηγέομαι, *narro.*

Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipſa juſtitia.

Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus et judicibus ſuis uti. Ex αὐτὸς, et δίκη.

Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per ſe ipſum, et non per alium, libertas legum et judiciorum.

Αὐτόδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui non externo judice utitur, ſed domeſtico.

Αὐτόδιον, *adv.* ſtatim, è veſtigio. Ex ὁδός.

Αὐτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipſa per ſe ſpectata.

Αὐτοδόξαςος, ον, propriè et magis opinabilis.

Αὐτοδρόμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, per ſe et ſuâ naturâ currens; (2) qui per ſe et ſua naturâ movetur. Ex αὐτὸς, et inuſ. δρέμω, *curro.*

Αὐτοδύναμος, ὁ ᾗ ἡ, per ſe potens. Ex αὐτὸς, et δύναμαι, *poſſum.*

Αὐτόδωρον, ε, τὸ, donum ipſum totum.

Αὐτοειδὴς, ἐς, prorſus ſimilis.

Αὐτοεῖναι, ipſum eſſe, per ſeipſum eſſe.

Αὐτοέκαςος, ε, ὁ, pro ſe quiſque.

Αὐτοέλικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſua ſponte volutatus, qui per ſe contorquetur, vel verticibus circumagitur. Ex αὐτὸς, et ἑλίσσω.

Αὐτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, formam paſſivam, ſed activam ſignificationem habens.

Αὐτοεντεὶ,

Ἀυτοεντεὶ, *adv.* propriâ manu. Ab

Ἀυτοέντης, ȣ, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipsi manum infert; (3) dominus, *ap. Eur. Ern.* Ex ἀυτὸς, et ἱέω, *mitto.*

Ἀυτοεξȣσία, ἡ, libera potestas.

Ἀυτοέτες, *adv.* eodem anno, annuo spatio. Ab

Ἀυτοετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. *Gl. V.* anniculus. Ex ἔτος.

Ἀυτοζήμιος, qui se ipse punit. A ζημία.

Ἀυτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur. A ζητέω.

Ἀυτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex ἀυτὸς, et ζωή.

Ἀυτοθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.

Ἀυτοθελεὶ, ultrò. Ab

Ἀυτοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. A θέλω.

Ἀυτοθέμεθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se habens fundamentum. Ex ἀυτὸς, et θέμεθλον.

Ἀυτόθεν, *adv.* illic, istinc, inde, ex isto loco, indidem, *Gl. V.* (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab ἀυτός.

Ἀυτόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se Deus, vel Dea; (2) Deus verissimus, *Suicer.*

Ἀυτοθήριον, ȣ, τὸ, ipsa verissima bellua, *Suicer.*

Ἀυτόθι, *adv.* illic, istic, ibi; inibi, *Gl. V.*

Ἀυτόθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex suâ ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex ἀυτὸς, et θρέω, *clamor, loquor.*

Ἀυτοῖο, *ipsius*, gen. sing. *Ion.* pro ἀυτȣ̃.

Ἀυτοκάβδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utcumque subactus; (2) brevi tempore et levi operâ compactus, tumultuariè factus. Ex ἀυτὸς, et κάβος, *farina*, de quâ propriè dicitur.

Ἀυτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.

Ἀυτόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se bonus, *Suicer.*

Ἀυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.

Ἀυτοκασίγνητος, ȣ, ὁ, frater germanus.

Ἀυτοκατάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, suopte judicio condemnatus. Ex ἀυτὸς, et κατακρίνω.

Ἀυτοκατασκεύαστος, non factus operâ humanâ, epith. domicilii in antro, &c.

Ἀυτοκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se iter faciens.

Ἀυτοκέλευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injussus, suâ sponte. Ex ἀυτὸς, et κελεύω, *jubeo.*

Ἀυτοκελὴς, ές, (à κέλομαι) idem.

Ἀυτοκέρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex ἀυτὸς, et κεράννυμι.

Ἀυτοκέραστος, ον, idem.

Ἀυτοκέφαλον, ȣ, τὸ, ipsum caput. A κεφαλή.

Ἀυτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus quo res aliqua suâ sponte vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex κίνησις.

Ἀυτοκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte naturâ mobilis. Ex ἀυτὸς, et κινέω, *moveo.*

Ἀυτόκλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum ipsis ramis.

Ἀυτόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

Ἀυτοκλήτως, *adv.* suâ ipsius vocatione.

Ἀυτοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, à se suâ sponte fabricatus et elaboratus. Ex κάμνω.

Ἀυτόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipse per se comatus, suâ sponte comatus. Ex ἀυτὸς, et κόμη.

Ἀυτόκοπον ἱμάτιον, ȣ, τὸ, vestis comica, vulgo, συρία dicta, Ex κόπτω, *Poll.* sed vide ἀυτόποκος.

Ἀυτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipse per se mistus et temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex κεράννυμι.

Ἀυτόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ, idem.

Ἀυτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens.

Ἀυτοκρατὲς, έος, τὸ, libera potestas.

Ἀυτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliquâ statuit. Ex κράτος.

Ἀυτοκρατορεύω, imperator sum, summum imperium teneo. Ab ἀυτοκράτωρ.

Ἀυτοκρατορία, ας, ἡ, libera potestas, potestas ἀυτοκράτορος, *Gl. V.* principatus.

Ἀυτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, *Gl. V.* Hinc

Ἀυτοκρατορικῶς, *adv.* pro suo arbitrio, plenâ et suâ potestate.

Ἀυτοκρατορὶς, ίδος, ἡ, epith. urbis in quâ est sedes imperii, *Jos.*

Ἀυτόκρατος, ȣ, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem et austerum, ut novâ contemperatione non indigeat. A κεράννυμι.

Ἀυτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. à Græcis sic vocatur. Ex κράτος.

Ἀυτοκτείνω, ipse interficio me.

Ἀυτόκτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, suâ sponte structus. Ex κτίζω, vide ἀυτοκατασκεύαστος.

Ἀυτόκτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀυτόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex κτείνω.

Ἀυτοκτόνως, suâ cæsus manu. A præc.

Ἀυτοκυβερνητὶ, suâ ipsius gubernatione.

Ἀυτοκύλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se volutus, suapte naturâ volubilis.

Ἀυτοκύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se dominus.

Ἀυτόκωπος, ον, adnatum capulum vel manubrium habens, v. gr. ensis. A κώπη.

Ἀυτολάλητος, ον, secum loquens. A λαλέω.

Ἀυτολεξεὶ, *adv.* verbotenus, ad verbum. A λέξις.

Ἀυτολήκυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper; (2) parasitus.

Ἀυτολητὴρ, ὁ, peremtor. Ex ὄλλυμι.

Ἀυτολίθινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Ἀυτολόγος, ȣ, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.

Ἀυτολόχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à se genitus. Ex ἀυτὸς, et λοχεύω, *pario.*

Ἀυτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyrâ cano.

Ἀυτομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex ἀυτὸς, et μανθάνω, *disco.* Hinc

Ἀυτομαθῶς, *adv.* discendo à se, sine præceptore.

Ἀυτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipso testor.

Ἀυτομάρτυς, υρος, ὁ, qui sibi ipsi testis est.

Ἀυτοματεὶ, *adv.* spontè, ultrò:

Ἀυτομάτην, *adv.* idem:

Ἀυτοματὶ, *adv.* idem:

Ἀυτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab ἀυτόματος.

Ἀυτοματίζω, f. ίσω, spontè facio; injussus, non coactus. Hinc

Ἀυτοματισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio quæ spontè fit.

Ἀυτόματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, spontè, ultrò; (3) fortuitò eveniens; ἀυτομάτη, sub. τύχη, τὸ ἀυτόματον, sub. τὸ συμβὰν, casus fortuitus. Ex μάτην, *frustra*, vel μάομαι, *excitor.*

Ἀυτομάτως, *adv.* spontè, ultrò, sine alieno impulsu; (2) temerè, fortuitò.

Ἀυτοματȣργὸς, ȣ̃, ὁ, faber, ἀυτομάτȣ artifex operis se ipsum moventis. Ex ἔργον.

Ἀυτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex μάχομαι.

Ἀυτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipsissima mater.

Ἀυτομεγάνωρ, valdè potens, *Ern.*

Ἀυτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, eâdem matre natus.

Ἀυτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio, meos desero et ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquod. Ἀυτομολεῖν πρός τινα, ἔς τινα, ἐκ τινος. Ab ἀυτόμολος. Unde

Ἀυτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis spontè ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles è trunco vitis nata.

Ἀυτόμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui suâ sponte, et à nullo incitatus it; (2) qui suâ sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, *Ph.* perfuga, al. *Gl. V.* Ex μολέω.

Ἀυτομόλως, *adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.

Ἀυτονομέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum:

Ἀυτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi, *Gl. V.* privilegium. Ab

Ἀυτόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui suis legibus vivit; magister morum, *Ph.*

Ἀυτονόμως, *adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure.

Ἀυτοντιμωρȣ́μενος, ȣ, ὁ, se ipsum puniens. Ex ἀυτὸς, et τιμωρέομαι.

Ἀυτονυκτὶ, ἀυτονυχεὶ, et ἀυτονυχὶ, eâ ipsâ nocte.

Ἀυτόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus, aut elaboratus. A ξύλον.

Ἀυτȣδέτερον, ȣ, τὸ, per se, sive absolutè neutrum. Vox gramm. ex ἀυτὸς, et ȣ̓δέτερος.

Ἀυτοπαγὴς, ὲς, à semet ipso factus sibi.

Ἀυτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, quâ persona agit et patitur. Ab

Ἀυτοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus; (3) intimo sensu adfectus. A πάθος.

Ἀυτοπαθῶς, *adv.* passione internâ, patiendo intus et à se, ut ipse sentias quæ dicas; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.

Ἀυτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, filius genuinus.

Ἀυτοπαράκλητος, ȣ, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Ἀυτοπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à se ipso productus.

Ἀυτοπαραξία, ας, ἡ, per se ipsum productio, *Suicer.* Ex παράγω, *produco.*

Ἀυτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui à se est, nullo patre natus.

Ἀυτοπήμων, ὁ, sibi ipsi nocens. A πῆμα.

Ἀυτόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.

Ἀυτοποδὶ, suis pedibus:

Ἀυτοποδία, ας, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex ἀυτὸς, et πȣ̃ς, *pes.*

Ἀυτοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à se ipso factus.

Ἀυτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, suâ sponte et per se factus, seu faciens.

Ἀυτόποκος, ον, (vestis) lanea, non tonsa, non tincta colore, adeoque rudis. A πόκος, *vellus.* Ern.

Ἀυτόπολις, έως, ἡ, civitas quæ suis ipsius legibus utitur, urbs quæ per se sola civitatis nomine censetur.

Ἀυτοπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per se non manu humanâ elaboratus. Ex πονέω.

Ἀυτόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) sine duce incedens.

Ἀυτοπραγία, ας, ἡ, actio quum quis per se et suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi ut velis. Ex ἀυτὸς, et πράττω.

Ἀυτοπραγματεύτως, sine arte.

Ἀυτόπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. arboris quæ cum ipsis radicibus evellitur, *Soph. An.* 725. A πρέμνον.

Ἀυτοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) magnus. Ex πρέπω.

Ἀυτοπροαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libero arbitrio agens, ultrò susceptus; *Gl. V.* ultroneus, voluntarius.

Ἀυτοπροαιρέτως, *adv.* suo ipsius arbitratu, suâ sponte. A præc.

Ἀυτοπρόσωπον, ȣ, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua personâ docet, nullâ extrinsecus adsumptâ. Ab

Ἀυτοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non personatus; (2) personam veram gerens.

Ἀυτοπροσώπως, *adv.* in vel sub propriâ personâ; (2) coram. A præc.

Ἀυτοπτέω, ῶ, ipse meis oculis cerno. Ab

Ἀυτόπτης, ȣ̃, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex ἀυτὸς, et ὄπτομαι. Unde

Ἀυτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipse visus et deprehensus.

Ἀυτοπυρίτης, ȣ, ὁ, sc. ἄρτος, panis cui furfur non ademptus: opponitur qui est ex polline.

Ἀυτόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πυρός.

Ἀυτοπώλης, ȣ, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Ἀυτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.

Ἀυτορέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, epith. mali, quod ipsi sibi quis conscivit, Ex ῥέζω, *struo.*

Ἀυτόροφος,

Αὐτόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens. Ex αὐτὸς, et ὀροφή.
Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipsâ radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens à se.
Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, suâ sponte cadens. A ῥίπτω.
Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sponte profluens. A ῥύω.
ΑΥΤΟ'Σ, ἡ, ὸ, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.
Αὐτόσαρκες, οἱ καὶ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii. A σάρξ, σαρκός.
Αὐτόσε, *adv.* illùc, hùc; (2) eodem.
Αὐτοσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferreus.
Αὐτόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipse sibi cibum comparat; (2) pauper; (3) parasitus.
Αὐτοσκέυαστος, idem quod
Αὐτόσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, simplex et inconditus, nullo factus artificio.
Αὐτόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς, et σύομαι, *excito.*
Αὐτοςαδία, ας, ἡ, pugna stataria, quâ sc. pede collato cum hoste pugnatur. Ex ςάδιος.
Αὐτόςεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tecto naturâ suâ instructus; (2) perfectus, absolutus, epith. domûs.
Αὐτόςοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui solus et cogitatus ambulat, qui ad se animum advertit, *Suid.*
Αὐτόςολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, *de natante.*
Αὐτοςόνος, ον, tacitè gemens.
Αὐτοςράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.
Αὐτόςυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se et suapte naturâ columnis fultus.
Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ipse à se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς, et σφαγή.
Αὐτοσχεδὰ, *adv.* illico; (2) cominùs:
Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna, quæ cominùs fit. Ab αὐτοσχέδιος.
Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore et tumultuariè facio, sive (2) temerè, inconsultè, v. gr. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, *Isocr.* εἰς τὰ σώματα, *Æschin.* Ab eod. Hinc
Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore et tumultuariè factum.
Αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis; (2) temeraria quævis actio:
Αὐτοσχεδιαςὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore et tumultuariè aliquid facit:
Αὐτοσχεδιαςὶ, *adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione.
Αὐτοσχεδιαςικὸς, ὴ, ὸν, extemporalis.
Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, αὐτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, *Gl. V.* αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.
Αὐτοσχεδίως, *adv.* ex tempore, tumultuariè; (2) temerè, fortuito casu; (3) sponte suâ.
Αὐτοσχεδὸν, *adv.* cominùs. Ex αὐτὸς, et σχεδὸν.
Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.
Αὐτοτέλεςος, ὁ καὶ ἡ, per se perfectus. Ab
Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in se finem suum habens; (2) per se finem faciens seu imponens; (3) per se absolutus et consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt, *Ph.* αὐτοτελὲς, absolutum. Ex αὐτὸς, et τέλος.
Αὐτοτελῶς, *adv.* absolutè, perfectè; (2) suo arbitrio.
Αὐτότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς, et τέχνη, *ars.*
Αὐτότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς, et τίκτω, *pario.*
Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.
Αὐτότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, à se ipso impressus.
Αὐτοῦ, *adv.* ibi, illìc; (2) hìc. Ab αὐτὸς.
Αὐτοϋπερέχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se præstantioris naturæ, *Suicer.*
Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu meâ facio:

Αὐτούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, inelaboratus; (2) sponte natus.
Αὐτούργημα, ατος, τὸ, quod quis ipse facit.
Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid suâ quis manu ipse facit; (2) peritia rerum ex usu suo, vel usus ipse rerum agendarum, *Ern.*
Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui per se facit et operatur, non alienâ operâ utens; (2) qui manu suâ victum sibi quærit; (3) opifex; (4) qui suâ manu cædit, pulsat, vel pugnat. *Gl. V.* auctor rei. Ex αὐτὸς, et ἔργον. Hinc
Αὐτουργικὸς, ὁ, qui suâ manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.
Αὐτουργότευκτος, ον, subitò, ex tempore factus.
Αὐτόφι, seu αὐτόφιν, *adv.* ibi; (2) ipsis pro *Dat.* αὐτοῖς.
Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipsissima.
Αὐτοφίλαυτος, ον, sui valdè amans.
Αὐτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipsum corticem adhuc habens, nondum à cortice sejunctus.
Αὐτοφονευτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui se ipsum peremit.
Αὐτοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Αὐτόφοντης, ου, ὁ, idem; (2) qui alii suâ manu cædem infert. Ex iisd.
Αὐτοφόνως, suo ictu, suâ manu.
Αὐτοφορβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς, et φέρβω, *voro.*
Αὐτοφόρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipso onere et mercibus, epith. navis pereuntis.
Αὐτοφρούρητος, ον, à semetipso servatus.
Αὐτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. *Gl. V.* spontaneus, naturalis. Ex φύω.
Αὐτόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς, et φυτός.
Αὐτοφυῶς, *adv.* suapte naturâ, sponte, naturâ; (2) genuinè; (3) sine arte, elaboratione.
Αὐτόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui suâ ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.
Αὐτόφωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsâ re, sive scelere, ita ut non sit inficiando *Gl. V.* manifestarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso; *Gl. V.* manifestò. Ex φὼρ, vel φῶρος.
Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux; de Spiritu Sancto.
Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipsa per se gratia, *Suicer.*
Αὐτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui suâ manu aliquid facit; (2) qui suâ manu victum quærit; (3) qui suâ manu vim facit, cædem patrat; (4) quod suâ manu patratur; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, est etiam qui aliquem suâ manu capit, v. gr. in prælio. Hinc
Αὐτοχειρὶ, *adv.* suâ manu, suo Marte.
Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu suâ patratum, neque solum in semet ipso, sed et in aliis, *unde interdum facinus possis vertere:*
Αὐτοχειρία, *adv.* suâ ipsius manu:
Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, meâ manu facio.
Αὐτόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se ipsum occidit.
Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς, et χειροτονέω, *creo.*
Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρί.
Αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ex ipsa terrâ ortus, ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit; (2) indigena, domesticus; patricius, *Ph.* αὐτόχθονες, aborigines, *Ph.*
Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui suâ sponte iram concipit; (2) sibi ipsi iratus. Ex χολόω.
Αὐτοχόωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crassâ Minervâ fusus, veluti suâ sponte fusus. Ex αὐτὸς, et χῶνος.
Αὐτόχρημα, *adv.* re ipsâ, re verâ, planè; (2) statim, confestim. Ex χρῆμα, *res, negotium.*
Αὐτόχροος, *contr.* ους, ου, ὁ καὶ ἡ, nativi coloris, *Gl. V.* αὐτόχροος, nativa.
Αὐτόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se et sponte suâ fusus, vel diffusus. Ex αὐτὸς, et χύω.
Αὐτοχώνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς, et χωνεύω, *fundo.*
Αὐτόχωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Αὐτοψεὶ, *adv.* videndo suis oculis. Ab
Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. *Gl. V.* in conspectu. Ex αὐτὸς, et ὄψις, *visus.*
Αὐτῷ, *sibi ipsi,* dat. sing. *Att.* pro ἑαυτῷ.

Αὔτως, sive ἄυτως, *adv.* sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temerè; frustra. Ab αὐτός.
Αὐφένα, *cervicem, Dor.* pro αὐχένα.
Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicosus, *Gl. V.* Ab αὐχήν.
Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo:
Αὐχενιςὴρ, ὁ, gulam frangens, epith. laquei.
Αὐχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cervicem pertinens.
ΑΥΧΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, *Aristid.* Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαςέρι, *Hom.* Βατρ. 57. Hinc
Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio, jactatio.
Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴ, vel αὐχήν.
Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.
ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavi et gubernaculi, in quam gubernator incumbit, *Gl. V.* αὐχένες, gubernaculum: αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, *Gl. Vet.* αὐχὴν πηδαλίου, temo, *Ph.*
Αὐχητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αὐχήεις.
Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æstu; (2) squaleo. Ab αὐχμός.
Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Αὐχμαλέος, ον, et
Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ab eod.
Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, squalidus, hispidus, hirsutus, *Gl. V.* (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eod.
Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam squalidam habens.
ΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, siccitas ex æstu vehementi; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.
Αὐχμώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, æstuosus, aridus præ æstu; (2) squalidus. A præc.
ΑΥ'Ω, vel αὔω, sicco, arefacio, accendo.
Αὔω, et *per dialys.* ἀΰω, clamo, resono, boo. Αὖε δ' ἑταίρους, *Il.* 11, 461.
Αὔως, Aurora, dies. *Æolicè* pro ἄως, et communiter ἠώς.
Ἀφ, *ab,* pro ἀπὸ, ob sequentem literam aspiratam.
Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ, et ἁγίζω.
Ἀφαγιςεύω, f. εύσω, idem. Ἀφαγιςεύσας ἃ χρῆν, *Soph. Antig.* 253. Ab eod.
Ἀφαγνίζω, idem. Unde
Ἀφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.
Ἀφάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ, et ἁδέω.
Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab
Ἀφαιμάσσω, vel ἀττω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ, et αἱμάσσω.
Ἀφαιρεθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀφαιρέω.
Ἀφαιρεῖται, *aufert,* 3. sing. præs. ind. med.
Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur et seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc
Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, ὸν, ablativus, abstractivus:
Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur:
Ἀφαιρετικὸς, ὴ, ὸν, eripiendi vim habens.
Ἀφαιρέτις, ereptrix, epith. Parcæ.
Ἀφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auferri potest; (2) exemptilis. *Fœm.* quoque ἀφαιρετὴ, occurrit:
Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adsero; (3) eximo, *Ph.* ἀφαιροῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, subtraho; ἀφείλετο, abstulit, dempsit, *Gl. V.* a. 2. ἀφῃρημένον, detractis, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπὸ τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῄρουν, *Eur. Med.* 456. Ἀνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν; auferes? *Aristoph. Ach.* 469. Εἰ τἄμα κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτο με, *Soph. Phil.* 374. Τὸν βίον μὴ μ' ἀφέλης, *Ibid.* 926. Ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio.*
Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.
Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀφαιρέω.
Ἀφαιρητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀφαιρετικός.
ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, leguminis et quidem in specie viciæ

viciæ genus, *Gl. V.* vicia. *Angl.* Yellow Vetchling.

Ἀφάλλομαι, deſilio, ex uno loco in alium ſalio, reſilio; exilio, deſilio, *Gl. V.*

Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, clavis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis; (2) ſine cono, aut criſta. Ex α priv. et φαλός.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, reſultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro; (2) privor. Ἀφαμαρτάνεσθαι τῇ πάσῃ ὁδῷ, *Prov.*

Ἀφάμαρτε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτοεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis; à veritate et à modo; gerro, nugator. Ex ἀφαμαρτάνω, et ἔπος.

Ἀφανδάνω, diſpliceo. Ex ἀπὸ, et ἁνδάνω.

Ἀφάνερον, non manifeſtum, *Gl. V.*

Ἀφάνεια, ἡ, obſcuritas; (2) incertitudo. Ab

Ἀφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, non manifeſtus, occultus, latens; (2) incertus; (3) ignotus; ignobilis; (4) qui è medio ſublatus eſt, periit, diſcerptus à beſtiis, &c. Ex α priv. et φαίνω, *oſtendo.* Hinc

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adſpectu removeo, è conſpectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, interficio; (3) inquino, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vaſto, excido; (5) levo, imminuo v. gr. laborem, ne ſentiatur; (6) in exilium pello; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων; (8) abeo, è conſpectu diſcedo, *int.* ἐμαυτόν, ἀφανίζομαι, evaneſco, aboleſco, pereo, &c.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conſpectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμός, οῦ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium, *Gl. V.* obſcuratio rei, v. gr. veritatis:

Ἀφανιστής, οῦ, ὁ, deſtructor, exterminator, vaſtator, corruptor.

Ἀφανιστικός, ή, όν, vim habens è medio tollendi, perdendi.

Ἀφανιστός, ή, όν, deſtructilis, *Gl. V.*

Ἀφάνναι, αἱ, locus in Siciliâ ignobilis, unde ſumptum, ut de rebus incertis dicatur, In Aphannis.

Ἀφαντασίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis perturbatur viſis et inſomniis. Ex φαντασία.

Ἀφαντασίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non habet vim perſpicuas rerum imagines concipiendi.

Ἀφάνταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſionibus carens.

Ἄφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab adſpectu remotus, qui non videtur; (2) qui diſceſſit, abiit quocunque modo et quacunque de cauſa; (3) cujus memoria nulla eſt, funditùs extinctus. Ex α et φαίνω, *oſtendo.*

Ἀφαντῶς, *adv.* ita ut non appareat, occultè, clanculùm. *Gl. V.* obſcurè, pedetentim.

Ἀφάπτω, ſeu ψω, ſuſpendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, et ἅπτω.

ἌΦΑΡ, *adv.* ſtatim, continuò, facilè. Hinc

Ἀφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *adv.* feſtinanter et inconſideratè, ſtatim, celeriter.

ἈΦΑΡΕΥΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina ſub ventre habet.

ἈΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor ſemper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, medicamenti expers, medicamentis non uſus. Ex α priv. et φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, non venenatus. Ex α priv. et φάρμακον.

Ἀφάρμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, veneficio non infectus, *Gl. V.* innocuus. Ex φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diſſonus ſum. Ex α priv. et ἁρμόζω, *quadro.*

Ἀφαρμόττω, idem et ex iiſd.

Ἀφαρμοζωμὸς, ου, ὁ, juſculum extempore, vel citò factum. Ex ἄφαρ et ζωμός (vel potius ex ἀπὸ ἁρμοῖ, *nunc modo*, et ζωμός, *Ern.*)

Ἄφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inveſtis; ex φᾶρος, *veſtis*; (2) inaratus, incultus. Ex φάρος, *aratio*; *Etym.* Hinc

Ἀφάροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus, *Etym.*

Ἀφαρόω, ῶ, aro, *Suid.* Ex ἀπὸ, et ἀρόω.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; deripio, *Gl. V.* ἀφαρπάξαι, deripere, *Ph.* ἀφήρπασε, diripuit, *Ph.* a. 1. Ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, *Ariſtoph. Plut.* 676.

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior. Ab ἄφαρ.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſumus. Ex α priv. et φημὶ, *loquor.*

Ἀφάσσω, vel άττω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφάσσειν, *Apoll.* Ab ἀφὴ, *tactus.*

Ἄφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, non dicendus, *Gl. V.* nefandus; (2) incelebris. Hinc

Ἀφάτως, ineffabiliter.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco. Δίψει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυανθήσομαι, *Ariſtoph. Conc.* 146.

ἈΦΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, fut. αύσω, ſicco, uro; ἀφαύομαι, ſiccor, inedia exareſco. Ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας, *Ariſtoph. Pace*, 1153. Ex ἀπὸ, et αὔω, *ſicco.*

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, et ἀφή.

Ἀφεγγής, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens. Ex α priv. et φέγγος.

Ἀφεδράζω, eloco, *Gl. V.* de ſede pello.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, ſellæ inſideo, in ſella ſedeo. Ex ἀπὸ, et ἕδρα, *ſella.* Unde

Ἄφεδρος, ου, ὁ, purgatio menſtrua mulierum.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, *Gl. V.*

Ἀφέητε, *dimiſeritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

Ἀφεθείς, aor. 1. part. paſſ. à verbo eod.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σωμάτων Ab ἀφειδής.

Ἀφειδέως, *Ion.* et ἀφειδ ίως, pro ἀφειδῶς; non parcè, ad ſatietatem, nemini parcendo, liberaliter.

Ἀφειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non parcens, profuſus. *Gl. V.* largus; (2) rigidus, aſper, *Gl. V.* Ex α priv. et φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδήσαντα, *ſecurum, qui non pepercit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

Ἀφειδία, ας, ἡ, ſeveritas diſciplinæ; (2) crudelitas; (3) profuſio. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδῶς, ſine parſimonia, *Gl. V.* (2) aſperè, crudeliter. Ab eod.

Ἀφείθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφεκτικός, ή, όν, abſtinens, *Gl V.* diſtans. Ab ἀπέχομαι, *abſtineo*, vel ἀπέχω, *diſto.*

Ἀφεῖλεν, 3 ſing. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, 1. ſing. perf. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφεῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν.

Ἀφεῖναι, *dimiſiſſe*, aor. 2. inf. act.

Ἀφεὶς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas orationis, cultûs, &c. Ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, *auferet*, 3. ſing. f. 2. med.

Ἀφελέσθαι, *abſtuliſſe*, aor. 2. inf. med.

ἈΦΕΛΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimplex; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero; ἀφελκοῖ, exulcerat, *Ph.* Ex ἀπὸ, et ἕλκος.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, *Gl. V.* Ab

Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco; ἀφείλκυσεν, abſtraxit, *Ph.* ἀφελκύσαι, a. 1. inf. detrahere, *Ph.* Ex ἀπὸ, et ἑλκύω.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubſtraho, detraho, *Gl. V.* ἀφέλκεται, detrahit, *Ph.* ἀφέλκεσθαι, detrahi, *Ph.* Κατα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον, *Ariſtoph. Av.* 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν, *Id. Pace*, 361.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, 1. ſing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act.

Ἀφελῶς, *adv.* ſimpliciter, tenuiter, ſine artis affectione. Ab eod.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id quod dimittitur. Ab ἀφίημι, *dimitto.*

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qu. reditus annui, lucrum, (pro ἄπενος), ex ἀπὸ, et ἔνος, inde Lat. *penus.*

Ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejuſd.

ἈΦΕΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen luſus.

Ἀφερέπονος, ον, qui laborem ferre nequit.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. Ἄφεξις δριμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abſtineo.*

Ἀφέξω, 1. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

Ἀφερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, concluſus, incluſus, velut carcere. Ex ἀπὸ, et εἴργομαι.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφερπύζω, idem quod

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, et ἕρπω.

Ἄφερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minimè tolerandus; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minimè ferendus.

Ἀφερψῶ, *ſerpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, à verbo ἀφέρπω.

Ἄφες, a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφέσιος, ου, ὁ, qu. dic. dimiſſor, liberator, Epith. Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto.* Unde

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remiſſio debiti, v. gr. delicti, pœnæ, *Gl. V.* emancipatio.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ, et ἑσμός, *examen.*

Ἀφεσταίην, *dimitterem*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Poët* pro ἀφισταίην, à verbo ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *ceſſant*, 3. plur. præſ. ind. act. pro ἀφιστᾶσι, à verbo ἀφεστήμι, *ceſſo.*

Ἀφέστατε, *ceſſaveritis*, 2. plur. perf. act. *per Syncop.* pro ἀφεστήκατε.

Ἀφεστήκω, abſiſto, abſum.

Ἀφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſens, qui à domo abeſt; (2) non domeſticus, alienus. Ab ἑστία.

Ἄφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. ἀφίημι.

Ἀφετέος, έα, έον, dimittendus. A præc.

Ἀφετὴρ, ῆτος, ὁ, idem quod ἀφέτης.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium.

Ἀφετήριον, ου, τὸ, portus unde navigatur.

Ἀφετήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, miſſilis, qui mittere ſeu dimittere poteſt. Ab ἀφίημι.

Ἀφέτης, ου, ὁ, qui emittit vel dimittit, miniſter tormenti qui emittit jacula, &c. (2) manumiſſus, è ſervitute dimiſſus, libertus. Ab eod. Hinc

Ἀφετικὸς, ή, όν, remittendi vel emittendi poteſtatem et vim habens:

Ἄφετος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus, liber; (2) ſolutus et cujuſque libidini expoſitus; (3) pro derelicto habitus; (4) abſolutus.

Ἀφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *adv.* ſine ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν ταδί, τὰ κάτω δ' ἀφεύειν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 223. Ἀφεύσειν αὐτὸν, *Ibid.* 597. Ex εὔω.

Ἀφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, et ἕψω.

Ἀφεψή, ῆς, ἡ, decoctio. Ab eod.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio.

Ἀφεψις, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἀφέωκα, *remiſi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, à verbo ἀφίημι.

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεῖνται.

Ἀφεώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, et hoc pro ἀφώραε. Ab ἀφοράω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commiſſura; (3) ictus, plaga; (4) accenſio, incenſio; (5) color lepræ Ab ἅπτομαι, *tango*; vel ἅπτω, *incendo.*

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἀφηβος. Hinc

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem.

Ἄφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, pubertatem egreſſus. Ex ἀπὸ, et ἥβη, *adoleſcentia*

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, ſum dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθαι της χολῆς πᾶν τὸ γεγονὸς, τὰν συμφοράν. Ex ἀπὸ, et ἡγέομαι. Hinc

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγη-

'Αφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens.
'Αφηγηματικῶς, modo narrationis.
'Αφηγήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ.
'Αφήγησις, εως, ἡ, narratio.
'Αφηγητὴς, ῦ, ὁ, narrator; (2) dux viæ.
'Αφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.
'Αφῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφίημι.
'Αφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ, et ἥκω.
'Αφήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.
'Αφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, *Ph.* (2) impuber, *Pl.* minor; 'Αφηλικέστερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio, *Ern.* Ex ἀπὸ, et ἧλιξ, *coævus.*
'Αφηλιώτης, ȣ, ὁ, ſubſolanus, *Gl. V.* Ab ἥλιος.
'Αφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω.
'Αφήμενος, ȣ, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ, et ἧμαι, *ſedeo.*
'Αφημερεύω, f. εύσω, interdiu abſum; (2) diem unum abſum. Ex ἀπὸ, et ἡμερεύω.
'Αφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fama celebris non eſt, non nominatus, ignobilis, non memoratus. Ex α priv. et φήμη, *fama.*
'Αφήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
'Αφήμως, *adv.* tacitè; (2) indecorè.
'Αφηνιάζω, f. άσω, habenas detracto, et excutio, frena reſpuo; (2) contumax ſum, non pareo, contumaciter recedo. 'Αρετῆς δ' ἀφηνιάσαντας, ſpernentes, *Philo.* Ex ἀπὸ, et ἡνία, *frenum.* Hinc
'Αφηνιασμὸς, ῦ, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.
'Αφηνιαστὴς, ῦ, ὁ, qui habenas excutit; (2) ferox:
'Αφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.
'Αφηρωΐζω, ἀφηρώζω, et *Dor.* ἀφηροΐζω, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex inſcrip. ant.
'Αφηρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀφαιρέω.
'Αφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.
'Αφῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
'Αφήτωρ, ορος, ὁ, jaculator, epith. Apollinis; (2) vaticinator. Ab ἀφίημι. Hinc
'Αφητορεία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio.
'ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie; *item*, in ore uteri.
'Αφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. et φθάρσις, *corruptio.*
'Αφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab
'Αφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis, *Ph.* incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. *Gl. V.* Ex φθείρω.
'Αφθὰς, pro φθὰς, quæ dictio Vulcanum ſignificat apud Memphiticos, ſicut pro στάχυς, ἄσταχυς.
'Αφθάστως, celerrimè, ut adſequi nemo poſſit. Ex α et φθάω.
'Αφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.
'Αφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocalis.
'Αφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἅπτομαι.
'Αφθη, *conflagravit*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥφθη, à verbo ἅπτω, *incendo.*
'Αφθιτόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος, et μῆτις.
'Αφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. et φθίω, *corrumpo.*
'Αφθιφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.
'Αφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis.
'Αφθόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. et φθονέω, *invideo.*
'Αφθονήτως, ſine invidia.
'Αφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *uſitatius* abundantia; copia, *Gl. V.* Ex
'Αφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiâ carens; nulli invidens, ſine invidiâ, *Gl. V.* (2) copioſus, *Gl. V.* opimus.
'Αφθόνως, *adv.* ſine invidiâ, copioſè, affatim.
'Αφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas, *Ph.* pudicitia. Ab
'Αφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorruptus. A φθείρω.
'Αφθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.
'ΑΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

'Αφιδρόω, ῶ, f. ώσω, deſudo, exſudo, ſudo. Ex ἀπὸ, et ἱδρὼς, *ſudor.*
'Αφίδρυμα, ατος, τὸ, ſtatua; ſimulacrum, delubrum, effigies, *Ph.* Ab ἀφιδρύω.
'Αφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.
'Αφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. Ab
'Αφιδρύω, f. ύσω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio. *Gl. V.* erigo. Ex ἀπὸ, et ἱδρύω.
'Αφιδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, deſudatio; (2) ſudoris evacuatio. Ab ἀφιδρόω.
'Αφιερίζω, f. ίσω, ſacrum et ſanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, et ἱερὸς, *ſanctus.*
'Αφιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, *Ph.* ἀφιερωμενος, ſacroſanctus, *Ph.* Ex iiſd. Hinc
'Αφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium.
'Αφιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.
'Αφιζάνω, f. ζέσω, è ſede ſurgo ac deſcendo.
'Αφίζω, idem. Ex ἀπὸ, et ἵζω, *ſedere facio.*
'Αφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, repudio; (2) abſolvo reum, remitto culpam; (3) omitto, miſſum facio; (4) permitto, ſino; (5) emitto; v. gr. vinculis; *item* aquas de fonte, &c. (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, *Gl. V.* emereor; ἄφες, ſine, omitte, dimitte, remitte, *Gl. V.* a. 2. part. ἀφειμένος, ſolutus, *Ph.* perf. part. paſſ. ἀφεθεὶς, miſſus, *Ph.* a. 1. part. paſſ. 'Αφεῖναί τινὰ ἐπὶ τόπον τὴν ψυχὴν, τὴν γυναικα, τινὰ τῦ ἐγκλήματος, τινὰ τῦ χρέυς· ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, ſententiam repudiare; τῦ ἐγκλήματος abſolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, *Soph. El.* 1301. 'Αφεινται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς, liberati ſunt, *Eur. Med.* 1002. Ex ἀπὸ, et ἵημι.
'Αφίησιν, 3. ſing. præſ. ind. act.
'Αφίενται, *remittuntur*, 3. plur. præſ. ind. act.
'Αφικάνω, advenio, pervenio. 'Η μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομενη ἀφικάνει, *Il.* 6, 388.
'Αφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.
'Αφικευ, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Dor.* pro ἀφίκȣ.
'Αφίκηαι, *adveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.
'Αφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adſeqor, ſc. curſu, virtute quacunque, ſimilitudine, &c. 'Αφικνεῖσθαι ἐς τοσῦτον τυχης· διὰ μάχης τινι, prælium committere cum; ἐς λόγυς τινι, ἐς λέσχην περι τινος, colloqui; ἐς διαπειράν τινος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conferere. Κἀγὼ πολιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, *Eur. Med.* 757. Ex ἀπὸ, et ἱκνέομαι, *venio.* Hinc
'Αφίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex.
'Αφιλάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè amans bonorum aut bona. Ex α, φίλος, et ἀγαθὸς.
'Αφιλάλληλος, ον, carens mutuo amore.
'Αφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab
'Αφιλάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α priv. φίλος, et ἄνθρωπος.
'Αφιλανθρώπως, *adv.* inhumanè, inclementer, inhumaniter.
'Αφιλαργυρέω, abſum ab avaritiâ, cupiditate pecuniæ careo.
'Αφιλαργυρία, ἡ, ab avaritiâ continentia.
'Αφιλάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritia.
'Αφιλαρύνω, exhilaro, *Diog. L.*
'Αφιλαύτως, *adv.* ſine amore ſui illiberali.
'Αφιλεργέω, idem quod ἀφιλοργέω.
'Αφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.
'Αφιλέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuos ſodales odit, inimicus ſodalium.
'Αφιλεχθρως, ſine amore inimicorum; (2) animo ab inimicitiis et ſimultatibus abhorrente.
'Αφιλήδονος, ον, voluptatem contemnens.
'Αφίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, *Gl. V.*
'Αφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ, odium inimicitiarum colendarum.
'Αφιλίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non poteſt. Ab
'Αφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab amicitia, amicis carens.
'Αφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab
'Αφιλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè gloriæ cupidus. Ex α priv. φίλος, et δόξα.

'Αφιλοδόξως, ſine gloriæ cupiditate.
'Αφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo à navitate.
'Αφιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non cupidus ſpectandi, ſpectaculorum non amans.
'Αφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, *Suicer.* Ab
'Αφιλόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei non amans, *Suicer.*
'Αφιλοικτείρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, immitis.
'Αφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honeſtarum negligentia, vel inſcitia. Ab
'Αφιλόκαλος, ον, rerum honeſtarum minimè ſtudioſus.
'Αφιλοκομπέω, ῶ, faſtum, jactantiam contemno, *Suicer.*
'Αφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ et faſtûs contemptus, *Suicer.* Ab
'Αφιλόκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab arrogantiâ et faſtu, *Suicer.*
'Αφιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſcendi non cupidus; (2) imperitus, *Suicer.* Hinc
'Αφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, *Suicer.*
'Αφιλόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à pugnâ abhorrens.
'Αφιλόνεικος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, à contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. et φιλόνεικος.
'Αφιλονείκητος, ον, idem.
'Αφιλονείκως, *adv.* ſine contentionis ſtudio.
'Αφιλοξενέω, ῶ, ab hoſpitalitate alienus ſum.
'Αφιλοπλȣτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.
'Αφιλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli non amans, non bellicoſus.
'Αφιλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignavus, iners.
'Αφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amicis carens; (2) ab amicitiâ alienus.
'Αφιλοσόφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ et literarum expers. Ex α priv. et φιλοσοφέω.
'Αφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à philoſophiâ alienus; (2) philoſophiæ non conveniens; (3) parum diligens in aliqua re explicanda, de Hiſtorico. *Polyb.*
'Αφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, à caritate ſum alienus.
'Αφιλόστοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non amans, à caritate alienus.
'Αφιλοτεκνία, ας, ἡ, contemtus liberorum.
'Αφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. Ab
'Αφιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.
'Αφιλοτίμως, *adv.* ſine gratiâ aut partium ſtudio; (2) ſine vanitate et ſplendore externo.
'Αφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectusque divitiarum.
'Αφιλοχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, *Suicer.*
'Αφιματόω, ῶ, veſtes exuo, veſte exuo, veſtimentis ſpolio. Ex ἀπὸ, et ἱμάτιον.
'Αφιξις, εως, ἡ, adventus, acceſſus, interventus; (2) diſceſſus, profectio. Ab
'Αφίξομαι, f. 1. ind. med. v. ἀφικνέομαι.
'Αφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, et ἵππος, *equus.*
'Αφιππεύω, f. εύσω, idem et ex iiſdem.
'Αφίππεια, vel ἀφιππία, ἡ, inſcitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.
'Αφιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus. Ex iiſd.
'Αφιπποτοξότης, ȣ, ſagittarius equeſter.
'Αφίπταμαι, avolo, *Gl. V.*
'Αφιστάνω, et ἀφιστάω, idem quod
'Αφίστημι, ſejungo, amoveo; *Gl. V.* ἀφίσταμαι, abſto, abſiſto, deſero; abſcedo, diſcedo, recedo, deſiſto, ſuppuro, *Gl. V.* ἀπόστησον, remove, *Ph.* a. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere; ἀποστήσασθαι, libra appenſum accipere, ἀπέστη, deſtitit, *Ph.* a. 2. 'Αφιστάναι τινα τῶν πολεμικῶν, ἀπὸ τινος, τὴν διανοιαν τῶν ἐχομένων, avocare; ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφεστάναι φρενῶν, deficere, *Soph. Phil.* 867. Παμπολὺ τῶν τῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκὼς, remotus, *Luc.* Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φύσεος, ἣν ἔχει τὶς ἀεὶ, *Ariſtoph. Veſ.* 1446.
'Αφίχθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφικνέομαι.
'Αφλαστον, ȣ, τὸ, ſumma pars et ornamentum puppis, apluſtre puppis. Ex α priv. et φλαστὸς, *qui contundi nequit.*

Ἄφλεβος, ου, ὁ καὶ ἡ, venis carens seu privatus. Ex α priv. et φλέψ, *vena.*
Ἀφλέγμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. et φλεγμαίνω, *inflammo.*
Ἄφλεκτος, ὁ καὶ ἡ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α priv. et φλέγω.
Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ustulatus. Ex α priv. et φλογίζω, *ustulo.*
Ἄφλογος, ον, igni carens.
Ἄφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens.
Ἀφλοισμός, οῦ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) spuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ. vel qu. ab ἀπὸ et φλύω, *Ern.*
Ἀφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abstinens.
Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. et φλυκταινόομαι, *in pustulas erumpo.*
Ἀφνείομαι, ditesco. Ab
Ἀφνειός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφνεός· ἀφνειότερος, ditior; ἀφνειέστατος, ditissimus.
Ἀφνεός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dives, opulentus; ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἀφνός.
Ἀφνέω, ῶ, ditesco, *Eust.* Ab ἀφνεός. Hinc
Ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.
Ἄφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος, q. v.
Ἀφνύνω, dito. A præc.
Ἀφνύω, dito. Ab eod.
Ἄφνω, *adv.* repentè, subitò; protinus, *Gl. V.* Ab ἀφανῶς, (potius ἀπίνως, ἀπιναίως.)
Ἀφόβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. et φοβέομαι.
Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab
Ἄφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, *Gl. V.* (2) metum non adferens.
Ἀφόβως, *adv.* sine metu, intrepidè.
Ἀφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.
Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, *Gl. V.* Ab
Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab
Ἄφοδος, ου, ἡ, discessus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*
Ἀφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. et φοιτάω.
Ἄφολκος, ου, ὁ καὶ ἡ, levis. Ἀφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, et ὁλκὴ, *pondus.*
Ἀφόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, absimilis, dissimilis. Hinc
Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimilo.
Ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, *Gl. V.*
Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio. Ab eod.
Ἀφοπλίζω, f. ίσω, armis spolio; ἀφοπλίζομαι, arma exuo. Οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος χάλκεα, *Il.* 23, 26.
Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio, *Gl. V.* adspecto. Ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ, *Luc.* Ἀφορῶντες εἰς τὸν της πίστεως ἀρχηγὸν, *Heb.* 12, 2.
Ἀφόρδιον, ου, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inserto* ρ, (si sana lectio).
Ἀφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus. Ex α priv. et φέρω. Hinc
Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, *Gl. V.*
Ἀφορήτως, ut tolerari nequeat.
Ἀφορία, ας, ἡ, infæcunditas, sterilitas frugum, agrorum. Ab ἄφορος.
Ἀφοριεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσει. AB
Ἀφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. *Gl. V.* delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, *Gl. V.* ἀφώρισεν, delegavit, *Ph.* a. 1. act. ἀφωρισμένα, destinata, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, *Act.* 19, 9. Ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *Matt.* 25, 32. Ex ἀπὸ, et ὁρίζω. Hinc
Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, finis terminis descriptum et definitum.
Ἀφορισμένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.
Ἀφορισμός, οῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.
Ἀφοριστικός, ἡ, όν, secernendi et distinguendi vim habens. Ab eod.
Ἀφοριστικῶς, distinguendi causâ.
Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Δέδοκται ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, *Eur. M.* 1240.
Ἀφορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. Ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, *Polyb.*
Ἀφορμή, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus; (6) occasio et causa rerum. Ex ἀπὸ, et ὁρμή. Unde
Ἄφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.
Ἀφόρμιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citharâ caret. Ex α priv. et φόρμιγξ, *cithara.*
Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à quo non exigitur tributum. Ex α priv. et φορολογέω.
Ἄφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, sterilis, non frugifer. Ἄφοροι γυναῖκες, *Hippocr.* Ex α priv. et φέρω.
Ἀφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. et φορύσσω, *polluo.*
Ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctoriè ago, *unde est*, leviter defungor, velut auspicandi tantùm causâ; (6) deprecor, recuso. Πόλιν τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ, *Æschin.* Ex ἀπὸ, et ὅσιος, *sanctus.* Hinc
Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.
Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.
Ἀφοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀφέσο, et hoc *Ion.* pro ἀφεσο, ab ἀφίημι.
Ἀφόωντα, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἀφῶντα, et ἀφάωντα. Ab ἀφάω.
Ἀφραδέοντι, dat. sing. part. præs. act. v.
Ἀφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconsultè ago; (2) stultè loquor, insanio. Ab ἀφραδής.
Ἀφραδέως, *adv.* stultè, temerè, inconsideratè.
Ἀφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et φράζω. Hinc
Ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia.
Ἀφραδμόνως, idem quod ἀφραδέως.
Ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής.
Ἀφράζω, desipio, stultè ago.
Ἀφραίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. Ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφὲς, *Il.* 7, 109. Ex φρὴν.
Ἄφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non septus; (2) non munitus.
Ἀφράσμων, idem quod ἀφράδμων.
Ἀφρασμόνως, idem quod ἀφραδμόνως.
Ἄφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis; (2) improvisus, inexpectatus; (3) occultus. Ex α priv. et φράζω, *dico.* Hinc
Ἀφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
Ἀφραστύς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.
Ἀφράστως, *adv.* inconsideratè; (2) ex improvisò.
Ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἀφρὸς, *spuma.*
Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum; (2) inimicus civilis societatis. A φράτωρ.
Ἀφρίζω, f. ίσω, spumo, spumam excito. *Marc.* 9, 18. Ab ἀφρὸς, *spuma.* Hinc
Ἀφρισμός, ὁ, spumatio.
Ἀφρικτὶ, sine horrore. Ab α et φρικτός.
Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac quod in spumam abiit. Ex ἀφρὸς, et γάλα, *lac.*
Ἀφρογένεια, ας, ἡ, spumâ genita. Epith. Veneris. Ex ἀφρὸς, et γίνομαι. Unde
Ἀφρογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, spumâ prognatus.
Ἀφροδίσια, ων, τα, res Venereæ; (2) festum Veneris. Ab Ἀφροδίτη.
Ἀφροδισιάζω, et ἀφροδισιάομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo; (2) *passivè* muliebria patior. Ab eod.
Ἀφροδισιακός, ἡ, όν, Venereus; (2) ὁ, sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.
Ἀφροδισιάς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.
Ἀφροδισιασμός, οῦ, ὁ, rerum Venerearum usus.
Ἀφροδισιαστικός, ἡ, όν, Venereus, salax, libidinosus.
Ἀφροδίσιος, ία, ιον, seu ἀφροδισιαστής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab
ἈΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; quam sic dictam διὰ τὴν τοῦ ἀφ οῦ γένεσιν tradunt *Hesiodus* et *Plato*, quòd è maris spumâ sit enata. (2) Venerea libido; (3) venustas, gratia.
Ἀφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, et κόμη.
Ἀφρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. spumilegus. Ex λέγω.
Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, desipio, amens sum. Ex α priv. et φρὴν, *mens.* Hinc
Ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia.
Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, spuma nitri, aphronitrum.
Ἄφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, curæ expers, securus.
Ἀφροντιστία, ἡ, negligentia. A præc.
Ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo. Ab eod.
Ἀφροντιστὶ, sine curâ.
Ἀφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intens. et φροντίζω, *curo.*
Ἀφροντίστως, *adv.* sine curâ, securè; (2) negligenter, contemptim.
Ἀφρόνως, *adv.* insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, spuma; (2) piscis quidam.
Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, et σελήνη, *luna.*
Ἄφροσι, *insipientibus*, dat. plur. Ab ἄφρων.
Ἀφροσκόροδον, ου, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, et σκόροδον, *allium*, eò quod tritum multam spumam reddat.
Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
Ἀφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α priv. et φρουρέω.
Ἄφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. et φρουρὰ, *custodia.*
Ἀφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumans. Ex ἀφρὸς, et φέρω.
Ἀφροφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, spumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, et φύω, *nascor.*
Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piscis è spumâ nasci solitus. Ab ἀφρὸς. V. ἀφύη, quod melius.
Ἀφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod Ἀφροδίτη.
Ἀφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spumosus. Ab ἀφρὸς.
Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α priv. et φρὴν.
Ἀφυβρίζω, f. ίσω, desævio, petulantiam meam compesco, injuriâ vel contumeliâ adficere desino. Ex ἀπὸ, et ὑβρίζω.
Ἀφυγιάζω, sanum reddo, sano. Hinc
Ἀφυγιασμός, ὁ, sanatio.
Ἀφυδραίνω, abluo.
Ἀφύδιον, τὸ, Dim. Ex
Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Athenienses ἀφύας vocabant πτωχικὸν ὄψον, id est, mendicorum opsonium ob rei minimam affluentiam, authore *Chrysippo.* V. ἀφρύη.
Ἀφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, naturâ minimè aptus ad aliquid; (2) indocilis, indoctus, imperitus. Ex α priv. et φυὴ, *natura.* Hinc
Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
Ἄφυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fugâ carens.
Ἄφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, necessarius.
Ἀφύκτως, *adv.* sine spe fugæ, inevitabiliter.
Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incautè me gero. Ab
Ἀφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex α priv. et φυλάττω, *custodio.*
Ἀφυλάκτως, *adv.* incautè; (2) incustoditè.
Ἀφυλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incuria custodum. Ex α priv. et φύλαξ.
Ἀφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, et ὑλίζω.
Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum. A præc.
Ἄφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. A φύλλον.
Ἀφύξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hauritur; (2) exhaustus. Ab ἀφύσσω, *haurio.*
Ἀφύξω, *hauriam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, à verbo ἀφύσσω, *haurio.*
Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, è somno excito. Ex ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus.* Unde
Ἄφυπνος, ον, expergefactus.
Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, sopior, obdormisco. Πλεόνων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, *Luc.* 8, 23.
Ἀφύρητος, non mixtus vel subactus. Ab α et φυράω.

Ἀφυσγετὸς, ȣ̃, ὁ, hauſtus; (2) ſordes, cænum. Ab ἀφύω haurio.

Ἀφύσητος, ον, non inflatus. Ab α et φυσάω.

Ἀφυσιολόγητος, ον, alienus à ſcientiâ naturali, non conſentiens doctrinæ naturali.

Ἀφυσμὸς, ȣ̃, hauſtio, exhauſtio. Ab ἀφύω.

Ἄφυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. et φῦσα.

Ἀφύσσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo. Ἄφενος ϗ πλȣ̃τον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυσερέω, ῶ, f. ήσω, non aſſequor præeuntem, relinquor; (2) defraudor.

Ἀφύτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non plantatus, non ſatus; (2) non conſitus. A φυτεύω.

ἈΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) album colorem traho. Ἐις ἄγγε' ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσȣ πολυγηθέος, Heſiod.

Ἀφυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, adv. naturâ inhabili; (2) malè temperata. Ab ἀφυής.

Ἀφωμοιωμένος, part. perf. paſſ. v. ἀφομοιόω.

Ἀφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. et φωνέω, vocem edo.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) ſilentium.

Ἄφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutus, voce deſtitutus. Ex α priv. et φωνὴ, vox.

Ἀφώνως, adv. tacitè, ſine ullo vocis uſu, vocem non emittendo.

Ἀφώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deprehenſus in furto; (2) non deprehenſus in fraude quâcunque. Ex α priv. et φωράω.

Ἀφώριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.

Ἀφωρισμένως, ſeparatim. Ab ἀφορίζω.

Ἀφώτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) myſteriâ religionis Chriſtianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. et φωτίζω, illumino.

Ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ἈΧΑΙ'Α, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, et Ἀχαιῒς, idem.

Ἀχαϊκὸς, ἡ, ὸν, et Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effrenatus, freno carens.

Ἀχαλίνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ἀχάλκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ex ære fabricatus. Ex α priv. et χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκὴς, ὁ ϗ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α priv. et χαλκὸς.

Ἄχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

ἈΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas; ciſta frumentaria.

Ἀχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiſcere non poteſt, ſilentio defixus. Ab α priv. et χαίνω. (3) at α int. valdè hians, vaſtum hiatum habens, unde et, (4) non tectus, ædificio; (5) vaſtus, immenſus. Hinc

Ἀχάνεια, ας, ἡ, immenſa vaſtitas.

Ἀχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, nullas ſibi impreſſas habens notas, nullis notatus ſignis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α et χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. et χαρακόω, vallo munio.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, inſuavis, invenuſtus, illepidus, inſulſus, moleſtus; (2) triſtis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor.

Ἀχαριςέω, ῶ, f. ήσω, ingratus ſum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obſequor; et (3) in paſſ., non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior. Ἀχαριςεῖν πρὸς τȣ̀ς φίλȣς ἄδικόν ἐςι, Xen.

Ἀχαριςία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injucundus.

Ἀχαρίςως, adv. ingratè, animo ingrato; (2) gravatè, non libenter.

Ἀχαρίτη, ἡ, ingratus animus. Ab ἄχαρις, niſi vitioſa ſit ea lectio pro ἀχαριτίη, Ion. pro ἀχαριτία, Ern.

Ἀχαρίτως, ingrato animo.

Ἀχαρίτωτος, ον, invenuſtus, indecorus. Ab α et χαριτόω.

ἈΧΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, achates, gemma.

Ἄχει, 3. ſing. imperf. ind. act. Dor. et contr. pro ἤχεε, ab ἠχέω.

Ἄχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labiis carens; (2) qui ſine orâ ſive margine eſt.

Ἀχείμαντος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, nullis tempeſtatibus agitatus. Ex α priv. et χεῖμα.

Ἀχείμαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. et χεὶρ, manus.

Ἀχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἀχειρία, ἡ, opp. εὐχειρία, defectus manûs, tarditas manûs.

Ἀχειραγώγητος, ον, immanſuetus, ſævus.

Ἀχειρογεώργητος, ον, non cultus manu humanâ.

Ἀχειρόπλαςος, ον, non fictus manu.

Ἀχειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manu vel manibus factus; (2) non humano ſtructus opere.

Ἀχειροποιήτως, adv. ſinè manuum operâ.

Ἄχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis electus eſt ſuffragiis.

Ἀχειρότευκτος, ον, non factus humanâ manu.

Ἀχείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; (2) manu non factus.

Ἀχέοισα, part. præſ. act. f. g. Dor. pro ἠχέȣσα. Ab ἀχέω, doleo.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, ſpina quædam.

ἈΧΕΡΩΙ'Σ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχεῦσιν, reſonant, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. Æol. et cum ν ἐφελκ· pro ἠχȣ̃σι.

Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægrè fero. Θυμὸν ἀχεύων, Il. ε, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ἀχέω, reſono, Dor. pro ἠχέω.

Ἄχην, ένος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. et ἔχω, (vel ab α int. et χάω, χαίνω, hiſco, ut ſit valdè avidus, admodum famelicus, Ern.)

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

Ἀχηρὴς, vel potius ἀχήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorificus, moleſtus. Ab ἄχος.

Ἄχης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχην.

Ἀχήσῃ, Dor. pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.

Ἀχθεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, oneroſus: (2) moleſtus; (3) inviſus; (4) laborioſus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, moleſtè, graviter.

Ἀχθεὶς, ductus, a. 1. partic. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθέσει, 2. ſing. f. 1. ind. med. Att. pro ἀχθέσῃ, à verbo ἀχθέω, doleo.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia. Ab eod.

Ἀχθῆναι, adduci, a. 1. inf. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus. Ab eod. (niſi potius ſit ἀχθήρης, ab ἄρω, apto, Ern.)

Ἀχθηρῶς, adv. gravatè, gravatim.

Ἀχθήσομαι, dolebo, f. 1. ind. med. verbi

Ἄχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere; (2) gravatè fero, ægrè et moleſtè fero; (3) ſuccenſeo. Ἄχθεσθαι περί τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι. Ariſtoph. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 96. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Ariſtoph. Lyſ. 10. Ab ἄχθος.

ἌΧΘΟΣ, έος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis moleſtia, quaſi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τȣ θ. Stoici λύπην βαρύνȣσαν definiunt, id eſt, ægritudinem prementem.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera ſuſtineo. Ex ἄχθος, et φέρω. Unde

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, Ion. ἀχθοφορίη, moleſtia in oneribus ferendis, bajulatio.

Ἀχθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſarcinas et onera fert, bajulus, ſarcinarius. Ex iiſd.

Ἀχὶ, vel ἀχὶ, adv. facilè, Suid.

Ἀχὶ, ubi, Dor. pro ἧχι.

Ἀχιλῆα, acc ſing. Ion. et Poët. pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.

Ἄχιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine ſucco, aut nutrimento; (2) pabulo deſtitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intenſ. et χιλὸς.

Ἀχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ. Ab

Ἄχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine lænâ, vel veſte. Ex α priv. et χλαίνη.

ἈΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidoſa, glarea; (2) lapillus. V. κάχληξ.

Ἀχλόητος, ον, idem quod

Ἄχλοος, ἄχλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, virore deſtitutus. Ex α priv. et χλόα, herba virens.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginoſus. Ab

ἈΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio. Hinc

Ἀχλύω, f. ύσω, et ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus, nebulâ obtectus. Ab eod.

ἌΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) ſpuma; (4) ſordes; (5) tenuiſſima et minima pars alicujus rei. Sophocles pro rore uſurpavit. Et ἄχναι ſomni apud Hippocratem.

Ἄχνοος, ȣ, contr. ἄχνȣς, ὁ ϗ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. med.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror. Ab ἄχνυμαι.

Ἀχοῖ, Echo, dat. ſing. Dor. et contr. pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, Echo.

Ἀχολία, ἡ, mens non bilioſa, nulla bilis. Ab

Ἄχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bile ſeu felle carens. Ex α priv. et χολὴ, fel, bilis.

Ἄχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine fidibus. A χορδὴ, chorda.

Ἀχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. et χορεύω, choreas duco.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatûs, ſeu apparatûs.

Ἀχορηγησία, ας, ἡ, idem. Ex α et χορηγέω.

Ἀχορήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non ſubminiſtratur, non ſuppetit, egens. Ex iiſd.

Ἄχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχόρευτος.

Ἀχόρταςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. et χορτάζω.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, mœror, dolor, triſtitia.

Ἀχραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. et χραίνω.

Ἀχραὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Ἄχραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ἈΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, pirus ſilveſtris; (2) fructus piri ſilveſtris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, temerè, vel ſine cauſâ ridens; (2) qui in re triſti ridet; (3) ineptus, ſtultus. Ex ἀχρεῖος, et γέλως.

Ἀχρεῖον, adv. leviter, indecorè, alieno loco. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. et χρεία. Hinc

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; et (2) in Paſſ. inutilis fio.

Ἀχρείως, adv. turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ab eod.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

Ἀχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens pecuniâ, inops. Ex α priv. et χρήματα, opes.

Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecuniâ careo, ſum inops. Ab ἀχρήμων. Unde

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηςία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηςέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum; (2) inuſitatus ſum.

Ἀχρηςία, ας, ἡ, inutilitas; (2) deſuetudo, omiſſio uſurpationis. Ab

Ἄχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inuſitatus; (3) improbus.

Ἀχρήςως, adv. inutiliter; (2) inuſitatè.

Ἄχρι, vel ἄχρις, adv. dicitur ut μέχρι. q. v.

Ἄχριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus.

Ἀχροέω, f. ήσω, et ἀχροιέω, ſum coloris expers; (2) nativum colorem amiſi; (3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidu

(2) pallidus color; (3) color, amisso colore nativo. Ab eod.

Ἄχροιος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ου, ὁ ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *adv.* sine tempore, citra temporis principium; (2) subitò, statim.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ ἡ, celeriter, seu subitò factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. et χρονοτριβέω, *tempus tero*.

Ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ου, ὁ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amisit, decolor. A χρόα.

Ἀχρυσόπεπλος, ὁ ἡ, carens veste aureâ.

Ἄχρυσος, ου, ὁ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex χρωματίζω.

Ἄχρωμος, ου, ὁ ἡ, idem. A χρῶμος, *color*.

Ἀχρώιστος, ου, ὁ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. et χρώζω.

Ἄχυλος, ου, ὁ ἡ, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α priv. et χυλὸς, *succus*.

Ἄχυμος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἀχυμώτος, ον, idem. Ab α et χυμόω.

Ἀχύνετος, ου, ὁ ἡ, longè latèque et in multas partes fusus, copiosè fluens. Ex α intens. et χύνω, *fundo*.

Ἀχύρινος, η, ον, è paleis constans.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, et δέκομαι, pro δέχομαι, *recipio*.

Ἀχυροθήκη, ἡ, idem.

ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, et τρίβω, *tero*.

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis sterno et respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ, ep.

Ἀχυρώδης, εος, ὁ ἡ, acerosus. Ab eod.

Ἀχυρών, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχυρώσις, εως, ἡ, qu. dic. paleatio, constructio quæ fit paleis. Ab ἀχυρόω.

Ἀχὼ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ου, ὁ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. et χωνεύω, *conflo*.

ΑΧΩΡ, ῶρος, manans capitis ulcus, sordes capitis.

Ἀχώρητος, ου, ὁ ἡ, qui capi seu comprehendi non potest, immensus. Ex α priv. et χωρέω.

Ἀχώριστος, ου, ὁ ἡ, inseparabilis. Ex α priv. et χωρίζω, *separo*.

Ἀχωρίστως, inseparabiliter, indivisè.

Ἄχωρος, ου, ὁ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni et aquâ interdictum est.

ΑΨ, *adv.* retrò, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rursus autem.

Ἀψαλάκτος, ου, ὁ ἡ, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, *Aristoph. Lys.* 270. Ex α et ψαλάσσω.

Ἄψαλτος, ου, ὁ ἡ, fidium pulsu, vel cantu carens; qui cani ad fides nequit. Ex α priv. et ψάλλω.

Ἀψάμμαθος, ου, ὁ ἡ, arenis carens, non fabulosus.

Ἄψαμμος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἄψαο, *tetigisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἥψω, à verbo ἅπτω, *tango*.

Ἄψασθαι, *tetigisse*, a. 1. inf. med. v. ejusd.

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo:

Ἀψαυστὶ, *adv.* citra tactum. Ab

Ἄψαυστος, ου, ὁ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. et ψαύω, *tango*.

Ἀψεγὴς, έος, ὁ ἡ, irreprehensus. Ex α priv. et ψέγω, *reprehendo*.

Ἀψεγῶς, *Ion.* ἀψεγέως, sine reprehensione.

Ἄψεκτος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδέως, *adv.* verè, citra mendacium. Ab

Ἀψευδὴς, *Ion.*

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ἡ, mentiri nesciens, verax; (2) certus, de rebus.

Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψευστος, ου, ὁ ἡ, non mentiens, minimè fallax. Ex α priv. et ψεύδω.

Ἄψηκτος, ου, ὁ ἡ, non rasus; (2) non detersus; (3) durus, non emollitus. Ex α priv. et ψήχω, *rado*.

Ἀψηλάφητος, ου, ὁ ἡ, intactus; (2) non benè ponderatus et consideratus.

Ἀψήφιστος, ου, ὁ ἡ, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Ex α priv. et ψηφίζω.

Ἄψηφος, ου, ὁ ἡ, suffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex ἄψηφος, et φορέω, *fero*.

Ἀψιδοειδὴς, ές, in modum apsidis formatus, seu structus. Ex ἄψις, et εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens animum movendi. Ex ἅπτω, et καρδία.

Ἀψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab

Ἀψίκορος, ου, ὁ ἡ, fastidiosus. Ex ἅπτω, et κόρος.

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμάχος, ου, ὁ ἡ, pugnam leviter attingens; veles, qu. accendens pugnam; (ex ἅπτω, *accendo*, et μάχη; non ab ἅπτομαι, *attingo*, Ern.)

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἅπτομαι, et μῖσος.

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium, herba amara. *Angl.* 𝔚𝔬𝔯𝔪𝔴𝔬𝔬𝔡. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.

Ἄψινθος, ου, ὁ, absinthium.

Ἀψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Dicuntur item ἀψῖδες circuli in stellis, teste *Plinio* libro secundo. Ab ἅπτω, *necto*.

Ἄψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango*.

Ἀψίχολος, ου, ὁ ἡ, cui fel facilè exardescit, qui citò irascitur, sed iram etiam facilè deponit. Ex ἅπτω, et χολή.

Ἄψογος, ον, in quo nil reprehendi potest.

Ἀψόγως, sine reprehensione.

Ἄψοῤῥον, *adv.* retro, retrorsum; (2) iterum.

Ἀψόῤῥοος, *contr.* ἀψόῤῥους, ου, ὁ ἡ, retrograda, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ, et ῥόος, *fluentum*.

Ἄψοῤῥος, ου, ὁ ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.

Ἄψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.

Ἀψοφητὶ, *adv.* sine strepitu. *Antonin.* 1, 6. sed in sensu metaphorico. Ab

Ἀψόφητος, ου, ὁ ἡ, nullum edens sonum vel strepitum. Ex α priv. et ψοφέω.

Ἄψοφος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἀψυδρακίωτος, ου, ὁ ἡ, non infestatus pustulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ου, ὁ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex α priv. et ψύχω, *refrigero*.

Ἀψυχαγώγητος, ὁ ἡ, non jucundus.

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum; (2) animo linquor, exanimor:

Ἀψυχία, ας, ἡ, exanimatio; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ου, ὁ ἡ, animâ carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. et ψυχή.

ἌΩ, f. ἀήσω, flo, spiro.

Ἀώδης, εος, ὁ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. et ὄζω, *oleo*.

Ἆωθεν, *manè*, *Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo.

Ἀωρὶ, *adv.* intempestivè.

Ἀωρία, ἡ, intempestivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ου, ὁ ἡ, intempestivus, *act.* et *pass.* (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. et ὥρα, *tempus*, sive οὖρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Ἀώριος, idem.

Ἀωρονύκτος, ον, mediâ nocte veniens, abiens, &c.

Ἀωροτόκος, ου, ὁ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος, et τόκος.

Ἄωρτο, *Hom. Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Syncop.* et *Ion.* pro ἀώρητο, à verbo ἀωρέω, *sursum volo*.

Ἀὼς, *aurora*, *Dor.* pro ἠώς.

Ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo; (2) carpo, ut somnum. Ab

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præstantissimum cujusque rei.

Ἄωτος, ου, ὁ, idem.

Ἄωτος, ου, ὁ ἡ, aures non habens; (2) ansâ carens. Ex α priv. et οὖς, ὠτός.

B.

B Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans *duo* et cum lineola infernè posita β, *duo millia*.

Βᾶ, *incede*, 2. sing. a. 2. imperat. *Dor.* et *per Apoc.* pro βῆθι, à βαίνω, *eo*.

ΒΑΑΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, idem quod βαμβαίνω, *Gl. V.* βαβάζειν, lassare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ, *interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus; (3) saltator. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβαλον.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. A præc.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda, seu βάμβαλον.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βὰξ, et per reduplicationem βάβαξ.

Βαβραδὼν, όνος, *item* βαμβραδὼν, et βεβραδὼν, stridulus. Ex βαβράζω, *strideo*; propriè de cantu cicadarum, turdorum, &c. Ex βράζω, *Ern.*

Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδδὶν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.

Βάδην, *adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, se conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἅπασα ἡ στρατεία βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, *Luc.* Διὰ ταῦτα τὸν βάδον βαδίζομεν, *Aristoph. Av.* 42. Ab eod. seu à βάδος.

Βαδιζῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A βαδίζω. Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus:

Βαδισμὸς, ου, ὁ, idem et ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem quod βαδιστικός.

Βαδιστέον, *adv.* posit. eundum est. *Aristoph. Ran.* 671. Ab eod.

Βαδιστὴς, ου, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ή, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ή, όν, per quem incedi potest.

Βαδιῶ, *ibo*, futurum, idem ac βαδιοῦμαι, et eadem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ου, ὁ, iter; (2) gressus. Ab eod.

ΒΑΖΩ, f. άσω, et άξω, loquor, dico.

Βαθεῖαν, acc. sing. *Ion.* pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. sing. *contr.* pro βαθέϊ.

Βάθεσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro βάθεσι, à βάθος, εος.

Βαθέως, *adv.* profundè, altè; (2) graviter.

Βαθμηδὸν, *adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.

Βαθμὸς, ου, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A βαίνω, *scando*.

ΒΑΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior,

nitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) magnitudo quælibet; (5) folertia, prudentia fingularis, patientia; (6) εἰς βάθος, penitùs, introrsùm, altè; *item* omninò.
Βαθράδιον, τὸ, Dim. ex
Βάθρα, ας, ἡ, fcala domûs vel navis. A βαίνω.
Βάθρον, ε, τὸ, fcala; (2) fundamentum, bafis; (3) fcamnum, fubfellium. Ab eod.
Βαθυαγκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, altas valles habens. Ex βαθὺς, et ἄγκος.
Βαθύβελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundi confilii, prudentiffimus. Ex βελὴ, *confilium*.
Βαθύγειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cujus folum profundum eft; fertilis, pinguis. Ex γῆ.
Βαθυγένειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prolixam barbam habens, egregiè barbatus. Ex γένειον.
Βαθύγεως, ω, ὁ ᾗ ἡ, idem quod βαθύγειος.
Βαθύγηρως, ω, ὁ ᾗ ἡ, provectam fenectutem agens; decrepitus, fenex. Ex γῆρας.
Βαθύγλωσσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, eloquens. Ex γλῶσσα.
Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, homo abftrufi ingenii et confilii; taciturnus. Ex γνώμη.
Βαθυδίνης, ε, ὁ ᾗ ἡ, βαθυδινήεις, profundos vortices habens; altus, de flumine. Ex δίνη.
Βαθύδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gloriofiffimus, celeberrimus. Ex βαθὺς, et δόξα, *gloria*.
Βαθύζωνος, ὁ ᾗ ἡ, latè cinctus, latum et pulchrum cingulum gerens, *Hom.* Ex ζώνη, (et ex eo, fummi ordinis et clariffimi generis fœmina, *Ern.*)
Βαθυζώνας, acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνες.
Βαθύθριξ, τριχὸς, ὁ ᾗ ἡ, benè lanatus, comatus.
Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, valdè curvus. Ex κάμπτω.
Βαθυκήτης, έος, ὁ ᾗ ἡ, pifcofus; (2) profundus, altus; (3) in profundis receffibus cetos habens. Ex βαθὺς, et κῆτος.
Βαθυκλεὴς, ὲς, illuftris. Ex κλέος.
Βαθύκληρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, opulentus.
Βαθύκολπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundum finum habens; (2) magnos finus habens, de vefte.
Βαθυκόμης, ε, ὁ, benè comatus. A κόμη.
Βαθύκρημνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profunda præcipitia habens.
Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, profundum fundamentum habens.
Βαθυκτέανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prædives.
Βαθυκύμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, habens undas profundas. Ex κῦμα.
Βαθύλειμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, læta pafcua habens:
Βαθυλείμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Βαθυλήϊος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ferax, fertilis. Ex βάθὺς, et λήϊον.
Βαθύμαλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, villofus.
Βαθυμήτης, ε, ὁ, prudentiffimus. Ex μῆτις.
Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A
Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθὺς.
Βαθύξυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, opacus, denfus arboribus. Ex ξύλον.
Βαθυπέδιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, feu βαθυπέδιος, ία, ιον, latum campum feu planitiem habens.
Βαθύπικρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, valdè amarus.
Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, valdè nexus, perplexus. Ex βαθὺς, et πλέκω, *necto*.
Βαθυπλόκαμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, comam denfis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλέσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prædives.
Βαθύπλετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Βαθυπόλεμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui magnum et grave bellum movet.
Βαθύπρωρος, ἡ, navis altâ prorâ.
Βαθυπώγων, ὁ, valdè barbatus.
Βαθυῤῥείταω, gen. fing. *Æol.* pro βαθυῤῥείτε, à
Βαθυῤῥείτης, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundè fluens, profundum alveum habens. Ex βαθὺς, et ῥέω.
Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas:
Βαθύῤῥιζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, altas radices habens.
Βαθύῤῥοος, *contr.* βαθύῤῥες, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundè fluens. Ex βαθὺς, et ῥέω, *fluo*.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, (2) longus et extremus; (3) craffus; (4) plenus; (5) *in compofitione* profundus, magnus, gravis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. *Superl.* βαθύτατος, et βάθιςος. A βάθος.
Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, altè effoffus. Ex βαθὺς, et σκάπτω.
Βαθύσκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, umbrofus. Ex σκιά.
Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.
Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθὺς.
Βαθύσπορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui profundè feritur; (2) in quo profundæ fationes fieri poffunt.
Βαθύςερνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cui altum eft pectus; (2) profundos habens receffus. Ex στέρνον.
Βαθυςήριγξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus. A ςηρίζω.
Βαθύςομος, ον, altas fauces habens. A στόμα.
Βαθύςρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, altè ftratus, molliter ftratus. Ex στρώννυμι, *fterno*.
Βαθύσχοινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, denfos juncos ferens, juncis obfitus, juncofus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. A βαθὺς.
Βαθύτριχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, villofus, multos et prolixos capillos habens. A θρὶξ.
Βαθύυδρος, ον, altus, de puteo. Ab ὕδωρ.
Βαθύφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex φρὴν.
Βαθύφυλλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, denfa folia habens, frondofus. Ex φύλλον.
Βαθύφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox diftincta. Ex φωνή.
Βαθυχαῖος, ον, valdè nobilis. Ex χαος.
Βαθυχαίτης, ε, ὁ, qui denfam habet cæfariem. Ex χαίτη, *coma*.
Βαθύχειλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, *contr.* βαθύχρες, ε, ὁ ᾗ ἡ, profundè coloratus, qui denfo et faturo eft colore. Ex βαθὺς, et χρόα, *color*.
Βαῖεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro βαίησαν, à verbo βαίνω, *eo*.
Βαΐνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, palmeus. A βαΐον.
ΒΑΙ'ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in perf. etiam* fitus et fixus fum, fundatus fum. Βαίνειν ἐπὶ σμικρᾶ, bafin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμὸν μεγάλα, ἴσα, ἄβρα, fuperbè, æquis paffibus, molliter; εὖ, bene fuccedere; ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλες ἔβησεν, impofuit; βεβηυῖα ἐν δαπέδῳ, fundata. Ὃν δὴ πάλαι ἂν ἐξόντε δέδοικ' ἐγὼ μὴ μοι βεβήκοι, mortuus fit, *Soph. Phil.* 494.
Βαΐον, ε, τὸ, Dim. à βαΐς.
Βαιὸν, *adv.* paullifper, parum. A
ΒΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, modicus, paucus, unus.
Βαϊοφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, palmifer. Ex βαΐον.
ΒΑΙ'Σ, ἡ, ramus palmæ.
ΒΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, læna confuta ex corio, feu pellibus, *Dor.*
Βαϊφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod βαϊοφόρος.
ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, pifcis gobio adfimilis, alias βλέννος dictus.
ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ε, τὸ, raphani five brafficæ femen.
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ε, ὁ, homo magnæ ftaturæ, fed excors et effeminatus; (2) eunuchus, fpado; (3) mollis.
Βακκάριον, ε, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, feu baccaris, herba odorata.
Βακτηρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, fcipio.
Βακτήριον, τὸ, idem.
Βακτηρίδιον, ε, τὸ, bacillum.
Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipfe, quo nitimur. A
Βακτρεύω, fut. εύσω, idem quod βακτηρεύω.
Βάκτρον, ε, τὸ, idem quod βακτήριον.
Βακτροπροσαίτης, epith. Cynici baculum geftantis et mendicantis.
Βακχέβακχος, fic vocabatur Dionyfius in facrificiis.
Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A Βάκχος.
Βακχεῖον, ε, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; fed *fubft.* ὁ, Bacchius, pes poëticus fyllaba brevi et duabus longis conftans.
Βακχειώτης, ε, ὁ, idem quod βακχεύτωρ.
Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia:
Βακχευτὴς, ε, ὁ, bacchicus. A βακχεύω.
Βακχευτικὸς, ἡ, ὸν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχεύω, f. εύσω, bacchor, Orgia celebro; (2) βακχεύομαι, furiofus fum.
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) facerdos Bacchi:
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, infania:
Βακχιάζω, bacchor.
Βακχικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus:
Βακχιακὸς, ἡ, ὸν, et Βάκχιος, α, ον, idem.
ΒΑ'ΚΧΟΣ, ε, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.
Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. à βάκχος.
Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis, unâ immifsâ in βάλανον ipfe extrahitur, *Ern.*
ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ε, τὸ, balineum, balneum.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A præc.
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.
Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo adminiftro; (2) fervio, miniftro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ ἐμαυτῷ βαλανεύσω, *Ariftoph. Pace*, 1112.
Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.
Βαλανηφαγέω, glandibus vefcor.
Βαλανηφάγος, ὁ ᾗ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vefcitur. Ex βάλανος, et φαγεῖν.
Βαλανηφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. et φέρω.
Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem fedi fubjicio: A βάλανος.
Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui è glande fit:
Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλανίτης, ε, ὁ, glandem referens.
Βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (μόχλε) cui immittitur βάλανος. A δέχομαι.
ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ε, ὁ, glans, fructus quercûs; (2) fructus fimilis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum in glandis formam, quod ano immittitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, peffulus. Hinc
Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto, obfero. Νῦν μὴν γὰρ ἦτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, *Ariftoph. Conc.* 361.
Βαλαντίδιον, ε, τὸ, crumenula, Dim. à
ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ε, τὸ, crumena, marfupium.
Βαλαντιοτομέω, crumenas feco. A
Βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, fector crumenarum, zonarum; faccularius, manticularius. Ex βαλάντιον, et τέμνω.
ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, flos mali filveftris Punici.
Βαλὴν, vel βαλλὴν, O rex. Unde
Βαληναῖος, vel βαλληναῖος, regius.
ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui curfu certant emittuntur.
Βάλε, 2. fing. a. 2. imperat. act. verbi βάλλω.
Βάλε, et βάλεν, *demifit*, 3. fing. a. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔβαλε.
Βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro βαλεῖν.
Βαλεόντι, dat. fing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλῦντι.
Βαλέω, 1. fing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.
Βάλῃς, *jeceris*, 2. fing. a. 2. conjunct. act.
Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.
Βαλιὸς, ὰ, ὸν, et βαλίος, ία, ίον, varius, maculofus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.
Βάλλεαι, 2. fing. præf. conj. paff. *Ion.* pro βάλλῃ.
Βάλλεο, præf. imperat. med. *Ion.* pro βάλλε.
Βαλλέσκετο, *jaciebat*, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλετο, 3. fing. imperf. ind. paff. *Ion.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλευ, præf. imperat. med. *Dor.* pro βάλλε.
Βάλλησα, *jeci*, 1. fing. a. 1. ind. *Ion.* et *Poët.* pro ἐβάλλησα, à verbo inuf. βαλλέω.
Βάλοι, 3. fing. a. 2. optat. act. v. βάλλω. Unde
Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, jacto crura.
Βαλλισμὸς, ε, ὁ, tripudium. A præc.
ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio,

(2) ferio, figo, faucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceffere; σκοπὸν, feu ἐπὶ σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ feu ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθ' εἰς νῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῷ, apud fe cogitare, τι ἐς θυμὸν.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum, *Angl.* **Stinking Horehound.**

Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, à verbo βάλλω.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balfamine, herba quædam. A

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balfamum. Hinc

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, caffia quædam, odore fimilis balfamo.

Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Βάλλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. à βάλλω.

Βᾶμα, *inceffus*, *greffus*, *Dor.* pro βῆμα.

Βάμβα, *tinctura*, *Dor.* pro βάμμα.

Βαμβαλίζω, tremo labiis, ftrideo.

Βαμβάλω, idem.

Βᾶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, à verbo βαίνω, *eo.*

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, βάμβαλω, et βαμβαλίζω, tremo (labiis), ftrideo, ut folia vento agitata; (2) balbutio, confufum quemdam fonum edo; (3) dentibus præ metu crepito, *Hom.*

Βάν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἔβησαν, à βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars quæ ad caminum exercetur; (2) opus quod ad ignem conficitur; (3) opificium, ars illiberalis; (4) inepta et prodiga magnificentia.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens; (2) illiberalis, vid. *Ern.* A

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, artifex mechanicus et illiberalis, proprièque, qui opus fuum ad ignem conficit, qui manibus fibi victum quærit, fellularius, fedentarius; (2) ineptè magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.

Βαναυσουργέω, idem. A

Βαναυσουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ funt artis fedentariæ et fellulariæ. Ex βάναυσος, et ἔργον, *opus.*

Βαναύσως, *adv.* more βαναύσων.

Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, fermo; (2) oraculum. A βάζω.

Βαπτίζω, f ίσω, mergo, immergo, aquâ obruo; (2) abluo, lavo; (*quibufcunque in rebus tropicè mergere dicitur Latinis, inde et pro* opprimere, urgere, v. gr. tributis, ære alieno: ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *fignificatu facro.* Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* l. v. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται, *Plut. de Educat.* Τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, *Æfop.* A βάπτω.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. paff.

Βαπτισθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paff.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A præc.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immerfio, intinctio; (2) Baptifmus:

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptifterium, locus ubi baptifmus peragitur:

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptifta. Ab eod.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam:

Βάπτρια, ας, ἡ, tinctrix:

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi, *in paff.* Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ, *Soph. Aj.* 95.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terrâ excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienfes in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, barathro fimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginofus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbaricè loquor:

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.

Βαρβαρικῶς, *adv.* barbarè, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarifmus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαριστὶ, *adv.* barbaros imitando, barbaricè. Ab eod.

Βαρβαρόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarè loquens.

Βαρβαρόκτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a barbaris interfectus.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronunciatione infuavi et peregrinâ utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreftis; (4) non Græcus.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbarè pronunciat. A

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui barbarè verba linguæ alicujus effert. Ex στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbarè loquor; (2) barbaro fermone utor. A

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, et φωνὴ, *vox.*

Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero agreftem, ferum facio; (2) barbarorum poteftati fubjicio. A βάρβαρος.

Βαρβάρως, *adv.* barbarè.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulfo, barbito cano. A

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inftrumentum muficum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιστος, *tardiffimus*, pro βράδιστος, *Hom.*

Βαρείσθω, *gravetur*, 3. fing. præf. imperat. paff. *contr.* pro βαρεέσθω, à

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρὺς.

Βαρέως, *adv.* graviter, moleftè, valdè. Ab eod.

Βαρηκοέω, difficulter audio. Ab ἀκόω, (fed βαρυηκοέω melior eft lectio, *Ern.*)

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.

Βαρία, ας, ἡ, et *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τοῦ ἧπατος, *Aret.* A βάρος, *pondus.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος vel ιδος, ἡ, *propriè* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, refpondetque Lat. *mœnia.* Deinde de variis fpeciebus dicitur, ut navi; (2) turri; (3) domo turritâ et regiâ; (4) muro; (5) porticu; (6) fphæra.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) moleftia; (3) auctoritas, gravitas; (4) opes, potentia.

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; item gravem dolorem inferens. Epith. Furiarum. Ex βαρὺς, et ἄλγος.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.

Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βοάω.

Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Fam.* βαρυβρεμέτειρα:

Βαρύβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter fremens, vel ftrepens. Ex βρέμω, *fremo.*

Βαρυβρὼς, ῶτος, valdè mordens, acerbus.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter fonans.

Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus lingua gravis eft; (2) maledicus.

Βαρυγύνατος, et βαρύγυνος, ον, tardus.

Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item membra gravatus, tardus. A γυῖον.

Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortunâ premor, mifer fum:

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, mifer.

Βαρύδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, graviter lacrymans.

Βαρυδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iifd.

Βαρύδεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi vinculo ligatus.

Βαρύδικος, ον, graviter ulcifcens. A δίκη.

Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.

Βαρύδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.

Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.

Βαρύζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidiofus; (3) infeftus.

Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium. A

Βαρυήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui hebetes funt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex ἀκοή.

Βαρυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravifonus. Ex ἦχος.

Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, irafcor, graviter animo commoveor; (2) animum defpondeo, triftis, mœftus fum:

Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.

Βαρυθύμως, *adv.* iratè, ægrè.

Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δὲ σ' ὑπ' αὐτῆς, *Hefiod.* Ἔργ. 213. A βαρύς.

Βαρυκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, excors. Ex καρδία.

Βαρυκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravè caput habens.

Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem ftrepitum edens.

Βαρύκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invifus; (2) gravem fimultatem gerens.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter ftrepens.

Βαρύλαιλαψ, valdè fonans, fremens.

Βαρύλλιον, ου, τὸ, pondufculum. Dim. à βάρος.

Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus.

Βαρύλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex λύπη.

Βαρύμασος, ον, mammofus.

Βαρυμάνιος, *Dor.* pro

Βαρυμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, valdè iratus. A

Βαρύμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρυμηνιάω, valdè irafcor, gravem fimultatem gero.

Βαρύμιτον, τὸ, idem quod βάρβιτον.

Βαρύμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriofus.

Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paff. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, à βαρύνω.

Βαρύνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.

Βαρυντικὸς, ἡ, ὸν, gravandi vim habens. A

Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) moleftiâ adficio. Βαρύνειν τοὺς δικαστὰς τινά τινι· βαρύνεσθαι καμάτως, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπὸ τινος. A βαρὺς.

Βαρύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi teftâ, feu tergore onuftus.

Βαρυοδμία, ας, ἡ, graveolentia. A

Βαρύοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter olens. Ab ὀδμή.

Βαρυόπας, *gravifonus*, *Dor.* pro βαρυόπης.

Βαρυόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravi irâ exardefcit. Ex βαρὺς, et ὀργή.

Βαρύοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαρύοδμος.

Βαρυπαθέω, ægrè fero.

Βαρυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus ad parendum. Ex βαρὺς, et πείθομαι.

Βαρυπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi luctu oppreffus. Ex βαρὺς, et πένθος. Hinc

Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.

Βαρυπενθος, idem quod βαρυπενθής.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρὺς, et πῆμα, *damnum.*

Βαρυπνείω, graviter flo.

Βαρύπνοος, ου, ὁ, grave olens. Ex πνοή.

Βαρύποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mifer, infelix.

Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè decorus; (2) fumptuofus. Ex βαρὺς, et πρέπω.

Βαρύπυκνος, ου, ὁ, valdè denfus; (2) fonus in muficis, fpiffior, *Marc. Cap.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderofus, gravis; (2) robuftus; (3) gravis, de fono; (4) violentus; (5) moleftus, onerofus; (6) opulentus, potens, amplus; (7) gravis, conftans, feverus, ratione morum. A βάρος.

Βαρυσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis ferro.

Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus et gravitatem addo; (2) valdè fum ponderofus:

Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem. A

Βαρύσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ponderofus, gravis.

Βαρυστενάχω, f. άξω, graviter gemo.

Βαρύστονος

Βαρύςενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus.
Βαρυςένως, ægrè, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix. A συμφορά.
Βαρυσυμφορώτατα, infeliciſſimè.
Βαρυσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravem edit ſtrepitum.
Βαρύσωμος, robuſtus. A σῶμα.
Βαρυταρβὴς, ὲς, terribilis.
Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor; (2) importunitas, odioſa morum ſævitas. A βαρὺς.
Βαρυτιμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, pretioſus. Ex τιμὴ.
Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.
Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero: Hinc
Βαρυτόνησις, pronunciatio eum tono gravi. A
Βαρύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gravi tono pronunciatur.
Βαρυτόνως, *adv.* gravi tono.
Βαρύυμνος, hymnus grave ſonans.
Βαρύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem ſonum edens.
Βαρύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis, onuſtus.
Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum affectus.
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A
Βαρύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æger animo. Ex φρὴν.
Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A
Βαρύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt gravis. Ex βαρὺς, et φωνὴ, *vox.*
Βαρύχειλος, ον, vaſtè loquens.
Βαρύψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo vel graviter ſauciato eſt animo. Ex ψυχὴ.
Βαρυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex ὀδύνη.
Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex βαρὺς, t ὤψ, *oculus.*
Βὰς, *qui ivit,* a. 2. part. act. verbi βαίνω, ſeu potiùs βῆμι, ex βάω, *eo.*
Βάσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g.
Βασανιζόμενος, *qui cruciatur,* præſ. part. paſſ. v.
Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, affligo quocumque modo; (4) tentoaliquem. Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαςα, τὸν ἀλάςορα. Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τετονὶ λαβὼν, *Ariſtoph. Ran.* 636. Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τȣ̃τον μόνος, *Idem Ach.* 110. A βάσανος.
Βασανισμὸς, ȣ̃, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω. Unde
Βασανιςέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιςέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ᾽ ἐμȣ̃, *Ariſtoph. Lyſ.* 481.
Βασανιςήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatûs quivis. Ab eod. et
Βασανιςὴς, ȣ̃, ὁ, explorator; (2) tortor:
Βασανίςρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.
ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis; (6) documentum, ſpecimen, quo nempe quis, ut amicus verus, &c. cognoſcatur.
Βασεῦμαι, *ibo,* 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro βήσομαι, à verbo βαίνω.
Βασεῦνται, *progredientur,* 3. plur. futuri ejuſd.
Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.
Βασιλεία, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc
Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.
Βασιλειδὴς, ȣ, ὁ, regius filius, *Suid.* Ab eod.
Βασιλείδιον, ȣ, τὸ, regulus. Dim. ab βασιλεύς.
Βασίλειον, ȣ, τὸ, regia, regia domus. A
Βασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, regalis. A βασιλεύς.
Βασιλευέμεν, præſ. inf. *Ion.* pro βασιλεύειν.
ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.
Βασιλεύτερος, ȣ, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.
Βασιλευτὸς, ἡ, ὸν, qui regnum ferre naturâ aptus eſt. A
Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regnum ereo. Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, ἐν Πέρσαις· Βασιλεύεσθαι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, *Ariſtoph. Eq.* 1048. A βασιλεύς.
Βασιλὴ, ἡ, regnum, *H. ſ. ex Soph.*
Βασιλῆϊ, *regi,* dat. ſing. *Ion.* pro βασιλέϊ.
Βασιλῆϊδα, *reginam,* acc. ſing. à βασιλεύς.
Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, inſolenter ago, regiam poteſtatem affecto. Ab eod.
Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum, imprimis porticus ampla; (3) βασιλικοὶ aulici, regis amici et miniſtri. Ab eod.
Βασιλικῶς, *adv.* regiè, regaliter.
Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus in quo qui forte rex factus facienda imperat.
Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, *apud Men.*
Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.
Βασιλίσκος, ȣ, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. à βασιλεύς.
Βασίλισσα, et βασίλιττα, ης, ἡ, regina.
Βάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervius, meabilis, calcabilis; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A
Βάσις, εως, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum, veſtigium, locus in quo pes figi poteſt. A βαίνω, *eo, incedo.*
ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνειν τινί, τί τινι, ἐπί τινι.
Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, ad invidiam pronus.
Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio.
Βασκάνιον, ȣ, τὸ, faſcinum; (2) odium. A
Βάσκανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) inviſus, intolerandus, dirus, execrabilis, nefarius. A βασκαίνω.
Βασκάνως, *adv.* animo invido.
Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.
Βάσκω, vado. *Poëticum.*
Βασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod βαθμὸς.
Βασȣ̃νται, *gradientur,* 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, à verbo βαίνω.
Βάσσα, *concavitas, Dor.* pro βῆσσα.
ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes. Hinc
Βασσάρειος, εία ειον, vulpinus.
Βασσαρικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. Ab eod.
Βασσάριον, et ειον, τὸ, Dim. à βασσάρα.
Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.
Βαςαγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur:
Βάςαγμα, ατος, τὸ, onus, geſtamen. A
ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, propriè ſcilicet, onus libratu; (3) exporto; (4) tolero, ſuffero; (5) è medio tollo, deleo, ſepelio. Βαςάζειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſtot.* ὕβριν, *Epig.* Παντα δ᾽ ἐβάςασεν φρενὶ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 444.
Βαςατικῶς, bajulantis modo.
Βαςὸν, ȣ̃, τὸ, calceus.
Βαςάσαι, a. 1. inf. act. verbi βαςάζω.
Βαςάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.
Βάσωμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro βήσωμεν.
Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter et effeminatè vivo. A
ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, mulieroſus, effeminatus, cinædus; (2) podex.
Βατάνιον, ȣ, τὸ, patella. Dim. à πατάνα.
Βᾶτε, *ite,* 2. pl. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro βῆτε, à βαίνω.
Βατεύω, f. εύσω, coëo, de maribus, ut βατεύομαι, de feminis. A
Βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro πατέω.
Βάτην, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βαίνω.
Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.
Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A præc.
Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.
ΒΑΤΙΑ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.
Βατιδοσκόπος, et βατιοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις, vel βατια, *piſcis,* et σκέπτομαι.
Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, è rubo. A βάτος.
Βάτιον, ȣ, τὸ, parvus cadus. Dim. à βάτος.
Βάτις, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam, raia, *Gl. V.* avis quædam.
Βατοδρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος, et δρέπω, *decerpo.*
ΒΑ'ΤΟΣ, ȣ ἡ, rubus, ſentis.
ΒΑ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.
Βατὸς, ἡ, ὸν, pervius, aditum admittens, acceſſu facilis. A βαίνω, *eo.*
Βατράχειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ranalis, ad ranas pertinens, *nomen coloris:*
Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, more ranæ nato, imitor ranam, vel coazo. A βάτραχος.
Βατράχιον, ȣ, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* cujus ſucco inficiebant facie rantie inventas perſonas. Scribitur et βατράχειον, unde et color ſic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crow-foot.
Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis habens colorem, qui ex βατραχίȣ fit.
Βατραχίσκος, ȣ, ὁ, pars quædam in citharâ.
Βατραχίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis.
Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum et murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, et μάχη.
ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ȣ, ὁ, rana.
Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, linguâ titubo et hæſito; (2) blatero, garrio. A βάττος.
Βατταρισμὸς, ȣ̃, ὁ, titubantia et hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo. A præc.
Βατταριςὴς, ȣ̃, ὁ, titubator, hæſitator, qui impeditè loquitur.
Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος, et λόγος, *ſermo.* Hinc
Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas.
ΒΑ'ΤΤΟΣ, ȣ, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus et exili voce præditus.
ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, femina nana.
Βάτω, 3. ſing. aor. 2. imperat. verbi βαίνω.
Βατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rubeus, rubo ſimilis, (2) ſpinis obſitus. A βάτος.
Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) ſopio. A
Βαυβὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.
Βαύσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro βαύζειν.
ΒΑ'ΥΖΩ, f. ξω, latro, baubor. Βάϋζε, τἀμὸν σῶμα βάλλȣσα ψόγῳ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 902.
Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, ſopio cantu nutricum more. A βαυβάω.
Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem.
Βαυκάλιον, ȣ, τὸ, vas anguſti oris. A βαύζω.
Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.
Βαυκίδες, genus calceamentorum.
Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A βαυκὸς.
Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.
Βαυκισμὸς, ȣ̃, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.
ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.
ΒΑΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, fornax, caminus.
Βαφεῖον, ȣ, τὸ, officina tinctoris, ſeu infectoris:
Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. A βάπτω.
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.
Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, ſc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.
Βάψας, aor. 1. part. act. v. βάπτω.
Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi aut mergendi actus. Ab eod.
ΒΑ'Ω, inuſ. unde βῆμι, et βαίνω, *eo.*
ΒΔΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) ſugo. Hinc
Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus; (2) ſuctus.
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga; *Prov.* 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.
Βδέλλιον, ȣ, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) lachryma iſtius arboris. Dim. à βδέλλα.
Βδελλολάρυγξ, ὁ, convicium in paraſitum. V. *Etm.*
Βδέλλω, idem quod βδάλλω.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio; (2) res exſecranda. A βδελύσσω.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio; (2) faſtidium, quale pedor et peditum movent. A
Βδελυγμὸς, ȣ, ὁ, idem quod βδελυγμα.
Βδελικτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exſecrabilis.
Βδελυκτρόπος, idem. A præc. et τρέπω.
Βδελυρεύομαι, idem quod βδελύσσομαι.
Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia; (2) ſcurrilitas; (3) vita impura et flagitioſa, turpitudo morum nauſeam creans. A
Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini, avaritiæ, &c. deditus. A βδέω.
Βδελυρῶς, *adv.* impurè, flagitioſè.
Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, propriè ob fœtorem; (2) formido, exhorreo, deteſtor. Βδελύττομαι γὰρ τὰς λόφας, *Ariſtoph. Ach.* 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κεῖνος, *Id. Lyſ.* 797. A βδέω.
Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, idem quod βδελυρός.
Βδένυμαι, idem quod βδέω.
Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris tacitè editus, peditum.
ΒΔΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo. Hinc
Βδόλος, ȣ, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor gravis; ut extinctæ lucernæ.
Βδύλλω, idem quod βδέω; (2) timeo, tremo, Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; *Ariſtoph. Lyſ.* 356.
Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, à βαίνω.
Βεβαιόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, firmus et conſtans in fide. Ex βέβαιος, et πίστις, *fides.*
ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et αἰὸς, αἰὰ, αἰὸν, firmus, ſtabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certò perſuademus. Hinc
Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.
Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione et ſtipulatione evictionis cautum eſt; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιῶν τὴν εἰρήνην, νόμȣς, τὴν ἀρχήν τινι. Ab eod.
Βεβαίως, *adv.* firmiter; (2) certò, exploratò.
Βεβαιῶσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act.
Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω. Unde
Βεβαιωτὴς, ȣ, ὁ, confirmator, ſanctor, auctor;
Βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens.
Βεβακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκὼς.
Βεβάλως, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλȣς.
Βέβαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro βεβήκαμεν, à βαίνω.
Βεβαρημένος, part. perf. paſſ. verbi βαρέω.
Βεβαρηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαρηκὼς.
Βέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐβεβήκεισαν.
Βέβαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βάπτω.
Βεβαὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκὼς, à βαίνω.
Βέβηκας, *iviſti*, 2. ſing. perf. ind act.
Βέβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus.* Hinc
Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino. Hinc
Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio.
Βεβιασμένως, coactè. A βιάζω.
Βεβίηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βιάω.
Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βιόω.
Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βλάπτω.
Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf indic. paſſ.
Βεβλάστηκε, 3. ſing. perf. indic. act. v. βλαστάνω.
Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βλάπτω.
Βέβλεαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβλησαι, à βάλλω.
Βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται.
Βεβλήατο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν.
Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.
Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Βεβοήαται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βεβόηνται, à βοάω.
Βέβοκα, et βεβόσκηκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω.
Βεβολήαται, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται, à βάλλω.
Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. βολέω.
Βέβȣλα, 1. ſing. perf. ind. med. v. βȣ́λομαι.
Βεβȣ́λευμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βȣλεύω.
Βεβȣλευμένως, conſultò.
ΒΕΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis.
Βέβρεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βρέχω.
Βεβρόμηκε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *ſtrepo.*
Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βρίθω.
Βεβριθότι, *onuſto*, dat. ſing. perf. part. med.
Βεβρισμένος, *obrutus.* perf. part. paſſ.
Βέβροχας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρεχας, à βρέχω.
Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρύχω.
Βέβρωθα, *comedi*, perf. ind. med.
Βεβρώθοις, 2. ſing. perf. optat. med. à βρώσκω.
Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depaſco. A βρώθω, inuſitato, vel perf. βέβρωκα.
Βέβρωκας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρώω, vel βρόω.
Βέβρωκε, *pavit*, 3. ſing. perf. ind. act.
Βεβρωκόσιν, dat. pl. perf. part. act.
Βεβρὼς, qui comedit, perf. part. act. *per Sync.* pro βεβρωκὼς, à verbo eod.
Βεβωμένος, *celebris, clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* et *Dor.* pro βεβοημένος, à verbo βοάω.
Βεβὼς, perf. part. act. *Att.* et *Ion.* pro βεβηκὼς, à βαίνω.
Βεῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro βῇ.
Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A
ΒΕΙ'ΝΩ, in uſu βινεῖν, ineo, coëo.
Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro βείσομαι, à verbo inuſ. βείω, *vivo.*
Βείω, *ivero*, 1. ſing. a. 2. conj. *Poët.* pro βῶ.
Βέκ, panis Phrygum vox eſt, de quo *Herod.* lib. 2.
Βεκκεσέληνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. è *Plut.*
Βεκκεσέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delirus, ſtupidus; (2) antiquus, quaſi ante βέκκον *panem*, et σελήνην *lunam.*
ΒΕ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, panis, Phrygum linguâ, *Heſ.* (2) ſtultus, delirus.
Βέκυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecuinus, ovillus, *Suid.*
ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, *Suid.*
Βέλεμνον, ȣ, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.
Βελεμνίτης, ȣ, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.
ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam.
Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro βέλεσι, à βέλος, *telum.*
Βελεσσιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſagittis ſive jaculis gaudens, venator. Ex βέλος, et χαίρω.
Βελόακον, ȣ, τὸ, qu. dic. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος, et ἀκέομαι, *ſano.*
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra.
Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex βέλος, et μαντεία.
Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piſcis quidam. A βέλος.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula, Dim. à βελόνη.
Βελονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acûs formam habens.
Βελονοποικίλτης, ȣ, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex βελόνη, et ποικίλλω, *variego.*
Βελονοπώλης, ȣ, ὁ, qui acus vendit. A πωλέω.
Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A
Βελοποιὸς, ȣ, ὁ, telorum fabricator. A ποιέω.
ΒΕ'ΛΟΣ, έος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, et quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus, et dolor ex ictu illatus.
Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda; (2) machina bellica, aries, baliſta.
Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) ſagitta.
Βελοτόκος, ȣ, ὁ, dictamnus, quod ſagittas et fœtus expellat.
Βελȣλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho:
Βελȣλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.
Βελȣλκικὸς, ἡ, ὸν, ad telorum extractionem pertinens. A
Βελȣλκὸς, ἡ, ὸν, tela miſſilia extrahens. Ex βέλος, et ἕλκω, *traho.*
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθὸς. (Ab ant. βελὸς, ἡ, ὸν, à v. βέλω, unde βέλομαι, et *volo*, idem quod appetitur, quod voluntas ſequitur. *Ern.*)
Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
Βέλτιστα, *adv.* optimè.
Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Ab ἀγαθὸς.
Βελτίω, nom. et acc. pl. comp. n. g. *Ion.* et *Att.* pro βελτίονα. A
Βελτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior.
Βελτίωσις, εος, ἡ, in meliorem ſtatum reſtitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A βελτιόω.
Βεμβεύω, f. εύσω, idem quod βεμβηκίζω.
Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Βεμβηκιάω, idem quod
Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, velut turbonem, quo pueri ludunt; circumago, volvo. Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτȣς, *Ar.* V. 1506. A
ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.
Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem. Hinc
Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.
Βεμβρὰς, idem quod βεβρὰς. Piſcis genus.
Βεμβρεύω, f. εύσω, idem quod βεμβεύω.
Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.
Βέντιστος, *optimus*, *Dor.* pro βέλτιστος.
Βέομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro βείσομαι, à verbo inuſ. βείω, *vivo.*
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
Βέρεθρον, barathrum, foſſa, *Att.* pro βάραθρον.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
ΒΕ'ΥΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, purpureum.
Βεω, ομαι, vado, *E. M.*
ΒΗ', vox ovium balantium.
Βῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur; (2) tuſſis ipſa. A βήσσω, *tuſſio.*
Βήζω, clamo, βῆ, ut oves; (2) clamo. A βῆ.
Βῆθι, *vade*, 2. ſing. a. 2. imperat. verbi βαίνω.
Βῆκα, ων, τὰ, oves. *Heſ.* βηκια τὰ, *Hipp.* A βῆ.
ΒΗΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant, alii ſupremum omnia circumplectentem aera, nonnulli ſecundum Dryopas etiam Olympum. Chaldæi cœlum. Significat item pavimentum, ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id eſt ab inceſſu, ut placuit *Euſtathio*, et limen domûs vel templi quod calcatur. A βάω.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A βαίνω. Hinc
Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.
Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior; (2) rem divinam in ſuggeſtu perago. Hinc
Βηματιστὴς, ȣ, ὁ, menſor itinerum.
Βήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, à βαίνω.
Βῆν, *ivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην.
ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.
ΒΗ'ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ è farinis percolatis; (2) gladii recti.
Βηρύλλιον, ȣ, τὸ, beryllus, gemma. Dim. à
ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) herbæ genus.
Βησάμενος, a. 1. part. med. à βαίνω.
Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.
Βῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
Βήσεσθαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Βήσετο, 3. ſing. imp. ind. *Ion.* pro ἐβήσετο.
Βήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med.
Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΒΗ~ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur et *Sing.*
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A præc.
Βήσσῃς, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.
ΒΗ~ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησάμενος, *Ariſtoph. Conc.* 56. A βήξ.
Βηταρμὸς, ȣ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω et ἁρμόζω.
Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum.
Βήτην, 3. dual. a. 2. ind. *Poët.* et *Ion.* pro ἐβήτην.

Βηχικὸς, ἡ, ὸν, ad tussim pertinens. A βὴξ.
Βήχιον, ου, τὸ, tussilago, *Plin.* tussicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eod. *Angl.* Coltsfoot.
Βηχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tussi laborans. A βὴξ.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta, βιάι, pl. *Hom.*
Βιάζεο, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro βιάζου, et
Βιάζευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* quoque pro βιάζου.
Βιάζω, f. άσω, usitatiùs βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) stupro, stuprum infero. Βιάζεσθαι ῥοῦν ποταμοῦ, *Eccl.* 4. 31. adversus flumen navigare. A βία.
Βιαιοκλὼψ, ῶπος, vi extortus.
Βιαιομάχης, ου, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, propriè qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex βίαιος, et μάχομαι.
Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.
Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία. Hinc
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia.
Βιαίως, *adv.* vi, violenter.
Βιαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad vitam sufficiens, vitam et victum suppeditans. Ex βίος, et ἀρκέομαι, *sufficio*.
Βίαρχος, ου, ὁ, victui seu commeatui præfectus. Ex βίος, et ἀρχὸς.
Βιάσθαι, *cogere*, præs. inf. med. verbi βιάω.
Βιάσθω, 3. sing. præs. imperat. med. per *contr.* pro βιαέσθω, à verbo eod.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω. Unde
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vim infert, latro. *Dor.* βιατης, fortis, strenuus, *ap. Pind.*
Βιαστικὸς, ἡ, ον, violentus. A præc.
Βιάω, ῶ, ex βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.
Βιβάζω, f. άσω, vi admoveo, adigo, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo. A βαίνω.
Βιβάιομαι, cogor, aut tardè seu ægrè venio ad coitum, *Arat.*
Βιβὰς, præs. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι.
Βιβάσθω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A βιβάζω.
Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admissarius. Ab eod.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.
Βίβημι, idem et ab eod.
Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. à
Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. à βίβλος. Unde
Βιβλιακὸς, ἡ, ὸν, in librorum lectione versatus; (2) ad libros pertinens.
Βιβλιαφόρος, ὁ ϗ ἡ, tabellarius.
Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A
Βιβλιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, librorum scriptor. Ex βιβλίον, et γράφω, *scribo*.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca, libraria.
Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) scheda; et *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura sacra.
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, bibliopola, venditor librorum. Ex βιβλίον, et πωλέω, *vendo*.
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libros occultat, et illis lucem invidet. Ex θάπτω.
Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, libellio, tabellarius.
Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri custodiuntur et adservantur. Ex φυλακή.
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber; (2) liber arboris, ut tiliæ. *Ern.*
Βιβλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.
Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depasco. A βρώσκω.
Βιεῦντες, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro βιοῦντες.
Βιήμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vi et robore, non arte, pugnans. Ex βία, et μάχη, *pugna*.
Βίης, gen. sing. *Ion.* pro βίας.
Βιήσατο, *cogebat*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐβιάσατο, verbi βιάω, *cogo*.

Βίηφι, νι, *per Paragog. Poët.* et *Ion.* pro βίᾳ.
Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod
Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dim. a
ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) doliolum.
ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo. Hinc
Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor.
Βιοδότης, ὁ, vitæ dator. Ex βίος, et δίδωμι.
Βιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, victum largiens, altor. βιοδώρα, ας, ἡ, altrix.
Βιοδώτης, οῦ, ὁ, idem et ex iisd.
Βιοδώτωρ, ορος, idem.
Βιοθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex βίος, et θάλλω, *vigeo*.
Βιοθανατέω, violentâ morte pereo. A
Βιοθάνατος, qui violentâ morte periit. A βία.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vitam alens et sustentans. Ex βίος, et τρέφω, *alo*.
Βιοθρέπτειρα, ἡ, vitæ nutrix.
Βιοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro βιόει.
Βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vitâ sustentandâ, et victu comparando. A
Βιομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, docilis et ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur. Ex μηχανὴ.
Βιοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui victûs parandi caussâ huc illuc vagatur; mendicus.
Βιοποριστικὸς, ἡ, ὸν, victum parans et suppeditans. Ex βίος, et πορίζω, *paro*.
ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) vivendi ratio instituta; (5) annona; (6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria; (7) vulgus, populus.
Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcûs. A βία.
Βιοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam servans, salutifer. Ex βίος, et σόω, *servo*.
Βιοστερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui victus et ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex βίος, et στερέω, *privo*.
Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A βιοτή.
Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A
Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.
Βιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.
Βιοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitalis. A βιοτή.
Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. Dim. à βίοτος.
Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.
Βιότοιο, *victûs*, gen. sing. *Ion.* pro βιότου.
Βίοτος, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A βίος.
Βιοὺς, a. 2. part. act. verbi inus. βίωμι.
Βιοῦσθαι, *vivere*, præs. inf. med. à verbo βιόω.
Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, pestis: A
Βιοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam corrumpens. Ex βίος, et φθείρω, *corrumpo*.
Βιόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis.
Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βιῶμι, unde usitata ἐβίων, βιοὺς, βιῶναι. A βίος.
Βίτιννα, crepidæ, sandalia, *Suid.*
Βιῴατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro βιῷντο, à verbo βιάω.
Βιῴην, *viverem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro βιοίην, à βιόω.
Βίωθι, *vive*, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inus. βίωμι.
Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hastâ emit, sector. Ex βίος, et ὠνέομαι, *emo*.
Βιῶσαι, *vixisse*, a. 1. inf. act. verbi βιόω.
Βιώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, spem vitæ servandæ habens; sanabilis; (2) vitalis. A βιόω.
Βιωσίμως, *adv.* vitaliter.
Βίωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.
Βιώσκομαι, vivisco. Ab eod.
Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens; (2) civilis, ad civilem vitam pertinens; *opp.* sacris, spiritualibus.
Βιωτικῶς, *adv.* ut fit in communi vitâ, populariter.
Βιωτὸς, ἡ, ὸν, vitalis. A βιόω.
Βιώτω, *vixerit*, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi βίωμι, pro βιόω, *vivo*.
Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis.
Βλαβεὶς, a. 2. part. pass. verbi βλάπτω.
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnosus. A βλάβη.
Βλαβερῶς, *adv.* perperam.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo*. Unde
Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius.
Βλάβος, έος, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλάβω, antiquum pro βλάπτω.
Βλαβῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act.
Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, dissolutus.
Βλαζὸς, ἡ, ὸν, tardus, imbellis, *Hes.* A
Βλάζω, stultus sum. A βλάξ.
Βλαινώδης, vid. βλεννώδης.
Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel debilis. Ex βλαισὸς, et ποῦς, *pes*.
ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, distorta habens crura; (2) blæsus, balbus. Hinc
Βλαισότης, ητος, ὁ, distortio:
Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.
Βλαίσωσις, εως, ἡ, distortio. A præc.
Βλακευμα, ατος, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia. A
Βλακεύω, f. εύσω, socordiæ me dedo, torpeo, stupeo. A βλάξ. Unde
Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor, mollities:
Βλακικὸς, ἡ, ὸν, ignavus, socors, mollis, stultus.
Βλακικῶς, *adv.* ignavè, tardè, molliter.
Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, ignavè, ignaviùs, *Poll.*
Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.
Βλάνος, idem quod βλεννός.
ΒΛΑ'Ξ, βλακος, ὁ, piscis quidam inutilis; (2) stultus, ignavus, iners, socors, mollis. *comp.* βλακώτερος, *sup.* βλακώτατος, βλακίστατος.
Βλάπτῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. βλάπτω.
Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A
ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio. Οὐ νῦν με πρῶτον ἔβλαψε δόξα, *Eur. Med.* 293. Βλάπτεις δὲ τοι σὺ σεαυτὸν, *Aristoph. Av.* 1648.
ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαῦτ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα, manant, *Aristoph. Lys.* 409. Hinc
Βλαστεῖον, ου, τὸ, germen, propago.
Βλάστη, ης, ἡ, idem et ab eod.
Βλάστημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Βλαστησάτω, *germinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω, pro βλαστέω. Unde
Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.
Βλαστήσω, *germinabo*, 1. sing. f. 1. ind. act.
Βλαστητικὸς, ἡ, ὸν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.
Βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex κόπτω.
Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαστὸς, et λεγω. Hinc
Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio.
Βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen. A βλαστάνω.
Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, obscæna, fæda, malè ominata loquor; (2) impiè loquor, maledictis lacesso. Βλασφημεῖν περί τινος, εἴς τινα, κατά τινος.
Βλασφημία, ας, ἡ, obscœnitas sermonis et fæditas; (2) impietas sermonis; (3) maledicentia:
Βλάσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, obscenus, infaustus; (2) impius in Deum; (3) maledicus; ἀπὸ τοῦ βλάπτειν τὴν φήμην.
ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ; (2) concha Indica.
ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.
Βλαυτίον, ου, τὸ, solea, crepida. A præc.
Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.
Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtûs seu partûs læsio. Ex βλάψις, et γόνος.
Βλάψις, εως, ἡ, læsio. A βλάπτω.
Βλαψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens est læsa, stolidus. Ex βλάψις, et φρὴν, *mens*.
Βλείμην, *percusserim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi βλῆμι, *percutio*, à βάλλω.
Βλεὶς, *percussus*, a. 2. part. act. v. ejusd. vel *jactus*, a. 2. part. pass. *per Syn.* pro βαλείς.
Βλεχέμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Hes.* mucosus; (2) ignavus? (3) deceptu facilis. Ex βλὰξ, et μύξα, *mucus*.
Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio. A

Βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.
BΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. Hinc
Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ignavus:
Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus.
Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, horrifico adſpectu intuens; (2) ſtrabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, et δαίμων.
Βλέπησις, εως, ἡ, et βλέπος, εος, τὸ, adſpectus.
Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα.
Βλεπτικὸς, ἡ, ὸν, acutè cernens. A
ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor; (2) ſpecto, vergo; (3) ſedulò caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρονῶς πρὸς τινα, amicè intueri; πρὸς, ſeu εἰς τινα, exſpectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπουσι εἰς σε' κάμε, Ariſtoph. Av. 316.
Βλεσὸς, ἡ, ὸν, idem quod βλαισὸς.
Βλέτυες, Heſych. nugæ.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebrò conniveo. A
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.
Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.
Βλήδην, adv. jaciendo. A βάλλω.
Βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.
Βληθῆναι, projici, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.
Βληθήσῃ, conjiciaris, 2. ſing. f. 1. conj. paſſ.
Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus.
Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro; impr. mammas fœminæ contrecto. Vox comica. Unde appeto.
Βλήμενος, ictus, perf. part. paſſ. per Sync. pro βεβλημένος, à βάλλω.
Βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ.
Βληστρίζω, f. ίσω, jacto. Βληστρίζεσθαι ἐν τῇ πλατείῃ κοίτῃ, Aret. A βάλλω. Hinc
Βληστρισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio aſſidua et vehemens corporis, v. gr. ægrotantium.
Βλήσω, jaciam, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.
Βλῆτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἐβέβλητο, à verbo eod.
Βλητίζω, dejicio, vinco.
Βλητὸς, ἡ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis qui è lateris inflammatione difficulter reſpirant, et livores in latere habent, velut è percuſſione. A βάλλω.
Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. Hinc
Βλητρόω, immitto, v. gr. clavum.
Βλήττω, pro βλίττω, ap. Pind. (ſi lectio ſana eſt, Ern.)
ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.
Βλήχεσθαι, balare, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.
Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A præc.
Βλήχημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A βληχρὸς.
Βληχρὸν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.
ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus; (2) validus, robuſtus.
Βληχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. balatorius; (2) mente ſimilis ovi. A βληχάομαι.
Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. V. γλήχων.
Βληχωνίας, ου, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admiſtum. A præc.
Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Οἰδ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες, Ariſtoph. Av. 536.
ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus inſipidum; (2) fatuus.
Βλιτομάμας, ου, ὁ, ſtultus, fatuus. Vox comica.
ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis, item quæ βλιμάζω notat. Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιάν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ, Ariſtoph. Lyſ. 478.
Βλιχανώδης, (ſeu βλιχώδης) pituitoſus.
Βλοσρισμὸς, ὁ, E Gal. laudat Phav. et interp. ἀπορίαν, (ſed L. βληστρισμὸς, q. v. Ern.)
Βλοσρονύχιος, α, ον, acerrimè pungens. A βλοσυρὸς, et νύσσω, vel ὄνυξ.
Βλοσυρόφρων, ſævus, immitis. A φρὴν.
Βλοσυροῖο, gen. ſing. Ion. pro βλοσυροῦ, à

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus.
Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, et ὤψ, oculus. Unde
Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis adſpectu.
ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, ſcaturio, mano; (2) effundo.
Βλύσσω, et βλύττω, idem.
Βλυσμὸς, οῦ, ὁ, ſcatebra. A βλύζω.
Βλυστηρὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. ſcaturitrix, ſcaturiens et fluens. Ab eod.
Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω
Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celſus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώσκω, adſcendo.
Βλωμίδιον, ου, τὸ, buccella, offula; Dim. à
ΒΛΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.
Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A
ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adſcendo; (3) creſco.
Βλώσω, veniam, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.
Βοᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. pro βοάει.
Βοάα, 3. ſing. præſ. ind. act. Poët. pro βοάει.
Βοάασκον, 1. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐβόων.
Βοάγριον, ου, τὸ, ſcutum, indutum corio bubulo. Ex βοῦς, et ἄγριος, agreſtis.
Βοαθόος, bellator, Dor. pro βοηθόος.
Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis quidam, qui et βόηξ, item βῶξ, dicitur. A βοάω.
Βοᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. Dor. pro βοάῃ.
Βοάσας, Dor. pro βοήσας.
Βοᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro βοῶσι.
Βοαυλίον, ου, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex βοῦς, et αὐλὴ, aula,
ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) uſurpatur et de inanimatis. Τήνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν ἔα τάθ' αὐτῆς ϗ τὰ τῶν φίλων κακὰ, Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην, Ariſtoph. Av. 60.
Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) ſcutum, ſive clypeus è corio bubulo factus. A βοῦς.
Βοειακὸς, ἡ, ὸν, è bubulâ pelle factus; (2) bubulus. Ab eod.
Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.
Βόεος, έα, εον, idem et ab eod.
Βόες, boves, nom. plur. à βοῦς, bos.
Βοεὺς, έως, ὁ, lorum è corio bubulo. Ab eod.
Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.
Βοῇ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. βοάω.
Βοηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, et γείνομαι, naſcor.
Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.
Βοηδρόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. A
Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ, et δρέμω, curro.
Βοήθαρχος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum.
Βοήθει, ſuccurre, 2. ſing. præſ. imperat act. contr. pro βοήθεε, à verbo βοηθέω.
Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulſio malorum; (3) perſecutio fugientium, &c. A
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, ſuccurro; (2) occurro hoſtibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, adverſus; ἔς τινα τόπον, procurrere.
Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium.
Βοηθηματικὸς, ἡ, ὸν, auxiliandi vim habens. A præc.
Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari poteſt, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.
Βοηθὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda:
Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves ago, paſco; (2) boves abigo. A
Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς, et ἐλαύνω.
Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix.
Βόημα, ατος, τὸ, clamor, Dor. βόαμα. A βοάω.

Βοῆν, clamare, Dor. et contr. pro βοάειν.
Βοηνόμος, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, et νέμω, paſco.
Βόησον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. βοάω.
Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.
Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βοθρὸς, fovea.
Βόθριον, ου, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.
Βοθροειδὴς, ὲς, in ſcrobis modum cavatus.
ΒΟΘΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, fovea, ſcrobs.
Βόθυνος, ου, ὁ, idem. A βαθύνω, excavo.
Βοΐδαριον, ου, τὸ, bucula. A βοῦς.
Βοΐδιον, ſeu βοΐδιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.
Βοΐκλεψ, πος, ὁ, boum fur. Ex κλέπτω.
Βοΐστι, bubulci more.
Βοιωτιάζω, et βοιωτίζω, Bæotorum partibus faveo, ſtudeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irretitus. A βολὴ, jactus.
Βολβάριον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus:
Βόλβιον, ου, τὸ, idem, Dim. et ab eod.
Βόλβιτον, ου, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A βάλλω, jacio, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus, bulbum referens. A
ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda. Hinc
Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω.
Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ηκα, bolidem demitto. A
Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A βόλιτον.
Βόλιτον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. A βάλλω.
Βόλιτος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Βολοκτυπία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in aleâ; (2) fremitus quem cadentes edunt. Ex ſeq. et κτυπέω.
Βόλος, ου, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel retis, unde et captura; (2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμβος.
Βομβαύλιος, ου, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος, et αὐλὸς, tibia.
Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι, à
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, adv. edendo bombum.
Βομβήεις, ηέσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A βομβέω.
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, ſonus quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ, item inſectum quodlibet ſtreperum.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A
Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ου, ὁ, animal ſilvaticum.
Βοοβοσκὸς, οῦ, ὁ, boum paſtor. Ex βοῦς et βόσκω.
Βοόγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βοῦς, et γλήνη, pupilla, oculus.
Βοοζύγιον, ου, τὸ, boum jugum. Ex ζυγὸς.
Βοοθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat. Ex θύω.
Βοοκλόπος, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.
Βοόκρανος, ὁ, bubulum caput habens.
Βοοκτάσια, ας, ἡ, boum occiſio. Ex κτείνω.
Βοονόμος, ὁ, bubulcus. Ex νέμω.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex σφαγή.
Βοοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui boves alit, vel paſcit. Ex βοῦς, et τρέφω.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, propriè brutorum.
Βορβορίζω, f. ίσω, cœno ſimilis ſum; (2) cœno inquino. A βόρβορος.
Βορβορέθυμος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, ſtercus olens.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in cœno. Ex βόρβορος, et κοίτη, *cubile*.

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A præc.

Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum et turbulentum reddit. Vox comica. Ex ταράσσω, *commoveo*.

Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, propriè de inteſtinis crepitantibus.

Βορβορωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρβορος, et ὤψ.

Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro βορέου, à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptentrio.

Βορέηθεν, *adv.* à plagâ ſeptentrionali, à ſeptentrione. A βορέας.

Βόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, borealis, ſeptentrionalis.

Βορὴν, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro βορὰν.

Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A βορά.

Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, *paſco*.

Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A

Βοσκὰς, άδος, paſcens, à βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua:

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.

Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act.

Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, à βοσκέω, vel βόσκω.

Βόσκοντι, pro βόσκουσι, à

Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας ὡς λόγος, *Eur. Ph.* 399. Βόσκε κούφοις πνεύμασιν, *Soph. Aj.* 559. Ἃ (παιδάρια) ἐγὼ μόλις στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον, *Ariſtoph.* Θεσμ. 455. A βόω.

Βόσμορος, frumenti Indici genus, *Strabo.* Quaſi βόσεως μόρον, *morum eſculentum*.

Βοσπόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, boſporius. A

Βόσπορος, ου, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βοῦς, et πόρος.

ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries. Hinc

Βοστρυχηδὸν, *adv.* in cincinni modum, in formam cirri.

Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.

Βοστρύχιον, ου, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.

Βοστρυχόομαι, οῦμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus.

Βόστρυχος, ου, ὁ, idem quod βόστρυξ.

Βοστρυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cincinni ſeu cirri formam habens. A præc.

Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. à βόω.

Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc

Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.

Βοτανικὸς, ὴ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ Βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.

Βοτανισμὸς, οῦ, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.

Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη, et λέγω.

Βοτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A βοτάνη.

Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω. Hinc

Βοτηρικὸς, ὴ, ὸν, paſtoralis. A βοτήρ.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτά, ῶν, oves. A βόσκω.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim.

Βοτρυδὸν, *adv.* densè, inſtar racemi. A βότρυς.

Βοτρυόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex δῶρον.

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus et intortus. A βότρυς.

Βοτρυόκοσμος, ὁ ϗ ἡ, racemis ornatus.

Βοτρυόομαι, οῦμαι, racemor. A βότρυς.

Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, vitis, quia botros, ut liberos ſeu prolem, fert.

Βοτρυοσταγὴς, έος ὁ ϗ ἡ, ab uvis diſtillans. Ex βότρυς, et στάζω, *ſtillo*.

Βοτρυοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerto ex uvis redimitus, epith. Bacchi.

Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex βότρυς, et χαίτη, *coma*.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbæ; (4) *met.* de capillis.

Βοτρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, racemoſus. A præc.

Βοτρυφόρος, ὁ ϗ ἡ, uvas ferens.

Βου, *particula* augendi, ut βούλιμος, βοῦπαις.

Βουάγωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, paſtor, armenti ductor. Ex βοῦς, et ἄγω, *ago, duco*.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, bubula, vacca ſilveſtris. A

Βούβαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βοῦς.

Βούβαρος, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βοῦς et βάρος.

Βουβόσιον, ου, τὸ, locus ubi paſcuntur boves. Ex βοῦς, et βόσκω.

Βούβοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde

Βουβότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro

Βουβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus:

Βούβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pabulo abundans.

Βούβρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βοῦ, et βρῶσις.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte. Hinc

Βουβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis.

Βουγαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, convicium in hominem magnæ ſtaturæ, et viribus ſtultè ferocem. Ex βοῦ, et γαίω, *glorior*.

Βουγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, et γίνομαι, *naſcor*.

Βούγλωσσον, ου, τὸ, lingua bubula, herba. *Angl.* Bugloſs, Borage.

Βούγλωσσος, ου, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.

Βουδέψιον, ου, τὸ, bovinum corium. Ex δέψω.

Βούδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves excorians. Ex δέρω.

Βουδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu incitato curro. Ex δρόμος.

Βουδρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſeu incitatus.

Βουζυγία, appellabatur Athenis familia quædam ſacerdotio prædita, ſic dicta à Buzyge quodam heroe, qui omnium primus junctis bobus araſſe terram creditur.

Βουζύνιος, ον, pertinens ad juncturam bovis cum aſino; ἀρὰ, diræ dictæ in eum qui junxerit, *Ern.*

Βουθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui à bobus depaſcitur. Ex βοῦς, et θέρος.

Βούθορος, ὁ, inſiliens vaccis, epith. tauri.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. A θύω.

Βουθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto et immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει, *Eur. Hec.* 263. A

Βουθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat:

Βούθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad boum mactationem pertinens. A βοῦς, et θύω.

Βουκαῖος, ου, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βοῦς.

Βουκανάω, *Polyb.* vide βυκανάω.

Βουκάπαι, ων, αἱ, boum præſepia. Ex κάπη.

Βουκάρδιος, ου, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βοῦς, et καρδία, *cor*.

Βούκεντρον, ου, τὸ, ſtimulus boum.

Βουκέρας, fœnum Græcum.

Βούκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex κέρας.

Βουκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurino et magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.

Βουκεφάλειος, ον, idem. A præc.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω. boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare; *item*, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio; *item* demulceo, delineo. Κατωκάρα ῥίψας μου βουκολήσεται, *Ariſtoph. Pace*, 153. Βουκολεῖν τὸν δήμιον, *Idem Conc.* 81. A βουκόλος. Hinc

Βουκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen:

Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio:

Βουκόλια, ας, ἡ, armentum, grex boum.

Βουκολιάζω, f. άσω, et άξω, *Doricè*, paſtoritium carmen cano. Ab eod.

Βουκολιάσδεις, *Dor.* pro βουκολιάζεις.

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulatio. A præc.

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulator. Ab eod.

Βουκολικὸς, ὴ, ὸν, paſtoritius. A βουκόλος.

Βουκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκόλις, ἡ, ad boves paſcendos apta, v. gr. herba.

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βοῦς, et κόλον, *cibus*.

Βουκόρυζα, ἡ, magna gravedo.

Βουκόρυζος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum mucoſus; (2) ſtolidus. Ex βοῦς, et κόρυζα.

Βοῦκος, ου, ὁ, pro βοῦκος, bubulcus; (2) meſſor, ὑποκοριστικῶς pro βουκαῖος. A βοῦς.

Βουκράνιον, ου, τὸ, vitis nigra. A

Βούκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βοῦς, et κράνον.

Βούκρανος, ον, bubulum caput habens. Ex

Βουλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius. A βουλή.

Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. Ex βουλὴ, et ἄρχω.

Βούλαρχος, ὁ, conſilii publici princeps.

Βουλαφόρως, acc. pl. *Dor.* pro βουληφόρους.

Βούλει, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. *Att.* pro βούλῃ.

Βουλεία, ἡ, munus ſenatorium.

Βουλεῖον, ου, τὸ, curia, *Herodot.* A βουλή.

Βούλεο, *velis*, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro βούλου, ſeu βούλεσο, à verbo βούλομαι.

Βουλεύεο, *conſultare*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro βουλεύεσο, à βουλεύω.

Βουλεύησθα, 2. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro βουλεύῃς.

Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βουλεύω.

Βουλεύμενος, *volens*, præſ. part. med. *Dor.* et *Poët.* pro βουλόμενος, à verbo βούλομαι.

Βούλευσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. βουλεύω.

Βουλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.

Βούλευσεν, *conſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε.

Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio; (2) accuſatio; (3) inſidiarum vitæ noſtræ factarum; (4) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus. Ab eod.

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator. Ab eod.

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, conſultus; (2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens. Ab eod.

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens.

Βουλεύω, f. εύσω, p. ευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. Βουλεύειν νεώτερα περί τινος, ὄλεθρον τινι, moliri. Ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον, *Soph. Aj.* 1074. Ἀλλ' ἄμεινον βεβούλευμαι τάδε, *Eur. Med.* 893. Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν, *Ariſtoph. Lyſ.* 515. A βουλή.

Βουλέων, *conſiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro βουλῶν.

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium; (2) conſultatio.

Βούληαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro βούλῃ.

Βουληθείην, *voluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Βουληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. paſſ.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propoſitum. A βουλή.

Βουλῆσιν, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βουλαῖς.

Βούλησις, εως, ἡ, idem.

Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, voluntarius. A

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, ſub voluntatem cadens; τὸ βουλητὸν, voluntas.

Βουληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſultor, conſiliarius, princeps, magiſtratus. Ex βουλὴ, et φέρω.

Βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames. Ex λιμός.

Βουλιμίασις, εως, ἡ, idem. A

Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti et intolerabili premor. A βουλιμία.

Βούλιμος, ου, ὁ, idem quod βουλιμία.

Βουλιμώττω, idem quod βουλιμιάω.

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βουλόμαχος, ὁ, pugnandi ſemper cupidus, idem quod θυμομαχῶν.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, veſpera, tempus quo boves ſolvuntur. Ex βοῦς, et λύω, *ſolvo*.

Βύμασθος, vel *βύμαςος*, ου, ὁ, uva quædam à craffitudine ita dicta. Ex βοῦ, et *μαςός*.
Βυμελία, ας, ἡ, qu. dic. bubula fraxinus, fpecies fraxini. Ex βοῦς, feu βοῦ, et *μελία*.
Βυμέλιος, ου, ὁ, idem, et ex iifd.
Βυμολγὸς, οῦ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, et *ἀμέλγω*, *mulgeo*.
Βυμυκαὶ, et *βύμυκοι*, mugitus. A *μύκη*.
Βύνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus.
Βυνιὰς, napi genus. A *βυνός*.
Βυνίζω, f. *ίσω*, accumulo, adgrego. Ab eod.
Βύνιον, ου, τὸ, idem quod *βυνιάς*.
Βυνὶς, ίδος, ἡ, fc. *γῆ*, terra collibus frequens.
Βυνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex *βαίνω*.
Βυνοειδὴς, έος, ὁ κ ἡ, montofus. Ex *εἶδος*.
Βύνομος, à bobus depaſtus.
Βυνόμος, bobus pafcendis aptus. Ex *νέμω*.
Βυνόπατέω, ῶ, f. *ήσω*, colles calco, per colles ingredior. Ex *βυνὸς*, et *πατέω*.
ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.
Βυνώδης, έος, ὁ κ ἡ, collibus feu tumulis frequens, clivofus, colli fimilis. A *βυνός*.
Βύπαις, αιδος, ὁ, puer, vel adolefcens grandis, et apicularum epitheton, quia è bobus nafcuntur. Ex βοῦ, et *παῖς*, *puer*.
Βυπάλειος, ον, magnus.
Βύπαλις, ιδος, ὁ κ ἡ, multam luctam habens. Ex βοῦ, et *πάλη*, *lucta*.
Βύπαλος, ου, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus afinus. Ex iifd.
Βυπάμμων, ονος, ὁ κ ἡ, boum poffeffor, pecoris dives. Ex *βοῦς*, et *πάω*, *poffideo*.
Βύπεινα, ης, ἡ, magna fames.
Βυπελάτης, ου, ὁ, bubulcus. Ex *πελάζω*, (nifi fit potiùs ab *ἐλάτης*, ut Lat. *fubfequa*, Ern.)
Βυπλάςης, ου, ὁ, qui boves fingit.
Βύπλευρον, ου, τὸ, herba quædam. A *πλευρά*.
Βύπληκτρον, ου, τὸ, bovis ftimulus.
Βυπλὴξ, ῆγος, ὁ κ ἡ, idem. Ex *πλήττω*.
Βυποίμην, ενος, ὁ, boum paftor, bubulcus.
Βυπόλος, ου, ὁ, idem. Ex *πολέω*, *verfo*.
Βυπόρος, ου, ὁ κ ἡ, epith. veru magni. Ex βοῦς, et *πείρω*, *transfigo*.
Βύπρηςις, εως, ἡ, infectum ex cantharidum genere, fcarabæo fimile; (2) oleris filveftris fpecies. Ex *βοῦς*, et *πρήθω*, *inflammo*, quia à bobus in herbâ devorata eos inflammat ac rumpit.
Βύπρωρος, ου, ὁ κ ἡ, qui bovem vel caput bovinum in prorâ habet; (2) in quo bos antecedit. Ex *βοῦς*, et *πρώρα*.
ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui clauditur fpathe, feu elate, i. e. palmâ fuo involucro inclusâ.
ΒΟΥ~Σ, βοός, οῦ, ὁ κ ἡ, taurus, vacca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum è corio bubulo, *item* fcutum; (4) pifcis quidam; (5) numifma Atticum bovis imagine fignatum.
Βυσκαφέω, fubruo, proruo, *Lyf.* E *σκάπτω*.
Βυςάδιον, ου, τὸ, bubile. A *βοῦς*, et *ἵςαμαι*.
Βυςαθμον, ου, τὸ, idem. A *ςαθμός*.
Βυςάσιον, ου, τὸ, idem. A *ςάσις*.
Βυςασία, ἡ, et *βύςασις*, εως, ἡ, idem.
Βυςροφηδὸν, *adv.* vertendo et flectendo fe more boum arantium, i. e. à finiftrâ ad dextram, et à dextrâ ad finiftram; unde de fcripturâ antiquâ Græcorum tali dicitur. Ex *βοῦς*, et *ςρέφω*.
Βύςροφος, ον, aratus. Ex iifd.
Βυσφαγέω, ῶ, f. *ήσω*, boves macto. Ex *σφάζω*.
Βυσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A præc.
Βύτας, *paftor*, *Dor.* pro *βύτης*.
Βύτης, ου, ὁ, paftor boum, bubulcus. A *βοῦς*.
Βύτιμος, ου, ὁ, bovis pretium æquans. Ex *βοῦς*, et *τιμὴ*, *pretium*.
Βυτομὸν, ου, τὸ, frutex paluftris, et pratenfis. *Theocr.* Ex *βοῦς*, et *τέμνω*.
Βύτομος, ου, ὁ, idem et ex iifd.
Βύτορος, ου, ὁ κ ἡ, boves penetrans et transfigens, epith. magni veru. Ex *τορέω*.
Βυτρόφος, ου, ὁ κ ἡ, boves alens. Ex *τρέφω*.
Βύτυπος, ου, ὁ κ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) fpecies animalculi vexantis boves, œftrus. Ex *τύπτω*.

Βυτύρινος, ίνη, ινον, è butyro factus. A
Βύτυρον, ου, τὸ, butyrum. Ex *βοῦς*, et *τυρός*.
Βυφάγος, ου, ὁ κ ἡ, boves vorans; (2) valdè vorax, valdè edax. A *βοῦς*, vel *βοῦ*, et *φαγεῖν*.
Βύφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, herba. Ex *βοῦς*, et *ὀφθαλμός*, quia flores ejus oculis bovinis fimiles funt. *Angl.* Ox-eye.
Βυφονέω, ῶ, f. *ήσω*, boves macto:
Βυφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, feftus dies apud Athenienfes. A
Βυφόνος, ου, ὁ κ ἡ, qui boves cædit et mactat; (2) Jovis Polici facerdos, *Pauf.* Ex *βοῦς*, et *φονὴ*, *cædes*.
Βυφορβέω, ῶ, f. *ήσω*, boves pafco.
Βυφορβία, ων, τὰ, armenta. A
Βυφορβὸς, ου, ὁ, qui boves pafcit, bubulcus. Ex *βοῦς*, et *φέρβω*, *pafco*.
Βυχανδὴς, έος, ους, valdè capax, ampliffimus, de cratere, lebete, &c. Ex *βοῦ*, et *Poët.* *χανδάνω*, *capio*.
Βύχιλος, ον, herbofus, alendo pecori aptus.
Βοῴην, 1. fing. præf. opt. *Att.* pro *βοῷμαι*, à verbo *βοάω*, *clamo*.
Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro *ἐβόαον*.
Βοώνης, ου, ὁ, boum emptor, five ad facra, five in macellum nomine publico, nomen curationis publicæ, ejufdem valdè honeftæ. Ex *βοῦς*, et *ὠνέομαι*, *emo*.
Βοώνητος, ου, ὁ κ ἡ, bove emptus. Ex iifd.
Βοῶντι, *clamantibus*, dat. plur. præf. part. act. *Dor.* pro *βοῶσι*, à verbo *βοάω*.
Βοώπης, ου, ὁ, et *βοῶπις*, ιδος, ἡ, magnos (i. e. pulcros) oculos habens. Ex *ὤψ*.
Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus, nomen aftri.
Βόωψ, *βόωπος*, pifcis quidam. Ex iifd.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen et conftituendi de eo; (2) dijudicatio et difceptatio quævis. A *βραβεύς*.
Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.
Βραβευέτω, *palmam ferat*, 3. fing. præf. imp. act. verbi *βραβεύω*, *palmam fero*.
ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum et præmia diribens, vel certamina quæque difceptans.
Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.
Βραβεύω, f. *εύσω*, præmium do certaminis; (2) certaminis fum arbiter et moderator; (3) moderor, difpenfo, guberno, rego, præfum; (4) *fimpliciter*, tribuo, præbeo, do. *Βραβεύειν τὴν δίκην*, *Plut.* A *βραβεύς*.
ΒΡΑ'ΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damafcenum.
Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A *βράγχος*.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus pifces fpirant; (2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, raucefco. Ab eod.
Βραγχιοειδὴς, ές, branchiis fimilis.
ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel *εος*, τὸ, raucedo, raucitas.
Βραγχώδης, εος, ὁ κ ἡ, raucus. A præc.
Βράδεως, *adv.* tardè, ferò; (2) fegniter, cunctanter. A *βραδύς*.
Βραδύγλωσσος, vel *βραδύγλωττος*, ου, ὁ κ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eft linguæ.
Βραδυδινὴς, έος, ὁ κ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex *βραδὺς*, et *δίνη*, *vortex*.
Βραδύκαρπος, ου, ὁ κ ἡ, tardos feu feros dans fructus.
Βραδυκίνητος, ον, tardus, tardè incedens. A *κινέω*.
Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A
Βραδύνοος, *contr.* *βραδύνους*, ου, ὁ κ ἡ, qui tardâ eft mente et ingenio. Ex *νόος*.
Βραδύνω, f. *υνῶ*, tardo, cunctor. A *βραδύς*.
Βραδυπειθὴς, έος, ὁ κ ἡ, qui ægrè fibi perfuaderi finit. Ex *βραδὺς*, et *πείθω*.
Βραδυπεπτέω, ῶ, f. *ήσω*, tardè coquo; (2) tardè concoquo. Ex *βραδὺς*, et *πέπτω*, *coquo*.
Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda et imbecilla concoctio. Ex iifd.
Βραδυπλοέω, f. *ήσω*, tardè navigo. *Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοῦντες*, *Act.* 27, 7. Ex *βραδὺς*, et *πλοῦς*, *navigatio*.
Βραδύπνοος, ου, ὁ κ ἡ, fpiritum ægrè trahens.

Βραδυπορέω, ῶ, f. *ήσω*, tardè progredior. A
Βραδυπόρος, ου, ὁ κ ἡ, tardè tranfiens.
Βραδύπους, οδος, ὁ κ ἡ, tardigradus; (2) lentus.
ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, fegnis; (2) tardus ingenio, *Comp.* *βραδίων*, vel *βράσσων*, vel *βραδύτερος*, *Superl.* *βράδιςος*, vel *βραδεύτατος*.
Βραδυσκελὴς, έος, tradigradus, tardè incedens. Ex *σκέλος*, *crus*.
Βραδυςομέω, ῶ, f. *ήσω*, impeditè et difficulter loquor. Ex *ςόμα*, *os*.
Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) fegnities. A *βραδύς*.
Βραδυτόκος, ου, ἡ, tardè pariens. Ex *τίκτω*.
Βραδυχρόνιος, ον, ferus.
ΒΡΑ'ΖΩ, f. *άσω*, ferveo, bullio. *Βρασθῇ τὰ ἔνδον τοῦ θώρηκος*, *Aret.*
ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, fabina, feu favina, herba.
Βράκανα, τὰ, olera agreftia quæ non facilè purgantur.
Βρασθεὶς, a. 1. part. paff. v. *βράζω*.
Βράσμα, ατος, τὸ, æftus, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A *βράζω*. Hinc
Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum fervore; (2) ebullitioni fimilis, *de vento*.
Βρασματώδης, εος, ὁ κ ἡ, immodicus, qui quafi fervet. Ab eod.
Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod *βράσμα*.
Βράσσω, idem quod *βράζω*.
Βράχε, 3. fing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔβραχε*, à *βράχω*.
Βραχέα, τὰ, brevia. Quafi à *βράχος*, εος.
Βραχέη, nom fing. f. g. *Ion.* pro *βραχεῖα*.
Βραχεὶς, *perfufus*, a. 2. part. paff. verbi *βρέχομαι*, feu *βρέχω*, *madefacio*.
Βραχέως, *adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.
ΒΡΑ'ΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus, v. gr. vituli.
Βραχύβιος, ου, ὁ κ ἡ, qui brevis eft vitæ. Hinc
Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.
Βραχυβλαβὴς, ές, parum, leviter nocens.
Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens. Epith. prædioli parvi.
Βραχυγνώμων, ὁ κ ἡ, tardus et tenuis confilii.
Βραχύδρομος, ον, tardus, tardè currens.
Βραχυεπὴς, έος, ὁ κ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo ftudiofus. Ex *ἔπος*.
Βραχυέπως, *adv.* breviter, paucis verbis.
Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. *ήσω*, in brevem, fc. fyllabam defino; (2) pede uno brevior fum:
Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ κ ἡ, in brevem definens; pede uno brevior. Ex *βραχὺς*, et *καταλήγω*, *defino*, *terminor*.
Βραχυκομέω, ῶ, f. *ήσω*, comam brevem gefto. Ex *κόμη*.
Βραχύκωλος, ου, ὁ κ ἡ, brevibus membris conftans. Ex *κῶλον*.
Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo. Ex *λέγω*.
Βραχυλογέω, brevis fum in loquendo:
Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A
Βραχυλόγος, ου, ὁ κ ἡ, brevis in fermone.
Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A
Βραχυμερὴς, έος, ὁ κ ἡ, cujus partes funt breves et exiguæ; tenuis. Ex *μέρος*.
Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. A *μῦθος*.
Βραχυντικὸς, ἡ, ὸν, breviandi vim habens. A
Βραχύνω, f. *υνῶ*, corripio, breve reddo. A *βραχύς*.
Βραχύνωτος, ου, ὁ κ ἡ, brevis tergo, breve dorfum habens. Ex *βραχὺς*, et *νῶτος*.
Βραχυόνειρος, ου, ὁ κ ἡ, pauca habens fomnia.
Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. *ήσω*, penultimam brevem habeo. A
Βραχυπαράληκτος, ου, ὁ κ ἡ, cujus penultima brevis eft. Ex *βραχὺς*, et *παραλήγω*.
Βραχύπνοος, *contr.* *βραχύπνους*, ου, ὁ κ ἡ, breves fimulque tardos fpiritus ducens. Ex *βραχὺς*, et *πνοὴ*, *fpiritus*.
Βραχύπολις, parva, epith. urbis.
Βραχύπορος, ου, ὁ κ ἡ, breves meatus habens.
Βραχυπότης, ου, ὁ, parum potans.

Βραχύποτος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A
Βραχύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς, et ῥίζα, *radix*.
ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubitò, repentè, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paulliſper, parvi momenti.
Βραχυσίδηρος, brevis, levis, epith. teli.
Βραχυστελέχης, qui parvo ſed brevi caudice eſt. Ex βραχὺς, et στελέχος, *caudex*.
Βραχυστομία, ἡ, brevitas oris. A
Βραχύστομος, ὁ ϗ ἡ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. Ex βραχὺς, et στόμα.
Βραχυσυλλαβία, ας, ἡ, brevitas orationis, carminis.
Βραχυσύλλαβος, ὁ ϗ ἡ, paucis ſyllabis conſtans, epith. pedis, numeri. A συλλαβὴ.
Βραχυσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ qui parvum ſeu exiguum ſymbolum ad convivium confert.
Βραχυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, et τέλος.
Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχὺς.
Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curtè recido. A
Βραχύτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curtè reciſus. Ex βραχὺς, et τέμνω, *ſeco*.
Βραχυτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, breve collum habens.
Βραχύυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi contentus ſomno.
Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.
Βραχυφεγγίτης, ȣ, ὁ, breve et exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, et φέγγος.
Βραχύφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevia habens folia.
Βραχυχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans.
Βραχύωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, breves habens auriculas. Ex βραχὺς, et ὖς, *auris*.
ΒΡΑ'ΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo, ſtrepo. Eſt onomatopœia. Hinc ἔβραχη, et βράχε, *apud Poëtas*.
Βρέγμα, ατος, τὸ, ſinciput. A βρέχω.
Βρεγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
Βρεμέσθαι, *fremere*, præſ. inf. med. verbi
ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων, *Eur. Ph.* 113.
ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca:
Βρένθιον, et βρένθειον, τὸ, unguentum è floribus. Unde βρενθινὰ, fucus.
ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, tumor, faſtus; (2) avicula incerta.
Βρενθύομαι, et βρενθύνομαι, ſuperbio, elato animo ſum, eumque geſtu et vultu prodo. *ap. antiquiores*, vox comica; (2) *apud poſteriores*, varia, quæ ab ſuberbiâ fiunt, aut cum ſuperbiâ quâdam conjuncta ſunt, ut indignor, iraſcor, faſtidio; aut ſuberborum moribus inſunt, ut ſevero et compoſito vultu aliquid facere, v. gr. meditari, *Ern.* Ὑπὸ φρονήματος βρένθυεται, *Ariſtoph. Pac.* 26. A βρένθος.
Βρέξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.
Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω.
ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum, rude è ligno.
Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, infantilis. A βρέφος.
Βρεφικῶς, infantiliter.
Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium:
Βρεφοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.
ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, infans; (2) fætus animalis cujuſcunque, etiam ova; (3) βρεφόεν, ab infantiâ.
Βρεφοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis et educandis infantibus deſtinatus. Ex τρέφω.
Βρεφύλλιον, ȣ, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.
Βρέχμα, ατὸς, τὸ, ſinciput: et
Βρεχμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: A
ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃ τοῖς δάκρυσι, *Luc.* 7, 38. βρέχει ἐπὶ δικαίȣς ϗ ἀδίκȣς, *Matt.* 5, 45.
ΒΡΙ', *partic.* incep. quæ in *Compoſitione* intenſionem notat, redditurque ferè per *valdè*, vel *vehementer*.
Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus.
Βριαρόχειρ, ὁ ϗ ἡ, robuſtus.
ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo; (2) robuſtus ſum; (3) extollo; (4) tumeſco; Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, *Heſiod.* Ἔργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω.
ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt cibum dormio. Ἔνθ' ȣ̓κ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, *Il.* 4, 223.
Βρίηπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vehementer clamans. Ex βρὶ, et ἠπύω, *clamo*.
Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.
Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Ut et
Βριθὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.
Βριθύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, et κέρας, *cornu*.
Βριθύνοος, *contr.* βριθύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravem et prudentem mentem habens.
ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum; (2) deorſum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impreſſionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακρȣ̃ πλȣ́τȣ βάρει, *Soph. Aj.* 130.
Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor; et
Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandeſco. A
Βριμάω, ῶ, fremo, iraſcor. A
Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω.
Βριμηδὸν, *adv.* cum fremitu.
Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.
Βρίμηνις, ἡ, iracunda. A βρὶ, et μῆνις.
ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, idem quod βριμάομαι. Ἐβριμȣ̃το τῷ τε Κύρῳ, ϗ τοῖς Μήδοις, *Xen.*
Βριμὼ, όος, ἡ, Proſerpina.
Βρισάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, currum gravans. Ex βρίθω, et ἅρμα.
ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, echini marini genus.
Βριτομάρτις, Dianæ cognomen.
Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concava. A βρόγχος.
Βρογχία, ἡ, arteria cartilaginea, aſpera.
Βρογχιάζω, f άσω, p. άκα, deglutio, devoro.
Βρογχοκήλη, ης, ἡ, ſtruma, tumor in gutture ſeu aſperâ arteriâ. A βρόγχος, et κήλη.
ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, guttur, fauces; (2) aſpera arteria.
Βρογχοταράταξις, εως, ἡ, qu. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, *apud Athen.*
Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρέμω.
Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A
Βρόμιος, ȣ, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A
Βρόμος, ȣ, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.
Βρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, murmur edens. A præc.
Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans:
Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono:
Βροντεῖον, ȣ, τὸ, machina theatralis, quâ tonitruum fragores imitantur. A
ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru:
Βρόντημα, ατὸς, τὸ, idem. A βροντάω.
Βροντησικέραυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tonans et fulminans.
Βροντογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filius vel filia tonitrûs. Ex βροντὴ, et γείνομαι, *naſcor*.
Βροντόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Βροντοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, tonitru faciens. Ex ποιέω.
Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus ſimilem, habens. Ex φωνὴ.
Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων. A
Βρότειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus:
Βρότεος, έα, εον, idem:
Βροτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A βροτὸς.
Βροτοβάμων, *Dor.* pro
Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, et βῆμα, *greſſus*.
Βροτόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, voce humanâ loquens.
Βροτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt humanâ ſpecie; (2) homini ſimilis. Ex εἶδος.
Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus. A βρότος, *cruor*.
Βροτοκτονέω, hominem interficio. A
Βροτοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homicida. Ex κτείνω.
Βροτολοιγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem.
ΒΡΟΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, mortalis; (2) homo.
ΒΡΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, ſanies, cruor; (2) ſanguis pulvere permixtus. Hinc
Βροτοσκόπος, ον, homines, eorumque actiones, ſpectans, inſpiciens, epith. Furiarum.
Βροτόσσοος, ον, ſalutaris hominibus.
Βροτοσυγὴς, ὲς, inviſus hominibus. A σύγος.

Βροτοφθόρος, ον, hominibus pernicioſus. A φθορά.
Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento. A βρότος.
ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ſeu βρȣ̃χος, ȣ, ὁ, ſpecies locuſtarum, *Lev.* 11, 22.
Βρόχετος, ὁ, laqueus. A βρόχος.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, *humecto*.
Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; helluor. A
Βρόχθος, ȣ, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόγχος.
Βροχθώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cavus, aridus, epith. lacus, *Nic.*
Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.
Βρόχος, ȣ, ὁ, idem.
Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, *apud Hom.*
Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A βρύω.
Βρύγδην, *adv.* cum ſtridore dentium; (2) fusè. A βρύχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.
Βρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.
ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. Βρύκȣσα σε τȣ̀ς πνεύμονας, *Ariſtoph. Lyſ.* 369.
Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A
ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.
Βρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, οέσσης, όεντος, muſcoſus; (2) mollis, friabilis. A
ΒΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, muſcus. *Angl.* Moss. (2) alga, *Plin. Angl.* Sea-wrack.
Βρυοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muſci fertilis. Ex φέρω.
Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. A βρύον.
Βρύσις, εως, ἡ, quaſi dic. ſcaturitio. A βρύω.
Βρύτεα, ων, τὰ, reliquiæ granorum poſt excoctam cereviſiam, *item* fraces vinaceæ. A
ΒΡΥ'ΤΟΝ, ȣ, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo.
Βρύτος, ȣ, ὁ, idem.
Βρύττω, idem quod βρύχω, edo, devoro. *E. M.* (2) ab hoc febri laboro, *Id.*
Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω.
Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo. Ab eod.
Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eod.
Βρυχὴ, ἡ, ſtridor è contritu, v. gr. dentium, fremitus. Hinc
Βρυχηδὸν, *adv.* cum rugitu, cum fremitu:
Βρυχηθμὸς, ȣ̃, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus:
Βρύχημα, ατος, τὸ, idem.
Βρύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubmerſus, mergens, obruens, et ſtrepens fluctibus. A βρύω, (vel potiùs à βρέχω, unde βροχὴ, *Ern.*)
Βρυχμὸς, ȣ̃, τὸ, morſus, roſio, ſtrepitus. A
ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχον τȣ̀ς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, *Act* 7, 54.
Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus.
ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) ſcatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρὸν; *Jac.* 3, 11. Βρύων μελίτταις ϗ προβάτοις; *Ariſtoph. Nub.* 45.
Βρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βρυόεις.
Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον, *Angl.* Bryony.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Βρωθεὶς, *ruſ.s*, a. 1. part. paſſ. v. βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum et eroſum eſt. A βρώσκω.
Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu aſinorum; tum, (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo. A βρῶμος.
Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A βρῶμα.
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.
Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A βρώσκω; (2) ruditus. A βρέμω, *Ern.*
Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρωμήσις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμήτης, ου, ὁ, qu. dic. ruditor, rudens.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
Βρωμολόγος, ου, ὁ, fœtores loquens. Vox inepta *apud Lucian.*
ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus. Hinc
Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus.
Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσκω.
Βρώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, esculentus, edulis. A
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio: A
ΒΡΩ'ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco, consumo. Βεβρωκὼς κακὰ φαρμακ', gramina, *Il.* 22, 94. Hinc
Βρωτικός, ἡ, όν, edulis, cibo aptus.
ΒΥ῀, vox infantis vagientis.
ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, ου, τὸ, chartula ex papyro. Dim.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.
Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in quâ nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus. A
ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro similis; (3) liber.
Βύζην, *adv.* densè. A
Βύζω, f. ύσω, refercio; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo*, vel βῦ, *voce infantium*, vel βύας, *bubo.*
Βυθίζεσθαι, *demergi*, præs. inf. pass. verbi
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, unde τα βύθια, aquatilia. Ab eod.
Βυθίως, *adv.* sub fluctibus. A βύθιος.
ΒΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, gurges, profundum.
Βυθοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, et τρέφω, *nutrio.*
Βυκανάω, buccinâ cano. A
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.
Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina. A
Βυκανιστής, οῦ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.
Βύκτης, ου, sonans, spirans. A βύζω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, et tostum ad coquendam cerevisiam.
Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, vel βύπτω, *Hes. Æol.* pro βάπτω, *Alb.* mergo. V. βάπτω:
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis. Hinc
Βυρσεύς, έως, ὁ, coriarius. Unde
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.
Βυρσίς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim.
Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium subigo.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. Ex iisd. Hinc
Βυρσοδεψικός, ἡ, όν, ad coriarios pertinens.
Βυρσοπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, et πηγνύω.
Βυρσοποιός, οῦ, ὁ, coriarius.
Βυρσοπώλης, ου, ὁ, corii venditor.
Βυρσοτενής, ές, corio obductus. Epith. tympani.
Βυρσοτόνος, ον, idem. A τείνω.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βύσιος, ου, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, et βάρος.
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profundè cogito, machinor. A βυσσὸς, et δομεύω, pro δομέω.
Βυσσόθεν, *adv.* ex imo. A
Βυσσός, οῦ, ὁ, fundum, imum maris, &c. A βυθός.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, callidus, tectus a imi et consiliorum. A φρήν.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίω τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύσεν τὸ στόμα, *Aristoph. Pace*, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, *Odyss.* 4, 134.
Βῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. βαίνω.
Βωδιον, τὸ, bucula. Ex βοΐδιον, Dim. à βοῦς.
Βωθεῖν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro βοηθεῖν.

Βωκολιάσδεις, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βουκολιάσεις, à βουκολιάζω.
Βωκόλω, *bubulci*, gen. sing. *Dor.* pro βουκόλου.
Βῶκον, *bubulcum*, acc. sing. *Dor.* pro βοῦκον.
Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. Dim. A
Βῶλαξ, κος, gleba, *Job* 7, 5. A βῶλος.
Βωλάριον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Βωληδὸν, *adv.* in glebæ modum. Ab eod.
Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Dim. ab eod.
Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. Ex βῶλος, et κόπτω.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iisd.
Βωλοποιέω, glebas facio, *Ern.*
ΒΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, gleba; (2) ager; (3) massa; (4) bolus. A βάω, cujus spatium seu moles mensuram ferè vestigii pedis exæquat. *Id.*
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex στρέφω.
Βωλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glebas secans. Ex τέμνω.
Βωλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glebosus. A βῶλος.
Βωμάκευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A
Βώμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus, scurra; (2) ara parva. A βωμός. Unde
Βώμευσις, εως, ἡ, aræ exstructio.
Βωμιαῖος, ον, idem quod
Βωμιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, in arâ positus, cultus.
Βωμίς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacerdos, antistita sacri. Ab eod.
Βωμοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, aræ similis.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. (Vid. *Ern.*) A
Βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago.
Βωμολοχέω, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas:
Βωμολοχικὸς, ἡ, όν, scurrilis. A
Βωμολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè adsiduus aræ et quasi insidians. Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quædam è monedularum genere. Ex βωμὸς, et λόχος.
Βωμονεικης, ου, ὁ, qui ad aram contendit, conviciatur, vel rixatur. Ex νεικέω.
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, basis; (2) ara.
Βῶν, *bovem*, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro βοῦν.
Βωνίτης, οῦ, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βωξ, κος, ὁ, vide βόαξ.
Βῶς, *boves*, accus. plur. *Dor.* pro βόας.
Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro βοῆσαι, à βοάω.
Βώσαντι, *Poët.* pro βοήσαντι.
Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro βοήσας.
Βωστρέωμες, *vocemus*, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* et *Poët.* pro βωστρέωμεν. A
Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Τί με βωστρεῖς, vocas? *Aristoph. Ach.* 964. Ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον, *Id. Lys.* 688. Τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου, *Id. Pace*, 1155. A βοάω, *clamo.*
Βώταν, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro βότην.
Βώτης, pastor, *Fem.* βῶτις. A βόσκω, *pasco.*
Βωτιανείρη, *populosæ*, dat. sing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens et educans viros. Epith. agri, ex cujus culturâ colonis victûs satis redit. Ex βώτης, et ἀνὴρ, *vir.*
Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόσκω, vel βόω.

Γ.

Γ. Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα, ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineolâ infernè appositâ γ, *tria millia.*
Γ', pro γε, per apostrophen, ob sequentem vocalem vel diphthongum.
Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel ead. dial. pro γε.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, lapis.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo.
Γαγγαμεύς, έος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμουλκὸς, οῦ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. Ex ἕλκω.
Γαγγιτὴς, οῦ, ὁ, vel γαγγιτὶς, Gangites, gemma.
ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contorsio, (tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum. *Ern.*)
Γαγγλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ganglio similis; (2) è gangliorum genere. A γαγγλίον.
ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc
Γαγγραινικός, ἡ, όν, gangrænæ similis.
Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangrænâ laboro, grangrænâ corripior. Ab eod. Hinc
Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingruescentia.
Γαδαρεύς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syriâ.
Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A
Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, thesauri custos.
Γαθὲ, *bone*, voc. sing. *per Aphæres.* pro ἀγαθὲ.
Γαθεῖν, *gaudere*, præs. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν.
Γαθέμεναι, præsens ejusdem, *Dor.* pro eod.
Γάθησεν, *gavisus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* et *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro v. ἐγήθησε.
Γαῖ, *terra*, per apostr. pro γαῖα.
ΓΑΙ͂Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.
Γαίῃ, *terræ*, dat. sing. *Ion.* pro γαίᾳ.
Γαιηγενὴς, ές, terrâ natus.
Γαίηθεν, *adv.* à terrâ. A γαῖα.
Γαιήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terrestris.
Γαιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram cingens et continens, tuens, moderans. Ex ἔχω.
Γαιήφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terrâ vescitur.
Γαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram describit. Ex γαῖα, et γράφω, *scribo.*
Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator.
Γαιοῦχος, idem quod γαιήοχος.
ΓΑΙΣΟ'Σ, οῦ, et γαῖσον, γαῖσα, gæsum, teli genus.
ΓΑΙ'Ω, glorior, superbio, efferor, fiduciâ et gloriatione roboris et virtutum mearum, Κύδεϊ γαίων, *Il.* 1, 405.
Γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus. A γαῖα.
Γαιωμορία, vide γεωμορία.
ΓΑ'ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac.*
Γαλαθηνὸς, ἡ, όν, lacteus. A γάλα. Unde
Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo.
Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor.
Γαλακτικὸς, ἡ, όν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.
Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.
Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, et
Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.
Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.
Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, lac referens.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. A τρέφω.
Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, pastor. Ex κομέω.
Γαλακτόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.
Γαλακτοπίνω, lac bibo.
Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, όν, lacti augendo aptus. A
Γαλακτοποιία, ἡ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.
Γαλακτοπόταν, acc. sing. *Dor.* pro γαλακτοπότην.
Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. Ex γάλα, et τροφὴ, *cibus.*
Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακτουργέω, lacticinia conficio.
Γαλακτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα, et ἔργον, *opus.*
Γαλακτουχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλακτοῦχος.
Γαλακτουχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex γάλα, et ἔχω, *habeo.*
Γαλακτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα, et φαγεῖν, *comedere.*
Γαλακτοφόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacti generando, aut augendo utilis.
Γαλακτόχροος, *contr.* γαλακτόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, lactei coloris. Ex γάλα, et χρόα, *color.*
Γαλακτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac et lactis serum.
Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac.
Γαλάνας, gen. sing. *Dor.* pro γαλήνης.
Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cælo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.
Γαλάτης, ου, ὁ, Gallus; (2) Gallo-græcus. Hinc
Γαλατία, ας, ἡ, Gallia; (2) Gallo-græcia.
Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Galaticus; (2) Gallicus.
Γαλεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea et quoddam carceris genus; (2) decipula.
ΓΑΛΕ'Η, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela; (2) catus, felis, *Lev.* 11, 29.
Γαλεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλεὸς.
Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem et mures. Ex γαλέη, μῦς, *mus,* et μάχη.
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio. A γαλέη.
Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλήνη.
Γαλερωπὸς, οῦ, ὁ, oculis lætus et hilaris. Ex γαλερὸς, et ὤψ, *oculus.*
Γαλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαλεοειδής.
Γαλεώτης, ου, ὁ, stellio. A γαλέη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A γαλέη, ex quo contractum est; (2) *quidam interpretantur etiam* felis; *parum bene.* Ern.
Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus. A γαλήνη.
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, serenitas; (2) tranquillitas et hilaritas vultûs.
Γαληνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαληνός.
Γαληνιάω, ῶ, serenus sum, tranquillus sum.
Γαληνίζω, f. ίσω, serenum reddo, tranquillo.
Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλήνη.
Γαληνισμὸς, οῦ, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.
Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à γαληνιάω.
Γαληνὸς, ἡ, ὸν, idem quod γαλήνιος. Hinc
Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas.
Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo.
Γαληνῶς, *adv.* tranquillè, tranquillo animo.
Γαληρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, serenum et hilarem vultum habens. Ex γαληρὸς, pro γαλερὸς, et ὤψ.
Γαλιάγκων, ὁ καὶ ἡ, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, et ἀγκών.
Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.
ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin. Angl.* Arch-angel.
Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos. A
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, seu γαλλὸς, οῦ, ὁ, gallus eviratus, spado.
Γαλουχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα, et ἔχω, *habeo.*
Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.
Γάλοως, ἡ, της γάλοω, et γάλως, ἡ, της γάλω, item γάλοως, glos, soror mariti; (2) uxor fratris.
Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι.
Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo, vel socio. Ἐγεγάμβρευτο δὲ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῷ Ὑρκάνου γένει, *Joseph.*
Γάμβρια, ων, τὰ, munus, seu convivium à genero dari solitum. A
Γάμβριος, α, ον, pretiosus, v. gr. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat. A
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impropriè *ap. Dor.* et *Æol.*
Γαμείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. v. γαμέω.
Γᾶμεν, 3. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἠγάμησεν.
Γαμέσσεται, pro γαμέσηται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poët.*
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.
Γαμέτης, ου, ὁ, maritus.
Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.
ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακὸν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; *Aristoph.* Θεσμ. 796. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτέ, *Ib.* 907.
Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.
Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γαμέω.
Γαμήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, conjugalis.
Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius.
Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.
Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.
Γαμικὸς, ἡ, ὸν, nuptialis. A γάμος.
Γάμιος, ία, ιον, idem et ab eod.
Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.
Γάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro γάμου.
Γαμοῖτο, *nubat.* 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.
Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. A
Γαμοκλόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum fur, adulter. A κλέπτω.
Γαμοποιΐα, ἡ, nuptiarum apparatio.
Γαμόρω, gen. sing. *Dor.* pro γημόρου.
Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.
Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A
Γαμοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, et στέλλω, *orno.*
Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.
Γαμουμένη, dat. f. pr. part. pass. f. g. v. γαμέω.
Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψὸς.
Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, A præc.
Γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, *flecto.* Hinc
Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura.
Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.
Γαμψώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, cui curvi sunt ungues. Ex γαμψὸς, et ὄνυξ, *unguis.*
Γαμψώνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas; (2) splendor; *item* quod est in quâque re pulchrum nitidum, hilare, venustum. Hinc
Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitiâ adficio; (2) splendeo; (3) lævigo, polio:
Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ, *Luc.* Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, *Aristoph. Vesp.* 610.
Γανύομαι, f. ύσομαι, idem.
Γανυτελέω, ῶ, opiparè apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος.
Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia; (2) splendor. A γανόω.
Γάποτος, ον, *Dor.* pro γήποτος, à terrâ bibendus.
ΓΑ'Ρ, *conj.* enim; (2) igitur; (3) quippe, scilicet; (4) interdum et redundat.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, plenus sum; (2) moveor, palpito.
ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo; (2) lætitiâ adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, *Cebes.*
Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, titillatio. A præc.
Γάργαλος, ου, ὁ, idem:
Γάργαρα, ὼν, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.
ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio: ab
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. Ab eod. Hinc
Γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.
ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.
Γάρος, ου, ὁ, idem.
Γαρυέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν.
Γαρύεν, præs. idem. *Dor.* formatum.
Γαρύομαι, *conqueror, Dor.* pro γηρύομαι.
Γᾶς, *terræ,* gen. sing. *Dor.* pro γῆς, à γῆ.
ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, *per Syncop.* γαστρὸς, ἡ, venter; (2) ventriculus in quem cibus recipitur; (3) uterus. Hinc
Γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, et similium; (2) vas ventricosum.
Γάστρη, ης, ἡ, idem et ab eodem.
Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Dim.
Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro; (2) opiparè et lautè accipio; (3) ventrem cædo. Παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστριζε σεαυτὸν, *Aristoph. Vesp.* 1517. Ab eod.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus.
Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.
Γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A γαστήρ.
Γαστρισμὸς, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.
Γαστροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formam ventris habens, ventrosus. Ex γαστὴρ, et εἶδος, *forma.*
Γαστροκνημία, ἡ, sura, pars tibiæ posterior; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, et κνήμη.
Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causâ Archestrati opus. A
Γαστρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de rebus ventri gratis differit et eas exponit.
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor.
Γαστρονόμια, ας, ἡ, lex ventris, jocosè de Archestrati libro. Ex γαστὴρ, et νόμος, *lex.*
Γαστροοιδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ventre tumidus est. Ex γαστὴρ, et οἰδέω, *tumeo.*
Γαστροραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibulâ factâ consutio. Ex γαστὴρ, et ῥάπτω, *suo.*
Γαστρόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventri deditus.
Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.
Γαστρόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, et χεὶρ, *manus.*
Γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ventrosus. A γαστήρ.
Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
Γαυλικὸς, et γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, navalis; χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus; (2) sentina.
ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαυλὼς, *mulctras,* acc. plur. *Dor.* pro γαυλούς.
Γαυνάκη, ἡ, mantile villosum, *ap. Cl. Alex.*
Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, *Job* 3, 14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συγκόψαι τὸν παιδαγωγόν, *Plut.* A γαῦρος.
Γαυρικὸς, ἡ, ὸν, elatus, superbus. Ab eod.
Γαυριόωντες, *superbientes,* nom. pl. præs. part. act. *Poët.* pro γαυριῶντες. A γαυριάω.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus est et aliquâ re exultat. Hinc
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbio, glorior, efferor.
Γαύσαπος, ὁ, gausape.
ΓΑΥΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus. Hinc
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo.
ΓΕ', *Particula,* aliis vocibus ferè adnecti solita, certè; (2) cum pronominibus, quidem; (3) quum abundat, omninò; (4) saltem; (5) καίγε, idem quod γε; (6) διάγε, tamen; (7) καίτοιγε, etsi; (8) μενοῦνγε, imo, vero.
Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria.
Γεάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. Ex γέα, et ἔχω, *contineo.*
Γέγαα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, à verbo *Poët.* γάω, pro γείνομαι.
Γεγάασιν, *geniti sunt,* 3. plur. perf. ejusd.
Γεγάατε, *geniti estis,* 2. plur. perf.
Γεγαὼς, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, et hoc *per Sync.* pro γεγηθηκὼς, à γηθέω.
Γεγάμεν, *natum esse,* perf. ind. med. *Dor.* et *Poët.* pro γεγηκέναι, à verbo γάω.
Γεγανυμένος, perf. part. pass. v. γανύω pro γανόω.
Γεγεναμένος, *genitus,* perf. part. pass. *Dor.* pro γεγενημένος, à verbo γίνομαι, *fio, nascor.*
Γεγένημαι, *natus fui,* 1. sing. perf. ind. pass.
Γεγενημένον, *factum,* acc. sing. perf. part. pass.
Γεγενῆσθαι, *fuisse,* præs. inf. pass.
Γεγενοίμην, *Poët* et *Ion.* pro γενοίμην.
Γέγηθα, *per Sync.* pro γεγήθηκα, à γηθέω.
Γεγηθότως, *adv.* cum gaudio, cum lætitiâ. A γεγηθὼς, quod est à γηθέω.
Γεγηρήκα, 1. sing. perf. ind. act. v. γηράσκω.
Γεγόναμεν, *facti sumus,* 1. plur. perf. ind. med.

Γεγόνει, *natus fuerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, à verbo γίνομαι, *ſum.*
Γέγονεν, *factum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med.
Γεγραμμένος, perf. part. paſſ. verbi γράφω.
Γέγραπται, *ſcriptum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. part. act. v. γυμνασιαρχέω.
Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. γυμνάζω.
Γεγωνέμεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γεγωνεῖν.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor. Hinc
Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.
Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγωνόκωμος, valdè notus, famâ per oppidum pervulgatus. A ſeq. et κώμη.
Γεγωνὸς, ἡ, ὸν, alto clamore enunciatus, clarè pronunciatus; (2) clarum pronuncians.
Γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro γεγαὼς, et hoc pro γεγηκὼς, à verbo γάω, *naſcor.*
ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom; (2) locus ſuppliciorum. Vox Hebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ ſeu agri cultura. A
Γεηπόνος, ὁ ϗ ἡ, agricola. Ex γέα, et πόνος.
Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terreſtris. Ex γέα.
Γειαρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, et ἀρόω.
Γειναμένοιο, *nati*, gen. ſing. part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένου, à verbo γείνομαι.
Γεινάμην, 1. ſing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγεινάμην.
Γείναο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro γείνασο.
Γείνασθαι, *natum eſſe*, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Γείναι, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro γείνῃ.
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, naſcor; (2) *activè de mare et feminâ*, gigno, procreo; (3) ſum.
Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, et κομέω.
Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter ſe dividunt. Ex γῆ, et μόρος, *portio.*
Γειοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricola.
Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A
Γειοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γεία, pro γῆ, et τέμνω, *ſeco.*
Γεῖσιον, ου, τὸ, ſeptum, lorica; (2) ſuggrundium. A γεῖσον.
Γεισιποδίζω, f. ίσω, ſuggrundia fulcio. A γεισίπους. Hinc
Γεισιπόδισις, εως, ἡ, ſuggrundatio.
Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, ſuggrundiorum fulcrum.
Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, et πούς.
ΓΕΙ͂ΣΟΝ, ου, τὸ, ſuggrunda.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem; (2) capitellum.
Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, ſuggrundâ munio; (2) in ſuggrundæ modum conformo. Hinc
Γείσσωμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio.
Γείσσωσις, έως, ἡ, idem.
Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod. Hinc
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum; (2) adfinis, cognatus ſum.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A præc.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω. Unde
Γειτνιῶσα, *vicina*, præſ. part. act. fem. gen.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.
Γειτόνευμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*
Γειτονεύω, f. εύσω, idem.
Γειτόνησις, εως, ἡ, idem:
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. A γειτονέω.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. à γείτων.
Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinus; (2) adfinis; (3) ſimilis.
Γειώρας, ου, ὁ, peregrinus; (2) proſelytus; al. γειῶρας. Vox Syro-Chaldæaca.
Γελᾷ, *ridet*, 3. ſing. præſ. pro γελάει.
Γελαῖς, *rides*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro γελᾷς, et hoc per *contr.* pro γελάεις.
Γελᾶν, *ridens*, præſ. part. act. *Dor.* pro γελῶν.
Γελανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris. A γελάω.
Γελάξω, *ridebo*, 1. ſing. f. 1. *Dor.* pro γελάσω.
Γελάοισα, præſ. part. *Dor.* pro γελάουσα.
Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.
Γελάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, riſu dignus.
Γελασῖνος, ου, ὁ, Democriti cognomentum à ridendo.
Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus. Ab eod.
Γελάσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro γελάσαι.
Γελαστικὸς, ἡ, ὸν, ridendi facultate præditus. Unde γελαστικῶς, ridiculè.

Γελαστὴς, οῦ, ὁ, riſor, irriſor:
Γελαστὸς, ἡ, ὸν, riſu dignus:
Γελαστὺς, ύος, ἡ, riſus. Ab eod.
Γελάσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo; (2) irrideo; (3) ſplendeo, niteo, floreo, hilaris ſum. Γελώμενος πρὸς σοῦ γε ϗ τῶν Ἀτρέως διπλῶν στρατηγῶν deriſus ab, *Soph. Phil.* 1014. Ἐγέλων μέγα κεκραγότα μ' οἱ θεώμενοι, *Ariſtoph. Veſp.* 1278.
Γελεῦσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro γελῶσα, à γελέω, *Ion.* pro γελάω.
ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſcruta; (2) color, tinctura.
Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A præc.
Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γέλγιδας, evado, in nucleos, ſeu ſpicas divido, et diſcerno. A
ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, et γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, ſeu nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo.
Γελγοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.
Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, ſcrutorum venditrix.
Γελῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro γελᾷς.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος. Hinc
Γελοιασμὸς, οῦ, ὁ, jocatio.
Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eod.
Γελοίης, gen. ſing. *Ion.* pro γελοίας.
Γελοίοιο, *ridiculi*, gen. ſing. *Ion.* A
Γελοῖος, οία, οῖον, jocoſus, facetus, urbanus; at γέλοιος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γέλως.
Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοιῶντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.
Γελοίως, *adv.* ridiculè. A γελοῖος.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, riſus; (2) maris ſerenitas. A γελάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito; ſcurrilia loquor. Ex γέλως, et ποιέω.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, ſcurrilitas. A
Γελωτοποιὸς, οῦ, ſcurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onero. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, *Joan.* 2, 7. Ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, *Luc.* 15, 16. A γέμω. Hinc
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat act.
Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum.
Γέμομες, *pleni ſumus*, *Dor.* pro γέμομεν.
ΓΕ'ΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, propriè de navi, tum vero de variis aliis, adeoque et de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, *Soph. Oed. Tyr.* 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis et familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι; (2) princeps, nomen magiſtratûs. Ex γένος, et ἀρχή.
Γενεὰ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς, à natalibus, à puero; (2) generatio, ſtirps; (3) progenies, genus; (4) liberi; (5) tempus ſpatii, non ſatis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo; (2) annumero in proſapiâ aliquâ. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod
Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recenſio.
Γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad generis recenſionem, ſive ad genealogiam pertinens. A
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem et genus alicujus recenſet. Ex γενεὰ, et λέγω, *dico.*
Γενεῆθεν, genere.
Γενεῆφιν, *generatione*, dat. ſing. *Ion.* et per *Paragogen*, τοῦ φιν, pro γενεᾷ, à γενεά.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A præc.
Γενεθλιάζω, natalitia ago.
Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογέω, exerceo artem è natali die fata hominum colligendi, et ex illâ arte quæſtum facio.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones è natali die facit. Ex γενέθλια, et λέγω, *dico.*
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.

Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, natalis, natalitius, θεοὶ, γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίωμα, τὸ, genus, ſexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένει, dat. ſing. *contr.* pro γενεϊ, à γένος.
Γενειάζω, f. άσω, pubeſco. A γένειον, *barba.*
Γενειᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ.
Γενειάσδων, præſ. part. *Dor.* pro γενειάζων.
Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A
Γενειάω, ῶ, barbatus ſum; (2) pubeſco. A γένειον. Hinc
Γενειήταν, acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτην, à
Γενειήτης, ου, ὁ, et γενειάτης, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, à verbo γείνομαι, *ſum.*
Γενέσεως, *Att.* et *Ion.* pro γενέσιος, à γένεσις,
Γενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi γείνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia et quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex ἀρχή.
Γενεσιουργὸς, οῦ, ὁ, originis cauſſa. Ex ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; *apud Platonem*, id quod ſemper fluit, et nunquam vere eſt. (4) genitura, poſitus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genetrix, parens. A γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem et ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
Γένετο, *fuit*, 3. ſing. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
Γένευ, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐγένου.
Γένῃ, *fueris*, 2. ſing. a. 2. conj. med.
Γενῆς, ίδος, ἡ, ſecuris. Ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκϐολη, *Soph. Antig.* 255. Ξίφος εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε, *Idem. Phil.* 1249.
Γεννηθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi γείνομαι.
Γενήθητι, *naſcaris*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.
Γενηθήτω, *fiat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Γενήσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. med.
Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conj. med.
Γενήσομαι, *ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejuſdem generis ſunt, gentiles. Ab eod.
Γένηται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med.
Γενητὸς, ἡ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.
Γενικὸς, ἡ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus caſus. A γένος. Hinc
Γενικῶς, *adv.* generaliter.
Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. Hinc
Γεννάδας, ου, ὁ, generoſus; (2) ingenuus.
Γενναιοπρεπῶς, generosè.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, inſitus; (4) generoſus, ſtrenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas. A γενναῖος.
Γενναίως, *adv.* generosè, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *contr.* pro γεννάηται, à γεννάω.
Γέννατο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Æol.* pro ἐγείνατο, à verbo γείνομαι, *ſum.*
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*
Γεννηθεὶς, *natus*, maſculinum gen.
Γεννηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. ſing. à γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum ſeu procreatum eſt, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω. Unde
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio:
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater:
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator:
Γεννητικὸς, ἡ, ὸν, generandi vim habens, genitalis:
Γεννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus; (2) mortalis:
Γεννήτωρ, ορος, ἡ, genitor, parens.

Γεννικὸς, ἡ, ὸν, generoſus, fortis. A γέννα.
Γεννικῶς, *adv.* generosè, fortiter,
Γεννοδότειρα, genetrix, epith. Veneris.
Γεννῶσα, *generans*, præſ. part. act. *contr.* pro γεννάυσα, à verbo γεννάω.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.
Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.
Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) ſtirps; (4) Genus, cui opponitur Species. A γίνομαι.
Γενȣ̃, *fis*, 2. ſing. aor. 2. imperat. med.
Γενȣ̃μαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
Γένȣς, *generis*, g. ſing. *contr.* pro γένεος, à γένος.
Γενέτης, ȣ, ὁ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Felwort.
Γέντο, *fuit.* 3. ſing. a. 2. med. *Poët.* pro ἐγένετο, à verbo γείνομαι, *ſum, naſcor.*
ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla; (2) barba.
Γένωμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γείνομαι.
Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejuſd.
Γεοειδὴς, ἐς, terreus. Ex εἶδος.
Γεόομαι, ȣ̃μαι, in terram vertor.
Γεȣ̃χος, ȣ, ὁ, terram continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Ex γέα, et ἔχω.
Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro γέρασι, à γέρας, *munus.*
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. Γεραιαί, Bacchæ mulieres. A
Γεραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis; (2) *maſc.* ſenex, vir venerabilis, magnæ autoritatis. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris cauſsâ, orno; (2) veneror, magni facio. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, *Herodot.* Μέλπε, καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 970. A γέρας.
Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος.
Γεράνδρυον, ȣ, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annoſa. Ex γέρων, et δρῦς, *arbor.*
Γεράνιον, ȣ, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin. Angl.* Cranesbill.
Γερανίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, geranites, lapis quidam. A γέρανος.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum paſcentium. A βόσκω.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus.
ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, grus, avis; (2) ſaltationis genus; (3) machina ſcenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραὸς, ȣ̃, ὁ, ſenex; (2) honoratus. A γέρων.
Γεῆραι, a. 1. inf. act. verbi γεραίρω.
Γεραιρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, auguſtus. Ab eod.
ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor. Hinc
Γεράσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, honoratus, honore et præmio dignus; (2) honorificus; (3) ſenilis.
Γερασφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, et φέρω.
Γερατοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.
Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro γεράτων, à γέρας.
Γεργέριμος, ὁ καὶ ἡ, epith. Olivæ, eſtque decidua, quæ ob maturitatem ſponte decidit.
Γέρεα, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, à γέρας.
Γερήνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, epith. Neſtoris, *ap. Hom.* honoratus. A γέρας, aut à loco Γερήνα.
Γερηφορία, ἡ, honores. A φέρω.
Γέρον, *ſenex*, vocat. ſing. à γέρων, *ſenex.*
Γεροντανωγέω, ῶ, f. ήσω, ſenem inſtituo. A
Γεροντανωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui ſenem inſtituit.
Γερόντειος, εία, ειον, ſenilis. A γέρων.
Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.
Γεροντία, ἡ, ſenectus; (2) Lacedæm. ſenatus.
Γεροντιάω, ῶ, ſenium et delirium reſipio, ad ſenilem modum deliro, deſipio. Ab eod.
Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, ſenilis. Ab eod.
Γερόντιον, τὸ, vetulus, ſenex; (2) ſenatus.
Γεροντικῶς, *adv.* ſeniliter.
Γεροντοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui ſenis, atque adeo parum docilis præceptor eſt.
Γεροντοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi ſenes tractantur et curantur. Ex γέρων, et κομέω, *curo.*
Γέρȣσι, *ſenibus*, dat. plur. à γέρων.
Γερȣσία, ας, ἡ, ſenatus. A γερȣ́σιος. Hinc

Γερȣσιαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſenator.
Γερȣ́σιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad ſenes vel principes reip. pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.
Γεῤῥάδια, ων, τὰ, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A
ΓΕ'ῬΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum; (2) quodvis inſtrumentum defenſionis.
Γεῤῥοφόρος, miles, qui ſcuto vimineo utitur.
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.
Γερωχία, ἡ, pro γερȣχία, i. e. γερȣσία ſenatus.
Γευθμὸς, ȣ̃, ὁ, guſtus. A γεύω.
Γεῦμα, ατος, τὸ, idem et ab eod. Hinc
Γευματίζω, f. ίσω, guſto.
Γευμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* et *Dor.* pro γεγεύμεθα, à γεύω.
ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεται σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *Herodot.* irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψης ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας, *Ariſtoph. Ran.* 461. Ἐγευσάμην βραχὺ τι μέλιτος, 1 *Sam.* 14, 29.
Γευσάμενος, a. 1. part. med.
Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω. Unde
Γευςήριον, ȣ, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur.
Γευςικὸς, ἡ, ὸν, guſtatorius.
Γευςὸς, ἡ, ὸν, qui guſtari poteſt.
ΓΕΥ'Ω, fut. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo, cibum potumve do.
ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines; (3) locus quiſque patulus, unde elabi et aliquo in tutum pervenire licet, *Ern.*
Γεφυρίζω, f. ίσω, è ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, ſubſanno. A præc.
Γεφύριον, ȣ, τὸ, ponticulus. Dim. à γέφυρα.
Γεφυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, deriſio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde
Γεφυριςὴς, ȣ̃, ὁ, cavillator, irriſor.
Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquam munio. A
Γεφυροποιὸς, ȣ̃, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
Γεφυρȣ̃ν, præſ. inf. pro γεφυρόειν. A
Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρȣ̃ν διαβάσιν, *Polyb.* τȣ̀ς ποταμȣ̀ς νεκροῖς, *Luc.* Ex γέφυρα. Hinc
Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte fluvium; (2) tranſitus fluminis.
Γεφύρωσις, ιως, ἡ, pontium exſtructio:
Γεφυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui pontes extruit.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo oratione. A γεωγράφος.
Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.
Γεωγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus: hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.
Γεωγραφικῶς, geographicè, more geographi.
Γεωγράφος, ȣ, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, et γράφω, *ſcribo.*
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, et δαίω, *divido.*
Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον.
Γεώλοφον, ȣ, το, collis, tumulus. A
Γεώλοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, è terrâ inſtar tumuli, ſeu collis elevati; (2) *ſubſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſus, ſtupidus, inutile terræ pondus.
Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior; (2) diſco vel exerceo geometriam. Γεωμετρῆσαι βȣ́λομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, *Ariſtoph. Av.* 1001. A
Γεωμέτρης, ȣ, ὁ, geometra, agri menſor. Hinc
Γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi ſcientia.
Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, ad geometriam, ſeu geometram pertinens; (2) geometriæ peritus. Ab eod.
Γεωμετρικῶς, *adv.* geometricè, proportione.
Γεωμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terrâ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, et μίγνυμι, *miſceo.*
Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ȣ, τὸ, terræ portio. Ab eod.
Γεωμορικὸς, ἡ, ὸν, (νόμος) agrarius.
Γεωμόρος, ȣ, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, et μείρω, *divido.*
Γεωνόμος, ȣ, ὁ, qui agrum diſtribuit. Ex νέμω.
Γεωπείνης, ȣ, ὁ, qu. dic. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, et πεῖνα, (potiùs à πένομαι, *laboro*, Ern.)
Γεωπονέω, ῶ, f. terram colo. Ex πόνος.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iiſdem.
Γεωπονικὸς, ἡ, ον, ad agriculturam pertinens.
Γεωπόνος, ȣ, ὁ, agricola.
Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γῆν, *Dem.* A γεωργὸς.
Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A præc.
Γεωργήσιμος, ὁ καὶ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. A γεωργὸς.
Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc γεωργικὰ, τὰ, libri de agriculturâ.
Γεώργιον, ȣ, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.
Γεωργὸς, ȣ̃, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, et ἔργον. Hinc
Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ruſticus. Κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more.
Γέωρες, ων, οἱ, et γεȣ̃ραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex ȣ̃ρος.
Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A
Γεωρυχος, ȣ, ὁ, qui terram fodit. Ex γέα, et ὀρύσσω, *fodio.*
Γεωτόμος, ȣ, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, et τέμνω, *ſcindo.*
Γεωτρωγία, ἡ, victus è rebus terræ natis; pro *infantibus opponitur* Lacti, et eſt cibus non liquidus quivis. Ex γέα, et τρώγω.
Γεωφάνιον, ȣ, τὸ, locus in quo metalla naſcuntur ſeu apparent. Ex γέα, et φαίνομαι, (niſi potiùs ſit γεωψάνιον ubi glebæ terreſtres metallis fætæ excoquuntur, *Ern.*)
Γεώφυλαξ, ακος, ὁ, cuſtos agri.
Γεωχαρὴς, ἐς, gaudens terrâ, libenter in terrâ verſans. A χαίρω.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.
Γηγενέτης, ȣ, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, et γίνομαι, *naſcor.*
Γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.
Γήδιον, ȣ, τὸ, agellus. Dim. à γῆ.
Γῆθεν, *adv.* è terrâ. Ab eod.
Γήθεον, *Ion.* pro ἐγήθεον. A
ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἄν τάδε γηθήσειε; *Il.* 9. 77. Γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη, *Heſiod.* Θεογ. 173.
Γήθησαν, 3 pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.
Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.
Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.
Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.
Γηθόσυνος, υνη, υνον, lætus, lætabundus.
Γηθοσύνως, *adv.* lætè.
Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, ȣ, τὸ, genus cepæ.
Γήθω, idem quod γηθέω.
Γήϊνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.
Γήϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Γηΐτης, ȣ, ὁ, agricola, ruſticus. Ab eod.
Γηκίνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, et κινέω, *moveo.*
Γηλεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, et λέχος, *lectus.*
Γήλοφος, ȣ, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.
Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι.
Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.
Γημάσθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι.
Γημόρος, ȣ, ὁ, agricola. Ex γῆ, et μείρω.
Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, poſſideo. Ex γῆ, et ἔχω.
Γηȣ̃χος, ȣ, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.

Γηπάτταλος, ϐ, ὁ, paxillus terræ.
Γήπεδον, ϐ, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædiis urbanis.
Γηπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram delapſus. Ex γῆ, et πίπτω, *cado.*
Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόνος.
Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.
Γηπόνος, ϐ, ὁ, agricola. Ex γῆ, et πόνος.
Γηπονικῶς, ruſtice, more agricolarum.
Γήρα, dat. ſing. *Ion.* et *Att.* pro γήρατι, à γῆρας.
Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.
Γηραλέος, έα, έον, idem et ab eod.
Γηράλιος, α, ον, idem; (2) triſtis, acerbus.
Γήραμα, ατος τὸ, ſenium; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.
Γηράναι, præſ. inf. act. v. γήρημι, *ſeneſco.*
Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poët.* et *Ion.* pro γηρᾶσι, et hoc pro γηράσασι, à γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco.*
Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι.
ΓΗ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.
Γηράσης, *ſeneſceris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. v.
Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A
Γηράω, ῶ, idem. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, *Il.* 7, 148. A γῆρας.
Γήρειον, ϐ, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.
Γηροϐοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo:
Γηροϐοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis:
Γηροϐοσκὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρας, et βόσκω.
Γηροκομεῖον, ϐ, τὸ, locus quo aluntur ſenes. Ex γηροκόμος. Unde
Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam ſenis gero.
Γηροκομία, ας ἡ, cura et nutritio ſenum.
Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi ſenes pertinens.
Γηροκόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui curam habet ſenum. A γῆρας, et κομέω, *curam gero.*
Γηροτροφεῖον, ϐ, τὸ, locus quo ſenes aluntur.
Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.
Γηροτροφία, ας, ἡ, actio et cura alendi ſenes:
Γηροτρόφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ſenes nutriens. Ex γῆρας, et τρέφω. Obſ. *hæc verba omnia ſcribuntur et per* ω. Ern.
Γηρυόνας, gen. ſing. *Dor.* pro γηρυόνης, à γηρυόνη, *garrula.*
ΓΗ´ΡΥΣ, υος, ἡ vox.
Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A
Γηρύω, f. ύσω, ſono; velut, pro mugire, canere, &c. (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀϊκον νόον, *Heſiod.* Ἔργ. 258. A γῆρυς.
Γήρως, gen. ſing. *Ion.* et *Att.* pro γήρατος.
Γήτειον, ϐ, τὸ, idem quod γήθυον.
Γήτης, ϐ, ὁ, agricola, ruſticus. A γηίτης.
Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram ſcindo, ſeu findo. A
Γητόμος, ϐ, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, et τέμνω
Γηφάγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui terrâ veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat.
Γήχυτον, ϐ, τὸ, exterior pars terræ mollis et minimè lapidoſa. Ex γῆ et χύω, *fundo.*
Γιγανταῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.
Γιγάντειος, εία, ειον, idem. Ab eod.
Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.
Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix; epith. Minervæ.
Γιγαντολέτης, ϐ, ὁ, gigantum perditor et extinctor. Ex γίγας, et ὄλλυμι, *perdo.*
Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.
Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.
Γιγαντομαχία, ας ἡ, pugna gigantum.
Γιγαντόραιστος, (à ῥαίω) idem quod
Γιγαντοφόνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui gigantes interficit.
Γιγαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, giganti ſimilis
ΓΙ´ΓΑΡΤΟΝ, ϐ, τὸ, quod in acino oſſeum, ſeu lapidoſum eſt, granum acini. *Numb.* 6, 4. Hinc
Γιγαρτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus γιγάρτων.
ΓΙ´ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.
ΓΙΓΓΙ´ΔΙΟΝ, ϐ, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.
ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ´Σ, ϐ, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans.
Γιγγλυμοειδὴς, έος, ϐς, ὁ ϗ ἡ, cardini ſimilis, de commiſſurâ articulorum, ut cubiti et brachii. A ſeq. et εἶδος.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ´Σ, ϐ, ὁ, cardo januæ; (2) oſſium quædam junctura inſtar vertebræ.
Γιγγλυμῶσθαι, jungi velut cardine.
Γιγγλυμώδης, idem quod γιγγλυμοειδής.
Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibiâ quæ gingras dicitur. A γίγγρας. Hinc
Γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, qui ad gingras cantatur.
ΓΙ´ΓΓΡΑΣ, ϐ, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem ſonum edens.
Γιγγρασμὸς, ϐ, ἡ, cantus, ſeu ſonitus τῦ γίγγρυ.
Γίγνομαι, vide γίνομαι.
Γιγνώσκω, vide γινώσκω.
Γίνεσθαι, *fieri*, præſ. inf. med. verbi γίνομαι.
Γίνετ', *fiebat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* et *per Apoſtr.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.
ΓΙ´ΝΝΟΣ, ϐ, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus aſininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, et inde membris depravatis naſcitur.
ΓΙ´ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, naſcor, gignor; (2) orior; (3) ſum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι πρὸς τινος, μετὰ τινος, ab aliquo ſtare; ἀπὸ τινος, opponere; ἐπὶ πῆμα, incidere; ἐν ποιήσει verſari; ἐξ ἴσυ, æquare; τινὶ δι' ἐχθρας, inimicus eſſe; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem ſentire; ἐπ' ἐλπίδος, ſperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.
Γινώσκεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.
Γινώσκετε, *ſcitis*, 2. plur. præſ. ind. act.
Γινώσκοντι, *Dor.* pro γινώσκυσι.
ΓΙΝΩ´ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, noſco, cognoſco, agnoſco, intelligo, novi; (2) meum agnoſco; (3) approbo; (4) cenſeo, exiſtimo, judico, ſtatuo; (5) ſentio; (6) coëo cum aliquâ, *N. T.* Ἔγνως ἄνδρα δυστυχέστατον, *Ariſtoph.* Θεσμ. ς, 8. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμῦ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, *Luc.*
Γλαγερὸς, ϐ, ὁ, et
Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A
Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.
Γλαγοπὴξ, γος, qui lac concreſcere facit, ſeu in quo lac concreſcit. E γάλα, et πήγνυμι.
Γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur. A τρέφω.
Γλαγόφρων, lac habens, epith. uberis.
Γλαγόων, οντος, ὁ, lacteſcens et nondum ſatis adultus. A γλάγος.
Γλάζω, cano.
Γλακάω, lacte plenus ſum. A γλάξ.
Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramiâ laboro, lippio. A
Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum ſordes. A λήμη, *lippitudo.*
Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A
Γλάμυξος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, epith. oculi, cujus anguli ſcabri ſunt, ſeu ſcabrâ lippitudine laborant. A γλάμη et μύξα (niſi ύξος mera terminatio eſt.)
Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramioſus, lippus.
Γλαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem:
Γλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. A γλάμη.
ΓΛΑΝΙ´Σ, ἴδος, ἡ, piſcis quidam.
Γλανὸς, ὁ, Hyæna.
Γλάξ, *antiq.* lac; (2) herba, *ap. Plin.*
Γλαρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrorum ad lapides poliendos, &c.
Γλαυκιάω, ῶ, *Poët.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glauceſco. A γλαυκός.
Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtusè video. Ab eod.
Γλαύκιον, et γλαυκίον, herba quædam; (2) avis à glaucis oculis nomen habens.
Γλαυκιόων, part. act. *Poët.* pro γλαυκιῶν.
Γλαυκίσκος, ϐ, ὁ, piſcis quidam, qui et γλαυκίδιον. Ab eod.
Γλαυκόμματος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, et ὄμμα.
ΓΛΑΥΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, glaucus, cæſius, cæruleus. Hinc
Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color.
Γλαυκόφθαλμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui cæſiis eſt oculis.
Γλαυκοχαίτης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cæſiam jubam vel comam habens. Ex χαίτη.
Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, glauci coloris. Ex χρόα.
Γλαυκόω, ῶ, cæſium reddo. A γλαυκός.
Γλαυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens. Ab eod.
Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.
Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos, vel truces, cujuſmodi ſunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat conſecrata: Minervæ epith. Ex γλαυκός, et ὤψ.
Γλαυκωπὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, glaucis oculis præditus.
Γλαυκώψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.
Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.
Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.
Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.
Γλαφυρῆσι, et γλαφυρῆς, *Ion.* pro γλαφυραῖς.
Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A
Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) ſcitus, elegans, venuſtus; (3) lautus; (4) aptus, appoſitus. A γλάφω.
Γλαφυρῶς, *adv.* ſcitè, eleganter, venuſtè.
ΓΛΑ´ΦΩ, f. ψω, cavo; (2) ſculpo.
Γλευκαγωγὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, et ἄγω, *fero, veho.*
Γλεύκινος, ινη, ον, muſteus. A
ΓΛΕΥ´ΚΟΣ, εος, *contr.* γλεύκϐς, τὸ, muſtum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.
Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.
Γλευκοπότης, ϐ, ὁ, muſti ſeu dulcioris potionis amans.
Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.
Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. A γλήνη.
ΓΛΗ´ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas oſſis quæ aliud os recipit. *item* favus.
Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella; (2) lumen. A γλήνη.
ΓΛΗ´ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* Pennyroyal. Hinc
Γληχωνίτης, ϐ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è pulegio confectum.
ΓΛΙ´Α, ας, ἡ, gluten.
ΓΛΙ´ΝΟΣ, ſeu γλεῖνος, genus aceris campeſtris, gallica.
Γλισχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum ſive lentum reddo. A γλίσχρος.
Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, homo ineptæ et odioſæ contumaciæ, deorum irâ et internecione dignus, quod ob res nauci multum et pertinaciter obloquitur et contendit. Ex γλίσχρος, ἀντιλογία, ἐξ, et ἐπίτριπτος. Vox comica.
Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.
Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus et tenax ſum:
Γλισχρία, ίας, ἡ, miſeria. Ab eod.
ΓΛΙ´ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) tenax; (5) jejunus; (6) valdè ſordidus; (7) ærumnoſus; (8) guloſus; (9) ſuavis; (10) humilis; (11) adulator.
Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas, avaritia, ſordes. A γλίσχρος.
Γλισχρόχολος, ον, glutinoſus et bilioſus; γλισχρόχολα, excrementa glutinoſa et bilioſa. Ex χολὴ, *bilis.*
Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus:
Γλίσχρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid diſcupit; (2) infelix, infortunatus:
Γλίσχρως, *adv.* tenaciter, more viſcoſorum; (2) lubricè; (3) parcè, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægrè. A γλίσχρος.
ΓΛΙ´ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαι τινος, τί, περὶ τινος, Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, *Ariſtot.*
Γλοιάζω, oculos ſenſim claudo, conniveo.
Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, *item*, femina.
Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A
ΓΛΟΙΟ´Σ, ϐ, ὁ, invalidus; (2) ſordidus; (3)

malignus, malis imbutus moribus; *Subst.* (4) sordes olei, strigmenta.
Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum et viscosum reddo; *Pass.* lentesco, viscosus fio. A præc.
Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutinosus, viscidus.
Γλοιωδῶς, *adv.* more eorum qui nutant capite inter dormiendum; (2) connivendo.
Γλήτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, nates, clunes.
Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulcesco, dulcem saporem imitor. A γλυκὺς. Hinc
Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem: et Hinc
Γλύκανσις, εως, ἡ, qu. dic. dulcificatio.
Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.
Γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Γλυκεροῖο, *dulcis*, gen. sing. *Ion.* pro γλυκερῦ.
Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκὺς.
Γλυκερόχρως, ὁ ϗ ἡ, formosus, tener.
Γλυκόεις, όεσσα, όεν, subdulcis.
Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, et δάκρυ.
Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulce videns, aut adspiciens, qui dulcis adspectûs est.
Γλυκύδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui suavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, et δῶρον.
Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulcisonus. Ab ἠχέω.
Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A
Γλυκύθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido et miti animo præditus.
Γλυκύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcem fructum ferens.
Γλυκύκρεω, dulcem carnem habens.
Γλυκυμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex
Γλυκύμηλον, ȣ, τὸ, malum prædulce.
Γλυκυπάρθενος, ον, virgineâ suavitate præditus.
Γλυκύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.
Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza. *Angl.* Liquorice.
Γλυκύῤῥιζον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, dulcis; (2) jucundus; (3) mollis, clemens; γλυκεῖα, *subst.* de radice dulci.
Γλυκυσίδη, Glycyside, pœonia.
Γλυκύστρυφνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sapore dulci simul et acerbo præditus.
Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυκυτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcem; i. e. mollem, pulcram cervicem habens.
Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.
Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis:
Γλυκύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui dulcis est vox.
Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.
Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura, quod sculptum est, opus cælatum. A γλύφω.
Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator.
Γλύπτης, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, scalptus.
Γλυφάνοιο, gen. sing. *Ion.* pro γλυφάνȣ. A
Γλύφανον, ȣ, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla scalpuntur et cælantur.
Γλύφανος, ȣ, ὁ, scalptura, cælatura; (2) idem quod
Γλυφεῖον, ȣ, τὸ, scalprum.
Γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor.
Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura et crena sagittæ; (2) sagitta ipsa. A
Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo. A γλάφω.
ΓΛΩ'ΣΣΑ, *Atticè*, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) sermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum et exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.
Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, linguâ doleo; (2) linguâ prurio, continere os à loquendo non possum.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex ἄλγος.
Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A
Γλωσσαργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, et ἀργὸς.
Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλώσσασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui linguâ pro clypeo utitur, qui suâ se defendit facundiâ.
Γλωσσηματικὸν, ȣ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.
Γλωσσηματικῶς, voce antiquâ, rarâ, exquisitâ.
Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui linguâ victum quærit.
Γλωσσογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit. Ex γράφω.
Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linguæ similis.
Γλωσσοκάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam continens. Ex κατέχω, *contineo.*
Γλωσσοκομεῖον, ȣ, τὸ, vas quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A
Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex κομέω, *curo.*
Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo.
Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.
Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. A στρέφω.
Γλωσσοτμητὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cui lingua præcisa est. A τέμνω, *scindo, seco.* Unde
Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.
Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, linguâ blandior, oratione gratificor. A χάρις, *gratia, blanditiæ.*
Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.
Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.
Γλωττικὸς, ὴ, ὸν, ad linguam pertinens.
Γλωττισμὸς, ῦ, ὁ, et γλώτισμα, ητος, τὸ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuò. Ab eod.
Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror.
Γλωττόκομον, ȣ, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.
Γλωττοποιέω, verba fingo, formo, sed talia ferè, qualia philosophi solent.
Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.
ΓΛΩΧΙ'Ν, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.
Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.
Γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla. A
ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc
Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.
Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.
Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A
Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, flexibilis. A
Γνάμπτω, et γνάπτω, f. ψω, inflecto, carpendo vel vellicando polio, mollio, carmino. A κάμπτω.
Γναφάλιον, ȣ, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A
Γνάφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus è panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.
Γναφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis. A
Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piscis quidam.
Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.
Γναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fullones pertinens.
Γναφεύω, fullonicam exerceo. A γναφεὺς.
Γνάφος, ȣ, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.
Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit à fullonibus carpendo et vellendo. Ab eod.
Γνήσιος, -ία, -ιον, vel γνήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitimè genitus; (2) genuinus, sincerus. A γίνομαι. Hinc
Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.
Γνησίως, *adv.* legitimè, genuine. Ab eod.
Γνοίην, 1. sing. a. 2. opt. act. v. γινώσκω.
Γνȣ̀ς, *sciens*, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus, v. sequent.
Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.
ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo.
Γνοφόω, ῶ, f. ήσω, obtenebro. A præc.
Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginosus. Ab eod.
Γνὺξ, *adv.* genu flexo. A γόνυ, *genu.*

Γνῶ, *cognovit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔγνω, à verbo γινώσκω.
Γνώμας, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens.*
Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A
Γνωματεύω, f. εύσω, sententiosè loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.
Γνώμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.
Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, seu dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatûs auctoritas, sc. cum intercessione tribuni senatûs consultum impeditur. A γινώσκω.
Γνωμηδὸν, *adv.* per singulorum sententias:
Γνωμίδιον, τὸ, sententiola, Dim.
Γνωμικὸς, ὴ, ὸν, sententiosus. A γνώμη.
Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνῶμη, et δίδωμι.
Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiosè dico, sententias loquor. A γνωμολόγος. Unde
Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.
Γνωμολογικὸς, ὴ, ὸν, sententiis utens.
Γνωμολογικῶς, sententiosè.
Γνωμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sententiis frequenter utens; (2) collector rhapsodiarum præcepta morum complectentium. Ex γνώμη, et λέγω.
Γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.
Γνωμονικῶς, *adv.* gnomonicè:
Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.
Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor. Hinc
Γνωμοτυπικὸς, ὴ, ὸν, frequens acutis sententiolis.
Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cognitor; (2) index, nempe, v. gr. in horologio; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.
Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γινώσκω.
Γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. A
Γνωρίζω, f. ίσω, nosco, agnosco, cognosco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco, in *N. T.* Γνωρίζειν τȣ̀ς λέγοντας, ὁποῖοι ϗ τίνες εἰσὶ, *Isoc.* γνωρίζεσθαι πρός τινος, *ab. Luc.*
Γνώριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notus; (2) familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.
Γνωρίμως, *adv.* familiariter.
Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.
Γνωρισμὸς, ῦ, ὁ, agnitio è signis, &c.
Γνωριστικὸς, ὴ, ὸν, notitiam præbens, indicans.
Γνωριῶ, *notum faciam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, à verbo γνωρίζω.
Γνώσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι.
Γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro γνώσεσαι, à γινώσκω.
Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass.
Γνωσθήτω, *notum sit*, 3. sing. a. 1. imperat. pass.
Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fluctuo animo, repugno sententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις, et μάχομαι.
Γνωσίμαχος, inimicus scientiæ; nomen hæreticorum. Ex iisd.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) scientia, doctrina, sapientia; (3) coitus cum feminâ, *Hebr.* A γινώσκω.
Γνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.
Γνώστης, ȣ, ὁ, divinator, ariolus. Ab eod. Hinc
Γνωστικὸς, ὴ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria Dei altiùs quàm cæteri se penetrasse credebant, (iique vel Christiani rectè sentientes, ut *ap. Cl. Al.* vel hæretici *ap. Epiphan.* Ern.)
Γνωστὸς, ὴ, ὸν, notus, cognitus; (2) amicus.
Γνωτὴ, ῆς, ἡ, soror. A
Γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus; (2) consanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui.
Γνώτω, *noſcito*, 3. ſing. a. 2. imperat. act.
Γνῶωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poet.* γνῶσι.
Γοάοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor* pro γοάουσι.
ΓΟΆ'Ω, ῶ, f. ήσω, et γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1045.
Γόγγρος, ου, congrus, vel conger, piſcis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ ſimile.
Γογγροειδὴς, ές, congro ſimilis. Ab εἶδος.
Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. A κτείνω.
Γογγρώνη, ης, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervoſarum partium. A γόγγρος.
Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, muſſo.
Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A
Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio.
Γογγυλόω, ῶ, f. ώσω, idem. A γογγύλος.
Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum, *Angl.* Turnip; (2) maza rotunda. Ab eod.
Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. Dim. à γογγύλη.
Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.
Γογγύλιος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem quod γογγύλος.
Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A
Γογγυλὸς, ἡ, ὸν, rotundus. A ϛρογγύλος.
Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ ϰ ἡ, tabernaculum, ſeu domicilium habens rotundum. A σκηνή.
Γογγυλωπὸς, ἡ, ὸν, qui rotundâ eſt facie, rotundus viſu ſeu adſpectu. Ex ὤψ.
Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, murmur, muſſitatio, fremitus.
Γογγυϛὴς, ῦ, ὁ, murmurator. A γογγύζω.
Γογγυϛικὸς, ἡ, ὸν, ad murmurationem propenſus.
Γοέδνος, ον, qu. dic. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, et ἕδνον.
Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis.
Γοερῶς, lamentabiliter.
Γοήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro γοῆναι, à γοήμι, *gemo*.
Γοήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.
Γοηπλανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qu. dic. luctivagus. (Vel potiùs ad modum circulatoris vagabundus. A ſeq. et πλάνος, *Ern.*)
ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator; (2) impoſtor quivis. Hinc
Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum:
Γοήτευμα, ατος, τὸ, idem:
Γοητευτικῶς, incantandi, faſcinandi cauſsâ:
Γοητεύω, f. εύσω, incanto, faſcino, incantatione et præſtigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες ϰ γοητεύοντες, *Plat.*
Γοητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod γόης.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.
Γομοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, ſarcinarius. Ex φέρω.
Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.
Γομφάριον, τὸ, parvus clavus; (2) piſcis quidam.
Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod
Γομφιασμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor vel ſtupor dentium.
Γόμφιος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.
Γομφόδετος, ον, clavis firmatus. A δέω.
Γομφοπαγὴς, ές, idem; (2) accuratus, exquiſitus. A πηγνύμι.
ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc
Γομφοτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus.
Γομφότομος, ου, ὁ, clavis fixus, à τέμνω.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, ſtruendum:
Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus. A
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo quovis modo. A γόμφος.
Γονατίζω, f. ίσω, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
Γονατόδεσμος, ου, ὁ, periſcelis.
Γονατόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.

Γονατώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.
Γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεὺς
Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles.
Γονῆος, gen. ſing. *Ion.* pro γονέος, à γονεύς.
Γόνιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, genitalis; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod. Hinc
Γονίμως, *adv.* fœcundè:
Γονιμότης, ητος, ἡ, fœcunditas: A
Γονιμώδης, ῶδες, fœcundus.
Γονοειδὴς, ές, ſemini humano ſimilis.
Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γόνος.
Γονοποιέω, fœtifico.
Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.
Γονόῤῥοια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium.
Γονόῤῥοιος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui ſeminis fluxum patitur. Ex γόνος, et ῥέω, *fluo*. Unde
Γονοῤῥύα, idem quod γονοῤῥοία.
Γονοῤῥύης, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος.
Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.
Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) genitura, ſemen. Ab *ant.* γένω.
Γονὸς, ῦ, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.
ΓΟ'ΝΥ, υος, et γόνατος, et *Poët.* γυνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.
Γονυαλγὴς, ὁ ϰ ἡ, genuum dolore laborans.
Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. A
Γονυκλινὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ, et κλίνω, *flecto*.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, et κλίσις.
Γονύκροτος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui genua trepidant; (2) timidus; (3) cinædus, mollis.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A
Γονυπετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, accidens ad genua alicujus. Ex πίπτω, pro πέτω.
Γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.
Γοργεῖος, εία, εῖον, Gorgonius. A γοργώ.
Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, feſtino. A γοργ.ς.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem et artificia imitor.
Γοργίειος, α, ον. γοργόνειος, et γοργονώδης, idem quod γοργεῖος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὼ, et λόφος.
Γοργολόφας, ου, ὁ, idem et ex iiſd.
Γοργόνωτος, ου, ὁ ϰ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens Ex γοργὼ, et νῶτος.
Γοργόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, agilem et acrem me præbeo; (2) ferocio, efferor. A
ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, acer, vividus; (2) torvus.
Γοργότης, ητος, ἡ, torvitas; (2) ſtrenuitas; (3) in oratione, genus dicendi incitatum. A præc.
Γοργῦς, *Gorgonis*, gen ſing. *contr.* pro γόργόος, à nom. γοργὼ, *Gorgo*.
Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.
Γοργοφόνος, ου, ὁ ϰ ἡ, interfector, vel idem.
Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.
Γοργὼ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ junctim γοργόνες dicuntur. A
Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africâ.
Γοργώδης, ες, idem quod γοργεῖος.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.
Γοργωπὸς, ῦ, ὁ, adſpectu horrendus, ut Gorgo.
Γοργώψ, ὁ ϰ ἡ, idem, *Ern.*
Γῦν, igitur; (2) certè, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γὲ, et ὖν.
Γυνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γυνάζομαι ὐ παρεόντων, *Il.* 15, 665. A γόνυ.
Γῦναθ' pro γύνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.
Γυναλγὴς, ές, idem quod γονυαλγής.
Γύνασμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. A γυνάζομαι.
Γυνοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro γυνοῖς. A γυνός.
Γυνόομαι, ῦμαι, genua amplector ſupplex.

Γυνοπαχὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, genua pinguia tumida habens. Ex γόνυ, et παχύς.
Γυνὸς, ἡ, ὸν, fertilis; (2) *ſubſtantivè* ſolum fertile vel ferax, pro γόνος.
Γύνων, gen. pl. *Ion.* pro γόνων, à γόνυ.
Γοώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, lugubris. A γοάω.
Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, à γοάω.
Γραϐδὴν, *adv.* expreſſè, quaſi depictim. A γράφω.
ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙ~Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in eâ rugæ ſenectutem indicant; (3) una γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. *Heſ.* ceres.
Γραία, ἡ, arca panaria. A γράω, *edo*.
Γραΐδιον, ου, τὸ, anicula. Dim. à γραῖα.
Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, anilis. Ab eod.
ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, Græcus. Unde γραικῶς.
Γραινόομαι, ῦμαι, anus fio, ſeneſco. A γραῖα.
Γραῖς, ίδος, ἡ, anus.
Γράμμα, ατος, τὸ, litera, ſcripta; (2) *antiq.* *pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in plurali* (4) epiſtola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum. Hinc
Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ.
Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura; literatura.
Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; et *in plural.* (6) acta et documenta publica; (7) rationes argentarii. A
Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratûs nomen, variæ in variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. libr.* legis divinæ interpres, Theologus.
Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ munus gero. A præc.
Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium *impr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (2) tabella, libellus. Dim. à γράμμα.
Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago, ſeu interpretem poetarum:
Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, grammatica, ſc. ars. A
Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis, peritus.
Γραμματικῶς, *adv.* grammaticè.
Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi et ſcribendi ſcientiam.
Γραμμάτιον, ου, τὸ, idem quod γραμματίδιον.
Γραμματιϛὴς, ῦ, ὁ, grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.
Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius:
Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui literas docet, ludi literarii magiſter.
Γραμματοεισάγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) literarum doctor.
Γραμματοκύφων, ονος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis et contemptibilis ut γραμματιϛής). Ex κύφων, à κύπτω.
Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A
Γραμματοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, tabellarius.
Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi ſcripta publica adſervantur. Ex φυλακή.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ductâ lineâ notabatur; (3) *pl.* tabula, in quâ latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc
Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.
Γραμμικὸς, ἡ, ὸν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
Γραμμισμὸς, ῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
Γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus.
Γραμμώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, lineæ ſimilis.
Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
Γραοπρεπὴς, ές, aniculas decens, anilis.
Γραόφιλος, ὁ, aniculæ amans.
Γραοσόϐης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, propriè ab emendis piſcibus. Vox comica. A σοϐέω.

Γραπὶς, ιδος, ἡ, senecta, seu exuviæ serpentis, cicadæ, et similium; (2) avis species.
Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.
Γράπτης, ου, ὁ, rugosus. Ab eod.
Γραπτὸς, ἡ, ὸν, scriptus. Ab eod.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, laceratio, vel laniatio cutis, genarum; (2) scarificatio. Ab eod.
ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, sordes quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.
ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.
Γράςις, εως, ἡ, gramen. A γράω.
Γράσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, hircosus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.
Γραῦς, αος, ἡ, anus. A γραῖα.
Γραφείδιον, ου, τὸ, stilus; (2) penicillus:
Γραφεῖον, ου, τὸ, idem. A
Γραφεὺς, έως, ὁ, scriptor; (2) pictor.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura; scriptio; (2) pictura; (3) accusatio.
Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. v. γράφω.
Γραφίδιον, τὸ, stilus. Dim.
Γραφικὸς, ἡ, ὸν, scriptorius; (2) pingendi peritus.
Γραφικῶς, *adv.* graphicè, expressè.
Γραφὶς, ίδος, ἡ, stilus. A
ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, scribo; (2) pingo; (3) insculpo; (4) fero legem ad populum, sancio. Γράφω σε μυρίας δραχμάς, *Aristoph. Av.* 1057. Γράφεσθαι τινα παράνομον, ἐπί τινος, accusare coram; δίκην, impingere.
Γραφείω, scripturio.
Γράψῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. γράφω.
Γράψον, *scribe*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
ΓΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, comedo.
Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.
Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Ab ἐγρηγορέω.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A præc.
Γρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil. Ab eod.
Γρηγορὼς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς.
Γρήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.
Γριπάομαι, et γριφάομαι, item γρίπομαι, et γρίφομαι, *ap. Hipp.* vellico, lancino, de doloribus è spasmo.
Γριπεὺς, έως, ὁ, piscator; (2) qui consuit, vel farcit retia. A γρῖπος.
Γριπεύω, piscor. A præc.
Γριπίζω, f. ίσω, piscor. Hinc
Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.
ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.
Γρίπων, ὁ, piscator. A præc.
Γριφεύω, f. εύσω, griphos dissolvo. A
Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmaticus et ambiguus sermo quivis, griphus. A γρῖπος. Hinc
Γριφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gripho similis, intricatus.
ΓΡΟ'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus quem primùm docentur, scil. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis fundâ excutitur.
Γροσφόμαχος, ὁ, miles levis armaturæ, veles.
Γροσφοφόρος, ὁ, idem.
ΓΡΥ̃, vel γρὺ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, item eorum, qui dedignantur respondere.
Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, leniter loquor; (3) freno, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἴαθ' ἡμᾶς, *Aristoph. Lys.* 511. A γρῦ.
Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Unde
Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. Hinc
Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus.
Γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. Diminut. à
Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρύλλη.
Γρυμαία, ας, ἡ, peræ genus; (2) res vilis et minimi pretii. A γρῦ.
Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras et scruta vendit.
Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.
Γρυπαλώπηξ, ηκος, ὁ, genus satyri.
Γρυπὸς, οῦ, ὁ, qui naso, vel rostro est adunco.
Γρυπὸς, ἡ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρὺψ. Hinc
Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas nasi.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum et inflexum facio. Ab eod.
Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.
Γρυταρία, ων, τὰ, scruta. A γρῦ.
Γρύτη, ης, ἡ, idem et ab eod.
Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur:
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρύτη, et πωλέω.
ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et γρῶνος, ὁ, saxum exesum, excavatum.
ΓΥ'Α, ας, ἡ, arvum jugerum; (2) via; (3) fossa. Hinc
Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur.
Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.
Γυάλοιο, gen. sing. *Ion.* pro γυάλου.
ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; unde (2) vola, vallis, &c. Hinc
Γυαλὸς, ἡ, ὸν, qui manu comprehendi potest.
Γυαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex ἀρκέω.
Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα.
Γυίτης, ου, ὁ, claudus, *Hes.* A γυιός.
Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, malè afficiens.
Γυιοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depascens.
Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, et δαμάω.
Γυιόκολλος, ὁ καὶ ἡ, membra, pedes constringens. Ex κόλλω.
Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, et κείρω.
ΓΥΙ͂ΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴ, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A πήγνυμι.
Γυιοπέδη, ῆς, ἡ, pedica.
Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus. A γυῖον.
Γυιοτακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, et τήκω.
Γυιοτόρος, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans.
Γυιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra exedens.
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιός.
Γυιωθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi γυιόω.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem prælongam et gracilem habens. Vox comica. Ex γυλιὸς, et αὐχὴν, *cervix.*
ΓΥΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, et γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.
Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιον, et ἀρχων.
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, idem ac ἀρχης.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio, (2) palæstra, gymnasium, locus in quo se nudi exercent. A γυμνάζω. Unde
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio:
Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.
Γυμναςὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
Γυμναςικὸς, ἡ, ὸν, palæstricus:
Γυμναςικῶς, more palæstrico.
Γυμνηλὸς, ἡ, ὸν, inops. A γυμνός.
Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι, et γυμνήτιδης, insulæ Baleares. (Ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus et tela in armaturâ τῶν γυμνήτων, *Ern.*)
Γυμνητεία, et γυμνητία, ἡ, armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνής.
Γυμνητεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα, 1 *Cor.* 4, 11. Ab eod.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνής. Hinc
Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit.
Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus. A γυμνός.
Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conspicior.
Γυμνόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio, *Plut.*
Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους. Hinc
Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους. Hinc
Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) nudipedalia.
Γυμνόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς, et πούς.
ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis, qui solâ tunicâ vel prætextâ utebatur, nondum togam gestabat; (6) solâ tunicâ indutus, sine pallio vel amiculo; (7) manifestus, apertus.
Γυμνοσοφιςαὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.
Γυμνόσπερμος, et γυμνοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas:
Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. A γυμνός.
Γυμνωθέντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass.
Γυμνώσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
Γυνὰ, *mulier*, *Dor.* pro γυνή.
Γύναι, *o mulier!* voc. sing. ab inus. γύναιξ.
Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus.
Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. Dim. à γυνή.
Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.
Γυναικείως, *adv.* muliebriter.
Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.
Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminatè vivo, muliebria patior.
Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris.
Γυναίκισις, ἡ, imitatio muliebris.
Γυναικισμὸς, οῦ, ὁ, superstitio, metus, mollities, luxuria, pravitas, aliave indolis et moris muliebris. A γυναικίζω.
Γυναικιςὶ, muliebriter.
Γυναικόβουλος, ὁ καὶ ἡ, muliebriter consulens, muliere excogitatus, muliebris. A βουλή.
Γυναικοειδὴς, έος, οῦς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est specie muliebri. Ex γυνὴ, et εἶδος.
Γυναικόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui muliebri est animo.
Γυναικοθύμως, *adv.* muliebriter.
Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, et ἱέραξ.
Γυναικοκήρυκτος, ον, à muliere celebratus, laudatus.
Γυναικόκλωψ, adulter.
Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multâ adficiebant.
Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.
Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Unde
Γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium.
Γυναικοκρατούμενοι, qui uxoriæ potestati parent. *Plin.* lib. 6. eo nomine populos appellat quosdam Amazonum vicinos, bello ab Amazonibus victos, ex eo sic dictos, quod victricibus obsequebantur ad procreandum eis sobolem.
Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ, *Aristoph.* Θεσμ. 58. A
Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex μαίνομαι. Hinc
Γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.
Γυναικόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulieres imitans.
Γυναικόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulieris formam habens. Ex μορφὴ, *forma.*
Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. Ex νόμος.
Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex πάσχω.
Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum.
Γυναικοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieribus plenus.
Γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, *adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.
Γυναικὸς, *mulieris,* gen. ſing. à γύνη.
Γυναικοφίλας, *Dor.* pro
Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, et φίλος.
Γυναικόφρων, muliebriter ſentiens, cogitans.
Γυναικόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex φωνὴ, *vox.*
Γυναικώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνή.
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.
Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem. A præc.
Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum.
Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανής.
Γυναιον, ου, τὸ, muliercula. Dim. à γυνή.
Γύνανδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui maſculi et feminei ſexûs eſt.
ΓΥΝΗ', γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
Γύνις, et γυνὶς, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus.
Γυπαίετος, ου, ὁ, aquila vulturis ſpeciem referens.
Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus. A
Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus: (2) tugurium; (3) luſtrum, domicilium ſubterraneum. A γὺψ.
Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui è vulture eſt. Ab eod.
Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρὸς.
ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, caniſtrum è vimine.
Γυρεία, ας, ἡ, foſſio, ſcrobs, repaſtinatio, ambitus. A
Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verſo; (2) fodio; (3) in ſcrobibus condo. A γυρὸς.
Γυρητόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, in orbem ſciſſus:
Γυρητόμος, in orbem findens. A τέμνω.
Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores et imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων. *Aratus* 947.
Γυρίος, ία, ίον, orbicularis. Ab eodem.
ΓΥ'ΡΙΣ, εος, ἡ, pollen.
Γυρόδρομος, ου, ὁ, in orbem currens.
ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, *ſubſt.* ſcrobs.
Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρὸς. Unde
Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in ſcrobem condo. Hinc
Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus.
Γύρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur.
ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum. Hinc
Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco.
Γὼ, *ego, per Aphæreſin,* pro ἐγώ.
ΓΩΛΕΑ', ῶν, ſpeluncæ et latibula, ſeu luſtra ferarum.
Γῶν, *ſaltem, Ion.* pro γοῦν.
Γῶνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.
ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.
Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.
Γωνιασμὸς, οῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω
Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; (2) locus anguſtus et abditus. Dim. à γωνία.
Γωνιοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, et εἶδος, *forma.*
Γωνιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.
Γωνιόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, anguloſa folia habens.
Γωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, anguloſus, angularis.
Γωνιωδῶς, *adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta alphabeti litera, quæ Δέλτα, ab Hebræorum *Daleth,* dicitur; (2) nota numeralis ſignificans *quatuor,* et cum lineolâ infernè appoſitâ δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.

Δὰ, *particula,* inſeparabilis, augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valdè umbroſus, ex δὰ, et σκιὰ, umbra; δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ, et φόνος, *cædes.*
ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, *Theocr.* 2, 110. ubi exponunt; (1) gladies; (2) ſimulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.
Δαγκάνω, mordeo. Ex δήκω.
ΔΑ'ΔΙΞ, ικὸς, ἡ, menſuræ genus.
Δαδίον, ου, τὸ, facula, ſcidulæ piceæ arboris, omninòque minuta materia piceæ, *Hipp.* A δᾴς.
Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido (ſc. è piceâ). Ex δᾴς, et κόπτω.
Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A
Δαδουργὸς οῦ, ὁ, qui tædas conficit. Ex ἔργον.
Δαδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illuſtro. A δᾳδοῦχος.
Δαδουχία, ας ἡ, facis geſtatio. Ab eod.
Δαδουχίης, gen. ſing. *Ion.* pro δᾳδουχίας.
Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem geſtans. Ex δᾴς, et ἔχω.
Δαδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem geſto. A
Δαδοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δᾳδοῦχος.
Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto, *Steph.* δαδόομαι, tædæ ſimilis fio, reſinoſus fio, *Ern.* A δᾴς.
Δαδώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, tædæ ſimilis; (2) tædis abundans. Ab eodem.
Δᾴδων, gen. plur. à δᾴς, *tæda.* A δαίς.
Δάδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio, *Steph.* vitium arboris, *item* radicis cum reſinâ repletur, *Ern.*
Δάειρα, ἡ, Proſerpina, Atticis dicta.
Δαειρίτης, ου, ὁ, Proſerpinæ ſacerdos.
Δαεὶς, *doctus,* a. 2. part. paſſ. verbi δαίω.
Δαείω, diſco. A δαέω.
Δαέω, ῶ, diſco, doceor; (2) ſcio. A δαίω.
Δάζομαι, f. δάσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, diſſeco. Ab eod.
Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo.*
Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.
Δαήμεναι, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαῆναι, à δαίω.
Δαημόνεσσι, *peritis,* dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro δαήμοσι, à δαήμων, peritus.
Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. A
Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.
Δαῆναι, aor. 2. infin. paſſ. verbi δαίω.
ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.
Δαήσω, *diſcam,* f. 1. ind. act. verbi δαίω.
Δαὶ, vero. A δὲ, *Attic.* in interrog.
Δαιδαλέοιο, gen. ſing. *Ion.* pro δαιδαλέου.
Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλειος, artificioſus, artificioſè factus; (2) varius.
Δαιδαλεόδμος, ον, ſuaviſſimè olens. Epith. unguenti. Ex ὀδμὴ.
Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificioſa femina.
Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſè facio; (2) variego. Hinc
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum.
ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, artifex ſummè ingenioſus; (2) artificioſus; (3) varius.
Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, artificioſas manus habens, folers.
Δαιδαλόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, artificioſè ſonans.
Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.
Δαίδων, *facum,* gen. pl. à δαὶς, *fax.*
Δαίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, à δαίω.
Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) diſcerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.
Δαιθμὸς, δαϊθμὸς, diviſio. Ex δαίω, et δαΐζω.
Δαΐκτηρ, ὁ, et δαΐκτηρ, vi cogens, domans, infeſtus, hoſtilis. A δαΐζω.
Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, inſanio, furore correptus ſum:
Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
Δαιμονιακὸς, ή, ὸν, à dæmone obſeſſus, aut adflatus, aut vexatus, Ab eod.
Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.
Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, et δαιμονίζομαι, à dæmone vexor, torqueor.
Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, à δαιμόνιος.

Δαιμονικὸς, ή, ὸν, dæmonicus, idem quod δαιμονιακός.
Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus *in N. T.*; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna.
Δαιμονιόληπτος, ον, à dæmone afflatus.
Δαιμόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinus; (2) felix; (3) admiratione dignus; (4) præter modum magnus; (5) miſer, miſerandus, turpis, ſceleſtus, inſanus, furioſus.
Δαιμονιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſimilis dæmoni; (2) præter modum magnus.
Δαιμονίως, *adv.* divinitùs; (2) vehementer, mirum in modum.
Δαιμονοβλαβεία, ἡ, ira, vel pœna divina.
Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor.
Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſana idololatria.
Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui à dæmone agitatur. A φορέομαι.
ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, Deus; (2) dæmon, medium genus entium rationalium dæmones propriè ſunt, qui ſecundum à diis locum implentes humanam naturam præcedunt, primiſque ultima interveniendo connectunt. (3) fortuna cum bona, tum adverſa; (4) diabolus, in *N. T.*
Δαίνυ, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Apocopen,* pro δαίνυθι, à δαίνυμι.
Δαίνυμαι, epulor. A δαίνω, quia antiquitùs convivis, ſua cuique portio dapum apponebatur. Hinc
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
Δαίνυθ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, à δαίνυμαι.
Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari,* perf. inf. med.
Δαῖξαι, *diviſiſſe,* a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.
Δάϊος, ία, ίον, peritus, prudens; (2) hoſtilis.
Δαίρα, ἡ, pro δάειρα.
Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.
Δαΐς, ΐδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.
Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi δαίω.
Δαίσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.
Δαῖτα, *cibus,* acc. ſing. à δαὶς, *cibus.*
Δαιταλεὺς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλουργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex eod. et ἔργον.
Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor, qu. à δαιταλὸς.
Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, *adv.* è convivio. A præc.
Δαΐτις, ιδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω.
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.
Δαιτροπόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, piſtor, coquus.
Δαιτρὸν, *adv.* diviſim, particulatim, viritim. A
Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.
Δαιτροσύνη, ῆς, ἡ, ſcientia miniſtrandi more δαιτρῶ.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium inſtruit. A
Δαιτὺς, ύος, idem quod δαίς.
Δαΐφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, bellicoſus; (2) prudens. Ex δαῒς, et φρὴν.
Δαϊχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi δαΐζω.
ΔΑΙ'Ω, f. αἴσω, perf. m. δέδηα, pluſq. perf. ἐδεδήειν, diſco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.
ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſſiæ.
Δάκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, à δάκνω.
Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.
Δακέθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, mordens animum; (2) gravis, moleſtus. A δάκνω, et θυμὸς.
Δάκετον, ου, τὸ, animal venenoſum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod
ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pungo, moleſtiâ adficio. Ἀλλ' οὐ γάρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι. *Eur. Med.* 1347. Δηχθεὶς πρὸς ὃ ἔξηκε, ægrè ferens, *Soph. Phil* 377.
Δακνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, mordax. A δάκνω.

Δακόντος, gen. ſing. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκος, εος, τὸ, animal venenatum; (2) beſtia ferè major.
ΔΑ'ΚΡΥ, ιος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel ſuccus è plantis diſtillans.
Δακρύγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, fletu miſto ridens.
Δακρύδιον, ȣ, τὸ, lacrimula. Dim. à δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.
Δακρυντὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis, flebilis.
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrimoſus, lacrimabundus:
Δακρυόεν, *adv.* lacrimis effuſis.
Δᾶκρυον, τὸ, idem quod δάκρυ. *Hom.*
Δακρυοποιὸς, ἡ, ὸν, lacrimas ciens. Ex ποιέω.
Δακρυόςακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus.
Δακρυπλώω, lacrimis exundo. A πλώω, pro πλέω.
Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A
Δακρύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, et ῥέω, *fluo.*
Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσι, *lacrimis,* dat. plur. à δάκρυ, *lacrima.*
Δακρυσίςακτος, idem quod δακρυόςακτος.
Δακρυχέω, f. εύσω, lacrimas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, δεδακρυμένος, lacrimans. Ἐδάκρυσα γ' ἐμῶν πατέρων κάκην, *Ariſtoph. Av.* 547. A δάκρυ.
Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum et pedum adhiberi ſolitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ȣ, τὸ, annellus. A δακτυλίς.
Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus conſtans.
Δακτυλικῶς, per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſculptura ſive celatura. A
Δακτυλιογλύφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui annulos ſculpit aut cælat. Ex δακτύλιος, et γλύφω.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſive repoſitorium.
Δακτύλιος, ȣ, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιȣργὸς, ȣ̃, ὁ, annulorum artifex.
Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ȣ, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito monſtro. A
Δακτυλοδείκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui digito monſtrat. Ex δάκτυλος, et δείκνυμι.
Δακτυλόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui digito monſtratur.
Δακτυλοδειξία, ἡ, demonſtratio facta digito.
Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito ſimilis.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, digitus; (2) pes metricus, è ſyllabâ longâ et duabus brevibus conſtans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus; (6) ſacerdotes Cybeles.
Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus. A τρίβω.
Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, *Dele,* voc. ſing. *Dor.* pro Δῆλε, à Δῆλος
Δαλεῖτο, *lædebat,* 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, à verbo δηλέω.
Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλὸς.
Δάλιον, ȣ, τὸ, torris, titio. Ab eod.
Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*
Δαλματικὴ, ἡ, veſtis ſacerdotalis, fere clavata.
Δαλὸς, ȣ̃, ὁ, titio, torris; (2) funale. A δαίω.
Δαμᾶ, pro δαμάει, à δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo; interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει, *Epigr.*
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δαμαλήβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, depaſtus à juvencis. A δαμάλη, et βόσκω, *paſco.*
Δαμαληφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui buculas devorat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
Δαμάλλω, lacero, avidè voro.
Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti, (vel quia δαμᾷ imperat, præeſt familiæ, eamque ſuis imperiis regit, qu. *domina*).
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμάσδειν, *Dor.* pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domitor mortalium.
Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui domat mentem, ferociam, &c. Ex δαμάζω, et φρὴν, *mens.*
Δαμασίφρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, hominum domitor.
Δάμασσα, *Ion.* et *Poët.* pro ἐδάμασα.
Δαμαςήριον, ȣ, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.
Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάτωρ, ορος, domitor, victor. A
ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, ſubigo; (2) adfligo; (3) occido; (4) obſceno ſenſu, *Ern.* Εἰ δὴ ὁμȣ̃ πόλεμός τε δαμᾷ ϗ λοιμὸς Ἀχαιȣ̃ς, *Il.* 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊςὸς, *Il.* 12. 478.
Δαμείη, *domitus ſit,* 3. ſingul. aor. 2. opt. paſſ. verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.
Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Poët.* et *Bœot.* pro ἐδάμησαν, à verbo δαμάω.
Δαμέντε, nom. dual. a. 2. part. paſſ.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαμῆναι.
Δαμναίμαν, *domer,* 1. ſing. præſ. opt. paſſ. *Dor.* pro δαμναίμην, à δάμνημι.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem et ab eod.
Δάμνησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. δάμνημι.
Δαμνιππος, ον, eques, benè equitans.
Δᾶμον, acc. ſing. *Dor.* pro δῆμον, à δῆμος.
Δαμόταν, acc. ſing. *Dor.* pro δημότην.
Δαμωσώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα, à verbo δημόομαι.
ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναοὶ.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti ſolvi ſolitus. A δαίω.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, ſive Græci à Danao, Beli fi io, ſic dicti.
Δανειακὸς, ἡ, ὸν, mutuus. A δάνειον.
Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς, *Ariſtoph. Pace,* 374, *in med.* mutuum ſumo. A
Δάνειον, ȣ, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνος, *donum.*
Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω. Unde
Δανεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipſa fœneratio.
Δανεισμὸς, ȣ̃, ἡ, fœneratio, mutuatio.
Δανειςὴς, ȣ̃, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc
Δανειςικὸς, ἡ, ὸν, fœneratitius.
ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors, Macedonibus.
Δανὸς, ἡ, ὸν, aridus. A δαίνω, *uro.*
Δάος, ȣ, vel Δαὸς, ȣ̃, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus; Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
Δαπανᾶν, præſ. inf. pro δαπανάειν.
Δαπανάσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, conſumo, impendo, ſumptus facio; (2) exhaurio; (3) ſplendidè vivo et bona abligurio. Δαπανᾶν τὴν ȣ̓σίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impendium.
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impenſa, ſumptus.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſumptuoſus, profuſus; (2) in quem magni ſumptus fiunt. A δαπάνη.
Δαπανηρῶς, *adv.* ſumptuosè.
Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, conſumendi vim habens.
Δαπάνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſumptuoſus.
ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ, τὸ, pavimentum; (2) ſolum.
Δαπίδιον, ȣ, τὸ, parvus ſeu vilis tapes. A
Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
Δάπτης, ȣ, ὁ, vorax, at δάπται μυῖαι, mordaces muſcæ, à δάπτω.
Δάπτριος, ȣ, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλον δὲ λεπτοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος, *Eur. Med.* 1192.
Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτȣσι, *Ariſtoph. Nub.* 710. Τοιȣτ.σί τοίνυν με δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδȣ, invadit, *Idem Ran.* 66.
Δαρήσομαι, 1. ſing. f. 2. indic. paſſ. à δέρω.
Δαρεικὸς, ȣ, ὁ, nummus aureus Perſicus.
ΔΑΡΘΑ'ΝΩ f δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ, *per Metath.* pro ἔδαρθεν, *Odyſſ.* 23, 143. A
Δαρθέω, ῶ, dormio. *Inuſitatum.*
Δαρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longævus Ex δηρὸς.
Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*
Δαρτὸς, ἡ, ὸν, excoriatus; (2) pellicula ſcroti, *Ern.*
Δᾶς, δαδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαὶς.
Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, à δάζω.
Δάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro δήσας, à δέω.
Δασάσκετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐδάσατο, à δάζω,
Δασεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro δάσεται.
Δασέως, *adv.* aſpiratè. A δασὺς.
Δασθήσομαι, *dividar,* f. 1. ind. paſſ. v. δάζω.
ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, daſcillus, piſcis quidam.
Δάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus. Ex δὰ, et σκιὰ.
Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι.
Δάσμευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo, et δασμολογȣ̃μαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὰς νησιώτας, *Iſoc.* παρὰ τῶν ἄλλων ἐραςῶν, *Dem.*
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
Δασμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tributorum exactor. Ex δασμὸς, et λέγω, *colligo.*
Δασμὸς, ȣ, ὁ, diviſio; (2) portio; (3) tributum. A δάζομαι.
Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum ſolvo. A
Δασμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, et φέρω.
Δάσος, εως, τὸ, locus ſilvoſus, fruticetum, A δασὺς.
ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, ſævus, atrox. Ex δὰ int. et πίμπλημι, repleo, quaſi malo augens; vel à πελάζω, quaſi acceſſu arduus, et nocens.
Δασπλῆτις, εως, ἡ, gravis; Erynnis, epitheton Hecates; (2) acceſſu difficilis. A præc.
Δάσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
Δασυγένειος, ὁ, barbatus. A γένειον.
Δασύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, qui denſo capillo eſt.
Δασύκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui villoſa eſt cauda.
Δασυκέρκως, *Dor.* pro δασυκέρκȣς.
Δασυκνήμων, ὁ, hirſutos pedes habens.
Δασύμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanoſus.
Δασύνω, fut. υνῶ, denſo, piloſum reddo; (2) ſpiritu aſpero vocabulum ſigno. A δασὺς.
Δασυπόδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leporinus. A
Δασύπȣς, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus.
Δασύπρωκτος, ον, hirſutum anum habens; purus à nefandâ et præpoſterâ venere.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, denſam barbam habens, hiſpidâ et hirſutâ herbâ præditus.
ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, denſus; (2) piloſus, hirſutus. Hinc δασὺ πνεῦμα ſpiritus aſper, ſive denſus, *apud Grammaticos.*
Δασύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſam umbram faciens. Ex δασὺς, et σκιὰ.
Δασυσμὸς, ȣ̃, ὁ, denſatio, denſitas. A δασύνω.
Δασύςερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirſutum pectus habens. A ςέρνον.
Δασύτης, ητος, ἡ, denſitas; (2) piloſitas; (3) adſpiratio vocis *apud Gram.* A δασὺς,
Δασυτόνως, idem quod δασέως, *ap. Gramm.*
Δασύτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δασύθριξ.
Δασύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirſutum habens corticem.
Δασυχαίτης, ἡ, ὁ, denſam jubam ſeu comam habens.

Δατέομαι,

Δατέομαι, ὖμαι, f. ήσομαι, divido, partior; (2) abfumo, comedo, portiones ciborum appofitas devoro. Ἀποφθιμένω δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο χηρωσαί, *Hefiod.* Θεογ. 606. Ἀμαλλὴν δατέεσθαι, *Idem* Ημ. 3.
Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατοῦντο.
Δατεῦντο, *Ion.* pro ἐδατοῦντο.
Δατεώμεθα, *divifèrimus*, 1. pl. præf. conj.
Δατήριος, α, ον, dividens.
Δάτησις, εως, ἡ, divifio, partitio. A δατέομαι.
Δατητὴς, ὖ, ὁ, divifor, diftributor. Ab eod.
ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ὖ, ὁ, Datifmus, i. e. barbarifmus vel folœcifmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græciâ utebatur Datis, Perfarum fatrapa.
Δατύσσω, helluor, voro. A δαίω.
Δαυκίτης, ȣ, ὁ, fc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A
ΔΑΥ'ΚΟΣ, ȣ, ἡ, herba quædam Cretica; rubia.
Δαυλὸς, ἡ, ὸν, denfus. Ex δα. et ὕλη, *filva.*
Δαυλὸς, ȣ̃, ὁ, titio, torris. *Æolicum*, à δαλός.
Δαφναῖος, ȣ, ὁ, Daphnæus, epith. Apollinis:
Δαφνέλαιον, ȣ, τὸ, laurinum oleum. A
ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converfæ.
Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A Δάφνη.
Δαφνηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dicitur de vaticinantibus, ut Pythia.
Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; fum laureatus. A
Δαφνηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lauriger. A φέρω.
Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.
Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Δάφνινος, ινη, ινον, idem et ab eod.
Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.
Δαφνίτης, ȣ, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliquâ fimilitudine refert. Ab eod.
Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo fimilis. A præc.
Δαφνογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauro gaudens. Ex γηθέω, *gaudeo.*
Δαφνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lauri fpeciem gerens.
Δαφνόκομος, ὁ ϗ ἡ, laureatus. A κόμη.
Δαφνοπώλης, ὁ, epith. Apollinis.
Δαφνόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lauris umbrofus.
Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαφνηφορέω.
Δαφνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lauriger.
Δαφνοφόρως, *adv.* cum lauro, feu laureâ.
Δαφνώδης, ες, lauris confitus.
Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus confitus lauris. A δάφνη.
Δαφοίνεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cædis avidus, valdè cruentus; (2) rufus, rutilus, valdè fulvus. Ex δα *intenf.* et φόνος.
Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, idem et ex iifd.
Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia:
Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiosè et abundanter fubminiftro; (2) valdè folicitus fum; (3) in quacunque re multum et copiofum effe.
Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *adv.* copiosè, abundanter, lautè. A
ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, dapfilis, largus; (2) multus, etiam in malam partem.
Δάωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.
ΔΕ', *conj.* vero, autem; (2) fed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) fanè.
Δέαται, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* pro δεδέαται, et hoc pro δέδενται, à δέω.
Δέγμενος, perf. part. paff. *Æol.* pro δεδεγμένος. A δέχομαι.
Δέδαα, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα. A δαίω.
Δεδάηκα, *didici, novi*, 1. fing. perf. ind. act.
Δεδαίαται, *divifi funt*, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* pro δεδαίνται, à verbo δαίω, *divido.*
Δεδαϊγμένος, perf. part. paff. v. δαΐζω.
Δέδαιμαι, *divifus fum*, perf. ind. paff. v. δαίω.
Δεδάκρυσαι, 2. fing. perf. ind. paff. v. δακρύω.
Δεδάμασμαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δαμάζω.
Δέδαον, *didici*, 1. fing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδαον, à verbo δαίω, *divido.*

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.
Δέδαρμαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δέρω.
Δέδασμαι, perf. ind. paff. A δάζω.
Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. *al.* perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, à verbo δαίω.
Δεδέημαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δέομαι.
Δέδειγμαι, perf. ind. paff. verbi δείκνυμαι.
Δέδεικα, *timui*, perf. ind. act. verbi δείδω.
Δεδείπναμεν, 1. pl. perf. ind. med. à δειπνέω.
Δεδεῖσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, à δείδω.
Δέδειχα, 1. fing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.
Δέδεκται, 3. fing. perf. ind. paff. v. δέχομαι.
Δέδεμαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δέω.
Δεδεμένην, acc. fing. perf. part. paff. f. g.
Δεδέμηκα, 1. fing. perf. ind. act. v. δέμω.
Δέδεντο, 3. pl. pluf. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo.*
Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. fing. paulo poft fut. ind. paff. verbi δέχομαι, *capio.*
Δέδεξο, 2. fing. perf. imperat. paff.
Δέδερκα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.
Δεδέσθαι, perf. ind. paff. verbi δέω.
Δέδετο, 3. fing. plufq. p. ind. paff. *Ion.* pro ἐδέδετο.
Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à verbo δέχομαι.
Δέδηα, 1. fing. perf. ind. med. v. δαίω.
Δέδηγμαι, perf. ind. paff. verbi δάκνω.
Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. v. δηλόω.
Δεδημιούργηται, 3. fing. perf. ind. paff. v. δημιουργέω.
Δέδημαι, *ligatus fum*, perf. ind. paff.
Δεδῇσθε, 2. pl. perf. opt. paff. pro δεδημένοι εἴητε, à δέω, *ligo.*
Δεδήσομαι, 2. fing. paulo poft fut. ejufd.
Δέδηχα, 1. fing. perf. ind. act. verbi δάκνω.
Δεδήωμαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δηόω, feu δηϊόω.
Δέδι, pro δέδια, 1. fing. perf. ind. med. v. δείδω.
Δεδίγηθι, 2. fing. a. 2. imperat. paff. v. δεδίττομαι.
Δεδιδάχθαι, perf. infin. paff. v. διδάσκω.
Δεδιηκόνηκε, 3. fing. perf. ind. act. v. διακονέω.
Δεδιῄτηκα, *arbitratus fum*, pro δεδιαίτηκα, 1. fing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.
Δέδιθι, 2. fing. a. 2. imperat. paff. v. δεδίττομαι.
Δεδικαίωμαι, perf. indic. paff. v. δικαιόω.
Δέδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro δεδίαμεν, à verbo δείδω.
Δεδιότως, *adv.* timidè.
Δεδίσσομαι, idem quod
Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, *Luc.* A δείδω.
Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paff. verbi διώκω.
Δεδιῴκηται, 3. fing. perf. ind. paff. *Att.* pro διῴκηται, à verbo διοικέω.
Δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paff. *Dor.* pro δέδμενται, à δέμω.
Δεδμήατο, *domiti funt*, 3. plur. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐδέδμήντο, à verbo δαμάω.
Δέδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. *per Syncop.* pro δεδέμηκα, à verbo δέμω.
Δέδμημαι, perfect. ind. paff. *per Syncop.* pro δεδέμημαι, ab inuf. δέμω, pro δαμάω.
Δέδμητο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐδεδέμητο, à δέμω.
Δέδογμαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δοκέω.
Δέδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.
Δεδοίγμην, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro δεδοίκαμεν, à δέδοικα, euphoniæ gr. pro δέδοιδα, à δείδω.
Δεδοίκαμες, *timuimus*, *Doricè*, pro δεδοίκαμεν.
Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.
Δεδόκημαι, 1. fing. perf. ind. paff.
Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paff. v. δοκιμάζω.
Δέδοκται, *vifum eft*, 3. fing. perf. ind. paff. verbi δοκέω, *videor.*
Δεδόνατο, *percuffus erat*, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Dor.* et *Ion.* pro ἐδεδόνητο. A δονέω.
Δεδοξασμένος, perf. part. paff. v. δοξάζω.
Δέδορκα, 1. fing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. fing. perf. ind. paff. v. δίδωμι, *do.*
Δεδήλευκα, 1. fing. perf. ind. act. v. δηλεύω.
Δεδηλωμένοι, perf. part. paff. v. δηλόω.
Δέδυπα, 1. fing. perf. ind. med. v. δυπέω.
Δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.
Δέδρακα, 1. fing. perf. ind. act. v. δράω.
Δεδράμηκα, 1. fing. perf. ind. act. v. τρέχω.
Δέδραται, *excoriatus eft*, 3. fing. perf. ind. paff. *per Metath.* pro δέδαρται, à δέρω.
Δέδροκα, *vidi*, 1. fing. perf. ind. med. *per Metath.* pro δέδορκα, à verbo δέρκω, *video.*
Δέδρομας, 2. fing. perf. ind. med. v. τρέχω.
Δεδροσωμένος, part. perf. paff. verbi δροσόω.
Δέδυκα, *fubii*, 1. fing. perf. ind. act. v. δύω vel δύνω.
Δεδύκει, 3. fing. plufq. p. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει.
Δεδύνημαι, 1. fing. perf. ind. paff. v. δύναμαι.
Δεδυσχύηκε, 3. fing. perf. ind. act. v. δυσχυέω.
Δέδωκας, 2. fing. perf. ind. act. verbi δίδωμι.
Δεδώρηται, 3. fing. perf. ind. paff. v. δωρέομαι.
Δέελος, *Poët.* pro δῆλος, id. qu. δείελος, *Ern.*
Δέῃ, 3. fing. præf. conj. act. v. δεῖ, *oportet.*
Δεήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paff. à δέομαι.
Δέημα, ατος, το, precatio, preces. A δέομαι.
Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet.*
Δεήσει, dat. fing. *contr.* pro δεήσεϊ. A
Δέησις, εως, ἡ, obfecratio. A δέομαι.
Δεήσομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.
Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius; (2) fupplex. Ab eod.
Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit; (2) caret, vacat, deeft. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξης ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵȣ τράφης, *Soph. Aj.* 588. Ἔρρεψε δεῖν πειρατέον εἶναι, tentandum putavit, *Plut.* Οὐδὲν ἐπιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, *Ariftot.* Πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, multum abeft, *Plat.* Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα, *Luc.* A δέω. Unde
Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, *Hef.*
Δειγάνες, οἱ, magiftratus, *ap. Seleuc. Polyb.*
Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum; (2) fpecimen mercis quod oftenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi fpecimina talia proponebantur mercium; (4) conjectura. A δείκνυμι.
Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, infamo, fpectaculi ergo expono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξȣσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, *Col.* 2, 15. A δεῖγμα.
Δείδεκτ' pro δείδεκτο, 3. fing. plufq. perf. indic. paff. *Ion.* et *Poët.* pro δέδεκτο, à v. δέχομαι.
Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paff. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à verbo eod.
Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticulofus.
Δειδία, ας, ἡ, nox obfcura, nox obfcuritate fua terrorem incutiens, *Suid. Euft.*
Δείδια, *timui*, 1. fing. perf. ind. med. *Poët.* pro δέδια, à verbo δείδω, *timeo.*
Δειδίζομαι, timeo. A δείδω.
Δείδιθι, *timueris*, 2. fing. perf. imperat. med. *Poët.* pro δέδιθι, et hoc pro δέδιε.
Δείδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poët* pro δεδίαμεν.
Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. fing. f. 1. indic. med. *Poët.* pro δεδίξεται, à δεδίττομαι.
Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δείδω.
Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.
Δειδίσσεο, præf. imp. *Ion.* pro δειδίσσȣ. A
Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὡς ῥα τὸν ȣ̓κ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι, *Il.* 18, 163, 164. Δαιμόνι' ȣ̓ σε ἔοικε, κακὸν ὣς, δειδίσσεσθαι, *Il.* 2, 190.
Δείδοικα, *timui*, 1. fing. perf. ind. med. *Poët.* vide δεδοίκαμεν.
ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὴν, τίσιν, περὶ τινος, ὑπέρ τινος, περὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφὶ τινι. Ἦν σὺ μὴ δεισῃς πόθ', *Soph. El.* 1322. Ὑπὲρ λῃστῶν δέδοικε, *Ifoc.*
Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior, *Hom. Od.* 17, 599. δειελιήσας, ubi exponunt etiam cœnans, merendam fumens.
Δειελινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus; (2) vefpertinus.
Δείελον, ȣ, τὸ, merenda; (2) crepufculum.
Δείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vefpertinus. A δείλη.

Δεικανάειν,

Δεικανάειν, præf. inf. act. verbi inuf. δεικανάω, *oftendo.*

Δεικανᾶσθαι, comiter et benignè excipere, falutare; *Hom. Il.* 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quafi à δέκομαι, *Ion.* pro δέχομαι. *ap. Theoc.* autem eft vel porrigere vel fimile quid. vid. δεκατάομαι.

Δεικελιςὴς, ῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in fcenâ repræfentat, mimus; quafi à δεικελίζω, fimulacrum repræfento. Hujus verbi f. 1. δεικελίζω, *Dor.* unde ὁ δεικελίστας, *Dor.* idem quod δεικελίςης.

ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ῦ, τὸ, fimulacrum.

Δεικηλίστας, ῦ, ὁ, idem quod δεικελίςης.

Δείκηλον, ῦ, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, oftendo, monftro, indico, declaro, manifefto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια τῆς δυσσεβείας, οἷα δωρῦνται θεοὶ, *Soph. El.* 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, *Plat.*

Δεικνύναι, præf. infin. act. v. δείκνυμι.

Δεικτηριὰς, ἀδος, ἡ, proftibulum ap. Alexandrinos.

Δεικτήριον, ῦ, τὸ, pulpitum, fuggeftum. A δείκνυμι. Unde

Δείκτης, ῦ, ὁ, demonftrator.

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonftrativus, oftenfivus:

Δεικτικῶς, *adv.* demonftrativè.

Δειλαίνομαι, timidus fum. A δειλὸς.

Δείλαιος, αία, αἶον, timidus; (2) mifer.

Δειλαῖος, *Dor.* et *Att.* pro δείλαιος.

Δειλαιότης, ητος, ἡ, timor. A præc.

Δειλακρίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, extremè timidus, *Ariftoph.* A

Δείλακρος, δειλάκρα. *Ariftoph.* idem. Ex δειλὸς, et ἄκρος, *fummus.*

Δείλαν, *vefperi*, *Dor.* pro κατα δείλην.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, et ἀνὴρ, *vir.*

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iifd.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. fing. præf. imperat. act. *contr.* pro δειλιαέτω, à verbo δειλιάω.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) vefpera; (3) diluculum; (4) crepufculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulofus:

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. A δειλὸς.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam defugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς συ δειλιάσουσι, *Pfal.* 104, 7. A præc.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, idem quod δειλιάζω.

Δειλινοῖο, g. f. *Poët.* et *Ion.* pro δειλινῦ.

Δειλινὸν, ῦ, τὸ, merenda. A δείλη.

Δειλινὸν, *adv.* vefperi, vefpertino tempore.

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, vefpertinus.

Δειλόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus; (2) mifer; (3) debilis; (4) improbus, malus. Hinc

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas.

Δειλόψυχος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus; (2) terriculamentum.

Δειμαίνω, f. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὴν δύναμιν τινος, περὶ ἑαυτῦ, ὑπὲρ τινος. Δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκαν, *Eur. Ph.* 264.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus; (2) terribilis.

Δειμόομαι, ῶμαι, timeo. *Hef.* A δεῖμα.

Δείμας, aor. 1. part. act. verbi δέμω.

Δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.

Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδειμάτυ τὺς Ἴωνας, *Herodot.* Ab eod. Hinc

Δειματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.

Δειμὸς, ῦ, terror, metus. A δείδω. Hinc

Δειμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.

Δεῖν, *oportere*, præf. inf. act. verbi imperfon. δεῖ.

ΔΕΙ~ΝΑ, ὁ καὶ ἡ, τὸ, *Gen.* δεῖνος, *Dat.* δεῖνι, *Acc.* δεῖνα, quidam.

Δεινὰ, *adv.* vehementer. A δεινὸς.

Δεινάζω, f. άσω, ægrè fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, *Hef.*

Δείνακρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, acutiffimus, acerrimus. Ex δεινὸς, et ἄκρος, *acutus.* (nifi κρος fit mera terminatio, *Ern.*)

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circumago; (2) in orbem falto, circumagor:

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem. A δεῖνος.

Δείνησις, εως, ἡ, converfio. A præc.

Δεινοβίης, ῦ, ὁ, fortiffimus. A δεινὸς, et βία.

Δεινοθέταν, *Dor.* pro δεινοθέτην. A

Δεινοθετὴς, ῦ, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex τίθημι,

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. fing. *Ion.* pro δεινῦ.

Δεινοκαθέκτος, magnâ vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς, et κατέχω.

Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii. A λέχος.

Δεινόλινος, ον, infelix. Ex λίνον, *filum*, fc. Parcarum.

Δεινολογέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, et λέγω, *dico.*

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans et exaggerans rei indignitatem. Ex iifd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis:

Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægrè fero.

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi adfectus injuriâ, ægrè ferens. Ex δεινὸς, et πάσχω.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινὸς, et ποιέω.

Δεινόπυς. ὁ, καὶ ἡ, celer; (2) cujus adventus gravis eft.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili fum vifu, feu adfpectu. Ex δεινὸς, et πρόσωπον.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *univerfè* qui eft in aliquo genere multus, vehemens, excellens, *unde fpeciatim*; (2) dirus; (3) gravis; (4) folers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) fplendidus; (12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam mors. A δείω, vel δείδω.

Δεῖνος, ῦ, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) poculi genus; (4) faltationis genus. A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) calliditas, folertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινὸς. Unde

Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago, (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον, *Thuc.* ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφόρας, *Plut. in Pericle.*

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. à δεινὸς, *terribilis.*

Δεινωπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, torvus. Ex δεινὸς, et ὤψ.

Δεινῶς, *adv.* vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mirè; (4) acutè; (5) indignè.

Δείνωσις, εως, ἡ, exaggeratio.

Δεινωτικῶς, *adv.* cum exaggeratione.

Δεινωτὸς, ἡ, ὸν, converfus; (2) tornatus.

Δεινῶψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, terriblis adfpectu.

Δείξαις, 2. fing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.

Δεῖξε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

Δεῖξις, εως, ἡ, oftentio, oftentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖξον, 2. fing. a. 1. imperat. act. v. δείκνυμι.

Δείξω, *oftendam*, 1. fing. fut. 1. ind. act.

Δεῖος, *Poët.* pro δέος, *Hom.*

Δειπνάριον, ῦ, τὸ, cænula. Dim. à δεῖπνον.

Δειπνεῦντες, *Dor.* pro δειπνῦντες. A

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. Ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, *Plato*, δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, *Luc.* Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem et ab eod.

Δειπνηςὸς, ῦ, ὁ, cœnæ tempus; fcrib. etiam δειπνιςος, δειπνηςὺς, δείπνητος.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. fing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ῦ, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam pertinens; (2) cœnæ inftruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lautè, opiparè.

Δειπνητὸς, ἡ, ὸν, lautus in epulando.

Δειπνίδιον, ῦ, τὸ, cænula, Dim. à δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξέρξεα, *Herodot.* Τοιῦτοις πόλλοῖς δειπνίζυσαι, *Xen.* Ab eod.

Δειπνῖτις, ἡ, convivalis, *Epith.* ςολῆς, quâ in cœnâ utebantur.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat. Ex δεῖπνον, et κλήτωρ.

Δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, fermo de cœnâ. A

Δειπνολόγος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον, et λέγω, *dico, loquor.*

Δειπνολόχος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui conviviis infidiatur; (2) parafitus.

Δειπνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui infano cœnarum amore ducitur. Ex μαίνομαι.

ΔΕΙ~ΠΝΟΝ, ῦ, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιία, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιὸς, ῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, et ποιέω, *facio.*

Δειπνοσοφιςὴς, ῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus editis differit.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi caufsâ in Parodiâ, εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, *ut Hom.* εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων. A δεῖπνον.

Δειπνῦντα, acc. fing. præf. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, à δειπνέω.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio; (2) minifterium conviviale. A

Δειπνοφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, cœnæ minifter.

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή.

Δειρὰς, a. 1. part. act. verbi δέρω.

Δειραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, collo onerofus, fatis gravis. Ex δειρὴ, et ἄχθος.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δέρη.

Δειριάω, ῶ, f. probris fcindo. *Laconicum.*

Δείρειν, præf. inf. *Ion.* pro δέρειν, à δέρω.

Δειροκύπελλον, ῦ, τὸ, poculum oblongo collo.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis, *Hef.* A δέρη.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Ex δειρὴ, et τέμνω, *feco.*

ΔΕΙ~ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor; (2) ftercus; (3) fœtor, *L. G.* Unde

Δεισαλέος, έα, έον, ftercoreus.

Δεισαλία, ἡ, impuritas.

Δείσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.

Δεῖσε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

Δεῖσθαι, præf. inf. *contr.* pro δέεσθαι, à verbo δέομαι.

Δεισιδαιμονέω, fuperftitiofus, religiofus fum.

Δεισιδιμονία, ας, ἡ, metus deorum, fuperftitio; (2) religio. A δεισιδαίμων.

Δεισιδαιμονίως, religiosè.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fuperftitiofus.

Δεισίθεος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, decem boum pretio eftimabilis. Ex δέκα, et βοῦς. (vel βοῖος eft mera terminatio, *Ern*).

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum ufque gradum. Ex δέκα, et γονὴ, *generatio.*

Δεκαγράμματος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, decem literis, lineis, vel verfibus conftans. Ex γράμμα.

Δεκαδάκτυλος, ὁ καὶ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ῦ, ὁ, decurio; (2) decemvir:

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A

Δεκάδαρχος, ῦ, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ὁ καὶ ἡ, decem tabulis conftans.

Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, denarius. Ab eod.

Δεκάδυχος, ῦ, ὁ, decemvir, *Lyf.* Ex ἔχω.

Δεκάδυο, duodecim. Ἄκλιτον.

Δεκάδωρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, decem palmos longus. Ex δῶρον, *palmus.*

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, fexdecim.

Δεκαέπτα, οἱ, αἱ, τὰ, feptemdecim.

Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετὴς.

Δεκαέτηρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, decem annos natus. Ex iifd.

Δεκαετὴς, εος, ὁ καὶ ἡ idem. Ex ἔτος.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. Ex δεκαετὴς.

Δεκάζω, f. άσω, donis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum; (2) corrumpo, perverto

Τὴν

Τὴν σπεῖραν ἐδέκαζε χρυσῶν ἑκάςῳ διανέμων, *Plut.*
Δεκάκις, *adv.* decies. A δέκα.
Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens. A κλίνη.
Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens.
Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex κῦμα.
Δεκάκωλος, ον, decem verficulis conftans. A κῶλον.
Δεκάλιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eft. Ex λίτρα, *libra.*
Δεκάλογος, ȣ, ὁ, decalogus, decem præcepta Dei.
Δεκαμεναῖος αία, αῖον, decimum menfem agens, decimeftris. Ex δέκα, et μήν.
Δεκάμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eft. Ex μνᾶ, *mina.*
Δεκάμνȣς, idem et ex iifd.
Δέκαμνον, τὸ, merces decem minarum.
Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.
Δεκανάομαι, ὦμαι, humaniter excipio, *Hef.* unde δεικανᾶσθαι, q. v.
Δεκανάια, ἡ, decem naves. A ναῦς.
Δεκανία, ἡ, idem, *ap. Strab.*
Δεκανία, ἡ, decuria. A δέκα.
Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκαπάλαι, *adv.* qu. dic. decies olim, jampridem.
Δεκάπεντε, quindecim.
Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.
Δεκαπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decuplus. A δεκάπλȣς.
Δεκαπλέθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem jugerum eft. Ex πλέθρον.
Δεκαπλȣ̃ς, decuplus. A δέκα.
Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes; (2) regio quædam Judææ. Hinc
Δεκαπολίτης, ȣ, ὁ, è regione Decapoli.
Δεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui decem pedum eft.
Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi fenatores.
Δεκάρχης, ȣ, ὁ, decurio. Ex ἀρχή.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis. Ab eod.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.
Δεκάσκαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem fcalmis inftructus.
Δεκασμὸς, ȣ̃, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo decem fementes factæ funt; (2) decennalis.
Δεκαςάτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ftateribus valens. Ex ςατήρ.
Δεκάςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tabulata habens.
Δεκάςυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem columnas habens.
Δεκάσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem fchœnos habens.
Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. gr. venit.
Δεκατάλαντια, ας, ἡ, decem talenta. A
Δεκατάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui decem talentorum eft.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, ϗ αἱ, quatuordecem.
Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατευτήριον, ȣ, τὸ, locus in quo decimæ perfolvuntur. Ab eod.
Δεκατευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui decimas exigit; (2) decumanus, genus publicani.
Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὴν ἀσίαν, *Herodot.* A δέκα.
Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ.
Δεκάτην ἑςιάσαι, dicebatur Athenienfibus, quum decimo die congregatis neceffariis, et infantibus nominibus impofitis, peracta re divina, fplendidum pararent convivium.
Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
Δεκατηλόγιον, ȣ, τὸ, locus in quo decimæ exiguntur et penduntur. A
Δεκατηλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα, et λέγω, *colligo.*
Δεκατημόριον, ȣ, τὸ, decima pars. A μόρος.
Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc
Δεκατόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δεκατεύω. Δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, *Heb.* 7, 6. δεδεκάτωται, *ib.* v. 9.

Δεκατώνης, ȣ, ὁ, qui decimas redimit, decumanus. Ex δεκάται, et ὠνέομαι.
Δεκάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus divifus. Ex φυλή.
Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex χαλκὸς.
Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκάκισχίλιοι, *Hom.*
Δεκάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem chordas habens. Ex χορδή.
Δεκέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem inftructus roftris.
Δεκετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis; (2) decennium; (3) ludi deno quoque anno recurrentes.
Δεκέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decennalis. A
Δεκέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Fœm. δεκέτις.
Δέκευ, *accipe*, Dor. et Ion. pro δέχȣ, et δέχομαι.
Δεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, et ἐρέσσω, *remigo.*
Δέκομαι, *capio, Ion.* pro δέχομαι. Unde
Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus.
Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel fufcipit.
Δέκτης, ȣ, ὁ, acceptor; (2) mendicus.
Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus.
Δέκτο, *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.
Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus. Ab eod.
Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix. A
Δέκτριος, ȣ, ὁ, fufceptor. A δεκτός.
Δέκτωρ, ὁ, idem.
Δελεάζω, f. άσω, inefco, efcâ capio; (2) efcam impono; (3) *m taphoricè* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀςηρίκτȣς, 2 *Pet.* 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος ϗ δελεαζόμενος, *Jac.* 1, 14. A
ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, efca quâ animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus. A δέλω.
Δελέασμα, ατος, τὸ, quod efcæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.
Δελεασμάτιον, ȣ, τὸ, inefcamentum exiguum.
Δελεασμὸς, ȣ̃, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
Δελεάςρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranfenna, in quam efca imponitur. Ab eod.
Δελεαςρεὺς, έως, ὁ, qui efcâ decipit. Ab eod.
Δελεάρπαξ, γος, ὁ ϗ ἡ, efcam rapiens.
ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, laterna, fax.
Δελεῦρον, τὸ, idem quod δέλεαρ, *ap. Ath.*
Δελητήριον, ȣ, τὸ, idem.
Δελήτιον, ȣ, τὸ, idem.
Δέλτα, τὸ, litera quarta alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.
Δελτάριον, ȣ, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.
Δελτίον, ȣ, τὸ, Dim. ab eod.
Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, à δέλτος, *liber.*
Δέλτος, ȣ, ἡ, pugillares, qui formâ literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum, teftamenti, pictoris, &c.
Δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo.
Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc δελτωτὸν, triangulum, fignum quoddam cœlefte, et δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.
Δελφάκειος, ον, porcinus. A δέλφαξ.
Δελφακινὸς, ἡ, ὸν, idem.
Δελφάκιον, ȣ, τὸ, porcellulus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim.
Δελφακόομαι, fuccrefco in porcam. A
ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, porcellus.
Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, pifcis; (2) nauticum inftrumentum, quo utebantur ad demergendas naves. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum cuftodiebant oraculum. *Leand. et Callim.* Hinc
Δελφινίζω, delphinos imitor:
Δελφίνιον, ȣ, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Larks-fpur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, et hinc judicium ἐπὶ δελφινίῳ.
Δελφινίσκος, ȣ, ὁ, parvus delphin. Dim.
Δελφινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, et εἶδος.

Δελφινόσημος, ον, delphino fignatus; (2) menfa Delphica, abacus marmoreus. A σῆμα, et
Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, vulva, uterus.
Δέλω, inefco.
Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; (2) fafciculus. A δέω.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, corpus, quafi vinculum animæ. *Nomen indecl.*
Δεμάτιον, ȣ, τὸ, parvus fafciculus. A δέμα.
Δέμειν, *ædificare*, præf. inf. act. verbi δέμω.
ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ftratum, lectus.
Δεμνιοτήρης, ȣ, ὁ, cuftos lecti. Ex τηρέω.
ΔΕ'ΜΩ, *ædifico, ftruo*; eft inufitatum, ficut et δέμομαι; in ufu hæc, ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμημαι.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, et ἴλλος, *oculus*, (nifi potiùs ab *ant.* δένω, unde δένος δένδω, ut à τένω, *tendo*, hinc δένδιλος, δενδίλλω,) *Ern.*
Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. à δένδρεον, *arbor.*
Δένδρεον, έȣ, τὸ, arbor. A δένδρον.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorofus, arboribus abundans. A δένδρον. Hinc
Δενδρίζω, arborefco, arboris figurâ fum.
Δενδρικὸς, ἡ, ὸν, arboreus.
Δενδρίον, ȣ, τὸ, arbufcula.
Δενδρῖτις, εως, ἡ, vitis arborefcens, *Strabo.*
Δενδροβατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores fcando. Ex βαίνω, *fcando.*
Δενδροειδὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, arboris figuram habens. Ex εἶδος, *fpecies.*
Δενδροκολάπτης, ȣ, ὁ, picus. A κολάπτω, *tundo.*
Δενδρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus ornatus. Ex κόμη.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exfcindo. Ex κόπτω.
Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborefcentia.
Δενδρολίβανος, ȣ, ἡ, thus arbor, feu arbor ipfa quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborefcens, althæa.
ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, arbor; (2) ftirps.
Δενδροπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arboribus nocens. Ex πῆμα, *damnum.*
Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι) id. q. δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exfcindo, vafto, populor. Ex τέμνω.
Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum; (2) functio dendrophori, *Ern.*
Δενδροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arborum ferax; (2) dendrophorus. A φέρω.
Δενδρόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus confitus. Ex φυτεύω.
Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus fubeo, inter quercus me abfcondo; (2) quovis modo me abfcondo. A δένδρον.
Δενδρύδιον, ȣ, τὸ, arbufcula. Ab eod.
Δενδρύφιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arboreus; (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
Δενδρώεις, όεσσα, ῶεν, arboribus abundans.
Δενδρὼν, ῶνος, ὁ, arbuftum, arboretum.
Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denfa.
Δεννάζω, f. άσω, probris inceffo, *Eur. Rhef.* 926. A δέννος.
Δενναςὸς, ἡ, ὸν, convitiis et maledictis obnoxius. A
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, probrum, contumelia.
Δέξαι, 2. fing. a. 1. imperat. med. A δέχομαι.
Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cifterna; (4) pifcina. A δέχομαι.
Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.
Δέξασθαι, *recepiffe*, aor. 1. inf. med.
Δέξασθε, *fufcipite*, 2. pl. a. 1. imperat. med.
Δέξατο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, fc. χεὶρ, dextra fc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia et auxilium.
Δεξιάδην, *adv.* à dextrâ. A δεξιά. Hinc
Δεξιάομαι, ῶμαι, dextrâ prehendo, dextrâ prehenfum amplector, faluto. Hinc Homericum δεξιόωντο, pro ἐδεξιῶντο.
Δεξίδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dono accipiens. E δέχομαι, et δῶρον.

Δεξίμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oves excipiens, vel ſuſcipiens. Ex μῆλον, ovis.

Δεξιόϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dextrâ manu telum jacit, jaculator. Ex δεξιὸς, et βάλλω.

Δεξιόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui dextra et agilia membra habet. Ex δεξιὸς, et γυῖον.

Δεξιολάϐος, ȣ, ὁ, ſatelles, ſtipator. A δεξιὰ, et λαμϐάνω, ſumo.

Δεξιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextrâ prehendo; (2) humaniter ac comiter excipio. A δεξιὰ.

ΔΕΞΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, dexter; (2) fauſtus, proſper; (3) ſolers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ȣ, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphoricè δεξιόσειρος Ἄρης, apud Soph. (A. 144.) Mars in dexterum cornu inclinans. A σειρὰ, habenæ.

Δεξιοςάτης, ȣ, ὁ, qui à dextrâ ſtat; (2) qui in dextrâ chori parte præſidet. Ex ἵςημι.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A δεξιὸς.

Δεξιότοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in dextrâ parte navis remigans. Ex τοῖχος, paries.

Δεξιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. Poët. pro ἐδεξιῶντο, à δεξιόομαι.

Δεξίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. A δέχομαι, et πῦρ.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi. A δέχομαι.

Δεξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιὸς.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, idem quod comiter accipimus, et quaſi dextrâ prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξιώνομος, ον, fauſtus auſpicatus.

Δεξιῶς, adv. dextrè; (2) proſperè; (3) ſolerter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, idem quod δέξις, et ferè in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam ſi cui occurrimus gratulabundi, eumque amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, adv. commodiſſimè. A δεξιώτατος, quod eſt ſuperl. à δεξιὸς.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξωνται, 3. pl. a. 1. conj. med.

Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus eſt; (3) δεόμενοι, etiam qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαί τοίνυν γ' ὑμῶν τατὶ πάνυ μικρὸν, Ariſtoph. Nub. 428. πτωχικῆ βακτηρίȣ, Idem Ach. 452. Παιδαγωγῶ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι, Lucian, Vitar. Auct. 12. A δεῖ, opus eſt.

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) neceſſarium. Ab eod.

Δέον, ligabant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔδεον, à verbo δέω, ligo. Hinc

Δεόντως, adv. decenter; (2) commodè.

Δέος, δέȣς, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. Ion. pro δέπασι, à δέπας.

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, τὸ, poculum; (2) patera.

Δεπαςρεῖος, α, ον, potulentus, Ern.

Δέπαςρον, ȣ, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collum conſtringens et ſuffocans. Ex δέρη, et ἄγχω, ſtrangulo.

Δέραιον, ȣ, τὸ, collare, torques. A δέρη. Hinc

Δεραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δερϐιςὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Suid. A δέρας, (niſi potiùs ſit δερμιςὴρ, Ern.)

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκομαι.

Δεργμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A δέρη.

Δερκέσκετο, apud Homerum eſt à δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, et τυπτέσκετο.

Δερκευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκομαι, et εὐνὴ, cubile.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

Δερκιόωνται, vident, 3. pl. præſ. ind. med. Poët. et contr. pro δερκιάονται.

ΔΕ'ΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video. Poët.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομένων.

Δερκομένοιο, Ion. pro δερκομένȣ.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ȣ, τὸ, pellicula, Dim. Ab eod.

Δερματȣργικὸς, ἡ, ὸν, è corio conficiens.

Δερματοφαγέω, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex δέρμα, et φέρω.

Δερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηςὴς, ȣ̃, ὁ, animalculum quoddam à conſumendis pellibus ita dictum. A

Δερμόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex πτερὸν.

Δερμύλλω, ſanguinem acutè fugo; (2) excorio; (3) maſturbo.

Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκομαι.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ȣ, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρρις.

Δέρριον, ȣ, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium.

Δερριςὴρ, ῆρος, ὁ, moniſe equi, Heſ.

Δέρτρον, ȣ, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) roſtrum. A δέρας.

Δερχθεὶς, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωποι δέρει, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ȣ, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job 26, 8. A δεσμὸς.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A δέω.

Δέσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. à δεσμὸς.

Δεσμὸς, ȣ̃, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A δεσμὸς, et φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμὸς.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, ȣ, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ȣ, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. άσω, dominor, (2) et in paſſ. dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσιοναύτης, ὁ, qu. dic. herilis navis magiſter; genus libertorum Laconicorum, quorum operâ in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herilis, δεσποσύνη, filia herilis. A δεσπόζω.

Δεσπότεια, ης, ἡ, dominatus:

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera:

Δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσω, dominor. A

Δεσπότης, ȣ, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus poſſeſſor. Hinc

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperioſus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, adv. heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δέσποτος, ἡ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέτας, gen. ſing. Dor. pro δέτης. A

Δέτη, ης, ἡ, fiſtula. A δέω.

Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in faſciculum colligatæ.

Δετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦε, imperf. ind. Ion. pro ἔδευε, à δεύω.

Δεύεαι, inferior es, 2. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro δεύῃ, v. δεύομαι, Poët. pro δέομαι.

Δευήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. Ion. pro δευήσῃ.

Δευήσομαι, indigebo, 1. ſing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεήσομαι, à verbo δέομαι.

Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος, Ern.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δευοίατο, indigerent, 3. pl. præſ. opt. Ion. et Poët. pro δέοιντο, à verbo δέομαι.

Δευόμεναι, madentes, nom. pl. part. præſ. paſſ. f. g. à verbo δεύομαι, madeſio.

Δευόμενος, pro δεόμενος, à δέομαι, egeo.

Δεύονθ' 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδεύοντο, à verbo Poët. δεύομαι, pro δέομαι.

Δεύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐδεύοντο, à δεύομαι, vel δεύω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

ΔΕΥ'ΡΟ, adv. hûc; (2) adeſdum.

Δεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δευσοποιέω, tingo, inficio, (v. gr. fuco) humecto. E δεύω, idem.

Δευσοποιΐα, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δευσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, infector, tinctor; (2) benè tinctus; (3) indelebilis. Ex δεύω, et ποιέω.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus.

Δεῦτε, adv. hûc adeſte, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιςέω, ῶ, f. έσω, ſecundas fabulæ partes ago; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, et ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αιον, ſecundarius; (2) qui ſecundâ die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo; (2) vincor, ſuperor; (3) diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, ſecundas partes ago.

Δευτερίας, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora.

Δευτέριον, ȣ, τὸ, ſecundæ, partus quaſi ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτερόϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundùm dentes indices jacit. Ex δεύτερος, et βάλλω.

Δευτερογαμέω, ſecundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, ſecundæ nuptiæ.

Δευτερογάμος, iterum maritatus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundæ decimæ.

Δευτερόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſecundæ conjugationis. Vox Gram. Ex ζυγὸς.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, ſecundus vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. A κοίτη.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco verba facio.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices.

Δευτερὸν, adv. ſecundò. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ȣ, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex νόμος.

Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis et exequiis de more honoratus, ſalvus redit ex bello, vel peregrinatione.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A

Δευτεροπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex δεύτερος, et πρόσωπον, perſona.

Δευτερόπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alter primus, à ſecundo primus; epith. ſabbathi primi à ſecundo paſchatis die, Scal.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ δευτέρȣ, ſecundâ vice.

Δευτερόσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ab ἔχω.

Δευτεροτόκος, ȣ, ἡ, qui ſecundò parit vel peperit. A τίκτω.

Δευτερότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτερȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex ἔργον.

Δευτερȣ̃χος, ὁ, qui ſecundas tenet. Ab ἔχω.

Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, ſecundò facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ματος, τὸ, ſecŭndus actus, repetitio.
Δευτέρως, *adv.* ſecundò. Ab eod.
Δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio, *Eccleſ.*
Δευτερωτὴς, ȣ̃, ὁ, traditionum doctor.
Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum piſtorum et coquorum. A
ΔΕΥ'Ω, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, *Soph. Aj.* 376.
ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.
Δεχάμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem nodos, ſeu vincula habens. Ex δέκα, et ἅμμα.
Δέχαται, pro δεδέχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à v. δέχομαι.
Δέχεσθε, *capite*, 2. plur. præſ. imperat. med.
Δεχήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, et ἡμέρα.
Δέχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro δεδέχθαι, à verbo δέχομαι.
Δέχμενος, *per Syncop.* pro δεχόμενος.
Δέχνυμαι, capio. A
ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, ſuſcipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo; (5) credo; (6) expecto, operior. Δέχεσθαι χάριν, τὸν ὅρκον, τινὰ χώραν, τὰς ςρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅςις ξένȣς δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας, *Ariſtoph.* Θεσμ. 479. Τίς μὲ νέξεται πόλις; *Eur. Med.* 386.
Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, *Suid.* A δέφω.
Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depſo, ſubigo, mollio coriariorum more. Ab eod.
ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ, à tergo liga. *Ariſtoph. Lyſ.* 437.
ΔΕ'Ω, δεήσω, qu. à δεέω, abſum; opus habeo; deficio. Τοσȣ́τȣ δέεσι χάριν ἔχειν, *Iſoc.* Τȣτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίȣ δεῖται πτερῶν, *Ariſtoph. Av.* 1381. Ἐλαχίςȣ ἐδέησαν διαφθάρηναι, parum abfuerunt, quin, *Thuc.* Τί δεῖ μοχλῶν; opus eſt, *Ariſtoph. Lyſ.* 434. Unde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.
ΔΗ', fanè, profectò; (2) porrò, verò; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, ſcilicet; (5) demum, duntaxat; (6) interrogationi ſervit; (7) ironicum eſt; (8) abundat.
Δῆγμα, ατος, τὸ, morſus. A δήκω, *mordeo.*
Δηγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
Δήετε, *invenietis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi δήω, *invenio.*
Δηθὰ, *adv.* diu; (2) frequenter, crebrò, *Poët.* A δὴν.
Δηθαργόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, et ἀγορεύω, *loquor.*
Δηθαίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, longævus, annoſus. Ex δηθὰ, et αἰὼν, *ævum.*
Δηθάκι, vel δηθάκις, *adv.* diu; (2) crebrò.
Δῆθεν, *adv.* videlicet, ſcilicet. A δὴ.
Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθὰ.
Δηϊάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δήϊος, et ἁλίσκω, *capio.*
Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vaſto, hoſtiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, *Ion. imperfect.* pro ἐδηΐων, quod eſt ex ἐδηΐαον. A δήϊος.
Δήϊον, acc. ſing. *Ion.* pro δᾷον.
Δήϊος, ία, ιον, hoſtilis, infeſtus, et *ſubſtantivè*, hoſtis. A δαίω. Hinc
Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.
Δηῒς, ΐδος, pugna; (2) bellum. A δαίω.
Δηκτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δήκω.
Δήκτης, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inuſit.
Δηλαδὴ, *adv.* videlicet, ſcilicet, profectò. A δῆλον, δῆλα, et partic. δὴ.
Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.
Δηλεύμενος, *Dor.* pro δηλȣ́μενος. A
ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando et veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὶν ἰόντα, *Theoc.* 15, 48. Hinc
Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.
Δηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nocivus.
Δήλησις, εως, ἡ, læſio, maleficium. A δηλέω.
Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.
Δηλητήριον, ȣ, τὸ, nocivum (pharmacum), venenum.
Δηλητηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nocivus. Ab eod.
Δηλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt oblæſa, ſtolidus; *apud Naum.*
Δηλονότι, *adv.* nimirùm, omninò, profectò, quippe. Quaſi ex δῆλον, et ὅτι.
Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo.
ΔΗ'ΛΟΣ, η, ον, manifeſtus, perſpicuus.
Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto, declaro, indico. Ἔδοξεν ἂν μοί πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν, *Soph. Trach.* 373. A δῆλος. Hinc
Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.
Δήλως, *adv.* manifeſtè, apertè. A δῆλος.
Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio, ſignificatio, enunciatio; (2) *ap. LXX.* Urim et Thummim. A δηλόω. Hinc
Δηλωτικὸς, ἡ, ὸν, declarandi vim habens.
Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto, auræ populari ſervio; (2) aliquem capio, concilio mihi, et *in paſſ.* ab aliquo capi, delectari, *impr.* oratione.
Δημαγωγῶν τȣ̀ς πολλȣ̀ς, *Plut.* A
Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus et regimen; (2) concio; (3) adminiſtratio reipublicæ; (4) gratia et auctoritas, quâ quis valet apud populum; (5) ars, quâ quis utitur ad conciliandum ſibi populum. Ab eod.
Δημαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, orator in rep. populari, cujus conſiliis populus obſequitur, utpote ſibi gratioſis, popularis. Ex δῆμος, et ἄγω, *duco.*
Δημαγωγικῶς, populariter, more demagogorum.
Δημάζω, lud.
Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δῆμαξ, δημάκιον.
Δημάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi precibus et votis expetitus. Ex δῆμος, et ἀράομαι, *precor.*
Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis ſum, magiſtratu fungor. A δήμαρχος.
Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.
Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, tribunitius. Ab eod.
Δήμαρχος, ȣ, ὁ, tribunus plebis, magiſtratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, et ἄρχων, *princeps.*
Δημεραςὴς, ȣ̃, ὁ, populi ſtudioſus, popularis.
Δημεραςία, ας, ἡ, popularitas. A præc.
Δημευσία, ας, ἡ, proſcriptio. A δημεύω.
Δήμευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Δημεύω, f. εύσω, publico; (2) in exilium mitto; et in *paſſ.* bonorum publicatione multor; (3) exulo. Δημεύσσιν ἡμῶν τȣ̀ς ἀγρȣ̀ς, *Dion. Hal.* A δῆμος.
Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτȣ̀ς, *Act.* 12, 21.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.
Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, concionalis, concionatorius. A
Δημηγορὸς, ȣ̃, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος, et ἀγορέω.
Δημηλάσιος, et δημήλατος, ον, populiſcitu in exilium actus. Ex δῆμος, et ἐλαύνω.
Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, et Δημήτρα, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, et μήτηρ. *Doribus autem uſitatum* δᾶ pro γῆ. Unde et *Attici* Δάματερ *in voc.* (2) fruges. Hinc
Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum Cereris.
Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, Cerealis. Ab eod.
Δημητρίζω, et ομαι, cunctor, more Demetrii, *Ern.*
Δημήτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.
Δημίδιον, ȣ, τὸ, popellus, plebecula, vel potiùs δημίδιον.
Δημητρίουλος, vel Δημήτρουλος, ȣ, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, et ἴȣλος, ſeu ȣ̃λος, *hymnus.*
Δημίζω, f. ίσω, populo ſum addictus, faveo ut Μηδίζω.
Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.
Δημιοπρασία, ας, ἡ, publica auctio.
Δημιόπρατα, quæ publicantur. Ex δήμιος, et πιπράσκω, *vendo.*
Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *ſubſt.* ὁ, ſervus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.
Δημιεργεῖον, ȣ, τὸ, officina.
Δημιεργέω, ῶ, f. ήσω, ſum opifex, opificium exerceo; (2) efficio, fabricor, condo.
Δημιέργημα, τὸ, opus artificis cujuſque, item quicquid ab aliquo effectum eſt.
Δημιεργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiſtratio; (2) opificium; (3) adminiſtratio, gubernatio, effectio.
Δημιεργικὸς, ἡ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis.
Δημιεργικῶς, artificiosè. A
Δημιεργὸς, ȣ̃, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex et artifex; (2) auctor operis, creator, *unde* de Jove fabricatore mundi, ſecundùm Orpheum et Platonem, legiſlatore, architecto, &c. dicitur, *item*, et conciliatrice nuptiarum; (3) adminiſtrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum eſt nomen magiſtratûs, v. ἐπιδημιεργος, et συνδημιεργος, *Ern.* Ex δῆμος, et ἔργον, *opus.*
Δημοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bona populi devorat, vel conſumit. Ex δῆμος, et βορὰ.
Δημογέρων, οντος, ὁ, ſenator; (2) qui in populo honoratior eſt propter ætatem.
Δημοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, populi doctor; (2) concionator eccleſiaſticus.
Δημόθεν, *adv.* è populo. A δῆμος.
Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, ſacrificium publicum; (2) dies feſtus. Ex δοινη.
Δημόθρȣς, ὁ ϗ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis.
Δημοκατάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicæ exſecrationi obnoxius.
Δημοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος, et κήδομαι.
Δημοκήρυξ, κος, ὁ, fecialis.
Δημόκοινος, ȣ, ὁ, publicorum tormentorum miniſter, carnifex.
Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, adulator populi.
Δημόκομπος, ȣ, ὁ, *propriè* qui ſe jactat ad populum. Ex κομπὸς, (potiùs à κόπτω, *Ern.*)
Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.
Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.
Δημοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.
Δημοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliquâ, qui popularitate ſuâ populum ſibi conciliat, popularis. E δῆμος, et κόπτω, (terminatio κόπος ſignificat eum qui rem quamque miſcet, verſat, tractat, in eâ parandâ laborat, *Ern.*)
Δημοκρατέομαι, ȣ̃μαι, populi imperio, ſubſum. Ἔτι δημοκρατȣμένης τῆς πόλεως, *Plat.*
Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, imperium populare. Hinc
Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.
Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad democratiam ſive imperium populare pertinens.
Δημοκρατικῶς, *adv.* juxta popularem ſtatum.
Δημόκρατος, ον, popularis
Δημολάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi ſermone jactatus. Ex δῆμος, et λαλέω
Δημόλευςος, ὁ ϗ ἡ, à populo lapidibus obrutus.
Δημολογέω, concionor.
Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.
Δημόομαι, ȣ̃μαι, populum lenociniis capto, *Lexicogr. Græci*; propter δαμώματα, *Dor. apud Ariſtoph.* pro δημώματα, ludicra et carmina publica. A δῆμος.
Δημοπίθηκος, ȣ, ὁ, qui ſimiam ſe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentiâ.
Δημόπρακτος, ον, publicus, à populo factus, decretus, &c.
Δημοῤῥιφὴς, ὲς, à populo jactatus, ſeu vulgatus, popularis. E δῆμος, et ῥίπτω.
ΔΗ'ΜΟΣ, ȣ, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenienſium dictæ δῆμοι.
ΔΗΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pinguedo, adeps.
Δημοσίᾳ, *adv.* publicè, in loco publico.
Δημοσιακὸς, ἡ, ὸν, publicus. A δημόσιος.
Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio; (2) auctio.
Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico;

lico; (2) publicâ perſonâ fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, *Plut.* A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiſcus; (2) carcer; (3) publicè vendo, in primis cujus in carcere operâ utitur civitas; (4) dicitur tamen de honeſtioribus hominibus qui operas ſuas civitati præſtant, ut ſcriba.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, ſolennis; (2) *ſubſt.* ſervus publicus. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, publicanus, publici redemptor, vilis, contemptus, *Ern.* Ex δημόσιος, et ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *adv.* publicè. A δημόσιος.

Δημοστροφέω, ῶ, f. ήσω, in populo verſor. Ex δῆμος, et στρέφω, *verto, verſo.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expenſis, aut publico nomine facio. A

Δημοτελὴς, ὁ ἡ ἡ, publicis expenſis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, et τελέω.

Δημοτελῶς, *adv.* publicis impenſis; (2) publicè.

Δημοτερπὴς, έος, οῦς, ὁ ἡ ἡ, populo jucundus.

Δημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis ſum, municeps ſum, populo alicui accenſeor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; item eidem δήμῳ adſcriptus. A δῆμος.

Δημοτικὸς, ή, ὸν, plebeius; (2) popularis ſtatûs amans; (3) popularis, civilis, comis. Ab eod.

Δημοτικῶς, *adv.* populariter, more popularium ſeu plebeiorum; (2) humaniter, comiter.

Δημοῦχος, ὁ ἡ ἡ, præſes, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens. A φθείρω.

Δημοχαριστὴς, οῦ, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis. Ex χαρίζομαι.

Δημόω, publico; uſibus populi concedo, *ap. Dion.*

Δημώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo proſum.

Δημωφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος publica utilitas.

Δημωφελῶς, *adv.* populo utiliter, δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptiſſimè.

ΔΗ'Ν, *adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δὴν.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, conſilium. A

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, conſilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, terredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξίθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum mordens; (2) moleſtus. Ex δῆξις, et θυμὸς.

Δῆξις, εως, ἡ, morſus. A δήκω, *mordeo.*

Δέξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῄουν, *comburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* et *Ion.* pro ἐδῄεον. A

Δῃόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, hoſtiliter populor. Δηώσασθαι τὴν νῆσον, *Herodot.* A δήιος.

Δήπερ, *adv.* ſaltem.

Δήποθεν, *adv.* undecunque.

Δήποτη, *adv.* aliquandò, tandem, unquam.

Δήπου, *adv.* utique, certè, profectò; (2) nimirum.

Δήπουθεν, *adv.* videlicet, ſcilicet; (2) utique, certè; (3) alicundè, ex aliquo loco.

Δήρη, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῆρις.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηρινθῆναι, et Δηρίσασθαι, ejuſdem ſignificationis. Ab inuſitatis δηρίνω, et δηρίζω.

Δηρινθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* ἐδηρινθήτην, à verbo δηρίνω.

ΔΗ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. vel. dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.

Δηρὸν, *adv.* diu, admultum tempus. A

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δὴν.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, à δέω.

Δησάσκετο, *colligebat*, 3. ſing. imperf. ind. verbi *Poët.* δησάσκομαι, vel potiùs pro ἠδήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δήσατε, *colligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Δῆσε, 3. ſing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, à δέω.

Δῆτα, *adv.* demum, certè, ſanè, igitur. A δὴ, *ſane.*

ΔΗ'Ω, invenio, vel potiùs in ſignificatione futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. A δῆ pro γῆ.

Δηώσειν, f. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηϊόω.

Δὶ, pro δὶς, vide δὶς.

ΔΙΑ', *præpoſ.* cum *genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) poſt; (5) inter; (6) notat *cauſſam inſtrumentalem*, et redditur Latinè ablativo; (7) cum nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphraſin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *ſpatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, totâ vitâ, δι᾽ ἔτους, toto anno; (10) cum *accuſativo*, per; (11) propter; in *compoſitione*, notat; (12) *diverſitatem*, ut διασκεδάζω, diſpergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, tranſeo ſive eo per; (14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perſpicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum ex*, *poſt*, *ob*, *contra*, et *ſub*, *cum*, *inter*; (18) præter, ut διὰ στίχου ἀνδρῶν ἔρχεσθαι; (19) ſæpiſſimè ſignificationem ſimplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranſeo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, ſcala nautica, pons; (2) ſcala, quâ in muros adſcenditur. Ex βάθρα.

Διάβαθρον, ου, calceamentum, quo lutum permeatur.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, tranſeo, trajicio; (2) divarico, εὖ διαβὰς, magno gradu, *Hom.* Διαβαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, *Heb.* 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, tranſfero; (2) calumnior, (3) defero, criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui malè audiunt, inviſi ſunt; (5) fallo, decipio. Ὀυ γάρ με ἡ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, *Ariſtoph. Ach.* 507. Μή με διαβάλλῃς στρατῷ, *Soph. Phil.* 583. Διέβαλλε μ᾽ ὦ γραῦς, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1226. διαβάλλεται σ᾽ ὁ θεῖος, *idem. Av.* 1654.

Διαβὰς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασείω, tranſiturus ſum, geſtio tranſire.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, tranſitus; (2) divaricatio crurum, gradus vaſtus et firmus. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, *Ariſtoph. Av.* 492.

Διαβαστάζω, f. άσω, porto.

Διαβαστάσαι, *portaſſe*, a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu. A διαβαίνω.

Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem tranſitum largitur, epith. Jovis. A διαβαίνω.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ή, ὸν, qui trajici vel tranſiri poteſt.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, affirmo, adſevero. Περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, *Tit.* 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio.

Διαβῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διάβημα, ατος, τὸ, tranſitus; (2) greſſus.

Διαβησείω, tranſire cupio, conor.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; *item* funiculus fabrorum rubricâ illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus, ſeu radius, quo deſcribitur circulus; (3) *ap. Medicos*, morbus, cum vitio renum omne ſerum in corpore proliciunt, et per urinam continuò et copioſè effundunt, qu. tranſitus urinæ. Ab eod.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατὸν, *Herod.*

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβρώθη ἡ κιονὶς, *Aret.*

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam tranſigo. Τῶν χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ, *Xen.* εὐτυχῆ βίον, *Iſoc.* unde διαβιωτέον.

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perſpicio, viſu penetro; (2) deſpicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. *Luc.* 6, 42.

Διαβλέψεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo; (2) celebro. Διεβοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, *Plut.*

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, celebris, inſignis; (2) famoſus. A διαβοάω.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολίη, dat. ſing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, criminoſus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; criminator; (2) ſatan. Hinc

Διαβόλως, *adv.* per calumniam, criminando.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perſtrepo.

Διαβορβορύζω, et διαβορβορίζω, ſtrepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adverſus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, adſumptus, exeſus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, et βορὰ.

Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβουκολεῖ αὐτοὺς ἡ ἐπελπίζει, *Luc*

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex βουλὴ.

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem et ex iiſd.

Διάβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, dubius, conſilii dubii vel duplicis, *Heſ.*

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adſpergo, humecto.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfuſio, irrigatio, adſperſio.

Διάβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exeſum eſt vetuſtate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, conſumtio. A

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ἡ, ὸν, peredendi vim habens.

Διαβυνέεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Διαβυνέομαι, verbum rariſſimum. *Ap. Herod.* διαβυνέονται, trajiciunt, transfigunt.

Διαβύω, infercio, indo.

Διαβῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, ſereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægrè fero, indignor.

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελλία, ἡ, præceptum, juſſum; (2) renunciatio, relatio, v. gr. quid legatione ſuâ peregerit, *Ern.*

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διᾶγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, à διάγω.

Διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de ſerenitate et tranquillitate.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interſum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, *Act.* 25, 13.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, planè cognoſco; (2) ſtatuo; (3) delibero; (4) diſcerno viſu. Ἐι γὲ καῦσαί με διεγνώκατε, *Luc.*

Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, *Act.* 24, 22.
Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi inſero. Ex ἀγκυλέω.
Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex ἀγκύλη.
Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem et ex iiſd.
Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo; (2) cubito impacto vel adacto obſtantia propello. Hinc
Διαγκωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, nixus in cubitum.
Διαγλαύσσω, illumino; (2) diſpicio.
Διαγλάψασα, *Hom.* quaſi à διαγλάφω, aut διαγλάπτω, *inuſ.* excavans.
Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A
Διαγλύφω, f. ψω, ſcalpo, cælo.
Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.
Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum; (2) conſilium; (3) deliberatio, conſultatio. A διαγινώσκω.
Διαγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui dijudicat, arbiter. Ab eod.
Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τȣ̃ ῥήματος τȣ̃ λαληθέντος αὐτοῖς, *Luc.* 2, 17.
Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio; (2) cognitio cauſæ judicum. A διαγινώσκω.
Διαγνώσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω.
Διαγνώστης, ȣ, ὁ, idem quod διαγνώμων.
Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, dijudicandi et dignoſcendi peritus. Ab eod.
Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι ϗ οἱ γραμματεῖς, *Luc.* 15, 2.
Διαγορεύω, f. εύσω, explicatè dico, ſcribo, ediſſero; (2) jubeo, edico. Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, traducit, *Luc.*
Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) deſcripta tabella, (*vid. Ern.*) (5) diagramma, figura geometrica, item muſicorum tabulæ muſicis notis conſcriptæ, A διαγράφω.
Διαγραμμισμὸς, ȣ̃, ὁ, teſſerarii ludi ſpecies. A διαγραμμίζω, verbo in eâ re uſitato, h. e. lineis deſcribo, in areolas divido.
Διάγραπτος, ὁ ϗ ἡ, (δίκη) deleta lis.
Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur.
Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) deſcriptio et delineatio, v. gr. ædificii; (3) tabulæ rationum, (4) antiquatio captæ controverſiæ et ſublatio ex actis publicis. A
Διαγράφω, f. ψω, deſcribo; (2) conſcribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præſcribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τȣτȣ ἀμφισβήτησιν, *Dem.*
Διαγράψομες, *deſcribemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, à verbo διαγράφω.
Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτȣ̃, *Luc.* 9, 32.
Διαγριαίνω, f. ανῶ, excerbo, effero.
Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo. Ἤδη πότ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, *Ariſtoph. Ran.* 962.
Διαγρυπνητὴς, ὁ, qui noctem vigilando conſumit, vel in cuſtodiis, vel in conviviis, &c.
Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.
Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo.
Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, tranſmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procraſtino, in longum traho vel duco, διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in ſtudio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως· τὴν ςρατίαν, trajicere; ἀπὸ τȣ̃ λόγȣ, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμȣ̃, ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, *Ariſtoph. Nub.* 462. Ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι, εὐδαιμονȣ̃ντες τὸν βίον διάξετε, *Idem Conc.* 240. Διήγαγες τὰ σκέλη, *Ezech.* 16, 25.
Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vitæ inſtitutum; (4) converſatio; (5) oblectamentum; (6) ſtatio. A διάγω.
Διαγώγιον, τὸ, tranſvectionis merces, aut portorium.
Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valdè anxius ſum, trepido; (2) vereor, timeo.
Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem ſive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαι τινι, πρὸς τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς, *Xen.*
Διαγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex γωνία.
Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.
Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, unde διεδάσαντο.
Διαδάκνω, mordendo lacero.
Διαδακρύω, lacrymor.
Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλὸν δάψεν, *Il.* 5, 158.
Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.
Διαδατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, diſpertior. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, *Il.* 5, 158.
Διαδείκνυμι, f. δείξω, oſtendo, do documentum et ſpecimen.
Διαδέκτωρ, ρος, hæreditate acceptus.
Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.
Διαδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, lætus, proſper.
Διάδεξις, εως, ἡ, ſucceſſio, propagatio ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.
Διαδέρκω, f. ξω, et διαδέρκομαι, perſpicio, tranſpicio.
ΔΙΑ΄ΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortenſis.
Διάδεσμος, έσμȣ, ὁ, faſcia, ligamentum.
Διαδεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.
Διάδετος, vinctus.
Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) ſuccedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν, ἐκ ἄδοξον, *Plut.*
Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) connecto; (3) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, *Luc.*
Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valdè lædo; (2) premo. Ἦ ὀλίγȣ, σὲ κύνες διεδηλήσαντο, *Odyſſ.* 14.
Διάδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus; (2) valdè manifeſtus, *Aret.*
Διαδηλόω, manifeſto, declaro.
Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, faſcia candida quâ redimitur caput regum. A διαδέω.
Διαδηματοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diadema geſtans.
Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio. Διαδιδρήσκȣσι ὄλεθρον, *Aret.* Ex διδράω.
Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus, et hinc doceo; (2) diſtribuo; (3) diſſemino, ſpargo, divulgo ſermonibus. Τὴν ἐξȣσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσȣσιν, *Apoc.* 17, 13.
Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero; et quidem *interdum* definitivum; et *in medio*, judicio contendo, ut actor.
Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum cenſeo.
Διαδικασία, ας, ἡ, diſceptatio, altercatio; (2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio, *Lat.* (3) controverſia de pecuniis publicatis aut publicandis, *ap. Lyſ.* (4) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde
Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio, in jure.
Διαδικασμὸς, ȣ̃, ὁ, lis, diſceptatio.
Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, ſeu diſcepto; (2) injuriâ adficio. A
Διάδικος, ȣ, ὁ, litigator. Ex δίκη, *lis.*
Διαδίπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplex.
Διαδοιδυκίζω, indecenter ſalto. Ex δοίδυξ.
Διαδοκιμάζω, f. άσω, internoſco, dijudico. Hinc
Διαδοκιμαςικὸς, ἡ, ὸν, cui internoſcendi et dijudicandi vis ineſt; (2) probandi vi præditus.
Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum tranverſarium, quod cæteras trabes ſuſtinet. Ex δοκίς.
Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando diſcutio, diſturbo.
Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtâ dimico vel pugno, jaculor. Ex δόρυ.
Διάδος, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. διαδίδωμι.
Διαδόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.
Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) diviſio, diſtributio. Ab eod.
Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio et quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.
Διάδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſucceſſor, ſuccedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.
Διαδράκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.
Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poëma ago, (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor ſum. Ex δρᾶμα, *fabula.*
Διαδραμοῖσα, nom. ſing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμȣ̃σα, à διατρέχω.
Διαδράναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. verbi inuſ. διαδρῆμι, pro διαδράσκω, *aufugio.*
Διαδρᾶσα, nom. ſing. f. a. 2. part. act.
Διαδράσκω, f. σω, et inuſ. διάδρημι, aufugio.
Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia ſubterfugiunt; *vox Ariſtophanica.*
Διαδρήσηται, *diffugiat*, 3. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.
Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.
Διαδρομέω, ῶ, diſcurro. A δρόμος.
Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, diſcurſus, diſcurſio; (2) excurſio ad laceſſendam pugnam. Ex iiſd.
Διάδρομος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Διαδύνω, f. ύσω, ſubeo per medium, permeo, perlabor; (2) effugio, elabor, vito.
Διαδύομαι, idem. Απορῶν, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, *Plat.* Δικὴν δȣ̃ναι διαδὺς, *Dem.*
Διαδὺς, *ſubiens*, a. 2. part. act. verbi διαδύνω.
Διάδυσις, εως, ἡ, tranſitus; (2) detrectatio, tergiverſatio, latitatio, eluſio. A
Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.
Διάδω, f. διάσω, diſſono. Ex διὰ, et ᾄδω.
Διαδωρέομαι, donando diſtribuo.
Διαείδω, perſpicio, cognoſco. Unde *apud Homerum* διαείδεται, et in fut. διαείσεται.
Διαείμενος, *trajectus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διειμένος, à verbo διίημι, *trajicio.*
Διαείσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.
Διαέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aërius. Ex ἀέριος.
Διαζάω, ῶ, f. ζήσομαι, vivo, vitam ago. Ὦ μὲ ϗ μαθὴς ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν, εὐκάρδιος, *Soph. Phil.* 539. Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσȣτονὶ, *Ariſtoph. Av.* 1440.
Διαζευγμὸς, ȣ̃, ὁ, disjunctio. A
Διαζεύγνυμι, f. εύξω, disjungo, diſgrego; (2) repudio. Hinc
Διαζευγνεύω, idem et ex iiſd.
Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus.
Διάζευξις, εως, ἡ, ſeparatio, disjunctio.
Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto, ſtudioſè facio.
Διαζηλοτυπέομαι, ȣ̃μαι, æmulor, invideo.
Διαζητέω, exquiro, excogito. Ποικίλȣς λόγȣς ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένȣς, *Ariſtoph.* Θεσμ. 446.
Διάζομαι, ſtamen telæ divincio, initium texendi facio; (2) plecto, nodo capillos. *LXX.*
Διαζυγία, ας, ἡ, ſeparatio.
Διαζύγιον, ȣ, τὸ, divortium. A ζυγὸς.
Διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo.
Διάζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) cingulum, cinctus, zona.
Διαζωμεύω, benè decoquo.
Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, ſuccingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτὸν, *Joan.* 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* inſtructus, adjutus; *ut Lat.* ſuccinctus.
Διαζωννύω, idem et ex iiſd.
Διαζωςὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorſi vertebra, *ſecundum Pollucem.* A διαζώννυμι.
Διαζώω, idem quod διαζάω.
Διάημι, f. ήσω, perflo.
Διάησι, *tranſmittet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσει, à διαίημι, pro διίημι.
Διάητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διάησι.
Διαθαλασσεύω, f. εύσω, mari disjungo.
Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expaſſis alis apricor.
Διαθαύμαςος, ον, admirandus.
Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, diſpicio, conſidero.
Διαθειόω, f. ώσω, ſulphure perfumo et expio. Ex θεῖον, *ſulphur.*
Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio; (2) incaleſco.
Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffuſus.
Διάθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervidus, præcalidus.
Διαθερμόω, penitus calefacio, *item* calefacio.
Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio; (2) teſtamentum; (3) adfectio,

(3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) conſtitutio; (7) voluntas, animus erga aliquem; (8) accuratior deſcriptio; (9) ſpecies, habitus externus rei, ut διαθέσις οἰκίας, ſpecies domûs, &c. (10) diſpenſatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, inſtituo; (2) deſigno.

Διαθεσμὸς, ῦ, ὁ, interſtitium, intervallum, *ap. Hipp.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ȣ, ὁ, diſpenſator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ὴ, ὸν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εύσομαι, diſcurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρὸς τινα, *Xen.*

Διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. et Nov. Teſt. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorſus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorſus effero, exacerbo.

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contundo, collido.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. gr. aquam; (2) infuſco, obſcuro.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valdè tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo ſeu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) rumorem diſſemino; (3) ſæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio; (3) *de* cantaturo, prælūdiis mollibus, præludente, v. *Ern.* Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, *Luc.*

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ȣ, τὸ, obex tranſverſarius, ductilis aut verſatilis, repagulum. Ex θύρα.

Διαΐγδην, *adv.* cum impetu tranſeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, diſſereno; (2) ſub dio ago. A

Δίαιθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, ſerenus, perſpicuus. Ex αἴθρα.

Διαιθύσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, ſuccendo. Διαίθεται πλεύμων, *Aret.*

Δίαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus. Δίαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex αἷμα.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. *Il.* 13, 30.

Διαιολάω, fraudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio: (2) diſcriminatio et differentiarum conſtitutio; (3) deſtructio, diſſolutio.

Διαιρέτης, ȣ, ὁ, diviſor, diſtributor.

Διαιρετικὸς, ὴ, ὸν, vim aut facultatem dividendi ſive diſcriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *adv.* cum facultate dividendum; (2) ſeparatim.

Διαιρετὸς, ὴ, ὸν, qui dividi poteſt; (2) ſeparabilis; (3) diviſus; (4) fiſſilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *adv.* diviſim, ſeparatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, diſtribuo; (2) diſtinguo; (3) findo, ſeco; (4) explano, explico; (5) reſpondeo, v. gr. de jure, cum accuſatore; (6) *in med.* differo, interpretor, diſputo; (7) *paſſ.* deligor. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη π?ὶς τοσȣ́των θεῶν εἰκόνας, *Luc. pro Imag.* Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, *Luc.* 15, 12. Ex αἱρέω, *capio.*

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio ſc. os; (3) trajicio; transfreto. Οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα, *Dem.* Ex αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. σθέσομαι, perſentiſco, perſpicuè percipio, planè ſenſu percipio. Τὰ τε ἀδύνατα ϗ τὰ δυνατα διαισθάνεται, *Plat.*

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu tranſeo; (2) emico. Διαΐσσȣσιν ὀδύναι, *Hippocr.*

Διαιςόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex ἀϊςόω.

Διαισχύνομαι, fut. ȣ̃μαι, vereor, erubeſco.

ΔΙΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, vitæ ſeu vivendi inſtitutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) diſciplina; (4) victûs ratio à medicis præſcripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *pro* ?, 3. ſing. a. 1. act. *Poët.* et *Dor.* pro διῄτησεν, à

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, ſum arbiter, judico, diſcepto, diſputo; (2) diætâ præſcriptâ alo. Διαιτᾷν τȣ̀ς νοσȣ̃ντας οἴκοι, *Plut.*

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, verſor; (3) victûs ratione certâ utor. Ὑπὸ δέσποτῃ διαιτώμενος μένει, *Xen.*

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præſ. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, à διαιτάομαι.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ inſtitutio, et diſciplina, vitæ genus quod quiſque ſequitur; (2) victûs ratio. A διαιτάω, Unde

Διαιτήσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad arbitrium pertinens.

Διαιτητήριον, ȣ, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, ȣ̃, ὁ, arbiter; (2) procurator ærarii.

Διαιτητικὴ, ſcil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτικὸς, ὁ, λόγος, judicium arbitrium.

Διαιωνιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perrenno, perpetuò duro. A

Διαιώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſempiternus.

Διακαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus, ardens. Ex διὰ, et καίω, *uro.*

Διακαθαίρω, f. αρῶ, purgo, perpurgo; (2) interputo et interluco, ſc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτȣ̃, *Matt.* 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio; (2) interlucatio. A διακαθαίρω

Διακαθίζω, f. ίσω, confeſſum inſtituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) ſtipulum addo, incito; (4) irâ accendo. Ταῦτα διέκαιε ϗ παρώξυνε τὸν Κράσσον, *Plut.*

Διακαλλωπίζω, orno exquiſitiùs.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure deſcendere, *Eurip. Vid.* ἐγκανδξαι.

Διακάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cor tranſiens.

Διακαρπόομαι, ȣ̃μαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque perduro, tolero, perfero.

Διακαταβάλλω, infamo, inviſum reddo.

Διακαταδαρθέω, obdormiſco, dormio.

Διακατάσχεσις, ἡ, conſervatio, v. gr. bonorum.

Διακαταχράομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰȣδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, *Act.* 18, 18. A κατελέγχω.

Διακατέχω, f. θέξω, moror; (2) obtineo, poſſideo.

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, poſſeſſio, detentio. A præc.

Διακάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. A καυλός.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æſtus et ardor perurens:

Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, uſtio penetrans ſeu pertranſiens. A διακαίω.

Διακαῶς, ardenter, v. gr. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, conſtitutus ſum, animatus, affectus ab aliquo et in aliquem.

Διακείρω, f. ερῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interſeco.

Διάκεισο, 2. ſing. pr. imperat. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *adv.* diſcretè, diſtinctè. A διακεκριμένος, quod eſt à διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσȣ̃τον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεύειν, *Iſoc.* Hinc

Διακελευσμὸς, ȣ̃, ὁ, et διακέλευσμα, τὸ, adhortatio, juſſus.

Διακενῆς, *adv.* inaniter, fruſtra, nequicquam.

Διάκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Hinc

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo; (3) configo, confodio.

Διακένως, *adv.* vanè, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas.

Διακεράννυμι, f. ράσω, miſceo, permiſceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes ſeco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proſcindo.

Διακεχυμένως, effuſè, ſine modo. A διαχέω.

Διακεχωρισμένως, diſcretè, ſeparatè.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor, κίγκλον, ſive moticillam, moveor ſive agitor more κίγκλȣ; (2) concutio, moveo, motito; (3) diſſepio.

Διακινδυνεύω, periculum adeo, et *in paſſ.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νȣ̃ν αὐτȣ̃, *Ariſtoph. Nub.* 475. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φιδροῖς ὠσὶν, *Idem Pace*, 156.

Διακιρνάω, commiſceo, *Ern.*

Διακλάσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

Διακλαυςικὸς, ὴ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, communio, findo.

Διάκλεισις, ἡ, intercluſio, prohibitio. A

Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio et diſtraho, ſubduco, ſupprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, forte diſtribuo ſeu divido; (2) *in medio* ſortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) ipſa actio legendi ſorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valdè percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id quod colluimus, ſeu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, ȣ̃, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) moleſtiâ adficio, obtundo, eneco; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τȣ̀ς προλόγȣς ἡμῶν, *Ariſtoph. Ran.* 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, f. ήσω, regis more obeo et adminiſtro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.

Διακολλητικὸς, ὴ, ὸν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A præcedenti.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato.

Διακολυμβώντων, gen. pl. præſ. part. act.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, tranſporto, tranſveho; (2) perfero, ut tabularius, vel bajulus. Hinc

Διακομιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquid tranſportat vel tranſvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακόνειον, ε, τὸ, diaconeum, locus ubi diaconi congregantur, vel convenire solent:

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis *inf*. eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς, *Aristoph. Av.* 1328. Διηκόνεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, *Luc.* 8, 3. A διάκονος.

Διακονηθεῖσα, *fœmina, cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera à ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητὴς, ᾶ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesiâ; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ἡ, ὸν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακόνικον, sacrarium.

Διακονικῶς, *adv.* more eorum qui ministrant, sedulò, expeditè.

Διακόνιον, ε, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) picé perlino; et (3) διακονίομαι, lorico me pulvere more athletæ, in palæstrâ ad certamen me paro.

Διάκονος, ε, ὁ ϗ ἡ, propriè, minister, famulus; (2) legatus; (3) in ecclesiâ qui eleemosynas distribuebat pauperibus, qui panem et calicem ministrabat in eucharistiâ; *in compar.* (4) διακονέϛερος, expeditior et celerior in ministrando. Ex διὰ, et κονέω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, disseco; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum:

Διακορευτὴς, ὁ, corruptor virginis. A

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὥσπερ με διεκόρευσεν ἔσαν ἐπτέτιν, *Aristoph.* Θεσμ. 487.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. A κόρη.

Διακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, satur, satiatus, expletus. Ἥγε καινὸς ϗ προσφάτες ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, ὃν διακορεῖς ὀδὲ ἐξιτήλες ταῖς ἀναίδην κοινωνίας, *Plut. in Lyc.* c. 15. A κόρος.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. A κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex κορκορυγὴ, *strepitus*.

Διάκορος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod διακορὴς.

Διακόρως, *adv.* abundè, adsatim.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, et ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιονταχὰς, εν, ducentiplex.

Διακοσιοςὸς, ἡ, ὸν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, adorno, distribuo, digero; (2) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις ϗ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, *Philo*. A διάκοσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, distributi fumus, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ε, ὁ, ordo et rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακοράζομαι, f. άσομαι, *Etymolog.* intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex κόρη, seu κόρη.

Διακέω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διήκεσεν Ἀντιόχε τε ῥήτορος, *Plut.* Διακέσομαι σε, *Act.* 23, 35.

Διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, quasso, concutio.

Διακράζω, f. ξω, clamo. Οἷα πιπίζεσι ϗ τρέχεσι διακεκραγότες, *Aristoph. Av.* 314.

Διακρανεῖν, præs. inf. act. v. διακρανόω.

Διακρανώσατε, *Theocr.* διεκρανώσατε, quod *Schol.* exponit ἀνεωξατε, aperuistis, et ἐπηγάσατε, i. e. è fonte manare fecistis. Quasi à *Dor.* κράνα, pro κρήνη, *fons*. Al. quasi pro διακαρανώσατε, ut si caput *dolii* aperuistis. Al. quasi διεκεράσατε, i. e. miscuistis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dilabi è manibus non sino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.

Διακραυγὴ, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito è saxo, supplicii causâ.

Διακρηνόω, fundo, è fonte refundo. A κρήνη.

Διακριβολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, accuratè discutio; (2) accuratè edissero.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accuratè elaboro.

Διακριδὸν, *adv.* discretè, distinctè, diligenter; (2) præter cæteros, præcipuè. A διακρίνω.

Διακριθεῖητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, à verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *discretum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Διακρινέει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακρινθέντες, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poët.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) dubito, hæsito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto; (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio, desciso ad aliquem. Διακρίνειν τὰ ἐκεσία τὸ ἀκέσιον τὸν πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν ςρατιὴν διέκρινε, *Herodot.* delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε ϗ αὐτῶν, *Act.* 15, 9. Καὶ ὁ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, *Jac.* 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, discernendi vim habens; (2) segregans, præditus vi discutiendi. Ab eod.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροβολισμὸς, ᾶ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρυσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρέσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρέω.

Διακρεςικὸς, ἡ, ὸν, eludens, fraudulentus. A

Διακρέω, f. έσω, pulsando transfigo; (2) *in med. potiùs*, depello; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτῃ διακρεσάμενος αὐτὲς τῇ προφάσει, *Dion. Hal.*

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ. Unde

Διάκτορος, ε, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epith. uti et sequens.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, aleâ ludo; (2) aleam, seu periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo; (2) confundo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, prospicio.

Διακυρίττεσθαι dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) *metaph.* contendere, κυρίττω, *cornu peto*.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro, v. gr. æquum, an ferre possit, nec consternetur; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, ᾶ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.

Διακωλυτικὸς, ἡ, ὸν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐὰν πὼς διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, *Soph. Oed. Col.* 1774. Ἡ γὰρ σὲ λιταὶ διακωλύσεσ᾽ ὀρφανὰν εἶναί παιδὸς μελέας, *Eur. Hec.* 151.

Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comicè decanto; (2) mordacibus dictis incesso, subsanno.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio, pausa; (2) induciæ. V. ὀκωχὴ.

Διαλαγχάνω, sortior, sortitò divido. Θνητῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, *Eur. Ph.* 68.

Διαλακέω, ῶ, disrumpor, cum sonitu dissilio. A ληκέω.

Διαλακτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλεν πρὸς ἀλλήλες, *Luc.* 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, *ibid.* 1, 65.

Διαλάλησις, ἡ, colloquium; (2) divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim et sigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) narro, vel differo; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi causâ distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; (12) administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδὲς φυλακαῖς, *Polyb.*

Διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.

Διάλαμψις, ἡ, splendor.

Διαλανθάνω, f. λήσω et λήσομαι, p. m. λέληθα, prorsùs lateo, clàm effugio, fallo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τῦτο διέλαθε, *Isocr.*

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo; acri dolore discrucior. A

Διαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perdolet, vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ, et ἄλγος.

Διαλεγδὸν, *adv.* eximiè, præcipuè, insigniter. A διαλέγω, *deligo*.

Διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, differo. Οὐδ᾽ ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, *Aristoph. Nub.* 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo.

Διαλείβομαι, restagno, deliquesco.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum participio* desino. Οὐ διέλιπε καταφιλᾶσα με τὲς πόδας, *Luc.* 7, 45. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo.

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.

Διαλεκτικεύομαι, subtiliter differo.

Διαλεκτικὴ, ῆς, sc. τεχνη, dialectica, ars disserendi. *Apud Platonem* apex scientiarum quod per intelligibile totum progrediatur, ac rursus resolvit in illud ad quod processerat ab initio, de omnibus non opinione sed scientia tractans. A

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, differendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ε, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, dialectus. Ab eod.

Διαλελαμμένος, *distinctus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διαλελημμένος, à διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, dissolutè.

Διαλέξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. A διαλέγω.

Διαλεπτολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, argutè dissero, subtiliter discepto, de rebus parvis argutè disputo.

Διάλεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, pertenuis, perexilis.

Διάλειχω

Διάλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, albo intermixtus et diſtinctus.
Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαλέγομαι.
Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, diviſio per ſortem. A διαλαγχάνω.
Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus.
Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) conſilium, propoſitum, inſtitutum; (3) diſceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, exiſtimatio; (7) conſtitutio, decretum. A διαλαμβάνω.
Διάλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, gemmatus, gemmis diſtinctus.
Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.
Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, è reti evado ſeu effugio. Ex λίνον, *rete*.
Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.
Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.
Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio; (3) permutatio, ut mercium.
Διαλλάγηθι, 2. f. a. 2. imp. paſſ. v. διαλλάσσω.
Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio; (2) permutatio.
Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.
Διαλλακτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, reconciliandi vim habens.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) differo, diſcrepo; (3) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, *Ariſtoph. Lyſ.* 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, *Matt.* 5, 24.
Διάλλομαι, tranſilio, deſilio.
Διάλμα, ατος, τὸ, ſaltus.
Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, ſecretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium.
Διαλογίζομαι. f. ίσομαι, differo, diſcepto; (2) diſcerno, diſtinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verſo. Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, *Luc.* 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς, *Marc.* 2, 8. Ex διὰ, et λογίζομαι.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, in dialogo ſcriptus.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ſermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis ſecum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.
Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus, conſiderationi, meditationi deditus.
Διάλογος, ου, ὁ, ſermocinatio, ſermo aliquorum inter ſe differentium aut confabulantium. A διαλέγω.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, et διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conviciis lacero, maledictis inſector. Hinc
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum, jurgium, altercatio probroſa.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc
Διαλυγίσμα, ατος, τὸ, flexio, diſtorſio.
Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τοῦ χοὸς ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, *Ariſtoph.* Θεσμ. 355.
Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A
Διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio; (2) ſolutio æris alieni et quicquid debeas, *unde* et gratiæ relatio; (3) compoſitio, fœdus; (4) mors, interitus. A διαλύω.
Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, diſſolutor. Ab eod.
Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, diſſolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.
Διάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſolutus. Ab eod.
Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, diſſolubilis, qui diſſolvi poteſt.
Διαλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio.
Διαλύω, f. ύσω, diſſolvo, perſolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono, *ſed ſic dicitur ſæpius in med.* ubi διαλύεσθαι ſignificat coaleſcere in concordiam renovatâ gratiâ.
Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farinâ conſpergo. Verbum Ariſtophanicum. Ex ἄλφιτον.
Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fœdo.
Διαμαθύνω, vaſto, perdo.
Διαμαλάττω, emollio, penitùs emollio.
Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, conſulo, augurium capto.
Διαμάρτανοι, 3. ſing. præſ. opt. act. A
Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adſequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, *Luc.* τῆς δόξης, *Iſoc.*
Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio, peccatum, delictum.
Διαμάρτημα, τὸ, idem.
Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obteſtatus eſt*, a. 1. part. med. v. διαμαρτύρομαι.
Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, exceptione utor, quæ διαμαρτυρία dicitur; et *in med*; (2) teſtor, conteſtor.
Διαμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio, obteſtatio; (2) teſtimonium; (3) in foro Attico eſt genus παραγραφῆς, cum actor aut reus contendit adhibitis teſtibus, actionem dari poſſe aut non poſſe.
Διαμαρτύρομαι, teſtificor, obteſtor; (2) demonſtro, doceo, *imper.* in re malâ. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, *Act.* 2, 40.
Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco. Hinc
Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, manſum, quod manſum eſt.
Διαμάσησις, εως, ἡ, ipſa actio manducandi.
Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, manſus, commanſus.
Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. ξω, ſubigo, pinſo. Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει, *Ariſtoph. Av.* 469.
Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.
Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. A præc.
Διαμαστρωπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago.
Διαμασχαλίζω, ſuffarcino.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, et οῦμαι, depugno, acriter pugno; (2) repugno. Διαμάχεσθαι τινι περὶ τῆς χώρης ὑπὲρ τῆς οὐσίας, πρὸς τινα, ὑπὸ τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, *Act.* 23, 9.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. Διάμησε χιτῶνα ἔγχος, *Il.* 3, 359; (2) *med.* egero, v. gr. nivem, terram, *Polyb.* haurio, *Joſ.* diſtui bo, ut rutro vel ligone.
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, *Luc.*
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aliquantum rideo. Διαμειδιᾷ τῷ προσώπῳ, *Plut.*
Διαμειρακεύομαι, f. εύσομαι, adoleſcentior; (2) ludo, exulto; (3) juveniliter et jactabundè contendo cum aliquo, &c. Τοῖς σοφισταῖς διαμειρακευόμενος, *Plut.*
Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.
Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, nigreſcio.
Διαμελειστὶ, *adv.* membratim, per partes.
Διαμελετάω, exerceo aliquid.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) contrunco. Hinc
Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, conciſio in membra.
Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, procraſtinator. A
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus ſum; (2) cunctor, moror; (3) differo.
Διαμεμενηκότες, *qui permanſerunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo*.
Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuſo, conqueror, accuſo. Διαμέμφεσθαι τινα ἀχαριστίας.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, *Luc.* 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, *Plut.*
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, diſtribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, *Act.* 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, *Matt.* 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ᾽ υἱῷ, *Luc.* 12, 53. Hinc
Διαμερισθεῖσα, *diviſa*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio; (2) diſcidium.
Διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ eſt.
Διάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Hinc
Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) diſtribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι σχοινῷ, *Herodot.*
Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio. A διαμετρέω.
Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimenſus. Ab eod.
Διάμετρος, ου, ἡ, ſc. γράμμη, diameter lineam dimetiens, per medium ſecans. Hinc ἐκ διαμέτρου, directè ex oppoſito. A μέτρον.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, *Ariſtoph. Av.* 1260. Ex μηρὸς. Hinc
Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitus.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere arte adhibitâ. Διαμηχανώμενος τινα τρόπον ἀνασοβήσει με, *Plut.*
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμι, permiſceo.
Διαμίσγω, idem.
Διαμικρολογέομαι, οῦμαι, nimis μικρολόγος, i. e. ſordidus ſum. V. μικρολόγος.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno ſtudio decerto, contendo.
Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitùs odi.
Διάμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenoſus.
Διαμνάομαι, recordor.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι. *Luc.*
Διαμμοιρεδὰ, *adv.* æquis portionibus. A μοῖρα.
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμείρατο, *Odyſſ.* 14, 434.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas. A διαμένω.
Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, id. q. μονομαχέω.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas ſpecto, de formâ alicujus è diligenti inſpectione judico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coëat.
Διαμοχλίζω, vectibus amolior, frango, rumpo.
ΔΙΑΜΠΑΞ, *adv.* penitus, prorſus; (2) ſemper; (3) utrimque.
Διαμπείρω, penitus transfigo. Hinc
Διαμπερὲς, *adv.* prorsùs, perpetuò.
Διαμπερέως, *adv.* idem et ab eod.
Διαμπραθέειν, a. 2. inf. act. *Æol.* et *Poët.* pro διαναπραθεῖν, à διαναπέρθω.
Διαμυδάω, nimio humore, ſudore, marceſco.
Διαμυθέομαι, aliter loquor quam res eſt.
Διαμύθησις, εως, ἡ, *Heſ.* fallens ratio, paralogiſmus A præc.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, et διαμυθολογέομαι, confabulor; (2) diſputo, differo. Διαμυθολογῆσαι, πρὸς ἀλλήλους, *Plat.*
Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus.
Διαμυθολογικῶς, *adv.* fabuloſè.
Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os diſtraho; (2) tortis labris illudo; (3) paſtoritiâ fiſtulâ proſequor. Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιὸς, *Ariſtoph. Veſp.* 1304. Ex μυλλὸς, *curvus*.
Διαμυστίλλω, diſſeco in fruſtâ.
Διαμφίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeorſum poſitus; (2) ſeparatus; (3) diverſus; (4) alienus. Διαμφίδιον μέλος, *Æſchyl. Prom.* 557, idem quod ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρὶς, *Heſych.* A
Διαμφὶς, *adv.* utrimque; (2) ſeorſim.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Dem.* Hinc

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio; (2) altercatio.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio digradior. Ex ἄμφοδος, *bivium.*
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo.
Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio. A præc.
Διαναβάλλω, differo, procraſtino.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.
Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio; (2) membri reſtitutio in locum ſuum vi inſtrumenti quod et ipſum ſic vocatur, *Ern.*
Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.
Διάναι, *humectaſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti, refocillo, *Hippocr.*
Διανάσσω, vel διανάττω, nterfarcio, farciendo premo, *Strabo.* lib. 4.
Διανάστασις, ἡ, conatus aſſurgendi, aſſurrectio, et eam conſequens diſceſſus.
Διαναυμαχέω, ῶ, navali prælio dimico.
Διανάω, perfluo.
Διάνδιχα, *adv.* bifariam.
Διανεῖμαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.
Διανεμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Διανενέμημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſſipatio. A διανέμω.
Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, qui diſtribuit. Ab eod.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo; (2) ventis expono.
Διανέμω, diſtribuo, divido, partio. Τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, *Plat.* Ἵνα ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 17.
Διανενοημένως, cogitatè, prudenter.
Διανεῦμα, τὸ, actus annuendi.
Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo; (2) *cum acc. rei*, vitare, *Polyb.*
Διανέω, enato; (2) evado periculum, moleſtiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, ſtamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, jentaculum; (2) jentaculi ſumptio. Ex νῆστις, *jejunus.*
Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſno natando, pervenio; (2) tranſeo.
Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex νήφω.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. Ex ἄνθος.
Διανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶς, pro δὶς, et ἄνθος.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, et άομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσσομαι, tranſeo.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exſuſcito; (2) excito, incito; (3) *in* aor. 2. conſurgo; (4) impetum facio, cum εἰς, *in med.* aſſurgo, ſurgere conor.
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio, ſtatuo. Διανοούμενος πρὸς ἑμαυτὸν, *Plut.* Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, *Iſocr.* Hinc
Διανοηθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum; (2) commentatio; (3) ſententia.
Διανοῆσθε, 2. plur. præſ. conj. paſſ. v. διανοέομαι.
Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione et commentatione poſitus; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.
Διανοητῶς, mente et cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio vel animæ potentia intellectui proxima, quæ quandam velut viam perficit, dum à propoſitionibus ad concluſiones trajecit, unde nomen accepit, quod διὰ νοῦ, id eſt, per intellectum tranſeat; (2) ingenium; (3) ſententia, ſenſus.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, *Luc.* 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτῦ αἱ ἀκοαὶ, *Marc.* 7, 35.
Διανοίχθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.
Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio, *Ern.*
Διανομεὺς, έως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανούμενος, præſ. part. paſſ. v. διανοέομαι.
Διανταῖος, αία, αῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, et ἀντὶ, ſeu ἀνταῖος.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio velut ſentina; (2) tolero; perfero.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῦ Θεῦ, *Luc.* 6, 12.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem; *item*, quod confectum eſt.
Διανύω et διανύτω, f. ύσω, abſolvo, expedio, perficio, *impr.* iter, uti eſt, et pervenio. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, *Act.* 21, 7.
Διαξαίνω, carmino, carpo; (2) cædo.
Διάξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. διάγω.
Διαξηραίνω, exſicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex ξίφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *ſtrigem* vulgo vocant.
Διαξύω, f. ύσω, radendo ſtrias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros; (2) moderor; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγῦντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, *Plut.* Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, *Plut. in Ant.* c. 29.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω, et σω, illudo, ludificor, irrideo.
Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quaſſo, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conſpergo, v. gr. farinâ, nive.
Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilio tranſigo; pernocto.
Διαπαντὸς, *adv.* ſemper. Ex διὰ, et πᾶς.
Διαπαπταίνω, circumſpicio.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, obliquè adſpicio. A
Διαπαρθενεύεμεν, *Ion.* pro διαπαρθενεύειν.
Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια, δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate ademptâ. Ex διὰ, et παρθένος.
Διαπαροξύνω, exaſpero, irrito.
Διάπαρσις, εως, ἡ, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inſperſum, unguentum, quo crines, &c. adſperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλεύω, et διαπατταλεύω, diſtendo clavis ab extremâ parte fixis, ut corium bubulum. *item*, clavis figo. Διαπατταλευθήσει χαμαὶ, *Ariſtoph. Eq.* 370.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo.
Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.
Διαπατέω, conculco.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſſio, ceſſatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A
Διαπαύω, f. αύσω, idem quod ſimplex.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpoſitis minis territo, minitor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valdè eſurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum; ἐπὶ διαπείρα, periculi faciendi ergo, quo cognoſcatur, aut rei natura, aut ſucceſsûs fortuna, *Ern.*
Διαπειράζω, f. άσω, tento. Διεπειρᾶτο αὐτῦ τῆς ψυχῆς, *Herodot.*
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſollicito; (2) capto. Διαπειρώμενος τῦ παιδὸς, *Plut.*
Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo. Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, *Eur. Ph.* 26.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio, deglabro, dedolo.
Διαπέμπω, f. ψω, tranſmitto; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλυς πρὸς τινα, τινι. Κατὰ τὴν χώραν φρέρας διεπέμψαν.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, *Plut.*
Διαπεπονημένως, elaboratè, eleganter, fabrè.
Διαπέπτω, ſive διαπέττω, f. ψω, percoquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Σελήνη ἐν μηνὶ τῆς ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον, *Ariſtot.*
Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.
Διαπεραιόω, ῶ, trajicio, tranſveho. Ὡς εἰς τοσῦτον ἦλθον ὥστε ἢ χεροῖν κυλεῶν ἐρυσὰ διεπεραιώθη ξίφη, ſtringerentur, *Soph. Aj.* 741. Hinc
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus.
Διαπεράσας, aor. 1. part. act.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus; (2) fretum.
Διαπεράσιμος, pervius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, tranſmitto. Διαπερᾶν πόλιν, *Ariſtoph. Av.* 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, *Matt.* 9, 1.
Διαπέρθω, f. πέρσω, devaſto, everto, depopulor, expugno, Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 53.
Διαπεριπατέω, deambulo.
Διαπερονάω, ῶ, fibulâ trajicio, necto.
Διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.
Διαπερῶσιν, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, à διαπεράω.
Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. v. διαπίπτω.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἧξω ταχέως, ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον, *Ariſtoph. Lyſ.* 735.
Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.
Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ διαπέτει διὰ τῆς πολέως τῆς ἀλλοτρίας, volas, *Ariſtoph. Av.* 1222.
Διαπεττεύω, calculum aliter pono; *item* ut med. calculis ludo, et ludum finio.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ, et πήγνυμι, *compingo.*
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπηδᾶν τάφυς, *Xen.*
Διαπήδησις, εως, ἡ, tranſitus qui ſaltu fit.
Διαπηδύω, f. ύσω, ſcaturio; (2) *Heſ.* διαπηδύει, διαπηδᾷ, tranſilit; (διαπιδύω, *Voſſ.*)
Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum eſt. Ex πηρόω, *mutilo.*
Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine diſtendo.
Διαπιέζω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. A πίθηξ, *ſimia.*
Διαπιδύω, idem quod διαπηδύω.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro, percalefacio.
Διαπίνω, propino, ad bibendum provoco; (2) bibo ſtrenuè.
Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.
Διαπίπτω, f. πεσῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quaſi è manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vaneſco, intereo, diffluo; (4) pecco, labor, dictis factisve aberro à vero et juſto. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, *Xen.* Λόγυ διαπεσόντος εἰς τὰ στρατεύματα, *Plut.*
Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύεται, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi.
Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorſus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τύτοις διαπιστήσειν, *Dem.*
Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) ſpecies. A
Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo: (2) *apud Medicos*, in locum reſtituo membrum.

membrum. Τελεώτατον ἄργον διαπλάσασθαι, *Philo.* Hinc

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, et πλατύνω.

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) diduco; (5) perrumpo, v. gr. exercitum; (6) traducere fc. vitam. Πάρθοι διαπλέξαι μὴν ὃ δυνάμενοι τὸν στρατὸν, perrumpere, *Plut.* Διαπλέκειν τὸν βίον, *Plat.*

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata. A præc.

Διαπλέξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.

Διάπλεος, ου, ὁ ἡ ἡ, plenus.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. εύσω, navigando tranfeo, trajicio. Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν ἡ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, *Act.* 27, 5. Διαπλεῖν τὸν βίον εὖ, *Herodot.*

Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.

Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, ufque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno.

Διαπληκτισμὸς, οῦ, ὁ, altercatio quâ venitur ad manus. A præc.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diffipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari, (nifi hoc fit potiùs διαπλίσσεσθαι, *Ern.*) Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 23, 120.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, fimultas; (2) permiftio, confufio. A διαπλέκω.

Διάπλοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλοος, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, tranfmiffio. A διαπλέω. Unde

Διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio; (2) emetior, tranfigo.

Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευστικὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, diffipandi vim habens, *Aret.* A

Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perfpiro; (2) diffluo; (3) refpiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, *Philo.* Hinc

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus.

Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc

Διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus faltationis.

Διαποιέω, conficio, tranfigo.

Διαποίκιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, variegatus, diverficolor.

Διαποικίλλω, vario, variego.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, debello. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυράννιδα, *Plat.* Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) belli confectio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, conftanter obfideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reipub. adminiftrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad adminiftrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ adminiftratione verfor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, intermo.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, tranfmiffio, dimiffio.

Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulfio, amolitio.

Διαπόμπιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tranfmiffus; trajectui idoneus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in pass.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, ftudiofus alicujus artis eamque exercens, fabrefactus. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, *Plut.* Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 2. A Διάπονος.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor et exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callidè, improbè facio.

Διάπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, laboriofus, laborum patiens.

Διαπόντιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui per mare fertur; (2) maritimus, ut πόλεμος; (3) tranfmarinus.

Διαπόνως, *adv.* laboriosè, magno cum labore.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceffio. A

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficifcor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατὰ πόλεις ἡ κώμας διδάσκων, *Luc.* 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, *Act.* 16, 4.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæfito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) difquiro de re aliquâ; (4) egeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, *Act.* 10, 17. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, *Luc.* 24, 4.

Διαπόρημα, τὸ, angor, æftuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus, dubii plenus.

Διαπορητικῶς, *adv.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devafto, depopulor. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, *Thucyd.*

Διαπορθμευτικῶς, *adv.* tranfportando, tranfmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) tranfporto; (3) interpretor. Τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, *Herodot.*

Διαπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet; purpureus, purpurâ interftinctus.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diverfas partes; (2) dimitto, feu emitto nuncium.

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, miffio internuncii. A præc.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, *Luc.* 19, 15.

Διαπραθέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθεῖν, à verbo διαπέρθω, *devasto.*

Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπάρθομεν.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipfum. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) tranfigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur et de iis qui pecuniâ aliquid conficiunt in malam partem. Διαπράσσειν μοὶ ἐφ' ἃ ἥκοιμι, *Dem.* Διαπράττεσθαι τὴν κατάβασιν παρά τινος, *Luc.*

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, eximius, illuftris.

Διαπρέπω, decorus fum et excello inter alios. Διαπρέπεις μορφώματι, *Plat.*

Διαπρεπῶς, *adv.* decorè, eximiè, magnificè.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceffio. A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, et διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, legatione fungor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitùs inflammo, peruro.

Διαπρηξάσθαι, *perfecisse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, à verbo διαπράττω.

Διαπρήσσουσα, f. 1. part. act. f. g. et

Διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. è διαπρήσσω, *Poëticum*, à fut. v. διαπερώω, ήσω.

Διαπρίω, f. ίσω, ferrâ diffeco. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, *Act.* 5, 33.

Διαπριωτὸς, ὸν, diffectus, *Ern.*

Διαπρὸ, *adv.* per totum, penitùs.

Διαπροστατεύω, præfum rei, auctor fum, moderor. *Ern.*

Διαπρύσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, et διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, qui audiri perfpicuè poteft. A διαπορεύω. Hinc

Διαπρυσίως, *adv.* clarè, clarâ voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα ἡ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα, *Luc.*

Διαπτερνιστὴς, ὁ, calcitro.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico feu expando; (2) pennis initruo. Διαπτερῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expanfio alarum; (2) purgatio aurium, quæ ferè fit pennâ, *ap. Hipp.*

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio, *Poët.* διαπτοιέω; (2) amore incendo, *pass.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτόησις, et διαπτοίησις, εως, ἡ, pavor, formido, (2) vehemens libido, amor, &c.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, folutio. A

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum eft; (2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, defpuendus, fœdus. A

Διαπτύω, f. ύσω, defpuo; (2) contemno, faftidio. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ ἡ διαπτύων τοὺς ἄλλους, *Dem.*

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapfus, ruina; (2) opinionis vel fpei fruftratio; (3) peccatum.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem. A διαπίπτω.

Διαπυέω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris univerfi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam eft. A præc.

Διαπύησις, εως, ἡ, fuppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus ciendum et concoquendum aptus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, ad fuppurationem perduco. Ex διὰ, et πυέω.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis, cæftibus decerto; (2) contendo. Τοῖς καταστατοῖς οἰκονόμοις διαπυκτεύων, *Luc.*

Διαπύλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui per portam effertur. Ex πύλη.

Διαπυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, intelligo, cognofco; (2) fcifcitor, percontor.

Διάπυος, ὁ ἡ ἡ, fuppuratus. Ex πύον.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex πῦρ.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accenfam præfero; (2) facibus fublatis fignifico à longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπυόω, ad fuppurationem perduco. Διάπυον ἧπαρ, *Hippocr.*

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, refpergo, irrigo.

Διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα, *Hesiod.* Ἀσπ. 364.

Διάργεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Suid.* partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus.*

Διάρδω, f. άρσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis fuis diftinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo; (4) membratim et articulatim compono, abfolvo; (5) explico, explano. Hinc

Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commiffura; (2) artuum agilitas.

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi et membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, diftinctè numero, numerando difcerno. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, *Arist.* Αv. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, fupputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, fufficientia. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, fufficienter vires habeo par fum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) fuggero, fubminiftro, fuppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος, *Luc.* τοῖς γεωργοῦσι, *Plut.* Hinc

Διαρκὴς, έως, ὁ ἡ ἡ, fufficiens, abundè inftructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῆς, *par fis*, 2. fing. præf. conjunct. act. *contr.* pro διαρκέῃς, à διαρκέω.

Διαρκῶς, *adv.* fufficienter; (2) perfeveranter.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio, fublatio brachii, vel gladii ad ictum tanto fortiùs adigendum; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo*.

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, disgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτῦ διαρπάσαι, *Matt.* 12, 29. Ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικῦντος, *Jer.* 21, 22.

Διαῤῥαγείης, 2. fing. a. 2. opt. paff. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίσει, 3. fing. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω.

Διαῤῥαίω, vafto, perdo, corrumpo, deftruo. Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει ςρατὸν, ἠὲ σαώσει, *Il.* 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adfpergo, confpergo.

Διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, *Ifocr.* διαῤῥέειν τρυφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ, *Matt.* 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, *Luc.* 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ, et ῥηγνύω.

Διαῤῥήδην, *adv.* palàm, clarè, difertis verbis. Ex ῥέω, *dico*.

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι. Hinc

Διάῤῥηξις, ἡ, fiffio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.

Διάῤῥιμμα, ατο , τὸ, disjectio, disjectus:

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando difpergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diverfas partes jacio. Πανταχῆ διάῤῥιψον ὄμμα, *Arift.* Θεσμ. 672. Τί δ' ἂν εἶτα διὰ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι, *Ibid.* 781. Hinc

Διάῤῥιψις, ἡ, difperfio, diffipatio.

Διάῤῥοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex rofis compofitus. Ex ῥόδον, *rofa*.

Διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel ftridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας ςέρνων διεῤῥοίζησειν, cum ftridore trajecta eft fagitta, *Soph. Trach.* 577. Ab eod.

Διαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥυέω, diffluo, unde in ufu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι, Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, *Plut.*

Διαῤῥύπτω, f. ψω, fordes eluo, purgo, abftergo.

Διάῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγὴ, *Ion.* διαῤῥεωγὴ, ἡ, fiffura, rima, hiatus. A διαῤῥήγνυμι. Unde

Διαῤῥὼξ, ὤγος, ὁ ἡ ἡ, difruptus, fiffus.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frufta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) diftineo; (4) decipio, fallo.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβονάω, diffipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἴσθμον, *Her.*

Διάρχω, impero ufque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod *fimplex*.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδωνίζω, idem quod *fimplex*.

Διασαυλόομαι, ῦμαι, *inuf.* unde διασαυλέμενος, ἐνη·νων, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, manifeftum reddo; (2) explico, doceo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, *Matt.* 18, 31.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accuratè et dilucidè explico.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ἡ, ὸν, declarativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concuffio magiftratûs, quæ fit muneribus; corruptio magiftratûs donatione munerum, vel etiam metu injiciendo, minis. A διασείω.

Διάσειςος, ε, ὁ ἡ ἡ, concuffus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate, minis; (3) commoveo dicendo; (4) muneribus corrumpo. Μηδένα διασείσητε, *Luc.* 3, 14. Ὅλον σε διασείων ταῖς ἐλπίσι, *Luc.*

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu æftimo, manu fublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, fignum do; (2) manu defigno; (3) notâ infignio, figno noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας ἢ σιωπῆς, *Plut.* Διασημαίνει τῷ ἐῤῥωγότος μέρεος, *Aret.*

Διάσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, infignis, illuftris. A σῆμα.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe confumo. Διασαπὲν ἔντερον, *Aret.*

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, feftum in honorem Jovis Milichii Athenis. A gen. Διός.

Διασιγάομαι, fileo, reticeo.

Διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. fing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, à verbo διασιγάω.

Διασιλλαίνω, irrideo, fubfannio.

Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, filentium teneo, conticefco.

Διασκαίρω, tranfnato; (2) perfulto.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, farculo terram verfo; (2) difcutio, follicito. A σκαλὶς, *farculum*.

Διασκανδικίζω, *Ariftoph.* Euripidis more me gero. A σκάνδιξ, *olus vile*, quod vendere folebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram fcalpentes, διασκαριφήσασθαι, diffolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, diffipo, disjicio, difpergo; (2) divulgo, diffemino.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, et διασκεδάννυμι, idem *in paff.* eft etiam, pereo *ap. Plut.* Διασκεδᾶν γῆν ἢ νόμες, *Soph. Antig.* 293. Πολλῶν δικαςῶν σφηκιὰν διασκεδῶ, *Ariftoph. Vefp.* 229.

Διασκεπάζω, tego, obfcuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, difpicio, confidero; (2) contemplor, infpecto; (3) confulto, delibero. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντα πῶς διεσκέφθαι καλῶς, *Ariftoph.* Θεσμ. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, inftruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* diftrahere, v. gr. rem familiarem; (4) opus, fabulam iterum recenfere, perpolire. Τὸν μὲν γὰρ λαβῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, *Luc.*

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris; (4) iterata recenfio, emendatio operis.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiosè machinor, infidiosè fabrico, dolosè tracto; (2) conferva, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, confideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diverfandi causâ tentoria pono; (2) difpertior tentoria; (3) caftra metior; (4) tentoria diffolvo, vafa colligo.

Διασκηρίπτω, fuffulcio.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præf. ind. act. v.

Διασκίδνημι, diffipo, difpergo. Διασκιδνᾶσι τὰ νῆας, *Hefiod.* Θεογ. 875.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exfulto, exfilio, perfulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, fpeculor; (2) contemplor animo, confidero rem; (3) exploro hominem, fpecto, experior. Διασκοπεῖν σιωπῇ, *Ariftoph.* Θεσμ. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλυς, *Id.* ἐν *Pace* 1170.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, fpeculor, è fpeculâ obfervo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, diffipo, difpergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνυς διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, *Luc.* 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης, *Matt.* 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, difperfio, diffipatio.

Διασκώπτω, f. ώψω, fcommata et dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ἔτω διεσκώπτοντο, *Xen.*

Δίασμα, ατος, τὸ, initium telæ texendæ, ftamina; (2) licium, *LXX.* A διάζομαι.

Διασμᾶν, præf. inf. pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, fcapello perpurgo; (2) accuratè expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento et latente igne exuro, et cætera quæ ab ἀποσμύχω. Th. σμυχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, difpello, difcutio, difturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, aftu utor, fophifticè ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μένετ' ὦ θεοὶ, ἢ μὴ ποδιδῶ, *Ariftoph. Av.* 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, tramam denfo; τῇ σπάθῃ, inftrumento textorio; (2) prodigè licia telæ addo; (3) profusè infumo. Διασπαθῆσαι τὴν ἐσίαν, *Plut.*

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio.

Διασπάσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui divelli poteft.

Διάσπασις, εως, ἡ, idem quod

Διάσπασμα, ατος, τὸ, diftractio, diruptio.

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Διασπάω, ῶ, convello, divello, dirimo, deftruo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, *Ifocr.*

Διασπείρω, fut. ε ῶ, difpergo, diffemino, diffipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, *Soph. El.* 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, *Act.* 8, 1.

Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, feftinare jubeo, *in med.* feftino.

Διασποδέω, idem quod *fimplex*.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diffeminatio, difperfio; (2) in facris literis Ifraelitæ vel Judæi extorres, et diverfis locis domicilium habentes:

Διασπορεὺς, έως, ὁ, difperfor. A διασπείρω.

Διασπυδάζω, f. άσω, ambitiosè ago aliquid vel expeto; unde et de ambitu dicitur, διασπεδάσαντες per ambitum fc. creati funt. *Dicitur et in med.*

Διαςαδὸν, *adv.* eminùs, interjecto fpatio, intercedente utrimque intervallo, diftitis ftationibus. A διΐςημι.

Διαςαθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro, pondus exigo; (2) metor, difpono. Ex διὰ, et ςαθμάω, *pondero*.

Διαςαλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. paff. v. διαςέλλω.

Διάςαλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) diftinctio. A διαςέλλω. Unde

Διαςαλτικὸς, ἡ, ὸν, ad diftinguendum aptus, diftinguendi causâ factus.

Διαςαλτικῶς, ad diftinguendum accommodatè, diftinguendi causâ.

Διαςασιάζω, f. άσω, difcordiam vel feditionem inter aliquos excito, diffidiis fegrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεςασίαζε τὴν πόλιν, *Plut.*

Διάςασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, diftractio in duas partes; (3) diffidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis quæ degenerant; (5) apta et concinna rerum difpofitio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐςημι.

Διαςατέω, ῶ, difto; (2) diffidiis implico:

Διαςατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A

Διαςατὸς, ἡ, ὸν, diftans, diremptus.

Διαςαυρόω, vallo interfepio, munio.

Διάςειλον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. διαςέλλω.

Διαςείχω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαςείχων πόλιν, *Eur.*

Διαςέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde διαςτεῖλαι, *pro* dissentire, *ap. Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde et pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico; (6) *in med.* definio, ambiguitatem distinguendo tollo. Διέςειλας αὐτὸς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 *Reg.* 8, 53. Διεςείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, *Marc.* 7, 36.

Διάςενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, angustus.

Διάςερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, stellis distinctus, stellatus. Ab ἀςήρ.

Διάςημα, ατος, τὸ, intervallum. A διΐςημι.

Διαςηματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto et cesso, intervallum facio. A præc.

Διαςηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallis distinctus.

Διαςηρίζω, stabilio, firmo.

Διαςῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐςημι.

Διαςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεςήτην.

Διαςίζω, f. ξω, distinguo punctis et notis; (2) in punctum desino.

Διαςίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἴτε θρίνακες διαςίλβωσι πρὸς τὸν ἥλιον, *Aristoph. Pace*, 565.

Διάςιξις, εως, ἡ, interpunctio. Item figura, quando dictio à dictione distinguitur, aut quando syllaba contra naturam extenditur. A διαςίζω.

Διαςοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διαςοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco et dispono.

Διαςολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαςέλλω.

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, distinctio; *unde et* interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) examen rei, disquisitio, disceptatio; (4) pacificatio, reconciliatio animorum; (5) eminentia. Ab eod.

Διαςομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. A ςόμα, os. Hinc

Διαςόμωσις, εως, ἡ, diductio et apertio oris.

Διαςομωτρὶς μήλη, specillum quo os clausum deducitur. Ab eod.

Διαςοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διαςράπτω, f. ψω, corusco, fulguro.

Διαςρατεύομαι, conficio, emereor stipendia; legitimè stipendia, seu annos militiæ, absolvo, διαςρατευσαμένοι, emeriti veterani.

Διαςρατηγέω, ῶ, munus imperatoris obeo; (2) *cum acc.* dolis et insidiis peto.

Διαςρεβλόω, torqueo, tormentis distraho.

Διάςρεμμα, τὸ, depravatio, perversitas, ut strabonum, &c. A

Διαςρέφω, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαςρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίςεως, *Act.* 13, 8. Διαςρέφων τὰς ὁδὰς Κυρίȣ τὰς εὐθείας, *Ib.* 5, 10.

Διαςροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuosè pervado.

Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas; (3) depravatio. A διαςρέφω.

Διάςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάςροφος ποικίλως κεφαλὴ, *Aret.* Ab eod.

Διαςρώννυμι, vel διαςρωννύω, sterno, insterno.

Διάςυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, columnis fultus. Hinc

Διαςυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίςημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo. *Gl. V.*

Διασύομαι, vel διασεύομαι, transe. *Poëticè*, ut hinc sit διέσσυτο.

Διασυριγμὸς, ὁ, exsibilatio, irrisio. A

Διασυρίζω, sibilum edo; (2) exsibilo.

Διασυρμὸς, ȣ, ὁ, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, quâ dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio, irrisio.

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus, *item* pronus ad obtrectandum, cavillatorius. A

Διασύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irrideo; (2) distraho, dissipo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος ϗ διασύρων, *Dem.*

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco; (2) disseco. Hinc

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo; (2) fortunâ adversâ utor. Διέσφηλε τὴν τέχνην, *Æschin.* Διασφαλῆναι τῆς πρὸς τινος συμμαχίας, *Id.*

Διασφὰξ, γὸς, ἡ, interstitium quo duæ rupes diruptæ distant, montis hiatus et scissura, rupes hians et diducta; (2) vallis; qu. à διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, fundâ dissipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vindicare.

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo; (2) clavis ligneis ferreisve trabes configo et vincio.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. Διάσφιγξις κρατειὴ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulsus *arteriarum*, *Aret.* Ex σφύζω, *sallo.*

Διασχάω, fut. σω, pertundo, ut venam. Διασχάσαι φλέβα, *Aret.*

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro, describo.

Διασχιδὴς, εῖς, fissus, sectus. A

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco. Διέσχισαι τȣ̃ καλȣ̃, separatur ab honesto.

Διάσχις, ιδος, ἡ, dissectio, fissio. A præc.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum è dissectione.

Διασχολέω, f. ήσω, negotiis distineo, occupo.

Διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διασχέω.

Διασώζω, f. ώσω, servo, salvum et incolumem tueor, conservo; (v. *Ern.*) *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃, *Luc.* 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 *Pet.* 3, 20.

Διασώσειε, *servaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *servaverit*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Διασωςὴς, legatus principis, qui legatum ab hostibus venientem in itinere comitatur et defendit, et ad principis audientiam salvum ac sospitem perducit, *Ern.*

Διασωςικὸς, ἡ, ὸν, hominum vitæ conservandæ studiosus. Epith. imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διατάττω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

Διατάκτης, ȣ, ὁ, dispositor.

Διατάκτωρ, ορος, idem et ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis et miseriis usque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio, penum administro.

Διατάμνω, disseco, discindo, *Ion.* et *Poët.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτȣ̃, *Luc.* 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium et vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva, interminatio vehemens; (3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτȣ̃, *Matt.* 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ, *Luc.* 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossâ dirimo, vel separo; (2) perfodio.

Διαταχέων, *adv.* repentè, celeriter, promptè, *Strabo.* A ταχὺς.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio, ut ferrum igni.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. pass. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατεθρυμμένος, *adv.* delicatè, molliter; (2) dissolutè. A διατεθρυμμένος, quod est *particip. perf. pass.* à διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς βίȣ, *Aristot.* Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτα, οἱ δὲ τὰ τόξα, *Xen.*

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατετείχικε τὰ ὄμματα, *Xen.* Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus ut separet quædam, murus intersepiens.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. m. διετεκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, *Hesiod.* Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Quando persevero significat neutrum absolutum est. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δέκα ἔτη, *Xen.* Ἄσιτοι διατελεῖτε, *Act.* 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ϗ ἡ, perpetuus.

Διατελῶς, *Ion.* διατελέως, semper, perseveranter.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμηκότα τὴν πολιτείαν, *Æschin.*

Διατενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpetuus; (2) contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exsicco, inarefacio.

Διατεταμένως, *adv.* magnâ contentione, enixè. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attentè observo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, *Luc.* 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, observatio, conservatio.

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, conservans, conservandi vim voluntatemque habens.

Διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, malè pronunciare, malè agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adficio, ut exhilaro, placo, concilio mihi; (5) tracto; et *in medio*; (6) testor, testamento mando, vel relinquo; (7) paciscor, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in pass.* significat et habitum animi et mores, ut φιλοτίμως διατιθῆναι, cupidum honoris esse; (11) statum et conditionem, ut ἀγὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus gloriosum, causa malè, turpiter acta. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *Heb.* 8, 10. Διάθες τὰς κόσμω, dispone eleganter, *Aristoph. Av.* 1336.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.

Διατίλλω, pervello, evello. Hinc

Διάτιλμα, ατος, τὸ, convulsio, evulsio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) probo, in honore habeo, curo. Διατετίμηνται θεοῖς, *Æschyl.*

Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio. A præc.

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.

Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione labefacto; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξ', ἄγω κάτω, *Eur.*

Διατινθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτρώσκω, conficio ictu, confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.

Διατμήσσω, idem. Ex διὰ, et τμήσσω, *ſeco.*
Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem reſolvo. Διατμίσθε τὸ ξύμπαν σκῆνος, *Aret.*
Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, vel diſcurro.
Διάτοιχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, à pariete ad parietem pertinens.
Διατομὴ, ῆς, ἡ, inciſio. A διατέμνω.
Διάτομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, diſſectus, diſciſſus; (2) æquali portione diviſus. A διατέμνω.
Διατονθορύζω, murmuro, fremo.
Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.
Διάτονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, diſtentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.
Διατοξεύω, f. εύσω, ſagittâ penetro, vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.
Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.
Διάτορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clarè audiri poteſt, acutus, ſonorus.
Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum et perſpicuum, declaro, manifeſto.
Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito; (3) diſſeco et contrunco animal.
Διατρέπω, f. τρέψω, diſtorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) perſuadeo; (4) perterreo, ad inopiam conſilii redigo. Διετρέψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, *Herod.*
Διατρεπτικώτατα, efficaciſſimè ſc. ad perſuadendum, *ap. Cl. Alex.*
Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοποιίας οἰκίαν διατρέφει. *Xen.*
Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, diſcurro, percurro, curſu pertranſeo; (2) evado.
Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco; (2) perterrefactus diffugio; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, *Il.* 11, 486. Ex τρέω, tremo, vel τράω, *perforo.* Hinc
Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. Unde
Διάτρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, perforatus, foraminibus pertuſus.
Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procraſtinatio; (2) commoratio in aliquo loco, converſatio; (3) ſtudium vel opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) philoſophorum congreſſus et diſputatio; (5) locus in quo διατριβὴ fit; (6) ſchola, locus in quo literæ diſcuntur. A
Διατρίβω, f. ψω, abſumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliquâ re; (4) procraſtino, differo, duco, extraho aliquem oſtensâ variâ ſpe. Διατρίβειν χρόνον ἔπη, τὸν βίον ἔν τινι, ἐπὶ τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσίαις, *Plut.* Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 14, 28. Hinc
Διατρίμμα, ατος, τὸ, intertrigo; (2) intertrimentum.
Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.
Διάτριτος, ου, ὁ, morbus ſeu febris tertiâ quâque die rediens.
Διὰ τρίχα, *adv.* trifariam, tripliciter.
Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confuſio oris; (2) confuſio, perturbatio; (3) commiſeratio; (4) mentis mutatio, à ſuaſione diverſa.
Διάτροπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, perverſus; (2) qui perverti ſolet; (3) mutabilis. Ab eod.
Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.
Διατροχάζω, curru vehor, et quidem ferè celeriter, properè; (2) diſcurro.
Διατρύγιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, frumento conſitus inter vitium ordines; (2) frugifer. A τρύγη.
Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc
Διατρύπημα, ατος, τὸ, perforatio, foramen.
Διατρύπησις, ἡ, perforatio.
Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus.
Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicatè vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδεία τεθραμμένος, *Plat.*

Διατρυφεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi διαθρύπτω.
Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.
ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.
Διάττω, huc et illuc ſalio, emico. Ex ἄττω.
Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, conſtituo, ſancio; (2) formo, reformo; (3) apud me conſtituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, *Luc.*
Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio; (2) conſtitutio, ſtatutum, teſtamentum; (3) figura rhetorica; (4) oratio, velut imaginem rei exhibens.
Διαυαίνομαι, exſiccor. Ab αὖος, *ſiccus.*
Διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαυαίνομαι.
Διαυγάζω, f. άσω, perluceo; (2) illuceſco. Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 *Pet.* 1, 19.
Διαυγάσμα, ατος, τὸ, diluculum. A præc.
Διαυγασμὸς, οῦ, ὁ, ſplendor tranſlucens.
Διαύγεια, ας, ὁ, idem. A
Διαυγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pellucidus, tranſlucidus, limpidus. Ex αὐγὴ, *ſplendor.*
Διαυγία, ας, ἡ, ſplendor pellucens.
Διαυγάω, illuceſco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.
Διαυλακίζω, f. ίσω, perſulco, peraro.
Διαύλειον, ου, τὸ, diaulium, quum omnibus in ſcenâ tacentibus tibicen intus canit.
Διαύλιον, ου, τὸ, idem. Ab αὐλὸς.
Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus, in dioptris, quo viſus derigitur. Ex iiſd.
Διαυλοδρομέω, ῶ, à calce ſeu metâ rurſum ad carceres redeo. A
Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curſum circenſem, i. e. δισάδιον, peragit.
Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujuſmodi, ut, quum ad metam perveniſſent, flectentes eo rurſum recurrant, unde curſum inierant: curſus duplex, à carcere ad metam, et à metâ ad carcerem; (2) menſura duorum ſtadiorum; (3) ſtudium abeundi, ſed et mox redeundi. Ex αὐλὸς, q. v.
Διαυλωνία, ας, ἡ, locus anguſtus, in quo aves ſilveſtres capiuntur. A præc. Hinc
Διαυλωνίζω, f. ίσω, per anguſtum fluo; (2) meatus longos tranſeo:
Διαυλώνισμος, ὁ, tranſitus per longos meatus.
Διαυχονίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elatâ cervice incedo. Ex αὐχὴν.
Διαυχένιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui eſt in cervice, per cervicem vadit. Ex iiſd.
Διαυχέω, glorior.
Διαφαγεῖν, exedere, edendo conſumere.
Διαφαίνω, f. ανῶ, oſtendo, demonſtro; (2) eluceo; et διαφαίνομαι, inter alia conſpicuus ſum; (3) pellucidus ſum; (4) in conſpectum venio, conſpicuus fio. Διεφάνη οὐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι, ἢ ἀσθενείας, *Thucyd.* l. 2, c. 51.
Διαφανεία, et διαφανία, ἡ, ſplendor, perſpicuitas, pelluciditas.
Διαφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pellucidus, candens; (2) illuſtris, celebris, clarus. A διαφαίνω.
Διαφανέςατα, *adv.* clariſſimè.
Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφανεία.
Διαφανῶς, *adv.* pellucidè, clarè, manifeſtè; (2) cum concentu ſuavi.
Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum purgans præbeo, potionibus medicatis purgo.
Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.
Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio, etiam verbis.
Διαφαύω, f. αύσω, illuceſco.
Διαφέγγης, ὁ ᾗ ἡ, ſplendidus.
Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impoſtura.
Διαφερόντως, *adv.* excellenter, egregiè, etiam vehementer; (2) magis, maximè. A
Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diverſas partes fero; (2) diſſipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito bellum, ætatem, &c. &c. (5) fero, perfero, ſuſtineo; (6) differo; (7) antecello, excello, præſto; (8) confero, proſum; et (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (10) diffideo, diſſentio; (11) contendo, ambigo, litigo; (12) etiam ſententiâ judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, diſtrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare,

ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον, traducere; γυναικὸς οὐδὲν, differre; τῶν ἄλλων τινι, antecellere in; ἡμῖν, prodeſſe; ἀνδρία, πρὸς πολεμικὰ, præſtare. Imperſ. ὃ μάλιστα διαφέρει, cujus maximè intereſt. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν, diſcrepabis, *Ariſtoph. Nub.* 533.
Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι, *Ariſtoph. Nub.* 442. Οἱ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, *Idem Veſp.* 459. Hinc
Διαφευξις, ἡ, effugium.
Διαφημίζω, f. ίσω, ſpargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, *Marc.* 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, *Matt.* 9, 31.
Διαφθαρῇ, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. v.
Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo; (2) ſtupro; (3) interficio; (4) *de legibus eſt* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere; *in fœtu,* elidere per abortum. Πρᾶγμά κάλλιςον διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα, *Ariſtoph. Pace,* 323. Τὰς οὔσας τε μοὐ, ᾗ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν, *Soph. El.* 308. Hinc
Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) ſtupratio, vitiatio; (3) abortus; (4) ſtrages, cædes, pernicies; (5) mors.
Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor; (2) ſtuprator.
Διαφθορέω, ῶ, diripio, vaſto.
Διαφθονοῦμαι, per invidiam in periculum et mala adducor, *Joſ.*
Διαφίημι, f. ήσω, dimitto; (2) elabi manibus ſino. Διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.*
Διαφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, pervicaciter contendo.
Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo et magno ſtudio conor aliquid efficere.
Διαφλέγω, f. ξω, exuro.
Διάφλυξις, ἡ, effuſio, ebullitio. A φλύω.
Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.
Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebeſco. Τοῦ ἔργου λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, *Plut.*
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimen; (2) diffidium, diſſenſio, controverſia, contentio, inimicitia; (3) id quod intereſt tuâ, pro fortunâ rei. Hinc
Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, diſtraho; (2) diripio, ſpolio, diſcuſio; (3) digero; et *in paſſ.* exhaurior, reſolvor, diſſipor. Διαφορούμενης τῆς αὐτοῦ χώρας ὑπὸ τῶν λῃςῶν, *Dem.* Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ, dilanier, *Ariſtoph. Av.* 360. Διαφορήσω σ', εἴτι γρύξεις, *Idem Eq.* 294. A διαφορὰ. Hinc
Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod diſſipatur, ſeu diſjicitur; (2) ludicrum, ludibrium.
Διαφόρησις, εως, ἡ, diſſipatio, v. gr. per ſudorem, reſolutio; (2) diſſolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, diſcutiendi vim habens, v. gr. per ſudorem. Vox medica.
Διάφορον, ου, τὸ, differentia; (2) ſimultas, odium; (3) pars adverſa; (4) controverſia; (5) ſumptus, impenſæ; (6) ipſa pecunia, et pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas; (9) præmium.
Διάφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, differens, diverſus; (2) præſtans, excellens; (3) commodus, utilis; (4) diffidens, diſſentiens, atque etiam inimicus, hoſtis. A διαφέρω.
Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορὰ, *ſecundum Platonem in Theæteto.*
Διαφόρως, *adv.* cum differentiâ; (2) diverſè, variè, multifariam; (3) exquiſitè, eximiè.
Διάφραγμα, ατος, τὸ, interſepimentum, quod interſepit, ſeu interſepiendo diſcludit; (2) membrana, quæ cor et pulmonem à jecore et liene diſtinguit præcordia:
Διαφράγνυμι, ſive διαφράγνυμαι, ſepio, munio, obſtruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ ςρατόπεδον, *Plut.* A
Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, interſepio, ſepto interjecto diſcludo et ſeparo.
Διαφραδέως, *adv.* liquidè, apertè. A φραδῶς.
Διαφρίττω, inhorreſco.
Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam ſuſcipio et adhibeo.
Διάφρος, ον, ſpumans. Ab ἀφρὸς, *Ern.*
Διαφρυκτῶν, ſuffragia ferre et ſortiri, *Suid.* A calculo,

calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, et φρυκτὸς κύαμος.
Διαφυὰς, άδος, ἡ, fissura.
Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, *Thuc.* A διαφεύγω.
Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, et φυγή.
Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.
Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.
Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλλάσσω.
Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conservo, custodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, *Eur.*
Διαφυράω, ῶ, f. άσω, subigo, pinso.
Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo; (2) flatu discutio, dispergo. Hinc
Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio.
Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus; (2) fissura, rima, res intercurrens et discriminans. A διαφύω.
Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, et ἀφύσσω.
Διαφυτεύω, sero, planto.
Διαφύω, f. ύσω, internascor; (2) enascor, orior.
Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo; (2) dissideo, discrepo. Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, *Arist.* (3) à nimiâ vocis contentione obmutesco, *unde* (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.*
Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia.
Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui est ingenio ad dissensionem propenso. A praec.
Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A
Διάφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ, et φωνὴ, *vox.*
Διαφώως, diversè ab aliquo. A praec.
Διαφώσκω, illucesco.
Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero.
Διαχαίνω, hisco, magno hiatu diducor.
Διαχαλάσμα, τὸ, interstitium, hiatus.
Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo; (2) resolvo, dissipo, aperio.
Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.
Διαχαρίζομαι, dilargior.
Διαχάσκω, hisco.
Διαχέαι, a. 1. inf. act. verbi διαχέω.
Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.
Διαχειραγωγέω, traduco.
Διαχειρία, ἡ, administratio, tractatio.
Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, *in med.* interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πόλλα τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλε, *Act.* 5, 30.
Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod διαχείρια.
Διαχειρισμὸς, ȣ, ὁ, idem.
Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.
Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, quâ una è duabus rebus alteri suffragio praefertur.
Διαχέω, f. εύσω, diffundo, dispergo, et dissipo fundendo; (2) divulgo; (3) perfundo, transfundo; (4) disseco, in frustra seco; (5) frango, minuo, v. gr. impetum, iram; *unde et* lenio, placo; (6) perdo; (7) *in pass.* hilari animo sum. Καὶ μὲν διέχευεν ἅπαντα. *Il.* 7, 316.
Διαχλευάζω, irrideo.
Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.
Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo.
Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) sustento me; (3) interficio; (4) mutuo sumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀσυλίᾳ. Διεχρήσαντο τοιέτῳ μόρῳ, *Herod.*
Διαχρᾶσθαι, praes. inf. pro διαχράεσθαι, à διαχράομαι.
Διάχρισμα, ατος, τὸ, id quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A
Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.
Διαχρόω, f. ώσω, coloro; (2) contamino.
Διάχρυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.
Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.
Διαχύσις, εως, ἡ, diffusio, effusio; (2) profusio, prodigalitas; (3) laetitia, voluptas, &c.
Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi et exhilarandi vim habens; (2) prodigus. A
Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) latè spargo; (3) placo, exhilaro; *unde* διακεχυμένοι, laeti, hilares, *praesertim* in conviviis, ludo, item voluptuarii.
Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.
Διαχωρέω, ῶ, fut. ήσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pono; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc
Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum; (2) hiatus.
Διαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egestio, maximè per alvum.
Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens, (per alvum.)
Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disjungo. Hinc
Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod
Διαχωρισμὸς, ȣ, ὁ, separatio, sejunctio.
Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.
Διάχωρος, ε, ὁ, intervallum quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. A χῶρος.
Διάχωσις, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.
Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάττω, *Hes.* διαψαθαλάσσω, contrecto, *Poll.*
Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo; (2) perflo, perspiro; (3) distraho; (4) dissolutus sum, diffluo; (5) quietus sum. Αὖραι διαψαίρεσι πλεκτάνην καπνῦ, *Aristoph. Av.* 1721.
Διαψαλάττω, dimitto ad scrutationem.
Διαψάλλω, f. αλῶ, tango; (2) psallo.
Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus et melodiae immutatio. A διαψάλλω.
Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo et tergendo, penetro; (2) perforo, perfodio, effodio.
Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.
Διαψεύδομαι, fut. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀῤῥωςίας, *Isocr. in Orat. ad Philip.* Διεψεύσθη τῶν λογισμῶν, *Plut. in Lyc.* opinione suâ est falsus.
Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.
Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Hinc
Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio; (2) disquisitio; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum; examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera civis sit, an vero peregrinus et perperam adscriptus:
Διαψηφισμὸς, ἡ, ὸν, populi scitum, judicum decretu.
Διαψιθυρίζω, f. ίσω, susurro; (2) fremo.
Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A
Διαψύχω, f. ξω, refrigero; (2) recreo, reficio; (3) aëri seu vento perflandum expono. Τὰς ναῦς διαψύξαι, *Thuc.*
Διάω, vel διάημι, perflo, perspiro.
Δίβαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, bipes. Ex δὶς, et βαίνω.
Δίβαφος, ε, ὁ ϗ ἡ, bis tinctus. Epith. purpurae; (2) ἡ δίβαφος, vestis purpurea, purpura praetexta. Ex δὶς, et βάπτω.
Δίβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, dupliciter injectus, (infectus, de panno, *Ern.*) (2) anceps; (3) duplex. Ex δὶς, et βάλλω.
Δίβελος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis est consilii. Ex δὶς, et βελὴ, *consilium.*
Δίβροχος, ε, ὁ ϗ ἡ bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, et βρέχω, *madefacio.*
Διγαμέω, alteras nuptias celebro.
Διγαμία, ας ἡ, secundae nuptiae. A
Δίγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio.
Δίγαμμα, duplex gamma. Aeolica litera figurâ et vi similis Latinae F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.
Διγένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui mento est bipartito.
Διγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum est generum; (2) qui duplicis est sexûs. Ex δὶς, et γένος.
Δίγληνος, ε, ὁ ϗ ἡ, binas pupillas habens.
Δίγλυφος, ε, ὁ ϗ ἡ, bis incisus, geminâ sculpturâ incisus. Ex δὶς, et γλύφω.
Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ε, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. A γλῶσσα.
Δίγνωμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis seu dubiae est sententiae, anceps. A γνώμη.
Διγόνατος, ε, ὁ ϗ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. A γόνυ, *genu.*
Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partûs geminatio et iteratio. A
Δίγονος, ε, ὁ ϗ ἡ, geminus, seu bis genitus. Ex δὶς, et γίνομαι, *nascor.*
Δίγυιος, vel δίγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duorum jugerum est. A γύα.
Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.
Διδακτήριον, ε, τὸ, idem et ab eod.
Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.
Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) qui disci potest; (4) docendus, quem docere licet; (5) arte excogitatus, exquisitus. Ab eod.
Δίδακτρον, ε, τὸ, praemium quod magistro pro doctrinâ traditur, Minerval. Ab eod.
Διδάκτυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duorum est digitorum.
Διδακτῶς, per doctrinam.
Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.
Διδάξει, *docebit*, 3. sing. f. 1. ind. act.
Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.
Διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.
Διδασκαλεῖον, ε, τὸ, locus ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκαλος. Unde
Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.
Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus.
Διδασκαλικῶς, more docentium.
Διδασκάλιον, ε, τὸ, idem quod δίδακτρον. A
Διδάσκαλος, ε, ὁ, magister literarum aut morum; (2) magister quilibet; (3) poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.
Διδασκέμεν, praes. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.
Διδασκέμεναι, idem, sed *Doricè*.
Διδάσκευ, 2. sing. praes. imperat. pass. *Dor.* pro διδάσκε.
Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, *Att.* pro
ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo; (2) *in passiv.* disco, certior fio; (3) *in med.* erudiendum curo, loco. Διδάσκειν τὰς πολίτας τὰ συμφέροντα, τινά περὶ τινος, τινὰ μισθὸν δρᾶμα, edere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, *Joan.* 14, 26.
Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, instructio, admonitio. A διδάσκω.
Διδαχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi διδάσκω.
Διδέασι, *ligant*, 3. pl. praes. ind. act. *Poët.* pro διδέασι, vel δίδεισι, à δίδημι.
Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω.
Δίδη, ligabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐδίδη.
Δίδαμεν, *damus*, 1. pl. praes. ind. act. *per Epenthes.* pro δίδομεν, à δίδωμι.
Διδοῖ, *dat.* 3. sing. praes. ind. act. *contr.* pro διδόει, à διδόω, pro δίδωμι, *do.*
Διδόμεν, praes. inf. act. *Ion.* pro διδόναι.
Δίδοτι, 3. sing. praes. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.
Διδότω, *dato*, 3. sing. praes. imperat. act.
Δίδυ, *da*, 2. sing. praes. imperat. med.
Διδῦν, *Ion.* et *Poët.* pro διδόναι.
Διδόω Unde διδώσομεν, διδώσειν, ἐδίδεν. Idem quod δίδωμι.
Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.
Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.
Δίδραχμον, ε, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem est quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς et δραχμὴ Unde
Δίδραχμος, ε, ὁ ϗ ἡ, valens duas drachmas.

Διδυμάονι

Διδυμάονε, nom. dual à διδυμάων.

Διδυματόκος, ου, ἡ, et διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, et τίκτω, *pario*.

Διδυμάων, άονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμεύω, f. εύσω, geminam habeo prolem.

Διδυμογενής, eodem partu editus.

Διδυμόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici voce refonans.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex; *in pl.* (2) gemini, gemelli; (3) tefticuli.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; gemina natura; (3) geminatio. A præc.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus.

Διδυμόχροος, *contr.*, διδυμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος, et χρόα.

Δίδωθι, imperat. act. *Poët.* et *Æol.* pro δίδοθι.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in matrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adfcribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem* affligere, ut διδόναι πόνους, &c. (8) mathematicis eft indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex eâ colligatur quod quæritur, *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥεύματι, projicere, ἀμφιδέας περὶ τοὺς πόδας, injicere. Ὀυκ οἶσθ' ὅπω μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ, *Soph. El.* 1362. Γαμικὴν χλαμίδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, *Ariftoph. Av.* 1699.

Διδῶν, *dare*, præf. inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, et hoc *Ion.* et *Poët.* pro διδόναι.

Δίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum palmorum eft. Ex δὶς, et δῶρον, *palmus*.

Δίε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, à δίω, pro δείδω, *timeo*.

Διεβιβάσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. διαβιβάζω.

Διεβλήθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. διαβάλλω.

Διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, fidejuffio. Ex διὰ, et ἐγγυή.

Διεγγυάω, ῶ, fponfione factâ recipio et libero, quod fit in adfertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* fpondeo, promitto, facturum me recipio; (4) fponfores do. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, *D. Hal.* Hinc

Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejuffionis interceffio.

Διεγείρω, ερῶ, excito, fufcito, expergefacio; (2) exftimulo. Ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 *Pet.* 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, *Joan.* 6, 18.

Διεγερθεὶς, a. 1. part. paff. v. διεγείρω. Unde

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio:

Διεγερτικὸς, ἡ, ὸν, excitandi vim habens.

Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo, expergifcor.

Διεδάσσατο, *diftribuit*, 3. fing. a. 1. ind. med. *Poët.* à διαδάζω.

Διέδεξε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, à δείκνυμι.

Διεδιδόμην, 1. fing. imp. ind. paff. v. διαδίδωμι.

Διέδοξε, 3. fing a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διέδρα, 3. fing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, à διάδρημι, *effugio*.

Διεδρία, ας, ἡ, diffidium. A διέδρος.

Διεδριόν, ου, τὸ, fellula. Dim. à διέδρον.

Διέδρον, ου, τὸ, bifellium, fellæ genus. A

Διέδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diffidens. Ex διὰ, et ἕδρα.

Διέδωκα, 1. fing. a. 1. ind. act. v. διαδίδωμι.

Διέζωσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.

Διέθετο, 3. fing. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκα, 1. fing. a. 1. indic. act.

Δίει, *tranfmittebat*, 3. fing. imperf. ind. act. verbi διέω, aut διΐημι, *tranfmitto*.

Διεζευγμένως, divisè, disjunctè.

Διεθίζω, f. ίσω, et διεθίζομαι, affuefacio. Διεθίζῃ χρόνῳ μακρῷ τὸ ἄλγημα, *Aret.*

Διειδέναι, pernofcere, probè tenere.

Διειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, confpicuus, clarus.

Διεῖλε, 3. fing. a. 2. ind. v. διαιρέω.

Διειλημμένως, *adv.* diftinctè, divifim; (2) præcisè, præcisâ formulâ. A διειλημμένος, quod eft à διαλαμβάνω.

Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ab εἰλέω.

Διειλύω, f. διειλύσω, clàm evolvo, *in paff.* clàm abeo, aufugio è mediâ turbâ.

Δίειμι, tranfeo, permeo, tranfmitto; (2) penetro; (3) profequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenfeo. Ἅπαντα γὰρ δίειμι σοὶ τὸν ἀέρα, narro, *Ariftoph. Av.* 1398.

Δίειμι, ufque fum, pergo effe.

Διείπω, enuncio, expono; (2) adminiftro.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, interfepio; (2) intercludo, ut viam. Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, *Plut.*

Διείρεο, imperat. med. *Ion.* pro διείρου, à

Διείρομαι, inquiro, interrogo diligenter.

Διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) tranfadigo.

Διειρωνόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, fimulato hofpitio fallens, fub hofpitalitatis fpecie decipiens. Vox comica Ariftophanis de Laconibus. Ex διὰ, εἰρωνεία, et ξένος.

Διεισδύνω, f. δύσω, fubeo, ingredior.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, faltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguftum et interceptum, et exitus quicunque.

Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, five armis, five oratione, ulcifcor.

Διεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurfus; (2) percurfus. Ab ἐκτρέχω

Διέκδυμι, et διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga et ftrophæ tergiverfationum; (2) exitus, eruptio.

Διέκειτο, 3. fing. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, difcurro, excurro.

Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.

Διεκλύω, refolvo, exfolvo.

Διεκόπην, 1. fing. a. 2. paff. v. διακόπτω.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπεραίνω, f. ανῶ, abfolvo et ad finem perduco rem inftitutam; (2) percurro, dicendo.

Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, è loco aliquo per alium tranfeo; (2) exeo; (3) trajicio, tranfeo; (4) trajicio, transfigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio et effugio. Ex διὰ, ἐκ, et πέρδιξ.

Διεκπίπτω, per medium elabor, et evado; (2) per rimam et foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῶν στρατοπέδων, *Plut.*

Διεκπλέω, f. εύσω, impetum claffe facio, carptim, h. e. irruendo, et mox recedendo, et deinde iterum impetum faciendo; (2) per medium navigo, v. gr. per hoftiles naves. Unde talis impetus dicitur.

Διέκπλοος, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, et diftinguitur à μάχη, *Ern.*

Διεκπλώειν, *Ion.* et *Poët.* pro διεκπλεῖν.

Διεκπνέω, f. εύσω, exfpiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, expiratio, pertranfitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranfeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὴς, ὲς, è fuperiori loco pondere fuo ruens.

Διέκπτωσις, εως, ἡ, effugium. A διεκπίπτω.

Διεκρέω, f. ῥεύσω, perflo, effluo per. Hinc

Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, oftium, exitus aquæ.

Διέκτασις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.

Διεκτέμνω, f. εμῶ, diffeco; (2) exfeco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus; (2) illuftris, clarus. Ex διὰ, et ἐκφανής.

Διεκφεύγω, effugio.

Διεκχέω, effundo. Διεκχέη τὸ αἷμα, *Aret.*

Διέλαθον, 1. fing. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Διελάλουν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, à διαλαλέω.

Διελασία, ας, ἡ, decurfio militaris.

Διέλασις, εως, ἡ, idem. A

Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, trajicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διέλασας, *Luc.*

Διελέγετο, 3. f. imperf. ind. paff. v. διαλέγομαι.

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) difcepto. Διελέγχων ἅπαντας, *Luc.*

Διελεῖν, *divififfe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσεται, *penetrabit*, 3. fing. et

Διελευσόμεθα, *tranfibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθην, 1. fing. a. 1. ind. paff. v. διαλέγω.

Διεληλυθότα, acc. fing. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranfeo*.

Διέλης, 2. fing. a. 2. conj. act v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελίννυω, ceffo, defino.

Διελίσσω, pervolvo, excutio, fc. librum.

Διελκυσμὸς, ὁ, pertrahendi actio.

Διελκυστίνδα, κς, ἡ, puerorum lufus, in quo una pars fingulos alterius partis ad fe pertrahere nititur. A

Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. gr. annulum, *præcipuè dicitur* de navibus quæ per ifthmum trahuntur, vid. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco; (2) idem quod præc.

Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλημμένος, oratio intricata, obfcura.

Διελοιδοροῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imperf. ind. paff. v. διαλοιδορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*.

Δίεμαι, humecto. Voce paffiva fignificationem habet activam. A δίημι.

Διεμαρτυράμην, 1. fing. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. fing. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμερίσθην, 1. fing. a. 1. ind. paff. verbi διαμερίζω.

Διεμμένω, f. ενῶ, conftanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω, feu διεμπίμπλημι, feu διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης; dictis obfcuris ducit, *Soph. Phil.* 580.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, oftendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενέγκαι, à διαφέρω, *conficio*.

Διενενοῦντο, 3. pl. plufq. perf. ind. paff. v. διανοέομαι.

Διενήνοχε, *diftulit*, 3. fing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.

Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum curâ et follicitudine.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.

Διενίσταμαι, f. ενστήσομαι, occurro differendo.

Διενοήθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. διανοέομαι.

Δίενος, ου, ὁ καὶ ἡ, biennis, bimus, qui eft duorum annorum. Ex δὶ, vel δὶς, et ἔνος.

Διενοχλέω, moleftus fum.

Διεντερεύμα, τος, τὸ, vox comica, *ap. Ariftoph.* quæfita de inteftino.

Διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, adminiftro; (3) tranfigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, *Polyb.* Hinc

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranfactio, compofitio, controverfiæ diremptio; (2) exitus, finis rei.

Διεξᾷξε, *cum impetu tranfit*, 3. fing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξῆξε, à διεξαΐσσω.

Διεξάνθημα, ατος, τὸ, puftula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.*

Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.

Διεξάττω, f. άξω, erumpo, profilio.

Διέξειμι, tranfeo; (2) narro, ediffero, mente revolvo; (3) perlego.

Διέξεισιν, 3. pl. præf. ind. act.

Διεξείργω, prohibeo, arceo.

Διεξελαύνω, f. άσω, tranfeo.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.

Διεξελέγχω, refello.

Διεξέλευξις, ἡ, idem quod διέξοδος.

Διεξελήλυθα, *tranfii*, perfect. ind. med.

Διεξελθεῖν, *tranfiiffe*, a. 2. inf. act.

Διεξελίσσω, diffolvo. Φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι, *Herodot.*

Διεξερέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.

Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveftigo, perfcrutor.

Διεξερευνώμενος χώραν, *Plat.* Hinc

Διεξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perfcrutator, indagator.

Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A

Διέξερπω,

Διεξέρπω, f. ψω, idem.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατὰ τινος βίυ, *Luc.* accuſare, Ὅσυς πονήσας ϗ διεξελθὼν πόνυς, *Soph. Phil.* 1409.

Διεξέρχονται, 3. pl. præſ. indic. act.

Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.

Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.

Διέξις, εως, ἡ, idem quod διέξοδος. A διέχω.

Διεξιέμεναι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, à

Διεξίημι, dimitto, emitto per.

Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.

Διεξοδικὸς, ἡ, ὸν, pervius; (2) qui aliquid ordine et prolixè narrat et explicat, ἱςορία διεξοδικὴ, *Plut. in Fab.* A διέξοδος.

Διεξοδικῶς, *adv.* copioſè, fusè, narratione et explicatione verboſâ, perſpicuâ.

Διέξοδος, υ, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, excitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verboſa, et enarratio rei; (5) curſus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.

Διεξυρέω, per urinam emitto.

Διεορτάζω, f. άσω, feſtum diem perago.

Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.

Διέπεσον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπτω.

Διεπέφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, à verbo διαφράζω, *dico.*

Διέποντι, *Dor.* pro διέπυσι, à διέπω.

Διεπράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, à διαπέρθω.

Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, à διαπράσσω.

Διέπτατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διίπταμαι.

Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, *Herodot.* ϛρατὸν, *Il.* 2, 207.

Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.

Διεπιφώσκω, illuceſco.

Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio; (2) interficio. Καὶ μή σε γ' αὐτὸν ϗ πόλιν διεργάσῃ, perdas, *Soph. Oed. Col.* 1422.

Διερεθίζω, f. ίσω, valdè irrito. Hinc

Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Διερείδω, f. είσω, infigo, et διερείδομαι, innitor; (2) urgeo, inſto. Κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα, *Eur. Hec.* 65. Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, *Ariſtoph. Conc.* 150.

Διερέσσω, vel διερέττω, f. ξω, remigo per.

Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τὺς μυχὺς τῆς θαλάσσης διερευνῶν, *App.*

Διερευνητὴς, ῦ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διερὰν.

Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.

Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.

Διερμηνευτὴς, ῦ, ὁ, interpres. A

Διερμηνεύω, f. εύσω, interpreto. Διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτῦ, *Luc.* 24, 27.

Διέρομαι, interrogando inſto, interrogo.

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διίημι

Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando, perrepo.

Διέρπω, f. ψω, idem.

Διερρηγνύμην, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. v. διαρρήγνυμι.

Διερρήγνυτο, 3. ſing. imperf.

Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διερριμμένως, negligenter; (2) interruptè. A

Διέρριψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαρρίπτω.

Διερυθρος, υ, ὁ ϗ ἡ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt.

Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo, quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινα, *Plut.*

Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) differo, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. gr. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, piè tranſigere. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, *Act.* 13, 6. Περὶ ἐμῦ διῆλθε λόγος, *Plut.* Τὸν βίον, idem, πρὸς ἑαυτὸν, reputare, *Iſocr.*

Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, *Act.* 10, 17.

Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.

Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfugio; (4) quarta pars toni muſici, quod eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars; (6) tranſmiſſio rei liquidæ vel fluidæ, v. gr. per canalem; (7) humectatio. A διίημι, *divido*, vel διήμι, *perfundo.*

Διεσκέδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.

Διεσκεμμένως, *adv.* prudenter. A διασκέπτομαι.

Διεσκόρπισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.

Διεσπαράξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.

Διεσπάρην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.

Διεσπασμένως, ſparſim, diſtractè, carptim. A διασπάω.

Διεσπυδασμένως, accuratè, diligenter.

Διέσπειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.

Διέσσυτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro διέσυτο à διασεύω.

Διεςειλάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. διαςέλλω.

Διέςην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διΐςημι.

Διέςιχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαςείχω.

Διεςραμμένος, perf. part. paſſ. v. διαςρέφω.

Διεςραμμένως, *adv.* diſtortè, pravè. A præc.

Διεςράφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Διεςὼς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro διεςηκὼς, à διΐςημι.

Διεσφαλμένως, cum noxâ; (2) pravè, falsò, perperam. A διασφάλλω.

Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi διέσχω, pro διέχω.

Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.

Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διέταξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.

Διεταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαταράσσω.

Διετεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεκμαίρω.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, à διατελέω.

Διετετάχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσαν, à διατάσσω.

Διετήρει, *converſabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, à διατηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. A

Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐςι, *Ariſtot. de Gen. Animal.* l. 4. ¶ Διετὴς et Δίετης, prior de eo dicitur qui perannet; poſterior de bimo, *Caſaubon. ad Sueton. Veſp.* c. 5.

Διετήσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, per totum annum durans; aniverſarius. Ex διὰ, et ἔτος.

Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, et ἔτος.

Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.

Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro διετμάγησαν, à διατμέγω.

Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμεξεν.

Διετῦς, pro διετέος, gen. ſing. à διετής.

Διέτριβον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διευεργετέω, benefacio cum perſeveratione.

Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco pono, colloco; (2) boni conſulo. Hinc

Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.

Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono et hilari ſum animo.

Διευθυντὴς, ῦ, ὁ, gubernator. A

Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, *Luc.*

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, intelligo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accuratè examino. Ex εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis.*

Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio. A præc.

Διευλαβέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.

Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.

Διευπραγέω, res benè, feliciter gero, fortunâ ſecundâ utor.

Διευριπίζω, f. ίσω, huc et illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor et reciprocor.

Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.

Διευστοχέω, adſequor quod petii, volui.

Διευσχημονέω, decorè ago, decorum conſervo.

Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo viribus; (2) viribus utor. Ab εὔτονος.

Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſquequaque proſperâ utor fortunâ.

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· verbi διαφαύσκω.

Διεφθάρην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.

Διέφθαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διεφθαρμένως, corruptè, vitioſè.

Διεφθὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, benè coctus, concoctus.

Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφύμι.

Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio.*

Διέχευαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.

Διεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, et ἔχω.

Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.

Διέχω, disjungo, diſtineo; (2) pertineo ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, *Thuc.*

Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi cauſsâ, falsò.

Διέψευσαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. διαψεύδομαι.

Διέψω, coquo, concoquo; benè calefacio.

Δίζεο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, à δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poët.* pro δίζεαι, et hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Διζήμεθα, *quærimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, inveſtigo. A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæſitor, inveſtigator, *Nonnus.* A δίζημι.

Δίζυγος, υ, ὁ ϗ ἡ, bijugus; (2) duplex.

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

ΔΙ'ΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, ſtudeo. *Il.* 16, 713.

Δίζων, *geminum*, nom. ſing. n. g. *Dor.* pro δίζυν, et hoc *contr.* pro δίζοον, à δίζοος.

Δίζωος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, et ζωὴ, *vita.*

Διήγειρα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διεγείρω.

Διηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, differo. Τίς ἂν ὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο, *Ariſtoph. Av.* 205. Διεςείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, *Marc.* 9, 9.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio: (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι. Hinc

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur; fabulator; (2) ad narrationem pertinens, per narrationes ſcriptus.

Διηγηματικῶς, *adv.* narrando, narratione verbosâ.

Διηγημάτιον, υ, τὸ, narratiuncula, Dim.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior quam διήγημα.

Διήειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* à διείμι.

Διηέριος, pro διαέριος, υ, ὁ ϗ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, et ἀέριος.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, et διήθω, percolo; (2) tranſmitto per anguſtos meatus, ut lumen, de corporibus pellucidis.

Διήθησις, ἡ, percolatio. A præc.

Διηκόνυν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόνεον, à διακονέω.

Διηκριβωμένως, *adv.* accuratè.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranſeo. Ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον διήκει, *Ariſtot.*

Διήλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, ſole peruro.

Διήλλαττον, imperf. ind. act. v. διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo tranſfigo.
Διήλυσις, εως, ἡ, excurſus; (2) ſeparatio, v. gr. hoſtium per impetum. A διέρχομαι.
Διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.
Διημερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, diem totum perduro, in aliquo negotio.
Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, manſuefacio.
ΔΙΉΜΙ, humecto, perfundo, diluo.
Διηνέγκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.
Διηνεκέεσσιν, dat. pl. *Poët.* pro διηνεκέσι, à διανεκής.
Διηνεκέως, *adv.* continuâ et perpetuâ ſerie, jugi et continuo tenore, continuò, perpetuò. A
Διηνεκής, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὴς, vel διηνεκὲς, in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, et ἠνεκής. Unde
Διηνεκῶς, *adv.* idem quod διηνεκέως.
Διήνεμος, ον, ventoſus, vento expoſitus. Ab ἄνεμος.
Διήνοιξε, 1. ſing. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω.
Διήξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro διῆξε, à διαΐσσω.
Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.
Διηπόρει, 3 ſing. imperf. ind. act. v. διαπορέω.
Διηπόρουν, *mirabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, à διαπορέω.
Διήρεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro διηρέσσε, à διερέσσω.
Διῃρημένως, *adv.* diviſim, diſtinctè. A
Διῃρημένος, *diviſus*, quod eſt à διαιρέω.
Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. Ex ἐρέσσω.
Διῃρῆσθαι, pro διαιρεῖσθαι, apud Platonem et Ariſtotelem.
Διῄρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω.
Διηρμήνευον, imp. ind. act. v. διερμηνεύω.
Διήρπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαρπάζω.
Διήρχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διείργω.
Διηρχόμην, 1. ſing. imp. ind. med. v. διέρχομαι.
Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.
Διητᾶτο, 3. ſing. imperfect. indic. med. *contr.* pro διητάετο, à διαιτάομαι.
Διήτησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, à διαιτάω.
Διηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Hinc
Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa quâ velut vehiculo ſonitus ad auditum pervehitur.
Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur.
Διθεία, ας, ἡ, duplex numen, duo Dii. Ex θεῖον, *numen.*
Διθεῖται, ων, οἱ, qui duos Deos ſtatuunt. A pr.
Διθήκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus.
Διθυμία, ας, ἡ, diſſenſio, diſcordia. A
Δίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcors.
Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens:
Διθυραμβικῶς, *adv.* poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambicâ licentiâ et audaciâ:
Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi duabus januis in lucem editus. Ex γείνομαι.
Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.
Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo.
Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyrambοrum exaratio.
Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poëta.
Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, et ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, et deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingreſſus fingitur, (al. *Ern.* quem vid.) Hinc
Διθυραμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, ſeu dithyrambicum tumorem præ ſe ferens.
Διθυραμβωδῶς, *adv.* dithyrambico tumore.
Δίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis, τὰ δίθυρα, *ap. Polyb.* exponunt tribunal. Ex δὶς, et θύρα.
Δίθυρσον, τὸ, duplex thyrſus.
Διϊαύω, benè dormio, dormio uſque ad auroram.
Διΐδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ſudans. Ex ἱδρὼς.
Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo, valdè ſudo.

Διΐημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto.
Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A
Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.
Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.
Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διίξομαι, pervado, permeo; (2) pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, *Heb.* 4, 12.
Διΐξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. διϊκνέομαι.
Διΐος, ου, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A Ζεὺς, Διός.
Διϊπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove dilapſus, qui cœlitùs decidit; (2) continuus inſtar torrentis, ſeu limpidus, &c. *ap. Hipp.* Ex Διὸς, *Jovis*, et πίπτω.
Διϊπόλια, τὰ, feſtum Athenis priſcum dictum quod in eo Jovi πολιεῖ ſacrificaretur. Hinc διϊπολιώδη, *apud Ariſtophanem*, pro priſcis et obſoletis.
Διϊπολιώδης, εος, ους, unde τὰ διϊπολιώδη, priſca, obſoleta, *apud Ariſtoph.*
Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equeſtre.
Διϊππεύω, equo pervado, v. gr. flumen equo tranſeo.
Διΐπταμαι, f. διϊπτήσομαι, pervolo.
Διϊπτάμενος, *pervolans*, præſ. part. med.
Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.
Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, iſthmum trajicio vel traduco. Ex διὰ, et ἰσθμὸς, *iſthmus.*
Διϊσθμίζω, f. ίσω, per iſthmum traduco ſive traho. Ex iiſd.
Διϊστάναι, præſ. inf. act. verbi
Διΐστημι, f. στήσω, ſeorſum ſtatuo; (2) dirimo, diſtinguo, ſeparo; at (3) διΐσταμαι, diſto; (4) differo, diſſentio. Διέστη ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 24, 51. Ex διὰ, et ἵστημι.
Διϊσχναίνω, extenuo.
Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν, *Act.* 12, 15.
Διϊσχύω, f. ύσω, viribus ſuperior ſum.
Διΐσχω, idem quod διέχω.
Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. v. διϊκνέομαι.
Διϊχνεύω, perſcrutor, exploro.
Δικαζέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δικάζειν.
Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) *in med.* litigo, in jus voco, jus meum perſequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, *Herodot.* A δίκη.
Δικαίη, ας, ἡ, *Ion.* pro δίκη, juſtitia.
Δικαιαρχία, ας, ἡ, juſtum imperium. Ex δίκαιος, et ἀρχή.
Δικαιεῦμαι, præſ. ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.
Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, juriſdictio. Ex δίκαιος, et δόσις, à δίδωμι, *do.* Unde
Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jus reddo.
Δικαιοδότης, ου, ὁ, juriſdictionem exercens magiſtratûs, juridicus Alexandrinorum.
Δικαιοῦσθε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. v. δικαιόω.
Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium.
Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, juſtus judex. A κρίνω.
Δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo; (2) accuſo; (3) defendo. Ἡδέως ἂν σοὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, *Luc.*
Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ ſuæ defenſio; (2) accuſatio. A λόγος.
Δικαιολογίζω, cauſam alterius defendo. *In med.* me vel cauſam meam defendo, *Lucian.*
Δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas cauſas idoneus.
Δικαιολόγος, ου, ὁ, cauſſidicus, cauſſarum orator.
Δικαιόνομος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.
Δικαιόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, juſtitiam in ſuis urbibus colens, epith. inſulæ, *Pind.*
Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſtè ago. Ex δίκαιος, et πράττω, *facio.* Hinc
Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſtè factum.
Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo et bono, actio juſta.
Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, æquus; aliquando dicitur non ob unam illam virtutem, quæ prima eſt inter mortales, hoc eſt δικαιοσύνην, ſed ob abſolutam omnibus numeris probitatem; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, *ſ. d. in cauſis forenſibus*; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, vid. ἄδικος; (8) τὰ δίκαια, ſuum cujuſque jus, *item* res familiaris cujuſque, *item* quicquid in cauſâ agendâ fit. A δίκη, *jus.* Hinc
Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) conſenſio cum lege; (3) vita pia et ſancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraiſmo, ut (5) juſtificatio.
Δικαιότης, ητος, juſtitia.
Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum et æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum et innocentem pronuncio; *N. T.* (4) condemno; (5) ulciſcor, punio, ſupplicio adficio; (6) *in paſſ.* jus obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, *Luc.* 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, *Gal.* 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 *Cor.* 4, 4. A δίκαιος. Hinc
Δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.
Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſtè factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præſidium et firmamentum cauſſæ; (5) quæſtio juris; (6) inſtrumentum vel res quâ in controverſiâ utimur è legibus, τὸ δίκαιον, *Ern.*
Δικαίως, *adv.* juſtè, per fas; (2) meritò, jurè.
Δικαίωσις, εως, ἡ, defenſio; (2) poſtulatum; (3) arbitrium; (4) ſupplicium; (5) juſtificatio, *N. T.*
Δικαιωτήριον, ου, τὸ, locus ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ ſumuntur.
Δικᾶν, *apud Herodotum* eſt pro δικάσειν, non à δικάω.
Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forenſis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.
Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, et κάρηνον, *caput.*
Δικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero. A
Δίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens.
Δίκας, gen. ſing. *Dor.* pro δίκης.
Δικάσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. verbi δικάζω, *jus dico.* Unde
Δικάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præſtitutus; (2) diſceptationi obnoxius.
Δικασπολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro δικασπολία, *in Epig.* judicium, cauſſa, controverſia. A
Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui jus tractat; (2) rex. Ex δίκη, et πολέω, *verſor.*
Δικάσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro δικάσαι, à δικάζω.
Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, tribunal; (2) judicium, conſeſſus judicum.
Δικαστηρίδιον, ου, τὸ, Dim. à præc.
Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω. Hinc
Δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, ſportulæ judiciales:
Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus. Hinc
Δικαστικῶς, *adv.* judicum more, ut fit in judiciis.
Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.
Δικατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter definens.
ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, inſtrumentum ruſticum. Hinc
Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, foſſor.
Δικέραιος, ὁ ϗ ἡ, duo cornua ſive duos apices habens. Ex δὶς, et κεραία, *apex.*
Δικέραος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis. A κέρας.
Δίκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. A κεφαλή.
ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, juſtitia, fas; (2) dea judiciorum præſes, Dice; hanc virginem credi, ſcribit *Proclus*, quoniam dicaſticum genus deceat eſſe καθαρὸν, id eſt, integrum purumque, cujus virginitas eſt ſymbolum; (3) ritus, mos, conſuetudo; (4) dica, judicium, cauſſa, actio, lis; (5) ſupplicium, pœna; δίκην, *adv.* ad modum, more, *cum gen.*
Δίκηλον, ου, τὸ, imago, propriè ſtatua Jovis. Ex Διὸς, et εἴκελον, *ſimulacrum.* V. δείκελον, (vel potiùs ab ant. δίκω, *oſtendo*, Ern.)
Δίκησιν, dat. pl. *Ion.* pro δίκαις.
Δίκησις, εως, vindicta, qu. à δικάω.
Δικηφόρος, ου, ὁ, juris defenſor, epith. Jovis, *item*

judicialis, v. gr. dies; *item* judex, ultor injuriæ alteri factæ. A δίκη, et φέρω.
Δικίδιον, ου, τὸ, liticula, controverſiola. Dim. à δίκη.
Δίκλειδος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque clauſus:
Δίκλιδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A
Δικλὶς, ἴδος, δικλεὶς, ἡ, fores geminæ, valvæ, bifores; (2) quæ duplici clave obſerantur. Ex δὶς, et κλείω, *claudo*.
Δικογραφία, ας, ἡ, cauſſarum ſcriptio ſeu concinnatio. A
Δικογράφος, ου, ὁ, cauſſarum ſcriptor, qui orationes judiciales conficit quas alii recitent. Ex δίκη, et γράφω, *ſcribo*.
Δικοδίφης, ου, ὁ, cauſſarum actor. A διφάω, *quæro*. Nomen penè probroſum, *Ern.*
Δικοδοσία, ας, ἡ, cauſſæ dictio. Ex δίκη, et δίδωμι, *do*.
Δίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus.
Δικολέκτης, ου, ὁ, cauſſidicus:
Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas dico; (2) judiciales præceptiones do.
Δικολογία, ας, ἡ, de jure diſceptatio. A
Δικολόγος, ου, ὁ, cauſſidicus. Ex δίκη, et λέγω, *dico*.
Δίκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos ſinus habens.
Δικόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nodos habens, duos articulos, epith. digiti.
Δικοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas conſuo, *Ariſtoph. Av.* 1441.
Δικοῤῥαφία, ἡ, cauſſarum conſarcinatio. A
Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, cauſſarum conſarcinator, calumniator. Ex δίκη, et ῥάπτω, *ſuo*.
Δίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κόρση.
Δικόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, binos vertices habens, epith. montis.
Δικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici eſt capillorum diſcrimine. Ex δὶς, et κορυφή.
Δικότυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens, de piſce; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δὶς, et κοτύλη.
Δικόω, ῶ, f. ώσω, ſupplicio adficio. *Apud Cic.* ἐδικώθησαν. A δίκη.
Δικρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex κράας.
Δίκραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus. Ex eod.
Δικραιότης, ητος, ἡ, qu. dic. bicornitas, bifiditas. A δίκραιος.
Δίκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς, et κραῖρα.
Δικραιόω, in duas partes divido, bifidum facio.
Δίκρανον, ου, τὸ, fuſcina.
Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Hinc
Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.
Δικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. bipotens, diviſum habens imperium. Ex κρατέω.
Δίκροος, *contr.* δίκρους, et δικρόος, *contr.* δικροῦς, biceps, bifidus, bifurcus.
Δίκροσσος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus, cirratus.
Δίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis pulſans; (2) qui utrimque impellitur, epith. naviculæ.
Δίκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ ſalientis. Ex δὶς, et κρουνός.
ΔΙ'ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, ſeu dictamnus herba, *Angl.* Dittany.
Δίκτης, ὁ, indagator, inſpector, defenſor. A δίζομαι.
Δικτυαγωγὸς, οῦ, ὁ, retiarius. Ex δίκτυον, et ἄγω.
Δικτυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον, et ἁλίσκω, *capio*.
Δικτύβολος, vide Δικτυόβολος.
Δίκτυννα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, à retibus, quia venatrix.
Δικτύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim.
Δικτυεὺς, έως, ὁ, piſcator, retiarius. Ab eod.
Δικτυοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rete jacit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, et βάλλω.
Δικτυόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, retium inſtar poſitus, reticulatus, Ex δίκτυον, et τίθημι.
Δικτυόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo textus. Ex δίκτυον, et κλώθω.
ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, caſſis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit. A πλέκω.
Δικτυοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit.
Δικτυουλκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, et ἕλκω, *traho*.
Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono et fabrico, reticulatum facio.
Δικτυώδης, ες, et
Δικτυωτὸς, ή, ὸν, reticulatus; (2) τὸ δικτυωτὸν, pro feneſtrâ, *LXX.*
Δίκυκλος, ὁ ϗ ἡ, binas rotas habens, ſc. currus: unde et pro carpento tali dicitur.
ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio.
Δίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimembris. Ex κῶλον.
Δικωπία, ας, ἡ, ſcapha quæ duobus tantum remis agitur. A
Δίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. A κώπη.
Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς, et λήκυθος.
Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, ſyllogiſmus ab utrâque parte feriens adverſarium. Ex δὶς et λῆμμα, quod eſt à λαμβάνω, *ſumo*.
Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.
Διλογία, ας, ἡ, ſermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco ſignificatio. Figura gramm. (3) ejuſdem rei repetitio.
Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.
Δίλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas geſtans lanceas. Ex δὶς, et λόγχη, *lancea*.
Δίλοφος, ον, duas criſtas, item duplicem verticem habens.
Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. A λόχος.
Διμάχαι, αἱ, dupliciter pugnantes, qui equites et pedites depugnant prout neceſſitas exigit. Ex δὶς, et μάχομαι.
Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.
Διμέδιμνον, ου, τὸ, menſura capiens duos modios. Ex δὶς, et μέδιμνος.
Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δὶς, et μέρος, *pars*. Hinc
Διμερῶς, *adv.* bipartitò.
Διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens.
Δίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſeu continens menſuras, qui duabus menſuris ſeu dimenſionibus conſtat. Ex δὶς, et μέτρον.
Διμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons; (2) anceps.
Δίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimeſtris. Ex δὶς, et μήν.
Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens.
Δίμιτρος, ου, ὁ, duplici zonâ cinctus. Ex δὶς, et μίτρα.
Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum eſt, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς, et μνᾶ, *mina*.
Διμοιρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. Ex δὶς, et μοῖρα, *pars*. Hinc
Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militiâ.
Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum ſtipendium datur; (2) qui διμοιρίῃ præeſt.
Δίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρής.
Δίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, biformis. A μορφή.
Δίμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δὶς, et μύξα, *ellychnium*.
Δινάζω, in gyrum agor, vorticoſus ſum, ut τόπος δινάζων, gurges. A δίνη.
Δίνασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐδίνησε.
Δινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δινεῖν.
Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, *volutabat ſe*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion* pro ἐδίνευε.
Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A
Δινεύω, f. εύσω, inſtar vorticis circumago, gyro, verſo; (2) verſor, moveo me, voluto me. A δίνη.
Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν, *Heſiod.* Ἔργ. 596.
ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex. Hinc
Δινήεις, εσσα, εν, vorticoſus.
Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem ſeu gyrum circumactio. A δινέω.
Δίνησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Δῖνος, ου, ὁ, vortex æthereus, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) ſaltationis genus; (5) vaſculi ſpecies; (6) area in quâ fruges teruntur. A δίνη.

Δινόω, idem quod δινέω.
Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vorticoſus, vorticibus plenus. A δίνη.
Δινωτὸς, ή, ὸν, turbinatus, tornatus; (2) arte elaboratus; (3) rotundus. A δινόω.
Δίξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δὶς, et ξέω, *rado*, *ſcalpo*.
Διξὸς, ή, ὸν, geminus, *Ion.* pro διſσός.
Διὸ, *conjunct.* ideo, propterea, quamobrem; (2) ſervit tranſitioni. Ex διὰ, et ὅ, *quod*.
Διοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, à Jove tactus, ſeu fulmine ictus. Ex Ζεὺς, Διὸς, et βάλλω. Unde
Διοβλητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem, à Jove miſſus.
Διόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Διογενέτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.
Διογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Jove genitus ſeu ortus; (2) generoſus, divus, nobiliſſimus. Ex Διὸς, et γείνομαι, *naſcor*.
Διογένητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, οῦμαι, turgeo. Hinc
Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.
Διόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διογένητος.
Διοδεία, ας, ἡ, et διόδευσις, εως, ἡ, tranſitus:
Διοδεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius, permeabilis. A
Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo. Διώδευε κατὰ πόλιν ϗ κώμην, *Luc.* 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, *Act.* 17, 1.
Διοδοιπορέω, f. ήσω, permeo. A
Δίοδος, ου, ἡ, tranſitus. Ex διὰ, et ὁδὸς.
Δίοζος, ὁ ϗ ἡ, duos ramos habens.
Διόθεν, *adv.* à Jove. A Ζεὺς, *gen.* Διὸς.
Δίοιγμος, ὁ, patefactio, *ap. Æſch.* (ſi locus ſanus, *Ern.*) Ch. v. 24, ubi legendum videtur διοιγμός.
Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, refero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, *Ariſtoph. Conc.* 849.
Διοίγω, f. ξω, idem et ex iiſd. Βοᾷ διοιγεῖν κλεῖθρα, *Soph. Oed. Tyr.* 1296.
Διοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco; (2) intumeſco irâ; (3) erumpo.
Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, idem. Διοιδέουσαι φλέβες, *Aret.* Διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, *Luc.*
Διοιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tumidus, turgidus. A præc.
Διοικέω, ῶ, f. ήσω, ſeorſim habito; (2) rego, adminiſtro; (3) inſtituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον· προνοίᾳ διοικεῖται, adminiſtrantur. Hinc
Διοίκημα, ατος, τὸ, adminiſtratio, magiſtratus, præfectura.
Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.
Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio; (2) quævis provincia in quâ præſes jus dicit et conventus habet; (3) adminiſtratio multarum provinciarum; *apud Scriptores Eccleſiaſticos*, diœceſis:
Διοικητὴς, οῦ, ὁ, adminiſtrator, procurator, *impr.* fiſci.
Διοικητρία, ἡ, cellæ penuariæ præpoſita.
Διοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco.
Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo et diſcrimino.
Διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, perſevero regendo.
Διοικοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, à διοικέω.
Διοινοχέω, vinum miniſtro convivis.
Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex οἶνος.
Δίοιξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.
Διοίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. διαφέρω.
Διοϊστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, ſagittâ trajicio.
Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac propè inſanâ incendo.
Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δυσφάτως αἰνιγμάτων οἴμας, *Lycurg.* 10.
Διοίχομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.
Διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.
Διόκωχη, ἡ, remiſſio.
Διολισθαίνω, labor per; (2) effugio, dilabor è manibus; (3) labor, cado in lubrico.
Διολισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολισθεῖν τὰς χεῖρας, *Ariſtoph. Nub.* 433.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, tractio per :

Δίολκος, ου, ὁ, tractus in isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim trahebantur. A διέλκω.

Διόλλυμι, seu διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, disperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε, *Soph. Trach.* 472.

Διόλος, ὁ ϗ ἡ, perpetuus, totus.

Διόλου, *adv.* perpetuùm, *Gl. V.*

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, æquale reddo.

Διομαλύνω, idem.

Διομανὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, furiosus, cui furor à Jove immissus est, *Ern.*

Διόμβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, et ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem.

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) pacificor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) à te contendo, ut hoc fatearis. Διομολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, *Plat.*

Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio.

Δίον, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, à δίω.

Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, sacra bacchica, Bacchanalia.

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro.

Διονυσιακὸς, ή, όν, Bacchicus, Bacchanalis :

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam :

Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi :

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus :

Διονυσίσκος, ου, ὁ, qu. dic. Bacchulus; (2) ossea eminentia quæ propè tempora nascitur. A

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionysus, Bacchus; i. e. intellectus mundanus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex *gen.* Διὸς.

Διόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove missus. Ex Ζεὺς, Διὸς, et πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, et ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove delapsus, de cœlo descendens. Ex πίπτω.

Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio, v. gr. prodigium; unde purgo; (2) ablego, exigo, et procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διὸς, et πομπὴ, *missio.*

Διόπος, ου, ὁ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex. *Æsch. in Pers.* 44. A δίοψ.

Δίοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς, et ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inspicio, curo, custodio, *imprimis* navem; (2) speculor, exploro. Ex διὰ, et ὄπτομαι, *video.* Unde

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum cujus ope rerum altitudo æstimatur.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet et prospicit, inspector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio. Hinc

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) specillum chirurgicum.

Διοπτρικὸς, ή, όν, ad spectanda remotiora aptus.

Διόπτριον, ου, τὸ, idem quod διόπτρα, n. 3. Unde

Διοπτρισμὸς, οῦ, ὁ, apostema vulvæ.

Διόπτρον, τὸ, idem quod διόπτρα, *Ern.*

Διορᾷν, *contr.* pro διοράειν, à διοράω.

Διορατικὸς, ή, όν, perspicax. A

Διοράω, ῶ, transpicio; (2) perspicio; (3) internosco. Διορᾷν πρός τινα, *Isocr.*

Διοργανόω, aptè compingo. Unde

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.

Διοργίζω, f. ίσω, irâ accendo vel inflammo; (2) *pass.* irascor.

Διόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas ulnas longus. Ex ὄργυια.

Διορθεύω, recti quid facio, ut λόγον, rectè dico, benè consulo.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθοῦμαι τὸ χρέος, reddo, *Phal.* Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *contr.* pro διορθόων, à διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio; (2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ή, όν, qui corrigere potest.

Διορθωτικῶς, *adv.* corrigendi causâ, per correctionem.

Διορία, ας, ἡ, definita et præscripta dies; (2) discrimen. A διόρος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, distermino; (2) extermino; (3) definio, distinguo; (4) explico, explano differendo; *Plato* διορίζειν, διαστέλλειν, διατέμνειν, χωρίζειν pro eodem posuit, hoc est dividere, partiri; (5) statuo, decerno, adfirmo, *quo sensu* (2. 3.) *et in med. dicitur.* Δικαιότατον διορίζεσθαι περί τινος, *Isocr.* Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Διορισμένως, distinctè, definitè.

Διορκισμὸς, οῦ, ὁ, obtestatio quæ fit adjurando, *Ern.*

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, et ὄρνυμι.

Διόρος, ου, ὁ, diremptor, discriminator. Ex διὰ et ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem vel contignationem habens. Ex δὶς, et ὄροφος.

Διορόω, vel διοῤῥόω, f. ώσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto.

Διόῤῥωσις, ἡ, idem quod διόρωσις.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio. A διορύττω.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται διορύσσουσι ϗ κλέπτουσι, *Matt.* 6, 19.

Διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, persalto, usque ad finem salto, desalto; (2) peritiâ saltandi cum aliquo certo.

Διόρωσις, εως, ἡ, conversio in serum.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter.*

Δῖος, δῖα, δῖον, à Jove oriundus; (2) divus; (3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς, *gen.* Διὸς.

Διόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Jove datus. Ex *gen.* Διὸς, et δίδωμι, *do.*

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, signum à Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex Διὸς, et σημεῖον.

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor et Pollux; (2) reges. Ex Ζεὺς, Διὸς, et κόρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, idem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.

Διόσμος, ου, ὁ, vis illa quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ab ὀσμή.

Διόσπυρα, et Διόσπυρον, genus cerasi, *Theophrast. Hist. Plant.* 3, 13. Est etiam Diospyron alio nomine lithospermon dicta herba, *Plin.* 27. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, gemino constans osse. Ex δὶς, et ὀστέον, *os.*

Διοσφραίνω, odore (seu suavi seu fœdo) perfundo, imbuo, *unde* inquino fœdis sordibus.

Διότι, *conjunct.* quoniam, quamobrem, quare.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, à διοτρεφὴς.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex *gen.* Διὸς, et τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, per urinam excerno. Hinc

Διουρητικὸς, ή, όν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτεια, ἡ, aquæ deductio. A

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco.

Διοχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, epith. currûs quo duo vehi possunt. Ex δὶς, et ὄχος.

Διοχλέω, ῶ. f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator, *Hes.* A διέπω, *al.* à διόπτομαι. Hinc

Δίοψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.

Δίπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, et παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. A δὶς, et πάλτος.

Διπάλτως, *adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, bicubitalis.

Διπλάζω, f. άσω, geminus sum; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ϗ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, et πλὰξ, *crusta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio; (2) figura grammatica quâ litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος. Hinc

Διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, duplex.

Δίπλεθρον, ου, ὁ ϗ ἡ, spatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δὶς, et πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus, bis plenus.

Διπλοὴ, ῆς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, versutia; (3) obscuritas. A διπλόος.

Διπλοειμάτος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐζω, duplico, *ap. Æsch.* (*si lectio sana*, Ern.) *Ag.* v. 844. *al.* διπλάζει.

Διπλοῒς, ίδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, οῦς, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, οῦν, duplex, duplus; (2) versipellis, versutus; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens significationes. Ex διπλόος, et σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, *Apoc.* 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex.

Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo spiracula habens. A πνέω.

Διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ; (2) dimensio versuum per duos pedes, v. gr. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est trimeter, ut et senarius Iambicus.

Διποδισμὸς, ὁ, idem.

Διποδιάζω, f. σω, salto per διποδίαν.

Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.

Διπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis versus, seu aratus. Ex δὶς, et πολέω, *verso.*

Δίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas vias seu duos meatus habens. Ex δὶς, et πόρος, *meatus.*

Διπόταμος, ου, duo flumina habens, qui à duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bipes.

Διπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps, bifrons, anceps.

Δίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, et πρύμνα, *puppis.*

Δίπρῳρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem proram habens.

Δίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, bipennis, binas alas habens. Ex δὶς, et πτερὸν, *ala.*

Διπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ex δὶς, et πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *adv.* dupliciter. A

Δίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπτυξ.

Δίπυλος, duas portas habens. A πύλη.

Διπύρηνον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum, duo capita habens, aversâ parte, et in summâ cuspide, velut nucleos. A

Διπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno geminus est. Ex δὶς, et πυρὴν, *nucleus.*

Διπυρίτης, ὁ, bis coctus, epith. panis.

Δίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὶς, et πῦρ.

ΔΙΡ'ΡΑΙ'Α, ας, ἡ, herba quædam.

Δίῤῥαβδος, ον, duabus lineis descriptus, notatus.

Δίῤῥυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίῤῥυμος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, duos temones habens.

ΔΙ'Σ, *adv.* bis, quod in compositis sequente vocali vel diphthongo σ fere retinet, sequente consonâ vero plerumque amittit, v. gr. δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam

Δίσθος, pro δίσεφθος, et δισθανὴς, pro δίθανης.
Δὶς, Διὸς, ὁ, Jupiter, ſed in uſu eſt Ζεύς.
Δισαλία, impuritas. Nom. pro δεισαλία.
Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A
Δισέγγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atnepos.
Δίσεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biſſextus.
Δισεξάδελφος, conſobrinus, patruelis.
Δίσευνος, ȣ, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, et εὐνὴ, *cubile*.
Δίσεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis coctus. recoctus.
Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.
Δισθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis moriens. Ex δὶς, et θνήσκω, *morior*.
Δισκεὺς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.
Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.
Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.
Δίσκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.
Δίσκιος, ον, perumbroſus. A σκιά.
Δισκέσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, à δισκέω.
Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A
Δισκοβόλος, ȣ, ὁ, diſci jaculator. Ex βάλλω.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, diſcus, orbis propriè ſaxeus, quem exercendi corporis causâ jacere ſolebant olim; (2) orbis ſolis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina; (4) ſpeculum.
Δίσκȣρα, terminus qui diſci jactu petitur. Ex δίσκος, et Ionico ȣ̓͂ρος, pro ὅρος, *terminus*.
Δισκοφόρος, ον, diſcum ferens.
Δισμύριοι, ιαι, ια, viginti millia, reperitur et δισμύριος, α, ον.
Δίσπαππος, ȣ, ὁ, atavus.
Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod
Δισπίθαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas ſpithamas, (2) duos dodrantes, altitudine æquans. Ex δὶς, et σπιθαμή.
Δισπόνδειος, ȣ, ὁ, duplex ſpondeus.
Δισσάκις, et δισσάκι, *adv.* bis. A δισσός.
Δισσάρχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, et ἄρχω.
Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.
Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς, et λέγω.
Δισσολόγιςος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.
Δισσὸς, vel διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, geminus. A δὶς.
Δισσυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.
Δισσύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duabus conſtans ſyllabis.
Δισσυλλαβῶς, per duas ſyllabas.
Δισσυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duabus conſonantibus efferri. A
Δισσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duarum eſt conſonantium.
Δίσσως, dupliciter.
Διςαγμὸς, ȣ͂, ὁ, dubitatio. A διςάζω.
Διςάδιος, ȣ, duo ſtadia æquans.
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιςε, εἰς τί ἐδίςασας, *Matt.* 14, 31.
Διςακτικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.
Δίςασις, εως, ἡ, dubitatio. A διςάζω.
Διςατικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus. Ab eod.
Διςάσιος, ον, bilibris; (2) duplum ponderans.
Διςαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis ſepultus. Ex δὶς, et θάπτω, *ſepelio*.
Διςεγία, ιας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A
Δίςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς, et ςέγη.
Δίςιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus verſibus conſtans.
Διςοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A
Δίςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δίςιχος.
Δίςοκος, ȣ, quæ bis peperit. A τίκτω.
Δίςολος, ον, geminus.
Διςομέω, bilinguis ſum. A
Δίςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens oſtia.
Διςύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δισσύλλαβος.
Διςυιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bifidus. Ex δὶς, et σχίζω.
Δισχίλιοι, ιαι, ια, bis mille, duo millia.
Δίσχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utroque claudicans pede.
Δισώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bicorpor. A σῶμα.
Δίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Διτάλαντος, duo talenta ponderans.
Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario, (2) gemellos pario. A
Δίτοκος, ȣ, quæ bis peperit. A τίκτω.
Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.
Διττακῶς, *adv.* dupliciter. A διττός.
Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diverſarum linguarum uſurpatio. A
Διττόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς, et γλῶττα, *lingua*.
Διττογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, et γέγονα, quod eſt à γείνομαι.
Διττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω.
Διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, *Atticè*, pro δισσός.
Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.
Διυγραίνω, madefacio, humecto. A
Δίυγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humidus; (2) uliginoſus; (2) mollis, infirmus.
Διυλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.
Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, *Matt.* 23, 24.
Διύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio; (2) perfuſio, baptiſmus. A præc.
Διυλισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem et ab eod.
Διυλιςὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.
Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, è ſomno excito. Ex διὰ, et ὕπνος.
Διυφαίνω, intertexo, pertexo.
Διφαλαγγάρχης, ȣ, ὁ, præfectus duarum phalangium.
Διφαλάγγαρχος, ȣ, ὁ, idem:
Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura quâ quis duabus phalangibus præeſt.
Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, et φάλαγξ.
Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dictum, ſermo duplex et ſecum non conveniens. A
Διφάσιος, ια, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, et φάσις, à φάω, *dico, aio*.
Δίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duobus modis dicitur.
ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, quæro, veſtigo. Τὴν διφῶσα κάλιγην, *Heſiod.* Ἔργ. 372. Hinc
Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.
ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis Amaltheæ capræ, in quâ res humanas ſcribere dicitur Jupiter; exuvium; (2) quicquid è pellibus fit, ut veſtis coriacea, membrana, in quâ ſcribitur.
Διφθερίας, ȣ, ὁ, qui geſtat διφθέραν.
Διφθέριον, ȣ, τὸ, ulcus quoddam.
Διφθερίτης, ȣ, ὁ, idem quod διφθερίας. Hinc
Διφθερῖτις, ιδος, ἡ, femina quæ veſtem coriaceam geſtat.
Διφθεροπώλης, ȣ, ὁ, qui pellibus negotiatur.
Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle, corio intego. A διφθέρα.
Διφθογγίζω, per diphthongum ſcribo aut pronuncio.
Διφθογγογραφέω, per diphthongum ſcribo.
Δίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem ſonum habens; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, diphthongus. Ex δὶς, et φθόγγος.
Διφοράω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.
Διφόρησις, ἡ, differentia, diſcrimen. A præc.
Δίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis anno eodem fructum ferens. Ex δὶς, et φέρω, *fero*.
Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.
Διφρὰς, άδος, ἡ, idem et ab eod.
Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currûs agitatio:
Διφρελάτειρα, ἡ, currûs agitatrix.
Διφρευτὴς, ȣ͂, ὁ, auriga, rector paluſtri. A
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, et ἐλαύνω, *agito*. Unde
Διφρηλάτης, ȣ, ὁ, currûs agitator, auriga.
Διφρηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſellâ aliquem geſtat. Ex δίφρος, et φέρω.
Διφρίσκος, ȣ, ὁ, ſellæ curulis auriga. Dim.
Δίφροντις, ὁ ϗ ἡ, animi dubius.
Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, et πήγνυμι.
ΔΙ'ΦΡΟΣ, ȣ, ὁ, locus in curru in quo parabates et auriga ſedebant; (2) bigæ; (3) ſella. (f. pro δίφορος. A δὶς, et φέρω.)
Διφρȣλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρȣλκεῖ, *Epigr.* Ex δίφρος, et ἕλκω.
Διφρȣργία, ας, ἡ, bigarum ſeu ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, et ἔργον, *opus*.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A
Διφροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſellâ aliquem geſtat.
Διφρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis toſtus, qui bis torretur. Ex δὶς, et φρύγω, *torreo*.
Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, et φυή.
Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A præc.
Δίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, et φύλλον.
Δίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. A φωνή.
Διφῶσα, part. *contr.* pro διφάȣσα, à διφάω.
Δίχα, *adv.* bifariam, dupliciter, diviſim; (2) ſine, abſque, ſeorſim. A δὶς. Hinc
Διχάζω, f. άσω, in duo divido, ſeparo; (2) diſſidium injicio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτȣ͂, *Matt.* 10, 35.
Διχαίω, idem.
Διχαςὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes iſti cibum divident.
Διχὰς, άδος, ἡ, dimidia pars. A δίχα.
Διχασμὸς, ȣ͂, ὁ, diviſio. A διχάζω.
Διχάω, idem quod διχάζω, *Ern.*
Διχῆ, *adv.* diviſim, bifariam.
Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam biſulcam habeo;
Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A
Δίχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in duas chelas fiſſus; (2) ungulam habens biſulcam; (3) biſulcus, bifidus. Ex δὶς, et χηλή.
Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, ία, ίον, duplex. A
Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. A διχθά.
Διχίτων, ὁ ϗ ἡ, duabus tectus tunicis.
Διχόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſcors, diſſentiens. Ex δίχα, et βȣλὴ, *voluntas*.
Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio animo, duplici ſententiâ diſtrahor:
Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A
Διχογνώμων, ονος, ὁ, ϗ ἡ, ancipiti tractus ſententiâ; (2) cujus ſententia diſſidet à ſententiâ alterius. Ex δίχα, et γνώμη.
Δίχοθεν, *adv.* à duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dubius animi.
Διχοίνικον, ȣ, τὸ, menſura continens duas chœnicas. A
Διχοίνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, et χοῖνιξ, *chœnix*.
Διχόλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicis iræ.
Διχόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, in duas partes menſem ſecans. Ex δίχα, et μήν. Hinc
Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia menſis pars; (2) plenilunium:
Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies qui menſem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit.
Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena et ſoli adverſa; (2) medius menſis, Idus. Ab eod.
Διχόμηνος, ȣ, ὁ, idem quod διχόμην.
Διχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius. Ex δίχα, et μῆτις.
Διχόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ambiguè loquitur; (2) ambiguus.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo.
Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſeu bifaria ſententia mentis, diſſenſio.
Διχορία, ας, ἡ, diviſio chori in duas partes, chorus in duas partes diviſus. Hinc
Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano.
Διχορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, et ῥήγνυμι, *rumpo*.
Διχόῤῥοπως, *adv.* in duas partes. A ῥέπω.
Διχοςασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio. Ex δίχα, et ςάσις, *ſtatio*.
Διχοςατέω, ῶ, f. ήσω, diffideo, diſſentio, diſcordo; (3) diſſenſionem facio; (3) ambigo, dubito.

dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, *Eur. Med.* 15. Ex δίχα, et ἵστημι.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo; (2) concido. Διχοτομήσει αὐτὸν, *Matt.* 24, 51. Ex τέμνω.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio; (2) particula, fruſtum. A præc.
Διχοτομία, ἡ, diviſio in duas partes. A
Διχότομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, diſſectus, in duo diviſus; (2) dimidiatus; (3) bifidus.
Διχοτόμος, in duo dividens.
Διχοφρονέω, diffideo, diſſentio.
Διχοφροσύνη, ης, ἡ, diſcordia; (2) inimicitia; (3) ſeditio. A
Διχόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, diſcors, diſſentiens, qui mente eſt diſcordi; (2) verſipellis. Ex δίχα, et φρήν.
Διχόω, divido in duas partes. A δίχα.
Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.
Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, ſum duorum temporum, ſum anceps, indifferens. A δίχρονος.
Διχρονοκατάληκτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, deſinens in ancipitem vocalem.
Δίχρονος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui duorum temporum eſt, anceps, indifferens, communis.
Δίχροος, *contr.* δίχρȣς, ȣ, ὁ ϰ ἡ, bicolor, qui gemini coloris eſt. Ex δὶς, et χρόα.
Δίχρωμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iiſd.
Διχῶς, *adv.* dupliciter. A δίχα.
ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis; (2) vehemens deſiderium.
Διψᾶ, *ſitit*, vide διψῶ.
Διψακὸς, ȣ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima ſitis; (2) genus herbæ; *Angl.* Teaſel. A δίψα. Unde
Διψαλέος, έα, έον, ſitibundus, ſiticuloſus.
Διψὰς, άδος, ἡ, ſiticuloſa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celeriùs necantis, preſter, cauſo, melanurus; (3) genus herbæ.
Διψάω, ῶ, f. ήσω, ſitio; (2) cupio, deſidero, appeto. Διψῆν ὑδάτων μάλιϛα, *Herodot.* Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, *Plat.*
Διψῇ, *ſitit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάει, à verbo διψάω.
Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiticuloſus, aridus. Ab eod.
Διψήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Δίψησις, ἡ, ſitis.
Διψητικὸς, ἡ, ὸν, ſitim provocans; (2) ſiticuloſus, ſitiens, ſitibundus. A διψάω.
Δίψιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ſiticuloſus, aridus.
Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.
Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambiguo et duplici ſum animo:
Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæſitatio. A
Δίψυχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam et inconſtantem. Ex δὶς, et ψυχὴ, *anima.*
Διψώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſiticuloſus, ſitibundus. A δίψα, *ſitis.*
Διψῶντες, pro διψάοντες, à διψάω.
ΔΙ'Ω, expello, abigo; (2) timeo, *med.* δίωμαι, idem; (3) celeriter curro, fugio. Περὶ γὰρ δίε ποίμενι λαῶν, *Il.* 5, 566. Μή σε, ϰ ὁπλότερος περ ἐὸν, ἀγρόνδε δίωμαι Βάλλων χερμαδίοισι, *Odyſſ.* 21, 370.
Διωβόλιον, ȣ, τὸ, duo oboli, genus nummi binos obolos valens.
Διώβολον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſdem.
Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod perſequimur; (2) perſecutio; (3) ſacrum quoddam *apud Græcos*, à quo viri arcebantur. A διώκω.
Διωγμὸς, ȣ, ὁ, perſecutio, exagitatio, vexatio.
Διώδευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διοδεύω.
Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens. A διὰ, et ὀδύνη.
Διωθέω, f. διώσω, vel διωθήσω, diſpello, protrudo, ſubmoveo; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulſo; (6) *med.* elabor, effugio; (7) detrecto, recuſo. Ταῦτα πάντα διεωθȣ̃ντο, *Dem.* Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὄχλον, *Plut.*
Διωθίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Διωθισμὸς, ȣ, ὁ, impulſio; (2) propulſio.
Διωκάθω, *Att.* idem quod διώκω.
Διωκέμεν, *Ion.* pro διώκειν, à διώκω.
Διώκεμεν, *Dor.* pro διώκειν.
Διωκτέος, έα, έον, perſequendus. Ab eod.
Διώκτης, ȣ, ὁ, perſecutor. Ab eod.
Διωκτὸς, ἡ, ὸν, quem perſequi debemus; (2) quem conſectari oportet, expetendus.
Διώκτρια, ἡ, perſecutrix, venatrix.
Διωκτὺς, ύος, ἡ, perſecutio. A
ΔΙΩ'ΚΩ, f. ξω, et ξομαι, expello, abigo, tranſadigo; (2) in exſilium mitto; (3) perſequor, inſequor; (4) adſequi conor, conſector, adfecto, expeto; (5) perſequor judicio, accuſo, reum ago; (6) perſequor oratione, deſcribo; (7) pervado, permeo. Διώξομαί σε δειλίας, reum agam, *Ariſtoph. Eq.* 367. Φρȣ̃δοι διώκοντες σε ναυτικῷ ϛόλῳ, diſceſſerunt ut perſequerentur, *Soph. Phil.* 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτȣ̃ βίον, *Iſocr.*
Διωλένιος, ία, ον, ulnas expanſas habens, vel ulnis amplexus. A διὰ, et ὠλένη.
ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ȣ, ὁ ϰ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) latè ſe extendens.
Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumniâ. A διόμνυμι.
Διώμοτος, ον, perjurus. Ab eod.
Διωνομασμένος, perf. part. paſſ. v. διονομάζω.
Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A
Διώνυμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Illud à δὶς, et hoc à διὰ et ὄνομα.
Διώνυσος, idem quod Διόνυσος.
Διωξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. v. διώκω.
Διωξικέλευθος, ον, curſor, feſtinans.
Διώξιππος, ȣ, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, et ἵππος, *equus.*
Δίωξις, εως, ἡ, perſecutio; (2) peroratio, permeatio; (3) perpulſio, *Ern.* A διώκω.
Διώξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. διώκω.
Διωρία, dilatio; (2) intervallum. Ab ὅρος.
Διώρισα, a. 1. ind. act. v. διορίζω. Unde
Διωρισμένως, *adv.* definitè, diſtinctè; (2) ſeorſim, particulatim.
Διώροφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, duplex tectum habens.
Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa. A διορύσσω. Unde
Διώρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta.
Διωρυκτὴς, ȣ̃, ὁ, qui parietes perfodit.
Διῶρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, foſſa; (2) cuniculus.
Διωρύσσω, perfodio. V. διορύσσω. Hinc
Διωρυχὴ, ἡ, idem quod διῶρυξ.
Διωσάμενος, a. 1. part. med. v. διωθέω.
Δίωσις, εως, ἡ, protruſio, propulſio; (2) dilatatio cum pulſu. A διωθέω.
Διωσμὸς, ȣ, ὁ, idem. Διωσμὸς χειρῶν, *Aret.* Ab eod.
Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.
Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vaſis duas habentis anſas. A
Δίωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens anſas. Ex δὶς, et ȣ̃ς, ὠτός.
Δμᾶθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* et *Bæot.* pro ἐδμήθησαν, à δμάω.
Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ.
Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio; (2) ipſe domandi actus. A δαμάω.
Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A
Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.
Δμητὸς, ἡ, ὸν, domitus. Ab eod.
Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla. A δμὼς.
Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem et ab eod.
Δμωὸς, ȣ̃, ὁ, ſervus. A δμάω.
Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem et ab eod.
Δμώεσσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.
ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, agito et percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν, *Il.* 4, 472.
Δνόφεος, έα, εον, caliginoſus, ater. A δνόφος.
Δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A
Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.
ΔΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, tenebræ, caligo.
Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) poſt dubitationem tandem decerno. A δόος.
Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) ſententia, placitum, dogma; (3) ritus, ceremonia religioſa, *N. T.* A δοκέω. Hinc
Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritus religioſos præſcribo, *N. T.* (3) conſulto; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, *Col.* 2, 20.
Δογματικὸς, ἡ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam ſcientiam dari ſtatuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.
Δογματιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor vel defenſor. A δογματίζω.
Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.
Δογματοποιΐα, ἡ, inventio placitorum philoſophicorum. A præc.
Δοθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. δίδωμι.
Δοθείσης, *datæ*, gen. ſing. ejuſd. f. g.
Δοθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.
Δοθίων, ονος, ὁ, idem.
Δοιὰ, *duo*, nom. pl. n. g. *Poët.* pro δύω.
Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) conſulto.
ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii; (2) cochlear quo contuſa eximuntur.
Δοιδυκοφόβης, ȣ, ὁ, piſtilli ſonum timens.
Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bæot.* et *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.
Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.
Δοίη, 3. ſing. aor. 2. opt. v. δίδωμι.
Δοιοὶ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύω.
Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. Ab eod.
Δοιὼ, *duo*, nom. dual. m. g. *Poët.* pro δύο.
ΔΟΚΑ'ΖΩ, f. άσω, obſervo, ſpeculor, exſpecto, arbitror. Ὡρᾶν πεπλύσθαι νὶν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, *Theoc.* 1, 150.
Δοκασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, à δοκέω.
Δοκεῖς, 2. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.
Δοκεύω, obſervo, exſpecto; (2) inſidior. Βὴξ σύλασκε δοκεύων, *Heſiod.* 480. A
ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video; (2) cenſeo, exiſtimo; (3) probo; (4) in aliquâ exiſtimatione ſum, laudor, celebror, *unde* δοκȣ̃ντες, *ſunt* clari, &c. (5) hinc *imperſ.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, ſunt formulæ admirandi. *In paſſ.* δεδόκται, viſum eſt, decretum eſt, placet. Δοκῶ μοὶ ἀδύνατος εἶναι, *Plat.* Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοὶ κίνδυνον τȣ̃τον ὑπομεῖναι, *Xen.* Ἄριϛος εἶναι δοκεῖ, *Luc.* Ὡς τότ' ἐδόκει, *Æſch.*
Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.
Δοκησιδέξιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ſibi acutus et dexter videtur, qui ſe fauſtum et felicem exiſtimat. Ex δοκέω, et δέξιος.
Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio; (2) ſuſpicio; (3) exſpectatio. A δοκέω.
Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio quam quis falsò de ſuâ ſapientiâ concipit. A
Δοκησίσοφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe quum non ſit. Ex δοκέω.
Δοκίδιον, ȣ, τὸ, trabecula, trabs parva, Dim. à δόκος.
Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, conſultum cenſeo: *it. ſimpliciter*, judico, cenſeo; et *in paſſ.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem ſumo; (2) de iis quorum vita et mores explorantur, an quis ſit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκιμάζε τȣ̀ς φίλȣς ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, *Iſocr.* Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, *Plat.* A δόκιμος. Hinc
Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) cenſura; (4) ſpecimen, documentum; (5) delectus militum.
Δοκιμαϛὴς, ȣ̃, ὁ, explorator, examinator, æſtimator; (2) approbator. Ab eod.
Δοκιμαϛὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) quæſtor ærarii, *Polyb.*
Δοκιμαϛικὸς, ἡ, ὸν, exploratorius.
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia; (2) documentum.
Δοκίμιον, ȣ, τὸ, exploratio. A
Δόκιμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω, (vel à δέχομαι, v. *Ern.*)

Δοκιμότης, ητος, ἡ, integritas. A præc.
Δοκίμως, planè, verè.
Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.
ΔΟΚΟ'Σ, ῦ, ἡ, trabs, tignum; (2) haſta, lancea.
Δοκῶ, ἡ, opinio. A δοκέω.
Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.
Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δόλος.
Δολερῶς, *adv.* doloſè, fraudulenter.
Δολεύομαι, fut. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc
Δολίαισι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, à δόλιος.
Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.
Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.
Δολιόπους, ὁ ϗ ἡ, inſidiator, inſidioſo pede incedens.
Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.
Δολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fraudulentus, doloſus. Ex δόλιος, et φρὴν.
Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῦσαν, pro ἐδολίυν, *Baot. Rom.* 3, 13. A δόλιος.
Δολίχαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longas tibias ſeu fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, et αὐλός.
Δολιχαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem habens. Ex δολιχὸς, et αὐχὴν, *cervix.*
Δολιχεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, et ἔγχος, *haſta.*
Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro; (2) curſito. Δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον, *Philo.* A δόλιχος.
Δολιχήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, et ἐρετμὸς, *remus.*
Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas.
Δολιχόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, et δειρὴ, *collum.*
Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A
Δολιχοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δολιχὸς, et δρέμω, *curro.*
Δολιχόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum caulem habens; (2) longum haſtile habens.
Δολιχόυρος, qu. dic. longam caudam habens; epith. verſûs cujus in fine ſyllaba redundat.
Δολιχόπυς, ὁ ϗ ἡ, quod δολιχόπυς.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, longus, prolixus; (2) multus.
Δόλιχος, ȣ, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor et viginti ſtadiorum. A δολιχὸς.
Δολιχόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.
Δολίως, doloſè.
Δολόδουπος, ὁ ϗ ἡ, callidè ſtrepens, doloſus, epith. Martis.
Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus; (2) doloſè factus.
Δολοκτασία, ἡ, cædes per inſidias facta.
Δολομήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, et μῆδος.
Δολομῆτα, voc. ſing. à
Δολομήτης, ȣ, ὁ, vafer, doloſus. A μῆτις.
Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δολομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, et μηχανὴ, *machina.*
Δολόμυθος, ον, doloſè loquens.
Δολοπεύω, f. εύσω, *Lex. Græc.* Fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.
Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A
Δολοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. Ex δόλος, et πλέκω, *necto.*
Δολοποιὸς, ὸν, idem.
Δολόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, doloſo pede gradiens.
Δολοῤῥαφέω, dolos ſuo, excogito. A
Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex dolis conſutus, doloſus. Ex δόλος, et ῥάπτω, *ſuo.*
Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A præc.
ΔΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, dolus, fraus. (Ab ant. δέλω, ineſco. Unde δελεὰρ, et δελεάζειν, *Ern.*)
Δολῦντες, *part.* pro δολεύντες, à δολέω.
Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo et ex inſidiis occido. Ex δόλος, et φόνος, *cædes.*
Δολοφονεύω, idem.
Δολοφόνησις, ἡ, idem quod
Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo et ex inſidiis patrata. Ex iiſd.
Δολοφόνος, ὁ, ſicarius.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. Ex δόλος, et φράζομαι, *cogito.*
Δολοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέυσα παρέςης; *Il.* 3, 405.
Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A
Δολόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, et φρὴν, *mens.*
Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, inſidiator, *ap. Heſ.* Quia Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ fraudulenti.
Δολόω, ῶ, f. ώσω, doloſè ago, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δεύτερον δολώμεθα; *Soph. Phil.* 1276. A δόλος.
Δολωθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Δόλωμα, τος, τὸ, fraus.
Δόλων, ονος, ὁ, ſica, pugio, in baculo ligneo, occultus; (2) minimum velum in navi.
Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.
Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.
Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens:
Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν παρ' Αὐσονῖτιν φυλαμὸν δομήσεται, *Lycurg.* 593. A
Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; (2) murus. A δέμω, *exſtruo.*
Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.
Δόμητωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.
Δόμονδε, *adv.* domum verſus. A
Δόμος, ȣ, ὁ, domus; (2) triclinium. A δέμω.
Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans. A σφάλλω.
Δοναθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, à δονέω.
Δονακεῖον, ȣ, τὸ, arundinetum. A δόναξ.
Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinoſus. Ab eod.
Δονακόεις, εσσα, εν, idem.
Δονακῆα, acc. ſing. *Ion.* pro δονακέα, à δονακεύς.
Δονακοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, et τρέφω, *alo.*
Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, et χλόα.
Δονακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus. A
ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava et craſſa; (2) ſagitta; (3) calamus ſcriptorius; (4) calamus piſcatorius; (5) fiſtula.
Δονεύω, f. εύσω, agito. A
ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) laceſſo. Ῥύμη τε ϗ πτεροῖσι ϗ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται, *Ariſtoph. Av.* 1187. (Ab ant. δένω, δέννω.)
Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A præc.
Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.
Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.
Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio: hoc eſt id quod cognoſcit quod in ſenſilibus eſt univerſale, et eorum quæ διανοίᾳ percipiuntur concluſiones, ſed ſcit ſine demonſtratione; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus; (4) exſpectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.
Δοξάζητε, 2. pl. præſ. conj. act. v. δοξάζω.
Δοξάζω, f. άσω, laudo, celebro; (2) exiſtimo, opinor, ſuſpicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν, τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς ὅτως, *Thuc.* Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, *Herodot.* A δόξα. Unde
Δοξάριον, ȣ, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim.
Δοξάσαι, a. 1. inf. act. v. δοξάζω.
Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.
Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura.
Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.
Δοξαςὴς, ȣ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc
Δοξαςικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.
Δοξαςὸς, ἡ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.
Δόξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. v. δοκέω.
Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ ſeu honeſtatis. Ex δόξα, et καλὸς, *pulcher.*
Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito et oſtento me.
Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de famâ et gloriâ laboro, ambio.
Δοξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, et κοπή.
Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.
Δοξολογία, ἡ, collaudatio.
Δοξολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collaudans.
Δοξομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, et μαίνομαι.
Δοξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor.
Δοξομιμήτης, ȣ, ὁ, imitator rei non certò cognitæ.
Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non ſatis cognitam. *Plat.*
Δοξοπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν, ſcientiæ opinionem inſpirans, tradens.
Δοξοποιΐα, ἡ, inanis opinionis ſuſceptio.
Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio ſapientiæ ſuæ. A
Δοξόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem credit.
Δοξῦσθαι, pro δοξόεσθαι, à δοξόω.
Δόξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.
Δοιὸς, ὰ, ὸν, duplex. V. δοιός.
Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio.*
Δορατιαῖος, αία, αῖον, haſtæ magnitudinem æquans. A δόρυ.
Δορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno. Ab eod.
Δοράτιον, ȣ, τὸ, haſtile, jaculum.
Δορατισμὸς, ῦ, ὁ, pugna quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.
Δορατογλύφος, ὁ, è ligno ſtructus; (2) qui haſtilia radit et polit. A γλύφω.
Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρυ, et θήκη.
Δορατομαχέω, haſtâ pugno.
Δορατοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρυ, et παχὺς, *craſſus.*
Δορατοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρυ, et φέρω, *fero.*
Δοριάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtâ vel bello captus. Ex δόρυ, et ἁλίσκω.
Δορίγαμβος, ἡ, in bellum nupta (ſc. à cujus nuptiis bellum natum eſt.) *Æſch. Ag.* 695.
Δοριθήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtâ, i. e. bello captus. Ex θηράω.
Δορικμὴς, haſtatus, bellicoſus, *Æſch. Ch.* 363. Ex κάμνω, *laboro.*
Δορίκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, captus bello. Ex κτάομαι, *adquiro.*
Δορίκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus.
Δορίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello captus. Ex δόρυ, et λαμβάνω, *capio.*
Δοριμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſtâ furens; (2) bellandi cupidiſſimus. Ex μαίνομαι.
Δορίμαργος, ον, bellicoſus.
Δοριμήςωρ, ὁ, belli peritus, amans.
Δορίπαλτος, ὁ, haſtam quatiens, haſtatus.
Δοριπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtâ cecidit. Ex δόρυ, et πίπτω, *cado.*
Δοριπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fortis, laborioſus in bello.
Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio.*
Δορίτμητος, ὸν, haſtâ transfixus, *Ern.*
Δορίτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax bello, ſtrenuus.
Δορκάδειος, εία, ειον, è dorcade factus, ſeu è talo hinnuli.
Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor.
Δορκάδιον, ȣ, τὸ, damula, parva caprea. Dim.
Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella è coreo caprearum confecta; (2) inſtrumentum quo fontes torquebantur. A
Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.
Δόρκος, ȣ, ὁ, capreolus.
Δόρκων, ὁ, idem; (2) cervus. A
ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtris, dama.
Δοροδόκος, ȣ, ὁ, lignum quod tectum domûs ſuſtinet, trabs, *Suid.* ſed vox eſt corrupta, legendumque *cum Valeſio* δυροδόκος.
Δορὸς, ῦ, ὁ, uter, culeus, ſaccus è corio confectus. A δέρας, *pellis.*
Δορπέω, ῶ, f. ήσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες, *Il.* 23, 11. A δόρπον.
Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.
Δορπηςὸς, ȣ, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δορπεία, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, quâ ad cœnam conveniebant qui ex eàdem tribu erant. Ab eod.

Δόρπιςος, ȣ, ὁ, idem quod δόρπηςος.

ΔΟ'ΡΠΙΟΝ, ȣ, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ȣ, ὁ, idem.

ΔΟ'ΡΥ, gen. δόρατος, et δȣρὸς, pro δόρατος. dat. δȣρὶ, et δορὶ, haſta; ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ἐκ δόρατος, à dextrâ; (2) lignum, trabs; (3) navis, res quævis lignis compacta.

Δοριάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus.

Δορυβόλος, ον, haſtam jaculans, epith. tormenti bellici. A βάλλω.

Δορυδρέπανον, ȣ, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus.

Δορυκλυτὸς, ἡ, ὸν, bello inclitus.

ΔΟΡΥ'ΚΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ον, cuſpidatus.

Δορύκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίκτητος.

Δορύληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίληπτος.

Δορύμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellator.

Δορυμήςωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ϗ ἡ, qui in bello captus atque dimiſſus eſt cum hoſpitii jure, ex hoſte factus hoſpes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κἀμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων, *Eurip. Med.* conf. *Æſchyl. Coëph.* 560. Ex δόρυ, et ξένος, *hoſpes*.

Δορύξεον, ȣ, τὸ, locus ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, *Heſ.* Ex δόρυ, et ξέω.

Δορυξόος, ȣ, ὁ, et δορύξȣς, haſtarum artifex. Ex iiſd.

Δορυπαγὴς, ὲς, è ligno conſtructus. A πήγνυμι.

Δορυπετὴς, ὲς, haſtâ percuſſus.

Δορύπληκτος, ον, haſtâ interfectus.

Δορυπτοίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haſtâ perculſus. Ex δόρυ, et πτοέω, *conſterno*.

Δορύπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, igneam haſtam habens.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſtâ potens. A σθένος.

Δορυσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acer bello. A

Δορύσσω, f. ξω, haſtâ pugno. A δόρυ.

Δορυτίνακτος, ον, haſtâ concuſſus, haſtam quatiens. A τινάσσω.

Δορυτόμος, ον, lignum ſecans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) tueor, protego; (3) ſervio, ambio, veneror, colo. Ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα, *Herodot.* Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορȣ́μενος, *Iſocr.* Τὴν ἑκάςȣ σωτηρίαν τȣ́των δορυφορȣ̃ντες, *Dem.*

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium; (2) mutæ perſonæ in ſcenâ. Ἦν Περδίκκας εὐθὺς ἐν δυνάμει μεγίςῃ τὸν Ἀρριδαῖον ὥσπερ δορυφόρημα ἐφελκόμενος, *Plut. in Alex.* c. 77.

Δορυφόρησις, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium.

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatellites pertinens. A

Δορυφόρος, ȣ, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus.

Δὸς, et δόθι, 2. ſing. aor. 2. act. v. δίδωμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσεις, nom. pl. *contr.* pro δόσεεις, à δόσις.

Δοσίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις, et δίκη, *pœna*.

Δοσίπυγος, ἡ, proſtibulum.

Δοσιληψία, ἡ, aviditas largitionum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δόσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐδίδων, à δίδωμι.

Δότε, *dederitis*, 2. pl. aor. 2. imperat. act.

Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, ad dandum propenſus.

Δοτὸς, ἡ, ὸν, qui dari poteſt; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. ſing. aor. 2. imperat. act. v. δίδωμι.

Δȣ̃, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* pro δόο, et hoc *Ion.* pro δόσο.

Δȣλαγωγέω, ῶ, in ſervitutem redigo. A

Δȣλαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervorum ductor. Ex δȣ̃λος, et ἄγω, *duco*.

Δȣλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δȣ̃λος, et ἀπατάω, *ſeduco*.

Δȣλάριον, ȣ, τὸ, ſervulus. Dim. à δȣ̃λος.

Δȣλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δȣλεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δȣ́λευμα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus:

Δȣ́λευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδȣ́λευσαν, à δȣλεύω.

Δȣλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act.

Δȣ́λευσις, εως, ἡ, ſervitium. A

Δȣλεύω, fut. εύσω, ſervio, ſervus ſum. Δȣλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* τοῖς νόμοις, *Plat.* A δȣ̃λος.

Δȣ́λη, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δȣλήϊης, gen. ſing. *Ion.* pro δȣλείας.

Δȣλικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod. Hinc

Δȣλικῶς, *adv.* ſerviliter.

Δȣ́λιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. A δȣ̃λος.

Δȣλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δȣλιχόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem ſive longum collum habens. A δȣλιχὸς, pro δολιχὸς, et δειρὴ, *cervix*.

Δȣλογνώμων, ὁ ϗ ἡ, ſervili animo præditus.

Δȣλογράφιον, ȣ, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex γραφὴ, *lis*, vel γράφεσθαι, *accuſare*.

Δȣλοκρατέομαι, à ſervis me regi patior.

Δȣλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium in dominos. Ex δȣ̃λος, et κρατέω, *impero*.

Δȣλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δȣ̃λος, et πρέπω.

Δȣλοπρεπῶς, ſerviliter, ſervili more.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſervus; (2) *adj.* ος, η, ον, ſervus, a, um, *comp.* δȣλότερος.

Δȣλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δȣ̃λος.

Δȣλόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δȣλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, ſervi, famuli. Ex σῶμα, quod vocatur ſæpe, vel per ſe *mancipium* ſignificat.

Δȣλȣ́μενος, præſ. part. paſſ. v. δȣλόω.

Δȣλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervi ſpeciem gerens. Ex δȣ̃λος, et φαίνομαι, *appareo*.

Δȣλόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſervilis animo. A φρὴν.

Δȣλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo. Δȣλῶν ἀπάτῃ τȣ̀ς πολεμίȣς, *Plut.* τόπον ὑπόνομιος, *Plat.* Οἱ κᾶρες ἐδȣλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγȣ, *Herodot.* A δȣ̃λος.

Δȣλωθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. δȣλόω.

Δȣ́λωσις, εως, ἡ, ſubjugatio. A δȣλόω.

Δȣλωσύνη, *ſervitus*, Ion. pro δȣλοσύνη.

Δȣ̃ναι, *dediſſe*, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι.

Δȣπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo. Δȣπήσεν δὲ πεσὼν, *Il.* 4, 504. et δȣ̃πος.

Δȣ́πησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐδȣ́πησε.

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ȣ, ὁ, ſonitus, qui ex corpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus qui cum ſtrepitu cadit.

Δȣ̃ρα, *ligna, haſtæ*, pl. *per Apocopen*, pro δȣ́ρατα, *Ion.* pro δόρατα, à δόρυ. Hinc

Δȣράτεος, έα, εον, ligneus:

Δȣ́ρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δȣρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui intra haſtæ ictum eſt. Ex δόρυ, et ἠνεκὴς, *longus*, (vel ἐνέγκω, ad quem ictus haſtæ perferri poteſt, *Ern.*)

Δȣρὶ, dat. ſing. *Ion.* pro δορὶ, à δόρυ.

Δȣρικλειτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, præclarus bellator.

Δȣρικλυτὸς, ȣ̃, idem.

Δȣρίκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro δορίκτητος.

Δȣρίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro δορίληπτος.

Δȣ́ριος, ία, ιον, ligneus. A δȣ̃ρα.

Δȣροδόκη, ης, ἡ, haſtæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, et δέκομαι, pro δέχομαι.

Δȣροθήκη, idem. Ex δόρυ, et θήκη, *theca*.

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

Δοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum. Ab eod.

Δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus.

Δόχμιος, et δοχμικὸς, ὁ ϗ ἡ, obliquus. A δοχμὸς.

Δοχμόκορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comâ eſt tortuoſâ, *Heſ.* Ex δοχμὸς, et κόρση.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortus. Hinc

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, *Heſiod.* Ἀσπ. 389. *de apro*.

Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. δοχμόω.

Δοχὸς, ἡ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio*.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen, *Angl.* Arabian Muſtard.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.

Δραγματολόγος, ȣ, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, et λέγω, *colligo*.

Δραγμεύω, et δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus, *Pb.* At etymologo multitudo parvæ pecuniæ.

Δραγμὸς, ȣ̃, ὁ, *idem*, ſeu prehenſio.

Δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.

Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.

Δραίην, 1. ſing. aor. 2. opt. act. verbi inuſit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio*.

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc

Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis.

Δρακεὶς, *viſus*, a. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.

Δρακόντε, nom. dual. à δράκων. Unde

Δρακόντειος, εία, ειον, anguinus.

Δρακοντίας, ȣ, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam.

Δρακόντιον, ȣ, τὸ, nomen herbæ; *Anglicè*, Dragons; (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.

Δρακοντογενὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, ſerpentigena.

Δρακοντέθειρα, ἡ, ſerpentes in capite gerens. epith. Furiarum.

Δρακοντοειδὴς, ές, ſerpentis ſpeciem habens.

Δρακοντοειδῶς, ſpecie ſerpentis.

Δρακοντολέτης, ȣ, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, et ὄλλυμι, *perimo, occido*.

Δρακοντομάλλος, ον, anguinos crines habens.

Δρακοντόμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dracones imitans.

Δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδὴς.

Δρακοντόπαις, Gigas, ſc. è ſerpentis dentibus natus.

Δρακοντοφόνος, ὁ ϗ ἡ, ſerpentes interficiens.

Δρακοντόφρȣρος, ον, à ſerpente cuſtoditus.

Δρακοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, draconibus ſeu anguibus plenus. A δράκων.

Δράκος, εως, τὸ, oculus, viſus, *apud Nicandrum*, v. 479. A δέρκω, *video*.

Δρακῶ, f. 2. ind. act. *per Metath.* pro δαρκῶ, à δέρκω, *video*.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, tragœdia, vel comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu facinus. A δράω.

Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.

Δραματικῶς, ſcenicè.

Δραμάτιον, τὸ, fabella, Dim.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo.

Δραματοποιΐα, ας, ἡ, fabularum ſcriptio.

Δραματοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fabularum ſcenicarum ſcriptor.

Δραματȣργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor.

Δραματȣργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα. A

Δραματȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod δραματοποιὸς. Ex δρᾶμα, et ἔργον, *opus*.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. v. τρέχω.

Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω.

Δραμὴν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.

Δραμȣ̃σα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.

Δρᾶναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, à δρῆμι, *facio*.

Δράναι, *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.

Δραξάμενος, a. 2. part. med. à δράσσω.

Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τȣ̀ δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργȣσι, *Xen.* A

Δραπέτης, ȣ, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω.

Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδην, à δραπετίδης.

Δραπετίδης, ȣ, ὁ, idem et ab ipſo.

Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſus. Ab eod.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva.

Δραπετίσκος, ȣ, ὁ, ſervulus fugitivus. Dim.

Δραπετοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fugitivum faciens.

Δραπὼν, aor. 2. part. act. v. δρέπω.

Δρᾶς, aor. 2. part. act. v. διδράσκω.
Δρασείω, facturio, facere vel patrare cupio. Καὶ δῆλος ἐστὶν ὥς τι δρασείων κακὸν, *Soph. Aj.* 326. A δράω.
Δράσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, efficax, strenuus.
Δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.
Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.
Δράσκασις, εως, ἡ, fuga, *Hes.* A præc.
Δρασμὸς, ȣ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio.*
ΔΡΑ´ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo. Ὁ δρασσόμενος τοὺς σόφους ἐν τῇ πανȣργίᾳ αὐτῶν, 1 *Cor.* 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, fretus, *Soph. Antig.* 241.
Δράσαν, acc. sing. *Poët.* et *Dor.* pro δράστην.
Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, servus, minister, *Ion.* δρηστὴρ, unde δ.ήστειρα, famula. A δράω.
Δραστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, industrius, promptus. A δραστήρ.
Δραστηριότης, τος, ἡ, strenuitas, navitas.
Δράστης, ȣ, ὁ, idem quod δραστήρ. A δράω.
Δραστικὸς, ἡ, ὸν, efficax; (2) ad faciendum paratus, et usu exercitatus, acer. A δράστης.
Δραστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo. *Ion.* δρηστοσύνη. Ab eod.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A
ΔΡΑΧΜΗ´, ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans; (2) pondus duarum unciarum.
Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.
Δραχμίδιος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, idem et ab eod.
Δραχμὶς, ίδος, ἡ, vid. δραγμὶς.
ΔΡΑ´Ω, ῶ, fut. άσω, facio; (2) ministro; (3) fugio. Δρᾶν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς μὲ ταῦτ' ἔδρασεν, *Aristoph. Plut.* 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καὶ τοὶ δύσκολος γ' ἔφυσ' ἀνὴρ, *id. Lys.* 1031. Ἄργια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακὰ, *Id.* Θεσμ. 402.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.
Δρεπανηφόρος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, falcatus. Ex φέρω.
Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis, *Plinio* Drepanis, *Gazæ* Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, έος, ȣς, ὁ ἢ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον, et εἶδος.
Δρέπανον, ȣ, τὸ, falx messoria.
Δρεπανȣργὸς, ȣ, ὁ ἢ ἡ, falcium faber. Ex δρέπανον, et ἔργον.
Δρεπτὸς, ἡ, ὸν, maturus; (2) quo quis frui potest; (3) vindemialis. A
ΔΡΕ´ΠΩ, f. ψω, et δρέπομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μȣσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, *Epigr.*
Δρεψεύμεναι, *Dor.* pro δρεψόμεναι, et hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, à δρέπω.
Δρήσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, à δράω.
Δρησμὸν, acc. sing. *Ion.* pro δρασμὸν.
Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, &c.
Δρήσω, fut. 1. indic. act. v. διδράσκω.
Δριάω, ῶ, arboribus et herbis vireo. A δρίος.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis. *Hes.* A
ΔΡΙ~ΛΟΣ, ȣ, ὁ, lumbricus. *In Epigram.*
Δριμέως, *adv.* acriter, vehementer.
Δριμύλος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, aliquantùm acris seu acerbus, acriusculus. A
ΔΡΙΜΥ´Σ, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens; (2) acer, vehemens; (3) astutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc
Δριμύσσω, acri et mordaci humore adficio.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, asperitas; (3) acumen, astutia. Ab eod.
Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum esus; (2) vomitus acrium esu provocatus. A
Δριμυφάγος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur. A φαγεῖν.
Δρίον, ȣ, τὸ, et
Δρίος, έος, τὸ, silva; (2) locus quivis arboribus consitus. A δρῦς.
Δροίτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris, vide δρύτη. Ex δρῦς, et οἶτος.
Δρομάδην, *adv.* cursim. A δρόμος.
Δρομαῖος, αία, αῖον, cursu valens, velox.
Δρομαίως, *adv.* cursim.
Δρομὰς, άδος, ἡ, cursitans, velox. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgò Dromedarius; (2) vagum scortum. A δρέμω.
Δρομεὺς, έως, ὁ, cursor. Ab eod.
Δρόμημα, τὸ, cursus, curriculum.
Δρομικὸς, ἡ, ὸν, cursu valens. Ab eod.
Δρομικῶς, cursu celeriter.
Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius cursorius.
Δρόμος, ȣ, ὁ, cursus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo usurpatur τρέχω.
Δρομοχαίτης, ȣ, ὁ, setas vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος, et χαίτη.
ΔΡΟ´ΜΩΝ, ονος, ὁ, dromo, parvus cancer.
Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia, *Hes.* A δρέπω.
Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roscidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.
Δροσίζω, irroro, adspergo.
Δροσοβόλος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, rorem stillans, rorans. Ex δρόσος, et βάλλω, *jacio.*
Δροσοείμων, ὁ ἢ ἡ, roratus, qu. rore vestitus.
Δροσόεις, όεσσα, όεν, roscidus, rorulentus.
Δροσομέλι, ιτος, τὸ, roscidum mel.
Δροσοπάχνη, ης, ἡ, pruina, ros pruinosus.
ΔΡΟ´ΣΟΣ, ȣ, ὁ, ros; (2) (*dicitur de teneritudine*, ut δρόσος ἢ χνȣ̃ς, *tenera lanugo*, Ern.) pullus. *Æsch. Ag.* 145. v. *Etym.* Ἔρσαι.
Δροσοφόρος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, idem quod
Δροσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, roscidus, rorulentus.
Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.
Δρυάτιον, τὸ, quercus, Dim.
Δρύϊνος, ίνη, ϊνον, quernus, roboreus.
Δρυΐτης, ȣ, ὁ, dryites, lapis. Ab eod.
Δρυκολάπτης, ȣ, ὁ, vid. δρυοκολάπτης.
Δρύμον, ȣ, τὸ, silva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.
Δρυμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Δρυμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, silvosus. Ab eod.
Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμὸν.
Δρυμῶς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμȣ̀ς.
Δρυοβάλανος, ὁ, glans querna.
Δρυοβαφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, quercu seu quercûs cortice tinctus. Ex δρῦς, et βάπτω, *tingo.*
Δρυόγονος, ἡ, è quercu nata. Nympha Dryas.
Δρυοκοίτης, ȣ, ὁ, in quercu seu arbore cubans. Ex δρῦς, et κοίτη, *cubile.*
Δρυοκολάπτης, ȣ, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς, et κολάπτω, *tundo, excavo.*
Δρυοκόπος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, qui quercus secat, quasi quercisecα; (2) avis. Vid. præc. A κόπτω.
Δρυοπαγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, è quercubus compactus. Ex δρῦς, et πήγνυμι, *compingo.*
Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.
Δρύος, ȣ, ὁ, secundum quosdam pro δρίος.
Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, fissio.
Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A
Δρυοτόμος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, qui quercus, vel arbores, cædit; (2) materiarius, lignarius, faber. Ex δρῦς, et τέμνω.
Δρυόχος, ȣ, ἡ, trabs, fulcrum, &c. super quo navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δρυόχων, structæ naves sunt novæ, *Ern.* Ex δρῦς, et ἔχω.
Δρύοψ, όπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.
Δρυπεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex πέπτω, *coquo*; sed melior lectio est
Δρυπετὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς, et πίπτω.
Δρύπεψ, επος, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, *lacero.*
ΔΡΥ´ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται παρειὰν, *Eur. Hec.* 651.
ΔΡΥ~Σ, υὸς, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.
Δρύτη, ης, ἡ, loculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δροίτη, *Æschyl. Coëph.* 999.
Δρύφακτον, ȣ, τὸ, cancelli, sepes. A δρυφάσσω.
Δρύφακτος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Δρυφακτόω, cancellis sepio. Hinc
Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo,* lib. 13.
Δρυφὰς, άδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, *Hes.* A δρύπτω.
Δρυφάσσω, lorico, munio, v. gr. veste. A
Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio quæ fit unguibus.
Δρυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.
Δρώοιμι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, à verbo δράω, *facio.*
Δρώντων, gen. pl. præs. part. pro δραόντων.
Δρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, et cutem deglabro. Hinc
Δρωπακισμὸς, ȣ, ὁ, dropacis adplicatio.
ΔΡΩ´ΠΑΞ, ακος, ὁ, pix quâ evelluntur pili; (2) *adjectivè*, vulsus, glaber.
Δῦ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, à δῦμι.
Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δυὰς. Unde
Δυάζω, f. άσω, dubito; (2) *pass.* coeo, de duobus, *Ern.* A
Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύο.
Δυασμὸς, ȣ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.
Δυάω, ῶ, in miserias et calamitates conjicio, unde *Homericum* δυόωσι, pro δυῶσι, δυάȣσι. A δύη. Unde
Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus; (2) damnosus, noxius.
ΔΥ´Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.
Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpessio, dolor ipse. A
Δυηπαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, et πάσχω.
Δύῃς, 2. sing. præs. conj. act. v. δῦμι.
Δῦθι, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δύο.
Δυϊκῶς, *adv.* dualiter. A δυϊκὸς.
Δύμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A
Δῦμι, subeo. A δύνω, vel δύω.
Δῦναι, *potes*, 2. sing. præs. ind. *per Apocopen* pro δύνασαι, vel. *Dor.* pro δύνῃ, à δύναμαι.
Δυνάζομαι, inus. unde ἐδυνάσθην, potui.
Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. A
ΔΥ´ΝΑΜΑΙ, f. ήσομαι, possum, valeo; (2) æstimor, *de nummis*; (3) efficio. Οὐδεὶς ἀρέσαι δύναται, *Xen.*
Δυνάμεις, *virtutes*, nom. plur. *contr.* δυνάμεες, à δύναμις.
Δυνάμεσθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro δυνάμεθα, à δύναμαι.
Δυναμικὸς, ἡ, ὸν, valens, efficax, strenuus.
Δύναμις, εως, ἡ, vis, facultas; (2) dexteritas; (3) exercitus, copiæ; (4) multitudo, copia, *ut Lat.* vis, in *pl.* (5) dii; (6) miracula, in *N. T.* A δύναμαι. Unde
Δυναμοποιὸς, ὸν, potentem faciens, (nam in usu aliquando fuisse δύναμος, pro δύνατος, demonstrat seq.)
Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.
Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.
Δύνασις, εως, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.
Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, magistratus, imperium. A δυνάστης.
Δυναστεύοντας, acc. pl. part. A
Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum; (2) polleo opibus et potentiâ; (3) in *pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυναστεύω Ῥώμης, *Plat.* κατὰ μοναρχίαν, *Gal.*
Δυνάστης, ȣ, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυνάζομαι.
Δυναστικὸς, ἡ, ὸν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.
Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens.
Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.
Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A
Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens; (2) validus etiam corpore; (3) habilis, aptus etiam de viâ; (4) possibilis. A δύναμαι.
Δυνατῶς, *adv.* potenter, validè.
Δῦνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, à verbo δύνω, *ingredior.*
Δυνέαται, *possunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, à δύναμαι.
Δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. conjunct.
Δύνηαι, *possis*, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro δύνῃ.
Δυνηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass.
Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, à δύναμαι.
Δυνήσεται, *poterit*, 3. ſing. f. ejuſd.
Δυνόντος, gen. ſing. præſ. part. act. v. δύνω.
Δύντα, *occidentem*, acc. ſing. a. 2. part. act.
Δύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ ςήθεσσιν ἔδυνεν, *Il.* 3, 332. A δύω.
ΔΥ'Ω, *gen.* δυοῖν, duo.
Δυογὸν, τὸ, vox antiq. pro ζύγον, *ap. Plat.*
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, et μὴν, *menſis.*
Δυωδεκταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.
Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δυοειδὴς, ἐς, biformis.
Δυοκαίδεκα, duodecim.
Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.
Δυοςὸν, ȣ̃, τὸ, *intell.* μέρος, pars altera; reſpondet quæſtioni, *quota pars?* A δύω.
Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex τίκτω.
Δύπτης, ου, ὁ, urinator. A
Δύπτω, f. ψω, aquas ſubeo, mergo. Φερωνύμȣς, ἔδυψε Νηρέως τάφȣς, *Lycurg.* 164. A δύω, *ſubeo.*
ΔΥ'Σ, *particula inſeparabilis*, notans in compoſitione, ægrè, difficulter; (2) malè, infeliciter; (3) in, ſive non, velut α privativum; (4) intenſionem, velut α ἐπιτατικὸν, valdè, in partem ſequiorem.
Δύσαγνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malè caſtus, impurus, ſpurcus.
Δυσαγράω, ῶ, f. ήσω, infelici capturâ utor, infelix ſum in venando vel piſcando, &c. Ἁλιεύων καὶ δυσάγρῶν, *Plut. in Anton.* cap. 29. Ex δὺς, et ἄγρα, *venatio.*
Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura ſeu venatio. Ex iiſd.
Δυσαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè impellitur vel ducitur quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς, et ἀγωγὴ, *ductus.*
Δυσάδελφος, ὁ ϗ ἡ, infelix in fratribus.
Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempeſtas gravis, cœli intemperies. A
Δυσάερος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum habens aërem.
Δυσαής, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter ſpirans. Ex ἄω.
Δυσάθλιος, ον, valdè miſer.
Δῦσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.
Δυσαίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter et miſerabiliter defletus; (2) qui non facilè lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facilè luget. Ex δὺς, et αἰάζω, *lugeo.*
Δυσαιανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δυσαίνετος, ον, infamis.
Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu vel captu.
Δυσαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum labefactio, hebetudo. Ex δὺς, et αἴσθησις, *ſenſus.*
Δυσαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenſu non valens, hebetem ſenſum habens; (2) hebes.
Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui ærumnoſa eſt vita, qui vitam miſeram degit.
Δυσαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem et gravem adferens dolorem, ægrè tolerabilis; (2) qui dolore alterius vix adficitur. Ex ἄλγος.
Δυσάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δυσαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς, et ἄλθος, *ſanatio.*
Δυσάλθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλθέω.
Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix mutari poteſt.
Δυσάλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς, et ἀλύσκω, *evito.*
Δυσάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægrè vel difficulter corrumpitur.
Δυσάμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt, impervius. Ex βαίνω.
Δυσάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Δυσάμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, *Heſ.* Ex μόρος, leg. δυσάμμορος.
Δυσαναβίβαςος, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè adduci, adſuefieri alicui rei, velut virtuti, poteſt.
Δυσανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè rejicitur vel exſcreatur, non facilè exſcreabilis; (2) qui ægrè exſcreat; (3) difficilis perſuaſu pertinax. Ex δὺς, et ἀνάγω.
Δυσανάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè digeritur et in membra diſtribuitur, cibus.
Δυσανάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè revocatur. Ex ἀνακαλέω.
Δυσανακόμιςος, qui ægrè reducitur, revocatur à morbo aut periculo ad ſalutem. Ex ἀνακομίζω.
Δυσανάκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter commiſcetur ſeu temperatur. Ex δὺς, et ἀνακεράννυμι, *commiſceo.*
Δυσανάλγητος, idem quod δυσάλγητος.
Δυσανάληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui difficilè refocillari aut recreari poteſt. Ex ἀναλαμβάνω.
Δυσανάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè reſolubilis ſeu diſſolubilis. Ex δὺς, et ἀναλύω, *reſolvo.*
Δυσανάλωτος, ον, qui non poteſt abſumi, confici.
Δυσανάπειςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt; (2) qui ægrè ab opinione poteſt deduci. Ex δὺς, et ἀναπείθω, *perſuadeo.*
Δυσανάπλους, ουν, non navigabilis, adverſo flumine.
Δυσανάπλωτος, ον, vix tranabilis.
Δυσανάπνευςος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè reſpirans.
Δυσανάπορος, ον, difficilis tranſitu, ſeu ad quem non facilè tranſitur.
Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægrè è morbo convaleſcit.
Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægrè fero, gravor. Δυσανασχετȣ̃ντες ἐπὶ τοῖς γεγεννημένοις, *Plut.* περὶ θανάτȣ, *Ph.* A
Δυσανάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.
Δυσανασχέτως, *adv.* ægro, iniquo animo.
Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, everſu difficilis.
Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δὺς, et ἀναφέρω, *ſurſum fero, exſcreo.*
Δυσάνεκτος, idem quod δυσανάσχετος.
Δυσάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, moroſus, difficilis; (2) valdè anxius et triſtis. Ex δὺς, et ἀνία.
Δυσάνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcenſu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt.
Δυσάνολβος, ον, miſer.
Δυσανταγώνιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quo malè et periculosè decertatur, fortis, belliſoſus.
Δυσαντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arduus. *Apud Poëtas* idem quod
Δυσάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malus ſeu ſiniſter eſt occurſus; (2) difficilis, ſævus. Ex δὺς, et ἀντάω, *occurro.*
Δυσαντίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu terribilis, cujus oculis haud facilè occurras. Ex ἀντιβλέπω.
Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix refelli poteſt; (2) cui reſiſti non poteſt.
Δυσαντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refelli vix poteſt.
Δυσαντιῤῥήτως, *adv.* ita ut vix contradici queat, liquidò.
Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui reſiſti non poteſt, invictus.
Δυσάνωρ, ορος, infelix, epith. nuptiarum, *Æſch.*
Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.
Δυσαπαλλακτία, ἡ, difficultas rejectionis. A
Δυσαπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, à quo vix liberari poſſumus. Ex ἀπαλλάττω.
Δυσαπαλλάκτως, ut haud facilè diſcedere, liberari poſſis.
Δυσαπάλειπτος, ον, non facilè abluendus.
Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.
Δυσαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi poteſt. Ex ἀπατάω.
Δυσαπιςέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.
Δυσαπόδεικτος, ον, ægrè demonſtrandus.
Δυσαποδίδακτος, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dedocetur.
Δυσαποκατάςασις, ἡ, ægritudo, languor; (2) agitatio animi vix conquieſcentis et ad ſe redeuntis.
Δυσαπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix reſponderi poteſt. Ex ἀποκρίνομαι.
Δυσαποκρίτως, *adv.* ita ut vix reſponderi queat.
Δυσαπολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè defenditur vel excuſatur. Ex ἀπολογέομαι.
Δυσαπολύτως, *adv.* ita ut difficulter avelli vel abſolvi queat.
Δυσαπόνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix deleri vel elui poteſt. Ex δὺς, et ἀπονίπτω, *eluo.*
Δυσαπόπαυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, vix ſedabilis; (2) ſtrenuus in bello. Ex δὺς, et ἀποπαύομαι, *ceſſo.*
Δυσαποπαύςως, *adv.* ita ut vix finis imponi poſſit; (2) conſtanter.
Δυσαπόπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δὺς, et ἀποπλύνω, *abluo.*
Δυσαπόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix decidit ſeu delabitur. Ex δὺς, et ἀποπίπτω.
Δυσαπόῤῥυπτος, ον, qui elui vix poteſt.
Δυσαπόσπαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè avellitur. Ex δὺς, et ἀποσπάω, *avello.*
Δυσαποσπάςως, *adv.* ita ut ægrè avelli poſſit; tenaciter, firmiter.
Δυσαποτέλεςος, ον, eventum non habens, non finiendus aut abſolvendus.
Δυσαπότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè avertitur; (2) refractarius. Ex ἀποτρέπω.
Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri non poteſt.
Δυσάπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè citatricem ducens. Ex δὺς, et ἀπυλόω, ſed meliùs
Δυσαπούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Δυσαρέσκομαι, diſpliceo.
Δυσάρεσκος, ου, ὁ, ineptus gratiæ captator.
Δυσαρεςέω, ῶ, non ſum hilariter adfectus, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo; (2) improbo. A δυσάρεςος.
Δυσαρέςησις, εως, ἡ, ægritudo; (2) infelicitas ſumma. A præc.
Δυσάρεςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, unde τὸ δυσάρεςον, ου, moroſitas.
Δυσαρέςως, *adv.* moroſè, iniquo animo.
Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.
Δυσαριςοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.
Δύσαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficile eſt imperare, Ex δὺς, et ἀρχή.
Δυσαρμοςία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δὺς, et ἁρμόζω, *congruo.*
Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.
Δυσάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, moleſtus, (ſed potiùs leg. δυσανάσχετος, *Ern.*)
Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.
Δυσαυλία, ἡ, inhoſpitalis locus.
Δύσαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, et δυσαύλιςος, ad commorandum, diverſandum parùm commodus. Ex δὺς, et αὐλή.
Δυσαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter augeſcit, parùm creſcit. Ex δὺς, et αὔξω.
Δυσαύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δυσαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus ſeſe jactando, jactator odioſus. Ex αὐχή.
Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ablatu.
Δυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, moleſtus.
Δυσβάςακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis portatu.
Δυσβατοποιέομαι, ȣ̃μαι, difficilem aditum, tranſitum vel receptum facio. A
Δύσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt; inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi ſeu tranſeundi difficultas. Ex δὺς, et βαίνω, *eo.*
Δυσβαΰκτος, ον, lamentabilis. A βαΰζω.
Δυσβίοτος, ον, miſer, ærumnoſus.
Δυσβλαςέω, ῶ, difficulter germino. A
Δυσβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficulter, tardè, malè germinans.
Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægrè medicabilis. Ex βοηθέω.
Δυσβόηθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δυσβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ malè cecidit. Ex δὺς, et βάλλω, *jacio.*
Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, ſtultitia conſilii. A
Δύσβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δὺς, et βȣλὴ, *conſilium.*
Δύσβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non valdè edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. terræ asperæ, parùm fertilis.
Δύσγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias.
Δυσγάργαλις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui se ægrè manibus titillari vel contrectari sinit. Ex δὺς, et γαργαλίζω, *titillo*.
Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Δυσγάργαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas; (2) animus degener, ignavia.
Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui obscuro genere est ortus; (2) degener. Ex δὺς, et γίνομαι.
Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægrè fert pontem. A γεφυρόω.
Δυσγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli potest. Ex δὺς, et γεωργέω, *terram colo*.
Δυσγνοία, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio.
Δυσγνώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. Ex γνωρίζω.
Δύσγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δυσγνωσία, ας, ἡ, obscuritas, difficultas cognoscendi.
Δυσγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè fascinari potest; (2) qui non facilè vel illecebris capitur aut decipitur. A γοητεύω.
Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas discendas.
Δυσγρίπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, scriptum invenitur δυσγρήπιστος, è quo non facilè lucrum percipi potest. Ex δὺς, et γριπίζω.
Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.
Δυσδαιμόνως, infeliciter.
Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δὺς, et δαίμων, *fortuna*, *sors*.
Δυσδάκρυτος, ον, lacrymabilis.
Δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore. A δάμαρ.
Δυσδείκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonstratu difficilis. Ex δὺς, et δείκνυμι, *demonstro*.
Δυσδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter videri potest. Ex δὺς, et δέρκω, *video*.
Δυσδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, transitu difficilis, impervius. Ex δὺς, et διαβαίνω, *transeo*.
Δυσδιάγνωστος, ον, obscurus.
Δυσδιάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφέων, *Strabo*.
Δυσδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dispositu seu compositu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δὺς, et διατίθημι.
Δυσδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix dividendus. Ex δὺς, et διαιρέω, *divido*.
Δυσδιαίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo difficile est arbitrari. Ex δὺς, et διαιτάω, *arbitror*.
Δυσδιακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu vel expeditu difficilis. Ex δὺς, et διακομίζω.
Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui discerni, seu dijudicari ægrè potest. Ex δὺς, et διακρίνω.
Δυσδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægrè placari potest. Ex διαλλάττω.
Δυσδιάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè dissolvendus, firmus; (2) implacabilis. Ex διαλύω.
Δυσδιανόητος, ον, obscurus, difficilis.
Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè difflatur; (2) qui per spiritales meatus ægrè transmittitur. Ex δὺς, et διαπνέω, *perflo*.
Δυσδιάσπαστος, ον, haud facilè convellendus, firmus. A διασπάω.
Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ad bonos mores formari potest. Ex διατυπόω.
Δυσδιάφευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè evitari potest. Ex δὺς, et διαφεύγω, *evito*.
Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè per sudorem discutitur vel egeritur. Ex διαφορέω, *digero*.
Δυσδιάφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè evitabilis. Ex δὺς, et διαφεύγω, *evito*.
Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè custodiri potest. Ex δὺς, et διαφυλάττω.
Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δὺς, et διαχωρέω, *excerno*.
Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.
Δυσδιέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. Ex δὺς, et διεγείρω, *excito*.
Δυσδιέξιτητος, qui difficulter percurri seu transiri potest; (2) qui vix explicari potest. Ex δὺς, et διέξειμι, *transeo*, *percurro*.
Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè pervius, unde exiri non potest.
Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis investigatu, obscurus. Ex δὺς, et διερευνάω.
Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. Ex δὺς, et διηγέομαι, *enarro*.
Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.
Δυσδίοδος, ον, idem. *Ern.*
Δυσδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, administratu vel moderatu difficilis. Ex δὺς, et διοικέω.
Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè emendari potest. Ex δὺς, et διορθόω.
Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, perspectu difficilis. Ex δὺς, et δοκιμάζω, *probo*.
Δύσεαι, 2. sing. a. 1. conj. med. *Ion.* pro δύσεσαι, à δύω, *induo*.
Δυσεγχείρητος, ον, difficilis, epith. negotii.
Δυσέδρος, ον, ineptus, abhorrens, malè sedens.
Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis.
Δυσείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expressus; (2) conjectu difficilis. Ex δὺς, et εἰκάζω.
Δυσείματος, malè vestitus. Hinc
Δυσειματόω, ῶ, f. ώσω, malo seu sordido vestitu utor. Ex δὺς, et εἷμαι, *vestitus sum*.
Δυσειμονία, ἡ, malus et sordidus vestitus. A
Δυσείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, sordidè vestitus, malè indutus, pannosus. Ex δὺς, et εἷμα.
Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infausta. Ex δὺς, et εἰρεσία.
Δυσείσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis, inaccessus. Ex δὺς, et εἰσβολὴ, *ingressus*.
Δυσείσπλοος, ον, idem quod
Δυσείσπλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè patens navibus. Ex δὺς, et εἰσπλώω, *nave intro*.
Δυσέκβατος, ὁ ϗ ἡ, exitum difficilem habens.
Δυσεκβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non facilè vis adferri potest; (2) pertinax. Ex ἐκβιάζω.
Δυσεκβίβαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè ab aliquâ re, velut vitio, revocari, abstrahi potest.
Δυσέκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facilè vendi vel elocari potest. Ex δὺς, et ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè potest calefieri, seu incalescere. Ex ἐκθερμαίνω.
Δυσεκκόμιστος, ον, ægrè exportandus.
Δυσέκκριτος, ον, non facilè excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, vix vel non effandus.
Δυσέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deficiens. Ex δὺς, et ἐκλείπω, *deficio*.
Δυσεκλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. Ex δὺς, et ἐκλογίζομαι.
Δυσέκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui solvi vel exsolvi non potest; (2) obscurus, inexplicabilis. Unde δυσεκλύτως, inextricabiliter. Ab ἐκλύω.
Δυσέκνευστος, ον, è quo enatari non potest. Ab ἐκνέω.
Δυσέκνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix potest. Ex δὺς, et ἐκνίπτω, *eluo*.
Δυσεκπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix absolvi et ad finem perduci potest. Ex δὺς, et ἐκπεραίνω, *ad finem perduco*.
Δυσέκπλους, ου, unde vix enavigari potest.
Δυσεκπλώτος, ον, idem.
Δυσέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix potest. Ex δὺς, et ἐκπλύνω, *eluo*.
Δυσέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Δυσεκπόρευτος, ον, unde exiri non potest.
Δυσεκπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè ad suppurandum perducitur. Ab ἐκπυέω.
Δυσέκτηκτος, ον, qui non facilè evacuatur.
Δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.
Δυσεκφεύκτως, sine effugio, *Ern.*
Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσέκφορως, durè ad pronunciandum.
Δυσέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter redargui potest. Ex δὺς, et ἐλέγχω.
Δυσέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex ἑλίσσω.
Δυσελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δὺς, et ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris vel vulneris; ulcerum malignitas, medelam respuens. Ex iisd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægrè aliquo duci seu trahi potest. Ab ἑλκύω.
Δυσελπίζω, parùm, nihil spero, diffido.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui est abjectæ spei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, propè despero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.
Δυσέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίστως, cum malâ spe, sine spe.
Δυσέμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo incedi ægrè potest, qui pedibus calcari nequit.
Δυσέμβλητος, ον, qui non facilè reponi in locum suum potest, de luxatis, *Hipp.*
Δυσέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis accessu, item ad quem vix perveniri potest. Ex ἐμβάλλω.
Δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægrè vomo.
Δυσεμέω, idem.
Δυσέμετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, et ἐμέω.
Δυσέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malæ et infaustæ significationis. Ex δὺς, et ἐμφαίνω.
Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.
Δυσεντερικὸς, ὴ, ὸν, dysentericus; (2) qui dysenteriâ laborat.
Δυσεντεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δὺς, et ἔντερον.
Δυσέντευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non facilè patet aditus; (2) morosus, asper in congressu, sævus. Ab ἐντυγχάνω, *adeo*.
Δυσεντευξία, ἡ, morositas, asperitas in congressu.
Δυσένωτος, ον, non facilè conjungendus.
Δυσεξάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè educitur, vel exportatur. Ex δὺς, et ἐξάγω, *educo*.
Δυσεξάλειπτος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter deletur seu obliteratur. Ex δὺς, et ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δὺς, et ἐξαλλάττω, *muto*.
Δυσεξάλυκτος, ὁ ϗ ἡ, non effugiendus.
Δυσεξανάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè consumitur. Ex δὺς, et ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαπάτητος.
Δυσεξαρίθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαρίθμητος.
Δυσεξέλεγκτος, ον, idem quod δυσέλεγκτος.
Δυσεξέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis explicatu.
Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu.
Δυσεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facilè investigari potest. Ex δὺς, et ἐξερευνάω, *investigo*.
Δυσεξεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inventu difficilis.
Δυσεξήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δὺς, et ἐξηγέομαι, *explico*.
Δυσεξήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad cicurandum. Ex ἥμερος, (nisi potiùs sit δυσεξημέρωτος. *Ern.*)
Δυσεξήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis; (2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. Ex δὺς, et ἐξανύω.
Δυσεξίτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix vel non delibilis.
Δυσεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis exitu.
Δυσέξοδος, ὁ ϗ ἡ, difficilem exitum habens.
Δυσέξοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, elatu vel expositu difficilis; (2) vix explicabilis. Ab ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix emendabilis.
Δυσεπέκτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δὺς, et ἐπεκτείνω, *extendo*.
Δυσεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.
Δυσεπίβατος, ον, aditu difficilis.
Δυσεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui insidiis vix capi potest, cautus. Ex ἐπιβουλεύομαι.
Δυσεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix auxilium adferri potest. Ex δὺς, et ἐπικουρέω, *auxilior*.
Δυσεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo vix judicari potest. Ex δὺς, et ἐπικρίνω, *judico*.
Δυσεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliis commercium non habet; (2) difficilis aditu. Ex ἐπιμίγνυμι.
Δυσεπινόητος, idem quod δυσδιανόητος.
Δυσεπίστροφος, qui non facilè converti potest.
Δυσεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri potest.
Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad assequendum.
Δυσεπιτήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facilè invadi poteſt; (2) confectu difficilis. Ex δὺς, et ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Δυσέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, factu, tractatu difficilis. Ex δὺς, et ἐργάζομαι, *operor.*

Δυσεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσεργος.

Δυσεργία, ας, difficultas; (2) ſegnities. A

Δύσεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operoſus. Ex ἔργον.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſcrutabilis. Ex δὺς, et ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Δυσέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſertus; (2) difficilis ob ſolitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentioſus, moroſus.

Δυσέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo vel cum quo contendere difficile eſt; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δὺς, et ἐρίζω.

Δυσερμηνεύτος, ου, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis. Ex δὺς, et ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Δυσερμηνεύτως, obſcurè.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, *Heſ.*

Δύσερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix. *Suidæ* exſpes A δὺς, et Ἑρμῆς, *Mercurius.*

Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, invenuſtus, qui infelici et periculoſo amore tenetur; (2) perditè amans. Hinc

Δυσερώτως, *adv.* perdito amore.

Δύσεται, 3. ſing. præſ. ind. v. *Poët.* δύσομαι.

Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni. Ex ἔτος.

Δυσετυμολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus etymologia vix reddi poteſt. Ex ἐτυμολογέω.

Δυσευνήτειρα, ἡ, periculosè cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A

Δυσευνήτωρ, ὁ, malè, periculosè cubans.

Δυσεύνητος, idem.

Δυσεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δὺς, et εὑρίσκω.

Δυσέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem vix pervenire poſſumus; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, *Herodian,* 2, 11.

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A

Δύσζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Hinc

Δυσζήλως, invidè.

Δυσζήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, perveſtigatu difficilis. Ex δὺς, et ζητέω, *quæro.*

Δύσζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus miſera eſt vita.

Δυσηκὴς, έος, ἐς, ſanatu difficilis. Nam *Heſ.* δυσηκῆ exponit δυσίατον, Ex ἀκέομαι.

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditûs, aurium tarditas; (2) inobſequentia. Ab eod.

Δυσήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui graviter audit; (2) inobſequens, inobediens. Ex ἀκούω.

Δυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δὺς, et ἐλαύνω, *agito.*

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, moleſtam habens dormitionem; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, et λέγομαι, *cubo, dormio.*

Δυσήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem ſol ægrè pervenit, ſoli minùs expoſitus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adversâ fortunâ utor, res mihi infeliciter cedunt:

Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex ἡμέρα.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægrè vomo. A

Δυσημὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægrè vomens. Ex ἐμέω.

Δυσήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, ventis vexatus. Ex δὺς, et ἄνεμος.

Δυσηνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis vix regi poteſt. Ex δὺς, et ἡνία, *frenum.* Hinc

Δυσηνιάστως, *adv.* ita ut frenis vix regi queat:

Δυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis contineri nequit; (2) moroſus; (3) doloris impatiens.

Δυσηνιόχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægrè retineri poteſt. Ex iiſd. et ἔχω.

Δυσηνίως, *adv.* idem quod δυσηνιάστως.

Δυσήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δὺς, et ἀνύω, *perficio.*

Δυσηπίστευν, imperf. ind. act. pro δυσηπίστεον. A δυσαπιστέω, *non credo.*

Δυσήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis. Ex ἀρόω.

Δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δὺς, et ἦτορ, *cor.*

Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, horriſonus. Ex ἦχος.

Δυσθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægrè vel non germinans, ægrè vireſcens. Ex θάλλω.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δὺς, et θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατέω, iniquo animo mortem obeo; difficulter morior. A

Δυσθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer.

Δυσθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, miſerè mortuus, qui infelici morte periit. Ex δὺς, et θνήσκω.

Δυσθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſus, non viſus; (2) horribilis vel infelix adſpectu.

Δυσθενέω, deficio viribus. A σθένος.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius; odioſus Deo.

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrè ſanabilis. Ita *apud Sophoclem* Chorus Salaminus vocat Ajacem, quod ægrè avelli poterat à ſententia de conſciſcenda ſibi morte. Ex δὺς, et θεραπεύω, *ſano.*

Δυσθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis. Ex δὺς, et θέρω, *calefacio.*

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis ſibi ipſi diſplicet; (2) ægritudo animi. A θέσις.

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, malè adficio, languidum reddo; (2) ad magnas difficultates et inopiam conſilii redigo. A

Δύσθετος, ὁ καὶ ἡ, malè ſitus; (2) malè adfectus, languens, ſibi diſplicens.

Δυσθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus contemplatio difficilis eſt, obſcurus. A θεωρέω.

Δυσθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex θηράω.

Δύσθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui parùm ſuccedit venatio. Ex iiſd.

Δυσθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reconditu difficilis, qui ægrè recondi aut adſervari poteſt.

Δύσθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè frangitur.

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, animum deſpondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύσθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti ſubit.

Δυσθύμως, *adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. à δύω, *duo.*

Δυσίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurabilis; (2) ſanatu difficilis. Ex δὺς, et ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui difficulter elicitur ſudor. Ex δὺς, et ἱδρὼς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito; (2) victimæ exta mihi dira portendunt. Ex ἱερὸς.

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, mare ſubiens, epith. retis. Ex δύω, vel δύνω, et θάλασσα.

Δυσίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amabilis; (2) improbus et protervus amator.

Δύσιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitatui minùs idoneus.

Δύσις, εως, ἡ, occaſus. A δύνω, *ſubeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inveſtigatu difficilis, inveſtigabilis. Ex δὺς, et ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter uri ſeu cremari poteſt, ægrè ardens. Ex καίω.

Δυσκαθαίρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè ſive difficulter everti vel vinci, deſtrui poteſt. Ex καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgatu difficilis. Ex δὺς, et καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter contineri ſeu cohiberi poteſt. A κατέχω.

Δυσκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non facilè flectitur, inflexibilis. Ex δὺς, et κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.

Δύσκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fumum moleſtum habens.

Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrè tolerabilis; (2) planè intolerabilis. Ex δὺς, et καρτερέω.

Δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, expugnatu, ſuperatu difficilis. Ex καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis. Ex δὺς, et κλάω, *frango.*

Δυσκάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A καταγνύω.

Δυσκατάληπτος, ον, obſcurus.

Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex καταλλάττω.

Δυσκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrè ſolubilis, firmus. Ex δὺς, et καταλύω, *diſſolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad diſcendum, obſcurus. Ex καταμανθάνω.

Δυσκαταμαθήτως, *adv.* ita ut vix addiſci vel intelligi poſſit.

Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis.

Δυσκατανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix poteſt animadverti vel percipi. Ex κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix ſedari ſeu cohiberi poteſt, irrequietus. Ex καταπαύω.

Δυσκαταπαύστως, *adv.* ita ut vix ſedari poſſit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκαταπολέμητος, ὸν, vix bello ſubigendus.

Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus; (2) qui vix frangi, domari poſſit.

Δυσκατάπρακτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δὺς, et καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκαταπράκτος, ον, difficilis effectu.

Δυσκατάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fœtum non perficit, ſed immaturum ejicit. Ex καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facilè extingui nequit. Ex δὺς, et κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conditu ſeu fabricatu difficilis. Ex δὺς, et κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedatu difficilis. Ex δὺς, et καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contemni vix poteſt, aut non debet. Ex καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui effici ſeu confici ægrè poteſt; (2) difficilis concoctu.

Δυσκατόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſpectari vix poteſt, difficilis intellectu. Ex κατόπτομαι.

Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ex animi ſententiâ conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δὺς, et κατορθόω.

Δυσκατούλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrè cicatricem ducens. Ex δὺς, et κατουλόω.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum ſonum edens, horriſonus; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, à δύσκω, pro δύνω, vel δύω,

Δυσκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucroſus, malum lucrum aut non ſine ſummo labore adferens. Ex δὺς, et κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infeſtus. Ex κῆδος.

Δύσκηλος, ὁ καὶ ἡ, ægrè ſanandus, placandus.

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, ſeu motûs difficultas. Ex δὺς, et κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficilè movetur aut moveri poteſt, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δὺς, et κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius, infamis.

Δύσκλεια, ας, ἡ, obſcura fama, gloria pæne nulla. A præc.

Δυσκλεῶς, cum famâ non bonâ, ſine gloriâ.

Δυσκληδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, malè ominatus.

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili ſorte premor; (2) ſorte à magiſtratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, ſors adverſa. A

Δύσκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem ſors adverſa premit; infortunatus

Δύσκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inglorius, obſcurus.

Δυσκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui alvus eſt adſtrictior. Ex δὺς, et κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus à ſocietate, aſper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ, ægrè et non ſine moleſtiâ cubo.

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala et incommoda cubatio. A

Δύσκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, malè et incommodè cubans; (2) inhoſpitalis locus, aſperum et iniquum domicilium. Ex κοίτη.

Δυσκολαίνω, moroſus ſum, indignè fero. Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται, *Ariſtoph. Lyſ.* 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas.

Δυσκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, vix ſociabilis. Ex κολλάω.

Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè flectitur, in quo vox variè inflectitur, *vox Comica.* Ex δύσκολος, et κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilem ſomnum efficiens. Ex δύσκολος, et κοίτη.

Δύσκολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis in ſumendo cibo; (2) moroſus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δὺς, et κόλον, cibus.

Δυσκόλως, adv. moroſè, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens, epith. matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis.

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex κρᾶσις.

Δύσκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè temperatus. Ex κεράννυμι, unde δυσκράτως.

Δύσκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, judicatu difficilis, vel diſceptatu obſcurus. Ex κρίνω.

Δυσκρίτως, adv. ita ut non facilè ſit dijudicare, ita ut difficilis ſit diſceptatio; obſcurè.

Δύσκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comparatu et poſſeſſu difficilis.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum in ludo teſſerario. Ex δὺς, et κύβος, teſſera.

Δυσκύμαντος, ον, procelloſus. A κυμαίνω.

Δύσκωφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſurdaſter.

Δύσλεκτρος, ον, infelix conjugio.

Δύσλεκτος, ον, difficilis dictu vel pronunciatu.

Δύσληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, captu difficilis. Ex δὺς, et λαμβάνω, capio.

Δυσλόγιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ratiocinatu difficilis; (2) inconſideratus. Ex λογίζομαι.

Δύσλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur. Hinc

Δυσλοφῶς, adv. difficulter, periculoſè.

Δύσλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix ſolvi poteſt.

Δυσλύτως, adv. ita ut vix ſolvi queat, nexu non facilè ſolubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in diſcendo vel intelligendo. A

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indocilis, tardus ad diſcendum. Ex μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, adv. non facilè diſcendo.

Δυσμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δὺς, et μανὸς, rarus.

Δυσμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilis. Ex μάρη.

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter reſiſto, repugno.

Δυσμάχητος, et δύσμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δὺς, et μάχομαι.

Δυσμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix mulceri poteſt, implacabilis. Ex μειλίσσω.

Δυσμεναίνω, animo erga aliquem ſum malè affecto, ſimultates gero. Ex μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus malè erga aliquem adfectus; odium, inimicitia. A

Δυσμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus animus malè erga aliquem adfectus eſt, malevolus, inimicus.

Δυσμενῶς, adv. animo malè erga aliquem adfecto; inimicè, hoſtiliter. A præc.

Δυσμενικὸς, ἡ, ὸν, inimicus, hoſtilis.

Δυσμενικῶς, hoſtiliter.

Δυσμετάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis mutatu. Ex δὺς, et μεταβάλλω, muto.

Δυσμετάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè vel non libenter impertit vel impertitur. Ex μεταδίδωμι, trado.

Δυσμετάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranſpoſitu vel mutatu difficilis. Ex δὺς, et μετατίθημι.

Δυσμετακίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè moveri ſeu mutari poteſt. Ex μετακινέω.

Δυσμετάκλαςος, ον, immiſericors, inexorabilis.

Δυσμετακόμιςος, ον, idem quod

Δυσμετάςρεπτος, ον, vix mutabilis ſeu flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετάπειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè de ſententia dimoveri poteſt.

Δυσμεταχείριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui capi aut teneri ægrè poteſt; (2) qui vix tractari poteſt; (3) inſuperabilis. Ex μεταχειρίζω.

Δυσμεταχειρίςως, adv. ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem metiri non eſt facilè. Ex δὺς, et μετρέω, metior.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus ſolis; (2) occaſus quilibet; (3) finis. A δύνω.

Δυσμηνὶς, ίος, ὁ ϗ ἡ, cujus gravis eſt ira; (2) injuriarum memor, ægrè placabilis. Ex δυς, et μένις.

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ ϗ ἡ, mala ſeu infeſta mater, nomine ſuo indigna.

Δυσμήτης, ȣ, ὁ, mala meditans, mala vel ſtulta conſilia animo volvens. Ex μῆτις.

Δύσμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Δυσμήτωρ, ὁ, ſævam &c. matrem habens.

Δυσμηχανάω, difficultate laboro, fruſtrà conor, rationem, viam nullam invenio.

Δυσμικὸς, ἡ, ὸν, occidentalis. A δυσμή.

Δύσμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè cum alio miſceri, coaleſcere in amicitiam et conſuetudinem poteſt.

Δυσμίκτως, adv. non facilè admittendo mixtionem, vel congreſſum, vel communionem rerum.

Δυσμίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix imitabilis. Ex δὺς, et μιμέομαι, imitor.

Δυσμίσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exoſus. Ex μισέω.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoriâ.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix. Ex μοῖρα.

Δυσμορία, ας, ἡ, miſeria, ſortis adverſitas. A

Δύσμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui difficilè fatum obtingit, infelix; (2) malâ infelicique morte periens. Ex δὺς, et μόρος, fatum.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A

Δύσμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deformis. A μορφή.

Δύσμȣσος, ον, abhorrens à muſis, parum ſuavis, parum comis, parum ingenioſus, tardus.

Δυσνίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui haud facilè vinci poteſt.

Δύσνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè lavari aut elui poteſt; (2) qui ægrè deleri poteſt. Ex δὺς, et νίπτω, lavo.

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentiâ proſequor, infenſus ſum. Ex δὺς, et νȣ̃ς. Hinc

Δυσνόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix intelligibilis, obſcurus.

Δυσνοήτως, adv. perobſcurè.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum inſtitutio, prava reip. conſtitutio, à malis, quæ obtinent, legibus; (2) improbitas. Ex νόμος.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens à legibus, nefarius.

Δύσνοος, contr. δύσνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malâ eſt mente adverſus aliquem, malevolus.

Δύσνοςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis, infauſtus, epith. iter facientis vel itineris.

Δυσνύμφευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugii. Ex δὺς, et νυμφεύω.

Δύσνυμφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inauſpicatas contraxit nuptias, infelix ſponſus.

Δυσξήραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inareſcit, difficilis ſiccatu. Ex ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ον, obſcurus.

Δυσξύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) cum quo non facilè pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex συμβάλλω.

Δυσξύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, et συνίημι.

Δύσογκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè gravis.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægrè iter facio, in malam et imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, aſperum.

Δύσοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans; olidus, fœtidus. Ex δὺς, et ὀδμὴ, odor.

Δύσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteſt; (2) invius, avius; (3) *ſubſt.* via difficilis, aſpera, et ſalebroſa.

Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ὁ ϗ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δὺς, et οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſpenſatu difficilis; (2) qui neſcit gerere rem familiarem aliamve. Ab οἰκονομέω.

Δύσοικος, idem quod ἄοικος, intractabilis.

Δύσοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immiſericors; (2) miſerabilis.

Δύσοιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δὺς, et οἶμος, ſemita, via.

Δύσοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix tolerabilis.

Δυσοίςως, adv. ita ut vix ferendo ſit.

Δυσοιωνισμὸς, ὁ, omen infauſtum.

Δυσοιώνιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, ſiniſtri auſpicii. Ex δὺς, et οἰωνίζομαι.

Δύσοκνος, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis.

Δυσόκνως, adv. pigrè, ſegniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficulter interiens.

Δυσόμβρος, ον, pluvioſus.

Δυσόμιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, difficilis in congreſſu, ſermone, &c.

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus; (2) fœdus, horrendus adſpectu. Ab ὄμμα.

Δυσόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis.

Δυσόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, moleſtis ſomniis vexans.

Δύσοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè cernitur, obſcurus. Ex ὄπτομαι, video.

Δυσόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix viſui eſt obvius, qui cerni difficulter poteſt. Ex δὺς, et ὁράω.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia.

Δυσοργία, ἡ, idem.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, iracundè.

Δύσοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus, qui graviter iraſcitur. Ex δὺς et ὀργὴ, ira.

Δυσόριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui definiri et determinari vix poteſt. Ex δὺς, et ὁρίζω.

Δύσορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtationem navium difficilem et incommodum habens.

Δύσορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, qui adverſis auſpiciis fit.

Δυσοφναῖος, α, ον, obſcurus, caliginoſus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A

Δύσοσμος, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans, fœtidus. Ex δὺς, et ὀσμὴ, odor.

Δυσȣρέω, ῶ, f. ήσω, ægrè urinam reddo, *Aret.* Ex δὺς, et ȣ̃ρον, urina.

Δυσȣρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ ſuppreſſio. Ex iiſd. Hinc

Δυσȣριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσȣρικὸς, ἡ, ὸν, urinæ difficultate obnoxius.

Δυσȣριςὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui ſecundo vento non provehitur. Ex δὺς, et ὁρίζω.

Δύσȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpeſſio. A

Δυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborum miſeriarumque patiens. Ex πάθος, paſſio.

Δυσπάλαιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix eluctabilis, ſuperatu difficilis. Ex παλαίω, luctor.

Δυσπάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis; (2) malis inſtructus artibus, *Heſ.* Ex δὺς, et παλάμη.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem luctam adferens, ſuperatu difficilis. Ex δὺς, et πάλη.

Δυσπάλλω, concutio, labefacto.

Δυσπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non poteſt.

Δυσπαράβȣλος, ον, malè conſulens.

Δυσπαράγραφος, ον, qui vix definiri poteſt; (2) inexplicabilis.

Δυσπαράδεκτος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, difficilis probatu ſeu perceptu. Ex δὺς, et παραδέχομαι.

Δυσπαραδέκτως, difficulter ad credendum ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δὺς, et παραιτήομαι, exoro.

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολȣ́θητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intellectu difficilis. Ex δὺς, et παρακολȣθέω.

Δυσπαρακόμιςος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter vehitur equo vel geſtatur; qui difficulter iter facit. Ex δὺς, et παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui verbis vix flecti poteſt; qui ſuaſiones, ſolatia, ægrè admittit. Ex παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλεύσιος, ιȣ, ὁ ϗ ἡ, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπαράπλȣς, ȣν, idem.

Δυσπάρευνος, ον, in quo ſeu quocum non benè dormitur, ſeu infelix lecto geniali vel conjuge.

Δυσπαρηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix conſolabilis, omninòque vehementiſſimus, velut amor. Ex δὺς, et παρηγορέω.

Δυσπαρηγόρος,

Δυσπαρήγορος, ον, idem.
Δυσπαρηγορήτως, *adv.* insolabiliter, acerrimè.
Δυσπάρθελκτος, ον, pro δυσπαράθελκτος, idem.
Δυσπάρθενος, ου, ἡ, virgo misera.
Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris, *Hom.* (2) infaustum et malè ominatum nomen habens, ut Paris; infelix.
Δυσπάριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δὺς, et πάρειμι, *progredior.*
Δυσπάροδος, ον, idem.
Δυσπάτητος, ον, asper calcatu.
Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, contumacia. A
Δυσπειθής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè paret et obsequitur, refractarius; (2) cui ægrè persuaderi potest. Adv. Ex δὺς, et πείθω.
Δυσπειθῶς, *adv.* inobsequenter.
Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.
Δυσπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè sibi persuaderi sinit. Ex δὺς, et πείθω.
Δυσπείστως, *adv.* ita ut ægrè persuaderi sibi sinat.
Δύσπεμπτος, ον, qui ægrè non amoveri aut submoveri potest:
Δυσπέμφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, trajectu difficilis; (2) tempestuosus. Ex πέμπω.
Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A
Δυσπενθής, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter lugens. Ex δὺς, et πένθος; *luctus.*
Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A
Δύσπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concoctu difficilis. Ex δὺς, et πέπτω, *coquo.*
Δυσπέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter transitur vel trajicitur. Ex δὺς, et περάω.
Δυσπερικαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex περικαθαιρέω.
Δυσπερικάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè purgari potest. Ex περικαθαίρω.
Δυσπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter comprehendi potest. Ex περιλαμβάνω.
Δυσπερινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis intellectu. Ex δὺς, et περινοέω, *intelligo.*
Δυσπεριόδευτος, ον, finem non habens.
Δυσπερίψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens.
Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi malè cadunt, cum malis conflictor, malè me habeo; (2) ægrè fero.
Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.
Δυσπετής, έος, ὁ ϗ ἡ, malè cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δὺς, et πίπτω, *cado.*
Δυσπετῶς, ægrè, molestè; (2) infeliciter.
Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.
Δυσπινής, έος, ὁ ϗ ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex πίνος.
Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas.
Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δὺς, et πίστις.
Δυσπίστως ἔχω, ægrè credo.
Δύσπλανος, ον, vagabundus, sed miserè.
Δύσπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facilè perturbatur. Ex δὺς, et πλήσσω.
Δυσπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, completu, seu perfectu difficilis. Ex δὺς, et πληρόω.
Δύσπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus.
Δύσπλυτος, ον, ægrè eluendus. A πλύνω.
Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro. Hinc
Δυσπνόητος, ον, ægrè respirans.
Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritûs difficultas.
Δυσπνοϊκός, ἡ, ὸν, respirandi difficultate laborans. A
Δύσπνοος, *contr.* δύσπνους, idem. Ex πνέω.
Δυσπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bello ægrè vinci potest, invictus. Ex πολεμέω.
Δυσπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.
Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obsessu difficilis, valdè munitus. Ex πολιορκέω.
Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονής, έος, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Δυσπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δὺς, et πονέω, *laboro.*
Δυσπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.
Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.
Δυσπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè parabilis. Ex δὺς, et πορίζω, *paro.*
Δύσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter transiri potest, impervius. Ex πόρον.
Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversâ fortunâ utor, infelici fato affligor:
Δυσποτμία, ας, ἡ, sors seu fortuna adversa. A
Δύσποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui sors est adversa.
Δυσπότμως, *adv.* infeliciter, miserè.
Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.
Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversâ fortunâ utor. A
Δυσπραγής, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δὺς, et πράττω, *ago.*
Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.
Δυσπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δὺς, et πρᾶγμα.
Δύσπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, et πράττω, *facio.* Unde
Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.
Δυσπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, indecorus, turpis. Ex δὺς, et πρέπω, *decorus sum.*
Δύσπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, serrâ ægrè secabilis, sectu difficilis. Ex δὺς, et πρίω, *serrâ seco.*
Δυσπρόμαχος, ὁ ϗ ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.
Δυσπρόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facilè procidens, stabilis; (2) prudens, circumspectus, non facilè temeritati cedens.
Δυσπρόσβατος, ὁ ϗ ἡ, haud facilis accessu.
Δυσπρόσβλητος, idem.
Δυσπρόσδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè admittitur, vel recipitur, vel probatur.
Δυσπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis.
Δυσπροσηγόρως, *adv.* morosè, asperè.
Δυσπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri potest; (2) qui non est adfabilis.
Δυσπροσίτως, *adv.* ita ut ægrè adiri possit.
Δυσπρόσμικτος, et
Δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος.
Δυσπρόσοιστος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.
Δυσπρόσοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, adspectu difficilis; (2) qui adspectûs infausti est. Ex δὺς, et προσόπτομαι, *adspicio.*
Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt.
Δυσπροσπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, accessu difficilis, qui ægrè adiri potest. Ex προσπελάζω.
Δυσπρόσρητος, ον, non adfabilis, morosus.
Δυσπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui deformi facie est, adspectu tristis.
Δυσπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, suppuratu difficilis. Ex δὺς, et πυέω, *suppuro.*
Δυσραγής, έος, ὁ ϗ ἡ, ruptu difficilis. Ex δὺς, et ῥήγνυμι, *rumpo.* Hinc
Δύσρηκτος, ον, qui non facilè perrumpi potest.
Δύσρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dici seu pronunciari potest; (2) difficilis dictu.
Δυσριγής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Δύσριγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigus ægrè tolerat, frigoris impatiens, alsiosus.
Δυσροέω, non succedo. A ῥόος.
Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.
Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.
Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A præc.
Δυσσεβής, έος, ὁ ϗ ἡ, impius. Ex σέβομαι.
Δυσσεβῶς, impiè.
Δύσσειστος, firmus, immobilis.
Δύσσεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Poët.* pro δύσεο, et hoc *Ion.* pro δύσεσω, à δύσομαι.
Δύσσομαι, *Poët.* subeo aquas, mergor. A δύνω.
Δυσσομενάων, *Æol.* et *Poët.* pro δυσομένων. A δύσομαι.

Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus.
Δυσσπλάγχνος, ον, immitis, sævus.
Δυσσύμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non sociabilis, difficilis ad pacificendum. Ex συμβαίνω.
Δυσσύνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter cogi seu colligi potest. Ex δὺς, et συνάγω.
Δυσσυνείδητος, ὸν, et
Δυσσυνόπτος, ον, obscurus.
Δύστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordinatu difficilis, ægrè se patiens in ordinem cogi. Ex τάττω.
Δύσταλας, ανος, valdè miser, ærumnosus.
Δύστανον, *Dor.* pro δύστηνον.
Δυστάραχος, ον, valdè ventosus, procellosus.
Δυστέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu, inventu difficilis, *Soph. Oed. T.* 109. Ex τεκμαίρω.
Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas prolis.
Δύστεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis.
Δυστερπής, ὲς, molestus.
Δύστηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægrè liquabilis.
Δυστηνία, ας, ἡ, miseria, ærumna. A
Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δὺς, et ἵστημι, quasi qui non invenit ubi consistat.
Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, observatu difficilis, qui ægrè custodiri potest. Ex δὺς, et τηρέω.
Δυστίβευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, investigatu difficilis. Ex δὺς, et στιβεύω.
Δυστιθάσσευτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit.
Δυστλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus.
Δύστλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis.
Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. δυστοκέω.
Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.
Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A
Δύστοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter pariens.
Δύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis cæsu. Ex δὺς, et τέμνω, *cædo, seco.*
Δύστονος, ον, valdè molestus, gravis. A στένω.
Δυστοπάζω, f. άσω, conjecturâ assequi non possum. Hinc
Δυστόπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem conjecturâ difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.
Δύστοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, absurdus.
Δυστόχαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. Ex δὺς, et στοχάζω, *conjicio.*
Δυστράπεζος, ον, nefandis cibis utens.
Δυστραπελία, ας, ἡ, perversitas et malignitas morum, improbi mores; (2) molestia, difficultas efficiendi. A
Δυστράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, morosus, cujus animus ægrè flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facilè sedatur; (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit.
Δυστραπέλως, *adv.* morosè, contumaciter; (2) inconcinnè, inconditè.
Δυστράπητος, ον, non facilè loco movendus.
Δυστροπία, ας, ἡ, morositas, malignitas animi. A
Δύστροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenio et moribus est difficilis; (2) qui transferri et moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex τρέπω.
Δυστρόπως, *adv.* malignè, morum quâdam perversitate.
Δύστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δὺς, et τροφή.
Δυστρύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, terebratu difficilis. Ex δὺς, et τρυπάω, *terebro.*
Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. Δυστυχεῖν περὶ τὴν μάχην, *Plut.* ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, *Luc.* A δυστυχής.
Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A præc.
Δυστυχής, έος, ὁ ϗ ἡ, miser, infelix.
Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.
Δυστυχοῦντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro δυστυχέοντας, à δυστυχέω.
Δυστυχῶς, *adv.* infeliciter, adversante fortunâ.
Δυσυπνέω, ῶ, ægrè dormio. A
Δύσυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægrè dormit.
Δυσυποβίβαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, subductu difficilis. Ex δὺς, et ὑποβιβάζω, *subduco.*
Δυσύποιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix tolerabilis.
Δυσυπομόνητος, ον, idem.

Δυσυπόστατος,

Δυσυπόϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus impetus vix ſuſtineri poteſt. Ex δὺς, et ὑφίϛαμαι.
Δυσυπότακτος, ον, contumax, parere neſcius.
Δυσυποχώρητος, ον, intolerandus.
Δύσφαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labefactu et ſubverſu difficilis. Ex δὺς, et σφάλλω, *labefacto.*
Δυσφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vix apparens, obſcurus. Ex δὺς, et φαίνομαι, *appareo.*
Δυσφάντασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non facilè imagines rerum concipiens. Ex φαντάζω.
Δυσφάτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δὺς, et φημὶ, *dico.*
Δυσφερὴς, ὲς, intolerandus. A φέρω.
Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra et convitia in aliquem jacto; (2) malè ominor; (3) malè ominatis verbis utor.
Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obſcœnitas verborum.
Δυσφήμιϛος, ον, malè ominatus.
Δύσφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus, famam et exiſtimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infauſtus. Ex δὺς, et φημὶ.
Δύσφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix vel non corruptibilis. Ex δὺς, et φθείρω, *corrumpo.*
Δυσφιλὴς, ὲς, inviſus, immitis. A φίλος.
Δύσφιμος, ον, effrenis.
Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto; (2) ægrè fero, indignor.
Δυσφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis.
Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. gr. ſpiritum.
Δυσφορικὸς, ὸν, animi moleſtiam indicans. *Vox Gramm.* A præc.
Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, flebilis, luctuoſus.
Δύσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu difficilis; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, et φέρω.
Δυσφόρως, *adv.* ita ut vix portari queat; (2) moleſtè, ægrè, iniquo animo.
Δυσφράϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, et φράζω, *expono.*
Δυσφράϛως, obſcurè in pronuntiando, dicendo.
Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, ægrè fero.
Δύσφροντις, ἡ, curis plena, ſollicita.
Δυσφρόνως, ægro animo. A
Δύσφρων, æger animo.
Δυσφροσυνάων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, ſolicitudo. A δύσφρων.
Δυσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægrè vel abnormiter naſcens, aut proveniens. Ex φύω. Hinc
Δυσφυΐα, ας, ἡ, naſcendi difficultas, monſtroſa deformitas.
Δυσφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis.
Δύσφυσις, εως, ἡ, mala natura.
Δυσφωνία, ἡ, aſperitas vocis ſeu ſoni. A
Δύσφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δὺς, et φωνὴ, *vox.*
Δυσφώνως, *adv.* voce aſperâ, ſono inſuavi.
Δυσφώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficilè deprehendi poteſt. Ex δὺς, et φωράω.
Δυσχαλίνωτος, ον, effrænis.
Δυσχάριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parùm gratus, gratiæ referendæ immemor. Ex χάρις, *gratia.*
Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infeſtus hiberno frigore, procelloſus. Sed melius
Δυσχείμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex χειμὼν.
Δύσχειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Δυσχείμων, ονος, idem.
Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.
Δυσχείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægrè ſuperabilis, invictus. A χειρόω, *ſubigo.*
Δυσχεραινόντως, *adv.* cum indignatione et ſtomacho. A
Δυσχεραίνω, f. ανῶ, gravor: (2) pertæſus ſum, indignè fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; et (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inviſus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, *Plut.* ἐπὶ πράξει, *Luc.* τὸ πρᾶγμα, *Dem.* A δυσχερὴς. Hinc
Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, moleſtus.
Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas rei cujuſlibet; (2) moleſtia, tædium, incommodum; (3) ſævitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.
Δυσχέρειαι dicuntur διαπορήματα, et argutiones, et ἀυτολογίαι.

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus ægrè tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis, odioſus. Ex δὺς, et χεὶρ.
Δυσχερῶς, *adv.* difficulter, tardè; (2) odioſè, moleſtè, ægrè.
Δυσχηματίϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, figuratu difficilis.
Δύσχιμος, pro δύσχειμος.
Δύσχιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter finditur ſeu ſcinditur. Ex δὺς, et σχίζω.
Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala et detrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A
Δύσχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attritâ et lacerâ lænâ indutus, malè veſtitus. Ex χλαῖνα.
Δύσχορτος, ον, non commodè habitandus, non benè munitus; (2) ubi pabulum aut quicunque paſtus malè provenit.
Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, ſqualidus, et *hinc* inviſus.
Δυσχρανὴς, ὲς, idem, (niſi potiùs leg. δυσχραυὴς.)
Δυσχρηϛέω, ῶ, difficilis, aut etiam nullius uſus ſum; (2) ex aliquâ gravi difficultate laboro, ut inopiâ, &c. *Erh.* Δυσχρηϛȣ̃μαι, uſu rei cujuſpiam offendor; (2) impedior. Ἐδυσχρήϛȣν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, *Polyb.* Ex δὺς, et χρῶμαι, *utor.* Hinc
Δυσχρήϛημα, τὸ, incommodum, difficultas.
Δυσχρηϛία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliquâ, incommoditas; (2) confuſio rerum. A
Δύσχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) in magnâ difficultate conſtitutus; (4) malè vaticinans, ſiniſtra oracula reddens.
Δυσχρήϛως, ita ut difficile ſit uti. Ab eod.
Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A
Δύσχροος, *contr.* δύσχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè coloratus. Ex δὺς, et χρόα, *color.*
Δύσχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δυσχυλία, ας, ἡ, ſaporis injucunditas, ſapor inſuavis. A
Δύσχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilem et ingratum habens ſaporem.
Δύσχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilem et moleſtum ſuccum ſeu ſaporem habens.
Δύσχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter claudicans.
Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci ſeu regionis, loca difficilia. Ex χῶρος.
Δυσχώριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δὺς, et χωρίζω.
Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δὺς, et ὄζω, *oleo.* Hinc
Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.
Δυσώλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægrè moriens. Ex δὺς, et ὄλεθρος.
Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A
Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δὺς, et ὠνέομαι, *emo.*
Δυσώνητος, ον, malè emptus.
Δυσώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt et infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δὺς, et ὄνομα.
Δυσωπέομαι, *Veteres* pro ſuſcipere tantum uſurpabant, ſicut *Plato in Phædro.*
Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) *omninò* moveo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, &c. *unde eſt* (4) horribili ſpecie perterreo; (5) hæreo, hæſitabundè adſpicio; (6) ſuſpicor, vereor. Τί μάλιϛα σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότȣ τιθεμένων, *Plut.* Ex δὺς, et ὢψ. Hinc
Δυσώπημα, τὸ, res deterrens, abſtrahens ab aliquâ re.
Δυσώπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio, et cætera, quæ videas in δυσωπέω.
Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.
Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodatè.
Δυσωπία, ας, ἡ, pudor qui nos eos intueri non ſinit qui aliquid à nobis poſtulant; (2) vitioſus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certò comprehendi.
Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δὺς, et ὦρος, *cuſtos.*
Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. δυσωρέω.

Δύσωρος, ον, importunus.
Δύτης, ȣ, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc
Δυτικὸς, ἡ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat ſeu ſolet; (3) occidentalis.
Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel ſubiri poteſt.
ΔΥ'Ω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦ.αι, *Luc.* 277.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ȣ, ὁ, et δωδεκάδαρχος, qui duodecim viris præeſt. Ex ἄρχω.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.
Δυωδεκαεικοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum et viginti cubitorum eſt.
Δυωδεκάμηνος, et δωδεκάμηνος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, et μὴν.
Δυωδεκάπαις, et δωδεκάπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, et παῖς, *filius.*
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, et πῆχυς.
Δυωδεκάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecimus numero.
Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *adjec.* pro in duodecim partes diviſus; (3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. gr. die aut anno aliquid facit aut patitur. A
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυοῖν, gen. dual. *Att. Ion.* pro δυοῖν.
Δυώνυμος, ον, duo nomina habens.
Δῶ, acc. ſing. *per Apocop.* pro δῶμα.
Δῷς, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.
Δωδεκάβοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δώδεκα, et βȣ̃ς, *bos.*
Δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens. Epith. curriculi.
Δωδεκαδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim digitos habens.
Δωδεκάδελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim tabulis conſtat.
Δωδεκαδράχμος, ον, duodecim drachmas habens.
Δωδεκάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δώδεκα, et δῶρον, *palmus.*
Δωδεκάεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim baſium, ſeu laterum eſt. Ex δώδεκα, et ἕδρα, *baſis.*
Δωδεκάεθλος, ον, decies victor.
Δωδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. Ex ἔτος.
Δωδεκαήμερος, ον, duodecem dies durans.
Δωδεκάθεον, ȣ, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam à duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, et Veſta.
Δωδεκάθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim deorum eſt.
Δωδεκάκις, *adv.* duodecies. A δώδεκα.
Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos ſtratos habens.
Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens.
Δωδεκάκρȣνος, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines.
Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, *verſus* habens.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans.
Δωδεκαμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δώδεκα, et μηχανὴ.
Δωδεκάμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in duodecim partes diviſus. Ex δώδεκα, et μοῖρα, *pars.*
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt.
Δωδεκὰς, v. δυωδεκὰς.
Δωδεκάσκαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus.
Δωδεκάσκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duodecim pellibus inſtructus, epith. ſcuti.
Δωδεκαϛάδιος, ον, duodecim ſtadia æquans.
Δωδεκαϛάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abeſt, vel duodecimo die v. gr. venit.

Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δωδεκάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim folia habens.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus.
Δωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens ſucco. *Lucian.*
Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum eſt; fœm. δωδεκάτις.
Δωδεκηΐδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ et δωδεκίδες dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.
Δωδεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δώδεκα, et ἐρέσσω.
Δώην, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, à δίδωμι.
Δώησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῷη, et hoc *Att.* pro δοίη.
Δῶλον, *ſervum*, acc. ſing. *Dor.* pro δοῦλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum; (3) triclinium. A δέμω, *ædifico.*
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. à δῶμα.
Δωματῖτις, ἡ, domeſtica.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Οὐ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι, *Lycurg.* 719.
Δῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio.
Δωμητύς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura. A δωμάω. Unde
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor.
Δώομεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. *per Syſtolen* pro δώωμεν, et hoc *Poët.* pro δῶμεν.
Δῶρ', *dona*, pro δῶρα, pl. à δῶρον, *donum.*
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publicè alicui præbetur; prima ſedes, immunitas, et ſimilia, quæ inprimis honoris cauſsâ alicui dantur, ſive quæ ita dantur ut non reddantur. A δῶρον.
Δωρεὰν, *adv.* gratis, ſine merito; (2) fruſtrà, ſine cauſsâ. A δωρεὰ, accuſ. ſubaud. τὸ κατὰ vel πρὸς.
Δωρέω, ῶ, f. ήσω, et δωρέομαι, dono. Κροῖσος ἑκάστον δυοῖσι στατῆρσι δωρέεται, *Herodot.* Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, *Eur. Or.* 117. A δῶρον, *donum.* Hinc
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus.
Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis.
Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus dono, ſive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.
Δωριάζω, Doricè loquor; (2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Dores quondam ſolebant.
Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus.
Δώριος, ία, ιον, idem. A
ΔΩΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρίσδεν, *Doricè loqui*, præſ. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, à verbo δωρίζω.
Δωρισμὸς, οῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio.
Δωριστὶ, *adv.* Doricè. A Δωρὶς.
Δωροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dona vorat, donorum cupidus. Ex δῶρον, et βόρος, vel βορὸς.
Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio magiſtratûs vel judicis ob dona accepta. Ex γράφω.
Δωροδέκτης, ου, ὁ, qui dona libenter accipit. A δέχομαι.
Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες ϗ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, *Dem.* Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ, *idem.* Δεδωροδόκηνται ταῦτα, *id.* Ex iiſd
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.
Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona.
Δωροδόκιστι, avidè in accipiendis donis.
Δωροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, donis inhians, qui ſe donis corrumpi ſinit.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. Ex δῶρον, et κόπτω, *ſeco.*
Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi ſino.
Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, et λαμβάνω, *capio.*

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum aviditas.
ΔΩ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, donum; (2) palmus minor.
Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus corruptis judicibus effugit. Ex δῶρον, et ξένος, *hoſpes, peregrinus.*
Δωροτελέω, munera ſolvo, fero.
Δωροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δωροβόρος.
Δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A
Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A
Δωροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dona fert ſeu dat.
Δὼς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, à δίδωμι.
Δωσέμεναι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.
Δώσῃ, *tradat*, 3. ſing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώσῃ.
Δῶσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.
Δωσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad pœnam traditur, qui dat pœnas; (2) qui judicio ſe permittit. Ex δίδωμι, et δίκη, *pœna.*
Δωσίπυγος, ου, ἡ, meretrix, quæ facilè copiam corporis facit. Ex πυγὴ.
Δωσεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.
Δωσῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.
Δώσω, 1. ſing. f. 1. ind. act.
Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur ſe daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex verſione Eraſmi. A δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.
Δώτης, ου, ὁ, idem et ab eod.
Δωτινάζω, dona colligo et accipio. A δωτίνη.
Δωτίναν, acc. ſing. *Dor.* pro δωτίνην.
Δωτίνη, ης, ἡ, donum, ſive munus, quod conſumitur, ut vinum, veſtis, &c.
Δωτίνῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.
Δωτὺς, ύος, ἡ, cibus, alimenta, donum.
Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.
Δώωσ', pro δώωσι, *dediſſent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, à verbo δίδωμι, *do.*

E.

E Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, ſive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod E latum et pingue ſonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, et cum additâ infernè lineolâ ε, *quinquies mille*, ſeu *quinque millia.*
Ἒ, ἒ, *interjectio dolentis*, he! he!
Ἕ, *ſe*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui.*
Ἔα, *interjectio querentis*, ah! (2) *admirantis*, hem! Quaſi ab imperativo verbi ἐάω, *ſino.* Hinc ἔα δὴ, *age igitur.*
Ἔα, *eram*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἦα, et hoc pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἐᾷ, 3. ſing. præſ. pro ἐάει, à ἐάω.
Ἐάᾳ, 3. ſing. præſ. *Poët.* pro ἐᾷ.
Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.
Ἐάγην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγην, ab eodem.
Ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.
Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἧδα, ab ἅδω.
Ἑαδότα, acc. ſing. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.
Ἕακα, perf. ind. act. pro εἴακα, ab ἐάω.
Ἑάλωκα, *captus ſum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, à verbo ἁλίσκω, *capio.*
Ἑάλον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἧλων, ab eod.
ἘΑ΄Ν, *conjunct.* ſi; (2) ἐὰν μὴ, niſi; (3) geminatum cum τε notat ſive; (4) particula potentialis pro ἂν; (5) ἐάνπερ, ſi, dummodo.
Ἑάνδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, à verbo ἁνδάνω.
Ἑανὸς, ἡ, ὸν, ſubtilis, pulcher; et (2) *ſubſt.* pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*, (niſi ſit ab ant. ἐὺς, unde ἐὺς, cujus neutrum in ἐυ adhuc ſupereſt, *Ern.*)
Ἕανται, 3. pl. præſ. ind. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
Ἔαξεν, *fregit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦξε, à verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*
ἜΑΡ, ἔαρος, τὸ, ver; (2) ſanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.
Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab eod.
Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.
Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.
Ἐαροτρόφος, ον, et ἐαροτροφὴς, ὲς, idem.
Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.
Ἐάρτερος, έρα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.
Ἑᾶς, *ſinis*, pro ἐάεις, ab ἐάω.
Ἕασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἁνδάνω.
Ἐάσαμεν, *ſivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.
Ἐάσετε, *ſinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.
Ἔασκε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro εἴαε.
Ἔασι, *ſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, à verbo εἰμὶ, *ſum.*
Ἐάσομεν, *ſinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.
Ἔασσα, *exiſtens*, præſ. part. f. g. *Dor.* pro οὖσα ab εἰμὶ, *ſum.*
Ἔατε, 2. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.
Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum eſt. Ab ἐάω.
Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius. Ex ἕο pro οὗ, *ſui*, et αὐτὸς, *ipſe.*
Ἑάφθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἥφθην, ab ἅπτομαι.
ἘΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, ſino; (2) prætermitto, omitto; (3) deſino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐάω παιεῖν, *Xen.* Μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾷς μήτι ὑβριζόμενον περιορᾷς, *Iſocr.*
Ἑάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἐῶν, ab ἐὸς.
Ἔβα, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, à βαίνω.
Ἐβάδισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.
Ἔβαινε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. βαίνω, *eo.*
Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.
Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, à βαίνω.
Ἐβάπτετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. βάπτω.
Ἐβαπτίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.
Ἐβαρυώπεσαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. paſſ. v. βαρυώπτομαι, *caligo.*
Ἔβασον, *ſine*, a. 1. imperat. act. *Lacon.* pro ἔασον.
Ἐβάστασα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. βαστάζω.
Ἐβάφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. βάπτω.
Ἐβδελυγμένος, part. perf. paſſ. v. βδελύσσομαι.
Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med.
Ἑβδομαγέτης, ὁ, ſeptimo die natus. Epith. Apollinis.
Ἑβδομαδικὸς, ἡ, ὸν, ſeptimanus, qui ſeptiduum durat.
Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit; (2) ſeptimanus. Ab ἕβδομος.
Ἑβδομάκις, *adv.* ſepties. Ab eod.
Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius; (2) hebdomas, ſeptimana; (3) ſeptima quæque dies. Ab eod.
Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus. Ab eod.
Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta.
Ἑβδομηκοντάκις, *adv.* ſeptuagies.
Ἑβδομηκοντούτης, ſeptuaginta annos natus, ἑβδομηκοντοῦτις, fœm.
Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, ſeptuageſimus. Ab eod.
Ἑβδομηκοστόδυος, ſeptuageſimus ſecundus, *Plut.*
Ἕβδομος, όμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτά.
Ἐβεβαιώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. et
Ἐβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.
Ἐβεβλήμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. βάλλω.
Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. ſing. pluſq. perf. ejuſd.
ἜΒΕΝΟΣ, ου, ὁ, ebenus, lignum graviſſimum.
Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab
Ἔβενος, ου, ὁ, idem quod ἔβελος.
Ἔβην, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio.*
Ἔβησε, *venit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐβήσετο, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*
Ἐβιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. βιάω.
Ἐβίω, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίωε, à verbo βιόω, *vivo.*

Ἐβίσκος, ου, ὁ, hibiſcus, malva, althæa herba.
Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Ἔβλαβον, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.
Ἐβλάκευμαι, *diſſolutus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βεβλάκευμαι, à verbo βλακεύω.
Ἔβλαμμαι, *læſus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βέβλαμμαι, à verbo βλάπτω, *noceo*.
Ἐβλαστηκότες, nom. pl. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, à βλαστάνω.
Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2 ind. act.
Ἐβλασφήμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω.
Ἔβλαψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.
Ἔβλεπες, 3. ſing. imperf. ind. act. v. βλέπω.
Ἔβλητο, *jactus erat*, 3. ſingul. pluſq. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐβέβλητο, à verbo βάλλω.
Ἐβόα, 3. ſing. imperf. pro ἐβόαε, à βοάω.
Ἐβοήθησα, *ſuccurri*, aor. 1. ind. act.
Ἐβοηθησάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.
Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.
Ἐβουλέατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, à verbo βούλομαι, *volo*.
Ἐβούλευκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βουλεύω.
Ἐβούλευσε, *conſuluit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐβουλήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. βούλομαι.
Ἐβούλου, *volebas*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* et *Ion.* pro ἐβούλεσο, ab eod.
Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor ſeu vivo. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραϊκὸς, ή, όν, Ebraicus. Ab eod.
Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβὲρ.
Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραϊστὶ, *adv.* Ebraicè. Ab eod.
Ἐβράσθη, *ebullivit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω.
Ἔβραχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.
Ἔβραχον, *madefeci*, 1. ſing. a. 2. ind. act.
Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐβρόντησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.
Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.
Ἔβρω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. βρῶμι.
Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβοήσατο, à verbo βοάω.
Ἐβώσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν.
Ἐβώσθησαν, *celebris facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβοήθησαν.
Ἐγανώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. γανόω.
Ἔγγαιος, αία, αιον, vid. ἔγγειος.
Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio. Ex γαλήνη.
Ἐγγαλακτέομαι, οῦμαι, lacteſco, in lac convertor.
Ἔγγαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lac habens. A γάλα.
Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
Ἐγγαστρίβυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.
Ἐγγαστρίμαντις, εως ὁ ϗ ἡ, vaticinator è ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις.
Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui è ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet interrogantibus reſponſa dantem.
Ἐγγάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in utero ſeu ventre eſt. Ex ἐν, et γαστὴρ, *venter*.
Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.
Ἐγγέγαα, 1. ſing. perf. ind. med. v. ἐγγείνομαι.
Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. perf. f. g.
Ἐγγεγκύηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἠγγύηκα, ab ἐγγυάω.
Ἐγγεγραμμένοι θεοὶ, dii majorum gentium, quaſi jam inde ab initio in deorum albo connumerati.
Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγγυμνάζω.
Ἔγγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terrâ ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, et γῆ, ἔγγειος κτῆσις, fundus, (domi, in patriâ; *oppon.* illis fundis qui in ſolo ſunt alieno, *Ern.*)
Ἐγγειότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ipſa terrâ naſcitur.
Ἐγγειοτόκος, ον, animal in continente fœtum excludens.
Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, et φύλλον.
Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irriſor.
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς πονουμένοις, *Soph. El.* 279.

Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.
Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena; (2) conſanguineus; (3) congenitus, inſitus.
Ἐγγένηται, *innatus fuerit*, 3. ſing. a. 2. conj. med. verbi ἐγγείνομαι.
Ἐγγεννάω, gigno, *ut ſimplex*.
Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terreſtre.
Ἐγγεύω, guſtationem præbeo; *paſſ.* guſto; *met.* imbuo, v. gr. ſanguine, cædis faciendæ initio, *Ern.*
Ἐγγήραμα, τὸ, id cui inſeneſcimus. Ab Ἐγγηράσκω, ſeu ἐγγηράω, f. άσω, inſeneſco.
Ἐγγηροτροφέω, in ſenectute alo.
Ἐγγίγνομαι, ſeu ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; et (4) ἐγγίνεται, *imperſ.* licet, facultas eſt, datum eſt, fieri poteſt; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται πράγμασι, *Dem.* Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, *Plat.*
Ἐγγιγνώσκω, agnoſco ineſſe. Οὔτε ἦν ἔρωτα ἐγγιγνώσκων, *Aret.*
Ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, *Cebes.* Ab ἐγγὺς, *propè*.
Ἐγγίον, *adv.* propiùs. Ab ἐγγὺς.
Ἔγγιστα, *adv.* proximè. Ab eod.
Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω. Unde
Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in quâ os loco naturali dimotum interiorem cerebri membranam attingit, (niſi potiùs ab ἐν, et γεῖσον, vid. *Ern.*)
Ἔγγλαυκος, ὁ ϗ ἡ, glaucus.
Ἔγγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus, glutinoſus, tenax.
Ἔγγλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, et γλυκὺς, *dulcis*. Unde
Ἐγγλύσσω, dulcedinem infero.
Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
Ἐγγλωσσοτυπέω, linguâ crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, et τυπέω.
Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguâ victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, et γαστὴρ.
Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium; (2) commiſſura dentium vel radiorum aliorum in alios ingredientium.
Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.
Ἔγγονοι, οἱ, nepotes, *omninòque*, poſteri, progenies. Ex ἐν, et γίνομαι.
Ἐγγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus.
Ἔγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem:
Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.
Ἔγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptus, ſcripto conſtans, in literas relatus; (2) in ſcripturâ, ſeu exſtans. Ab
Ἐγγράφω, f. ψω, inſcribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis inſtituta eſt in foro; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſcarifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλοῦν τινι mulctari. Ex ἐν, et γράφω, *ſcribo*.
Ἐγγράφως, *adv.* ſcriptò, in ſcripto.
Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὅ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει, *Il.* 2, 436. Ex ἐν, et γύαλον,
Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.
Ἐγγυάσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab
Ἐγγυάω, ῶ, ſpondeo, ſatis do; *paſſ.* ſatis accipio, ἐγγυᾶν παῖδά τινι, *Herodot.* Ἀλλ᾽ εἴγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ᾽, οἴσω τὰς χύτρας *Ariſtoph. Plut.* 1203. Οὐδὲ τὶς βούλεται ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, *Dem.* Ab
ΕΓΓΥ´Η, ῆς, ἡ, ſponſio, *fidejuſſio*, deſponſatio.
Ἐγγύβαθος, ον, fundo vicinus.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur et pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, et θήκη, (*ap. Athen.* ἐγγοθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, inſtrumentum, *Ern.*)

Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.
Ἐγγυητικὸς, ή, όν, ad fidejuſſionem pertinens.
Ἐγγυητὸς, ή, όν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὴ ſponſa, deſponſata. Ab eod.
Ἐγγύθεν, *adv.* cominùs, propè. Ab ἐγγὺς.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυοθήκη.
Ἐγγύθι, *adv.* propè. Ab eod.
Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολέμοις, *Plut.*
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.
Ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.
ΕΓΓΥ´Σ, *adv.* propè. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, et ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.
Ἐγγύτατα, *adv.* proximè.
Ἐγγυτάτω, *adv.* idem et ab eod.
Ἐγγυτέρω, *adv.* propriùs. Ab ἐγγύτερος.
Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas.
Ἐγγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulos habens. Ex ἐν, et γωνία, *angulus*.
Ἐγεγραφήκειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi γραφέω, *ſcribo*.
Ἐγείναο, *genuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο, à verbo γείνομαι, *naſcor*.
Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
Ἔγειρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγειρομένω, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἐγειρομένου, à verbo eod.
Ἐγειρόφρων, mentem excitans, acuens.
ΕΓΕΙ´ΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exſtruo, ædifico; (4) vitam reddo, *in N. T.* Μήτ᾽ ἐπὶ πλεῖω θρῆνον ἐγείρετε, *Soph. Oed. Col.* penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, *Mat.* 17, 23.
Ἐγέλαξα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα.
Ἐγέλασσε, *riſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐγέλασε. A γελάω.
Ἐγέμισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.
Ἔγεμον, imperf. ind. act. v. γέμω.
Ἐγεννήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à γεννάω.
Ἐγέννησε, *genuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι.
Ἔγεντο, *factus eſt*, 3. ſing. a. 2. med. *per Sync.* pro ἐγένετο, à verbo eod.
Ἐγέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγείρω.
Ἐγερθῆναι, *expergiſci*, inf. a. ejuſdem.
Ἐγερσίβοητος, ου, ὁ ϗ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω, et βοάω, *clamo*.
Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſum excitans.
Ἐγερσιθέατρος, ον, ſpectatores excitans.
Ἐγέρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. ſomni, è quo evigilamus, cui opponitur ſomnus mortis.
Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mentem excitans.
Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab ἐγείρω.
Ἐγερσιφαὴς, έος, οῦς, ὁ, lucem vel ignem excitans; lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις, et φάος.
Ἐγερτὶ, *adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.
Ἐγερτικὸς, ή, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγεύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.
Ἐγηγέρατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* et *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.
Ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγερμαι.
Ἐγηγερμένον, *reſuſcitatum*, acc. ſing. ejuſdem.
Ἐγήθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. γηθέω.
Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obſoleti γάμω, *uxorem duco*.
Ἐγίνωσκεν, *cognoſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· verbi γινώσκω.
Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuſè rideo.
Ἐγκάειν, præſ. inf. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.
Ἐγκαθαίρω, purgo.
Ἐγκαθαρμόζω, fut. σω, apto, accommodo. Τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα, perforato ſtipite vincire, *Ariſtoph. Lyſ.* 684.
Ἐγκαθέζομαι, f. εδοῦμαι, inſideo.
Ἐγκαθείργνυμι, ſeu ἐγκαθειργνύω, et ἐγκαθείργω, f. ξω,

f. ξω, includo, coërceo. Βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, *Plut.*

Ἐγκάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, fubornatus, clam fubmiffus. Ex ἐν, et καθίημι, *immitto.*

Ἐγκαθεύδω, f. εύσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἐστ' ἐλεύθερος, *Ariftoph. Lyf.* 617.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubefco in, juvenefco in, pubertatem confumo in.

Ἐγκάθημαι, infideo; (2) in infidiis fum.

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. gr. in infidiis; (2) infideo. Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato.*

Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, feffio in aquâ medicatâ; (2) infidiæ; (3) locus depreffus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα eft in afperitate vocis, cum vox velut fubfidet; oppon. ἀνακοπὴ, στηριγμὸς, velut offenfio ad eminentia loca, *Ern.*

Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.

Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) conftituo in; (3) interpono; (4) clam fubmitto. *in aor.* 2. *perf. et paff. etiam* (5) interfum, Ἐγκαθιστάναι τύραννον πόλει, *Dem.* φρουρὰν, *Luc.*

Ἐγκαθοράω, fpecto.

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum invehor. Hinc

Ἐγκαθόρμισις, ἡ, invectio in portum.

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, infolens et contumeliofus fum in; (2) infolens fum.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feftus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, et καινὸς.

Ἐγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, inftauro; (2) fancio, confirmo; (3) dedico, confecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, *Heb.* 10, 20. ἐγκεκαινίσθαι, *ibid.* 9, 18. Ex iifd. Hinc

Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, renovatio, inftauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, confecratio.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico.

Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab

Ἐγκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempeftivus.

Ἐγκαίρως, *adv.* opportunè, tempeftivè.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encauftica pingo.

Ἐγκακέω, malè tracto, moleftiâ afficio; *item* fegnefco, detrecto, ut ἐκκακέω, *fi vera lectio. Ern.*

Ἐγκαλέω, ῶ, et *in med.* ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accufo, fc. in causâ capitis. Ἐγκαλῶν δὲ μοὶ φόνους πατρῴους, *Soph. El.* 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, *Dem.*

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in re aliquâ. *paff.* verfor.

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, *Plut.* Hinc

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id quo gloriamur.

Ἐγκαλεσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui habet crura in ligno feu numellâ, *Hef.* Ex κᾶλον, *lignum*, et σκέλος, *crus.*

Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem fponfæ negabat fibi ἀνακαλυπτήρια convenire, fed

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; præ pudore; (3) pudore fuffundor. Hinc

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio.

Ἐγκάμνω, f. αμῶ, laffefco. Ἐγκάμη τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*

Ἐγκάμπτω, f. ψω, inflecto.

Ἐγκαναχήσασθαι, *Theocr.* ἐγκαναχήσατο, infonuit, vel ridendo præ lætitiâ vel canendo fremitum edit, vel è conchâ à fe inflatâ, *Ern.*

Ἐγκανάξαι, *Ariftoph. Eq.* 105. ἐγκάναξον, infunde cum fonitu; quafi à καναχὴ. Vide διακανάξαι.

Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulo oculorum. A κανθὸς.

Ἐγκάπτω, f. ψω, voro, devoro, deglutio.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his fignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum fc. qui *apud Homerum*, Il. 1. v. 378. pro ἐν καρος legebant ἐγκάρος, minùs benè.

Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, qu. dic. in quo cor eft, medulla ligni; (2) quod in corde eft, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis, *Cl. Alb.* A καρδία.

Ἔγκαρος, ου, ὁ, cerebrum. A κὰρ, *caput.*

Ἐγκάρπιος, ον, idem quod

Ἐγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum in fe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Hinc

Ἐγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c.

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.

Ἐγκαρσίως, *adv.* obliquè.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conftans maneo in re aliquâ. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, *Xen.*

Ἐγκὰς, *adv.* profundè, altè, *Gal. in Lex. Hipp.* Idem quod ἐνδοτάτω, κας enim eft mera terminatio.

Ἔγκατα, ων, τὰ, inteftina, vifcera, *Gen.* 43, 30.

Ἐγκαταβαίνω, defcendo in, ingredior.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam confumo in.

Ἐγκαταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, et καταγελάω, *irrideo.*

Ἐγκαταγηράσκω, confenefco in.

Ἐγκαταγράφω, infcribo.

Ἐγκατάγω, deduco in.

Ἐγκαταδαμάω, fubigo, affligendo perdomo, affligo.

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

Ἐγκαταδέω, illigo.

Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto; (2) remitto.

Ἐγκαταδύω, five ἐγκατάδυμι, fubeo in.

Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto.

Ἐγκαταθῇς, *repofueris*, 2. fing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατακαίω, aduro, inuro.

Ἐγκατακεῖμαι, f. κείσομαι, infideo, incumbo; (2) incumbo, fc. oraculi petendi causâ.

Ἐγκατακεῖσθαι, *infidere*, præf. ind. med.

Ἐγκατακεράννυμι, vel ἐγκατακεραννύω, f. κεράσω, immifceo.

Ἐγκατάκλειστος, ον, inclufus. Ab

Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, difcumbo, accumbo.

Ἐγκατακρύπτω, occulto.

Ἐγκατακρούω, infigo.

Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. gr. in urbe vel facinore capio; (2) obftringo, obligo v. gr. jurejurando; (3) intercipio. Ἐγκαταληφθέντες ἐντὸς τείχεος, *Thuc.*

Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenfeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adfcifco; (3) militibus accenfeo; (4) confero.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; (2) monumentum. Ab

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, *Act.* 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, *Thuc.* Hinc

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

Ἐγκαταλείφω, inungo, illino.

Ἐγκατάληψις, ἡ, interceptio, interclufio; fuppreffio humorum evacuandorum in corpore, (fed vox eft fufpecta pro ἐγκατάλειψις, *Ern.*)

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

Ἐγκαταμεμιγμένως, permixtim, immifcendo.

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, infero, immifceo. Καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι, *Ariftoph. Lyf.* 583.

Ἐγκαταναίω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causâ.

Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauftio, actio exhauriendi.

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, infero.

Ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, infuo in.

Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, et perficio.

Ἐγκατάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) abfolutus. Ex ἐν, et κατασκευή.

Ἐγκατασκεύως, aptè, concinnè. A præc.

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo. Hinc

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. gr. morbi, &c.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in fchirrum induro; (2) invetero, de maculâ.

Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, fpargo in, femino in; (2) diffemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ἡ, diffeminatio.

Ἐγκαταστηρίζω, infero, interpono, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo, *Plut. in Lycurg.* cap. 13. Ex ἐν, μετὰ, et στοιχεῖον, *elementum.*

Ἐγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκατασχάζω, f. σω, fcarifico, fcalpro, aperio.

Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. ξω, inter alios colloco, infero.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono feu recondo.

Ἐγκαταφυτεύω, fero in loco.

Ἐγκαταχόω, et χωννύμι, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, fuo, apto loco pono, infero.

Ἐγκατέβα, *intravit*, 3. fing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, à verbo ἐγκαταβαίνω.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέλιπον, 1. fing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *defero.*

Ἐγκατέχω, infifto, detineo.

Ἐγκάτθεο, *conde*, 2. fing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, à verbo feq.

Ἐγκάτθετο, 3. fing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατιζέσθαι, præf. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo cum quodam oculorum motu. *Hef.* ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola fum. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 *Pet.* 2, 8.

Ἐγκατοικίζω, f. ίσω, colloco habitatum.

Ἐγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, *item* vivum circum ædifico, includo ftructis parietibus ut moriatur, *Ern.*

Ἐγκάτοικος, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ὁ καὶ ἡ, interior. Ex ἐν, et κεῖμαι. (fed κατος eft mera terminatio. V. ἐγκὰς.)

Ἐγκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulefco, caulem emitto, feu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, et καυλὸς, *caulis.*

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inufta; (2) actus inurendi; (3) puftula ex uftione contracta; (4) materia quæ cito ignem concipit, fomes; (5) pictura encauftica. Ab ἐγκαίω. Unde

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exuftio; (2) ardor, æftus, aliquâ re excitatus; (3) pictura encauftica.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit; (2) pictor, qui inuftione aliquid pingit. Ab eod. Hinc

Ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐγκαῦσιν, five inuftionem pertinens; (2) ἐγκαύσει pictus; unde et ἡ ἐγκαυστικὴ, fcil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encauftum, liquor ardentis rubri coloris, quo imperatores Rom. literis f. facris fuis fubfcribere folebant.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuftus; (2) ἐγκαύσει pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro.*

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella; οὐδ' ἔγκαφον ne tantillum quidem. Ab ἐγκάπτω.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, infum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, infto, valdè cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, *Arift. Ach.* 313. Ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, *Soph. Phil.* 1306.

Ἐγκείσεαι, 2. fing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.

Ἔγκειται, 3. fing. præf. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐγκεκαίνισται, 3. fing. perf. ind. paff. verbi ἐγκαινίζω.

Ἐγκεκαλυμμένος, perf. part. pass. v. ἐγκαλύπτω.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui inest strepitus; (2) genus insecti quod bombum edit.

Ἐγκέλευμα, τὸ, adhortatio, *ap. Xen.*

Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, hortatio.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, jussus. Ab

Ἐγκελεύω, f. εύσω, et ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. έλσω, insisto, incumbo.

Ἐγκενόω, infundendo evacuo, infundo largè.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, *Hes.* Ab ἔγκεντρος. Unde

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) insero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς, *Rom.* 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, *ibid.* 24.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, stylus; (4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aculeatus, cui aculeus est. Ex ἐν, et κέντρον, *stimulus*. Hinc

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκερᾶν, præs. inf. act. v. ἐγκεράω.

Ἐγκεράννυμι, seu ἐγκεραννύω, f. κεράσω, immisceo.

Ἐγκερτομέω, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκέρχνω, exaspero.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum.

Ἐγκέχοδα, perf. ind. med. v. ἐγχέζω.

Ἐγκεχρημένος, perf. part. pass. v. ἐγχράομαι.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. v. ἐγχυράζομαι.

Ἔγκηρος, mortalis, *Hes.* ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, et κὴρ, *Parca, mors.*

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cerâ obduco. A κηρὸς.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in, fidibus cano,

Ἐγκικρῶ, immisceo. Ex ἐν, et κικρῶ, à κεράω.

Ἐγκιλικιεύομαι, f. εύσομαι, morosus, seu potiùs improbus sum, ingenio improbo præditus sum, moribus Cilicum utor. A Κίλιξ.

Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.

Ἐγκινύμενος, turbans, impediens, *Lex. Gr.*

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus; coitus Venereus.

Ἐγκισσεύομαι, hederæ more volvor, serpo, *unde* (2) implicor; (3) coëo.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλασρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, f. άσω, infringo.

Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, *Soph. Antig.* 311. Ἐγκεκλειμένος τι, aliquid occultans, occultè faciens.

Ἐγκλεισμὸς, οῦ, inclusio, occultatio. A præc.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc

Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, litigiosus, accusatorius.

Ἐγκληματικῶς, accusatoriè. A præc.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, sarmentis silvesco.

Ἔγκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehensione dignus:

Ἔγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo provocatio est; (2) de quo provocatum est. (rectiùs ἔκκλητος.) Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκλιδὸν, *adv.* inclinando.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio ut aciei ad fugam. Ab

Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino; (2) fugio, de acie. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι, innixi, *Plut.*

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) modus, *ap. Gramm.*

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, qui inclinari potest; (2) encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Unde ἐγκλιτικῶς.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, et κλοιῷ, *collari*, sive κλοιόω, vid. κλοιώτος.

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc

Ἐγκλυδαστικὸς, ἡ, ὸν, solitus fluctuare vel æstuare, seu æstum intus movens.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo. Hinc

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immisceo.

Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.

Ἐγκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοιλιὰ, intestina, viscera.

Ἔγκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus.

Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, ut cum ægroti pellibus in templo Æsculapii indormiunt.

Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœsyræ mores imitor, luxuriosè vivo, et in primis nimio cultu ornor, *Aristoph.* ἐγκεκοισυρωμένην, etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie, (i.e. nobilitate) superbiens, à Κοισύρα, quæ fœmina Athenis erat luxu et mollitie diffluens.

Ἐγκοιτάω, indormio.

Ἐγκολαβέω, idem quod ἐγκολάπτω.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura, celatura.

Ἐγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, insculptus, incisus, propriè tundendo, excavando. Ab

Ἐγκολάπτω, f. ψῶ, tundendo insculpo; (2) insculpo, incido. Προμάντειαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ χαλκοῦ λύκου ἐγκολάπτω, *Plut.*

Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, et ἐγκολαβέω, instar κολλάβου, deglutio. Εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας, *Aristoph. Eq.* 263. Ex ἐν, et κόλλαβος, *panis genus.*

Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui è sinu maris oritur. Ex ἐν, et κόλπος, *sinus.*

Ἐγκολπίζω, f. ίσω, insinuo, in sinum recipio. Πλῆθος ἄλλων σωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισαι μέρη, *Philo.* Ex iisd.

Ἐγκόλπιος, ον, in sinu seu gremio jacens.

Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 *Pet.* 5, 5. Ex ἐν, et κομβόω, *orno.* Hinc

Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium servile.

Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκονέουσα, præs. part. act. f. g. Ab

Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; *Aristoph. Av.* 1329. Ex ἐν, et κόνις, *pulvis.* Unde

Ἐγκονητὶ, *adv.* laboriosè, cum labore.

Ἐγκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.

Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra.

Ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, instrumentum quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.

Ἔγκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, *de rebus.*

Ἐγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.

Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. *Aristoph.* ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, et κορδύλη.

Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto, confligo. Τῷ δὲ δευτέραν ἐπὶ πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται, incutiet, *Lycurg.* 558.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, seu dispono. Ex ἐν, et κόσμος, *ordo.*

Ἐγκόσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in mundo.

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo irâ.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. A præc.

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἔγκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infestus.

Ἐγκότως, *adv.* irato animo, iracundè.

Ἐγκραγγάνειν, *Suidas* ἐκβοᾶν. Ab

Ἐγκράζω, inclamo.

Ἐγκρασίχολος, cui permixta est bilis, biliosus.

Ἐγκρασίχολοι, pisces quidam. A χολὴ.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. *contr.* pro ἐγκρατέες.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 *Cor.* 7, 9.

Ἐγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo: Ἐγκρατῶ τῇ πενίᾳ, *Plut.* Ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliquâ; (5) temperans, suimet ipse compos. Ex ἐν, et κράτος.

Ἐγκρατῶς, potenter; (2) temperanter.

Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, et ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo in. Ex ἐν, et κρεμάω.

Ἐγκρικόω, insero, devincio, propriè annulo. A κρίκος.

Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo, adnumero; (2) probo. Ἐπειδὰν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, *Dem.*

ἘΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex similâ et oleo, vel oleo, melle, et aquâ, *Exod.* 16, 31.

Ἔγκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio; (2) sacrum certamen; ad quod non admittebantur οἱ ἔγκριτοι. Ab ἐγκρίνω.

Ἔγκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, admissus, ad certamen palæstricum; approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέοισαι, *Dor.* pro ἐγκροτέουσαι. Ab

Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulso cum strepitu, *impr.* de saltantibus.

Ἐγκρούω, f. ούσω, tundendo introrsùm adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.

Ἔγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occultantur ad circumveniendos hostes. Ab

Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, occulo. Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, *Luc.* 13, 21. Hinc

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui calido tectus cinere coquitur, panis subcineritius.

Ἐγκτάομαι, possideo extra patriam. *Unde*

Ἔγκτημα, ατος, τὸ, et ἔγκτησις, possessio extra patriæ fines.

Ἔγκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, comparatus.

Ἐγκτερείζω, justa facio, funus duco.

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, struo.

Ἔγκυδον, magnâ gloriâ præditum, *Hes.*

Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, *Lycurg.* 674.

Ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Ern.* Hinc

Ἐγκύκλημα, τος, τὸ, machina, quâ conversa in scenis proferuntur ea de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, solennis. *Ern.*

Ἐγκυκλοπαιδεία, -ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκυκλος, et παιδεία.

Ἔγκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, orbicularis, in orbem factus. Ast τὸ ἔγκυκλον, vestis quædam muliebris. Hinc

Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo; (2) circumago; (3) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνῇ μέ τις ἐγκεκύκλωται, *Aristoph. Vesp.* 394. Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυκλωμένος, *idem Av.* 1185. Hinc

Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ et ἐκκύκλημα; (2) actio, quâ proferuntur in conspectum per machinam quæ latebant; quod et

Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.

Ἐγκυλίδωτος, ον, (seu *potiùs* ἐγκυλίνδωτος) involutus, convolutus.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida sum. Ab

Ἐγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fœtum habens, pregnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, et κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἐγκυόμενος, præs. part. v. ἐγκυέομαι.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introspiciendum; (3) cognosco.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab
Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem.
Ἐγκύρσας, *illapsus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκύρας, à verbo ἐγκύρω.
Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.
Ἐγκυτὶ, *adv.* ad cutem uſque, etymologus. Ex ἐν, et κύτος, pro σκύτος, *cutis*.
Ἔγκυτον, ου, τὸ, *Laconibus* pro ἔγκατον, inteſtinum, *Heſ.* Ex iiſd.
Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans.
Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, *Plut.* Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίαις, *Iſocr.* Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus.
Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius. Ab eod.
ΕΓΚΩ΄ΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.
Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. γλυκαίνω.
Ἔγμεν, *habere*, præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.
Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. pl. perf. ejuſd.
Ἔγνων, *ſapui*, *cognovi*, a. 2. ind. act.
Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi γνωρίζω.
Ἐγνώρισε, *notum fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἔγνωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωσμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἐγξέω, ῶ, intùs rado; (2) inſculpo, inſcalpo.
Ἐγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.
Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. paſſ.
Ἔγραψε, *ſcripſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγρεκύδοιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, et κυδοιμός.
Ἐγρεμάχος, ου, ὁ ϰ ἡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγρείρω, et μάχη, *pugna*.
Ἔγρεο, *excitare*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔγρεσο, à verbo ἔγρω pro ἐγείρω.
Ἐγρεσίκωμος, ου, ὁ ϰ ἡ, excitans comeſſationem, cognomen Bacchi.
Ἐγρήγορε, 3. ſing. perf. ind. med. v. γρηγορέω.
ΕΓΡΗΓΟΡΕ΄Ω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς προσδοκῶ ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Ariſtoph. Gonc.* 32. Hinc
Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγρηγορέναι, à verbo præced.
Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.
Ἐγρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil.
Ἐγρήγορος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem.
Ἐγρηγορότως, *adv.* vigilanter, vigilando:
Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio:
Ἐγρηγορτὶ, *adv.* vigilanter. Ab eod.
Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.
Ἔγρομαι, *exc'tor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
Ἐγύμναζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.
Ἐγύμνασμαι, *exercitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro γεγύμνασμαι.
Ἐγυμνώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. γυμνόω.
Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valdè derideo. Κοὐκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος, *Ariſtoph. Veſp.* 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, *id. Eq.* 1309.
Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.
Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
Ἔγχαλκος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui æs ineſt, æreus; (2) cui eſt pecunia.
Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium.
Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura, inciſura; (2) ſcarificatio. Ab
Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo.
Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.
Ἐγχέζω, f. έσω, *perf. med.* ἐγκέχοδα, caco in.
Ἐγχεία, ας, ἡ, ſive ἐγχείη, ης, haſta; (2) peritia haſtâ certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.
Ἐγχείβρομος, ὁ ϰ ἡ, bellicoſus. A βρέμω
Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui fulmine pro haſtâ uti ſolet, fulmina jaciens.
Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
Ἐγχειμάργος, ου, ὁ ϰ ἡ, haſtâ furens, bellicoſus.
Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 784. Ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, *ibid.* 814. Ex ἐν, et χείρ, *manus*. Hinc
Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus; (2) inſtitutum:
Ἐγχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo:
Ἐγχείρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.
Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.
Ἐγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχειρίδιον, τὸ, libellus; (2) pugio, gladiolus, culter; (3) manubrium.
Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, et *in paſſ.* in manus accipio. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, *Dem.* Αὐτοῖς χρήματα, ϰ δόξαν, ϰ φίλους ἐνεχείρισε, *Iſocr.* Ex iiſd.
Ἐγχειρίθετος, ὁ, ὁ ϰ ἡ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, χείρ, et τίθημι.
Ἐγχειρίον, τὸ, mantile, ſudarium.
Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod
Ἐγχειρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde
Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitur.
Ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χείρ, et γαστὴρ, *venter*.
Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo, manus imponendo.
Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.
Ἐγχέλειος, ου, ὁ ϰ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*. Unde
Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.
Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.
Ἐγχελύδιον, τὸ, idem.
Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ϰ ἡ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, et τρέφω.
ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, et εως, ἡ, anguilla.
Ἐγχελυωπὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, et ὤψ, *vultus*.
Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.
Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος.
Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϰ ἡ, bellicoſus. Ex ἔγχος, et ὥρα, *cura*. (A μορέω vel μωρὸς, *laborioſus*, Schol. Hom. qu. pro μαορὸς ὰ μάεσθαι, *ſedulo et fabrè aliquid ſtruere*, Ern.)
Ἐγχεσίπαλος, ὁ ϰ ἡ, qui haſtam vibrat; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, et πάλλω.
Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐγχεσφόρος, ὁ ϰ ἡ, haſtatus, bellicoſus.
Ἐγχεῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab
Ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ σπονδὴν, ϰ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρὶ, *Ariſtoph. Pace*, 1111.
Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui in terrâ eſt, terrenus. Ex ἐν, et χθὼν, *terra*.
Ἐγχλαινόω, f. ώσω, lænâ induo. Λεὼς ἐσθῆτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινόμενος, *Lycurg.*
Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in; (2) illudo.
Ἔγχλωρος, ου, ὁ ϰ ἡ, viridis.
Ἐγχνόης, *contr.* ἔγχνους, ὁ ϰ ἡ, lanuginoſus.
Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo; (2) cartilaginem coapto. Ab
Ἔγχονδρος, ου, ὁ ϰ ἡ, grumoſus; (2) cartilagineus.
Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, et χορδή.
Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.
ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta; (2) enſis.
Ἔγχουσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.
Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.
Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχωννύω, terrâ adgeſtâ impleo.
Ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, *Herodot.*
Ἐγχράω, idem; (2) coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχραμένοι, colliſi.
Ἔγχρεμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab
Ἐγχρέμπτομαι, exſcreo in, inſpuo in.
Ἐγχρήζω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utenſilia.
Ἐγχριμπτεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab
Ἐγχρίμπτω, et ἐγχρίπτω, admoveo, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Πέρισκοπῶ μήπου τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, *Soph. El.* 904.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, unctio quæ fit ob vulnus, &c. quod et
Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.
Ἔγχριστον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐγχρίω.
Ἔγχριστος, ου, ὁ ϰ ἡ, illitus; (2) qui illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.
Ἐγχρίψας, *Nicand. The.* 445. *admovens.* a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.
Ἐγχρίω, f. ίσω, illino, ſc. medicamentum; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, *Apoc.* 3, 18.
Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveteraſco. Ab
Ἔγχρονος, ου, ὁ ϰ ἡ, per aliquod tempus durans.
Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore.
Ἐγχρώζω, vel ἐγχρώννυμι, idem.
Ἔγχρυσος, ου, ὁ ϰ ἡ, aurum in ſe habens.
Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc
Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
Ἔγχυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, ſuccum in ſe habens, ſucculentus; (2) ſapidus.
Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc
Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, ſucci derivatio, *Aret.*
Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω. Hinc
Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. Hinc
Ἐγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infuſio, inſtillatio.
Ἔγχυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, ſucculentus, ſucci plenus; (2) ſapidus. Hinc
Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis et humorum in aliquam partem naturalis infuſio.
Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἐγχύω.
Ἔγχυτος, ου, ὁ ϰ ἡ, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.
Ἐγχύτριαι, et ἐγχυτρίστριαι, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in ollâ exponunt. A χύτρα.
Ἐγχυτρίζω, in ollâ pono; (2) occido.
Ἐγχύω, f. ύσω, infundo.
Ἔγχωμα, τος, τὸ, terra aggeſta.
Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terrâ adgeſtâ impleo.
Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri poteſt, *Xen.*
Ἐγχώριος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui natus eſt in eâ regione in quâ degit, indigena, domeſticus, patrius. Ab
Ἔγχωρος, ὁ ϰ ἡ, idem. Ex ἐν, et χῶρος.
Ἐγχωρίως, *adv.* patrio, domeſtico more.
Ἔγχωσις, εως, ἡ, repletio, quæ fit terrâ adgeſtâ in locum cavum. Ab ἐγχόω.
ΕΓΩ΄, *gen.* ἐμοῦ, *per Aphæreſin* μοῦ, ego.
Ἔδαεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δαίω.
Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδαΐζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. δαΐζω, *divido*.
Ἐδαίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. δαίομαι, *epulor*.
Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.
Ἐδάμασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, à verbo δαμάω, *domo*.
Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, à verbo δαμνάω.
Ἐδανὸς, ἡ, ὸν, jucundus, ſuavis. Ab ἡδύς. (vel ab ἔδω, comedo, *Ern.* q. v.)
Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde εἶδαρ *per Epentheſin* τοῦ ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω.
Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθέω, *dormio*.

Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδρακον, à verbo δέρκω.
Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.
Ἐδασσάμεθ', pro ἐδασσάμεθα, *diviſimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.
Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει. Ab
Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo.
Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum. Dim. Ab
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum; (2) pavimentum; (3) fundus; (4) contextus ſcriptoris, in quem commentarius ſcribitur, ſeu qui explicatur. Ab ἕζομαι.
Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à δάπτω.
Ἔδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισε, à verbo δείδω.
Ἔδεαι, 2. ſing. præſ. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.
Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator; (2) convivii totius magiſter et curator. Ab ἔδω.
Ἐδέγμην, 1. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poët.* et *Ion.* pro ἐδεδέγμην, à δέχομαι.
Ἐδεδέατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, à verbo δέω, *ligo*.
Ἐδεδίεις, 2. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δείω.
Ἐδεδίειν, 1. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δείδω.
Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο. A δέμω.
Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. δείδω.
Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, à verbo δεῖ, *oportet*.
Ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.
Ἐδέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.
Ἐδέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέω.
Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperf. δεῖ.
Ἐδείδισαν, *timuerunt*, 3. pl. pluſq. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδεδιείσαν. A δείδω.
Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.
Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.
Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέρω.
Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.
Ἔδεθλον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ἐδέκτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.
Ἐδέμεναι, præſ. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.
Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.
Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω.
Ἔδεσκε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἦδε. Ab ἔδω.
Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδεσμάτιον, τὸ, idem. Dim.
Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.
Ἐδεστὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus. Ab eod.
Ἐδεύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δεύομαι.
Ἐδεύησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δεύω.
Ἔδῃ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἔζω.
Ἐδήδαται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδεσμένος ἐςί.
Ἐδήδε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦδε.
Ἐδήδηκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἔδηκα, à verbo inuſ. ἐδέω.
Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδηδὼς, perf. part. med. verbi ἔδω.
Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, à verbo inuſ. ἐδέω, *edo*.
Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.
Ἐδήλων, *manifeſtabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, à verbo δηλόω.
Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.
Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.
Ἐδήχθην, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.
Ἐδίδαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.
Ἐδίδου, *dabat*, 3. ſing. imperf. ab
Ἐδίδων, *Dor.* pro ἐδίδων, à δίδωμι.
Ἐδίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. δίζω.
Ἐδίηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.
Ἐδίςασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διςάζω.
Ἐδίψησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διψάω.
Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.
Ἐδμέναι, præſ. inf. act. *Dor.* et *per Syncop.* pro ἐδέμεναι, *Poët.* pro ἔδειν, à verbo ἔδω.
ΕΔΝΑ, vel ἔεδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat, (qu. ab ἔδω, unde viduata victum habere poſſit, *Ern.*)
Ἑδναία, ας, ἡ, cathedra, ſedes, *Suid.*
Ἕδνας, αδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, *Heſ.* Ab ἕδνα. Unde
Ἑδνάω, idem quod ἑδνόω.
Ἕδνιος, ία, ιον, ſponſalis.
Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.
Ἑδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt et donata ab ipſo donis ſponſalibus.
Ἑδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet additâ dote. Ab eod.
Ἐδόθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.
Ἔδοις, *edas*, 2. ſing. præſ. optat. act.
Ἐδόκει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δοκέω.
Ἐδοκεῦμες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν.
Ἐδολιῶσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίουν, à δολιόω.
Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſing. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, ab ἔδω.
Ἔδον, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* et *Bœot.* pro ἔδοσαν, à δίδωμι.
Ἐδονεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέετο. A δονέω.
Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι.
Ἔδοξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto*.
Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) ſimulacrum; (4) firmamentum, baſis. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.
Ἔδου, *da*, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἔδοο, et hoc *Ionice* pro ἔδοσο.
Ἐδούλευσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi δουλεύω.
Ἐδοῦμαι, 1. ſing. f. 2. ind. med. v. ἔζω.
Ἔδουπον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δουπέω.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes; (2) baſis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab ἕζομαι.
Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδρασα, à verbo διδράσκω.
Ἑδράζω, f. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.
Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδαρθον, à verbo δαρθάνω.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo. Hinc
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum.
Ἑδραίως, *adv.* qu. dic. ſeſſim; (2) ſtabiliter, firmiter.
Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metatheſ.* pro ἔδαρκον, à δέρκω.
Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.
Ἔδραμες, *fugimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔδραμεν, à verbo διδράσκω, *fugio*.
Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.
Ἔδραν, *fugerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act *per Syncop.* pro ἔδρασαν, à verbo διδράσκω.
Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes; (2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανὸς, ἡ, ὸν, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *adv.* firmiter, ſtabiliter.
Ἔδρασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διδράσκω.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρης, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας.
Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, à δράω, *facio*.
Ἕδρῃσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἕδραις.
Ἑδριάομαι, ſedeo. Unde ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο.
Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδριον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρια idem quod συνέδρια, conſeſſus. Ab eod.
Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδριῶνται, à verbo ἑδριάω.
Ἑδρῖται, ſupplices, *Suid.* Ab ἕδρα.
Ἑδροδιαςολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſit. A διαςέλλω.
Ἑδροςρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. A ςρέφω.
Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἔδυν, *ſubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δῦμι.
Ἐδυνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, à δύναμαι.
Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.
Ἐδυνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.
Ἐδύνατο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύναμαι.
Ἔδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δύνω.
Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, à δύναμαι.
Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔδυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.
Ἐδύσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσατο.
Ἐδυςόκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δυςοκέω.
Ἐδυςφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυςφόρεε, à δυςφορέω.
ΕΔΩ, f. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo; (2) rodo, arrodo. Ἔδουσι τε πίονα μῆλα, *Il.* 12, 319. Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται, *Il.* 4, 237.
Ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde
Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, eſculentus, edulis.
Ἐδωδὸς, ἡ, ὸν, edax. Ab eod.
Ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.
Ἑδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab
Ἑδώλιον, ου, τὸ, ſedes: et *in plur.* navium tranſtra, fori. Ab ἕδος.
Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.
Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.
Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδοσαν, à δίδωμι.
Ἔεδνα, et ἔεδνα, ων, τὰ, v. ἕδνα.
Ἑεδνώσασθαι, ab ἑεδνοῦσθαι, dotatam filiam elocare.
Ἑεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) ſocer, affinis.
Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.
Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. A βοῦς.
Ἐείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.
Ἔεικται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔικται, à verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.
Ἔειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.
Ἔειπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.
Ἑεὶς, *unus*, Ion. pro εἷς.
Ἐεισάμενος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, à verbo εἴδω, *video*.
Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.
Ἐείσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσασο.
Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, à verbo εἶμι, *eo*.
Ἐέλδεται, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.
Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.
Ἔελμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἷλμαι, à verbo εἴλω, ſeu εἰλέω.
Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, à verbo ἔλπομαι, *ſpero*.
Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἔλσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω.
Ἐένδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυνεν, à verbo ἐνδύω, *induo*.
Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.
Ἔεργε, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.
Ἐεργμένοι, nom. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.
Ἐέργατο, *muniti erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν.
Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἐέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἕσθω, à verbo ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.
Ἔεςο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἷςο.
Ἔζεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.
Ἔζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵζετο.
Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* et *contr.* pro ἔζαε, à ζάω.
Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.
Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.
Ἔζην, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἔζαον, à ζάω.
Ἐζήτει, *quærebat*, pro ἐζήτεε, à ζητέω.
Ἐζήτουν, *quærebant*, 3. pl. imperf.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἑζόμενος, præſ. part. med. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, 1. sing. a. 2. ind. paff. v. ζεύγνυμι.
Ἐζωγρημένος, perf. part. paff. v. ζωγρέω.
Ἔζωον, 3. pl. imp. ind. act. v. *Poët.* ζώω.
Ἔζωσε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώω, *cingo.*
Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. paff.
Ἔη, *fit*, 3. fing. præf. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμὶ.
Ἔηκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.
Ἔην, *eram*, 1. fing. vel *erat*, 3. fing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *fum.*
Ἐήνδανον, *placebam*, 1. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἥνδανον, ab ἁνδάνω.
Ἐῆος, *boni*, gen. fing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐὺς.
Ἔησθα, *eras*, 2. fing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἦς, à verbo εἰμὶ, *fum.*
Ἔησι, *fit*, 3. fing. præf. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.
Ἐῇσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *fuus.*
Ἔησον, *finveris*, 2. fing. aor. 1. imperat. act. *Ion.* pro ἔασον, à verbo ἐάω, *fino.*
Ἔητε, 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἧτε, ab ἵημι.
Ἔθακας, 2. fing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, à τίθημι.
Ἔθαλον, *virui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.
Ἔθανον, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.
Ἐθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, adfuetus, amicus. Ab ἔθος.
Ἐθαύμαζε, 3. fing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.
Ἐθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἔθαψα, *sepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.
Ἐθεασάμην, a. 1. ind. med. v. θεάομαι.
Ἐθεάσασθε, *vidiftis*, 2. plur. a. ejufd.
Ἔθεεν, 3. fing. imperf. ind. act. v. θέω.
ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæfaries; (2) juba equorum.
Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.
Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.
Ἐθεὶς, *miffus*, a. 1. part. paff. verbi ἵημι.
Ἐθελακριβεία, ἡ, nimia inanis diligentia.
Ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἔθελε, à θέλω.
Ἐθέλεχθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω, et ἐχθρὸς.
Ἐθελέχθρως, *adv.* ἔχω, feu fum ἐθελέχθρος.
Ἐθελημὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
Ἐθελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, volens, lubens.
Ἐθελήμως, et ἐθελημῶς, *adverb.* voluntariè, promptè.
Ἐθέλησθα, *velis*, 2. fing. præf. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.
Ἐθέλῃσιν, *voluerit*, 3. fing. præf. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.
Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejufd.
Ἐθελοδȣλέω, voluntariam in fervitutem me trado, voluntarius fervus fum.
Ἐθελοδȣλία, et ἐθελοδȣλεία, ας, ἡ, voluntaria fervitus. Ab
Ἐθελόδȣλος, fervus voluntarius.
Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, fuperftitio, adfectata pietas, fummum ftudium obfequii erga principem.
Ἐθελοθρησκέω, ῶ, utor ἐθελοθρησκία.
Ἐθέλοι, 3. fing. præf. opt. act. verbi ἐθέλω.
Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverfor. Hinc
Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites deditâ operâ vincere nolunt ob indignationem et malevolentiam erga imperatorem.
Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab
Ἐθελόκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè rem datâ operâ gerens.
Ἐθελοκάκως, *adv.* de induftriâ ignaviter.
Ἐθελοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fuâ fponte fe periculis objicit, temerarius.
Ἐθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, fimulo furdum Ab
Ἐθελόκωφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui deditâ operâ furdus eft et audire non vult.
Ἐθελοντηδὸν, *adv.* ultrò, fponte. Ab ἐθέλω.
Ἐθελοντὶ, *adv.* idem et ab eod.
Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.
Ἐθελοντὴς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
Ἐθελοντεὶ, ἐθελοντὶ, fponte.
Ἐθελόντιος, voluntarius, ultroneus.
Ἐθελόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui voluntariè peregrinatur.
Ἐθελοπερισσοθρησκεία, idem quod ἐθελοθρησκεία.
Ἐθελόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laboris nimis cupidus.
Ἐθελόπορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fuâ fponte corpus fuum proftituit. Ex ἐθέλω, et πόρνος.
Ἐθελοπρόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius hofpes, qui ultro hofpites recipit, cum non fit muneris ejus; vide πρόξενος.
Ἐθελότρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus voluntas mutabilis eft. Ex ἐθέλω, et τρέπω, *verto.*
Ἐθελȣργέω, alacer fum in labore fufcipiendo et peragendo.
Ἐθελȣργία, ἡ, alacritas in labore fufcipiendo vel conficiendo. Ab
Ἐθελȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui fponte opus fubit, promptus et impiger opere faciendo. Ab ἔργον.
Ἐθελȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
Ἐθελȣσίως, *adv.* ultrò, libenter, fpontè.
Ἐθέλχθην, a. 1. ind. paff. verbi θέλγω.
ἘΘΕ'ΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.
Ἔθεν, *fui*, gen. fing. *Æol.* pro ȣ̃.
Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.
Ἐθεράπευε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor.*
Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.
Ἔθευ, 2. fing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἔθȣ.
Ἐθηγεν, *acuebat*, à θήγω.
Ἐθηεύμεθα, *fpectamus*, 1. pl. præf. ind. med. *Dor.* pro ἐθεώμεθα, à θέομαι.
Ἐθηήσαντο, *infpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, à θεάομαι.
Ἐθηεῖτο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο.
Ἔθηκα, *pofui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.
Ἐθήκαο, 2. fing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.
Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.
Ἐθήλασας, 2. fing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.
Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, confuetudo. Ab
Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, confuetus. Ab ἔθος, *mos.*
Ἔθην, aor. 1. ind. paff. *Ion.* pro εἴθην, ab ἵημι.
Ἔθιζε, 2. fing. præf. imperat. act. ab
Ἐθίζω, f. ίσω, adfuefacio, inftituo; ἐθίζομαι, adfuefio, foleo. Πρὸς τȣ̀ς πόνȣς τὰ σώματα ἐθίζοντες, *Luc.* Ἐθισμένος ἀπὸ πολέμȣ βιοτεύειν, *Xen.* Ab ἔθος. Unde
Ἔθιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confuetus, adfuetus.
Ἔθισμα, ατος, τὸ, adfuefactio:
Ἐθισμὸς, ȣ̃, ὁ, adfuefactio; (2) confuetudo; (3) inftitutum. Ab ἐθίζω. Unde
Ἐθιστέον, adfuefaciendum eft.
Ἐθιστὸς, ἡ, ὸν, cui confuetudini parari, affumi poteft.
Ἔθλασε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. θλάω.
Ἐθναγὸς, ȣ̃, ἡ, dux gentis. Ex ἔθνος, et ἀγὸς.
Ἐθνάρχης, ȣ, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minùs majùfve tetrarchæ nomine infignita. Ex ἔθνος et ἄρχων.
Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.
Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.
Ἐθνηδὸν, *adv.* generatim, fecundum totas gentes.
Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) à fide chriftianâ alienus, gentilis. Ab ἔθνος.
Ἐθνικῶς, *adv.* more gentilium, more non Judaico, non chriftiano.
Ἐθνιστὴς, ȣ̃, ὁ, gentilis, ejufdem gentis.
Ἐθνίτης, ȣ, ὁ, idem, (quod melius.) Ab
ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio; (2) gens à fide Chriftianâ aliena; (3) focietas, ordo atque genus hominum; (4) fexus; (5) multitudo.
Ἐθοινεῖτο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi θοινέομαι.
Ἐθοίνων, *depafcebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίναον, à verbo θοινάω.
ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, confuetudo; (2) lex non fcripta.
Ἔθȣ, 2. fing. a. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro ἔθεσο, à τίθημι.
Ἐθόωσα, *excitavi*, 1. fing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔθοασα, à verbo inuf. θοάω.
Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. fing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, à verbo ταράσσω.
Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.
Ἐθρέφθην, aor. 1. ind. paff. v. τρέφω.
Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejufd.
Ἐθρήνευν, *lugebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνȣν, à θρηνέω.
Ἐθύθην, aor. 1. ind. paff. v. θύω.
Ἐθυμώθην, a. 1. ind. paff. verbi θυμόω.
Ἐθύνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θυνέω.
Ἔθυσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. θύω.
Ἔθω, p. m. εἴωθα, confuefco, facio aliquid ex confuetudine. Ab ἔθος.
Ἔθωσι, 3. pl. a. 1. conj. paff. v. ἵημι.
ἘΙ, *conjunctio*, fi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod fi; eja; (6) εἴπερ, fiquidem, quoniam; fic; (7) εἴγε, fi modo; fi quid; (8) εἰ δὲ μὴ, fin minus, alioqui; (9) εἰ ἄρα, fi forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, fi quidem, fi modo; (12) εἴγȣν, fi faltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agendum; (14) εἰ ϗ, etfi; (15) εἰ μὲν, εἰ δὲ, fi, fin; (16) εἰ μὴ, nifi; (17) εἴ τις, fi quis, εἴ τȣ, fi cujus, εἴ τῳ, fi cui.
ΕἸΑ, *adv.* hortantis, eja.
Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, *Hef.*
Εἶα, 1. fing. perf. ind. med. verbi εἶμι.
ΕἸΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herbofus, pratum.
Εἴαντο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.
Εἴαον, 1. fing. imperf. ind. act. v. ἐάω.
Εἶαρ, ver; (2) fanguis, *Poët.* pro ἔαρ.
Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus.
Εἰαροπότης, ȣ, ὁ, fanguinem bibens.
Εἰαροτερπὴς, ἐς, veris amicus.
Εἴας, *finebas*, 2. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, ab ἐάω.
Εἴασε, *reliquit*, 3. fing. aor. 1. ind. act.
Εἴασκε, *finebat*, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἴαε.
Εἵαται, 3. pl. præf. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
Εἴβεται, *diftillat*, 3. fing. præf. ind. paff. *Ion.* et *Poët.* pro λείβεται, à λείβω.
Εἰβίμος ὁ ϗ ἡ, ftillatitius; (2) ftillans. Ab
Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deftillo; (4) lacrymor. Ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο, *Hefiod.* Θεογ. 910. A λείβω.
Εἴγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω.
Εἰδαίνομαι, adfimilor, fimilis fio. Ab εἶδος.
Εἰδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fpeciofus, formofus.
Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, *L. G.*
Εἶδαρ, ατος, τὸ, efca, cibus. Ab ἔδω.
Εἰδὲ, 2. fing. a. 2. imperat. act. verbi εἰδέω.
Εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἴδω.
Εἰδείην, præf. opt. act. verbi εἴδημι.
Εἶδεν, 3. fing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἴδω.
Εἰδέναι, *videre*, præf. inf. act. verbi εἴδημι.
Εἴδεται, 3. fing. præf. ind. paff. v. εἴδομαι.
Εἰδεχθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, adfpectu deformis, qui adfpectu odiofo eft. Ex εἶδος, et ἔχθος.
Εἰδέω, fcio, inuf. in præf. et imperf. ufitata εἰδήσω εἶδα, ᾔδειν, ἐὰν εἰδῶην, εἴδης, &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδὼς. Ὅσα γὰρ ᾔδεις, ἐξέχεας ἅπαντα, *Ariftoph.* Θεσμ. 561.
Εἰδημονικῶς, et
Εἰδημόνως, *adv.* fcienter, peritè. Ab
Εἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fciens, peritus.
Εἰδῇς, 2. fing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.
Εἴδησις, εως, ἡ, fcientia, peritia. Ab εἰδέω.
Εἰδήσω, *fciam*, f. 1. ind. act. verbi εἰδέω.
Εἰδῆτε, *fciatis*, 2. pl. præf. conj. act.
Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, fpecialis; (2) formalis. Ab εἶδος.
Εἰδικῶς, *adv.* fpeciatim.
Εἰδόθ', pro εἰδότα, acc. fing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.
Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, affimilor.
Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.
Εἴδομες, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.
Εἶδον, *vidi*, 1. fing. a. 2. ind. act.
Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, fpeciem feu formam efficio alicujus rei, repræfento aliquid. Ab
Εἰδοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, fpeciem efficiens.
Εἰδοποιΐα, ας, ἡ, fpeciei efformatio.
Εἶδος, εος, τὸ, fpecies, forma, facies; (2) genus;

genus; (3) ſtatura; (4) modus; (5) ſtatus rei et conditio. Ab εἴδω, *video.*

"Εἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. *Bœot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.

'Εἰδότε, *ſcientes*, nom. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε.

'Εἰδότες, *ſcientes*, nom. pl. perf. part.

'Εἰδότως, *adv.* ſcienter. Ab εἴδω.

'Εἰδοφορέω, ſpecimen alicujus rei effingo, geſtu, motu, &c.

'Εἰδυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, ab εἰδέω.

'Εἰδύλλιον, ου, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος, (in quo veluti ſpecimine quodam ſpectari poſſit aut operis ratio, aut auctoris ingenium.)

ΕΙΔΩ, video, *in præſ.* et *imperfect.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, et ἴδον, a. 2. ἴδοιμι, opt. ἰδεῖν, infin. ἰδὼν, part.

'Εἰδῶ, 1. ſing. præſ. conj. act. pro εἰδέω.

'Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

'Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, paganus, *oppon.* chriſtianus.

'Εἰδωλικῶς, corporeâ ſpecie.

'Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur.

'Εἰδωλολατρεία, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab

'Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, et λάτρης, *ſervus.*

'Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus.

"Εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum; (2) ſpecies etiam animi; (3) imago deaſtri, *Ern.*

'Εἰδωλόπλαστος, ον, cujus ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, et πλάσσω, *fingo.*

'Εἰδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſimulacra conficio.

'Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpeciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.

'Εἰδωλοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repreſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.

'Εἰδωλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimulacri ſpeciem habens. Ex εἴδωλον, et φαίνομαι.

'Εἰδωλοφανοῦντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.

'Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen* pro εἰδηκὼς, à verbo εἰδέω.

Εἶεν, eſto; (2) ſatis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμί.

Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. *per Sync. Att.* pro εἴησαν, à verbo εἰμί, *ſum.*

"Εἵην, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.

"ΕΙΘΑΡ, *adv.* ſtatim, confeſtim.

"Εἴθε, *adv.* utinam. Ab εἰ.

"Εἵθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ἵημι.

'Εἰθικὼς, *adſuetus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω.

"Εἴθισα, *adſuevi*, a. 1. ind. act.

"Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.

"Εἶκα, perfect. ind. med. verbi εἴκω.

Εἷκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.

'Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἰκὰς, et ἄρχων, *princeps.*

'Εἰκαδισταὶ, ῶν, οἱ, qu. dic. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκὰς.

'Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. 'Εἰκάζειν ἀπὸ τοῦ προσώπου τὴν τῆς καρδίας διάθεσιν, è vultu judicare. Τί φησὶ δ' ὑμᾶς τοῦτ' "Αδραστος ἤκασεν, *Eur. Ph.* 423. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*

'Εἰκάθω, cedo, pareo. 'Εἰκάθειν τοῖς κρατοῦσι, *Soph. El.* 391. Ab εἴκω, *cedo.*

'Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas. Ex εἰκαῖος, et βουλὴ, *conſilium.*

'Εἰκαιόβουλος, ὁ ϗ ἡ, vanè deliberans, vana conſilia capiens.

'Εἰκαιολέσχης, garrulus.

'Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. Ab εἰκαῖος, et λέσχη.

'Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

'Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ab

'Εἰκαιόμυθος, ὁ ϗ ἡ, vana loquens, garrulus.

'Εἰκαιοῤῥημονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

'Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab

'Εἰκαιοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, et ῥῆμα, *verbum.*

'Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temerè aliquid facit; (2) qui temerè ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ. Hinc

'Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas.

'Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

'Εἰκαιοψόγος, ὁ ϗ ἡ, temerè reprehendens.

'Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.

"Εἴκασι, *miſerunt*, 3. plur. perf.

"Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω.

"Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum.

'Εἰκασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.

'Εἰκάσσαι, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.

'Εἰκαστὴς, οῦ, ὁ, conjector. Ab eod.

'Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, et εἰκαστικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, adverbia dubitativa, ſeu dubitandi.

'Εἰκαστικῶς, per conjecturam.

"Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

"Εἶκε, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. εἴκω.

"Εἴκειν, *iveram*, pluſq. perf. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*

'Εἰκελόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος, et ὄνειρος.

"Εἴκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ab εἴκω.

'Εἰκελόφωνος, ον, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.

'ΕΙΚΗ͂, *adv.* fruſtrà; (2) temerè, ſine conſilio.

'Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, et βάλλω, jacio, quaſi *temerè telum conjicio.*

'Εἰκονίζω, f. ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκὼν.

'Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis ad exemplar expreſſus. Epith. ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis.

'Εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua ſtatua, parva imago Dim. ab εἰκὼν.

'Εἰκόνισμα, τὸ, ſpecies, ſimulacrum.

'Εἰκονισμὸς, οῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; (2) figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

'Εἰκονογραφέω, ῶ, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo:

'Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκὼ, et γράφω.

'Εἰκονολογία, ἡ, idem.

'Εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab

'Εἰκονομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque è templis deturbat. A μάχη.

'Εἰκονοποιέω, ſimulacrum facio.

'Εἰκοντι, *Dor.* pro εἴκουσι, ab εἴκω.

'Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, conſentaneum; (2) veriſimile, probabile. Ab εἰκὼν.

'Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. A βοῦς.

'Εἰκοσάεδρος, ου, ὁ, qui viginti baſibus conſtat. Ex ἕδρα.

'Εἰκοσαέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, et ἔτος, *annus.*

'Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.

'Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum.

'Εἰκοσάκις, *adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

'Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.

'Εἰκοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.

'Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti remos habens. Ex κώπη, *remus.*

'Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. A

'Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigintiCuplus.

'Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti primatus. Ab

'Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi.

'Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.

'Εἰκοστάδιον, τὸ, ſpatium viginti ſtadiorum.

'Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, et φύλλον, *folium.*

'Εἰκοσέτης, εος, ὁ, qui viginti annorum eſt. Fœm. εἰκοσέτις, ἡ.

'Εἰκοσήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, et ἐρετμὸς, *remus.*

'Εἰκοσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, et ἐρέσσω, *remigo.*

"ΕΙΚΟΣΙ, viginti, *adj.* indeclin.

'Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, et βοῦς, *bos.*

'Εἰκοσίεδρος, idem quod εἰκοσάεδρος.

'Εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσάκλινος.

'Εἰκοσιέξ, viginti ſex.

'Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti menſuras capiens. Ex μέτρον, *menſura.*

'Εἰκοσίμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, et μνᾶ, *mina.*

'Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, et ἐρίζω, (ſeu in quo viginti numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμὸς, *Ern.*)

'Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.

'Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.

'Εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti cubitorum eſt.

'Εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, viginti quatuor.

'Εἰκοσόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex ὀργυιὰ, *orgyia.*

'Εἰκόσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, et ἐρέσσω, *remigo.*

'Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigeſimo quoque loco vel die proveniens. Ab εἰκοστὸς.

'Εἰκοστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοστὸς, et λέγω.

'Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, viceſimus. Ab εἴκοσι.

'Εἰκοστώνης, publicanus viceſimæ. Ab ὠνέομαι.

'Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὸς, et λέγω.

'Εἰκότως, *adv.* meritò, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκὸς.

"Εἴκτην, *ſimiles fuerant*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, à verbo εἴκω.

'Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facilè cedens. Ab εἴκω, *cedo.*

"Εἴκτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἴκετο.

'Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. ſing. ab εἰκὼς.

"ΕΙΚΩ, f. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. "Εἴκειν τινὶ τῇ ὀργῇ. Hinc εἶκε, conſentaneum eſt, videtur, probabile eſt, par eſt. Hinc

'Εἰκὼ, όος, *contr.* εἰκοῦς, ἡ, imago, effigies.

'Εἰκὼν, ονος, ἡ, idem; (2) ſchema rhetoricum.

"Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω.

'Εἰκὼς, υῖα, ὸς, *ſimilis, æquus, probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.

'Εἰλαδὸν, *adv.* ſimul, univerſim, turmatim. Ab ἰλαδὸν.

'Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo.*

'Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.

'Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.

'ΕΙΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum. Vide *Ern.*

'Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω.

'Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, et ἄρχων.

'Εἰλάω, idem quod εἰλέω. 'Εἰλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

"Εἷλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi αἱρέω.

"Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, à verbo λέγω.

'ΕΙΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Hinc

'Εἰλείθυιον, ου, τὸ, templum Lucinæ.

'Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab εἰλέω.

'Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo.*

"Εἵλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

"Εἵλευ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἵλου.

'Εἰλεῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἰλοῦντο. Ex εἰλέοντο, ab

'ΕΙΛΕ'Ω, ſeu εἰλέω, ῶ, f. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo; (2) circumago, volvo, involvo, circumvolvo. "Ηύτε ἄελλαι χείμεραι εἰλέωσιν, *Il.* 2, 294.

'Εἰλέω, inſolo, *Euſt.* unde εἵλησις. Ab εἵλη.

'Εἰλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, ſive torſiones. Ab εἰλεὸς.

'Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

'Εἰλη,

Εἵλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab ἕλη.
Εἰληδὸν, *adv.* turmatim. Ab εἰλέω, *verso.*
Εἰληθερέω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolor, apricor. Ab
Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à sole calefactus. Ab εἵλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio.*
Εἰλήϊον, in sole calefactum, *Hes.* Ab εἵλη.
Εἰλήλουθε, *venit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.
Εἰληλούθει, *venerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐληλύθει.
Εἰλήλουθμες, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* et *Dor.* pro εἰληλούθαμεν, quod *Poët.* dicitur pro ἐληλύθαμεν.
Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo.*
Εἴλημμαι, *adsumptus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro λέλημμαι, à λαμβάνω.
Εἴληπται, *adsumptus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* λέληπται.
Εἵλησις, εως, ἡ, apricatio, æstus.
Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio:
Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, qui se volvit et trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλέω.
Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis; (3) Εἰλητὴ, *ap. sch. Arist.* farcimen.
Εἴληφα, *sumpsi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, à λαμβάνω.
Εἴληχε, *sortitus est*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, à λαγχάνω.
Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, laboro vertigine. Ab
Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen intestinorum; (3) vertigo. Ab ἑλίττω.
Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab eod.
Εἴλιγμαι, perf. ind. pass. v. ἑλίττω.
Εἰλιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἴλιγμα.
Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.
Εἰλιδὸν, *adv.* flexuosè, (nisi vitiosè pro εἰληδόν.)
Εἰλικοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flexuosus, amfractuosus. Ex ἕλιξ, et εἶδος, *forma.*
Εἰλικόεις, εσσα, όεν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab ἑλίσσω.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas:
Εἰλικρινέω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. Ab
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἵλη, *splendor solis*, et κρίνομαι, *secerno.*
Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus. Ab ἑλίττω.
Εἰλινδέομαι, οῦμαι, versor, volutor. Ab eod.
Εἴλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, et hinc (3) via per ambages; (4) species hederæ; (5) *adj.* implicatus.
Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, curvos pedes habens, vel inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.
Εἰλισκότωσις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex ἑλίσσω, et σκοτόω, *obtenebro.*
Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo. Θοοῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, *Eur. Ph.* 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, *Apoc.* 6, 14. Ab εἰλέω.
Εἰλιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui volutatim in altum extenditur, ad helicis vel lineæ spiralis modum. Ex εἰλέω, et τείνω.
Εἰλίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.
Εἷλκεν, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho.*
Εἵλκυσα, *traxi*, a. 1. ind. act. verbi ἑλκύω.
Εἴλλω, vel εἵλλω, in angustiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Εἰλομένων, *Il.* 8, 214. Ab εἰλέω.
Εἰλόμενος, *arctatus*, præs. part. act. v. εἴλω.
Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.
Εἷλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἵλη, et πέδον.
Εἱλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. med. v. αἱρέω.
Εἴλοχε, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, à λέγω.
Εἰλύαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰλυμένοι εἰσὶ, ab εἰλύω, seu εἴλυμι.
Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde
Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) vestis, indumentum.
Εἰλυὸς, οῦ, ὁ, latibulum, lustrum.
Εἰλὺς, ύος, ὁ, limus, cœnum. Ab ἰλύς.
Εἴλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.
Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Hinc
Εἰλύσπωμα, ατος, τὸ, motus quo quid volvendo trahitur.
Εἰλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.
Εἰλύφαζε, 3. sing. imperf. ind. act. v.
Εἰλυφάζω, verso, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει, *Il.* 20, 492. Ab εἰλύω.
Εἰλυφάω, ῶ, idem et ab eod. Ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες, *Hesiod.* Θεογ. 692.
Εἰλυφόωντες, *Poët.* pro εἰλυφῶντες.
Εἰλυφόωσα, part. præs. act. f. g. *Poët.* pro εἰλυφῶσα, et hoc *contr.* pro εἰλυφάουσα.
Εἰλύω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo; et (2) repto, de homine qui incedere nequit; (3) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους, *Il.* 16, 640. Ab εἰλέω. Unde
Εἴλω, sive εἵλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεὶ, *Aristoph. Nub.* 759.
ΕἼΛΩΣ, ωτος, ὁ, et Εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus. Hinc
Εἱλωτεία, ας, ἡ, servitus; (2) turba servorum, mancipia.
Εἱλωτεύω, f. εύσω, servio. Εἱλωτεύειν τῇ πόλει, *Isocr.*
Εἱλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus:
Εἱλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla.
Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo.*
Εἷμαι, perfect. ind. pass. v. ἕω.
Εἵμαρμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro μέμαρμαι, à μείρω. Unde
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum.
Εἱμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, ab εἰμί.
Εἵμεναι, *esse*, præs. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.
Εἱμὲς, *sumus*, Dor. pro ἐσμέν.
Εἰμὶ, f. ἔσομαι, sum. Ab ἔω.
Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἔω.
Εἰν, *in*, Poët. pro ἐν.
Εἰναέτες, vel εἰναετὲς, *adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, et ἔτος, *annus.* Hinc
Εἰναετίζομαι, novem annos natus sum.
Εἰνάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐννεάπηχυς.
ΕἸΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνατὴρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.
Εἴνατος, pro ἔννατος, nonus.
Εἰναφόωσσων, ὁ καὶ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab ἓν, vel ἐννέα, et φάσσων.
Εἵνεκα, *propter*, Poët. pro ἕνεκα.
Εἰνετὴς, ὲς, novennis.
Εἰνὶ, *in*, Poët et Att. pro ἐν.
Εἰνίκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἠνείκαντο, vel ἠνέγκαντο, à v. φέρω.
Εἰνόδιος, in viâ positus. Pro ἐνόδιος.
Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνόθω, *agito*, et φύλλον.
Εἰνύω, vel εἵνω, induo. Ab ἕω.
Εἴνται, *sederunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἕω.
Εἶξα, *similis sum*, a. 1. indic. act. v. εἴκω.
Εἷο, *sui*, gen. sing. *Poët.* pro οὗ.
Εἰοικυῖα, perf. part. med. f. g. *Poët.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.
Εἶπα, *dixi*, a. 1. indic. act. verbi ἔπω, *dico.*
Εἰπὲ, *dic*, 2. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπε.
Εἰπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν.
Εἴπερ, siquidem, si. Ex εἰ, et περ.
Εἴπεσκε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.*
Εἴπῃ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act.
Εἴπῃς, *dixeris*, 2. sing. a. ejusd.
Εἴπῃσθα, *dixeris*, 2. sing. a. ejusd. et pro eod. *per Paragogen* τοῦ θα.
Εἱπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.
Εἶπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*
Εἴπω, *dixero*, a. 2. conjunct. act.
Εἴπως, si fortè, si quâ ratione.
Εἰράνας, *pacis*, gen. sing. *Dor.* pro εἰρήνης.
Εἰργάθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.
Εἰργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.
Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. indic. pass.
Εἴργμαι, perf. ind. pass. ab εἴργω. Unde
Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, inclusio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehensi detentio.
Εἰργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos.
Εἴργνυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo.
Εἶργον, præs. part. act. n. g. verbi
ΕἼΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo. Ἡ φόβος τὶς εἴργε νιν; *Soph. Phil.* 570. Εἴργεσθαι γελώτων, *Plat.*
ΕἽΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ μοιχὸν, *Dem.*
Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*, vel *necto.*
Εἴρεαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, à verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.
Εἰρέαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἴρηνται, à ῥέω.
Εἰρέεσθαι, *interrogare*, præs. inf. med. *Ion.* et *Poët.* pro εἴρεσθαι, à verbo εἴρομαι.
Εἴρεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο.
Εἴρερος, ου, ὁ, captivitas, servitus. Ab εἴρω.
Εἴρεσθαι, præs. inf. med. verbi εἴρομαι.
Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lanâ velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana.*
Εἰρεῦσαι, *ap. Hes.* Θεογ. 38, *Ion.* pro ἐρέουσαι, dicentes, v. ἐρέω.
Εἴρηκε, *dixit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἔῤῥηκε, à ῥέω, *dico.* Unde
Εἰρημένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἐῤῥημένος.
Εἴρην, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari potest. Ab eod.
Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacificè deduco.
Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.
Εἰρηναίως, *adv.* pacatè, amicè.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem et quietem tuetur, *Gl. V.* pacator. Unde
Εἰρηναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.
Εἰρηνεῖον, templum pacis.
Εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago.
Εἰρηνεύοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi
Εἰρηνεύω, f. εύσω, et εἰρηνεύομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 *Thess.* 5, 13. μετὰ πάντων, *Rom.* 12, 18. Ab
ΕἸΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies. Hinc
Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens.
Εἰρηνικῶς, *adv.* pacificè. A præc.
Εἰρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes et arbitri sunt pacis et belli.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem cònstituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, *Col.* 1, 20. Ab
Εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, et ποιέω, *facio.*
Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pacis custos; (2) pacificator.
Εἰρίνεος, ου, ὁ καὶ ἡ, laneus. Ab εἶρος.
Εἴριον, ου, τὸ, et ἐρίον, lana. Ab eod.
Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, *ap. Athen.*
Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἵργω.
Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris.
Εἱρμὸς, οῦ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, *necto.*
Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, et κομέω, *curo.*
Εἴρομαι, interrogo. Ab ἔρω, *dico*, qu. auctor sum, ut id, quod volo, mihi vocatur, *Ern.*
Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger.
Εἰροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat. Ex εἶρος, et πονέω.
Εἴπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵρπομεν, à verbo ἕρπω, *repo.*
ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, lana.
Εἰροχαρὴς, ὲς, qu. dic. lætans lanâ; lanificus, lanatus.
Εἰρύαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰρύνται, à verbo εἰρύω, pro ἐρύω.
Εἴρυκαν, *sustulerunt*, 3. pl. perf. ind. act.
Εἰρύμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.
Εἰρύντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

Εἰρύομαι,

Εἰρύομαι, servo, conservo. Ab ἐρύομαι.

Εἰρύσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Εἴρχαται, 3. sing. perf. ind. pass. v. εἴργνυμι.

Εἶρψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.

ΕΙΡΩ, unde εἱρὰς, necto.

Εἴρω, dico. In præsenti et imperfecto inusitatum, fut. ἐρῶ, et *per* διάλυσιν, ἐρέω, usitatum et perf. εἴρηκα. Hinc.

ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulatè loquens; (2) cavillator. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione; (2) derisio; (3) tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor dissimulatione in oratione; (2) derideo. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; *Aristoph. Av.* 1216.

Εἰρωνευτὴς, ῦ, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, dissimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *adv.* fictè, dissimulatè, ironicè.

Εἰρωτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. pro εἰρωτάει, ab εἰρωτάω, *Ion.* et *Poët.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτάειν.

ΕΙΣ, *præpos.* regens *accus.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) super; (6) post; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in compositione* notat in, ad, intra; (15) *inservit periphrasi*, et cum nomine redditur quandoque adverbialiter, v. gr. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέςατον, accuratissimè, εἰς ὑπερβολὴν, summè.

ΕΙΣ, μία, ἕν, unus; (2) pro εἷς quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, singuli; (5) ἓν παρ' ἕν, vicissim; (6) ὑφ' ἕν, conjunctè, in unum.

Εἷς, *eras*, 2. sing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔεις pro ἦς, à verbo εἰμί, *sum.*

Εἶς, 2. sing. præs. ind. act. verbi εἶμι.

Εἷς, *qui misit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.

Εἶσα, *scivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἷσα, a. 1. ind. act. verbi ἕννυμι, seu ἵω.

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) accusator, delator criminis innominati; (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς, *Plut.* internuntius, *Justin.* 1, 9.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, stellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex modum εἰσαγγελιῶν præscribens.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ἔλκα, accuso, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τοτὶ δεινὸν, εἰσαγγέλλεται, *Aristoph.* Θεσμ. 604.

Εἴσαγε, 2. sing. præs. imperat. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) est verbum forense, quod de judice et actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc Ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, *Soph. El.* 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην, *Aristoph. Nub.* 780. Hinc

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio:

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius:

Εἰσαγώγιμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, importans, qui alicundè importat; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.

Εἰσαεὶ, *adv.* semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus.

Εἵσατο, *statua honoravit*, 3. sing. a. 1. ind. med verbi ἕω.

Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.

Εἰσαίρω, infero, appono.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquò, irrumpo.

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, et αἰω.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis incesso.

Εἰσακέω, exaudio. Τῦτο λέγοντος τανδρὸς εἰσήκυσ' ἐγὼ, *Soph. Trach.* 355.

Εἰσάλλομαι, insilio.

Εἰσαμείβω, ingredior.

Εἰσάμενοι, *collocantes*, nom. pl. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἑσάμενοι, à verbo ἕω.

Εἰσάμην, *scivi*, a. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἷσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ὑπερῶον εἰσαναβᾶσα, *Il.* 2, 521.

Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, f. ξω, introduco. Εἴρερον εἰσανάγυσι, *Odyss.* 8, 529.

Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, sumptum facio in aliquid.

Εἰσαναρρόω, maribus compleo.

Εἰσάνειμι, ingredior.

Εἰσανείδω, sursum adspicio. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, *Il.* 24, 307.

Εἰσανέχω, insurgo, exsurgo.

Εἰσανιὼν, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *adv.* omninò, prorsùs.

Εἰσάπαξ, *adv.* semel. Ex εἰς, et ἅπαξ.

Εἰσαποβαίνω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἴσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi εἴδω.

Εἰσάττω, insilio, subsilio.

Εἰσαῦθις, *adv.* in postremum, posthac.

Εἰσαύριον, *adv.* cras, in posterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intrò; (2) introduco.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo. Μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, *Odyss.* 22.

Εἰσαφίκηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, ῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, *Il.* 22, 17.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, *Odyss.* 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλειν εἰς θάλασσαν, *Herodot.*

Εἴσβασις, εως, ἡ, adscensus; (2) ingressus.

Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi possumus.

Εἰσβιάζομαι, futur. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τὰς οἴκυς, *Plut.*

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. gr. navi. Εἰσεβίβαζον τὰς δέλυς ναύτας, *Isocr.*

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus; (2) expeditio militaris; (3) impetus primus febris, paroxysmus; (4) initium, principium rei, Ex εἰς, et βάλλω.

Εἰσδανείζω, fœnori colloco pecuniam.

Εἰσδέρκομαι, inspicio.

Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 *Cor.* 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδραμῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εἰστρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, ingressio; (2) impetus, irruptio. Ab εἰστρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, subeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingressus; (2) os speluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. ύσω, et εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἶσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἴσεαι, *scies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἴδω.

Εἰσεάω, intromitto, introire sino.

Εἰσεγγίζω, f. ίσω, accedo.

Εἰσέδραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω.

Εἰσέδυ, *ingressus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδύμι, *ingredior.*

Εἰσείδω, et ἐσείδω, video.

Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in angustiam, compello.

Εἴσειμι, intro, ingredior. Ex εἰς, et εἶμι, *eo.*

Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, à verbo εἰσίημι.

Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, *Plut.*

Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingressus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσελεύσομαι, *ingredior*, f. 1. ind. med.

Εἴσελθε, *ingredere*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Εἰσέλθητε, *possitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. gr. in judicium.

Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium caussâ me confero aliquò.

Εἶσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἕω.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσενηνόχει, 3. sing. plusq. perf. ind. med.

Εἰσένθωμες, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσέπειτα, *adv.* vel *conj.* deinde, postea.

Εἰσεπέρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπεράω.

Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquò diverto.

Εἰσεπέδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. εἰσπηδάω.

Εἰσέρπω, irrepo. Ex εἰς, et ἕρπω, *repo.*

Εἴσερσις, εως, ἡ, plexus, nodus; (2) insertio.

Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, *Aristoph. Av.* 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, *Plat.*

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἰσέτι, *adv.* in posterum quoque.

Εἰσευπορέω, suppedito; aor. 1. inf. εἰσευπορῆσαι, *ap. Diod.* nisi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσεφίημι, f. ήσω, intrò mitto.

Εἰσέχω, pertineo, pervado. Εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, *Herodot.*

Εἰσηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, auctor sum et caussa alicujus rei. *Unde variè dicitur* pro suadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) instituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare; (7) commemorari. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, *Xen.* Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, *Luc.*

Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia significat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, caussa intelligi potest, ut suasio, admonitio; doctrina, legislatio, &c.

Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, doctor, legislator, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accusatio, querimonia, *Suid.* Ex εἰς, et ἀγορέω, *dico.*

Εἰσήει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. εἴσειμι.

Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Atticè* ἐσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum instillo. *Herodotus* ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quasi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.

Εἰσηκύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. εἰσακέω, *exaudio.*

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, *ingressus sum*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. à verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἶσθα, *is*, 2. sing. præs. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

Εἷσθαι, *missum esse*, perf. ind. pass. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. *Vox Scholiastarum.*

Εἰσθέω, irrumpo.

Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, insilio.

Εἶσι, 3. sing. præs. ind. act. v. εἶμι.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἴσεισι, ab εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare*, præs. inf. verbi εἴσειμι.

Εἰσίημι, immitto, intromitto.

Εἰσιθμη, ης, ἡ, vicus.

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσίπτημι, et εἰσίπταμαι, involo. Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα, *Aristoph. Av.* 1178. Ex εἰς, et ἵπταμαι, *volo.*

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingressum pertinens. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, et sacra, quæ initio anni fiebant:

Εἰσιτητὸς, ἡ, ὸν, ad quem ingressus patet.

Εἰσκαλέω, ῶ, intrò voco, advoco, invito. Ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν, *Aristoph. Vesp.* 1464.

Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. gr. antrum.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει, *Aristoph.* Θεσμ. 884.

Ἐισκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Ἐισκλύζω, inundo.

Ἐισκολυμβάω, innato.

Ἐισκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab ἐισκομίζω.

Ἐισκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

Ἐισκρίνω, aliquem numerum adſciſco, lego, coopto; et (2) ἐισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me, allegor, cooptor. Hinc

Ἐίσκρισις, εως, inſinuatio; (2) lectio, cooptatio.

Ἐισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intùs verto, infero. Ἔισω τὶς ὡς τάχιστα μ' ἐισκυκλησάτω, *Ariſtoph.* Θεσμ. 272. Hinc

Ἐισκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, quâ invehebantur oſtendenda, et rurſus è conſpectu removebantur oſtenſa.

Ἐισκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquò. Κακοδαίμων ἐγὼ δι' ἐμαυτὸν ἐισεκύλισα πράγματα; *Ariſtoph.* Θεσμ. 658.

Ἐισκύπτω, f. ψω, intueor, inſpicio.

Ἔισκω, adſimilo. Ab ἔικω, *ſimilis ſum.*

Ἐισκωμάζω, f. άσω, comeſſabundus adeo, irrumpo; (2) tropicè irrepo, invaleſco, ſed ſemper in deteriorem partem, ſæpe *ap. Chryſ.*

Ἐισλάμπω, f. ψω, illuceo, *de ſole radiante.*

Ἐισμάσσω, vel ἐισμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γάρ μὲ θανὼν ἐσεμάσσετο θυμὸν, *Il.* 17, 564. *in med.* idem quod

Ἐισματτεύομαι, inferendo digito contrecto, ſcrutor, (niſi potiùs eſt ἐισσαττεύομαι, *Ern.*)

Ἐισνέω, innato.

Ἐισνοέω, ῶ, f. ήσω, Unde ἐισενόησα, animadverti, φίλον πάτερ' ἐισενόησεν ἐσαύτ' ἐν δίφρῳ, *Il.* 24, 700.

Ἐισοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecuniâ.*

Ἐισόδιον, ȣ, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria; *in plur.* reditus quivis, ſumptus.

Ἐισόδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab

Ἔισοδος, ȣ, ἡ, ingreſſus, introitus veſtibulum ter pli; (2) via quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex ἐις, et ὁδὸς.

Ἐισοικειόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amicè jungo, familiarem et amicum reddo.

Ἐισοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquò migro.

Ἐισοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

Ἐισοικίζω, f. ίσω, domum introduco, ſeu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) inſinuare ſe; (5) verſari, commorari. Ἐχθὲς ἐισωκισάμεθα, *Ariſtoph. Pace*, 260.

Ἐισοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, introductio vel receptio in ædes; (2) deductio colonorum.

Ἐισοισέις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. ἐισφέρω.

Ἐισοιστέος, inferendus, introducendus.

Ἐισοιχνέω, ingredior. Ὀυδὲ μὲν ἐισοιχνεῦσι κυνηγέται, *Odyſſ.* 9, 120.

Ἐισοκὲ, et ἐισοκὲν, *Poët.* donec. Ex ἐις, ὅ, *quod*, et κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

Ἔισομαι, *ſciam*, f. 1. ind. med. verbi ἔιδω.

Ἐισομόργνυμαι, attingo.

Ἐισοπίσω, *adv.* poſtea.

Ἐισοπτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex ἐις, et ὄπτομαι.

Ἐισοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. Ab

Ἔισοπτρον, ȣ, τὸ, ſpeculum Ex ὄπτομαι,

Ἐισοράω, ῶ, intueor, adſpicio. Ἵππȣς τ' ἐσορόων, *Il.* 5, 183.

Ἐισορόων, *videns*, præſ. part. act. *Poët.* pro ἐισορῶν, quod *contr.* dicitur pro ἐισοράων.

Ἐισορμίζω, in portum inveho.

Ἔισος, ȣ, ον, *Poët.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Ἔισα, epith. navis, videtur eſſe bona, benè ædificata; dicitur que et de ſingulis, fortè et cum de cibo dicitur, ſignificat, bonum, ſuavem, ſalubrem. *Ern.*

Ἐισοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrsùm vergit. Ab ἐισέχω.

Ἐισπαίω, f. αίσω, inſilio, irrumpo.

Ἐισπέμπω, f. ψω, immitto, importo.

Ἐισπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo; (2) adeo.

Ἐισπέταμαι, f. πτήσομαι, involo.

Ἐισπετάομαι, vel ἐισπέτομαι, idem.

Ἐισπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo. Ἀιτήσας δὲ φῶτα ἐισεπήδησε. *Act.* 16, 29.

Ἐισπίπτω, incido, irruo. Ἐισπίπτω ἐις τὴν πόλιν. *Thuc.*

Ἐισπλέω, f. εύσω, navigo introrsùm, adnavigo. Ἐισέπλει ἐις τὸν λιμένα, *Plut.*

Ἐισπληρόω, ingerendo impleo.

Ἔισπλοος, *contr.* ἔισπλȣς, ȣ, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum.

Ἐισπνέω, f. ήσω, inſpiro, adflo; (2) ſpiritum duco; (3) amo. Hinc

Ἐισπνήλης, ȣ, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus, (vel potiùs qui alteri exemplo et præceptis amorem honeſtatis et virtutis inſpirat, *Ern.*)

Ἐισπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eod.

Ἐισποιέω, ῶ, f. ήσω, adſciſco; (2) adopto.

Ἐισποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab ἐισποιέω.

Ἐισποιητὸς, ἡ, ὸν, adoptatus. Ab eod.

Ἐισπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab ἐισπέμπω.

Ἐισπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Ἐισπορεύονται ἐις Καπερναȣ̃μ, *Marc.* 1, 21. ἐις τὸ ἱερὸν, *Act.* 3, 2. πρὸς ἀυτὸν, *Ib.* 28, 30.

Ἐισπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.

Ἔισπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐισπράσσω, vel ἐισπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Ἐισπράττεσθαι τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, *Dem.*

Ἐισπτύω, f. ύσω, inſpuo. Ex ἐις, et πτύω.

Ἐισρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.

Ἔισροος, *contr.* ἔισρȣς, ȣ, ὁ, influxus, influxio.

Ἔισρυσις, εως, idem. Ab ἐισρέω.

Ἔισαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἔιται, ab ἔιμαι.

Ἐιστήκειν, pluſq. perf. ind. act. v. ἵστημι.

Ἐιστία, *convivio excipiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐιστίαε, à verbo ἐστιάω.

Ἐιστίθημι, impono, pono in, ſeu intra, indo.

Ἐιστιμάομαι, in cenſum defero, *cum accuſ.*

Ἐιστοξεύω, ſagittam immitto, ſagittâ ferio; *tropicè*, altè in animum injicio.

Ἐιστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſeu intus.

Ἐιστρέχω, f. θρέξω, incurro. Ἕως ἂν ἐισθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμȣς, *Lycurg.* 1163. Ἐισδραμȣ̃σα δὲ ἀπήγγειλεν, *Act.* 12, 14.

Ἐιστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo; (2) inſinuo me, clam me infero.

Ἐισφέρω, f. ἐισοίσω, a. 1. ἐισήνεγκα, infero, ingero; (2) confero partem, do; (3) ſolvo tributum, pendo; (4) fero ad populum v. gr. legem. Ξενίζοντα γάρ τινα ἐισφέρεις ἐις τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, *Act.* 17, 20. Ἐισφέρεται ζώων τὸ αἷμα, *Heb.* 13, 11.

Ἐισφθείρομαι, clam irrepo, et cum pernicie alterius. Ex ἐις, et φθείρω.

Ἐισφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior; (2) ſæpè ingredior, vel adeo, ſtatis temporibus.

Ἐισφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab ἐισφέρω.

Ἐισφράσσω, vel ἐισφράττω, f. άξω, obſtruendo includo.

Ἐισφρέω, et ἐισφρημι, f. ήσω, infero, intromitto, introduco, introire jubeo; (2) ingredior intra ἐμαυτὸν.

Ἐισχειρίζω, trado, in manus do.

Ἐισχέω, f. εύσω, infundo.

Ἔισω, *adv.* intrà; (2) intùs, *Poët.* pro ἔσω, Hinc ὁ ἔισω, interior. Ab ἐις.

Ἔισω, *ſciam*, f. 1. ind. act. verbi ἔιδω.

Ἐισωθέω, f. ἐισώσω, intrudo, intropello.

Ἐισωπὸς, ȣ̃, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. Ex ἐις, et ὢψ, *vultus.*

ΕΙΤΑ, *adv.* poſteà, deinde, tum; (2) annè, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in augmentatione* atqui, enimverò; (4) ſed.

Ἔιτ', pro ἔιτα, *deinde.*

Ἔιτε, *conjunct.* ſive. Ex ἐι, et τε.

Ἔιτε, *ſitis*, 2. pl. præſ. opt. *per Sync.* pro ἔιητε, ab ἐιμι, *ſum*,

Ἔιτεν, et ἔπειτεν, pro ἔιτα, et ἔπειτα, *Ion. adv.* idem quod ἔιτα.

Ἔιτω, *ſit*, 3. ſing. præſ. imperat. pro ἔστω, à verbo ἐιμι, vel *eat*, 3. ſing. præſ. imperat. pro ἴτω, ab ἔιμι.

Ἐιχέναι, *ceſſiſſe*, perf. inf. act. verbi ἔικω,

Ἔιχεο, *tenebas*, 2. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro ἔιχεσω, ab ἔχω.

Ἔιχον, *habebam*, imperf. ind. act.

Ἔιω, *uſitatum*, ἔιμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo.*

Ἔιω, *miſiſſem*, 1. ſing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.

Ἔιωθεν, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἔθω.

Ἐιωθότως, *adv.* more ſolito. Ab ἐιωθὼς.

Ἔιων, imperf. ind. act. pro ἔιαον, ab ἐάω.

Ἔιωσι, 3. pl. præſ. conj. act. *Poët.* pro ἔωσι.

ΕΚ, ſequente conſonâ, et ἐξ ſequente vocali vel diphthongo, *præpoſ.* regens genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) poſt; (8) extra; (9) in; (10) ſæpè cum ſuo caſu pro *adverbio* ponitur, v. gr. ἐκ τȣ̃ φανερȣ̃, apertè, ἐκ τȣ̃ δικαίȣ, juſtè, ἐξ προαιρέσεως, ultrò, conſultò, ἐκ ῥιζῶν, radicitùs; (11) interdum *abundat*, v. gr. ἐξ ȣ̓ρανόθεν, cœlitùs; (12) *ſervit Periphraſi*, ut οἱ ἐκ τȣ̃ Περιπάτȣ, Peripatetici; οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi; (13) notat *in compoſitione* ex, vel extra, *item* ab, in, re, ſeorſum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium.*

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba.

Ἐκάδευον imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, a verbo κηδεύω.

Ἑκάεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. Apollinis ſagittarii procul ferientis. Ex ἑκὰς, et ἔργον.

Ἐκάην, *uſtus ſum*, a. 2. ind. paſſ. verbi καίω.

Ἐκαθαρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθαρίζω.

Ἐκαθεζόμην, imperf. ind. v. καθέζομαι.

Ἕκαθεν, *adv.* procul, eminùs. Ab ἑκὰς.

Ἐκάθευδον, imperf. ind. act. verbi καθεύδω.

Ἐκαθήμην, imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθιζον, imperf. ind. act. verbi καθίζω.

Ἐκάθιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.

Ἐκαίνυτο, 3. ſing. imperf. ind. v. καίνυμαι.

Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.

Ἐκάλει, *vocabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, à καλέω.

Ἐκάλεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκάλεσε.

Ἐκαλήμην, *vocabar*, imperf. ind. paſſ. *Æol.* pro ἐκαλέμην.

Ἐκαλλωπίσατο, *pulchros oculos fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.

Ἔκαλον, *quietum*, acc. ſing. *Dor.* pro ἔκηλον.

Ἐκαλυψα, a. 1. ind act. verbi καλύπτω.

Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act. *Poët.* pro κατέμυον, à verbo καταμύω, *claudo.*

Ἔκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.

Ἔκανον, *occidi*, a. 2 ind. act. verbi καίνω.

Ἔκαον, *uſſi*, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἐκάρη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κείρω.

Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. καρτύνω.

ἙΚΑ'Σ, *adv.* procul, eminùs. Unde

Ἑκαστάτω, *adv.* longiſſimè.

Ἑκασταχῆ, *adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, *adv.* undique. Ab eod.

Ἑκασταχόθι, *adv.* ubique gentium, paſſim.

Ἑκάσταχόσε, *adv.* quocumque, quoquo verſum. Ab eod.

Ἑκασταχȣ̃, *adv.* ubilibet, ubique.

Ἑκαστέρω, *adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκὰς.

Ἕκαστος, άστη, αστον, ſinguli, quiſque. Hinc ἑ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli; καθ' ἕκαστον, ſigillatim; καθ' ἑκάστην, ſc. ἡμέραν, παρ' ἕκαστα, ſemper ubique.

Ἑκάστοτε, *adv.* idem et ab eod.

Ἑκαστοτέρω, *adv.* longiùs. Ab ἑκὰς.

Ἑκάστω, pro ἑκαστάτω, *ap. Hipp.*

Ἐκαταβόλον, *Dor.* pro ἐκατηβόλον.

Ἑκάταιον, et ἑκάτειον, Hecates fanum et ſtatua.

Ἐκατέατο, *ſedebant*, 3 pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, à κάθημαι.

Ἑκατεράκις, *adv.* alterutrâ ſeu utrâque vice, bis. Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, *adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατερὶς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in quâ manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manicis ab utrâque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος, et μασχάλη, *axilla.*
ἙΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Ἑκατέρωθεν, *adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατέρωθι, *adv.* in alterutrâ parte, utrobique.
Ἑκατέρως, *adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Ἑκατέρωσε, *adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελέταο, gen. sing. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab
Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longè jaculans. A βάλλω.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.
Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.
Ἕκατι, propter, causâ, *Dor.* pro ἕκητι.
Ἑκατογκέφαλας, λος, centiceps.
Ἑκατόγκρανος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, centimanus.
Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑκάτοιο gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτου.
Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in quâ hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.
Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, hecatombæon, mensis Atheniensium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solennius quodvis. A βοῦς.
Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd.
Ἑκατόμπεδον, ου, τὸ, templum Athenis, quod et à nonnullis παραθενὼν vocatur.
Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. A πέδον.
Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, centuplus. Ab ἑκατὸν.
Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. A ποῦς.
Ἑκατομπολίεθρος, ον, idem quod
Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum urbes.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, et πύλη.
Ἑκατομφόνια, τὰ, sacra Martis.
ἙΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *adject. indecl.* centum; (2) multi.
Ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν, et ζύγα.
Ἑκατόνσεμνον, ου, augustum, multum, magnum.
Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, et ἔτος.
Ἑκατονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑκατονταέτηρος, ον, secularis.
Ἑκατοντακάρανος, *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος.
Ἑκατοντακεφάλας, *apud Arist. Dor.* centiceps.
Ἑκατοντάκις, *adv.* centies. Ab ἑκατὸν.
Ἑκατοντάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑκατὸν, et κλίνη, *lectus.*
Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum.
Ἑκατοντάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, centum talenta pondere æquans.
Ἑκατονταόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἑκατοντόργυιος, centum cubitos æquans.
Ἑκατονταπλάσιος, ια, ιον, centuplus.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑκατονταπλασίως, *adv.* in centuplum.
Ἑκατοντάπυλος, ὁ ϗ ἡ, centum portas habens.
Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἄρχων.
Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.
Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.
Ἑκατοντάχειρ, ὁ ϗ ἡ, centimanus.
Ἑκατοντάχοος, *contr.* ους, ὁ ϗ ἡ, centuplum reddens; (2) centum choas tenens. Ex χέω.
Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, qu. dic. centiremis. Ex ἑκατὸν, et ἐρέσσω, *remigo.*
Ἑκατοντάτης, ὁ ϗ ἡ centum annorum.
Ἑκατὸς, οῦ, ὁ, longè jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκὰς.

Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico; (2) centesimam (genus vectigalis) colligo.
Ἑκατοστιαῖος, α, ον, centesimus.
Ἑκατόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκατὸν, et στόμα.
Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centesimus. Ab ἑκατὸν.
Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.
Ἐκαύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. καίω.
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην, *Lycurg.* 136. Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὑμὸς πόσις, evasit, *Eur. Med.* 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, *Aristoph. Conc.* 503. Ex ἐκ, et βαίνω.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, et ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἔκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.
Ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumeliâ adficio; (4) erumpo, velut fons è terrâ. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, *Eur. Hec.* 301. Σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω, *Aristoph. Vesp.* 1276. Ἔλωρος εἶθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν, *Lycurg.* 1033.
Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαροῦμαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσε τὴν πόλιν, *Isocr.*
Ἐκβαρβάρωσις, ἡ, barbaries.
Ἐκβασανίζω, cruciatu et tormentis fateri cogo.
Ἐκβάσιος, ου, ὁ, exscensum juvans, efficiens. Epith. Apollinis. Ab
Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβεβαίωσις, ἡ, fiducia.
Ἐκβέλειος, ον, sine telis capiendus vel captus.
Ἐκβέβληκα, perf. ind. act. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβήσῃ, *exibis*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.
Ἐκβήττω, fut. ξω, extussio.
Ἐκβιάζω, f. άσω, et ἐκβιάζομαι, vi exturbo, *in med.* (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.
Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) è navi expono; (3) exigo. Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τ' ὀρνίθιον, *Aristoph. Av.* 668. Hinc
Ἐκβιβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio.
Ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, exsequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.
Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, progermino. Ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης, *Job.* 38, 27.
Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat. Ab ἐκβλαστάνω.
Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.
Ἐκβληθήσομαι, f. 1. ind. pass. v. ἐκβάλλω.
Ἔκβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectus, repudiatus. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.
Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.
Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθέω,
Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβολβίζω, radicitùs extraho, effodio.
Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura, ut mercium è navi; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus, (excessus orationis, *Ern.*) Ab eod.
Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius.
Ἐκβόλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Ἐκβόλιον, ου, τὸ, qu. dic. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur.
Ἔκβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) rejectus, projectus. Ab eod.
Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, et ἐκβόσκομαι, depasco.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio, *Nehem.* 13, 28. (2) de mari aliquid in littus æstu ejicente. Hinc

Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod quasi bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.
Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.
Ἐκβράσσω, æstus impetu ejicio, seu exspuo.
Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) aut alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium.
Ἐκβρώσκω, exedo, consumo, erodo.
Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, *Mat.* 22, 30.
Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι ϗ ἐκγαμίσκονται, *Luc.* 20, 34.
Ἐκγαυρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (3) effero, jacto, exaggero.
Ἐκγεγάμεν, perf. ind. med. *Poët.* pro ἐκγεγαέμεν, *Dor.* pro ἐκγεγαέναι. Ab ἐκγείνομαι, *nascor.*
Ἐκγεγαὼς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effusè rideo.
Ἐκγελῶς, ωτος, ὁ, risus effusus.
Ἐκγενέτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγεννάω, pario.
Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγείνομαι.
Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex γίγαρτον.
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.
Ἐκγλισχραίνω, f. νῶ, viscosum reddo, *Aret.*
Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.
Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονος, ου, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, et quicquid alicundè natum est, *it.* nepotes; (3) alumnus, discipulus. Ex γονή.
Ἐκγράφω, et ἐκγράφομαι, exscribo, describo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπολλωνος ἐξεγραψάμην, *Aristoph. Av.* 588.
Ἐκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τοῦτί τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν, *Aristoph. Av.* 1419.
Ἐκγρυτεύω, fut. εύσω, scrutor, *Hes.* Ex ἐκ, et γρύτη, *scrutum.*
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrymor.
Ἐκδανείζω, fut. είσω, fœnero. A δάνος.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 *Cor.* 12. 15.
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. v. ἐκδέρω.
Ἐκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor.*
Ἐκδείκνυμι, ostendo.
Ἐκδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ, et δέομαι, *egeo.* Unde
Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.
Ἐκδείκνυμι, ostendo.
Ἐκδειματόω, ω, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδειμαίνω, idem.
Ἐκδεινόω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατεύω, idem quod simplex.
Ἐκδέκεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.
Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.
Ἐκδέρω, fut. ερῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδερματίζω, idem.
Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.
Ἐκδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, succedo; (2) exspecto; (3) suscipio; (4) insidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου, *Soph. Phil.* 122.
Ἐκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ, et δέω, *ligo.*
Ἐκδηθύνω, f. νῶ, tardo, moror. *Aret.*
Ἔκδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, evidens. Hinc
Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto; (2) explico.
Ἐκδηλότατα, *adv.* clarissimè.
Ἐκδήλως, manifestè.
Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.
Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, domo absum, peregrè sum, peregrinor. Ex δῆμος. Hinc

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.
Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. A feq. et κόπτω.
Ἔκδημος, ὁ ϗ ἡ, peregrè agens, peregrinus.
Ἐκδημοςεύω, palàm facio; (2) publico.
Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, fucceffio.
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, defcifco à difciplinâ, genere vitæ, victûs. Ab ἐκ, et δίαιτα.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, difceffio à difciplinâ; (2) vitâ in luxum effusâ. A præc.
Ἐκδιαπρίζω, refeco veluti ferrâ fæpe feriendo.
Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Ab
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.
Ἐκδιδῶν, exonerare fe, præf. inf. act. Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, à verbo ἐκδίδωμι.
Ἐκδιδράσκω, effugio.
Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν.
Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.
Ἐκδίδωμι, edo; (2) dedo in poteftatem alterius; (3) do nuptui, eloco, item nubo; (4) loco docendum, faciendum, &c. (5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.
Ἐκδιεκπαίω, eruptionem facio.
Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιςροφὴν τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 3.
Ἐκδίςημι, disjungo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulcifcor. Ἐκδίκησον με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, et δίκη, jus, ultio. Hinc
Ἐκδίκημα, τὸ, fcelus, pœnâ dignum.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta:
Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.
Ἐκδικητικὸς, ulcifcendi vim, munus habens.
Ἐκδικία, ας, ἡ, defenfio, vindicta; (2) juris ceffio, remiffio, item debiti. Ab
Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defenfor; (2) adjective injuftus. Ex ἐκ, et δίκη.
Ἐκδικοῦντες, ulcifcentes, nom. pl. præf. part. act. contr. pro ἐκδικέοντες, à verbo ἐκδικέω.
Ἐκδίκως, adv. injuftè. Ab ἔκδικος.
Ἐκδινεῦντι, 3 pl. præf. ind. act. Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, ab ἐκδινέω.
Ἐκδιόθεν, adv. ex Jove, divinitùs.
Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, è curru vel fellâ excutio.
Ἐκδιωκτέον, propulfare oportet. Ab
Ἐκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 Theff. 2, 15. Hinc
Ἐκδίωξις, εως, ἡ, infectatio; (2) expulfio.
Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo, excutio.
Ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulfio. Ab ἐκδέρω, excorio. Unde
Ἐκδορία, fc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta cutem rodentia et exulcerantia.
Ἐκδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui edi, feu dedi poteft, vel debet, locatitius, elocatus:
Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) defponfatio; (5) nauticum fœnus.
Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.
Ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν, locatus mercede.
Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus, traditus, proditus; (2) nupta.
Ἐκδοὺς, aor. 2. part. act. v. ἐκδίδωμι.
Ἐκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, cifterna. Ab
Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) expectatio; (3) fufceptio; (4) conjectura, ap. Polyb. (5) convivium. Ab ἐκδέχομαι.
Ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare, in paff. gravi irâ excandefcere.
Ἐκδραμεῖν, excurrere.
Ἐκδραμὼν, excurrens, ab inuf. ἐνδρέμω.
Ἐκδρᾶν, effugere, præf. inf. act. contr. pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.
Ἔκδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fex drachmarum eft. Ex ἕξ, et δραχμὴ, drachma.
Ἐκδρέπω, et ἐκδρέπομαι, decerpo.

Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurfio, excurfus. Ab ἐκτρέχω, excurro.
Ἔκδρομος, qui extra inftitutum curfum fertur. Ab eod.
Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.
Ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐκδύνω.
Ἐκδυνομένω, dat. fing. præf. part. paff.
Ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὀλέθρου, effugere.
Ἔκδυσις, εως, ἡ, fpoliatio; (2) exitus, emerfio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.
Ἐκδυσωπέω, abfterreo; (2) commoveo precibus, auctoritate, Jof.
Ἐκδυσώπησις, ἡ, fupplicatio.
Ἐκδύω, f. ύσω, fpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3.
Ἐκδωριεύω, Dor. loqui dedoceo.
Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.
Ἐκέδασσε, diffipavit, 3. fing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐκέδασε. A κεδάω.
Ἐκεῖ, adv. illic; (2) illùc, eò. Ab ἐκεῖνος.
Ἐκεῖθεν, adv. illinc. Ab ἐκεῖ.
Ἐκεῖθι, adv. illic, ibi. Ab eod.
Ἐκεῖν, cedere, præf. inf. act. Poët. pro εἴκειν.
Ἐκεῖνα, illa, Dor. pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος.
Ἐκεινέων, illorum, gen. pl. Ion. pro ἐκείνων.
Ἐκείνῃ, adv. illic; (2) illâ ratione, illâ viâ.
ἘΚΕΙ῀ΝΟΣ, είνη, εῖνον, ille. Hinc
Ἐκείνως, adv. illo modo.
Ἔκειτο, 3. fing. imperf. ind. act. verbi κεῖμαι.
Ἐκεκάσμην, 1. f. plufq. p. ind. paff. v. κάζω.
Ἐκέκλετο, 3. fing. imperf. ind. v. κέκλομαι.
Ἐκέκλιτο, 3. f. plufq. p. ind. paff. v. κλίνω.
Ἐκεκλόφειν, 1. fing. plufq. perf. ind. act. Att. verbi κλέπτω.
Ἐκεκοσμέατο, ornati erant, 3. pl. plufq. perf. ind. paff. Ion. pro ἐκεκόσμηντο, à κοσμέω.
Ἐκέκτηντο, 3. pl. plufq. p. ind. paff. v. κτάομαι.
Ἐκέκτησο, 2. fing. plufq. perf. indic. paff.
Ἐκέλευ, 2. fing. imperf. ind. Dor. pro ἐκέλου, à κέλομαι.
Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paff. v. κελεύω.
Ἐκέλευσα, juffi, a. 1. indic. act. verbi ejufd.
Ἐκέρδανεν, 3. fing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.
Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.
Ἔκερσα, totondi, a. 1. ind. act. Æol. pro ἔκειρα. A κείρω.
Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο, Thucyd. Ex ἔχω, cohibeo, et χεὶρ, manus.
Ἐκεχειροφόρος, fecialis.
Ἐκεχήνην, hiaveram, 1. fing. plufq. perf. ind. med. Att. pro ἐκεχήνειν, ab ἐκχαίνω.
Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervor, æftuatio.
Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab
Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, effervefco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐξέζεσε σκώληκας, Exod. 16, 20.
Ἔκζεστος, ον, fervens.
Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ κατὰ δακρύων, ἐκζητήσας αὐτὴν, Heb. 12, 17.
Ἐκζητηθῇ, repofcatur, 3. fing. a. 1. conjunct. paff. verbi ἐκζητέω, repofco. Unde
Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquifitio, inquifitio.
Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.
Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exfufcito fopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγένειαν, Plut. Hinc
Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exfufcitatio, accenfio.
Ἔκηα, combuffi, a. 1. ind. act. verbi καίω.
Ἐκηβολία, ἡ, peritia jaculandi eminùs. Ab
Ἐκηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longè jaculans. Ex ἑκὰς, et βάλλω, jacio.
Ἔκηδε, 3. fing. imperf. ind. act. v. κήδω.
Ἐκήκοον, imperf. ind. act. v. ακηκέω.
Ἐκηλία, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab
ἙΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus.
Ἑκήλως, adv. quietè, pacificè, remifsè.
Ἐκηρύχθην, a. 1. ind. paff. v. κηρύσσω.
Ἕκητι, adv. caufsâ, gratiâ; (2) voluntariè; (3) fine, abfque. Ab ἑκών.
Ἐκθαλαττόω, mare facio, fc. è terra continente, mari obruo.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obftupefco, expavefco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab
Ἔκθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente attonitâ ftupet, attonitus, ftupore perculfus.
Ἐκθαμνίζω, exftirpo. Ex θάμνος, frutex. Æfchyl. Sept. 72.
Ἐκθαῤῥέω, f. ήσω, valdè confido.
Ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valdè admiror, prædico.
Ἐκθεάομαι, fpecto.
Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) nudo, patefacio; (3) arguo; (4) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτὰς, Polyb.
Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, confecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valdè admiror. Hinc
Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, confecratio, admiratio.
Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publicè expofitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.
Ἐκθέμεν, præf. inf. act. Dor. pro ἐκθεῖν
Ἐκθεόω, ῶ, deum facio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri.
Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu et obfervantiâ concilio, vel demereor; (2) fano, perfano. Οἴνιον ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut.
Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.
Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
Ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. fem. gen. verbi ἐκθερμαίνω.
Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐκτίθημι.
Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expofitio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum et promulgatum; (3) finis, claufula. oppon. εἴσθεσις. Ab ἐκτίθημι.
Ἔκθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) lege vetitus; illicitus, nefarius.
Ἐκθέσμως, adv. contra leges.
Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt feparatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut fit, ἐκ θεῶν θέσφατα.
Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, expofitivus:
Ἔκθετος, ὁ ϗ ἡ, expofitus. Ab ἐκτίθημι.
Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.
Ἐκθέωσις, ἡ, confecratio, relatio in deos:
Ἐκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.
Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exfugo.
Ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio, mollities, diffolutio morum.
Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.
Ἐκθηρεύω, venor.
Ἐκθηρίζω, effero, exafpero.
Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.
Ἐκθησαυρίζω, f. ίζω, è thefauro depromo; (2) thefaurum exhaurio.
Ἐκθλίβω, f. ψω, elido, ejicio. Hinc
Ἔκθλιμμα, τὸ, elifio; (2) fummæ cutis exulceratio è compreffione aut collifione.
Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elifio; (2) ejectio; (3) figura grammatica, quâ litera eliditur.
Ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) vehementi animo percellor, timore exanimor, præternaturali morte, ut fame, fiti, &c. extingui.
Ἐκθορέω, ῶ, exfilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, Hef. Θεογ. 281.
Ἐκθόρνυμι, idem, Aret. Ex ἐκ, et θόρνυμι.
Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, Aret.
Ἐκθροεῖν, ἐκθροεῖσθαι, enunciare, indicare. Ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, Soph. Oed. 1420.
Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo. Hinc
Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.
Ἐκθρώσκω, exfilio, profilio.
Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quafi erumpit, puftula, papula. Ab ἐκθύω.
Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab ἔκθυμος.
Ἐκθυμιάω, ῶ, fuffio, adoleo, accendo.
Ἔκθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo promptus, alacer, fortis.
Ἐκθύμως, adv. alacriter, prompte, fortiter.
Ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἐκθύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expiandus. A præc.

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, ſacrificium.

Ἐκθύω, f. ύσω, perdo et quaſi macto; (2) efferveo, erumpo.

Ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἐκίον, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρναε, à κιρνάω.

Ἐκίχανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuſè rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε ὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 *Cor.* 5, 7

Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. v. ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, dormio, edormio.

Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Ἐκκαιδεκάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſedecim palmos longus. Ex δῶρον, *palmus.*

Ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, ſedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, et ἔτος, *annus.*

Ἐκκαιδεκαέτης, ȣ, ὁ, qui ſedecim annorum eſt. Ex iiſd.

Ἐκκαιδεκάπηχυς, ſedecim cubitos æquans.

Ἐκκαιδεκαςάδιος, ον, ſedecim ſtadia habens.

Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſextus.

Ἐκκαιδεκέτης, ȣ, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.

Ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, et ἐρέσσω.

Ἔκκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, et καιρὸς, *tempus.*

Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, *Rom.* 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, ſegneſco; (2) malis ſuccumbo. Αἰτῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μȣ, *Epheſ.* 3, 13. Ex κακός.

Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. verbi ἐκκακέω.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora à ſpicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *à culmo, ſpicâ*; vel etiam ἀπὸ τῦ ἀσπαλιευτικῦ καλάμȣ, *ab arundine piſcatoriâ.* Καὶ παππάζεσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται *Ariſtoph. Veſp.* 607.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, et ἐκκαλέσωμαι, *Ariſtoph. Conc.* 34. evoco, elicio.

Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo; (2) in theatrum produco ſpectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori ſuccumbo.

Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut ſupra ἐγκανάξαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo et percipio, et ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρπόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum accommodorum perceptio.

Ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγείλας ἀγῶνα, *Plut.*

Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitùs deſtituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extenſionem repoſitio, *ut ſimp.* (2) luxatio ipſa; eſt universè, rei ultra modum extenſio.

Ἐκκατείδω, inuſitat. conſpicor.

Ἐκκατιδὼν, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλέω, ῶ, f. ήσω, cauleſco, caulem emitto; (2) in caule marceſco. Hinc

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis inſtar erumpit; (2) caulis ſcapus.

Ἐκκαύλησις εως, ἡ, caulis emiſſio.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, id quo aut per quod accendimus. Ab ἐκκαίω.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenſio, aduſtio, ardor.

Ἐκκαυςικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi et accendendi vim habens. Ab eod.

Ἔκκειμαι, expoſitus ſum, pateo.

Ἐκκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, devius.

Ἐκκέλευςος, ſubornatus; quaſi ἐξ ἄλλων κελευθεὶς.

Ἐκκενῦν, pro ἐκκενόειν. Ab

Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, et κενὸς.

Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, transfigo, interficio. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, *Apoc.* 1, 7.

Ἐκκεντέω, ῶ, idem.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egeſtio, evacuatio.

Ἐκκεραΐζω, diripio, vaſto, exſcindo.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo miſceo.

Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benignè; (2) effuſè, de riſu, &c. Ab ἐκχέω.

Ἐκκέχυται, *effuſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo.*

Ἐκκήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voce præconis exterminatus, publicè expulſus; (2) expulſus, exactus, ejectus. Ab

Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce ex termino, ejicio in exilium. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πόλεως, *Æſchin.*

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω, *unde paſſ. pro* appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακῦ, *Soph. Trach.* 1258. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; *Id. Oed. Tyr.* 363.

Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιςίᾳ ἐξεκλάσθησαν, *Rom.* 11, 20.

Ἐκκλείω, f. είσω, excludo, amoveo, rejicio. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλεσιν, *Gal.* 4, 17.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, furtim ſubduco, diciturque et de reis qui per fraudem periculo et pœnâ eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, *Soph. Trach.* 444. Τὴν Φιλοκτήτȣ σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis dicere, *Soph. Phil.* 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, *Ibid.* 959.

Ἐκκλῄζεσθαι, *excludi*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐκκλῄζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, civium convocatus; (2) locus concionis; (3) eccleſia, cœtus eorum qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in unâ aliquâ civitate, vel etiam in unâ aliquâ domo; (6) ſoli paſtores et preſbyteri, qui eccleſiæ præſunt; (7) ſoli auditores; (8) locus in quo cœtus ſacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) ſum in concione, concioni interſum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, *Thuc.*

Ἐκκλησιασμὸς, ῦ, ὁ, concio. A præc.

Ἐκκλησιαςὴς, ῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba fecit; (2) qui in concione ſententiam dicit; (3) qui in concione adeſt.

Ἐκκλησιαςικὸς, ἡ, ὸν, ad concionem pertinens; (2) eccleſiaſticus, ad eccleſiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαςικὸν, apud Athenienſes merces eorum qui concioni interfuerunt.

Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτυρίαν teſtimonium non dictum in jus voco.

Ἐκκλητικὸς, ἡ, ὸν, evocandi, item alliciendi, et eliciendi vim habens. Ab ἐκκλητός.

Ἐκκλητικῶς, *adv.* evocando, eliciendo.

Ἐκκλητὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio eſt; (4) ad certam conſultationem deſtinatus.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, *Rom.* 3, 12. Hinc

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν, *Luc.* Hinc

Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλώζω, explodo, exſibilo.

Ἐκκναισεῦνται, 3. pl. fut. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ἐκκναίσεσι. Ab

Ἐκκναίω, odioſè ſtrido, moleſtiâ adficio.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo, erado.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι, *apud Ariſtophanem*, fraudulentis adulationibus circumvenire, aſtutè furari. Ὡσπερεὶ, γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται, *Ariſtoph. Eq.* 270.

Ἐκκοιλίζω, è ventre eximo.

Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, ſomno excitor.

Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris. A κοίτη.

Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) ſpolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σȣ, *Ariſtoph. Lyſ.* 366.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exſculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc

Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excifio quæ tundendo fit, excluſio ovorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, *Act.* 27, 42.

Ἐκκολύπτω, cortice nudo.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

Ἐκκομίζω, f. ίσω. eveho, exporto. Ἐκκομίσας ἐμαυτὸν ϗ χρήματα, *Herodot.* Ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, *Luc.* 7, 12. Hinc

Ἐκκόμισαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi ejuſdem.

Ἐκκομισμὸς, ῦ, ὁ, exportatio, evectio.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco.

Ἐκκομψεύω, lepidus, venuſtus, argutus ſum in ornatu, ſermone, &c.

Ἐκκονιόω, à pulvere purgo.

Ἐκκοπεὺς, έως, ὁ, ſcalprum ad exſectiones.

Ἐκκοπὴ, ῆς, excifio. Ab ἐκκόπτω.

Ἐκκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine enervatus. Ex ἐκ, et κόπος, *labor.*

Ἐκκοπρέω, et ἐκκοπρίζω, ſtercus edo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω, idem; (2) ſtercus vel cœnum expurgo, amolior.

Ἐκκόπρωσις, ἡ, alvi laxatio.

Ἐκκοπρωτικὸς, ἡ, ὸν, laxandi vim habens.

Ἐκκόπτω, exſcindo, extundo; (2) *omninò* de medio tollo; (3) impedio, et quantum in me eſt, tollo; (4) frango, debilito. Κλαύσει γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ ἐκκοπῇς, *Ariſtoph. Av.* 348.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, *Suid.* abigo, ejicio, faceſſere jubeo. Ex ἐκ, et κόραξ.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, ſummatim dico; (2) faſtigo, conformo ad modum faſtigii aut verticis.

Ἐκκυφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo. A κῦφος.

Ἔκκοψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐκκόπτω.

Ἐκκραγγάνω, vociferor.

Ἐκκράζω, exclamo.

Ἐκκραιπαλάω, ebrius ſum; (2) exhalo crapulam.

Ἐκκρέμαμαι, et ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῦ ἀκȣ́ων, *Luc.* 19, 48.

Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, et ἐκκρεμάω, ſuſpendo. Ex iiſd.

Ἐκκρεμὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto. Ἐκκρίνεσι δὲ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸν ἔκγονον, *Ariſtot* Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens:

Ἔκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſelectus, eximius:

Ἐκκροτέω, excutio, ſc. fragore et cum ſonitu.

Ἔκκρȣσις, εως, excuſſio, exturbatio.

Ἔκκρȣςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab

Ἐκκρȣ́ω, f. ȣ́σω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio à me, procraſtino; (5) tero. Ἐκκρȣ́ειν τὸν καιρὸν εἰς τὴν ὑςεραίαν, τὸν φθόνον. Ἐκκρȣ́σω τῦ παρόντος ἐμαυτὸν, *Dem.*

Ἐκκτυπέω, cum ſonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jactâ aleâ periclitor, v. gr. prælium ineundo.

Ἐκκυβιςάω, ῶ, præceps in caput deſilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, converſione machinæ in ſcenâ offendo, quod intus agitur; (2) revelo, patefacio.

Ἐκκύκλημα,

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas.
Ἐκκύλιςος ςέφανος, quaſi dicas, rotatilis et volubilis corona. Ab
Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, et ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.
Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.
Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.
Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.
Ἐκκυνηγετέω, perſequor feras
Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti, et hinc à canum ſocietate remoti.
Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo.
Ἐκκωδωνίζω, divulgo. A κώδων.
Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.
Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅςις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, *Ariſtoph. Eq.* 312.
Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω. idem.
Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.
Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act
Ἐκλαγχάνω, fortior. Ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλαγχον, χθόνος, *Soph. El.* 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1080
Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.
Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος ὀράνιον γ' ἐκλακτίζων, *Ariſtoph. Veſp.* 1481. Hinc
Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.
Ἐκλάκτισμος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγείλας, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, *Act.* 23, 22.
Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, conſequor; (2) excipio; (3) deligo; (4) conduco, redimo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, *Philo.*
Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.
Ἔκλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucidus, fulgidus.
Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, et ἐκλαμπρύνομαι, clareſco, illuſtrior fio; (2) glorior.
Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude eniteſco. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ, *Ariſtoph. Lyſ.* 390. Οὐθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας ἐξέλαμψεν, *Av.* 1716. Εὐκταῖον ἐκλάμψασι θυμάτων σέλας, *Lycurg.* 1091. Hinc
Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor eniteſcens.
Ἐκλανθάνομαι, oblioviſcor. Ἐκλέληθε τῆς παρακλήσεως, *Heb.* 12, 5. Ex λανθάνω.
Ἐκλαξεύω, exſpolio, exſculpo, *impr.* ſaxo.
Ἐκλάπην, a. 2. ind. paſſ. v. κλέπτω.
Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exſorbeo. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον, *Lycurg.* 1201.
Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.
Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus conſtruo.
Ἔκλαυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κλαίω.
Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.
Ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. A λάχανον.
Ἐκλεαίνω, lævigo, complano; (2) tero et comminuo.
Ἐκλέγω, et ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, ſc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. gr. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, *Luc.* 10, 42.
Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.
Ἐκλεικτὸν, οῦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.
Ἐκλειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutiſſimè, contero et contundo ita ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, et τρίβω.
Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. Ab
Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, deſum. Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς, *Ariſtoph. Nub.* 584. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίςις σου, *Luc.* 22, 32.
Ἐκλείσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. κλείω.
Ἐκλείχω, delambo; (2) in ecligmate ſumo.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium ſolis, vel lunæ, eclipſis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philoſophi, qui nulli ſectæ addicti, ex omnibus deligunt, quod maximè placet.
Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus; (2) eximius; (3) Ex *Hebr.* ſanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.
Ἐκλελάθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐξέλαθον, à verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.
Ἐκλελάθων, præſ. part. act. v. ἐκλελάθω.
Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. paſſ. v. ἐκλανθάνω.
Ἐκλελυμένως, *adv.* ſolutè, remiſsè; (2) minus ornatè, et elaboratè. Ab ἐκλύω.
Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, vide λέμμα.
Ἔκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.
Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.
Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice et putamine eximo, decortico, deſquamo; (2) excludo, excudo.
Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum excluſio.
Ἔκλεπτος ον, valdè tenuis.
Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor.
Ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.
Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.
Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.
Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè albus, valdè pallidus.
Ἔκλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλέπτω.
Ἐκλήγω, f. ξω deſiſto, deſino ab, ceſſo ab.
Ἐκληθάνω, oblivioſci facio. Ab ἐκλήθω.
Ἐκλήθην, a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐκαλήθην, à καλέω.
Ἐκλήθητε, *vocati eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ.
Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, *apud Hom.* Il. 2, 600. pro ἐξέλαθον, oblivioſci facio, (potiùs à v. λελάθω, quod fit à λέληθα, *Ern.*)
Ἐκλέισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλήϊζω.
Ἐκλήπτωρ, ορος, ἡ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde
Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.
Ἐκληρέω, nugor, deliro.
Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.
Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapido; (2) lapis fio.
Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, i. e. legendo eximo.
Ἐκλισμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab
Ἔκλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame confectus, jejunus.
Ἐκλιμνόω, palude obruo, ſtagnum facio.
Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.
Ἔκλιναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.
Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act.
Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, è retibus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, et λίνον, *linum.*
Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Poët.* et *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, à verbo κλίνω.
Ἐκλιπαίνω, pinguefacio.
Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſè oro, obteſtor; (2) impenſè orando exoro.
Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω. Unde
Ἐκλιπὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus.
Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.
Ἐκλογέομαι, excuſo, crimen diluo. A λέγω.
Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor, vectigalium, coactor. Ex iiſd.
Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præſtantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*
Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero; (2) reputo, perpendo, æſtimo; (3) explico rationes rei, demonſtro. Εἰ σωφρόνως τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, *Thuc.* Hinc
Ἐκλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, æſtimatio; (2) conſilium.
Ἐκλογιςὴς, οῦ, ὁ, præfectus rationibus.
Ἐκλογιςία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta poſito calculo.
Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλογειν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας, *Iſocr.*
Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. κλονέω.
Ἐκλοποφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.
Ἐκλόω, f. όσω, eluo, abluo.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται, *Lycurg.* 468.
Ἐκλοχίζω, f. ίσω, è cohorte ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo.
Ἐκλοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ſilveſco denſis fruticibus, fruticor, fruticeſco. Ex λόχμη, *locus fruticoſus et inſidiis aptus.*
Ἐκλύζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. κλύζω.
Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἐκλύω.
Ἔκλυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. κλύω.
Ἔκλυπος, ον, admodum triſtis.
Ἐκλύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω. Unde
Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.
Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie et impetu feror; (2) cupidè appeto; nam et λύσσα dicitur de amore inſano. Ex λύσσα, *rabies.*
Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte ſuâ medetur malis publicis.
Ἔκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus, effeminatus. Ab ἐκλύω.
Ἐκλύτως, ſolutè, expeditè.
Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.
Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) diſſipo; (4) diſcedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φοβοῖσι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, *Soph. Aj.* 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, *Mat.* 15, 32.
Ἐκλωβέω, f. ήσω, injuriâ afficio, dedecoro, mutilo, detrunco. Μόλις δ' ἐρῶ ἃ 'γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν, *Soph. Phil.* 329.
Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex λώπη.
Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, ſpongia, et quocunque ad abſtergendum, expurgandumve utimur; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum, velut in cerâ ſignum, unde et σφραγὶς exponitur; (3) illud ipſum, quod recipit ſpeciem et figuram, unde *ap. Plat.* materia ſuſceptrix et genetrix formarum variarum ſic vocatur. Ab ἐκμάσσω.
Ἐκμαγειόω, exprimo, effingo. A præc.
Ἔκμαγμα, τος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum.
Ἐκμαίνομαι, valdè furo; (2) furo, inſanio.
Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; *Ariſtoph. Conc.* 961.
Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorſus) beatum prædico.
Ἔκμακτρον, τὸ, impreſſa ſpecies, veſtigium.
Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.
Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.
Ἐκμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furioſus; (2) inſanè cupiens, amans. Ex ἐκ, et μαίνομαι.
Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε, ϗ φρόνημα, ϗ γνώμην. *Soph. Ant.* 181. Ἔπειτ' ἀκούσασ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, *Ariſtoph. C.* 244.
Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.
Ἐκμανῶς, furioſè, ardenter.
Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo.*
Ἔκμαξις, εως, ἡ, deterſio. Ab ἐκμάσσω.
Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.
Ἐκμαργόω, amentem reddo.
Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.
Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis.
Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.
Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, et ἐκμάττομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ, *Joan.* 12, 3. Ἀρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, *Lycurg.* 138.
Ἐκμαςεύω, quæro, indago.
Ἐκματαίομαι, οῦμαι, vanus fio.
Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.
Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.
Ἐκμέλεια, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμελέτα,

Ἐκμελέτα, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμελέταε. Ab

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίςην ἐκμελετήσαιμι, *Luc.*

Ἐκμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) luxatus. Ex ἐκ, et μέλει, vel μέλος.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, et μέλος, *membrum.* Unde

Ἔκμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, invalidus, *Heſ.*

Ἐκμελῶς, *adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρῦμαι, emetior, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρύμενος χθόνα, *Soph. Oed.* 805.

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimenſio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, modum excedens. Ex ἐκ, et μέτρον, *menſura.* Hinc

Ἐκμέτρως, *adv.* modum excedendo, immodicè.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco irâ, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex menſium eſt.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho; (3) explico, de acie. Ex μηρύω.

Ἐκμιαίνομαι, polluor *nominatim* profluvio feminis. Ex ἐκ, et μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς χελαίνης γῆρυν ἐκμιμυμένη, *Lycurg.* 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιῶσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμύμενοι, *Ariſtoph. Av.* 1290.

Ἔκμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui merces non datur.

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco. A præc.

Ἐκμίσθως, *adv.* ita ut merces non datur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pactâ mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo.

Ἐκμορφόω, formam effingo, ſeu exprimo.

Ἐκμυσόω, carmine aliquid, v. gr. leges, complector; (2) doceo, ſc. per carmina, propriè.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omninò*, detraho, v. gr. pinguedinem, conficio. A μυελός.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, *Luc.* 16, 14.

Ἐκμυςίζω, f. ίσω, uno hauſtu avidè ebibo. Ex μύω, *os ſive labra claudo*, vid. ἀμυςὶ.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) è fluctibus enato. Αἰγεία δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται, *Lycurg.* 726.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter creſco.

Ἐκνέμεσθαι, depaſci; (2) educi vel exire ad paſtum. Ὀυκ' ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα; retro feres, *Soph. Aj.* 396.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido.

Ἐκνευροκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nervoſus caulicu-lus eſt, nervicaulis. Ex νεῦρον.

Ἐκνεῦσαι, *enataſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνεύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησῦς ἐξένευσεν, ὄχλυ ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, *Joan.* 5, 13.

Ἐκνέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, è nube prorumpens. Ex ἐκ, et νεφέλη, *nubes.*

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex νέφος.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me à re aliquâ, difficili et pernicioſâ.

Ἐκνηςεύω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio; (2) evigilo. Ἐξένηψεν ἀπὸ τῦ οἴνυ, 1 *Reg.* 25, 37.

Ἐκνήψει ὕπνος ἀῤῥώςημα, *Sirach.* 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad ſobrietatem

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἐκνίκημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐκνίκησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, à κνίζω.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Ὀυδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ, *Dem.*

Ἐκνίσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. κνίζω.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ſimplex.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, eluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνυς.

Ἐκνομὴ, ἡ, depaſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) inuſitatus, vehemens, inſolens; (3) ſceleſtus, nefandus.

Ἐκνομίως, *adverb.* enormiter, præter modum, magnoperè, vehementer.

Ἔκνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνυς, *contr.* ἔκνυς, υ, ὁ ϗ ἡ, excors, demens, ſtultus.

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοςήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοςέω.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, ex tenero et molli lignoſum reddo; et *in paſſivo* lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κοιλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολάφισα, a. 1. ind. act. v. κολαφίζω.

Ἐκολοβώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κολοβόω.

Ἐκόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισσεν, *pulvere fœdavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκόνισε, à verbo κονίζω.

Ἑκοντὶ, *adv.* ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκόπην, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Ἔκοπτον, *incidebant*, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐκοπώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κοπόω.

Ἐκορέσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορέσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσσεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, à κοσμέω.

Ἑκῦσα, *volens*, fœm. ab ἑκὼν, *voluntarius.*

Ἑκυσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte et voluntariè aliquid ago, do, &c. Ab ἑκύσιος. Hinc

Ἑκυσιασμὸς, ῦ, ὁ, actio, voluntaria, *impr.* donum tale.

Ἑκύσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus. Ab ἑκών.

Ἑκυσίως, *adv.* ſpontè, ultrò.

Ἔκπαγλα, *adv.* terribilem et ſtupendum in modum, immaniter, neutr. plur.

Ἔκπαγλον, *adv.* idem, neut. ſing. Ab

Ἔκπαγλος, υ, ὁ ϗ ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, (niſi potiùs ab ἐκπήγνυμι, *Ern.*)

Ἐκπαγλέομαι, ῦμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, nom. pl. n. g. grad. ſuperl.

Ἐκπαγλυμενὸς, ἡ, ὸν, efflictim cupiens. Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλύμενος, *Eurip. Oreſt.* τέμον εἶδος ἐκπαγλυμένη, *Idem, Troad.*

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirificè.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodicè adfectus; (3) cupidus, ſtudioſus. Ex πάθος.

Ἐκπαθῶς, *adv.* cùm immodico adfectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ὡς δὴ Πρόβλαςος ἐξεπαίδευε θρασὺς, *Lycurg.* 577.

Ἐκπαιφάσσειν, more inſanorum excurrere, vel exſilire, *Hom. Il.* 5, 803.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, erumpo.

Ἔκπαλαι, *adv.* jamdudum.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges palæſtricas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, ſpurii, *Heſ.* Ex ἐκ, et παλλακὴ, *concubina.*

Ἐκπαντὸς, *adv.* omninò, prorſus.

Ἐκπαππῦσθαι, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαππόεσθαι, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, *lanugo carduorum.*

Ἐκπαραβόλως, audaciſſimè.

Ἐκπαρθενεύω, devirgino.

Ἐκπαρίςημι, propè adpono, in aor. 2. adſto. Ἐκπαραςῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.*

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel preſcriptam evagor, exſpatior; (2) inambulo. Ex πάτος, *via.*

Ἐκπάτριον, υ, τὸ, non patrium, diſſimile. *Heſ.*

Ἐκπάνω, libero à malo aliquo; (2) eripio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπεφλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπείθω, perſuadeo.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί τῦ τοσῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, *Ariſtoph. Eq.* 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, et ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, *Heſ.* ἔξεςι, licet. A πέλω, *ſum.*

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, *Act.* 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem perduco.

Ἐκπεπόρνευκα, perf. ind. act. v. ἐκπορνεύω.

Ἐκπεπότασαι, *evolaſti*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπεραίνω, ad finem perduco, prætereo.

Ἐκπεράω, ῶ, tranſeo; (2) trajicio, traduco, tranſporto. Κέδρυ παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ, ſcande, *Eur. Ph.* 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, et πέρδιξ, *perdix.*

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devaſto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, *Il.* 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, luſtro.

Ἐκπεριέρχομαι, uſquequaque circumdo; (2) uſquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obſideo; (4) graviter conſtrictum teneo.

Ἐκπερίῤῥις, ἡ, circuitio, percurſio. Ab ἐκ, et περιϊκνέομαι, (vel ἵκω, *Ern.*)

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo et circumplector.

Ἐκπεριναςέω, ῶ, f. ήσω, peragro, luſtro.

Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo. *Met. ap. Ioſ.*

Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, circumnavigo.

Ἐκπερισπασμὸς, ῦ, ὁ, reverſio militum in priſtinum locum poſt περισπάσμον.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, ſeu ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, *excidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, à verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτω.

Ἐκπέσσω, excoquo.

Ἐκπέσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐκπέταλος, υ, ὁ ϗ ἡ, amplus, paſſuſque in modum folii. Ex πέταλον, *folium.*

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, ſeu ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκπετάννυμαι, extendor. Unde ἐκπεπταμένος, extenſus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μυ πρὸς λαὸν ἀπειθῦντα, *Rom.* 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ἡ, expanſio.

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήσιμος, volucris. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo; (2) evolo.

Ἐκπέπτω, f. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ σιτία, *Aret.*
Ἐκπέφρασαι, 3. fing. perf. ind. paff. v. ἐκφράζω.
Ἐκπεφυυῖαι, perf. part. med. f. g. pl. n. v. ἐκφύω.
Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum et folidum.
Ἐκπηδάω, ῶ, exfilio, faltu exeo; (2) clam exeo.
Ἐκπήδημα, τὸ, faltus, procurfio. A præc.
Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus qui exfiliit.
Ἐκπηκτικὸς, ὴ, ὸν, congelandi et conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηνιεῖται, *filum educet*, 3. fing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται. Ab
Ἐκπηνίζω, f. ίσω, extrico, *Ariftoph. Ran.* 587.
Ἐκπῆξις, έως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηρόω, mutilo.
Ἔκπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui fex cubitorum eft.
Ἐκπίασμα, quafi ab ἐκπιάζω pro
Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo, urgendo, expello, v. gr. in fugam; (2) urgeo.
Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expreffio; (2) compreffio, comprehenfio. A præc.
Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expreffum eft, fuccus feu liquor expreffus; (2) fractura calvariæ in multas partes.
Ἐκπιεσμὸς, ȣ, ὁ, expreffio; (2) oculi prolapfus extra fuum cavum.
Ἐκπιεςήριον, ȣ, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
Ἐκπιεςὸς, ὴ, ὸν, expreffus; (2) qui exprimi poteft.
Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.
Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exafpero. Ab
Ἐκπίκρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vehementer amarus.
Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo. A præc.
Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.
Ἐκπίνω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφιον, *Lycurg.* 163. Τἀμὸν ἐκπίνεσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, *Soph. El.* 787. Ἐπειδὰν ἐκπίνῃς οἴνȣ νέȣ λεπάςην, *Ariftoph. Pac.* 921.
Ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut* de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum effe, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen et de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diverfum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, *Ariftoph. Vefp.* 1416. Λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονὸς, *Eur. Med.* 450.
Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitiffando exhaurio.
Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.
Ἐκπλαγεὶς, a. 2. part. paff. v. ἐκπλήσσω.
Ἐκπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπλαγῶς, *adv.* mirabiliter, egregiè.
Ἐκπλεθρίζειν, plethrum curfu metiri. Ab
Ἔκπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plethri menfuram excedens. Ex ἐκ, et πλέθρον.
Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.
Ἔκπλεος, έα, έον, *Atticè*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulatè expletus; (3) qui fufficit.
Ἔκπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fex latera habens.
Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi
Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, folvo è portu; (2) impetum claffe in hoftes facio. Οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, *Soph. Phil.* 380. Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, *Act.* 20, 6.
Ἐκπλέως, *adv.* cumulatè, abundè.
Ἐκπλήγδην, *adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπληθύνω, idem quod
Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥςε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, *Eur. Ph.* 174.
Ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπληκτικῶς, *adv*, cum ftupore, cum terrore; (2) cum admiratione, plaufu.
Ἔκπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attonitus. Ab eod.
Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æftu inundo, reftagno.
Ἔκπληξις, εως, ἡ, confternatio, mentis abalienatio; (2) fideratio et arborum tabes; (3) vehementior cupiditas.
Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) fervare v. gr. promiffa. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, *Act.* 13, 32. Hinc
Ἐκπλήρωμα, τὸ, fupplementum, complementum.
Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
Ἐκπληρωτὴς, ȣ, ὁ, qui facit juffa, mandata.
Ἐκπλήσσεο, 2. fing. præf. imperat. paff. *Ion.* pro ἐκπλήσσȣ. Ab
Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, ftupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares fuaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in paff.* timeo, terreor, de ftatu mentis decido. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, *Eur. Med.* 8. Ἐκπλησσόμενος ἀπὸ τῇ διδαχῇ τȣ̃ Κυρίȣ, *Act.* 13, 12.
Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.
Ἐκπλόος, *contr.* ἔκπλȣς, ȣ, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus claffis in hoftes. Ab ἐκπλέω.
Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, *Ariftoph. Lyf.* 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, *Ariftot.* Hinc
Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipfa eluendi actio.
Ἔκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, ὸν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.
Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πέτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, *Apoll.*
Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in fpiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex πνεῦμα.
Ἐκπνεῦσις, εως, ἡ, exfpiratio; (2) mors. Ab
Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exfpiro; (2) morior. Ὅταν ςενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον, *Lycurg.* 807. Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς, ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, *Marc.* 15, 37.
Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exfpiratio, exhalatio. A præc.
Ἐκποδὼν, *adv.* è medio, è confpectu, *tropicè* è vitâ; (2) *cum gen.* procul. A πȣ̃ς.
Ἔκποθεν, *adv.* aliundè, undecunque.
Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) fubduco, libero ab aliquâ re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) fufficio; (5) perficio, confummo; (6) *imperf.* fuppetit, licet, fufficit, fatis eft, juvat. Ἐκποιῶ μὲ τȣ̃ δικαςηρίȣ, *Herodot.*
Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) abfolutio, perfectio. A præc.
Ἐκποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.
Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, variè diftinguo.
Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σὲ τὰς πωκάδας, *Ariftoph. Θεσμ.* 574.
Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno; (2) bello vexo. A πόλεμος. Unde
Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hoftem alicui concilio, infenfum reddo, *in paff.* infenfum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν πρὸς τὰς ςρατιώτας, *Plut.*
Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem extruo.
Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obfidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος ἂν θᾶττον, *Xen.*
Ἐκπολιτεύω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.
Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando, fecreta, traduco ignominiosè. Ἐκπομπεύει τῷ κάλλει, *Luc.*
Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emiffio; (2) deductio; (3) excurfio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*
Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπόνειν ὑψηλὰ τείχη, *Ariftoph. Av.* 384.
Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum et vitiofum reddo, vitio. Ex ἐκ, et πονηρὸς.
Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. A πόντος.
Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, *Marc.* 11, 19.
Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, proceffio, egreffio. A præc.
Ἐκπορευτὴς, ὴ, ὸν, procedens, egrediens.
Ἐκπορευτῶς, *adv.* per proceffionem.
Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devafto, diripio. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ, *Lycurg.* 1339.
Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vaftator. A præc.
Ἐκπορθμεύω, enavigo.
Ἐκπορία, ας, ἡ, quæftus, negotiatio. A πόρος.
Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) fuppedito. Τοῖς δεομένοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, *Dem. paff.* (4) impetro, confequor.
Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effusè fcortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τȣ́τοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, *Judæ* 7.
Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. Vide ἐκπωτάομαι.
Ἐκποτέομαι, ȣ̃μαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, *Il.* 19, 357.
Ἐκποτισμὸς, ȣ̃, ὁ, ficcitas terræ.
Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab
Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio; (2) *in med* exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷον φόνον, ulcifci.
Ἐκπραΰνω, f. αυνῶ, demulceo, permulceo.
Ἐκπρεμνίζω, exftirpo, radicitùs evello.
Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus et infignis inter alios, eximius, elegans. Ab
Ἐκπρέπω, decorus fum, inter alios excello.
Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet, mirificè, excellenter.
Ἐκπρεπῶς, *adv.* decorè, eximiè.
Ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc
Ἔκπρησις, εως, incenfio, inflammatio.
Ἐκπρησμὸς, ὁ, fervor aquæ, &c. bullientis, feu ftridor.
Ἐκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας.
Ἐκπρίαμαι, redimo; (2) pecuniâ corrumpo. Τȣ̀ς κινδύνȣς ἐξεπριάντο, *Lyfias.*
Ἐκπρίασθαι, præf. inf. med.
Ἐκπρίω, f. ίσω, ferrâ exfeco, excido.
Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præftitutum excedo, in morâ fum. Ab
Ἐκπρόθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præftitutum diem non fervat.
Ἐκπροθέσμως, *adv.* poft diem præftitutum.
Ἐκπροθυμȣ̃μαι, cupio, valdè cupio.
Ἐκπροΐημι, emitto.
Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote datâ eloco.
Ἐκπροκαλέομαι, ȣ̃μαι, evoco, accerfo. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων ἐυναιεταόντων, *Odyff.* 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, et καλέω.
Ἐκπροκρίνω, feligo, eligo.
Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μὴ τέρα δ' ἐκπρολίπῃς, *Phocyl.*
Ἐκπρολίποις, 2. fing. a. 2. opt. act.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, decido.
Ἐκπροφαίνω, oftendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, effero, profero.
Ἐκπροφεύγω, effugio.
Ἐκπροχέω, fut. εύσω, effundo. Χλοερȣ̀ς ἐκπροχέων πλοκάμȣς, *Epigr.*
Ἐκπτερȣ̃μαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facilè attollar.
Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando et quatio, alas expaffas concutio; (2) geftio.
Ἐκπτήσσω, f. ξω, expavefacio, perterrefacio. Οἴκων μ' ὥς τ' ὄρνιν θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας, *Eur. Hec.* 181.
Ἐκπτοέω, confterno; *paff.* vehementi cupiditate incendor.
Ἔκπτυςος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, repudiandus.
Ἐκπτύω, f. ύσω, exfpuo; (2) refpuo, abhorreo, *Gal.* 4, 14.
Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapfio; (2) luxatio.
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapfio; (2) eruptio; (3) calamitas, ut exilium, &c. Ab ἐκπίπτω.
Ἔκπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elapfus. Ab eod.
Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, fuppuro; (2) ad fuppurationem perduco. Ex πύον. Hinc
Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.
Ἐκπύησις, εως, ἡ, fuppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens fuppurandi feu pus movendi. Ab eod.
Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σκαιῶς αὐτῦ ἐκπυνθάνει, roges, *Ariſtoph. Plut.* 60. Πρὶν ἐκπύθομαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει, *Ariſtoph. Conc.* 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πάρεισι, *Eur. Cyc.* 93.

Ἐκπυέω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex πυρὴν.

Ἐκπυριᾶσθαι, incendi, incaleſcere, *ap. Hipp.*

Ἔκπυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, fervidus, æſtuoſus, ardens.

Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυρῶσε σώματα, *Eur.* 293. A præc. Ex ἐκ, et πῦρ.

Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco, ſignum do facibus ſublatis. Ex πυρσὸς.

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor.

Ἔκπυςος, ε, ὁ ϗ ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari. Ab ἐκπυνθάνομαι.

Ἐκπώγων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui barba crevit, barbatus. Ex πώγων.

Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala.

Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo. Vid. ἐκποτάομαι.

Ἐκράανθεν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκραάνθησαν, à κραιαίνω.

Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραβδίζειν τὰς μοχθηρὰς, *Ariſtoph. Lyſ.* 578. Ab ἐκ, et ῥαβδίζω.

Ἔκραγα, perf. ind. med. verbi κράζω.

Ἔκραζον, 3. pl. imperf. ind. act.

Ἐκραγὴ, ῆς, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι.

Ἐκράηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκ αίαινον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐκεράθην, à κεράννυμι.

Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσε κρατὸς διασπαρέντος, effluit, *Soph. Tr.* 795.

Ἔκραξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.

Ἐκραταιῦτο, *corroborabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κραταιόω.

Ἐκραύγασεν, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.

Ἐκρεμω, *pendebas*, 2. ſing. imperf. ejuſd. *Att.* et *Ion.* pro ἐκρέμασο.

Ἐκρέω, f. εύσω, effluo; (2) excido, elabor. Ἐξεῤῥύησαν οἱ Θεμιςοκλέες λόγοι τῶν Ἑλλήνων, *Plut.*

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus à torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab

Ἐκ ῥήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς δ' ἔποτ' ἐκρήξει μάχη, *Soph. Aj.* 786. Hinc

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.

Ἐκρήηνα, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exſtirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, *Matt.* 13, 29. ἐκριζωθήσεται, *Ib.* 15, 13.

Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.

Ἐκριζωτὴς, ῦ, ὁ. exſtirpator.

Ἐκρίμμα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίπτω.

Ἔκριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, cui naſus eſt prælongus, *Art.* Hinc

Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, (niſi potiùs à ῥίνη, *Ern.*)

Ἐκρίνατο, *interpretatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind med. verbi κρίνω.

Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τὰς πολεμίας ἐξεῤῥίπιζε, *Plut.*

Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio. Ab

Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio; (3) relego in locum aliquem. Hinc

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluvium. Ab ἐκρέω.

Ἔκροος, *contr.* ἔκρες, ε, ὁ, idem.

Ἐκρύσθην, a. 1. ind. paſſ. v. κρύω.

Ἐκρύσω, *popuiliſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo.

Ἐκρύβην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κρύπτω.

Ἔκρυπτον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἔκρυσις, εως, ἡ, profluvium. Ab ἐκρύω.

Ἔκρυφα, *occultavi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, à κρύπτω.

Ἔκρυψα, *abſcondi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσεται, *Lycurg.* 190.

Ἐκσαγηνεύω, è ſagenâ, ſeu reti explico.

Ἐκσαλεύω, agitando ſeu concutiendo ejicio, vi expello.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, carnibus nudo, carnem ſeparo. Ex ἐκ, et σὰρξ, *caro.* Unde

Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio, carnem ingenero, obeſum reddo. Hinc

Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia.

Ἐκσαρόω, everro, verrendo purgo.

Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoveo.

Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.

Ἐκσήπω, f. ψω, penitùs putrefacio.

Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho.

Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos diſſipo, ejicio ſimul et diſpergo.

Ἐκσκευάζομαι, fut. άσομαι, vaſa ſummota alicundè exporto; (2) exporto.

Ἐκσκορπισμὸς, ῦ, ὁ, diſſipatio. A σκορπίζω.

Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.

Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.

Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, evello.

Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto. *LXX.*

Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo.

Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando pervenio, tendo.

Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongiâ extergo.

Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.

Ἔκσπονδος, ε, ὁ ϗ ἡ, excluſus à fœdere vel à ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, et σπονδὴ, *fœdus.*

Ἐκςάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſex ſtadiorum.

Ἔκςασις, εως, ἡ, dimotio rei è ſtatu in quo erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, quâ res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίςημι, *de ſtatu dejicio.* Unde

Ἐκςατικὸς, ἡ, ὸν, vim rem aliquam è ſtatu ſuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam.

Ἐκςατικῶς, *adv.* furioſè, fortiſſimè.

Ἐκςέλλω, fut. λῶ, emitto; (2) exorno.

Ἐκςέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) coronâ exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βωμὲς οἳ κατ' Ἀδμήτε δόμες πρόσῆλθε, κἄξέςεψε, *Eur. Alc.* 168.

Ἐκςηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non è ſcripto recito. Ex ςῆθος.

Ἐκςήσῃ, *mirabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκςήσεται, ab ἐξίςημι.

Ἐκςραγγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκςρατεία, ας, ἡ, eductio exercitûs in expeditionem.

Ἐκςράτευσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ἐκςρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infeſto exeo agmine.

Ἐκςρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.

Ἐκςρέφω, fut. ψω, inverto, immuto, extorqueo. Ἐκςρεψον ὡς τάχιςα τὲς σαυτῦ τρόπες, *Ariſtoph. Nub.* 88. Ἐκςρέψας τὲς ἡμετέρες ἱππέας κακὸς κακῶς, *Ibid.* 554.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο *apud Hom.* Il. 7, 1.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio et pervium reddo velut fiſtulam, pertundo.

Ἐκσυρίζω, ſibilo, de ſerpente.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundâ ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.

Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ſigno, ſignum imprimo, exprimo. Hinc

Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, è periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρῳ Ὀπλοσμίας, *Lycurg.* 613. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσον μ' ἄγων, *Soph. Phil.* 488. Ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι. Ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην, *Id. El.* 985.

Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero.

Ἔκτα, *occidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, à verbo κτῆμι.

Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτάγκεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτάδην, *adv.* extensè, porrectim. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longè lateque patet.

Ἐκταδὸν, *adv.* idem quod ἐκταδην.

Ἐκταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐκτείνω.

Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, à κτείνω.

Ἐκταῖος, αία, αῖον, ſextus; (2) ſextanus. Ab ἕκτος, *ſextus.*

Ἔκτακε, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἐκταλαντάω, talentis, i. e. magnâ pecuniâ fraudo.

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extenſio, productio, id quod extenſum eſt. Ab ἐκτείνω.

Ἐκταμένος, perf. part. paſſ. v. κτείνω.

Ἐκτάμησι, *exciderit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.

Ἔκταμμαι, perf. ind. paſſ. verbi κτείνω.

Ἐκτάμνω, exſeco, excido. Ἰὲς ἐκτάμνειν, *Il.* 11, 515. νήιον. *ib.* 3, 62. πρυμνὴν, *ib.* 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔκτασαν, à verbo κτῆμι.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

Ἐκτανθαρύζω, tremo.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino.*

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, *ap. Medicos*, ventrem;

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, *ap. Medicos*, ventris. Ab

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσεσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, *Act.* 16, 20. Ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, *Luc.*

Ἐκταρβέω, ῶ, f. ήσω, extimeſco; (2) exterreo.

Ἔκτας, *occidiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἔκτεινας, à κτείνω.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) figura grammatica, quâ ſyllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, inſtruo, (aciem) in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, *Philo.*

Ἐκτάσω, *poſſediſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, à κτάομαι.

Ἔκτατο, 3. ſing pluſq. perf. ind. paſſ. v κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν exporrectus, extenſus.

Ἐκταφρεύω, effodio. *Ern.*

Ἐκτέατο, *poſſeſſa erant*, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔκτηντο, à κτάομαι.

Ἐκτεθέντα, *expoſitum*, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐκτίθημι.

Ἐκτεθραμμένες, *enutritos*, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω.

Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.

Ἔκτεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, *Soph. Aj.* 1419. Μεῖζον ἐκτενῶ λόγον, *Id. Trach.* 692.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι ὅτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχὺ; *Ariſtoph. Av.* 1170.

Ἐκτεκνόω, pario; (2) med. Ἐκτεκνόομαι, liberos ſuſcipio.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, conſumo.

Ἐκτελέοιτε,

Ἐκτελέσητε, 2. pl. præf. opt. act. v. ἐκτελέω.

Ἐκτελέσαις, *quum complevisset, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας.

Ἐκτελευτάσει, *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, ab ἐκτελευτάω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινί.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus. A τέλος.

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exfeco; (2) caftro; (3) *med.* decipio. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτεμοίμι σοῦ, *Arftoph. Ran.* 584.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, extenfio; (2) explicatio; (3) jugis et adfidua opera, contentio; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extenfus; (2) fedulus, diligens; (3) acer, vehemens. Ab eod.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶ, 1. fing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

Ἐκτενῶς, *adv.* vehementer, impensè, prolixè.

Ἐκτεταγμένως, ordinatè, ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, explicatè. Ab ἐκτεταμένος, quod eft *partic. paff.* ab ἐκτείνω.

Ἐκτεὺς, έως, ὁ, fextarius. Ab ἐκτὸς, *fextus.*

Ἐκτεφρόω, in cineres redigo comburendo.

Ἐκτέφρωσις, ἡ, exuftio.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, technor, comminifcor. Ex ἐκ, et τέχνη, *ars.*

Ἐκτήκω, f. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, tabefacio.

Ἔκτηξις, ἡ, percolatio, liquatio.

Ἐκτημόριον, ου, τὸ, fextans, fexta pars, fextarius. Ex ἐκτὸς, et μόριον, *particula.*

Ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. paff. v. κτάομαι.

Ἐκτησάμην, 1. fing. a. 1. ind. med.

Ἐκτῆσθαι, perf. inf. paff. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.

Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut è navi, è vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. gr. edictum, præmium, &c. (5) profcribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) *in med.* aliquo tranfportandum curo fecuritatis causâ. *Ern.* Ἐκθεῖναι βρέφος, *Eur. Ph.* 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, *Ariftoph.* Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, *Ifocr.*

Ἐκτιθηνεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκτικὸς, ἡ, ὸν, in habitu pofitus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo.*

Ἐκτικῶς, *adv.* cum habitu, h. e. firmiter, probè.

Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτιλάω, alvum excerno.

Ἐκτίλλω, evello; (2) emoveo.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æftimo, magni æftimo; (2) valdè honoro; (3) honoris causâ, nomine aliquo, præfertim honeftiori, appello. Hinc

Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores. A τιμή.

Ἔκτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers honoris.

Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuffio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, *Matt.* 10, 14.

Ἐκτινύνω, f. τίσω, exfolvo, luo. Ab ἐκτίω.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem et ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα, *Plat.* Ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retuliffet. *Soph. Aj.* 304. ὦ θυμάτων πρόστραιον ἐκτίνων χάριν δαίμων, *Lycurg.* 211. Ab eod.

Ἔκτισε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.

Ἔκτισις, εως, ἡ, folutio. Ab ἐκτίω.

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.

Ἔκτισται, 3. fing. perf. ind. paff. v. κτίζω.

Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui folvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.

Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.

Ἐκτίω, luo, punio, folvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, *Eur. Med.* 267.

Ἔκτμημα, ατος, τὸ, fruftum fectione extractum, fegmentum. Ab ἐκτέμνω, *exfeco.*

Ἔκτμησις, εως, ἡ, exfectio; excifio; (2) caftratio. Ab eod.

Ἔκτοθεν, *adv.* extra, feorfim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, *adv.* idem et ab eod.

Ἐκτοιχωρυχέω, parietes perfodio furandi causâ.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. A τόκος.

Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo; (2) *ap. Jof.* ad audendum impello, incito.

Ἐκτολμήσας, *aufus*, a. 1. part. act.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. v.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio, exantlo.

Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, fculptor, excifor, fector: Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excifio. Ab ἐκτέμνω.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exfectus, caftratus. Ab eod.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, fectrix. Ab eod.

Ἔκτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Ἔκτονε, 3. fing. perf. ind. med. verbi κτείνω.

Ἔκτονος, ον, abhorrens à tono, fc. mufico; (2) remiffus, relaxatus, tono fuo privatus.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, propriè pharetram, confumo pecuniam, opes, &c. (2) emitto telum. Κομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, *Ariftoph. Plut.* 34. Ex ἐκ, et τόξον, *arcus.*

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregrè abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Ariftot.* Ab ἔκτοπος. Hinc

Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, difceffus, fedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinus. Ab eod.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.

Ἐκτοπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui loca mutare folet.

Ἔκτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, loco fuo emotus; (2) inufitatus; (3) abfurdus.

Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, abfurdè. A præc.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, exterebro.

Ἐκτὸς, ἡ, ὸν, fextus. Ab ἕξ, *fex.*

Ἐκτὸς, *adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ. Hinc

Ἐκτόσθεν, *adv.* extra; (2) à foris.

Ἐκτοσε, idem et ab eod.

Ἔκτοτε, *adv.* ex eo tempore.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdias decanto; (2) tragicè exaggero.

Ἐκτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, menfæ expers, qui in menfam non infertur. Ex τράπεζα.

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, invenuftus, fœdus, averfandus, qui eft ἐκ τρόπου haud pro more folito.

Ἐκτραπέλως, invenuftè, fœdè.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. fing. a. 2. conj. paff. verbi ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio et præcipitem do, de equo; (2) collum feu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) in fuperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti et in collum devolvi; (2) interfici; (3) fuperbire; (4) deliquium pati. Ὁ δὲ ἵππος ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, *Plut.* Ex τράχηλος.

Ἐκτραχύνω, exafpero, exacerbo.

Ἐκτρέπομαι, deflecto iter; (2) averfor.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρὸς τὲ ποίμνας ἐκτρέπω, *Soph. Aj.* 53. Οὗτος ἐκτρέπεται μὲ νῦν ἁπαντῶν, *Dem.*

Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio, educo. Ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτὴν, *Ephef.* 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώραν τήνδε τὴν θρασεῖαν οὖτω, *Ariftoph.* Θεσμ. 529.

Ἐκτρέχω, excurro, me proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, *Ariftot.*

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. A τιτράω.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. paff. verbi

Ἐκτρίβω, f. ψω, extero, polio. Κατεύχομαι κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον, exigere, *Soph. Oed. Tyr.* 256. Σὺ γὰρ ἐκ εἶ βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτὲ, peribit, *ibid.* 436. Hinc

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id quo aliquid abftergimus; (2) mantile, fudarium, &c.

Ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio. Ab eod.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digreffio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ου, ὁ, fcilicet οἶνος, vappa.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ everfæ.

Ἔκτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus; (2) malè moratus; (3) diffentaneus; (4) qui defcivit à more folito.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, fut. ήσω, exterebro; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσα μ' ἔνδοθεν, *Ariftoph. Conc.* 337. Hinc

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, confumo, exhaurio.

Ἐκτρύχω, idem.

Ἐκτρώγω, erodo, exedo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Hinc

Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus:

Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

Ἐκτυγχάνω, adfequor, vel fum.

Ἐκτυμπάνωσις, εως, ἡ, tumor quo in modum tympani aliquid intumefcit, *Ern.*

Ἔκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, expreffus ex archetypo.

Ἐκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expreffa.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expreffio, efformatio.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

Ἐκτύφομαι, et ἐκτυφόομαι, οῦμαι, incendor; (2) efferor ad fuperbiam, ineptio, *Ern.*

Ἐκυδάσσατο, *convitiatus eft*, 3. fing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.

Ἐκύκλωσα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.

Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, focrus, mariti mater. Ab

ἙΚΥΡΌΣ, οῦ, ὁ, focer, mariti pater.

Ἔκυρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.

Ἐκυρώθην, a. 1. ind. paff. verbi κυρόω.

Ἔκυψεν, 3. fing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. v. κύπτω.

Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

Ἐκφαιδρύνω, nitidum reddo, polio.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeftus, apertus; (2) fplendidus, illuftris. Ab

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; et (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, confpicuus fum. Ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ, *Oed. Tyr.* 250.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifeftum reddo, [illegible]

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evul[illegible] expreffio, enarratio, fignificatio.

Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, enarrativus.

Ἐκφαντικῶς, *adv.* enunciativè; (2) ex[illegible], fignificanter.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐκφαντικός.

Ἔκφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus, evulgatus.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.

Ἐκφανῶς, manifeftè, palàm. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἔκφασμα, τος, τὸ, fpectrum, *ut fup.*

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præfepium purgamenta, reliquiæ ciborum. Ab

Ἐκφατνίζω, amoveo à præfepi, menfâ, &c. A φάτνη.

Ἐκφάτως, *adv.* fupra modum, ut dici nequeat.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus, detractio.

Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus. A præc.

Ἐκφερέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.

Ἐκφερεμυθέω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, et μῦθος, *verbum.*

Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.

Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. gr. librum publicè propono, recito, &c. (5) promo,

mo, edo; (6) refero, v. gr. ad ſenatum vel populum; (7) infero, v. gr. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtûs, *Ern.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, *Iſocr.* Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρειν, *Soph. El.* 530. Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρὸν, *Ariſtoph. Ran.* 171.

Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, parum abfuit, quin, *Xen.* Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῆς ἐκφυγεῖν; *Ariſtoph. Av.* 261. Αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα λαρνακοφθόρους ῥίψας, *Lycurg.* 235.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. v. ἐκφεύγω.

Ἐκφήμι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθείρομαι, inauſpicato et in perniciem exeo.

Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex φλαῦρος, *vilis, pravus.*

Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, *Ariſtoph. Pace,* 606.

Ἐκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, *ap. Hipp.*

Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.

Ἐκφλυαρίζω, contemno, deprimo.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

Ἐκφλυνδάνω, idem. Ex φλύω.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; *apud Apollon. Rhod.* ἐκφλύξαι, quaſi exæſtuare, ex corde æſtuanti promere.

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimeſco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιςολῶν, 2 *Cor.* 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc

Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

Ἐκφόβημα, τὸ, idem.

Ἐκφόβησις, ἡ, terror, terrefactio.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, exterritus, conſternatus.

Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, *Plut.* Hinc

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egreſſio; (2) divulgatio rei.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) funus; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἐκ τῆς οἰκίας, *Luc.* Ὅτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, *Ariſtoph. Eq.* 359. Ab eod. Hinc

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum ſeu egeſtum eſt.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egeſtio.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus.

Ἔκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exportari poteſt; (2) divulgatus; (3) percitus.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, ediſſero, enarro.

Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt expediendi meatus obſtructos. Ab ἐκφράσσω.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio, expoſitio, explicatio. *Heſych.* λόγον ἐναργῆ, id eſt, evidentem ſermonem orationemve interpretatur. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφραςικὸς, ἡ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

Ἐκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.

Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) deſpicio; (3) animo efferor, omninòque impotenter fortunam fero; (4) deſipio. Ab ἔκφρων.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, *Ariſtoph.* Ex ἐκ, et φροντὶς.

Ἐκφρόνως, *adv.* dementer. Ab

Ἔκφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, delirans, amens. A φρήν.

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata eſt. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγάνω, effugio.

Ἔκφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.

Ἐκφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens, ſed ferè in bonam partem. Ex ἐκ, et φυή.

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, ſenatu vel ordine aliquem moveo. Ex φύλλον, *folium,* quo olim ſuffragia ferebantur, et φέρω. (niſi potiùs à φῦλος, *Ern.*)

Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio è tribu, ſenatu, vel populo. Ex iiſd.

Ἔκφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ejuſdem tribûs; (2) qui nullius eſt tribûs; (3) peregrinus, externus, barbarus, à moribus gentis abhorrens; (4) inuſitatus. A φυλή.

Ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab

Ἐκφυσάω, ῶ, exſufflo, vehementer reſpiro, gravi reſpiratione laboro; (2) follibus ventilo, vel ſpiritu; (3) effero, elatum facio. Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥςε, &c. *Ariſtoph. Pace,* 628. Hinc

Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exſufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id quod efflatur.

Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, qu. dic. enaſcentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium poſt ſementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata ſunt. Ab ἐκφύω.

Ἔκφυσις, εως, idem, *Ern.*

Ἐκφυτεύω, tranſlatum alicundè planto.

Ἐκφύω, f. ύσω, et ἔκφυμι, gigno; (2) naſcor. Ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς, *Soph. Aj.* 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους, *id. Phil.* 987.

Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emiſſio; (4) diſerta alicujus nominatio.

Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.

Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.

Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.

Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, (2) cavernoſum et ſalebroſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo. Ex χαράδρα.

Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *propriè et topicè,* Ern.

Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *paſſ.* effundor, abſumor, pereo. Κέκχεω τὸ πᾶν σόφισμα, *Soph. Phil.* 14. Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα, *Lycurg.* 773.

Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vaſto; unde ἐκκεχιλωμένος, deſolatus.

Ἐκχοίζω, f. οίσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, et χόω, *humum egero.*

Ἐκχλοιόω, et ἐκχλοιοῦμαι, palleſco, ſed ut aliquid viridis vel luridi admiſtum ſit.

Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.

Ἐκχορδόω, fidibus cano.

Ἐκχορεύω, è choro ejicio.

Ἐκχρεμπτομαι, exſpuo.

Ἐκχρᾶν, præſ. inf. act. pro ἐκχράειν.

Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, et χρῆμα, *pecunia.*

Ἐκχρῆσαι, ſufficere; ἐξέχρησε, ſuffecit; ἐκχρήσει, ex uſu erit. A χρὴ, ut ἀπόχρη.

Ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.

Ἐκχυθέντος, g. ſing. a. 1. part. paſſ. v. ἐκχύω.

Ἐκχυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio; (2) in ſuccum redigo.

Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exſugo. Ex χυμός.

Ἐκχυμόω, ῶ, à quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum ſuccos et humores extra vaſa ſua effundit, ut in ſuggillatione. Hinc

Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis ſub cutem per grumos effuſio, ſuggillatio.

Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐκχυντο, *effuſi erant,* 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.

Ἔκχυσις, εως, ἡ, effuſio. Unde

Ἐκχύτης, ου, ὁ, qui effundit.

Ἔκχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effuſus.

Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex ollâ effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex χύτρος.

Ἐκχύω, effundo, *paſſ.* amore alicujus rei capior; (2) valdè exhilaror, ad lætitiam, riſum profundor; (3) frangor, langueſco; (4) pereo, fruſtra conſumor, de labore, impenſâ, *Ern.*

Ἐκχωνεύω, conflo.

Ἐκχωρέω, ῶ, excedo; (2) diſcedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, *Soph.* Hinc

Ἐκχώρησις, ἡ, exceſſus, diſceſſus.

Ἔκψηγμα, τὸ, ramentum.

Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exſpiro; (2) deficio animo.

Ἐκώλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κωλύω.

ἙΚΩ'Ν, οῦσα, ὸν, voluntarius, qui ſponte aliquid facit.

Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.

Ἐλάαν, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἐλάειν.

Ἐλάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον.

Ἔλαβον, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Ἐλάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ἔλαθον, *latui,* a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.

Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta in lacu Orchomeno naſcens. Ex ἐλαία, et ἄγνος, *vitex.*

Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, oleoſus, oleaceus.

Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, et λέγω.

Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, et ἔμπορος, *mercator.*

Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore ſum.

Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. Ab ἐλαία.

Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.

Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex oleâ arbore:

Ἐλαΐνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, et βρέχω.

Ἐλαιόδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, et δεύω, *imbuo.*

Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία, et δέχομαι.

Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel olei ſpeciem habens.

Ἐλαιοθήκη, ἡ, cella olearia.

Ἐλαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus.

Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.

Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, olearum cultor.

Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo.

Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo.

Ἐλαιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui olivas colligit.

Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syriâ alibique ex arborum caudicibus effluit.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιοπινὴς, ὲς, oleo imbutus, ſordidus. Ex ἔλαιον, et πῖνος.

Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio, olei confectio.

Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, et πωλέω, *vendo.*

Ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, venditor olei. Ex iiſd.

Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.

Ἐλαιοτριβεῖον, ου, τὸ, trapetum, locus ubi olivæ teruntur, et oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, et τρίβω, *tero.*

Ἐλαιοτρυγητὸς, ὁ, vindemia olivarum.

Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca.

Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, et ἔργον, *opus.*

Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iiſd.

Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex φέρω.

Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferens oleas, olivifer.

Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex ἐλαία, et φύω.

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ ϗ ἡ, olivæ folia edens.

Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.

Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. A χρίω.

Ἐλαιόω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo; (2) oleo ungo. Ab ἐλαία.

Ἐλαῒς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.

Ἐλαϊςὴς, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.

Ἐλαίω, *olei,* gen. ſing. *Dor.* pro ἐλαίου.

Ἐλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oleoſus; (2) pinguis.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.

Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit.

Ἐλαιωτὸς, ἡ, ὸν, oleo perunctus ſeu imbutus.

Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λάσκω.

Ἐλάλων, pro ἐλαλέον. A λαλέω, *loquor.*

Ἔλανδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλεῖν.

Ἐλασᾶς, ὁ, nomen avis, *ap. Ariſtot.*

Ἔλασε, *agitavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.

Ἐλάσαι,

'Ελάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act.
'Ελάσαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Ελάσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
'Ελάσεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.
'Ελασείω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.
'Ελασία, ας, ἡ, equitatio; (2) cursio; (3) expeditio militaris. A præc.
'Ελασίβροντος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitrus. Ex ἐλαύνω, et βροντὴ, *tonitru*.
'Ελάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, et ἵππος.
"Ελασις, εως, ἡ, agitatio equorum seu currûs; (2) expeditio militaris; (3) remigatio; (4) expulsio, abactus. Ab ἐλαύνω
"Ελασμα, ατος, τὸ, lamina metalli. Ab eod.
'Ελασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
'Ελασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐλασάμενος, à verbo ἐλάω.
"Ελασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤλασε.
"Ελασσον, *adv.* minùs, deficienter.
'Ελασσόνως, idem.
'Ελασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. 'Ελασσȣ̃μαι τῆς τιμῆς, *Thuc.* Ab ἐλάσσων.
'Ελάσσω, *minorem*, acc. sing. *Att.* et *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
'Ελάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
'Ελάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior, *comparativus* ab ἐλαχὺς.
'Ελαςὴς, ȣ̃, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
'Ελαςρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
'Ελάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.
'Ελατεῖρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix.
'ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
'Ελατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω. Unde
'Ελάτης, ȣ, ὁ, agitator; (2) cursor. Neptunus sic dicebatur apud Athenienses.
'Ελατήριον, ȣ, τὸ, quicquid deorsum ventrem purgat; (2) succus cucumeris agrestis; (3) cucumer. Ab eod.
'Ελατικὸς, ἡ, ὸν, impellendi, incitandi vim habens.
'Ελατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
'Ελάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
'Ελατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.
'Ελατὸς, ἡ, ὸν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
"Ελαττον, *adv.* minùs, parùm, ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem esse, injuriâ affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
'Ελαττονάκις, *adv.* minùs, rariùs. Ab eod.
'Ελαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.
'Ελαττόνως, *adv.* minùs. Ab ἔλαττον.
'Ελάττων, idem quod ἐλάσσων.
'Ελαττόω, idem quod ἐλασσόω. Hinc
'Ελάττωμα, τὸ, jactura, calamitas belli, &c.
'Ελάττωσις, εως, ἡ, diminutio, jactura.
'Ελαττωτικὸς, ἡ, ὸν, diminuens, diminuendi vim habens.
'Ελαυνέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
'Ελαύνοι, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
'ΕΛΑΥ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) stimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, infector; (6) persequor judicio, accuso; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, incito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, *Soph. Ajac.* 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, *Eur. Med.* 706. 'Επ' Ἰνδὰς ςρατιὰν ἤλασε, suscepit, *Luc.* 'Υπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, *Herodian.*
'Ελάφειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.
'Ελαφηβολία, ας, ἡ, cervorum venatio:
'Ελαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis.
'Ελαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Februarius, ita à figendis cervis dictus:
'Ελαφηβόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, et βάλλω, *jacio*.
'Ελαφίνης, ȣ, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἔλαφος.
'Ελάφιον, ȣ, τὸ, cornu vel caro cervi.
'Ελαφοβόσκον, ȣ, τὸ, Elaphoboscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος, et βόσκω, *pasco, alo*.
'Ελάφοιο, *cervi*, gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφȣ.
'Ελαφοκτόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cervos occidens. Ex ἔλαφος, et κτείνω, *occido*.
"ΕΛΑΦΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, cervus vel cerva; (2) placentæ genus.
'Ελαφοσκόροδον, ȣ, τὸ, allium cervinum. Ex ἐλ, et σκόροδον, *Angl.* Wild Parsnip.
'Ελαφία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
'Ελαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
'Ελαφρόπȣς, celer.
'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, levis et celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non molestus, non difficilis; (4) inops, non potens, contemnendus.
'Ελάφροτης, ἡ, levitas, celeritas.
'Ελαφρύνω, f. υνῶ, elevo. Ab ἐλαφρὸς.
'Ελαφρῶς, *adv* leviter, celeriter.
"Ελαχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
'Ελάχυνε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.
'Ελάχιςα, *adv.* minimè. Ab ἐλάχιςος.
'Ελάχιςος, ίςη, ιςον, minimus, paucissimus, brevissimus. Ab ἐλαχὺς.
'Ελαχιςότερος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. à Superl. ἐλάχιςος.
"Ελαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
'Ελαχύπτερυξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, breves alas habens.
'ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιςος.
'Ελάω, abigo, ejicio. Τȣ́σδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλει Κρέων, *Eur. Med.* 70.
'Ελαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
"Ελδεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἔλδῃ.
"ΕΛΔΟΜΑΙ, *Poët.* cupio, desidero. Hinc
"Ελδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido.
"Ελε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.
'Ελεαίρω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.
'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, nomen avis.
'Ελεγεία, ας, ἡ, idem quod
'Ελεγεῖον, ȣ, τὸ, carmen elegiacum.
'Ελεγειοποιὸς, ȣ̃, ὁ, scriptor elegiarum.
'Ελεγεῖος, εῖα, εῖον, ad mœstitiam factus. Ab ἔλεγος.
'ΕΛΕΓΙ'ΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.
'Ελεγκτικὸς, ἡ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel refellendi, coarguendi. Ab ἐλέγχω.
'Ελεγκτὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis:
'Ελεγμὸς, ȣ̃, ὁ, reprehensio.
'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.
"Ελεγξις, εως, ἡ, idem quod ἐλεγμὸς.
"ΕΛΕΓΟΣ, ȣ, ὁ, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum quo lamentatio continetur.
'Ελεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.
'Ελεγχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, vituperabilis, turpis.
'Ελεγχθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἐλέγχω.
'Ελεγχίγαμος, ον, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
'Ελεγχος, έος, τὸ, probrum, dedecus.
"Ελεγχος, ȣ, ὁ, argumentum, indicium, signum; (2) criminatio; (3) accusatio; (4) convictio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, experientiâ doctus, *Soph. Phil.* 97. Ab
'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro; (2) refuto, redarguo, reprehendo; (3) convinco; (4) reprimo, coërceo; (5) adspernor; (6) sciscitor, percontor; (7) quæstionem de aliquo habeo. Μή μ' ἔλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, *Soph. El.* 1369. 'Αμηχανῶ δὲ πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον γένω, *id. Phil.* 336. Vid. *Hom. Il.* 1, 518.
'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, eledona, species polypi.
'Ελεεῖν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poët.* pro ἑλεῖν, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.
'Ελεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, et λέγω, *dico*. Unde
'Ελεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.
'Ελεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.
'Ελεεινῶς, *adv.* miserabiliter. Ab ἐλεεινὸς.
'Ελεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; et *in pass.* misericordiam consequor. 'Ουδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλȣτον ὂν κἀθηλον ἕκτην ἡμέραν; *Aristoph. Lys.* 882. 'Ελέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, *id. Pace*, 339. Ab ἔλεος.
'Ελεηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
'Ελεηθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass.
'Ελεημονικὸς, ἡ, ὸν, misericors, benignus.
'Ελεημόνως, misericorditer. Ab ἐλεήμων.
'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium quo calamitosos prosequimur.
'Ελεήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.
'Ελέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐλεέω.
'Ελέησον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
'Ελεητικὸς, ἡ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.
'Ελεητὺς, ύος, ἡ, commiseratio. Ab eod.
'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.
'Ελειοβάτης, ȣ, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, et βαίνω, *eo*.
'Ελειογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in paludibus loçis natus. Ex ἕλος, et γίνομαι, *nascor*.
'Ελειονόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, palustris. A νέμω.
"Ελειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.
'Ελειὸς, ȣ̃, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.
'Ελειοσέλινον, apium palustre. A σέλινον, *apium*. Vid. ἐλεοσέλινον. *Angl.* Smallage.
'Ελειότροφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος, et τρέφω, *nutrio*.
'Ελειόχρυσος, ȣ, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἕλειος, et χρυσὸς.
'Ελείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, à λείπω.
"Ελεκτο, *concubuerat*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poët.* pro ἐλέλεκτο. A λέγομαι.
"ΕΛΕΛΕΥ", acclamatio bellica, eleleu! (quod est ab Heb. *Hallelu Jah.* Ern.)
'Ελελήθεε, *oblitus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Poët.* pro ἐλελήθει, à verbo λανθάνω.
'Ελέλιζε, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab
'Ελελίζω, f. ίσω, eleleu seu alala clamo; et ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τȣ̃ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν μὸν ᾗ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι, *Aristoph. Av.* 220. Ab ἐλελεῦ.
'Ελέλικτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐλίσσω.
'Ελελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, à verbo ἐλελίζω.
'Ελέλιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.
'Ελελισφακίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum salviâ conditum. Ab
'Ελελίσφακον, ȣ, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ȣ, ὁ, salvia obversa et implicata mari, salvia femina. A σφάκος, *salvia*. *Angl.* Sage.
'Ελελίττω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio et tremefacio. Ab εἱλέω, *volvo*.
'Ελελίχθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.
'Ελελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus et concussio. Ab ἐλελίττω.
'Ελελίχθων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω, et χθὼν.
'Ελελόγχει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. λαγχάνω.
'Ελελοίπεσαν, *omiserant*, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, à λείπω.
"Ελεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, à verbo αἱρέω, pro ἕλω.
'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.
'Ελενηφόρια, τὰ, festum quoddam dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, à vase in quo mysteria portabantur.
'Ελένια, τὰ, festum apud Lacedæmonios in honorem Helenæ.
'Ελένιον, ȣ, τὸ, herba quædam quæ è lacrymis

mis Helenæ enata fingitur, *Pb.* inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio.*

Ἐλεοδύτης, ȣ, ὁ, menfæ coquinariæ minifter. Ex ἐλεὸς, et δύω.

Ἐλεόθρεπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, genitus feu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, et τρέφω, *alo.*

Ἐλεοῖσιν, *menfis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

Ἐλεὸν, *adv.* miferè, *per Syncop.* pro ἐλεεινὸν.

Ἐλεὸν, ȣ̃, τὸ, five

ἘΛΕΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, menfa coquinaria; (2) avis quædam.

ἜΛΕΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, ȣς, τὸ, mifericordia, commiferatio.

Ἐλεοσέλινον, ȣ, τὸ, idem quod ἔλειον.

Ἐλέπισα, a. 1. ind. act. v. λεπίζω.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, fc. μηχανὴ, machina obfidionalis; machina quâ urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, et πόλις.

Ἑλέπτολις, idem.

Ἑλέσθαι, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἕλεσθε, *fumite*, 2. pl. a. 2, imperat. med.

Ἑλέτην, 3. dual. a. 2, ind. med.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prenfabilis, *apud Homerum*, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere.*

Ἕλευ, *elige*, 2. fing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἑλȣ̃. Ab αἱρέω.

Ἐλευθερία, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρια, ων, τὰ, libertatis folennia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, liberè vagor, ut fervus fugitivus; (2) libertatem ufurpo, liberè ago, liberi hominis mores affecto. Hinc

Ἐλευθεριαςικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui liberè agere amat.

Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) fervator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium à fincero animo profectum. Ab ἐλευθέριος.

Ἐλευθερίως, *adv.* liberaliter, ingenuè.

Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ ϰ ἡ, cui filii funt liberi, et qui ipfe etiam liber eft.

Ἐλευθεροπράσιον, ȣ, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρασίȣ δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, et πιπράσκω.

Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex πρέπω.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, ut hominem liberum et ingenuum decet.

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non fervus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generofus, (fortè ab ἐλεύθω, qui quà vult viâ liberè incedit.)

Ἐλευθεροςομέω, ῶ, f. ήσω, liberè loquor.

Ἐλευθεροςομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθερόςομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui eft ore libero, qui loquitur liberè quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, et ςόμα.

Ἐλευθερȣ̃ντας, *liberantes*, acc. plur. part. præf. act. *contr.* pro ἐλευθερόοντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. Ἐλευθερȣ̃ν τινα τῆς αἰτίας, τȣ̃ πόνȣ. Ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθέρωσε τὴν πόλιν, *Plat.* Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερωθήσεται, 3. fing. f. 1. ind. paff.

Ἐλευθέρως, *adv.* liberè, ut liberum et ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio.

Ἐλευθερωτὴς, ȣ̃, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθω, venio. Inufit. pro ἔρχομαι. Unde ufitata ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

Ἐλευθὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

Ἐλευσίνια, τὰ, facra Cereris quærentis filiam Proferpinam, quæ Athenienfes magnis ceremoniis arcanifque celebrabant. Hæc myfteria defcenfus animæ in regionem fenfibilem fignificabant.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

Ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. v. ἔρχομαι.

Ἐλευςέον, eundum eft. Ab eod.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, *Hef.* Θ. 330.

Ἐλεφανταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui elephantem agit vel ducit. Ex ἐλέφας, et ἄγω, *ago.*

Ἐλεφαντάρχης, ȣ, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, et ἀρχὴ. Hinc

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiafis, morbus lepræ fimilis.

Ἐλεφαντιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiafi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιςὴς, ȣ̃, ὁ, elephantorum magifter, elephantorum domitor et rector.

Ἐλεφαντόδετος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ebore claufus vel revinctus. Ex ἐλέφας, et δέω.

Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compofitus, feu ebore ornatus, eburneis figillis.

Ἐλεφαντόκωπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, et κώπη.

Ἐλεφαντόμαχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infeftus. Ex μάχομαι.

Ἐλεφαντόπȣς, οδος, ὁ ϰ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, et πȣ̃ς, *pes.*

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ ϰ ἡ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, elephantinus.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiafis, morbus; (4) poculi genus.

Ἐλέχθην, a. 1. ind. paff. verbi λέγω.

Ἔλεψε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

ἝΛΗ, ης, ἡ, calor folaris; (2) fplendor folis.

Ἔληα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤλησα. A λάω.

Ἕληαι, *ceperis*, 2. fing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, à verbo αἱρέω.

Ἐλήθετο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, à λανθάνω.

Ἐλήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, à verbo ἐλαύνω.

Ἐληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἠλακότες.

Ἐλήλαμαι, perf. ind. paff. *Att.* pro ἤλαμαι.

Ἐληλαμένος, perf. part. paff. *Att.* pro ἠλαμένος.

Ἐλήλαται, 3. fing. perf. ind. paff. *Att.* pro ἤλαται.

Ἐλήλεγκται, *redargutus eft*, 3. fing. perf. ind. paff. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.

Ἐλήλεγμαι, *convictus fum*, perf. ind. paff.

Ἐληλέδαται, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* et *Att.* pro ἐλασμένοι εἰσὶ. Ab ἐλαύνω.

Ἐληλȣθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* et *Æol.* pro ἠλυθώς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλήλυθα, perf. ind. med. *Att.* pro ἤλυθα.

Ἐληλύθειν, plufq. perf. ind. med. *Att.* pro ἠλύθειν.

Ἐληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐλυθυῖα.

Ἔληξε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

Ἐλήφθης, 2. fing. a. 1. ind. paff. v. λαμβάνω.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. fing. a. 2. imperat. act. *per Sync.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθὲν, vel ἐλθῆν, *veniffe*, a. idem, *Dor.*

Ἔλθῃς, 2. fing. a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. fing. a. 2. optat. act.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poët.* pro ἐλθȣ̃σι.

Ἔλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάσθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. λιάζω.

Ἑλιγδὴν, *adv.* volutim, volubiliter.

Ἑλιγήσομαι, f. 2. ind. paff. v. ἑλίσσω.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, tortuofus, flexuofus.

Ἑλιγμὸς, ȣ̃, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιθάσθην, a. 1. ind. paff. v. λιθάζω.

Ἐλιθοβόλεον, imperf. ind. act. v. λιθοβολέω.

Ἑλικάμπυξ, κος, ἡ, crines in nodum collectos habens.

Ἑλίκη, ης, ἡ, urfa major inter aftra; Ἑλικὴ, falix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικηδὸν, *adv.* volutatim, in orbem.

Ἑλικίας, ȣ, ὁ, tortuofus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.

Ἑλικοβλέφαρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, propriè cui palpebræ funt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλιξ.

Ἑλικόδρομος, ὁ ϰ ἡ, in orbem currens, epith. folis et lunæ.

Ἑλικοειδὴς, έος, ȣ̃ς, tortilis. Ab ἕλιξ et εἶδος, *fpecies.*

Ἑλικοειδῶς, tortuosè, in gyrum.

Ἑλικόεις, όεσσα, όεν, tortuofus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticofus; (2) niger. Ab ἕλιξ.

Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, tortilis, tortuofus. Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Mufis facer; (2) inftrumentum quoddam muficum. Ab eod. Hinc

Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Mufæ.

Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ Ἑλικώνιαι παρθένοι, Heliconiades five Mufæ.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella cui oculi funt nigri, vel rotundi, ac mobiles, h. e. pulchri, unde (2) pulchra. Ab

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϰ ἡ, idem. Ab ἕλιξ.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, f. ύσω, vito, caveo; (2) defino, defifto; (3) maneo, moror; (4) fedo, ceffare facio. Ἐλινύσας ȣ̓δένα χρόνον, *Herodot.*

ἜΛΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, ramus, *apud Nicandrum.* Vitis, *ap. Dionyf. P.*

Ἐλινύω, idem quod ἐλιννύω. Ουκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Ariftoph.* Θεσμ. 605.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) fpecies hederæ; (6) ὁ ϰ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab εἰλέω, vel ἑλύσσω.

Ἕλιξις, ἡ, linctus. Ab ἑλίσσω, *ap. Hipp.* (nifi fit potiùs ἔλλιξις, vel ἔλλειξις, ab ἐλλείχω, *Ern.*)

Ἑλικόκερως, ωτος, ὁ ϰ ἡ, tortuofa cornua habens. Ex ἕλιξ, et κέρας, *cornu.*

Ἔλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

Ἑλισσέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.

Ἐλίσσετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *fupplico.*

Ἑλισσομένη, part. præf. f. g. med. vel paff. v.

Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σῦν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, *Soph. El.* 784. Ab εἰλέω.

Ἑλίτροχος, ον, in quo vertitur axis, epith. σύριγγος.

Ἐλίφθεν, *relicti funt*, 3. plur. a. 1. ind. paff. *Bœot.* pro ἐλείφθησαν, à λείπω.

Ἑλίχρυσος, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, ab ἕλκω.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. fing. *contr.* pro ἕλκεϊ.

Ἑλκέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.

Ἕλκεο, 2. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκȣ.

Ἑλκεσίπεπλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, longâ vefte indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, et πέπλος.

Ἕλκετο, 3. fing. imperf. verbi ἕλκω.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϰ ἡ, cui longa eft veftis five tunica. Ex ἕλκω, et χιτὼν.

Ἑλκέω, fut. ήσω, *apud Homerum* traho; (2) difcerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσȣσ' ἀικῶς, *Il.* 22, 336.

Ἑλκηδὸν, *adv.* tractim, trahendo. A præc.

Ἑλκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, violentia, tractio, vis.

Ἕλκηθρον, ȣ, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.

Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.

Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab

Ἑλκοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϰ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, et ποιέω, *facio.*

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus; (2) vulnus, *imprimis*

mis inveteratum, (ab ἕλκειν, quia humores ad partem ſauciatam trahuntur, *Ern.*)
Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *paſſ.* ἑλκῦσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.
Ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, tractorius, attractativus:
Ἑλκτὸς, ὴ, ὸν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.
Ἑλκύδριον, ου, τὸ, ulcuſculum. Dim. ab ἕλκος
Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria ſeu recrementum argenti. Ab eod.
Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, tractio. Ab eod.
Ἑλκυστάζω, fut. άσω, trahendo rapto.
Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet inſtrumentum quo aliquid trahitur, extrahitur, *etiam* capiſtrum:
Ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens trahendi:
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς οἶκτον. Ὅπυ λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει π.κρᾶ, *Lycurg.* 716. Ab
ἝΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. unde vindico mihi, dignus ſum præ cæteris, &c. (2) fugo; (3) feminam attrecto, *Ern.* Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ᾽ ἕλκεις ἀσθενῆσαν; *Ariſtoph.* Θεσμ. 625. Ἴσχε συνεργὸν ἠλακάτην ἕλκειν, κτῆμα πένητι βίῳ, *Epigr.*
Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc
Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, ulcerativus:
Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio.
Ἑλλά, ἡ, ſella, καθέδρα. Jovis Dodonei templum.
Ἔλλαβε, *ſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαβε, à verbo λαμβάνω.
Ἑλλαδικὸς, ὴ, ὸν, Græcanicus. Ab Ἑλλὰς.
Ἐλλαμβάνω, comprehenſum, conſtrictum teneo.
Ἐλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco; (2) magnificentiâ et ſplendore in quocunque genere; (3) ſplendidâ et magnificâ oratione utor.
Ἐλλαμπτικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi vim habens.
Ἐλλαμπτικῶς, *adv.* ad illuminandum aptè.
Ἐλλάμψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐλλάμπω.
Ἐλλάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio, in ſacris. Ab
Ἐλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illuſtro, clarum reddo; (2) illumino, divinitùs doceo.
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλληνοδίκαι. Ex Ἕλλην, et δίκη, *judicium.*
Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. Ex iiſd.
Ἕλλανες, *Græci*, Dor. pro Ἕλληνες, ab Ἕλλην, *Græcus.*
Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *adj.* Græcanica, Græca, pro Ἑλληνική.
Ἐλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.
Ἔλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, à λαγχάνω.
Ἐλλεβοριᾶν, helleboro indigere.
Ἐλλεβορίζω, helleboro purgo.
Ἐλλεβορισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio helleboro facta:
ἘΛΛΕΒΟΡΟΣ, et ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum, *Angl.* Hellebore.
Ἐλλεδανοῖσιν, *Ion.* pro ἐλλεδανοῖς, ab
Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, vinculum, reſtis. Ab ἕλλω.
Ἔλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλείπω.
Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπτικὸς, ὴ, ὸν, defectivus.
Ἐλλειπτικῶς, defectivè.
Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψυσιν αὗται λιπαρᾶς χειρυργίας. *Ariſtoph. Lyſ.* 676. Hinc
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio; (2) defectus; (3) figura grammatica quâ vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adſumo: Ex ἐν, et λείχω, lingo.
Ἔλλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore et ſermone: Ex ἐν, et λέσχη.
ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, à quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.
Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos ſequor ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græcè loquor. Ab Ἕλλην.
Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.
Ἑλληνικῶς, *adv.* Græcè, Græco more, Græcanicè.
Ἑλλήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod Ἑλληνικὸς.
Ἑλληνὶς, ίδος, Græcia. Ab eod.
Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω. Unde
Ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, ſectator ſeu imitator Græcorum, æmulus et ſtudioſus Græcorum.
Ἑλληνιστὶ, *adv.* ad imitationem Græcorum, ritu et more Græcanico; (2) Græcè, linguâ Græcâ. Ab eod.
Ἑλληνοδίκαι, ων, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.
Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more diſſero, *ap. Polyb.*
Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti.
Ἔλληξε, *Poët.* pro ἔληξε, à λήγω.
Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis.
Ἑλλησπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Helleſpontinus; (2) qui ad Helleſpontum pervenit. Ab
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potiùs fretum inter Europam Aſiamque. Eſt quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, quæ in ipſo periit.
Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum, (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex λίμην.
Ἐλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iiſd.
Ἐλλιμενικὸς, ὴ, ὸν, ad portum ſeu portorium pertinens. Ἐλλιμενικὰ, τὰ, ſc. τέλη, portorium.
Ἐλλιμενιστὴς, ῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἐλλιμενίζω.
Ἐλλιμνάζω, fut. άσω, ſtagno, reſtagno.
Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, curtus. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, imperfectè. A præc.
Ἐλλοβίζω, ſiliquor. Ab ἔλλοβος.
Ἐλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν, et λοβὸς.
Ἐλλοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem in ſiliquâ edens, in folliculo florens. Ex ἄνθος.
Ἔλλοβος, καρπὸς, fructus in folliculo, vel in ſiliquâ clauſus. Ex ἐν, et λοβὸς.
Ἐλλοβοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel ſiliquâ. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa.
Ἐλλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt è genere ſiliquatorum vel ſiliquas ferentium.
Ἐλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἐν, et λόγος.
Ἔλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, inſignis, clarus.
Ἐλλόγως, cum ratione, aptè.
Ἐλλοπεύω, f. εύσω, piſcor. Ab ἔλλοψ.
Ἐλλοπιεύω, f. εύσω, idem et ab eod.
ἘΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, hinnulus; (2) mutus.
Ἐλλοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum peremptor; (2) cervorum interfector.
Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in inſidiis lateo, inſidior. Ex ἐν, et λοχος, *inſidiæ.*
Ἐλλοχίζω, in inſidiis pono. Ex iiſd.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus ut piſcis; (2) piſcis. Ex λείπω, et ὄψ, *vox.* (Sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus eſſe videtur probanda, ut aliæ multæ ſunt grammaticorum ineptæ et frigidæ, *Ern.*)
Ἐλλύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſtis. Ex ἐν, et λύπη.
Ἐλλυχνιασμένος, ellychnium habens. Ab
Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, et λύχνος, *lychnus.*
Ἐλλυχνιωτὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materiâ ellychniorum.
Ἕλλω, contineo. Ab εἰλέω, *coarcto.*
Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infeſtor.
Ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.
Ἑλμινθώδης, ὁ ϗ ἡ, lumbrico ſimilis. Ab
ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, (*ſcribitur* et ἔλμυνς) lumbricus; (2) tinea.
Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, herba. Ab ἥλκω, eo quod prætereuntium veſtes attrahat. *Angl.* Pellitory-of-the-Wall.
Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.
Ἐλογίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. λογίζομαι.
Ἐλόευν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐλόυν, à λόω.
Ἐλοιδόρει, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.
Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act.
Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλῦσα.
Ἑλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.
Ἑλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην.
Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.
ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.
Ἑλῦ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. verbi αἱρέω.
Ἑλῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλόομεν.
Ἑλῦντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. αἱρέω.
Ἑλῦσ᾽ pro ἑλῦσα. Vide ἑλοῖσα.
Ἐλοχεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω.
Ἔλπεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.
Ἔλπεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἔλπυ.
Ἐλπιδοδότης et δώτης, autor ſpei.
Ἐλπιδοποιῶ, ſpem alicui facio, ſpe lacto.
Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero; (2) reor, exiſtimo, *diciturque interdum et in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) *et act.* ſpem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τήνδε δ᾽ ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, *Soph. A.* 810. Τυτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν ὐδέποτ᾽ ἤλπισα, *Ariſtoph. Av.* 962. Ab ἐλπὶς.
Ἐλπιῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσυσι.
ἘΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, ſpes; (2) exſpectatio; (3) metus, periculum.
Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐλπίζω. Unde
Ἔλπισμα, ατος, τὸ, idem quod ſperatur, ſpes.
Ἐλπιστικὸς, ὴ, ὸν, in ſpe poſitus.
Ἐλπιστὸς, ὴ, ὸν, ſperabilis, qui ſperari poteſt.
Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.
Ἔλπομαι, ſpero; (2) puto. Ab
Ἔλπω, in ſpem adduco, *apud Homerum*, Od. 2, 90. Ab ἐλπὶς.
Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. Ab eod.
Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.
Ἔλυμα, ſeu ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἐλύω, ſeu ἐλύω, *involvo, tego.*
Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.
Ἐλυμήνω, 2. ſing. ejuſd. mod. et temp.
Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia è buxo; (3) genus leguminis, panicum. *Angl.* Panick. Ab ἐλύω, *involvo.*
Ἐλύπει, *dolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, à λυπέω.
Ἔλυσα, *ſolvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *ſolvo.*
Ἔλυστρον, et ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa è quâ naſcitur cilium; (3) cruſta in inſectis, quæ alas claudit; (4) folliculus ſeminis; (5) alveus et receptaculum aquarum. Ab eod.
Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐλυτρώσατο, à λυτρόω.
Ἐλύω, vel εἰλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω, *involvo.*
Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.
Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluſtris. Ab ἕλος.
Ἕλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.
Ἑλὼν, *capiens, qui cepit*, a 2. part. act.
ἝΛΩΡ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel cædis.
Ἑλώριον, ου, τὸ, idem.
Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.
Ἔμαθον, *didici*, 1. ſing. aor. ejuſd.
Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. 2. *Bæot.* pro ἔμαθον.
Ἐμαίμασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act *Poët.* pro ἐμαίμασε, à μαιμάω.
Ἐμακάρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.
Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. paſſ. v. μαλάσσω.
Ἐμαλοφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* et *per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, à μηλοφορέω.
Ἐμάνην, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.
Ἐμάρανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.
Ἐμαράνθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.
Ἐμαρνέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι.
Ἐμαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, mei ipſius.
Ἐμαχεσάμεν, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.
Ἔμϐα, *progredere*, 2. ſing. a. 2. imperat. *per Apocop.* pro ἔμϐηθι, à verbo ἐμϐαίνω.
Ἐμϐαδίζω, incedo.
Ἐμϐάδιον, ȣ, τὸ, calceus vel ſolea. Ab ἐμϐάς.
Ἐμϐαδὸν, *adverb.* pedeſtri itinere. Ab ἐμϐαίνω.
Ἐμϐαθμὸς δικαςὴς, *in Pind.* ordinarius judex. Ex βαθμός.
Ἔμϐαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam.
Ἐμϐαθυνȣ̃ς, *Heſ.* ſapiens, prudens. Ex ἐν, βάθος, et νȣ̃ς.
Ἐμϐαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
Ἐμϐαίνον, imp. ind. act. *Poët.* pro ἐνέϐαινον. Ab
Ἐμϐαίνω, ingredior, ſubeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) inſulto; (4) ἐμϐῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμϐεϐὼς δίφροις, *Eur. Ph.* 2. εἰς ἀγορὰν, *Plut.*
Ἐμϐακχεύω, bacchor in, inſolenter lætor in.
Ἐμϐαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμϐάλλω.
Ἔμϐαλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐνέϐαλλε.
Ἐμϐάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) infero, interſero, intercalo; (3) ingredior; (4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμϐαλεῖν ξίφος ἔτλης, *Eur. Med.* 2328. Κἀυτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμϐάλοι τὰς οἰκίας, ſubvertat, *Ariſtoph. Ach.* 516. Ἔμϐαλλε χειρὸς πίστιν, *Soph. Phil.* 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέϐαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν, *Ariſtoph. Av.* 1151.
Ἐμϐάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. optat. act.
Ἔμϐαμμα, ατος, τὸ, embammâ, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμϐάπτω.
Ἐμϐάντι, dat. ſing. part. ἐμϐάς.
Ἐμϐαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
Ἐμϐαπτεύω, idem.
Ἐμϐάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέϐαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδι, *Ariſtoph. Nub.* 150.
Ἐμϐαρύθω, f. ύσω, gravo.
Ἐμϐὰς, άδος, ἡ, ſolea; (2) ſoccus:
Ἐμϐὰς, a. 2. part. act. v. ἐμϐαίνω.
Ἐμϐασικοίτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην cubile. Ex ἐμϐαίνω.
Ἐμϐασίλευον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐνεϐασίλευον, ab
Ἐμϐασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' ȣ̓ρανῷ ἐμϐασιλεύει, *Heſiod.* Θεογ. 71.
Ἐμϐάσιος, ȣ, ὁ, epith. Apollinis, qui colebatur in littore à conſcenſuris navem. Ab ἐμϐαίνω. Unde
Ἔμϐασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus; (2) ſolium, in quo lavamus.
Ἐμϐασίχυτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ollas repens; nomen muris *in Batrachom.* 208. Ex ἐμϐαίνω, et χύτρα, *olla.*
Ἐμϐασάζω, infero, importo, affero.
Ἐμϐατευτικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſorius. Ab
Ἐμϐατεύω, f. εύσω, et ἐμϐατέω, f. ήσω, faſtuosè incedo; (2) invado, ingero me, incolo, *Æſchyl. in Perſ.* 449. (3) quæro, ſcrutor. Ἐμϐατεύειν εἰς τὴν ȣ̓σίαν, *Dem.* εἰς τὴν ναῦν, *id.* Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμϐατεύσοντι λεπρὰς Ἰϐηροϐόσκȣς, *Lycurg.* 642.
Ἐμϐατέω, ingredior.
Ἐμϐατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alveus, ſive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab ἐμϐαίνω.
Ἐμϐατήριον, ȣ, τὸ, genus cantûs ad tibiam; (2) ingreſſus. Ab
Ἐμϐατήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſivus. Ab ἐμϐαίνω.

Ἐμϐάτης, ȣ, ὁ, ſeſſor, equitator; (2) miles claſſiarius; (3) ἐμϐάται, cothurni. Ab eod.
Ἐμϐατὸς, ἡ, ὸν, et ἐμϐατὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui adſcendi poteſt; (2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet. Ab eod.
Ἐμϐάφιον, ȣ, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, et βάπτω.
Ἐμϐάφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bibulus. Ex iiſd.
Ἐμϐάψας, a. 1. part. act. v. ἐμϐάπτω.
Ἐμϐεϐαιόω, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo. Ἐμϐεϐαιώσασθαι τὸ νίκημα, *Plut.*
Ἐμϐέϐακεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμϐέϐηκεν, v. ἐμϐαίνω.
Ἐμϐέϐασαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεϐεϐήκεισαν, ab ἐμϐαίνω.
Ἐμϐεϐαὼς, part. perf. act. *Att.* et *Ion.* pro ἐμϐεϐηκώς. Ab eod.
Ἐμϐεϐηλέω, ῶ, profano, contamino.
Ἐμϐέῃ, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμϐῇ, ab ἐμϐαίνω.
Ἐμϐελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra teli jactum. Ex ἐν, et βέλος, *telum.*
Ἔμϐη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέϐη, ab ἐμϐαίνω.
Ἐμϐήη, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἐμϐαίη.
Ἐμϐῆθι, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. imperat. act.
Ἐμϐῆναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act.
Ἐμϐιϐάζω, fut. άσω, impono, v. gr. navi; (2) impello; (3) deduco. Ἐμϐιϐάζειν τινα εἰς πλοῖον, *Plat.*
Ἔμϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitalis, vivus, vivax.
Ἐμϐιοτεύω, f. σω, vivo in, dego ætatem in. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμϐιοτεύει ἡ νȣ̃σος, *Aret.*
Ἐμϐιόω, ῶ, idem. Hinc
Ἐμϐίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμϐιωτήριον, τὸ, domicilium, ſedes.
Ἔμϐλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adſpectus. Ab
Ἐμϐλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμϐλέψας μοὶ ϗ μάλα τυραννικῶς, *Plat.*
Ἔμϐλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inſertum ornatûs causâ, *item* opus teſſellatum. Ab ἐμϐάλλω.
Ἔμϐλησις, ἡ, injectio, inſertio emblematis.
Ἐμϐοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμϐοᾷν τȣ̃ Στέντορος, *Luc.*
Ἐμϐόησις, εως, ἡ, qu. dic. inclamatio, clamitatio, *Aret.* Ab ἐμϐοάω.
Ἔμϐοθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in foveam depreſſus locus; (2) qui in foveâ eſt.
Ἐμϐοθρόω, in foveæ vel ſcrobis formam excavo vel deprimo.
Ἐμϐολὰς, άδος, ἡ, arbor inſita; (2) fructus inſitus. Ab ἐμϐάλλω.
Ἐμϐολεὺς, έως, ὁ, adgreſſor.
Ἐμϐολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impreſſio irruentis aciei vel grandinis; (3) oſtium fluminis; (4) roſtrum navis, *an ſignificet non certum eſt*, Ern. Ab eod.
Ἐμϐόλια, τὰ, retia quædam.
Ἐμϐολιμαῖος, αία, αῖον, inſertus, intercalaris. Ab
Ἐμϐόλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intercalaris, inſertus; (2) imperfectus. Ab ἐμϐάλλω.
Ἐμϐόλιον, τὸ, digreſſio, pars inſerta operi ornandi causâ, epiſodium.
Ἐμϐολίσματα, panni hinc inde conſuti.
Ἐμϐολισμὸς, ȣ̃, ὁ, intercalatio.
Ἔμϐολος, ȣ, ὁ, et ἔμϐολον, ȣ, τὸ, roſtrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum; οἱ ἔμϐολοι, tribunal, pro roſtris. Ab ἐμϐάλλω.
Ἐμϐομϐέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) reſono in.
Ἐμϐραδύνω, f. υνῶ, immoror.
Ἔμϐραχυ, *adv.* ſummatim, breviter.
Ἔμϐρεγμα, ατος, τὸ, liquor, ſuccus, id in quo aliquid tingitur et madeſit; (2) id quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμϐρέχω.
Ἐμϐρέμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἱςίῳ ἐμϐρέμεται, *Il.* 15, 627.

Ἐμϐρέχω, f. ξω, impluo, humecto.
Ἐμϐρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab
Ἐμϐριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, ponderoſus; (2) conſtans, ſolidus, firmus; (3) ferox. Ex ἐν, et βρίθω.
Ἐμϐριθῶς, *adv.* graviter; (2) ſeverè, rigidè; (3) ferociter.
Ἐμϐριμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fremo graviter et vultu irato increpo, interminor. Ἐνεϐριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς, *Matt.* 9, 30. τῷ πνεύματι, *Joann.* 11, 33. Ab ἐμϐρέμω. Hinc
Ἐμϐρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.
Ἐμϐροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obſtupeſco, unde ἐμϐεϐροντῆσθαι, ſtupere; ἐμϐεϐροντημένος, ſtupefactus, ſtupidus. Hinc
Ἐμϐροντησία, ας, ἡ, ſtupor; veſania.
Ἐμϐρόντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
Ἐμϐροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio quæ fit intingendo. Ab ἐμϐρέχω.
Ἔμϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, et βρόχος, *laqueus.*
Ἐμϐρυοδόχος, ȣ, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμϐρυον, et δέχομαι, *capio.*
Ἐμϐρυοθλάςης, ȣ, ὁ, uncus, ſeu ſpiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμϐρυον, et θλάω, *contundo, frango*, *Celſ.* 7, 29. *Galen.* Conf. *Tertul. de Animâ*, c. 25.
Ἐμϐρυοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμϐρυον, et κτείνω, *neco.*
Ἔμϐρυον, ȣ, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc concluſus, crudus et immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus. Ex ἐν, et βρύω, *pullulo*, quaſi ἐν τῇ γαςρὶ βρύον, in ventre ſive utero pullulans.
Ἔμϐρυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prolificus, genitalis.
Ἐμϐρυοτομία, ας, ἡ, umbilici ſectio in infante recens edito. Ex ἔμϐρυον, et τέμνω.
Ἐμϐρυȣλκὸς, ὁ, inſtrumentum quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμϐρυον, et ἕλκω.
Ἔμϐρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) eroſio, ſeu id ipſum quod eroſum eſt.
Ἐμϐρωματίζω, f. ίσω, cibum do.
Ἐμϐύθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod eſt in profundo, profundus, immerſus.
Ἐμϐυκανάω, buccinâ cano.
Ἐμϐύω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego.
Ἐμϐώμιον, τὸ, *Jul.* niſi leg. ἐπιϐώμιον.
Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.
Ἐμέγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μεγαίρω.
Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἵημι.
Ἐμέθεν, genit. ſing. *Æol.* pro ἐμȣ̃, ab ἐγώ.
Ἐμεθύσθην, a. 1. ind. paſſ. v. μεθύω.
Ἐμεθύσθησαν, *inebriati ſunt*, 3. plur. ejuſd. aor.
Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.
Ἐμεῖο, *mei*, gen. ſing. *Poët.* pro ἐμȣ̃, ab ἐγώ.
Ἔμελε, imperf. ind. imperſon. v. μέλει.
Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind. ejuſdem.
Ἔμελλε, 3. ſing. imperf. ind. v. μέλλω.
Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. verbi ἐμέω.
Ἐμεμίγμην, pluſq. perf. ind. paſſ. v. μίγνυμι.
Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. v. μέμφομαι.
Ἐμὲν, 1. pl. præſ. ind. *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.
Ἔμεν, *eſſe*, præſ. inf. pro εἶναι, ab eod.
Ἔμεν, præſ. inf. act. *Ion.* εἶναι, ab ἵημι.
Ἐμενοίνα, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμενοίναε, à μενοινάω.
Ἔμενον, imperf. ind. act. verbi μένω.
Ἔμενος, a. 2. part. med. verbi ἵημι.
Ἐμέρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μερίζω.
Ἐμεσὰς, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.
Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.
Ἔμεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
Ἐμετείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. μεθίημι.
Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria:
Ἐμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab ἐμέω.
Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
Ἐμετοποιέομαι, ȣ̃μαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιός, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vomitum ciens.
Ἔμετος, ȣ, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
Ἐμετός, ἡ, ὀν, vomitu ejectus. Ab eod.
Ἐμετωδέως, *adv.* in modum vomitûs. Ab ἐμετώδης, quod eſt ab ἔμετος.
Ἐμεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐμȣ̃, ab ἐγώ.
ἘΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Ὀυδέπω τὸ ἧκταρ ἐμέμηκας, *Luc.* Μέλλω σὲ ἐμέσαι ἐκ τȣ̃ ςόματος μȣ̃, *Apoc.* 3, 16.
Ἐμεαυτȣ̃, *mei ipſius*, *Ion.* pro ἐμαυτȣ̃.
Ἐμην, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.
Ἔμηνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.
Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μηνίω.
Ἐμήνυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* à μηνύω.
Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.
Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, à μηχανάομαι.
Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.
Ἔμιηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, à μιαίνω.
Ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, à μίγνυμι.
Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. à μιμέομαι.
Ἐμίν, dat. ſing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγώ.
Ἐμίμνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. μίμνω.
Ἔμιξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Ἐμίσγετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.
Ἐμισθώσατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.
Ἐμιχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, à μίγνυμι.
Ἐμίχθην, *miſtus ſum*, 1. ſing. aor. ejuſd.
Ἔμμαθε, *didicit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔμαθε, à μανθάνω pro μαθέω.
Ἐμμαίνομαι, furo in, inſanio. Περισσῶς τὲ ἐμμαινόμενος ἀυτοῖς, *Act.* 26, 11.
Ἐμμάλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, villoſus.
Ἐμμανής, έος, ὁ ϗ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμάνως, *adv.* furenter.
Ἐμμαπέω, dicto citiùs aliquid facio. *Nicander* ἐμμαπέεσα, *ubi Schol.* ἐνεργȣ̃σα, i. e. ſatagens, operoſa. Ex ἅμα, et ἔπος.
Ἐμμαπέως, *adv.* dicto citiùs, ſimul cum dicto, promptè, ſtudioſè. Ex iiſd.
Ἐμμάρτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, teſtes habens, teſtimoniis comprobatus. Ex ἐν, et μάρτυρ.
Ἐμμαρτύρως, è teſtimonio, ut teſtis idoneus adſit.
Ἐμμάσαι, *Heſ.* ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, et μάσαι, *contrectare*, (al. ἐρμάσαι)
Ἐμματαιάζω, f. άσω, inſana et futilia blatero, *Suidas.*
Ἐμματέω, *Nicander* ἐμματέων, *ubi Schol.* καθιεὶς τȣ̀ς δακτύλȣς, demittens et immittens digitos. *Heſ.* ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.
Ἐμμαχέομαι, ȣ̃μαι, pugno in.
Ἐμμέθοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus ineſt; (2) artificioſus.
Ἐμμεθόδως, *adv.* methodicè, artificialiter, viâ et ratione.
Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius ſum. Ex ἐν, et μεθύσκω.
Ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, ſubrideo in, vel propter.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.
Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus ſaltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.
Ἐμμελεςέρως, curioſiùs, accuratiùs.
Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliquâ re. Hinc
Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio.
Ἐμμελής, έος, ὁ ϗ ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, ſcitus, aptus. Ex ἐν, et μέλος, *carmen.*
Ἐμμελῶς, *adv.* concinnè, aptè; (2) canorè.
Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis muſicis mando.
Ἐμμεμανῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.
Ἐμμεμαὼς, ῶτα, ὸς, concitatus, ſtudio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.
Ἐμμέμηνα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.
Ἔμμεν, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.
Ἔμμεναι, idem, ſed *Doricè.*
Ἐμμενετικός, ἡ, ὀν, qui permanere et perſeverare poteſt, aut ſolet. Ab ἐμμένω.
Ἐμμενέως, *adv.* conſtanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab
Ἐμμενής, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens et conſtanter perſeverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, conſtantia, ſtabilitas, et ἐμμενὲς, ἐμμενέως, *Poët. adv.* conſtanter, firmiter, perpetuò. Ab
Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, v. gr. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, ſervo, obſervo; (2) adquieſco aliquâ re. Ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Ὀυκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μȣ̃, *Heb.* 8, 9.
Ἐμμεσιτεύω, pacificatorem ago.
Ἔμμεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medius eſt.
Ἔμμεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus.
Ἐμμετρέω, metior, *ap. Lucian.* ſed verbum eſt ſuſpectum, *Ern.*
Ἔμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metricus, metro conſtans; (2) qui metricè ſcribit; (3) juſtam magnitudinem habens. Ex μέτρον.
Ἐμμέτρως, *adv.* carmine, verbis metro vel numero adſtrictis, metricè.
Ἐμμήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſtruus. Ex μήν.
Ἔμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menſtrua mulierum. Ex iiſd.
Ἔμμητρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medullam in ſe habens. Ex ἐν, et μήτρα, *medulla.*
Ἐμμί, *ſum*, *Dor.* pro εἰμί.
Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immiſceo.
Ἐμμίλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbutus rubricâ.
Ἔμμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mercenarius.
Ἐμμονή, ῆς, ἡ, duratio, perſeverantia in re.
Ἔμμονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. Ab ἐμμένω.
Ἔμμορα, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, à μείρω, *ſortior.*
Ἔμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, particeps; (2) fatalis.
Ἔμμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formâ indutus, informatus; (2) formæ ſpeciem habens.
Ἔμμοτον, ȣ, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum, intra ulcera reconditur. Ab
Ἔμμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus eſt.
Ἔμμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muſicus; (2) muſicos modulos habens; (3) doctus, *inpr.* de poëtis et eorum libris.
Ἐμμȣ́σως, *adv.* muſicè; (2) Muſarum inſtinctu. Ab ἐν, et Μȣ̃σα.
Ἔμμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum et ærumnarum plenus.
Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, et μύλη.
Ἐμνάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, à verbo μνάομαι.
Ἐμνήμυκα, *inclinavit*, perf. ind. act. *Att.* et *per Epentheſ.* pro ἤμυκα, à verbo ἠμύω.
Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.
Ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐμνῶντο.
Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.
Ἔμοιγε, *mihi quidem*, dat. ſing. ab ἐγώ.
Ἔμολε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μολέω.
Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.
Ἐμός, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγώ, *gen.* ἐμȣ̃.
Ἐμόχθει, *laboravit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, à verbo μοχθέω.
Ἔμπα, *conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι.
Ἐμπάζεαι, 2. ſing. præſ. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Ὄυτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, *Il.* 16, 50. Ὁ δ᾽ ȣ̓κ ἐμπάζετο μύθων, *Odyſ.* 17, 488.
Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus, commotio. Ab
Ἐμπαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, cui inſunt adfectus, adfectu commotus. Ex πάθος.
Ἐμπαθȣ̃ς, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος.
Ἐμπαθῶς, *adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθής.
Ἐμπαίγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium.
Ἐμπαιγμός, ȣ̃, ὁ, idem, ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαιδοτριβέομαι, ȣ̃μαι, in aliquâ re innutritus, diu verſatus ſum.
Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. Ἡ (Ἥρα) πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει, *Ariſtoph.* Θεσμ. 985.
Ἐμπαικτέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab
Ἐμπαίκτης, ȣ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαιζόμεν, 1. pl. f. 1. ind. act.
Ἔμπαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.
Ἐμπαίος, à παίω, incidens, *Æſch. Ag.* 195.
Ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans, *Heſ.*
Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago ſeu pictura incuſa, ſeu impreſſa. Ab ἐμπαίω.
Ἐμπαισική, ſc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines, *Athen.* l. 40.
Ἐμπαιςὸς, ἡ, ὸν, cui imagines ſunt impreſſæ.
Ἐμπαιχθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. v. ἐμπαίζω.
Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo, ſc. percuſſu.
Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino; (2) involvo.
Ἔμπαλιν, *adv.* contra, è diverſo, vice verſâ; (2) retrò, retrorſum.
Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.
Ἐμπαλύνω, f. υνῶ, p. ύγκα, inſpergo.
Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob.
Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo.*
Ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo, infero.
Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.
Ἐμπαράσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, et παρασκευή.
Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.
Ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Ὀυ δὲ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιȣ́τῳ, *Luc.*
Ἐμπαρίημι, remitto, laxo. ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partûs doloribus fracta.
Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo; (2) *abſol.* inſolenter ſe gerere; inſolenter abuti alicujus benignitate. *Paſſ.* ab temulento inſolenter tractari.
Ἐμπαροινημένα, contumeliæ ex inſolentiâ.
Ἐμπαῤῥησιάζομαι, liberè, fortiter dico de re aliquâ, vel apud aliquem.
Ἔμπας, *adv.* omninò, prorſus; (2) *conjunct.* tamen. Ex ἐν, et πᾶς, (vel potiùs ab ἕν, unum, et terminatione πᾶς, πῆ, πὰν, *Ern.*)
Ἐμπάσσω, et ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo; (2) intexo. Πολέας δ᾽ ἐνέπασσεν ἀέθλȣς, *Il.* 3, 126.
Ἔμπεδα, vid. ἔμπεδος.
Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo.
Ἐμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. *Nonnus.*
Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, neceſſitas ſtabilis conſilii.
Ἐμπεδόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.
Ἐμπεδόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui firmi et conſtantis eſt ſermonis, *Nonnus.*
Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἔμπεδος, et ὅρκος.
Ἔμπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ſeu fixus, ἔμπεδον, et ἔμπεδα, *adv.* firmiter; (2) tutò; (3) perpetuò. Ex ἐν, et πέδον.
Ἐμπεδοσθενής, ὲς, firmum robur habens, conſtans. Ex ἔμπεδος, et σθένος.
Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mente firmâ præditus eſt, qui mente captus non eſt. Ex ἔμπεδος, et φρὴν, *mens.*
Ἐμπεδόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui folia non amittit, ſed perpetuò retinet. Ex φύλλον.
Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio; (2) firmiter et conſtanter ſervo ſeu obſervo. Τόνδ᾽ ὅρκον, ὃ κατώμοσ᾽ ἐμπεδώσομεν, *Eur. Iph. in Taur.* 793. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *adv.* firmiter, certò.
Ἐμπειράζω, tento, periculum alicujus rei facio.
Ἐμπείραμος, *Poët.* pro ἔμπειρος, peritus.
Ἐμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis et loci peritum esse.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, secta medicorum. Ab ἔμπειρος.
Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, empirice, medicorum secta.
Ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, qui solum ex experientiâ aliquid tractat; (2) ὁ, medicus ejusmodi.
Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.
Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.
Ἔμπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, usu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. A πεῖρα.
Ἐμπειροτόκος, ἡ, mulier quæ jam antea peperit.
Ἐμπείρω, fut. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ ἐμπείραντες, *Il.* Β, 426.
Ἐμπείρως, *adv.* peritè, more eorum qui rei periti sunt; (2) scitè, aptè.
Ἐμπέλα, *appropinqua*, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐμπέλαε, à verbo ἐμπελάω.
Ἐμπελάδην, *adv.* propè; (2) cum impetu:
Ἐμπελαδὸν, *adv.* propè; (2) appropinquando.
Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχομένη πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε, *Soph. Trach.* 17. Πῶς δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ καὶ παρίστασαι; *ibid.* 761.
Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Ἐμπελαστικῶς, *adv.* cum impetu. Ab inusit. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea quod omnibus corpus admoveat.
Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.
Ἐμπέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intus lividus, seu in quo livor inest.
Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. v. ἐμπείρω.
Ἐμπεπιστευμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιστεύω.
Ἐμπεπραμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιπράσκω.
Ἐμπέραμος, ου, ὁ καὶ ἡ, peritus; (2) qui transit vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, et πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo*.
Ἐμπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peritus. *Hes. ex Sophocle.* Ex ἐν, et πεῖρα, *experientia*.
Ἐμπεριάγω, fut. άξω, circumdo.
Ἐμπεριβάλλω, complector, comprehendo.
Ἐμπερίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἐν, et περιβάλλω.
Ἐμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo.
Ἐμπεριεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, capax, qui multa comprehendere potest.
Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perlustro.
Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, *Longin.*
Ἐμπερικλείω, inclusum teneo.
Ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo, inclusum teneo. Hinc
Ἐμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi potest.
Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.
Ἐμπερίοδος, ον, periodis constans, epith. orationis.
Ἐμπεριπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) stomachor in.
Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) discepto, propriè inambulando, defendo; (3) versor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 *Cor.* 6, 16.
Ἐμπεριπείρω, transfigo, configo.
Ἐμπεριπίπτω, incido.
Ἐμπεριπλέω, navigo alicubi.
Ἐμπεριρήγνυμι, disrumpo.
Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibulâ infigo, perforo, trajicio. Hinc
Ἐμπερόνημα, τὸ, vestis fibulis connexa.
Ἐμπερπερεύομαι, ostento me et artem meam, placendi causâ, futili vanitate.
Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπτω.
Ἐμπεσεῖται, *incidet*, 3. sing. f. 2. ind. med.

Ἐμπέσωσι, *inciderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἐμπέταλις, ιδος, ἡ, edulium ex caseo paratum. Ex ἐν, et πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui solet.
Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo. Hinc
Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.
Ἔμπετες, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et *per Antithes.* pro ἐνέπεσες, ab ἐμπίπτω.
Ἔμπετρον, ου, τὸ, saxifraga, herba. Ab
Ἔμπετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in petris et locis saxosis provenit. Ex ἐν, et πέτρος.
Ἐμπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus. A πεύκη.
Ἐμπεφῦα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυυῖα, ab ἐμφύω.
Ἐμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεφύη.
Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφῦα, sed magis communiter.
Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concrescere.
Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.
Ἐμπήκτης, ου, ὁ, minister qui tabulas legum à legislatore accipiens in libellos compingit; *Hes.* aut, in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad rostra adfigit, ut ab omnibus spectari et legi possint, *Ern.* Ab ἐμπήγνυμι.
Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.
Ἔμπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilatus, mutilus.
Ἔμπης, *Ion.* idem quod ἔμπας, *tamen*.
Ἐμπιέζω, imprimo, infero firmiter.
Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus et infensus sum.
Ἔμπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amarulentus.
Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac constipo in.
Ἐμπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἐν, et πιμελὴ, *pinguedo*.
Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, et έω, f. πλήσω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπιπλᾶναί τινα ἀηδίας, καρδίαν τοῦ θείου ἔρωτος, ἀπὸ πιότητος οἴκου Θεοῦ ἐμπλησθήσεται. Εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι; *Aristoph. Ach.* 451.
Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.
Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. Ἐμπιεῖν ἐμοίγ' ἀρέσκει, τοῦ Θεοῦ δρῶντος καλῶς, *Aristoph. Pace*, 1152.
Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. med. v. ἐμπίπλημι.
Ἐμπίπλη, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro ἐμπίπληθι.
Ἐμπιπρασκόμενος, præs. partic. med. verbi
Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.
Ἐμπίπτω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε τῆς τοῦδ' ἀνδρὸς, *Soph. Phil* 956.
ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus.
Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; et ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.
Ἔμπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui fides inest. Ex ἐν, et πίστις, *fides*.
Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, *Soph. Aj.* 58. Τόσσον ἐν ποίμναις πιτνῶν, *ibid.* 185.
Ἐμπλάζομαι, erro seu vagor in; inerro.
Ἐμπλακεὶς, a. 2. part. pass. v. ἐμπλέκω.
Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo; (2) obstruo; (3) in massam formo; (4) imprimo, seu imprimendo figuram rei impressæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττει, *Aristot.*
Ἐμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad illinendum aptus.
Ἐμπλαστὸς, ἡ, ὸν, idem, ab ἐμπλάσσω. Unde
Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, emplastrum.
Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, sc. φαρμακεία, idem.
Ἐμπλαστρώδης, ὁ καὶ ἡ, emplastro similis.
Ἐμπλείμην, præs. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.
Ἐμπλείω, idem quod ἐμπλέω, *Aret.*
Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, cinisso, *Ph.*
Ἐμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, structuræ genus apud architectos.
Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab

Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permisceo. Ἴχνος ἐμπλέξας λόγοις, *Lycurg.* 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν, *Eur. Or.* 253. Ἐμπλακεὶς πόνοις, *Plat.*
Ἔμπλεος, *Att.* ἔμπλεως, *Poët.* ἔμπλειος, expletus, plenus, satur.
Ἐμπλεόω, ῶ, f. ήσω, impleo; (2) satio; (3) refercio. Ab eod.
Ἔμπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, latera plena habens. Ex ἐν, et πλευρὰ, *latus*. Hinc
Ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto.
Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo; (2) innato. Ἐνέπλεον τῇσι νηυσὶ, *Herodot.*
Ἐμπλέως, *adv.* plenè. Ab ἔμπλεος.
Ἐμπλήγδην, *adv.* attonitè, stupidè; (2) temerè; (3) sine judicio. Ab ἐμπλήσσω.
Ἐμπληγὴς, ὲς, idem quod ἔμπληκτος, *Nic.*
Ἔμπληγος, ὁ καὶ ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. A πληγή.
Ἐμπλήδην, *adv.* confertim, plenè. Ab
Ἐμπλήθω, impleo, expleo; (2) exsaturo. Ἐμπλήθειν τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *Plat.* τὴν πόλιν χρημάτων, *Plut.* Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ, *Aristoph. Nub.* 375.
Ἐμπληκτικὸς, ἡ, ὸν, stupefaciens:
Ἔμπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus vel terrore vel admiratione; (2) stupidus. Ab ἐμπλήσσω.
Ἐμπλήμενος, *qui implevit*, a. 1. part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, à verbo ἐμπίμπλημι.
Ἔμπλην, *adv.* propè; *conj.* tamen; illud à πελάω, hoc à πλέον.
Ἐμπληξία, ας, ἡ, stupor, stupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.
Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc
Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
Ἐμπλήσατο, *implevit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.
Ἐμπλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. pass.
Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obstupefacio. Ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη, *Aristoph.* Θεσμ. 1041.
Ἐμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.
Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
Ἐμπλόω, f. ώσω, innavigo, *Aret.*
Ἐμπνευματόω, inflo; (2) flatu seu vi ventorum incito; (3) spiritu vel vitâ impleo:
Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flatus movens:
Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio:
Ἐμπνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vi præditus, flatulentus:
Ἐμπνεύσαις, *qui inspiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, à verbo ἐμπνέω.
Ἐμπνεύσας, idem, sed communiter.
Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio. Ab
Ἐμπνέω, et *Poët.* ἐμπνείω, fut. εύσω, inspiro; (2) spiro, *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans; (3) *Metaph.* inspiro, adspiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει, *Eur. Or.* 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ' ἥνπερ ἐμπνέω, *Aristoph.* Θεσμ. 933.
Ἐμπνίγω, f. ίξω, suffoco. Hinc
Ἔμπνικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, suffocatus, specialiter in ollâ furno inclusâ.
Ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magnâ vi.
Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio; (2) spiratio, vita. Ab
Ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, spirans; (2) vivus.
Ἐμπνεύθη, *respiravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεπνύθη, à verbo ἔμπνυμαι.
Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento sum. Τὸ θεῖον ἐμποδίζει με, *Aristoph. Av.* 971. Ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ, *Soph. Phil.* 432.
Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab
Ἐμπόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, et ποῦς, *pes*.
Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum:
Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐμποδίζω.

Ἐμποδιςάτης, ου, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδὼν, et ἵςημι, *sisto*.

Ἐμποδιςὴς, οῦ, ὁ, qui impedimento est.

Ἐμποδιςικὸς, ή, όν, qui est impedimento, cui est vis impediendi.

Ἐμποδὼν, *adv.* ante pedes, in promptu, significatque sæpe simplicem præsentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præsentia. Ex ἐν, et ποῦς. *pes*.

Ἐμποθεν, hinc, *Theoc.* rectiùs ἔν ποθ' ἔν, *Ern.*

Ἐμποιέω, ῶ, injicio, indo, incutio, infero, immitto; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθὰς τινι, *Xen.* Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη, depicta, *Aristoph. Av.* 1306.

Ἐμποίησαν, *fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνεποίησαν.

Ἐμποιητικὸς, ή, όν, efficiens, injiciens, v. gr. *terrorem, amorem*, &c.

Ἐμποικίλλω, intertexo.

Ἐμποίμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in grege est. Ex ἐν, et ποίμνη, *grex*.

Ἐμποίνιμος, ὁ ϗ ἡ, puniendus, pœnâ dignus.

Ἐμποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ποινή.

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator; (2) epith. Mercurii, qui est præses negotiorum. Ab ἐμπολή.

Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo mihi.

Ἐμπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, et πόλεμος, *bellum*.

Ἐμπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. Ex iisd.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negotiator. Ab

Ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκα πω, οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, *Aristoph. Pace*, 367. Hinc

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem et ex iisd.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἐμπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, cui patria est et certa civitas; (2) eandem civitatem incolens.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, et ἐμπολιτεύομαι, versor in republicâ, administro rempublicam; (2) versor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ου, ὁ, incola.

Ἐμπολόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐνεπωλῶντο. Ab ἐμπολάω.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, valdè in aliquâ re me jacto; (2) publicè traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, *Dem.*

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος. Hinc

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.

Ἐμπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum patiens; (2) qui est in labore.

Ἐμπορεῖον, τὸ, emporium.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. a. 1. imp. pass. v.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad quæstum confero, ut corpus, sapientiam, &c. quæstum capto; (4) lucror, *Jac.* 4, 13. Ab ἔμπορος. Hinc

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορευτικὸς, ή, όν, rei mercatoriæ peritus, studiosus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio. Hinc

Ἐμπορητικὸς, ή, όν, pertinens ad mercatores.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, propriè quâ mare trajicitur mercium causâ, mercatus, nundinæ; (2) merces ipsa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορικὸς, ή, όν, mercatorius:

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἐμπορος, ου, ὁ, qui mare transjicit; (2) mercator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ ϗ ἡ, mercatorius.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibulâ alligo seu subnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐνεπορπήσατο σάγον ἰβηρικῶς, *App.* Hinc

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibulâ connectimus, chlamys, &c.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, de floribus.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, indutus purpurâ; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, et πορφύρα.

Ἐμπότιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. potabilis, *Aret.*

ΕΜΠΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, empusa, spectrum quod ab Hecate immissum miseris apparere et in varias se formas mutare credebatur, (ab ἐν et ποῦς, q. ἡ ἑνὶ ποδὶ βαδίζουσα, *Ern.*)

Ἐμπρακτικὸς, ή, όν, efficax; (2) actuosus.

Ἐμπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Unde

Ἐμπράκτως, *adv.* efficaciter; (2) actuosè.

Ἐμπρέπος, ου, ὁ ϗ ἡ, decorus, conveniens, *Hes.* Ab

Ἐμπρέπω, decorus et præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *imperf.* ἐμπρέπει, decet.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρῆσον αὐτῆς τὰς κόμας, *Aristoph. Lys.* 383.

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass.

Ἐμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio:

Ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) incendium:

Ἐμπρηςὴς, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius.

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. pass. verbi

Ἐμπρίω, f. ίσω, ferrâ incido; (2) ferratim incisus sum; (3) constringo, comprimo.

Ἐμπρόθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθέσμως, *adv.* intra præstitutum tempus.

Ἐμπροικος, dotata. Ab ἐν, et προίξ.

Ἐμπρομελετάω, f. ήσω, exerceo ad, v. gr. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. gr. bellum, mortem, orationem habendam.

Ἐμπροσθεν, *adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; *item* in ore. Ex ἔμπροσθεν, et κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ή, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, et τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ή, όν, anteriore parte, seu in adversa mingens, ut homo, *oppon.* ὀπισθό. Ex ἔμπροσθεν, et οὐρέω.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo.

Ἐμπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est in prorâ; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, et πρώρα.

Ἐμπτυσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπτύω.

Ἐμπτυσις, εως, ἡ, sputi conjectus in aliquid.

Ἐμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

Ἐμπτύω, f. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, *Marc.* 14, 65.

Ἐμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) *ap. Gramm.* significat Pleonasmum è literâ insertâ. Ab ἐμπίπτω.

Ἐμπυέω, ῶ, f. ήσω, purulentus sum; (2) pus excreo. Ab

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἐν, et πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio seu exscreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐμπυίσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπύλιος, ον, janitrix. Ab ἐν, et πύλη.

Ἐμπυνδάκωτος, ον, fundum habens, *Ern.*

Ἐμπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν, et πύον, *pus*.

Ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) suscitabulum, scintilla, fomentum ignarium; (3) ambustio, ut ciborum in ollâ, *Ern.*

Ἐμπυρεύω, f. εύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων, *Aristoph. Lys.* 374.

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, et πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, incensio, inflammatio.

Ἐμπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, et πῦρ.

Ἐμπυροσκόπος, ὁ ϗ ἡ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur, vel pelles victimarum.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἐμπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, rufus, ruber.

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenso. Ex ἐν, et πυτία, *coagulum*.

Ἐμπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicundè emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὡς οὐκέτ' ἐμπωλῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ, *Aristoph.* Θεσμ. 459.

Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, venditio.

Ἐμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἐμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

Ἐμφαγεῖν, vesci, comesse.

Ἐμφαγὼν, όντος, pastus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, speciem præbeo, præ me fero. (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, *imperf.* videtur. Ἅπαντες δὲ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ϗ τὸν τοῦ φυτοῦ χυλὸν, *Theoph.*

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. gr. divinæ, per miracula, ut ἐμφάνεια Θεοῦ, *ap. Jos.*

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) doceo; (4) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (2) deferor, accusor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Οἱ τινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου, *Act.* 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

Ἐμφανιςικὸς, η, ον, habens emphasin. Ἐςὶ γὰρ ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τοῦ κόσμου παραπολὺ ἐμφανιςικώτερον, *Longin.* 31.

Ἐμφαντις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliquâ, ut in illâ re latens, comprehensum.

Ἐμφαντικὸς, ή, όν, idem quod ἐμφατικός.

Ἐμφαντικῶς, *adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clarè, manifestè, palam.

Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in gutture demisit, devoravit, *Hes.* et *Diosc.* tanquam à φαρύσσομαι, quod esset à φάρυγξ.

Ἐμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, species expressa; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis et significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ή, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, significanter, perspicuè, nervosè.

Ἐμφατον, ου, τὸ, per emphasin dictum. *Hesych.* ænigmaticè dictum.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, similis. Ab

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει, *Philostr.*

Ἐμφερῶς, similiter. Ab ἐμφερής.

Ἐμφθαρτος, idem quod φθαρτός.

Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφθορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui periit in, *Nican.*

Ἐμφιληδονέω, delector aliquâ re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in studio rei honestæ

neſtræ verſor, gloriam in eâ venor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς ϛρατιωτικοῖς, *Plut.*

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philoſophor in, philoſophicè commentor in, diſputo in; (2) ſtudium et operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum.

Ἐμφιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ conveniens, ad philoſophum pertinens; (2) ad philoſophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτεχνέω, peritè in aliquâ re verſor, peritè et accuratè conſidero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφλάω, intrò deprimo, ἐμπεφλασμένος, intrò depreſſus, ſubſidens.

Ἐμφλεβοτομέω, venam ſeco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, f. ξω, inflammo, comburo.

Ἔμφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corticem habens.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemina cortice obtecta ſunt. Ex σπέρμα.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, timeo, in metum conjicior. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτῶν, *Plut.*

Ἔμφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perterritus, timens.

Ἐμφόρβειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, depaſcens, adſumens, *Nicander.* Ex ἐν, et φερβω, *paſco.*

Ἐμφορβιόω, ῶ, f. ώσω, capiſtro, capiſtrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen *apud Ariſtophanem, Av* 868. capiſtratus, capiſtro munitus, ut ſpiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, et φορβεια.

Ἐμφορεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐμφορέεσθαι, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, *propriè*, feror in, ut mari, *Hom.* (2) repleor, ſatior, fruor copioſè, etiam in malam partem; item immodicè utor, v. gr. poteſtate; nimis indulgeo, v. gr. iræ. *Ern.* Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγάς, *Plut.* Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, *Luc.*

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, uſus cibi, potûs, largior et ultra ſatietatem ac neceſſitatem; nimis avidus; (2) abuſus rei bonæ cujuſcunque.

Ἔμφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oneratus, onuſtus.

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, ſeptum, obex, obſtructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens.

Ἔμφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſtructus, ſeptus, munitus, obturatus. Ab

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obſtruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν ϛόμα, *Dem.* Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σȣ̃ τιμωρίας, *Æſchin.*

Ἐμφρόνως, *adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρȣρέω, ῶ, cuſtodias ago, in aliquo loco excubo. Ab

Ἔμφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui præſidia impoſita ſunt, præſidiis munitus; (2) qui in præſidio eſt, qui cuſtodit; (3) in cuſtodiam incluſus, in cuſtodiam traditus.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐν, et φρὴν.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ inſitus, naturalis; (2) quod in aliquâ re crevit, vel ex eâ creſcendo extitit, *Ern.* Ex ἐν, et φυὴ, *natura.*

Ἐμφύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribulis; (2) inteſtinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, et φυλὴ.

Ἐμφυλλίζω, inſero, inoculo.

Ἐμφῦμαι, a. 2. tanquam ab ἐμφυμαι. Unde a. 2. ἐνέφυν, ἐμφὺς, ἐμφῦναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreſco tenaciter. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ϗ κατεφίλȣν, *Plut.*

Ἐμφύρομαι, immiſceo, ſubigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, inſpiro; (2) ignem flatu accendo. Καὶ τȣ̃το εἰπὼν, ἐνεφύσησε, ſcil αὐτοῖς, *Joan.* 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, ſufflatio; (2) ſuggeſtio; (3) id quod ſufflatur, ſeu inflando immittitur; (4) ſpiritus ſanctus; (5) tumor, morbus.

Ἐμφύσησις, ἡ, flatus in inteſtinis.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυσιόομαι, ȣ̃μαι, inflor, intumeſco, ſuperbio. Ex ἐν, et φυσιῶ, *inflo.*

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐμφυτεύω, f. εύσω, inſero. Ab

Ἔμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingenitus, inſitus à naturâ; (2) nativus, non fucatus; (4) ſtabilis, pertinax, conſtans, *ſic et Latini* inſitus. Ab

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δὲ μοὶ ἐν φρέσιν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, *Odyſſ.* 22, 348. Ex ἐν, et φύω, *gigno.*

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Aret.*

Ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo*, lib. 13. Ab

Ἔμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, et φωνὴ.

Ἐμφώτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex ἐν, et φῶς, *lux.*

Ἐμψηφίζω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, ſuſurro, fremo, obſcurè et clàm loquor cum aliquo, inſuſurro aliquid. Ab ἐν et ψιθυρίζω.

Ἔμψοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν, et ψόφος.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, et ψυχὴ, *anima.*

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, eſus animalium.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, *adv.* vivè, vivaciter, animatè.

ἘΝ, *præpoſ.* regens dat. in, *quum ſignificat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum ſignificat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphraſin adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquillè, ἐν καιρῷ, opportunè, ἐν δίκῃ, meritò; (11) *verbi*, v. gr. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, poſſe; (12) *notat tempus*, v. gr. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) *abundat*, v. gr. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percuſſus. Hinc etiam; (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τȣ́τῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi; (17) ἐνδὲ *ſignificat* inſuper, item.

Ἕν, ἑνὸς, τὸ, unum. Principium ineffabile rerum τὸ ἓν à *Platone* vocatur in *Parmenidem.* Vel τὸ ἓν eſt aliquid multorum.

Ἕνα, *veſperi*, Dor. pro ἕνη.

Ἐναβρύνομαι, mihi valdè placeo, jacto me.

Ἐναγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, ἄγγειον, et σπέρμα.

Ἐναγείρω, congrego aliquò, convoco.

Ἐναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, impurus, piacularis, qui ſcelere tenetur. Ex ἄγος.

Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; Ἐναγίζειν βȣ̃ν, *Plut.* A præc.

Ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, piacularis de re.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen quod parentationis cauſsâ adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμὸς, ȣ̃, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, ulnis amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, *Marc.* 9, 36. Ex ἐν, et ἀγκάλη.

Ἐναγκάλισμα, τὸ, quod amplectimur, deliciæ.

Ἐναγκυλάω, et όω, amento. Ab ἀγκύλη.

Ἐναγκωνιεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, et ἀγκὼν, *cubitus.*

Ἐναγλαΐζομαι, vid. ἐναβρύνομαι.

Ἐνάγχος, *adv.* paullò ante, nuper. Ex ἄγχι.

Ἐνάγω, induco, incito; moneo, ſuadeo; (2) accuſo, defero, adduco in jus, judicium, *paſſ.* impetum facio. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, *Thuc.* Hinc

Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliquâ re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, *Thuc.*

Ἐναγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, perfectus in aliquo genere; (4) epith. Mercurii; (5) anxius, ſolicitus; (6) acer, vehemens.

Ἐναγωνίως, militariter, peritè, valdè.

Ἐναδημονέω, mœreo, angor.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliquâ re; (3) contemno, non magni facio.

Ἐναδολεσχέω, de aliquâ re garrio.

Ἐνάενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius eſt anni.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem ſubveho, in aëre verſor, vagor. Ab

Ἐναέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aërius. Ex ἐν, et ἀὴρ.

Ἐναθλέω, exerceo me in aliquâ re, *perf.* exercitatus, peritus ſum.

Ἐναβρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor.

Ἔναιε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ναίω.

Ἐναιθέριος, ον, ætherius.

Ἐναίθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub dio, apricus.

Ἔναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine præditus, vivus; (2) cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur et ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex αἷμα.

Ἐναιμότης, ητος, ἡ, eſt attributum partium corporis ſanguinem habentium.

Ἐναιματόω, cruento.

Ἐναίμων, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐναίμος.

ἘΝΑΊΡΩ, occido; (2) perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ, *Heſiod.* Θεογ. 316.

Ἐναίσιμον, *adv.* commodè, rectè; (2) juſto tempore. Ab

Ἐναίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) fauſtus; (3) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex αἶσα, *fatum.*

Ἐναισίμως, fataliter; (2) aptè, decenter, fauſtè.

Ἐναίσιος, ον, auſpicatus, *oppon.* ἐξαίς.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσεσιν αὐτανέψιοι, *Lycurg.* 546.

Ἐναιωρέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, in ſublimi feror, in ſuperficie nato, moveor. Ex αἰρέομαι.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod ſupernè natat, nubecula in urinâ quæ non ſubſidet.

Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invaleſco, adoleſco, increbreſco.

Ἐνακμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐν, et ἀκμὴ, *vigor ætatis.*

Ἔνακμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἐνακολασαίνω, f. ϛήσω, petulans ſum in aliquem vel in aliquâ re.

Ἐνακοσιοςὸς, ἡ, ὸν, nongenteſimus.

Ἐνακȣ́ω, exaudio.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo. Ἐναλδήσας κορύνην, *Nic.*

Ἐνάλειμμα, τὸ, quod illinitur.

Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. Ab

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.

Ἐναληθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, καλλιςον ἀεὶ τὸ ἐμπρακτον, ϗ ἐνάληθες, *Longin.* 15.

Ἐναληθῶς, aptè ad veritatem et fidem.

Ἐναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in.

Ἐνάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel εἰνάλιος, ία, ιον, *Poët.* εἰνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, et ἅλς, *mare.*

Ἔναλλα, inverſa, contraria, præpoſtera, *ap. Theocr.* quaſi ἐνηλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλὰξ, aut ab ἐν, et ἄλλα, *alia.*

Ἐναλλάγδην, *adv.* permutato ordine; (2) decuſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſâ, viciſſim, alternatim, è contrario.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium:

Ἐναλλὰξ, *adv.* mutuò, viciſſim, vice verſâ.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐνηλλαγμένος, immutatus; *item* per vices dans et accipiens, ἄρθρα ἐνηλλαγμένα,

ἐνηλλαγμένα, articuli vertebrarum inſerti ſibi invicem; (3) commercium habeo, *apud Thuc.* ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. ἐν in compoſitis ſæpe vim τῆ σὺν habet. Νῦν δ' ἐνήλλαξεν Θεὸς τὴν τῶδ' ὕβριν, *Soph. Aj.* 1080. Τὴν ἐκ τῆ κατὰ φύσιν εἱρμῆ, παντοίως πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττεσι τάξιν, *Longin.* 22.

Ἐνάλλομαι, inſilio, inſulto.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.

Ἔναλος, ον, maritimus, v. gr. urbs.

Ἐναλύω, immoror cum tædio.

Ἐναμάρτητος, ον, peccato obnoxius, qui errore tenetur.

Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto et obtundo in.

Ἐναμάω, aggero, ut terram in corpora inſepulta.

Ἐναμείβω, alterno.

Ἐναμέλγω, immulgeo.

Ἐνάμιλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, certans et contendens cum; non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, et ἅμιλλα.

Ἐναμίλλως, *adv.* ita ut contendi, comparari poſſit, pariter.

Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.

Ἐναμοιβαδὶς, *adv.* permutatis vicibus, viciſſim.

Ἐναναπαύομαι, acquieſco.

Ἐναναφανίζω, obſcuro, deleo.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor, *paſſ.* humanam naturam induere vel adipiſci. Hinc

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines, vel aſſumptio humanæ naturæ.

Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρώποτης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccleſ.*

Ἔναντα, *adv.* contra, è contrario.

Ἔναντι, *adv.* coram, ante. Ex ἐν, et ἄντι.

Ἐναντίβιον, *adv.* adverſus, contra. Ab

Ἐναντίβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, adverſarius. Ex βία.

Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio. Ab

Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ. Ex ἐναντίος, et γνώμη.

Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.

Ἐναντιοδύναμος, ον, adverſus, contrarius; (2) contrariam vim habens. A δύναμις.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor, contra diſſero.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab

Ἐναντιολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος, et λέγω, *dico.*

Ἐναντίον, *adv.* contra, ex adverſo, coram.

Ἐναντιόομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, adverſor. Ἀλλὰ μὴν ἐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα, *Ariſtoph. Av.* 39. Δῆλος ἐσθ' ὅτος γ' ὅτι ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς, *idem Pace,* 1054. Ab ἐναντίος.

Ἐναντιοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſam cecidit. Ex ἐναντίος, et πίπτω, *cado.*

Ἐναντιοποιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de ſophiſtis.

Ἐναντιοπραγέω, adverſor, ab adverſariorum partibus ſto.

Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, è regione, ex adverſo, et ὁ ἐναντίος, ε, hoſtis.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.

Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria.

Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans. A φημί.

Ἐναντιοφώνος, ε, ὁ ϗ ἡ, contrariam vocem edens. Ex φωνὴ, *vox.*

Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare; (2) mutuis iiſdem aut contrariis affectibus moveri.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adverſatur, reſiſtit; (2) adverſus caſus; (3) repugnantia rerum et factorum. Ab ἐναντιόομαι. Unde

Ἐναντιωματικὸς, ἡ, ὸν, adverſativus.

Ἐναντιωματικῶς, adverſativè.

Ἐναντίως, *adv.* contrariè. Ab ἐναντίος.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas.

Ἔναξε, *æquavit,* a. 1. ind. act. verbi ἐνάσσω.

Ἐναπαιωρῦμαι, pendeo, ſeu ſuſpenſus ſum in.

Ἐναπεδεικνύατο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, ab ἐναποδείκνυμι.

Ἐναπειλέω, minor, interminor.

Ἐναπενιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.

Ἐναπεργάζομαι f. άσομαι, facio, efficio in.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo, *in med.* innitor, incumbo.

Ἐναπέρεισμα, τὸ, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt; incubatio, innixus.

Ἐναποβάπτω, intingo.

Ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.

Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.

Ἐναπογεννάω, ingenero.

Ἐναπόγραφος, ε, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.

Ἐναπογράφω, in literas refero.

Ἐναποδείκνυμαι, oſtento; (2) demonſtro, probo.

Ἐναποδέω, illigo alicui.

Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.

Ἐναποθνήσκω, immorior.

Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.

Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum.

Ἐναποκινδυνέω, periculum ſubeo in re aliquâ.

Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκέκλασος, de haſtâ confractâ in re aliquâ.

Ἐναποκλείω, f. είσω, includo.

Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.

Ἐναποκρύπτω, includo, intus abſcondo.

Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.

Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.

Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.

Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.

Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, in aliquâ re.

Ἐναπολούω, abluo in re aliquâ.

Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω f. ξω, in aliquo exprimo, rem imaginis imprimendæ ergo. Ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα, *Philo.*

Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in.

Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo.

Ἐναπονίζω, abluo in.

Ἐναπονίπτω, idem cum præc.

Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.

Ἐναποξύω, erado, radendo eximo.

Ἐναποπατέω, ῶ, f. ήσω, ventrem exonero in, *Ern.* Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐς ἐπιτήδειος πάνυ, *Ariſtoph. Pace,* 1227.

Ἐναποπλύνω, abluo in.

Ἐναποπνέω, f. ευσω, ſpiro in, immorior.

Ἐναποπνίγεσθαι, ſuffocari in, v. gr. aquâ, *item* fumo.

Ἐναπορέω, pro ἀπορέω, *Ern.*

Ἐναποσβέννυμαι, extinguo in.

Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in ceram, ſignum.

Ἐναποστηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid

Ἐναποσφάττω, inſuper macto, interficio.

Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.

Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei, velut ceræ, animo, &c.

Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.

Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abſcindo, *Strabo.*

Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.

Ἐναποτιμάω, in æſtimationem accipio rem (ſpeciem ICTI vocant) pro pecuniâ.

Ἐναποτίνω, f. ίσω, ſolvo alicubi. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα, *Ariſtoph. Av.* 38.

Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.

Ἐναποψάω, idem.

Ἐναποχράομαι, abutor.

Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.

Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus, (ſed hoc videtur potiùs eſſe ἐνειμένος, *Ern.*) Πέμψω —— ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένας, *Ariſtoph. Av.* 1255.

Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.

Ἔναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido.*

Ἐναράσσω, vel ἐναρράττω, f. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, ϗ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκεσι, *Pauſan.*

Ἐνάργει, *operabatur,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* et *Dor.* pro ἐνήργεε, à verbo ἐνεργέω.

Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab

ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia, (Dores uſurpabant ἄργον pro ἔργον, eſt itaque ἐναργὴς, cum res de quâ agitur ἐν ἔργῳ, velut ipsâ re, præſens, demonſtratur verbis, *Ern.*)

Ἐναργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus. Ἐναργώδεες ὄνειροι, *Aret.*

Ἐναργῶς, *adv.* evidenter, perſpicuè, luculenter. Ab ἐναργής.

Ἐναρέσκομαι, delector aliquâ re.

Ἐνάρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἀρετή.

Ἐναρέτως, honeſtè, cum virtute.

Ἐναρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, et ἀρὰ, *diræ.*

Ἐναρηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſpolia ferens ſive gerens. Ex ἔναρα, et φέρω.

Ἔναρθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, et ἄρθρον, *articulus.*

Ἐνάρθρως, *adv.* articulatè articulatim.

Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Οὐ φίτυν ἠνάριξεν Οἰταίοις γόνυξ, *Lycurg.* 486. Ab ἔναρα.

Ἐναριθμέω, adnumero.

Ἐναρίθμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, adnumeratus. Ab

Ἐνάριθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, homicida.

Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἠνάριξε, ab ἐναρίζω.

Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.

Ἐναρκτικὸς, ἡ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio.*

Ἐναρμόζω, f. όσω, et ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς περιόδες ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, *D. Hal.*

Ἐναρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab

Ἐναρμόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) concinnus; aptè compoſitus, cohærens. Ex ἁρμονία.

Ἐναρμονίως, *adv.* compoſitè ad modulos muſicæ; aptè, convenienter, decenter.

Ἐναρμόξαι, *aptaſſe,* a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, à verbo ἐναρμόζω.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.

Ἔναρον, *interfecerunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.

Ἔναρος, ε, ὁ ϗ ἡ, diris devotus. Ex ἀρὰ.

Ἐναρφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, pro ἐναροφόρος, ſpoliator.

Ἐνάρχομαι, incipio, auſpicor, *inprim.* ſacra. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, *Luc.*

Ἔναρχος, ε, ὁ ϗ ἡ, principium habens; (2) magiſtratu fungens. Ex ἐν, et ἀρχή.

Ἐνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.* Dii *ſecundum Platonem* ſunt ἑνάδες, i. e. unitates, quia τὸ ἓν, ſeu Deus ſupremus, producat immediatè unitates, ſicut ignis calorem, et ſol lucem.

Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in.

Ἐνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νάω, pro ναίω, *habito.*

Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliquâ re; *in med.* diſco aliquid, exerceo me in.

Ἐνασμενίζω, f ίσω, delector aliquâ re, acquieſco, ſatis habeo.

Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, et ἐνασπιδόομαι, ῦμαι, clypeo armo. Ex ἐν, et ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἔνασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔνασε, à verbo νάω, pro ναίω.

Ἐναστράπτω, f. ψω, fulgeo; (2) radio.

Ἔναστρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſtellatus; (2) ſideratus, furore afflatus. Ex ἄστρον.

Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliquâ re me gero.

Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aſpicio.

Ἔνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.

Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.

Ἐναυγάζω, incendo ignem ſc. vel candelam; (2) intueor.

Ἐναυάγησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ναυαγέω.

Ἐναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, et αὐδὴ, vox.

Ἐναύδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, maneo alicubi. Ἐναυλιζόμενον τῶν χώρων, Thuc.

Ἐναυλικόφοιτις, ἡ, ruſtica. Ex ἄυλαξ, et φοιτάω.

Ἐναύλιος, α, ον, interior, ἡ ἐναυλία, via domûs interior; (2) ſinus pudendorum, Ern.

Ἐναυλισάμενος, moratus, a. 1. part. med.

Ἐναύλιον, ȣ, τὸ, domicilium.

Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.

Ἔναυλις, ἡ, tibiæ inſerta, epith. γλωσσίδος.

Ἐναυλιστήριον, τὸ, diverſorium.

Ἔναυλος, ȣ, ὁ, ſtabulum; (2) receſſus; ex αὐλὴ; (3) foſſa, fluvius, torrens; ex αὐλὶς, Ern.

Ἐναύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibiis perſonans; (2) in tibiam inſertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, et αὐλος, tibia, ſeu αὐλή.

Ἐναυξάνομαι, innutrior.

Ἐνάυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo auræ ſunt, auris apertus et pervius. Ex ἐν, et αὔρα, aura.

Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, fomes, fax; (2) incitamentum; (3) reliquiæ, ſemen, principium latens in aliquâ re, &c. Ern. Ab ἐναύω, incendo.

Ἐναυχένιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, et αὐχὴν, cervix.

Ἐναύω, f. αύσω, inceudo, accendo; (2) in med. adſpiro, appeto. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc.

Ἐναφανίζω, obſcuro; (2) tollo, deleo.

Ἐναφανίζομαι, f. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ ϗ τ' ἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγόμενα, Longin. 17.

Ἐναφάπτω, immitto.

Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo. Ab

Ἐναφέψω, idem.

Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.

Ἐνάφορμος, ον, occaſionem, materiam alicujus rei in ſe habens. Ab ἀφορμή.

Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, et γόνυ, genu.

Ἔνδαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tædam habens, ſeu qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex δᾲς, fax. Hinc

Ἐνδαδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto vel convertor.

Ἐνδαίνυμαι, veſcor, loco ſc. aut tempore quo.

Ἐνδαΐς, αΐδος, idem quod ἔνδαδος.

Ἐνδαιτέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, et δαίω, epulum præbeo.

Ἐνδάκνω, mordeo.

Ἐνδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, lacrymans. A δάκρυ.

Ἐνδακρύω, lacrymor, illacrymo.

Ἐνδάπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indigena. Ex ἐν, et δάπεδον, (vel ex ἔνδον et terminatione πος, Ern.)

Ἔνδασυς, υος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, hirſutus.

Ἐνδατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, diſpertior; (2) valdè accuſo, vitupero; (3) copioſè, avidè edo, Ern. Τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατεμένη, Lycurg. 155.

Ἐνδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, dapſilis et largus ſum in.

Ἐνδεδομένως, adv. remiſsè, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδεδυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ἐνδύω.

Ἐνδεέστερον, adv. non ſatis, minus quam, et

Ἐνδεεστέρως, idem. Ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus; (2) cui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, et δέομαι, indigeo. Hinc

Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria; (2) inedia.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab

Ἐνδείκνυμι, oſtendo, præ me fero, indico; (2) defero, accuſo; (3) med. oſtento me, ſpecimen præbeo; (4) defero, unde ἐνδειξάμενος, delator, accuſator.

Ἐνδείκτης, ȣ, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικτικῶς, adv. cum oſtentatione; (2) per indicationem.

Ἐνδείκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. Poët. pro ἐνεδέδεικτο. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἔνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis.

Ἐνδείξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, Lyſ. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri, ſuppliciis exigendis.

Ἑνδεκαέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, et ἔτος, annus.

Ἑνδεκάζω, diem feſtum celebro qui incidit, ſc. in diem undecimum, συνενδεκατίζω, Dem.

Ἑνδεκάκις, adv. undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undecim lectis inſtructus. Ex κλίνη, vel κλίνω.

Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, undecim cubitorum.

Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπους σκιὰ, de horâ diei.

Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius:

Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecimâ die aliquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκατημόριον, ȣ, τὸ, undecima pars.

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.

Ἐνδέκεσθαι, admittere, præſ. inf. med. Ion. pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα, et ἐρέσσω.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab

Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, (vel ab ἔνδον, Ern.) et ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus ſum. Ex ἐνδελεχὴς. Hinc

Ἐνδελεχισμὸς, ȣ̃, ὁ, perennitas, continuatio.

Ἐνδελεχῶς, adv. aſſiduè, continenter.

Ἔνδεμα, ατος, τὸ, id quod illigatur, alligamentum; (2) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio et condo; (2) extruo ſimpliciter, a. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.

Ἐνδέξια, adv. dextrè, ad dextram.

Ἐνδεξιόομαι, ȣ̃μαι, dextrâ manu teneo vel amplector. Ab

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, et δεξιὰ, dextra.

Ἐνδεξίως, aptè, proſperè. A præc.

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. part. paſſ. Ab ἐν, et δέω, abſum.

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, perf. paſſ. innexus. Ab ἐν, et δέω, ligo.

Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum eſt.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.

Ἐνδεσμεύω, idem.

Ἔνδεσμος, ȣ, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

Ἔνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtrictus, nodatus. A δέω, ligo.

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio; (2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, imperſ. convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens; item probabile, poſſibile, datum. Πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Dem.

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maximè, aptè, probabiliter.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνέδει τῷ ἀριθμῷ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, et ἐνδήσω, illigo, unde ἔνδησον, illiga.

Ἐνδεῶς, adv. parcè, non ſufficienter, parùm, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, planè; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

Ἔνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, evidens, inſignis.

Ἐνδήλως, adv. evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum, præſens. Ἐνδημȣ̃ντες ἐν τῷ σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος. Unde

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis à populo non abeſt, domi verſatur, non foris.

Ἐνδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populo cuidam peculiaris aut ſolitus.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. pro ἐνδήμοις, ab

Ἔνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in populo eſt, in civitate vel domi, domeſticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, et δῆμος.

Ἐνδημιουργέω, gigno in, v. gr. corpore.

Ἐνδιάασκον, meridiabantur, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνεδίαον, à verbo ἐνδιάω.

Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

Ἐνδιάγω, agito ſeu dego in; (2) verſor in.

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ τὴν σκιὰν θρέμματα, Plut. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente conceptus, ultrò natus, non aliundè inditus, internus; (2) in canonem ſacrum receptus. Ex ἐν, et διατίθημι, diſpono.

Ἐνδιαθέτως, adv. è ſententiâ animi, ultrò.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo; (2) delicatè, molliter ago, delicias facio, affecto.

Ἐνδιαιτάομαι, immoror, inhabito. Hinc

Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus qui inhabitatur, habitatio, manſio, hoſpitium.

Ἐνδιακειμένως, ſummâ vi, cum contentione.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus ſum, ſplendeo.

Ἐνδιάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornamentis inſtructus, ornatus. Ex ἐν, et διασκευή.

Ἐνδιασκεύως, aptè, decenter.

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, diſſero, diſſemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino et digero in, ſeu intus.

Ἐνδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operam et ſtudium pono in re aliquâ, immoror, imprimis in laude alicujus rei, unde interdum laudo, item fruor, utor, ut ταῖς ἐντυχίαις. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſtoph. Conc. 583. Hinc

Ἐνδιατριπτέον, immorandum eſt.

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, ὸν, aſſiduus in aliquâ re.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. gr. utero.

Ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) ſub dio ago; (3) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω

Ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo, v. gr. occaſionem, &c. (3) cedo, remitto, permitto me, v. gr. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclino, propenſus ſum ad aliquid, ſtudeo, v. gr. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu, ἐνδιδȣ̀ς, præcentor, Ern. Εἰ γὰρ ἐνδώσει τὶς ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν, Ariſtoph. Lyſ. 675.

Ἐνδίεσαν, incitabant, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐνδιῆσαν, à verbo

Ἐνδίημι, perſequor, inſequor; ἐνδίεμαι, fugio.

Ἔνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtus; (2) judicialis.

Ἐνδίκως, jurè, meritò. A præc. A δίκη.

Ἔνδινα, ων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον, intus.

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circumago; (2) intus converto ſeu torqueo, v. gr. oculos.

Ἔνδιον, ȣ, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

ἘΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) ſub die agens.

Ἐνδίφριος,

Ἐνδίφριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, et δίφρος, *currus*.
Ἐνδογενής, έος, ὁ ᾗ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, et γίνομαι, *naſcor*.
Ἔνδοθεν, *adv.* ex interiore loco, intrinſecùs.
Ἐνδόθι, *adv.* intùs, in. Ab ἔνδον.
Ἐνδοῖ, *adv. intus*, Dor. pro ἔνδον.
Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοίαζε, ᾗ μάχης ἐ κατῆρχεν, *App.* Ex ἐν, et δοιός, *geminus*. Hinc
Ἐνδοιάσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dubius.
Ἐνδοιασίμως, dubiè. A præc.
Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.
Ἐνδοιασμός, ε, ὁ, idem et ab eod.
Ἐνδοιαςικός, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.
Ἐνδοιαςικῶς, dubitanter.
Ἐνδοιαςός, ἡ, όν, dubius. Ab eod.
Ἐνδοιαςῶς, *adv.* ambigendo, dubiè, non conſtanter.
Ἔνδομα, ατος, τὸ, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδομάχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab
Ἐνδομάχης, ε, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, intùs vel domi pugnans. Ex ἔνδον, et μάχομαι.
Ἐνδομενία, ας, ἡ, ſupellex. A μένειν, (niſi potiùs ſit ab ἐν, et δόμος, aut ab ἔνδον, et μένιος mera terminatio, ἐνδυμενία, *Ern.*)
Ἐνδομήσις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω.
Ἐνδομυχέω, ῶ, intùs lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab
Ἐνδομυχὶ, *adv.* intùs, in penetralibus. Ab
Ἐνδόμυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, et μυχὸς, *penetrale*.
ἘΝΔΟΝ, *adv.* intùs.
Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξάσθηναι, glorificari, qu. ἐν δόξῃ τιθέναι. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τε Κυρίε, 2 *Theſſ.* 1, 12.
Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Ἐνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, gloriam in ſermone aucupor.
Ἐνδοξόπωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, et πῶλος, *pullus*.
Ἔνδοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, et δόξα, *gloria, opinio*.
Ἐνδοξότης, ἡ, gloria. A præc.
Ἐνδόξως, *adv.* honorificè, ἐνδοξότατα, honorificentiſſimè. Ab ἔνδοξος.
Ἐνδόσθια, ίων, τὰ, inteſtina. Ab ἔνδον.
Ἐνδόσιμον, ε, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab
Ἐνδόσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.
Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus.
Ἐνδοτάτω, *adv.* intimè. A præc.
Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Ab ἔνδον.
Ἐνδοτέρω, *adv.* interiùs. A præc.
Ἐνδοτικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens; ᾆσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.
Ἐνδοτικῶς, *adv* remiſsè, moderatè.
Ἐνδυπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσῦσα, *Odyſſ.* 15, 478.
Ἐνδηχία, ας, ἡ, ſupellex. Ab ἔνδον, et ἔχω.
Ἐνδρανής, έος, ὁ ᾗ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, et δραίνω.
Ἐνδρομή, ῆς, ἡ, incurſus, impetus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, et δραμεῖν.
Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus quo utebantur curſores, venatores, &c. Ab
Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius *apud Juvenalem*.
Ἐνδρόσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, roſcidus, roruIentus; (2) udus, humidus, aquoſus.
Ἐνδρύον, ε, τὸ, medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, et δρῦς.
Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, *Heſ.* Hinc
Ἐνδυασμὸς, ε, ὁ, dubitatio, *Heſ.*
ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *adv.* promptè, diligenter; (2) benignè. Ab ἐνδεδύκα, verbi ἐνδύω, *Ern.*
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.
Ἐνδυμάτια, τὰ, leges muſicæ ſunt Argis; item Argolica celebritas et ſaltatio.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.
Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro. Ἐνεδυνάμωσέ με, 2 *Tim.* 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, *Heb.* 11, 24.
Ἐνδυναςεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo; (2) primas partes obtineo; (3) autoritate meâ obtineo, perficio.
Ἐνδύντες, nom. pl. præſ. part. act. v. ἔνδυμι.
Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω, σὲ προσιδὼν ἐγὼ, *idem Lyſ.* 1022.
Ἐνδύσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔνδυμι.
Ἐνδυσάμενος, *qui induit*, a. 1. part. med.
Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) veſtitus. Ab ἐνδύω, *ſubeo*.
Ἐνδυςυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix et miſer ſum in. Ἐνδυςυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βελευσάμενος, *Plut.*
Ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἔνδυμι.
Ἐνδυτήρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt.
Ἔνδυτον, ε, τὸ, indumentum. Ab
Ἔνδυτος, ον, indutus.
Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, ſubeo; (3) *med.* idem, ſubdo me, v. gr. oneri, ſuſcipio.
Ἐνεαρίζω, ver alicubi tranſigo. Ex ἔαρ.
Ἐνέβαλον, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.
Ἐνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐμβιβάζω.
Ἐνεβριμησάμην, *graviter interminatus ſum*, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.
Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, et ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo. Ex ἐν, et ἐγγύη.
Ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνηγγύησα.
Ἔνεγγυς, *adv.* propè.
Ἐνέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi φέρω.
Ἐνεγκεῖν, *tuliſſe*, a. 2. inf. act.
Ἔνεγκον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον.
Ἐνεγκῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνέγκω, *fero*.
Ἐνεγκωμιάζω, laudibus celebro.
Ἐνεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐνδιδύσκω.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ.
Ἐνεδρευτής, inſidiator, inceptor. A ſeq.
Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, όν, ad inſidias aptus, proclivis.
Ἐνεδρεύω, f. εύσω, inſidior. Ἐκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, *Plut.* Τὰ δὲ τῶν ζώων ποτὲ ἐνεδρεύεται, *Xen.*
Ἔνεδρον, ε, τὸ, inſidioſum, inſidiæ.
Ἔνεδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inquilinus. Ab ἕδρα.
Ἐνέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.
Ἐνέηκεν, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐνῆκεν, à verbo ἐνίημι.
Ἐνέζομαι, inſideo.
Ἐνεθεὶς, *dilutus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἐνίημι.
Ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.
Ἐνεθίζω, f. ίσω, adſuefacio.
Ἐνεθυμήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐνθυμέομαι.
Ἐνεῖδον, ἐνεῖδες, vidiſti in, animadvertiſti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus.
Ἐνείην, *inſim*, præſ. optat. act. verbi ἔνειμι.
Ἕνεκα, *propter, gratiâ*, Poët. pro ἕνεκα.
Ἔνεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤνεγκα, à verbo *inuſ.* ἐνείκω, pro φέρω.
Ἐνεικονίζω, f. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine.
Ἐνειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, *Marc.* 15, 46. Ἐνειληθεὶς λεοντῇ, *Thuc.* Hinc
Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.
Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.
Ἐνειλίσσω, f. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.
Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω.
Ἔνειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω.
Ἔνειμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro ἔνεσμεν. Ab
Ἔνειμι, inſum.
Ἐνείργνυμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab
Ἐνείργω, f. ξω, idem.
Ἐνείρω, innecto, inſero, infibulo, implico; (2) confero, apto.
Ἐνεὶς, *qui miſit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.
Ἐνεῖσθαι, perf. ind. paſſ.

Ἐνείχεε, *in animo habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, à verbo ἐνέχω.
Ἐνείχθην, *latus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνέχθην, à verbo ἐνείκω, pro φέρω.
ἝΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, *adv.* cauſâ, propter.
Ἐνέκειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi ἐγκειμαι.
Ἐνεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκολάπτω.
Ἐνεκεντρίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγκεντρίζω.
Ἐνεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκίσσαον, à verbo ἐγκισσάω.
Ἐνεκοπτόμην, *impediebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐγκόπτω.
Ἐνεκότει, *odio habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, à verbo ἐγκοτέω.
Ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, *impedio*.
Ἐνέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.
Ἐνεκτέος, έα, έον, ferendus. A φέρω.
Ἐνέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, à verbo ἐγκύρω.
Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, *ap. Pind.*
Ἐνελίπανεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐνλιπαίνω.
Ἔνεμα, ατος, τὸ, id quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto*. Unde
Ἐνέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι.
Ἐνέμετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. νέμω.
Ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo in.
Ἐνεμήθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νέμω.
Ἐνέμοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ejuſd.
Ἐνεμφύεσθαι, præſ. inf. paſſ. innaſci.
Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.
Ἐνενηκονταέτης, έος, ῦς, ὁ, nonagenarius.
Ἐνενηκοντέτης, ε, ἡ, idem. Ab ἔτος.
Ἐνενῆτο, *cogitaret*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόητο, à verbo ἐννοέω, ῶ.
Ἐνενώκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι.
Ἐνενῶντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνενόηντο.
Ἐνεξεσιάζω, licentiâ utor in, gero me cum poteſtate et imperio. Ab ἐν, et ἐξεσία.
Ἐνεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex ἐν, et ἑορτή.
Ἐνεὸς, ά, όν, mutus; (2) ſurdus; (3) ſtultus. Ex ἐν, et αὔω, *clamo*. Hinc
Ἐνεότης, ἡ, ſurditas; (2) defectus vocis.
Ἐνεοττοποιήσατο, *pullos excluſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω.
Ἐνεόχμεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. νεοχμέω.
Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.
Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἐμπήγνυμι.
Ἐνέπαιζον, 1. ſing. imp. ind. act. v. ἐμπαίζω.
Ἐνεπαίχθη, *illuſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐνέπαξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.
Ἐνεπήγετο, 3. ſing. imperf. ind. med.
Ἐνέπεσον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπτω.
Ἐνεπηρεάζω, inſulto, vexo, calumnior.
Ἐνεπιδείκνυμι, oſtendo in re aliquâ.
Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.
Ἐνεπίδημος, peregrinus in urbe aliquâ.
Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.
Ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.
Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.
Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis quam intendebant vindicantes ſibi aliquid de publicatis bonis. A ſeq.
Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur qui publicatis bonis cujuſpiam experiebantur contra populum, ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitiâ petentes et vindicantes ſibi partem eorum, quæ ſibi quacunque de causâ deberentur, *ut uxori dos, creditori creditum*.
Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλήθω.
Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.
Ἐνεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐνεποιέω.
Ἐνέποισιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπεσι. Ab ἐνέπω.

Ἐνεπρήσθην,

Ἐνεπρήθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐμπρήθω.
Ἐνέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act.
Ἐνέπτυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπτύω.
Ἐνέπω, et ἐννέπω, dico, cano; (2) calumnior.
Ἐνεργάζομαι, injicio, ingenero. Ἐνεργάζεται τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ ἄρχεσθαι, *Plut.*
Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.
Ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ
Ἐνεργούμενος, ου, à diabolo possessus; et hinc
Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio.
Ἐνεργής, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax, acer. Ab ἔργον.
Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus; (2) efficax.
Ἐνεργητικῶς, efficaciter; (2) activè, *ap. Gram.*
Ἐνεργοβατέω, vi (v. gr. divinâ) aliquâ commutor in aliam naturam, *Lucian.*
Ἐνεργολαβέω, quæstum in aliquâ re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.
Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, efficax, acer.
Ἐνεργῶς, *adv.* efficaciter, acriter.
Ἐνερείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo, *in med.* innitor, incumbo. Hinc
Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus.
Ἐνερεύγω, eructo, irructo, a. 2. ἐνήρυγον.
Ἐνερευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubore suffusus. Ex ἐν, et ἔρευθος, *rubor.*
Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *adv.* infra. Ex ἐν, et ἔρα, (vel potiùs pro ἐνερόθεν, ab ant. ἐνερὸς, *profundus*, Ern.)
Ἐνεροὶ, ῶν, mortui, manes, inferi. Ex iisd.
Ἐνεροχρῶτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος, et χρὼς, *color, cutis.*
Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνείρω.
Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.
Ἐνέρυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubicundus. Ἐνέρυθροι ὀφθαλμοὶ, *Aret.*
Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.
Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. Ab
Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.
Ἔνεσται, *inerit*, 2. sing. f. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐνέσεται, à verbo ἔνειμι.
Ἐνέσακτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐνσάζω.
Ἐνεστεῶτος, gen. sing. perf. part. act. *Ion.* et *per Crasin*, pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.
Ἐνεστησάμην, *institi*, a. 1. ind. med.
Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.
Ἐνεστιάω, ῶ, convivio excipio, convivium celebro alicubi. Ab
Ἐνέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν, et ἑστία, *lares.*
Ἐνεστὼς, perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.
Ἐνετειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.
Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.
Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.
Ἐνετύγχανον, imp. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐντυλίσσω.
Ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in loco, vel genere vitæ.
Ἐνεύδεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν.
Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus sum in.
Ἐνεύδω, indormio.
Ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημέρηκε, prospero successu usus est in.
Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare in aliquâ re.
Ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliquâ re.
Ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.
Ἐνευλογέω, ῶ, beatum prædico.
Ἐνεύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in lecto sede quâcunque stabili positus. Ex ἐν, et εὐνή.
Ἔνευνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἔνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi νεύω.
Ἐνευστομέω, ῶ, f. ήσω, concinnè suaviterque cantillo.
Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.
Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.
Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago in.
Ἐνεύχομαι, precor in vel inter.
Ἐνευωχέομαι, οῦμαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐνεφάνισα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.
Ἐνεφάνθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐνεφορέετο, 3. sing. imp. ind. pass. v. ἐμφορέω.
Ἐνέφραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμφράττω.
Ἐνεφύσησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐμφυσάω.
Ἐνέχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.
Ἐνεχέεν, *infudit*, 3. sing. a. ejusd.
Ἐνεχείρει, *moliebatur*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρεε, à verbo ἐγχειρέω.
Ἐνέχεσθαι, *detineri*, præs. inf. pass. verbi ἐνέχω.
Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. v. ἐμφέρω.
Ἐνεχθῆναι, *illatum esse*, inf. ejusd.
Ἐνέχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.
Ἐνεχυράζω, f. άσω, pignus capiendi potestatem do; *de magistratu; at in med.* pignus capio, *de creditore, qui è potestate à magistratu datâ pignus aufert*; (2) pignus capio, de ministro magistratuum; (3) *denique et de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in pass.* beneficio obligor.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus:
Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio:
Ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ἠνεχυριάσο, pignori oppositum fuerat.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμὸς.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, et ἐχυρὸς, *tutus.*
Ἐνέχω, insto, urgeo; (2) malevolo sum animo, simultatem gero. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius sum. Ἐνέχεται νῦν μοὶ σφόδρα, *Aristoph. Conc.* 357.
Ἐνεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc
Ἐνέψημα, ατος, τὸ, pulmentum, quod coquitur, *Aret.*
Ἐνεψητέον, *adv. positionis*, incoquendum est.
Ἐνζέομαι, inferveo. Ξὺν ἐλαίῳ, ἔνθα πήγανον ἐνεζέσθη, *Aret.*
Ἔνη, seu ἕνη, vetus; (2) ἕνη ϗ νέα, tricesimus seu ultimus dies mensis Atticis, *propriè* vetus et nova, sc. luna.
Ἐνηβάω, pubesco; (2) juveniliter lascivio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab
Ἔνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, puber. Ex ἐν, et ἥβη.
Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, et ἥδω.
Ἐνήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, et ἡδονή.
Ἐνήδρευον, imperf. ind. act. verbi ἐνεδρεύω.
Ἐνηδύνω, exhilaro.
Ἐνηδυπαθέω, ῶ, suavitate et voluptate fruor in re aliquâ, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, et πάθος.
Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. Ab
Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benignus, placidus, mitis.
Ἐνήνεν, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐνῆν, verbi ἔνειμι.
Ἐνηθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. ἐνίημι.
Ἐνῆκα, *immisi*, 1. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐνήκοος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακούω, *inaudio.*
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta in quibus defiguntur et adiguntur gradus scalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) spondæ, et *in sing.* ἐνήλατον, sponda, *ap. Jos.* pars throni in quâ sedetur; (4) genus placentæ, *Dem.*
Ἐνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, puber. Ab
Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *adv.* ordine permutato, ordine inverso, vicissim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, sicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quasi *descensor.*
Ἐνήλωσις, εως, ἡ, insertio clavorum, *item* clavi ipsi. Ab ἐν, et ἡλόω.
Ἐνῆμαι, insideo.
Ἐνήμενος, *insidens*, part. præs. med.
Ἐνῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἔνειμι.
Ἐνήνοθα, 1. sing. perf. ind. med. v. ἐνανθέω.
Ἐνήνοχα, *tuli*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνοχα, à verbo ἐμφέρω.
Ἐνήρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐναίρω.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco in.
Ἐνηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, navis remigio instructa. Ex ἐν, et ἐρέσσω, *remigo.*
Ἔνησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi νέω.
Ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.
Ἐνήσειν, f. 1. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἐνηχέω, ῶ, insono; (2) inculco, doceo.
Ἐνήχημα, τὸ, tinnitus auris, seu ex acri quovis sono.
Ἔνηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, sonans, sonorus.
Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic.*
ἘΝΘΑ, *adv.* hîc; (2) ibi, illîc; (3) ubi; (4) tum.
Ἔνθαδ', pro ἐνθάδε, *hîc.*
Ἐνθάδε, *adv.* hîc, istîc; (2) huc.
Ἐνθαδὶ, *Atticè*; idem et ab eod.
Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, insideo. Hinc
Ἐνθάκησις, εως, ἡ, insessio.
Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, in mari versor, mare frequento, in mari navigo, duro.
Ἐνθάλατος, ον, marinus.
Ἐνθάλπω, foveo, velut in sinu.
Ἐνθανατόω, capitis condemno.
Ἐνθάπτω, f. ψω, sepelio in.
Ἐνθαρσέω, ῶ, et *Atticè* ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo sum in.
Ἐνθαῦτα, *hîc*, Ion. pro ἐνταῦθα.
Ἐνθεάζω, et ἐνθεάζομαι, divino spiritu adflatus sum, sum ἔνθεος, deo plenus.
Ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. Ab eod.
Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico.
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, surculus, qui inferitur arbori. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεματισμὸς, ὁ, insitio.
Ἐνθέμεν, *inserere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, à verbo ἐντίθημι. Unde
Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis.
Ἔνθεν, *adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.
Ἐνθένδε, *adv.* idem et ab eod.
Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο seu ἐνέθου, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. med. vel est a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθεος, et ἔνθους, ου, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus.
Ἐνθεραπεύω, curatè tracto, percolo.
Ἐνθερίζω, f. ίσω, æstatem in aliquo loco ago.
Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incalesco. Εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, *Soph. Trach.* 372.
Ἔνθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, callidus, fervidus.
Ἔνθες, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐντίθημι.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpositio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.
Ἔνθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui servat leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens.
Ἐνθέσμως, *adv.* legitimè, ut fas est. A præc.
Ἔνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, insitus. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεῦτεν, *hinc*, Ion. pro ἐντεῦθεν.
Ἐνθέως, sanctè, piè; (2) furiosè. Ab ἔνθεος.
Ἐνθήκη, ἡ, merces, *propriè*, quæ imponitur navibus.
Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebriter facio. Ex ἐν, θῆλυς, et πάθος.
Ἔνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras habens; epith. silvæ; (2) ferinus. Ex ἐν, et θήρ.
Ἔνθῃ, *veneris*, 2. sing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, à verbo ἔρχομαι.
Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavum in capite factum ex contusione. Ab ἐν, et θλάω, *frangere.*
Ἐνθλάω, contundo seu tundo, premo, ut subsidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.
Ἐνθλίβω, f. ψω, infringo, imprimo, *Nic.*
Ἐνθνήσκω, immorior.
Ἐνθορέω, ῶ, insilio.
Ἔνθορον, *insilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.
Ἔνθου, *imposueris*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθους, vide ἔνθεος.
Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico seu divino furore agor; ἐνθουσιαζόμενος, lymphaticus.
Ἐνθουσιᾷν, lymphari, insanire; in *part.* ἐνθουσιῶν, insaniens. Πολλαχοῦ γὰρ ἐνθουσιᾷν ἑαυτοῖς δοκοῦντες, οὐ βακχεύουσιν ἀλλὰ παίζουσιν, *Longin.* 3. Ab ἔνθεος.
Ἐνθουσίασις, εως, fanaticus seu divinus adflatus. Ab ἐνθουσιάζω.
Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) acerrimum rei studium.
Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.

Ἐνθουσιαςικὸς, ἡ, ὸν, numine adflatus, qui numine adflari folet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.
Ἐνθουσιαςικῶς, *adv.* more eorum qui furoris fanatici inftinctu aguntur.
Ἐνθουσιωδῶς, idem. Ab
Ἐνθουσιώδης, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνθουσιαςικὸς.
Ἐνθράσσω, pungo intùs, affligo.
Ἐνθρέψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐντρέφω.
Ἐνθριῶσθαι, ficulneis foliis involvi, *præt.* ἐντεθριῶσθαι. Ab ἐν, et θρίον, *ficûs folium.*
Ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno fedeo. Et
Ἐνθρονισμος, ὁ, inauguratio epifcopi:
Ἐνθρονιςικὸν, τὸ, quod datur pro ordinatione ab epifcopo, *Vox Ecclef.*
Ἔνθρονος, ὁ ϗ ἡ, in folio fedens.
Ἐνθρυλλίω, idem qu d
Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, infufurro. Δούλη τινὸς προαγωγὸς ἥσ' ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότη, *Ariftoph.* Θεσμ. 348.
Ἔθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.
Ἐνθρώσκω, infilio. Ἐνθρώσκων πνοαῖς, *Lycurg.*
Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, confidero, reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς, *Ariftoph. Conc.* 262. Ex ἐν, et θυμὸς.
Ἐνθυμηθέντος, gen. fing. aor. 1. part. paff.
Ἐνθυμηθῆναι, *animo volviffe*, inf. a. ejufd.
Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum et fententia oratoria, *imprimis* conftans interrogatione è contrariis; (3) fpecies fyllogifmi, enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.
Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, enthymemate conftans; (2) acutus in argumentando, dicendo. A præc.
Ἐνθυμημάτιον, τὸ, fententiola argutula.
Ἐνθυμηματώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, acutis argumentationibus refertus. Ab eod.
Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσεας. Ab
Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, confideratio; (2) commentatio.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.
Ἐνθυμιάω, ῶ, fuffio, odoribus repleo.
Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.
Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἄγος), quicquid in religionem aut omen trahi poteft; feu cogitatio à tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere feu in omen.
Ἐνθύμιος, ον, qui curæ eft alteri.
Ἐνθυμιςὸς, ἡ, ὸν, cujus ratio habetur in re aliquâ; ἐνθυμιςὸν ποιεῖσθαι, religioni fibi ducere. *Herod.*
Ἔνθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eft animo præfenti, in quo eft animus fortis, animofus.
Ἐνθύμως, fortiter, alacriter. A præc.
Ἐνθυσιάζω, f. άσω, facrifico in. Ab ἐνθύω.
Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, à verbo ἔρχομαι.
Ἐνθωρακίζω, lorico.
Ἔνι, *licet*, per Apoc. pro ἔνεςι.
Ἐνὶ, *in*, Poët. pro ἐν.
Ἐνιαύσια, *adv.* quotannis.
Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.
Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniculus, anniverfarius. Ab ἐνιαυτὸς.
Ἐνιαυτίζω, annum tranfigo.
ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, annus.
Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab
Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, et φέρω, *fero.*
Ἐνιαύω, futur. αύσω, immoror; (2) dormio in.
Ἐνιαχῆ, *adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
Ἐνιαχοῦ, *adv.* alicubi, aliquando, interdum.
Ἐνίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno membro feu pede mutilus, claudus, *Suidas.* Ex ἐν, et γυῖον.
Ἔνιδε, 3. fing. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
Ἐνιδρόω, f. ώσω, infudo.
Ἐνιδρύνω, colloco in; (2) fundo, firmo.
Ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύνω.
Ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.

Ἐνίει, 3. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίεε, à verbo ἐνίημι, pro ἐνιέω.
Ἔνιεν, 3. fing. a. 2. ind. act. v. ἔνειμι.
Ἐνιέναι, *immittere*, præf. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. præf. imperat.
Ἐνιζάνω, f. ζήσω, infideo.
Ἐνιζευγνύω, adjungo; unde ἐνιζευχθεὶς.
Ἐνίζημα, τὸ, fedes.
Ἐνίζησις, εως, ἡ, qu. dic. infeffio, *Arct.* Ab
Ἐνίζω, f. ίσω, infideo. Ἐνίζουσα τῇ γλώσσῃ χολὴ, *Arct.*
Ἑνίζω, unum pono, facio, copulo. Ab ἓν.
Ἐνίημι, immitto, infigo, injicio.
Ἐνίκα, 3. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, à νικάω.
Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
Ἐνικάτθεο, 2. fing. a. 2. imperat. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.
Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
Ἐνικλείω, f. ειέσω, includo.
Ἔνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus. Ex ἰκμὰς.
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.
Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radulâ carptum intero.
Ἑνικὸς, ἡ, ὸν, fingularis. Ab ἓν, *unum.*
Ἑνικῶς, *adv.* fingulariter, numero fingulari.
Ἐνικρίνεσθαι, pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari, unde ἐνικριθῆναι.
Ἐνίλλω, irrideo oculis, *Euftath.* Hinc
Ἐνιλλωπέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo feu diftorqueo; (2) irrideo, fubfanno.
Ἐνιλλώπτω, idem. Ab eod.
Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, et ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*
ἘΝΙΟΙ, ιαι, ια, quidam, nonnulli.
Ἐνίοτε, *adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.
Ἐνιπᾶς, gen. fing. *Dor.* pro ἐνιπῆς. Ab
Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίπλειος, *Poët.* pro ἔμπλεος, plenus.
Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλεις, *Odyff.* 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, *ib.* 11, 451.
Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido
Ἐνιππάζομαι, equo invehor, locum equo perfulto.
Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.
Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, *Il.* 8, 182.
Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab
Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μὴ μὲ γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε, *Il.* 3, 438. Ex ἐν, et ἔπω, *dico.*
Ἐνιπτύω, f. ύσω, infpuo.
Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, et ἴσος.
Ἐνισκέλλω, intus arefacio.
Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδεὶ ἐνισκήψαιτε καρήατα, *Il.* 17, 437.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem; (2) infigo. Δόρυ μακρὸν οὔδει ἐνισκίμφθη, *Il.* 16, 612.
Ἔνισπε, *dixit*, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi
Ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ, pro ἐν, et ἔπω.
Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, *Il.* 2, 80. Ex ifd.
Ἐνίσσεμεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab
Ἐνίσσω, verbis afperis inceffo, objurgo, injuriâ adficio. Ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, *Il.* 24, 238. ἐνισσόμενος, *paff.* Odyff. 24, 162. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίςανται, 3. pl. præf. ind. paff. v. ἐνίςημι.
Ἐνίςημι, ftatuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίςαμαι, infifto, infto; (4) inftituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, obfervo; (7) obfifto, repugno, impedio; (8) intercedo. Ἤδη τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεςηκυίας, *Dem.* Ὅσον ἔργον ἐνίςαμαι τὸ μέγεθος, *Ifocr.*
Ἔνισχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracilis, tenuis.
Ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor; fimulo, affecto fortem.
Ἐνισχύω, f. ύσω, vires fumo, invalefco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, *Luc.* 22, 43.

Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæfito in loquendo.
Ἐνιτρέφω, alo feu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοὶ ἐνιτρέφεται φίλος υἱος, *Il.* 19, 326.
Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πόληϊ, *Il.* 17, 405.
Ἐνκάπτω, avidè edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, *Ariftoph. Pac.* 7.
Ἐνλείπομαι, *ufitatiùs* ἐλλείπομαι, deficio.
Ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
Ἐνναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, et ναίετης.
Ἐννάετες, *adv.* per novem annos. Ab ἔτος.
Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
Ἐνναέτηρος, ου, ὁ, novennis.
Ἐνναετὴς, novennis. Fœm. ἐνναέτις.
Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, *inhabito.*
Ἐνναίρειν, præf. infin. act. *Poët.* pro ἐναίρειν.
Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, *Tmefis*, Il. 9, 154.
Ἐννακὶς, novies.
Ἐννακοσιαςὸς, ἡ, ὸν, nongentefimus.
Ἐννακόσιοι, ιαι, ια, nongenti. Ab eod.
Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, &c.
Ἐνάτῃ, *nonæ*, dat. fing. f. g. ab
Ἔνατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. (meliùs ἐνναταῖα.) Ab ἐννέα.
Ἐνναυλοχοῦμαι, in portu fto, de navi.
Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. έσω, pugnâ navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, et μάχομαι.
ἘΝΝΕ'Α, novem, in comp. ἐννα.
Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem boum pretium valens. (fed βιος et βοιος videntur meræ terminationes, *Ern.*)
Ἐννεάγηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem vixit ætates. Ex ἐννέα, et γῆρας.
Ἐννεάδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem vinculis feu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus.
Ἐννεαδικὸς, ἡ, ὸν, novennarius, nonarius.
Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolefco in aliquo ftudio.
Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.
Ἐννεακαιδεκετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἔτος.
Ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicefimo die aliquid agens aut patiens.
Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicefimus.
Ἐννεάκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens ftimulos five aculeos. Ex ἐννέα, et κέντρον.
Ἐννεάκις, *adv.* novies. Ab ἐννέα.
Ἐννεάκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens fiftulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Calilrrhoë dicebatur.
Ἐννεάκλινος, ὁ ϗ ἡ, novem lectis ftratis conftans.
Ἐννεάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, novemplici lino plexus.
Ἐννεάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem menfium eft. Ex ἐννέα, et μὴν, *menfis.*
Ἐννεάμυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem annorum eft, robuftus, validus, *Hef. Callim.*
Ἐννεάνυχες, *adv.* per novem noctes. A
Ἐννεάπηχυς, εος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem cubitorum eft.
Ἐννεαπλάσιος, ία, ιον, novemplex.
Ἐννεάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, novem pedes habens.
Ἐννεάπυλος, ὁ ϗ ἡ, novem portas habens.
Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
Ἐννεάφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem fonos reddens.
Ἐννεάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα, et φωνὴ, *vox.*
Ἐννεάχιλοι, *apud Hom.* (Il. 3, 860.) pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.
Ἐννεάχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex χορδὴ.
Ἐννέμομαι, pafcor in.
Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem.*
Ἐννενηκονταέτης, et ἐννενηκοντούτης, qui nonaginta annorum eft. Ex ἔτος.
Ἐννενηκοςὸς, ἡ, ὸν, nonagefimus. Ab ἐννέα.
Ἐννεόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, et ὀργυιὰ.
Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, pro ἐνεὸς.
Ἐννεοτροφεῖσθαι· ἐννεοτροφηθεὶς, ab adolefcentiâ innutritus.

Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύουσι, *Ariſtoph. Av.* 1113.
Ἐννέπουσα, *Poët.* et *Dor.* pro ἐνέπουσα, ab
Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, et ἔπω.
Ἐννεσία, ας, ἡ, pro ἐνεσία.
Ἐννεσίῃσι, dat. pl. *Poët.* et *Ion.* pro ἐνεσίαις.
Ἐννεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico; (2) vergo ad aliquid. Ἐννένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, *Luc.* 1, 62.
Ἐννέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, novennis. Ex ὥρα.
Ἐννῆμαρ, *adv.* per novem dies. Ex ἦμαρ.
Ἐννήρης, ſcil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, et ἐρέσσω.
Ἔννηφιν, in perendinum, perendiè. Ex ἔννη, pro ἔνη, et ſyllabicâ adjectione φι.
Ἐννοέω, mente concipio, cogito. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, *Plat.* Μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι κακῶν *Eur. Med.* 46. Ab ἔννοος.
Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio. A præc.
Ἐννόησα, *ſenſi*, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνόησα, à νοέω.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
Ἔννομα, *adv.* legitimè. Ab ἔννομος.
Ἐννομολέσχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, et λέσχη.
Ἔννομος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitimus, legibus conſentaneus, juſtus; (2) legi obnoxius.
Ἐννόμως, legitimè, ex lege, ſecundùm legem.
Ἔννοος, *contr.* ἔννους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, ſapiens, prudens.
Ἔννος, ου, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.
Ἐννοσέμεν, *moviſſe*, a. 1. inf. act. *Poët.* et *Ion.* pro ἐνόσαι, à verbo ἐνόθω.
Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quaſſator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, et γαῖα, *terra.*
Ἐννοσίδης, ου, ὁ, idem, *Ern.* Ab
Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
Ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens ſeu agitans folia ſeu frondes, in quo frondes ſeu folia agitantur. Ex ἐνόθω, et φύλλον.
Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.
Ἐννοσσοποιέω, idem.
Ἐννότιος, et ἔννοτος, ὁ καὶ ἡ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor.*
Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἔννυμι, vel ἔννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, *Odyſſ.* 6, 28. Ex ἐν, et νοῦς.
Ἐννυός, οῦ, ἡ, nurus. Ex ἐν, et ἕω.
Ἔννυτο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἔννυμι.
Ἐννύχιος, et ἔννυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. A νύξ.
Ἔννυχον, et ἐννύχιον, *adv.* noctu; multâ nocte. A præc.
Ἐννυχώτερον, *adv.* maturiùs, longiùs ante diem. Ab ἔννυχος.
Ἐννύω, induo. Ex ἐν, et ἕω, *induo.*
Ἔννωθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, torpidus.
Ἐννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννοήσας, à verbo ἐννοέω.
Ἐνόδια, ων, τὰ, caſſes. Ab ἐνόδιος.
Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
Ἐνόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in viâ poſitus, obvius; (2) quod incidit ſeu offertur in viâ, (3) aptus itineri, ut ὅπλα ἐνόδια, quibus uti ſolent viatores. Ex ἐν, et ὁδός.
Ἔνοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoratus. Ex ἐν, et ὀδμή.
Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito, moto.
Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis Dea, præſes viæ, dux viæ.
Ἐνοιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν, et οἶδος, *tumor.*
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοικάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domeſticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοὶ, *Aret.* Ex ἐν, et οἶκος.
Ἐνοικειῶσαι, *familiarem reddidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, et *Poët.* ἐνοικειόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικάνων χθόνα, *Lycurg.* 951.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
Ἐνοικίδιος, ον, domeſticus.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.
Ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.
Ἐνοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domûs; merces quæ hoſpiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
Ἐνοικουρέω, ῶ, domi maneo.
Ἐνοινοφλυγεῖν, vino ſe largiùs ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis ſubſido. Ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρην, *Philoſtr. de one.*
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ου, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, et ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim reſponſa dabat.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in conſuetudine alicujus ſum, converſor. Ex ἐν, et ὅμιλος.
Ἐνομίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abſtergo, ſeu detergo in.
Ἐνόν, *imperſon.* cum liceat. Ab ἔνεστι.
Ἐνόντα, *quæ penes nos ſunt*, nom. pl. part. præſ. verbi ἔνειμι.
Ἐνοπή, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στεῤῥὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην, *Lycurg.* 205.
Ἐνόπλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in armis eſt vel fit.
Ἔνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ὅπλον.
Ἐνοπλισθῶμες, 1. pl a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.
Ἐνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio.
Ἑνοποιός, ου, ὁ καὶ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iiſd.
Ἐνοπτρεύομαι, f. εύσομαι, intueor in ſpeculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum ſpeculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in ſpeculo. Ab
Ἔνοπτρον, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpeculum; (2) quidquid viſum reflectit. Ex ἐν, et ὄπτομαι, *video.*
Ἐνορᾶν, præſ. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
Ἐνοράω, ῶ, inſpicio, animadverto. Ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει, *Ariſtoph. Av.* 163.
Ἐνόρασις, ἡ, ſpectatio, inſpectio.
Ἐνόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intra terminos eſt.
Ἐνόρκιον, ου, τὸ, juramentum. Ab
Ἐνόρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
Ἔνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, juratus, jurejurando obſtrictus vel confirmatus.
Ἐνόρκως, *adv.* juratò.
Ἐνορμάω, impello, *in med.* vado, venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, et ἐνορμίζομαι, navem in ſtationem appello, portum teneo vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενισκίῳ τινὶ χαρίεντι, *Syneſ.*
Ἐνορμίτης, ου, ὁ, qui in portu ſtationem habet. Ex ἐν, et ὅρμος, *portus.*
Ἐνορούω, f. ύσω, irruo, inſilio.
Ἔνορχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐνόρχην.
Ἐνορχέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab
Ἐνόρχης, ου, ὁ, qui unum habet teſticulum.
Ἔνορχος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἕν, et ὄρχος.
Ἐνόρχης, ου, ὁ, teſticulos habens, teſticulatus.
Ἐνορχίς, εος, idem.
Ἐνόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitaſti, ἔνωρτο, excitabatur. Τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν, *Il.* 6, 499. Ἔνωρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.
ΕΝΟΣ, vel ἕνος, ου, ὁ, annus.
ΕΝΟ'Σ, ἡ, όν, vel ἕνος, ἔνη, ἔνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἔνη, et νέα, ultima dies menſis lunaris, quaſi vetus et nova, pro veſpera ἔνη quidam accipiunt, *ap. Theoc.*
Ἐνόσει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσεε, à νοσέω.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, et γαῖα, *terra.*
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐνοσφίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi νοσφίζω.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.
Ἔνουλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, et οὖλον.
Ἐνουλισμός, ὁ, criſpatio, v. gr. comæ quæ fit calamiſtro. Ab ἐν, et οὖλος.
Ἐνουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cœlis eſt, cœleſtis.
Ἐνουρέω, ῶ, f. ήσω, meio in; (2) urinam non contineó. Hinc
Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in urinâ eſt. Ex οὖρον.
Ἐνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubſtantialis; (2) ſubſtantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus.
Ἐνοφείλομαι, debeor de pecuniâ ſub pignore.
Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, et ὀφθαλμός.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑπὸ πλειόνων διαφορῶν, *Dioſ.* Ex iiſd. Hinc
Ἐνοφθαλμισμός, οῦ, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχή, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.
Ἐνόχιον, ου, τὸ, pretium penſionis.
Ἐνοχλέω, ῶ, turbo, moleſtus ſum. Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν, *Ariſtoph. Conc.* 303. Ἠνώχλουν τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, *Iſocr.*
Ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenetur quaſi vinctus et obſtrictus; (2) obnoxius, obſtrictus, reus. Ex ἐν, et ἔχω, *habeo, teneo.*
Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab εἷς, ἑνός.
Ἐνράπτω, f. ψω, inſuo, includo. Ἐνεῤῥάψατο ἐς τὸν μηρὸν, *Herodot.*
Ἐνράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει πύλαις, *Joſeph.* Ab
Ἐνρήσσω, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνεῤῥίγωσα.
Ἐνριζόω, radices ago in.
Ἐνρίπτω, conjicio in aliquem.
Ἐνρυθμικός, ἡ, όν, qui rhythmos et numeros ſervat. Ab
Ἔνρυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rhythmis et numeris conſtans.
Ἐνσαρόω, ῶ, verro. Πόντου δ' ἄϋπνος ἐνσαρώμενος μυχοῖς, *Lycurg.* 753.
Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro tranſmitto.
Ἐνσημαίνω, et ἐνσημαίνομαι, ſignifico, exprimo, imprimo. Τὴν αἰτίαν ἐνσημαινόμενος, *Themiſt.*
Ἐνσημειόομαι, indico ubi aliquid ſit.
Ἐνσιαλεύω, inſpuo. Ex ἐν, et σίαλον.
Ἔνσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimus, (niſi ἐν vim habet minuendi ſignificationem, ut Lat. *ſub.* Ern.)
Ἐνσκευάζω, f. άσω, inſtruo, induo, orno. Ἱματίῳ δ' ἀνδρείῳ καὶ ὑποδήμασιν ἐνσκευάζει, *Plut.*
Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, in ſcenam vel proſcenium produco. Ex ἐν, σκηνή, et βατέω.
Ἐνσκηπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τεκέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νοῦσον, *Herodot.*
Ἐνσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.
Ἐνσκιῤῥόομαι, ſchirrhum duco, in ſchirrhum degenero.
Ἐνσκλήμι, exarefacio, *perf.* indurui, durus ſum.
Ἐνσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, ſepelio. Ex ἐν, et σορός, *tumulus.*
Ἐνσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciis involvo. Ἐνσπαργανοῦσθαι ἐπιτηδεύμασι, à teneris unguiculis imbui, *Longin.* 44.
Ἐνσπείρω, inſero, inſemino; (2) injicio.
Ἔνσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo ſemen ineſt; (2) qui copioſo eſt ſemine. Ex σπέρμα.
Ἐνσποδος, ου, ὁ καὶ ἡ, cineritius, pulverulentus.
Ἔνσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdere junctus, fœdere incluſus, confœderatus; (2) qui à bello ſit amicus. Ex ἐν, et σπονδή, *fœdus.*
Ἐνσπόνδως, *adv.* more confœderatorum.
Ἐνστάζω, f. ξω, inſtillo.
Ἐνσταλάζω, f. ξω, idem.
Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium rei inſtitutæ; (2) intentio litis et cauſſæ; (3) pugnax contentio; (4) propoſitum, inſtitutum; (5) figura oratoria, ſeu argumentum contrarium ad refellendum adverſarium. Ab ἐνίστημι.
Ἐνστάτης, ου, ὁ, qui in viâ obſiſtit.
Ἐνστατικός, ή, όν, inſtans ut urgens.
Ἐνστατικῶς, *adv.* inſtanter et pugnaciter, pertinaciter inficiando vel repugnando.

Ἐνστερνίζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, et στέρνον, *pectus*.

Ἐνστερνομαντίας, ου, ὁ, ex cujus pectore Dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, et μάντις.

Ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem et ex iisd.

Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.

Ἐνστηρίζω, infigo, adigo in.

Ἐνστίζω, acu pingo in.

Ἐνστοιβάζω, instipo.

Ἐνστομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Hinc

Ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frænum:

Ἐνστόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ore est:

Ἐνστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex στόμα.

Ἐνστρατοπεδεύω, castra metor seu pono in.

Ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, *Il.* 5, 306.

Ἐνστύφω. f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.

Ἐνσφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) spisso, velut adacto cuneo.

Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, notâ insignio.

Ἐνσχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, inelaboratus. Ἐνσχέδιος κάθαρσις, *Aret.*

Ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.

Ἐνσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporatus.

Ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporeâ naturâ induo, in corpus immitto, corpore amicio.

Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incarnatio. A præc.

Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.

Ἐνταθεὶς, a. 2. part. pass. verbi ἐντήκω.

Ἐνταλθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.

Ἐνταμιεύω, f. εύσω, recondo, in thesaurum refero.

Ἐντάμνω, incido, *Ionicè*. Ab ἐντέμνω.

Ἐντανύω, f. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, *Odyss.* 21, 97.

Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.

Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.

Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, interjicio, interpono.

Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.

Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.

Ἐνταῦθα, *adv.* hîc, illîc, hûc, eò. Ab ἔνθα.

Ἐνταυθοῖ, *adv.* idem et ab eod.

Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν, *Matt.* 26, 12. Ex ἐν, et θάπτω.

Ἐνταφιάσαι, *funerasse*, a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.

Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ea quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, et πολέω, *vendo*.

Ἐντάφιον, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri ornandi causâ.

Ἐντάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.

ἘΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) instrumenta, vasa convivalia.

Ἐντειλάμενος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo manum, &c. (2) cædo, ferio; (3) versibus exprimere et addito εἰς ἔπος. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, *Plat.* πληγὰς, *Luc.* Ἐντείνομαι τόξον, *Xen.*

Ἐντειχίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab

Ἐντείχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, muro cinctus.

Ἐντειχίζω, f. ίσω, munimentum et murum ædifico, muro cingo. Hinc

Ἐντείχισις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo exstructio.

Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.

Ἔντεκνος, ον, liberos habens. A τέκνον.

Ἐντεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo in.

Ἐντέλεια, ἡ, perfectio. Ab ἐντελής.

Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντελευτάω, ῶ, finio vitam in, morior in.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ἐνδελεχής.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus; ἐντελεῖς, principes quoque dicuntur, et ordines superiores. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Luc.* Ex τέλος.

Ἐντέλλω, et ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 *Reg.* 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, *Act.* 13, 47.

Ἐντελομίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plenam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, et μισθός.

Ἐντελῶς, *adv.* perfectè, absolutè.

Ἐντεμενίζω, dedico signum Dei in æde.

Ἐντέμνω, incido; (2) cæsas hostias immolo sed heroibus; (3) dedico heroi. Ἐντεμεῖν σφάγια Περιφήμῳ, *Plut.*

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.

Ἐντερεύω, exentero. Ex ἐν, et ἔντερον.

Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinalis. Ab ἔντερον.

Ἐντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.

Ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino et omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον, et ἐπιπλοκήλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.

Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον, et κήλη.

Ἐντεροκηλήτης, ου, ὁ, ramicosus, *Gl. Vet.*

Ἐντεροκηλικὸς, idem.

Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἶλοι alias dicuntur, centipedæ.

Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna quæ à carinâ initium ducunt; (2) ipsa carina navis. A præc. quod ab ἐντός.

Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.

Ἔντεσι, dat. plur. ab ἔντος, plur. ἔντεα.

Ἐντεσιέργος, ου, ὁ ϗ ἡ, subjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, et εἴργω, *coerceo*.

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem, *Var. L. ap. Hom. Ern.* al. armorum opifex. Ex ἔργον, et ἔντεα.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐντέλλω.

Ἐντεταμένος, part. perf. pass. v. ἐντείνω.

Ἐντεταμένως, vehementer.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐντείνω.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐντεῦθεν, *adv.* hinc, ex eo, exindè.

Ἐντευθενὶ, *adv.* idem. *Atticè.* Ab ἔνθα.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus; (2) cujus caussâ fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde

Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri et compellari facilè potest, adfabilis, comis.

Ἐντευτλανόω, cum betis coquo.

Ἐντεφρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id in quo cinis est.

Ἐντεχνία, ἡ, peritia, eruditio. Ab

Ἐντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus.

Ἐντέχνως, peritè, cum magnâ arte. A τέχνη.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo, injicio animo, v. gr. studium, &c. Μῖσός τε γὰρ πάλαιον ἐντέτηκέ μοι, *Soph. El.* 1324.

Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμί.

Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) infero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χειρὶ ἅρπην καρχαρόδοντα, *Hesiod.* Θεογ. 174.

Ἐντίκτω, ingenero, infero; (2) injicio menti alicujus, v. gr. opinionem. Ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντέκῃ λόγον ἄξιον, *Longin.* 16.

Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, caco in vel ad; (2) merdâ seu stercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio.

Ἔντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in honore et pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν, et τιμὴ, *honor*. Hinc

Ἐντιμότης, ητος, dignitas.

Ἐντίμως, *adv.* honestè, honorificè. Ab eod.

Ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ, incussio. Ab

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἐντμήμα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.

Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἔντοκος, ον, pariens; sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, audeo.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio. Ab eod.

Ἐντόμια, τὰ, insecta, *ap. Sch. Aristoph.*

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, sectus, incisus, unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta; sacra heroica, *Gl. V.* inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

Ἔντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *adv.* intentè; (2) acriter, enixè.

Ἐντοξεύω, sagittâ ferio, et tropicè animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, loci incola.

Ἔντοπος, ον, idem. Ex τόπος.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo.

Ἐντορνεύω, torno addo.

Ἔντορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tornatus, torno confectus.

Ἐντὸς, *adv.* intus, intra. Ab ἐν.

Ἔντοσθε, *adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

Ἐντοσθίδια, τὰ, interiora pectoris, *Poll.* Ex ἐντὸς, et στῆθος, *pectus*.

Ἔντοσθι, *adv.* intus, intra. Ab ἐντός. Unde

Ἐντόσθια, ων, τὰ, intestina, viscera.

Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem, (potius ἐντοσθιδια.)

Ἐντραγεῖν, comedere.

Ἐντραγῳδέω, tragœdias ago, in re aliquâ me jacto.

Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla, (pro συντραπεζίτης, et sæpe ἐν in comp. usurpatur pro σύν.)

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, parasitastria.

Ἐντραπῇ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.

Ἐντραχὺς, in quo asperitas est.

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *adv.* pudore adficiendo.

Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector; (5) dolore afficior, moveor. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 *Cor.* 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, *Luc.* 18, 2.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, *Herodian.*

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia. Ab

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem. Ab

Ἐντρέχω, curro in; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, insideo. Ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, *Il.* 19, 385.

Ἐντρεχῶς, citatim, solerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριαίνας, tridentem gerens, epith. Neptuni, *Pind.* Ex ἐν, et τριαίνα.

Ἐντριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diligenter versatus in aliquâ re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε ϗ νόμοισιν ἐντριβὴς, *Soph. Antig.* 183. Ab

Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id quod infricatur faciei; fucus, cerussa.

Ἔντριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex.

Ἐντρίτος, ου, ὁ, sequester. Ex iisd.

Ἐντριχον, ου, τὸ, coma apposititia, galericulum.

Ἔντριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν, et θρίξ. Hinc

Ἐντριχωμα, ατος, τὸ, pars sub oculis, seu extima palpebra, quâ pili longiusculi enascuntur.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

Ἔντριψις, εως, ἡ, infrictio, illitus v. gr. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reverentia, (2) excusatio;

(2) excusatio; (3) cum cedimus alicujus dictis, precibus.
Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem. Ab ἐντρέπω.
Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, et τροπὴ, *mutatio.*
Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.
Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innutritus, adſuefactus in. Ab ἐντρέφω.
Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici ſc. victæ in certamine; nam peculiariter id ſic dicebatur.
Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxurioſè utor; (3) illudo, inſulto. Υἱὸς ἐντρυφῶν τῇ μητρὶ, *Plut.* Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. Hinc
Ἐντρύφημα, τὸ, oblectamentum, deliciæ.
Ἐντρύχομαι, moleſtiam creo, *Ern.*
Ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.
Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi cauſsâ, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, *Soph. Aj.* 437. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τὶς ἥρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, *Ariſtoph. Av.* 1497.
Ἔντυε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, ab ἐντύω.
Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, *Ariſtoph. Nub.* 983.
Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.
Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντύνω.
Ἔντυνον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act.
Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, inſtruo. Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, *Lycurg.* 734. Ab ἔντεα, *arma.*
Ἐντυπὰς, *adv.* ſic adſtrictâ veſte, ut figura corporis appareat, obvolvendo v. gr. os, ut in luctu.
Ἔντυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, impreſſus, *oppon.* πρόςυπος, quod vide. Hinc
Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam et effigiem imprimo, cælo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, *Ariſtot.*
Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coaleſcit. A præc.
Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, cælator.
Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno ſubjectus ſum.
Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.
Ἐντυχία, ας, ἡ, congreſſus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.
Ἐντύω, paro, adorno, inſtruo. Ab ἔντεα.
Ἐνυαλίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro Ἐνυαλίου. Ab
Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicoſus, Martius. Ab Ἐνυὼ, *Bellona.*
Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumeliâ adficio, injurius et contumelioſus ſum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν, *Soph. Phil.* 341. Hinc
Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.
Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, piſcator.
Ἐνυγροθηρικὸς, ὸν, in aquâ venans.
Ἔνυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.
Ἐνυδρέω, humeſco, madeſco.
Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.
Ἐνυδρὶς, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra.
Ἐνυδρίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in aquâ vivens, aquatilis.
Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquas in ſe habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, et ὕδωρ.
Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquoſum reddo.
Ἐνυεῖον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυὼ.
Ἔνυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ineſt materia, materia conſtans, materialis. Ex ἐν, et ὕλη.
Ἐνυμενόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemen habens membranis incluſum. Ex ἐν, et ὑμὴν, et σπέρμα.
Ἐνυμφοκόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. νυμφοκομέω.
Ἔνυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. νύττω.
Ἐνυπάρχω, f. ξω, inſum, ſum inſitus; (2) antecedo.

Ἐνυπνιάζω, et ἐνυπνιάζομαι, ſomnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιςα ὁ ἄνθρωπος, *Ariſtot.* Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, *Act.* 2, 17.
Ἐνυπνιαςὴς, οῦ, ὁ, ſomniator. A præc. Ab
Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Hinc *adv.* ἐνύπνιον, per ſomnum. Ex ἐν, et ὕπνος.
Ἐνυπνιώδης, ες, ſomnio ſimilis, vanus, inanis.
Ἐνυποπνίγω, ſuffoco in, v. gr. aquâ.
Ἐνυπόστατρος, ον, cui aliquid puris ineſt, purulentus.
Ἐνυπόςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in rerum naturâ eſt, voc. *Eccleſ.* de naturâ humanâ Chriſti. Ex ὑφίςημι.
Ἐνύςαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. νυςάζω.
Ἐνυςρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum. Ex ἐν, et ὕςερος, *poſterior*, quia eſt in poſtremâ corporis parte.
Ἐνυφαίνω, intexo.
Ἐνύφαντος, ον, intextus. A præc.
Ἐνυφασμα, τὸ, quod intextum eſt, tela auro, &c. intexta. Ab eod.
Ἐνυφίςημι, infero, *in aor.* 2. inſum, ut pars in toto.
ἘΝΥΩ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis ſoror.
Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, à verbo νωμάω.
Ἔνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis ineſt, acerbus, ſubcrudus.
Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præeſt certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.
Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, 24, vel ſecundum alios, 25. Ab
Ἐνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obſtrictus. Ex ἐν, et ὄμνυμι.
Ἐνωμότως, *adv.* cum jurejurando, juratò.
Ἐνωπαδὶς, *adv.* coram. Ab ἐνωπή.
Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.
Ἐνωπή, ῆς, ἡ, adſpectus. Ex ἐν, et ὤψ, *oculus.*
Ἐνωπῆ, *adv.* manifeſtè, coram, propriè.
Ἐνώπια, τὰ, *apud Hom.* paries vicinus oſtio aut adverſus qui eſt in adſpectu.
Ἐνωπιδίως, coram. Ab
Ἐνώπιον, *adv.* in conſpectu, coram. Ab
Ἐνώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in alicujus præſentiâ aliquid facit aut dicit. Ab ἐνωπή.
Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, oſtento me in. Γυναιξὶν ἐνωραϊζόμενος, *Luc.*
Ἔνωρος, in flore ætatis conſtitutus, tempeſtivus, vegetus. Ab ἐν, et ὥρα, *tempus.*
Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, à verbo ἐνόρω.
Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.
Ἐνωσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Craſin*, pro ἐνοησάμην, à νοέω.
Ἐνῶσι, 3. pl. præſ. conj. verbi ἔνειμι.
Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἑνόω.
Ἐνωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, *Act.* 2, 14. Ab ἐν, et οὖς, *auris.*
Ἐνωτικοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes uſque dependentes, ut in iis dormire videatur.
Ἑνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.
Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, *Plut.* ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, et ὠτίον.
Ἐνωτίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.
Ἐνωχλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐνοχλέω.
Ἔνωχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pallidus.
ἝΞ, οἱ, αἱ, τὰ, ſex.
ἘΞ, *præpoſ.* è, ex, ſequente vocali vel diphthongo, que ἐκ ſcribitur ſequente conſonâ.
Ἑξάβιβλος, ον, ſex libris conſtans.
Ἔξαγε, *eduxit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.
Ἐξάγαγε, imperat. act. *Att.* pro ἔξαγε.
Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγεῖν.
Ἐξάγαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus.
Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, et ἄγγελος.
Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, nuncio; (2) narro, expono; (3) prædico, laudo, *N. T.* Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις, *Plut.*
Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) divulgatio.
Ἐξάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nunciat iis qui foris ſunt ea quæ intus ſunt; enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid è ſcenâ adfert.
Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, nunciandi vim habens.
Ἐξάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus per famam; (2) proditus, enunciatus.
Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo è vaſe. Ab ἄγγος.
Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino ſimpliciter.
Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego.*
Ἑξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupula. Ex ἕξ, et ἄγω, *pendo.*
Ἐξάγιςος, impurus, piaculo obſtrictus, exterminatus, exſecratus. Ex ἐξαγίζω.
Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut ſit in luctâ. Ex ἐξ, et ἀγκὼν.
Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, *Nazian.*
Ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei arcanæ:
Ἐξαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, enuntiandi vim habens, exprimens v. gr. cogitata.
Ἐξαγορεύω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάςη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν, *Od.* 11, 233.
Ἐξαγριαίνω, effero, exaſpero, exacerbo.
Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo; (2) effero, exaſpero; (3) item, aſper ſum. Hinc
Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam ſilveſtrem; (2) efferatio, exaſperatio.
Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) ſubduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, *Ariſtoph. Pace,* 743. Ἐξήχθη ὁ περίβολος, exſtructus, *Thuc.*
Ἐξαγωγεὺς, έως, ὁ, deductor, qui v. gr. præſidia ex urbibus deducit.
Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio è vitâ, mors violenta, omninòque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.
Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces quæ exportantur; qui effert, educit aliquid, ut cloaca, ἐξαγώγιμος ſordium. Ab eod.
Ἐξαγωνίζομαι, certo.
Ἑξαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſexangulus, qui ſex habet angulos. Ex ἕξ, et γωνία.
Ἑξάγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex habens digitos.
Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, ſex virorum præfectus.
Ἐξάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, natus ex fratre vel ſorore.
Ἑξάδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex drachmarum eſt, qui ſex drachmis venditur. A δραχμή.
Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam mat ritatem pervenire.
Ἐξαδυνατέω, ῶ, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶν τῷ σώματι, *Plut.*
Ἐξάδω, excanto, incantatione libero.
Ἐξαείρω, extollo, elevo.
Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem convertor, evaneſco, item ab aëre perflo. Ex ἀήρ.
Ἑξάετες, *adv.* per ſex annos, ſexennio.
Ἑξαέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἕξ, et ἔτος.
Ἑξαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἑξαετία, ας, ἡ, ſexennium. A præc.
Ἑξαήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ου, ſpatium ſex illorum dierum quo mundus à Deo conditus fuit. Ex ἕξ, et ἡμέρα, *dies.*
Ἐξαθέλγω, emulgeo, exſugo.
Ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.
Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob ſenectutem, &c.) amplius non poteſt.
Ἐξαθροίζω, congrego, convoco.
Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.
Ἐξαιθριάζω, f. άσω, fereno cœlo expono, ſub dio habeo, ad ſolem expono, inſolo.
Ἐξαιμάσσω, et ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento; (2) refrico vulnus, dolorem.
Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in ſanguinem verto; (2) cruento. Ex ἐξ, et αἷμα, *ſanguis.* Hinc
Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipſa actio vertendi in ſanguinem, ſanguinis effectio vel generatio; (2) vulneratio.

Ἔξαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine deſtitutus; (2) qui multum ſanguinis effudit, exſanguis.
Ἐξαίνυμαι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέροιιν, *Il.* 5, 155. Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, *Odyſſ.* 15, 206.
Ἐξαίππος, ον, ſex equis junctus, ſc. currus.
Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἐξαιρέω.
Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐξαιρέεσθαι.
Ἐξαιρεσιμὸς, ἡ, ὸν, exemptilis. A ſeq.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu in quem merces è navibus exponuntur; (5) actio forenſis quâ ſervum vindicamus, *ap. Harp.*
Ἐξαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, exemptus è numero, ſelectus, eximius, peculiaris. Ab ἐξαιρέω.
Ἐξαιρέτως, *adv.* eximiè, præcipuè, imprimis.
Ἐξαιρεύμην, *Dor.* et *Ion.* pro ἐξῃρέμην, imp. ind. paſſ. verbi
Ἐξαιρέω, ῶ, et ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) ſecerno, ſeligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Ariſtoph Nub.* 800. Ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, liberari. Ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, *Soph. Trach.* 150. Εἴτις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῄρετ', elatus, *idem El.* 1488. Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδα σοῦ ἐξῃρήσατο, *Ariſtoph. Θεσμ.* 768.
Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, et αἶρα.
Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo è medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν, *Xen.* Εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, *Plat.*
Ἐξαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immenſus; (4) inauſpicatus. Ab ἐξ, et αἶσα, *fors.*
Ἐξαΐσσω, f. ξω, proſilio alicundè, cum impetu prodeo. Ἐξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ, *Ariſtoph. Plut.* 732.
Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec ſciri quidpiam nec cognoſci poſſit; (2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτέω, ῶ, et *in med.* ἐξαιτοῦμαι, depoſco, expoſco ad quæſtionem; item ad pœnam, ſupplicium; (2) expeto, poſtulo; (3) *in med. eſt etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione à pœnâ liberare cupio vel libero. Ἐξῄτησεν ἂν με παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας, *Dem.* Ἐξῃτήσαντο ὑμᾶς, *Luc.* 22, 31.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipſa actio depoſcendi aliquem ad ſupplicium, vel quæſtionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.
Ἔξαιτος, eximius, *Hom.* pro ἐξαίρετος.
Ἐξαίφνας, *repentè*, Dor. pro ἐξαίφνης.
Ἐξαίφνης, *adv.* ſubitò, repentè, quaſi ex occulto adveniendo.
Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, ſubitus, improviſus.
Ἐξακανθίζω, ſpinis purgo, ſpinas evello.
Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum ſeu aculeatum reddo.
Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, ſano, perſano; (2) placo; (3) farcio. Θύσθλοις φιραίαν ἐξακεύμενοι θεὰν, *Lycurg.* 1180.
Ἐξακέονται, 3. pl. præſ. ind. med.
Ἐξακέσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.
Ἐξακέσας, *medicatus*, a. 1. part. act.
Ἐξάκεσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἐξακέομαι.
Ἐξακεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
Ἑξάκις, *adv.* ſexies. Ab ἕξ, *ſex.*
Ἑξακισμύριοι, αι, α, ſexagies mille.
Ἑξακισχίλιοι, αι, α, ſexies mille. Hinc
Ἑξακισχιλιοστὸς, ſexies milleſimus.
Ἑξάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex lectis inſtructus.
Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flacceſco.
Ἑξάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex κνήμας ſeu radios habens.
Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, inveſtigo, perequito propriè et tropicè. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 *Pet.* 2, 2.
Ἐξακολούθησις, ἡ, inveſtigandi, cognoſcendi, intelligendi ſtudium.
Ἐξακοντίζω, fut. ίσω, jaculor, jaculum emitto Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, *Plut.* τοῖς δόρασιν, *Xen.* Hinc
Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) ſcatebra; (4) ſanguinis ductus.
Ἐξακοντισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἑξακόσιοι, αι, α, ſexcenti. Ab ἕξ, *ſex.*
Ἑξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ſexcentiſſimus.
Ἐξάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facilè exaudiri poteſt; (2) celebris. Ab
Ἐξακούω, exaudio, intelligo. Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται, *Ariſtoph. Av.* 1203.
Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter aliquid facio.
Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσι γε πάσαις ὁμοίως, *Ariſtot.*
Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς, *Eur. Or.* 265.
Ἐξακτέος, educendus. Ab ἐξάγω.
Ἑξάκυκλος, ον, ſex rotas habens, epith. currûs.
Ἑξάκωλος, ον, ſex membra (verſiculos breviores) habens.
Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.
Ἐξαλαπάζω, f. άσω, et άξω, evacuo, exinanio; (2) vaſto, diripio, depopulor. Ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει, *Heſ.* Ἔργ. 187.
Ἐξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.
Ἐξάλατο, *exſiluit*, *Dor.* pro ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.
Ἐξαλδαίνω, germino.
Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro ἐξαλεύασθαι, et hoc pro ἐξαλεύσασθαι, inuſitato. Οὕτως οὔτι που ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, *Heſ.* Ἔργ. 105.
Ἐξαλείπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. Ab
Ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abſtergo; (2) deleo unguendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. gr. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti ſpem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, *Apoc.* 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς, *Eur. Hec.* 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, *Act.* 3, 19.
Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.
Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.
Ἐξαλεύω, devito, effugio. Ὡς ἂν μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς, *Soph. Aj.* 665.
Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, *Hipp.*
Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi equi volutantur abſtergendi pulveris et ſudoris causâ.
Ἑξάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex librarum eſt. Ex ἕξ, et λίτρα, *libra.*
Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. gr. pulverem; evacuo; ab ἐξαλίστρα; *it.* abduco. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, *Ariſtoph. Nub.* 32.
Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, diſcrimen. Ab ἐξαλλάττω.
Ἐξάλλαξε, 3. ſing. a. 1. indicat. act. *Ion.* pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω. Unde
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diverſitas.
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo. ἐξηλλαγμένος, inauditus, prodigioſus. Ἐξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνασιν, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας μορφῆς, *Ariſtot.* Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, ſemper verſatur, *Soph. Aj.* 474.
Ἐξαλλοιόω, ῶ, muto.
Ἐξάλλομαι, exſilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη, pro ἐξαλλόμενος, *Il.* 17, 343.
Ἔξαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab aliis diverſus; (2) inuſitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.
Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo et vendo aliis.
Ἐξάλλως, *adv.* alio modo; (2) inuſitatè; (3) mirum in modum, inſigniter.
Ἔξαλμα, ατος, τὸ, qu. dic. exſultatio, ſaltus; (2) eruptio; (3) impetus.
Ἔξαλσις, εως, ἡ, ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.
Ἔξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare poſitus; (3) exſtans mari. Ex ἐξ, et ἅλς, *mare.*
Ἐξαλύξαι, et ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare.
Ἐξαλύσκω, ἐξαλύω, vito.
Ἐξάλφω, invenio.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυράννους ἄνδρας, *Eur. Med.* 308. Ἡ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν, *Soph. El.* 1045. Βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, fruſtrari, *Soph. Phil.* 94.
Ἐξαμαρτία, ἡ, fruſtratio, cum quis excidit ſpe, aut aliâ re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto; (2) abſcindo. Βρύκησα σοῦ τοὺς πνεύμονας, καὶ τ' ἔντερ' ἐξαμήσω, *Ariſtoph. Lyſ.* 369.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab
Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, *Ariſtoph. Nub.* 137.
Ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσκω, f. βλώσω, aborto.
Ἐξαμβρόται, *Æſch.* affluere, (niſi potiùs ἐξαμβρύσαι pro ἐξαναβρύσαι à v. βρύειν, *Ern.*)
Ἐξαμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξημείβετο. Ab
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο, *Æſchyl.*
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) viciſſitudo, repenſio. A præc.
Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exh[illegible]o.
Ἐξαμελεῖν, præſ. inf. act. ab
Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, *Plut.*
Ἑξάμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex metris conſtans; (2) *ſubſt.* verſus hexameter. A μέτρον.
Ἑξαμηναῖος, α, ον, ſemeſtris. A μήν.
Ἑξαμηνόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex menſes vivit.
Ἑξάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemeſtris, ſex menſium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, ſemeſtre, ſex menſes.
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo vel exagito, in certamine expello; (2) inſequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς, *Eur. Or.* 415. Αἱ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, *ibid.* 83.
Ἑξαμναῖος, αία, αῖον, qui ſex minarum eſt.
Ἑξάμνους, idem. Ex μνᾶ, *mina.*
Ἑξάμορον, ου, τὸ, ſexta pars. Ex μόρος.
Ἐξαμπρεύω, f. σω, traho. Χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου, *Ariſtoph. Lyſ.* 289.
Ἐξαμύνομαι, defendo, propulſo.
Ἐξαμυστίσαι, uno ſpiritu epotare.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utrâque re excido; (2) dubium facio.
Ἐξαναγεννάω, *cum gen.* libero, purgo ab aliquâ re, *apud Julian.*
Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνοὺς τὸ βιβλίον, *Plut.*
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν, *Ariſtoph. Av.* 382.
Ἐξανάγω, educo.
Ἐξανάδυμι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδύεσθαι μάχης, *Plut.* Ex ἐξ, et ἀναδύω, *emergo.*
Ἐξαναδὺς, a. 2. part. act.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.
Ἐξαναιρέω, eximo, tollo de.
Ἐξανακαλύπτω, è tegmentis evolvo.
Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
Ἐξανακρούω, f. ούσω, retraho.
Ἐξαναλίσκω, abſumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξηνάλωκα, *paſſ.* ἐξηνάλωμαι, cujus
Ἐξαναλωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *paſſ.* penitùs reſolvor et evaneſco.
Ἐξανανεόω, ῶ, renovo, *Strabo*, lib. 9.
Ἐξανανήφω, reſipiſco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, perſuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, reſpiro.
Ἐξανάπτω, f. ψω, ſuſpendo ad vel ex. Ἐπωτίδων ἐξανῆπτον ἀγκύρας, *Eur.*
Ἐξαναρπάζω, abripio.
Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulſio è ſede; (3) everſio; (4) migratio è ſedibus ſuis; (5) reſiſtentia, *ap. Long.*
Ἐξαναστέφω, corono.
Ἐξαναστρέφω, everto.
Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.
Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πόλυν ἐξανατέλλει, *Plut.*
Ἐξαναφάνδον, *adv.* apertè, clarè.
Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) ſuffero, ſuſtineo.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιὴν, *Herodot.*
Ἐξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abſtergo, ſicco; (3) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, in ſervitutem redigo.
Ἐξανδραποδεύμενοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐξανδραποδισόμενοι.
Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in ſervitutem.
Ἐξανδραποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, ȣ̃μαι, vir fio, evado vir.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιὼν, in a. 2.
Ἐξανεμόομαι, ȣ̃μαι, flatu turgeſco, diſtendor; (2) flatu ſiccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.
Ἐξανέργαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infectus, infabricatus, minimè concoctus.
Ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανέστην, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανέτειλα, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.
Ἐξανευρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, *Soph. Phil.* 982.
Ἐξανέχω, exſto ſuper, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, ſuſtineo.
Ἐξανῆκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.
Ἐξανέψιοι, οἱ, conſobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloreſco ex; (2) defloreſco; (3) ſcateo, pullulo; (4) mergo; (5) per ſumma emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξήνθησα, perfect. ἐξηνθηκὼς. Οἱ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, *Lucian.* Hinc
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit; (2) puſtula, ſeu papula.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipſa effloreſcendi, prorumpendi actio.
Ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
Ἐξανθίζομαι, utor veſte diverſicolori, floribus intextis, &c.
Ἐξανθισμὸς, ȣ̃, ὁ, eruptio puſtularum.
Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco; (2) ab eo deſciſco, degenero.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmuto, *in paſſ.* homo eſſe deſino, ſed contra ἐξανθρωπισμένα, *ap. Hipp.* ad naturam humanam accommodata, velut σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, durus, ſævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, et ἄνθρωπος.
Ἐξανίημι, emitto, libero. Ex ἐξ, et ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανήσω, ἐξανείς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, et ἐξανίει, remittit, diſſolvitur, quaſi ab ἀνίω.
Ἐξανιστάναι, *funditùs evertere*, præſ. inf. act.
Ἐξανίστασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v.
Ἐξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditùs ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας, *Eur. Med.* 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρείᾳ, efferor, *Soph. Phil.* 366.

Ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξανοίγε μηχανὰς τὰς Σισύφȣ, *Ariſtoph. Ach.* 325.
Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, rurſus erigo; (2) in meliorem ſtatum redigo.
Ἐξαντίπλευρος, ον, qui eſt vel fit in latere contrario.
Ἐξάντης, ες, ſanatus, morbo defunctus, incolumis, *ap. Hipp.* qu. ἔξω τῆς ἄτης, *Ern.*
Ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόȣς, *Eur.* Hinc
Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, hauſtus, hauſtrum.
Ἐξανύω, f. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, proſum; (3) interficio. Λαθίπονον δ' ὀδύναν ȣ̓́τ' ἔνδοθεν, ȣ̓́τε θύραξ ἔνεστι μοὶ ἐξανύσαι βιότȣ, expellere, *Soph. Trach.* 1039.
Ἐξανύτω, idem, *Atticè.*
Ἐξάξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
Ἐξαπάλαιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex palmorum eſt. Ex ἐξ, et παλαιστή.
Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, ſubducere ſe, diſcedere.
Ἐξαπατᾶν, præſ. inf. act. pro ἐξαπατάειν, ab
Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δὶς ϗ τρὶς ταὐτ' εἰσάγων, *Ariſtoph. Nub.* 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπὸ σȣ̃, *Ariſtoph. Eq.* 1099. Τί ἐξηπατᾶς αὐτὸν ξένον; *id.* Θεσμ. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον, *id. Veſp.* 1281.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατῆσαι, *decepiſſe*, a. 1. inf. act.
Ἐξαπατητικὸς, ἡ, ὸν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.*
Ἐξαπατύλλω, idem.
Ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι.
Ἐξαπαφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπάφοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi
Ἐξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, *Il.* 14, 160.
Ἐξάπεζος, ον, ſexpes.
Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν ȣ̓δαμȣ̃ παρόντ' ἔτι, *Soph. Oed. Col.* 1643.
Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, cui ſex ſecures præferuntur, ut Prætori.
Ἐξαπέστειλεν, *ablegavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à verbo ἐξαποστέλλω.
Ἐξάπινα, *adv.* repentè, ex improviſò. Ex ἐξ, α priv. et φαίνομαι, (potiùs ab ἄπινος, unde ἄιφνης in comp. *Ern.*) Hinc
Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus.
Ἐξαπιναίως, *adv.* ſubitò, ex improviſò.
Ἐξαπίνης, *adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, ια, ιον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major. Ab ἕξ, *ſex.*
Ἐξάπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex jugerum eſt.
Ἐξάπλευρος, ον, ſex latera habens.
Ἐξαπλῆ, *adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
Ἐξαπλήσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, ſextuplex. Ab ἕξ.
Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expanſio. Ἐξαπλώσιος τῶν ὑμένων εἰς πλάτος, *Aret.*
Ἐξαποβαίνω, deſcendo, unde Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, *Hom. Od.* 12, 306.
Ἐξαπόδης, ȣ, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenos pedes longus. Ex ἕξ, et πȣ̃ς.
Ἐξαποδίω, ſeu ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι, in *conj.* Hom. Il. 5, 763.
Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præſ. conj. med.
Ἐξάποδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐξαπόδης.
Ἐξαποδύνω, exuo.
Ἐξαπόλλυμαι, ſeu ἐξαπολλύω, funditùs perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος, et ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, *Il.* 18, 290.
Ἐξαπολοίατο, *funditùs perdiderint*, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἐξαπολοίντο.
Ἐξαπονέομαι, ȣ̃μαι, revertor. Σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι, *Il.* 16, 253.

Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τὼ πόδας ἐξαπένιζεν, *Odyſſ.* 19, 387.
Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.
Ἐξαποπατέω, excernor, alvum dejicio.
Ἐξαπορέω, ῶ, et ἐξαπορέομαι, ȣ̃μαι, prorſus hæreo, et quo me vertam, neſcio; tædio vincor, egeo; debilitor.
Ἐξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti. Ἅμα δὲ τοῖς φυλάττȣσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, *Polyb.* Hinc
Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio.
Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις, *Il.* 21, 412.
Ἐξάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſex pedes habens.
Ἐξαποφαίνω, oſtendo.
Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.
Ἐξάπρυμνος, ον, ſex puppes habens.
Ἐξαπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſex alas habens. Ex ἕξ, et πτερὺξ, *ala.*
Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens, ἐξῆπται, dependet; (2) invado. Ἱκέτης ἀφύλλȣ στόματος ἐξάπτων λιτάς, *Eur. Or.* 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, *Plat.*
Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accenſus. Πῦρ εὕδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτω φλογὶ, *Lycurg.* 1363.
Ἐξαπωθέω, abigo.
Ἐξάπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens.
Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, colliſio, fractura. Ab ἐξαράττω.
Ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*
Ἐξαραίρηται, *exemptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξῄρηται, à verbo ἐξαιρέω.
Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαράσθαι, vota perſolvere, *Suid.* dedicare, conſecrare.
Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἐξαίρω.
Ἐξαράττω, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. Εὐθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, *Ariſtoph. Nub.* 1376.
Ἐξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde ἐξηργηκέναι et *paſſ.* ἐξαργηθεὶς. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τὴν αὐτȣ̃ δύναμιν, *Ariſtot.*
Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. *Apud Apollonium* membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.
Ἐξαργυρίζω, et ομαι, *med.* in argentum redigo, pecuniâ vendo vel permuto; (2) pecuniâ emungo. Ex ἄργυρος.
Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. partic. med.
Ἐξαργυρȣ̃ν, *contr.* pro ἐξαργυρόειν, ab
Ἐξαργυρόω, idem. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, *Thuc.* Ex iiſd.
Ἐξαρεσκεύομαι, placo; (2) diis ſacrifico. Ab
Ἐξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem. Ἐὰν τȣ̀ς κυρίȣς δώροις ἐξαρέσηται, *Dem.* τοῖς θεοῖς, *Xen.*
Ἐξαρθρέω, ῶ, luxo; unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ, luxatum. Ab ἔξαρθρος. Hinc
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio.
Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἔξαρθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, articulis ſuis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent et exſtant. Ex ἐξ, et ἄρθρον.
Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus ſuis ſedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc
Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.
Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐξαριθμέω, enumero, recenſeo. Ἐξαριθμήσας γονὰς σȣὸς μελαίνης, *Lycurg.* 1255.
Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio; commemoratio; expoſitio.
Ἐξάριθμος, ον, ſextuplex.
Ἐξαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, ἐξαρκεῖ, ſufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τȣ̀ς φίλȣς ἐξήρκεσεν, *Xen.*
Ἐξαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.
Ἐξαρκούντως, *adv.* ſufficienter, abundè.
Ἔξαρμα, ατος, τὸ, ſublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω,

Ἐξαρμόζω, discrepo, non sum consonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, ῦμαι, nego; (2) recuso. Οὐκ ἐξαρνῦμαι πράττειν, *Æschin.*

Ἐξαρνησάμενος, aor. 1. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, inficiandi peritus.

Ἔξαρνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, et ἐξήρπαξα, et *pass.* ἐξήρπαστο, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαι σῦ τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, *Aristoph. Eq.* 703. Τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μοὶ φρῦδος ἀπὸ τῦ τιτθίυ, *Id.* Θεσμ. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio, evulsio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, devinxisti tibi. Ἐξήρτηνται τῦ ἀποδησομένυ, *Xen.*

Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Aret.*

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo, *pass.* ἐξηρτισμένος, perfectè instructus. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, *Act.* 21, 5.

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, à verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, *perf. part. pass.* ἐξηρτυμένος; a. 1. ἐξαρτυθεὶς, instructus. Παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, *Herod.*

Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex

Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὗτός γὰρ τὰ γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βελέων σαφῶς, *Soph. Phil* 423.

Ἐξαρχῆς, *adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἔξαρχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei; (2) qui in aliquâ re primus est. Ex ἐξ, et ἀρχὴ, *initium.*

Ἐξάρχω, et ἐξάρχομαι incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν; *Aristoph.* Θεσμ. 711. Στρόμβον τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, *Lycurg.* 251.

Ἑξὰς, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἕξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.

Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἀσθενὴς.

Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς, *Xen.*

Ἑξαστάδιος, ον, sex stadia æquans.

Ἑξάστερον, ε, τὸ, Pleiades. Ex ἕξ, et ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.

Ἐξάστις, αἱ, flocci extantes in telâ, panno, è trammâ seu subtemine, *ap. Hipp.*

Ἑξάστιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῦ λευκὸς ἐξαστράπτων, *Luc.* 9, 29.

Ἑξάστυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, sex columnas habens.

Ἐξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Ἐξατιμόω, ῶ, infamiâ noto.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, *Arist.*

Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.

Ἐξάττω, exsilio, subsilio.

Ἐξαυαίνω, f. ανῶ, exsicco.

Ἐξαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, splendens. Ex αὐγὴ.

Ἐξαύδα, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐξαύδαε. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κακεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, *Soph. Ph.* 391. Σοφὸς πεφυκὼς, ὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν, *ibid.* 1232.

Ἐξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημέναι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ et detritæ linguIæ tibiarum. Ab

Ἔξαυλος, ὁ ϗ ἡ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit.

Ἐξαύξεσθαι, immodicè augeri.

Ἐξαυτῆς, *adv.* eodem momento, continuò. Ex ἐξ, et αὐτῆς, sc. ὥρας.

Ἐξαῦτις, *adv.* continuò, statim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, ῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι. *Libero cervicem meam à jugo vel freno.* Ex ἐξ, et αὐχὴν.

Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valdè glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, *Soph. Phil.* 870.

Ἐξαυχμόω, et ἐξαυχμόομαι, ῦμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ, et αὐχμὸς.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρέομαι, ῦμαι, adfero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν, *apud Demosth.* quasi ex servitute transdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖται τῶδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, *Soph. Trach.* 72.

Ἐξαφίσαμαι, abscedo, absisto, abducor. Ἐξαφίσαμαι, λόγων παλαιῶν, *Eur.*

Ἑξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἕξ, et φέρω, *fero.*

Ἑξάφορον, ε, τὸ, lectica, quæ à sex viris gestatur. Ex iisd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ, et ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio.

Ἑξάχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, qui sex manus habet.

Ἑξαχῆ, *adv.* sexies, sex modis, in sex partes.

Ἑξάχοος, *contr.* ἑξάχυς, ε, ὁ ϗ ἡ, qui sex congiorum est. Ex ἕξ, et χῦς, *congius.*

Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξέβαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέβησαν, à verbo ἐκβαίνω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, sponsione vel fidejussione aliquem ex vel à custodiâ libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, *Dem.* Hinc

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, exsuscito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτῦ, 1 *Cor.* 6, 14.

Ἐξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio è cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξέγρομαι, exsurgo, exorior. Ἐκ τῦ κάρυ ϗ τῆς μέθης ἐξήγρετο, *Aret.*

Ἐξέγροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρω.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, è fundamentis eruo et everto; unde ἐξεδαφισθὲν, desolatum.

Ἐξεδεχόμην, imperf. ind. med. v. ἐκδέχομαι.

Ἐξεδίκησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus in quo frequentes sedes, v. gr. porticus; (2) popina.

Ἐξέδριον, ε, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἔξεδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in sede et domicilio suo non est, à sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedit.

Ἐξέεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω.

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκτίθημι.

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐκθόρω.

Ἐξεθρέψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

Ἔξει, *exi*, 2. sing. præs. imperat. act. pro ἔξεε, ab ἐξέω, pro quo in usu est ἔξειμι.

Ἕξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξειδέναι, nosse, à themate inusitato; unde et ἐξοῖδα, perspectum habeo. Ἐξειδῆσαι, accurate nosse.

Ἐξείδιον, ε, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις.

Ἑξείης, *Poët.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo. omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησις, εως, ἡ, evolutio.

Ἐξείλκυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξελκύω.

Ἐξείλλω, propriè evolvo; (2) è possessione ejicio. Ἐὰν τις ἐξείλλῃ τινὰ τῆς ἐργασίας, *Dem.*

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, præs. inf. verbi imperf. ἔξεστι, *licet.*

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπὼν, *Aristoph. Av.* 46[illegible].

Ἐξείπω, *dicam, dixerim*, a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμένος, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.

Ἐξειργασμένως, perfectè, absolutè.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τὺς συκοφάντας ὦ θύραζ' ἐξείρξετε; *Aristoph. Ach.* 831. Ὀφθαλμὸν ὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων, *id. Conc.* 11.

Ἐξειρύσαι, *extraxisse*, aor. 1. infin. act. verbi seq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exsero. Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν, *Aristot.*

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἕξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἔξεισι, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, *exusti, cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκεντέω.

Ἐξεκένωσα, a. 1. ind. act. v. ἐκκενόω.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium populi habeo.

Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλάω.

Ἐξεκλείσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλείω.

Ἐξέκλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

Ἐξεκόλαψα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκομίζετο, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκομίζω, *effero.*

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

Ἐξελᾶν, *expellere*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἐξελαεῖν, à verbo ἐξελάω.

Ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo ungo; (2) in oleum verto.

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

Ἐξελῶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἐξελάω.

Ἐξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

Ἐξελασία, ας, ἡ, eductio pecoris ad pastum; (2) expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab

Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Atticè*, ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρῴας ἐξεληλαμαι φυγὰς, *Soph. Oed. Col.* 1287.

Ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξέλασε. Ab

Ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, *per Dialysin*, ab ἐξελᾶν, idem.

Ἔξελε, 3. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξελέγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐκλέγω.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo.

deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) paſſ. *ap. Polyb.* nudare animum. Ἐξελέγξαι πάντας τὰς ἀσεβεῖς, *Judæ* 15.

Ἐξεῖλεθ' pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, à verbo ἐξαιρέω.

Ἐξελέξατο, *elegit*, 3. ſing. à ſeq.

Ἐξελέξω, *elegiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. à verbo ἐκλέγω.

Ἐξελέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξελευθερικὸς, ῦ, ὁ, libertinus. Ab

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propriè*, qui ob æs alienum in ſervitutem à creditore redactus poſt libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

Ἐξελευθεροςομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, *apud Soph.*

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελεύσομαι, *egrediar, proditurus ſum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι, pro ἐξελεύθω.

Ἐξεληλάκεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* et *Ion.* pro ἐξηλάκεισαν, ab ἐξελαύνω.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, à verbo ἐξέρχομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐξελθὸν, aor. 2. part. act. n. g.

Ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, evolutio, explicatio, *inprimis* aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξέλιγμος et ab eod.

Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. v. ἐκλείπω.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico; (2) ſubduco è pugnâ. Ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Ariſtoph. Nub.* 33.

Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. ſing. m. g. part. præſ. paſſ. *Ion.* pro ἐξελκομένου, verbi ἐξέλκω.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξελκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. Ab

Ἐξελκύω, abſtraho, extraho. Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρηνὴν φίλην, *Ariſtoph. Pax*, 294.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν, ἐξεῖλκε κολεοῦ, *Eur. Hec.* 443. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, *Jac* 1, 14.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) à Græcis derivo, à Græco deduco; (3) ad Græcorum formam et ritum inſtituo; (4) ad Græcam facundiam exactè loquor.

Ἐξελόμην, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, à verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

Ἐξέλον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξεῖλον.

Ἐξελῶ, *eximam*, fut. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

Ἐξέμεν, *emiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, à verbo ἐξίημι.

Ἐξέμεν, *ſervare*, vel *ſervaturum*, *ſive habiturum eſſe*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἕξειν, ab ἔχω.

Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, conſtanter obſervo; (2) ſancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.

Ἐξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, *Heſiod.* Ἀσπ. 329.

Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occiſum armis ſpolio. Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφω δόλω νέκυς, *Lycurg.* 50.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐξενέγκατε, *agite, extuleritis*, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.

Ἐξενεῖκαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενέγκαι.

Ἐξενεχθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ἐξενέπω, *Poët.* edico, eloquor.

Ἐξενεχυριάζω, f. άσω, pigneror; (2) pignora capio.

Ἐξενηνειγμένος, *exportatus*, perf. paſſ. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.

Ἐξενήνοχα, *extuli, exportavi*, perf. ind. med.

Ἐξενήψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνήφω.

Ἐξένθοις, *exeas*, ſeu *exiveris*, 2. ſing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

Ἐξένισα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.

Ἐξέννυμι, exuo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo inteſtina, item medullam. Ex ἐξ, et ἔντερον.

Ἐξέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξίημι.

Ἐξεπάδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito, unde ἐξεπάρῃ, a. 2. conjunct. 3. ſing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλω καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν, *Ariſtoph. Lyſ.* 626.

Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπέρθω.

Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω.

Ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

Ἐξεπεύχομαι, glorior.

Ἐξέπιπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐξεπίσαμαι, probè novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπισάμενος, *Dem.*

Ἐξεπίσεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.

Ἐξεπισφραγίζω, ſigno, imprimo ſignum.

Ἐξεπίτηδες, *adv.* ex induſtriâ, de induſtriâ, cum ἐκ vel ἑκὼν *eſt* fruſtra.

Ἐξεπιωθέω, f. ώσω, *perf.* ἐξεπίωκα, premo, urgeo onere.

Ἐξεπλάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐκπλήττω.

Ἐξεπλάγησαν, 3. pl. ejuſdem aor.

Ἐξεπλήσσοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. ejuſd. v.

Ἐξέπλει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

Ἐξεπορεύοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορεύομαι.

Ἐξεπράθομεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a. 2. ind. *per Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.

Ἐξέπτη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπτημι.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id quod ejectum eſt. Ab eod.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τὰς νῦν μοὶ λίθους χαμάζε πρῶτον ἐξεράσατε, *Ariſtoph. Ach.* 345. Ex ἐξ, et ἔρα, *terra*.

Ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præſ. inf. med. v.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, abſolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. gr. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξειργάσατο, ἐξειργάσθη, ἐξειργασμένος. Ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖ, ἃ τὰς πολεμίας ὡς πλεῖσα κακὰ ἐργάσεται, *Plat.* Hinc

Ἐξεργασθὲν, *abſolutum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, abſolutio; (2) figura rhetorica quâ phraſes idem ſignificantes eleganter conjunguntur.

Ἐξεργασμένος, *factus*, perf. part. paſſ.

Ἐξεργαστικὸς, ή, ὸν, rebus agendis efficax in agendo.

Ἐξερέεινε, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρέεινε, ab

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείπω, everto, proſterno. Αὐχένας ἐξεριπόντες, *Heſiod.* Ἀσπ. 174.

Ἐξέρεισις, ἡ, collocatio, *Ern.*

Ἐξερείψαι, *proſtraverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.

Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id quod ructu ejectum eſt; (2) oſtium fluminis. Ab

Ἐξερεύγω, et ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo; (2) de fluminibus, qui ſe effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων, *Lycurg.* 474. Ἐξερεύγονται ποτά, *id.* 725.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor, 1 *Pet.* 1, 10. Hinc

Ἐξερεύνησις, ἡ, perſcrutatio, inveſtigatio.

Ἐξερευνητὴς, ῦ, ὁ, perſcrutator, indagator.

Ἐξερευνητικὸς, ή, ὸν, ad inveſtigandum acutus.

Ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξέρω; ἐξερέω, et ἐξερέομαι, perquiro.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, vaſto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, *Plat.*

Ἐξεριθεύομαι, fautores et adjutores mihi comparo, *Ern.*

Ἐξερινάζω, caprifico.

Ἐξεριςὴς, ῦ, ὁ, litigator, contentioſus.

Ἐξεριπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο ϗ ἐξήρετο, *apud Homer.* Ex ἐξ, et ἐρέω, *dico*.

Ἐξερπύζω, f. ύσω, prorepo, ἐξέρπω, idem.

Ἐξερράγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἐκρήσσω.

Ἐξέῤῥω. Hinc ἔξεῤῥε, abi in malam rem.

Ἐξέῤῥωσις, ἡ, pro ἐξέῤῥευσις, effluxio, evacuatio.

Ἐξερυθριάω, rubefio.

Ἐξερυθρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè ruber.

Ἐξέρυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.

Ἐξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσαςς, *Heſiod.* Ἔργ. 624.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο εἰς καθ' ἕ.ς, *Joann.* 8, 9.

Ἐξερωτάω, interrogo.

Ἔξεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab

Ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulſio. Ab eod.

Ἐξεσκληκα, perf. ind. act. v. ἐκσκλέω.

Ἐξέσμων, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, à verbo ἐκσμάω.

Ἐξέσπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.

Ἐξέσσυτο, *eruperat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. *per Metath.* pro ἐξεσέσυτο, ab ἐκσύω, vel ἐκσεύω.

Ἐξέςαι, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσεται, à verbo imperſon. ἔξεςι.

Ἐξέςην, a. 2. ind. act. v. ἐξίςημι.

Ἔξεςι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. (Tota dictio hæc eſt, ἐκποδὼν ἔςι, via plana aperta eſt, obſtantibus amotis, *Ern.*)

Ἐξέςραμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐκςρέφω.

Ἐξεςραμμένως, *adv.* è tranſverſo; (2) more eorum quæ inverſa ſunt. Ab ἐξεςραμμένος, quod eſt ab ἐκςρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perſcrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) quæſtionem habeo per tormenta; (3) æſtimo; (4) comparo, contendo; (5) recenſeo, enumero; (6) adnumero: (7) *in paſſ. dicitur de eo imprimis* qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, ſpectatus; (8) adeſſe, præſto eſſe, coram ſeſe exhibere, *Ern.* Πάσας δ' εἰδέας (τῦ ἐν λεγεῖν) ἐξήτασεν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε περὶ τῦ παιδίυ, *Mat.* 2, 8.

Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.

Ἐξετανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐκτανύω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.

Ἐξετάσατε, *exquirite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio, examen; (2) quæſtio, criminis inquiſitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recenſio, luſtratio; (6) ſpecimen et documentum induſtriæ.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, inquiſitio; (2) diſcuſſio.

Ἐξεταςὴς, ῦ, ὁ, examinator, inquiſitor.

Ἐξεταςικὸς, ή, ὸν, qui multus eſt in indagatione veritatis vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab

Ἐξεταςικῶς, *adv.* accuratè, exquiſitè.

Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεον, à verbo ἐκτελέω.

Ἐξετελέσθην, *perfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐξετέλεσσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero.

Ἐξέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἕξ, et ἔτος.

Ἐξέτι, *adv.* ab illo tempore, jam inde.

Ἐξέτις, ιδος, ſex annos nata.

Ἐξετμήθην,

Ἐξετμήθην, a. 1. ind. paff. verbi ἐκτέμνω.
Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paff. verbi ἐκτρέπομαι.
Ἐξέτρωσε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
Ἐξετύφλε, 3. fing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei geftæ.
Ἐξευκρινέω, diligenter confidero vel explico.
Ἐξευλαβέομαι, ῦμαι, vereor, caveo.
Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.
Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνυχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξευπορέω, ῶ, f. ήσω, fuppetit mihi; (2) fuggero, fuppedito; (3) confequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικυρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, *Plat.*
Ἐξευρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξευρίσκω.
Ἐξευρηκότων, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, folers inventum.
Ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminifcor; (2) comperio, reperio. Νὴ μοὶ τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ, pariat, *Soph. Trach.* 25. Πῶ τὸν ἄνδρα τῦτον ἐξευρήσομεν; *Ariftoph. Eq.* 145. Τῦτ', ὦ 'γάθ' ἐξεύρηται ϗ σοφώτατα, *id. Av.* 1149.
Ἐξευριτικὸς, ἡ, ὸν, folers, ad inveniendum acutus.
Ἐξεύροντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελὲς; (2) tenue reddo, facio. Hinc
Ἐξευτελισμὸς, ὁ, contemptio, ut cum oratione aliquid minuimus.
Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, inftruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξεφαάνθην, a. 1. ind. paff. *Poët.* pro ἐξεφάνθην.
Ἐξέφαναν, 3. pl. a. 2. ind. paff. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
Ἐξέφερον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξέφηβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceffit.
Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.
Ἐξεφρείομεν, 1. pl. præf. ind. act. v. ἐκφρείω, pro ἐκφέρω.
Ἐξεχέβρογχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, et βρόγχος.
Ἐξεχέγλυτος, ὁ ϗ ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. fing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ' à verbo ἐκχέω.
Ἐξεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, eminens, prominens.
Ἐξεχρήσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἐκχράω.
Ἐξεχύθην, a. 1. ind. paff. verbi ἐκχύω.
Ἐξέχω, emineo, exfto. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *Dem.*
Ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.
Ἐξέψω, excoquo.
Ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξῶσαν, à verbo ἐξωθέω.
Ἔξηβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceffit, jam grandis et adultus. Ex ἐξ, et ἥβα.
Ἐξήγαγε, 3. fing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.
Ἐξήγγειλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγγέλλω.
Ἐξήγειρα, a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.
Ἐξηγείσθω, *dux efto*, 3. fing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.
Ἐξηγέομαι, ῦμαι, dux fum, præfum, viam monftro; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res facras, leges; (3) cenfeo, differo; (4) adminiftro; (5) educo, diduco. (6) perficio. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, *Soph. Oed. Col.* 1515.
Ἐξηγέρθην, a. 1. ind. paff. v. ἐξεγείρω.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, narratio. Ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, expofitio. Differunt ἐξήγησις et ἐξήγημα quemadmodum à poëfi poëma; fiquidem poëma dicitur panopliæ Achillis defcriptio, poëfis verò tota ipfa Ilias. *Aphthonius.*
Ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, dux in re aliquâ; (2) fequefter, tranfactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magnus; (5) prudens, juris pontificii et facrorum interpres, omnindque juris divini et humani, qui confulitur de iftis rebus. Ab eod. Hinc
Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum et interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.
Ἐξηγορία, ἡ, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξηγόμενος, præf. part. med. v. ἐξηγέομαι.
Ἐξήεσαν, *egreffi erant*, 3. pl. plufq. perf. ind. med. *Att.* pro ἐξῄεισαν, à verbo ἔξειμι.
Ἐξήκειν, *exire*, præf. inf. act. verbi ἐξήκω.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, fexaginta. Ab ἕξ.
Ἐξηκονταέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, fexagenarius. Ex ἑξήκοντα, et ἔτος, *annus.*
Ἐξηκοντάκις, fexagies.
Ἐξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, fexaginta quinque.
Ἐξηκοντάπηχυς, ὁ ϗ ἡ, fexaginta cubitos æquans.
Ἐξηκονταστάδιος, ον, fexaginta ftadia explens.
Ἐξηκοντατέσσαρες, οἱ ϗ αἱ, fexaginta quatuor.
Ἐξηκοντατέτης, ες, fexaginta annos natus.
Ἐξηκοσταῖος, qui fexagefimo die venit, agit aliquid.
Ἐξηκοστὸς, ἡ, ὸν, fexagefimus. Ab ἕξ, *fex.*
Ἐξηκριβωμένως, *adv.* diligentiffimè, ad amuffim. Ex ἐξ, et ἀκριβόω.
Ἐξήκω, difcedo; (2) prætereo; (3) egreffus fum; (4) de vino vappefcente.
Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.
Ἐξήλατο, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exfilio.*
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff.
Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. fing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' ab ἐξαλείφω.
Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
Ἐξῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξήλυθον.
Ἐξηλιάζω, f. άσω, foli expono; (2) fufpendo fub dio. Ex ἐξ, et ἥλιος.
Ἐξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.
Ἐξηλλαγμένος, perf. part. paff. verbi ἐξαλλάττω.
Ἐξηλλαγμένως, perversè, abhorrenti modo.
Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἐξήμαρ, *adv.* per fex dies.
Ἐξημαρτημένως, *adv.* falsò, dolosè, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*
Ἐξημερόω, ῶ, manfuefacio, cicuro. Hinc
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.
Ἐξήμεσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.
Ἐξημοιβὸς, ἡ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.
Ἔξην, pro ἐξέςι, fæpe apud Platonem.
Ἐξήνεγκε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξήνιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, effrenis. Ex ἐξ, et ἡνία.
Ἐξήπαφε, 3. fing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.
Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio.
Ἐξηπειρόω, aggerendâ terrâ continens folum facio.
Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.
Ἐξήπλωτο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. v. ἐξαπλόω.
Ἐξῆρα, *fuftuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήραμμαι, perf. ind. paff. v. ξηραίνω.
Ἐξήρανα, *arefeci*, aor. 1. ind. act.
Ἐξηράνθην, a. 1. ind. paff.
Ἐξῆρες, 2. fing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.
Ἐξήρετο, 3. fing. imperfect. ind. med. verbi ἐξέρομαι.
Ἐξηρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερευνάω.
Ἐξήρης, έος, ἡ, fc. ναῦς, navis fex ordinum, hexeres. Ex ἐξ, et ἐρέσσω, *remigo.*
Ἐξηρτισμένος, perf. part. paff. v. ἐξαρτίζω.
Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. paff. verbi ἐξαρτύω.
Ἐξῆρχον, *incipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐξάρχω.
Ἐξηρώησε, *cum impetu latus eft*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερωέω.
ἘΞΗ͂Σ, *adv.* deinceps, confequenter, ordine, ferie perpetuâ, (ab inuf. ἕξη, feries, ordo, *Ern.*)
Ἐξήταξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, à verbo ἐξετάζω, *examino.* Unde
Ἐξητασμένως, *adv.* accuratè, diligenter, confideratè.
Ἐξητριάζω, f. άσω, fumendum hinc effe, ἐξητριάσμενον, quod Galeno apud Hippocratem eft, τὸ διὰ ἤτρίυ, i. e. λεπτῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, et ἤτριον, *linteum.*
Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, perfono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τῦ Κυρίυ, 1 *Theff.* 1, 8.
Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, fano.
Ἐξιδιάζομαι, f. άσομαι, mihi vindico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ, et ἴδιος. Hinc
Ἐξιδιασμὸς, ῦ, ὁ, ufurpatio, vindicatio.
Ἐξίδιον, τὸ, habitus parvus, Dim.
Ἐξιδιόομαι, ῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, 2. fing. a. 1. med. peculiarem tibi fecifti, et privatim familiarem.
Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vindico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, ufurpatio, vindicatio.
Ἐξιδίω, f. ίσω, exfudo; (2) alvum exonero.
Ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξιδρύω, depono, colloco.
Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, confecro, dedico.
Ἐξίειν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἐξίεναι. Ab
Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξέμεν, emittere, *Poëticè*; ἐξιᾶσιν, emittunt.
Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥςε ςάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει, *Il.* 15, 410.
Ἐξικέσθα.ν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.
Ἐξίκετ', pro ἐξίκετο, 3. fing. a. 2. ind. med.
Ἐξικετεύω, f. εύσω, fupplico; (2) fupplicando flecto, perfuadeo.
Ἐξικμάζω, f. άσω, exficco, arefacio, exfugo; (2) excoquo; (3) exhalo.
Ἐξικνέομαι, ῦμαι, pervenio; (2) affequor, v. gr. oculis, mente; (3) exfequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκυς, *Il.* 8, 439.
Ἐξικόμην, *perveni*, a. 2. ind. med.
Ἐξίκω, evenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάομαι.
Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.
Ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, placatio, expiatio.
Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.
Ἐξιλαςήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαςήρια, piacula iræ divinæ.
Ἐξιλεόομαι, ῦμαι, propitio, placo.
Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξι· έωσμα) placamen.
Ἐξίλλειν, evolvere; (2) ejicere, arcere; (3) interficere.
Ἐξίμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *inpr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνες.
Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἔξειμι.
Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.
Ἔξιππος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fex equis junctus, epith. currûs.
Ἐξίπταμαι, evolo.
Ἐξιπωτικὸς, ἡ, ὸν, exprimendi vi, item extrahendi et expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio conftans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.
Ἐξίσης, *adv.* æqualiter, perinde, (*Sub.* μοίρας.) Ex ἐξ, et ἴσος.
Ἐξίσω, *adv.* idem, (*Sub.* μέτρυ)
Ἐξισονομέω, parem portionem capio, par fum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίω.
Ἔξισος, ον, æqualis, par.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas feu exæquatio honorum. Ex ἐξ, et ἰσότιμος.
Ἐξισῶσθαι, *adæquari*, præf. inf. paff. verbi
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τὺς πολίτας, *Arift. Ran.* 706.
Ἐξιςάνω, vel ἐξιςάω, vel
Ἐξίςαμαι, abfifto, defifto, cedo; (2) degenero, exolefco; (3) pavefco, ftupeo. Ἐξίςαντο πάντες οἱ ὄχλοι, *Mat.* 12, 23.
Ἐξίςαντο, 3. pl. imperf. paff. v.
Ἐξίςημι, de ftatu demoveo; (2) de ftatu mentis dejicio, mente alieno, ftupefacio; (3) defcifcere vel degenerare facio, immuto, corrumpo;

rumpo; (4) aor. 2. et *med.* ista omnia passivè significantur; et præterea cedo, decedo, digredior, abstineo, degenero, &c. ἐξέστη, è turbâ secessit, *item* à reip. administratione ad privatam vitam se contulit, *Ern.*)

Ἐξιστορεῖν, exquirere, sciscitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βουλευμάτων, *Eur. Hec.* 733.

Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminent; (2) omninò membrum cujus articulus vel nodus eminentior est.

Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi

Ἐξισχύω, f. ύσω, possum, valeo, *Ephes.* 3, 14.

Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτὴς, ȣ̃, ὁ, exæquator; (2) peræquator, *in Jure Vet.* dicitur, expendens census et æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

Ἐξίτηλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἔξειμι, *exeo.* Unde

Ἐξιτήριος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ad discessum pertinens.

Ἐξίτης, ȣ, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui et Cous dicitur. Ab ἕξ.

Ἐξιτητέον, exeundum est.

Ἐξιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.

Ἐξιχνευτὴς, ȣ̃, ὁ, investigator, speculator.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, idem quod simplex.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc

Ἐξιχνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, investigatio, indagatio.

Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo.

Ἐξιχώρίζω, f. ίσω, pus vel saniem exprimo. Ex ἐξ, et ἰχώρ.

Ἐξογκέω, ῶ, idem quod

Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ, *Eur. Or.* 386. Hinc

Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.

Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vitâ.

Ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

Ἐξοδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.

Ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio: Hinc

Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Hinc

Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi.

Ἐξοδικὸς, ἡ, ὸν, ad exitum pertinens:

Ἐξοδικῶς, *adv.* obiter, per digressionem.

Ἐξόδιον, ȣ, τὸ, exodium sive carmen quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum, *in Vet. Testamento*, quod celebratur in memoriam exitûs ex Ægypto.

Ἐξόδιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐξοδικός.

Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foràs, egredior.

Ἔξοδος, ȣ, ἡ, exitus de viâ; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ.

Ἐξοδυνάω, torqueo.

Ἐξόζω, oleo, redoleo.

Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.

Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco. Hinc

Ἐξοιδίσκω, tumefacio.

Ἐξοικειόω, ῶ, et ἐξοικειόομαι, ȣ̃μαι, concilio, amicè conjungo, familiarem et amicum reddo. Ex

Ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio et sedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.

Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, *ap. Soph.*

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello et ejicio; (2) expello; et (3) *in pass.* migro, emigro. Καὶ Λήμνιον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν, *Eur. Hec.* 886. Φροῦδοι γὰρ εἰσιν (οἱ Θεοὶ) ἐξῳκισμένοι, *Arist. Pace*, 197. Hinc

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio è domo; (2) expulsio ex quocumque loco.

Ἐξοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Ἐξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter munio, v. gr. viam.

Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.

Ἔξοικος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, è domo suâ ejectus, exsul; (2) qui è domo suâ migravit.

Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.

Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas è vino.

Ἐξοινία, ἡ, idem.

Ἔξοινος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius.

Ἐξοινόω, vino inebrio.

Ἔξοισις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furóre perculsus sum, furo.

Ἐξοιστρέω, ῶ, demento, et *active*, œstro exagito, unde *pass.* ἐξοιστρȣ̃μαι, œstro exagitor.

Ἐξοιχνεῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνȣ̃σιν, ab

Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐξοίχομαι, idem. Ἡ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, *Il.* 6, 379.

Ἐξοιωνίζομαι, ominor.

Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium à portu, à rectâ viâ, *dicitur et tropicè in partem malam* incido, sc. in aliquod vitium, malum.

Ἐξολέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.

Ἐξολέσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.

Ἐξολισθαίνω, et

Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολὰς, *Aristoph. Eq.* 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ἂν δυνήσεται; *id. Pace*, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολισθῃ ἡμᾶς ὁ κίνδυνος, animo excidat, *id. Conc.* 286.

Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorsus everto, omninò perdo, f. 2. ἐξολῶ; in inf. ἐξολεῖν, perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσεια. Εἴθε μὲ πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν, *Aristoph.* Θεσμ. 1060.

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.

Ἐξολοθρευτὴς, ȣ̃, ὁ, vastator, deletor.

Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perniciosus. Ab

Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditùs perdo; Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τȣ̃ λαȣ̃, *Act.* 3, 23. Ex ἐξ, et ὄλεθρος.

Ἐξολολύζω, f. ύξω, exululo.

Ἐξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.

Ἐξομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.

Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tamquam pluviam.

Ἐξομβρίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides. Ab

Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emereor et adsequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, consuetudinem habeo; (2) consuetudine, sermonibus mihi concilio.

Ἐξόμιλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, alienus, abhorrens à consuetudine. Ex ἐξ. et ὅμιλος.

Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλȣ̃ ἐξωμμάτωται, *Aristoph. Plut.* 364. Ex ὄμμα.

Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) abstersio sordium quæ in oculis sunt. A præc.

Ἐξόμνυμι, et ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 2. ἐξομόσατο, ἐξομȣ̃μαι, f. 2.

Ἐξομόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.

Ἐξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo. Hinc

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio quâ simulacrum alicujus exprimitur.

Ἐξομολογέω, ῶ, et ἐξομολογέομαι, ȣ̃μαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι, *Rom.* 15, 9.

Ἐξομολογήσηται, 3. sing. a. 1. conj. med.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.

Ἐξομόργνυμι, et ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.

Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impressio, expressio.

Ἐξόμφαλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ, et ὀμφαλός.

Ἐξὸν, *cum liceat*, præs. part. n. g. v. ἔξεστι.

Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, irrideo.

Ἐξονειδισμὸς, ȣ̃, ὁ, exprobratio, irrisio. A præc.

Ἐξονειδιστικὸς, ἡ, ὸν, ad irridendum pronus, irrisor; (2) ad irridendum pertinens.

Ἐξονειρωγμὸς, ȣ̃, ὁ, feminis in somno emissio.

Ἐξονειρωτικὸς, ἡ, ὸν, cui semen per somnum effluit. Ab

Ἐξονειρόω, idem quod

Ἐξονειρώττω, f. ξω, semen in somno emitto.

Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνῃς, 2. sing. a. 1. conj.

Ἐξονομακλήδην, *adv.* nominatim.

Ἐξονυχίζω, f. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido seu refeco; (3) exarmo; (4) exquisitè expendo, et ad unguem exigo. Ex ἐξ, et ὄνυξ.

Ἐξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, *acesco.*

Ἐξοπάζω, præbeo, largior.

Ἐξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπός.

Ἐξόπιθεν, *Poët.* pro ἐξόπισθεν, *adv.* à tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.

Ἐξοπίσω, *adv.* retrò; (2) in postremum, postea.

Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένη σφῦρα, *App.*

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, armatura; (2) exercitatio militaris, decursio; (3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐξοπλισμὸς, ȣ̃, ὁ, armatura, ut *simp.*

Ἔξοπλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, armatus; (2) nudus ab armis; (3) carens præsidio militari.

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, asso.

Ἔξοπτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, inassatus, assus.

Ἐξοράω, perspicio.

Ἐξοργιάζω, ad sacra suscipienda præparo, expiando, &c. Ἱεροῖς τοῖς ἐξοργιάζȣσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, *Aristot.*

Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, sublatâ voce clamo.

Ἐξόρθιος, rectus, erectus, *ap. Sch. Arati.*

Ἔξορθος, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθȣ βίον, *Soph. Ant.* 83.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium.

Ἐξορίζω, extermino, exsilio mulcto. Ab

Ἐξόριος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἐξ, et ὅρος, *terminus.*

Ἐξορισμὸς, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἐξοριστικὸς, ἡ, ὸν, exterminatorius.

Ἐξόριστος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, extorris, exsul. Ab eod.

Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σὲ κατὰ τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ ζῶντος, *Matt.* 26, 63.

Ἐξορκισμὸς, ȣ̃, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστὴς, ȣ̃, ὁ, exorcista, adjurator.

Ἐξορκιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.

Ἔξορκος, ȣ, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκȣ̃ν, præs. inf. act. pro ἐξορκόειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obstringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in pass. et med.* erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu et in act. *reperitur.* Ἐξορμᾶν ναῦν, *Thuc.* οἴκοθεν, *Xen.* Πρώτιστα μὲν χρὴ κȣ̃φον ἐξορμᾶν πόδα, *Aristoph.* Θεσμ. 666.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, è statione navium discedo, enavigo, solvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio; cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) è

 portu

portu educo navem; (3) ſede ſuâ moveo, *in paſſ.* luxari.
Ἐξορμιςὸν, ὁ κ̓ ἡ, piſcis; al. μύρος, *Ern.*
Ἔξορμος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, qui è ſtatione ſolvit.
Ἐξοροθύνω, concito, incito
Ἔξορος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, exſul, exterminatus.
Ἐξορόφος, ον, ſex tabulata habens.
Ἐξορέω, exſilio, proſilio. Πάριος δὲ Θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν, *Il.* 3, 325.
Ἐξοῤῥίζω, ſerum lactis excolo, ſerum è caſeo exprimo. Ex ἐξ, et ὀῤῥός.
Ἐξοῤῥȣ̃μαι, in ſerum vertor.
Ἐξόρυξις, ἡ, effoſſio. Ab
Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντες, *Gal.* 4, 15.
Ἐξορχέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, prodo arcana; (4) deſciſco, aberrò, v. gr. à veritate.
Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, *apud Apollon.*
Ἐξόσδεις, οῖς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, à verbo ἐξόζω.
Ἐξοσιόω, ῶ, ſanctum reddo; (2) expio.
Ἐξοςίζω, fut. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, et ὀςέον, ȣ.
Ἐξοςρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocunque modo ejicio; (3) rejicio. Hinc
Ἐξοςρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, exoſtraciſmus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium. Ab ὄςρακον.
Ἐξόςωσις, ἡ, oſſis prominentia, *impr.* circa tempora, qu. ab ἐξοςόω.
Ἐξότε, *adv.* ex quo tempore.
Ἐξότȣ, *adv.* idem. Pro ἐξ ȣ̃τινος.
Ἐξοτρύνω, exhortor, exſtimulo.
Ἐξȣδενέω, nihil facio, contemno.
Ἐξȣδένησις, εως, ἡ, contemptus. A præc.
Ἐξȣδενητὴς, ȣ̃, ὁ, contemptor. Ab eod.
Ἐξȣδενȣ̃ντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξȣδενόοντας, ab
Ἐξȣδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno. Ἐξȣδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 *Sam.* 6, 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ κ̓ ἐξȣδενωθῇ, *Marc.* 9, 12. Hinc
Ἐξȣδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.
Ἐξȣδένωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐξȣθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν κ̓ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξȣθενήσȣσι, *Prov.* 1, 7. Λίθος ὁ ἐξȣθενηθεὶς ἀφ᾽ ὑμῶν, *Act.* 4, 11. Hinc
Ἐξȣθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.
Ἐξȣθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, et ȣ̓θεὶς, *nullus.*
Ἐξȣ́λη, ejectio. Ἐξȣ́λης δίκη, nomen actionis, adverſus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus ſis; (3) adverſus eos qui judicatum non ſolvunt. Ab ἐξίλλω.
Ἐξȣρα, in anguſtum coacta. Ab ȣ̃ρος.
Ἐξȣραγία, ἡ, extremum agmen.
Ἐξȣρέω, ῶ, f. ήσω, cum urinâ ejicio, in urina excerno.
Ἐξȣρίας, *adv.* ſecundis ventis, feliciter, ſubintell. πλεύσεως. Ex ȣ̓ρία, *ventus ſecundus.*
Ἐξȣσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas, jus; (4) magiſtratus, facultas. Ab ἔξεςι, *licet.* Hinc
Ἐξȣσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τȣ̃ ἰδίȣ σώματος ȣ̓κ ἐξȣσιάζει, 1 *Cor.* 7, 4. ἐξȣσιασθήσομαι, 6, 12.
Ἐξȣσιαςὴς, ȣ̃, ὁ, dominus. A præc.
Ἐξȣσιαςικὸς, ἡ, ὸν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.
Ἐξȣσιαςικῶς, *adv.* cum poteſtate, imperioſè; (2) licenter; ἐξȣσιαςικώτερον, licentiùs.
Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. *Hom. Odyſſ.* 15, 18, ἐξωφέλλεν ἔεδνα.
Ἐξόφθαλμος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi extant; (2) conſpicuus, manifeſtus.
Ἐξοφρύομαι, ȣ̃μαι, ſupercilium tollo, unde ἐξωφρυωμένος, ſupercilioſus.
Ἔξοχα, *adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.
Ἐξοχετεία, emiſſarium; (2) emiſſio, deductio aquæ per foſſam, canalem, &c.
Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, et ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.
Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*
Ἔξοχον, *adv.* excellenter, eximiè. Ab
Ἔξοχος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, eminens præeminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω.
Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Ἐξόχως, *adv.* excellenter, eximiè.
Ἐξυβρίζω, f. ίσω, injuriam facio per inſolentiam; (2) præ inſolentiâ omne jus et fas contemno, fœdera violo, abutor poteſtate, &c. (3) inſolenter me gero; (4) extra alveum erumpo, *de flumine*; (5) nimiâ ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι εὐτυχȣ̃ντα, *Xen.* εἰς τινα, *Luc.* Hinc
Ἐξύβρισις, εως, ἡ, inſolentia in quocunque genere; (2) luxuria ſegetum.
Ἐξυγιάζω, et
Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo.
Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, et ἐξυγρασμένος.
Ἔξυγρος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, prorſus humidus ſeu aquoſus.
Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aquam converto, reſolvo. Ex ἐξ, et ὕδωρ.
Ἐξυδατόω, ῶ, idem. Unde paſſ. ἐξυδατȣ̃ται, acquieſcit. Hinc
Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio.
Ἐξυδρίας, ȣ, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.
Ἐξυδρωπιάω, ῶ, hydrope corripior.
Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάςην ἐξυλακτήσει γόον, *Lycurg.* 764.
Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, et ὑμὴν. Hinc
Ἐξυμενιςὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ ſeparantur.
Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.
Ἐξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro συνῆκα, à συνίημι.
Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare.
Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.
Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere.
Ἐξύπερθε, *adv.* ſuprà, ſupernè.
Ἐξυπηρετέω, ῶ, et ἐξυπηρετέομαι, ȣ̃μαι, miniſtro, inſervio, obedio.
Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, *Joann.* 11, 11.
Ἐξυπνιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui è ſomno excitat. Ab
Ἔξυπνος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, qui è ſomno evigilavit, expergefactus.
Ἐξυπτιάζω, f. άσω, idem quod ſimplex ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνεικȣς βίαν Δίς τ᾽ ἐν τελευτῇ τ᾽ ȣ̓́νομ᾽ ἐνδατȣ́μενος, *Æſchyl. contra Theb.* 583. ubi *Scholiaſt.* ἐξυπτιάζων, ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν Ἐνδατȣ́μενος—Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.
Ἐξύρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ξυράω.
Ἐξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſſ.
Ἐξύρησαν, *raſerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐξυφαίνω, pretexto, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc
Ἐξύφασμα, τὸ, tela.
Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.
Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.
Ἔξω, *adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ἔξω, ſc. ὢν, externus, peregrinus, item *compar.* ἐξώτερος, exterior, et ἐξώτατος, *extimus.*
Ἕξω, *habebo*, f. 1. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐξώδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.
Ἔξωθεν, *adv.* extrinſecùs, ab externo; (2) extra, externus, foris. Ab ἔξω.
Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) è cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello et extermino; (4) etiam impello; (5) porrigo, v. gr. manum, *Ern.* Unde ἐξέωσα, a. 1. et ἔξωσα, inf. ἐξῶσαι, a. 1. paſſ. ἐξωσθῆναι. Ὥς μ᾽ ἐξέωσε, καπεσύλησεν πάτρας, *Soph. Œd. Col.* 1325. Μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, exprimere, *Id.* 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, *Act.* 27, 39. Hinc
Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio.
Ἐξωκεανισθῆναι, in oceanum egredior. Hinc
Ἐξωκεανισμὸς, ȣ̃, ὁ, egreſſio in oceanum.
Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.
Ἐξώκοιτος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. A κοίτη.
Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. Ab
Ἐξώλης, εος, ὁ κ̓ ἡ, perditus, deploratus; (2) pernicioſus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.
Ἐξωλέκειν, pluſq. perf. ind. act. v. ἐξόλλυμι.
Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.
Ἐξωμίας, ȣ, ὁ, qui humerum è pallio, veſte exſertum habet. Ab ἔξωμος.
Ἐξωμίδιος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab
Ἐξωμιδοποιὸς, ȣ̃, ὁ κ̓ ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, et ποιέω, *facio.*
Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμῶς χειροτονητέον, ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, *Ariſtoph. Conc.* 267. Ab ἔξωμος.
Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis et ſubſtricta tunica circa humeros deſinens, ſeu tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab
Ἔξωμος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, qui humeros exſertos habet; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ, et ὦμος, *humerus.*
Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, infitiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.
Ἐξωνέομαι, ȣ̃μαι, redimo. Χρημάτων ἐξεωνȣ̃ντο τὰς συνειλημμένας, *Ariſtot.*
Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.
Ἐξώπιος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, et ὤψ, *oculus.*
Ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.
Ἐξώπροικα, ων, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. A προίξ.
Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.
Ἐξώργισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐξοργίζω.
Ἐξώρκιζον, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.
Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξορμάομαι.
Ἔξωρος, ȣ, ὁ κ̓ ἡ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit; qui conſenuit. Ex ὥρα.
Ἐξῶρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐξόρω.
Ἐξῶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐξωθέω.
Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.
Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.
Ἐξωςὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.
Ἐξώςης, ȣ, ὁ, idem; ἐξώςης ἄνεμος, ventus aſper et violentus. Ab eod. Unde
Ἐξώςρα, ας, ἡ, machina theatralis, quâ converſâ oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcenâ pararetur; (2) conſpectus.
Ἐξωςρακισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξοςρακίζω.
Ἐξώτατος, vide ἔξω. Hinc
Ἐξωτάτω, *adv.* extimè.
Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus; (2) trivialis.
Ἐξωτερικὰ, τὰ, antiqui ſcripta vocabant quæ ad rhetoricas meditationes, civiliumque rerum notitiam conducebant, ἀκροαματικὰ autem vocabantur, in quibus philoſophia remotior, ſubtiliorque agitabatur. Ab
Ἐξώτερος, vide ἔξω.
Ἐξωτέρω, *adv.* foras, exteriùs.
Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.
Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἐξοίχομαι.
Ἔξωχρος, valdè pallidus.
Ἔοι, 3. ſing. præſ. opt. act. *Poët.* pro εἴη, ab εἰμὶ.
Ἑοῖ, *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poët.* pro οἷ, ab ὅς.
Ἔοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν.
Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.
Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.
Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ὠκεισαν.
Ἐοικότα, acc. ſing. perf. part. med.
Ἐοικότως, *adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) rectè, jurè, meritò; (4) probabiliter.

Ab ἐοικῶς, similis, consentaneus, conveniens, meritus, quod est part. perf. med. Ab εἴκω.
Ἐοικὼς, *similis*, nom. sing. part. v. εἴκω.
Ἔοιμι, *immitterem*, præs. opt. act. v. ἵημι.
Ἑοῖο, *sui*, gen. sing. *Ion.* pro ἑῦ, ab ἑός.
Ἔοισα, præs. part. *Ion.* et *Dor.* pro ἔσα.
Ἑοῖσι, *suis*, dat. pl. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ἑός.
Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* seu *Ion.* pro ἦλπα, ab ἔλπω.
Ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἐὸν, præs. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦργα, à verbo inus. ἔργω.
Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* et *Bœot.* pro ἐόργασι.
Ἐόργει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἑώργει.
Ἐόργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, et ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari, *Lexic. Græc.*
Ἑορτάζω, festum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, *Lev.* 23, 31. Ab ἑορτὴ. Hinc
Ἑορτάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, solennis, festus.
Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, festivitas. Ab eod.
Ἑορτασμὸς, ȣ, ὁ, feriæ. Ab eod.
Ἑορταςικὸς, ἡ, ὸν, solennis. Ab eod.
Ἑορταςέον, feriandum est. Ab eod.
ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, festus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.
Ἑόρτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad festum pertinens; (2) solennis. Ab ἑορτὴ.
Ἑορτολόγιον, ȣ, τὸ, fasti, codicillus festorum, liber, in quo festa solennia consignata sunt. Ex ἑορτὴ, et λόγος.
Ἑορτώδης, ες, festus, solennis.
Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, suus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ personæ*; (3) tuus, *cum verbis sec. personæ*; (4) vester, *cum pluribus et verbis secundæ personæ.* Ab ἕ, *se.*
Ἔȣσα, præs. part. act. *Ion.* pro ἔσα, ab εἰμὶ.
Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
Ἐπαγαίομαι, lætor aliquâ re, glorior, jacto me.
Ἐπαγάλλεο, *exsulta*, 2. sing. præs. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab
Ἐπαγάλλομαι, exsulto; (2) superbio.
Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.
Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) renunciatio; (3) promissio; (4) genus quoddam accusationis. Ab
Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. gr. ὑπατείαν, consulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, a. 1. Ἣν (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, *Tit.* 1, 2.
Ἐπαγγέλλομαι, Pass. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγέλμενον, perf. part.
Ἐπαγγέλλοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλȣσι.
Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, *Dem.* πρὸς τȣ̀ς Θεσμοθέτας, *id.* Hinc
Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissio, pollicitatio; (2) professio, ambitio honorum.
Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promissionem pertinens. Ab eod.
Ἐπαγγελτικῶς, *adv.* per promissionem.
Ἐπάγειν, præs. inf. act. v. ἐπάγω.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo, *Il.* 1, 126.
Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
Ἐπάγην, a. 2. ind. pass. v. πήγνυμι.
Ἐπαγινέειν, adducere, admovere, *Herodot.*
Ἐπαγλαΐζομαι, exsulto ob, insolentiùs me effero, *Hom. Il.* 18, 133. ἐπαγλαιεῖσθαι *in futuro*, Att. pro ἐπαγλαισέσθαι.
Ἐπαγμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.
Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.
Ἐπάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agrestis, ferox. Hinc
Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo, effero.
Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item pass.* invehor, impetum facio; (2) infligo; (3) adduco, adfero post aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arcesso; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito testem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 *Pet.* 2, 5. Βȣ́λεσθε ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τȣ̃ ἀνθρώπȣ τȣ́τȣ, *Act.* 5, 28. Hinc
Ἐπαγωγεὺς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, *Poll.*
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingressus; (2) introductio; (3) subvectio; (4) invasio hostilis; (5) illecebræ; (6) ordinum series, et consequutio deinceps continuata, ut in exercitu, quum ordines alii post alios procedunt, ex quo ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio quæ ex concessis sensim laqueos texit, ad irretiendum eum qui semel se interrogandum præbuit; (7) criminatio, accusatio; (8) sociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cùm alia super aliam cumulatur (n. 5. et 8. ex ἐπάγομαι.)
Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium, *Diosc.*
Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad persuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθαι τῇ πίςει, *Judæ* 3.
Ἐπαγώνιος, ȣ, defensor.
Ἐπᾴδω, *Poët.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπᾴσομαι μέλος τὶ μελλοδειπνικὸν, *Aristoph. Conc.* 1147.
Ἐπαείρας, a. 1. part. act.
Ἐπαείροντι, *Dor.* pro ἐπαείρȣσι, ab
Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.
Ἔπαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*
Ἔπαθλον, ȣ, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, *Luc.* 11, 29.
Ἐπαιάζω, illacrimor, queror, lamentor.
Ἐπαΐγδην, *adv.* cùm impetu, impetuosè; (2) in superficie, leviter. Ex ἐπὶ, et ἀΐσσω.
Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuosè spiro. Ex ἐπὶ, et αἰγὶς, *procella.*
Ἐπαιδέομαι, ȣ̃μαι, erubesco. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι. Ex ἐπὶ, et αἰδώς.
Ἐπαιδεύθην, a. 1. ind. pass. v. παιδεύω.
Ἔπαικλα, et ἐπάϊκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna secunda; vox *Dorica.* Ex ἐπὶ, et ἄικλον, *cibus, cæna*, pro quo etiam ἄικνον, et hinc ἐπαίκνια, dicitur.
Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* ἐπαινέει, ab ἐπαινέω.
Ἐπαινέοντι, *Dor.* pro ἐπαινέȣσι.
Ἐπαινέσαι, *laudasse*, a. 2. inf. act.
Ἐπαινέσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.
Ἐπαινέσσεις, *Poët.* pro ἐπαινέσεις.
Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus.
Ἐπαινέτης, ȣ, ὁ, laudator.
Ἐπαινετιάω, laudem appeto.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi causâ, laudantium more.
Ἐπαινέτως, laudabiliter. Ab
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab
Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adsentior. Ἐπῄνει τὸν Ἀλεξάνδρον τῆς μεγαλοψυχίας, *Luc.* Ἐπῄνεσ' ἔργον, ϗ πρόνοιαν, ἣν ἔθȣ, *Soph. Aj.* 536. Ab ἔπαινος.
Ἐπαινέσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.
Ἐπαινέσῃ, 3. sing. a. 1. conjunct. act.
Ἐπαινίζω, idem.
Ἔπαινος, ȣ, ὁ, laus, laudatio.
Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, insignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, et αἰνὸς, *gravis.*
Ἐπαῖξαι, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.
Ἐπαΐξασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.
Ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impostura, *Aristoph. Nub.* 727. Ab Αἰόλος, *vafer.*
Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo.
Ἐπαιονέω, idem.
Ἐπαίρω, et ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) impello, stimulo; (3) effero aliquo animi motu; eadem ferè notat *in med.* *In pass.* est etiam moveor aliquâ cupiditate, spe, &c. item audere aliquid, item arrogantem et superbum fieri, insolescere. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην, impulsus sum, ἐπηρμένος, perf. part. pass. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, seu τὸν αὐχένα, insolenter se gerere, γῆ μ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα, impulit, *Aristoph. Nub.* 42. Ὅςις μ' ἐπάρας εἰς ἔργω ἀνοσιώτατον, *Eur. Or.* 286.
Ἔπαισε, 3. sing. a. 1. act. v. παίω.
Ἐπαισθάνομαι, sentio; (2) audio, intelligo. Οθ' ἕνεχ' ȣ̓δὲν τῶν δὲ ἐπαισθάνῃ κακῶν, *Soph. Aj.* 553. Οὔτ' ἂν πότ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο, *id. Oed. Col.* 1346. Hinc
Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, sensus.
Ἐπαΐσσοντα, acc. sing. part. act. verbi
Ἐπαΐσσω, fut. ίξω, irruo; (2) accurro; (3) insequor; (4) percutio; (5) invado; (6) insurgo. Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν, *Odyss.* 14, 281.
Ἐπάϊςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus; (2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐω, *audio.*
Ἐπαισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, et αἶσχος, *turpitudo.*
Ἐπαισχύνεσθε, 2. pl. præs. ind. pass. verbi
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῆς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, *Rom.* 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μȣ ȣ̓κ ἐπῃσχύνθη, 2 *Tim.* 1, 16.
Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto; (2) insuper peto, post aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, *Luc.* 16, 3.
Ἐπαίτης, ȣ, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.
Ἐπαιτιάω, ῶ, et αομαι, ῶμαι, caussam adsigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τȣ̀μὸν ςόμα, *Soph. El.* 653. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τȣ̃ Θεȣ̃, *Aristop. Vesp.* 1736.
Ἐπαίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui est in culpâ, reus. Ex ἐπὶ, et αἰτία, *culpa.*
Ἐπαίχθη, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω.
Ἐπαΐω, idem quod simplex αΐω, *audio.*
Ἐπαιωρέομαι, ȣ̃μαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) suspensè, dubiè, cunctanter ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3. *sing.*
Ἐπακανθίζειν, aculeatum esse, spinis horrere.
Ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακȣ́ω.
Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, sum ætate vegetâ. Ab ἐπακμος. Hinc
Ἐπακμαςικὸς, ἡ, ὸν, invalescens, paulatim, sensim effervescens.
Ἔπακμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ et ἀκμὴ, *robur, vigor.*
Ἐπακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor, sequor; (2) obedio; (3) insto operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione et intelligentiâ dicentem consequor. Ἀρ' ἔςι των ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅςις ἐπακολȣθεῖ; *Aristoph. Conc.* 479. Ἵνα ἐπακολȣθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτȣ̃, 1 *Pet.* 2, 21. Hinc
Ἐπακολȣ́θημα, ατος, το, quod consequitur ex alio; (2) appendix.
Ἐπακολȣ́θησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.
Ἐπακολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, consecutivus, qui consequitur, ingeniosus, qui facilè sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολȣθητικὸν, ȣ̃, consectarium.
Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc
Ἐπακοντισμὸς, ȣ̃, ὁ, jaculatio.
Ἐπάκοον, acc. sing. *Dor.* pro ἐπήκοον.
Ἐπακȣὸς, ȣ̃, ὁ, auditor. Ab ἐπακȣ́ω.
Ἐπακȣσμὸς, ȣ̃, ὁ, exauditio. Ab eod.
Ἐπάκȣςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia.
Ἐπακȣ́ω, fut. ȣ́σω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, disco. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκȣσά σȣ, 2 *Cor.* 6, 2.
Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad fummum perduco; (2) finem induco. A ἔπακρος.
Ἐπάκριος, ȣ, ὁ, qu. dic. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.
Ἐπακροάομαι, exaudio, ausculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι, *Act.* 16, 25. Hinc
Ἐπακρόασις,

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.
Ἔπακρος, ε, ὁ ϰ ἡ, in summo angustus, in acutum desinens.
Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.
Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, illex; (2) advena. Hinc
Ἐπακτικῶς, *adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque.
Ἐπάκτιος, ε, ὁ ϰ ἡ, littoralis. Ex ἀκτή.
Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, advectitius, adscititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.
Ἐπακτρὶς, ιδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.
Ἐπακτρον, ε, τὸ, navigium piscatorium:
Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, et κέλητα.
Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.
Ἐπάλαιεν, 3. sing. imperf. ind act. v. παλαίω.
Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.
Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ϰ πολλ' ἐπαληθεὶς, *Odyss.* 15, 176.
Ἐπαλαςέω, ῶ, graviter adficior ob mala.
Ἐπαλγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui valdè dolet. Ἐπαλγεςέρη ἰσχυρία, *Aret.* Ex ἄλγος.
Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inungimus. Ab
Ἐπαλείφω, f. ψω, inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βυλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, *Polyb.*
Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξήσων Σῶκος, *Il.* 11, 428.
Ἐπαλεξήσεσα, f. 1. part. act.
Ἐπαλετρεύω, molo.
Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum.
Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliquâ re, convenio.
Ἐπαλθέω, ῶ, curo, sano.
Ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.
Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robustus. Ex ἀλκή.
Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.
Ἐπάλλαξ, *adv.* permutatio ordine, vice versâ.
Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab
Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Τῶδ' ἔριδος κρατερῆς ϰ ὁμοιίε πολέμοιο Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, *Il.* 13, 359.
Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πάλλω.
Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua et sine intercessione. Ab
Ἐπάλληλος, ε, ὁ ϰ ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber et continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπὶ, et ἀλλήλων.
Ἐπαλλήλως, *adv.* serie continuâ et sine intermissione, identidem.
Ἐπαλλοκάρπος, ε, ὁ ϰ ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat.
Ἐπαλλόκαυλος, ε, ὁ ϰ ἡ, cujus caulis alii innititur.
Ἐπάλμενος, præs. part. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι.
Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.
Ἐπαλξίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus.
Ἔπαλπνος, ε, mitis, suavis. Vid. *Ern.*
Ἔπαλτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.
Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farinâ consperſit.
Ἐπαλώςης, ε, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ, et ἀλοάω, *trituro.*
Ἐπαμαξεύω, tero plaustris, γῆ ἐπημαξευμένη.
Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.
Ἐπαμβατὴρ, ῆρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.
Ἐπαμβλήδην, *adv.* cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*
Ἐπαμείβω, et ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, *Il.* 6, 230.
Ἐπάμειπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπήμειπτο.
Ἐπαμμένω, *Poet.* pro ἐπαναμένω.
Ἐπάμερον, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφήμερον, ab ἐφήμερος.
Ἐπαμησάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.
Ἐπαμοιβαδὶς, *adv.* per vices, mutuò, implicitè. Ab ἐπαμοιβὸς.
Ἐπαμοιβαδὸν, *adv.* idem et ab eod.
Ἐπαμοιβὸς, ἡ, ὸν, alternans.
Ἐπαμπέχω, superinduo.
Ἐπαμπίσχω, idem.
Ἐπαμῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω. Unde
Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex.
Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuriâ, ulciscor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, *Isocr.*
Ἐπαμφιάζομαι, superinduor.
Ἐπαμφιέννυμι, f. ιέσω, induo, superinduo.
Ἐπαμφίσκω, idem.
Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem verto, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, medium me præbeo; (4) oratione ambiguâ utor, et quæ in utramque partem accipi potest.
Ἐπαμφοτεριζόντως, ambiguè.
Ἐπαμφοτερισὴς, ε, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.
Ἐπὰν, *conjunct.* postquam. Ex ἐπεὶ, et ἄν.
Ἐπαναβαθμὸς, ε, ὁ, gradus.
Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.
Ἐπαναβάλλεσθαι, præs. inf. med. verbi
Ἐπαναβάλλω, differo; (2) *in med.* induo. Καὶ θοιμάτια τἀνδρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, *Aristoph. Conc.* 276.
Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio. Ab ἐπαναβαίνω.
Ἐπαναβιβάζω, impono, v. gr. equo; (2) adduco, sed in locum editum.
Ἐπαναβληδὸν, *adv.* quasi injectim, injiciendo. Ab ἐπαναβάλλω.
Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.
Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγεῖν.
Ἐπαναγινώσκω, lego, ἐπανάγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoscere.
Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.
Ἐπάναγκες, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ἐπὶ, et ἀνάγκη, *necessitas.* Μόνα ἐπανάγκες ἀπηγόρευσαν ἐσθίειν εἰδωλόθυτα, *Origen. contra Cels.* lib. 8, p. 396. *Conf. Act. Apost.* 15, 28.
Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.
Ἐπανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio; (2) proveho in altum, sc. mare navem, *in pass.* in altum navi provehi; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγετε εἰς τὸ βάθος, *Luc.* 5, 4.
Ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio ad aliquid.
Ἐπανάγωγος, ὁ ϰ ἡ, redux, epith. Fortunæ.
Ἐπαναδέρω, cutem, corium evello.
Ἐπαναδίδωμι, cresco, augeor.
Ἐπαναδιπλάζω, et Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.
Ἐπαναδίπλασμα, et Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum est, replicatum.
Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) figura rhetorica, quum eadem vox in unâ sententiâ primum et ultimum locum occupat; (3) figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.
Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursio, recursus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro.*
Ἐπαναζευγνύω; ἐπαναζεῦξαι, reverti; (2) proficisci.
Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, specto.
Ἐπαναιρέομαι, ῦμαι, suscipio, capesso; (2) occido, opprimo. Hinc
Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio; (2) excidium, interitus.
Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. sustulit.
Ἐπαναίσθετος, ε, ὁ ϰ ἡ, sensûs valdè expers.
Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.
Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.
Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.
Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.
Ἐπανακεφαλαιόομαι, ῦμαι, summatim enumero et colligo.
Ἐπανακιρνᾶσθαι, rursus miscere.
Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio. Ab ἐπανακαλέω.
Ἐπανακλίνω, reclino.
Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, recessus; (2) aciei in sinistram partem inclinatio.
Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratiâ.
Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.
Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.
Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.
Ἐπανάκρυσις, ἡ, repulsus; (2) rejectio. Ab
Ἐπανακρύω, f. ύσω, repello; (2) retrò inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.
Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.
Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.
Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc
Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.
Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.
Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo, afferendo; (4) epilogum facio. Hinc
Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) figura rhetorica.
Ἐπαναλίσκω, insumo; ἐπανήλωκα, ultra insumpsi; ἐπανηλωκότες, qui consumpserunt.
Ἐπαναλογέω, ῶ, altiùs repeto, ab initio, accuratè explico.
Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον, expecta. a. 1. imperat. Ἀλλ' ἐπανάμεινον χρόνον, *Aristoph. Nub.* 801.
Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, aor. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, *Rom.* 15, 15.
Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.
Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχε λόγον, *Plat.* Hinc
Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.
Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, *Rom.* 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, *Luc.* 10, 6.
Ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. gr. lectum.
Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, crebrò navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigasse; (2) navi irruo.
Ἐπαναπνέω, sæpè respiro, *ap. Herod.* ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo; (2) in vestigia me mea recipio.
Ἐπαναποδιςέον, in medium revocandum et diligenter expendendum est. A præc.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναῤῥήγνυμι, erumpo.
Ἐπαναῤῥιπίζω, suscito ignem flatu; (2) commoveo, sero bellum, belli causas.
Ἐπαναῤῥίπτω, unum super alium rejicio; ἐπαναῤῥιπτεῖν, ejulari, in sublime jacere.
Ἐπανασαλεύω, concutio, moveo sursum.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio; (2) minæ. Ab
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, *et in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. gr. arma.
Ἐπανασκέπτομαι, considero.
Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuò semino.
Ἐπανασπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata. A præc.
Ἐπανάςασις, εως, ἡ, insurrectio, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίςημι. Unde
Ἐπανάςημα, ατος, τὸ, prominentia.
Ἐπαναςέλλω, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναςέλλεσι τὰς φθορὰς, *Aristot.*
Ἐπαναςήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίςαμαι.

Ἐπαναςραφεὶς,

Ἐπανασραφεὶς, regreſſus, a. 2. part. paſſ.

Ἐπαναςρέφω, retrorſus ago; (2) ſubverto; (3) redeo, *ut et med.* Unde

Ἐπαναςροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexus; (2) vita et conſuetudo.

Ἐπανασώζω, ſervo, iterum ſervo.

Ἐπανατάμνω, iterum exſcindo. Ἐπανατάμνειν αὖθις τὴν φλέβα, *Aret.*

Ἐπανάτισις, εως, ἡ, extenſio, intenſio; (2) ſublatio, evectio; (3) interminatio. Ab

Ἐπανατείνω, ſublatum, v. gr. baculum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1. med.

Ἐπανατέλλω, orior, exſiſto; (2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat ſe. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo.

Ἐπανατρέπω, ſubverto, everto.

Ἐπανατρέφω, reficio, *propriè* medicorum verbum; dein *tropicè* recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in ſublime excreſco; ἐπανέδραμε, ſuccrevit.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poſt vindemiam colligo, quæ ſuperſunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removere; aor. 2. (5) recupero. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, *Xen.* Hinc

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) figura rhetorica, quâ ab eodem verbo plures ſententiæ initium ſumunt.

Ἐπαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (σχῆμα) figura Epanaphoræ ſimilis.

Ἐπαναφυσάω, reſpiro.

Ἐπαναχέω, gemo, queror.

Ἐπαναχρεμπτήριος, ον, exſcreationem juvans, de medicamentis.

Ἐπαναχρέμπτομαι, exſcreo, inpr. pituitam.

Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exſcreatio.

Ἐπαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, poſt digreſſionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ, *Ariſtoph. Conc.* 29.

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus; (2) receptus.

Ἔπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, virilis, virilitatem præ ſe ferens. Ex ἐπὶ, et ἀνήρ.

Ἐπανεγείρω, excito, ſuſcito. Hinc

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, reſurrectio.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἐπανίημι.

Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rurſus diſputo, ad differendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, 3. pl. a. 2. conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιὼν. Ἐπ' ἐκείνας γὰρ ἐπάνειμι, *Luc.*

Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare:

Ἐπανεῖπον, præconio promiſerunt.

Ἐπανείρεσθαι, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.

Ἐπανεὶς, a. 2. part. act. Ab ἐπανίημι.

Ἐπανέλευσις, ἡ, reditus.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἐπανέρχομαι.

Ἐπανελκύω, attraho.

Ἐπανεμέω, ſæpè vomo.

Ἐπανερεύγομαι, ructo, ſubinde ructo.

Ἐπανέρομαι, rurſùm interrogo; (2) interrogo. Μή δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, *Ariſtoph. Ran.* 424.

Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, *Luc.* 19, 15. Ἐπανελθόντες ἐλπίσι, *Dem.*

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rurſùm.

Ἐπανερωτήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.

Ἐπανήκεςος, ον, inſanabilis, irrevocabilis; de pœnâ eſt ultima, graviſſima.

Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.

Ἐπανήρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπανέρομαι.

Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinſecùs addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ et dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere è cute, prorumpere, *Ern.* al. eniteo effulgeo. Κύκνου τε πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, *Ariſt. Veſp.* 1059.

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio puſtularum; (2) decus extrinſecùs colori, &c. additum, *id.*

Ἐπανθιάω, effloreſco, *Ion.* όω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus ſpargo, floridum reddo, orno, pingo. Ἐπήνθιζον χρυσῷ, *Luc.* Hinc

Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio puſtularum; (2) quod ineſt, natat, ſerpit, in ſuperficie, ut lanugo in genis, ſpuma in urinâ, &c. Ἐπάνθισμα ἀφρῶδες, *Hippocr.*

Ἐπανθισμὸς, οῦ, ὁ, exornatio coloribus floridis, verbis venuſtioribus et ſententiis.

Ἐπανθρακίδες, αἱ, piſciculi quæ ſuper carbonibus aſſantur. Ab ἐπὶ, et ἄνθρακες.

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, ſuper carbonibus aſſo. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομεν, *Ariſtoph. Av.* 1452.

Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Att.* pro ἐπανιεῖσι, ab

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεὶς, particip. præſ. ἐπανεὶς, a. 2. part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, *Luc.*

Ἐπανισόω, exæquo.

Ἐπανιςαίατο, 3. pl. præſ. optat. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίςαιντο, ab ἐπανίςημι.

Ἐπανίςαμαι, aſſurgo; (2) emineo. Ὄρνιθες τινες ἐπανιςάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις, *Ariſtoph. Av.* 1590.

Ἐπανιςέαται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίςανται, ab

Ἐπανίςημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in aor.* 2. *et perf. et med.* aſſurgo; inſurgo; (2) rebello, ſeditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, naſcor, erumpo, v. gr. è cute.

Ἐπανιτέον, *adv. poſit.* redeundum eſt.

Ἐπανιτητέον, idem, ab ἐπάνειμι.

Ἐπανιὼν, a. 2. part. act. v. ἐπάνειμι.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) figura rhetorica.

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco.

Ἐπανοίκτωρ, ορος, ὁ, qui aperit, *Ern.*

Ἐπανορθέμενος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ἐπανορθοόμενος. Ab

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum reſtituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένας πλεῖςα ἐπανορθῶν, *Xen.* Hinc

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, rectè factum; (2) res feliciter geſta; (3) emendatio, reſtitutio in integrum.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) figura rhetorica.

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, ὸν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.

Ἐπαντέλλεσα, part. act. v. ἐπαντέλλω.

Ἐπάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis; (2) excelſus, altus. Ex ἐπὶ, et ἀντάω, *in conſpectu.*

Ἐπαντιβολέω, precor, ſupplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, hauſtam aquam infundo. Hinc

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infuſio aquæ vel alius liquoris, fovendi potiſſimum gratiâ; (2) fotus, fomentum.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. paſſ.

Ἐπάνω, *adv.* ſupra; (2) ſupra quam.

Ἐπάνωθεν, *adv.* deſuper. Ab ἐπάνω.

Ἐπάνωθι, *adv.* ſupra. Ab eod.

Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.

Ἔπαξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπηξε, v. πήγνυμι.

Ἐπάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus. Hinc

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, poſtulo, rogo, precor; (2) puto, cenſeo. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν, *Soph. Phil.* 799.

Ἐπαξίως, *adv.* dignè, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, ἡ, æſtimatio, cenſus; (2) flagitatio.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, et ἄξων, *axis.*

Ἐπάξω, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* et *Ion.* pro ἐπήξω, à πήγνυμι.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἀοιδή.

Ἐπαοιδία, ἡ, idem.

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator.

Ἐπάον, *ſedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω.

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ δεῖν᾽ ἐπηπείλησ᾽ ἔπη, *Soph. Aj.* 312.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo; effulcio aliquid aliquo; *paſſ.* innitor.

Ἐπαπέρχομαι, diſcedo poſt, ſubſequor.

Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, ſuſcipio, accingor rei gerendæ. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτῳὶ τῷ πράγματι, *Ariſtoph. Lyſ.* 618.

Ἐπαποθνήσκω, poſt aliquem morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquò.

Ἐπαποκτείνω, inſuper poſt alium vel alios interficio.

Ἐπαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliquâ.

Ἐπαπόλλυμι, peſſundo porro, ſc. poſt alium.

Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, inſuper defendo; (2) defendo.

Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito; (2) aliam inſuper dubitationem et quæſtionem moveo. Hinc

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæſtio ſuper aliquâ re. Hinc

Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio et quæſtio ſuper aliquâ re.

Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.

Ἐπαποςέλλω, mitto poſt alium; (2) ſucceſſorem alicui mitto; (3) immitto alicui, v. gr. percuſſorem.

Ἐπαπτηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπάπτανα, à παπταίνω.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, et ἀραί.

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσῃσι πολλὰ, *Plat.*

Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρασα, *quæ ſuſtulit*, fem. ab ἐπάρας.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis.

Ἐπαράσσω, vel άττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξε.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris ſacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργεμος, leucomate ſeu albugine laborans, de oculo et animante; (2) cæcus, obſcurus. Ἐπάργεμον πάθος, ὀφθαλμοῦ τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, *Euſtath. ad Il.* 3.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argentatus.

Ἐπαρδεύω, et Ἐπάρδω, f. σω, irrigo.

Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio mihi.

Ἐπάρη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. πείρω.

Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσσῆι παρέςαται ἠδ' ἐπαρήγει, *Il.* 23, 783.

Ἐπαρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator.

Ἐπαρήξις, ἡ, auxilium.

Ἐπαρήρειν, pluſq. perf. ind. act. verbi ἐπαρῶ.

Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐπαίρω.

Ἔπαρθε, a. 2. ind. act. verbi πέρθω.

Ἐπαρίςερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc

Ἐπαριςερότης, ητος, ἡ, qu. dic. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.

Ἐπαρίςερως, *adv.* ſiniſtrè; (2) ineptè.

Ἐπαρκεία, ας, ἡ, auxilium; (2) ἐπαρκεῖαι, ſtipendia et ſimilia. Ab ἐπαρκής.

Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.

Ἐπάρκεσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero; f. ἐπαρκέσω; ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, *Poët.* ἐπαρκέσσαι. Ἥλιον ἐς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, *Dem.*

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens.

Ἐπάρκιος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκούντως, *adv.* ſufficienter. Ab ἐπαρκέων.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum; (3) inflatio, ſuperbia.

Ἔπαρσις, ἡ, idem. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρμένον,

Ἐπαρμένον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *per Sync.* pro ἐπαρόμενον, ab ἐπάρω.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.
Ἐπάρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, agricola, hortulanus.
Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.
Ἐπαρτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἐπὶ, et ἀρτέομαι, *paro.*
Ἐπαρτίζω, paro, perficio.
Ἐπαρτικὸς, ἡ, ὸν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσώδες μὲν, καὶ ςομάχου ἐπαρτικὸν, *Aret.* Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτύω, apto, adapto.
Ἐπαρυςὴρ, ῆρος, ὁ, et ἐπαρυςρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, ſitula; (2) vas quo utitur ad infundendum. Ex ἐπὶ, et ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.
Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens, proconſularis, &c.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, ſeu ἐπαρχιῶτις, τιδος. Ab
Ἔπαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfes, præfectus.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, *Iſocr.*
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.
Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπάδω.
Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.
Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciendo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo; (2) inſtruo adverſus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, *Ariſtoph. Nub.* 517. Hinc
Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitor, athleta, *Heſ.*
Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris à nutricibus cantari ſolita.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, creber, frequens, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ, et ἆσσον, *propè.*
Ἐπασσυτεροτριβὴς, ὲς, idem.
Ἐπαςράπτω, fulgeo, emitto ſplendorem.
Ἔπασχον, imperf. ind. act. v. πάσχω.
Ἐπάταξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.
Ἐπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. πατέω.
Ἐπάτησε, *calcavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at *in Paſſ.* ſplendeſco, ſplendeo. Hinc
Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinaciâ perduro, pertinaciter reſiſto.
Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, epith. januæ.
Ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, *Luc.*
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, *Luc.*
Ἐπαύλιον, ου, τὸ, villa, villula; (2) ſedes. τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarum dies. V. *Er.*
Ἐπαυλισμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulatio, commoratio, domicilium.
Ἔπαυλις, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile.
Ἔπαυλος, ου, ὁ, ſtabulum.
Ἐπαυξάνομαι, et ἐπαύξομαι, creſco. Ab
Ἐπαυξάνω, et ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, *Dem.* Hinc
Ἐπαύξη, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέας νόσους, *Hippocr.* Ab eod.
Ἐπαυρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἐπαυρέει, ab ἐπαυρέω.
Ἐπαυρέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.
Ἐπαυρεο, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπηύρεσο.
Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, et ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem et fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adſequor, nanciſcor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, *Il.* 11, 572.
Ἐπαύρηαι, *fruaris,* 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ.
Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.
Ἐπαύριον, *adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριος, craſtinus.
Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαύροιτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.
Ἐπαύρωνται, 3. pl. præſ. conj. med.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἐπάῦσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐπαύω.
Ἐπαύσω, 2. ſing. a. 1. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπαύσασο, à παύω.
Ἐπαυτίκα, ſtatim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, *ipſum furtum,* eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, *manifeſtarius.*
Ἐπαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici imponitur.
Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαύχησα δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, *Ariſtoph. Av.* 635.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab
Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.
Ἐπαφαυαίνω, exſicco, eneco. Sed præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυάνθην, *ex Ariſt. R.* ubi tamen alii legunt ἀπεφαυάνθην, 1121.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυαίνω.
Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.
Ἐπάφησις, ἡ, idem. Ex ἀφάω.
Ἐπάφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto, inſtigo. Ἐπαφίεναι τὰ παλτὰ, *Xen.*
Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri; (2) *Venuſtus,* lepidus, gratioſus.
Ἔπαφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuper quo ſpuma eſt.
Ἐπαφῶ, a. 2. conjunct. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia offenſa. Ab
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ, et ἄχθος, *pondus.*
Ἐπαχθῶς, *adv.* moleſtè. A præc.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπάχνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. παχνόω.
Ἐπαχύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. παχύνω.
Ἐπεὰν, *conj.* poſteaquam. Ab ἐπὰν.
Ἐπέβα, *acceſſit,* 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, ab ἐπιβαίνω.
Ἐπέβαινον, imperf. ind. act.
Ἐπέβαλλε, 3. ſing. imperf. ind. act.
Ἐπέβαλον, *injeci,* a. 2. ind. act.
Ἐπέβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπεβίβασε, à verbo ἐπιβιβάζω.
Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.
Ἐπέβησα, a. 1. ind. act.
Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβιβάζω.
Ἐπεβίω, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab ἐπιβίωμι.
Ἐπέβλεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβλέπω.
Ἐπεβούλευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιβουλεύω.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θανοῦσι τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν, *Soph. Aj.* 1008.
Ἐπέγγυος, ὁ καὶ ἡ, per ſponſionem factus.
Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imperat. act.
Ἐπεγείρω, excito; incito, impello. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, *Soph. Oed. Col.* 525. Σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ, *Ariſtoph. Av.* 84.
Ἐπέγεντο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, et
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio, incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, ad incitandum aptè.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliquâ re, et quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuper ingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in, v. gr. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliquâ. *paſſ.* volutor, hæreo in re aliquâ.
Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπέγνωτε, *cognoviſtis,* 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, à verbo ἐπεγείρω.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανῶν.
Ἐπεγχείρεσις, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω. Hinc
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.
Ἐπεγχύω, inſuper, iterum crebrò infundo.
Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.
Ἐπέδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πεδάω.
Ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπέδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπέδρης, *moræ,* gen. ſing. *Ion.* pro ἐφέδρας.
Ἐπέδυν, a. 2. ind. act. v. ἐπιδῦμι.
Ἐπέδωκε, 3. ſing. a. 1. ind act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.
Ἐπέζησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιζάω.
Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.
Ἐπέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπεθύμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.
ἘΠΕΙ', poſtquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.
Ἐπείγεαι, 2. ſing. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπείγῃ.
Ἐπείγετο, 3. ſing. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠπείγετο.
Ἐπειγομένοιο, paſſ. *Ion.* pro ἐπειγομένου, ab
ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo; (2) inſto. Ἐπείγει γάρ με τὸν θεοῦ παρὸν, *Soph. Oed.* 1535. Τὸν οἴκαδ' ἤπειγον ςόλον, *Id. Phil.* 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείξομαι, *Ariſtoph. Conc.* 1143.
Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεὶ.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.
Ἐπειδήπερ, *conj.* quandoquidem.
Ἐπειδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v.
Ἐπεῖδον, inſpexi, ab inuſitato ἐπείδω.
Ἐπειὴ, *Poët.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πείθομαι.
Ἐπεικάζω, fut. άσω, conjicio; (2) conjecturâ adſequor.
Ἐπείκε, ſeu ἐπείκεν, quando, poſtquam, *poëticum* pro ἐπειδάν.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ab ἐπείγω.
Ἐπειλημμένη, perf. part. paſſ. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, ab ἐπιλαμβάνω.
Ἔπειμι, ſuccedo; (2) invado. Ἔπεισί μοι γελᾶν, *Luc.* Idem quod ἐπερχέται μοι, mihi in mentem venit.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper et poſt, unde ἐπεσσόμενοι, *Poët.* poſteri.
Ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
Ἐπείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.
Ἐπείνυσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπείνυμαι.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἔπειρα, *transfixi,* a. 1. ind. act. verbi πείρω.
Ἐπειράθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πειράω.
Ἐπειράσω, *tentaſti,* 2. ſing. a. 1. ind. med.
Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράετο.
Ἐπείρεσθαι, præſ. inf. med. v. ἐπείρομαι.
Ἐπείρη, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, et hoc *contr.* pro ἐπείραε, à πειράω.
Ἐπείρυεσθαι, inf. med. *Poët.* pro ἐπερύεσθαι, ab Ἐπειρύω. attraho.
Ἐπειρῶατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro
Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant,* 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἐπειράοντο, à πειράω.
Ἐπειρωνεύομαι, ironicè loquor ſuper aliquâ re, derideo.
Ἐπειρωτᾶν, *rogare,* præſ. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπερωτάειν, à verbo ἐπερωτάω.
Ἐπειρώτευν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώταον.
Ἐπειρώτησιν, acc. ſing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν.
Ἔπειτα, *adii,* a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo.*
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, *Sophocl. id,* quod ſuperinductum

inductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed *apud Sophocl.* alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, super induco, aliundè inveho; (2) adscisco, adopto; (3) adhibeo; (4) induco, v. gr. fabulam in scenam.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio; (2) invectio, importatio; (2) adoptio.

Ἐπεισαγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invectitius, importatus aliundè.

Ἐπείσακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advectitius, ascititius, peregrinus; (2) adoptivus.

Ἐπεισβαίνω, super ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, *Xen.*

Ἐπεισβάλλω, super infundo, v. gr. aquam vino; (2) ingredior; irrumpo.

Ἐπεισβάτης, ȣ, ὁ, vector miles classiarius.

Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, insuper admitto et recipio intrò.

Ἐπείσειμι, post alium ingredior, invado.

Ἐπεισέρχομαι, idem.

Ἐπεισηγέομαι, fut. ὔμαι, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.

Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. *V. Schol.* vide Εἴσθεσις.

Ἐπείσθην, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι.

Ἔπεισιν, *adit.* 2. sing. præs. ind. act. verbi ἔπειμι.

ἘΠΕΊΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.

Ἐπεισκαλέω, ῶ, intrò voco.

Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, insinuo me.

Ἐπεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) infero, inculco, et ferè in malam partem, ineptè infero.

Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.

Ἐπεισκωμάζω, comissatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliundè, insinuo, ingero me importuniùs.

Ἐπεισόδιον, ȣ, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia, sive digressio in carmine epico, ad narrationem non necessaria, sed tamen aptè cum fabulâ conjuncta suavitatis, et ornatûs causâ; (2) omne acroama, adventitium et jucundum; (3) τῆς τύχης, lusus fortunæ, *Polyb.*

Ἐπεισόδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, superinductus, adventitius:

Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquam episodion interjicio et interfero: Ab ἐπεισόδιον.

Ἐπεισοδιώδης, έως, ὁ ϗ ἡ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod est in vitio.

Ἐπείσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingressio, adgressio.

Ἐπεισπαίω, insilio, irrumpo, ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, *Aristoph. Plut.* 804.

Ἐπεισπέμπω, immitto alicui.

Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, super insilio.

Ἐπεισπίπτω, super incido.

Ἐπεισπλέω, navigo in, v. gr. portum.

Ἐπεισπνέω, insuper spiro, magno flatu irruo.

Ἐπεισρέω, super influo.

Ἐπεισφέρω, infero, intromitto. Χερία δὲ ποία τινὰ ἐπεισφέρεις λόγον; *Aristoph.* Θεσμ. 1174.

Ἐπεισφρέω, et ἐπείσφρημι, insuper intrò fero; (2) superintro. Hinc ἐπεισέφρησα, a. 1. ἐπεισφρήσας. et ἐπεισφρησάμενος

Ἐπεισχέω, insuper infundo, affundo, *in med.* infundo me, *Jos.*

Ἔπειτα, *adv.* deinde, postea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in posterum; οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis est cum indignatione, itane vero; (4) *argumentanti servit*, enimvero, atqui.

Ἔπειτε, postquam.

Ἐπείτοι, idem.

Ἐπείχθην, a. 1. ind. pass. v. ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.

Ἐπεκάθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπικαλέω.

Ἐπεκαλυφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐπικαλύπτω.

Ἐπεκβαίνω, egredior, *inpr.* in terram è navi; (2) de iis, qui jam egressos alios consequuntur.

Ἐπεκβοάω, infamo, *pass.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, ampliùs doceo et demonstro.

Ἐπεκδίδωμι, insuper elargior, ἐπεκδῦναι, a. 2.

Ἐπεκδιηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, insuper commemoro vel enarro, insuper explico.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio et illustratio.

Ἐπεκδραμεῖν, excurrere adversum. Hinc

Ἐπεκδρομὴ, ῆς ἡ, excursio, eruptio in aliquem.

Ἐπέκειτο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebat super*, 3. sing. imperf. med.

Ἐπεκέκλετο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐπικαλέω.

Ἐπέκεινα, *adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.

Ἐπεκθέω, advursus aliquem excurro, erumpo.

Ἐπεκκουφίζω, levo.

Ἐπεκλέγομαι, percenseo, perlego.

Ἐπεκκλίνω, declino, devito.

Ἐπεκλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.

Ἐπεκπίνω, insuper ebibo; (2) ebibo in re aliquâ, v. gr. dum loquor, inter scribendum.

Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλȣς, ȣ, ὁ, enavigatio adversus aliquem.

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.

Ἐπεκρέμασα. a. 1. ind. act. v. ἐπικρεμάω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio, dilatatio. Ab

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτεταμένως, intentè, vehementer.

Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι.

Ἐπεκτρέχω, prorumpo adversum; (2) excursionibus et latrociniis infesto.

Ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, persono. Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος, *Aristoph. Av.* 786.

Ἐπεκφέρω, profero, proveho.

Ἐπεκφεύγω, effugio, perfugio.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.

Ἐπεκχέω, insuper effundo.

Ἐπελάβετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπελάθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. Ab

Ἐπελαύνω, infesto incursu in aliquem feror, invado; (2) adequito; (3) admoveo, promoveo. Χρὴ τάχιςα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, *Xen.*

Ἐπελαφρίζω, fut. ίσω, sursum tollo, elevo.

Ἐπελαφρύνω, levo.

Ἐπέλεγχος, ȣ, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus; (2) adventus.

Ἐπελευςικὸς, ἡ, ὸν, superveniens, adventitius; (2) subitò superveniens. Ab ἐπέρχομαι.

Ἐπελήλατο, 3. sing. plusq. perf. pass. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.

Ἐπελθὼν, *qui supervenit*, aor. 2. part. act.

Ἐπέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, attraho.

Ἐπελπίζω, *cum acc.* in spem adduco; (2) *cum dat.* spem pono in aliquo; item benè de aliquo spero; (3) spero.

Ἐπέλπομαι, spero.

Ἐπέλυον, a. 2. ind. act. v. ἐπιλύω.

Ἐπεμαίετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.

Ἐπεμάξατε, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.

Ἐπεμβαδὸν, *adv.* adscendendo. Ab

Ἐπεμβαίνω, ingredior; (2) insulto. Ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν, *Plut.*

Ἐπέμβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβάλλεσθαι, *superinjici*, præs. inf. pass.

Ἐπεμβάλλω, intercalo, interfero; (2) insuper adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς τῶν μέτρων ἕνεκα ϗ τῆς εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν, *Luc.*

Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus. Ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβάτης, ȣ, ὁ, vector equi, currûs, navis: miles classiarius.

Ἐπεμβεβαὼς, perf. part. act. *per Crasin*, pro ἐπεμβεβηκὼς, ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo, sc. adversus hostem.

Ἐπεμβολὰς, ἀδος, ἡ, infititia:

Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, figura grammatica parenthesi similis, interjectio. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμελήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιμένω.

Ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι.

Ἐπεμηνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμαίνομαι.

Ἐπέμμηνος, ἡ, fœm. vide ἔμμηνος.

Ἔπεμπε, 3. sing. imperf. ind. act. v. πέμπω.

Ἐπεμπηδάω, insuper insulto calcibus; (2) insilio; (3) super aliquem ingredior; (4) insolenter erga aliquem me gero.

Ἐπεμπίπτω, super insido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; *Soph. Aj.* 42.

Ἐπέμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω.

Ἐπεμφύρω, tingo in, immisceo.

Ἔπεμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.

Ἐπενάχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.

Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo; (2) remitto, concedo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, ut toga, pallium.

Ἐπενδύτης, ȣ, ὁ, amiculum.

Ἐπενδύω, f. ύσω, super induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπιφέρω.

Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ' ἐπένεξις, ab ἐπιφέρω, *infero.*

Ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐπενέγκαντες, ab ἐπιφέρω.

Ἐπ νειμα, a. 1. ind. act. v. ἐπινέμω.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπινέμω.

Ἐπενήνεον, 1. sing imperf. ind. act. v. ἐπινηνέω.

Ἐπενήνοθα, perf. ind. med. *Att.* et *per Epenth.* τȣ ο pro ἐπήνθα, ab ἐπανθέω.

Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *supernato.*

Ἐπένθει, *lugebat*, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐπένθεε, à πενθέω.

Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; figura gramm. Ab ἐπ ντίθημι.

Ἐπενθορέω, insilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθοροῦσα.

Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.

Ἐπενθυμέομαι, ȣ̃μαι, enthymema enthymemati superaddo.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

Ἐπενθὼν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, à verbo ἐπέρχομαι.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.

Ἐπεντείνομαι, contendo me vires intendere.

Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.

Ἐπεντίθημι, infero in medium.

Ἐπεντρίβω, infligo, sc. plagam, vulnus.

Ἐπεντρυφάω, luxuriosè aliquâ re utor, insolesco.

Ἐπεντρώγω, unà comedo, inf. a. 1. ἐπεντραγεῖν.

Ἐπέντρωμα, τρ, et Ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis et superfluis. Ab ἐπεντρώγω. *Casaub.* Al. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero*, stringo, seu pungo cutem, *Ern.*

Ἐπεντύνω, apparo, instruo. Ἀδάμαςος θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν, *Soph. Aj.* 451.

Ἐπεντύω, idem.

Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.

Ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.

Ἐπεξανθίζομαι, effloresco, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis, comptus, pictus.

Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

Ἐπέξειμι, egredior, exscendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuso, item impugno, *verbis* malè accipio seu tracto; (4) ulciscor, punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo;

equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τοὺς ἱππεῖς, *Xen.*
Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio.
Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exsecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξελευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix.
Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido.
Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, exsecutor, qui rem perficit.
Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis consummationem, expositionem faciens. Ab eod.
Ἐπεξεργαστικῶς, *adv.* cum quâdam operis expositione.
Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquò.
Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitûs.
Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.
Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπεξηγέομαι, explicationem addo.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta copiosior narratio; (3) enarratio; (4) figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidiùs explicandi gratiâ.
Ἐπεξῆς, *deinceps*, Ion. pro ἐφεξῆς.
Ἐπεξιακχάζω, lætâ voce acclamo.
Ἐπέξιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπέξειμι.
Ἐπεξόδια, τὰ, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
Ἐπέοικε, 3. sing. perf. ind. med. v. ἐπείκω.
Ἐπεπείθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπιπείθω.
Ἐπέπειν, *insequi*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, à verbo ἐφέπω.
Ἐπεπειρέατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπείρηντο. A πειράω.
Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.
Ἐπέπηγει, *fixerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo*.
Ἐπέπιθμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπίθομεν, à πείθω.
Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλέω.
Ἐπέπληγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.
Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.
Ἐπέπλων, a. 2. ind. act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.
Ἐπεποιθειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιπείθω.
Ἐπεπόνθην, 1. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.
Ἐπεπράγεισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. med. v. ἐπιπράσσω.
Ἐπέπταρον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπταίρω.
Ἐπεπτώκειν, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.
Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi πυνθάνομαι.
Ἐπεραιώθην, a. 1. ind. pass. v. περαιόω.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo. Hinc
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio, qua fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, irrito.
Ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio.
Ἐπερείδω, infigo, valdè firmo et impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno. Hinc
Ἐπέρεισε, *adegit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam; (3) repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. pass. v. ἐπερείδω.
Ἐπέρησα, a. 1. ind. act. v. περάω.

Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, sciscitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαι τί μικρὸν, *Aristoph. Lys.* 98.
Ἐπερράγην, a. 2. ind. pass. v. ἐπιῤῥήγνυμι.
Ἐπερρίφην, a. 2. ind. pass. v. ἐπιῤῥίπτω.
Ἐπέρρωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιῤῥώννυμι.
Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, f. ρύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato, transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edissero, explico; (6) in concionem dicendi causâ prodeo, vel senatum adeo. Εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντα μοὶ σαφῶς, percurras, seu narres, *Aristoph. Eq.* 615.
Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) consulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.
Ἐπερωτῶντα, acc. sing. part. præs. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.
Ἐπέσαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conscendo, sc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, *Thuc.*
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βάλλειν, velitatione verborum, *Ern.*
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus, conviciator.
Ἔπεσεν, vel ἔπεσε, *cecidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πέτω.
Ἐπεσήθω, per colum adspergo, *ap. Jos.* (nisi est ἐπισήθω.)
Ἐπεσθίω, post alium edo, insuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, *Xen.*
Ἐπέσθω, *Poët.* pro ἐπεσθίω.
Ἑπέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἕπομαι.
Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, *verbum*.
Ἐπεσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.
Ἐπέσκεπεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπω.
Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.
Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act. v. ἐπισκιάζω.
Ἐπεσκίρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.
Ἐπεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω.
Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.
Ἐπέσπεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐφέπεσθαι, ab ἐφέπομαι.
Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.
Ἐπέσσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπέσεται, à verbo ἔπειμι, *sum*.
Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.
Ἐπεσσυμένως, incitatè, cum impetu. *Aret.*
Ἐπέσσυται, 3. sing. perf. ind pass. *per Metathes.* pro ἐπεσέσυται, ab ἐπισεύω.
Ἐπεστάθην, a. 2. ind. pass. v. ἐφίστημι.
Ἐπέσταλμαι, perf. ind. pass. v. ἐπιστέλλω.
Ἐπέστειλα, *misi*, a. 1. ind. act.
Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.
Ἐπέστενε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιστένω.
Ἐπεστέψαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.
Ἐπεστεὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεστακὼς, ab ἐφίστημι.
Ἐπέστην, *superveni*, a. 2. ind. act.
Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐπιστηρίζω.
Ἐπεστήριξα, *confirmavi*, a. 1. ind. act.
Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐφίστημι.
Ἔπεστι, *Imperson.* imminet; (2) licet.
Ἐπέστιος, ου, ὁ, *Ion.* pro ἐφέστιος, rectiùs autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, epith. Jovis. Ex ἐπὶ, et ἑστία.
Ἐπεστονάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστοναχίζω.
Ἐπεστραμμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi ἐπιστρέφω.

Ἐπεστράφην, *conversus sum*, a. 2. ind. pass.
Ἐπεστυφέλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιστυφελίζω.
Ἐπεσχάριος, ον, in foco situs, seu ardens, &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα.
Ἐπέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπίσχω.
Ἐπέσχετο, *inhibuit*, 3. sing. a. 2. ind. med.
Ἐπέταν, acc. *Poët.* et *Dor.* pro ἐπέτην.
Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. v. πετάννυμι, seu πετάζω, *pando*.
Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπετειόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, singulis annis caulem mutans.
Ἐπέτειος, ὁ καὶ ἡ, anniversarius. Ex ἔτος.
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, seu fructifico. Ab
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, et φέρω, *fero*.
Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, singulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος, et φύλλον.
Ἐπέτελλε, 3. sing. imperat. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι.
Ἐπετήδευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτηδεύω.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι, *sequor*.
Ἐπετήσιος, ὁ καὶ ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ, et ἔτος, *annus*.
Ἐπετίθεν, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθεον, qu. ab ἐπιτιθέω, pro ἐπιτιθήμι.
Ἑπετικὸς, ἡ, ὸν, qui sequitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπετίμα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμαε, ab ἐπιτιμάω.
Ἐπετίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετίμαον.
Ἑπέτις, ίδος, ἡ, pedissequa, famula.
Ἐπέτοσσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπέτοσα, ab πετόω.
Ἐπετράπην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπετράπητε, 2. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπέτρεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.
Ἐπέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐπιτυγχάνω.
Ἐπεύαδον, a. 2. ind. act. *Æol.* et *Ion.* pro ἐφήδον, ab ἐφάδω.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo.
Ἐπευθὺ, *adv.* rectà.
Ἐπευθὺς, *adv.* statim.
Ἐπευθόμεθα, 1. pl. imperf. ind. med. verbi πεύθομαι.
Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo; (2) rego.
Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, expetendus votis exoptandus.
Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.
Ἐπευξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπεύχομαι.
Ἐπεύξεαι, 2. sing. f. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξη.
Ἐπευφημέω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamo. Ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, *Il.* 1, 22.
Ἐπευφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act.
Ἐπευφημίζω, benè precor; (2) honoris causâ nomen tribuo, v. gr. Sulla ἐπευφημίσθη felix, i. e. appellatus est honorifico nomine. *Ern.*
Ἐπεύχεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.
Ἐπευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατὸς, *Eur. Hec.* 542. Ἐπεύξατο τοῖς θεοῖς, *Plut.*
Ἐπευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo; (2) vili pretio vendo. Ἐπευωνίσαι τὴν ἀγορὰν, *Plut.*
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπεφάνη, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἐπέφαντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. pro πεφασμένοι ἦσαν à φαίνομαι.
Ἐπέφερον, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.
Ἔπεφνεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. πέφνω.

Ἐπέφραδον, a. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.
Ἐπεφράσατο, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπεφράσσατο, *Poët.* pro ἐπεφράσατο.
Ἐπεφράσω, 2. sing. a. 1. med.
Ἐπεφυκόνς, 3. pl. imperf. ind. act. v. πεφύκω.
Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπεφώνεε, ab ἐπιφωνέω.
Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.
Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.
Ἐπεχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.
Ἐπέχθην, a. 1. ind. pass. verbi πέχω.
Ἐπέχραον, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.
Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.
Ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo; (2) subsisto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliquâ nitor, fretus sum; (9) in animo habeo; (10) nanciscor, incido in; (11) exagito, facesso negotium; (12) irruo, invado; (13) immoror, insisto; (14) malevolentiam, simultatem erga aliquem gero. Ἐπέχειν περὶ τινος, hæsitare; ἀπὸ τοῦ ἀικισμοῦ, abstinere; τινὰ λέγοντα, impedire; τὴν γνώμην τινὶ, applicare; ἐπέχεσθαι τινας ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ, permiserunt, *Soph. Phil.* 348.
Ἔπεψα, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
Ἔπη, *carmina*, nom. pl. *contr.* pro ἔπεα.
Ἐπῇ, *insit*, 3. sing. præs. conj. v. ἔπειμι.
Ἐπήβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, et ἐπίβολος, *propriè* qui scopum ferit; (2) qui adeptus est, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.
Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἐπήγοντο.
Ἐπηγγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium à puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*, (nisi potiùs sunt τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κενῷ ξυλώματα, quæ res continent in cavo navis sitas, *Ern.*)
Ἐπηγορέω, accuso, incuso; (2) queror, conqueror. Hinc
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) querela.
Ἐπῄειν, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐπῄειν.
Ἐπῄειν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. v. ἔπειμι.
Ἐπηετανὸς, ἡ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copiosus, largus. Ab ἔτος.
Ἐπηθρηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.
Ἐπῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.
Ἐπηκολούθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπακολουθέω.
Ἐπήκοος, ου, ὁ ἡ ἡ, audiens, auditor, qui rem audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ, et ἀκούω.
Ἐπήκουσα, a. 1. ind. act. v. ἐπακούω.
Ἐπηκροῶντο, imp. med. ab ἐπακροάομαι.
Ἐπῆλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πάλλω.
Ἐπῆλθον, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπήλυθον, ab ἐπέρχομαι.
Ἔπηλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ; (2) macula à sole. Ex ἥλιος, (nisi ηλις sit mera terminatio, vel ab ἐλάω, *Ern.*)
Ἐπηλυγάζω, et ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *tropicè*, tego, obscuro, in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυξ.
Ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπήλυθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.
Ἐπήλυξ, ύγος, ὁ ἡ ἡ, obscurus. A λύγη.
Ἔπηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, advena, extraneus.
Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. A præc. seu ab ἐπελεύθω.
Ἐπήλυσις, ἡ, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, aut quod fit, &c. Ab ἦμαρ.
Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πημαίνω.
Ἐπημοιβὸς, ἡ, ὸν, mutuus. Ex ἀμείβω.
Ἐπῆν, 3. sing. imperf. ind. v. ἔπειμι.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ab ἄνεμος.
Ἐπῄνεον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.
Ἐπῄνεσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπῄνεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπῄνεσαν.
Ἐπῄνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à f. ήσω.
Ἐπήνθα, perf. ind. med. v. ἐπανθέω.
Ἐπήντησα, a. 1. ind. act. v. ἐπαντάω.
Ἐπηνύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐπανύω.
Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. πήγνυμι.
Ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπήορος, ου, ὁ ἡ ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ, et ἀείρω, *tollo.*
Ἐπηπείλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω.
Ἐπῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.
Ἐπήρανος, ον, et Ἐπήρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ, et ἐράω, *amo.*
Ἐπηρεαζόντων, gen. pl. part. præs. act. v.
ἘΠΗΡΕΆΖΩ, f. άσω, noceo, injuriam facio; (2) infesto; (3) calumnior. Ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 *Pet.* 3, 16. Hinc
Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐπηρεία.
Ἐπηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, injuriosus; (2) contumeliosus.
Ἐπήρεια, ας, ἡ, *propriè* injuria, *maximè* in contumeliam inferioris; (2) insultatio; (3) calumnia sycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hostilis; (6) odium, seu cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, *Atticè.*
Ἐπηρεμέω, acquiesco in re aliquâ.
Ἐπῆρεν, *sustulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐπῆρε, à verbo ἐπαίρω.
Ἐπήρετμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad remigationem accinctus; (2) remis instructus.
Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπέρομαι.
Ἐπηρεφέας, *tectos*, acc. pl. ab
Ἐπηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, et ἐρέφω, *tego.*
Ἐπήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, paratus et instructus, propriè ad remigationem. Ex ἐρέσσω.
Ἐπήρθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐπαίρω.
Ἐπήριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, et ἔρις.
Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπήρκεε, ab ἐπαρκέω.
Ἐπήρκεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν.
Ἐπηρμένος, part. perf. pass. v. ἐπαίρω.
Ἐπῆρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπῆρα.
Ἐπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἐπαρτάω.
Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ind. *contr.* pro ἐπηρώταε, ab ἐπερωτάω.
Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐπηρωτήσειν, f. 1. ind. act.
Ἐπηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώταον.
Ἐπῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπειμι.
Ἐπησθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
Ἐπῄσθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐπαισθάνομαι.
Ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.
Ἔπηται, 3. sing. præs. conj. med. v. ἕπομαι.
Ἐπητεία, ἡ, sapientia, facundia.
Ἐπητὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, facundus. Ab ἔπω.
Ἐπητριμὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, densus; (2) confertus. Ex ἐπὶ, et ἤτριον, *stamen.*
Ἐπητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.
Ἐπηχέω, ῶ, obstrepo, insono.
Ἐπηχθεσμένος, perf. part. pass. v. ἐπάχθομαι.
Ἐπήωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, impendens; (2) sublimis. Ex ἐπὶ, et ἀείρω, *tollo.*
ἘΠΙ', *Præpos. cum Genitivo*, super; (2) sub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) versus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) à, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis; (13) apud; (14) inservit periphrasi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister; *cum Dativo* (15) super; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) post; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adversus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut σπονδὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant, et caussam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, et propterea ut, hâc conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις βιβλίοις, rapis vixit; (28) facit periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, verè; *cum Accusativo*; (29) super; (30) supra; (31) ad; (32) versus; (33) contra, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat* (41) ad, in, super, contra imminutionem, intentionem, proclivitatem, et vitiationem, seu depravationem: sæpe tamen redundat. (42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου, *Ern.*
Ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. Ἐπιάλλειν οἴκαδε, *Thuc.*
Ἐπιάλμενος, præs. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι. Unde
Ἐπιάλτης, ου, ὁ, qui insilit; (2) incubus, quasi dicas insultor, dæmon, quem, ut tradit Macrobius, publica persuasio opinatur quiescentes invadere, et pondere suo pressos ac sentientes gravare.
Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus sum.
Ἐπίασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.
Ἐπιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐπιαύω, dormio inter vel apud. ἦσι συβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, *Odyss.* 15. ult.
Ἐπίαχον, 3. pl. imperf. ind. v.
Ἐπιάχω, acclamo. Ἐπίαχον, *Il.* 5, 860.
Ἐπίβα, *insulta*, 2. sing. a. 2. imperat. *per Apoc.* pro ἐπίβηθι, ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. gr. scientiam, basis.
Ἐπιβαθραίνω, ascendo, aggredior.
Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβαίην, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαίνω.
Ἐπιβαινέμεν, *Ion.* pro ἐπιβαίνειν.
Ἐπιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ἐπιβαίνειν τῆς Λακωνικῆς, *Dem.* ἐτῶν τεσσαράκοντα, *Plat.* τοῖς στρώμασι, *Thuc.* Κολχίδα νῆα, *Soph.* ἐπὶ τὰς ναῦς, *Thuc.* εἰς λόγον, *Herodot.*
Ἐπιβακχεύω, lætâ voce adclamo.
Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.
Ἐπιβάλλευ, 2. sing. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλου, et hoc *Att.* et *Ion.* pro ἐπιβάλλεσο.
Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, et sic ferè *in med.* (9) subsequor præcedentem, orationem, &c. Οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν Ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; *Arist. Av.* 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν, *Arist.* Θεσμ. 422.
Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g.
Ἐπιβαλοῦσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.
Ἐπιβαπτίζω, immergo.
Ἐπιβάπτω, fut. ψω, idem.
Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.
Ἐπιβὰς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβασία, ἡ, (*Ern.*) Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incessio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβασκέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, à verbo, *Poët.*
Ἐπιβάσκω, induco, *Hom. Il.* 2, 234. ἐπιβασκέμεν, inducere.
Ἐπιβαστάζω, fero in, v. gr. manibus.
Ἐπιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vindico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. Ἐπιβατεύων τούτου τοῦ ῥήματος, *Herodot.*
Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, victor. Ab eod.

Ἐπιβατικὸς,

Ἐπιβατικὸς, ἡ, ὸν, ad classiarios pertinens. Ἐπιβατικοὶ, classiarii.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.

ἘΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta et ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana feriarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβδάλλω, rursus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, et ἐπιβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmationem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιβεβηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

Ἐπιβήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ.

Ἐπιβησέμεν, *Ion.* pro ἐπιβεσεῖν, *conscensurum esse*, fut. 1. inf. act.

Ἐπιβήσεο, 2. f. præf. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιβήσου.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui fœminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere Ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, *Luc.* 10, 34.

Ἐπιβιβάσας, a. 1. part. act.

Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo unà, velut obsonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, et ἐπιβίωμι, supervivo, ultrà vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιὲς, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, noxius, damnosus. Ἐπιβλαβέες κόποι, *Aret.*

Ἐπιβλαβῶς, damnosè, noxiè. Ab

Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo et damnum infero.

Ἐπιβλαστάνω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, secunda germinatio.

Ἐπιβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημέω, convicior insuper, ultrò.

Ἐπιβλέπω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέπειν εἴς τι, τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τὰς ἀβελίας, *Isocr.*

Ἐπιβλέψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλέψαιμι.

Ἐπιβλήδην, *adv.* qu. dic. injectim injiciendo, respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domûs.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

Ἐπίβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, adventitius. Ab eod.

Ἐπιβλὺξ, *adv.* abundè, adfluenter. A βλύζω.

Ἐπιβόας, ὁ, valdè strepens, clamosus. Ab

Ἐπιβοάω, ῶ, et ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Ἐπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, *Eur. Med.* 168.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

Ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio:

Ἐπιβόησις, ἡ, idem. Ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

Ἐπιβοίον, τὸ, scil. θῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit.

Ἐπιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) visio immediata mentis; (3) impetus; (4) inceptum, conatus; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal; (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne quo quem agnoscimus; (8) institutum, consilium;

Ἐπίβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab ἐπιβάλλω. Hinc

Ἐπιβόλως, *adv.* ingeniosè, sapienter; (2) feliciter.

Ἐπιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

Ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. Ab

Ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.

Ἐπιβουκόλος, ε, ὁ, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.

Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, insidiæ.

Ἐπιβουλευτὴς, ῦ, ὁ, insidiator. Ab

Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiosè molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, *Plat.* θάνατον τινι, *Thuc.* λαβεῖν, *Dem.*

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ, et βουλὴ.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem.

Ἐπίβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, insidiosus. Hinc

Ἐπιβούλως, *adv.* insidiosè.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιβραχὺ, *adv.* ad breve tempus.

Ἐπίβρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio,

Ἐπιβρέμω, et ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιβρέχω, perfundo, irroro.

Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

Ἐπιβριμάομαι, ῶμαι, infrendo.

Ἐπιβρίσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

Ἐπιβρομέω, ῶ, admurmuro. A βρόμος.

Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, intono.

Ἐπιβρόντητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus. A præc.

Ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.

Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum. Ab

Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. Ἐπιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, *Aristoph.* Ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, *Luc.*

Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aræ sacrificandi causâ impono. Ex ἐπὶ, et βωμὸς, *ara.*

Ἐπιβώμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex iisd.

Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco.

Ἐπιβώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐπιβοήσασθαι, ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιβοησόμεθα.

Ἐπιβωστρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.

Ἐπίγαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, et γαῖα.

Ἐπιγαμβρεία, ἡ, connubiorum junctio. Ab

Ἐπιγαμβρεύω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) *et in pass.* gener fio, uxorem duco.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, è matrimonio.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, a. 1. ἐπέγημα. Οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν, *Eur. Or.* 572.

Ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

Ἐπίγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nubilis.

Ἐπιγάννυμαι, vel ἐπιγανόω, gaudeo aliquâ re; *impr.* malis alterius.

Ἐπιγανόω, orno, illustro, polio.

Ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans; (2) ventriculo incumbens, *neut. sub.* venter exterior.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso, et *pass.*

Ἐπιγαυρόομαι, ῦμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo et ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ὁ ἡ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

Ἐπιγεγονὼς, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγειόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπίγειος.

Ἐπίγειον, ε, τὸ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

Ἐπίγειος, ε, ὁ ἡ ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, et γέα, *terra.*

Ἐπιγειόφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, à radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto, *inpr.* calamitoso. Ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, *Aristoph.* Θεσμ. 988.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.

Ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus. Ab eod.

Ἐπιγεννάω, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adjunctus, velut naturâ.

Ἐπιγενόμενος, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliquâ re.

Ἐπιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ, et γῆ.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, posteri, *Isocr.*

Ἐπιγιγνώσκω, seu ἐπιγινώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo diligo, *N. T.*

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλισχραίνω, viscosiùs reddo.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.

Ἐπίγλυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, dulcis; (2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.

Ἐπιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι τοιοῦτον οὐδὲν, *Aristoph. Lys.* 37. Ex γλῶσσα.

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ gutturi claudendo et reserando. Ex iisd.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ε, ὁ ἡ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, et γνάπτω, *polio.*

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia:

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio: Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoveritis,* 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia.

Ἐπίγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum et rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens. A γόνυ.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, posteri filii. Ab eod.

Ἐπιγουνατὶς, ίδος, ἡ, vid. ἐπιγονατὶς.

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἐπιγουνίδιος, ὁ ἡ ἡ, genibus impositus.

Ἐπιγράβδην, *adv.* strictim, stringendo leviter.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica.

Ἐπιγραμματογράφος, et

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæstor qui pecuniam in ærarium conferendam describit:

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) causa rei actæ; (2) autoritas, cum alicujus rei autores habemur; unde (4) pro gloriâ dicitur; (5) indictio, descriptio, census. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημα τινι, *Aristot.* Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, subscribere, *Dem.* Ἀχθεσθεῖσ' ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο, *Aristoph. Pace,* 682.

Ἐπίγρυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπίγυια, τὰ, funes quibus naves in littore adligantur.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.
Ἐπιδαίομαι, divido, destribuo.
Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, vel hæreditate acceptus. Ex ἐπὶ, et δαίω.
Ἐπιδαιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, *Hs.* Ex ἐπὶ, et δαίω.
Ἐπιδαίτρον, ου, τὸ, opsonium. A δαιτρός.
Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.
Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.
Ἐπίδαμος, ὁ καὶ ἡ, *Dori.* è pro ἐπίδημος.
Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, *in med.* aliam pecuniam fœnori sumo.
Ἐπίδασυς, εος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum hirsutus.
Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.
Ἔπιδε, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐπείδω.
Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.
Ἐπιδείελα, *adv.* post meridiem. Ab
Ἐπιδείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus. Ex ἐπὶ, et δείλη.
Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, et ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) et pro dicere, canere, &c. Σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, *Aristoph. Av.* 627. Hinc
Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.
Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium et eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, et oratio ipsa ἐπιδεικτική.
Ἐπιδεικτικῶς, *adv.* cum ostentatione; (2) demonstrativè, copiosè, luculenter; (3) apertè, in propatulo; (4) valde ornatè.
Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. Unde
Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. artis ostentandæ causâ.
Ἐπιδειπνέω, secundariam cœnam pérago.
Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπίδειπνον.
Ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.
Ἐπίδειπνον, ου, τὸ, idem.
Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.
Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
Ἐπιδελεάζω, escam impono.
Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex δέμνιον.
Ἐπιδεξελευθέρως, *adv.* dextrè et ingenuè.
Ἐπιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est ad dextram, dexter, (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus; (4) prosper, faustus.
Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
Ἐπιδεξίως, *adv.* scitè, decenter, lepidè.
Ἐπιδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo indigeo.
Ἐπιδέρκεται, 3. sing. præs. ind. med.
Ἐπιδέρκομαι, inspicio.
Ἐπιδερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, visibilis. A præc.
Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum et avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta et veram cutem tegens. Ex ἐπὶ, et δέρας, *pellis.*
Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisdem.
Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. gr. vulneris. Ab ἐπιδέω.
Ἐπιδεσμεύω, fut. εύσω, innecto, obligo; (2) onus impono et alligo.
Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola. Ab
Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, et ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id quo vulnus obligatur, fascia.
Ἐπιδεσμοχαρής, ὲς, nodis gaudens.
Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.
Ἐπιδεύεαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.
Ἐπιδευής, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens.
Ἐπιδεύῃς, 2. sing. præs. conj. act. v. ἐπιδεύω.
Ἐπιδεύομαι, et ἐπιδεύω, indigeo.
Ἐπιδευόμενος, *egens*, præs. part. med.
Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto; (3) suscipio, v. gr. bellum.
Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.
Ἐπιδεῶς, *adv.* parcè, non satis. Ab ἐπιδεής.
Ἐπίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus.
Ἐπιδήλως, *adv.* manifestè.
Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena sum; (2) peregrè advenio; (3) domi sum, non absum.
Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Hinc
Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregrè; (2) præsentia domi.
Ἐπιδημητικὸς, ἡ, ὸν, domi et quasi intra populi fines manens. Ab eod.
Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.
Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.
Ἐπιδημιουργέω, perficio opus.
Ἐπιδημιουργοὶ, *apud Thuc.* curatores murorum reficiendorum, sed *apud Procopium* imitatorem, et semper de opifice.
Ἐπίδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, advena, non inquilinus; (2) qui peregrè venit, (3) qui versatur in populo, vulgaris.
Ἐπιδὴν, *adv.* diu, multò, pro ἐπὶ δὴν.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρὸν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium qui transit, ipse etiam transeo; (2) transeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum.
Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victûs ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. gr. lis.
Ἐπιδιάκειμαι, adquiesco. Τὸ ἐπιδιακειμένον ἀργύριον, *Pollux.* Æs manuarium, *Gell.* 18, 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper judico, de summo judice.
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc
Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium iam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.
Ἐπιδιασαφέω, doceo, demonstro; (2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκευάζω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo; (2) increbresco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento, &c. (2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria et intima testiculorum tunica dura, crassa, et admodum valida. Ex ἐπὶ et δίδυμος, *testiculus.*
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono prætcrea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὁρῶν καθ᾽ ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τῶν πολεμίων ἰσχὺν, *Thuc.*
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo; percensendo, obeundo recognosco; ἐπιδιεξελθεῖν, enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
Ἐπιδικαιόω, litigo de re aliquâ.
Ἐπιδικάζω, discepto; (2) sententiâ meâ adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo; (2) expeto. Hinc
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversâ.
Ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter, familiæ herciscundæ *impr.* deinde advocatus in quâcunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis causâ.
Ἐπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, litigiosus, controversus.
Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plus quam duas habens partes.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, corrigo et emendo, quod dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, acta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus; (2) emendandi vim habens. Ab eod.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. gr. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currûs circumferentia. Ex ἐπὶ, et δίφρος, *currus.*
Ἐπιδίφριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia; (3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπίδιχα, *adv.* seorsim, separatim.
Ἐπιδίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, siticulosus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, infudo.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδίωξον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
Ἐπιδοιάζω, dubito.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justam mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo est aliqua opinio in futurum, *item* qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex δόξα.
Ἐπιδόξως, *adv.* honorificè, gloriosè. A præc.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex δόρυ.
Ἐπιδορπέω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis; (2) qu. dic. post cœnis. Ex ἐπὶ, et δόρπον.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. post-cœnium, cœna secundaria.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
Ἐπιδορπισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio.
Ἐπίδος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, additītius, ex accessione proveniens. Ab eod.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publicè facta, donativum, congiarium, emolumentum; (3) incrementum.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδοῦναι, *addidisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδραμόντος, gen. sing. aor. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, adripio.
Ἐπιδρέπομαι, decerpo; (2) assumo.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio; (2) levis et perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum, *ap. Med.* Ab ἐπιτρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem.
Ἐπίδρομον, ου, τὸ, velum quod retrorsum panditur in navi. *Hermol.*
Ἐπίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.
Ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ἐπιδύω.
Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto; (2) dicta prosequor verbis obscœnis et malè ominatis.
Ἐπιδύω, et ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδὼν, *qui addidit*, a. 2. part. act.
Ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facilè cedit, vel aliquid moderatè fert, in meliorem partem accipit, &c. Ab ἐπιεικής.
Ἐπιείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis.
Ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικής. Unde
Ἐπιεικεύω, ex æquo et bono ago, sum mitis.
Ἐπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus et frugi est; (7) probabilis, verosimilis; (8) facilis. Ex εἴκω.
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potiùs ἐπιείκισις, legendum, ut sit. Ab
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bonâ, ex æquo et bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis; (2) facilè cedens.
Ἐπιεικῶς adv. non absurdè; (2) mediocriter, moderatè; (3) clementer. Συνδειπνεῖ παρ' αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, *Plut. in Anton.* cap. 28. (4) valdè sufficienter; (5) ferè, plerumque, crebrò.
Ἐπιειμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφειμένος, ab ἐφέννυμι.
Ἐπιέλπομαι, desidero, cupio.
Ἐπιέλπεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιέλπου, ab
Ἐπιέλπομαι. spero.
Ἐπιέναι, præs. inf act. verbi ἔπειμι.
Ἐπιέννυμι, induo.
Ἐπιέπομαι, insequor.
Ἐπιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφέννυμι.
Ἐπίεσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπιέω.
Ἐπιζαρέω, infesto, gravo.
Ἐπιζαφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemens, ardens.
Ἐπιζάφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.
Ἐπιζαφελῶς, *adv.* vehementer, ardenter.
Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.
Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena; (2) series.
Ἐπιζεύξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementiâ. Ab eod.
Ἐπιζέω, f. έσω, fervesco. Οἷος ἂν μέλας τὶς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν, *Aristoph. Ach.* 320. Οὐ θαυμάτιον ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, *id. Θεσμ.* 475.
Ἐπίζηλος, ὁ καὶ ἡ, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypiâ laboro. *In vulg. ap. Lucian.* sed ibi legendum ἔτι ζηλοτυπέω, *Ern.*
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ζημία.
Ἐπιζημιόω, multam irrogo.
Ἐπιζημίως, *adv.* damnosè.
Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος. Hinc
Ἐπιζήτημα, τὸ, quæstio.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui requiri potest, aut solet, appetibilis, studio dignus.
Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio.
Ἐπιζώστρα, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ, et ζωστήρ.
Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἐφίημι, *immitto.*
Ἐπίηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιάλλω.
Ἐπιήρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, et ἐράω.
Ἐπιηρεφής, *Ion.* pro ἐπηρεφής.
Ἐπιησθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐφησθέντες, ab ἐφήδομαι.
Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis.
Ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ καὶ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ, et θάλασσα.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπής, έος, ὁ καὶ ἡ, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, et θάλπω.
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. Ex
Ἐπιθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortem accersens, lethifer; (2) morti vicinus.
Ἐπιθανάτως, *adv.* ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιθανής, έος, ὁ καὶ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, et θνήσκω, *morior.*
Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiduciam sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθέατα, τὰ, sacra et festa patria apud Athenienses.
Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) consecro. Hinc
Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, quâ Dei opem imploramus.
Ἐπιθειασμὸς, οῦ ὁ, idem et ex iisd.
Ἐπιθεῖναι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id quod imponitur, seu super imponitur; (2) statua quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obsequium præsto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, *Thuc.*
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) insidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.
Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον, *adv. pos.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι. Unde
Ἐπιθέτης, οῦ, ὁ, impostor, insidiator.
Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
Ἐπίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjici solet; (2) aliundè invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, *apud Grammaticos* est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, considero, contemplor.
Ἐπιθῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo. exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio.
Ἐπίθημα, τὸ, (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eodem.
Ἐπιθηματῶ, operculo claudo.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, et aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, et ἔργον, *opus.*
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus, quo insignitur qui aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præest. Ab
Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aliis θηράρχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἐπίθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πιθέω.
Ἐπιθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιθιγγάνω, et Ἐπιθίγω, attingo, tango.
Ἐπιθλίβω, premo.
Ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compressio, *Aret.*
Ἐπίθμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπίθομεν, à πείθω.
Ἐπιθοάζω, insideo; (2) sedeo.
Ἐπιθολόω, infusco, obfusco, perturbo.
Ἔπιθον, *persuasi*, 1. sing. a. 2. verbi πείθω.
Ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.
Ἐπιθόρνυμαι, ineo fœminam. Ab ἐπιθορέω.
Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo, secundo rumore adstrepo, admurmuro.

Ἐπιθρέξας, a. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπίθρεπτος, ον, benè nutritus vel auctus, de carne.
Ἐπιθρηνέω, lugeo, plango, sc. super mortuo.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. *Nicand.* ἣν ἐπιθρομβωθῇ.
Ἐπιθρώσκουσα, præs. part. f. g. act. verbi
Ἐπιθρώσκω, insilio; (2) subsilio, subsultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, *Aristoph. Nub.* 411. Κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, *id. Ran.* 359. Ex ἐπὶ, et θυμὸς, *animus.* Hinc
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium; (2) res appetita.
Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπιθυμητὴς, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiscendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, *adv.* cupidè; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, et δεῖπνον, *cœna.*
Ἐπιθύνω, corrigo, *Suid.*
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis quæ thoraci superinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico; (2) super thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, armor adversus aliquem.
Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.
Ἐπιίδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gnarus, peritus.
Ἐπιίζομαι, insideo.
Ἐπιίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus.
Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno, aliquid excipio.
Ἐπικαγχλάζω, strepo, de aquâ maritimâ.
Ἐπικαθαιρέω, destruo, diruo.
Ἐπικαθέζομαι, confido in.
Ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo.
Ἐπικάθημαι, insideo; (2) sedeo.
Ἐπικαθιζάνω, insideo.
Ἐπικαθίζω, f. ίσω, insideo; (2) impono.
Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act.
Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus.
Ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio, a. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατεστάθην, ἐπικατασταθεὶς, substitutus.
Ἐπικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.
Ἐπικαινοτομέω, idem quod καινοτομέω. *Eus.*
Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas.
Ἐπίκαιρος, ὁ καὶ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab
Ἐπίκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐπικαίρως, *adv.* opportunè.
Ἐπικαίω, et ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι, *Plut.*
Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt.
Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, superiorem appello; ἐπεκαλεσάμην a. 1. med. *pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus, a. 1. *part.* (2) postulor, accusor. Ἐπικαλεῖτο τὸν Βροῦτον, *Plut.*
Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) testem facio. Ἀνδραποδιστὰς ἑαυτῶν ἐπεκάλει, *Xen.*

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus:
Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem. Ab
Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Hinc
Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, velatio.
Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio. Hinc
Ἐπικαμπὴς, ές, flexus, curvus.
Ἐπικάμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem:
Ἐπικαμπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexus, incurvus:
Ἐπικάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.
Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvus.
Ἐπικαμπῶς, cum flexu, flexuosè.
Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, converſio, v. gr. navis.
Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ, et κανθὸς.
Ἐπίκαρ, *adv.* ad verticem, in caput.
Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod à fructibus provenit. Ab ἐπὶ, et καρπὸς.
Ἐπικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.
Ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) ineſt, extrinſecus.
Ἐπικαρπολογέω, ſpicilegium facio.
Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus, tranſverſus.
Ἐπικαρυκεύω, inſuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπικαταβαίνω, deſcendo.
Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
Ἐπικατάγνυμι, inſuper frango.
Ἐπικατάγομαι, poſt alium appello.
Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, a. 2. indormire, indormiſſe.
Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπικαταλαθέω, inſequor, perſequor.
Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) conſequor; (3) opprimo.
Ἐπικαταμωμάομαι, irrideo, ſubſanno.
Ἐπικαταπηδάω, deſilio in.
Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπικαταπλάσσω, emplaſtrum impono.
Ἐπικαταπρήθω, comburo ſuper aliquo.
Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.
Ἐπικατάρατος, ὁ ϗ ἡ, ſacer, exſecrabilis.
Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuosè impello, *in paſſ.* immittor.
Ἐπικαταῤῥέω, influo, illabor ex ſuperiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, ſuper aliquâ re frangor, diſcindo, v. gr. veſtes, à pectore, luctûs causâ.
Ἐπικαταῤῥιπτέω, ſuper injicio.
Ἐπικαταῤῥυέω, deſuper defluo aliquò.
Ἐπικατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, caſtra loco contra aliquem.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo ſuper.
Ἐπικαταστρέφω, inverto ſuper jaciendo.
Ἐπικατασφάττω, f. ξω, macto ſuper, inſuper, v. gr. ſuper tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem, hoſtiliter impetum facio.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor, ſuper aliquem, præceps ruo.
Ἐπικαταφορὰ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo, ab horoſcopo, ſigno. Ab
Ἐπικατάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχωννύω, adobruo, ſuper mortuo, humum.
Ἐπικαταψάω, ſuperficiem v. gr. agri leviter rado, ſarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adverſus aliquem.
Ἐπικατείδω, inſpicio.

Ἐπικάτειμι, deſuper deſcendo in, v. gr. capite in ſtomachum.
Ἐπικατέρχομαι, idem.
Ἐπικατεάω, ῶ, defuſum, transfuſum, ſeu decapulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel indo compoſitioni.
Ἐπικατέχω, retineo ſuper aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, inſuper exprobro; (2) inſuper explico.
Ἐπικατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut, in *Albâ longâ*, τὸ longa eſt figuræ ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, conſecro.
Ἐπικατορθόω, benè gero inſuper.
Ἐπικαττύω, et ἐπικαττύομαι, veteramentarii ſutoris artem exerceo, coria inveterata et detrita conſuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, à caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, et φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio; (2) id ipſum quod aduſtum eſt; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem; inuſtionem *Lat. Medici* vocant. Ab ἐπικαίω.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐπίκαυστος, et Ἐπίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, præuſtus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Hinc
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio.
Ἐπικαχλάζω, ſtrepito, de aquâ illisâ ſaxis; (2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.
Ἐπίκειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) jaceo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖς, *Ariſtoph. Av.* 1024.
Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. med.
Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.
Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπικαλέω.
Ἐπικεκρυμμένως, occultè, obſcurè.
Ἐπικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes:
Ἐπικελεύω, et ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, *Poët.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1. ἐπέκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.
Ἐπίκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρέω, ſtimulum, calcar addo, *Epigr.*
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, admiſceo. Hinc
Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum.
Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæſtus. A κέρδος.
Ἐπικερτομέοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα. Ab
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliquâ re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, oculo, celo.
Ἐπικεύσω, f. 1. ind. act.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id quod in capita ſingula penditur, tributum capitulare, *Ph.*
Ἐπικεφαλαιόω, in ſummam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ, et κῆδος, *funus.*
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, et κηκάζω, *conviciis inſector.*
Ἐπικήπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hortenſis. A κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Ἐπίκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ, et κὴρ, *fatum.*
Ἐπικηρυκεία, ας, legatio de pace aut fœdere; (2) aut aliâ re.
Ἐπικηρύκευμα, τος, idem. Ab
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto. Dicitur tamen et de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (ſc. in ſenatu vel ap. populum) pacis cum hoſte faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem. Ab
Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publicè ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium facerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) ſufficio, ſubſtituo; (4) poteſtatem prædandi in finibus alicujus publicè facio. Ἐπικήρυττον τὰ χρήματα, ϗ τὰ σώματα, *Plut.*
Ἐπικήρως, *adv.* more eorum qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, diffipor ſuper, diſpergor ſuper.
Ἐπικιναίδισμα, τὸ, cinædicum factum, dictum geſtuſve, *Ern.*
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum.
Ἐπικίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, periculoſus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *adv.* periculosè.
Ἐπικίρναμαι, admiſceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex κλάω.
Ἐπικλαίω, fleo ſuper; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλαιεῖν ὕστερον, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1072. Hinc
Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis.
Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. *paſſ.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.
Ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, celeber. Ex κλέος.
Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco; (4) occludo.
Ἐπικληθεὶς, a. 1. partic. paſſ. *per Sync.* pro ἐπικαληθεὶς, ab ἐπικαλέω. Unde
Ἐπίκλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen quod objicitur.
Ἐπίκλην, *adv.* cognomento; prænomine. *Acc.* Ab inuſit. nom. ἐπίκλη, *Ern.*
Ἐπίκληρος, ἡ, fœmina ad quem univerſa hæreditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta.
Ἐπικληρόω, ῶ, f. ώσω, forte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo attribuo, aſſigno. Ἐπικληρῶν τὸν ἄρχοντα, *Dem.*
Ἐπικλήρωσις, ἡ, ſortitio, attributio per ſortem.
Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐπικαλῆσαι, ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.
Ἐπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinariè vocatus, umbra; (5) reprehenſione dignus.
Ἐπικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus.
Ἐπίκλινον, *acclina*, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐπικλίνω. Unde
Ἐπικλίντης, ου, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet.
Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab
Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper, *Apollon.* ἐπικέκλιται, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, *Thuc.* Hinc
Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.
Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valdè concutio.
Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus; (4) *ſubſt.* fur. Ex κλέπτω.
Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo; (3) *tropicè*, ut inundo *ap. Lat.* (4) *in aor.* 1. abundo. Hinc
Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.
Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) inundatio.
Ἐπικλυσμὸς, οῦ, ὁ, inundatio.
Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.
Ἐπικλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, celebris, inclytus. Ab

Ἐπικλύω, audio, celeber sum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco; ἐπέκλωσεν, destinavit; ἐπεκλώσαντο, destinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato destinata; ἐπικλωσθεὶς, sorte attributus.

Ἐπικνάμπτω, inflecto, intorqueo; *propter Homericum* ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.

Ἐπικνάω, ῶ, et ἐπικνήθω, f. ήσω, intero. Ἐπικνῆσιν τυρὸν ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος, insuper radunt, *Aristoph. Av.* 539.

Ἐπικνίζω, f. ίσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ per summas partes fit; (2) scalptura.

Ἐπικοιλὶς, ἡ, superior palpebra, cilium.

Ἐπίκοιλος, ον, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens; (2) negligens, supinus, securus sum in aliquâ re.

Ἐπικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub unâ terminatione utrumque sexum denotant.

Ἐπικοινόω, et νόομαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοίνωνος, ον, particeps.

Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo mihi in.

Ἐπικοκκάζω, arrideo. *Vox Comica.* Unde

Ἐπικοκκαστρία, arridere, adludere solita; epith. Echus. al. ἐπικοκκυστρία.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id quod glutinamentis alicui rei jungitur. A præc.

Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ, et κόλπος, *sinus*.

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομμόω, ornatu nimis exquisito excolo.

Ἐπικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico, *Plut.* (2) jactabundis verbis addo.

Ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, *Thuc.*

Ἐπικομψεύω, exquisitè orno.

Ἐπικόπανον, ου, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab

Ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, accisio, præcisio, quâ arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, accisus, præcisus, decacuminatus; (2) brevis; *subst.* τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.

Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. Ab

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo; (3) reprehendo.

Ἐπικορίζω, sperno, rejicio. *Gaz.* ap. Aristot.

Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum quod supponitur rei secandæ.

Ἐπίκορσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui supra tempora seu maxillas est. Ex ἐπὶ, et κόρσαι.

Ἐπικορύσσομαι, armor adversum aliquem.

Ἐπικὸς, epicus, ut poëta, versus. Ab ἔπος.

Ἐπίκοτος, ὁ καὶ ἡ, τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis meritò irascatur, *Hes.* Ex κότος.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto reliquas ita ut sonitum reddant.

Ἐπικότως, *adv.* iratè, iracundè, *Hes.*

Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, *Luc.*

Ἐπικουρῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio.

Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, idem.

Ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, auxiliares copiæ.

Ἐπικούριος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliaris. Ab

ἘΠΊΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικουφίζειν τὴν πενίαν τινος, *Greg.*

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio super.

Ἐπικράζω, inclamo.

Ἐπικράθην, *amarus factus sum*, a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐπικράνθην, à πικραίνω.

Ἐπικραίνω, et ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc 2. sing. a. 1. imperat. ἐπικρήηνον, seu ἐπικρῆνον, perfice, *apud Homerum*, Il. 1, 455. item confirmo, ratum facio promissum. Ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν, *Soph. Phil.* 1458.

Ἐπικρᾶναι, a. 1. inf. act.

Ἐπικράνθην, vide ἐπικράθην.

Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. A κρανίον.

Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum capitis; (3) capitulum columnæ. Ex iisd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.

Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio; (2) victoria.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. part. præs. m. g. v.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo; (2) potior, obtineo; (3) supero; (4) cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, *Thuc.* τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.* Ex ἐπὶ, et κρατέω.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalidè, *Poët.* pro ἐπικρατῶς. Ab

Ἐπικρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in potestate suâ habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ἐπὶ, et κράτος.

Ἐπικρατήσεια, 1. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.

Ἐπικρατίδες, αἱ, sudaria.

Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, sudarium quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ, et κρὰς, *caput*.

Ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, *adv.* validè. Ab ἐπικρατὴς.

Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulso, posito plectro: propriè κρέκουσι.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπεκρέμασας κίνδυνον, periculum impendere fecisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Hinc

Ἐπικρεμὴς, ὁ καὶ ἡ, impendens.

Ἐπικρήηνον, 2. sing. a. 1. imperat. act. *per Epenth.* et *Att.* pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.

Ἐπίκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps, in præcipitium vergens.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικρανῶμεν, ab ἐπικραίνω.

Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικεράσαι, ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηριδίου sive parvæ crateræ.

Ἐπικριδὸν, *adv.* cum delectu, diligenter.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) discretio; (4) censura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

Ἐπικριτὴς, οῦ, ὁ, arbiter, judex; (2) consultor.

Ἐπίκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lectus, delectus.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito; (3) castigo, vitupero, increpo. Νηρηίδες παραπτεύουν ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, *Luc.*

Ἐπίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.

Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.

Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab

Ἐπικρούω, f. ούσω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρούεις σύγε (τὸν ἧλον.) *Aristoph. Θεσμ.* 1013; (2) idem quod ἐπικρέκω.

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. occultativus; (2) occultationis significationem habens. Ab

Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc

Ἐπίκρυφος, ον, occultus:

Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo obscurus.

Ἐπικρώζω, adcrocito.

Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.

Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum; (2) locus supra pubem. A κτεὶς, quod de pube etiam dicitur.

Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.

Ἐπίκτησις, ἡ, accessio possessionum.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, possessus.

Ἐπικτίζω, f. ίσω, super ædifico, superstruo; (2) pro κτίζω, de urbe.

Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.

Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.

Ἐπικυδεστέρως, *adv.* gloriosiùs; (2) meliore fortunâ et successu.

Ἐπικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magnâ fiduciâ præditus. Ex ἐπὶ, et κῦδος.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc

Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.

Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.

Ἐπικυκλέω, extrinsecùs infero, inculco.

Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.

Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter pocula dictus vel factus.

Ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo super, devolvo.

Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo. A κύλινδρος.

Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

Ἐπικυλίω, devolvo in.

Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.

Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.

Ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio.

Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.

Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.

Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.

Ἐπικῦρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικῦραι, ab ἐπικύρω.

Ἐπίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gibbus, convexus.

Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. A præc.

Ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præs. act. *Poët.* ἐπικυρτόοντε.

Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικῦρσαι, incidere; ἐπικύρσας, partic.

Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.

Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrymor. Καὶ ἐπικωκύω πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτα, *Soph. El.* 285.

Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab

Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσται μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, *Soph. Phil.* 1230.

Ἐπικωμάζω, f. άσω, commissatum eo ad quem, obruo cum protervo adventu.

Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab

Ἐπικώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatorius.

Ἐπίκωμος, commessator.

Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.

Ἐπίκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructa, de navi. Ex κώπη.

Ἐπικῶς, more carminis Epici.

Ἐπικώφωσις, ἡ, surditas.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium forte obtineo; unde ἐπιλαχὼν, a. 2. forte suffectus, sublectus.

Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med.

Ἐπιλαῒς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ et ὑπολαῒς, nuncupatur.

Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.

Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud; (2) excipio, subdo; (3) opprimo, invado; (4) corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo, nanciscor; (7) retineo, sisto; (8) obstruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo; corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) imperio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, *Thuc.* Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, *Dem.*

Ἐπιλάμπος,

Ἐπιλάμπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, clarus, illuſtris, manifeſtus. Ex λάμπω.

Ἐπιλαμπρύνω, in celebritate magnâ verſor, excello, inſignem me facio.

Ἐπιλάμπω, ſuperfulgeo, luceo ſuper aut poſt; (2) illuſtro.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. v.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, f. ἐπιλήσομαι, perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπελαθόμην. Νήπιος ὅςις τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται, *Soph. El.* 145. Ταῦτ' ἐπιλέλησαι πρὶν μαθεῖν, oblitus eſt, *Ariſtoph. Nub.* 631.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen mil tum centum viginti octo. Ex ἐπὶ, et ἰλάρχης.

Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per aſſentationem.

Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, ſeligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenſeo; ἐπιλεξάμην, a. 1. med. ἐπιλελεγμένοι, *perf. paſſ.* delecti. Ἐπιλεγεῖν τεκμήρια, *Thuc.*

Ἐπιλείβω, ſuper aliquâ re libo.

Ἐπιλειόω, lævigo.

Ἐπιλείπω, f. ψω, deficio, deſum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τὰς καλυμένας, *Ariſtot. Veſp.* 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, *Iſocr.* Hinc

Ἐπίλειψις, εως ἡ, defectio, penuria.

Ἐπιλείχω, in ſuperficie lambo; (2) lambo.

Ἐπιλεκτάρχης, ȣ, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. Ab

Ἐπίλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, delectus, ſelectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλέκτως, cum delectu.

Ἐπιλέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθα, ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum eſſe*, perf. inf. paſſ.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo.

Ἐπίλευκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, aliquantum albus, albicans.

Ἐπιλεύσσω, adſpicio, proſpicio.

Ἐπιλήθεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθȣ.

Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab

Ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Καὶ ἐπιλήθομαι κακῶν, *Eur. Hec.* 285.

Ἐπίληθον, *apud Hom.* aliqui pro ἐπιληςικὸν, efficax oblivionis. Vid

Ἐπιλήθω, *apud Poëtas* obliviſci facio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, obliviſci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *participium neut.* ἐπίληθον, *apud Hom.* Odyſſ. 4, 221. obliviſci faciens, ſecundum eos qui ibi non ſcribunt ἐπίληθον.

Ἐπιληΐς, ἴδος, ἡ, jure belli parta, v. gr. urbs. Ex ἐπὶ, et λεία.

Ἐπιληκέω, crepitum ſeu ſtrepitum excito ad, applaudo.

Ἐπιλήναιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in ſacris Bacchi uſitatus.

Ἐπιλήνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.

Ἐπιληπτικῶς, *adv.* per epilepſiam.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω. Ab

Ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, reprehenſione dignus; (2) correptus à dæmone; (3) laborans epilepſiâ, ſive morbo comitiali; (4) conſpicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehenſor. Ab eod.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω. Unde

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, obliviofus, quem facilè capit oblivio; (2) oblitus, immemor.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.

Ἐπιληςικὸς, ὸν, oblivionem afferens.

Ἐπιλήψια, ας, ἡ, invaſio, paroxyſmi initium; (2) morbus comitialis, epilepſia; (3) ſubita invaſio, correptio, oppreſſio; (4) retentio, obſtructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehenſio, apprehenſio; (2) invaſio, manûs injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepſia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *adv.* ſtrictim, leviter.

Ἐπιλιμνάζω, ſuperſtagno, reſtagno.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.

Ἐπιλιπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Ex ἴλλος.

Ἐπίλλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſtrabus, pætus.

Ἐπιλλώπτω, conniveo, adnicto.

Ἐπιλοβὶς, ἴδος, ἡ, jecinoris fibræ, *Heſ.*

Ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio.

Ἐπιλογίζομαι, computo, ſupputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc

Ἐπιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.

Ἐπιλογισμὸς, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμȣ, prudenter.

Ἐπίλογος, ȣ, ὁ, ſubjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, concluſio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλόγχιος, ον, epith. cuſpidis in haſtâ.

Ἐπιλοίβιος, ον, libationi ſerviens, ſc. patera.

Ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.

Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina quæ cantantur poſt ſedatam peſtem. Ex ἐπὶ, et λοιμὸς.

Ἐπίλοιπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, reliquus. A λείπω.

Ἐπίλȣτρον, ȣ, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris.

Ἐπιλυπέω, ῶ, f. ήσω, inſuper moleſtiam adfero; (2) contriſto, ad iracundiam provoco.

Ἐπίλυπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, valdè mœſtus, admodum triſtis. Ex ἐπὶ, et λύπη, *triſtitia.*

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.

Ἐπιλυτικὸς, nodoſas quæſtiones ſolvendi peritus. Ab eod.

Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, ſeu ellychnium.

Ἐπιλύω, explico, ſolvo; (2) *med. etiam* libero.

Ἐπιλωβάω, ignominiâ, injuriâ afficio.

Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.

Ἐπιλώβητος, ον, ignominiâ affectus, infamis.

Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμῶσαι μάχης, *Lycurg.*

Ἐπιμαίνομαι, inſanio; (2) furioſè amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.

Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) inſtigo; (3) cupio; (4) quæro.

Ἐπίμαλθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, malthâ inductus.

Ἐπιμᾶλλον, *adv.* promptiùs, propenſiùs, vehementiùs.

Ἐπιμανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, inſanus, furioſus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανῶς, furioſè, vehementer.

Ἐπιμάζιος, lactans, de infante, à μάζος.

Ἐπιμανθάνω, diſco ſeu doceor poſt.

Ἐπίμαργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, inſanus.

Ἐπιμάρτυρ, υρος, ὁ ᾗ ἡ, teſtis factæ rei.

Ἐπιμαρτυρέω, teſtimonium perhibeo; (2) teſtimonio meo attribuo vel adſcribo.

Ἐπιμαρτυρία, ας ἡ, atteſtatio.

Ἐπιμαρτύρομαι, teſtes appello, *inpr.* deos vel deum obteſtor; unde et moneo; (3) teſtificor, conteſtor. Ὁ υχῖνος ȣ̔ν ἔχων, τιν' ἐπεμαρτύρατο, *Ariſtoph. Veſp.* 1426.

Ἐπιμάρτυρος, *Poët.* qui teſtis eſt ſuper aliquâ re, qui teſtis adhibetur.

Ἐπιμασσάομαι, inſuper mando, ſeu manduco; ἐπιμασσηθεὶς, inſuper manducatus.

Ἐπιμάσσω, et ἐπιμάσσομαι, tango, attingo; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abſtergo.

Ἐπιμαςίδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, mammæ admotus; (2) ſubrumus. Ex ἐπὶ, et μαςὸς.

Ἐπιμάςιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, ſocietas belli ad propulſandam injuriam ab altero. Ab

Ἐπίμαχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *ſuperl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugnâ. Ex μάχομαι.

Ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιμείδιασις, ἡ, arriſio; (2) riſus. Ab

Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo; (2) adrideo.

Ἐπιμείλια, τὰ, *Il.* 9, 147. res dotales.

Ἐπιμελαίνομαι, nigreſco, nigredine inficior.

Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, et *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, ſtudium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελὴς.

Ἐπιμελέομαι, ȣ̃μαι, fut. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. Ἐπιμελεῖσθαι τȣ̃ σώματος· τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπιμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθανάτȣ, *Iſocr.* Ex ἐπὶ et μέλει.

Ἐπιμελέςατα, *adv.* diligentiſſimè. Ab ἐπιμελέςατος, ſuperl. ab ἐπιμελὴς.

Ἐπιμελέςερον, et ῶς, *adv.* diligentiùs.

Ἐπιμελήθητε, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. v. ἐπιμελέομαι. Unde

Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res quæ curæ eſt; (2) cura.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui curam agit; (2) ſollicitus, diligens; (3) qui curæ eſt, qui curatur. Ex ἐπὶ, et μέλει, *curæ eſt.*

Ἐπιμελητὴς, ȣ̃, ὁ, curator; (2) procurator.

Ἐπιμελητικὸς, ἡ ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens et peritus curator. A præc.

Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.

Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμέλπω, accino.

Ἐπιμελῶς, *adv.* diligenter.

Ἐπιμεμπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, culpabilis, accuſabilis:

Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem:

Ἐπιμέμφεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab

Ἐπιμέμφομαι, conqueror ſuper aliquâ re, incuſo; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, *Dioſc.*

Ἐπιμεμψις, εως, conqueſtio, reprehenſio.

Ἐπιμένω, permaneo, perſevero; (2) exſpecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἔτι δὲ Κασαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με, *Eur. Ph.* 231.

Ἐπιμερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, vid. ἐπιμόριος.

Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.

Ἐπιμερισμὸς, ȣ̃, ὁ, partitio.

Ἐπίμεσος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ἐπίμεσα ῥήματα, verba deponentia.

Ἐπίμεςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, plenus, redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι, arceſſo novum, v. gr. auxilium.

Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ſuper legitimam menſuram adjicio; (2) certâ menſurâ mutuo do, ut eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod; (4) rem breviter expoſitam latiùs ac diligentiùs ediſſero. *Polyb.* τὸ ἐπιμετρȣ̃ν exceſſus rei alicujus, ut gaudii, &c. (5) indulgere, v. gr. animo, cupiditati, *Ern.*

Ἐπίμετρον, ȣ, τὸ, quod ſuper menſuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.

Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, conſilium poſt rem jam peractam; (2) prudentia.

Ἐπιμηθεύομαι, conſilium re jam peractâ capio.

Ἐπιμηθεὺς, έως, qui ſerò ſapit, qui re jam peractâ conſilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus, præſes animæ irrationalis, *ſecundum Orphicos.* Ex μῆδος, *conſilium.*

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, prudens. Ex iiſd.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, oblongus; (2) prælongus, procerus; *ſuperl.* ἐπιμήκιςος. Ex μῆκος.

Ἐπιμηλὶς, ἴδος, ἡ, meſpili arboris genus; (2) apii genus.

Ἐπιμήνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, menſtruus, qui ſingulis menſibus fit. Ex ἐπὶ, et μὴν.

Ἐπιμηνίω, f. ίσω, iraſcor.

Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.

Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.

Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo; (2) commercium habeo, exerceo.

Ἐπίμικτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, permixtus, commixtus; (3) promiſcuus. A præc.

Ἐπιμιμνήσκομαι,

'Επιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνήσομαι, ἐπιμνηθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, et uſitatius ἐπιμνησθῆναι. 'Επεὶ δὲ ϰ κολακείας ἐπεμνήσθης, *Luc.* Ex ἐπὶ, et μνάομαι.
'Επιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo.
'Επιμὶξ, *adv.* miſtim, promiſcuè. Ab ἐπιμίγνυμαι. Unde
'Επιμίξαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.
'Επιμιξία, ας, ἡ, permiſtio, commiſtio, coaleſcentia, conjunctio; (2) commercium; (3) congreſſus, conſuetudo. Ab eod.
'Επίμιξις, εως, ἡ, idem et ab eod.
'Επιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio; (2) ingredior, accedo.
'Επιμίσθιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, mercenarius. A μίσθος.
'Επίμισθις, ιδος, ἡ, mercenaria meretrix.
'Επιμνημονεύω, memor ſum.
'Επιμνηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.
'Επιμοιρᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ἐπιμοιράεσθαι, ab
'Επιμοιράω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, impertior.
'Επιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖρα.
'Επιμομφᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς.
'Επιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.
'Επίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.
'Επιμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, perduratio, perſeverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
'Επίμονος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, conſtanter permanens, perdurans; (2) conſtans, perpetuus. Ab eod.
'Επιμονόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, ſolum reddo, ſolitudinem adfero; (2) deſero, deſtituo; unde ἐπιμονωθεὶς, deſtitutus.
'Επιμόνως, *adv.* conſtanter, perſeveranter.
'Επιμόριος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qu. dic. ſuperparticularis, qui aliam quantitatem continet et præterea partem ipſius. Ex ἐπὶ, et μόριον.
'Επίμορτος γῆ, tellus, pro quâ colendâ partem fructuum à domino capit colonus. A μορτή.
'Επιμορφάζομαι, vultum variè fingo.
'Επίμοχθος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.
'Επιμόχθως, *adv.* magno cum labore et moleſtiâ.
'Επιμοχλόω, peſſulum obdo.
'Επιμπλέετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιμπλάετο, et hoc pro ἐπίμπλατο. A πίμπλημι.
'Επίμπλω, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* et *Att.* pro ἐπίμπλασο.
'Επίμπρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι.
'Επιμύζω, f. ξω, compreſſis labris gemo.
'Επιμυθέομαι, ȣμαι, alloquor; (2) exhortor.
'Επιμυθεύω, et ἐπιμυθεύομαι, adfabulor.
'Επιμύθιον, ȣ, τὸ, epilogus fabulæ. A μῦθος.
'Επιμύλιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, molaris, in molâ cantari ſolitus, mola ſuperior. Ex ἐπὶ, et μύλη.
'Επιμυλὶς, ίδος, ἡ, patellâ, aut mola genu.
'Επίμυξις, εως, ἡ, ſuſpirium, ſeu gemitus, qui fit compreſſis labris. Ex ἐπιμύζω.
'Επιμύρομαι, proſequor quiritatione.
'Επιμύσσω, vel ἐπιμύττω, fut. ξω, ſubſanno, ſtrepitu narium, excuſſo ſpiritu irrideo.
'Επιμύω, f. ύσω, idem quod μύω; item conniveo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύει, *Aret.*
'Επιμωκάομαι, irrideo, *Ern.*
'Επιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.
'Επίμωμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, culpabilis.
'Επινάσιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis ſe habitatum contulit; pulſus patriâ, exſul. Ex ἐπὶ, et ναίω, *habito.*
'Επινάττω, vel ἐπινάσσω, f. άσω, oppleo; ἐπινενασμέναι, oppletæ, *Ariſtoph.*
'Επινάυσιος, ὁ, nauſeans, *Ern.*
'Επίνειον, ȣ, τὸ, navalia, ſtatio navium. Ex ἐπὶ, et νεῖος, *navalis.*
'Επινείσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.

'Επινεμέσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπινέμω.
'Επινέμησις, εως, ἡ, diſtributio, diviſio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.
'Επινέμω, diſtribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio; (3) depaſco; (4) paſco in alieno. 'Επινέμειν τὰ βοσκήματα, *Plat.*
'Επινενημένος, part. perf. paſſ. v. ἐπινήθω.
'Επινενόηκα, perf. ind. act. v. ἐπινοέω.
'Επινεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico; (2) annuo, adſentior; (3) vergo, deorſum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', *Eur. Or.* 274.
'Επίνευσις, ἡ, conceſſio; (2) inſtinctus, inſpiratio, adflatus.
'Επινέφελος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubiloſus, nubis modo innatans. Ex νεφέλη.
'Επινεφέω, nubibus tego, obnubilo. Ab
'Επινεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, nubibus tectus; ſeu obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ, et νέφος.
'Επινεφρίδιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, quod eſt in vel ſuper renibus. Ex νεφρὸς, *ren.*
'Επίνεψις, εως, ἡ, actio ipſa obtegendi nubibus. Ab inuſ. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.
'Επινέω, ſupernato, in ſuperficie aquæ nato; (2) adnato.
'Επινέω, ſive ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, ſeu deſtino; ἐπινενησμένα, fato attributa.
'Επινέω, ſive ἐπινήω, accumulo.
'Επινήιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ſuper navi eſt, aut fit.
'Επίνητρον, ȣ, τὸ, id ſupra quod fila deducta glomerantur, fuſus.
'Επινήφω, f. ψω, ſobrius ſum, maneo.
'Επινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in ſuperficie aquæ nato.
'Επινήχυτος, ον, copioſus, largus.
'Επινίκιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ȣ, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπὶ, et νικάω.
'Επινιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod poſt lotas manus extremò convivis apponitur. A νίπτρον.
'Επινίσσομαι, adeo, convenio, accedo.
'Επινίφω, f. ψω, ningo ſuper, nive obruo; (2) in ſuperficie irrigo.
'Επινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiſcor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) deſtino, in animum induco. Ἔυ γ' ἐπενοήσας αὐτὸ ϰ προμηθικῶς, *Ariſtoph. Av.* 1517. Ἢν ταῦθ' ἃ ἐπινοεῖς κατεργάσῃ, *Ariſtoph. Conc.* 247. Hinc
'Επινόημα, τὸ, commentum; (2) conſilium; (3) inſtitutum.
'Επινοηματικὸς, ἡ, ὸν, promptus conſilio.
'Επινοητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἐπινοέω.
'Επινόησις, ἡ, inventio conſilii.
'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio, ſenſus, mens; (2) commentum; (3) ſolertia. A νȣ̃ς.
'Επίνομες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, à πίνω.
'Επινομὴ, ἡ, jus compaſcui.
'Επινομία, ας, ἡ, paſtio, jus paſcendi in alieno; (2) jus paſcendi inter ſe, paſcuarium commercium. Ex ἐπὶ, et νέμω, *paſco.*
'Επινομὶς, ίδος, ἡ, ſtrena; (2) appendix legum. A νόμος.
'Επινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſancio, ad leges latas aliquam addo.
'Επίνομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, hæres, *Heſ.* (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *diſtribuo.*
'Επινον, *bibebant,* 3. plur. imperf. verbi πίνω.
'Επινοσέω, ultrâ (ſuperato morbo) ægroto; (2) ægroto.
'Επίνοσος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, morbis obnoxius.
'Επινόσως, *adv.* per morbos, cum morbis.
'Επινοτίζω, f. ίσω, in ſuperficie humecto; (2) irroro, inſpergo.
'Επινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto.
'Επινυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, et noctu maximè etiam crucians; (2) nocturna hominis cuſtodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ, et νύξ.

'Επινυμφίδιος, ον, nuptialis.
'Επινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) impello.
'Επινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito; (2) inſuper dormito.
'Επινωμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper diſtribuo; (2) luſtro, inſpicio. Οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν, *Soph. Phil.* 167.
'Επινώτια, dorſualia. Ab ἐπὶ, et νῶτος.
'Επινωτίδιον, ȣ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab
'Επινώτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ſuper dorſum poſitus.
'Επιξαίνω, exulcero.
'Επίξανθος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ſubflavus.
'Επιξενίζω, hoſpitio excipio, *in paſſ.* diverſor (divertor) apud aliquem.
'Επιξενόομαι, ȣμαι, f. ώσομαι, hoſpitio excipior; (2) peregrinor, peregrè advenio.
'Επιξέω, rado, ſeu ſcalpo.
'Επίξηνον, menſa coquinaria. A ξαίνω.
'Επιξηραίνω, in ſuperficie ſicco; (2) exſicco, arefacio. Hinc
'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccandi ſeu arefaciendi vim habens.
'Επίξηρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, valdè ſiccus. 'Επίξηρος γαςὴρ, *Aret.*
'Επιξιφίζω, f. ίσω, protenſis enſibus ſalto.
'Επιξυννοέομαι, ȣμαι, excogito.
'Επίξυνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, communis, promiſcuus.
'Επιξύω, f. ύσω, rado.
'Επιόγδοος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ſeſquioctavus.
'Επιον, a. 2. ind. act. v. πίνω.
'Επιόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.
'Επιόπτομαι, f. ψομαι, inſpicio. Τὰς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων, *Il.* 9, 167.
'Επιορκέω, ῶ, f. ήσω, perjero. Τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐπιορκῶ, *Æſch.* Ab ἐπίορκος.
'Επιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.
'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.
'Επιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.
'Επιόρκιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
'Επίορκον, *adv.* perjerando. Ab eod.
'Επίορκος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, perjurus.
'Επιόρκως, perjerando, neglecto jurejurando.
'Επιόσσομαι, adloquor; (2) ſignifico; (3) proſpicio.
'Επίȣρα, τὰ, interſtitium. Ab ȣ̃ρος.
'Επίȣρος, ȣ, ὁ, cuſtos.
'Επιȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔπειμι.
'Επιȣ́σιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, venturus; (2) de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus, *Script. Eccleſ.* ſuperſubſtantialis. Ab ἐπιȣ̃σα, ſcil. ἡμέρα, *craſtina dies,* quod eſt partic. verbi ἔπειμι, *ſequor.*
'Επιόψεται, *videbit,* 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.
'Επίπαγος, ȣ, ὁ, glacies in ſuperficie, humor in ſummo concretus; (2) ſuccus, qui inciſo arboris cortice emanans concreſcit. Ab ἐπιπήγνυμαι.
'Επιπάγχυ, *adv.* prorſus, omninò.
'Επιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.
'Επιπαίζω, deludo.
'Επίπαισμα, τὸ, offendiculum, offenſio. Ab
'Επιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.
'Επιπακτὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.
'Επιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obſero, claudo.
'Επιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) ſimulatè applaudo; (3) doloſè ago.
'Επιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inſpicio. *Apollonius* ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.
'Επίπαν, *adv.* in univerſum, omninò.
'Επίπαππος, ὁ ϰ ἡ, proavus, *al.* atavus.
'Επιπαραγίνομαι, ſupervenio.
'Επιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exſtruo, exaggero. 'Επιπαρήνησαν τῆς ἄλλης πόλεως, *Thuc.*
'Επιπαρανήω, f. ήσω, idem.
'Επιπαρασκευάζω, f. άσω, apparo, præparo.
'Επιπάρειμι, adſum; ἐπιπαρὼν, adſtans.
'Επιπάρειμι, ſupervenio; (2) ſubſequor.

'Επιπαρεμβάλλω,

Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in; (2) caſtra caſtris oppono.

Ἐπιπαρέξειμι, ſenſim exeo; unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, ſeu excedens.

Ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροξύνω, incito, ſtimulo, incendo.

Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, adſpergo, inſpergo. Ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, *Lucian.* Hinc

Ἐπίπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſperſus condimentis; (2) qui inſpergitur.

Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo.

Ἐπιπατάσσω, infigo, v. gr. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex πατήρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, infervesco; (2) efferveo, æſtuo.

Ἐπιπεδέστερος, ον, planior, ſatis planus.

Ἐπίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis, planus; (2) latus; (3) campeſtris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, ſuperficies. Ex ἐπὶ, et πέδον.

Ἐπιπείθεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπείθου, ab ἐπιπείθομαι.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obediens, morem gerens. Ab

Ἐπιπείθω, fut. είσω, perſuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, perſuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσκε θεοῖς ἐπιπείθηται, *Il.* 1, 218.

Ἐπιπειράω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeſquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν, *Ariſtoph. Conc.* 235. Hinc

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, miſſio in aliquem locum.

Ἐπιπεντάμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinarius alter.

Ἐπιπεπτωκὸν, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido.*

Ἐπιπεριτρέπω, circumducendo ad me converto.

Ἐπίπερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubniger, nigricans; (2) maculis nigris diſtinctus.

Ἐπιπεσὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιπίπτω.

Ἐπιπετάννυμι, ſuper extendo. Ἐπιπετάννυναι τῇσι ἐσχάρῃσι, *Aret.*

Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπίπετρον, τὸ, herba quædam. A πέτρος.

Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in ſuperficie congelo, in ſummâ parte concreſco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto, invado. Κᾆτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησα γ' αὐτῷ κειμένῳ, *Ariſtoph. Nub.* 550.

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra cubitum eſt. Hinc τὸ, ἐπίπηχυ, ſc. μέρος, pars cubiti ſuperior.

Ἐπιπιθηκίζω, ſimium imitor.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conſpergo; appropinquo.

Ἐπιπίνω, inſuper bibo; (2) potum potui addo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὰς, *Act.* 11, 15.

Ἐπιπιστεύω, concredo, *ap. Joſ.* ſi lectio vera.

Ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίπλα, ων, τὰ, ſupellex; (2) omne genus inſtrumenti, ut in bello, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obſtruo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fictus, ſimulatus, commentitius; dicitur et de medicamentis, ſc. emplaſtris, quæ diſtinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc à πάσσειν, illud à πλάττεσθαι.

Ἐπιπλάστως, ficte, ſimulate.

Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo ſuper re aliquâ, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεῖον, *adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copioſius. Ab

Ἐπιπλεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, refertus, plenus.

Ἐπιπλεῖστον, *adv.* frequentiſſime, maxime.

Ἐπιπλείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior, copioſior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permiſceo, implico, intrico.

Ἐπιπλομένοιο, gen. ſing. præſ. part. med. *Ion. per Sync.* pro ἐπιπελομένου, ab ἐπιπέλομαι.

Ἐπιπλέον, *adv.* amplius, copioſius. Ab

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus.

Ἐπίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra latus eſt, coſtis ſuperjacens; (2) latera ampla habens.

Ἐπίπλευσις, ἡ, ingreſſus navis, vel claſſis. Ab

Ἐπιπλέω, fut. εύσω, ſupernavigo; (2) adnavigo, propè navigo; (3) claſſe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, *Thuc.*

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήθω, impleo.

Ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, caſtigator, reprehenſor, objurgator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, in caſtigando aſper, ad caſtigationem pertinens, objurgandi celer.

Ἐπιπληκτικῶς, graviter, aſpere reprehendendo.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo.* Unde

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, objurgatio, reprehenſio.

Ἐπιπληρόω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπλήσσου, ab

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, caſtigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 *Tim.* 5, 1.

Ἐπιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas, ſocietas.

Ἐπιπλοκήλη, ἡ, hernia, ramex, quum omentum deſcendit in ſcrotum. Ab ἐπίπλοον.

Ἐπιπλον, ου, τὸ, ſupellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.

Ἐπιπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro πίμπλημι.

Ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adverſus aliquem; (2) conflictus; (3) infeſtus claſſis adventus. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλυς, ἡ, ſc. ναῦς, roſtrata navis.

Ἐπιπλώοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro *Poët.* ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι.

Ἐπιπλὼς, *navigans*, a. 1. part. act. *per Sync.* ἐπιπλώσας, ab

Ἐπιπλώω, innavigo; (2) navigo adverſus.

Ἐπιπνείουσα, præſ. part. act. *Poët.* pro ἐπιπνέουσα, ab

Ἐπιπνείω, inſpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inſpiratio. Ab eod.

Ἐπιπνευστικὸς, ἡ, ὸν, inſpiratione, adflatu factus vel conſtans, epith. μαντείας.

Ἐπιπνέω, f. εύσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper; (3) ſuggero, inſpiro. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, *Eur. Ph.* 796.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνοος, *contr.* ἐπίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, adflatus.

Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens, epith. laquei, pedicæ. A πούς.

Ἐπιποθέω, expeto, deſidero; (2) amo.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo; (2) molior; (3) deſigno.

Ἐπιποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fictus, commentitius.

Ἐπιποικίλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde varius.

Ἐπίποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus, vellere intectus.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus et frequens ſum, redundo; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo, potens ſum, impotentem dominationem affecto. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus radices leviter ſunt fundatæ. Ex ſeq. et ῥίζα.

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim.

Ἐπιπολασμὸς, οῦ, ὁ, natatio v. gr. cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax et aſſidua inſultatio, vel impetus; affectatio principatûs. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, ὸν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαστικῶς, *adv.* abundanter, ſupra modum; (2) inſolenter.

ΕΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra, addi quoque ſolet ἐξ.

Ἐπιπολιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, caneſco, canus fio.

Ἐπιπολὺ, *adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magnâ ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere, pene ſemper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab

Ἐπίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores et moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, moleſtia, et

Ἐπιπόνως, *adv.* difficulter, ægre; (2) ſedulo, diligenter, magno cum ſtudio.

Ἐπιποντία, ας, ἡ, qu. dic. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, et πόντος.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro; (3) incurſo fines hoſtiliter. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, *Luc.* 8, 4.

Ἐπιπορπάω, fibulas necto, *in paſſ.* induor veſte fibulis nexâ. Hinc

Ἐπιπόρπημα, et *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula.

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex πόρπη.

Ἐπιπορπόω, vid. ἐπιπορπάω. Hinc

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureus, purpuræ ſimilis.

Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, involo, advolo.

Ἐπιπράττομαι, addo, inſuper facio; (2) exigo, ut εἰσπράττομαι.

Ἐπιπρεπεία, ας, ἡ, decus, decorum.

Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decorus. Ab

Ἐπιπρέπω, decorus ſum, excello formâ.

Ἐπιπρεσβεύω, et ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, ſeu eo ad.

Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ferrâ ſeco; (2) ἐπιπρίω τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπιπρὸ, *adv.* longo tractu, perpetim, porro.

Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, ſuperinjicio.

Ἐπιπροέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιπροῆκα, ab ἐπιπροίημι.

Ἐπιπροέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι.

Ἐπιπροθέω, longe procurro, provehor.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo; (2) adpono v. gr. menſam.

Ἐπιπροΐημι, inſuper mitto, emitto, dimitto.

Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, *Heſ.*

Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπιπρονέω, idem.

Ἐπιπροπίπτω, ſuper incumbo, procumbo ad, v. gr. aquam bibendi causâ.

Ἐπιπροσβάλλω, proficiſcor verſus, peto locum.

Ἐπιπροσήκω, redeo, de vectigalibus.

Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *adv.* ante, coram.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio.

Ἐπιπροσθέω,

Ἐπιπροσθέω, ῶ, f. ήσω, objicio, obtendo; (2) obscuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus sum. Ab ἐπίπροσθεν.
Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιπροσθέω.
Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.
Ἐπιπροστίθημι, adjicio, adjungo.
Ἐπιπρόσω, adv. procul.
Ἐπιπροτέρωσε, adv. ulterius.
Ἐπιπροφαίνω, profero, ostendo, in pass. appareo.
Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.
Ἐπιπρωϊαίτερον, adv. maturius.
Ἐπίπρωρος, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur.
Ἐπιπταίρω, adsternuto, sternuto dum aliquid dicitur, vel fit: a. 2. ἐπέπταρον.
Ἐπιπταῖσμα, τὸ, offensio, quum impingitur; (2) læsio pedis ex offensione. Ab
Ἐπιπταίω, f. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, frustror.
Ἐπίπταμαι, advolo; unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι.
Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.
Ἐπιπτέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐπίπτημι.
Ἐπίπτησις, ἡ, advolatus; (2) idem quod ἐπίπνευσις.
Ἔπιπτον, 1. sing. imperf. ind. act. v. πίπτω, cado.
Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum:
Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.
Ἐπίπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus qui insputetur, contemnendus, detestandus.
Ἐπιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) complector, amplector. Hinc
Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.
Ἐπιπτύω, f. ύσω, inspuo, insputo.
Ἐπίπτωσις, ἡ, casus, κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.
Ἐπιπύησις, ἡ, suppuratio.
Ἐπιπυνθάνομαι, audio (insuper).
Ἐπιπυρέσσω, et
Ἐπιπυρεταίνω, insuper febricito, et quidem gravius, paulatim, Aret. vid. ἐπιριγέω.
Ἐπιπυῤῥος, ad rufum colorem inclinans.
Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo; (2) lustro.
Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.
Ἐπιπωμάζω, et Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo et obturo.
Ἐπιπωματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. gr. corporis poros.
Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc
Ἐπιπώρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.
Ἐπιπώρωσις, obstinatio; (2) cæcitas.
Ἐπιραβδοφορέω, virga ad cursum instigo.
Ἐπιριγέω, subinde, et per intervalla frigore arripior.
Ἐπίρικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum rugosus aut incurvus; (2) superne incurvus, aut rugosus.
Ἐπιῤῥαθυμέω, pigresco, vitam otiose ago.
Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inspergo, irroro, infundo.
Ἐπιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.
Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, assumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.
Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inspergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.
Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quasi bacillis percutiendo, arguo, castigo. Hinc
Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehensio, vituperatio, convicium.
Ἐπιῤῥαπισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, assuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21.
Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.
Ἐπιῤῥαψωδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapsodorum.
Ἐπιῤῥεῖν, præf. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, sacrifico.
Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propensio. Ab
Ἐπιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui propendet, propensus, proclivis, pronus; adeoque gravis, ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, spes major.

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergo; (2) inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr.
Ἐπιῤῥέω, εύσω, influo; (2) fluo super; (3) inundo, copiose inferor; (4) largior.
Ἐπιῤῥήδην, adv. palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, et ῥέω, dico.
Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) gestamen quoddam comicum. Ex iisd. Hinc
Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens.
Ἐπιῤῥηματικῶς, adv. adverbialiter.
Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accusatio.
Ἐπιῤῥήσσεσκε, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo pessulum, irrumpo.
Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis.
Ἐπιῤῥιγόω, idem quod ἐπιριγέω.
Ἐπιῤῥίζιον, τὸ, additamentum radicum. A ῥίζα.
Ἐπίῤῥινος, ὁ, naso justo præditus.
Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, superjicio, injicio. Ab
Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, Luc. 19, 35.
Ἐπιῤῥίψαντες, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥίπτω.
Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, affluentia. Ab ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu fremitum edo; (2) acclamo sc. cum assensu; (3) tumultuor. Ab
Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magnâ animi alacritate; (2) utilis.
Ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.
Ἐπιῤῥοίζδην, adv. rapido cum impetu et stridore. Ex ἐπὶ, et ῥοῖζδος, stridor.
Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando, cum strepitu irruo. Λεύσσω—σύρασαν ἄλμη καπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ δεινὰς ἀπειλὰς, Aristoph. Lys. 217.
Ἐπιῤῥοφάω, sorbeo, sorbitione sumo.
Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ῥύγχος, rostrum.
Ἐπιῤῥύζω, f. ξω, immitto, v. gr. canem.
Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo.
Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.
Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus.
Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥύτως, per affluxum, instillando.
Ἐπιῤῥωγολογέω, et οῦμαι, racemos lego.
Ἐπιῤῥώννυμι, f. ρώσω, corroboro; (2) med. strenue ago, incumbo; (3) pass. incendor ad aliquid.
Ἐπίῤῥωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo. A præc.
Ἐπιῤῥώω, idem quod ἐπιῤῥώννυμι, Ern.
Ἐπιῤῥύομιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens, extrinsecus. Ἐπιρυσμίη, subst. species extrinsecus oblata per sensus, pulsatio sensuum. Vox Democr. ap. Sext.
Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui supponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.
Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab
Ἐπίσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, instabilis.
Ἐπισαλπίζω, buccinâ accino.
Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgestio. Ab
Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.
Ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa, vid. Ern.
Ἐπίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comicæ sic inducebantur. Ab
Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ 'πίσειε μοὶ τὰς αἱματωπὰς ϗ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 245.
Ἐπισεμνύνομαι, jacto, ostento me.

Ἐπισεσυρμένως, negligenter, leviter.
Ἐπισεύω, et ἐπισεύομαι, concito, impello adversus aliquem.
Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. v.
Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημῆναι, ostendere se, adesse, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam est promitto, ap. Jos. (3) signo, signum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcumque significationem do; (4) acclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsigno. Hinc
Ἐπισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscumque rei velut futuræ tempestatis, sed impr. acclamatio faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, et de reprehensione; (3) indicium motûs febrilis.
Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc
Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, scribendo, v. gr. quæ audiuntur, Diog. L.
Ἐπίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui signum seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπίσημον τινος est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπίσημον, dicitur et de nomine. Ex ἐπὶ, et σῆμα.
Ἐπισήμως, adv. insigniter; (2) perspicue, significanter.
Ἐπίσης, adæque. Ex ἴσος, ἴση, par.
Ἐπισίγμα, ατος, τὸ, canum instigatio. Ab
Ἐπισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.
Ἐπισινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex σίνω.
Ἐπισίνιος, ου, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.
Ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum do, med. viaticum sumo. Ab ἐπισίτια.
Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, in med. idem fere; frumentum, commeatum deporto, subveho, sed proprie, cibaria; viaticum sumo, paro mihi, deinde locupleto me.
Ἐπισιτιευόμενος, f. 1. part. med. Dor. pro ἐπισιτιέμενος, Att. pro ἐπισιτιζόμενος.
Ἐπισίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victûs caussâ alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.
Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.
Ἐπίσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, incito pastorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, et σίττα.
Ἐπισίφλιον, irrisione dignum, turpe, Hes.
Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.
Ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum sub scalmo.
Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.
Ἐπισκεδάζω, f. άσω, dissipo et dispergo; (2) inspergo, spargo.
Ἐπισκεδάννυμι, idem.
Ἐπισκέλησις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπὶ, et σκέλος.
Ἐπισκεπάζω, tego, contego.
Ἐπισκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus; (2) à vento. Ex ἐπὶ, et σκέπη.
Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviso, visito; (2) pœnas sumo; (3) opem fero; (4) adspicio, inspicio, contemplor; (5) lustro, recenseo; (6) considero, animo expendo; (7) disquiro; discepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἑπτὰ, Act. 6, 3.
Ἐπισκευάζω, f. άσω, sarcio, instauro; (2) insterno clitellas et onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐς' ἐπεσκευασμένον ἀπαξάπασιν, Aristoph. Conc. 1142. Hinc
Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, instaurator, refector.
Ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, instauratus, redivivus.
Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.
Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio, quæ fit lustrando et inspiciendo; (3) consideratio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio; (5) nota censoris.
Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium super scenâ; (2) superior scenæ pars. Ab
Ἐπίσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui super scenâ est aut fit. Ex ἐπὶ, et σκηνή.
Ἐπισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ

σκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκηνώσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ἐπισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo; (2) urgeo, insto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innitor, incumbo; (6) objurgo; (7) *inpr.* est verbum forense, et (maximè *in med.*) significat, (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consultò illata; (3) reperitur etiam universè pro accusare, ut cædis, *ap. Plat.*

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2) actio, quâ testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio, quâ moriens à circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, *Marc.* 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς, *Matt.* 17, 5.

Ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrâ tectus, umbrosus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, et σκιὰ.

Ἐπισκίως, in umbrâ, obscurè.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, insulto, exsultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκόπει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τὸ, domus episcopi.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, episcopus sum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso; (2) inspicio; (3) curator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum suum. Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν, *Aristoph.* Θεσμ. 966. Πᾶν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, *Isocr. ad Dem.* Hinc

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi; (2) episcopatus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ἡ, ὸν, episcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiæ, episcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκόπος, ου, ὁ, scopum feriens.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. A σκότος.

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo. A præc.

Ἐπισκύζομαι, indignor, irascor.

Ἐπισκύζωνται, 3. pl. præs. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, *inprimis* in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu sum in aliquâ re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium; (2) fastus.

Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludus quidam, *Poll.*

Ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, *Xen.* εἴς τι, *Plut.*

Ἐπισμαραγέω, insono, strepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abstergo.

Ἐπισμῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμάει, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, miserabilis; (2) tristificus, cor dolore exedens.

Ἐπισμυγερῶς, *adv.* ærumnosè, graviter.

Ἐπισόγκως, æquabiliter, ex æquabili superficie, *Strab.* Ab ἴσος, et ὄγκος.

Ἐπισος, ου, ὁ ἡ ἡ, æqualis.

Ἐπισπάδην, haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπᾶσθαι, præs. inf. pass. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio.

Ἐπισπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, quem quis sibi ipse attraxit et accersivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse induit; (2) marculus ferreus in januâ; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, f. άσω, attraho; (2) consequor, adquiro; (3) *in med.* adsequor, insequor, impello. Ἐγὼ δὲ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος, *Soph. Aj.* 780.

Ἐπισπεῖν, assequi, attingere, *med.* ἐπισπέσθαι, idem. Ab ἐπὶ, et ἕπομαι.

Ἐπισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuò semino; (2) dissemino; (3) insero, insemino, sero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex paterâ.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, incitatus, festinus, properans studiosè aliquid. Ex

Ἐπισπέρχω, premo, urgeo, festinare cogo.

Ἐπισπερχῶς, *adv.* studiosè, festinanter.

Ἐπισπεύδω, fut. εύσω, accelero, festino; (2) festinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἱεροῖσι, *Herod.* τὸ δρᾶν, *Plat.*

Ἐπίσπῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi *Poët.* σπόμαι, pro ἕπομαι.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, fut. ίσομαι, misericordiâ commoveor super.

Ἐπίσπληνος, ον, lienosus.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo*.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata; (2) insitio, fatio in aliquo loco. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui inseritur vel refertur. Ab eod.

Ἐπισπουδάζω, festino; (2) incito, instigo. Ἐπισπούδασον ἐπὶ θᾶσσον, *Lucian.* Hinc

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, exactor, qui urget opus.

Ἐπισπώμενος, præs. part. pass. pro ἐπισπαόμενος, ab ἐπισπάω.

Ἐπίσσυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω.

Ἐπίστα, 2. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἐπίστασαι, ab ἐπίσταμαι.

Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω.

Ἐπισταδὸν, *adv.* constanter; (2) instando; (3) scitè, scienter, peritè. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo; (2) super instillo.

Ἐπίσταθμα, ῶν, τὰ, mansiones, stativa:

Ἐπισταθμεία, et μία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati.

Ἐπισταθμεύω, ῶ, f. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor:

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάθμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ponderi adjicitur.

Ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo, irrigo.

Ἐπισταλάω, ῶ, idem.

Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum, per epistolam, commissio. Ab ἐπιστέλλω.

Ἐπισταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.

Ἐπίσταμαι, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo. V. *Ern.*

Ἐπισταμένως, *adv.* scienter, peritè; (2) prudenter. Ab ἐπιστάμενος.

Ἐπίσταξις, ἡ, crebra stillatio, v. gr. sanguinis è naribus.

Ἐπιστὰς, *instans*, nom. sing. a. 2. part.

Ἐπιστᾶσα, fœm. à præc.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. med. v. ἐπίσταμαι.

Ἐπιστᾶσθαι, *supra stare*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐφιστᾶσθαι, à verbo ἐφίστημι. Unde

Ἐπιστασία, ας, ἡ, mora in aliquâ re, *unde*, attenta consideratio, diligentia; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inspectio.

Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, stator, epithet. Jovis.

Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibitio, retentio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.

Ἐπιστάτα, voc. sing. ab ἐπιστάτης.

Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio, curatio, inspectio.

Ἐπιστατεύω, f. εύσω, præfectus sum, præsum:

Ἐπιστατέω, ῶ, fut. ήσω, idem, impero. Ἐπιστατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, *Plut.* τῶν ἔργων, *Xen.*

Ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, rostrum navis; (2) idem quod

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui præfectus est alicui rei, curator; (2) qui reipublicæ præest; (3) mendicus, qui ad fores stare solet; (4) qui à tergo stat, ut militi in acie. Ab eod.

Ἐπιστατικὸς, ἡ, ὸν, ad curatorem vel præfectum pertinens. A præc.

Ἐπιστατικῶς, constanter fixè.

Ἐπιστατὶς, ίδος, ἡ, quæ curandis et administrandis negotiis præest. Ab eod.

Ἐπίστατον, τὸ, basis crateris, in inscr. Sigæa.

Ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπίσταμαι.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω.

Ἐπισταχύω, idem quod ἐπανθέω, de languine barbæ.

Ἐπιστέαται, *sciunt*, 3. pl. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, à verbo ἐπίσταμαι.

Ἐπιστείβω, calco.

Ἐπιστεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.

Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.

Ἐπιστέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis significo; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco; (7) compono, ut vestem; f. ἐπιστελῶ, a. 1. ἐπέστειλα, perf. pass. ἐπεσταλμένος, τὰ ἐπεσταλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν, *Heb.* 13, 22.

Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.

Ἐπιστενάχω, idem. Ex ἐπὶ, et στενάχω, *gemo*.

Ἐπιστένω, idem. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις, *Eur. Med.* 929.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πιστεύω.

Ἐπιστεύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐπιστεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.

Ἐπιστεφανόω, corono.

Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, coronâ redimitus. Ab

Ἐπιστέφω, f. ψω, coronâ redimio. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, *Il.* 1, 470.

Ἐπιστέωνται, 3. pl. præs. ind. *Ion.* ἐπίστανται, ab ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι.

Ἐπίστηθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐφίστημι.

Ἐπιστήθιος, ου, ὁ ἡ ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. A στῆθος.

Ἐπιστηλόω, columnam impono.

Ἐπίστημα, ατος, τὸ, columna, stela sepulchralis. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia; (3) ars; (4) disciplina, cura boni ordinis observandi. *Vox Eccl.*

Ἐπίστημος, hæsitans, cogitabundus; (2) intelligens.

Ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, scientiâ præditus; (2) scientiæ cujusque proprius; (3) scientiam efficiens.

Ἐπιστημονικῶς, *adv.* peritè.

Ἐπιστημόνως, *adv.* scienter, peritè, scitè.

Ἐπιστημοσύνη, scientia; (2) peritia. Ab

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, scientiâ præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστηρίζω, f. ίξω, magis stabilio; (2) stabilio et firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super. Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, *Act.* 14, 22. Ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ, *Luc.*

Ἐπιστήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. à verbo ἐπίσταμαι.

Ἐπιστητέον, *adv. posit.* sciendum est.

Ἐπιστητὸς,

Ἐπιστητὸς, ὴ, ὸν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eod.

Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in superficie notis distinguo.

Ἐπιστίλβω, splendeo, fulgeo.

Ἐπίστιος, ον, pro ἐφέστιος.

Ἐπιστοβέεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιστόβεεν, seu ἐπιστόβεον, ab

Ἐπιστοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumeliâ adficio, convicior, *apud Apollon. Rhod.* Quasi ἐπιστομέω. Ex ἐπὶ, et στόμα, ος.

Ἐπιστοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.

Ἐπιστολάδην, *adv.* ornatè, succinctè. Ab ἐπιστέλλω.

Ἐπιστολεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor; (2) epistolarum magister; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eod.

Ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.

Ἐπιστολικὸς, ὴ, ὸν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.

Ἐπιστολιμαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et *ap. Demosth.* conducticius. Vid. *Ern.*

Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epistola, epistolium.

Ἐπιστολιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον, et φέρω.

Ἐπιστολογραφικὸς, ὴ, ὸν, epistolis scribendis serviens.

Ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, et loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, *Tit.* 1, 11. Ex στόμα. Hinc

Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, idem quod

Ἐπιστόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur; (2) obstaculum.

Ἐπιστοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.

Ἐπιστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπιστόρνυμι, pro ἐπιστρώννυμι, insterno.

Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiæ supervenientes; (3) exercitus.

Ἐπιστράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab

Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, *Soph. Trach.* 366. Διπλῶν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο, infestabat, *Eur. Med.* 1188. Ἐπιστρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Δι', *Aristoph. Av.* 1528.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitûs hostilis.

Ἐπιστρατοπεδεύω, castra moveo adversus.

Ἐπιστραφεὶς, a. 2. part. pass. v. ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρεπτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens convertendi.

Ἐπιστρεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum in se convertat.

Ἐπιστρέφεια, ας, ἡ, solertia, sagacitas; (2) severitas; (3) accurata diligentia, cura.

Ἐπιστρεφέως, et ἐπιστρεφῶς, *adv.* diligenter, accuratè; (2) fraudulenter. Ab

Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, solers, attentus, cautus, circumspectus, prudens; (2) severus, ut in objurgando; (3) perversus; (4) versutus, ἐπιστραφής, *Ammon.* Ab

Ἐπιστρέφω, f. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιστρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suæ utilitatis curam tandem converti. Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 *Pet.* 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω, *Mat.* 10, 13. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν, *Aristoph. Plut.* 1131.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιστρέψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπιστρόγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, subrotundus, turbinatus.

Ἐπιστροφάδην, *adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiosè; (3) strenuè, fortiter.

Ἐπιστροφεὺς, έος, ὁ, primus spondylus, qui unà cum collo convertitur. Ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) castigatio, punitio, ultio.

Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia. Ab eod.

Ἐπιστροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni.

Ἐπιστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus; (2) qui conservatur cum aliis; (3) curiosus, diligens. Ab eod.

Ἐπιστρόφως, *adv.* diligenter.

Ἐπίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum. Ab

Ἐπιστρώννυμι, vel ἐπιστρωννύω, f. στρώσω, insterno, supersterno, strato tego. Ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ νιφετὸν, *Luc.*

Ἐπιστρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ἐπιστρωφῶσι πόληας, *Odyss.* 17, 486.

Ἐπιστυγνάζω, dolore et tristitiâ adficior propter aliquid.

Ἐπιστύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, et στύλος.

Ἐπιστύφω, f. ψω, adstringo, coërceo.

Ἐπίσω, 2. sing. imperf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπίσασο, ab ἐπίσαμαι.

Ἐπισώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πισόω.

Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, sycophanticè aliquem insector.

Ἐπισυγκροτέω, convoco, colligo.

Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.

Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, superfœtatio.

Ἐπισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.

Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, pactum societatis in bello mutuæ præstandæ.

Ἐπισυμπίπτω, unà incido, ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, ab

Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo; (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, *Matt.* 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, *Marc.* 1, 33. Hinc

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio

Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.

Ἐπισυνάπτω, coagmento conjungo; (2) adjungo; (3) committo, sc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, *Plut.*

Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. a. 1. part. pass. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio. Ab

Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.

Ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.

Ἐπισυνδίδωμι, invalesco, accresco.

Ἐπισύνειμι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, supervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.

Ἐπισυνθῆκαι, αἱ, appendices fœderis, *Polyb.*

Ἐπισυνίημι, intelligo, curo.

Ἐπισυνίσταμαι, coëo, conspiro, insurgo in aliquem; (2) concresco.

Ἐπισυννέω, aggero.

Ἐπισυνοδοιπορέω, unà iter facio.

Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.

Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam constructis.

Ἐπισυντείνω, contraho.

Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.

Ἐπισυντίθημι, insuper compono et conjungo; (2) cumulatim adnecto et adjungo.

Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτ' ἐπισυντρέχει ὄχλος, *Marc.* 9, 25.

Ἐπισύομαι, impetum facio. Unde ἐπέσσυμαι, incitatus seu concitus sum; ἐπεσσύμενος.

Ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio; (2) exsibilo; (3) more grunnum clamo.

Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis post se trahit; (2) vestigium corporis tractim se agentis; (3) res tumultuariè acta.

Ἐπισυρμὸς, ου, ὁ, abstractio, v. gr. servorum; (2) ludibrium; (3) socordia.

Ἐπισυρρέω, confluo, affluo.

Ἐπισύρω, attraho, post me traho; (2) tractim duco, volvo; (3) supinè et tumultuariè rem gero.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, conjuratio, coïtio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίστημι.

Ἐπισυστέλλω, contraho.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, unà converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator.

Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab

Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, seu macto super; (2) eneco, obtundo.

Ἐπίσφαιρα, τὰ, pilæ quæ pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quæ inde præpilatæ dicuntur, *Ern.*

Ἐπισφακελίζω, insuper sphacelo laboro, de membro, quod putredine corripitur, ob alium morbum prægressum, accedente.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui labefactari potest, lubricus; (2) instabilis, incertus; (3) periculosus; (4) damnosus. Ab

Ἐπισφάλλω, supplanto, everto, fallo.

Ἐπίσφαλμα, ατος, τὸ, res malè, infeliciter gesta, infelix eventus.

Ἐπισφαλῶς, *adv.* ita ut labefactari possit, lubricè, non sine periculo.

Ἐπίσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ, et φάω, *occido*, Eust. (2) infamis, *ap. Amm.* A φημί.

Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo, seu macto super.

Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex, *Hes.* Ex σφέλας.

Ἐπισφίγγω, f. ξω, adstringo, adductum ad me stringo et arctè complector.

Ἐπισφραγίζω, fut. ίσω, signum imprimo, obsigno; (2) consigno; (3) concludo velut sigillo; (4) ἐπισφραγίζομαι, probo, subscribo, ut rata fiant.

Ἐπισφραγιστὴς, ου, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Ex ἐπὶ, et σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifico, seu cultro aperio.

Ἐπίσχε, 2. sing. pr. imperat. act. v. ἐπίσχω.

Ἐπισχεδὸν, *adv.* propemodum, propè.

Ἐπισχέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν. Unde

Ἐπίσχερω, *adv.* deinceps, ordine.

Ἐπισχεσία, ας, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora.

Ἐπισχετικὸς, ὴ, ὸν, inhibendi et reprimendi vim habens.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

Ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut destinetur:

Ἐπισχίδιον, ου, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab

Ἐπισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.

Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc

Ἐπισχναντέον, *adv. posit.* arefacere oportet.

Ἐπισχολάζομαι, vaco.

Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope resisto.

Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.

Ἐπισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, *Luc.* 23, 5.

Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo retardo; (2) adhibeo, admoveo. Ἐπίσχες τοῦ δρόμου, *Aristoph. Av.* 1205.

Ἐπισχὼν, a. 2. part. act.

Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.

Ἐπίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, corpulentus; (2) torosus. Ex ἐπὶ, et σῶμα, *corpus.*

Ἐπισωρεύω, cumulo acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, 2 *Tim.* 4, 3.

Ἐπίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citiùs deteratur.

'Επιταγὴ, ῆς, ἡ, mandatum, imperatum.
'Επιτάγμα, ατος, τὸ, fubfidiaria cohors; (2) mandatum. Ab ἐπιτάττω.
'Επιταγματικὸς, ἡ, ὸν, fubfidiarius:
'Επιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.
'Επιτακτικὸς, ἡ, ὸν, imperiofus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, fc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.
'Επιτακτικῶς, *adv.* imperiosè, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
'Επίτακτοι, milites triarii et fubfidiarii.
'Επίτακτος, ον, juftus, præfcriptus.
'Επιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, infuper laboro et moleftias perfero.
'Επιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.
'Επιτὰξ, *adv.* deinceps, ex ordine; (2) breviter, *ap. Comicos*; (3) longè, *ap. Tragicos* Ab ἐπιτάττω, *Etym. M.* Unde
'Επίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum.
'Επιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab
'Επιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. 'Επιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, *Luc.*
'Επιτάῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor.
'Επίτασις, εως, ἡ, intentio fignificationis, *item* (2) affirmatio, opp. στέρησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio; (5) vehementia; (6) pars comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo.*
'Επιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco feu difpono poft; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, fubditus fum alicujus poteftati. 'Εν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, *Luc.* 4, 36. 'Επέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, *Marc.* 6, 39.
'Επιτατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.
'Επιτατικῶς, *adv.* intendendo, vehementer.
'Επιταῦρος, ον, robuftus, validus.
'Επιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, funebris, pro fubft. fc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, carmen fepulchrale, epitaphium, fc. μέλος. A τάφος.
'Επιταχύνω, accelero, urgeo.
'Επιτέγξις, ἡ, madefactio; (2) emollitio, lenitio, perfuafio. A τέγγω.
'Επιτεθειασμένως, *adv.* adflatu, feu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.
'Επιτεῖλαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιτέλλω.
'Επιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increfco, invalefco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo, fc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, a. 1. intendere. Paff. ἐπετάθην, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intenfus. 'Επιτείνεις μοὶ τὸν ἔρωτα, *Luc.*
'Επιτειχίζω, f. ίσω, munio adverfus impetum hoftium; (2) caftellum ftruo, unde hoftem infeftemus; (3) è propugnaculo decurrendo infefto. Hine
'Επιτείχισις, εως, ἡ, idem quod
'Επιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) *tropicè* quicquid ejufmodi eft, ut eo uti ad vexandos alios et infeftandos poffimus:
'Επιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, exftructio ejufdem.
'Επιτεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.
'Επιτεκνόω, infuper gigno, *in paff.* infuper nafcor.
'Επιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω. Hinc
'Επιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abfolutio; (2) augmentum; (3) procreatio fobolis.
'Επιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero, vide ἐπιτελέωμα.
'Επιτελεσθέντα, acc. fing. aor. 1. part. paff. v. feq.
'Επιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, ftrenuus, acer, induftrius, efficax. Ab
'Επιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exfequor, præfto; (2) folvo, expendo; (3) obeo, perfungor, celebro facra, confecro. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, *Heb.* 8, 5. Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, *Ifocr.* Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε, *Gal.* 3, 3.

'Επιτελέωμα, ατος, τὸ, hoftia fuccedanea, quæ poft cæteras omnes immolatur, ut priora facrificia reta fiant. Ab ἐπιτελεόω.
'Επιτελέως, tandem, denique, *Aret.* Ab
'Επιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad finem perductus, abfolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ, et τέλος, *finis.*
'Επιτέλλου, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλου, ab
'Επιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exifto. Hinc a. 1. ἐπέτειλα, in med. ἐπετειλάμην, injunxi.
'Επιτέμνω, fut. εμῶ, incido, concido; (2) refello, irritum facio, impedio; (3) brevius reddo, in compendium redigo. "Ομως δὲ σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν, *Luc. pro imag.*
'Επιτὲξ, έκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ, et τίκτω, *pario.*
'Επιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiosè adfingo, portentofis modis glorior et mentior.
'Επιτέρμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terminis feu limitibus præeft. Ex τέρμα.
'Επιτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delectationem et voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab
'Επιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.
'Επιτερπῶς, *adv.* jucundè, fuaviter.
'Επιτερσαίνω, ficco.
'Επιτεταμένως, *adv.* vehementer, Ab ἐπιτείνω.
'Επιτέταται, 3. fing. perf. ind. paff.
'Επιτετηδευμένως, *adv.* accuratè, peritè; (2) datâ operâ.
'Επιτετμημένως, concisè, contractè.
'Επιτέτραπται, 3. fing. perf. ind. paff. v. ἐπιτρέπω.
'Επιτετράφαται, 3. plur. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ.
'Επιτεύγμα, ατος, τὸ, adeptio, profper fucceffus. Ab ἐπιτυγχάνω. Unde
'Επιτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui folet adfequi id ad quod contendebat, fucceffu non carens, efficax.
'Επίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio.
'Επιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infuper machinor; (2) molior, machinor, comminifcor. Hinc
'Επιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) folertia.
'Επιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, arte factus, artificialis.
'Επιτεχνολογέω, arte et ratione trado, differo.
'Επιτήδειος, εία, (*ap Lifiam*) ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, ftudiofus; (3) neceffarius, amicitiâ conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam neceffaria, victus, commeatus.
'Επιτηδειοτέρως, aptiùs, amiciùs, &c.
'Επιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas et habilitas, aptitudo; (2) amicitia, familiaritas; (3) res ipfæ ad v. gr. bellum gerendum opportunæ.
'Επιτηδείως, *adv.* commodè, utiliter.
'Επιτήδευμα, ατος, τὸ, ftudium, inftitutum, quod ftudiosè fectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) profeffio; (3) difciplina; (4) vitæ inftitutum, vitæ genus;
'Επιτήδευσις, εως, ἡ, ftudium accuratum, induftria, opera; (2) difciplina, inftitutum.
'Επιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, ftudiofus, deditus alicui rei:
'Επιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, adfectatus, nimis accurato ftudio factus: Ab
'Επιτηδεύω, f. εύσω, ftudio et datâ operâ aliquid facio; (2) ftudeo, operam do, ftudiosè fector in bonam et in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceo, habilis reddor, inftruor. 'Επιτηδεύειν χαρακτῆρα τινος, *Plat.*
'Επιτηδέως, *adv.* commodè; aptè: Ab
'ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, idoneus, aptus, habilis; ἐπίτηδες, adv. de induftriâ. Ab ἐπὶ, τὸ, et ἦδος, quod factum eft ad placendum, *Ern.*
'Επιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.
'Επιτηκίζω, pro ἐπιτιθηκίζω, *Ern.*
'Επιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.

'Επιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter obfervo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, *Plat.* Hinc
'Επιτηρήσας, a. 1. part. act.
'Επιτήρησις, εως, ἡ, obfervatio, animadverfio.
'Επιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, qui obfervare folet, obfervator. Ab eod.
'Επιτιθέασι, 3. fing. præf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.
'Επιτιθέω, idem quod
'Επιτίθημι, impono, fuper impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo. Et ἐπιτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hoftiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus fum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νεανικώτατον ἐπεθήκας, *Plat.*
'Επιτιθῇς, 2. fing. præf. conj. act.
'Επιτίκτω, infuper pario; (2) pario, partum edo.
'Επιτιλάω, commaculo fordibus, concaco.
'Επιτιμᾷ, 3. fing. præf. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάει. Ab
'Επιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo feu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης, *Ifocr.* Hinc
'Επιτίμημα, ατος, τὸ, id quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.
'Επιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.
'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab
'Επιτίμησις, εως, ἡ, reprehenfio, objurgatio, interminatio.
'Επιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenfor, objurgator, caftigator; (2) qui rem æftimatam denuò æftimat.
'Επιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, ad reprehenfionem pertinens, objurgatorius.
'Επιτιμητικῶς, acriter, afperè.
'Επιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex.
'Επιτιμία, ας, ἡ, ftatûs civis juftus et integer, quum fama ejus et exiftimatio integra eft; (2) objurgatio.
'Επιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, et τιμὴ. Unde
'Επίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos fuus integer et illæfus eft, honoratus.
'Επιτιμῶνται, 3. pl. præf. ind. paff.
'Επιτίμως, honeftè, honorificè.
'Επιτίτθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fubrumus, lactens. Ex ἐπὶ, et τιτθὸς, *mamma.*
'Επιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.
'Επιτμήγω, feu ἐπιτμήσσω, incido, decurto.
'Επίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνεισμα, fœneratio quæftuofa.
'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus fiderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior.*
'Επιτολμᾶν, præf. inf. act. pro ἐπιτολμάειν.
'Επιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.
'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω. Unde
'Επίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, incifione, feu præcifione brevior factus, præcifus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius.
'Επιτόνιον, τὸ, inftrumentum, quo chordæ funefve intenduntur; (2) amplificatio. Ab
'Επίτονος, ου, ὁ, fc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, feu rudens, qui à fumma mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείω.
'Επιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.
'Επιτοξεύω, idem.
'Επιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena et cavum illud, cui imponitur in arcu fagitta. A τόξον.
'Επιτοπίζω, f. ίσω, in loco et fede meâ me contineo, fedem non muto. A τόπος.
'Επιτραγεαὶ, ῶν, αἱ, pifcium genus:
'Επιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen:

'Επίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iiſd.

'Επιτραγῳδέω, tragicè decanto et exaggero.

'Επιτραπεζίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſuper menſam, aut ſuper menſâ ſit. Ab

'Επιτραπέζιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A τράπεζα.

'Επιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in menſâ ſeu ſuper menſâ apponuntur; (2) ſecundæ menſæ.

'Επιτραχήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra collum eſt, collaris. Ex ἐπὶ, et τράχηλος.

'Επιτραχύνω, exaſpero.

'Επιτρεπτέον, permittendum eſt. Ab

'Επιτρέπω, f. ψω, permitto, traho; (2) committo. 'Ουκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν, *Ariſtoph. Plut.* 1078. 'Εμαυτὸν ἐπιτρέπω σοὶ τυτονὶ γεροντ αγωγεῖν, *id. Eq.* 1094.

'Επιτρέφω, alo ſuper, alendo ſuperinduco.

'Επιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incurſionem facio. Πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, *Philo.*

'Επίτρεψον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέψοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι.

'Επιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo, crucio, noceo. Hinc a. 2. ἐπετρίβην· ἐπιτριβείης, in conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periiſti. 'Οι δώδεκα θεοὶ εἰξάσιν ἐπιτρίψαι σε, *Ariſtoph. Av.* 96.

'Επιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi ſuſtineo; (2) ultra juſtum tempus. Hinc

'Επιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.

'Επίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur ſeu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

'Επίτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) ſceleratus, perditus. Ab eod.

'Επιτρὶς, *adv.* ter.

'Επίτριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeſquitertius; (2) pes poëticus, tribus brevibus et unâ longâ.

'Επίτριψις, εως, ἡ, ipſa conterendi actio; (2) cruciatus, noxa; (3) fluctus, *LXX.*

'Επίτρομος, ὁ καὶ ἡ, perterritus, trepidus.

'Επιτροπάδην, *adv.* ex commiſſo, non ſponte. Ab ἐπιτροπή.

'Επιτροπαῖος, αία, αῖον, commiſſus, conceſſus; (2) curæ alicujus traditus; (3) epith. Jovis, ad quem receptum habent injurias paſſi. Ab eod.

'Επιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

'Επιτρόπευσις, ἡ, idem.

'Επιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, ſeu adminiſtrandi. Ab

'Επιτροπεύω, f. εύσω, ſum adminiſtrator ſeu præfectus, procuro, adminiſtro; (2) tutor ſum, in tutelâ habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι, ſum ſub tutelâ; (3) curo, ſimpliciter. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, *Ariſtoph. Eq.* 212. Ab

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, ſive adminiſtrandi ſeu procurandi aliquid procuratio, tutela; (2) deditio in fidem; (3) poteſtas quæ alicui permittitur, v. gr. decernendi, ſtatuendi. Ab ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui cura alicujus commiſſa eſt, procurator, vicarius; (2) tutor; (3) præfectus provinciæ minoris, ut Judææ.

'Επιτροφὴ, ἡ, alimentum, *ap. Joſ.*

'Επιτροχάδην, *adv.* feſtinanter, more ejus qui currit; (2) ſummatim, breviter, ſuccinctè. Ab

'Επιτροχάζω, f. άσω, percurro.

'Επιτροχάλος, ὁ καὶ ἡ, velox, volubilis. Ab

'Επίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Επιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percurſio; (2) verborum copioſa et præceps effuſio ad perturbandum adverſarium. Ab ἐπιτροχάζω.

'Επιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.

'Επιτρόχως, *adv.* velociter, cito curſu.

'Επιτροχώτερον, *adv.* agiliùs.

'Επιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

'Επιτρώζω, unà cum pane comedo.

'Επιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi

'Επιτυγχάνω, adſequor, nanciſcor; (2) attingo; et (3) ſuccedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus ſum. Paſſ. ἐπιτετευγμένον, quo potiti ſumus, quod benè ſucceſſit. Τοῦτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος, *Iſocr. ad Dem.* Ἦν πω ἐπιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σόφοις, *Ariſtoph. Nub.* 535.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuper ſepulchro poſitus; (2) ad ſepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

'Επιτύμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τύμβος.

'Επιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

'Επιτυφόω, idem quod τυφόω.

'Επιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo, ἐπιτεθυμμένος, incenſus, ardens, *propriè et tropicè.*

'Επιτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voti compos.

'Επιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus:

'Επιτυχὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχῶς, *adv.* proſpero ſucceſſu, feliciter.

'Επιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effusè cachinnor; (3) adſentor, adulor. Hinc

'Επιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.

'Επιφαγεῖν, a. 2. poſt aliquid edere, unà cum pane edere.

'Επιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) ſplendidum reddo, purgo, lavo.

'Επιφαίνω, appareo ſuper aliquâ re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupervenio; (3) appareo.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. act.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies; (2) habitus et forma loci, item corporis, ſeu oris; (3) dignitas, honos, præſtantia; (4) celebritas; (5) ortus, v. gr. ſolis, diei; (6) apparitio Deorum, ſive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo ſcelere, &c. conſpicua, item adventus inopinatus; (7) apparitio Chriſti in carne; item in judicio mundi; (8) *omninòque* majeſtas divinæ naturæ in Chriſto conſpicua, divinitas ipſa Chriſti; ſed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, quâ Chriſtus baptizatus fuit; item, quâ gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere, (v. *Ern.*) Ab

'Επιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis, clarus, ἐπιφανέστατος χειμὼν, hyems acerrima, *Polyb.*

'Επιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem.

'Επίφαντος, ον, conſpicuus, præſens.

'Επιφανῶς, *adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendidè, magnificè. Ab ἐπιφανής.

'Επιφαρμακεύω, aliud inſuper medicamentum ſumo.

'Επίφασις, εως, ἡ, ſpecies externa, cultus, apparatus, ut magiſtratuum, &c. (2) adſpectus, vultus; (3) ſignificatio, profeſſio; (4) judicium quod profertur. Ab ἐπιφαίνω.

'Επιφάσκω, dico.

'Επιφατνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ad præſepe, ad præſepe pertinens. A φάτνη.

'Επίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui malè audit. A φημὶ.

'Επιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; et *in med.* in lucem profero, oſtendo. Ex φάω.

'Επιφαύω, f. αύσω, illuceſco.

'Επιφάω, idem.

'Επιφέροισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab

'Επιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuſo; (3) adſcribo; (4) impono, ſuperimpono; (5) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera profero in medium, promo; (7) infero, v. gr. cenſum, primitias, &c. ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur à fœminâ; (4) impetum facio. 'Αιτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, *Philo.* 'Επίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, *Ariſtoph. Av.* 350.

'Επιφημιστὴρ, ῆρος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur, adclamans, adſentiens.

'Επιφημίζω, f. ίσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maximè) *quo ſenſu et in med. maximè dicitur.* Hinc

'Επιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.

'Επιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

'Επιφθὰς, a. 2. part. act. v. ἐπιφθάνω.

'Επιφθέγγομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Hinc

'Επίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

'Επιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper.

'Επίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus.

'Επιφθόνως, *adv.* invidioſè.

'Επίφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ, et φθορὰ, *exitium.*

'Επιφθύσδοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύζω; vel

'Επιφθύω, inſpuo.

'Επιφιλοπονέω, ῶ, et έομαι, οῦμαι, naviter alicui rei operam do.

'Επίφλεβος, ου, ὁ καὶ ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, et φλέψ.

'Επιφλεγμαίνω, valdè ardeo vel tumeo.

'Επιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, *Il.* 2, 455. Hinc

'Επιφλογὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flammeus, incendens.

'Επιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio ſeu pars inflammatione vexata. Quaſi ab ἐπιφλογίζω, incendo. A φλὸξ.

'Επιφλογώδης, ώδες, inflammationem habens, rubicundus.

'Επιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

'Επιφοβέομαι, vereor, magnoperè timeo.

'Επίφοβος, ὁ καὶ ἡ, metu perculſus, perterritus.

'Επιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

'Επιφοινίσσω, rubefacio

'Επιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſâ; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo.

'Επιφοιτέος, έα, έον, adventitius, *Hippocr.*

'Επιφοιτεύω, idem quod ἐπιφοιτάω. 'Επιφοιτεύει νοῦσος ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

'Επιφοίτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; ipſa actio ſuperveniendi, *cum gen.* θεοῦ, inſpiratio, adflatus divinus.

'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio, ut hoſtis, imbris; (2) oratio invectiva et cum impetu prolata; (3) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum à trierarchis; (4) pecuniæ ſolutio et pœnæ perpeſſio; (5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (6) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in ſyllogiſmis, concluſio; (7) ſententia addita ſermoni præcedenti; (8) figura rhetorica, verbum in fine ſententiarum repetens, Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπιφέρω.

'Επιφορβέω, depaſco.

'Επιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. 'Ου κατορύξεις κ' ἐπιφορήσεις τῆς γῆς πολλὴν, *Ariſtoph. Pace.* 167.

'Επιφόρημα, τὸ, menſa ſecunda, bellaria.

'Επιφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer.

'Επίφορος, ὁ καὶ ἡ, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

'Επιφόρως, proně, propenſè; (2) vehementer, acriter.

'Επιφορτίζω, fut. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

'Επίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum.

'Επιφραδέως, *adv.* conſultè, prudenter. Ab

'Επιφράζω, indico, et hinc fit ἐπέφραδε, a 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiſcor; item, comperio, cognoſco, ut hinc fit f. ἐπιφράσομαι, *Poët.* ἐπιφράσσομαι. 'Επιφράσετ' ὄλεθρον, *Hom. Odyſſ.* 15, 443.

'Επιφράσσω,

Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. Ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα, *Luc.*

Ἐπιφρίξ, horror maris, *apud Hom.* ἐχεύατο πόντον ἐπιφρίξ, *Il.* 7, 63, melius divisim.

Ἐπιφρίσσω, inhorreo.

Ἐπιφρονέω, prudens sum. Ab ἐπίφρων.

Ἐπιφροντίζω, curo.

Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων. Unde

Ἐπιφροσύνη, ης, prudentia; (2) instinctus, adflatus, suggestio.

Ἐπιφροσύνησι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις.

Ἐπίφρουρος, ον, custos, custodiæ impositus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ, et φρὴν.

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφύλαξ, ὁ, custos. Ab

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, observo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accuratè exquiro. Ab

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet; (2) pampinus recemarius; (3) racematio; (4) racemus post vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ, et φύλλον.

Ἐπιφυλλόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit.

Ἐπίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè foliatus, multa ac magna folia habens.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, insuper fero.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab

Ἐπιφύω, insuper produco seu edo; (2) ἐπίφυμαι, et ἐπιφύομαι, adnascor, innascor; (3) adhæreo, adhæresco; (4) adorior, invado, insurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus; ἐπιφυεὶς, agnatus, post natus, adortus; quod et ἐπιφὺς, inhærens, incumbens; ἐπιφυῆναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione. Hinc

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur.

Ἐπιφωνηματικῶς, cum epiphonemate, per exclamationem.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.

Ἐπιφώσκω, *de sideribus*, appareo, luceo; (2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ, et φῶς

Ἐπιχαίνω, inhio, perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui honestis delectatur studiis, et virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, χαίρω, et ἀγαθὸς.

Ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia et gaudium ex alienâ calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab

Ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gaudet alienis malis. Ex ἐπὶ, χαίρω, et κακὸς.

Ἐπιχαίρω, propriè gaudeo aliquâ re; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, insulto, verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor, cudo super; (2) insuper fabricor et cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ὁ καὶ ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, signum quod monetæ impressum est, ut noctua in nummis Atticis.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, insculpo, imprimo; (2) incisuris serratum reddo.

Ἐπιχαρεία, ἡ, venustas, lepos, *sed melior est lectio* ἐπιχαρίτεια, *Ern.*

Ἐπιχαρὴς, έος ὁ καὶ ἡ, gaudens et lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχάριεις, εν, et ἐπιχάριτος, ον, idem quod

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, gratus, gratiosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest. Hinc

Ἐπιχαρίτως, *adv.* gratiosè, cum gratiâ, venustè, lepidè.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipsa; (3) irrisio miseri.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) insultatio.

Ἐπίχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lætitiam ac gaudium adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco super; perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδὼς.

Ἐπιχειλέω, repleo, *Ern.*

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui super labro aut crepidine est; (3) non plenus; (4) plenus, de vase. Ex χεῖλος.

Ἐπιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempestas quæ post certum diem venit.

Ἐπιχείρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ἐπιχείρεε. Ab

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adstruere et probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρῦσι, *Isocr.* πράγμασι νεωτέροις, *Plut.* Hinc

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimentum, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare satagimus; (3) petitio gladiatoris, &c. (4) syllogismus dialecticus.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas et gladiatorias. A præc.

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *adv. pos.* adgrediendum est. Ab eod.

Ἐπιχειριδίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. A χεὶρ.

Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας, *Dem.* Hinc

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiscitum, creatio.

Ἐπιχερρονησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherronesi. Ex ἐπὶ, et χερρόνησος.

Ἐπιχέω, f. εύσω, infundo, superinfundo, addito οἶνον vel ἄκρατον, est in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ, ἐπέχευε φέρυσα, *Odyss.* 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἕκτωρ Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο, *Tmesis*, Il. 8, 159.

Ἐπιχηρεύω, vidua sum, vitam viduæ ago.

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrestris, in terris versans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, et χθὼν.

Ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

Ἐπιχνοάω, ῶ, sum obsitus lanugine.

Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνυς, ου, ὁ καὶ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obsitus.

Ἐπίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, biliosus.

Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐπὶ, et χορδὴ, *intestinum.*

Ἐπιχορεύω, saltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, suppedito, subministro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 *Pet.* 1, 5. Hinc

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod insuper suppeditatur, additamentum ad priorem suppeditationem; (2) apparatus, subministratio.

Ἐπιχορηγία, ἡ, suppeditatio, munificentia.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) sæpe utor; (3) familiaris sum alicui.

Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior, insto, urgeo.

Ἐπιχρεμέθω, adhinnio, *cum dat.*

Ἐπιχρέμπτομαι, insuper excreo.

Ἐπιχρεώμενος, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος.

Ἐπιχρηματίζω, scisco, ratum facio; (2) responsum do, v. gr. legatis.

Ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, scitum, decretum quo quid ratum fit, item, responsum.

Ἐπιχρηματιστὴς, ῦ, ὁ, qui scìscit, ratum facit.

Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.

Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id quod illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπιχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illitus, inunctus. Ab

Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino, propriè in superficie.

Ἐπιχροὰ, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveterasco.

Ἐπιχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab

Ἐπίχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauratus.

Ἐπιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco et quidem leviter, ut color non altè descendat; (2) leviter imbuo aliquâ re, ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus. Δόξαις ἐπικεχρωσμένοι, *Plat.*

Ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ον, succum faciens nutritium, ad alendum valdè aptus.

Ἐπιχύνω, vel χύω, infundo, superinfundo. Unde usitata ἐπεχύντο, ἐπιχυθεὶς.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio; (2) vasculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ.

Ἐπίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, claudus, sub claudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggestus. Ab

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terrâ aggestâ operio.

Ἐπιχωρέω, concedo, permitto. Hinc

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, concessio, permissio; (2) cessio.

Ἐπιχωριάζω, f. άσω, sum indigena, sum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter versor apud; (4) in usu sum alicubi. Ab

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχωρίος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de personâ et re.* Ex ἐπὶ, et χῶρος, *locus.*

Ἐπιχωρίως, *adv.* more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggestio terræ.

Ἐπιψάλλω, f. αλῶ, psallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *adv.* ita ut summis tantum digitis attingas; (2) strictim.

Ἐπιψαύσησι, 3. sing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto, leviter. Ἄκρεις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τῦ ὕδατος, *Lucian.* Καξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, *Phil.* 670. Χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κάπης ἐπιψαύουσαν, *ibid.* 1243.

Ἐπιψέγω, f. ξω, inhumo, sepelio.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, adspergo; (2) instillo, *Aristoph. Pace.* 1150.

Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior.

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, strigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψέχω.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, et ἐπιψηφίζομαι, in suffragium mitto, rogo sententias; (2) suffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio sæpiùs.*

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπίψογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perspiro.

Ἐπιψωμίζω, bolos in buccam ingero.

Ἐπίωγαι, loca ubi naves stantes à ventorum injuriâ tutæ esse possunt. Ex ἰωὴ, et ἄγω, *frango*, (ex ἄγω, *duco*, vel ab ἴωκα, *Ern.*)

Ἔπιων, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπλάγην, a. 2. ind. pass. v. πλήσσω.

Ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. *per Epenthes.* pro ἐπλάχθην, vel ab inusitato verbo πλάγγω, pro πλάζω, *errare facio.*

Ἐπλανᾶτο, 3. fing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάετο, à πλανάομαι.
Ἔπλαξε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, à πλάσσω.
Ἔπλε, 3. fing. imperf. act. *per Sync.* pro ἔπελε, à πέλω.
Ἔπλεε, 3. fing. imperf. act. v. πλέω.
Ἔπλεο, *eras*, 2. fing. aor. 2. ind. med. *per Syncop.* et *Ion.* pro ἐπέλου, à πέλω.
Ἔπλεον, 1. fing. imperf. ind. act. v. πλέω.
Ἐπλεόνασε, 3. fing. aor. 1. ind. act. verbi πλεονάζω.
Ἔπλετο, *erat*, 3. fing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπέλετο, à verbo πέλομαι.
Ἔπλευ, *eras*, 3. fing. imperf. ind. med. *Dor.* et *per Sync.* pro ἐπέλου.
Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλέω.
Ἐπλήγην, aor. 2. ind. paff. v. πλήσσω.
Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paff. v. πίμπλημι.
Ἐπληθύνθην, a. 1. ind. paff. v. πληθύνω.
Ἔπληντο, 3. plur. plufq. perf. ind. paff. *per Syncop.* pro ἐπέπληντο, à πίμπλημι.
Ἔπληξε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.
Ἐπληρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paff. verbi πληρόω.
Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.
Ἐπλήσθην, *impletus fum*, a. 1. ind. paff.
Ἐπλήσθησαν, *impleti funt*, 3. pl.
Ἐπλῆτο, 3. fing. imperf. ind. paff. v. πλῆμι.
Ἐπλούτησε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. πλουτέω.
Ἐπλουτίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paff. v. πλουτίζω.
Ἐπνεύσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. πνέω.
Ἔπνιγε, 3. fing. imperf. ind. act. v. πνίγω.
Ἐπνίγη, 3. fing. a. 2. ind. paff.
Ἐπνύνθην, *fpiratus fum*, a. 1. ind. paff. verbi inuf. πνύνω pro πνέω.
Ἐπόγδοος, fefquioctavus.
Ἐπόγκιαι, ων, αἱ, farcinæ et onera navis, *Hef.* Ex ἐπὶ, et ὄγκος, *maffa, moles.*
Ἐπόδια, *viaticum*, Ion. pro ἐφόδια.
Ἐπόδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus moleftiæ et laboris. Ex ἐπὶ, et ὀδύνη, *labor.*
Ἐποδύρομαι, fleo fuper, defleo, deploro.
Ἐπόζω, oleo, fuboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπώζεσεν.
Ἐπόθησε, 3. fing. a. 1. ind act. v. ποθέω.
Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. fing. a. 1. ind. act.
Ἐποιδάλεος, α, ον, tumidus. Ab
Ἐποιδέω, intumefco; (2) in fuperficie tumeo.
Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in fuperficie.
Ἐποίησας, *fecifti*, 2. fing. a. 1.
Ἐποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πέμψει ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, *Lycurg.* 926.
Ἐποικιδία, Ceres, quafi domeftica, à curâ rei domefticæ.
Ἐποικίζω, ædifico, v. g. ad flumen, de urbe, condo.
Ἐποίκιον, ου, τὸ, fupellex; (2) villa, cafa, domicilium. Ex οἶκος.
Ἐποικοδομέω, ῶ, fuperftruo, inædifico.
Ἐποικοδομὴ, ἡ, et
Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, fuperftructio.
Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paff.
Ἐποικονομέω, ῶ, curo, difpenfo.
Ἐποικονομία, ἡ, accuratio, rei alicujus tractatio, expofitio, &c. *Ern.*
Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena.
Ἐποικουρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.
Ἐποικτείρω, miferor. Κἀκ' ἐποικτερεῖτε μὲ, *Soph. Phil.* 1062. Πεῖθ' τὴν σὴν ὥς' ἐποικτεῖραι τύχην. *Eur. Hec.* 347.
Ἐποικτίζω, f. ίσω, miferor; (2) miferabiliter queror.
Ἐποίκτιστος, ον, miferabilis.
Ἐποιμώζω, fut. ώξω, adgemo.
Ἐποίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinofus. Ex οἶνος.
Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιφέρω pro ἐποίω.
Ἐποίσει, *inferet*, 3. fing. f. 1. ind. act.
Ἐποιστέον, inferendum. Ab eod.
Ἐποίχεο, *accede*, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro ἐποίχου, ab ἐποίχομαι.
Ἐποιχνέω, ῶ, eo adverfum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.
Ἐποίχομαι, idem, *item* procuro.
Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐπώκειλα.
Ἐπολισθαίνω, et ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.
Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτεύομαι.
Ἐπολολύζω, f. ξω, læta verba acclamo, pæana accino; (2) *recentiores*, ejulo, lamentor. Μέλος Χάριτες μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν, *Ariftoph. Av.* 789.
Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis profequor.
ἘΠΟΜΑΙ, fequor, comitor; (2) affequor, intelligo; (3) confentio, convenio, refpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliquâ re conjuncta funt, confentanea. Ἕπεσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετὰ τινὸς· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi confentaneum eft. Τάχος γὰρ ἔργῳ, καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται, *Soph. Aj.* 825.
Ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc
Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.
Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humoris abundantia. Ab
Ἐπομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbrem habens feu pluviam, imbre abundans.
Ἑπόμενον, acc. fing. præf. part. med. v. ἕπομαι.
Ἑπομένως, *adv.* confequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more fequendo.
Ἐπόμνυθι, 2. fing. præf. imperat. act. v.
Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliquâ juro, jurejurando confirmo; (2) infuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι, a. 1. ἐπώμοσα, inf. ἐπομόσαι, part. ἐπομοσάμενος.
Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act.
Ἐπομόσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπομόσῃ.
Ἐπομόργνυμι, et ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.
Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod fupra umbilicum eft; (2) umbo clypei. Ex ὀμφαλός.
Ἐπομφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbilicatus, rotundus.
Ἐπόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, à πονέω.
Ἐπόνει, 3. fing. imperf. ind. act. pro ἐπόνεε.
Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris et conviitiis increpo, exprobro. Hinc
Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, probrofus.
Ἐπονειδίστως, *adv.* probrosè, cum probro.
Ἐπονήθην, a. 1. ind. paff. v. πονέω.
Ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paff. verbi πονηρεύομαι.
Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim confecro, et confecro, dico fimpliciter; (3) defpondeo alicui fœminam.
Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.
Ἐπονόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognominatus.
Ἐπονομαστὶ, *adv.* nominatim.
Ἐπόνουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπόνεον, à πονέω.
Ἕπονται, 3. pl. præf. ind. med. v. ἕπομαι.
Ἐποξίζω, fut. ίσω, coacefco.
Ἐποξύνω, inftigo.
Ἔποξυς, υ, valdè vehemens.
Ἐποπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo, curo.
Ἐπόπισθεν, *adv.* à tergo, ponè.
Ἐποποιΐα, ας, ἡ, fcriptio carminis heroici:
Ἐποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens.
Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroici carminis fcriptor.
Ἐποπτάω, affo infuper.
Ἐποπτεία, ας, ἡ, infpectio; (2) cura facrorum. Ab
Ἐποπτεύω, fut. εύσω, infpicio; (2) fecretiora facra poft annum initiationis infpicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτης.
Ἐποπτὴρ, ὁ, infpector, fpeculator.
Ἐπόπτης, ου, ὁ, infpector, fpectator, fpeculator; (2) qui aliquid infpicit et cenfurâ notat; (3) antiftes facrorum. Ab ἐπόπτομαι.
Ἐποπτικὰ, τὰ, dicebantur ultima initiorum ceremonia, neque enim fimul ut initiati erant, fpectatum admittebantur.
Ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην pertinens.
Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, infpicio, vifo, invifo; (2) diligenti infpectione fecerno ac feligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, *Lycurg.* 304. Τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρτον, ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ; *Ariftoph. Θεσμ.* 1057. Hinc

Ἐπόπτος, ὁ καὶ ἡ, confpicuus, afpectabilis.
Ἐπορᾶν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἐποράειν, ab
Ἐποράω, infpicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πράγματα, *Herodot.*
Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror et concitor, propriè libidinis.
Ἐποργιάζω, myfteria, orgia celebro.
Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrectâ manu prenfo, protentâ manu capto; (2) porrectâ manu præbeo; hinc, jaculor.
Ἐπορεξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπορέγομαι.
Ἐπορεύετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.
Ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paff.
Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo.
Ἐπορθοβοάω, altâ voce nuncio.
Ἐπόρθουν, imperf. pro ἐπόρθεον, à πορθέω.
Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculò, manè furgo.
Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, confuetudo matutino tempore furgendi et agendi.
Ἐπορθροβόας, ου, ὁ, epith. Galli, fub auroram cantare foliti, *Ern.*
Ἐπορίνω, concito adverfus quem.
Ἐπορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.
Ἐπορκίζω, f. ίσω, *Ion.* pro ἐφορκίζω, adjuro, obteftor per jurandi formulam. Hinc
Ἐπορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio, exorcifmus.
Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorcifta. Ab eod.
Ἐπορμέειν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, ab ἐφορμέω.
Ἐπόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito et paro adverfus.
Ἐπορνύμενος, præf. part. v. ἐπόρνυμι.
Ἐπόρσε, 3. fing. aor. 1. ind. act. v.
Ἐπορούω, f. ούσω, impetu feu gradu concitato feror, hoftiliter adfilio.
Ἔπορσον, 2. fing. a. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.
Ἐπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, infulto.
Ἐπόρω, concito adverfus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit.
Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) verfus; (4) verfus contextûs biblici; (5) oraculum, πρὸς ἔπος, ftatim. Ab ἔπω, *dico.*
Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel teftulam mitto per fuperficiem atquæ, quod pueri ludentes facere folent. Ex ἐπὶ et ὄστρακον.
Ἐποστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel teftæ per fuperficiem aquæ mittuntur.
Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enafcitur. Ab ὄσχος.
Ἐποτᾶτο, 3. fing. imperf. indic. med. pro ἐποτάετο, à ποτάομαι.
Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ποτίζω.
Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, fuper aliquem lugeo.
Ἐποτρυνέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν.
Ἐποτρύνω, inftigo, excito, incito, aor. 1. part. ἐποτρύνας.
Ἐπουλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex οὖλον.
Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex οὐλὴ, *cicatrix.*
Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.
Ἐπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficax cicatricis,
Ἐπουραῖος, αία, αῖον, qui in caudâ eft; (2) cui cauda eft, caudatus.
Ἐπουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœleftis.
Ἐπουρέω, meio fuper; (2) meio, mingo.
Ἐπουριάζω, flatu fecundo impello; (2) obfecundo. Ex ἐπὶ, et οὐρία, *profperitas venti.*
Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento fecundo impello; unde (2) dirigo animum; (3) impello, incito; (4) profpero, perficio. Ab
Ἔπουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento fecundo impellens.
Ἐπουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad fubftantiam accedens, fubftantiæ adjunctus. Ex οὐσία.
Ἐποφείλω, infuper debeo, a. 1. ἐπωφείλησα.
Ἐποφέλλω, adaugeo, amplifico, cumulo.
Ἐποφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio et concupifco; (2) invidis oculis adfpicio, invideo; (3) adnicto.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.
Ἐποθαλμίζω, idem.
Ἐποθαλμιάω, ῶ, idem.
Ἐποθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὀφθαλμός.
Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὀχετός, *rivus*, potiùs, ab ὀχετεύω.
Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquò.
Ἐποχεύω, iterum ineo.
Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.
Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positusque siderum; (5) initium chronologiæ, epocha, æra. Ab ἐπέχω, *contineo*.
Ἔποχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet, constans, permanens. Ex ὀχέω.
ΕΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.
Ἐποψάομαι, ῶμαι, unà cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.
Ἐποψὲ, serò, usque in serum.
Ἐποψειασμὸς, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐποψειάζω, quod est ab ἔποψις.
Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.
Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐποψάομαι.
Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ex ὄπτομαι.
Ἐπόψιμος, ον, idem quod
Ἐπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.
Ἔποψις, εως, adspectus, prospectus.
Ἐπράδειν, plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a πέρδω, *pedo*.
Ἐπράθην, a. 1. ind. pass. v. πιπράσκω.
Ἔπραθον, a. 2. ind. act. *per Metathesin* pro ἔπαρθον, à πέρθω.
Ἔπραξα, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.
Ἐπράσα, a. 1. ind act v. πιπράσκω.
Ἐπράχθην, aor. 1. ind. pass. v. πράσσω.
Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.
Ἔπρησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔπρησε, à πρήθω.
Ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπρήσθην, a. 1. ind. pass.
Ἐπρησσόμην, 1. sing imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπρασσόμην, à πράσσω.
Ἐπρήχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθην.
Ἐπριάμην, imperf. ind. med. v. πρίαμαι.
Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, *disseco*.
Ἐπρίω, 2. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἐπρίασο, à πρίαμαι.
Ἔπρωσεν, *finivit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεράτωσεν, à περατόω.
ΕΠΤΑ', septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.
Ἑπταβασίλειον, τὸ, genus unguenti.
Ἑπταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, de scuto, &c. et tropicè fortis, robustus. A βοῦς.
Ἑπτάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem boves æquans.
Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, septilinguis. Ex γλῶσσα.
Ἑπταγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui septem literarum est. Ex γράμμα.
Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, qu. dic. septangula. Ex γωνία.
Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc
Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium.
Ἑπταήμερος, ὁ καὶ ἡ, qui septem dierum est.
Ἑπταῖος, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.
Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.
Ἑπτακαιδέκατος, decimus septimus.
Ἑπτακαιδεκαταῖος, idem quod
Ἑπτακαιδεκέτης, septemdecim annos natus.
Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem et viginti partibus major.
Ἑπτάκαυλος, ὁ καὶ ἡ, septem caules habens.
Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *adv.* septies.
Ἑπτακισμύριοι, ιαι, ια, septuaginta millia.
Ἑπτακισχίλιοι, septies mille.
Ἑπτάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ, et κλίνη.
Ἑπτακόσιοι, septingenti.
Ἑπτακοσιοπλασιάκις, septingenties.
Ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, septingentesimus.
Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, septisonus, septem sonos edens.
Ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans.
Ἑπτάλογχος, ον, septem legionibus constans.
Ἑπτάλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, septicollis.
Ἑπτάλυχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem lucernas habens.
Ἑπτάμην, aor. 1. ind. med. v. πτῆμι, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι.
Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ, et μὴν, *mensis*.
Ἑπτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἑπταμήτωρ, ἡ, septem filiorum mater.
Ἑπτάμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem habens chordas.
Ἑπταμόριον, ου, τὸ, septima pars.
Ἑπτάμυχος, ὁ καὶ ἡ, septem habens recessus.
Ἔπταξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, à πτήσσω.
Ἑπτάπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui septies vel multoties tonderi potest. Ex πείκω.
Ἑπταπηχὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, septem cubitis.
Ἑπταπλασιάζω, reddo septuplo majus. Ab
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, septuplus.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑπταπλασίως, *adv.* septifariam, septies.
Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costæ sunt.
Ἑπτάπλοος, *contr.* ἑπτάπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, septemplex. Ab ἑπτὰ.
Ἑπταπόδης, ου, ὁ, septempedalis. A πούς.
Ἑπτάπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem habens vias. Epith. Pleiados.
Ἑπτάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, septempedalis.
Ἑπτάπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habet septem portas.
Ἑπτάπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habet septem turres.
Ἔπταρον, aor. 2. ind. act. verbi πταίρω.
Ἑπτάῤῥοος, *contr.* ἑπτάῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, septemfluus; (2) septem ostia babens.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἑπταστάδιος, ον, septem stadiis constans.
Ἑπτάστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
Ἑπτάστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.
Ἑπτατειχὴς, ὲς, epith. portarum Thebanarum, *ap. Æsch.* septem locis munitus.
Ἑπτάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
Ἑπταφαὴς, ὲς, septem partibus lucens, epith. Zonarum cælestium.
Ἑπτάφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, septem folia habens.
Ἑπτάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑπταχὰ, *adv.* septifariam. Ab ἑπτὰ.
Ἑπταχῆ, *adv.* idem.
Ἑπτάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem fidibus instructus. Ex χορδή.
Ἐπτέρνηκα, perf. ind. act. v. πτερνάω.
Ἐπτερύγην, a. 2. ind. pass. v. πτερύσσομαι.
Ἑπτέτης, ου, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἔτος.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, septem annos nata.
Ἑπτήμερος, ον, septem dies durans.
Ἔπτην, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι.
Ἑπτήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septiremis. Ex ἐρέσσω.
Ἐπτοίηται, *exterrefactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτοιέω. *Poët.* pro πτοέω.
Ἐπτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, à verbo πέτομαι.
Ἐπτωκὼς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, à πίπτω.
Ἔπυδρος, *Ion.* pro ἔφυδρος.
Ἐπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, ου, τὸ, versiculus; (2) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω.
ΕΠΩ, dico; inusitatum, a. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπὼν, a. 1. εἶπα, usitata.
ἜΠΩ, ago, operor, in compositione usitatum.
Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo, *item* clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ὠόν.
Ἐπώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimationis litis, eo quod reus calumniæ, in quamlibet drachmam, obolo, qui sexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, et ὀβολός.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπάδω.
Ἐπώδης, ἄδες, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης.
Ἐπῳδικὸς, ἡ, ὸν, succinens, incantare sciens. Ab ἐπῳδός.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ, et ᾠδή.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici, *inprimis* odæ Pindaricæ; (3) versiculus brevior post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi et conciliandi homines. Ex iisd.
Ἐπώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, et ὀδύνη.
Ἐπωδύνως, cum gravi dolore.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπώκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.
Ἐπωλένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ulnis, vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, et ὠλένη.
Ἐπώλουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλεον, à πωλέω.
Ἐπωμάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ, et ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *adv.* super humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est elogium. Ex iisd.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ac confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juravit, adstrictus juramento; (2) obstrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliquâ re emptâ penditur. Ex ἐπὶ, et ὠνέομαι.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ἐπὶ, et ὄνομα.
Ἐπωνύμως, *adv.* nomine.
Ἐπωπάζω, inspicio, *Hes.* Ab ἐπώπης.
Ἐπωπάω, ῶ, idem. *Hes.* Ab eod.
Ἐπώπης, ου, ὁ, inspector, *Hes.* Ex ὤψ.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, pedissequa; (2) inspectrix.
Ἐπώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφόραε, ab ἐφοράω.
Ἐπωριάζω, curo, solicitus sum. Ab ὤρα.
Ἐπωρορέχατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωρορεγμένοι ἦσαν, ab ἐπορέγω.
Ἐπῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.
Ἐπωρύω, et ἐπωρύομαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulsio. Ab ἐπωθέω.
Ἐπωτειλέομαι, insuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ, et ὠτειλή, *cicatrix*.

Ἐπωτίδες,

Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utrâque proræ parte prominentia. Quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, et οὖς, *auris.*
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab
Ἐπωφελέω, insuper juvo; (2) prosum.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis.
Ἐπωφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Ἐπώχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωχημένοι ἦσαν, ab ἐποίχω.
Ἐπώχετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἐποίχομαι.
ΕΡΑ, ας, ἡ, terra. Hinc
Ἔραζε, *adv.* in vel ad terram.
Ἐραίμαν, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.
Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥαίω.
Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἐράω.
Ἐρᾷν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.
Ἐρανάρχης, ȣ, ὁ, propriè, qui collegio eranistarum præest; (2) qui præest cœnæ collatitiæ, *Laert.* Ex ἔρανος, et ἀρχή.
Ἐρανέμπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος, et ἐμπολέω.
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum acc.* peto ab amicis collationem, atque adeò obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* est eranon peto; (2) *eleganter tropicè*, colligere, aucupari et captare, v. gr. quæstum, laudem, &c. (3) consequi ab aliquo aliquid. Τὰς φίλȣς ἐρανίσας, *Dem.* Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.
Ἐράνιον, ȣ, τὸ, parva symbola; (2) exigua stips. Dim.
Ἐράνισις, εως, ἡ, et
Ἐρανισμὸς, ȣ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιστὴς, ȣ, ὁ, qui est ex numero sodalium, qui singulis mensibus, aut statis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐραννᾶς, *amœnæ*, gen. sing. *Dor.* pro ἐραννῆς. Ab
Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*
ΕΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœnâ lautâ non è symbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis consequimur id eleganter* ἔρανος *dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.*
Ἔρασδε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐράσθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠράσθην, ab ἐράω.
Ἐρασίμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans carminis seu cantûs. Ex ἐράω, et μολπὴ, *cantus.*
Ἐρασιπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, studiosus capillitii. Ex ἐράω, et πλόκαμος.
Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασιχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecuniæ desiderio flagrans, pecuniam sive opes amans.
Ἐράσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.
Ἐράσσαι, 2. sing. præs. ind. *Poët.* pro ἔρασαι, ab ἔραμαι.
Ἐράσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐράσατο.
Ἐραστὴς, ȣ, ὁ, amator, amans. Ab eod.
Ἐράστρια, ἡ, fœmina amans.
Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐρατὸς, ἡ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus.
Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς et χρόα.
Ἐρατὼ, ȣς, Erato, una Musarum.
Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulchros oculos habens. Ex ἐρατὸς, et ὤψ, *oculus.*
ΕΡΑ'Ω, ῶ, amo, amore prosequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, *substantivè*, amasius; ἐρωμένη, *substantivè*, amasia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς, *Arist. Av.* 135.

Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾷν ἅπαντας, *Eur. Ph.* 361. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, *id. Med.* 700. *item*, defundo, expendo, vomo.
Ἐρᾷ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζȣ.
Ἐργάζομαι, f. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæstûs causâ; (4) quæstum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, imprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, *Soph. Antig.* 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινὸν; *Aristoph. Lys.* 368.
Ἔργαθεν, 3. sing. imperf. *Poët.* pro εἴργαθεν, ab
Ἐργάθω, arceo, aufero, separo. Ab εἴργω.
Ἐργαλεῖον, ȣ, τὸ, *Ion.* ἐργαλήϊον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.
Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, qu. dic. opifex. Ab ἔργον, et ἄνω, *perficio.*
Ἐργάξῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.
Ἐργάσαιο, *operatus sis*, 2. sing. a. 1. opt. med.
Ἐργασθῇ, *operatus sit*, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, *inpr.* in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; unde quæstus est; (5) de die, in quo opus facere licet; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.
Ἐργάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui elaborari potest; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
Ἔργασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. pro εἴργασμαι.
Ἐργαστέον, *adv. pos.* opera danda est, agendum est. Ab eod.
Ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.
Ἐργαστηριακοὶ, opifices, *Polyb.*
Ἐργαστηριάρχης, ȣ, ὁ, manceps officinæ; tabernarius, institor. Ex seq. et ἀρχή.
Ἐργαστήριον, ȣ, τὸ, officina, taberna; (2) *in specie* cella meretricia, *quam et Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.
Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, operarius; (2) operosus, sedulus, efficax, opere et labore præstans. Ab eod.
Ἐργατεύομαι, laboro.
Ἐργάτης, ȣ, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere et arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.
Ἐργατήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coli et laborari potest. Ab eod.
Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, operarius, operosus.
Ἐργατικῶς, *adv.* operosè.
Ἐργατίναισι, dat. pl. *Poët.* pro ἐργατίναις, ab
Ἐργατίνης, ȣ, ὁ, operarius. Ab eod.
Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria; (3) Minervæ cognomen.
Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.
Ἔργει, 3. sing. præs. ind. act. v. ἔργω, *Ion.* pro εἴργω.
Ἐργεπείκτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, et ἐπείκτης, *instigator.*
Ἐργεπιστατέω, operi præsum. Ab
Ἐργεπιστάτης, ȣ, ὁ, qui operi præest, operum curator.
Ἔργετος, ȣ, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum, *Hes.* Ab ἔργω, pro εἴργω.
Ἔργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.
Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, vel potiùs antiq. ἔργω.
Ἔργματι, dat. sing. *per Metathes.* pro ῥέγματι.
Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab
Ἐργοδιώκτης, ȣ, ὁ, qui urget opus.
Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab
Ἐργοδότης, ȣ, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator.
Ἐργοεπιστάτης, ȣ, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.
Ἐργοκηδεστὴς, ȣ, ὁ, idem.
Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis qui judiciis corrumpendis operam suam locant.
Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciendi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab

Ἐργολάβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemptor. Ex ἔργον, et λαμβάνω.
Ἐργολήπτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab
Ἐργόμωκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illusor; (2) adulator.
Ἐργομωκεύω, et ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.
ΕΡΓΟΝ, ȣ, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omnin̄oque* in suo cujusvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἐστάναι, opus est, *Aristoph. Av.* 1308. (v. *Ern.*)
Ἐργοπαρέκτης, ȣ, ὁ, operis locator. Ex παρέχω.
Ἐργοπόνος, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, rusticus.
Ἐργοστόλος, ȣ, ὁ, curator, præfectus operis. Ex στέλλω.
Ἐργότρυς, inspector operum, qui urget opus, *Hes.* Ex ἔργον, et ὀτρύνω, *urgeo.*
Ἐργοχείρον, ȣ, τὸ, opus manuum.
Ἐργοχειρόω, manibus laboro.
Ἔργω, f. ξω, arceo, veto, includo. V. εἴργω.
Ἐργώδης, εος, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον. Hinc
Ἐργωδῶς, *adv.* difficulter, ægrè.
Ἐργώνης, ȣ, ὁ, manceps, seu conductor operum, *inpr.* publicorum.
Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνέομαι.
Ἔρδεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδε.
Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδον. Ab
Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο, *Soph. Phil.* 7. Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, exerceat, *Aristoph. Vesp.* 1420. A ῥέζω, quod idem notat.
Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.
Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρέβευσφιν, gen. sing. *Dor.* et *per Paragog. Poët.* pro ἐρέβȣς, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.
Ἐρεβινθεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ciceri similis.
Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem.
Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab
ΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc
Ἐρεβινθώδης, ὁ ϗ ἡ, ciceri similis.
Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor.
Ἐρέβοθεν, ex orco, è tenebris.
ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo. Hinc
Ἐρεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebrosus; (2) profundus.
Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, seu terribiles oculos habens. Ex ὤψ.
Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango.*
Ἐρεγμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*
Ἐρέθῃσιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω.
Ἐρέθιζε, 2. sing. præs. imperat. act. v. ἐρεθίζω.
Ἐρεθιζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.
Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, *Il.* 17, 658. Ab ἐρέθω.
Ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.
Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Ἐρεθισμὸς, ȣ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.
Ἐρεθιστὴς, ȣ, ὁ, irritator, provocator. Hinc
Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, proritandi vim habens.
Ἐρεθιστικῶς, irritantis more, irritando.
ΕΡΕ'ΘΩ, lacesso, irrito, provoco. Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθȣσιν, *Odyss.* 19, 517.
Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐρέω.
ΕΡΕΙ'ΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo, pugno; (3) *pass.* etiam fundi, sc. humi, sterni. Εἰς γῆν ἐρείσας λοισθίαν λίθων λύκος, *Lycurg.* 246. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, *Il.* 13, 131.
Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, confractus, fresus, fissus. Ab
ΕΡΕΙ'ΚΩ, frango, confringo, confundo, scindo; (2) frangor, &c. Ἐρεικόμενος περὶ δȣρὶ, *Il.* 13, 441. Hinc
Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fissio.

Ἔρειο, *interroga*, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἔρου, à verbo ἔρομαι.
Ἐρείομεν, 1. plur. præf. ind. act. *Poët.* pro ἐρέομεν, ab ἐρέω.
Ἔρειος, contentiofus, *ap. Theoc.* 15, 50. fi fana fit lectio.
Ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) ædificii rudera.
Ἐρειπομένης, *diruentis*, gen. fing. præf. part. med. f. g. ab ἐρείπω.
ἘΡΕΙ'ΠΩ, everto, difturbo, demolior; ἐρειφθεὶς, a. 1. part. paff. proftratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἔριπον, cecidi, lapfus fum. Ὀυ γὰρ ἐσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρείψεις, *Soph. Oed. Col.* 1367. Λίϛροις ἀιπὺν ἤριψεν πάγον, *Lycurg.* 1348.
Ἐρεῖς, 2. fing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.
Ἐρείσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.
Ἔρεισις, ἡ, fultura, innixus.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab ἐρείδω.
Ἐρεῖτε, 2. pl. præf. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε.
Ἐρείτω, *dicat*, 3. fing. præf. imperat. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.
Ἐρείψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, caducus, ruinofus.
Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina, ab ἐρείπω.
Ἐρειψιτοίχος, ον, parietem ruinofam habens.
Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.
Ἐρεμβοὶ, οἱ, Erembi, Arabiæ populi, qui et Ichthyophagi, et Trogloditæ dicuntur.
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricofus, caliginofus; (2) terribilis, pro ἐρεβεινός. Ab ἔρεβος.
Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥέζω.
Ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.
Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana.*
ἘΡΕ'ΠΤΩ, et ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono.
Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Att.* pro ἔρριπτο, à ῥίπτω.
Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.
Ἐρεσσέμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.
ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, *Soph. Antig.* 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς, ἐρέσσῃ, *id. Phil.* 1165.
ἘΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, cavillor, fcommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor.
Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiofa difputatio. A præc.
Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω. Unde
Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, fc. τέχνη, ars remigandi.
Ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, remus. Ab eod.
Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod. Hinc
Ἐρετμόω, f. ώσω, remis inftruo; (2) remigo.
Ἔρευγμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens.
Ἐρ γμώδης, ες, idem.
Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab
ἘΡΕΥ'ΓΩ, et ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quafi eructando, effundo. Ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, *Il.* 16, 162.
Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam.
Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus.
Ἐρευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber. Ab ἔρευθος
Ἐρευθιάω, ῶ, rubefio, rubefco, fum ruber.
Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab
ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc
Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, *Il.* 11, 394.
Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.
Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæftio per tormenta. Ab
ἘΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, inveftigo, de canibus, &c (2) fcrutor, perfcrutor, quæro; (3) conor. Ποίους θαλάσσης ἐκ ἐρευνήσει μύχους; *Lyf.* 283.
Ἐρευνῇ, 3. fing. præf. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.
Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, fcrutator. A præc.
Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio. *Hipp.* Ab ἐρεύγω.
ἘΡΕ'ΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴποτε τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, *Il.* 1, 39.
Ἐρεχθείδης, ου, Athenienfis, ab Erechtheo rege.
Ἐρέχθω, fcindo, agito, jacto.
Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. v. ἐρέφω.
Ἐρέψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectis idoneus. Ab
Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.
Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, *Il.* 1, 297.
Ἐρῇ, *amat*, 3. fing. præf. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράει, ab ἐράω.
Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρήμαζον, ab
Ἐρημάζω, f. άσω, in folitudine vagor, loca deferta frequento. Ab ἔρημος.
Ἐρημαῖος, αία, αῖον, folitarius, defertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.
Ἐρημία, ας, ἡ, defertum, folitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) abfentia. Ab eod.
Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem; (2) deferta, folitaria.
Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, folitarius. Ab eod.
Ἐρημίτης, ου, ὁ, folitarius, eremita.
Ἐρημοβάτευτος, ον, qui per deferta vagatur, qui in defertis agit. A βατεύω.
Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus. A κομή.
Ἐρημοδίκιον, ου, ὁ, defertio vadimonii. Ex ἔρημος, et δίκη, *cauffa, lis.*
Ἐρημολαλὸς, ὁ ϗ ἡ, in folitudine loquens, canens.
Ἐρημόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in deferto paftus. Ex ἔρημος, et νέμω, *pafco.*
Ἐρημοπλάνης, et ὸς, ὁ ϗ ἡ, folivagus, in defertis errans.
Ἐρημοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui defertum aliquid reddit, qui vaftat. Ex feq. et ποιέω.
ἜΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐρῆμος, ήμη, ημον, defertus, folus, folitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præfidio deftitutus, incuftoditus, item qui defendi non poteft propter abfentiam exercitûs, aut aliam talem caufam; (4) *omninòque* carens aliquâ re utili, neceffariâ; (5) *fubft.* ἡ, fc. χώρα, eremus, defertum; (6) ἡ ἐρήμη, fc. δίκη, vadimonium defertum.
Ἐρημοσύνη, ἡ, folitudo.
Ἐρημοφίλης, et ὸς, ου, ὁ, folitudinem amans.
Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vafto, defertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ θεοῦ σωτηρίας, *Ariftot.* Ab ἔρημος.
Ἐρημοῦται, 3. fing. præf. ind. paff. pro ἐρημόεται.
Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaftatio, defolatio.
Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vaftator. Ab eod.
Ἐρηρέδαται, 3. plur. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐρεισμένοι εἰσὶ, ab ἐρείδω.
Ἐρήρεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.
Ἐρηρεῖστο, *nixus erat*, 3. fing. plufq. perf. ind. paff.
Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.
Ἐρήριμμαι, perf. ind. paff. *Att.* pro ἤρειμμαι.
Ἐρήριφα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤριφα.
Ἐρηρώτηκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.
Ἐρήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, feu ἐρέομαι,
Ἐρητύετο, 3. fing. imperf. ind. paff. v. ἐρητύω.
Ἐρήτυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paff. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν.
Ἐρητύσασκε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.
Ἐρητύσειε, 3. fing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.
ἘΡΗΤΥ'Ω, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κέλευθος, ἐρητύει, *Soph. Oed. C.* 156.
ἘΡΙ, particula, augens fignificationem vocum cum quibus componitur, v. gr. ἐρίβρομος, *valdè fremens.*
Ἐριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem elatam habens.
Ἐριβόας, ου, ὁ, valdè clamans, clamofus. Ex ἐρι, et βοάω, *clamo.*
Ἐριβρεμετᾶν, g. pl. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab
Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. A βρέμω.
Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Ἐριβρύχεο, gen. fing. *Ion.* pro ἐριβρύχου, ab
Ἐριβρύχης, ου, ὁ, et ἐρίβρυχος, valdè mugiens.
Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, glebofus; (2) fertilis. Ex ἐρι, et βῶλος, *gleba.*
Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventrofus. A γαστήρ.
Ἐριγδούποιο, gen. fing. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab
Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè fonans.
Ἐριγηθὴς, ες, valdè gaudens. A γηθέω.
Ἐριγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas pupillas habens, *Nonnus.* Ex γλήνη, *pupilla.*
Ἔριγμα, ατος, τὸ, faba aliaque ligumina frefa. Ab ἐρείκω. Unde
Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contufis.
Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.
Ἐριδήσασθαι, *Iliad.* ψ. 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogicè ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poët.* duplicatione ἐριδδέω.
Ἐρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè manifeftus, *Nonn.*
Ἐρίδηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, ab ἐριδαίνω.
Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδέω.
Ἐριδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vorticofus. A δίνη.
Ἐρίδιον, ου, τὸ, exigua lana. Dim. ab ἔριον.
Ἐριδμαίνοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.
Ἐριδμαίνω, vocabulum *Poët.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, *Il.* 16, 260. Ab ἔρις.
Ἐρίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè fonans.
Ἔριζε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.
Ἐριζέμεν, præf. inf. act *Dor.* pro ἐρίζειν.
Ἐριζέμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.
Ἐρίζοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.
Ἐρίζω, et ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exafpero. Ab ἔρις.
Ἐρίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vivax, *Hef.* A ζωή.
Ἐριηκόος, ον, diligenter, ftudiosè audiens.
Ἐρίηρος, ου, ὁ, valdè congruus, amabilis. Sæpè *apud Hom.* et ἐρίηρες, ἐρίηρας, *per metaplafmum.* Ab ἐρι, et ἄρω, *apto.*
Ἐριηχὴς ὁ ϗ ἡ, valdè fonans. Ab ἠχέω.
ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. Hinc
Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria;
Ἐρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam folitaria quæ à quibufdam *Silvia*, ab aliis *Rubicula* dicitur.
Ἐριθαλὴς, et ἐριθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè virefcens, pulchrè frondens. Ex θάλλω. Hinc
Ἐριθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.
Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.
Ἐριθεὺς, έως, ὁ, avis eadem quæ ἐριθακὶς.
Ἐριθεύω, et ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) fervio. Ab
Ἔριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, meffor, minifter, famulus, adjutor.
Ἐρίκιδες, αἱ, hordea frefa.
Ἐρικλάγκτας, *Dor.* pro
Ἐρικλάγκτης, ὁ, valdè ftrepens. Ex κλάγγω.
Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè lacrimofus.
Ἐρίκλυτος, ον, valdè clarus.
Ἐρικτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè dives.
Ἐρικτὸς, ἡ, ὸν, frefus. Ab ἐρίκω.
Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè fonans.
Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè illuftris, admodum gloriofus. A κῦδος.
Ἐρικύμων, ον, valdè fœcundus. A κύω.
Ἐρίκω, frango; (2) fcindo. *Il.* 17, 295. Hinc
Ἐρικώδης, ὁ ϗ ἡ, difruptus, frefus.
Ἐριμήκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè longus. Ex ἐρι, et μῆκος, *longitudo.*
Ἐρίμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè mugiens. Ex ἐρι, et μυκάω, *mugio.*
Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab
Ἐρινὰς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.
Ἐρινασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.
Ἐρινεὸν, οῦ, τὸ, caprificus, fructus, ficus filveftris. Ab
ἘΡΙΝΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, caprificus, arbor, ficus filveftris; (2) caprificus, fructus.
ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erynnis, Furia. Ab ant. ἐρίω, *cico*, Ern.
Ἐριννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furiofus. A præc.

Ἐρινον,

Ἐρινὸν, ῦ, τὸ, idem quod ἐρινεὸν.
Ἐρινὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἐρινεὸς.
Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.
Ἐρινόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἐρι, et ὀδὰς, *dens*.
Ἔριον, ὑ, τὸ, lana. Ab ἔιρος.
Ἐριόξυλον, ϐ, τὸ, lana, feu lanugo xyli, id eft, goffypii fruticis. Ex ἔριον, et ξύλον.
Ἐριοπλύτης, ϐ, ὁ, qui lanas lavat, fullo.
Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.
Ἐριοπώλης, ϐ, ὁ, lanæ venditor. Hinc
Ἐριοπωλικῶς, *adv.* more lanam vendentium.
Ἐριοπώλιον, ϐ, τὸ, locus ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.
Ἐριώνος, et ἐριώνιος, ϐ, ὁ, valdè utilis, Mercurii epitheton. Ex ἐρι, et ὄνημι.
Ἐριυργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.
Ἐριυργία, ας, ἡ, lanificium. Ab
Ἐριυργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, et ἔργον, *opus*.
Ἐριοφορέω, laneo veftitu utor, aut lanam fero.
Ἐριοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex φέρω.
Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.
Ἔριπε, *cecidit*, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, ab ἐρείπω.
Ἐρίπλευρος, ον, robuftus. A πλευρὰ.
Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι, et πνέω, *flo*, quia valdè perflatur, (fortè ab ἐρέφω, *Ern.*)
Ἐριπόω, ῶ, f. ώσω, everto, difturbo. Ab ἐρείπω.
ἘΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum.
Ἐρισάλπιγξ, ἡ, valdè fonans, ut tuba.
Ἐρίσαντε, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.
Ἐρίσδων, præf. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.
Ἐρισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè potens, præpotens. Ex ἐρι, et σθένω, *poffum*; *valeo*.
Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.
Ἐρισμαράγοιο, g. fing. *Ion.* pro ἐρισμαράγϐ, ab
Ἐρισμάραγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, valdè tonans. Ex ἐρι, et σμαραγέω.
Ἐρίσπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad fementem recipiendam aptus. Ex ἐρι, et σπορὰ, *fatio*.
Ἐρισταράδοιο, g. f. *Ion.* pro ἐρισταράδϐ, ab
Ἐρισσάραδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, valdè fremens. Ex ἐρι, et ἄραδος, *ftrepitus*.
Ἐριςάφυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, magnas ferens uvas.
Ἐριςὴς, ῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.
Ἐριςικὸς, ἡ, ὸν, contentiofus. Ab ἐριςὸς.
Ἐριςικῶς, *adv.* contentiosè.
Ἐριςὸς, ἡ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.
Ἐριταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum pavidus & meticulofus, *Hef.* Ex ἐρι, et τάρβος.
Ἐρίτιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pretiofus, valdè honoratus. Ex ἐρι, et τιμὴ, *honor*.
Ἐρίφειος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.
Ἐρίφιον, ϐ, τὸ, parvus et tenellus hœdus. Dim.
Ἐρίφλοιος, ον, craffum corticem habens. Epith. arboris fterilis.
ἘΡΙΦΟΣ, ϐ, ὁ, hœdus. Hinc οἱ, ἔριφοι, ων, hœdi, aftrum.
Ἐρίφυλλος, ὁ ϗ ἡ, valdè foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι, et φύλλον.
Ἐριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui lana ineft, lanatus, laniger. Ab ἔριον.
Ἐριώδυνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἐρι, et ὀδύνη, *dolor*.
Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, five turbo. Ex ἐρι, et ἄημι, *flo*, vel εἰλεῖν, *volvere*, ut et ἄελλα, *apud Ariftoph.* jocosè ἐριώλη, dicitur veftis lanofa, quafi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.
Ἐριώπης, ϐ, ὁ, magnos habens oculos et venuftos. Ex ἐρι, et ὤψ, *oculus*.
Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos et venuftos oculos habet. A præc.
Ἐρκάνη, ης, ἡ, fepes, fepimentum, *Euft.* Ab εἴργω, *includo*.
Ἔρκατος, feu ἔργατος, ϐ, ὁ, idem, *Hef.*
Ἐρκεῖος, feu ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quafi tutelaris, qui tutatur fepta. Ab ἔρκος.
Ἔρκιον, ϐ, τὸ, feptum. Ab eod.
Ἐρκίτης, ϐ, ὁ, fervus.
Ἑρκοθηρευτικὴ, ἡ, rétiaria venatio.
Ἑρκοθηρικὴ, ἡ, idem. A θὴρ.

Ἕρκος, εος, τὸ, feptum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.
Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo*.
ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ftabilimentum; (2) confidentia; (3) faburra; (4) fcopulus, faxum in mari; (5) inauris; (6) monile.
Ἑρμάδιον, ϐ, τὸ, Mercuriale, *Suid.* (nifi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.*) Ab Ἑρμῆς.
Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) faburro. Ab ἕρμα.
Ἑρμαθήνη, ftatua Mercurii cum Minervâ. Ex Ἑρμῆς, et Ἀθηνᾶ.
Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.
Ἑρμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Mercurialis.
Ἑρμαῖον, ϐ, τὸ, lucrum infperatum. Ab
Ἕρμαιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii feftum. Ab Ἑρμῆς.
Ἕρμακες, faxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.
Ἑρμᾶς, ῦ, ὁ, Hermas. Nomen viri.
Ἑρμὰς, άδος, ἡ, fcopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.
Ἕρμασις, εως, ἡ, faburra vel quod faburræ loco ad ftabiliendam jufto pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.
Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Ἑρματίζω, f. ίσω, faburro, faburrâ onero:
Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, ftabiliens. Ab ἕρμα.
Ἑρμαφρόδιτος, ϐ, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris et Mercurii; (2) femimas, ambigui fexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, et Ἀφροδίτη.
Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.
Ἑρμέας, ϐ, ὁ, idem.
Ἑρμείας, ϐ, ὁ, *Poët.* idem.
Ἑρμήδιον, ϐ, τὸ. Dim. ab Ἑρμῆς.
Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, *ap. Gramm.* (2) genus orationis, *ap. Rhet.* (3) *N. T.* facultas interpretandi ea quæ alius peregrinâ linguâ pronunciaffet. Ab
ἙΡΜΗΝΕΥ'Σ, έως, ὁ, interpres, (ab Ἑρμῆς, vel ab ἑρμὸς) idem quod εἰρμὸς, *fermo*.
Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνευτὴς, ῦ, ὁ, interpres; (2) hiftoricus.
Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars interpretandi.
Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur et de Hiftoricis; (3) propono, demonftro, doceo. Ab ἑρμηνεὺς.
ἙΡΜΗ'Σ, ῦ, ὁ, Mercurius, præfes exercitii gymnaftici, ratiocinationis, et muficæ.
Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.
Ἑρμογλυφεῖον, ϐ, τὸ, officina ejus qui Mercurii ftatuas fculpit. Ex
Ἑρμογλυφεὺς, έως, ἡ, qui Mercurii ftatuas fculpit; (2) ftatuarius quivis. Hinc
Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, ad ftatuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars fculpendi ftatuas.
Ἑρμόγλυφος, ϐ, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.
Ἑρμοκοπίδης, ϐ, ὁ, qui mutilat ftatuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, et κόπτω, *amputo*.
Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, et Πὰν, qui à Mercurio fingitur genitus.
Ἐρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus.
Ἐρνοκόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui plantus educat et curat, hortulanus. Ex ἔρνος, et κομέω.
ἜΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus; (3) homo formofus, fcita ftatura.
Ἐρνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimilis plantæ vel germini; (2) ramofus. A præc.
Ἕρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἔρδω pro ῥέζω.
Ἕρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἶρξαν.
Ἔρξε, *facit*, 3. fing. f. 1. ind. act.
Ἑρξείης, ϐ, ὁ, coercitor, *Herod.* Ab εἴργω.
Ἔοργα, *feci*, perf. ind. med. *per Metathef.* pro ἔοργα, ab ἔργω.
Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.
Ἔρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι, *Ariftot.*

Ἔρος, ϐ, ὁ, amor. Ab ἔρως.
Ἐρῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω.
Ἐρῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.
Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ.
Ἑρπετόδηκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, morfus, feu ictus à ferpente. Ex ἑρπετὸς, et δάκνω.
Ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, reptilis, beftia quævis; (2) ferpens, *maximè*. Ab ἕρπω. Hinc
Ἑρπετώδης, ὁ ϗ ἡ, qui eft naturæ reptilis.
Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.
Ἑρπῆν, præf. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν. Unde
Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus à ferpendo dictus, eo quod per corpus ferpat, eftque tumor è bile puriore ortus, cum exulceratione.
Ἑρπηςὴς, ῦ, ὁ, qui reptat. Ab eod.
Ἑρπηςικὸς, ἡ, ὸν, reptilis. Ab eod.
Ἑρπινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, repens, ferpens; (2) vim ferpendi habens, ad ferpendum aptus.
Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.
Ἑρπτὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* pro ἑρπετὸς.
Ἑρπύζω, f. ύσω, ferpo. Ab ἕρπω.
Ἑρπύλλον, ϐ, τὸ, ferpyllum. Ab eod.
Ἑρπυςμὸς, ῦ, ὁ, qui reptat. Ab ἑρπύζω.
Ἑρπυςὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.
Ἑρπυςὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Ἑρπυςικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, repêndi vim habens.
ἝΡΠΩ, f. ψω, ferpo, repo; (2) *Poët.* eo, vado; (3) lentè et paulatim propagor, *Ern.* Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, *Soph. Aj.* 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὐ καλὸν, *Eur. Or.* 808.
Ἕρπωμες, 1. plur. præf. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.
Ἐῤῥαβδίσθην, a. 1. ind. paff. v. ῥαβδίζω.
Ἐῤῥάγην, a. 2. ind. paff. v. ῥήγνυμι.
Ἐῤῥάδαται, 3. plur. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, à ῥάζω.
Ἐῤῥαμμένος, perf. part. paff. v. ῥάπτω.
Ἐῤῥαντισμένος, perf. part. paff. v. ῥαντίζω.
Ἔῤῥαος ϐ, ὁ, aries, *al.* aper. *ap. Lycurg.*
Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.
Ἐῤῥάσθην, a. 1. ind. paff. v. ῥάζω.
Ἐῤῥαςωνευμένως, *adv.* per inertiam, fegniter. A *perf.* verbi ῥαςωνεύω.
Ἐῤῥάφην, a. 2. ind. paff. verbi ῥάπτω.
Ἔῤῥαψαν, *confuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἔῤῥε, *peri*, 2. fing. præf. imper. act. v. ἔῤῥω.
Ἔῤῥεε, 3. fing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
Ἐῤῥέθην, a. 1. ind. paff. v. ῥέω, *dico*.
Ἔῤῥεξε, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω.
Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, 3. fing. præf. imperat. act. verbi ἔῤῥω.
Ἔῤῥευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἔῤῥυν, *contr.* pro ἔῤῥεον, à ῥέω.
Ἔῤῥευσε, *fluxit*, 3. fing. a. 1. ind. act.
Ἐῤῥήθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. ῥέω, *dico*.
Ἔῤῥηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.
Ἔῤῥιγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω.
Ἐῤῥιγήσι, 3. fing. præf. conj. act. *Ion.* pro ἐῤῥίγῃ, ab ἐῤῥίγω.
Ἐῤῥίγοντι, dat. fing. præf. part. act.
Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, algeo, a. 1. ἐτεῤῥίγωσα.
Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, quod eft perfect. med. à ῥιγέω.
Ἐῤῥίζωμαι, perf. ind. paff. v. ῥιζόω.
Ἔῤῥιμμαι, perf. ind. paff. v. ῥίπτω.
Ἔῤῥινον, ϐ, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infufum. Ex ἐν, et ῥὶν.
Ἔῤῥιπτον, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.
Ἐῤῥίφθω, 3. dual. perf. imperat. paff.
Ἔῤῥιψε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.
Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proftratio et dejectio corporis. Ex ἐν, et ῥίψις (nifi fit ab ἐῤῥίψαι.)
Ἐῤῥύηκα, perf. ind. act. quafi à ῥυέω pro ῥύω.
Ἐῤῥυθμισμένως, aptè, concinnè.
Ἐῤῥυθμος, ον, aptus, concinnus, aptus.
Ἐῤῥύπηνα, 1. fing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, à ῥυπαίνω.
Ἐῤῥυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.
Ἐῤῥύσθην, 1. fing. a. 1. ind. paff.
ἜΡ'ΡΩ, ægrè eo, dolens et adflictus eo; (2) inaufpicatò et cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, faceffo in malam crucem; (4) pereo,

(4) pereo, intereo, peſſum eo. Ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας, *Plat.*

Ἔῤῥωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔῤῥηγα, verbi ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango.*

Ἔῤῥωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω.

Ἐῤῥωμένως, *adv.* robuſtè, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέϛερον, et ἐῤῥωμενεϛέρως, fortiùs. Ab ἐῤῥωμένος, quod eſt à ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶν, præſ. part. act. verbi ἐῤῥω.

Ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo.*

ἘΡΡΩΌΣ, ȣ̃, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶσθαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, ab ἔῤῥω.

Ἐρσαῖος, α, ον, roſcidus, rore imbutus. Ab

ἜΡΣΗ, vel ἕρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἐρσήεις, έεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel ἕρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.

Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἔῤῥω.

Ἐρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, *ructaſſe*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.

Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens.

Ἐρύγμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. med. v. ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v.

Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor.*

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθιόωσαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Poët.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor, potiùs ἐρύθημα.

Ἐρυθρίας, ȣ, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor. Ab eod.

Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, *apud Æginetam.*

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piſcis nomen.

Ἐρυθροβαφὴς, ἐς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubeis lineis diſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, et γράμμη, *linea.*

Ἐρυθροδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubros habens digitos.

Ἐρυθρόδανον, ȣ, τὸ, rubia, herba, quâ tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.

Ἐρυθροδανώμενα, *apud Heſ.* rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροῖς, ίδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium et vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere, quia rubet. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubro corde præditus.

Ἐρυθροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rubeis eſt comis.

Ἐρυθρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes rubent.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. A præc.

Ἐρυθροϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubris maculis diſtinctus.

Ἐρυθροχρόος, ὁ ϗ ἡ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάνω, coërceo, *Hom.* ἠρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάνοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act.

ἘΡΥ'ΚΩ, ξω, inhibeo, contineo; (2) ſervo. Ἵππȣς μὲν ἔρυξαν ἐπὶ ϛίχας, *Il.* 3, 313.

Ἀλλ' ἀνέβην, ὅδε χῶρος ἐρύκεται, *Soph. Phil.* 1145.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium propugnaculum. Ab ἐρύω, *ſervo.*

Ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω. Hinc

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, currum trahens, *Hom. Il.* 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, *per metapl.* Ex ἐρύω, et ἅρμα.

Ἐρύσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ῥυσιάζω.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβῶ, ærugine laborat. Ab

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος. Hinc

Ἐρυσιβόομαι, ȣ̃μαι, ἐρυσιβȣ̃ται, ærugine vitiatur.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, et θρὶξ, *capillus.*

Ἐρύσιμον, ȣ, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor de tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, et πέλας, *propè* vel *in viciniâ*, unde etiam *vicinitraba*, et *vicinirubia*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδες, εος, ὁ ϗ ἡ, eryſipelatis ſpeciem habens, in ignem ſacrum vergens.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos urbis.

Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio homine dictus ἀσπάλαθος.

Ἐρυσσάμενος, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ad ἐρύω.

Ἐρύσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσομεν.

Ἐρυτὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum et incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

ἘΡΥ'Ω, traho; (2) cuſtodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμȣς ἐρύσει, *Il.* 17, 230.

Ἔρφος, ȣ, ὁ, pellis, *Nic.* Ab ἐρέφω.

Ἔρχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσὶ, ab εἴργω. Hinc

Ἕρχατος, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Hinc

Ἐρχατόω, obſepio, concludo, ut hinc fit ἐρχατόωντο, *apud Hom. Od.* 14, 15.

Ἐρχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* et *Ion.* pro ἠρχατῶντο.

Ἔρχεο, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* pro ἔρχȣ, ab ἔρχομαι.

Ἔρχευ, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro ἔρχȣ.

ἘΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, perſequor; (4) abeo; (5) *part.* ἐλθὼν *indicat* ſtudium, feſtinationem ut ἰὼν. Σὺ δ' εἰς τοσȣ̃το τῶν μανιῶν ἐλήλυθας; *Ariſtoph. Nub.* 830.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*

Ἑρψȣ̃μες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψομεν.

Ἑρψῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἴρω, *dico.*

Ἐρώει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐρώεε, ab ἐρωέω.

Ἐρωδιὰς, et ἐρωδιὸς, ardea.

ἘΡΩΔΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ardea, *Lev.* 11, 19.

ἘΡΩΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψα τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δȣρὶ, *Il.* 1, 303.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωήσει, 3. ſing. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ἐρωμανέσι. Ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἔρος, et μαίνομαι. Hinc

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus et inſanus amor.

Ἐρωμανῶς, *adv.* inſano et furioſo amore.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare.*

Ἐρωμένιον, ȣ, τὸ, ſcortulum. Dim.

Ἐρώμενος, amaſius.

Ἐρῶν, præſ. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ȣ, τὸ, parvus Cupido. Dim.

ἘΡΩΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo rogo, ſciſcitor; oro, precor; (2) ἐρωτᾶν λόγον eſt proponere captioſas quæſtiones, è quibus conceſſis concluſiunculæ ducantur, deinde argumenta. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτὸς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατȣ̃σιν, *Ariſtoph. Ach.* 654.

Ἐρωτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio.

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo. A præc.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *adv.* interrogativè.

Ἐρωτημάτιον, ȣ, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω. Unde

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio; (2) quæſtio; (3) propoſitio.

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valdè propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, feſtum quod Amori celebratur. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *adv.* amatoriè. Ab ἐρωτικὸς

Ἐρώτιον, ȣ, τὸ, parvus Cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. Ab eod.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum.

Ἐρωτογράφος, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens.

Ἐρωτολήπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amore acri captus.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex ἔρως, et λαμβάνω.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furioſè amo. Ab

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perditè et furioſè amans. Ex ἔρως, et μαίνομαι. Hinc

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur, ut Muſæi.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ ϗ ἡ, amorem fallens, ab amore avocans. A πλανάω.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore verſor. Ex πλόος.

Ἐρωτοποιέομαι, ȣ̃μαι, ad amorem adjicio.

Ἐρωτοτόκοισι *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως, et τίκτω, *pario.*

Ἐρωτοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως, et τρέφω, *nutrio.*

Ἐρωτύλος, ȣ, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῷο, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.

Ἐς, *in*, *Præpoſ. Poët.* et *Att.* pro εἰς.

Ἕς, *mitte*, 2. ſing. aor. 2. imperat. verbi ἵημι.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, et illa vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς, *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσάλτο, *inſilierat*, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσῆλτο ab ἐσάλλομαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἕσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαίνω.

Ἔσαυτο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἕννυμι.
Ἐσάπαξ, femel.
Ἐσάρτι, *adv.* ad hoc tempus.
Ἐσαρτίζω, infero, immitto.
Ἐσαφάω, et άομαι, immitto manum contrectandi causâ.
Ἐσαφάσσω, idem.
Ἐσάπην, a. 2. ind. paff. verbi σήπω.
Ἐσάωθεν, 3. pl. a. 1. ind. paff. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, à verbo σαώζω.
Ἐσάωσα, *fervavi*, a. 1. ind act.
Ἐσβάντες, *ingreffi*, nom. pl a. 2. part. act. v. ἐσβαίνω pro εἰσβαίνω.
Ἔσβεσεν, 3. fing. a. 1 ind. act. v. σβέννυμι.
Ἐσβῆν, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σβῆμι.
Ἐσδιδῶν, *influere*, præf. inf. act. *Ion. Poët.* et *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.
Ἐσδόμενοι, *Dor.* pro ἑζόμενοι, ab ἕζομαι.
Ἐσδώμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἑζώμεθα.
Ἔσεαι, 2 fing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paff. verbi σεβάζομαι.
Ἔσει, 2. fing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσείσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. v. σείω.
Ἐσείσθην, *motus fum*, a. 1. ind paff.
Ἐσεῖται, 3. fing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
Ἐσελθεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν.
Ἐσενειχθεὶς, a. 1. part. paff. *Att.* pro εἰσενειχθεὶς, ab εἰσφέρω.
Ἐσέπτατο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, ab εἰσίπταμαι.
Ἐσεργνύναι, præf. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, ab εἰσέργνυμι.
Ἐσεσάχατο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐσέσακτο, à σάττω, *onero.*
Ἐσεσήρει, 3. fing. plufq. perf. ind. med. v. σαίρω.
Ἔσεσθαι, *futurum effe*, f. 1. inf. verbi εἰμί.
Ἔσευα, *concitavi*, a. 1. ind. act. verbi σεύω.
Ἐσεῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
Ἐσέφθην, a. 1. ind. paff. verbi σέβω.
Ἐσέχειν, *effluere*, præf. inf. act. verbi ἐσέχω.
Ἐσέχυντο, *infufi erant*, 3. pl. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* et *Att.* pro εἰσεκέχυντο, ab εἰσχέω.
Ἔσῃ, *eris*, 2. fing. f. 1. ind. à verbo εἰμί.
Ἐσηθέω, infundo, inftillo.
Ἐσηκάσθεν, 3. pl. a. 1. ind. paff. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, à σηκάζω.
Ἐσήλατο, *infiliit*, 3. fing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.
Ἐσηλυσίη, ἡ, introitus. Ab ἐσέρχομαι.
Ἐσήμανα, a. 1. ind. act. v. σημαίνω.
Ἔσθαι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
Ἐσθὰς, *veftis*, Dor. pro ἐσθής.
Ἐσθέμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἔσθημα, ατος, τὸ, veftimentum. Quafi ab ἐσθέω, pro ἕω, *induo.*
Ἐσθημένος, perf. part. paff. ab inufit. ἐσθέομαι.
Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veftis, veftimentum. Ab ἕω.
Ἔσθησις, εως, ἡ, veftitus. Ab inuf. ἐσθέω.
Ἔσθιε, 2. fing. præf. imperat act. v.
Ἐσθίω, edo, comedo; (2) abfumo. Ab ἔθω.
ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus; (2 probus; (3) frugi, utilis; (4) ftrenuus, fortis; (5) peritus. Hinc
Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas; (2) ftrenuitas.
Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ftrenuum, facinus præclarum. quafi ab ἐσθλόω.
Ἔσθορε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Poët. Ion.* et *Att.* pro εἰσέθορε, ab εἰσθορέω.
Ἔσθος, εος, τὸ, veftis. Ab ἕω, *induo.*
ΕΣΘΩ, edo, comedo.
Ἔσθω, 3. fing. a. 2. imperat. med. v. ἵημι.
Ἐσιγάθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. σιγάω.
Ἐσίδῃ, 3. fing. a. 2. conjunct act. *Att.* pro εἰσίδῃ, ab εἰσείδω.
Ἐσιέναι, præf. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἴσειμι.
Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.
Ἐσιὼν, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσιὼν, ab εἴσειμι.
Ἐσιππεύω, equo ingredior.

Ἐσιώπα, 3. fing. imperf. ind. act. pro ἐσιώπαε.
Ἐσκαλέω, vide εἰσκαλέω, *Arift.*
Ἔσκαμμαι, perf. ind. paff. verbi σκάπτω.
Ἐσκάτθετο, 3. fing. a. 2. ind. med. *Att.* et *per Sync.* pro εἰσκατατίθετο, ab εἰσκατατίθημι.
Ἔσκαφα, *fodi*, perf. ind act. verbi σκάπτω.
Ἔσκε, *erat*. 3. fing. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκέδασε, 3. fing a. 1. ind. act. v. σκεδάω.
Ἔσκεμμαι, perf. ind. paff. v. σκέπτομαι.
Ἐσκεμμένως, *adv.* confiderate, diligenter.
Ἐσκευάδαται, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, à σκευάζω.
Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paff.
Ἐσκευώρημαι, perf. ind. paff. v. σκευωρέομαι.
Ἐσκήνωσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. v. σκηνόω.
Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. ind. paff. v. σκίδνημι
Ἐσκιρτᾶ, 3. fing. imperf. ind. act. pro ἐσκίρταε, à σκιρτάω.
Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. pro ἐσκίρταον.
Ἔσκλην, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι.
Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.
Ἔσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκοτίσθην, a. 1. ind. paff. v. σκοτίζω.
Ἔσκωπτεν, 3. fing. imperf. ind. act. v. σκώπτω.
Ἐσλὸς, *Doricè*, pro ἐσθλὸς.
Ἐσμαράγησεν, 3. fing a. 1. ind. act. à σμαραγέω.
Ἐσμὲν, *fumus*, 1. pl. præf. ind. verbi εἰμί.
Ἔσμηγμαι, perf. ind. paff. verbi σμήχω.
Ἐσμὸς, ὃ, ὁ, examen apum; (2) copia quævis, multitudo. Ab ἕω, *mitto.*
Ἔσω, *efto*, 2. fing. præf. imperat. verbi εἰμί.
Ἐσοιδαίνω, intus tumefio. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Aret.*
Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act v. εἰμί.
Ἔσοισθε, *fueritis*, 2. pl. f. 1. optat.
Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind.
Ἐσοπτρίζομαι, in fpeculum infpicio.
Ἐσορᾶν, præf. inf. act. *Att.* pro εἰσοράειν.
Ἐσορῇς, 2. fing. præf. ind. act *Att.* et *Dor.* pro εἰσορᾷς, et hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
Ἐσορῶμες, 1. pl. præf. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.
Ἐσορῶν, *Att.* et *contr.* pro εἰσοράων.
Ἔσσμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
Ἐσσῦνται, *erunt*, 3. pl. *Dor*
Ἐσοφίσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. v. σοφίζω.
Ἐσόψομαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab εἰσόπτομαι.
Ἐσπαθημένος, perf. part. paff. v. σπαθάω.
Ἐσπάθων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθαον.
Ἔσπακα, perf. ind. act. verbi σπάω.
Ἐσπάραξεν, 3. fing. aor. 1. ind. act. v. σπαράσσω.
Ἐσπαργανωμένον, acc. fing. perf. part. paff.
Ἐσπαργάνωσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi σπαργανόω.
Ἐσπάρθαι, perf. ind. paff verbi σπείρω.
Ἐσπαρμένος, *fatus*, perf. part. paff.
Ἐσπάσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. v. σπάω.
Ἔσπε, 3. fing. a. 2. ind. act. v. σπέω, pro σπάω.
Ἔσπειρα, a. 1. ind. act. v. σπείρω.
Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. σπένδω.
Ἐσπείσθην, a. 1 ind. paff.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, vefpera; (2) vefpertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, vefperi.
Ἑσπερία, ας, ἡ, occafus, occidens, Hefperia:
Ἑσπερίζω, vefperi edo. Ab ἕσπερος.
Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, vefpertinus. Ab eod.
Ἑσπέριος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ἑσπέριος, ια, ιον, vefpertinus, vefperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἑσπερὶς, ἴδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantiùs, quam interdiu fpirans. Ἑσπερίδες vero funt Hefperides, Deæ. Ab eod.
Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, vefpertina manducatio.
ΕΣΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, vefper, hefperus, ftella Veneris, quæ Hefperus dicitur folem fequens, Phofphorus folem antecedens; (2) vefpera; (3) vefpertinus; (4) occidentalis, occidentem fpectans.
Ἔσπεσθαι, præf. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθαι.

Ἔσπετο, 3. fing. imperf. ind. *Poët.* pro εἵπετο, ab ἕπομαι.
Ἔσπετε, 2. pl. præf. imperat. act. v. ἔσπω, *dico.*
Ἔσπευδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπεύδω.
Ἐσπευσμένως, *adv.* citò, feftinanter.
Ἐσπιλωμένος, perf. part. paff. v. σπιλόω.
Ἐσπλαγχνίσθην, aor. 1. ind. paff. v. σπλαγχνίζομαι.
Ἑσπόμεθα, 1. pl. præf. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
Ἔσπον, *evulfi*, a. 2. ind. act. v. σπάω.
Ἔσπευδα, perf. ind. med. v. σπεύδω.
Ἐσπούδασα, a. 1. ind. act. v. σπουδάζω.
Ἐσπουδασμένως, *adv.* bonâ fide, feriò.
Ἕσσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro εἷσα, ab ἕζω.
Ἕσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἕσαι.
Ἑσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. *Poët.* pro ἑσαμένη, ab ἕω, vel ἕννυμι.
Ἔσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἑσσᾶν, præf. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἡσσάειν, ab ἡσσάω.
Ἕσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἥσας, ab ἕω, vel ἕννυμι.
Ἔσσεαι, 2. fing. f. 1. ind. *Poët.* et *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσσεῖται, 3. fing. f. 1. ind. *Poët.* et *Dor.* pro ἔσεται.
Ἔσσεται, 3. fing. f. 1. ind. *Poët.* pro ἔσεται.
Ἔσσευα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔσευσα, à σεύω, pro σείω.
Ἔσσευμαι, 1. fing. perf. ind. paff. *Ion.* pro σεσεύμαι.
Ἐσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. paff.
Ἐσσὴν, ῆνος, rex.
Ἐσσὶ, *es*, 2. fing. præf. ind. act. *Poët.* pro εἶ, ab εἰμί.
Ἔσσο, 2. fing. præf. imperat. *Poët.* pro ἔσο.
Ἕσσο, pro ἕσο, 2. fing. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* et *Poët.* pro εἷσο, ab ἕω, feu ἕννυμι.
Ἐσσόμενα, *futura*, nom. plur. f. 1. part. med. n. g. *Poët.* ἐσόμενα, ab εἰμί.
Ἕσσον, ε, τὸ, veftimentum. Ab ἕω, *induo.*
Ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, 2. fing. a. 1. imperat. act. *Poët.* à verbo ἕω, vel ἕννυμι.
Ἑσσόομαι, *vincor*, Ion. pro ἡσσῶμαι, et hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.
Ἔσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. paff. *Bœot.* et *Poët.* pro ἐσύθησαν, à σύω, vel σεύω
Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paff. *Poët.* et *per Metath.* pro σέσυμαι.
Ἐσσυμένως, *adv.* cum impetu, cum ftudio. Ab ἐσσυμένος, à σύω.
Ἔσσυται, *irruit*, 3. fing. perf. ind. paff. *Poët.* et *per Metath.* pro σέσυται.
Ἕσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἕσω, ab ἕω.
Ἕσσωμαι, perf. ind. paff. *Ion.* pro ἥσσωμαι, ab ἑσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι.
Ἕςάα, perf. ind. act. *Ion.* pro ἕςηκα, ab ἵςημι.
Ἐςάθεν, 2. pl. aor. 1. ind. paff. *Bœot.* pro ἐςάθησαν.
Ἔςαζε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ςάζω.
Ἔςαι, 3. fing. f. 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
Ἑςαίην, præf. optat. act. v. ἕςημι, pro ἵςημι.
Ἕςακα, 1. fing. perf ind. act. *Dor.* pro ἕςηκα.
Ἐςάκτο, 3. fing. plufq perf. ind. paff. à ςάζω, *ftillo.*
Ἐςαλάδατο, 3. pl. plufq perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐςάλατο, et hoc pro ἐςαλμένοι ἦσαν, à ςέλλω.
Ἐςάλαται, 3. plur. perf. ind. paff. *Ion.* pro ἐςαλμένοι εἰσί.
Ἐςάλην, *miſſus fum*, a. 2. ind. paff.
Ἕςαλκα, *mifi*, perf. ind. act.
Ἑςάμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro ἑςάναι, feu ἱςάναι.
Ἕςαμεν, *ftamus*, 1. pl. præf. ind. act. *Poët.* pro ἵςαμεν, ab ἵςημι.
Ἔςαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔςησαν.
Ἑςάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑςακέναι.
Ἑςάοτα, acc. fing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑςακότα.
Ἔςασαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔςησαν.
Ἐςάσατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐςήσατο.

Ἑστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro ἱστᾶσι.
Ἑστάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.
Ἑσταὼς, perf. part. act. pro ἑστακὼς
Ἐσταυρωμένον, perf. part. paſſ. v. σταυρόω.
Ἐστὲ, *eſtis*, 2. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, *ſum.*
Ἔστε, *adv.* donec. Ex ἐς, pro εἰς. et τέ.
Ἔστειλα, *miſi*, a. 1. ind. act. verbi στέλλω.
Ἔστειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. στείχω.
Ἐστελάδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, à στέλλω.
Ἐστέναξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. στενάζω.
Ἔστενεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στένω.
Ἐστενωμένως, *adv.* anguſtè, arctè. Ab ἐστενωμένος, à στενόω.
Ἐστερεώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. στερεόω.
Ἐστέρημαι, perf. ind. paſſ. v. στερέω.
Ἐστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα. A στεφανίζω.
Ἐστεφανοῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, à στεφανόω.
Ἐστεφάνωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στέφω.
Ἑστεὼς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἑστακὼς, à verbo ἵστημι.
Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Ἕστηκα, *ſteti*, perf. ind. act.
Ἑστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
Ἑστήκατε, *ſtatis*, 2. pl. perf. ind. act.
Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔστην, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
Ἑστήξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
Ἐστηριγμένος, perf. part. paſſ. v. στηρίζω.
Ἐστήρικται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἐστήριξεν, pro ἐστήριξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἔστησα, 1. ſing. a. 1. ind. act.
Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.
Ἑστηὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκὼς.
ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) aſylum; (5) Veſta, Dea; (6) ſedes, v. gr. imperii. Ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι, conſentaneum rei gerendæ initium capere, vid. *Petav. ad Syneſium*, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινα, *Ariſtoph. Veſp.* 844.
Ἑστιάθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἱστιάθην, ab ἑστιάω.
Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.
Ἑστιαρχέω, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχος, quod *apud Heſych.* reponendum pro ἑστιοῦχος, *Ern.*
Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.
Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.
Ἑστιατήριον, ου, τὸ, locus in quo convivium inſtituitur.
Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, qui convivium præbet. Ab
Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν δὲ μέλλω μὲν ξένους τινὰς, *Ariſtoph. Lyſ.* 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιῶν, *id.* Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, *id. Veſp.* 1212. Ab ἑστία.
Ἔστιζεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. στείζω.
Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domûs dominus, *Doricè* et *Æolicè.* Ex ἑστία, et πάω, *poſſideo.*
Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domûs cuſtos. Ει γὰρ τὸν ἑστιοῦχον ἅψομαι μόνον, *Longin.* 3.
Ἐστιτρώσκω, fut. σω, vulnero, Ἐστίτρωσαν τῷ ὀστέῳ, *Aret.*
Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. v. στείχω.
Ἐστιχόωντο, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐστιχῶντο, à στιχάω.
Ἑστιῶτις, ἡ, domeſtica.
Ἕστο, *induerat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Poët.* ſeu *Ion.* pro εἷστο, ſeu εἷτο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.
Ἐστόβει, imperf. ind. act. v. στοβέω.
Ἐστομώθην, a. 1. ind. paſſ. v. στομόω.
Ἐστὸν, *ſunt*, 3. dual. præſ. ind. verbi εἰμί.
Ἐστοναχίζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ' à στοναχίζω.
Ἐστόργα, perf. ind. med. verbi στέργω.
Ἐστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἐστόρεται, *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi στρέφω.
Ἐστρατοπεδεύσα, a. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.
Ἐστρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐστρατῶντο, à στρατάομαι.
Ἐστράφατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν à στρέφω.
Ἐστράφην, a. 2. ind. paſſ. v. ejuſd.
Ἐστρέφθην, *verſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἔστρεφον, imperf. ind. act.
Ἐστρηνίασα, a. 1. ind. act. v. στρηνιάζω.
Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.
Ἔστρωμαι, perf. paſſ. v. στρώννυμι.
Ἐστρώννυον, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἔστρωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἔστρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.
Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.
Ἐστυφέλιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω.
Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμί.
Ἐστωμυλάμην, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.
Ἔστων, 3. dual. præſ. imperat. v. εἰμί.
Ἔστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω.
Ἑστὼς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακὼς, ab ἵστημι.
Ἔστωσαν, 3. pl. præſ. imperat. act. v. εἰμί.
Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστακότες, ab ἵστημι.
Ἐσύθην, a. 1. ind. paſſ. v. σύω, vel σεύω.
Ἐσύλα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐσύλαε, à συλάω.
Ἐσύλευεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. συλεύω.
Ἐσυνῆκα, a. 1. ind. act. v. συνίημι.
Ἐσύστερον, *adv.* poſtea.
Ἐσφάγην, a. 2. ind. paſſ. v. σφάττω, ſeu σφάζω.
Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ.
Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. σφαιρόω.
Ἐσφάλην, a. 2. ind. paſſ. v. σφάλλω.
Ἔσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἐσφαλμένως, *adv.* imperitè.
Ἔσφαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. σφάζω.
Ἐσφαράγιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω.
Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω.
Ἔσφιγγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. σφίγγω.
Ἔσφιγξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἔσφλασις, ἡ, depreſſio mediæ rei, v. gr. oſſis. Ab
Ἐσφλάω, medium, v. gr. os deprimo, tundo, ut deſidat, *ap. Hipp.* pro ἐσθλάω, *Ern.*
Ἐσφράγισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σφραγίζω.
Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ.
ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus et craticula in foco; (2) focus ſeu craticula in arâ; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis et tranſverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.
Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præeſt in navi. A præc.
Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.
Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum; (4) baſis. Ab eod.
Ἐσχάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad focum pertinens.
Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, epith. panis, coctus in foco.
Ἐσχαρόπεπτα, τὰ, cocta in foco. Ex πέπτω.
Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα. Hinc
Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio.
Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, cruſtas inducens.
Ἐσχατεύω, f. εύσω, extremus, ſeu ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſub oris, ſitus ſum. Ab ἔσχατος. Unde
Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes, ſeu extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti et ſeparati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars et finis territorii; (4) explicatur etiam per ſolitudinem, *ap. Heſych.* Ern. Hinc
Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extremâ parte ſum.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſeu ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.
Ἐσχάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ultimus. Ab eod.
Ἐσχατογέρων, et
Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus.
Ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.
ἘΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.
Ἐσχάτως, *adv.* extremè; (2) ſummè, ita ut nihil ſupra ſit, ſed in deteriorem partem.
Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐσχέθην, *habitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.
Ἐσχηματίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.
Ἐσχηματισμένως, figuratè.
Ἔσχικα, *findi*, perf. ind. act. verbi σχίζω.
Ἐσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐσχόμην, *habui*, a. 2. ind. med. v. ἔχω.
Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.
Ἔσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. v. ἕζω.
Ἔσω, *adv.* intra. Ab εἰς.
Ἔσωθεν, *adv.* intrinſecùs. Ab ἔσω.
Ἐσώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω.
Ἔσωσα, *ſervavi*, a. 1. ind. act.
Ἔσωσεν, 3. ſing. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.
Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus Superl. ab ἔσω.
Ἐσωφρονίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. σωφρονίζω.
Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excreſcentia in ano, ſeu tuberculum, ſed intùs latens, cui opponitur ἐξωχὰς, *ap. Hipp.*
Ἐτάγην, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.
ἘΤΑ'ΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.
Ἐτάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.
Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix.
Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, clientela; (2) factio; (3) fornicatio.
Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt, quo cognomine olim Jovem colebant, ut ſodalitii juris diſceptatorem; (3) meretricius: Ab
Ἑταιρεύω, f. εύσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor:
Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑτηρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* idem quod ἑταιρεῖος.
Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.
Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρίδεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.
Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, et ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, ſodalitius, meretricius.
Ἑταιρικῶς, *adv.* meretricio more.
Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.
Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.
Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.
Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator. Ab eod.
Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. A præc.
ἙΤΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.
Ἐτάκεν, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐτήκετο, à τήκομαι.
Ἐτάκην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.
Ἐταλάνιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ταλανίζω.
Ἔταμον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. τέμνω.
Ἐτανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. τανύω.
Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.
Ἐταπείνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à ταπεινόω.
Ἐτάραξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ταράττω.
Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐταράχθησαν, *perterrefacti ſunt*, 3. pl. a. ejuſdem.
Ἐταρίσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἑταρίσατο, ab ἑταρίζω.
Ἕταρον, acc. ſing. *Poët.* pro ἑταῖρον.
Ἕταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις,

Ἐτάσις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.
Ἐτασμὸς, ὃ, ὁ, inquiſitio; (2) tormenta; in compoſitione uſitatum. Ab eod.
Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. ἐτάζω.
Ἐτάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω.
Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.
Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.
Ἐτεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. v. θάλλω.
Ἐτέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.
Ἐτέθηπε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, à θάπτω.
Ἐτεθνήκειν, pluſq. perf. ind. act. v. θνήσκω.
Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. τέλλω.
Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.
Ἐτειὸς, εια, ειον, annuus. Ab ἔτος.
Ἔτειρεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à τείρω.
Ἐτείρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.
Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.
Ἐτέκνωθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτεκνώθησαν, à τεκνόω.
Ἐτελείετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro ἐτελεῖτο, à τελέω.
Ἐτέλειον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐτέλεον.
Ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.
Ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.
Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl.
Ἐτελέσθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἐτέλεσσα, *Poët.* pro ἐτέλεσα.
Ἐτελεύτα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελεύταε, à τελευτάω.
Ἔτελλε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τέλλω.
Ἔτεμον, a. 1. ind. act. verbi τέμνω.
Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter ſerviens, ita ſerviens ut bonum ſervum decet. Ex δμὼς.
Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex κριθή.
Ἐτεὸν, *adv.* verè reverà. Ab ἐτεὸς.
Ἐτεὸς, ὰ, ὸν, verus. Ab ἐτὸς.
Ἑτεραλκέως, ῶς, *adv.* ancipite Marte. Ab
Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps, qu. dic. anceps robur, pro ἑτερελκὴς. Ex ἀλκὴ, vel ἕλκω.
Ἑτεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
Ἑτέρῃ, *adv.* *Ion.* aliâ viâ, aliâ ratione, alio modo. Ab ἕτερος
Ἑτερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alternis diebus aliquid facit; (2) viciſſim et mutuas ſortes habens, per dies variatus. Ex ἡμέρα.
Ἑτεροβαρεία, ἡ, alterius partis favor, ſeu ſtudium.
Ἑτερογάστριος, ab aliâ matre natus.
Ἑτερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena; (2) alterius et diverſi generis. Ex γένος.
Ἑτερόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, altero oculo cæſius.
Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius et diverſæ linguæ eſt; (2) lingua ipſa, diverſa et peregrina. Ex γλῶσσα.
Ἑτερόγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utriſque mandibulis avidè comedens; (2) edax; (3) qui duro ore eſt.
Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diverſa ſententia. Ab
Ἑτερογνώμων, ὁ ϗ ἡ, qui alterius, ſeu diverſæ eſt ſententiæ. Ex ἕτερος, et γνώμη.
Ἑτερόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, è vario genere natus.
Ἑτεροδακνέω, (ſeu δάκνω,) alios comedo, vexo.
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diverſam doctrinam doceo. Ex διδάσκω.
Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ſum opinionis, orthodoxis non adſentior.
Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa; (2) opinio prava. Ab
Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt opinionis; (2) qui alterius eſt ſectæ. Ex δόξα.
Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt ſpeciei. Ex ἕτερος, et εἶδος.
Ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt gentis.
Ἑτερόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alio ſtudio ducitur, alia ſectans. Hinc
Ἑτεροζήλως, *adv.* iniquo, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἑτεροζυγέω, diverſa animalia jungo, ut bovem et equum; (2) adjungor alienigenis.
Ἑτεροζύγιοι, quibus in jugo non convenit.
Ἑτερόζυγος, *Phocyl.* σάθμος ἑτερόζυγος, ſtatera in alteram partem inclinans; (2) de animalibus, eſt diverſi generis, *LXX.*
Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alterâ tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex θάλλω.
Ἑτεροθελὴς, ὁ ϗ ἡ, qui aliud vult. Ex θέλω.
Ἑτερόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt linguæ; (2) alienigena.
Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, diſſimilis, diverſus à reliquis. Ex ἕτερος. Hinc
Ἑτεροιοτὴς, τὸς, ἡ, diſſimilitudo.
Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
Ἑτεροίως, *adv.* alio et diverſo modo, aliter, diſſimiliter, diverſè.
Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diverſitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἑτερόκαρπος, ον, diverſum fructum edens, ut, v. gr. ſurculus inſitus ſtirpi, &c.
Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex κλίνω. Unde
Ἑτερόκλιτον, τὸ, ſc. ὄνομα, Heteroclitum, nomen quod in diverſas declinationes cadit.
Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliter declinatus, à communi declinandi ratione deflectens:
Ἑτεροκλίτως, *adv.* aliter declinando.
Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diverſum moveo, vel quatio.
Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.
Ἑτερόκωφος, alterâ aure ſurdus. Hinc
Ἑτεροκωφέω, alterâ aure ſurdus ſum.
Ἑτερολεξία, ἡ, ejuſdem rei aliis verbis expreſſio. A λέξις.
Ἑτερόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterâ parte villoſus.
Ἑτερομάσχαλος, ὁ ϗ ἡ, alterâ tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, et μασχάλη.
Ἑτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter creſco.
Ἑτερομερεία, ἡ, ſtudium partis alterius. Ab
Ἑτερομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alterius partis, in alteram partem inclinans. A μέρος.
Ἑτερομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, alterâ parte longior. Ex μῆκος, *longitudo.*
Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſâ matre.
Ἑτερομόλιος, ὁ ϗ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in quâ adverſarii non comparuerunt, *Suid.* Ex μολέω.
Ἑτερόμορφος, ὁ ϗ ἡ, qui formæ diverſæ eſt.
Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex πάθος, *paſſio.*
Ἑτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alterâ tantum parte navigationem præbens; ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, quâ periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur et ἀμφοτερόπλοια, ſc. χρήματα, vel δανείσματα.
Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perſonâ differo.
Ἑτεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, qui alius ſeu diverſæ perſonæ eſt.
Ἑτεροπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πρόσωπον.
Ἑτεροπροσωπικῶς, *adv.* in aliâ perſonâ.
Ἑτεροῤῥεπέω, in alteram partem vergo. Ab
Ἑτεροῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in alteram partem vergens, ſeu inclinans. A ῥέπω.
Ἑτεροῤῥοπέω, idem quod ἑτεροῤῥεπέω.
Ἑτερόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτεροῤῥεπὴς.
Ἑτερόρυθμος, ὁ ϗ ἡ, qui alterius rhythmi eſt.
ἝΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alter; (2) alius; (3) diverſus.
Ἑτεροσήμαντος, ον, diverſam ſignificationem habens. A σημαίνω.
Ἑτερόσκιος, quorum alterum latus umbram jacit, quorum umbra aut ad ſeptemtrionem, aut ad meridiem ſpectat. Ex σκιά.
Ἑτερόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt ordinis et diverſæ ſeriei.
Ἑτερόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterâ tantùm parte aciem habens, ex alterâ tantum parte acutus. Ex ἕτερος, et στόμα, *acies.*
Ἑτερόστροφα, metra quædam ab alteratione ſtropharum, Ex ἕτερος, et στροφή.
Ἑτεροσχήμων, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ figuræ eſt.
Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. Ab ἕτερος.
Ἑτερότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliuſmodi, diverſus.
Ἑτερούας, ὁ ϗ ἡ, unam tantum aurem habens. Ab οὖας, pro οὖς.
Ἑτερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius ſeu diverſæ eſt eſſentiæ; (2) alius, diverſus Ex οὐσία.
Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterum oculum amiſit; (2) unoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium imprimis in equis, quum varios habent oculos.
Ἑτεροφρούρητος, ον, qui ab alio cuſtoditur.
Ἑτερόφρων, ὁ ϗ ἡ, aliter ſentiens. A φρὴν.
Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, et φυὴ, *natura.*
Ἑτερόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex aliâ tribu; (2) qui diverſæ eſt gentis, alienigena; (3) qui diverſæ eſt naturæ. A φυλή.
Ἑτεροφωνία, ἡ, diverſitas ſoni, ſeu vocis.
Ἑτερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliam et diverſam edens vocem. Ex ἕτερος, et φωνὴ, *vox.*
Ἑτεροχροέω, alio et diverſo colore ſum. Ab
Ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcolor, diverſo præditus colore, verſicolor. Ex ἕτερος, et χρόα. Hinc
Ἑτεροχροιότης, ἡ, diverſitas coloris.
Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex χρῶμα.
Ἑτερόχρως, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
Ἔτερπεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ· à τέρπω.
Ἔτερσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τείρω.
Ἐτέρφθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τέρπω.
Ἑτέρωθεν, *adv.* alterâ ex parte, diverſâ ex parte. Ab ἕτερος.
Ἑτέρωθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.
Ἑτερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſum nomen habens. Ex ἕτερος, et ὄνομα, *nomen.*
Ἑτερωνύμως, *adv.* diverſo nomine, non analogicè. A præc.
Ἑτέρως, *adv.* alio modo, aliter, ſecùs.
Ἑτέρωσε, *adv.* alteram in partem; (2) aliò.
Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
Ἐτετάλμην, pluſq. perf. ind. paſſ. verbi τέλλω.
Ἐτεταπείνωτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ταπεινόω.
Ἐτετάχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, à τάσσω.
Ἐτετεύχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετυγμένοι ἦσαν, à τεύχω.
Ἔτετμεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τέτμω.
Ἐτετρήχειν, pluſq. perf. ind. act. v. τρήχω.
Ἐτέτυκτο, 3. ſing. pl. perf. ind. paſſ. v. τεύχω.
Ἐτετύφεα, pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν.
Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. *Ion.* v. τυγχάνω.
Ἔτεχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτέχθην, *natus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐτήκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. τήκω.
Ἐτήρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, à τηρέω.
ἘΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus; (2) civis; ἔτται, ſodales. Hinc ὦ τὰν, ô bone.
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Eteſiæ, venti anniverſarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ ſpirare ſolent. Ab
Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius, annuus.
Ἐτησίως, *adv.* quotannis. A præc. ab ἔτος.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *adv.* verè, reverà. Ab ἔτυμος.
Ἐτητύμως, verè.
Ἐτητόμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.
ἜΤΙ, *adv.* adhùc, etiamnum; (2) ampliùs, præterea; (3) poſthàc, in poſtremùm; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.
Ἐτιθέει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθει, à τιθέω, pro τίθημι.
Ἐτιθεῦ, 2. ſ. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτίθου.
Ἐτίθου, 2. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἔτικτον, imperf. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.

Ἐτινάσσετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τινάσσω.

Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.

Ἔτισα, *colui*, a. 1. ind. act.

Ἐτιταίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τιταίνω.

Ἔτλην, *ſuſtinui*, a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Ἔτμαγεν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, à τμήγω, vel τμήσσω.

Ἔτμηγον, *ſecui*, a. 2. ind. act.

Ἔτμηξα, aor. 1. ind. act.

Ἐτμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. τέμνω, pro τμάω.

Ἐτνηρὸς, ᾶ, ὁ, pulmentarium ex freſis elixiſque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνέρυσις, εως, ἡ, trulla, quâ puls hauritur; (2) omne inſtrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu ſit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν 1 *Cor.* 2, 9. Οὐκ ἔςιν ἐμὸν δῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, *Marc.* 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάσατε, *parate*, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) baſis, ſedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. gr. militaris.

Ἑτοιμαςὴς, ᾶ, ὁ, apparator, inſtructor; (2) conciliator.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flet.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ϗ ἡ, paratus ad moriendum, qui facilè moritur.

Ἑτοιμοκοπία, ἡ, tolerantia laboris, ſeu ſtudium laborandi, ſed inaniter ferè et cum oſtentatione. A ſeq. et κόπος.

ἙΤΟΙΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta ſunt, poſſeſſiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propenſio; (3) apparatus ad rem gerendam. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flectitur. Ab ἕτοιμος, et τρέπω.

Ἑτοίμως, *adv.* promptè, expeditè, paratè.

Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐτόλμαε, à τολμάω.

Ἐτόλμησε, *auſus fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἕτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἐτὸς, *adv.* fruſtra, temerè, perfunctoriè.

Ἔτραγον, *roſi*, a. 2. ind. act. verbi τρώγω.

Ἔτραπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέπω.

Ἐτράπεον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi τραπέω.

Ἐτράπετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. τρέπω.

Ἐτράπην, *verſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.

Ἐτραπόμην, *verti*, a. 2. ind. med.

Ἐτράφην, aor. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω.

Ἔτραφον, *alui*, aor. 2. ind. act.

Ἔτρεμε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τρέμω.

Ἔτρεσα, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω.

Ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔτρεφον, *alebam*, imperf. ind. act.

Ἔτρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. τιτράω, ſeu τίτρημι.

Ἔτριγον, *ſtridi*, a. 2. ind. act. v. τρίζω.

Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. *contr.* pro ἐτρύγαον, à τρυγάω.

Ἐτρύπη, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐτρύπα, *contr.* ex ἐτρύπαε, à τρυπάω.

Ἐτρύφην, a. 1. ind. paſſ. v. θρύπτω.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.

Ἔτρωσα, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω.

Ἐτύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θύω.

Ἐτυλίχθην, a. 1. ind. paſſ. v. τυλίσσω.

Ἐτυμηγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, et ἀγορέω, *dico.*

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus propriè dicta.

Ἐτυμόθρους, *contr.* ἐτυμόθρυς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veriſonus, veriloquus. Ex θρόος.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ἡ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.

Ἐτυμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, et λέγω, *dico.*

ἘΤΥΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *adv.* verè, reverâ, et τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi τυμπανίζω.

Ἐτυμώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *adv.* verè; (2) ab origine vocis, ſecundum originem vocis. Ab eod.

Ἐτύπαν, a. 2. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτύπην.

Ἐτύφθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτύφθησαν.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.

Ἐτύχθην, *fui*, a. 1. paſſ.

Ἔτυχον, *nactus ſum*, a. 2. ind. act.

Ἐτωσιοεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui incaſsùm laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἔργον.

Ἐτώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis, caſſus, inutilis.

Ἐτωσίως, *adv.* fruſtra. A præc. Ab ἐτὸς, idem.

Εὖ, *adv.* benè; (2) rectè; (3) facilè; (4) feliciter; (5) commodè; (6) ritè; (7) præclarè; (8) pulchrè. In compoſitione notat (9) facilè; et interdum (10) feliciter. Ab ἐὺς.

Εὐαγγέλια, τὰ, ſacrificium euchariſticum, *item* præmium ob lætum nuncium.

Εὐαγγελίζω, et εὐαγγελίζομαι, læta nuncio; (2) doctrinam Chriſti annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτȣ̃ δȣ́λοις τοῖς προφήταις *Apoc.* 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃, *Luc.* 8, 1.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab

Εὐαγγέλιον, ȣ, τὸ, lætum nuntium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Chriſti, quo homines morte ſuâ ab æternâ morte liberavit; (4) doctrina Chriſtiana univerſa; (5) hiſtoria Chriſti, prout ab Evangeliſtis deſcripta eſt.

Εὐαγγέλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læta nuncians, *Ern.*

Εὐαγγελιεῦνται, 3. pl. f. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.

Εὐαγγελιςὴς, ȣ̃, ὁ, Evangeliſta, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελίςρια, ἡ, quæ Evangelium docet.

Εὐάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fauſta annunciat.

Εὐαγέω, ſanctus ſum.

Εὐαγέως, *adv.* ſanctè, purè, ritè. Ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctus, ſacer, purus, caſtus, pius; (2) agilis; (3) fecundus; (4) qui facilè frangi poteſt. Ex ἅγιος, *res ſacra*, vel ἄγω, *ago*, ſeu *frango.*

Εὐάγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, ſplendidus, clarus, mobilis, qui huc et illuc agitur. Vox inepta dithyrambica *ap. Ariſtoph.* incertæ ſignificationis *Dor.* pro εὐήγητος, *Ern.*

Εὐάγκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex ἀγκάλη, *ulna.*

Εὐαγλὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, bonas ſeu pulchras ſpiras habens; (2) bonos nucleos habens.

Εὐαγόραςος, ον, vendibilis, *Ern.*

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in capturâ ſum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex ἄγρα.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas et bonus ſucceſſus in capturâ, proſpera venatio, opima præda.

Εὔαγρος, ον, felix in capturâ. Ex iiſd.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.

Εὐάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè duci poteſt; (2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, ſanctè. Ab εὐαγής.

Εὔαδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἕαδε.

Εὐαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, et ἅδω, *placeo.*

Εὐαδίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè injuriâ adfici ſolet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαής.

Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens:

Εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀήρ.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) ſacro furore percitus ſum. Ab εὐάω.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſalubriter ſpirans; (2) qui benè à ventis perflatur. Εὗτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος, χώρῳ ἐν εὐαεῖ, *Heſiod* Ἔργ. 596. Ex εὖ, et ἄημι.

Εὔαθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.

Εὐαίνητος, ον, laude digniſſimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi poteſt.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ex εὖ, et αἰσθάνομαι, *ſentio.* Unde

Εὐαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ȣ, ſentiendi facultas, ſenſûs acumen.

Εὐαισθήτως, cum ſenſuum vigore, faciliter ad perceptionem, *comp.* εὐαισθητοτέρως, *ap. Plat.*

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, beatus, felicis ævi.

Εὐαίως, *adv.* feliciter. *Vox Comica.*

Εὐάκεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, et ἀκέομαι.

Εὐακέως, ita ut curari facile poſſit, *Aret.*

Εὐάκτιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens radios.

Εὐαλάκατον, acc. ſing. *Dor.* pro εὐηλάκατον.

Εὐαλδέως, feliciter et cum profectu. Ab

Εὐαλδὴς, ὁ ϗ ἡ, benè et feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ex ἀλδέω.

Εὐαλθὴς, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex ἄλθω.

Εὐάλιος, *Dor.* pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè mutari poteſt.

Εὐαλσὴς, ὲς, nemoroſus. Ab ἄλσος.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epith. quoniam areas frugum copiâ implet, *Heſ.* Ex εὖ, et ἀλοάω, *trituro.*

Εὐάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, et ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐαμερίαν, acc. f. *Dor.* pro εὐημερίαν.

Εὐάμπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè vitibus conſitus.

Εὐὰν, vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. *Evan*, ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, et ἀναγινώσκω, *lego.*

Εὐανάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè rejicitur, ſive exſcreatur. Ex εὖ, et ἀναγωγή.

Εὐαναδιδάκτως, *adv.* ut facilè meliora ſibi perſuaderi ſinat. Ab ἀναδιδάσκω.

Εὐανάδοτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè digeritur et in membra diſtribuitur. Ex ἀναδίδωμι.

Εὐανάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facilè flecti poteſt et ab irâ revocari. Ex εὖ, et ἀνακαλέω, *revoco.*

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè refocillari, reſtitui poteſt. Ex ἀναλαμβάνω.

Εὐανάλωτος, ον, qui facilè abſumitur. Ab ἀναλίσκω.

Εὐανάμνηςος, ον, memor.

Εὐανάπνευςος, ον, reſpirationi aptus. Ab ἀναπνέω.

Εὐανάσφαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè ex morbo reſurgens; facilè convaleſcens. Ex εὖ, et ἀνασφάλλω.

Εὐανάτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ex εὖ, et ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ον, benè nutritus, vigens.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis et ſtrenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

Εὔανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fortes viros habens, qui à ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ, et ἀνήρ.

Εὐάνεμος, ὁ ϗ ἡ, bonos et proſperos ventos habens; (2) ſerenus; (3) à ventis tutus.

Εὐάνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emiſſu facilis; diſſolutu et dilutu facilis; facilè liqueſcens. Ex εὖ, et ἀνίημι, *remitto.*

Εὐανθεῖς, nom. pl. pro εὐανθέες, ab εὐανθής.

Εὐάνθειος, α, ον, et

Εὐάνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, floridus.

Εὐανθέω, benè et proſperè floreo. Ab

Εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè floridus; (2) nitidus, venuſtus. Ex εὖ, et ἄνθος, *flos.*

Εὐάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui moderatè dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, et ἀνία.

Εὐάνοικτος,

'Ευάνοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apertu facilis, qui facilè reſeratur. Ex εὖ, et ἀνοίγω.
'Ευάντης, ες, et
'Ευάντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè obvius, expoſitus; (2) propitius, mitis; (3) cui occurrere bonum et fauſtum eſt. Ex εὖ, et ἀντάω.
'Ευαντιλέκτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè refelli poteſt. Ex εὖ, et ἀντιλέγω.
'Ευάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.
'Ευαπάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quo facilè liberari poſſumus. Ex ἀπαλλάσσω.
'Ευαπαλλάκτως, ad evadendum aptè.
'Ευαπάρτιστος, ον, perfectus, abſolutus.
'Ευαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè decipitur. Ex ἀπατάω, *decipio*.
'Ευαπήγητον, *facilem narratu*, acc. ſing. *Ion.* pro ἐυαφήγητον, ab ἐυαφήγητος.
'Ευαπόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deſcenſu. Ex ἀποβαίνω.
'Ευαπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu facilis, probabilis. Ex εὖ, et ἀποδείκνυμι.
'Ευαπόδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceptus, gratiſſimus.
'Ευαπόδοτος, ὁ ϗ ἡ, redditu facilis; (2) qui facilè excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
'Ευαποκρίτως, *adv.* ita ut facilè reſponderi queat. Ex ἀποκρίνομαι.
'Ευαπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè excuſari poteſt. Ex ἀπολογέομαι.
'Ευαπόλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè exſolvi poteſt, recedit vel abſcedit. Ex ἀπολύω.
'Ευαπόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè defluens.
'Ευαποσείστως, ut facilè amoveri, repelli poſſit.
'Ευαπόσπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè avelli vel abſtrahi poteſt.
'Ευαποτείχιστος, ὁ ϗ ἡ, qui circumvallari et muniri facilè poteſt. Ex ἀποτειχίζω.
'Ευαπόφυκτος, qui facilè effugi poteſt.
'Ευαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè irrigatus; (2) irrigationi aptus et conveniens. Ex ἄρδω.
'Ευάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus, placere cuilibet ſtudens, placidus, obſequioſus. Ab ἀρέσκω.
'Ευαρέσκως, *adv.* blandè. A præc.
'Ευαρεστέω, ῶ, f. ήσω, placeo. Ἐυηρέστησε δὲ Ἡνὼχ τῷ Θεῷ, *Gen.* 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις ἐυαρεστεῖται ὁ Θεὸς, *Heb.* 13, 16. Hinc
'Ευαρεστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, placatorius.
'Ευαρέστησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, ſtudium placendi; ipſa gratia.
'Ευαρεστικὸς, ὴ, ὸν, ad placendum accommodatus. Ab
'Ευάρεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceptus, valdè gratus, benè placens.
'Ευαρέστως, *adv.* ad placitum, gratè.
'Ευαρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.
'Ευαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad propulſandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.
'Ευάρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.
'Ευάρματος, ὁ ϗ ἡ, qui bonum habet currum eoque benè utitur. Ex ἅρμα.
'Ευαρμοστία, ἡ, concinnitas, lepos.
'Ευάρμοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) aptè compoſitus.
'Ευαρμόστως, *adv.* aptè, concinnè. A præc.
'Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus*.
'Ευάροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) benè aratus. Ex εὖ, et ἀροτὸς.
'Ευάρτυτος, ον, benè conditus. Ab ἀρτύω.
'Ευαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab
'Εὔαρχος, ὁ ϗ ἡ, bonus ductor et imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, et ἀρχὴ.
'Εύασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis:
'Ευασμὸς, ȣ͂, ὁ, idem. Ab ἐυάζω.
'Ευάστερος, ȣ, ὁ, ſplendidè lucidus, lucidiſſimè fulgens. Ex εὖ, et ἀστὴρ, *ſtella*.
'Ευάστειρα, ἡ, Baccha, ſacerdos Bacchi.
'Ευαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) ſacerdos Bacchi:
'Ευαστὴς, ȣ͂, ὁ, idem, et ab ἐυάζω.
'Ευαστικὸς, ὴ, ὸν, Bacchicus.
'Ευαυξὴς, ὁ ϗ ἡ, benè creſcens. Ex αὐξάνω.
'Ευαφήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facilè exprimi verbis poteſt. Ex εὖ, et ἀφηγέομαι.
'Ευαφεία, ἡ, mollitudo. Ab
'Ευαφὴς, ὁ ϗ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἀφὴ.
'Ευάφορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opportunus; (2) excuſatu facilis; (3) excuſatione dignus. Ex εὖ, et ἀφορμὴ.
'Ευάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, editus, unde longè proſpici poteſt. Ex ἀφοράω.
'Ευαφῶς, *adv.* decenti tactu, appoſitiſſimè.
'Ευαχεῖς, nom. plur. *Dor.* pro ἐυηχέες.
'Ευβάστακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis geſtatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, et βαστάζω.
'Εὔβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè adiri aut tranſiri poteſt, pervius.
'Εὔβιος, ὁ ϗ ἡ, benè et commodè vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis eſt.
'Ευβίοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
'Ευβλαπτος, ὁ ϗ ἡ, offenſioni obnoxius, qui facilè lædi poteſt. Ex βλάπτομαι.
'Ευβλαστέω, ῶ, f. ήσω, benè et copioſè germino. Ex εὖ, et βλαστάνω, *germino*.
'Ευβλαστεία, ας, ἡ, copioſa germinatio.
'Ευβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene germinans.
'Ευβλαστία, ας, ἡ, copioſa germinatio.
'Εὔβλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè germinans.
'Ευβοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facilè eſt opitulari, facilè medicabilis, qui facilè juvatur.
'Ευβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum ſortior, feliciter aleam jacio. Ab
'Εὔβολος, ὁ ϗ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω.
'Ευβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas ſeu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, et βόσκω, *paſco*. Unde
'Εὔβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè paſtus; (2) paſcuis abundans; (3) bonas pecudes habens.
'Ευβόστρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens cincinnos ſeu cirros.
'Ευβότρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros recemos habens.
'Ευβȣλία, ας, ἡ, bonum conſilium, prudentia, ſive ſcientia diſpiciendi, quid et quomodo aliquid faciendum ſit. Ab
'Εὔβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, qui benè conſulit aliis. Ex εὖ, et βȣλὴ.
'Ευβȣ́λως, *adv.* prudenter.
'Εὔβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens laqueos.
'Εὔβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus cibo, edulis.
'Ευβωλοστρόφητος, ον, facilis aratu, pinguis. A βῶλος, et στρόφη, *Ern.*
'Ευγάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro ἐυγήθητος, delectabilis. Ex γηθέω.
'Εὔγαιος, ον, terreus, epith. ſoli, non lapidoſi, ſed facilis aratu et fertilis.
'Ευγάλακτες, ων, οἱ ϗ αἱ, benè lactati.
'Ευγάληνος, ον, ſerenus. A γαλήνη.
'Ευγαλήνως, *adv.* ſerenè. A præc.
'Εὔγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix nuptiis.
'Εὖγε, *adv.* *laudantis ſeu adſentientis*, euge, ſanè, rectè; (2) inſultantis vel irridentis.
'Ευγειος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔυγαιος.
'Ευγένεια, ας, ἡ, nobilitas; *Ariſtoteles* hanc generis virtutem eſſe ait; (2) ingenuitas.
'Ευγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè barbatus; (2) villoſus; (3) generoſus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.
'Ευγενέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nobili genere ortus.
'Ευγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, generoſus. A γένος.
'Ευγενὶς, ἡ, generoſa.
'Ευγενῶς, *adv.* generosè.
'Ευγεφύρωτος, ον, bonum pontem habens; (2) de loco, aptus ad pontem ſtruendum.
'Ευγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.
'Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔυγειος.
'Ευγηρία, ας, ἡ, commoda ſenectus, felix ſenium. Ex εὖ, et γῆρας, *ſenectus*.
'Εὔγηρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, vocalis.
'Ευγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenio felix, cui commoda et felix ſenectus obtigit. Ex γῆρας.
'Ευγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans et plenus. Ex γλάγος, *lac*.
'Ευγλάγητος, ον, idem.
'Εὔγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras pupillas habens; pulchros oculos; (2) acutùm cernens. A γλήνη.
'Ευγλύπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſculptus; (2) benè cavatus. Ex γλύφω.
'Ευγλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
'Ευγλωσσία, vel ἐυγλωττία, ας, ἡ, rectè loquendi facultas; (2) facundia, ſuavitas ſermonis. Ab
'Εὔγλωσσος, vel ἔυγλωττος, ὁ ϗ ἡ, diſertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc
'Ευγλωττέω, facundus, ſeu diſertus ſum.
'Εὔγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab ἔυχομαι, *precor*.
'Εὔγμαι, perf. ind. paſſ. v. ejuſd.
'Ευγνάμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui facile flecti poteſt; (2) benè flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.
'Ευγνωμονέω, fidem bonam agnoſco; (2) æquo animo ſum. Ab ἐυγνώμων.
'Ευγνωμόνως, *adv.* ex æquo bonoque, ex bonâ fide. Ab eod.
'Ευγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) candor. Ab
'Ευγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, probâ mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æſtimator; (3) qui bonam fidem agnoſcit; (4) candidus. Ex εὖ, et γνώμη.
'Ευγνώριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agnitu facilis, qui facilè agnoſci poteſt. Ex εὖ, et γνωρίζω.
'Εὔγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognitu facilis; (2) benè notus.
'Ευγνώστως, clarè, perſpicuè.
'Ευγόμφος, ον, clavatus, clavis firmatus.
'Ευγόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra genicula ſeu internodia habens, benè ſeu pulchrè geniculatus. A γόνυ.
'Ευγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab
'Εὔγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus. A γονὴ.
'Ευγραμμία, ας, ἡ, lineamenta ſcitè ducta, accurata delineatio. Ab
'Εὔγραμμος, ὁ ϗ ἡ, benè delineatus, lineamentis benè diſtinctus. Ex γράμμη.
'Ευγραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè, ſeu pulchris literis ſcriptus; (2) benè ſcribens, ſeu pingens.
'Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus, epith. luctæ.
'Ευγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectè angulatus, angulos rectos habens. Ex γωνία.
'Ευδαίδαλος, ον, perpulcher, egregiè elaboratus.
'Ευδαιμονέστατα, *adv.* feliciſſimè. Ab
'Ευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum, beatè vivo. Ab ἐυδαίμων. Hinc
'Ευδαιμόνημα, ατος, τὸ, eventus felix.
'Ευδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo. ἐυῤῥοια βίος, βίος ὁμολογούμενος ϗ σύμφωνος, ἀγαθὸν ἐκ παντῶν ἀγαθῶν συγκειμένων, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν *ſecundum Platonem*.
'Ευδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
'Ευδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
'Ευδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas.
'Ευδαιμονισμὸς, ȣ͂, ὁ, beatitudinis prædicatio.
'Ευδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus, exiſtimandus.
'Ευδαιμόνως, *adv.* fortunatè, feliciter.
'Ευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
'Ευδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè luctuoſus, lacrimoſus.
'Ευδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, largus.
'Ευδαρκὴς, ὁ ϗ ἡ, benè et acutè videns, *Heſ.* pro ἐυδερκὴς. Ex δέρκω.
'Εὔδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὖδε, ab εὕδω.
'Ευδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad occaſum, vel etiam ad meridiem ſitus; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, et δείλη.
'Ευδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, copioſus, delicatus, epith. cœnæ; (2) benè cœnans, qui lautis epulis excipitur.
'Ευδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arboribus benè conſitus.
'Ευδέρματος, ον, firmâ vel pulchrâ pelle munitus, tectus. A δέρμα.
'Ευδέψητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubactu facilis, benè ſubactus. A δέφω, *ſubigo*.
'Εὔδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum evidens.
'Εὔδησι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro εὕδῃ, ab εὕδω.
'ΕΥΔΙ'Α, ας, ἡ, qu. dic. aëris bonitas; (2) ſerenitas, ſudum, ſerenum cœlum; (3) pul-

chra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.

Ἐυδιάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè tranſiri poteſt.

Ἐυδιάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facilè criminari poſſumus, criminationibus obnoxius; (2) cui facilè imponi poteſt.

Ἐυδιάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex διαβάλλω.

Ἐυδιάγνωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè diſcernendus.

Ἐυδιάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui eſt læti ſeu jucundi convictûs; (3) qui oblectat vitam et tædium adimit. Ex εὖ, et βίȣ ἀγωγὴ, *vitæ inſtitutum*.

Ἐυδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus ſum, tranquillè vivo. Hinc et ἐυδιαζόμενος, tranquillus, ſerenus, clemens et tepidus. Ab εὐδία.

Ἐυδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſeu pulchrè diſpoſitus; (2) benè adfectus animo; (3) qui facilis diſtrahi, qui vendi poteſt.

Ἐυδιαθέτως, *adv.* rectè atque ordine.

Ἐυδιάθρυπτος, fragilis.

Ἐυδιαῖος, ȣ, ὁ, clavus ligneus in carinâ navis fixus, quo exempto defluit aqua in ſentinâ collecta; (2) foramen in carinâ per quam egeritur ſentina. Ab εὐδία.

Ἐυδιαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè dividi poteſt, ſciſſilis; (2) perſpicuus; (3) diſtinctus ordine.

Ἐυδιαίτερος, α, ον, ſerenior, tranquillior.

Ἐυδιαίτητος, ὁ ϗ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari ſeu judicare facile eſt. Ex διαιτάω.

Ἐυδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victu facili contentus eſt; homo frugi. Ex εὖ, et δίαιτα.

Ἐυδιακλάςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, et διακλάω, *perfringo*.

Ἐυδιακόμιςος, ον, qui facilè trajici poteſt.

Ἐυδιακόπος, et ἐυδιακόπτος, qui facilè frangi, comminui, ſecari poteſt.

Ἐυδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, et διαλλάττω.

Ἐυδιαλλάκτως, placabiliter.

Ἐυδιάλυτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè diſſolvi poteſt, frangive; (2) pronus ad pacem.

Ἐυδιανέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus, qui facilè diſtribui poteſt. Ab εὖ, et διανέμω.

Ἐυδιάπνευςος, ον, idem quod ſeq. (2)

Ἐυδιάπνοος, *contr.* ἐυδιάπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perflabilis, perflatum facilè capiens; (2) qui per ſpiritales meatus facilè tranſmittitur. Ex εὖ, et διαπνέω, *perflo*.

Ἐυδιάρθρωτος, ον, benè articulatus, benè copulatus.

Ἐυδιάρπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, direptu facilis, direptioni expoſitus. Ex εὖ, et διαρπάζω.

Ἐυδιαῤῥίπιςος, ον, qui facilè difflatur, h. e. perimitur, aboletur.

Ἐυδιάσπαςος, ον, qui facilè revelli, diſſolvi poteſt, ut vallum.

Ἐυδιαςόλως, *adv.* diſtinctè.

Ἐυδιάτμητος, ον, benè ſectus, diviſus.

Ἐυδιάφθαρτος, ον, valdè corruptibilis.

Ἐυδιάφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εὖ, et διαφθείρω.

Ἐυδιαφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè ſudat; (2) qui facilè digeritur. Ex εὖ, et διαφορέω.

Ἐυδιάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè vitari poteſt. Ex εὖ, et διαφεύγω.

Ἐυδιάχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè diffunditur, et diffluit. Ex εὖ, et διαχύω.

Ἐυδιαχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè egeritur. Ex εὖ, et διαχωρέω, *pervado*.

Ἐυδιάω, ῶ, tranquillus ſum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Ionicè* pro εὐδιῶν, εὐδιάων.

Ἐυδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, docilis.

Ἐυδιεινὸς, ἡ, ὸν, ſerenus, tranquillus. Ab εὐδία.

Ἐυδιεινῶς, *adv.* cum ſerenitate, tranquillè, placato vultu.

Ἐυδιέξοδος, ον, facilè excernendus, tranſpirandus.

Ἐυδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro*.

Ἐυδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium ſincerum. A δίκη.

Ἐυδίνητος, ὁ ϗ ἡ, agilis. A δινέω.

Ἐυδίοδος, ὁ ϗ ἡ, tranſitu facilis, permeabilis.

Ἐυδιοίκητος, tractabilis, qui facilè adminiſtrari poteſt. Ex εὖ, et διοικεῖν.

Ἐυδίοπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè pervideri poteſt, viſui pervius. Ex διόπτομαι.

Ἐυδιόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emendabilis, ſanabilis, emendatus. Ex διορθῶ.

Ἔυδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, tranquillus; (2) ſereno cœlo utens, *ap. Aret.* Hinc εὐδία, *adv.* tranquillè, placidè. Ab εὐδία, niſi ſit ab εὕδω, *quieſco*, Ern.

Ἔυδμητος, ὁ ϗ ἡ, benè ædificatus. A δέμω.

Ἐυδοκέω, ῶ, fut. ήσω, adquieſco, oblector, gaudeo; (2) benè volo; (3) bonâ exiſtimatione ſum, probor. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 *Cor.* 12, 10. ἐν σοὶ, *Luc.* 3, 22. ὁλοκαυτώματα, *Heb.* 10, 6.

Ἐυδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona et propenſa voluntas Dei, *S. S.* (3) decretum, placitum.

Ἐυδοκιμέω, ῶ, et ἐυδοκιμέομαι, ȣ̃μαι, benè audio; (2) clarus ſum; (3) felici ſucceſſu utor; (4) gratioſus ſum. Ἐυδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, *Iſocr.* Ab εὐδόκιμος.

Ἐυδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω. Unde.

Ἐυδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis ſplendor; (2) approbatio.

Ἐυδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus et laudatus.

Ἐυδοκȣμένως, *adv.* ita ut alicui placeat.

Ἐυδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror ſermone hominum, ſum clarus et illuſtris. Ab εὔδοξος.

Ἐυδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiſtimatio. Ab eod.

Ἔυδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illuſtris, glorioſus, honorificus. Ex δόξα.

Ἐυδόξως, *adv.* cum laude. A præc.

Ἔυδȣλος, ȣ, ὁ, bonus, frugi ſervus; (2) ſervis benevolus aut benignus.

Ἐυδρακὴς, ὲς, pro εὐδαρκής.

Ἐυδρανεία, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quaſi ab εὐδρανὴς, *efficax*.

Ἐυδρανία, ας, ἡ, idem.

Ἐυδρομέω, ῶ, benè curro, agilis et pernix curſu ſum; (2) inoffenſo pede procurro.

Ἐυδρομία, ἡ, celeritas:

Ἐυδρομίας, ȣ, ὁ, qui benè currit, celer. Ab

Ἔυδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) benè procedens.

Ἔυδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſcidus.

Ἐυδύνατος, ον, valdè potens.

Ἐυδυσώπητος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè pudore adficitur; (2) facilè exorabilis. Ex δυσωπέω.

Ἐυδυσωπήτως, *adv.* facilè erubeſcendo, flexibiliter. A præc.

ΕΥ'ΔΩ, dormio. Ὡς ȣ̓́πιτ' εὕδει λυπρὰ σὰ κηρύγματα; ceſſabis clamare? *Eur. Hec.* 657.

Ἐυέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decenter velatus.

Ἔυεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tutò inſidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter inſidet.

Ἐυέδρως, *adv.* firmiter, aptè.

Ἐυεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὔω.

Ἐυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ſcitus, pulcher. Ex εὖ, et εἶδος, *ſpecies*.

Ἐυείκαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu, ſeu ad conjecturam facilis. Ex εἰκάζω.

Ἔυεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè cedens, obſequens, morigerus. Ex εἴκω, *cedo*.

Ἐυείκτως, *adv.* cum prompto obſequio, facilè, promptè. A præc.

Ἔυειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εἴλη, *ſplendor ſolis*.

Ἐυειματέω, benè et eleganter ſum indutus.

Ἐυείματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè et eleganter veſtitus. Ex εὖ, et εἷμα, *veſtis*.

Ἐυείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐυειμονέω, idem quod εὐειματέω.

Ἔυειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam habens lanam.

Ἐυεισβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſum vel adgreſſum facilem habens. Ex εὖ, et εἰσβολή.

Ἐυέκβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis egreſſu.

Ἐυεκκριτικὸς, ἡ, ὸν, et

Ἐυέκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excretu facilis, qui facilè ejicitur. Ex εὖ, et ἐκκρίνω.

Ἐυέκνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè elui et ablui poteſt. Ex εὖ, et ἐκνίπτω, *eluo*.

Ἐυέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè eluit; (2) quod facilè eluitur.

Ἐυεκπύρωτος, ον, facilis exuſtu. Ab ἐκπυρόω.

Ἐυεκρύπτος, ον, facilè eluendus.

Ἐυεκτέω, ῶ, f. ήσω, ſum bonâ corporis habitudine, ſum firmo corporis habitu. Ab

Ἐυέκτης, ȣ, ὁ, qui eſt bonâ corporis habitudine. Ex εὖ, et ἔχω, *habeo*.

Ἐυεκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εὔεκτος.

Ἐυεκτικῶς, *adv.* corpore firmo, bonâ corporis habitudine.

Ἐυεκτὸς, qui bene habito corpore eſt, alacer, nitidus. Ex εὖ, et ἔχω, *habeo*.

Ἐυέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum fertilis; (2) facilis pronunciatu.

Ἐυέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olei ferax. Ex εὖ, et ἐλαία, *oliva*.

Ἐυέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè reprehendi, refelli poteſt; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, et ἐλέγχω.

Ἐυελίκτος, ὸν, flexus, convolutus.

Ἐυελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulcus facilè ſanatu habens. Ex εὖ, et ἕλκος, *ulcus*.

Ἔυελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, bonâ ſpe fretus, benè ſperans; (2) *paſſ.* de quo benè ſperatur, *Polyb.* Hinc τὸ εὔελπι, bona ſpes. Hinc

Ἐυελπιςὶ, *adv.* cum bonâ ſpe.

Ἐυελπιςία, ας, ἡ, bona ſpes. Ab eod.

Ἐυέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis ingreſſu. Ex εὖ, et ἐμβαίνω.

Ἐυέμβλητος, ον, qui facilè invaditur; (2) morbis obnoxius.

Ἐυέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐμβολή.

Ἐυέμετος, ὁ ϗ ἡ, vomitum facilè movens. Ab

Ἐυεμέω, ῶ, facilè vomo, unde εὐεμέσῃ, a. 1. conj. vomitio benè ſuccedat.

Ἐυεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilè vomens, proclivis ad vomendum. Ex iiſd.

Ἐυεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facilè eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa.

Ἐυέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè incidit ſeu illabitur; (2) qui facilè labitur, peccat.

Ἐυεμπτώτως, *adv.* facilè incidendo ſeu illabendo, procliviter. A præc. Ex ἐμπίπτω.

Ἐυένδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè cedit. Ex εὖ, et ἐνδίδωμι, *cedo*, *præbeo*.

Ἐυέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo*, *convenio*.

Ἐυεξάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè avehi poteſt. Ex εὖ, et ἐξάγω, *aveho*.

Ἐυεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delebilis, qui facilè deletur. Ex εὖ, et ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐυεξαναλώτος, ον, qui facilè conſumitur; de cibo, qui facilè digeritur.

Ἐυεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, et ἐξαπατάω, *decipio*.

Ἐυεξάπτος, ὁ ϗ ἡ, accenſu facilis, qui facilè accendi poteſt. Ex εὖ, et ἐξάπτω.

Ἐυεξέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè argumentis probari poteſt, certus, exploratus, benè diſcuſſus; (2) qui facilè refelli poteſt. Ex εὖ, et ἐξελέγχω.

Ἐυεξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè evolvendus, vel explicandus. *Strabo*, lib. 3.

Ἐυεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo; (2) felix ſtatus, v. gr. reipublicæ; (3) dexteritas in re aliquâ. Ex εὖ, et ἔχω, *habeo*.

Ἐυεξιλάςος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω.

Ἐυέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem exitum habens.

Ἐυεπαίσθητος, ον, acutos ſenſus habens, facilè ſentiens; (2) qui facilè ſentitur.

Ἐυεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, correctu et emendatu, ſanatu facilis. Ex εὖ, et ἐπανορθόω.

Ἐυέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compoſitio, nitor et elegantia verborum. Ab εὐεπής.

Ἐυεπήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid adeptus eſt.

Ἐυεπηβόλως, *adv.* manifeſtè; (2) rectè.

Ἐυεπηρέαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè noceri poteſt, damnis

damnis ſeu injuriis obnoxius. Ex εὖ, et ἐπηρεάζω, *damno adficio.*
Ἐυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus, diſertus. Ex εὖ, et ἔπος, *verbum.*
Ἐυεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iiſd.
Ἐυεπίϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè conſcendi poteſt; (2) quem facilè aggredi, invadere licet. Ex εὖ, et ἐπιϐαίνω.
Ἐυεπίϐλεπτος, ον, conſpicuus.
Ἐυεπιϐέλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facilè inſidiæ ſtrui poſſunt. Ex εὖ, et ἐπιϐȣλεύω.
Ἐυεπίγνωςος, ον, et γνωτος, facilis cognitu.
Ἐυεπίην, acc. ſing. *Ion.* pro ἐυεπίαν.
Ἐυεπίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adgreſſu vel invaſu facilis, expoſitus inſidiis, incurſionibus hoſtium. Ex εὖ, et ἐπιτίθημι.
Ἐυεπιθέτως, ad inſidias faciendas aptè.
Ἐυεπιλήςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliviosſus, facilè obliviſcens. Ex εὖ, et ἐπιλανθάνομαι.
Ἐυεπίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſociabilis, facilis aditu; dicitur et de hominibus, et de populis, et locis, terris, portubus. Ex εὖ, et ἐπιμίγνυμι, *commiſceo.*
Ἐυεπιμίκτως, *adv.* facilè admittendo congreſſum, ſeu conſortium, ſeu aditum.
Ἐυεπίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pronus ad aliquid.
Ἐυεπιφόρως, *adv.* procliviter ad aliquid.
Ἐυεπιχείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem adoriri, aut quod ſuſcipere, facile eſt. Ex ἐπιχειρέω.
Ἐυεπῶς, facundè.
Ἐυεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.
Ἐυεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro ἐυεργεσιῶν.
Ἐυεργέταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐυεργέτην.
Ἐυεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ἐυεργετεῖν δεομένȣς, *Ariſtoph. Plut.* 835. Τὴν πόλιν, *Dem.* ὅσα ἐυεργέτησεν ὑμᾶς ȣ̃τος ἀνὴρ, *id.* Ab ἐυεργέτης.
Ἐυεργετηθεὶς, part. aor. 1. paſſ.
Ευεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.
Ἐυεργέτης, ȣ, ὁ, benefactor, beneficus. Bacchi cognomen. Ex εὖ, et ἔργον, *opus.*
Ἐυεργετητέον, benefaciendum eſt.
Ἐυεργετητικὸς, ἡ, ὸν, beneficus. Ab eod.
Ἐυεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ ἐυεργετικὸν, ȣ̃, beneficium, beneficentia. Ab ἐυεργέτης.
Ἐυεργέτις, ιδὸς, ἡ, benefica. Ab eod.
Ἐυεργέω, f. ήσω, benevaleo, felix ſum.
Ἐυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui benè, rectè facit; (4) beneficus; (5) benè meritus de aliquo. Ex εὖ, et ἔργον.
Ἐυεργία, ας, ἡ, felix rerum ſucceſſus; (2) beneficium, *ap. Joſ.* ſi locus ſanus. *Ern.*
Ἔυεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui benè et honeſtè operatur, qui ſe benè gerit; (2) expeditus, facilis; (7) benè factus, benè cultus.
Ἐυεργῶς, *adv.* efficaciter.
Ἐυερέθιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè irritabilis, iracundus. Ex εὖ, et ἐρεθίζω, *irrito.*
Ἐυέρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, et ἐυρίσκω, *invenio.*
Ἐυέρκεια, ſeu ἐυερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab
Ἐυερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſeptus, benè munitus. Ex εὖ, et ἔρκος, *ſeptum.*
Ἐυερκῶς, *adv.* munitè, bono ſepto.
Ἐυερμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felici rerum ſucceſſu gaudens. Ex εὖ, et Ἑρμῆς, *Mercurius,* qui mercimoniorum habebatur præſes et lucri inde provenientis procurator. Hinc
Ἐυερμία, ας, ἡ, fortunæ ſucceſſus, felicitas.
Ἐυερνὴς, ὁ ϗ ἡ, virens, qui eſt lætis germinibus; (2) pulchros habens ſtipites ſeu truncos, procerus, unde et de hominibus benè adoleſcentibus; (3) denſus arboribus. Ex ἔρνος.
Ευερος, et ἐυέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè lanatus. Ex εὖ, et ἔριον, *lana.*
Ἐυεςία, ἡ, ædes ſed pulchræ, palatia.
Ἐυέςιος, ὁ ϗ ἡ, benè habitans. Ex ἑςία.
Ἐυεςὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, ſtatus rerum bonus ac tranquillus, *Æſch. Prom.* 192. Ab ἵςημι.
Ἐυετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, et ἔτος.

Ἐυετὺς, ύος, ἡ, idem et ab eod.
Ἐυεύρετος, ον, facilis inventu.
Ἐυέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, adortu, oppugnatu.
Ἐυέψητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè coctus; (2) coctu ſeu concoctu facilis.
Ἐυζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab
Ἔυζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus et felix æmulator, ſeu imitator.
Ἐυζήλως, *adv.* benè æmulando; (2) feliciter.
Ἔυζυγος, ὁ ϗ ἡ, benè junctus ſeu copulatus.
Ἐυζωὰ, ἡ, *Dor.* pro ἐυζωὴ, bona et beata vita.
Ἐυζωέω, benè vivo
Ἐυζωία, ας, ἡ, vita facilis, honeſta, et commoda.
Ἐυζωμεύω, benè coquo condio.
Ἔυζωμος, ὁ ϗ ἡ, jurulentus, in jure ſeu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ ἔυζωμον, ȣ, herba eruca, miræ ſuavitatis.
Ἐυζάνοιω, gen. ſing. *Ion.* pro ἐυζώνȣ. Ab
Ἐυζώνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè cinctus; (2) formoſus; (3) expeditus. Ex εὖ, et ζώνη.
Ἐυζώος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus vita beata eſt; (2) vivax. Ex εὖ, et ζωὴ, *vita.*
Ἔυζωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, merus, meracus, Comp. ἐυζωρότερος, et ἐυζωρέςερος, meracior.
Ἐυηγγέλην, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐυαγγέλλω.
Ἐυηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἐυηγγελισάμην, *evangelizavi,* a. 1. ind. med.
Ἐυηγενὴς, ὲς, *Poët.* pro ἐυγενὴς.
Ἐυηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona adminiſtratio.
Ἐυηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo; (2) benè, lepidè, facundè dico vel diſputo.
Ἐυηγορία, ας, ἡ, ſermonis elegantia. Ab
Ἐυήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè peritus fori; (2) juriſconſultus; (3) facundus. Ex ἀγορὰ.
Ἐυηγόρως, *adv.* facundè.
Ἐυήδονος, ον, ſuavis. Ab ἡδονὴ.
Ἐυήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, ſimplicitas; (2) fatuitas, ſtultitia.
Ἐυηθία, ἡ, idem. Ab
Ἐυήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, bonis, antiquis moribus præditus; (2) ſimplex; (3) ſtultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c. (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, et ἦθος. Unde
Ἐυηθίζομαι, ſimpliciter ago; (2) ſtultè ago. Τί ἐυηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλοις, *Plat.*
Ἐυηθικὸς, ἡ, ὸν, ſimplex; (2) ſtultus, ineptus.
Ἐυηθικῶς, ſimpliciter; (2) ſtultè, ineptè.
Ἐυήθως, *adv.* idem.
Ἐυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valdè acutus. Ex ἀκη.
Ἐυηκοέω, ῶ, f. ήσω, facilè audio; (2) obedio.
Ἐυηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obedientia. Ab
Ἐυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè audiens, auditu valens; (2) qui facilè auditur, exaudibilis; (3) obſequioſus; (4) attentus. Ex ἀκέω.
Ἐυηκόως, *adv.* obedienter.
Ἐυήκτȣν, imperf. ind. act. pro ἐυήκτεον, ab ἐυεκτέω.
Ἐυηλάκατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram colum habens; (2) colûs tractandæ peritus, cui lanificium benè ſuccedit; (3) pulchras ſagittas habens; (4) artis ſagittariæ peritus. Ex ἠλακάτη.
Ἐυήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè duci v. gr. in laminas, fila, poteſt; (2) ſpatioſus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) benè fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.
Ἐυήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, ſoli expoſitus.
Ἐυηλίως, ſerenè, placidè.
Ἐυημερέω, ῶ, f. ήσω, dies feliciter tranſigo, commodè et ex animi ſententiâ vivo, bonâ ſum habitudine, vigeo, gratiâ et auctoritate valeo.
Ἐυημέρημα, ατος, τὸ, res quæ proſperè ſucceſſit, felix inceptum, ſucceſſus:
Ἐυημερία, ας, ἡ, diei ſerenitas; (2) cœli temperies; (3) ſucceſſus, *impr.* in rebus bellicis, proſperitas; (4) ſecunda fama, gloria. Ab
Ἐυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proſper, felix; (2) manſuetus. Ex εὖ, et ἡμέρα, *dies.*
Ἐυημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἧμα.

Ἐυήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proſperos ventos habens; (2) amænus, pulcher. Ex εὖ, et ἄνεμος.
Ἐυήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui habenas facilè admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obſequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.
Ἐυηνίως, *adv.* placidè, obedienter. A præc.
Ἐυηνορέα, ας, ἡ, fortitudo. Ex
Ἐυήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles ſeu ſtrenuos faciens, viris animum addens; (3) habens et generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, et ἀνὴρ, *vir.*
Ἐυήνυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effectu, ſeu confectu facilis. Ex εὖ, et ἀνύω.
Ἐυηπελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuetus; (2) obediens, *Hſ.* Ex εὖ, et πέλομαι. Hinc
Ἐυηπελίη, ἡ, proſperitas, bona habitudo.
Ἐυήρατος, ὁ ϗ ἡ, valdè amabilis Ex ἐράω.
Ἐυήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quâvis. Ab ἐυήρης.
Ἐυηρέςησα, a. 1. ind. act. v. ἐυαρεςέω.
Ἐυήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi propriè. Ex εὖ, et ἐρέσσω.
Ἐυήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui facilè agi, duci poteſt; (3) tractabilis, mitis. Ex iiſd.
Ἐυήρις, ἡ, affabrè elaborata Ex εὖ, et ἄρω.
Ἐυήροτος, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) benè aratus; (3) fertilem habens terram. Ex ἀρόω.
Ἐυητόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, et ἦτορ, *animus, cor.*
Ἐυήτριος, ὁ ϗ ἡ, benè textus. Ex ἤτριον.
Ἐυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſonans, ſonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, et ἦχος.
Ἐυήχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυήχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἐυθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare ſitus, epith. urbis.
Ἐυθαλέω, benè vireo, ſeu germino. Ab
Ἐυθαλὴς, ὁ ϗ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.
Ἐυθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honeſta mors. Ex θάνατος. Hinc
Ἐυθανατέω, ῶ, f. ήσω, facili et honeſtâ morte morior; (2) dicitur et de eo quocum benè agitur, cum moritur, cui optabilis mors eſt.
Ἐυθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in lectulo ſuo moritur, jubente fato, ſine cruciatu; (2) benè et honeſtè moriens; (3) bonam et honeſtam mortem adferens.
Ἐυθανάτως, *adv.* felici morte; (2) facili morte.
Ἐυθαρσέω, forti animo ſum, benè ſpero.
Ἐυθαρσεία, ἡ, fiducia, animi præſentia. Ab
Ἐυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciâ præditus, qui fidenti eſt animo, alacer, confidens. Ex εὖ, et θάρσος, *fiducia.*
Ἐυθαρσῶς, *adv.* cum fiduciâ, audacter.
Ἐυθείη, dat. ſing. *Ion.* pro ἐυθεία, ab ἐυθὺς.
Ἐυθένεια, vel ἐυθενία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus; (2) annonæ ubertas, abundantia et copia rerum, ſed hæc lectio eſt vitioſa, ἐυθήνεια et ἐυθηνεῖν, per η, ubicunque eſt exarandum.
Ἐυθενέω, proſpero ſucceſſu utor; (2) ſum dives, rebus omnibus abundo. Ἐυθενȣ̃ντων τῶν πραγμάτων, *Dem.* Ex θὴν, *cumulus.*
Ἐυθεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè ſanabilis; (2) quem colere et demereri officiis facilè ſit.
Ἐυθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè calefactus; (2) benè caleſcens.
Ἔυθερμος, ον, idem. Comp. ἐυθερμότερος, *Hipp.*
Ἐυθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis conſtitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut ἐυθέτησις. Ex εὖ, et θέσις.
Ἐυθετέω, aptus ſum; (2) utilis ſum; (3) benè habitus ſum; (4) concinnè diſpono, ſcitè digero. Ἐυθετεῖς πάντα, *Syn.* Ab ἐυθετος. Unde
Ἐυθετίζω, f. ίσω, concinnè diſpono.
Ἐυθετίσας, a. 1. part. act.
Ἔυθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, aptus; (2) firmus, ſtabilis. Ex εὖ, et τίθημι.
Ἐυθέτως, aptè, utiliter.
Ἐυθεώρητος, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu, cognitu facilis.

'Εὐθέως, *adv.* ſtatim, confeſtim; (2) exempli causâ, ut hoc utar, ne longiùs abeam. Ab εὐθὺς.

'Ευθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè acutus, facilè patiens acui. Ex θήγω.

"Ευθηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

"Ευθηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, diſtentas mammas habens. Ex εὖ, et θηλὴ.

'Ευθημονέω, aptè et concinnè diſpono. 'Ευθημονεῖν γνάθες, *Plut.*

'Ευθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. Ab

Ευθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concinnus, benè conſtitutus, aptè ſeu pulchrè diſpoſitus. Ex εὖ, et τίθημι, *pono.*

'Ευθηνέω, ῶ, et εὐθηνέομαι, ῦμαι, abundo, exubero; (2) proſperis ſucceſſibus utor, *item,* proſperè ſuccedo; (3) vigeo corpore, benè creſco.

'Ευθηνεῦντα, acc. ſing. part. act. pro εὐθηνέοντα.

'Ευθηνία, ας, ἡ, vide εὐθένεια.

'Ευθήρατος, ε, ὁ ϗ ἡ. facilis venatu, qui facilè capi poteſt venando. Ab εὔθηρος.

"Ευθηρος, ε, ὁ ϗ ἡ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.

'Ευθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.

'Ευθησαυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, felix theſauris, habens egregios theſauros; (2) benè reconditus et cuſtoditus.

"Ευθικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) dicax. Ex εὖ, et θίγω.

'Ευθίκτως, *adv.* aptè, congruè, facetè.

'Ευθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo; (2) ſagacitas in re aliquâ conjiciendâ et adſequendâ; (3) felicitas in perficiendo, ſanando, &c. Ex εὖ, et θίγω.

"Ευθλαςος, ον, valdè fragilis. A θλάω.

'Ευθνήσιμος, ον, facilem ac ſine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.

Ευθοινος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſplendidâ cœnâ exceptus, lautus. Ex θοίνη.

'Ευθορύβητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui facilè terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.

Ευθραυςος, ε, ὁ ϗ ἡ, fractu vel contuſu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ, et θραύω, *vulnero.*

"Ευθριγκος, ον, firmâ loricâ, ſepto munitus; (2) munitus benè. A θριγκος, *pinna.*

"Ευθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, benè capillatus; (2) coronatus.

"Ευθρονος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum thronum habens.

"Ευθροος, ε, ὁ ϗ ἡ, pulchrè ſonans, ſonorus.

"Ευθρυπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis; (4) mollis. Ex εὖ, et θρύπτω.

"Ευθυ, *adv.* rectà; (2) ſtatim; (3) ſine circuitione, apertè. Ab εὐθὺς.

'Ευθυβολέω, rectè jaculor.

'Ευθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab

'Ευθυβόλος, ὁ ϗ ἡ, rectà feriens.

'Ευθύβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, qu. dic. rectè jactus. Ex εὐθὺς, et βάλλω, *jacio.*

'Ευθυβόλως, recto et deſtinato jactu, rectè.

'Ευθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ε, ὁ ϗ ἡ, veridicus; (2) qui eloquitur quæ ſentit; (3) ſincerus, probus, verax.

'Ευθύγραμμος, ε, ὁ ϗ ἡ, rectis lineis diſtinctus, directis lineis conſtans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea.*

'Ευθυδικέω, quaſi pede collato et recto certamine confligo; (2) caput cauſæ peto.

'Ευθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulſio; (2) judicium rectum et incorruptum. Ab

'Ευθύδικος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, rectè judicans. Ex εὖ, et δίκη, *jus.*

'Ευθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. 'Ευθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, *Act.* 16, 11. Ab

'Ευθύδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit. Epith. ſtadii.

'Ευθυέντερος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui recta ſunt inteſtina. Ab ἔντερον.

'Ευθυεπία, ας, ἡ, rectum minimèque obliquum dicendi genus, *Heſ.* Ab ἔπος.

'Ευθυεργὴς, ὲς, elaboratus ad amuſſim.

'Ευθυθάνατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens.

'Ευθύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui crines habet pendentes, ſimplices, non criſpos.

'Ευθύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, qui rectum habet caulem.

'Ευθύληπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς, et λαμβάνω.

'Ευθυλογέω, rectè et propriè loquor. Ab

'Ευθύλογος, ὁ, ἡ, propriè loquens ſinè circuitione.

'Ευθύλορδος, vide ἰθύλορδος.

'Ευθύμακρος, ε, ὁ ϗ ἡ, recta in logitudinem tendens.

'Ευθυμάχης, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui rectà in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.

'Ευθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium et repentinum. Ex iiſd.

'Ευθυμάχος, ε, ὁ, tumultuariè pugnans; (2) bellicoſus. Ex iiſd.

'Ευθυμέω, et έομαι, bono et læto animo ſum. 'Ευθυμεῖ τις, ψαλλέτω, *Jac.* 5, 13.

'Ευθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab

"Ευθυμος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt bono et alacri animo.

'Ευθύμως, *adv.* alacriter, bono parato animo.

'Ευθύνατε, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi εὐθύνω.

'Ευθύνη, ης, ἡ, diſquiſitio; vid. *Ern.* (2) accuſatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω. Unde

"Ευθυνος, ε, ὁ, qui rationes exigit.

"Ευθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.

'Ευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.

'Ευθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione ſoli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut *Lat.* gubernaculum.

'Ευθυντηρίος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.

'Ευθυντὴς, ε, ὁ, idem.

'Ευθυντικὸς, ἡ, ὸν, regens, corrigens, idoneus ad regendum.

'Ευθυντὸς, ἡ, ὸν, directus. Ab

'Ευθύνω, f. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, poſtulo; (6) damno et mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, *Eur. Hec.* 9. Ab εὐθὺς.

'Ευθυονειρία, ας, ἡ, ſomnium apertè oſtendens quid futurum ſit. Ab

'Ευθυόνειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui apertè videt in ſomnis quod futurum ſit; (2) τὸ εὐθυόνειρον, ſomnium evidens.

'Ευθυόνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, rectos ungues habens.

'Ευθυόνυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

'Ευθυπλοέω, rectà navigo.

'Ευθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis curſus. Ex πλόος.

'Ευθύπλοος, ον, rectà navigans, rectum curſum tenens.

'Ευθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura ſeu connexio. Ex πλοκὴ, *nexus.*

'Ευθύπνοος, *contr.* εὐθύπνες, ε, ὁ ϗ ἡ, recta ſpirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem reſpirationem habet, *ap. Hipp.*

'Ευθυπομπὴς, et εὐθύπομπος, rectà ducens.

'Ευθυπορέω, ῶ, f. ήσω, ſum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protenſos; (2) rectam viam ſequor, recto itinere progredior.

'Ευθυπορία, ης, ἡ, itineris rectitudo, progreſſio in rectum. Ab

'Ευθύπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus, ut trames, via.

'Ευθυῤῥημονέω, rectà ſeu ſine circuitione rem eloquor; (2) rem ſuo nomine proprio, quamvis turpi, appello.

'Ευθυῤῥημόνως, ſine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.

'Ευθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυῤῥήμονος, ſeu conſuetudo εὐθυῤῥημόνως, loquendi.

'Ευθυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui apertè et ſine circuitione ullâ rem ipſam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non conſulens auribus honeſtis. Ex εὐθὺς, et ῥῆμα.

'Ευθύῤῥιζος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus rectæ ſunt radices, in rectum protenſæ. Ex ῥίζα.

'Ευθύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui recto eſt naſo, habens naſum juſtæ proportionis.

'Ευθύῤῥις, idem et ex iiſd.

"Ευθυρσος, ον, thyrſum gerens, ſeu ad modum thyrſi redimitus.

'ΕΥΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nullâ circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *adv.* rectà; (2) protinùs, confeſtim, ſtatim; (3) jam inde; (4) inconſultè, inconſideratè.

'Ευθυσκοπέω, rectis oculis, rectè adſpicio.

'Ευθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, et τείνω, *tendo.*

'Ευθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθὺς.

'Ευθυτόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſecans, εὐθύτομος, *paſſ.* directò ſectus. Ex τέμνω.

'Ευθύτονος, ε, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus. Ex τείνω.

'Ευθύτρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.

'Ευθυφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, et φέρω.

'Ευθύφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, rectum corticem habens; (2) ſpecies roboris.

'Ευθυφορέομαι, ῦμαι, rectà feror.

'Ευθυφορία, ἡ, motus, qui fit rectâ lineâ, *opp.* κυκλοφορία, *Ariſtot.*

'Ευθύφρων, ον, ſapiens, prudens. A φρὴν.

'Ευθυωρέω, ῶ, f. ήσω, rectâ lineâ progredior.

'Ευθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus proceſſus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθὺς.

'Ευθυωρὸν, *adv.* ſecundum lineam rectam; (2) recto tramite, rectâ viâ; (3) ſtatim, eâdem horâ. Ab

'Ευθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, ſecundum lineam rectam. Ab εὐθὺς.

'Ευθώρηκος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè loricatus; (2) benè armatus. Ex θώραξ.

'Ευϊακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus. Ab εὔϊος.

'Ευϊερὸς, ὰ, ὸν, idem.

'Ευίατος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex ἰάομαι, *ſano.*

'Ευϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, et ἱλάσκομαι, *propitior, placor.*

'Ευϊλατεύω, propitius ſum; (2) ignoſco. Ab

'Ευΐλατος, ε, ὁ ϗ ἡ, propitius. Ex ἱλάω.

'Ευϊματέω, benè, pulchrè veſtitus ſum.

"Ευϊνος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè fibratus, nervoſus. Ex εὖ, et ἴς, *fibra, nervus.*

'Ευϊος, ὁ, Bacchus.

"Ευιππος, ε, ὁ ϗ ἡ, bonos ſeu præſtantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præſtans.

'Ευιχθὺς, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus.

'Ευκαὴς, ὁ ϗ ἡ, facilè ardens. Ex καίω.

'Ευκαθαίρετος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui facilè everti poteſt. Ex καθαιρέω.

'Ευκάθεδρος, ἡ, remigio benè inſtructa, ſc. navis.

'Ευκάθεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui facilè contineri aut cohiberi poteſt, facilè in ordinem redigendus. Ex εὖ, et κατέχω.

'Ευκαιρέω, opportunitatem nanciſcor; (2) vacat mihi; (3) opulentus ſum. 'Ουδὲ φαγεῖν εὐκαίρεν, *Marc.* 6, 31.

'Ευκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, copiæ, opes. Ab

"Ευκαιρος, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus; (2) cui vacat, otioſus.

'Ευκαίρως, *adv.* opportunè, tempeſtivè; (2) otioſè: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.

'Ευκάματος, ε, ὁ ϗ ἡ, facilem laborem habens.

'Ευκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.

'Ευκάμπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

'Ευκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iiſd.

'Ευκάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, forti animo præditus; (2) ſtomacho gratus. Ex καρδία.

'Ευκαρδίως, *adv.* forti et præſenti animo; (2) promptè, cupidè.

'Ευκαρπέω, uberes fructus fero.

'Ευκαρπίζω, idem.

Ἐυκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fertilitas. Ab
Ἔυκαρπος, ὁ ϗ ἡ, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
Ἐυκατάγνωςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, reprehensibilis.
Ἐυκατηγόρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè accusari potest, facilè reprehensibilis. Ex εὖ, et κατηγορέω, *accuso*.
Ἐυκαταγώνιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, expugnatu facilis, parum validus. A καταγωνίζομαι.
Ἐυκατάκαυςος, ον, facilè comburendus.
Ἐυκατακόμιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex κατακομίζω.
Ἐυκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus; (2) qui facilè retineri, defendi potest.
Ἐυκατάληπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, comprehensu facilis.
Ἐυκατάλλακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.
Ἐυκαταλλάκτως, *adv.* placidè, placabiliter.
Ἐυκαταμάθητος, ον, facilis, non obscurus.
Ἐυκαταμάχητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, expugnabilis.
Ἐυκατανόητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, quem facilè intelligere possumus. A κατανοέω.
Ἐυκαταπραΰντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω.
Ἐυκατάπρηςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilis combustu. A καταπίμπρημι.
Ἐυκατάπτοητος, ον, facilè terrendus, timidus. A καταπτοέω, *terreo*.
Ἐυκατάπτωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis.
Ἐυκατασήμαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.
Ἐυκατασκεύαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et ἐυκατάσκευος, ϐ, conditu seu fabricatu facilis.
Ἐυκατάσκηπτος, ον, benè fultus, nixus; (2) impetu ruens.
Ἐυκατάςατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè constitutus; (2) benè compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ, et καθίςημι.
Ἐυκατάςρεπτος, ον, volubilis, mobilis.
Ἐυκατάςροφος, ον, idem.
Ἐυκατάςχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Ἐυκατατρόχαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, propriè volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) ~~in~~ quem (agrum v. gr.) facilè incursio fieri potest; unde (4) contemptibilis. A τροχάζω.
Ἐυκατάτροχος, ὁ ϗ ἡ, propensus. A τρήχω.
Ἐυκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab
Ἐυκαταφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, propensus, pronus, proclivis. Ex εὖ, et καταφέρω.
Ἐυκαταφρόνητος, ὁ ϗ ἡ, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis. A καταφρονέω.
Ἐυκατάψευςος, ον, in quo facilè est mentiri.
Ἐυκατεργάζομαι, benè subigo, mollio velut lanam, linum.
Ἐυκατέργαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè confici aut effici potest; (2) qui facilè subigitur vel aratur; (3) qui facilè vincitur, item interficitur.
Ἐυκατηγόρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè multis de causis accusari potest, reprehensibilis.
Ἐυκάτοπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, perspicuus.
Ἐυκατόρθωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, factu, benè gestu, facilis. Ex εὖ, et κατορθόω.
Ἐυκάτοχος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè coërceri potest.
Ἐυκαυςος, ον, idem quod ἐυκατακαυςος.
Ἐυκαυτος, ον, idem.
Ἐυκέαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè findi potest, scissilis; (2) qui facilè frangi potest. A κεάζω.
Ἐυκέατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐυκέλαδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè sonans; (2) sonorus.
Ἐυκεντρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè aculeatus.
Ἐυκέραος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchrâ habens cornua.
Ἐυκέραςος, ὁ ϗ ἡ, benè mistus; (2) benè dilutus et temperatus. A κεράννυμι.
Ἐυκερῶς, idem quod ἐυκέραος.
Ἐυκέφαλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, seu conducens.
Ἐυκηλέτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab ἔυκηλος.
Ἐυκηλία, ας, ἡ, quies, *Hes.* Ab eod.
Ἔυκηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis.

Ἐυκήλως, quietè. A præc. Ab ἔκηλος.
Ἐυκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, et κινέω, *moveo*.
Ἐυκίνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè movetur, seu moveri potest, mobilis, agilis, expeditus, de militiâ. Ex iisd.
Ἐυκινήτως, mobiliter, agiliter.
Ἐυκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens columnas.
Ἐυκλαδὸς, ον, procerus, latè germinans.
Ἔυκλαςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fractu facilis, fragilis.
Ἐυκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloriosus. Ex κλέος.
Ἐυκλεία, vel ἐυκλεία, ας, ἡ, seu ἔυκλεια, gloria, splendor nominis. Est et deæ nomen, cui apud Bœotios et Locros in foro quolibet ara statuaque dicata fuit.
Ἐυκλείζω, f. ίσω, celebro.
Ἐυκλεῖξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐυκλεῖσαι.
Ἐυκλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloriosus.
Ἐυκλεῶς, et ἐυκλειῶς, *adv.* gloriosè.
Ἐυκλειςος, ον, benè clausus.
Ἐυκλεὶς, ἡ, benè clausa. Ex εὖ, et κλείω.
Ἐυκληρέω, prosperâ fortunâ utor.
Ἐυκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna. A præc.
Ἐυκληρία, ἡ, bona sors, prospera fortuna. Ab
Ἔυκληρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fortunatus.
Ἐυκλωςὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, nendo benè contortus.
Ἐυκναμπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui flecti facilè potest. Ex εὖ, et κνάμπτω.
Ἐυκναπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè paratus à fullone.
Ἐυκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, benè ocreatus vel armatus.
Ἐυκνημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.
Ἐυκοίλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilem alvum faciens. Ex κοιλία, *alvus*.
Ἐυκοινόμητις, ἡ, communi multorum consilio benè constitutus
Ἐυκοινώνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilè communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.
Ἐυκοινωνησία, ἡ, affabilitas, comitas. A præc.
Ἐυκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab ἔυκολος.
Ἐυκόλλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ, et κολλᾶν, *glutinare*.
Ἐυκολπὸς, ὸν, sinuosus, magnum sinum habens.
Ἔυκολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, et κόλον, *cibus*.
Ἐυκόλως, *adv.* expeditè, facilè; ἐυκολώτατα, facillimè.
Ἐυκόλυμβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, urinandi peritus.
Ἐυκόμης, ὁ, benè comatus. Ex εὖ, et κόμη.
Ἐυκομιδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, benè curatus; (2) benè tractatus. Ex εὖ, et κομίζω, *curo*.
Ἐυκομίζω, f. σω, benè recondo; (2) diligenter colo.
Ἐυκομίσασθαι, a. 1. inf. med.
Ἐυκόμιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui benè curator. A præc.
Ἐυκομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐυκόμης.
Ἐυκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab
Ἐυκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
Ἐυκοπρώδης, ες, excrementi colorem et naturam habens, τὰ ἐυκοπρώδεα, excrementa stercoracea boni coloris et odoris.
Ἐυκόπως, *adv.* facili labore et negotio.
Ἐυκόρυθος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè galeatus. Ex κόρυ.
Ἐυκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modestè me gero, officio fungor; (2) orno benè. Hinc
Ἐυκοσμητὸς, ὸν, benè curatus, ornatus.
Ἐυκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.
Ἐυκοσμίως, modestè, decenter.
Ἐυκοσμος, ὁ ϗ ἡ, benè ordinatus, concinnus.
Ἐυκόσμως, *adv.* concinnè, rectè.
Ἐυκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè temperatus. Ex κεράννυμι.
Ἐυκραιρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchra cornua habens.
Ἐυκρασία, ας, ἡ, bona temperies.
Ἐυκρατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, temperatus; (2) sincerus; (3) qui mediâ constat temperatione; (4) qui confundi commiscerique potest.
Ἐυκρατῶς, firmiter. A κράτος.
Ἐυκρεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè strepens, canorus, sonorus. Ex κρέκω.
Ἐυκρηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, scaturigine bonâ præditus. A κρήνη.
Ἐυκριθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, bonum habens hordeum.

Ἐυκρίνεια, ας, ἡ, perspicuitas, puritas. Ab
Ἐυκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui è morbo convaluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex κρίνω.
Ἐυκρίνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè discernendus.
Ἐυκρίνω, benè discerno, accuratum delectum habeo.
Ἐυκρινῶς, *adv.* distinctè, discretè.
Ἐυκριτὸς, ον, perspicuus, facilè distinguendus, judicandus.
Ἐυκρόκαλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchram seu copiosam in littore arenam habens. A κροκάλη.
Ἐυκρόταλος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.
Ἐυκρότητος, ον, benè conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. (An. 437.) *Ern.*
Ἐυκρύπτος, ον, facilè latens.
Ἐυκρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facilè se occultans; (2) qui benè latet. Ex εὖ, et κρύπτω.
Ἐυκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab ἔυχομαι.
Ἐυκταίως, *adv.* optabiliter.
Ἐυκτέανος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus. A κτέανον.
Ἐυκτημοσύνη, ἡ, divitiæ. Ab
Ἐυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives. A κτάομαι.
Ἐυκτήριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc ἐυκτήριον, oratorium, sacrarium, lararium. Ab ἔυχομαι.
Ἐυκτίζω, f. ίσω, benè ædifico.
Ἐυκτικὸς, ἡ, ὸν, optativus. Ab ἔυχομαι.
Ἐυκτικῶς, *adv.* optativè. Ab ἐυκτικὸς.
Ἐυκτιμένη, perf. part. pass. *Poët.* pro ἐυκτισμένη, ab ἐυκτίζω.
Ἐυκτιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eleganter conditus.
Ἐυκτιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè structus.
Ἐυκτὸς, ἡ, ὸν, item ἔυκτος, ὁ ϗ ἡ, optabilis, optandus, expetendus.
Ἐυκτῶς, *adv.* obtabiliter.
Ἐυκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris, seu benè jacto. A κύβος.
Ἐυκυκλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, rotundus; (2) cum epith. currûs, volubilis, ἔυτροχος, (3) qui fit in orbem.
Ἐυκύκλως, rotundè.
Ἐυκυκλώτος, ον, rotundatus.
Ἐυκύλιξ, ὁ, ϗ ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Ἐυκύλιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, volubilis. A κυλίω.
Ἐυκύμαντος, ον, fluctuosus.
Ἐυκώπος, ον, remigio benè instructus, agilis, de navi.
Ἐυλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas; (3) pietas in sacris.
Ἐυλαβέομαι, vereor, caveo religiosè; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiosè; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Ἐυλαβεῖσθαι τὴν ἀπὸ τίνος λύμην. Ἐυλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπαθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Μάλιςα ἐυλαβϐ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνϐσίας, *Isocr.* Ab
Ἐυλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui benè res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ, et λαμβάνω, *capio*.
Ἐυλαβητέον, *adv. posit.* cavendum est.
Ἐυλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab ἐυλαβέομαι.
Ἐυλαβίης, gen. sing. *Ion.* pro ἐυλαβίας.
Ἐυλαβϐ, 2. sing. imperat. præs. med. pro ἐυλαβέϐ, ab ἐυλαβέομαι.
Ἐυλαβῶς, *adv.* timidè, cautè; (2) religiosè.
Ἐυλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὺς, *Ion. lepus*.
Ἐυλάζω, putresco, vermes produco, subo. *Hes.* Ab ἐυλαὶ.
Ἐυλάζω, f. ἐυλάξω, aro, *Lac. ap. Thuc.*
ἘΥΛΑΙ', ῶν, ἁι, vermes, propriè, qui è putredine nascuntur.
Ἐυλάιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, è bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λαίγξ.
ἘΥΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, *Vox Lacon.* vomer; (2) bidens, ligo.
Ἔυλαλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.
Ἐυλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, splendens, fulgidus.
Ἐυλαμπρος, ον, splendidus.

Ευλάχανος, ον, oleribus abundans, ſeu fertilis.
Ευλείαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè lævigatur aut complanatur; (2) qui facilè conteritur. Ex λειαίνω.
Ευλείμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bona prata habens. Ex λειμών.
Ευλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.
Ευλεκτρος, ον, pulcher, epith. fœminæ.
Ευλεξις, εως, ὁ ϗ ἡ, bonas dictiones habens.
Ευλέπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſquamatu facilis; (2) qui facilè delibratur et cortice ſpoliatur. A λεπίζω.
Ευλεύκος, ὁ ϗ ἡ, valdè albus.
Ευλεχὴς, ὲς, idem quod ἔυλεκτρος; (2) felix de ſponſis, vel conjugibus, vel nuptiis.
Ευληθάργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè labitur in lethargum. A ληθάργος.
Ευλήκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.
Ευλημάτεω, ῶ, f. ήσω, animoſus ſum, forti ſum animo. A λῆμα.
Ευληπτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè capi poteſt. Ex εὖ, et λαμβάνω.
Ευλήπτως, adv. ita ut facilè et citò capi poſſit.
ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.
Ευλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.
Ευλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens lapides.
Ευλίμενος, ὁ ϗ ἡ, benè inſtructus portu, epith. portûs ipſius, commodus. A λιμὴν.
Ευλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpinguis. A λίπος.
Ευλοτάνευτος, ον, exorabilis.
Ευλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo; (2) benè precor, ominor; (3) benignè polliceor, *per Ebr. vulgò* benedico. Ἐάν τις αὐτὸς εὐλογῆ, *Ariſtoph. Ach.* 376. Ἀλλὰ πολλὰ τε κἀγαθὰ ἑτερά τε πλεῖςα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, *Id. Conc.* 454. A λόγος.
Ευλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.
Ευλόγημαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εὐλελόγημαι.
Ευλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejuſd.
Ευλογητὸς, ἡ, ὸν, cui benignè promiſſum eſt; (2) laudatus, *vulgò* benedictus.
Ευλογία, ας, ἡ, honeſtus ſermo; (2) laus, prædicatio; (3) fauſta omina, felicitatis promiſſio, *vulgò* benedictio; (4) beneficium, munus, eleemoſyna; (5) ſacra Cœna
Ευλογιςέω, ῶ, f. ήσω, rectè ratiocinor; (2) æquo animo fero.
Ευλογιςία, ας, ἡ, ratio benè ſubducta; (2) conſilium, vel ratio rectè inita, prudentia in capiendis conſiliis. Ab
Ευλόγιςος, ὁ ϗ ἡ, quem facilè reputare et perpendere licet; (2) qui rectè ratiocinatur, prudens, moderatus; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.
Ευλογίςως, prudenter, ſapienter, rectè.
Ευλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rationabilis, rationi conſentaneus, probabilis, rectus, verus; (2) quod facilè parari et haberi poteſt.
Ευλόγως, rectè, aptè, opportunè, verè.
Ευλογοφανεία, ἡ, probabilitas cauſæ, prætextus.
Ευλογοφανὴς, ὲς, ſpecioſus, veroſimilis.
Ευλογχέω, felix ſum, *Hyſych.* Ab
Ευλογχος, fortunatus. Ab λογχη.
Ευλȣσία, ας, ἡ, mundities quâ quis benè elotus eſt; (2) purgatio. Ex εὖ, et λέω.
Ευλόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè criſtatus; (2) ſtrenuus; (3) morigerus; (4) pulchram criſtam habens.
Ευλόφως, *adv.* generosè, fortiter.
Ευλοχος, ȣ, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.
Ευλύγιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flexilis, qui facilè flecti poteſt. Ex εὖ, et λυγίζω.
Ευλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ȣ, ὁ, bonam lyram habens; (2) benè lyrâ canens; (3) canorus. Ex εὖ, et λύρα.
Ευλυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.
Ευλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè ſolvi poteſt; (2) paratus diſcedere, expeditus. A λύω.
Ευλυτως, expeditè, facilè.
Ευμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas diſcendi. Ab
Ευμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, docilis, ingenioſus; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, et μανθάνω.

Ευμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμαθεία.
Ευμαθῶς, *adv.* ita ut quis facilè addiſcat, facilè diſcendo; (2) ita ut facilè percipi poſſit.
Ευμάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè emollitur, facilè emolleſcens. Ex μαλάσσω.
Ευμαλον, acc. ſing. *Dor.* pro εὔμηλον.
Ευμαρα, ἡ, pellis, corium, *Sch. Theoc.*
Ευμάραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè marceſcit, caducus. A μαραίνω.
Ευμάρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) tranquillitas animi; (3) latrina, *ap. Iones.* Ab
Ευμαρὴς, ὁ ϗ ἡ, facilis, commodus.
Ευμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.
Ευμαρίζω, f. ίσω, allevo, Ab eod.
Ευμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facilè induitur aut expeditum inceſſum facit; ſive ab εὐμάρα, quia è corio erant, *Ern.*
Ευμαρῶς, *adv.* facilè, nullo negotio.
Ευμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè magnus, ingens; (2) procerus. Ex μέγεθος.
Ευμεθοδικῶς, aptè; (2) compendiosè.
Ευμέθοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus et ratio eſt; (2) compendioſus, artificioſus.
Ευμεθόδως, *adv.* idem.
Ευμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὖ, et μειδιάω.
Ευμείλικτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè mulceri, leniri, vel placari poteſt. A μειλίσσω.
Ευμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.
Ευμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab
Ευμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptè modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio.*
Ευμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.
Ευμελίας, ȣ, ὁ, fraxini, i. e. haſtæ è fraxino peritus, bellator bonus. A μέλια.
Ευμελίην, acc. ſing. *Ion.* pro εὐμελίαν.
Ευμελιττέω, apes meæ benè mellificant; (2) benè mellifico. A μέλιττα.
Ευμελῶς, peritè, accuratè.
Ευμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus benè affectus, clementia, placabilitas:
Ευμενεςέρως, *adv.* benigniùs: Ab eod.
Ευμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona: Ab
Ευμενέτης, ȣ, ὁ, benevolus, amicus: Ab
Ευμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus ſum, propitius ſum. Ab
Ευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.
Ευμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, Furiæ. *Per Antiphraſin* ab εὐμενὴς.
Ευμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo, placo.
Ευμενῶς, benevolè, benignè.
Ευμεριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus.
Ευμετάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, inconſtans. A μεταβάλλω.
Ευμετάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ευμεταβλήτως, inconſtanter.
Ευμετάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. Ex μεταδίδωμι.
Ευμεταδότως, benignè, liberaliter.
Ευμετάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutabilis.
Ευμετακίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè moveri et mutari poteſt. A μετακινέω.
Ευμετακόμιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranſportatu et traductu facilis. A μετακομίζω.
Ευμετάπειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facilè aliud perſuadetur; (2) qui facilè diſſuaderi poteſt.
Ευμεταποίητος, ον, mutabilis.
Ευμετάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.
Ευμετάςατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans. A μεθίςαμαι.
Ευμετατρέπτος, ον, idem.
Ευμεταφόρος, ον, idem.
Ευμεταχειριςία, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores.
Ευμεταχείριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis; (2) qui facilè capi poteſt. A μεταχειρίζω.
Ευμεταχειρίςως, *adv.* ita ut facilè tractari queat, placabiliter, leniter.
Ευμέτριος, ία, ιον, idem quod
Ευμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modum ſervans, moderatus. A μέτρον.
Ευμήκης, ὁ ϗ ἡ, benè longus, decorè procerus. A μῆκος.

Ευμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovibus abundans; (2) pecorum ferax. A μῆλον.
Ευμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bona ſeu decora et firma femora habet.
Ευμήρυτα, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, et μηρύομαι, *filum diduco.*
Ευμητις, ίδος, ἡ, prudens. A μῆτις.
Ευμηχανία, ας, ἡ, induſtria, ſolertia. Ab
Ευμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad machinandum promptus, induſtrius, ingenioſus.
Ευμηχάνως, *adv.* ingeniosè, artificiosè.
Ευμικπος, ον, comis, facilis, bonus ſodalis.
Ευμίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè imitabilis.
Ευμίσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidioſus, invitus.
Ευμιτος, ον, bono ſtamine factus.
Ευμιτρος, ὁ ϗ ἡ, benè mitrâ cinctus.
Ευμνημονεςέρως, ad retinendum aptiùs.
Ευμνημόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.
Ευμνηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus facilè recordamur, cujus memoria ſemper nobis obverſatur. A μνάομαι.
Ευμοιρέω, ῶ, bonâ forte utor.
Ευμοιρία, ἡ, bona ſors, felicitas.
Ευμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonâ forte utens, felix.
Ευμοίρως, *adv.* felici fato. A præc. A μοῖρα.
Ευμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantûs; (2) ſuavitas vocis. A μολπὴ.
Ευμόλπος, ὁ ϗ ἡ, benè canens.
Ευμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab
Ευμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formoſus, ſpecioſus.
Ευμορφολογεῖν, facetè, lepidè loqui.
Ευμȣσία, ας, ἡ, muſica elegantia, muſicus lepos, et doctrinæ lepos et gratia. Ex Μȣ̃σα.
Ευμȣ́σος, ον, ſuaviter canens; (2) venuſtus, argutus; (3) eruditus.
Ευμȣ́σως, *adv.* eleganter, eruditè. Ex iiſd.
Ευμοχθος, ȣ, ὁ, labore honeſto ortus, vel cum eodem conjunctus, *Heſych.*
Ευμυχος, ον, mugiens. A μυκάομαι.
Ευμυλία, ἡ, rumor, *Hymn. Hom.*
Ευνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνὴ.
Ευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) in cubili colloco, cubile ſtatuo; (3) *de mari* placare, tranquillum reddere, ponere, ſternere; (4) dormio, quieſco; (5) concumbo. Τὸν τετράπηνν ὕδρον εὐνάσας θρόνοις, *Lycurg.* 1313. Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, *Eur. Med.* 18. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν ἔυνασε δαίμων δόρυ, *Lycurg.* 567. Ab εὐνὴ.
Ευναία, ης, ἡ, *Ion.* pro εὐνὴ.
Ευναιόμενος, part. præſ. ind paſſ. v. εὐναίω.
Ευναῖον, ȣ, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum.
Ευναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat.
Ευναίω, benè vel commodè habito.
Ευνάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cubandum, ſeu cubile ſtatuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde
Ευναςὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Ευναςήριον, ȣ, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicularis lectus.
Ευναςὴς, ȣ̃, ὁ, cubicularius.
Ευνάςωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐναςὴρ.
Ευνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix; (2) conjux; marita. Ab
Ευνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Ευνατήριον, ȣ, ὁ, cubile; (2) dormitorium.
Ευνάτωρ, ὁ, vide εὐνάςωρ.
Ευνάω, ῶ, f. ήσω, colloco; (2) ſopio; (3) ſedo (4) *paſſ.* dormio Τῆς δὲ ἔυνησε γόον, *Odyſſ.* 4, 758. Θεᾶ βροτῷ εὐνηθεῖσα, *Il.* 2, 821. Ab εὐνὴ.
Ευνέτης, ȣ, ὁ, concubitor; (2) maritus.
Ευνέτις, ιδος, ἡ, concubina; (2) uxor. Ab
ΕΥΝΗ', ῆς, ἡ, cubile; (2) luſtrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) ſepulchrum; (6) locus quivis in quo aliquis commoratur; (7) ancora; (8) veſtis, ſtragula lecti.
Ευνηθεῖσα, part. a. 1. ind. paſſ. f. g. ab εὐνάω.
Ευνῆθεν, *adv.* è lecto. Ab eod.
Ευνημα, τὸ, concubitus.
Ευνήςρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.
Ευνήτειρα, idem.
Ευνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητὴρ χιτὼν, veſtis cubicularis, nocturna.

Ἐυνητος, seu ἐύννητος, ὁ ϗ ἡ, benè textus de veste pulchrâ. A νέω.
Ἐυ.ήτωρ, vide εὐνάςωρ.
Ἐυνῆφι, adv. è lecto. Ab εὐνή.
Ἐυνια, ων, τὰ, stragula, strata. Ab eod.
Ἐυνὶς, ἴδος, ἡ, uxor. Ab eod.
Ἐυνις ιος, ὁ ϗ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba, Ab εἷς, unus.
Ἐυνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus sum, benè adfectus sum animo erga aliquem, Matt. 5. 25. Ab εὔνοος. Hinc
Ἐυνόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis intellectu.
Ἐυνοήτως, adv. ita ut facilè intelligi queat.
Ἐυνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
Ἐυνοϊκὸς, ἡ, ὸν, benevolus. Ab eod.
Ἐυνοϊκῶς, adv. benevolè; εὐνοϊκωτέρως, magis benevolè. Ab εὐνοϊκός.
Ἐυνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέομαι, ȣ̃μαι, bonis legibus utor; (2) benè leges exerceo. Πόλις μέλλει εὐνομήσεσθαι, Plat. Ab εὔνομος.
Ἐυνομία, ας, ἡ, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas. Ab eod.
Ἐυνομίην, acc. sing. Ion. pro εὐνομίαν.
Ἐυνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, lex, vel νέμω, pasco.
Ἐυνοος, contr. εὔνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὖνȣν, benevolentia. Comp. εὐνέςερος, sup. εὐνέςατος.
Ἐυνȣν, acc. sing. contr. pro εὔνοον.
Ἐυνοςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præesse credebatur.
Ἐυνȣχίας, ȣ, ὁ, spado. Ab εὐνȣ̃χος
Ἐυνȣχίζω, f. ίσω, eunuchizo, castro, eviro, Matt. 19, 22. Ab eod.
Ἐυνȣ́χιον, ȣ, τὸ, lactucæ genus Veneri maximè adversum. Ab eod.
Ἐυνȣχιςὴς, ȣ̃, ὁ, castrator. A præc.
Ἐυνȣχοειδὴς, ὲς, eunuchi similis.
Ἐυνȣ̃χος, ȣ, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνȣ̃χοι, proceres. Ex εὐνη, et ἔχω, curo.
Ἐυνȣχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνȣ̃χος.
Ἐυνόως, adv. benevolè. Ab εὔνοος.
Ἐυνως, adv. idem et ab eod.
Ἐυντα, acc sing. part. præs. Dor. pro ἔοντα, seu ὄντα, ab εἰμὶ.
Ἐυνωμος, ον, qui facilè movetur, vibratur. A νωμάω.
Ἐυνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum habens dorsum; (2) fortes et latos humeros habens.
Ἐυξαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.
Ἐυξαμένω, dat. sing. part. aor. 1. med.
Ἐυξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hospitalis. Hinc Ἐὔξεινος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante à feritate accolentium ἄξενος.
Ἐυξείνως, adv. hospitaliter, amicè.
Ἐυξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔξεινος.
Ἐυξένως, idem quod εὐξείνως.
Ἐυξεςος, ὁ ϗ ἡ, benè rasus, politus, elaboratus. A ξέω.
Ἐυξῃ, 2. sing. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.
Ἐυξήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. αὐξάνω.
Ἐυξήραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè deficcatur. A ξηραίνω.
Ἐυξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè rasus seu politus; (2) qui rasurâ seu sculpturâ facilè poliri potest. A ξέω.
Ἐυξυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est probæ materiæ. A ξύλον.
Ἐυξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd. (2) arborum ferax, lignis abundans.
Ἐυξύμβολος, vide εὐσύμβολος, et sic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν, Att. pro σὺν.
Ἐυξύνετος, ον, perspicuus, clarus.
Ἐυξυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rasilis. A ξύω, rado.
Ἐυογκος, ὁ ϗ ἡ, molis amplæ et compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit et requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Ἐυοδέω, ῶ, f. ήσω, et εὐοδέομαι, ȣ̃μαι, prosperè progredior, prosperum iter præbeo, in med. prospero itinere, seu omnino, prosperò successu utor. Ἡ μὲν ἂν εὐοδῇ φέρεται κατὼ, scil. aqua, Dem. Ab εὔοδος.
Ἐυοδιάζω, idem.
Ἐυοδῆ, idem quod εὔοδος.
Ἐυοδία, ας, ἡ, expeditum, planum, prosperum iter.
Ἐυοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab
Ἐυοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boni odoris, fragrans.
Ἐυοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per quem facilè iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
Ἐυοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. et med.
Ἐυόδωκα, perf. ind. act. Ion. pro εὐώδωκα.
Ἐυόδωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐυόδως, adv. facili viâ, expeditè; (2) prospero successu, feliciter. Ab eod.
ἘΥΟΙ, Euoë, vox quâ Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Ἐυῖος, Bacchi cognomen.
Ἐυοικονόμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex οἰκονομέω.
Ἐυοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.
Ἐυοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus et commodus ad habitandum.
Ἐυοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
Ἐυοινία, ας, ἡ, vini abundantia et bonitas; (2) annus vini copiâ et bonitate insignis.
Ἐυοίνιςος, ον, vino bono factus, ut libatio.
Ἐυοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
Ἐυοιώνιςος, ȣ, ausspicatus.
Ἐυολβος, ον, felix, dives.
Ἐυόλιςθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè lubricus, labilis.
Ἐυομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbribus abundans.
Ἐυομένοι, part. præs. ind. pass. v. εὔω.
Ἐυόμιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui benè et dextrè novit cum aliis conversari, affabilis.
Ἐυομολόγητον, planum et concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Ἐυόνειρος, qui bona somnia videt vel efficit.
Ἐυοπλία, ἡ, armorum bonitas. Ab
Ἐυοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè armatus, felix in armis.
Ἐυοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ex εὖ, et ὄπτομαι.
Ἐυόρατος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè cerni potest.
Ἐυοργησία, ας, ἡ, promptitudo seu facilitas ad irascendum. Ab εὔοργος.
Ἐυόργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè seu levi de causâ irascitur; (2) qui moderatè irascitur; (5) benè moratus. Ab ὀργάω.
Ἐυοργήτως, adv. ita iracundè ut ne ira modum excedat; (2) studiosè, alacriter; (3) moderatè, decorè.
Ἐυοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐοργήτος; vide ibi (2. 3.) Ab ὀργή.
Ἐυόρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui benè appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex ὀρέγομαι.
Ἐυόριςος, ὁ ϗ ἡ, qui suis finibus facilè continetur; (2) quem definire et suis limitibus describere facile est. Ab ὁρίζω.
Ἐυορκέω, religiosè juro. Ὑμεῖς δὲ κατὰ νόμον εὐσεβȣ̃ντες ϗ εὐορκȣ̃ντες κρινεῖτε, Xen. Ab εὔορκος. Hinc
Ἐυορκησία, ας, ἡ, sanctum jusjurandum.
Ἐυορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab
Ἐυορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jusjurandum religiosè colit; (2) τὸ εὔορκον, quod jurijurando consentaneum est, quod jusjurandum exigit.
Ἐυόρκως, adv. religiosè jusjurandum servando; (2) interposito sacramento.
Ἐυόρκωμα, τὸ, v. εὐορκησία.
Ἐυόρκωτος, v. εὔορκος.
Ἐυόρμητος, ον, unde facilè impetus fieri potest; (2) qui facilè incitatur, commovetur.
Ἐυορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, commodam et tutam navium stationem habens.
Ἐυορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab
Ἐυορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, qui bonis auspiciis fit.
Ἐυοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, et ὀσμὴ, odor.
Ἐυοσφραντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Ἐυόσφρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olfactu pollens, sagax. Ab ὀσφράομαι.
Ἐυόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pulchris et venustis oculis est; (2) qui alienis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.
Ἐυοφθάλμως, adv. cum quâdam oculorum venustate; (2) decorè, decenter.
Ἐυοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens supercilia.
Ἐυοχέομαι, ȣ̃μαι, εὐοχεῖται, rectè hebenis regitur. Ab ὀχέω.
Ἐυοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab
Ἐυοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus.
Ἐυοχος, ον, firmè retinens. Ab ἔχω.
Ἐυοψέω, pulcher, jucundus adspectu sum.
Ἐυοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adspectus, venustas; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.
Ἐυοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opsoniis abundans.
Ἐυπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè compactus. A πήγνυμι.
Ἐυπαθεία, ας, ἡ, natura, quæ facilè adfici potest, corporis constitutio injuriis facilè obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ; (5) habitus bonus corporis vel animi qui facilè sustinet incommoda, robor corporis vel animi.
Ἐυπαθέω, ῶ, f. ήσω, facilè patior seu aliquâ re adficior; (2) felicitate fruor; (3) bonâ sum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab
Ἐυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè aliquâ re adficitur; (2) pronus, promptus. Ex πάθος.
Ἐυπάθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, passibilis, patiendi necessitati valdè expositus. Ab εὐπαθεῖν.
Ἐυπαθῶν, beneficiarius, partic.
Ἐυπαιδευσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinarum notitia, quæ inest rectè instituto; (3) commodi, honesti, liberales mores. Ex παιδεύω.
Ἐυπαίδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectè institutus, valdè eruditus, doctissimus. Ex iisd.
Ἐυπαιδεύτως, adv. eruditè, doctè, peritè.
Ἐυπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas quam adferunt boni liberi. Ab
Ἐυπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.
Ἐυπακτον, acc. sing. Dor. pro εὐπηκτον.
Ἐυπάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu peritâ structus, artificiosus, benè constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.
Ἐυπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborem facilem habens, facilè eluctabilis. A πάλη.
Ἐυπαλῶς, Ion. εὐπαλέως, sine magno certamine.
Ἐυπάραον, acc. sing. Poët. et Dor. pro εὐπάρειον.
Ἐυπαράγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè decipitur; (2) cui facilè persuadetur; (3) qui facilè regitur seu tractatur.
Ἐυπαράδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè acceptus, probatus; gratus; (2) credibilis.
Ἐυπαραδόξος, ον, idem quod simplex.
Ἐυπαραδόχος, ον, aptus seu facilis ad recipiendum.
Ἐυπαραίτητος, ȣ, exorabilis, placabilis.
Ἐυπαράκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè advocatur, qui facilè allicitur, placabilis, quocum agere facile fit; (2) propensus ad recipiendum.
Ἐυπαρακολȣ́θητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis intellectu, facilè rem perspiciens, capiens. A παρακολȣθέω.
Ἐυπαρακολȣθήτως, adv. perspicuè.
Ἐυπαρακόμιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advectu seu comportatu facilis. A παρακομίζω.
Ἐυπαραλόγιςος, ον, qui facilè decipitur.
Ἐυπαραμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè flecti potest, exorabilis A παραμυθέομαι.
Ἐυπάραος, ον, pulcher, Dor. ap. Pind. pro εὐπάρῃος, seu εὐπάρειος.
Ἐυπαραπείςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pravi docilis; cui facilè malum suadetur, qui facilè decipitur. A παραπείθω.
Ἐυπαράπλȣς, ȣν, qui sine periculo præternavigatur.

Ἐυπαράτρεπτος,

Εὐπαράτρεπτος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè à sententiâ deducitur aut decipitur. A παρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, obnoxius falsariis, qui facilè perperam exprimitur, vel effingit, *nam et act. dicitur*. A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè in malam partem detorquetur; (2) qui facilè in mentis errorem incidit. A παράφορος.

Εὐπάρεδρος, ου, ὁ κ ἡ, conftanter affidens; affiduus in aliquo negotio, conftans, firmus.

Εὐπαρέδρως, affiduè, conftanter.

Εὐπάρειος, ου, ὁ κ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. A παρεία.

Εὐπαρείσδυτος, ον, qui facilè fubit, fe infinuat. A παρεισδύω.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ κ ἡ, felix virgo, virginitatem facilè et honeftè tolerans.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ κ ἡ, facilè confolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *adv.* æquo animo, facilem fe confolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè commovetur. A παρορμάω.

Εὐπάροχος, ου, ὁ κ ἡ, facilem fe præbens; (2) bonus præbitor. Ex παρέχω.

Εὐπαῤῥησίαστος, ον, cum fiduciâ loquens. A παῤῥησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ κ ἡ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlaviâ vefte utens. Ex παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθῶν.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generofa; quafi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè calcari poteft. Ex εὖ, et πατέω, calco.

ΕΥΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25. § 29. c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. Ex εὖ, et πατήρ.

Εὔπατρις, ιδος, ὁ κ ἡ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono patre natus.

Εὐπαχής, ἐς, carnofus, compactus. A παχύς.

Εὐπεδιάς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ κ ἡ, pulchris indutus calceis feu talaribus. A πέδιλον.

Εὔπεζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra fc. femina.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obfequium.

Εὐπειθέω, obtempero, obfequor. Ab

Εὐπειθής, έος, ὁ κ ἡ, qui facilè paret, feu obfequitur, credulus. Ex εὖ, et πείθω.

Εὐπειθῶς, *adv.* obfequenter.

Εὐπειστος, ου, ὁ κ ἡ, cui facilè aliquid perfuaderi poteft, tractabilis; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *adv.* ita ut facilè perfuaderi cuiquam poffit.

Εὔπεκτος, ου, ὁ κ ἡ, benè pexus, feu facilis ad pectendum.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ κ ἡ, fecari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπένθερος, ου, ὁ κ ἡ, qui nobilem focerum habet.

Εὔπεπλος, ου, ὁ κ ἡ, pulchrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ου, ὁ κ ἡ, concoctu facilis. A πέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ κ ἡ, facilis circumactu, verfatilis. A περιάγω.

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè detrahitur. Ex εὖ, et περιαιρέω.

Εὐπερίβλεπτος, ου, ὁ κ ἡ, confpicuus.

Εὐπεριγράφος, ου, ὁ κ ἡ, benè circumfcriptus, concinnus, habilis; (2) qui facilè explicari, defcribi poteft; (3) qui facilè circumfcribitur, h. e. coercetur. A περιγράφω.

Εὐπεριθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè velari, tegi, celari poteft. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ κ ἡ, *ap. Polyb.* qui facilè aliorum importunitatem fert, v. gr. in adeundo, (al. cui comitatus modicus et minifterium habile eft.)

Εὐπερίληπτος, ον, anguftus, non latè patens, brevis.

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ κ ἡ, valdè adfpectabilis; (2) qui facilè defpici poteft, contemptibilis. Ex εὖ, et περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè terminari feu circumfcribi poteft. A περιορίζω.

Εὐπερίπατος, ου, ὁ κ ἡ, benè ambulare feu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, et περιπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui facilè flecti, circumagi poteft. A περισπάω.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ κ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumfiftunt. A περιΐσταμαι.

Εὐπερίστροφος, verfatilis, verfutus:

Εὐπερίτρεπτος, ου, ὁ κ ἡ, circumactu facilis, fubverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφωρος, ου, ὁ κ ἡ, manifeftus, deprehenfu facilis. A περιφοράω.

Εὐπερίχυτος, ὁ κ ἡ, qui facilè circumfunditur, undique circumfufus. A περιχύω.

Εὐπέταλος, ου, ὁ κ ἡ, benè foliatus, foliis decorus. A πέταλον.

Εὐπέταστος, ου, ὁ κ ἡ, expanfu feu explicatu facilis. A πετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετείης, gen. fing. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετής, ὁ κ ἡ, facilis. A πίπτω.

Εὐπετῶς, facilè, fine moleftiâ, expeditè.

Εὔπετρος, ον, è faxo duro factus.

Εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio. A πέπτω.

Εὐπηγής, έος, ὁ κ ἡ, benè compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὔπηκτος, ου, ὁ κ ἡ, idem et ex iifd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ κ ἡ, pulchrâ ornatus galeâ.

Εὔπηνος, ὁ κ ἡ, pulchrè textus. A πήνη.

Εὐπηχυς, εος, ὁ κ ἡ, pulchra brachia habens, pulchra, de feminâ.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ κ ἡ, irriguus, aquofus, epith. terræ.

Εὐπιθής, ἐς, certus, quo freti effe poffumus.

Εὐπίλητος, ον, denfus, densè textus.

Εὐπινής, έος, ὁ κ ἡ, fqualidus, fordidus, epith. orationis vetuftatem fine vitio imitantis. A πίνος.

Εὔπιστος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facilè creditur. A πίστις.

Εὐπιστῶς, fideliter.

Εὐπίων, ον, præpinguis, opulentus.

Εὐπλανής, έος, ὁ κ ἡ, qui feliciter vagatur.

Εὔπλαστος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè fingi poteft, qui facilè formam induit. A πλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum aptè; (2) fpeciosè.

Εὐπλατής, έος, ὁ κ ἡ, valdè latus, peramplus. A πλατύς.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκής, έος, ὁ κ ἡ, benè junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες, *Poët.* A πλέκω.

Εὔπλεκτος, ου, ὁ κ ἡ, benè plexus, bene plicatus, eleganter nexus, feu contextus.

Εὔπλευρος, ου, ὁ κ ἡ, qui bonis firmifque lateribus eft, lateribus valens, feu decorus.

Εὔπληκτος, ου, ὁ κ ἡ, qui facilè pulfatur. A πλήσσω.

Εὐπλήρωτος, ου, ὁ κ ἡ, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρόω.

Εὐπλοέω, benè navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοίη, felix et bona navigatio. A πλέω.

Εὐπλοκαμίς, ίδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ κ ἡ, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ου, ὁ κ ἡ, benè textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ου, ὁ κ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ου, ὁ κ ἡ, prædives.

Εὔπλυνης, εος, ὁ κ ἡ, benè lotus; (2) mundus. A πλύνω.

Εὐπνευστία, ας, ἡ, facilis et commoda fpiratio, fpirationis facilitas. Ab

Εὔπνευστος, ου, ὁ κ ἡ, benè fpirans, cujus fpiracula aperta funt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem fpirans. A πνέω.

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ου, ὁ κ ἡ, benè fpirans; (2) perflabilis. Ex iifd.

Εὐπόδητος, ον, pedi aptus, de calceo.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν τὸν εὐποιοῦντα, *Xen.*

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικός, ή, όν, propenfus ad benefaciendum.

Εὐποίητος, ου, ὁ κ ἡ, benè factus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia.

Εὐποιός, οῦ, ὁ κ ἡ, beneficus. Ab eod.

Εὐποίκιλος, ον, diverficolor.

Εὔποκος, ου, ὁ κ ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ου, ὁ κ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facile poteft, cum quo bellum gerere facile eft. A πολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ου, ὁ κ ἡ, habilis ad bellum, bellicofus, ftrenuus et fortis in bello.

Εὐπολέμως, aptè ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ον, benè conftitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ου, ὁ κ ἡ, obfeffu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ον, confiliis abundans, prudentiffimus.

Εὐπομπος, ὁ, bonus dux, de vento fecundo, de duce viæ tuto et fido gnaroque.

Εὐπόρευτος, ου, ὁ κ ἡ, facilè pervius, permeabilis. A πορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, et εὐπορέομαι, οῦμαι, abundè poffum, eft mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς, *Ariftot.* εἰπεῖν, *Plat.* τὰ χρήματα, *Dem.* A πόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ου, ὁ κ ἡ, parabilis, cujus copia facilè nobis fit, abundè fuppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ου, ὁ κ ἡ, parabilis, adquifitu et paratu facilis, qui facilè fuppeditatur. Ex πορίζω.

Εὔπορος, ου, ὁ κ ἡ, expeditus; (2) copiofus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *adv.* facilè, copiosè.

Εὐπορώτερον, faciliùs, *adv.*

Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ου, ὁ κ ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, *adv.* fortunatè, feliciter.

Εὔποτος, ου, ὁ κ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) è quo bibere facilè ac jucundum eft. Ex εὖ, et πότον.

Εὔπους, οδος, ὁ κ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix fum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera ftrenuè navata.

Εὐπραγής, έος, ὁ κ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, et πράττω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) fors profpera, res fecundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραγότερος, ον, facilior.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὐπρακτος, ὁ κ ἡ, factu facilis.

Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix fum in rebus gerendis, fecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, *Thuc.* (rectiùs divifim.) *Ern.*)

Εὐπρεμνος, ου, ὁ κ ἡ, pulchrum habens ftipitem. A πρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro εὐπρέπεσι, ab

Εὐπρεπής, έος, ὁ κ ἡ, decorus, decens, fpeciofus, τὸ εὐπρεπές, *inpr.* de prætextu fpeciofo dicitur. A πρέπω.

Εὐπρέπτος, ον, idem, *ap. Æfch.*

Εὐπρεπῶς, *adv.* decorè, decenter, fpeciosè, fpeciofo prætextu; εὐπρεπεστέρως, decentiùs, quod et εὐπρεπέστερον.

Εὐπρηξίην, acc. fing. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

Εὔπρηστος, ου, ὁ κ ἡ, facilis accenfu uftuque; (2) inflatu facilis, epith. flatûs, eft validus. A πρήθω.

Ἐύπριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuratè ſectus aut diſſectus; (2) qui facilè ſecari poteſt. A πρίζω.
Ἐυπροαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus.
Ἐυπροόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſpectus, prævifus. A προορῶ.
Ἐυπροπαθὼν, ȣ̃σα, ὸν, *part.* qui prior beneficio eſt adfectus. Ex προπάσχω.
Ἐυπρόσδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratus.
Ἐυπρόσεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſiduus in aliquo negotio.
Ἐυπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab
Ἐυπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, comis.
Ἐυπροσηγόρως, comiter.
Ἐυπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis. Ex πρόσειμι.
Ἐυπροσιτῶς, facili aditu.
Ἐυπρόσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis.
Ἐυπροσόδως, aditu facili, *Pollux.*
Ἐυπρόσοιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus, aditu facilis, mitis. Ex προσφέρω.
Ἐυπροσόρμιςος, ον, facilem aditum habens, epith. portûs.
Ἐυπρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus, utilis.
Ἐυπρόσφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè coiens et coaleſcens. Ex προσφύω.
Ἐυπροσωπέω, honeſtam ſpeciem habeo. Ὅσοι θέλȣσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, *Gal.* 6, 12.
Ἐυπροσωπία, ας, ἡ, honeſta ſpecies, veriſimilitudo. Ab
Ἐυπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſâ formâ eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari et læto eſt vultu.
Ἐυπροσώπως, ſpecioſè, probabiliter.
Ἐυπροφάσιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum prætextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex προφασίζομαι.
Ἐυπροφασίςως, *adv.* ſpecioſo prætextu.
Ἐυπρόφορος, ον, facilè proferendus ſeu pronunciandus.
Ἐυπρυμνὴς, ὲς, et
Ἐύπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram puppim habens.
Ἐύπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσωπος.
Ἐύπταιςος, ον, lubricus, fallax. A πταίω.
Ἐύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè alatus; (2) nobilis, ſuperbus. Ex πτερόν.
Ἐυπτόρυγος, ον, idem; (2) celer.
Ἐυπτόητος, ον, timidus, facilè terrendus. A πτοέω.
Ἐύπτορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros ramos.
Ἐύπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex πυγή.
Ἐύπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, benè munitus.
Ἐυπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A πυρὸς.
Ἐυπύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè igneſcit, facilis excandefactu.
Ἐυπώγων, ονος, ὁ, benè barbatus.
Ἐύπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facilè vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, *verto.*
Ἐυραθάμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, multis irrorans guttis, ſtillans, *Nonnus.*
Ἐυραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne à rotâ atteratur, *Pollux.* Ab εὐρὺς.
Ἐυράμενος, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὑρησάμενος.
Ἐυράμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην pro εὑρίσκω pro εὑρέω, *invenio.*
Ἐυρὰξ, *Adv.* ex obliquo. Ab εὖρος.
Ἐυραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè conſutus, pulchram ſeu firmam futuram habens. Ex ῥάπτω.
Ἐυρὲ, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. εὑρίσκω.
Ἐυρέα, *Ion.* pro εὐρεῖα, ab εὐρὺς.
Ἐυρέθη, 3. ſing. ab
Ἐυρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. εὑρίσκω.
Ἐυρέθησαν, *inventi ſunt*, 3. plur.
Ἐυρειμέναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro
Ἐυρεῖν, *inveniſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.
Ἐυρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.
Ἐυρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.
Ἐυρεσιεπέω, verba invenio, diſertus ſum.
Ἐυρεσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω, et ἔπος.
Ἐυρεσίκακος, ὁ ϗ ἡ, inventor, autor malorum.
Ἐυρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, promptè et ſolerter verba invenio; (2) fictos ſermones, nugas loquor.
Ἐυρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Ἐυρεσιλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolers in inveniendis verbis, narrationibus, facundus, diſertus; (2) nugator, fabulator.
Ἔυρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.
Ἐυρεσιτέχνος, ὁ ϗ ἡ, inventor artium, inſignis artibus.
Ἐυρετὴς ȣ̃, ὁ, inventor. Ab eod.
Ἐυρετέος, έα, έον, inveniendus; (2) inveſtigabilis.
Ἐυρετικὸς, ὴ, ὸν, inveniendi vim habens.
Ἐυρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.
Ἔυρετο, 3. ſing. aor. 2. ind med. v. εὑρίσκω.
Ἐυρετὸς, ὰ, ὸν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab εὑρίσκω.
Ἔυρετρα τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.
Ἐυρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab εὑρετής.
Ἔυρηκα, *inveni.* perf. ind. act. verbi εὑρίσκω.
Ἐυρήκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè frangendus Ἔυρηκτα σώματα, *Aret.*
Ἔυρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæſtus, lucrum.
Ἐυρημοσύνη, ης ἡ facundia. Ab
Ἐυρήμων, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ex ῥέω.
Ἐυρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν.
Ἐυρηνος, et εὐῤῥηνος, ον, abundans pecoribus.
Ἐυρήσεις, *invenies*, 2. ſing. fut. 1. ind. act.
Ἐυρέσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejuſd.
Ἐυρησιεπὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.
Ἐυρήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, inventor.
Ἔυρητε, 2. pl a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.
Ἐυρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab εὑρίσκω.
Ἐυριζος, ὁ ϗ ἡ, benè radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
Ἐυριζόω, ῶ, f. ώσω, benè radicatus ſum; (2) radicibus exubero. A præc.
Ἐυριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus.
Ἔυρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchrâ tectus. A ῥινὸς.
Ἐυριπιδικῶς, *adv.* more Euripidis.
Ἐυριπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, verſatilis; (2) qui fide incertâ eſt. A ῥιπίζω.
ἘΥΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale eſt inter inſulam Euboeam et Atticam; (2) fretum quodvis; (3) ſtagnum, ſeu foſſa aquâ plena in hortis. Hinc
Ἐυριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus.
ἘΥΡΊΣΚΩ, invenio inveſtigando et inquirendo; (2) caſu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam εὑρίσχεσθαι pro *eſſe*. At εὑρίσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην; (5) *in med.* comparo mihi, adipiſcor, paro, impetro (2) incido in aliquid mali, conſciſco: aor. 1. med. εὑράμην, εὑράμενος; εὑρημένος, *Perf.* part. paſſ. εὑρέσθαι, a. 2. Ἀρετὰς εὑρήσεις πάσας μαθήσει τε ϗ μελέτη αὐξανομένας, *Xen.* Τὰ δ' ἔργα τȣ̃ς λόγȣς εὑρίσκεται, *Soph. El.* 627.
Ἐυροέω, ῶ, f. ήσω, benè fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſperâ fortunâ utor. Ἐυροήσαντος τȣ̃ πράγματος, *Polyb.* Ab εὔροος.
Ἔυροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ et ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Ἐυροίζητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, et ῥοῖζος.
Ἐυρόμην, aor. 2. med. v. εὑρίσκω.
Ἐυρȣ̃σα, part. a. 2. act. *Dor.* pro εὑρȣ̃σα.
Ἐυροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, (q. v. *in Lat. Dict. M.*) fluctuoſus Eurus. Ex εὖρος, et κλύδων.
Ἔυρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν.
Ἔυρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐυρόνοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans.
Ἔυροος, *contr.* εὔρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè fluens, facilem curſum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſè fluens; (4) facundus.
ἘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans, *ap. Poëtas*, at *ap. Geographos, Hiſtoricos, Phyſicos*, ſpirans ab oriente brumali, adeoque è regione meridiem verſus.
Ἐυρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρύς.
Ἐυρȣ̃σα, a. 2. part. act. v. εὑρίσκω.
Ἐυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè ſeu pulchrè conſutus. Ex εὖ, et ῥάπτω.
Ἐυῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fluens. *Hom.* εὐῤῥείταο, *in genitivo.* Ex ῥέω, ῥείω.
Ἔυῤῥην, νος, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Ἔυῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex εὖ, et ἄρς, ἄρνος, *agnus.*
Ἐυῤῥὴς, έος, ὁ ϗ ἡ aut εὐῤῥεὺς, qu. dic. pulchrifluus, ut hinc ſit *genitiv.* εὐῤῥῆος, *Hom. Il.* 6, 508. Ex εὖ, et ῥέω, *fluo.*
Ἐυῤῥιν, ὁ ϗ ἡ, ſagacis naris.
Ἐύῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, largiter, benè fluens.
Ἐυρὺ, *Adv.* latè. Ab εὐρύς.
Ἐυρυάγυιος, α, ον, latas vias habens. Ex ἀγυιά.
Ἐυρυάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam ſeu amplum aream habens; (2) latus, amplus, ab ἅλως, *area.*
Ἐυρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυρυανάσσα, ἡ, latè regina, regina potens.
Ἐυρυβατεύεσθαι, improbè agere, ut Eyrybates, ſeu Eurybatus
Ἐυρυβίης, εὐρυβίας, ȣ, ὁ, cujus vis ſe latè extendit. Ex εὐρὺς, et βία.
Ἐυρυγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prolixam barbam habens. A γενεῖον. *Nonnus*, contra analogiam, *pro* familiam copioſam habente, quaſi à γένος, *Ern.*
Ἐυρυδίνης, ȣ, ὁ, latos vortices habens; profundus, latus. Ex εὐρὺς, et δινή.
Ἐυ ῥυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas, corporis decens et aptus motus. Ab
Ἐυ ῥυθμος, ὁ ϗ ἡ, numeroſus; (2) concinnus.
Ἐυρύθμως, *Adv.* numeroſè; (2) concinnè.
Ἐυρυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex κάρηνον.
Ἐυρύκερως, ωτος, lata cornua habens.
Ἐυρυκοίλιος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.
Ἐυρύκολπος, ον, latum ſinum habens, ſinuoſus.
Ἐυρυκρείων, οντος, ὁ, latè dominans.
Ἐυρυλείμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus.
Ἐυρυμέδων, οντος, ὁ, latè regnans, latè rex. Ex εὐρὺς, et μέδω, *impero.*
Ἐυρυμενὴς, ὲς, firmus, fortis.
Ἐυρυμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latam frontem habens.
Ἔυρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐ ὑνω.
Ἐυρύνοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro εὐρύνȣσι.
Ἐυρύνω, f. υνῶ, dilato. Καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα, *Odyſſ.* 8, 260. Ab εὐρὺς
Ἐυρύνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.
Ἐυρυοδείης, gen. ſing. *Ion.* pro εὐρυοδείας.
Ἐυρυόδειος εία, εῖον, vel εὐρυόδε ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latas vias habens. Hinc εὐ υοδείη, *Ion.*
Ἐυρυόπα, pro εὐρυόπης, vide Ἐυρύοψ.
Ἐυρύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latus ſeu amplus turbâ; (2) populoſus. Ex εὐρὺς, et ὄχλος.
Ἐυρύοψ, vide Ἐυρύωψ.
Ἐυρύπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens ſolum, agrum. A πέδον.
Ἐυρυπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum habens calceum.
Ἐυρύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς, et πόρος.
Ἐυρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi.
Ἐυρύπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, latum et amplum podicem habens.
Ἔυρυπτος, ον, abſterſu facilis. A ῥύπος.
Ἐυρυπύλη, ης, ἡ, lata et ſpatioſa porta.
Ἐυρυπυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latas, amplas, et ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.
Ἐυρύπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυρυρέεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, latè fluens. Ex εὐρὺς, et ῥέω, *fluo.*

Ἐυρυρέω, f. εύσω, latè fluo. Ex iiſd.
ΕΥΡΥ'Σ, εῖα, ὺ, latus, amplus, ſpatioſus.
Ἐυρυσάκης, εος, ὁ ϰ ἡ, latum et amplum ſcutum habens. Ex ἐυρὺς, et σάκος.
Ἐυρυσθενὴς, ὁ ϰ ἡ, latè, valdè potens.
Ἐυρύσορος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, latum habens loculum, ut ἐυρύσορον σῆμα, *in Epigr.* amplum et capax ſepulchrum.
Ἐυρύςερνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, latum pectus habens.
Ἐυρυςήθης, εος, ὁ ϰ ἡ, qui lato ſeu amplo pectore eſt, pectoroſus. Ex ἐυρὺς, et ςῆθος.
Ἐυροςομία, ας, ἡ, hiatus vaſtus oris, ſc. in pronunciando.
Ἐυρύςομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui lato ore ſeu oſtio eſt; (2) garrulus. Ex ἐυρὺς, et ςόμα.
Ἐυρυτενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui latè diſtenditur, latus, amplus. Ex ἐυρὺς, et τείνω.
Ἐυρύτερως, *adv.* latiùs.
Ἐυρύτης, ητος, τὸ, latitudo, amplitudo.
Ἐυρύτιμος, ον, valdè honoratus. A τιμὴ.
Ἐυρύτος, ὁ ϰ ἡ, benè fluens, manans, liquidus.
Ἐυρύτρητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, lata et ampla habens foramina.
Ἐυρυφαρέτρης, ȣ, ὁ ϰ ἡ, altam ſeu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.
Ἐυρυφυὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, latè creſcens. Ex φύω.
Ἐυρυφωνία, ἡ, pronunciatio, ſonus verbi amplior.
Ἐυρυφώνος, ον, amplâ voce præditus; (2) de verbo, ſonorus.
Ἐυρυχαδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, latus, capax. Ex χάζω.
Ἐυρυχαίτας, *Dor.* pro ἐυρυχαίτης, ȣ, ὁ, latam comam habens. Ex χαίτη.
Ἐυρυχόροιο, *Ion.* pro ἐυρυχόρȣ, ab
Ἐυρύχορος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, amplus, ſpatioſus, pro ἐυρύχωρος.
Ἐυρυχωρὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἐυρύχωρος.
Ἐυρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, ſpatium latum, opportunitas ex amplitudine loci. Ab
Ἐυρύχωρος, ὁ ϰ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax.
Ἐυρύοψ, ωπος, vel οπος, ὁ ϰ ἡ, latè et longè videns, Jovis epitheton, quaſi omnia longè latèque providentiâ ſuâ perluſtrantis et gubernantis. Ab ὤψ, *oculus.* Aut ab ὄψ, *vox,* ut ſit longè latèque ſonans, tonans, *Hom. Il.* 1, 489. ἐυρύοπα Κρονίδην. *Apud eundem* eſt et ἐυρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nom.* pro ἐυρυόπης.
Ἐυρώγης, εος, ὁ ϰ ἡ, benè acinatus. Ex ῥὼξ.
Ἐυρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, et ἐυρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus; (2) tenebroſus, obſcurus; (3) amplus, latus. Ab ἐυρὼς.
Ἐυρωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐυρίσκω.
Ἐυρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.
Ἐυρωπεὺς, έως, ἡ, idem et ab
Ἐυρώπη, ης, ἡ, Europa.
Ἐυρωπὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus. A ſeq. (πος et ωπος eſt terminatio, *Ern.*)
ΕΥΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, ſitis, mucor, caries.
Ἐυρωςέω, benè valeo, robuſtus ſum.
Ἐυρωςία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab
Ἐυρωςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, robuſtus, validus, benè valens. Ex ἐυ, et ῥώννυμι, *roboro.*
Ἐυρώςως, *adv.* robuſtè, validè, firmiter.
ΕΥΡΩ'ΤΑΣ, ȣ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum *in Ep. apud Suid.*
Ἐυρωτιάω, ῶ, ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, ἐυρωτιῶν, part. carioſus, ſordidus. Ab ἐυρὼς.
ΕΥ'Σ, bonus; (2) ſtrenuus.
Ἐυσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.
Ἐυσα, part. præſ. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἐȣ̃σα, vel ȣ̃σα, ab εἰμὶ.
Ἐυσανίδωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, benè tabulatus, epith. navis. Ex ἐυ, et σανιδόω, *tabulo.*
Ἐυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab
Ἐυσαρκος, ȣ, ὁ, bonam habens carnem, carnoſus, corpulentus. Ex σὰρξ. Hinc
Ἐυσαρκόω, reddo corpulentum et carnoſum.
Ἐυσαρκωσις, ἡ, corpulentia.
Ἐυσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus:
Ἐυσεβέω, ῶ, f. ήσω, probè et religioſè Deum colo, pius ſum, piè ago adverſus quemcunque, cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo et tueor eos quos debeo. Πρῶτον μὲν ȣ̃ν ἐυσέβει τὰ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Iſocr.* Ab ἐυσεβὴς.
Ἐυσεβέως, *adv.* piè, religioſè. Ab ἐυσεβὴς.
Ἐυσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab ἐυσεβέω.
Ἐυσεβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, pius, religioſus, qui piè colit Deum. Hinc τὸ ἐυσεβὲς, έος, pietas. Ex σέβομαι.
Ἐυσεβῶς, *adv.* idem quod ἐυσεβέως.
Ἐυσειςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui facilè poteſt concuti; (2) terræ motibus obnoxius.
Ἐυσέληνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illuſtris; (2) non illunis.
Ἐυσελμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, pulchra habens tranſtra. Ex σέλμα.
Ἐυσεπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, venerabilis. A σέβομαι.
Ἐυσημεία, *Ion.* ἐυσημείη, ἡ, bona ſignificatio, bonum ſignum. A σημεῖον.
Ἐυσημος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, benè ſignificans; (2) inſignis. Ex σῆμα.
Ἐυσήμως, *adv.* clarè, perſpicuè.
Ἐυσηπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui facilè putreſcit, putredini obnoxius. Ex σήπω.
Ἐυσηψία, ας, ἡ, putreſcendi celeritas.
Ἐυσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.
Ἐυσθενέω, viribus polleo. Ἕκαςον ἐυσθενεῖ ἐν τῇ οἰκεία χώρα, *Ariſtot.* Ab
Ἐυσθενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robuſtus. Ex σθένος.
Ἐυσθένος, ον, idem.
Ἐυσιτέω, benè habitus ſum è cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter ſumo. Ab
Ἐυσιτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui bono eſt ſtomacho.
Ἐυσκανδάλιςος, ον, qui facilè offendit. A σκανδαλίζω.
Ἐυσκέπαςος, ον, benè tectus, atque munitus.
Ἐυσκεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.
Ἐυσκαρθμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, benè ſaltans, celer, velox, agilis.
Ἐυσκελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, bona habens crura.
Ἐυσκεύαςος, ον, et Ἐυσκευος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, vaſis ſeu utenſilibus benè inſtructus.
Ἐυσκευόω, vaſis ſeu utenſilibus benè inſtruo. Οὕτω μὲν ἐσκευȣ̃μεν *Soph. Aj.* 134.
Ἐυσκίαςος, et Ἐυσκιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, umbroſus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκία.
Ἐυσκοπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ſcopum peritè adſequitur; (2) providus; (3) opportunus.
Ἐυσκόπως, aptè, peritè, feliciter, rectè.
Ἐυσκωμμόνως, *adv.* facetè, ſalsè.
Ἐυσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis et dicteriis jaciendis. Ab
Ἐυσκώμμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, dicax. Ex σκῶμμα.
Ἐυσμιλώτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ſcalpro benè politus, *ex H.f.* Ex ἐυ, et σμίλη.
Ἐυσοία, ας, ἡ, robur, *Soph.* Ab
Ἐυσοος, *contr.* ἐυσȣς, ὁ ϰ ἡ, incolumis, ſalvus, *Theocr.*
Ἐυσπειρὴς, ὲς, et Ἐυσπειρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, pulchras ſpiras faciens, pulchrè ſe in ſpiras colligens, in ſpiras benè convolutus. Ex σπεῖρα.
Ἐυσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas; (2) miſericordia.
Ἐυσπλαγχνίζομαι, facilè miſereor.
Ἐυσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animoſus; (2) miſericors; (3) qui bona et valida viſcera habet. Ex σπλάγχνα.
Ἐυσπορος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, fœcundus, de agro. Ex σπορά.
Ἐυςάθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia; (2) bona conſtitutio corporis, tranquillitas animi.
Ἐυςαθέω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum, quieſco. Ἐυςαθȣ̃ν πέλαγος, *Luc.* Ab
Ἐυςαθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans; (2) epith. morbi conſtantis, ejuſdemque moderati. Hinc τὸ ἐυςαθὲς, έος, bona conſtitutio. Ex ἐυ, et ἵςημι.
Ἐυςάθια, ας, ἡ, idem quod ἐυςάθεια.
Ἐυςαθμῶς, exactè, ad amuſſim.
Ἐυςαθῶς, *adv.* conſtanter, firmiter, tutò.
Ἐυςαλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, benè inſtructus, decenter ornatus; (2) ſuccinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A ςέλλω.
Ἐυςαλῶς, *adv.* decenti cultu, compoſitè, expeditè. A præc.
Ἐυςάφυλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, uvis onuſtus. A ςαφυλὴ.
Ἐυςαχυς, υος, ὁ ϰ ἡ, bonas et multas ſpicas ferens.
Ἐυςεγὴς, ὲς, benè tectus, munitus. A ςέγω.
Ἐυςείρος, ον, firmam carinam habens. Epith. navis. A ςεῖρα.
Ἐυςερνος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex ςέρνον.
Ἐυςέφανος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, coronâ pulchrâ cinctus, benè coronatus; (2) benè munitus, benè muris cinctus.
Ἐυςεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, idem. Ex ςέφω.
Ἐυςέφιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυςιβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, benè tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex ςείβω.
Ἐυςιππος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυςολος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, benè indutus, pulchrè ornatus; (2) benè inſtructus, habilis. Ex ςέλλω.
Ἐυςομα, *adv.* de ſilentio in ſacris, ut εὔςομ' ἔφε, ore fave, linguâ fave, i. e. ſile, εὔςομα κείσθω, linguâ favendum.
Ἐυςομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) ſapor ſtomacho gratus. Ab
Ἐυςόμαχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, bonum habens ſtomachum; (2) ſtomacho conveniens, utilis, gratus, ſtomachum corroborans.
Ἐυςομέω, ῶ, f. ήσω, ſuavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.
Ἐυςομία, ἡ, bona pronunciatio; (2) orationis feſtivitas, dicacitas; (3) ſapor ori gratus; (4) prudentia et modeſtia dicendi. Ab
Ἐυςομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ori conveniens, ſapidus; (2) qui pulchro ore eſt; (3) diſertus.
Ἐυςοχάζομαι, f. άσομαι, conjecturâ adſequor.
Ἐυςοχέω, jaculandi peritus ſum, ſolerter jaculor, ſcopum attingo; (2) ſolerter conjecto; (3) prodeſſe, valere ad aliquid. Πάσης ἐυςοχεῖν περιςάσεως, *Polyb.*
Ἐυςόχημα, ατος, τὸ, id quod conjicitur, quod ſolerter perſpicitur; (2) ſententia, apophthegma; (3) proſper rei ſucceſſus, felix eventus.
Ἐυςοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perſpicacitas, ſolertia conjectandi. Ab
Ἐυςοχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) rectâ ad ſcopum tendens, directus; (3) ſolers, ingenioſus, perſpicax, acutus. A ςοχάζομαι.
Ἐυςόχως, *adv.* dextrè, aptè, ſolerter, accommodatè.
Ἐυςρα, vel ἔυςρα, ας, ἡ, foſſa in quâ ſues mactabantur; (2) ſpica hordei toſta. Ab ἕυω, vel ἔυω, *uſtulo.*
Ἐυςραβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui facilè torquetur, vel flectitur. Ex ςρέφω.
Ἐυςρατηγέω, benè impero exercitui.
Ἐυςραφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, verſatilis, agilis; (2) navus, ſtrenuus. Ex ςρέφω.
Ἐυςρεπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iiſd.
Ἐυςρεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, pulchrè tortus; (2) flexilis. Ex iiſd.
Ἐυςρογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.
Ἐυςροφάλιγξ, ὁ ϰ ἡ, calamiſtratus, epith. comæ.
Ἐυςροφία, ας, ἡ, qu. dic. verſatilitas; (2) verſutia, verſatile ingenium. Ab
Ἐυςροφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchrè tortus. Ex ςρέφω.
Ἐυςρόφως, aptè, peritè.
Ἐυςυλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, columnas juſtis intervallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus.
Ἐυσύγκρυπτος, ὁ ϰ ἡ, benè celatus, facilè celandus, *Aret.*
Ἐυσύλητος, ον, prædantibus, ſpoliantibus expoſitus. A συλάω.
Ἐυσύλληπτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui facilè concipit; (2) facilis captu; (3) comprehenſibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè colligi poteſt. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμϐίϐαϛος, ον, facilè conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per conjecturas facilè cognoſci poteſt. Ex συμϐάλλω.

Εὐσύμϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facilè pactum inimus; *item*, facilis et comis in congreſſibus, aditu; (2) fauſti ominis, fauſti ſigni; (3) facilè aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμϐολον.

Εὐσυμπερίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè circumducitur quo quis vult, obſequioſus, moriger, facilè adſentiens, lenis. Ex συμπεριφέρω.

Εὐσύμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè coaleſcens, qui facilè coagmentari poteſt.

Εὐσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè congregari poteſt; (2) in quem facilè aliquid comportari poteſt. Ex συνάγω.

Εὐσυνάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐσύμϐολος. Ex συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, comiter, placidè, humanè.

Εὐσυνάρμοϛος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè aptari et coagmentari poteſt. Ex συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè abripi poteſt. A συναρπάζω.

Εὐσυναρπάϛως, ut facilè corripi poſſit.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conſcientia recti.

Εὐσυνείδητος, ὁ ϗ ἡ, bene ſibi conſcius. Ex συνειδέναι.

Εὐσυνειδήτως, cum ſcientiâ, rectè facti.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, ſagacitas, prudentia in judicando. Ex σύνεσις.

Εὐσυνέτος, ὁ ϗ ἡ, intellectu facilis; (2) prudens, perſpicax, ſagax. Ex συνίημι.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciſcendo, fides in pactis ſervandis.

Εὐσυνθετέω, ῶ, benè compoſitus ſum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera et pacta ſervo; (4) rectè ago, aptè, *Polyb.* Ab

Εὐσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptè compoſitus; (2) aptus ad compoſitionem.

Εὐσυνθετῶς, apte, congruè. A præc.

Εὐσύνοπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, perſpicuè, clarè. A præc.

Εὐσύντακτος, ον, benè compoſitus, aptus, congruus. A συντάσσω.

Εὐσυντάκτως, aptè, congruè. A præc.

Εὐσύντριπτος, ον, qui facilè frangitur.

Εὐσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilè vel rectè pulſans, *Aret.* Ex σφύζω.

Εὔσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elegantes habens pedes, de feminâ pulchrâ.

Εὔσχετος, ον, qui benè retineri, excipi poteſt. Ab ἔχω.

Εὐσχημολογέω, honeſtè et ſcitè loquor. Ex εὔσχημος, et λέγω.

Εὐσχημονέω, honeſtè me gero, contineo; (2) *neut.* de hominibus, et rebus honeſtis, viſu, auditu, &c.

Εὐσχημόνως, *adv.* decorè, decenter.

Εὐσχήμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honeſtus, ſpecioſus, decorus. Ex σχῆμα.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia, elegantia. Ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus; (2) modeſtiæ ſtudens, legibus obtemperans. Ex σχῆμα.

Εὐσχήμως, *adv.* honeſtè, compoſitè.

Εὐσχιδής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè fiſſus aut ſciſſus; (2) facilè ſciſſilis. Ex σχίζω.

Εὔσχιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fiſſilis, qui facilè findi aut ſcindi poteſt. Ex iiſd.

Εὐσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo.

Εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii. A σχολή.

Εὔσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui abundat otio.

Εὐσωματέω, ſum corpore pulchro et benè conſtituto. Εὐσωματεῖ γὰρ ϗ σφριγᾷ, *Ariſtoph. Nub.* 797.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. Ab

Εὐσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui corpore benè conſtituto eſt, corpulentus, corpore robuſto.

Εὔσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A σῶμα.

Εὔσωτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens bonas curvaturas rotæ, epith. currûs. Ex σῶτρον.

Εὐτακτέω, ordinem ſervo; (2) facio quæ debeo, modeſtè parco, ſolvo tributa quæ debeo; (3) caſtus ſum. Honeſtati ſtudeo. Ab

Εὔτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ordinatus, diſpoſitus; (2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ȣ, diſciplina, modeſtia. Ex τάττω.

Εὐτάκτως, *adv.* ordinatè; (2) æqualiter, compoſitè.

Εὐταμίευτος, ὁ ϗ ἡ, benè reconditus; (2) benè adminiſtratus, cum ſc. parcè et modicè aliquâ re utimur, nec totam ſimul profundimus, *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex ταμιεύω.

Εὐταξία, ἡ, ordo, modeſtia. Ex τάττω.

Εὐτάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè perturbatur. Ex ταράσσω.

ΕΥΤΕ, *adv.* aliquandò; (2) quandò, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) ſicut, velut, ceu.

Εὐτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, benè munitus.

Εὐτείχεος, idem. A τεῖχος.

Εὐτείχιϛος, ον, idem.

Εὐτέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu facilis. Ex τεκμαίρομαι.

Εὐτεκνέω, ῶ, εὐτεκνῦσα, felix prole.

Εὐτεκνία, ἡ, boni liberi et multi. Ab

Εὔτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix ſobole; (2) fœcundus. A τέκνον.

Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumptus, frugalitas, parſimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab

Εὐτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos ſumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex τέλος.

Εὐτελίζω, f. ίσω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam εὐτελὲς. Εὐτελίζειν τὰς θεὰς, *Luc.* A præc. Hinc

Εὐτελισμὸς, ȣ, ὁ, extenuatio rei, contemptus.

Εὐτελῶς, *adv.* parvo ſumptu, frugaliter, tenuiter.

Εὐτερπής, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. A τέρπω.

Εὐτέχνητος, exquiſitâ arte factus. A τεχνάομαι.

Εὐτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex

Εὔτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artis peritus.

Εὐτεχνῶς, *adv.* artificiò. A τέχνη.

Εὔτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ſectus et paratus, elaboratus. Ex τέμνω.

Εὐτοκέω, facilè, ſæpè pario.

Εὐτοκία, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab

Εὔτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus; (2) facilè pariens, εὐτοκος, *paſſ.* benè, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω.

Εὐτολμέω, audeo:

Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. Ab

Εὔτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. Ex τολμάω.

Εὐτολμῶς, *adv.* audacter, animosè, intrepidè.

Εὔτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſectu facilis; (2) benè ſeu pulchrè ſectus. Ex τέμνω.

Εὐτονέω, validus ſum; (2) vires recipio:

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, ſeu nitendo. Ab

Εὔτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus. Ex τείνω.

Εὐτόνως, *adv.* acriter, magnâ contentione.

Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas et peritia jaculandi. Ab

Εὔτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum arcum habens, felix jaculandi arcu. Ex τόξον.

Εὔτορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tornatu facilis; (2) pulchrè tornatus.

Εὐτόρως, ſcitè, eleganter.

Εὐτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos lautè excipit; (2) quod fit ad menſam lautè inſtructam; (3) benè inſtructâ menſâ utens.

Εὐτραπελεύομαι, lepidè jocor, dicax ſum.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) ſcurrilitas, dicacitas; (3) facetè dictum.

Εὐτραπελίζω, f. ίσω, feſtivè jocor, ſcurriliter loquor. Ab

Εὐτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbanus, facetus, lepidus, jocoſus; (2) ſcurrilus, ineptus. Ex τρέπω.

Εὐτραπέλως, facetè, lepidè; (2) ſcurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. Ex τρέφω.

Εὐτραφής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus, ſaginatus, pinguis. Ab eod.

Εὐτράφητος, ον, idem.

Εὐτρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè paratus. Hinc

Εὐτρεπίζω, apparo, inſtruo, compono, concilio amicos. Hinc

Εὐτρεπισμὸς, ȣ, ὁ, apparatus, ordinatio.

Εὐτρεπιϛὴς, ȣ, ὁ, curator rei apparandæ.

Εὔτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, verſatilis.

Εὐτρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, vide εὐτραφής.

Εὔτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè perforatus, latè hians. Ex τιτράω.

Εὐτριαινής, ὁ, tridentem gerens, epith. Neptuni.

Εὐτριϐής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè tritus, aſſuetus.

Εὔτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritu facilis, friabilis. A τρίϐω.

Εὔτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comatus, capillatus. Ex θρὶξ.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab

Εὔτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui probatis eſt moribus, benè moratus. Hinc

Εὐτρόπως, decenter.

Εὐτροπὶς, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.

Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, benè alor, copiòſum nutrimentum accipio, creſco, pingueſco:

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab

Εὔτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus; (2) pinguis, plenus; (3) *act. part.* εὐτρόφος, copiosè nutriens. Ex τρέφω.

Εὐτρόχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotundus, mobilis, &c. (2) planus, in quo rotæ nil obſtat. Ab

Εὔτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, volubilis, agilis. Ex τρέχω.

Εὐτρυγήτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex τρυγάω.

Εὔτυκος, ον, benè paratus, ornatus, facilis:

Εὐτύκως, affabrè, facilè:

Εὔτυκτος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τεύχω.

Εὐτυχεῖν, præſ. inf. act. pro εὐτυχέειν, ab

Εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum felix, ſecundâ fortunâ utor; (2) obtineo, aſſequor. Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις, *Plut.* Ab εὐτυχής.

Εὐτύχηκα, perf. ind. act.

Εὐτυχέως, *Ion.* pro εὐτυχῶς, feliciter.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecundâ fortunâ utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ εὐτυχὲς, idem quod εὐτυχία. A τυχὴ.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, ab εὐτυχέω.

Εὐτυχῶς, feliciter; proſperè.

Εὔϋαλος, ον, è pulchro vitro factus, vitreus.

Εὐϋδρία, ἡ, copia aquarum. Ab

Εὔϋδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquâ abundans. Ex ὕδωρ.

Εὐϋμνία, ἡ, celebritas. Ab

Εὔϋμνος, ὁ ϗ ἡ, laude dignus, celebrandus.

Εὐϋπέρϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuperatu facilis, ſuperabilis. Ex ὑπερϐάλλω.

Εὐϋπέρϐατος, ον, idem. Ex ὑπερϐαίνω.

Εὔϋπνος, ον, facilè et placidè dormiens.

Εὐϋπόϛος, ον, tolerabilis.

Εὐϋφαντος, ὁ ϗ ἡ, benè et eleganter textus.

Εὐϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ὑφή.

Εὐφαμίαν, acc. ſing. *Dor.* pro εὐφημίαν.

Εὐφάμως, *Dor.* pro εὐφήμως.

Εὐφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, pellucidus, *Nonnus.* Ex φαίνω.

Εὐφαντασίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui benè et facilè capit viſiones; (2) qui ſibi omnia ſecundum verum optimè fingit. Ex φαντασιόομαι.

Ἐυφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ου, ὁ, pulchram pharetram habens.

Ἐυφάρμακος, ου, ὁ ἡ ἡ, medicamentis conveniens, seu utilis. Ex φάρμακον.

Ἐυφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, egregium splendorem habens, valdè splendidus. Ex φέγγος.

Ἐυφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, benè ominor; (3) faveo linguâ, bona verba dico; (4) verbis εὐφημοῖς utor. εὐ φήμει, meliùs ominare; bona verba quæso; desine malè loqui; sile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δὲ οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα, *Eur. Hec.* 659. Ab εὔφημος.

Ἐυφημῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐυφήμι, melius ominare, et ut *Terentius* inquit, Bona verba quæso, et quod *Cicero* dixit *in Catone*, Dii meliora.

Ἐυφημία, ας, ἡ, propriè honestas et suavitas quæ est in verbis; (2) bona fama; laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fausta acclamatio. Ab eod.

Ἐυφημίζω, f. ίσω, faustis ominibus prosequor. Ab eod. Hinc

Ἐυφημισμὸς, ῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemismus, figura rhetorica, quâ res ingrata nomine molliori effertur.

Ἔυφημος, ου, ὁ ἡ ἡ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) propriè, benè, suaviter sonans, *sed de verbis*; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, benè ominatus.

Ἐυφήμως, *adv.* honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, benè precando; (4) religiosè.

Ἐυφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Ἔυφθαρτος, ὁ ἡ ἡ, corruptibilis. Ex φθείρω.

Ἐυφθογγέω, benè sono, suaviter cano, articulatè pronuncio. Ab

Ἔυφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, benè sonans, suavem edens sonum.

Ἐυφιλὴς, ές, gratus, jucundus alicui. A φιλέω.

Ἐυφίλητος, et *Dor.* εὐφίλατος.

Ἐυφιλόπαις, ὁ ἡ ἡ, indulgens in liberos.

Ἐυφιλοτίμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Ἔυφιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens; (2) frenatus.

Ἔυφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Ἔυφλεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Ἐυφορβία, ας, ἡ, pastûs seu alimenti copia. Ex φορβή.

Ἐυφόρβιον, ου, τὸ, nomen arboris. Ex iisd.

Ἐυφορέω, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα, *Luc.* 12, 16. Ab εὔφορος.

Ἐυφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, tolerabilis. Ab εὐφορέω.

Ἐυφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas; (3) bonus habitus, bona rei conditio.

Ἐυφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *subst.* ἡ, pulchra cithara.

Ἔυφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, portatu facilis; (2) qui facilè fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Ἐυφόρως, ita ut facilè portetur vel toleretur; (2) leviter, facilè, æquo animo.

Ἐυφραδέεσσιν, *Ion* et *Poët.* pro εὐφραδέσι, ab

Ἐυφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, clarus, manifestus; (2) benè differens, disertus. Ex φράζω. Hinc

Ἐυφραδέως, *adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornatè.

Ἐυφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, facundia.

Ἐυφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Ἦν δ' ἐμοὶ ἡ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραῖνηθ' εὑρήμασιν, *Aristoph. Nub.* 561. Πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται, *Soph. Aj.* 280. Ex φρὴν.

Ἐυφρανέαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῆ.

Ἐυφρανέειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.

Ἐυφράνθην, a. 1. ind. pass.

Ἐυφράνθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Ἐυφραντικὸς, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus.

Ἐυφραντοποιὸς, ὸν, exhilarans.

Ἐυφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum, ob res benè gestas. Ab εὐφραίνω.

Ἔυφραστος, ου, ὁ ἡ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) benè notus, certus. Ex φράζω.

Ἔυφρονα, *hilarem*, accus. sing. ab εὔφρων.

Ἐυφρονέω, benè sapio; (2) benè cupio, *Il.* 2, 78. Ab εὔφρων. Hinc

Ἐυφρόνη, ης, ἡ, nox. Quia nox aptissima ad inventionem et considerationem rerum.

Ἐυφρόνως, prudenter; (2) benevolè.

Ἐυφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Ἐυφρόσυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Ἔυφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρὴν.

Ἐυφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. Ex φεύγω.

Ἐυφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, benè ac lætè crescens, ut arbor, &c. (2) ingeniosus; (3) benè à naturâ constitutus et factus; (4) facetus, jocosus, dicax. A φύω.

Ἐυφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυής.

Ἐυφύλακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, custoditu seu servatu facilis; (2) benè custoditus; (3) à quo facilè caveri potest. Ex φυλάσσω.

Ἔυφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, densus foliis.

Ἐυφυσητος, ον, qui spiritu facilè dissipatur. A φυσάω.

Ἐυφυῶς, *adv.* ingeniosè; (2) ut decet bonâ indole præditum; (3) percommodè.

Ἐυφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Ἔυφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, benè sonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Ἐυφώνως, *adv.* bonâ voce; (2) suavi pronunciatione, *comp.* εὐφωνοτέρως.

Ἐυφώρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, deprehensu facilis. Ex φωράω.

Ἐυχαίτης, ου, ὁ, benè seu pulchrè jubatus; benè comatus. A χαίτη.

Ἔυχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchro, probo ex ære, factus.

Ἐυχάλκωτος, ον, idem. A χαλκόω.

Ἐυχαριεντίζομαι, honestè, lepidè, acutè jocor.

Ἔυχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, gratiosus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Ἐυχαριστέω, ῶ, f. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago; (2) gratulor. Ἐυχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 *Thess.* 1, 3. Ab εὐχάριστος. Hinc

Ἐυχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio; (2) Sacra Cœna.

Ἐυχαριστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui gratiarum agendarum vel habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Ἐυχαριστήσας, a. 1. part. act. v. εὐχαριστέω.

Ἐυχαριστία, ας, ἡ, suavitas rei vel personæ; (2) gratus animus; (3) grata beneficiorum commemoratio, grata animi significatio, gratiarum actio; (4) mysterium Sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Ἐυχάριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, acceptus, amabilis:

Ἐυχαρίστως, *adv.* animo grato; (2) lepidè, gratiosè; (3) benè, feliciter.

Ἐυχάριτος, ον, idem quod Ἔυχαρις.

Ἔυχεαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Ἔυχειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, labrosus, pulchra seu magna labia habens.

Ἐυχείμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris benè patiens. Ex χεῖμα.

Ἔυχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, artificiosus. Hinc

Ἐυχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium, dexteritas.

Ἔυχειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχειρ.

Ἐυχείρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facilè in potestatem redigi, capi, et mansuefieri potest, superabilis. Ex χειρόω.

Ἐυχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas, studium. Ab

Ἐυχερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Ἐυχερῶς, *adv.* facilè; (2) leviter; εὐχερέστερον, faciliùs; εὐχερέστατα, facillimè.

Ἐυχέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi εὔχομαι.

Ἐυχετάασθαι, inf. med. *Poët.* pro εὐχετᾶσθαι, ab

Ἐυχετάομαι, ῶμαι, præcor, supplico; (2) glorior; jacto me, *Poët.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται; εὐχετάονται, 3. pl. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην et εὐχεταόμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος, *Il.* 8, 347. Ab

Ἐυχέτης, ου, ὁ, supplex, vota faciens.

Ἐυχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Ἐυχήμων, ον, optabilis. A præc.

Ἔυχθω, 3. sing. perf. imperat. pass. v. εὔχομαι.

Ἔυχιλος, ὁ ἡ ἡ, abundans pabulo et alimoniâ; (2) benè nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Ἔυχλοος, *contr.* ἔυχλους, ου, ὁ ἡ ἡ, benè virens, pulchrè virescens. Ex χλόα.

Ἔυχλωρος, pulchrè viridans; (2) viridis.

Ἐυχολόγιον, ου, τὸ, libellus in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, et λόγος.

ἘΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior, jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γὰρ εἰσὶν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς, *Aristoph. Ran.* 1002. Ἐυξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', *id. Av.* 630.

Ἐυχόρδος, ου, ὁ ἡ ἡ, suaviter sonans, epith. citharæ. Ex χορδή.

Ἔυχορτος, ὁ ἡ ἡ, fœno seu gramine abundans.

Ἔυχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Ἐυχρηματέω, opulentus sum, divitiis abundo:

Ἐυχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Ἐυχρήματος, ου, ὁ ἡ ἡ, pecuniosus, pecuniâ benè instructus. Ex χρήματα.

Ἐυχρημονέω, idem quod εὐχρηματέω.

Ἐυχρηστέω, ῶ, f. ήσω, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum; εὐχρηστοῦμαι, commodis afficior, seu beneficiis. Hinc

Ἐυχρήστημα, ατος, τὸ, commodum:

Ἐυχρηστία, ας, ἡ, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Ἔυχρηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, commodus; utilis.

Ἐυχρήστως, commodè, utiliter, liberaliter.

Ἐυχρόαστος, ον, benè coloratus, nitidus, epith. benè valentium. A χρόα.

Ἐυχροέω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo; (2) bonâ sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Ἐυχροὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχροος.

Ἐυχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab

Ἔυχροος, *contr.* ἔυχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, bono præditus colore, benè coloratus. Ex χρόα.

Ἔυχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.

Ἔυχρως, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab eod.

Ἐυχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab

Ἔυχυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, bono succo præditus, sapidus; (2) succo abundans.

Ἐυχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratiâ. Ex

Ἔυχυμος, ὁ ἡ ἡ, qui boni succi est, sapidus.

Ἔυχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, facilis fusu. Ἔυχυτον ἐς τὸν ἐλλέβορον φλέγμα, *Aret.*

Ἐυχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι. Hinc

Ἐυχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus; (2) optabilis.

Ἐυχώριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, separatu et secretu facilis. Ex χωρίζω.

Ἔυχωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facilè muniri aggere potest, benè munitus. Ex χώννυμι.

Εὐψηλάφητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, tractabilis; (2) ad tactum accommodatus. Ex ψηλαφᾶν.

Εὔψυκτος, ὁ ᾗ ἡ, facilis refrigeratu:

Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti, bono, magnoque ſum animo; confido. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, *Phil.* 2, 19. Ab εὔψυχος.

Εὐψυχὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, jucundo et ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.

Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia et fortitudo, magnanimitas, æquanimitas; (2) pl. *Polyb.* Ab

Εὔψυχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui generoſo et alacri eſt animo; animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax.

Εὐψύχως, *adv.* animoſè, animo magno fortique, æquo animo. A præc. Ex ψυχή.

ΕΥ'Ω, vel εὕω, uro, uſtulo. Ἦτ' ἄνδρα ᾗ ἴφθιμον περ ἐόντα, Ἕυει ἄτερ δαλȣ̃, *Heſ.* Ἔργ. 703.

Εὐώδη, acc. ſing. pro εὐώδεα, ab

Εὐώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, benè olens, fragrans. Ab ὄζω.

Εὐωδία, ας, ἡ, odor, ſuavitas odoris. A præc.

Εὐωδιάζω, *Heſ.* vel εὐωδίζω, benè oleo. A præc.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. *Nonnus*, εὐώδινος θαλάσσης, fœcundi maris.

Εὐώλενος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra habens brachia.

Εὐώμαλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Εὐώνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ſalubris pretii eſt.

Εὐωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium; (2) vilitas mercium.

Εὐωνίζω, f. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. Ab

Εὔωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠνέομαι.

Εὐώνυμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐώνως, *adv.* ſalubris, ſeu parvi pretii.

Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. A præc.

Εὐωπὸς, ἡ, ὸν, qui benè cernit; (2) idem quod εὐώπης.

Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, *Heſ.*

Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia.

Εὔωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, benè curans; (2) leviter cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, *Suid. Heſ.* Ab ὤρα.

Εὐώροφος, ον, benè tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Εὐωχέω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; εὐωχȣ̃μαι, convivor; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων, *Theophr.* Εὐωχεῖ τȣ̀ς ἑπομένȣς, *Herodot.* Ab

ΕΥΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes; (2) copia indulgendi gulæ.

Εὐωχετικὸς, ἡ, ὸν, epularis. A præc.

Εὐωψ, ωπος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.

Ἔφα, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, à φημί.

Ἐφαάνθην, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐφάνθην, à φαίνω.

Ἐφαβικὸν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐφηβικόν.

Ἔφαγον, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Ἐφαίνεο, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφαίνȣ.

Ἔφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφαιρέομαι, ȣ̃μαι, poſt eligo, alium eligo. (2) ſubſtituo in locum electi. Τȣ̃ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτȣ ἐφῃρημένȣ, *Thuc.*

Ἐφάλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ad mare ſitus, maritimus; (2) qui eſt ſuper mare. Ab ἅλς.

Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. *Apud Poëtas* ἐπάλμενος, pro ἐφαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτȣ̀ς ὁ ἄνθρωπος, *Act.* 19, 16.

Ἔφαλμος, ὁ ᾗ ἡ, muriâ conditus. Ab ἅλμη.

Ἔφαλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐφάλιος.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, aſſultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.

Ἐφαμαρτάνω, pecco, peccato peccatum addo.

Ἐφαμάρτος, ον, peccatis obnoxius.

Ἐφάμαν, a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, à φημί.

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. ind. act.

Ἐφάμιλλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, ſtudioſè.

Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἔφαμμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, arenoſus.

Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, à φημί.

Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.

Ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφανερώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.

Ἐφάνη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. à φαίνω.

Ἐφάνην, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἐφάνθη, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐφανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.

Ἐφάπαξ, *adv.* ſemel.

Ἐφαπλόω, impono, circumdo. Hinc

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita.

Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo; alligor. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, *Ariſtoph. Plut.* 727. Ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, *Soph. Aj.* 1191.

Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo.

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet. A præc.

Ἐφαρμογὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab

Ἐφαρμόζω, f. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro, Ἀνὴρ σοφὸς φειδοῖ ᾗ δαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο, *Luc. in Epigr.*

Ἐφαρμόσδειν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia. A præc.

Ἐφαρμόττω, accommodo; (2) quadro. Ἀλλήλοις, *Procl.* ἐπ' ἄλλο γένος, *Ariſtot.*

Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. *per Metatheſ.* pro ἐφράξαντο, à φράσσω, vel φράττω.

Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, à φημί.

Ἔφατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. φημί.

Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.

Ἐφαψαμένη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφάψατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.

Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Ἐφέδοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέδομαι.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio; inſidiæ; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat.

Ἐφεδράζω, impono, deſigo. A præc.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) præſidium, ſtatio; (3) actus inſidiandi vel obſervandi; (4) ſubſidia militaria, *item* adjumenta. Ab

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primùm congrediar; (4) immineo alicui rei capto, v. gr. occaſionem, &c. (5) in ſubſidiis ſum; (6) de præſidiis omnibus dicitur; (7) adeſſe alicui adjuvandi causâ. Βȣλόμενος ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καιροῖς, *Polyb.* Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, f. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus. Ab eod. Hinc

Ἐφεδρισμὸς, ȣ̃, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo. *Heſ.* ἐφεδριασμὸς, quaſi ab ἐφεδριάζω, quod idem eſt.

Ἐφεδριςὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus à tergo junctis inſidens portabatur; *Heſ.* Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, ſella, et quidem firma.

Ἔφεδρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſucceſſor, triarius; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor; vicarius. Ab ἕδρα.

Ἐφέζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἐφέζομαι.

Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν, *Ariſtoph. Av.* 780.

Ἐφέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφηκα.

Ἐφηθεὶς, a. 1. part. ind. paſſ. Ab ἐφίημι.

Ἐφείδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφεννύω.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi ἐφίημι.

Ἐφειςήκειν, pluſq. perf. ind. act. *Poët.* pro ἐφεςήκειν, ab ἐφίςημι.

Ἐφείσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐφείσασο, à φείδομαι

Ἐφείω, a. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.

Ἐφεκτικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi et reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, à cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, *cohibeo.*

Ἔφεκτος, τόκος, qu. dic. uſura ſextaria; à ſextâ ſummæ parte; (2) ἔφεκτον, quod eſt ſupra ſex. Ex ἐπὶ, et ἕκτος, *ſextus.*

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἕλκος.

Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, *ap. Sch.* Lycurg.

Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Ἐφελκυςὴς, ȣ̃, ὁ, qui attrahit; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυςικὸς, ἡ, ὸν, attractorius; (2) attractus. Ab eod.

Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Ἐφέλκω, fut. ξω, idem, et procraſtino. Πόλλ ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, *Eur. Med.* 461.

Ἐφέμεν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐφεξῆς, *adv.* deinceps, poſtea; (2) ordinè.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, *inpr.* aſſenſûs. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπεσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖπον, ab ἐφέπω.

Ἐφέπομαι, ſubſequor, *Poët.* ἐφέσπομαι, aor. 2. ἐπεσπόμην, ἐπίσπομαι. Ἀλλ' ἣν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βȣλεύμασι, *ibid.* 973. vid. *Schol.*

Ἐφέπω, *apud Poëtas*, perſequor, ſector; (2) rego, guberno, adminiſtro; (3) verſor in re, loco, *Il.* 11, 177.

Ἐφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, σχῆμα, figura orationis cum explicatio præcedentis additur, *Vox Gramm.*

Ἐφερμηνευτικῶς, *adv.* per explicationis adjectionem. Ab

Ἐφερμηνεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum addo.

Ἔφερον, *ferebam*, imperf. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo.

Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, et ἕρπω, *ſerpo.*

Ἔφερσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, qu. à fut. φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, à φέρω.

Ἕφες, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἐφίημι.

Ἐφέσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui transferri poteſt à judicio ad aliud judicium. Ab

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio à judicio ad aliud judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.

Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, tempus veſpertinum:

Ἐφεσπερεύω, f. εύσω, veſperi advigilo. Ab

Ἐφέσπερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, veſpertinus.

Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. med. *Ion* et *Poët.*

Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector, *Poët.* ὦ χάρις ἐφέσπετε, *Ariſtoph. Veſp.* 1268. pro ἐφέπομαι.

Ἔφεσσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. *Poët.* pro ἔφεσαι, ab ἐφέζω.

Ἐφέσσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσεσθαι.

Ἐφέςασαν, 3. pl. imperf. ind. act.

Ἐφέςηκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐφίςημι.

Ἐφέςιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui eſt vel ſedet apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) civis, incola; (4) qui in eâdem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέςιοι θεοὶ, penates. Ab ἑςία.

Ἐφεςρὶς, ίδος, ἡ, pallium, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ,) (2) veſtimentum quodvis. Ex ἐπὶ, et ἕννυμι.

Ἐφεςῶτα, acc. perf. part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεςηκότα, ab ἐφίςημι.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magiſtratus apud Athenienſes,

Athenienses, qui de caussis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι.
Ἐφετικὸς, ὴ, ὸν, desiderativus; (2) cupidus. Ab eod.
Ἐφετμέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab
Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, jussum. Ab eod.
Ἐφετῶς, *adv.* acriter, cum impetu. Ab eod.
Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio, et vociferor in re aliquâ.
Ἐφευρετὴς, ȣ, ὁ, inventor. Ab
Ἐφευρίσκω, invenio. Ὄυτε τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω, *Odyss.* 19, 58.
Ἐφεῦροι, 3. sing. a. 2. opt. act.
Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, insulto; ἐφεψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφεψιόωντο, ἐφεψιάοντο. Τεθνηῶτι γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες, *Od.* 19, 331.
Ἐφεψιάωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφεψιῶντο.
Ἐφέψω, recoquo, incoquo, impono.
Ἐφέω, ῶ, f. έσω, p. εκα, colloco.
Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐφεώρας, ab ἐφοράω.
Ἔφη, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. φημὶ.
Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco.
Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἐφηβεύω.
Ἐφηβεῖον, ȣ, τὸ, Ephebeum, locus Epheborum. Ab ἔφηβος.
Ἐφηβεύω, f. εύσω, pubesco; (2) puber sum:
Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.
Ἐφηβιακὰ, τὰ, sc. χωρία, palæstræ, ubi Ephebi exercentur.
Ἐφηβικὸς, ὴ, ὸν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, ȣ, pubertas, ipsa pubes Ephebi. Ab eod.
Ἐφήβιον, τὸ, pubes, pubis regio; id omne quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab
Ἔφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad pubertatem pervenit; puber, pubescens, adolescens usque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, et ἥβη.
Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. A præc.
Ἐφηγέομαι, ȣ̃μαι, præsum. Hinc
Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum qui recipit aliquem, cui publicè finibus interdictum est.
Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliquâ re, *inpr.* malis alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος; a. 1. ἐφησθῆναι, *in inf.*
Ἐφηδύνω, exhilaro super aliquâ re.
Ἐφῆκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.
Ἐφήκω, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, *Soph.*
Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.
Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.
Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος, vel ἕλω.
Ἔφηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἐφηλὶς, ιδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; *et hinc* (3) *subst.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἧλος, vel ἥλιος.
Ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. verbi ἔφημαι.
Ἐφημερεύω, quotidiè versor, assiduus sum in aliquâ re.
Ἐφημερία, ας, ἡ, et pl.
Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.
Ἐφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ab eod.
Ἐφημέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.
Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.
Ἐφήμερον, ȣ, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitûs celeritate.
Ἐφήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; *unde* mortalis; homo. Ex ἐπὶ, et ἡμέρα.
Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.
Ἔφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημὶ.
Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. φαίνω.
Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐφάπτομαι.
Ἐφήρμοσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.
Ἔφησα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημὶ.

Ἐφήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. ἐφίημι.
Ἔφησθα, 2. sing. imperf. ind act. *Æol.* pro ἔφης, à φημὶ.
Ἐφησθεῖν, 3 pl. a. 1. opt. pass. *per Sync.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
Ἐφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι.
Ἐφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.
Ἔφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.
Ἔφθαξα, 1. sing. a. 1. *Dor.* pro ἔφθασα.
Ἐφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθὸς.
Ἐφθάρην, *periî*, a. 2. ind. pass. verbi φθείρω.
Ἔφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.
Ἐφθαρμένος, *interemptus*, perf. part. pass.
Ἔφθασα, *præveni*, a. 1. ind. act. verbi φθάνω.
Ἐφθεγγόντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.
Ἐφθέγξαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.
Ἑφθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intrà septem dies. Ex ἑπτὰ, et ἡμέρα.
Ἑφθημιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.
Ἔφθην, a. 2. ind. act. qu. à φθῆμι, à φθάνω.
Ἐφθίατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Poët.* pro ἐφθίντο, à φθίω.
Ἐφθίσθην, a. 1. ind. pass. v. φθίνω, vel φθίω.
Ἔφθιτο, 3 sing. plusq. perf. ind. pass.
Ἑφθοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi cocta seu elixa veneunt. Ab
Ἑφθοπώλης, ȣ, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἑφθὸς, et πώλης.
Ἔφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.
Ἑφθὸς, ὴ, ὸν, elixus, coctus; (2) imbecillus à febri. Ab ἕψω.
Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἑφθὸς.
Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κεντῶν ὑπὸ τὸν πρῶκτον σε τὸν σειραφόρον, *Arist. Nub.* 1302.
Ἐφιάλτης, ȣ, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι. Hinc
Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens.
Ἐφιάλτιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Ἐφιγμένος, perf. part. pass. v. ἐφικνέομαι.
Ἐφιδρόω, insudo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc
Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.
Ἐφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίεε, ab ἐφιέω, pro ἐφίημι.
Ἐφιεῖσι, 3. pl. præs. ind. act.
ΕΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in coronâ.
Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τȣ̃τό σοί δ' ἐφίεμαι, *Soph. Aj.* 116.
Ἐφίεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.
Ἐφιέναι, *immittere*, præs. infin. act.
Ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐφιζάνω, insideo, *Il.* 10, 26.
Ἐφίζοισα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζȣσα, ab ἐφίζω.
Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυσυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρα ἀκτῖν' ἐφῆκας, *Eur. Ph.* 5. Τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ, *Soph. El.* 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφίεσθαι, *Xen.*
Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act.
Ἐφίητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.
Ἐφικέσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.
Ἐφίκετο, 3. sing. aor. 2. ind. med.
Ἐφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adsequor, consequor; (3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικνεῖσθαι, *Isocr.* Ἐφικνȣ́μενοι εἰς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 10, 14.
Ἐφικτὸς, ὴ, ὸν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.
Ἐφιλαθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Dor.* et *Bæot.* pro ἐφιλήθησαν, à φιλέω.
Ἐφίλασα, 1. sing. a. 1. *Dor.* pro ἐφίλησα.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. quasi à φίλω.
Ἐφίλετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. φίλημι.
Ἐφίλευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλȣν, ex ἐφίλεον, à φιλέω.
Ἐφίληθεν, 3 pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐφιλήθησαν.
Ἐφίλησα, aor. 1. indic. act.
Ἐφιλονείκȣν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, à φιλονεικέω.
Ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.
Ἐφίμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amabilis, desiderabilis.
Ἐφίμωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. φιμόω.
Ἐφιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor; (2) inequito, adequito.
Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille et viginti quatuor.
Ἐφιππεύω, equo vehor.
Ἐφίππιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equestris. Hinc ἐφίππιον, ȣ, stratum equi, ephippium. Ab
Ἔφιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equo vehitur, eques.
Ἐφιπποτοξότης, ȣ, ὁ, sagittarius equester.
Ἐφίπταμαι, involo, advolo; ἐφίπτατο, advolabat; ἐφίπτασθαι, involare. Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐφίπτατο δεξιὸς ὄρνις, *Od.* 15. 160.
Ἐφίπτημι, idem et ex iisd.
Ἐφίσδει 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει.
Ἐφίςη, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐφίςημι.
Ἐφίςημι, f. ἐπιςήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum, considero; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίςαμαι, insto, advento, *inpr.* de adventu et apparitione deorum; (2) repentè ex insidiis exurgo, ingruo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato, aor. 1. ἐπέςησα, admovi, adverti; ἐφίςαναι, admovere, advertere; ἐπέςην, adveni, a. 2. ἐφέςηκα, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. Ἐπέςησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, *Act.* 4, 1. Κεναῖς δ' ἐφίςαμαι τραπέζαις, *Soph. El.* 194. ἐπιςῆναι, considerare, præesse, &c.
Ἐφιςορέω, ῶ, f. ήσω, sciscitor, percontor, insuper sciscitor.
Ἔφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.
Ἔφλεξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.
Ἐφλέχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐφόβηθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐφοβήθησαν, à φοβέω.
Ἐφόβησα, a. 1. ind. act.
Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias.
Ἐφοδεύω, et ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias. Ab ἔφοδος.
Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo et viatico dono; (2) instruo quasi viatico, *Gloss. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto, impetro. Ἐφοδιάζειν ἀργίαν, *Plut.* Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιάσθητι, *Xen.* Ab
Ἐφόδιον, ȣ, τὸ, viaticum, et quicquid est inter sarcinas iter facientis; (2) adminiculum quodcunque, subsidium; (3) res familiaris, facultates. Ab
Ἔφοδος, ȣ, ἡ, via quâ aliquò acceditur, aditus, *unde* facultas rei alicujus; (2) via, ratio; (3) insinuatio; (4) accessus, adventus, *inpr.* hostilis impetus; (5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in caussam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur; (sed hæc videtur potiùs ad ἄφοδος referendum esse, *Ern.*) (9) ὁ ϗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest.
Ἐφοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφοίταε, à φοιτάω.
Ἐφ ίτε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. *Dor.* ἐφοίτα.
Ἐφόλκαιον, ȣ, τὸ, gubernaculum; temo:
Ἐφόλκιον, ȣ, τὸ, navis parva, quæ à majori trahitur; (2) navicula, ex quâ vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.
Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re malâ.

Ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, attrahens; (2) illiciens, ſuaviter capiens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, inſequor. *Il.* 8, 191.

Ἐφομολέω, verſor cum aliquo.

Ἐφόνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φονεύω.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus, δαῖτα, *Il.* 4, 344. ἡμιόνους ϰ̀ ἅμαξαν, *Od.* 6, 37, δόρπον, *Il.* 23, 55.

Ἐφοπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.

Ἐφορατικὸς, ὴ, ὸν, peritus inſpiciendi res et illis providendi. Ab

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ϰ̀ κρατύνει, *Soph. El.* 176.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inſpectio, Ephori munus.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus in quo Ephori judicia exercebant.

Ἐφόρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, à φορέω.

Ἐφόρευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρεον.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab

Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab ὅριον.

Ἐφορκίζω, adjuro.

Ἐφορμαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio aliquò; (2) impello. Ἐφορμῶσιν ἀλλήλοις, *Thuc.* Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφώρμησε, *Plut.* πόλεμον, *Il.* 3, 165. Ἐφορμήσασθαι ἀέθλους, *Heſ.* Ἀσπ. 127.

Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in ſtatione ſum; (3) in ſtatione me continens alteri immineo; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, *Dem.* Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invaſio, impetus.

Ἐφορμήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.

Ἐφόρμησις, εως, idem. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens aggrediendi.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello. Hinc

Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingreſſus navium in ſtationem. Ab

Ἔφορμος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui in ſtatione eſt; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus; (3) idem quod ἐφόρμισις.

Ἔφορος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, finitimus, confinis.

Ἐφορὸς, οῦ, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, *adv.* in quantùm, quoad.

Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.

Ἔφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φράζω.

Ἐφράσσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐφράσαντο.

Ἐφρόνευν, imperf. ind. act. pro ἐφρόνεον, à φρονέω.

Ἐφρούρει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐφρούρεε, à φρουρέω.

Ἐφρυάττετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. φρυάττομαι.

Ἔφρυξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύσσω.

Ἔφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φύμι.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumeliâ adficio. Πῶ δ' ὃς τὰ δεινὰ, τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεὺς; *Eur. Ph.* 185. τὸν δῆμον, *Plut.* Hinc

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, contumelioſus in alios, inſolens, petulans.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, idem. Hinc

Ἐφυβρίστως, *adv.* contumelioſè.

Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.

Ἐφυγραίνω, humecto.

Ἔφυγρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, irriguus, uliginoſus.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, aquoſus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor, qui clepſydras in judiciis curabat, pro ἐφ' ὕδατι.

Ἐφύη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. φύω, vel φῦμι.

Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.

Ἐφυμνέω, decanto, celebro. Ab ὕμνος. Unde

Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur.

Ἔφυν, α, 2. ind. act. verbi φῦμι.

Ἐφύπερθε, ſive ἐφύπερθεν, *adv.* deſuper.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.

Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.

Ἔφυρον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύρω.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσιόω.

Ἐφύση, *ſufflabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσαε, à φυσάω.

Ἐφυστερέω, idem quod ſimplex, abſum.

Ἐφυστερίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.

Ἐφύτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.

Ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum infero.

Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtemen.

Ἐφύω, f. ύσω, pluviâ perfundo. Hinc ἐφύει, *imperſon.* impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.

Ἐφώνεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἐφώνει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐφώνεε.

Ἐφώριος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, tempeſtivus.

Ἐφωτίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. φωτίζω.

Ἔχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.

Ἔχαιρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.

Ἐχαλάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. χαλάω.

Ἐχαλέπηνα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπανα, à χαλεπαίνω.

Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.

Ἐχαράκω, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐχαράκοε, à χαρακόω.

Ἐχάρην, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejuſd.

Ἐχαρίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.

Ἐχαρίσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἔχεα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, à χέω.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, et βοῦς, *bos.*

Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, fide dignus; (2) qui promiſſa ſervat; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω, et ἐγγυή.

Ἐχεγγλωττία, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*

Ἐχέθυμος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet.

Ἐχείδιον, ου, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. χειροτονέω.

Ἐχέκαλλος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, pulcher.

Ἐχέκολλος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, tenax inſtar glutinis, glutinoſus. A κόλλα.

Ἐχεκόλλως, *adv.* firmiter. A præc.

Ἐχεκτέανος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, habens divitias, dives.

Ἔχεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἔχειν.

Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, ſupprimo verba.

Ἐχεμυθία, ας, ἡ taciturnitas, ſilentium. Ab

Ἐχέμυθος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui arcana celat.

Ἔχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἔχεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔχου.

Ἐχενὴς, ΐδος, ἡ, echeneis, remora, piſciculus; (2) anchora navem retinens. A ναῦς.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω, et πεύκη.

Ἐχέπικρος, ον, idem.

Ἐχέπωλος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens.

Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, et σάρξ.

Ἔχεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui gemitus adfert; (2) pernicioſus. Ex ἔχω, et στόνος.

Ἐχέτην, 3. dual. imp. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.

Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἔχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.

Ἐχετρώσις, εως, ἡ, bryonia alba.

Ἔχευα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, à χέω.

Ἐχεύατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐχεύσατο.

Ἐχέφρονες, *cordati*, nom. plural. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens ſum, ſapio.

Ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia. Ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, et φρήν.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχαρα, à χαίρω.

Ἔχῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἔχω.

Ἐχθαίρῃ, 3. ſing. præſ conjunct. act.

Ἐχθαίροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.

Ἐχθαίρω, odio perſequor. Ὅσ τις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι, *Soph. Aj.* 457. Ab ἔχθος.

Ἔχθει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔχθω.

Ἐχθὲς, *adv.* heri. A χθὲς.

Ἐχθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχθήρειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθήραι, ab ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθάρω.

Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθάνομαι.

Ἐχθιόνως, *adv.* infenſiùs, infeſtiùs. Ab ἐχθίων, *infenſior*, ab ἔχθος.

Ἔχθιστος, inimiciſſimus, infenſiſſimus.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, *Il.* 1, 518. Ab

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ον, odioſus, inviſus. Ex ἔχθος, et ant. δέπω, unde δέψω.

ΕΧΘΟΣ, εως, τὸ, odium, inimicitiæ, ſimultas. Hinc *comp.* ἐχθίων, et *ſuperl.* ἔχθιστος.

Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ. A præc.

Ἐχθραίνω, odio proſequor; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθραίνει βίαν ϰ̀ πόλεμον, *Plut.* Ἐχθρανῇ ἐξ ἐμοῦ, odio habeberis. *Soph. Antig.* 93. A præc. Hinc

Ἐχθραντέος, έα, έον, odio proſequendus, pro inimico habendus.

Ἐχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero; ſimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, et δαίμων.

Ἐχθρόξενος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, oſor hoſpitum.

Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸ, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, infenſus, inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθρότατα, *adv.* inimiciſſimè. Ab eod.

Ἐχθρωδῶς, *adv.* infenſè, infeſtè, infeſto animo. Ab ἐχθρὸς.

Ἐχθρῶς, inimicè.

Ἔχθω, odio; et ἔχθομαι, ſum odio. Ἐχθόμενος Ἀθήνῃ, *Odyſſ.* 4, 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, *ib.* 14, 366. Ab ἔχθος.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera, *fœmina.* Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αια, αῖον, viperinus. A præc.

Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem et ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula. Dim.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, morſus, ictus à viperâ. Ex δάκνω.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, et εἶδος.

Ἐχίειον, *apud Nicandrum*; τὸ ἔχιον.

Ἐχιναλώπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes.

Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex κεφαλή.

Ἐχινομῆτραι, ων, αἱ, echinometræ, echinorum matres, ſeu matrices, echini majores.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ ϰ̀ ἡ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

ΕΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terreſtris, Erinaceus; (2) tecta Echini marini; (3) ollæ ſpecies; capſa vel ſcrinium forenſe in

quod

quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus. Hinc

Ἐχινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, echinatus; (2) spinosus, asper ut echinus.

Ἐχιόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morsus à viperâ. Ex ἔχις, et δάκνω.

Ἔχιον, ȣ, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morsibus medetur.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως. ὁ, anguis, vipera, *mas.*

Ἐχίτης, ȣ, ὁ, echites lapis, gemma. A præc.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω. Hinc

Ἐχμάζω, f. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quiesco.

Ἔχοι, 2. sing. præs. opt. act. verbi ἔχω.

Ἔχοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχȣσα.

Ἐχόλωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. χολόω.

Ἐχομένως, *adv.* proximè, contiguè; (2) deinceps; (3) statim; (4) congruè.

Ἔχομες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.

Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.

Ἐχόντως, more habentis, ut appareat habere.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω.

Ἔχραον, a. 2. ind. act. v. χραύω.

Ἔχρην, imperf. ind. act. verbi imperson. χρή.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. aor. 1. ind. med. verbi χράομαι.

Ἐχρῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράετο.

Ἐχρήσθην, a. 1. ind. pass. v. χράω.

Ἐχρίεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. χρίω.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. v. χρονίζω.

Ἐχρόωντο, *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, à χράομαι, *utor.*

Ἐχύη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. χύω.

Ἐχύθην, a. 1. ind. pass.

Ἐχύμην, plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχύμην.

ἘΧΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. A præc.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firmâ et stabili prudentiâ præditus. Ex ἐχυρὸς, et φρήν.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, *Isocr.* Ab ἐχυρὸς. Hinc

Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) securitas.

Ἐχυρῶς, *adv.* tutò, firmè. Ab ἐχυρὸς.

ἜΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, possideo, teneo, obtineo; (2) sustineo; (3) resisto, obsisto; (4) cohibeo, reprimo, *unde et pro* abstineo, *intell.* ἐμαυτὸν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, classe; (7) attingo; (8) tendo, currum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) gesto; (11) scio; (12) habito, incolo; (13) æstimo, reputo; (14) *inf. seq.* possum; (15) præbeo materiem, causam alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia significat, ἀμφιβόλως ἔχω dubito, εὐνοϊκῶς benevolus sum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut ληρεῖς ἔχων, nugaris; (18) administro, guberno; (19) adfectus sum. *In pass.* habeor, sum in potestate alterius, impeditus sum; (2) laboro, v. gr. morbo; (3) prehendo atque prehensum teneo, adhæreo, conjunctus sum alicui, loco, sectæ, &c. (4) consentio, unde τὰ ἐχόμενα, consentanea; (5) aggredi aliquid et in eo assiduum esse; (6) *In med.* continere se, abstinere, desistere, quiescere. Ἅσσα θυμῷ ϗ διὰ μνήμης ἔχω, in memoriâ habeo, *Lycurg.* 8. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος ἐ μακρȣ̃ χρόνȣ ἕξειν, *Soph. Phil.* 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δόξης, quid sentis? *Plat.* διὰ χειρὸς, σόματος, ἐλπίδος· ἐχέσθαι ἔργȣ, πολέμȣ, ὁδοιπορίας, aggredi.

Ἔχωντι, 3. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro ἔχωσι.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. ind. à χωρέω.

Ἐχώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. χώομαι.

Ἐχώσθην, a. 1. ind. pass. verbi χωννύω, vel χώννυμι, pro χόω.

Ἐψαθάλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ψαθάλλω.

Ἐψάλαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, à ψάλλω.

Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.

Ἕψανος, ἡ, ὸν, idem.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla; vas in quo coquitur, *Hes.* Ab eod.

Ἑψάω, coquo, v. ἑψέω.

Ἕψεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψῃ, ab ἕπομαι.

Ἕψομεν, perf. inf. act. *Dor.* pro ἐψεῖν.

Ἕψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐψεύδετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ψεύδομαι, *fallo.*

Ἐψεύθησαν, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐψευσμένως, falsò. A ψεύδομαι.

Ἑψέω, coquo, elixo; ἑψῆσαι, et ἑψήσασθαι, a. 1. ἑψημένος, perf. coctus, fervens.

Ἐψηλάφησα a. 2. ind. act. v. ψηλαφάω.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum est idoneum; (3) sapa, defrutum. Ab ἑψέω. Hinc

Ἑψηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, sapam redolens.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab eod.

Ἑψητήριον, ȣ, τὸ, olla, id in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.

Ἑψητής, ȣ̃, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ἡ, ὸν, ad coquendum pertinens.

Ἑψητὸς, ἡ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

Ἐψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico.*

Ἐψιάασθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἐψιᾶσθαι.

Ἐψιάομαι, ἐψιῶμαι, confabulor; ludo, facetiis, et jocis exhilaror, delector; ἐψιόωνται, 3. pl. pro ἐψιῶνται, ἐψιάονται; imperfect. ἐψιόωντο, pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperativ. ἐψιάασθων pro ἐψιάσθωσαν, *Odyss.* 17, 530.

Ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, à ψιθυρίζω.

Ἐψιμμυθισμένως, fucatè. A ψιμμυθίζω.

Ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐψιῶντο, ab ἐψιάομαι.

Ἐψυχαγώγει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγεε, ab ψυχαγωγέω.

Ἔψυχον, imperf. ind. act. verbi ψύχω.

ἝΨΩ, coquo.

Ἕω, inus. hinc f. ἔσομαι, ero, præs. εἰμί.

Ἕω, inus. hinc f. ἕσω, *Poët.* ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. a. 1. m. ἑσσάμην, imperat. ἕσσαι, ind. perf. εἷμαι, indutus sum; εἱμένος, indutus, præs. usit. ἕννυμι.

Ἕω, inusit. à cujus f. ἕσω, est a. 1. *Ion.* εἷσα, εἷσας, collocasti; εἷσε, collocavit, perf. pass. εἷμαι; εἵαται, pro εἷνται, collocata sunt.

Ἕω, inus. unde f. ἥσω, mittam, perf. ἧκα, misi; in præs. usit. ἵημι.

Ἕω, a. 2. conj. act. *Poët.* pro ὦ, ab ἵημι.

Ἕω, *sim*, præs. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.

Ἑῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, *suus.*

Ἔωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἆγα, ab ἄγω.

Ἔωγμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ὦγμαι.

Ἐωγυῖα, perf. part. med. f. g. *Atticè* pro ἀγυῖα.

Ἔωθα, perf. ind. med. *Æol.* et *Ion.* pro εἴωθα, ab ἔθω.

Ἕωθεν, *adv.* manè, diluculò. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἐώθεν, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ὤθεον, ab ὠθέω.

Ἑῷος, ια, ιον, matutinus; (2) orientalis.

Ἐώκειν, *similis eram*, plusquam perf. ind. med. *Poët* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.

Ἑωλίζω, fut. ίσω, putresco sepositus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, mistura pridiana et exoleta; (2) potio vana et inefficax; (3) hesternæ repletionis gravedo et incommoditas, temulentia pridiana; (4) sordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕωλος, et κρᾶσις.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus, *Suid.*

ἙΩΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hesternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obsoletus.

Ἐώλπειν, plusq. perf. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ἠώλπειν, ab ἔλπω.

Ἕωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poët.* pro ὦμεν, ab ἵημι.

Ἕωμι, præs. opt. act. pro ἐάοιμι, ab ἐάω.

Ἐὼν, præs. part. act. *Ion.* pro ὢν, ab εἰμί.

Ἐώνημαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.

Ἐωνέμην, imperf. ind. pass. *Att.* pro ὠνέμην.

Ἐῳνοχόει, imperf. indic. act. *Att.* pro ᾠνοχόει quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχόεον, ab οἰνοχοέω.

Ἔωξα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ᾦξα, ab οἴγω.

Ἑῷος, ᾳ, ὸν, matutinus; (2) orientalis.

Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio; (2) suspendium, pro αἰώρα.

Ἑώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ὥρας, ab ὁράω.

Ἑώρακας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤρακας

Ἐώργειν, plusq. perf. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ἐόργειν, ab ἔργω.

Ἐωρέομαι, ȣ̃μαι, sublimis tollor, *Hes.*

Ἐώρημα, ατος τὸ, elatio. A præc.

Ἐώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Ἐωρίζομαι, gestor. Ab ἑώρα.

Ἑώρταζον, imperf. indic. act. v. ἑορτάζω.

Ἑώρων, imperfect. indicat. act. *Att.* et *contr.* pro ὥραον, ab ὁράω.

Ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.

Ἕως, *adv.* donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu; (2) *in S. S.* sæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quousque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, usque nunc; (5) ἕως ȣ̃, ἕως ὅτȣ, ἕως τίνος, quousque; (6) ἕως τινὸς, usque ad aliquod tempus; (7) ἕως τȣ́τȣ, hucusque, τέως, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.

Ἕως, *dum*, Poët. pro ὡς.

Ἔωσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, ab ὠθέω.

Ἐώσθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ὤσθην.

Ἔωσι, 3. plur. præs. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμί, *sum.*

Ἔωσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὦσαι, ab ὠθόω.

Ἑωσφόρος, ȣ, ὁ, lucifer. Ex ἕως, et φέρω.

Ἑωυτȣ̃, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτȣ̃.

Z.

Z Est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade existimatur orta; (2) in notis numeralibus valet *septem*, et cum lineolâ inferiùs additâ (ζ) *septies mille.*

ZA, *particula inseparabilis* augens significationem, ut Ζάπλȣτος, *valdè dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens.* Non tamen semper.

Ζαβάλλειν, *Hes.* et *Etym.* ἐξαπατᾷν, decipere, putatur esse à διαβάλλειν, calumniari.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, *Suid.* Hinc

Ζαβαρεῖον, ȣ, τὸ, zabareum, locus in quo reponuntur zabœ; armamentarium, *Suid.*

Ζάβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum abundans pascuis; (2) abundans pecoribus, *Hes.* Ex ζα, et βότος, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus.*

ΖΑΒΡΟ'Σ, edax, vorax, *Hes.* lege ζαβόρος.

Ζαγγρεὺς, Bacchus *apud Poëtas.*

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ȣ, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, et ἀγρεύω, *venor.*

ΖΑΓΡΟ'Σ, discalceatus, *Suid.*

Ζαεὶς, *flans*, præs. part. act. v. ζάημι.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer spirans. Ex ζα, et ἄω, *spiro.*

Ζαθέοιο, gen. sing. *Ion.* pro ζαθέȣ, à

Ζάθεος, έη, εον, divinus, sacer.

Ζαθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, et θέρω.

Ζαῖεν, 3. pl. præs. opt. act. *Bœot.* pro ζαίησαν, à ζῆμι pro ζάω.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum formosus, perpulcher, *Hes.* Ex ζα, et κάλλος.

ΖΑΚΕΛΤΙ'ΔΕΣ, seu ζεκελτίδες, ων, αἱ, rapa: (2) cucurbitæ, ζακυνθίδες, *Hes.*

Ζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditiuus; (2) famulus, minister. Ex ζα, pro διὰ, et κορέω.

Ζάκοτος, ὁ ϗ ἡ, furiosus, valdè iracundus.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. *Vox Hebr.*

Ζαλάω, fluctuo, procellis agitor; unde *apud Nic.* ζαλόωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάουσα.

ΖΑΛΕΙ'Α, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.

Ζάλευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, ex ζηλόου, à ζηλόω.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æstus, tempestas. Hinc

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procellosus:

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata et fluctuans:

Ζαλῶ, *Dor.* et *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλῶτον, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex olivis.

Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magnâ vi ago; (2) valdè iratus sum, *Hesiod.* Θεογ. 928.

Ζαμένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε. A

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valdè iracundus; (5) violentus. Ex μένος.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum solum, pro δάπεδον.

Ζαπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, *Hes.* Ex πιμελή.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex πλήθω.

Ζαπλουτέω, valdè dives sum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè dives, prædives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valdè bibax, magnus seu strenuus potator, *Hes.* Ex πότης.

Ζάπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè igneus. Ex πῦρ.

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus in quo servi puniuntur, carcer fervorum; *V. L.* al. ζητρεῖον.

Ζατρεύω, in pistrino torqueo, *Lex. Gr.*

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφέγγης, ὁ ϗ ἡ, admodum lucidus et splendidus; *Hes.* Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè simplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Hes.* Ex ζα, et ἀφελὴς, *simplex*, vel ex

Ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαόφελος. Ex ζα, et ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *adv.* valdè simpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Hes.* A ζαφελής.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum urens; (2) valdè splendens; (3) summo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè iracundus. Ex χολή.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis. Ex ζα, et χρεία, *necessitas, utilitas*, Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, à seq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impetuosus. Ex χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives auri. 'Εν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος, *Eur. Rhes.* 439.

ΖΑ'Ω, ζῶ, vigeo, vivo, de hominibus, brutis et plantis ex æquo dicitur, ut annotat *Ammonius.* Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον, *Aristoph. Av.* 161. ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης, f. 1. ζήσομαι, a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν, *Poët.* ζώω, ζώεις.

ΖΕ'Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equi.

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem.

Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, et δῶρον.

Ζείουσα, *Ion.* pro ζέουσα, à ζέω, *ferveo.*

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν, aromata facere, *Hes.*

Ζεῖρον, varium, *Hes.*

Ζείω, *Poët.* pro ζέω, ferveo.

ΖΕ'ΛΛΩ, jacio, *Hes. Etym.* pro βέλλω, idem quod βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus, decoctus: à

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον, barathrum.

Ζέσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, à ζέω.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζέσις, εως, ὁ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσολουσία, ας, ἡ, lotio quæ fit aquâ fervidâ. Ex ζεσὸς, et λούω, *luo.*

Ζεσὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum; (2) par buculorum non magni faciendum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, epith. lori quo res devincimus, *ap. Jos.* ubi tamen *MSS.* plerique ζευκτὴρ, *Ern.*

Ζευγεῖον, τὸ, jugum, *ib.*

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, et ἐλαύνω.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγήσιον, census τῶν ζευγιτῶν *apud Athen.*

Ζευγῆτις, ιδος, jugalis, quæ jugum ferre potest.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζευγῖται, *apud Athen.* ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales à jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equestrem censum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. A ζεῦγος.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη, et δεσμός.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura grammatica. A ζευγνύω.

Ζευγνύουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι. A

ΖΕΥ'ΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξαι, et ζεύξασθαι, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς, a. 2. Pass. ἐζύγην. Καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, *Soph. Phil.* 1017. Ζεύξομαι ἅρμασι πώλους, *Eur. Hec.* 469.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, et in specie bigarum constructio. Ex ζεῦγος, et ποιέω.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, et boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ et quadrigæ, *omninòque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, equos curules alere.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

Ζευκτήρια, ας, ἡ, vinculum. A

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. v. ζεύγνυμι.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui subditi sunt populi. Ex ζεῦξις, et λαὸς, vel *Atticè* λεὼς, *populus.*

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥ'Σ, *Gen.* Διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, zephyrius, et

Ζεφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, favonialis. A

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

ΖΕ'Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo; (3) fervefacio, *Il.* 21, 361.

Ζῆ, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ζῆ, ex ζάε.

Ζηβύνη, venabulum, *Pb.* pro ζιβύνη.

Ζῆθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus:

Ζηλευτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi à ζηλέω, quod esset *invideo.*

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) studium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus, epith. Bacchi.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ζηλόει, à ζηλόω.

ΖΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) studium vehemens alicujus rei. Hinc

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementiâ rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, in bonam partem; (4) invideo, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπῶν ἀρετὴν, *Æschin.*

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, quâ quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypus, invidiâ, æmulatione incensus. Ex ζῆλος, et τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. σω, æmulor; (2) invideo; (3) affecto, sector; (4) beatum prædico; (5) zelotypus sum. Ζηλῶ σὲ τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ, ob prudentiam laudo, *Soph. El.* 1033. Οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως, *Aristoph.* Θεσμ. 182. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia:

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem; (2) affectatio, appetitio alicujus rei.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus:

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accensus zelo:

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A præc.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus; (2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, supplicium. Hinc

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecuniâ, exsilio, &c. 'Εζημίωσε πατέρα, *Eur. Or.* 561. τινὰ χρημάτων, *Plat.* χρήμασι, *Plut.* θανάτῳ, *Thuc.*

Ζημιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. Ab eod. Hinc

Ζημιωδῶς, damnosè.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio Ab eod.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro ζᾶν, à ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Jovis mentem habens. Ex Ζὴν, et φρήν.

Ζηρύνθιον, ου, τὸ, et ζηρύνθον, antrum in quo canes sacrificabant, Corybantumque illic et Hecates mysteria erant. *Suid.*

Ζῇς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. fœm. gen.

Ζήσῃ, *vives*, 2. sing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, *vivam*, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζήτει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζήτεε.

Ζητεύῃς, 2. sing. præs. conj. act. v.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro. A

ΖΗΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio teneor; (4) studeo, conor; (5) *etiam* peto, *sed rarò apud veteres*, Ern. Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, 1 *Cor.* 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι, *Plat.* Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula. Dim.

Ζητησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel potiùs loca ubi quæstiones exercentur, tormenta, *Suid.*

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæstor criminum; (2) *impr.* in foro sic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causâ repetundarum: qui quærit ut quæ pecuniâ malè conciliatâ et captâ perverterit, repeti inde possit, *Ern.*

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere et investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promptus. A ζητητής.

Ζητοῦσιν, 3. pl. pro ζητέουσι.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, vid. ζατρεῖον.

Ζήτω, *vivat*, 3. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* et ζαέτω, à ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, à ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum. A σιβύνη.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙ'ΓΓΟΣ, ου, ἡ, sonus apum, *Hes.*

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium; lolium.

Ζόης, *vitæ*, gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, à ζωή.

Ζορκάδες, αἱ, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.
Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.
Ζώσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro ζοέσθω, à ζόω pro ζώννυμι.
Ζόφεος, έα, εον, idem quod ζοφέρος.
Ζοφεροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ζοφερᾶ, à
Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A ζόφος.
Ζοφοδορπίας, ȣ, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφος, et δόρπον, *cœna.*
Ζοφόδορπις, ίδος, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.
Ζοφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Ζοφόεις, εσσα, εν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφος.
Ζοφομηνία, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζόφος, et μὴν, *luna.*
ΖΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ; (2) occaſus, pars occidentalis. Hinc
Ζοφόω, obtenebro, obſcuro,
Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζοφόεις.
Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. Ab ζοφόω.
Ζυγὰ, τὰ, v. ζυγόν.
Ζυγάδα, *adv.* jugatim, junctim. A ζυγὸς.
Ζύγ-ινα, ης, ἡ, zygæna vel libella piſcis.
Ζυγάςριον, ȣ, τὸ, arca, capſa. Ab eod.
Ζύγαςρον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Ζυγέντες, nom. pl. aor. 2. part. paſſ. v. ζεύγνυμι.
Ζυγηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugum ferens. Ex φέρω.
Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur:
Ζυγιαὸς, ἡ, ὸν, natus ſub librâ, ſigno cœleſti:
Ζύγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugalis:
Ζυγίον, ȣ, τὸ, ſtatera, libella: A ζυγός.
Ζυγίτης, ȣ, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζευγῖται, de quibus ſupra.
Ζυγόδεσμον, ȣ, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, ſubjugium lorum. Ex ζυγὸς, et δεσμὸς.
Ζυγόδεσμος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Ζυγοδέτης, ȣ, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, et δέω.
Ζυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jugi ſpeciem præferens.
Ζυγόλωρον, τὸ, lorum quo jugum adſtringitur cervicibus.
Ζυγομαχέω, rixor, contendo *inpr.* cum domeſticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, *Plut.* Ex μάχη.
Ζυγὸν, ȣ, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum; (2) *in pl. inpr.* trutina. A ζυγὸς.
Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga curruum conſtruo:
Ζυγὸς, ȣ, ὁ, jugum; (2) in teſtudine tranſtillum quo brachia ſeu cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) calceamenti corrigia; (5) trutina, libra, *in gen. fœm.* ut grammaticis placet.
Ζυγοςατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutinâ appendo, librâ exæquo. Ζυγοςατῶ ἐν αὐτοῖς τὰς λόγȣς, ϗ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω, *Lucian.* Ὀυ ζυγοςατήσω πάντας αὐτὰς πρὸς τὸν Τιμάρχȣ βραχίονα. *Non comparabo.* Alciph. 2, 2. *Paſſ.* de æquatis lancibus, unde *tropice* de æquato Marte. A
Ζυγοςάτης, ȣ, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra,* et ἵςημι.
Ζυγοφορέω, jugum fero.
Ζυγοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugifer, qui fert jugum.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo; (3) eâdem ſerie et lineâ collocatus ſum. A ζυγὸς.
Ζυγώδες, ϗ ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla carens, *Galen.* lib. 11. *de uſu part.*
Ζυγώθριζω, f. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A
Ζύγωθρον, ȣ, τὸ, vectis qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, et θύρα.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum:
Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio:
Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo: A ζυγόω.
ΖΥΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, vel έος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cereviſia.
ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) *tropice* quicquid alios paullatim corrumpit.
Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.
Ζυμίτης, ȣ, ὁ, fermentator. Ab eod.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, *Gal.* 5, 9. Ἕως ȣ̃ ἐζυμώθη ὅλον, *Luc.* 13, 21. Ab eod.
Ζυμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.
Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.
Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.
Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.
Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.
Ζωαγραφέω, idem quod ζωγραφέω.
Ζωαγραψάμενος, aor. 1. part. med.
Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vitâ ſervatâ. A ζωγρέω.
Ζωάριον, τὸ, animalculum.
Ζωαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, et ἀρκέω.
Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex
Ζωάρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto.
Ζωγραφεῖον, ȣ, τὸ, officina pictoris. A ſeq.
Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, et γράφω. Hinc
Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipſum quod pictum eſt.
Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.
Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγραφος.
Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.
Ζωγραφικῶς, picturæ modo. A præc.
Ζωγράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pictor.
Ζώγρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζώγρεε, à ζωγρέω. Unde
Ζωγρεία, ας, ἡ, et ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta; (2) captura vivi animalis.
Ζωγρεῖον, ȣ, τὸ, vivarium, beſtiarium cavea, locus in quo animalia capta adſervantur. A
Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exfuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, à cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπνείȣσα κακῶς κεκαφηότα θυμὸν, *Il.* 5, 698. Ex ζωὴ, et ἐγείρω, *excito*, vel ζωὸς, et ἀγρέω.
Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.
Ζωγρίας, ȣ, ὁ, vivus captus, *Heſ.* Ab eod.
Ζῶγρον, ȣ, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.
Ζωγρῶν, præſ. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, à ζωγρέω.
Ζωδάριον, ȣ, τὸ, animalculum, Dim. A ζῶον.
Ζωδιακὸς, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A
Ζώδιον, ȣ, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in Zodiaco; Dim. à ζῶον. Hinc
Ζωδιωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωωτὸς.
Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus.
Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, à ζώω, *Poët.* pro ζάω.
Ζώειν, *vivere*, præſ. inf. act. à verbo eod.
Ζώεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔζωον.
Ζώῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.
Ζωηδὸν, *adv.* animantium more. A ζῶον.
Ζῴην, præſ. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζάοιμι.
Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωὴ.
Ζωῇσιν, pl. *Ion.* et cum ν ἐφελκ' pro ζωαῖς.
Ζωηφόρος, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens, ſalutaris.
Ζωθάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vividus, almus, *Pind.* Ex ζωὴ, et θάλπω, vel θάλλω.
Ζωΐδιος, ȣ, ὁ, idem quod ζωδιακὸς.
Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.
Ζῶμα, ατος, τὸ, veſtimentum quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.
Ζωμάρυςρον, ȣ, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, et ἀρύω.
Ζώμευμα, τὸ, condimentum, ſalgamum. A
Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμὸς.
Ζωμήρυσις, εως, ἡ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς, et ἀρύω.
Ζωμίδιον, ȣ, τὸ, juſculum. A ζωμὸς.
Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.
Ζωμοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, et ποιέω.

ΖΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.
Ζωμοτάριχος, ȣ, ὁ, qui muriâ piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, et τάριχος.
Ζωνάριον, ȣ, τὸ, zonula. A ſeq.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; *Ammonius* annotat virorum eſſe, quemadmodum ζώνιον fœminarum. *Homerus* pro armorum apparatu uſurpat, et veteres ζώσαθαι (à quo deſcendit) ἀντὶ τȣ̃ ἐνδύναι τὰ ὅπλα, id eſt, arma induere dixerunt; (2) pera. A ζωννύω, *cingo.*
Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.
Ζωνιοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui zonas plectit ſeu conficit, zonarius. Ex ζώνιον, et πλέκω.
Ζωνίτης, ȣ, ὁ, zonarius. A ζώνη.
Ζωνῖτις, ίδος, ἡ, zonaria. A præc.
ΖΩ'ΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σȣ, ϗ ἄλλος σε ζώσει, *Joann.* 21, 18.
Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐζώννυτο.
Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.
Ζωνογάςωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, et γαςὴρ.
Ζώντειον, ſeu ζώντιον, ȣ, τὸ, mola quâ ſc. victus conficitur, qu. ζεόντειον, à ζέα, *Heſ. Ern.*
Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζῶον, vel ζωὴ, et γονὴ.
Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.
Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis; (2) vermiculatio. A
Ζωογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant faciliùs quam qui nati menſe ſequente.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A
Ζωοδότης, ȣ, ὁ, vitæ largitor. Ex δίδωμι.
Ζωόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωοδωρὸν, ȣ, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, et δῶρον.
Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex ζῶον, et θήρα.
Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
Ζωοθυσία, ἡ, victima conſtans animante.
Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.
Ζωοίμι, præſ. opt. act. v. *Poët.* ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.
Ζωόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, et μορφὴ.
Ζῶον, ȣ, τὸ, animal. A ζάω, *vivo.*
Ζωοπλαςέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαςῶν ἄνδρας, *Lycurg.* 844.
Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, et ποιέω. Hinc
Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.
Ζωοποιητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.
Ζωοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vivificus, (2) vivum et animale generans. Ab eod.
Ζωοπώλης, ȣ, ὁ, qui animalia vendit. A πωλέω.
Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus. A ζάω.
Ζωόςασια, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, et ςάσις, *ſtatio.*
Ζωοτάμνω, vivum diſſeco. A τέμνω.
Ζωότης, ητος, ἡ, qu. dic. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
Ζωοτοκέω, animal genero ſeu pario:
Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A
Ζωοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, et τίκτω.
Ζωοτὸς, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωόω, (*ſed rectiùs* ζωωτὸς, *Ern.*)
Ζωοτροφεῖον, ȣ, τὸ, vivarium. A ſeq.
Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria; nutritio et ſaginatio animalium, piſcium, ut vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia et ad negotiationem iſtam pertinens.

Ζωοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, et τρέφω.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A
Ζωόφαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, et φάγω.
Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βέφθαλμον, *Plin.*
Ζωοφθόρος, ον, qui coit cum beſtiâ.
Ζωοφόρος, ὁ ϗ ἡ, animalia ferens; (2) zodiacus; (3) pars trabeationis in columnis, Gall. *la friſe*, Ern.
Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia et plantas. Ex ζῶον, et φύω.
Ζωοφυτέω, vivos ſurculos edo, *ap. Athen.* ſi lectio ſana, *Ern.*
Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. A ζωὸς.
Ζώπισσα ης, ἡ, pix, reſina, quæ in uſum medicaminum è navibus deraditur. A πίσσα.
Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum ſuſcito; (2) bella, aut alia mala, ſopita; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ νὴ τὼ Θεὼ μὲ ζωπυρήσεις, irritabilis, *Ariſtoph. Lyſ.* 685. Ὁρᾷς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα, *Eur. Electr.* 1121. A ζώπυρον.
Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον; (2)
Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei prope extinctæ.
Ζωπύριον, ȣ, τὸ, follis. A
Ζώπυρον, ȣ, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti et cineribus obruti; (3) vitam conſervans et quaſi excitans ſopitam; (4) follis cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam. A ζωὸς, et πῦρ.
Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.
Ζωροποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A
Ζωροπότης, ȣ, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, et πίνω.
ΖΩΡΟ'Σ, merus, meracus.
Ζωρότερος, ſcil. οἶνος, meracius vinum, *Hom. Il.* 9, 203.
Ζὼς, pro ζωὸς, vivus, *apud Hom.* Il. 5, 887.
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. verbi ζώννυμι, pro ζόω.
Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάȣσαν, à ζάω, *vivo.*
Ζώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.
Ζώσεσθαι, *cincturum eſſe*, f. 1. ind. med.
Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.
Ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ.
Ζῶσι, 3. pl. pro ζάȣσι, à ζάω.
Ζώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.
Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζωννύω.
Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum:
Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus:
Ζωςηρία, Palladis epitheton:
Ζωςὸς, ἡ, ὸν, cinctus:
Ζώςης, ȣ, ὁ, cinctor:
Ζῶςρον, ȣ, τὸ, cinctus, veſtis. Ab eod.
Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι, pro ζόω.
Ζώτειον, ȣ, τὸ, locus ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.
Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζώω.
Ζωτικῶς, *adv.* vivificè; (2) vitaliter. A præc.
Ζωφύϊον, ȣ, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.
Ζώφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, et φυτόν.
Ζώω, vivo. A ζάω.
Ζωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.
Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum. E ζῶον, et ὄνομα.
Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.
Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωοτὸς.

H.

H, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet *octo*, et cum lineolâ infernè additâ; (ͅη) *octies mille*, *ſed in antiquiore numerandi ratione* valet H ἑκατὸν, *centum*, Ern.
H, aut, vel an, quam.
Ἠὲ, *Poët.* pro ἤ.
Ἤπερ, quam.
Ἤτοι, ἤ, aut, aut.
Ἤτοι, *Poët.* pro μὲν, *quidem*, Hom. Ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, *ille quidem ſic locutus.* Additur et μὲν, eâdem manente ſignificatione.
Ἤ, ἥ, ah! ah!
Ἦ, certè, profectò, utrùm, an.
Ἦ μὴν, profectò, *Poët.* et ἦ μὲν.
Ἧ, *adv.* quâ ratione, quomodo, quatenus, quâ, quâ viâ, quâ parte. Ab ἥ, *quæ.*
Ἧ περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.
Ἡ, *artic. præp.* ὁ, ἡ, τὸ.
Ἥ, *artic. poſtp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro ἄυτη, hæc, *Poët.*
Ἧα, pro ἥια, τὰ, paleæ; (2) viaticum.
Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἦα, *ivi*, perf. ind. med. *Att.* pro εἶα, ab εἶμι.
Ἧατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.
Ἠβαιὸν, *adv.* paullulùm. Ab
Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς.
Ἥβας, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης.
Ἡβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡβῶν, puber. Ἐ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο, *Heſiod.* Ἔργ. 696. Ab eod.
ἭΒΗ, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (2) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.
Ἡβηδὸν, *adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *uſitatiſſimè*, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut πολίτας ἡβηδὸν, interficere. Ab ἥβη.
Ἥβηκα, perf. ind. act.
Ἡβηκὼς, perf. part. act. v. ἡβάω.
Ἥβησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind. act.
Ἡβήσαντε, nom dual. a. 1. part. act.
Ἡβήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.
Ἡβήσω, *pubeſcam*, f. 2. ind. act.
Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.
Ἡβητήριον, ȣ, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentûm; (2) locus amœnus ad convivia agitanda, et exercendos in armis juvenes. Ab eod.
Ἡβήτης, ȣ, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.
Ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.
Ἡβήτριον, ȣ, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.
Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.
ἩΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus; (2) gibboſus, (fortè vitioſa lectio, v. ὑβὸς, *Ern.*)
Ἠβυλήθην, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβȣλήθην, ἠβȣ́λετο, pro ἐβȣ́λετο, *Eur. Hcſ.* 758, à βȣ́λομαι.
Ἡβυλλιάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἡβῴην, præſ. opt. act. *Att.* pro ἡβάοιμι, ab ἡβάω.
Ἡβώοιμι, præſ. optat. act. v. *Poët.* ἡβώω, pro ἡβάω.
Ἡβώτης, ȣ, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.
Ἡβώω, *Poët.* pubeſco. Ab eod.
Ἡβώωσα, præſ. part. act. f. g. *Poët.* pro ἡβῶσα, ex ἡβάȣσα, ab ἡβάω.
Ἧγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἡγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.
Ἤγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.
Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, et Θεῖος, (niſi eſt ab ἄγαμαι, *Ern.*)
Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango.*
Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.
Ἠγάμην, imperf. ind. v. ἄγαμαι.
Ἠγανάκτησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω.
Ἤγανον, ȣ, τὸ, ſartago, pro τήγανον.
Ἠγάπα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγάπαε, ab ἀγαπάω.
Ἠγαπᾶτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπάετε.
Ἠγάπευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, ex ἠγάπαον.
Ἠγαπημένοι, nom. pl. part. perf. paſſ.
Ἠγάπησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἠγασάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.
Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠγάσατο.
Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγγαρεύω.
Ἠγγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγγέλλω.
Ἤγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. paſſ.
Ἠγγέλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἤγγικα, perf. ind. act. v. ἐγγίζω.
Ἤγγικεν, 3. ſing. cum ν ἐφελκ.
Ἤγγισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠγγυᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, ab ἐγγυάομαι.
Ἧγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἤγειρα, aor. 1. ind. act. v. ἐγείρω.
Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. pl. a. ejuſd.
Ἡγεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi ἡγέομαι.
Ἡγεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro ἡγέεται.
Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμὼν.
Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem.
Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, ſum dux, rego. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν ȣ̓κ ἀξιȣ̃σι, *Thuc.* Ab ἡγεμὼν.
Ἡγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.
Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, *Heſ.* et alii; item Veneris, *Heſ.*
Ἡγεμονῆα, acc. ſing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεὺς.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμὼν. Hinc
Ἡγεμονίδης, ȣ, ὁ, princeps, rector; (2) dominus ſenſuum, animus.
Ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præſidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ȣ̃, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
Ἡγεμονικῶς, *adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet virum principem.
Ἡγεμόνιος, ȣ, ὁ, Mercurius, quoniam viæ dux eſt, et animas deducit. Ab ἡγεμὼν.
Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἡγεμόσι, dat. pl. ab ἡγεμὼν.
Ἡγεμόσυνον, ȣ, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, ſacrificium pro felici itinere cum Deum ducem expoſcimus. Ab
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præſes, auctor, cauſa rei. Ab
ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, duco, dux ſum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἥγημαι, exiſtimavi, puto, ἡγητέον, putandum. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγȣ́μεθα, *Ariſtoph. Plut.* 15. Τίς ȣ̓κ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν, *Ariſtoph. Conc.* 101.
Ἠγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀγερέθομαι, *Hom. Il.* 3, 231.
Ἠγερέομαι, *Poët.* ἠγερέεσθαι, *Hom.* congregari. Ἵνα γὰρ σφὶν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι, *Il.* 10, 127. Ab ἀγείρομαι.
Ἠγέρθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ, *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.
Ἠγέρθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω.
Ἤγερκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἤγεσθε, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.
Ἡγεσία, ας, ἡ, ductus; (2) principatus:
Ἡγέτης, ȣ, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.
Ἠγηγέρκειν, pluſq. perf. indic. act. *Att.* pro ἠγέρκειν, ab ἐγείρω.
Ἠηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo, *Odyſſ.* 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν, et ἐλᾶν, *pellere.*
Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.
Ἤγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἄγνυμι, vel ἄγω.
Ἥγησαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med.
Ἡγησάμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.
Ἡγησάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med.
Ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἡγῆται, 3. ſing. præſ. conj. med.
Ἡγήσις, εως, ἡ, idem quod ἥγημα. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *fœmina* ductrix. Ab
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ἡγήτης, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.
Ἡγητηρία, ας, ἡ, maſſa ficuum quæ in feſtivitate quâdam præferebatur in memoriam mitioris et manſuetioris victûs. A præc.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, *Suid.* (2) maſſa ficuum, *Suid.* A ſeq.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητὴρ.
Ἡγιασμένοις, dat. pl. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.
Ἧγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἡγμένως, *adv.* erudite. Ab ἡγμένος, doctus, eruditus; part. perf. paſſ. ab ἄγω.
Ἡγνευμένως, pure, caſtè. Ab ἁγνεύω.
Ἡγνίκοτες, nom. pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.
Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ.
Ἠγνόηκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.
Ἠγνοίησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἠγνόησε.
Ἠγνόουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόεον.
Ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
Ἦγον, imperf. ind. act.
Ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ἠγόρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ.
Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἠγορῶντο.
Ἠγοῦν, *conj.* ſive; (2) videlicet.
Ἤγρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.
Ἠγρεύθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγρεύω.
Ἤγρευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.
Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paſſ.
Ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγροικέω.
Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠγώνισμαι, perf. ind. paſſ.
Ἧδα, *placui*, perf. ind. med. v. ἁνδάνω, pro ἄδω.
Ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.
Ἠδάφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐδαφόω.
ἩΔΕ', *conj.* apud Poëtas pro καί.
Ἤδεα, 1. ſing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ᾔδειν, *Att.* et *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἰδέω.
Ἤδειμεν, 1. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.
Ἤδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. perf. antecedentis.
Ἤδειν, pluſq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειν.
Ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.
Ἤδεισθα, 2. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Æol.* et *per Syncop.* pro εἰδήκεις.
Ἤδειτε, 2. pl. pluſq. perf. ejuſdem.
Ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἦκα, ab ἔδω.
Ἤδεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἰδέω.
Ἠδέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.
Ἥδεται, 3. ſing præſ. ind. v. ἥδομαι.
Ἡδέως, *adv.* ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.
ἨΔΗ, *adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδην, pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἠδίκησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀδικέω.
Ἥδιστα, *adv.* ſuaviſſimè, lubentiſſimè. Ab ἥδιστος, ſuperl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector, lætor, ἥσθην, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἡσθήσομαι, part. præſ. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥσθην ἀπειλαῖς *Ariſtoph. Eq.* 693. Καὶ δέδρακώς γ' ἥδομαι, *idem Av.* 332.
Ἡδομένη, præſ. part. med. f. g.
Ἡδομένως, libenter. A præc.
Ἦδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, ſuavitas, delectatio, πρὸς ἡδονῆς, ſuavitatis causâ, ἐν ἡδονῇ, idem, et leniter. Ab ἡδύς. Hinc
Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, voluptuarius.
Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ, et πλήσσω.
Ἦδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas. Ab ἡδύς.
Ἦδος, εος, τὸ, acetum.
Ἤδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.
Ἡδρηκὼς, *adultus*, perf. part. act. v. ἀδρέω.
Ἡδρύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀδρύνω.
Ἡδὺ, *adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύβια, placentæ genera. Ex ἡδὺς, et βίος, (niſi βίος mera terminatio eſt, *Ern.*)
Ἡδυβόας, *Dor.* pro ἡδυβόης, ου, ὁ, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, et βοάω.
Ἡδύγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδὺς, et γαῖα.
Ἡδυγελως, ὁ καὶ ἡ, dulce, ſuaviter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuavem et jucundam linguam habens. A γλῶσσα.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui conſilio et prudentiâ, &c. homines delectat. Ex γνώμη.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus. Ab ἔπος.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaves fructus habens.
Ἡδύκρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.
Ἡδυκωμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor.
Ἡδυλισμὸς, οῦ, ὁ, adulatio, adſentatio. A præc.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucundâ, adulor.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.
Ἡδυλύρος, ου, ὁ, ſuaviter lyrâ canens; (2) ſuaviſonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuavem et canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.
Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἠδύναιντο, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναιντο, à δύναμαι.
Ἠδυνάμην, imperf. ind. med.
Ἠδυνήθην, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυνήθην.
Ἥδυνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.
Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυντικὸς, ἡ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta, ſc. ἀρτύματα. Ab ἡδύνω.
Ἡδυντὸς, ἡ, ὸν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitiâ adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδύοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jucunda ferens ſomnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus:
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha: Ab
Ἡδύοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, jucundè et ſuaviter olens; (2) mentha, *Angl.* Mint; (3) ὁ, calamus, aromaticus. Ex ὀσμή.
Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.
Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθής. Hinc
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, ſuavitas.
Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinoſus. Ex ἡδὺς, et πάθος.
Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaviter ſpirans. A πνοή.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, gratus et acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, oſtrea quædam.
Ἡδυπότιδες, phialæ et pocula quædam. Ab
Ἡδυπότης, ὁ, ſuavis conviva, fœm. ἡδυπότις:
Ἡδύποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus potus ſuavis eſt.
Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adſpectu, hilaris, mitis.
ἩΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, ſuavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, ſuavitas; (2) condimentum ſuave. Ab ἡδύνω.
Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulcher formâ.
Ἥδυστα, *adv.* libentiſſimè, ſuaviſſimè.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, ſuavitas, lepos. Ab ἡδύς.
Ἡδυφαγέω, ſuaviter ſeu libenter edo.
Ἡδυφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuave ſplendens. A φάω.
Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ. A φάρυγξ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. Ab
Ἡδύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuavem vocem habens. A φωνή.
Ἡδυφώνως, *adv.* ſuavi voce. A præc.
Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.
Ἡδω, ſuavitate et jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ἥσω, a. 1. ἦσα; ἥσας, delectâſti. Ab ἡδύς, (*potius ab ant.* ἄδω, *unde* ἁνδάνω, *Ern.*)
Ἠὲ, *conj.* aut, vel, ſive; (2) an? Ab ἤ.
Ἦε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἤεα, pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ᾔειν, ab εἶμι.
Ἤει, *iverat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med.
Ἠείδειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro εἰδεῖν, ab εἰδέω.
Ἠείδης, 2. ſing. pluſq. perf. conj. med. *Att.* pro εἰδῇς.
Ἤειν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.
Ἤειρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab εἴρω.
Ἠέλιος, ου, ὁ, *Poët.* pro ἥλιος, *ſol.*
Ἦεν, 3. ſing. imperf. ind. *Att.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἠέπερ, *conj.* quam. Ex ἠὲ, et περ.
Ἠέρα, *nebulam*, acc. ſing. ab ἀὴρ, *Poët.* pro ἀήρ.
Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans, vel ſuſpenſo animo ſum. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, *Il.* 3, 108. Ab ἀείρω, *tollo.*
Ἠερέθονται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. v. ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.
Ἠέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀείρω.
Ἠέρι, *aëri*, dat. ſing. *Poët.* pro ἀέρι, ab ἀήρ.
Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, *ver.*
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui eſt in aëre; (2) excelſus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.
Ἠεροδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠὴρ, et δινέω.
Ἠεροδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aëre agitatus.
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris ſpatium, quoad oculis proſpicere poſſumus, *Ern.* Ex ἠὴρ, et εἶδω.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, caliginoſus.
Ἠέροθεν, *adv.* ex aëre, ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.
Ἠεροπλαγκτὸς, ὸν, in cœlo errans, epith. ſtellarum. A πλάζω.
Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obſcuritate ſepta vel aliorum oculos latens incedit, epith. furiarum. Ex ἠὴρ, et φοιτάω, *eo.*
Ἠερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iiſd.
Ἠερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce aërem replens, valdè clamans. Ex ἠὴρ, et φωνή.
Ἤερτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἀείρω.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ καὶ ἡ, *Poët.* pro ἀὴρ, aër.
Ἤεσαν, 3. pl. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ᾔεισαν, ab εἶμι.
Ἠζάνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀζαίνω.
Ἦθα, perf. ind. med. *Att.* pro εἴωθα, ſeu εἶθα, ab ἔθω, *conſueſco.*
Ἠθάδα, *conſuetam*, acc. ſing. Ab ἠθάς.
Ἠθάνιον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν.
Ἠθὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, familiaris, adſuetus. Ab ἦθος.
Ἠθεῖν, præſ. inf. act. pro ἠθέειν, ab ἠθέω.
Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox

vox junioris ad ſeniorem reverentiæ cauſâ; germane venerande, colende frater. A ϑεῖος, (vel potiùs pro ἠϊθεος, niſi ſit ab ἦθος, *Ern.* q. v.)
Ἤθελε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.
Ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἤθελον, *volebam*, imperf. ind. act.
Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθω
Ἤθηκα, *colavi*, perf. ind. act. v. ἠθέω. Unde
Ἠθητὴς, ȣ, ὁ, qui colat.
Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.
Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, ethicus, moralis, moratus; τὰ ἠθικὰ, præcepta morum, ſc. διδάγματα; (2) colatus. Ab ἦθος, vel ἠθω.
Ἠθικῶς, *adv.* moraliter; (2) moratè, modeſtè; (3) graviter, ſeverè.
Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.
Ἠθισμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Ἠθιςήριον, ιȣ, τὸ, rete, naſſa. Ab eod.
Ἠθμάριον, ȣ, τὸ, parvum colum, ſaccellus. Dim. ab ἠθμὸς.
Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coli formam habens.
Ἠθμὸς, ȣ, ὁ, colum, qualus. Ab ἦθω.
Ἠθογράφος, ȣ, ὁ, qui morum notationes ſcripſit. Ab ἦθος, et γράφω.
Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moreſque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.
Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus.
Ἠθοποιέω, mores exprimo.
Ἠθοποιητικῶς, accommodatè ad mores exprimendos, vel affectus.
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuum expreſſio. Ab
Ἠθοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mores inſtituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, et ποιέω.
Ἦθος, εος, τὸ, unde uſitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, manſio, ſedes conſuetæ.
Ἦθος, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.
Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.
Ἠθύμεον, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ἐθύμοον, à ϑυμόω.
ἩΘΩ, colo, percolo, f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.
Ἥιε, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ᾗε, ab εἶμι.
Ἤια, τὰ, viatica; (2) paleæ.
ἨΙ'ΘΕΟΣ, ȣ, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) cælebs: Venerem non expertus.
Ἤϊκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἔικτο, ab εἴκω.
Ἤιμεν, 1. pl. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤειμεν, ab εἶμι.
Ἤϊξα, a. 1. indic. act. verbi ἀΐσσω.
Ἤϊξαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Poët.* pro εἶξαι, ab εἴκω.
Ἠιόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas ſive magnum littus. Ab ἠϊὼν, *ripa*.
Ἠϊόνεσσι, *littoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἠϊόνεσι.
Ἠϊονῆσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀιονῆσαι, ab ἀιονάω.
Ἡϊὸς, ία, ἰον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.
Ἧς, *quibus*, dat. pl. *Poët.* pro ᾗς, et hoc. *Ion.* pro αἷς, ab ἡ, *quæ*, fœm. ab ὃς, *qui*.
Ἤϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poët.* pro εἶσαν, ab εἶμι.
Ἤϊσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. εἴσκω.
Ἤϊςωσα, a. 1. ind. act. v. ἀϊςόω.
Ἠΐχθην, *excurri*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω.
Ἧχι, pro ἧχι, et hoc pro ᾗ, *ubi*.
ἨΙ'Ω'Ν, όνος, ἡ, littus, ripa.
Ἧκε, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.
ἬΚΑ, *adv.* leniter, quietè, ſenſim, ſubmiſsè.
Ἦκα, *comedi*, perfect. indicat. act. v. ἔδω.
Ἧκα, *miſi*, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.
Ἤκαζον, imperf. ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.
Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab
Ἠκαλὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα.
Ἥκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥκω.
Ἤκαχον, *dolui*, aor. 2. ind. act. verbi ἀκαχέω.
Ἧκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἵημι.
Ἤκειν, pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro εἴκειν, ab εἴκω.
Ἦκεν, *Poët.* pro ἦν, ἄν, ἐὰν, *ſi*; *an*.
Ἠκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.
Ἤκεςος, έςη, εςον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus. Ex η pro α priv. et κεντέω, (et inut. κεόμαι, *Ern.*)
Ἠκηκόειν, pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀκηκόειν, ab ἀκέω.
Ἠκισάμην, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.
Ἥκιςα, *adv.* minimè. Ab
Ἥκιςος, ίςη, ιςον, minimus. Ab ἦκα, (cujus comp. eſt primitùs ἥκιων, deinde uſitatiùs ἥττων, *Ern.*)
Ἠκολούθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθεε.
Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.
Ἥκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.
Ἠκονημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀκονάω.
Ἦκυ, *Ion.* pro ἦπυ, *certè*.
Ἤκȣκα, perf. indicat. act. verbi ἀκέω.
Ἤκȣσα, *audivi*, a. 1. ind. act.
Ἠκȣ́σθην, ης, ἡ, aor. a. ind. paſſ.
Ἠκριϐωμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκριϐόω.
Ἠκριϐωμένως, *adv.* accuratè. Ab ἠκριϐωμένος, part. perf. ab ἀκριϐόω.
Ἠκρίϐωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριϐόω.
Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.
Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκρωτηριάζω.
Ἦκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἄγω.
Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.
ἭΚΩ, f. ἥσω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἥκει σοὶ ὄλεθρος, *Dem.* εἰς Ἀττικὴν, *idem.* ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xen.* ἐπὶ τὴν πρεσϐείαν, *Dem.* πρὸς ὑποψίαν, *Xen.*
Ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἤλακα, perfect. indic. act.
Ἠλαίνω, inſanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεὸς, pro quo ἠλαιος, *Heſ.* vel ab ἀλάω.
ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ῆς, ἡ, colus; *in pl.* τὰ ἠλάκατα, ων, fuſus; (2) fila, ſtamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc
Ἠλακατῆνες, piſces quidam à ſimilitudine coli ita dicti.
Ἠλακατώδης, ὲς, coli ſimilis; ( ) ad colum pertinens.
Ἠλάλαξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.
Ἡλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἤλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.
Ἠλασκάζω, idem quod ſeq. *Od.* 9, 457.
ἨΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino, *Il.* 2, 470.
Ἠλάςεον, imperf. ind. act. v. ἀλαςέω, *Hom. Il.* 15, 21.
Ἠλάςρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἠλάςρεες. ab ἐλαςρέω.
Ἥλατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι.
Ἠλαττονȣ̃ντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλαττονέοντο, ab ἐλαττονέω.
Ἠλάττωσα, aor. 1. ind. act. v. ἐλαττόω.
Ἤλγηκα, *dolui*, perf. ind. act. v. ἀλγέω.
Ἤλγȣν, imperfect. ind. act. pro ἤλγεον.
Ἤλεγξα, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.
Ἤλειμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλείφω.
Ἤλειφα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἤλεκτρον, ȣ, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro et argento conflatum; (3) lapis cryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.
Ἤλεκτρος, ȣ, ἡ, idem et ab eod.
Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, et φάω, *luceo*.
Ἠλεκτρώδης, ὲς, electro ſimilis; (2) de excretione cum ſplendicat et relucet.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol.
Ἠλέματος, ον, vanus, ſtultus. Ab ἠλεὸς.
Ἠλεμάτως, *adv.* fruſtrà, ſtultè. A præc.
ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſtultus, ſtolidus.
Ἤλευα, aor. 1. ind. act. *Poët.* et *Æol.* pro ἤλευσα, ab ἀλεύω.
Ἠλευθέρωσα, a. 1. ind. act. v. ἐλευθερόω.
Ἠλήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἠληλίμμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλίμμην, ab ἀλείφω.
Ἦλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἔρχομαι.
Ἦλθον, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἤλυθον.
Ἤλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.
Ἡλιάζω, f. άσω, et άξω, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæâ judico. Ἀλλ' ȣ̓κ ἔθ' ἡλιάξεις, in foro ſedebis, *Ariſtoph. Lyſ.* 380. Ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cauſæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος, (concio, vel congreſſus populi, &c. in vet. plebiſcitis et aliis monumentis ἁλία, ab ἁλέω, *congrego*, ἁλὴς, *confertus*, ἁλίω, et ἁλίζω, *congrego*, Ern.)
Ἡλιακὸν, ȣ, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab
Ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, ſolaris. Ab ἥλιος.
Ἡλιὰς, άδος, ἡ, ſcil. κόρη, ſolis filia.
Ἡλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.
Ἡλίασις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæâ.
Ἡλιαςήριον, ȣ, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.
Ἡλιαςὴς, ȣ, ὁ, judex in Heliæâ. Ab ἡλιάζω.
Ἡλιαςικὸς, ὴ, ὸν, heliaſticus, judicialis.
Ἡλιάω, ῶ, ſolem refero, ut ſol candeo. Ab ἥλιος.
Ἠλιϐάτας, pro ἠλιϐάτης, ȣ, ὁ, errabundus.
Ἠλίϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tam altus, ut uni ſoli ſit pervius, altiſſimus. Ex ἥλιος, et βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίϐατος, tam altus aut profundus ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βάσις, *greſſus*.
Ἡλίευον, imperf. ind. act. v. ἁλιεύω.
Ἤλιθα, *adv.* fruſtrà; (ab ἄλη, *error*, Ern.); (2) copioſè, valdè; (3) ſimul.
Ἠλιθιάζω, f. άσω, ſtultè ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab
ἨΛΙΘΙΟ'Σ, ία, ιον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.
Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia. A præc.
Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.
Ἠλιθίως, *adv.* ſtultè, ſtolidè. Ab eod.
Ἠλιθοεργὸς, ȣ, ſtultè agens. Ex ἔργον.
ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas ſenilis; (9) ætas, i. e. ſæculum; (7) altitudo. Hinc
Ἡλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.
Ἡλικιῶτις, ίδος, ἡ, coæva. A præc.
ἩΛΙ'ΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.
Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀλινδέω.
Ἧλιξ, ικος, ὁ, ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.
Ἡλιόϐλητος, ον, idem quod.
Ἡλιόϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus; (2) ſolis radiis ictus, liquefactus, &c. furore, aliove morbo tactus. Ex ἥλιος, et βάλλω.
Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſoli ſimilis, *in ſuperl.* clariſſimus. Ex εἶδος. Hinc
Ἡλιοειδῶς, *adv.* ſpecie ſolis.
Ἡλιοκαὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus à ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, et καίω. Hinc
Ἡλιοκαία, ας, ἡ, ardor ſive æſtus ſolis; (2) inſolatio.
Ἡλιοκάμινος, ȣ, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.
Ἡλιοκάνθαρος, ȣ, ὁ, ſcarabæus ſolaris.
Ἡλιόκαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, et καίω.
Ἡλιόκεντρις, ιδος, ἡ, qu. dic. ſolipunga, muſca in æſtu ſolari pungens. A κέντρον
Ἡλιομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſole gaudens, *Epith.* cicadæ. A μαίνομαι.
Ἡλιόμορφος, ὁ ϗ ἡ, ſolis formam habens.
Ἡλιόπȣς, οδος, ὁ, heliotropium magnum.
ἭΛΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſol.
Ἡλιοσκόπιος, ȣ, qu. dic. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. A σκοπὸς.
Ἡλιοςερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ςερέω.
Ἡλιοςιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. A ςείϐω.
Ἡλιότεκτος, ον, à ſole ortus, ſeu creatus. A τεύχω.

Ἡλιοτρόπιον,

Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris, heliotropion; (2) solarium, horologium. A τρέπω.
Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. Ab
Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, solis splendorem habens; (2) sole illustratus. A φαίνω.
Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, inde solis modo splendeo, nitesco; ἡλιῶσα, nitida. Hinc *in pass.* ἡλιόομαι, οῦμαι, sole illustror, à sole uror. Ab ἥλιος.
Ἡλίσκοντο, 3. pl. imp. ind. p. v. ἁλίσκω.
Ἡλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, *clavus*.
Ἤλιτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.
Ἡλιτενὴς, altus; quasi ad solem usque pertinens. Ab ἥλιος, et τείνω.
Ἡλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ίδος, ἡ, squama æris quæ è clavis decutitur. Ab ἧλος.
Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aberrans à mensibus, ante justos menses natus. Ab ἀλιτέω, et μὴν, *mensis*.
Ἠλιτόποινος, ον, improbos ulciscens, epith. Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, et ποίνη, *pœna*.
ἩΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, *Schol. Theocr.*
Ἡλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, solem referens, soli similis.
Ἡλιωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ἡλιόω. Unde
Ἡλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio.
Ἧλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.
Ἡλκωμένος, perf. part. pass. v. ἑλκόω.
Ἠλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἀλλάσσω.
Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. pass.
Ἤλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.
Ἠλλοιώμαι, perf. ind. pass. v. ἀλλοιόω.
Ἠλλοτριώνται, 3. pl. perf. ind. pass. v. ἀλλοτριόω.
Ἡλοειδὴς, ὁ ϗ ἡ, clavi formam habens.
Ἠλοήθην, a. 1. ind. pass. v. ἀλοάω.
Ἠλοίησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poët.* pro ἀλοάω.
Ἡλοκέντρον, ου, τὸ, calcar. Ab
Ἡλοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. A κόπτω.
ἮΛΟΣ, ου, ὁ, clavus; (2) oleæ morbus, qui et fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis et digitis pedum, etiam in albo oculorum.
Ἠλὸς, ἡ, όν, stolidus. Ab ἠλεὸς, (ἄλη, *Ern.*)
Ἡλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavo percussus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex τύπτω.
Ἡλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.
Ἤλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.
Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde
Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbrosus, opacus.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη, (ab α priv. et λύκη, *lux*. unde latinè *balucinari*, Ern.)
Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Hinc
Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) obscuritas.
Ἤλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι.
Ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.
Ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.
Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio, *Eurip. Herc.* 1140. Ab ἔρχομαι.
Ἦλφον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
Ἥλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.
Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.
Ἧλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.
Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto*.
Ἠμάθηνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθαινεν, ab ἀμαθαίνω.
Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab ἄμαθος.
Ἠμαθόεντα, acc. sing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.
ἩΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, sedeo.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα, (potiùs ab εἰμὶ, v. *Ern.*)
Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.
Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.
Ἡμαρτημένως, perperam, opp. ὀρθῶς.
Ἥμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.
Ἠμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

6

Ἡμάτωμαι, perf. ind. pass. v. αἱματόω.
Ἤμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακέω.
Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω.
Ἤμβροτον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβροτέω.
Ἡμέας, nos, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.
Ἡμεδαπὸς, ἡ, όν, qui est è nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς, et δάπεδον.
Ἠμείβετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀμείβω.
Ἠμείδηκα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.
Ἡμείων, *nostrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ἩΜΕΚΤΕ'Ω, ægrè fero, indignor.
Ἠμεληκμένος, perf. part. pass. v. ἀμελέω.
Ἠμελημένως, incuriosè, negligenter.
Ἤμελλε, 3 sing. imperf. ind. act. v. μέλλω.
Ἤμελον, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἠμέλεον, ab ἀμελέω.
ἩΜΕ'Ν, *conjunct.* et, atque.
Ἦμεν, 1. plur. imperf. ind. v. εἰμὶ.
Ἤμεν, *esse*, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι.
Ἤμενος, *sedens*, præs. part. verbi ἧμαι.
ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore Hebraizantes; (3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ', interdius; πρὸς, versus diem, sub lucem.
Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.
Ἡμερεύω, f. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. Ab ἡμέρα.
Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab
Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἀμερία, dies.
Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.
Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.
Ἡμερινὸς, ἡ, όν, diurnus. Ab eod.
Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, πολύμοχθον γένος ἁμερίων, *Dor.* pro ἡμερίων, *Euripid. Iphig. in Aul.* 1331.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur. Ab ἥμερος.
Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex βίος, *vita*, vel *victus*.
Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum à pedibus; (2) totum diem curro. Ab
Ἡμεροδρόμος, ὁ, qu. dic. cursor diurnus, qui cursum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui est à pedibus. Ex ἡμέρα, et δρόμος.
Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercûs.
Ἡμεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidè et benignè virgens seu pullulans; (2) placidè virescere et pullulare faciens. Ex ἥμερος, et θάλλω.
Ἡμεροθηρικὸς, ὁ, interdiu venans.
Ἡμεροκαλὲς, τὸ, sc. ἄνθος, et
Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.
Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus, *Ph.*
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totâ die dormit. Ex ἡμέρα, et κοίτη, *lectus*.
Ἡμερόλεγδον, *adv.* singulos dies numerando:
Ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα, et λέγω.
Ἡμερολογέειν, *dies numerare*, præs. inf. act.
Ἡμερολογεῖον, et ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti, Ex iisd.
Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei et noctis spatium. Ex ἡμέρα, et νύξ.
Ἡμεροποιέω, mansuetum reddo. Ex ἥμερος.
Ἡμεροποιὸς, qu. dic. mansuefactor.
ἭΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus.
Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu.
Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ speculationis locus. Ab
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens. A σκοπός.
Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.
Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conspicuus seu visus. A φαίνω,
Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, et φοιτάω.
Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, custos diurnus.
Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diem inclamans seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, et φωνή.
Ἡμερόω, mansuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, mansuefio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, mansuefactio.
Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire, *Suid. Hes.* Ex ἡμέρα, et ὡρέω.
Ἡμέρως, *adv.* mansuetè, placidè, modestè, *comp.* ἡμερωτέρως, mansuetiùs.
Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.
Ἧμες, præs. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἰμί.
Ἡμετέρῃσιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.
Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster; (2) qui nobiscum facit. Ab ἡμεῖς.
Ἡμέων, *nostrum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.
Ἠμημένος, perf. part. pass. v. ἀμάω.
Ἦμην, *eram*, imperf. ind. med. v. εἰμὶ.
Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.
Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀμάω.
Ἠμὶ, pro φημὶ, dico, *Att. Aristoph.* παῖ, ἠμὶ, παῖ, *puer, inquam, puer.* Hinc ἦν δ' ἐγὼ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, *apud Atticos.*
Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, et ἀμφορεὺς, *et sic reliqua deinceps, ab* ἡμι *incipientia.*
Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ab ἀνήρ.
Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.
Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, semivir.
Ἡμιάρτιον, τὸ, genus panis hemicycli figurâ, *Hes.* ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.
Ἡμιασσάριον, τὸ, semissis.
Ἡμιαστράγαλον, ου, τὸ, semitalus.
Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, semibarbarus.
Ἡμιβρεχὴς, et ἡμιβραχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte rigatus, semmadidus.
Ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.
Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, semesus. A βρώσκω.
Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, semibarbatus.
Ἡμιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γείνομαι.
Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, seminudus.
Ἡμιγύναιξ, et
Ἡμίγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, semivir.
Ἡμιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, semesus; (2) semidivisus; (3) semiustus. A δαίω.
Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, semioccisus. A δαΐζω.
Ἡμιδμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, semidomitus. A δαμάω.
Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.
Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus. A διπλοΐς.
Ἡμίδουλος, ου, ὁ, semiservus.
Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς, et ἑκτος.
Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Ἡμιέλλην, semigræcus.
Ἡμιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, semifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.
Ἡμίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.
Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, semielixus, semicoctus.
Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, semicinctium. A ζώνη.
Ἡμίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, semivivus.
Ἡμίηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte soli expositus; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.
Ἡμιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, semiviridis. A θάλλω.
Ἡμιθανῆ, acc. sing. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab
Ἡμιθανὴς, ὁ ϗ ἡ, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. Ab
Ἡμίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, semideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes divi.
Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.
Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, semiferus.
Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) semideus; (3) qui alternis vicibus vivit vel moritur. Ex iisd.
Ἡμιθραυστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, semifractus. A θραύω.
Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.
Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, semijudæus.
Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος, vel κάδος.

Ἡμίκακος,

Ἡμίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, semimalus, semipravus; (2) non plenè bonus; (3) neglectus.
Ἡμικάκως, *adv.* semipravè, non omnino benè.
Ἡμίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiustus, dimidiâ ex parte crematus. A καίω.
Ἡμίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἡμίκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, semivacuus, semiplenus.
Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος.
Ἡμικεφάλαιον, et ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, sinciput. A κεφαλή.
Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiputatus. A κλαδεύω.
Ἡμίκλαστος, ὁ καὶ ἡ, semifractus. A κλάω.
Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.
Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.
Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.
Ἡμικοτυλαῖος, αία, αῖον, qui est cotylæ dimidiatæ. Ab
Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla seu hemina dimidiata. A κοτύλη.
Ἡμίκραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κραῖρα.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc
Ἡμικρανικὸς, οῦ, ὁ, hemicraniâ laborans.
Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; sinciput. A κράνον.
Ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.
Ἡμικύαθος, ου, ὁ, semicyathus, *Aret.*
Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis, hemicyclium:
Ἡμικύκλιος, ὁ καὶ ἡ, semicirculi figuram habens, semicircularis. A κύκλος.
Ἡμικυκλιώδης, ες, idem.
Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus. A κύλινδρος.
Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, semimodius.
Ἡμικύων, υωνος, ὁ καὶ ἡ, semicanis.
Ἡμιλάσταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nequam.
Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semidecorticatus, ad dimidium ovo exclusus. A λεπίζω.
Ἡμιλέπτος, ον, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.
Ἡμίλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, semialbus.
Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, selibris, semilibris.
Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, selibra, semilibra, libra dimidiata; (2) semiobolus, sex æris. A λίτρα.
Ἡμίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semilotus. A λόω.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors.
Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semidoctus. A μανθάνω.
Ἡμιμάλλοντες, Mænades, Nymphæ, Bacchæ.
Ἡμιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiinsanus. A μαίνομαι.
Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, semiaridus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, *Luc.* A μαραίνω.
Ἡμιμάσσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semimansus. A μασσάομαι.
Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.
Ἡμιμέθυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiebrius.
Ἡμιμερὴς, ὁ καὶ ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.
Ἡμίμεστος, ὁ καὶ ἡ, semiplenus.
Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium mensuræ, v. gr. modii.
Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, semimenstruus. A μὴν.
Ἡμιμήνιον, τὸ, semimenstruum, mensis dimidius. Ab eod.
Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ.
Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semimalus.
Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
Ἡμίξεστον, hemina, dimidius sextarius.
Ἡμίξηρος, ὁ καὶ ἡ, semiarefactus, sideratus.
Ἡμιξύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semirasus. A ξυράω.
Ἡμιοβόλιον, τὸ, semiobolus.
Ἡμιόδιον, semita, *Philox.* Ab ὁδὸς, *via.*
Ἡμιόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dimidiâ parte præest itineribus.
Ἡμιολία, ας, ἡ, navis piratica, myoparo.
Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, pensio sescupli. Ab
Ἡμιόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus cum dimidiâ sui parte, sescuplus, sesquialter, sesquiplex:
Ἡμίολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; ex ὅλος, *totus.*

Ἡμιόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mularis. Ab ὄνος.
Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, et ἄγω.
Ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, *asplenon* aliàs dicta; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνου ὄνις.
Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.
Ἡμιονῖτις, ίδος, ἡ, mularis; (2) mulum pariens.
Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.
Ἡμιόπλος, qu. dic. semermis. Ab ὅπλα, *arma.*
Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπὴ.
Ἡμίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiassus; (2) semicoctus. Ab ὀπτάω.
Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, (rectiùs, ἡμιφανὴς.)
Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiconcretus. A πηγνύω.
Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθέα μέρεα, *Aret.* A πάθος.
Ἡμιπαίδευτος, semidoctus. *Suid.* indoctus.
Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suffertus. A παχύς.
Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab unâ tantam parte acuta. Ex πέλεκυς.
Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, semicoctus.
Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, semicubitalis.
Ἡμίπηχυς, υ, idem.
Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri.
Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, hemiplexiâ laborans. Ab
Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, dimidiâ parte percussus. A πλήττω. Hinc
Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis.
Ἡμιπλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, semiplenus.
Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiplenus.
Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later; ἡμιπλίνθοι, semilateres. A πλίνθος.
Ἡμίπνικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semisuffocatus.
Ἡμίπνοος, *contr.* ἡμίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, semianimis, semivivus. A πνέω, *spiro.*
Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.
Ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, *Hes.* A πόλος.
Ἡμιπόνηρος, ὁ καὶ ἡ, semimalus, semimalignus.
Ἡμιποὺς, όδος, semipes.
Ἡμίπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semirutus, qui dimidiâ ex parte corruit. A πίπτω.
Ἡμίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiustus, semiardens.
Ἡμιπύρωτος, ον, semicombustus, seu semicalidus.
Ἡμίπυῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, semirufus.
Ἡμίρομβος, ὁ, et ἡμιρόμβιον, τὸ, genus fasciæ, semirhombus.
Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
Ἡμιῤῥόπως, *adv.* moderatè, mediocriter, leniter. A ῥοπὴ.
Ἡμίρυπος, ον, semisuccidus, subsordidus.
Ἡμισάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidiâ ex parte concussus et agitatus, semiebrius. A σαλεύω.
Ἡμισαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.
Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars.
Ἡμισεύω, dimidius sum; (2) dimidiâ ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus siclus.
Ἡμίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, leviter sapiens.
Ἡμίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
Ἡμιστάδεον, τὸ, semistadium. Hinc
Ἡμισταδῖος, ον, dimidium stadii æquans.
Ἡμιστατὴρ, ὁ, semistater, genus nummi.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, hemistichium, dimidium versûs. A στίχος, *versus.*
Ἡμιστρατιώτης, ὁ, semimiles, miles semivir.
Ἡμιστρόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis.
Ἥμισυ, εος, τὸ, dimidium, altera pars, semis.
ΗΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis.

Ἡμισφαγὴς, ὁ καὶ ἡ, semimactatus. A σφάττω.
Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.
Ἡμιτάριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mediâ ex parte seu mediocriter est falsamentum.
Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidiâ ex parte absolutus, imperfectus. Ab
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. A τέλος.
Ἡμιτετράγωνον, τὸ, dimidium quadratum.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτόμης, ου, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. Ex τέμνω.
Ἡμιτομίας, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium.
Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem; (2) latus; (3) genus fasciæ *apud Medicos*, quod et ἡμίρομβος. Ab
Ἡμίτομος, ὁ καὶ ἡ, dimidiatus; (2) piscis genus.
Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμίτραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, semibalbus.
Ἡμιτριβὴς, ές, paululùm detritus. A τρίβω.
Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus.
Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. A τύμβος.
Ἡμίυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semisomnis.
Ἡμιφαὴς, vide ἡμιφανής.
Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicalvus.
Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
Ἡμίφαυλος, ον, dimidiâ parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiustus. A φλέγω.
Ἡμίφλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἡμίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidiatam vocem edens; (2) litera semivocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiviridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, semisextarius. A χόος.
Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. Hinc et ἡμίχουν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχοίνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidiam chœnicem continens.
Ἡμίχοινιξ, ἡ, dimidia chœnix.
Ἡμιχολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, subbiliosus.
Ἡμιχόριον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti.
Ἡμίχρηστος, ὁ καὶ ἡ, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ὁ καὶ ἡ, ex dimidiâ parte aureus.
Ἡμίχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semirutus. A χωννύω.
Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Ἡμίψυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
Ἡμίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobulum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab
Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc et τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. Ab eod.
Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἧμμαι, perfect. ind. pass. v. ἅπτω.
Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. v. ἀμοιρέω.
ΗΜΟΣ, *adv. Poët.* quando, quum.
Ἡμὸς, ἡ, ὸν, noster, *Poët.* Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio seu jaculandi peritia. Ab ἡμῶν.
Ἠμπειχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἀμπειχόμην, ab ἀμπέχω.
Ἠμπεσχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.
Ἠμπισχόμην, imperf. ind. pass. v. ἀμπίσχω.
Ἠμπόλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐμπολέω.
Ἤμυνε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.
Ἠμύνατο, *ultus est*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἠμυόεις, όεσσα, όεν, qui solet inclinare seu cadere. Ab ἠμύω.
Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἠμύω.
Ἠμύσειε, *ceciderit*, 3. sing. a. ejusd. *Æol.* format. *Hom. Il.* 4, 290.

'ΗΜΥ'Ω, f. ύσω, inclino, cado, demitto. 'Επὶ τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, *Il.* 2. 148.
'Ημφαγνόων, imperf. ind. act. pro ἠμφαγνόεον, ab ἀμφαγνοέω.
'Ημφειμένος, perf. part. pass. v. ἀμφιέννυμι.
'Ημφίβαλλον, imperf. ind. act. v. ἀμφιβάλλω.
'Ημφίγνυν, imperf. ind. act. pro ἠμφιγνόεον, ab ἀμφιγνοέω.
'Ημφιεννύμην, imperf. ind. v. ἀμφιέννυμι.
'Ημφίεσα, *vestivi*, a. 1. ind. act.
'Ημφίεσμαι, *indutus sum*, perf. ind. pass.
'Ημφιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass.
'Ημφισβήτυν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφισβήτεον, ab ἀμφισβητέω.
'Ημων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto.*
'ΗΝ, *conj.* si, pro ἐὰν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
'Ην, *dixi*, Poët. pro ἔφην, a. 2. verbi φημί.
'Ην, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι.
'Ηνάγκασα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.
'Ηναγκασμένως, *adv.* coactè.
'Ηναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.
'Ηνάλωσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.
'Ηναντιώθην, a. 1. ind. pass. v. ἐναντιόομαι.
'Ηναξα, a. 1. ind. act. v. ἀνάσσω.
'Ηνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ.
'Ηναρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. v. ἐναίρω.
'Ηνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.
'Ηνδραγαθηκέναι, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθέω.
'Ηνδρώθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνδρόω.
'Ηνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, pro ἐνέγκω.
'Ηνεγκαν, *tulerunt*, 3. pl. a. ejusd.
'Ηνεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
'Ηνεγμαι, *latus sum*, perfect. indic. pass.
'Ηνέθην, a. 1. ind. pass. verbi αἰνέω.
'Ηνεικα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκα.
'Ηνεῖπε, *edixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.
'Ηνείχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, à φέρω.
'Ηνειχόμην, *sustinebam*, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην, à v. ἀνέχομαι, ἠνέσχετο, *Eur. Electr.* 264.
'Ηνεκέως, *adv.* diù multumque, longo tempore. Ab
'ΗΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus, protentus, in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.
'Ηνεπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.
'Ηνεσα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.
'Ηνεσχέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω.
'Ηνεσχόμην, a. 2. ind. med. *Att.* pro ἀνεσχόμην.
'Ηνέχθην, *delatus sum*, a. 1. ind. pass. v. φέρω.
'Ηνέωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέωγα, ab ἀνοίγω.
'Ηνεώχθησαν, *aperti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass.
'Ηνήλωμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
'Ηνηνάμην, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.
'Ηνθε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.
'Ηνθον, a. 2. ind. *Dor.* pro ἦλθον.
'Ηνθισμένες, perf. part. pass. v. ἀνθίζω.
'ΗΝΙ', *adv.* ecce.
'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum; ἀφ' ἡνίας, ad finistram, à dextrâ.
'Ηνιάζω, f. άσω, fræno. A præc.
'Ηνίγμαι, perf. ind. pass. v. αἰνίττομαι.
'Ηνίδε, *ecce*, Dor. pro ἠνίδε, ab εἰδῶ.
'Ηνίησαι, 2. sing. perf. ind. pass. v. ἀνιάω.
'ΗΝΙ'ΚΑ, *adv.* quum, quando, *apud Atticos de horâ diei*, quâ horâ? *ut et* πηνίκα.
'Ηνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.
'Ηνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum:
'Ηνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego et duco; (3) rego, moderor. Ab
'Ηνιοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui habenas conficit.
'Ηνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. "Ος ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβὼς, *Eur. Ph.* 176. Ab
'Ηνιοστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία, et στρέφω.

'Ηνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio.
'Ηνιοχεὺς, έος, ὁ, auriga; obliqui casus, ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, *Poët.* Ab
'Ηνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, *Epigr.* Ab ἡνίοχος.
'Ηνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
'Ηνιοχῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἡνιοχέες.
'Ηνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.
'Ηνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. Ab
'Ηνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία, et ἔχω.
'Ηνίπαπεν, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἤνιπε, ab ἐνίπτω.
'Ηνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus.*
'Ηνισσάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.
'Ηνισσάμην, a. 1. ind. med. v. ἐνίσσω.
'Ηνίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. αἰνίσσομαι.
'Ηνίχθω, 3. sing. perf. imperat. pass.
'Ηνοθα, *florui*, perf. ind. med. verbi ἀνέθω, *per Metathes.* pro ἄνθέω.
'Ηνοίγην, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἀνώγην, ab ἀνοίγω.
'Ηνοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi ejusd.
'Ηνοισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero.*
'Ηνον, imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.
'Ηνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo, *Il.* 6, 156. Ab ἀνήρ.
'Ηνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.
'Ηνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, sonorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω, pro ἀνύω, et ὄψ, vel ὤψ.
'Ηνσχόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεσχόμην, *ap. Soph. Ant.* 473. Ab ἀνήχω.
'Ηνται, *sedent*, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἧμαι.
'Ηντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω.
'Ηντέτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἄντομαι.
'Ηντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.
'Ηντιβόλυν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.
'Ηντιδίκυν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.
'Ηντινα, *quam*, acc. sing. ab ἥτις.
'Ηντληκότες, nom. pl. plusq. perf. part. act. verbi ἀντλέω.
'Ηντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. act. v. ἧμαι.
'Ηνυεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.
'Ηνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
'Ηνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio.*
'Ηνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.
'Ηνωξα, *jussi*, a. 1. ind. act.
'Ηνωμαι, perf. ind. pass. verbi ἑνόω.
'Ηνώρθυν, imperf. ind. act. pro ἠνώρθοεν, ab ἀνορθόω.
'Ηνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act.
'Ηνώχλυν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.
'Ηξα, *veni*, a. 1. ind. act. v. ἥκω.
'Ηξα, *fregi*, a. 1. ind. act. v. ἄγνυμι.
'Ηξει, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. act.
'Ηξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
'Ηξιυ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠξίοε, ab ἀξιόω.
'Ηξίωται, 3. sing. perf. ind. pass.
'Ηξυσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἥκω.
'Ηξω, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.
'Ηοῖ, *auroræ*, dat. sing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς.
'Ηοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
'Ηομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἤιομεν, ab εἶμι.
'Ηον, *ivi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro ᾔειν.
'Ηόνα, *ripam*, acc. sing. ab ἠών.
'Ηόνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. αἰονάω.
'Ηόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠών.
'Ηῦς, gen. sing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.
'ΗΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
'Ηπατήθην, a. 1. ind. pass. v. ἀπατάω.

'Ηπατηρὸς, ἡ, ὸν, hepaticus, hepatarius; à præc. Afferunt et ἠπατήρια, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab ἧπαρ.
'Ηπατητικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
'Ηπατιαὸς, ου, ὁ, ad hepar pertinens:
'Ηπατιαῖος, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.
'Ηπατίζω, f. ίσω, hepati similis sum; (2) ad hepatis colorem vergo.
'Ηπατικὸς, ἡ, ὸν, jecoralis; (2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat.
'Ηπάτιον, ου, τὸ, jecusculum. Ab ἧπαρ.
'Ηπατίτης, ου, ὁ, jecoralis; (2) lapidis genus.
'Ηπατῖτις, ιδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus.
'Ηπατοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, jecinori similis.
'Ηπατος, ου, ὁ, piscis quidam à jecinoris colore nomen fortitus. Ab ἧπαρ.
'Ηπατοσκοπέω, exta consulo.
'Ηπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. Ab
'Ηπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, et σκοπέω.
'Ηπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, hepatis dissector, *ap. Lycurg. si lectio vera, quod non videtur.* Ern.
'Ηπατώριον, ου, τὸ, eupatorium, herba.
'Ηπαφε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπαφίσκω.
'Ηπάω, farcio. Hinc ἠπήσασθαι.
'Ηπεδανὸς, ἡ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) stolidus. Ex η pro α priv. et πέζα, seu πέδον.
'Ηπεδανόω, debilito. A præc.
'Ηπείγετο, 3. sing. imp. ind. pass. v. ἐπείγω.
'Ηπείγμαι, perf. ind. pass.
'Ηπείθησα, a. 1. ind. act. v. ἀπειθέω.
'Ηπείθυν, imperf. ind. act. pro ἠπείθεον.
'Ηπείλει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠπείλεε.
'Ηπείλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.
'Ηπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. A γίγνομαι.
'Ηπείροιο, gen. sing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab
'ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus.
'Ηπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. 'Αναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, *Aristot.* A præc.
'Ηπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
'Ηπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem spectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
'Ηπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea.
'Ηπειτα, *deinde*, Poët. pro ἔπειτα.
'Ηπερόπευμα, ατος, τὸ, res quâ aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
'Ηπεροπεὺς, έος, seu ῆος, ὁ, impostor, deceptor. Ab eod.
'Ηπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἐπεροπεύω.
'Ηπεροπευσις, εως, ἡ, fraus, impostura.
'Ηπεροπευτὴς, ῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
'Ηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. "Η οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; *Il.* 5, 349. Ab ὄψ, *vox.* (forsan ab ἀπάω, *Ern.*)
'Ηπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.
'Ηπητὴς, ῦ, ὁ, fartor vel sutor. Ab ἠπάω.
'Ηπήτρια, ας, ἡ, sartrix. A præc.
'Ηπήτριον, ου, τὸ, instrumentum quo sutores et fartores in consuendis coriis vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἠπάω.
'Ηπιαλέω, ῶ, epialâ febri laboro. Ab
'ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris algida, ipialus.
'Ηπιάλης, ητος, ὁ, idem.
'Ηπιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis. A præc.
'Ηπίαμα, ατος, lenimentum. Ab
'Ηπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
'Ηπιήθην, a. 1. ind. pass.
'Ηπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, et δῶρον.
'Ηπιοδώτης, ου, ὁ, idem, epith. Æsculapii.
'Ηπιόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benigni et mitis animi.
'Ηπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
'Ηπιόλιον, ου, τὸ, Dim. ab
'Ηπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.

'Ηπιόμοιρος,

Ἠπιομοίρος, ου, bene fatum sortitus, mite ingenium sortitus.
ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc
Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, placidus, mitis.
Ἠπίςατο, 3. fing. imperf. ind. *Ion.* et *Att.* pro ἐπίςατο, ab ἐπίςαμαι.
Ἠπιςήθην, a. 1. ind. paff. v. ἀπιςέω.
Ἠπίςησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠπίςευν, imperf. ind. act. pro ἠπίςεον. Ἠπίςω, *noveras*, 2. fing. imperf. ind. verbi ἐπίςαμαι: imperf. ἠπιςάμην, ἠπίςασο, *Ion.* ἠπίςαο, *Att.* ἐπίςω, *Euripid. Herc. Fur.* 344.
Ἠπίως, *adv.* leniter, benignè, clementer, æquo animo, ἠπιωτέρως, leniùs.
Ἠπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.
Ἠπόρευν, imperf. ind. act. pro ἠπόρεον, ab ἀπορέω.
Ἠπυ, nimirum; (2) certè, profectò; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
Ἧπται, 3. fing. perf. ind. paff. v. ἅπτω.
Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.
Ἠπύτα, *vociferator*, voc. fing ab
Ἠπύτης, ȣ, ὁ, vociferator. Ab
Ἠπύω, fono, fonitum edo, vociferor, clamo. Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύει, *Il.* 14, 399. Ab ἀπύω.
Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.
Ἦρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐρᾶν, *amare*, vel ab ἄρω, *apto*. (Ἦρα gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem fignificat. *Ern.*)
ἭΡΑ, ας, ἡ, Juno. Dea vivifica, potentiarum feracium fons et mater.
Ἦρα, *tuli*, aor. 1. ind. act. verbi ἄιρω.
Ἤρα, 3. fing. imperf. ind. pro ἤραε, ab ἐράω.
Ἠρᾶτο, *imprecabatur*, 3. fing. imperf. ind. pro ἠράετο, ab ἀράομαι.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἡραῖον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἡραῖα, pro ἡραῖα, ων, Junonia facra. Ab ἥρα.
Ἡρακλέης, εος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλεις. *Apud Poëtas.* Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν.
Ἡρακλειδης, ȣ, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλέης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feftum Herculis, et τὸ ἡράκλειον, ȣ, templum Herculis. Ab eod.
Ἡράκλεις, *adv.* Herclè; (2) admirandi cum terrore, indignantis et deteftantis.
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, fum fectæ Heracliteæ. Ab Ἡρακλειτος.
Ἡρακλειτιςὴς, ȣ, ὁ, fectator Heracliti.
Ἤραμαι, perf. ind. paff. verbi ἐράω.
Ἠράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi ἄιρω.
Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠράνθεμον, ȣ, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, et ἀνθέω, *floreo*.
Ἤρανος, ȣ, ὁ, rex, præfectus, opitulator. *Hef.*
Ἠρανέω, opem fero, gratificor.
Ἤραρα, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.
Ἠραρχικὸς, ἡ, ὸν, à vere incipiens. Ex ἦ, et ἄρχομαι.
Ἤρας, 2. fing. imp. ind. pro ἤραες, ab ἐράω.
Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι. Ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράομαι, *amo*. Hom. Il. 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.
Ἠράσθην, a. 1. ind. paff. verbi ἐράω.
Ἠράσσαο, 2. fing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἠράσω.
Ἠρᾶτο, 3. fing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠράετο, ab ἀράομαι.
Ἠργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐργαζόμην, ab ἐργάζομαι.
Ἠργάνθην, a. 1. ind. paff. v. ἀργαίνω.
Ἦργμαι, perf. ind. paff. verbi ἄρχω.
Ἤρεαι, 2. fing. præf. ind. *Ion.* pro ἔρῃ, ab ἔρομαι.
Ἡρέθην, *delegi*, a. 1. ind. paff. verbi ἀιρέω.
Ἥρει, 3. fing. imp. ind. act. *contr.* pro ἥρεε, a verbo ἀιρέω, *eligo*.
Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρέθω.
Ἠρείδει, 3. fing. plufq. perf. ind. act. v. ἐρείδω.
Ἤρεικον, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.
Ἠρείσατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. v. ἐρείδω.
Ἠρεῖτο, 3. fing. imperf. ind. paff. pro ἡρέετο, ab ἀιρέω.
Ἠρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρείπω.
Ἠρέμα, *adv.* fenfim, paullatim, lentè, tacitè; (2) aliquantum. Ab ἤρεμος. Hinc
Ἠρεμάζω, mœreo; (2) fum quietus.
Ἠρεμαῖος, αια, αῖον, quietus, fubmiffus, lenitus. Ab ἤρεμος. Hinc
Ἠρεμαίως, *adv.* fenfim, lentè.
Ἠρεμεςέρως, *adv.* quietiùs. Ab ἤρεμος.
Ἠρεμέω, quiefco, quietus fum; (2) infrequens fum, de loco (nifi hoc fit potiùs ἐρημέω.) Ab ἔρεμος. Hinc
Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipfa quiefcendi actio, quies; (2) perturbationum fedatio.
Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἠρεμίζω, f. ίσω, fedo, quiefcere facio. Ab
ἨΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otiofus, mitis, placidus.
Ἦρεν, *tulit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἄιρω.
Ἠρενὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινὸς, ab ἐάρ.
Ἤρεον, imperf. ind. act. verbi ἀιρέω.
Ἤρεπται, 3. fing. perf. ind. paff. v. ἐρέφω, *tego*.
Ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.
Ἠρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. ἀιρετίζω.
Ἤρετο, 3. fing. imperf. ind. paff. v. ἔρομαι.
Ἠρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐρευνάω.
Ἥρης, *Junonis*, gen. fing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.
Ἥρημαι, perf. ind. paff. v. ἀιρέω.
Ἤρημεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro ἠρήκαμεν.
Ἠρημώθην, a. 1. ind. paff. v. ἐρημόω.
Ἠρημωμένος, *vaftatus*, perf. part. paff.
Ἠρήρειν, plufq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, à verbo ἄρω.
Ἠρήρειςο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. verbi ἐρείδω.
Ἥρήσαντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀιρέω.
Ἤρθην, aor. 1. ind. paff. v. ἄιρω.
Ἤρθρωσας, 2. fing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.
Ἦρι, *adv.* manè; (2) verè. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, et γίνομαι.
Ἠριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vernus; (2) matutinus.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, fenecio, herbæ genus cujus flores capillorum modo canefcunt. Ex ἦρ, et γέρων, *Plin.* 25. *Angl.* Groundsel.
Ἠριεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fepulchrorum ftructor; (2) fpoliator fepulchrorum, *Hef.* Ex ἠρίον, et ἔργον.
Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἠρίκει, *contenderat*, 3. fing. plufq. perf. ind. act.
Ἠριθμημήναι, nom. pl. perf. part. paff. f. g. ab ἀριθμέω.
Ἤρικον, *fecui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.
Ἠρινεος, ȣ, ὁ, candidus.
Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινὸς.
ἩΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, monumentum, fepulchrum.
Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex πολέω.
Ἠριπώθην, a. 1. ind. paff. v. ἐριπόω.
Ἤριςε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.
Ἦρκε, *tulit*, 3. fing. perf. ind. act. verbi ἄιρω.
Ἤρκει, 3. fing. imperf. ind. act pro ἤρκεε, ab ἀρκέω.
Ἤρκεσε, 3. fing. a. 1. ind. act.
Ἦρκται, 3. fing. perf. ind. paff. verbi ἄρχομαι.
Ἠρκὼς, *qui fuftulit*, perf. part. act. verbi ἄιρω.
Ἦρμαι, *fublatus fum*, perf. ind. paff.
Ἥρμοζε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἁρμόζω.
Ἡρμοσμένως, aptè. Ab ἁρμόζω.
Ἠρνεῖτο, 3. fing. imperf. ind. paff. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.
Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. fing. a. 1. ind. med.
Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ἄρνυμαι.
Ἠρξάμην, a. 1. ind. med. v. ἄρχομαι.
Ἤρξαντο, *cæperunt*, 3. pl. a. ejufd.
Ἤρξατο, *cæpit*, 3. fing. a. ejufd.
Ἦρξεν, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἄρχω.
Ἠρόμην, a. 2. ind. med. v. ἔρομαι.
Ἤρȣ, 2. fing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤρȣσα, *aravi*, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω.
Ἠρȣ̃το, 3. fing. imperf. ind. paff. pro ἠρόετο.
Ἠρȣντο, 3. pl. imperf. indic. paff. pro ἠρ.οντο, ab ἀιρέω.
Ἠρπάγη, 3. fing. a. 2. ind. paff.
Ἥρπασεν, 3. fing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἁρπάζω.
Ἦρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
Ἦρται, 3. fing. perf. ind. paff. v. ἄιρω.
Ἦρτο, *fublatus erat*, 3. fing. plufq. perf. ind. paff.
Ἤρτημαι, perf. ind. paff. verbi ἀρτάω.
Ἠρτύνετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ȣ, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Eryngo, or Sea-holly.
Ἠρύγγος, ȣ, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quafi ab ἔιριον, *lanugo*.
Ἤρυγε, 3. fing. aor. 2. ind. act. v. [illegible]
ἩΡΥΓΩ, mugio, *Hef.* ἠρύγων, μυκώμενος.
Ἠρύκακε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.
Ἤρυκε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἀρύκω.
Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
Ἤρυτο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. v. ἐρύω.
Ἦρχε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχατο, 3. pl. plufq perf. ind. paff. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.
Ἦρχε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχθην, *inceptus fum*, a. 1. ind. paff.
Ἤρω, 2. fing. a. 1. ind. med. verbi ἄιρω.
Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώειον, ȣ, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.
Ἡρωελεγεῖον, ȣ, τὸ, metrum ex heroicis et elegiacis verfibus conftans. Ex ἡρῷος, et ἐλεγεῖον.
Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἥρωσι.
Ἠρώησα, *fluxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.
Ἡρωΐζω, heroicè ago; (2) carmen heroicum fcribo.
Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, fortiter. A præc.
Ἡρωΐνη, et ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. femidea:
Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.
Ἡρωΐς, ΐδος, ἡ, herois, heroina, heroica.
Ἡρωΐσσα, et ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωλογέω, res heroum expono, *de poetâ Epico.*
Ἡρωλογία, ἡ, hiftoria feu res heroum. Ab iifd.
Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤραον, ab ἐράω.
Ἡρῷον, ȣ, τὸ, heroum, herois fanum feu monumentum, facrarium, ftatua; (2) carmen heroicum; (3) epulum folenne in honorem herois. Ab ἥρως.
Ἡρῷος, vel ἡρῷος, ῴα, vel ώα, ῷον, vel ῷον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώιος.
ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, femideus. Heroes propriè ordinem ultimum animarum femper comitantium deos componunt: et horum proprietas eft magnificentia, venerabilis et fublimis; (2) generofus, potens, fortis.
Ἡρωσσα, ἡ, heroina.
Ἠρώτα, 3. fing. imperf. ind. act. pro ἠρώταε, ab ἐρωτάω.
Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠρώτων, 1. fing. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώταον.
Ἧς, *fuæ*, gen. fing. ab ὅ, fem. ab ὅς, pro ἑὸς.
Ἦς, *eras*, 2. fing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἦσα, *cecini*, aor. 1. ind. act. verbi ἄδω.
Ἧσαι, 2. fing. præf. ind. act. v. ἧμαι.
Ἦσαν, 3. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἧσας, 2. fing. aor. 1. ind. act. v. ἥδω.
Ἥσατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. v. ἥδομαι.
Ἠσέβηκα, perf. ind. act. v. ἀσεβέω.
Ἧσει, 3. fing. f 1. ind. verbi ἵημι.
Ἠσέλγημαι, perf. ind. paff. v. ἀσελγέω.
Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσέλγανα, ab ἀσελγαίνω.
Ἧσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἕζω.
Ἦσσα, 2. fing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἧσθαι, *federe*, præf. inf. verbi ἧμαι.
Ἡσθείην, a. 1. opt. paff. v. ἥδομαι.
Ἠσθένηκα, perf. inf. act. verbi ἀσθενέω.
Ἠσθενήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.
Ἠσθένευν, imperf. ind. act. pro ἠσθένεον.
Ἡσθέντες, nom. pl. a. 1. part. paff. verbi ἥδομαι.
Ἤσθετο, 3. fing. a. 2. ind. med. v. ἀισθάνομαι.
Ἥσθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. v. ἥδομαι.
Ἤσθημαι, perf. ind. paff. verbi ἀισθάνομαι.

Ἥσθην, a. 1. ind. paff. verbi ἥδω.
Ἠσθησάμην, aor. 1. ind. med. v. αἰσθάνομαι.
Ἠσθῆσθαι, *fenfiffe*, perf. indic. paff.
Ἡσθήσομαι, f. 1. ind. paff. v. ἥδομαι.
Ἥσθητο, 3. fing. plufq. perf. paff. v. inuf. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, *induor*.
Ἤσθιον, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.
Ἥσθμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἔσθμανα, ab ἀσθμαίνω.
Ἠσθόμην, a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
Ἧσι, 3. fing. præf. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἧσιν, 3. fing. præf. conj. *Ion.* et cum ν ἐφελκ.
Ἥσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
Ἠσίτει, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, ab ἀσιτέω.
Ἤσκειν, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
Ἠσκήθην, a. 1. ind. paff.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ἤσκουν, imperf. ind. act. pro ἤσκεον.
Ἧσμαι, perf. ind. paff. v. ἄδω.
Ἧσμαι, perf. ind. paff. v. ἥδομαι.
Ἧσμεν, plufq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.
Ἧσο, *eras*, 2. fing. imperf. vel plufq. perf. v. εἰμί.
Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. paff. verbi ἀσπάζομαι.
Ἤσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.
Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverfum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior difcedo, fuperor, vincor, fuccumbo, propriè et tropicè. Unde et deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus; ἡττημένος, perf. victus, ἡσσῆσθαι, victum effe, ἡσσᾶσθαι, præf. vinci. Πικρῶ δ' ἔρωτος ἡττηθήσομαι, *Eur. Hipp.* 731. τῶν συμφορῶν, *Ifocr.* τῶν ἡδονῶν, *Xen.* Ab eod.
Ἡσσήθην, a. 1. ind. paff.
Ἧσσε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἦσε, ab ἄδω.
Ἡσσόνως, et ἡττόνως, minùs, parùm. Ab
ΗΣΣΩΝ, vel ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor, inferior, (2) deditus, obnoxius cupiditati et dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τῦ κέρδυς ἅπαντες ἥττονες, vincuntur à lucro, *Ariftoph. Plut.* 363.
Ἧσται, *fedit*, 3. fing. perf. ind. v. ἧμαι.
Ἠστάτει, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠστάτεον. Ab ἀστατέω.
Ἧστε, 2. pl. plufq. perf. ind. act. *Att.* et *per Sync.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
Ἥστην, 3. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἤτην, ab εἰμί.
Ἧστον, 2. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἦτον.
Ἧστο, 3. fing. imperf. ind. *Poët.* pro ἧτο, ab ἧμαι.
Ἡσὸς, ἡ, ὸν, jucunditate adfectus, exhilaratus; (2) qui jucunditate adfici poteft. Hinc τὸ ἡσὸν, ῦ, jucunditas, fuavitas. Ab ἥδω.
Ἤστραπτε, 3. fing. imperf. ind. act. v. ἀστράπτω.
Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθετέω.
Ἥσυχα, *adv.* quietè, tacitè, fenfim.
Ἡσυχάζω, f. άσω, quiefco; (2) taceo; (3) tranquillè vivo. Ἡσυχάζειν τὺς πόδας, *Thuc.* Ab ἥσυχος.
Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ȣ, τὸ, locus in quo degunt ἡσυχασαί. Ab
Ἡσυχαστὴς, ȣ̃, ὁ, monachus, folitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *item* aliquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, filentium, otium. Ab ἥσυχος.
Ἡσυχιότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, idem. *Ern.*
Ἡσύχιμος, ον, et
Ἡσύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod
ΗΣΥΧΟΣ ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, otiofus.
Ἡσύχως, *adv.* quietè, tranquillè. A præc.
Ἠσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀσχάλλω.

Ἠσχολήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paff. verbi ἀσχολέω.
Ἠσχύνετο, 3. fing. imperf. ind. paff. v. αἰσχύνομαι.
Ἧσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἥτασεν, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω.
Ἧτ', pro ἧτε, artic. præpof.
Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἤτει, 3. fing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.
Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paff. verbi ἀτεκνόω.
Ἠτήκειν, plufq. perf. ind. verbi αἰτέω.
Ἤτην, *erant*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.
Ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτιᾶτο, 3. fing. imperf. ind. paff. v. αἰτιάομαι.
Ἠτιμάσθη, a. 1. ind. paff. v. ἀτιμάω.
Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. fing. a. ejufd.
Ἤτοι, five, feu, vel, certe. Ab ἤ, *aut.*
Ἡτοίμαζε, 3. fing. imp. ind. act. v. ἑτοιμάζω.
Ἡτοίμασε, 3. fing. a. 1. ind. act.
Ἡτοίμασαι, 3. fing. perf. ind. paff.
Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.
Ἠτῶντο, 3. pl. imperf. ind. paff. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.
Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.
Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.
Ἠτρίδιον, ȣ, τὸ, tomaculum; (2) fumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΤΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, ftamen; (2) textum.
ΗΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, imus venter, pars ab umbilico ufque ad pubem.
Ἧττα, vide ἧσσα.
Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι. Unde
Ἡττᾶσθαι, præf. inf. med. pro ἡττάεσθαι.
Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.
Ἡττημένος, perf. part. paff. v. ἡττάομαι.
Ἡττητέα, *adv. pofit.* cedendum eft. Αὐτὰρ ὁ γυναικῶν ὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα ἡμῖν, *Ariftoph. Lyf.* 453.
Ἧττον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab
Ἥττων, vide ἥσσων.
Ἠτύχει, 3. fing. imperf. ind. act. pro ἠτύχεε, ab ἀτυχέω.
Ἥτω, 3. fing. imperat. *Poët.* pro ἔσω, ab εἰμί.
Ηὔγει, 3. fing. imperf. ind. act. pro ηὔγεε, ab αὐγέω, pro αὐχέω.
Ἠϋγένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm barbatus, pulchrè barbatus. Ex ἠῢ, pro εὖ, et γένειον.
Ηὔδα, 3. fing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.
Ηὐδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
Ηὐδηκὼς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ηὐδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo.*
Ηὖδον, imperf. ind. act. verbi εὕδω.
Ηὕηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤυανα, ab αὐαίνω, *arefacio.*
Ηὐθύνθην, aor. 1. ind. paff. v. εὐθύνω.
Ηὐκαίρει, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro εὐκαίρεεν, ab εὐκαιρέω.
Ἠϋκόμοιο, *per Diæref.* et *Ion.* pro εὐκόμȣ.
Ἠΰκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè comatus, pulchras comas habens. Ex ἠῢ, pro εὖ, et κόμη.
Ηὔλει, 3. fing. imperf. indic. act. pro ηὔλεε, ab αὐλέω.
Ηὐλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ηὐλίσθην, a. 1. ind. paff. v. αὐλίζομαι.
Ηὐλόγει, 3. fing. imperf. ind. act. pro εὐλόγεε, ab εὐλογέω.
Ἠῢν, *bonum*, acc. fing. *Poët.* pro ἐῢν, ab ἐΰς.
Ηὔξανε, 3. fing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ηὔξατο, 3. fing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.
Ηὔξεν, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ηὖσε, ab αὔω.
Ηὔξετο, 3. fing. imperf. ind. med. v. αὔξομαι.
Ηὐξήθην, a. 1. ind. paff.
Ηὔξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ηὐπορεῖτο, 3. fing. imperf. indic. med. pro ηὐπορέετο, ab εὐπορέω.

Ηὑράμην, a. 1. ind. med. *Att.* et *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
Ηὑρῆσθαι, *inventum effe*, perf. ind. paff.
Ηὕρω, *inveniſti*, 2. fing. a. 1. ind. med.
Ἠΰς, έος, ὁ, bonus, pulcher; (2) fortis; (3) magnus; (4) generofus. Ab ἐΰς.
Ηὖσα, a. 1. ind. act. *per Dialyfin* pro ἦυσα, ab ἀύω.
Ἠΰτε, *adv.* ficut, tanquam. Ab ἔυτε, (*Ion.* pro ὃ τε, *integra formula foret*, ἐφ' ὃ τρόπῳ, *quemadmodum*, Ern.)
Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, *necto.*
Ἡφαίςειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίςειον, ȣ, Vulcani templum, et τὰ ἡφαίςεια, ων, Vulcanalia, feu Vulcani feftum:
Ἡφαίςια, ων, τὰ, Vulcanalia:
Ἡφαίςοιο, gen. fing. *Ion.* pro Ἡφαίςȣ. Ab
ἩΦΑΙΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, Vulcanus, Deus gubernator naturæ fluentis corporum, et rationarum feminalium univerfi præfes, et fons ignis, (2) ignis, flamma; (3) lux. Ab ἅπτω, *Ern.*
Ἡφαιςόπονος, ὁ ϗ ἡ, à Vulcano elaboratus.
Ἡφαιςότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἡφαιςοτευχὴς, ὲς, idem.
Ἤφασα, a. 1. ind. act. v. ἀφάω.
Ἠφειδήκεισαν, 3. plur. plufq. perf. ind. act. verbi ἀφειδέω.
Ἡφείθην, a. 1. ind. paff. *Att.* pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.
Ἠφνιακὼς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφνιακὼς, ab ἀφνιάζω.
Ἧφθα, 3. fing. a. 1. ind. paff. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.
Ἧφθαι, *attigiffe*, perf. inf. paff. v. ejufd.
Ἠφίει, 3. fing. imperf. ind. act. *Bæot.* pro ἠφίη, ab ἀφίημι.
Ἥφιεν, 3. fing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἠφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.
Ἠφωρίσθαι, perf. ind. paff. v. ἀφορίζω, *termino.*
Ἠχαίνω, mendico, *Suid.* Quafi ab ἀχήν.
Ἦχε, *duxit*, 3. fing. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἠχεῖ, 3. fing. præf. ind. act. pro ἠχέει, ab ἠχέω.
Ἠχεῖον, ȣ, τὸ, vas feu machina quo fonus editur. Ab eod.
Ἠχέτης, ȣ, ὁ, fonator, fonorus, ἠχέτα τέττιξ cicada ftrepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχετικὸς, ἡ, ὸν, fonorus, canorus.
Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, fono, refono, tinnio. Ἠχεῖ τις ὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυςυχῆ κωκυτὸν εἴσω, *Soph. Trach.* 875. Ab ἦχος.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, fonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, refonans, fonorus:
Ἠχητὴς, ȣ̃, ὁ, fonans, fonorus. Ab ἠχεῖν.
Ἠχητικὸς, ἡ, ὸν, fonorus.
Ἠχθέσθην, a. 1. ind. paff. v. ἄχθομαι.
Ἤχθημαι, perf. ind. paff. v. ἐχθάνομαι.
Ἤχθην, a. 1. ind. paff. verbi ἄγω.
Ἤχθηρε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρα, à verbo ἐχθαίρω.
Ἠχθόμην, a. 2. ind. med. v. ἐχθάνομαι.
Ἧχι, *adv.* ubi.
Ἤχλυσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.
Ἠχμαλώτευται, 3. fing. perf. ind. paff. verbi αἰχμαλωτεύω.
Ἦχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
Ἠχόπυς, όδος, ὁ ϗ ἡ, fonipes, pedibus fonitum edens, *Euſt.* Ex ἦχος, et πῦς.
ἨΧΟΣ, ȣ, ὁ, fonus, fonitus; (2) clamor.
Ἠχρειώθην, a. 1. ind. paff. v. ἀχρειόω.
Ἠχὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, Echo, fonus reciprocus, vox repercuffa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fonorus, refonabilis.
Ἡψάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.
Ἥψατο, *tetigit*, 3. fing. a. ejufd.
Ἥψησα, aor. 1. ind. act. v. ἕψω, pro ἕψέω.
Ἠῶ, acc. fing. pro ἠόα, ab ἠώς.
Ἠῶθεν, *adv.* mane, à diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *adv.* fub aurorâ, diluculo.
Ἠώκοιτος, ȣ, ὁ, matutinus, *Hef.* Ex κοίτη.
Ἠὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠϊών.
Ἠωνίκει, 3. fing. plufq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.

Ἠῶος,

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.
Ἠωρεῖτο, 3. fing. imperf. ind. paff. *contr.* pro ἠωρέετο, ab αἰωρέω.
Ἠώρων, imperf. ind. act. pro ἤειρον.
ἨΩ'Σ, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ Θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris fignificat *novem*, et cum lineolâ infernè additâ (͵θ) *novies mille*; (3) fola extra numeros pofita olim θάνατον notabat, fignumque erat condemnationis.
Θάασσεν, 3. fing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A
Θαάσσω, fedeo. Λιπὼν ἕδος, ἔνθα θαάσσον, *Il.* 2, 194.
Θαγῆ, 2. fing. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
Θαεῖτο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* et *contr.* pro ἐθηέετο, à θηέομαι pro θεάομαι.
Θάεο, præf. imperat. paff. *Ion.* pro θάου, à θάομαι pro θεάομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, fpectaculum, miraculum:
Θαητὸς, ἡ, ὸν, fpectabilis, mirandus. A θέα.
ΘΑΙΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, cardo, axis.
Θακεύω, fedeo. A θᾶκος.
Θακέω, ῶ, fedeo. Ab eod. Hinc
Θάκημα, ατος, τὸ, feffio, fedendi actio, fedes, item domicilium.
Θᾶκος, ȣ, ὁ, fedes, fedile.
Θάκος, εος, τὸ, idem.
Θαλάμαι, ων, αἱ, foramina feu cavitates narium, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium: et
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier quæ curat ad thalamum et nuptias pertinentia, pronuba. A
Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verfor:
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum pifcium. Ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπȣ θαλάμαις, *Eur. B.* 561. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, templum Diofcurorum: item templum cujufcunque Dei. Ab eod.
Θαλαμηγὸς, ȣ̃, ἡ, thalamegus, navigii genus ad magnificentiam et delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere ufi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος, et ἄγω.
Θαλαμήιος. Hinc θαλαμήια, δȣ̃ρα, ligna thalamo ftruendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολέω, miniftro, famulor in cubiculo.
Θαλαμηπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cubicularis, circa cubiculum verfans, idque cuftodiens. Ex θάλαμος, et πολέω, *verfor*.
Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exftat.
Θαλάμιος, ȣ, ὁ, fcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. A θάλαμος.
Θαλάμιτης, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, cubiculum, ubi lectus genialis; (2) thefaurus ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiofa; (3) nidus, omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus ubi fimulacrum Dei repofitum eft; (5) pars fanctior templi; (6) cava capitis in quibus oculi funt; (7) pars navis ubi infimus remigantium ordo fedet.
ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, feu θάλαττα, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua falfa; (3) aquæductus feu foffa. Hinc
Θαλασσαῖος, α, ον, marinus:
Θαλασσεὺς, έως, ὁ, pifcator.
Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari verfor:
Θαλασσίας, ȣ, ὁ, cui marina aqua admixta eft:
Θαλασσίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus:
Θαλασσίζω, aquam marinam habeo de oftreis; (2) reddo faporem aquæ marinæ; (3) de locis ita aquis merfis ut mare referant.
Θαλάσσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus:
Θαλασσίτης, ȣ, ὁ, fc. οἶνος, vinum cui aqua marina admixta eft.
Θαλασσοβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è mari victum parans. Ex θάλασσα, et βίος, *victus*.
Θαλασσογενὴς, ὲς, è mari natus. A γίνομαι.
Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maris fpeciem referens, coloris marini. Ex εἶδος.
Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam percutio, ut ftrepitus fiat; (2) tumultuor, vana et inania loquor. Ex κόπη.
Θαλασσοκρατέω, maris imperium teneo; (2) copiis navalibus valeo.
Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris; (2) potentia marina.
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus; (2) potens mari. A κράτος, *robur*.
Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaffomeli, confectio ex melle, aquâ marinâ, et aquâ pluviâ.
Θαλασσόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in mari pafcens. A νέμω.
Θαλασσόπαις, ὁ, ἡ, maris filius vel filia.
Θαλασσόπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus.
Θαλασσόπληκτος, ον, fluctibus maris expofitus.
Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.
Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A
Θαλασσοπόρος, ὁ ϗ ἡ, per mare iter faciens.
Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus.
Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio; (2) maritimis negotiationibus vaco; (3) rem navalem tracto. A
Θαλασσουργία, ἡ, pifcatura. A
Θαλασσουργὸς ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, in mari opus faciens, pifcator, item mercator. Ab ἔργον.
Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari fubmergo, mari obruo. A θάλασσα.
Θαλαττεὺς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεὺς, θαλασσεύω, &c.
Θαλάττωσις, εως, ἡ, fubmerfio quæ fit à mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττόω.
Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona quæ hominem quafi florere faciunt, *Hom.* θαλέεσσι, lætis rebus, *Suid.* A θάλος.
Θαλέει, 3. fing. præf. ind. act. v. θαλέω.
Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.
Θαλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Mufæ; (2) epulum folenne ac fplendidum; (3) dies feftus; (4) rerum adfluentia. A θάλλω, *vireo*, vel à θάλος.
Θάλειος, εια, ειον, virens, floridus.
Θαλερόμματος, ον, pulchros oculos habens, pulcher. A θαλερὸς, et ὄμμα.
Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, idem. Ab ὤψ.
Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus, lætus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, fpiritu, &c. A θάλλω.
Θαλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, præ pinguedine; (2) ornor. Ab eod. Unde
Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ folennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens; (4) vifcus.
Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; fertis virentibus redimitus convivor. A præc.
Θαλίη, dat. fing. *Ion.* pro θαλίᾳ.
Θάλικτρον, ȣ, τὸ, thalictrum, herba. A θαλέω.
Θαλιοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui arculas corio obductas five rifcos conficit. Ex θαλία, et ποιέω.
Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.
Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.
Θάλλοισα, præf. part. act. *Dor.* pro θάλλȣσα.
Θαλλὸς, ȣ̃, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens; (3) fignum fupplicantis; (4) omnis illecebra. Ab eod.
Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A φαγεῖν.
Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem gefto. Ex θαλλὸς, et φορεῖν.
Θαλλοφόρος, ȣ, ὁ, oleaginam frondem geftans, ut in Panathenæorum fefto apud Athen.
ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) fcateo, perf. τέθηλα, partic. τεθηλὼς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, *Soph. Phil.* 258.
Θαλὸς, ȣ̃, ὁ, ramus virens. A θάλλω.
Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius.
Θαλπέαι, 2. fing. præf. conj. paff. *Ion.* pro θάλπῃ, à θάλπω.
Θαλπείω, calefacio. A θάλπω.
Θαλπιάω, ῶ, calefco. Ab eod. Hinc
Θαλπιόων, part. act. *Poët.* pro θαλπιῶν, *contr.* ex θαλπιάων, *Od.* 12, 319.
Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, *H. Steph.* ex *Vet. Lex.*
Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, callidus, fervidus; (2) fplendidus. Ab eod.
Θάλπομαι, calefio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη, ficcantur, *Soph. Phil.* 37.
Θάλπος, εος, τὸ, calor, æftus.
Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in vapore alitus, fuftentatus. Ex eod. et τρέφω, *alo*.
Θαλπτήριος ȣ, ὁ ϗ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλπτήριον, ȣ, τὸ, fomentum, tegumentum.
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. Ἄλλον ἴσσα θάλπε φίλον, *Theocr.* 14, 38.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) folamen, fpes, fiducia. A θάλπω.
Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A θαλύω.
Θαλύνω, calefacio, *Hef.* Ab eod.
Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, feftum poft comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A θάλλω, *vireo*.
Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur.
Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et paff. θαλύομαι, unde θαλύεσθαι, φλέγεσθαι, *Hef.*
Θαλφθεὶς, aor. 1. part. paff. verbi θάλπω.
Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, fomentum.
Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. θάλλω.
ΘΑΜΑ', *adv.* crebrò, frequenter; (2) perpetuò. Unde θαμάκις, *adv.* idem.
Θαματροχέω, ῶ, inquietus fum, concurfo, trepido, *Hef.* Ex θαμὰ, et τρέχω.
Θαμβαλέος, έα, έον, ftupendus, formidabilis; (2) ftupens, admirabundus. A θάμβος.
Θάμβεν, 3. fing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ' pro ἔθαμβε, à
Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obftupefacio, ftupore percello; (2) obftupeo; θαμβέομαι, ȣ̃μαι, pavefco, τεθαμβημένος, ftupefactus. Οἱ δὲ ἰδόντες θάμβησαν, *Il.* 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, *Odyff.* 17, 367. A θάμβος.
Θαμβῆσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ' pro ἐθάμβησε.
Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, epith. Furiarum.
Θαμβητὸς, ἡ, ὸν, timendus, horrendus.
ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ftupor, attonita admiratio, pavor quo attoniti percellimur.
Θαμβὸς, attonitus, ftupendâ admiratione perculfus, *Euft.* A præc. vel θαμβέω.
Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. à θαμὴς.
Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A θαμὰ.
Θαμέως, *Ion.* pro θαμινῶς. A
Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creber, frequens. Hic nominativus vix occurrit, fed ab eo pluralia, θαμέες, θαμέας, θαμέσι.
Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens fum. Οὐδὲ θαμίζεις ἡμῖν, *Plat.* Ab eod.
Θαμινὰ, idem quod θαμὰ. A
Θαμινὸς, ἡ, ὸν, creber, frequens. A θαμὰ.
Θαμινῶς, *adv.* frequenter, crebrò.
Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A θάμνος.
Θαμνίον, ȣ, τὸ, fruticetum parvum, Dim.
Θαμνίσκος, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.
Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fruticofus.
Θαμνομήκης, ες, epith. virgæ, flagelli ex arbore feu vepribus refecti.
Θαμνοφάγος, ον, frutices depafcens.
ΘΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus denfus arbori adnatus; θάμνοι, vepres, virgulta. Hinc
Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fruticofus.
Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. A θάμνος.
Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμυρις, ιδος, ἡ, ſolennis conventus hominum, concilium, *Heſ.* A θαμὴς.
Θανάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel θανάσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis; θανάσιμα, morticina. A θάνατος.
Θανασίμως, *adv.* lethaliter. A præc.
Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto. Ab eod.
Θανατηγὸς, ὁ ϗ ἡ, mortifer. Ab ἄγω.
Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A
Θανατηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lethifer, mortifer.
Θανατιάω, ῶ, idem quod θανατάω.
Θανατικὸς, ἡ, ὸν, lethalis, mortifer, capitalis.
Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.
Θανατοποιὸς, ὸν, idem.
Θανάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro θανάτȣ.
Θάνατος, ȣ, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A θνήσκω, *morior.*
Θανατȣ́μενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro θανατούμενοι.
Θανατȣ̃ν, præſ. inf. act. pro θανατόειν.
Θανατȣ̃τε, 2. pl. præſ. imperat. act. pro θανατόετε. A
Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) capitis damno. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, *Plut.* A θάνατος.
Θανατȣ́σια, ων, τὰ, feſtum apud inferos.
Θανατόφορος, vid. θανατήφορος.
Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lethalis, mortifer.
Θανάτωσις, εως, ἡ, occiſio, internecio, cædes. A θανατόω.
Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.
Θάνε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Aphær.* pro ἔθανε.
Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro θανεῖν, à θνήσκω, pro θανέω.
Θανέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro θανεῖν.
Θανεῖν, *mori*, aor. idem, communiter formatum.
Θάνοιμι, 1. ſing. aor. 2. opt. act.
Θανοίσας, gen. ſing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro θανȣ́σης.
Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.
Θανȣ̃μαι, fut. 2. indic. med.
Θανὼν, aor. 2. part. act.
Θάοντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. θάω.
Θάπος, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. A θάπτω, *ſtupeo.*
Θάπτεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ· pro ἔθαπτε, à θάπτω·
Θαπτέος, εα, έον, ſepeliendus. A
ΘΑ'ΠΤΩ, f. ψω, ſepelio, humo, inhumo, juſta funeris facio; (2) ſtupeo, admiror cum ſtupore. Θάψαι νεκρȣ̀ς μοὶ τȣ̀σδε. ϗ κλαῦσαι πάρες, *Eur. Mel.* 1380. Τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοιν' ἐμοὶ τεθάψεται, *Soph. Aj.* 578.
ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, feſtum in honorem Apollinis et Dianæ.
Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus menſis apud Athenienſes. A θαργήλια, quia feſtum hoc in eo celebrabatur.
Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animoſus; (2) audax in bonam partem. A θάῤῥος. Hinc
Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.
Θαῤῥαλέως, *adv.* audacter, confidenter.
Θαῤῥεῖν, præſ. inf act. pro θαῤῥέειν. A
Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo ſum, θαῤῥῶν, fretus. Οὔτε Φιλίππος ἐθάῤῥει τȣ́τοις, *Dem.* A θάῤῥος.
Θαῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, fiduciâ fretus; (2) animoſus. A θαῤῥέω.
Θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος.
Θαῤῥȣ́ντως, audacter, confidenter. A θαῤῥεῖν
Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τȣ̀ς ἀτρώτȣς, *Plut.*
Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter, audacter. A præc.
Θάρσει, 2. ſing. præſ. imperat. act. θάρσεε, à θαρσέω.
Θαρσεῦσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro θαρσȣ̃σα, *contr.* ex θαρσέουσα.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A θάρσος.
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui eſt animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi θαρσέω.
ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, *propriè* ex idoneâ causâ; (2) audacia, quæ propriè θράσος.
Θαρσυνέσκω, *Poët.* pro θαρσύνω.
Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in ſpem erectus. A θάρσος, *Il.* 16, 70.
Θαρσύνω, fiduciam adfero, θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionicè.* Τί σὲ θαρσύνει; *Eur. Alc.* 94. Τȣ̀ς μάλα θαρσύνεσκε παριςάμενος ἐπέεσσιν, *Il.* 4, 233.
Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiduciâ præditus, fidens, animo præſente, audax. Rariſſimè occurrit.
Θᾶσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med. *Dor.* pro θεάσαι, à θεάω.
Θάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro θήσομαι, à τίθημι.
Θασόμενος, f. 1. part. med. v. θάω.
Θᾶσσον, *adv.* citiùs. A θάσσων.
Θάσσω, ſedeo. Ἥσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρῃκίας χθόνος, *Eur. Hec.* 39.
Θάσσων, vel θάττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior. Hinc θᾶσσον, vel θᾶττον, *adv.* celeriùs, citiùs, magis faciliùs, comp. à ταχὺς, *celer.*
Θάτερον, et -ρος, alteruter et alterutrum. Hinc θατέρȣ, et ſic porro, ἐπὶ θάτερα, in diverſum, in alteram partem. Ex τὰ, et ἕτερα.
Θάττων, vide θάσσων.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A
ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) obſervantiâ proſequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor; (5) improbo, cum admiratione reprehendo, cum *genit.* Τῆς εὐλαβείας ϗ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, *Plut.* Ὑμῶν μὲν τοὶ θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, *Xen.* Ἐθαύμαζε τȣ̀ς περὶ αὐτον σπȣδάζοντας, *Iſocr.*
Θαυμαίνω, admiror. A θαυμάζω.
Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.
Θαυμάσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. verbi θαυμάζω. Unde
Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ ſalutis hominum cauſsâ ab eo eduntur. Hinc
Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.
Θαυμασιȣργέω, mirabilia facio, de præſtigiatoribus.
Θαυμασίως, *adv.* admirabiliter. Ab eod.
Θαυμασμὸς, ȣ̃, ὁ, admiratio. A θαυμάζω.
Θαυμαςέον, *adv. poſit.* mirandum.
Θαυμαςὴς, ȣ̃, ὁ, admirator; (2) laudator.
Θαυμαςικὸς, ἡ, ὸν, ad admirationem propenſus; (2) immodicè admirans.
Θαυμαςικῶς, *adv.* cum admiratione.
Θαυμαςὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, admirandus.
Θαυμαςόω, ῶ, f. ώσω, mirabilem reddo.
Θαυμαςῶς, *adv.* mirabili modo. Ab eod.
Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obſtupeſio. A θαῦμα.
Θαυματικῶς, mirabiliter.
Θαυματαποιέω, ῶ, f. ήσω, præſtigiatoris in modum facio, præſtigiis utor:
Θαυματοποιία, ας, ἡ, præſtigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιὸς.
Θαυματοποιητικὸς, idem quod
Θαυματοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, præſtigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex θαῦμα, et ποιέω.
Θαυματȣργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præſtigiis utor. Ἐφ ȣ̃ ἔμελλε θαυματȣργήσειν, *Xen.*
Θαυματȣ́ργημα, τὸ, idem quod
Θαυματȣργία, ας, ἡ, præſtigiatio, præſtigiæ; (2) miraculum. A
Θαυματȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui miracula edit; (2) præſtigiator. Ex θαῦμα, et ἔργον.
Θαφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi θάπτω.
Θάψαι, *ſepeliiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.
Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in inſulâ Thapſo.
Θάψινος, ίνη, ινον, Thapſo ſimilis. A
ΘΑ'ΨΟΣ, ȣ, ἡ, thapſus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.
Θάω, video cum ſtupore, inuſ.
Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum; (2) ludi; (3) locus è quo ludi ſpectantur, ut *Lat.* ſpectaculum; (4) quævis res jucunda ſpectatu.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, Dea. A θεὸς.
Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denuntiat ſolennitates Deorum, præco. Ex θεὸς, et ἄγγελος.
Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auſpicium. Ex θεὸς, et ἄγω.
Θεάζω, f. άσω, divinus ſum, proximè ad Deum accedo; (2) vaticinor, ago et loquor ut Deo plenus. A θεὸς.
Θεαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi θεάω.
Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.
Θεαίτητος, ον, à Deo expetitus ſeu exoratus. Ab αἰτέω.
Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.
Θέαμα, τος, τὸ, ſpectaculum. A θεάομαι.
Θεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectator, contemplator, ſpeculator. Ab eod.
Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, divinus et humanus ſimul, deivirilis. A θέανδρος, ut
Θεανθρωπία, ἡ, *Vox Eccleſ.* de Chriſto θεάνθρωπω.
ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. άσομαι, ſpecto, contemplor; (2) ſpecto ludos; (3) video. Θεάσονται σέ τι ποιῆσεις, *Dem.*
Θεάρεςος, ὁ ϗ ἡ, Deo placens. Ex ἀρέσκω.
Θεαρέςως, *adv.* ita ut Deo placeat. A præc.
Θεάριον, ȣ, τὸ, locus ſacer, templum.
Θεαρχία, ας, ἡ, ſuprema divinitas, Deus ſupremus, divinum et æternum principium omnium rerum; (2) qu. deocratia, v. *Ern.* Ex θεὸς, et ἀρχὴ. Hinc
Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui ſupremæ divinitatis eſt; (2) qui ſummi Dei eſt; (3) divinus.
Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. θεάω.
Θεάσασθαι, *vidiſſe*, *videre*, aor. 1. inf. med.
Θεαςικὸς, ἡ, ὸν, divinus; (2) qui ſpiritu divino agitur. A θεάζω.
Θεάτεον, ſpectandum. A θεάομαι.
Θεατὴς, ȣ̃, ὁ, ſpectator. Ab eod.
Θεατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis.
Θεατρεῖον, ȣ, τὸ, theatrum. A θέατρον.
Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix. A θεατὴς.
Θεατρίδιον, ȣ, τὸ, parvum theatrum. Dim.
Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro verſor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, oſtento; (3) traduco, publicè omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τὲ ϗ θλίψεσι θεατριζόμενοι, *Heb.* 10, 33. Ab eod.
Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur; (3) oſtentatorius, ad oſtentationem compoſitus; (4) concinnus, exquiſitus. Ab eod.
Θεατρικῶς, *adv.* ſcenicè; (2) faſtuosè, cum oſtentatione.
Θεατριςὴς, ȣ̃, ὁ, mimus, *Suid.*
Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, theatri formam habens. Ex θέατρον, et εἶδος.
Θεατροειδῶς, formâ theatri.
Θεατροκοπέω, ſpectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.
Θεατροκοπία, ἡ, captatio applauſûs ſcenici.
Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis poteſtas. Ex θέατρον, et κράτος.
Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano theatri amore teneor. Ex θέατρον, et μαίνομαι.
Θεατρόμορφος, ον, idem quod θεατροειδὴς.
Θέατρον, ȣ, τὸ, theatrum, locus in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur; (2) ſpectaculum; (3) ſpectatores. A θεάομαι.
Θεατροπώλης, ȣ, ὁ, qui à ſpectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex πώλης.
Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis ſpectatio, aut inſpectio theatri. A σκοπέω.
Θεατροτορύνη, ἡ, qu. dic. theatri cochlear, i. e. aſſiduus in theatro ut ſc. cochlear in ollâ, ſeu patinâ.
Θεατρώνης, ȣ, τὸ, theatri magiſter, qui theatrum conduxit ſuo periculo. Ex ὠνέομαι.
Θεάφιον, ȣ, τὸ, ſulphur. A θεῖον, id. et ἅπτω.
Θέαφος, ȣ, ὁ, ſulphur. Ab eod.
Θέε, 3. ſing. imp. act. *Ion.* pro ἔθεε, à θέω.

Θέειον, sulphur, *Poët.* et *Ion.* pro θεῖον.

Θεείμενος, præf. part. med. *Ion.* et *per contr.* pro θεώμενος, ex θεαόμενος, à θεάομαι.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα θεειώσω μέγαρον, *Odyss.* 22, 482. A θέειον pro θεῖον.

Θεηγενὴς, έος, ὁ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς, et γίνομαι, *nascor.*

Θεηγορέω, Deum pronuncio aliquem; (2) divina loquor. Ex ἀγορέω.

Θεηγόρος, ου, ὁ ἡ, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. A præc.

Θεηδόκος, ου, ὁ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex δέχομαι.

Θεηδόχος, ου, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Θεήλατος, ου, ὁ ἡ, actus, à Deo impulsus, à Deo immissus. Ex ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, pro θέαμα, *Ionicè.*

Θεημαχία, θεημάχος, vide θεομαχία et χος.

Θεημοσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A

Θεήμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro θεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, Deorum simulacra circumfero et stipem corrogo. A πολέω.

Θεῇς, dat. plur. *Ion.* pro θεαῖς, à θέα.

Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro θεάσασθαι, à θεάομαι.

Θεήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θεάσῃ.

Θεητὴς, οῦ, ὁ, spectator, *Ion.* pro θεατής.

Θεητόκος, v. θεοτόκος.

Θεητὸς, ἡ, όν, *Ion.* pro θεατός.

Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A θεῖος.

Θειάζω, f. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) pass. adflatus sum divinitùs. Θειάζουσι τελευταῖς, *Philostr.* A θεῖος. Hinc

Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus, aut Dei fidem obtestamur.

Θέει, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* vel *Bœot.* pro θέει, à θέω.

Θείην, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.

Θεικτὸς, ἡ, όν, admirandus, pro θεητός.

Θεϊκὸς, ἡ, όν, divinus. A Θεός.

Θεϊκῶς, *adv.* divinè; (2) Deum respiciendo, Deum referendo. A θεϊκός.

Θειλοπεδεύω, in aprico exsicco, insolo. A

Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus apricus; pro εἱλόπεδον, ex εἵλη, et πέδον.

Θεῖναι, posuisse, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio, *Il.* 6, 135.

Θειόδομος, ον, à Deo seu Diis exstructus. A δέμω.

Θείοιο, gen. sing. *Ion.* pro θείου, à θεῖος.

Θείομεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina; (4) res quæque mirabilis.

ΘΕΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, absolutè pro ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, *Eur. Iph. T.* 930.

Θειοτέρως, *adv.* diviniùs. A θειότερος, comp.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχροος, *contr.* θειόχρους, ου, ὁ ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. Ex θεῖον, et χρόα, *color.*

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo seu Diis consecro; (2) sulphure perfumo. Ex θεῖος, vel θεῖον.

Θείω, curro, metri causâ, pro θέω.

Θειώδης, εος, ὁ ἡ, sulphureus. Θειώδη λουτρὰ, *Aret.* A θεῖον.

Θείως, *adv.* divinè, divinitùs, divinâ forte.

Θειῶσαι, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, à θειόω.

Θελγεσίμυθος, ον, suavia, blanda loquens, oratione permulcens animum.

Θελγῖνες, *Hesychio* sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores; venefici; versipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebræ:

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *gestiens*, præs. part. pass. f. g. A

ΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, seduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον, *Il.* 12, 255. Πολλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν, *Od.* 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θελήμιος, ὁ, voluntarius, lubens, *Vet. Lex.*

Θελήμων, ονος, ὁ ἡ, spontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit; (2) æmulator.

Θελητὸς, ἡ, όν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ου, ὁ ἡ, cui deliniendi seu oblectandi vis inest; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. gr. cantilena.

Θέλκτριος, ου, ὁ ἡ, idem et ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, *Suid.*

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, suavis.

Θελξίνοος, *contr.* θελξίνους, ου, ὁ ἡ, demulcens; (2) decipiens.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ἡ, animum deliniens. Ex θέλγω, et φρήν.

Θέλοισα, præs. part. act. *Dor.* pro θέλουσα, à θέλω.

Θελοκακέω, vid. ἐθελοκακέω.

Θέλοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro θέλουσι.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A θέω, at λυμνον videtur mera terminatio, *Ern.*

Θέλω, f. θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) possum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum, aut depositum, *unde* et pecunia apud trapezitam posita; (2) legio provinciæ imposita; (3) ipsa provincia; (4) propositio *apud Rhetores*; (5) horoscopus, sidus natale. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono; (2) thema facio, horoscopum constituo.

Θεματικὸς, ἡ, όν, positivus; (2) primitivus *apud Grammaticos*; (3) provincialis; (4) præmium propositum habens pecuniarum, epith. ludi seu certaminis. A θέμα.

Θεματισμὸς, ου, ὁ, positio casûs; (2) positus, statio; (3) thematis astronomici erectio. A θεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri causâ.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.

Θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ἡ, όν, fundamentalis.

Θεμελιόθεν, funditùs. A seq.

Θεμέλιος, ου, ὁ ἡ, qui in fundamento seu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, *Heb.* 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, *Matt.* 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti substructio.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θεῖναι, à τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro θεῖναι.

Θεμέθλω, *Poët.* et *Dor.* pro θεμέθλου.

Θεμερόφρων, ὁ ἡ, modestus, plenus pudoris. A θεμερὸς, *gravis*, Hes. et φρήν. V. *Ern.*

Θεμερῶπις, ἡ, modesta, pudibunda. Ab eod. et ὤψ, vide θερμερῶπις.

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμίπλεκτος, ον, legitimè nexus, seu plexus, epith. coronæ.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιςος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque et oraculorum præses. *In plur.* θέμιςες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia; (4) leges, statuta.

Θεμισκρέων, rectè, benè imperans. A κρέω, *al.* θεμισκέρων, jus administrans. A κεράω.

Θεμισκόπος, ὁ, justus inspector seu curator.

Θέμιςα, *justitiam*, acc. sing. à θέμις.

Θεμιςεῖος, εία, εῖον, justus. Ab eod.

Θεμιςευτὸν, lege sancitum, *Hes.* A

Θεμιςεύω, f. εύσω, do jura et leges; (2) vaticinor, do responsa et oracula; (3) impero. Θεμιςεύει δὲ ἕκαςος παίδων ἠδ' ἀλόχων, *Od.* 114. Ab eod.

Θεμιςέων, gen. pl *Ion.* pro θεμιςῶν, à

Θεμιςὸς, ἡ, όν, legibus congruus, justus. A θέμις.

Θεμισοπόλος, ου, ὁ ἡ, qui circa leges et reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex θέμις, et πολέω, *versor.*

Θεμιςοῦχος, ὁ, jus dicens, juris antistes: A θέμις, et ἔχω.

Θεμίςωρ, ορος, ὁ, justus; (2) prudens; (3) æquus. A θέμις.

Θεμιτὸς, ἡ, όν, justus, licitus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *adv.* justè, licitè, legitimè.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, accedere cogo. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι, *Od.* 9, 486. A θέω, *pono*, sc. in conspectu.

Θεν, *particula*, significans in compositione motum de loco, v. gr. οὐρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola manûs et pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A θένω.

Θένω, pulso, tundo. Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν, *Aristoph. Av.* 54. Τὴν γνάθον βάλει θένω, *id. Lys.* 823. A θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio Deorum, impietas; (2) dira stoliditas, velut divinitùs immissa.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitùs punior. A

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitùs mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) à Deo reprobatus. Ex βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiosè.

Θεογάμια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex Θεὸς, et γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογέννητος, ου, ὁ ἡ, à Deo ortum habens, à Deo genitus; (2) baptizatus. Ex Θεὸς, et γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus, *Nonnus.* A γλήνη.

Θεόγλωσσος, ὁ ἡ, cui divina est lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis, pro θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γιγνώσκω.

Θεόγνωςος, ου, ὁ ἡ, Deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus et origo. A γίνομαι.

Θεόγονος, ον, à Deo natus. Ex iisd.

Θεόγραφος, ὁ ἡ, à Deo scriptus.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ἡ, Deum excipiens; (2) rerum divinarum peritus, divinus. A δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ἡ, idem et ex iisd.

Θεοδήλητος, ου, ὁ ἡ, à Deo læsus; (2) Dei noxâ illatus. A δηλέω.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ἡ, à Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ἡ, à Deo in orbem agitatus, instinctu Dei editus. A δινέω.

Θεόδματον, *Dor.* pro θεόδμητον. A

Θεόδμητος, ου, ὁ ἡ, divinitùs ædificatus.

Θεοδόκος, et θεοδόχος, ον, sacer, de templo, quia Deum δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas, quæ Deo redduntur.

Θεοδόσιος, ου, ὁ ἡ, divinitùs datus:

Θεόδοτος, ου, ὁ ἡ, idem. A δίδωμι.

Θεοδώρητος, ον, idem.

Θεοδρομέω, ῶ, futur. ήσω, sanctè vivo. A δρέμω.

Θεόδρομος, ον, sanctè vivens. Ex iisd.

Θεοείκεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, *Hom. Il.* 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *adv.* Deo similiter, ita ut Dei figuram repræsentet, divinè. A præc.

Θεοείκελος, ου, ὁ ἡ, Deo similis, *Hom. Il.* 1, 131.

Θεοέχθεια, ἡ, idem quod θεοβλάβεια.

Θεεχθρία, ἡ, idem, cui Dii sunt ἐχθροί.

Θεόθεν, *adv.* à Deo, divinitùs.

Θεόθυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Deo immolatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, *Hes. Suid.* A Θεοίνος.

Θεοίνιον, ȣ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεοίνος, ȣ, ὁ, Deus vini, Bacchus, *Suid.*

Θεοῖο, *Dei*, gen. sing. *Ion.* pro Θεȣ̃, à Θεός.

Θέοισα, part act. *Dor.* pro Θέȣσα, à Θέω.

Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. sing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui res divinas cauponatur et quæstui habet.

Θεοκατάσκευαστος, ον, à Deo paratus, seu Deo, in honorem Dei factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei seu sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, à Deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo vocatus; (2) quo vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸν Κυρῖνον, *Plut.* A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio, item exsecratio.

Θεόκλυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo honoratus.

Θεόκμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo elaboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, à Deo perfectus, effectus. A κραίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, et Θεόκτιτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo creatus, à Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccles.*

Θεολαμπής, ὲς, à Deo illustratus, divinum splendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, numine adflatus, à numine correptus. A λαμβάνω.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: θεολογέμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologicè disputantur. Θεολογεῖται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔπεσι τȣ̃ Ὁμήρȣ, *Plut.* A θεολόγος.

Θεολογεῖον, ȣ, τὸ, locus supra scenam in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A θεολογία.

Θεολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, theologus, qui de Deo disserit, rerum divinarum consultus, *apud Eccles.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεομανής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor à Diis immissus est. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντέω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ᾗ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, *Act.* 29, 9. A θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro θῶμεν, à τίθημι.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor, *Hes.* A

Θεόμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμεῖσθαι.

Θεομίμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ad imitationem Dei factus et institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *adv.* imitando Deum, imitatione Dei. A præc.

Θεομισής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομίσης, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impiè.

Θεόμοιρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, divinitùs acceptus, præstantissimus; (2) à Deo aliquâ re ornatus, felicissimus. A μοῖρα.

Θεομυσής, ὁ ᾗ ἡ, sceleratus, abominandus. A μῦσος.

Θεόντων, gen. pl. præs. part. act. v. θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, epith. Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, divinitùs traditus; (2) divinitùs institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, epith. Davidis.

Θεοπειθής, έος, ὁ ᾗ ἡ, parens seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo missus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ȣ, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπληκτος, ον, Deorum metu tactus, superstitiosus. A πλήσσω, (nisi est θεόπτηκτος. A πτήσσω, *Ern.*)

Θεόπνευστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, divinitùs inspiratus, (vel rectiùs, Deum spirans, mentem divinam referens, *Ern.*) A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, *Luc.* A θεοποιός.

Θεοποιητική, ῆς, ἡ, confictio Deorum; (2) fabricatrix religiosorum simulacrorum. A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum Deos repræsentantium effictio.

Θεοποιὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεός, et ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A πολέω.

Θεόπομπος, ον, divinitùs datus, divinus.

Θεοπόνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.

Θεοπραγία, ἡ, divina actio. A πράσσω.

Θεοπρέπεια, ἡ, magnificentia Deo digna. A

Θεοπρεπής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, έος, divinum decus, divina majestas. Ex θεός, et πρέπει.

Θεοπρεπῶς, *adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divino modo.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις, *Il.* 1, 109.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεός, et πρέπω, (vel potiùs à προέπω, qui loco Dei loquitur, *Ern.*)

Θεόπτης, ὁ, qui Deum videt; (2) qui Deum sublimiùs contemplatur, *ap. mysticos.* Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina, Dei conspectus. A θεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, Deum videns. Ab eod.

Θεοπτυστὸς, ὸν, Deo invisus.

Θεόπυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, divinitùs seu cœlitùs accensus. Ex Θεός, et πῦρ.

Θεόργητος, ον, idem quod θεομανής.

Θεοργὸν, ȣ̃, τὸ, quod fit à Deo. Ab ἔργον.

Θεοῤῥημοσύνη, ἡ, institutio, doctrina divina; (2) institutio, quæ vivâ voce fit. A

Θεοῤῥήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόῤῥητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, *dico.*

Θεόῤῥυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo profluens. A ῥύω.

Θεόρτος, ὁ ᾗ ἡ, à Deo missus, datus. Ab ὄρω.

ΘΕΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Deus, ἡ Θεός, *Euripid. Androm.* 130. et ἡ Θέα, Dea.

Θεόσδοτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo divinitùs datus.

Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβής, έος, ὁ ᾗ ἡ, religiosus. A σέβω.

Θεοσεβῶς, *adv.* piè.

Θεόσεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεός, et σεπτός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium et inimicitia in Deum, ~~Dei odium~~, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, signum divinitùs editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκινέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia. A

Θεόσοφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεός, et σοφός.

Θεόσπορος, ον, à Deo genitus. A σπείρω.

Θεόσσυτος, et Θεόσυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo impulsus, divinus, à Deo profectus. A σεύω.

Θεοστιβής, έος, ὁ ᾗ ἡ, à Deo calcatus vel calcandus. Ex Θεός, et στίβος, *via.*

Θεόστοργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Dei amans, *Nonnus.* A στοργή.

Θεοστυγής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deo odiosus, Deo invisus. A στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A θεοστυγής.

Θεοσυλής, έος, ὁ ᾗ ἡ, sacrilegus. A σύλη.

Θεοσύνακτος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, Deum commendans, laudans, (vel à Deo commendatus.) A συνίστημι.

Θεόταυρος, ὁ ᾗ ἡ, Deus taurus, epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo prodigiosè proficiscens. A τέρας.

Θεοτερπής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, *Nonnus.* A τέρπω.

Θεότευκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ȣ, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότοκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo natus. Ex iisd.

Θεότρεπτος, ον, à Deo conversus in aliquem. A τρέπω; (2) à Deo altus. A τρέφω.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo.

Θεȣδεία, ας, ἡ, pietas, religio, *Nonnus.* A

Θεȣδής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεός, et εἶδος.

Θεȣδόχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) epith. templorum et Mariæ. A δέχομαι.

Θεȣργία, ας, ἡ, opus divinum, sacrorum administratio.

Θεȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad sacra pertinens; (2) in sacris frequens, diligens; (3) θεȣργικὴ, sc. ἐπιστήμη, scientia sacrorum.

Θεȣργὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei adspectus; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, et θεοφανίαι, αἱ, festum solenne quod illo die celebratur quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum.

Θεόφαντος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo declaratus aut manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, *Hes.* A

Θεόφατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo pronunciatus, oraculo editus. A φημί.

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλής, έος, ὁ ᾗ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) imprimis felix, beatus.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia et familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεός, et φίλος.

Θεοφίλως, feliciter, beatè.

Θεόφιν, *adv.* divinitùs. Ex Θεός, et φιν.

Θεόφοβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Deum timens, *Hes.*

Θεοφορέομαι, ȣ̃μαι, divino numine adflatus sum.

Παραδόξως τὰ τῆ Λυκίου [illegible] ἡ θεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inſpiratio divina.

Θεοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *adv.* divino numine, inſtinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. A

Θεοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδής, έος, ὁ ϗ ἡ, à Deo pronunciatus; (2) divina loquens. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, conſilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iiſd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, divinâ mente præditus, vates, propheta. Ex Θεὸς, et φρὴν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, quâ ſcilicet divina ſapimus. A θεόφρων.

Θεοφρούρητος, ον, à Deo defenſus, cuſtoditus. A φρȣρέω.

Θεοφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutelâ. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo inſculptus, impreſſus; ſcriptus. A χαράσσω.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, *Phil.* A χολȣ̃σθαι.

Θεοχόλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iratum Deum habens; (2) dirus, *id.* Ex iiſd.

Θεόχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio. Ex Θεὸς.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ȣ, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, miniſterium; (2) famuli, miniſtri, ſervi, comitatus, ſatellites; (3) obſervantia, obſequium; (4) cultus qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) ſanatio, medela; (7) recreatio, refectio; (8) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A θεραπεύω.

Θεραπευθείσῃ, dat. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus quo demeremur vel conciliamus; (2) id quod ſanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio; (2) ſupplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis. Ab eod.

Θεραπεύσω, f. 1. ind. act. v. θεραπεύω.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) ſanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor, miniſter; (2) curator, medicus.

Θεραπευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod. Hinc

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus; (2) ſanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei.

Θεραπευτικῶς, *adv.* officiosè, obſequiosè; (2) comiter, benignè.

Θεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, curabilis.

Θεραπεύτρια, et θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, ſervio; (2) obſequium præſto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, ſano. Θεραπεύειν τινα, τȣ̀ς Θεȣ̀ς, σῶμα. Ταῦτα γὰρ τοὶ γυνὴ ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα, *Ariſtoph.* Θεσμ. 179. A θεράπων.

Θεραπηΐης, gen. ſing. *Ion.* pro θεραπείας.

Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix, *Heſ.* Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; *Euripid. Troad.* 1070. *Per Syncopen* à θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ȣ, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραποντὶς, ἡ, idem. A

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus; cultor. Hinc

Θέραψ, απος, ὁ, ſervus, miniſter.

Θέρεια, vel θερεία, ας, ἡ, æſtas. A θέρος.

Θερείβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æſtiva habens paſcua; θερείβοτον, locus æſtiva habens paſcua. A θέρος, et βόσκω.

[illegible] præbens, umbroſus. Ex θέρεια, et λέχος.

Θερείνομος, ον, idem quod θερείβοτος. A νομὴ.

Θέρειος, εία, ειον, æſtivus. A θέρος.

Θερείποτος, ον, æſtate rigatus. A πίνω.

Θερειότατος, η, ον, æſtuoſiſſimus. A θερεῖος.

Θέρετρον, ȣ, τὸ, locus habitationi æſtivæ accommodatus. A θέρω.

Θέρευς, gen. ſing. *Dor.* pro θέρȣς, ex θέρεος.

Θερήγανον, ȣ, τὸ, currus quo meſſis importatur, *Heſ.* Ex θέρος, et ἄγω, *ago, porto.*

Θερηΐη, ης, ἡ, ἡ θερεία, *Ionicè.*

Θερίζω, f. ίσω, æſtivo, æſtatem alicubi traduco; (2) meto, demeto; (3) proſterno. Καὶ πᾶς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον, *Ariſtoph. Av.* 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, *Apoc.* 14, 16.

Θερικὸς, ὴ, ὸν, æſtivus; (2) meſſorius, *V. Lex.*

Θερινὸς, ὴ, ὸν, æſtivus.

Θερίσδειν, *metere*, præſ. inf. *Dor.* pro θερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, meſſio. A θερίζω.

Θερισμὸς, ȣ̃, ὁ, meſſis. A θερίζω.

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, falx meſſoria. A θεριστὴς.

Θεριστὴς, ȣ̃, ὁ, meſſor. A θερίζω.

Θεριστὴρ, et

Θεριστικὸς, ὴ, ὸν, meſſorius. Ab eod.

Θεριστὸς, ὴ, ὸν, meſſus, meſſilis. Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θερίστριον, ȣ, τὸ, veſtis æſtiva. Ab eod.

Θέριστρον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Θερμάζω, ſive θερμάω, calefacio, foveo. *Nic.* θερμάσσαιο, in a. 1. med. A θέρμη.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias; θερμαίνομαι, calefio; θερμανθῆναι, a. 1. inf. calefcere; (2) febricitare. Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται, *Soph. Aj.* 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ, *Ariſtoph. Ran.* 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A θερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, qui calefacere poteſt, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ὴ, ὸν, calefactus; (2) qui calefieri poteſt.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eod.

Θερμαστῆθεν, *adv.* è caminis, *Heſ.* A

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, *Heſ.* A θερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus ſaltationis; (3) forceps. Ab eod.

Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus. *Call. Del.* 144.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aëre pedes concutio. A

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρὶς.

Θερμέρωπις, ιδος, ἡ, faciem rubefaciens, θερμερῶπιν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem et ruborem inducit, *Æſch. Pr.* 134, (v. *Ed. Morell*, 4to.) v. θερμερῶπις.

Θέρμετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμετο, à θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æſtus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracundè loquor. Ab ἀγορέω.

Θερμημεριαὶ, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æſtivi, tempus æſtatis. Ex θερμὸς, et ἡμέρα.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, è lupinis factus.

Θερμόβȣλος, ον, calidus, præcipitibus conſiliis utens. A βȣλὴ.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex θερμὸς, et δίδωμι.

Θερμοδότις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμοκοίλιος, ον, cujus ventriculus intemperati caloris eſt. A κοιλία.

Θερμολȣσία, ας, ἡ, lavacrum calidum.

Θερμολȣτρία, ἡ, *ap. Hipp.* idem. A λȣ́ω.

Θερμολȣτρέω, lavor calidâ. Ex iiſd.

Θερμολȣτρέω, idem. Ex λȣτρὸν.

Θερμόνȣς, ὁ ϗ ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ȣ, ὁ, qui calidam bibit. Hinc

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum è quo calidum bibebatur.

Θερμόπυλαι, ων, αἱ, thermopylæ, qu. dic. portæ calidæ, fauces ſaltûs, in Græciâ, et πύλαι.

Θερμοπώλης, ȣ, ὁ, qui calidam vendit.

Θερμοπώλιον, ȣ, τὸ, locus ubi calida, ut calidus potus, venditur; thermopolium.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ȣ, ὁ, lupinus, leguminis genus; *Angl.* Lupine.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æſtus; (2) fervor animi. A θερμὸς.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax et temerarium facinus. A

Θερμȣργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, et ἔργον, *opus.*

Θερμόω, calefacio.

Θέρμω, calefacio, *Hom.* θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, *Il.* 18, 348. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A θερμὸς.

Θερμῶς, *adv.* calidè, fervidè. Ab eod.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas; (2) meſſis ſive fruges demeſſæ.

Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro θερῶ, à θέρω.

ΘΕ'ΡΩ, f. θερῶ, (et *Æol.* θέρσω, unde θερσόμενος, *apud Homerum*, Odyſſ. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in paſſ.* calefio, caleſco, uror, caleo.

Θὲς, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. pro θέτι, à τίθημι.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro ἔθεσαν.

Θέσθαι, *poſuiſſe*, aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, poſitio; poſitura; ſitus; (2) depoſitio pecuniæ, (a) in menſâ trapezitæ; (b) ap. judicem, ſacramentum; *unde et* pro controverſiâ dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causâ; (3) impoſitio v. gr. nominis; (4) ap. philoſophos, (a) principium demonſtrationis, (b) poſitio ſeu vera et propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις, negatio, (vid. etiam *Proſod. Morell.* p. 4.); (5) *ap. Rhetores*, quæſtio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis. Ex Θεὸς, et εἴκελος.

Θέσμιον, ȣ, τὸ, debitum legitimum; (2) conſuetudo, *lex.* A

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens. A θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοδοχέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto et admitto, legi me ſubmitto. Ex δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex; (2) legiſlatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ȣ, τὸ, locus ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iiſd.

Θεσμοθετέω, ῶ, ſum theſmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, legiſlator, inſtitutorum auctor; (2) magiſtratus quidam Athenis, cuſtodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præſcribo.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, lex, inſtitutum, ritus. A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges. A præc.

Θεσμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legiſlator; *Nonn.* è τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; feſtum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, ſacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legifer, legiſlator. Ex θεσμὸς, et φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum et inſtitutorum cuſtodes.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges et inſtituta ſacra cano. Ex ᾠδὴ.

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, *adv.* divinè, divinitùs. Ab eod.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ardens, aut doctus à Deo. Ex θέσπις, et δαίω.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica; (2) vaticinatio. Ex θέσπιος, et ἔπος.

Θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) ſancio, ſtatuo. A

ΘΕ´ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ᾗ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) à Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, *Aristoph. Plut.* 9. A

Θεσπιῳδὸς, et *Poët.* θεσπιαοιδὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, et ᾠδή.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. à τίθημι.

Θέσσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔθεσαν.

Θέσσομαι, precor, peto, postulo.

Θέσφατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex Θεὸς, et φημὶ, *dico.*

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ȣ, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, positus. Ab eod.

Θετικῶς, *adv.* positivè, adfirmativè.

Θέτο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.

Θετὸς, ἡ, ὸν, positus; (2) adoptivus.

Θέτω, 3. sing. aor. 2. imperat. act. à τίθημι.

Θεῦ, 2. sing. a 2. imperat. med. *Dor.* pro θȣ̃, ex *Ion.* θέο, pro θέσω.

Θευμερῆ, *Dor.* pro θεομερεῖ, à θεομερής.

Θευμορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro quæ sacerdotibus datur quum sacrificatur, *Hes.* Ex Θεὸς, et μόριον. Hinc

Θευμοριάζω, Deo munus offero, *Hes.*

Θευμόριος, α, ον, divinâ sorte datus, divinitùs immissus. A μοῖρα.

Θεύμορος, ον, idem.

Θεύσις, εως, ἡ, cursus, *ap. Sch. Lycurg.* A θέω.

Θεύσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θεύσεσαι, à θέω.

Θευσόμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro θευσόμενος.

Θευφορίη, ης, ἡ, furor et instinctus divinus, *Poët.* pro θεοφορία, *Suid.*

ΘΕ´Ω, f. θεύσομαι, curro. Οὐδὲ δὲ κἀυτὸς ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θεῖν, *Aristoph. Vesp.* 1349.

ΘΕ´Ω, *inus.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θέωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμεν, à τίθημι.

Θεώντων, *spectantium*, gen. pl. præs. part. act. *contract.* pro θεαόντων, à θεάω.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes, *apud Dion. Areopagitam.* Ex ὄνομα.

Θεωρεῖται, 3. sing. pass. pro θεωρέεται, à

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, specto; (2) cogito, considero, simpliciter; (3) res divinas, sublimes contemplor; (4) ludos specto, ludos spectatum publicè eo. Θεωρεῖν τι, περί τινος, ἔς τι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ȣ̉δαμȣ̃, πλὴν ἐς Πάρον, *Aristoph. Vesp.* 1182. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus; (2) contemplatio; (3) doctrina, artificium; (4) tractatio alicujus rei scribendo vel legendo, θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes et præcepta. *Cicero vertit* percepta, *Ern.* A θεωρέω.

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ȣ, τὸ, locus ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τὰ, munera quæ sponsus sponsæ dabat cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *adv.* visibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio; (2) legatio ad ludos, nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum et morum cujusque civitatis; (5) doctrina; (6) magnificentia, ut θεωρία βασιλείων, *ap. Jos.* magnificentia regiæ visenda. A θεωρός.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, navis quâ legati Athenienses vehebantur ad sacra Deliaca.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A θεωρία.

Θεώριον, τὸ, spectaculum.

ΘΕΩΡΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia, *item* ad oraculum petendum. A Θεὸς, et ὁράω, (vel à simpl. θεάω.

Θεωρȣ̃σι, 3. pl. pro θεωρέȣσι, à θεωρέω.

Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheosis; (2) conjunctio cum Deo, in Deum adsumptio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro θειότερος. A Θεὸς, ut à βασιλεὺς, βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Ex Θήβη, et γείνομαι, *nascor.*

Θήβαζε, *adv.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.

Θηβαῒς, ίδος, ἡ, Thebais, sc. poësis.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asiâ Min. et Bœotiâ.

Θήβησι, Thebis. Θήβηθεν, *adv.* Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus; *in Epigr.*

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.

Θηγάνον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

ΘΗ´ΓΩ, fut. θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, *Hesiod.* Ἀσπ. 388, et *Il.* 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, *Xen.*

Θεῖσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro θηέεσθαι.

Θηεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηέετο, à

Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum ἐθηεῖτο, spectabat; θηεῦντο, spectabant mirabundi; θηήσατο, a. 1. m. cum admiratione spectavit; ἐθηήσαντο, spectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηεύμενος, *spectans*, præs. part. med. *Ion.* et *Dor.* pro θεώμενος, à θεάομαι.

Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηεῦντο, *contr.* ex ἐθηέοντο.

Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis. Ab eod.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator. Ab eod.

Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, *Ion.* sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.

Θηκάμενος, a. 1. part. med. verbi τίθημι.

Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.

Θήκαο, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασω.

Θῆκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ȣ, τὸ, repositoriolum; (2) loculus. Dim. à θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam sugo. (Μακάριοι) μαςοὶ οἳ ȣ̉κ ἐθήλασαν, *Luc.* 23, 29. (Μακάριοι) μαςοὶ ὃς ἐθήλασας, *ibid*, 11, 27. Θηλάζων τὸ θηρίον, *Plut. de Romul.* A θηλή.

Θηλαίνω, lacto; unde a. 1. med. θήλαντο.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus, *Hes.*

Θηλαμὼν, όνος, ὁ ᾗ ἡ, nutritor, nutrix, *Lycurg.*

Θηλασμὸς, ȣ̃, ὁ, lactatio; (2) lactis haustus. A θηλάζω.

Θηλάςρια, ας, ἡ, nutrix.

Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* θηλέη, ης, ἡ. A θῆλυς.

Θηλέεις, 2. sing. *Ion.* pro θαλέεις, à

Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc sit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperf. et θάλλω.

ΘΗΛΗ´, ῆς, ἡ, papilla; mamilla.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, *Gl. Vet.* Ab εἶδος.

Θῆλυ, τὸ, femella.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, feminâ ortus, muliebris. Ex θῆλυς, et γείνομαι. Hinc

Θηλυγενῶς, femininο genere.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens. A γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio à matre. A

Θηλυγόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, feminam procreans seu gignens. Ex θῆλυς, et γόνος.

Θηλυδριᾷν, puellascere, *Gl. Vet.* A

Θηλύδριας, ȣ, ὁ, pathicus effeminatus. A θῆλυς. Hinc

Θηλυδριώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, mollis et effeminatus.

Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero. A

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo sexui proprius et peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *adv.* feminino genere; (2) molliter.

Θηλυκρανεία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.

Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans.

Θηλύκτονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, muliere interfectus. Ex κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, molliter et ut femina canens. Ex μέλος.

Θηλυμίτρης, ὁ, mitrâ muliebriter redimitus.

Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem.

Θηλύμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, femininâ formâ præditus, qui formâ femineâ est. Ex μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* θηλυνȣς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, a. 1. pass. Ἐθηλύνθην ςόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, *Soph. Aj.* 660. A θῆλυς.

Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, ut θηλύπȣς βάσις, *apud Eur.* pes seu incessus femineus, seu feminarum.

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, feminis conveniens.

Θηλυπτηρὶς, ίδος, ἡ, filix, *femina.*

ΘΗ´ΛΥΣ, εως, ὁ ᾗ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui est sexûs feminei; (2) tener, mollis. Hinc θηλύτερος, effeminatior, mollior. Unde αἱ θηλύτεραι, feminæ.

Θηλύσπορος, ὁ, à feminâ satus, femina. A σπείρω.

Θηλυςολέω, muliebriter vestio. A ςολή.

Θηλύςολος, ὁ, ἡ, muliebri veste indutus.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.

Θηλυτοκέω, feminei sexûs partum edo.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A

Θηλυτόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, feminei sexûs partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.

Θηλυφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, feminæ similis. Ex φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, feminas occidens, feminei sexûs animalia interimens. A φένω.

Θηλύφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, sapiens muliebria. Ex φρήν.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* suavem vocem habens. A φωνή.

Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunicâ.

Θηλὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, altrix. *Hes.* A θηλή.

Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, idem, *Plut.* *Si lectio sana*, Ern. (An θηλῶτις, V. *not. ad Hesych.*)

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, sepulchrum, *Hes.*

Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A θῆμα.

Θημωνία, ας, ἡ, idem, θημονία.

Θημωνοθετεῖν, manipulos frugum in acervos congerere, *Schol. Theocr.*

ΘΗ´Ν, θηνὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus, *al.* θὶν.

ΘΗ'Ν, particula, *Poët.* ſane, diu; ἢ θὴν, haud ſane.

Θηξὰς, a. 1. part. act. verbi θήγω.

Θῆξις, ἡ, punctio per acum; (2) actus acuendi; (3) momentum, punctum, celeritas. A θήγω.

Θῆξαι, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi θήγω.

Θηοῖο, 2. ſing. præſ. opt. med. pro θηέοιο, à θηέομαι.

Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obſtupui, miror, *Il.* 21, 64. Ταφὼν, aor. 2. v. θάπτω.

ΘΗ'Ρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio, v. gr. veri. Ex θὴρ, et ἄγρα.

Θηραγρέτης, ȣ, ὁ, venator. A θηράγρα.

Θήραγρος, ον, venationi aptus, ſerviens.

Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A θηράω.

Θηρᾶν, præſ. inf. act. pro θηράειν, à θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A

Θήραρχος, ȣ, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex θὴρ, et ἀρχός.

Θηράσιμος, ȣ, ὁ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ, *Æſch. Pr.* 856. A θηράω.

Θηρατέον, *adv. poſit.* venandum eſt. Ab eod.

Θηρατέος, έα, έον, venandus.

Θηρατὴς, ȣ, ὁ, venator.

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.

Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropicè, aſſequenda, quæ labore curâque teneri poſſunt, θηράτα dicuntur *ap. Polyb.*

Θήρατρον, ȣ, τὸ, inſtrumentum venatorium; id quo feras capimus, v. gr. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, et θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) ſector, conſector; (3) capto, *in re amatoriâ*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾷν ὁ πρέπει ταμήχανα, *Soph. Ant.* 92. A θήρ. Unde

Θήρειος, ȣ, ὁ ἡ, ferinus, belluinus.

Θηρευέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus:

Θηρεύσιμος, ȣ, ὁ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio:

Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. A θηρεύω.

Θηρευτὴς, ȣ, ὁ, venator, captator:

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc θηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia.

Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. venabilis, qui venatione capi poteſt. A

Θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector, quæro, v. gr. verum; (2) inſidiosè obſervo. Θηρεύεσι γὰρ σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανόμεναι, *Eur. Hipp.* 960. A θήρ.

Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A θηρεύω.

Θήρης, gen. ſing. *Ion.* θήρας, à θήρα.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

Θηριακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta quibus animalium venenatorum morſus ſanantur. A θηριακός.

Θηριακὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.

Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A θήρ.

Θηριάλωτος, ȣ, ὁ ἡ, à feris captus. Ex θηρίον, et ἁλίσκω.

Θηρίβορος, ȣ, ὁ ἡ, à feris adeſus, à feris devoratus. Ex θὴρ, et βορά.

Θηρίδιον, ȣ, τὸ, beſtiola. Dim. a θήρ.

Θηρίκλειος, ȣ, ὁ ἡ, Thericleius, ut θηρίκλειοι, ſc. κύλικες. Θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.

Θηριόβρωτος, ȣ, ὁ ἡ, à feris devoratus.

Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morſus à ferâ, *inpr.* morſus ſerpentis. A δάκνω.

Θηριόδηκτος, ȣ, ὁ ἡ, à ferâ ſeu belluâ morſus; (2) à ſerpente morſu ictus.

Θηριοκτόνος, ον, beſtias perimens. A κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ. f. ήσω, cum belluis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 *Cor.* 15, 32.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A

Θηριομάχος, ȣ, ὁ ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. A μάχομαι.

Θηριομιγὴς, ὲς, de Scyllâ, Centauris. A μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ȣ, ὁ ἡ, belluinam formam habens. Ex θηρίον, et μορφή.

Θηρίον, ȣ, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, ſerpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus tetrum, malignum. A θήρ.

Θηριοπρεπὴς, ὲς, beſtiis conveniens.

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A θηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi belluæ aluntur, vivarium. A

Θηριοτρόφος, ȣ, ὁ ἡ, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. A τρέφω.

Θηριοτρόφος, ȣ, ὁ ἡ, qui belluas alit.

Θηριοφόνος, ȣ, ὁ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex θηρίον, et φόνος.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; efferο; (2) irrito, irâ gravi adverſus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A θηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus; (3) ſævus, atrox, teter, vehemens. Hinc τὸ θηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A θηριώδης.

Θηριωδῶς, *adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A θηριόω.

Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex θὴρ, et βολέω, pro βάλλω.

Θηρόβορος, ȣ, ὁ ἡ, à feris adeſus ſeu arroſus. Ex βορά.

Θηρόβοτος, ȣ, ὁ ἡ, à feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex βόσκω.

Θηρόβρωτος, ȣ, ὁ ἡ, à feris devoratus. Ex βιβρώσκω.

Θηροθῆραι, οἱ, venatores, *Hſ.*

Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.

Θηροειδὴς, έος, ὁ ἡ, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta; (2) ferus. Ex θὴρ, et εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.

Θηροκτόνος, ȣ, ὁ ἡ, ferarum occiſor. Ex θὴρ, et κτείνω.

Θηρολεκτέω, verba exquiſita aucupor.

Θηρολετέω, feras occido. A

Θηρολέτης, ȣ, ὁ, belluarum occiſor. Ab ὀλέτης.

Θηρόμικτος, ον, ſemiferus, ut centaurus.

Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum.

Θηρονόμος, ὁ ἡ, feras paſcens. A νέμω.

Θηρόπεπλος, ον, veſte ferinâ indutus.

Θηροπλαςέω, feras fingo, facio.

Θηρόπλαςος, ον, epith. Circes.

Θηροσκόπος, ȣ, ὁ ἡ, feris inſidians.

Θηροσύνη, ἡ, venatio, *Hſ.* A θήρ.

Θηροτόκος, ον, feras gignens, epith. ſilvarum, ſaltuum. A τίκτω.

Θηρότροφος, ȣ, ὁ ἡ, qui feris veſcitur. A τρέφω.

Θηροτρόφος, ȣ, ὁ ἡ, feras alens. Ex iiſd.

Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.

Θηροφόνος, ȣ, ὁ ἡ, feras occidens. Dianæ epith. θηροφόνον, aconitum ab enecandis feris.

Θηρόχλαινος, ον, veſtem è pelle ferinâ geſtans. A χλαῖνα.

Θηρώμενος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro θηραόμενος, à θηράω.

Θηρῶν, part. act. pro θηράων.

ΘΗ'Σ, θητὸς, ὁ, *propriè*, cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλȣ̃ντο θῆτες, οἷς οὐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, *Plut. in Solon.* cap. 18.

Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro θηλάσαι, à θηλάζω.

Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro θησαιντο, à θάω.

Θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρȣ̀ς ἐπὶ τῆς γῆς, *Matt.* 6, 19. A θησαυρός. Hinc

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum et repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio.

Θησαυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa actio recondendi et reponendi in theſauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

Θησαυριςὴς, ȣ̃, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.

Θησαυριςικὸς, ἡ, ὸν, in theſauro recondens, condens in futurum. Ab eod.

Θησαυροποιὸς, ȣ̃, ὁ ἡ, collector theſauri; (2) avarus. Ex θησαυρὸς, et ποιέω.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, theſaurus, locus ubi reponuntur res pretioſæ; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.

Θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii, pecuniarum.

Θησαυροφυλάκιον, ȣ, τὸ, ærarium, locus in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos theſauri.

Θήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θησέμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro θήσειν.

Θησεύμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro θησόμεθα.

Θησεῖον, τὸ, templum Theſei.

Θῆσθαι, lactari, præſ. inf. med. *per Sync.* pro θηλάζεσθαι, ſive pro θᾶσθαι, ex θάεσθαι, à θάομαι.

Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.

Θήσοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro θήσουσι.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.

Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. à θὴς, *ſervus*.

Θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητεύς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede operas præſto; unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητεύειν, vide θὴς, *Ern.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, *Luc.* θητεύω κύκλωπι, *Euripid. Cyclop.* 77. Ab eod.

Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius et peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat è mercenariis famuliſque operariis. Ab eod.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.

Θητώνιον, ȣ, τὸ, pretium mercenarii. A θὴς, et ὠνεῖσθαι.

Θιαγόνες, panes qui diis apponebantur.

Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, *Hſ.* A θιάω, vel θιάζω, quod melius.

Θιασάρχης, ȣ, ὁ, ſacri chori princeps et antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex θίασος, et ἀρχή.

Θιασεύω, per pompam et thiaſo progredior.

Θιάζω, initio. Ἐθίασεν σὲ, ἢ πῶς τάδ' ἀνδὰς, *Euripid. Ion.* 552.

Θιασίτης, ȣ, idem quod θιασώτης. A

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, cœtus et multitudo tripudiantium, propriè Bacchicos choros agitans; (2) examen et caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus quilibet.

Θιασώδης, εος, ὁ ἡ, thiaſis celebris.

Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiaſi et feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in choreâ; (2) ſocii. Ab eod.

Θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella è vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, item θιμβρὸς, calidus, toſtus, vehemens; (2) tener, pulcher, &c.

Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμȣ̃, *Soph. Oed. Col.* 342. Μὴ θιγγάνειν μȣ μηδὲν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τῆς παιδὸς, ſcil. χρὴ, *Eur. Hec.* 695. A θίγω.

Θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi θίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.
Θίγοισα, præf. part. act. f. g. *Dor.* pro θίγυσα.
Θίγον, 2. fing. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro θίγε.
ΘΙ'ΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν νεκρῦ, *Eur. Med.* 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν, *Soph. Oed. Tyr.* 770. Ἔξοιδα γάρ νιν πάντος ἂν λόγυ κακῦ γλώσσῃ θίγοντα, *id. Phil.* 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνυ, *Eur. Phil.* 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμῦ γε θίξεται, *idem Hipp.* 1089.
ΘΙ'Ν, θινὸς, ὁ vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum et acervorum frugum.
Θίξις, εως, ἡ, tactus, ictus. A θίγω.
Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi θίγω.
Θὶς, θινὸς, idem quod θὶν.
Θλαδίας, υ, ὁ, eunuchus, cui testes funt contufi. A θλάω, θλιβίας, *Hef.* à θλίβω.
Θλασίας, υ, ὁ, idem et ab eod.
Θλάσις, εως, ὁ, contufio. Ab eod.
Θλᾶσμα, ατος, τὸ, idem.
Θλάσπι, εως, τὸ, thlaspi, herba, cardamum agrefte, pes gallinaceus. Ab eod.
Θλασπίδιον, τὸ, idem. Dim.
Θλάσσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔθλασε, à θλάω.
Θλαςικὸς, ἡ, ὸν, contundendi feu collidendi vim habens. Ab eod.
Θλαςὸς, ἡ, ὸν, contufus. Ab eod.
ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaffo, frango. Οὔτ' ἔῤῥηξε βαλὼν, ὔτ' ἔθλασε, *Hefiod.* Ἀσπ. 140.
ΘΛΙ'ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conftringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν, *Marc.* 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, 1 *Theff.* 3, 4. Hinc
Θλίμμα, ατος, τὸ, fuccus expreffus
Θλιμμὸς, ῦ, ὁ, adflictio. Ab eod.
Θλῖψις, εως, ἡ, compreffio; (2) adflictio, anguftiæ, anxietas. Ab eod.
Θνάσκω, *morior*; Dor. pro θνήσκω.
Θνήξομαι, f. 1. ind. med.
Θνησείδιον, υ, τὸ, materia morticina:
Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, υ, cadaver.
Θνῆσις, εως, ἡ, mors, *Suid.* A θνήσκω.
Θνῆσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, à
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. θανῦμαι, et τεθνήξομαι, p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον, θανὼν, *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, à τεθνηὼς, à τεθνηκὼς· τεθνᾶσι, mortui funt, inf. τεθνάναι, et τεθνάναι, τέθναθι, imperat. τεθναίην, opt. &c. pleraque quafi à θνῆμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, *Soph. El.* 48. Ἃς ἔχρῃζε, γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε, in terrâ ubi optavit, *id. Oed Col.* 1700.
Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex θνητὸς, et γάμος.
Θνητογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortalibus genitus. A γίνομαι.
Θνητοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex θνητὸς, et εἶδος.
Θνητοῖο, gen. fing. *Ion.* pro θνητῦ, à
Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) beftia. Τέκνων τε θνητῶν κόμισαι δέμας, *Eurip. Supp.* 273. A θνήσκω.
Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) fedeo, propriè celeriter in fedile infilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοὶ θοάζετε; *Soph. Oedip. T.* 2. A θόος.
Θόες, οἱ, animalia funt ex hyæna et lupo prognata. Thoës etiam Latinis dicuntur, *Plin.*
Θοῇσι, dat. pl. *Ion.* pro θοαῖς.
Θοιματίδιον, υ, τὸ, parva veftis; (2) palliolum. Dim. à
Θοιμάτιον, υ, τὸ, veftis; (2) pallium. Ex τὸ, et ἱμάτιον.
Θοίμην, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro θείμην, quafi à θέω, pro τίθημι.
Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, convivium;
Θοινάτωρ, ὁ, convivator, epulo. A
Θοινάω, ῶ, et θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœnâ abfumo; (4) vefcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοινῶν ἔλλοπας ἰχθῦς, *Hefiod.* Ἀσπ. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίωσι θοινᾶσθαι ξένας, *Eur. Alceft.* 539. A
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc
Θοινητήριον, υ, τὸ, et θοινατήριον, triclinium, fc. χώριον; (2) epulæ, dapes, fc. ἔδεσμα.
Θοινητικὸς, ὸν, ad epulationem idoneus:
Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. A θοινάω.
Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, epulo. Ab eod.
Θοῖτο, 3. fing. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.
Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obfcurus; (3) inquinatus; (4) de fpiritu, concitatus, anxius. A θολὸς.
Θολερῶς, *adv.* turbidè. A præc.
Θολία, ας, ἡ, pileus faftigiatus, umbella. A θόλος.
Θολοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tholi feu cameræ formam habens. Ex θόλος, et εἶδος.
ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, fordes turbidæ; (2) fufcus et turbidus humor quem fepiæ emittunt; (3) obfcuritas.
Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus. A θολὸς.
ΘΟ'ΛΟΣ, υ, ὁ vel ἡ, tholus, camera faftigiata, rotunda, teftudo ædificii; (2) *apud Athen.* locus in quo Prytanes cœnare folebant; (3) ædificium rotundum in quo vafa quotidiana ufui neceffaria reponebantur; (4) locus in balneis in quo fudor elicitur calore.
Θολῦντα, acc. fing. part. pro θολόοντα, à
Θολόω, ῶ, f. ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infufco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωται τῇ φράσει, *Longin.* 3. A θολὸς.
Θολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, limofus, fæculentus. Ab eod.
Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infufcatio, inquinatio. A θολόω.
ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.
Θοόω, ῶ, acuo. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραςὰς Ἄκρον, *Od.* 9, 327. A θοὸς.
Θοραῖος, αία, αῖον, feminalis. A θορὴ.
Θόρε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, à θορέω, vel θόρω.
ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, falio, θόρω, idem.
Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, femen genitale. A præc.
Θορικὸς, ἡ, ὸν, feminalis, genitali femini accommodus. A præc.
Θόρνυμι, vel θορνύω, item θόρνυμαι, et θορνύομαι, infilio, ineo, libidine agitor, coëo.
Θορὸς, ῦ, ὁ, femen genitale; (2) excretio feminis.
Θόρος, υ, ὁ, admiffarius, *Hef.*
Θορυβεῦσιν, *Dor.* pro θορυβῦσι.
Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα; perf. paff. τεθορυβημένος; a. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθεὶς. Ὅπως δὲ μὴ θορυβήσῃ μοι, *Dem.* Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, *Plut.* A θόρυβος.
Θορυβήσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act.
Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, tumultus, pavores faciens.
Θορυβοποιέω, tumultus facio.
Θορυβοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) feditiofus. A
ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, υ, ὁ, tumultus, turba. Hinc
Θορυβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumultuofus, turbulentus; (2) ftrepens, obftrepens.
Θορυβωδῶς, *adv.* tumultuosè, turbulentè, raptim.
Θορύσσθαι, præf. inf. paff. verbi
Θορύω, in libidinem concito, qu. dic. πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύεσθαι.
ΘΟ'ΡΩ, falio; ut hinc fit ἔθορον, θόρον, imperf. et a. 2. θορὼν, θορῦσα, a. 2. part. *Il.* 8, 252, 320.
Θυραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adfultat, impetuofus. A θῦρος.
Θυρὰς, άδος, ἡ, impetuofa, *Nicand.*
Θυρήθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, *Hef.* A θόρω.
Θυρὴς, υ, ὁ, admiffarius, qui init, *Hef.*
Θυρικὸς, ἡ, ὸν, impetuofus, violentus. A θῦρος.
Θυριμάντις, ὁ, *vox comica*, vates ineptus, propriè qui bellum vaticinatur.
Θύριος, ία, ιον, impetuofus, bellicofus;
Θυρὶς, ιδος, ἡ, impetuofa. A
Θῦρος, υ, ὁ, impetuofus; qui cum impetu adfultat. A θόρω
Θόωκος, ὁ, fedile, folium, confeffus. A θᾶκος.
Θοῶς, *adv.* celeriter. A θοὸς.
Θραγμὸς, ὁ, fragor feu fonus è re aliquâ contusâ.
Θράκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θράκης, Thracis. A Θρᾷξ.
Θρᾶκες, οἱ, Thraces, Edones.
Θρακίας, υ, ὁ, Thracias, ut Θρακίας λίθος.
Θρακικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus. A Θρᾷξ.
Θρακιςὶ, *adv.* Thracum more. Ab eod.
Θρανεύω, f. εύσω, fupra fcabellum vel fedile pono, extendo. Ἡ βύρσα σῦ θρανεύσεται, *Ariftoph. Eq.* 368. A θρᾶνος.
Θρανίδιον, υ, τὸ, Dim. à θρᾶνος.
Θρανίτης, υ, ὁ, remex fummi ordinis in triremi. Hinc
Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.
Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, qui thranitarum eft.
Θρᾶνος, υ, ὁ, fella in fpecie familiarica; (2) fcabellum, hypopodium; (3) fcabellum in quo coria extenduntur. A θράω, *fedeo.* Θρανέω, θρανύω, ejufdem fignificationis cum
Θρανύσσω, f. ξω, confringo, contero. Οἱ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει, *Lycurg.* 664. A θραύω, *frango.*
ΘΡΑ'Ξ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.
Θραΐκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾷξ.
Θρᾴκιος, ία, ιον, idem et ab eod.
Θρασέως, *adv.* audacter, temerariè.
Θρασιόμαχος, *ap. Pind.* pro θρασύμαχος, *Ern.*
Θρασκίας, υ, ὁ, Thrafcias, Cæcias ventus. Quafi Θρακίας, à Θρᾷξ.
Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas, pro θάρσος.
Θρᾶσσα, vel Θρᾶττα, Θρῇσσα, Θρηΐσσα, Threffa vel Threiffa, femina ex Thraciâ.
Θράσσω, *Atticè* θράττω, f. ξω, moveo, moleftiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. A ταράσσω.
Θρασύγλωττος, υ, ὁ ϗ ἡ, audax verbis:
Θρασυγλωττία, ας, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A γλῶττα.
Θρασύγυιος, υ, ὁ ϗ ἡ, audax membris. A γυῖον.
Θρασύδειλος, υ, ὁ ϗ ἡ, fimul audax et timidus, audaciæ timidus oftentator.
Θρασυκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, audax, ferus. A καρδία.
Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro θρασυμαχῶν.
Θρασυμάχανον, acc. fing. *Dor.* pro θρασυμήχανον, à
Θρασυμάχανος, υ, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro θρασυμήχανος, audax machinator, qui confilia audacia init. Ex θρασὺς, et μηχάνη.
Θρασυμάχας, υ, ὁ, *Dor.* pro θρασυμάχης, audax in pugnâ. A μάχη.
Θρασύμαχος, ὁ, idem.
Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui audacter irruentem hoftem fuftinet. A μένω, (vel memor conftantiæ, fiduciæ in difcrimine. A μέμνημαι, *Ern.*)
Θρασύμητις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, et θρασυμήτης, υ, ὁ, audax confilio. A μῆτις.
Θρασύμυθος, υ, ὁ ϗ ἡ, verbis audax.
Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, audax fio, audacter et liberè loquor, fum confidens. Θρασύνομαι ἀβεβαίοις ὑπονοίαις, *Plut.* πρός τινα, *id.* A θρασὺς.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hofpitis infolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.
Θρασύπονος, fortis in fuftinendo labore.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus. A θαρσὺς.
Θρασύσπλαγχνος, υ, ὁ ϗ ἡ, animo intrepidus. A σπλάγχνον.
Θρασυσπλαγχνῶς, *adv.* audacter, intrepidè.
Θρασυςομέω, ῶ, f. ήσω, audacter et infolenter loquor. A
Θρασύςομος, υ, ὁ ϗ ἡ, ore audax.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A θρασὺς.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A
Θρασύφωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, audaci et procaci ore utens. Ex θρασὺς, et φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, audax, promptus manu.

Θρασυχειρία,

Θράσυχειρία, ας, ἡ, fortitudo. A præc.
Θράττα, ἡ, nomen piscis vilis, *ap. Athen.*
Θραττίδιον, τὸ, dim. à præc.
Θράττω, vid. Θράσσω.
Θραῦλος, ruptus, fractus, fragilis, comp. Θραυλοτέρα, *Suid.* A Θραύω, al. Θραυρὸς.
Θραύπαλος, traupalus, arbor, *apud Theophr.*
Θραυπὶς, ίδος, ἡ, avis. Gazæ, carduelis, *Arist.*
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ. frangens currum, verbum ineptum veteris tragici, *ap. Arist.*
Θραῦσμα, τὸ, fragmentum; (2) lepra, lues:
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura; (2) calamitas, lues, *LXX.*
Θραυσὸς, ἡ, ὸν, fragilis; (2) friabilis. A
ΘΡΑΥ´Ω, f. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito; (4) dolore adficio, *LXX.* Ἔθραυσε δ᾽ ἄξονος μέσας χνόας, *Soph. El.* 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, *Herodian.* τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, *Plut.*
ΘΡΑ´Ω, sedeo, verbum rarissimum, occurrit Θρήσασθαι, *apud Athenæum ex Phileta.*
Θρέϊσσα, Threissa, *Dor.* pro Θρῇσσα.
Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, celer, cursu velox. A τρέχω.
Θρεκτὸς, ὃ, ὁ, cui su peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, ovis. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo vel alo.
Θρεξάσκω, curro. Præsupponitur propter Θρέξασκον, *Il.* 18, 599. et 602. potiùs habendum imperf. *Ion.* formatum ab a 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, Θρέξασκον. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρεοκάρδιος, ον, tristis, *Anacr.* (potiùs τρεοκάρδιος, *P.* Θρασυκάρδιος, *Hes.*)
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A Θρεπτήρ.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ali solet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia:
Θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis:
Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, ον, τὸ, pl. Θρέπτρα, nutritionis præmium, quod et Θρέπτα, Hom. *si lectio sana.*
ΘΡΕ´ΤΤΕ, vox barbara pro Θαῤῥεῖν.
Θρέφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐθρέφθη, à τρέφω.
Θρέψαι, *aluisse*, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμενος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. τρέφω.
Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act.
ΘΡΕ´Ω, seu Θρέομαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo. Αὐτὴ Θρεομένη σαυτῇ κακὰ, *Eur. Med.* 51.
Θρηκῶν, gen. pl. *Ion.* pro Θρακῶν, à Θρᾷξ.
Θρήνει, 2. sing. præs. imperat. act. Θρήνεε, à
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύστηνον ἐμὸν Θρηνῶ πατέρα, *Soph. El.* 94. Οὓς διὰ Θείε στόματος Θρηνεῖς, *Aristoph. Av.* 218. A Θρῆνος.
Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A Θρηνέω.
Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat:
Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propensus.
Θρηνητικῶς, *adv.* lugubriter.
Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A Θρηνέω.
ΘΡΗ῀ΝΟΣ, ε, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris.
Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A Θράω.
Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδὸς. Hinc
Θρηνῴδημα, τὸ, lugubris cantus.
Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.
Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδὸς, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ Θρηνῳδὸς, præfica quæ conducta plorat in funere. Ex Θρῆνος, et ᾠδὴ.
Θρησκεία, ας, ἡ, religio, superstitio, ritus, ceremonia. A Θρησκεύω.
Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes, sacellum.
Θρησκευτὴς, ὃ, ὁ, religiosus; (2) superstitiosus. A
ΘΡΗΣΚΕΥ´Ω, f. εύσω, superstitiosus sum; (2) Deum colo, veneror; (3) colo, veneror. Θρησκεύεσι γὰρ μάλιςα τὴν Θεὸν τήνδε Ῥωμαῖοι, *Herodian.* Hinc
Θρήσκος, ε, ὁ, religiosus; (2) superstitiosus.
Θριάζω, f. άσω, folia fici aut cujusvis arboris decerpo; (2) furore percitus sum, numine adflor, *Hes.* A Θρῖον, vel Θριαί.
ΘΡΙΑΙ´, ῶν, αἱ, calculi quos sortilegi in urnam conjiciunt; (2) sortes.
Θριαμβευτὴς, ὃ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. Ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, scil. κατὰ, *Plut.* Ἀπὸ τέτων, *id.* Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε Θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριςῷ, 2 *Cor.* 2, 14. A Θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. A Θρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Θριαμβοδιθύραμβος, ὁ, epith. Bacchi.
ΘΡΙ´ΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, triumphus.
Θριαςαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A Θριάζω.
Θριγκίον, ε, τὸ, septum, parvum, Dim. à
ΘΡΙΓΚΟ`Σ, seu Θριχγὸς, et Θριγχὸς, ὃ, ὁ, pinna seu corona murorum; (2) lorica muri; septum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Est enim Θριγκὸς τὸ ἀνώτατον τε τείχες, *Eustath.* Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, sepio, lorico; (2) fastigium seu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ, *Odyss.* 14, 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumseptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca silvestris. A Θρίδαξ.
Θριδακὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel è lactucâ, ut folium:
Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lactucæ similis, qui è lactucarum genere est. A
ΘΡΙ´ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado, pro Θερίζω, vel ab inus. τρέω, *tero*, item pro τρίζω, unde *Hes.* Θριμμὸς, Θρίσκος pro Θρόος.
Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακίη, Sicula.
Θρινακὶς, ίδος, ἡ, Sicula.
Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum.
ΘΡΙ´Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) seta; (3) villus.
Θριοβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui Θριὰς in urnam jacit, sortilegus. Ex Θριαὶ, et βάλλω.
ΘΡΙ´ΟΝ, vel Θρῖον, ε, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.
ΘΡΙ´ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primùm in prorâ vento favente.
Θριπήδεςος, ε, ὁ ϗ ἡ, corrosus et exesus à tineis. Ex Θρὶψ, et ἔδω, *edo.*
Θριπόβρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) corrosus et exesus à vermibus quibusvis. Ex Θρὶψ, et βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui victus est cossis; (2) qui vescitur vermibus ligna rodentibus.
Θριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A Θρὶψ.
Θρὶψ, Θριπὸς, ὁ, vermis qui ligna exedit. A τρίβω.
Θροέω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor; (2) turbo, *pass.* perturbor. Ὁ ξένος Θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν, alloquitur, *Soph. Trach.* 540. Οὐ πρὸς ἰατρῦ σοφῦ Θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, canere, *id. Aj.* 583. A Θρόος, Θρῦς.
Θροηθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. Θροέω.
Θρομβίον, pro Θρομβεῖον, ε, τὸ, grumulus, parvus grumus. A Θρόμβος.
Θρομβίον, ε, τὸ, idem et ab eod.
Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, grumosus, grumo similis. A Θρόμβος, et εἶδος, *species.*
ΘΡΟ´ΜΒΟΣ, ε, ὁ, grumus, v. gr. sanguinis concreti. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc Θρομβόομαι, ῦμαι, in grumos coëo.
Θρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grumo similis, grumosus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A Θρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ὃ, ὁ, collocatio in throno:
Θρονιςὴς, ὃ, ὁ, qui in throno collocat.
ΘΡΟ´ΝΟΝ, ε, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum; τὰ Θρόνα, *etiam* bestiæ versicolores.
Θρονοποιὸς, ὃ, ὁ ϗ ἡ, qui thronos conficit.
ΘΡΟ´ΝΟΣ, ε, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ecclesiæ, seu episcopatus.
Θρόος, ε, *contr.* Θρῦς, ὃ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) fremitus, murmur, susurrus; (3) fama, rumor; (4) turba. A Θρέω.
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba cujus folia apta sunt ad ellychnia.
ΘΡΥΓΑΝΑ´Ω, ῶ, frico, scalpo, leniter pulso, v. gr. januam. Τὴν γείτονα τὴνδ᾽ ἐκκαλέσομαι Θρυγανῶσα τὴν θύραν, *Aristoph. Conc.* 34, *rect. à* Θρυγανόω.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A Θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium et peccatum canentis, *ap. Dion. Halic.* idem fere quod ἐκμέλεια aut saltem species ejus. A Θρυλίζω, *Ern.*
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) famigero, dissemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται, *Plut.* A Θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. A Θρυλλέω.
Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum sive quod discerptum est. A Θρυλλίσσω.
Θρυλλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. A Θρύλλος. Reperitur Θρυλίζω.
Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quasi à Θραύω. Θρυλλίξας δέμας, *Lycurg.* 487.
ΘΡΥ´ΛΛΟΣ, ε, ὁ, susurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandestinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπτω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) frustum panis; (3) crustum. A præc.
ΘΡΥ´ΟΝ, ε, τὸ, juncus; (2) ulva. Hinc
Θρύορος, ε, ὁ, genus herbæ vesicariæ.
Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi seu comminuendi vim habens. A Θρύπτω.
Θρυπτικῶς, molliter, delicatè. A præc.
Θρυπτόμενος, *contritus*, præs. part. pass. v.
ΘΡΥ´ΠΤΩ, f. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, Θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, insolens sum. Χαυνῦνται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων ϗ Θρύπτονται, *Xen.*
Θρυψικὸς, ἡ, ὸν, mollis, delicatus. A
Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A Θρύπτω.
Θρυψίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui molli et delicatâ est cute, *Hes.* Ex Θρύψις, et χρόα.
Θρυώδης, ες, juncis abundans. A Θρύον.
ΘΡΩ´ΣΚΩ, salio, insilio, pro Θορέω. Οὐδ᾽ ἄνθρωπος ἀρτίπες Θρώσκει δόμες, tempestivè redit, *Soph. Trach.* 58. Αὗται πλησίον Θρώσκεσι μῦ, *Eur. Or.* 247. Hinc
Θρωσμὸς, ὃ, ὁ, tumulus, locus eminens.
Θύα, ας, ἡ, vide Θυΐα.
Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.
Θύαρος, ε, ὁ, lolium, *Diosc.* A Θύω.
Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur cum sacra celebrarent; (3) *adj.* solennis. Ab eod.
Θυάω, ῶ, subo, velut sus libidinoso furore percita. Ab eod.
ΘΥΓΑ´ΤΗΡ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, ἡ, filia.
Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filiâ. A præc.
Θυγατριδῦς, ὃ, ὁ, nepos ex filiâ. Ab eod.
Θυγάτριον, ε, τὸ, filiola, Dim. à Θυγάτηρ.
Θυγατροθετέω, pro filiâ adopto. A τιθημι.

Θῦε, 3. fing. imp. ind. *Ion.* pro ἔθυε, à θύω.
Θυέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro θύεσι, à θύος.
Θύεια, ας, ἡ, vide θυία.
Θυεία, feu θυία, ας, ἡ, mortarium. A θύω.
Θυείδιον, ȣ, τὸ, mortariolum, Dim. à θυεία.
ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella turbo. Hinc
Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellofus.
Θυελλοφορέω, pro impetu fero.
Θυελλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, procellofus. Ab eod.
Θυέϛειος, εία, ειον, Thyefteus. A Θυέϛης.
Θυέτω, 3. fing. præf. imperat. act. à θύω.
Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus. A θύος.
Θυηλὴ, ῆς, ἡ, harufpicium, extifpicium; (2) libamenta, primitiæ facrorum; (3) facculus, in quem fuffimenta conjiciuntur. A θύω. Hinc
Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad facrificium pertinentia; (2) fuffimenta quæ in aris adolebantur.
Θύημα, ατος, τὸ, fuffimentum, odoramentum. A θύος.
Θυηπολέω, facrifico, macto. Καθ' ἃς θυηπολȣ̃σι, fcil. βέλȣς, *Plat.*
Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in facris:
Θυηπόλιον, ȣ, τὸ, facrificium. A
Θυηπόλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui circa facra verfatur, facerdos, facrificus. Ex θύος, et πολέω.
Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens fuffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*
Θυηφάγος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, victimam confumens. Ex θύος, et φαγεῖν.
Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor odora perpetuò virens; (2) mortarium; (3) pila. A θύω. Hinc
Θυΐδιον, ȣ, τὸ, mortarium parvum, Dim.
Θυϊὰς, άδος, idem quod θυὰς.
Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eft ex thyia. A θύω.
Θύϊος, η, ον, thyam fimilitudine referens.
Θυῖον, τὸ, invenitur pro θύον.
Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium. A θυία.
Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. Ab eod.
Θυΐσκος, ȣ, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.
Θυΐτης, fc. λίθος, lapis thyites.
Θυλάκιον, ȣ, τὸ, facculus; (2) folliculus, vagina feminis, Dim. à θύλακος.
Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκον, idem.
Θυλακοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, facci formam habens; (2) folliculo fimilis. Ex εἶδος.
Θυλακίτης, ȣ, ὁ, fem. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, facci feu folliculi formam habens. A
ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, faccus, uter, follis, crumena; (2) folliculus, vagina feminis; (3) panarium, faccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum, per contemptum, cum refertur ad animum. Ἔιτα δ' ἐπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τȣ̀ς θυλάκȣς, *Ariftoph. Vefp.* 1081.
Θυλακοτρὼξ, τρῶγος, ὁ, faccos rodens, nomen muris. Ex θύλαξ, et τρώγω.
Θυλακοφορέω, qui facco circumfert, v. gr. merces, θυλακοφόρος, qui peram geftat.
Θυλακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, facci formam habens. A θύλακος.
Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod θύλακος.
Θύλημα, idem quod θυήλημα.
Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) facrificium, victima. Ab eod.
Θυμαίνω, f. ανῶ, irafcor, excandefco. Δει à δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι, *Hefiod.* Ἀσπ. 262. A θυμός.
Θυμαλγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dolorem adferens animo. Ex θυμὸς, et ἄλγος.
Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio, carbo femiuftus; vel fuligo, *tropicè* iracundia. A τύφω, *uftulo*.
Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A
Θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gratus, placidus.
Θυμάρμενον, animo gratum, *Nicand.* A θυμὸς, et ἄρω, *apto*.
Θυμάτιον, ȣ, τὸ, hoftiola, victima exigua, Dim. à θῦμα.
ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. *Philox.*
Θυμβρεπίδειπνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui thymbrâ vefcitur, pauper. Ex præp. ἐπὶ, et δεῖπνον.
Θυμβρίτης, ȣ, ὁ, fc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum.
Θύμβρον, ȣ, τὸ, idem quod θύμβρα.
Θυμβροφάγος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, thymbrâ victitans.
Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poft orcheftram; (2) farina quæ in arâ offertur; (4) fcena, theatrum. Προσαιτȣ̃σ' ἐμολον δεξιπύρȣς θεῶν θυμέλας, *Eur. Suppl.* 65. A θύω.
Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, fcenicus; *fubft.* ὁ, hiftrio; (2) muficus. A θυμέλη.
Θυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, irafcor. A θυμός.
Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo, aut fufcito, ftimulo ad iracundiam. Ex θυμὸς, et ἀγείρω, *colligo*.
Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo fum læto et hilari. Ex θυμὸς, et ἥδομαι.
Θυμηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, animo gratus. Ex θυμὸς, et ἡδὺς. Hinc
Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.
Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro θυμάνας, à θυμαίνω.
Θυμήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, v. θυμαρής.
Θυμία, ας, ἡ, et *Ion.* θυμίη, idem quod θυμίαμα, *Aret.* A θυμιάω. Unde
Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* θυμίημα, fuffitus, fuffimentum ex aromatibus, *incenfum thus*.
Θυμίασις, εως, ἡ, fuffitus, fuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.
Θυμιατήριον, ȣ, τὸ, thuribulum, acerra:
Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, ad fuffiendum aptus; (2) vapores exhalans:
Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, exhalans, vel qui exhalatur.
ΘΥΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, fuffio, odores accendo, adoleo, θυμιαθεὶς, a. 1. part. paff. accenfus, uftus. Θυμιᾶν τȣ̃ λιβανωτȣ̃, *Luc.* λίβανωτον, *Herodian.* Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τȣ̃ θυμιᾶσαι, *Luc.* 1, 9.
Θυμίδιον, ȣ, τὸ, animulus, Dim. à θυμός.
Θυμιῆται, 3. fing. præf. ind. paff. *Ion.* et *Dor.* pro θυμιᾶται, à θυμιάω.
Θυμικὸς, ἡ, ὸν, animofus; (2) fortis; (3) iracundus. A θυμός.
Θυμικῶς, iratè, vehementer iratè. A præc.
Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, ex thymo factus. A θύμος. Unde
Θύμιον, ȣ, τὸ, fmilax, taxus, cunila; (2) quod fupra corpus quafi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnofa. A θύμος.
Θυμίτης, ȣ, ὁ, thymo conditus, ut θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, fales cum thymo triti. Ab eod. Hinc
Θυμιτίδης, ȣ, ὁ, thymo miftus, tritus. Hinc *apud Ariftoph.* θυμιτιδᾶν, ἁλῶν, *Dor.* pro θυμιτιδῶν, ἁλῶν, falium thymo miftorum.
Θυμοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, animo dolens, luctu et mœrore gravis. Ex θυμὸς, et βάρος.
Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. A
Θυμοβόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, animum excedens. Ex θυμὸς, et βορὰ, *pabulum*.
Θυμοδακὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, moleftus, animum rodens, et mordens. Ex δάκνω.
Θυμοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, animofus, acer et vehemens, epith. equi, τὸ θυμοειδὲς, animi præfentia, ftrenua virtus, *Plat.*
Θυμοειδῶς, *adv.* animosè, iracundè. A præc.
Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magnâ mente præditus.
Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.
Θυμόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui animo, ratione, futura profpicit, vates.
Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenfo animo fum ex aliquâ re; (2) bello aliquem ulcifci cupio, cum propter tenuitatem virium non poffim, fed cogar injurias perferre, *ap. Polyb.* Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις, *Act.* 12, 20.
Θυμομαχία, ἡ, infeftus in aliquem et belligerandi cupidus animus.
Θύμον, ȣ, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreftis, bulbus. A θύμος.
Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto et falibus, pulegio et ruta. A θύμος, et ὄξος, *acetum*, et ἅλμη, *muriæ falfedo*.
Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus.
Θυμοραϊϛὴς, ȣ̃, ὁ, animum perdens, *Il.* 13, 544.
ΘΥΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, animus, feu impetus animi; (2) cupiditas; (3) animi præfentia; (4) præftantia; (5) vehementia; (6) animalis et vivificus fpiritus; (7) ira, excandefcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.
Θύμος, ȣ, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreftis; (3) glandulofa pars quæ in jugulo ad os fummum pectoris confiftit; (4) tuberculum carnofum. V. θύμιον.
Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, qui ipfe fibi animi fui acumine peritiam alicujus rei adquifivit; (2) ingenio præftans, ingeniofus, folers. A
Θυμόσοφος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui fapientiam non ex difciplinâ fed ab ipsâ naturâ haufit; (2) naturâ folers, docilis, ingeniofus.
Θυμȣμένοις, dat. pl. part. paff. v. θυμόω.
Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo. A
Θυμοφθόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθείρω.
Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito; θυμόομαι, ȣ̃μαι, irafcor; θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, *Matt.* 2, 16. A θυμός.
Θυμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, animofus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex θυμὸς, vel θύμος.
Θυμωδῶς, *adv.* iracundè. A præc.
Θύμωσις, εως, ἡ, excandefcentia, A θυμόω.
Θῦνε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.
Θυνέω, cum impetu feror, propero. A θύνω.
Θυννάζω, f. άσω, pungo ut pifcator thynnum majorem conto vel tridente; (2) irruo. Ἔιτα δ' ἐπόμεσθα θυννάζοντες, εἰς τȣ̀ς θυλάκȣς, *Arift. Vefp.* 1081. A θύννος.
Θυνναῖος, αία, αῖον, qui ex thynno eft. Hinc θυνναῖον, ȣ, facrificium è thynnis:
Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
Θυννὰς, άδος, ἡ, thynna, θύννα, ης, ἡ.
Θυννεῖον, ȣ, τὸ, fruftum thynni.
Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, thynninus, epith. retis quo thynni capiuntur, qui a θυννεύω.
Θυννίδες, ων, αἱ, falfamenta muriæ; (2) frufta thynnorum in partes concifòrum.
Θυννίζω, f. ίσω, pungo, ftimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide θυννάζω.
Θυννίον, ȣ, τὸ, parvus thynnus. Dim.
Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna, *pifcis*.
Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρας, ȣ, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex θύννος, et θήρα.
ΘΥ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, thynnus, *pifcis*. A θύνω.
Θυννοσκοπέω, thynnos fpeculor et capto; (2) intentis oculis, accuratè, obfervo.
Θυννοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, locus thynnorum infidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum fpeculatio et captatio; (2) accurata obfervatio. A
Θυννοσκόπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui thynnis infidiatur.
Θυννώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, thynnum referens; (2) craffus et ineptus. A θύννος.
Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον, *Il.* 5, 87. διὰ προμάχων, *ib.* 20, 412. A θύω.
Θυοδόκος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, fuffimentorum receptor. Hinc θυοδόκον, fcil. ἀγγεῖον, fuffimentorum receptaculum. Eft et epith. templi. A θύον, et δέκομαι, *recipio*.
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, fuffitu repletus.
Θύοισα, præf. part. *Dor.* pro θύȣσα.
Θύον, ȣ, τὸ, libum quod diis offerebatur; (2) aroma feu fuffimentum; (3) thya. A θύω.
Θύοντι, 3. pl. præf. ind. *Dor.* pro θύȣσι.
Θύος, εος, τὸ, victima, hoftia, facrificium; (2) fuffimentum in facris. A θύω.
Θυοσκινέω, facra facio.
Θυοσκόος, ȣ, ὁ, harufpex. Ex κοέω, pro νοέω.
Θυοσκόπος, ὁ ἡ ἡ idem.
Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis fuffio, odorem jucundum reddo, *paff.* furore conceptus fum, cum furore ruo. A θύον, vel θύος.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium; (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *adv.* foras; (2) extra foris.
Θυράθεν, *adv.* foris; (2) forinſecùs, extrinſecùs. Hinc ὁ ϗ ἡ, θύραθεν, externus, a, um, τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita.
Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ ſc. facta eſt perfoſſo pariete communi. A
Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus; (2) qui foris eſt, abſens, externus; (3) ad januam pertinens. A θύρα.
Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro θυρῶν, à θύρα.
Θυραυλέω, foribus adſideo; (2) foris, non domi ſum; (3) ſub dio ago, ut paſtores, &c. (4) extra urbem, in agro, caſtris ſum. A θύραυλος.
Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores; (2) commoratio extra urbem, in agro ſub dio.
Θυραυλικὸς, ἡ, ὸν, qui ſub dio eſt, aut fit.
Θύραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ante fores jacens ſeu excubans; (2) foris ſub dio pernoctans. Ex θύρα, et αὐλή.
Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro θυρῶν, à θύρα.
Θυρέασπις, ιδος, ἡ, ſcutum et parma.
Θυρεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcuti formam habens; (2) cartilago quædam. Ex ſeq. et εἶδος.
Θυρεὸς, ȣ̃, ὁ, janua, operculum; (2) ſcutum, à formâ januæ. A θύρα.
Θυρεοφόρος, ου, ὁ, ſcutifer, ſcutatus pedes. A θυρεὸς, et φέρω.
Θυρεπανοίκτης, ȣ, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quaſvis ædes impunè ingreditur. Ex θύρα, et ἐπανοίγω.
Θύρετρον, ȣ, τὸ, janua, oſtium. A θύρα.
Θύρηφι, *dativus, adv.* foris, extra. A præc.
Θυρίδιον, ȣ, το, oſtiolum, Dim. à θύρα.
Θύριον, idem et ab eod.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; (2) feneſtra. Ab eod.
Θυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oſtii ſpeciem habens.
Θυροιγὸς, ȣ̃, ὁ, janitor. Ex θύρα, et οἴγω.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. Ἀπὸ γὰρ οἴνȣ γίνεται ϗ θυροκοπῆσαι, *Ariſtoph. Veſp.* 1245. Ex κόπτω. Hinc
Θυροκοπήτης, ȣ, ὁ, januæ pulſans, ut marculus.
Θυροκοπικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Θυροκόπος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Θυροκρουςέω, januas pulſo. Ex κρέω.
Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.
Θυροποιὸς, ȣ̃, ὁ, januarum opifex.
Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo ſeu obſtruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις, *Ariſtoph. Av.* 621. A θύρα.
Θυρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſi formam referens. Ex θύρσος, et εἶδος.
Θυρσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſo furens. Ex μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, *Heſ.* θυρσόπληγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis, *tropicè* acerrimâ alicujus rei cupiditate incenſi. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ȣ, ὁ, thyrſus, haſtula hederâ veſtita, *item*, virga, baculus, *LXX.* A θύω.
Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. A
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi, λόγχη τεθυρσωμένη.
Θυρσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, thyrſifer, thyrſum geſtans. Ex φέρω.
Θυρσόω, haſtam hederâ cingo, ut thyrſus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obſtructio aditûs ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel è januis revulſæ; (4) poſtis, *Gl. V.* A θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A θύρα.
Θυρωρεῖον, ȣ, το, cella janitoris.
Θυρωρέω, januam cuſtodio, ſum janitor. Ἦν θυρωρεῖν αὐτον ἐπιςήσης, *Luc.* A
Θυρωρὸς, ȣ, ὁ, vel ἡ, januæ cuſtos, janitor, oſtiarius. Ex ὦρος, vel ὥρα, *cura.*
Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, *Hom. Il.* 17, 593. rectiùs θυσσαν. A
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, limbi.
Θυσάνουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirtam et villoſam, fimbriatam vel alatam habens caudam, *Heſ.* Ex θύσανος, et οὐρὰ, *cauda.*
Θυσανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus.
Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, idem, qu. a θυσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi θύω.
Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficûs quæ altaribus imponebantur:
Θυσία, ας, ἡ, ſacrificatio; ipſa actio ſacrificandi, ſolemnitas in re divinâ faciendâ; (2) feriæ quibus ſacra fiunt; (3) victima, hoſtia. A θύω. Hinc
Θυσιάζω, fut. άσω, ſacrifico, immolo.
Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.
Θυσιαςήριον, ȣ, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) menſa in quâ Euchariſtia reponitur. A θυσιάζω.
Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro θυσιῶν.
Θύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet. A θύω.
Θυσκάριον, ȣ, τὸ, Dim. à
Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ θύματα diis offerenda recipiens. A θύω.
Θυσκόος, ȣ, ὁ, v. θυοσκόος.
Θυσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. θυοσκόπος.
Θύσσανοι, et θυσσάνωτος, vide θύσανοι.
Θύσσω, quatio, *Heſ.* A θύω.
Θυσὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis; (2) Bacchica, v. gr. βοὴ, clamor Bacchantium, *Æſch.*
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. A θύω.
Θυτήριον, ȣ, τὸ, ara. A θύω.
Θυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad ſacrificandum.
Θύτης, ȣ, ὁ, haruſpex, ſacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ἡ, ὸν, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτικὴ, ſc. τέχνη, haruſpicina, haruſpicum diſciplina, ſcientia, faciendi rem divinam. A θύω.
Θύψις, εως, ἡ, uſtio. A τύφω, *uro.*
ΘΥ'Ω, f. θύσω, p. τέθυκα, ſacrifico, ſacra facio, at *in med.* exta inſpicio, de haruſpicibus; (2) cum impetu quaſi furibundibus feror, propero, ruo, feſtino; (3) furo; (4) ferveo; æſtuo. Ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, *Ariſt. Av.* 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, *Marc.* 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 *Cor.* 5, 7.
Θυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odorus. A θύος.
Θυώεις, ώεσσα, ῶεν, idem et ab eod.
Θύωμα, ατὸς, τὸ, ſuffimentum odoratum, odoramentum. A θυόω.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρὸς.
Θυωρίτης, ȣ, ὁ, qui ſacræ menſæ miniſtrat; (2) menſarius trapezita.
Θυωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, menſa quæ ſacris uſibus dicatur.
Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Θωκέω, ῶ, ſedeo. Θωκεῖν ἐν θρόνῳ, *Herod.* A
Θῶκος, ȣ, ὁ, ſedile, ſolium; (2) conſeſſus. A θᾶκος.
Θῶμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.
Θώμιγξ, γος, ὁ, funis è ſparto, vel cannabi; (2) nervus, vinculum, chorda.
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, vincio ſeu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; θωμιχθεὶς, aor. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.
ΘΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, acervus frumenti, lignorum, &c. *Æſch. Agam.* 303.
Θωπεία, ας, ἡ, adſentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Θωπευματικὸς, ἡ, ὸν, adſentatorius, blandus.
Θωπευμάτιον, ȣ, τὸ, adſentiuncula. Dim.
Θωπευτικῶς, *adv.* adſentatoriè.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαι ποτ' ἄν; *Eur. Med.* 368. A θὼψ. Unde
Θωπικὸς, ἡ, ὸν, adſentatorius, adulatorius.
Θωπικῶς, adſentatorum more, adulatoriè.
ΘΩ'ΠΤΩ, adſentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. A θώραξ.
Θωράκιον, ȣ, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim.
Θωρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.
Θωρακίτης, ȣ, ὁ, miles thoracatus, lorica munitus. A θώραξ.
Θωρακομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Θωρακοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thoracem geſtat.
ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus urbis; (4) poculi genus.
Θωρηκοφόρȣ, gen. ſing. *Ion.* pro θωρακοφόρȣ.
Θωρηκτὴς, ȣ̃, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A θωρήσσω.
Θώρηξις, εως, ὁ ϗ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Θωρήσσετο, *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, a
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, θωρηχθῆναι, armari, a. 1. paſſ. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς, *Il.* 16, 155. Τάδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι, armabor adverſus, *ib.* 7, 101. A θώραξ.
Θωρηθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Θῶς, θωὸς, ὁ ϗ ἡ, animal lupo ſimile, lupus cervarius, *Gl. Antiq.* A θέω, vel θοὸς.
Θώτερον, *alterum*, *Dor.* pro τὸ ἕτερον.
Θωϋκτὴρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.
Θώϋμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro θαῦμα.
Θωϋμάζω, admiror, *Ion.* pro θαυμάζω.
ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, abhortor; (3) impetuosè feror. Ἢ ȣ̓κ ἠκȣ́σατε Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοὴν; *Soph. Aj.* 335. Πανώλεθρον κηλῖδα θωΰξας γένει, imprecatus, *Lyc.* 165.
Θωϋτὸς, *mirabilis*, Ion. pro θαυμαςὸς.
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo, blandus, adſentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

I, Eſt nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, ſemperque vocalis eſt, et nunquam conſonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, et cum lineola inferne additâ (,ι) *decem millia*; (4) *Matt.* 5, 18. idem eſt ac minimum quid, velut apex, punctum, vel ſimile.
Ἴα, *Ion.* ἴη, vox, ἴα, una.
Ἰάζω, Iones imitor, Ionum linguâ utor.
Ἰάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἰάομαι.
Ἰαθήσεται, *ſanabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.
Ἰάθητε, *ſanati fuiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἰαιβοῖ, *adv.* dolentis, v. ἰαυοῖ.
ἸΑΙ'ΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, diſſolvo, emollio; (3) perfundo lætitiâ, exhilaro, ἴηνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. paſſ. exhilaratus eſt. Οἷα τὸ θυμὸν ἀεὶ δμώεσσι ἰαίνει, *Odyſſ.* 15, 378. Θυμὸς εὔφροσύνῃσι ἰαίνεται, *ibid.* 6, 156.
Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. Ab Ἴων.
Ἰακχαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis, ſc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, et ἀγωγὸς.
Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more:
Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchius. Ab
Ἴακχος, ȣ, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) hymnus in Bacchum.
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, *Heſ.* Ab
ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus et frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre et lamentabile; (4) *adj.* miſer, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc
Ἰαλεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus et ineptus.
Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἴαλλος, ȣ, ὁ, deriſor, cavillator; (2) ſcomma, dicterium, *Suid.* Ab ἰάλλω.
ἸΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰαλλεῖν ὀϊςὸν ἀπὸ νευρῆφιν, *Il.* 8, 300. ἀτιμίῃσιν τῖνα, afficere, *Od.* 13, 142.
Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, *Heſ.*
Ἰαμβεῖον, ȣ, τὸ, carmen iambicum.

Ἰάμβειος,

Ἰάμβειος, ου, ὁ ϗ ἡ, iambeus, iambicus.
Ἰάμβηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, convitiator, maledicus, *Hes.* Ab Ἴαμβος.
Ἰαμβιάζω, *ex Epigr.* pro
Ἰαμβίζω, Iambis infector; (2) maledico.
Ἰαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambicus, Iambis conſtans.
Ἰαμβιςὴς, ȣ̃, ὁ, convitiator, propriè, qui alios Iambis profcindit. Ab ἰαμβίζω.
ἸΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, ſyllabâ brevi et longâ conſtans; (2) carmen verſibus Iambicis conſtans; (3) carmen ſatyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat.
Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιςής.
Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, ſive inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, *Hes. Suid.* Ab Ἴαμβος.
Ἰαμεναὶ, αἱ, loca herboſa et irrigua; prata, vireta, *Hes.* Ab εἰαμενὴ, quod meliùs.
Ἴαμνοι, οἱ, *ap. Nic.* idem.
Ἰάνθην, *florui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω.
Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab
Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violaceo, *Hes.* Ab ἴον.
ἸΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, ſano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι; a. 1. m. ἰασάμην vel ἰησάμην; a. 1. paſſ. ἰάθην, ſanatus ſum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν, *Ariſtoph. Veſp.* 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, *Æſchin.*
Ἰάονες, Iones, Athenienſes, Græci.
ἸΑ'ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis infector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτοδαῆ, *Soph. Aj.* 710.
ἸΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apuliâ flans versùs Romam.
Ἰὰς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.
Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἰάσατο, *ſanavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἰᾶσθαι, *mederi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.
Ἴασι, 3. pl. præſ. *Ion.* pro εἰσι, ab εἰμι.
Ἰᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἱέασι, pro ἱεῖσι, ab ἵημι.
Ἰάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis.
Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἰάομαι.
ἸΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, Jaſione, olus ſilveſtre.
Ἰάσμη, ης, ἡ, Jaſme, et ἰάσμινον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola.
Ἰάσμινον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ἰασπίζειν, jaſpidem imitari, jaſpidis colore eſſe. *Dioſcor.* Ab
ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, jaſpis, gemma.
Ἰαςὶ, *adv.* *Ionicè.* Ab Ἴων.
Ἰατέον, ſanandum eſt. Ab ἰάομαι.
Ἰατέος, έα, έον, ſanandus. Ab eod.
Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰατηρίη, medicina, ars medica, *Hes.*
Ἰατήριος, ία, ιον, ſanandi vim habens.
Ἰατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis et perfrictionibus corporis morbos ſanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω. Hinc
Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars unguentis curandi.
Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.
Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.
Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, ſanatio. Ab
Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, ſano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐάτρευσεν, *Naz.* Ab ἰατρὸς. Unde
Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.
Ἰατρικὸς, ή, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.
Ἰατρικῶς, *adv.* medicorum more.
Ἰατρινὴ, ῆς, ἡ, medica; (2) obſtetrix.
Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicinâ loquor ſeu diſſero. Ex ἰατρὸς, et λέγω, *dico.*
Ἴατρον, ου, τὸ, merces quæ datur medico.
Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. *Vox comica.*
Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.
Ἰατρὸς, ȣ̃, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰατροσοφιςὴς, ὁ, medicam artem doctus.
Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, et τέχνη.
ἸΑΤΤΑΤΑΙ', *interjectio lamentantis,* heu!
Ἰατταταιὰξ, *interjectio,* heu! eheu! Ab eod.
ἸΑΥ', *interjectio indignantis*; (2) *lugentis.*
Ἴαυθμος, ου, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) ſtabulum, luſtrum; (3) cubile; (4) ſomnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυοῖ, *interject.* exclamantis, quâ quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem et reſpondentis. Ab ἰαῦ.
Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi.
ἸΑΥ'Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκον eſt imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαύεσκω. Ζηνὸς γὰρ τȣ̃ ἀρίςȣ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, *Il.* 14. 213.
Ἰαφέτης, ου, ὁ, ſagittarius. Ab ἀφίημι.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἰάπτω.
Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ.
Ἴαχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἰάχω.
Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰαχήσας, *Epigr.* Ab ἰάχω.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.
Ἰαχὸς, ὁ, idem.
Ἴαχον, 1. ſing. imperf. verbi ἰάχω.
Ἰαχυῖα, *reſonans*, perf. part. act. f. g.
ἸΑ'ΧΩ, vociferor, clamo.
Ἰαχὼς, perf. part. act.
Ἰάων, ὁ, Ἰάωνες, Iones.
Ἰαωνίζω, Ionicè loquor.
Ἰαωνιςὶ, Ionicè.
ἸΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*
Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ et Hiſpania dicitur, Hinc
Ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hiſpanicus.
Ἰβηρικῶς, *adv.* more Hiſpanico.
ἸΒΗΡΙ'Σ, Iberis, herba.
ἸΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia ſerpentes devorans.
ἸΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.
Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus.
Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila; (2) genus ſaltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito piſtillum; (2) torqueo, flecto.
Ἴγδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. Ab eod.
Ἴγδις, idem quod ἴγδη.
Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis in quâ lumbi agitantur ut piſtillum.
Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod ἴγδη. A κόπτω.
Ἴγμαι, *adveni*, perf. ind. paſſ. et
Ἰγμένος, part. ab ἰκνέομαι.
Ἰγνύα, ας, ἡ, poſterior genu pars, poples.
Ἰγνὺς, ύος, ὁ, idem. A γόνυ.
Ἴδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. v. εἴδω, *video*; vel *vide*, 2. ſing. a. 2. imperat.
ἼΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ; *item* quivis locus editus et ſylvoſus; vid. ἴδη.
Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ et laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ſudorem ciens; (2) ſpecioſus, formoſus. Ab ἶδος, *ſudor*, vel ἰδέα, *ſpecies.*
Ἰδανικὸς, ὸν, idealis, mundus intelligibilis, *ap. Timæum.* Ab ἰδεῖν.
Ἰδὲ, *Ionicè* pro ἠδὲ, et, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, ſpecies; (2) genus et forma; (3) pulchritudo; (4) modus et ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν.
Ἰδέειν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἴδει, dat. ſing. *contr.* pro ἴδεϊ, ab ἶδος.
Ἰδεῖν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi εἴδω.
Ἴδεμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδὲν, a. idem, ſed *Doricè* formatus.
Ἰδέσθαι, *vidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.
Ἴδεσκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.
Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imperat. act.
Ἴδη, ἡ, *Ion. ap. Herod.* ſilva, materia.
Ἴδη, 3. ſing. a. 2. conj.
Ἴδηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ἰδήσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.
Ἰδίᾳ, privatim; (2) ſeorſim, ſeparatim; (3) clam. *Dat. adverbiaſceus* ab ἴδιος.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab
Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vindico; ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποςάντι ϗ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, *Herodian.* Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτατα, *adv.* maximè peculiariter, ſeorsùm ac propriè. Ab
Ἰδιαίτατος, ατη, αίτατον, maximè peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτερον, *adv.* peculiarius; (2) ſecretiùs, magis ſeorsùm. Ab eod.
Ἰδιαςὴς, ȣ̃, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.
Ἰδίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies.*
Ἰδικῶς, *adv.* ſeorsùm, ſpeciatim.
Ἰδιοβȣλεύω, meo conſilio utor, mei conſilii et arbitrii ſum.
Ἰδιοβȣλέω, idem. A βȣλὴ.
Ἰδιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprium et privatum genus habens, ſui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriam et peculiarem linguam habens. A γλῶσσα.
Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui propriam et peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis è ſui generis animali. *Vox Platon.* A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum, manu propriâ exaratum. A γράφω.
Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtûs causâ venans. A θηρεύω.
Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nos redit.
Ἰδιόκριτος, ου, ἡ, qui ſuo judicio et arbitrio vivit.
Ἰδιόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, *Ph.* A κτάομαι.
Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria et peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui propriæ et peculiaris formæ eſt. A μορφή.
Ἴδιον, ου, τὸ, peculium. *Ph.*
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab
Ἰδιόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.
Ἰδιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, mihi vindico; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria et peculiaris adfectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliquem peculiarem adfectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem et firmam poſſeſſionem do.
Ἰδιοποιέομαι, ȣ̃μαι, proprium mihi facio, uſurpo, vindico mihi; (2) concilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio. *Ph.*
Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio; (2) *apud Script. Eccleſ.* dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *item* de aſſumptione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena; (2) meo arbitrio ago. A πρᾶγος.
Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum ſuorum; (2) privata commoditas.
Ἰδιοπραγμονέω, v. ἰδιοπραγέω.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.
ἼΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis; (2) ſuus; (3) privatus; (4) de morte, ſpontaneâ,

taneâ, non per vim ab aliis illatâ; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.

Ἰδιόςολος, ναῦς, navis quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, et ςόλος.

Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria et peculiaris quædam concretio et conſtitutio; peculiare temperamentum. A σύγκρισις.

Ἰδιοσύςατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A συνίςαμαι.

Ἰδιοσυςάτως, *adv.* ex propriâ ſubſtantiâ.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.

Ἰδιότροπος, ὁ καὶ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus, vel hominis, vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδία, de cibis Judæorum, *ap. Joſ.*

Ἰδιοτρόπως, *adv.* modo proprio et peculiari; (2) peculiariter et privatim.

Ἰδιότροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſeorſum alitur et paſcitur, qui peculiaribus et propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.

Ἰδιόχειρον, ε, τὸ, propriâ manu ſcriptum factumve. A χεὶρ.

Ἰδιοχείρως, manu propriâ. A præc.

Ἴδιοσις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.

Ἰδιόω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.

Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥςε ἤδη τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα, *Ariſtot.* Ab ἴδος.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.

Ἰδιωματικὸς, ἡ, ὸν, peculiaris.

Ἰδίως, *adv.* propriè.

Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago; (2) obſcurus, ignobilis ſum, etiam de urbe; (3) imperitus ſum, ignarus rei alicujus. Τέτε τε πράγματος τῆς ἀρετῆς ἐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν, *Plat.* Ab

Ἰδιώτης, ε, ὁ, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, *apud Scriptores Eccleſiaſticos*, ſive qui munere in eccleſiâ non fungitur; (3) unus è vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus; (6) omninò teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ſingulis locis ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accommodo. A præc.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab eod.

Ἰδιωτικῶς, *adv.* privatorum more, vulgi more; (2) ſermone vulgi.

Ἰδιῶτις, ίδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμὸς, ε, ὁ, ſermonis forma è vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.

Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* et *per Sync.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *per Sync.* pro ἰδεῖν.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab

Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἰδέναι.

ἸΔΝΟ´Ω, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη δὲ πεσὼν, *Il.* 13, 618.

Ἰδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἴδω.

Ἴδοιμι, *viderim*, a. 2. opt. act.

Ἰδοῖσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδεῖσα.

Ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med.

Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἴδον.

ἸΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor, *Heſ.* α 397.

Ἰδὲ, *adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.

Ἰδεῖσα, a. 2. part. v. εἴδω.

Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.

Ἰδρία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Ἰδρίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρίας.

Ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, peritus, ſciens; providus.

Ἰδρίτης, ὁ, idem.

Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτὸς ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον ᾑρεῖτο, *Xen.* Ab ἱδρὼς.

Ἱδρυθην, ſeu ἱδρύνθην, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύνω.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἵδρυμι, idem quod ἱδρύω.

Ἱδρυνθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἱδρύω.

Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἱδρύσω, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.

Ἱδρυτέον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.

Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus.

Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; et *in paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus; ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, πῶ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρύσθαι χθονὸς; commorari, *Soph. Trach.* 68. Αναφελὴς ἐυηθία κατ' οἶκον ἵδρυται γυνὴ, *Eur. Hip.* 643.

Ἱδρῶ, dat. vel acc. ſing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρὼς.

Ἵδρωα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ. Ab eod.

Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἴδος.

Ἵδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.

Ἱδρωτήριον, ε, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſudare ſolitus, crebrò ſudans, ſudatorius. Ab eod.

Ἱδρωτικῶς, *adv.* propensè ad ſudorem.

Ἱδρώτιον, τὸ, ſudor. Ab ἱδρὼς.

Ἱδρωτοποιέω, ſudorem elicio, et *in Paſſ.* ſudo.

Ἱδρωτοποιΐα, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab

Ἱδρωτοποιὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, et ποιέω.

Ἰδρώω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.

Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἴδω.

Ἴδωμαι, *viderim*, a. 2. conj. med.

Ἰδὼν, *intuens*, aor. 2. part. act.

Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἴε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. ab εἶμι.

Ἵεθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. v. ἵημι.

Ἵει, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ἱείην, præſ. opt. act.

Ἵεις, 2. ſing. imperf. ind. act.

Ἱεὶς, *mittens*, præſ. part. act.

Ἱεῖσαι, nom. pl. præſ. act. f. g.

Ἱεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act.

Ἵεμαι, eo cum impetu. Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων, *Od.* 10, 529. Ἄςυδε, *ib.* 17. 5.

Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμενος νόςοιο, *Odyſſ.* 15, 69. φιλέειν, *ib.* 201. ἐπὶ οἰκίαν, *Luc.* πρὸς τὴν πόλιν, *Plut.*

Ἱέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, ab ἵημι.

Ἰέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.

Ἱέμεναι, *mittere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, ab ἵημι.

Ἴεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἴεσαν.

Ἵεναι, præſ. infin. act.

Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi ἵημι.

Ἵενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi εἶμι.

Ἱέντες, nom. plur. part. præſ. act.

Ἱερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.

Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερὸς.

Ἱεράγγελος, ε, ὁ, qui ſacras celebritates annunciat.

Ἱεραγωγὸς, ὁ, ſacrorum interpres, myſta, *adj.* ναῦς ἱερὰ, navis quæ ſacra fert.

Ἱεράκιον, ε, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.

Ἱερακίσκος, ε, ὁ, parvus accipiter, Dim.

Ἱερακίτης, ε, ὁ, lapis quidam. Ab eod.

Ἱεράμοιβοι, ων, οἱ, ſacri vates, πρόφηται, *Heſ.*

ἹΕ´ΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱεραοιδὸς, ὁ, ſacer cantor, poëta. *Heſ.*

Ἱεράομαι, ῶμαι, ἱεράσομαι, ſacerdos ſum; ἱερωμένη, femina ſacerdos; ἱερασάμην, aor. 1. ſacerdos factus ſum. Ἱερᾶσθαι τῆς Θεῶ, *Pauſan.* τῇ Ἀθηνᾷ, *id.* Ab ἱερὸς.

Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, ſacris præſum, ſacro imperio et magiſtratu fungor. Ab

Ἱεράρχης, ε, ὁ, qui ſacris præeſt; (2) pontifex, qui ſacris ordinibus præeſt. Ex ἀρχὴ.

Ἱεραρχία, ας, ἡ, ſacrum imperium, imperium in rebus ſacris. A præc.

Ἱεραρχικὸς, ἡ, ὸν, pontificialis; ad eum pertinens qui ſacris præeſt, vel etiam ad hierarchiam ipſam. Ab eod.

Ἱεραρχικῶς, *adv.* more eorum qui ſacris præſunt.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. *contract.* pro ἱεράεται, à verbo ἱεράομαι.

Ἱερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ε, τὸ, ſacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω, et ἱερατεύομαι, ſacerdotio fungor, ſum ſacerdos. Τῷ Θεῷ ᾧ ἱεράτευσε, *Herodian.* Ab ἱερὸς.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis; (2) ſacris uſibus deſtinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱεράων, gen. pl. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.

Ἱέρεια, ας, ἡ, ſacerdos, *femina.* Ab eod.

Ἱερεῖον, ε, τὸ, victima, hoſtia; (2) actus ſacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Caſaub. ad Athen.* 1, 11. Ab eod.

Ἱερείτης, ε, ὁ, ſacerdos. *Ex Platone.*

Ἱερεὺς, έως, ἡ, ſacerdos. Ad ἱερεύω.

Ἱερεύω, f. εύσω, ſacrifico; (2) dico, conſecro. Αὐτὰρ ὁ βῶν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Πίονα, *Il.* 2, 402. Ab ἱερὸς.

Ἱέρη, ης, ἡ, ſacerdos, antiſtita, *Plut.*

Ἱερήϊον, *Hom. Il.* 22, 159. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.

Ἱερῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, ſacerdos, *femina.* Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ε, ὁ, peritus ſculpendi hieroglyphica. A γλύφω.

Ἱερογλυφικὰ, ων, τὰ, hieroglyphica, ſacra monumenta apud Ægyptios, non literis ſed variis figuris animalium aliarumque rerum exarata. Ex iiſd.

Ἱερογλύφος, ε, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſacram linguam habens. A γλῶσσα.

Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba rerum ſacrarum et myſticarum, ſacer ſcriba.

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines ſeu adumbrationes. A γράφω.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna quædam. Ex iiſd.

Ἱερογραφέμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱερόδακρυς, epith. thuris, quia in ſacris adhibetur, et è frutice lacrimarum modo prorumpit.

Ἱεροδιδάσκαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſacra docet, ſacrorum doctor, qui ad ſacra initiat.

Ἱερόδοκος, ον, ſacer, epith. victimarum aliorumque donorum quæ diis dantur. At

Ἱεροδόκος, epith. templi, &c. ut Θεοδόκος. A δέχομαι.

Ἱερόδελος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſacris inſerviens, æditus; (2) Deo ſacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, ſacros ritus inſtituo. Ab

Ἱεροθέτης, ε, ὁ, ſacrorum rituum inſtitutor. Ex ἱερὸς, et τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, ſacrarium, *Ph.*

Ἱεροθυτέω, ſacrifico, ſacris faciendis præſto ſum.

Ἱεροθύτης, ε, ὁ, ſacerdos; (2) ſummus ſacerdos quibuſdam locis, à quo annus nomen accepit, *Ern.*

Ἱερόθυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, ſacræ hoſtiæ. Ex ἱερὸς, et θύω.

Ἱεροῖσι, *ſacris*, dat. pl. *Ion.* pro ἱεροῖς.

Ἱεροκαυτόω, adoleo, immolo, *paſſ.* immolor. A καίω.

Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, ſacer præco, qui in ſacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſacrorum curam gerit, æditus. A κομέω, *curo.*

Ἱερολογέω, ῶ, de ſacris rebus loquor; (2) ſacra verba pronuncio. A λόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, ſermo de rebus ſacris.

Ἱερομανία, ας, ἡ, orgia Bacchi; in quibus è Baccho furebant. A μαίνομαι.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies feſti, ſupplicationes; (3) feſtivi ludi. Ex ἱερὸς, et μὴν, *menſis*, vel potiùs μήνη, *luna*.
Ἱερομνημονέω, ῶ, f. ήσω, fungor munere, ἱερομνήμονος. Ab
Ἱερομνήμων, ος, ὁ ϗ ἡ, ſacrarum rerum ſeu ſacrorum rituum memoriæ præfectus, ſacrorum præſul; (2) ſacer ſcriba qui eſt à commentariis rerum ſacrarum; (3) apud Græcos ſacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphyctionum, ſuperior Pylagoris; (4) idem qui ἱερόθυτης.
Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus ſilveſtris.
Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui ſacris myſteriis initiat, qui ſacros ritus tradit, ſacrorum antiſtes.
Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſacrum ſacrificium; (2) hoſtia, victima; (3) ſacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid eſt ædificiorum ad ædem pertinentium, etſi in iis ſacra non fiunt, ut Hieroſolymis ἱερὸν, à quo diſtinguitur ναὸς, ædes in quâ ſacra fiunt.
Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in ſacris Græcorum certaminibus. A νίκη.
Ἱερονόμος, ου, ὁ, ſacræ diſciplinæ magiſter et exactor. A νέμω.
Ἱερονεομηνία, idem quod ἱερομηνία.
Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines ſeu adumbrationes. A πλάστης.
Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam ſigna. Ex iiſd.
Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſacra facio; (2) dedico, conſecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, *Dem.*
Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, ſacrificatio, ſacrificium. Ab
Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, ſacrificus, ſacrificulus; (2) Athenis decem inſpectores haruſpicum, cum inſpiciunt ne fraus intercedat.
Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs ſacra, ſancta civitas.
Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctimoniam præ ſe ferens, ſanctus, auguſtus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, ſanctimonia. A πρέπει.
Ἱεροπρεπῶς, *adv.* ut decet ſanctum, ut convenit rei ſacræ, ſacro quodam modo.
Ἱερόπτης, ὁ, haruſpex. Ab ὄπτομαι.
ἹΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſacer, ſacroſanctus, auguſtus.
Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in ſacris; fidicen, *Ph.*
Ἱεροσκοπέω, haruſpicis munere fungor.
Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina. Ab
Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruſpex, extiſpex.
Ἱερόστεπτος, ον, velatus ſacris inſignibus. A στέφω.
Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, ſacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς, *Rom.* 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc
Ἱεροσύλησις, ἡ, ſacrilegium.
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium. Ab eod.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus. A συλάω.
Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui ſacris initiat, ſacerdos; (2) epiſcopus. A τελέω, *initio*.
Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, conſecratio, &c.
Ἱερότροχος, ον, ſacer, epith. carpenti. A τρέχω.
Ἱερότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacra figura impreſſa eſt.
Ἱερουργέω, operor ſacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, *Rom.* 15, 16.
Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio ſeu operatio, ſacrificium. Ab
Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, divina peragens, ſacrificus, immolator. Ab ἔργον.
Ἱεροφαντέω, ſacrorum antiſtes ſum. Ab
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui ſacra et cæremonias docet, ſacrorum antiſtes. A φαίνω. Hinc
Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antiſtitis ſacrorum dignitas; ſacrorum cæremonia.
Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis. Ab eod.
Ἱεροφαντικῶς, more ſacerdotum.
Ἱερόφαντις, ἡ, antiſtita ſacri.
Ἱεροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra fert. A φέρω.
Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi ſacra cuſtodiuntur, ſacrarium. Ab
Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrorum cuſtos, æditui.
Ἱερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacram vocem habens, ſeu in ſacris canens, ſonans. A φωνή.
Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui ſacra canit, pſaltes in ſacris. A ψάλτης.
Ἱερόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.
Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, ſacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. paſſ. ſacratum, ſacrum eſſe. Partic. ἱερωμένος Θεῷ, Deo ſacratus, ſacer. Ab ἱερὸς.
Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod conſecratum eſt, ſacrum. Ab ἱερόω.
Ἱερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſacrum eſt nomen. Ab ὄνομα.
Ἱερῶς, *adv.* ſanctè. Ab ἱερὸς. Unde
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium.
Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.
Ἱέσθην, 3. dual. imperf. paſſ. v. ἵεμαι.
Ἵετο, *cupiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med.
ἸΕΥ', hui! (2) irridentis.
Ἱέω, jaculor, mitto, immitto; thema inuſ. unde imperf. 3. ſing. in uſu ἵει, mittebat, jaciebat, *apud Poët.* Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων, *Il.* 1, 479. Γεινομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, *ib.* 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, *ib.* 12, 25. ὀϊστὸν, 13, 650. Ab ἕω.
Ἱζάνω, ſedere facio; (2) ſedeo, ſido, peſſum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inuſit. ἰζέω. Οὐ μοὶ ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος ἱζάνει, *Il.* 10, 91.
Ἵζεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἵζεσο.
Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἰζέω.
Ἵζημα, ατος, τὸ, ſedile; (2) locus depreſſus, vallis. Ab ἰζέω.
Ἵζοισα, *ſedens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.
Ἵζον, imperf. ind. act.
ἹΖΩ, f. σω, ſedere facio, colloco; (2) ſedeo; ἵζομαι, ſedeo; (2) ſido. Ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας, ἵζει, *Il.* 13, 281.
ἸΗ', io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.
Ἰὴ, vox; ἰὴν, vocem.
Ἴη, una, ſola. Ab ἴα, *una*, *ſola*.
Ἴῃ, *æquali*, dat. ſing. *Ion.* pro ἴᾳ, ab ἴος, quod in gen. et dat. circumflecti dicitur; ſed fortaſſe pro μιᾷ ponitur, à μία, *una*.
Ἰήιος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipſi Pythonem interficienti acclamabatur.
Ἰήκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, et κόπος, *labor*.
Ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica *ex Heſ.* quaſi ab ἰηλεμίζειν, quod eſſet *plorare*.
Ἰήλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio.
Ἴημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἴαμα.
Ἵημι, mitto; (2) emitto; ἱεῖσιν, et ἱᾶσι, mittunt; ἱέμεν, mittere, et in a. 2. ἕμεν, *Poët.* At f. ἥσω, ab ἕω, ut et perf. ἧκα, *Poët.* ἕηκα, ut in ἐφέηκα, προέηκα; paſſ. ἵεμαι ſignificat cupio, deſidero. Ἵημι φωνὴν, *Plut.* διὰ χώρου, *Heſiod.* Θεογ. 806.
Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamatione ἰὴ παιὰν.
Ἰήσασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, ab ἰάομαι.
Ἵησι, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἵημι.
Ἵῃσι, 2. ſing. a. 2. conj. *Ion.* pro ἵῃς, ab εἶμι.
Ἰήσιμος, ſanablis, *Ion.* pro ἰάσιμος.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατήρ.
Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præc.
Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro ἰατρεῖον.
Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατρὸς.
Ἰθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, (antep. prod.) *Odyſſ.* 14, 203. genuinus, qu. dic. rectè natus, verus. Ab ἰθὺς, et γείνομαι.
Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.
Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθὺς.
Ἰθεῖαν, vel *Ion.* ἰθείην, recta. Ab eod.
Ἰθέως, *adv.* rectè; (2) confeſtim, ſtatim.
Ἴθι, *adv.* age, agedum, imperat. ab εἶμι.
Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eod.
Ἰθὺ, et ἰθὺς, *adv.* rectà; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab ἰθὺς.
Ἰθύβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rectà jacitur ſeu projicitur; (2) directus; (3) aptus ἰθυβόλος, rectà feriens. A βάλλω.
Ἰθυδικαισι, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab
Ἰθυδίκης, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex ἰθὺς, et δίκη.
Ἰθύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectà currens, rectam viam in currendo tenens.
Ἰθύθριξ, τρίχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.
Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectà viâ ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ές, et ἰθυκύφος, η, ον, è recto obliquus, gibboſus. A κύπτω.
Ἰθύλορδος, ον, è recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμάχη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A μάχη.
ἸΘΥΜΒΟΙ', ων, οἱ, ſaltatores ridiculi vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, *Poll. Heſ.*
Ἰθύνει, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰθύνω.
Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Ἰθύνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix; moderatrix. Ab
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, *Ph.* At *Heſ.* ſceptrum è lauro, quod vates geſtarunt.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.
Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
Ἰθύνω, rego; (2) corrigo; (3) mulcto. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, *Il.* 5, 291. ἐπὶ στάθμην, *Odyſſ.* 21, 44. σκολιὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 7. μύθους, *ib.* 261. Ab ἰθὺς.
Ἰθυπετεῖν, rectà volare. A πέτομαι.
Ἰθυπορέω, rectà progredior.
Ἰθυπόρος, ὁ ϗ ἡ, rectà procedens, ἰθύπορος, rectà tranſeundus, directus.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, rectà volans.
ἸΘΥ'Σ, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, *fæm.* ἰθεῖα, et ἰθείη, *neut.* ἰθὺ.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.
Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab ἰθὺς.
Ἰθυσκόλιος, ον, ex recto obliquus et incurvus.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab
Ἰθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, et τείνω, *tendo*.
Ἰθυτενῶς, directa via.
Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύνω.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.
Ἰθύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, et τέμνω, *ſeco*.
Ἰθύτριχες, vide ἰθύθριξ.
Ἰθυφαλλικὸς, ithyphalicus.
Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex ἰθὺς, et φαλλὸς.
Ἰθύω, f. ύσω, rectà feror, rectà pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, *Il.* 12, 433. Ἰθύει ἀλλ' οὔτι πρήσσει, i. e. rectà irruit, ſed nihil proficit; *Il.* 17, 661. Ab ἰθὺς.
Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod. et ὠρέω.
Ἰίζω, æruginem refero, ærugini ſeu ferrugini aſſimilis ſum, *Dioſcor.* Ab ἰὸς.
Ἵκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἱκάνω.
Ἱκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.
Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatiſdatio, *Ph.* Ex ἱκανὸς, et δίδωμι, ſeu δόσις.
Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatiſdator, *Ph.* Ab iiſd.
ἹΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, idoneus, dexter; (2) ſufficiens; (3) ſatis magnus, ſatis multus, τὸ ἱκανὸν, *ſubſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatiſdatio, ſumma quâ ſatiſdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, à multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu. (V. *Ern.*)
Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia, facultas, habilitas. A præc.
Ἱκανούσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro ἱκανοέσθω, ab
Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo, Ὃς ϗ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 *Cor.* 3, 6. Ab eod.
Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio ſupplex. Ab ἥκω.
Ἱκανῶς, *adv.* abundè, ſatis, ſufficienter; (2) valdè, multùm; *ſuperl.* ἱκανωτάτως.

Ἴκελος, έλη, ελον, ſimilis. Ab εἴκελος.
Ἰκελόω, ῶ, adſimilo, *ex Vet. Lex.* A præc.
Ἰκέλως, ſimiliter.
Ἶκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἵκω.
Ἰκέο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἵκεσο.
Ἰκέσθαι, *veniſſe*, a. 2. ind. med.
Ἰκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.
Ἰκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.
Ἰκέσιος, ία, ιον, ſupplicum præſes; (2) ſupplex. Ab eod.
Ἰκεταδόκος, ὁ ϗ ἡ, admittens ſupplicem. A δέχομαι.
Ἰκέταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἱκέτην.
Ἰκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.
Ἰκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἱκετεύω.
Ἰκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab ἱκετεύω.
Ἰκέτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἰκετευτικὸς, ἡ, ὀν, ſupplicatorius. A ſeq.
Ἰκετευτικῶς, *adv.* ſuppliciter.
Ἰκετεύω, f. εύσω, ſupplico, ſupplex oro. Ἰκετεύω, σε πεισθῆναί τί μοι, *Soph. Oed. Col.* 1409. Ab ἱκέτης.
Ἰκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lanâ velatus.
Ἰκετήριος, ία, ιον, ad ſupplices pertinens, ſupplicibus conveniens. Ἰκετηρία θυσία, ſupplicatio. Ab ἱκετὴρ inuſ.
Ἰκετηρὶς, ίδος, ἡ, ſupplex. Ab
ἹΚΕ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, ſupplex, qui humiliter et more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.
Ἰκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος.
Ἰκετικὸς, ἡ, ὸν, ſupplicatorius. Ab ἱκέτης.
Ἰκέτις, ιδος, ἡ, femina quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva, (ſed hoc potiùs eſt οἰκέτις.)
Ἴκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab ἵκω.
Ἰκετοδόχος, vel ἱκεταδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupplicum receptor, v. ἱκεταδόχος.
Ἰκετρία, ας, ἡ, idem quod ἱκετηρία.
Ἰκετόσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab ἱκέτης.
Ἴκηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι.
Ἴκηται, *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἰκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio:
Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab ἰκμὰς.
Ἰκμαῖος, Jupiter, qu. dic. humidus, pluvius.
Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab
ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, vel ἰκμὰς, humor; (2) vapor.
Ἰκμασία, ας, ἡ, idem. Ab ἰκμάζω.
Ἰκμενος, vel ἴκμενος, humidus, ſecundus de vento. Ab ἰκμὰς, vel *per Sync.* pro ἱκόμενος, ab ἵκομαι.
Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμὰς.
Ἰκμόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex ἰκμὰς, et βάλλω.
Ἰκμόβολον, ȣ, τὸ, gleba humectata. Ex ἰκμὰς, et βῶλος.
Ἰκνεῖσθαι, præſ. inf. med. pro ἱκνέεσθαι, ab
ἸΚΝΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro. f. ἵξομαι, et a. 2. ἰκόμην, ab inuſ. ἵκομαι. Ἐγὼ θαρσȣ̃σα μᾶλλον ἐς λόγȣς τὰς σὰς ἱκοίμην, loquerer, *Soph. El.* 316. Καὶ σὲ πρὸς τȣ̃ σȣ̃ τέκνȣ ϗ θεῶν ἱκνȣ̃μαι, *Soph. Aj.* 589.
Ἰκνευμένῳ, dat. ſing. part. med. *Ion.* pro ἱκνȣμένῳ.
Ἰκνȣμένως, *adv.* congruè, convenienter.
Ἰκνεῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἱκνȣ̃νται.
Ἴκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵκω.
Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἱκοίμην.
Ἰκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.
Ἴκοντο, *venerunt*, 3 pl. a. 2. ind. med.
Ἴκȣ, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἵκετο, vel imperat. med. ἱκόμην, ȣ.
Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
ἸΚΡΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, tabula, tabulatum, aſſer; (2) caudex.
Ἰκριοπηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui tabulata conficit ſeu coagmentat. Ex ἰκρίον, et πήγνυμι.
Ἰκριόω, è tabulis et levibus lignis exſtruo, qualia fuere ab initio theatra et amphitheatra temporaria.
Ἴκταρ, *adv.* juxta, propè; (2) celerrimè. Ab ἱκνέομαι.
Ἰκτεράω, ſeu ἰκτεριάω, ῶ, ictero, morbo regio laborans. Ab ἴκτερος.
Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, ictericus, arquatus. Ab eod.
Ἰκτεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ictero laborans.
Ἰκτερόομαι, ȣ̃μαι, idem quod ἰκτεράω.
ἼΚΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, icterus, morbus regius ſeu arquatus; (2) avis galbula.
Ἰκτερώδης, vid. ἰκτεριώδης.
Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex. Ab ἱκέτης.
Ἰκτήριος, ια, ιον, pro ἱκετήριος.
Ἰκτίδεος, έη, εον, è muſtelâ confectus. Ab ἰκτὶς.
ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.
Ἰκτῖνος, ȣ, ὁ, idem.
ἸΚΤΙ'Σ, ιδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum et piſcivorum; caſtor.
Ἶκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro ἵκετο, ab
ἽΚΩ, venio; (2) adſequor, f. ἵξω, a. 1. ἶξα; eſt et ἶξον, imperfectum, tanquam à themate ἵξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, *Il.* 667.
Ἴκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.
Ἴκωντι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro ἵκωσι.
Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab ἴλη.
Ἴλαθι, 2. ſing. præſ. imperat. verbi ἵλημι.
Ἰλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant, f. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσσεαι, 2. ſing. placabis, ἱλασσώμεθα, a. 1. conjunct. med. propitiemus; ἱλάσατο, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; ἵλασο, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, ἱλάσθητι, a. 1. imperat. eſto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius, *Num.* 5, (niſi hoc eſt potiùs ἱλασμος, *Ern.*) Occurrit et ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, *apud Apoll. Rhod.*
Ἵλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab ἱλέω.
Ἰλάρια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab
Ἰλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab ἱλάω. Hinc
Ἰλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas:
Ἰλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.
Ἰλαρύνω, idem.
Ἰλάρχης, ȣ, ὁ, præfectus turmæ ſeu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus eſt. Ex ἴλη, et ἀρχὴ. Hinc
Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum ſeu equitum.
Ἰλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebuſque jucundis ad theatra et convivia exhilaranda. Ab ἱλαρὸς, et ᾠδὴ.
Ἰλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium et feſtivorum in theatris et conviviis.
Ἰλαρῳδὸς, ȣ̃, ὁ, carminum hilarium poëta et cantator. Ex iiſd.
Ἰλάσθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. ab
Ἰλάσκομαι, propitio, placo; (2) paſſ. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τȣ̃ λαȣ̃, *Heb.* 2, 17. τὸν θεὸν, *Luc.*
Ἰλασκόμενος, præſ. part. med.
Ἰλάσκω, propitio, placo.
Ἰλασμὸς, ȣ̃, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἰλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.
Ἰλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἱλασάμενος.
Ἰλάσσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἱλάσεαι, vel ἱλάσῃ.
Ἰλασσώμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poët.* pro ἱλασώμεθα.
Ἰλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, et quicquid datur placandorum deorum causâ; unde et de victimâ; (2) *in Libris Sacris* aurea tabula, ſeu lamina quæ tegebat arcam fœderis, *Ern.* Ab
Ἰλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.
Ἴλεος, ȣ, ὁ, *Poët.* pro ἵλεως. Hinc
Ἰλεόομαι, ȣ̃μαι, propitium reddo, placo.
Ἴλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, propitius, *Att.* pro ἵλαος.
Ἰλέως, *adv.* animo propitio et hilari, hilariter. Ab ἵλεος.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἰλη.
Ἴληθι, *propitius eſto*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἵλημι.
Ἰλήκῃσι, 3. ſing. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.
Ἰλήκω, propitius ſum. Ut hinc ſit ἱλήκοις, opt. ἱλήκοι, et in ſubj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A ſeq.
Ἵλημι, propitius ſum; ponitur propter ἵλαθι, et ἵληθι.
Ἰλιακὸς, ἡ, ὸν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi ſpecies; (4) multitudo.
Ἰλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τȣ̃ δέȣς γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ, *Ariſtoph. Ach.* 587. Ab
Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc
Ἴλιγγος, ȣ, ὁ, vertigo oculorum, (2) hæſitatio hominis, quo ſe vertat, neſcii.
Ἰλιόθεν, *adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.
ἼΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, Ilium, urbs Troja.
Ἰλιοραίστης, ȣ, ὁ, Ilii populator. Ex ῥαίω.
Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos diſtorqueo, torvè inſpicio. Ab ἴλλος.
Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.
Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab ἴλλος.
Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, luſciosa, quæ oculis retortis eſt. Ab ἰλλὸς.
ἼΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἴλλος, oculus.
Ἰλλὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrabo, ſtrabus, luſciosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab
Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, conſtringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab ἴλλος. Unde
Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, ſtrabo.
Ἰλλοστέω, ῶ, f. ήσω, ſtrabus ſum; (2) nicto; (3) conniveo; (4) hallucinor. Ab eod.
Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem et ab eod.
Ἰλλώπτω, idem, *Ern.*
Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum.
Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limoſus; (2) fæculentus.
Ἰλυὸς, ȣ̃, ὁ, luſtrum. Ab εἰλυὸς.
ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus et fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἰλύω, oblimo, limo, obduco; (2) torqueo; (3) occulto. A præc.
Ἰλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, limoſus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἴλωσις, εως, ἡ, vel ἴλλωσις, diſtortio, ſeu perverſio, de oculis, ab ἰλλόω, idem quod ἰλλωπέω. Ἴλωσις τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃, *Aret.* Ab ἴλλος.
Ἶμα, ατος, τὸ, veſtimentum, pro εἷμα.
Ἰμαῖος, αία, αῖον, molaris, cui à molas verſantibus, aut aquas è puteis extrahentibus, canitur; (2) redundans, copioſus, uber:
Ἰμαῖος, ȣ, ὁ, hauſtor. Ab ἱμάω.
Ἰμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ menſura, *Heſ.* Ab eod.
Ἰμάλιος, ία, ιον, abundans, copioſus. *Heſ.*
Ἰμαλὶς, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium.
Ἰμαντάριον, ȣ, τὸ, ſitula nautica; (2) inſtrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμὰς.
Ἰμαντίδιον, ȣ, τὸ, loriolum, Dim.
Ἰμάντινος, ίνη, ινον, loreus, è loris factus.
Ἰμάντιον, ȣ, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extenſio. Ab ἱμὰς.
Ἰμαντόδεσμος, ὁ, qui loris devincitur.
Ἰμαντοπέδη, ῆ, vinculum loreum. Cirri Polypi.
Ἰμαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.
Ἰμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis conſtrictio; (2) lignum quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur; (3) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
Ἰμαοιδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab
ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἰμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμὰς, *lorum*.
Ἱμάσσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab
Ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασεν, partic. ἱμάσας, *Poët.* ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, *Il.* 11, 280. Ab ἱμάς.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod
Ἱματίδιον, ου, τὸ, Dim ab ἱμάτιον. Unde
Ἱματίζω, f. ίσω, veſtio, *Luc.* 8, 35.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, veſtiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, veſtimentorum propola, veſtiarius, ſcrutarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, veſtium fur. A κλέπτω.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis veſtes mercede locat. A μισθὸς.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum, velamen, toga.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, veſtium venditor, veſtiarius. A πωλέω. Hinc
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, veſtiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum veſtiarium, ſeu in quo veſtes venduntur.
Ἱματιοφορὶς, ίδος, ἡ, veſtigerula.
Ἱματιοφυλακέω, veſtes cuſtodio, ſervo.
Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca veſtiaria, veſtiarium, locus in quo veſtes adſervantur. Ab
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, veſtium cuſtos.
Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, veſtitus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, veſtificium, *Gl. V.* Ab ἵμα, pro εἷμα, et ποιεῖν.
Ἱματουργικὸς, ἡ, ὸν, ad veſtes conficiendas pertinens. Hinc ἱματουργικὴ, ſc. τέχνη, ars veſtiaria. Ab
Ἱματουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui veſtes conficit, veſtiarius. Ex ἵμα, pro εἷμα, et ἔργον.
Ἱματοφύλαξ, et ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (ſed præſtat ι add.)
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμὰς.
ἹΜΕΊΡΩ, et ἱμείρομαι, deſidero, cupio. Ἱμείρων φιλότητος, *Heſiod.* Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, *Plut.*
Ἴμεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi εἶμι.
Ἴμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, deſiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνους, ουν, amabilis animo.
Ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) deſiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμεροῦσθαι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. *Hippocr.* coitum paſſæ Ab ἵμερος.
Ἱμεροφώνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vocem habet ſuavem, ſuaviloquus. A φωνή.
Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, captabilis, amabilis, formoſus, ſuavis. Ab eod.
Ἱμητὸς, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, hauſtus. Ab ἱμάω
Ἱμονιὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, ſeu è loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod. Ἱμονιὰν καταπατεῖν, *Ariſtoph. Con.* 346.
Ἱμονιόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, verſat. A στρέφω.
ἾΝ, nomen menſuræ; (2) fibra, nervus.
Ἶνα, acc. ſing. ab ἴς.
Ἵνα, *conj.* ut. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. *Apud Hom.* ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, niſi, ἵνα τί, vel ἱνατὶ, quamobrem? quare? quomodo? in quem uſum? (2) *adv.* ubi. Ἥκομεν, ἵν᾽ ἐλθεῖν βουλόμεθα τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, *Eur. Hel.* 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακοῦ, *Herod.* Aliquando ſine genitivo. Πατρὶς γὰρ ἐςὶ πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂν πράττη τις εὖ, *Ariſtoph. Plut.*
Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. *Varin.* quaſi ab ἴς.
Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω, *Heſ.*
Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor; (2) videor. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, *Lycurg.* 254. Ab εἰδάλλομαι.
Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, ſpecies. A præc.
ἸΝΔΙΚΟ`Ν, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris et medicamenti genus.
Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epith. Ex ὄλλυμι.

Ἶνες, αἱ, fibræ, nervi.
Ἰνεύω, tendo, *Heſ.* Ab ἴς, al. ὠνεύω.
ἸΝΈΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
Ἴνηθμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, evacuatio.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput à cerebri baſi uſque ad latos nervos, qui robur noſtrum continere creduntur; poſterior colli pars. Ab ἴς.
Ἶνις, ιος ὁ ϗ ἡ, filius, puer, nepos, *Heſ.* Ἀςυάναξ Ἕκτορος ἶνις, *Eur. Troad.* 570.
Ἰνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fibræ ſimilis, nervoſus. Ex ἴς, et εἶδος.
Ἰνὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fibroſus, nervoſus. Ab ἴς, *fibra*.
ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.
Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, *ap. Hipp.* al. ἰσάλη.
Ἴξαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſaltu progreditur, ſaltator, crebrò ſaltans, impetuoſus, ſalax. Ex ἰξὺς, et ἅλλομαι, *ſalio*.
Ἶξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.
Ἴξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἴξεσαι, vel ἴξῃ.
Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.
Ἰξευτηρία, ας, ἡ, qu. dic. viſcatrix, viſcata; (2) aucupium, ars aves capiendi arundine viſcatâ.
Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.
Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, viſco aves captans, auceps, *Amos*, 3, 5. Ab eod.
Ἰξευτικὸς, ἡ, ὸν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viſcaria. Ab eod.
Ἰξεύω, viſco aves capto, aucupor. Ab ἰξὸς.
Ἰξία, ἡ, viſcum; (2) herba Chamæleon albus; (3) varix.
Ἰξίας, ου, ὁ, radix quædam viſcoſa lethalis.
Ἰξιβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſco veſcens, viſcum vorans; (2) turdi ſpecies. A βορά.
Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viſcoſa maſtichen ferens. Ab ἰξὸς. Unde
Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viſcoſus; (2) lethalis.
Ἴξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἴξις, *apud. Hipp.* ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.
Ἰξιφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſco victitans, viſcum vorans. A φάγω.
Ἰξοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιβόρος.
Ἵξομαι, *veniam*, 1. ſing. f. verbi ἵκω.
Ἶξον, a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.
ἸΞΟ`Σ, ὁ, viſcum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) *adj.* tenax, parcus.
Ἰξοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.
Ἰξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viſciferæ quercus.
Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus; (2) viſci modo lentus et tenax. Ab ἰξὸς.
ἸΞΥ`Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.
Ἰοβάκχος, *Heſ.* ὁ Διόνυσος, Bacchus, à bacchantium clamore.
Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius, *Gl. V.* Ab ἴον, *viola*, et βάπτω.
Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex iiſd.
Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra, pulchra habens ſupercilia, *Heſ.*
Ἰοβολέω, ῶ, ſagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab
Ἰοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἰὸς, et βάλλω.
Ἰοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, venenatus; (2) iracundus, *Heſ.* Ex ἰὸς, et βορά.
Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, comam nigram habens.
Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, et γλήνη.
Ἰόδετος, ον, è violis nexus, epith. coronæ.
Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, et δνόφος.
Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab
Ἰοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſagittas recipiens. Ex ἰὸς, et δέχομαι.
Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger, rubiginoſus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, et εἶδος.
Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad ſagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.
Ἰοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, et θάλλω.
Ἴοιμι, *eam*, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.
Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.
Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.
Ἰομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς, et μίγνυμι.
Ἰόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, ſagittis occidens. Ex ἰὸς, et μόρος, *Hom. Il.* 4, 242.
ἸΟΝ, ου, τὸ, viola, vaccinium, *Philox. Angl.* Violet.
Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginoſa; (2) villoſa; (3) varis laborans. Ab
ἼΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili; (2) faciei lentigo.
Ἰόομαι, οῦμαι, rubigine corrumpor, inficior; ἰωμένος, perf. paſſ. partic. Ab ἰὸς.
Ἰόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peplum violaceum, purpureum geſtans, *item* nigrum.
Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.
Ἰοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, è violis corollas nectens. A πλέκω.
ἸΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.
ἸΟ`Σ, οῦ, ὁ, miſſile, ſagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipuè rubigo æris, ærugo.
Ἴος, ἴα, ἴον, ſolus, unus.
Ἰοςέφανος, ὁ ϗ ἡ, coronam è violis geſtans.
Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, *Hom.* Ab ἕω, *mitto*. Vid. *Æſch. Pr.* 559.
Ἰοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, venenum pariens, venenoſus. Ex τίκτω.
Ἰοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jaculo percuſſus, ſagittâ ictus. A τύπτω.
ἸΟΥ`, *interjectio dolentis*, heu, eheu, oh! (2) *exſultantis*, io! Scribitur et ἰοῦ.
Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaicè vivo, *Gal.* 2, 14. Ab ἰουδαῖος.
Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus. Ab eod.
Ἰουδαϊκῶς, *adv.* Judaicè. A præc.
Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaiſmus. Ab Ἰουδαΐζω.
Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus; (2) Judaicus.
Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubeſco. Ab ἴουλος.
Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, Iulis, piſcis quidam ſaxatilis.
Ἰουλόπεζοι, uaves, *ap. Lycurg.* quæ multos habent remos. Ex ἴουλος, et πέζα.
Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum faſcis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis effloreſcens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) beſtiola quædam multipes in parietibus repens, *item* ſcolopendra. Ab οὖλος.
Ἰουλοφυέω, ῶ, idem quod ἰουλίζω. A φύω.
Ἰουλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Iulo, vermi ſimilis. Ab ἴουλος.
Ἴουν, imperf. ind. pro ἴεον, ab ἵημι.
Ἰοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.
Ἰὸφ, vox deteſtantis.
Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas, vel ſagittis gaudens, Diana. Ex ἰὸς, et χέω, vel χαίρω.
Ἴπνιος, ία, ιον, qui è furno eſt, qui furni eſt. Ab ἰπνὸς.
Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus; (2) teſtaceus. Ab ἰπνος.
Ἰπνοκαὴς, ὲς, in furno toſtus, crematus. A καίω.
Ἰπνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, et ποιέω.
Ἰπνὸς, οῦ, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) ſterquilinium. Ab ἴπτω.
Ἰποκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ, et κτείνω.
Ἶπος, ου, ὁ, muſcipula, *al.* εἶπος. Ab ἴπτω.
Ἶπος, ου, ὁ, preſſura. Ab eod.
Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum; vexo, affligo. Ab ἴπτω.
Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios

-nios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, et ἀγρομαι.

Ἱππαγρος, ϐ, ὁ, equus silvestris et ferus.

Ἱππαγωγὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, navis equos vehens vel trajiciens. Ex ἵππος, et ἄγω.

Ἱππάδες, ἁς, sacrificia quæ equites Athenis peragebant.

Ἱππάετος, ϐ, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquilâ et equo.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, equito, equo vehor. "Ὅταν γε μὴν ἱππαζόμενον ἀνῆται, *Xen.*

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre. Ab

Ἱππαιχμὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat. Ex αἰχμή.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ϐ, ὁ, idem et ab eod.

Ἱππακοντισαὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιστής.

Ἱππαλεκτρυὼν, ᾶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάρδιον, ϐ, τὸ, Hippardium, animal equo simile, *apud Aristot.* Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ϐ, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen similis vulpanseri. Dim.

Ἱππαρμόσος, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ϐ, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ϐ, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵππος, et ἀρχή.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equestris. Καὶ τϐτϐς ἱππάδας τελϐντας ἐκάλϐν, *Plut.* Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus:

Ἱππάσιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαςὴς, ϐ, ὁ, eques, equitator:

Ἱππαςὶ, *adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus unde emittuntur equi ad currendum in stadio. Ex ἵππος, et ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἱππεύω.

Ἱππεῖος, εία, εῖον, equester, equinus. A præc.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit; (2) quæ equum agitat, equo vehitur.

Ἱππέλαφος, ϐ, ὁ, equicervus, animal formam equi et cervi habens.

Ἱππεραςὴς, ϐ, ὁ, equorum studiosus.

Ἵππερος, ϐ, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἴκτερος, ὕδερος, ut ἵππερος τῶν χρημάτων, fit infamis amor equorum quo facultates exhauriuntur. Ab ἔρος.

Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter quod ab equite conficitur.

Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, et *in plur.* ἱππεῖς, ordo equestris; (2) genus cometæ.

Ἱππευτὴρ, ὁ, idem quod

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

Ἱππεύω, f. εύσω, equito; (2) sum eques.

Ἱππηγέτης, ϐ, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni.

Ἱππηγὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, et ἄγω.

Ἱππηδὸν, *adv.* equorum et equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, et ἐλαύνω.

Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ὁδὸς, *apud Hom.* Il. 7, 240. via equitabilis per quam equi aguntur. Ex iisd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ϐ, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

Ἱππήλατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equitabilis per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, ῶν, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, et ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἱππιάναξ, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππιατρὸς, ϐ, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος et ἰατρὸς.

Ἱππίδιον, ϐ, τὸ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, ϐ, equitatus.

Ἵππιος, ϐ, ὁ, equestris, cognomentum Neptuni, quod primus ille equos invenerit. Minervæ etiam epitheton est, quod prima illa currum instruxerat. Præterea est epitheton Martis et Junonis. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ϐ, ὁ, ex jubâ equinâ, sive setis equinis factus. A χαίτη, *seta.*

Ἱππιοχάρμης, ϐ, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugnâ utitur. A χαίρω.

Ἱππισκὸς, ϐ, ὁ, equulus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis, qui quasi equo vehitur. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ϐ, ὁ, eques. Ex iisd.

Ἱπποβήτης, ϐ, ὁ, idem et ex iisd.

Ἱππόβινος, valdè libidinosus, vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici filium, libidinosum hominem vocat Καλλίαν τὸν ἱππόβινϐ. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem in compositione quandoque, et βινεῖν, quod venereum actum significat.

Ἱπποβοσκὸς, ὁ, idem quod

Ἱπποβότης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus et gloriâ præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποβότοιο, *Ion.* pro ἱπποβότϐ, ab

Ἱππόβοτος, ὁ ϗ ἡ, equis pascendis aptus.

Ἱπποβϐκόλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βϐκόλος.

Ἱππόβρωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus seu equis vehuntur, *apud Luc.* Ex γέρανος.

Ἱππόγλωσσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, linguam equinam habens seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ϐ, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt. Ex γλῶσσα.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoscit, *Vet. L.* (2) magnanimus. Ex γινώσκω.

Ἱππόγυποι, equites qui vulturibus invehuntur, *apud Luc. in Vera Hist.* Ex γύψ.

Ἱπποδαμαςὴς, ϐ, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμοιο, *Ion.* pro ἱπποδάμϐ, ab

Ἱππόδαμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δαμάω.

Ἱππόδασυς, εία, υ, hirsutus ex setis equinis, epith. galeæ. Ex δασὺς.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula equorum, habena. Ex δεσμὸς.

Ἱπποδέτης, ϐ, ὁ, ligans equum, ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, *ligo.*

Ἱπποδιώκτης, ϐ, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

Ἱπποδοτέω, equum sacrifico, (prava lectio, melior ἱπποθυτέω, quod vide.)

Ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenses.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris.

Ἱπποδρόμιος, ϐ, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, mensis in quo equorum cursu certatur.

Ἱππόδρομος, ϐ, ὁ, hippodromus, circus in quo habentur certamina equestria seu curulia. Ex δρόμος, *cursus.*

Ἱπποζύγιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad modum equi jugalis.

Ἱππόθεν, *adv.* ex equo. Ab ἵππος.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, uberibus suppositi. Ex θηλὴ.

Ἱππόθοος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, *Hes.* Ex θοὸς.

Ἱππόθορος, ϐ, ὁ, in equas insiliens, admissarius; (2) cantio solita accini equabus coëuntibus ad exstimulandas eas magis. Ex θόρω.

Ἱπποῖιν, gen dual. *Ion.* pro ἵπποιν.

Ἱπποθυτέω, equum sacrifico.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπος, ϐ, ὁ, idem et ex iisd.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus, equi vicem præstans volaturo in cœlum, *ap. Comicum.*

Ἱπποκέλευθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκένταυρος, ϐ, ὁ, hippocentaurus.

Ἱπποκομέω, equos curo.

Ἱπποκόμος, ὁ ϗ ἡ, equiso, equorum curator.

Ἱππόκομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ex setis equinis confectus. Ex κόμη.

Ἱπποκορυςὴς, ϐ, ὁ, eques, bellator equestris; *Il.* 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱπποκρατέω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

Ἱπποκρήμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia, vox ficta, *apud Aristophanem*, ad asperitatem verborum Æschyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equis perstrepens.

Ἱππολάπαθον, ϐ, τὸ, hippolapathum, herba.

Ἱππολϐτρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, *Hes.* Ex λϐω.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitûs; (3) amoris veneficium quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus distillans:

Ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor; (2) equio, de aquâ, quæ ad rabiem coitûs agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab

Ἱππομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur; (3) valde insanus. *Apud Sophoclem* prati epitheton est floridi, et luxuriantis pascuis. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.

Ἱππομάραθον, ϐ, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραθον.

Ἱππομαχέω, ex equo pugno:

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab

Ἱππόμαχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱππομολγὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, v. ἱππημολγὸς.

Ἱππόμορφος, ον, equi speciem habens.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, *apud Lucian.*

Ἱππόνομα, merces ex equis et mulis locatis, *Hes.* Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομεὺς, έως, ὁ, equarius, equi pastor.

Ἱππονόμος, ϐ, ὁ, equorum pastor. Ex νέμω.

Ἱππονώμας, ϐ, ὁ, equos agitans, epith. solis. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱππῶσθαι, in equum mutari.

Ἱπποπείρης, ϐ, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.

Ἱπποπόλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit; (2) equester, bellicosus. Ex πολέω.

Ἱπποπόρνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equestris.

Ἱπποπόταμος, ϐ, ὁ, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ϐ, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ΙΠΠΟΣ, ϐ, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piscis; (4) oculorum quædam affectio, cum assiduè tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compositione significationem auget, et magnitudinem notat, v. gr.

Ἱπποσέλινον, ϐ, τὸ, apium sativo majus. Smyrnium, *Plin. Angl.* Alexanders.

Ἱπποσείας, α, ὁ, *Dor.* pro ης, ϐ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος, et σείω, vel σεύω.

Ἱπποςασία, ας, ἡ, equile stabulum equorum, statio equorum. Ex ςάσις.

Ἱπποςάσιον, idem et ex iisd.

Ἱππόςασις, εως, ἡ, idem et ex iisd.

Ἱπποςράτηγος, ϐ, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi.

Ἱππόσυνος, ϐ, ὁ, equester.

Ἱπποτέκτων, ονος, fabricator equi, sc. Trojani.

Ἱππότης, ε, ὁ, eques. Ab ἵππος.
Ἱππότιλος, ε, ὁ, morbus equorum. Ex τιλᾶν, *stercus elidere.*
Ἱπποτοξότης, ε, ὁ, eques fagittarius.
Ἱπποτραγέλαφος, ε, ὁ, beftia ex equo, hirco, et cervo. Ex ἵππος, τράγος, et ἔλαφος.
Ἱπποτροφεῖον, τὸ, ftabulum equorum.
Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.
Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio:
Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Ἱπποτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.
Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna fuperbia, inanis gloria. Ex τῦφος.
Ἱππεκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons quem Pegafus in Helicone pedum pulfu elicuit.
Ἱππουρις, ιδος, ἡ, galea criftam ex fetis equinis habens; (2) fetis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium *ex Hipp.* Ex ἵππος; (5) feu potiùs ex ἵππος, et ὄρα, *inguen.* Ern.
Ἱππερεὺς, pifcis nomen, *Plin.* Hippurus.
Ἵππερος, ε, ὁ ϗ ἡ, caudam equinam habens; (2) pifcis quidam; (3) fciurus, à magnitudine caudæ; (4) genus mufcæ. Ex iifd.
Ἱπποφαὲς, et νὲς, vid. ἱπποφυὲς.
Ἱππόφαιςον, ε, τὸ, Hippophæftum, planta, fpina fullonia.
Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam quam equæ in primis averfantur. Ex φόβος.
Ἱπποφορβεὺς, έως, ἡ, equorum paftor. Ex φέρβω.
Ἱπποφορβία, ας, ἡ, cura equorum.
Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum. Ex iifd.
Ἱπποφόρβιον, ε, τὸ, locus pafcendis equis.
Ἱπποφορβὸς, ε, ὁ, equorum paftor.
Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius, *Gl. V.*
Ἱπποφυὲς, έος, vel ἱπποφύον, carduus quo fullones utuntur in concinnandis pannis. Ex ἵππος, et φύω, al. ἱπποφαὲς.
Ἱπποχάρμης, ε, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.
Ἱππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, equinus, equo fimilis.
Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum ftabulum.
Ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.
Ἱππώνης, ε, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iifd.
Ἱππωνία, et ἱππωνεία, ας, ἡ, equorum emptio.
ἽΠΤΑΜΑΙ, f. πτήσομαι, volo; (2) cito curfu vel impetu feror. Ἑκὰς ἔπτατο πρὸς ὀϊςὸς, *Il.* 13, 592. Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, *ib.* 16, 469.
Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἵπταμαι.
ἽΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 193.
Ἵπτω, *volabas*, 2. fing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.
Ἴπω, idem quod ἴπτω.
Ἱρὰ, τὰ, facra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.
Ἱραὶ, vel ἴραι, ἰρᾶων, ἰρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω.
Ἱρᾶται, *facerdos eft*, 3. fing. præf. ind. med. *Ion.* pro ἱεράται, ab ἱεράομαι.
Ἴρηξ, *Ion.* pro ἱέραξ; *Hom. Il.* 13, 62.
ἸΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ, *Hipp.*
Ἰρινομίκτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν, *apud Athenæum*, Smegmatibus irino oleo feu unguento mixtis, aut etiam irrinâ radice. Ex ἴρινος, et μίγνυμι.
Ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.
Ἰριοειδὴς, ὲς, Iridis fpeciem habens.
ἾΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœleftis; (2) Iris, archangelica, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica; *Angl.* Flower-de-Luce.
Ἴρισσιν, dat. pl. *Poët.* pro ἴρισιν, ab ἶρις.
Ἱρμὸς, ε, ὁ, feries, confequentia, *Hef.* aliàs εἱρμός. Ab εἴρω.
Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ. Ex εἴργω.
Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, fub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ιε, *Ion.*
ἾΡΟΣ, ε, ὁ, Irus, mendicus quidam *apud Homerum*; (2) pauper, mendicus quivis.
Ἱρουργιὰ, ῶν, αἱ, vide ἱερουργία.
Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

4

Ἰρῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.
ἽΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.
Ἶσα, *adv.* perindè, æquè. Ab ἴσος, *par.*
Ἰσάγγελος, ε, ὁ ϗ ἡ, fimilis angelis, angelicus.
Ἰσάζω, fut. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, *Ariftot.* Ab ἴσος.
Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, fimilis, ut hinc fit *apud Nic.* ἰσαίας, acc. pl. fœm. fed poteft *Ionicè* effe ab ἰσαία, pro ἴση, ut σεληναία, pro σελήνη. Ab eod.
Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.
Ἴσαισι, dat. pl. f. g. *Poët.* pro ἴσαις.
Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομένην, *apud Nic.*
Ἰσάκις, *adv.* æqualiter, pariter, totidem modis feu vicibus. Ab eod.
ἸΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, veftis è pelle caprinâ. Ab ἴξάλη.
Ἴσαμι, *fcio*, Dor. pro ἴσημι.
Ἰσάμιλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.
Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo*, vel *fciebant*, per Sync. pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *fcio.*
Ἰσάνεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, vento par velocitate, velociffimus.
Ἴσαντι, 3. plur. præf. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴσημι.
Ἰσάξιος, ε, ὁ ϗ ἡ, æquivalens, æquipollens.
Ἰσαπόστολος, ε, ὁ ϗ ἡ, par apoftolis.
Ἰσάριθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, par numero.
Ἴσασαι, *fcis*, 2. fing. præf. ind. med. v. ἴσημι.
Ἴσασαι, *fciunt*, 3. pl. præf. ind. act. v.
Ἴσασι, *fcit*, 3. f. præf. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι.
Ἰσάστερος, ον, ftellis fimilis, pulcher, præclarus.
ἸΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaftum, herba; *Angl.* Woad.
Ἰσατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis quæ ifatim feu glaftum colore refert, i. e. fufca. A præc.
Ἰσαχῶς, *adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.
Ἴσειον, ε, τὸ, facrarium Ifidis. Ab Ἶσις, *Ifis.*
Ἴση, *fciebat*, 3. fing. imp. ind. act. verbi ἴσημι.
Ἰσηγορέω, ῶ, et ἰσηγορέομαι, ῦμαι, liberè loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, et ἀγορεύω, *loquor.* Hinc
Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, ftatus reip. popularis.
Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par. Ex ἧλιξ.
Ἰσημερία, ας, ὁ, equinoctium.
Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab
Ἰσήμερος, ε, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, *apud Theoph.* triticum quod æquinoctio verno feritur. *Philox.* ἰσήμερος, æquinoctialis. Ex ἴσος, et ἡμέρα.
ἸΣΗΜΙ, fcio, novi, cognofco, *Dor.* ἴσαμι, fcio. ἴσμεν, et ἴδμεν, fcimus; ἴςε, fcitis, pro ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσθι, ἴσω, &c. *fcias, fciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.
Ἰσόμοιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit.
Ἰσήρετμος, ε, ὁ ϗ ἡ, totidem feu æquales remos habens, *Eur.* Ex ἐρετμὸς.
Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.
Ἰσήριθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.
Ἴσθι, *fcias*, 2. fing. præf. imperat. act. *per Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.
Ἴσθι, *es*, vel *fis*, 2. fing. præf. imperat. v. εἰμὶ.
Ἴσθμια, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.
Ἴσθμια, τὰ, fcil. ἱερὰ, ifthmia quæ in honorem Neptuni celebrabantur in ifthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμιάζειν, *Suidas* ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιέντων, de minùs commodè faluti iterque viventibus.
Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, ifthmiacus, ad ifthmia pertinens. Ab eod.
Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, ifthmiaca. Ab eod.
Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, ifthmicus. Ab ἰσθμός.
Ἴσθμιον, ε, τὸ, quod circa fauces eft; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.
Ἰσθμιονίκης, ε, ὁ, victor in ludis ifthmicis.
Ἰσθμίος, ία, ίον, in ifthmo habitans; (2) ifthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ifthmo fimilis. Ex ἰσθμὸς, et εἶδος.
Ἰσθμοῖ, *adv.* in ifthmo. Ab eod.
ἸΣΘΜΟ'Σ, ε, ὁ, ifthmus, terra angufta inter duo maria; (2) ifthmus Peloponnefi; (3) aliquid ifthmo fimile, collum; (4) collum clepfydræ.
Ἰσθμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ifthmo fimilis, in modum ifthmi anguftus. Ab ἰσθμὸς.
Ἴσι, *eunt*, 3. pl. præf. ind. act. v. εἶμι.
Ἰσιακὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, indutus more eorum qui Ifidis templum vifebant; (2) initiatus Ifiacis facris, facerdos Ifidis. Ab Ἶσις.
Ἰσίκιον, ε, τὸ, et ἴσικος, ε, ὁ, lucanica, edulii genus è carne intritâ et minutiffimè incisâ. Videtur Latinum.
ἾΣΙΣ, ιδος, ἡ, Ifis, Dea Ægyptiorum.
Ἴσκον, *adfimilabam*, imperf. ind. act. verbi
Ἴσκω, *Hom.* ἴσκεν, fciebat, fingebat; (2) adfimulo; (3) dico. *Poëta* poft Homerum.
Ἴσμα, τος, τὸ, ftructura, opus, ut fepulcrum, &c. Ab ἵζω.
Ἴσμεν, *fcimus*, 1. pl. præf. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι.
Ἰσμένιος vocabatur Apollo, eo quod omnia fciret.
Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè profundus. Ex βάθος.
Ἰσοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè gravis. Ex βάρος.
Ἰσοβασιλεὺς, έως, ὁ, par vel æqualis regi.
Ἰσόβοιον, bovis pretium equans. A βοῦς.
Ἰσόβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, æqualis ponderis, *Hef.*
Ἰσογαῖος, ε, ὁ ϗ ἡ, terræ æqualis, par, quâ terram, feu regionem, feu agros. A γαῖα.
Ἰσογενὴς, ὲς, æqualis, ejufdem generis.
Ἰσογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ejufdem fententiæ ac voluntatis. A γνώμη.
Ἰσογώνιος, ὁ ϗ ἡ, æquiangulus. Ex γωνία.
Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui æquali forte fruitur, qui ejufdem fortis eft.
Ἰσόδενδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.
Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, æqualitas victûs, fimilitudo in victu.
Ἰσοδιαίτης, ε, ὁ, idem quod
Ἰσοδίαιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, æquali feu pari victu cum alio utens. Ex iifd.
Ἰσόδομος, ε, ὁ ϗ ἡ, æqualiter ftructus. Ex δέμω.
Ἰσόδοξος, ον, æquè clarus. A δόξα.
Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curfu æquo, pariter curro et unà feror. Ab
Ἰσόδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, curfu æquans.
Ἰσοδυναμέω, æquè potens fum, æquipolleo, *Gl. V.* ἰσοδυναμᾶντα, æqualia.
Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteftas. Ab
Ἰσοδύναμος, ε, ὁ ϗ ἡ, æquè potens. Ex δύναμις.
Ἰσοδυνάμως, *adv.* pari vi. A præc.
Ἰσοελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, et ἕλκω.
Ἰσοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. æquijugis, par, æqualis. A ζυγὸς.
Ἰσόζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab
Ἰσόθεος, ὁ ϗ ἡ, Deo par, Deo æquiparandus.
Ἰσοκατάληκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, æqualiter definens, fimilem exitum habens. Ex καταλήγω.
Ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens.
Ἰσοκίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui eft in pari difcrimine, qui pari periculo fe exponit.
Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, cafia.
Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloria par. A κλέος.
Ἰσόκληρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui pari cum alio forte eft, cui par portio forte obvenit.
Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter vergens et inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.
Ἰσοκοῖλος, ε, ὁ ϗ ἡ, æquè concavus.
Ἰσοκόρυφος, ε, ὁ ϗ ἡ, æqualem verticem habens, æquè eminens. Ex κορυφή.
Ἰσοκράτεια, feu ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.
Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquali robore præditus, æquè pollens. Ex iifd.

Ἰσοκρατὴς,

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, æqualiter temperatus. A κεράννυμι.
Ἰσόκριθος, ον, hordeo par menſurâ aut pretio. Ex κριθή.
Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab
Ἰσόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.
Ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.
Ἰσόλυρος, ον, epith. cantus. Ex λύρα.
Ἰσόμαχοι, οἱ, pares et æquales in pugnâ. Ex μάχη.
Ἰσομεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.
Ἰσομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, pars.
Ἰσομέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquam menſuram habens. Ex μετρέω.
Ἰσομέτρως, pari menſurâ. A μέτρον.
Ἰσομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquatâ acie ſtantes. Ex μέτωπον.
Ἰσομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex μῆκος.
Ἰσομιλήσιος, ον, epith. veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.
Ἰσόμιμος, ον, ſimilis. A μιμέω.
Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio; (2) tantundem juris habeo:
Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio par et æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.
Ἰσόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. *Heſ.*
Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſitè loquor, *Heſ.* ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες, v. *Steph. Ind.*
Ἶσον, *adv.* æqualiter. Ab ἴσος.
Ἰσονείρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.
Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, fato defunctus pari.
Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.
Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum et juris.
Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens.
Ἰσονομικῶς, *adv.* æquabiliter.
Ἰσονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquabilitate legum ſeu juris utens; (2) ἰσόνομος æquabiliter diſtributus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω.
Ἰσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἵξονται, ab ἵκω.
Ἰσόπαις, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, v. gr. vis qualis in juvenibus eſt.
Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστή.
Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, epith. fornacis, *ap. Ioſ. ſi ſana lectio*, interpretatur, par tormentum habens, *Ern.*
Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par in luctâ ſeu pugnâ; (2) par viribus. Ex πάλη, vel πάλος.
Ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ. idem et ex iiſd.
Ἰσοπαλῶς, *adv.* æqualibus viribus in pugnâ ſeu luctâ.
Ἰσοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè craſſus. A παχύς.
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.
Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus. Ex πέδον.
Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totidem jugerum eſt, æquè magnus. Ex πέλεθρον.
Ἰσοπενθὴς, έος, parem luctum, noxam afferens ſeu habens.
Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.
Ἰσόπετρος, ον, durus.
Ἰσοπήχης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui totidem cubitorum eſt.
Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. Ex πλατύς.
Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρά.
Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολῖται, ων, αἱ, cives pari jure viventes.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.
Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.

Ἰσόπυρον, τὸ, Iſopyrum, planta, alias Phaſiolus.
Ἰσοῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram partem vergo; (2) æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo.
Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem ponderis eſt; (2) par, æquivalens. Ex ῥέπω.
Ἰσοῤῥόπως, pari vi, valore.
ἼΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα ὡς, perinde ac, æque ac; ἴσοις totidem.
Ἰσοσθένεια, et ἰσοσθενία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
Ἰσοσθενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
Ἰσοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος.
Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par, de numero, *Plat.* Ex σκέλος.
Ἰσόσπριος, ου, ὁ ϗ ἡ, legumini ſimilis. Ex ὄσπριον.
Ἰσοστάδην, *adv.* contra ſtando, ſeu pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A σταθμός.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, *Ph.* A ſeq.
Ἰσόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par pondere.
Ἰσοστάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἵστημι.
Ἰσοστατέω, idem quod ἰσοσταθμέω.
Ἰσόστοιχος, ον, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίστοιχος.
Ἰσόστροφος, idem quod ἀντίστροφος.
Ἰσοσυλλαβέω, totidem ſyllabas habeo.
Ἰσοσυλλάβως, *adv.* totidem ſyllabis.
Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
Ἰσοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè velox. Ex ταχύς.
Ἰσοταχῶς, *adv.* æquè celeriter, pari celeritate.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
Ἰσοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.
Ἰσοτέλεστος, ον, qui ſimul, unà abſolvitur, expletur. A τελέω.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, parilitas; (2) æquitas. Ab ἴσος.
Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor et dignitas; (2) par conditio et jus. Ab
Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquè pretioſus. Ex τιμή.
Ἰσοτιμῶς, pari honore, conditione.
Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.
Ἰσότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt æqualis toni, eodem accentu. Ex τόνος.
Ἰσοτόνως, *adv.* æquali tono; (2) æquè, perinde.
Ἰσοτράπεζος, ον, par menſæ, par alteri quoad menſam.
Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum. Ab
Ἰσότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilibus eſt moribus.
Ἰσότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, eandem habens formam.
Ἰσοτύραννος, ὁ ϗ ἡ, tyrannis par et æqualis.
Ἰσουργέω, paria faciens. Ab
Ἰσουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, paria faciens, *Heſ.*
Ἰσοῦσθαι, præſ. inf. med. ab ἰσόω.
Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè altus. Ex ὕψος.
Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφερίζω. Οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν, *Il.* 6, 101. Ἔργα δ᾽ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, *ib.* 9, 390. Ab ἴσον, et φέρεσθαι, *ferre*, ut ἐμφερής.
Ἰσοφαρίσδεν, *Dor.* pro ἰσοφαρίζειν.
Ἰσοφόρος, ὁ ϗ ἡ, æqualem partem ferens; (2) paris capacitatis aut menſuræ, *Ern.*
Ἰσοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis naturæ, eſſentiæ, *Nonn.* Ex φυή.
Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, labra æquans, de menſurâ, plenus uſque ad labra. Ex χεῖλος.

Ἰσόχειρ, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus.
Ἰσόχνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquè lanuginoſus. Ex χνόη.
Ἰσόχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, totidem conſtans chordis. Ex χορδή.
Ἰσοχρονέω, tempore eodem vivo. Ab ἰσόχρονος.
Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Ἰσόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore ſeu ætate par.
Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimili colore præditus. Ex χρόα.
Ἰσόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus.
Ἰσοψηφία, ας, par jus in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab
Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.
Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, unanimis, amiciſſimus; (2) ſimilis animo. Ex ψυχή.
Ἰσοψύχως, pari animo. A præc.
Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo; (2) libro. Δρόμου δ᾽ ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, *Soph. El.* 688. Ab ἴσος.
Ἵστα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἵσταθι, ab ἵστημι.
Ἵσταμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo.
Ἱστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἵσταμαι.
Ἱστάντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἱστᾶσι.
Ἵσταο, 2. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἵστασο.
Ἵστασο, *ſta*, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ.
Ἵστατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἱστάω, ῶ, ἱστᾷς, ἱστῶ, ſiſto. Vid. ἵστημι.
Ἵστε, *ſta, ſiſte*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro ἵσταθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ἵστασαι, ab ἵστημι.
Ἱστέον, *ſciendum*, Ion. pro εἰστέον, ab εἴδω.
Ἵστη, 2. plur. præſ. ind. act. *per Sync.* pro ἵστατε, ab ἵστημι.
Ἵστημι, in præſ. imperf. fut. aor. 1. colloco, ſtatuo; *et hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjectivo ſubſtantivo judicanda* ſunt, at in aor. 2. perf. pluſq. perf. ſto, conſiſto; *unde eſt*; (1) de meretrice proſtrante; (2) eſſe, natum, ortum eſſe; (3) conquieſcere, &c. quæ vis et *in med.* ἵσταμαι, obtinet, f. στήσω, ſtabo, aor. 1. στῆσαι et στήσασθαι, perf. ἕστηκα; in partic. ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὸς, ſtans; in inf. ἑστηκέναι, ſtare; ἱστάναι, ſtatuere, ἑστάναι, ſtare, στὰς, ſtans, &c. Ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, arrigit aures, *Soph. El.* 27. Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου, *Dem.* βασιλέα, *Plat.*
Ἱστίη, ſeu ἑστίη, ἡ, *Ion.* pro ἑστία, focus, Veſta.
Ἱστιητήριον, ου, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Ion.*
Ἱστιοδρομέω, ſolis velis feror, non remis. Ex ἱστίον, et δρόμος.
Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, navigatio quæ fit velo et remis. Ex ἱστίον, et κώπη.
Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.
Ἱστιοποιέω, vela facio.
Ἱστιοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vela ſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱστίον, et ῥάπτω.
Ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, propriè aratri temo. Ex ἵστημι. et βοῦς.
Ἱστοβόη, ης, ἡ, idem et ex iiſd.
Ἱστοβοεῖ, *Ion.* pro ἱστοβοεῖ, ab ἱστοβοεύς.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστὸς, et δέχομαι.
Ἱστοκεραία, ας, ἡ antenna.
Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in mediâ et imâ navi, cui inſeritur malus, ſeu foramen in mediâ navi, cui mali erecti pars inferior inſerebatur.
Ἱστόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς; (2) et (3)
Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, è quo ſtamina ducta ſunt.
Ἵστορα, *peritum*, acc. ſing. ab ἵστωρ.
Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor, exploro; (2) viſo, luſtro, ἱστόρησα, vidi ipſe, videndo cognovi; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco.

cognoſce. Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ἃ σ' ἰςόρω, *Soph. Tr.* 408. Βυλόμενος ἰςορῆσαι τὴν πόλιν, *Plut.* Ab ἴςωρ.

Ἱςόρημα, τὸ, res geſta, et quæcunque quæ audiendo viſendove cognoſcitur.

Ἱςορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; (4) commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſcientia; (7) ſenſus ſcripturæ hiſtoricus ſive literalis.

Ἱςορέω, vel ἱςορέυω, oſtento, cum affectatione quadam demonſtro, ab ἱςόριον, *Hipp.* ἱςοριευμένη, *Ion.* pro ἱςορευμένη. A præc.

Ἱςορικὸς, ἡ, ὸν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱςορικῶς, *adv.* hiſtoricè, hiſtoricorum more; (2) ſenſu literali.

Ἱςοριογράφος, ȣ, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱςορία, et γράφω, *ſcribo.*

Ἱςόριον, ȣ, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, *Hippocr.* Ab ἴςωρ.

Ἱςοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱςορὶς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.

Ἱςὸς, ȣ, ὁ, malus navis; (2) malus ſeu lignum è quo ſtamina ſeu tela ſuſpenditur; (3) ipſa tela. Ab ἵςημι.

Ἱςοτρίβης, ȣ, ὁ, claſſiarius, ſocius navalis. A τρίβω.

Ἱςȣργεῖον, ȣ, τὸ, textrina. A ſeq.

Ἱςȣργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo.

Ἱςȣργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.

Ἱςȣργικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἱςȣργικὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab

Ἱςȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex ἔργον.

Ἴςω, 3. ſing. præſ. imperat. *per Sync.* pro ἱςάτω, ab ἵςημι.

Ἴςων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵςαον, ab ἱςάω, pro ἵςημι.

Ἴςων, *per Sync.* pro ἱςάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱςάτωσαν, 3. pl. imperat. v. ἵςημι.

ἼΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex arbiter.

Ἰσχάδιον, ȣ, τὸ, caricula, Dim. ab ἰσχὰς.

Ἰσχαδοπώλης, ȣ, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς, et πωλέω. Hinc

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.

Ἰσχαιμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, et αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνὸς.

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod.

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, *Poët.* Hinc ἰσχανάα, cupit, *Poët.* pro ἰσχανᾷ, *per Dialyſin* ἰσχανόων, deſiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Αὐτὸν τ' ἰσχανάασκον, *Il.* 15, 723. Τὴν δ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμȣ ἰσχανόωσαν, *ib.* 23, 300. Ab ἴσχω, *habeo.*

Ἰσχανόωσιν, *Poët.* pro ἰσχανῶσι.

Ἰσχάνω, *Poëticum,* comprimo, contineo. Δέος ἰσχάνει ἄνδρας, *Il.* 14, 317. Ὁππότε κρύος ἀνέρας εἴργον ἰσχάνει, *Heſiod.* Ἔργ. 493.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχνὸς.

Ἰσχέμεν, inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, ab ἴσχω.

Ἴσχεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἴσχȣ.

Ἴσχευ *Dor.* pro ἴσχȣ.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἴσχις.

Ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Ἰσχιάζω, è coxâ laboro.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicum dolor. Ab

Ἰσχίον, ȣ, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab

ἼΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus. *Heſ.*

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνὸς. Hinc

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi et emaciandi vim habens. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνοεπέω, nimis tenuiter ac ſubtiliter loquor.

Ἰσχνολογέω, idem.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta diſputatio. A λόγος.

Ἰσχνολόγος, ὁ, ſubtilis diſputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, ſubtiliter loquor, *Heſ. Suid.*

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, *Heſ. Suid.* A μῦθος.

Ἰσχνόπεδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ὁ ϗ ἡ, meatus tenues habens.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis, *propriè et metaphoricè.*

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas.

Ἰσχνȣργὴς, ὲς, ſubtiliter factus, elaboratus, epith. veſtis. Ab ἰσχνὸς, et ἔργον.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecilitas; (2) linguæ hæſitatio. Ab

Ἰσχνόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui gracili et tenui voce eſt; (2) cui vox ſupprimitur, et repentè ſiſtitur ac deficit, inter loquendum. A φωνὴ

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνὸς. ἰσχνȣ̃ται, extenuatur.

Ἰσχνῶς, *adv.* tenuiter.

Ἴσχονται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἴσχω, pro ἔχω.

Ἰσχȣρία, ας, ἡ, obſtructio veſicæ, urinæ in veſicâ repreſſio. Ex ἴσχω, et ȣ̃ρον.

Ἰσχυρισείω, aſſevero, affirmo. Ab

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defenſione utor; (3) adſevero, adfirmo. Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, *Plut.* τῷ νόμῳ, *Xen.* Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυροβελὴς, ὲς, adverſus ſagittarum ictus validus, epith. ocrearum vel loricæ. A βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in ſententiâ, propoſitum tenax. Ab

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obfirmatus in ſententiâ, tenax propoſiti. A γνώμη.

Ἰσχυρόδετος, ον, validè vinctus ſeu ligatus. A δέω.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robuſtum, validum reddo, corroboro, confirmo, v. gr. argumentis; ἰσχυροποιȣ̃μαι, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ȣ, ὁ, avidè, multùm bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ὁ ϗ ἡ, gravia, fortia auſus. A πρᾶγμα.

Ἰσχυρόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radicem validam habens, ſeu agens. Ex ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχὺς.

Ἰσχυρόω, idem quod ἰσχυροποιέω; (2) munio. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυρῶς, *adv.* valdè, vehementer, enixè.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἴσχυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἰσχύσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρὸς, ab

Ἰσχύω, f. ύσω, robuſtus ſum; (2) potens ſum, polleo, poſſum. Τανῦν δὲ δȣ̃λον ἰσχύȣσιν βίον, ſuſtinent, *Soph. Trach.* 306. τοῖς ὅπλοις, *Dem.* σώμασι, *Xen.* Ab ἰσχὺς.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum poſſideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) valeo, de pretio interno nummi; ἴσχομαι, hæreo, ſiſto gradum, deſino. Ἴσχειν ξυγγνοιαν, dare veniam, *Soph. Ant.* 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, αὐτὰς, ſc. χεῖρας ἴσχειν, *Ariſtoph. Lyſ.* 507. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.

Ἴσως, *adv.* æqualiter, æquè, pariter; (2) fortaſſe, forſitan. Ab ἴσος.

Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἴδω, niſi ſit pro ἱσᾶσι, 3. pl. præſ. ind. ab ἵςημι.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, Italicus; (2) Latinus.

Ἰταλιώτης, ȣ, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui eſt ex magnâ Græciâ.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.

Ἰταλὸς, ȣ̃, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἴταλος.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A præc.

Ἰταμῶς, *adv.* protervè, impudenter.

Ἴτε, 2. pl. præſ. imperat. verbi εἶμι.

ἸΤΕ'Α, ας, ἡ, et ἰτέη, ης, ἡ, ſalix; (2) haſta ſaligna, *Eurip. Suppl.* 695. Hinc

Ἰτέινος, ίνη, ίνον, ſalignus, è ſalice.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, *eo.*

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, ſalicetum, ſalictum, locus conſitus ſalicibus. Ab ἰτέα.

Ἴτην, 3. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.

ἼΤΗΣ, ȣ, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens; (2) magnanimus, animoſus.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps; (2) temerarium reddens. A præc.

Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. ind. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præſ. ind. act. Ab εἶμι.

Ἴτρια, τὰ, ſumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc

Ἰτριοπώλης, ȣ, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, et πωλέω.

ἼΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

Ἴτω, *ito*, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. εἶμι.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.

Ἰυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, ſtridor. Ab eod.

ἼΥΓΞ, γος, ἡ, motacilla, avicula veneficis in uſu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) deſiderium, cupiditas.

Ἰύζω, acutum clamo, ſtrideo, cano. Hinc

Ἰύκτης, ȣ, ὁ, acutum clamans, ſtridens; cantor.

Ἶφα, *leſi*, perf. ind. act. verbi ἴπτω.

Ἴφθιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἴφθιμος, ίμη, ιμον, robuſtus; (2) fortis, generoſus, animoſus. Ex

Ἶφι, *adv.* validè, fortiter, magno animo. Ab ἴς, ſeu inuſitat. ἶφις, *vis.*

Ἰφιγένητος, ον, epith. Ionis, *Orph.*

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum quæ ab Iphicrate nomen indepta ſunt.

Ἴφιον, pingue; ut hinc ſit ἴφια μῆλα, *Il.* 5, 556. *item* magnum, ſpecioſum. Ab ἶφι.

Ἰχθύα, ας, et ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ; (2) ferreus unguis, cujus uſus eſt in extractione et ſectione fœtûs; (3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάα, *Odyſſ.* 12, 95. pro ἰχθυᾷ, et ἰχθυάασκον, *Ion.* pro ἰχθύαον. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator. Ex ἰχθὺς, et βάλλω.

Ἰχθυβολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. Ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα, Epigr. *De nave.* Ab

Ἰχθυβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθὺς, et βάλλω.

Ἰχθυβόρος, ον, piſcivorus. A βορὰ.

Ἰχθύδιον, ȣ, τὸ, piſciculus. Dim. ab ἰχθὺς.

Ἰχθυδόκος, ον, piſces capiens, continens. A δέχομαι.

Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.

Ἰχθύηματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium; (2) ſcobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθυάω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius; (2) aptus ad piſces. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piſcaria porta. Ab eod.

Ἰχθυκεντρον, ȣ, τὸ, fuſcina, tridens.

Ἰχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεὺς.

Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.

Ἰχθυοβόλος, idem quod ἰχθυβόλος.

Ἰχθυόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à piſcibus depaſtus, aut depaſcendus. Ex βιβρώσκω.

Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, piſci ſimilis. Ab εἶδος.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυοθήρας, ȣ, ὁ, piſcator. A θήρα.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. A θηρεύω.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ὁ, piſcator. A θηράω.

Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυόθηρον, vel θῆρος, rapum terræ.

Ἰχθυοκένταυρος, ὸν, Tritonis epith. *Lycurg.*

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, Ichthyocolla, piſcis cui glutinoſum

tinoſum eſt corium, ipſum illud gluten. A κόλλα.

Ἰχθυολκὸς, ῦ, ὁ, qui piſces reti è mari vel flumine trahit, piſcator. Ex ἕλκω.

Ἰχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero. A ſeq.

Ἰχθυόλογος, ῦ, ὁ, qui de piſcibus diſſerit.

Ἰχθυολύμης, ὁ, piſces multos abſumens. Vox Comica, de Athenienſibus. A λύμη.

Ἰχθυομάντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens.

Ἰχθυόνομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus jus dicens. A νόμος.

Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piſcium venditrix:

Ἰχθυοπωλεῖον, et ἰχθυοπώλιον, ῦ, τὸ, piſcaria, forum piſcarium. Ab

Ἰχθυοπώλης, ὁ, piſcium venditor. A πωλέω.

Ἰχθυοπωλεία, ἡ, negotiatio piſcaria.

Ἰχθυοτροφεῖον, ῦ, τὸ, piſcium vivarium, cetarium, locus ubi piſces aluntur.

Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piſcibus alendis delectatur. Ab

Ἰχθυότροφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰχθὺς, et τρέφω.

Ἰχθυελκὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰχθυολκὸς.

Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piſcibus victito. Ab

Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus è piſcibus.

Ἰχθυοφάγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui piſcibus vivit, qui piſces comedit. A φαγεῖν.

ΙΧΘΥ'Σ, ύος, ἡ, piſcis.

Ἰχθυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſculentus; (2) piſci ſimilis. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυωδῶς, *adv.* piſcium modo.

Ἰχνάομαι, ῶμαι, veſtigo. Ab ἴχνος.

Ἰχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνελάτης, ῦ, ὁ, veſtigator. Ab ἴχνος, et ἐλαύνω, *proſequor.*

Ἴχνεσιν, *veſtigiis*, dat. pl. ab ἴχνος.

Ἴχνευμα, ατος, τὸ, veſtigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inveſtigator Crocodeli; (2) genus veſpæ.

Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, inveſtigatio.

Ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ, veſtigator, indagator.

Ἰχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Τῷ μὲν γὰρ ὄρη ὅιον ἐςὶ ϗ ἰχνεύειν, *Xen.* Ab ἴχνος.

Ἰχνηλαςία, ας, ἡ, inveſtigatio.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, inveſtigo. Ἰχνηλατεῖν τἀληθὲς, *Phil.* Ab

Ἰχνηλάτης, ῦ, ὁ, inveſtigator, indagator, qui aliquid veſtigiis conſequitur. Ex ἐλαύνω.

Ἴχνιον, ῦ, τὸ, veſtigium. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ῦ, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex ἴχνος, et βαίνω.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, et γράφω.

Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis.

ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, veſtigium, i. e. ima pars pedis; (2) veſtigium, i. e. ſignum quod pes ſolo, vel alii rei molli imprimit.

Ἰχνοσκοπέω, veſtigia luſtro, inveſtigo.

Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex veſtigiis. Ex iiſd.

ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, ſanies, tabum, pus; (2) humor ſeroſus, vel cruor, propriè deorum, *Il.* 5, 416. Hinc

Ἰχωρίζω, ſuppuro, *Gl. V.* unde ἰχωρισμένος, ſuppuratus.

Ἰχωροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humoris ſeroſi ſpeciem habens, ſaniem referens. Ex εἶδος.

Ἰχωρώδης, ες, idem.

Ἰχωῤῥοέω, ῶ, ſanie fluo. A ῥοή.

Ἴψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infeſtans. Ab ἴπτω.

Ἴψαο, *læſiſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἴψασο, ſeu ἴψω, ab ἴπτω.

ἸΩ', vox lætantium et lamentantium.

ἸΩΒΗΛΑΙ͂ΟΣ, ῦ, ὁ, Jubilæus.

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegimen; quies; littus; (2) vox; clamor.

Ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, violæ ſimilis; (2) rubiginoſus, ferrugineus; (3) venenoſus. Ab ἴον, vel ἰὸς.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, perſecutio, impetus, quaſi διωκὴ, à διώκω, *perſequor*; in accuſ. ἰῶκα, *per Metaplaſmum* pro ἰωκὴν.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.

Ἰὼν, *interject.* eho, heus! Ab ἰὼ.

ἸΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Helleni; (2) Ionicus. Hinc

Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus.

Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus ubi naſcuntur violæ. Ab ἴον.

Ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones ſequor.

Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum eſt, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

Ἰωνικῶς, *adv.* Ionicè, Ionum more, id eſt delicatè, molliter; *apud Ariſtoph.* quod Ionum mollities et luxuries in proverbium abierit.

Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Iónica. Ab Ἴων.

Ἴωρος, ῦ, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) veſtibulum domûs; (4) veſtibuli ſeu domûs cuſtos. Ab ὦρος, *cuſtos.*

Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen lit. Gr. ἄκλιτον.

Ἰωτακισμὸς, ῦ, τὸ, vitium cum iota ſuper juſtum extenditur, *Diom.* qu. ab ἰωτακίζω.

Ἰωτογραφέω, per ἰῶτα ſcribo, opp. per diphthongum ει. Vox Gramm.

Ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, perſecutio, hoſtilis infeſtatio. Pro διωχμὸς, à διώκω.

ἸΩΨ, ἰῶπος, ὁ, iops, piſcis nomen.

K.

K, Decima litera Græcorum, quæ κάππα dicitur, et nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti*, et cum lineolâ infernè poſitâ (ͅκ) *viginti millia.*

Κάβαισος, vorax, qui ſatiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ῦ, ὁ, caballus, equus clitellarius. *Heſ.*

Κάββαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, à καταβάλλω. Unde

Καββαλικὸς, ἡ, ὸν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator.

Καββὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro καταβὰς, à καταβαίνω.

Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus ſequor, celebro.

Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybanticus, à Cabiris fieri, cani ſolitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, *Suid.* quaſi à κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax; (2) verſutus, vafer, *L. Gr.* Ab eod.

ΚΑ'ΒΟΣ, ῦ, ὁ, menſuræ frumentaceæ genus.

Κἀγαθοῖς, *et bonis*, pro ϗ ἀγαθοῖς.

Κάγγονυ, *Il.* 20, 458. ad genu, *Æol.* pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ῦ, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus, κάγκανα ξύλα, *Hom.* τὰ κάγκανα etiam *ſubſt.* A καγκαίνω.

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, cachinnor, convitior. Καγκάζων μεθ᾽ ἑτέρυ νεανία, *Ariſtoph. Conc.* 846.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio, *Heſ.*

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exſulto, gaudeo; καγχαλαῶν, pro καγχαλῶν, *Il.* 6, 514. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exſultent*, 3. pl. præſ. conj.

Καγχασμὸς, ῦ, ὁ, cachinnatio, riſus effuſus. A καγχάζω.

Καγχαςὴς, ῦ, ὁ, qui effuſiùs ridet. Ab eod.

Καγχαςικὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Καγχρυδίας, ῦ, ὁ, ut καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρυς, ſeu κάγχρυ, roris marini fructus, *Dioſc.* Etiam ſine ὔ.

Κάγχρυς, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάχρυς. A κάγχρυες, *contr.*

Κἀγω, *et ego*, Att. pro ϗ ἐγὼ.

Κὰδδ᾽ ἔβαλεν, *proſtravit verò*, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, ſeu κατέβαλε δὲ.

Καδδὲ, *ſecundum verò*, Poët. pro κατὰ δὲ.

Καδδέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε δὲ, à καταπίπτω.

Κάδδος, κάδδιον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραθέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, à καταδρήθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus, ſecundum potentiam*, Dor. pro κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, à καταδύω.

Κάδιον, τὸ, parvus cadus, ſitella; (2) pera. A κάδος.

Καδίσκος, ὁ, idem. Ab eod.

Καδμεία, ſeu μία, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

ΚΑ'ΔΟΣ, ῦ, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, ſitula; (2) ſitella ſuffragiorum. Κάδδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλίας ἐμβάλλεσι, *Plut. in Lycurg.* c. 12.

Καδοποιὸς, ῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ῦ, ὁ, herbula Syriaca arboribus et ſpinis ſe circumvolvens.

Καεὶς, *deuſtus*, a. 2. part. paſſ. v. καίω.

ΚΑ'ΖΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, inſtruo. Unde uſitatum *apud Poët.* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. paſſ. ἐκέκαςο, pluſq. p. paſſ. ornatus erat. Ἐκέκαςο ἐγχείῃ, *Il.* 2. 530. κάλλεϊ, *ib.* 13, 432. ἱπποσύνῃ, 23, 219. ὄλβῳ, πλέτῳ, *ibid.* 24, 536. μαντοσύνῃ, *Odyſſ.* 9, 509.

Καῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθὰ, *adv.* velut, ſicut. Ex κατὰ, et ἃ.

Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) ſolvo juſta, perago exſequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, *Plut.* Ex κατὰ, et ἄγος, *res ſacra.* Hinc

Καθαγισμὸς, ῦ, ὁ, conſecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθηγνίςαι δέμας, *Eur. Or.* 40.

Καθαιμάκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, valdè cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. άξω, cruento. Σκῆπτρα δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, *Andr.* 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. καθαιματώσει βωμὸν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 702.

Κάθαιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cruentus. Ex κατὰ, et αἷμα.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, demolitio, etiam *tropicè*; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ῦ, ὁ, everſor, vaſtator; etiam *tropicè*; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, evertendi ſive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deſtruo; *propriè et Metaph.* (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere, part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, ῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθεὶς, a. 1. depoſitus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς ςήλας, reſcindere, *Dem.* τὸ ἀξίωμα, *Plut.* ψήφισμα, *idem.* Καθαιρεῖσθαι, *Act.* 19, 27.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, fut. αρῶ, p. άρκα, purgo, mundo; (2) luſtro, expio; (3) flagris cædo, a. 1. ἐκάθηρα, purgavi; paſſ. ἐκαρθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθάρμον, *Plat.* Ὄμβροις γῆ καθαίρεται, *Ariſtot.*

Καθάλλομαι, deſilio. Καθάλλεσθαι ἀπ᾽ ὀχθῶν, *Xen.*

Καθαλμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum ſalſus; (2) ſalſus, *Nicand.* Ex κατὰ, et ἅλς, *ſal.*

Κάθαλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) ſubſalſus. Ex iiſd.

Καθαμαξεύω. Ex κατὰ, et ἁμαξεύω, plauſtrum per aliquem locum agito. Hinc in uſu καθημαξευμένος in perf. paſſ. tritus, trivialis, καθαμαξευεν, a. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, τὸ, vinculum, nodus. Ab ἅπτω.

Καθαμμίζω, arenâ obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ᾽ ἅπαν, *adv.* omninò, in univerſum.

Καθάπαξ, *adv.* omninò, prorſus.

Καθάπερ, *adv.* ſicut, veluti, quaſi.

Καθαπερανεὶ, idem.
Καθαπερεὶ, idem.
Καθαπλόω, explico, expando.
Καθάπερ, *adv.* fimul, verò, *Strabo*, lib. 7.
Καθάπτεσθαι, præf. inf. med. v. καθάπτομαι.
Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax, laceffendi vim habens. A
Καθάπτομαι, attingo, tango, (2) impeto, pungo, mordeo, laceffo; (3) manus injicio, invado, f. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψω. tetigifti, pupugifti. Καθηψάμην τυραννίδος, *Pl. t.*
Καθαπτὸς, ligatus, adftrictus, inductus. A
Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, a. 1. καθῆψα. *Soph. Trach.* 1068. Ex κατὰ, et ἅπτω, *necto.*
Καθάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiei ftudiofus et fervans. A καθαίρω.
Καθαρειότης, ἡ, mundities. A præc.
Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) fum purus, καθαρεύειν τῶν τοιέτων τὴν πόλιν, *Plut.* A καθαρὸς.
Καθάρθαι, perf. ind. paff. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, à καθαίρω.
Καθαριεῖ, 3. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, à
Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, *Act.* 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; *Luc.* 17, 17. A καθαρὸς.
Καθάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundus, munditiem fervans, delicatus, *Ph.* Ab eod.
Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.
Καθαρίσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. v. καθαρίζω.
Καθαρίσθητι, 2. fing. a. 1. imperat. paff.
Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.
Καθαρίως, *adv.* mundè, munditiem fervando; (2) eleganter; (3) bonâ fide, nihil mentiendo. A καθάριος.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles et abjecti; (2) facri et piaculares. A καθαίρω.
Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono. Βρόχον λευκῇ καθαρμόζεσα δέρα, *Eur. Hipp.* 774.
Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, luftratio. A καθαίρω.
Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.
Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, fincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, fimplex; (3) qui fe non contaminavit fcelere; (4) expeditus, nullis obftaculis impeditus; (5) præftans, excellens; ἄρτος καθαρος, purior panis, *Gl. V.* Siligineus. A καθαίρω.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.
Καθαρπάζω, corripio. Ἐκ τε δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζεσιν ἐξαιρέμενοι, *Eur. Andr.* 813.
Καθάρσιον, ου, τὸ, fc. ἱερεῖον, expiatio, luftratio, piaculum; καθάρσια, facra expiatoria, piacula. A κάθαρσις. Unde
Καθάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, luftralis, expiatorius.
Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luftratio. A καθαίρω.
Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.
Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) luftrator, expiator. Ab eod.
Καθαρτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, et τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius. Ab eod.
Καθαρτὴς, ῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, luftrator. Ab eod.
Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgandi vim habens; (2) luftralis. A καθαίρω.
Καθαρύλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dim. à καθαρὸς, ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, *Alexis*, panis purior, vid. καθαρὸς.
Καθαρῶ, gen. fing. *Dor.* pro καθαρῦ.
Καθαρῶς, *adv.* purè, nitidè; (2) dilucidè, manifeftè; (3) purâ mente, candidè, fincerè; (4) prorfus, omnino.
Καθαυαίνω, arefacio, ficco.
Καθαυτὸν, feorfum; (2) per fe; (3) penes fe. (4) fuâ fponte; (5) fuo arbitrio, pro κατὰ ἑαυτόν.
Καθεδῦμαι, f. ind. med. v. καθέζομαι.
Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, fuggeftum; (2) fedes, fella, fedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obfidio; (5) feffio; (6) habitus fedentis.
Καθέζομαι, fedeo, f. καθεδῦμαι, fedebo; καθέζεσθαι, etiam caftra dicuntur alicubi aliquandiu manentia; *dicitur* (3) de fupplicibus qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus quæ in cellâ fe proftituunt. Ἐπεὶ δ᾽ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ᾽ ἀρχῆς, *Eur. Ph.* 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, *Thuc.*
Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, à κάθημαι.
Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.
Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.
Καθειμένος, perf. part. paff. v. καθίημι.
Καθειμένως, *adv.* remiffè, parcè, demiffè.
Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.
Καθεῖντο, 3. pl. plufq. perf. ind. paff.
Καθειργνύμι, et καθειργνύω, coërceo, cohibeo. Καθειργνύντο εἰς οἴκημα, *Plut.* A
Καθείργω, f. ξω, idem; a. 1. καθεῖρξα. perf. paff. καθειργμένος. Εἶτα δὴ, αὐτὴν καθείρξαιμ᾽ ἐς λοφεῖον στρογγύλον, *Ariftoph. Nub.* 749.
Καθεῖρκται, 3. fing. perf. ind. paff.
Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio, cuftodia carceris. A καθείργω.
Καθεῖς, unufquifque figillatim, unus poft alium. Ex κατὰ, et εἷς, *unus.*
Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.
Καθεῖσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à καθέζω.
Καθειστήκεισαν, 3. pl. plufq. perf. ind. act. verbi καθίστημι.
Καθεῖτο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. v. καθίημι.
Καθεκάστην, pro καθ᾽ ἑκάστην, fcil. ἡμέραν, quotidiè, indies; καθέκαστον, καθ᾽ ἕκαστον, fingulatim.
Καθεκάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius.
Καθεκτέον, retinendum eft. A κατέχω.
Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A
Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri poteft; (2) qui fieri poteft. A κατέχω.
Καθεκτῶς, *adv.* ita ut contineri vel retineri queat.
Καθέλῃς, 2. fing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.
Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A
Καθελκύω, f. ύσω, detraho.
Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν et καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, *Ariftoph. Conc.* 97. τὰς τριήρεις, *Dem.*
Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.
Κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectus mulierum defcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*
Καθέμενος, aor. 2. part. med. v. καθίημι.
Καθεξῆς, *adv.* ordine, deinceps.
Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, confervatio; (2) detentio. A κατέχω.
Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.
Κάθεο, 2. fing. aor. 2 imperat. med. *Ion.* pro κάθεσο, à καθίημι.
Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ferpo. Καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, *Jof.*
Καθέρπω, idem; (2) ferpendo defcendo, *item* defcendo.
Κάθες, 2. fing. a. 2. imperat. act. v. καθίημι.
Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.
Κάθεσις, εως, ἡ, fedes, domicilium, diverforium; (2) demiffio, dejectio; (3) immiffio, fubornatio; (4) infectatio. A καθέζω, vel καθίημι.
Καθεσμὸς, ῦ, ὁ, confeffus, fedes. A καθέζομαι.
Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro καθέσαντο, à καθέζω.
Καθεστάμενος, perf. part paff. v. καθίστημι.
Καθέστηκα, *conftitui*, perf. ind. act.
Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam et gravem; (2) καθεστηκότα, ftata, certa, fixa, *item*, benè conftituta:
Καθεστηκότως, *adv.* compofitè, ritè, decenter, animo compofito et moderato. A καθίστημι.
Καθεστήκω, confto, perfto, conftanter permaneo, ut hinc fit. f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conftabit.
Καθεστῶτα, ων, τα, ftatus præfens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *conftituo.*
Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immiffor. Inftrumentum chirurgicum veficarium; (2) linteamentum tortum quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, *Ph.* A καθίημι. Hinc
Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem.
Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum, *Ph.*
Καθετὸς, ου, ὁ, qui demittitur. A καθίημι.
Κάθετος, ου, ἡ, fc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis fubjecta, perpendiculariter ardua; (3) linea pifcatoria, hamus, rete. Ab eod.
Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo; imperf. καθεῦδον. Οὐδ᾽ ἀνὴρ παρ᾽ ἐμοὶ καθεύδειν, *Ariftoph.* Θεσμ. 486.
Καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.
Καθευρίσκω, invenio.
Κάθεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, probè coctus. Epith. auri obryzi. Ex κατὰ, et ἕψω.
Καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc
Καθέψησις, ἡ, decoctio.
Καθεψιάομαι, fcommatis inceffo, illudo.
Καθέψω, idem et ex iifd.
Κάθῃ, 2. fing. præf. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, à κάθημαι.
Καθηδάω, ῶ, idem quod fimplex ἡδάω.
Καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum et præcipiendum aptus. A
Καθηγεμὼν, ὄνος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) auctor, fuafor; (3) præceptor. A
Καθηγέομαι, ῦμαι, dux fum, præeo. Καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, *Strab.* τῦ πολιτεύματος, *Plut.* Hinc
Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, dux viæ; (2) inftitutor, præceptor, doctor, monitor.
Καθηγεμένη, ης, ἡ, præfecta monafterii, abbatiffa. Ab eod.
Καθηγέμενος, ου, ὁ, præfectus monafterii, abbas.
Καθηδύνω, fuave reddo.
Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptatem et luxum abfumo. Τὰς τῦ πολέμε καιρὰς καθηδυπαθῶν, *Luc.* Ἀναλίσκειν ϗ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, *Plut. in Anton.* cap. 28.
Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.
Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.
Καθηκόντως, *adv.* ita ut officium poftulat, convenienter, decenter, ritè. A καθῆκον.
Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοὶ, *imperf.* convenit mihi, confentaneum eft mihi; officii mei eft, partium mearum eft, *item*, meum eft, τὰ καθήκοντα μοι mea, fimpliciter, aptus fum, *item* appropinquo.
Καθηλόω, defigo, clavis configo. Hinc
Καθήλωσις, εως, ἡ, defixio, quæ fit clavis.
Καθηλωτὴς, ῦ, ὁ, qui clavo defigit.
Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.
Κάθημαι, fedeo; (2) moneo; (3) defideo; (4) habito; (5) infideo et obfideo; (6) caftra metor; (7) occupor aliquâ in re. Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, *Xen.* πρὸς τὸ πῦρ, *Ariftoph.* ἐπὶ ταῖσι θύραις, *id.* χάμαι, *id.*
Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.
Καθημέραν, *adv.* in dies, quotidiè. Ex κατὰ, et ἡμέρα.
Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus.
Καθημέριος, ία, ιον, idem et ex iifd.
Καθημερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in diem vivens præfentibus contentus, minimè folicitus de futuris. Ex κατὰ, ἡμέρα, et βίος, *vita.*
Καθηράμενος, a. 1. part. med.
Κάθηρε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Καθηρέθην, a. 1. ind. paſſ. *per Syſtolen* pro καθῃρέθην, à καθαιρέω.
Καθήρπτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.
Καθῆσθαι, præſ. inf. verbi κάθημαι.
Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imperat. med.
Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. indic. med.
Καθῆςο, 3. ſing. imperat. ind. *Poët.* pro ἐκάθητο.
Καθῆψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, à καθάπτω.
Καθίγνυμαι, vid. καθίννυμαι.
Καθιδρόω, ῶ, deſudo; (2) madefacio ſudore.
Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, ſtatua, *Phil.* pulvinar, *Ph.* A καθιδρύω.
Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. paſſ. v. καθιδρύνω.
Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.
Καθιδρύσις, εως, ἡ, dedicatio. A
Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις, τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, *Ariſtot.*
Καθιδρῶς, *Suid.* laſſus uſque ad ſudorem; (2) perfuſus ſudore.
Καθίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro καθίεε, à καθίημι.
Καθίεμαι. V. καθίημι.
Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) dedico, conſecro.
Καθιερουργέω, et ῦμαι, idem.
Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τῷ Θεῷ τὴν δεκάτην, *Plut.*
Καθιερωτέα, conſecranda.
Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.
Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. καθίημι.
Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαςήματα καθιζάνειν, *Iſocr.*
Καθίζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio.
Καθίζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro καθίζου, à καθίζω.
Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g.
Καθίζω, f. ίσω, ſedere jubeo, colloco; (2) conſtituo, velut in inſidiis, &c. (3) proſtituo, ſc. feminam; (4) *dicitur tamen et neutraliter, ut in med.* καθίζομαι, ſedeo; *unde* (1) de ſupplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ cauſâ coguntur inter ſpectatores ſedere; (4) de judicibus, qui ſedere coguntur; (5) de exercitu, ſedente ad urbem; (6) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatiùs eſt, *Ern.* Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα, *Ariſtoph. Nub.* 253. Στένει ἢν μὴ ἐπὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου, *idem Veſp.* 90.
Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθιεὶς, demittens; καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit; καθιέναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. *Poët.* καθέηκα, part. perf. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus; et de barbâ, promiſſus, *promiſſaque barba*, Virg. Καθίημι τὸν πώγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοςρύχους.
Καθίκεο, *contigiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκου, à καθικνέομαι.
Καθικετεύω, ſupplico; (2) ſubmittendo me alicui capto gratiam ejus, *Ern.*
Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adſequor, pervenio. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο, percuſſit, *Soph. Oed. Tyr.* 818.
Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.
Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, fune demitto; (2) demitto, *Ariſt. Veſp.* 378. Hinc
Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem.
Καθίννυμαι, inſideo, deſideo, colloco, *ap. Hipp.* Al. καθίγνυμαι, quod vitioſum putatur, *Ern.*
Καθίξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, à καθίζω.
Καθίξῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.
Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.
Καθιοῦμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.
Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo vel equitatu incurſo. Καθιππάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας, ſe exercere in, *Laërt.*
Καθίππευσις, εως, ἡ, invaſio et incurſio quæ fit in equo; (2) adequitatio. A
Καθιππεύω, perequito, equo decurro.
Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.
Καθιπποτροφέω, alendis equis inſumo.
Καθίπταμαι, vel καθίπτημαι, f. πτήσομαι, devolo.
Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.
Καθίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act.
Καθίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.
Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.
Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio: (2) ſedile, ſella.
Καθίςα, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Apocop.* pro καθίςαθι, à καθίςημι.
Καθιςάνω, et καθιςάω, ῶ, f. καθιςήσω, idem quod
Καθίςημι, in præſ. fut. aor. 1. conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; (4) efficio; reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, *omninoque* (7) benè conſtituo, firmo. At in aor. 2. perf. *paſſ.* dicitur καθεςηκότα, mores, *item* res benè conſtitutæ; ἡλικία καθεςηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris; media ὁ καθεςηκὼς, qui non ſanâ mente eſt; καθίςαμαι, fio, ſum, Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίςαται, *Eur. Ph.* 51. Πανταχῇ φυλακαὶ καθεςήκασι, *Ariſtoph. Av.* 1166. Καταςήσω σ' ἐγὼ τύραννον, *ibid.* 1678.
Καθιςήριον, τὸ, ſella. A καθίζω.
Καθίςησι, 3. ſing. præſ. ind. act.
Καθιςῶσα, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro καθιςάουσα, à καθιςάω.
Καθὸ, *adv.* ſicut; (2) in quantùm, quatenùs. Ex κατὰ, et ὃ, *quod.*
Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ ſum, deduco:
Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A
Καθοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ ſeu itineris.
Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exulum in patriam, aut reſtitutio in regnum.
Καθολικὸς, ἡ, ὸν, univerſalis, perpetuus.
Καθολικῶς, *adv.* univerſè, in univerſum:
Καθόλου, *adv.* prorsùs, omninò, penitùs, in univerſum, in ſummâ. Ex κατὰ, et ὅλος.
Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) à ferociâ in manſuetudinem redigo. Ex ὁμαλὸς.
Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homericè induco, Homericis verſibus deſcribo.*
Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum dat.* conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, perſuadeo, muto ſententiam alicujus diſputando, &c. et *in paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. Καθωμιλημένος, vulgaris. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, *Ariſtot.*
Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πακόρῳ, *Plut.*
Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, *Chryſ.* Ἰσχυρὸς καθωπλισμένος, *Luc.* 11, 21.
Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi.
Καθοπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura. Ab eod.
Κάθοπτος, ὁ ϗ ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*
Καθορᾷ, *intuetur*, 3. ſing. præſ. indic. act. pro καθοράει, à καθοράω.
Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A
Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, *Luc.* Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, *Ariſtoph. Pace,* 178. Τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, *Rom.* 1, 20.
Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc
Καθοριςικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perſpicuus, certus.
Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem, portum ſubeo. Καθορμίζειε ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, *Plut.* Καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, *Thuc.*
Καθόρμιον, ου, τὸ, monile.
Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico, immolo; (5) damno; (6) deſpondeo. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, *Plut.* Ἔπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα ϗ προθύματα καθωσιώθη, *Ariſtoph. Plut.* 660.
Καθοσίωσις, εως, ἡ, conſecratio; (2) abſolutio et condemnatio; (3) crimen læſæ majeſtatis; (4) diſpenſatio.
Καθόσον, *adv.* quantùm.
Καθότι, *adv.* eo quod. Ex κατὰ, ὅ, et τι.
Κάθου, 2. ſing. a. 2. imperat. med. v. καθίημι, vel *ſede*, à κάθημαι.
Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuriâ laceſſo, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem. Τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων, inſultans, *Soph. Aj.* 153. Ὡς μή τις αὐτὰς πολεμίων καθυβρίσῃ, *Eur. Med.* 1383.
Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.
Κάθυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus, madidus.
Κάθυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquis abundans. Ex κατὰ, et ὕδωρ.
Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.
Καθυλίζω, percolo. Ab ὕλη.
Καθυλομανέω, ῶ, frondibus et foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco.
Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.
Καθυπερέχω, ſupero, vinco. A κατὰ, et ὑπερέχω, idem, ſuperior ſum.
Καθυπερηφανέω, inſolens, arrogans ſum.
Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατὰ, et ὕπερθεν, *ſupra.*
Καθυπερτερέω, præſto, ſuperior ſum.
Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc ſuperl. καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus.
Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, f. νήσομαι, promitto, polliceo; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ Θεῷ, *Naz.*
Καθυπνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi ſeu alto ſomno oppreſſus. Ab ὕπνος.
Κάθυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd. Hinc
Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, ſomnium capio. Ἵνα δὲ καθυπνώσεις ἡδέως, *Xen.*
Καθύπνωσις, εως, ἡ, dormitio, delapſio in ſomnum. A præc.
Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſuggero, admoneo.
Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonſtro.
Καθυποδείκνυμι, idem.
Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſuppoſitus ſum, adſum jam in promptu et paratu.
Καθυποκρίνομαι, hiſtrionicâ actione exprimo; (2) ſimulo, *ap. Joſ.*
Καθύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus.
Καθυποτάσσω, vel τάττω, ſubigo, ſubjicio.
Καθυπουργέω, miniſtro.
Καθυςερέω, ῶ, poſterior ſum, tardiùs venio; (2) cedo, inferior ſum.
Καθυςερίζω, f. ίσω, cunctor, moror.
Καθυφαίνω, intexo, detexo.
Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.
Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A
Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν δὲ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ, *Dem.*
Καθυψηλὸς, ἡ, ὸν, altus.
Καθύω, compluo. Ex κατὰ, et ὕω, *pluo.*
Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.
Καθὼς, *adv.* ſicut, prout, velut.
Καθώσπερ, *adv.* idem.
ΚΑΙ', *conj.* et, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic et; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur et pro relativo pronomine; (11) *poſt* τις *vel* τι *ſignificat* tandem; (12) abundat, *Atticè.* Hinc (13) κἂν vel ϗ ἂν, etiam, etiamſi, plane; (14) κἂν εἰ, quod ſi; (15) ϗ γὰρ, etenim, et quidem; (16) ϗ γὲ, quamquam, ſaltem, atqui; (17) ϗ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel ϗ δὴ ϗ et quidem, et certe, quin etiam; (18) ϗ εἰ, etſi, etiam ſi; (19) ϗ ἢ, ſive; (20) ϗ μάλα, certe, ita, profecto; (21)

ϗ μὴν, enimvero, et vero, et fane, et profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) ϗ μὴν ϗ, quin etiam; (23) ϗ μὴν γέ, at faltem, at vero; (24) ϗ τοί, atqui; at; etiam; quamquam; et quidem, et vero; proinde; itaque; et tamen; (25) ϗ τοι εἰ, vel ἄν, quod fi; (26) ϗ γὰρ τοί, etenim; (27) ϗ ὅ, ϗ μή, non autem; (28) ϗ νὴ δία, atque adeo; (29) ϗ πάλαι, jam pridem; (30) ϗ πέρ, quamvis, quamquam; (31) ϗ ταῦτα, idque, præfertim; (32) ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita fe habent, fed de his hactenus.

ΚΑΙ'ΑΔΑΣ, ȣ, ὁ, carcer fubterraneus in quem fontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, five foffa, in quam conjiciebantur apud eofdem cadavera fupplicio adfectorum.

Καίγε, *conj.* et quidem.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æftivo fpirans.

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, *Hef.*

Καινίζω, f. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, ȣ͂, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιςὴς, ȣ͂, ὁ, innovator, *Gl. V.*

Καινοδοξία, ας, ἡ, ftudium et amor rerum novarum. Ex καινὸς, et δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, fermonis novitas, infolentia. Ex καινὸς, et λόγος.

Καινοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novo quodam modo compactus, feu novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus eft. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio, *item* molior; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιὸς. Hinc

Καινοποιητὴς, ȣ͂, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιία, ἡ, res novæ, rerum converfio.

Καινοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, novator. A ποιέω.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum defignatio. A πράγος.

Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπεςέρως, *adv.* infolentiùs.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novi moris, infolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *adv.* novè, infolenter.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, novus; τὸ καινὸν, v. gr. πολέμȣ, Atticis notat viciffitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuò, de integro.

Καινοσχηματιςος, ον, novo modo formatus, infolens. A σχηματίζω.

Καινόταφος, ον, novo modo fepultus, (nifi potiùs eft κενόταφος, *Ern.*)

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excîdo. A καινοτόμος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum inftitutum, novæ opiniones.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid inftituit, novitatis ftudiofus. Ex καινὸς, et τέμνω. Unde

Καινότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo novæ viæ fectæ et apertæ funt, novus, infolens.

Καινοτόμως, novè, novo quodam more.

Καινότροπος, ον, novi moris, infoléns.

Καινȣργέω, ῶ, f. ήσω, res novas edo. Τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπȣς καινȣργῆσαι, *Luc.* A καινȣργὸς. Hinc

Καινȣ́ργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινȣργία, ἡ, idem.

Καινȣργίζω, f. ίσω, idem quod καινȣργέω.

Καινȣργισμὸς, ȣ͂, ὁ, innovatio. A præc.

Καινȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, innovator, nova operans, moliens. Ex καινὸς, et ἔργον.

Καινοφανὴς, ές, novitatis feu infolentiæ fpeciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ ϗ ἡ, recens amicus; (2) qui non iifdem, fed fubinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex φωνὴ.

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Ἡ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, *Hefiod.* Ἀσπ. 4. A

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πάτερα καίνει, *Eur. Ph.* 44.

Καινῶς, *adv.* novè, novo modo. A καινὸς.

Καίνωσις, εως, ἡ, novitas. A καινόω, *Ern.*

Καιομένησι, dat. plur. *Ion.* pro καιομέναις.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. paff. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *conj.* etfi, quamvis.

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus fpectans, tempus fignificans:

Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempeftivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maximè prodeffe quid vel nocere poteft; unde (3) lethalis, de plagâ, ictu, qui fit in eo loco ubi periculofum eft. Ουκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, *Hom. Il.* 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *adv.* tempeftivè, opportunè; (2) lethaliter. A præc.

Καιροπτία, ἡ, tempus continuum, perpetuum. *ep. Jof.*

Καιρόεις, όεσσα, όεν, benè textus; ut hinc fit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. fœm. *Od.* 7, 107. A

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, occafio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas et facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde* (2) victus, ut καιρὸς ὄϊων *pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum et ftatutum; (5) quod par eft; decet; (6) ftatus rerum et conditio; (7) calamitas, miferia, *LXX.* fed in pl. plerumque hac fignificatione ufurpatur, οἱ καιροὶ; ut Lat. *tempora* funt fortunæ adverfæ et calamitofæ, *Ern.* (8) ἐκ καιρȣ͂, ex tempore, πρὸς καιρὸν, et εἰς καιρὸν, in præfentiâ.

Καιροσκοπέω, tempus, occafionem fpeculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, et

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

Καιρόω, ῶ, ftamen connecto. A καῖρος.

Καίρωμα, ατος, τὸ, connectio ftaminis. A præc.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Καιρωςὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωςρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Καίτοιγε, *conj.* quamquam.

ΚΑΙ'Ω, et *Att.* κάω, f. καύσω, et καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, uftulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Paff.* idem uror; (2) amo, *cum gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Ουδὲ καίȣσι λύχνον, *Matt.* 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μȣ͂, ἵνα καυθήσωμαι, 1 *Cor.* 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maledicentia. A

Κακάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malus nuncius.

Κακάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri, *Hef.*

ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, Cacalia, leontice, *herba*, Plin. *Angl.* 𝔚𝔦𝔩𝔡 ℭ𝔥𝔢𝔯𝔳𝔦𝔩, 𝔖𝔱𝔯𝔞𝔫𝔤𝔢 ℭ𝔬𝔩𝔱𝔰𝔣𝔬𝔬𝔱.

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, et ἀνήρ.

Κακανέω, ῶ, excito. *Vox Laconica.*

ΚΑΚΑ'Ω, ῶ, caco; κακᾶν, cacare. A κάκκω.

Κἀκεῖ, pro ϗ ἐκεῖ, *et ibi et illic*, per Crafin Atticam.

Κἀκεῖθεν, *et illinc*, ex ϗ, et ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, *et ille*, ex ϗ, et ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, *et illuc*, ex ϗ, et ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ȣ, τὸ, dictio obfcœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἔμφατος.

Κακεμφάτως, obfcœnè, parum gratè. A præc.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, folertia fubdola et malefica. vafrities. A

Κακεντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, folers in re malâ, aftutus, verfutus, malitiofus. Ab ἐντρεχὴς.

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακεργέτης, ȣ, ὁ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακέσχατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fupra modum malus et improbus.

Κακέφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo malè loquuntur, inglorius, ignobilis, *Hef.* Ex φημὶ.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *propriè* vitium rei cujufque in quocunque genere. Κακοβȣλεύω, malis confiliis impeto, ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβȣλευθεῖσ', *Euripid. Ion.* 877. A κακὸς.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. Εἴσῃ γȣ͂ν αὐτίκα ὅς τίνας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις, *Lucian.*

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ȣ, τὸ, idem, ut κακηγορίȣ δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίςερος, maledicentior; κακηγορίςατος, maledicentiffimus. A

Κακήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus. Ab ἀγορέω.

Κακηγόρως, maledicè, cum maledicentiâ.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui malè habet, æger. A κακὸς, et πέλω, fum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, vix fpirans. *Il.* 15, 24.

Κακῆς, *malis*, dat. pl. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) dedecus, probrum; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακὸς.

Κακιζότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, et τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero; κακίζομαι, ignavus fio, fum timidus, præfto me ignavum et imbellem, *Eur. Ion.* 894. A κακὸς.

Κακίμηνος, adverfâ lunâ natus, infelix. A μὴν, *menfis.*

Κάκιον, *adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, ȣ͂, ὁ, vituperatio, ipfa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.

Κάκιςα, *adv.* peffimè. A κακὸς, κακίςος.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, feu κακκάβη, ης, ἡ, et κάκκαβος, ȣ, ὁ, cacabus, olla teftacea.

Κακκαβίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ulularum. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ȣ, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum, *Hef.* At *Poll.* meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκείειν, *dormitare*, præf. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, à κατακείω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω.

Κακκεφαλῆς, *ex capite*, et ϗ, ἐκ, et κεφαλῆς.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro κατακῆαι, feu κατακαῦσαι, à κατακαίω.

Κακκόρυθα, *in galeam*, ex κατὰ, et κόρυθα.

Κακκορυφὴν, *in verticem*, ex κατὰ, et κορυφὴν.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, à κατακρύπτω.

Κακοβάκχευτος, ον, epith. chori; triftis, luctuofus. A βακχεύω.

Κακόβιος, ὁ ϗ ἡ, malè feu duriter vivens.

Κακοβλαςέω, ῶ, f. ήσω, malè germino. A

Κακοβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malè germinans, in germinando deficiens. A βλαςάνω.

Κακόβλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.

Κακόβλητος, ον, fruftra jactus, epith. teli.

Κακοβȣλεύω, malè confulo. V. κάκη.

Κακοβȣλία, ας, ἡ, malum confilium, perverfitas et pravitas in capiendis confiliis. A

Κακόβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus malum eft confilium; malevolus, ftultus, parum prudens. A βȣλὴ.

Κακοβȣ́λως, temerè, imprudenter.

Κακογάμβρος, ὁ ϗ ἡ, infelix, ob generum, feu ob affinitatem.

Κακογάμιον, ȣ, τὸ, nuptiæ malæ, five malo confilio et non ritè contractæ, ut κακογαμίȣ δίκη, accufatio ob tales nuptias. A

Κακόγαμος, ὁ ϗ ἡ, infelix matrimonio.

Κακογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè barbatus, cui tenuis vel rara eft barba. A γένειον.

Κακογενὴς, ές, ignobili et fordido genere natus.

Κακόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eft malæ linguæ, inaufpicatus; maledicus, jactator, &c.

Κακόγονος, ον, malè, infeliciter natus. A γίνομαι.

Κακοδαιμονάω,

Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio ſive cacodæmone agor, inſanio.
Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſâ fortunâ utor, agitor à malâ intemperie, à malis furiis.
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.
Κακοδαιμοσύνη, ἡ, idem.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A
Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, calamitoſus; (2) malus dæmon, malus genius.
Κακοδάκρυτος, ον, triſtis, luctuoſus. A δακρύω.
Κακοδεκτεύω, malè excipio, malè accipio, *Heſ.* A δέχομαι.
Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, malè doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum et corruptum judicium. Ex δίκη.
Κάκοδμος, ον, malè olens. Ex ὀσμή.
Κακοδόκιμος, ον, reprobus, *Ern.*
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, ſum pravæ et malæ opinionis; (2) infamiâ laboro. Πρὸς δὲ τέτοις κακοδοξῶν, *Xen.*
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A
Κακόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δόξα.
Κακόδȣλος, ȣ, ὁ, malus et infelix ſervus.
Κακοειδής, ές, malâ ſpecie, deformis.
Κακοειμονία, ἡ, malus ac ſordidus veſtitus. A
Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malè indutus, perperam veſtitus, pannoſus, detritâ veſte amictus. Ex εἷμα, *veſtis.*
Κακοέπεια, ας, ἡ, ſermo vitioſus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus ſum.
Κακοεργίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A
Κακοέργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.
Κακοζηλία, ας, ἡ, mala et infelix æmulatio, ſeu adfectatio inficeta et importuna.
Κακόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malus et infelix æmulator ſeu imitator, vitia ipſa imitans. A
Κακοζήλως, malâ et infelici adfectatione.
Κακοζωία, ας, ἡ, miſera vita. Ex ζωή.
Κακοήθεια, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.
Κακόηθες, τὸ, genus carcinomatis, *ut ſcribit Celſus.* Hinc *Juvenalis* malam et inveteratam ſcribendi conſuetudinem inſanabile cacoëthes vocat. *Sat.* lib. 7.
Κακοήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, malè moratus; (2) malignus, malitioſus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, *mos.*
Κακοηθῶς, *adv.* malignè, fraudulenter.
Κακοηχής, έος, ὁ ϗ ἡ, malè ſonans.
Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.
Κακοθαλπής, ές, non idoneus ad fovendum, non benè fovens. Ex θάλπω.
Κακοθάνατος, ον, malè, miſerè moriens.
Κακοθελής, έος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malignus.
Κακοθελία, et κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. A θέλω.
Κακόθερς, ον, infelix, ut κακοδαίμων.
Κακοθεράπεια, ἡ, mala et perverſa curatio morbi.
Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, propriè quum res malè geruntur et diſponuntur. A
Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt corpore malè conſtituto; (2) malè digeſtus; (3) ignavus. Ex τίθημι.
Κακοθηνεῖν, infelicem eſſe, vel malè habitum, κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum malè proveniunt agni, ipſæque partu ſunt infelices cum parva agnorum copia eſt. Ex θὶν, *cumulus.*
Κακόθροος, *contr.* κακόθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maledicus, infauſtus.
Κακοθύμια, ας, ἡ, malevolentia, animus malè adfectus. A
Κακόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malo ſeu malevolo animo eſt, triſtis.
Κακοίλιον, ȣ, τὸ, infelix Ilium; ſceleſtum Ilium.
Κακοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro κακȣ̃.
Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus ſterilis. A
Κακόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè et infeliciter fructificans, malos fructus gignens.

Κακοκέλαδος, ον, malè ſonans; (2) maledicus, invidus.
Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *Ion.* κακοκέρδιη, ης, ἡ, turpis quæſtus. Ex κέρδος.
Κακοκερδείησιν, *Ion.* et *Poët.* pro κακοκερδείαις.
Κακοκλεής, ὁ ϗ ἡ, infamis, qui malæ famæ eſt. Ex κλέος.
Κακοκνήμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.
Κακοκοίμητος, ον, malè dormiens.
Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum et iniquum judicium. Ex κρίσις.
Κακοκτέριστος, ον, inſepultus, malè ſepultus.
Κακολίμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum portum habens. Ex λίμην.
Κακολογέω, obtrecto. Δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, *Marc.* 9, 39.
Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.
Κακολογικός, ἡ, ὸν, obtrectandi, maledicendi cupidus.
Κακολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obtrectator, maledicus.
Κακομαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui malè didicit, malè doctus. Ex μανθάνω.
Κακόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, malus vates, mala vaticinans.
Κακομάχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro κακομήχανος.
Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitioſè, improbè, ac ſubdolè, item pravè, timidè, ignavè, pugno. Ex μάχη.
Κακομέλετος, ον, mala, triſtia canens, triſtis, epith. vocis, *ap. Æſchyl.* Ex μέλος.
Κακομετρέω, ῶ, malè metior.
Κακομέτρητος, ον, rectâ menſurâ carens. A
Κακόμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè metiens. Ex μέτρον.
Κακομηδής, έος, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt conſilium; (2) fraudulentus, aſtutus. Ex μῆδος.
Κακομήτηρ, ἡ, mala mater, *Ern.*
Κακομήτης, ȣ, ὁ, malo conſilio utens, cujus mala ſunt conſilia. Ex μῆτις.
Κακόμητις, ιος, idem.
Κακομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.
Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala ſtruo vel molior. A κακομήχανος.
Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.
Κακομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.
Κακομιλία, ἡ, conſuetudo cum pravis.
Κακομιμήτως, *adv.* malè imitando, cum affectatione. Ex μιμάομαι.
Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.
Κακομοιρία, ας, ἡ, fatum adverſum.
Κακομοίριος, ον, infelix.
Κακόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A ſeq.
Κακόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deformis. Ex μορφή.
Κακόμȣσος, ον, carens cantu, ingratus, invitâ muſâ natus, abhorrens. A Μȣ̃σα.
Κακόμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè, i. e. in vanum laborans.
Κακονοέω, ῶ, malevolus ſum, malè cogito.
Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A
Κακόνοος, *contr.* κακόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malâ mente præditus. Ex νόος.
Κακονομία, ἡ, pravæ leges.
Κακόνομος, ὁ ϗ ἡ, qui malis legibus utitur.
Κακονέστατα, *adv.* nimis malevolè. A κακόνȣς.
Κακονύμφευτος, ἡ, idem quod
Κακόνυμφος, ȣ, ἡ, quæ infeliciter nupſit. Ex νύμφη.
Κακόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui malè ſe gerit erga hoſpites, inhoſpitalis.
Κακόνως, malevolè. A κακόνȣς.
Κακοξύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad malum ſapiens ac prudens, callidus ad fraudem. Ex συνετός.
Κακοπαθεία, ας, ἡ, vexatio, moleſtia, ærumna, calamitas, labor.
Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, malis affligor, vexor, item moleſtias, v. gr. itineris, &c. fero. Σὺ ȣ̃ν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, 2 *Tim.* 2, 3. A

Κακοπαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, afflictus, malis preſſus. Ex πάθος.
Κακοπάθος, ον, idem.
Κακοπαθῶς, *adv.* ærumnosè, malè, aſperè.
Κακοπαρθενεύτως, indigno virgine modo.
Κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.
Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obſcuris eſt natalibus; (3) cui mala eſt patria. Ex πατὴρ, vel πατρίς.
Κακοπέτης, malè volans. Ex πέτομαι.
Κακόπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vilem habens peram. Ex πήρα.
Κακοπινής, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus, ſordibus et illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.
Κακοπιστία, ἡ, perfidia.
Κακόπιστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè fictus, ſi ſit à πλάσσω, fingo, ſed affertur *ex Hermog.* pro errativus, ut ſit à πλάζομαι, *erro.*
Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.
Κακοπλόω, malè navigo.
Κακοποιέω, malè facio, noceo, *Luc.* 6, 9.
Κακοποιητικός, ἡ, ὸν, maleficus.
Κακοποιΐα, ἡ, maleficentia, maleficium. A
Κακοποιός, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ adminiſtratio, corruptus reip. ſtatus.
Κακοπονητικός, ȣ̃, *ex Ariſtot.* affertur pro peſſimè adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.
Κακόποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix.
Κακόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis aut deformibus eſt pedibus.
Κακοπραγέω, infelix ſum. A
Κακοπραγής, έος, ὁ ϗ ἡ, malè factus, aut rebus adverſis utens, *Heſ.* A πράττω, vel πρᾶγος. Hinc
Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, ſeu gerendis; (2) infelicitas quævis, fors dura, res adverſæ.
Κακοπραγμονέω, improbè ago; (2) improbas ſeu malas res molior, malè cogito.
Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus, calumnia. A
Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malas res agens, improbè vivens, litigioſus, calumniator. Ex πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, informis.
Κακόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè pennatus, malè volans. Ex πτέρον.
Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *Ion.* κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ, dolus. A ſeq.
Κακοῤῥαφίησι, *Ion.* et *Poët.* pro κακοῤῥαφίαις.
Κακοῤῥάφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.
Κακοῤῥέκτης, ȣ, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.
Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A
Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, maledicus; (2) indiſertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.
Κακοῤῥοθέω, qu. dic. malo ſtrepitu linguæ proſequor, vel infector. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθȣ̃σά σε; *Ariſtoph.* Θεσμ. 903. Συγγόνȣς κακοῤῥοθεὶς, *Eur. Hipp.* 344.
ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, propriè vitioſus, vitio aliquo laborans in ſuo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infauſtus, pernicioſus; (4) infeſtus; (5) ignavus, timidus, imbellis; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetuſque. Hinc τὸ κακὸν, ȣ̃, *ſcelus, calamitas, damnum.*
Κακόσινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocens. Ex σίνω, *noceo.*
Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi faſtidium. A
Κακόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtomachi vitio cibum faſtidit.
Κακοσκελής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui pravis eſt cruribus. Ex σκέλος.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A
Κάκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.
Κακόσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malè ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex σπέρμα.
Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ἡ, mala ſatio, i. e. alieno loco et irrito cum exitu. A σπόρος.
Κακοσσόμενος, afferunt *ex Hom.* Il. α, 105. ſed legendum κάκ' ὀσσόμενος.
Κακοςατέω, ῶ, malè ſto, malè conſtitutus ſum. Ex ςατὸς, *ſtans.*
Κακοςέναχος, ον, miſerè gemens.
Κακοςόμαχος, ὁ ἡ ἡ, cujus ſtomachus malè adfectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit.
Κακοςομέω, ῶ, f. ήσω, maledico convitior; (2) malè pronuncio.
Κακοςομία, ας, ἡ, vitium quo quis malè pronuntiat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A
Κακόςομος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex ςόμα.
Κακόςρωτος, ον, malè ſtratus, incommodus, de lecto.
Κακοσύμβȣλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malè ſuadens, maleſuada, *Gl. V.*
Κακοσύνετος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, prudentiâ abutens.
Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compoſitio; (3) malorum ſtructura et machinatio. Ex συντίθημι.
Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.
Κακοσύνθετος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malè compoſitus.
Κακοσύςατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malè conſiſtens. Ex συνίςαμαι.
Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulsûs. Ex σφύξις, *pulſus venarum.*
Κακοσχημόνως, *adv.* indecenter, turpiter. A
Κακοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.
Κακοσχολεύομαι, otio abuti, nugas agere.
Κακοσχολέω, idem.
Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus inſumitur. A
Κακόσχολος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, otio malè utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολὴ, *otium.*
Κακοσχόλως, otio abutendo, nihil, malè, noxiè, ineptè, fruſtra agendo.
Κακότακτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malè ordinatus.
Κακοτελεύτητος, ον, malè deſinens, malum exitum habens.
Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero et depravo; (3) omninò malâ fide in aliquâ re utor; (4) *inprimis,* falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν δὲ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, *Dem.*
Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.
Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falſum, quod ICTI vocant: falſum teſtimonium.
Κακοτέχνιον, ȣ, τὸ, idem, unde κακοτεχνίȣ δίκη adverſus eum qui falſum teſtimonium dixit.
Κακότεχνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex τέχνη.
Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) ſcelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.
Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago. malitioſè improbèque, *item,* perverſè, dementer, ago. Κακοτροπευσάμενος πρὸς τȣ̀ς προειρημένȣς, *Polyb.*
Κακοτροπέω, idem.
Κακοτροπία, ας, ἡ, mali et perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A
Κακότροπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malè moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus.
Κακοτρόπως, *adv.* malignè, perverſè.
Κακοτροφέω, ῶ, malè nutrior, malum alimentum five parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, malè nutritus, et *paſſ.* κακοτροφηθεὶς, idem.
Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. A
Κακότροφος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui malè nutritur. Ex τρέφω.
Κακοτυχέω, infelix ſum, infeliciter ago.
Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A
Κακοτυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακȣπονόητος, ον, ſuſpicax. Ab ὑπονοέω.
Κακȣργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus et fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὴν χώραν ἢ τὰ κτήματα κακȣργεῖν, *Plat.* A κακȣργός.
Κακȣ́ργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.
Κακȣργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum et occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, *Gl. V.* A
Κακȣ̂ργος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, maleficus, improbus, facinoroſus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc
Κακȣ́ργως, maleficè, improbè, ſceleratè.
Κακȣχέω, malè tracto, malè aliquem habeo.
Κακȣχία, ας, ἡ, mala tractatio, vexatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex κακὸν, et ἔχω.
Κακόφατις, ιδος, ἡ, malè ſonans, malè ominata. Ex φημὶ, ſeu φάτις.
Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus malè ominatis conſiſtens. Al. κακέφατον, et κακέμφατον. Ex iiſd.
Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A
Κακόφημος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.
Κακόφθαρτος, ον, malè perditus:
Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, malè perdens, *Nicand.*
Κακοφθόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, perditor, malè perdens; idem. Ex φθείρω.
Κακόφλοιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malum corticem habens, *Nic.*
Κακοφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, malum cogitans ſeu machinans. Voc. κακοφραδὲς. A φράζω.
Κακοφράδμων, ον, malè ſuadens ſeu conſulens.
Κακοφρονέω, malè cupio alicui:
Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A
Κακόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, malæ vel malitioſæ mentis; (2) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρὴν.
Κακοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui pravâ eſt naturâ, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) malè naſcens, malè proveniens. Ex φύω. Hinc
Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indoliſque corruptio.
Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) inſuavis pronunciatio. A
Κακόφωνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam et inſuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.
Κακοφώνως, *adv.* ingratâ pronunciatione.
Κακόχαρτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.
Κακοχράσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, improbus. Ex χράομαι, *utor.*
Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali ſum coloris.
Κακοχροία, ας, ἡ, malus color. A
Κακόχροος, *contr.* κακόχρȣς, ȣ, ὁ ἡ ἡ, decolor, qui mali eſt coloris. Ex χρόα.
Κακόχυλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui mali eſt ſucci.
Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A
Κακόχυμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, malis et vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.
Κακόψογος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.
Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A
Κακόψυχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo five malo. Ex ψυχή.
Κακόω, propriè corrumpo, vitioſum reddo, ut aquam turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vaſto, populor, vexo, adfligo, malè et iniquè tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακȣ̂ται, *Xen.* A κακός.
Κακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, à κατακτείνω.
Κάκτανε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro κατάκτανε.
Κάκτεινε, 3. ſing. imperf. five 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέκτεινε.
ΚΑ'ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακτȣ́τȣ, *ex hoc tempore,* Dor. pro ἢ ἐκ τȣ́τȣ, ſc. χρόνȣ.
Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbè ago; (2) convitior, infamo probris. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, *Eur. Hipp.* 690. A κακός.
Καγχεῦσαι, a. 1. inf. act. *per. Sync.* pro καταχεῦσαι, à καταχέω.
Κακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, malè olens. Ex ὄζω.
Κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.
Κακώλεθρος, ον, pernicioſus.
Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.
Κακῶς, *adv.* malè, improbè, perperam, miſerè, luctuosè.
Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.
Κακώσȣσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. à κακόω.
Κακώσων, *adflicturus,* f. 1. part. act.
Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.
Καλὰ, *adv.* opportunè. A καλός.
ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor. Hinc
Καλαβρισμὸς, ȣ̂, ὁ, ſaltatio Calabrica.
Καλάθιον, ȣ, τὸ, parvus calathus, quaſillus, Dim. à κάλαθος.
Καλαθὶς, ίος, ἡ, idem et ab eod.
Καλαθίσκος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Καλαθισμὸς, ȣ̂, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.
Καλαθοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος, et εἶδος.
Καλαθοειδȣ̂ς, calathi forma. A præc.
ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.
Καλάϊνος, ίνη, ινον, ex calai lapide factus vel conſtans. A
ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.
Καλαμάγρωςις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμος, et ἄγρωςις, *gramen.*
Καλαμαδίας, ὁ ἡ ἡ, arundinoſus.
Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμος.
Καλαμαία, ἡ, cicada, *Ern.* A
Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo; (3) ſpolio poſt alium; (4) ſummas olerum partes carpo et comedo. Ab eod.
Καλαμάριον, ȣ, τὸ, calamarium, theca in quâ reconduntur calami. Ab eod.
Καλαμαύλης, ȣ, ὁ, qui calamo canit. Ex κάλαμος, et αὐλὸς, *tibia.*
Καλαμαυλητὴς, ȣ̂, ὁ, idem.
Καλαμευτὴς, ȣ̂, ὁ, meſſor. A
Καλαμεύω, f. εύσω, meto, calamos ſeco et colligo. A κάλαμος.
Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica, (3) corpus ſenectâ confectum et quaſi areſcens; (4) cadaver hominis interempti.
Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.
Καλαμητόμος, ον, culmos ſecans.
Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμος.
Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Καλαμηφάγος, culmos ſecans, *de falce.*
Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.
Καλαμηφόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, culmos geſtans.
Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba. Ab eod. *Angl.* Calamint. Hinc
Καλαμίνθος, ὁ, nomen ranæ in Batrachom.
Καλαμινθώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ex calaminthâ confectus, *Strabo,* lib. 8.
Καλαμίνος, ίνη, ίνον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus:
Καλάμιον, ȣ, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. A κάλαμος.
Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, five theca calamorum; (3) acus arundinea quâ mulieres in componendo capillo utebantur; (4) arundinetum. Ab eod.
Καλαμίσκος, ȣ, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, fpicis gaudens.

Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamoftrepus. Ex βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos five arundines fculpo. A

Καλαμογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, calamorum five arundinum fculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, calami fpeciem habens. Ex εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga geometrica; (4) calamus fcriptorius; (5) tibia; potiùs teftudinis μαγάδιον, quod in veterrimâ ftructurâ erat ex arundine, *Ern.* (6) ftipula.

Καλαμοςεφέων, gen. pl. à

Καλαμοςεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος, et ςέφω.

Καλαμοτύπος, ου, ὁ, auceps, *Hef.* Ex τύπτω.

Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo fonans, arundine canens. Ex φθέγγω.

Καλαμοφθόγγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iifd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, calamum feu arundinem geftans. Ex κάλαμος, et φέρω.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex φύλλον.

Καλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arundineus, arundinofus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτὴ, ῆς, ἡ, feptum ex calamis in navigiorum oris, five extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, *Gl. V.* A

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, *Ph.* forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, et ποῦς.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veftis linea ad talos demiffa, tunica lata.

Καλαυρῖτις λιθάργυρος, *apud Diofcoridem*, fpuma argenti ex puro argento, forfitan quod in Calauriâ five Calabriâ fieret.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum propriè, quod in fummo eft repandum. Ex καυλὸς, et ῥέπω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, à καλέω.

Καλείμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλεοίμην, præf. opt. paff.

Καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

Καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus.

Κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

Καλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, 3. fing. imperf. indic. paff. καλέσκω, pro καλέω, *Hom. Il.* 15, 338.

Καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. fing. a. 1. imperat. act.

Καλέσσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. paff. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα. Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαςήριον, in jus; Θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ σύμμαχον, *Ariftoph. Lyf.* 348. Ὅςις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, *idem.* Θεσμ. 895. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, *idem Av.* 339. Μῶν ἐπ' ἄριςον γυνὴ κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; *idem Conc.* 349. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως, *idem A.* 1051.

Καλήμεναι, præf. vel a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quafi à κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμενος, præf. part. med. *Æol.* pro καλέμενος.

Καλήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui felix eft dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, propriè lignea; (4) horreum. A κᾶλον.

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula. A præc.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιῆς, nidi, gen. fing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλίκιοι, calcei, caligæ.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verfo; καλινδοῦμαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδουμένην, *Plat. in Phædon.* Ἐν καπηλείοις καλινδηθεὶς, *Synef.* epift. 32. καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A κυλίω, idem.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, cafa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, à colore. A καλλή.

Καλλαϊνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus. A præc.

Κάλλη, τὰ, veftes ftragulæ exquifitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλείψω, *relinquam*, 1. fing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, à καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, fc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, et βλέφαρον.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem. Ex καλὸς, et βοάω, *clamo.*

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, et βότρυς.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, ferenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut fecundum alios Cereris epith. Alii nutricem, alii pediffequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchro ponte junctus. Ex κάλλος, et γέφυρα.

Καλλίγλουτος, ον, nates formofas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, *Gl. V.*

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter fcribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans fcriptura, fcribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eleganter fcribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ καὶ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copiâ pulcher. Epith. regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulchrè fluens, liquidus, epith. fluvii.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, feu fella.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, epith. fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ἡ, pulchriloquentia, elegantia et ornatus fermonis, fermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornatè et eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, et ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchrè fabricor, adfabrè facio. A

Καλλίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fabricatus, adfabrè factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερός.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio. A præc.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcris equis junctus. Ex ζυγός.

Καλλίζωνος, ἡ, pulchro cingulo ornata, pulchra. Ex ζώνη.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fundatus. Ex θέμεθλον.

Καλλίθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonis aufpiciis aut ritè facrificatus; (2) in quo pulchra aut fplendida facrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo et venuftas. A

Καλλίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum fonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eft acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, qu. dic. collis pulcher, locus quidam amœniffimus juxta Simoëntem fluvium Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμοιο, gen. fing. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuftè ludo, fcitè cottabizo. Ex κότταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida et fubpinguis efuque jucundiffima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλίκτυπος, ον, pulchrè ftrepens feu fonans.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογέω, ῶ, fcitè et venuftè loquor. Ex λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuftaque dicendi facultas, vis benè dicendi. Ex iifd.

Καλλίμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλίμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, formofus.

Κάλλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcher, elegans; profper, fecundus. A καλός.

Καλλίναος, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ καὶ ἡ, qui pulchram et egregiam victoriam adeptus eft, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, *Gl. V.* At. *Ph.* victoriofus, invictiffimus. Ex νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præftantia et bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *adv.* meliùs. A καλός.

Καλλιόνως, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Mufarum.

Καλλίουλος, ου, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλίπαις, ὁ καὶ ἡ, cui pulchri funt liberi; (2) proles pulchra, proba.

Καλλιπάραος, *Bœot.* pro καλλιπάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ὁ καὶ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium.*

Καλλίπηχυς, ὁ καὶ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, fuaviter fpirans. Ex πνοή.

Καλλίπολις, ἡ, egregia feu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. fing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, à καταλείπω.

Καλλιπόταμος, ὁ καὶ ἡ, multos habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ καὶ ἡ, pecore abundans.

Καλλίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex πρώρα.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, adfpectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, egregius et ftrenuus in bello, bellicofus.

Καλλιπύγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πύγη.

Καλλίπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè turritus, turribus munitus; (2) fublimis, celfus.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iifd.

Καλλίπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρόηθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. fontis, liquidus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίροος, *contr.* καλλίρους, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Καλλιρόη, fons Athenis, *al.* Ἐννεάκρουνος.

Καλλιῤῥημονέω, pulchrè et ornatè dico.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchris et elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.

Κάλλιςα, *adv.* optimè. A κάλλιςος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher.*

Καλλιςεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præftantiâ.

Καλλιςεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ;

imiæ; (2) præmium quodvis honeſtiſſimi optimique. A

Καλλιϛεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formoſiſſimus ſum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιϛεύτο πασῶν γυναικῶν; *Eur. Hipp.* 1012. A κάλλος.

Καλλιϛέφανος, ὁ ϗ ἡ, pulchrâ redimitus coronâ.

Καλλιϛρȣθία σῦκα, paſſeraria ficus, *Plin.* 15, c. 29. Ex καλὸς, et ϛρȣθὸς, *paſſer.*

Καλλίσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. fœminæ, pulchros habens pedes, pulchra. Ex σφυρὰ.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A

Καλλίτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, egregios habens liberos. Ex τέκνον.

Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.

Καλλιτεχνὴς, ἐς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A

Καλλίτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.

Καλλίτοκος, ἡ, pulchros edens partus, *Heſ.*

Καλλίτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus ſagittarius.

Καλλιτράπεζος, ον, delicatâ menſâ utens.

Καλλίτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro eſt capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

Καλλίφαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè veſtitus; (2) ſplendidus.

Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè lucidus. Ex φέγγος.

Καλλιφθόγγος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, egregio ſplendore coruſcans.

Καλλίφυλλον, τὸ, eſt adianti genus.

Καλλίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus, epith. roſæ. Ex φύλλον.

Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, ſonus elegans. A

Καλλίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter ſonans. Ex φωνὴ.

Καλλιχέλωνος, ȣ, ὁ, obolus teſtudine ſignatus, *Heſ.* Ex χελώνη.

Καλλιχειρ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens manus.

Καλλιχθὺς, ὁ, piſcis quidam.

Καλλίχοιρος, ὁ ϗ ἡ, pulchros porculos habens.

Καλλίχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo choreæ commodè duci poſſunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis ſe oblectans; (5) pulcher chorus.

Καλλίχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram regionem habens. Ex χώρα.

Καλλιώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piſcis ficciſſimi, *Ern.* Ex ὄνομα.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A

Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujuſvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba ſeu palearia galli gallinacei. A καλὸς.

Καλλοσύνη, ἡ, idem.

Καλλόσυνος, ἡ, ὸν, pulcher.

Καλλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus.

Καλλυντήριον, ȣ, τὸ, ornamentum, *Heſ.* καλλυντήρια, τὰ, feſtum quoddam apud Athen. *Etym.* A καλλύνω.

Καλλυντὴς, ȣ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonſor, *Heſ.* A καλλύνω.

Κάλλυντρον, ȣ, τὸ, omne inſtrumentum ad comendum; (2) inſtrumentum quo verrimus, ſcopæ; (3) ſpathula. A

Καλλύνω, pulchrum reddo, orno; (2) verro, mundo; et (3) καλλύνομαι, venuſtor; nitidè eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipſe placeo. Κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ, *Lycurg.* 338. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, *ibid.* 862. A κάλλος.

Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem et venuſtam faciem facio, ſed fere de curioſo nimis ſtudio ornandi, *et ſic etiam tropicè*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem oſtento. Ex ὤψ. Hinc

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, *inpr.* cultus ſuperfluus, exquiſitior.

Καλλωπισμὸς, ȣ, ὁ, idem:

Καλλωπιϛὴς, ȣ, ὁ, cultus (in veſtitu) nimium ſtudioſus. Ab eod. Hinc

Καλλωπιϛικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus.

Καλλωπίϛρια, ας, ἡ, cultûs in veſtitu nimium ſtudioſa; (2) ornatrix. Ab eod.

Καλοβάτης, ȣ, ὁ, funambulus, *Gl. V.* et *Ph.* (2) grallator. A κᾶλον, et βαίνω, *incedo.*

Καλοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens.

Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis. Ab ἦθος.

Καλόθριξ, τριχος, benè comatus, *item* jubatus, de equo.

Καλοιωνίϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè ominatus, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas et honeſtas:

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, ὸν, honeſtus, probus, integer. A

Καλοκάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex καλὸς, ϗ, et ἀγαθὸς.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον, et κόπτω, *cædo.*

Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφὴ.

ΚΑ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ȣ, τὸ, ligneæ compedes.

Καλοπόδιον, ȣ, τὸ, pes ligneus, inſtrumentum ſutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον, et πȣ̃ς.

Καλοποδιώκτης, *ap. Comic.* v. καλωποδιώκτης.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma ſutoris. Ex καλὸς, vel κᾶλον, et πȣ̃ς.

Καλοπρόσωπος, ον, idem quod καλλιπρόσωπος.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, pulcher, formoſus; (2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) ſtrenuus, fortis; (5) jucundus, ſuavis. Hinc τὸ καλὸν, ȣ̃, decus, ornamentum, commodum; et *compar.* καλλίων, pulchrior, *ſuperl.* κάλλιϛος, pulcherrimus, et *adv.* καλὸν, pulchrè, bellè, honeſtè. Τὸ καλὸν, idem. Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, *Theocrit.* 3, 3.

Κάλος, ȣ, ὁ, rudens, funis nauticus; uſitatiùs κάλως.

Καλοτίθηνος, ὁ ϗ ἡ, benè nutriens; (2) benè nutritus, *Heſ.* Ex τιθηνὸς.

Καλοτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, et τύπτω.

Καλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, benevolus; (2) bonâ, honeſtâ mente præditus. Ex φρὴν.

Καλπάζειν, equum in greſſum exſultantem urgere, vulgò callopare; ſummis pedibus et molliter incedere.

Κάλπιον, ȣ, τὸ, genus poculi.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, urna, ſitula, hydria, urceus. Hinc

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem:

Κάλπος, poculi genus, *Heſ.*

Καλύβη, ης, ἡ, caſa, tugurium, gurguſtium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ȣ, τὸ, tuguriolum, caſula, gurguſtiolum, Dim. à καλύβη.

Καλυβίτης, ȣ, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβοποιέω, ῶ, et καλυβοποιȣ̃μαι, gurguſtia ſeu caſas facio. Ex καλύβη, et ποιέω.

Καλυβὸς, ȣ̃, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta ſcena, *Heſ.* A καλύβη.

Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, *Heſ.* A κάλυξ.

Καλύκιον, ȣ, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοϛέφανος, ȣ, ον, coronam è roſis recentibus gerens. A κάλυξ.

Καλυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calyce intectus. Ab eod.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roſeam, i. e. pulchram, faciem habens.

Κάλυμμα, τὸ, velamen, tegmen. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ȣ, τὸ, parvum tegmen. Dim.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos roſæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, ſeu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

Κάλυξις, calyx roſæ; (2) ornamentum quoddam è roſis, *Heſ.* Quaſi è καλύσσω, quod eſſet *tego.*

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτήριον, ȣ, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλυπτὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre: (2) tegumentum, operculum quodvis.

Καλύπτρην, *Ion.* pro καλύπτραν.

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, f. ψω, tego, operio, velo. Τὶ δὲ μὲ δεῖ καλύπτειν πέπλοις ϛέρνα; *Eur. Andr.* 832. Καλύψαι τινα τάφῳ, ſepelire. Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 *Cor.* 4, 3.

Καλύψαι, aor. 1. inf. act.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) altâ mente cogito, alto animo verſo. A

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal; quod purpurâ tingitur. Hinc

Κάλχιον, ȣ, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.

Καλῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω.

Καλώδιον, ȣ, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ȣ, ὁ, qui conſectatur pulchros. Ex καλωπὸς, et διώκω, v. κολλοποδιώκτης.

Καλωπὸς, ἡ, ὸν, pulcher adſpectu. Ex ὤψ.

ΚΑ'ΛΩΣ, ωος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, *Proverb.*

Καλῶς, *adv.* pulchrè, rectè, honeſtè.

Καλωϛρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως, et ϛρέφω.

Καμακίας, ȣ, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, fortaſſe à magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde

Καμάκινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex perticâ eſt.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum haſtæ, *Æſch. Agam.* 66.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, camara ſeu camera, *propriè* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen. Hinc

Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, *Heſ.*

Καμάριον, ȣ, τὸ, cerebri pars ſupra communem meatum fornicis modo ſuperinducta.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. Ex καμάρα, et εἶδος.

Καμαρόω, fornico, *Gl. V.* A καμάρα. Hinc

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus; exinde currus cum tecto, &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΣΗ'ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, piſces quidam marini.

ΚΑΜΑ'ΣΣΩ, moveo, *Heſ.*

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus; (2) defeſſus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *adv.* laborioſè, ægrè.

Κάματος, ȣ, ὁ, labor, fatigatio; (2) id quod labore partum eſt; (3) morbus. A κάμνω, *Hom. Il.* 10, 98.

Καματόω, ῶ, laboro, fatigo, fatiſco; (2) delaſſo, *Gl. V.* A κάματος.

Καματώδης, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) gravis.

Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *deſcendo.*

Καμβολὴ, ἡ, vox *Ion.* calumnia, crimen. A καταβολή.

Κάμβαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, à κατεμβάλλω.

Κάμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, à κάμνω.

Καμεῖται, *elaboravit*, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ȣ, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, *æſtus*, et ἐλαύνω, *cohibeo.*

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, et ἔμπορος.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio:

Καμηληλάτης, ȣ, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex κάμηλος, et ἐλαύνω.

Καμηλίζω, camelo ſimilis ſum, imitor camelum.

Καμηλίτης,

Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator vel curator.
Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομέω.
Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis.
ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, camelus, animal.
Καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.
Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, fc. δορὰ, pellis cameli.
Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.
ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, funis nauticus quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.
Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens.
Καμινεία, ας, ἡ, opera quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde
Καμινευτὴς, ȣ̃, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.
Καμινευτὴρ, ῆρος, idem.
Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum feu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A
Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo feu candefacio. A κάμινος.
Καμινίτης, ȣ, ὁ, ἄρτος, panis in camino coctus. Ab eod.
Καμίνιον, ȣ, τὸ, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.
Καμινοκαύςης, ȣ, ὁ, furnarius, *Gl. V.* A καίω, *uro.*
ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccles. Script.* ignis, flamma, æstus, ardor. Hinc
Καμινὼ, ȣ̃ς, ἡ, fuligine camini oppleta.
Καμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginofus. Ab eod.
Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, et
Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, fquillæ marinæ et cancrorum genus; (2) aconiti genus.
Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμαμάρψαι, à καταμάρπτω.
Κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo.*
Καμματίδες, ων, αἱ, idem et ab eo ipfo.
Καμμὲν, *utique*, Æol. pro καταμὲν.
Καμμένειν, præf. inf. act. *Æol.* pro καταμένειν.
Κάμμες, *et nos*, Æol. pro ϗ ἡμεῖς.
Καμμέσσον, *per medium*, Æol. pro κατὰ μέσσον.
Καμμίξας, *Æol.* pro καταμίξας, à καταμίγνυμι.
Καμμονὴ, ῆς, ἡ, perfeverantia, victoria conftanter parta, *Hom.* opp. fugæ. A καταμονή.
Κάμμορος, *infelix*, Poët. pro κακόμορος.
Καμμύω, ύσω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὸς ὀφθαλμὸς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, *Act.* 28, 27.
Κάμνε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, à
ΚΑ'ΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, defieio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore paro feu adquiro; (4) ægroto, malè me habeo; (5) καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες, defuncti morbis et laboribus. Καὶ κάμνεις μήθ' ἑςὼς, μήτε βαδίζων, *Ariftoph. Nub.* 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ ςρατῷ, *Lycurg.* 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μȣ κεκοπίακας, ϗ ȣ κέκμηκας, *Apoc.* 2, 3.
Κάμοὶ, *per Crafin*, pro ϗ ἐμοὶ, *et mihi.*
Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, à κάμνω.
Καμȣ̃σα, aor. 2. part. act. f. g.
Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.
Καμπεσίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, et γόνυ, *genu.*
Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens, epith. παιγνίȣ. Ex γυῖον.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus; (2) flexus vocis in cantu. A κάμπτω.
Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.
Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis, flexibilis.
Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi vel hippodromi. Ab eod.
Καμπτὸς, ὴ, ὸν, flexilis; (2) flexus.
Κάμπτρα, ας, ἡ, capfa è lignis. A
ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, exoro, de fententiâ deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. paff. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. paff. Κάμπτω τὰ γόνατά μȣ πρὸς τὸν Πατέρα, *Ephef.* 3, 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, *Rom.* 14, 11. Τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἤρξάμην βίȣ, *Eur. Hipp.* 92.
Καμπυλαύχην, ένος, ὁ, inflexum collum habens.
Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, *Ph.* A καμπύλος. Unde
Καμπυλιάζω, fut. άσω, inflecto.
Καμπυλόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curvis lineis circumfcriptus. Ex γράμμη.
Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.
Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπτω.
Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.
Καμπυλόῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, aduncum nafum habens. A ῥίν.
Καμπυλόῤῥινος, ον, idem.
Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.
Καμπυλοσαλπιςαὶ, cornicines, *Ph.* A καμπύλη, et σαλπίζω.
Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.
Κάμπψα, ης, ἡ, capfa viminea. Ab eod.
Καμψάκης, ȣ, ὁ, vas olearium. Ab eod.
Κάμψῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.
Καμψιδίαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, et δίαυλος.
Καμψίαν, τὸ, idem quod κάμψα.
Καμψίȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, et ȣ̓ρὰ, *cauda.*
Καμψίπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, curvos pedes reddens, epith. Furiarum, *ap. Æfch.*
Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de viâ. A κάμπτω.
Καμψόδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, et ὀδύνη.
Καμψὸς, ὴ, ὸν, inflexus, curvus. A κάμπτω.
Κἂν, et in. Ex ϗ, et ἐν, vel ἐὰν, et, feu quamvis, tametfi.
Κἂν γȣ̃ν, faltem.
Καναβινος, vid. καννάβινος.
ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt; (2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant; (3) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis fparfi.
Κάναθρον, ȣ, τὸ, currus ex ftoreâ. A κάννη.
Κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάξαι.
Καναςραῖα, ῶν, τὰ, vafa quædam cava, *Suid.* A κάνης. Unde
Κάναςρον, ȣ, τὸ, caniftrum; (2) cochlear.
Κάναχες, *adv.* cum ftrepitu, *Æfchyl.*
Καναχέω, ῶ, f. ήσω, refono, ftrepitum feu crepitum edo. A καναχὴ, et ἦχος.
Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, fonitus. Ab eod.
Καναχηδὰ, *adv.* cum ftrepitu. Ab eod.
Καναχηδὸν, *adv.* idem et ab eod.
Καναχήπȣς, fonipes, *Gl. V.*
Καναχίζω, refono, ftrepo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθὼν, *Hefiod.* Ἀσπ. 337. A καναχὴ.
Κάνδαυλος, ȣ, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, cafeo, et melle. A κάνδυλος.
Κανδύκη, ης, ἡ, Perfica veftis. A κάνδυς.
Κανδύλαι, et κανδύτανται, feu κανδύτανες, et κανδύταλις, veftiaria, pretioforum veftimentorum repofitoria. Ab eod.
ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ὁ, idem quod κάνδαυλος.
ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perficum.
Κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω.
Κανέοιο, *caniftri*, gen. fing. *Ion.* pro κανέȣ, à Κάνεον, et κανȣ̃ν, caniftrum, cifta. A κάνης.
Κανῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro κανεῖν, à καίνω.
ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniftrum, calathus.
Κανήτιον, ȣ, τὸ, parvum caniftrum, Dim.
Κανηφορεῖν, caniftrum ferre in facris.
Κανηφορία, ἡ, geftatio caniftri in facris.
Κανήφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caniftrum ferens; Canephoræ, virgines facra portantes. *Cic. in Verr.* 4, 5. Ex κάνης, et φέρω.
Κανθαρίζω, *ap. Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur à τανθαρίζω, *Ern.*
Κανθάριον, ȣ, τὸ, parvus cantharus, Dim.
Κανθάριος, vel κανθάρεος, feu κανθαρέος, vitis genus. Hinc
Κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.
Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, fcarabæus frumentum erodens; (2) infectum alatum virofum caufticum, è mufcarum genere, vulgò mufca Hifpanica. A
ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, fcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) pifcis quidam littoralis; (4) nota in linguâ Apidis; (5) navigii genus.
Κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. A κανθήλιος.
Κανθήλιος, ȣ, ὁ, afinus magnus; (2) bardus, ftolidus. A κάνθων.
Κανθὶς, ίδος, ἡ, afella, Dim. ab eod.
ΚΑΝΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, afinus.
Κανίσιον, ȣ, τὸ, parvum caniftrum, Dim. à κάνης.
Κάνιςρον, ȣ, τὸ, caniftrum, *Hef.* Ab eod.
ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ftorea.
Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ftupeus. A
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, et κάνναβος, cannabis, ftuppa. *Angl.* Hemp.
Καννεύσας, *Æol.* pro κατανεύσας, a. 1. *apud Hom.* Odyff. 15, 463. A κατανεύω.
Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.
Καννηνοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui ftoreas feu tegetes conficit, *Pollux.* Ex κάννη, et ποιέω.
Κάννομος, *Æol.* pro ϗ ἔννομος, *eaque legitima.*
Κανονάρχης, ȣ, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, et ἀρχὴ.
Κανονίας, ȣ, ὁ, et plur. et κανονίαι, *apud Hipp.* quibus ventres velut ad canonem five regulam exacti funt, h. e. fubftricti, non prominentes. A κανὼν. Unde
Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas feu canones conftituo aliquid, veluti κανονίζεται *ap. Gram.* dicitur de regulari formâ declinandi et conjugandi; (3) in canonem fcripturarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, *Diofc.*
Κανονικὸς, ὴ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ confentaneus; κανονικοὶ vocantur a Pythagoreis harmonici, qui primas in judicando partes, longeque ratas maxime rationi afcribunt; (2) in canonem fcripturæ relatus. Ab eod.
Κανονικῶς, *adv.* regulariter, ritè, fecundum regulam et normam.
Κανόνιον, ȣ, τὸ, lignum cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, feu quodvis tractatûs feu operis genus, Dim. à κανὼν.
Κανονὶς, ίδος, ἡ, fcriptorium inftrumentum, quo utuntur elegantiùs fcripturi; (2) librorum feu chartarum volumen. Ab eod.
Κανόνισμα, τὸ, regula. A κανονίζω.
Κανȣ̃ν, τὸ, et plur. κανᾶ, caniftrum, caniftra.
Κάνυπόδατος, *Æol.* et *Dor.* pro ϗ ἀνυπόδητος.
Κανυσινὸς, ὁ, canufina pænula, item pænula quæcunque, fc. φαινόλης.
ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, propriè examen in librâ; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere fequimur; *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, feu lignum erectum, menfura faltûs, omninòque menfura et portio certa alicui attributa; (6) tributum ftatum, formula tributi; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) pfalmus et cantus certis diebus ordinariè cantari folitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adfcriptorum, *unde et* ordo clericorum. V. *Ern.*
Κανωπικὸν, ȣ̃, τὸ, pityufa, herba. A
ΚΑΝΩ'ΠΟΝ, ȣ, τὸ, fambuci flos.
Κάξ, *Æol.* pro ϗ ἐξ.
Καξήγειρε, *excitavit quoque*, Æol. pro ϗ ἐξήγειρε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.* A

Καπάνη, ης, ἡ, præfepe; (2) rheda; (3) pars quædam currûs; (4) galea è pilis. A κάπη.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis fatiantia, grandiora; (2) curulis.

Κάπειτα, *Æol.* pro κ἟ ἔπειτα, *et poſtea.*

Καπέλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Κάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, ſepulchrum. A σκάπτω, (vel à κάπω, capio, *Ern.*)

Καπευρετὴς, ȣ̃, ὁ, pabuli inventor, *Strabo.*

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *adv.* à præſepi, *Suid.*

Καπηλεία, ας, ἡ, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτὴς, ȣ̃, ὁ, nundinator, *Gl. V.* A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callidè et avarè tracto. A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *adv.* cauponum more; (2) fraudulenter, dolosè.

Καπήλιον, ȣ, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponarium exercet, caupa.

Καπηλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex δύω.

Κάπηλον, adulteratum. A

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, caupo; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗ'ΡΙΑ, placentæ genus, *Suid.*

Καπὶ, *Æol.* pro κ἟ ἐπὶ, *et Ion.*

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum cotylarum Atticarum capax. A πίθος, *dolium.*

Καπνείω, fumigo, ſuffio, *Poët.* pro καπνέω.

Καπνέλαιον, reſina ſponte profluens, è καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνὸς.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ȣ, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere; (3) vinum vile, vappa.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζόμενος, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratiâ. Κάπνισσαν τε κατὰ κλισίας, κ἟ δεῖπνον ἕλοντο, *Il.* 2, 399.

Καπνίον, ȣ, τὸ, parvus fumus, Dim. à καπνὸς.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus, incenſum. A καπνίζω.

Καπνιςὸς, ἡ, ὸν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ȣ, τὸ, idem. Ex iiſdem.

Καπνοδόχη, ȣ, τὸ, idem et ex iiſdem.

Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſdem.

Καπνόομαι, ſuffumigor, *Eur. Tro.* 8.

Καπνοποιὸς, ὸν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* 𝔉𝔲𝔪𝔦𝔱𝔬𝔯𝔶.

Καπνοσφραντὴς, ȣ̃, et καπνοσφράντης, ȣ, ὁ, fumi olfactor, ſordidus et parcus.

Καπνȣ̃χος, ȣ, ὁ, tubulus per quem fumus exit. Ex καπνὸς, et ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ κ἟ ἡ, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) fæculentus. Ab eod.

Καπὸς, ȣ̃, ὁ, flatus, ſpiritus; (2) cortex palmæ in quo fructus latet et primum germen.

Καππάριον, ȣ, τὸ, parva capparis, frutex et fructus. Dim. à

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Καππαύει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππεδίον, *per campum,* Æol. pro κατὰ πεδίον.

Κάππεσε, *decidit,* 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, à verbo καταπίπτω, pro καταπέτω, decido. Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, *Hom. Il.* 1, 593, *decidi.*

Καπποφόρος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, et φέρω.

Καππυρίσασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρίσασα, à καταπυρίζω.

Κάππαλαρ', *ad clavos caſſidis,* Æol. pro κατὰ φάλαρα, *Hom. Il.* 16, 106.

Καπραινὰ, ῆς, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A καπρὸς.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem et ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ, aper; (2) roſtrum navis. Ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, aprugnus; ut καπρίȣς πρώρας, aprorum inſtar roſtratas proras.

Καπρισκὸς, ὁ, piſcis quidam, qui et Mys appellatur, *Athen.*

ΚΑΠΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, aper, verres.

Καπρώζω, idem quod καπράω.

ΚΑ'ΠΤΩ, repetitis identidem et interpellantibus morſibus appetere, et vellicatim carpta demittere, hinc edo, avidè edo, mordeo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν πόδοιν, *Ariſtoph. Pace,* 7.

Καπύρια, et καπυρίδια, τὰ, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clarè et ſonorè rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo et ventri fervio.

Καπυρόομαι, ȣ̃μαι, torreor, callidus vel fervidus ſum, *Strabo,* lib. 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, *ap. Hom.* Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, *Il.* 22, 467. A καπὸς.

Κάπω, idem; (2) antiquitùs, capio, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Καρ, pro κάρα, caput, ἐπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ'Ρ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ȣ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula *in Lex. Vulg.* Dim. à κάραβος.

Καραβοειδὴς, έος, ὁ κ἟ ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, et εἶδος, *forma.*

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, carabus animal marinum è cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ον, carabi formam habens.

Καραβώδης, έος, ὁ κ἟ ἡ, caraborum genere.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſpecto, capite quaſi ad videndum exſerto, ſeu elato; (2) exſpecto. Καραδόκει ὅταν ςράτευμ' Ἀργείων ἔξιη καλῶς, *Eur. Tro.* 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βυβὴ πάλιν, *Ariſtoph. Eq.* 660. Ex κάρα, et δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, et βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem et ex iiſd.

Καρακάλλιον, ȣ, τὸ, cuculla, *Gl. V.* qu. Ex κάλλος, (vox aut Latina aut barbara.)

Καρανιπὴς, ητος, ὁ, caput reſecans.

Καρανιςὴς, ȣ̃, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιςὴς, *Eur. Rh.* 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ȣ, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ſummatim dico, narro; (2) abſolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρῆν καρατομεῖν ξίφει, *Eur. Rheſ.* 585.

Καρατομία, ἡ, capitis amputatio.

Καρατόμος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, et τέμνω.

Καράτομος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, et καρβάζειν, et καρβαΐζειν, Caricè ac barbarè loqui, *Heſ.*

Κάρβανος, Barbarus, *Æſch. Agam.* 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile et ruſticum calceamentum.

Καρδαμογλύφος, ὁ κ἟ ἡ, admodum parcus ita ut etiam è naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, et γλύφω

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aſpero vultu ſum, aſperè intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, naſturtium, *Angl.* 𝔆𝔯𝔢𝔰𝔰𝔢𝔰.

Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, et ἄμωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, *ap. Ammon.*

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, ad cor pertinens; (2) cardiacus, cui cor vel potiùs os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, έος, ὁ κ἟ ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος. Hinc

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potiùs oris ventriculi.

Καρδιαλγικὸς, ἡ, ὸν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potiùs dolorem ventriculi. Hinc καρδιόωντα, *apud Nic.* pro καρδιῶντα, καρδιάοντα.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica, *Erotianus.* Ex κάρα, et δινεῖσθαι.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari, *Heſ.* Ex καρδία, et βολή.

Καρδιοβόλος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, *Aret.* Ex iiſd.

Καρδιογνώςης, ȣ, ὁ, qui corda novit, abditorum animi receſſuum ſcrutator. Ex γινώσκω.

Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδιȣλκέω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν κ἟ καρδιȣλκῶν, *Luc.* Ab ἕλκω.

Καρδιȣλκία, ἡ, cordis extractio ſeu evulſio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιȣ̃σθαι, *Heſ.* καρδιȣργεῖν, de victimis, qu. dic. cor laniare, *apud Etym.* victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, ȣ̃, ὁ, dolor ventriculi. A

Καρδιώσσω, et καρδιώττω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδοπεῖον, ȣ, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes à comedendo arcebantur.

Καρδοπογλύφος, ȣ, ὁ κ἟ ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. A γλύφω.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ȣ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη, τὸ, *indeclinabile,* caput. A κάρηνον.

Καρῆ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρᾷν, capite gravari. A ſeq.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, et βάρος.

Καρηβαρία, et καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾷν, capite gravari. Ex iiſd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, ὸν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, *Suid.* Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ȣ, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Κάρητος, gen. ſing. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ Minoris.

Καρίδιον, et καριδάριον, ȣ, τὸ, parva ſquilla. A καρὶς.

Καρίζω, Carum more ago.
Καρικοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Caricâ gente factus. Ex Καρικὸς, et ἔργον, *opus.*
Καρικὸς, ἡ, ὸν, Carius. A Κὰρ.
Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, *apud Athen.*
Καρίναι, ων, αἱ, mulieres, quæ planctu prosequebantur funera, è Caria ferè ortæ.
Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, *Hes.* A κὰρ, pro κὴρ, *mors.*
Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.
Καριςὶ, Carum more.
ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, resono, sonitum edo; (2) pulsatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν, *Il.* 20, 157.
Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris similia, colore fulvo. A καρκῖνος.
Καρκίνιον, ȣ, τὸ, parvus cancer. Dim. A
ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, vel καρκίνος, ȣ, ὁ, cancer, animal ἀμφίϐιον; (2) sidus cœleste; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum, quo pessulus attollitur; et (8) καρκίνοι, ossa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc
Καρκινόω, ῶ, cancro adsimilo; (2) cancro morbo infesto; καρκινῦσθαι, cancro tentari.
Καρκινώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cancro similis; (2) à cancrorum genere; (3) à cancro exesus, cancrosus. Ab eod.
Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκινόω.
Καρνεάται, ῶν, οἱ, Apollinis Carnei ministri. *Hes.*
Καρνεῖα, vel κάρνεα, τὰ, sacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei, propter interfectum carnum quendam vatem.
ΚΑΡΝΕΐΟΣ, ȣ, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, à Carno, ut putatur, Jovis et Europæ filio, *Hes.* Hinc
Καρνιονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis.
ΚΑ'ΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, *Hes.*
Κάροινον, ȣ, τὸ, Carœnum, mustum decoctum. Ex κάρα, et οἶνος.
ΚΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, sopor cum gravedine, marcor, *Nicandr. Ther.* 728.
Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui, al. κάρεον, et κάριον, item κάρυον, necnon καρναϐάδιον, *Angl.* Carraways.
Καρόω, ῶ, soporem cum gravedine adfero. Et *in pass.* gravedine soporis adgravor, ebrior, alto gravique somno corripior. A κάρος.
ΚΑ'ΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.
ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, saltationis genus.
Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quasi ab ἀρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio.*
Καρπαλίμως, *adv.* citò, raptim.
Καρπασινὸς, ἡ, ὸν, carbasinus. A
ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ȣ, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbasus.
Καρπεία, ας, ἡ, fructûs perceptio, usufructus:
Καρπεῖον ȣ, τὸ, fructus. A
Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις καρπεύσεται, *D. Hal.* A καρπὸς.
ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, Carpesium, festuca tenuis.
Καρπία, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπὸς.
Καρπίζω, et καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; (2) adsero, καρπίζομαι, in libertatem adsero. V. καρπιςεία.
Κάρπιμος, ίμη, ιμον, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπὸς.
Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adsertio.
Καρπισμὸς, ȣ, ὁ, fructûs perceptio, usufructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adsertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.
Καρπιςεία, ας, ἡ, adsertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.
Καρπιςὴς, ȣ, ὁ, adsertor, vindex. Ab eod.
Καρποϐάλσαμον, ȣ, τὸ, balsami fructus.
Καρπόϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum exesum habens; (2) fructum esculentum habens. Ex καρπὸς, et βρώσκω, *comedo.*
Καρπογενέθλος, ȣ, ὁ, generator fructuum. A γενέθλη.
Καρπογονέω, fructum gigno seu fero:
Καρπογονία, ας, ἡ, fructûs editio, quum stirpes fructum pariunt. A
Καρπογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, et γίνομαι, *gigno.*
Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ seu vincula quæ manui injiciuntur. Sic abusivè Lexiphanes Luciani; cum sit ornamentum manuum, *Gl. Vet.* καρπόδεσμος, lemniscus, articularia fasciola. A δεσμὸς. Hinc
Καρποδέσμιος, lemniscatus, *Gl. V.*
Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix; (2) fertilis. A
Καρποδότης, ȣ, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, et δότης
Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, et λέγω.
Καρπομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.
Καρπόομαι, ῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τέτων καρπῦμαι ἀσφαλείαν ϗ εὔκλειαν, *Xen.* Ὡς ἄελπτον ὄμμ᾽ ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπώμεθα, *Soph. Trach.* 207.
Καρποποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructificus. A ποιέω.
ΚΑΡΠΟ'Σ, ȣ, ὁ, fructus; (2) semen cum suo involucro; (3) semen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manûs cum brachio, Carpus.
Καρποτοκέω, fructum pario vel fero.
Καρποτοκία, ας, ἡ, fructûs editio. A
Καρποτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, et τίκτω.
Καρπότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frugibus nutritus et altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.
Καρποφάγος, ὁ ϗ ἡ, fructibus vivens, fructuum esu vitam sustentans. A φαγεῖν.
Καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, *Marc.* 4, 28. Καρποφορέμενον, *Col.* 1, 6.
Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A
Καρποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, et φέρω.
Καρποφυέω, ῶ, fructus edo. Ex φύω.
Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.
Καρπόω, ῶ, fructum offero, sacrifico; *LXX. pass.* seu *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπὸς.
Καρπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fructuosus, *Gl. V.*
Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, *LXX.*
Καρπώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo fructus capi potest; (2) frugifer. A καρπόω.
Κάρπωσις, εως, ἡ, usus rei fructuosus; (2) holocaustum. Ab eod.
Καρπωτὸς, χιτὼν, vestis talaris, 2 *Reg.* c. 13.
Κάῤῥα, *continuò*, pro κατάῤῥα.
Καῤῥέζω, demulceo, *Hom. Il.* 5, 424, pro καταρέζω.
Κάῤῥων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præstantior, fortior. Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθὸς.
Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.
ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.
Κάρσις, εως, ἡ, tonsura. A κείρω, *tondeo.*
Καρσίως, *adv.* obliquè. A κάρσιος.
Κάρτα, *adv.* valdè, vehementer, admodum; (2) profectò, certè. A κάρτος, pro κράτος.
Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.
Καρταίπης, οδος, ὁ, bos, taurus, *ap. Delphos.* A κραταιὸς.
Καρταλάμιον, ȣ, τὸ, parvus κάρταλλος, *Rob.* At *Glo. V.* καρταλάμιον, cartalamia.
ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, et κάρταλος, ȣ, ὁ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens.
Καρτεραίχμαν, *Dor.* pro καρτεραίχμην, à
Καρτεραίχμης, ȣ, ὁ, bellator fortis.
Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo sum; (2) persevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποπτικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ ἄθλοι καρτερήσειαν, *Isocr.* τοῖς κινδύνοις, *Xen.* πρὸς τὸ μέτριον, *idem.* A καρτερὸς. Hinc
Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.
Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερὸς. Hinc
Καρτερικὸς, ἡ, ὸν, patientiâ præditus, patiens.
Καρτερικῶς, *adv.* toleranter, sedulò.
Καρτεροϐρόντης, ȣ, ὁ, graviter tonans.
Καρτερόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tolerans.
Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.
Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, potens, qui re aliquâ potiri, vel illam retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.
Καρτερέντως, fortiter, patienter. A καρτερέω.
Καρτερῶς, idem. A καρτερὸς.
Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτερὸς, et φρὴν.
Καρτερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, fortis manu.
Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχὴ.
Καρτερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, qui fortes sive robustos habet ungues. Ab ὄνυξ.
Καρτερώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Καρτὸς, ἡ, ὸν, tonsus. A κείρω.
Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, *per Metathesin,* pro κράτος.
Καρτῦναι, a. 1. inf. act. *per Metathesin,* pro κρατῦναι.
Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, *Hesiod.* Θεογ. 676. A κάρτος.
ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.
Καρυάριον, ȣ, τὸ, nucula, *Gl. V.*
Καρύδια, τὰ, nuces, *Gl. V.*
Καρυηδὸν κάταγμα, fractura ossis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.
Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.
Καρύινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.
Καρυίσκος, ȣ, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.
Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim è sanguine, v. καρύκη; (2) conditura supervacanea.
Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquisitè factum. A
Καρυκεύω, f. εύσω, exquisitè condio; (2) condio; (3) misceo, confundo. A
ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. è sanguine; (2) condimentum exquisitè factum; (3) conditura, seu condimentum quodvis.
Καρύκινος, epith. vestis, niger. A
Καρύκιον, τὸ, idem quod καρύκευμα.
Καρυκοειδὴς, ὲς, subcruentus, epith. excrementorum, *ap. Hipp.*
Καρυκὸν, ȣ, τὸ, medicamentum ex nucibus et aliis rebus. A κάρυον, (sed scribendum καρικὸν, *Ern.*
Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκον; (2) condio suaviter; (3) condimentum conficio. A
Καρυκοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui conficit καρύκον.
Κᾶρυξ, *præco*, Dor. pro κῆρυξ.
Καρύξαισα, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro κηρύξασα, à κηρύσσω.
Κάρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκήρυξε.
Καρυοϐαφὴς, ὁ, ἡ, niger. Ex βάπτω.
Καρυοκατάκτης, ȣ, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, et καταγνύω.
Καρυοκοκύμηλα, nucipruna, *Vet. Lex. ex Plin.*
Κάρυον, ȣ, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.
Καρυόπος, ȣ, ὁ, nucis succus. Ab ὀπὸς.
Καρυόφυλλον, ȣ, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.
Καρυόχροος, ὁ, ἡ, niger. A χρόα.
Καρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nuceus, nuci similis. A κάρυον.
Καρυωτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod καρυωτὶς.
Καρυωτὶς, ίδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ȣ, τὸ, fcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ἡ, ὸν, nuceus; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, έα, έον, ficcus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ȣ, τὸ, ramentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, ftramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, è feftucis factus, epith. nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ȣ, τὸ, parva feftuca; (2) furculus. Dim. à κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ȣ, ὁ, feftucis compofitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feftucæ modo gracilis, tenuis. Ex κάρφη, et εἶδος.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas feu feftucas lego; (2) exquifitè in alium inquiro, quafi feftucam in oculo fcrutans; (3) floccos lego et quifquilias in vefte hærentes. Ἐὰν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον καρφολογῆσαι, *Theoph. Char.* c. 2. variè autem fcribitur, *Cafaub.* leg. καρφελογῆσαι, *alii* καρφολογῆσαι. Ex κάρφος, et λέγω, *lego*, i. e. *colligo*

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, feu feftucarum, feu floccorum lectio. Ex iifd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) feftuca; (3) furculus; (4) tabella, teffera; (5) nidus, è feftucis, &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. *Hef.* καρφυνέσθαι, ξηραίνεσθαι, arefcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ'ΡΦΩ, ficco, arefacio; (2) deprimo, minuo, frango. Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, *Od.* 13, 430. Ἀγήνορα κάρφει, *Hef.* Ἔργ. 7.

Καρφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ftramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, ficcus, aridus.

Καρχαρίας, ȣ, ὁ, canis marinus, pifcis, fic dictus ab afperis quos habet dentibus; (2) pifcis fpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδης, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus afper.

Κάρχαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, afper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginienfium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ȣ, Carthaginienfis. A

Καρχηδὼν, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, τὸ, carchefium, fumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Καρῷ, dat. f. *Dor.* pro κηρῷ, à κηρὸς.

Καρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foporifer, *Aret.*

Κάρωσις, έως, ἡ, foporatio; (2) fopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, et καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, foporifer, foporem inducens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, fut. άσω, conviтiis et probris meretricum more inceffo. Κασαλβάζω τὰς ἐν Πύλῳ στρατηγὰς, *Ariftoph. Eq.* 354. A

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, fcortum.

Κασάλβιον, ȣ, τὸ, lupanar. A præc.

Κάσαμον, ȣ, τὸ, Cafamum, à quibufdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ȣ, ὁ, tapes utrobique villofus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, fcortum, *Hef.* Ex κάσα, tugurium.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem.

Κασαυρεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, *Hef.*

Κασθλοῖσιν, *et in bonis*, *Æol.* pro ϗ ἐσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, V. κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, foror germina.

Κασίγνητος, ȣ, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) confobrinus, fratris vel fororis filius; (3) confanguineus; (4) *adject.* fraternus, germanus. A γίνομαι, et

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater vel foror; (2) ætate æqualis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, fcortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, caffia, frutex aromaticus, *etiam* cinnamomum; (2) herba apiaria.

Κασσίζω, caffiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ftanneus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, ftannum, plumbum album. Hinc

Κασσιτερυργὸς, ȣ, ὁ, qui ftannea opera conficit, *Gl. V.* ftannator.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ftanno induco; κεκασσιτερωμένος, ftanno inductus.

Κάσσυμα, *Atticè*, κάττυμα, ατος, τὸ, corium *propriè*, è quo calcei fuuntur; (2) dolofa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att.* καττύω, confuo, reficio confuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ftruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τȣθ', ὅθεν πάλαι καττύεται, *Ariftoph. Eq.* 314.

Κασσωρεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A κασσωρεύω.

Κασσωρεύω, fcortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσωρεύȣσα, *Lycurg.* 772. A

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, fcortum, meretrix. A κάσσα.

Κασταλία, ας, ἡ, fons apud Delphos, unde Mufæ κασταλίδες nominatæ.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caftana, urbs Theffaliæ et Ponti. Hinc

Κασταναϊκὸς, ἡ, ὸν, Caftaneus, ut Κασταναϊκὸν κάρυον, nux Caftanea.

Κάστανον, ȣ, τὸ, Caftanea. A κάστανα.

Καστόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Caftoreus, qui fit in honorem Caftoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur à Spartanis prælium inituris. A Caftore Spartano.

Καστόριαι, et Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

Καστορίζω, Caftorium refero. A

Καστόριον, et καστόρειον, ȣ, τὸ, καστόρεια, caftorea, tefticuli caftoris; (2) medicamentum è caftoris tefticulis. A κάστωρ

Καστόρνυμι, fterno, confterno, pro καταστόρνυμι, *Hom.* καστορνῦσα, *Od.* 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caftor, fiber. Caftor propr. frater Pollucis

Κάσχεε, 3. fing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέσχεθε, à κατασχέθω, pro κατέσχω.

ΚΑΤΑ', *præpof. cum genitiv.* adverfus, contra, in, fuper, de, poft, fub. *Cum accuf.* fecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præfcriptum. Sæpe per adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, fenfim; κατὰ καιρὸν, opportunè, καθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' αὑτὸν fignificat multa, ut fuâ fponte, ipfe, fuo arbitrio, folus, feorfim, feparatim ab aliis. *Cum accuf. et articulo periphrafi fervit*, v. gr. οἱ κατὰ ἀγορὰν, cauffidici. *Aliquando deficit*, v. gr. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel fecundum artem; *in compofitione notat* (α) *oppofitum τȣ̃* ἄνω, five, de, vel deorfum, ut καταβαίνω, deorfum fcando, defcendo; (β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) *valdè*, quum *intendit fignificationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis; vel (δ) *retinet fignificationem fimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. Ex ϗ, et εἶτα, *deinde*.

Κατάβα, *defcende*, 2. fing. a. 2. imperat. act. *per Apocopen*, pro κατάβαθι, à καταβαίνω.

Καταβάδην, *adv.* qu. dic. defcenfim, tanquam defcendendo. A καταβαίνω. Unde

Καταβαθμὸς, ȣ, ὁ, defcenfus, catarrhacta.

Καταβαίνω, defcendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, defcende, pro κατάβηθι. Πολλὰ δὲ δάκρυα, μοὶ κατέβα χροὸς ἀνίκ' ἔλειπον ἄστυ, *Eur. Andr.* 111. ἐις πεδίον, *Xen.* ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, *id.*

Καταβακχεύομαι, enthufiafmó correptus fum.

Καταβακχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deleo, deturbo, profterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) folvo, perfolvo; et καταβάλλομαι, fundamentum pono, omninòque initium alicujus rei facio; dicitur et de ferentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι, ὦ δυσπόλε; *Ariftoph. Pace*, 1133. τὸ ἀργύριον, *Dem.* Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, *Plut.*

Καταβαπτίζω, demergo, obruo. Hinc

Καταβαπτιστὴς, ȣ, ὁ, qui demergit, vel aquâ obruit, fubmerfor.

Καταβαπτιστήριον, τὸ, locus ubi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreffio, *Gl. V.*

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβὰς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, defcenfus.

Καταβάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, defcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, defcenfus, defcenfio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, fafcino.

Καταβασμὸς, ὁ, defcenfus. A καταβαίνω.

Καταβατεύω, defcendo.

Καταβάτης, ȣ, ὁ, *Vid.* καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. f. a. 2. imperat. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν et καταβαυκαλεῖν, cantu fopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus fopiendis puerulis; (2) decipio.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, fopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, et βαυκὸς, *jucundus*.

Καταβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, confirmo. A βέβαιος.

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio. A præc.

Καταβεβλακευμένως, *adv.* per focordiam, molli animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. paff. f. g. v. καταβάλλω.

Καταβεβρώθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρώθω.

Καταβῇ, 3. fing. aor. 2. conj. act. v. καταβαίνω.

Κατάβηθι, *defcende*, 2. fing. a. 2. imperat. act.

Καταβήσεο, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro καταβήσȣ, à καταβήσομαι.

Καταβήσεται, 3. fing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, et καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτȣ̃, *Plut.*

Καταβιβάζω, f. άσω, defcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν. *Plut.* Ἕως ἀδȣ καταβιβασθήσῃ, *Matt.* 11, 23. Hinc

Καταβιβασμὸς, ȣ̃, ὁ, degradatio, depreffio.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, *Hyper.*

Καταβιόω, vitam tranfigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, focordiæ me dedo, focorditer me gero, obtorpefco, ftultum et ignarum me gero.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ σιγᾷν ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτȣ̃, *Hom. Hym. in Merc.* 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorfum adfpicio; (2) diligenter contemplor, adfpicio. Καταβλέπειν ἐις τὴν γῆν, *Pol.*

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujufque rei injicitur; ut fundamentum, fimbria vel fimile quid; (2) aulæum five tabula pictain theatro, in quâ fabulæ argumentum pictum erat; (3) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, dejiciendi vel profternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, fubterfugio. Ἐις Τέμεσσαν ναύται καταβλώξȣσιν, *Lycurg.* 1068. ἄστυ, *Odyff.* 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, et ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perfequor, convicior; (4) accufo.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accufatio, incufatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incufatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολεὺς, folutor, *Gl. V.* A feq.

Καταβολὰν, acc. fing. *Dor.* pro καταβολήν.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninòque cujufque rei initium et origo, ut creatio mundi, &c. (2) penfio, folutio;

lutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsùm. A καταβάλλω. Hinc

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum, inquinatio. Ex βορβορόω.

Καταβλητικὸς, vim dejiciendi habens, dejiciens.

Καταβόλος, ὁ, confector, v. gr. ferarum, victimarius.

Κατάβορρος, ου, ὁ καὶ ἡ, boreæ expositus, sive obversus. Ex κατὰ, et βορρὰς, boreas.

Καταβοσκομενάων, gen. pl. part. præs. med. Æol. pro καταβοσκομένων. A

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, depasco. Ξύλοχον καταβοσκομενάων, Il. 5, 162.

Καταβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cincinnis tectus, comatus.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, ignominiâ afficio; (2) imperiosè tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ίσω, onero; (2) onustus sum; (3) copiâ supero. Ἐιροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Hesiod. Ἔργ. 232.

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος.

Καταβροντάω, ῶ, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δὲ γ' ἤνυστρον βοὸς, καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, Aristoph. Eq. 356. Ὀβολὸν κατεβρόχθισα, idem Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio.

Καταβρόχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβρόξειεν, apud Hom. Odyss. 4, 222.

Καταβρύκω, f. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, f. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A

Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρόξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lycurg. 742.

Καταβρώξας, a. 1. part. act. Dor. pro καταβρώσας.

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; pessundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.

Καταβυθισμὸς, ου, ὁ, demersio. A præc.

Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰρ πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. Ion. pro καταβοήσομαι, à καταβοάω.

Καταγαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. Ex γαῖα.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι, Plut. Διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ καὶ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus, delatus.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ, et ἄγγος, vas.

Καταγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. Ex γῆ.

Καταγελασθήσῃ, 2. sing f. 1. ind. pass. Att. et Ion. pro καταγελασθήσεσαι, à καταγελάω. Unde

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio.

Καταγελαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius, vim irridendi habens:

Καταγελαστικῶς, adv. deridendo, derisorum more.

Καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus.

Καταγελάστως, adv. ridiculè.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Ὀυ σοῦ καταγελῶμεν, Aristoph. Av. 98.

Καταγέλως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωργέω, aro, consero, colo.

Καταγεῶται, ων, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Hes. rectiùs καταγεωσαί.

Καταγηραιὸς, ἡ, ὸν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, f. ράσω, senesco, consenesco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Hes. Ἔργ. 93.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, consenesco.

Καταγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, senex, senio confectus. Ex κατὰ, et γῆρας.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comicè fictum, pro inire, permolere, à γίγαρτον, nucleus sive os acini.

Καταγίζω, Ion. pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, deveho, è loco superiore fero. Ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην, Odyss. 10, 104.

Καταγίνομαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγινέσθαι περί τι, περί τινος.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso, f. καταγνώσομαι, reprehendam; pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar, a. 2. καταγνῶναι, damnare; pass. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγινώσκειν τινὸς φόνον, τινὰ φόνου. Τί δὴ ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ; Xen. Πολλήν γε μοῦ κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλισχραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαινὸν τῶν τὴν ἀκοὴν, Greg.

Καταγλύφη, ἡ, incisura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, suavior lingua ori inserta; (2) elinguem reddo, obturo os. Καταγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, etiam in bonam partem. Καὶ ψευδοῦ κατεγλωττίζε μου, deblateravit, Aristoph. Ach. 384. Ex κατὰ, et γλῶττα, lingua. Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, osculum libidinosum; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμὸς, ου, ὁ, idem et ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατέαγμα, à κατάγνυμι; (2) tactum laneum. A κατάγω, deduco.

Καταγνάπτω, carmino, item lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίην, a. 2. opt. act. v. καταγινώσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γυνὴ πότε κατέαξ' ἐχῖνον, Aristoph. Vesp. 1425.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. à καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio; (2) improbatio. Ab eod.

Καταγνωστὸς, reprehensioni obnoxius; (2) ignominiosus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, Gl. V. Ex κατὰ, intensiva, et γόμος, onus, sarcina.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo, clavo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emptio. Ex ἀγοράζω.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expositio. A

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, Isocr.

Κατάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, descriptus, perscriptus; (2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus. A καταγράφω. Unde

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio, Gl. mancipatio; (2) delineatio; (3) relatio in tabulas, delectus militaris, census.

Κατάγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, describo, delineo; (2) lego, conscribo milites, senatum. Τὰς Ὀρφεία κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξύλινας ἄξονας, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἡν πολλαῖς ἀνάγκαις καὶ πόνοις ἀντέχειν τοὺς νέους καταγυμνάζουσι, Luc.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulierosus. Ex γυνή.

Καταγύναιος, falax, Ph. mulierosus. Ab iisd.

Καταγύνης, ου, ὁ, mulierosus. Ab iisd.

Κατάγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In præs. inusitatum, et pro eo dicitur καταγνύω, et κατάγνυμι; verum à κατάγω formantur, κατέαξα, a. 1. et κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. pass. κατεαγμένος, fractus; κατεάγην, aor. 2. pass. fractus sum; ἐὰν καταγῇ, si fractum fuerit; καταγὲν, fractum.

Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diversor, hospitor, a. 2. act. καταγαγεῖν, pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (3) neo. Κατάγει et κατάγεσθαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τοὺς μίκρους ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει (Δαιμόνιον) tollit, dejicit, Epigr.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diversorium, hospitium; (2) advectio, appulsus in portum; (3) reditus vel restitutio exsulum. A κατάγω.

Καταγώγιον, ου, τὸ, diversorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγώνισις, εως, ἡ, qu. dic. devictio. A præc.

Καταγωνισμὸς, ου, ὁ, expugnatio, subactio, et quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, discerpo. Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmesis, Il. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam, ap. Jos.

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Βατρ. 45.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτοῦ τύχην, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice et medio digito crepo irridendi causâ, medio digito porrecto demonstro, ignominiæ causâ. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, domo.

Καταδάνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, obæratus. Ex δάνειον.

Καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸν χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero. Μή με ἐα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπτετ' ἦτορ, Odyss. 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem et ex iisd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, apud Hom. Od. 15, 493. pro καταδραθέτην, κατεδαρθέτην.

Καταδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ, et δέομαι, indigeo.

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατὰ, et δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν προσηγορίαν καταδεισάντες, Luc.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, Synes.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timidè et ignavè succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Καταδένδρος, ὁ καὶ ἡ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. Ion. pro καταδεῖξαι, à καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogaverit. Ὀυκ ἂν ἐκείνῳ γε αὐτοῦ καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, et καταδοῦμαι, devincior, adstringor, aor. 1. καταδεθεὶς, vinctus.

Καταδέρκομαι, video, specto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A præc.

Καταδεσμεύω, deligo, devincio.
Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, *Gl. V.*
Καταδεσμὸς, ȣ, ὁ, vinculum quo quis adſtringitur, ligatura; (2) incantatio.
Καταδεύω, f. εύσω, madefacio, humecto. Ἵν' ὕδατα μὴ καταδεύῃ, *Heſiod.* Ἔργ. 544.
Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto; (2) ſuſtineo, poſſum; (3) non recuſo, ſubeo; (4) probo.
Καταδέω, f. δέσω, deligo, devincio, adſtringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio, devincio. Πρόσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτȣ̃, *Luc.* 10, 34.
Καταδεῶς, *adv.* tenuiter, parcè.
Καταδηϊόω, devaſto, deprædor, exſcindo.
Κατάδηλος, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.
Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blandè et populariter loquor, populum demulceo. Τέτȣς ὁ Περικλῆς καταδημαγωγέμενος, *Plut.* Ex κατὰ, δῆμος, et ἄγω, *duco.*
Καταδημοβορέω, ῶ, f. έσω, populum devoro, quæ ſunt populi voro; (2) devoro, conſumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, *Il.* 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, et βορὰ, *eſca.*
Καταδημοκοπέω, ῶ, f ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.
Καταδημομερίσαι, in populum diſtribuere, quaſi à δημομερίζω. Ex δῆμος, et μερίζω.
Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.
Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τόσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, *Il.* 16, 96.
Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελέσθαι, dividere, *Heſ.*
Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτȣ̃, *Dem.*
Καταδιαλλάσσω, vel άττω, reconcilio. Εἰσὶ τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, *Ariſtoph. Veſp.* 1274.
Καταδιδȣ̃ν, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A
Καταδίδωμι, diſtribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, *Plut. de mari,* καταδίδοι ἐς ποταμὸν, *Herodot.*
Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo ſeparo.
Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τȣ̀ς ἀναιτίȣς, *Matt.* 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σȣ̃ καταδικασθήσῃ, *ib.* 37.
Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.
Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.
Κατάδικος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, obnoxius è re judicatâ, damnatus.
Καταδικόω, condemno. A præc.
Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.
Καταδιψάω, vehementer ſitio.
Καταδιώκω, perſequor, inſequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδιώξαντε, *Xen.*
Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, exiſtimo; (2) imprɩbo.
Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, *Dem.*
Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor; (2) opinor, exiſtimo; (3) glorioſum reddo, ad gloriam effero.
Καταδȣλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro καταδȣλόει. A
Καταδȣλόω, ῶ, et καταδȣλόομαι, ȣ̃μαι, in ſervitutem redigo, ſubjugo. Κατεδȣ́λωσε τὴν νῆσον βασιλεῖ, *Iſocr.* Hinc
Καταδȣ́λωσις, εως, ἡ, ſervitus impoſita.
Καταδȣπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo ex alto decidens, cum ſonitu decido. A
Κατάδȣπος, ȣ, ὁ, ſonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta.
Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *inpr.* reſtitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.
Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. κατατρέχω.
Καταδρέπω, decerpo.
Καταδρομέω, incurro, occurro:
Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, incurſio, decurſus; (2) inſectatio, reprehenſio:
Κατάδρομος, ȣ, ὁ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tenſus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.
Κατάδρυμος, ὁ ἡ ἡ, ſilvoſus.
Κατάδρυμα, τος, dilaceratio. Affertur ex *Eur.* καταδρυματα, pro lacerationibus; ſed potiùs καταδρύμματα leg.
Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Καταδρύψασα παρειὰς, *Epigr.*
Καταδρυφάσσω, f. ξω, ſepio, munio. Χηλω κατεδρύφαξε διπτύχȣς γονὰς, *Lycurg.* 239. Ex κατὰ, δρῦς, *quercus,* et φάσσω, pro φράσσω.
Καταδύμεναι, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι.
Κατάδυμι, idem quod καταδύνω.
Καταδυναςεία, ας, ἡ, oppreſſio. A
Καταδυναςεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, ſub poteſtatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλȣ́σιοι καταδυναςεύȣσι ὑμῶν; *Jac.* 2, 6. Καταδυναςευομένȣς ὑπὸ τȣ̃ διαβόλȣ, *Act.* 10, 38.
Καταδύντα, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.
Καταδύνω, ſubeo in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubeſco; (5) demergo, ſubmergo; (6) occido; (7) induo. Κατεδύσαμεν γε ναῦς τῶν πολεμίων, *Ariſt. Ran.* 50. ἐφ' ὕδατι, *Ariſtot.* Ὑπ' αἰδȣ̃ς καταδεδυκὼς, *Luc.*
Καταδὺς, nom. ſing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι.
Καταδύσεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro καταδύσȣ, à καταδύσομαι, *quod à fut. in præſens abiit,* Poët. Καταδύσσομαι, *Schrev.*
Κατάδυσις, εως, ἡ, receſſus, latibulum; (2) immerſio. A καταδύνω.
Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν θεὸν, *Luc.*
Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.
Κατάδω, occino, cantu obſtrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων ἡ καταδόμενος, *Luc.*
Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) munera accipio. Ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, *Ariſtoph. R.* 360.
Καταέγκειμαι, *Hipp.* v. κατέγκειμαι.
Καταείδω, *Poët.* idem quod κατάδω.
Καταειμένος, *tectus,* perf. part. paſſ. *Poët.* pro καθειμένος, à καθέννυμι.
Καταείνυον, 3. pl. imperf. act. v. καταεινύω, *tego, cooperio.*
Καταείσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi κάτειμι.
Καταέννυμι, vel καταεινύω, induo, veſtio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατείνυον, *Il.* 23, 135.
Καταζάνω, ſicco, arefacio. Καταζήνασκε δὲ δαίμων, *Odyſſ.* 11, 586.
Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.
Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, conjungo, copulo; caſtra metor, ſc. poſt iter; (2) diverſor. Ἀναπαυςικὸν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, *Plat.*
Καταζευγοτροφέω, in alendis equis conſumo meas facultates.
Κατάζευξις, εως, ἡ, caſtrametatio, deſcenſus in itinere ad commorandum. A καταζεύγνυμι.
Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.
Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.
Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum ſtupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν, *Plut.*
Καταθάπτω, ſepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, *Il.* 19, 228.
Καταθαῤῥέω, fidenti animo ſum, fidenter ſeu audacter me adverſus aliquem gero.
Καταθαρσέω, ῶ, idem.
Καταθαρσύνω, animo, incito.
Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, reſpicio, ſuſpicio. Ἵνα τὸν ȣ̓ρανὸν καταθεᾶται, *Philo.*
Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.
Καταθεῖο, 2. ſing. a. 2. opt. med.
Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε δὲ κȣ́ρην, *Moſch.* 2, 94. Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, *Epigr.* Hinc
Κατάθελξις, εως, ἡ, demulſio, delinitio.
Καταθεραπεύω, percuro, *Gl. V.* officiis demereor.
Καταθέρω, torreo.
Καταθέσθαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.
Καταθέσιον, ȣ, τὸ, repoſitorium, conditorium.
Κατάθεσις, εως, ἡ, depoſitio; (2) diſpoſitio; (3) adfirmatio; (4) profeſſio; (5) ſolutio pecuniæ. A κατατίθημι. Unde
Κατάθεσο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med.
Καταθέω, decurro; (2) hoſtiliter percurro, incurſionibus infeſto. Καταθεῖν εἰς τόπον, *Xen.*
Κατάθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro κατάθῃ, à κατατίθημι.
Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.
Καταθήκη, ης, ἡ, depoſitio; (2) depoſitum, fidei commiſſum. A κατατίθημι.
Καταθηλύνω, effemino, emollio.
Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. κατατίθημι.
Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.
Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus ſeu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.
Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc
Κατάθλιψις, εως, ἡ, compreſſio, oppreſſio.
Καταθνήσκω, morior. Σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι, *Eur. Or.* 297. Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται, *id. Alc.* 777.
Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis.
Καταθοινάω, ῶ, abſumo epulando in cœnâ; (2) comedo, depaſco.
Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.
Καταθορέω, ῶ, deſilio, a. 2. καταθορὼν, qui deſiluit.
Καταθορυβέω, obturbo, tumultuor, vociferor.
Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; καταθρασύνομαι, audax ſum.
Καταθραύσας, a. 1. part. act. v.
Καταθραύω, f. αύσω, effringo, confringo.
Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inſpicio, perſpicio.
Καταθρηνέω, deploro.
Καταθρύπτω, confringo, comminuo.
Καταθρώσκω, deſilio. Καταθρώσκειν τὴν αἱμασίαν, *Herodot.*
Καταθυμέω, ῶ, animo concido et labaſco; (2) confidero. Δῆμος παντελῶς κατηθύμησεν, *Xen.* Ex θυμὸς, *animus.*
Καταθύμιον, ȣ, τὸ, animi deſiderium, libitum. A
Καταθύμιος, ὁ, ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obverſans; (2) gratus, jucundus.
Καταθυμίως, *adv.* ex animi ſententiâ, libenter.
Καταθυμοβορήσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi
Καταθυμοβορέω, animum exedo triſtitiâ, curis.
Καταθῦσαι, *occidiſſe,* aor. 1. inf. act. verbi
Καταθύω, f. θύσω, ſacrifico, immolo, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, *Theocr.* 2, 3.
Καταθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.
Καταθωρακίζω, lorico.
Καταιβασίαι, ων, αἱ, ſigna cœlitùs in terram demiſſa, (de pluviis item uſurpatur, cœlum ruit, *Ern.* quem vid.) A καταβαίνω. Unde
Καταίβασις, εως, ἡ, deſcenſus:
Καταιβάτης, ȣ, ὁ, quaſi deſcenſor, (Epith. Jovis fulminantis, *Ern.* quem vid.)
Καταιβατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, permeabilis, pervius. Θύραι καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, *Odyſſ.* 5, 110. καται in compoſ. *Poët.* pro κατὰ.
Καταιβάτις, fœm. declivis; (2) venefica.
Καταιβαιὸς, ἡ, ὸν, declivis, per quem deſcendere licet. Ab eod.
Καταίγδην, *adv.* impetu irruendo. A καταΐσσω.
Καταιγίζω, irruo, ingruo, de vento; καταιγιζόμενος, procelloſus. Ab eod.
Καταιγιδώδης, ες, procelloſus. A
Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.
Καταιδεῖσθαι, inf. med. pro καταιδέεσθαι. A
Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, ȣ̃μαι, revereor, pudet me, a. 1. κατῃδέσθην, imperat. καταιδέσθητι, reverere. Καταιδέσθητε

δέσθητε πατρῷον Δία, *Aristoph. Nub.* 1470. Ex κατὰ, et αἰδὼς, *pudor.*

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, *Lycurg.* 1376. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, *Eur. Supp.* 1641.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto.

Κατα.θω, comburo. Κάταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε, *Eur. Or.* 1599. Ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, *Theocr.* 2, 4.

Καταικίζω, f. ίσω, contumeliosè injuriosèque fœdo, plagis lacero. Σῶμα σὸν καταικιῇ, *Eur. Andr.* 827. Ἀλλὰ κατηκίσται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμὴ, *Od.* 16, 290.

Καταίνησις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, adsentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκὼν, te nunquam proditurum, *Soph. Oed. Col.* 1629.

Καταῖξ, ίκος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, ῶ, perfundo, adspergo. Hinc

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio.

Καταιρεθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. *Ion.* verbi καθαιρέω.

Καταιρεόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταίρω, appello, applico; (2) deferor, descendo; (3) advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κᾆπειτ' ἂν ἅμα καταῖραν ἐς τὰ βιβλία, *Aristot.*

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod simplex.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταίσιος, ὁ, ἡ, idem quod simplex.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. verbi

Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo, desero, in sacris, καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubesco. Τὴν σὴν ὃ καταισχύνω φύσιν, *Soph. El.* 611. Καὶ ταῦτα λέξας ὃ καταισχύνῃ θεὸς; *idem Phil.* 1372.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; καταιτιαθεὶς, accusatus, a. 1. pass.

ΚΑΤΑΙ͂ΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine cristâ et depressa, *Hom. Il.* 10, 258.

Καταιωρέομαι, ῦμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo. Θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ, *Hesiod.* Ἀσπ. 225.

Καταχαγχάζω, vehementer irrideo.

Κατακαεὶς, aor. 2. part. pass. v. κατακαίω.

Κατακαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. pass.

Κατακιάθω, comburo.

Κατακαίνω, perimo, interficio, interimo.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; κατακαίομαι, conflagro; κατακεκαυμένος, p. pass. combustus, aor. 2. κατακαεὶς, combustus, torridus. Ὑπὸ τῦ ῥοίζυ καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, *Aristoph. Nub.* 406. Μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; *idem Lys.* 1221.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μετροπόλεως κατακληθεὶς, *Thuc.*

Κατακαλλύνω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, f. ψω, velo, obtego, operio. Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, *Plat.*

Κατακάμπτω, inflecto, incurvo.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A præc.

Κατακαπηλεύω, adultero, cauponum more.

Κατακάρα, in caput, secundum caput. Sic enim dicunt Attici pro eo quod est ἐπὶ κεφαλήν.

Κατακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cor tendens, in cor directus, sententiæ animi conveniens. Ex καρδία.

Κατάκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructuosus, frugifer.

Κατακαρπόω, adoleo. A præc. Hinc

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari è consumpto holocausto relictus. *LXX.*

Κατακάρφω, desicco, exsicco, (2) è conspectu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A κατακαίω.

Κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. v. κατακαίω.

Κατακαύσει, *exuret*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combustor mortuorum.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui; (3) non timeo, audax sum, *Rom.* 11, 18.

Κατακαχρύω, torreo, comburo, *Ern.*

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo, procumbo; (3) dispositus sum, pro διάκειμαι. Ἡ δὲ πενθερὰ Σιμῶνος κατέκειτο πυρέσσουσα, *Marc.* 1, 30.

Κατάκεισο, 2. sing. præs. imperat. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) absumo. Βίον κατακείρετε πολλὸν, *Odyss.* 5, 676.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνω.

Κατακέκριται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κατακρίνω.

Κατακελευσμὸς, ῦ ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconum excitabant. A

Κατακελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Κατακεντάννυμι, idem quod

Κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Κατακεντέω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Κατακεντρόομαι, stimulis refertus sum.

Κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι, *Aret.*

Κατακεράννυμι, commisceo, permisceo. Hinc

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, temperatio.

Κατακερασικὸς, ἡ, ὸν, temperandi vim habens.

Κατακεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quæstum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu disseco. Ἀκηκόσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δεόντως συνεςραμμένα, ἀλλ' ὅσα ἄντικρυς μικρὰ καὶ κατακεκερματισμένα, *Longin.* 42.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus insector.

Κατακεχύαται, *effusi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατακέχυνται, à καταχύω.

Κατακηέμεν, aor. 1. inf. *Ion.* pro κατακῆαι, à κατακαίω.

Κατακηλέω, idem quod simplex κηλέω. Ἡ τῶν κυρίων καὶ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμασῶς ἄγει καὶ κατακηλεῖ τὺς ἀκύοντας, *Longin.* 30. Hinc

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest suavitate auditûs animum permulcendi.

Κατακηρόω, ῶ, cerâ obduco, illino, *Herod.*

Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.

Κατακινέω, commoveo; (2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Κατακιρνάω, ῶ, contemporo, permisceo.

Κατακισσηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex κίσσηρις, *pumex.*

Κατάκισσος, ον, hederaceus, hederâ redimitus.

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrimis ad misericordiam commoveo.

Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A præc.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; confringo; (3) torqueo. Κατέκλασε τὺς ἄρτυς, *Marc.* 6, 41.

Κατακλεὶς, είδος, ἡ, *Ion.* κατακληὶς, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore desinens; (3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inferebatur fibula.

Κατάκλεισις, εως, ἡ, occlusio.

Κατάκλειςος, ὁ καὶ ἡ, inclusus, conclusus. A

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (2) claudo obsidione, obsidione cingo. Κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, *Luc.* 3, 20. φυλακαῖς, *Act.* 26, 10.

Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, *Act.* 13.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo; (2) hereditatem possideo; (2) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 *Reg.* 2, 15.

Κατακληρυχέω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum accipio, sorte nanciscor, in sortem accipio; (2) in colonias describo, colonis distribuo. Κατεκληρύχησαν τὴν χώραν, *Polyb.*

Κατακληρόω, ῶ, sorte lego seu deligo.

Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, *Hes.* A κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, et per pagos Atticos dispersæ ob gravius negotium. Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, lectus discubitorius, *ap. Jos.* sed lectio est dubia, *Ern.*

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.

Κατακλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, devergens; (2) decumbens in lecto, reclinis; (3) qui decumbit ob adversam valetudinem.

Κατακλινοβάτης, ὲς, lectos obiens, lectos terens, epith. morbi. Ex κλινὴ, et βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) discumbere facio; (3) discumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, pass. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, discumbens, a. 2. κατακλινεὶς, discumbens, a. 1. med. κατακλινάμενος, discumbens. f. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. p. pass. κατακέκλιται, vergit. Κατακλίνατε αὐτὺς, *Luc.* 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, *ib.* 14, 8. Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.

Κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus discubitorius; (2) sedes in quâ reclinare possumus.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo, (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥέυσαν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν, *Eur. Tro.* 996. Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2 *Pet.* 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies; (2) diluvium, inundatio terræ.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium, inundatio; (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυςρον, τὸ, compluvium, *Ph.* Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, *Suid.* Ab eod.

Κατακλώθω, fila deduco, stamina deduco; (2) deduco stamina fatalia.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, disseco; (2) derado, abrado, defrico,

Κατακνήθω, fut. ήσω, derado, a. 1. conjunct. pass. κατακνησθείην, divellicem; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio. Hinc

Κατάκνησις, ιος, ἡ, culter, quo caseum abradimus, *Hes.*

Κατακνιδεύω, pungo, vel uro in modum urticæ, scarifico. A κνίδη, *urtica.*

Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) sugillo; obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τῦ Ὁμήρυ κατακνίζυσι, *Luc.* Hinc

Κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, salacitas; (2) amores.

Κατακνώσσω, dormio.

Κατακοιμάω, sopio, consopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθεὶς, aor. 1. sopitus; κατακεκοιμημένος, p. sopitus. Φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω, *Il.* 9, 427.

Κατακοιμηθήτω, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.

Κατακοιμητὴς, ῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, soporans, somnum inducens. A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, sopio, soporo. Hinc

Κατακοιμιςὴς, ῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοινόω, idem quod

Κατακοινωνέω, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro. Ὅσσοι κρανάην Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, *Odyss.* 1, 247.

Κατάκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη.

Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολουθέω, consequor, sector; (2) exsequor, adsentior; (3) obsecundo, obsequor. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, *Act.* 16, 17.

Κατακολπίζω, in sinum deflecto, sinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, *Thuc.* Hinc

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum, *Suid.*

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.

Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator. A præc.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo.

Κατάκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. Ex κόμη.

Κατακομψεύεσθαι, scitè, et eleganter dicere.

Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors.

Κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo et attenuo atterendo. Κατακονᾷ μὲν ὢν ἀβίωτος βίος, *Eur. Hipp.* 824.

Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo.

Κατακοντίζω, confodio telo, seu jaculo; κατηκοντίζεσθαι, p. pass. jaculis confossum esse.

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, detruncatio, concisio. A κόπτω.

Κατακόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, defessus, labore confectus. A κόπος.

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes seco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, *Marc.* 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι ἐς τοὺς γάμους, *Aristoph. Av.* 1695.

Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, satio, exsaturo.

Κατακορέως, adfatim, *Hippocr.* A

Κατακορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fastidium adferens; (2) saturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, sincerus; (5) putidus, et nimius in aliqua re; *item*, loquax, ostentator, et hinc offendens alios. A κορέω.

Κατακορμάζω, amputo, *Hes.* A κορμὸς. Unde

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco.

Κατάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, satur, satiatus; (2) κατακόρος, nimius, qui satietatem adfert, idem quod καταγορὴς (5).

Κατακόρως, *adv.* abundè, adfatim, immodicè, justo crebriùs.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαι τινα σεμνοτέροις πράγμασιν, *Aristoph. Vesp.* 1462. Hinc

Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo et digestio rerum, aptaque compositio.

Κατακουστὴς, οῦ, ὁ, auscultator. *Gl. V.* A

Κατακούω, exaudio; (2) ausculto; (3) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero. Νυκτιδρόμου σύριγγος ἐὰν κατακούω, *Eur. Rhes.* 552.

Κατακραδάω, molior, convello.

Κατακράζω, reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo post, f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *adv.* Ion. κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, et κατ' ἄκρης, quasi à summo, scil. ad imum, i. e. in totum, penitùs, prorsùs, funditùs. Ab ἄκρα, *summa*, arx, vel à κάρα, sive κάρη, *caput*. Aliqui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, robore vinco, subigo, supero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς οὐ δύναται, *Theoph.* Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio.

Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *adverbialiter*, per vim; (2) omninò; (3) vehementer; (4) pro viribus. *disjunctim* κατὰ κράτος.

Κατακραυγάζω, σω, occlamo tibi, *Suid.*

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de; κατακρεμάννυμαι, suspensus sum de, dependeo de.

Κατακρέμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, pendens de, suspensus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de, Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν, pro κατεκρέμασε, *Odyss.* 8, 105.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ex κατὰ, et ἔργον.

Κατακρῆθεν, sive κατάκρηθεν, *adv.* à capite, in totum, penitùs; *Hom. Il.* 16, 548. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, præcipito.

Κατακρήμνημι, idem et ab eod. κατακρήμναμαι, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, *Luc.* 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, qui præcipitat alium. At *Gl. Vet.* præceps. A præc.

Κατάκρης, *adv.* in totum, funditùs. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accuratè rimor, ago diligenter.

Κατακριδεύω, malè de aliis loquor, obtrecto. Ex ἀκρὶς.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινεῖ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, *Marc.* 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, *Marc.* 16, 16. Hinc

Κατακρίσιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio:

Κατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, damnatus.

Κατακροάομαι, ῶμαι, ausculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnoperè strepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plausibus excipio, seu comprobo, valdè laudo.

Κατακρουνίζω, f. ίσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρουνὸς.

Κατάκρουσις, εως, ἡ, depressio, decussio.

Κατακρουστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reprimendi:

Κατακρούω, f. ούσω, deorsum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo. Κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς, *Eur. Iph. in Taur.* 1210. Hinc

Κατακρύψεις, aor. 1. *Æol.* pro κατακρύψας,

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.

Κατακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, à κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro, paro.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδα μοῦ κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις; *Eur. Iph. in Aul.* 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis seu capillis est. *Hes.* Ex κτεὶς, et κόμη, al. κατάκτενος κόμη.

Κανάκτημι, interficio, occido. Κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα, *Epigr.*

Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco.*

Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquisitio, redactio in potestatem. A κατακτῶμαι.

Κατακτὸς, ἡ, ὸν, fragilis. Ab ἀγνύω.

Κατάκτος, deductilis, pensilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita.

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonitu percutio.

Κατακυβεύω, f. εύσω, in aleâ consumo et dissipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, *Lysias.*

Κατακυβιστάω, vid. κυβιστάω.

Κατακυκάω, commisceo.

Κατακυκλόω, claudo, circumdo.

Κατακυλίνδω, deorsum volvo, devolvo.

Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi

Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, *Xen.*

Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio, (quo sensu videtur potiùs leg. κατακυμβαχίζω, *Ern.*)

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g.

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorsùm adspicio. Κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος, *Luc.*

Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) supero, subigo, vinco. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio; (2) adjudico, addico. Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεὶς, *Eur. Or.* 1002.

Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις, *Dem.*

Κατακωμάζω, comessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio; (2) instinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo.* Hinc

Κατακώχιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui detineri et capi potest.

Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.

Καταλαβέω, *antiquè*, pro eod. *Hipp.*

Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.

Καταλαβόμενος, part. a. 2.

Καταλαγνεύω, unde *apud Hes.* καταλαγνευθεὶς, a. 1. pass. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines dejectus, in libidines prolapsus.

Καταλαζονεύομαι, jactabundè aliquid dico vel facio, arroganter et vanè commemoro. Καταλαζονεύεσθαι περὶ τοῦ πλούτου, *Isocr.*

Καταλακτίζω, inculco, *Gl. V.* calcitro contra quem.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, *Jac.* 4, 11. τινὰ, *Polyb.*

Καταλαλιὰ, ᾶ, obtrectatio, criminatio. A

Κατάλαλος, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) *pass.* de iis qui Ἔνθεοι vocantur, à Deo quodam incitantur; (8) cæteræ significationes facilè ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, *Thuc.* Καταλαμβάνει με συμφορὰ, *Plat.*

Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, *Luc.* τινὸς, *Aristoph.* τινὶ, *Naz.* Ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, *Luc.*

Καταλγύνω, doloribus et molestiis adficio.

Καταλεαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico; (4) comminuo, contero.

Καταλέγω, deligo, describo, centurio; (2) adscribo; (3) censeo, existimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conscribere, *Aristoph. Ach.* 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, *Xen.*

Καταλείβω, effundo et distillo; (2) *pass.* defluo. Δέμας αἰεικέλιον καταλείβειν, *Eur. Andr.* 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς, *id. Supp.* 1116.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ; id quod relictum est. A καταλείπω.

Κατάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, relictus. Ab eod.

Καταλείπω, relinquo, desero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo post me, relinquo posteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, *Soph. Phil.* 805. Καταλείπεται ἀείμνηστος δόξα, *Thuc.*

Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates insumo, impendo, militiâ fungor, &c.

Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ.

Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. pass.

Καταλέξεται,

Καταλέξεται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.
Καταλέξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, à καταλέγω.
Καταλεπτολογέω, subtiliter disputo.
Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, diminuo.
Καταλευκαίνω, dealbo.
Καταλεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo, a. 1. κατέλευσα, pass. καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, *Plut.*
Καταλέω, ῶ, f. ήσω, molâ frango.
Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor.
Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.
Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.
Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat. Ab eod.
Καταληπτικῶς, *adv.* comprehendo, ex certâ comprehensione.
Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest, comprehensibilis; (2) qui obtineri potest.
Καταληρέω, *cum acc.* nugis obruo et obtundo, nugando perdo; (2) nugas ago.
Καταλήψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad deprehensionem et condemnationem faciens et incitans. A
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente, perceptio; (6) exploratio concentûs chordarum pulsando; (7) in morbis is, qui vocatur παροξυσμὸς. A καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς, *Luc.* 20, 6.
Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.
Κατάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapideus, saxosus.
Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo seu cooperio.
Καταλιμπάνω, relinquo, desero. Κώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, *Plat.*
Καταλιπαίνω, pinguem reddo, sagino.
Καταλιπαρέω, impensè rogo, obtestor.
Καταλιπὼν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.
Καταλίσκομαι, convincor ex, *Herodot.*
Καταλιχνεύω, abligurio.
Καταλλάγδην, *adv.* per commutationem, seu permutationem; (2) mutuò, vicissim, è converso. A καταλλάττω.
Καταλλαγεὶς, a. 2. part. pass. v. καταλλάσσω.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
Καταλλάκτης, ὁ, reconciliator, pacificator.
Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, placabilis, placidus. A
Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto, et *pass.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους, *Arist.* Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, *Dem.*
Κατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, congruus, consentaneus, respondens. Ex κατὰ, et ἀλλήλων. Hinc
Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans.
Καταλλήλως, *adv.* congruè, convenienter.
Καταλοάω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
Καταλογάδην, prosâ oratione.
Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.
Καταλογέω, contemno, negligo.
Καταλογὴ, ῆς, ἡ, respectus, *Ph.* (seu despectus, *Ern.*)
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαι πρὸς τινὰ τὸ εὐεργέτημα, *Dem.* τινὰ ἐν τοῖς ἀδίκοις, *Xen.* Τί ἐπ' ἀρετῇ, *Æsch.* Ἡ ϗ εὐεργεσίαν καταλογίζῃ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, *Lucian.* Hinc
Καταλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recensio; propriè eorum qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipsa stipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti. A καταλέγω.
Καταλοιάω, vide καταλοάω.
Κατάλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod simplex.
Καταλοκίζω, f. ίσω, fulco.
Καταλόω, perluo, subluo, *Gl. V.* *Apud Aristophanem* à καταλόομαι, est καταλόει, pro καταλόῃ, balneis impendis, absumis, consumis, *Nub.* 836.
Καταλοφάδια, *adv.* supra cervicem, super humeros. A λόφος, *humerus.*
Καταλοχεία, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.
Καταλοχέω, (*Poll.*) idem quod
Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
Καταλοχισμὸς, ου, ὁ, distributio in cohortes.
Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. A καταλύω, *diverto.*
Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.
Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.
Καταλύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) finis, exitus, *unde et* mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.
Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie sum contra aliquem incitatus, *Suid.*
Καταλυτέον, tollendum, destruendum.
Καταλυτήριον, ου, τὸ, diversorium.
Καταλυτὴς, ου, ὁ, destructor, eversor.
Καταλύτης, ου, ὁ, hospes, divertens aliquo. A
Καταλύω, dissolvo; (2) everto, destruo, aboleo; item, irritum reddo; (3) finio; (4) desino, (5) diverto in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo, v. gr. honore, *cum gen. dicitur tamen sic absolutè*; (9) *in med.* pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, sc. magistratu. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγον, βίον· παρά τινα, εἰς πανδοχεῖον, divertere; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τοὺς δούλους κατέλυσεν, *Aristoph. Pace,* 742. φονία αἰχμὰ, *Eur. Tro.* 821.
Καταλωφέω, sedo; (2) desino.
Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
Καταμάθετε, *discite,* 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμαθέω.
Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio, perceptio mentis.
Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra, *Ph.* καταμαίνεται, succenset.
Καταμάκτης, ου, ὁ, tersor, *Gl. V.* A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, disco, cognosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, *Epict.* τί ἔκ τινος, *Isocr.*
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, *Aristoph.*
Καταμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita; κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἄμαξα.
Καταμαραίνω, tabefacio, exarefacio.
Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, corripio. Ὅτε μὶν κατέμαρπτε διώκων, *Il.* 16, 598.
Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem; καταμαρτυροῦμαι, testimoniis convincor, testimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηται convictus est. Αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκε, *Dem.*
Καταμάρψαισα, a. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, à καταμάρπτω.
Καταμάρψας, *qui corripuit,* aor. idem, m. g.
Καταμασάομαι, et καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, absumo.

Καταμάσσω, tergo, *Gl. V.*
Καταμαστεύω, f. εύσω, inquiro vel exquiro.
Καταματτεύομαι, immitto, sc. contrectandi causâ, v. gr. digitum in vulnus, &c.
Καταμάττομαι, idem. *Hipp.*
Καταμάχομαι, expugno, vinco.
Καταμάω, accumulo ut messores; κατ' ἀμήσασθαι, accumulare; καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥὰ κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, *Il.* 24, 165.
Καταμβλύνω, hebeto, obtundo.
Καταμβλύω, idem.
Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.
Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.
Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.
Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.
Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.
Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum esse.
Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno; a. 1. pass. καταμεληθεῖσα, contempta; perf. pass. κατημελημένος, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, *Soph. Aj.* 45.
Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, suave reddo. Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην, *Aristoph. Av.* 231. A μέλι.
Καταμέλλειν, cunctari, procrastinare.
Κατάμεμπτος, ον, vituperandus. A
Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, *Xen.* Hinc
Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod simplex.
Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror; (2) subsideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, *Act.* 1, 13.
Καταμερίζω, f. ίσω, in partes disseco; (2) distribuo, dispenso. Καταμερίζειν τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, *Basil.*
Καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.
Καταμερῶς, *adv.* membratim, sigillatim
Καταμετρέω, demetior, metior. Hinc
Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensuræ et spatii descriptio.
Καταμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, perlongus. A μῆκος.
Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo seu spathulâ agito, exploro.
Καταμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, menstruus; καταμήνια, τὰ, menstrua muliebria. A μὴν.
Καταμηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, menstruus.
Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. A
Καταμηνύω, indico, defero, prodo, enuncio. Καταμήνυσαι πρᾶξιν, *Plut.*
Καταμιαίνω, polluo.
Καταμιάναις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, à καταμιαίνω.
Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo. Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα, *Aristoph. Nub.* 230. Καταμιγνύετο τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, *Plut.* Hinc
Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio.
Καταμικρὸν, *adv.* sensim, paullatim; (2) divisim, minutim.
Καταμίσγομαι, admisceo. Ὑάκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίην, *Hom.*
Καταμισθοδοτέω, ῶ, largitione consequor.
Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, *Æschin.*
Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor sum.
Καταμολίσκω, descendo, devenio. A μόλω.
Κατάμομφος, ον, vituperabilis; (2) infaustus, infelix.
Καταμόνας, *adv.* solùm; (2) seorsùm, privatim. Ex μόνος.
Καταμονὴ, ῆς, ἡ, statio, remansio, *Gl. Vet.*
Καταμονομαχέω, singulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, *Plut.*
Κατάμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.
Καταμόσχευσις, propagatio, *Gl. V.* A μοσχεύω.

Καταμυσσίω,

Καταμετρέω, ῶ, numeris et modis exorno, et venustius reddo.
Κατάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus, abundans.
Καταμπέχω, cooperio.
Καταμπίσχω, idem.
Καταμυθολογέω, σὲ, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, *Philostr.*
Καταμύξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο, à καταμύσσω.
Καταμυρίζω, unguentis perfundo.
Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.
Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.
Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perstringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perstrinxit, a. 1. pass. καταμυχθεὶς, sauciatus, saucius. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, *Il.* 5, 425.
Καταμυττόω, ῶ, f. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, *Aristoph.* καταμεμυττωμένα, perf. pass. contrita penitùs ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ, et μυττωτὸν, *intritum ex alliis.*
Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo; (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, *Xen.*
Καταμφιέννυμι, vestio; (2) obduco, v. gr. auro, &c.
Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo, Καταμωκησόμενος, σοῦ, *Arrian.* Hinc
Καταμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio.
Καταμωλύνω, sensim sedo, lenio.
Καταμωμέομαι, irrideo, vitupero.
Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo; (2) vexo.
Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.
Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio.
Καταναθεματίζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo. A præc.
Καταναιδεύομαι, impudenter tracto aliquem, loquor contra aliquem, *Eust.*
Καταναισιμόω, ῶ, insumo, impendo.
Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.
Καταναλίσκω, f. λώσω, consumo, impendo, absumo; κατηνάλωσε, consumpsit, aor. 1. κατηναλωμένον, consumptum, perf. pass. Καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, *Isocr. ad Dem.*
Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpefacio: (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα οὐδενὸς, 2 *Cor.* 11, 8.
Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, *Suid.*
Καταναίω, habitatum colloco. Hinc a. 1. *apud Poët.* κατένασσε, collocavit, habitare jussit. Κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, *Hesiod.* Ἔργ. 167.
Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco.
Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατὰ, ἄνδρα, et λέγω, *seligo.*
Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævaleo, animosè supero.
Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, descendo. Ἐξ ὀχέων κατανίσσεται, *Apollon.*
Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ, et νεμεσάω, *indignor.*
Κατανέμω, distribuo, dispertior; κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor; κατανειμάμενοι, a. 1. med. partic. pass. κατανεμηθέντες, distributi; κατανενεμημένος, perf. pass. depastus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι ποτὲ ἐς κάττυμα, *Aristoph. Ach.* 305.
Κατανέομαι, seu κατανεῦμαι descendo.
Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. κατανεύω.
Κατανεύσιμος, ον, quod concedi, annui, seu nutu perfici potest.
Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A
Κατανεύω, f. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu significo. Κατένευσαν τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, *Luc.* 5, 7.

Κατανεφόω, caligine obduco, obscuro.
Κατανῆσαι, aggerare, extruere, *Herodot.* Ex κατὰ, et νῆσαι, quasi à νέω, sive νήω.
Κατανήχομαι, natando deferor.
Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo; κατηνθρακωμένος, perf. pass. in carbones versus. Ἐπεὶ δ' ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ, *Eur. Iph. in Au.* 1602.
Κατανθρακίζω, idem; (2) carbone inficio, v. gr. os, *Anthol.*
Κατανίζω, diffundo, transfundo, *Vet. Lex.*
Κατάνιμμα, τὸ, perfusio, lotio.
Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A
Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, *Luc.*
Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.
Κατανίσταμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τόλμῃ, *Polyb.*
Κατανίφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Κεἰ κρημνώδη κατανίφοι, *Aristoph. Nub.* 962.
Κατανοέω, contemplor, specto; (2) considero; (3) animadverto, intelligo, perspicio; (4) disco. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, *Luc.* 12, 27. Hinc
Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, remedium excogitatum.
Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, cognitio; (2) diligens et attenta consideratio; (3) documentum. Ab eod.
Κατανοητικὸς, perspicax. Ab eod.
Κατάνομαι, absumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, *Odyss.* 2, 58.
Κατανομιστεύω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, *ap. Jos.* Ex κατὰ, et νομίζω, in eâ significatione quâ et νόμισμα, *nummus* inde descendit.
Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo.
Κατανοσφίζομαι, surripio, depeculor.
Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis instituo et moderor.
Κάταντα, ων, τὰ, declivia, *Poeticè.*
Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio; (2) pervenire facio, transfero. Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, *Act.* 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, *Diod.* Hinc
Κατάντημα, ατος, τὸ, occursus; (2) fastigium ædificii; *item* (3) finis, terminus.
Κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens.
Καταντία, ἡ, declivitas.
Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.
Καταντικρὺ, *adv.* ex adverso, è regione, ex opposito, τὸ καταντικρὺ, contrarium.
Καταντίον, *adv.* idem.
Καταντιπέρας, *adv.* idem.
Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, haustâ aquâ perfundo, et propriè quidem cum magnâ abundantiâ, *Ph.* καταντλῶ, fomento. *Ap. Med.* est fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν cum suavitate orationis capere tentant auditores et permulcere, aut multitudine verborum obruere. Ἀλλ' ὅταν ξυνήγοροι ταῦτα σοῦ καταντλῶσι, accusationibus aspergit, *Aristoph. Vesp.* 481. A κάταντλος.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A præc.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris potissimum fovendi gratiâ.
Κάταντλος, ὁ καὶ ἡ, abundans, circumfluens.
Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus et omni sensu privans, sopor, stupor, *LXX.* (Sed hoc sensu potiùs leg. κατανύσταξις, *Ern.*)
Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. pass. κατενύγην, 3. pl. κατενύγησαν. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, *Act.* 2, 37.
Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto et nictante; (2) obdormisco; (3) aliquantùm dormio.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὴν πορείαν, *Plut.*
Καταντιαῖος, αία, αῖον, qui à tergo est.
Κατανωτίζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.
Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ, εῖς, a. 1. part. καταξάνας, pass. καταξανθεὶς. Μὴ οὖ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; cruentare, *Aristoph. Ach.* 324. Κατεξάνθην πόνοις, *Eur. Tro.* 757.
Καταξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, à κατάγω.
Καταξενόω, hospitio excipio.
Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo et scalpendo polio; a. 1. pass. κατεξέσθην, sub. 3. sing. καταξεσθῇ. Ὅταν δὲ πρισθῇ, καὶ καταξεσθῇ, *Plut. de cornibus.*
Καταξηραίνω, sicco, exsicco.
Κατάξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccus, aridus. Κατάξηρος ψυχὴ, *Num.* 11, 6.
Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; (3) in honore habeo; pass. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. κατηξιώθην, inf. καταξιωθῆναι. Κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι, *Act.* 5, 41. τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, *Luc.* 20, 35.
Καταξίως, *adv.* dignè, pro dignitate, meritò.
Καταξίωσις, ἡ, dignitas, reverentia, admiratio alicujus rei.
Καταξυράω, rado, derado.
Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, sculptura. A
Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, liturâ obduco, oblitero; (2) incido, scarifico. Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες, *Luc.*
Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. pass. καταπαιχθεὶς, delusus.
Καταπαίω, f. αίσω, percutio, flagello, ferio.
Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, compactus. A πηκτὸς.
Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, luctâ vinco; (2) vinco; a. 1. part. pass. καταπαλαισθεὶς, luctâ victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, *Eur. Iph. in Au.* 1038.
Καταπαννυχίζομαι, pernocto.
Καταπανουργεύω, f. εύσω, malitiosè ago contra, dolis utor adversus.
Κατάπασμα, ατος, τὸ, id quo corpus conspergitur. A
Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conspergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν, *Aristoph. Nub.* 177. Hinc
Κατάπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conspersus; (2) variegatus, pictus.
Καταπατέω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, *Heb.* 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, *Matt.* 5, 13. Hinc
Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.
Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.
Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis.
Καταπαύσιμος, ὁ καὶ ἡ, requiem adferens.
Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio, de honore.
Καταπαυστικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi, sedandi habens. A
Καταπαύω, f. αύσω, cessare, seu desistere, facio, coërceo, compesco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπαυθήσεται, sedabitur, f. 1. pass. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, *Eur. Med.* 172. Ἐγὼ σοῦ καταπαύσω τὰς πνοὰς, *Aristoph. Av.* 1403.
Καταπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obsequens, moriger. A
Καταπείθω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. *Pass.* obedio, morem gero, pareo.
Καταπειλέω, interminor.
Καταπεινὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ, et πεῖνα, *sitis.*
Καταπεῖρα, ας, ἡ, tentamen, experimentum.
Καταπειράζω, f. άσω, periculum et experimentum facio, attento, tento; (2) lacesso. Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, *Polyb.* ψῆφον τινὸς, *Lys.* Hinc

Καταπειρασμὸς,

Καταπειρασμὸς, ȣ̃, ὁ, tentatio, quâ fit alicujus rei periculum, experientia.
Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc
Καταπειρητὴρ, ῆρος, ἡ, inſtrumentum quo nautæ maris altitudinem explorant.
Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατηρία, idem.
Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. paſſ. confixus.
Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, munio novis soleis, reficio calceum lacerum; καταπεπελματωμένα, calcei ſordidi, obſoleti. Ex πέλμα, *ſolea calceamenti.*
Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurſo, more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσονται, peltati incurſabunt. Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην, *Ariſtoph. Ach.* 164. A καταπέλτης.
Καταπελταφέτης, ȣ, ὁ, qui telum è catapultâ mittit. Ex καταπέλτης, et ἀφίημι, *mitto.*
Καταπέλτης, ȣ, ὁ, catapulta, machina bellica; (2) ſupplicii genus. Ex πέλτη.
Καταπελτικὸς, ὴ, ὸν, catapultarius. A præc.
Καταπελτόω, pro καταπελματόω.
Καταπέμπω, f. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, *Herodian.*
Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.
Καταπεπαίνω, commitigo, *Gl. V.*
Καταπεπτηυῖα, part. perf. act. f. g. *per Sync.* pro καταπεπτηκυῖα, à καταπτάω.
Καταπέπτω, f. ψω, percoquo. Χόλον καταπέψῃ, *Il.* 1, 81.
Καταπεπυκασμένως, ſolerter, callidè, fraudulenter. A πυκάζω.
Καταπεραιόω, traduco, trajicio. Hinc
Καταπεραίωσις ἡ, tranſitus. *Euſt.*
Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim et inſolenter illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.
Καταπερίειμι, ſuperior ſum, ſupero.
Καταπερίξυσις, ἡ, laceratio, ſcarificatio.
Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibulâ defigo.
Καταπερπερεύομαι, adulor; vendito me alicui.
Καταπεσὼν, a. 2. part. act. verbi καταπίπτω.
Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo, (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπέτασ' αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, *Ariſtoph. Plut.* 730.
Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.
Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando deſcendo.
Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.
Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A πέτρος, et κόπτω.
Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.
Καταπέττω, *Att.* pro καταπέσσω.
Καταπεφεύγασι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.
Καταπέφνω, occido. Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, *Il.* 3, 281.
Καταπεφρονηκότως, contemtim.
Καταπέψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi καταπέττω.
Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu conſtringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸν, ſcil. ὀβελίσκον, *Ariſtoph. Av.* 365.
Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio.
Καταπημαίνω, f. ανῶ, nocco. damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημήνειε, noceat.
Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Att.* pro καταπημάναι.
Καταπὴξ, ῆγος, ὁ, ſublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.
Κατάπηρος, ον, læſus, mutilatus.
Καταπήσσω, vel καταπήττω, f. ξω, defigo.
Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, preſſio.
Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A καταπιέζω.
Κατάπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peramarus.
Καταπίμελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus. Ex πιμελὴ, *pinguedo.*

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor.
Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, *Plut.*
Κατάπινε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. verbi
Καταπίνω, abſorbeo, bibo; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπιοῦμαι, καταπιοῦνται, devorabunt; paſſ. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur; a. 1. paſſ. καταποθῆναι; aor. 2. act. κατέπιον, conj. ἐὰν καταπίω. Αὕτη γε τὸν ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως, *Ariſtoph. Veſp.* 1141.
Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.
Καταπιπράσκω, vendo, venundo.
Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidiſſe. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, *Act.* 26, 14.
Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto.
Καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo, Καταπιστεύεσθαι ταῖς Μȣ́σαις, *Phal.*
Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præſto, fidem exigo. Ex πίστις. Hinc
Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ et ſecuritatis contractus.
Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.
Καταπίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus.
Καταπλαγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω. Unde
Καταπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu conſternatus.
Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod ſuperimponitur emplaſtrum. A
Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, *Epigr.* Hinc
Καταπλαστὸς, ὴ, ὸν, illitus; (2) confictus.
Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὴν ζώνην, *Herodot.* finire; ῥῆσιν, perorare.
Καταπλεονεκτέω, excello, preſto.
Κατάπλεος, et *Att.* κατάπλεως, expletus, plenè ſatiatus.
Καταπλέω, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, *Luc.* 8, 26.
Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.
Καταπληγμὸς, ȣ̃, ὁ, objurgatio, inſultatio. A καταπλήσσω.
Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, terribilis, ſtuporem adferens, admirabilis. Ab eod.
Καταπληκτικῶς, cum ſtupore, terrore, ut ſtupeant, qui vident, &c.
Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, perculſus, conſternatus; (2) pavidus; (3) ſtolidus.
Κατάπληξις, εως, ἡ, obſtupefactio; (2) ſtupor, mens attonita. Ab eod.
Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obſtupefacio; καταπλήσσομαι, obſtupeſco, ſtupeo, percellor; a. 1. act. καταπλῆξαι, perculiſſe, in med. καταπλήξασθαι; a. 2. paſſ. καταπλαγῆναι, percelli, perculſum eſſe. Κατέπληξε πάντας, *Xen.* Καταπλαγῆναι τȣ̀ς πολεμίȣς, *Thuc.*
Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio.
Κατάπλοος, *contr.* κατάπλȣς, ȣ, ὁ, navigatio deorſum, ſive quâ deſcendimus; (2) appulſus; (3) locus ad quem appellimus.
Καταπλȣτέω, dives ſum, abundo.
Καταπλȣτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.
Καταπλȣτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.
Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo; *tropicè*, probris, contumeliis.
Κατάπλυσις, ἡ, lotio, ablutio. A præc.
Καταπλώω, *Ion.* pro καταπλέω, navi devehor, a. 1. καταπλώσας, devectus.
Κατάπνευμα, ατος, τὸ, adflatus. A
Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, et quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, ſuffoco, præfoco, ſtrangulo. Καταπνίγειν πῦρ, *Gal.* Hinc
Κατάπνιξις, εως, ἡ, ſtrangulatio, ſuffocatio.
Καταπνοὴ, ἡ, venti irruentis flatus.
Καταπόδα, et καταπόδας, *adv.* è veſtigio, V. πȣ̃ς.
Καταποθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. καταπίνω pro καταπόω. Unde
Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, ſtomachi orificium.
Καταποικίλλω, variego, variè diſtinguo, perf. paſſ. καταπεποίκιλται, variegatum eſt.
Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium et plus, quam par eſt, fruor.
Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινα ἐγκλήματι, *Thuc.* Hinc
Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio; (2) debellatio.
Καταπολιτεύομαι, politicâ ratione vinco, cauſam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem. Κατεπολιτεύσατο τὴν ἐν τȣ́τοις πλεονεξίαν, *Plut.*
Καταπολὺ, *Adv.* multùm, valdè; (2) multò, *cum compar.*
Καταπομπεύω, tranſmitto, tranſveho pompâ; (2) glorior adverſus quem.
Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, laſſo; καταπονȣ̃μαι, labore conficior, fatiſco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονȣμένῳ, *Act.* 7, 24. Hinc
Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, laſſitudo.
Κατάπονος, ὁ ϗ ἡ, labore defeſſus, confectus.
Καταποντίζω, demergo in pontum, ſeu mare, ſubmergo. Καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, *Matt.* 18, 6. Hinc
Καταποντισμὸς, ȣ̃, ὁ, demerſio in mare; ſubmerſio.
Καταποντιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata qui poſt prædam captam homines in aquas ſubmergit. Ab eod.
Καταποντόω, idem quod καταποντίζω.
Καταποπέρδω, oppedo.
Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exſilio.
Καταπόρνευσις, ἡ, ſcortatio; (2) ſtupratio. A
Καταπορνεύω, f. εύσω, ſtupro, ſtuprum infero; (2) proſtituo.
Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices inſumo. Ex πορνοκόπος, *leno.*
Κατάποσις, εως, ἡ, abſorptio, deviratio, deglutitio cibi vel potûs in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, *Gl. V.* κατάποσις, vorago. A καταπίνω.
Καταπότης, ȣ, ὁ, vorax, helluo, *Gl. V.* (2) gula. Ab eod.
Καταπότιον, ȣ, τὸ, Catapotium, medicamentum quod deglutiendo ſumitur. Ab eod.
Κατάποτον, ȣ, τὸ, idem. *Hipp.*
Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.
Καταπρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis pronus.
Καταπράσσω, vel καταπράττω, et καταπράττομαι, efficio, parago, tranſigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βȣ́λεται, καταπράττῃ, *Plut.*
Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, ſedatio. A
Καταπραΰνω, manſuefacio, lenio, ſedo. Κατεπράϋνε τῆς ὀργῆς αὐτὸν, *Plut.*
Κατάπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtirpibus, arboribus abundans. Ex πρέμνον, *ſtirps.*
Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.
Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo; (2) incendo.
Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pronus, declivis.
Καταπρηνίζω, pronum præcipito.
Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, peſſundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro καταπρηνώσω. Ex κατὰ, et πρηνὴς, *pronus.*
Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταπρήθω.
Καταπρίω, f. ίσω, ferrâ deſeco, vel præcido, ferrâ deſcindo; (2) diſcindo, diſſeco.
Καταπροδιδόναι, præſ. inf. act. verbi
Καταπροδίδωμι, prodo. Μήτε τȣ̀ς συμμάχȣς καταπροδίδωμεν, *Thuc.*
Καταπροήσεσθαι, a. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, è manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.
Καταπροίκομαι, progredior; (2) irrideo, contemno; (3) impunè evado; impunè aliquid facio, ut hinc fit *καταπροίξεσθαι*, futurum. Sic autem occurrit: *ὐ καταπροίξει*, pro *ὐ καταπροίξῃ*, haud impunè feceris; et *ὐ καταπροίξεται*, non impunè fecerit. Ὄυτοι σὺ καταπροίξει λέγυσα ταυτ', *Ariſtoph.* Θεσμ. 573. et *Veſp.* 1385. Quaſi *κατὰ προῖκα*, *gratis impunè*; in alterâ ſignificatione quaſi ex *κατὰ*, *πρὸ*, et *ἵκομαι*.
Καταπροϊξάμην, *impunè reliqui*, aor. 1. ind. med. v. *καταπροίκομαι*.
Καταπρολείπω, relinquo, deſero.
Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, vinco.
Καταπροχέω, f. εύσω, p. ευκα, profundo, effundo.
Καταπρωκτὸς, ὁ, cinædus.
Καταπτὰς, a. 2. part. act. v. *καθίπτημι*.
Καταπτάω, ῶ, f. *καταπτήσομαι*, devolo, *præſ. inuſ.*
Κατάπτερος, ὁ ᾗ ἡ, plumatus, aliger. Ex *πτερόν*.
Κατάπτεσθαι, *perſtringere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro *καθάπτεσθαι*, à *καθάπτομαι*.
Καταπτήσσω, fut. *καταπτήξω*, p. *κατέπτηχα*, terreo; (2) conſternor, perterreſio, pertimeſco, valdè timeo, teſtor animum fractum et deſperabundum.
Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *κατεπτήτην*, à verbo *καθίπταμαι*.
Καταπτοέω, metu conſterno, exterreo.
Κατάπτομαι, *Ion.* pro *καθάπτομαι*, tango, exprobro; cito, de teſte. V. *καθάπτομαι*.
Κατάπτυςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, deſpuendus, deteſtandus, abominabilis. A *καταπτύω*.
Καταπτυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſinuoſus, plicatus. Ex *πτύσσω*, *plico*.
Καταπτύω, f. ύσω, deſpuo, deſpicio, contemptim adverſor.
Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, ruina. A *καταπίπτω*.
Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Καταπτώσσω, metu concido, trepido.
Κατάπτωτος, ſucciduus, *Gl. V.* A *καταπίπτω*.
Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops ſum; (2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.
Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus; (2) obſcœnus, *Heſ.* Ex *πυγή*.
Καταπυγος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd. Hinc
Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.
Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A *πυγή*.
Καταπυγωνέςερος, impudicior, libidinoſior.
Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine conſumo; *καταπύθομαι*, putreſco.
Καταπυκάζω, exorno; (2) conſtipo.
Κατάπυκνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, condenſus.
Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenſo. Κατεπύκνȣ παραδείγματων πλήθει τὴν πόλιν, *Plut.* Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας, φαντασίαις καταπεπυκνώμενον, *Longin.* 9.
Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.
Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex *πῦρ*.
Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, igni abſumo, comburo.
Κατάπυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignitus, candefactus; (2) ardentiſſimus, ferventiſſimus. Ex *πῦρ*.
Κατάπυῤῥος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, valdè rufus.
Καταπώγων, ονος, ὁ, barbatus.
Καταπωλέω, vendo, venale habeo.
Κατάρα, ας, ἡ, exſecratio, diræ.
Καταραΐζομαι, convaleſco, *ut ſimp.*
Καταρακόω, ſeu *καταῤῥακόω*, ῶ, lacero. Unde p. part. *κατεῤῥακωμένος*, laceratus. A *ῥάκος*.
Καταράκτης, ȣ, ὁ, cataracta, locus abruptus et præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A *καταῤῥάσσω*.
Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, malè ominor, exſecror, devoveo. Ὅταν καταράσομαι λάθρα τῷ δεσπότῃ, *Ariſtoph. Ran.* 764. Ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, *Marc.* 11, 21. Ex *ἀρά*.

Καταρᾶσθε, 2. plur. præſ. imperat. med. *contr.* pro *καταράεσθε*, à *καταράομαι*.
Καταράσιμος, exſecrabilis.
Κατάρασις, εως, ἡ, exſecratio.
Κατάρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, diris, devotus, exſecratione dignus. A *καταράομαι*.
Καταράσσω, vel *καταράττω*, vide *καταῤῥάσσω*.
Κατάρϐυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, uſque ad calceos demiſſus. Ex *ἀρϐύλη*.
Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. *κατήργηκα*, inefficacem reddo, ceſſare facio ab opere; (2) abrogo, aboleo; (3) inutile reddo. Κατήργηκα τὰ τȣ̃ νηπίȣ, 1 *Cor.* 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τȣ̃ νόμȣ, *Rom.* 7, 6.
Καταργηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi *καταργέω*.
Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, et *in plur.* primitiæ. A *κατάρχω*.
Καταργȣμένην, acc. ſing. part. præſ. paſſ. f. g. v. *καταργέω*.
Κατάργυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, argentatus; (2) argenteus.
Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco, vel tego; (2) pecuniâ corrumpo.
Κατάρδευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, irriguus, *Gl. V.* quaſi à *καταρδεύω*, quod eſſet *irrigo*.
Κατάρδω, irrigo. Ὄυτε πανȣργῶν, ὅτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιςα διδάσκων, laudibus perfundens, *Ariſtoph. Ach.* 664.
Καταρέζω, f. ξω, demulceo manu. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, *Il.* 1, 361.
Κατάρης, ἄνεμος, ventus contortus, et deſuper irruens cum impetu, typho. A *καταράσσω*.
Καταρθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *Ion.* pro *καθαρθείς*, à *καθαίρω*.
Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.
Καταριγηλὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus.
Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) numero. Καταρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μετὰ, *Eur. Tro.* 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, *Act.* 1, 17.
Καταρίθμησις, ἡ, enumeratio. A præc.
Καταριπτάζω, fut. άσω, dejicio, *Heſ.*
Καταριςάω, ῶ, f. έσω, prandeo.
Καταρκέω, ῶ, ſufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίȣ καταρκέσει, *Eur. Rheſ.* 446.
Καταρμόζω, *Ion.* pro *καθαρμόζω*, adapto.
Καταρόω, ῶ, f. όσω, aro.
Καταῤῥαγὴ, ἡ, dilaceratio. A ſeq.
Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi *καταῤῥήγνυμι*.
Καταῤῥαθυμέω, ignavè vel timidè ago.
Καταῤῥαίνω, fut. ανῶ, perfundo ſtillatim; (2) adſpergo, inſpergo, irroro.
Καταῤῥάκτης, ȣ, ὁ, idem quod *καταράκτης*.
Καταῤῥάπτω, f. ψω, inſuo, conſuo.
Καταῤῥάσσω, vel *καταῤῥάττω*, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuosè deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more ſalientium aquarum defluo. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας, *Dem.*
Κατάῤῥαφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, conſutus; (2) pannoſus; (3) ex commiſſuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A *καταῤῥάπτω*.
Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor confuendo carmina; (2) nugor, blatero.
Καταῤῥέζω, permulceo, *Ern.*
Καταῤῥεῦν, part. act. n. g. v. *καταῤῥέω*.
Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, deorſum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A
Καταῤῥέπω, f. ψω, deorſum vergo et inclinor.
Καταῤῥεῦσαν, nom. ſing. a. 1. part. act. n. g. verbi
Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς καταῤῥυῇς ἐντεῦθεν, *Ariſtoph. Pace*, 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, *Eur. Tro.* 16.
Καταῤῥήγνυμι, vel *καταῤῥηγνύω*, confringo, diſtringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter et cum impetu moveo; valdè purgo, *ap. Med.* Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τὰς πέπλȣς, *Xen.* Ἀσκὰς κατεῤῥωγότας, *Joſ.* 9, 4. Hinc

Καταῤῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, celeriter urinam, aut alvum ciens.
Κατάῤῥησις, εως, accuſatio; (2) condemnatio.
Καταῤῥήσσω, vel *καταῤῥήττω*, f. ξω, confringo, diffringo; (2) conſtrepo, interſono.
Καταῤῥητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentiâ ſupero; (3) eloquentiæ vi demulceo.
Κατάῤῥιζος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices è capite demittens. Ex *ῥίζα*, *radix*. Hinc
Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, radicibus fixis ſtabilio.
Καταῤῥινάω, ῶ. f. ήσω, limo, limâ polio, *κατεῤῥινημένον*, exquiſitum, elegans. Ex *ῥίνη*, *lima*.
Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio, vel disjicio.
Καταῤῥιπτέω, dejicio, proſterno. A
Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.
Καταῤῥοϊζέω, aſthmate ſibilante laboro.
Καταῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, deſtillationibus vexor. A *κατάῤῥοος*.
Καταῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, à catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, ſeu cum catarrho conjunctus. Ab eod.
Καταῤῥοητικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eodem.
Κατάῤῥοος, *contr.* *κατάῤῥȣς*, ȣ, ὁ, catarrhus, defluxio, deſtillatio; gravedo. A *ῥόος*.
Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorſum vergit. A
Κατάῤῥοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, declivis, deorſum vergens. A *καταῤῥέπω*.
Κατάῤῥος, idem quod *κατάῤῥοος*, *Ern.*
Καταῤῥοφέω, ſorbillo, abſorbeo.
Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinoſus.
Καταῤῥυθμέω, ῶ, f. ήσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.
Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥύομαι, defluo, deſcendo, de veſte.
Καταῤῥυπαίνω, f. ανῶ, conſpurco, contamino. Σπερμολόγα ῥήματα τȣ̀ς λέγοντας πρώτȣς καταῤῥυπαίνει, *Plat.*
Καταῤῥυπόω, idem.
Κατάῤῥυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copioſus. A *καταῤῥέω*.
Καταῤῥωδέω, extimeſco; metu conſternor. Unde pret. *καταῤῥωδήκεε*, *Ion.* pro *καταῤῥωδήκει*, part. *καταῤῥωδηκώς*, *ap. Herod.*
Κατάῤῥωξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, ſcopulus fractus fluctibus. A *καταῤῥήγνυμι*.
Κάταρσις, εως, ἡ, appulſus navium; (2) locus ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur; (3) profectio, adventus. A *καταίρω*.
Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἕνα καταρτήσω ἐς τȣ̃το κεῖνα πάντα, *Herodot.* Hinc
Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio.
Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco ſuo repono; (2) inſtauro, reficio, reſarcio; (3) perficio, abſolvo; (4) ſtruo, inſtruo; (5) accommodo, aptè compono; (6) ex multis unum compono; (7) concilio, ad concordiam adduco. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, *Matt.* 5, 12. Σῶμα δὲ κατηρτίζω μοι, *Heb.* 10, 5.
Κατάρτισις, εως, ἡ, inſtauratio, perfectio.
Καταρτισμὸς, ȣ̃, ὁ, reſtauratio membrorum luxatorum in locum ſuum; (2) inſtauratio, reparatio, &c.
Καταρτιςὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, conciliator, moderator. Ab eod.
Κατάρτυσις, ἡ, conditio ciborum; (2) diſciplina, inſtitutio. A
Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, inſtruo; (2) condio.
Καταρχαιρεσιάζομαι, magiſtratus creo; (2) vincor aliorum ambitione, ut præterear, &c.
Καταρχὰς, *adv.* ab initio. Ex *ἀρχῆ*.
Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex iiſd.
Κατάρχȣσα, præſ. part. act. f. g. verbi
Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor ſum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem

centorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; (7) victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται ὁ χιλίαρχος, ſacrificia, *Lycurg.* 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, *Eur. Hec.* 680.

Καταρωμένες, acc. pl. præſ. part. med. *contr.* pro καταραομένες, à καταράομαι.

Καταρῶνται, 3. pl. præſ. ind. med. *contr.* pro καταράονται.

Κατάσαρκος, ε, ὁ ϰ ἡ, carnoſus, corpulentus, obeſus. Ex σάρξ, *caro*. Hinc

Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obeſum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, conſtipo, condenſo.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) ſedo, reſtinguo. Ἐγὼ δὲ γ' ἵνα τὴν σὴν πύραν τέτω κατασβέσαιμι, *Ariſtoph. Lyſ.* 736. Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον, *Eur. Or.* 680.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.

Κατάσεισις, ἡ, concuſſio A

Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quaſſo; (3) terreo; (4) manu deorſum commotâ ſilentium præcipio, ſeu aliud ſignum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, *Act.* 21, 40. τὴν χεῖρα, *ib.* 19, 33.

Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, obſervo; (2) obſigno; (3) noto, inſignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς, *Ariſtoph. Plut.* 1035.

Κατασθμαίνω, de equo ſæviente in frenum.

Κατασιγάζω, f. άσω, ſilentium impero.

Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) conticeſco, ſileo.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comicè fictum ab Ariſtophane, τυρὸν κατεσικέλιζε, caſeum Siculum devorabat.

Κατάσιμος, reſimus, *Gl. V.*

Κατασινάζω, f. άσω, admodum lædo. A

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, comedo, veſcor.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticeſco; (2) ſilentium impero; (3) ſedo.

Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) proſterno.

Κατασκαίρω, deſilio, ſalio.

Κατασκάπτω, fut. ψω, ſuffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, *Eur. Iph. in Au.* 63. Πατρῷα δ' ἑστία κατεσκάφη, *Hec.* 22.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, dirutus, ſuffodiendo everſus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, diſpergo, diſſipo; (2) diluo, refuto; (3) diſſipo, v. gr. rumores; (4) offundo, defundo. Κατεσκέδασαν θερμὸν τῦτο καθ' ὑμων, ἄνων, *Ariſtoph. Av.* 542.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετεύω, exſicco, areſacio, extenuo; (2) propriè carnem demo, ut ſola oſſa remaneant; ſceleton efficio.

Κατασκέλλω, idem. Hinc

Κατασκελὴς, ὲς, tenuis, exſanguis, aridus, durus, rigidus.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκέπτομαι, exploro; (2) provideo.

Κατασκευάζω, f. άσω, inſtruo, adorno; (2) armis inſtruo, armo; (3) exſtruo, exædifico; (4) adſtruo, probo argumentis, confirmo; (5) inſtauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo; (11) ſuborno, immitto, ut exploratorem vel calumniatorem, *Ern.* Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεὸς, *Heb.* 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, *ib.* Hinc

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id quod ſtructum eſt, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum ſubdolum; (4) remedium excogitatum.

Κατασκευασμὸς, ῦ, ὁ, commentum, molimentum ſubdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, ſtructor, opifex:

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *adv.* demonſtratione.

Κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, exſtructus, conditus, ſtructilis; (2) compactus; (3) ſubornatus, appoſitus, ſubmiſſus. Ab eod.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exſtructio, ſtructura, opificium; (2) ſtructura, compoſitio, et artificium orationis; (3) conſtitutio; (4) inſtitutum; (5) apparatus; (6) ſupellex, vaſa et inſtrumenta domûs vel fundi; (7) metatio caſtrorum; (8) adſtructio, probatio, demonſtratio. Ex σκευὴ.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.

Κατασκηνάω, et κατασκηνάομαι, tentorium defigo; (2) ſedem et domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, idem; (2) tentorium ſeu tabernaculum præbeo; (3) quieſco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *Num.* 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, *Act.* 2, 26, ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, *Xen.* Hinc

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentorium ſeu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuosè irruo; (2) corripio, invado. Κατέσκηψεν ἐς ἀγγέλυς, *Herodot.* τῷ ὀδόντι, *Ariſtot.* Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχυς, *Soph. Col.* 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio; (2) impetus, ut fulminis; (3) decubitus, *ap. Med.*

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, *Heb.* 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον, *Od.* 12. 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, diſſipor.

Κατάσκιος, ε, ὁ ϰ ἡ, umbroſus, opacus. A σκιά.

Κατασκιρόω, idem quod *ſimp.*

Κατασκλῆμι, exareſco, contabeſco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui; partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκλητεύω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, ſpeculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, ſpeculor.

Κατασκοπέω, exploro, et quidem hoſtili animo; *unde* inſidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθηρίαν ἡμῶν, *Gal.* 2, 4.

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio. A præc.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpeculatio, exploratio; (2) ſpecula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, ſpeculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ε, τὸ, navis exploratoria.

Κατάσκοπος, ε, ὁ ϰ ἡ, explorator, ſpeculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, triſti, ſevero ſum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus inceſſo.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis. *Ariſtot.* (ſed lectio dubia, *Ern.*)

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum et illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo verbis.

Κατάσμυρνος, ε, ὁ ϰ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα, *myrrha*.

Κατασμύξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμώχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, inſolenter vel ſuperbè me adverſus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, abigo, propulſo, expello; (2) perſequor.

Κατασοφίζω, et κατασοφίζομαι, ſophiſticè decipio, ſophiſmate circumvenio; (2) fraudes et dolos machinor, delosè ago; (3) arte aliquâ decipio, circumvenio. Paſſ. κατασοφίζομαι, decipior; aor. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, *Act.* 7, 19. Ὑπὸ τεχνίτε ῥήτορος σχηματίοις κατασοφίζεται, *Longin.* 17.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captioſè verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, comiter accipio et amplector.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu conſumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὴν εἰρεσιώνην, μῦ κατεσπαράξατε, *Ariſt. Eq.* 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem; (2) quod convulſum eſt. Ab eod.

Κατασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, deſtruo, convello, detu bo; (2) avidè deglutio, ſeu haurio faucibus; perf. in ſign. præſ. κατέσπακας, deglutis, ſive ſoles deglutire, *apud Ariſtoph.* Τῶν τριχῶν κατέσπακα, *Ariſtoph. Lyſ.* 728.

Κατασπείρω, ſero, ſemino, conſero. Ὅσας ἀνίας μοὶ κατασπείρας, φθίνεις; *Soph. Aj.* 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfuſio, ut hoſtiæ. A

Κατασπένδω, libo, perfundo libamine ſeu libamento; (2) devoveo Χοὰς κατασπείσεσ' ὑπὲρ ματέρος τάφε, *Eur. Or.* 1176.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, feſtino, propero; (2) urgeo, inſtigo; p. part. paſſ. κατεσπευσμένος, accelleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, *Æſc.* A σπεύδω.

Κατασπιλάζω, fut. άσω, commaculo, labem adſpergo, inquino. A σπῖλος; (2) Ex improviſo appareo, adſum; irruo. A σπιλὰς.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 567.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſeminatio. A κατασπείρω.

Κατασπυδάζω, f. άσω, ſtudeo, operam navo, ſtudiosè adfecto; p. part. paſſ. κατεσπυδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπυδὴν, *adv.* de induſtriâ, ſtudio, datâ operâ. A σπυδὴ, *ſtudium*.

Καταστα γμὸς, ῦ, ὁ, deſtillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo, effundo. Ἱδρῶς γέτοι νιν καταστάζει δέμας, *Soph. Phil.* 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ᾧ καταστάζω δάκρυ; *Eur. Hec.* 749.

Κατασταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. καθίστημι.

Κατασταθμεύω, fut. εύσω, in ſtatione, diverſorio, ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βοσκήματα κατασταθμεύεσι, *Strabo.*

Κατασταθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior. Hinc

Κατασταθμισμὸς, ῦ, ὁ, appenſio, libratio.

Κατασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταστέλλω.

Κατασταμνίζω, fut. ίσω, in vas ſeu dolium infundo et condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. ſing. aor. 2. part. act. verbi καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, ſeditione opprimo et adfligo; (2) concerto. Κατεστασίαζε τὴν βυλὴν, *Plut.* Καταστασιαζόμενος ὑπὸ τῦ Λυσάνδρε φίλων, *Xen.*

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio et conſtitutio cujuſvis rei in ſuâ ſede; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio; (3) ordinatio ad officium; (4) conſtitutio, v. gr. aëris, corporis humani; (5) ſtatus, conditio; (6) ipſa actio ſtandi; (7) locus in quo conſiſtitur; (8) conſeſſus, concilium, concio; (9) ſedes; (10) ſedatio, v. gr. tumultus; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίστημι. Unde

Καταστάτης, ε, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor.

Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, certo ſtatu præditus; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Καταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ε, ὁ ϰ ἡ, tectus, tecto coopertus. A στέγω, *tego*.

Καταστείβω, f. ψω, calco, pedibus tero.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστείχω, f. ξω, deſcendo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, compeſco; (2) veſtio,

veſtio, orno; καταστεῖλαι, in a. 1. compeſcere; κατεσταλμένος, p. part. moderatus. Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, *Act.* 19, 35. Ἀλλ᾽ αὐτὸν ἡμεῖς οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει, πάλιν κατεστελοῦμεν, *Eur. Bacc.* 9;2.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemiſco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo, ſuſpiro. Τί δῆτα σοῦ καταστένω τέκνον; *Eur. Andr.* 444. ὑπὲρ τῶν ϛᾳννων συμφορᾶς, *Iph. in Au.* 481.

Καταστερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάστερος. Hinc

Καταστέρισις, εως, ἡ, conſtellatio, *Gl. V.*

Κατάστερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur. Ab ἀστήρ.

Καταστερισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. *Eratoſthenis* καταστερισμοὶ, enarratio eorum quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφὴς, ὲς, coronatus. A

Καταστέφω, f. ψω, corono, ferto redimio. Σοὶ καταστέψας ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, *Eur. Iph. in Au.* 928.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in ſtelâ noto, proſcribo; oratione invectivâ infamo; perf. part paſſ. κατεστηλιτευμένος, proſcriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis diſtinguo, v. gr. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus; (2) habitus vultuſque hominis compoſitæ mentis; (3) veſtitus. A καθίστημι.

Καταστηματικὸς, ἡ, ὸν, ſedatus, et qui nullo modo turbatur. A præc.

Κατάστημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſo ſtamine. A στήμων.

Καταστῆναι, a. 2. inf. act. v. καθίστημι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, fulcio; (2) ἑαυτὸν, innitor, incumbo, confideo, cum εἰς.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A

Καταστίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, maculoſus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio; (2) veſtitus, amictus; (3) modeſtia in veſtitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, veſtibus orno, veſtio.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere cogo.

Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A στόμα, ος.

Καταστοναχέω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, ſterno; ut animum iratum, mare, tranquillum reddo, a. 1. κατεστόρεσε, ſtravit, ſedavit; pluſq. p. paſſ. κατεστόρητο, ſtrati ac cæſi fuerant; aor. 1. paſſ. καταστορεσθῆναι, ſedari. Καταστορεῖν τὴν φιλοτιμίαν, *Plut.*

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, ſcopum peto; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto; (3) conjicio.

Καταστοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare.

Καταστράπτω, f. ψω, fulgore illuſtro, fulgore vel ſplendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellicâ aſtutiâ decipio, p. part. paſſ. κατεστρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῶν, *Plut.*

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu infeſto, invado; (2) caſtra metor; in caſtris dego.

Καταστρατοπεδία, ἡ, caſtrametatio, ſeu caſtra ipſa.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) diſtorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, ſubverto; (2) dejicio, proſterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) deſino; (7) ſubigo, ſubjugo, in poteſtatem redigo; καταστρέφομαι, act. et paſſ. ut, κατεστραμμένος πόλλην γῆν, qui multum terræ ſubegit; κατεστραμμένος, ſubactus, everſus. Τὰς τραπέζας —— κατέστρεψε, *Marc.* 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεστρέψαντο ὑπὸ Περσέων, *Herodot.* Κατεστρεψάμην γε τοὺς ἐναντίους, fugavi, *Ariſtoph. Veſp.* 1086.

Καταστρεψάμενος, aor. 1. part. med.

Καταστρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψουσι.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, inſolentiùs et laſciviùs me gero, laſcivio. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 *Tim.* 5, 11.

Καταστροφὴ, ῆς ἡ, cataſtrophe, extrema pars fabulæ; (2) ſubverſio, directio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς. *adv.* more cataſtropharum ſeu ut in cataſtrophis fabularum fieri ſolet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, ſuperius tabulatum navis, quod nautas aut milites ſuſtinet, fori. A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, fut. στρώσω, conſterno; (2) humi ſterno, humi adfligo. Inf. καταστρωννύναι, ſternere; aor. 1. κατέστρωσαν, ſtraverunt; pl. p. κατέστρωντο, ſtrati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 *Cor.* 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, conſtratio, (2) proſtratio.

Καταστυγέω, averſor, odio proſequor.

Καταστυγνάζω, moleſtiâ afficior.

Κατάστυγνος, ον, triſtis, æger.

Καταστύφελος, ὁ ϗ ἡ, valdè durus, aſper.

Καταστωμύλλω, deblatero, blaterando, obtundo. p. part. paſſ. κατεστωμυλμένος, ad laquacitatem et garriendum factus, compoſitus; aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argutè accuſavit, argutè recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο ἐκ ἄκαιρα, *Ariſtoph.* Θεσμ. 468.

Κατασεύομαι, cum impetu ruo; ut hinc ſit *Homericum* κατέσσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, ſibulum edo, ſibilo; (2) exſibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsùm traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σὲ πρὸς τὸν κριτὴν, *Luc.* 12, 58. Τῆς διὰ μέσσατης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, *Dion. Περ.* 296.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occiſio. A

Κατασφάζω, ſive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido. a. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτοὺς) ἔμπροσθεν μου, *Luc.* 19, 27. Κατεσφάγη στρατὸς, *Eur. Rheſ.* 811. Hinc

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, avidus cædis, ſanguinolentus.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) feris claudo, obfirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάττω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adverſus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, in anguſtum contraho; (2) clavis configo.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diſtringo, *Gl. V.* conſtringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, *Apoc.* 5, 1.

Κατασχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio.

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, ſcarificatio, inciſio aut apertura ſcalpello facta. A κατασχάζω.

Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κατασχαστέον, ſacrificandum. Ab eod.

Κατασχάω, laxo, remitto.

Κατασχεθῆτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. v. κατέσχω, pro κατασχέω.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio; (2) retentio. A κατέσχω, *contineo.*

Κατασχετλιάζω, f. άσω, indignor adverſum.

Κατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέσχω, *detineo.*

Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Κατασχηματίζω, fut. ίσω, effingo, confirmo. Κατεσχημάτισον ἑαυτὸν, *Plut.*

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecorè et contumelioſè ago, ſeu tracto.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, conſcindo, diffindendo convello; (2) præcido. Σὲ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, *Ariſtoph. Ran.* 402. Hinc

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffiſſio, diſciſſio.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtrum diffindendo avulſum. Ab eod.

Κατασχοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, à κατέχω.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus ſum; (2) otio malè utor.

Κατασχόμενος, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Κατάσχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Κατασχὼν, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam abſumo.

Κατασώχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταταξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατήξεις, à κατατήκω.

Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, conſtituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, inſero. Εἴ τις αὐτὸν ταξιάρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, *Lyſ.*

Καταταπράττω, perturbo.

Καταταρταρόω, in locum caliginoſum, item carcerem dejicio.

Κατατάχέω, celeritate vinco et averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας, *Pol.* Ex ταχύς.

Κατατάχεως, *adv.* celeriter.

Κατατεθαῤῥηκότως, *adv.* confidenter, audacter, licenter. A καταθαῤῥέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) collocatio membri, *ap. Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) proſterno, dejicio; (5) contendo; (6) diſtendo, extendo, diſtendendo torqueo; (7) porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo; connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, *Plut.* Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, *Dem.*

Κατατειχίζω, muros demolior et dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum gen.* in pariete adverſus quem ſcribo quid.

Κατατελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, totus, uſque ad reliquias. Hinc τὰ κατατελέα, ων, reliquiæ; (2) ſumptus et impenſæ; (3) magiſtratuum conſeſſus. Et τέλος.

Κατατέμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis conciſum interficio; (3) occido; (4) diſſeco, in partes ſeco; (5) dirimo, dirimo ſocietatem, aor. 2. κατέταμον, part. καταταμὼν, qui ſcidit, aor. 1. paſſ. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, ſciſſus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, *Xen.*

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κατάτεχνος.

Κατατεχνικῶς, *adv.* artificioſè.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificioſè diſtinguo et diſſero; (2) in artem redigo.

Κατάτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, induſtrius, Callimachi epith. ab Athenienſibus propter elegantiam et artis ſubtilitatem; (2) artificioſè elaboratus et perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατετήκ᾽, *Ariſtoph. Plut.* 1034.

Καταθήπω, admiror, obſtupeſco, p. med. κατατέθηπα, κατατέπηθεισαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) perſolvo, numero; (4) repono, colloco; (5) *in med.* depono ex humeris, et omitto controverſiam, accuſationem; (2) conſtituo, ordino res; (3) comparo, conſequor; (4) ineo (gratiam) ſuſcipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *in paſſ.*

paſſ. accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, *Marc.* 15, 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, *Act.* 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino; (2) ſtercus emitto adverſum.

Κατατίλλω, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, f. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro; p. part. paſſ. κατατιτρημένος, perforatus.

Κατατιτρώσκω, ſaucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo et exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adverſus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομή, ῆς, ἡ, conciſio; (2) inciſio, ſectio, inciſura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſùm tendens; (2) minùs altus. A κατατείνω, *deorſùm tendo*.

Κατατοξεύω, f. εύσω, ſagittâ peto; (2) ſagittâ configo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεσθαι, *Exod.* 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, f. ψω, in fugam verto, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incurſionem facio, incurſionibus vaſto; (2) inſector, invehor, reprehendo; (3) percurro, luſtro, conſidero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν καὶ λείαν ἀπάγοντες, καὶ πορθήσαντες, *Herod.* Κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς, *Act.* 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) conſumo, vel tero tempus; κατατριβῆναι, a. 2. paſſ. ætatem conſumpſiſſe; p. paſſ. κατατέτριμμαι, ætatem conſumpſi. Κατατρίβεσθαι ἡδοναῖς, περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

Κατατρίζω, f. ίσω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κατατρίχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſùm verſus, deorſùm vergens, declivis, *Heſ.* A τρέπω.

Κατατροχάζω, f. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, vel τροχὸς, *rota*.

Κατατρόχαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curſu tranſiri poteſt. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicatè admodum vivo; (3) luxurior in aliquâ re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν θάλασσαν, *Ariſtid.*

Κατατρύχω, attero, contero; (2) affligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, *Il.* 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, idem.

Κατατρώγω, comedendo ſeu corrodendo conſumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio; (2) conſequor, adſequor; κατατυχών, aor. 2. part. voti compos; inf. κατατυχεῖν, aſſequi.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, arefacio. Ψυχὴν νεκὺν ἀκτὶς σειρία καταυανεῖ, *Lycurg.* 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illuſtro; (2) reſplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, *Nonn.* Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας. Hinc

Καταυγασμός, οῦ, ὁ, illuminatio, illuſtratio.

Καταυγάστειρα, ἡ, quæ illuminat.

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταῦθι, *adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ modulor. Et *in paſſ.* καταυλέομαι, οῦμαι, tibiæ cantum audio; (2) tibiis perſono; *item* demulceor à ſtrepitu tibiarum; (3) exſibilor et derideor. Hinc

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtationem habeo; (2) caſtra metor, conſideo. Νῦν μὲν καταυλίσθητε, *Eur. Rheſ.* 517.

Καταυτίκα, *adv.* ſtatim, illicò.

Καταυτόθι, *adv.* ibi, illic, iſtic.

Καταυχάομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφαγάς, nepos, helluo, ganeo, *Ph.* καταφαγὰς, comeſtor, *Ph.* καταφαγάδες, gulatores, *Ph.* A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præſ. non datur; peredere, edere, devorare; (2) conſumere, abſumere, per luxum abligurire; καταφαγοῦμαι, devorabo. Καταφαγῶ σου τὸν βίον, *Luc.* 15, 30. Ποῦ γὰρ ἣν νῦν δ' ἤφερες, οὐ κατέφαγε, *Ariſtoph. Pac.* 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor eſſe. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas.

Καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. à καταφαίνομαι. Unde

Καταφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, apertus.

Καταφαντάζω, f. άσω, idem quod ſimplex.

Καταφαντός, ή, όν, adfirmativus, qui adfirmari poteſt, adfirmandus, (ſed hoc potiùs καταφατὸς, A κατάφημι.) (2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *adv.* apertè, evidenter, manifeſtè.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, f. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) ſanctè polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama*.

Καταφατικός, ή, όν, adfirmans.

Καταφατικῶς, *adv.* adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερει καταβροντᾷ καὶ καταφέγγει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, *Longin.* 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) ſalax, libidinoſa meretrix; (4) omninòque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorſùm fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, deferor, appello; κατενεχθεὶς, a. 1. part. delatus, appulſus, in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, *Act.* 26, 10. Καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, *ibid.* 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, *ibid.*

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόνδ' οὐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, *Eur. Cyc.* 423. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, *Act.* 14, 6. Hinc

Καταφευκτέος, έα, έον, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοὶ καταφευκτέον, *Lucian.*

Καταφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo; (2) denuncio, defero.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo, καταπεφήμισται, fama fert.

Κατάφημος, famoſus, *Gl. V.* A φημι.

Καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo, aliquem invado.

Καταφθατέομαι, idem, *Æſch. Eum.* 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 *Pet.* 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. pl. perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατεφθιμένοις, à καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe; (2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo. Οὐδ' εἴασε σοῦ γέροντα γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν, *Eur. Alc.* 618.

Καταφθίω, f. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμός, *Soph. Phil.* 345.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio; (2) maceratio; (3) ſtupratio; (4) internecio, ſtrages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor. Ἐπιπέσοντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτὸν, *Act.* 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, ſentio in philoſophiâ contra aliquem, ſeu diſputo; (2) philoſophicâ diſputatione vinco; (3) ſilentio et modeſtiâ ſeu patientiâ vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. combuſtus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, *Il.* 22, 512.

Καταφλεκτός, όν, combuſtus.

Καταφλέξαι, 3. ſing. a. 1. opt act.

Καταφλεξίπολις, exuſtor, vaſtator urbis. A κατάφλεξις, et πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, exterreo, conterreo. A

Κατάφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, formidoloſus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo.

Καταφοιτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, *Eur. Or.* 608.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, lapſus, delapſus; etiam occaſus ſolis; (2) ictus; (3) adliſio; (4) altus ſopor, gravis ſomnolentia; (5) invectiva; (6) merces operarum, *Poll.* A καταφέρω.

Καταφορέω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικός, ή, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *adv.* vehementer, aſperè.

Κατάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, proclivis, pronus, propenſus; (2) qui defertur, delabitur. Ab eod.

Καταφορτίζω, magnoperè onero. Hinc

Καταφορτικός, ή, όν, oneroſus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onuſtus. A φόρτος.

Καταφράγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præſ. imperat. act. v.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ τήνδε δίκην, *Heſiod.* Ἔργ. 246.

Κατάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, loricatus, κατάφρακτοι ψυχαὶ, animæ obtenebratæ, neque prævidentes futura. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; loricâ munio.

Καταφρονέω, contemno, ſperno, deſpicio. *Alicubi et pro* adfecto, *inpr.* dolosè meditor. Unde

Καταφρονοῦντες, impoſtores, fraudulenti; (2) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno, h. e. non timeo; contemptim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε; 1 *Cor.* 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς, *Eur. Bacc.* 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio; (2) hoſtilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpectio.

Καταφρονητής, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ή, όν, ad contemnendum propenſus, qui facilè contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. pro καταφρονέοντας, à καταφρονέω.

Καταφροντίζω, f. ίσω, jocosè fictum ab Ariſtophane, οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα, ſcil. θοιμάτιον, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, *Ariſtoph. Nub.* 855.

Καταφρύαγμα, τὸ, faſtus, ſupercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, propriè de equo ſæviente in frenum; (2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, *Ariſtoph. Nub.* 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.
Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.
Καταφύγιον, ου, τὸ, perfugium. Ab eod.
Καταφυλαδὸν, *adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ, et φῦλον, *tribus.*
Καταφυλάσσω, vel ττω, f. ξω, obfervo.
Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, et φύλλον.
Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo. Καταφυσῶσιν οἴνῳ γλυκεῖ, *Arist.*
Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A feq.
Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, confero.
Κατάφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, confitus, arboribus confitus. A φυτὸν, *planta.*
Καταφωνεῖν, perfonare, *de cicadis.* Hinc
Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid fono expletur.
Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo et comperio; (3) fcrutor, exquiro. Τὰς ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, *Thuc.* A
Κατάφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenfus in facinore, manifeftus, reus. A φὼρ, *fur.*
Καταφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuftro; (2) baptizo, *ap. Eccl. Script.*
Καταχαίνω, dehifco; (2) derideo.
Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, infulto. Καταχαίρειν ἐπὶ τινος, *Herodot.*
Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuftes congero.
Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.
Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum inftrumentum, *ap. Pl.* fi lectio vera, *Ern.*
Κατάχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, æratus. Hinc
Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.
Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter et ambitiosè loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδὰς ὑμᾶς, ὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, *Æfchin.*
Καταχαριστικὸς, ῦ, ὁ, largitor. A præc.
Καταχάριμα, ατος, τὸ, ludibrium.
Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas; (2) irifio cum cachinno. A καταχαίνω. Hinc
Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehifco; (2) derideo. Hinc
Καταχάσμησις, εως, ἡ, derifio.
Καταχέζω, f. έσω, concaco.
Καταχείρεος, ον, habilis manui, ut χερμάδιος, *Ern.* A χεὶρ.
Καταχειροτονέω, ῶ, adverfus aliquem fuffragium fero, fuffragio condemno. Hinc
Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per fuffragia, condemnatio à plebe facta.
Καταχεύω, profundo, idem quod
Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo, a. 1. κατέχευα. Ἀλλ᾽ ἵππερὸν μῦ κατέχεε τῶν χρημάτων, *Aristoph. Nub.* 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τῦ στροφέως ὕδωρ, fupra cardinem, *idem* Θεσμ. 494.
Καταχήνη, ης, ἡ, derifio, contemptus. A καταχαίνω.
Καταχὲς, έος, τὸ, fonorum, ftreperum, *Dor.* pro κατηχὲς. A κατηχής.
Καταχεύετο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, à καταχεύομαι.
Καταχήνη, 3. fing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάνη, à καταχαίνω.
Καταχηρεύω, vidua fum, in viduitate ago.
Καταχθέω, moleftiâ afficio.
Καταχθομαι, rei alicujus moleftiâ adficior.
Καταχθόνιος, ὁ ϗ ἡ, fubterraneaneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.
Καταχλαινόω, veftio, propriè lænâ, vefte pinguiori. A χλαῖνα.
Καταχλευάζω, f. άσω, ludificor, irrideo, fubfanno, cavillor.
Καταχλιδάω, delicias facio, infolens fum.
Κατάχλοος, ον, valdè viridis. A χλοή.
Καταχορδεύειν, inteftina et ventrem feu etiam carnem concidere, fecare, χαταχρεωργεῖν, *Herod.* A χορδή.
Καταχορδέω, idem; (2) interficio, concido.
Καταχόρευσις, εως, ἡ, fpecies cantûs, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans defcribebatur.
Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, confumo in choragiâ, abfumo in apparatu ludorum choricorum; (2) fuppedito, largior, erogo; (3) effundo, largè contribuo.
Καταχόω, inufit. fed. fut. 1. καταχώσω, et tempora inde formanda fuppeditat verbum καταχωννύω, humo congeftâ tego, humo vel arenâ obruo.
Καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodicè utor, abfumo, profundo; (2) utor *in bonam partem;* (3) malè accipio, verberibus, morte adficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξυσίᾳ μῦ, 1 *Cor.* 9, 18.
Καταχρέμπτομαι, exfcreo in; (2) defpuo, confpuo.
Κατάχρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppreffus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata et obærata.
Καταχρῆσθαι, præf. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, à καταχράομαι. Hinc
Κατάχρησις, εως, ἡ, abufio, abufus; (2) ufurpatio, *etiam in bonam partem;* (3) catachrefis, figura rhetorica.
Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, abufivus. Ab eod.
Καταχρηστικῶς, *adv.* abufivè.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.
Κατάχριστος, ὁ ϗ ἡ, inunctus, perlitus. A
Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
Καταχρόω, inufit. fed fuppeditat f. καταχρώσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo.
Κατάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc
Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, idem.
Κατάχυμα, ατος, τὸ, profufio, infufio, adfperfio. A καταχύω. Unde
Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas quo aqua manibus infunditur, vel menfæ infertur.
Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adfpergo, inis; quod effunditur, feu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces et ficus, quæ in capita recens emptorum fervorum ad forum fedentium, vel etiam fponforum effundi folebant. Ab eod. Hinc
Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, jufculum et condimentum, quo perfunditur caro affa. Dim.
Κατάχυτλον, ου, τὸ, perfundibulum, vas quo lavantes fe perfundunt balneatores. A καταχύω.
Καταχυτρίζω, f. ίσω, in ollâ vel vafe fictili condo, repono, expono; (2) occido.
Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, *inuf.*
Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.
Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.
Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inuf. καταχόω, aggerem duco; (2) terrâ obruo, aor. 1. part. paff. καταχωσθεὶς, obrutus. Κατὰ σὲ χώσομεν τοῖς λίθοις, *Aristoph. Ach.* 299.
Καταχωρίζω, f. ίσω, femoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ftatuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμὸς, ῦ, ὁ, collocatio; (2) relatio in literas, in tabularium, &c.
Καταψαίρω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, f. ήσω, tergendo ficcandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτῦ τὴν κεφαλὴν, *Xen.*
Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adfpergo; (2) adfpergo.
Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαι τινὸς προδοσίαν, *Phal.*
Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falfum teftimonium dico, in falfo teftimonio oppugno et opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινὸς, *Xen.*
Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
Καταψευσμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Καταψέφω, tenebras offundo.
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) cenfeo, decerno, pronuncio; (3) fententiam fero adverfam, antiquo. Καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον, *Xen.* Hinc
Καταψηφισμὸς, ῦ, ὁ, condemnatio:
Καταψήφισις, ἡ, idem.
Καταψήχω, f. ψω, mulceo, permulceo, frico, derado, deftringo, detergo; (2) a quo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππυς, *Eur. Hipp.* 115.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
Καταψοφέω, perfono locum.
Καταψυκτικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteft.
Καταψύξῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.
Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio.
Καταψυχρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, frigidus, pergelidus. A
Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) arefacio, exficco; (3) fedo, refocillo. Καταψύξῃ τὴν γλῶσσαν μῦ, *Luc.* 16, 24.
Κατάωρος, ον, immaturus ætate.
Κατεαγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, à κατάγω.
Κατέαξα, *confr*[illegible], aor. 1. ind. act.
Κατέαται, *fede*[illegible], 3. pl. præf. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, à κάθημαι.
Κατέβα, *Dor.* pro
Κατέβη, 3. fing. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
Κατέβην, *defcendi*, 1. fing. a. ejufd.
Κατέβαλλεν, *Dor.* pro κατέβαλλε, à καταβάλλω.
Κατεβιάσατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. v. καταβιάζω.
Κατεβλήθην, a. 1. ind. paff. v. καταβάλλω.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, fponfione, vel fatifdatione obftringo; (2) defpondeo, vel defponfatam trado; κατεγγυημένη, defponfata, fponfa. Ἦν σοὶ κατεγγυήσ᾽ ἑταιρίαν, *Eur. Or.* 1068.
Κατεγγύη, ης, ἡ, defponfio, *Pl.*
Κατεγγυητικὰ, fponfalia, *Gl. V.* A κατεγγυάω.
Κατεγέλων, imperf. ind. act. pro κατεγέλαον, à καταγελάω.
Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accufo. Hinc
Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipfum; (3) accufatio.
Κατεγκεῖμαι, irruo, incumbo in, infto, urgeo.
Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, feftino.
Κατέγνωσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.
Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, defundo in.
Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato faftidio rejicio.
Κατεδάην, a. 2. ind. paff. v. καταδαίω.
Κατεδαίσατο, *divifit*, 3. fing. a. 1. ind. med.
Κατέδαρθον, a. 2. ind. act. v. καταδαρθέω.
Κατεδαφίζω, folo æquo; (2) folo allido.
Κατέδειξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.
Κατέδευσας, 2. fing. a. 1. ind. act. v. καταδεύω.
Κατεδέδοκε, 3. fing. perf. ind. act. *Att.* pro κατεδήκε, à καταδέω.
Κατέδησε, 3. fing. aor. 1. ind. act. verbi καταδέω.
Κατεδιώκετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi καταδιώκω.
Κατεδίωξα, a. 1. ind. act.
Κατεδόκεον, imperf. ind. act. v. καταδοκέω.
Κατεδυλῦτο, 3. fing. imperf. ind. paff. *Ion.* et *contr.* pro κατεδυλόετο, à καταδυλόω.
Κατέδραθες, 2. fing. a. 2. ind act. *per Metath.* pro κατέδαρθες, à καταδαρθάνω.
Κατέδραμον, a. 2. ind. act. v. κατατρέχω.
Κατέδυ, 3. fing. a. 2. ind. act. v. κατάδυμι.
Κατέδω, comedo, confumo, p. κατεδηδοκὼς, qui devoravit, a. 1. paff. κατηδέσθην, p. paff.

paſſ. κατεδηδεσμένος, comeſtus. Ἴλιον ἱρὴν— Αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν, *Epigr.* τροφαλίδα Σικελὴν, *Ariſtoph. Veſp.* 834. Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάρνοπες ἂ κατέδονται, *Ariſtoph. Av.* 595.

Κατενηγὼς, perf. part. med. *Ion.* pro κατεαγὼς, à κατάγνυμι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καταθαῤῥέω.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.

Κατεθίζω, conſuefacio.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. καταθοινάω.

Κάτει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κάτειμι.

Κατείβω, effundo, perfundo; κατείβομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν, per genas, *Il.* 24, 794.

Κατεῖδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατείδω.

Κατείδω, inuſit. ſed hinc κατεῖδον, conſpexi; κατειδὼς, conſpicatus. Ὤφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας, *Eur. Hec.* 1075.

Κατείδωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.

Κατεῖεν, 3. ſing. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. à κάτειμι.

Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.

Κατεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cedens, obſequens, moriger. Ab εἴκω.

Κατειλέω, implico; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, *Herodot.* Hinc

Κατείλησις, εως, ἡ, involutio.

Κατειλημμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro καταλελημμένος, à καταλαμβάνω.

Κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσσατο, *Ion.* et *Æol.* obvoluti erant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ.

Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, à κατειλίσσω.

Κατείλλω, coarctum et quaſi concluſum teneo, in anguſtum cogo.

Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. Ab εἰλέω, et σπάομαι.

Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.

Κατειλωτίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, mancipo. Ab εἵλως, *ſervus Laconum.*

Κάτειμι, deſcendo; (2) redeo, revertor.

Κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, à καθίημι.

Κατεῖπαι, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.

Κατειργάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.

Κατειργνῦναι, præſ. inf. act. v. κατείργνυμι.

Κατείργω, f. ξω, arceo; (2) ſubigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, *Pauſ.* στρατεῖα, *id.* Κατείργεσθαι ὑπὸ τῶ δυνατωτέρω, *Thuc.*

Κατείρειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. κατερείκω.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo; (2) cavillor.

Κάτεισιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, à κάτειμι.

Κατεκάην, a. 2. ind. paſſ. v. κατακαίω.

Κατέκανι, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαίνω.

Κατεκείμην, imperf. ind. med. verbi κατακεῖμαι.

Κατέκηε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. κατακαίω.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.

Κατεκλάξατο, 3. ſing a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλείσατο, à κατακλείω.

Κατεκλασθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro κατακλησθῆς, à κατακλείω.

Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum, &c.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατακόπτω.

Κατεκρίθην, a. 1. ind. paſſ. v. κατακρίνω.

Κατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.

Κατέκτα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατέκτη, v. κατάκτημι.

Κατέκταθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* κατεκτάθησαν, à κατεκτείνω.

Κατέκτανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.

Κατεκφεύγω, effugio.

Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.

Κατελαύνω, depello.

Κατελέγχετο, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. κατελέγχω.

Κατελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελέγχει Περσέα τὸν κτίστην, *Epigr.*

Κατελεέω, εῶ, miſereor, commiſereor. Κατελεήκατε με, *Luc.*

Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, à καθαιρέω, pro καθέλω.

Κατελείφθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταλείπω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Κατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατελέλεκτο, à καταλέγω.

Κατελεξάμην, a. 1. ind. med.

Κατέλεξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi καταλέγω.

Κατέλευσις, ἡ, deſcenſus, adventus. A κατέρχομαι.

Κατελήφθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλαμβάνω.

Κατελθέμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, à κατέρχομαι.

Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conj. act.

Κατελθὼν, *qui deſcendit*, a. 2. part. act.

Κατέλιπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolvor.

Κατελόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, à καθαιρέω.

Κατελῶσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελῶσι.

Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.

Κατελπισμὸς, ȣ, ὁ, ſpes. A præc.

Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.

Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.

Κατέμαρπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω.

Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio.

Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo.

Κατεμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.

Κατεμματέω, demitto, immitto, *Nicand.*

Κατεμπάζω, corripio, urgeo; *Id.*

Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exſufflo.

Κατεναίρω, interficio, corrumpo, a. 1. med. κατενήρατο, interfecit.

Κατέναντι, *adv.* ex adverſo, à regione; (2) adverſus, obviam.

Κατεναντία, *adv.* idem.

Κατεναντίον, *adv.* idem.

Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, p. paſſ. κατηναρισμένος, jugulatus.

Κατένασσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένασε, à κατανάω.

Κατενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus.

Κατένεγξις, ἡ, lapſus ex alto. Ab *inuſ.* ἐνέγκω.

Κατένεικε *detulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro κατήνεγκα, à καταφέρω.

Κατένευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κατανεύω.

Κατενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.

Κατενήνοθεν, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* et *per Metatheſin*, pro κατήνθα, à κατενθέω, pro quo dicitur κατενέθω.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω.

Κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, à κατέρχομαι.

Κατεντείνω, diſtraho, κατεντείνομαι, enixè contendo, flagito.

Κατεντευκτὴς, ȣ, ὁ, qui aliquem conveniens accuſat, vel alium, vel ipſum. A

Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.

Κατεντρυφάω, ῶ, inſulto. *Philox.* κατεντρυφᾷν, inſoleſcere.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *adv.* in conſpectu, coram. Ex κατὰ, et ἐνώπιον.

Κατενώπιον, *adv.* idem et ex iiſd.

Κατεξανάστασις, ἡ, oppugnatio, rebellio.

Κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adverſans. A

Κατεξανίσταμαι, contra aliquem inſurgo; (2) contra futurum me præparo.

Κατεξετάζω, recognoſco.

Κατεξȣσιάζω, f. άσω, poteſtatem excerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξȣσιάζȣσιν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25. Hinc

Κατεξȣσιαστικὸς, ἡ, ὸν, imperans.

Κατεξȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris et arbitrii. Ab ἐξȣσία.

Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.

Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ᾽ αὐτὸ κατεπάγων πυκνὸν, *Ariſtoph. Eq.* 25.

Κατεπᾴδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.

Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem.

Κατεπακολȣ́θημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum.

Κατεπάλληλος, ον, alternus.

Κατεπατήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπατέω.

Κατεπάτησεν, 3 ſing. a. 1. ind. act.

Κατέπαυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.

Κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum, f. 1. paſſ. κατεπειχθήσεται, urgebitur.

Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.

Κατέπεσον, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.

Κατεπέστησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι.

Κατέπεφνεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπέφονεν. Al. à φω fit φενω, per *redupl.* πεφενω et *per Sync.* πεφνω, inde a. 2. ἔπεφνον.

Κατεπήδησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.

Κατέπηξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à καταπήγνυμι.

Κατεπιάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω.

Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupidus, *Gl. V.* κατεπίθυμος, deſiderabilis. Ex κατὰ, et ἐπιθυμία, *cupiditas.*

Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicio vinco.

Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter ſtudioſèque.

Κατεπιφεύγω, confugio.

Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.

Κατέπλευσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.

Κατεπόθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταπίνω.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.

Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς τῶν θεῶν ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε; δέσποτα, *Ariſtoph. Pace.* 377. Ἄγε δὴ κατείπῃ μοὶ σὺ σὸν σαυτȣ̃ τρόπον, *idem Nub.* 478.

Κατέρασαι, defundere; quaſi ab ἔρα, *terra*, unde ἐράζε, *humi.*

Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. paſſ. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεσθαι, *Rom.* 4, 15. τὰ μὲν σημεῖα τȣ̃ ἀποστόλȣ κατεργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 *Cor.* 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio, ut cibi; cultura et elaboratio, ut ſoli.

Κατεργάσμενος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.

Κατεργαστέον,

Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum eſt.
Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi.
Κατεργάστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excultus, ornatus, operoſus.
Κάτεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore excultus, τὸ κάτεργον, confectio, cultus, uſus, *LXX.*
Κατεργὸς, ὸν, confectus, ut ſenio, &c.
Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατερείδω, f. είσω, ſuperimpono.
Κατέρεικτος, ὁ ϗ ἡ, confractus. A
Κατερείκω, f. ξω, frango, contundo, ſcindo.
Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερηρειμμένος, p. paſſ. dirutus. Ἔστην ἐν φόρμιγγι, κατερείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη, *Epigr.*
Κατέρεξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' à καταρέζω.
Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἡ μιαρὰ τί μȣ κατήρυγεν, *Ariſtoph. Veſp.* 1145.
Κατερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus. A
Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέψασθε ϗ νεῦσυσικως κεράμω τὸ νῶτον, *Ariſtoph. Veſp.* 1284. opertæ eſtis.
Κατερέω, ῶ, dico ſeu loquor contra, indico, obloquor; (2) ediſſero. Κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, *Ariſtoph Nub.* 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοὶ τὠνομ' ὅ, τί ποτ' ἐςὶ σοὶ, *idem Pace,* 188.
Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. v.
Κατερητύω, detineo, retineo. Κατερητύσων δ' ὁδὸν ἣν ... ἄλλη, *Soph. Phil.* 1462.
Κατεριθεύομαι, contendo, litigo.
Κατεριπόω, idem quod κατερείπω. Hinc
Κατερίπωσις, ἡ, deſtructio, vaſtatio.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore ſuffundor.
Κατερυκάκω, detineo, remoror, ut hinc fit *Homericum* μὴ κατερύκακε, ne detine, ſed ibi legitur et κατερύκανε, Il. 24, 218.
Κατερυκάνω, idem.
Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A
Κατερύκω, f. ξω, idem. Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις ϗ κατερύκεις, *Ariſtoph. Veſp.* 599.
Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τὴν γὲ κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, *Od.* 5, 251.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; ſc. in loca depreſſiora; (2) *de oratore, ſcriptore,* venire ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὃς ἂν κατέλθῃ, τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνὴρ, *Eur. Iph. in Tau.* 39. ἀπὸ τῆς Ἰȣδαίας, *Act.* 21, 10. πρὸς τȣ̀ς ἁγίȣς, *ib.* 9, 32.
Κατέσβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κατασβέννυμι.
Κατέσειε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.
Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίȣσι τȣ̀ς πατέρας ἀποθανόντας, *Luc.* τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, *Mat.* 23, 14.
Κατεσκαμμένα, perf. part. paſſ. verbi κατασκάπτω.
Κατέσκαψα, *dirui,* a. 1. ind. act.
Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.
Κατεσπευσμένως, *adv.* feſtinanter, accelerando. A κατεσπευσμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπεύδω.
Κατεσπȣδασμένως, *adv.* ſtudioſe, deditâ operâ, *item* bonâ fide. A κατεσπȣδασμένος, part. perf. paſſ. v. κατασπȣδάζω.
Κατέσαθεν, *oppoſiti ſunt,* 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* pro κατεςάθησαν, à καθίςημι.
Κατεςάθησαν, idem, ſed communiter.
Κατέςασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέςησαν.
Κατεςεὼς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθεςηκὼς.
Κατεςήκει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro καθεςήκει.
Κατέςην, *conſtitui,* a. 2. ind. act.
Κατεςράφατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατεςραμμένοι ἦσαν, à καταςρέφω.

Κατεςράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.
Κατεςρέφετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Κατέςρεψα, *ſubverti,* a. 1. ind. act.
Κατεςρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταςρώννυμι.
Κατέςυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταςυγέω.
Κατέσχεθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω, pro κατέχω.
Κατέσχεν, *retinuit,* 3. ſing. a. 2. ind. act.
Κατετάκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, à κατατήκω.
Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.
Κατετὸς, *adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex ἔτος, *annus.*
Κατέτριβον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω.
Κατέτριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κατατρίζω.
Κατέτρωξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. κατατρώγω.
Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω.
Κατευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem, probo.
Κατευημερέω, ῶ, proſperè ago; (2) gratiâ et auctoritate polleo; (3) auctoritate et gratiâ ſupero. Κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, *Æſchin.*
Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, ſcopum ferio; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὔθικτος, *tactu facilis.*
Κατευθὺ, *adv.* rectâ, pro κατ' εὐθὺ.
Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commodè ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) rectâ incedo. Ὁ δὲ Κύριος, κατευθύναι ὑμῶν τας καρδίας, 2 *Theſſ.* 3, 5. τȣ̀ς πόδας ἡμῶν, *Luc.* 1, 79. Hinc
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, ȣ̃, ὁ, idem.
Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.
Κατευκαιρέω, occaſione dextrè utor.
Κατευκηλέω, permulceo, delinio, ſedo.
Κατευκτικῶς, optando, precandi causâ. A κατεύχομαι.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατευλογȣ̃σι πρὸς τȣ̀ς πολλȣ̀ς, *Plut.*
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facilè aliquid efficio.
Κατευμεγεθεῖν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμεγεθής.
Κατευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) *in paſſ. et med.* quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἔκτος αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Ἕκτωρ, *Eur. Rheſ.* 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πȣ̃ κατευνάσαι φράσον, *ibid.* 611. Hinc
Κατευνασμὸς, ὁ, dormitio, ſomnus.
Κατευναςὴς, ȣ̃, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευναςήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναςικὸς, ἡ, ὸν, vim ſopiendi, ſedandi habens.
Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατευνηθέντα, ſopitum, idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in paſſ.* κατευοδȣ̃μαι, proſperor, proſperè ago. Hinc
Κατευοδωσις, εως, ἡ, proſperatio, *Gl. V.*
Κατευορκέω, ſanctè et religioſè juro.
Κατευόροφος, v. εὐόροφος.
Κατευπορέω, abundo, ut ſimplex.
Κατευρύνω, dilato, *Ern.*
Κατευςοχέω, ῶ, f. ήσω, benè collimo; (2) conjecto benè.
Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio.
Κατευτρεπίζω, fut. ίσω, apparo, inſtruo, ordino. Καὶ μέν τοὶ σὺ μὲν ταύτας κατευτρέπιζ', *Ariſtoph. Conc.* 508.

Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſtâ acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημȣ̃ντες αὐτὸν, *Plut.*
Κατευφαίνω, exhilaro.
Κατευχειρίζω, idem quod εὐμαρίζω.
Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, *Gl. V.* A
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnoperè precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior; me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ' ὁμȣ̃ κἀμοὶ θανεῖν εὖχȣ, *Soph. Aj.* 392. Καὶ πᾶσα πρόσθεν ἑςίας κατηύξατο, *Eur. Alc.* 152.
Κατευωχέω, epulis excipio.
Κατευωχέομαι, ȣ̃μαι, epulor.
Κατέφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.
Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω.
Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.
Κατεφάνην, a. 2. ind. paſſ. v. καταφαίνω.
Κατεφθαρμένος, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.
Κατέφθειρα, *corrupi,* a. 1. ind. act.
Κατεφίςημι, inſurgo in aliquem. Κατεπέςησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰȣδαῖοι τῷ Παύλῳ, *Act.* 18, 12.
Κατεφόνευσε, aor. 1. indic. act. verbi καταφονεύω.
Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.
Κάτεχε, 2. ſing. præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, à κατέχω.
Κατέχεεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, à καταχέω.
Κατέχευα, *effudi,* 1. ſing. a. ejuſd.
Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.
Κατεχθραίνω, odio proſequor, inimicus ſum alicui.
Κατεχμάζω, idem quod ἐκμάζω.
Κατεχόμενος, præſ. part. paſſ. verbi
Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo, v. gr. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum ſubſt.* varias accipit ſignificationes, ut hiſtriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata eſt, *Ern.* Et ad hæc *in paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν ςρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, *Soph. Phil.* 11. Κατέχȣσι ἔρωτες ἐμὰς πόλεως *Ariſtoph. Av.* 1321. Μεγάλοι θόρυβοι κατέχȣσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλεία, *Soph. Aj.* 142. Καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ, *Eur. Hipp.* 27.
Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, *Nicand.*
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, à κατάγω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
Κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγȣ̃μαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, accuſo, demonſtro, prædico, enuncio; *in Logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγορȣ̃μεν αὐτȣ̃, *Act.* 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὕτη κατηγόρηκεν εὖ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 451. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰȣδαίων, *Act.* 22, 30.
Κατηγορηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum, *ap. Logicos.* A κατηγορέω.
Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum, *apud Logic.* Ab eod.
Κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.
Κατηγορικῶς, accuſatoriè, criminosè.
Κατήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accuſator. Ab eod.
Κατηγορȣ́μενος, præſ. part. paſſ.

Κατηγωνίσατο,

Κατηγωνίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.

Κατῄδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. verbi καταιθαλόω.

Κατῄεν, 3. sing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, à κάτειμι.

Κατήκει, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, à καθήκω.

Κατῄκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.

Κατήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auscultator; (5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.

Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατελαύνω.

Κατῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act *per Syncop.* pro κατήλυθεν, à κατέρχομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens; (2) scala.

Κατηλλάγην, aor. 2. ind. pass. verbi καταλλάττω.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, sulco.

Κατηλόκισαι, 3. sing. perf. ind. pass.

Κάτηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, declivis, *Nonnus.* A κατέρχομαι. Hinc

Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, à καθάλωμαι.

Κατῆμαρ, indies, quotidiè, singulis diebus.

Κατημελημένως, *adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus, vilis,* perf. part. pass. à καταμελέω.

Κατημύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω.

Κατημύω, demitto, v. gr. animum dolore, &c.

Κατηναγκασμένως, coactè, necessariò.

Κατηναλωμένα, nom. pl. p. part. pass. n. g. verbi καταναλίσκω.

Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω.

Κατήνεγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.

Κατήνοχα, detuli, perf. ind. med.

Κατήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus.

Κατήντησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ᾽ à καταντάω.

Κάτηξις, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγνυ.

Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω.

Κατῃονῶν, *perfundebam,* imperf. ind. act. *contr.* pro κατῃόναον, à καταιονάω.

Κατήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, dependens, demissus. Ex κατὰ, et ἀείρω, *tollo.*

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis et placidus sum. Hinc *Hom.* κατηπιόωντο, pro κατηπιάοντο, *Il.* 5, 417.

Κατηρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράετο, à καταράομαι.

Κατηργηθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταργέω.

Κατήργηκα, *abolevi,* perf. ind. act.

Κατήργησα, *inanem reddidi,* a. 1. ind. act.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καταίρω.

Κατῄρεε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro καθῄρεε, à καθαιρέω.

Κατηρέθετο, 3. sing imperf. ind. pass. verbi κατερέθω.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, tranquillo, sedo.

Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex ἐρέφω.

Κατήρης, ες, suspensus; (2) accommodatus, instructus, apparatus. Ab ἄρω.

Κατήριπε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατερείπω.

Κατήρραξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω.

Κατηρτίσθαι, perf. ind. pass. v. καταρτίζω.

Κατηρτίσω, *perfecisti,* 2. sing. aor. 1. med.

Κατήσθιον, imperf. ind. act. v. κατεσθίω.

Κατῃσχύνθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω.

Κατῄσχυνον, *pudefaciebam,* imperf. ind. act.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum mœrore.

Κατηφέω, sum vultu demisso præ pudore. A

Κατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est vultu præ pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. Ex κάτω, et φάος, (vel potiùs ἅπτω, *figo,* Ern.)

Κατηφήσας, a. 1. part. act. v. κατηφέω.

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc *Poëticè* κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A κατηφής.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, vivâ voce doceo aliquem, *item* doceo *simpl.* (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi, a. 1. pass. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus. Ἵνα ϗ ἄλλους κατηχήσω. 1 *Cor.* 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, *Luc.* 1, 4. (Vid. *Ern.*)

Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A κατηχέω.

Κατηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sonorus, strepetus. Ex κατὰ, et ἦχος, *sonus.*

Κατήχησις, εως, ἡ, obturatio aurium, et stupefactio sensuum, quæ fit pulsatione et concrepatione æneorum, &c. (2) institutio; (3) doctrinæ Christianæ elementa.

Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, doctor; (2) qui prima tradit elementa, qui initiat. A κατηχέω.

Κατήχητοι, qui initiantur. *Vulg. Lex. ex Dionys. Areopag.* Ab eod.

Κατήχθην, a. 1. ind. pass. v. κατάγω.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω. Hinc

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, disciplina, in primis Christianismi elementa.

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui elementa, in primis doctrinæ Christianæ tradit. Ab eod.

Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad institutionem in re aliquâ pertinens. Ab eod.

Κατηχούμενα, vel κατηχουμενεῖα, ων, τὰ, loca in quibus stabant catechumeni, tabulæque catecheticæ adservabantur. A κατηχέω.

Κατηωρεῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατηωροῦντο, à καταιωρέομαι.

Κάτθανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω.

Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* et *Ion.* pro καταθεῖναι, à κατατίθημι.

Κάτθεο, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Æol.* et *Ion.* pro καταθέσω.

Κατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo.

Κατιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro κατεῖσι, à κάτειμι.

Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατείδω.

Κατιδόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.

Κατίεναι, præs. inf. act. verbi

Κατίημι, *Ion.* pro καθίημι, demitto. Hinc

Κατιὰς, άδος, scapellum quo fœtus aut abscessus ex utero exscinditur, *Ion.* pro καθιάς.

Κατίζω, *Ion.* pro καθίζω, colloco.

Κατιθὺ, *adv.* rectà, è regione, ex adverso.

Κατιθύνω, dirigo.

Κατικετεύω, *Ion.* pro καθικετεύω, supplico.

Κατικμαίνω, humecto; (2) mollio.

Κατιλλαίνω, distortis oculis irrideo.

Κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατιλλαίνω, ut et

Κατιλλωπέω, ῶ.

Κατιλλώπτω, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. pass. κατιλυθεὶς, oblimatus.

Κατιόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi κάτειμι.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco seu consumo; κατιόομαι, οῦμαι, rubigine consumor, perf. part. κατιωμένος.

Κατιππάζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθαι, à καθιππάζομαι.

Κατιρῶν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro καθιερόειν, à καθιερόω.

Κατίστασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro καθίστασθαι, à καθίστημι.

Κατιστέατο, *constituebantur,* 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro καθίσταντο.

Κατίσχεαι, 2. sing. præs. ind. med. v. seq. *Ion.* pro κατίσχῃ.

Κατίσχειν, præs. inf. act. v. κατίσχω.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

Κάτισχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, macer, gracilis.

Κατισχνόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.

Κατισχύουσι, 3. pl. præs. ind. act. v.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimo, dejicio; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, et (6) *in p. ss.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, *Luc.* 23, 23.

Κατίσχω, coërceo, contineo, sisto; (2) appello, devenio aliquò. Λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, *Herodot.* deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας, *idem.*

Κατίωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κατιόω.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

Κατοδύρομαι, deploro, defleo.

Κατοικὰς, άδος, ἡ, domestica. A κάτοικος.

Κατοικέσια, ων, τὰ, festa eo die quotannis celebrari solita quo quis aliquò habitatum concesserat. Ab eod.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατῴκει τήνδε γῆν Κορίνθιαν ξὺν ἀνδρὶ ϗ τέκνοισιν, *Eur. Med.* 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, *Soph. Phil.* 39.

Κατοικῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν.

Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domesticus, domi nostræ degens. Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) incolis frequento, κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, *Aristoph. Av.* 203.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domestica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio; (3) oppletio loci, quæ fit structuris ibi depositis. A κατοικίζω.

Κατοικισμὸς, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.

Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, inædifico, oppleo structuris.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, dispenso.

Κάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, habitator, incola.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum et familiam, seu rem familiarem consumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miseror, a. 1. part. κατοικτείρας. Κατοίκτειρον μὲ τὴν πανάθλιαν, *Aristoph.* Θεσμ. 1117. Ἀλλ᾽ αἴδεσαι μὲ, ϗ κατοίκτειρον βίον, *Eur. Iph. in Au.* 1274.

Κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, commisereor; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς τῶνδ᾽ ἀθλίους ξυμφορὰς κατοικτίσεις, *Eur. Herac.* 153. Hinc

Κατοίκτισις, ἡ, miseratio, misericordia.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρὸς.

Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo, prosequor aliquid lamentis.

Κατοινὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc

Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arroganter de me sentio.

Κάτοισθα, 2. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro κατοίδασθα, *Æol.* pro κατοιδὰς, à κατείδω.

Κατοίχομαι, morior, οἱ κατοιχόμενοι, mortui.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.

Κατοκλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.

Κατόκνει, *tergiversare, pigeat te,* 2. sing. præs. imperat. act. pro κατόκνεε. A

Κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo.

queo. Κατοκνέω περιϊδεῖν γῆν τμηθεῖσαν, vaſtari, *Thuc.*

Κατοκωχὴ, ἡ, idem quod κατοχὴ.

Κατόλεθρος, V. κατώλεθρος.

Κατολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorſus negligo, parvi pendo.

Κατολισθαίνω, et κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor, κατολισθὼν, collapſus, aor. 2.

Κατολολύζω, proſequor aliquid ὀλολυγμῇ, lætâ acclamatione, vel etiam lamentatione, plorațu.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.

Κατομβρία, ἡ, diluvium, *Gloſſ. V.* A

Κάτομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ὄμβρος.

Κατόμνυμι et κατόμνυμαι, dejero; (2) contra aliquem juro; (v. *Ern.*) (3) ſanctè juro; (4) jurejurando confirmo; κατώμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταυτὰ μοὶ, *Ariſtoph. Av.* 450. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν ἐνορκοῖμ' ἐγὼ, *Eur. Or.* 1490.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero.

Κατονεύομαι, ſuculam verſo et circumago.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι, ab, *Philo.*

Κατονομασία, ἡ, denominatio, nomen. A præc.

Κατονόω, ῶ, et κατόνομαι, vitupero, carpo, ſperno, ut hinc ſit *Herod.* μή μὲ κατονοθῇς, in a. 1. conj. paſſ. ne me contemnas.

Κατοξύνω acuo. A

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, à tergo premo, perſequor.

Κάτοπιν, *adv.* à tergo, retrò. Ex ὀπίσω.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, aſſo, torreo. A κάτοπτος.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectatio, ſpeculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad ſpeculandum aptus. A

Κατοπτεύω, ſpeculor, adſpicio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κράτιςος ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, *Dion. Hal.* A κατόπτης.

Κατόπτηρ, ηρος, ὁ, ſpeculator; (2) ſpecillum, inſtrumentum quo ſedes mali diducitur, ut vitium latens cognoſci poſſit:

Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, explorator.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Eſt et nomen proprium rupis in Parnaſſo.

Κατοπτία, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A

Κατόπτομαι, f. ψομαι, perſpicio, video, cerno. Μὴ ϗ τὶς ὄψεθ' ἡμᾶς χ' ἡμῶν ἴσως κατόπτῃ, *Ariſtoph. Conc.* 495. Παρθένον τε ϗ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται, *Eur. Or.* 1514.

Κάτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus; (2) pertoſtus, aſſatus. A κατόπτομαι, vel ex κατὰ, et ὀπτὸς, *aſſus*, (ſed hoc potiùs κατόπτητος, *Ern.*)

Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines et reflexiones facio in modum ſpeculi; κατοπτρίζομαι, in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſciplina optices, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *adv* ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum; (2) *adj.* inviſibile, *Æſchyl.* A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, proſpicio, cerno.

Κατοργᾶν vigere, florere, viribus, &c. *Heſ.*

Κατοργιάζω, f. άσω, orgiis, *propriè* Bacchi initio, ad orgia præparo.

Κατορθοῦσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν.

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, conſtituo; (2) felici ſucceſſu rem gero; item rectè et laudabiliter; (3) benè conſtituo, ordino, v. gr. civitatem, &c. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, *Ariſtoph. Conc.* 172. Οὐδὲ πολλοςημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντῃ κατορθωμένων, *Longin.* 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) rectè factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (*inpr.* bellicarum) proſper, victoriæ.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, moderator, inſtaurator, corrector. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui rectè efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, timeo, cunctor, defugio.

Κατορυκτὸς, ὸν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terrâ obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῷ πυέλῳ κατώρυξεν πότε, *Ariſtoph.* Θεσμ. 469. Ἦν δ' ἄρ ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς, *idem Av.* 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio.

Κατορχέομαι, οῦμαι, ſaltando delecto; (2) in contemptum et contumeliam alicujus ſalto. *Indè* illudo, inſulto. Φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο, *Luc.* Hinc

Κατορχήτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſuâ.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paſſ. v. κατορύττω.

Κατουδαῖος, in ſolo fundove conſtitutus; (2) ſubterraneus, κατουδαῖοι, inferi. Ex οὖδος, *ſolum.*

Κατουλὰς, άδος, ἡ, ſcil. νὺξ, obſcura nox. Ab οὖλος, (vel ὅλος, *ſolidus*, Ern.)

Κατουλόω, cicatrice obduco. Hinc

Κατουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem inducens.

Κατουρανοθὲν, *adv.* cœlitùs.

Κατουρέω, meio in aliquem; (2) permeio; (3) infamo, ignominiâ afficio.

Κατουρίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret; (2) vento ſecundo utor; (3) fortunâ ſecundâ utor.

Κατουρόω, idem. Τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἵςους, ϗ κατουρῶσαν, *Polyb.* Ex οὖρος.

Κατοφείλω, debeo.

Κατοφρυάζομαι, ῶμαι, ſupercilium tollo; (2) ſuperbus fio. Ex κατὰ, et ὀφρύς.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. paſſ. ſuperbus, elati ſupercilii.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, *Gl. V.*

Κατοχεύω, f. εύσω, idem quod ὀχεύω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus inſtinctuſque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri cum gravi dolore, itemque ſtupore totius corporis conjunctus. Hinc

Κατόχιμος, ὁ, ἡ, numine adflatus, fanaticus; (2) quod poſſidetur, poſſideri poteſt, licet, *LXX.*

Κάτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur, v. gr. ſomno; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens, *LXX.* (4) numine adflatus, v. gr. ſomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde et κάτοχος ſc. νόσος pro κατοχὴ. A κατόχω.

Κατόχως, continenter; (2) cum ſtupore.

Κατόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγέω, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obſoniorum comeſtio.

Καττάδε, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machina doloſa. A

ΚΑΤΤΥ'Ω, f. ύσω, vel κασσύω, conſuo, reficio conſuendo, et quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσι, *Nicand.*

Κατύπερθε, *ſuper*, Ion. pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, à καθυπνόω.

Κατύπτεσθαι, præſ. inf. med. *per Syncop.* pro κατατύπτεσθαι, à κατατύπτομαι.

ΚΑ'ΤΩ, *adv.* infrà; (2) deorsùm; (3) infernè, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, *ap. Lucian.* ὁ κάτω νόμος, *Dem.* lex ſuperiùs recitatæ aut ſcriptæ proxima ſubjecta. *Ern.*

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, et βλέπω. Unde

Κατωβλεψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius.

Κατώγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. Ex κάτω, et γέα, ſeu γῆ, *terra.*

Κατώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ, et ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *adv.* ex inferiori loco, ab imâ parte; (2) infrà, deorsùm, in inferiorem locum; (3) in imo, in profundo.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *adv.* in caput, capite deorsùm vergente. Ex κάτω, et κάρα.

Κατῴκει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκεε, à κατοικέω.

Κατώκισα, *habitavi*, a. 1. ind. act.

Κατώκισθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro κατωκίσθησαν, à κατοικίζω.

Κατωκοδομημέναις, dat. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi κατοικοδομέω.

Κατωμάδιος, ία, ιον, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A

Κατωμαδὸν, *adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica quâ humerus luxatus in ſuum locum reponitur:

Κατωμιςὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus ſternax, seſſorem excutiens, *Heſ.* Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dejectis humeris vel armis. Ex κάτω, et ὦμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum:

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατωμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurando ſerviens, et quidem affirmativè; ut νὴ eſt particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis et brevis quæ ultra genua non pertingebat, cui adſutus erat limbus è pelle ovinâ. Ex κάτω, et νάκος, *pellis ovina.*

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατωπιάω, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ἡ, ὸν, qui oculos dejicit, vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, et ὤψ.

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro καθώραε, à καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, *Homerus* κατωρυχέας, vocat, *Pollux.* κατώρυξ, propago, *Gl. V.* nempe ſtirpes et virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κατὰ, et ὀ ὑσσω, *fodio.*

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κατορύττω.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defoſſus, *dat. pl.* κατωρυχέεσσι λίθοισι, *ap. Hom.* Vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωτερικὸς, ἡ, ὸν, epith. medicamenti deorsùm purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus; κατωτέρω, *adv.* inferiùs, κατωτάτω, *adv.* imo loco, maximè, infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen comicum Cleonymi, *apud Ariſtoph.*

Κατωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas quâ aliquid deorsùm fertur; (2) propenſio animi ad libidinem, ſalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui deorsùm fertur, declivis, deorsùm propendens, proclivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, et φέρομαι.

Κατωφερῶς, *adv.* deorsùm, in præceps.

Κατωφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ima petens, deorsùm tendens.

Κατωχράω, ῶ, palleo, palleſco admodum, admodum pallidus fio. *In Epigram.* κατωχρήσασα, a. 1. part. pallore perfuſa.

Κατωχριάω,

Κατωχριάω, ῶ, idem.
Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, vel κακάγω, contero, frango. "Ουτε κὲ νῆα καυάξαις, *Heſiod. Op. et Dier.* 664.
ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, et καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.
Καυάξαις, 2. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, à verbo καυάζω.
Καυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. καίω.
Καυθήσωμαι, 1. ſing. ejuſd. in conj.
Καυθμὸς, ῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.
ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.
Καυκίζεσθαι, ſaltare indutum καυκίσιν, ut ex fragmento *apud Athenæum* colligitur.
ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calcei genus, *ib.*
Καυλέω, ῶ, cauleſco. A καυλός.
Καυληδὸν, *adv.* in modum caulis. Ab eod.
Καυλίας, ȣ, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus è caule, *preſumitur* laſerſpitii Ab eod.
Καυλικὸς, ἡ, ὸν, cauli ſimilis. Ab eod.
Καυλίον, ȣ, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. à καυλὸς. Unde
Καυλίσκος, ȣ, ὁ, cauliculus. Dim.
Καυλοπώλης, ȣ, ὁ, qui caules vendit.
ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri mulieribus; (4) ligni in haſtâ extremitas quæ cuſpidi immittitur; (5) capulus enſis, ſcapus quiſque.
Καυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caulòſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.
Καυλωτὸς, ἡ, ὸν, caulem habens.
Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris. A καίω.
Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, *ex Vet. L.* Vid. καυσία.
Καυματηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.
Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreſio, aor. 1. ἐκαυματίσθη, æſtu interiit. 'Εδόθη ἀυτῷ καυματίσαι τὺς ἀνθρώπȣς ἐν πυρὶ, *Apoc.* 16, 8. 'Ηλίȣ δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, *Matt.* 13, 6. Ab eod.
Καυματόομαι, ῦμαι, æſtuo, *Gl. V.* Ab eod.
Καυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus.
Καυμὸς, ῦ, ὁ, idem quod καυθμὸς.
Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica.
Καυνιάσαι, ſortiri. A καῦνος, ſors, vel à Cauniis (Caunii, Cariæ urbis incolis) quod præcipuè ſortitionibus uterentur.
ΚΑΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſors, *Heſ. Sch. Ar.*
Καῦρος, ȣ, ὁ, ventoſus, levis, *Suidas.* Ab αὔρα.
Καυσθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod καυθμὸς.
Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis. A καίω.
Καύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri et cremari poteſt. Ab eod.
Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; καῦσις νεκρῶν, uſtrina, buſtuarium, *Gl. V.* (2) cremandi et abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.
Καυσόομαι, ῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, calore extremo uror. Καυσȣμένῳ ςομάχῳ βοηθεῖ, *Dioſc.* A καυσόω, *ardore infeſto*; hoc à
Καῦσος, ȣ, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.
Καυςειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens. Ab eod.
Καυςηριάζω, idem quod καυτηριάζω.
Καυςήριον, ȣ, τὸ, locus ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum quo ſtigmata inuruntur; (3) macula ipſa ferro candente inuſta.
Καυςηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eod.
Καυςὴς, ῦ, ὁ, combuſtor, *Gl. V.* καυςὴς νεκρῶν, buſtuarius. Ab eod.
Καυςικὸς, ἡ, ὸν, urendi vim habens. A καίω.
Καυςικῶς, *adv.* urendo.
Καῦςις, εως, ἡ, ſeges adulta et ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυςὸς, ἡ, ὸν, uſtus, crematus; (2) qui uri et cremari poteſt. Ab eod.
Καύςρα, ας, ἡ, καύςρα νεκρῶν, uſtrina, *Ph.*
Καυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ardens. A καῦσος.
Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. A καυσόομαι.
Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus, nomen venti.
Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, quo notæ et ſtigmata inuruntur; item, quo medici partem corporis putrem inurunt. A καίω.
Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere præſtringo amputata, comprimendo cruori. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1. *Tim.* 4, 2. A præc.
Καυτήριον, ȣ, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.
Καυτικὸς, ἡ, ὸν, v. καυςικὸς.
Καυτὸς, ἡ, ὸν, v. καυςὸς.
Καυχέεσαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, à
ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exſulto; (3) jactanter prædico Μὴ καυχῶ τὰ εἰς ἄυριον, *Prov.* 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 *Cor.* 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, *Rom.* 5, 2. ὑπὲρ τȣ̃ τοιȣ́τȣ, 2 *Cor.* 12, 5.
Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.
Καυχᾶσαι, *glorians*, idem quod καυχάεσαι.
Καυχένα, *cervicem*, acc. ſing. à καυχὴν.
Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.
Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.
Καυχηματίας, ȣ, ὁ, glorioſus jactator. A præc.
Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.
Καυχητὴς, ῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Καφέω, ſpiro, anhelo, exſpiro; ponitur, ut hinc ſit κεκαφηὼς, κεκαφηότα, *apud Hom.* pro κεκαφηκὼς, Il. 5. 698. v. καπύω.
Κάφος, et κάπος, flatus. Ab eod.
ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, *Suid.*
Καχάζω, pro καγχάζω.
Κάχαρις, imaguncula ex cerâ albâ, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηρὸς, et χάρις.
Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; malâ ſum corporis habitudine; (2) dicitur et de vitio animi. V. ſeq. 'Οι καχεκτȣ̃ντες τῶν ἀθλητῶν, *Polyb.* A
Καχέκτης, ȣ, ὁ, malè habitus; (2) qui malæ mentis et ſeditioſus eſt. A κακὸς, et ἔχω.
Κάχεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio animi. Ex iiſd.
Καχελκὴς, ὲς, gravia et inſanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.
Καχεταιρεία, ας, ἡ, malum conſortium.
Καχεταιρείης, gen. ſing. *Ion.*
Καχήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui mala ſeu infelix eſt vita. Ex κακὸς, et ἡμέρα.
Καχλάζοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζȣσα, à καχλάζω.
Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) tumeo, efferveo, ebullio, *Gl. V.* ſcaturio. A κάχληξ.
Καχλαίνω, turbo, *Heſ.* A καχλάζω. Unde
Κάχλασμα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus.
Καχλασμὸς, ῦ, ὁ, ſcaturigo, *Gl. V.*
ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aquâ invenitur.
Καχρυδίας, ȣ, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo toſto. A κάχρυς.
Καχρύδιον, ȣ, τὸ, hordeum toſtum. Dim.
Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo toſto ſimilis. A
ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam quod pilulæ formâ in arboribus, quercu, abiete, et aliis creſcit.
Καχρυφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planta κάχρυν φέρȣσα, *apud Nicand.* A κάχρυς, et φέρω.
Καχρυώδης, idem quod καχρυόεις.
Καχύποπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus, qui pravè ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ab ὑπόπτης.
Καχυποτοπέομαι, ῦμαι, mala ſuſpicor. A

Καχυπότοπος, ὁ ϗ ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, *Suid.* Ab ὑποτοπέω, *ſuſpicor.*
Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca. A κάπτω.
Καψάκης, ȣ, ὁ, idem. A præc.
Καψάκιον, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula. Dim.
Καψιδρώτιον, ȣ, τὸ, ſudarium. Ex κάψις, et ἱδρὼς, *ſudor.*
Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A κάπτω.
Κάω, idem quod καίω; κάομαι, uror, ardeo, a. 2. ἐκάην, f. 2. καήσομαι.
ΚΕ', *ſequente conſonâ*, et κὲν *ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod ἂν potentiale in proſâ, utique, ſane, nec redundat etſi non ſemper verbo exprimi poteſt, *Ern.*
Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. 'Εν ϗ ἐπιςαμένως κέασαν ξύλα, *Od.* 20, 161.
ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ȣ, ἡ, ſpina quædam.
ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.
Κεὰς, άδος, ὁ, locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in Barathrum.
Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, *Heſ.* A κεάζω.
Κέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκέασε, à κεάζω.
Κέαται, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, à κεῖμαι.
Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.
Κέϐλη, ης, ἡ, caput, et κεϐλὴ. A κεϐαλὴ, quod Macedonicâ dialecto eſt ἡ κεφαλή.
Κεϐληγόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κέϐλη, et γονή.
Κεϐλήπυρις, avis quædam, *ap. Ariſtoph.*
ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, Cebriones, avis quædam *ib.* at *ap Hom.* gigantis nomen.
Κεγχραλέτης, ȣ, ὁ, milii molitor, qui milii grana molâ frangit. Ex κέγχρος, et ἀλέτης, *molitor.*
Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, granis ficûs ſimilis, ſive è genere κεγχραμίδων. A
Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficûs; (2) nucleus ſeu os olivæ. A κέγχρος.
ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portûs Corinthiaci.
Κεγχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina in quâ grana metallorum exſiccantur. A κέγχρος. V. *Ern.*
Κεγχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab e d.
Κεγχρίας, ȣ, ὁ, miliaris, è milio confectus.
Κεγχριδίας, ȣ, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.
Κεγχρίνος, ίνη, ίνον, è milio confectus.
Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.
Κεγχρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſperſus. Ab eod.
Κεγχροϐόλος, ὁ, ἡ, milium jaciens, fundens, &c. A βάλλω.
Κεγχροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis. Ex κέγχρος, et εἶδος, *ſpecies.*
ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficûs. Hinc
Κεγχροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, milii ferax.
Κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens.
Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, *exorno, vario.*
Κεδάζω, ſive κεδάω, pro σκεδάζω. "Ος ῥ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας, *Il.* 5, 88.
Κεδαίω, diſſipo; κεδαίομαι, diſſipor; etiam pereo, de naufragiis, *ap. Arat.* et *Sch.* κεδαιομένης, *Nicand.*
Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi κεδάζω.
ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni è defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores; tumores inguinum, *Hipp.*
Κεδματώδεα, τὰ, κέδμασι ſimilia.
Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus cujus cura habeatur, in precio ob virtutem habendus; (2) venerandus;

randus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura*.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, et ἔλαιον.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, et ἐλάτη, *abies*.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κέδριος, έα, εον, cedrinus, è cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria:

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *maſc.* fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος. Unde

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus ubi cedri naſcuntur.

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, cedriâ unctus. A κεδρόω.

ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κέεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, à κεῖμαι.

Κέηται, *jaceat*, 3. ſing. præſ. conj. med.

Κείαντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro καύσαντες, à καίω.

Κέαται, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, à κεῖμαι.

Κεῖε, *Dor.* pro κε εἴη, *ſit*.

Κεῖθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ͂ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) repoſitus ſum; (4) propoſitus ſum; (5) projectus ſum; (6) mortuus ſum; (7) ſepultus ſum; (8) pendeo ex aliquo interfectus; (9) deſideo, ferior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus Deo conſecratis. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, parata ſunt, *Ariſtoph. Conc.* 512. Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν ςόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſupellectili præeſt, theſaurarius. Ex κειμήλιον, et ἀρχὴ. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus ubi pretioſa ſupellex reponitur.

Κειμηλίαρχος, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex pretioſa, deliciæ; (2) ſupellex quævis. A κεῖμαι. Hinc

Κειμήλιος, qui velut pretioſa ſupellex reponitur, vel repoſitus eſt.

Κεὶν, pro καὶ ἐν, vel καὶ ἐιν, *et in*.

Κείνῃ, *illic*, illâ ratione, pro ἐκείνῃ, ſc. ὁδῷ.

Κεῖνος, *ille*, Ionicè pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.

Κείνῳ, *illi*, dat. ſing. pro ἐκείνῳ.

Κείνως, illâ ratione. Pro ἐκείνως.

Κειράμεναι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.

Κεῖρε, *tonde*, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia, cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ quibus colligatur infans in cunis, *Gl. V.* κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A

ΚΕΙ'ΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto diripio; inſatiabili edacitate voro, aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην, aor. 2. paſſ. ἐκάρην, p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι, part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο τὴν κόμην, *Job.* 1, 20. Πολὺν σοὶ βοςρύχων πλόκαμον κερῶμαι, *Eur. Tro.* 1184.

Κεὶς, *et in*, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.

Κεισεῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κεῖσθαι, *jacere*, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι.

Κεσεῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

Κεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο.

Κείω, jacere ſeu cubare cupio. A κεῖμαι.

Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω.

Κεκαδμένον, perf. part. paſſ. *Dor.* pro κεκασμένον, à κάζω.

Κέκαδον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδον, à χάζω.

Κεκάθικα, perf. ind. act. v. καθίζω.

Κεκάλυμμαι, perf. ind. paſſ. v. καλύπτω.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔκαμον, à κάμνω.

Κεκάμω, a. 2. conj. act. *Ion.* pro κάμω.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. v. κείρω.

Κεκάρκα, *totondi*, perf. indic. act.

Κεκαρχμένων, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi καρόω.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. v. κάζω, *orno*.

Κεκασμένος, *ornatus*, part. perf. ejuſdem.

Κεκαῦθαι, perf. inf. paſſ. verbi καίω.

Κεκαυμένῳ, *uſto*, dat. ſing. perf. part. paſſ.

Κεκαφηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκαφηκὼς, à κάπτω.

Κεκέρδακα, perf. ind. act. v. κερδαίνω.

Κέκευθα, *texi*, perf. ind. med. verbi κεύθω.

Κέκηα, *accendi*, perf. ind. med. v. καίω.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κηρύσσω.

Κεκινδυνωμένως, periculosè. A κινδυνεύω.

Κεκινέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκίνηνται, à κινέω.

Κεκλάγξω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro κλάγξω, à κλάζω, *clamo*.

Κέκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act.

Κεκλαμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, à κλάζω, *frango*.

Κέκλαμμαι, perf. ind. paſſ. pro κέκλεμμαι, à κλέπτω, *furor*.

Κεκλασμένως, fractè. A κλάω.

Κέκλαςο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέκλαςο, à κλάζω, *frango*.

Κεκλαύσεται, 3. ſing. paullopoſt fut. ind. paſſ. verbi κλαίω.

Κεκλειμένος, perf. part. paſſ. v. κλείω.

Κεκλεισμένων, gen. pl. part. perf. paſſ. verbi κλείω, *claudo*.

Κεκλεμμένον, perf. part. paſſ. n. g. v. κλέπτω.

Κέκλεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro κέκλεσο, ſeu κέκλευ, à κέκλομαι.

Κεκλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκλήνται, à καλέω.

Κέκληγα, perf. ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, à κλάζω.

Κεκλήγοντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, *Il.* 16, 430. A κλάζω.

Κεκληγὼς, perf. part. med. v. κλάζω, *clamo*, Hom. Il. 2, 222.

Κέκληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάληκα, à καλέω.

Κεκληκὼς, part. perf. ejuſd.

Κεκλῆσθαι, *vocatum eſſe*, perf. inf. paſſ.

Κεκλήσομαι, 1. ſing. paullopoſt fut. ind.

Κεκλίαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κέκλινται, à κλίνω.

Κεκλιμένη, *inclinata*, perf. part. paſſ. f. g.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ ςιχὰς, *Il.* 15, 345. A κέλομαι.

Κέκλοφα, perf. ind. med. v. κλέπτω.

Κέκλυθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Ion.* pro κλῦθι, à κλῦμι.

Κέκλυτε, 2. plur. præſ. imperat. act. *Ion.* pro κλῦτε.

Κεκλυσμένος, perf. part. paſſ. v. κλύζω.

Κεκμακὼς, perf. part. act. *Dor.* et *per Sync.* pro κεκαμηκὼς, à κάμνω.

Κέκμηκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεκάμηκα.

Κεκμηκότως, cum labore, ærumnosè.

Κεκμηῶτα, acc. ſing. *Ion.* pro κεκμηκῶτα, *Hom. Il.* 6, 261.

Κέκναισμαι, perf. ind. paſſ. v. κναίω.

Κεκοίμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κοιμάω.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω.

Κεκολασμένως, moderatè, frenando et moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. paſſ. à κολάζω.

Κέκομμαι, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Κέκονα, perf. ind. med. *Poët.* pro ἔκτονα, à κτείνω.

Κεκονιαμένος, part. perf. paſſ. v. κονιάω.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, *pulvere impletus*, perf. part. paſſ. *Att.* pro κεκονισμένος, à κονίζω.

Κεκόπακα, perf. ind. act verbi κοπάζω.

Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. v. κορέννυμι.

Κεκορημένος, perf. part. paſſ. v. κορέω.

Κεκορηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκορηκὼς.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, perf. part. paſſ. *per Syncop.* pro κεκορυθημένος, à κορυθέω.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, à κοτέω.

Κεκόφθαι, perf. infin. paſſ. verbi κόπτω.

Κεκράαντο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκέκραντο, à κραίνω.

Κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc

Κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.

Κεκραγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.

Κέκρακα, *miſcui*, perf. indic. act. *per Sync.* pro κεκέρακα, à κεράννυμι, pro κεράω.

Κέκραμαι, perf. ind. paſſ. v. κεράννυμι.

Κεκραμένως, *adv.* temperatè. A κεκραμένος, part. perf. paſſ. à κεράννυμι.

Κεκραξιδάμας, ου, ὁ, qui vociferatione et clamore aliquem vincit ac domat, valdè clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, et δαμάω, *domo*.

Κεκράξομαι, paullopoſt fut. verbi κράζω; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. v. κεκράγω.

Κεκράτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κρατέω.

Κεκράχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσὶ, à κράζω.

Κέκραχθι, 2. ſing. perf. imperat. act. pro κέκραχε.

Κέκρηχα, perf. ind. med. pro κέκραγα.

Κέκρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐκεκέρατο, à κεράω.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, *ſtrido*.

Κεκριμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω.

Κεκριμένως, *adv.* exactè, cum judicio et cenſurâ. A κεκριμένος, part. perf. paſſ. à κρίνω.

Κέκριται, *judicatum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κρίνω.

Κεκροταμένος, perf. part. paſſ. *Dor.* pro κεκροτημένος, à κροτέω. Unde

Κεκροτημένως, *adv.* ſonorè, numerosè, (de oratione.)

Κέκρυφα, perf. indic. med. v. κρύπτω.

Κεκρυμμένος, *occultus*, perf. part. paſſ.

Κεκρυμμένως, occultè, clam, latenter. A κεκρυμμένος, part. perf. paſſ. à κρύπτω.

Κεκρυφαλοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reticulâ nectit. Ex κεκρύφαλος, à πλέκω.

ΚΕΚΡΥ'ΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium; (3) venter quidam animalium ruminantium.

Κεκρύφαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, à κρύπτω.

Κέκτημαι, perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.

Κεκτημένος, part. perf. paſſ.

Κεκτῆσθαι, *adquiſiviſſe*, *poſſidere*, perf. inf. paſſ.

Κεκύθωσι, 3. plur. a. 2. conj. *Ion.* pro κύθωσι, à κεύθω, *occulto*.

Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum et ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana vel quod Enceladum occiderit, vel quod lunæ mutationes aëris tumultus ſequatur, vel à tumultu et ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.

Κελαδέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κελαδέουσι, à

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (3) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν δ' Ἑλλὰς κελάδησε, *Eur. El.* 376. Ab eod.

Κελάδημα, ατος, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio. A præc.

Κελαδόδρομος, ον, cum ſtrepitu, i. e. celeriter currens; epith. Dianæ.

Κελάδοιο, *Ion.* pro κελάδου, à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ,

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus; (2) tumultus; (3) clamor; (4) sonus musicus.
Κελάδων, præs. part. act. *Ion.* pro κελαδέων, à κελαδέω.
Κελαινέγχης, έος, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. funestam hastam habens, bellicosus. Ab ἔγχος.
Κελαινεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex νέφος.
Κελαινιάω, ῶ, nigricor, sum niger. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, partic. A κελαινός.
Κελαινόβρωτος, ον, niger, sed de cibo, *apud Æsch.* A βιβρώσκω.
Κελαινόλωτα κεράσια, *Hes.* cerasa nigricantia, ut lotus. Ex λωτός, κελαινόνωτα, *Voss.*
Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus sunt obscuri; tectum, argutum, subdolum, *Hes.* Ex πάθος, sed leg. κελαινωπᾶν θυμὸν, *Alb.*
Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obscurus.
Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A præc.
Κελαινοφαής, έος, ὁ ϗ ἡ, nigrâ specie, ater, obscurus. Ex κελαινὸς, et φάος.
Κελαινόφρων, ον, subdolus. A φρήν.
Κελαινοχρὼς, ὁ ϗ ἡ, niger, obscurus.
Κελαινώπας, *Dor.* pro κελαινώπης, ου, ὁ, *Soph.* κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, et quasi absconditus et insidiosus; (2) profunda cogitans, subdolus, *fœm.* κελαινῶπις. A
Κελαίνωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, niger; (2) formidabilis adspectu. Ex κελαινὸς, et ὤψ, *vultus.*
ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, vel κελαρίζω, cum strepitu fluo; (2) murmuro, strepito. Τῆς διὰ μέσσης Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, *Dion.* Περ. 440. Hinc
Κελαρύσδεν, *Dor.* pro κελαρύζειν.
Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitus.
Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κέλεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro κέλεσαι, à κέλομαι.
Κελέβη, ης, ἡ, poculum. A λείβω, *libo.*
Κελέβειον, *Poët.* κελεβήϊον, τὸ, idem.
ΚΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis quædam perniciosissima, galgulus; (2) est et nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἱςόπους, in pl.
Κελέοντες, idem, *Etym.*
Κέλεσθε, 2. plur. præs. imperat. med. verbi κέλομαι.
Κελευθεῖαι, Deæ quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, *Hes.* A κέλευθος.
Κελευθείω, viam carpo; ὁδεύω, *Hes.*
Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.
ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aëria, *plur.* τὰ κέλευθα. *viæ.*
Κελευθοποιὸς, ὸν, dux viam ostendens, submotor.
Κέλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, à κελεύω. Unde
Κέλευμα, τὸ, jussum.
Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium.
Κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum; (2) hortamen, quod hortandi causâ dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.
Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, mandatum.
Κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor, qui jubet, hortator; (2) qui celeusma canit, celeusta, hortator remigum; (3) pro-oreta, proræ præfectus; (4) portisculus ad cujus ictus fit remigatio. Ab eod. Hinc
Κελευστικὸς, ἡ, ὸν, hortandi vim habens.
Κελευστὸς, ἡ, ὸν, jussus, imperatus. A κελεύω.
Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων, *Il.* 13, 125. Ab eod.
Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor, invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, *Matt.* 15, 35. δεθῆναι ἁλύσεσι, *Act.* 21, 33. A κέλω.
ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (hinc *celebs*, Lat. *Ern.*) (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.
Κελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, à κελέομαι.
Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.
Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς, *Il.* 16, 679. A κέλης.
Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.
Κελοίμην, præs. opt. med. v. κέλομαι.
Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.
Κέλοντες, idem quod κελέοντες, *Ern.*
ΚΕ'ΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. *Soph. Trach.* 817.
Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. verbi κέλλω.
Κελτιςὶ, *adv.* Gallicè. A Κελτὴς, Gallus.
Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A
Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω, (potiùs ab ant. κελύφω, unde γλύφω.)
ΚΕ'ΛΩ, usitatiùs, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μὲν Τρῶες γε κέλονται, *Il.* 7, 393. Κελοίμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, *ib.* 9, 513.
Κέλωρ, filius vel nepos, *Eur.* (2) spado; (3) vox; *id.* et *Etym.* A κέλω. *Hes.*
Κελωρύειν, vociferari, clamare, *Hes.* A præc.
Κεμαδοσσόος, ὁ, ἡ, venator, venatrix. A
ΚΕΜΑ'Σ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species capræ silvestris, *Eur. I. T.* 176.
Κέμφος, v. κέπφος.
Κὲν, vide κέ.
Κεναγγία, ας, ἡ, v. κενεαγγείη.
Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A
Κένανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, *Suid.* Ex κενὸς, et ἀνήρ.
ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; *in Epigramm.*
Κενεαγγέειν, habere vasa inania, *Hipp.* A
Κενεαγγείη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγγία, *apud Hipp.* vasorum vacuitas et inanitas; (2) fames, inedia. Hinc
Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad adfectum quo vasa corporis habentur inania, *Id.*
Κενεαγγικῶς, *adv.* eorum more quibus vasa sunt vacua, *Id.*
Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. Ex ἀγορὰ.
Κενεαύχης, έος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex κενὸς, et αὐχέομαι.
Κενέβρια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes è cadavere excisæ. A νεκρὸς.
Κενεμβατέω, per inania gradior.
Κενεὸς, ὰ, ὸν, vanus, inanis. A κενεὸς
Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.
Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem et os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A κενεὸς.
Κενεώπρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν, et πρίσις, *fissio.*
Κενήριον, ου, τὸ, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, et ἠρίον.
Κενοβουλία, ας, ἡ, consilium inane et futile. Ex κενὸς, et βουλὴ, *consilium.*
Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδὲς.
Κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio. A
Κενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, et δόξα.
Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. Ex κόπος.
Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inania loquor, supervacanea dico. Ex κενὸς, et λέγω, *dico.*
Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A
Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, *Gl. V.* Ab eod.
Κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.
ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis; (2) vanus. Hinc εἰς κενὸν, frustra. V. *Ern.*
Κενοσοφία, ἡ, vana et inanis sapientia. A
Κενόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in vanis et inanibus sapiens.
Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum. *Jos.*
Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A
Κενόσπουδος, ου, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενὸς, et σπουδή.
Κενοσπούδως, *adv.* studio inani, frustrà.
Κενοταφέω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. Ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ; *Eur. Hel.* 1261. A τάφος.
Κενοτάφιον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago.
Κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενὸς.
Κενοτομία, ας, ἡ, inanium et vanarum rerum studium. Ex κενὸς, et τέμνω.
Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium conciliorum et cœptorum vanorum. A
Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vana cogitans, stultus. Ex κενὸς, et φρὴν, *mens.*
Κενοφωνέω, inanes emitto voces, *Suid.*
Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus et futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A
Κενόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanes voces fundens. Ex κενὸς, et φωνὴ, *vox.*
Κενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo; (2) deprimo, ad humilitatem redigo; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore, a. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; *Eurip. Med.* 959. Μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, *id. Rhes.* 911. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ ςαυρὸς τοῦ Χριςοῦ, 1 *Col.* 1, 17. A κενὸς.
Κένσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. *per Sync.* pro κέντησαι, à verbo κεντέω.
Κένσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκέντησε.
Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.
Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, è Centauro natus, à Centauro genus ducens.
Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.
Κενταυρικῶς, *adv.* Centaurorum more; (2) more et ritu agresti feroque.
Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. A κένταυρος, *Angl.* Centory.
Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis, Dim. ab eod.
Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A Κένταυρος et κτείνω.
Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex μάχη.
Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Centaurorum plenus. Ex Κένταυρος, et πλήθω.
Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, supernè homo, infrà equus; (2) sidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, et ταῦρος.
Κεντάω, pungo; κεντᾷ, pungit, *Ph.*
ΚΕΝΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo. Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον, *Aristoph. Vesp.* 1107. Hinc
Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus stimulus, id quo pungimus; (2) punctio, *Ph.* κέντημα, punctus, punctum.
Κέντησις, εως, ἡ, punctio, *Gl. V.*
Κεντητήριον, ου, τὸ, id quo pungere possumus; (2) subula. Ab eod.
Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus.
Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis distinctus.
Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.
Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.
Κεντρηνεκής, έος, ὁ ϗ ἡ, stimulis agitatus. Ex κέντρον, et εἴκω, *cedo*, (vel ἔνεγκω, *Ern.*)
Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχηςὴν μαςίγων ϗ κεντρίζων, *Xen.* Ab eod.
Κεντρίναι, ων, οἱ, culicum genus. A

Κεντρίνης, ου, ὁ, qu. dic. aculeatus, genus ſqualli piſcis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum, et ſimilium; (2) locus in equo qui à calcaribus ſtimulatur; (3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeu κεντροδάλητος, qui pungendo noxam affert. Ex δηλέω.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſilveſtris, quæ et ὀξυμυρσίνη, qu. dic. acuta myrtus, et μυῤῥινάκανθος, qu. dic. ſpinoſa myrtus.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus; (2) calcar; (3) incitamentum; (4) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum ſeu lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex τύπτω.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo; (2) aculeo ſeu ſpiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. paſſ. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κέντρωσις, ἡ, ſtimulatio, incitatio.

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtimulis confixus; (2) aculeis ſeu ſpiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ονος, ὁ, centurio. *Vox Latina.*

Κέντω, f. κένσω, ſtimulo; ut hinc ſit κένσαι, a. 1. inf. *apud Hom.* Il. 23, 337. al. *per Sync.* pro κεντῆσαι, poſſit quoque à κένω, antiq pro καίνω, repeti, *Ern.*

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vanè, fruſtrà, ſine cauſâ. A κενός.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum è corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτὰρ τοὶ εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, *Il.* 22, 510.

Κέονται, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* vel *Poët.* pro κεῖνται, à κεῖμαι.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ à quovis vento facilè circumagitur; (2) homo levis, ſtolidus. Hinc

Κεπφοῦσθαι, leviter efferri et circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, *Suid.* deceptus, *Heſ.* κεκεπφώμεναι, p. paſſ. elatæ, *Heſ.*

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, *Theophr.* At τὰ κέρα, cornua, et alicubi crines *apud Hom.*

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, et βαίνω, *ſcando.*

Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ex κέρας, et ἕλκω.

Κεράεσσιν, dat pl. *Ion.* et *Poët.* pro κέρασι, à κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) omnis eminentia in aliquâ re, apex; (4) minuta pars ligni, ut feſtuca, literæ, &c. *Ern.* A κέρας.

Κεραΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι πρὶν κεραΐζε καὶ ἄλλους, *Il.* 2, 861. Θαλάμους κεραϊζομένους, *ib.* 22, 63. A κέρας.

Κεραίνω, miſceo; ut hinc ſit κέραιρε, miſce, *Il.* 9, v. 203. ſed ibi rectiùs legitur κέραιρε. A κεράω.

Κεραιοῦχος, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία, et ἔχω.

Κεραίρε, 3. ſing. præſ. imperat. act. v.

Κεραίρω, miſceo. A κεράω, κεράννυμι.

Κεραΐς, ίδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix. A κεραΐζω; (2) vermis cornu infeſtans; (3) cornix; (4) pro κεράς, άδος. A κέρας.

Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, vaſtator, populator. Ab eod.

Κεραῖτις, ιδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ'ΜΒΗΛΟΝ, κεράμβιον, ου, τὸ, et κεράβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori alligata culices abigit, *Heſ.*

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεῖ, dat. ſing. pro κεραμέϊ, à κεραμεύς.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμεικὸς, locus Athenis, θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα, *Schol.* *Ariſtoph. ad* Ἱππ. 5. 769.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.

Κεράμεος, έα, εον, *contr.* κεραμοῦς, idem.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.

Κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figulinam exerceo. Καλλίστη κόρη, ἥπερ κεραμεύσει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, *Ariſtoph.* *Av.* 1544. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδωμένη οἰκία, *Ariſtot.* A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figularis, figulinus.

Κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. A κέραμος.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμοποιὸς, οῦ, τὸ, figulus, tegularius, *Gloſſ. Vet.* Ex κέραμος, et ποιῶ.

Κεραμοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi fictilia venduntur. A

Κεραμοπωλέω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, et πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, ſive è quâ fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarum, argentum, aureum, fictile, et ex quâcunque demum materiâ conſtans; (6) carcer, ſc. operis lateritii.

Κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus. A præc.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, vel κεραννύω, vel κεράω, ῶ, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, a. 1. act. et κεράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκερασμένος, et uſitatiùs κεκραμένος, miſtus; aor. 1. paſſ. part. κερασθεὶς, miſtus. Κεραννύειν τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, οἴνῳ τὴν πηγὴν. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, *Plut.*

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, *Gl. V.* κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, et ξέω, *polio.*

Κεραὸς, cornutus; (2) corneus. A

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum è cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitûs; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma et captioſæ argutiæ; (9) cincinnus et plexus ad cornu formam factus; (10) antenna; (11) quævis eminentia, ut faſtigium montis.

Κερὰς, άδος, ἡ, cornuta; (2) bidens agna.

Κερασβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, ſemen quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. *Metaphoricè* κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus, *Plato.* Ex κέρας, et βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος. Unde

Κεράσιον, ου, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κεράσχειλοι, labia, cornuum modo incurva, habentes, *Heſ.* Ex κέρας, et χεῖλος.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, *miſceo.*

Κερατανύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, et αὐλὸς, *tibia.*

Κερατεία, ας, ἡ, ſiliquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, f. ίσω, cornu peto, ferio.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, è cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina.* Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua; (3) fœnum Græcum; (4) arbor ſiliquifera, et fructus ejus. Dim.

Κερατιοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, à κερατίζω.

Κεραστὴς, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, et γλύφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu ſimilis.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex, qui è cornu arcus et alia conficit, *Gl. V.* cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes, *Gl. V.*

Κερατουργὸς, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid è cornu conficit. Ex κέρας, et ἔργον.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. A φύω.

Κερατοφυὴς, ὲς, cornutus. Ab iiſd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornu reſonans. Ex κέρας, et φωνὴ, *vox.*

Κερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cornu imitans, cornutus; unde epith. montis.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in inſulâ Delo è cornibus conſtructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

Κεραύνειος, ὁ καὶ ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus; (2) gemma quædam, *Heſ.* Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior; part. a. 1. paſſ. κεραυνοβληθεὶς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus, *Gl. V.*

Κεραυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, *Gl. V.*

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, epith Jovis tonantis et fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in ſcenâ è quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, et σκοπός.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, et φάω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος, *Heſiod.* Θεογ. 859. A κεραυνός.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ'ΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio; (2) *dicitur et in partem deteriorem,* ut ὄνειδος κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, a. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. à κερδέω, κερδήσω, et κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα. p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, *Matt.* 18, 15. κερδηθήσωνται, 1 *Pet.* 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A præc.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vulpinâ mente præditus. Ex φρήν.

Κερδαλέως, *adv.* cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, *Heſ.* A κερδῶ.

Κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, à κερδαίνω.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum, *Gl. V.* A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, v. κερδαίνω.

Κερδῆσαι,

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.
Κερδητικὸς, lucroſus, *Gl. V.* A κερδέω.
Κερδογαμέω, lucri gratiâ uxorem duco.
ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus*, ὁ ϗ ἡ κερδίων, ϗ τὸ κέρδιον, lucroſior, utilior, lucroſius, utilius; et *ſuperl.* κέρδιςος, utiliſſimus, lucroſiſſimus, (v. *Ern.*)
Κερδοσύνη, ἡ, aſtutia, dolus. A præc.
Κερδύφιον, ȣ, τὸ, lucellum, quæſticulus, *Gl. V.* Dim. à κέρδος.
Κερδὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, vulpes. Ab eod.
Κερδῷος, lucroſus; (2) qui lucris præeſt; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.
Κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, à κέρας.
Κερεαλκὴς, *Poët.* pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.
Κερθεὶς, *tonſus*, a. 1. part. paſſ. verbi κείρω.
Κέρθιος, ȣ, ὁ, avicula quædam parva.
Κερκίδιον, ȣ, τὸ, radiolus. Dim. A κερκὶς.
Κερκιδοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A
Κερκιδοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκὶς, et ποιέω.
Κερκίζω, f. ίσω, radio, diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio propriè, pectine textorio ſubtemen. A
ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula quâ aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus quod tibiam fert; (4) pini et populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.
Κερκίςικη, ſc. τέχνη, textoria ars.
Κερκοπιθηκὸς, ȣ̃, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex κέρκος, et πίθηκος.
ΚΕ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, cauda; (2) anſa poculi; (3) penis.
Κερκύρος, vel κερκȣ̃ρος, ȣ, ὁ, genus navigii longioris vel brevioris, *latinè* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex κέρκος, et ȣ̓ρα, *cauda*.
Κερκοφόρος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος, et φέρω.
Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula*.
Κερκυραῖος, αια, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάςιξ, *proverb.* de magno et egregio flagello. A Κερκύρα.
Κέρκω. Pro κρέκω.
Κερκώπειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.
Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum ſimile cicadæ.
Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; (2) laſcivio; petulans ſum; (3) ſubſanno. A κέρκωψ.
Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens; (2) homo verſutus et fraudulentus. A κέρκος.
Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.
Κερμάτιον, ȣ, τὸ, nummulus, fruſtum. Dim.
Κερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A κέρμα. Hinc
Κερματιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui minutias æris cudit; (2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.
ΚΕ'ΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ȣ, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus, repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis. V. *Ern.*
Κερνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craterem myſticum ferens. Ex κέρνος, et φέρω. Hinc
Κερνοφορέω, illum geſto in orgiis.
Κεροβάτης, ȣ, ὁ, corneos pedes habens. Epith. Panis. Ex κέρας, et βαίνω.
Κερόδετος, ligatis et compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex κέρας, et δέω, *ligo*.
Κεροειδὴς, ὁ ϗ ἡ, cornu ſimilis. Ex εἶδος.
Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos et intortos. A κέρας.
Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Funis idem qui ceructus. *Lucian.* Ex κέρας, et οἴαξ, *temo*.
Κεροπλάςης, ȣ, ὁ, comæ ornandæ artifex, *Poll.* Ex κέρας, et πλάςης.
Κερόςρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis et teſſelis cornuum pictorum variis coloribus et vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex κέρας, et ςρώννυμι.
Κερυλκὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A
Κερυλκὸς, ἡ, ὸν, cornibus trahens; κερυλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, *Heſ.* κερυλκὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, *Heſ.* κερυλκὸς, Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex κέρας, et ἕλκω.
Κερυτίας, ȣ, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.
Κερυτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua fumo. *Metatb.* ſuperbio. *Ariſtoph.* κακερυτίας pro ϗ ἐκερυτίας, imp. ind. 2. ſing. et cornua ſumebas, ſuperbiebas, *Eq.* 1340.
Κερυχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερυχίδες, *Theocr.* 5, 145.
Κερȣ̃χος, et κεραȣ̃χος, ὁ ϗ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κερȣ̃χος κάλως, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex κέρας, et ἔχω.
Κερόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκερῶντο, à κεράω.
Κέρσαι, *totondiſſe*, a. 1. inf. act. v. κείρω.
Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; *Soph. Phil.* 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ, ϗ σέ τις, *Eur. Iph. in Au.* 862. A κέρτομος. Hinc
Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio ludibrium:
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia:
Κερτομίας, ȣ, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.
Κερτομίοισι, dat. pl. *Ion.* pro κερτομίοις. A
Κερτόμιος, ȣ, ὁ, v. ſeq.
Κέρτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κέαρ, *cor*, et τέμνω. (V. *Ern.*)
Κερχαλέος, έα, έον, aſperum et raucum ſonitum edens; (2) aridus, ſiccus, *Hipp.* A κέρχω.
Κερχάω, ῶ, raucum crepetumque ſono, *id.*
Κερχναλέος, *Hipp.* idem quod κερχαλέος.
Κερχνασμὸς, ȣ̃, ὁ, raucedo, *Gal. Lex. Hipp.* A
Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.
Κέρχνη, ης, ἡ, puls è milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A κέρχω. Hinc
Κερχνηὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix.
Κέρχνος, ȣ, ὁ, adſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur è ſenſu adſperitatis in arteriâ, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argenti fodinis; (5) *adj.* ſiccus; (6) aſper. A κέρχω. Hinc
Κερχνόω, aſpero, quaſi granis milii; (2) cælo.
Κέρχνω, idem quod κέρχω.
Κερχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.
Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adſperitas: (2) cælatura; (3) idem quod κέγχρωμα, *Ern.* A κερχνόω.
Κερχνωτὸς, ἡ, ὸν, ſignis aſper, cælatus.
ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero; κέρχομαι, exaſperor, et quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum et creperum.
Κερχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ita exaſperatus ut ſonum raucum edat. A κέρχω.
Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. κείρω.
Κερωδὸς, ȣ̃, ὁ, cornicen, *Gl. V.* Ex ᾄδω.
Κέσκετο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, à κεῖμαι.
Κεςὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum; (2) acupictus. A κεντέω, *pungo*.
ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes. Hinc
Κεςραῖος, ȣ, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam κέςρα.
Κεςρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc
Κεςρεύειν, præ fame ore hiare, *Heſ.* κεςρεῖν, *Voſſ.*
Κεςρίνισκος, ὁ, Dim. à ſeq.
Κεςρῖνος, ȣ, ὁ, idem quod κεςρεύς.
Κεςρίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è ceſtro. A
ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, ceſtrum, betonica herba.
Κέςρος, ȣ, ὁ, teli genus, tragula, *Suid.* (2) veruculus ad uſum picturæ encauſticæ.
Κεςροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέςρα, vel κέςρος, et σφενδόνη, *funda*.
Κέςρωτον, ξύλον, lignum urendo acuminatum, *Heſ.* A κέςρα.
Κευθάνω, occulo, occulto. Ὀυ μὲν γὰρ φιλότητι γ' ἐκεύθανον, *Il.* 3, 453. A κεύθω.
Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro κεύθεα, è κεῦθος.
Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. κεύθω.
Κευθμὸς, ȣ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.
Κεῦθος, εος, τὸ, idem et ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.
ΚΕΥ'ΘΩ, f. κεύσω, occulo, abſcondo; κέκευθε, p. med. in ſing. præſ. celat, occultat. Ὄυτι σὲ κεύσω, *Dion.* Περ. 270. Εὗρε δὲ κευθομένον χρυσȣ̃ κτέαρ, *Epigr.*
Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus et ægrè cedens capitis dolor. A κεφαλή.
Κεφάλαιον, ȣ, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum et præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus et reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri; (6) *pl.* argumenta, quibus cauſa innititur; (7) ſummæ rerum. Adjectivè aut per oppoſitionem *ap. Ariſtoph.* κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi et gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam. Hinc
Κεφαλαιόω, ſummatim et capitulatim attingo, in capita et ſummas redigo; (2) in capite vulnero. Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, *Marc.* 12, 4.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſummarius; (2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cujus eſt definitio, *ap. Log.*
Κεφαλαιωδῶς, *adv.* ſummatim.
Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω.
Κεφαλαλγέω, capitis dolore laboro. A
Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens. Ex κεφαλὴ, et ἄλγος.
Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
Κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής.
Κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma et concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliquâ re præcipuum.
Κεφαληγέρετης, ȣ, ὁ, *Dor.* κεφαληγερέτας. Sic à Cratino *apud Plut.* dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione factâ ad Homericum Jovis epith. νεφεληγερέτης; quaſi caput extollens. Ex κεφαλὴ, et ἐγείρω.
Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.
Κεφαλικῶς, *adv.* capitaliter.
Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, aliàs γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipuè ſentitur, *Poll.*
Κεφαλῖνος, ȣ, ὁ, Cephalinus, piſcis. Ab eod.
Κεφάλιον, ȣ, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.
Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.
Κεφαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgò abacus Pythagoricus. Ab eod.
Κεφαλίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis.
Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus caput grave et ponderoſum eſt. Ex κεφαλὴ, et βάρος.
Κεφαλοδέσμιον, ȣ, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, *Gl. V.* A
Κεφαλόδεσμος, ȣ, ὁ, idem.
Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex κεφαλὴ, et εἶδος.
Κεφαλόθλασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαςα, contuſiones capitis. Ex κεφαλὴ, et θλάω, *tundo*.

Κεφαλοκρύςης,

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex κρούω, *pulſo.*

Κεφαλοῤῥίζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem habens capitatam. Ex ῥίζω, *radix.*

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, *Gl. V.* capito mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, caput amputo. A

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. A τέμνω.

Κηφαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caput imitans ſeu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ἡ, ὸν, caput habens, capitatus; ut πράσος κεφαλωτὸν, porrum capitatum.

Κέκαδα, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. ſing. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Καχαραγμένος, *inſculptus*, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. inf. act. verbi χαίρω pro χαρέω.

Κεχαρηότα, *gaviſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus, cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *adv.* gratè, acceptè, jucundè, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. à χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, à χαριτόω.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχαροίατο, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, à χαίρω.

Κεχείμανται, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χαιμαίνω.

Κεχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, à χαίνω, *hio.*

Κεχηνότως, *adv.* ore hiante. A κεχηνὼς.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼν, *qui ſibilavit*, a. 2. part. act.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολωμένος, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολώσεαι, 2. ſing. paullopoſt f. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολώσεσαι.

Κεχολώσεται, 3. ſing. paullopoſt f. ejuſd.

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κέχρηκα, perf. ind act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. ſing. paullopoſt f.

Κεχρῆσθε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κεχρίσμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *confuſus ſum*, perfect. ind. paſſ. v. χύω.

Κέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεκωρήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεισαν, à χωρέω.

Κεχωρίδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, à χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *ſeparatus*, perf. part. paſſ.

ΚΕ'Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κίονται, *apud Hom.* jacent. Et κέσκετο, *Odyſſ.* 21, 41, jacebat, imperf. quod formatur à f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκέμην, ἐκέσκετο. Hinc et κείω, decubiturio.

ΚΕ'Ω, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo, *Hom.* κείων, findens.

ΚΕ'Ω, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες· κείομεν, pro κηομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, *accendiſſe*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro.*

Κηαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal è genere ſimiarum.

Κἠγὼ, *et ego*, Dor. pro ϗ ἐγὼ.

Κηδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, à κήδω, *torqueo.*

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, vel à κεδεύω.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus; (3) ad carum propinquum pertinens. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδεμὼν.

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *adv.* ſolicitè, ſedulò.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὸς, et κήδεος, idem quod κήδειος. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi. κήδομαι.

Κῆδεσι, dat. plur. à κῆδος, *cura.*

Κηδέσκετο, vide κήδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener. Ab eod. Hinc

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas.

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, *Gl. V.* Ab eod.

Κήδευμα, ατος, cura; (2) funus.

Κεδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγὼ, *Eur. Or.* 781. Καὶ πῶς μὲ κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; *id. Rheſ.* 874. A κῆδος.

Κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' ἔτι κήδει τῶν πατρώων, ἀλφίτων, *Ariſtoph. Nub.* 106. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, *Plat.* Ab eod.

Κηδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo.*

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia; (3) ærumna, damnum; (4) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (5) adfinitas; (6) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus, cujus præcipuè curam gerimus. Hinc

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia; (2) diligentia.

Κηδοσύνος, ὁ, mœſtus; (2) diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδει, *Heſiod.* Ἔργ. 362. Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, *Il.* 5, 404. A κῆδος.

Κῆδωκε, *et dedit*, *Æol.* pro ϗ ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κηκ, *et ex*, Æol. pro ϗ ἐκ.

Κηκα, *etſi*, Dor. pro ϗ εἴκε.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, *Heſ.* al.

Κακάζω, f. άσω, idem. A

Κηκὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, maledicus. conviciator; (2) improbus, noxius. A κακὸς.

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, parvula galla, *Suid.* Dim. à κηκὶς.

Κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, ſc. arbor.

Κήκιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, à κηκίω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla; (3) fuligo, *Æſch. Agam.* 969. A

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, ſaltu surſum feror. Θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ, *Odyſſ.* 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, manſuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ'Σ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor tardè ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ'ΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλειος, ου, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, *uro*, v. κηλὶς.

Κηλέστης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A

ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, et quidem propriè cantûs vel rei ſimilis auribus gratæ, dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην, *Eur. Iph. in Au.* 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, *Plat.*

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quâcunque parte corporis; (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio. A κηλέω.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditûs aures permulcens.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſeu animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατέρας ἐκηλίδωσαν, *Eur. Her. fur.* 1323. A κηλὶς. Hinc

Κηλιδωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*

Κηλὸς, ἡ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus. A λέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) *Heſ.* precor. A κηλέω, vel κηλὸς.

ΚΗ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, et κηλώνιον, ου, τὸ, idem.

Κημαυτὸν, *et meipſum*, Æol. pro ϗ ἐμαυτὸν.

Κημὲ, *et me*, Æol. pro ϗ ἐμὲ.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus capiſtrum; fiſcella è vimine, cadus ſeu urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, camum impono. Hinc

Κήμωσις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio.

Κἠν, *et in*, Æol. pro ϗ ἐν.

Κηνιαυτοῖς, *et annis* pro ϗ ἐνιαυτοῖς.

Κῆνος, *ille*, *Ion.* pro ἐκεῖνος.

ΚΗ͂ΝΣΟΣ, ου, ὁ, cenſus. *Vox Lat.*

ΚΗ'Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κηξαπίνης, *et repentè*, Dor. et Æol. pro ϗ ἐξαίφνης.

Κήομεν, 1. pl. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, à καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, *Dioſc.* A κῆπος.

Κῆπε, *et dicebat*, Æol. pro ϗ εἶπε.

Κῆπει, *et poſtquam*, *Æol.* pro ϗ ἔπει.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κῆπειτα, *et poſtea*, Æol. pro ϗ ἔπειτα.

Κήπευμα, τὸ, horti cultura; (2) hortus.

Κηπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, *Ph.* A κηπεύω.

Κηπευτὸς, ἡ, ὸν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις, *Eur. Hipp.* 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. à κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, et κομέω, *curo.*

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, et faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus Ex κῆπος, et οὖρος, *cuſtos.*

Κηπωρικὸς, ἡ, ὸν, hortorius, *Gl. V.* A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, et ὤρα, *cura.*

ΚΗ'Ρ, κηρὸς, ἡ, ſors, fatum; Κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) peſtis;

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κὴρ pro κέαρ, cor. Hinc

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quasi fatali necessitate. Τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις, *Eur. Hipp.* 227.

Κηραμύντης, ου, ὁ, mortis propulsator. A κὴρ, et ἀμύνω, *arceo*.

Κηράνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba.

Κηραχάτης, ὁ, Cerachates, achates ita dictus à cerino colore. Ex κηρὸς, et ἀχάτης.

Κηρεῖαι, et κειρίαι, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κὴρ.

Κηρέλαιον, ου, τὸ, medicamentum è cerâ et oleo, cui adfunditur et succus refrigerans. Ex κηρὸς, et ἔλαιον.

Κηρέσιος, fatalis, noxius, *Hes.* A κὴρ.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata affert. Ex κὴρ, et φορέω.

Κήρηξ, κος, piscium genus, *Strabo.* Vid. Κέρις.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, seu struo; (2) cerifico. Ἀλίσκονται δὲ τοῦ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, *Aristot.* A κηρίον.

Κήρινθον, ου, τὸ, flos æstivus:

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. A κήρος.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, favi speciem habens. Ex κηρίον, et εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. A κήρος.

Κηριοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, et ποιέω.

Κῆρις, piscium genus, *Athen.*

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηρίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κὴρ, et φάω, *occido*.

Κηρώδης, ες, ceræ similis, colore et odore.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cerâ seu ceris pingit, κηρόγραφος, cereo colore pictus. Ex κηρὸς, et γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, cerâ ligatus, cerâ compactus. Ex κηρὸς, et δετὸς, *ligatus*.

Κηροδομέω, ex cerâ ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς, et δέμω.

Κηροδομοῦσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui ceræ forma est, ceræ similis, mollis. Ex κηρὸς, et εἶδος.

Κηρόθι, corde, ex animo. A κὴρ.

Κηρόπισσον, ου, τὸ, malta, *Gl. Vet.* emplastrum, unguentum è cerâ et pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κηρὸς, et πίσσα.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, è cerâ compactus:

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex κηρὸς, et πήγνυμι.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cerâ vel in cerâ fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui è cerâ imagines fingit.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, è cerâ formatus, cereus; (2) cerâ compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, *Gl. V.*

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus.

Κηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, et τρέφω.

Κηρολκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex ἕλκω.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, et φέρω.

Κηροχίτων ωνος, ὁ καὶ ἡ, cereâ veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, è cerâ fingo; (2) fingo, v. gr. animum. A

Κηρόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, è cerâ fusâ factus. Epith. picturæ. Ex κηρὸς, et χύω.

Κηρόω, cerâ obduco, circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοίκτος, *Eur. Tro.* 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κηρύκειος.

Κηρυκοφόρος, ου, ὁ, caducifer, *Gl. V.* A κηρύκιον, et φέρω.

Κηρυκτὴς, οῦ, ὁ, prædicator, *Gl. V.* A κηρύσσω

ΚΉΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos *Diodorus* comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi et quidem principes apud Corinthios; (4) *in Lib. Sacris* Doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, et quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) *in Lib. Sacris*, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, *Act.* 19, 13. Ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, *Mat.* 26, 13. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, *Xen.* A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Κηρῶ, gen. sing. *Dor.* pro κηροῦ, à κηρὸς.

Κηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρὸς.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo et cerâ; (4) gluten, viscus aurium. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromate unctus. A præc.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cerâ obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητήνη, ης, ἡ, navigium ceti instar, *Hes.*

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. A φένος.

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, *contr.* κήτους, Cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

Κητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cetaceus, è cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητάεσσα, Lacedæmonis epith. ob magnitudinem. *Hom. Il.* 2, 581.

Κητῷος, ῴα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

Κηῦ, *et bene*, Æol. pro καὶ εὖ.

Κῆφ' ὅτι, *Æol.* pro καὶ εἶπε ὅτι.

Κῆφα, *et dicebat*, *Dor.* et *Æol.* pro καὶ ἔφη.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci. Dim.

Κηφθα, *Æol. Dor.* et *Ion.* pro καὶ ἥφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἅπτω.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax. A κηφήν.

Κηώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, benè olens, fragrans, propriè ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro*.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem et ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, *Aristot.* Εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀλύσαι, θέλω, *Eur. Bac.* 475.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis à scoriâ defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio:

Κιβδηλιάω, palleo, *propriè*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμοῦ, *Aristot.* A

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus à fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *propriè* loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur; (5) umbella, machina obumbrans aram.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scriniolum. Dim. à κιβωτὸς.

Κιβωτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, seu crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito; (2) muto sæpe, de inconstantiâ, &c. Εὖ πόκα κιγκλίζευ, *Theocr.* 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, *Gl. V.* κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra et levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitiosè et vafrè agere, more scilicet vulpino, *Hes.* A κιδάφη.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, *Hes.* Hinc

Κιδάφιος, fraudulentus, astutus, *Hes.*

Κίδαφος, vulpes, *Hes.* (2) dolosus, *Hes.*

Κίδναμαι, dissipor, dispergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, *Il.* 8, 1. Ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, *Eur. Hec.* 903. A

Κίδνημι, dispergo, dissipo. A κεδάω.

Κίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, à κίω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, *Hipp.* Hinc

Κιθαραοιδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαραοιδότατος, *Aristoph.* fidicen peritissimus.

Κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, à

Κιθαρίζω, f. ίσω, citharâ cano, κιθαρίζομαι, citharâ mihi canitur, citharâ aures meæ personant, τὸ κιθαριζόμενον, quod citharâ canitur. Φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, *Apoc.* 14, 2.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara. Dim. à κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, lyra propriè, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde et

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus, carmen ipsum quod fidibus canitur.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista, qui citharâ canit; (2) dicitur tamen et pro citharœdo.

Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc et ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi citharâ. A κιθαριστής.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, fœmina, quæ citharâ canit. Ab eod.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam, ars canendi citharâ. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, citharâ cano.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.
Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A
Κιθαρῳδὸς, ȣ͂, ὁ, citharœdus, qui citharam pulſans ſimul voce accinit. Ex κιθάρα, et ᾠδὸς. *cantor.*
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro χιτὼν, tunica.
ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc
Κίκινος, η, ον, ut ἔλαιον, oleum cicinum, ſive ex fructu arboris prædictæ factum.
ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.
ΚΙΚΚΑΒΑΥ͂, vox clamantium noctuarum:
Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, *Sch. Ariſtoph.*
Κικλήσκȣσ' pro κικλήσκȣσα, *vocans*, præſ. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.
Κικλήσκω, voco, accerſo; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν, κικλήσκω, *Ariſtoph. Nub.* 564. A καλέω.
Κικλισμὸς, ȣ͂, ὁ, riſus, cachinnus, *Heſ.* pro κιγκλισμὸς, al. κικλησμὸς.
Κικράω, ῶ, miſceo. A κεράω.
Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. Hinc
Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, cæcutire, debili eſſe viſu, ut noctuæ interdiu, *Suid.*
ΚΙ'ΚΥΣ, vis, robur.
Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, feſtino, *Suid.* A κίκυς.
Κιλίκειος, εία, ειον, pertinens ad Cilices.
Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Aſiæ Minoris.
Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) ſum improbus et truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.
Κιλίκιον, ȣ, τὸ, Cilicium, veſtis ex villis hircorum. A
Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A Κίλιξ.
Κιλικισμὸς ȣ͂, ὁ, cædes ex temulentiâ patrata, *Suid.* A κιλικίζω.
Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ eſt è Ciliciâ. A Κίλιξ.
ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Ciliciâ oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, à quo genti et regioni nomen inditum putatur.
Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaſo, *Poll.* Ex κίλλος, et ἄγω.
ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis qui quieſcere volebant à belli laboribus; tripodes.
Κίλλιος, ία, ιον, aſininus; (2) fuſcus. A
ΚΙ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, aſinus, apud Dores, *Poll.*
Κιμαρὶς, ἡ, genus quercûs, ap. Sch. *Theoc.*
Κίμβεια, et κιμβίκεια, ἡ, ſordes, avaritia ſordida. A κιμβὸς, vel κίμβιξ.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, veſtimenti genus, *Suid.* At *Heſ.* κιμβερικὸν, al. κίμβαρ.
ΚΙ'ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum è veſparum vel apum genere; (2) ſordidus, nimis parcus, avarus et nimis tenax.
Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.
Κιμωλία, γῆ, terra è monte Cimolo effoſſa, candida alia, ſeu creta, alia ad purpuram colore accedens.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis. Hinc
Κιναβράω, ῶ, oleo, hircinum quid, fæteo. Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, *Ariſtoph. Plut.* 294.
Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens. *Heſ.* Quaſi à κιναβρεύω, à κινάβρα, κινάβρευμα, et κινάδευμα.
Κινάδιον, ȣ, τὸ, vulpecula, *Suid.* Dim. à
ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, vel ὁ, vulpes, *Soph. Aj.* 103. (2) homo vafer et verſutus, vulpinâ mente præditus.
Κιναθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, *Heſ.* A κινέω. Hinc
Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ, *Æſch. Pr.* 124.
Κινάμωμον, ȣ, τὸ, vid. κιννάμωμον.
Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος. Unde
Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædio more me gero, impuritate cinædos imitor. Hinc

Κιναίδιον, τὸ, *Heſ.* ἡ ἴυγξ, motacilla.
Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica.
Κιναιδολογέω, obſcœnè loquor. A
Κιναιδολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone utens. Ex κίναιδος, et λέγω.
Κίναιδος, ȣ, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, *Ph.* κίναιος, eviratus. Ex κινέω, et αἰδὼς, vel αἰδοῖον.
Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A præc.
Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carix, *Gl. V.* Vid. κυνάρα.
Κινδαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, luſus, qui fit paxillis, *Poll.* cujus Ed. Nov. κυνδαλισμὸς. A
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, clavus, paxillus, *Poll.* in Ed. Nov. κύνδαλα, et κύνδαλοι.
Κίνδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, agilis, qui facilè huc et illuc movetur, *Heſ.* A κινέω.
Κινδύνευμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio, periculum ipſum. A κινδυνεύω.
Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.
Κινδυνευτὴς, ȣ͂, ὁ, temerarius, qui periclitari ſolet. Ab eod.
Κινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe offert periculis.
Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio; (2) in periculo ſum, periculum adeo vel ſuſcipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus ſum; (5) videor prope, vel parum abſum, quin. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει· περὶ, ὑπὲρ τινος· ἐφ' ἑνὶ παιδὶ ςερηθῆναι· γὰρ παντὸς. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 *Cor.* 15, 30. A
ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ȣ, ὁ, periculum, diſcrimen.
Κινδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, periculoſus.
Κινεῖσθαι, 3. ſing. præſ. imp. paſſ. v. κινέω.
Κινεῦ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro κινȣ͂.
ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. gr. cantum; (6) ſumo, attingo, v. gr. pecuniam; (7) ſubigo, ſc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliquâ re ſunt ſtudioſi et induſtrii, &c. Μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινὰς, *Ariſtoph. Av.* 1243. Κεκίνηται ςρατὸς, *Eur. Rheſ.* 89. Κινȣ͂ντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. *Matt.* 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, ϗ κινȣ́μεθα, *Act.* 17, 28.
Κινηθμὸς, ȣ͂, ἡ, motus. A præc.
Κίνηθρον, ȣ, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque, *Poll.* (ſed communis analogia poſtulat κίνηςρον, *Ern.*)
Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, quâ aliquid movetur; (2) inceptum, inſtitutum, *ap. Plut.* Ab eod.
Κινησιφόρος, ον, movens. A præc. et φέρω.
Κινήσας, aor. 1. part. act. v. κινέω.
Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, et aliquid movetur.
Κινησίχθων, ὁ ϗ ἡ, terram movens.
Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.
Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.
Κινητὴς, ȣ͂, ὁ, motor; (2) turbator, rerum novarum ſtudioſus. Ab eod.
Κινητικὸς, ἡ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, ſeditioſus:
Κινητὸς, ἡ, ὸν, qui movetur, mobilis.
Κίνητρον, ȣ, τὸ, quod κίνηθρον. Ab eod.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Ciliciâ naſcens.
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum, *Gl. Vet.* κιννάβαρις, minium, *Ph.* κιννάβαρις, minium. Hinc
Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.
Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus.
Κινναβάριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cinnabarius. Ab eod.
Κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod ſeq. Quaſi à κινναβεύω, quod eſt à
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro alicujus rei, proplaſma, *Suid.*
Κινναμολόγος, ȣ, ὁ, avis cinnamomi ſurculis nidificans. Ex κίνναμον, et λέγω, *lego.*
Κίνναμον, ȣ, τὸ, cinnamomum.

Κινναμώμινον μύρον, unguentum è cinnamomo.
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice eſt.
Κινναμωμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens cinnamomum. Ex κίνναμον, et φέρω.
Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, ſeu jactatur; αἰθέριον κίνυγμα, dicitur Prometheus *ap. Æſchylum*, Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt et ſublimis pendet, ſeque jactat. *Schol.* (v. 157. vid. *Noſt. Ed. M.*) minus rectè, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti et *Euſt.* ἀέριον εἴδωλον. Deſcendit à κινύσσω, (*Ern.*)
Κίνυμαι, moveor. Αἤϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, *Il.* 4, 281. A κινέω.
ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium et Syrium, ſoni queruli.
Κινύρομαι, voce querulâ lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; *Ariſtoph. Eq.* 11. τινὰ, *Epigr.* A κινύρα.
Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.
Κινύσσω, moveo. *Euſt.*
Κινώπετα, ων, τὰ, feræ beſtiæ. Quaſi ex κινέω, et πέδον, *campus.*
Κιονειδὴς, ὲς, columnæ ſimilis.
Κιονικὸς, ἡ, ὸν, columnaris. A κίων.
Κιόνιον, ȣ, τὸ, columella. *Apud Dioſc.* purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam teſtæ volumen intorquetur. A κίων.
Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ et uvula dicitur. Ab eod.
Κιονίσκος, ȣ, ὁ, columella. Dim.
Κιονόκρανον, ȣ, τὸ, caput columnæ. Ex κίων.
Κιονοφορέω, fero columnam, ſeu montem, de Atlante.
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.
Κιρκήσια, ων, τὰ, Circenſia, ſeu Circenſes ludi.
Κιρκήλατος, ον, infeſtatus ab accipitre.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco, *Gl. V.* (2) Circus; (3) circulus, annulus. Hinc
Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo et adſtringo. Σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ, *Æſchyl.* (*Pr.* 74.)
Κίρνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐκίρναε, à
Κιρνάω, f. ῶ, et κίρνημι, miſceo. A κεράω.
Κίρνη, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνης, à κίρνημι.
Κίρνων, *Ion.* et *contr.* pro ἐκίρναον, à κιρνάω.
ΚΙ'ΡΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.
Κίρσιον, ȣ, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσός.
Κιρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. Ex κιρσὸς, et εἶδος, *ſpecies.*
Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex.
ΚΙΡΣΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicis ſpeciem gerens, varicoſus. A præc.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento et ligno naſci ſolet, eaque rodit.
ΚΙ'ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, et abſurdorum appetitus, pica, malachia. Hinc
Κισσαβίζω, vel κιτταβίζω, picæ vocem imitor.
Κισσάμπελος, ȣ, ἡ, herba quædam.
Κισσάνθεμον, ȣ, τὸ, herba quædam.
Κίσσαρος, ȣ, ὁ, hedera. A κισσός.
Κισσάω, ῶ, f. ήσω, picâ ſeu malachiâ laboro; (2) vehementer appeto; (3) libidinoſa ſum, *Ern.* Ὑμεῖς μὲν ȣ̓͂ οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης, *Ariſtoph. Pac.* 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν, *id. Veſp.* 348. A κίσσα.
Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κὶς. Hinc
Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumicoſus, pumici ſimilis.
Κισσητὸς, ἡ, ὸν, hederaceus, hederâ vinctus, velut à κισσάω, pro κισσόω.
Κισσινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς, et βάπτω.
Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hederâ confectus. A κισσός.

Κίσσιον, ου, τὸ, hedera parva. Ab eod.
Κισσόβρυος, ον, hederâ abundans, hederâ ornatus. A κισσὸς, et βρύω.
Κισσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hederæ fimilis, hederaceus. Ex κισσὸς, et εἶδος.
Κισσοειδῶς, hederæ more.
Κισσοκόμης, ου, ὁ, heredâ redimitus. Ex κόμη.
Κισσόπληκτος, ον, hederâ, thyrfo percuffus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.
ΚΙΣΣΟ'Σ, vel κιττὸς, ῦ, ὁ, hedera, frutex.
Κισσοποίητος, ον, hederaceus.
Κισσοςέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, hederâ coronatus.
Κισσοςεφὴς, ὲς, idem. A ςέφω.
Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, hederam gero, hederaceâ coronâ redimitus fum. A
Κισσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, hederam geftans, hederâ redimitus. Ex κισσὸς, et φέρω.
Κισσοχαρὴς, ὲς, hederâ gaudens.
Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, hederaceâ indutus tunicâ, hederâ velut tunicâ amictus.
Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, hederâ orno, hederâ corono; κεκισσωμένος, p. part. paff. hederâ redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν, *Eur. Bach.* 205. A κισσὸς.
Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum è ligno hederaceo; (2) poculum quodcunque. Ab eod.
Κισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hederaceus, hederæ fimilis; (2) malaciâ feu picâ laborans. A κισσὸς, vel κίσσα.
ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, cifta, capfa, capfula.
Κιςὶς, ίδος, vel κίςις, ιδος, ἡ, idem.
ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, ciftus, frutex.
Κιςοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ciftifer, qui ciftam geftat; (2) nummus in quo imago ciftam ferentis expreffa erat. Ex κίςος, et φέρω.
Κίταρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod et κίδαρις, quod vide.
ΚΙΤΡΙ'Α, Citria, arbor, feu malus Medica.
Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κιτρία.
Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.
Κιττοφόρος, picam ferens ad myfteria Bacchi peragenda videlicet quod infirmi facere folent. Hinc dictum invenitur in hominem vilem et defpicatum ut de Æfchine ait *Demofthenes.*
Κιτῶνα, *tunicam*, acc. fing. *Dor.* pro χιτῶνα.
Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adfequor, comprehendo, f. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι· κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο· κιχανόμενοι, præf. part. advenientes; κιχήμεναι, pro κιχῆναι, inf. deprehendere. Μέχρις ἂν ψυχὰς κίχωσι τῶ κάτω θεῶ, pervenerint, *Soph. Aj.* 572. Μὴ μιασμὰ μ' ἐν δόμοις κιχῇ, *Euripid. Alc.* 22.
Κιχείη, 3. fing. præf. optat. act. v. κίχημι.
Κιχεῖμεν, 1. pl. præf. optat. act. *per Sync.* pro κιχείημεν.
Κιχείω, pro κιχέω, metri causâ, fubjunct.
Κιχῇ, 3. fing. a. 2. conj. act.
Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν.
Κιχήσας, a. 1. part. act.
Κίχησις, εως, ἡ, comprehenfio, *Hef.* A κιχέω.
Κιχήτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *per Sync.* et *Ion.* pro ἐκιχησάτην.
ΚΙΧΛΗ', ης, ἡ turdus; (2) pifcis quidam marinus, κιχήλη, *Athen.*
Κιχλίζω, f. ίσω, epulor turdos; (2) indecenter et effufiùs rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν ἐδ' ἴσχειν τὼ ποδ' ἐναλλὰξ, *Ariftoph. Nub.* 979. A κιχλὴ. Hinc
Κιχλισμὸς, ῦ, ὁ, turdorum comeftio; (2) rifus immodicus, cachinnus.
Κιχορὰ, τὰ, et κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agreftia; cichorea.
Κιχρὰς, præf. part. act. v. κίχρημι.
Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. præf. ind. act.
Κιχράω, ῶ, et κίχρημι frequentiùs, commodo; κιχρὰς, qui utendum dedit; et κιχράμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ, commodo, *Gl. V.* κιχρᾶται, mutuatur, *Phil.* A χράω, *utor.*
ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenfis fpecies. Hinc
Κιχώριον, ου, τὸ, idem, *Gl. V.* ambuvia.

Κιχωριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimilis cichorio.
ΚΙ'Ω, vado, eo; κίε pro ἔκιεν, imperf. ibat; κιὼν, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν, *Il.* 1, 348.
ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus et oblongior, *apud Medicos*; (3) interfeptum narium carnofum ufque ad labrum defcendens; (4) κίων, aut potiùs κιὰς, congregata multitudo beftiolarum frumentum peredentium, *Gal. Lex. Hipp.* (5) κίων, ejufmodi vermis unus, *ib.* (6) alti montes etiam à veteribus κίονες dicti, *Euftath.*
Κλαγγάζω, clango, ut grus. A κλάζω. Unde
Κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione.
Κλαγγεῦντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro κλαγγῦσι, à κλαγγέω, pro κλάζω.
Κλαγγὴ, ῆς, clangor, *propriè* gruum; (2) anferum; (3) tubarum et cornuum; (4) hominum præcipuè in prælio; (5) fuum; (6) canum in venatione; (7) fagittarum emiffarum. Ab eod.
Κλαγγηδὸν, *adv.* cum clangore. A κλαγγὴ.
Κλάγγω, clango, *Gl. V.* clamo, ftrido, vociferor, a. 1. ἔκλαγξα. V. κλάζω. Hinc
Κλαγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, clangori fimilis.
Κλαγκτὸς, ἡ, ὸν, idem.
Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi κλάζω.
Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mobilibus eft oculis, *Hef.* Ex κλαδαρὸς, et ὄμμα.
Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, epith. oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.
Κλᾶδας, acc. pl. *Dor.* pro κλεῖδας, à κλεὶς.
Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, fanguis currens, agitatus, *Emped.* A
Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaffo, concutio. Ab eod.
Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.
Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.
Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A præc.
Κλαδεύω, puto, vites puto.
Κλαδὶ, dat. fing. *Dor* pro κλειδὶ. A κλεὶς.
ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus propriè tener et flexilis; progenies, *Poët.* et qua patriam et qua parentes κλαδὶ, dat. *per Metaplafmum*, quafi à κλὰς, κλαδὸς, f. à κλάζω.
Κλαδώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ramofus. A κλάδος.
Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, *Hef.* Dim.
Κλάειν, inf. act. *Dor.* et *Att.* pro κλαίειν.
ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ftrido, p. med. κέκληγα, κεκληγὼς, part. κεκληγυῖα, in fœm. clamitans, vociferans. Poteft hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. 1. inufit. κλάζω, *per Epenthefin* κλάγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ, *Eur. Rhef.* 567. Σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις παιᾶνας μέλπων, *Id. Ion.* 399.
Κλαῖε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, à κλαίω.
Κλαῖδες, *claves*, Dor. pro κλεῖδες.
Κλαίοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κλαίουσα.
Κλαίοισθα, 2. fing. præf. opt. act. *Æol.* pro κλαίοις.
Κλαῖςρον, *clauftrum*, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον.
ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor, f. κλαύσω, κλαύσομαι, et κλαιήσω, κλαήσω. Κεῖνος δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένος, *Eur. Med.* 347. Οἰκέται δ' ἔκλαιόμεν δέσποιναν, *Alc.* 758.
ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, mutilatus.
ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.
Κλὰξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica à κλείω.
Κλάξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, à κλαΐζω.
Κλαπαὶ, ῶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex *Lat.* clava.
Κλαπεὶς, a 2. part. paff. verbi κλέπω, feu κλέπτω.
Κλαρονόμως, acc. pl. *Dor.* pro κληρονόμους.
Κλάρωσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκλήρωσε, à κληρόω.
Κλάσας, a. 1. part. act. verbi κλάω.
Κλασθείσης, gen. fing. a. 1. part. paff. f. g.
Κλασιβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, glebas frangens.
Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.
Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruftum defractum. Ab eod.

Κλαςάω, ῶ, f. ήσω, farmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βελὴν πατήσεις, ϗ ςρατηγὺς κλαςάσεις, *Ariftoph. Eq.* 166.
Κλαςήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eod.
Κλάςης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.
Κλασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, à κλείω.
Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen infulæ.
Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμὸν.
Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.
Κλαυθμυρίζω, et κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A præc. Hinc
Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.
Κλαυθμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμὸς.
Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, feu fletus; (2) fletus. A κλαίω. Unde et
Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.
Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.
Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.
Κλαυσεῖται, 3. fing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, à κλαίω.
Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. ind. act.
Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio; (2) ftrideo, de januâ. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, *Ariftoph. Plut.* 1099. A κλαίω.
Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum rifu permixtus, lacrimæ rifui intermixtæ.
Κλαυσίμαχος, ον, in pugnâ plorans, timidus. Ex μάχη.
Κλαύσιμος, flebilis, *Gl. V.* A κλαίω.
Κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, à κλαίω.
Κλαυςικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Κλαυτὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis. Ab eod.
Κλάω, *Att.* pro κλαίω.
ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, a. 1. paff. κεκλασμένος, p. paff. fractus. Χρύσεα μῆλα κλάσας, *Epigr.* Ὅτε τὺς πέντε ἄρτυς ἔκλασα, *Marc.* 8, 19.
Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, illuftris, celeber, *Hef.* A κλείω, *celebro.*
Κλεεννὸς, inclytus, celeber, pro κλεινὸς.
Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος, *fama.*
Κλεθήσεται, 3. fing. f. 1. ind. paff. *per Sync.* pro καλεθήσεται, à καλέω.
Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, Dim. à κλεὶς.
Κλειδοποιὸς, ῦ, ὁ, clauftrarius, *Gl. V.* Ex κλεὶς, et ποιέω.
Κλειδῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς et ἔχω.
Κλειδοφύλαξ, ὁ, ἡ, cuftos clavium, æditœus.
Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obfero. A κλεὶς.
Κλείδωμα, ατος, τὸ, fera. A præc.
Κλείδωσις, εως, ἡ, obferatio. Ab eod.
Κλείετε, 2. pl. præf. imperat. v. κλείω.
Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλέος.
Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ, *Gl. V.* κλειθρία, rima. A κλείω. Hinc
Κλειθριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimofus, *Gl. V.*
Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauftrum, fera; (2) clathrum.
Κλειθροποιὸς, ῦ, ὁ, clauftrarius, *Gl. Vet.* Ex κλεῖθρον, et ποιέω.
Κλείνιος, *Hef.* κληνὸς, *vox* al. κλινὸς, pro
Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris.
Κλειννύω, claudo. A κλείω.
Κλεῖξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, à κλείω.
Κλεῖος, pro κλέος, *gloria.*
Κλείωσαι, nom. pl. part. act. v. κλείω.
Κλεὶς, είδος, ἡ, clavis, à κλείω.
Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κλείω.
Κλεισθήσεται, 3. fing. f. 1. ind. paff.
Κλεισθῶ, *claufus fum*, 2. 1. conj. paff.
Κλεισίαι, ων, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.
Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) claufura. Ab eod.
Κλείσιον, ου, τὸ, locus in quo ftant boves, ftabulum. Ab eod.
Κλεισμὸς, ῦ, ὁ, fedes. Ab eod.
Κλειςὸς, ἡ, ὸν, claufus; (2) qui claudi folet.
Κλεῖςρον, ου, τὸ, fera. Ab eod.
Κλεισώρεια, ας, ἡ, clauftrum montis, vel montium. Ex κλείω, et ὄρος, *mons.*
Κλειτόπωλος ου, ὁ ϗ ἡ, equis infignis. Ex κλειτὸς, et πῶλος, *pullus equinus.*

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in naturâ muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω, *celebro.*

ΚΛΕΙ'Ω, είσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, p. part. paff. claufus. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων, repagula, *Ariftoph. Ach.* 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, *Matt.* 25, 10.

ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, d co, prohibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, Clio, una Mufarum. A κλέος, vel κλεῖος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) ftratagema. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ȣ, τὸ, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, *adv.* furtim. Ab eod. Unde

Κλεμματικὸς, ἡ, ὸν, furax; (2) aftutus.

Κλέομαι, celebror. Μήτι τὲ κλέομαι, ϗ κέρδεσιν, *Odyff.* 13, 299. A κλέος.

Κλέος, κλέȣς, τὸ, gloria, celebritas, fplendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω

Κλεπτάριον, ȣ, τὸ, furunculus, *Gl. V.* A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ȣ, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, *apud Diofcor.* de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, et ἐλέγχω.

Κλέπτης, ȣ, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars furandi. A

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίςατος, furaciffimus, *Att.* A κλέπτης.

Κλεπτοῖσα, part. act. *Dor.* pro κλέπτȣσα.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, *apud Ariftoph.* part. neut. à κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, aftutia. A præc.

Κλέπτρια, ας, ἡ, fœmina furax. A κλέπτης.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, fuffuror; (2) occulo, fupprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, paff. κεκλεμμένος, furreptus; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλεπτεῖν τὴν εὔνοιαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis ftruere, *Soph. El.* 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα, præ fenio deliramus, *id.* Ant. 692. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτȣσι μὲ, fallant, *id.* Trach. 247.

Κλέτας, τὸ, mons altus, jugum, *Lycurg.*

Κλέψας, a. 1. part. act.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, *Hef.* At Polluci κλεψίαμβος, inter inftrumenta mufica quæ pulfantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliud in pectore claufum habens, aliud in linguâ promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, et νόος.

Κλεψίνυμφος, ἡ, clandeftinas nuptias faciens.

Κλεψιποτέω, ῶ, parcè bibendo compotorem fallo, *Suid.* A

Κλεψιπότης, ȣ, ὁ, *ap. Suid.* fine expofitione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω.

Κλεψίρρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furtim et per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepfydræ, *Hef.* Ex κλέπτω, et ῥέω.

Κλεψιτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verfutus, decipiens, animum occultans. A φρὴν

Κλεψίχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bilem occultans, bilem feu iram occultam habens. A χολή.

Κλεψίχωλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepfydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, et ὕδωρ.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Cleonia, quibufdam helenium herba.

Κλήδην, *adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod feq. (2) infamiâ noto; dicteriis inceffo. Κληδονȣ̃μαι, *ap. Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδὼν.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur è re aliquâ. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμὸς, ȣ̃, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδȣχέω, claves habeo; (2) facerdos fum. Ex κλεὶς, et ἔχω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλῄζω.

Κλῄειν, præf. infin. act. *Ion.* pro κλείειν, à κλείω.

Κλῄζω, f. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληΐζω, à κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν, *Ariftoph. Av.* 927. Τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Ἄρτεμι, *Eur. Iph. in Au.* 1574. Τῶδε κλῄζεται πατὴρ, *id. in Tau.* 920.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κληθεὶς, a. 1. part. paff. n. g.

Κληθέντος, *vocati*, gen. fing. a. 1. part. paff. *per Sync.* pro καληθέντος, à καλέω.

Κληθῇς, 2. fing. a. 1. conj. paff.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. paff.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.

Κλῇθρον, ȣ, τὸ, clauftrum, fera, repagulum. A κλείω, *claudo.*

Κλῆθρος, ȣ, ἡ, alnus. A κλάω, *frango.*

Κληθῶ, a. 1. conj. paff. v. καλέω.

Κληΐζω, f. σω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῶ μὲν ὁ ςρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο, *Eur. Or.* 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro.*

Κληῒς, ΐδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κληΐσαι, a. 1. inf. act. v. κληΐζω.

Κληΐςὸς, ἡ, ὸν, claufus, qui claudi poteft. A κληΐζω, *claudo.*

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, farmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea infigne centurionum erat. A κλάω, *frango.*

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A præc.

Κλημάτινος, ίνη, ινον, farmentitius, è farmentis factus. Ab eod.

Κλημάτιον, ȣ, τὸ, viticula, parvum farmentum aut flagellum. Dim. Ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca, pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis fimilia. Ab eod. *Angl.* 𝔓𝔢𝔯𝔦𝔴𝔦𝔫𝔨𝔩𝔢.

Κληματῖτις, farmentaria, herba.

Κληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pampinofus, *Gl. V.*

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui cenfetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, diftributio quæ fit forte; (2) id quod forte datur; (3) partium divifio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, et δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, forte diftribuo; (2) heredem fcribo. Ex κλῆρος, et δίδωμι.

Κληροδότης, ȣ, ὁ, teftator; (2) qui per fortem dat.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, fortitu thefmotheta fio. Ex κλῆρος, et θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel fum; (2) heredem relinquo; (3) accipio, fortior, confequor in utramque partem. Ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, *Num.* 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. fing. a. 1. imperat. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius.

Κληρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, heres; (2) cui forte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, et νέμω.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui forte diftribuitur. Ex κλῆρος, et πάλλω, *agito.*

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, fors feu nota, quæ in vas conjicitur ad fortiendum, calculi, quibus fortimur; (2) ipfa fortitio; (3) fors, quicquid fortiendo obvenit, omninòque fine operâ noftrâ, ut (4) portio agri colono data, et κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divifus et diftributus fuit; (5) hereditatis pars, hereditas, et hinc (6) facultates; (7) collegium eorum qui facris funguntur velut poffeffio Dei; (8) vermiculus infeftans apum favos.

Κληρȣχέω, ῶ, f. ήσω, forte affignatum poffideo, in fortem accipio; (2) per fortem do. Κληρȣχεῖν τὰ χωρία, *App.*

Κληρȣχία, ας, ἡ, adfignatio, quâ colonis agri forte diftribuebantur; (2) portio ipfa forte data.

Κληρȣχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos qui fortiuntur, aut qui forte aliquid obtinuêre, colonicus, ut ager. A

Κληρȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui forte aliquid fibi attributum poffidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros poffidendos forte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, et ἔχω.

Κληρόω, forte lego; (2) Clericum facio, Clericis adfcribo; et κληρόομαι, ȣ̃μαι, fortior, fortes duco. Δελφῶν ἀριςεῖς, ȣ̃ς ἐκλήρωσεν πάλος, *Eur.* Ion. 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, *Ephef.* 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, fortitio. A κληρόω.

Κληρώσομαι, f. 1. ind. med. v κληρόω.

Κληρωτήριον, ȣ, τὸ, locus ubi magiftratus forte creantur; (2) locus in theatro ubi magiftratus forte lecti fedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui forte legit. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fortiendum pertinens, ad fortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, feu fitula, in quam conjiciebantur fortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, forte lectus, forte defignatus, feu electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, urna, *Ph.* A κληρόω.

Κληρωτῶς, fortitò, *Gl. V.*

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *inpr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro προσκλῆσις; (4) *in Lib. Sac.* dicitur de quovis beneficio divino, quod homini fine ejus operâ datur; item vitæ conditione, forte; in quo eft Hebraifmus. A καλέω.

Κλῇσον, 2. fing. a. 1. imperat. act. *per Synæref.* à κληΐζω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. A καλέω.

Κλητεύω, in jus voco teftimonii dicendi causâ, teftimonium denuncio; (2) fum κλητὴρ, Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς Θαψίνῃ, *Ariftoph. Vefp.* 1402. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) anteftatus, teftis vocationis in jus, fubfcriptor. Ab eod.

Κλητικῆς, *appellativæ*, gen. fing. f. g. A

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus; (2) conftitutus ad aliquid beneficio alicujus, *per Hebraifmum*, cui beneficium divinum datum eft. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accerfitor, invitator; (2) præco, nuncius, minifter magiftratûs jus dicentis; (3) teftis, propriè in jus vocationis, qui poteft effe ipfe κλητὴρ, viator, qui vocavit, *item* anteftatus; (2) fed deinde teftis quivis, *Ern.*

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ȣ, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, et εἶδος.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus. Hinc

Κλιβανωτὸν, teftuaceum, *Gl. V.*

Κλίμα, ατος, τὸ, cœli pofitus certus; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas, inclinatio. A κλίνω.

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo, dejicio. Ab eod.

Κλιμάκιον, ȣ, τὸ, parva fcala; (2) lignum in fcalâ tranfverfum, gradus. Dim.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, parva fcala; (2) fœmina adfentatix,

adſentatrix, quæ reginæ in currus adſcenſuræ dorſum ſubſternebat. *Plut.* Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva ſcala. Dim.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, ſcalæ inſtar factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, ſcabellum geſtans, per quod aſcenditur in equum, currum, genus apparitoris.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, ſcalæ gradus; (2) anni ſcanſiles ſive climacterici.

Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, climactericus. A præc.

Κλιμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gradatus, ſcalaris:

Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, ſcala, gradus; (2) inſtrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæſtræ genus; (5) pars currûs.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. à κλίνη.

Κλινεῖος, α, ον, ad lectos pertinens, *Ern.*

Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. Ab eod.

Κλινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ferens, ſellam. Ex κλίνη, et φέρω.

Κλινθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, à κλίνω.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. Dim.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adſurgere nequeat; (2) medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, ſc. τέχνη, medicina methodica.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) ſellula.

Κλινοκοσμέω, ῶ, f. ήσω, lectos triclinii orno.

Κλινοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, et πίπτω, *cado.*

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, et πήγνυμι, *compingo.*

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iiſd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes, *Gl. V.* Ex κλίνη, et ποῦς.

Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; *Gl. V.*

Κλινοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lectos fabricans, *Gl. V.* grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, et ποιέω.

Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, et τρέχω, *curro.*

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, *Gl. Vet.*

Κλινοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.

Κλινουργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιός.

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lectum amans, piger, deſes. A κλίνη, et χαίρω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, ſella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel ſella, in quâ reclini capite recumbimus. A κλιντὴρ

ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi, paſſ. ἐκλίνθην, inclinatus ſum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας, *Eur. Or.* 301. Ἡμέρα κλίνει τε, κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια, deprimit, et attollit, *Soph. Aj.* 131. Κλινεῖ πρὸς οὖδας, ſternet, *Lycurg.* 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, *Eur. Supp.* 705. Κλιθεὶς ἐς οὖδας, *id. Her. fur.* 957.

Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) caſa, tugurium; (3) ſtabulum; (4) ſella diſcubitoria, aut in quâ reclini capite ſedemus; (5) lectus; (6) diſcumbentium claſſis. A κλίνω.

Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.

Κλισιὰς, άδος, ἡ, feneſtra. Ab eod. pl. fores, f. A κλείω.

Κλισίηνδε, *adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλισίηθεν, *adv.* ex κλισία. A

Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, ſtabulum. Ab eod.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus (3) declinatio, in gramm. A κλίνω.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere poſſumus; (2) ſella recubitoria. Ab eod.

Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.

Κλιτὸς, ἡ, ὸν, qui declinatur, ſeu inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas, clivus. Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, *Hom. Il.* 16, 390. Ab eod.

Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ἡ, ὸν, collari incluſus; quaſi à κλοιόω, quod eſſet collari induere.

Κλονέοντο, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, à

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuosè, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ὦ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις, *Ariſtoph. Eq.* 360. Πάντοθεν βόρειος, ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται, *Soph. Oed. Col.* 1235. A κλόνος. Hinc

Κλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut ſtrepitu.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, ſpina dorſi, *Heſ.*

Κλόνις, εως, ἡ, venter.

Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuoſus, turbulentus. A

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuoſus; (2) tumultus; (3) ſtrepitus; (4) concuſſio.

Κλονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipſa furandi actio. A κλοπεύω.

Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, ſubreptio. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίως, furtim, *Gl. V.* A præc.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλόπος.

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) ſubdolus. Ab eod.

Κλοπὸς οῦ, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλοποφορέω, ῶ, f. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, et φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΥ'Ω, f. εύσω, latenter furor et ſubduco tempus; (2) ſubterfugio, cunctor, tergiverſor; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας, *Il.* 19, 149.

ΚΛΥΒΑ'ΤΙΣ, herba quæ et helxine, et *Lat.* parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A præc.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æſtus, tempeſtas. A κλύζω. Hinc

Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ϗ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, *Epheſ.* 4, 14.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æſtus. Dim.

Κλύεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, à κλύω.

Κλύζεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, dat. ſing. præſ. ind. paſſ.

ΚΛΥ'ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clyſtere perluo; (3) inundo; (4) ſonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη θαλάσσα, a. 1. paſſ. turbatum eſt mare; κλύζεσκον, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ, *Eur. Iph. in Tau.* 1196.

Κλῦθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi

Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, et per reduplicationem κέκλυτε.

Κλύοιμι, *audiam*, præſ. opt. act. verbi κλύω.

Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infuſio; (3) clyſter. A κλύζω. Unde

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipſa actio abluendi; (3) æſtuarium.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipſum inſtrumentum quo elutio fit.

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyſter. Dim.

Κλυτόεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, et ἔργον, *opus.*

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclarum fructum habens.

Κλυτόμαντις, εως, ἡ, inclytus vates.

Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentiâ vel conſilio. Ex κλυτὸς, et μῆτις, *conſilium.* Hinc

Κλυτόμητις, εως, ἡ, inclyta prudentia.

Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytus laboribus.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, clarus liberis.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeber equis.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri poteſt, ſtrepitum edens, obſtrepens. A κλύω.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, et τέχνη, *ars.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcu et jaculis inſignis. Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, *Hom. Il.* 4, 101. A τόξον.

Κλυτόφημος, ον, clarus. A φήμη.

ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) auſculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, ſentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὴν κλύοις, *Soph. Phil.* 23.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, cavea avium. *Ex Epigr.*

Κλωγμὸς, οῦ, ὁ, vox propriè graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) ſonus, quo quis explodebatur è theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ, ſeu Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ'ΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo è theatro; (3) ſibilo.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλώθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato deſtinantur; κεκλωσμένα, perf. fato deſtinata. Hinc

Κλωθὼ, όος, οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivoſus, adſcenſu difficilis, item montuoſus. A

Κλῶμαξ, ακος, ὁ, aſperitas.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, ſurculus; qui deputari ſolet. A κλάω, *Ern.*

Κλώναξ, ακος, ὁ, ſurculus parvus, *Heſ.* Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos ſeu ſurculos amputo, *Suid.* Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλωὸς, οῦ, ὁ, boia. *Atticè* pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum, ſine ſtrepitu incedere, aut aliquid agere, *Heſ.*

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήϊος, α, ον, furtivus, clandeſtinus.

Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fure patre natus. Ex κλὼψ, et πατήρ.

Κλώσκω, neo, *Heſ.* A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) faſcia, quæ ornatûs cauſâ ſtolis talaribus addi ſolebat. Ab eod.

Κλωστὴρ, ῆρος, ἡ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipſa fili deductio; (4) fuſus. Ab eod.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui ſtamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστὸς, ἡ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωστομάλλος, ον, lanoſus, laniger. Ex μάλλος.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, graſſator, latro, qui vias obſidet, et viatores pecuniâ veſtibuſque ſpoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. *Ex Heſ.* A κάμνω, *laboro*, pro καμητὸς, ab antiq. καμέω, *Ern.*

Κναίω. ſcindo; (2) rado; (3) contriſto. Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ, *Il.* 11, 639. A κνάω.

Κνάκος, η, ον, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

Κνάκων,

Κνάκων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente miſtum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, ſuccumbo. A κάμπτω, *flecto*.

Κναμὼς, acc. plur. *Dor.* pro κνημὸς, à κναμὸς, *collis*.

ΚΝΑ΄ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, à κνάω.

Κνάφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum è floccis fullonicis. A κνάπτω, vide κνέφαλον.

Κναφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit et diſtringit pannos. A

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exercceo, ſum fullo. Ὁ δὲ κναφεύει τὶς, ὁ δὲ πλύνει κώδια, *Ariſtoph. Plut.* 166. A κνάπτω.

Κναφήϊον, τὸ, *Ion.* pro κναφεῖον.

Κναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus. A

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑ΄Ω, et κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, ſcalpo, ſcabo; (2) pruritum moveo, titillo.

Κνεφάζω, obſcuro, tenebras obduco:

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, caliginoſus, obſcurus; (2) qui aliquid facit ſub tenebras matutinas, veſpertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνεφαίως, obſcurè.

Κνέφαλον, τὸ, tomentum, pulvinus. *Suid.* vitioſa lectio. V. κνάφαλον.

ΚΝΕ΄ΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepuſculum; (3) diluculum ſeu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, εος, τὸ, obſcuritas, umbra, caligo.

Κνέωρον, ȣ, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνῆ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, à κνῆμι.

Κνήδη, urtica; vide κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, ȣ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, futur. κνήσω, ſcalpo, ſcabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, et (4) κνήθομαι, prurio A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, æquilæ epith. *Lycurg.*

Κνηκίας, ȣ, ὁ, lupus, à colore. A κνηκὸς.

Κνήκινος, ίνη, ινον, ex cneco confectus. Ab eod.

Κνηκοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, cneci ſpeciem gerens, cneco ſimilis, *Heſ.* Ex εἶδος.

ΚΝΗ΄ΚΟΣ, ȣ, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, *Ph.* κνῆκος, ſemen candidum.

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, cneco ſimilis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω, uſitatiùs κνῆσμα.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam ſpectans. A κνήμη.

Κνήμαργος, ȣ, ὁ, qui craſſas tibias habet, *Heſ.* fortè ut λαίμαργος, guloſus, (v. *Theocr.* 25, 127.)

ΚΝΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) ſura; (3) tibia in rotâ, radius.

Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφορὸς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ocreas ſeu tibialia geſtat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, et φέρω

Κνημιδωτὸς, ἡ, ὸν, ocreatus, *Gl. V.* A κνημὶς.

Κνημὶς, ιδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη

Κνημοπαχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, cruris ſeu tibiæ craſſitudinem æquans. Ex κνήμη, et παχὺς.

Κνημὸς ȣ, ὁ, pars montis, quæ à pede ipſius adſcendit; (2) locus ſaltuoſus. Ab eod.

Κνησθείην, a. 1. opt. paſſ. v. κνάω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις εως ἡ, fricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, pruritum excitans.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηστήριον, ȣ, τὸ, radula. A κνηστὴρ.

Κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηστὶς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fiſtula; (3) acus. Ab eod.

Κνῆστις, εως, ἡ, cultur; (2) radula.

Κνηστὸς, ἡ, ὸν, raſus; (2) ſectus, conciſus. A κνάω.

Κνῆστρον, ȣ, τὸ, idem quod κνηστήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. *Ex Heſ.* ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ȣ, τὸ, oleum è Cnidio grano. Ex κνίδιον, et ἔλαιον, *oleum.*

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piſcis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ΄ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura et pruritus, ſive uredo, qualis ab urtica excitatur. A κνίδη

Κνίζα, ης, ἡ, ſcalptura. A

Κνίζω, f. ίσω, ſeco; (2) rado; (3) per ſumma et leviter derado; (4) ſcalpo; (5) ſcarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, moleſtus ſum, ſolicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ᾽ ἔκνιζέ μ᾽ ἀεὶ τῦθ᾽, *Soph. Oed. Tyr.* 795. Καὶ μὲ κακίσαις ἔκνισε, *Ariſtoph. Veſp.* 1276. A κνάω.

Κνιπήρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo naſcuntur κνῖπες. Ex κνὶψ, et πήρα.

Κνιπολόγος, ȣ, ὁ, nomen avis, culicibus vel etiam vermibus ligna erodentibus infeſtæ, culicilega. Ex κνὶψ, et λέγω, *colligo.* Al. κνιπολόχος, quod iis inſidietur, à λοχεύειν.

Κνιπεία, ας, ἡ, parſimonia. A κνιπὸς.

Κνιπὸς, parcus, neceſſariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνίπος, cupidus, *Ph.* A κνὶψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ſicca, *Galen. Lex. Hippocr.* Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, *Ph.* A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vid. κνίσσα.

Κνισᾶντι, dat. ſing. *contr.* pro κνισάεντι, et hoc *Dor.* pro κνισήεντι, à κνισήεις.

Κνίσδειν, inf. act. *Dor.* pro κνίζειν. Unde

Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur; (4) punctiunculæ melevolentiæ, vindictæ, &c.

Κνισμὸς, ȣ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (2) diffidium et jurgium inter amantes. Ab eod. Hinc

Κνισμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, pruriens.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισσολοιχὸς.

ΚΝΙ΄ΣΣΑ, ſive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ ſeu pinguedinis incenſæ fumus; (2) odor et vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut aſſantur; (3) ipſa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον vel κνισάριον, ȣ, τὸ, exigua pinguedo, *Suid.* Dim. à κνίσσα, vel κνίσα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. *Poët.* pro κνίσαι, à κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio ſeu repleo; (2) vaporo, ſuffio, de ſacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ᾽ ἀγυιὰς, *Ariſtoph. Av.* 1238. A κνίσσα.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens. Ab eod.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Κνισσοδιώκτης, ȣ, ὁ, qui nidorem ſectatur, paraſitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, liguritio, quâ quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) guloſitas quævis, liguritio A

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὸς, ὁ ᾗ ὸν, liguritor, guloſus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, et λείχω,

Κνισσότερος, ȣ, ὁ, nidoris appetentior, guloſior, quaſi à κνίσσος, quod eſſet, *guloſus*

Κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, nidoroſus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A κνισσόω.

Κνιστὸς, ἡ, ὸν, conciſus, abraſus. A κνίζω.

Κνίφος, εος, τὸ, urtica, *Heſ.*

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνόος, *contr.* κνῦς, ὁ, idem, *Heſ.*

ΚΝΥ῀, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, ſcabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, propriè ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribundè et adulatoriè (3) vagio.

Κνυζάω, et κνυζέω, ῶ, idem.

Κνυζεῦνται, 3. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro κνυζῶνται, à κνυζέω.

Κνυζηθμὸς, ȣ, ὁ, gannitus canis adulatorius et queribundus; (2) ploratus ſeu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, idem quod κνυζάω. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo; *apud Hipp.* ἔκνυζεν, a. 1. *Dor.* ſonuit; item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſculptura, A κνύω.

Κνύος, εος, το, ſcabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. A

Κνύω, f. ύσω, rado, ſcalpo. Οὗτος πόθῳ μ᾽ ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 488. A κνάω.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, bellua, *Ph.* Κνωδάλιον. Dim.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδὼς.

Κνώσσω, profundè dormio, (2) cubo; (3) ſterto.

Κνὼψ, ώπος, ὁ ᾗ ἡ, cæcus, *Suid.* At *apud Nic.* κνώπεσσι quod eſt pro κνωψὶ, *Schol.* exponit φαλαγγίοις. Ex κένος, et ὢψ.

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟ΄ΑΞ, vox ranæ clamantis.

Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷ, audit.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens; (2) adulatio doloſa hominis improbi. A

Κοβαλεύω, decipio, impono, ſum κόβαλος.

Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.

Κοβαλίκευμα, το, deceptio, impoſtura, verſutia; (2) aſtutum et doloſum facinus. A

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impoſtor, deceptor; (2) Cobalus, dæmon quidam Dionyſiacus, aſper et immitis.

ΚΟ΄ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, convitiator, *Heſ.*

Κόγγρος, ȣ, ὁ, conger. A γόγγρος.

Κογχάριον, ȣ, τὸ, parva concha. Dim. à

ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum et aquatile; (2) menſura conchæ capacitatem æquans; (3) vaſculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavum.

Κογχίον, ȣ, τὸ, conchula. Dim. à præc.

Κογχίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis.

Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ ſimilis.

Κόγχος, ȣ, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex A κόγχη.

Κογχυλιευτὴς, ȣ, τὸ, qui chonchylia venatur. Quaſi à κογχυλιεύω.

Κογχύλιον, ȣ, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, menſæ æque at veſtibus inficiendis aptum; (3) lana ſeu veſtis conchylii cruore infecta; (4) teſta oſtrei. A κογχύλη. Hinc

Κογχυλιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, conchyliatus; (2) conchylii formam referens.

Κογχυλιωτὸς ἡ, ὸν, muricatus, *Gl. V.* quaſi à κογχυλιόω, quod eſt à κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ȣ, το, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A

Κοδομεὺς, ἕως, ἡ, qui hordeum friget et torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, fem. Ab eod.

ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vaſe frigo, *Heſ.*

Κοδομὴ, ἡ, ſerva, *Heſ.* A præc.

Κοδράντης, ȣ, ὁ, quadrans, ſeu quarta pars aſſis. *Vox Latina.*

Κοέω, ῶ, intelligo; fentio, pro νοέω.
ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ε, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi et utrique fexui aptum, inde homo inconftans, &c.
Κοθέρια, vulpes, Hef. Ex κεύθω, et ἐρὰ.
Κοθέρος, ε, ὁ ϗ ἡ, caudam abfcondens; (2) fucus, quia aculeum abfcondit. Ex iifd.
ΚΟΐ, vox grunnientium porcellorum, apud Ariftoph. Unde κοΐζω.
Κοίη, quâ viâ, dat. fing. Ion. pro ποία.
Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Ariftoph. A κοΐ.
Κοικύλλειν, circumfpectare, apud Ariftophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμους, Lycurg. 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavum.
Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. item mare; κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.
Κοιλέμβολον, ε, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis pofteriora cornua conjuncta funt, fed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, et ἐμβολή.
Κοιλήναντα, acc. fing. aor. 1. part. act. verbi κοιλαίνω.
Κοιλῃς, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa femicocta et fluida fubitò reddit.
Κοιλίδιον, ε, τὸ, ventriculus. Dim. à κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus eft, qui in gulâ et ventre fummum bonum ponit. Ex κοιλία.
Κοιλιόδεσμος, ε, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, et δεσμὸς.
Κοιλιόδελος, ε, ὁ ϗ ἡ, ventris fervus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ας, ἡ, ventris folutio feu refolutio.
Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres et omafa.
Κοιλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ventrofus, ventris fpeciem habens. A κοιλία.
Κοιλοπέδος, ον, valles, cavitates habens, epith. terræ, agri. A πέδον.
Κοιλογάςωρ, ὁ, magnum ventrem habens, item flexum magnum, ut circulus.
Κοιλοκρόταφος, ε, ὁ ϗ ἡ, tempora capitis cavata habens, Aret.
ΚΟΙ῀ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus; dicitur etiam de partibus rerum, in quibus eft cavum, ut κοίλη ναῦς, fentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ε, cavum, et τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
Κοιλοςαθμέω, fornico, camero. A
Κοιλόςαθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, cava habens ftabula, i. e. ftabula fornicata.
Κοιλοςομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in fpecu obfcuratur, et quafi in receffu auditur. A
Κοιλόςομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui quafi cavo ore loquitur, i. e. obfcurè. A ςόμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cælofyria, regio Afiæ.
Κοιλοσώματος, ον, valdè capax, epith. vafis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum. A κοῖλος.
Κοιλοφθαλμία, ας, ἡ, oculorum cavum.
Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis fum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλόφθαλμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui cavis eft oculis, cujus oculi fubfidunt.
Κοιλόφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, concava folia habens.
Κοιλόω, f. ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.
Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum; (2) ulcus in corneâ tunicâ oculi; (3) mare, item alveus fluminis. A κοιλόω.
Κοιλῶπις, ἡ, cava adfpectu, Suid. A
Κοιλωπὸς, ε, ὁ, cavus adfpectu. Ex κοῖλος, et ὤψ.
ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratiâ; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, fopitus, aor. 1. (5) dicitur et fopire tropicè, ut, κομίζω φύλλον τί μοι παρέςιν, ᾧ μάλις' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἱερὸν ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.
Κοιμηθεὶς, a. 1. part. paff. v. κοιμάω. Hinc
Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.
Κοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐκοιμήσαντο.
Κοίμησις, εως, ἡ, fomnus; (2) mors, obitus.
Κοιμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus in quo dormitur; (2) locus in quo humana corpora mortua jacent, feu humantur, (fed in hoc fenfu folummodo à Script. Chriftianis, qui mortem pro fomno habebant, unde aliquando cuique fit rurfus evigilandum, Ern.)
Κοιμίζω, fut. ίσω, fomnum induco, fopio; (2) opprimere vim alicujus rei et frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ μὲ κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.
Κοιμιςὴς, ε, ὁ, qui fopit. A κοιμίζω.
Κοινάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Dor. pro κοινώσαντες, à κοινόω.
Κοινεῖον, ε, τὸ, lupanar, caupona. A κοινὸς.
Κοινῇ, adv. communiter, in commune.
Κοινηλογέομαι, colloquor cum aliquo, fermones confero. A λόγος.
Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν. Hinc κοινοβιακοὶ, qui fimul habitant et eodem vitæ genere utuntur. A κοινόβιον.
Κοινοβιάρχης, ε, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex
Κοινόβιον, ε, τὸ, cœnobium, id eft, vitæ communicatæ focietas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, et βίος. Unde
Κοινόβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, confors, Ph.
Κοινοβιότης, ητος, ἡ, confortium, Gl. V.
Κοινοβῶλαι, οἱ, fenatores, Hef. Ex βελὴ. Hinc
Κοινοβελέω, ῶ, f. ήσω, communiter confulto, confilia communico.
Κοινοβελία, ας, ἡ, commune confilium, voluntatis communicatio.
Κοινοβέλιον, ε, τὸ, idem et ab eod.
Κοινογάμια, τὰ, communes et promifcuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, et γάμος.
Κοινογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui communis eft generis, ut mulus. Ex γένος.
Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.
Κοινοδημεὶ, adv. vulgò, publicè. Ex δῆμος.
Κοινοδήμιον, ε, τὸ, hofpitium publicum, Suid.
Κοινοδίκαιον, ε, τὸ, concilium publicum.
Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, curfus.
Κοινοῖ, 3. fing. præf. ind. act. contr. pro κοινόει, vel 3. fing præf. opt. act. vel 3. fing. præf. conj. à κοινόω.
Κοινολαΐτης, ε, ὁ, plebeius. Ex λαὸς.
Κοινολεκτέω, vulgari fermone utor. A λέγω.
Κοινολέκτρος, ε, ὁ ϗ ἡ, communem lectum habens, epith. conjugum. Ex λέκτρον.
Κοινολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λέχος.
Κοινολέκτως, vulgari fermone, communi linguâ.
Κοινολογέομαι, v. κοινηλογέομαι. Κοινολογῦνται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως, Ariftot. Hinc
Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.
Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, confultatio.
Κοινονοημοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem et communem fe præbens. Ex κοινὸς, et νόημα.
Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κοινὸς, et πάθος.
Κοινόπλεος, contr. κοινόπλες, ε, ὁ ϗ ἡ, cui cum aliquo navigatio eft, navigationis focius.
Κοινοποιέομαι, ῦμαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, et ποιέω.
Κοινόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, communi et focio pede iter faciens.
Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem et cohortem me præbeo. Ex κοινὸς, et πράττω, facio.
Κοινοπραγία, ας, ἡ, confpiratio, focietas, in re aliquâ peragendâ, confilii. Ex iifd.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) focietate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus, per Hebr. (5) facilis, comis, ut Lat. communis; (6) æquus, juftus, de judice. Hinc et τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, refpublica, commune commodum.
Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, confortium; (2) focietas; (3) fimplicitas, lenitas, facilitas. A præc.
Κοινότοκος, ὁ ϗ ἡ, communi partu editus.
Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.
Κοινοφαγία, ἡ, crimen Judaicum, fiquis vetito cibo vefcitur. A φαγεῖν.
Κοινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concors, fimilis animi. Ex κοινὸς, et φρὴν.
Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis ufus, publica utilitas. Ex χρῆσις. (Nifi potiùs fit κοινοχρησία.)
Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, in facr. lib. Φέρε, κοινώσον μῦθόν ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινεμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. A κοινὸς. Unde
Κοινὼν, ῶνος, ὁ, focius; fociatus, conjunctus.
Κοινωνείτω, 3. fing. præf. imperf. pro κοινωνεέτω, à
Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps fum, communico; (2) confuefco cum aliquo; (3) confentio cum aliquo in re aliquâ, velut opinione, &c. (4) facræ cœnæ particeps fio, ad facram cœnam accedo; (5) ad facram cœnam admitto; facram cœnam alicui miniftro. Ἐγὼ δὲ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα αὐτοῖσι κοινώνησω τὶ πραγμάτιον ἐμὸν, Ariftoph. Nub. 197. A κοινωνὸς. Hinc
Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, focietas; (2) commercium cum fœminâ.
Κοινώνησις, ἡ, idem.
Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. v. κοινωνέω.
Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, focietatis amans, qui aliquid alteri facilè tradit, v. gr. morbum, &c.
Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, confortium, focietas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Jof. (3) beneficentia, eleemofyna, officium charitatis; (4) facra cœna. A κοινωνὸς. Unde
Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, communis; focietatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad communionem pertinens; (4) qui ad facram cœnam admittitur, non excommunicatus.
Κοινωνικῶς, communicatis inter fe bonis fuis, amicè, concorditer.
Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, focio, Gl. Vet.
Κοινωνὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, cui eft communitas, focius, particeps. A κοινὸς.
Κοινῶς, adv. communiter, vulgo, in commune, fimul, unà, publicè, uno animo.
Κοινωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, communem adferens, utilitatem reipublicæ, omnibus utilis.
Κοινωφέλιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.
Κοινωφελία, et κοινωφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.
ΚΟ'ΙΞ, ικος, ὁ, Coix, fpecies plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.
Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, et γείνομαι
Κοιρανέοντα, acc. fing. præf. part. act. verbi κοιρανέω.
Κοιρανεῦντι, Dor. pro κοιρανέεσι,
Κοιρανέω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἱ ἐνθάδε κοιρανέεσι, Odyff. 20, 234. A κοίρανος.
Κοιρανίδης, ε, ὁ, idem quod κοίρανος.
Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.
Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A
ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ε, princeps, imperator, dominus, v. Ern.
ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, Cœfyra, fœmina Athenis, dives, fed luxu diffluens et arrogans. Hinc
Κοισυρέομαι

Κοισυρόομαι, ῦμαι, nobilitate et divitiis superbio.

Κοιτάω, et κοιτάζω, in lecto colloco; et κοιτάζομαι, sum in cubili, cubo. Ἔγρεσθε, τί μέλλετε κοιτᾷν, *Eur. Rh.* 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui in cubitum, vel in lecto est. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, lustrum ferarum. Ab eod.

Κοιτάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, à κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsa vestiaria, κοιτίδες, cunæ, *Gl. V.* A κοίτη.

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) somnus; (3) pisculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτονητὴς, cubicularius. A κοῖτος, et ἰῆσαι, (vel potiùs κοιτωνίτης, quod vid. *Ern.*)

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domûs, ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τὸ, idem.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, præfectus τῷ κοιτῶνι, *Ern.*

Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde

Κοκκάζω, accino, onomatopœia. *Ern.*

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, et βάπτω, *tingo.*

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, *Hes.* Ex κόκκος, et ραύω, à frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum et similium, bacca; (2) pilula, *apud Medicos*; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur; (5) testiculus, *item* muliebria; (6) mica, particula minuta, *Ern.*

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ων, avi et majores, *Hes.*

Κοκκύζω, f. ύσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὅ μόνον μοι τότε δύνατον νοῆν, *Luc.* A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, *Gl. V.* Hinc

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, *Gl. V.*

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκῦ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, *Ph.* quasi à κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ης, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, *Suid.* At τὰ κῶλα, Hes. *offa*, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus.*

Κολαβρύεσθαι, saltare, quasi ex κόλα, et ἁβρὸς.

Κολαβρίζειν, lascivè saltare, irridere, *Hes.* A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, contemni, *Suid.*

Κολαβρισμὸς, ου, ὁ, lasciva saltatio, irrisio. A κολαβρίζω.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ου, ἡ, porcellus; (2) cantio lasciva, quâ κολαβρίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, f. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coerceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aquâ infusum, (τὴν γαστέρα, gulam et ventrem compescere, temperanter et castè vivere; (3) *de oratione*, copiam nimiam et redundantiam minuere, castigare, *Ern.*

κεκολασμένος, perf. pass. punitus. Ὅτ' ὧδε κολάσ' ἔξεστί μοι τὰς οἰκέτας, *Aristoph. Nub.* 7. Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, *idem* Θεσμ. 461. Πῶς κολάσονται αὐτοὺς, *Act.* 4, 21.

Κολακεία, et κολακία, ας, ἡ, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio.

Κολακεύσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est.

Κολακευτὴς, οῦ, ὁ, blandus, *Gl. V.*

Κολακευτικὸς, ή, ὸν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολακευτικῶς, *adv.* adsentatoriè, adulatoriè.

Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio; κολακευθεὶς, aor. 1. pass. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινα, *Xen.* A κόλαξ. Unde

Κολακικὸς, ή, ὸν, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.

Κολακικῶς, *adv.* adsentatoriè, adulatoriè. A præc.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum et principum, quæ et Κλιμακίδες.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adsentator; (2) parasitus.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo, sculpo; κεκολαμμένος, perf. pass. excavatus, sculptus. Τὸ ἧπαρ κολάπτειν, *Luc.* τὰ ὄμματα, *Aristot.*

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, pœnæ inflictio, punitio; (2) moderatio, refrenatio.

Κολαστήριον, ου, τὸ, locus supplicii, locus ubi sontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna, quodcunque temperando, coercendo, et reprimendo adhibetur, infervit. *Gl. V.* κολαστήριον, carnificina. Ab eod.

Κολαστήριος, ου, ὁ ϰ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc

Κολαστικὸς, ή, ὸν, qu. dic. punitorius, pœnas infligens; (2) moderandi, coercendi vim habens.

Κολάσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.

Κολαφίζῃ, 3. sing. præs. conj. act. v.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, *Gl. V.* κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, *Matt.* 26, 27. A κόλαφος. Hinc

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. *Poët.* pro κολεοῖν.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. sing. *Ion.* pro κολεοῦ.

Κολεόπτερος, ου, ὁ ϰ ἡ, cujus pennæ involucro crustaceo, velut vaginâ, includuntur. Ex κολεὸς, et πτερὸν, *ala.*

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ, ῶϊες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, *apud Aristot. Hist. An.*

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, ῶ, proculco. Τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἄει, *Aristoph. Nub.* 552.

Κολίανδρον, coliandrum, *Gl. V. Schol. Aristoph.* κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod est coriandrum.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, piscis quidam.

ΚΟΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.

ΚΟ'ΛΛΑ, ης, ἡ, gluten.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utrâ manu percusserit. A κόλλαβος. Hinc

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, lusus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmiùs; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adhæresco, partic. κολλώμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. pass. glutinatus. Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, *Luc.* 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ, *Act.* 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, *Rom.* 12, 9. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κολλήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω. Unde

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, *Gl. Vet.* (2) applicatio cucurbitulæ; (3) figura rhetorica.

Κολλητήριον, ου, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator, concinnator.

Κολλητικὸς, ή, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ή, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vorat, *Aristoph.* Comicè. Vide seq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) pastillus. A κόλλοψ.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino et concinno; verbum comicum Aristoph. Ex κόλλα, et μέλος, *carmen.*

Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, seu verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis et durioribus inhiat, *Eust.*

Κολλύριον, ου, τὸ, medicamentum certâ formâ figuratum, in primis oblongum et teres, quo fistulis induci possit. Vid. κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, seu cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus et callosus, seu supra ætatem libidinans; (3) verticillus in citharâ aut lyrâ, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæstum facit. A κόλλυβος. Hinc

Κολλυβιστικὸς, ή, ὸν, ad rem nummulariam pertinens.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τὸ, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, frustulum panis; (2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, f. ίσω, opus pistorium facio, placentas paro. A κολλύρα.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris. Dim. à κολλύρα.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, glutinosus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ου, τὸ, subucula, *Gl. V.*

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut sectilem gerere.

Κολοβοανθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβὸς, et ἄνθος.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ ϰ ἡ, caudâ mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ ϰ ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, ινος, ὁ ϰ ἡ, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολάω, *amputo.*

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ ϰ ἡ, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, qu. dic. decurtatio, quâ aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum est, delectio. A κολοβὸς.

Κολοβουρος, ου, ὁ ϰ ἡ, caudâ truncatus, *Hes.* Ex οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, *Marc.* 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν

θησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, *Matt.* 24, 22. κολοβωθήσονται, *ibid.* A κολοβός. Unde

Κολοβώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paff. verbi κολοβόω.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipfum quod mutilum aut truncum eft, quidquid aliquo membro deficit. A κολοβόω.

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, ȣ̃, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas fyllabas fupprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamitantes, *Poll.*

Κολοιάρχης, ȣ, ὁ, præfectus excubitorum et cuftodum, *ap. Ariftoph.* Ern.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, graculus, monedula; (2) impudenter loquax.

Κολοιώδης, ὁ ᾗ ἡ, graculo fimilis. A præc.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocafia; (2) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ȣ, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus furdus, qui nullum ftrepitum edit, five nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* fluftrum; (2) *ap. Com.* homo qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κόλοβον, i. e. κȣφὸν, vel κόλον, et κῦμα.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΑ, κολοκύνθη, et κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita, *Angl.* Gourd. Hinc

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολοκύνθα.

Κολοκύντιον, ȣ, τὸ, cucurbitula. Dim. à præc.

ΚΟ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, cibus; (2) inteftinum, pro κῶλον.

Κόλος, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Coloffæ, urbs Afiæ Minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloffæus, qui coloffum æquat, coloffo par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Coloffenfis. A Κολοσσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Colofficus. Ab eod.

Κολοσσοβάμων, ὁ, ftatuarius, *ap. Lycurg.*

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, coloffus, ftatua ingens.

Κολοσσȣργία, ας, ἡ, coloffi ftructura. Ex κολοσσὸς, et ἔργον.

Κολοσυρτὸς, ȣ̃, ὁ, ftrepitus farmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, et σύρω, (vel à κολὸς, *antiq.* ftrepitus.)

Κολȣραῖος, α, ον, cavus, epith. Petræ, *ap. Call.*

Κολȣ́ριον, caudâ truncum. *Suid.* Ab eod.

Κόλȣρις, vulpes. Supra κοθȣ́ρις.

Κόλȣρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, caudâ mutilus; (2) circuli duo in doctrinâ fphæricâ, fecantes fe mutuò in polis mundi, et per puncta æquinoctialia et folftitialia tranfeuntes, ita dicti, quod eorum pars, feu cauda, quafi femper fub horizonte lateat. Ex κόλος, et ȣ̓ρὰ.

Κόλȣσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολȣ́ω. Unde et

Κόλȣσμα, ατος, τὸ, fragmentum recifum, *Hef.*

ΚΟΛΟΙΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΥ'Ω, f. ȣ́σω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo, debilito. Κολȣ́ειν ἀξίωμα, *Plut.*

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faftigium, apex; (2) fumma manûs, finis. Afiæ Minoris olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.

Κολοφωνία, refina, *Gl. V.* Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.

Κολπίας, ȣ, ὁ, finuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, finuo. Ab eod.

Κολποειδῶς, in formam finûs. A

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ȣ, ὁ, finus, gremium. Hinc

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in finus contraho, finum efficio.

Κόλπω, gen. fing. *Dor.* pro κόλπȣ.

Κολπώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, finuofus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, finuatum, finuato volumine collectum.

Κόλπωσις, εως, ἡ, finuatio, in finum collectio.

Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, finuatus. A κολπόω.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muriâ natans, quæ et νηκτρὶς et φθινοπωρὶς dicitur.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas fubeo. Ἐκέλευσε τȣ̀ς δυναμένȣς κολυμβᾶν, *Act.* 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus ubi natare poffumus, pifcina; (2) baptifterium.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio.

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Κολυμβητὴς, ȣ̃, ὁ, natator, urinator.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.

Κόλυμβος, ȣ, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, Colytea, arbor.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perftrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἔτι μȣ̃νος ἀμετροεπὴς, ἐκολῴα, *Il.* 2, 212. A κολοιός.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faftigium. A

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, idem.

Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens.

Κολῳὸν, ȣ̃, τὸ, idem quod κολῳός, *Hef.*

Κολῷον, ȣ, τὸ, idem, *Hef.*

Κολῳὸς, ȣ̃, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιὸς, *graculus.*

Κόμαιθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, flavam habens cæfariem. Ex κόμη, et αἶθος, *flamma.*

Κόμαρον, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum. A

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, arbutus, *Angl. The* Strawberry Tree.

Κομαροφάγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui arbutis vefcitur.

Κομάσαι, 3. fing. a. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι. A

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus fum; comam alo; (2) abundo, ornatus fum; (3) effero me, glorior et me jacto, magnificè de me fentio; fuperbio; κομόωντες, *Poët.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præf. κομόωσι, *Poët.* pro κομῶσι, κομάȣσι, 3. pl. præf. ind. fibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐςὶ, 1 *Cor.* 11, 14. Εἰπὲ μοὶ ἐπὶ τῷ κομᾶς, ᾗ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς, *Ariftoph. Vefp.* 1306. A κόμη.

Κομβολύτης, ȣ, ὁ, qui crumenas refecat et aufert, *Hef.* Ex κόμβος, et λύω, *folvo.*

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, nodus, in culmis et arundine; (2) ad ornatum in veftitu; (3) marfupium crumena. Hinc

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo necto, *Gl. Vet.* (2) κομβώσασθαι, veftiri, *Hef.*

Κόμβωμα, ατος, τὸ, veftitus, amictus, *Hf.* (2) ornamentum, *Suid.* A κομβόω.

Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf. *Ion.* pro ἐκόμεε, ἐκόμει. Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, *Hefiod.* Ἔργ. 622.

ΚΟ'ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæfaries et curiofiùs culta; (2) coma, i. e. frondes arbores, herbarum, &c. (2) herba quædam.

Κομήτης, ȣ, ὁ, comans, comatus, crinitus; fc. ἀςὴρ, Cometa, ftella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, quâ alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio, (4) acceffio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῆ, *adv.* perquam, valdè, admodum, nimis, oppidò, dat. adv. à κομιδή.

Κομιεύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* et *Att.* pro κομισόμεθα, à κομίζω.

Κομίζω, curo, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, fc. fepeliendi causâ. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium confequor; (2) fumo mihi, ut pœnam ex aliquo; *item*, emendo; (3) recipio me, revertor; (4) proficifcor, f. 1. κομίσω, et κομίσομαι, *Atticè* κομιȣ̃μαι, κομιεῖ, recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. paff. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοὶ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, *Soph. Aj.* 530. Κομιȣ́μεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, *Ariftoph. Av.* 556.

Κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.

Κομιȣ̃μαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.

Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.

Κομίσηται, 3. fing. aor. 1. conj. med.

Κομιςὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, *Hef.*

Κομιςὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. A κομίζω.

Κομιςὴς, ȣ̃, ὁ, curator. Ab eod. Hinc

Κομίςρια, ας, ἡ, curatrix:

Κομιςὸς, ἡ, ὸν, allatus.

Κόμιςρον, ȣ, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.

Κόμμα, ατος, τὸ, fegmen, fragmentum; (2) incifum, incifio; (3) pars periodi; (4) nota, feu fignum, nummo impreffa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ἡ, ὸν, commaticus, commatibus et incifis conftans, in quo crebra funt incifa feu commata, breviffimæ fententiæ. A κόμμα.

Κομματικῶς, crebris commatibus.

Κομμάτιον, ȣ, τὸ, parvum fegmentum. Dim. *ap. Sch. Com.* κομμάτιον χορȣ̃.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in fpecie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, gummofus; gummi referens. A præc.

Κομμίζειν, gummi fpeciem præbere. A κόμμι.

Κομμιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, gummofus; gummi referens. Ab eod.

Κόμμος, ȣ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ornatus nimis accuratus et fupervacaneus; nitor fucatus et adfcititius, fucus, mangonium.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiofiorem adhibeo, fuco propriè et tropicè; unde κομμȣ̃ν, inf. præf. et κομμῶσαι, a. 1. κομμωθεῖσα, a. 1. paff. ornata. A κομμός. Hinc

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquifitior; (3) ornatus orationis exquifitior, et fere in deteriorem partem.

Κόμμωσις, έως, ἡ, ornatus et cultus corporis orationifve, exquifitior et mollior.

Κομμώτης, ȣ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc

Κομμωτίζω, f. ίσω, curiofiùs orno.

Κομμωτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquifitiorem pertinens; (3) tropicè κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omnimodo ornatum exquifitum captantes, et talis oratio κομμωτική.

Κομμωτικῶς, *adv.* nimis comptè.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.

Κομμωτρίδιον, ȣ, τὸ, calamiftrum, feu aliud aliquod inftrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.

Κομοτροφέω, comam alo. Ex κόμη, et τρέφω.

Κομόωντι, 3. plur. præf. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, à κομάω.

Κομπάζω, f. άσω, magnoperè me jacto, infolenter, et faftuosè me gero; (2) *propriè* ftrepitum, feu fonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκ' ἀρίςην ἔςι κομπάσαι λαβεῖν, *Eur. Alc.* 321. A κόμπος. Hinc

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipfum quo gloriamur.

Κομπασμὸς, ȣ̃, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, infolentia verborum.

Κομπαςὴς, ȣ̃, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαςικὸς, ἡ, ὸν, jactans, jactabundus.

Κομπαςικῶς, *adv.* jactanter.

Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, ftrepo, crepito, edo ftrepitum, qualem aper acuens, feu collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ

σεῖν δ' ἐκόμπει μῦθον, *Soph. Aj.* 781. Κομπεῖν δ' ἔς' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος, *id. Phil.* 835. A κόμπος.

Κομπηρὸς ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus.

Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperf. *ap. Ariſtoph.* ἀλλ' ὐκ ἐκομπολάκυν, at non inaniter loquebar, *Ran.* 1078.

Κομπολακύθης, ε, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; *vox Ariſtophanica.* Ex κόμπος, et λήκυθος, *ampulla.*

Κομποῤῥήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex ῥῆμα

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ε, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui à ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.

Κομπὸς, ὔ, ὁ, jactator, jactabundus.

Κομποφακελοῤῥήμων, ονος, ὁ, ampulloſâ et grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia. *Vox Ariſtophan.* Ex κόμπος, φάκελλος, et ῥῆμα. V. *Ern.*

Κομπώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κομπὸς.

Κομπωδῶς, *adv.* jactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω. Unde

Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitè, venuſtè, dictum aut factum.

Κομψευριπιδικῶς, *adv.* ſcitè et eleganter, Euripidis more. *Vox Ariſtophanica.* Ex κομψὸς, et Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, ſcitè ſeu feſtivè aliquid facio; (2) ſcitè et urbanè cavillor; (3) ſcitus et facetus eſſe volo, adfecto venuſtatem; (4) jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcitè et eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πλάςαι δὲ ἔτι μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, *Plat.* A κομψὸς. Hinc

Κομψευτὸς, ἡ, ὸν, feſtivus, lepidus, ornatus.

Κομψεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, et ἔπος.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex πρέπω.

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus; (2) loquaculus, garrulus; (3) vafer, verſutus; (4) plenus jactantiæ et oſtentationis.

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψὸς.

Κομψῶς, ſcitè, lepidè, feſtivè.

Κοναβέω, ῶ, fut. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν, *Il.* 2, 334. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *adv.* cum ſonitu. Ab eod.

Κονάβησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάβησε, à κοναβέω.

Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε ἢ ἵππων, *Il.* 2, 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.

Κονδυλισμὸς, ῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno incuſſa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, digiti articulus et junctura, ſeu nodus et curvatura quâ digitus flectitur; (2) tuber in digitorum juncturâ; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, *Gl. V.* κόνδυλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc

Κονδυλόομαι, ῦμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in juncturis digitorum.

Κονδυλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, nodos et tubera in digitorum juncturis repræſentans. Ab eod.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in juncturis digitorum.

ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, *Heſ.* uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν; (2) ſentio, novi. A κοέω, *Ern.* Hinc

Κονὴ, ἡ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κένω, *occido.*

Κονήτης, ε, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.*

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, albarium, *Gl. V.* (5) arena. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſeu tectorium; κονιάματα, circumlitiones, *Gl. V.* A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſeu tectorii operis inductio, *Gl. V.* tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, ῦ, ὁ, et κονιάτης, ε, ὁ, qui opere albario parietes tegit, *Ph.* dealbator, tector.

Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario et tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſſo, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, et alicubi activè, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *Matt.* 23, 27. A κονία.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo, *V. L.* A κόνις.

Κονίησι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.

Κονίζα, vid. κόνυζα.

Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *eſt etiam* perire, interfici; vid. κονίω.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ et origanum Herculeum dicitur.

Κόνιον, ε, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; (2) calceamenti genus. Ex κόνις, et πῦς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem. Hinc κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς, et πῦς.

Κονιορτὸς, ῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus et in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus et illuvie laborans. Ex κόνις, et ὄρω. Hinc

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, *Gl. V.* κονιορτῦμαι, pulvereſco, *Gl. V.*

Κονιορτώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, pulverulentus, *Gl. V.*

Κόνιος, pulvereus, ut Ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, pulverem excito. Ab eod.

Κόνιπες, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem quod κονίπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium. Hinc

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum.

Κονίσαλος, vel κονίσσαλος, ε, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, *Gl. V.* pulviſculus; (2) pudendum, ſeu numen Priapeum. Ex κόνις, et ἅλλομαι.

Κονιςήριον, ε, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea peruncti. A κονίζω. Unde

Κονιςικὸς, ἡ, ὸν, qui in pulvere volutari ſolet:

Κονίςρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in quâ ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves.

Κόνιτρον, ε, τὸ, idem. A

Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, *Il.* 13, 820, 22, 405. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ε, τὸ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, barba. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatûs genus ſignificare. Eſt Κόννος ſive potiùs Κόννας et Κοννᾶς etiam nomen proprium citharædi cujuſdam pauperis miſerique; unde proverb. Κόννε ψῆφος, de homine nihili.

Κοννόφρων, unde dat. pl. *apud Heſ.* κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος, et φρὴν, *mens.*

Κόντιλος, ε, ὁ, contus, *L. V.* (2) coturnix, *Heſ.* (3) ſerpens quidam, *Heſ.* A

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui contum geſtat, conto armatus, *Ph.* haſtatus. Ex φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis inſtructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, *Matt.* 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιςήριον, ε, τὸ, piſtillum. A præc.

Κόπαιον, ε, τὸ, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ε, τὸ, vel κόπαιον, fruſtum, *Ph.* κόπεον, idem. Ab eod.

Κοπετὸς, ῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum quo lapides et ſimilia cædimus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio; (2) cædes, ſtrages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω.

Κοπιαρὸς, ὰ, ὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω. Unde

Κοπιάτης, ε, ὁ, veſpillo, *Ph.*

Κοπιάτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro κοπιαέτω, à

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) moleſtè fero, faſtidio; (3) fatigor, laſſeſco, fatiſco; κοπιάσας, aor. 1. defatigatus, p. κεκοπιακὼς, laſſus, fatigatus, præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 *Cor.* 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, *Joan.* 4, 6. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, *Heſ.* A κόπις, *loquax.*

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, gladius, ſeu culter aptus ad cædendum; (2) cæna, ſeu convivium quoddam Laconicum, *Athen.*

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ε, ὁ, labor; (2) moleſtia; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo; κοπόομαι, ῦμαι, laſſor, fatigor; ἐκοπώθη, aor. 1. laſſus eſt, *Hom.* Βατρ. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόππα, *indecl.* figura, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ε, ὁ, equus, τῷ κόππα inſignitus.

Κοππαφόρος, idem. Ex φέρω.

Κοπραγωγὸς, ῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, et ἀγωγὸς, *vector.*

Κόπρανον, ε, τὸ, ſtercus, *Aret.*

Κοπρεύω, ſtercoro, *Euſt.* A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus; (2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίαι, οἱ, paraſiti viliſſimi, Copreæ, *Suet.*

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercoroſus, *Gl. V.* ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ſtercoreus, *Gl. V.*

Κόπριον, ε, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ſtercoroſus.

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, ſcarabæus, ſtercoreas pilas provolvens. A κόπριον.

Κοπροδοχεῖον, είε, τὸ, ſterquilinium, cloaca, *Gl. V.* Ex κόπρος, et δέχομαι.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ſtercora colligit; (2) extremè ſordidus. Ex κόπρος, et λέγω.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ε, ὁ, ſtercus, fimus; *Gl. V.* lutum, cœnum, pulvis.

Κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero.

ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις, *Ariſtoph. Eq.* 295. A
Κοπροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, et φέρω. –
Κοπρόω, ῶ, ſtercoro, *Euſt.* A κόπρος. Unde
Κοπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus, *Aret.*
Κοπρὼν, ῶνος ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.
Κοπρώνης, ου, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρὼν. Vid. *Ern.*
Κοπρώσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.
Κοπρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, à ſtercore nomen habens. Ex κόπρος, et ὄνομα.
Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula è materiâ contuſâ; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.
Κόπτη, ἡ, praſum marinum. *Athen.*
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.
Κόπτοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα.
Κοπτομένη, præſ. part. paſſ. f. g.
Κοπτὸς, ἡ, ὸν, contuſus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A
ΚΟ'ΠΤΩ, f. ψω, ſcindo, ſeco, findo; (2) amputo, ſuccido, cædo; (3) vulnero, ſaucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulſo; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) ſuccutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulſavit; κεκομμένος, paſſ conciſus; κοπῆναι, a. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, *Ariſtoph. Plut.* 1097. Κόπτεσθαι Ἄδωνιν φησὶν, lugeri id. *Lyſ.* 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, *Luc.* 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, *Apoc.* 1, 7.
Κοπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) moleſtus, laſſitudinem afferens; epith. morborum; (3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.
Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.
Κοραγεῖν, puellam abducere, *Heſ.* Ex κόρη.
Κοράκεσσι, dat. pl. *Ion.* pro κοράκεσι, à κόραξ.
Κορακεύομαι, denigro, *V. L.* A κόραξ.
Κορακεὺς, έως, ὁ, piſcis ſpecies; κορακέων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.
Κορακίας, ου, ὁ, corvinus, corvo ſimilis; (2) graculus. Ab eod.
Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A
Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ. Unde
Κορακῖνος, ου, Coracinus, piſcis quidam.
Κοράκιον, ου, τὸ, corvus parvus; (2) malleus, quo fores pulſantur; (3) ſpecies ficûs. Dim.
Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, *Gl. V.* parvus corvus. Dim. à κόραξ.
Κορακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corvi ſpeciem habens.
Κορακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corvinus, corvini generis. A κόραξ.
Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A
ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, vel κουράλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.
Κοραλλιοπλάστης, ου, ὁ, qui è corallio fingit figuras, &c. *Ern.*
ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) ſignum cœleſte; (3) nomen piſcis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulſantur; (6) roſtrum gallinaceum, *Euſt.* (7) genus ſupplicii; (8) nomen paſtilli; (9) repagulum.
Κοράξαι, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω.
Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc
Κορασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puellaris.
Κοράσσω, vel κοράττω, pertinaciter et improbè aliquid flagito, *Suid.* A κόραξ (5).
Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδαξ.
Κορδακικὸς, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.
Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.
ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, et laſcivioris.
ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis; (2) involucrum capitis; (3) viliſſimus piſciculus quidam; (4) fœtus thynni. Hinc
Κορδύλος, ου, ὁ, piſcis quidam, cordylus.

Κορέει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *per Sync.* pro κορέσει, à κορέω.
Κορεία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, *Heſ.* (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, *id.* (4) ſaturitas, *id.* A κόρη, vel κορεύω.
Κορεννύω, ſaturo, vid. κορέω.
Κορέσασθαι, a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.
Κορέσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι.
Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, a. 1. part. paſſ.
Κορέσκω, pro κορέω, *Nicand.*
Κορεστὸς, ἡ, ὸν, ſatiabilis. A κορέω.
Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορεύω.
Κορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro, paſſ. κορεύεται, devirginatur. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς, *Eur. Alc.* 310. A κόρη.
Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, et ήσω, ſatio, ſaturo; κεκορεσμένος et κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus; ἐκορέσθην, a. 1. ſatiatus ſum; κορέσσατο, *Poët.* pro ἐκορέσατο, a. 1. med. ſe ſatiavit; ἐκεκόρεστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ſatiatus erat; κορέει, *Poët.* pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit. Τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας, *Epigr.* Κορεσθέντες τροφῆς, *Act.* 27, 38.
Κορέω, f. ήσω, verro, purgo, et hinc orno; κεκορημένος, purgatus, p. paſſ. Τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, *Dem.*
Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella, nupta; (2) Proſerpina; (3) pupa, imaguncula, quâ puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.
Κόρηθρον, ου, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.
Κόρημα, τὸ, purgamentum; (2) ſcopæ. Ab eodem.
Κορημάτιον, τὸ, ſcopula, *Gl. V.* A præc.
ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, *apud Theoc.* (2) agger, tumulus, *Heſ. Suid.*
Κορθύνω, idem quod
Κορθύω, in acervum colligo, coacervo, κορθύεται, attollitur, intumeſcit. Ἀμυδὶς δὲ τε κῦμα κέλαινον Κορθύεται, *Il.* 9, 7. A κόρθυς.
Κορίαννον, vel κορίανον, ου, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.
Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. à κόρη.
Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blandè compello. Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο, *Ariſtoph. Nub.* 68. Ab eod.
Κορίκιος, ad puellas vel virgines ſpectans, *Ph.*
Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. Ab eod.
Κορικῶς, *adv.* puellariter, virginum more.
Κορινθιάζειν, ſcortari, lenonem agere, *Heſ.* A Κόρινθος.
Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.
Κορινθίως, more Corinthiaco.
Κορινθιουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Corinthio opifice, *item* ære Corinthiaco factus. Ex ἔργον.
ΚΟ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.
Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula; (2) ſacrificium pro puellis, ſeu pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. *Angl.* Coriander. Dim.
ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui aliàs hypericon appellatur; κόρεις, cimices.
Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.
Κορίσκιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Κορκορυγέω, ſtrepo, latro, *de ventre.* Compoſ. legitur *apud Ariſtoph.* Κλόνος ἐξαίφνης, αὐτὴν διεκορκορύγησεν, *Nub.* 386. A
Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus; (2) ſtrepitus quivis.
Κορκορυγμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, *Heſ.* A κορμὸς.
Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.
Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod à fugatis locuſtis accepit. A
ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.
Κόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro κόρου, à κόρος.
Κόροιφος, ου, ὁ ϗ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη, et οἰφεῖν.
Κοροκόσμιον, ου, τὸ, puellarum ſeu virginum ornamentum. Ex κόρη et κόσμος.
Κοροπλάθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, et πλάσσω, *fingo.*

Κοροπλάστης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Κόρος, ου, ὁ, ſatietas, faſtidium; (2) faſtus, arrogantia, ſuperbia.
Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Aliàs et κοῦρος; (2) novellum germen.
Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.
Κορσεὺς, έως, ὁ, tonſor, *Heſ.* A κείρω, κορρεὺς, κουρεύς. *Voſſ.*
Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde
Κόρσης, ου, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit.
Κόρσιον, et κορσίον, τὸ, radix loti.
Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, *Heſ.* Ab eod.
Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonſor. A κορσόω.
Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Κορσωτήριον, τὸ, tonſtrina.
Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod κροσσωτός.
Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio; *item* expiatio Corybantum ritu facta. A
Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantes imitor, entheo inceſſu inſanio. A Κορύβας.
Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.
Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A Κορύβας.
Κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.
Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ. *Heſ.* v. κορυβαντιασμός.
Κορυβαντιώδης, ες, ſimilis Corybantum geſtibus, &c.
ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, Dii ſupermundani cuſtodiendi vim habentes; ſecundum Orphicos; (2) ſacerdotes, Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.
Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.
Κορυδαλλῶ, g. f. *Dor.* pro κορυδαλλοῦ.
Κορυδαλὸς, et κορυδαλλὸς, οῦ, ὁ, idem. A
Κορυδὸς, οῦ, ὁ, galerita, alauda criſtata.
ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri (2) mucus narium, pituita; (3) ſtoliditas, ſtupor.
Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.
Κορύζω, idem. *Polyb.*
Κορυθάϊξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς et ἀΐσσω, *moveo.*
Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet galeam variegatam, criſtatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicoſus, *Il.* 2, 816. Ex κόρυς, et αἰόλος.
Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, *Gl. V.* A κόρος.
Κωρυκοβολία, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κώρυκος, et βάλλω.
Κωρυκομαχία, ας, ἡ, idem.
ΚΟ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, ſacculus, marſupium; (2) ſcrotum; (3) pilæ genus, folliculus; infra per ω, κώρυκος, quæ ſcriptio uſitatior.
Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens:
Κορυμβίας, ου, ὁ, ſc. κιττός, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti:
Κορυμβόομαι, οῦμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη, *apud Suid.* coma corymbis faſtigiata. A
ΚΟ'ΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, quicquid excelſum eſt, vel eminens; hinc (2) cacumen montium; (3) apluſtria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus; (6) ramus; (7) corymbus, bacca.
Κορυνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium habeo, faſtigio me et velut thyrſum profero. A
ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) *metaph.* pro aſini veretro, *Nicand.* (3) κορύνη βλαστοῦ, geniculatum incrementum et cacuminum articulatio in germinatione arborum; (4) κορύναι, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſeu capitata oſſa in humeri cubitique articulatione, *Poll.* II. 7, 141.
Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, *Athen.*
Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clavâ utitur in pugnâ; clavator, *Gl. V.* A κορυνάω.
Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.
Κορυνόεις, όεσσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum faſtigiatus. A κορύνη.
Κορυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod præc.
Κορύπτιλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, *Gl. V.* A

Κορύπτω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, *Gl. Vet.*

ΚΟΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, inf act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galeâ armo; (2) armo; (3) incito; et κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, *Il.* 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, *ib.* 4, 424. A κόρυς.

Κορυςὴς, ȣ, ὁ, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. A κορυφὴ.

Κορυφαῖον, ȣ, τὸ, pars retis. A

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus; (3) præsul, præcentor; (4) cæteris honore quocunque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo. fastigio, consummo; κορυφȣ̃μαι, in verticem attollor; fastigior, consummor. Κορυφȣ́μενος ἐις ἓν ἀριθμὸς, collectus, *Epigr.* dicitur et de mari commoto ventis.

Κορυφιςὴρ, ῆρος, ἡ, pars ornamenti muliebris; à κορυφὴ; (4) retis pars, *Bud.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in curvamine arcûs, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum, seu curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona, Hinc

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus et lunatus sum; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιόωντα πέτηλα, *Hesiod.* Ἀσπ. 289.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος. incurva et lunata habens cornua, *Hes.* A κορωνὶς.

Κορωνιόωντα, acc. sing. part. præs. act. *Poët.* pro κορωνιῶντα, à κορωνιάω.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, epith. navis nigræ, vel cujus puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis scenicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix: A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων. A κορωνίζω. Unde

Κορωνιςὴς, ȣ, ὁ, circulator κορωνίζων.

Κορωνοβόλον, ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ȣ, τὸ coronopus, herba. Dim. A

Κορωνόπȣς οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, et πȣ̃ς.

Κορωνοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pedi cornicis similis. Ex præc. et εἶδος.

Κορωνὸς, ȣ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *adv.* in modum cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ȣ. τὸ, cribellum. Dim. à κόσκινον

Κοσκινόγυρος, ὁ, circulus ligneus, ambiens cribrum. A γῦρος, *circulus*

Κοσκινομάντις, ιος, ὁ ϗ ἡ, è cribro divinans.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ȣ, τὸ. cribrum.

Κοσκινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ. qui cribra conficit, cribrifex, *Gl. V.* cribrarius. Ex κόσκινον, et ποιέω.

Κοσκινοπώλης, ȣ, ὁ, qui vendit cribra.

Κοσκινόρινος, ȣ, ὁ, pellis ad conficienda cribra, *Hes.* Ex κόσκινον, et ῥινός.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ȣ, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquisitius, ut annuli, torques, &c. Dim. à κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor magistratu. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας ἀυτῶν, *Matt.* 25, 7. Πλȣ̃τον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σέμνοις πρέπει, *Aristoph. Plut.* 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, *Matt.* 12, 44. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, insigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. ejusd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητὴρ, idem quod

Κοσμητὴς, ȣ̃, ὁ, seu κοσμήτης, ȣ, ὁ, ornator, cinislo, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, όν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, instrumentum, quo in ornando utimur, ut scopæ, &c.

Κοσμικὸς, ἡ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus:

Κόσμιον, ȣ, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. A κόσμος.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ȣ, modestia, et οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines, *Ern.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum:

Κοσμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, modestus, elegans.

Κοσμίως, *adv.* moderatè, modestè; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel à philosophis fingitur, vel à Mose traditur. Ex iisd.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mundum describit. Ex κόσμος, et γράφω.

Κοσμοκόμης, ȣ, ὁ, comam ornans, epith. pectinis. Ex κόσμος, et κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens; (2) rex, magistratus. Ex κρατέω

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex λόγος. Hinc

Κοσμολογικὸς, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάςης, ȣ, ὁ, mundi fictor, mundi creator Ex κόσμος, et πλάσσω.

Κοσμοπλόκος, ὁ ϗ ἡ, ornans mundum, epith. solis. Ex κόσμος, et πλέκω.

Κοσμοποιέω, mundum condo.

Κοσμοποιία, ας, ἡ, mundi fabricatio, seu creatio. A

Κοσμοποιὸς, ȣ̃, ὁ, mundi conditor. Ex ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ȣ, ὁ, mundi civis.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ȣ, ὁ, ordo; (2) modus et ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) *ap. Philos.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde et Latini vocavere* mundum, *imprimisque* cœlum, h. e. sidera; (8) homines universos; (9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens.

Κοσμοσωτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mundo salutaris.

Κοσμȣργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμȣργὸς, ȣ̃, ὁ, mundi opifex, conditor.

Κοσμοφθόρος, ον, mundi vastator. Ex φθείρω.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, vel κόττυφος, ȣ, ὁ, merula, *avis.*

Κοςάριον, ȣ, τὸ, locus ubi costus crescit, *Strabo.* A

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, Costus, planta aromatica.

ΚΟΣΥ'ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ȣ, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, ȣ̃, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus, epith. tunicæ, *LXX.*

Κοσύρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptariæ et arrogantis, *ap. Com.*

Κοταίνω, idem quod sequens κοτέω.

Κοτέσσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro κοτέσεται, à

Κοτέω, irascor, simultates exerceo, *item* invideo; κοτεσάμενος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηκὼς pro κεκοτηκὼς, κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ὅπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέȣσιν, *Il.* 14, 143. Τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη, *ib.* 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. A κότινος.

Κοτινηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleastrum ferens. Ex κότινος, et φέρω.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oleaster, oliva silvatica; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κότις, *ap. Hes.* ira.

ΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, ira vetus, simultas, invidia.

Κοτταβεῖον, ȣ, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id quod à potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut resonaret. A κότταβος. Unde

Κοτταβίζω, f. ίσω, cottabo ludo, vel certo; (2) vomo, evomo.

Κοτταβικὸς, ἡ, όν, ad cottabum pertinens.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod

Κοτταβισμὸς, ȣ, ὁ, lusus cottabi. Ab eod.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, et, si major strepitus ederetur, ab amicâ se amari credebant; (2) vinum ipsum quod ita effunditur.

ΚΟ'ΤΤΗ, ῆς, ἡ, caput, *Hes.*

Κόττις, ἡ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavum; (2) cavum coxæ; (3) vola sive cavum manûs vel pedis; (4) sinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quodvis cavum profundius ossis, in quo aliud volvitur; (6) vasculum concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum, unciarum novem capax. Hinc

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris, et ipsi cirri; (4) os venæ seu arteriæ intra uterum eminentis.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, largè fluens, velut fusus poculo, *Il.* ψ. 34. Ex κότυλη, et ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, per cotylas seu heminas liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dim.

Κοτυλίσκιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Κοτυλίσκος, ȣ, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ȣ, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) mensura unciarum novem.

Κοτυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κὐκέτ', *Æol.* pro ϗ ȣ̓κέτι, *nec jam.*

ΚΟΥ'ΚΙ, τὸ, Cuci, arbor; (2) fructus, pomum arboris Cuci.

Κȣκίμελον, ȣ, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ὁ ϗ ἡ, arbor cuci. A κῶκι, et φέρω.
Κουλεὸν, ῦ, τὸ, seu κουλεὸς, ὁ, *Poët.* pro κολεὸς.
Κουλεόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. κολεόπτερος.
Κοῦμι, furge. *Vox Hebr.*
Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonfura. A κείρω.
Κουράλιον, ου, το, corallium; (2) pupa, quâ ludere puellæ folent, *Ern.*
Κουρεακὸς, ἡ, ὸν, tonforius, ad tonfores pertinens. A κουρά.
Κουρεῖον, ου, το, tonftrina, officina tonforis. A κουρεύω.
Κουρείω, cupio tonderi. Ab eod.
Κουρεὺς, έως, ὁ, tonfor. Ab eod.
Κουρευτὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonftrix. A κουρευτής.
Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.
Κούρη, ης, ἡ, idem eft quod κόρη.
Κουρήσιμος, ον, detonfus fc. capillus.
Κουρῆτες, Curetes, Dii intellectuales, impollutæ proprietatis, et cuftodiendi vim habentes fecundum Orphicos.
Κουρίας, ου, ὁ, tonfus. A κείρω.
Κουριάω, ῶ, tonderi volo. A κουρά.
Κουριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupfit; juvenilis. A κουρίδιος.
Κουρίδιης, feu *Ion.* pro κουριδίας.
Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenalis. A κοῦρος, pro κόρος.
Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia fapio; (3) à puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) fuccido; (6) deputo. Ἃι κατὰ γαῖαν Ἄνδρας κουρίζουσιν, *Hefiod.* Θεογ. 347. A κοῦρος pro κόρος, vel à κουρά.
Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonforius, ad tonforem pertinens, feu ad tonfuram idoneus. A κουρά.
Κούριμος, ίμη, ιμον, idem et ab eod.
Κουρὶξ, *adv.* per comam, comâ. Ab eod.
ΚΟῦΥΡΜΙ, το, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.
Κουρόβορος, ὁ ϗ ἡ, natos, pueros, perdens. Ex βορά.
Κουροκονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κοῦρος, et γονή.
Κουροθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κοῦρος, et θάλλω, *vireo.*
Κοῦρος, idem eft, ac κόρος. Hinc
Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia.
Κουροτοκέω, marem pario. A
Κουροτόκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit; (2) puerpera mater. A τίκτω.
Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A
Κουροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κοῦρος, et τρέφω.
Κουςωδία, ας, ἡ, cuftodia. *Vox Latina.*
Κουφαγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, leve onus ferens. Ex κοῦφος et ἄγω.
Κουφίζω, f. ίσω, levo, fublevo, adjuvo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum, et confolor; (4) levis fum. Ὡς πλῆθος κουφίσειε μητέρα χθόνα, *Eur. Hel.* 40. Ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφιθήσομαι ψυχὴν *idem, Med.* 473. A κοῦφος. Hinc
Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio.
Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen.
Κουφισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Κουφιςικὸς, ἡ, ὸν, levandi vim habens.
Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.
Κουφολογέω, verborum levitate utor, nugor.
Κουφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A
Κουφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugator, garrulus.
Κουφονοία, ἡ, levitas, inconftantia. A
Κουφονόος, *contr.* κουφονοῦς, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, inconftans. Hinc τὸ κουφονοὺν, inconftantia et levitas mentis. Ex κοῦφος, et νόος.
Κουφονῶς, *adv.* cum quâdam mentis levitate, temerè.
Κουφονώτος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis et agilis dorfi.
Κουφοπτερὸς, facilè volans. A πτέρον.
ΚΟΥ῀ΦΟΣ, κούφη, κοῦφον, levis; (2) remiffus, languidus; (3) exiguus; (4) ventofus, inconftans; (5) vacuus; (6) facilis.
Κουφοτέρως, leviùs, &c.
Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. A κοῦφος.
Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.
Κούφως, *adv.* leviter, facilè; (2) temerè.
Κοφινοποιὸς, ῦ, ὁ, quafillarius, *Gl. V.* Ex feq. et ποιέω.
ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) menfura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.
Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.
Κοχλάζω, ebullio, fcaturio. Al. καχλάζω.
Κοχλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, filiceus. A
ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripâ vel maris littore; (2) filex.
Κόχλαι, ων, αἱ, conchæ. A κόχλος.
Κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æftus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.
Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. A κόχλος.
Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.
Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, parva cochlea. Dim. à κοχλίας, vel κόχλος.
Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Κοχλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cochleæ fpeciem gerens, cochleæ fimilis; (2) tortuofus, tortilis. Ab eod.
Κόχλος, ου, ὁ, concha; (2) conchylium, oftrum, purpura. A
ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, *Etym.*
ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abundè fluens. *Schol. Theocr.*
Κοχύδεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδεον, à
Κοχυδέω, ῶ, idem quod κοχύω.
Κοχύεσκεν, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, à
Κοχύω, magnâ copiâ abundè fluo. Ἐκ δὲ μετώπω Ἱδρὼς μεῦ κοχύεσκεν, *Theoc.* 2, 107. A κόχος.
ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commiffura partium coxendicis cum podice, aut femore; item femur ipfum.
Κοχώνον, ου, τὸ, idem.
Κοψὰς, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.
Κοψεῖον, ου, τὸ, fmyrnion herba, vulgò leviftîcum, *Nicand.*
ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.
ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula, al. pifcis quidam, *Ath.*
Κράανον, aor. 1. imperat. act. *Poët.* pro κρᾶνον, vel κρῆνον, à κραίνω.
Κράας, ατος, τὸ, caput. A κάρηνον.
ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ου, ὁ, grabbatus, lectus in quo fedetur, *Atticis* σκίμπους.
Κραββάτιον, τὸ, lectulus.
ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, pifcis è genere fquillarum.
ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, itidem fquillarum fpecies.
Κραγεὶς, a. 2. part. paff. verbi κράζω.
Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde
Κραγὸν, *adv.* clarâ, acutâ, altâ voce.
Κραδαίνω, vibro, crifpo, commoveo, quaffo, concutio; κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremifco, metu concutior. Τὸ δορῦ κραδάνας, *Plut.* Ἐν δὲ οἱ ἔγχος Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινομένον λύε γυῖα, *Il.* 17, 524. A κραδάω.
Κράδαιον, ου, τὸ, folium ficulnum. A κράδω.
Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.
Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facilè concutitur feu quaffatur. Ab eod.
Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, *Il.* 7, 213. A κράδος.
Κραδεύω, f. σω idem. Ab eod.
ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, furculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (2) quodvis folium; (4) machina theatralis.
Κραδηφορία, ας, ἡ, geftatio ramorum *proprè* ficulnorum. Ex κράδη, et φέρω.
Κραδίην, acc. fing. *Ion.* et *per Metath.* pro καρδίαν.
Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium feu morbus in ficu. A κράδη.
Κραδοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ficus comedit. Ex κράδος, et φαγεῖν.
Κράζον, part. præf. act. n. g. à
ΚΡΑ'ΖΩ, f. άξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo, vociferor; paulo poft f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τί κέκραγας; quid vociferaris; Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, *Act.* 7. 60. Ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; propter quem? *Soph. Aj.* 1253. Ἐυθὺς δ' ἀπὸ δορπιςῦ κέκραγεν ἐμβάδας, pofcit, *Ariftoph. Vefp.* 103.
Κραθεὶς, a. 1. part. paff. verbi κεράννυμι.
Κραθῆναι, a. 1. inf. paff. verbi κρατέω.
Κραιαίνω, perficio; κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραίανον, *Il* 1, 41.
ΚΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. paff. part. confummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix fententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶς, *Eur. Med.* 14, 19. et *Alc.* 1148. Ὃς κραίνει ςρατῦ, *Soph. Aj.* 1069.
Κραιπαλάω, ῶ, crapulam fentio, dolorem capitis fentio ex nimio potu; (3) inebrior; (3) defipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, *Ph.* Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα — κραιπαλῶντα, *Ariftoph. Plut.* 298. A
ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comeffatio; (3) obtenebratio mentis à potu.
Κραιπαλίζω, crapulor. A præc.
Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius et vino gravatus comeffatur.
Κραιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius crapulæ, ebriofus; (2) ad crapulam ufque potans. A κραιπάλη.
ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *adv.* velociter.
Κραιπνοσσύτος, ου, ὁ ϗ ἡ. Ex σύω.
Κραιπνοσσύτως, celeriter.
Κραιπνόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.
Κραιπνῶς, *adv.* velociter, citò; (2) profperè.
ΚΡΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, caput, *Hef.*
Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamofus. A κράζω.
Κρακτικὸς, ἡ, ὸν, clamofus. A præc.
Κρᾶμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aquâ mixtum; (3) concretio et temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.
Κραμβαλέος, toftus, affus, ficcus. A κράμβος.
Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A
Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum braffice, *ap. Hipp.*
ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, braffica, crambe, caules. *Angl.* Colewortg.
Κραμβίδιον, ου, τὸ, braffica; (2) decoctum braffice. A κράμβη.
ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ficcus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *fubft.* vitium fructuum, præcipuè uvarum.
Κραμβοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui braffica vefcitur. Ex κράμβη, et φαγεῖν.
Κραναήπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, afperum folum habens. Ex κραναὸς, et πέδον.
Κρανάϊνος, ίνη, ινον, corneus, è corno. A κρανεία, *cornus.*
Κραναὸς, ἡ, ὸν, afper; (2) fterilis. A κράνον.
Κρανέεσθαι, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσθαι, à κραίνω.
ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hafta ex corno. Hinc
Κρανέϊνος, ίνη, ινον, corneus, è corno.
Κράνειον, feu Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnafii Corinthi.
Κράνειος, corneus. A κρανεία.
Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.
Κρανιάδων, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, à κρηνιάδες.
Κράνινος, η, ον, corneus.
Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.
Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, beftiolæ lucernis advolitanti non diffimile, phalangium, quod caput petit, fi in aliquem irruit. Ex κράνον et κολάπτω, *percutio.*
Κράνον, ου, τὸ, caput, *Euft.* A κάρηνον.
Κρανοποιέω, galeas facio. A
Κρανοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, galearum opifex.
Κράνος, εος, το, galea. A κράνον.
Κρανοῦμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.
Κρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A

Κρανυργὸς, ȣ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, et ἔργον, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui *Lat.* genuini. A κραίνω.

Κράντης, ȣ, ὁ, idem.

Κραντήριος, ὁ, ἡ, efficax, ſtrenuus:

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus, *Hef.* (2) numiſma, *id. Poll.* (3) pl. piſces quidam, *id.*

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, propriè, quâ aqua vino miſcetur; (2) temperamentum corporis et elementorum; (3) contractio vocalium et diphthongorum *apud Gram.* A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ȣ, τὸ, limbus, inſtita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) veſtis ſacerdotis, ſic dicta, quod ſolum uſque pertingat. Ex κρέμαμαι, et πέδον. Hinc

Κραςήριον, ȣ, τὸ, crates lignea ſuper præſepi, cui imponitur fœnum, *Poll.* A κρᾶςις.

Κραςίζεσθαι, veſci gramine, *Etym.* Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς, et βάλλω.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ȣ, ὁ, Cratægos, arbor habens folium ſimile meſpilo.

Κραταιγύαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς, et γύαλον, *vola.*

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

Κραταιῒς, *adv.* validè, vel *ſubſt.* vis magna. Ex iis

Κραταιλέως, ω, lapidoſus, aſper.

Κραταῖνον, ȣ, τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιὸς.

Κραταίνω, conſortio, *Gl. V.* A κράτος.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuſtus, validus; (2) validus ſeu potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος. Hinc

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κραταιόω, ῶ, potentem reddo, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τȣ̃ πνεύματος, *Ephef.* 3, 16.

Κραταίπεδον ȣ̃δας, ſolum firmum, ſeu lapidibus ſtratum. Ex κραταιὸς, et πέδον.

Κραταίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes robuſtos habet. Ex κραταιὸς, et πȣ̃ς.

Κραταιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κραταιόω. Unde

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

Κραταιῶς, *adv.* validè, fortiter, robuſtè.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, *ap. Ath.*

Κρατέει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κρατέω.

Κράτει, dat. ſing. *contr.* pro κράτεϊ, à κράτος.

Κραταραύχην, ὁ ϗ ἡ, robuſtam cervicem habens.

Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis; (2) vehemens, acer violentus; (3) acerbus, minax; (4) durus, ſc. petentibus, &c.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, invictus animo, cui mens dura et rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρατερὸς, et φρὴν.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum et firmum reddo, ſolido. A κρατερὸς. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris et ſtanni, quâ aliquid ſolidatur.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidos, firmos, et robuſtos ungues habens; ſolidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, et ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Κρατερῶς, *adv.* validè, fortiter, ſtrenuè, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepidè; (4) apertè. A κρατερὸς.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, verum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτάων, gen pl. *Æol.* pro κρατευτῶν.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem ac κρατευταί.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) poſſideo, potior, compos ſum; (3) ſuperior ſum, vinco; (4) præſto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invaleſco, retineo, mordicùs retineo; (7) memoriâ teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τȣ́των ἀνάγκη, cogit, *Soph. Phil.* 915. Ζεὺς ἐσθ' ὁ τῆς δὲ γῆς κρατῶν, *ibid.* 980. Νῦν δ' ȣ̓ κρατῶ γὼ τῶν ἐμαυτȣ̃ χρημάτων, *Ariſtoph. Veſp.* 1343. A κράτος.

Κρατῆ, 3. ſing. conj. pro κρατέῃ.

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, vas, in quo miſcetur vinum: (2) ſignum cœleſte; (3) conceptaculum aquæ ſalientis; (4) κρατῆρες, montis Etnæ foramina, quibus ignis ciniſque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, *Euſt.* Ex Vett. ἐκρατηρισθήμεν, a. 1. paſſ. inebriati ſumus exhauſtis crateribus, *Hef.* (2) dicitur tamen et de miniſtro compotorum. A κρατὴρ

Κρατήριον, ȣ, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατῆσαι, *tenuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησίμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, et μάχομαι.

Κρατησίπȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pede validus.

Κρατησίππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vincit equis.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia; retentio, *Ph.* A κρατέω.

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, tenax, *Gl. V.* Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, *caput.*

Κράτιςα, *adv.* optimè, præſtantiſſimè. A κράτιςος. Unde

Κρατιςεύω, f. εύσω, præſto, antecello; τὸ κρατιςεῦον, potiſſimum et præſtantiſſimum. Τῷ σώματι ϗ τῇ ψυχῇ κρατιςεύοντες, *Xen.*

Κρατιςίνδην, *adv.* delectû. A

Κράτιςος, ίςη, ιςον, fortiſſimus; validiſſimus; (2) optimus. Superlat. à κράτος, *robur.*

Κρατοβρὼς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii ſumma; (3) victoria; (4) pars manûs vergens ad digitos, in quâ manûs robur.

Κρατὸς, *capitis*, gen. ſing. à κρὰς.

Κρατȣ̃ντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, à κρατέω.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, *Hef.* A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμὸς ſella ad retinendum et firmandum. A præc.

Κρατυντικὸς, ὴ, ὸν, firmandi vim habens. A

Κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρητύνειν ἑτερμὰ, *Apollon.* Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, *Il.* 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, ȣ̃, ὁ, corroboratio. A κρατὺς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, *Joan.* 11, 43. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem. Unde

Κραύγασος, ὁ, vociferator, clamoſus.

Κραυγαςικὸς, ἡ, ὸν. clamoſus. Ab eod.

Κραυγαςικῶς, *adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω.

Κραυγίας, ȣ, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore et ſtrepitu terretur. A præc.

Κραυρᾶν, ſtrumâ laborare; (2) de morbo apum cum vermes et araneas gignunt, *Hef.* A

ΚΡΑΥ͂ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) *ſubſt.* ſtruma; (3) morbus boum. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex ollâ, vel aheno. Ex κρέας, et ἀγρεύω, *capio.*

Κρεαγρὶς ἴδος, ἡ, idem et ex iiſd.

Κρεαγραπτέω, lacero carnem.

Κρεάγραπτος, ον, carnem ſeu cutem lacerans, vulnerans, aſper.

Κρεάδιον, ȣ, τὸ, caruncula, carnis fruſtum. Dim à κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diſtribuo; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεανόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, et νέμω, *diſtribuo.*

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) fruſtum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, ȣ̃, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, et δέχομαι.

Κρεηφαγίειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρειȣ̃σα, *regina*, præſ. part. act. *Dor.* pro κρέȣσα, à κρέω.

Κρεῖον, ȣ, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.

Κρείσσονα, nom. plur. n. g. à κρείσσων.

Κρείσσοσι, vel κρείττοσι, dat. plur. A

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præſtantior; (2) præſtantior viribus, potentiâ, aliâve re, *unde* (2) κρείττονες Dii, cœlites; (3) invictus ab aliquâ re, ut voluptate &c. κρείττων θανάτȣ, immortalis. A κράτος.

Κρείων, rex, regnator; κρείȣσα, regina.

Κρειῶν, g. pl. *contr.* et *Poët.* pro κρεάτων.

Κρέκελος, fletus, ploratus, *Hef.* A κρέκω.

Κρέκην, ſonum odioſum, *Gal.* apud Hipp.

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo; (2) pulſo; (3) ſonum moleſtum et odioſum edo. Ἀδὺ κρέκεις τι μέλος, *Epigr.*

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in quâ reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαται μὲν ȣ̃ν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη, *Ariſtoph. Av.* 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμασθεὶς, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ.

Κρεμασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod

Κρεμαςὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet; (2) κρεμαςῆρες, nervi teſtium; (3) crates viminea, in quâ caſei ſiccantur; (4) lorum ſeu habena penſilis, è quâ aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαςήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pendulus, penſilis

Κρεμαςὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod κρεμάθρα.

Κρεμαςὸς, ἡ, ὸν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάςρα, ας, ἡ, id unde aliquid pendet; (2) vas penſile, in quo panes, caſei, et ſimilia reponuntur; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſeu κρεμαννύω, f. μάσω, ſuſpendo; (2) ſuſpenſum teneo, et (3) *in paſſ.* ſuſpendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόρακι, δεῖπνον, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1027.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo. Hinc

Κρεμβαλιαςὴς, ȣ̃, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit.

Κρεμβαλιαςὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſeu ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo. A

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod, et à κρεμάω.

Κρέμνημι, idem et ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem et ab eod.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κος, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum et ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata, *a dacker hen.* A κρέκω.

Κρεοβόρος, ον, carnivorus. A βρώσκω.

Κρέȣσα, part. act. *Dor.* pro κρέȣσα, à κρέω.

Κρεοκάκκαβος, ȣ, ὁ, edulium è carnibus minutim conciſis, et cum ſanguine, arvinâ, et dulci jure concinnatis. Ex κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεωνομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, et σκευασία.

Κρεȣργέω, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεȣργὸς.

Κρεȣργηδὸν, *adv.* more eorum quæ in parva fruſta

fruſta diſſecta ſunt, ſeu quæ à laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſeu conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικός, ἡ, όν, lanionius. A

Κρεουργός, ῦ, ὁ ϗ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, et ἔργον, *opus.*

Κρεοφαγία, ἡ, vide κρεωφαγία. A

Κρεοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide κρεωφάγος.

Κρέσσονες, nom. pl. *Ion.* pro κρείσσονες.

Κρεύλλιον, ȣ, τὸ, caruncula. Dim. à κρέας.

ΚΡΕ'Ω, κρείω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex δαίω.

Κρεωδαίτης, ȣ, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributor.

Κρεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, et δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator ſeu diſtributor.

Κρεωδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, *Gl. V.*

Κρεωκοπέω, carnes ſeco. Ex κρέας, et κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ϗ ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κρέας, et λέγω.

Κρεωνομέω, carnes diſtribuo. Ex κρέας, et νέμω.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium diſtributio.

Κρεωπολεῖον, ȣ, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ȣ, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, et πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ἡ, ὸν, ad lanium pertinens.

Κρεωπώλιον, ȣ, τὸ, macellum.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in quâ carnes appenduntur. Ex κρέας, et σταθμή.

Κρεωφαγέω, carne veſcor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus è carne.

Κρεωφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, et φαγεῖν.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placidus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) ſuavem vocem edens. Μάντι κακῶν ȣ πώποτε μοὶ τὸ κρήγυον εἶπας, *Hom. Il.* 1, 106.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vaſorum ſimilium; (3) muri, et pinnæ murorum, *Ern.*

Κρῆνον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro κρῆνον, à κραίνω.

Κρῆθεν, *adv.* à capite. A κρὰς, *caput.*

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ȣ, τὸ, herbæ genus; *ſamphire.*

Κρήμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν δὲ ϗ ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα, *Eur. Ion.* 1658. A κρημνός. Unde

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, præcipito.

Κρήμνη, 2. ſing. præſ. imperat. *per Apocopen,* pro κρήμνηθι, à κρήμνημι.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua et grandia fundito. Ex κρημνός, et ἀγορέω, *loquor.*

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός. Hinc

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ȣ, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, et βαίνω.

Κρημνόθεν, *adv.* è præcipitio.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis prærupتis et arduis glorior, jacto, arroganter et ſuperbè loquor.

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, præceps, rupes, præcipitium; (2) ripa alta; (3) labrum ulceris; (4) omne exceſſum et prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνὸς, et ὄρος, *mons.*

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, gen. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, à κρήνη.

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.

Κρηνίτιδες, αἱ, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. à κρήνη.

Κρῆνον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ȣ, τὸ, fontis cuſtodia, munus cuſtodiendi et curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, et ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ȣ, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδώμενος, pr æſ. part. paſſ. crepidatus.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus; (2) baſis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.

Κρῆς, pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium è filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρῆσσα, ης, ἡ, fœmina Cretenſis. A Κρής.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoëm Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum, fugiebant; (2) perfugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, et φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ ϗ ἡ, Cretenſis.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, inſula.

Κρήτηθεν, *adv.* è Cretâ.

Κρητήριον, ȣ, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A Κρής.

Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.

Κρητικῶς, more Cretenſi.

Κρητισμὸς, ῦ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρῆφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum

Κριανὸς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριός.

Κριβανίτης, ȣ, ὁ, teſtaceus, in teſtâ coctus; ut κριβανίτης ἄρτος. A

Κρίβανος, ȣ, ὁ, fornax, idem quod κλίβανος.

Κρίγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, à κρίζω.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, *Suid. Etym.* M.

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, *Suid.* idem.

ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κρινδὸν, *adv.* arietis more, validè. A κριός.

Κριθανίας, ȣ, ὁ, genus tritici; ut κριθανίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ȣ, τὸ, hordeum, hordiolum, *Gl. V.*

Κριθάω Hinc κριθῶντα πῶλον, laſcivientem pullum, *Æſch. Agam.* 1649.

Κρίθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκρίθησαν, à κρίνω.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum; (3) virilia, *ap. Comic.*

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω.

Κριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Κριθίασις, έως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾶ.

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) è nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ȣ, τὸ. Dim. à κριθή.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, et λέγω.

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo; (2) pœna quædam militaris, cum hordeo veſcuntur pro tritico.

Κριθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeo veſcens.

Κριθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeum ferens, ſeu hordei ferax. Ex κριθὴ, et φέρω.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hordeaceus. A κριθή.

Κρίκεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro κέκρικε, à κρίζω.

Κρικίον, ȣ, τὸ, circellus, *Gl. V.* A

Κρίκος, ȣ, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio et inſibulo.

Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, annulis conſertus. A præc.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ȣ, ὁ, ut κριμνίτης πλακῆς, placenta è farinâ craſſiore confecta. A

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis è craſſiore hordei farinâ. Hinc

Κριμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, de urinâ, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ.

Κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.

Κρινάμενος, a. 1. part. med.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.

Κρινέωσι, 3. plur. præſ. conj. act. *Poët.* pro κρίνωσι.

Κρινθέντες, *Hom. Il.* 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. paſſ. à κρίνω, *ſeligo.*

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis; (6) *Ariſtoph.* habet et κρίνεσι, quaſi à κρίνος.

ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acie, prælior, *et in paſſ.* (13) τὸ κρινόμενον eſt res de quâ diſceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum: *it.* conſpicuum, de quo nemo dubitare poteſt. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παρασὰς, percunctatur, *Soph. Trach.* 197. Ἐκ τȣ̃ ςόματος σȣ̃ κρινῶ σε, *Luc.* 19, 22. Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, *Plut.* Ὡς ȣ̓ κρινȣ̃μαι τῶνδε σοὶ τὰ πλείονα, litigabo, *Eur. Med.* 609.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus conſitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.

Κριοδόχη, ſeu κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, et δέχομαι.

Κριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arietis formam habens.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, et κόπτω.

Κριοκρέω, ariete percutio.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, *Gl. V.*

Κριοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arietinâ facie eſt, arietem facie referens. Ex πρόσωπον.

ΚΡΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionici atque Corinthiaci.

Κριοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietum vorator.

Κριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arietem geſtans.

Κρίσιμος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A κρίσις.

Κρισίμως, ut judicari poſſit.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) ſententia, quæ de aliquâ re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) cauſſæ dictio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) eventus belli; (6) morbi in melius deteriuſve; (7) condemnatio; (8) juſtitia, juſtum judicium; (9) ultimi judicii dies, ſeu ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙ'ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, ſcrinia regis.

Κρισσὸς, ῦ, ὁ, varix. Pro κιρσός. Hinc

Κρισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicoſus, *Gl. V.*

Κριτήριον, ȣ, τὸ, organum, ſeu inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus et pars animi rerum judicatrix et arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus, judicantes; (4) locus ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipſa et cauſa; (6) judices ipſi. A κρίνω. Unde

Κριτὴς, ῦ, ὁ, judex; (2) arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum

aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius v. gr. dies. Ab eod.

Κριτὶς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, ſelectus, delectus, judicatus.

Κροαίνω, *apud Hom.* de equo, pulſante terram pedibus, ut ſonipes *apud Virg.* Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum; (2) cupidus ſum; (3) pulſandis fidibus carmen exprimo. A κρέω.

Κρόκα, acc. ſing. *per Sync.* pro κροκίδα.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.

Κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, idem quod ſtamini inſeritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ȣ, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.

Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκὶς. Hinc

Κροκιδισμὸς, ȣ̃, ὁ, floccorum ſeu pilorum lectio, de periculoſè ægrotantibus, ſignum mortis imminentis.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus in veſte prominens, è ſtamine et ſubtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, ὁ, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, et βάπτω.

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Κροκοδείλιον, ȣ, τὸ, herba, chameleontis nigri figurâ. A

ΚΡΟΚΟ΄ΔΕΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæſtio quædam captioſa. Hinc

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, et εἶδος.

Κροκείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, et εἷμα.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκεος, α, ον, idem et ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, et μάγμα.

Κρόκον, ȣ, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκονιτικὴ, ἡ, ars nendi ſubtemen ſeu tramam, cui opp. ςημονητικὴ, quia ſubtemen ſubtiliùs nebatur, ſtamen craſſius. A κρόκη, et νέω.

Κροκόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, croceo peplo velatus.

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ȣ, ὁ, et κρόκον, ȣ, τὸ, crocus vel crocum, *Angl.* Saffron. Hinc

Κροκόω, ῶ, croco tingo.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκὶς.

Κροκύφαντος, ȣ, ὁ, peplum ſeu velum tenuius. Ex κρόκη, et ὑφαίνω.

Κροκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκώτας, κροκόττας, κροκύτας, ὁ, animalis nomen è lupo et cane miſti. *Lat.* crocuta.

Κροκωτίδιον, crocotula. Dim.

Κροκώτιον, idem. Dim. A

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, et abſolutè κροκωτὸς, ȣ̃, ὁ, veſtis (feminea et exterior) croceo colore imbuta. A κροκόω.

Κροκωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, crocotam geſto, crocotâ indutus ſum. A

Κροκωτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crocotam geſtat, crocotâ indutus. A κροκωτὸς, et φέρω.

Κρομμυογήτειον, ȣ, τὸ, olus mixtæ naturæ ex getio et cepâ.

Κρόμμυον, vel κρόμυον, ȣ, τὸ, cepa. A κάρα.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt.

Κρομμυοπώλης, ȣ, ὁ, qui cepas vendit.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora priſca ſub Saturni tempore, *apud Ariſtoph.* A κρόνος. Unde

Κρονιάδες, ων, αἱ, ſc. ἡμέραι, dies Saturnales.

Κρονίδης, ȣ, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam et Pluto.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius; (2) præ ſenio delirus; (3) ſtultus; (4) perveтuſtus et rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem.

Κρόνιππος, ȣ, valdè fatuus, *Ariſtoph.*

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod κρονίδης.

Κρονόληρος, ȣ, ὁ, delirus ſenex, *Ariſtoph.*

ΚΡΟ΄ΝΟΣ, ȣ, ὁ, Saturnus; κόρος νȣ̃ς, i. e. ὁ καθαρὸς, ſeu purus intellectus radicatus in causâ primâ, et deus dux ordinis intellectualis; (2) ſenex moroſus et maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater, epith. cœli.

Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ; (2) ſcalæ ſcalis ſuperimpoſitæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, ϗ ἔρειπον ἐπάλξεις, *Hom. Il.* 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ veſtimenti adſui ſolebat. Hinc

Κροσσόω, ῶ, fimbriam veſti adſuo.

Κροσσωτὸς, ȣ̃, ὁ, ſc. χιτὼν, veſtis fimbriata, tunica fimbriâ villove prætexta. A κροσσόω.

Κρόσφος, ȣ, ὁ, idem quod γρόσφος.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum quæ colliſa ſonum edunt. A κρότος.

Κροταλίζω, f. ίσω, pulſo, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.

Κροταλισμὸς, ȣ̃, ὁ, plauſus, *Gl. V.* A præc.

Κρόταλον, ȣ, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) *Comici* etiam pro garrulo, ut et κρόταλος. A κρότος.

Κροταφίτης, ȣ, ὁ, ut κροταφῖται μύες, muſculi temporales. A

ΚΡΟ΄ΤΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, pulſo, verbero; (2) plaudo, plauſu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, *Theoc.* 18, 35. A κρότος. Hinc

Κρότημα, ατος, τὸ, plauſus, ſonus ex plauſu; (2) de homine, idem quod κρόταλον.

Κρότησις, εως, ἡ, plauſus, ipſa plaudendi actio.

Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulſatus, plauſibilis.

Κρότισμος, ȣ, ὁ, idem quod κρότος.

Κροτοθόρυβος, ȣ, ὁ, plauſus, ictus cum tumultu. Ex κρότος, et θόρυβος.

ΚΡΟ΄ΤΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus, qui fit manu, remis, pedibus, vel ſimili modo, ſtrepitus, crepitus; (2) plauſus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit roſtro.

ΚΡΟ΄ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina, idem quod κίκι, *Theophr.*

ΚΡΟΤΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, vitium in oleâ arbore.

Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ricino ſimilis, ricini figuram habens. Ex κρότων, et εἶδος.

Κροῦμα, ατος, τὸ, ſonus, quem inſtrumenta muſica pulſata edunt; (2) pulſus; (3) inſtrumentum muſicum pulſatile. A κρέω.

Κρουματικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi peritus. A κροῦμα.

Κρουμάτιον, τὸ, canticum in inſtrumento muſico pulſatili. Dim. à κροῦμα.

Κρουματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex κροῦμα, et ποιέω.

Κρουναῖος, αία, αῖον, è ſcatebris, ſeu fonte ſaliens. A κροῦνος.

Κρουνεῖον, et κρουνία, genus poculi, *ap. Ath.*

Κρουνηδὸν, *adv.* inſtar ſcatebræ, ad modum fontis ſalientis. Ab eod.

Κρουνίζω, fut. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.

Κρούνισμα, ατος, τὸ, id quod in modum ſalientis aquæ effluit. A κρουνίζω.

ΚΡΟΥΝΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.

Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, *Heſ.* Ex κρούω, et πάλλω, *vibro.*

Κρουπέζαι, ων, αἱ, calceamenta lignea *apud Bœotos.* Ex κρούω, et πέζα.

Κρουπέζια, ων, τὰ, idem et ex iiſd. Unde

Κρουπεζουμένοι, qui induratis ſunt pedibus, *Heſ.*

Κρούσας, a. 1. part. verbi κρούω.

Κρουσιδημέω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρουσιμετρέω, *Erw.*) A

Κρουσίδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρουσίμετρος, id.)

Κρουσιμετρέω, menſurâ fallaci utor; (2) decipio. A

Κρουσίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſurâ falſâ utens; in admetiendo decipiens; (2) impoſtor fraudulentus. Ex κρούσις, et μέτρον.

Κρουσιμέτρης, ȣ, ὁ, idem.

Κρούσις, εως, ἡ, pulſatio, *inpr.* inſtrumenti muſici; (2) ipſum inſtrumentum; (3) modi muſici; (4) ars pulſandi inſtrumenta muſica; (5) exploratio rei, *propriè* vaſis, quæ fit pulſando; (6) fraus. A κρούω.

Κρούσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.

Κρουσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κρουςικὸς.

Κρουσμὸς, ὁ, ictus. A κρούω.

Κρουσολύρης, vel κρουσιλύρης, ȣ, ὁ, citharam pulſans. A κρούω, et λύρα.

Κρουςικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi vim habens; (2) pulſans aures, ſonorus. A κρούω.

ΚΡΟΥ΄Ω, f. ούσω, ferio; percutio; pulſo; collido. Κακρούσα χεῖρας, *Eur. Supp.* 721.

Κρύβδα, *adv.* clam, occultè. A κρύπτω.

Κρύβδην, *adv.* idem et ab eod.

Κρυβεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κρύπτω.

Κρυβῆναι, *abſconditum eſſe*, a. 2. inf. paſſ.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus; (2) horribilis; (3) dirus; (4) triſtificus. A κρύος.

Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A

Κρυμὸς, ȣ̃, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus. A præc.

Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρυμὸς, et πήγνυμι.

Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.

Κρυόομαι, οῦμαι, gelaſco; κρυοῦται, gelat, *Ph.* A

ΚΡΥ΄ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. Unde κρυπτάδια, et κρυπταδίῃ, clam. A κρύπτω.

Κρυπτάζω, occulto.

Κρύπτασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔκρυψε, à

Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δὲ μὶν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, *Il.* 8, 272. Ab eod.

Κρύπτε, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* pro ἔκρυπτε.

Κρύπτεια, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ eſt in diſſimulandis doloribus et ſenſu moleſtiæ; tolerantia, *ap. Plat.* κρυπτία, *Plut.*

Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus et cameratus. Ab eod.

Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, *Glo. Vet.*

Κρυπτήριον, ȣ, τὸ, idem. *Gl. V.*

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, celandi peritus.

Κρυπτικῶς, *adv.* occultativè, cum arte ad occultandum et fallendum, captioſè.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus. A

ΚΡΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, abſcondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρύπτομαι, occultor; κεκρυμμένος, p. paſſ. occultatus; κρυβεὶς, a. 2. paſſ. occultatus. Κρύπτειν υἱὸν τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς τινὰ κατὰ χθονὸς, ſepelire, *Soph. Ant.* 24. Παρ' ὑμῖν, *id.*

Κρυπτῶς, *adv.* occultè, abſconditè.

Κρυσαίνομαι, κρυσαίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur, *Nicand.* A κρύος.

Κρυςαλλίζω, ut cryſtallum ſplendeo.

Κρυςάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, è cryſtallo, cryſtalli puritatem habens.

Κρυςαλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, criſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis; (2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex κρυςάλλος, et εἶδος.

Κρυςαλλοειδῶς, *adv.* ſpecie cryſtalli.

Κρυςαλλόομαι, οῦμαι, glacior, gelo; κρυςαλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυςαλλόπηκτος, ὁ ϗ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex πήγνυμι.

Κρυςαλλοπὴξ, ῆγος, idem.

ΚΡΥΣΤΑ΄ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.

Κρυςαλλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cryſtallinus, cryſtalli

ſtalli inſtar pellucidus, *Strabo*. Ex φαίνω, *luceo*.

Κρύφα, *adv.* latenter, clam, clanculum, occultè. A κρύπτω.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *adv.* occultè, clam.

Κρυφανδὸν, *adv.* idem, *Heſ.* A κρύπτω.

Κρυφῆ, *adv.* idem et ab eod.

Κρυφηδὸν, *adv.* idem et ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, *Gl. V.* A κρύφιος.

Κρυφιμαίως, idem quod κρυφαίως, *ap. Sch. Ar.*

Κρύφινοος, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat et celat. Ex κρύπτω, et νόος. (ſed videtur hæc lectio minus proba, in uſu eſt et analogiæ concinit κρυψίνους, aut κρυφόνους, *Ern.*)

Κρυφιομυστως, arcanè, occultè. Ex κρύφα, et μύω.

Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.

Κρυφίως, *adv.* occultè, clam. A κρύφιος.

Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρύψαι, aor. 1. inf. act. v. κρύπτω.

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.

Κρυψίγονος, ὁ καὶ ἡ, arcano partu editus.

Κρυψίδρομος, ὁ καὶ ἡ, in obſcuro, in tenebris currens, epith. Baccharum.

Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ὁ καὶ ἡ, idem quod κρυφίνοος.

Κρυψίνως, *adv.* occultè.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abſconſio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, iram occultans.

Κρυψιμέτωπος, ὁ καὶ ἡ, occultans frontem.

Κρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, gelidus. A κρύος.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, aureus vel argenteus corymbus ex capillis pendens; indumentum capitis apud Athenienſes πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. in viris κρώβυλος, in mulieribus κόρυμβος, puerorum σκόρπιος vocabatur.

Κρώγμος, ου, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A

ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis malè canens; (3) garrio. Τοῦτο μὲν σαυτῇ κρώζεις, *Ariſtoph. Lyſ.* 508.

Κρωμακόεις όεσσα, όεν, præceps, abruptus, *Heſ.* A κρώμαξ, al. κλωμακόεις.

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν præceps et aſcenſu difficilis, *Euſt.* Ab eod.

ΚΡΩ'ΜΑΞ ακος, ὁ, acervus lapidum, *Heſ.*

ΚΚΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.

Κρωσσίον, ου, τὸ, urceolus, *Heſ.* A

ΚΡΩΣΣΟΣ, ου, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium.

Κτὰ. 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *per Apocopen*, pro ἔκτανε, à κτείνω.

Κτάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.

Κταμένοιο, g. ſing. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένου, à κτῆμι.

Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔκτησαν, à κτάομαι.

Κτάνε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, à κτείνω.

Κτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι.

Κτανέοντες, nom. pl. part. f. 2, act. *Ion.* pro κτανοῦντες.

Κτανέουσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι.

Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. paſſ. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquiſivi, habeo, poſſideo, unde κεκτημένος, dominus; quanquam et ſimpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuſcunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, *apud Lyſ.* Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις, *Eur. El.* 1017 Σὲ δ' ἄλλη τίς γυνὴ κεκτήσεται, *id. Alc.* 178

Κτᾶσθαι, *poſſidere*, præſ. inf. med. verbi κτάομαι, *poſſideo.* Κτάσθαι, interficere, à κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι δὲ πολίτας, *Hom. Il.* 15, 558.

Κτάτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτάετο, à κτάομαι. Unde

Κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes.

Κτέας, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Κτεάτειρα, ἡ, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κτέασι, à κτέας.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo; κτεάτισσα, a. 1. pro ἐκτεάτισα, acquiſivi. Ἣν δουρὶ ἐμῷ κτεάτισσα, *Il.* 16, 57. Ab eod.

Κτεῖναι, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, *occide*, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præſ. part. paſſ.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, f. ενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores; (5) digiti manus et pedis.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus, a. 1. paſſ. A κτείς. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, *Gl. V.* A κτενίζω.

Κτέννω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενοειδῶς, pectinatim, *Gl. Vet.* quaſi à κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς, et εἶδος.

Κτενώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, pectini ſimilis. Ab eod.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, pexus; (2) textus.

Κτέρας, ατος, τὸ, res poſſeſſa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, exſequiæ, juſta, inferiæ.

Κτερείζω, f. σω, exſequias, juſta facio. A præc.

Κτερίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

Κτεριοῦσι, 3 plur f. 1. act. *Atticè*, pro κτερίσουσι, à κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, juſta.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτέρος εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

Τεῶμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, à κτῆμι.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, *propriè* pecten, deinde quicquid ſimilitudinem habet, ut venarum curſus in arboribus; (2) filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio; (2) fundus, prædium; et (3) *in plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, dives. A præc.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula; (2) prædiolum. Ab eod.

Κτηματίτης ου, ὁ, dives. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, ſeu poſſeſſionum index. Ex κτῆμα, et λόγος.

Κτῆμι, occidi, interficio; inuſit. Sed hinc a. 2. ἔκτην, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *adv.* jumentorum, ſeu pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος, et ἰατρός.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, *Ph.* κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, ſeu pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, et πρέπω.

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, et στάσις.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, jumentorum paſtor; jumentarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens, pecudi ſimilis; brutus; (2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas belluina. A præc.

Κτηνωδῶς. *adv.* pecudis more.

Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. v. κτάομαι.

Κτησείδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, agellus, curta ſupellex, Dim. à κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; Ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, poſſeſſor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio; (2) adquiſitio; (3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus; (2) poſſeſſivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæſtuaria. A κτάομαι.

Κτητικῶς, *adv.* poſſeſſivè. *V. Gramm.*

Κτητὸς, ἡ, ὸν, adquiſibilis; (2) adquiſitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus.

Κτίδεος, pro ἰκτίδεος, viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit *Homerus, Il.* 10, 335, et 458. A κτὶς, pro ἰκτὶς.

ΚΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquò duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo; (4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei; κτισθεὶς, a. 1. paſſ. et ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 *Tim.* 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, *Col.* 1, 16.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, manſuetus.

Κτιλόω, cicuro, manſuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώσαντο *apud Herodot.* manſuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. paſſ. part. familiaris factus, quod *Euſt.* affert ex Pauſ. A præc.

Κτίμενος, perf. part. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκτισμένος, à κτίζω.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. A ἰκτίς.

Κτισάσθαν, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκτισάσθην, à κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum è nihilo; (2) regeneratio; (3) inſtauratio et renovatio cœli et terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum univerſitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magiſtratûs. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata; (2) opus, ſtructura, ædificium. A κτίζω.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus et veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστὴς, οῦ. ὁ, et κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, inſtaurator, dux coloniæ. A κτίζω. Unde

Κτιστὸς ἡ ὸν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονέω, ῶ, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, pulſu ſonitum cieo; (2) ſtrepo, reſono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα δὲ στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, *Eur. Med.* 1183. Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, *id. Rheſ.* 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, ſonitus, ſtrepitus *propriè* qui pulſu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto; (2) cyathum miſceo, bibendum do. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus. Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum averſum. A

ΚΥ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi menſura apud Rom. pars duodena ſextarii. Hinc

Κυαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cyatho ſimilis.

Κυαθότης, ἡ, qu. Cyathitas, *Plat.*

Κυαίνω, gravida ſum. A κύω.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, ȣ, ὁ, qui fabis eligit, fortilegus.
Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, seu forte electus. A
Κυαμεύω, f. εύσω, fabis suffragium fero; κυαμεύομαι, fortior, fabis fortior. A κύαμος.
Κυαμιαῖος αῖα, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod. Unde
Κυαμίζω, catulio, de puellâ virum appetente.
Κυάμινος, ίνη, ίνον, fabaginus. Ab eod.
Κυάμιον, ȣ, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A
ΚΥ'ΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, faba, planta, et fructus; (2) calculus in suffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) testiculus; (4) papilla extumescens in pubescentibus; (5) mensura apud medicos; (6) sors, quæ alicui obtingit.
Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. *Vox Aristophanica.* A τρώγω.
Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum esus. A φαγεῖν.
Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.
Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem gestans. Ex κύανος, et αἰγὶς.
Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, et ἄμπυξ.
Κυαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.
Κυαναύγετις, ἡ, cœrulea.
Κυάνεος, έα, εη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro misti; ferrugineus, ater, niger, fuscus; κυανȣ͂ν, cœruleum, ferrugineum, glaucum, *Gl. Vet.* Κυανέη νεφέλη, *Il.* 5, 345. A κύανος.
Κυανεῖος, εία, εῖον, idem et ab eod.
Κυανέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœruleum rostrum habens, epith. navis.
Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.
Κυανῖτις, ιδος, ἡ, cyano similis. Ab eod.
Κυανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εἶδος.
Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, cæruleam comam habens.
Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens, epith. mensæ, *Hom.*
Κυανόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens, epith. noctis.
Κυανοπρῴρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, et πρῷρα.
Κυανόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Κυανόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas nigricantes habens. Ex κύανος, et πτέρον.
ΚΥ'ΑΝΟΣ, ȣ, vel κυανὸς, ȣ͂, ὁ, color cœruleus, qualis cœlo inest; (2) lapis seu succus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen inter farra nascentis; (4) aqua marina, *Hes.* (5) avis quædam, *Hes. adj.* cœruleus; unde κυανώτατος, superl. *ap. Suid.*
Κυανόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœruleâ veste indutus. Ex κύανος, et στολή.
Κυανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigrum supercilium habens.
Κυανοχαίτης, ȣ, ὁ, qui est nigris setis; cujus crines cyanum referunt. Ex χαίτη.
Κυανόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui est colore nigro, furvus, cœruleus. Ex χρόα.
Κυανόχρωτος, ον, idem, epith. Furiarum.
Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adspectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, et ὤψ, *oculus.*
Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei, nigri. Quasi à κυανόω.
ΚΥ'ΑΡ, κύατος, τὸ, cavum; (2) foramen acûs; (3) pars auris interior.
Κύβδα, *adv.* inclinato capite. A κύπτω.
Κύβεθρον, et κύβερτον, τὸ, idem quod κυψέλη.
Κυβεία, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, calliditas. A κυβεύω.
Κυβεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi aleâ seu tesserâ luditur. Ab eod.
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm, quæ et Rhea, unde et ejus sacra dicebantur μητρῷα, et μητριάζειν eadem, obire.
ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, navem rego, navis cursum dirigo; (2) guberno, rego. Hinc
Κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies festi in Atticâ, in honorem Nausithoi et Phæacis.
Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.
Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A
Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.
Κυβερνητήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gubernandi peritus. A præc.
Κυβερνήτης, ȣ, ὁ, dux, seu gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω. Hinc
Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius.
Κυβευτήριον, ȣ, τὸ, aleatorium, locus ubi aleâ luditur; (2) consessus aleatorius. A κυβεύω.
Κυβευτὴς, ȣ͂, ὁ, aleator, qui aleâ ludit. Hinc
Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus.
Κυβεύω, f. εύσω, aleâ ludo, ludo tesseris; (2) subeo aleam, periclitor. Κυβεύειν πρὸς ἀλλήλȣς περὶ τῶν γυναικῶν, *Athen.* A κύβος.
ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, caput.
Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κυβήβω.
Κύβηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pronus, inclinatus, præceps. *Etym.* A κύβη. Unde
Κυβηβεῖν, in caput præcipitare, *Etym. Suid.*
Κυβηλίζω, securi percutio, *Suid.* A
ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.
Κυβηλιστὴς, ȣ͂, ὁ, improbus, maleficus, *Hes. Suid.* A κυβηλίζω.
Κύβης, ȣ, ὁ, idem quod κυβευτὴς, *Hes.*
Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. A κύβος.
Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, tesserarius. Ab eod.
Κυβικῶς, *adv.* cubicè, in modum cubi.
Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto, *Gl. V.* cernuo, urinor, præcipito me, propriè in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.
Κυβίστημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus.
Κυβίστησις, εως, ἡ, idem.
Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator qui se in caput dejicit; (2) urinator. Ab eod.
Κυβιτίζω, cubito percutio.
ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, cubitus, *Hipp.*
Κυβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, speciem cubi habens. Ex κύβος, et εἶδος.
ΚΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, cubus; (2) tessera; (3) lusus tesserarum; (4) unio tesseræ insculpta; (5) panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7) spina vertebræ et imprimis colli.
Κύβωλον, ȣ, τὸ, idem quod κύβιτον, *Poll.*
ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus. *Gal. L. Hipp.*
ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum. Ab κύχρανος, *Aristot.*
Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum, *Hes.* A κυδάσσω.
Κυδάγχω, conviciis et probris incesso, id.
Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμȣ͂, *Soph. Aj.* 733. A κῦδος.
Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generosum reddo, illustro. Κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, *Od.* 16, 212. A κῦδος.
Κυδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gloriosus. Ab eod.
Κυδάσσω, convicior, *Hes.* A κῦδος.
Κυδάω, ῶ, glorior; (2) veneror, admiror, extollo, *Vet. Lex.* A κῦδος.
Κύδεος, έα, εον, gloriosus, *Vul. L.* Ab eod.
Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. Ab eod.
Κυδηθῆναι, a. 1. inf. pass. v. κυδάω.
Κυδιάνειρος, ȣ, ὁ, viros honestans; (2) claros viros continens; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in quâ oratores inclarescunt. Ex κῦδος, et ἀνήρ.
Κυδιάω, ῶ, glorior, gloriosè me effero et jactito. Hinc partic. κυδιόων, *Poët.* pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 597. A κῦδος. Unde
Κύδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gloriosus, inclytus.
Κύδιστος, ȣ, ὁ, gloriosissimus, à κῦδος.
Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gloriosior, Comp.
Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, gloriosus. Ab eod.
Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, misceo. Ἐψόφει γȣ͂ν ἔνδον ȣ̓κ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα, *Aristoph. Pace,* 1161. Ex κυδοιμὸς, et δȣπέω. (potiùs à κῦδος, δαποι et δαπος, sunt meræ terminationes, *Ern.*)
Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc κυδοίμεον, imperf. *Il.* 11, 324. A
ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, turba, tumultus.
ΚΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.
ΚΥ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, convicium, probrum.
Κυδρὸς, ρὰ, ρον, gloriosus, clarus. A κῦδος.
Κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδρȣ͂μαι, glorior, gloriosè me effero. A κυδρὸς.
ΚΥ'ΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.
Κυδωναῖα σῦκα, ficus hibernæ, *Athen.*
Κυδωνιάω, ῶ, similis sum malo Cydonio. A Κύδων.
Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Ph.
Κυδωνίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.
Κυεὶς, a. 2. part. pass. verbi κύω.
Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. A κύω.
Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.
Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.
Κυητικὸς, ἡ, ὸν, concipiendi vim habens.
Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab insulâ Cythera.
Κύθος, semen, *Etym.* A κύω.
Κύθρα, olla, *Gl. V.* Ion. pro χύτρα.
Κυθρόγαυλος, ȣ, labrum conchæ specie, *apud Jos.* Ex κύθρα, et γαυλος, *mulctra.*
ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.
Κυιρῖται, οἱ, Quirites.
Κυΐσκω, et κυΐσκομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.
ΚΥ'ΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.
Κυκανάω, ῶ, f. ήσω, misceo. A
ΚΥΚΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ τὴν βȣλὴν βίᾳ κυκήσω, *Aristoph. Eq.* 362.
Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκάω.
Κυκεῶ, acc. sing. *per Apocop.* pro κυκεῶνα, à
Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα, et κυκεῶ, item *Poët.* κυκειῶ, A κυκάω.
Κυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, à κυκάω.
Κυκήθρα, ας, ἡ, miscella, permistio; (2) confusio, perturbatio. A κυκέω.
Κύκηθρον, ȣ, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.
Κυκημα, ατος, τὸ, permistio; (2) perturbatio. Ab eod.
Κύκησις, ἡ, idem.
Κυκησίτεφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cineres miscens, seu turbans. Ex κυκέω, et τέφρα, *cinis.*
Κυκητὴς, ȣ͂, ὁ, turbator. A κυκέω.
Κυκλάζω, circumeo, *Hes.* A κύκλος.
Κυκλαίνω, roto, rotundo, *Hes.* Ab eod.
Κυκλάμινος, ȣ, ἡ, et κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, *Angl.* Sowbread.
Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ, (3) Κυκλὰς, cyclas, vestis genus. Ab eod.
Κυκλεύω. f. εύσω, cingo, circumdo, in orbem ago, *Gl. V.* circumeo, lustro, ambio.
Κυκλέω, verso, roto; (2) agito, in omnes partes pello. Ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συνοίᾳ κυκλεῖς; *Eur. Or.* 615. Ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται, *Soph. Aj.* 353. *Il.* 7, 332.
Κυκλόθεν, *adv.* instar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.
Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.
Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, circulator, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.
Κυκλικῶς, in orbem.
Κυκλιοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, dithyrambicus poëta.
Κύκλιος, ία, ιον, circularis.
Κυκλίσκος, ȣ, ὁ, orbiculus; (2) scalprum, (nisi κοιλίσκος legendum, *Ern.*)
Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.
Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, quæstûs causâ; (2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, *Aristoph.* A
Κυκλοβόρος, ȣ, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Ex κύκλος, et βορὰ, *cibus.*
Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.
Κυκλοδιώκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.
Κυκλοειδὴς,

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus.
Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.
Κυκλοέλικτος, ον, in orbem se volvens, epith. folis.
Κυκλόθεν, *adv.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.
Κυκλομολίβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum è plumbo.
Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum, omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.
Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus. A
Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, *Strabo.* Ex κύκλος, et πόρος, *transitus.*
ΚΥ'ΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κύκλοι προσώπε, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, seu circulus planus; (10) mœnia urbis; (11) κύκλῳ, circa, undique. In *plurali* κύκλοι, et κύκλα, dicitur.
Κυκλόσε, *adv.* in orbem.
Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, tornando rotundus factus, teres. Ex κύκλος, et τερέω.
Κυκλοτερῶς, *adv.* in circuitu. A præc.
Κυκλοφορέω, in orbem ago; κυκλοφορȣ̃μαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc
Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, qui in orbem circumferri potest; (2) circularis, orbicularis.
Κυκλοφορητικῶς, *adv.* in orbem.
Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, et φέρω.
Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κυκλοφορητικὸς.
Κυκλοφορικῶς, *adv.* in orbem.
Κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλόομαι, ȣ̃μαι, circumdor, circumvenior; (4) circulor in circulo, consisto, loquendi vel colloquendi causâ, *activè* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ȣ̃ν αὐτὸν οἱ Ἰȣδαῖοι, *Joan.* 10, 24. Ἀμφὶς ἰȣ̃σαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, *Dion.* Περ 526. Κυκλωθέντα (τείχη) ἑπτὰ ἡμέρας, *Hebr.* 11, 30. A κύκλος.
Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; ( ) circuitus. A κυκλόω
Κυκλώπειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vel Κυκλώπειος, εία, εῖον Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minimè laboriosus. A κύκλωψ.
Κυκλωπικὸς ἡ, ὸν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod
Κυκλωπικῶς *adv.* more Cyclopum.
Κυκλώπιον, ȣ, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, et ὤψ, *oculus.*
Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.
Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.
Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops.
Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.
Κυκνοθρεπτὸς, ὸν, à cygnis nutritus. A τρέφω.
Κυκνοκάνθαρος, ȣ, ὁ, navis, cycni et canthari effigiem gerens.
Κυκνόμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. A μορφή.
ΚΥ'ΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.
Κικνῶντι, dat sing. part. præs. act. *Poët.* pro κυκῶντι, à κ κάω.
ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cava oculorum, sub palpebris.
Κυλικεῖον, ȣ, τὸ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλίκειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem
Κυλικηγορέω, inter calices, seu scyphos loquor. A
Κυλικηγόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ, et ἀγορέω.
Κυλικήρυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, calice haustus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, et ἀρύω, *haurio.*
Κυλίκιον, ȣ, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλικὶς, ίδος ἡ, pyxis medica. A κυλίω.
Κυλίνδεται, 3. sing. præs. ind. pass. v. κυλίνδω.
Κυλινδέω, ῶ, f. ησω, ... voluto: κυλινδȣ̃μαι, volvor, volutor; κυλινδηθεὶς, a. 1. pass. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται, *Aristoph. Vesp* 490. V. κυλίνδω.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutant. A præc.
Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, cylindraceus, qui cylindri est. A κύλινδρος.
Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A præc.
Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, cylindro similis.
Κυλινδροειδῶς, cylindri specie.
Κύλινδρος, ȣ, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω. Hinc
Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, complano.
Κυλινδρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, cylindro similis.
Κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, *Il.* 17, 688. Κῦμα κυλίνδεται, 11, 307. A κυλίω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. κυλίω.
Κύλισις, εως, ὁ, volutatio. Ab eod.
Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.
Κυλίσμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.
Κυλιςὸς, ἡ, ὸν, versatus, volutatus. Ab eod.
Κυλίςρα, ας, ἡ, idem quod κυλινδήθρα.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίχνιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. à præc.
Κυλιχνὶς, ίδος, ἡ, exiguus calix. Dim.
Κυλίχνος, ȣ, ὁ, idem quod κυλίχνη.
ΚΥΛΙ'Ω, f. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι versor, κυλιόμενα, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, *Soph. El.* 50.
Κυλλῆςις, ιος, nomen panis ex olyrâ, *Herod.*
Κυλλοπόδης, ȣ, ὁ. qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλόπȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, Vulcani epith. *ap. Hom.* Il. 21, 331. *Gl. V.* κυλλοποδίων, mulciber loripes.
Κυλλοιδιάοντες, nom. pl. part præs act. v.
Κυλοιδιάω, ῶ, sum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδιόων, pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. Ex κύλα, et οἰδέω. Ἐὰν δὲ τȣ̃το δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη, *Aristoph. Lys.* 475.
ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, claudus, curvus, mancus.
Κυλλόω, curvo, trunco A præc.
ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues; (3) fœtus uteri; (4) brassicæ cauliculus. Plato pro risu posuit, quo loquentes interdum obruuntur, quum quippiam ridiculum eis excidit. A κύω.
Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. v.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo; κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. pass. part. At κυμήνας, aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. A κῦμα.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus motus.
Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, fluctuosus, *Gl. Vet.*
Κυματίας, ȣ, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuosus. A κῦμα
Κυματίζω, f ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζεσθαι, æstuare; undis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ȣ, τὸ, parvus fluctus; (2) cauliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.
Κυματοβόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, undivomus, *Gl. V.* Ex κῦμα, et βάλλω.
Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens.
Κυματοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, fluctuum, seu undarum speciem præ se ferens. Ex εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, undis seu fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem et κυματοπληγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex κῦμα et πλήσσω, *pulso.*
Κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur et franguntur, crepido. Ex ......
Κυματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, fluctuosus.
Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. à κυματόω.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.
Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλιςὴς, ȣ̃, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.
Κυμβαλίςρια, ἡ, cymbalistria.
Κύμβαλον, ȣ, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum, quod manu pulsum crepitat. A κύμβος.
Κύμβαχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, *caput.*
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κύμβιον, ȣ, τὸ, poculi genus. A præc.
ΚΥ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundum.
ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.
Κυμινδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, et δέχομαι.
Κυμινοδόχος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.
Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adstrictus. Ex κύμινον, et κίμβιξ.
ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum, herba et semen.
Κυμινοπριςὴς, ȣ̃, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον, et πρίω.
Κυμινοπριςοκαρδαμογλύφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui cuminum in partes secat, et è cardamo sive nasturtio, herbâ vili, exsculpit quod comedat; perquam sordidus. *Vox Comica.* Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, et γλύφω.
Κυμινοτρίβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, et τρίβω.
Κυμινώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.
Κυμοδέγμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, et δέχομαι.
Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans, epith. Neptuni. A θάλλω.
Κυμοτόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; (2) armillum, collare canum. Ex κύων, et ἄγχω. Hinc
Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, anginâ laborans.
Κυναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, canum ductor.
Κυναίδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod κιναίδος.
Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canina.
Κυνακτὴς, ȣ̃, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. A κύων, et ἄγω.
Κυναλώπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe et cane natus; (2) homo impudens, ut canis, et astutus, ut vulpes.
Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, versipellis; (2) impudens.
Κυνάρα ἄκανθα, et κύναρος ἄκανθα, sentis caninus, cynosbatos, *Gl. V.* κυνάρα, cardui.
Κυνάριον, ȣ, τὸ, catellus. Dim. à κύων.
Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
Κύναςρον, ȣ, τὸ, canicula, stella Sirius.
Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.
Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, quâ olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνεος.
Κύνειος, εία, εῖον, vel κύνειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, caninus. A κύων.
Κύνεος, έα, έον, idem et ab eod.
Κυνέων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνεον, à κυνέω.
Κυνέσσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσί.
Κυνέω, ῶ, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo. (nisi hoc potius ad κινέω, referendum,

dum, *Ern.*) Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ. ὁ δὲ ξί. θην κᾶσα παίδων, *Eur. Med.* 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα, *Cyc.* 170. A κύω.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc

Κυνηγετικὸς, ἡ, ὸν, venatorius; ad venatorem et venationem pertinens; (2) venationis studiosus; de re venatoria agens.

Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, venor; (2) vestigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, *Plato.*

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, et ἄγω, *duco.*

Κυνηδὸν, *adv.* canum more.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex κύων, et ἐλαύνω.

Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex iisd.

Κυνήποδες, ων, οἱ, ossa in cruribus equorum inter ungulam et suram. Ex κύων, et ποῦς.

Κυνία, ας, ἡ, sc. κράμβη, crambe canina.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) sum Cynicus, philosophiam seu sectam Cynicam sequor. Ab eod.

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Rectiùs κόνικλος.

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus; (2) impudens. Dim.

Κυνιστὶ, *adv.* canum modo.

Κυνισμὸς, οῦ, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνοβλὼψ, ωπος, ὁ, cui adspectus caninus est, impudens. Ex κύων, et βλέπω.

Κυνόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à canibus devoratus. Ex κύων, et βρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, qu. dic. lingua canina, plantago minor, *herba*, Angl. Houndstongue.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων, et δεσμὸς.

Κυνοδέσμος, ου, ὁ, vinculum, catena canis.

Κυνόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex δάκνω.

Κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, et ὀδοὺς.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων, et δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, canis speciem referens, qui est canino adspectu, impudens.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων, et ὄζω, *oleo.*

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, caninâ præditus audaciâ seu impudentiâ; (2) ferus, de equo. Ex κύων, et θάρσος.

Κυνοθρασὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ.

Κυνόκεντρον, ου, τὸ, herbæ nomen, *Hes.* quasi aculeus caninus, al. κυνοκράμβη.

Κυνοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam à figurâ sic dicti; *it.* homines ficti in Africâ.

Κυνοκλόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, et κλέπτω.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, caninâ pelle percutio. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον, *Aristoph. Eq.* 289. A κύων, et κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes necat. Ex κτείνω.

Κυνολέσχης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex λόφος.

[Κυνόλυσσος], ου, ὁ, morsus à cane rabido. Ex λύσσα, *rabies.*

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, seu adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens. *Hom. Il.* 21, 394.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui caninâ facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόροδον. vel κυνόρροδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris, *Gl. Vet.* ligustrum.

Κυνορραιστὴς, vel κυνοραιστὴς, οῦ, ὁ, ricinus. Ex κύων, et ῥαίω.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium et populus in Atticâ. Ex κύων, et ἀργὸς, *albus.*

Κυνόσβατον, ου, τὸ, rubus caninus. Ex βάτος.

Κυνόσβατος, ου, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ, nomen loci.

Κυνόσσοοι, venatores, *Hes.* Ex σεύω.

Κυνοσουρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, ursa minor, Cynosura, sidus boreale. Ex οὐρὰ.

Κυνόσουρα, ωὰ, ova urina, irrita, ventosa. Ex οὖρος, *ventus.*

Κυνοσπάρακτος, ον, à canibus discerptus.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφὴ.

Κυνοῦχος, ου, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) saccus, marsupium, propriè lorum quo contrahitur. Ex κύων, et ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, *Synes.* Ex ὀφθαλμὸς.

Κυνόφρων, ὁ καὶ ἡ, impudens. A φρὴν.

Κύντατον, atrocissimum. A

Κύντερος, ου, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens, impudens, inverecundus. Ex κύων, et ὢψ, *vultus.*

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, fœm. à præc.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. Ex κύος, et τίκτω.

Κυοτροφία, ἡ, fœtûs nutritio. Ex τροφὴ.

Κυόμενα, nom. pl. part. præs. med. n. g. v. κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, *Luc.* Ex κύος, et φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtûs in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρίσσαινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, è cupresso factus. A

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cupressos alens.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κύπασσις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ καὶ ἡ, poculis gaudens. Ex χαίρω.

Κυπριάζειν, florere; unde *apud Suid.* Κυπριάζουσαι, ἀνθοῦσαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ία, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ου, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum seu unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis.

Κύπριος, ου, ὁ, Cyprius, incola Cypri.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur à Cypro insulâ, in quâ olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Venerea; (3) flos vitis.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, et γείνομαι, *nascor.* Unde

Κυπρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in Cypro natus.

ΚΥΠΡΟΣ, ου, ὁ, Cyprus, arbor; (2) insula Veneri sacra; (3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; *Aristoph. Nub.* 509. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus spectans; item ut κυπτάζω; (2) Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, *Joan.* 8, 6. Στένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν, *Dem.*

Κυρβαίη, μάζα, *ap. Hom.* in Iresione fuerit maza seu offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῶν κυρβίων, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης, et πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus, (sed vox incerta.)

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex. *Dionys. Hal.*

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.

Κῦρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, à κύρω, *incido.*

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, potestas, *Suid.* Vide κυρία. A κῦρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) sum. Νῦν σοὶ τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, *Soph. Tr.* v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, *Eur. Rhes.* 113. A κύρω.

Κυρηβάσια, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, *Suid.* A

Κυρηβάω, cornibus peto. Πρὸς σκέλος κυρηβάσει, cornibus incursabit, pugnabit, *Aristoph. Eq.* 272.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, *Suid.* A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, subaud. ἡμέρα, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, seu comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, οῦ, templum Dei, et τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dies dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium et origo. Ex κυρία, et ἀρχὴ.

Κυρίευσις, εως, dominium. A κυριεύω.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus sum vel fio; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σοῦ, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, *Xen.* Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, *Luc.* 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A

Κυριοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, domini interfector. Ex κύριος, et κτείνω.

Κυριολεκτέω, propriè loquor. Ex κύριος, et λέγω.

Κυριολεκτικῶς, et κυριολεκτῶς, propriè loquendo.

Κυριολέξια, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

Κυριολογέω, propriè loquor. Ex κύριος, et λόγος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, sermo, seu oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, à cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei; qui pro arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas seu cura permissa est;

eft; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυρίσσω, vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, ferio. Λακτίζοντες ϗ κυρίττοντες, *Plato*. A κέρας.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas perfonas fibi aptantes et obverfis frontibus fibi occurrentes. *Hef.* κυριτταί, *Voff.*

Κυριωνυμέω, à domino nomen habeo.

Κυριωνυμία, ας, ἡ, proprietas nominis. A

Κυριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, à domino nomen habens. Ex κύριος, et ὄνομα.

Κυρίως, *adv.* cum auctoritate et poteftate; (2) firmiter, ftabiliter; (3) propriè.

Κυρκανᾷν, idem quod κυκανᾷν, *Ariftoph.*

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nancifcitur; præda. A κύρω.

ΚΥ'ΡΟΣ, εος, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides, poteftas aliquam fuafionem fanciendi, majeftas imperii. *Ern.* Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata funt, *Soph. Oed. Col.* ult. Sed Κυρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Perfarum.

Κυρῦν, præf. inf. act. pro κυρόειν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, fancio, decerno, ratum facio, auctoritate meâ probo; κεκυρωμένον, fancitum; a. 1. κυρωθεὶς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 *Cor.* 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, *Gal.* 3, 15. A κῦρος.

Κυρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦραι, à κύρω.

Κυρσάνιος, unde Voc. Κυρσάνιε, adolefcens, *ap. Ariftoph.* Vox Laconica.

Κυρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ.

Κυραυχὴν, ένος, ὁ ϗ ἡ, cui incurva eft cervix. Ex κυρτὸς, et αὐχήν.

Κυρτη, ης, ἡ, naffa, qualus, fifcella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quafillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fifcella. A κυρτη.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, gibbofus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα—Κυρτὸν ἐὸν κορυφῦται, *Il.* 4, 426.

Κυρτος, ου, ὁ, naffa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτῦμαι, curvefco. Ἀπὸ βάρεος κυρτῦνται, *Xen.* Ab eod. Hinc

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eft incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor.

ΚΥ'ΡΩ, f. *Æol.* κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nancifcor; (3) impingo; (4) fum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε, *Eur. Med.* 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῦ, *idem Supp.* 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, fanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κῦσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, ου, ὁ, podex; (2) pudendum muliebre, *Gl. V.* cunnus.

Κυσὶ, *canibus*, dat. pl. à κύων, *canis*.

Κυσοβάκχαρις, qui nates fibi bacchare inungit, *Hef.* Ex κυσὸς, et βάκχαρις.

Κυσοδακνιᾷν, quafi nates prurire, *Hef.* κυσοδακνιᾷ ψωριᾷ, fcabiofus eft. Ex δάκνω.

Κυσοδόχη, ἡ, lignum, quo religantur meretrices. *Alciph.*

Κυσολάκων, ὁ, prædicator, *Hef.* Ex κυσός, et λάκων, unde λακωνίζειν.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, *Hef.* Ex λάμπω, al. πυγολαμπὶς.

Κυσολέσχης, ὁ, abfcœna loquens. Ex λέσχη.

Κυσονίπτης, ου, aquariolus, *Hef.* A νίπτω.

Κυσονίπτρια, ας, ἡ, meretrix adultera.

Κυσὸς, ῦ, vel κύσος, ου, idem quod κύσθος.

Κύσσαρος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Κυσσαμένη, a. 1. part. med. *Poët.* pro κυσαμένη, à κύω.

Κυσσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔκυσε, à κύω.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, vefica, v. gr. bilis, fed maximè urinæ; (2) ventriculus, *ap. Sch. Arift.* A κύω, *propriè* comprehendo, complector, concipio: *unde* κύστις, κύσος, κύσθος, *loca cava, quæ aliquid continent, fed ufus fert*, ut κύστις, *magis de veficâ dicatur*, Ern.

Κυστίδιον, ου, τὸ, ciftula. A κυτίς.

ΚΥ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos et primus partus mali Punici. Hinc

Κυτινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, capitulo mali Punici fimilis.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, cifta. A κύτος.

Κυτισήνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cytifo pafcitur. Ex κύτισος, et νέμω, *pafco*.

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytifus, frutex.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cavum, cavus finus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. fing. *Dor.* pro χύτραν, à χύτρα.

Κυττάριον, ου, τὸ, cellula, alveolus, Dim. à

Κύτταρος, ου, ὁ, idem fere quod κύτος, *inpr.* alveus apum, folliculus, &c. A κύτος. Unde

Κυτώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus, cavo finu tumens.

Κυφαγωγος, ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς, et ἄγω, *duco*.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus fquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibbofus. Ab eod.

Κύφελλα, ἡ, nubes denfa. Ab eod.

ΚΥ'ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, fuffimenti genus, facerdotibus Ægyptis ufitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyphi fimilis. Ex κῦφι, et εἶδος.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, curvus, gibbofus. A κύπτω.

Κῦφος, εος, τὸ, curvatio, tumor, gibbus.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφὸς.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφῦσθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A præc.

Κύφων, ωνος, ἡ, inftrumentum, quo torquebantur fontes, catafta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ fupra currum, *Pollux* de partibus currûs; curvatura, camera, fornix, *Etym.* ftiva; (4) angina, *Hef. Pfellus*; (5) veftis genus, *Hef.*

Κυφωνισμὸς, ῦ, ὁ, fupplicium, per κύφωνα.

Κυφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A κυφόω.

Κύψαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, è viminibus aut ftramine plexum; (2) arca; (3) genus vafis aut menfuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) fordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, ciftula, Dim. à præc.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) ciftula, ciftella; (3) fordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aurium foramina fordibus, vel alio modo obturata funt. Ex κυψέλη, et βύω, *obturo*.

ΚΥ'Ω, et κυέω, f. κυήσω, tumeo; (2) comprehendo, *unde* in utero gefto, fum prægnans; (3) concipio. Κύειν ἔτη δύο, *Theophr.* Οὓς τέκε κυσσαμένη, *Hefiod.* Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, ofculor. Κῦσον μὲ, ϗ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιὰν, *Ariftoph. Nub.* 81.

ΚΥΩ'Ν, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœleftis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) fcintilla ex ferro candente dum cuditur profiliens, *Hef.* (6) membrum virile, *Hef.* pars quædam ejus, *Etym.* At *Euft.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶαι, pellis ovina villofa, vellus. A κῶς.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, Dim.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem. A

ΚΩΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, gobius, feu gobio, pifcis.

Κωβῖτις, ίδος, ἡ, apuæ fpecies. A præc.

Κωβιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gobio fimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dim. à κώδιον, fignif. lecythum, vel facculum coriaceum.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, vel κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχὼν, *Hom. Il.* 14, 499.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem geftans, pellitus.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens fpeciem campanulæ; (4) tuba ipfa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum, feu nolam pulfo; (2) tintinnabulo exploro; (3) vafa figulina exploro; (4) fimpliciter, exploro. Ὦ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω, *Ariftoph. Ran.* 79. A κώδων.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens; (2) faftuofus, magniloquus. A κρότος.

Κωδωνοφαλαρόπωλος, ὁ ϗ ἡ, qui nolas, feu tintinnabula equorum phaleris adjicit. *Vox Ariftoph.* Ex κώδων, φάλαρα, et πῶλος.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, feu nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, *Ariftoph. Av.* 1165. A

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum feu nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώεα, nom. pl. à κῶς.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici et militaris, *Plut. in Lycurg.* cap. 9. (2) compotatio largior. *Euftath.* 8, 17.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga compotatio. A præc.

Κωθωνίζω, f. ίσω, largiùs poto. Ab eod.

Κωθωνισμὸς, ῦ, ὁ, largior potatio. A præc.

Κωθωνιστήριον, τὸ, locus compotationibus deftinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκτέριστον ἐν πέτραις αἰῶνα κωκύσυσιν, *Lycurg.* 908. *Hom. Il.* 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium è victimis reliquarum inter facerdotes, à κῶλον (5); (2) *Sch. Ariftoph.* quæftores et cuftodes judicialis pecuniæ et in victimis confumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. à κῶλον.

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex κωλέα.

Κωλῆν, ῆνος, ἡ, perna, petafo. Ab eod.

Κώληψ, ηπος, ἡ, talus; (2) fura. Ab eod. *Hom. Il.* 23, 726. Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, colicus, coli dolorem habens.

ΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) inteftinum craffum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores; (6) κῶλα, corpora, *Paul.*

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, et τέμνω.

Κωλυέτω, 3. fing. præf. imperat. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσίδρομος, ον, *de podagrâ*, curfum impediens, *Lucian.*

Κωλυσιεργέω, impedio, impedire tento.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum et remora. Ex κώλυσις, et ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obftaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτέριον, ου, impedimentum, remora. A præc.

Κωλυτὴς, ῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus; (2) qui prohiberi poteft. A

ΚΩΛΥ'Ω, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. paff. reprimi; κωλυθεὶς prohibitus. Perf. κεκωλῦσθαι, prohibitum effe. Ἔστιν τὶς, ἔστιν ὅς σὲ κωλύσει τὸ δρᾶν, *Soph. Phil.* 1230. Εἰ πρὸς τῦ Θεῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βύλομαι, *Eur. Ion.* 392.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, ſtellio.

ΚΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, ſopor gravis, vel libido perpetua dormiendi; (2) veternus; (3) illecebra, *Schol. Pind.*

Κώμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον, A

Κωμάζω, f. άσω, comiſſor; (2) ſum petulans et laſcivus more comiſſantium; (3) ex temulentiâ protervâ convicior et pulſo obvios; (4) tripudio; (5) comiſſabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum ſimulacrum ejus pompâ ſolemni cum cantu circumfertur, *ap. Diod.* Κώμαζον ὑπ' αὐλȣ̃. *ap. Heſiod.* 'Ασπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν, *Eur. Her. Fur.* 180. A κῶμος.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, *Heſ.* A κῶμα.

ΚΩ'ΜΑΚΟΝ ȣ, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator, *Euſt.* A κῶμος.

Κωμάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro κωμάσατε, à κωμάζω.

Κωμάρχης, ȣ, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, præeſt. Ex κώμη, et ἀρχὴ.

Κώμαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμασία, ἡ, Pompa Bacchi in quâ ſimulacrum ejus circumfertur.

Κωμαςὴς, ȣ̃, ὁ, comiſſator; (2) epith. Bacchi κωμάζοντος; (3) nomen miniſtri in Bacchicâ pompâ. Ab eod.

Κωμαςικὸς, ἡ, ὸν, ad comiſſatores vel comiſſationem pertinens. A præc.

Κωμαςικῶς, *adv.* comiſſantium more.

Κωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, quem torpor ſeu veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) caſtellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ȣ, ὁ, paganus; κωμῆται, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ; vicini.

Κωμητικὸς, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμήτωρ, ορος, ἡ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comicè loquor. A

Κωμικὸς, ȣ̃, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus. A κώμη.

Κωμικῶς, Comicè.

Κώμιον, ȣ, τὸ, parvus pagus ſeu vicus. Dim.

Κωμογραμματεὺς, εως, nomen honoris.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, et πόλις.

ΚΩ'ΜΟΣ, ȣ, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum; (2) etiam honeſtè, de convivio hilari, feſtivo, et ut videtur, ſic propriè, *Ern.* (3) nomen Dei, præſidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) ſaltationes in comeſſationibus, et ſaltatio univerſa; (5) laſcivia, petulantia, ſc. comeſſantium.

Κωμȣ̃σθαι, alto ſopore opprimi; unde perf. part. κεκωμωμένος, *apud Hippocr.* veterno oppreſſus. A κῶμα.

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur; (2) faſciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdiâ fieri ſolebat. A κωμῳδὸς.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, ſubſannatio. A præc.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδὸς.

Κωμῳδιακὸς, idem quod

Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κωμικὸς.

Κωμῳδικῶς, *adv.* Comicè.

Κωμῳδιογράφος, ὁ, Comœdiarum ſcriptor. Κωμῳδογράφος, idem. A γράφω.

Κωμῳδιοποιὸς, ὁ, idem quod κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poëta Comicus.

Κωμῳδολειχῶν, qui comœdos lingit; paraſitus. Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν ἐυ πράττοντ' ἀεὶ, *Ariſtoph. Veſp.* 1307. A κωμῳδία, et λείχω.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, Poëta Comicus.

Κωμῳδοποιὸς, ȣ, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta Comicus.

Κωμῳδὸς, ȣ̃, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. Ex κώμη, et ᾠδὴ, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis et pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta è comœdiâ et tragediâ, ut Cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδὸς, ὁ, actor ejuſdem.

Κωνάριον, ȣ, τὸ, parvus conus; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

ΚΩΝΕ'ΙΝ, circumagere, pice oblinere, *Heſ.*

Κώνειον, et Κώνιον, ȣ, τὸ, cicuta. *Angl.* Hem-lock.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A præc.

Κωνίας, ȣ, ὁ, ut κωνίας ὄινος, vinum picatum.

Κωνίζω f. ίσω, pico.

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compoſitus, πνεῦμα κωνικὸν turbo. A κῶνος.

Κωνικῶς, *adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, et εἶδος.

Κῶνον, *Atticè* pro ϗ ὄινον.

ΚΩ῀ΝΟΣ, ȣ, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum deſinens (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conum ferens, conifer.

Κωνωπεῖον, ȣ, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπεὼν, inſtrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδὴς έος, ὁ ϗ ἡ, culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, et εἶδος.

Κωνωποθήρας, ȣ, ὁ, avis culices venans, *Heſ.* Ex κώνωψ, et θήρα, *venatio.*

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum è pelle villoſâ. At κῶος, ȣ, ὁ, jactus aſtragali. Alioqui Κῶος, qui eſt ex inſulâ Co

Κώπαιον, ȣ, τὸ, ſuperior pars remi, *Heſ.*

Κωπαῒς, ίδος, ἡ, anguilla in Eubœâ, ut in Siciliâ πλῶτα. Bœotii præcipuas τῶν κωπαΐδων diis immolebant victimarum ritu coronatas.

Κωπαιώδης, ες, longus in modum remi.

Κωπεὺς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, remus; (2) manubrium.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſeu capulum habens, *Il.* 15, 713. A præc.

Κωπηλασία ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, *Eur. Cyc.* 454. A

Κωπηλάτης, ȣ, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, et ἐλαύνω.

Κωπήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis qui remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ȣ, τὸ, parvus remus; κωπία, offa anguſtiora coſtarum. Dim. à κώπη.

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.

Κωρυκαῖος, ȣ, ὁ, explorator; delator.

Κωρυκιώτης, ȣ, ὁ, idem A

ΚΩΡΥΚΟΣ, ȣ, ὁ, pera, ſuccus coriaceus; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, peræ ſeu folliculo ſimilis.

ΚΩ῀Σ, pellis ovina villoſa, vellus ovis; (2) ſtragulum

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κῶς, *quomodo,* Ion. pro πῶς.

Κώταλις, tudicula *Euſt.*

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτίλλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fabulor, garrio; (2) blandis et fallacibus verbis decipio. Παῦσασθ', ὦ δύςανοι, ἀνανυτα κωτίλλοισαι, *Theocr.* 15, 87. 'Αιμύλα κωτίλλȣσα, *Heſiod.* 'Έργ. 372.

Κωτίλος, ίλη, ίλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, aſtutus. A præc.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdum facio, et κωφάομαι, obtumeſco, obſurdeſco.

Κωφεύω, ſileo, *LXX.*

Κωφίας, ȣ, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis, *Heſ.* A

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, hebes, obtuſus, propriè; atque hinc; (2) ſenſu aliquo captus, inpr. auditu; (3) mutus, tacitus; (4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus; (6) obſcurus, de oratione.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor. A præc.

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo; (2) exſurdo, ſurdum reddo; κωφȣ̃μαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas morbo ſuperveniens. A κωφόω Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κῴχετο, pro ϗ ᾤχετο, 3. ſing. imperat. ind. med. verbi οἴχομαι.

Κωχεύω, attollo, ſuſtineo, *Heſ.*

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, et cum lineolâ infernè poſitâ (λ) *triginta millia.*

Λα, *particula,* augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑ῀ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαβάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil niſi acceptâ pecuniâ facit. Ex λαβεῖν, et ἄργυρος.

Λαβδακισμὸς ȣ, ὁ, crebrior literæ λ uſurpatio. A λάβδα. idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura tranſverſa in poſteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. ſing a. 2. ind. act. *Ion* pro ἔλαβε, à λαμβάνω.

Λάβε, *cape,* 2. ſing. a. 2. imperat. act.

Λαβὲν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, propriè, quâ athleta adverſarium corripit, unde et de initio paroxyſmi febrilis dicitur; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium; (3) anſa, occaſio, prætextus. A λαβεῖν.

Λαβῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβῃς, *ceperis,* 2. ſing. a. 2. conj.

Λαβῆσι, 3. ſing. a. ejuſd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ȣ, τὸ, forcipicula A λαβὶς.

Λαβιδόω, fibulâ conſtringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ȣ, τὸ, manubrium. Dim. à λαβὴ.

Λαβὶς ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Euchariſtiâ. Ab eod.

Λάβοιμεν, *ceperimus,* 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβȣ̃σα.

Λαβόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λάβον, *cepi,* a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάβρος.

Λαβραγόρης, ȣ, ὁ, procaciter ſive effuſè loquax. Ex iiſd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω, *Nicand.* A λαβρος.

Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A

Λαβρεύομαι, idem quod λαβραγορέω. 'Αλλ' ἀιεὶ μύθοις λαβρεύεται, *Il.* 23, 478.

Λαβροποτέω, avidè bibo. A

Λαβροπότης, ȣ, ὁ, qui avido et hianti ore bibit; (2) vehemens et impetuoſus, *de torrente,* (niſi in hoc ſenſu eſt λαβροπόδης ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος, et πότης.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, valdè vorax, avidus; (2) vehemens.

hiemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas hianti ore omnia devorandi.
Λαβρόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum impetu ruens. Ex σύομαι, *feror, ruo.*
Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaci fum ore, procax fum in loquendo.
Λαβροστομία, ἡ, procacitas in loquendo. A
Λαβρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè garrulus, loquax.
Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.
Λαβρότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.
Λαβροφαγέω, ῶ, avido et hianti ore voro.
Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.
Λαβρώνιον, ου, τὸ, poculum quoddam latum Perfis in primis ufitatem. A λάβρος.
Λαβρώνιος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Λάβρως, *adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuosè, rapidè. Ab eod.
Λαβυρίνθειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Labyrintheus, labyrintho fimilis.
Λαβυρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. A
ΛΑΒΥ΄ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.
Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λαβῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.
Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum, Dim. à
ΛΑ΄ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, laganum, placentæ genus è fimilâ et oleo recente.
Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, concido, flaccefco, extenuor, maceror. Ἐκ κνηθαρία λαγαριζόμενον, *Ariftoph. Vefp.* 672.
Λαγαρόομαι, οῦμαι, idem. A
Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, fubvacuus, non diftentus, non plenus; λαγαρὸς στίχος, verfus, cui aliquid in medio deeft. A λαγών.
Λαγαροειδῶς, *adv.* ad modum verfûs, qui λαγαρὸς dicitur.
Λαγαρόκυκλος, ον, epith. lyræ et citharæ.
Λαγαρότης, ητος, laxitas, quum quid non diftentum, fed inaniter laxum eft. A λαγαρὸς.
Λαγγάζειν, et λαγγεύειν, pigrari, fugere, *Hef.* hinc Angl. *to languifh.*
Λαγγὼν, ceffator, *Ph.*
Λάγδην, *adv.* calce, extremo pede. A λὰξ.
Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, et pl. λάγεια, fc. κρέα, leporina caro. A λαγὼς.
Λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, et ἡγέτης, *dux.*
Λαγήνιον, ου, τὸ, lagenula, Dim. à
ΛΑ΄ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus menfuræ, fextarius.
Λαγηνοφορία, ας, ἡ, feftum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, et φέρω.
Λαγίδης, εως, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγωὸς. Hinc
Λαγίδιον, τὸ, lepufculus. Dim.
Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.
Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, lepufculus, Dim.
Λαγνεία, ας, ἡ, libidinofitas, falacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) femen genitale. A λαγνεύω.
Λάγνευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Λαγνεύω, f. εύσω, libidinofus et falax fum; (2) rebus Venereis utor; (3) femen emitto. A λάγνος.
Λάγνης, ου, ὁ, idem quod
ΛΑ΄ΓΝΟΣ, ου, ὁ, libidinofus, lafcivus.
Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.
Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator. Ex θήρα.
Λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγόσι.
Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus.
Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occifio, cædes. Ex σφαγὴ.
Λαγοτροφεῖον, εἰου, τὸ, leporarium, *Gl. V.* Ex λαγὸς, et τρέφω.
Λαγυνὸν, τὸ, laguncula. A
Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A
Λάγυνος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.
ΛΑ΄ΓΧΑΝΩ, fortior, fortes duco; (2) fortes accipio, fortitò nancifcor, vel obtineo; (3) participem reddo, velut fortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati fenatûs, *ap. Lyf.* a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, fortitus, p. εἴληχα, et *apud Poët.* præcipuè, λέλογχα, plufq. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τι μῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ᾽ οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, *Soph. Antig.* 525.
Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωὸς.
Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.
Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores fugientes petuntur. A
Λαγωβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς, et βάλλω, *jacio.*
Λαγωδίας, ου, ὁ, otus, avis. A λαγωὸς.
Λαγώδιον, ου, τὸ, lepufculus. Dim. ab eod.
Λαγωθήρας, ου, ὁ, v. λαγοθήρας.
Λαγωθηρέω, leporem venor. Κατ᾽ ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ἄρκυς, *Ariftoph. Lyf.* 792.
ΛΑΓΩ΄Ν, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavum laxius et exos; (2) cavum terræ; (3) retis.
ΛΑΓΩΟ`Σ, οῦ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, οῦ, lepus; (2) fidus quoddam cœlefte hujus nominis. Hinc
Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus.
Λαγώπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam.
Λαγῶς, vide λαγωὸς.
Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. A
Λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.
Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum efus. Ex φαγεῖν.
Λαγώφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculis conniventibus, ficut lepus dormiens, eo quod palpebræ fuperiores oculos non prorfus tegunt. Ex λαγὼς, et ὀφθαλμὸς.
Λαγωφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, lepores occidens.
Λάδανον, vide λήδανον.
Λάζεο, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζου, à λάζομαι.
Λαζοίατο, 3. plur. præf. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.
ΛΑ΄ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τοῦδ᾽, *Eurip. Bac.* 41. Λάζυσθαι χρεὼν μοχλοὺς, *id. Her. fur.* 946.
Λαήμεναι, præf. inf. act. *Dor.* pro λάειν, à λάω.
Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.
Λάθαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, clandeftinus, clam malus et mordens. A præc.
Λαθασμὸς, ὁ, oblivio. A λήθάνω.
Λάθε, 2. fing. aor. 2. imperat. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviſcor.*
Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro λαθεῖν.
Λαθέσθαι, *latuiffe*, a. 2. inf. med. verbi ejufd.
Λάθετο, *oblitus eft*, 3. fing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.
Λάθετε, 2. pl. a. 2. imperat.
Λαθήβης, ου, ὁ, immemor juventæ, valdè fenex, qui juventutis quafi oblitus eft. Ex λήθη, et ἥβη, *juventus.*
Λαθητικὸς, ἡ, ὸν, qui latere poteft. Ex λαθεῖν, *latere.*
Λαθηφροσύνη, ἡ, oblivio. Ex eod. et φρὴν.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, et κῆδος, *cura.*
Λαθίνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, redire oblitus, tardè rediens. Ex λήθομαι, et νόστος.
Λαθίποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, et ποινὴ.
Λαθίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum et moleftiarum oblitus. Ex λάθος, et πόνος.
Λαθιφθογγοιο, gen. fing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου.
Λαθίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui oblivifcamur.
Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A
Λαθίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviofus; (2) mentis fuæ oblitus, ftultus, demens. Ex λάθος, et φρὴν.
Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.
Λάθρα, *adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc
Λαθραῖος, αία, αῖον, clandeftinus, occultus.
Λαθραίως, *adv.* idem quod λάθρα.
Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens, A δάκνω.
Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.
Λαθρίδιος, ία, ίον, occultus, latens. Ab eod.
Λαθριδίως, *adv.* clam, furtim.
Λαθριμαῖον, clandeftinum, *Phil.* A λάθρα.
Λάθριος, ου, ὁ, idem quod λαθρίδιος.
Λαθρίως, *adv.* clam, furtim. A præc.
Λαθροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, et βάλλω.
Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeftinæ nuptiæ. Ex λάθρα, et γάμος.
Λαθροδακνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel λαθρόδακνος, η, ον, clam mordens. A δάκνω.
Λαθροδήκτης, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iifd.
Λαθρόνυμφος, ου, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροφαγεῖν, clam et furtim comedere. *Poll.*
Λαθροφονευτὴς, οῦ, ὁ, latro, ficarius. Ex λάθρα, et φονεύω, *occido.*
ΛΑΘΥΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba.*
ΛΑ΄ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.
Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
ΛΑΙΔΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, finifter; (2) impudens, procax.
Λαίθαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, clandeftinus.
Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) fcortor. Ἐκ Πρυτανείῳ λαικάσεις, *Ariftoph. Eq.* 167. Ex λα, et κάζω, *orno.* Hinc
Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, fcortator. Hinc
Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, proftibulum.
Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non eft è clero. A λαὸς.
Λαιλαπίζω, violenter irruo. A
ΛΑΙ΄ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellofus, procella.
Λαῖμα, τὸ, qu. dic. gula; (2) fames; (3) impetus. A λαιμὸς. Hinc
Λαιμάζω, immodicè edo. *Hef.*
Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluvies. A
Λαίμαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, gulofus, gulæ deditus, vorax; (2) infatiabilis. Ex μάργος.
Λαιμάσσω, infatiabili aviditate deglutio, immodicè edo, *Suid.* A λαιμὸς.
Λαιμάω, ῶ, idem et ab eod.
Λαιμητόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugulum incidens feu fecans. *In Epigr.* A τέμνω.
Λαιμήτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui jugulum eft fectum, jugulatus, *Eurip.* Ex iifd.
Λαιμίζω, decollo. A λαιμὸς.
Λαιμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, et δάκνω.
Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, armillum; (2) pedica, quâ gula avium conftringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, et πέδη.
Λαιμόρυτος, et λαιμόῤῥυτος, ον, è gutture profluens. A ῥέω.
ΛΑΙΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui jugulus eft incifus, jugulatus.
Λαιμότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A
Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, feu feco. Ex λαιμὸς, et τέμνω.
Λαιμώσσω, gulofus fum, famelicus fum. A λαιμὸς.
Λαίνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis.*
Λαΐνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.
Λαῖον, ου, τὸ, feges, quâ frui poffumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.
ΛΑΙΟ`Σ, ὰ, ὸν, lævus, finifter.
Λαιοτομέω, ῶ, fegetem feco, meto. Ex λαῖον, et τέμνω, *feco.*
ΛΑΙ΄ΠΟΣ, cinædus, falax, libidinofus, *Hef.*
Λαισήϊον, ου, τὸ, breve fcutum, parmula.
ΛΑΙ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, *Suid.*
Λαίσκαπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lafcivius, perditè petulans, *Suid. Etym.* Ex λα, et κάπρος.
Λαισποδίας, ου, ὁ, valdè libidinofus; quafi ex λα vel λίαν, et σποδεῖν. Fuit et nomen proprium viri Attici vitiofum pedem habentis.

Λαιςὸν, onerosum, molestum, *Suid.*
ΛΑΙ˜ΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. *Nicand. in Th.* 477.
Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαῖφος.
ΛΑΙ˜ΦΟΣ, έος τὸ, vestis è tenui stamine; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita et lacera; (4) velum.
Λαιψηροδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.
Λαιψηροκέλευθος, ε, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.
Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valdè mobilis, perquam agilis, admodum celer. Στῆσον, φόϐε μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα, *Eurip. Hel.* 562. Ex λα, et αἰψηρός.
Λαιψηρῶς, *adv.* celeriter, velociter.
Λακάζω, insono, strepo. A λήκω.
ΛΑΚΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campestris.
Λάκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.
ΛΑ΄ΚΑΦΘΟΝ, ε, τὸ, species aromatis.
Λάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, à λακεῖν.
Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.
Λακεῖν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2. præsentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans: τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? Vid. λακῶ, et ληκέω. Hinc
Λακερὸς, ὰ, ὸν, garrulus, nugivendulus.
Λακερολογία, ἡ, garrulitas.
ΛΑΚΕ΄ΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc
Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, *Hes. Suid.*
Λακιδόω, ῶ, lacero.
Λακίζω, discindo; lacero; λελακισμένος, p. part. pass. scissus, dilaceratus. Λακίζεσ̃ ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, *Lycurg.* 1113. A
Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura; (3) frustum seu lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.
Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum.
Λακιςὸς, ἡ, ὸν, dilaceratus. A λακίζω.
Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, è cisternâ. A λάκκος.
Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus.
Λακκόπεδον, τὸ, vel λακοπεδον, pars testiculorum, *item* testiculi ipsi, *Poll.*
Λακκόπλυτος, ε, ὁ, valdè dives.
Λακκόπρωκτος, ε, ὁ, cinædus.
Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica.
ΛΑ΄ΚΚΟΣ, ε, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus, *Gen.* 37, 20.
Λακκοποιὸς, lacunarius, *Gl. V.*
Λακκοσχέας, ε, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος, et ὄσχέα.
Λακπατέω, ῶ, calce premo, plantâ pedis calco, *Hes.* ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. Ex λὰξ, *calce*, et πατέω, *calco*. Hinc
Λακπάτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, calce pressus, calce pulsatus.
Λακτίζοισα, *Dor.* pro λακτίζεσα, à λακτίζω.
Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἶδ' ἐκαρτέρει πρὸς κῦμα λακτίζοντες *Eur. I. T.* 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, *id. Rhes.* 410. A λὰξ.
Λάκτισμα, τὸ, ictus calce factus. A præc.
Λακτισμὸς, ὁ, idem.
Λακτιςὴς, ῦ, ὁ, calcitro.
Λακτιςικὸς, ἡ, ὸν, qui ferire solet, calcitrans.
Λακῶ, crepo, *Gl. Vet.*
ΛΑ΄ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis seu agri Spartani. Hinc
Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.
Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.
Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus.
Λακωνικῶς, *adv.* more Laconum, Laconicè; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.
Λακωνισμὸς, ῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde
Λακωνιςὴς, ῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.
Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἐλακωνομάνεν πάντες ἄνθρωποι τότε, *Aristoph. Av.* 1286. A Λάκων, et μανέω.
Λαλαγεῦντες, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro λαλαγῦντες, à
Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, garrio, canto; λαλαγεῦσαν ἔχω, pro λαλαγῦσαν, resonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγῦσι, sonant, crepitant dentes. Hinc
Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus.
Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem.
Λαλαγήτης, ε, ὁ, nugator. Ab eod.
Λαλάζω, vocifero, *Anacr.*
Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus. Ab eod.
Λάλει, 2. sing. præs. imperat. act. pro λάλεε, à λαλέω.
Λαλέοντι, 3. pl. præs. *Dor.* pro λαλέεσι.
Λαλεῦμες, 1. pl. præs. *Dor.* pro λαλῦμεν.
Λαλεῦντι, 3. pl. præs. *Dor.* pro λαλῦσι.
ΛΑΛΕ΄Ω, ῶ, loquor; (2) sonum edo; (2) garrio, temerè et inconsideratè verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκέων, *Luc.* Λαλεῖτε ἀλήθειαν, *Ephes.* 4, 25. Πρὸς τὰς πατέρας, *Luc.* 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοὶ. *Act.* 27, 25. Hinc
Λάληθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax:
Λάλημα, ατος, τὸ, sermo; (2) loquacitas.
Λάλησον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. λαλέω.
Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus.
Λαλητὸς, ἡ, ὸν, loquendi facultatem habens; (2) dicendus, prædicandus. Ab eod.
Λαλητικὸς, ἡ, ὸν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.
Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.
Λαλία, ας, ἡ, loquela. sermo; (2) loquacitas; (3) rumor, fama; (4) sermo de re aliquâ, colloquium.
Λάλιος, ε, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, *in Epigr.* facundam amicam. Ab eod.
Λάλις, *Poët.* pro λάλος, *V. L.*
Λαλόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.
Λάλος, ε, ὁ ϗ ἡ, loquax, verbosus; (2) argutus, facetus. *Comp.* λαλίςερος, *Sup.* λαλίςατος.
ΛΑΜΒΑ΄ΝΩ, accipio; (2) sumo, capio; (3) capesso; (4) tollo; (5) consequor; (6) emo; (7) corripio, (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio *de fem.* (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς, vel εἰς; (13) *in med.* sæpe activè dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci, increpare; et *Pass.* capior, corripior, prehendor; f. λήψομαι, accipiam; p. εἴληφα, accepi; p. pass. part. εἰλημμένος, sumptus; a. 1. pass. ληφθεὶς, acceptus; a. 2. ἔλαϐον, accepi; part. λαϐὼν, adeptus, med. λαϐόμενος, prehendens. Λαμϐάνειν μισθὸν, δεξιὰν, δίκην, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαι ἔλαϐε μὲ πόθος, incessit; κακὸν, pati; τὸ ὄϐολυ, emere; λαμϐάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαϐόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς σῆς ὁμαίμε ϗ κασιγνήτης λαϐὼν, ab, *Soph. Elect.* 12. Λάϐεσθε χειρὸς δεξιᾶς, *Eur. Med.* 899. Ἐμὲ δὲ κἀυτὸν τῆς κόρης ταυτης ἔρως εἴληφεν, *Aristoph. Θεσμ.* 1128.
Λαμϐαλισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod λαϐδακισμὸς.
ΛΑ΄ΜΙΑ, f. λαμία, ας, ἡ, Lamia, bestia quædam; monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, sagæ incantatrices.
Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν, dirigebat. Ex λαμπὰς, et ἀρχὴ.
Λαμπαδεύω, in facem converto; *ap. Diod.* λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω
Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, cursus, quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extinctâ. Ex λαμπὰς, et δρόμος.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem gesto; (2) lampadem gestans cursu certo.
Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A
Λαμπαδηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem gestat. Ex λαμπὰς, et φέρω.
Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.
Λαμπαδιςὴς, ῦ, ὁ, ut λαμπαδιςαὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus.
Λαμπάδιον, ε, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, seu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) tænia, fascia, lacinia quæque; (4) persona comica, Dim.
Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera, epith. Cereris.
Λαμπαδεχέω, idem quod λαμπαδηφορέω.
Λαμπαδῦχος, ε, ὁ ϗ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, et ἔχω.
Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω. Unde
Λαμπετάω, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπετόων, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων. πυρὶ λαμπετόωντι, *Il.* 1, 104.
Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, solis filia.
Λάμπη, ης, ἡ, λαμπὴ ῆς, ἡ, crassior, spuma vino innatans. Ab eod.
Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.
Λαπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia, tentorium. Hinc
Λαμπηνικὸς, seu λαμπήνικος, ἅμαξας λαμπηνίκας, plaustra tecta, *Num.* VII. 3.
Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, *Gall. Lex. Hpp.* A λάμπη.
Λάμπος, ε, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.
Λαμπερὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A
Λάμπερος, ε, ὁ ϗ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen *apud Theocr.* Ex ὀρὰ.
Λαμπρείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, splendidè vestitus. Ex λαμπρὸς, et εἷμα, *vestis*.
Λαμπροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Λαμπρόϐιος, ε, ὁ, lautus, *Ph.*
Λαμπρόζωνος, ὁ ϗ ἡ, splendidè cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.
Λαμπρόπες, εν, pulchros pedes habens, pulchra.
Λαμπροπυρσόμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus facies rutilo splendore coruscat. Angeli epith. *Naz.* Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, et μορφὴ.
Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita ut exaudiri queat, unde et de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; perspicuus. A λάμπω.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπρὸς.
Λαμπρότοξος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum arcum gerens.
Λαμπροφαὴς, ὲς, valdè nitidus, splendens. A λαμπρὸς. et φάος.
Λαμπροφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, splendidos seu pulchros oculos habens.
Λαμπροφορέω, candidam seu splendidam vestem gero.
Λαμπροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. A
Λαμπροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, splendidam seu candidam vestem gerens. A φέρω.
Λαμπροφωνέω, altâ voce clamo.
Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A
Λαμπρόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, eleganti, clarâ, sonorâ, voce præditus. A φωνή.
Λαμπρόψυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui egregio et præstanti est animo. Ex λαμπρὸς, et ψυχὴ.
Λαμπρυντὴς, ῦ, ὁ, ostentator ferociæ.
Λαμπρυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens illustrandi et reddendi nitidum. A
Λαμπρύνω, clarifico, illustro; λαμπρύνομαι, illustror; claresco; magnificè me ostento.

Ὄχοις

Ὄχοις τε κ̀ ϛολῇ λαμπρύνεται *Eur. El.* 974. Λελάμπρυνται κόρας, *Ariſtoph. Plut.* 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς, *adv.* ſplendidè, magnificè; (2) clarè, perſpicuè; (3) apertè, manifeſtè, haud ambiguè, *in utramque partem*, ut manifeſtè improbus, manifeſtè victus et vincens; (4) vehementer, acerrimè. A λαμπρὸς

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, *Ph.* candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ȣ, ὁ, fur lucernæ ſeu facis, epith Promethei.

Λαμπτηροφόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui lampadem ſeu facem fert. Ex λαμπτὴρ, et φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela; (2) piſcis qui *Auſonio muſtella* dicitur, vulgò *lampreda*. Ex λάμπω, et πῦρ; (3) vulpes, pro λαμπερὶς, *Ern.*

ΛΑ'ΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.* Ἀςὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, *Ariſtoph. Av.* 1707.

Λάμπωδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, in quo ſpuma innatat, *Erotian.* A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) lampiditas. A

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, et λάμυρος, diſertus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, ſcurrilis; (3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *adv.* diſertè, lepidè; (2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter et protervè.

Λαμφθείη, 3. ſing. aor. 1. opt. paſſ. *Ion.* pro ληφθείη, à λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, à λαμβάνω.

Λανθάνεμος, ὥρα, tempus quo ſilent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, et ἄνεμος.

Λανθανόντως, *adv.* latenter, clam, ita ut nemo ſentiat. A λανθάνων, part. à

ΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, deliteſco; clam facere, aut ſic ut non reſciſcat alius; λανθάνομαι, obliviſcor; ſumit tempora à λήθω, f. λήσω, latebo; p. λέληθα, latui, lateo; p. paſſ. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poët.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχρῆν σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, κ̀ ζητεῖν ὅπȣ λέληθεν ὑμᾶς, *Ariſtoph.* Θεσμ. 627.

ΛΑ'Ξ, *adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξασθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, à λαγχάνω, pro λήχω.

Λαξευτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, ȣ̃, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, in ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. Ex λᾶας, et ξέω.

Λᾶξις, ιος, ἡ, *Ion.* pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος.

Λαοβότειρα, ἡ, alma.

Λαοβότος, ον, almus.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex λαὸς, et γράφω, *deſcribo*.

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λαὸς, et δαμάω.

Λαοδογματικῶς, ex vulgi opinione.

Λαοηγεσία, ἡ, imperium in populum.

Λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ȣ, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. Ex λᾶας, et ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui à populo malè tractatus, injuriâ affectus eſt.

Λαοπλάνος, ȣ, ὁ, populi ſeductor.

Λαοπόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, per quem populus tranſit. Ex iiſd.

ΛΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, à populo cultus. Ex λαὸς, et σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, populum ſervans, populi ſervator; (2) qui populum agitat ſeu concitat. Ex σόος, vel σόω.

Λαοτρόφος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς, et τρέφω.

Λαότροφος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, à populo nutritus.

Λαοφθόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, populum corrumpens et evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, populum occidens.

Λαοφόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, populos ferens.

Λάπαγμα, τὸ, id quod evacuando educitur.

Λαπαγμὸς, ȣ̃, ὁ, evacuatio, exinanitio. A

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo, inanio; (2) mollio; (3) perdo, deſtruo. Λαπάττειν τὴν γαςέρα, *Gal.* Hinc

Λάπαθον, ȣ, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba, *Angl.* Dock.

Λάπαθος, ȣ, ἡ, idem et ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus et vacuus, quia caret coſtis, abdomen, ilia, *Gl. V.* A

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vid. λαπάζω.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita, *Hipp.*

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, me effero et jacto, *Etym.* (2) ſibilo, crepo.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A præc.

Λαπιςὴς, ȣ̃, ὁ, jactator, nugax, mendax; (2) delicatus et mollis; (3) nihil penſi habens, levis. Ab eod.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) avidè bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) conſumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, *Plut.*

Λαρινεύομαι, ſaginor. A λαρινὸς.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſaginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, ſaginati, benè habiti boves.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. Ex λάρκος, et ἄγω.

Λαρκίδιον, ȣ, τὸ, parva corbis. Dim. à

ΛΑ'ΡΚΟΣ, ȣ, τὸ, corbis è vimine plexus, cophinus, corbis carbonaria.

Λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero. Ex λάρκος, et φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, et φθείρω.

Λαρνακόφορος, ον, in arcâ geſtatus, vectus, &c. A λάρκος, et φέρω.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capſa, arca, riſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro ſimilis. A

ΛΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, Larus, marina avis, à cujus ſtupiditate homines ſtupidos laros appellamus. Λάρον *Comici* pro furaciſſimo uſurpant quandoque.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus; ſuavis dicitur *inpr.* de odore, *item* de vino. Ab ἱλαρὸς. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν πα ὰ δεῖπνον ἔθηκας, *Hom. Il.* 19, 316.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιῶν, part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγγιῶ, f. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τὰς ῥήτορας, *Ariſtoph. Eq.* 357. Hinc

Λαρυγγισμὸς, ȣ̃, ὁ, clamor, vociferatio quæ fit gutture latiùs diducto, de corvis.

Λαρυγγιςὴς, ȣ̃, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput aſperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγγοφώνος, ὁ κ̀ ἡ, è gutture vocem fundens. Ex φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* à λάας.

Λασάμενος, a. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, à λανθάνω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, laſanum, vaſculum, olla; (2) cloaca, ſella familiaris.

Λασανοφόρος, ȣ, ὁ, qui domino laſanum fert.

Λάσδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro λάζȣ, ſeu λάζεο, à λάζομαι.

Λασεύμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, à λανθάνω.

ΛΑ'ΣΘΗ ης, ἡ, illuſio, contumelia.

Λασθῆμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro λασθῆναι, à λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ κ̀ ἡ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ κ̀ ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus.

Λασιόκωφος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſurdus ex aurium hirſutiâ, *Plat.*

Λασιόμαλον, ȣ, τὸ, pomum lanugine obductum, *Hſ.*

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus; (2) herbidus, fruticibuſque et arboribus conſitus.

Λασιόςερνος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui hirſutum habet pectus. Ex λάσιος, et ςέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ κ̀ ἡ, qui hirſuta habet ſupercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca denſa arbuſtis.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τȣ̀ς ἀναγκαίȣς φίλȣς; *Eurip. Andr.* 671. *Conſer. Æſchyl. Agam.* 875.

Λαςαυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius et lautius. Ex λάςαυρος, et κάκκαβος.

Λάςαυρος, ȣ, ὁ, hirſutus circa virilia et quidem *imprimis* inter anum et ſcrotum; (2) inſigniter mutoniatus; (3) ſalax, impudicus; (4) cinædus. Ex λὰ, vel λάσιος, et ταῦρος.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, à λανθάνω.

Λαταγεῖν, ſtrepitum ſeu ſonitum edere λάταξιν effuſis. Ex

Λατάγη, ἡ, *Vox Sicula*, idem quod

ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus qui fit inter cottabum poculo in altum ſublato, et quod à potu reliquum fuit in ſubjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατομεῖον, ȣ, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa cædo. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρα, *Matt.* 27, 60. λελατομημένον, *Marc.* 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, ſaxum exciſum, cementum.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, inciſus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, ad lapides exſcindendos pertinens.

Λατόμος, ȣ, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, et τέμνω.

ΛΑ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, latus, *piſcis*.

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) cultus religioſus, cultus Dei; (3) Euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, ſervus, miniſter.

Λατρευτὴς, ȣ̃, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor; (2) religioſè colo; (3) ſacrifico. Καῦσι δ' αὐτὸν ῷ λατρεύομεν Πολύφημον, *Eur. Cyc.* 24. Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρύεις; *id. Elec.* 131. A

Λάτρης, ȣ, ὁ, ſervus, famulus.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ κ̀ ἡ, idem.

Λύτρον, ȣ, τὸ, merces ſervientis. A λάτρις.

Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros è lapidibus exſtruo. A λατύπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod è lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypſum. Ab eod.

Λατύπος, ȣ, ὁ, qui tundit ſeu percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς, et τύπτω.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α ας, ἡ, guttur, gula, *Hom. Il.* 22, 325. Alii ſcribunt λευκανία.

Λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus; (2) *recent.* monaſterium. A λαῦρος.

ΛΑΥ͂ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copioſus.

Λαύρως, latè; (2) abundè.

Λαυροςομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter et præcipitanter loquor, blatero, *Æſchyl.* Ex λαῦρος, et ςόμα, ος.

Λαφρία, ἡ, prædatrix, epith. Minervæ, quaſi λαφυρία, à λάφυρον.

Λαφυγμὸς, ȣ̃, ὁ, helluatio. A λαφύσσω.
Λάφυξις, εως, ἡ, idem.
Λαφύκτης, ȣ, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τὰ, vide λάφυρον.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, et ἀγωγή.
Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. A λάφυρα.
Λαφυραγωγὸς, ȣ̃, ὁ, prædator. Ex iiſd.
Λάφυρον, τὸ, ap. *Polyb.* poteſtas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod eſt ἐπικυρήττειν, *Ern.* (2) λάφυρα τὰ, ſpolia, et cetera præda.
Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, *Gl. V.* ſubhaſtatio prædæ. Ab eod. et πωλέω, *vendo.*
Λαφυροπωλεῖον, ȣ, τὸ, officina in quâ ſpolia divenduntur. A
Λαφυροπωλέω, ſpolia vel exuvias vendo; (2) ſub haſtâ divendo auctionor. A
Λαφυροπώλης, ȣ, ὁ, ſpoliorum ſeu exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, avidè deglutio; (2) helluor, lurcor, conſumo per luxum.
Λαφύσιος, ια, ιον, vorax, helluo. A præc.
ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio, τὴν μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, *Moſch.* 4, 96.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus; (2) olerum collectio. A
Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris inſtar eſui ſum. A λάχανον.
Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olera ferens.
Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμὸς, ȣ̃, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ȣ, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi olera venduntur. A
Λαχανοπωλέω, ῶ, f ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ȣ, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπώλητρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, et εία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.
Λαχανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω. Unde
Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum.
Λάχη, ης, ἡ, ſors, *Heſ.* Ab eod.
Λαχήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, à λαχαίνω.
ΛΑ'ΧΜΟΣ, ȣ, ὁ, pilorum denſitas.
Λαχμὸς, ȣ̃, ὁ, ſors, *Gl. V.* λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.
Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginoſus, villoſus, piloſus, hirſutus, hiſpidus. A
ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, ſeu pellis hirſuta pilis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.
Λάχνος, pro λαχνήεις, *Suid.*
Λαχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod λαχανώδης.
Λαχοίην, 1. ſing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, à λαγχάνω.
Λάχος, εος, τὸ, ſors. A λαγχάνω.
Λαχȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. à λαγχάνω.
Λαχῶ, *ſortiar,* f. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Λαχὼν, *ſortitus,* a. 2. part. act. verbi ejuſd.
Λαψεῦμαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, à λαμβάνω.
Λαψῆ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.
Λαψȣ̃μαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.
ΛΑ'Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, *Odyſſ.* 19, 230.
Λαώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, popularis. A λαὸς.
Λέα, ας, ἡ, lapis quem textor inter texendum ſtamini appendit, *Etym.* A λᾶας.
Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.
Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἐπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τȣ̃τ' ἡμπισχόμην, calefierem, *Ariſtoph. Conc.* 538. A λεῖος.
Λεᾶναι, a. 1. inf. act.
Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.
Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde
Λεαντικῶς, ad lævigandum aptè.
ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita, membrana ſive ſenectus anguium depoſita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, *Heſ.*
ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 *Reg.* 2, 14.
Λεβητάριον, ȣ, τὸ, parvus lebes. Dim.
Λεβήτιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, et χαίρω, *gaudeo,* cum alluſione ad Charontem.
Λεβητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lebetis formam habens.
Λεβιανὸς, ȣ̃, ὁ, lebianus, piſcis quidam.
Λεβίας, ȣ, ὁ, lebias, piſcis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. *Vox Latina.*
ΛΕ'ΓΝΟΝ, ȣ, τὸ, fimbria quæ adſuitur extremæ veſti.
Λεγνόω, ῶ, unde *apud Heſ.* λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varius, variegatus, *Heſ.* ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνωτὸς, χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθεν, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro λεγόμεθα, à λέγω.
Λέγομες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λέγομεν.
Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγȣσι.
ΛΕ'ΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenſeo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι, dicor; deligor; recenſeor; (2) deligo; numero; percenſeo; (3) diſſero; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλȣσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν——ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, *Ariſtoph.* Θεσμ. 189. Τȣ̃τον ȣ̓δαμȣ̃ λέγω, nihili facio, *Soph. Antig.* 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, ſummatim, *id. El.* 675. Ἦν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν, *Plut. in Alcib.* c. 13. *ex Eupol.*
Λεγώμεθα, *Hom. Il.* 2, 435. Tempus colloquendo teramus——vel, *hic accubemus.*
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipſa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, et ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, *Xen.* Ex iiſd.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iiſd.
ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λειήνας, *Il.* 4, 111. Λείηναν χορὸν, *Odyſſ.* 8, 260. A λεῖος.
Λειάντειρα, ας, ἡ, quæ lævigat. A præc.
ΛΕΙ'ΒΩ, libo, fundo, ſtillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε, *Il.* 1, 463. Δάκρυα λείβων, *ib.* 13, 658. Ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι λείβεται, *de apro,* Heſiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liqueſco.
Λείβηθρον, ȣ, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A præc.
Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore ſeu fluxu inteſtinorum. Ex λεῖος, et ἔντερον.
Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas inteſtinorum, cibos incoctos elabi ſinens. Ex iiſd.
Λειεῦμαι, *lævigor,* præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro λειȣ̃μαι, *contr.* ex λειόομαι, à λειόω.
Λείζομαι, et *Poët.* ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.
Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐλείαναν, à λειαίνω.
Λεικνάριον, ȣ, τὸ, vannus parvus. Dim.
Λεικνίζω, vanno, *Gl. V.* A λεῖκνον.
Λεῖκνον, ȣ, τὸ, ornamentum Bacchicum, vannus; ventilabrum, quod et λίκνον.
Λειμακώδης, ες, prata habens, ſeu paſcua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμὼν.
Λειμὰς, άδος, ἡ, idem et ab eod.
Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum eſt, reliquiæ. A λείπω.
Λειμόδωρον, ȣ, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum ſuffocans.
ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, *Eur. Cycl.*
Λειμωνήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratenſis. A λειμών.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones ſpecies. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνιάτης, λίθος, Limoniates, gemma, quæ *Plinio* eadem videtur cum ſmaragdo, dicta à pratenſi virore. A λειμὼν, *pratum.*
Λειμώνιον, ȣ, τὸ, Limonium, quibuſdam beta ſilveſtris. Ab eod.
Λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratenſis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratenſis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prato ſimilis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν, et εἶδος.
Λειμωνόθε, vel λειμωνόθεν, *adv.* è prato.
Λειόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leniter incedens. Ex λεῖος, et βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barbâ præditus. Ex λεῖος, et γένειον.
Λειοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læve et glabrum caput habens. Ex λεῖος, et κάρηνον.
Λειόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævem caulem habens, cui ſcapus eſt lævis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non aſperum fluctibus, ſed quaſi complanatum. Ex λεῖος, et κῦμα.
Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.
Λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχην, à
Λειοντομάχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum leone. Ex λείων, pro λέων, et μάχομαι.
Λειοντοπάλης, ȣ, ὁ, idem. Ex πάλη.
Λειόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui lævibus eſt pedibus.
ΛΕΙ'ΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non aſper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) triturâ lævigatus; (4) minutatim contuſus. Hinc τὸ λεῖον, ȣ, lævor; item pulvis.
Λειόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævi teſtâ intectus. Ex λεῖος, et ὄστρακον, *teſta.*
Λειόστρεια, ων, τὰ, oſtreæ læves, oſtrea non ſcabra. Ex λεῖος, et ὄστρεον, ſeu ὄστρειον.
Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτριβέω, contero, contundo et comminuo, ita ut lævigetur.
Λειοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ita tritus et tuſus eſt ut ſit lævis. Ex λεῖος, et τρίβω.
Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum eſſe; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat et expolit. Ex λεῖος, et θρὶξ, *capillus.*
Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, et ἔργον, *opus.*
Λείȣσιν, dat. pl. *Ion.* pro λέȣσι à λέων, *leo.*
Λειόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævem ſeu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, et φλοιός.
Λειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævia, non aſpera, habens folia. Ex λεῖος, et φύλλον.
Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.
Λειπανδρεῖν, viris deſtitui, virorum inopiâ laborare. Ex λείπω, et ἀνήρ. Hinc
Λειπανδρεῖον, ȣ, τὸ, decretum de virorum penuriâ emendandâ.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.
Λειποβοτανέω, ῶ, herbâ ſeu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, et βοτάνη.
Λειπόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuptias reliquit.
Λειπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dentibus deſtitutus, qui dicuntur gnomones.
Λειπογράμματος, ον cui litera deeſt.
Λειποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, et δέω.
Λειπόδερμος, ȣ, ὁ, cui deficit præputium ſeu cutis glandem tegens, apella. *Gl. Vet.* λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, et δέρμα.
Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, et δράω, *facio.*
Λειποδρανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, viribus ad aliquid agendum deſtitutus, *Aret.* A præc.
Λειποθυμέω, animo deficio ſeu deficior.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
Λειπόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Λειποθυμικῶς, cum deliquio.
Λειπόκρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, *Gl. V.* λειπόκρεως, macilentus.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, desertio testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.
Λειπόναυς, ὁ, qui navem deserit.
Λειποναύτης, ου, ὁ, qui socios nautas deserit.
Λειποναύτιον, ου, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) λειποναύτιου δίκη, lis quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vel etiam certaminis navalis. A præc.
Λειποπάτωρ, ορος ὁ ᾗ ἡ, qui patrem deserit.
Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in quâ simul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, et πῦρ.
Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.
Λειπόσαρκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.
Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ desertio.
Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
Λειποστράτιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui militiam deserit.
Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. Λειποτακτεῖν τοῦ φίλου. A
Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λείπω, et τάσσω, *ordino*.
Λειποταξία, ας, ἡ, desertio ordinis aut loci in acie.
Λειποταξίας, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης.
Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.
Λειποτάξιος, vide λειποταξίας.
Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animâ linquor, animo deficio, *Xen.*
Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium seu defectio. Ex λείπω, et ψυχή. Hinc
Λειποψυχώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, qualis est qui deliquium animi patitur.
Λειπτέον, *adv. posit.* relinquendum est. Οὐ λειπτέον τάδε, *Eur. Herc. Fur.* 1390.
ΛΕΙ'ΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, desero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) desum, deficio, absum; λείπομαι, relinquor, superfum; superor, minor sum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον, reliqui, p. pass. part. λελειμμένος, relictus, a. 1. pass. part. λειφθεὶς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν, superaretur, *Soph. Tr.* 270. Δύσηνος, οὔτ' ὀδυρμάτων ἔλειπετ' οὐδὲν, *ib.* 954. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, cedunt, *Eur. Med.* 76.
Λείπωσα, *Dor.* pro λείπουσα, à λείπω.
Λείρινος, ίνη, ινον, liliaceus, è liliis factus; (2) lilio similis; (3) floridus, mollis, delicatus. A λείριον.
Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. Ab eod.
ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, *Hes.* A λεῖος.
Λειρόφθαλμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui placido et miti adspectu est. Ex λεῖος, et ὀφθαλμός.
Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis. A λείζω.
Λεῖτον, τὸ, publicum.
Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; *inpr.* sumptibus in remp. faciendis, *deinde*; (2) *tropicè*, reip. quocunque modo, prodesse; (3) sacris operor *in N. T.* (4) *ap. Eccles. Script.* munere ecclesiastico fungor; *inpr.* Sacram Cœnam administro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, *Xen.* τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, *Dem.* περὶ τὰς ἀρχὰς, *Aristot.* πρὸς τί, *id.* A λειτουργός. Hinc
Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum et ecclesiasticum; (2) tributi præstatio.
Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium, seu munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) administratio S. Cœnæ. A λειτουργός.
Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, sacerdotalis; (2) ad ministerium pertinens. A
Λειτουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vid. λητουργός.
Λειφαιμέω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis et pallidus reddor. A

Λείφαιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui sanguis deficit, pallidus et exsanguis. Ex λείπω, et αἷμα.
Λειχάζω, fello, as, *Gl. V.* A λείχω.
ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, *Lev.* 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, *Angl.* Liverwort. Hinc
Λειχηνιάω, ῶ, lichene, seu impetigine laboro.
ΛΕΙ'ΧΩ, f. ξω, lambo, lingo.
Λεῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, à λείπω.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, et ἀνήρ.
Λειψανηλόγος, ὁ ᾗ ἡ, reliquias colligens. Ex seq. et λέγω.
Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum est.
Λεῖψις, εος, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.
Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, et ὕδωρ.
Λειώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, lævis, planus, *Suid.* A λεῖος.
Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.
Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.
Λεκαλέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανήφιλος, *ap. Lucian.*
Λεκανάριον, ου, τὸ, patella. A seq.
ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. à λεκάνη.
Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio è pelvi.
Λεκανόμαντις, εως, ὁ ᾗ ἡ, è pelvi vaticinans.
Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui è vitello est, seu in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, quæ pisa et olera vendit. *Vox Com.*
Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui pisa vendit. Hinc
Λεκιθόπωλις, ίδος, ἡ, quæ pisa vendit.
ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, pisum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum è leguminum farinâ. Hinc
Λεκιθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) è farinâ leguminum confectus. A λέκιθος.
Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λεκός.
Λεκίσκιον, ου, το, scutella. A λεκίς.
Λεκίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.
ΛΕΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, scutella, *Hes. Poll.*
Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω. Unde
Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius. *Gl. Vet.*
Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, orationi et sermoni accommodatus, desertus, eloquens. *Gl. Vet.* λεκτικὸς, dicax.
Λεκτικῶς, propriè, vi vocis.
Λέκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* ἐλέλεκτο, à λέγω. Unde
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis seu verbis consistit, *Ph.* λεκτὸν, dicibile, pl. λεκτοὶ, delecti, principes.
Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.
Λέκτρονδε, *adv.* ad lectum.
Λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.
Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λελαβέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* et *Poët.* pro λαβέσθαι, à λαμβάνω.
Λελάβησι, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάβῃ.
Λελαβόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλαβόμην.
Λέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, à λανθάνω pro λήθω.
Λελαθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην.
Λέλακα, perf. ind. med. à λακέω.
Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.
Λελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.
Λελάμπρυνται, 3. sing. perf. ind. pass. v. λαμπρύνω.

Λελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro λελήσμεθα, à λανθάνω.
Λέλασαι, *oblitus es*, 3. sing. perf. ejusd.
Λελάχωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, à λαγχάνω.
Λέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. λείπω.
Λέλειπτο, *relictus erat*, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
Λελειχότες, perf. part. act. v. λείχω.
Λελέχθαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. λέγω.
Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
Λεληθότως, *adv.* latenter, clam, furtim. A λέληθος, part. perf. med. à λανθάνω.
Λέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro λελάληκα, à λαλέω.
Λέλημμαι, perf. ind. pass. v. λαμβάνω.
Λελῆσθαι, perf. inf. pass. v. λανθάνω.
Λέλησμαι, *oblitus sum*, perf. ind. pass.
Λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λελιημένος, perf. part. pass. *per Euphon.* et λελιμμένος, *Æsch. Sept. ad Theb.* 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ᾗ μάχης λελιμμένος, pro λελιλημένος, à λιλέω.
Λέλογα, *dixi*, perf. ind. med. v. λέγω.
Λελογίσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. v. λογίζω.
Λελογισμένως, *adv.* prudenter, cautè. A λελογισμένος, part. p. pass. à λογίζομαι.
Λέλογχα, perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Λέλοιπε, 3. sing. perf. ind. med. v. λείπω.
Λελουμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. λούω.
Λέλοχας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, à λέγω.
Λελύμασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro λελυμαμμαι, à λυμαίνω.
Λελυμένως, leniter, lentè. A λύω.
Λέλυται, 3. sing. perf. ind. pass. v. λύω.
Λεμβάδιον, ου, τὸ, parvus lembus. Dim.
Λέμβαρχος, ὁ, lembi gubernator.
ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
Λεμβώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, lembo similis.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis et similium; (4) tegmen. A λέπω.
ΛΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, mucus concretus.
Λεμφὸς, οῦ, ὁ, vel λέμφος, ου, ὁ, mucosus; (2) stolidus, stultus.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. *Vox Latina.*
Λεξάσθων, *contr.* ex λεξάσθωσαν, aor. 1. imperat. med. à λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.
Λέξατο, *recensuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, à λέγω, *recenseo*.
Λέξεο, 2. sing. præf. imperat. *Ion.* pro λέξεσο, à λέξομαι, *cubo*.
Λέξεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro λέξιος, à λέξις. Unde
Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, vocula, verbum exquisitius. Dim.
Λεξείω, dicturio, *Gl. V.* A λέξω, *dicam*.
Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, et θήρα.
Λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor et capto.
Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio. Ex iisd.
Λεξικογράφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικὸς, οῦ, ὁ, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, et τὸ λεξικὸν, οῦ, sc. βιβλίον, liber in quo vocabula suâ serie posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.
Λεξοῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λεξοῦσι, à λέγω.
Λεοντάγχονος, ὁ ᾗ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.
Λεοντέη, ης, et *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.
Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est.
Λεοντηδὸν, *adv.* more leonino, instar leonis.
Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.
Λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.
Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.

Λεόντιος, ια, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντίσκος, ου, ὁ, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, leones alens. Ex βόσκω.

Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonum domitor. Ex λέων, et δαμάω.

Λεοντόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, leonino, id est, forti animo præditus. Ex λέων, et θυμός.

Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput leonis habens.

Λεοντοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, leonum curator. Ex κομέω.

Λεοντομιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum et leonum coitu progeniti. Ex λέων, et μίγνυμι.

Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba.

Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, et πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, leonicida, leonum interfector, λεοντόφονος, à leone occisus.

Λεοντοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, leonem ferens. Ex φέρω.

Λεοντοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, ex leone natus. Ex λέων, et φύω, *nascor*.

Λεοντοχλαίνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pelle leoninâ indutus. Ex χλαῖνα, *vestis*.

Λεοντόψυχος, fortissimus. Ex ψυχή.

Λεοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *adv.* more leonino.

Λεωργός, vid. λεωργός.

Λέπαδνον, ου, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, asper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, albus, *Eust.* Ex λεπὶς, et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnascens. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lancinula. Dim.

Λεπιδοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, squamæ formam habens. Ex λεπὶς, et εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ου, ἡ, æris squama.

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, squamatus, squameus, squamosus; (2) piscis quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen vel squamam detraho; (2) pellem detraho. A

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, filiqua; (3) squama piscis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρός. Unde

Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera.

Λεπράω, ῶ, scaber fio; scaber sum.

Λεπριάω, ῶ, idem et ab eod.

Λεπρικὸς, ἡ, ὸν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. A

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, οῦ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, οῦμαι, lepram patior, leprâ laboro.

Λεπρύνω, λεπρύνομαι, idem.

Λεπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leprosus, scaber.

Λεπτακινὸς, οῦ, ὁ, tenuis, minusculus, minutulus. *In Epigr. Ph.* λεπτακλινής, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, subtilis. Ab eod.

Λεπτεπίλεπτος, ὁ καὶ ἡ, gracilis supra graciles, gracilitate omnes superans, *Epigr.*

Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque recenseo Ex λεπτὸς, et ἀγορέω.

Λεπτίζω, extenuo, attenuo.

Λεπτοβαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπτοβλάστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς, et βλαστάνω.

Λεπτοβόης, ου, ὁ, exilem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, et βοὴ, *clamor*.

Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπτογράφος, tenuiter, subtiliter scribens.

Λεπτόγραφος, ὁ καὶ ἡ, minutis et exiguis literis descriptus.

Λεπτόγανος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus solum tenue et non pingue est. Ex λεπτὸς, et γαῖα.

Λεπτόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.

Λεπτόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem, τὸ λεπτόγεων, tenuitas, sterilitas soli.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, acutus, subtilis. Ex λεπτὸς, et γνώμη.

Λεπτόγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minutis literis seu lineis constans. Ex γράμμα, seu γραμμή.

Λεπτοδέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπτόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Λεπτοδερμία, ἡ, corii tenuitas.

Λεπτόδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materiâ structus. Ex δέμω.

Λεπτοεπέω, ῶ, subtiliter differo, minutissima quæque tracto. Ex ἔπος.

Λεπτόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui tenui pilo seu capillo est. Ex λεπτὸς, et θρίξ.

Λεπτόθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς, et θρίον.

Λεπτόϊνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς, et ἴς.

Λεπτοκάλαμος, epith. arundinis tenuis.

Λεπτόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus tenuis.

Λεπτοκάρυον, ου, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφος, ου, ὁ καὶ ἡ, festucam seu furculum tenuem habens.

Λεπτόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenuem caulem seu scapum habet.

Λεπτόκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, exiles tibias, ac suras, seu crura exilia habens. Ex κνήμη.

Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, seu contundo, comminuo. Ex κοπή.

Λεπτολεσχής, έος, ὁ καὶ ἡ, subtiliter et nimis scrupulosè de re leviori disputans. Ex λεπτὸς, et λέσχη, *sermo*.

Λεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugæ, subtilior de re levi disputatio. Ex iisd.

Λεπτολογέω, minuta et subtilia disputo, subtiliùs de re levi differo, curiosiùs expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, *Aristoph. Nub.* 319. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod

Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus minimis disputatio. Ab eod.

Λεπτολογιστής, οῦ, ὁ, nimis subtilis argumentator.

Λεπτολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui subtiliter et minutis de rebus differit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, et λόγος.

Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A

Λεπτομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenues et exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτὸς, et μέρος.

Λεπτομέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, scrupulosus, anxius; in minutiis diligens, *Ph.* Ex μέριμνα.

Λεπτομερῶς, *adv.* minutatim, subtiliter, excutiendo minutissima quæque.

Λεπτόμητις, εως, ἡ, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτὸς, et μῆτις.

Λεπτόμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenui licio seu filo textus.

Λεπτομυθέω, subtiliter differo, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, subtiliter netus, vel etiam è stamine subtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tenues et graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenues et exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui tenuis est radix.

Λεπτόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτὸς, et ῥύω, *fluo*.

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenuis, subtilis, (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) acutus, ingeniosus, argutus.

Λεπτοσκελής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenue et minutum semen habet. Ex λεπτὸς, et σπέρμα.

Λεπτόστομος, ον, tenue, angustum os habens.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, gracilitas.

Λεπτοσύνθετος, ον, è subtili materiâ factus, subtilis, mollis.

Λεπτοσχιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuibus fissuris distinctus, tenuiter scissus, incisus, diffissus. Ex λεπτὸς, et σχίζω.

Λεπτόσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenue corpus habens. Ex λεπτὸς, et σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, in tenues partes seco. Ex λεπτὸς, et τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenues et raros capillos seu pilos habens. Ex λεπτὸς, et θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, subtilia opera conficio; (2) subtiliter partior, distinguo, exprimo, subtili ratione tracto. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐνδέοντι λεπτουργεῖς, *Eur. Hipp.* 926.

Λεπτουργής, έος, ὁ καὶ ἡ, subtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ, opus subtile. A

Λεπτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, subtilium operum artifex. *Gl. V.* faber lignarius. Ex λεπτὸς, et ἔργον.

Λεπτυφὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuem et subtilem corticem habens.

Λεπτοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuis, exilis, subtilis. Ex φύω.

Λεπτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuia folia habens.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, et φωνή.

Λεπτόχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenuem habet succum, qui fucci tenuis est.

Λεπτόω, ῶ, pass. λεπτόομαι, οῦμαι, macer fio, macreo. *Gl. V.* A λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proserpina, vel anima, mors, fatum, Pluto, *Lycurg.*

Λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτυντικὸς, ἡ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem et gracilem reddit. A

Λεπτύνω, attenuo, tenuem et gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτύνομαι, macresco. A λεπτός.

Λέπτυσμος, ου, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, *adv.* tenuiter, subtiliter, accuratè.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. à λέπυρον. Hinc

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λεπυρός.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, testa. A λέπω. Hinc

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticosus, squamosus.

Λεπυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab eod.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus. A

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει, *Athen.*

Λεπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, squamosus, *Gl. Vet.* A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. A λέσβιος. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obscœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insulâ Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕ'ΣΒΟΣ, ου, ἡ, Lesbus, insula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blaterò, sermocinor.

Λεσχαίνω, idem. A λέσχη.

Λεσχαῖος, ου, ὁ, confabulator, *Hes.* A

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes et locus

in

in quem homines de rebus philoſophicis diſputandi gratiâ convenire ſolebant, *Gen.* 24, 63.
Λεσχηνεία, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria;
Λεσχηνευτής, ȣ̃, ὁ, confabulator. A
Λεσχηνεύω, fut. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.
Λεσχηνόριος, ȣ, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipſo lucente, ſeu interdiu, homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνάριος, alii λεσχηνόριον.
Λεσχηνῶται, diſcipuli qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.
Λεσχηρῶ, confabulor, ſermocinor, *Heſ.*
Λεσχόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη, et μάχομαι.
Λυγαλέης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις.
Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus; (2) difficilis, gravis, moleſtus; (3) malus; (4) miſerabilis, ærumnoſus; (5) invalidus, *it.* tenuis, levis, vilis. A λοιγός.
Λευγαλέως, graviter, acerbè, triſti animo.
Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus ſeu candidus ſum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπουσ' ἠώς, *Eurip. Iph. in Au.* 154. A λευκός.
Λευκάκανθα, ης, ἡ, ſpina alba. Ex λευκὸς, et ἄκανθα.
Λευκάλφιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam polentam ſeu farinam habens. Ex λευκὸς, et ἄλφιτον.
Λευκάμπυξ, ὁ ϗ ἡ albas vittas habens.
Λευκᾶν, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro λευκήν.
Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.
Λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. paſſ.
Λευκάνθεμον, ȣ, τὸ, anthemidis ſpecies. Ex λευκὸς, et ἄνθος.
Λευκάνθης, εος, ὁ ϗ ἡ, florem album habens. Ex iiſd.
Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus ſum; (2) dealbo, candidum reddo. Ex λευκὸς, et ἀνθίζω.
Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.
Λευκανίηνδε, *adv.* ad gulam.
Λευκανίοθεν, ex gutture, ex imo gutturis.
Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.
Λευκαντὴς, ȣ̃, ὁ, dealbator, *Gl. V.* Ab eod.
Λευκαντικῶς, candidè, ſpecie albâ.
Λευκάργιλος, ȣ, ἡ, argilla candida.
Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκός.
Λευκασμὸς, ȣ̃, ὁ, dealbatio; (2) candor. *Vet. Lex.* Quaſi à λευκάζω.
Λευκάσπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.
Λευκαυγὴς, ὲς, candidus cum ſplendore.
Λευκαχάτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies, achates albus.
Λευκερινεὸς, ἡ, caprificus alba, ficûs ſpecies.
Λευκέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo et rubro mixtus. Ex λευκὸς, et ἐρυθρὸς.
Λευκερῳδιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ardea alba, ardeola.
Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba; (3) ſpartum.
Λευκηπατίας, ȣ, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λευκὸς, et ἧπαρ.
Λευκήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. ναῦς, navis albos remos habens.
Λευκὴ ης, ες, albus.
Λεύκινος ίνη, ινον, populeus. A λευκή.
Λεύκιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui candidos equos habet.
Λευκίσκος, ȣ, ὁ, piſcis è mugilum genere. A λευκή.
Λευκίτης, ȣ, ὁ, candidus *apud Theoc.* hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* à colore. A λευκός.
Λευκογαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus terra alba eſt.
Λευκόγειος, ȣ, vel *Att.* λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem.
Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λευκὸς, et γράφω.
Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iiſd.
Λευκοδέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albâ pelle amictus. Ex λευκὸς, et δέρμα.
Λευκοδίφθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis pellibus ſeu rhenonibus indutus. Ex λευκὸς, et διφθέρα.
Λευκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, *Gl. V.* Ex λευκὸς, et εἷμα.
Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; *Ion.* λευκοθέαι, Nereides.
Λευκόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei ſunt pili.
Λευκοθώραξ, candidè loricatus.
Λευκόϊνος, ον, è leucoino factus. A
Λευκόϊον, ȣ, τὸ, alba viola, *Angl.* Snow Drops. Ex λευκὸς, et ἴον, *viola.*
Λευκόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albos fructus proferens.
Λευκόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis eſt albus.
Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, *Heſ.*
Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens.
Λευκόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui candida eſt coma.
Λευκόκρας, candidum habens caput, *Heſ.*
Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc
Λευκόκυμων, ὁ ϗ ἡ, ſpumans, epith. litoris.
Λευκόλιθος, ὁ ϗ ἡ, ex albo lapide conſtans.
Λευκόλινον, ȣ, τὸ, linum album.
Λευκολόφας, ὁ, idem quod
Λευκόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam criſtam habens.
Λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mæna candida, piſcis.
Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, ſeu albam lanam habens.
Λευκομέλας, è nigro et albo mixtus.
Λευκομέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.
Λευκομφάλιος, ficûs ſpecies. Ex ὀμφαλός.
Λευκόνοτος, ȣ, ὁ, purus et candidus, i. e. ſiccus notus ſeu auſter, qui imbribus caret.
Λευκοόπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albeſcentes, ſeu flaveſcentes fructus ferens, epith. arboris. Ex ὀπώρα.
Λευκοπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκὸς, et παρειά.
Λευκοπάρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Λευκοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus veſtis album limbum aut albos clavos habet. Ex παρυφή.
Λευκοπέταλος, gemma quæ candorem nivis ex auro diſtinguit, *Plin.* Ex πέταλον.
Λευκόπετρον, τὸ, rupes nuda à gramine, &c.
Λευκόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, albos habens cubitos.
Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.
Λευκοπληθὴς, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, *Ariſtoph.* Ex πλῆθος.
Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas vel ſtrias, &c. habens.
Λευκόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos habens pedes.
Λευκόπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.
Λευκόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, et πτερὸν.
Λευκόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albas habens nates; (2) mollis et effeminatus. Ex λευκὸς, et πυγή.
Λευκόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui albis equis utitur, epitheton ſolis.
Λευκόπωρος, v. λευκοόπωρος.
Λευκόροδον, ȣ, τὸ, roſa alba ſeu candida, *Ph.* λευκόροδον, liguſtrum, ſaliunca.
ΛΕΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perſpicuus; (4) fauſtus, felix; (5) jucundus; (6) ſerenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) ſtupidus, tardus; (10) integer, purus.
Λευκόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidam carnem habens. Ex λευκὸς, et σάρξ.
Λευκοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albâ lanâ velatus, epith. ſupplicis. Ex λευκὸς, et στέφω.
Λευκόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albis maculis diſtinctus.
Λευκόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens pedes. Ex λευκὸς, et σφύρα.
Λευκοσώματος, ον, albus, candidus.
Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.
Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λευκὸς, et θρὶξ.
Λευκουρὸς, ὸν, albam caudam habens. Ab ȣ̓ρά.
Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albâ texturâ conſtans; (2) albus. Ex λευκὸς, et ὑφάω.
Λευκοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albus adſpectu. Ex λευκὸς, et φάω.
Λευκόφαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex albo et fuſco mixtus.
Λευκόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos ſeu albicantes oculos habens.
Λευκοφλεγματίας, ȣ, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis ſuperficiem albâ pituitâ plenam extollit. Ex λευκὸς, et φλέγμα.
Λευκοφλεγματόω, hydrope, leucophlegmatiâ laboro.
Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatiâ.
Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.
Λευκοφορέω, candidâ veſte utor.
Λευκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albam ſeu candidam veſtem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λευκὸς, et φέρω.
Λευκόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, candida habens ſupercilia.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, candidam tunicam habens.
Λευκοχροία, ας, ἡ, candidus et albus color.
Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ϗ ἡ, albus, albicans. A χρόα.
Λευκόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſc. λίθος, lapis aureus interveniente candidâ venâ, *Plin.*
Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui candidam habet cutem.
Λευκόω, ῶ, f. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. paſſ. part. dealbatus, albo colore inductus. λελευκωμένον γραμματεῖον, *Dem.* A λευκός.
Λευκώλενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formoſus. Ex λευκὸς, et ὠλένη.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipſum quod dealbatum eſt; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proſcriptione; unde tabula proſcriptionis, album; (3) liber, è tabulis gypſatis, qui et ipſe album dicitur; unde (4) catalogi, v. gr. ſenatorum, equitum, &c. (5) leges ipſæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.
Λευκωματίζω, dealbo. A præc.
Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.
Λευκώπης, ȣ, ὁ, albus adſpectu. Ex λευκὸς, et ὤψ.
Λευκωπίας, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adſpectu.
Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.
Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis, planus, æquus, de loco. A λεῖος.
Λεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidatus. Σὲ λεύσιμος μένει δίκη, *Eurip. Heracl.* 60. A λεύω.
Λευσμὸς, ȣ̃, ὁ, lapidatio. Ab eod.
ΛΕΥ'ΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ, *Eur. Heracl.* 736.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſeu lapidibus obruatur; (3) qui mittitur jaculando, ſc. lapis. Λευστὴρ, φονεὺς λίθοις ἀναιρῶν, *Æſch. S. T.* 205.
Λευστὸς, ἡ, ὸν, lapidatus. A λεύω. (2) viſibilis. A λεύσσω.
Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor; (2) lætitiam ſermone præ me fero. A
Λευχείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, albam veſtem geſtans. Ex λευκὸς, et εἷμα.
Λευχηπατίας, vide λευκηπατίας.
Λεύω, f. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεὶς, aor. 1. paſſ. *apud Heſ.* lapidatus. A λᾶς, vel λάας.
Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſeu lectis extruendis aptus. A λέχος.
Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσσι.
Λεχεποίης, ferens herbas lectis et ſtibadiis idoneas, *Il.* 2, 697. Ex λέχος, et πόα.
Λεχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.
Λεχθὲν, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. n. g. v. λέγω.
Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (3) nuptiæ; (4) uxor, *Poët.* A λέγω, *cubare facio.*
Λέχοσδε, *adv.* lectum verſus, ad lectum.
ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.
Λέχρις, *adv.* obliquè. A præc.
Λέχω, vel λέχομαι, cubo.
Λεχὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, puerpera, *Eur. El.* 652. A λέχος. Hinc
Λεχώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad puerperium pertinens.
Λεχωῒς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.
Λεωϐατος, ȣ, ἡ, ſeu ὁδὸς, via publica et vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, et βαίνω.

Λεώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, vulgaris. *Ph.* A λεὼς.
Λεωλογέω, ῶ, populum percenfeo. Ex λεὼς, et λέγω, *percenfeo*.
Λεῷμι, *vellem*, præf. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, à λεάω.
ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) pifcis quidam; (3) ferpens quidam; (4) aftrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui et elephantiafis; (6) faltatio quædam.
Λεωπάτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, à populo calcatus. Ex λεὼς, et πατέω.
Λεωπέτρα vel λειοπέτρα, et λεωπετρία, ας, ἡ, petra plena et lævis. Ex λεῖος, et πέτρα.
Λεωπετρία, ἡ, idem et ex eod. *LXX.*
Λεωργὸς, ου, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus, epith. Promethei *apud Æfchyl.* it. audax, temerarius, *Xen.* Ex λεὼς, et ἔργον. V. *Ern.*
Λεὼς, ὼ, ὁ, Atticè pro λαὸς, populus.
Λεωσφέτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, quem fuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex fuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, et σφέτερος.
Λεωφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, populum feu populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, et φέρω.
Λῇ, 3. fing. præf. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, à λάω.
Ληγέμεναι, præf. infin. act. *Dor.* pro λήγειν.
Λήγοιμεν, 1. pl. præf. opt. act.
ΛΗ'ΓΩ, f. ξω, ceffo, defino, finem facio; (2) ceffare feu definere facio. Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων, *Soph. El.* 103 ὕπνου, *Eur. Her. fur.* 1014. Λήγω ποιῶν, *Plat.* Λήγει μένος, is qui ipfe fe cohibet; λήγει μένους, is qui occifus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, *S. Clark, S. T. P. ad Hom. Il.* 13, 424
Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud rofcidum, quod è λήδῳ, colligebatur in Arabiâ. A λῆδον.
Ληδάριον, τὸ, veftis vilis, qualis æftate geftabatur. A λῆδος,
Λήδιον, vel ληδίον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon feu ladon, cifti genus.
ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veftis è panno raro et detrito.
Λήθαιος, αία, αιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviofus, oblivionem inducens. A λήθη.
Ληθάνω, oblivifci facio. Ab eod.
Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.
Ληθαργικὸς, ἡ, ὸν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternofus. A λήθαργος.
Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceffitate fum oppreffus. Ab eod.
Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adject.* ὁ ᾗ ἡ, obliviofus. A λήθη, et ἀργὸς.
Λήθεαι, 2. fing. præf. ind. paff. *Ion.* pro λήθῃ, à λήθω.
Ληθεδανὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A
Ληθεδὼν, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita:
Λήθει, 3. fing. præf. ind. act. v. λήθω.
Λήθετο, 3. fing. imperf. ind. paff. *Ion.* pro ἐλήθετο.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.
Ληθικὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A λήθη.
Λήθιος, ία, ιον, clandeftinus, *Hef.* Ab eod.
Ληθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μερίμνη.
Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.
Ληθότης, ητος ἡ, oblivio, *Suid.* Ab eod.
ΛΗ'ΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, oblivifcor. Ὀυ δὲ σε λήθω, *Il.* 1, 561. Ὀυδέ μιν ἠὼς Φαινομένη λήθεσκεν, *ib.* 24, 13.
Ληϊάδης, ου, ὁ, prædando captus, feu abductus, captivus, *Hef.* A ληΐη.
Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex ληΐη, et ἀνήρ.
Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva.
Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ fegetes depafcit, et arva vaftat.
Ληϊβοτὴρ ῆρος, ὁ, qui fegetem depafcit.
Ληϊβότης, ου, ὁ, idem. A λήϊον, et βόσκω.
Ληϊδάριον, ου, ὁ, veftis vilis. Dim à λῆδος.
Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.

Ληΐζετο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, à
Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) fortior, nancifcor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξυναπάτης ἐλῄσατο, *Eur. Tro.* 868. Ὀυ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, *Hefiod.* Ἔργ. 700. A λεία.
Ληΐη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.
ΛΗΙ'ΟΝ, ου, τὸ, feges; (2) triticum; (3) arvum fegete confitum, campus fegetum.
Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, et amplæ opes. A λεία.
Ληΐσσατο, 3. fing aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐληΐσατο, à ληΐζω. Unde
Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator.
Ληϊστὴς, ου, ὁ, idem et ab eod.
Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, prædando captus; (2) qui prædando captus feu adquiri poteft. Ab eod.
Ληϊστοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones effent, et primi tubas inveniffent, *H.f.* Ex ληϊστὴς, et σάλπιγξ, *tuba.*
Ληϊστὺς, ύος, ἡ, præda. A ληΐζω.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.
Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ.
Ληΐτὶς, ίδος ἡ, bello feu prædando capta mulier.
Ληΐτάρχαι, qui præerant facrificiis, *Hef.* Ex λήϊτον, et ἀρχὴ,
Λήϊτον ου, τὸ, locus publicus, ubi magiftratus conveniunt, curia. A λήϊτος.
Λήϊτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.
Ληΐτεργέω, opus publicum facio. A
Ληΐτεργὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, v. λειτεργὸς.
ΛΗΚΕ'Ω, ῶ, fono, refono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, v. ληκεῖν.
Ληκτήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.
Ληκυθίζω, fut. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum è lecytho adfunditur; (2) exquifitiùs compono, ampullor, fefquipedalia verba crepo. A λήκυθος.
Ληκύθιον, ου, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.
Ληκυθισμὸς, ου, ὁ, cantus fuavior, mollior, fuavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde
Ληκυθιστὴς, ου, ὁ, qui cavam vocem edit, fc. qualem edunt vafa cava quum pulfantur; (2) qui exilem edit vocem, *Hef. Suid.*
Ληκυθοποιὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος, et ποιέω.
Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, lecythus, vas olearum, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta, oratoria; (5) liber confertus pigmentis oratoriis.
ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, præfens animus, animus fortis viriliſque, fortitudo; (2) fuperbia, animus timidus; (3) voluntas, confilium, decretum, propofitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.
Λημαλέος, έα, έον, gramiofus; (2) lippus. A λήμη.
Λημάτιας, ου, ὁ, præfenti et confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde
Λημαπάω, ῶ, præfenti animo fum.
Λημάτόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.
Λημάω, ῶ, lippio, gramiofos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, *Ariftoph. Plut.* 580.
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, fordes oculorum, cum lacrima è pituitâ concrefcit; (2) lippitudo; (3) ftupor, λημία, ἡ, *Hipp.*
Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, fumptio, res quæ accipitur; (2) munus quo quis corrumpitur; (3) lucrum, redditus qui alicunde capitur, feu honeftè, five turpiter; (4) redditus, obventio; (5) fumptio, adfumptio, *apud Dialecticos*; (6) major propofitio, *apud Jofiam*; (7) titulus et argumentum difputationis; (8) apophthegma. A λαμβάνω.
Λημματικὸς, ἡ, ὸν, occafione aptè et dextrè utens. A præc.

Λημμάτιον, ου, τὸ, propofitio, fumptio parva. Dim.
Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo.* A Λῆμνος, *Lemnus*, infula.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, lemnifcus, fafciola è coronâ dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.
Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.
Λῆμνος, ου, ἡ, Lemnus, infula Vulcano facra.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præfides. A ληνὸς. Unde
Ληναΐζω, è Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen fcribo, &c.
Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo facri.
Λήναιον, ου, τὸ, pl. Λῆναια, Lenæa. Lenæum feftum in honorem Bacchi agitari folitum. A ληναῖος.
Ληναῖος, Lenæus Bacchus.
Ληναΐτης, ου, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo facri.
Ληναιὼν, ῶ ος, ὁ, menfis in quo feftum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibufdam idem eft qui Januarius nofter. A ληνὸς.
Ληνὶς, ίδος, ἡ eadem quæ ἰσοπέδη, fcribitur etiam λινὶς, malè, *Ern.*
Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator, *Gl. V.* Ex ληνὸς, et βαίνω, *calco.*
ΛΗΝΟ'Σ, ου, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus feu concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina fubigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur fcuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclefia, *met.*
ΛΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, lana.
Λῆξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, à λήγω.
Λήξεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.
Ληξιαρχικὸν, ου, τὸ, feu βιβλίον, liber in quem puerorum nomina infcribebantur, qui jam fuæ tutelæ facti erant. A
Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magiftratus Athenis qui pueros fuæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν infcribebant. Ex λῆξις, et ἄρχων.
Ληξιπύρετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, faciens ceffare febrem.
Λῆξις, εως, ἡ, fortitio; (2) fors, id quod fortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) ceffatio; (6) regio, locus; (7) culmen, faftigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *fortior*, vel λήγω, *defino.*
Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, fumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, fumendum, incipiendum eft. A λαμβάνω.
Ληπτὴς, ου, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.
Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum feu accipiendum proclivis. Ab eod.
Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi poteft. Ab eod.
Ληρεύω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.
Ληρέω, ῶ, idem. Λῆρον ληρεῖς, *Ariftoph. Plut.* 516. A λῆρος.
Λήρημα, ρήματος, τὸ, nugæ deliramentum:
Λήρησις, εως, ἡ, idem. A ληρέω.
Ληρολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nugator.
ΛΗ͂ΡΟΣ, ου, feu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus. Hinc
Ληρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, nugatorius, nugax.
Ληρῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, et ᾠδὴ, *cantus.*
Ληρῳδία, ἡ, nugæ.
Ληρωδῶς, ineptè, nugatoriè.
Λῇς, 2. fing. præf. conj. act. *Dor.* et *contr.* pro λάῃς, feu λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, à λάω, vel θέλω.
Λήσεις, 2. fing. f. 1. ind. act. verbi λήθω.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω, et παῖγμα.
Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo.*
Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, *Gl. V.* A λήσμων.
Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliviosus, immemor. A

Λήσομαι, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗ͂ΣΟΣ, ȣ, ὁ, stella splendida in spinâ scorpionis, *Hes.*

Λῃστάρχης, ȣ, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστής, et ἀρχή.

Λῄσταρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.

Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Λῃστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto. Κώμαις τε ϗ ἀγροῖο ἐπιτρέχων ἐλῄστευεν, *Herodian.* A λῃστής. Unde

Λῃστήριον, ȣ, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium.

Λῃστής, ȣ͂, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστής, à λεία, *præda.*

Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λῃστικὸν, ȣ͂, sc. σύστημα, agmen prædonum. A λῃστής.

Λῃστικῶς, more prædonum.

Λῆστις, εως, ἡ, oblivio, *Eur. C.* 171. A λήθω.

Λῃστοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædonum interfector. Ex λῃστής, et κτείνω.

Λῃστὸς, ἡ, ὸν, pro ληϊστός.

Λῃστοτροφέω, è prædâ alo. Ex τροφή.

Λῃστρικὸν, ȣ͂, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A λῃστής.

Λῃστρικὸς, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Λῃστρικῶς, *adv.* prædonum more.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A λῃστής.

Λήσω, f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λῃταρχὸς, ὁ, sacerdos publicus, *ap. Lycurg.* Ex λήϊτον, et ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενής, ὲς, Latonâ natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, όος, *contr.* pro ȣ͂ς, ἡ, Latona. Sic dicta quia animabus extendit *lævitatem* morum, *voluntariam* vitam, et divinam mansuetudinem et quietem, *Procl. in Crat.*

Λητωῒς, ΐδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωῒς κούρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ȣ, ὁ, Latonius.

Ληφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass.

Λήψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) impetus primus febris; (4) sumptio; seu adsumptio, *apud Dialecticos.* A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. sing. f. v. λαμβάνω, pro λήβω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejusd.

Λί, in compositione est pro λίαν.

ΛΙΑ'ΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) separo; et (4) λιάζομαι, separo me, secedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo. Σπουδῇ πρὸς σ᾽ ἐλιάσθην, exii, *Eur. Hec.* 99. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης, *Il.* 24, 96.

ΛΙ'ΑΝ, *adv.* valdè, admodùm.

Λιανθὴς, ὲς, valdè floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, et ἄνθος.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. pass. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ȣ, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, thureus, thus referens.

Λιβάνινος, thurinus, *Gl. V.* A λίβανος.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. ustio thuris, *Ph.* λιβανοκαΐα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui è thure incenso vaticinatur.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, thus; at propriè (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, et λιβάνη, sed *ap. Recentiores*; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thureo colore est. Ex χρόα.

Λιβανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτός.

Λιβανωτινὸς, ἡ, ὸν, è thure factus.

Λιβανώτιον, ȣ, τὸ, thusculum, *Gl. V.* Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, ȣ͂, τὸ, thus. Ab eod.

Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ȣ, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, ȣ͂, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ὁ ϗ ἡ, thurifer. A φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτίς.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo:

Λίβηθρον, ȣ, τὸ, aquæ ductus, fossa. A λείβω.

Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, stillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ȣ, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum et Austrum spirans. Ex λίψ.

Λίβος, εος, τὸ, gutta, stilla, stillatio humoris ex oculis; (2) libum ap. Athen. *Vox. Lat.* A λίβω.

Λιβοφοῖνιξ, ὁ, Carthaginiensis, idem quod λιβόνοτος.

Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebrosus, niger. A λείβω.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λιβυρνον, ȣ, τὸ, Liburnum, species navigioli.

Λίβυς, βυος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λίψ.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina è Libyâ.

Λιβυστικὸς, ἡ, ὸν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, libo, stillo, *Hes.* A λείβω.

Λίγα, *adv.* stridulè, argutè, clarè, pro λίγεα, à λιγύς. Unde

Λιγαίνω, stridulum et argutum sono; (2) clarè prædico, vehementer gemo, &c.

Λιγγούριον, τὸ, electrum, lincurius.

ΛΙ'ΓΓΩ, strideo, stridorem edo; unde *Homericum* λίγξε, a. 1. Λίγξε βιὸς, *Il.* 4, 125.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, *adv.* strictim; in superficie tantum, non profundè; (2) leviter.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ȣ, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula in quâ metalla conflantur.

Λιγέα, nom. pl. n. g. à λιγύς.

Λιγεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

Λιγείῃ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro λιγεία.

Λιγέως, *adv.* stridulè. A λιγύς.

Λίγνα, τὰ, vestis partes quædam interiores, *Poll.* At *Ph.* λίγνον, blandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginosus. A

ΛΙ'ΓΝΥΣ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginosus.

Λιγνωτὸς, pingui similis; λιγνωτὰ, *Nicand.* ubi *Schol.* λιπώδη.

Λίγξε, *sonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε, à verbo λίγγω, *sono, strideo.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ᾽ ἴαχεν, ἆλτο δ᾽ ὀϊστὸς, *Hom. Il.* 4, 125.

Λιγυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, stridens, clarè resonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, et ἠχέω.

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιγύμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, suaviter canens. Ex λιγὺς, et μέλπομαι, *cano.*

Λιγύμυθος, ὁ ϗ ἡ, qui stridulâ voce loquitur.

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς, et πνείω, pro πνέω, *spiro.*

Λιγύπνοος, λιγύπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis stridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, argutè et concinnè cano.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ȣ, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argutum sonans. Ex λιγυρὸς, et θρόος.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, stridulum spirans. Ex πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, stridulus, argutus, argutum stridens; (2) canorus; (3) jucundus. A

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, Ligusticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Ligustica.

Λιγυφθόγγοισι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.

Λιγύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, stridulam seu suavem vocem habens, argutus.

Λιγύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. *Il.* 19, 350.

Λιθάζω, f. άσω, propriè in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo. Λιθάσαντες τὸν Παῦλον, *Act.* 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, *Heb.* 11, 37. Λιθασθῶσιν, *Act.* 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus asper; (3) petra lubrica vel aspera; (4) *adject.* lapidosus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ȣ, ἡ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ȣ, τὸ, lapillus, gemma, *Gl. V.* Dim. A

Λιθάριον, ȣ, τὸ, lapillus, *Ph.* λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, a. 1. part. act. verbi λιθάζω.

Λιθάσθωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, ȣ͂, ὁ, lapidator, *Ph.* A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λιθεῖος, εία, εῖον, vel λίθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιθία, seu λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesicâ, *Gl. V.* calculositas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, f. άσω, calculo laboro, part. λιθιῶν, calculosus, *Ph.* A λίθος.

Λιθίδιον, ȣ, τὸ, lapillus. Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *adv.* ad instar lapidis vel saxi.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis. Dim.

Λιθόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, et βάλλω.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολῆσα τὸς ἀπεςαλμένȣς πρὸς αὐτήν, *Luc.* 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, *Joan.* 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, *Heb.* 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, et βάλλω.

Λιθογλύπτης, ȣ, ὁ, lapicida, sculptor.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in lapide insculptus. Ex λίθος, et γλύφω, *sculpo.* Unde

Λιθογλύφος, ȣ, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, *Ph.*

Λιθόδενδρον, ȣ, τὸ, corallium.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, epith. Gorgonis, quasi lapideo adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, et δέρκω

Λιθόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pelle lapideâ tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, et δέρμα, *corium.*

Λιθοδομητὸς, ον, è saxo structus.

Λιθοδόμος, ȣ, ὁ, faber lapidarius, qui ex lapidibus ædificia struere novit. Ex λίθος, et δέμω, *ædifico.*

Λιθοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lapidis speciem seu formam habens. Ex λίθος, et εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem aut lapide frango. Ex λίθος, et θλάω.

Λιθοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immisericors, durus. Ex λίθος, et καρδία.

Λιθοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideum et durum caput habens. Ex λίθος, et κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, et κόλλα.

Λιθοκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è lapidibus conglutinatus et compactus; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt; (3) gemmis et lapidibus distinctus, pictus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis, *Suid.* ἡ, ἐκ λίθων βολή.

βολὴ, percuffio quæ fit lapidibus conjectis; (2) labor lapicidæ. A

Λιθοκόπος, ȣ, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθολευςέω, lapido.

Λιθολεύςης, ȣ, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευςος, ὁ ϗ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευςος Ἄρης, *Soph. Aj.* Ab eod. Hinc

Λιθολευςῶ, lapido, *Guil. Bud.*

Λιθολεύω, lapido. *Vet. Lex.*

Λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, feu operi faciendo idoneos lapides feligo: Hinc

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus extructum; ftrues lapidum. A præc.

Λιθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lapides legit, feu colligit, feu feligit idoneos. Ex λίθος, et λέγω

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, faxa, cæmenta. Ex λίθος, et μύλη.

Λιθόξεςος, ον, è lapide fcalptus.

Λιθοξοεῖον, εἰȣ, τὸ, lapicidina, *Gl. V.*

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inftrumentum radendis aut fcalpendis lapidibus idoneum: A

Λιθοξόος, ȣ, ὁ, qui lapides fcalpit, feu polit aut radendo complanat. Ex λίθος, et ξέω.

Λιθοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calculum gignens, faxificus. Ex ποιέω.

Λιθοπρίςης, ȣ, ἡ, ferrarius lapidarius, *Gl. V.* Ex πρίω, *ferrâ feco.*

Λιθόῤῥινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideâ pelle tectus, corio fere lapideo munitus, epith. teftudinum.

ΛΙ´ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, lapis, faxum; (2) lapis pretiofus, gemma; (3) ara, item tribunal è faxo, *impr.* quod Athenis in templo erat.

Λιθοσόος, vel λιθόσσος, ȣ, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, et σόω.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, è lapide ftructus. A σπάω.

Λιθόσπερμον, ȣ, τὸ, Lithofpermum, herba, quæ fic dicitur ob feminis duritiem.

Λιθοςεγὴς, ὲς, lapide tectus, è lapide ftructus. A ςέγος.

Λιθόςρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidibus ftratus. Τὸ λιθόςρωτον, *fubft.* pavimentum teffellatum.

Λιθοτομεῖον, εἰȣ, τὸ, lapicidina, *Gl. V.* Ex λίθος, et τέμνω.

Λιθοτομέω, lapides exfcindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ȣ, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exfcindens. A τέμνω.

Λιθότομος, ȣ, ὁ, incifus à lapide. Ex iifd.

Λιθοτράχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex τρίβω.

Λιθελκέω, lapides traho, extraho. A

Λιθελκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapides extrahens è lapicidinâ. Ex λίθος, et ἕλκω, *traho.*

Λιθȣργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθȣργός.

Λιθȣργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθȣργικὸς, ἡ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθȣργικὴ. ῆς, fc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθȣργιον, ȣ, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides fcalpit et operi aptat; lapidarius, *Gl. V.* Ex λίθος, et ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapides ferens feu portans; λιθοφόρος, fc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo; λιθόομαι, ȣ̃μαι, lapidefco. A λίθος.

Λιθώδης, ὁ ϗ ἡ, lapidofus, faxofus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, faxofitas, faxea duritiés.

Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, *Hef.* Ex λίθος, et ὄμνυμι, *juro.*

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem feu in naturam faxeam. A λιθόω.

Λικμάω ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. *Il.* 5, 500. A λικμός.

Λικμήσει, 3. fing. f. 1. ind. act.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ȣ, τὸ, ventilabrum, vannus quâ frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρὶς, ίδος, ἡ, qualus per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, ȣ̃, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ. ορος, ὁ, idem et ab eod.

Λικμητικὸς, ἡ, ὸν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, *Hef.* A

ΛΙΚΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vannum ferens; vide λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præf. pro λικμαόντων, à λικμάω.

Λικνάριον, ȣ, τὸ, vannulus, *Gl. Vet.*

Λικνίζω, vanno, vannio, *Gl. V.* A λίκνον.

Λικνίτης, ȣ, ὁ, Bacchi epith. ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, à cunis, *Hef.*

Λικνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vanno fimilis; (2) fordidus. Ex λίκνον, et εἶδος.

Λίκνον, ȣ, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, *Gl. V.* cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum gefto. A

Λικνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homo infimæ fortis qui vannum geftat in Bacchicis facris, unde etiam dictum eft de homine abjecto et contempto. Ex λίκνον, et φέρω.

Λικριφὶς, *adv.* obliquè, ex obliquo, *Hom. Il.* 14, 463.

Λίκτης, ȣ, ὁ, linctor, *Gl. Vet.* Ex λείχω.

Λιλαίεαι, 2. fing. præf. ind. med. *Ion.* pro λιλαίῃ, à

ΛΙΛΑΙ´ΟΜΑΙ, cupio, appeto, defidero. Οὐδὲ τι αὐτὸς Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, *Il.* 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, *ib.* 3, 133.

Λιμαγχέω, ῶ, inediâ neco. Ex λιμὸς, et ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ἡ, ὸν, fame vexans.

Λιμαγχονέω, ῶ, fame neco; (2) fame ango et affligo. Ex iifd.

Λιμαγχονίω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iifd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμὸς.

Λιμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus, humidus. *Ex Hippocr.* A λείμαξ.

Λιμβρὸς, obfcurus, tenebrofus, *Hef.* A λιβρὸς.

Λιμενάρχης, ȣ, portus, feu portuum præfectus, cuftos, *Gloff. Vet.* portitor. Ex λιμὴν, et ἀρχὴ, *principatus.* Hinc

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portûs præfectura, cuftodia.

Λιμενηόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, et ἔχω. Unde

Λιμενήοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui portu continetur.

Λιμενίζω, f. ίσω, recipio, colloco in portu. *Paff. feu med.* fum in portu. A λιμὴν.

Λιμένιον, ȣ, τὸ, parvus portus. Dim.

Λιμενίσκος, ȣ, ὁ, porticulus, *Gl. V.*

Λιμενίτης, ȣ, ὁ, in portu verfans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, portui fimilis, portuofus. Ex λιμὴν, et εἶδος.

Λιμενορμίτης, ȣ, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, et ἐιρμίτης.

Λιμενοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portuum infpector.

Λιμενοφιλακία, ας, ἡ, portuum cuftodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portûs feu portuum cuftos. Ex λιμὴν, et φύλαξ.

ΛΙΜΗ´Ν, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμὸς.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare, *apud Soph.*

Λιμνάζω, f. άσω, ftagno, reftagno; (2) ftagnare facio. A λίμνη. Unde

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluster, lacufter. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνακὶς, ίδος, ἡ, paluftris, epith. Nympharum.

Λιμνασία, ἡ, ftagnatio, ftagnum. A λιμνάζω.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, paluftris, lacuftris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, paluftris.

ΛΙ´ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ftagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ȣ, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, ήτιδος, ἡ, paluftris, lacuftris.

Λιμνοειδὴς, fpecie lacûs. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inftar.

Λιμνομάχαι, παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco qui Λίμναι dicebatur, *Hef.* Ex λίμναι, et μάχη, *pugna.*

Λιμνόομαι, ȣ̃μαι, in paludem feu lacum abeo et exundo, in paludem redundo, aquâ ftagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόςρεα, ων, τὰ, paludis feu paludum oftrea. Ex λίμνη, et ὄςρεον.

Λιμνοσώματος, ον, epith. pifcis paluftris.

Λιμνȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, et ἔργον.

Λιμνοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in palude feu ftagno natus. Ex φύω, *nafcor.*

Λιμνοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen, *in Batr. ch m.* qu. dic. paludibus gaudens.

Λιμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paludofus, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant. ut Dorienfes è Peloponnefo, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt. A λιμὸς, et Δωριεὺς.

Λιμοδωριέω, fame compulfus aliquo commigro, *V. Lex.*

Λιμοθνὴς, ὁ ϗ ἡ, fame mortuus. A θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem ufque parcus eft. Ex λιμὸς, et κίμβιξ.

Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, qu. dic. cædes quæ fit fame, fumma fames, fumma efuritio; (2) abftinentia ab omni cibo. A

Λιμοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, et κτείνω.

Λιμόξηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famelicus, *Gl. V.*

Λιμοξήρως, famelicè, *Ph.* A præc.

ΛΙΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, fames.

Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. *Poët.* λιμοφορήων, *in Epigr.* pro λιμοφορέων. A

Λιμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λιμὸς, et φέρω.

Λιμόψωρος, ȣ, ὁ, fcabies è fame orta, five quâ homines jumentaque in fame corripiuntur, *Polyb.* Ex ψώρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφεύω, f. εύσω, fallo, decipio. A λιμφὸς.

ΛΙΜΦΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, fycophanta, delator, *Hef.* al. λιμὸς.

Λιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, famelicus. A λιμὸς.

Λιμώττω, efurio, fame laboro. Ἄσιτος ϗ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, *Luc.*

Λιναγρέτης, ȣ, ὁ, pifcator. A λίνον, et ἀγρεύτης.

Λιναῖος, lino factus, *V. Lex.* A λίνον.

Λινάριον, ȣ, τὸ, funiculus, parvum filum, *V. Lex.* (2) rete, *Euft.* Dim. ab eod.

Λινεῖος, μίτος, lineum ftamen, *Suid.*

Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, lineus.

Λινεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è lino factus. Ex λίνον, et ἔργον

ΛΙΝΕΥ´Σ, έως, ὁ, mugil pifcis, *Hef.*

Λινίσκος, ȣ, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, *V. L.* Dim. à λίνον.

Λινόδεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lino vinctus. Ex δέω.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triffago, *Diof.* Ex λίνον, et δρῦς.

Λινόζωςις, herba mercurialis, *Diof.*

Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ ϗ ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ftipula, *Jof.* 2, 6.

Λινόκλωςος ὁ ϗ ἡ, è lino netus. Ex κλώθω.

Λινόκροκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è lino textus.

ΛΙ´ΝΟΝ, ȣ, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* Flax. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea pifcatoria; (7) textum è lino; (8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lineam veftem indutus.

Λινοπληγὴς, ὲς, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. pifcis. Ex λίνον, et πληγὴ.

Λινοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retia terens, pifcator. *Gl. V.* linarius. Ex πλέκω.

Λινοπλύνας, ȣ, ὁ, qu. dic lini lotor. Ex πλύνω.

Λινοποιὸς, ȣ̃, ὁ, linarius, *Gl. V.* Ex ποιέω.

Λινοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens. Ex λίνον, et πόρος.
Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, *Heſ.* A λινόπτης.
Λινοπτάω, ῶ, et λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.
Λινόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, et πτέρον.
Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia ſervat. Ex ὄπτομαι.
Λινοῤῥαφὴς, ὲς, è lino ſutus.
Λῖνος, ου, ὁ, foſſorum et agricolarum cantilena.
Λινόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. lineam i. e. ex lino carnem habens, tenuis et mollis. Ex λίνον, et σὰρξ.
Λινόσπαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, *Theophr.*
Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, *Gl. V.*
Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex στάσις.
Λινοστατέω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et *in paſſ.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor.
Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex στολή.
Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium herba, *Ph.* Ex στρέφω, *verto.*
Λίνουλκος, ὁ ϗ ἡ, è lino ductus ſeu factus, niſi leg. λινουργὸς. *Ern.*
Λινουργεῖον, ου, τὸ, lanificum. A λινουργὸς.
Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A
Λινουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui linum elaborat, *Gl. V.* lintearius. Ex ἔργον.
Λινοῦχος, ου, ὁ, retiarius, *Gl. V.* Ex ἔχω.
Λινοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, linum corrumpens. Ex φθείρω.
Λινοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem habens.
Λινόχλαίνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, et χλαῖνα.
Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.
Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.
Λίπα, *indecl.* pingue. A λίπος.
Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pinguesco, a. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ab eod.
Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, pulchro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαράμπυκα, *apud Ariſtoph.* phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam.
Λιπαραυγὴς, ὲς, ſplendidus. Ex αὐγὴ.
Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſiduè, valdè rogo, etiam conſolor, diligenter hortor. Καὶ τοῦ μὲ χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis; *Soph. Oed. Tyr.* 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμοῦ μανθάνειν. *Xen.* A λιπαρὴς.
Λιπαρέως, ῶ, *adv.* jugiter, adſiduè; (2) flagitanter, ambitioſè, inſtanter. A λιπαρὴς.
ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.
Λιπαρητέον, *adv. poſit.* rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ δὴ μὴ ἀποθανεῖν οὐκ ᾤετο λιπαρητέον εἶναι, *Plat.*
Λιπαρία, ας, ἡ, *Ion.* λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρὸς. Unde
Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, *Gl. Vet.*
Λιπαρόγεως, ου, ὁ ϗ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, et γῆ.
Λιπαρόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nitidam ac ſplendidam et velut unctam zonam habens, ſplendidè cinctus. Ex λιπαρὸς, et ζώνη.
Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, et κρήδεμνον.
Λιπαρόθρονος, ον, pulchram ſedem habens.
Λιπαρόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt nitentibus et pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, et ὄμμα.
Λιπαροπλόκαμος, ὁ ϗ ἡ, cui nitida eſt coma.
Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, unctus; (2) opimus, opulentus; (3) pulcher, præclarus; (4) beatus, felix; (5) eſt et epith. precum; ambitioſus, vehemens, adſiduus, *ap. Joſ.* A λίπος.
Λιπαρότης, ρότητος, ἡ, pinguitudo.
Λιπαρῶς, *adv.* adſiduè, jugiter; (2) flagitanter; pro λιπαρέως, à λιπαρὴς; (3) pinguiter, nitidè; (4) beatè, feliciter. A λιπαρὸς.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, pinguis, nitido corpore. Ex χρόος.
Λιπαρόχρως, ὁ ϗ ἡ idem.
Λιπαρῶψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, et ὤψ.
Λίπας, παος, τὸ, Oleum. *Aret.*
Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde
Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, ſaginatio.
Λιπαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectus, obſcurus. Ex λείπω, et αὐγή.
Λιπάω, ῶ, pinguesco, pinguis et obeſus ſum. A λίπος.
Λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, à λείπω.
Λιπέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro λιπεῖν.
Λιπερνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, *Ph.* et *al. Gl. V.* λιπερνῆς, pupillus, orbus. Ex λείπω, et ἔρνος.
Λιπερνήτης, et λιπερνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, *Lex. Gr.* A præc.
Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum deferens, adultera. Ex λείπω, et ἀνὴρ.
Λίπεσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω.
Λιπήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtatutum diem deferuit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, et ἦμαρ, *dies.*
Λιπητὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπάω.
Λιπόζωοι, mortui, *Heſ.*
Λιποβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ deſunt: *ap. Nonn.* oculo deſtitutus. Ex βλέφαρον.
Λιπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſtitutus artubus, pedibus, mancus. Ex γυῖον.
Λιπόδερμος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, appella, recutitus. *Ph.* λιπόδερμος, curtus. Ex δέρμα.
Λιπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excuſſit jugum, ſolitarius.
Λιποθυμέω, deficio animo. A θυμὸς.
Λίποι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. v. λείπω.
Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.
Λιπομαρτυρία, ἡ, teſtimonii recuſatio, detrectatio.
Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui matrem reliquit.
Λίπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, à λείπω.
Λιπόναυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, et ναῦς.
Λιπόνεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Λιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, eximiè improbus, inſigniter nequam, *Heſ.* Ex λίαν, et πονηρὸς.
Λιπόπνοος, ον, ουν, quem ſpiritus deficit.
Λιπόῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle deſtitutus durâ, uvidam et lubricam habens pellem.
ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.
Λιποσαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, macilentus, Ex λείπω, et σὰρξ.
Λιπόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Λιπόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram ſuam relinquit, clarus. *Nonnus.* Ex λείπω, et σκία.
Λιποστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, è corollis ſeu ſertis defluens, ſeu decidens.
Λιποστρατία, ας, ἡ, deſertio militiæ, A
Λιποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſertor militiæ. Ex λείπω, et στρατὸς.
Λιποτακτέω, ῶ, deſero locum, ordinem. A
Λιποτάκτης, ου, ὁ, vide λειποτάκτης.
Λιποτάξιον, ου, τὸ, vide λειποτάξιον.
Λιποτριχὴς, έος, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω, et θρὶξ.
Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linquens lucem, carens ſplendore. Ex λείπω, et φέγγος.
Λιπόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem vox deſtituit, mutus.
Λιποψυχέω, animam efflo. Ex λείπω, et ψυχή.
Λιπόων, præſ. part. act. *Poët.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, à λιπάω.
ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, deſidero, appeto.
Λιπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis. A λίπος.
Λιραίνω, impudenter ago.
Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod λείρινος.
Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.
Λίριον, ου, τὸ, idem quod λείριον.

Λιρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculis eſt impudentibus et audacibus, *Suid.* Ex
ΛΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, λῖρος, ου, ὁ, vel λιρὸς, οῦ, ὁ, impudens, inverecundus, audax, *Heſ.*
Λὶς, acc. λῖν, leo.
Λῖς, *dat.* λιτὶ, *acc.* λῖτα, tenue et ſubtile linteum. Vid. λῖτον.
Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod idem.
Λίσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med v. λίσσομαι.
ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, ligo. *Schol.* Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuiſſe vulgaris.
Λισπόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, attritas et exiles nates habens. Ex λίσπος, et πυγή.
Λισπόπυξ, idem, *ap. Sch. Ariſtoph.*
Λίσπος, f. λίσπη, attritus, ſeu detritus uſu.
Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσὸς.
Λίσσεσθαι, præſ. inf. med. verbi λίσσομαι.
Λίσσομαι, f. 1. ind. med. *Poët.* pro λίσομαι. A
ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, ſupplico, ſupplex oro, precor; λισσέσκετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, *Soph. El.* 439.
ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, lævis, glaber; (2) altus.
Λιστραίνω, complano; (2) fodio.
Λιστρεύω, f. εύσω, idem. A
ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum ad complanandum ſolum; (2) radula; (3) ſcopæ ad verrendum ſolum, λίστριον, τὸ, idem. Hinc
Λιστρόω, pavio, complano, æquo. Hinc
Λιστρωτὸς, ἡ, ὸν, pavitus, complanatus.
Λῖτα, acc. ſing. à λῖς.
Λιτάζομαι, ſupplico, ſupplex oro, *Heſ.* A λιτὴ.
Λιταίνω, ſupplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, *Eur. El.* 1231. Ab eod.
Λιταῖσι, dat. plur. f. g. *Poët.* pro λιταῖς, a λιτὸς.
Λιτανεία, ας, ἡ, ſupplicatio.
Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε. A
Λιτανεύω, f. εύσω, ſupplex oro, ſupplico. Καὶ τεύξατο, ϗ λιτάνευσε τὰν πομπὰν θάσασθαι, *Theoc.* 2, 72. A λίσσομαι.
Λιταργίζω, feſtino, celeri gradu proficiſcor, f. λιταργίσω, *Att.* λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιοῦμεν, properabimus. A λίταργος. Hinc
Λιταργισμὸς, ου, ὁ, rapidus curſus, fuga.
Λίταργος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, celer, *Suid.* Quaſi ex λίαν, et ἀργὸς, *celer.*
Λιτάων, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶν, à λιταὶ.
Λιτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λίτομαι.
Λίτη, ης, janua, *ap. Sch. Ariſt.* ſi locus ſanus. *Ern.*
Λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces, precatio, obſecratio, et Macedoniæ urbs. Hinc
Λιταὶ, ῶν, Deæ præſides ſupplicationum. A λίσσομαι.
Λιτήσιος, αὐχὴν, ſupplex cervix, *Nonnus.* A λιτὴ.
Λιτόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Λιτοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenui et vili victu vivens. Ex λιτὸς, et βορὰ.
Λιτοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δίαιτα.
Λίτομαι, ſupplico, ſupplex oro, a. 1. ἐλλισάμην, *Poët.* pro ἐλισάμην, a. 2. inf. λιτέσθαι. Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, *Od.* 14, 406. A λίσσομαι.
Λῖτον, τὸ, tenue et ſubtile linteum; ut hinc fit λῖτα, *Il.* 8, 441. V. λῖς. A
ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus; ( ) pro λιτανευτικὸς, *Pind.*
Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, ſimplicitas; (2) fig. rhetorica, quâ res magna modeſtiæ cauſâ extenuatur.
Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.
Λιτουργὸς, maledicus, maleficus, et
Λιτουργεῖν, maledicere, *Simon.*
ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numiſmatis genus exigui pretii. Hinc
Λιτραῖος, et λιτριαῖος, libralis, *Gl. V.*
Λίτρον, ου, τὸ, *Att.* pro νίτρον, nitrum.
Λιτροσκόποι, qui λίτρας ſpeculantur; (2) nummularii, *Heſ.* fœneratores. Ex λίτρα.
Λιτρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, nitroſus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, et λιτυέρσας, ου, ὁ, foſſorum et agricolarum cantilena.

Λιτῶς, *adv.* tenuiter, ſuppliciter.

Λιφαιμέω, ῶ, ſanguinem amitto; (2) deficio corpore, *Heſ.* Ex λείπω, et αἷμα.

Λιχάζειν, per prærupta dijicere, Cretenſibus, *Heſ.* (2) cupere. Idem *al.* γλιχάζειν.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, index digitus; (2) nomen ſonitûs harmonici. Hinc

Λιχὰς, άδος, ἡ, menſura interſtitii inter pollicem et indicem digitos diſtentos, *Poll.*

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, *Gl. V.*

Λιχὴνωτὸς, ἡ, ὸν, impetigoſus, *Gl. V.* Quaſi à λιχηνόω, quod eſſet impetigine afficio.

Λίχμαζον, imperf. *Ion.* pro ἔλιχμαζον, à

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, *Heſ.* 'Ασπ. 235. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur ſeu lingitur.

Λιχμάω, ῶ, et λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἕψοντες ἐλιχμῶντο, *App.*

Λιχμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſertâ linguâ os lingens, *Nic. in Alex.* 37. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, catillatio.

Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.

Λιχνεύω, et λιχνεύομαι, ligurio; (2) avidè capio. A

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus eſt ut digitos ſeu catinos lingat; liguritor, catillo, guloſus, avidus. A λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ου, ὁ, guloſus, ſimul et avarus. Ex λίχνος, et φιλάργυρος.

Λίχνως, *adv.* guloſè, avidè, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua deſtillat, *Heſ.* (2) gutta, ſtilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψυρὶς, ἡ, defectus urinæ, *ap. Æſch.* ſed lectio vitioſa videtur, *Ern.*

Λιψύδριον, ου, τὸ, locus quidam Atticæ, a uâ deſtitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω, et ὕδωρ.

Λόβιον, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. à

ΛΟΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) ſiliqua, leguminum integumentum, quo plura ſimul involvuntur. Hinc

Λοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliquæ ſeu folliculo leguminum ſimilis, ſiliquaceus.

Λογάδες, oculi, *Suid.* album in oculo, *Schol. Nicandri.* At λογάδες, electi, vid. λογὰς.

Λογάδην, *adv.* lectè, electè. A λογὰς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, ῦ, ὁ, computatio. A λογαριάζω.

Λογαριαςὴς, ῦ, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ου, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) diſputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. à λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λίθοι λογάδες, temerè reperti, non exciſi è lapicidinâ. A λέγω.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere ſeu differere cupio, *Luc. Lexiph.* λόγος.

ΛΟ'ΓΓΗ, ης, ἡ, ſepulcrum, *Heſ.* (propriè quies, *Ern.*)

ΛΟΓΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertuſus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari poſſit, *Etym.*

Λογεῖον, ου, τὸ, pulpitum in theatro, ſuper quo hiſtriones fabulam recitant; (2) quibuſdam et os, quoniam per illud ſermo exit, *Poll.* (3) *in Sacris Literis* oraculum, quod ſacerdos in pectore geſtabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Iſraelitarum, conſtans. *Vetus verſio:* rationale. *Nova,* pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophiſtis.

Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, ſcriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collecta, id quod in eccleſiâ colligebatur ad pauperum ſuſtentationem, *item* oblatio ſacra. A λέγω, *colligo.*

Λογίατρος, ου, ὁ, verbo tenus medicus. Ex λόγος, et ἰατρὸς.

Λογίδιον, ου, τὸ, vocula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. à λόγος. Unde

Λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui cauſas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit *Pollux ex Critiâ.*

Λογιζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. v.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo ſeu ſubduco, computo, ſupputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, conſidero, perpendo, cogito, cenſeo, arbitror, exiſtimo, opinor, æſtimo; (4) imputo, tribuo. Ὥς' εἴ τις δύο ἢ ϗ πλείυς τὶς ἡμέρας λογίζεται, μάταιος ἐςιν, ſibi promittit, *Soph. Trach.* 960. Τύτυ τὴν σωτηρίαν ἐν ὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit. *Chryſ. Eur. Alc.* 780. A λόγος.

Λογικεύομαι, f. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. A

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad differendi methodum; (3) qui ſermocinari poteſt, ſermocinator; (4) eloquens, facundus, diſertus; (5) doctus; (6) in oratione proſâ uſitatus. Hinc τὸ λογικὸν, ῦ, ratio, et ἡ λογικὴ, ſc. τέχνη, logica, ars ratiocinandi. A λόγος.

Λογικῶς, *adv.* cum ratione, more eorum qui ratione utuntur; (2) differentium modo, i. e. ſubtiliter, A λογικὸς.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, reſponſum; oraculum; vide λογεῖον.

Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) hiſtoriæ et antiquitatis peritus; (3) eloquens, diſertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.

Λογίσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v. λογίζομαι. Unde

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus ſupputandis alicui imputatur.

Λογισμὸς, ῦ, ὁ, ſupputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio; cogitatio; (3) concilium, deliberatio; (4) ipſa ratio ac mens; (5) ſyllogiſmus; (6) confeſſio, apud Med. ætatis Græcos.

Λογιςέον, ratiocinandum, conſiderandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιςεύω, computo. *Philoxen.* λογιςεύει, curat. A λογιςὴς.

Λογιςήριον, ου, τὸ, locus ubi ſedebant λογιςαὶ, *Gl. V.* tubularium; (2) judicium τῶν λογιςῶν; (3) λογιςήρια, ſcholæ ratiocinatorum; *item* ſcholæ, in quibus differitur.

Λογιςὴς, ῦ, ὁ, ratiocinator, ſupputator, calculator; (2) cui reddenda eſt ratio adminiſtratæ reipublicæ; (3) æſtimator. *Gl. V.* curator; tabularius; penſitator, rationalis. A λογίζομαι.

Λογιςικὸς, ἡ, ὸν, idem, artis numeros tractandi peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti poteſt. A λογιςὴς.

Λογίως, diſertè, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, ſcribo orationes forenſes, aut hiſtoriam; (2) ſcriptito, ſcribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, *Plut.*

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam hiſtoriæ ſcriptio.

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſcribendi orationes. A

Λογογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui orationes ſcribit, orator; (2) tabularius; ſcriba, *Gl. V.* Ex λόγος, et γράφω, *ſcribo.*

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orationum ingenioſus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna, verbis magis ac ſermonibus, quam cibo aut ferculis conſtans.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex δῆρις, *pugna.*

Λογοδιάρροια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi, nugax.

Λογοδιδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ, dicendi magiſter.

Λογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolutæ orationi ſimilis; (2) rationis ſpeciem habens. Ex εἶδος.

Λογοειδία, vitium poëmatis, cum nihil cultûs ſplendoriſque habet, ſed futile eſt et nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, diſcuſſio, *Pb.* Ex θέσις.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem repoſco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, rationum exactor, diſcuſſor. *Pb.* cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex θήρα.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, et λέσχη.

Λογομάγειρος, ου, ὁ, exquiſitiùs ornans orationem.

Λογομανέω, ῶ, literis et diſciplinis vehementer incumbo, inſano quaſi amore earum teneor. Ex λόγος, et μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 *Tim.* 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. A

Λογομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex μάχομαι.

Λογόμιμος, ὁ, ſcurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, ου, τὸ, fabuloſa narrario. Ex λόγος, et μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, ſeu ſcribo, more poëtarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falſum ſpargo; (3) dictito, perhibeo; (4) differo, ſermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, *Iſocr.* A λογοποιὸς. Hinc

Λογοποίημα, ποιήματος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ, τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ἡ, fabularum confictio, fabularum ſcriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod λογοποιητικὸς.

Λογοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, fabularum confictor ſeu ſcriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falſos rumores ſpargit, mendax, fabulator; (3) orationis artifex; exquiſitior oratione utens; (4) hiſtoriarum ſcriptor, hiſtoricus. Ex λόγος, et ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falſum rumorem ſpargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, *Suid. Lex.* Ex λόγος, et πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, cauſidicus, rabula; (2) Λόγυ venditor, Judas proditor. Ex λόγος, et πράτης.

Λογοπώλης, ου, ὁ, idem quod λογοποιὸς; (2) item, qui verba pro rebus vendit, de philoſophis.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) ſermo, oratio, item poteſtas dicendi, unde λόγον διδόναι; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) cauſſa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum eſſentiale Dei, ſive Chriſtus; (14) λόγοι, ſtudia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ου, ὁ, ſyllogiſmus hypotheticus, ſeu conditionalis *apud Dialecticos.*

Λογοφίλης, ου, ὁ, ſtudioſus literarum, diſertus.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, ῦμαι, rationalis fio; naturam τῷ λόγῳ quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. à

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, ſpiculum; (2) Ionum idiomate, ſors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν.

Λογχαῖος, ου, ὁ, haſtatus, *Suid.* A præc.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λογχαῖς.

Λογχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, haſtatus.

Λογχὶς, ίδος, ἡ, haſta. A λόγχη.

Λογχίτης, ου, ὁ, haſtatus, lanceatus.

Λογχοδρέπανον, τὸ, haſta falcata.

Λογχόομαι, ῦμαι, mucronatim, sive in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιὸς, ῦ, ὁ, lancearum fabricator.

Λογχοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγϐ, gen. sing. *Dor.* pro λόγϐ.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόεν, *lavit,* 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ· pro ἔλοε, à *Poët.* λοέω.

Λοεσσάμενος, part. aor. 1. med. *Poët.* pro λϐσάμενος, quasi à λοέω, à λϐω.

Λόεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλόεσαν.

Λοετρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. A λϐω, unde λϐτρὸν.

Λοετροχόος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *Dialysis* pro λϐτροχόος.

Λοέω, lavo. Ponitur ut hinc sit λοέσσαι, *Odyss.* 19, 320. vid. λϐω.

Λοιβᾷ, dat. sing. *Dor.* pro λοιβῇ, à λοιβή. Unde

Λοιβάομαι, libo, *Hes.* λοιβᾶται, σπένδει, θύει.

Λοιβάσιον, ϐ, τὸ, vas quo libatur. A λοιβή.

Λοιβεῖον, ϐ, τὸ, libamen; (2) vas quo libatur.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. A λείβω. Hinc

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, calix quo libatur.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἐσθὴς, *Lycurg.* vestis lugubris. A λοιγὸς.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem et ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

ΛΟΙΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, et λοιδορέομαι, ῦμαι, convicior, maledico, probris infestor; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι' τὰς πονηρὰς, ϐδὲν ἐς' ἐπίφθονον, *Aristoph. Eq.* 1270. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum quod alicui probrosè objicitur. A præc.

Λοιδορημάτιον, ϐ, τὸ, conviciolum. Dim. à

Λοιδορησμὸς, ῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ϐ, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ϐ, maledicentia.

Λοιδόρως, *adv.* conviciando, maledicendo.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, pestilens. A λοιμὸς.

Λοιμοῖο, *pestis,* gen. sing. *Ion.* pro λοιμῦ.

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium; (2) homo pestilens et exitialis. *LXX.* pro ἐμπαικτής.

Λοιμοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pestifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pestilens.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari, *Lucian.* A λοιμὸς.

Λοιπαδάριον, ϐ, τὸ, reliquum, *Gl. V.* A

Λοιπὰς, άδος, ἡ, idem. *Gl. V.* λοιπάδες, reliqua, *Guil. Bud.*

Λοιπάζεσθαι, relinqui, *Guil. Bud.* Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, *Ph.*

Λοιπογραφῶ, reliquo, *Gl. V.*

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest, et λοιπὸν, *adv.* cæterum, alioquin, (postea; (2) ad extremum, *potest tamen iis locis ubi* ad extremum *vertitur, meliùs plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in posterum et τῦ λοιπῦ, de cætero. A λοίπω.

Λοισθεὺς, λοισθῆος, λοισθῆϊ, *Poët.* postremus, *in primis* in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, *Ionicè* pro λοισθεῖα, præmia quæ ultimo certatori dantur. A λοῖσθος.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A

ΛΟΙ'ΣΘΟΣ, ϐ, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟ'ΚΑΛΟΣ, ϐ, ἡ, ciconia, *Aristot.*

Λόξα, *adv.* obliquè. A λοξὸς. Unde

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ϐ, ὁ, obliquus, epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliquè incedens. Ex λοξὸς, et βαίνω.

Λοξοβάτης, ϐ, ὁ, idem et ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui obliquè movetur, obliquus, epith. zodiaci. A κινέω.

Λοξοπλανέω, ῶ, obliquè vagor, transversus feror.

Λοξοπορέω, ῶ, obliquè incedo. Ex πόρος.

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, transversus; (2) ambiguus, dubius, unde, qui non fidit alteri.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, obliquè currens; (2) obliquè verba volvens. Ex λοξὸς, et τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ ϗ ἡ, ambigua oracula edens, epith. Apollinis et Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *adv.* obliquè. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ϐ, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπὰς, et ἁρπαγή.

Λοπάδιον, ϐ, τὸ, patella. Dim. A λοπὰς.

Λοπαδοφυσητὴς, ῦ, ὁ, helluo. Ex φυσάω.

ΛΟΠΑ'Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπὸς. Hinc

Λοπητὸς, ῦ, ὁ, tempus anni quo arborum cortices turgescunt et exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor quum humor sub eo est.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπὸς.

Λόπιμος, ϐ, ὁ, qui decorticari potest; ut κάρυον λόπιμον, nux, *Gl. V.* λόπιμα, castaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, squama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*

Λοπὸς, ῦ, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. άνω, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, *Ph.* Hinc

Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδῦμαι, incurvor.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A præc.

Λϐδοτρόφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, lanista, *Ph.* Ex τρέφω.

Λῦμαι, præs. ind. pass. *Att.* pro λϐόμαι.

Λῦσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ· pro ἔλϐσε, à λϐω.

Λϐσις, εως, ἡ, lavatio, *Gl. V.* A λϐω.

ΛΟ'ΥΣΣΟΝ, ϐ, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens; *apud Theophr.*

Λϐσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λϐσω.

Λϐτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λϐω.

Λϐτηρίδιον, ϐ, τὸ, labellum. Dim. à λϐτρὸν.

Λϐτήριον, ϐ, τὸ, idem.

Λϐτηρίσκος, ϐ, ὁ, idem. *Gl. Vet.*

Λϐτιάω, ῶ, lavare cupio. *Luc. Lex.*

Λϐτριον, ϐ, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, *Hes.* A λϐτρὸν.

Λῦτρον, ϐ, τὸ, aqua sordida in quâ quis lavit.

Λϐτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum sacrum, seu baptisma. A λϐω.

Λϐτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A

Λϐτροφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λῦτρον, et φέρω.

Λϐτροχοέω, ῶ, aquam ad lavandum affundo. A

Λϐτροχόος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λῦτρον, et χέω.

Λϐτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, *Gl. V.* A λῦτρον.

ΛΟΥ'Ω, f. λϐσω, lavo, et quidem propriè alterum; λϐομαι, lavor, lavo me, f. λϐσόμενος, lavaturus, a. 1. λϐσασθαι, lavari, p. pass. λελϐμένος, lotus; λῦμαι, lavor, part. λϐμενος, qui lavatur, *Poëticè* pro λῦσαι dicitur λοέσσαι, a. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus. Κὰκ τῶν καλπιδῶν ἔλϐσαν ἡμᾶς, *Aristoph. Lys.* 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἔλϐσατ', *Eur. Alc.* 157.

Λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, *V. Lex.* A λόφος.

Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ϐ, τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum seu eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιῇ, dat. sing. *Ion.* pro λοφιᾷ, à λοφιά.

Λοφίζω, exalto, *Vulg. Lex.* A λόφος.

Λοφίον, ϐ, τὸ, parva crista. A λόφος. Unde

Λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galeâ repositorium.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνίδιον, τὸ, facula. Dim. A

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος, et ποιέω.

Λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.

ΛΟ'ΦΟΣ, ϐ, ὁ, cervix, seu ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista, in galeâ; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum et elatum est.

Λόφυρα, ων, τὰ, animalia quæ caudam et setas in cervice erectas habent in modum cristæ. Ex λόφος, et ϐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, cristâ insignis, qui cervicem erigit, superbus, *Hes.* A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, cristæ emissio. Quasi à λοφόω, quod esset *cristatum reddo.*

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, cristatus, cristâ insignis.

Λοχαγέτης, ϐ, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης.

Λοχαγέω, f. ήσω, cohortem duco; (2) insidiis struendis præfectus sum.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A

Λοχαγὸς, ῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, et ἄγω, *duco.*

Λοχαγωγὸς, ῦ, ὁ, idem et ex iisd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδην, *adv.* insidiosè, furtim, per cohortes.

Λοχάζω, insidior, *Hes.* A λόχος.

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λοχὸς.

Λοχᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχάειν.

Λοχάρχης, ϐ, ὁ, decurio, *Gl. V.* Ex λόχος, et ἄρχω, *præsum.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior; insidias pono; (2) capto, v. gr. alicujus gratiam, &c. λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor; (2) in insidiis locatus sum. Ἐλοχήσαν τὰς γυναῖκας, *Herodot.* Λοχησθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων, *Hesiod.* A λόχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus relicta. Ab eod. Unde

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. Alicubi et τὰ λοχεῖα, pro loco natali.

Λοχεοῖο, gen. sing. *Ion.* pro λοχεῦ, à

Λοχεὸς, insidiæ. Vid. λόχος.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.

Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; et *activè* λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functâ. Ἄνοσον λοχεύει σ', ὥςε μὴ γνῶναι φίλϐς *Eur. Ion.* 1641. Λοχευθεῖσ' ἀςραπηφόρῳ πυρὶ, *id. Bac.* 3. A λοχὸς.

Λοχεύω, insidior. A λόχος.

Λοχηγετεῖν, p. inf. pro λοχηγετέειν, à

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχῳ, *Herodot.*

Λοχηγέτης, ϐ, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, et ἡγέομαι, *duco.* Unde

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λόχια, τὰ, puerperium. A λοχὸς.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium, *Gl. V.*

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδόν τινα κοίλην ϗ λοχμώδη ὁπλίτας τινὰς, *Thuc.* A λόχος; sed λοχίζω, parturio, pario, à λοχὸς.

Λόχιος, ία, ιον, v. λοχεῖος.

Λοχισμὸς, ῦ, ὁ, inſidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ȣ, ὁ, inſidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος, ut λοχμαία μῦσα, muſa ſylveſtris, ſeu ex ſylvis et fruticetis reſonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus inſidiis aptus, ob virgulta denſiora. A λόχος.

Λόχμιος, ſilveſtris, arbuſta et fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arbuſtis et virgultis denſus, fruticoſus. Ab eod.

Λόχονδε, adv. ad inſidias. A λόχος.

ΛΟ'ΧΟΣ, ȣ, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) inſidiæ.

ΛΟΧΟ'Σ, ῦ, ἡ, gravida, Dioſc. puerpera, Ph.

Λόω, lavo, ut hinc ſit λό, apud Hom. pro ἔλοε, lavabat, Odyſſ. 10, 361.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, ſeditio, diſſidium, pugna. A λύω.

Λυαῖος, ȣ, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, gen. ſing. Dor. pro λύης, à λύη.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, obſcurus. A λύγη.

Λυγαίως, adv. obſcurè, latenter, Suid.

Λυγγάνω, ſingultio, Heſ. A λύζω.

Λυγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, continenter et aſſiduè ſingultiens. Πυρετοὶ λυγγώδεις, febres cum ſingultibus, Aret.

Λύγδην, adv. cum ſingultu. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus; (2) è lygdo confectus. A

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ȣ, ἡ, lygdus, lapis candidiſſimus, Parium marmor.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. med. in omnes partes me flecto, elabi conor. Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. A λύγος. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. Dor. pro λυγίσειν, à λυγίζω. Unde

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus; (2) vocis in cantu; cantus mollis, fractus.

Λυγισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

Λυγιςὴς, ῦ, ὁ, λυγιςαὶ, vietores, Gl. V.

Λυγιςικὸς, ἡ, ὸν, agilis in flectendo ſe; (2) qui flecti poteſt, Gl. V. λυγιςικὸν, viminale.

Λυγιςὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιαίνω, ſingultio, Suid. A λύζω.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus quidam, inſigni viſûs acie, unde Proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lincurium electrum, quod è lyncis urinâ concreſcit. Ex λὺγξ, et ȣ̓̃ρον.

Λύγξ, γγος, ſingultus. A λύζω.

ΛΥ'ΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu.

Λυγκικὸς, ἡ, ὸν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſingultus. A λύζω. Hinc

Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης.

Λυγοδέσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitice vinctus.

ΛΥ'ΓΟΣ, ȣ, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, ῦ, ὁ, prelum quoddam, Heſ.

Λυγοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτευχὴς κύρτος, de caveâ pſittaci. Ex λύγος, et τεύχω, ſtruo.

Λυγόφως, ὁ, crepuſculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conveniens.

Λυγρῶς, adv. graviter, exitioſè, miſerabiliter. A λυγρός.

Λυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vitici ſimilis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ Min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδὸς.

Λυδιάζω, Lydos imitor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ἡ, ὸν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λυδίειος, εία, ειον, idem. Ab eod.

Λύδιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Λυδίζω, f. ίσω, idem quod λυδιάζω. Hinc

Λυδιςὶ, adv. Lydorum imitatione, Lydio more.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, Lydus, è Lydiâ oriundus.

ΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ſingultio, ſingulto. Γοερὸν λύζειν, Epigr.

Λύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. Bæot. et Ion. pro ἐλύθησαν, à λύω.

Λύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐλύθη.

Λυθίραμβος, ὁ, apud Pindarum vocatur Bacchus, quod Jupiter illum aſſuerit fœmori, ac mox eo in lucem prodituro inclamaverit λῦθι ῥάμμα, λυθι ῥάμμα, id eſt, ſolve ſuturam, ſolve ſuturam.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus, cruor, ſanies.

Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento ſanguine, cum pulvere permiſto fœdo; unde part. paſſ. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus; ἀπὸ τῦ λυγαίως βαίνειν, quod clam prætereant, vel quod feriatim dies ejus cohæreant, inſtar luporum qui quum flumen tranant, proximus quiſque præcedentis caudam mordicus tenet.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod. Hinc

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ; (2) in Arcadiâ natus, Jovis cognomen.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, et in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A

Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, ſeu lycanthropiâ laborat. Ex λύκος.

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, diluculum. Ex λύκη, et αὐγὴ, fulgor.

Λυκέη, contr. λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina; (2) galea, è pelle lupinâ. A λύκος.

Λύκειον, ȣ, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lupinus. Eſt et Apollinis epith. à λύκος; quia lupis ei dicatus; vel à λύκη, quæ ſole oriente exiſtit.

ΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens ſolis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem generans, vel in Lyciâ genitus; epith. Apollinis, Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, et γείνομαι.

Λυκηδὸν, adv. luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργὴς, ὲς, in Lyciâ factus, pro quo vitioſe in libris eſt λυκεργὴς, et λυκοεργὴς, Ern.

Λυκίηθεν, adv. è Lyciâ. A Λυκία.

Λύκιον, ȣ, τὸ, lycium, arbor ſpinoſa; (2) locus in Theſſaliâ; (3) ſuccus è lycio arbore, ſeu frutice extractus. A λύκος.

Λυκιουργέω, more Lycio elaboro. A Λυκία, et ἔργον.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ȣ, ὁ, trochlea ſuculâ carens, Heſ.

Λυκοβατίας, ȣ, ὁ, ut λυκοβατίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, ubi lupi verſantur. Ex λύκος, et βαίνω, vado.

Λυκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à lupo manſus, laceratus. Ex λύκος, et βρώσκω.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. Ex λύκος, et ὀδὲς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupo ſimilis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος, et θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, lupariuſ, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, et θήρα.

Λυκοκτονέω, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ȣ, aconitum, cujus eſus lupos interficit, λυκόκτονος, à lupo occiſus. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt.

Λυκόπωδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potiùs, quod luporum more rapaces eſſent, vel etiam lupi inſigne in clypeis geſtarent.

Λυκορραίςης, ȣ, ὁ, luporum laniator; λυκοῤῥαίςαι κῦνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus aſperrimum, Heſ. (3) λύκοι, flos herbæ irridis, quod labiorum lupi ſpeciem referant, V. Lex. (4) inſtrumentum quoddam coquinarium, Poll. (5) avis è monedularum genere, V. Lex. Ex Ariſtot. (6) piſcis, al. καλλιώνυμος, ex Athen. (7) aranei genus, Heſ. (8) paſtilli nomen adſtringentis et deſiccantis, ap. Aëtium; (9) pro ſole, Macrob.

Λυκοσκυτάλιον, ȣ, τὸ, quibuſdam Seſamoides major, Dioſc. Ex λύκος, et σκυτάλιον.

Λυκοσπάδες, ων, οἱ, equi à fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. At Nic. Schol. veſpæ.

Λυκόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ore lupino eſt; apuæ epith. Suid. Ex λύκος, et ςόμα.

Λυκόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. lupinos oculos habens; eſt autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, ſuſpecta et ſubdola amicitia. A

Λυκόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubdolus, ſuſpectus, lupinâ quâdam amicitiâ nixus. Ex λύκος, et φίλος.

Λυκοφιλίως, adv. ſuſpectè, ſubdolè.

Λυκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lupum ferens, ut inſigne.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt lupini animi. Ex φρὴν.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante ſolis exortum, Gl. V. crepuſculum, diluculum.

Λυκόχροος, contr. λυκόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lupi colorem habens. Ex χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox ſubluſtris, aliis noctis obſcuritas, crepuſculum. Ex ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchuſæ ſpecies, Dioſc. Gal.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, paſſ. λυκῦμαι, unde p. part. λελυκωμένα, à lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lupinus, lupo ſimilis, epith. coloris. Eſt autem medius inter album et nigrum. Ab eod.

ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, et frequentiùs λυμαίνομαι, devaſto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vaſtavit; λελυμασμένος, p. part. paſſ. vaſtatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, Dem. Τοιαῦτα μὲν τοὶ Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, Ariſtoph. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. Hinc

Λυμαντήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis.

Λυμαντὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod λυμαντὴρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vaſtator, violator. A

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) ſordes; (4) quicquid obeſt, nocet, perdit; ut Lat. pernicies, peſtis.

Λύμην, pluſq. perf. opt. paſſ. Ion. et Poët. pro λελυμένος εἴην, à λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, à λύω, in med. redimo. Λυσόμενος θύγατρα, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore adficio, contriſto; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυπῦμαι, triſtor, mœreo. Εἰ μὴ λυπήσει πέρα, præter modum, Ariſtoph. Av. 1251. Μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν, Iſocr. A

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi moleſtia et ægritudo, triſtitia, mœror, quaſi λύσις hoc eſt ſolutio totiùs hominis, teſte Chryſippo.

Λυπηθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. v. λυπέω.

Λύπημα, πήματος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, moleſtus, moleſtiam et ægritudinem animi adferens, acerbus, triſtis. A λύπη. Hinc

Λυπηρῶς, adv. cum moleſtiâ, moleſtè, cum dolore, dolenter.

Λυπῇς, 2. sing. præs. conj. act. pro λυπέῃς, à λυπέω.
Λυπησολόγος, ὁ ϗ ἡ, sermonibus molestus, *Ern.*
Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui tristitiâ adficit; (2) ad tristitiam pronus. A λυπέω.
Λυπῦ, *ange*, 2. sing. præs. imperat. med.
Λυπόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duram degit vitam.
Λυπρόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gracile et macilentum solum habens. Ex λυπρὸς, et γαῖα.
Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus; (3) tenuis, opp. copioso et sufficienti.
Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, sterilitas, macies. A λυπρὸς.
Λυπρόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, et χώρα.
Λυπρῶς, *adv.* tenuiter, steriliter.
ΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus cœleste; (3) piscis quidam.
Λυραοιδὸς, ȣ, ὁ, lyricen, qui lyrâ canit.
Λυρίζω, f. ίσω, lyrâ cano, lyrâ ludo. A λύρα.
Λυρικὸς, ἡ, ὸν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.
Λύριον, ȣ, τὸ, parva lyra. Dim.
Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω. Unde
Λυριστὴς, ȣ, ὁ, qui lyrâ canit, fidicen, *Ph.*
Λυρογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyrâ gaudens, epith. Apollinis *in Epigr.* Ex λύρα, et γήθομαι.
Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.
Λυροεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit. Ex ἔργον.
Λυροθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyrâ seu lyræ sono gaudens, vel demulcens. Ex θέλγω.
Λυρόκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lyrâ adquisitus.
Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus.
Λυροκτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lyram pulsat.
Λυροποιέω, lyras facio. Hinc
Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus.
Λυροποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem.
Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A
Λυροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit, compingit. Ex ποιέω.
Λυροφοίνιξ, κος, ὁ, species lyræ, quasi Phœnicia, *Hes.*
Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A
Λυρῳδὸς, ȣ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα, et ᾠδὴ.
Λυρῳδῶς, lyricè, more eorum qui lyrâ canunt.
Λῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.
Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.
Λυσανίας, ȣ, ὁ, dolores solvens. *Apud Aristoph.* allusio ad Lysanias, nomen viri.
Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.
Λυσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines frangens, debilitans. Ex λύσις, et ἀνὴρ.
Λῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.
Λύσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. λύω.
Λυσίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptias solvens.
Λυσιγυιία, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A
Λυσίγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membra solvens, dissolvens, artus. Ex λύσις, et γυῖον.
Λυσίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις, et δίκη.
Λυσιεθείρα, ας, ἡ, capillos solutos sive passos habens. Ex λύσις, et ἔθειρα.
Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit.
Λυσίζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, discinctus, *Ph.* (2) quæ virginitatem amisit, solutâ zonâ virginali, *it.* epith. Dianæ. Ex iisd.
Λυσίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum solutor, à malis liberans. Ex λύσις, et κακὸς.
Λυσίκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capillos solutos seu passos habens. Ex λύσις, et κόμη.
Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λύσις, et μάχη.
Λυσιμελέω, dimembro, *Gl. V.* A
Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, solvens membra, epith. somni et mortis. Ex λύσις, et μέλος.
Λυσιμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.
Λύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.
Λυσίνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legis dissolutor, legis raptor, *Nonnus.* Ex λύσις, et νόμος.
Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, solvendi seu liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia solvit et liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præsides dii, τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.
Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos resolvens. Epith. Bacchi. (*ap. Anac.* sed vox est corrupta et contra analogiam, ex quâ est *finiens ludos*, Ern.) Ex λύω, et παῖγμα. Verum est.
Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, et πῆμα.
Λυσίποθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, desiderium seu amorem solvens, tollens. Ex λύω, et πόθος.
Λυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laboribus et molestiis liberans, dolores eximens, epith. Bacchi.
Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel ænigmatis; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.
Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus:
Λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum; λυσιτελεῖ, expedit. Λυσιτελεῖ ἀυτῷ ἐι μύλος; &c. *Luc.* 17, 2. A
Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, et τέλος, *impensæ.*
Λυσιτελέντως, *adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. præs. à λυσιτελέω.
Λυσιτελῶς, *adv.* utiliter, commodè.
Λυσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem curis solvens seu prudentiam è mente tollens. Epith. Lyæi seu Bacchi. Ex φρὴν.
Λυσιωδὸς, ȣ, ὁ, Lysiodus. Λυσιωδοὶ, genus histrionum, à Lyside sic dicti, et ᾠδὴ.
Λῦσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. λύω.
ΛΥ'ΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, propriè canum; (2) vermiculus sub linguâ canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur. Hinc
Λυσσαίνω, idem quod λυσσάω.
Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. A λύσσα.
Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Ab eod.
Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus et lupis; (2) de homine. Λυττῶν ϗ ἄγριος δεσπότης, *Plat.* Ab eod.
Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus.
Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.
Λυσσῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾷν, ex λυσσάειν, à λυσσάω.
Λύσσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro λύσῃς, à λύω.
Λυσσήρης, ες, idem quod
Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.
Λυσσόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à rabido cane morsus. Ex λύσσα, et δάκνω.
Λυσσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex μαίνομαι.
Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod λυσσάω.
Λυσσόων, *furens*, præs. part. act. *Poët.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, à λυσσάω.
Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rabidus, rabiosus. A præc.
Λυσσωθείης, 2. sing. a. 1. opt. pass. v. λυσσόω.
Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel conj. act. v. λυσσάω.
Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, torva visu. Ab ὤψ.
ΛΥ'ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, *Gl. V.* λύσωμα, discriminale. Hinc
Λυσαμάτιον, ȣ, τὸ, discerniculum, *Gl. V.*
Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.
Λυτέον, solvendum. A λύω.
Λύτειρα, ας, ἡ, solutrix, quæ solvit. A
Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator; (2) expiator. A λύω.
Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberatrix.
Λυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expiatorius; (2) solvendi seu liberandi vim habens. A λυτὴρ.
Λυτικὸς, ἡ, ὸν, solvendi vim habens. A λύω.
Λυτικῶς, cum vi dissolvendi.
Λῦτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλέλυτο, à λύω, *solvo.* Hom. Il. 21, 114.
Λῦτο, pro ἐλύετο, 3. sing. imp. *Hom. Il.* 24, 1.
Λυτὸς, ἡ, ὸν, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus. Ab eod.
Λύτρον, ȣ, τὸ, redemptionis pretium, *Ph.* λύτρα, redimiæ. Ab eod. Hinc
Λυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; λυτρȣ̃μαι, ȣ̃μαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωσθῆναι, redimi, redemptum esse. Ὁ μέλλων λυτρȣ̃σθαι τὸν Ἰσραὴλ, *Luc.* 24, 21. Ὀυ φθαρτοῖς—ἐλυτρώθητε, 1 *Pet.* 1, 18. Hinc
Λυτρώσεται, 3. sing. a. 1. conj. med.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio:
Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.
Λυτρωτὴς, ȣ, ὁ, redemptor. Ab eod.
Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
Λυχναῖος, ȣ, ὁ, et λυχνεὺς, έως, ὁ, lapis pellucidus, speciesque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.
Λυχνάπτης, ȣ, ὁ, qui lychnum seu lumen accendit. Ex λύχνος, et ἅπτω. Unde
Λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio; lucernarum accensio, *Gl. Vet.*
Λυχνεῖον, ȣ, τὸ, candelabrum. A λύχνος.
Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.
Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium.
Λυχνία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.
Λυχνίδιον, ȣ, τὸ, lucernula. Dim. Ab eod.
Λύχνιον, ȣ, τὸ, idem quod λυχνία.
Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam, *Ph.* λυχνὶς, rosa Græca; *item* populia, lychnis, *Plin.* Angl. Campions; (3) gemma quædam.
Λυχνίσκος, ȣ, ὁ, lucernula. A λύχνος.
Λυχνίτης, ȣ, ὁ, qu. dic. lucernarius; λυχνίτης λίθος, λυχνίτις πόα, herba lucernaria, lychnites lapis. Ab eod.
Λυχνόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu agenda interdiu agens, et interdiu peragenda noctu agens; lucernarius. A λύχνος, et βίος, *vita.*
Λυχνοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lychni seu ellychnii vorator. Epith. muris. Ex βορὰ.
Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, et καίω, *uro.*
Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem, candelis illumino.
Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.
Λυχνοποιέω, lucernas conficio.
Λυχνοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucernarum confector.
Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum *à Luc. in V. Hist.*
Λυχνοπώλης, ȣ, ὁ, lychnorum seu lucernarum venditor. Ex πωλέω.
ΛΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, lychnus, lucerna, candela.
Λυχνȣ̃χος, ȣ, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet, *Gl. Vet.* lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος, et ἔχω.
Λυχνοφορέω, lampada gesto. A
Λυχνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος, et φέρω.
ΛΥ'Ω, f. λύσω, p. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, solvo è portu; (2) libero, demitto à servitute; (3) λύειν, prodesse, *in med.* redimo. Πρῶτος ἀγγέλων ὄκνῳ σὲ λύσω, *Soph. T.* 184. Τῆς νῦν παρȣ́σης πημονῆς λύσεις βάρος, *id. El.* 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύȣσι τὴν ἐκκλησίαν, *Aristoph. Ach.* 177. Λῦσον μὲ δεσμῶν, *id. Θεσμ.* 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, *Hom. Il.* 1, 20.
ΛΩ̃, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.
Λωβάζω, injuriâ adficio, contumeliam infero; λωβάζεσθαι, contumeliosè improbari. A λώβη.
Λωβάομαι, ῶμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item pass.* λελωβημένος, contumeliâ affectus; depravatus,

tus, mutilatus; λωϐηθεὶς, aor. 1. idem. Πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωϐᾶται βίον, *Soph. Antig.* 54. Τὴν πόλιν ὕτως αἰσχρῶς ϰ̀ δεινῶς ἐλωϐήσαντο, *Herodot.* Ab eod.

Λώϐευσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irriſio. A

Λωϐεύω, f. εύσω, contumeliâ adficio; (2) irrideo, illudo. Τίπτε με λωϐεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχυσαν, *Odyſſ.* 23, 15.

Λωϐέω, λωϐέομαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus, (Lat. *tabes.*) Hinc

Λωϐήεις, ήεσσα, ῆεν, damnoſus, pernicioſus.

Λωϐηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λωϐάω.

Λωϐήσαιο, 2. ſing. aor. 1. opt. med.

Λώϐησις, εως, ἡ, injuriæ ſeu contumeliæ illatio:

Λωϐητὴρ, ῆρος, ἡ, injuriæ ſeu contumeliæ illator, injurioſus, contumelioſus; (2) contumeliâ dignus; flagitioſus:

Λωϐητὴς, ῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus; (2) depravator, corruptor. A λωϐέω.

Λωϐητὸς, ἡ, ὸν, injuriâ ſeu contumeliâ adfectus, læſus; (2) injuriæ ſeu contumeliæ expoſitus, ſive obnoxius; (3) dolore adfectus; (4) mancus, mutilatus. Ab eod.

Λωϐήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumelioſus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vaſtat.

Λωϐὸς, ἡ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat; (2) perplexus; (3) mutilatus. A λώϐη.

ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ῦ, τὸ, paleare.

Λωΐων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *compar.* alius λωΐτερος, melior, et *ſuperl.* λώϊςος, et *contr.* λῷςος, optimus. A λῶ, *volo.*

ΛΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, inſtita, ora veſtimenti. Hinc

Λωμάτιον, ῦ, τὸ, fimbriola.

Λῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάοντι, à λάω, *volo.*

ΛΩ῀ΟΣ, vel λῷος, ῦ, ὁ, Lous, menſis, apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λωπὰς, άδος, ἡ, veſtimentum tenue. A

Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) veſtimentum, veſtis.

Λωπίζω, f. ίσω, veſte exuo, denudo. A præc.

Λώπιον, ῦ, τὸ, parvula tunica; (2) veſtis; (3) veſtimentum vile; (4) velum nauticum. Dim. ab eod.

Λωποδυσία, ας, ἡ, ſpoliatio, graſſatio, propriè veſtium exſpoliatio. A λωποδύω.

Λωποδυτέω, veſte exuo, veſtimenta furor; (2) ſpolio, rapinis infeſto, *Ph.* λωποδυτεῖ, graſſatur. Λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα, *Hermog.* A

Λωποδύτης, ῦ, ὁ, qui viatores vel mortuos veſtimentis exuit et ſpoliat, ſeu in balneis depoſitas veſtes ſurripit, graſſator. A

Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω.

ΛΩ῀ΠΟΣ, εος, τὸ, veſtimentum tenue.

ΛΩ῀ΡΟΝ, ῦ, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema. *Vox. Lat.*

Λῶρος, ῦ, ὁ, idem.

Λωροτομέω, in lora ſeco. A τομὴ.

Λῷςος, vide λωΐων.

Λώταξ, αγος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λωτὸς.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi, *Il.* μ. 283. pro λωτῦντα, quod veteres contractum, ex λωτόεντα volunt, à λωτόεις, alii ex λωτέοντα, quaſi à λωτέω, quod eſſet lotum et herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, ſertum è loco textum:

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo; (2) decerpo:

Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, e loto. Ab eod.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax herboſus, ponitur ob λωτεῦντα, ſuperiore.

ΛΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, *Ph.*

Λωτοτρόφος, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, lotum alens ſeu producens. Ex λωτὸς, et τρέφω.

Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. A φαγεῖν.

Λωτοχόος, *Dor.* pro λυτροχόος.

ΛΩΦΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco; (2) ceſſo. Κάπειτ' ἐπειδὴ τῦδ' ἐλώφησεν φόνυ, *Soph. Aj.* 61. Ἀπὸ νόσυ μεγάλης ϰ̀ πολέμυ βραχύ τι λελωφήκαμεν, *Thuc.*

Λωφέω, ῶ, quieſco, *Heſ.* (2) ſedo, *Æſch. P.*

Λωφήϊον, ſedandi vim habens. A præc.

Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

Λώφησις, έως, ἡ, quies, ceſſatio, reſpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, et cum lineolâ ſubjecta, μ, *quadraginta millia.*

ΜΑ', *adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certè, per Jovem, ὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profectò, certè, per Jovem. Occurrit μα ſolum et affirmativè, ſed raro, et ferè, apud recentiores.

Μαγαδίζειν, magadi canere, pſallere.

Μαγάδιον, ῦ, τὸ, parva μαγὰς; (2) aſſerculus, qui recipit chordas lyræ. Dim.

Μάγαδις, ſive μαγάδις, acc. ιν, ἡ, magas, inſtrumentum quoddam muſicum:

Μαγάζειν, fides pulſare, pſallere. A

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, ponticulus teſtudinis, ſeu hemiſphærii teſtudinei, ſuper quo nervi tenduntur, qui olim ex arundine factus; ei poſtea vel lignea tabella, vel cornea ſubſtituta eſt, unde *Cic.* in teſtudinibus reſonari cornu dicit, *Ern.*

Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præſtigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγγανεύω.

Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Μαγγανευτὴς, ῦ, ὁ, veneficus, præſtigiator, mango, qui varias res miſcet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc.

Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præſtigioſus.

Μαγγανεύω, præſtigiis et incantationibus utor. Κίρκην —— μαγγανεύσαν μολύνυσαν τε τὺς ἑταίρυς, λαϐόντες, *Ariſtoph. Pl.* 310. A

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, veneficium, præſtigiæ; (2) machinamentum præſtigiatorium; (3) feræ vectis, peſſulus, repagulum, *Ph.* μάγγανον πολεμικὸν, baliſta; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.

Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi ſolita. A μάσσω.

Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, ſcientia magica. A μαγεύω.

Μαγειραίνα, ἡ, coqua. A μάγειρος.

Μαγειρεῖον, ῦ, τὸ, locus in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A

Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinarium exerceo, ſum coquus; (2) lanio, macto.

Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars coquinaria.

Μαγειρικῶς, arte coquinariâ.

Μαγειρίσκος, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, coquus. Dim.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ῦ, ὁ, coquus.

Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, *Eur.* Suppl. 1110. A μαγεύω.

Μαγεὺς, έως, ὁ, pinſor, piſtor; (2) qui tergit, abſtergit. A μάσσω.

Μαγευτὴς, ῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A

Μαγεύω, magus ſum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. A μάγος.

Μαγικὸς, ἡ, ὸν, magicus, veneficus. Ab eod.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas ſubigendæ farinæ; (2) offa, maza, quam manibus præferebant in Trophonii antrum ituri; (3) panis *ap. LXX.* A μάσσω.

Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid ſupereſt craſſum ex aliquâ materiâ expreſsâ, recrementum; (2) unguentum, et omne ſpiſſius pauco humore ſubactum. Ab eod.

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui eſt ex Magneſiâ.

Μαγνησὶν, λίθος, *Hippocr.* magnes.

Μαγνήτης, ῦ, ὁ, idem quod μάγνης.

Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, magnes.

ΜΑ'ΓΟΣ, ῦ, ὁ, magus, ſapiens apud Perſas; (2) præſtigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum qui poſt Cambyſis mortem regnum invaſerant. Feſtum apud Perſas. A φόνος.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laſerpitii.

Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam et effeminata ſaltatio, à Chryſogono mago, *Heſ. Athen.*

Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus ſcenicus in quo magorum decantabantur miracula. A

Μαγῳδὸς, ῦ, ὁ, hiſtrio magorum miracula decantans, geſtibuſve exprimens.

Μαδάλλω, glabro, depilo, *Heſ.* A μαδὸς.

Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber. Hinc

Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum.

Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.

Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.

Μαδάω, lævis et depilis ſum; (2) madeo, madidus ſum; part. μαδῶντες, glabriones, *Gl. V. Ariſtoph. Plut.* 266. A μαδὸς.

Μάδδα, *Dor.* pro μάζα.

Μαδίζω, f. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis ſum; μαδισθεὶς, a. 1. part. paſſ. depilatus, *Ph.* A μαδὸς. Hinc

Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum.

Μαδιςήριον, ῦ, τὸ, id quo glabratur, ſeu lævigatur cutis, *Gl. V.* volſella. Ab eod.

ΜΑΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, lævis, glaber, depilis.

Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya, pro μαλόδρυα.

ΜΑ'ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) maſſa auri vel argenti, *Gl. V.* μάζα, βῶλος, maſſa.

Μαζαγόας, ῦ, ὁ, ob mazam flens, *Heſ.* Ex μάζα, et γοάω, μαζακόας, *Voſſ.*

Μαζαγρέτας, *Dor.* pro μαζαγρέτης, ῦ, ὁ, mazarum ſectator, lurco, helluo. Ex μάζα, et ἀγρέω, *ſector.*

Μαζάω, ῶ, mazas pinſo, coquo. A μάζα.

Μάζινος, ίνη, ινον, è mazâ factus. Ab eod.

Μαζίον, ῦ, τὸ, mamilla, *Gl. V.* A μαζὸς.

Μάζιον, ῦ, τὸ, parva maza, offuſa, *Gl. V.* (2) aurum et argentum rude non ſignatum, *Thuc.* Dim. à μάζα.

Μαζίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod.

Μαζονόμιον, ſeu μαζονομεῖον, ῦ, τὸ, lanx, *Poll.*

Μαζόνομος, idem, *Gl. V.* μαζόνομοι, lances, *Gl. V.* A μάζα, et νέμω, *tribuo.*

Μαζοπέπτης, ῦ, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, et πέπτω, *coquo.*

Μαζοποιὸς, ῦ, ὁ, offarius, *Gl. V.*

Μαζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.

ΜΑΖΟ'Σ, ῦ, ὁ, mamma, mamilla. *Apud Callim.* et pro nutrice.

Μαζοφαγέω, delector offis.

Μαζοφάγος, ὁ, qui offis delectatur.

Μαζοφορὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαζόνομος.

ΜΑ'ΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel menſuræ, qualis cyathus.

Μάθε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. μανθάνω.

Μαθεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθῦμαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ſtudium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιςήμη, matheſis, diſciplinarum mathematicarum complexus et notitia. A

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, ad diſciplinas pertinens, ad diſciplinas aptus; (2) dicendi cupidus; (3) docilis; (4) ſciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, diſciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *adv.* mathematicorum more.

Μαθήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσῃ, à μανθάνω.

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, diſciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία,

Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A μαθητεύω.
Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.
Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus, sive auditor sum; (2) doceo, instituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, *Mat.* 27, 57. Μαθητεύσατε, πάντα τὰ ἔθνη, *id.* 28, 19. A
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.
Μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. Δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη, μαθητιῶ γὰρ, *Aristoph. Nub.* 183. A præc.
Μαθητὸς, ἡ, ὸν, qui disci potest, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητής.
Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Μαθοῖσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, à μανθάνω.
Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. masc. gen.
ΜΑΙ͂Α, ας, ἡ, obstetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis; mater est Mercurii, quod ζήτησις, id est *investigatio* ducit in lucem εὕρεσιν, id est *inventionem*.
Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, à
ΜΑΙ͂ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ Minoris admodum flexuosus.
Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.
Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία.
Μαιευτικὸς, ἡ, ὸν, obstetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς *adv.* obstetricum more.
Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω. Hinc
Μαιευτρικῶς, *adv.* obstetricum ritu.
Μαιεύω, et μαιεύομαι, obstetricem ago, sum obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. A μαῖα.
Μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuari, *Suid.* A μάω.
Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, mensis, à quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ sacrificabant Athenienses, propter mutationem et turbulentiam aëris, September, *Gl. V.*
Μαιμάκτης, ου, ὁ furore percitus, furiosus; turbulentus, Jovis *epith.* A μαιμάσσω.
Μαίμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, impetuosus, *Hes.* Ab eod.
Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, *Hes.* Ab eod.
Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, *Luc.* 117. Ab eod.
Μαίμησε, 3. sing. a. 1. *Ion.* pro ἐμαίμησε.
Μαιμῶν, præs. part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων.
Μαιμώωσα, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, pro μαιμάω.
Μαιμώσσω, pro μαιμάσσω.
Μαιμώω f. ώσω, idem quod μαιμάω.
Μαινὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.
Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis Hecatæ seu Dianæ sacer.
Μαινίδιον, ου, τὸ, mænula. Dim. A μαινίς.
Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.
Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.
Μαινόλιος, ου, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.
Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A præc.
ΜΑΙ͂ΝΟΜΑΙ, f. μανοῦμαι, insanio, furo, desipio; (2) vehementi studio teneor, gestio; μαινόμενος, part. furens, insanus, lymphatus, *Ph.* μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης μοῦ μαίνεται καινὸν τρόπον, *Arist. Pac.* 54.
Μαίνουργος, ου, ὁ, Mænurgus, piscis.
ΜΑΙ͂ΝΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν, *Aristoph.* Θεσμ. 568.
Μαίομαι, cupio, gestio; (2) quæro. A μάω.

Μαῖρα, canicula, sidus; æstus intensissimus; luna, *Hes.* A μαίρω, *luceo.*
ΜΑΙ͂ΡΩ, luceo, unde μαρμαίρω.
Μαίωσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.
Μαιωτιστὶ, Sythicè. A
Μαιῶτις, sc. λίμνη, Palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Sythicus.
Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obstetricis. A μαῖα.
ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus, dives, felix; μάκαρες, dii et homines beati post mortem. Hinc
Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.
Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν δὲ κατ' ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, *Eur. Bac.* 910. Ab eod.
Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod. Hinc
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.
Μακαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod μακαρία.
Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, quâ nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas, *in Sacc. LL.* A μακαρίζω.
Μακάρισσι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι.
Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur et prædicatur, quem omnes beatum judicant.
Μακαριστῶς, beatè. A præc.
Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.
Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fœm. *Theoc.*
Μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.
Μακαρίως, *adv.* beatè, feliciter.
Μάκαρς, αρος, ὁ καὶ ἡ, pro μακάριος, *per Sync.* Eust.
Μακάρτατος, beatissimus. A præc.
Μακάρτερος, beatior; *Nonn.* Ab eod.
Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus et opulentus. *Ex Epigr.* A μάκαρς.
Μακεδνὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus; quasi à μακεδανὸς. *Dor.* ut μηκεδανὸς, à μῆκος.
Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.
Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.
Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.
Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel sermone.
Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.
Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.
Μάκελλα, ης, ἡ, idem et ab eod.
Μάκελλιον, ου, τὸ, macellum. *Vox Latina.*
ΜΑ'ΚΕΡ, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex Indiâ advehitur.
Μακεσίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ epith. *Hes.* Ex μᾶκος, pro μῆκος, et κράνος, *galea.*
Μακεστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μάκιστος pro μήκιστος, vel inus. μακίζω.
ΜΑΚΚΟΑ'Ν desipere, stultè et fatuè se gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον, *Aristoph. Eq.* 395.
Μακραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, diurnus, longævus. Ex μακρὸς, et αἰὼν, *ævum.*
Μακρακόντιον, ου, τὸ, spiculum longum.
Μακρὰν, *adv.* longè, procul, de loco; (2) longùm, de tempore. Τούτων δώσετον καλὴν δίκην οὐκέτ' ἐς μακρὰν, *Aristoph. Vesp.* 452. Non longe post. A μακρὸς
Μακραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cui collum est prælongum.
Μακρέτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in longos annos perdurat. Ex μακρὸς, et ἔτος.
Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longâ oratione utor, multa verba facio, *Eur. Hipp.* 708. et *Ph.* 768. Ex μακρὸς, et ἀγορέω.
Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio longa. Ex iisd.
Μακρημερία, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab ἡμέρα.
Μακρὴν, acc. sing. *Dor.* pro μακρὰν.
Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. Ex μακρὸς, et βαίνω, *eo.*
Μακρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, longævus.
Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.
Μακροβίωσις, ἡ, idem.
Μακροβιώτερος, vivacior, comp. à μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A
Μακροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, è longinquo feriens; eminùs feriens. Ex μακρὸς, et βάλλω.
Μακρόβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. agri, qui magnis seu densis est glebis, glebosus.
Μακρογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui longo est mento. Ex μακρὸς, et γένειον.
Μακρόγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, longam senectutem agens, valdè senex. Ex μακρὸς, et γῆρας.
Μακρογόγγυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, teres.
Μακροδάκτυλος, ὁ καὶ ἡ, longos habens digitos.
Μακροδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui longos cursus conficit.
Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρὸς, et ζωή.
Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum longævitas. A
Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A
Μακροήμερος, ὁ καὶ ἡ, longævus. Ex ἡμέρα.
Μακρόθεν, *adv.* procul, longè, eminùs. Hinc et ἀπὸ μακρόθεν, è longinquo. A μακρὸς.
Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter expecto, iram differo seu cohibeo; duro, *Ph.* Μακροθυμεῖν ἐπί τινι, *Matt.* 18, 26. πρός τινα, 1 *Thess.* 5, 14. εἴς τινα, 2 *Pet.* 3, 9.
Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.
Μακρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, longaminis, lenis, patiens. Ex μακρὸς, et θυμός.
Μακροθύμως, *adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.
Μακροκαμπυλαύχενος, ὁ καὶ ἡ, longum et curvum collum habens, epith. avium quarundam. Ex μακρὸς, κάμπυλος, et αὐχήν.
Μακροκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in vocalem longam seu syllabam desinens. A καταλήγω.
Μακρόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caulem longum habens.
Μακρόκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.
Μακρόκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, prælongam caudam habens.
Μακροκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longum caput habens; cilo, *Gl. V.*
Μακροκομέω, ῶ, longam et prolixam comam alo seu habeo. Ex μακρὸς, et κόμη.
Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A
Μακρόκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra seu colla longa habens. Ex μακρὸς, et κῶλον.
Μακρόλοβος, ὁ καὶ ἡ, longam habens siliquam seu folliculum, siliquâ oblongâ inclusus.
Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixè loquor longâ oratione utor.
Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. A
Μακρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolixus in sermone.
Μακρονοσία, ἡ, morbus diuturnus. Ex νόσος.
Μακροπαραληκτεῖν, in penultimam longam desinere. Ex μακρὸς, et παραλήγω.
Μακροπαροίνιος, longè contumeliosissimus, et quidem ex ebrietate. A παροίνιος.
Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.
Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui longos ducit spiritus. Ex μακρός, et πνόη.
Μακροπορέω, procul eo, longum iter facio.
Μακροπορία, ας, longum iter. A πόρος.
Μακροπόνηρος, ὁ καὶ ἡ, imbrobissimus, *Suid.*
Μακρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, longos pedes habens.
Μακρόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, longas alas, sive longas pennas habens. Ex πτερὸν
Μακροπτόλεμος, ὁ καὶ ἡ, è longinquo pugnans.
Μακρόπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplas habens portas. Ex μακρὸς, et πύλη.
Μακροπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, longam barbam habens.
Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A
Μακρόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, longas radices habens. Ex μακρός, et ῥίζα.
Μακρόρυγχος, ὁ καὶ ἡ, rostrum longum habens.
Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelsus. A μῆκος.
Μακροσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longa crura habens. Ex μακρὸς, et σκέλος.

Μακροςέλεχης, εος, ὁ ϗ ἡ, longum ſeu procerum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μακρὸς, et ςέλεχος.
Μακρότατα, *adv.* longiſſimè. A μακρὸς.
Μακρότερω, longiùs. Ab eod.
Μακροτέρως, *adv.* diutiùs, longiùs. A μακρότερος, quod eſt, comp. à μακρὸς.
Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.
Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A
Μακροτόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, ita putatus ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex τομή.
Μακροτράχηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, longum habens collum.
Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus ſomnus. Ex ὕπνος.
Μακροφάρυγξ, ὁ ϗ ἡ, longas fauces habens.
Μακροφλυαρήτης, ε, ὁ, magnus nugator. Ex μακρὸς, et φλυαρέω.
Μακροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturâ longus, longus natus. Ex μακρὸς, et φύω, *naſcor.*
Μακρόφυλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia.
Μακροφωνέω, altâ voce clamo
Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.
Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior eſt alterâ.
Μακρόχηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς, et χηλή.
Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſeu longævus ſum. A
Μακροχρόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς, et χρόνος. Hinc
Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, *Gl. V.*
Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longè removetur, abominatio:
Μάκρυνσις, εως, ἡ, dilatio; (2) amplificatio, v. gr. narrationis. A
Μακρύνω, f. υνῶ, longè ſeu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρὸς.
Μακρῷ, *dat. Adv.* longè, multò. Ab eod.
Μακρῶς, *adv.* longè, prolixè.
Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quaſi à μακρόω.
Μακρώτης, ε, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς, et ὖς, ὠτὸς, *auris.*
Μάκται, qui mazas pinſunt, *Heſ.* at *Phil.* gulatores. A μάσσω.
Μάκτρα, ας, ἡ, vas in quo pinſitur, et farina ſubigitur, mactra. *Apud Nicandrum* pro colo, ſeu mortario. Ab eod.
Μακτρισμὸς, ῦ, ὁ, ſaltationis genus. Qu. à μακτρίζω.
Μάκτρον, ε, τὸ, mappa, *Gl. V.* A μάσσω.
ΜΑ'ΛΑ, *adv.* valdè, multùm, admodum, vehementur. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, ampliùs, potiùs, et *ſuperlat.* μάλιςα, maximè, potiſſimùm, præſertim, jungiturque nominibus, verbis, et adverbiis, *in numeris eſt*, omninò, admodùm, *de tempore eſt* ferè.
Μαλαβάθρινον, ε, τὸ, foliatum, *Gl. V.* ſc. unguentum, Vid. μαλόβαθρον.
Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari eſt corpus molle ad frangendos eludendoſque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.
Μαλακᾶ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.
Μαλακαίπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, (metri causâ pro μαλακόπες) molli pede incedens.
Μαλακευνέω, ῶ, molliter decumbo et dormio. Ex μαλακὸς, et εὐνή.
Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi habens, qu. à μαλακεύω.
Μαλακία, ας, ἡ, mollities, *inprimis* animi, ignava et effeminata; (2) morbus quidam; (2) ſumma tranquillitas maris. A μαλακὸς.
Μαλακίας, ε, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.
Μαλακιάω, ῶ, mollis et effeminatus ſum, mollitie laboro; (2) langueo, æger ſum. Αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας ἐ δύνανται αἰσθάνεσθαι, *Xen.* A μαλακία
Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo, et *paſſ.* μαλακίζομαι, molleſco et effeminor, (2) miſereor; (3) langueo, ægroto, timidus ſum, frangor. Πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, *Xen.* A μαλακὸς.
Μαλάκιον, ε, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, *Heſ.* τὰ μαλακία, piſcium genus, ſepiæ; *item*, olus, beta, *Ern.* Ab eod.
Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio.*
Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.
Μαλακόγειος, ε, ὁ ϗ ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακὸς, et γῆ.
Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui molli, h. e. leni, et ſubmiſsâ eſt mente ſeu animo. Ex μαλακὸς et γνώμη.
Μαλακόδερμος, ε, ὁ ϗ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακὸς, et δέρμα.
Μαλακόθριξ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli
Μαλακόκισσος, ε, ὁ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus.
Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, aſſentator, palpator
Μαλακοκρανεὺς, έος, ὁ, qu. dic. molliceps, avis. Ex μαλακὸς, et κράνον.
Μαλακοποιέω, mollio A
Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.
Μαλακοπύρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, mollem et tenerum habens nucleum. Ex μαλακὸς, et πυρήν.
Μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remiſſus, languidus, molli et remiſſo animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω
Μαλακόσαρκος, ε, ὁ ϗ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, et σάρξ.
Μαλακόςρακος, ε, ὁ ϗ ἡ, molli teſtâ tectus. Ex μαλακὸς, et ὄςρακον.
Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακὸς.
Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adſpectu.
Μαλακόφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, mollem corticem habens.
Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex φρὴν.
Μαλακόφωνος, ον, molli, ſuavi voce præditus. Ex μαλακὸς, et φωνή.
Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.
Μαλακοψυχέω, molli ſum animo, Ex ψυχὴ.
Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, ſeu emollit. A μαλάσσω.
Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens.
Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, qui molliri, ſeu emolliri poteſt. Ab eod.
Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, quâ aliquid mollius redditur. A
Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Paſſ.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidor et remiſſior ſum. fio. A μαλακὸς.
Μαλακῶ, *mollis*, gen. ſing. *Dor.* pro μαλακῦ.
Μαλακῶς, *adv.* molliter, leniter, placidè, effeminatè, remiſsè.
Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A
ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, *Ariſtoph. Eq.* 388 Χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον, *Eur. Or.* 1190. Hinc
Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows.
Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens, ignis epith. A μαλὸς.
ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.
Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.
Μαλθάζω, mollio; uſitatiùs μαλθάσσω.
Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti ſeu cubilis mollities. A μαλθακὸς, et εὐνή.
Μαλθακηρὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακὸς.
Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.
Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.
Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.
Μαλθακιςέον, molliter agendum eſt et ſegniter. A μαλθακίζω.
Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) iners, remiſſus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.
Μαλθακόφωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακὸς, et φωνή.
Μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακὸς.
Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod
Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens.
Μαλθακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui emollit. A μαλθακὸς.
Μαλθακῶς, molliter.
Μαλθάξις, εως, ἡ, fotus. A
Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo delinio demulceo. Ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἂν, *Eur. Her. fur.* 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.
Μάλθη, ης, ἡ, idem quod μάλθα
Μαλθόω, ῶ. f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, *Heſ.* A μάλθα. Unde
Μαλθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malthinus, cereus.
Μάλθων, ὁ, mollis et effeminatus, diſſolutus, *Ph.* μάλθων, nebulo Ab eod.
Μαλιαθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto naſcens. *Theoph.*
Μελιασμὸς, ῦ, ὁ, veteriuorum morbus. A
Μελιάω, ῶ, malide laboro. A
ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.
Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς, à pomis; μῆλον, *pomum.*
Μάλιςα, *ſuperl.* à μάλα, in interrog. τί μάλιςα. *tandem, quæſo.*
Μαλκέω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor; (2) torpeo, hebeſco. A
ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet.
Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.
Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.
Μαλλοδέτης, ὁ, vinculo laneo vinctus. A μαλλὸς, et δέω.
Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro μαλλοῖς.
Μᾶλλον, *adv.* comp. à μάλα, quod vide.
ΜΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, vellus; lana promiſſa, villus; (2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.
Μαλλοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, et φέρω
Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villoſus, velleris denſi. A μαλλὸς
ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus naſcitur.
Μαλόδρυον, τὸ, vide μάδρυα.
Μαλοπάρηος, ε, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis ſimiles genas habens. Ex μᾶλον, et παρειά.
Μᾶλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.
Μαλὸς, ἡ, ὸν, tener; (2) exitioſus.
Μαλοφόρος, ἡ, epith. Cereris, pomifera.
ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, ſeu μαμειρὰς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent.
ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces quibus pueri matrem vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.
Μαμμάκυθος, ε, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus et ignavus ſic appellatur.
Μαμμάκυθος, idem.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox pueruli panem flagitantis.
Μαμμάριον, ε, τὸ, mater. Dim. à μάμμα.
Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.
Μαμμίον, ε, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.
Μαμμόθρεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à nutrice, vel potiùs aviâ, eoque mollius educatus. A μάμμα, et τρέφω.
Μαμμωνᾶ, vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος, *divitiæ.*
Μὰν, pro μὴν, *Dor.* tamen, ſanè, certè; item *menſis*, Dor. pro μήν.
Μανάκιον, ε, τὸ, ornamentum collare, *Sch. Theocr.* Dim. à μάννος. Vid. μανιάκης.
ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.
Μανδακηδὸν, *adv.* ad cutem. A præc.
Μάνδαλον, ε, τὸ, peſſulum, repagulum, *Ph.*
ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, oſculi genus immodeſtum.
Μανδοειδὴς, ὲς, ſimilis μανδύῃ, pro μανδυοειδής.
ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus ubi ſunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ,

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ȣ, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus et ſoporandi homines. *Angl.* **Mandrake.**
Μανδραγορίζω, mandragoram propino.
Μανδραγορίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum mandragorâ conditum. A μανδραγόρας.
Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.
ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ȣ, ὁ, genus veſtimenti militaris, ap. Perſas.
Μανδύη, ης, ἡ, veſtis lacernæ ſimilis, *Poll.* et *Gl. V.* μανδύη, impluvia.
Μανδὺς, ἡ, lacerna.
Μανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. μαίνομαι. Hinc
Μανέομαι, inſanio; ut hinc ſit μεμάνημαι, p. paſſ. *apud Theoc.* amore inſanio.
ΜΑ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, ſervus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus teſſerarii.
ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, diſco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco; (3) doceo; a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν, qui didicit, *Att.* τί μαθὼν, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ, edoctus à, *Soph. Phil.* 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί, *Ariſtoph. Av.* 379.
Μανία, ας, ἡ, furor, inſania. A μαίνομαι.
Μανιάκης, ȣ, ὁ, ornamentum collare ſeu brachiale, *Gl. V.* torques. (vocab. originis barbaricæ, Celticæ ut videtur, *Ern.*) A μαίναξ.
Μανιάκιον, ȣ, τὸ, idem; μανιάκια, *Heſ.* inter ornamenta numerat in μηνίσκοι.
Μανίακον, ȣ, τὸ, idem, *Polyb.* A
Μανίαξ, tortile, circulus, tortus, *Gl. V.*
Μανιὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A μαίνομαι. Unde
Μανικὰ, τὰ, apud Phryges magna et inſignia admirandaque facta dicebantur, à Mane quodam rege ſuo incredibilis virtutis et potentiæ viro.
Μανικὸς, ἡ, ὸν, inſanus; (2) ad inſaniam pronus; (3) inſaniam ſeu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus.
Μανικῶς, *adv.* furioſè, furenter.
Μανιόκηπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furioſè libidinoſa, *Euſt.*
Μανιοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad inſaniam redigens.
Μανιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, inſanus; (2) inſaniam gignens. A μανία.
ΜΑ'ΝΝΑ, vel μὰν, τὸ, manna. *Vox. Hebr.* ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Iſraelitas in deſerto ſuſtentavit; (2) manna Indicum vel ſaccharum veterum; (3) pulvis ſeu pollen thuris, *Ern.*
Μαννάκιον, idem quod μανάκιον.
Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμάριον.
Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel ſuppedito. Ex μάννα, et δότης, *dator.*
ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ȣ, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.
Μαννοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ornatus monili.
Μανόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non denſè hæret. A
ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rarus, ſolutus, fungoſus, laxus, mollis.
Μανοσπορέω, ῶ, ſemen non denſè ſpargo. A
Μανόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rarè ſeminatus. Ex μανὸς, et σπείρω.
Μανόςημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui laxo ſeu raro eſt ſtamine, *Heſ.* Ex ςήμων.
Μανότης, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανὸς.
Μανȣ̃μαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.
Μανόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt rara folia.
Μανόω, ῶ, rarefacio, ſolutionem reddo; μανȣ̃σθαι, rareſcere. A μανὸς.
Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.
Μαντεῖον, ȣ, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus in quo editur oraculum. A μαντεύω.
Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem ſeu vates pertinens. A μάντις.
Μαντεύαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, à μαντεύομαι.
Μάντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A
Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum conſulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ μαντεύομαι, *Eur. Ion.* 347. Οὐδ' ἂν πιθοίμεν εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε, *id. El.* 995. A μάντις.
Μαντευτέον, *adv. poſit.* vaticinandum eſt. Τῷ γὰρ θεῷ τἀναντι ȣ̓ μαντευτέον, *Eur. Ion.* 374.
Μαντευτὴς, ȣ̃, ὁ, vates, vaticinator.
Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem ſeu vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde
Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus.
Μαντηίη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.
Μαντήιον, ȣ, τὸ, *Ion.* pro μαντεῖον.
Μαντήιος, ȣ, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.
Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, divinatio.
Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem ſeu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. A μάντις.
Μαντικῶς, *adv.* vaticinando, per vaticinium.
Μαντιπολέω, vaticinor.
Μαντιπόλος, ὁ ϗ ἡ, vates. Ex μάντις, et πολέω.
ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruſpex.
Μαντιχώρας, ȣ, ὁ, Mantichora; beſtia horrenda; *Ariſtot. Ælian. Plin.* Apud Cteſiam μαρτίχορα.
Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις. Unde
Μαντόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus.
Μαντῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus.
Μαντῷος, ȣ, ὁ, idem, epith. Apollinis.
Μάνυε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμήνυε, à μηνύω.
Μάνυσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act.
Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro μηνύω.
Μανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus. A μανὸς.
Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.
Μαπέειν, *apprehendiſſe*, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro μαρπέειν, et hoc *Ion.* et *Poët.* pro μάρπειν; et μεμάποιεν, opt. à μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, et abjecto ρ, ἔμαπον; (2) calcare, *Heſiod.*
ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ſeu Σμάραγδος, ȣ, ὁ, Smaragdus, gemma.
ΜΑ'ΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica; (2) genus ſupplicii.
ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* **Fennel.**
Μάραινα, ἡ, ſcutica, *Æſchyl.*
ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marceſcere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marceſco, flacceſco, exareſco. Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, *Iſocr.* Φθίνει γὰρ, ϗ μαραίνεται νόσῳ, *Eur. Al.* 200.
Μαραίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Heſ.*
Μαρανθῆναι, a. 1. ind. paſſ. v. μαραίνω.
Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.
Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum ſeu marcidum reddens, corrumpens, abſumens. Ab eod.
Μαρασμὸς, ȣ̃, ὁ, marcor, tabes. Ab eod.
Μαρασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui ineſt μαρασμὸς.
ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, ſplendeo; (2) perſtrepo, ſonitum edo.
Μαραυγεῖν, lumine privari, *Plut.* Quaſi ex μείρω, *privo*, μαρῶ, et αὐγὴ, *ſplendor.*
Μαραυγία, ας, ἡ, obſcuratio viſûs. Ex iiſd.
Μαργαίνω, inſanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, *Il.* 5, 882. A μάργος.
Μαργαρίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.
Μαργαρῖτις λίθος, ἡ, ſc. λίθος, idem.
ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, unio, margarita. Hinc
Μαργαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, margaritæ ſimilis.
Μαργάω, ῶ, inſanio. A μάργος. Unde
Μάργη, ης, ἡ, inſania, protervia, *Heſ.*
Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, inſanus, amens, *Heſ.*
Μάργης, ȣ, ὁ, inſanus, *Suid.* Ab eod.
Μαργίτης, ȣ, ὁ, ſtupidus, fatuus, à Margite quodam inſigni fatuo, qui ultra quinque numerare non poſſet, et cum virginem duceret, eam non auſus eſt attingere, ne illa matri ejus rem indicaret; (2) leviculus, imbellis. Ab eod.
ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus; (2) protervus, petulans, improbè libidinoſus. Hinc
Μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania, veſania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas.
Μαργότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.
ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum ſcholiaſtarum teſtimonio μάραι dictæ fuere manus, *Euſt.*
Μαριλευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A
Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A
ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.
Μαριλοκαύτης, ȣ, ὁ, carbonarius, *Heſ.* ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη, et καίω, ι. ϛο.
Μαριλοπότης, ȣ, ὁ, favillæ potor. Vulcani fabrorum ac carbonariorum epith. Ex μαρίλη.
ΜΑΡΙ͂ΝΟΙ, piſces quidam.
ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, menſura liquidorum.
ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, reſplendeo, vibranti ſplendore coruſco. Ἦλθες μοὶ χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, *Eur. Ion.* 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, *Il.* 3, 397.
Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A μάρμαρος.
Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem et ab eod.
Μαρμαρίζω, marmoreo ſplendore vibro, ut marmor ſplendeo. Ab eod. Unde
Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, è marmore confectus, marmoris nitorem habens.
Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris ſculptura, ſeu cælatura. Ex μάρμυρον, et γλύφω.
Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore ſplendens. A
Μάρμαρον, ȣ, τὸ, v. μάρμαρος.
Μαρμαροποιὸς, ȣ̃, ὁ, marmorarius, *Ph.* Ex μάρμαρον, et ποιέω.
Μάρμαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albus, candidus; (2) ſc. λίθος, marmor, quod et μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, ſeu quodvis; μάρμαρον, et μάρμαρα, vitium veterinorum.
Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, ſplendor vibrans, fulgor. Quaſi à μαρμαρύσσω.
Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.
Μαρμαρύζω, ſplendeo, *ap. Jul.*
Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, ſplendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μάρμαρον, et ὤψ.
Μαρμαρωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, oculis micans.
Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio quæ fit marmore. *Gl. V.* incruſtatio. Quaſi à μαρμαρόω.
ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, *Il.* 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε, *Eur. Tro.* 728.
Μαρναμενοιϊν, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν; gen. pl. μαρναμένων, verbi μάρναμαι.
Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.
Μαρπέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro μαρπεῖν, à
Μάρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A
ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adſequor, attingo ſcopum. Οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμȣ̃, præter me, *Soph. Aj.* 444.
Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ȣ, τὸ, marſupium parvum, ſacculus. Dim. à
ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ȣ, ὁ, marſupium, crumena, loculus, ſacculus.
Μαρτιχόρα, vid. μαντιχώρας.
ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis; (2) martyr, qui tanquam Chriſtianus, vel ſupplicia vel cruciatus, vel ærumnas certè ſuſtinet.
Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, teſtimonium dico, perhibeo; (2) demonſtro, ſignifico, declaro; (3) laudo, celebro, prædico, probo, &c. *Apud. Eccleſ. Scriptores,* ſum martyr, martyrium ſubeo; μαρτυρέομαι, ȣ̃μαι, teſtibus, teſtimonio comprobor; (2) laudor, celebror, *N. T.* (3) teſtor, teſtificor. Μαρτυρῶ σοὶ τȣ̀ς λόγȣς ἀληθεῖς εἶναι, *Dem.* ἐς τὰ πράγματα ἐμὰ, *Luc.* κατά τινος, de. *Herodot.* περί τινος, *Philo.* A μάρτυρ.
Μαρτύρημα, ατος, τὸ, teſtimonium, quod teſtimonio perhibetur. A præc.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium, quod à teſte perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίῃσι, teſtimoniis, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία.

Μαρτυρικὸς, ἡ, ὸν, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ȣ, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonio loco adfertur; (2) ipſe teſtis; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, *in S. S.* (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, *Ph.* Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, *Ariſtoph. Veſp.* 1425. Ὀρκὼς παλαιὼς Τὴν δάρεω μαρτύρεται, *Eur. Iph. in Au.* 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, atteſtatio, teſtificatio. *Ph.* A μάρτυρ, et ποιεῖν.

Μαρτυροποιΐα, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, *Poët.* teſtes.

Μαρτυρεῦν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, à μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, teſtis.

Μαρύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, à μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, à μηρυκάομαι.

Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, à μάρπτω.

Μάρψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα, *Ariſtoph.* Θεσμ. 501. Ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τȣ̃ πόνȣ, *Apoc.* 16, 10.

Μάσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν.

Μάσδον, acc. ſing. *Dor.* pro μάζον.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, ſeu μάσσημα, ατος, τὸ, quod manditur, ſeu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μασητὴρ, ſeu μασσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis et in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, ȣ̃ ὁ, mamma, mamilla; μασθοὶ, ubera. A μαζὸς.

Μασὶν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, à μὴν.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ȣ, τὸ, laſerpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, *adv.* magis; *compar.* majus, vid. μάσσων, *Æſchyl. Prom. Vinct.* 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, fut. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξει, *Ariſtot.* Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, *Ariſtoph. Plut.* 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσω, ſive μάσσομαι, tango; (2) quæro; f. μάσω, unde a. 1. μάσασθαι, et μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, longior, amplior, major. Quaſi à μακρὸς, *longus.*

Μαςάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάςαξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius et in eo enati pili; (3) eſca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μαςαρύζω, malè mando, languidè manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὁδ' ὑπὸ γήρως μαςαρύζει, *Ariſtoph. Ach.* 695. A μαςάζω, vel μαςὸς.

Μάςευσις, εως, ἡ, inquiſitio, perſcrutatio.

Μαςευτὴς, ȣ̃, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. A

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαςεύȣσα; *Eur. Hec.* 743. Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαςείων φόνῳ, *Lycurg.* 1120.

Μαςὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator. A

Μαςήριος, α, ον, inveſtigando callidus. A μάω.

Μαςιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάςιξ.

Μαςιγέων, *Ion.* pro μαςιγῶν, *Herodot.*

Μαςιγίας, ȣ, ὁ, maſtigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, ſervus-nequam. Ab eod. Hinc

Μαςιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, prurit pellis flagrum pati.

Μάςιγμα, ατος, τὸ, qu. dic. flagellamentum, *Plut.* A μαςίζω.

Μαςιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάςιξ, et νέμω.

Μαςιγȣ́σθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. *contr.* pro μαςιγοέσθω, à μαςιγόω.

Μαςιγοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam, et cohibendas ſeditiones. Ex φέρω.

Μαςιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαςιγȣ̃μαι, flagellor, vapulo; μαςιγώσεται, f. 1. flagellabitur; μαςιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæſus. Πλευρὰς τε ϗ ὤμȣς Οὐρῇ μαςιγόων *Heſiod.* Ἀσπ. 431. al. μαςίζων, al. μαςιόων. Μαςιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικαςαῖς, *Plat.*

Μαςιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαςιγώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verberibus, ſeu flagello dignus. A μαςιγόω.

Μαςίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαςιγωτέος, flagellandus. Ab eod.

Μαςιέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαςιέτην, à μαςίω.

Μαςίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαςιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τȣ̀ς ἵππȣς ἐμάςιζον, *Plut. Lycurg.* 740. A

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) *Metaph.* pœna divina; etiam pro morbo.

Μάςιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάςιξεν, à μαςίζω.

Μάςις, *Poët.* pro μάςιξ; unde acc. μάςιν, *Od.* ο, 182, et dat. μάςι pro μάςιι, *Il.* 23, 500.

Μαςίσδειν, *Dor.* pro μαςίζειν.

Μαςίσδοιεν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* à

Μαςίσδω, *Doricè* pro μαςίζω, μαςίσδοιεν; *Theocr. Id.* 7, 108. pro μαςίζοιεν, flagris cædant.

Μαςιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc *apud Heſ.* a. 387. μαςιχόωντι pro μαςιχάοντι, μαςιχῶντι. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, *Gl. V.* maſtix; lentiſcina reſina. Hinc

Μαςίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum.

Μαςίω, *Poët.* pro μαςίζω.

Μαςοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μάςος, et εἶδος.

Μαςὸς, ȣ̃, ὁ, mamma, mamilla, *Gl. V.* ruma; (2) tumulus, *Etym.* A μαζὸς.

Μαςρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαςρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo.

Μαςρώπιον, ȣ, τὸ, lenulus, *Gl. V.* A

Μαςρωπὸς, ȣ̃, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit et μαςροπός. Ὅπουσα αἱ μαςροποὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, *Luc.* Hinc

Μαςρωπικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μαςὺς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μαςώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, *Gl. V.* mammatus. A μαςὸς.

Μάςωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, *Heſ.* (3) palmæ virga; *Heſ.* (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥςε δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, *Soph. El.* 447.

Μασχάλιον, ȣ, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis è palmâ, *Heſ.* Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, *Heſ. Suid.* A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιςὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatûs cauſsâ gerebatur ſub axillâ; (3) catena maxillaris, *Æſc. Pr.* 71.

Ματάζω, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, idem. A μάταιος.

Ματαΐζω, idem; (2) pedo, unde comp. ἀποματαΐσαι, *apud Herodot.* pedere.

Ματαιοβαφάκτης, ȣ, ὁ, nugigerulus, *Gl. V.* Ex μάταιος, et βαςάζω, *gero.*

Ματαιοβȣλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μάταιος, et βȣλὴ.

Ματαιοκόμπος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans, glorioſus. A μάταιος, et κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. A

Ματαιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μάταιος, et λόγος.

Ματαιολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui frivolas res confectatur, eas velut delambens. Ex μάταιος, et λείχω; vide ματιολοιχὸς.

Ματαιοποιέω, vanas res ago. A

Ματαιοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, inania agens.

Ματαιοπονέω, fruſtra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. A

Ματαιόπονος, ὁ ϗ ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. Ex μάταιος, et πράσσω.

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Ματαιοπώγων, ὁ, fruſtra barbatus, h. e. virili ætate, ſed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπȣδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Ματαιόσπȣδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μάταιος, et σπȣδὴ, *ſtudium.*

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fœtum, ſobolem edens, item nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. Ex μάταιος, et τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, fruſtra laboro; fruſtra glorior et mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, f. ήσω, vana cogito, deſipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui inepta et abſurda ſapit. Ex μάταιος, et φρὴν.

Ματαιόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fruſtra et ineptè loquens, garrulus. Ex μάτην, et φωνὴ.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum, irritum reddo; fruſtror; ματαιόομαι, ȣ̃μαι, ineptè et ſtultè ago; vanus et irritus fio, *Gl. V.* evaneſco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, *Rom.* 1. 21. A μάταιος.

Ματαισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio ſtolida, ſeu rerum ſtolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *adv.* vanè, ineptè, leviter.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra.* Unde

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vanè tempus tero, fruſtra laboro. Ὀυ ματᾷ τȣ̃ργον τόδε, *Æſchyl.*

Ματεύω, fut. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, *Soph. Ph.* 1200. A μάω.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro; (2) aberro, fruſtra laboro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *adv.* fruſtra, incaſsùm, in vanum, temerè, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui μαςὴρ.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ματεῖς, à ματέω.

Ματήσετον, 3. dual. fut. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas;

liditas; (2) irrita et infelix cupiditas, aberratio à ſcopo. A ματάω, ſeu μάτην.
Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.
Ματιολοιχὸς, ȣ, ὁ, qui ex falsâ menſurâ lucrum captat, *Ariſtoph. in Nub.* 450. ſcribitur & ματαιλοιχὸς, quod vide. Ex μάτιον, et λείχω, *lambo.*
ΜΑ'ΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, genus menſuræ.
Μάτος, inquiſitio, perquiſitio. A μάω.
Ματρόξενος, ſpurius, *Heſ.* Dor. pro μητρόξενος.
Ματρυλλεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A
ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, lena.
Ματρύλλιον, ȣ, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.
Μάτρωες, nom. pl. *Dor.* pro μήτρωες, μήτρως.
ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ὁ, ſtultus, fatuus, ματαβεῖν, fatuum eſſe. *Heſ.*
Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in eduliis adhiberi ſolent, menſa ſecunda. A μάττω pro μάσσω.
Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A præc.
Μάττω, ſeu μάττομαι, pinſo; (2) pinſor; (3) inveſtigo, quæro. *Hipp.*
ΜΑΥΛΙ'Α, gladius, *Schol. Thuc. Suid.*
Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede proſtituo. A
ΜΑΥΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius; *Nic.* (2) mercede aliquid faciens, meretrix, *Heſ.*
Μαυλιςὴς, ȣ, ὁ, leno. A μαυλίζω.
Μαῦρος, fatuus, ſtultus, *Heſ. Suid.* μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν ϗ ἀσθενὲς, obſcurum et invalidum. Ab ἀμαυρὸν *per Aphæreſin.*
Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα τὲ μιν μαυροῖ θεὸς, *Heſ.* Ἔργ. 323. A præc.
ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens, vocab. originis aut barbaricæ, aut ſi Græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον, *Ern.*
Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula. Hinc
Μαχαιρίδιον, ȣ, τὸ, Dim. Et
Μαχαίριον, ȣ, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula.
Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius:
Μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.
Μαχαιροδέτης, ȣ, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, *Heſ.* Ex μάχαιρα, et δέω, *ligo.*
Μαχαιρομαχέω, ῶ, machærâ pugno, ſeu certo. Ex μάχαιρα, et μάχομαι.
Μαχαιροποιὸς, ȣ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα, et ποιέω.
Μαχαιροπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi gladii venduntur.
Μαχαιροπώλιον, ȣ, τὸ, idem. A
Μαχαιροπώλης, ȣ, ὁ, gladiorum, ſeu cultrorum venditor.
Μαχαιροφορέω, gladium geſto. A
Μαχαιροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gladium geſtans, gladio cinctus. Sicarius, *Gl. V.* Ex μάχαιρα, et φέρω.
Μαχαιρώνιον, ȣ, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.
Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus. Quaſi à μαχαιρόω.
Μάχαισι, dat. plur. *Poët.* pro μάχαις.
Μαχάω, ῶ, pugnare geſtio, *Heſ.* A μάχη.
Μαχειόμενος, præſ. part. med. verbi *Poët.* μαχέομαι, pro μάχομαι.
Μαχέοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.
Μαχεσαίμην, *pugnaverim,* aor. 1. opt. med.
Μαχέσομαι, *pugnabo,* f. 1. ind. med.
Μαχέσσασθαι, a. 1. inf. med.
Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. A
Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.
Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax. Ab eod.
Μαχησμὸς ȣ, ὁ, prælium, pugna; (2) deprælatio. Ab eod.
Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. v. μαχέομαι.
Μαχητὴς, ȣ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.
Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propenſus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, ȣ, pugnacitas. A præc.
Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.
Μαχητὸς, ἡ, ὸν, expugnabilis. A μάχομαι.
Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.
Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva. A μάχλος.
Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor, *Heſ.* Ab eod.
Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς.
ΜΑ'ΧΛΟΣ, ὁ ϗ ἡ, libidinoſus, laſcivus. Hinc
Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia.
Μαχλότης, ἡ, idem.
Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. verbi
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior; (2) jurgo, litigo, rixor, diſputo, f. 1. μαχέσομαι et μαχήσομαι, quaſi à μαχέομαι; unde et μαχειόμενος, particip. pugnans, et μαχεούμενος, *apud Homerum,* fut. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, *Dem.* περὶ, ὑπὲρ τινος, *Xen.* ἀμφὶ τινι, *Hom.* περὶ τινα, contra, *Plat.* πρὸς τινα, *Joan.* 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης ȣ μαχοῦμαι σοὶ, *Ariſtoph. Plut.* 1076.
Μαχομένως, *adv.* repugnanter. A μαχόμενος, part. à μάχομαι.
Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.
Μαχοῦμαι, *pugnabo,* fut. 2. ind. med.
ΜΑ'Ψ *adv.* fruſtrà, incaſſùm.
Μαψαῦραι, ων, αἱ, leves auræ, venti leves, *Heſiod. Theog.* 872. ubi al. μὰψ αὖραι.
Μαψίδιος, ια, ιον, inanis, vanus. A μὰψ.
Μαψιδίως, *adv.* inaniter, vanè, incaſſùm, fruſtrà, temerè.
Μαψιλάκας, ȣ, ὁ, blaterator. Ex μὰψ, et λακεῖν, *ſonare.*
Μαψιλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ex λέγω.
Μαψίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fruſtra et inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, et φωνή.
Μαψύλακτος, fruſtrà latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. *Apud Plutarch.* γλῶσσαιν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτην. Ex μὰψ, et ὑλάκτης.
ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro, inveſtigo, diligenti meditatione excogito. V. *Ern.* p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακὼς; unde μεμακυῖα; μεμαυῖα, fœm. μεμάμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3. plur. pluſq. perf. pro μεμάκεσαν, vel μεμακείσαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μαχέσθαι, *Il.* 2, 863.
Μεγαβαρὴς, ὲς, valdè gravatus; (2) gravis armaturæ miles. A βάρος.
Μεγαβρεμέτης, ȣ, ὁ, graviſonus. Ex βρέμω.
Μεγάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè munificus. Ex μέγας, et δῶρον.
Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex μέγας, et θάρσος.
Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος
Μεγάθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρε μοὶ τόκοιο, *Apollon.*
Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μέγας, et κῆτος.
Μεγαλαδικηκικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injurioſus. Ex μέγας, et ἀδικητὸς.
Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας, et ἀλκη.
Μεγαλάμφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μέγας, et ἄμφοδος.
Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας, et ἀνὴρ.
Μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus.
Μεγαλανορίας, gen. ſ. *Dor.* pro μεγαληνορίας.
Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μηγαληνορία, arrogantia, faſtus, audacia. A
Μεγάλανωρ, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀνήρ.
Μεγαλαρτία, ας, ἡ, feſtum, quo offeruntur magni panes, niſi eſt τα μεγαλάρτια, *Ern.* A
Μεγάλαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magni panis dator.
Μεγαλαυχέω, ῶ, et μεγαλαυχέομαι, ȣμαι, magnificè me effero, me jactito, magna ſeu grandia jacto, glorior. Αἰσθανόμενος σὲ μεγαλαυχȣ́μενον ἐπὶ τῇ Βȣσίριδος ἀπολογίᾳ, *Iſocr.* A
Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valdè gloriatur, oſtentator. Ex μέγας, et αὐχὴ,
Μεγάλαυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio.
Μεγαλεῖον, ȣ, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) magnitudo, altitudo, v. g. φρονήματος; (3) unguentum quoddam, quod et μεγάλλιον. A
Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus; (2) grandis; μεγαλεῖα, τὰ, gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.
Μεγαλείως, *adv.* magnificè.
Μεγαλέμπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rerum magnarum et pretioſarum negotiator, *Gl. V.* magnarius.
Μεγαλεπήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit; ardua capeſſens, ſpectans.
Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnificè loquor, magna loquor; (2) magna jacto; (3) magnis laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν, *Herod.* Ex μέγας, et ἀγορέω.
Μεγαληγορία, ας ἡ, magnificentia verborum; (2) jactantia. A
Μεγαληγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnificè loquens; (2) jactabundus. Ex μέγας, et ἀγορέω.
Μεγαληγόρως, *adv.* magnificis verbis; (2) jactanter.
Μεγαληνορία, ας, ἡ, ſuperbia; (2) fortitudo; (3) audacia.
Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Ab ἀνὴρ.
Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, *Il.* 5, 785. Ex μέγας, et ἦτορ.
Μεγαλίζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζȣ, à
Μεγαλίζω, f. ίσω, magnificè effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnificè efferor, elatus ſum, ſuperbio, *Il.* 10, 69. A μέγας.
Μεγάλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ita dictum; eſt et μεγαλήσιον. V. μεγαλεῖον.
Μεγαλοβρόμος, ον, valdè fremens, ſtrepens. A βρέμω.
Μεγαλοβρύχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας, et βρύχω.
Μεγαλόβυζοι, *ex Strabone* dicebantur ſacerdotes Epheſiæ Dianæ.
Μεγαλόβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas habens glebas.
Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας, et γαστήρ.
Μεγαλογνωμοσύνη, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A
Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat. Ex μέγας, et γνώμη.
Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγας, et γράφω.
Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.
Μεγαλοδένδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnis conſitus arboribus. Ex μέγας, et δένδρον.
Μεγαλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μέγας, et δόξα.
Μεγαλόδȣς, όδοντος, ὁ ϗ ἡ, magnos dentes habens.
Μεγαλοδυναμέομαι, ȣμαι, potentiâ præſto. A
Μεγαλοδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μέγας, et δύναμις.
Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας, et δῶρον.
Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A
Μεγαλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μέγας, et δῶρον.
Μεγαλοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnificus. *Gl. V.*
Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia, *Gl. V.* magnificum. A præc.
Μεγαλοεργῶς, magnificè, *Ph.* magno opere.
Μεγαλόζηλος, ον, valdè invidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus, &c.
Μεγαλόηχος, ον, valde ſonans, ſtrepens, vociferens.

Μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, hiſpidus, *Pb.*
Μεγαλόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno et celſo animo præditus.
Μεγάλοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè infortunatus, ærumnoſus. Ex μέγας, et οἶτος.
Μεγαλόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructus magnos ferens.
Μεγαλόκαυλος ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum caulem habens.
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, occultus, clauſus, *Pind.* Ex μέγας, et κεῦθος.
Μεγαλοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum caput habet; capito. Ex κεφαλή.
Μεγαλοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens.
Μεγαλόκλονος, ὁ ϗ ἡ, qui magnum tumultum et ſtrepitum excitat. Ex κλόνος.
Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore conſtans. Ex μέγας, et κάμνω.
Μεγαλοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας, et κοιλία.
Μεγαλόκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum ſinum habens, *Rob.*
Μεγαλοκόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μέγας, et κορυφὴ, *vertex.*
Μεγαλοκότως, iracundè. Ex μέγας, et κότος.
Μεγαλόκραγκτος, ον, idem quod μεγαλόηχος. A κράζω.
Μεγαλοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè potens, *Suid.* Ex μέγας, et κράτος.
Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnipotens, *Rob.* Ex μέγας, et κρατέω.
Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex μέγας, et κῦμα.
Μεγαλόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna ſunt; (3) magnis colis (partibus periodi) conſtans. Ex μέγας, et κῶλον.
Μεγαλόλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magniloquax, *Gl. V.*
Μεγαλόμαζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnarum mazarum dator, *Suid.* Ex μέγας, et μάζα.
Μεγαλομανὴς, ὲς, valdè furioſus. Ex μαίνομαι.
Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.
Μεγαλόμασθος, ȣ, ἡ, magnas mammas habens.
Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus conſtat; (2) magnitudo et potentia, amplitudo.
Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A
Μεγαλομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis partibus conſtans; (2) amplus. Ex μέγας, et μέρος.
Μεγαλομερῶς, *adv.* partibus magnis; (2) lautè et ſplendidè, magnificè.
Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, *Heſ.*
Μεγαλομῆτις, ὁ ϗ ἡ, prudens.
Μεγαλόμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnâ mercede aliquid facit, qui amplum meretur ſtipendium.
Μεγαλόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos oculos habens, *Rob.* A μέγας, et ὄμμα.
Μεγαλομυκήτης, ȣ, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μέγας, et μυκάω.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo, vel celſitudo animi; (2) ſuperbia, *Heſ.* A
Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente præſtans, magnanimus, *Gl. V.* Ex μέγας, ut νόος, *mens.*
Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quaſi à μεγαλοπάθης, ex μέγας, et πάθος.
Μεγαλόπετρος, ὁ ϗ ἡ, magnas rupes habens.
Μεγαλοπλὄυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædives.
Μεγαλόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, *Gl. V.* magnifico, amplifico.
Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.
Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.
Μεγαλοπολίτης, ȣ, ὁ, magnæ urbis civis.
Μεγαλοπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè improbus.
Μεγαλόπȣς, ὁ ϗ ἡ, magnos pedes habens.
Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas ſuſcipiendas. A
Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. Ex μέγας, et πράγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas. A
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.
Μεγαλοπρεπῶς, *adv.* magnificè.
Μεγαλοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas habens alas. Ex μέγας, et πτέρυξ.
Μεγαλόπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas portas habens. Ex μέγας, et πύλη.
Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens acinos, *Suid.* Ex μέγας, et ῥάξ.
Μεγαλοῤῥημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor et jactito:
Μεγαλοῤῥημονία, ἡ, idem quod
Μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A
Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.
Μεγαλοῤῥημόνως, jactanter.
Μεγαλόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam radicem habens, *Rob.* Ex μέγας, et ῥίζα.
Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum naſum habens. Ex μέγας, et ῥίν.
Μεγαλόσαρκος, ȣ, ὁ, carnoſus. A σάρξ.
Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μέγας, et σθένος.
Μεγαλοσμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonans, *Suid.* Ex μέγας, et σμάραγος.
Μεγαλοσοφιςης, ȣ, ὁ, clarus ſophiſta.
Μεγαλόσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magna et tumentia viſcera habens; (2) magnum animum habens, iracundus. Ex σπλάγχνον.
Μεγαλοςάφυλος, ον, magnas uvas ferens. Ex μέγας, et ςαφυλή.
Μεγαλόςαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, magnam emittens ſpicam.
Μεγαλόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum habens os, *Suid.* Ex μέγας, et ςόμα.
Μεγαλόςονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.
Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo. A μέγας.
Μεγαλόσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam gerens ſpeciem, *Suid.* Ex μέγας, et σχῆμα.
Μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Μεγαλόσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſive procero ſeu craſſo etiam corpore eſt, *Gl. V.* corpulentus. Ex μέγας, et σῶμα.
Μεγαλότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arte, ſeu artificio magnus. Ex μέγας, et τέχνη.
Μεγαλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in magno eſt honore. Ex μέγας, et τιμή.
Μεγαλοτίμως, *adv.* magno honore, *Rob.*
Μεγαλότολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè audax, magnâ audaciâ præditus. Ex μέγας, et τόλμα.
Μεγαλοτράχηλος, ον, magnas cervices habens.
Μεγαλȣργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλȣργὴς, *magna conans.*
Μεγαλȣργέω, ῶ, magnificè ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλȣργηθεῖσα ὄψις, *Philo.* ſpectaculi magnificentia.
Μεγαλȣργία, ας, ἡ, magnificentia. A
Μεγαλȣργὸς, ὁ ϗ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.
Μεγαλοφανὴς, ὲς, idem quod μεγαλοπρεπής.
Μεγαλοφανέςατα, clariſſimè.
Μεγαλοφεγγὴς, ὲς, ſplendidiſſimus. Ex φέγγος.
Μεγαλόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos et latè proſpicientes habens oculos.
Μεγαλόφλεβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μέγας, et φλέψ.
Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magno animo ſum; (2) magnificè de me ſentio, ſuperbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, *Xen.* μεγαλοφρονȣ́μενος περί τι, *Plato.* A μεγαλόφρων.
Μεγαλοφρόνως, *adv.* excelſo animo; (2) magnificè, abundè, uberrimè. Ab eod.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus et excelſus animus; (2) ſuperbia. Ab eod.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui magnus eſt animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας, et φρὴν.
Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno animo præditus; (2) magnificus, amplificus. Ex μέγας, et φύω, ſeu φυή. Hinc
Μεγαλοφυία, ας, ἡ, magnanimitas.
Μεγαλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, magna habens folia.
Μεγαλοφυῶς, lautè, *Gl. V.* A μεγαλοφυής.
Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo; (2) magniloquentia. A

Μεγαλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μέγας, et φωνή.
Μεγαλοφώνως, altâ, clarâ voce.
Μεγαλοχάσμων, ον, valdè hians. Ex χαίνω.
Μεγαλόψοφος, ον, valdè ſtrepens.
Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo ſum; (2) magnificè liberalis ſum, *Suid.* et *Heſ.*
Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimitas, animi celſitudo; (2) liberalitas. A
Μεγαλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno et excelſo animo præditus. Ex ψυχή.
Μεγαλοψύχως, magno et excelſo animo.
Μεγαλύνω, magnificè effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum et potentem reddo, *Gl. V.* amplio; amplifico; μεγαλύνομαι, effero me, *Gl. V.* grandeſco, ingrandeſco. Μεγαλύνȣσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον, *Luc.* 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τȣ̃ Κυρίȣ Ἰησȣ̃, *Act.* 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριςὸς, *Phil.* 1, 20. A μέγας.
Μεγαλώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos dolores ſeu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.
Μεγαλώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. Ex μέγας, et ὄνομα.
Μεγαλωπὸς, ἡ, ὸν, qui magnos habet oculos, *Rob.* Ex μέγας, et ὤψ, *oculus.*
Μεγάλως, *adv.* magnificè; (2) valdè, vehementer. A μέγας.
Μεγάλως, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλȣς.
Μεγαλωςὶ, *adv.* valdè, vehementer; (2) latè; (3) magnificè. Ab eod.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majeſtas.
Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnam utilitatem adferens, valdè utilis, magnæ frugis. Ex μέγας, et ὠφελέω.
Μεγάμυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè mugiens ſive boans, *Heſychius* ait aſini eſſe epitheton; ut ſit grandè rudens. A μέγας, et μύκη.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.
Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Iſthmo vicina verſus Atticam. Μεγάραδε verſus Megaram. Μεγαροῖ, Megaris, in urbe. Μεγαρόθεν, Megaris, ex urbe. Hinc
Μεγαρεῖς, Megarenſes, à Μεγαρεὺς.
Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenſes imitor ſeu ſequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. *Att. Ariſtoph.* κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megariſſans, *Ach.* 821. A Μεγαρὶς.
Μεγαρικὸς, ἡ, ὸν, Megaricus.
Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.
Μέγαρον, ȣ, τὸ, domus, domicilium, ædes.
Μέγαρσις, εως, ἡ, invidia, *Heſ.* A μεγαίρω.
Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, invidioſus, *Heſ.* Ab eod.
ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, gen. μεγάλȣ, μεγάλης, μεγάλȣ, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.
Μεγασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μέγας, et σθένος.
Μεγαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide μεγαλαυχής.
Μεγάφρων, ὁ ϗ ἡ, vide μεγαλόφρων.
Μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιςα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, *Longin.*
Μεγεθοποιὸς, ȣ̃, ὁ, augendi vim habens, ſublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, et ποιεῖν.
Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.
Μεγεθȣργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. Ex μέγεθος, et ἔργον.
Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.
Μεγήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum amabilis. Ex μέγας, et ἐράω.
Μεγιςᾶνες, οἱ, primates, proceres, *Gl. Vet.* ſummates, magnates, dat. pl. μεγιςᾶσι, à μεγιςὰν, ᾶνος. A μέγιςος.
Μεγιςεύω, f. εύσω, magnus ſum. Ab eod.
Μέγιςον, *adv.* maximè, plurimùm. Ab eod.
Μεγιςόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μέγιςος, et πόλις.
Μεγιςότιμος, ον, valdè venerandus.

Μεγιςόφωνος, ον, valdè clamofus.
Μεδέσθω, *curæ esto*, 3. fing. præf. imperat. paff. v. μέδω.
Μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, f. 1. ind. med. Ἴδηθεν μεδέων, *Il.* 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, *ib.* 9, 646. A μέδω.
Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, *Gl. V.* A
ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menfura aridorum Attica, *Gl. V.* modius.
Μεδοίατο, *current*, 3. pl. præf. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, à μέδω.
Μέδοισαν, acc. fing. *Dor.* pro Μέδουσαν.
Μέδοντες, nom. pl. part. præf. act. v.
ΜΕ'ΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδώμεθα, 1. pl. præf. conj. ὁ μέδων, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, *Il.* 2, 79. Κάκα δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, *ib.* 4, 21. Νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, *ib.* 418.
Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beftiis.
Μεζόνως, majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.
Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθειλον, *Ion.* μεθέλεσκον, *Od.* 8, 396. Ex αἱρέω.
Μεθάλλομαι, tranfilio. Hinc *Poët.* μετάλμενος, *Il.* 5, 336.
Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.
Μεθαρμόζω, et μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caftigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψευδῆν δόξαν εἰς ἀλήθειαν, *Philo.* Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βέλτιω βίον, *Eurip. Alc.* 1145.
Μεθάρμοσις, ἡ, commutatio. A præc.
Μεθέηκεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro μεθῆκε, à μεθίημι.
Μεθεῖλε, 3. fing. aor. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.
Μεθειμένος, perf. part. paff. v. μεθίημι.
Μεθεῖναι, *dimiſiſſe*, a. 1. inf. act.
Μεθεὶς, a. 2. part. act.
Μεθεῖτε, 2. pl. aor. 2. opt. act. *per Sync.* pro μεθείητε.
Μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poët.* pro μεθῶ.
Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, participans.
Μεθεκτέον, participandum eft. A μετέχω.
Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.
Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.
Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo, traduco. Μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νωθρὸν, *Philo.*
Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, à μεθίημι.
Μεθέξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.
Μεθέξομαι, f. 1. ind. med v. μετέχω.
Μεθέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, feftum fequens, fefto fuccedens. Ex μετὰ, et ἑορτή.
Μέθεπε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθειπε, à
Μέθεπω, fequi facio; (2) advenio; (3) inveftigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, fequar, fectabor, imitabor. Αἶψε δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους, *Il.* 5, 329. Οὐ σοὶ μὴ μεθέψομαι πότε, *Soph. El.* 1058. Ex μετὰ, et ἕπω, *curo*, feu ἕπομαι, *fequor.*
Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex aliâ linguâ in aliam*, nom. fing. part. paff. n. g. verbi
Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, convertendo in aliam linguam. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, *Matt.* 1, 23. Μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν, *Plut.*
Μεθερπύζω, idem quod
Μεθέρπω, adrepo, vel repo poft, *Rob.*
Μέθες, 2. fing. a. 2. imperat. act. v. μεθίημι.
Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiffio, *Suid.* A μεθίημι.
Μεθεστάναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεστακέναι. A μεθίστημι.
Μεθέστηκα, *amovi*, perf. ind. act.
Μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.
Μεθετικῶς, *adv.* remifsè. Ab eod.
Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, *dimiſi*, aor. 1. indic. act. verbi μεθίημι.
Μεθήκω, idem quod μετέρχομαι.
Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ab unâ ætate in aliam tranfeo. Ex iifd. Hinc
Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranfitus ab ætate in ætatem, velut à pueritiâ ad adolefcentiam.
Μέθημαι, affideo; unde μεθήμενος, part. *ap. Hom.* affidens, *Od.* 1, 118.
Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ, et ἡμέρα.
Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμέριος, idem.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiffio, negligentia. A
Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, remiffus, negligens. A μεθίημι.
Μεθηρινᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μεθηρινῶν, à μεθηρινὸς, pro μεθημερινός.
Μεθῇς, 2. fing. a. 2. conj. act. v. μεθίημι.
Μεθησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.
Μεθίδρυσις, ἡ, tranflatio. A
Μεθιδρύω, in aliâ fede colloco, transfero.
Μεθίει, 3. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίεο, quafi à μεθιέω.
Μεθιέμεναι, præf. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, à μεθίημι.
Μεθιεν, *prætermittebant*, 3. pl. imperfect. ind. act. *Bæot.* pro μεθίεσαν.
Μεθιζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνειν τὰς σικύας, *Aret.*
Μεθίημι, dimitto, miffum facio, depono; (2) negligo, permitto; (3) remitto, condono, f. μεθήσω, finam; a. 1. μεθῆκα, fivi; a. 2. imperat. μέθες, fine; præf. partic. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι, et μεθεῖναι; fut. infin. μεθήσειν, *Ion.* et *Poët.* μεθησέμεν. *Apud Poëtas* quædam quafi à μεθιέω, ut μεθίει, dimittebat; μεθιέμαι, voce paff. fed *activè* demitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείην τοῦ θρόνου, *Ariſt. Ran.* 940. Τῆς δ' ἑκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι, *Eur. Hec.* 406. Ξίφος εἰς γυναῖκα, *idem, Or.* 1122.
Μεθίστημι, ftatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) fubmoveo, expello, faceffere jubeo, in exfilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, mutor, muto me, degenero; (5) migro, decedo, fecedo; (6) morior; (7) dedo me, deditionem facio, *Apud Hom.* fto, verfor, fum inter, fut. μεταστήσω, aor. 2. μετέστην, inf. μεταστῆναι, migrare, part. μεταστὰς, digreffus, aor. 1. paff. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, tranfi. perf. act. μεθέστηκα, fecessi, particip. μεθεστηκὼς, profectus, item μεθεστὼς; plural. μεθεστῶτες, qui decefferunt. Κὰ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος, mutat, *Ariſtoph. Eq.* 397. Καὶ σὲ δαίμονες νόσου μεταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις, liberant, *Soph. Phil.* 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; reftituere, *ib.* 1235.
Μεθὸ, poftquam. Pro μεθ' ὅ.
Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta et fraudulenta circumventio; artificium callidum, infidiæ, dolus.
Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac viâ profequor et tracto; (3) circumvenio, paffiv. μεθοδεύεσθαι, viâ quâdam et arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ἐπιστήμην, *Nicom.* A μέθοδος. Hinc
Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem peritè, viâ, ratione tractat.
Μεθοδηγέω, aliter deduco et monftro viam.
Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, viâ et ratione factus; (2) artificiofus; (3) qui methodum fequitur. A μέθοδος.
Μεθοδικῶς, *adv.* artificiosâ ratione, methodum fequendo.
Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, *Hef.* feu pro μεθοδευτής.
Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, *Hef.* (2) methodus, *Suid.* Dim. à
Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio et via docendi, vel difcendi; vel agendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὰ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.
Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, verfor, commercium habeo cum. Οὐδέ ποτ' ἀγρομένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν, *Muſ.* 1, 34.
Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.
Μεθορίζω, futur. ίσω, confinis fum. Ab eod.
Μεθόριον, ου, τὸ, confinium; (2) interftitium; (3) relaxatio, remiffio.
Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res, velut terminus, dirimit. Ex μετὰ, et ὅρος.
Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adftringo eum, qui fe priori jam liberavit.
Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo, paffiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. a. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, *Il.* 20, 192.
Μεθορμίζω, f. ίσω, tranfmitto, transjicio, μεθορμίζομαι, transfreto, tranfeo, *tropicè.* Μεθορμιεῖ σὲ πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου, *Eur. Alc.* 794. Ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, *id. Bac.* 930. εἰς Σηστὸν, *Polyb.*
ΜΕ'ΘΥ, τὸ, vinum, temetum, gen. μέθυος, occurrit, *in Epigramm.*
Μεθυδότης, idem quod
Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, epith. Bacchi. Ex μέθυ, et δίδωμι.
Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, epith. Bacchi. A μέθυ, vel à Methymnâ, Lefbi civitate.
Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poft, feu fecundum aliam rem fubfiftit.
Μεθυπέρβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eft, perplexus, confufus, *Suid.*
Μεθυπίδαξ, χος, ὁ ϗ ἡ, fons, epith. uvæ.
Μεθυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans, ebrius, *Suid.* Ex μετὰ, et πλάνη.
Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ebrius, ebriofus. Ex μέθυ, et πλήσσω.
Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, poft induo.
Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, ftrati permutatio, dum lectus fubfternitur. Ex ὑποστρωννύω.
Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paff. v. μεθύω.
Μεθυσθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paff.
Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.
Μεθύσκεσθε, 2. pl. præf. imperat. paff. v.
Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον ϗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ, *Gen.* 43, 34. A μέθυ.
Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A præc.
Μεθυσοκότταβος, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. *Vox. Ariſtoph.* Ex μέθυ, et κότταβος.
Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ὁ ϗ ἡ, ebrius; (2) ebriofus. A μέθυ.
Μεθύστερος, έρα, ερον, pofterus, *Suid.*
Μεθυστικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè et fæpè inebriatur, propenfus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.
Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deeft. Ex μέθυ, et σφάλλω.
Μεθυτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens vinum. Ex τρέφω.
Μεθύω, ebrius fum; (2) abundo aliquâ re, obrutus fum, ut plagis, &c. (3) infanio præ fuperbiâ propter copiam bonorum, μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, *Odyſſ.* 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, *Eur. Cycl.* 530. A μέθυ.
Μειαγωγέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί δὲ μειαγωγήσεσι τὴν τραγῳδίαν; *Ariſtoph. Ran.* 896.
Μειαγωγία, ἡ, iftius victimæ adductio. A
Μειαγωγὸς, οῦ, ὁ, iftius victimæ introductor. Vid. *Suid.* Ex μεῖον, et ἄγω.
ΜΕΙΔΑ'Ω, vel μηδέω, ῶ, molliter feu leniter rideo, fubrideo. Hinc μείδησεν, a. 1. *apud Hom.* pro ἐμείδησεν, *Il.* 1, 595.
Μείδημα, ατος, τὸ, rifus, lenis rifus.
Μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, à μειδάω.
Μειδίαμα, ατος, τὸ, rifus, lenis rifus. A

Μειδιάω,

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo, part. *Poët.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, *Il.* 7, 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. sing. vel nom. seu acc. pl. *Ion.* et *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas, *Iambl.*

Μειζόνως, *adverb.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικτήριον, ȣ, τὸ, placamentum, placamen.

Μειλικτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικτικὸς, placandi vim habens.

Μειλικτικῶς, leniter, placandi causâ.

Μειλικτὸς, ȣ, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ȣ, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινόεις, *Nicand.* μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi à μέλι, mel. Sed vide μελινόεις.

Μειλινὸς, ἡ, ὸν, melleus, *sed vox suspecta.*

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ȣ, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus; (2) ludicra (παίγνια) deliciæ.

Μειλισσέμεν, inf. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, a. 1. placatus. Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, *Od.* 3, 96. Hinc

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus; mitis; (2) placabilis.

Μειλιχίως, *adv.* blandè, comiter, leniter, mansuetè; (2) placabiliter.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, blandam vocem habens, *Rob.*

Μειλιχόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, et δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus mitia sunt consilia; (2) miti et placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. verbi μένω.

Μείνας, *qui mansit*, a. 1. part. act.

Μείνατε, *mansistis*, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Μεινάτω, *manserit*, *maneto*, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μεῖον, ȣ, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectiùs μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἑδωδῆς μειονεκτεῖν, *Luc.* Ex μεῖον, et ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, et ἕξις.

Μειότερος, minor, *Apollon. Rhod.* A μείων.

Μειȣρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versûs in fine claudicantis. A μείȣρος.

Μειȣρίζειν, in acutum desinere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείȣρος στίχος, versus mutilus, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μεῖον, et ȣ̓ρὰ.

Μειόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente diminutus, levis, stultus, *Hes.* Ex μεῖον, et φρὴν

Μειόω, ῶ, fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, ȣ̃μαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriore conditione sum; μειωθεὶς, diminutus. Μειȣ̃μαι τὴν διάνοιαν, deliro, *Xen.* A μείων.

Μειρακεύομαι, adolescentis more lascivio et exsulto. A μεῖραξ.

Μειρακιεξαπάτης, ȣ, ὁ, juvenum deceptor, *Suid.* Ex μειράκιον, et ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, ϗ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, *Luc.* Τοιαῦτα ληρȣ̃ντα ϗ μειρακιευόμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγγελίαι δύο καταλαμβάνȣσι, *Plut. in Anton.* cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco.

Μειράκιον, ȣ, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. A μεῖραξ.

Μειρακιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ȣ, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, pueriliter.

Μειρακύλλιον, ȣ, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, puella, juvencula; (2) *in masc.* exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

Μείρεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μείρεσω, à μείρομαι.

Μειρόμεναι, part. præs. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, *Eust.* μείρομαι, sortior in imperat. μείρεο pro μείρȣ, sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur.

Μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, *Poët.* pro μέμορα, et ἔμμορε, sortitus, nactus est; item perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius et immutabilis ap Stoicos.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρὸς.

Μείωσις, εος, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω. Unde

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi.

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, *Rob.*

Μελάγγειος, μελάγγαιος, et μελάγγεως, ὁ ϗ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex γῆ.

Μελάγκαρπος, ὁ ϗ ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, *Plut.*

Μελάγκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, nigra habens cornua, *R.* Ex μέλας, et κέρας.

Μελαγκόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur συκαλὶς, *ficedula*. Ph. atricapillus; (2) mæchus, *Hes.* Ex μέλας, et κορυφὴ.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, *Plin.* Ex μέλας, et κράνον.

Μελαγκρανισμὸς, ȣ, ὁ, atrifer, *Gl. V.* junci genus à nigro fructu, *Theophr.*

Μελάγκρανος, η, ον, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις vocatur, *Strabo.*

Μελαγκρήδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, et κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας, et κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτην, à

Μελαγχαίτης, ȣ, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens. Ex μέλας, et χαίτη.

Μελάγχειμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχειμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μέλας, et χεῖμα.

Μελάγχιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nigrâ vestitus tunicâ *metaph.* tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atrâ indutus lænâ. Ex μέλας, et χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ ϗ ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul et niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholiâ laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, *Aristoph. Plut.* 366. Ex μέλας, et χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantiâ. Ex χολή. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, ex melancholiâ proficiscens; (2) atrâ bile laborans.

Μελαγχολικῶς, *adv.* more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam melancholiâ laborantium habens. Ex μελαγχολία, et εἶδος.

Μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero.

Μελάγχρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μέλας, et χρόα.

Μελαγχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Μελαγχρόος, *contr.* μελάγχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. fuscus, cæruleus, *Gl. V.*

Μελάγχρως, εος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cui nigra cutis est, corpus atrum habens, pl. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum succum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, *R.* Ex μέλας, et δίνη.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, domus; (2) lacunar; (3) porticus, &c.

Μελαθρόφιν, *adv.* de lacunari, &c. Ex μέλαθρον, et syllabicâ adjectione φιν.

Μελαινάετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquila nigra seu pulla, vitiosè *in Lex. V.* μελαναίετος.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, à

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, *Gl. V.* denigro; μελαίνομαι, nigresco, a. 1. opt. μελανθεῖεν, 3. plur. μελανθεῖεν, nigrescant. Ἐν δὲ μελανθεῖεν κότυλος, *Hom.* A μέλας.

Μελάμβαθης, εος, ὁ ϗ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας, et βάθος.

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας, et βάπτω.

Μελάμβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, *Vet. Lexic.*

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, niger homo, *R.*

Μελάμβωλος, γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς, αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον, *Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb.* 743.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, concretus et nigrescens, *Rob.* Ex μέλας, et πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigra folia habens, *Suid.* Ex μέλας, et πέταλον.

Μελαμπόδιον, ȣ, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras seu hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex πυγή.

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας, et πυρὸς.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenebricosus, obscurus. Ex μέλας, et φάος.

Μελάμφυλλον, ȣ, τὸ, acanthi species, quam pæderota vocant. A

Μελάμφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocem fuscam et obscuram habens. Ex μέλας, et φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, *R.*

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελανάετος, ὁ, aquila nigra.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, atrum splendens, ater. Ex μέλας, et αὐγή.

Μελάνδετον, ȣ, τὸ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; σάκος, scutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus, sc. ensis, seu clypeus, *Il.* 15, 713. Ex μέλας, et δέω, *ligo.*

Μελανδίνης, ȣ, ὁ, nigricantes habens vortices, *A.* Ex μέλας, et δίνη.

Μελανιδόκος,

Μελανιδόχος, κίςη, vas atramentarium, *in Epig.* Ex μέλας, et δέχομαι.

Μελάνδρύοι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ȣ, τὸ, medulla ſeu pars interior quercûs, nigricans et duriſſima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum è thynnis conditis. Ex μέλας, et δρῦς.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, *Gl. V.* μελάνδρυς, robur, ſorbus. Ex iiſd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus indutus ſum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, *Ph.* Ex μέλας, et εἷμα.

Μελανήφατος, ον, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. Ex μέλας, et φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigrâ veſte indutus. Ex μέλας, et φέρω.

Μελανθελαίον, ȣ, τὸ, oleum è melanthio.

Μελάνθεμον, ȣ, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies. Ex μέλας, et ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαίον, oleum è melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ȣ, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, gith. *Ph.* μελάνθιον, hoc gith, indeclinabile eſt; gitter. Nigella, al. *Gl.* Ex ἄνθος.

Μέλανθος, ȣ, ὁ, Neptunus ab Athenienſibus dicitur.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, *Gl. V.* (2) nigra macula in puſtulâ vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, *R.* Ab eod.

Μελάνιον, ȣ, τὸ, nigra viola. Ex μέλας et ἴον.

Μελανόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigris lineis interſtinctus. Ex μέλας, et γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ȣ, τὸ, atramentarium. Ex μέλας, et δέχομαι.

Μελανοείμων, v. μελανείμων.

Μελανόεις, εντος, nigricans, nigritiè rubens; part. præſ. act. v. μελανόημι, pro μελαίνω.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet; (2) qui atroci et crudeli animo eſt. Ex μέλας, et καρδία.

Μελανοκόμης, ȣ, ὁ, nigram comam habens. Ex μέλας, et κόμη, *coma.*

Μελανόκομος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos. Ex μέλας, et ὄμμα.

Μελανονεκυοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris et funebribus veſtibus indutus. Ex μέλας, νέκυς. et εἷμα.

Μελανονεφὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μέλας, et νέφος.

Μελανοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum reddens, *Suid.* Ex μέλας, et ποιέω.

Μελανόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras habens pennas, ſeu alas. Ex μέλας, et πτερὸν.

Μελανοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A πτέρυξ.

Μελανόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens radicem. Ex μέλας, et ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram carnem habens. Ex μέλας, et σάρξ.

Μελανόςερφος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόςικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, atris maculis ſeu notis diſtinctus.

Μελανόςολος, ὁ ϗ ἡ, nigram habens veſtem, atrâ indutus ſtolâ. Ex μέλας, et ςολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, Syrmeâ uti ſolitus; (vide συρμαία) (2) Ægyptius. V. *Ern.*

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανȣρίδες, piſces, qui et μελάνȣροι.

Μελάνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigram habens caudam; (2) piſcis, in caudâ nigras maculas habens; (3) vipera quædam in Lybiâ et Arabiâ præcipuè naſcens. Dicitur et aliis quibuſdam nominibus; δίψας, πρηςὴρ, καύσων, κεντρὶς. Ab ȣ̓ρὰ.

Μελανόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βὸς, ὁ ϗ ἡ, nigras venas habens. Ex μέλας, et φλέψ.

Μελανοφορέω, atris veſtibus amictus ſum.

Μελανοφόρος, ὁ ϗ ἡ, pullatus, atratus. A μέλας, et φέρω.

Μελανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigra habens ſupercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui obſcurâ mente eſt; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας, et φρήν.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt.

Μελανόχροος, ȣ, ὁ, qui nigro corpore eſt. Ex μέλας, et χρόα.

Μελανόχρως, τος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infuſco, *Gl. Vet.* nigro; perf. paſſ. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, nigrior; μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigros muros habens, *R.* nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μέλας, et τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum; quaſi à μελαντὴρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μέλας, et ὕδωρ.

Μελάνω, nigreſco, μελάνει, pro μελαίνεται, *Il.* 7, 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio, (2) macula. A μελανόω.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus; *tropicè* profundus; (2) malus, immitis, crudelis, ſubdolus.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo; (2) vide μηλανία, (2).

Μέλασμος, ȣ, ὁ, denigratio et livor à frigore. A μελαίνω.

Μελδόμενος, *tabeſcens*, part. præſ. paſſ. v.

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo, *Il.* 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, curo, ſolicitus ſum. Τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, *Theoc.* 6, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, *Hipp.*

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia et curioſa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, curator, qui ſe exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, ſolicitudo. Ab eod.

Μελεδωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro μέλεσι, à μέλος.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. *Ex Oppiani Cyn.*

ΜΕ'ΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ eſt; μέμηλε, curæ eſt, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, ſolicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοὶ μέλει, parvi æſtimo, *Ariſtoph. Lyſ.* 248, Οὐδὲν μέλει μοὶ τῶν σκωμμάτων, *Xen.*

Μελειςὶ, *adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miſer, infelix. Ex μέλεος, et πάθος, (2).

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, ſtultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Ariſtop. Nub.* 33. Hinc μέλεον, *adv.* incaſsùm, otiosè, ſine effectu. Ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἐκόντισαν ἄμφω, *Il.* 16, 326. *Voc.* ὦ μέλε, *per Apocopen.*

Μελεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix animi, mente miſer. Ex μέλεος, et φρήν.

Μελεσίπτερος, ον, alatus. V. *Ern.*

Μελέται, fut. μελέσηται, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. qu. dic. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. pro μελετάεις, à

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo ſenſu Attici in fut. et aor.* 1. *utuntur medio*; μελετάομαι, ῶμαι, exerceo. part. perf. μεμελετημένος, conſideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾷν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείςȣ δόξαν ἀρετῆς γράφειν Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, *Act.* 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετῶσας θεάσῃ, officium præſtantes, *Xen.* A

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) induſtria, diligentia; (4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum curâ. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ȣ, τὸ, locus exercitationis, ſeu meditationis; (2) inſtrumentum, quo ſe quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ἡ, ὸν, ad meditationem ſeu exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis ſtudioſus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ἡ, ὸν, quod meditatione ſeu exercitatione diſcendum et ſervandum eſt.

Μελέτω, *curæ eſto*, 3. ſing. præſ. imperat. act. v. μέλει.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. *contr.* pro μέλεα, à μέλος.

Μεληδὸν, *adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, *Heſ.* V. μελεδὼν.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, ſolicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. μέλει.

Μελήσεται, *curæ erit.* fut. 1. ind. med.

Μελησιμβροτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus curæ eſt. Ex μέλει, et βροτὸς.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, *Vulg. L.* Ab eod.

Μέληται, 3. ſing. præſ. conj. med. v. μέλομαι.

Μελητέον, curandum eſt. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) ſaccharum veteribus, *Strabo.*

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro μελιηδὴς, melle dulcedine præditus. Ab ἡδὺς.

Μελίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, et βρέμω.

Μελιγαθὴς, *Dor.* pro μελιγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μέλι et γηθέω.

Μελίγδȣπος, ον, ſuaviter ſonans.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, *Heſ.* Ex γλήνη.

Μελιγλῶσσος, ὁ ϗ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. A γλῶσσα.

Μελιδεῖον, ȣ, τὸ, favus, *Suid.* A μέλι.

Μελίδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod μελίγδȣπος.

Μελιειδὴς, ὲς, colore ſimilis melli.

Μελίεφθος, ον, melle coctus.

Μελίζεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, *Gl. V.* μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, f. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἀδὺ δὲ μοὶ τὸ μέλισμα ϗ ἣν σύριγγι μελίσδω, *Theocrit.* 20. 28. Μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν, *Moſch.* 3, 15. A μέλος.

Μελίζωρον, ȣ, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex μέλι, et ζωρὸς.

Μελίζωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meri mellis ſapore præditus. Ex iiſd.

Μελιηγενὴς, ὲς, epith. hominum, è fraxino natus.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellis dulcedine præditus, Ab ἡδὺς.

Μελίσδεις, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, à μελίζω.

Μελίθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, *contr.* μελίθρυς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, et θρέος.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, ſeu μελικήρα, ας, ἡ, lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex μέλι, et κηρὸς.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior et glutinoſa mellique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, *Gl. V.* (2) abſceſſus quidam *apud Medicos* tumorque materiam melli

melli fimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iifd.
Μελίκηρον, ου, τὸ, *Dor.* μελίκηρα, favus.
Μελίκομπος, ὁ ϗ ἡ, fuavem vocem habens.
Μελικὸς, ἡ, ὸν, qui cantilenas fcribit, lyricus A μέλος,
Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle mifta; aqua mulfa; mulfum, *Gl. V.* (2) miftura mellis et lactis. Ex μέλι, et κεράω, *mifceo,*
Μελίκρητον, *Ion.* pro μελίκρατον.
Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaftrum, *Nic.* A μέλιττα, et rectiùs μελίτταινα.
Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.
Μελικῶς, modulatè. A μελικὸς.
Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto eft; ut μελιλώτινοι ςέφανοι. A
Μελίλωτον, ου, ὁ, melilotum; qu. dic. lotus melligenus. Ex μέλι, et λωτὸς.
Μελίλωτος, ου, ὁ, idem et ex iifd.
Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali fic dicti à mellea dulcedine. Ex μέλι, et μῆλον.
Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio fimile, panicum. A μέλι.
Μέλινον, ου, τὸ, apiaftrum. Ab eod.
Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.
Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.
Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, et πηκτὸς, *compactus.*
Μελίπνοος, *contr.* μελίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mel, i. e. fuaviter fpirans. Ex μέλι, et πνοὴ.
Μελίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, mellifluus, *Gl. V.*
Μελίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mellifluus. A ῥύω.
Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.
Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula. Dim.
Μελισμὸς, οῦ, ὁ, divifio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.
Μελίσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, facra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδὴ.
ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis.
Μελίσσαιον, ου, τὸ, apiarium, *Gl. V.* A præc.
Μελισσαῖος, *Epith.* Jovis.
Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.
Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, *Gl. V.* et *Hef.*
Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, *Gl. V.* Dim.
Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.
Μελισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα, et βοτάνη.
Μελισσόβοτος, ὁ ϗ ἡ, ab apibus depaftus; μελισσόβοτον, ου, apiaftrum, *Nic.* A βότος.
Μελισσοβότης, ου, ὁ ϗ ἡ, apum paftor, nutritor. Ex μέλισσα, et βόσκω, *pafco.*
Μελισσοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμήνος μέγα μελισσοβοτῆρες, Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσι, *Apollon. Rhod.* 2, 13. Ex μέλισσα, et κομέω, *curo.*
Μελισσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, apes pafcens. Ex μέλισσα, et νέμω, *pafco.*
Μελισσόος, Πὰν, *in Epigr.* Pan apiarius; apum cuftos. A μέλισσα, et σόος.
Μελισσότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab apibus genitus, μελισσοτόκος, apes gignens. Ex μέλισσα, et τίκτω.
Μελισσοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, apes nutriens. Ex μέλισσα, et τρέφω.
Μελισσουργία, idem quod μελιττουργία, *Sic.*
Μελισσουργικὸς, ἡ, ὸν, potiùs μελιττουργικὸς.
Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, meliffophyllum, apiaftrum, *Angl.* Balm. Ex μέλισσα, et φύλλον.
Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, *Gl. V.* mellarium, locus ubi funt alvearia.
Μελισταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melle ftillans; (2) dulcis, fuavis. Ex μέλι, et ςάζω.
Μελιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.
Μελίταινα, ης, ἡ, apiaftrum. A μέλι.
Μελίτεια, ας, ἡ, idem et ab eod.
Μελίτειον, ου, τὸ, fc. ποτὸν, potus melleus, five ex melle. Ab eod.
Μελιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè fuavis. Ex μέλι, et τέρπω.
Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.
Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus:
Μελίτινος, ίνη, ινον, idem.

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.
Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.
Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) ferenus, placidus, tranquillus. Ab eod.
Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo. A
Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.
Μελιτοπῶλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix.
Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. A τρέφω.
Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.
Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus ubi mel fit.
Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.
Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium.
Μελιτουργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens.
Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mellarius. Ex ἔργον.
Μελιτοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quafi μελιτόεσσα. A μέλι.
Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.
Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle mifceo; μεμελιτωμένος, perf. part. paff. melle conditus, mellitus. Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, *Thuc.* A μέλι.
Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.
Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. à μέλιττα.
Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes verfatur, *Suid.* Ex μέλιττα, et πολέω.
Μελιττοπωλέω, apiarius fum.
Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μέλιττα, et τρέφω.
Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. Ex μέλιττα, et ἔργον.
Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iifd.
Μελιττουργὸς, οῦ, ὁ, apiarius. Ex iifd.
Μελιττώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eft. A μέλιττα.
Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.
Μελιττώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, melleus, mellis inftar dulcis. A μέλι.
Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, *Gl. V.* opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc
Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, *Gl. V.*
Μελιφθόγγος, ὁ ϗ ἡ, fuaves fonos edens,
Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dulcedine animam perfundens, fuavis. Ex φρὴν.
Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiaftrum.
Μελίφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι, et φύρω.
Μελίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fuavem vocem habens, dulcifonus, *Suid.* Ex μέλι, et φωνὴ.
Μελίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, et χλωρὸς.
Μελίχροος, *contr.* μελίχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem imitans, *Gl. V.* μελίχρους, fufcus; (2) mellitus, dulcis. Ex χρόα.
Μελικροποιέω, dulce reddo, *item* flavum.
Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.
Μελίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides à colore fic dicti. Vid. *Plin.*
Μελίχρωος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. μελίχροος.
Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. *Paul. Ægin. Gal. Paxamus.* Vox peregina, refpondens Germanico *Melc*, Milk.
Μέλλαξ, adultus, adolefcens, *Gl. V.*
Μελλέβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, femimortuus, *Hef.* quafi vix vivens. Ex μέλλω, et βίος,
Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandiffimi, al. μελλέφηβοι.
Μελλέποσις, vel μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω, et πόσις.
Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jamjam fternutaturus.
Μελλέφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, pubertati proximus.
Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraftinatio, dilatio. A μέλλω.
Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro μέλλω.
Μέλλησις, εως, ἡ, idem, *Ph.* moramentum, al. *Gl. V.* A μέλλω.
Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, *Ph.*
Μελλήσω, *futurus fum*, f. 1. ind. v. μελλέω.
Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc
Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio, (2) cunctor.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem feu procraftinationem.
Μελλιέρη, ης, ἡ, facerdos futura; (2) quæ alias ad myfteria initiat. Ex μέλλω, et ἱέρη.
Μελλόγαμβρος, ου, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μέλλω, et γαμβρὸς.
Μελλογάμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex γάμος.
Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, et δεῖπνον,
Μελλοθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus, fenex.
Μελλονικιᾷν, Niciæ modo cunctari, *verbum Ariftoph. Av.* 657. Ex μέλλω et Νικίας.
Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi fponfa futura.
Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi fponfus futurus.
Μελλονύμφος, ου, ὁ, idem.
Μελλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, proximus adolefcentiæ.
Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.
Μελλόπταρμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide μελλέπταρμος.
ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quafi à μελλέω, futurus fum; (2) debeo, paro, in animo habeo; (3) cunctor, moror, differo, ceffo; ὁ μέλλων χρόνος, pofteritas. Fut. μέλλουσα, futura, poftera. Etiam paff. *ap. Thuc.* ἐλπιζόμενα μέλλεσθαι, futura fperantur, differuntur. Τί ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τί συμβουλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; *Dem.* Ἀλλ' οὐ μέλλειν χρὴν σ', ἀλλ' ἀνύειν, *Ariftoph. Plut.* 605.
Μελογραφεῖν, membra alicui abfcribere, membra et partes rei defcribere. Ex μέλος.
Μελογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, poëta lyricus; (2) pfalmographus, *Suid.* Ex iifd.
Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. Ex κόπτω.
Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frufta concifio. Ex iifd.
Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, *Ph.* nempè qui articulos et membra incidit. Ex iifd.
Μελόντων, *curæ fint*, 3. plur. præf. imperat. act. *Att.* pro μελέτωσαν, à μέλει.
Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo. A μελοποιὸς. Hinc
Μελοποιητὴς, οῦ, ὁ, poëta lyricus.
Μελοποιΐα, ας, ἡ, fcriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis eft in carminibus melicis. A
Μελοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui melle fcribit, lyricus poëta, *Gl. V.* modulator. Ex ποιέω.
ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen modulatum.
Μελοτυπέω, cano, modulor. A τύπτω.
Μέλουσι, 3. pl. præf. ind. verbi μέλει.
Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A
ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio et falto ad cantum, cantu perfono. Πολλὰ σὲ μουσοπόλοι μέλψουσι, *Eur. Alc.* 443. Μέλπεσθαι Ἄρηϊ, *Il.* 7, 240.
Μελπωδὸς, οῦ, ὁ, cantor, *Hef.*
Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. è μέλος.
Μέλω, curæ fum. Hinc *imperfon.* μέλει.
Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μολῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, *Ariftoph. Av.* 233. Μελῳδεῖν ὕμνον, *Hefiod.* A μελῳδὸς. Hinc
Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, pfalmus, *Gl. V.* modulus.
Μελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, membrofus, *Gl. V.* A μέλος.
Μελῳδητὸς, ἡ, ὸν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.
Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, *Gl. V.* A
Μελῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cantor feu modulator carminum. Ex μέλος, et ᾠδὴ.
Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι, à μάω.
Μεμάθηκα, perf. ind. act. v. μανθάνω.
Μεμακυῖαν, acc. fing. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, à μηκάω.
Μεμαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλὼς, *per Sync.* pro μεμεληκὼς, à μέλει.
Μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*, quod vide.
Μεμάνημαι, perf. ind. paff. verbi μαίνομαι.

Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκότες, à μάω.
Μεμάποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Poët.* pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, à μάρπω, seu μάρπτω.
Μέμαρμαι, perf. ind. paff. verbi μείρω.
Μέμαρπον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρπον, à μάρπω.
Μεμαρπὼς, perf. part. med.
Μεμαρτύρηκε, 3. fing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.
Μέμασαν, 3. pl. plufq. perf. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐμεμάκεισαν, à μάω.
Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα.
Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκατον.
Μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκὼς.
Μέμβλομαι, curæ fum; μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, imperfect. curæ erat, *Il.* 19, 343. A μέλω.
Μέμβλωκε, 3. fing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμόληκε, à μολέω.
Μεμβραδοπώλης, ȣ, ὁ, apuarum venditor.
Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. *Vox Lat.*
ΜΕΜΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, apuæ quædam fpecies.
Μεμέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμελέτηκα, à μελετάω.
Μεμελετηκότως, idem quod
Μεμελημένως, *adv.* accuratè, diligenter. A μεμελημένος, quod eft à μέλει.
Μεμένηκε, 3. fing. perf. ind. act. v. μένω.
Μεμερισμένως, *adv.* partitè, divifim. A μεμερισμένος, quod eft à μερίζω.
Μεμεσωμένοι, perf. part. paff. verbi μεσόω.
Μεμετιμένον, *dimiffum*, acc. fing. perf. part. paff. *Ion.* pro μεθειμένον, à μετίημι.
Μεμετρέαται, 3. pl. perf. ind. paff. *Ion.* pro μεμέτρηνται, à μετρέω.
Μεμετρημένως, *adv.* fervata menfura.
Μέμηκε, 3. fing. perf. ind. med. v. μηκάω.
Μέμηλεν, perf. ind. act. *per Sync.* et cum ν ἐφελκ' pro μεμέληκε, à μέλει.
Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejufd.
Μεμηλὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro μεμηληκὼς.
Μέμηνε, 3. fing. perf. ind. med. v. μαίνομαι.
Μεμήνῃ, *infaniverit*, 3. fing. conj. perf. ejufd.
Μεμηνιμένως, *adv.* iratè. A μηνίω.
Μεμηχανημένον, *ftructum*, perf. part. paff. verbi μηχανάω.
Μεμηχανημένως, folerter, callidè.
Μεμίασμαι, perf. ind. paff. v. μιαίνω.
Μεμιασμένως, *adv.* fœdè, pollutè.
Μέμιγμαι, perf. ind. paff. verbi μίγνυμι.
Μεμιγμένως, *adv.* mixtè, promifcuè, confusè.
Μεμιμημένον, acc. fing. perf. part. paff. verbi μιμέομαι.
Μεμίξεται, 3. fing. paullo poft. fut. ind. paff. verbi μίγνυμι.
Μεμίσθωται, 3. fing. perf. ind. paff. v. μισθόω.
Μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.
Μεμίχθαι, *mixtus eft*, 3. fing. perf. ind. paff.
Μέμναμαι, perf. ind. paff. *Dor.* pro μέμνημαι, à μνάομαι.
Μέμνανται, 3. pl. perf. ejufd. *Dor.* pro μέμνηνται.
Μέμνασαι, 2. fing. perf. ejufd. *Dor.* pro μέμνησαι.
Μεμνέῳτο, 3. fing. præf. optat. paff. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο.
Μέμνῃ, 2. fing. perf. ind. paff. *Att.* et *Ion.* pro μέμνησαι.
Μέμνηκε, 3. fing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμένηκε, à μένω.
Μέμνημαι, perf. ind. paff. v. μνάομαι.
Μεμνῇο, *memor fis*, 2. fing. perf. optat. paff.
Μέμνησο, 2. fing. perf. imperat. paff.
Μεμνηστευμένη, dat. fing. perf. part. paff. f. g. verbi μνηστεύω.
ΜΕ'ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis fepulcrum quotannis in Troade videri folitæ, *Æl. Oppian. Plin.* cui Memnonides.
Μέμνω, 2. fing. perf. imperat. paff. *Ion.* et *Att.* pro μέμνεσο, à μνάομαι.
Μεμνῷτο, *memor fit*, 3. fing. perf. opt. paff. *Att.* pro μεμνῆτο, vel potius 3. fing. præf. opt. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο.
Μεμοίρωται, 3. fing. perf. ind. paff. verbi μοιράομαι.
Μεμοιραμένως, fortitò.
Μέμονα, perf. ind. med. v. μένω.
Μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.
Μέμορμαι, perf. ind. paff. *Æol.* pro μέμαρμαι.
Μεμπτέος, culpandus, accufandus.
Μεμπτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A
Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, incufandus, reprehenfione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.
Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.
Μέμυκε, 3. fing. perf. ind. med. v. μυκάω.
Μέμφεαι, 2. fing. præf. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι.
Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expoftulo, incufo, vitio verto, reprehendo; a. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi; paff. part. μεμφθεὶς, caufatus. Μέμφεσθαι τινι, *Luc.* μέμψιν δικαίαν τινι, *Ariftoph. Plut.* 10. Ταῦτ' ἂν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σόφοῖς, *id. Nub.* 525. Ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν, accufafti, *Soph. Oed. Tyr.* 345.
Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queftus, querela, *Hef.*
Μεμψάμενος, a. 1. part. med. v. μέμφομαι.
Μεμψιβολέω, ῶ, qu. dic. querimoniis et reprehenfionibus impeto; conqueror de, incufo, reprehendo. Ex μέμψις, et βάλλω.
Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de forte meâ; (2) conqueror, queror; (3) expoftulo, fuccenfeo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περὶ τινων, *D. Sic.*
Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conqueftio de forte fuâ. A
Μεμψίμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de forte fuâ queritur, qui fortem fuam incufat, querulus; (2) morofus, in minima inquirens. Ex feq. et μοῖρα.
Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, quæftus, reprehenfio, incufatio. A μέμφομαι.
Μεμὼς, part. perf. med. *Ion.* et *Att.* pro μεμηκὼς, à μάω.
ΜΕ'Ν, *conj.* quidem; (2) cum fequente δὲ, facit orationem adverfativam, diftributivam, vel copulativam; (3) fine δὲ ponitur aliquando pro δὴ, fane, profecto, certe. Hinc etiam eft μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, fane quidem, enimvero, at enim; μέν ἂν γὲ, μενῦν γὲ, immo vero, immo quidem; μὲν πῶ, quidem, certe, utique; μὲν ῥα, pro μὲν fequente δὲ; μὲν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in refponfionibus, certe quidem; verumtamen, fed tamen, vero, porro, rurfus.
Μέναιχμος, prælio perfeverans, feu conftans, *in Epigram.* χειρὶ μέναιχμα, manu in prælio perfeverante. Ex μένω, et αἰχμὴ.
Μένανδρος, ὁ ϗ ἡ, virum irruentem excipiens et fuftinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum exfpectans. Ex μένω, et ἀνὴρ.
Μενδήσιον, ȣ, τὸ, unguenti genus Ægypto peculiare, dictum à capro qui eâ Ægypti parte, ubi primum repertum eft unguentum illud, coli folitus eft.
Μενεαινέμεν, *Ion.* pro μενεαίνειν, à
Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus fum; (3) animo deficio. Μάχης ἄμοτον μενεαίνων, *Hefiod.* Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, *Il.* 15, 104. A μένος.
Μενέγχης, εος, ὁ ϗ ἡ, haftâ validus, bellicofus, *Suid.* Ex μένω, et ἔγχος.
Μενεδήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, bellicofus, belli patiens. Ex μένω, et δήϊς.
Μενέηνε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐμενέανα.
Μενέδουπος, ον, idem quod
Μενέκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicos ftrepitus et tumultus fuftinens. Ex μένω, et κτύπος.
Μενεμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicofus. Ex μάχη.
Μενεπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Μενέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro μένειν.
Μενετέον, manendum. A μένω.
Μενετὸς, ἡ, ὸν, qui manere et exfpectare poteft aut folet, qui moram patitur. A μένω.
Μενεφύλοπις, ἰδος, ὁ, fortis, bellicofus.
Μενεχάρμαν, acc. fing. *Dor.* pro μενεχάρμην.
Μενεχάρμης, ȣ, ὁ, bellicos labores ftrenuè fuftinens. A χάρμη.
Μενέχαρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.
Μενέω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.
Μενητέον, manendum eft, *Suid.* A μένω.
Μενθῆραι, curæ, *Hef.* quafi μενεσθῆραι. Ex μένος, et θηράομαι, *capto.*
Μενθηρίζω, curo, *Hef.* ubi f. μενθηρίσω, et *Att.* μενθηριῶ. A præc.
Μενὶ, pro μὲν, ut νῦν μενὶ, vel νυνομενὶ.
Μενοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος, et εἴκω
Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάξαι μενοινᾷς, *Eur. Cyc.* 441.
Μενοινέω, ῶ, idem. A
Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, feu cupiditas animi, alacritas. A μένος.
Μενοινόω, idem quod μενοινάω.
Μένοντε, nom. dual. part. v. μένω.
Μένοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro μένουσι.
Μενῦν γὲ, vid. μὲν.
ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut fuftinendum excipiendumve, ferrimur; (2) animus, (præfertim vis animi, quæ Latinis *mens* eft, V. *Ern.*) (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) fervit periphrafi, ut μένος πυρὸς, pro igni.
Μέντε, vide μὲν.
Μέντοι, vide idem.
ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, conftanter maneo, immotus et fixus maneo; (2) exfpecto, præftolor; (3) in ftatione maneo, et irruentem hoftem exfpecto. a. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, *apud Poëtas* cupio. Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν, *Eur. Med.* 323. Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος, *Lycurg.* 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, *Ariftoph. Av.* 605. Μένειν ἐπὶ τινι, acquiefcere, *Hom. Il.* 7, 36.
Μένοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα.
Μεράρχης, ȣ, ὁ, præfectus feu dux μεραρχίας. Ex μέρος, et ἀρχὴ. Hinc
Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conftans ex bis mille et quadraginta octo viris, *Æl.*
ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, prohibeo, noceo, *Hef.* intueor, obtueor, *Euft.*
Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris *in Batrach.* Ex μερὶς, et ἁρπάζω.
Μεριδάρχης, ȣ, ὁ, qui particeps eft principatûs. Ex μερὶς, et ἀρχὴ. Hinc
Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.
Μέριζεν, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμέριζεν; at μερίζεν, *Dor.* pro μερίζειν, à
Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, diftribuo; μερίζομαι, dividor, in varias partes fcindor, diftrahor; (2) diffideo, diffentio. Ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, *Rom.* 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, *Mat.* 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, *ib.* 25. A μερὶς.
Μερικὸς, ἡ, ὸν, particularis, quod ex parte eft, partialis. A μέρος.
Μερικῶς, *adv.* particulatim, particulariter, partitò, ex parte.
ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, folicitudo.
Μεριμνάω, curo, folicitus fum, anxiè cogito; attentè contemplor, curiosè inquiro; μεριμνηθεὶς; a. 1. paff. part. excogitatus. Ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, *Matt.* 6, 34. τὰ περὶ τινος, *Phil.* 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *Luc.* 12, 22. Hinc
Μερίμνημα, τὸ, cura.
Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.
Μεριμνητὴς, ȣ, ὁ, curiofus contemplator, philofophus. A μεριμνάω. Hinc
Μεριμνητικὸς, ἡ, ὸν, anxiè vel folicitè cogitans, curans; folicitus, *Gl. V.* τὸ μεριμνητικὸν, ȣ, cura, folicitudo.
Μεριμνοποιῶ, folicito, *Gl. V.*
Μεριμνοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curas pariens. Ex μέριμνα, et τίκτω.
Μεριμνοφροντιστὴς, ȣ, ὁ, fophifta, nugator.
Μερὶς, ἰδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum,

quod unicuique in convivio apponitur; (3) adjumentum, lucrum; (4) particula panis consecrati in Sacrâ Cœnâ, quæ unicuique datur; (5) factio. A μέρος.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde

Μερισμὸς, ȣ̃, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) figura rhetorica; distributio; probatio per partes.

Μεριστὴς, ȣ̃, ὁ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc

Μεριστικὸς, ὴ, ὸν, dividendi vim habens.

Μεριστὸς, ὴ, ὸν, qui dividi potest, separabilis.

Μεριτεύομαι, partior, *Job.* 41, 6. A

Μερίτης, ȣ, ὁ, particeps, *Ph.* A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ΄ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxiè cogito; (2) irascor, *Hes.*

Μέρμερος, curiosus; (2) curâ dignus; (3) difficilis et arduus; (4) anxius percontator, seu indagator, *item* sagax; μέρμερα, quæ solicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, *Hes.* idem quod μερμαίρω.

Μέριμνα, ας, ἡ, solicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat, *Gl.* Ab eod.

Μερμηράων, gen. pl. *Æol.* pro μερμηρῶν.

Μερμηρίζω, f. ίξω, anxiè cogito, curiosè in animo verso, meditor, sum solicitus; (2) excogito, anxiâ cogitatione invenio. Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, *Il.* 2, 3. A præc.

Μερμήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε.

ΜΕ΄ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, *Odyss.* 10, 24.

Μεροπήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρȣς, τὰ κατὰ μέρος, singularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, sigillatim, vicissim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; ἀπὸ μέρȣς, ἐκ μέρȣς, ex parte. A μείρω.

Μέρȣς, gen. sing. *contr.* pro μέρεος.

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens; μέροπες, hominum epith. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, et ὄψ, (sed. v. *Ern.*)

Μέσαβον, ȣ, τὸ, lignum medium inter junctos boves; temo, seu lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος, et βȣ̃ς. Hinc

Μεσαβόω, boves jungo, item alia jungo animalia.

Μέσαγκτος, ον, *Æschyl.* et μέσακτος, maritimus. Ab ἀκτὴ, *Ern.*

Μεσάγκυλον, ȣ, τὸ, amentatum jaculum, *Plut.* Ex μέσος, et ἀγκύλη.

Μεσάγροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semirusticus, *Suid.*

Μεσάζω, f. άσω, sum in medio, *Ph.* μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semicanus.

Μεσαίτατος, medius, qui maximè in medio est; penitissimus; μεσαίτερος, penitior.

Μεσαίχμιον, ȣ, τὸ, medium spatium inter duas acies, *Hes.* Al. μεταίχμιον. Ex μέσος, et αἰχμή.

Μεσάντιον, ȣ, τὸ, jugum textorium, liciatorium, *Gl. V. LXX.* ubi μέσακμον, vel μέτακχον. Ex μέσος, et ἄντιος.

Μεσάραιον, ȣ, τὸ, mesenterium, *Hes.* Ex μέσος, et ἀραιή.

Μεσάτιος, *Poët.* medius. A μέσος.

Μέσατος, et μέσσατος, medius, *Gl. V.* μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ȣ, τὸ, μεταύλιον, *Suid.* media janua; (2) *Ph.* atrium. Al. *Gl. V.* compluvium. A μέσαυλος.

Μέσαυλον, ȣ, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ȣ, ὁ, et *Att.* μέταυλος, ἡ, sc. θύρα, janua inter anticam et posticam media, h. e. è vestibulo ferens in atrium, ἄυλειος, è plateâ fert in vestibulum, αὐλὴν, *Ern.*

Μεσαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, mediâ cervice ligatus, *Hes.* Ex μέσος, et αὐχήν.

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, *Gl. V.* μεσεγγυῶ, sequestro. A

Μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, *Gl. V.*

Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud sequestrem deponitur; (2) sponsio mercedis, pactio mercedis occulta. A præc.

Μεσεγγυητὴς, ȣ̃, ὁ, fidejussor, *Gl. V.* Ab eod.

Μεσέγγυος, ȣ, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.

Μεσεντέριον, ȣ, τὸ, mesenterium, lactes, *Gl. V.* Ex μέσος, et ἔντερον.

Μεσέντερον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

Μεσέρκιος, ȣ, ὁ, *Hes.* epith. Jovis; forsan, quod in medio ἕρκει statui et coli soleret.

Μεσεύω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo inter utrumque. Μεσεύειν κατὰ τȣ̀ς τόπȣς, *Aristot.* A μέσος.

Μεσήγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, al. μεσόγαιος.

Μεσηγὺ et μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio spatio vel tempore. Μεσσηγὺς γαίης τε ϗ ȣ̓ρανȣ̃ ἀστερόεντος, *Il.* 5, 769. Ex μέσος, et γῆ, (potiùs ηγυς est mera terminatio, nisi ab ἄγω repetatur, *Ern.*)

Μεσήεις ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.

Μεσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ ætatis est.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis; (3) pro ἀκμὴ, ut ætatis, gloriæ, &c. Ex μέσος, et ἡμέρα.

Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσȣρανεῖν, in medio cœlo est, *Poll.* A

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de sole, *Apollon.* ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριάντος, μεσημβριάοντος, *Gl. V.* μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, meridior, *Strabo.* Ab eod.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημέριος, ια, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσήπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus.

Μεσηρεύειν, medium esse, *Hes.* A

Μεσήρης, *Poët.* μεσσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ȣ, ὁ, venti nomen *apud Aristot.* Meteor.

Μεσιδιόομαι, idem quod μεσεγγυάομαι.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, *Gl. V.* A

Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator sum, interpretem ago, interpono me, intervenio, sequestro, *Gl. V.* (2) in medio sum; (3) interjectus sum inter; (4) apud sequestrem depositus sum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, *Hebr.* 6, 17. A

Μεσίτης, ȣ, ὁ, qui est medius inter duo, interventor, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, *Gl. V.* etiam arbiter ac testis promissi, ut ultor non servati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος, ἄρχων (ita enim videtur legendum *apud Aristot.* pro μεσίδιος, et μεσήτιος) princeps medius, in neutram partem inclinans. A præc. (vel μεσιτεῖος, à μεσιτιεύειν, vel etiam μεσίδιος cum reperiatur μεσσίδιος et μεσιδιȣ̃σθαι, *Ern.*)

Μεσῖτις, ἡ, fœm. à μεσίτης.

ΜΕ΄ΣΚΟΣ, vellus, pellis, *Hes.*

Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασίλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad interregnum pertinens, *Suid.* A

Μεσοβασιλεὺς, έος, ὁ, interrex.

Μεσόβοιον, ȣ, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel μεσογαῖος, αία, αῖον, mediterraneus. Ex μέσος, et γαῖα.

Μεσογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, medio ventre cinctus.

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus. Ex μέσος, et γῆ. Hinc

Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.

Μεσόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, *Alt.*

Μεσογεωτικοὶ, mediterranei, *Philox.*

Μεσογνάτιον, sive μεσογόνιον, ȣ, τὸ, internodium calami, seu arundinis. Ex γόνυ.

Μεσόδικοι, dicuntur à quibusdam judices, quia medii in judicando esse debeant. Ex μέσος, et δίκη.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum transversè, trabes minores vel pavimentum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus, *Ph.* μεσόδμη, pergula. Ex μέσος, et δόμος.

Μεσοκάρπιον, ȣ, τὸ, quod est in medio καρπȣ̃.

Μεσοκνήμιον, ȣ, τὸ, cruris medium. Ex μέσος, et κνήμη.

Μεσόκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in medio concavus.

Μεσοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intermedius, *Hes.* Μεσοκόποι ἄυλοι, tibiæ, mediæ magnitudinis, minores perfectis. *Apud Athenæum* μεσοκόπος dicitur meretrix, quæ ætate est mediâ. Ex μέσος, et κόπτω.

Μεσόκρανον, ȣ, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες, *Poll.* columnæ in metalli fodinis et fulcimenta sustinendæ terræ. Ex κρίνω.

Μεσοκύνιον, ȣ, τὸ, suffrago, tali pedes cum tibiâ compago. Ex μέσος, et κύων.

Μεσόκωλον, ȣ, τὸ, pars mesenterii, à crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo; (2) in medio cursu prehendo, intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, *D. Sic.* A

Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit. Ex μέσος, et λαμβάνω.

Μεσόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήνιον, ȣ, τὸ, idus, *Philox.* Ex μήν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, spatium, inter femora seu femina. Ex μέσος, et μηρίον.

Μεσομφαλία, ἡ, idem quod

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, seu umbilicus clypei. A

Μεσόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in medio umbilico situs; (2) placentæ genus; (3) phialæ genus, *Ern.*

Μέσον, ȣ, τὸ, meditullium, *Gl. V.* spatium.

Μεσοναῦται, ων, οἱ, medii inter nautas et vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in mediâ nave sedent. Ex μέσος, et νεὼς pro ναῦς.

Μεσονήστιμος, ȣ, ἡ, scil. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκτιον, ȣ, τὸ, media nox, intempesta, conσubium, *Gl. V.* A

Μεσονύκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens. A νὺξ.

Μεσοπαγὴς, metri causâ μεσσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, usque ad medium terræ defixus. Ex μέσος, et πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μέσος, et πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Mesopentecoste, solemnitas inter Pascha et Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερσικὸς, ὴ, ὸν, semi-Persicus.

Μεσοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio volans, *Suid.* Ex μέσος, et πέτομαι.

Μεσοπλευριὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui in medio latere est. Ex μέσος, et πλευρά.

Μεσόπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μεσοπορεία, ἡ, media via. A

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

Μεσοπορὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, et πείρω.

Μεσοπορφύρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavis purpureis, sive purpurâ intertextus. Ex μέσος, et πορφύρα.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem et Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύργιον, ȣ, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ. Ex πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum autumno. Ex μέσος, et ὀπώρα.

Μεσόριον, ȣ, τὸ, terminus inter duas regiones medius, et eas disterminans.

ΜΕ΄ΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, et impedimenta; (4) διὰ μέσȣ, interea, interjecto tempore; διὰ μέσȣ τινὸς, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ȣ, medium, et *Comp.* μεσαίτερος, cum *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ȣ, τὸ, interlunium, *Gl. V.* A σελήνη.

Μεσόςυλον, et μεσοςύλιον, ȣ, τὸ, intercolumnium, *Gl. V.* A ςύλος, *columna.*

Μεσοςυλλαβέω, ῶ, complector medium.

Μεσόσφαιρος, ον, epith. malobathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοσχίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in medio, seu per medium fissus. Ex μέσος, et σχίζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίῤῥημα μεσότητος, adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοίχιον, ȣ, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, *Gl. V.* Ex τοῖχος.

Μεσότοιχος, ȣ, ὁ, medius paries, *Gl. V.*

Μεσοτομέω, ῶ, f. ήσω, medium seco, per medium seco A

Μεσότομος, *Poët.* μεσσότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per medium sectus. Ex μέσος, et τέμνω.

Μεσȣρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. Ex μέσος, et ȣ̓ρανός. Hinc

Μεσȣράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum sidus in summo cœlo est, seu medium cœli tenet.

Μεσȣράνησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Μεσȣρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μέσος, et ȣ̓̃ρος.

Μεσȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in medio cœli est. Hinc τὸ μεσȣράνιον, ȣ, umbilicus cœli.

Μεσȣ́ριον, ȣ, τὸ, terminus, limes inter duas regiones, *Ion.* pro μεσόριον. Ex μέσος, et ὅρος.

Μεσȣ̃σης, part. præs. act. f. g. pro μεσούσης, à μεσόω.

Μεσοφανής, *Poët.* μεσσοφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio apparens. Ex μέσος, et φαίνω.

Μεσοφαράγγιον, ȣ, τὸ, convallis, *Phil.* Ex μέσος, et φάραγξ.

Μεσοφλέβιον, ȣ, τὸ, intervenium, *Gl. V.* A φλέψ.

Μεσοφρύον, ȣ, τὸ, medium inter supercilia, *Gl. V.* intercilium. Ex μέσος, et ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ὁ ϗ ἡ, dimidiâ ex parte virens.

Μεσόχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medius chori, chori præfectus, *Gl. V.* manuductor.

Μεσοχώρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, *Gl. V.* A μέσος, et χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΊΛΗ, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

Μέσπιλον, ȣ, τὸ, mespilum, fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mespilo similis, mespilaceus, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαβον, ȣ, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μεσσαύλος, vide μεσαύλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγὺ.

Μεσσηγυδορποχέςης, ȣ, ὁ, inter cœnandum cacans. *Vox Hipponactea.* Ex χέζω.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ȣ, ἡ, Messias. *Vox Hebr.* Græcè Χριςὸς, Lat. *Unctus.*

Μεσσόθη, μεσσόθεν, *adv.* è medio.

Μεσσόθι, *adv.* in medio. A μέσος.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, frequens *Poëtis* est pro μέσος, unde et multa à μέσσος incipientia quærenda sunt sub incipientibus à μέσος.

Μεσσῶ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μεσῇ.

Μεςοκάλαμος, ὁ, arundo plena et solida.

ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, ὸν, plenus, refertus, cumulatus.

Μεςότης, ητος, ἡ, plenitas, *Gl. V.*

Μεςόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perf. pass. part. μεμεςωμένος, fartus, confertus. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεςῶσαι λέγων, *Scph. A.* 286. A μεςός.

ΜΕΣΦΑ, *Poët.* dum, donec, usque ad.

Μέσως, mediocriter, modicè, moderatè.

ΜΕΤΑ, *præpositio cum genit.* (1) unà, unà cum; *cum dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum accus.* (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In Compositione* cum, post, trans, inter, in quâ tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpiùs etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτȣ̃, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri, μετὰ idem quod μέτεςι, particeps sum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; part. μεταβὰς, transgressus; imperat. μετάβηθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τȣ̃ θανάτȣ εἰς ζωὴν, *Joan.* 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μετάβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, *Matt.* 8. ult.

Μετάβαλε, 3. sing. a. 2. conj. pass. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto, et *intell.* ἐμαυτὸν, miror; (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, *in med.* muto, transfero; (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo et permuto. Χαλεπὰς ὀργὰς μεταβάλλȣσι, *Eur. Med.* 121. Μετεβάλλοντο τȣ̀ς τρόπȣς, *Aristoph. Vesp.* 1450. Ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων, *Eur. Her. Fur.* 887.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. v. μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταβῆσαι.

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) figura rhetorica, transitio.

Μεταβάτης, ȣ, ὁ, desultor, *Ph.*

Μεταβατικὸς, ἡ, ὸν, transitivus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, transitivè, transitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, *Aret.*

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, *Aristoph. Pace,* 952.

Μεταβλαςάνω, germen muto, aliud germen edo. Αὐτομάτως μεταβλαςάνειν, *Theophr.*

Μεταβλέπω, prospicio, inspicio.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω. Unde

Μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis; (2) mutationem efficiens.

Μεταβλητὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβοθρεύω, in alium scrobem transfero, *Hes.* Ex βόθρος.

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecuniâ commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio; (2) eleganter dicitur de quâvis rerum humanarum conversione, sed ferè in deterius, ut adverso prælio, &c. A μεταβάλλω. Hinc

Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio, *Syr.* 37, 11.

Μεταβολικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, commutabilis.

Μετάβολος, ȣ, ὁ, negotiator, propola. *Gl. V.* mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.

Μεταβȣλεύομαι, muto consilium, vel sententiam; (2) me pœnitet.

Μετάβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui citò concilium mutat. Ex βȣλή.

Μετάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, de apulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, ȣ̃, ὁ, de vase, in vas transfusio, elutriatio. A præc.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium, qui initium cepit in Junio nostro.

Μεταγενέςερος, έρα, ερον, posterior, *Phil.* μεταγενέςεροι, minores, posteri, *Gl. V.* A

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, post natus. Ex μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum post; post nascor.

Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, *ap. Jos.*

Μεταγινώσκω, sententiam muto; (2) resipisco, pœnitet me, aor. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ϗ τὰ πρόσθ' εἰρημένα, *Eur. Med.* 64.

Μεταγκεία, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττιςὴς, ȣ̃, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio sententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exscriptor, qui transcribere solet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, sive transcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικὸς, ἡ, ὸν, πταῖσμα μεταγραφικὸν, peccatum in scribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, f. ψω, transcribo, describo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando; abrogo, scil. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τήνδε δέλτον, *Eur. Iph. in Au.* 107.

Μετάγω, f. ξω, transfero, traduco; (2) circumago Πέρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μετάγειν, *Epigramm.*

Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A μετάγω.

Μεταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, translator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli. Οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, *Il.* 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem. *Il.* 23, 207.

Μεταδεδεγμένος, ένη, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, *Rob.* Ex δοκέω.

Μεταδειπνέω, cœno post jejunium; *item,* post statum cœnæ tempus.

Μεταδέω, solvo, et alibi alligo, *Xen.*

Μεταδήμιος, ὁ ϗ ἡ, qui in populo versatur, qui præsens est in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. άσω, dedoceo, dedocens priora novâ doctrinâ imbuo; *pass.* dedisco.

Μεταδιδὲς, præs. part. act. verbi

Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico; tribuo.

Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω. Unde

Μεταδίωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, persequendo captus.

Μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor; (2) summo studio inquiro, sector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, *Plat.* Hinc

Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, *Gl. V.*

Μεταδοίης, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκεῖ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur:

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, *Plat.*

Μεταδόρπια, ων, τὰ, secundæ cœnæ, postcœnia. Ex δόρπος.

Μεταδόρπιος, ὁ ϗ ἡ, cœnatus. Ex iisd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

Μεταδοτικὸς, ἡ, ὸν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μετάδουπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομάδην, *adv.* cursim, cursu. A

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio. Ex τρέχω, *curro.*

Μετάδρομος, ȣ, ὁ, cursor; (2) animadversor, ultor. Ex iisd.

Μεταδροπάδην, *adv.* posteà decerpendo, posteà colligendo. Ex δρέπω.

Μεταδύω, f. ύσω, post occido.

Μεταδῷς, 2. sing. a. 2. conj. v. μεταδίδωμι.

Μεταείσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro μετείσεσθαι, à μέτειμι, *intersum.*

Μεταζεύγνυμι, vel ζευγνύω, f. ξω, transjungo.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio; (2) translatio; (3) fig. gramm. quum literæ transponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro post; (2) trancurro, f. μεταθεύσομαι.

Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor, *Iliad.* 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi

ubi potiùs legendum πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο.

Μεταΐγδην, *adv.* infequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, confideo, unà fedeo, *Od.* 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.

Μεταίρω, transfero; (2) muto, tranfmuto; (3) tranfeo, migro; μετηρμένος, perfect. paff. part. tranflatus; μετάρας, aor. 1. part. act. tranfiens. Ἔα τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; *Eur. Iph. in Tau.* 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, infequor cum impetu; irruo. Καὶ μὲ μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, *Il.* 21, 564.

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ftipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τῆς βασιλήης, *Herodot.*

Μεταίτης, ε, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ε, ὁ ϗ ἡ, cauffæ culpæve particeps; (2) auctor et cauffa rei. Ex αἰτία.

Μέταιτος, ε, ὁ, mendicus, *Suid.*

Μεταίφνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, repentinus, *Hef.* Ex μετὰ, et αἰφνης, *repentè.*

Μεταίχμιον, ε, τὸ, fpatium inter duas acies; (2) interftitium inter res quaflibet. Ex μετὰ, et αἰχμή.

Μεταίχμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, intermedius, medius; propriè medius inter duas acies.

Μετακαθίζομαι, alio loco confideo, fedem muto.

Μετακαθίζω, f. ίσω, tranfpono, alià fede loco.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo, *Suid.*

Μετακαλέω, ῶ, fut έσω, ad me voco, accerfo; (2) revoco, aor. 1. paff. μετεκλήθην, accerfitus fum. Μετεκάλει τὸν ἱερέα, *Ariftoph. Plut.* 1182.

Μετακάρπιον, ε, τὸ, pars manûs, à juncturâ ufque ad digitorum fiffuram. Ex καρπός.

Μετακαταχέω, transfundo.

Μετακαταψύχω, refrigero.

Μετάκειμαι, alio loco pofitus fum; μετακείμενος, tranflatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετακενόω, defundo, transfundo, *Gl. V.*

Μετακεράννυμι, mifcendo tempero.

Μετάκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, temperatus, tepidus.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, aqua tepida. A præc.

Μετακιάθω, tranfeo. Τρῶας ϗ Λυκίες μετεκίαθε, *Il.* 16, 685. Ex κίω.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranfmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινεῦνται δ᾽ ἐν ταῖς ἑτείαις ὥραις, *de unguentis,* Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, tranfportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, tranfponendus.

Μετακινητὸς, ἡ, ὸν, qui tranfmoveri feu dimoveri poteft, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετακιρνώμην, imperf.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis et fletu profequor, *Il.* 11, 763.

Μετακλαύσεσθαι, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείεσ᾽ ἄνθρωποι, *Apoll.*

Μετάκλησις, εως, ἡ, advocatio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, acciendus, *Gl. V.* Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεὶς, aor. 1. paff. part. inclinatus. *Il.* 11, 509. Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) fig. rhetor. al. μετάληψις.

Μετακλύζω, poft eluo, feu clyftere.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranfvectio, *Gl. V.*

Μετακοιμίζω, *propriè,* alio dormitum traduco; (2) fopio, finio.

Μετάκοινος, ον, communis.

Μετακομίζω, fut. ίσω, tranfveho, tranfporto.

Μετακοσμέω, aliter compono, in alium ftatum compono, meliùs conftituo. Μετακοσμήσαι τὸν λόγον, emendare, *Luc.* Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in meliùs conftitutio, alia compofitio.

Μετακόσμιος, ον, qui eft extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετακράω, muto curfum, fententiam, &c.

Μετακτίζω, aliter condo, feu formo, transformo.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ε, ὁ ϗ ἡ, poft fluctus adveniens, fluctibus fuccedens; (2) tranquillus, feu qui poft fluctus tranquillitatem præftat; (3) *tropicè* liber, vacuus, à malis, quibus adfligebatur. A κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus fortior, mutatâ forte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης, *Plato.*

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœnâ*; (3) poft accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) interpretor verbum, verto; (6) muto; (7) viciffim accipio; (8) adfumo; (9) tranffumo, *Gl. V.* μεταλαμβάνομαι, vindico; μεταλαβεῖν, a. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Ου μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, *Plato.* Εἰ ϗ τὶς ἄλλος αὐτῦ μεταλάβοι, *Luc.*

Μεταλαμπαδεύω, lampadem trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto; (2) dolorem cum alio participo.

Μεταλδήσκω, produco, genero.

Μεταλήγω, fut. ξω, defino, defifto, ceffo. Ταῦτα κὲ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, *Il.* 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. fing. a. 1. part. act.

Μεταληπτέον, poftea accipiendum eft.

Μεταληπτικὸς, ἡ, ὸν, participandi vim habens; (2) fufcipiendi vim habens, fufceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω. Unde

Μεταληπτικῶς, *adv.* per Metalepfin.

Μεταληπτὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis poteft fieri particeps; (2) qui poteft exponi.

Μετάληψις, εως, ὁ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) fumptio, acceptio, perceptio, *Gl. V.* (4) Metalepfis figura.

Μεταλλᾶ, 2. fing. præf. imperat. act. *contr.* pro μεταλλάε, à μεταλλάω, *perfcrutor.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio; (2) abitus. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Μεταλλακτὴρ, ὁ, mutabilis, inconftans; (2) reconciliator.

Μετάλλακτος, ον, idem.

Μεταλλάσσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, tranfmuto: (2) inverfo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, p. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus, paff. μετηλλαγμένος, mutatus. Εἶτ᾽ αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, *Ariftoph. Av.* 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, fcrutor, inquiro, ftudiosè inveftigo, interrogo, percunctor. Ἔκαστα μεταλλᾶ, *Odyff.* 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum fcrutatio; (2) locus in quo metallum eft, fodina metallica; (3) ductus fubterraneus, quo cuniculi aguntur; (4) omnis perveftigatio, indagatio, inquifitio. A

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallorum fcrutator et effoffor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, *Suid.* Ab eod.

Μεταλλευτὴς, ῦ, ὁ, metallarius, *Suid.*

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, fcil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ἡ, ὸν, quod à metallicis effoditur et elaboratur. Ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago, fc. in obfidione; (3) fcrutor et inveftigo, rimor; (4) transformo, tranfverto. Μεταλλευόμενα ἐκ γῆς, *Ariftot.* A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ε, ὁ, metallicus. Hinc

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica.

ΜΕ΄ΤΑΛΛΟΝ, ε, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes. V. *Etym.*

Μεταλλεργεῖον, τὸ, metalla, officina metallorum.

Μεταλλεργέω, metalla effodio. A

Μεταλλεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, metallicus, qui metalla fcrutatur. Ex μέταλλον, et ἔργον, *opus.*

Μετάλλω, μετάλλειν, idem quod μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, infiliens, irruens, *apud Hom.* pro μεθαλλόμενος, *Il.* 5, 336.

Μεταλοφάω, ῶ, fut. ήσω, poft refpiro, tandem refpiro, *Rob.*

Μεταλωφέω, defino.

Μεταμάζιος, ε, ὁ ϗ ἡ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίεσθαι, præf. inf. med. v μεταμαίομαι, *inveftigo,* quæro, perfequor.

Μεταμανθάνω, omiffo eo quod prius didiceram, aliud addifco; (2) poft difco, difco poft aliud; (3) difcendi rationem dedifco, muto; (4) fententiam muto, omiffo priori confilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν, partic. μεταμαθών. Ουδ᾽ ἂν μεταμάθοις; *Ariftoph. Plut.* 924.

Μεταμβείβω, fut. ψω, muto, permuto. Ὅς γᾶν τέκναν τέκνοις μεταμείβει, *Eur. Hec. fur.* 799.

Μετάμειψις, εως, ἡ, tranfmutatio. A præc.

Μεταμέλει, *imperf.* pœnitet, f. μεταμελήσει, a. 1. μεταμέλησε. Ματέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδῦ, *Luc.* Πρὸς ταῦτα βρύκετ᾽, ἢ ταχ᾽ ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν, *Arift. Pa.* 1306. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio confilii.

Μεταμελέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, pœnitentiâ ducor, pœnitet me, refipifco. Μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρέσει χρημάτων, *Phal.*

Μεταμεληθεὶς, a. 1. part. paff.

Μεταμελητικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Ματαμέλητος, ἡ, ὸν, cujus nos pœnitet.

Μεταμέλομαι, et μεταμελέομαι, quandoque pœnitet me; pœnitentiâ ducor; μεταμελησόμενος, f. part. aor. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentiâ ductus. Ὤμοσε Κύριος, ϗ ὁ μεταμεληθήσεται, *Heb.* 7, 21.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ε, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, fimul cano. Τῇσι μὲν ὅτ᾽ αἰσχρῇ μεταμέλπεται, *Hom. Ap.* 197.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, *Hef.* Quafi à μεταμηθεὺς, idem ac ἐπιμηθεύς.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commifceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, *Odyff.* 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετὰ μικρὸν, paullo poft.

Μεταμὶξ, *adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, mifceo. *Odyff.* 18, 309.

Μεταμορφῦσθε, 2. plur. præf. imperat. paff. *contr.* pro μεταμορφέεσθε, à

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφέμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 *Cor.* 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, *Matt.* 17, 2. Hinc

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, in aliam formam mutatio.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, *V. Gl.* A

Μεταμοσχεύω, fut. εύσω, tranfplanto.

Μεταμπίσχομαι, veftem muto.

Μεταμφιάζω, et μεταμφιάζομαι, idem; (2) *tropicè*

tropicè muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, f. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφυρίδα μεταμφίσομαι, *Luc.* Εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετημφιέννυτο, *Heliod.*

Μεταμώλιος, εος, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus. A

Μεταμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex μετὰ, et ἄνεμος, vel ex μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, *juvo.* (vel ex μετὰ, et μάω, μάομαι, *ſtudeo, cupio*, ωλιος et ωνιος, ſunt meræ terminationes, *Ern.*)

Μεταναγινώσκω, de ſententiâ deduco. Εὖτε γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη, *Soph. Aj.* 728.

Μεταναιέταν, acc. ſing. *Dor.* pro μεταναιέτην.

Μεταναιέτης, ου, ὁ, qui ſedibus ſuis relictis aliò habitatum concedit, pulſus patriâ, exſul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, emigratio. A μετανίστημι.

Μετανάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui demigrat. Ab eod.

Μεταναστεύω, f. εύσω, exſulo, ſolum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, transmigra. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui ſolum vertens alio commigrat, peregrinus, exſul; transfuga, migrator, *Gl. V.* (2) planeta. A μετάμιω.

Μετανάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis aliò commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάστιον ὕδωρ, *apud Nonnum*, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάστρια, ας, ἡ, quæ aliò commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μετανείσσομαι, ſive μετανίσσομαι, item μετανείσομαι, tranſeo, *Iliad.* 16, 779.

Μετανέμω, divido, diſtribuo, impertior, *Rob.*

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc part. μετανύμενος, pro μετανόμενος, μετανεόμενος.

Μετανεύμενος, *Dor.* pro μετανεόμενος.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, *Vulg. Lex.*

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis à cibo manibus, offertur. Ex μετὰ, et νίπτω.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, idem et ex iiſd.

Μετανίσσεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεσαι, à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι. Τὴν Μενελάου μετανισσόμεναι ξυγγὰν ἄλοχον, *Eur. Tro.* 130.

Μετανίστημι, ſedibus pello, migrare facio, cogo, transfero; μετανίσταμαι, ſedibus pellor, migro; tarnsfugio, *Gl. Vet.* μετανίστην, a. 2. migravi, μεταναστῆναι, infin. migrare; μεταναστὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοέω, ῶ, ſententiam et mentem muto; (2) reſipiſco, pœnitet me. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου, *Act.* 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, *Apocal.* 9, 21.

Μετάνοια, ας, ὁ, mutatio conſilii, partium, &c. (2) reſipiſcentia, pœnitentia. Ex μετὰ, et νοῦς.

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, ſericum. Voc. barbarum.

Μεταξὺ, *adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) *Gramm.* dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam eſſe inter alias, pro quo et dicunt διὰ μέσου εἶναι (5) *interp. interdum* poſtea, ſed ea ſignificatio dubia eſt. A μετὰ.

Μεταξύτης, ὁ, abſtractum è præc. *ap. Iamb.*

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quaſi per parentheſin dicantur, *Suid.* Ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυτριγλύφιον, ου, τὸ, intercolumnium, ſpatium epiſtylii inter triglyphum et proximam partem, *Rob.* Ex μεταξὺ, et τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, tranſluceo, *Apollon.*

Μεταπάλλομαι, fortior cum, *Il.* 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco; (2) cedo, deſino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, *Il.* 17, 373.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam, aliud perſuadeo; μεταπείθομαι, in aliam perſuaſionem ſeu ſententiam adducor, a. 1. μετεπείσθην, part. μεταπεισθείς. Τὸν δῆμον μεταπείθει περὶ τῶν σπονδῶν, *Ariſtoph. Ach.* 632.

Μεταπειράω, ῶ, et μεταπειράομαι, ῶμαι, mutatâ ratione tento, alio modo, tento. Κοὐχὶ μεταπειρωμένας ἰδὼν ἂν αὐτὰς, *Ariſtoph. Con.* 217.

Μεταπεισθεῖεν, 3. plur. aor. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro μεταπεισθείησαν, à μεταπείθομαι. Unde

Μετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aliud perſuaſum eſt, in aliam ſententiam adductus:

Μεταπειστὸς, ἡ, ὸν, qui poteſt à ſententiâ abduci, quod eximi animo dicendo poteſt.

Μεταπέμπομαι, accerſo, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet. f. μεταπέμψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, accerſivi; a. 1. paſſ. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθεὶς, accerſitus. Occurrit et μεταπέμπω, ſed rarò et improbatur. Ὁ Φῆλιξ—μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, *Act.* 24, 24.

Μεταπεμπτέος, accerſendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, accerſitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accerſitus.

Μεταπερισπάω, ῶ, abſtraho, ad aliud averto.

Μεταπέταμαι, ſeu μεταπέτομαι, tranſvolo.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, calculos aliter pono, *met.* ſententiam muto. Ἴσως γὰρ οὐκ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττευόμενα, *Plat.*

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud facio concreſcere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concreſcere, *Rob.*

Μεταπηδάω, ῶ, tranſilio, tranſeo. Hinc

Μεταπήδησις, ἡ, ſaltus in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ſpe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranſeo, degenero ab unâ ſpecie ad aliam, a. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, tranſiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα, *Eur. Ion.* 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, idem quod

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio; (2) figura grammatica, cum ultima dictionis ſyllaba, ſed in eodem caſu, mutatur, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. paſſ. part. μεταπλασθεὶς, transformatus.

Μεταπλώω, f. ώσω, mutato curſu navigo, navigationem muto, *Rob.*

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, *Oppian.*

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diverſum ab eo quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vindico mihi, capeſſo, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo ſum. Μεταποιεῖσθαι κέρδους, quæſtui ſtudere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) inſtauratio, refectio, renovatio.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταπορπύω, miniſtro, miniſterium alicui præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, evocatio, accitus, *Gl. V.* A μεταπέμπω.

Μεταπορευθὲν, *adv.* perſequendo, *Heſ.* A

Μεταπορεύομαι, fut. εύσομαι, perſequor; (2) vindictâ perſequor, ulciſcor; (3) ambio. Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τῷ ἀδελφῷ, *Polyb.*

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, et ποιέω.

Μεταποροποιία, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iiſd.

Μετάπρασις, εως, ἡ, qu. dic. revenditio, poſtvenditio, mangonium. Vid. ſeq.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, poſt-venditor; qui à mercatore emit, quod ipſe vendat; *in Gl. Vet.* mango, venalitiarius. A πιπράσκω.

Μεταπρέποντι, *Doricè* pro μεταπρέπουσι.

Μεταπρέπω, decorus ſum, præ aliis excello. Ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι, *Il.* 2, 481.

Μεταπτάμενος, tranſvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio; (2) degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconſtantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconſtans. Ab eod.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres, in manibus. A πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, emptum rurſus venio; (2) vendo, *Gl. V.* revendo.

Μετάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταῤῥέω, qu. dic. fluxum muto, refluo, reciproco, 3. perſ. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέουσι.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, in diverſam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπτῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, *Gal.*

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho. *Vul. Lex.* Ex ῥυθμὸς

Μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, refingo, corrigo; (2) commuto, tranſmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον, *Luc.* Hinc

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor; (2) de rebus futilibus altè ſermocinor. A

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. Ex μετὰ, et λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A

Μεταρσιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus; (2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio; (2) mutatio, tranſmutatio; (3) elevatio A μεταίρω.

Μετασκαίρω, ſalto inter, aut trans.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias ſedes migro. Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις, *Ariſtoph. Av.* 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίου μετασκευάζεσθαι, *Syn.*

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad tranſmutationem, *Rob.* A præc.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, *Rob.*

Μετασκηνόω, tranmigro.

Μετασπάω, abſtraho, v. gr. à ſententiâ.

Ματάσπω, et μετάσπομαι, inſequor, *Poët.* pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, *Il.* 17. 190. Ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ, *ib.* 13, 567.

Μετάσσαι, αἱ, oves mediæ ætatis, A μέσος, per Epentheſin ſyllabæ τα. (potiùs à μετὰ, *inter*, vel *cum*. σσος, et ξος, ſunt meræ terminationes, *Ern.*)

Μετασσεύεσθαι,, cum impetu inſequi, *Euſt.* ut hinc ſit μετέσσυτο. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, *Il.* 21, 423. Πόλλαι δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί, *ib.* 6, 296.

Μεταστάθω, aor. 1. conj. paſſ. v. μεθίστημι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) ſubmotio, amotio; (3) tranſitus, migratio exſilium; (4) ſublatio de medio, mors; (5) figura rhetorica, quâ rei alicujus cauſſa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, ſedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro.* Unde

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, tranſlativus. *Voc. Rhet.*

Μεταστείχω, adeo, perſequor, incedo ordine.

Μεταστέλλομαι, accerſo, adeſſe iubeo. a. 1. med. μετεστειλάμην, part. μεταστειλάμενος. Ἐγὼ δ' ἥκω, μεταστέλλων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, *Eur. Ph.* 1327.

Μεταςένω, ingemiſco, ſuſpiro.

Μεταςήθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interjectus inter monticulos, in manu; μεταςήθιον, ȣ, τὸ, interſtitium inter τὰ ςήθη. Ex ςῆθος.

Μεταςῆναι, a. 2. inf. act. v. μεθίςημι.

Μεταςοιχεὶ, *adv.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. A ςοῖχος, *ordo.*

Μεταςοιχειόω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A ςοιχεῖον

Μεταςοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A præc.

Μεταςοιχίζω, immuto, inſtauro, renovo.

Μεταςοναχίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεςοναχίζετο, à

Μεταςοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro ob.

Μεταςρατοπιδεύω, f. εύσω, et μεταςρατοπιδεύομαι, caſtra muto, caſtra transfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.

Μεταςρεπτέον, convertendum, transferendum.

Μεταςρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim convertendi habens.

Μεταςρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταςρέφομαι, converto, aor. 2. paſſ. μετεςράφην. partic. μεταςραφεὶς, converſus. Ὄυτε κολλητῶν ἔχων μεταςρέφȣσα, *Eur. Hipp.* 1227. Μεταςραφεὶς πρὸς τȣς λοχίτας, *Xen.*

Μεταςροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. A præc.

Μεταςρωφάω, converto; *med.* reſpicio, converto me.

Μεταςήλιον, τὸ, porticus, ſpatium tecto munitum inter columnas et parietem medium.

Μετασυγκρίνω, miſelli corporis ſtatum turbatum inſtauro, tranſmuto. Hinc

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem ſtatum mutatio, corporis novatio.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore ſtatum mutandi vim habent, de medicamentis. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo unà, inſuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασύρω, commuto, converto.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. v. μετέχω.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum tranſmuto; μετασχηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ. transfiguratus. Hinc

Μετασχημάτισις, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitûs immutatio.

Μετασχηματισμὸς, ȣ, ὁ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, f ξω, tranſpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, tranſeo.

Μεταταῦτα, in poſterum, deinceps.

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, reſipiſco; (3) *paſſ.* mutari, transferri, aor. 1. μετητέθην; part. μετατεθεὶς, tranſmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθεῖσθαι, p. paſſ. inf. mutatum eſſe. *Eur. Rheſ.* 131.

Μετατρέπη, 2. ſing præſ. ind. paſſ. à

Μετατρέπω, f. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 2. part. converſus. Τῶν ὄτι μετατρέπη, ȣδ' ἀλογίζεις, *Il.* 1, 160. Ὀυδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, *ib.* 9, 626.

Μετατρέφω, f. θρέψω, alo et educo inter; *paſſ.* μετατρέφομαι; μετετράφη, educatus eſt inter, a. 2. Μετατράφη Ἀιτωλοῖς, *Apol.*

Μετατρέχω, fut. θρέξω, tranſcurro, accurro. Ὀυκȣ̃ν παρ' Ἀθηναίοις μεταθρέξει ταχὺ, *Ariſtoph. Pace,* 260.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio; (2) cura, animadverſio. A μετατρέπω. Unde

Μετατροπία, ἡ, commutatio, converſio, ut μεταβολή.

Μετάτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis; (2) reverſus, redux.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλίζεο, pro μετατροπαλίζȣ, 2. ſ. imperf. *Il.* 20, 190.

Μετατρωπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Hinc

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio; (2) ſchema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτέροισι μετηύδων, *Od.* 12, 153.

Μέταυλος, v. μέσαυλος.

Μεταύριον, *adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus Ab αὔριον.

Μεταυτίκα, *adv.* mox, ſtatim, poſt.

Μεταῦτις, *adv.* poſtea.

Μεταυχένιον, ȣ, τὸ, quod poſt cervicem eſt.

Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, transferor, aor. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, tranſlatus, *Ph.* p. paſſ. μετεννηνεγμένος, *id.* At perf. act. inf. μετεννηνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, *Ph.* aor. 2. partic. act. μετενέγκων, qui tranſtulit. Ἐι ϗ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, *Soph. Phil.* 953.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνιςάμενος μετέφη, *Il.* 1, 58.

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor, *Rob.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, transfero, tranſporto.

Μεταφόρητος, qui transferri poteſt.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, tranſlatitius, per tranſlationem ſeu metaphoram uſurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορὰ.

Μεταφορικῶς, *adv.* per tranſlationem, metaphoricè.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus ſcriptoris, duco aliquid ex ſcriptoris alicujus loco.

Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα ϗ ἀυτις, *Il.* 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam converſio.

Μεταφρασόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, à μεταφράζομαι.

Μεταφραςὴς, ȣ̃, ὁ, qui metaphraſi utitur.

Μεταφραςικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ȣ, τὸ, dorſi pars, quæ ad ſeptum tranſverſum ſita eſt. Ex μετὰ, et φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem ſentio poſt aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſlatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφυτεύω, fut. εύσω, tranplanto. Τὸ μόσχευμα μεταφυτεύειν πολλάκις, *Theophr.*

Μεταφύω, poſtea naſcor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τεῖον ἔπος μετεφώνεε, *Apoll.* Ex φωνὴ, *vox.*

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκεύω, f. εύσω, ſemel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuò ſculpo, de novo inſculpo, ſeu cudo, *item* aliud ſignum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas; quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. A χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) adminiſtro, curo; (3) tracto, v. gr. durè, malè; (4) rego, guberno; (5) interficio. a. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare; perf. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισαι, μετακεχείρισται, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν κεραμευτικὴν τεχνὴν, τὴν ἰατρικήν. Ὁ σὸς νȣ̃ς, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βȣ́λεται, μεταχειρίζεται, *Xen. Plato* μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικȣ̃ντα dixit pro in eum animadvertere. μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, verbum eſt funebre.

Μεταχείριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex χεὶρ.

Μεταχειρισμὸς, ȣ̃, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio ſui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχεύομαι, reſorbeo.

Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ȣ, ὁ, terreſtris, *Nonn.* μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit.

Μετάχοιρον, ȣ, τὸ, procellus, qui in utero matris læſus, poſt ſtatum tempus partu editur. A χοῖρος.

Μετάχοιρος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. *Ap. Script. Eccleſ.* immortalia cogitans. Ex χρόνος.

Μετάχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempore poſterior.

Μεταχρόω, f. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Hinc

Μεταχρωςέον, alio colore imbuendum eſt.

Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo. Hinc

Μεταχώρησις, εως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus.

Μεταψαίρω, dimoveo; *Eurip. in Ph.* ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, *Schol.* μετακινῶν, v. 1397.

Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν ϗ Μακεδονία ἐς τȣς ὑπάτȣς Ἀντώνιον ϗ Δολλαβέλλαν μετεψηφίζετο, *App.* Hinc

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετὰ, et ψυχόω, *animo.*

Μετέβαλεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω.

Μετέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μετάβημι.

Μετεγγράφω, f. ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, aliò transfero, ſub alio nomine inſcribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, f. ίσω, in alium locum inſero, aor. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετέειπα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μετεῖπα, à μετέπω.

Μετέησιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* et. *Poët* pro μετῇ, à μέτειμι.

Μετέθηκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.

Μετείης, 2. ſing. præſ. vel imperf. opt. v.

Μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter, f. μετέσομαι, *Poët.* μετέσσομαι, inf. μετεῖναι. μέτεςι μοὶ τȣ́τȣ, particeps hujus ſum. Ὧν μέτεςι μοὶ πόνων, *Eur. Ph.* 256. Μοὶ τῶν τοιȣ́των ȣ̓δὲν μέτεςι, *Plat.*

Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo, inf. μετιέναι, part. μετιὼν. Δόλῳ μέτειμι τόνδε ϗ σιγῇ φόνον, *Eur. Med.* 591.

Μετεὶς, *qui prætermiſit,* aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, à μεθίημι.

Μετεισδύνω, tranſeo.

Μετεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. à μετέχω.

Μετεκβαίνω, tranſcendo, migro; imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. ſing. aor. 2. part. μετεκβὰς, tranſgreſſus.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, *Dion.* Περ. 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco.

Μετεκδύω, et μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτȣ̃ φύσιν, *Plut.*

Μετεκίαθε, 3. ſing. imperf. ind. act v. μετακιάθω.

Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, *Il.* 23, 377.

Μετελευςέον, puniendum eſt. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. *per Syncop.* pro μετέλυθε, à μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, tranſcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς ἐις μυοπάρωνα, *Plut.*

Μετεμελήθετε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι.

Μετέμμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, à μέτειμι.

Μετεμόρφωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ' à μεταμορφόω.

Μετέμφυτος,

Μετέμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex uno in aliud infitus. Ex μετὰ, et ἐμφύω, infero.
Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc
Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.
Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.
Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suid.
Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagoricâ, Suid.
Μετενδύω, veste unâ exutâ aliam induo.
Μετενδύομαι, vestem muto.
Μετενήνοχε, traduxit, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro μετήνοχε, à μεταφέρω.
Μετεννέπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετεννέπε παρθενικῇσι, Mosch. 1.
Μετενσωματόω, corpore induo; (2) in aliud corpus transmuto, Rob. Hinc
Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio, item, conjunctio cum corpore.
Μετεντίθημι, è nave aliâ in aliam transfero.
Μετεξαίρω, idem.
Μετεξανίστημι, expello, et alibi sedem figere cogo; (2) transfero subindè.
Μετεξαντλέω, ῶ, aliò transfundo.
Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. Ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος.
Μετεὸν, præs. part. n. g. Ion. pro μετὸν, à μέτειμι.
Μετέπειτα, adv. posteà, deindè.
Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A
Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, &c.
Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inusitatum; sed hinc a. 2. μετέειπε pro μετεῖπε. Τοῖσι δὲ ϗ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.
Μετεράω, ῶ, fut. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo.
Μετέρχεο, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου, à
Μετέρχομαι, transferor, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adfecto, consector; fut. μετελεύσομαι, aor. 2. μετῆλθεν, persecutus est. Infin. μετελθεῖν, persequi, Ph. Ὃς μετέρχεται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰατρὸν μοὶ μετέλθοι; accersat, Aristoph. Conc. 363.
Μετέσσεται, 3. sing. fut. indic. Poët. pro μετέσεται, à μέτειμι.
Μετεσεώσης, gen. sing. perf. part. act. fœm. gen. Ion. pro μεθεστώσης, à μεθίστημι.
Μέτεστι, 3. sing. præs. ind. act. v. μέτειμι.
Μετέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μετασχέω.
Μετέτεθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. μετατίθημι.
Μετετίθει, transferebat, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετετίθεε, à verbo inus. μετατιθέω, vel etiam Bœoticè pro μετετίθη, à μετατίθημι.
Μετεύχομαι, opto.
Μετέφη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. μετάφημι.
Μετεφώνεε, 3. sing. imperf. ind. act. v. μεταφωνέω.
Μέτεχε, 2. sing. præs. imperat. act. v.
Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μετεσχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἠ γὰρ μετέσχες ϗ σὺ τῦδε τῦ πόνυ, Soph. Phil. 247. Πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλέης, Eur. Herac. 8.
Μετεωρία, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετέωρος.
Μετεωρίζω, fut. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; (3) impello ad aliquid, incito, allicio; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. pass. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νῦς τε μετεωρίζεται, Aristoph. Av. 1453. Ab eod. Hinc
Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.
Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, sc. ad benè sperandum.
Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, et θῆρα.
Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς; Aristoph. Pace, 92. Ex μετέωρος, et κόπτω.
Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio, Ph. A
Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex μετέωρος, et λέσχη.
Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus, loquor, seu commentor.
Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.
Μετεωρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium pertinens. A
Μετεωρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, et λόγος.
Μετεωροποιέω, attollo.
Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A
Μετεωροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.
Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A
Μετεωροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in sublimi gradiens; (2) elatus et inania sectans.
ΜΕΤΕ´ΩΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctans, in alto mari; μετέωρος ἐπὶ τῶν ὑρανίων (de rebus cœlestibus) supernus, Ph. μετέωρα, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent.
Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor.
Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirit distantias, Lex. Vulg. A
Μετεωροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, sublimium scrutator, cœlestium contemplator; (2) curiosus & inutilis rebus gerendis.
Μετεωροσοφιστὴς, ῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabundè philosophatur, Aristoph.
Μετεωροφένακες, qui doctrinâ de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. Ex φέναξ, deceptor.
Μετεωροφρονέω, efferor, superbio.
Μετῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro μετεῖσαν, à μεθίημι.
Μετῆλθον, à. 2. ind. act. per Sync. pro μετήλυθον, à μετέρχομαι.
Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλάττω.
Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. μετέρχομαι. Hinc
Μέτηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, migrator, advena.
Μετηνέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex ἄνεμος.
Μετήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro μεταίωρος, excelsus, sublimis. (2) suspensus animi et dubius, instabilis. Ex ἀείρω.
Μετῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μεταίρω.
Μετήσεσθαι, f. 1. ind. med. Ion. pro μεθήσεσθαι, à μεθίημι.
Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετηύδαε, à μεταυδάω.
Μετιεῖν, præs. inf. act. Ion. pro μεθιέειν, et hoc pro μεθιέναι, à μεθίημι.
Μετιέναι, præs. inf. act. Ion. pro μεθιέναι.
Μετίημι, Ion. pro μεθίημι.
Μέτιθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. μέτειμι.
Μετίσχω, particeps sum. Ex μετὰ, et ἴσχω.
Μετοικεσία, ας, ἡ, tranportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrinâ regione. A
Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum et inquilinus, a. 1. μετώκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Aristoph. Av. 1324. Hinc
Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.
Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terrâ alienâ, urbe suâ relictâ, incolatus. A μέτοικος.
Μετοικίζω, f. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μετωκισμένος, p. part. pass. translatus. Μετῴκισεν αὐτὺς, Aristot.
Μετοικικὸς, ἡ, ὸν, ad incolas pertinens.
Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio quam inquilini quotannis exolvebant; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienses feriæ ob receptos in urbem incolas; sacrum ob mutatas à civibus sedes celebrari solitum. A μέτοικος.
Μετοικισμὸς, ῦ, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.
Μετοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπηίυ οἰκίαν, Plut.
Μετοικοδόμος, ου, ὁ, qui domicilium mutat.
Μέτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικοι, etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causâ deportantur.
Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus, et qu. curator, syndicus inquilinorum, nomen magistratûs.
Μετοίω, antiq: unde μετοίσω, à μεταφέρω.
Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.
Μετοκλάζω, f. άσω, in genua subsido.
Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομασθῆναι, a. 1. pass. inf. μετωνόμασαι, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc
Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.
Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum et asserum, seu cavum, quod inter tigna et asseres est, Vitruv. Ex μετὰ, et ὀπὴ.
Μετόπιν, adv. à tergo, postea.
Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, et ὄπις, ultio.
Μετόπισθεν, adv. ponè, à tergo; (2) post, postea.
Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui extremi et senescentis autumni est, autumnalis. A
Μετόπωρον, ου, τὸ, autumnus, Ph. senescens, autumnus. Ex ὀπώρα.
Μετόρχιον, ου, τὸ, spatium vel interstitium quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur. Ex ὄρχος.
Μετουσία, ας, ἡ, communio, communicatio consortium; (2) opp. στερήσει, et εὐπορίαν significat, Ern. A μέτειμι.
Μετουσιαστικὸς, participativus, μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusum habent, ut ξύλινος, ligneus. A præc.
Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχετεύσεως τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, Aret. A
Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὴν ἀπέχθειαν ἔς τινα.
Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μετέχω.
Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, participialis; (2) particeps. A præc.
Μετοχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero. Οὐδέκ' ὀχῆας Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων, Il. 24, 567.
Μετοχμάζω, tollo, in tergum sustollo.
Μέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps; (2) socius. A μετέχω.
Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum et mensuram statuo; (4) emetior, transmeo; μετρέομαι, ῦμαι, dimensum accipio, mensurâ accipio; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. Vet. Αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρὺς πεινῶσι μετρείτω, Aristoph. Av. 587. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τὰς ἁρμονίας ἐμέτρησεν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.
Μετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensurâ attribuitur; (2) frumentum quod militibus datur. A μετρέω. Unde
Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

Μετρητέον, moderandum, *Pb.*
Μετρητὴς, ὃ, ὁ, menſor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.
Μετρητικὸς, ὴ, ὸν, ad menſuram pertinens; (2) metiendi peritus, *R.* A μετρητής.
Μετρητικῶς, *adv.* menſorum more.
Μετρητὸς, ὴ, ὸν, menſus, dimenſus, demenſus; (2) quod metiri poſſumus. Ab eod.
Μετριάζω, f. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo; (2) moderatè de me ſentio, æquum et moderatum me præbeo, moderatè et modeſtè loquor vel ago; (2) *act. cum acc.* moderari, temperare. Μετριάζειν πρὸς λύπην, *Plat.* τοῖς τοιούτοις, *id.*
Μετριεύομαι, idem. A μέτριος.
Μετρικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad menſuram; metricus circa carmina et verſus. A μέτρον.
Μετριολόγος, ὁ ϗ ἡ, moderatus in verbis.
Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum; (2) moderatio.
Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderatè affectibus indulgeo, condoleo, *in Epiſt. ad Hebr.* 5, 2. *Gl. V.* moderor. A
Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, έος, moderatio. Ex μέτριος, et πάθος, *adfectus.*
Μετριοπαθῶς, moderatè, animo moderato.
Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, *Suid.* Ex μέτριος, et πόσις, *potus.*
Μετριοποτέω, modicè, ſeu moderatè poto. A
Μετριοπότης, ου, ὁ, modicè ſeu moderatè potans. Hinc ſuperlat. *Att. ap. Poll.* μετριοποτίστατος.
Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato et modeſto ingenio præditus eſt; (4) æquus, non nimis rigidus et ſeverus, religioſus, juſtus; hinc (5) ſatis idoneus, μετριώτερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.
Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas. A μέτριος.
Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, modeſtè de me ſentio.
Μετριοφροσύνη, ἡ, modeſta de ſe opinio.
Μέτρισμα, τὸ, menſura. *Sch. Ar.*
Μετρίως, *adv.* modicè, moderatè, ita ut ſatis ſit, modeſtè. A μέτριος.
Μετροειδὴς, ὲς, numero ſimilis, numeroſè ſonans.
ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, temperamentum, modus; (2) vas quo aliquid metimur; (3) menſura in carmine; (4) ſervit periphraſi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.
Μετρονόμοι, ων, οἱ, menſuris præfecti, magiſtratus Athenis, qui menſurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νέμω.
Μετροποιία, ἡ, numeri verſuum, metrica ratio, lex metrica.
Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi μετονομάζω.
Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine poſitio. Metonymia, Tropus rhetoricus. Ex ὄνομα. Hinc
Μετωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.
Μετωνυμικῶς, *adv.* metonymicè, per metonymiam.
Μετωπηδὸν, *adv.* qu. dic. frontatim, adversâ fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio converſis. A μέτωπον.
Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, *Gl. V.* Ab eod.
Μετωπιδαῖος, α, ον, qui eſt in fronte.
Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod eſt in fronte; (2) frontale. Ab eod.
Μετώπιον, ου, τὸ, ſpatium inter ſupercilia, frons. Ab eod.
Μετωπὶς, ίδος, ἡ, faſcia, qua frons revinciebatur. Ab eod.
Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos eſt; (μετωπὺ vel ἐν μέσω τῆς ὠπὸς, in medio vultu, inter oculos medium, *Ern.*) (2) prora navis; (2) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, frontis hominum inſpector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, et σκοπὸς, *ſpeculator.*
Μετῴχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.
Μεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro μοῦ.
ΜΕ'ΧΡΙ, vel ſeq. vocali, μέχρις, *adv.* (1) *de termino ad quem*, uſque ad; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per. Hinc; μέχρι πότε, quouſque; μέχρις ἄν, quamdiu; μέχρι οὗ, quoaduſque, quatenus, quantiſper; μέχρις οὗ ἄν, quoad; μέχρι τίνος, uſque quo, quouſque; μέχρι τίνος, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τοῦδε, hactenus; μέχρι πολλοῦ, diu; μεχρὶ ζωῆς, quoad vivam; μεχρὶ παντὸς, in perpetuum.
ΜΗ', *adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, quin niſi; μὴ γὰρ γὲ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim; εἰ μὴ, niſi; εἰ δὲ μήγε, cæteroquin; ſin minus; μὴ ἄρα, ne forte.
Μηδαμῆ, et μηδαμᾶ, *adv.* nuſquam, nullâ in parte, nequaquam. A μηδαμός.
Μηδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius pretii eſt, inhonoratus.
Μηδαμόθεν, *adv.* nullâ ex parte.
Μηδαμόθι, *adv.* nunquam, nuſquam. A
Μηδαμὸς, ὴ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*, (ſed hæc eſt mera terminatio.) Hinc
Μηδαμόσε, *adv.* nullum in locum.
Μηδαμοῦ, *adv.* nuſquam.
Μηδαμῶς, *adv.* nullo modo, neutiquam.
Μηδὲ, *conj* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.
Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, et εἷς, *unus.*
Μήδεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro μήδου, à μήδομαι.
Μηδέποτε, *adv.* haud umquam, numquam.
Μηδέπω, *adv.* nondum, necdum.
Μηδεπώποτε, *adv.* nunquam, nullo tempore.
Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.
Μηδετέρως, *adv.* neutro modo.
Μηδετέρωσε, neutram in partem.
Μήδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, à μήδομαι.
Μήδευμα, τὸ, conſilium, aſtus. A μῆδος.
Μηδίζω, Medos imitor, ſeu ſequor; linguâ Medorum loquor: cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.
Μηδία, ας, ἡ, Media.
Μηδικὸς, ὴ, ὸν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, *Gl. V.* Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora et bella Perſica.
Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.
Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.
Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.
Μηδιστὶ, Medorum more.
Μηδοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Medos vicit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, et κτείνω.
Μηδόλως, *adv.* nullo modo, nequaquam.
Μήδομαι, f. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, ſtruo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, *Soph. Phil.* 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται, *Eur. Her. Fur.* 1079. A Μῆδος.
ΜΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Mediâ oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro *apud Vet.*
ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium; in pl. μήδεα, conſilia; (2) pudenda.
Μηδοσύνη, conſilium, *Suid.* A μῆδος.
Μηδοτιοῦν, *adv.* nihil quidquam. Ex μηδὴ, ὅστις, et οὖν.
Μηδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod μηδοκτόνος.
Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, et μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam.
Μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A
ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſ-

ſare, perf. part. med. μημακὼς, μημακυῖα. Hinc
Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat; μηκάδες, balantes.
Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.
Μηκεδανὸς, ὴ, ὸν, longus. A μῆκος.
Μηκέτι, non amplius, ne poſthac, non jam; (2) non, *ſimpl.*
Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus. A μηκάομαι. Unde
Μηκητικὸς, ὴ, ὸν, qui balare poteſt.
Μήκιστα, *adv.* longiſſimè; (2) tandem. A
Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ἐπὶ μήκιστον, diutiſſimè, *Superlat.* A μῆκος.
Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. *In Vulg.* in longum produco, μηκοποιήσας, *ibid.* qui produxit. Ex μῆκος, et ποιέω.
ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.
Μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protelo, produco; μηκυνομένη συλλαβὴ, ſyllaba quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, *Soph. El.* 1514. Πόσους ἐποιμ' ἂν ἄλλους εἰ μὲ μηκύνειν δέοι; *Ariſtoph. Lyſ.* 1135. χρόνον, *Eur. Fur.* 87. βίον, *ib.* 143. A præc. Unde
Μηκυσμὸς, ὁ, productio, dilatatio.
ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſeu excrementum pinnarum et muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam ſpecies in metallicis, *Pol.* Μήκωνες, piſces quidam gregales, *Ariſtot.* (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium, *Gl. V.*
Μηκωνικὸς, ὴ, ὸν, papavereus. A præc.
Μηκώνιον, ου, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.
Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, *Gl. V.* μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata à copiâ lactis ſoporiferi.
Μηκωνίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.
Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.
Μηκωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, et εἶδος.
Μηλάνθη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, et ἄνθος, *flos.*
Μήλατα, μηλάτων, oves, *Euſt.* Ab
Μηλάτης, ου, ὁ, opilio, *Vatin.* A μῆλον.
ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.
Μήλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κέρας, caro ovilla. A μῆλον.
ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *item* quo immiſſo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.
Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus.*
Μηλιαῦθμος, ου, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, et ἰαυθμός.
Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ et Μηλιάδες. A μῆλον. Unde
Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo.
Μηλινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melinum ſeu colorem luteum referens. Ex εἶδος.
Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. *Nicand.* μηλινόεσσα, quamvis ibi μειλινόεσσα, legatur. A μῆλον. Unde
Μήλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.
Μήλιος, ου, ὁ, è Melo inſulâ oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, *Prov.* i. e. maxima.
Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλέα.
Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum è malis cotoneis. A μῆλον.
Μηλοβατέω, ῶ, f. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, et βαίνω, *ſcando.*
Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo ſeu malis peto; (2) ad

(2) ad rem Veneream aliquâ illecebrâ incito. Ex μῆλον, et βάλλω.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves pasco.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium pastor, opilio. A

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον, et βόσκω.

Μηλόβοτος, ὁ καὶ ἡ, ab ovibus depastus; (2) incultus, ab hostibusque vastatus, et pecoribus pascendis relictus. Ex iisd.

Μηλοδόκος, ον, epith. Templi, ob sacrificia ex ovibus. *Ap. Pind.*

Μηλοειδὴς, έος, ου, ὁ καὶ ἡ, mali speciem habens, sive colore, sive re aliâ. Ex εἶδος.

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus insidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) lusus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, et ἄνθος.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex μῆλον, et μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle et malis cotoneis. Ex μῆλον, et μέλι.

ΜΗ͂ΛΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, idem quod

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, pastor ovium, opilio, *Hes.* ubi plur. μηλονομεῖς ποιμένες. Ex μῆλον, et νέμω, *pasco.*

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, *Suid.* Ex iisd.

Μηλοπάρηος, et μαλοπάρηος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, genas habens malis similes, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, et παρεία.

Μηλοπέπονες, melopepones; species cucumerum. Ex μῆλον, et πέπων.

Μηλοπλακέντιον, τὸ compositio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, aniso, aliisque. A

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta è malis cotoneis. Ex μῆλον, et πλακοῦς.

Μηλόσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, unde oves seu pecora quævis conspici possunt.

Μηλόσπορος, ο καὶ ἡ, malis seu pomis consitus.

Μηλοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovium servator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora seu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βυθύτοις ἐπ' ἐσχάραις, *Aristoph. Av.* 1237. Ex μῆλον, et σφάττω.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio. *Hes.* Ex iisd.

Μηλοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves alens. Ex τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves comedens, ovillâ carne vescens. Ex μῆλον, et φάγος.

Μηλοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala seu poma fero:

Μηλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, mala seu poma ferens; μηλοφόροι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ex μῆλον, et φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, ovium custos.

Μηλόω, specillum immitto, specillo tento, exploro; (2) demergo, infero vel tentandi vel tingendi causâ. A μήλη.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, *Suid.* (2) vitis alba, *Diosc.* Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, *Poll.* A μῆλον.

Μήλωσις, εος, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis, *Gl. V.* pellis lanata. A μῆλον. *ovis*

Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium pastor. Ab eod.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, specillum, quo ad repurgandas aures utimur, *Gl. V.* specillum. A μήλη. Unde

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, *Gl. V.* auriscalpium.

Μήλωψ, οπος ὁ καὶ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. Ex μῆλον, et ὤψ.

ΜΗ͂Ν, *conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, sane; ἀλλὰ μὴν, atqui, vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, sed neque; γὲ μὴν, vero, porro; ἦ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; καὶ μὴν, quinetiam; καὶ μὴν δὴ, immo, enimvero; καὶ μὴν γὲ, at saltem, at vero; καὶ μὴν καὶ, quin etiam; οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, mensis; οἱ μῆνες, menstrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, stipem colligo Matri Deûm. A

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit, quod officium Rheæ sacerdotis erat. Ex μὴν, et ἀγείρω.

Μήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, à μαίνομαι.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A μὴν.

Μηνίαμα, τὸ, ira perseverans, simultas, odium. A

Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, membranula. A μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri; (2) instrumentum chirurgicum.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana celebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam effloreſcat et ebulliat, *Hes.*

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, insania. Ab eod.

ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, a. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. à μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος, *Il.* 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, et εἶδος, *species.* Hinc

Μηνοειδῶς, *adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. *Ph.* indago. A μηνύω. Unde

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ἡ, idem quod

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator; (2) dicitur et de Historico, *ap. Luc.* Hinc

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, *Gl. V.* indicativus.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium:

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥ'Ω, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro, defero; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse; a. 1. pass. μηνυθεὶς, indicatus. Ποῖῳ γὰρ ἀνδρὸς τὴν δὲ μηνύει τύχην; *Soph. Oed. Tyr.* 101.

ΜΗ͂ΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, or Mew.

Μὴ 'πιβάλης, *Poët.* pro μὴ ἐπιβάλης, *ne injicias, ne injiceres;* sic

Μὴ 'πιτάμης, *Poët.* pro μὴ ἐπιτάμης.

Μήπη, nequa, *Gl. V.*

Μήποτε, nunquam, non unquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num μήποτε οὖν, numquid ergo; (5) forte.

Μήποθεν, necunde, *Gl. V.*

Μήποτε, nequando, *Gl. V.*

Μήποτε οὖν, numquid ergo, *Gl. V.*

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπωγε, *adv.* idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρὸς.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρὸς.

Μηρορραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, femori insutus, epith. Bacchi. Ex μηρὸς, et ῥάπτω, *suo.*

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, femur, femen, pl. μηρὰ, *per Metaplasm.* pro μηροὶ, *Od.* 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, f. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς, et τέμνω.

Μηροτραφὴς, έος, ὁ, epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*

Μηροτυπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς, et τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, *ap. Nic.* de tractu et glomeratione serpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, f. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio.

Μηρύκω, et μηρύκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans, *Gl. V.* rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med.

ΜΗΡΥ'Ω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, et filum deduco; (2) texo, intexo. Τῷ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς, *Theoc.* 1, 29.

Μήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, à μήδομαι.

Μήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσῃ.

Μῆστο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμηστο.

Μῆστι, *Dor.* pro μὴ ἔστι, sed rectè etiam scripseris μὴ 'στι. Conf. μὴ 'πιβάλης.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗΤΕ, *conj.* neque, nec.

Μητέριος, ου, ὁ, maternus, *in Epigram.* A

ΜΗ'ΤΗΡ, μητέρος, *et per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; *apud Script. Eccles.* baptisterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur et μητιᾶσθαι, significatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητιέτα, pro μητιέτης, *ap. Hom.* Ab eod.

Μητίζομαι, vel potiùs μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor, f. μητίσομαι. versûs causâ μητίσσομαι. Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ, *Il.* 3, 416.

Μήτιμα, τὸ, consilium, *Eust.*

Μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii. Ab eod.

Μητιόωσιν, *consultant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* cum ν, pro μητιῶσι, à μητιάω.

ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτοι, *adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *adv.* idem, nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deûm sive Cybelæ stipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deûm stipem colligit. Ex μήτηρ, et ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera, *Gl. V.* μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, *Gl. V.* A μήτηρ.

Μητραλοίας, et μητραλῴας, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ, et ἀλοιάω.

Μητραλῴην, *Att.* et *Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, *Gl. V.* A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, et ἐγχύω, *infundo.*

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, *Pol.*

Μητρίδιος, α, ον, epith. urticæ; matrix, femen in fe habens, *ap. Ariftoph. Ern.*
Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, *Gl. V.*
Μητρικὸς, ἡ, ὸν, maternus. A μήτηρ.
Μητρικῶς, matris more.
Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex quâ mater alicujus oriunda eft. Ex μήτηρ.
Μητρογαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.
Μητροδίδακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à matre edoctus. Ex διδάσκω.
Μητρόδοκος, ε, ὁ ϗ ἡ, à matre receptus. Ex δέχομαι.
Μητρόθεν, *adv.* à matre, ex parte matris.
Μητρόθεος, ε, ὁ, Dei mater, feu parens; epith. B. Virginis.
Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.
Μητροκασίγνητος, ε, ὁ, matris frater, avunculus.
Μητροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A
Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, *R.* A
Μητροκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, et κτείνω.
Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; feu ex quo coloniæ deducuntur. Ex μήτηρ, et κώμη, *vicus.*
Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.
Μητρόξενος, ε, ὁ ϗ ἡ, fpurius.
Μητροπάρθενος, ε, ἡ, mater et virgo, epith. Mariæ.
Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.
Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, five quæ colonias emifit, urbs prima provinciæ.
Μητροπολίτης, ε, ἡ, qui ex urbe matrice feu metropoli eft; (2) Epifcopus Metropolitanus, qui metropoli præeft, et alios Epifcopos fub fe habet. A præc.
Μητροπόλος, ὁ, facerdos Cereris.
Μητροπρεπῶς, *adv.* ut matrem decet. Quafi à μητροπρεπής. Ex μήτηρ, et πρέπει.
Μητροῤῥαίςης, ε, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, *Suid.* Ex ῥαίω.
Μητρόῤῥιπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à matre abjectus, *R.* Ex μήτηρ, et ῥίπτω.
Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus. A τρέφω.
Μητροτύπτης, ε, ὁ, matricida. A τύπτω.
Μητροφθόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, et φθείρω.
Μητρόφονος, ε, ὁ, idem. Ex φένω.
Μητροφόντης, ε, ὁ, idem. Ex iifd.
Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, et tamen non natus eft; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.
Μητρυιάζειν, novercari, *Gl. V.* A præc.
Μητρυιὸς, ε, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.
Μητρυιώδης, ε, ὁ ϗ ἡ, novercalis. A μητρυιά.
Μητρωακὸς, ut μητρωακὰ ἀγιςεῖα, purificationes in facris Cybeleis fieri folitæ. A μητρῷα.
Μητρωνυμικὸν, nomen è nomine matris factum.
Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc et μητρῷον, ε, fanum Cybeles feu Magnæ matris Deum.
Μητρῷα, τὰ, facra Cybeleia.
Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accuf. μήτρωα. Ab eod.
Μηχανάαται, *machinatur*, 3. fing. præf. ind. med. *Poët.* pro μηχανᾶται. A
Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ftruo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poët.* μηχανάασθαι, μηχανόωνται, 3. plur. præf. ind. *Poët.* pro μηχανῶνται, μηχανόωνται, μηχανοώμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam paff. ut μεμηχάνητο, plufquam perfect. arte mechanicâ factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; fubdolè compofitus. Terminationes activæ rarò occurrunt. *Soph.* μηχανῶν, moliri. *Hom.* μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται πύργον, ritè confectam, *Soph. Trach.* 595. Πάντ' ἐμηχανᾶντ' ἐφ' ὑμῖν, *Ariftoph. Pace,* 619. Ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, *Eur. Hipp.* 335.
Μηχανεύω, f. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. paff. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 *Paralip.* 26, 15. A
ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, machina, inftrumentum; (2) artificium, feu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, folertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, confilium, molitio, *Gl. V.* πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ἐδεμία μηχανὴ dicitur de re impoffibili.
Μηχάνημα, ατὸς, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, ftratagema; molitio, *Gl. V.* A μηχανάομαι.
Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.
Μηχανήτεον, machinandum. Ab eod.
Μηχανητὴς, ε, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc
Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, feu machinas conficiendi peritus; (2) folers in excogitando.
Μηχανηφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, machinam ferens, *Suid.* Ex μηχανὴ, et φέρω.
Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, feu machinas fabricandi peritus; (2) *fubft.* artifex eorum, quæ ingenio fimul et manu fiunt; fed ἡ μηχανικὴ, ῆς, fcil. τέχνη, ars mechanica:
Μηχανιώτης, ε, ὁ, machinator, verfutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανή.
Μηχανοδίφης, ε, ὁ, idem. A διφάω.
Μηχανόεις, εσσα, εν, idem.
Μηχανοῖατο, 3. pl. præf. opt. med. *Ion.* pro μηχανοῖντο, à μηχανάω.
Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, *R.*
Μηχανοποιία, ἡ, machinarum fabricatio. A
Μηχανοποιὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex et moderator. Ex μηχανὴ, et ποιέω.
Μηχανοῤῥαφέω, fraudes excogito.
Μηχανοῤῥαφία, ας, ἡ, machinarum ftructio, fraudum excogitatio. A
Μηχανοῤῥάφος, ε, ὁ ϗ ἡ, dolorum et fraudum artifex, machinarumexcogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, et ῥάπτω.
Μηχανουργὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, et ἔργον.
Μηχανώμενος, præf. part. med. *contr.* pro μηχαναόμενος, à μηχανάω.
Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen; (2) adjumentum, remedium, *Lycurg.* A
Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, confilium, commentum; (2) dolus, ars. A μάω.
Μια, una, vide εἷς.
Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ inceftæ, impuræ. *Suid.* Ex μιαίνω, et γάμος.
ΜΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, inquino, confpurco, polluo, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) confcelero; μιήνῃ, 3. fing. a. 1. act. conj. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. paff. pro ἐμιάνθησαν, maculati funt; μιᾶναι, a. 1. act. inf. violare, *Ph.* Εἵματα καλὰ μιαινεὶς, *Theoc.* 27, 52. Ου μιανθῆναι θέλων, *Eur. Ion.* 1159.
Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat. Πόνηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν, *Eur. Iph. in Au.* 1412.
Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria et fcelerata, homicidium impium, parricidium. A
Μιαιφόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui fe cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) fanguinarius, crudelis, propenfus ad fanguinem effundendum. Ex μιαίνω, et φόνος.
Μιαιφονώτατα, crudeliffimè, fœdiffimè.
Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, *Suid.* A μιαίνω.
Μιάνθην, 3. pl. a. 1. ind. paff. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, à μιαίνω.
Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.
Μιαντὸς, inquinatus, *Gl. V.* Ab eod.
Μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, fcelus. A
Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, fpurcus, pollutus, contaminatus; (2) fceleftus, dirus, fceleratus, impurus, flagitiofus, abominandus, obfcœnus. A μιαίνω.
Μιαροφαγέω, ῶ, f. ήσω, cibis vetitis vefcor.
Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum efus. A
Μιαροφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vetitis cibis vefcitur.
Μιαρῶς, *adv.* impurè; (2) fceleftè, fceleratè.
Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) ftuprum.
Μιασμὸς, ε, ὁ, idem. A μιαίνω.
Μιάςωρ, ορος, ὁ, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde vel alio fcelere contaminatus. Ab eod.
Μίγα, *adv.* miftim, promifcuè. A μίγνυμι.
Μιγάδην, *adv.* idem et ab eod.
Μιγάζομαι, mifceor. Ab eod.
Μίγας, άδος, ὁ ϗ ἡ, miftus, permiftus, mifcellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promifcuè convenæ. Ab eod.
Μίγδα, *adv.* mixtim, promifcuè.
Μίγδην, *adv.* idem. Ab eod.
Μίγειη, 3. fing. a. 2. opt. paff. v. μίγνυμι.
Μιγεὶς, *mixtus,* part. a. ejufd.
Μίγεν, 3. pl. a. ejufd. in ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμίγησαν.
Μιγέωσιν, 3. pl. a. ejufd. conj. *Ion.* et cum ν ἔφελκ. pro μιγῶσι.
Μιγήμεναι, a. 2. inf. *Dor.* et *Att.* pro μιγῆναι.
Μίγην, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγην.
Μιγῆναι, a. idem in inf.
Μιγήσομαι, f. 2. ind. paff. v. μίγνυμι.
Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum mifturis. Ab eod. μίγνυμι.
Μιγματοπώλης, ε, ὁ, pharmacopola.
Μιγμὸς, ε, ὁ, idem quod μίγμα, *ap. Laërt.*
ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, mifceo, permifceo, paff. μίγνυσθαι, mifceri; propè accedere, confuefcere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. paff. part. μεμιγμένος, miftus. Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, *Ariftoph. Pace,* 1154. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, *Eur. El.* 756.
Μιγνῦναι, *mifcere,* præfens in inf. act.
ΜΙ'ΔΑΣ, ε, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; (2) nomen jactûs tefferarii feu aleatorii admodum felicis; (3) beftiola fabas exedens.
Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.
ΜΙ'ΘΡΑΣ, ε, ὁ, Sol apud Perfas, ut Deus.
Μικκὸς, ἡ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *adv.* parùm, paulifper. *Vox Dorica.*
Μικκύλος, parvulus, pufillus, Dim. à præc.
Μικραδικητικὸς, ἡ, ὸν, in parvis injuriofus.
Μικραίτιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ob parvas res expoftulans. Ex μικρὸς, et αἰτία, *cauffa.*
Μικραύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos vel etiam parvos fulcos habens, *Suicer.*
Μικρῆς, gen. fing. f. g. pro μικρᾶς.
Μικροβασίλειος, α, ον, parvum regnum habens. A
Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.
Μικρόβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ eft vitæ.
Μικρόβωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, parvas habens glebas.
Μικρογένειος, ε, ὁ ϗ ἡ, parvum mentum habens, *R.* Ex μικρὸς, et γένειον.
Μικρόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, idem, *R.*
Μικρογλαφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, parvos et aptos articulos habens, *Suicer.*
Μικρογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία.
Μικρογραφέω, vocali brevi fcribo, v. gr. ο pro ω. *Vox Gramm.*
Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, et δόσις.
Μικροθαυμαςος, ὁ ϗ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.
Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pufillo fum.
Μικροθυμία, ας, ἡ, pufillanimitas. A
Μικρόθυμος, ὁ ϗ ἡ, qui animo pufillo eft.
Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructûs editio, fructûs exiguitas. A

Μικρόκαρπος, ὁ ϰ ἡ, fructus exiguos edens.
Μικροκέφαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς, et κεφαλή.
Μικροκίνδυνος, ου, ὁ ϰ ἡ, parva fuscipiens pericula.
Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.
Μικροκοίλιος, ου, ὁ ϰ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, et κοιλία.
Μικρόκομψος, ον, parùm concinnus, vel affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens.
Μικροκόσμος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.
Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς, et λῆψις.
Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo; anxiè et fcrupulosè circa vilia et fpernenda occupor; fordidè et parcè facio. Μηδὲν περὶ συγκρίσεως τῶν φωνηέντων μικρολογεῖσθαι, Hermog.
Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique fententiarum dignitate deftituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; (3) fordes, avaritia, parfimonia. A
Μικρολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, fcrupulofus; (2) fordidus, tenax, præparcus.
Μικρολόγως, adv. res parvas magni æftimando; (2) fordidè, præparcè.
Μικρόλυπος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui res minimæ animi moleftiam adferunt. Ex μικρὸς, et λύπη.
Μικρομελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, parva habens membra. Ex μικρὸς, et μέλος.
Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A
Μικρομερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, parvis partibus conftans. Ex μικρὸς, et μέρος.
Μικρόμματος, ου, ὁ ϰ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς, et ὄμμα.
Μικρόπεπλος, ου, ὁ ϰ ἡ, parvum pelpum geftans. R.
Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιοῦν δ' οὐδὲν οὕτως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. Longin. 41.
Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.
Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc
Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, civi parvæ civitatis conviens feu ufitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὸν, οῦ, multitudo parvi oppidi, item mores moribus parvi oppidi fimiles.
Μικροπόνηρος, ου, ὁ ϰ ἡ, in parvâ re improbus.
Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, fordes, indecora parfimonia:
Μικροπρεπεύομαι, fut. εύσομαι, indecorè parcus fum, fum vilis abjectique animi. A
Μικροπρεπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, viles abjectofque decens; (2) vilis, fordidus, illiberalis. Ex πρέπει.
Μικροπρεπῶς, adv. fordidè, illiberaliter.
Μικροπρόσωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, faciem parvam habens, R.
Μικροπτέρυξ, γος, parvas alas habens.
Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ ϰ ἡ, qui parvos habet acinos.
Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ ϰ ἡ, parvum nafum habens.
Μικροῤῥοπύγιος, ὁ, ἡ, idem quod μικρόῤῥαξ.
ΜΙΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti eft; (3) paucus, μικρὸν, adv. paululùm, parùm; μικροῦ propè, ferè, propemodùm; μικροῦ δεῖν, paulò minus, penè, Ph. μικρῷ πρόσθεν, paulò ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulò ante; μικρῷ ὕστερον, paulò poft, et μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.
Μικροσκελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, parva habens crura. A σκέλος.
Μικροσπέρματος, ου, ὁ ϰ ἡ, parvum femen habens. Ex σπέρμα.
Μικροσπερμὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, idem et ex iifd.
Μικρόσταχυς, υος, ὁ ϰ ἡ, parvas fpicas habens.
Μικρόστομος, ου, ὁ ϰ ἡ, os parvum habens.
Μικρόσφαιρος, ον, folia perparva habens.
Μικρόσφυκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui parvus et debilis eft pulfus; (3) debilis. A σφύζω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsûs arteriarum.
Μικρόσχημος, ου, ὁ ϰ ἡ, parvum habitum gerens. A σχῆμα.
Μικρότατον, paululum, Gl. V.
Μικρότερος, minor, Ph. A μικρὸς.
Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis et abjectus artifex. A τέχνη.
Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pufillitas. A μικρὸς.
Μικροτράπεζος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui exiguam, feu tenuem habet menfam. Ex τράπεζα.
Μικρότριχος, ου, ὁ ϰ ἡ, parvos feu breves habens pilos. A θρὶξ.
Μικροφάγος, ὁ ϰ ἡ, tenuiffimo victu utens.
Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta et fordida gloriæ ambitio, ambitio frivola. A
Μικροφιλότιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.
Μικροφρόνως, adv. illiberaliter, fordidè.
Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pufillanimitas. A
Μικρόφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, pufillanimus. Ex μικρὸς, et φρήν.
Μικροφυὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, pufillus. A φυή.
Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas à naturâ. A præc.
Μικρόφυλλος, ου, ὁ ϰ ἡ, parva habens folia.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
Μικρόφωνος, ου, ὁ ϰ ἡ, gracilem et exilem vocem habens. A φωνή.
Μικροχαρὴς, ὲς, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. A χαίρω.
Μικρόχωρος, ὁ, ἡ, exiguum folum habens.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pufillo animo fum; exponitur etiam, animo deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pufillanimitas, animus demiffus et abjectus. A
Μικρόψυχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui animo demiffo et abjecto eft, pufillanimus. A ψυχή.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρὸς.
Μικρῶς, adv. parùm, leviter. Ab eod.
Μίκτο, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. Ion. pro ἐμέμικτο, à μίγνυμι. Unde
Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus; (2) qui mifceri poteft. A μίγνυμι, mifceo.
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ fpecies; v σμίλαξ.
Μιλησιουργὲς, Milefio opere factum; ficut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Milefia ftragula et Μιλήσια ἔρια, Milefiæ lanæ. Ex ἔργον et Μίλητος, Miletus, quæ eft urbs Afiatica.
ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium, columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athen.
Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, milliaria effe dimenfa. Strab. A μίλιον. Hinc
Μιλιασμὸς, οῦ, ὁ, dimenfio per milliaria.
ΜΙ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, milliare, fpatium mille paffuum.
Μίλον, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milacis, feu fmilacis, taxi, five hederæ flos, Poll.
Μίλτειος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui è minio aut minio tinctus eft. A μίλτος.
Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex μίλτος, et ἀλείφω.
Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ϰ ἡ, genas minio infectas habens; epith. navis rubro pictæ.
Μιλτόπρεπτος, ου, ὁ ϰ ἡ, minio pulchrè pictus, decorus. Ex μίλτος, et πρέπω.
ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo fegetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubricâ tingo, Gl. V. minio. A μίλτος.
Μιλτώδης, έος, ὁ ϰ ἡ, miniaceus, minio fimilis; (2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoffio; (2) locus, ubi minium effoditur.
Μιλτωρύχος, ου, ὁ, minii feu rubricæ effoffor. Ex μίλτος, et ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, miniatus, rubricatus, Gl. V. A μιλτόω.
ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.

Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.
ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ feu facerdotes Bacchi. A μιμέομαι, imitor.
Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem et ab eod.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, five μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.
Μιμαυλέω, hiftrioni accino tibiâ, Hef. ὑποκρίνεσθαι. A
Μίμαυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui mimos tibiâ exprimit. Ex μῖμος et αὐλὸς, tibia.
ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμούμεθ', Eur. Ion. 452. Τὸν τρόπον μιμούμεναι τὸν τῶν ἀγροίκων, Ariftoph. Conc. 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτὴν, Luc.
Μιμηλάζω, imitor, Hef. A
Μιμηλὸς, ἡ, ὸν, imitando expreffus, à docto imitatore factus. Hinc Dor. μιμηλὰ, imitando expreffa imago; μιμηλὸς, etiam activè pro imitandi folertiâ præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præftantiffimi. A μιμέομαι.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. fine expofitione. A præc.
Μιμηλῶς, idem quod μιμητικῶς.
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.
Μιμέσαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. med. verbi μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poëtæ quoque et hiftriones dicuntur μιμηταὶ; illi, quod verbis et oratione, hi, quod geftu præcipuè imitentur mores hominum. Hinc Philox. μιμητὴς, infectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitandi folertiâ præditus, peritus imitator, Gl. V. gefticularius.
Μιμητικῶς, imitando, more imitatorum.
Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ἡ, imitatio. A μῖμος. Unde
Μιμικὸς, ὴ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens.
Μιμνάζω, permaneo, præftolor, exfpecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.
Μιμνάσκετο, 3. fing. imperf. ind. paff. Ion. et Dor. pro ἐμιμνήσκετο.
Μιμνήσκεαι, 2. fing. præf. ind. paff. Ion. pro μιμνήσκῃ, à
Μιμνήσκω, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.
Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἔμιμνον, à poëtico μίμνω, pro μένω.
Μιμνόντεσσι, dat. plur. part. Poët. pro μίμνουσι.
Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exfpecto; (3) fuftineo, excipio. Ἡ μίμνει κατ' οἶκον ἴσορῶν ἀπαιδίαν, Eurip. Ion. 514. A μένω.
Μιμογράφος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui mimos fcribit. Ex μῖμος, et γράφω.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimicè recito, paff. μιμολογεῖσθαι, mimicè recitari. A
Μιμολόγος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος, et λόγος.
Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator, hiftrio; Gl. V. (2) mimus, imitatio, Gl. V. nempe ipfe actus mimicus, plerumque obfœnior, et mimi ejufmodi fcenici verfus; (3) vana rerum ementitarum repræfentatio, adumbratio. A μιμέομαι.
Μιμὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, fimia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. A præc.
ΜΙ'Ν, pronom. indeclin. feipfum, feipfam; alicubi et pro feipfos. Μὶν σκότος εἷλε, Hom. Il. 5, 47. Κῶμα μιν ἔχει, feipfos, Hippocr.
ΜΙ'ΝΔΑΞ, ακος, ἡ, fuffimentum quoddam, fuffitus, Athen.
ΜΙ'ΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba fuavis odoris.
ΜΙ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, ftercus, merda. Alicubi et pro μίνθη. Hinc
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, ftercore inquino.
Μινυαμάχος, ου, ὁ ϰ ἡ, Minyarum domitor, Suicer.

Suicer. Ex Μινύαι, Minyæ, qui gens erant Thessaliæ, et μάχομαι.
Μινυνθάδιος, ε, brevis temporis, id est, parum durans, μικρόβιος, apud Homerum.
Μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινυθήκασιν, Hipp. A μινυός.
Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum est; extenuata pars corporis. A præc.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Hipp.
Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decresco, deficio, marcesco, contabesco. Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, Hes. Ἔργ. 6. A μινυός. Hinc
Μίνυνθα, adv. parumper, paulisper, paululùm, ad parvum temporis spatium. Hinc
Μινυνθάδιος, f. θαδίη, brevi tempore durans.
Μινυνθώδης, ες, brevis. Ab eod. Etn.
ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.
Μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum et exile murmur. A
Μινύριζε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμινύριζε; vel exili voce lamentare, 2. sing. præs. imperat. v.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili et flebili voce cantillo, Ph. μινυρίζει, minurit. Οὐδ' ἂν μινυρίζων δεῦρο τις προσέρχεται, Aristoph. Av. 1420. A μινύρομαι. Hinc
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium:
Μινυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, murmuratio, susurratio.
Μινύρομαι, querulâ et lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινυὸς.
Μινυώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς, et ὥρα.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις, et αἰθρία.
Μιξαίθριον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semihomo.
Μιξελλῆνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.
Μιξίαμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conviciator, Hes. Ex μίξις, et ἴαμβος, carmen Iambicum, quod olim conviciis in primis adhibebatur.
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
Μιξοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semibarbarus.
Μιξοβόας, ȣ, ὁ, promiscuè clamans, Rob. Ex μίξις, et βοάω.
Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. μιξοδία, locus inter Scyllam et Charybdim. Ex μίξις, et ὁδὸς.
Μίξοδος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Μιξοθὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, semiferus, feræ quasi permixtus.
Μιξόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui belluinis est moribus, Suicer. Ex iisd.
Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, semicanus.
Μιξοθρόος, ον, è variis clamoribus mixtus.
Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, Hes. Ab οἰφέω.
Μιξόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo distinctus.
Μιξολύδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semi Lydius,
Μιξολυδιστί, adv. semi Lydio more.
Μιξόμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semihomo, ut centaurus.
Μιξονόμος, epith. hirci, quia inter oves pascuntur, ap. Ath. E μίξις, et νέμω.
Μιξοπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semivirgo, ut Harpya.
Μιξοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus capilli canis incipiunt misceri. Gl. Vet. canaster.
Μιξόπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pure permixtus. Ex μίξις, et πύον.
Μιξοφρύγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, semi Phrygius.
Μίξοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, supercilia coeuntia habens. Ex μίξις, et ὀφρὺς.
Μιξόχλωρος, ον, subviridis.
Μίξω, miscebo, f. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum, seu bonarum rerum A
Μισάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonos, vel res bonas odit. Ex μισέω, et ἀγαθὸς.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
Μισάδελφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fratrem odit.
Μισαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, osor arrogantiæ.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισάλληλοι, ων, οἱ ϗ αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex μισέω, et ἀλλήλων.

Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Μισανθρωπίη (Ion.) φεύγουσι ἐς ἐρημίην, Aret. A
Μισανθρωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, osor hominum, inhumanus.
Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationem.
Μισαργυρία, ἡ, contemptus pecuniæ.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit mistio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, et ἀγκὸς.
Μίσγεαι, 2. sing. præs. ind. pass. Ion. pro μίσγῃ. à μίσγω.
Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. Ion. pro ἐμίσγετο.
Μισγητία, v. μισητία.
Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω, et ὁδὸς.
Μίσγουσα, præs. part. f. g. Dor. pro μίσγουσα.
Μισγόμενον, acc. sing. præs. part. pass. vel med.
Μισγονόμος, γῆ, terra, ubi omnes promiscuè pascunt, Hes. A νέμω.
Μίσγω, misceo, permisceo; μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, Iliad. 14, 295. A μίγνυμι.
Μισέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, Græcorum osor.
Μισεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum osor, Poll. Ex μῖσος, et ἔργον.
Μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium. A
Μισέταιρος, ȣ, ὁ, sociorum osor, Poll.
Μισέω, ῶ, odi, odio prosequor; (2) minùs diligo, minùs curo; μισέομαι, ȣ̃μαι, odio sum; μεμισημένος, invisus, odiosus, præt. partic. Μίσει τὸν φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνὴ, Eur. El. 652. A μῖσος. Hinc
Μισηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g.
Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian.
Μισήλιος, ȣ, ὁ, solifuga, Gl. V.
Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.
Μισήσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. μισέω.
Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique fœmina, Ammon. Suid. Quasi μισγήτη, à μίσγομαι.
Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.
Μισητὴς, ȣ̃, ὁ. osor, Phil. A μισέω. Unde
Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes.
Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio prosequitur.
Μισητικῶς, odio prosequendo, per odium.
Μισητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω Unde
Μισητρὸν, τὸ, Vulg. Lex. sed vide μίσηθρον.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς, et ἀπόδοσις.
Μισθαποδότης, ȣ, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium, pœnam sumit.
Μισθάριον, ȣ, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. à μισθὸς.
Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A
Μισθαρνεύω, fut. σω, idem quod
Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur et de meretricio quæstu. A
Μισθαρνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes ubi malunt μισθάρνης, ȣ, ὁ. Ex μισθὸς, et ἄρνυμαι.
Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A μισθαρνέω.
Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præstatur; (2) quæstus meretricius. A μισθαρνὴς. Hinc
Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μισθαρνητικὸς.
Μισθαρχίδης, ȣ, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocabul. Aristoph. forma patronymici, quasi à μισθάρχης, vel μίσθαρχος.
Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθὸς.
Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς, et δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτȣ̃μαι, me reor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι τȣ̀ς ὁπλίτας, Dem. A
Μισθοδότης, ȣ, ὁ, qui mercedem persolvit.
Μισθόδωρος, ὁ, ἡ, idem.
ΜΙΣΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum; (2) pretium habitationis.
Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco accipitur, salarium, vertitur et vectigalia.
Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, Phal.
Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τȣ̀ς στρατευομένους, Thuc.
Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.
Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικὸν, stipendiale, Gl. V. A
Μισθοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. Ex φέρω.
Μισθόω, ῶ, fut. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certâ loco; μισθόομαι ȣ̃μαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et passivè mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτȣ̀ς ἂν ἔτι μισθοῖτο τις, Aristoph. Av. 1157. A μισθὸς.
Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, quâ aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, quâ quis operam suam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A μισθόω.
Μισθωμάτιον, ȣ, τὸ, mercedula, Dim.
Μισθώσασθαι, a. 1. inf. act. v. μισθόω.
Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, Gl. V. A
Μισθώσιμος, ȣ, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci potest, Gl. V. locatitius. A
Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.
Μισθωτὴς, ȣ̃, ὁ, conductor.
Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.
Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.
Μισθώτριαι, vel μισθώτρειαι γυναῖκες, Poll. mulieres mercenariæ. A μισθωτὴς.
Μίσιππος, ὁ ϗ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.
ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vile et nigrum vinum, Hes.
Μίσκελος, sordidus et præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A
ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Poll. Vide μίσχος
Μισοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, osor barbarorum.
Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum osor.
Μισόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à nuptiis abhorrens.
Μισογόης, ὁ, osor præstigiarum et imposturarum.
Μισογύναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, osor mulierum.
Μισογυνεία, ἡ, odium erga mulieres. A
Μισογυνέω, odi mulieres. A
Μισογύνης, ȣ, ὁ, osor mulierum. Ex μισέω, et γυνή.
Μισόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, osor populi, seu suæ civitatis.
Μισοδημότης, ȣ, ὁ, idem et ex iisd. Suicer.
Μισοδικαστὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod
Μισόδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jure agere odit, litium osor. A δίκη, jus.
Μισόθεος, ὁ ϗ ἡ, Deum vel deos exosus.
Μισόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à venatione alienus. A θήρα.
Μισόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui comam non alit.
Μισόκαισαρ, Cæsari infestus.
Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. Ex κακὸς.
Μισόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, osor honesti.
Μισοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucrifuga, Gl. V. A κέρδος.
Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.
Μισολάμαχος,

Μισολάμαχος, ου, ὁ κ) ἡ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. *Vox Aristoph.*

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum. A

Μισολόγος, ου, ὁ κ) ἡ, qui congressus hominum, disputationes et ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνοθος, ου, ὁ κ) ἡ, qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ κ) ἡ, qui nuptias odit. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitium, inhospitalitas. A

Μισόξενος, ου, ὁ κ) ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ κ) ἡ, osor liberorum, liberos exosus.

Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Persis infestus.

Μισοπόλεμος, ὁ κ) ἡ, alienus à bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ κ) ἡ, osor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non studeo. *Plato.* A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ου, ὁ κ) ἡ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. Πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, *Lys.* A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ου, ὁ κ) ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur, *Ph.* μισοπόνηρος, severus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ου, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπορπακιστάτη, ἡ, bello maximè inimica, pacis amantissima, propriè, quæ maximè odit lorum, manubrium clypei. *Vox Aristophan.* Ex μισέω, et πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ κ) ἡ, à negotiis abhorrens, qui vitam quietam et negotiis vacuam agit. A πρᾶγμα.

Μισοπροσήγορος, ὁ κ) ἡ, difficilis aditu.

Μισόπτωχος, ὁ κ) ἡ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ κ) ἡ, osor barbæ, titulus libelli à Juliano Aug. conscripti.

Μισορώμαιος, ου, ὁ κ) ἡ, Romanis infestus.

ΜΙ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ου, ὁ κ) ἡ, osor sapientiæ, sapientiæ studium, philosophiam exosus.

Μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ου, ὁ κ) ἡ, liberorum osor, prolem habet nolens.

Μισοτύραννος, ου, ὁ κ) ἡ, osor tyrannorum.

Μισότυφος, ὁ κ) ἡ, qui ostentationem odit.

Μισοφιλίππος, ου, ὁ κ) ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ου, ὁ κ) ἡ, abhorrens à studiis literarum, infestus hominibus doctis.

Μισόφιλος, ου, ὁ κ) ἡ, qui amicos adversatur, amicitias fugiens.

Μισόφροντις, ιδος, ὁ κ) ἡ, fugiens curas.

Μισόχρηστος, ου, ὁ κ) ἡ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ου, ὁ κ) ἡ, qui Christum odit.

Μισοψευδής, έος, ὁ κ) ἡ, qui mendacium odit.

Μιστυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A

ΜΙΣΤΥ'ΛΗ, μυστίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίστυλλεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in pavas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙ'ΣΥ, Misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis; unde inter metallica numeratur.

Μισύβρις, ιος, ὁ κ) ἡ, alienus ab insolentiâ.

ΜΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.

Μισώδης, εος, ὁ κ) ἡ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤῥαφὴς, έος, ὁ κ) ἡ, filo sutus. Ex μίτος, et ῥάπτω, *suo.*

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod staminì implicatur, licium; (2) fides citharæ. Hinc

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus cano.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, et μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. Μίτρης, ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων, *Il.* 4, 137. (2) fascia, quâ caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχυσα, squama aurea, quæ in fronte gestatur, *Hes.*

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, *Gl. V.* A μίτρα.

Μιτρηφόρος, ου, ὁ κ) ἡ, mitram gestans, mitratus. Ex μίτρα, et φέρω.

Μιτροφόρης, ου, ὁ κ) ἡ, idem et ex iisd.

Μιτροφορέω, mitram gesto.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ κ) ἡ, tunicam fasciâ cingens.

Μιτρόω, mitrâ seu fasciâ cingo. A μίτρα.

ΜΙ'ΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus et ulceribus medens.

Μιχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. fœm. gen. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ͂, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diversos.

Μνάα, 2. sing. præs. ind. pass. *Poët.* pro μνᾶ, *contr.* ex μνάη, à μνάομαι.

Μνααῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναϊαῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem et ab eod.

Μναμεῖυ, gen. sing. *Dor.* pro μνημείυ.

Μναμονεύθημεν, 1. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, à μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. Μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum, imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare, f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor; (3) curo, operam do, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, a. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ᾽ ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, *Aristoph.* Θεσμ. 282. Ἕτερον γ᾽ ἐστιν ὃ ᾽μνήσθην ἐγω, *Aristoph.* Αυ. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, sibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, *Theoc.* 27, 22.

Μνάσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Dor.* pro μνήσαι, à μιμνήσκω, pro μνάω.

Μνάση, 3. sing. a. 1. conj. *Dor.* pro μνήση.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, à μνάομαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, *Hs.*

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, *Theophr.*

Μνάστειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μναστέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνηστέω, unde μνηστεύω.

ΜΝΑ'Ω, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσει, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, *Ion.* ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) sepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio sepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) sepulchrum; (3) locus secretior domûs, in quo pretiosissima quæque adservantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria, id est stabilitas cognitionis; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μέμνημαι.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημονεύητε, 2. pl. præs. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, seu memoriâ tenetur.

Μνημονευτέον, meminisse oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, memoriâ valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, qui memoriâ tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor sum, memoriâ teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τῶν λόγων, *Act.* 20, 35. Ου κ) Πλάτων μνημονεύει, *Plut.* περὶ τῆς ἐξόδυ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *Heb.* 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memoriosus, memoriâ valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, *Gl. V.* μνημόσυνα, monumenta, *Gl. V.* Ab eod.

Μνήμων, ονος, ὁ κ) ἡ, memor, qui recordatur; (2) bonâ memoriâ præditus, memoriâ valens; memoriosus, *Ph.* A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, à μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. fœm. gen. v. μνάω.

Μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μνήση.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. gen.

Μνησθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μνησιδωροῦμαι, gratum me pro beneficiis præsto.

Μνησίθεος, ου, ὁ κ) ἡ, pius, Dei memor. *Diosc.* dicit juniperum majorem à quibusdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις et Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor sum; succenseo. *Gl. V.* Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, *Aristoph.* Nub. 995. πολλὰ Κορινθίοις, *Dem.* Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ κ) ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit. Ex μνῆσις

Μνησικάκως, *adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias simultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ κ) ἡ, recordatu tristis. Ex μνῆσις, et πῆμα.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησικακητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partûs; epith. fœm. non sterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. gr. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Μνηστευτικὸς, ἡ, ὸν, sponsalis, *Gl. V.* A

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo; μνηστεύεσθαι, peti in nuptias, desponderi; μνηστευθεῖσα, desponsata, *Philox.* reperitur tamen et de viro ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχυς, *Theoc.* 22, 155. παῖδα τινος, *Eur.* Μνηστευόμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν, *Plut.* vid. et *Matt.* 1, 18. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem. Μνηστήσας Ἑλέναν, *Theocr.* 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, desponsata sponsa, nupta. Ab eodem.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi et memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit, dicitur etiam tropicè, ut μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ κ) ἡ, ad procum pertinens, à proco proficiscens. A μνηστήρ. Hinc

Μνηστηριώδης, εος, ὁ κ) ἡ, procis conveniens.

Μνηστηροκτονία, ἡ, idem quod

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. Ex μνηστήρ, et φόνος.

Μνῆσις, εως, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.
Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.
Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, ſponſalia, *Gl. V.* Ab eod.
Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio, ſeu petitio uxoris. A μνάομαι. Unde
Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, ſciens; (2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, *Heſ.*
Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muſcoſus. A μνίον.
Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.
ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, muſcus; alga. Hinc
Μνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muſcoſus. A μνίον.
ΜΝΟΙ'Α, ας, ἡ, Vox *Dor.* familia, i. e. ſervi.
ΜΝΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, *Gl. V.* μνοῦς, pluma.
Μνώα, ας, ἡ, ſervitus, *Heſ.* A μνοία.
Μνώεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro μνώου, à *Poët.* μνώομαι, pro μνάομαι.
Μνωῖται, ſervi apud Cretenſes. A μνώα.
Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poëticè* pro μνῶμαι. Οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο, *Il.* 11, 71.
Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* et *Poët.* pro ἐμνῶντο.
ΜΟΓΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, qui voce eſt obtuſâ, *Ph.* μόγγος, atubus, ad quod idem redit ac μογιλάλος, ον, à μόγος. Unde
Μογέω, idem quod μογέω.
Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus.
Μογερῶς, *adv.* laborioſè, ærumnosè, cum magnâ difficultate.
Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior et perfero, cum moleſtiis conflictor, labore feſſus ſum; (2) doleo. Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι, *Epigr.* Εἰ χαλεπώτερα τῶν δ' ἐμόγησεν, *Theocr.* 26, 28. A μόγος.
Μογεῦμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν.
Μογήσασα, a. 1. part. act. f. g.
Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A
Μογιλάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè et difficulter loquitur, cui impedita eſt lingua, *Ph.* atubus, *SS.* (2) mutus. Ex μόγις, et λάλος.
Μόγις, *adv.* ægrè, vix, difficulter. A μόγος.
Μογισαψέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαψεδάφην, Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, et ἔδαφος.
ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, moleſtia.
Μογοστοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A
Μογόστοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, in partu laborans, parentibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, et τίκτω.
ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.
ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, *Ælian.*
ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.
Μόθων, ωνος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis et ſervilis moleſtaque ſaltatio; (4) nugator, garrulus; (5) faſtuoſus, ſuperbus, arrogans. A μόθαξ.
Μοθωνία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, *Heſ.* A μόθων. Hinc
Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, inſolens, ſuperbus.
Μοὶ, dat. ſing. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί.
Μοῖο, *mei*, gen. ſing. *Poët.* et *per Aphæreſin*, ἐμοῦ.
Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo eſt; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.
Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit. *Apollon.* 1, 1127. Ex μοῖρα, et ἄγω.
Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.
Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, fortitus, adeptus ſum; fortitò capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, *Philo.* Ab eod.
Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, felici fato natus. Voc. μοιρηγενὲς. Ex γίνομαι.
Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.
Μοιριδίως, fataliter, *Gl. V.* A præc.
Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; *Nicandr.* Ab eod.
Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα, et δέχομαι.
Μοιρόκραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, à Parcis ſeu fato effectus, vel perfectus. Ex κραίνω.
Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido. Ex μοῖρα, et λαγχάνω, vel λάχος.
Μοιρολογχεῖν, conſortem eſſe, *Poll.*
Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, idem. Ex μοῖρα, et λέλογχα, præt. v. λαγχάνω.
Μοιρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatidicus, *Ph.* Ex μοῖρα, et λέγω.
Μοῖσαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν.
Μοιχάγρια, ων, τὰ, mulcta, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ex μοιχὸς, et ἄγρα.
Μοιχάζω, mœchor. A μοιχὸς.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.
Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.
Μοιχᾶται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro μοιχάεται, à μοιχάομαι.
Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, *Xenoph.* μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, *Matt.* 5, 32. Ab eod.
Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falſam religionem. A μοιχεύω.
Μοιχευθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. fœm. gen.
Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A
Μοιχεύω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσας, *Plato.* Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, *Matt.* 5, 28. A μοιχὸς.
Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.
Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.
Μοιχικῶς, adulterorum more.
Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.
Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.
ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.
Μοιχότροπος, ὁ καὶ ἡ, adulterinis moribus præditus. Ex μοιχὸς, et τρόπος.
Μοιχοτύπη, ης, ἡ, *Heſ.* ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω.
Μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A
ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus.
Μολγὸς, οῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus; (2) depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγός.
Μολεύειν, *Poll.* ſtolones amputare. Vide αὐτομολία.
ΜΟΛΕ'Ω, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo, a. 2. part. μολὼν, profectus, fœm. μολοῦσα. Τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν, *Eur. Rheſ.* 115.
Μολιβαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.
Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, *Gl. Vet.* metallicum quiddam; *item* idem quod μολίβδιον; (3) herbæ nomen:
Μολίβδεος, έα, εον, *contr.* μολιβδοῦς, ῆν, οῦν, plumbeus:
Μολιβδικὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, *Gl. Vet.*
Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem:
Μολίβδιον, τὸ, fiſtula plumbea, quâ utuntur medici, *Hipp.*
Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.
Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum colore referens. Ex εἶδος.
ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.
Μολιβδουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, *Gl. V.* Ex μόλιβδος, et ἔργον.
Μολιβδοφανὴς, ὲς, plumbo ſimilis. Ex φαίνω.
Μολιβδοχοέω, ῶ, f. ήσω, plumbum fundo, conflo, *Polyb.* Ex μόλιβδος, et χοέω.
Μολιβδόχροος, *contr.* μολιβδόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.
Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt; lividus. Ex χρὼς.
Μολιβδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.
Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus è plumbo. Quaſi à μολιβδόω, vid. μολυβδέω.
Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, *Gl. V.* μόλιβον.
Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clauſus. Ex σφίγγω.
Μόλις, *adv.* vix, ægrè, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, *Gl. V.* μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, *Gl. Vet.* A μόλος.
Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A μολέω.
Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟ'Σ, vel μολοθοῦρος, ου, ὁ, molothurus, *herba.*
ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.
Μολοῖσαν, acc. ſing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, à μολέω.
ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus. Unde *Lat.* moles.
Μολοσσικὸς, et Μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A μολοσσὸς.
Μολοσσὶς, et Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.
ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοττὸς, οῦ, ὁ, moloſſus, pes metricus, ex tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis moloſſus, i. e. paſtoralis et magnus, ſeu prægrandis et generoſus, quales dabat Moloſſia.
Μολουρὶς, ίδος, ἡ, *Heſ.* cuſpis ſeu haſta mutilata; (2) pudendum virile; (3) item ægrè reddens urinam. Et *apud Nicand.* animal locuſtæ ſimile. Ex μόλις, et οὐρὰ, vel οὖρον.
Μόλουροι, ſerpentes quidam innoxii, *Nic.* ex μολῶ, et οὐρὰ, quod hac ingrediantur.
Μολόχη, ης, ἡ, malva, *Gl. V.* pro μαλάχη.
Μολόχια, malvæ, *Gl. V.* A præc.
Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.
Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A præc. Hinc
Μολπαστρία, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen; (2) chori cum cantu. A μέλπω.
Μολπηδὸν, *adv.* cum cantu. A μολπή.
Μολπηστὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.
Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.
Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.
Μολυβδέω, plumbo, *Gl. V.* potiùs μολυβδόω.
Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.
Μολύβδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, plumbeus.
Μολυβδὶς, idem quod μολιβδὶς.
Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A μόλυβδος.
Μολυβδῖτις, ὁ, plumbea. A μολυβδίτης.
Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.
Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.
Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, *Gl. V.* Ex ἔργον.
Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex φαίνομαι.
Μολυβδοχοέω, idem quod μολιβδοχέω.
Μολυβδόχροος, idem quod μολιβδόχροος.
Μολυβδοχρὼς, idem quod μολιβδοχρώς.
Μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.
Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, *Gl. V.* ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi à μολυβδόω, vid. μολυβδέω.
Μολυβδωτὸς, *Gl. V.* μολυβδωταὶ, plumbatæ; quaſi à μολυβδόω, vid. μολυβδέω.
Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδίς.
Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβος.
Μολυβοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. A μόλιβος.
Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, *Gl. V.*

Μολύνη,

Μολυνὴ, ῆς, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

Μολυνοπραγμονέω, res fœdas, (*inpr.* in venere) facio. Ex ſeq. et πρᾶγμα.

Μόλυνσις, εως ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum à cruditate differens. A

ΜΟΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; (2) dicitur et de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. ſing. aor. 1. med. contaminatus eſt; imperat. aor. 1. μολῦνον, inquina, *Gl. V.* Τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολεύει, *Theocr.* 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, *Heliod.*

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα piacula, *Ph.* A μολύνω.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc fit aor. 2. μολὼν, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ὴ, ὸν, ſingularis; (2) ſolitarius. A Μονάς.

Μοναδικῶς, *adv.* in unitate; (2) ſolitariè.

Μοναδὸν, *adv.* ſolummodo, ſolum, *Nicand. Schol.* A μόνος. Unde

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago.

Μονάκανθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex μόνος, et ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, *Poll.* Ex μόνος, et ἅλυσις.

Μονάμπυκες πῶλοι, *Euripid.* οἱ κέλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάτωρ; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde Pind. μοναμπυχία, ἡ, ars deſultoris, ſeu agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μομανδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno contenta ſum. Ex ἀνήρ.

Μόνανδρος, ἡ, univira, *Gl. V.* Ex iiſd.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ȣ, ὁ, Pæonibus monapus, *beſtia.*

Μοναρχέω, ſolus impero, ſolus dominor, paſſ. μοναρχεῖσθαι, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A μοναρχὸς.

Μονάρχης, ȣ, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex μόνος, et ἀρχὴ.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, ſeu imperium. *Ph.* dictatura.

Μοναρχικὸς, ὴ, ὸν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam affectans, *Gl. V.* μοναρχικὸν, dictatorium. A

Μοναρχὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, vide μονάρχης.

Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris; (3) atomus. A μόνος.

Μοναςήριον, ȣ, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A

Μοναςὴς, ȣ̃, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναςικὸς, ὴ, ὸν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναςὴς.

Μονάςρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus deſultorius, ſingulator, *Schol. Ariſtoph.* A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibiâ unâ cano.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus.

Μοναύλιον, ȣ, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantûs. A

Μόναυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, tibia ſimplicem auram edens, quam invenerunt Ægyptii; (2) ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, et αὐλός, *tibia.*

Μοναύλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, et αὐλή.

Μοναχῆ, *adv.* unicè, uno tantum modo.

Μοναχικὸς, ὴ, ὸν, ad ſolitarios homines pertinens, monaſticus.

Μοναχόθεν, *adv.* ex unâ tantum parte. A

Μοναχὸς, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχȣ̃, *adv.* tantummodo. A μοναχὸς.

Μοναχῶς, *adv.* unicè, uno modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ȣ, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, et ἔντερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora; (2) monaſterium. A Μένω.

Μονήκοιτος, ὁ ᾗ ἡ, cœlebs. A κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. *In Epigr.* μονημέριον, ȣ, unius diei ſpectaculum, *Rob.* Ex μόνος, et ἡμέρα.

Μονήμερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *idem.* Ex iiſd.

Μονηρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſolitarius, ſolivagus.

Μονήρης ναῦς, et μονῆρες πλοῖον, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, et ἐρέσσω, *ordino.*

Μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, *Poll.* Vide ὀνθύλευσις.

Μονθυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex. A

Μονθυλεύω, exquiſitè condio cibos.

Μονίας, ȣ, ὁ, ſobrius, *Heſ.* A μόνος, vel μόνω, *Ern.*

Μόνιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, *Ph.* Hinc τὸ μόνιμον, ȣ, conſtantia. A μονή. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μονιὸς, ȣ̃, ὁ, vel μόνιος, ȣ, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ferus, *inpr.* dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόνος, et ἵππος.

Μονοβάλανος, ον, epith. clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, ſolus incedens, *R.* Ex μόνος et βαίνω.

Μονόβιβλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui uno conſtat libro; τὰ μονόβιβλα, libri ſingulares, *R.*

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, *Suicer.* A

Μονόγαμος, ὁ ᾗ ἡ, qui unas tantùm nuptias contraxit; ſemel tantùm uxorem habens.

Μονογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſingularis, unigenitus; unigena, *Ph.* A γόνος.

Μονογενῶς, unicè, maximè, præcipuè.

Μονόγληνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unoculus, *Heſ.*

Μονόγλωσσος, vel Μονόγλωττος, ὁ ᾗ ἡ, qui unâ tantùm utitur linguâ. A γλῶσσα.

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab unâ ſententiâ pendent. A γνώμη.

Μονόγονος, *Poët.* μȣνόγονες, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unigenitus, *R.* Ex μόνος, et γίνομαι.

Μονογράμματος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unicâ literâ conſtans, v. gr. ſyllabâ. *Longin.* Ex γράμμα.

Μονόγραμμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quaſi delineatus tantùm, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur et de macilento, extenuato deformique, ſeu ſubtili nimis. *Apud Cic.* Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui unum tantùm digitum habet.

Μονοδέρκτης, ȣ, ὁ, qui unum tantùm oculum habet; unoculus. Θητεύω Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ, *Euripid. Cyclop.* 77. A δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μόνος, et διαιτάομαι.

Μονόδȣς, οντος, ὁ ᾗ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, *R.* Ex μόνος, et δρέπω.

Μονοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος, et εἶδος.

Μονοειδῶς, *adv.* unâ formâ.

Μονοείμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, unâ tantum tunicâ ſeu veſte indutus, Ex μόνος, et εἷμα.

Μονοζυγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. unijugis; unicus; μονοζυγὲς σάνδαλον, *in. Epigr.* unum calceamentum. Ex μόνος, et ζυγὸς.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unam zonam habens; μονόζωνοι, apud *Suid.* honoratiores milites cingulo à cæteris diſtincti; *ap.* LXX. milites expediti fortes. Unde et latrunculi. Ex μόνος, et ζώνη.

Μονοήμερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μόνος, et ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unam tantum tribuebant voluntatem. Ex θήλω.

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor.

Μονόθυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui unas tantûm habet fores, qu. dic. uniforis, univalvis. Apud *Ariſtot.* μονόθυρον, eſt genus concharum unifore et univalve. A θύρα.

Μονοίκητος, ον, ſolitarius. Ab οἰκέω.

Μονοκάλαμος, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, qui unam habet calamum.

Μονόκαμπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum habens flexum; de pedum digitis, *Ariſtot.*

Μονόκαυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unicaulis, *Gl. Vet.* unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui unum modo cornu eſt; uno modo cornu armatus. Ex μόνος, et κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ ᾗ ἡ, unum caput habens.

Μονόκλαυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ab uno tantùm lugetur, *R.* Ex μόνος, et κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui unus eſt hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum ramulum habens. Ex μόνος, et κλών.

Μονοκοίλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum ventrem habens. Ex μόνος, et κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονοκόκκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ȣ, unio, margarita. *Gl. V.* μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unum cavum habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μόνος, et κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, *Suid.* A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μόνος, et κρατέω.

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ᾗ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Ern.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unum circulum ſeu orbem habens.

Μονόκωλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος, et κῶλον.

Μονόκωπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, uno remo utens. Ex μόνος, et κώπη.

Μονολέκυθος, ὁ ᾗ ἡ, unum vitellum habens.

Μονολεχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui ſolus cubat, *Ph.* unicuba. Ex μόνος, et λέχος.

Μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

Μονολημματὸς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, una ſumptione conſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ex uno lapide factus, uno lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, *Gl. V.* A

Μονολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſoliloquus, *Gl. V.*

Μονόλοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unâ tantum tunicâ aut uno cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, unam veſtem habens.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens, epith. Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μάχιον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς σρατȣ̃, *Eur. Ph.* 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τȣ̃ νοσήματος, *Al. Aph.* A μονομάχος.

Μονομάχης,

Μονομάχης, ȣ, ὁ, idem quod μονόμαχος, pl. μονομάχαι, *Clem. Alex.* Ab eod.
Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, *Ph.* gladiatorium. *Al. Gl. V.* duellum. Ab eod.
Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, gladiatorius.
Μονομάχιον, ȣ, τὸ, idem quod μονομαχία. *Ph.* allarium.
Μονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μόνος, & μάχη.
Μονομαχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, et τρέφω.
Μονομαχοτρόφος, ȣ, ὁ, laniſta, *Ph.* Ex iiſd.
Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inauditâ alterâ parte aliquid facimus ſeu judicamus. A
Μονομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius partis, ſimplex. Ex μόνος, et μέρος.
Μονομερῶς, *adv.* ex unâ tantùm parte, non in univerſùm, ſimpliciter.
Μονόμετρος, ον, uno pede conſtans, ſc. verſiculus ſcenicus.
Μονομήτωρ, ὁ ϗ ἡ, privatus matre, *Schol. Eur.* ſolam matrem ſuperſtitem habens.
Μονόμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimplici licio ſeu filo textus.
Μονόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, *in Epigr.*
Μονόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uniformis, *R.* Ex μόνος, et μορφή.
Μονόμοσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingularem habens pediculum, *Suicer.*
Μόνον, *adv.* ſolùm, tantùm, duntaxat.
Μονονȣ̀, ferè, propemodùm, tantùm non.
Μονονȣ̀κ, *adv.* idem.
Μονονȣχὶ, *adv.* idem.
Μονόξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam et ſimplicem fiſſuram habens. Ex μόνος, et ξέω.
Μονόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon, navigium ex unicâ arbore cavatum, *Gl. V.* μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore.
Μονούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus in ſuo genere, et nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens; ut luna, ſol, cœlum. Ex μόνος, et ȣ̓σία.
Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus et morbus unus. Ex μόνος, et πάθος.
Μονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens.
Μονοπάτιον, ȣ, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet inceſſus. A πάτος.
Μονοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.
Μονοπεῖραι λύκοι, lupi qui non cum aliis, ſed ſeorsùm prædantur; à μονοπείρης, ȣ, ὁ. Ex πεῖρα.
Μονόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno ſimplici peplo indutus.
Μονόπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantùm habens peram. Ex μόνος, et πήρα.
Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.
Μονοπόδιον, ȣ, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unum tantum habens pedem. A
Μονόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens pedem, *Gl. V.* unipes.
Μονοπραγματέω, ῶ, futur. ήσω, unam rem curo, non alienis rebus me immiſceo. Ex μόνος, et πρᾶγμα.
Μονοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐκεῖνος.
Μονοπροσώπως, ſub unâ tantum perſonâ.
Μονόπτερως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens pinnam. Ex μόνος, et πτερόν.
Μονόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens caſum. Ex μόνος, et πίπτω.
Μονοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, ſolus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio, *Strab.* A
Μονοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſolus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.
Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium.
Μονοπώλιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Μονόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo vehitur, *apud Euripid.* Ex μόνος, et πῶλος.
Μονόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam vel ſimplicem habens radicem. Ex μόνος, et ῥίζα.
Μονόρρυθμος, ον, epith. domûs, quæ ab uno incolitur, *ap. Æſch.*
Μόνορχις, εως, ὁ, qui unum tantum teſticulum habet, *Gl. V.* uniteſtis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus; (4) cælebs, viduus.
Μονοσάνδαλος, ὁ ϗ ἡ, uno calceo indutus.
Μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis et ter ova foventes; *ut eſt in Geopon. Lib.* 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.
Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo.
Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus et ſine convivâ veſcitur. A
Μονόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus et ſine convivâ cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam paraſitus. Ex μόνος, et σῖτος.
Μονοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονόσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος, et σκέλος.
Μονόσκηπτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος, et σκῆπτρον.
Μονόστεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam contignationem habens, *R. Suicer.*
Μονοστελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονοστέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum à radice caudicem habens. Ex μόνος, et στέλεχος.
Μονόστεος, ſeu μονόστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, et ὀστέον, *os.*
Μονοστιβὴς, ὁ ϗ ἡ, ſolus iter faciens, ſine comitibus, ſatellitibus. A στείβω.
Μονόστιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόστιχον, unus verſus.
Μονόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam ſtolam habens; (2) ſolus et deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex στολή, στέλλω.
Μονόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam habens aciem, alterâ tantum parte ſcindens. Ex στόμα.
Μονοστόρθυγξ, γος, ὁ, epith. Priapi.
Μόνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, et ὀστέον.
Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Μονόστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unam habens ſtropham. *Apud Theophr.* μονόστροφος ἅμαξα, *Gaza interprete*, plauſtrum ſimplicis verticis. A στροφή.
Μονοσυλλαβέω, per unam ſyllabam pronuncio.
Μονοσύλλαβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unâ tantum ſyllabâ conſtans. Ex μόνος, et συλλαβή.
Μονοσυλλάβως, unâ ſyllabâ.
Μονότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος, et τέκνον.
Μονότης, ȣ, ὁ, ſolitarius; rectiùs μονώτης.
Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, *Suicer.* A μόνος.
Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, *Suicer.*
Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, *Suicer.* A
Μονοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam prolem edens. Ex μόνος, et τίκτω.
Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A
Μονότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, *Ph.* Ex μόνος, et τείνω.
Μονοτόνως, *adv.* uno eodemque tenore.
Μονοτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper, ſolus cibum capiens. Ex μόνος, et τράπεζα.
Μονότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, *Gl. V.* (2) ſolitarius; (3) cælebs; (4) auſterus, contumax.
Μονοτρόπως, uno ac ſingulari modo.
Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum paſco, nutrio. *paſſ. med.* ſolus paſcor. Ex μόνος, et τρέφω.
Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. Ex iiſd.
Μονότροχος, carruca, *Gl. V.*
Μονȣχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μόνος, et ἔχω.
Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, nemine ad cœnam invitato.
Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat.
Μονοφαγίστατος, ȣ, ὁ, ſuperl. A
Μονοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cibum capit.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, una phalanx, *R.*
Μονόφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus apparens. Ex μόνος, et φαίνω.
Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luſcus, *Phil.*
Μονόφθογγος, ὁ ϗ ἡ, unum ſonum habens.
Μονόφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolus paſcens. Ex μόνος, et φορβή.
Μονόφρȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex unâ tantum parte munitus; (2) ab uno cuſtoditus. Ex μόνος, et φρȣρά.
Μονόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſui ſenſus atque judicii.
Μονοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) ſimplicem ſtirpem habens. Ex μόνος, et φυή.
Μονόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum folium habens.
Μονόφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius generis, *R.* Ex μόνος, et φυλή.
Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, unam in Chriſto naturam ſtatuentes. Ex φύσις.
Μονοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum frænum habens.
Μονόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, unam habens manum; unimanus, *Gl. V.*
Μονόχηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidam et non fiſſam habens ungulam. Ex μόνος, et χηλή.
Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, unam tunicam habens.
Μονοχιτωνέω, ῶ, unam tunicam gero. A præc.
Μονόχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unâ intentus chordâ. Ex μόνος, et χορδή.
Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de unâ ſyllabâ eâdemque brevi; nam longæ ſunt δίχρονοι.
Μονόχροος, *contr.* μονόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. Ex μόνος, et χρόα.
Μονοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμα.
Μονόχρωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.
Μονόχρως, ὁ ϗ ἡ, idem. neut. τὸ μονόχρων.
Μονόψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unius ſuffragii, *R.*
Μονόω, ῶ, fut. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum, ſolum reddo; μονόομαι, ȣ̃μαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, ſolus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, *Gl. V.* ſolus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα σȣ̃ μονȣ́μενος; *Eur. Alc.* 377. δεσποτῶν, *id. Rheſ.* 872. A μόνος.
Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum recito; (2) ſolus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.
Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantùm in ſcenâ canticum recitat, et non ſimul chorus. Ab eodem.
Μονῳδὸς, ȣ̃, ὁ, poëta, qui ſub unâ tantum perſonâ argumentum aliquod exponit; (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, et ᾠδὸς, *cantor.*
Μονωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. μονόω.
Μονώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, et individuæ. Ex μόνος, et ὄνυξ.
Μονώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Μόνως, *adv.* ſolùm, tantùm. A μόνος.
Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio; (2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.
Μονώτατος, ſolus omnium. A μόνος.
Μονώτης, ȣ, ὁ, ſolitarius, f. μονῶτις, ιδος, ſolitarius. A μονόω. Hinc
Μονωτὶ, *adv.* clam, ſolitariò, *Vulg. Lex.*
Μόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam aurem habens; (2) unam anſam habens. Ex μόνος, et ȣ̓̃ς.
Μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.
Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, aliàs μόναπος. *Ælian.*
Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars.*
Μόργιον, *Heſ.* μέτρον γῆς, ὃ ἐστι τὸ πλέθρον, jugerum.
Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὀμοργνύω.
Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum, crates in curru.
Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor.*
Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, *Heſ.* (2) divido, ſortior.
Μορία, ας, ἡ, pars, *Heſ.* A μοῖρα.
Μορία, ας, ἡ, olea ſacra. Ab eod.

Μόριμος

Μόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatalis. A μόρος.
Μόριον, ον, τὸ, particula, portiuncula; pars, pars corporis; membrum genitale, Gl. V. μορία, genitalia. Philofophi fic vocant et fpeciem fubjectam generi, unde et à Cicerone pars vocatur, Ern. Ab eod.
Μορίος, ρία, Ion. μορίη, ριον, partialis, in Epigr. Ab eod.
Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. infpector facrarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μορία. Unde
Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.
Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ȣ, τὸ, larva feu perfona tragicorum et hiftrionum; (2) fpectrum, terriculamentum. A μορμώ.
Μορμολύκη, ης, ἡ, idem. Ab eod.
Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, et propriè quidem larvis et fimilibus terriculamentis; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ φρύγα, ταυτὶ λέγȣσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Ariftoph. Av. 1250. Ab eod.
Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica; Ariftoph. Ran. 1040. Ex μορμὼ, et ὤψ.
ΜΟΡΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, pifcis quidam marinus.
Μορμύρίζω, fut. ίσω, aquæ ftrepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.
ΜΟΡΜΥ'ΡΟΣ, ȣ, ἡ, mormyra, pifcis quidam marinus; item μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.
ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, murmuro, propriè ut fluvius cum ftrepitu fluens; (2) inundo. Ἄφρω μορμύρων ῥεῖν ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος, Dion. Περ. 82.
Μορμυρωπὸς, ȣ, ὁ, folis epitheton, ubi ex defectu fubobfcurus eft, aut fanguineus.
Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.
ΜΟΡΜΩ', όος, contr. ȣ̃ς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adfpectu et terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet.
Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.
Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, terrificus.
Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. μόργνυμι.
Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitiofus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.
Μόρον, ȣ, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.
Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.
Μόρος, ὁ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) fors. A μείρω.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veftes dealbandas.
Μόρσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatalis, Gl. V. fatifer; μόρσιμον, fatale, Ph. A μόρος.
Μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ folvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus à domino accipit. Poll. Hef.
ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc fit μεμορυγμένα, perf. paff. part. inquinata, Od. 13, 435.
Μόρυχος, ȣ̃, ὁ, cognomen Bacchi apud Siculos, quòd in vindemiâ ejus facies mufto et virentibus ficis oblini confuevit.
Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Hef. (2) geftus fingo in faltatione, aliàs etiam vultum variè fingo. A μορφή. Hinc
Μορφασμὸς, ȣ̃, ὁ, conformatio vultûs et geftuum, genus faltationis, quo diverforum animalium motus repræfentabantur.
Μορφεὺς, έως, ὁ, Deafter gentilium, Somni filius dormientibus varias rerum formas objiciens. A
ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, forma. Hinc
Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. μορφάεις, formofus, R.
Μορφίζω, Ammon. malè pro μορφάζω.
Μορφνοῖο, gen. fing. Ion. pro μορφνȣ̃. A
Μορφνὸς, ἡ, ὸν, obfcurus, tenebricofus, Suid. (2) flavus, fulvus, Hef. (3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam apud Ariftot. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγρικὸν ὄρνεον. (ruralis avis) emuffulus. Ab ὀρφνός, idem.
Μορφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formalis. Ex μορφὴ, et εἶδος.
Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιȣ̃μαι, formor, formam accipio. Ex μορφὴ, et ποιέω.
Μορφοποιΐα, ας, ἡ, efformatio. Ex iifd.
Μορφοσκοπέω, ῶ, formam fpecto.
Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. paff. ἐμορφώθην, μορφωθῆ, in conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις ȣ̃ μορφωθῇ Χριςὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde
Μορφύνω, formam lenociniis exorno, Hef.
Μορφὼ, όος, contr. ȣ̃ς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram et pedicas habentis. Ab eod.
Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, fpecies, fomnium, fpectrum. A μορφόω.
Μόρφων, ωνος, ὁ, perfonatus. Ab eod.
Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.
Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. formativus, formandi vim habens. Ab eod.
Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.
Μόσποι, dii Babylonii, quibus menfe Maio in Ephefo victimæ cædebantur.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, propriè domûs.
Μοσσύνοικοι, vel μοσύνοικοι, Mofynæci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. A præc. unde Μοσσυνοικικός.
Μοσσύνος, ὁ, idem quod Μόσσυν.
Μοσχάριον, ȣ, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. à μόσχος.
Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. Ab eod.
Μοσχέη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, fcil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.
Μοσχεία, ας, ἡ, furculorum plantatio, Ph. plantatio. A μοσχεύω.
Μόσχειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina. Gl. V. et pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.
Μόσχευμα, ατος, τὸ, furculus, qui ex arbore demptus plantatur; ftolo, tenella planta, Gl. V. propago. A μοσχεύω.
Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.
Μοσχεύω, f. εύσω, furculis ex arbore demptis fero; (2) fero, planto. A μόσχος.
Μοσχηδὸν, modo, feu more vituli. Ab eod.
Μοσχίας, ȣ, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euft. (2) lepufculus, Poll. (3) agnus, id. Ab eod.
Μοσχίδιον, ȣ, τὸ, germen novellum, tenerum et novellum vimen, Dim. Ab eod.
Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exfultans, Hef. Ab eod.
Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ftolo. Ab eod.
Μόσχιος, α, ον, vitulinus.
Μοσχοθύτης, ȣ, ὁ, victimarius, Ph.
Μοσχοκάρυον, et μοσχοκαρύδιον, ȣ, τὸ, nux mofchata.
Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo. A
ΜΟ'ΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenullus, novellum germen, ftolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretiofiffimi genus, mufcus; (4) adject. tener, novellus, apud Hom.
Μοσχοσφραγιςὴς, ȣ̃, ὁ, vitulorum fignator.
Μοσχοτόμος, ȣ, ὁ victimarius, Ph. A μόσχος, et τέμνω.
Μοσχοφάγος, ὁ ϗ ἡ, vitulinam edens.
Μοτάριον, ȣ, τὸ, Dim. à
Μοτὸν, ȣ̃, τὸ, idem quod
ΜΟΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur. Hinc
Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, et fic ea curo.
Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μότος.
Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impofitio.
Μȣκηροβάας, vel μȣκηροβάτας, nucifrangibulum, Athen. A
ΜΟΥ'ΚΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra μύκηρος.
Μȣνὰξ, Poët. feorfùm, fingulatim. A μȣ̃νος.
Μȣνερέτης, Poët. pro μονερέτης, folus remex, in Epigr. Ex μȣ̃νος, et ἐρέτης.
Μȣνογένεια, ας, ἡ, unigena, Apollon. A
Μȣνογενὴς, vid. μονογενής.
Μȣνόγληνος, unoculus, in Epigr. Ex γλήνη.
Μȣνόθεν, adv. remotis arbitris.
Μȣνολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, folus cubans. Ex λέχος.
Μȣνολέων, leo folitarius, in Epigr.
Μȣνόλιθος, ex uno lapide conftans, vel ex lapide tantum conftans.
Μȣνομήτωρ, cui fola fupereft mater, Hef.
Μȣ̃νος, Ion. et Poët. pro μόνος.
Μȣνόω, fut. ώσω, pro μονόω.
Μȣνυχία, ας, ἡ, portus Athenienfium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.
Μȣνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menfis Athenienfium decimus, ita dictus à Dianâ Munychiâ, cujus facra hoc menfe fiebant.
Μȣνώψ, acc. μȣνῶπα, Poët. pro μονώψ.
ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, Mufa, Dea cantûs; fumitur et pro ipfo cantu, et vocis, et fidium feu tibiarum, pro cognitione et fcientiâ, pro ingenio, et fcitâ quâvis inventione et commentatione, Gl. V. Mufa. Camœna. Mufæ caufæ funt mundi perfectionis fecundum antiquos Theologos.
Μȣσαγέτης, ȣ, ὁ, mufagetes, Mufarum ductor. Apollinis epith. Ex ἡγέομαι.
Μȣσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus et muficorum modulorum corruptor.
Μȣσεῖον, ȣ, τὸ, mufæum, locus Mufis, et ftudiis deftinatus; ubi Mufæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi ftudiis literarum operamur. Sed μȣσεῖα, ων, feftum in honorem Mufarum. A Μȣ̃σα.
Μȣσεῖος, εία, εῖον, muficus. Ab eod.
Μȣσηγετέω, ῶ, Mufis citharâ præeo. A
Μȣσηγέτης, ȣ, ὁ, idem quod Μȣσαγέτης.
Μȣσίζω, cantu contendo, V. L. A Μȣ̃σα.
Μȣσικεύομαι, muficâ ratione cantica tempero et modulor. Ab eod.
Μȣσικὸς, ἡ, ὸν, muficus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) mufices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus. Hinc μȣσικὴ, fcil. τέχνη, Mufica, ars canendi, poëtica doctrina, dexteritas. Ab eod.
Μȣσίκτας, pfaltes, cantor, Hef. Eft Dor. pro μȣσιςής. A μȣσίζω.
Μȣσικῶς, adv. muficè, feu modulatè; (2) concinnè, aptè, fcitè, eleganter.
Μȣσικώτατα, adv. doctiffimè. A μȣσικός.
Μȣσίσδειν, præf. inf. act. Dor. pro μȣσίζειν.
Μȣσόδομος, ον, Mufis habitatus.
Μȣσόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut μȣσοδρόμοις πέτραις, quæ Mufæ percurrerunt, in Epigr.
Μȣσοέργος, ὁ ϗ ἡ, fymphoniacus, pfaltria, tibicina, &c. qui Mufarum opus, quæftum et provinciam, habet, Ern.
Μȣσοκόλαξ, ακος, ἡ, Mufarum adfentator, artifex muficarum illecebrarum, Suicer.
Μȣσόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Mufis adflatus.
Μȣσομανέω, ῶ, f. ήσω, infano Mufarum, aut Mufices amore flagro; (2) à Mufis fum adflatus. A
Μȣσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à Mufis adflatus; (2) amantiffimus poëfeos, cantûs, &c. A μαίνομαι. Hinc
Μȣσομανία, ας, ἡ, furor muficus, vehemens poëfeos, Mufices, five canendi, amor.
Μȣσόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, muficus augur; avis. epith. apud Ariftoph.
Μȣσομήτωρ, rectiùs μȣσομήτηρ, ἡ, Mufarum mater, Mnemofyne, ex Æfchylo.
Μȣσοπάτακτος, ὁ, à Mufis inftinctus, poëta; fed dicitur magis in deteriorem partem. Libri quidam malè μȣσοπάταγος, ap. Cic. A πατάσσω.
Μȣσοποιέω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A
Μȣσοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui carmina fcribit, poëta. Ex Μȣ̃σα, et ποιέω.
Μȣσοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mufarum famulus, poëta, A πολέω.
Μȣσεργέω, ῶ, fut. ήσω, Muficâ ratione tempero, muficè

muficè compono vel canto; artes Mufarum exerceo, et quæftui habeo.

Μȣσȣργία, ας, ἡ, modulatio mufica. A

Μȣσȣργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, cantor, pfaltes; (2) qui muficâ ratione temperat cantica et modulatur. Ex Μȣ͂σα, et ἔργον.

Μȣσόφθαρτος, ὁ, qui per Mufas interiit.

Μȣσοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Mufis gaudens. Ex Μȣ͂σα, et χαίρω.

Μȣσόω, modulis muficis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venuftum reddo. perf. paff. μεμȣ́σωμαι, part. μεμȣσωμένος, modulatus, elegans, mufis initiatus, aor. 1. inf. μȣσωθῆναι, erudiri. A Μȣ͂σα.

Μȣςάκια, τὰ, muftacea. Athenæus, μȣςάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muftacea liba ex œnomelite. A *Lat.* mufto.

Μȣςὶν, *mei eft*, *Æol.* pro μȣ́ ἐςιν.

Μοχθεῦντα, acc. plur. part. præf. act. n. g. *Dor.* pro μοχθȣ͂ντα, à

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus et ærumnis premor. Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη, *Eur. Hipp.* 211. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laboriofus, ærumnofus:

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, fcelus. A

Μοχθηρὸς, ϱὰ, ϱὸν, laboriofus, ærumnofus, mifer; (2) malus, improbus; (2) interdum de fpecie quâdam vitii, ut βȣ͂ς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. fing. a. 1. part. v. μοχθέω.

Μοχθηροτέρως, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, *adv.* malè, ærumnosè.

Μοχθητέον, laborandum eft. Εἰ μέτρως μοχθητέον, *Eur. Her. fur.* 1256.

Μοχθίζοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro μοχθίζȣσι, à

Μοχθίζω, laboro, adflictus fum. A μόχθος.

Μοχθισμὸς, ȣ͂, ὁ, labor, *Vet. Lex.* A præc.

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, labor, miferia, ærumnæ, calamitas, moleftia; laffitudo, *Gl. V.*

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos offis luxati in locum fuum reftitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod. Unde

Μοχλευτὴς, ȣ͂, ὁ, motor, feu qui vectibus et phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omninò qui vi fuâ aliquid concutit, movet, epith. Neptuni, *ap Ariftoph.*

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει θύρετρα, *Eur. Her. fur.* 1002. A μοχλός.

Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, ad vectem pertinens, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione et repofitione luxatorum, *Ern.*

Μοχλίον, ȣ, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλίσκος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

ΜΟΧΛΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, fera, peffelus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, peffulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλὸς

Μῦ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, mufcipula. *Ap. Poll.* etiam inter fullonum inftrumenta. Ex μῦς, et ἄγρα.

Μύαγρος, ὁ ϗ ἡ, qui mures venatur, vel captat, ferpentum fpecies; (2) herbæ nomen, *Gl. V.* μύαγρον, mufcipulum. Ex iifdem.

Μυάκανθος, ȣ, ὁ, afparagus, *Gl. Vet. Plin.* Ex μῦς, et ἄκανθα, *fpina.*

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ fpecies. A μύω.

Μύας, *mures*, acc. pl. à μῦς, *mus.*

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. *Ariftoph. Lyf.* τι μοί μυᾶτε; verf. 126.

Μυγαλῆ, *contr.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Μύγμα, τὸ, laceratio. *Ern.* feu per apoc. pro ἀμύγμα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, ȣ͂, ὁ, idem, *ap. Æfch.* (2) fonus, qui labiis occlufis erumpit; item, qui naribus editur; muffatio, muffitatio, gemitus, etiam de pifcibus *apud Ariftoph.* A μύζω.

Μυδάζομαι, f. άξομαι, abhorreo, averfor; ut hinc fit aor. 1. ἐμυδάξατο, *ap. Nicand.* A μυδάω.

Μυδαίνειν, ftillare, putrefacere, *Hef.* Ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Σκίναρος γῆν, *Lycurg.* 1008.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) nimio madore vitiatus, *Gl. Vet.* putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, nimio madore vitior, putrefco, *Gl. V.* μυδάω, *puteo.*

Μύδες, ων, αἱ, teftudines luteriæ, mures aquatiles, *Suicer.* A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, virus, virofus humor.

Μυδῶσα, præf. part. act. f. g. *Poët.* pro μυδῶσα, ex μυδάȣσα, à μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejufque acies hebefcit.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri maffam malleo tundo. Μυδροκτυπεῖ Ἥφαιςος, laminas ignitas fubigit, *Æfch. Pr.* 366. A

Μυδροκτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex feq. et κτύπος.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, candens ferri maffa; maffa lapidea ignita; globus candens, rudis, *Gl. V.*

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungofa in ulcere fiftulofo, in quo finus mucofi, oræ callofæ, *Poll.* A μυδάω.

Μύειος, ὁ ϗ ἡ, foricinus, *Gl. V.* A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medullâ repletus, medullofus; (2) alimentum habens.

Μυελόθεν, medullitùs, *Gl. V.* A μυελός.

Μυελοποιὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, medullam faciens, *Suicer.* Ex μυελὸς, et ποιέω.

ΜΥΕΛΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, f. ώσω, medullâ impleo, μεμυελωμένος, pinguis, *LXX.*

Μυελείδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medullæ fimilis, medullofus. Ab eod.

ΜΥΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, doceo ea, quæ ad facra pertinent, in facris inftituo; initio, *Gl. V.* Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι, *Ariftoph. Pace*, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, f. ήσω, fugo, exfugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥ'ΖΩ, ξω, propriè premo, comprimo, compreffum teneo. Unde (2) claufis labris fonitum literæ μ naribus emitto; (3) muffo, muffito. *Gl. V.* gemo, murmuro; part. μύζων, muffitabundus. *Gl. V.* (4) fugo.

Μύημα, ατος, τὸ, initiatio; (2) id, quod docetur, qui facris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις εως, ἡ, initiatio, *Gl. V.* (2) doctrina, inftitutio; imbutio. *Gl. V.*

Μυθάριον, ȣ, τὸ, fabella, Dim. à μῦθος.

Μύθεαι, 2. fing. præf. ind. med. *Ion.* pro μύθῃ, à μύθομαι.

Μυθεῖσθε, 2. pl. præf. ind. med. pro μυθέεσθε, à

Μυθέομαι, ȣ͂μαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. *Ion.* μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant *apud Hom.* pro ἐμυθȣ͂ντο. Νῦν δὲ τοὶ ἠπείρῳ μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης, *Dion. Περ.* 170.

Μυθέσκομαι, idem. V. præc.

Μύθευμα, τὸ, narratio fabulofa, fabula. A

Μυθεύω, fabulosè narro, μεμύθευται, p. paff. fabulosè fictus eft, narratur. Τὶς ἄρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ τήναισιν; *Eur. Ion.* 196.

Μυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. μυθέομαι.

Μυθήσατο, 3. fing. a. ejufd. in ind. fed. *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, *Hef.* μυθητῆρες, ςασιαςαὶ, feditiofi, factiofi.

Μυθητὴς, ȣ͂, ὁ, orator, fufurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella. Dim. A μῦθος.

Μυθίζοισαν, acc. fing. præf. part. act. fem. gen. *Dor.* pro μυθίζȣσαν, à

Μυθίζω, et μυθίζομαι, *Dor.* μυθίσδω, et μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. *Theocr.* 10. *ult.* A μῦθος.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabularis, fabulofus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, nimis fabulosè. A præc.

Μυθιςορία, ας, ἡ, hiftoria fabularis. Ex μῦθος, et ἱςορία.

Μυθίτης, ȣ, ὁ, feditiofus, factiofus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fcribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum confcriptio.

Μυθογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fabularum fcriptor. Ex μῦθος, et γράφω.

Μυθόλατρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, Verbi, i. e. Chrifti cultor, *Nazian.* Ex λάτρις.

Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulosè narro, fabulosè celebro; præf. part. paff. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τȣ̀ς ἀγῶνας ϗ τȣ̀ς πολέμȣς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, *Ifocr.* A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulofa, res, quæ fabulosè narratur. A præc.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulofa narratio; fabulatio, *Gl. V.*

Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminifcendis fabulis. A

Μυθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, *Gl. V.*

Μύθομαι, loquor, μύθεαι, loqueris, *Od.* 2, 202. pro quo tamen *Euft.* μυθέαι, ut fit ex μυθῆ à μυθέομαι.

Μυθοπλαςέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulosè fingo. A

Μυθοπλάςης, ȣ, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαςία, ας, ἡ, fabulofum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιȣ͂μαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod

Μυθοποιία, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulofum. A

Μυθοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fabularum fictor, vel fcriptor. Ex μῦθος, et ποιέω.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ȣ, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, fermo; (3) colloquium; (4) fabula, five oratio falfa veritatem adumbrans; (5) confilium, fuafio; (6) feditio, factio, *ap. Hom.*

Μυθοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, et τίκτω.

Μυθȣργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθȣ́ργημα, τὸ, fabula. A præc.

Μυθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fabulofus. A μῦθος.

ΜΥΓ͂Α, ας, ἡ, mufca.

Μυίαγρος, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, qui mufcas capit, mufcarum venator; cognomen Dei cujufdam ap. Eleos, *Plin.* Ex μυῖα, et ἄγρα.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. à μῦς, mufculus.

Μυϊκὸς, vel μυικὸς, mufcarius, *Gl. V.* ubi μυῖκος.

A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, Myinda, lufus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A μύω.

Μύϊνος, murinus. A μῦς. *Ern.*

Μυιοθήρας, ȣ, ὁ, mufcarum venator. Ex μυῖα, et θήρα.

Μυϊοκέφαλον, ȣ, τὸ, fpecies τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc et capiti mufcæ fimilis. Ex μυῖα, et κεφαλή.

Μυϊοσοβέω, ῶ, f. ήσω, mufcas abigo. A

Μυϊοσόβη, ης, ἡ, mufcarium, inftrumentum quo mufcæ abiguntur. Ex μυῖα, et σοβέω.

Μυϊοσόβης, ȣ, ὁ, mufcarum abactor. A præc.

Μυϊοσόβιον, ȣ, τὸ, mufcarium, *Gl. V.*

Μυϊοσόβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Μυιώδης, Myodes, mufcarum deus, *Plin.* A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce et quocunque fono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. *Ap. Hom.* et à μυκάω, μεμυκὼς, p. part. med. mugiens; et plufq. p. 3. fing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε, fonit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, *Theoc.* 16, 37.

Μύκεν, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔμυκε, à μυκάω.

ΜΥ'ΚΗ,

ΜΥ'ΚΗ, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ῆς, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occlusio, compressio, obstructio; (3) funges ellychnii. A μύω.

Μυκηθμὸς, ȣ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρόβατος, idem quod μυκηρόβατος.

Μύκηρος, idem quod μύκηρος.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, ἡ, vel ȣ, ὁ, fungus, *Ph.* boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ: (4) ensis manubrium; (5) membrum virile, *Hes.*

Μύκησις, εως, ἡ, idem quod μύκημα.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητὴς, ȣ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ȣ, ὁ, mugiens, sonorus. Ab eod.

Μυκητικὸς, ἡ, ὸν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, ἡ, ὸν, fungeus, è fungo. A μύκης.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, sive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, *Hes.* At *Etym.* μύκλον, rugam et plicam in collis asinorum. μύκλοι sunt etiam libidinosi et lascivi homines, *ap. Lycurg.*

Μύκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, à μυκάω.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus; μυκτῆρες nares; (2) proboscis elephanti; (3) irrisio, nasus. A μύσσω. Hinc

Μυκτηρίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. Θεὸς ȣ μυκτερίζεται, *Gal.* 6, 7.

Μυκτηρίκομπος, ὁ ᾗ ἡ, qui cum strepitu emungit nares; (2) flagitiosus. Μυκτηρίκομπα πνεύματα, superbientium narium efflatus, *Æsch. S. T.* 470.

Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod

Μυκτηρισμὸς, ȣ, ὁ, subsannatio, irrisio:

Μυκτηριστὴς, ȣ, ὁ, sannator, *Ph.* subsannator. A μυκτηρίζω.

Μυκτηρόθεν, *adv.* è naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pars auris, *Poll.*

Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. locusta molendinaria, insectum farinâ vescens in molendinis et pistrinis. A μύλη, et ἀκρίς.

Μυλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη

Μυλεὺς, εως, ὁ, pistor, *Suicer.* Ab eod.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria, frumentaria, oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ et meta dicitur; (3) mola salsa; (4) mola, os latum toti genu superimpositum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque nasci solitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris.

Μυληκόρον, ȣ, τὸ, scopæ farinariæ, quibus in molâ utuntur. Ex μύλη, et κόρος.

Μυλήφατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, molâ fractus et contusus. Ex μύλη, et φάω.

Μυλίας, ȣ, ὁ, ut μυλίας λίθος, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo et strideo. Hinc μυλιόωντες, *apud Hesiod.* pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ἔργ. 528. A μύλη.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. pl. particip. præs. act. *Poët.* pro μυλιῶντας, ex μυλιάοντας, à μυλιάω.

Μυλίτης, ȣ, ὁ, ut μυλίτης λίθος, molaris lapis, *Gl. V.* silex; μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, spinam habens incurvam hami ad instar, hamatis spinis armatus. Ex μυλλὸς, et ἄκανθα.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, curvus, tortuosus; (2) strabo, qui oculis est distortis; (3) *subst.* placentæ species.

Μύλλος, ȣ, ὁ, piscis quidam, mullus.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam subagitare, permolere, *ut Horat.* A μύλη.

Μυλόδοντες, dentes molares, *Eust.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, similis lapidi molari, rotundus, gravis, grandis. Ex μύλη, et εἶδος.

Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A μύλη.

Μυλοκλαστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, molâ fractus. Ex μύλη, et κλάω.

Μυλοκόπος, ȣ, ὁ, molitor, *Gl. V.* moliarius. Ex μύλη, et κόπτω.

Μυλοκόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui molam everrit, seu purgat. Ex μύλη, et κορέω.

Μύλος, ȣ, ὁ, mola, *Gl. V.* μύλος ἐλαιῶν, trapetum, *Gl. V.* μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλοσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita. *Hes.* si lectio sana.

Μυλȣργὸς, ȣ̃, ὁ, filiciarius, *Gl. V.* Ex ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. pass. μυλȣ̃μαι, a. 1. ἐμυλώθη. Hipp. induruit. A μύλη.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. Ab eod.

Μυλωθρικὸς, ἡ, ὸν, ad molendinam seu pistrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, pistrix. A

Μυλωθρὸς, ȣ̃, ὁ, qui pistrinum possidet, servosque alit opus in eo facientes, pistor; et (2) *adject.* ὁ ᾗ ἡ, μυλωθρὸς molaris; ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, qu. dic. molæ curam habens. Ex ὤρα.

Μυλὼν, ωνος, vel μυλῶν, ῶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum; (2) locus, in quo torquebantur servi. A μύλη.

ΜΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, opsonii genus.

ΜΥ'ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota, *Hes.*

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridiculè gesticulor, *Hes.* A præc.

ΜΥ'Ν, *murem*, acc. sing. à μῦς, *mus.*

ΜΥ'ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, *Hes.*

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio; μύνῃσι, dat. pl. *apud Hom.* caussationibus. A

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, prætendo, *Eust.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* μύξη, humor è naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in ostreis et testudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξάρια, ων, τὰ, Dim. à μύξα.

Μυξάριον, ȣ, τὸ, piscis quidam, Dim.

Μυξητῆρες, nares; μυξωτῆρες usitatiùs.

Μύξινος, vel μυξῖνος, ȣ, ὁ, idem quod

ΜΥ'ΞΟΣ, ȣ, ὁ, piscis è mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, mucosus. Μυξώδης ὑγρότης, *Aristot. H. Anim.* 3, 5. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα.

Μυογάλη, vel μυογαλέη, *contract.* μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς, et γαλῆ.

Μυοδόχος, et μυοδόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς, et δέχομαι.

Μυοθήρας, ȣ, ὁ, murium venator, qui mures capit. *Gl. V.* muscipulum. Ex θήρα.

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, *Strab.*

Μυοκόπρος, ȣ̃, ἡ, muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, et κτείνω.

Μυομαχία, ἡ, murium prœlium.

Μυόξος, ȣ, ὁ, glis, *Gloss. Vet.* item talpa. *Gloss. Vet.* Vid. μυωξὸς.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, *Rob. ex Aristot.* Ex μῦς, et ὀπή.

Μυοσόβη, idem quod μυιοσόβη.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alsine, herba Myosota, *Plin.* Ex μῦς, et ὖς, ωτὸς, *Angl.* Mouse-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Μυόσωτον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

Μυότρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, faucios musculos habens. Ex μῦς, et τρωτὸς.

Μυȣρία, ας, ἡ, vitium claudicationis versus Myuri. Scribitur et μειȣρία.

Μυȣρίζειν, in acutum desinere, minoribus terminis finiri, decurtari, instar caudæ muris in acutum desinere. A

Μύȣρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus; μύȣρος στίχος, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans. Ex μῦς, et ȣ̓ρὰ.

Μυοφόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, et φόνος.

Μυόχοδον, ȣ, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς, et κέχοδα, *cacavi.*

Μυόχοδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muscerda, *Hes.* Ex iisd.

Μύραινα, ης, ἡ, muræna, piscis; (2) de libidinosâ et in Venerem pronâ, *Suid.* A μύρος.

Μύραινος, ȣ, ὁ, muræna, murus, piscis, *Hes.*

Μυράκοπα, unguenta mista ad odoris suavitatem et lassitudines lenientia. Ex μύρον, et ἄκοπος.

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino. Ex μύρον, et ἀλείφω. Hinc

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, à μυρόμαι.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio seu confectio:

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, ȣ̃, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον, et ἕψω, *coquo.*

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; μυρία et per apoc. μυρί plurima, sexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere potest, prægrandis. Ex μύριοι, et ἄγω.

Μυριάκις, *adv.* decies millies; sæpissimè. A μύριοι.

Μυριάμφορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. *Aristoph.* ῥῆμα μυριάμφορον, *P.* 519. Ex μύριοι, et ἀμφορεύς.

Μυρίανδρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex μύριοι, et ἀνήρ.

Μυριάρχης, ȣ, ὁ, decem millium præfectus. Ex μύριοι, et ἀρχὴ.

Μυρίαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυριαχȣ̃, *adv.* infinitis locis, sexcenties.

Μυρίδιον, ȣ, τὸ, unguentulum. Dim. à μύρον.

Μυριέλικτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, plurimis voluminibus tortus et sinuatus. Ex μύρια, et ἑλικτὸς.

Μυριετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, valde annosus. Ex μύριοι, et ἔτος.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, myrica, *Gl. V. Ph.* μυρίκη εἶδος φυτȣ̃ (species plantæ) genista.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, è myricâ confectus. A μυρίκη. Unde

Μυρικώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, myricæ similis.

Μυρίνη, ης, myrtus. Al. μυρσίνη, et μυῤῥίνη.

Μυρίνης, ȣ, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, *Poll.* A μύρον.

Μύρινος, ȣ, ὁ, myrinus, piscis. A μύρος.

Μυριόβοιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, dives bubus, bubus abundans. Ex μυρία, et βȣ̃ς.

Μυριόγραφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, sæpissimè, plurimis modis scriptus.

Μυριόδȣς, οντος, ὁ ᾗ ἡ, ingentes dentes habens. *In Epig.* μυριόδȣς ἐλέφας.

Μυριόκρανος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, permulta capita habens. Ex μυρία, et κράνον.

Μυριόλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, sæpissimè et ab innumeris dictus. Ex μυρία, et λέγω.

Μυριόμματος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, innumeros seu permultos habens oculos. Ex ὄμματα.

Μυριόμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, innumeras habens formas. Ex μυρίαι, et μορφαί.

Μυριόμοχθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, infinitos labores sustinens vel perpessus.

Μυριόναυς, αος, ὁ ᾗ ἡ, innumeris seu permultis navibus instructus. Ex μυρίαι, et ναῦς.

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies mille, seu permulti, cadunt.

Μυριοντάρχης, ȣ, ὁ, et μυριόνταρχος, idem quod μυριάρχης.

Μυριοπάλαι, jamdudum, ante longissimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. decemilliplex, infinitè multiplicatus. *Plur.* μυριοπλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι, vel μυρίος.

Μυριοπλασίως, *adv.* decies mille modis (2) infinitis modis.

Μυριοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infinitus numero, (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.

Μυριόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙ'ΟΣ, ια, ιον, infinitus, innumerus; (2) ſummus, extremus, maximus; μυρίοι, ιαι, ια, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde et compoſita cum μυρίος vel μυριοι, reddenda ſunt vel per *infinitus*, ſive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοςημόριον, ȣ, τὸ, decies millena pars. Ex

Μυριοςος, ἡ, ον, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοςὴ, ῆς, qu. dic. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριοτευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μυρίος, et τεύχη, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτροφὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeros alens, *Suicer.* Ex μυρίος, et τρέφω.

Μυριοφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumeros habens amicos, *Suicer.*

Μυριόφθαλμος, ὁ, ἡ, innumeros habens oculos.

Μυριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μυρίος, et φόρτος.

Μυριόφυλλον, ȣ, τὸ, herba, quæ millefolium, *Plin.* Dicitur et ſupercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumera genera habens, *Rob.* Ex μυρίος, et φυλὴ.

Μυριόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens, Ex φωνὴ.

Μυρίπνοος, *contr.* μυρίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentum ſpirans. *Rob.* Ex μύρον, et πνέω.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod. Unde

Μυριςικὸς, η, ον, liquidus et odorus, ut oleum balſami; (2) aptus ad inungendum.

Μυριώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος, et ὄνομα.

Μυριωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex μυρίος, et ὤψ.

Μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥ'ΡΜΑΙ, piſces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, ſcribit Athenæus

Μυρμηδων, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea eſt. A μύρμος.

Μυρμήκειον, ȣ, τὸ, phalangis genus, *ap. Nic.*

Μυρμήκια et μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eraſæ ſenſum formicarum mordentium relinquant, clavi in plantâ pedis. Ab eod.

Μυρμηκία, ας, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, *Phil.* (3) cætus, *Gl. V.* magnus et denſus, etiam diſcentium in ſcholâ, *Heſ.*

Μυρμηκίας, ȣ, ὁ, verrucoſus, *Phil.* (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, *Gl. V.* dolor è verrucis, quæ μυρμήκια, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, ȣ, ὁ, idem. A

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infeſtor verrucis formicariis, clavis in plantâ pedis. A μυρμηκίαι.

Μυρμηκίζω, f ίσω, ita adficior, ut formicas quaſi reptantes ſentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ȣ, τὸ, idem quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ȣ, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. *Plin.* A μύρμηξ.

Μυρμηκόβιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laborioſam.

Μυρμηκολεὼν, όντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infeſtum. Ex μύρμηξ, et λέων.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæſtus pugilum, *Heſ. Gl. V.* A μύρμος.

Μυρμιδόνεσσι, dat. pl. *Poët.* et *Ion.* pro Μυρμιδόσι, à Μυρμιδὼν.

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, formica, *Heſ.*

Μυροβάλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento delibutus, *Suicer.* Ex μύρον, et βάπτω.

Μυροβόςρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cirros unguento delibutos habens, *Suicer.*

Μυροβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repoſitorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſd.

Μυροκομίςρια, ας, ἡ, unguenta portans, *Suicer.*

Μύρομαι, vid. μύρω.

ΜΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μῦρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, à μύρω.

Μυροπισσόκηρος, ȣ, ὁ, compoſiti medicamenti genus, quod conſtituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, et μύρον quoddam. *Galen.*

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguenta ſpirans. Ex μύρον, et πνέω.

Μυροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον, et ποιέω.

Μυροπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentarius. Ex πολέω.

Μυροπωλεῖον, ſive μυροπώλιον, τὸ, officina unguentaria; locus, ubi unguenta venduntur, *Gl. V.* μυροπώλιον, ſeplaſiarium. A

Μυροπώλης, ȣ, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, *Gl. V.* ſeplaſiarius, *Ph.* unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπῶλις, ίδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, myrus, *piſcis* ſimilis murænæ, ſed robuſtior, et dentatus, cum muræna mollior ſit, et eduntula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen et μυραίνα, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον, et φέρω.

Μυρόχριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unguentis perunctus ſeu imbutus. Ex μύρον, et χρίω.

Μυρόω, ῶ, ungo, *Ariſtot.* A μύρον.

ΜΥ'ΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, *Æol.* σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, rufcus, *Gl. V.* Ex μυῤῥίνη, et ἄκανθα.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus, μυῤῥίνης μέχρι, uſque ad caput. A μύρτος. Hinc

Μυῤῥίνης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυῤῥίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *ſubſt.* ὁ myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem ſpirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ȣ, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρσινέλαιον, ȣ, oleum myrteum. Ex ſeq.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, myrtites, ſive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

Μυρσινοειδὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, myrti formam habens, myrto ſimilis. Ex μυρσίνη, et εἶδος.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρσος, ȣ, ὁ, vas, corbis è vimine. *E. M.*

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, *Gl. Vet.* A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ȣ, τὸ, idem quod μυρτὰς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri et oleæ arboris genus, *Sch. Nic.* At *Gl. V.* μυρτίνη, myrtus.

Μύρτινος ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites, id eſt, myrti baccis nigris contuſis conditum.

Μύρτον, ȣ, τὸ, bacca, ſeu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, *Poll.*

Μυρτοπέταλον, ȣ, τὸ, quibuſdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον, et χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem et ex iiſd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulieroſus. A μύρτον.

ΜΥ'ΡΩ, fluo, ſtillo, μύρομαι, med. idem; (2) fleo, ploro.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio. Ab eod.

ΜΥ'Σ, μυὸς, ὁ, mus, ſorex; (2) muſculus, pars carnis; torus, *Gl. V.*

Μυσαγμα, τὸ, idem quod μύσος.

Μῦσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, à μύω.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, deteſtandus, abominandus; ſceleſtus, ſceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ȣ, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex μῦσος, et ἀρχὴ.

Μυσάττομαι, f. άξομαι, faſtidio, averſor, odi; abhorreo, *Gl. V.* Παίδων μυσαχθεῖσ' ἑισόδȣς, *Eur. Med.* 1152. A μῦσος.

Μυσαχθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχνὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Μυσητὸν, deteſtabile, *Gl. V.* quaſi à μυσάω, vel μυσέω, quod eſſet deteſtor.

Μυσίδδειν πολλὰ ἔπη, fundere, *Ariſtoph. Lyſ.* 1080. *Dor.* pro μυσίζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compreſſio, obſtructio. A μύω.

ΜΥ'ΣΟΣ, εος, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.

Μυσὸς, ȣ, ὁ, abominandus, deteſtandus, *Heſ.*

Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro, *Ariſtoph. Veſp.* 140. ubi μυσπολεῖ.

ΜΥ'ΣΣΩ, fut. ξω, emungo nares, quod fit excuſſo fortius per nares compreſſas ſpiritu.

Μυςαγωγέω, ῶ, f. ήσω, initio ſacris, myſteria edoceo. A μυςαγωγὸς. Hinc

Μυςαγωγητὸς, ἡ, ὸν, ſacris initiatus.

Μυςαγωγία, ας, ἡ, initiatio ad ſacra; (2) cœna Domini. A

Μυςαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor; (2) qui hoſpites ad ſacra viſenda introducit, ſacras res interpretatur. Ex μύςης, et ἀγωγὸς.

Μυςαξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius, et in eo nati pili; barba. A μύω.

Μυςηριάζω, initio, *Gl. V.* A μυςήριον. Hinc

Μυςηριασμὸς, ȣ, ὁ, initiatio, *Gl. Vet.*

Μυςηριακὸς, ἡ, ὸν, arcanus, ſecretus.

Μυςηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. A μυςήριον.

Μυςήριον, ȣ, τὸ, murium latibulum, *ap. Athen.* Ex μῦς, et τηρέω.

Μυςήριον, ȣ, τὸ, arcanum, initiatio ſecreta; pl. ſacra arcana, orgia; (2) doctrina Evangelii. A μυςὴρ, et hoc à μύω.

Μυςηρὶς, ίδος, ἡ, ut μυςηρίδες τελεταὶ, *in Epigr.* arcanæ initiationes. A præc.

Μυςεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt myſterium, myſticus, *Ph.* μυςηριῶδες, arcanum. Ab eod.

Μυςηριώτιδες σπονδαὶ, ſacræ, vel arcanæ libationes, *Poll.*

Μύςης, ȣ, ὁ, myſta, qui ſacris initiatur, ſeu initiatus eſt, qui ad ſacrorum arcana admittitur; (2) ſacra diſcens; (3) ſacrorum ſive myſteriorum peritus; (4) ſacrorum doctor, *Gl. V.* pater ſacratus, *Ph.* μύςης ὄρνεον, parra, *avis.* A μύω.

ΜΥΣΤΙ'ΚΗΤΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam, *muſculus* dictus quibuſdam.

Μυςικὸς, ἡ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium, arcanus. A μύςης

Μυςικῶς, *adv.* myſticè, arcanè.

Μυςιλαγενος, ὁ ϗ ἡ, epith. lagenæ. *Ep.*

Μυςιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κἀμφοῖν χεροῖν μυςιλλᾶται τῶν δημοσίων, peculatur, *Ariſtoph. Eq.* 824. A

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ'ΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocaſſe buccea panis, quæ canibus objicerentur, annotat *Schol. Ariſtoph.*

Μυςίλλω, in minutas partes ſeco; vid. ſupra μιςύλλω. A μυςίλη.

Μυςιπολεύω, curo ſacra, operor ſacris. A

Μυςιπόλος,

Μυςιπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſacra myſtica tractat, ſacerdos, myſta. Ex μύςης, et πολέω.

Μύςις, ιδος, ἡ, quæ initiatur ſeu initiata eſt ſacris; (2) quæ ſacra docet. A μύςης.

Μυςοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſacra arcana continens. Epith. templi. *Ariſtoph.* Ex μύςης, et δέχομαι.

Μυςοπολεύω, idem quod μυςιπολεύω.

Μυςοπόλος, idem quod μυςιπόλος.

Μύςριον, ȣ, τὸ, cochlear parvum, *Gl. Vet.* lingula, Dim. à μύςρον.

Μυςριοπώλης, ȣ, ὁ, venditor cochlearium.

Μύςρον, ȣ, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) menſura duorum cochlearium. A μυςίλη.

Μύςρος, ȣ, ὁ, lingula, *Gl. V.* cochlear.

Μύσφονον, ȣ, τὸ, muſcipula, *Heſ.* Ex φόνος.

Μυτακίζω, literam μῦ ſæpiùs repeto. Hinc

Μυτακισμὸς, ȣ̃, ἡ, frequens literæ μῦ iteratio.

ΜΥΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, genus conchæ, cujus exuſtæ cinis vim cauſticam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, naſus, peculiariter piſcium, atramentum ſepiæ.

Μυττωτεύω, f. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, intritum ex alliis, caſeo, et ovo; alliatum, moretum, ὑποτρίμμα διὰ σκορόδȣ, *Schol. Ariſtoph.*

Μυττωτὸς, ȣ̃, ὁ, intritum, *Gl. V.*

Μυχαίτατος, et μυχοίτατος, η, ον, penitiſſimus, intimus. A μυχὸς. Unde

Μύχατος, η, ον, intimus, abſtruſus, *ap. Poëtas.*

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, *Suid.* ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηβόρος, ὁ ϗ ἡ, qui in cavernis ſeu latibulis comedit. Ex μυχὴ, et βορά.

Μυχθίζω, f. ίσω, gemo, ſuſpiro; (2) irrideo, ſuſpenſo naſo derideo, *Suid.* A μύζω.

Μυχθισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuſpirium, gemitus. A præc.

Μυχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuſpirioſus. A μύζω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abſtruſus. A μυχὸς.

Μύχιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Μυχμὸς, ȣ̃, ἡ, ſonus, qui per nares redditur, deteſtandi, vel irridendi causâ. A μύζω.

Μυχόθεν, è profundo. A μυχὸς. Unde

Μυχόνδε, *adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ȣ, τὸ, ſpecus, ubi cavus receſſus et vorago ponti eſt. Ex πόντος.

ΜΥΧΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, penetrale, intimus locus, receſſus; (2) ſinus maris; (3) penetrale domûs; (4) adytum.

Μυχȣρὸς, ὁ, cuſtos μύχȣ. Ab ȣ̃ρος.

Μυχώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, *Gl. V.* A μυχὸς.

ΜΥ'Ω, fut. ύσω, *propriè* premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo, &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Activè ut ἡ ὑςέρη μύει τὸ ςόμα, *Aret.* et Neutral. ut μύωσιν αἱ φλέβες, *Id.*

Μυώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ad mures pertinens; (2) muſculoſus, lacertoſus, toroſus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus toroſus, muſculoſus, pulpa brachiorum et coxarum, itemque ſura, *Ph.* μυὼν, muſculus. Ab eod. Unde

Μυωξὸς, ȣ̃, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvenſem et paluſtrem; glis gliris, *Gl. V.* μυωξοὶ, glires, *Gl. V.*

Μυωπάζω, f. άσω, ſum luſcioſus; cæcutio, *tropicè* parum video, 2 *Pet.* 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, et ὀπὴ.

Μυωπιάζω, άσω, luſcioſus ſum. A μύωψ.

Μυωπίας, ȣ, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum qui non niſi proxima videre poſſunt. A μυωπάζω.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œſtro agitari, irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, ȣ̃, τὸ, auricula muris, *herba.* Ex μῦς, et ȣ̃ς.

Μυωτὸς, ὴ, ὸν, murinus; muſculoſus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, claudens oculos, connivens, *Ph.* pætus; (2) tabanus, aſilus, veſpa, *Nic.* (3) item calcar. Ex μῦς, et ὤψ.

Μῶα, ἡ, Muſa, *Lacon. ap. Ariſtoph.* carmen.

Μωκάω, ῶ, et μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis diſtorto, ſubſanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irriſio, illuſio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, *Suid.* A

ΜΩ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, fatuus, irriſor, deriſor, capillator, ſtultus, amens, *Suid.* At *Ph.* μῶκος, hæc ſanna, ſubſannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, *Heſ.* A

ΜΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exſtructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur, in lapidibus conjungendis, *Gl. V.* μῶλος, moles.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulboſa, et rutæ ſilveſtris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, ſegnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remiſſus. A

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, idem. Hinc

Μωλύτερον, obtuſius, infirmius, *Etym.*

Μωλύτης, ȣ, ὁ, hebes, tardo ingenio, *R. A.*

Μωλυτικὸς, ὴ, ὸν, debilitans, hebetans; (2) periculoſus, timendus.

Μωλύω, ſive μωλύνω; μωλυόμενα, *ap. Hippocr.* paulatim emarceſcentia. A μῶλυς.

Μωλωπίζω, vulnero, μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, vibicoſus. A

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium, vibex plagæ; μώλωπες, vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Τὰν ȣ̓δ᾽ ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων, *Theoc.* 9, 24. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμωμήσατο, à μωμέομαι.

Μωμεύμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro μωμέμενον.

Μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνται δὲ με πολλοὶ, *Theog.* 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehenſio, irriſio; (2) dictum ipſum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. μωμέω.

Μωμήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, ȣ̃, ὁ, reprehenſor, vituperator.

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, reprehenſibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia; (2) vituperatio; (3) Momus, Deus reliquorum omnium irriſor; (4) qui omnia reprehendit et irridet, irriſor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, reprehendendi animo conſidero; (2) victimas inſpicio. A

Μωμοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendendi animo obſervat, qui reprehendenda obſervat; (2) qui victimas inſpicit, probandi causâ.

ΜΩ͂Ν, *adv.* num, numquid, an, utrum.

Μώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens. Ex μόνος, et ὄνυξ.

Μώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Μωραίνω, f. ανῶ, ſtultè ago, ſtultus ſum; et μωραίνομαι, ſtultus fio, infatuor, ἐμώρανεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, *Rom.* 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, *Matt.* 5, 13. A μωρὸς.

Μωρανθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. μωραίνω.

Μωρανθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia, fatuitas; vecordia, ſocordia, *Ph.* (2) de coitu dixit Eur. *Ern.* Ab eod.

Μώριον, ȣ, τὸ, mas mandragoræ quibuſdam, teſte *Dioſc.* Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtultè malitioſus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtulta ſeu inepta loquor, inſulsè blatero; ſcurror, *Gl. V.*

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium, ineptiæ, ſtultus ſermo. A

Μωρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inepta et ſtulta loquens, inſulsè blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ȣ, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus, fatuus; ineptus, *Ph.* Voc. Att. ὦ μῶρε.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtultè ſapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, ſtulta ſapientia. A

Μωρόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtultè ſapiens.

Μωρόσυκον, ȣ, τὸ, morum ſycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, ſtultitia, fatuitas:

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. A μωρὸς.

Μωρῶς, *adv.* ſtultè, fatuè; ineptè, abſurdè.

Μώρωσις, εως, ὁ, ſtultitia, fatuitas. A μωρόω.

Μῶσαν, *Muſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μȣ̃σαν.

Μῶσθαι, quærere, *Lacon.* A μάομαι.

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, et nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, et cum lineolâ infernè poſitâ (ν) *quinquaginta millia.*

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, inſtrumentum muſicum, citharæ fere ſimile.

Νάβλας, ȣ, ὁ, idem.

Ναβλιςὴς, ȣ̃, ὁ, nablam pulſans. A νάβλα.

Νᾶες, *naves*, nom. pl. à ναῦς, *navis.*

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola, *in Epig.* A ναίω.

Ναέτης, ȣ, ὁ, idem, ab eod.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ȣ̃, ὁ, Nazarenus.

ΝΑΙ', *adv.* næ, ita, etiam, ſanè, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales et fontanæ. A νάω, *fluo.*

Ναΐδιον, ȣ, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim.

Ναῖεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔναιε, à ναίω.

Ναίεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔναιε.

Ναιετάεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐναιετάες, à ναιετάω.

Ναιετάȣσα, *habitans*, præſ. part. act. fem. gen.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάȣσι, habitantur; ναιετάασκε, habitabat, imperf. *Ion.* pro ἐναιέταες; ναιετάοντα, acc. ſing. partic. habitantem; ναιεταώσας, acc. plur. fœm. pro ναιεταȣ́σας. Ἄλλοι δὲ πλεῖςοι τήνδε χθόνα ναιετάȣσι, *Dion.* Περ. 265. A ναίω.

Ναιετάωσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάȣσι.

Ναιέτης, ȣ, ὁ, habitator, incola; uſitatiùs ναέτης. Ab eod.

Ναίοισαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίȣσαν, à ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

Ναῖος, ία, ιον, nauticus, *Dor.* pro *Ionicè* νήϊος.

ΝΑ'ΙΡΟΝ, ȣ, τὸ, odoramentum quoddam, *Theophraſt.*

Ναϊσκάριον, ȣ, τὸ, ædicula, ſacellum, *Gl. V.* ſacrarium, *Ph.* A

Ναΐσκος, ȣ, ὁ, ſacellum, Dim. à ναὸς.

Ναιχὶ, *adv.* omninò, ſanè, ita, *Att.* pro ναί.

ΝΑΙ'Ω, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε. imperf. habitabat; ab hoc aliud imperf. *Ion.* ναίεσκον, habitabam. paſſ. ναίομαι, habitor. Μυχοῖς ναίεσαν ἐςίας ἐμῆς, *Eur. Med.* 397. Ξένην πόλιν ναίω, *id. Ph.* 372. Ὑπ᾽ ἀνδρῶν ναιόμεναι, ſcil. νῆσοι, *Dion.* Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, *Gl. V.*

Νακοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, ſeu fullo. Ex ſeq. et δέφω.
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.
Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo, *Poll.* ubi νακοτιλτȣ̃ντες, part. A
Νακότιλτης, ȣ, ὁ, qui villoſas pelles vellit, *Poll.* Ex νάκος, et τίλλω.
Νακότιλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velleris in modum vulſus, *Poll.* Ex iiſd.
Νάκτης, ȣ, ὁ, fullo. A νάσσω.
Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo et conſtipando completus; νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτὸν, denſum, preſſum, *Gl. V.* Ab eod.
Νᾶμα, ατὸς, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, *Gl. V.* latex, unda, *Ph.* A νάω. Hinc
Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans.
Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.
Ναματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginum et fontium plenus, riguus. Ab eod.
Νᾶν, *navem*, acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, à ναῦς.
Νανίον, ȣ, τὸ, pupus, *Ph.* A νάνος.
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, *Hſ.*
ΝΑ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, nanus, pumilio.
Νανοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui naturâ pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex φύω.
Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
—'ναξ, rex, *per Aphæreſin*, pro ἄναξ.
Ναξιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Naxio opere, ſeu in inſulâ Naxo factus. Ex Νάξιος, et ἔργον.
Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.
Ναοποιέω, ῶ, templum edifico. A
Ναοποιὸς, ȣ̃, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, et ποιέω.
Ναοπόλος, ȣ, ὁ, æditu us; (2) ſacerdos. A πολέω.
ΝΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *propriè* domicilium; dein ædis pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱερȣ̃, templi, in quo ſimulacrum Dei dedicatum eſt; in Sac. Lit. pars templi Hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. A νάω.
Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, æditu us.
Νάπεια, ας, ἡ, ſinapi, *Nic.* A νάπυ.
Νάπη, ης, ἡ, idem quod
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus et ſilvoſus, ſaltus; vallis nemoroſa.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, ſinapi.
Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum.
Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, è nardo confectus.
Ναρδίτης, ȣ, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.
Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A νάρδος.
Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος, et λίπος, *pinguis*.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. *Gl. V.* νάρδος, hoc ſiler.
Ναρδόςαχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, *Galen.*
Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
Ναρθηκίζω, (à νάρθηξ, 2.) alligo os fractum et ferulis firmo. *Sch. Ariſtoph.*
Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius.
Ναρθηκοπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulis repletus. *Æſch. Pr.* ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, et πληρόω.
Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, et φέρω.
Ναρθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam; (4) locus, ubi ſtabant catechumeni. *Ern.*
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.
Ναρκάω, et έω, ῶ, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco. Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τȣ̃ μηρȣ̃ *Gen.* 32, 25. Πλῆθος ὀςῶν αὐτȣ̃ ἐνάρκησε, *Job.* 33, 19. Νάρκησε χεὶρ, *Hom. Il.* 8, 328.
ΝΑ'ΡΚΗ, et νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere faciens; (2) torpor, veternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium-magnum, *Dioſc.*
Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, ſtupor. A ναρκάω.
Νάρκησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, è narciſſo factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc
Ναρκισσίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis.
Νάρκισσος, ȣ, ὁ, vel ἡ, narciſſus, flos quidam. A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur. *Angl.* Daffodil.
Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo et tollo. Ab eod. Unde
Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus, *Hipp.*
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ſtupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde
Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens.
Νάρτη, ης, ἡ, Narta, inter ea quæ odoramentis, et unguentis admiſcentur, *Theophr.*
Νάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, à νάω.
Νάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, à νάω.
Νασιώταν, acc. ſing. *Dor.* pro νησιώτην.
Νασμὸς, ȣ̃, ὁ, fluentum, latex. A νάω.
Νασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμὸς.
Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔνασα, à νάω.
ΝΑ'ΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, *Gl. V.* perf. paſſ. part. νενασμένος, refertus, plenus.
Νας-ίσκος, ὁ, parvus νας-ὸς, placentula.
Νας-οκόπος, ȣ, ὁ, inciſor τȣ̃ νας-ȣ̃. A κόπτω.
Νας-ὸς, ἡ, ὸν, confertus, fartus, denſè plenus, denſus, ſolidus, firmus, ut turris; (2) *Subſt.* placenta è melle, uvis paſſis, aliiſque condimentis. A νάσσω.
Νας-οφαγέω, ῶ, f. ήσω, νας-ὸν edo. A
Νας-οφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui νας-ὸν edit. Ex νας-ὸς, et φαγεῖν.
Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγὸς.
Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν, à ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde
Ναυάγιον, ȣ, τὸ, propriè fragmentum navis, tabulæ aliaque è naufragio collecta; (2) dicitur tamen et pro naufragio.
Ναυαγὸς, ȣ̃, ὁ, naufragus. Ex ἄγνυμι.
Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis quâ vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.
Ναύαρχος, ȣ, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, et ἀρχὴ.
Ναυάτης, ȣ, ὁ, corruptè legitur pro
Ναυβάτης, ȣ, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, et βαίνω, *ſcando.*
Ναυηγὸν, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγὸν.
Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.
Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.
Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.
Ναυκλήριον, ȣ, τὸ, navigium, naucleriaca poſſeſſio. Ab eod.
Ναύκληρος, ȣ, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus, *Gl. V.* navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam adjectivè pro nauticus; ut ναύκληρον πλάτην, nauticum remum, *Hſ.* metaphoricè paterfamilias, *Poll.* Ex ναῦς, et κλῆρος.
Ναυκληρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à nauclero elocatur. A ναύκληρος.
Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.
Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribûs; ap. Athenienſ.
Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, ad ναυκράρȣς pertinens. A
ΝΑΥ'ΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſes. Vide *Suid.* et *Poll.*
Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus ſupero, navali pugnâ vinco. *Xen.* A
Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, et κρατέω.
Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.
Ναυκρατία, ας, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.
Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, et κρατέω.
Ναύλας, ȣ, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.
Ναῦλον, ȣ, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur, *Ph.* navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.
Ναῦλος, ȣ, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, ad quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod.
Ναυλοχέω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi incidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior.
Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.
Ναύλοχον, ȣ, τὸ, ſtatio navium. A
Ναύλοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi commodus, *Subſt.* locus tranquillus, ubi naves velut requieſcunt; ſtatio navium, portus. Ex λόχος.
Ναυλόω, naulo conduco. A ναῦλον.
Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno.
Ναυμάχης, ȣ, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.
Ναυμαχήσειω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, et μάχη.
Ναυμάχιον, ȣ, τὸ, mulcta ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.
Ναυμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navale prælium committens. Ex iiſd.
Ναύμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quo dimicatur è navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.
Ναῦν, *navem*, acc. ſing. à ναῦς, *navis*.
Ναυπηγευμένως, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγȣμένȣς, à
Ναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγὸς.
Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.
Ναυπηγήσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navibus fabricandis aptus. A præc.
Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.
Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.
Ναυπήγιον, ȣ, τὸ, locus ubi naves compinguntur. A
Ναυπηγὸς, ȣ̃, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, *Gl. V.* faber navalis. Ex ναῦς, et πήγνυμι.
Ναύπορος, ον, epith. litoris, portus quo naves appelluntur. A πείρω.
ΝΑΥ~Σ, ἡ, navis, *inpr.* longa, h. e. quâ utebantur in præliis maritimis; τῆς νεὼς, τῇ νηὶ, τὴν ναῦν· αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς; Sic in ſolutâ oratione. At *ap. Poët.* ἡ νηῦς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ; item τῆς νηὸς, τὰς νέας.
Ναῦσθλον, τὸ, naulum, *Hſ.* pro ναῦλον.
Ναυσθλόω, ῶ, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυσθλώσομαι, navem inſcendo. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, ȣ̓ ναυσθλώσομαι, *Ariſtoph. P.* 126. A præc.
Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, propriè quâ navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.
Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauseo. A ναυσία.
Ναυσίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in navibus seu ex navibus vivit.
Ναυσίδρομος, ον, epith. venti, navium cursum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ναῦς, et τρέχω.
Ναυσίκλειτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ναυσίκλειτος, είτη, είτον, re navali clarus.
Ναυσίκλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauseans. A ναυσία.
Ναυσιπέδη, ης, ἡ, qu. dic. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, *Luc. Lex.*
Ναυσιπέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. A περάω.
Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, *Eust.*
Ναυσίπομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, naves vehens et promovens; ut ναυσίπομπος ἄυρα, *apud Eurip.* ventus secundus. Ex πέμπω.
Ναυσίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, et πόρος.
Ναυσιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navi permeans.
Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum affert.
Ναυσίφερτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui navi fertur.
Ναύσταθμον, ȣ, τὸ, navium statio.
Ναύσταθμος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, seu duco, navi deduco; (2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τὶ χρήσων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; *Eur. Med.* 682. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν; *Or.* 723. A ναύστολος.
Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio seu profectio, quæ fit navi, *R.* A
Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A
Ναύστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navi vehens.
Ναυτεπιβάτης, ȣ, ὁ, qui navi fervit, ut suum lucretur naulum, *R.*
Ναύτης, ȣ, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος, *adj.* in Epigr. qu. dic. navalis cursus. A ναῦς.
Ναυτία, ας, ἡ, nausea. Ab eod. Hinc
Ναυτιάω, ῶ, nauseo, *metaph.* respuo, quasi nauseans.
Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus; navalis; classicus; exercitatus in re nauticâ; τὸ ναυτικὸν, ȣ, res nauticâ, copiæ navales, classis.
Ναυτικῶς, *adv.* nautarum more.
Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.
Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχȣ̃ τῆς Ἑλληνικῆς ϗ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένȣς, *Luc. Toxar.* Ab eod.
Ναυτίλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nauticus, navigatorius; (2) piscis, polypi species. A ναῦς.
Ναυτιλοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nautas perdens. Ex ναυτίλος, et φθείρω.
Ναυτιόεις, εντος, ὁ, nauseosus. A ναυτία.
Ναυτιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ναυτιώσεις, *apud Hipp.* effusiones sanguinis, per translationem ab iis, qui in nauseâ sanguinem vomunt. A ναυτίωσις, quasi à ναυτιόω.
Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, propriè judices nauticis liti bus cognoscendis deputati. Vid. *Poll.* Ex ναύτης, et δίκη, *jus.*
Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.
Ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A
Ναυτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nautas legit, vel cogit. Ex ναύτης.
Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.
Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*
Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A
Ναύφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, et φθορὰ, *corruptio.*
Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus,* dat. pl. *Poët,* ut παρὰ ναῦφιν, à navibus. A ναῦς.
Ναυφρακτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navibus septus, navibus armatus et munitus. Alicubi et pro ναύσταθμος.
Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus custodiendarum navium.
ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, naptha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiam flamma transit, ἀπὸ τȣ̃ ἀνάπτω, *Diosc.* lib. 1. cap. xcix.

Νάφθας, ȣ, ὁ, idem.
Νάω, fluo; mano, scaturio.
Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitare feci, collocavi; quasi à νάομαι, aor. 1. med. νάσσατο, pro ἐνάσσατο, habitavit; a. 1. pass. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit.
Νέα, acc. sing. *Poët.* pro ναῦν, à ναῦς.
Νεάγγελτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper nunciatus, novus, Ex νέος, et ἀγγέλλω.
Νεαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper genitus. Ex νέος, et γίνομαι.
Νεάζω, f. άσω, juvenesco; adolesco, juvenilem ætatem ago; juvenis seu robustus sum; juveniliter sapio vel ago; νεάζεσθαι recentari, *Gl. V.* Μῶν νεάζων ȣ̓κ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν; *Eur. Ph.* 720. A νέος.
Νεαίρετος, ον, recens captus.
Νεακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro νεηκὴς, idem quod
Νεακόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex νέος, et ἀκονάω.
Νεαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit; (2) novellus, nuper natus. Ex νέος, et ἄλδω, *augeo.*
Νεαλέστερος, recentior. A
Νεαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens. (Quasi propriè de pisce, ab ἁλίσκω, capio, quasi recens captus,) recens emptus, epith. servi vel militis tironis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugnâ, nisi αλης est mera terminatio. *Ern.*
Νεάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens captus, emptus.
Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, *R.* Ex νέος, et ἀμέλγω.
Νεὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis, *Eust.* A νέον.
Νέανδρος, ον, juvenilis, strenuus. Ab ἀνὴρ.
Νεανίας, ȣ, ὁ, adolescens, juvenis; audax, strenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A νεὰν.
Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; *ap. Philon.* A νεὰν. (nisi potius sit νεανιεια. A νεανιεύομαι. *Ern.*)
Νεανίευμα, ατος, τὸ, idem; juvenilis jactantia. A
Νεανιεύομαι, juvenesco, juventutis annos ingredior; (2) juvenili audaciâ et petulantiâ ago. A νεανίας. Unde
Νεανικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis; (2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus. Ab eod.
Νεανικῶς, *adv.* juveniliter; (2) robustè, strenuè; (3) lautè, opiparè.
Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, *Exod.* 2, 8. A νεὰν.
Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis; νεανισκεύματα, juvenilia. A
Νεανισκεύω, et νεανισκεύομαι, juvenesco, juvenilem ætatem ago. A
Νεανίσκος, ȣ, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.
Νέανσις, εως, ἡ, quasi à νεαίνω, quod esset *renovo.* Vid. νέασις.
Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis adolescens. A νέος.
Νεαοιδὸς, ȣ, ὁ, vel ἡ, recens poëta. *Epigr.*
Νεάπολις, εως, ἡ, urbs seu civitas nova. Hinc
Νεαπολίτης, ȣ, ὁ, novæ civitatis civis.
Νεαροποιέω, ῶ, recens seu novum facio.
Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.
Νεαροφόρος, recentaria, *G. V.* A φέρω.
Νέαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navis rector. Ex νεὸς, pro ναὸς, à ναῦς, et ἄρχος.
Νεαρῶς, *adv.* juveniliter, pueriliter.
Νεάσιμον, novale, *Gl. V.* A
Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, *apud Theoph.* ubi tamen alii νέαγσις, *Gl. Vet.* νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.
Νέας, acc. pl. *Poët.* pro νάας, à ναῦς.
Νέαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, à νέω, *struo,* vel *habito,* Poët. pro ναίω.
Νεάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, extrema, ultima, seu ima chorda. A νέατος.
Νεατὶς, ίδος, ἡ, *Gl. V.* νεατὶς, vervactum. A
Νέατος, άτη, ατον, novissimus, ultimus; (2) novalis, *Gl. V.* A νέος.
Νεατὸς, ἡ, ὸν, novatus, renovatus, novalis; *subst.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex αὔξω.
Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, *Gl. V.* νεάω, novello. Hinc part. νεωμένη, *ap. Hesiod.* Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.
Νεβρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex hinnulo est. A νεβρὸς.
Νεβρίας, ȣ, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, mustelus nebrias, *apud Aristot.*
Νεβριδόπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vestem seu peplum gestans ex pellibus hinnuleis.
Νεβριδοστόλος, ον, nebridibus indutus.
Νεβρίζω, pelle hinnuleâ vestio; *pass.* seu *med.* nebridem gesto, induo. A
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; gestamen Bacchi et bacchantium. A νεβρὸς.
Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.
Νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libro Patri sacra; à nebridum similitudine, *Plin.*
ΝΕΒΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.
Νεβροτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulos pariens. Ex νεβρὸς, et τίκτω.
Νεβροφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum occisor.
Νεβροχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hinnulis gaudens, epith. Apoll. Ex νεβρὸς, et χαίρω.
Νεβρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρὸς.
Νεῖσθαι, *redire,* præs. inf. med. verbi νέομαι.
Νέηαι, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro νέησαι.
Νηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens natus. A νέος, et γίνομαι.
Νεηθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.
Νεήκεσσι, dat. pl. *Poët.* pro νεήκεσι, à
Νεήκης, έος, vel νεηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, et ἀκὴ.
Νεηκονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem, *Hes.* Ex ἀκονάω.
Νεηλάτης, ȣ, ὁ, remex, navem impellens, *Hes.* Ex ναῦς, et ἐλαύνω.
Νεήλατος, recens molitus; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, *ap. Demosth.* melle, uvis passis, et viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, *secundum Harpocrat.* quasi νεωστὶ ἀληλεσμέναι, ab ἀλέω, molo. Sed sunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut et ἐλατὴρ est placentæ genus. Ab eod.
Νεηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens illitus. Ex νέος, et ἀλείφω.
Νέηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, *Ph.* Ex νέος, et ἔλευθος.
Νεήνιδι, dat. sing. *Ion.* pro νεάνιδι, à νεᾶνις.
Νεηνίης, νεῆνις, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.
Νεήφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, et φημὶ.
Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρὸς.
Νειατόθεν, ex imo.
Νείατον, *infimum,* accus. singul. *per Sync.* pro νειέτατον, à νειότατος, *infimus,* quod est superlat. à *Poët.* νεῖος, pro νέος.
Νεικείεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, à *Poët.* νεικείω, pro νεικέω, *rixor,* Hom. Il. 2, 221.
Νεικείησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικέῃ.
Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A
Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, et έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὼ γὰρ νεικείεσκε, *Il.* 2, 221.
Νείκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.
Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. *Ap. Clem. Alex.*
ΝΕΙ̃ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.
Νειλαῖος, αία, αῖον, (et Νειλεῖος, *Ern.*) Niliacus. A Νεῖλος.
Νειλοθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in Nilo crescens. Ex νεῖλος, et θέρος, *æstas.*
ΝΕΙ̃ΛΟΣ, ȣ, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.
Νειλοσκόπειον, τὸ, columella, in quâ incrementa Nili cernebantur. A σκοπέω.

Νειλῶις ἴδος ἡ, Nilotica, Ægyptiaca, nisi leg. νειλῶτις, *Epigr.*

Νειλώτης, ȣ, ὁ, Nili incola.

Νειμάσα, a. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νεῖμε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *adv.* in imo fundo aut loco:

Νεῖον, *adv.* nuper. A νέος.

Νειοποιέω, ῶ, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, ȣ̃, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, *Hes.* Ex νέος.

Νειοτομεύς, έως, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νειὸς, et τέμνω.

Νειρίτης, ȣ, ὁ, nerita, cochleæ genus, *Opp.*

Νείσσεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro νείσσεσαι. A

Νείσσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiscor. A νέω.

Νείτται, 3. sing. præs. ind. med. pro νέεται, à νέομαι.

Νείφω, madefacio; pro νιφω, ningo.

Νειχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. νείσσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, à

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, dat. νεκάδεσσι. A νεκρὸς.

Νεκράγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortui nuncius, *Suicer.*

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, et ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus à Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio. Ex νεκρὸς, et ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, mortualis, feralis. *Gl. V.*

Νεκρικῶς, *adv.* in modum mortuorum:

Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortuis gravis. Ex βάρος, de cymbâ Charontis.

Νεκροβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos devorans. Ex βορὰ.

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mortuos recipiens, *Æsch. Pr.* 153. Ex δέχομαι,

Νεκροδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Νεκροδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum mortuorum.

Νεκροθάπτης, ȣ, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex θάπτω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

Νεκροκαύστης, ȣ, ὁ, bustuarius, ustor, *Ph.* A νεκρὸς, et καίω.

Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos, seu defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ȣ, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, et locus ipse ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπέρνας, ȣ, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, et περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, ȣ̃, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς et πέμπω.

ΝΕΚΡΟ'Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροστόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, et στέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς, et συλάω.

Νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ȣ, ὁ, mortuorum sepultor, *Hes.*

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario. Ex νεκρὸς, et τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ȣ, τὸ, fœtus abortivus.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor. A

Νεκροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, *Suicer.*

Νεκροφορεῖον, ȣ, τὸ, sandapila, *Ph.* A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, *Gl. V.* A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νεκρῶμαι; νενεκρωμένος, p. pass. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε ȣ̃ν τὰ μέλη ὑμῶν, *Col.* 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortifer. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, *Gl. V. Rom.* 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum; processionem immutabilis providentiæ significat, secundum antiquos Theologos. Hinc

Νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; divinus.

Νεκτάριον, ȣ, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, *Dioscor.* herba quædam.

Νεκταρίτης, ȣ, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, seu helenio conditum.

Νεκταροσταγης, έος, ὁ ϗ ἡ, nactare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκταρ, et στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, necydalus, insectum è bombylio mortuo natum.

Νεκυηγὸς, ȣ̃, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, et ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, seu mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, seu ειά, V. νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ȣ, τὸ, V. νεκρομαντεῖον.

Νεκυομαντήϊον, ȣ, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, V. νεκρόμαντις.

Νεκυοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. *Nonnus,* epith. Christi. Ex νέκυς, et σεύω, vel σόω.

Νεκυοστόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mortuos transmittit, epith. Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕ'ΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui cadavera, dat. νεκύεσσι, mortuis. Ὀυ γὰρ τὶς φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γ.νέται, *Il.* 5. 409. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, *Ph.* parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca orboribus densa, sylvosa, *Hes.* (2) Nemæa, ludi Jovi celebrari à Græcris soliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemæa, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, seu Argolidis. Hinc

Μεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Numeæus, è Nemæâ oriundus.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco. A νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemæus. A Νεμεῖα.

Νεμεσάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, à νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, et νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irasco, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem, seu reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens ei lætitiam è successu.* aor. 1. part. νεμεσήσας; pass. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθεὶς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *Epigr.*

Νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis; (2) parentalia, inferiæ.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus; (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζη, 2. sing. præs. act. verbi

Νεμεσίζω, et frequentiùs νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. Ἥρη δ' ἔτι τόσον νεμεσίζομαι, *Il.* 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quâdam invidiâ; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res alicujus prosperas, vel adversas, quibus est indignus; (4) indignatio ob scelератum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quæ felicibus hominum rebus invideret eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ut insolentiam ex fortunâ ortam coerceret ac reprimeret. *Ph.* νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, à νεμεσάω.

Νεμεσσατὸν, acc. sing. *Poët.* et *Dor.* pro νεμεσσητὸν.

Νεμέσσηθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. Poët.* et *Bœot.* pro ἐνεμεσσήθησαν, à νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor, *Rob.* A νέμω.

Νεμηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio; (2) pabulatio, *Gl. V.* A νέμω. Unde

Νεμητὴς, ȣ̃, ὁ, partitor, distributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, et pascuus; (2) pudendum muliebre; (3) oculi cavum, *Hes.* A

ΝΕ'ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum et divido, partior; (2) νέμω, et frequentiùs νέμομαι, possideo, habeo, colo; (3) νέμω, pasco; νέμομαι, pascor; (4) νέμω, administro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. (6) gesticulor, salto. *Ern.* Ἐι πατρὸς νεμοι τίν' ὤραν τȣ̃ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is benè succedat, *Soph. Trach.* 56. Ἥμαρτον, ἔι τὶ τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, *ibid.* 490. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν ἐυχρυσον νέμεις, *id. Phil.* 392. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, *Aristoph. Av.* 159. Κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, 389. Ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον, *Pind. Ol.* 2, 112.

Νένασαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Dor.* pro νένησαι, à νάω.

Νενέαται, 3. pl. perf. indic. pass. *Ion.* pro νένηνται, à νέω.

Νενέμηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. νέω.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, *Hes. Sch. Apoll.*

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, à νικάω.

Νενίκημαι, *victus sum,* perf. ind. pass.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, patruus, vel avunculus, *Eust. Poll.*

ΝΕΝΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, stultus, fatuus, *Hes.*

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. v. νομίζω.

Νένοται, 3. sing. perf. ind. pass. *per Sync.* pro νενόεται, à νοέω.

Νένοφε, 3. sing. perf. ind. med. v. νέφω.

Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, à νοέω.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Hes.* v. νεαλδὴς.

Νεοάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens captus.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, et ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. Ex νέος, et βδάλλω.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novissimè in lucem editus; (2) tenuia germina omittens, *Rob.* Ex νέος, et βλαστάνω, *germino.*

Νεόβλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεόβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adesus, *Hes.* Ex νέος, et βορὰ.

Νεόβροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens irrigatus. *Hes.* νεόβροχοι, pregnantes, uterum ferentes. Ex νέος, et βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, modò pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος, et βιβρώσκω.

Νεογαμπτὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, *Gl. V.*

Νεόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit; nova nupta.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper natus, recens natus. Ex νέος, et γίνομαι.

Νεογέννητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ὁ ϗ ἡ, recens natus, seu ortus. A

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans modo natus. A νεογενὴς.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eodem.
Νεόγληνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Et νέος, et γλήνη.
Νεογλύφανος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens cœlatus. Ex νέος, et γλύφω.
Νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, *Vox Ion.* Ex νέος, et γείνομαι.
Νεόγονος, ȣ, ὁ, recens à partu. Ex iisd.
Νεόγραπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens scriptus, recens pictus, *Rob.*
Νεόγυιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος, et γυῖον.
Νεογύνης, ȣ, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex γυνή.
Νεοδάμαςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens domitus; (2) nova nupta. Ex δαμάω.
Νεοδαμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, et δαμώδης, pro δημώδης.
Νεόδαρτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A δέρω.
Νεοδίδακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit. Ex διδάσκω.
Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, *Eur.* Ex δαμάω, vel δέμω, *paro. Ern.*
Νεόδμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens exstructus; (2) recens domitus; (3) epith. recens nuptæ. Ex iisd.
Νεοδόμητος, ον, recens exstructus. A δέμω.
Νεόδορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens excoriatus. Ex νέος, et δορὰ, *pellis.*
Νεοδρεπεὺς, έος, recens decerptus. Ex δρέπω.
Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Νεόδριπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νεοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, juvenili facie præditus. Ex νέος, et εἶδος.
Νεοεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, *Hes.* Ex ἔργον.
Νεόζυγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens conjugatus, seu copulatus.
Νεόζυξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, epith. panis. A ζύμη.
Νεοήλιξ, κος, ὁ ᾗ ἡ, juvenilis.
Νεοθαλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus. Ex θάλλω.
Νεοθανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens mortuus. Ex θνήσκω.
Νεόθεν, *adv.* recens.
Νεοθηγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens acutus. Ex θήγω.
Νεοθηλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod νεοθαλής.
Νεοθὴξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής.
Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens expressus. Ex θλίβω.
Νεόθλιπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod νεοθανής.
Νεόθρεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens compactus, recens coagulatus; de caseo. A τρέφω.
Νεόθυτος, ὁ ᾗ ἡ, recens immolatus. A θύω.
Νεοίη, ης ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νόον νικήσε νεοίη, *Hom. Il.* 23, 604.
Νεοικοδόμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens ædificatus. Ex οἰκοδομέω.
Νέοικος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit; (2) in novâ urbe domum habens.
Νεοινία, vel νεοοινία, ἡ, solennia Bacchica, cum vinum novum defunditur. Ex οἶνος, (meliùs τὰ νεοίνια, pl. sc. ἱερὰ, *Ern.*)
Νεοκαλλιγράφος, ὁ ᾗ ἡ, eleganter scribens.
Νεοκατάγραφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens scriptus.
Νεοκατασκεύαςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens exstructus, recens conditus. Ex κατασκευάζω.
Νεοκατάσκευος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex κατασκευή.
Νεοκατάςατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίςημι.
Νεοκατάχριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens inunctus.
Νεοκατήχητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens institutus. Ex κατηχέομαι.
Νεοκάτοικος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod νέοικος.
Νεοκάττυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui recens solea subjecta est. Ex καττύω.
Νεόκαυςος, ὁ ᾗ ἡ, recens crematus. Ex καίω.

Νεόκαυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νεοκηδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex κῆδος.
Νεόκλωςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.
Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, recens fabricatus, nuper factus. Ex νέος, et κάμνω.
Νεόκμητος, ὁ ᾗ ἡ, idem; item recens mortuus. Ex iisd.
Νεόκοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens cæsus, ut νεόκοπος κάρδοπος, mactra recens excavata, Eupolis, *ap. Poll.* Ex νέος, et κόπτω.
Νεόκοπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ut νέα μύλη, mola recens incisa, *Aristoph. in V.* Ex iisd.
Νεόκοτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui novas iras animo concepit; (2) novus, recens, *Suicer.*
Νεόκρας, ατος, ὁ ᾗ ἡ, ut νεόκρας οἶνος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος, et κεράννυμι.
Νεόκρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νεόκτητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens adquisitus, nuper partus. Ex νέος, et κτάομαι.
Νεόκτιςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens conditus.
Νεόκτονος, ὁ ᾗ ἡ, recens occisus. A κτείνω.
Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo; juventus, *Gl. V.* vox Dorica. A νέος.
Νεολαμπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, novum seu magnum et clarum, *item*, insolitum, splendorem emittens. A λάμπω.
Νεόλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens collectus, nuper lectus; tiro, *Ph.* Ex νέος, et λέγω.
Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, *Ph.* Ex iisd.
Νεόληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, nuper captus.
Νεολκέω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem subduco. *Ph.* νενεολκημένος, subductus, p. pass. part. Ex ναῦς, et ἕλκω, *traho.*
Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. Ex iisd.
Νεόλλȣτος, vel νεόλȣτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens lotus, *Hom. in Hym.* Ex λέω.
Νεολώφητος, ὁ, ἡ, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. A λωφάω.
Νέομαι, nato; venio; vado.
Νεομάλακτος, ον, recens subactus, epith. panis recentis. A μαλάσσω.
Νεόμην, ηνος, ὁ ᾗ ἡ, ut νεόμηνι σελήνη, novæ lunæ; *ap. Aratum.*
Νεομηνία, ας, ἡ, nova luna, prima dies lunæ, vel mensis. Nam Græci menses non à calendis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspicantur. Ex iisd.
Νεόμυςος, ον, recens initiatus. A μύω.
Νέον *adv.* recens, nuper. A νέος.
Νεόνυμφος, ȣ, ἡ, nova nupta, *Ph.* Ex νύμφη.
Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lanâ. A ξαίνω.
Νεόξεςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens politus. Ex ξέω.
Νεοπαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex πήγνυμι.
Νεοπαθὴς, ὲς, recens à luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.
Νεοπειθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, nuper ad officium redactus. Ex πείθω.
Νεόπειςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisdem.
Νεοπενθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui in recenti luctu est. Ex πένθος.
Νεοπηγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod νεοπαγής.
Νεόπηκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Νεοπλεκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens, plexus, recens contextus. A πλέκω.
Νεόπλȣτος, ὁ ᾗ ἡ, recens ditatus.
Νεοπλυνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens lotus, *Poll.* Ex πλύνω.
Νεόπλυτος, ὁ ᾗ ἡ, idem. *Herodot.*
Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.
Νεοποίητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens factus. Ex iisd.
Νεοποίκιλος, ον, pulchrè recens, novus et pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus est interpretatio.
Νεοπολῖται, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, ȣ, ὁ, novus civis, *Poll.*
Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs novos habens cives. A præc.
Νεοπότιςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, nuper irrigatus. A ποτίζω.
Νεόποτος, ὁ ᾗ ἡ, qui recens bibit. Ex πίνω.
Νεοπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, et πρέπω.

Νεόπριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens serrâ sectus.
Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.
Νεόπυριςος, ον, recens fotus. A πυριάω.
Νεοῤῥαγὴς έος, ὁ ᾗ ἡ, recens ruptus. Νεοῤῥαγὴς φλὲψ, *Aret.* Ex ῥηγνύω.
Νεόῤῥαντος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens adspersus, recenter, madens. A ῥαίνω.
Νεοῤῥόφητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui recens sorbitionem sumpsit. Ex ῥοφέομαι.
Νεόῤῥυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. Ex ῥύω.
Νέορτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. Ex ὄρομαι.
ΝΕ´ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, *Gl. V.*
Νεὸς, ȣ̃, ὁ, novalis, novale. A νέος.
Νεοσίγαλος, ȣ, ὁ, propter novitatem et excellentiam admirandus, pulchrè recens, ut σιγαλόεντα *apud Hom.* mirando artificio facta, *Rob.*
Νεοσκαφὴς, ὲς, recens effossus, structus.
Νεόσμηκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens politus, purgatus. Ex νέος, et σμήχω.
Νεοσπαδὴς, ὲς, recens destrictus. A σπάω.
Νεοσπάρακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens dilaniatus. Ex σπαράσσομαι.
Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulsa. Ex σπάω.
Νεόσπορος, ὁ ᾗ ἡ, recens seminatus. A σπείρω.
Νεοσσεύω, et *Att.* νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσὸς. Unde
Νεοσσία, *Att.* νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile.
Νεόσσιον, seu νεοσσίον, *Att.* νεόττιον, ȣ, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.
Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A
Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, pullos nutriens. Ex νεοσσὸς, et κομέω.
Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex seq. et ποιέω.
ΝΕΟΣΣΟ`Σ, vel νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, pullus, nidus, *Ph.*
Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi pulli aluntur, aviarium. A
Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. à pueritiâ educari veluti pullus. A τρέφω.
Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A præc.
Νεόσσυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens incitatus, recens, *Hes.* νεόσσυτα, νεωςὶ ὁρμῶντα, νεαρά. Ex νέος, et σεύομαι.
Νεοςαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens constitutus, recens institutus. Ex ἵςημι.
Νεοςεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens coronatus, *Hes.* ubi gen. νεοςεφέος. Ex νέον, et ςέφω.
Νεοςράτευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοςράτευτοι, tirones, *Ph.* Ex νέος, et ςρατεύομαι.
Νεόςροφος, ȣ, ᾗ ἡ, nuper tortus velut funis, ideoque recens. Ex ςρέφω.
Νεοσύλλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens collectus, *Ph.* νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex συλλέγω.
Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.
Νεοσύςατος, ὁ ᾗ ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex συνίςαμαι.
Νεοσφαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex σφάζω.
Νεόσφακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.
Νοσφὰξ, άγος, idem et ab eod.
Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus.*
Νεοτελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recens absolutus. Ex τέλος.
Νεοτερφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, et τέρπω.
Νεότευκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus.
Νεοτευχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex τεύχω.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.
Νεοτήσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, juvenilis. A νεότης.
Νεότμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. Ex τέμνω.
Νεοτόκος, ȣ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, *Ph.* Ex τίκτω.
Νεότομος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, recens sectus. Ex τέμνω.

Νεοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper nutritus ; (2) recens natus. Ex τρέφω.
Νεοτριϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens tritus. Ex τρίϐω.
Νεότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοτρεφής.
Νεότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus.
Νεοττεία, ας, ἡ, nidi conſtructio ; (2) nidus, alveare apum :
Νεόττευσις, εως, ἡ, idem. A
Νεοττεύω, nidulor. A νεοττός. Unde
Νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, ſive νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus.
Νεόττιον, ȣ, τὸ, pullus. Ab eod. Unde
Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallinula.
Νεοττοκομέω, idem quod νεοτροφέω.
Νεοττοποιέω, nidulor, *Gl. V.*
Νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, pullus, et ovi vitellus.
Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex νεοττὸς, et τρέφω.
Νεȣργέω, ῶ, f. ήσω, novum facio, renovo ; νεȣργεῖσθαι, renovari. A
Νεȣ́ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper factus. Ex νέος, et ἔργον.
Νεȣργὸς, ȣ̃, ὁ, navium fabricator, *Poll.* Ex ναῦς, et ἔργον.
Νεȣ́τωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, et ȣ̓τάω.
Νεοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex φαίνομαι.
Νεόφθαρτος, ὁ, ἡ, idem quod
Νεόφθιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus ; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex φθίω.
Νεόφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modo prodiens ; (2) recens inſaniens, *Rob.* Ex φοιτάω.
Νεόφονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modo interfectus, *Rob.* Ex φένω.
Νεοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, *Poll.* Ex φύω.
Νεοφύρατος, ον, recens piſtus, epith. panis. A φυράω.
Νεοφυτεῖον, ȣ, τὸ, novelletum, *Gl. V.* A
Νεόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens plantatus ; novellus, novella, *Gl. Vet.* ut νεόφυτον δένδρον, *Poll.* et *Ph.* νεόφυτον, novellum. *Apud Scriptores Eccl.* νεόφυτος dicitur de eo qui recens ad fidem Chriſtianam acceſſit. Ex φύω.
Νεοφώτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus. Ex φωτίζω.
Νεοχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, recens ſculptus, modo impreſſus, *Gl. V.* rudis. Ex χαράσσω.
Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo, *Suid.* ſed uſitatiùs νεοχμόω. A νεοχμός.
Νεοχμὴ, ἡ, res novæ :
Νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.
Νεοχμίζω, novo, *Hef.* A
Νεοχμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, novus, recens. A νέος.
Νεοχμόω, ῶ, f. ώσω, res novas molior, innovo ; (2) immuto. A præc
Νεοχμῶς, recenter ; (2) aliquid innovando.
Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio ; rei novæ deſignatio ; (2) inſtauratio, refectio, ut virium. A νεοχμόω.
Νεόχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens illitus, modò obductus calce vel ſimili. Ex χρίω.
Νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.
ΝΕ´ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, poſteri, nepotes.
Νέποδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut piſces, h. e. ſine pedibus. Ex νέω, *nato*, et πȣ̃ς.
Νέρθε, vel νέρθεν, *adv.* ſubter, infra. Ab ἔνερθε.
Νέρτατος, infimus, imus, *Hef.* νέρτατα, ἔσχατα, ultima. A præc.
Νερτέριος, ίȣ, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.
Νερτεροδρόμος, ὁ ϗ ἡ, orci curſor, ſeu nuncius.
Νέρτερος, έρα, ερον, inferior ; νέρτεροι, inferi ; mortui.
Νέρτος, ȣ, ὁ, avis quædam.
Νεϛόρειον, τὸ, ϗ νεϛορὶς, ἡ, poculi genus *apud Athenæum*, lib. 11. *Dipnoſoph.*
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto.*
Νεῦμαι, veniam, redibo, fut. à νέομαι.
Νεύμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, à νέομαι.
Νεύοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi νεύω.
Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur ; (2) fides inſtrumenti muſici. A νεῦρον.
Νευρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro νευρᾶς.
Νευρία, ας, ἡ, funis è nervis tortus. Ab eod.
Νευρικὸς, ἡ, ὸν, nervorum vitio laborans.
Νεύρινος, ίνη, ινον, è nervis confectus, textus. Ab eod.
Νευρίον, ȣ, τὸ, fidicula, chordula. Dim.
Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus ; (2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.
Νευρίτης, ȣ, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites lapis. Ab eod.
Νευροϐάτης, ȣ, ὁ, in nervis ſeu funibus ambulans ; funambulus. Ex νεῦρον, et βαίνω. Unde
Νευρόϐατος, ȣ, ὁ, nervis ſe movens, *V. Lex.*
Νευροειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, nervo ſimilis. Ex νεῦρον, et εἶδος.
Νευρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervoſum caulem habens.
Νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito ; νενευροκοπημένος, p. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. Ex νεῦρον, et κόπτω.
Νευρολάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervis reſonans. Ex νεῦρον, et λαλέω.
ΝΕΥ῀ΡΟΝ, ȣ, τὸ, nervus in corpore animalium ; chorda in arcu ; νεῦρα, nervi ; vires ; fides.
Νευροπαχὺς, ῦα, ὺ, nervos craſſos habens.
Νευρoῤῥαφέω, ῶ, nervis conſuo.
Νευροῤῥαφικὸς, ἡ, ὸν, ad futuram pertinens. A
Νευρόῤῥαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex νεῦρον, et ῥάπτω, *ſuo.*
Νευροσπαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον, et σπάω.
Νευροσπαϛέω, ῶ, nervis ſeu fidiculis traho, attraho, protraho, ago ; νευροσπαϛέομαι, ȣ̃μαι, nervis fidiculiſque trahor.
Νευροσπάϛαι, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, ita ut ſuâ ſponte moveri viderentur.
Νευροσπαϛικὸν, τὸ, vis animi nervos movens. A
Νευρόσπαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, et σπάω.
Νευροτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, et τείνω.
Νευρότρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vulneratos, ſeu ſaucios nervos habens, cui tendines ſunt vulnerati.
Νευροχονδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex nervis et cartilagine conſtans. Ex νεῦρον, et χόνδρος.
Νευρόω, ῶ, f. ώσω, nervos adhibeo alicui, firmo, roboro ; νενεύρωται, nervis intentum eſt, p. paſſ. Νενεύρωται μὲν ἤδε συμφορὰ δεινῶς, *Ariſtoph. Lyſ.* 1083. A νεῦρον.
Νευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nervoſus. Ab eod.
Νευρώεις, ώεσσα, ῶεν, (rectiùs νευρόεις) nervoſus ; (2) validus, *Hef.* Ab eod.
Νεῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, à νεύω.
Νεῦσις, εως, ἡ, natatio ; (2) navigatio. A νέω.
Νεῦσις, εως, ἡ, nutus ; (2) inclinatio. A νεύω.
Νευϛάζω, nuto ; (2) nutu admoneo. Νευϛάζων κόρυθι βριαρῇ, *Il.* 20, 162. A νεύω.
Νευϛέον, natandum, *Plato.* A νέω.
Νευϛὴρ, ῆρος, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. Ab eod.
Νευϛικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, *Gl. V.* Ab eod.
Νευϛικὸς, ἡ, ὸν, deorſum tendens. A νεύω.
Νευϛὸς, ἡ, ὸν, natatilis, natans. A νέω.
ΝΕΥ´Ω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu ſignifico ; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόϐῳ πρᾶτρεψεν, *Soph. Antig.* 275.
Νέφεα, *nubes*, nom. pl. à νέφος, εός.
Νεφέλη, ης, ἡ, nubes ; (2) nebula ; (3) nubecula in urinâ ; νεφέλαι, retia et laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.
Νεφεληγερέταο, gen. ſing. *Æol.* pro νεφεληγερέτȣ. A
Νεφεληγερέτης, ȣ, ὁ, nubes excitans, nubes cogens ; Jovis epith. Gen. νεφεληγερέταο, voc. νεφεληγερέτα, pro nom. Ex νεφέλη, et ἐγείρω, vel ἀγείρω.
Νεφεληδὸν, nubis in modum. A νεφέλη.
Νεφέλῃσιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν pro νεφέλαις.
Νεφέλιον, ȣ, τὸ, parva nubes, nubecula ; (2) nubecula in urinâ ; (3) exulceratio in nigro oculi ; (4) macula in unguibus. Dim.
Νεφελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφέλη, et γείνομαι.
Νεφελοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubis ſpeciem habens ; nubilis. Ex νεφέλη, et εἶδος.
Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri ; ficti *à Luciano in Ver. Hiſt.*
Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium *ap. Ariſtoph.* Ex νεφέλη, et κόκκυξ.
Νεφελόω, nubibus obduco. Hinc
Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, nubeus, è nube factus.
Νεφελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nubilus.
Νεφίον, ȣ, τὸ, nubecula, *Gl. V.* à νέφος.
Νεφοειδὴς, ὲς, caliginoſus, obſcurus. A
ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula ; (2) nubes ſeu contractio frontis ; (3) ingens et conferta multitudo, νέφη, pl. nubes ; (2) retia. Hinc
Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obſcuro. Et paſſ. νεφόμενος, nubibus obductus ; a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum.
Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.
Νεφρίτης, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Νεφριτικὸς, ȣ̃, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat, *Ph.* renoſus. Ab eod.
Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, morbus renum, *Gl. V.* renum valetudo. A νεφρίτης.
Νεφροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, renibus ſimilis, renum formam habens. Ex νεφρὸς, et εἶδος.
Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix ſeu mater.
ΝΕΦΡΟ´Σ, ȣ̃, ἡ, ren ; (2) vota et ſenſa animi in Sacris. Hinc
Νεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, reni ſimilis.
Νέφω, *inuſ.* (pro νείφω) unde νένοφα, *Ariſtoph.*
Νεφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nubibus obductus, nubiloſus, nubilus. A νέφος.
Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio ; (2) nubila, ſeu nubes coactæ. A νεφόω.
ΝΕ´Ω, eo, redeo ; uſitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo, inf. νεῖσθαι, redire.
ΝΕ´Ω, nato, *Gl. V.* f. νεύσω, huic poteſt attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω ; a. 1. νεῦσαι, natare.
ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, neo, filum duco ſeu torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω.
ΝΕ´Ω, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, cumularunt, inf. νῆσαι, cumulare, p. paſſ. νενημένος, cumulatus. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, *Ariſtoph. Lyſ.* 375.
Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi et expurgandi curam habeo, ſum æditiuus, *Gl. V.* æditnor. A νεωκόρος.
Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui. A
Νεωκόρος, ȣ, ὁ, cui templi verrendi et expurgandi cura demandata eſt, æditiuus, æditimus, *Gl. V.* (2) curator, præſes ſacrorum. Ex νεὼς pro ναὸς, et κορέω.
Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, ſubduco, p. paſſ. νενεωλκημένον πλοῖον, navis ſubducta. Ex gen. *Att.* νεὼς, et ἕλκω.
Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis ſubductio.
Νεώλκιον, ȣ, τὸ, navale, locus in quem naves ſubducuntur. A
Νεωλκὸς, ȣ̃, ὁ, qui naves in ſtationem ſeu portum ſubducit, vel attrahit ; (2) qui è portu navem extrahit, et phalangis imponit. Ex gen. νεὼς, *navis*, et ὁλκή.
Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.
Νεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med. v. νέομαι.
Νεωμένη, *iterata, novata*, part. præſ. paſſ. f. g. *contr.* pro νεαομένη, à νεάω.
Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, ſtatio navium. A νεὼς, pro ναῦς.
Νεώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper emptus, (ſervus) novitius, *Ph.* Ex νέος, et ὠνητός.
Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, ſeu ædificationi templi præſum. A νεώς.
Νεωποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, gen. *Att.* νεὼς, et ποιέω.
Νεωρόω, ῶ, naves cuſtodio. Ex ὠρέω.
Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens, *apud Soph.* νεωρὴν βόϛρυχον, recentem cincinnum. Ex νέος, et ὥρα, vel ex νέον, et ἀιωρέω.
Νεώριον, ȣ, τὸ, locus in quo naves cuſtodiuntur ; navale ; pl. νεώρια, navalia, *Ph.* A νεωρός.
Νεωρὶς, ίδος, idem.
Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ. Vid. ſeq.
Νεωρὸς, ȣ̃, ὁ, *Hef.* νεωριοφύλαξ, cui navale cuſtodiendum committitur. Ex ὥρα.

Νεωρυχὴς,

Νεωρύχης, έος, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus. Ex νέος, et ὀρύσσω.

Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, *Gl. V.* Att. pro ναὸς.

Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.

Νεώσοικος, ȣ, ὁ, navale, ſtatio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, uſitatiùs.

Νεωςὶ, *adv.* noviſſimè, nuper, recens, *Ph.* A νέος.

Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmiſſo, ut ἐς νέωτα, in annum novum ſive venturum, ſive ſequentem. A νεόω.

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior; turbo; (2) immuto; (3) ſequor ſeu imitor juniorum mores, item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, *Thuc.* τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπȣς, *Luc.* A νεώτερος Unde

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis; (2) ſtultus.

Νεωτερισμὸς, ȣ̃, ὁ, rerum novarum ſtudium; (2) ſeditio, rebellio; (3) inſolentia, inſolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.

Νεωτεριςὴς, ȣ̃, ὁ, rerum novarum ſtudioſus, factioſus, *Ph.* Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.

Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, ſtudium rerum novarum. A

Νεωτεροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. Ex νεώτερος, et ποιέω.

Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεώτερόν τι, inſolens, inuſitatum, durius, gravius; (4) μηδὲν νεωτερὸν, nihil magis, vehementiùs. A νέος. Hinc

Νεωτέρως, *adv.* novâ ratione, novè.

Νεωτὸς, ȣ̃, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω. Unde

Νέωτος, ȣ, ὁ, novatio ſeu renovatio agrorum.

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos templi; æditυus, *Gl. V.* Ex νεὼς, et φύλαξ.

ΝΗ', *particula affirmantis et jurantis*; νὴ Δία, per Jovem, profectò, *Gl. V.* νὴ Δία, etiam; in comp. priv. (interdum etiam intendit et auget, ut νήχυτος, &c. *Ern.*)

Νῆα, acc. ſing. *Poët.* pro ναῦν.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.

Νήγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, et ἐγείρω, *excito.*

Νηδύϊα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina, interanea, dat. νηδυίοισιν, *Hom.* viſceribus. A νηδὺς.

Νήδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dulcis, ſuavis; quaſi ἥδυμος, ab ἡδὺς.

Νηδυόφιν, ex utero. A

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ναυσὶ.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω.

Νηήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A præc.

Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. paſſ. part. νενησμένος, netus, *Gl. V.* Ab eod.

Νηΐ, dat. ſing. *Ion.* pro ναυΐ, à ναῦς.

Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, Nymphæ fontium, et fluentorum. A νάω, *fluo.*

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis.*

ΝΗΙ'Σ, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inſcius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ȣ, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.

Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus, inutilis; (2) inſipiens. Ex νὴ, et κέρδος.

Νήκερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, et κέρας.

Νήκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Νήκεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis. Ex νὴ, et ἀκέομαι.

Νηκȣςέω, ῶ, f. ήσω. non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκȣ́ςησε θεᾶς, *Il.* 20, 14. Ex νὴ, et ἀκȣ́ω.

Νηκτὴς, ȣ̃, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato.*

Νηκτικὸς, ἡ, ὸν, natalis, qui natare poteſt. A

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, natans, natatilis. Ab eod. Unde

Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, *Poll.*

Νηλεγέως, immiſericorditer, *Heſ.* A νηλεγὴς, inhumanus, *Heſ.* potiùs *non curans, negligens.* Ex νὴ, et ἀλέγω.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neut. νηλεὲς, immiſericors, crudelis, inhumanus. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, *Hom. Il.* 19, 229. Ex νὴ, et ἔλεος.

Νηλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Νηλεῖως, *adv.* crudeliter, inhumanè.

Νηλεόποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudeli ſupplicio puniens. Ex νηλεὴς, et ποινὴ.

Νήλευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. A λεύσσω.

Νηλεῶς, *adv.* crudeliter, inhumaniter.

Νηλητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, *Schol. Homeri* pro νηλιτὴς.

Νήλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſcalceatus, *Heſ.* ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, et ἤλιψ, *calceus.*

Νηλίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem, *apud Suid.*

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, inſons, inculpatus. Ex νὴ, et ἀλιτέω, *pecco.*

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, *Gl. V.* netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.

Νημέρτεια, ἡ, veritas:

Νημερτέως, *adv.* verè. A

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, ſeu erratur. Ex ἁμαρτάνω.

Νηνεμέω, nullis ventis agitor, ſeu vexor, tranquillo cælo fruor:

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempeſtas, tranquillitas aëris. A νήνεμος, *Il.* 5, 523.

Νηνεμίην, acc. ſing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νηνέμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venti vacuus, ſerenus; *Gl. V.* tranquillus. Νηνέμος γὰρ ὁ τόπος, ϗ ἀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, *Ariſtot. Hiſt. An.* 6, 13. Ex νὴ, et ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξει, dat. ſing. *contr.* pro νήξεϊ, à νῆξις.

Νηξίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, natans; νηξίποδες vocantur piſces, qui et νέποδες. Ex νήχομαι, et πȣ̃ς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind. med. v. νήχομαι.

Νηοβάτης, ȣ, ὁ, navem conſcendens, nauta. Ex νηῦς, pro ναῦς, et βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ȣ, ὁ, templi purgator, æditυus. Ex νηὸς, pro ναὸς, et κορέω, *verro.*

Νηοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in templo verſans, æditυus, ſacerdos. Ex νηὸς, et πολέω.

Νηὸς, ȣ̃, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναὸς.

Νηὸς, gen. ſing. *Ion.* pro ναὸς, à νηῦς.

Νηοσόος, *Poët.* νεοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navium ſervator. Ex νηῦς, et σόος.

Νηȣ̃χος, ȣ, ὁ, navis cuſtos. Ab ἔχω.

Νηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſerias abolens, dolore carens. Ex νὴ, et πάθος, *dolor.*

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impexus, *Heſ.*

Νηπενθέως, *adv.* citra luctum. A

Νηπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu et mœrore carens; ſerenus, lætus; quo luctus tollitur, triſtitiâ liberans. Ex νὴ, et πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, ſtultitia; acc. pl. νηπιάας, *Il.* 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel ſtultè ago. *Gl. V.* νηπιάζειν, puераſcere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ, pueritia, *Gl. V.* A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, ſtultè agere, laſcivire, *ap. Hom.* part. νηπιαχεύων.

Νηπίαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infans; puerilis, *Gl. V.* A νήπιος. Hinc

Νηπιαχῶδες, infantile, *Gl. Vet.*

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia; (2) ſtultitia; imprudentia; νηπιέῃσι, dat. pl. A νήπιος.

Νηπιέος, έα, έον, infantilis, puerilis. Ab eod.

Νηπιεύομαι, *Sch. Hom.* idem quod νηπιαχεύω.

Νηπιοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.

Νήπιον, ȣ, τὸ, infans; ἐκ νηπίȣ, ab infantiâ.

Νηπιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, et πρέπει.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ȣ, ὁ, infans, parvulus; (2) ſtultus, imprudens, amens. Hinc

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) ſtultitia.

Νηπιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, qualis eſt infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerili mente præditus, ſtultus. Ex νήπιος, et φρὴν.

Νηπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, infantilis, puerilis.

Νήπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incomptus, inornatus, *R.* Ex νὴ, et πλεκτὸς, *nexus.*

Νήποινα, *adv.* impunè. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *adv.* idem:

Νηποινῆ, *adv.* idem:

Νηποινὶ, *adv.* idem:

Νήποινον, *adv.* idem et ab eod.

Νήποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impunis. Ex νὴ, et ποινὴ.

Νήπτης, ȣ, ὁ, ſobrius. A νήφω. Hinc

Νηπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſobrius eſſe ſolet.

Νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio; (2) ſtolidè ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) ſtultus, ſtolidus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereides, filiæ Nerei, Nymphæ marinæ, pl. à Νηρεῖς.

Νηρεῒς, ίδος, ἡ, Salacia, *Ph.* A Νηρεὺς.

Νηρεῖος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, piſces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως, et ῆος, ὁ, Nereus, deus marinus.

Νηρῇδες, et Νηρῇδες, Nereides. A Νηρεὺς.

Νήριθμος, ὁ ϗ ἡ, innumerus, innumerabilis.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immenſus, multus. Ex νὴ, et ἔρις.

Νηρίτης, ȣ, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.

Νήριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod νήριςος.

ΝΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cavus et humidus.

Νῆσαι, a. 1. inf. act. v. νήθω, ſeu νέω.

Νησαία λίθος, quibuſdam Sardia gemma, aliis ſmaragdus, *Heſ.*

Νησιάζω, inſulam refero. A νῆσος.

Νησιάρχης, ȣ, ὁ, inſulæ præfectus.

Νησίαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.

Νησίδιον, ȣ, τὸ, parva inſula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νησίον, ȣ, τὸ, parva inſula; (2) inſula.

Νῆσις, εως, ἡ, ipſa actio nendi, ſeu filum deducendi; (2) glomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, inſula parva. Dim. à νῆσος.

Νησιώτης, ȣ, ὁ, inſulanus, *Pb.* Ab eod.

Νησιωτικὸς, ἡ, ὸν, inſularis, *Gl. Vet.*

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, inſulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſulæ formam habens. Ex νῆσος, et εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, inſularis pugna, *Suic.* Ex νῆσος, et μάχομαι.

ΝΗ'ΣΟΣ, ȣ, ἡ, inſula; (2) veſtis, quam undique purpura ambit. V. *Ern.*

ΝΗ'ΣΣΑ, ης, ἡ, anas. Hinc

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis eſt.

Νησσάριον, ȣ, τὸ, anaticula. Dim. Ab eod.

Νηςεία, ας, ἡ, jejunium. A νηςεύω. Unde

Νήςειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) à jejuno ſumpta.

Νηςεῖς, *jejunos*, acc. pl. *contr.* pro νηςέας.

Νηςεὺς, έος, jejunus. A νῆςις.

Νηςευτὴς, ȣ̃, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηςεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abſtineo, jejuno. Νηςεύω δὶς τȣ̃ σαββάτȣ, *Luc.* 18, 12. A νῆςις.

Νηςικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens qui nent; (2) nendi peritus. A νέω

Νήςιμος, ὁ ϗ ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗ'ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piſcis quidam; (3) inteſtinum jejunum. Νήςιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν, *Hom. Il.* 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima ſeu ima chorda. Pro νεάτη, à νέος.

Νῆτος, ultimus, *Heſ.* ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ἡ, ὸν, è colu ductus, inſtar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus. Ex νὴ, et ἀτρεκὴς, (*verus*, vel à τρέω, *Ern.*)

Νητρεκῶς, verè, certè. A præc.
Νίτρον, ȣ, τὸ, fufus. A νέω.
Νῆττα, ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.
Νηττάριον, ȣ, τὸ, anaticula, et νῆττα.
Νήττιον, ȣ, τὸ, anaticula. Dim. à νῆττα.
Νηττοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anates occidens.
Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, *Gl. Vet.*
Νηῦν, acc. fing. *Ion.* pro ναῦν.
Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.
Νήϋτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, halitûs et fpiritûs expers. Ex νη, et ἀϋτμή.
Νηφαίνω, fobrius fum, *Euft.* qui tamen ufitatum effe negat. A νήφω.
Νηφάλεος, fobrius, *Gl. V.* ubi et νηφάλιος, fobrius. A νήφω. Hinc
Νηφαλεότης, ητος, ἡ, fobrietas, *Gl. V.*
Νηφαλεύω, fobria facra celebro, *Poll.*
Νηφαλίζω, fobria facra celebro, vel fobriis facris expio. A
Νηφάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc
Νηφαλιότης, ητος, ἡ, fobrietas.
Νηφαλισμὸς, ȣ, ὁ, vigor et acies et diligentia mentis ex fobrietate. A νηφαλίζω.
Νηφαλίως, *adv.* fobriè. A νηφάλιος.
Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, fobrius; (2) non inebrians, fobrium fervans. A νηφαίνω.
Νηφόντως, *adv.* fobriè. A νήφω.
ΝΗ'ΦΩ, f. ψω, fobrius fum; (2) vigilans et cautus fum, vigilo; partic. νήφων, fobrius, vigilans, *Gl. V.* (2) liberor à malo, cum εκ, ut ἀνανήφω. Ὅτι νήφοντες ἐχ' ὑγιαίνομεν, *Ariftoph. Lyf.* 1232.
Νηχεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi natatur, *Gl. V.* ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato.*
Νήχετο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, à νήχω.
Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.
Νεχοτάλαντοι, loca et urbes juxta mare, *Vet. Lex.*
Νήχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multifluus, latè fluens, valdè diffufus.
Νήχω, f. ξω, ufitatiùs νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, *Hefiod.* Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, *Odyff.* 7, 376. A νέω.
Νήφατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. v. νήφω.
Νῆψις, εως, ἡ, fobrietas, vigilantia. A νήφω.
ΝΙ'ΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis mufici.
Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτȣ̃ δ' αἷμα κελαινὸν νίζ' ὕδατι λιαρῷ, *Il.* 11, 829. Χρόα νίζετο, *Odyff.* 6, 224. A νίπτω.
Νικᾷ, 3. fing. præf. ind. act. pro νικάει, à νικάω.
Νίκα, *vince*, 2. fing. præf. imperat. act. pro νίκαε.
Νικαῖος, ȣ, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.
Νικαξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.
Νικᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.
Νικασεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσειν.
Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.
Νικάτω, 3. fing. præf. imperat. act. pro νικαέτω.
Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. A
ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, fupero, victor fum; (2) antecello, fuperior fum, præfto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ με τῆς ἔχθρας πολὺ, *Soph. Aj.* 1374. Νικᾶν πράττων ϗ βȣλεύων, *Ariftoph. Nub.* 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις, flectuntur verbis, *Soph. Aj.* 330.
Νίκη, ης, ἡ, victoria. A præc.
Νικῆ, 3. fing. præf. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάει.
Νικηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paff.
Νίκημα, ατος, τὸ, idem, ab eod.
Νίκημι, fupero, vinco, *apud Theoc.* Νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδίων, *Id.* 16, 15.
Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.
Νικησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.
Νικητέος, vincendus, *Ph.* A νικάω. Unde
Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, victor.
Νικητήριον, ȣ, τὸ, præmium victoriæ, palma.
Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.
Νικητὴς, ȣ̃, ὁ, victor. Ab eod.
Νικητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui fæpe contingit vincere, victoriofus; (3) qui magni momenti ad victoriam eft. Ab eod.
Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, *Gl. V.* A νικητής.
Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco; ἢ δάκρυα νικηφορεῖ, *Eur. Bac.* 1147. A
Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio. A
Νικηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam reportat ab adverfario, victor, *Gl. V.* victoriofus, item victoriatus. Ex νίκη, et φέρω.
Νικίβȣλος, qui in fenatu vicit. Vox à comico ficta.
Νικοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. Ex νίκη, et ποιέω.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria, *Euft.* (2) finis, *LXX.*
Νικῶ, 2. fing. præf. imperat. paff. pro νικάου.
Νικῷεν, 3. plur. præf. opt. act. *Att.* pro νικάοιεν.
Νίμμα, ατος, τὸ, aqua quâ manus ablutæ funt. A νίπτω.
ΝΙ'Ν, *pron.* apud Poëtas fignificat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipfum, ipfam, ipfum.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibufve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρὶς, ίδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causâ data, *ap. Athen.*
Νίπτρον, ȣ, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. A
ΝΙ'ΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui fe lavit, lotus; perf. paff. νενιμμένος, lotus, ablutus. Βȣ̃ς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ, *Eur. Iph. in Tau.* 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, *Il.* 16, 230.
ΝΙ'ΣΣΟΜΑΙ, eo; (2) redeo.
Νίσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, à νίσσομαι.
ΝΙ'ΤΑΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt *ex Ariftoph. Plut.* 1011. fed ibi legendum νηττάριον, anaticula.
Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina. A νίτρον.
Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitrofa. Ab eod.
ΝΙ'ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, nitrum. A νίζω. *E. M.*
Νιτροποιὸς, ὸν, nitrofum reddens, nitrofus.
Νιτρόω, ῶ, nitro abluo. A νίτρον.
Νιτρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nitrofus; (2) nitri faporem habens. Ab eod.
Νίφα, acc. fing. *per Apocopen*, pro νιφάδα, à νιφάς.
Νιφάδεσσιν, dat. pl. *Poët.* et cum ν pro νιφάσι.
Νίφαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nive candens, nive oppletus, *Hef.* Ex νιφὰς, et ἀργὸς, *albus.*
Νιφάργης, ες, idem.
Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo.) A νίφω.
Νιφετὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Hinc
Νιφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivofus, nivalis.
Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nivibus obrutus. Qu. ex νίφος, quod fit *nix*, et βάλλω.
Νιφόβλητος, ον, idem et ex iifdem.
Νιφόβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifdem.
Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivofus; nivalis, *Gl. V.* Quafi à νίφος, vel νὶψ.
Νιφόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nivis cafu refonans, nive obrutus. Qu. ex νίφος, et κτυπέω.
Νιφοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, denfâ nive tectus, nivofus. Qu. ex νίφος, et στείβω.
Νιφοψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivatus, *Gl. V.* Qu. ex νίφος, et ψύχος.
ΝΙ'ΦΩ, ningo; νίφομαι, nive confpergor, τῇ ὑστεραίᾳ οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον, *Xen.*
Νίψαι, a. 1. inf. act. A νίπτω.
Νιψάμενον, acc. fing. a. 1. part. med.
Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act.
Νοέῃ, *fapiat*, 3. fing. præf. conj. act. v. νοέω.
Νόει, *cogita*, 2. fing. præf. imperat. act. pro νόεε.
Νοεῖς, *cogitans*, præf. part. act. v. νόημι, pro νοέω.
Νοέοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro νοέȣσι.
Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intelligendi vi præditus; feu ejufmodi, ut intelligentia percipi queat. A νόος. Hinc
Νεορότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantùm et mente concipi poteft, ut non fub fenfus cadat.
Νοερῶς, *adv.* intellectualiter, intelligenter.
Νοεῦντας, *cogitantes*, acc. pl. part. præf. act. *Dor.* pro νοȣ̃ντας.
Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) fcio, novi; (6) prudens fum, fapio; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 *Tim.* 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, *Joan.* 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοȣ̃σα, *Xen.* Ab eod.
Νοηθὲν, a. 1. part. paff. neut. gen. v. νοέω.
Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, fenfus, *Gl. V.* claufula, *Philox.* cogitatum, cogitatio; propriè intellectualis conceptio; (2) confilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; (4) *in Rhetor.* fententia accommodata ad perfonam aut caufam certam. A νοέω. Unde
Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, folers, acutus.
Νοήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro νοήσας.
Νοήσεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐνόησε.
Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipfa actio cogitandi, intelligentia, *Gl. V.* intellectio.
Νοητικὸς, ἡ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νοητὸς, ἡ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec fub fenfum cadit. Ab eod.
Νοητῶς, *adv.* prudenter.
Νοθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nothus, fpurius. Ex νόθος, et γείνομαι.
Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. fpuritas, degeneratio.
Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ fpuriis dabatur.
Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A
Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor, *Gl. V.* folicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγȣσι δὲ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι, *Thuc.* A νόθος.
Νοθογέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fpurius.
Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa fed adulterina pulchritudo. Ex νόθος, et κάλλος.
ΝΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, fpurius, non legitimus; (2) peregrinus.
Νόθως, *adv.* vitiosè, non legitimè.
Νοΐδιον, ȣ, τὸ, cogitatiuncula, fententiola. A νόος.
Νομαδεῖα, vel νομάδεια ὕλη, filvæ pafcuæ. A νομάς.
Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, pabulatu indigens, *Gl. V.* pabularis, pafcuus; (2) paftoralis, paftoritius. A νέμω, *pafco.*
Νομαδικῶς, *adv.* paftorum more.
Νομαδίτης, ȣ, ὁ, ut νομαδίτης βίος, paftoritia vita. A Νομάδες.
Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui à paftu redeuntes ordine incedunt, *Hef.* Ex νομὰς, et στοῖχος.
Νομάζω, et νομάζομαι, pafco. A νομή.
Νόμαιον, ȣ, τὸ, mos, ritus, confuetudo, inftitutum; νόμαια, inftituta, leges. A νόμος.
Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pafcuis, pafcens; (2) veniens ab armento. A νομή.
Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum paftoritio. A νομάνδριον, ex νομὴ, et ἀνήρ.
Νομάρχης, ȣ, ὁ, nomarchia, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, et ἀρχή.
Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, feu officium nomarchæ. A νομάρχης.
Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in pafcuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ. A νέμω.
Νομέομαι, ȣ̃μαι, dilanio, difcerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ, κρέα νομέοντο γυναῖκες, *Theoc.* 26, 24. A νέμω.
Νόμευμα, τὸ, grex pecorum.
Νομεὺς, έως, ὁ, paftor; (2) dator, tributor; νομῆες, paftores, *Ion.* pro νομεῖς. A νέμω.
Νομευσεῖς, 2. fing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νομεύσεις.
Νομευτικὸς, ἡ, ὸν, paftoralis. A

Νομεύω,

Νομεύω, f. εύσω, pasco. Τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω, *Theoc.* 27, 37. A νέμω.

Νομὴ, ῆς, ἡ, distributio, partitio, divisio, *Gl. V.* possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.

Νομῆες, nom. pl. *Ion.* pro νομέες, à νομεύς.

Νομίζω, fut. ίσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζομαι, utitor, *Gl. V.* pass. νομίζεσθαι, moris esse; νενόμισται, moris est, legibus constitutum est; perf. νενομισμένα, concepta, *Ph.* νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μεῖζον' ὅςις ἀντὶ τῆς αὐτῦ πάτρας φίλον νομίζει, *Soph. Antig.* 188. Ἀνδρεῖον γε πάνυ νομίζομεν, ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα, νέοττος ὢν, *Aristoph. Av.* 1355. A νόμος. Unde

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, *Ph. In Sacra*, Theologus Judaicus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia.

Νομικῶς, legitimè, è legum præscripto.

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel νόμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis et Philosophis; νόμιμα, justa, *Gl. V.* νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum et juris observatio. A præc.

Νομίμως, *adv.* legitimè.

Νόμιος, ία, ιον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νομία θεὰ, Pales, *Gl. V.* A νόμος, vel νέμω.

Νομιῦμεν, *lege sanciemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσομεν, à νομίζω.

Νομίσαι, *existimasse*, aor. 1. inf. act.

Νομίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Νομίσις, εως, ἡ, ipsa actio τῦ νομίσαι, opinio, ritus, *Thuc.* ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, præter religionem. A νομίζω. Unde

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signata, numisma, moneta; pecunia, nummus. *Gl. V.* Ab eod. Hinc

Νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis, *Gl. V.*

Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus. Dim.

Νομισματοπώλης, ȣ, ὁ, argentarius.

Νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, scil. ἐργασία, argentaria. A præc.

Νομιςέον, existimandum est. A νομίζω.

Νομιςεύω, f. εύσω, legitimè administro, *Suid.* ubi νομιςεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitimè administrari. Ab eod.

Νομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσω.

Νομογραφέω, leges scribo.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio, *R. A.*

Νομογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος, et γράφω.

Νομοδείκτης, ȣ, ὁ, jurisconsultus. Ex νόμος, et δεικνύω.

Νομοδιδάκτης, ȣ, ὁ, legis doctor, interpres, *Vet. Lex.* Ex νόμος, et διδάσκω.

Νομοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, idem, *Gl. V.*

Νομοδίφας, legiscrepa, *Ph.* qu. dic. leges crepans; pro νομοδίφης, ȣ, ὁ, propriè in leges inquirans. Ex νόμος, et διφάω.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, *Ph.* Ex νόμος, et θέσις, *positio.*

Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo, *Gl. V.* νομοθετεῖσθαι, lege constitui; νενομοτεθημένον, perf. part. lege constitutum; infin. perf. νενομοθετῆσθαι, legi subjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμȣς, *Dem.* ταῖς μοναρχίαις, *Isocr.* κατά τινος, *Aristot.* A νομοθέτης. Hinc

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis sanctio, edictum.

Νομοθέτης, ȣ, ὁ, legislator. Ex τίθημι.

Νομοθετήσειαι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω. Unde

Νομοθετητέον, lex ferenda est.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.

Νομοῖςωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, legis peritus, jurisperitus, *Ph.* Ex νόμος, et μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legem fero.

Νόμος, ȣ, ὁ, lex, jus, *Ph.* (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω.

Νομὸς, ȣ̃, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia, *Herod.* A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus ubi leges adservabantur.

Νομοφυλάκιον, ȣ, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus, quidam Athenis, legum præsides. Ex νόμος, et φύλαξ.

Νομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad pastum. A νομὸς.

Νομῳδὸς, ȣ̃, ὁ, legum cantor, legum interpres, *ex Strab.* Ex νόμος, et ᾠδὸς.

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος, et βλάπτω.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex πλανάομαι.

ΝΟ'ΟΣ, ȣ, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, *Ph.* V. *Ern.*

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente captus, errore mentis labens. A σφάλλομαι.

Νοόω, in mentem injicio, *Eust.* A νȣ̃ς.

Νοσάζω, ægrotum reddo, *Galen.* αἴτιον νοσάζον, causa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro νοσέȣσι.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, *Gl. V.* A νόσος.

Νοσερῶς, *adv.* more ægrotantium.

Νόσευμα, τὸ, morbus, *Hipp.* quod à νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum, malè me habeo. Νοσȣ́σαις ψυχαῖς ȣ̓δὲν φάρμακον πλὴν νόσος, *Isocr.* Νοσεῖν περὶ δόξαν, *Plut.* A νόσος.

Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia et remedia quæ ægroto præstantur. A

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo, et necessaria officia ei præsto; pass. νοσηλεύομαι, æger curor; (2) ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitiosus, *Ph.* A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.

Νοσημάτιον, ȣ, τὸ, morbus levior. Dim.

Νοσηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, morbidus; (2) qui caussam et originem à morbo traxit. Ab eod. Hinc

Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi et dijudicandi morbos. Ex νόσος, et γιγνώσκω.

Νοσοκομεῖον, ȣ, τὸ, valetudinarium.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομȣ̃μαι, ægrotos curor; νοσοκομȣ́μενον σῶμα, corpus morbidum et curandum.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura: A

Νοσοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος, et κομέω.

Νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιȣ̃ντα, Cebes. A

Νοσοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος, et ποιέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ȣ, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, et τρέφω.

Νοσοτυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. A τῦφος.

Νοσσάδες ὄρνεις, pulli, *Rob.* A νοσσὸς.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus. Dim. à νεοσσὸς. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι cum pulli in nidis generantur. Νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ, *Herod.*

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ȣ, τὸ, pullus, *Gl. V.* Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, ȣ̃, ὁ, pullus, *per Sync.* à νεοσσὸς.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A νεοσσὸς, et τρέφω.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοςήσει πάλιν, *Aristoph. Av.* 1276. Ὑπὸ γῆς νοςῆσαι, *Plato.*

Νόςιμος, ὁ ϗ ἡ, qui redire potest, rediturus; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόςιμον, ȣ, pars melior, succus seu medulla alicujus rei, quod alit corpus. A

Νόςος, ȣ, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, *Suid. Eust.* At *Ph.* νόςος, γεῦσις, sapor. Vid. *Hes.* (3) numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόςοι, dicti libri de reditu Heroum à Trojano bello in Græciam. A νοςέω.

ΝΟ'ΣΦΙ, vel νόσφιν, *adv.* seorsim, seorsùm ab; (2) sine, præter; (3) longè, procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo; νοσφίζομαι, separor; (2) *med.* subduco, mihi vindico; depeculor, usurpo, prævaricor, *Ph.* Ὃς ῥὰ τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης, *Dion. Περ.* 25. Καὶ νοσφιεῖς με τȣ̃δε δευτέρȣ νεκρȣ̃; *Eur. Alc.* 44. Hinc

Νοσφισμὸς, ȣ̃, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, *Ph.*

Νοσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, *Gl. V.* A νόσος.

Νοσωδῶς, *adv.* more morbidorum.

Νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, à νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; νοτέων, humidus, *Nicand.* A νοτὶς. Hinc

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus:

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, *Ph.*

Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A præc.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, *Ph.* νοτίζων, austrans; p. part. pass. νενοτισμένος, humectatus; inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, *Eur. Iph. in Tau.* 836. A νοτὶς. Unde

Νότιος, ὁ, humidus, uvidus, australis.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab austro, à plagâ australi. A

ΝΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

Νȣβυςικὸς, ἡ, ὸν, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. Ex νȣ̃ς, et βύζω, seu βύω.

Νȣβυςικῶς, *adv.* prudenter. A præc.

Νȣθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νȣ̃ς, et θέσις, *positio.*

Νȣθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; *Ph.* νȣθετȣ̃μαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νȣθέτει μ', *Aristoph. Av.* 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νȣθετεῖν φίλα, *Eur. Or.* 290. Ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νȣθετεῖς, *id. Supp.* 338. Ex νȣ̃ς, et τίθημι. Hinc

Νȣθέτησις, εως, ἡ, admonitio.

Νȣθετητέον, admonendum.

Νȣθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νȣθετισμὸς, ȣ̃, ὁ, admonitio, *Menander.* Quasi à νȣθετίζω, quod esset *admoneo.*

Νȣθετȣ̃ντες, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro νȣθετέοντες, à νȣθετέω.

Νȣμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος, et μήνη, *luna.*

Νȣμηνιαςαὶ, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi à νȣμηνιάζειν.

Νȣμήνιοι ἄρτοι, panes qui tempore novilunii fiebant, et in sacrificio offerebantur.

Νȣμμίον, assarium, *Ph.* A

ΝΟΎΜΜΟΣ, ȣ, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus

ribus in Græciâ Magnâ et Siciliâ usurpata. Epicharmus hâc voce usus comperitur. Et est à νόμος, unde et νόμισμα.

Νενέχεια, ας, ἡ, prudentia. A

Νενεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, *Ph.* Ex νῦς, et ἔχω.

Νενεχόντως, *adv.* prudenter, cordatè, considerate. Ex iisd.

Νενεχῶς, *adv.* sapienter, prudenter. Ex iisd.

Νῦς, νῦ, ὁ, et νῦς, νόος, νοὶ, mens, intellectus, animus, *contr.* à νόος

Νυσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῦσος, pro νόσος.

Νυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morbo gravatus, ægrotus. Ex νόσος, et ἄχθος.

Νῦσος, ȣ, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νυσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morbos adferens. Ex νῦσος. pro νόσος, et φέρω.

ΝΥ', *particula expletiva* apud Poëtas.

Νυγεῖσης, a. 2. part. paff. fem. gen. v. νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pungens, fodicans. Νυματώδης πόνος, *Aret.* A

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, *Gl. V.* A νύσσω.

Νυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, *Gl. Vet.* Ab eod.

Νυκταίετος, ȣ, ὁ, aquila nocturna.

Νυκταλὸς, ȣ̃, ὁ, noctis amans. A νὺξ.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luſcioſus, *apud Ariſtot.* ſed ſcriptura eſt ſuſpecta. Pro νυκτάλωψ, (vel νυκταλώπης.)

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luſcitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luſcioſus ſum; νυκταλωπία laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luſcioſus, *Gl. V.* (2) luſcitio, morbus νυκταλωπία. Ex νὺξ, et ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νὺξ, et ἔγερσις.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor et ſurgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex ἐγέρομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna ſacra ago, *Heſ.* A

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, ſacra Baccho noctu celebrari ſolita, pro νυκτέλια. A

Νυκτέλιος, ȣ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. A νὺξ, et τέλος.

Νυκτέπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερείσιος, ον, nocturnus, *Ariſtoph.* ſi lectio ſana, *Ern.*

Νυκτερέτης, ȣ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans. Ex νὺξ, et ἐρέσσω.

Νυκτερεύμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus ubi pernoctamus, ſtabulum diverſorium.

Νυκτερευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piſcans.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem tranſigo, pernocto; noctem inſomnem duco, vigilo, *Xen.* A νύκτερος.

Νυκτερήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus. Ab eod. potius νυκτερίδιος.

Νυκτερήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus, χρήσμος νυκτερήσιος reſponſum nocturnum

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) non pellucidus, obſcurus. Νυκτερινοὶ ὄρνιθες, *Ariſtot.*

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Νυκτερόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτερόβια ζῶα, *Ariſtot.*

Νύκτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νὺξ. Νύκτη, nox. Vocab. inuſitat. Sed hinc ταῖς νύκταις, pro τῆς νυκτὸς, *Ariſtot.*

Νυκτερόφοιτος ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.

Νυκτερωπὸς, ὸν, obſcurus, ater. Ab ὤψ

Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τί χρῆμα φύλακες νυκτηγορεῦσι; *Eur. Rh.* 89.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

Νυκτηγερσία, ας, ἡ, excubiæ, *Ph.*

Νυκτηγρετέω, de nocte ſurgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νὺξ, et ἐγείρω.

Νυκτήμερον, die ac nocte, *Gl. V.* Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, obſcurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens.

Νυκτίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu nubens, nuptias clandeſtinas faciens.

Νυκτιδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax; *Gl. V.* corvus nocturnus, *Ph.* bubo.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nocte abſconditur. Ex νὺξ, et κρύπτω.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος, et φάγος.

Νυκτιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu loquitur.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu lucens, nortiluca, epith. lunæ. Ex νὺξ, et λάμπω.

Νυκτιλόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu inſidias ſtruens, latro, ſeu graſſator nocturnus.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντὶς, έως, ὁ ϗ ἡ, vates nocturnus.

Νυκτίνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu paſcitur, *Ariſtot.* Ex νὺξ, et νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ȣ, ὁ, graſſator nocturnus. Ex νὺξ, et πάτος, *via.*

Νυκτίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu errans.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτίπλανος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus. Ex iisd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio. Ex νὺξ, et πλῦς.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, et πολέω.

Νυκτιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ et πόρος.

Νυκτίσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφαὴς, ὲς, et

Νυκτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νὺξ, et φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu conſpicitur. Ex iisd.

Νυκτίφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. Ex νὺξ, et φοιτάω.

Νυκτιφρούρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnis præſidiis et cuſtodiis munitus. Ex φρυρέομαι.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum. Ex νὺξ, et βαίνω.

Νυκτογραφέω, noctu ſcribo, *Gl. V.* νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, et γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.

Νυκτόδρομος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus, *ex Gl. V.*

Νυκτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctis ſpeciem habens; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. à νυκτοθήρας. Ex θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ȣ, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, nocticula, *Gl.* Ex νὺξ, et λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νὺξ, et μάχομαι. Unde

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans.

Νυκτοπόλεμος, ȣ, ὁ, pugna nocturna.

Νυκτοπορέω, noctu iter facio, *Xen.*

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, *Gl. V.* Ex νὺξ, et πόρος.

Νυκτὸς, *adv.* noctu, nocte, *Gl. V.* A νὺξ.

Νυκτέργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, et ἔργον.

Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide νυκτιφανὴς.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago: Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, *Ph.* excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.

Νυκτώπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νὺξ, et ὤψ.

Νύκτωρ, *adv.* noctu. A νὺξ.

Νυμφαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è nymphâ natus. Ex νύμφη, et γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. Γάμυς νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, *Plut.*

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio. A

Νυμφαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit; (2) pronuba, *Gl. V.* Ex νύμφα, et ἄγω.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis naſci ſolita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ȣ, τὸ, fanum, templum ſeu delubrum Nympharum. Ab eod.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt.

Νυμφεῖον, ȣ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus; (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A præc.

Νυμφευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo et ſponſâ ſedens eos ad domum ſponſi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba quæ à parentibus cum ſponſâ mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A præc.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo; νυμφεύομαι, nuptum collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. ſponſam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui deſponſus eſt, paſſ. fœminam; νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γάρ σε μήτηρ ὅτε νυμφεύσει ποτὲ, *Eur. Alc.* 314. Εἰ τὰ μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύται, *id. Supp.* 456. Ὦ πάτηρ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἴσχρα πρὸς σέθεν, *id. Iph. in Tau.* 365. A νύμφη.

ΝΥ'ΜΦΗ, ſeu νύμφα, ης, ἡ, ſponſa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis, et pratis, nec non circa fontes, unde et νύμφην lympham interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, et fucorum ſobole; (7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, *Heſ. Suid.* (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, *item* cavum in inferiori labio; (9) ſumma ſeu extrema pars vomeris. Hinc

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham; (2) lymphatico furore agitor; τὸ δὲ νυμφιᾶν καλύμενον, ἐν ᾧ σύμβαινει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλῇ τις, *Ariſtot.*

Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Νυμφικῶς, more nuptiali, ritu ſponſali.

Νύμφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſalis; (2) qui nuptui datur, *Hom. Il.* 22, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ȣ, ὁ, ſponſus; (2) maritus.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.

Νυμφογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è nymphâ natus. Ex νύμφη, et γείνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, et κλαίω.

Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam, ſeu ſponſam adorno:

Νυμφοκόμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro νυμφοκόμȣ. A

Νυμφοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponſam adornans, ad ſplendorem ſponſæ conferens. Ex νύμφη, et κομέω.

Νυμφόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Nympharum ſpiritu correptus, et hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, et λαμβάνω, unde ληπτὸς, *captus.*

Νυμφοληψία, ας, ἡ, lpmphatio, furor qui ὑδροφόβια. Ex νύμφη, et λῆψις.

Νυμφοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ornat. Ex νύμφη, et πονέω.

Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco; (2) ſponſam orno; (3) in modum ſponſæ orno. A

Νυμφοστόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit; (2) qui alicui ſponſam conciliat; (3) nuptiarum inſtructor et exornator; (4) ſponſam exornans. Ex στέλλω.

Νυμφοτίμιος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. A τιμή.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, ſeu ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.
ΝΥ´Ν, *adv.* nunc, in præſentiâ. hoc tempore; (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac; μέχρι τοῦ νῦν, uſque ad hoc tempus; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum; νυνμενὶ, pro νῦν μενὶ, nunc quidem; τὸ νῦν εἶναι et τὸ νῦν ἔχον, in præſentiâ rerum.
Νῦν, *particula enclitica*, modo redundans, modo idem ſignificans, quod οὖν, igitur.
Νυνὶ, *adv.* idem quod νῦν.
Νύννιος, ὁ, et νύννιον, τὸ, cantilena nutricis ad ſopiendum infantem.
ΝΥ´Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, *ap. Hom.*
Νύξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, à νύσσω.
Νύξοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξουσι.
ΝΥΟ´Σ, οῦ, ἡ, nurus, filii uxor; (2) ſponſa.
ΝΥ´ΣΟΣ, ου, ὁ, claudus; Syracuſanorum dialecto, *Nonnus.*
Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, *Il.* 25, 332.
Νύσσοντας, acc. pl. præſ. part. verbi
ΝΥ´ΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo; vulnero; a. 2. paſſ. part. νυγεὶς, percuſſus, ictus, punctus. Ἄρ' ἐμὲ νυγεὶς, *Theoc.* 21, 50.
Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio:
Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, idem. A
ΝΥΣΤΑ´ΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans; (2) negligens ſum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια τῶν οὐ νυστάζει, 2 *Pet.* 2. 3. Οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα 'στιν ἡμῖν, *Ariſtoph. Av.* 645.
Νυστακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator; (2) dormitare faciens. A νυστάζω. Hinc
Νυστακτικῶς, *adv.* dormitando, ſupinâ negligentiâ.
Νυσταλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυστάζω.
Νυσταλογερόντιον, ου, τὸ, quaſi ſilicernium ſomnolentum, ſenex dormitator, *Etym.* fine expoſ. Ex νυσταλέος, et γερόντιον.
Νύχα, *adv.* noctu, *Heſ.* A νὺξ.
Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens, epith. lunæ.
Νυχεία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio.
Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A
Νυχεύω, fut. εύσω, noctu facio; occulto; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ στρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι, *Eur. Rheſ.* 519. A νὺξ.
Νυχηβόρος, ὁ ϗ ἡ, noctu vorans. Ex βορὰ.
Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox et dies, noctis et diei ſpatium, *Gl. V.* die ac nocte. Ex ἡμέρα.
Νύχιος, ία, ιον, nocturnus, νύχιον, noctu. A
Νύχος, nox; tenebræ, *Heſ. Suid.* A νὺξ.
Νὼ, vel νῶ, nos duo, pro νῶι, ab ἐγώ.
Νω, in comp. privativum et intenſivum.
ΝΩ´ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia et delicata, ſcitamenta coquorum.
Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſeq.
Νωγαλεύω, comedo νώγαλα.
Νωγαλίζω, comedo νώγαλα. A νώγαλα. Hinc
Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.
Νωδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus.
Νωδὸς, ἡ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ, et ὀδὼς, *dens.*
Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A
Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens; (2) dolorem tollens, ſeu levans. Ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor.*
Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθεΐα, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities:
Νωθέστατα, *adv.* tardiſſimè. A
ΝΩΘΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis, piger; hebes, ſtupidus, *Gl. V.* marcidus, deſes, lentus. Νωθέστερος, *Æſchyl. Pr.* 62. Νωθὴς κίνησις, *Ariſtot.*
Νώθητι, 2. ſing. imperat. paſſ. *Ion.* pro νοήθητι, à verbo νοέω.
Νώθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς, et οὐρά.
Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A νωθρεύω, vel νωθρός.
Νωθρεπίθετης, ου, ὁ, cunctator, qui tardè aliquid adgreditur. Ex νωθὴς, et ἐπιτίθεμαι.
Νωθρεύω, fut. εύσω, tardus et piger ſum; νωθρεύομαι, langueo, *Gl. V.* A νωθρός. Unde
Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία.
Νωθριάω, ῶ, ſegnis ſum, torpeo. A præc.
Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo et ſegni corde eſt; excors, ſtupidus. Ex καρδία.
Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. A ποιέω.
Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus; languidus, infirmus, *Gl. V.* A νωθής.
Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia, *Gl. V.* veternus. A præc.
Νωθρῶς, *adv.* tardè, ſegniter, lentè.
Νωθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis.
Νῶι, *contr.* νῶ, vel νὼ, nos. Du. ab ἐγώ.
Νωΐτερος, έρα, ερον, noſter, qui noſtrum duorum eſt. A νῶι.
Νώκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor, *adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valdè ſegnis. Ex νὼ, et κάρος, (ſeu à νὴ, et ὦκα, minus celer, *Ern.*) Hinc
Νωκαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veternoſus; τὸ νωκαρῶδες, ſopor, veternus, *apud Athen.*
Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *adv.* indeſinenter, adſiduè. A
ΝΩΛΕΜΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, indefinens, adſiduus.
Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.
Νωμᾶν, præſ. inf. act. pro νωμάειν.
Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, *Heſ.*
Νωμάω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) obſervo, conſidero; (4) verſor. Νώμασκεν μακέλην, *Moſch.* 4, 108. A νέμω.
Νώμησα, aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.
Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio. A præc.
Νώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὼ, et ὕμνος, ſed vid. ſeq.
Νώνυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, *Gl. V.* Ex νὴ, et ὄνομα.
Νωπέω, vox con. unde νενώπημαι, depreſſus, perculſus ſum.
Νῶροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus; (2) argutus, ſonorus. Ex νὼ, et ὁράω, vel ὄψις.
Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι.
Νωταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dorſo vehens. Ex νῶτος, et ἄγω.
Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. A νῶτος.
Νωτάκμονας, acc. pl. à
Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum *in Batrachom.* Ex νῶτος, et ἄκμων.
Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorſo aliquid tollit. Ex νῶτος, et αἴρω.
Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγὸς, *Heſ. Poll.* A νῶτος.
Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, ſpina dorſi. A νῶτος.
Νωτίδανον, genus quoddam τῶν γαλεῶν, piſcium, ab eminentiâ dorſi. Ab eod.
Νωτίζω, fut. ίσω, terga do, ſeu verto; (2) à tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) tranſeo, peragro. Βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν, texit, *Eur. Ph.* 657. Ab eod.
Νωτοβατέω, ῶ, ſuper dorſo incedo; (2) inambulo. Ex νῶτος, et βαίνω.
Νωτόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt. Ex νῶτος, et γράφω.
Νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex κόπτω.
Νῶτον, ου, τὸ, tergum, *Gl. V.*
Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, verbero. Ex νῶτος, et πλήσσω.
ΝΩ´ΤΟΣ, ου, ὁ, dorſum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga, *Poët.* ſuperficies; ut νῶτα θαλάσσης, i. e. *mare ipſum.*
Νωτοφορέω, dorſo fero.
Νωτοφορία, ἡ, geſtatio oneris in dorſo. A
Νωτοφόρος, ου, ὁ, dorſo ferens, doſſuarius.
Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, ſegnities:
Νωχελέστερον, ſegniùs. A νωχελής.
Νωχελεύομαι, tardus et ſegnis ſum. A
Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, ſegnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obſcurus. Ex νὼ, et κέλλω. (Vel νὴ, et ὀχέω, *Ern.*)
Νωχελία, ας, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas, *Il.* 19, 411. ubi tamen al. νωθεία.
Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror. *Heſ.* A νωχελής.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ ſuo nomine ξῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *ſexaginta*, et cum lineolâ infernè appoſitâ ͵ξ, *ſexaginta millia.*
Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.
ΞΑΙ´ΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα; paſſ. ξαίνομαι, cædor, carminor, aor. 1. ἐξάνθην; p. ἐξάνθαι, cæſum eſſe. Ταυτὶ ἐφερόμην, ἵνα πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας, *Ariſtoph. Conc.* 98. Ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς, *Dem.* Hinc
Ξανάω, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio laſſor; (2) fatigor, laſſeſco.
Ξανθίας, ου, ὁ, ſervi nomen à flavis capillis:
Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flaveſco; ξανθίζεσθαι, flaveſcere, *Gl. Vet.* Ὀπτᾶτε ταυτὶ, ϗ καλῶς ξανθίζετε, *Ariſtoph. Ach.* 1052.
Ξανθικὸς, οῦ, ὁ, Xanthicus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. Hinc τὰ ξανθικὰ, ῶν, feſtum pro luſtratione exercitûs hoc menſe celebratum:
Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθός.
Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.
Ξανθόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, et γῆ.
Ξανθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, pilos flavos habens.
Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ξανθοῖς.
Ξανθοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. A κάρηνον
Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, à
Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæſariem habens.
Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
ΞΑΝΘΟ´Σ, ἡ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, *Ph.* ut ſanguis, genæ, &c. Hinc
Ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus.
Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, ſeu rutilos crines habeo. A ξανθόθριξ.
Ξανθοῦσθαι, flaveſcere. A ξανθός.
Ξανθοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum.
Ξανθοχολικὸς, ἡ, ὸν, bilioſus, cholericus, flavâ bile abundans. A
Ξανθόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavâ bile laborans. Ex ξανθὸς, et χολή.
Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. A χρόα.
Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ξανθῶ, *flavi*, gen. ſing. *Dor.* pro ξανθοῦ.
Ξανθωπὸς, ὁ, ἡ, rufus adſpectu. Ab ὤψ.
Ξάνιον, ου, τὸ, inſtrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) menſa coquinaria ſupra quam carnes conciduntur. A ξαίνω.
Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, *Gl. V.* carminatio:
Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.
Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.
Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. Ab eod.
Ξανῶ, f. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc
Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, *Poll.*
Ξειναπάτης, ου, ὁ, hoſpitum, peregrinorum deceptor. Ex ξένος, et ἀπατάω.
Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudito χώρα, peregrina terra, extera regio.
Ξεινηδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpites, ſeu peregrinos recipiens. Ex ξένος, et δέχομαι.
Ξεινόθεν, *adv.* peregrè, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινήιον, ου, τὸ, munus, ſeu donum quod datur hoſpiti.

Ξεινίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, jus hoſpitii; (2) peregrinatus. A ξένος.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω, aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξένισα. Μήτε σύ με ξείνιζε, *Theoc.* 22, 61. Ab eod.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, externus:

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hoſpitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hoſpitalis. Ab eod.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hoſpitis amore incenſa, de Medeâ, *Lycurg.*

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites, ſeu peregrinos ſuſcipio. Ex ξένος, et δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὁ καὶ ἡ, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio; hoſpitem ſeu hoſpites occido. Ex ξένος, et κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii jus et neceſſitudo. A præc.

Ξεινόω, hoſpitio excipio; ξεινῶσθαι, hoſpitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙ'Σ, ξηρὶς, ξερὶς, vel ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris ſilveſtris, herba, *Dioſc.*

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hoſpitem ad ea quæ viſenda ſunt, deduco; (2) hoſpitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis inſtituo; (4) milites mercenarios alo, et eloco. a. 1. ἐξενάγησα; imperat. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3. ſing. p. paſſ. hoſpitis officium peractum eſt. Σὺ με παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, *Lucian.* Ex ξένος, et ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, *apud Ælian.* A

Ξεναγὸς, ῦ, ὁ, ductor hoſpitum; (2) ductor militum exterorum, ſeu peregrinorum, mercenariorum. Ex ξένος, et ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, ῦ, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξεναλίζω, congrego, *Suid.* propriè peregrinos.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hoſpitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hoſpites fallens. A præc.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hoſpitibus æquus, juſtus in hoſpites. Ex ξένος, et ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, ſubaudito χώρα, *regio*, vel γῆ.

Ξένηθεν, *adv.* peregrè; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum ſeu hoſpitum expulſio. Ξενηλασίαν τεχνῶν ἐποιεῖτο, *Plut.* Ex ξένος, et ἔλασις.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hoſpitium, hoſpitii jus. A ξένος. Unde

Ξενίζω, f. ίσω, peregrè advenientem hoſpitio excipio; (2) peregrina ſapio et loquor, peregrinâ linguâ utor, peregrina inſtituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diverſor, hoſpitor, *Ph.* (2) admiror, ut rem novam, inſolentem, alienam, indignam; a. 1. partic. ξενισθεὶς, hoſpitio exceptus. Ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γωβρύας, *Xen.* Ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, *Act.* 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, *ib.* 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, *ib.* 5, 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, *ib.* 21, 16.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum eſt; (2) hoſpitalis. Ab eod.

Ξενικῶς, *adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus quod datur hoſpiti, munus hoſpitale, xenium, *Gl. V.* ſtrena, congiarium hoſpitale. A

Ξένιος, ία, ιον, hoſpitalis ad hoſpites, ſeu peregrinos pertinens; (2) ξενία, menſa hoſpitalis, ut ἐπὶ ξενία καλεῖν. (ſed aut ξενίαν leg. aut ξένια, ſc. γέρα, vel δεῖπνα, *Ern.*) Ab eod.

Ξενισθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ξενίζω.

Ξένισις, εως, ἡ, hoſpitum ſuſceptio.

Ξένισμα, το, admiratio, ſtupor, vid. ξενίζομαι; (2)

Ξενισμὸς, ῦ, ὁ, hoſpitum ſuſceptio; (2) mutatio, ſeu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregrè abſum, peregrinor; etiam paſſ. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno ſolo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, *Philo.* Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, *Luc.* A ξένος.

Ξενοδαικτὴς, ῦ, ὁ, hoſpitum occiſor. A δαΐζω. *Eur.*

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hoſpites interficiens, et devorans. A δαίω.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, locus in quo peregrini ſeu hoſpites excipiuntur, hoſpitium, caupona, diverſorium. Ex ξένος, et δέχομαι.

Ξενοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpes, qui peregrinos excipit. Ex iiſd.

Ξενοδοκεῖον, hoſpitium, diverſorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites excipio, hoſpitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hoſpitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vid. ξενοδόκος.

Ξενοδώτης, ὁ, hoſpitii dator, epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hoſpitibus et peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hoſpites immolo. Ex ξένος, et θύτης.

Ξενοκοπεῖν, hoſpites pulſare. A κόπτω.

Ξενοκουρίτης, ου, ὁ, alibi tonſus. A κουρά.

Ξενοκρατέομαι, ῦμαι, in peregrinorum poteſtate ſum.

Ξενοκτονέω, hoſpites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hoſpitum occiſio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpitum occiſor; hoſpiticida, *Gl. V.* Ex ξένος, et κτείνω.

Ξενοκυσαπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum ſtupratio, *Epigr.* Ex ξένος, κύσις, et ἀπάτη.

Ξενολογέω, externos milites cogo, ſeu conſcribo:

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio:

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus, ſeu exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui milites externos colligit ſeu cogit. Ex ξένος, et λέγω, *colligo.*

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus ſupra modum delector. Ex ξένος, et μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iiſd.

Ξενομαθέω, ῶ, f. ήσω, re aliquâ tanquam novâ et peregrinâ perturbor. Ex πάθος.

Ξενοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peregrinus, inuſitatus. Ἀπόστασις οὐδέν τι τῶν ἄλλων ἑλκέων ξενοπρεπεστέρη, *Aret.* Ex πρέπει.

ΞΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes, alienus, *Ph.* externus, *Gl. V.* extrarius; advena; *Ph.* ξένον, adventitium; inuſitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις, εως, ἡ, qu. dic. hoſpitum ſtatio, locus ubi hoſpites recipiuntur, caupona, diverſorium.

Ξενότιμος, ον, hoſpites colens. A τιμή.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, ſtipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήμασι, *Dem.*

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, externos milites alens; (2) hoſpitum nutritor. Ex ξένος, et τρέφω.

Ξενοφονέω, hoſpites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, *Eur. I. T.* 1024. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpites occidens, hoſpitis vel hoſpitum interfector.

Ξενοφυὴς, ὲς, inſolens ſpecie, inuſitatam ſpeciem habens; epith. Hecates. *Sch. Lycurg.*

Ξενοφωνέω, peregrinâ, inſolenti voce, ſermone utor. *paſſ.* aliquid, ſermonem, diſputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrinâ voce utens.

Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hoſpitio excipio, vel ſuſcipio; uſitatior paſſiva vox ξενοῦμαι; hoſpitio excipior, hoſpitor, diverſor, hoſpitio jungor. Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, *Eur. Alc.* 69. Ξενοῦσθαι τινὶ, παρά τινος, *Xen.* A ξένος. Unde

Ξενύδριον, τὸ, hoſpes. Dim.

Ξενύλλιον, ου, idem. Dim. blandientis.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hoſpitium, diverſorium, domus in quam recipiuntur hoſpites et ægroti, xenodochium, noſocomium.

Ξένως, *adv.* more peregrino.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, ῦ, ὁ, ſiccus, aridus, pro ξηρός.

Ξεσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ξέω.

Ξέσις, εως, ἡ, raſura, ſculptura, ipſa actio radendi ſeu ſculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum, *item* opus ſculptum. Ab eod.

Ξεσμὸς, ῦ, ὁ, inſtrumentum ad radendum, radula, *Vulg. Lex.* Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, ſextarius, menſura aridorum et liquidorum, *Gl. V.* ſextarius, urceus.

Ξεστίον, ου, τὸ, idem; *Ph.* urceolus. Dim.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, raſus, ſcalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, et ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, raſura, *Vulg. Lex.* potiùs inſtrumentum ſcalpendi, radendi, &c. A

ΞΕ'Ω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, ſcalpo; p. paſſ. part. ἐξεσμένος, raſus. Τὸν ποτε τέκτων ξέσσεν ἐπισταμένως, *Od.* 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, ſicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* ſiccare calices, et hinc inane reddo; ξηραίνομαι, ſiccor, areo, areſco; a. 1. act. ἐξήρανα, paſſ. ἐξηράνθην, p. part. ἐξηραμμένος. Βορέης ἀλωὴν ἂν ξηραίνῃ, *Il.* 21, 347. Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, *ib.* 345. Ἐξήρανται, *Marc.* 11, 21, ἐξηραμμένην χεῖρα, *ib.* 5, 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, ſicca, i. e. ſine balneo, unctio. Ex ξηρὸς, et ἀλείφω. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, ſiccè ungo:

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, ſicca unctio. Ex iiſd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus et ater, colorem habens arefactæ viti ſimilem.

Ξηρανθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, ſiccitas, ariditas; ipſa ſiccatio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, ſiccandi ſeu arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas, ariditas. Ab eod.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod aliàs ξήριον dicitur. A

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum quod pulveris in modum inſpergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, et βαίνω.

Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco vivit, terreſtris, Ex ξηρὸς, et βιόω.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida et jejuna æmulatio ſeu affectatio in rebus malis.

Ξηρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccum et aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput ſiccius habens. Ex ξηρὸς, et κεφαλὴ, *caput.*

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ſiccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξηρὸς, et κόλλα.

Ξηροκολλύριον, τὸ, collyrium, è medicamentis aridis factum.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum ſiccum, roſmarinum, *Ph.*

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco paſci ſolet. Ex ξηρὸς, et νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſiccum reddo, ſicco.

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, *Gl. V.*

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum ſiccum, in quo quis tantum ſudat, non autem ſimul aquâ abluitur. Ex ξηρὸς, et πῦρ.

Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris deceſſit; τὸν αὐτόπυρον, *ap. Athenæum.* Ex ξηρὸς, et πυρός.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus, torridus; (2) inanis,

(2) inanis, vacuus, sc. cibo, potu, v. ξηραίνω; (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Fem.* terra continens, cui opp. mare, aqua, in sacris, terra simp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, *Aristot.*
Ξηροσάρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnem siccam habens. Ex ξηρὸς, et σὰρξ.
Ξηροτήγανον, ου, τὸ, sartago.
Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas, squalor. A ξηρὸς.
Ξηροτριβέω, ῶ, siccâ frictione frico. A τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. Ex iisd.
Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco alitur, seu vivit. Ex ξηρὸς, et τρέφω.
Ξηροτροφαγέω, ῶ, aridacomedo, cibis siccioribus sine obsonio vescor; (2) dicitur de homine egeno et famelico. Ex ξηρὸς, et φαγεῖν.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi, tenuis victus, paupertas.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccoculus, ut Plautus loquitur, siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arescens. A ξηρὸς.
Ξήρωσις, ἡ, siccatio, siccitas, quod à ξηρόω.
Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρὶς.
Ξιφείδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio, Dim. à ξίφος.
Ξιφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vaginâ educturus; ensem tenens. Ex ξίφος, et ἄρω, *apto.*
Ξιφηφορέω, ensem gesto, gladio armatus sum:
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
Ξιφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, gladium gestans, ense armatus, *Gl. Vet.* ensifer, sicarius. Ex φέρω.
Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio, Dim.
Ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum sublatâ salto, vel manu protensâ figuram ensis imitor, *Hes. Suid. Eust.* Ab eod.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφιὸς, οῦ, ὁ, xiphias, piscis, *Hes.*
Ξιφίσμα, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.
Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina.
Ξιφιστὸς, οῦ, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.
Ξιφιστὺς, ύος, ἡ, dimicatio, per ensem. *Hes.*
Ξιφοδήλητος, ου, ὁ, ense perniciem adferens, *Æschyl.* Ex ξίφος, et δηλέω, *lædo.*
Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, ensis falcatus, harpe.
Ξιφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ensis formam habens. Ex ξίφος, et εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκτονέω, gladio occido. A
Ξιφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ense occidit. Ex ξίφος, et κτείνω.
Ξιφόκτονος, ὁ καὶ ἡ, gladio peremptus.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, *Gl. V.* gladiorum opifex. A ξίφος, et ποιέω.
ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius; sica, *Gl. V.* (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam, gladiolus. Ἑλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, *Il.* 1, 194.
Ξιφουλκία, ας, ἡ, ensis è vaginâ eductio. A
Ξιφουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui gladium è vaginâ extraxit, qui ensem strinxit. Ex ἕλκω.
Ξιφουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, et ἔργον.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, vid. ξιφηφόρος.
Ξοανογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui simulacra sculpit. Ex ξόανον, et γλύφω.
Ξόανον, ου, τὸ, rasurâ aut sculpturâ politum, opus, è saxo sculptum, aut è ligno dolatum; (2) simulacrum è saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile, *Ph.* delubrum, simulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, *Gl. V.* A ξέω.
Ξοανοποιία, ας, ἡ, simulacrorum sculptorum fabricatio. Ex ξόανον, et ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, *Ion.* ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ἔργον.
Ξοΐς, ίδος, ἡ, scalprum. A ξέω.

Ξουθόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavas alas habens. Ex ξουθὸς, et πτέρον.
Ξουθὸς, ἡ, ὸν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθὸς.
Ξυάλη, ης, ἡ, vid. ξυήλη.
Ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, et reliqua, ubi ξὺν pro σὺν, Atticè.
Ξυγκάτθανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att. Ion. Æol.* et cum ν pro συγκατέθανε, à συγκαταθνήσκω pro συκαταθανέω.
Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, et ἀλόη.
Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. à ξύλον.
Ξύλεια, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta è lignantibus; materia, *Ph.* lignetum, *Gl. V.* (*Ern.*) A
Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A
Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.
Ξυλήβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna exedit, seu vorat. Ex ξύλον, et βορά.
Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A
Ξυληγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
Ξυλήριον, ου, τὸ, Etym. Dim. à ξύλον.
Ξυλήφιον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, *Gl. V.* A ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλικὸς, ἡ, ὸν, ligneus, è ligno; ξυλικὸς, lignarius, *Gl. V.* ξυλικὴ ὕλη, silva, *Gl. V.*
Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.
Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ου, ὁ, piscis quidam, *Hes.* fortassis à ligneâ duritie. A ξύλον.
Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balsami, seu quod è balsamo cæditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna scalpit, vel sculpit. Ex ξύλον, et γλύφω.
Ξυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον, et εἶδος.
Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum, *Gl. Vet.* lignarium.
Ξυλοκανθήλια, ων, τὰ, clitellæ, *Gl. Vet.*
Ξυλοκανθήλον, clitellæ, *Gl. V.* Ex iisd.
Ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ; (2) arboris ceratoniæ siliquæ. Ex ξύλον, et κέρας.
Ξυλοκιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόκοκκα, τὰ, interna siliquarum grana, à lignoso cortice illa vestiente. A κόκκος.
Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοκοπέω, ῶ, fuste cædo; fustigo, *Gl. V.*
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A
Ξυλοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, *Gl. V.* ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, *Gl. V.* fustuarius; (3) avis rostro arbores tundens, *Aristot.* A κόπτω.
Ξυλολυχνοῦς, ου, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis farculis, silvesco. Ex ξύλον, et μαίνομαι.
Ξυλομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex μίγνυμι.
ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, *Ph.* ξύλα, ligna fabricaria, *Gl. V.* (2) ξύλον, fustis, *Ph.* ξύλα, fustes, *Ph.* (3) de variis rebus è ligno factis, ut (1) de mensâ trapezitæ; (2) de furcâ, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materiâ ligneâ ædificantium; (5) arbore, per Heb. A ξύω, *Ern.*
Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lignis compactus, *Suid.* Ex ξύλον, et πήγνυμι.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, *Gl. V.* et ξυλοπέδην, nervos, *Ph.* Ex ξύλον, et πέδη.
Ξυλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, *Gl. V.* lignorum negociator. Ex ξύλον, et πωλέω.
Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. A στέγη.

Ξυλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξύλον, et τέμνω.
Ξυλοτρώκτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna rodens. Ex τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, faber lignarius sum.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.
Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A
Ξυλουργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον, et ἔργον.
Ξυλοῦσθαι, vid. ξυλόω.
Ξυλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna exedit, seu vorat.
Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξύλον, et φαίνομαι, *Ern.*
Ξυλοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δὲ τι σκωλήκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, *Aristot.* Ex ξύλον, et φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna bajulo, seu porto; (2) fustem, seu baculum gesto.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.
Ξυλοφόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῶν σκηνῶν *apud Jos.* A
Ξυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, et φέρω.
Ξυλοφορετηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ξυλόφρακτος, ὁ καὶ ἡ, lignis munitus, septus.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ. *Eust.* Ex ξύλον, et χάρτης.
Ξυλοχίζομαι, *Dor.* ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. Ὅς τὰς ἐρείκας Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλόχίσδεται, *Theoc.* 5, 65. A
Ξυλόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna habens, lignis seu arboribus consitus, arboribus densus; (2) *Subst.* silva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξύλον, et ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in signum verto, seu muto; (2) contigno, pass. ξυλοῦσθαι, lignari, *Gl. V.* in lignum abire, lignum seu lignosum fieri; ἐξυλωμένος, p. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lignosus. Ab eod.
Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, *Gl. V.* locus in quo ligna reponuntur.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde
Ξυλώτης, ου, ὁ, lignator, *ex Gl. Vet.*
Ξυμ—vid. Συμ.
Ξυμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro συμβαίη, à συμβαίνω.
Ξύμβλητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro συνεβέβλητο, à συμβάλλω.
Ξύμπαντας, acc. pl. *Att.* pro σύμπαντας, à σύμπας.
Ξὺν, pro σὺν, *cum*, Att. et sic etiam in multis compositis à σὺν communi incipientibus.
Ξύναγον, *coegerunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆγον, à συνάγω.
Ξυνάειδε, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro συνάειδε, à συνάειδω.
Ξυνασχαλάω, compatior, *Æsch. Pr.* 162. Ex ξὺν seu σὺν, cum, et ἀσχαλάω, mœreo; *Th.* ἀσχάλλω.
Ξυνδεδέατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνδέδεντο, à συνδέω.
Ξυνδῆσαι, a. 1. inf. act. *Att.*
Ξυνέηκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆκε, à συνίημι.
Ξύνεργε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνεῖργε, à συνείργω.
Ξύνες, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro σύνες, à συνίημι.
Ξυνετὰ, acc. pl. neut. gen. *Att.* pro συνετὰ, à συνετὸς.
Ξυνῆ, *adv.* communiter. A ξυνὸς. Unde
Ξυνήϊος, communis, ξυνήϊα, communia.
Ξυνήονες, *participes*, nom. pl. à
Ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, communis, *apud Nonn.* et *Pind.* (2) particeps, *apud Hesiod.*

Ξυνίασι, 3. pl. præf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνεῖσι, à σύνειμι.

Ξυνίεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* et *per contr.* pro συνίεον, ab inusit. συνιέω, *Hom. Il.* 1, 273.

Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. *Att.* pro συνιόντων, à σύνειμι.

Ξυνενοφυῖαν, acc. fing. part. perf. act. *Att.* al. med. f. g. pro συνενεφυῖαν, à συνέφω.

Ξυνοίσει, 3. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, à συνοίω, pro συμφέρω.

Ξυνομήλικα, acc. fing. *Att.* pro συνομήλικα, à συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, communis. Hinc

Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, confocio; (2) communico, *Nonnus.*

Ξυνῶν, præf. part. *Att.* pro συνῶν, à σύνειμι.

Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, feu fcalpendo politus, *Hef.* ubi ξυόεσσαν. A ξύω.

Ξυομένης, gen. fing. præf. part. paff. f. g. à verbo ξύω.

Ξυράφιον, ου, τὸ, novacula, *Gl. V.* Dim. à ξυρόν.

Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novaculâ rado, ad cutem tondeo; ξυρῶμαι, rador, radendum curo; ἐξυρημένος, tonfus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, *Gen.* 41, 14. Ἵνα ξυρησώνται τὴν κεφαλὴν, *Act.* 21, 24. A ξέω.

Ξυρέω, f. ήσω, rado; glubo, *Gl. V.* et ξυρῶμαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινὰ, *Soph. Aj.* 797.

Ξυρήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, rafilis; (2) tonfurâ opus habens. A ξυράω.

Ξυρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ξύρησις, εως, ἡ, rafura, quæ novaculâ fit, tonfura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ου, ὁ, ad cutem tonfus. A ξυρὸς.

Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, *Ariftoph.* Ex ξυρὸν, et δέχομαι.

Ξυροδόχη, ης, ἡ, idem. Ex iifd.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

Ξύρομαι, rador, vel me novaculâ rado; ξυράμενος, tonfus, rafus, a. 1. m. part. A

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, novacula. A ξύω.

Ξυρὸς, acutus, *Hef.* Ab eod.

Ξυρὸς, οῦ, ὁ, novacula. Ab eod.

Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam gefto. Ex ξυρὸν, et φέρω.

Ξυσθέντας, acc. pl. aor. 1. part. paff. verbi ξύω.

Ξύσιλος, ου, ὁ, xyfillus, aridus et pruriginofus fenex, *Sophron. de Mimis.* A ξύω.

Ξύσις, εως, ἡ, rafura, fcarificatio; (2) pruritûs excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum; (2) rafura et litura, quum fcriptum corrigitur; ξύσματα, ftrigmenta, *Gl. V.* Ab eod.

Ξυσμάτιον, ου, τὸ, ramentum, Dim.

Ξυσματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ramentis fimilis, ramentofus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, *Euft.* fine expofitione, *Ph.* ξύσμαι, ramenta. A ξύω.

Ξυσμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rafor, fculptor; (2) fcalprum chirurgicum; fcalprum lapicidarum, *Gl. V.* raforium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

Ξυστήριον, ου, τὸ, fcalprum, fcalpellus.

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, athleta qui in xyfto fe exercet; (2) radendi vel diftringendi vim habens. A ξύστος.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ftrigilis, cujus ufus in balneis, palæftra, et gymnafiis; (2) ξυστὶς, vel ξύστις, veftis fubtilis, crocota, quam aurigæ in pompâ geftabant; tunica talaris; indumentum infigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuftrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, haftam jaculans. Ex ξυστὸν, et βάλλω.

Ξυστὸν, οῦ, τὸ, haftile radendo politum et ferro præfixum; parvum haftile, hafta parva, fpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, rafus, politus, *Gl. V.* ξυστὸς, rafus; fpiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, xyftus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui geftat haftile, vel fpiculum. A ξυστὸν, et φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, ftrigilis, radula, *Gl. V.* A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ftrigilis, *Hef.*

Ξυστρολήκυθος, ου, ὁ, qui ftrigilem et lecythum fert in balneum aut gymnafium.

Ξύστρον, ου, τὸ, pala ferrea ad everrendum et complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, οῦ, ὁ, ftrigilarius, *Gl. V.* qui ftrigiles conficit. Ex ξύστρα, et ποιέω.

Ξυστρωτὸς, rafilis, de argenteis vafis, quæ argentum rafile dicuntur, cum non funt cælata, *Ph.* ξυστρωτὰ, ftriata; quafi à ξυστρόω, à ξύστρον.

Ξύω, f. ύσω, rado, fcalpo, radendo feu fcalpendo polio; et ξύομαι, rador; (2) prurio; ξύσασθαι, radere, aor. 1. infin. med. ἐξυσμένος, rafus, p. paff. part. Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα, *Ariftot.* Affricantes fe arboribus. *Ubi obfervandus eft maximè proprius vocis mediæ ufus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ ὁ μικρὸν, five o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *feptuaginta*, cum lineolâ infra appofitâ ο *feptuaginta millia.*

Ὁ, ἡ, τὸ, *articulus præpofitivus*, qui (1) notat certum quid et notum, cujufque jam facta mentio; (2) cum genit. pofitus, omiffum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut fimile quidpiam inuit, v. gr. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, fc. *filius*; (3) cum adverbio pro adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, fubintelligiturque ferè participium verbi fubftantivi, ὢν, οὖσα, ὄν; (4) cum participio idem eft ac qui poftpofitivus cum verbo, v. gr. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν et δὲ adhibetur in divifionibus, v. gr. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος, *apud Poëtas*; (7) ufurpatur pro ὅς, *qui*; (8) fe quentibus præpofitionibus infervit periphrafi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*, οἱ περὶ αὐτὸν, *focii ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum fuis*, οἱ πρὸς αἵματος, *confanguinei*; (9) in genere neutro cum infinitivo nominis, gerundii, vel fupini loco ponitur, v. gr. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, exeo *pugnatum*; (10) τοῦ idem eft quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τοῦ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi.*

Ὅ, *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὄα, ας, ἡ, forbus, arbor; ὄα, τὰ, forba, fructus.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἴα.

Ὀὰ, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾠα.

Ὀὰ, *interjectio dolentis*, heu!

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, et *in plur.* ὄαρες, ὀάρων, uxores, *Hef.* nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες, *Metath.* pro ἄορ.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὄθι οἱ ὀάριζε γυναικὶ, *Il.* 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria.

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœminâ fecretior, πολέμου ὀαριστὺς, *Il.* 17, 228. Ab eod.

Ὄαροι, vid. ὄαρ.

Ὀάροισιν, dat. pl. *Poët.* et cum ν, ab

Ὄαρος, ου, ὁ, confabulatio, fermo.

Ὀβδὴν, ἐς ὀβδὴν, in confpectum *apud Etym.* ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία ῥαφὴ, futura cranii inftar veru porrecta. Ab ὀβελός.

Ὀβελίας, ου, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toftus. Ab ὀβελός.

Ὀβελιαφόρος, ου, ὁ, qui panes veru toftos in Bacchi pompâ humeris impofitos ferebat. Ex ὀβελίας, et φέρω.

Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo, reprobro ut fpurium, aut vitiofum; ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paff. part. ab ὀβελός.

Ὀβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obelifco præfixa. Ex ὀβελίσκος, et λύχνος.

Ὀβελισκολύχνος, ου, ὁ, idem.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracilefcentis formam habens, obelifcus; (3) lamina enfis; (4) fubula, Dim. ab ὀβελός.

Ὀβελισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appofitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. *Poët.* cum ν pro ὀβελοῖς.

ὈΒΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, quâ loci fcriptorum minus probi notabantur.

Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris.

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab

ὈΒΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, obolus, nummus fex chalcos, vel fextam etiam drachmæ partem apud Athenienfes valens, *Gl. V.* nummus affis, dupondium; (2) genus ufuræ.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror; de turpi et fordido modo. Ab

Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator fordidus, tocullio. Ex ὀβολὸς, et στατός.

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars fœneratoria. A præc.

ὈΒΡΙΑ, et ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum et fimilium animalium catuli, *Euft. in Odyff.* 1, *Æfchyl. Agam.* 147.

Ὀβριμογύιος, ου, ὁ ϗ ἡ, validos artus habens, validus, robuftus. Ex ὄβριμος, et γυῖον.

Ὀβριμοέργος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingentia et fortia facinora patrans. Ex ἔργον.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὀβδιμόπατρος, ὁ, forti patre natus.

ὌΒΡΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuftus, validus, prævalidus; (2) impetuofus; (3) violentus. V. *Ern.*

ὌΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryfum, i. e. purum ex crebrâ coctione.

Ὀγάστριος, pro ὁμογάστριος, *Sch. Lycurg.*

Ὀγδοαδικὸς, ἡ, ὸν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eft octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, *Poët.* pro ὄγδοος.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, et ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octoginta annorum eft, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, et ἔτος, *annus.*

Ογδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, octoginta quatuor.

Ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, qui octogefimâ die fit, venit, &c. Ab

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, octogefimus. Ab

Ὄγδοος, όη, όον, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. *Vox Phœnicia.*

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una è feptem portis Thebanorum. A præc.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, rudo, quod afinorum

asinorum proprium est; ὀγκώμενος, rudens, *Aristot.*

'Ογκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; (2) magnitudo, amplitudo, *Hes.*

'Ογκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, ruditus, rugitus:

'Ογκημα, ατος, τὸ, rugitus, *Gl. V.* Ab ὀγκάομαι.

'Ογκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὄγκος.

'Ογκηςὴς, ȣ̃, ὁ, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.

'Ογκινος, ȣ, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

'Ογκιον, vel ὄγκιον, ȣ, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; spiculorum, vel sagittarum receptaculum. Ab eod.

'Ογκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumidè dico, *Hes.* ὀγκολογῆσαι est γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος, et λόγος, *sermo.*

'Ογκοποιέω, ῶ, tumefacio, *Gl. V.*

'ΟΓΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.

'Ογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo; (2) amplifico; ὀγκόομαι, ȣ̃μαι, turgeo, *Gl. V.* ὀγκωσόμεσθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. f. turgebimus fastu; perf. particip. ὠγκωμένος, inflatus. 'Ως εἰ μὲν ἐκεῖ ἐςὶν, ὠγκώθῃ τάφῳ, *Eur. Ion.* 389. Ab ὄγκος.

'Ογκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

'Ογκύλος, ȣ, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, *Hes.* Ab eod.

'Ογκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; ϗ ἐςιν ὀγκωδέςερον ἢ βȣ̃ς, *Aristot.* Ab eod.

'Ογκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia:

'Ογκωσις, εως, ἡ, idem. Ab ὀγκόω.

'Ογκωτὸς, ἡ, ὸν, tumefactus, elatus, magnâ mole adsurgens. Ab eod.

'Ογμεύω, sulcum duco. Ab

'ΟΓΜΟΣ, ȣ̃, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea à messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.

'Ογμιὸς, ȣ̃, ὁ, epith. Herculis, *ap. Gallos.*

'ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirus, arbor, et pirum fructus.

'Οδαγμὸς, ȣ̃, ὁ, morsus tenax. Ab ὀδάξω.

'Οδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, *Hes.* (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, *Suid.* Od. 9, 163. Ab ὁδὸς.

'Οδακτάζω, morsico, mordeo. Ab

'Οδὰξ, mordicus, dentibus. Ab ὀδὰς.

'Οδαξάομαι, idem quod

'Οδαξέω, ῶ, doleo ex morsu dentibus facto; ὀδαξέομαι, ȣ̃μαι, ὀδαξέμενος, qui mordetur, *Xen.* Ab ὀδὰξ. Hinc

'Οδαξησμὸς, ȣ̃, ὁ, prurigo mordax.

'Οδαξισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem; quod ab ὀδαξίζομαι.

'Οδαξιςικὸς, ἡ, ὸν, pruriginem movens. Ab eod.

'Οδάξω, et ὀδάζομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδὰξ. Unde

'Οδαξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruritum movens.

'Οδάω, ῶ, seu ὀδέω, viatico instruo; (2) vendo venundo. Εἴ τέ τις θέλει βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; *Eur. Cyc.* 97. Βιότȣ τρίβον ὀδεύειν, *Anac.* 24, 2. Ab ὁδὸς.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τȣ̃δε, huc, usque ad hoc usque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.

'Οδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδὸς.

'Οδελὸς, ȣ̃, ὁ, Doricè pro ὀβελὸς, veru, *apud Aristoph.* At *ap. Nic.* pro ὀβολὸς.

'Οδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio:

'Οδεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit:

'Οδευτὴς, ȣ̃, ὁ, viator, ambulator. Ab

'Οδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν 'Αλφειὸν ὀδεύει, *Dion.* Περ. 409. Ab ὁδὸς.

'Οδέω, ῶ, vid. ὀδάω.

'Οδήγει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ὀδήγεε, ab

'Οδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, *Gl. V.* Δεῦρο δέρη σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγὼ, *Eur. Her. fur.* 1408. Τυφλὸν ὀδήγει, *Phocyl.* 22. Ab ὁδηγὸς. Hinc

'Οδηγήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

'Οδηγητὴρ, ῆρος, et, ὁδηγητὴς, ȣ̃, dux viæ.

'Οδηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad viam monstrandam aptus.

'Οδηγία, ας, ἡ, deductio per viam; monstratio viæ. Ab

'Οδηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux viæ seu itineris, ductor, prævius, *Gl. V.* Ex ὁδὸς, et ἄγω.

'Οδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, faustus seu auspicatus ad iter, *item* vialis, in viâ stans. Mercurii epith. Ab ὁδὸς.

'Οδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὀδίζω.

'Οδίτης, ȣ, ὁ, viator. Ab eod.

'Οδμαλέα, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab

'Οδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω. Hinc

'Οδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans.

'Οδμηνος, ȣ, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.

'Οδμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

'Οδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias insideo, latrocinor. Ab

'Οδοιδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vias insidens et viatores intercipiens, viarum insessor, latro. Ex ὁδὸς, et δέχομαι, vel δοκάω.

'Οδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. Ab

'Οδοιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in viâ errans, al. pedes. Ex ὁδὸς, πλανάω.

'Οδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, *Gl. V.*

'Οδοιπορέω, iter facio; meo, *Gl. V. Act.* 10, 9. Ab ὁδοιπόρος.

'Οδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, *Gl. V.* Ab eod.

'Οδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, *Gl. V.* τὸ ὁδοιπορικὸν, ȣ̃, viaticum; (2) itinerarium, *Gl. V.* Ab eod.

'Οδοιπορικῶς, iter facientium modo.

'Οδοιπόριον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, seu comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab

'Οδοιπόρος, ȣ, ὁ, viator; (2) comes. Ex ὁδὸς, et πείρω.

'Οδόμετρος, ὁ, epith. cursoris insignis.

'Οδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, *Gl. V.* forfex dentaria, *Ph.* Ex ὀδȣ̀ς, et ἄγρα.

'Οδονταγωγὸν, ȣ̃, τὸ, idem. Ex ἄγω.

'Οδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδȣ̀ς.

'Οδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.

'Οδόντεσσι, dat. pl. *Ion.* pro ὀδȣ̃σι, ab ὀδȣ̀ς.

'Οδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab

'Οδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδȣ̀ς.

'Οδοντισμὸς, ȣ̃ ὁ, modus quidam canendi tibiis, qu. Ab ὀδοντίζω.

'Οδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex ὀδȣ̀ς, et γλύφω.

'Οδοντόγλυφον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

'Οδοντοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδȣ̀ς, et εἶδος.

'Οδοντομάχης, ȣ, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδȣ̀ς, et μάχομαι.

'Οδοντοξέςης, ȣ, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex ὀδȣ̀ς, et ξέω.

'Οδοντοποιέω, dentio.

'Οδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδȣ̀ς, (rectiùs ὀδοντωτὸς, ab ὀδοντόω.)

'Οδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, *Ph.*

'Οδοντοτριμμα, ατος, τὸ, idem, *Ph.*

'Οδοντοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dentes edens.

'Οδοντοφυέω, dentio; τὰ δὲ παιδία ἑβδόμῳ μηνὶ ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν, *Aristot.* Ab

'Οδοντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dentes producens; (2) è dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδȣ̀ς, et φύω. Hinc

'Οδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.

'Οδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus instruo, seu munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. pass. part. dentatus; invenitur et ὀδοντωμένος, *ap. Pol. in Vett. Ed.* et *Gl. V.* ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδȣ̀ς. Hinc

'Οδοντωτὸς, ἡ, ὸν, dentatus, denticulatus:

'Οδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) *metaph.* aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, ϗ μᾶλλον ὡδοποίει, *Dem.* Ab ὁδοποιὸς. Hinc

'Οδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus.

'Οδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, et aditum ad aliquid patefacere potest.

'Οδοποιία, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. Ab

'Οδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui viam facit, munit, seu sternit. Ex ὁδὸς, et ποιέω.

'ΟΔΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) viæ auxilium; (4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, *apud Hom.* ὁδὸς ἐπί τινα, insidiæ adversus aliquem, ὁδȣ̃ πάρεργον, obiter, *Gl. V.*

'Οδὸς, ȣ̃, ὁ, limen pro ȣ̓δὸς.

'Οδοσκοπέω, vias observo.

'Οδοςατέω, ῶ, vias custodio, obsisto. Ab

'Οδοςάτης, ȣ, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex ὁδὸς, et ἵςημι, *sisto.*

'Οδοςρωσία, ας, ἡ, viarum stratura; (2) manus struendi vias. Ex ὁδὸς, et ςρωννύω.

'Οδȣ̃ν, præs. inf. act. pro ὀδόειν, ab ὀδόω.

'Οδȣ́ρης, εος, ὁ, item ὅδȣρος, vel ὀδȣ̃ρος, ȣ, ὁ, qui vias custodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex ὁρέω.

'ΟΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, dens; etiam pro pistillo mortarii *ap. Nicand.*

'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in viâ observat.

'Οδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ; ὀδȣ̃μαι, ducor viam; ὀδȣ̃σθαι, per viam ire, *Hes.* Ab ὁδὸς.

'Οδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. ὠδύσσατο, iratus est. Βριάρεῳ δ' ὡς, πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, *Hes.* Θ, 617.

'Οδύναμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυνάω.

'Οδυναρὸν, acc. sing. *Dor.* pro ὀδυνηρόν.

'Οδυνᾶσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro ὀδυνάεσαι, ab

'Οδυνάω, ῶ, dolore adficio; ango, *Gl. V.* ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. 'Οδυνώμενοι ἐζητȣ̃μεν σε, *Luc.* 2, 48. Ab ὀδύνη.

'Οδυνάων, gen. pl. *Æol.* pro ὀδυνῶν, ab

'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus.

'Οδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. A præc.

'Οδυνηρῶς, *adv.* molestè, dolenter; τίκτει ὀδυνηρῶς, *Aristot.*

'Οδυνήφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorem sedans, mitigans, pellens, et quasi perimens. 'Οδυνήφατα φάρμακα πάσσων, *Hom. Il.* 5, 900. Ex ὀδύνη, et φάω.

'Οδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore convulsus. Ex ὀδύνη, et σπάω.

'Οδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab ὀδύνη.

'Οδυνωμένοι, nom. pl. præs. part. pass. pro ὀδυναόμενοι, ab ὀδυνάω.

'Οδύρεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ὀδύρȣ, ab ὀδύρομαι.

'Οδυρμα, ατος, τὸ, lamentum.

'Οδυρμὸς, ȣ̃, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. 'Οδυρομένα σὸν εὐνέταν, *Eur. Med.* 159 Τὴν πενίαν τινὸς, *Isocr.*

'Οδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta et lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

'Οδυρτικῶς, *adv.* cum lamentatione et querelâ, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebiliùs.

'Οδυρτὸς, ἡ, ὸν, lamentis dignus, gemitibus prosequendus. Ab eod.

'Οδύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὠδύσατο, ab

'ΟΔΥ'ΣΣΩ, irascor, succenseo; supponendum cum

cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc fit ὠδύσσατο. 3. fing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσσαντο, pro ὠδύσαντο. Μέγας ὠδύσατο Ζεύς, *Il.* 18, 292. Πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, *Hesiod.* Θεογ. 617. Alii ὀδύζομαι fupponunt, poffit quoque ὀδύω pro radice affumi.

Ὀδωδε, *oluit*, 3. fing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦδε, ab ὄζω, *oleo.*

Ὀδωδὴ, ης, ἡ, odor, *Hef.* Ab ὄζω, unde

Ὀδώδη, *oluerat*, 3 fing. plufq. perf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ὠδώδει.

Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. fing. perf. ind. paff. *Att.* pro ὤδυσαι, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδὼς, *Ion. Euft.*

Ὀδωτὸς, ἡ, ὸν, qui tranfiri poteft, viam habens; (2) facilis, expeditus. A ὁδόω.

Οἔσσι, dat. pl. *Ion.* et *Æol.* pro οἰσί, ab οἶς.

Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles afinorum agreftium.

Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus, polypus; (2) pifcis è polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere putrido, feu polypo laborat. Ab ὄζαινα.

Ὀζαινῖτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens, Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. fing. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὄζη.

Ὀζολις, ὁ, polypi fpecies. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, οῦμαι, in materiam ramofam et nodofam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramofus, perf. part. Ab

ΟΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *met.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicofus, quafi Martis filius. Οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, *Il.* 1, 234.

Ὀζόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui os fœtet, *Gl. V.* oriputidus. Ex ὄζη, et στόμα, *os.*

Ὀζόχρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, et χρὼς, *cutis.*

ΟΖΩ, *Dor.* ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὦδωδα, oleo, odorem fpiro, fœteo; ὄζει, *Gl. V.* ὀζόμενος, putidus, *Ph.* part. perf. ὠδωδὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præfagire, *Ariftoph. Lyf.* 620. Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, *Theocr.* 7, 143.

Ὀζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramofus, nodofus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, forbus, arbor. Idem quod ὄα.

Ὅθεν, *adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὄθετο, 3. fing. imperf. indic. med. *Ion.* pro ὤθετο, ab ὄθομαι.

Ὀθεύω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.

Ὀθέω, ῶ, idem et ab eod.

ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, *Hef.*

Ὅθι, *adv.* ubi. Ab ὅς.

Ὅθιπερ, *adv.* idem. Ex ὅθι, et περ.

ΟΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam fubeffe ubi nafcuntur.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quafi *per Metathefin*, pro νοθεῖος.

Ὄθομαι, curo, moveor. Ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων, *Il.* ε, 403. Ab ὄθη.

ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, *Gl. V.* velum nauticum; carbafus, *Gl. V.* indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, ὸν, lintearius, *Gl. V.*

Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ΟΘΟ'ΝΝΑ, othonna, herba; (2) fuccus.

Ὀθονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη, et ποιέω.

Ὄθριξ, fimilis capilli, pl. ὄτριχες, qu. ὁμότριχες.

Οἱ ἐμὲ, heu mihi; οἲ ἐγὼ, οἴ μοι.

Οἷ, *adv.* quò; (2) ubi.

Οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla; idem quod ὄα. Ab οἶς.

Οἰαδὸν, *adv.* folùm, folummodo: ad modum folitarii. Ab οἶος.

Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego fimpliciter; (3) torqueo, converto, velut clavum. Ab οἴαξ. Unde

Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, *Euft.*

Οἰάκισμα, ατος, gubernatio, *Ph.* regimen.

Οἰακιστὴς, οῦ, ὁ, gubernator. Ab eod.

Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator proprie clavi, navis, deinde fimpliciter, ut rex, dominus Ex οἴαξ, et νέμω, *guberno.*

Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verfo, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verfat, gubernator. A στρέφω.

ΟΙ'ΑΞ, ακος, ὁ, propriè clavus, quo regitur gubernaculum; (2) gubernaculum ipfum, etiam *metaph.*

Οἰάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, *Suid.* Ab οἶς.

Οἰάω, ῶ, folus feu folitarius fum, *Hef.* ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

Οἶβος, ὁ, pars optima in cervice tauri, *Lucian.*

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. paff. verbi

ΟΙΓΩ, feu οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1. ὤϊξε, aperuit *apud Hom.* imperat. præf. οἶγε, aperi, *Hefiod.* οἴγνυμαι aperior; imp. ὠΐγνυντο, aperiebantur, *Hom.* οἰχθῇ, aor. 1. conj. 3. fing. Τῇσι θύρας ὤϊξε, *Il.* 6, 298. πύλας, *ib.* 24, 446.

Οἰδαίνω, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgefco, Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, *Gl. V.* (2) humidus, *Suid.* Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgefco. Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, *Il.* 9, 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, *ib.* 642.

Οἶδας, 2 fing. perf. ind. med. v. εἴδω, *fcio.*

Οἶσθα, *nofti*, perfona eadem, fed *Æol.*

Οἴδατε, *noviftis*, *fcitis*, 2. plur. perf. ejufd.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; οἰδῶντα, part. apud *Plut.* nifi forte οἰδοῦντα ibi legendum.

ΟΙ'ΔΕΩ, ῶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo, perf. ᾤδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα, *Odyff.* 5, 455.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. A præc.

Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod

Οἰδηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumens, tumidus.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumefco.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æftus; (2) pelagus, vaftum maris æquor. Ab eod. *Il.* 21, 234.

Οἴδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἶδνα, tubera, *Suid.* Scribitur et ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, *Gl. V.* Ab

Οἶδος, tumor, *Erot. in Lex. Hippocr.*

Οἴεαι, *putas*, 2 fing. præf. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

Οἰέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam tantùm veftem habens. Ex οἶος, et ἑανὸς, *veftis.*

Οἴει, perf. ead. cum οἴεαι, fed *Att.* pro οἴῃ.

Οἰεῖος, εία, εῖον, et ὄϊεος, έη, εον, ovillus. Hinc οἰεὴ, et οἰέη, ης, ἡ, fcil. δορὰ, *pellis ovilla.* Ab οἶς.

Οἴεσσι, dat. pl. *Ion.* pro οἴεσι, ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, qui ejufdem ætatis eft. Ex ὁμοῦ, et ἔτος, *annus.*

Οἰζυρῇ, dat. fing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Οἰζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnofus, calamitofus, mifer, *Il.* 3, 417. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο, 3, 112. Ab

ΟΙΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miferia, calamitas. Ab οἴ. Hinc

Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, mifer fum.

Οἴῃ, dat. fing. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος.

Οἰηθῆναι, *putaffe*, a. 1. inf. paff. verbi οἴω.

Οἰήϊον, gubernaculum; pl. οἰήϊα, gubernacula, *Il.* 19, 42. pro οἰηκίον, οἰάκιον.

Οἴηκα, acc. fing. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ.

Οἰηκίζειν, præf. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν.

Οἴην, acc. fing. f. g. *Ion.* pro οἵαν, ab οἷος.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, *apud Hom.* et annuli per quos lora ducunt. *Il.* 24, 269. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) exiftimatio de fe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de fe opinionem concepit, vanâ opinione elatus, faftu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula de fe, Dim.

Οἰήσεται, 3. fing. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἴησις, εως, ἡ, fufpicio, ab eod.

Οἰησίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, falfâ fapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις, et σοφὸς.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex οἴησις, et φρὴν, *mens.*

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod.

Οἰητὸν, opinabile, *Ph.* Ab eod.

Οἰΐα, ἡ, arbor eadem, quæ ὄα.

Οἶϊς, ιδος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἶς.

Οἶκα, perf. indic. med. v. εἴκω.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, *domum.* Ab οἶκος.

ΟΙΚΑ'ΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groffi Laconibus, *Poll. Suid.*

Οἴκαδις, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

Οἴκανον, domefticum, *Hef.* Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula, Dim.

Οἴκασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab εἴκω.

Οἶκε, 3. fing. temporis et verbi ejufd.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, domefticus, familiaris, *Gl. V. Suid.* Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, et πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura fuorum negotiorum, non alienorum. Ex iifd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domefticus, privatus; (2) familiaris, neceffarius, neceffitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, ufus domefticus et confuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. A præc.

Οἰκειοφώνως, *adv.* fuâ voce, fuis verbis, *R.* Ex φωνή.

Οἰκειόω, familiarem reddo, concilio; (2) adfcifco, accommodo, concilio; (3) concilio adjungo; (4) mihi vindico, meum effe contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας, *Plut.* Ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præf. imperat. act. pro οἰκεέτωσαν, ab οἰκέω.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκείων, præf. part. act. *Poët.* pro οἰκῶν.

Οἰκείως, *adv.* familiariter, amicè, benevolè; (2) aptè, accommodatè, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquifitio. Ἔχει δὲ πῶς ἡ μέλιττα οἰκείωσίν τινα πρὸς τὴν δρῦν, *Theophraft.* Ab οἰκειόω.

Οἴκεντι, 3. pl. præf. ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἰκημι.

Οἰκεῦσι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἰκέουσι

Οἰκέοιτο, *habitet*, 3. fing. præf. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, *Ph.* Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domefticus fum, famulor, *Hef. V. Eur. Alc.* 437. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domefticus, verna, famulus, fervus domefticus. Ab οἶκος. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, fervilis; τὸ οἰκετικὸν, fervitium feu famulitium domefticum, ipfi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla; etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præf. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, fervus domefticus; (2) domefticus, gen. *Ion.* οἰκῆος, dat. οἰκῆϊ, pl. οἰκῆες, acc. οἰκῆας. Ab eod.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκούμενος, fœm. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Subft.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν, ruri, *Ariftoph. Nub.* 138. Πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς, *Eur. Alc.* 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν, *id. Her. fur.* 272. Ab οἶκος.

Οἰκήιος,

Ὀικῆες, *Ion.* pro οἰκεῖος.

Ὀικηιᾶσθαι, pr. inf. med. *Ion.* et *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

Ὄικημα, ατος τὸ, habitaculum, *Ph.* cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, *Gl. V.* alicubi et de cortibus avium, omnino de quovis ædificio, et quicquid ſtructum et elaboratum eſt, ut turris, templum, &c. *Ern.* Hinc

Ὀικηματικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, *R.*

Ὀικημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, *Gl. V.* Dim. ab eod.

Ὀικημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Ion.* pro ᾠκημένον, οἰκέω.

Ὀικῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde

Ὀικήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, habitabilis.

Ὄικησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, *Ph.*

Ὀικητήριον, ου, τὸ, domicilium, *Ph.*

Ὀικητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Ὀικητικὸς, ἡ, ὸν, qui habitaculum ſeu ſedem ſibi quærere ſolet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀσπάλαξ, μῦς, μύρμηξ, μέλιττα· ἄοικα δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, καὶ τῶν τετραπόδων, *Ariſtot. Hiſt. An.* 1, 1. Ab οἰκητής.

Ὀικητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Ὀικήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Ὀικία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι, etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Ὀικιακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus. A præc.

Ὀικίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, caſa, gurguſtium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab οἶκος, ſeu οἴκιον.

Ὀικίδιος, ία, ιον, domeſticus, privatus.

Ὀικίζω, f. ίσω, ædifico, ſtruo, condo; (2) in ædibus ſeu ſede colloco; (3) loco, colloco; (2) coloniam in locum mitto; paſſ. οἰκίζομαι, ᾤκισται, 3. ſing. perf. collocatus eſt; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur et de ipſis incolis ſeu colonis, *apud Thuc.* nonnunquam et pro οἰκεῖν, apud eundem. Ὀικίσατε μίαν πόλιν, *Ariſtoph. Av.* 173. Ab eod.

Ὀικικὸς, ἡ, ὸν, domeſticus. Ab eod.

Ὀικιον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, ſedes, nidi, Dim. ab eod.

Ὀικίσαι, aor. 1. inf. act. v. οἰκίζω. Unde

Ὄικισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Ὀικίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab οἶκος. Unde

Ὀικίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Ὀικισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Ὀικιςᾶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιςῶν, ab οἰκιςής.

Ὀικιςὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, *R.* Ab οἰκίζω. Unde

Ὀικιςὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, *Gl. V.*

Ὀικιςήριον, τὸ, domicilium. A præc.

Ὀικιςικῶς, *adv.* qu. dic. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, *Poll.* ſine expoſ. Ab eod.

Ὀικογενεῖς, acc. pl. pro οἰκογενέας, ab

Ὀικογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, *Ph.* Ex οἶκος, et γείνομαι, *naſcor.* Τίκτουσι δὲ ἀλεκτορίδες οἰκογενεῖς τινὲς δὶς τῆς ἡμέρας, *Ariſtot. Hiſt. An.*

Ὀικοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, *Gl. V.*

Ὀικοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, ſum paterfamilias, familiam rego, rem adminiſtro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quaſi dominæ eſſent domicilii, 1 *Tim.* 5, 14. *item* planetæ, quaſi domini cæleſtis regionis, *Ern.* Ab

Ὀικοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, genituræ dominus, quem præſidem domicilii vocant. Hinc

Ὀικοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros ſeu patres familias pertinens; (2) homini frugi, conveniens.

Ὀικοδομέω, ædifico, domum ſtruo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perf. paſſ. ædificatus; ſtructus. Νεῶς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, *Ariſtoph. Av.* 620. Ὀικίας οἰκοδομούμενοι καλὰς καὶ μεγάλας, *Plat.* Ab οἰκοδόμος.

Ὀικοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, ſtructura. Ab eod.

Ὀικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab οἰκοδομέω. Unde

Ὀικοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, ſtructura.

Ὀικοδομητικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificationem pertinens; ſtructorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

Ὀικοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exſtructus; (2) qui ædificari poteſt.

Ὀικοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium ſtructura; (2) ſtructura quævis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος. Unde

Ὀικοδομικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificatorem pertinens; (2) ſtruendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, ſeu τέχνη, architectonica.

Ὀικοδομικῶς, *adv.* ex arte ædificationis.

Ὀικοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

Ὀικόθεν, *adv.* domo; (2) ex ſe, ex ſuopte ingenio, ſuâ ſponte; de ſuis. Ab οἶκος.

Ὀικόθι, *adv.* domi. Ab eod.

Ὄικοι, *adv.* domi. Idem et ab eod.

Ὀικομανία, ας, ἡ, inſanum ædificandi aut domos emendi ſtudium. Ex οἶκος, et μαίνομαι.

Ὀικόνδε, *adv.* domum. Ex οἶκος, et δὲ.

Ὀικονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem adminiſtro; res domeſticas diſpenſo; (2) adminiſtro; rego, guberno; diſpenſo, diſpono, conſtituo; (3) *eleganter*, callidè machinor, rationes ſequor prudenter et ſolerter excogitatas ad aliquid efficiendum; item, de ſpe, benè ſuſtineo ſpem, reſpondeo benè ſpei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, *Ariſtot.* Hinc

Ὀικονομητικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus.

Ὀικονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris, rei domeſticæ adminiſtratio; (2) adminiſtratio, diſtributio, diſpenſatio, diſpoſitio, ut ſcripti; *in Scr. Eccleſ.* ratio Dei quâ *in V.* et *N. T.* uſus eſt in religione hominibus tradendâ.

Ὀικονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad diſpenſatorem rei familiaris; (2) diſpenſandæ et tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari ſerio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, ſc. ἐπιςήμη, ſcientia rei familiaris diſpenſandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Ὀικονομικῶς, *adv.* more diſpenſatorum; ad rei familiaris tutelam aptè.

Ὀικονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſpenſator rei familiaris; adminiſtrator domûs; (2) adminiſtrator, diſpenſator, villicus; (3) dicitur etiam de magiſtratuum genere, *apud Joſ.*

Ὀικόπεδον, ου, τὸ, area domûs; ſolum domûs deſtructæ.

Ὀικοποιέω, domum ſtruo, ædifico. Ab

Ὀικοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè domûs fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex οἶκος, et ποιέω.

Ὀικοπορεῖα, ων, τὰ, vaſa domeſtica, *Suid. Euſt.* Ex οἶκος, et πόρος.

ΟΙΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) bona ſeu facultates; (unde *ap. Joſ.* accipiunt pro regno, tetrarchia; ſed poteſt eſſe reditus Lyſaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλανητῶν, domicilia, ſedes ac regiones planetarum; οἶκοι cellæ in balneis.

Ὀικὸς, *Ion.* pro ἐοικὸς, vide οἰκῶς.

Ὀικοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, qu. dic. domicœnium. Ab

Ὀικόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, domi ſuæ cibum capiens, ſuis ſumptibus vivens, qui in domo patris adhuc alitur. Miles qui ſine ſtipendiis militat, *Plut.* in *Craſſo.* Νυμφίος οἰκόσιτος— Ὀυδὲν δεόμενος προικὸς, *Menand.*

Ὀικοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut ſi felis aut ſerpens in tecto conſpiciatur. Ex οἶκος, et σκοπὸς.

Ὀικοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi nutritus; verna, vernaculus alumnus, *Ph.* Ex οἶκος, et τρέφω.

Ὀικοτρίβιον, ου, τὸ, ſcil. παιδίον, puer ex vernâ natus. Ex

Ὀικοτρίβης, ου, τὸ, verna, *Heſ.* vid. οἰκότριψ.

Ὀικοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis, *Gl. V.* vernilis. A præc.

Ὀικοτρίβω, f. ψω, verna ſum, vernaliter loquor, *ap. Sch. Ariſtoph.*

Ὀικότριψ, βος, ὁ, verna, ſervus vernaculus, ex parentibus ſervis domi natus. *V. Ariſtoph. Theſm.* 433. Ex οἶκος, et τρίβω.

Ὀικοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Ὀικουμένη, ης, ἡ, ſc. γῆ, vide οἰκέω. Hinc

Ὀικουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex univerſo terrarum orbe collectus, vel conveniens.

Ὀικουρέω, domum cuſtodio, domi me contineo; (2) deſideo, latito. Ὀικουρῶν ἐν ἄςει, *Plut.* Ab οἰκουρὸς. Hinc

Ὀικούρημα, ατος, τὸ, aſſiduitas domeſtica, ſi quis raro foras prodit.

Ὀικουρία, ας, ἡ, idem; (2) deſidia, quâ quis domi latitat, nec publica negotia ſuſcipit; (3) convictus domeſticus, ut conjugium, *Philo.*

Ὀικουριᾶν, gen. pl. *Doricè*, pro οἰκουριῶν, ab οἰκουρός.

Ὀικουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere ſolitus; domeſticus. Ab eod.

Ὀικούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum cuſtodienti, et rem familiarem adminiſtranti, dum quis abeſt; οἰκούρια crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Ὀικουρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, domûs cuſtos; (2) rem familiarem providè curans et adminiſtrans; (3) domi ſedens, et negotia publica ſubterfugiens; (4) domeſticus. Ex οὖρος.

Ὀικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum ſeu familiam peſſundo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoquo modo rem familiarem aut pacem domeſticam.

Ὀικοφθορία, ας, ἡ, familiæ everſio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Ὀικοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, *Ph.* domi corruptor. Ex οἶκος et φθείρω.

Ὀικοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum cuſtodio.

Ὀικοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro cuſtodiâ domûs. Ab

Ὀικοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, cuſtos domûs.

Ὀικτείρας, a. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

Ὀικτείρημα, ατος, τὸ, miſericordia, miſeratio. Ab οἰκτείρω.

Ὀικτείρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀικτειρήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτειρέω, pro

Ὀικτείρω, miſeror; a. 1. ᾤκτειρα, a. f. 1. οἰκτερῶ; ſed invenitur et f. 1. οἰκτειρήσω; imperat. aor. 1. οἴκτειρον, miſerere; part. οἰκτείρας, miſertus, miſeratus; οἰκτείρομαι, ſum miſerabilis. Ὄικτειρε δ' ὦ 'ναξ, παῖδα τὸν σὸν, *Soph. Aj.* 510. Ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν, *Eur. Iph. in Au.* 1364. Ab οἶκτος.

Ὀικτεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab

Ὀικτίζω, et οἰκτίζομαι, miſerationem excito, lamentor. Ὀικτίζειν τινὰ τινος, *Ariſtot.*

Ὀικτικὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis, ad miſerationem commovendam aptus. Ab οἶκτος.

Ὀικτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio, miſericordia. Ab οἰκτείρω.

Ὀικτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. Ab eod.

Ὄικτισμα, ατος, τὸ, miſeratio. Ab οἰκτίζω.

Ὀικτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam miſericordiam compoſita. Ab eod.

Ὄικτιςος, ίςη, ιςον, valdè miſerabilis, maximè miſerandus. Hinc οἰκτιςα, *adv.* et

Ὀικτίςως, admodum miſerabiliter. Ab eod.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio; (2) ejulatus; οἶκτοι, apud oratores, excitationes miſericordiæ.

Ὀικτρίζεσθαι,

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεῖσθαι, *Hef.* qu. dic. miseratio-nem experiri, misericordiam sentire.
Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικὸς. A γόος.
Οἰκτρολογία, ας, ἡ, vid. οἰκτισμὸς. Ex λέγω.
Οἶκτρον, miserabiliter, *Eur. Sup.* 104.
Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus; miser; οἰκτρὰ, *adv.* miserabiliter. Ab οἶκτος.
Οἰκτροχοέω, miserabilia verba fundo. Ἱκετεύουσι δ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες, *Ariftoph. Vefp.* 553. A χέω.
Οἰκτρῶς, *adv.* miferabiliter. Ab οἰκτρὸς.
Οἰκὼς, ὸς, οἰκότως, *Ion.* Herod. pro ἐοικότως.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domui feu familiæ utilis. Ex οἶκος, et ὠφελέω. Hinc
Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.
Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ,
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, *Il.* 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.
Οἶμαι, *contr.* pro οἴομαι. Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπηλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, fpero, *Ariftoph. Plut.* 114.
Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc fit οἴμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, fine augm. Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, *Il.* 22, 140. Ab
ΟΙΜΗ, ης, ἡ, via, femita; (2) iter; (3) cantilena, feu modi cantilenæ.
Ὤιμοι, heu mihi; (2) o! ex μοι, pro ἐμοί.
Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ femita; (2) virga; (3) verfus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ, id. Ab οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, *Gl. V.* ululatus. Ab οἰμώζω.
Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Οἰμώζω, f. ξω, et ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu et lamentis profequor, οἴμωζε, vale, cum deteftatione, *Gl. V.* Νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, *Soph. El.* 790. Ab οἴμοι. Hinc
Οἰμωκτεὶ, feu οἰμωκτὶ, *adv.* cum ploratu et ejulatu.
Οἰμωκτὸς, ἡ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.
Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.
Οἰμωχθέντος, gen. fing. aor. 1. part. paff.
Οἰναγωγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, et ἄγω.
Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. Ex οἰνὰς, et θήρα.
Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labrufcæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, *Ariftot.* Ex οἶνος, et ἄνθος. Hinc
Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, œnanthe factus, *Ph.* οἰνάνθινον, pampineum.
Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.
Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) farmentitius. Ab οἴναρον. Unde
Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, *Ariftoph. Pace*, 1156.
Οἰνάριον, ου, τὸ, vinulum, Dim. ab οἶνος.
Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis:
Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium:
Οἴναρος, ου, ὁ, unedo, Gaza, *ap. Theophr.*
Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus confitus, vinea, *Hef.* (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba filveftris; vinago, *Gl. V.* Ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὲν περιστερᾶς ἐλάττων δὲ φαβὸς, *Ariftot.* Ab οἶνος.
Οἰναχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, et ἄχθος.
Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum eleo mixtum.
Οἰνεραστὴς, οῦ, ὁ, vinolentus, deditus vino.
Οἰνίζομαι, vinum poto, feu bibo; *ex Erotiano:*
Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Gl. V.* Vinetum, *Gl. V.* Ab οἶνος.
Οἰνέων, gen. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab
Οἴνη, ης, ἡ, vitis; οἴνας, Ionicè vocant τὰς κύβους, tefferas. Ab eod.
Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἴνη, et ἄγω.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinofus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vafculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, et ἀρύω, *haurio.*
Οἰνιὰς, άδος, ἡ, vide οἰνάς.
Οἰνίζω, fut. ίσω, vinofum faporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 7, 472. Οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, *ib.* 8, 506. Ab οἶνος.
Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, è vino factus:
Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum, Dim. ab eod.
Οἰνιστήρια, ων, τα, facrificium, quo ephebi comam pofituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod. Unde
Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum.
Οἰνοβαρείων, vino gravis, *Hom. Od.* 10, 555.
Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis fum. Ab
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, ebrius, temulentus, vinolentus, *Gl. V. Il.* 1, 225. Ex οἶνος, et βάρος.
Οἰνοβρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, et βρώσκω, *edo.*
Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte et vino.
Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.
Οἰνογευστέω, vinum gufto, poto. Ex γεύω.
Οἰνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinum capiens; epith. poculi. Ex οἶνος, et δέχομαι.
Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith.
Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ καὶ ἡ, vino potens, vinolentus.
Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinofus. Ab οἶνος.
Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Hinc
Οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat.
Οἰνοθηρὰς, οῦ, ὁ, qu. dic. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, et θήρα.
Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.
Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinofa, quafi vino fcatens. A κάχληξ vel καχλάω.
Οἰνόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.
Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor, vel uvas lego, decerpo. Ex λέγω.
Οἰνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infano vini amore captus. Ex οἶνος, et μαίνομαι.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulfum, mulfum, vinum melle conditum, *Ph.* mulfum.
Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.
Οἶνοπα, *nigrum*, acc. fing. ab οἶνοψ.
Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. *In Epigr.* Ex οἶνος, et πέδον.
Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem.
Οἰνοπέδοιο, gen. fing. *Ion.* pro οἰνοπέδου. Ab
Οἰνόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, vini ferax. Ex iifd.
Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, et πεπαίνομαι.
Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quafi à vino errans, temulentus. A πλανάω.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex πλῆθος.
Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, vino percuffus, ebrius; (2) ebriofus. Ex πλήσσω.
Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.
Οἰνοποιία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.
Οἰνοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vinum conficit, vini confector vel auctor. Ex ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.
Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Πῆ τοι ἀπειλαὶ Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπεσχέο οἰνοποτάζων; *Il.* 20, 84.
Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, *Od.* 8, 456.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, idem. Hinc
Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potrix, bibacula.
Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini infpector; οἰνόπται, magiftratus quidam Athenis. Ex ὄπτομαι.
Οἰνοπωλέω, vinum vendo, *Ariftot.* Ab
Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor, *Gl. V.* vinarius. Hinc
Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria.
ΟΙΝΟΣ, ου, τὸ, vinum.
Οἰνόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, facrum in quo vinum libatur. Ex σπένδομαι.
Οἰνοσσόος, vinum fervans.

Οἰνότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vino factus, à vino exortus.
Οἰνοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, vinum gignens. A τρέφω.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta ex melle et vino confecta. Quafi ab οἰνόεσσα, vinofa, ab οἶνος.
Οἰνοφαγία, ας, ἡ, qu. dic. vini voratio, *Luc.* Ex φαγεῖν.
Οἰνοφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad vini potum, vinofus, *Hef.* πάροινος. A φέρομαι.
Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinofus fum, inebrior:
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas:
Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ebrius, temulentus. Ab
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, qui vino bullit; vinofus, *Ph.* temulentus. Ex φλύω.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, *Gl. V.* Ab
Οἰνοφορέω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ου, τὸ, diota, *Ph.* amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Lat. etiam œnophorus pro vafe vinario, *Gl. V.* οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vini cuftos.
Οἰνοφύτον, ου, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus confitus. *Diod. Sic.* A φύομαι.
Οἰνοχοεία, ας, ἡ, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοεύω, fut. εύσω, vinum fundo, fum pincerna. Διῒ οἰνοχοεύειν, *Il.* 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐωνοχόει, 3. fing. imperf. *Il.* 4, 3. pro ᾠνοχόει; οἰνοχοοῦμαι, vinum mihi miniftratur.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in poculâ infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod à pincernâ infunditur. Ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, *Gl. V.* pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ὁ, vinum colore referens. Ex χρόα.
Οἰνόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vinum infufum eft. Ex χύω, *fundo.*
Οἶνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris eft; rubicundus, purpureus; niger. Ex ὄψις.
Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, paff. οἰνοῦμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus, perfect. fine augmento, οἰνωμένος, potus, *Gl. V.* temulentus. *Ph.* Μήπως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλους τρώσητε, *Od.* 16, 292. Ab οἶνος.
Οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vinofus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Philox.*
Οἰνωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vel οἰνωπὸς, ἡ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris eft. Ex οἶνος, et ὤψ.
Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἰνωτὸς, ἡ, ὸν, vinofus, vinarius, *Plut.* οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.
Οἴνωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis, *Hef.* Ab οἶνος.
Οἴξασαν, acc. fing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴγω.
Οἰόβατος, ὁ, folivagus, in folitariis locis vagans. Epith. Panis. A βαίνω.
Οἰόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui folitariam vitam agit.
Οἰοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ου, ὁ, feorfum ab aliis pafcens; folitarius, in folitudine vivens. Ex οἶος, et βόσκω, *pafco.* Unde
Οἰόβοτος, ὁ καὶ ἡ, ovibus pafcendis aptus.
Οἰοβουκόλος, ὁ, idem quod οἰοβότης.
Οἰόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
Οἰόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eft fine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, et ζώνη.
Οἰόθεν, *adv.* ab unâ tantum parte; feorfim:
Οἰόθι, *adv.* folùm. Ab οἶος.
Οἰόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, unicornis.
Οἴομαι, et οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, *Ph.* imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, exiftimavi. *Gl. V.* apud poët. per dialyfin ὀΐομαι, unde ὀϊσάμενος,

οἰσάμενος, a. 1. med. ratus, suspicatus, pass. οἰσθεὶς, suspicatus. Ὀιόμενοι βλάπτειν τι, *Plato.*

Ὀῖον, *adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, *Ph.* quasi, verbi caussâ, exempli gratiâ. Ab οἷος.

Ὀιονανεὶ, tamquam, *Ph.* quasi, ac si.

Ὀιονεὶ, veluti, quasi, tamquam. Ab οἷον.

Ὀιονόμος, ου, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.

Ὀιοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.

Ὀιοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno indutus calceo.

Ὀιοπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanam ovillam habens.

Ὀιοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco, vid. seq. Ποῖ οἰοπολεῖς, ξανθὰν χαίταν σείων; *Eur. Cyc.* 74.

Ὀιοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens. Ex ὄϊς, vel οἶος, et πολέω.

ΟΙΟΣ, οἴη, οἶον, solus.

ΟΙΟΣ, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; idoneus, aptus, accommodatus, valens. Qui potest; *item* qui cupit, studet, affectat. οἷόν τε, possibile, *Gl. Vet.* Hinc οἷος εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷος ἦν αὐτῷ τὰν οἰκίαν ὑφάπτειν, *Plut. in Alcibiad.* cap. 17. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος, οἷον βλάψαι τοὺς εὐφυεῖς πρὸς τὴν σύλληψιν, *Aristot. Hist. An.* 10, 1. i. e. tale ut lædat. Τῆς γυναικὸς ἀποβαλούσης τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη, *Theophrast. Char.* περὶ Μικρολογ' οἷος τε εἰμι, possum; οὐχ οἷόν τε, non convenit, οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷος δήποτε, quicumque, qualiscumque, οἷα, οἷάγε, οἷα δὴ, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.

Ὀιος, *ovis*, gen. sing. ab ὄϊς, *ovis*. Hinc

Ὀῖος, ovillus; οἴα δορὰ, pellis ovilla.

Ὀιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves devorans, *Hes.* Ex ὄϊς, et φαγεῖν.

Ὀιόφρων, ον, solitarius. A φρήν.

Ὀιοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, tunicam ex lanâ vel pelle ovinâ habens; (2) tunicam unicam habens, *Hes. Od.* 14, 489. Ex ὄϊς, vel οἶος.

Ὀιόω, desolo, destruo, viduo, a. 1. pass. οἰώθη, sine augm. *apud Hom.* οἰωθῆναι, infin. destitui. Τρώων οἰώθη, *Il.* 6, 1. Ab οἶος.

ΟΙΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis; acc. ὄϊν, et οἶν.

Ὀισατο, 3. sing. a. 1, ind. med. *Ion.* pro ᾤσατο, ab οἴομαι.

Ὀισε, 3. sing. præs. imperat. act. v. οἴσω.

Ὀισεσθαι, f. 1. inf. med. v. φέρω.

Ὀισεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἴσομεν.

Ὀισῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att. Ion.* et *Dor.* pro οἴσεσαι.

Ὀισθα, 2. sing. perf. ind. med. *per Sync.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἴδω.

Ὀισθεὶς, a. 1. part. pass. v. οἴομαι.

Ὀισόκαρπον, ου, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex οἰσὸς, et καρπὸς.

Ὀισομαι, f. 1. ind. med. v. οἴω.

Ὀισόμεσθαι, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.

ΟΙΣΟΝ, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Ὀισὸς, ου, vel οἶσος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, *Eust.* Alias οἰσύα.

Ὀισουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.

Ὀισοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, et φαγεῖν.

Ὀισπάτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, *Hes. Suid.* Ex ὄϊς et πατέω.

Ὀισπη, ης, ἡ, idem.

Ὀισπώτη, ης, ἡ, idem.

Ὀισσάμενον, acc. sing. a. 1. part. med. *Poët.* pro οἰσάμενον, ab οἴομαι.

Ὀιστέον, ferendum est. Ab οἴσω, *feram.*

Ὀίστευμα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab οἰστεύω.

Ὀιστευτὴρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.

Ὀιστευτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. *Rob.*

Ὀιστεύω, sagittâ peto, sagittâ ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, *Il.* 4, 100. A οἰστός.

Ὀιστοδέγμων, ὁ καὶ ἡ, epith. Pharetræ. A δέχομαι.

Ὀιστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iisd.

Ὀιστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Ὀιστοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. Ex κομέω.

Ὀιστὸς, ἡ, ὸν, qui ferri potest, tolerabilis. *Gloss. Vet.* οἰστὸν, ferendum. A οἴσω.

Ὀιστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. *Gl. V.* missile. Ab eod.

Ὀιστοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittas continens, sagittas in se habens. Epith. Pharetræ; seu *subst.* pro ipsâ. Ab ἔχω.

Ὀιστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor, part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος. Unde

Ὀιστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo, pass. οἰστροῦμαι, œstro agitor; οἰστρηθεὶς, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ θαλάσσας Ὀιστρεῖ, prosilit, *Theoc.* 6, 28.

Ὀιστρηδὸν, *adv.* more eorum, qui œstro agitantur; furiosè. Ab eod.

Ὀιστρηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.

Ὀιστρήεις, ήεσσα, ῆεν, œstro percitus; furiosus, insanus, *Nonn.* Ab eod.

Ὀιστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex οἶστρος, et λασία.

Ὀιστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, *Gl. V.* exagito, pass. οἰστρηλατεῖσθαι, œstro exerceri; furore agitari. Ex οἶστρος, et ἐλαύνω.

Ὀιστρήλατος, ὁ καὶ ἡ, œstro agitatus. Ab iisd.

Ὀιστρημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur; (2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab οἰστρέω. Unde

Ὀίστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores.

Ὀιστροβολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος, et βάλλω.

Ὀιστροδίνητος, ὁ καὶ ἡ, qui ab œstro ictus in gyrum agitur et rotatur, *Æsch. Pr.* 594. (2) vehementer à ventis agitatus. A δινέω.

Ὀιστροδόνητος, et οἰστρόδονος, όν, idem. A δονέω.

Ὀιστρομανία, ας, ἡ, furor, *Ph.*

Ὀιστροπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, *Gl. V.* furiosus. Ex πλήσσω.

ΟΙΣΤΡΟΣ, ου, τὸ, œstrus, *Ph.* tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, cupiditas vehemens. Βουλάτην μύωπα κινητήριον, Ὀιστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου παῖδες, *Æschyl. Supp.* 313.

Ὀιστροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, œstrum seu stimulum ferens; ad Venerem et lasciviam incitans.

Ὀιστρόω, ῶ, œstro stimulo; instigo, *Suid.* Ab οἶστρος. Unde

Ὀιστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, œstro agitatus, furiosus.

ΟΙΣΥΑ, ας, ἡ, salix; vimen, *Ph.* Hinc

Ὀισύϊνος, ίνη, ινον, salignus, vimineus.

Ὀισυοπλόκος, ου, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, et πλέκω, *necto.*

Ὀισυουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἔργον.

Ὀισύπον, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab

Ὀισύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab ὄϊς.

Ὀισυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens:

Ὀισυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.

Ὀισυπος, ου, ὁ, idem, *Gl. V.*

Ὀισυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυποῦντα, lanæ sordidæ, *Suicer.* (sed hoc potius ad οἰσυπόεις referendum. *Ern.*) Ab eod.

Ὀισυπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod οἰσυπηρός.

Ὀισὺς, ύος, ἡ, vimen, *Gl. V.*

Ὀισω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.

Ὀιτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. Ab οἶ.

Ὀιφάω, ῶ, idem quod

ΟΙΦΕΩ, ῶ, coëo. Hinc

Ὀιφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, *Eust.* οἰφωλὴς, *Sch. Theoc. Voss.*

Ὀιφόλις, ίδος, ἡ, libidinosa, *Hes.* A præc.

Ὀιφω et οἴφομαι, idem quod οἰφέω, *Eust.*

Ὀιχίοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, ab οἰχέω.

Ὀιχεσθαι, *abire*, præs. inf. med. verbi οἴχομαι.

Ὀιχηνται, 3. pl. plusq perf. ind. pass. *Ion.* pro ᾤχηνται.

Ὀιχήσεται, *abibit*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Ὀιχθεῖσα, *aperta*, nom. sing. a. 1. part. pass. f. g. verbi οἴγω.

Ὀιχνεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ᾤχνεε, ab οἰχνέω.

Ὀιχνεῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ' pro οἰχνοῦσι.

Ὀιχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor; οἰχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.

Ὀιχοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro οἴχοντο, ab

ΟΙΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, discedo, proficiscor; decedo; pereo; diffipor, ut pecunia; invenitur et p. ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. profectæ, *apud Herodot.* οἰχώκεε abierat, *ap. eund.* εἴχωκα, perii, *Soph. Aj.* 911. Ὀιχεσθαι κήρυξ παρὰ τοὺς βροτοὺς, *ad Aristoph. Av.* 1274. Αὐτὴ ἡμῖν οἴχεται, *id. Plut.* 618. Ἀλλ' ἢ χ' οὗτος οἴχεται θανὼν, *Soph. Phil.* 413.

Ὀιχωκε, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχομαι pro οἰχέω.

Ὀιχώκεε, *iverat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ᾠχώκει.

Ὀιω et οἴω, puto, existimo. Ἀλλὰ μὴν οἴω φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, *Hes.* A. 111.

Ὀίων, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, *ovis*.

Ὀιωνίζωμαι, f. ίσωμαι, augurium capio, auspicum operâ utor; auguror, ominor, auspicor, *Gl. V.* (2) ut malum omen aversor. Ὀιωνισάμενος τι σύμπτωμα, *Aristot.*

Ὀιωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, scil. ἐπιστήμη, ars divinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab οἰωνός.

Ὀιωνισάμην, a. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.

Ὀιώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium; omen. Ab οἰωνίζομαι. Unde

Ὀιωνισμὸς, οῦ, ὁ, auspicium, *Philox.*

Ὀιωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) signum, quale est omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.

Ὀιωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auspex, *Il.* 2, 858. Ab eod. Hinc

Ὀιωνιστικὸς, ἡ, ὸν, ad augurem seu augurium pertinens; auspicalis, *Ph.*

Ὀιωνόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab avibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex βρώσκω.

Ὀιωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium gustu, seu pastu augurans. Ex οἰωνὸς, et τίθημι.

Ὀιωνοθρόος, avium voce editus; γόος, *Æsch. Ag.* 56. cantus lugubris avium. A θρέω.

Ὀιωνοκτόνος, ὁ καὶ ἡ, avibus exitialis. A κτείνω.

Ὀιωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, seu vaticinium ex auspiciis, augurium.

Ὀιωνομαντικὸς, ἡ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars sive scientia augurandi. Ab

Ὀιωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.

Ὀιωνομικτος, ον, aliquid ex avium naturâ habens, h. e. alatus, ut Pegasus.

Ὀιωνοπόλησις, εως, ἡ, auspicium, *Gl. V.* auspicium; quasi ab οἰωνοπολέω.

Ὀιωνοπολία, ας, ἡ, oscinium, *Gl. V.* auspicium. Ab

Ὀιωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves versatur; augur, auspex, *Gl. V.* Ex πολέω.

ΟΙΩΝΟΣ, οῦ, ὁ, avis, volucris; ales, *Gl. V.* (2) augurium, auspicium; omen, *Philox.*

Ὀιωνοσκοπεῖον ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος. Unde

Ὀιωνοσκοπέω, auguror, auspicor, *Gl. V.* οἰωνοσκοποῦμαι, augurium ago. Hinc

Ὀιωνοσκόπημα, τὸ, auspicium, augurium:

Ὀιωνοσκοπητικὸς, ἡ, ὸν, auguralis.

Ὀιωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium:

Ὀιωνοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, auguralis, auspicalis:

Ὀιωνοσκόπιον, ου, τὸ, auspicium, *Ph.* Ab

Ὀιωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, *Ph.* qui ex avium potissimum carnivorarum volatu et pastu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, et σκοπὸς.

Ὀιως, *adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.

Ὀιωτὸς χιτων, tunica lanea, *Hes.* Ab ὄϊς.

Ὀκείλαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v.

Ὀκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ὤκειλα, appuli,

appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, *Eur. Iph. T.* 1384. A κέλλω.

Ὀκκα *Dor.* pro ὅτε, quum quando.

Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio. Ab ὀκλάζω.

Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, et ea incurvans subsidit; (2) sella, quæ plicari potest.

Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido.

Ὀκλαδὸν, genu flexo. Ab

ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido; *metaph.* labasco, succumbo, deficio. Ἐις γόνυ ὀκλάσας, *Hesiod.* Ὁ δὲ ἄνεμος τῆς ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, *id.*

Ὀκλὰξ, *adv.* flexo genu, curvatis genibus.

Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.

Ὄκλασμα, ατος, τὸ, idem; (2) saltationis genus. Ab eod.

Ὀκλαστὶ, genibus flexis, *Suid.* Ab eod.

Ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος.

Ὀκναλέως, segniter, pigrè, timidè, verecundè, cunctanter.

Ὀκνέω, piger sum. Ab ὀκνέω.

Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; piger sum; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo, seu gravor. Ὀκνῶ εἰπεῖν, *Luc.* ὀνομάσαι, *Dem.* γράφειν, *Aristot.* Ab ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab

Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, segnis, ignavus; (2) timidus, meticulosus, cunctabundus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, seu ὀκνέω.

Ὀκνηρῶς, *adv.* pigrè, segniter.

Ὀκνητέον, pigrandum, reformidandum.

Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, *Poll.* Ab

ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, segnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) species ardeæ admodum pigræ. Ὁδ' ἀστερίας, ὁ ἐπικαλούμενος ὄκνος [non ὄκνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δούλων τὸ ἀρχαῖον, ἐστὶ δὲ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τούτων ἀργότατος, *Aristot.*

Ὀκνοφίλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pigritiam amans.

Ὀκνώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, piger, segnis; (2) timidus; ignavus. Ab ὄκνος.

Ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁπόθεν, unde

Ὀκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia.*

Ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.

Ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.

Ὀκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.

Ὄκου, *Ion.* pro ὅπου, ubi.

Ὀκριάομαι, ῶμαι, exasperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. *ap. Hom.* exasperabantur, *Odyss.* 18, 33. Ab ὄκρις.

ΟΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum; (2) suggestus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo pictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) asinus; (6) aries silvestris; (7) scala, quâ utimur ad conscendenda loca prærupta. Ex ὄκρις, et βαίνω.

Ὀκριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, et εἶδος.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) asper. *Il.* 4, 518.

Ὄκρις, ιος, ἡ, summum cacumen, *Æsch. Pr.* 990. Ab ἄκρις, idem.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo buccellarum est.

Ὀκταδάκτυλος, ον, octo digitorum.

Ὀκτάεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. corporis geometrici octo latera habentis. Ex ἕδρα.

Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde

Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, fœm. præcedentis.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo dierum est; (2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτὼ, et ἡμέρα.

Ὀκτάκις, *adv.* octies. Ab ὀκτὼ.

Ὀκτακισμύριοι, octoginta millia.

Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, *apud Herodot.* pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia scutatorum.

Ὀκτακισχίλιοι ιαι, ια, octies mille.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens, *Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ, et κνήμη.

Ὀκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτὼ.

Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.

Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. *Vox Gramm.* A κῶλον.

Ὀκτάμετρος, ὁ καὶ ἡ, octo versibus constans.

Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum mensem agens, octavo mense natus. Ab

Ὀκτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ, et μὴν, *mensis.*

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτὼ.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

Ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera habens.

Ὀκταπλοῦν, octuplum, *Gl. V.* Ab ὀκτὼ.

Ὀκτάποδος, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens.

Ὀκτάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem; *Gl. Vet.* multipes, polypus. Ex iisd.

Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.

Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, octojugis, octo temones habens.

Ὀκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris et pedibus in prosodiâ. A σῆμα, vide τρίσημος.

Ὀκταστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, seu ὀκτωστάδιος, octo stadia, i. e. milliare continens.

Ὀκτάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo columnas habens.

Ὀκτάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, octuplex, epith. cirrorum, *Epigr.* Ex τείνω.

Ὀκτήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, et ἐρέσσω.

ΟΚΤΩ', οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ὀκταδάκτυλος, octo digitos habens.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. A δραχμή.

Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, άτον, decimus octavus.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. præcedentis.

Ὀκτώμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ, et μὴν.

Ὀκτωπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκτώπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, octipes.

Ὀκτώραβδος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo virgas habens.

Ὀχχέω, ῶ, subeo, sustineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀχχέομαι, οῦμαι, sustineor ab aliquo vel ei insideo; ὀχχήσασθαι, a. 1. med. insidere, vel insedisse, *Suid.*

Ὀχχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum; baculus, cui innitimur, *Hes. Suid.* Ab

Ὄχχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto.

Ὀκωχὴ, ἡ, remissio, intermissio. *E. M.* ab ἔκωχα, ab ἔχω.

Ὄκως, ut postquam; *Ion.* pro ὅπως.

Ὀλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus argenteus, è solido argento.

Ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, judico. *Lex. Vulg.* Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, *Soph. Oedip. Tyr.* ult. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ventre beatus, qui benè curato ventre se beatum putat.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλβιοδώτης, vel ὀλβιοδότης, ου, ὁ, et ὀλβιοδῶτις, ἡ, fœm. vide ὀλβοδότης.

Ὀλβιοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, beatum et felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλβιόθυμος, ὁ καὶ ἡ, felix, beatus animi.

Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui beata portio est. Epith. terræ. Ex μοῖρα.

Ὄλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, beatus, felix, fortunatus, *Gl. V.* dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bona servans et custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρὴν.

Ὀλβιόχειρος, ον, felices, salutares manus habens, felix.

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum donatrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλβοδότης, ὁ καὶ ἡ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, fœm.

ΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὀλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤλεον, ab ὀλέω.

Ὀλέθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialis, lethalis, perniciosus. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *adv.* perniciosè, cum suâ pernicie.

Ὀλεθροποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ου, ἡ, pernicies, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus et exitialis, nullius frugi. Ab ὄλλυμι.

Ὀλεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens et protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, et κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον, *Il.* 11, 150. Ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, *ib.* 1, 10. Ab ὀλέω.

Ὀλερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod est atramentum sepiæ, *Gal.*

Ὀλέσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, et ἀνὴρ.

Ὀλεσίβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, agris nocens.

Ὀλεσιθήρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, et θὴρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, *Poët.* ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens.

Ὀλέσκω, perdo, *Suid.* ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

Ὄλεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ὤλεσε.

Ὀλέσσῃ, 3. sing. a. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

Ὀλέσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, *Ph.* interfectrix. Ab

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω, Ἕκτορα, *Hom. Il.* 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, inus. unde imperf. *Ion.* ὀλέεσκε, perdebat, *Il.* 19. 135. Hinc et f. ὀλέσω, *item* verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.

Ὄληαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia, defectus, ab

Ὀλίγαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sanguinis inopiâ laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος, et αἷμα.

Ὀλιγάκις, *adv.* rarò. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, paucas vites habens.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ἀνὴρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas et penuria. Ex iisd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas et penuria hominum. Ab

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non frequens hominibus.

Ὀλιγαρχία,

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum et paucis cibis constans. Ex ἄριστον.
Ὀλιγάρκεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab
Ὀλιγάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, paucis necessitatibus par, sufficiens; (2) paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, et ἀρκέω.
Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.
Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ἄρτος.
Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος, et ἀρχή.
Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. *Gl. V.* paucorum principatus, *item* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iisd.
Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὀν, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. Ab iisd.
Ὀλιγαρχικῶς, *adv.* more civitatis, in quâ est ὀλιγαρχία.
Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens sulcos; paucos agros, *Suid.*
Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγαχοῦ, *adv.* paucis in locis. Ab eod.
Ὀλιγήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est paucorum dierum, *Suicer.* Ex ὀλίγος, et ἡμέρα.
Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum, ὀλιγηπελέων, viribus defectus. *Il.* 15, 24; et ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, *Od.* 19, 356. Ex ὀλίγος, et πέλω. Unde
Ὀλιγηπελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animis deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.
Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poët.* et *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.
Ὀλιγήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens parvum sepulchrum. Ex ὀλίγος, et ἠρίον.
Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, *Suid.* Ex ὀλίγος, et ἄροσις.
Ὀλιγίστατος, minimus. Ab
Ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγίστως, minimo numero, perparùm.
Ὀλιγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diu vivens.
Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parùm consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.
Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negligens, *Hes.* Ex ὀλίγος, et γνώμη.
Ὀλιγογόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος, et γόνυ, *genu.*
Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἐστιν, ἔξω τῆς κεγχρίδος, *Aristot.*
Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exigui sumptûs est; parcus et frugi, frugalis. Ex δαπάνη.
Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλίγος, et δέομαι. Unde
Ὀλιγοδεία, et ὀλιγοδεΐα, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia vel desiderium.
Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλίγος, et δίαιτα.
Ὀλιγόδουλος, ὁ ϗ ἡ, paucos servos habens.
Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, spiritum vix traho. Ab
Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος, et δραίνω. Hinc
Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.
Ὀλιγοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis. Ex δύναμις.
Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλίγος, et ἔλαιον.
Ὀλιγοεργὴς, ἐς, imbecillus. Ab ἔργον.
Ὀλιγοέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλίγος, et ἔτος. Hinc
Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.
Ὀλιγόοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.
Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.
Ὀλιγοθυμέω, animo parvo sum. A θυμὸς.
Ὀλιγόϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas habens fibras seu venas, paucos nervos. Ex ὀλίγος, et ἴς.
Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγοκάρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos fructus gignens.
Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos caules habens.
Ὀλιγόκλαδος, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.
Ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλίγος, et κρατέομαι.
Ὀλιγομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parum doctus. Ex μανθάνω.
Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versûs, cum paucioribus v. gr. quatuor verbis constat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.
Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, mercede exiguâ conductus.
Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab
Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauciloquus.
Ὀλιγοπαιδία, ἡ, paucitas liberorum. Ab
Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens liberos.
Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.
Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguâ fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος, et πίστις.
Ὀλιγοποιέω, ad paucitatem redigo; minuo, a. 1. ὀλιγοποίησα.
Ὀλιγοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum canus.
Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.
Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.
Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab
Ὀλιγόποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτα ἐστὶ ὅσα ἔχει τὸν πνεύμονα σομφὸν, *Aristot. Hist. An.* 8, 4. A πότον.
Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab
Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauca habens negotia. Ex ὀλίγος, et πρᾶγμα.
Ὀλιγόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas pennas habens. Ex πτερὸν.
Ὀλιγόπυρος, ὁ ϗ ἡ, parum tritici ferens.
Ὀλιγόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucas radices habens. Ex ῥίζα, et seq.
ΟΛΙ'ΓΟΣ, ιγη, ίγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium est; ὀλίγον, paulùm, paullulùm, parùm, modicùm; *Pb.* ὀλίγον χρόνον, paulisper, *Gl. V.* ὀλίγου δεῖν, pænè, *Pb.* propemodùm, fermè, *Gl. V.* δι᾽ ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subitò, ex propinquo; δι᾽ ὀλίγων, paucis sc. verbis; κατ᾽ ὀλίγον, παρ᾽ ὀλίγον, sensim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ᾽ ὀλίγου γὰρ ᾤχετο, parum equidem abfuit, quin periret, *Aristoph. Lys.* 31.
Ὀλιγόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, macilentus. A σάρξ.
Ὀλιγοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλίγος, et σθένος.
Ὀλιγοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.
Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, frugalitas. Ab
Ὀλιγόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modico cibo utens.
Ὀλιγόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum seminis ferens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλίγος, et σπέρμα.
Ὀλιγόστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos ordines seu versus continens. Ex ὀλίγος, et στίχος.
Ὀλιγοστὸς, ἡ, ὀν, unus è paucis, paucis comitatus, cum paucis, *item* minimus, brevissimus. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas syllabarum.
Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A συλλαβή.
Ὀλιγοσύνδεσμος, ον, epith. orationis paucis conjunctionibus utentis.
Ὀλιγότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλίγος, et τέκνον.
Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemptus; (2) dedecus. Ex ὀλίγος, et τιμή.
Ὀλιγοτοκέω, paucos pario; (2) raro pario.
Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab
Ὀλιγοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, raro et paucos pariens. Ὀλιγοτοκα ἐστὶ τὰ σελάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν σώζεται δὲ μαλίστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος, *Aristot.* Ex ὀλίγος, et τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλίγος, et θρὶξ.
Ὀλιγότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauco cibo contentus. Ex ὀλίγος, et τρέφω.
Ὀλιγόϋδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm aquæ habens, parùm aquosus; (2) paucâ aquâ contentus; ὀλιγοϋδρότατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλίγος, et ὕδωρ.
Ὀλιγοϋλὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, parùm materiæ habens. Ex ὀλίγος, et ὕλη.
Ὀλιγοϋπνία, ἡ, parcus somnus. Ab
Ὀλιγόϋπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exigui somni est.
Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab
Ὀλιγοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, inedax, *Gl. Vet.*
Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.
Ὀλιγόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλίγος, et φέρω.
Ὀλιγόφρων, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis. Ex φρὴν.
Ὀλιγόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλίγος, et φύλλον.
Ὀλιγοχοέω, ῶ, parùm refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab
Ὀλιγόχοος, *contr.* ὀλιγόχους, ου, ὁ ϗ ἡ, parùm refundens, parùm fructificans, Comp. ὀλιγοχούστερος, minus fundens, minùs ferax. Ex ὀλίγος, et χέω, *fundo.*
Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλίγος, et χορδή.
Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλίγος, et χρήματα.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguo temporis spatio durans. *Gl. V.* temporalis.
Ὀλιγόχρονος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ὀλιγόχυλος, parùm succi habens.
Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, sum animo pusillo.
Ὀλιγοψυχία, ἡ, pusillanimitas, *Gl. V.*
Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis, *Gl. V.* Ex ὀλίγος, et ψυχή.
Ὀλιγόω, ῶ, in paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor; a. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, supersedeo, *Gl. V.* ὀλιγωρεῖν τῶν καθηκόντων τῶν φίλων, *Xen.* Ab ὀλίγωρος. Hinc
Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.
Ὀλιγωρία, ας, ἡ, idem. Ab
Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid parùm curat, negligens, incuriosus. Ex ὀλίγος, et ὥρα.
Ὀλιγώρως, *adv.* negligenter, contemptim.
Ὀλιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος, pro ὀλίγος.
Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, *Hes.* ubi ὀλιζοῦται, μειοῦται, ὀλιγοῦται. Ab eod.
Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.
Ὀλικὸς, ἡ, ὀν, totus, universalis. Ab ὅλος.
Ὀλικῶς, *adv.* planè, universè, omninò.
ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus.
Ὀλισθαίνω, labor, lapso, labefio, *Gl. V.* Ἀπ᾽ ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκος ὀλισθαίνει, *Mus.* 1, 95. Ab ὄλισθος.
Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Ἐκ δὲ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, excidit, *Hom. Il.* 20, 470. Ὄλισθε θέων, 23, 774.
Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.
Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapsus, casus, *Gl. V.* lapsio. Ab ὀλισθέω.
Ὀλισθηρῆς, gen. sing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab
Ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, *Gl. V.* (3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.
Ὀλισθηρῶς, *adv.* lubricè.
Ὀλισθήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.
Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.
Ὀλισθητικὸς, ἡ, ὀν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.
Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non sum. Ex ὄλισθος, et γνώμη.
Ὀλισθοποιῶ, labare fabio. *Gl. V.* labefacio.
ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapsus in lubrico; casus.
Ὀλκαδικὸς, ἡ, ὀν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκὰς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.
Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda *apud Nic.* ab ἕλκω.
Ὁλκαῖον, ου, τὸ, vas in quo pocula abluuntur, *Poll.* Ab ὁλκή. Unde
Ὁλκαῖος, αία, *Ion.* αίη, αῖον, qui trahitur.
Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, sed interdum de aliis dicitur.
Ὁλκεῖον, ου, τὸ. vide ὁλκήϊον.
Ὁλκεὺς, έως, ὁ, qui retia trahit, *Hesych.* Ab ἕλκω.
Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco. Ab
Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut staterae in alteram partem. *Ph.* pondus; item drachma. Ab ἕλκω.
Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderosus. Ab ὁλκή.
Ὁλκήϊον, τὸ, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infimâ navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur à *Schol. Apoll.* Ab ἕλκω.
Ὁλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit. *Nicand.* Ab eod.
Ὅλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi non rumpi solet.
Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum seu clavus navis. Ab eod.
Ὅλκιον, ου, τὸ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.
Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus; (2) sulcus, propriè et tropicè; (3) remulcus, machina quâ naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omninòque* aqua maris; (5) aquaeductus; (6) moles, pondus; (7) syrma serpentium, vestium, &c. (8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus; (9) nomem insecti et herbae; *Adject.* attractorius. Sed ferè in compositis. Ab ἕλκω.
Ὄλλῃαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὄλῃ, ab ὄλλυμι.
Ὀλλυμένοιο, gen. sing part. *Ion.* pro ὀλλυμένου, ab
ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdo, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam; a. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, perii; ὀλώλεν, interiit, *Ph.* a. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, *Il.* 24, 242.
Ὁλμειὸς, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.
Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.
Ὁλμοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, et ποιέω.
ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, *Ph.* (2) pars tibiae, ligula; (3) truncus corporis à cervice usque ad coxendicem; *item* poculi genus; *metaphor.* stupidus.
Ὁλογράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenè scriptus, non per sigilorum captiones aut compendiosa aenigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, et γράμμα.
Ὁλογραφέω, integrum scribo. Ex γράφω.
Ὁλόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriâ manu exaratus. Ex iisd.
Ὁλοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, meris dactylis constans.
Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis. Ab ὄλλυμι.
Ὀλοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, maleficus, *Hesych.* (2) mortem seu interitum adferens. Ex ὄλλυμι, et ἔργον.
Ὀλοῆς, dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς, ab ὀλοός.
Ὀλοθάριον, ου, τὸ, genus tuberis spongiosi et marini. *Arist. Plin.*
Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occisio. Ab ὀλοθρεύω.
Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus. Ab eod. Hinc
Ὀλοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perimens, perdens.
Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, *Heb.* 11, 28. Ab ὄλεθρος.
Ὀλοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, ab ὄλλυμι.
Ὀλοίϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.
Ὀλοιὸς, ἡ, ὸν, idem, *Hesych.* ubi dat. pl. foem. ὀλοιῇσι. vid. *Clarke* Il. 1, 342.
Ὁλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, et τροχός.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocaustum offero; ὁλοκαρπούμενον, quod totum offertur; 3. pl. f. 1. ind. pass. ὁλοκαρπωθήσονται, consummabuntur. Ex ὅλος. Hinc
Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocaustum.
Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, holocaustum, quod totum cremari solebat. *Gl. V.* adolitum. Ex ὅλος, et καίω.
Ὁλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.
Ὁλοκαυτίζω, idem. Ab
Ὁλόκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus crematus, totus combustus. Ex ὅλος, et καίω.
Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω; aor. 1. ὠλοκαύτωσα; ὠλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, tauros combusserunt totos. Hinc
Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima seu hostia quae integra comburitur.
Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium in quo victima tota crematur. *Gl. V.* flagrantia, holocaustoma. Ab eod.
Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei. *Ph.* integratio. Ab
Ὁλόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, totus, universus; (2) nullo vitio laborans, non vitiosus. *Ph.* integer, ut ὁλόκληρον, integrum, solidum; item ὁλοκλήρου, asse, idem; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, haereditas ex asse, seu in solidum. Γίνεται τέκνα ὁλόκληρα ἐκ κολοβῶν, *Aristot.*
Ὁλόκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, integras tibias habens et nullâ ex parte mutilas. A κνήμη.
Ὁλοκονῖτις, ίδος, ἡ, olus quoddam silvestre.
Ὁλόκοπος, ὁ καὶ ἡ, totus concisus. Ex κόπτω.
Ὁλόκυκλος, ὁ καὶ ἡ, epith. lunae plenae.
Ὁλολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος, et λάμπω.
Ὁλόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus lapideus, totus è lapidibus factus.
Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium; jubilatio; (2) ululatus. *Gl. V.* ejulatus:
Ὀλόλυγμα, ατος, τὸ, idem:
Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus. *Gl. V.* ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, rusticorum jubilatus:
Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium foeminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; *Aristot.* (3) avis quaedam solitaria, acredula, vel ulula. *Ph.* ulula, strix. Ab
ΟΛΟΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν θυγατέρες, *Odyss.* 3, 450. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, *Eur. El.* 698. V. *Ern.*
Ὁλομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris est integris, omnibus membris constans. *Gl. V.* integer. Ex ὅλος, et μέλος. Hinc
Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura et constitutio alicujus rei, quâ nihil ipsi deest.
Ὅλονθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fimo scatens. Ex ὄνθος.
Ὄλοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, ab ὄλλυμι.
Ὁλονυκτίως, per totam noctem. A νύξ.
Ὀλοοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cursui perniciosus, epith. scopuli. *ap. Theoc.* Ex ὀλοὸς, et τρέχω. V. *Ern.*
Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.
Ὀλοόφροσι, dat. pl. ab
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, perniciosa consilia agitans, perniciosus. Ex ὀλοὸς, et φρήν.
Ὁλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui pro ὀλοόφρων legunt ὁλοόφρων, *Il.* 16, 630. Ex ὅλος, et φρήν.
Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus purpureus, totus ex purpurâ. Ex ὅλος, et πορφύρα.
Ὁλόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus universum corpus pennis tectum est; (2) cujus alae non sunt scissae, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, et πτερόν.
ΟΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, vello, decortico. Ὤλοψας δὲ βίηφι, *Call. Hymn. in Dian.* 77.
Ὁλόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.

Ὁλοῤῥιζεὶ, radicè, radicitùs. Ab
Ὁλόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum totâ radice est, v. gr. erutus. Ex ὅλος, et ῥίζα.
Ὁλὸς, ὁ, vel ὁλὸς, item ὁλὸν, idem quod θολὸς, *Ern.*
ΌΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) solidus; (3) universus, omnis, *est aetatis posterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *adv.* omninò. (Hinc Lat. *solus, solidus.*)
Ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totus ex serico, *R.*
Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus ferreus.
Ὁλοσπαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus detractus, *Hes.* ubi pl ὁλοσπαδεῖς. Ex σπάω.
Ὁλοσπόνδειος, ον, epith. versûs qui totus è spondeis constat, *Il.* λ. 130.
Ὁλόστεον, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per antiphrasin quum tota mollis sit. Ab
Ὁλόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus osseus, ex solido osse constans. Ex ὅλος, et ὀστέον, ος.
Ὁλοσφύρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus seu fabricatus; solidus, *Hes. Plin.* Ex σφύρα.
Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem:
Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in Epigr.* idem.
Ὁλοσφύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ὁλόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ὁλοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. gr. ferri.
Ὁλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, consummatio; (2) crassa et confusa descriptio. Ab
Ὁλοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, plenus, consummatus; (2) extremus, summus. Ex ὅλος, et χείρ, (vel ex ἔχω, *Ern.*)
Ὁλοσχερῶς, *adv.* omninò, penitùs, prorsùs, planè; (2) confusè, generatim; ὁλοσχερέστερον, *adv.* majori apparatu, majoribus copiis. A praec.
Ὁλόσχιστος, ον, simplex, non è variis partibus vel segmentis consutus, *Plato.*
Ὁλόσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, mariscus, juncus omnium maximus et crassissimus.
ΌΛΟ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi; *Nic.*
Ὁλοσώματος, ὁ καὶ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.
Ὁλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, planè absolutus, prorsùs finitus, perfectus, integer. A τέλος.
Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
Ὁλότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, totius modi, totus.
Ὁλοτρόπως, *adv.* omninò.
Ὁλότροχος, ον, rotundus, v. gr. lapis. A τρέχω.
Ὀλοῦμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*
Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula.
Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, pustulosus, (qu. ὀλόφλυγδος, à φλύζω, *Ern.*)
Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, pustula; quod et ὀλοφλυγδών.
Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, lugubris, luctuosus, *Il.* 5, 683. Ab
Ὀλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.
Ὁλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus, absolutus in naturâ suâ, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, et φυή.
Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula; qu. ὀλοφλυκτίς.
Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ploratus. Ab
ΟΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro; (2) deploro, commisereor; ὀλοφυράμενος, aor. 1. m. lamentatus; pass. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ἀχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 655. Hinc
Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio.
Ὀλοφυρτικὸς, ἡ, ὸν, ad lamenta seu lamentandum proclivis. Ab eod.
Ὀλοφυρτικῶς, lamentabiliter.
Ὀλοφώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialis; (2) versutus, improbus; ὀλοφώϊα, vaframenta, versutiae. Ex ὄλλυμι, et φὼς, *homo.*
Ὁλόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenâ voce canens. Ex ὅλος, et φωνή.
Ὁλόχαλκος, ον, totus ex aere.
Ὁλόχροος, *contr.* ὁλόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.
Ὁλόχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus ex auro factus, ex auro solido factus; (2) totus auro inductus, *Jos.*
Ὁλόψυχος, ον, sincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.

Ὀλοψύχως, *adv.* toto animo, bonâ fide.
ΌΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, et alicubi vinarium.
Ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.
Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, et certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci, qui quinto anno celebrabantur. Ab eod.
Ὀλυμπίαζε, *adv.* ad Olympiam.
Ὀλυμπίαθεν, *adv.* ex Olympiâ, de Olympiâ.
Ὀλυμπίας, ε, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria, seu palma certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, sive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus mensibus; (cum quindecim diebus, *Ern.*) (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
Ὀλυμπιάσι, *adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.
Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὸν, Olympicus. Ab eod.
Ὀλυμπιονίκης, ε, ὁ, victor in Olympiis. Ex Ὀλύμπια, et νικάω.
Ὀλύμπιος, ε, ὁ, Olympum incolens; (2) cœlestis. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπόνδε, *adv.* in Olympum, in cœlum.
ὌΛΥΜΠΟΣ, ε, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.
Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. Ab
ὌΛΥΝΘΟΣ, ε, ὁ, grossus, ficus immatura; (2) nomen urbis in Thessalia.
Ὀλυνθοφορέω, ῶ, grossos seu abortus fero. Ab
Ὀλυνθοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, grossos ferens. Ex ὄλυνθος, et φέρω.
ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, semen medium inter frumentum et hordeum, olyra. *Gl. V.* spelta. *Ph.* far, ador, siligo; *Il.* 5, 196. Hinc
Ὀλυρίτης, ε, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, subcinericius panis, siligineus.
Ὀλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ater, vel turbidus. Ab ὀλὸς, pro θολός.
Ὀλώιος, ια, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.
Ὄλωλε, *perdidit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦλε.
Ὅλως, *adv.* prorsùs, omninò, totaliter, integrè; (2) in summâ; (3) sanè. Ab ὅλος.
Ὁμαδεύω, in unum cogo et coacervo, *Hes.* ubi ὁμαδεύειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς. Unde
Ὁμαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, 3. pl. a. 1. strepitum excitârunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, *Od.* 1, 365.
Ὅμαδος, ε, ὁ, multitudo; (2) tumultus, strepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμός.
Ὅμαιμις, ιδος, ἡ, soror. Ex ὁμὸς, et αἷμα.
Ὁμαιμονέστερος, ὁμαιμονεστέρα, consanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.
Ὅμαιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, consanguineus; (2) frater vel soror. Ex iisd.
Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde
Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, consanguinitas, *Gl. V.*
Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, consanguineus. Ex ὁμὸς, et αἷμα.
Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor:
Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, societas belli, confœderatio. Ab
Ὁμαιχμος, ε, ὁ ϗ ἡ, arma consocians, fœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμῶ, et αἰχμή.
Ὁμακοεῖον, ε, τὸ, auditorium commune. *Vox Pythag.* Ex ὁμῶ, et ἀκέω.
Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός. Unde
Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, *Gl. V.*
Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. *Gl. V.* plano, æquo, hostio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis fum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς ὀσίας, *Aristot.* Ὡμαλισμέναι πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, *Isocr.* Ab eod. Hinc
Ὁμαλισμὸς, ε, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio.
Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.
Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, *Gl. V.*
Ὁμάλιστρον, τὸ, idem et ab eod.
Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.
Ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμῶ. Hinc
Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, *Gl. V.*
Ὁμαλύνω, idem quod ὁμαλίζω; ὁμαλῦναι, a. 1. inf.
Ὁμαλόω, idem ab eod.
Ὁμαλῶς, *adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, sine discrimine, nullo excepto; (3) sedatè. Ab eod.
Ὁμάρτει, 3. sing. præs. imperat. act. ab
Ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, eo unà cum, comitor. Ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ, *Hesiod.* Ἔργ. 674. Οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι, *Eur. Iph. in Tau.* 1211. Ab
Ὁμαρτῆ, *adv.* simul, unà; *Il.* 5, 656. Ab ὁμῶ, et ἄρω, seu ἄιρω.
Ὁμαρτήσασα, *secuta*, a. 1. part. act. f. g.
Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo, omnes simul. *Gl. V.* summa, universitas. Ab ὁμῶ.
Ὁμάσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, unà cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμῶ, et ἀσπὶς.
Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab
Ὅμαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, cohabitans, unà pernoctans. Ex ὁμῶ, et αὐλή.
Ὅμαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, consonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia.*
Ὀμβρέω, pluo; ὀμβρῦμαι, *Pl.* ὀμβρῦται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τῦ ὀρανῦ, *Philo.* Ab ὄμβρος. Hinc
Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluvia.
Ὀμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.
Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, pluviosus. Ab ὄμβρος.
Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem et ab eod.
Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.
Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus.
Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. A præc.
Ὀμβρίκια, et ὀμβρίας, sic vocari omnium animalium fœtus à poëtis, scribit *Pollux.*
Ὀμβριμοεργὸς, ῦ, ὁ, magna et ardua facinora patrans. Ex ἐργὸν.
Ὀμβριμόθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, animo magno et forti præditus, magnanimus.
Ὀμβριμόπατρος, et ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, et ὀβριμοπάτρη.
Ὄμβριμος, ε, ὁ ϗ ἡ, impetuosus, vehemens, ut imber; validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.
Ὄμβριος, ε, ὁ ϗ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀφρῷ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τῦ ὀμβρίε ὕδατος, *Aristot.* Ab ὄμβρος.
Ὀμβροβλύζων, pluviam fundens, *Vulg. Lex.*
Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo. Ex βλύω.
ὌΜΒΡΟΣ, ε, ὁ, imber, pluvia.
Ὀμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab
Ὀμβροτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, et τίκτω.
Ὀμβροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, et φέρω.
Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciscens, epith. terræ, plantarum. A χαίρω.
Ὀμβρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.
Ὁμέθνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ejusdem gentis seu nationis, *Suid.* Ex ὁμῶ, et ἔθνος.
Ὀμεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄμνυμι.
Ὁμέστιος, ε, ὁ ϗ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμῶ, et ἑστία.
Ὁμευνετέω, unà cubo. Ab
Ὁμευνέτης, ε, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμῶ, et εὐνή.
Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc.
Ὁμευνὶς, ἡ, idem, *Lycurg.* Ab
Ὅμευνος, ε, ὁ, maritus.
Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati, *apud Hom.* Ex ὁμῶ, et ἀγείρω.
Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc *apud Hom.* Ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιὰς εἰς ἀγορήν, *Od.* 16, 376. Ab
Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, *Il.* 20, 142. Ex ὁμῶ, et ἄγυρις.
Ὁμήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eorundem morum est. Ex ὁμῶ, et ἦθος.
Ὁμήλικα, acc. sing. ab ὁμῆλιξ.
Ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, *Il.* 5, 126. Ab
Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui ejusdem ætatis est. *Ph.* æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, *Gl. V.*
Ὅμηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, veniens simul, comes viæ, *Nonn.* Ex ὁμῶ, et ἔρχομαι. Hinc
Ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt.
Ὁμηρα, de unico obside, *Mac.* c. 1.
Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.
Ὁμήρειος, ε, ὁ ϗ ἡ, Homericus.
Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.
Ὁμηρεῦσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρῦσαι.
Ὁμηρεύω, sum obses. Θεᾷ θεὸς Ἥρα ποτ' ὡμήρευσε, *Eur. Bac.* 297. Τὰς τε παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, *Herodian.* Ab ὅμηρος.
Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὡμήρησεν, 3. sing. a. 1. occurrit *apud Hom.* Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, *Od.* 16, 468. Ab eod.
Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, *Gl. V.*
Ὁμηρίδης, ε, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores et actores. Etiam familia in insulâ Chio. Ab
Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.
Ὁμηρικὸς, ἡ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. Comp. ὁμηρικώτερος, sup. ὁμηρικώτατος.
Ὁμηρικῶς, Homericò more.
Ὁμηριστὴς, ῦ, ὁ, Homerista, rhapsodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, *Gl. V.* Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis consutum. Ex κέντρων, *cento.*
Ὁμηροκέντρωνες, ώνων, οἱ, idem. Ex iisd.
Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.
Ὅμηρον, ε, τὸ, pignus quod est loco obsidis. Ab
ὉΜΗΡΟΣ, ε, ὁ, obses. *Gl. V.* ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obses, legatus; ὅμηροι, obsides, *Gl. V.* (2) cæcus Cumæis, *Herodot. in Vit. Hom.*
Ὅμηρος, ε, ὁ, Homerus.
Ὁμιλαδὸν, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.
Ὁμίλεε, 2. sing. præs. imperat. act. v.
Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum versor; (2) in colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; sermocinor, *Gl. V.* (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina; (4) alicui rei valdè deditus sum, ut studiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, *Dem.* τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plato.* Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, *Theog.* 36. Ab eod.
Ὁμιληδὸν, *adv.* idem quod ὁμιλαδὸν.
Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.
Ὁμιλητὴς, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod. Hinc
Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui dexterè versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis. *Gl. V.* tractator.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis; ἀχ' ὁμιλητὸς, immitis, asper, sævus. Ab eod.
Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio; (3) concio de rebus sacris, *Pb.* Ab ὅμιλος.
Ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, *Herod.* Ab
ὍΜΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.
ὈΜΙΧΈΩ, ῶ, et ὀμίχω, mingo, *Hes.* Ἔργ, 725.
ὈΜΙ'ΧΛΗ, *Ion.* ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo. Hinc
Ὀμιχλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, nebulosus, caliginosus.
Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus. *Hes.* ubi ὀμίχματα, ȣρήματα, urinæ excretiones. Ab ὀμιχέω.
Ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, *Gl. V.* ab ὄπτομαι.
Ὀμμάτειος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qu. dic. ocularis; ὀμμάτειος πόθος, amor oculis insinuatus, *Hes.* (v. *Æsch. Pr.* 655.) Ab ὄμμα.
Ὀμματίδιον, ȣ, τὸ, ocellus, Dim. ab
Ὀμμάτιον, ȣ, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.
Ὀμματογράφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, fucandæ faciei serviens, epith. fuci. Ex γράφω, *pingo.*
Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, oculos fulgentes habens, pulcher. Ex λάμπω.
Ὀμματοςερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, oculis privatus, cæcus, *R.* Ex ὄμμα, et ςερέομαι.
Ὀμματόω, oculatum et vigilem reddo; perf. pass. part. sine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, *Gl. V.* Ab ὄμμα.
Ὄμνυ, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.
Ὀμνύεις, 2. sing. præs. indic. act. v.
ὈΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, imperf. jurabat, ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, et ὀμνύναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῦμαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poët.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσον, jura. Ὄμνυμι ἐπὶ τȣ́τοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς, *Aristoph. Av.* 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, *Eur. Hipp.* 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, *Pind. Ol.* 6, 24.
Ὁμοαιχμία, *Hes.* pro ὁμαιχμία.
Ὁμοάριθμος, ejusdem numeri. *Lex. Vulg.*
Ὁμόβιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cum alio vivens; conjux, *Gl. V.* Ex ὁμȣ̃, et βίος.
Ὁμοβλαςὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, simul germinans. A βλαςάνω.
Ὁμόβυλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui unà consultat; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὅμος, et βȣλὴ, vel βȣ́λομαι.
Ὁμοβώμιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex βωμὸς.
Ὁμογάλακτες, ων, οἱ, ϰ αἱ, collactanei. Ex ὁμȣ̃, et γάλα. Unde
Ὁμογάλακτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, collactaneus, *Pb.*
Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui simul generi sunt unius ejusdemque soceri vel socrus.
Ὁμόγαμος, ὁ ϰ ἡ, maritus, uxor.
Ὁμογάςριος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμȣ̃, et γαςὴρ, *Il.* 21, 95.
Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab
Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ejusdem generis cognatus, *Gl. V.* gentilis, consanguineus. Ex ὁμȣ̃, et γένος. Hinc
Ὁμογενῶς, *adv.* eodem genere.
Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater, *Eurip.*
Ὁμογλωττέω, eàdem linguâ utor. Ab
Ὁμόγλωττος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui eàdem linguâ utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.
Ὁμογνήσιοι, germani, *Pb.*
Ὁμόγνητος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, consanguineus, *Nonn.* Quasi ὁμογένητος.
Ὁμόγνιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιος, *per Sync.* Ex γένος.
Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior, *Gl. V.* ὁμογνωμονεῖν, concordare.
Ὁμογνωμόνως, æquè, eodem animo.
Ὁμογνωμοσύνη, ἡ, consensus. Ab
Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, qui ejusdem est sententiæ, *Gl. V.* unanimis, concors. Ex ὁμὸς, et γνώμη.
Ὁμόγονος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejusdem sunt generis. Ex ὁμὸς, et γείνομαι.
Ὁμόγραμμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, iisdem lineis circumscriptus. Ex ὁμὸς, et γραμμή.
Ὁμογραφέω, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod. *Vox Gram.* A γράφω.
Ὁμοδέμνιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ejusdem lecti seu strati particeps est, conjux. A δέμνιον.
Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, aggrego et accommodo me civibus meis; civilem me gero. Ab
Ὁμόδημος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ejusdem populi est, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit. Ex ὁμὸς, et δῆμος.
Ὁμοδίαιτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens, *Gl. V.* contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς, et δίαιτα.
Ὁμοδογματέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ, idem sentio. Ex ὁμȣ̃, et δογμα.
Ὁμοδοξέω, ῶ, idem. Περὶ τȣ́των ὁμοδοξȣ̃σι, *Theophr.*
Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio, consensus opinionum; (2) par gloriâ. Ab
Ὁμόδοξος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui ejusdem opinionis est; (2) pari gloriâ præditus, *R.* Ex ὁμὸς, et δόξα, *opinio, gloria.* Hinc
Ὁμοδόξως, *adv.* æquali gloriâ.
Ὁμοδόρπιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁμȣ̃, et δόρπον.
Ὁμόδυλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, conservus, conserva.
Ὁμοδρομέω, ῶ, unà curro, concurro, *Plut.* Ex ὁμȣ̃, et δρόμος. Hinc
Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* μίη, concursus, pugna.
Ὁμόδρομος, ον, qui unà currit, comes cursûs.
Ὁμοδύναμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, æquè potens, *R.* Ex ὁμȣ̃, et δύναμις.
Ὁμοεθνέω, ejusdem gentis sum. Ab
Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ejusdem generis seu nationis, *Gl. V.* ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμὸς, et ἔθνος, *gens.* Hinc
Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio, *Hippoc.*
Ὁμόεθνος, ον, ejusdem gentis.
Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex εἶδος. Hinc
Ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ convenientia.
Ὁμοειδῶς, eàdem, simili formâ.
Ὁμοερκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem septo coërcetur, iisdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, et ἕρκος.
Ὁμοέςιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς, et ἑςία.
Ὁμόζηλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui unum idemque æmulatur.
Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ζυγὸς.
Ὁμόζυγος, ὁ ϰ ἡ, idem, *Gl. V.*
Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ϰ ἡ, idem; ὁμόζυγες, juges, *Gl. V.* juncti, bini. Ex iisd.
Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. Ab
Ὁμοήθης, εος, ὁ ϰ ἡ, qui eorumdem morum est, qui similibus est moribus. *Gl. V.* similis, consuetus, solitus. Ex ἦθος.
Ὁμοθάλαμος, ὁ ϰ ἡ, qui simul et in eodem thalamo habitat, contubernalis.
Ὁμοθαμνέω, unà fruticor. A θάμνος.
Ὁμόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.
Ὁμόθεος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, pariter Deus, unà vel simul Deus, ejusdem divinitatis consors.
Ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.
Ὁμόθριξ, χος, similes pilos habens, epith. equi, vide ὄτριχες.
Ὁμόθρονος, ὁ ϰ ἡ, ejusdem throni consors.
Ὁμόθροος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, unum idemque loquens, concors.
Ὁμοθυμαδὸν, *adv.* uno animo, unà mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) universi unà, pariter, simul, *Pb.*
Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab
Ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.
Ὁμοίην, acc. sing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.
Ὁμοιόαρκτος, ον, simul incipiens. Ab ἄρχομαι.
Ὁμοίιος, similis, omnibus communis; omnibus æquè perniciosus; omnibus æquè molestus, instans. Ab ὅμοιος, similis, vel potiùs ab ὁμȣ̃, *simul*, et ἰέναι, ab εἶμι.
Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, æquè gravis, *Suicer.* A βάρος.
Ὁμοιόβιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, simili victu utens.
Ὁμοιοβίοτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem.
Ὁμοιοβλαςάνειν, similiter germinare, germine convenire.
Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. Ab
Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui similis vel propè ejusdem est generis. Ex ὅμοιος, et γένος.
Ὁμοιογενῶς, simili genere.
Ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, qui similis vel propè ejusdem est speciei. Ex ὅμοιος, et εἶδος.
Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ϰ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.
Ὁμοιοκαρπέω, similes fructus gigno. Ab
Ὁμοιόκαρπος, ὁ ϰ ἡ, similes habens fructus.
Ὁμοιοκαταληκτέω, similiter desinens.
Ὁμοιοκατάληκτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similiter desinens. Ex ὅμοιος, et καταλήγω. Hinc
Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ.
Ὁμοιόκριθος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, hordeo similis. Ex ὅμοιος, et κριθὴ, *hordeum.*
Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ϰ ἡ, in partes tenues similesque divisus, *Sch. Arist.* A μέρος.
Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὅμοιος, et λόγος.
Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. *Vox Anaxag. Lucret.* homœomeria. Ab
Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, constans ex partibus similibus, partes habens similes Ex μέρος.
Ὁμοιομοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similis et ejusdem essentiæ. Ex ȣσία.
Ὁμοιόμορφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similem formam habens, *R.* Ex μορφὴ.
Ὅμοιον, similitudo, *adverb.* similiter; ὅμοια, *adv. cum dat.* perinde ut, pariter ac.
Ὁμοιοέσιος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ab ȣσία.
Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similes adfectus, naturæ similitudo.
Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eàdem naturâ sum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, *Arist.* Ab
Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, *item* similis naturæ. Ex ὅμοιος, et πάθος.
Ὁμοιοπαθῶς, *adv.* similibus adfectionibus.
Ὁμοιόπιςος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ejusdem fidei. A πίςις.
Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, similiter ornatus. A πρέπει.
Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejusdem esse personæ.
Ὁμοιοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ejusdem personæ, *Gramm.* A πρόσωπον.
Ὁμοιόπτερος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui similes habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis et ætatis. *Hes.* A πτερὸν.
Ὁμοιόπτωτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similiter cadens, similes casus habens. A πτόω, vel πίπτω.
Ὁμοιοπτώτως, iisdem casibus.
Ὁμοιόπυρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, tritico similis.
Ὅμοιος, οία, οιον, similis; (2) par, æqualis; aliquando et ὁμοῖος. Ab ὁμὸς.
Ὁμοιόσημος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, idem significans. Ex σῆμα.
Ὁμοιόσκευος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, simili cultu seu habitu utens, Ex σκευὴ.
Ὁμοιόςομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ore similis. Ex ςόμα.
Ὁμοιοσύντακτος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, similis et ejusdem constructionis. Ex συντάσσω.
Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejusdem figuræ sum, eumdem habitum servo. Ab

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμοιος, et σχῆμα.
Ὁμοιοσχημόνως, eâdem formâ.
Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, simili celeritate præditus, æquè velox. Ex ταχύς.
Ὁμοιοταχῶς, *adv.* simili celeritate.
Ὁμοιοτέλευτον, ϐ, τὸ, similem clausulam habens, similiter definens. A τελευτή.
Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo; item æqualitas, parilitas, *Gl. V.* Ab ὅμοιος.
Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.
Ὁμοιοτόνως, simili tono.
Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis et idem propè modus; (2) morum similitudo. Ab
Ὁμοιότροπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui similis et ejusdem modi est; (2) similibus præditus moribus, ejusdem ingenii.
Ὁμοιοτρόπως, *adv* eodem modo.
Ὁμοιοτύπωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simili formâ expressus.
Ὁμοιούσιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, similis naturæ, similem essentiam habens. Ab ϐσία.
Ὁμοιοσφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, similiter germinans. Ex φέρω.
Ὁμοιόφωνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, similem vocem habens. Ex φωνή.
Ὁμοιοχροια, ας, ἡ, similitudo coloris.
Ὁμοιόχρονος, ον, ejusdem intervalli, durationis, temporis, epith. pedum, ut Dactylus, et Anapæstus.
Ὁμοιοχρώματος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, colore similis. A χρῶμα.
Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimilo, similem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιϐμαι, adsimilor; ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum, inf. ὁμοιωθῆναι, *Poët.* ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi et ὁμοιῶ, similis sum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τϐ Θεϐ; *Marc.* 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθῆναι, *Eur. Hel.* 139. Ab ὅμοιος.
Ὁμοιωθήμεναι, *adsimilatum esse*, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.
Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo; simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc
Ὁμοιωματικὸς, ἡ, ὸν, similitudinem significans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα nomen similitudinis.
Ὁμοίως, *adv.* similiter, simili modo, perinde, pariter, æquè.
Ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.
Ὁμοιωτὴς, ϐ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur et exprimit. Ab eod.
Ὁμόκαπνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis.
Ὁμόκαπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem præsepe, vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμὸς, et κάπη.
Ὁμοκάτοικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sub eodem tecto habitans.
Ὁμοκέλευθος, ον, comes viæ.
Ὁμόκεντρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.
Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, et *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. sing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, *Soph. El.* 714. Ab
Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio et comminatio. A κέλω.
Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, *Gl. V.* Ab
Ὁμόκληρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cohæres, particeps.
Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.
Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.
Ὁμόκλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul vocatus cum alio. Ex ὁμϐ, et καλέω.
Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, simul accumbens mensæ, *Nonn.* ubi ὁμοκλινέες. Ex κλίνη
Ὁμόκλινος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui eodem lecto, (2) qui eadem mensâ, fruitur. Ex iisd.
Ὁμόκλιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eodem tecto utens, simul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.
Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab
Ὁμόκοιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κοίτη.
Ὁμόλεκτρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λέκτρον.
Ὁμολεξία, ἡ, consensus. A λέγω.
Ὁμόλεχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, conjux.
Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, *Gl. V.* (3) præs fio; (4) conditiones, v. gr. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palàm dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, per Heb. *item* depiecor, aor. 1. ὡμολόγησα confessus sum, *Gl. V.* pass. ὁμολογεῖται, concessum est, convenit, part. ὁμολογϐμενον, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, *Gl. V.* perf. ὡμολογημένον, confessum, *Gl. V.* et sine augmento ὁμολογημένον, conditum, *Gl. V.* ὡμολόγηται, constat, *Ph.* 3. sing. p. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, *Thuc.* πρὸς σε, *Plato.* μετὰ τῶν βαρβάρων, *Æschin.* Ὡμολογήθη νῶϊν πλεῦσαι οἴκαδε ἐμὲ, *Plato.*
Ὁμολογηθέντα, acc. sing. aor. 1. pass.
Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est:
Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio.
Ὁμολόγησις, ἡ, idem et ab eod.
Ὁμολογητὴς, ϐ, ὁ, sponsor, *Ph.* (2) confessor, omnis verè Christianus; strictè ὁμολόγηται, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.
Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio. *Gl. V.* confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) convenientia, concinnitas. Ab
Ὁμόλογος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, consentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus, aptus; τὸ ὁμόλογον, compromissum, pactum, *Ph.* ἐξ ὁμολόγϐ, apertè, consensu et confessione omnium. Ex ὁμὸς, et λέγω.
Ὁμολογϐμένως, *adv.* ex confesso, omnium consensu, manifestè, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congruè. Ab ὁμολογέομαι.
Ὁμολόγως, idem.
Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis.
Ὁμομαστιγίας, ϐ, ὁ, particeps verberum; conservus, pari pœnâ dignus. Ab
Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.
Ὁμομήτριος, ία, ιον, eâdem matre natus; uterinus, *Gl. V.* Ex ὁμὸς, et μήτηρ.
Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *Poll.* ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.
Ὁμόναος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui communi templo colitur.
Ὁμόνεκρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul, pariter mortuus; æquè corruptus ac cadaver.
Ὁμονήδυος, ϐ, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex νηδύς.
Ὁμονοεῖον, ϐ, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.
Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. *Gl. V.* concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc
Ὁμονοητικὸς, ἡ, ὸν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
Ὁμονοητικῶς, *adv.* concorditer, consensu.
Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.
Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. *Plat.*
Ὁμοϐσιαςὴς, ϐ, ὁ, ὁμοϐσιαςαὶ vocabantur qui τὸ ὁμοϐσιον defendebant. Ab
Ὁμοϐσιος, ὁ ϗ ἡ, coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex ϐσία. Hinc
Ὁμοϐσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.
Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, *V. L.*
Ὁμοπαθέω, adsentio, obtempero, *Plut.* Ab

Ὁμοπαθὴς, έος, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliquâ. Ex πάθος.
Ὁμοπαθῶς, cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.
Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
Ὁμοπάτριος, ϐ, ὁ, frater. Ex πατήρ.
Ὁμόπατρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd. Sed pro eo dicitur ὀπατρος *apud poët.*
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.
Ὁμοπιςία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
Ὁμόπιςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς, et πίςις.
Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμϐ, et πλέκω.
Ὁμόπλεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iisd.
Ὁμοπλοέω, ῶ, simul navigo.
Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul navigans, navigationis socius.
Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.
Ὁμόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex eâdem urbe est; (2) conterraneus, popularis.
Ὁμοπόρευτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμϐ, et πορεύομαι.
Ὁμοπραγέω, socius, conscius sum alicujus rei.
Ὁμοπράγμων, ονος, socius, adjutor. A πράσσω.
Ὁμοπροσκύνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ejusdem adorationis, eâdem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, et προσκυνέω.
Ὁμόπτερος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμϐ, et πτερὸν.
Ὁμοπτέρως, pari cursu, celeritate.
Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.
Ὁμοπτώτως, *adv.* eodem casu. Ex πίπτω.
Ὁμόργμα, ατος, τὸ, macula, labes.
Ὁμόργνυ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὡμόργνυ, ab
ΌΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro, a. 1. med. inf. ὀμόρξασθαι, abstergere, part. ὀμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὀμορξάμενος, *Odyss.* 8, 88.
Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορϐν χωρίον ἐκείνῳ, *Plut.* Ab ὅμορος. Hinc
Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμϐρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas.
Ὁμορξάμην, a. 1. ind. med. v. ὀμόργνυμι.
Ὁμόρξω, *tergam*, f. 1. indic. act.
Ὅμοριος, ον, idem quod
Ὅμορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμϐ, et ὅρος.
Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, *Gl. V.*
Ὁμορόφιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμϐ, et ὀρόφη.
Ὁμόροφος, vel ὁμόῤῥοφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ὁμόῤῥειθρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμϐ, et ῥεῖθρον.
Ὁμόῤῥητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, *Nonn.*
Ὁμόῤῥον, ης, ἡ, confluvium, *V. Lex.*
Ὁμοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, constrepo; (2) consentio. Δέδρακα τϐργον εἴπερ ἦδ' ὁμοῤῥοθεῖ, *Soph. Antig.* 542. Ab ὁμόῤῥοθος.
Ὁμοῤῥόθιος, ὁ ϗ ἡ, simul agitatus fluctibus.
Ὁμόῤῥοθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.
Ὁμόῤῥοια, ἡ, confluentia, confluvium. Ab
Ὁμόῤῥοος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, simul fluens.
Ὁμόῤῥοφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, compotor. Ex ὁμϐ, et ῥοφέω.
Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, *ap. Hipp.* Ab
Ὁμορυσμὸς, ϐ, ὁ, idem, *ib.* A ῥυσμός.
ΌΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, similis, par; (2) idem.
Ὀμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμόσαρκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμὸς, et σάρξ.

Ὁμόσε, *adv.* eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conſerere. Ab ὁμός.
Ὀμόσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοσθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè fortis ſeu validus. Ex σθένος.
Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quaſi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς, et σιπύη.
Ὁμοσιτέω, unà cibum capio. Ab
Ὁμόσιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui cibum unà cum alio capit, convictor.
Ὁμόσκευος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem armis utitur.
Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. Ab
Ὁμόσκηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc
Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tentorio habito.
Ὁμόσπλαγχνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cognatus, conſanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.
Ὁμοσπονδέω, fœderis particeps ſum. Ab
Ὁμόσπονδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, libaminum conſors; ejuſdem fœderis particeps. *Gl. V.* fœderatus. Ex σπονδή.
Ὁμόσπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ſimul ſeminatus, unà ſatus; (2) eadem ſtirpe ortus, frater vel ſoror. Ex ὁμϐ, et σπείρω.
Ὁμοσπόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui cum eâdem feminâ rem habet. Ex iiſd.
Ὀμόσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poët.* pro ὀμόσῃ.
Ὀμόσσον, 3. ſing. a. 1. imperat. act. *Poët.* pro ὄμοσον.
Ὁμόστεγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, contubernalis. Ex ὁμϐ, et στέγη.
Ὁμοστιβής, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem veſtigiis incedens, *metaph.* conſentiens, concors. Ex στείβω.
Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, ſimul procedo, unà eo, comitor, *Il.* 15, 635. Ex στείχω.
Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iiſd.
Ὁμοστιχής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul incedens. Ex iiſd.
Ὁμόστοιχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem verſu ſeu ordine locatus; (2) comes, qui ejuſdem eſt ordinis.
Ὁμόστολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul mittitur, ſeu proficiſcitur, ejuſdem viæ comes; (2) qui eodem amictûs genere utitur. Ex στέλλω.
Ὁμόστοργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eodem amore proſequens, concors in amore. Ex στοργή.
Ὁμόσφυρος, ὁ ϗ ἡ, qui cum alio iter facit, comes; exponitur et frater. Ex σφυρόν.
Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, eandem formam ſeu habitum habens, uniformis. Ex σχῆμα.
Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.
Ὀμϐμαι, jurabo, f. 2. indic. med.
Ὁμοταγής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμὸς, et τάσσω.
Ὁμοταγῶς, eodem ordine.
Ὁμοτάλαντος, ον, ejuſdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
Ὁμόταφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem ſepulchrum habens.
Ὁμοταχής, έος, ὁ ϗ ἡ, æquè velox. Ex ταχύς.
Ὁμοταχῶς, *adv.* ſimili celeritate.
Ὁμοτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem tributum vel unà pendit. Ex τέλος.
Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo deſinens. A τελευτή.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus. Ex τέρμων.
Ὁμοτεχνέω, eandem artem factito. Ab
Ὁμότεχνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui eandem artem exercet, factitat, *Gl. V.* Ex τέχνη.
Ὁμότηθος, ὁ ϗ ἡ, eâdem nutrice uſus, eodem ubere lactatus. A τήθη.
Ὀμοτής, ϐ, ὁ, jurator, juratus, *Gl. V.* Ab ὄμνυμι, *juro.* Unde
Ὀμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurativus, qui jurantis eſt, ut ὀμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
Ὁμότιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis. *Gl. V.* collega, conſors; (2) ὁμότιμοι, ordo aliquis ap. Laced. Ex τιμή.
Ὁμοτίμως, pari dignitate.
Ὁμότιτθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eâdem nutrice uſus. Ex τιτθή.
Ὁμότοιχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eundem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, concentus. Ex ὁμὸς, et τείνω.
Ὁμοτόνως, *adv.* æquali ſeu eodem tenore.
Ὁμοτράπεζος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eâdem utens menſâ. Ex τράπεζα.
Ὁμότρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, unà perforatus, unà penetrabilis. *Nonnus.*
Ὁμότριχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμὸς, et θρίξ.
Ὁμοτροπέω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum:
Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo, ſimilitudo ſimplex. Ab
Ὁμότροπος, ὁ ϗ ἡ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.
Ὁμοτρόπως, *adv.* ſimiliter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. Ab
Ὁμότροφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ſimul nutritus, unà educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
Ὁμοτρόφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui aliquos ſimul alit.
Ὁμϐ, *adv.* unà, ſimul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) propè; (5) ferè, fermè, propemodum, circiter. Ὁμϐ τι, propè, παρετάξαντο πάσαις ὁμϐ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, *Plut.* Ab ὁμός.
Ὁμϐπόστατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eandem hypoſtaſin habens. Ex ὁμϐ, et ὑφίστημι, *ſubſiſto.*
Ὁμϐρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.
Ὁμϐριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόριος.
Ὁμϐσιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμοούσιος.
Ὁμϐσιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; epith. Apollinis. A φημί.
Ὁμόφθογγος, ὁ ϗ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni.
Ὁμόφλοιος, ὁ ϗ ἡ, ſimilem corticem habens.
Ὁμόφοιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμϐ, et φοιτάω, *eo.*
Ὁμοφραδής, έος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſilii particeps; (2) unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, eâdem ſum mente, conſentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab
Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, ejuſdem mentis, ſententiæ, idem ſentiens. Ex φρήν.
Ὁμοφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex φυή. Hinc
Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.
Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab
Ὁμόφυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexûs; (2) in eâdem terrâ genitus. *Gl. Vet.* tribulis, gentilis. Ex φῦλον.
Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce et linguâ eâdem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab
Ὁμόφωνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eandem vocem ſeu eundem ſonum edens; (2) eâdem linguâ utens. Ex φωνή, *vox.*
Ὁμοφώνως, *adv.* eâdem voce, vocibus concordibus; (2) unà eâdemque linguâ.
Ὁμόφωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, eodem lumine lucens. A φῶς.
Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, eâdem chœnice victitans, conſervus, commilito.
Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.
Ὁμοχρονέω, eodem tempore ſum, æqualis. Ab
Ὁμόχρονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρῶμα.
Ὁμοχώριος, ϐ, ὁ, conterraneus, *Gl. V.* Ex ὁμϐ, et χώρα. Unde
Ὁμόχωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui ex eâdem regione eſt, popularis, vicinus.
Ὁμόψηφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eandem fovens ſententiam; (2) qui unà ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.
Ὁμοψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόψυχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
Ὁμοψύχως, *adv.* unanimiter, uno animo.
Ὁμόω, in unum redigo. Paſſ. ὁμϐσθαι, uniri, a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, *Il.* 16, 209. Ab ὁμός.
Ὀμόω, juro, *Gl. V.* inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὀμόσω, f. 1. et ὀμϐμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, et ὄμνυμι. Ἕνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, *Iſocr.*
Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ.
Ὄμπια, omne genus bellaria, *Heſ.* Hinc
Ὀμπνειος, εία, εῖον, almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, *Heſ. Suid.*
Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, largâ manu dans, abundans, almus, *Heſ.* Ex ὄμπνειος, et χείρ.
ὈΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὄμπη.
Ὀμπνηρὸν, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, *Heſ.*
Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, *Suid.*
Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, *ap. Dioſc.* Ab ὄμφαξ. Unde
Ὀμφακίας, ϐ, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas et adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſeu ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, *Poll.* *Ph.* ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.
Ὀμφάκιον, ϐ, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum in quo glans querna ſedet. Ab eod. Unde
Ὀμφακίτης, ϐ, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis et melle.
Ὀμφακοῤῥάξ, ᾶγος, ὁ ϗ ἡ, acerbos et immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, et ῥάξ.
Ὀμφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præciſio. Ab
Ὀμφαλητόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
Ὀμφαλίον, ϐ, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; (3) rotundus. Ab eod.
Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλόκαρπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fructum umbilici figurâ ferens.
ὈΜΦΑΛΟ'Σ, ϐ, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ϐκ ἀστόχϐ διανοίας, *Ariſtot.*
Ὀμφαλοτόμος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀμφαλητόμος.
Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.
Ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens.
ὈΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi et ὁ, uva acerba; uva immatura, *Ph.* (2) quivis plantæ fructus acerbus et immaturus.
ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox, pro ὀπὴ, ab ἔπω, *dico.* Hinc
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus; (2) vocalis.
Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὁμόω.
Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui dic. agrum conterminum

minimum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμȣ̃ et ὦλαξ, pro ἄυλαξ.

Ὀμώμοκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤμοκε, ab ὄμνυμι.

Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.

Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab

Ὁμώνυμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem nomen habens, cognominis. *Gl. V.* ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμώνυμον, æquivocum, *Gl. V.* Ex ὄνυμα.

Ὁμωνύμως, *adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivocè, ambiguè.

Ὁμωρόφιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμȣ̃, et ὄροφος.

Ὁμώροφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ὁμῶς, *adv.* ſimiliter, æquè, pariter; (2) ſimul, unà. Ab ὁμός.

Ὅμως, *conjunct.* tamen. Ab eod.

Ὁμωχέτης, ȣ, ὁ, ὁμωχέται θεοὶ, dii in eodem templo coli ſoliti. Ex ἔχω

Ὄν, ὄντος, τὸ, *Gl. V.* τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.

Ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potiùs οἰνάγρα.

Ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis onagri.

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὄναγρος, et βόσκω, *paſco.*

Ὄναγρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.

Ὀναίμην, aor. 1. opt. med. *per Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὄνημι

Ὄναμαι, v. ὄνημι.

Ὀνάμενος, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμενος.

ΟΝΑΡ, τὸ, ſomnium; viſio; (2) umbra et ſomnium vanum; κατ' ὄναρ, et per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ὀνάριον, ȣ, τὸ, aſellus. Dim. ab ὄνος.

Ὀνάσει, 3 ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

Ὄνασθαι, *frui,* præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juviſſe,* a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.

Ὄνασιν, *uſum,* acc. ſing. *Dor.* pro ὄνησιν.

Ὀνάσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Dor.* et *Poët.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.

Ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, idem quod ὄνειδος. Hinc

Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probroſè objicio, accuſo. Τοιȣ̃τος ὤν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν; *Soph. Aj.* 1315. Κȣ̓κ ὀνειδίζω τύχας, *Eur. Or.* 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, *id. Al.* 697.

Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ια, ιον, probroſus, contumelioſus; (2) exprobrationem habens.

Ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδίσει, 3. ſing. f. 1. ind.

Ὀνείδισις, εως, ἡ, improperium, *Gl. V.*

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen quod alicui probroſè objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, ȣ̃, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιςὴρ, ῆρος, ὁ, probroſus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιςὴς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod. Hinc

Ὀνειδιςικὸς, ἡ, ὸν, exprobrationem habens.

Ὀνειδιςικῶς, *adv.* probroſè, contumelioſè.

Ὀνειδίσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν, ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ȣ, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὄνειος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὄνειος, aſininus, ut ὄνειον κρέας, aſinina caro, *Gl. V.* Ab ὄνος.

Ὀνείριος, εία, ειον, ad ſomnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρογόνος, ȣ, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. *V. Lex. ex Plin.* Ex γονή. (Sed videtur hæc vitioſa lectio eſſe pro ὀνειρωγμὸς, *Ern.*)

Ὀνειροκρίτης, ȣ, ὁ, ſomniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens; (2) qui ſomnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia.

Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnii garrulitas. Ex λέσχη.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρος, et λόγος.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ᾗ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur: conjector.

Ὄνειρον, ȣ, τὸ, ſomnium. Ab ὄναρ.

Ὀνειρόπληκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſomnio territus. Ex πλήσσω, (vel potiùs ὀνειρόπτηκτος à πτήσσω. *Ern.*)

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππȣς, *Ariſtoph. Nub.* 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτȣ̃, *id. Eq.* 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.* Ab

Ὀνειροπόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ex ſomniis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex πολέω.

Ὀνειροπομπὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) ſomnia immittens, menti objiciens. A πέμπω.

Ὄνειρος, ȣ, ὁ, ſomnium, viſum, *Gl. V.* (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ſomnia conſiderat, interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in ſomnio viſus; (2) qui ſomnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, et φρὴν.

Ὀνείρω, *ſomnii,* gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρȣ.

Ὀνειρωγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſomnium, imprimis de re venereâ; ipſa effuſio ſeminis. *Ariſtot.*

Ὀνειρώδης, ες, in ſomnis viſus; ſomniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, ſomnium. Ab

Ὀνειρώττω, f. ξω, ſomnio; (2) ſomnium laſcivum ſomnio; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνευος, ȣ, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος Hinc

Ὀνεύω, et ὀνεύομαι, ſuculam verſo.

Ὀνέω, juvo, *Gl. V.* Hinc ὀνήσω, f. 1. in præſ. uſitatiùs ὄνημι.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι.

Ὀνήιος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήϊςος, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ȣ, ὁ, agitator aſini. *Gl. Vet.* agaſo, mulio. *Ph.* aſinarius. Ex ὄνος, et ἐλαύνω.

Ὀνήμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. v.

ΟΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, proſum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι et ὀνίναμαι, utilitatem et fructum percipio, fruor. fut. ὀνήσομαι. Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει, *Phocyl.* 116. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι. *Eur. Med.* 1351.

Ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero, a. 1. ὤνατο. Ὅτε μ' ὤνατο, *Il.* 17, 25.

Ὄνησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσεσαι.

Ὀνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, utilis, fructuoſus.

Ὀνησίμως, *adv.* utiliter.

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, utilitatem adferens. Ex ὄνησις et φέρω.

Ὀνησιφόρως, cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v. ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodeſſe poteſt. Ab

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, utilis; (2) vituperabilis. *Heſ.* Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνθηλεύω, et ὀνθυλεύω, *propriè* fimo agrum adſpergo; deinde cibos exquiſitè condio, quia ut fimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt. *Ern.* Ab

ΟΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, fimus ſeu ſtercus jumentorum. *Il.* 23, 775.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus. Ab ὀνθυλεύω.

Ὀνίας, ȣ, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus. Ab eod.

Ὀνίδιον, ȣ, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν, ab ὀνίνημι, *juvo.* Ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι. *Hom. Il.* 24, 45.

Ὀνὶς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum.

Ὀνισκη, aſella, *Gl. V.* Ab ὄνος.

Ὀνίσκος, ȣ, ὁ, aſellus; (2) piſcis quidam, aſellus; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio; (4) ſucula. Dim. ab eod

Ὀνίσκω, juvo, proſum. *Gl. Vet.* ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνέω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, qu. dic. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat; (2) de aſinis equas ineuntibus. Ex βαίνω. Unde

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſino vehitur.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρος, ȣ, ὁ, et ὀνάγυρις, *Nic. Th.* 71. carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris, tritaque graviter olens. Al. ἀνάγυρος dicitur.

Ὀνοειδὴς, ὲς, aſino ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ȣ, ὁ, herba quæ potiùs οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med. v. ὄνομαι.

Ὀνοκένταυρος, ȣ, ὁ, onocentaurus, *animal;* (2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκηκὶς, ίδος, ἡ, qu. dic. galla aſinina.

Ὀνοκίνδιος, ȣ, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus; quaſi ex ὄνος, et κινέω, *moveo.*

Ὀνοκόπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui aſinariam molam impellit et agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ȣ, ὁ, onocrotalus, avis, olori ſimilis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, et κῶλον, *pes.*

ΟΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus; obtentus, honeſtus; (4) auctor, ſub cujus ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſonâ aliquid dicitur; (5) dicitur et pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen; ut nomen Rom. pro Romanis: abſolutè, et cum numero in ſac. Lib. *per Hebraiſmum. Ern.*

Ὀνόμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello; deſigno, nuncupo, *Gl. V.* (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. aor. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus; perf. ὠνομασμένος. Τίς ὀνομάζεται ποθ' ȣ̃τος, *Ariſtoph. Av.* 295. Ὄνομα δὲ ὠνομάζετο Ἕλενος, *Soph. Phil.* 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαθέτης, ȣ, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, et τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνονται, carpunt, f. 1. ὀνόσομαι, *Poët.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται, carpet, a. 1. ὠνοσάμην, reprehendi; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat, *Il.* 14, 95.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo, a. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* et *Poët.* pro ὀνόμηνα; ὀνόμηνεν appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώρην, *Heſiod.* Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ȣ, vel ὀνομακλυτὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris.

Ὀνόμαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ὠνόμασε.

Ὀνόμασθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion. Æol.* et *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. *Ph.* nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασιν, dat. pl. cum ν, ab ὄνομα.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, idem.

Ὀνομαςήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis.

Ὀνομαςὴς,

Ὀνομαςὴς, ῦ, ὁ, nominator, *Pb.* autumator.

Ὀνομαςὶ, *adv.* nominatim, nominè.

Ὀνομαςικὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαςικὸν, ῦ, ſc. βιϐλίον, dictionarium, onomaſticum, ὀνομαςικὴ, (ſc. πτῶσις) nominativus, *Gl. V.*

Ὀνομαςικῶς, *adv.* nominatim.

Ὀνομαςὸς, ὴ, ὸν, qu. dic. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. *Gl. Vet.* nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαςῶς, *adv.* clarè, nobiliter.

Ὀνοματικῶς, *adv.* idem quod ὀνομαςικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, et γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, *Gl. V.* Ex ὄνομα, et θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, *Pb.* Ex iiſdem.

Ὀνοματοθετέω, nomen impono, fingo. Ab

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄνομα, et τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, qu. dic. nominum auceps, vocabulorum captator, *Athen.* Auceps ſyllabarum, *Cic.* Ex θήρα, *venatio.*

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, *Gl. V.* Ex καλέω.

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, *Gl. V.*

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω, nomen ſeu nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo à ſono; p. part. paſſ. ὠνοματοπεποιημένον, fictum à ſono.

Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod

Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis ſeu vocabuli fictio; nominis fictio à ſono. Ab

Ὀνοματοποιὸς, ῦ, ὁ, nominis ſeu nominum, i. e. verborum, fictor. Ex ποιέω.

Ὀνοματουργὸς, ῦ, ὁ, idem. Ex ἔργον.

Ὀνόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, ab ὀνομαίνω.

Ὀνοπόρδον, ου, τὸ, crepitus aſini, *herba,* quia aſini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, et πορδὴ.

Ὀνόρυγχος, bunilla, *Pb.*

ΟΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, aſinus, aſina; (2) piſcis quidam; (3) locuſtæ genus; (4) inſectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fuſus; (7) ſuperior molæ lapis; (8) vaſis *inpr.* vinarii genus; (9) unio, quæ et μονὰς, et κύϐος; (10) origani ſpecies; (11) machina quædam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehenſio. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄνος, et σκέλος. Unde

Ὀνόσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὰ, onoſma, herba.

Ὀνόσσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* verbi ὀνόω.

Ὀνοςάσιον, ου, τὸ, ſtabulum, *Pb.* Ex ὄνος, et ςάσις.

Ὀνοςὸς, ἡ, ὸν, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex aſino. Ex ὄνος, et σφαγὴ.

Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. Ὀνοτάζομαι, abominor, *Æſch. Suppl.* 11. Ab ὄνομαι.

Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

Ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, et ὀρὰ, *cauda.*

Ὀνοφορϐὸς, ῦ, ὁ, qui aſinos paſcit, aſinarius. Ex ὄνος, et φέρϐω, *paſco.*

Ὀνοχειλὶς, vel ὀνοχειλὲς, et ὀνοχειλὸς, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄνος, et χεῖλος.

Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam aſini habens; ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies. *Nic. Sch.* quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος, et χηλὴ.

Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo; uſitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο, *Theoc.* 26, ult. Ab ὄνημι.

Ὄντα, acc. ſing. part. præſ. v. εἰμὶ.

Ὄντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

Ὄντι, *ei, qui eſt,* dat. ſing. part. ejuſd.

Ὄντινα, *quemque,* acc. ſing. ab ὅςις.

Ὄντως, *adv.* verè, ſanè, planè, certò, profectò, *Pb.* Ab ὤν, ὄντος, ab εἰμὶ.

Ὄνυμα, nomen, *Æol.* et *Dor.* pro ὄνομα.

Ὀνυμάζω, et ὀνυμαίνω, appello. A præc.

ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, *Gl. V.* (4) pars cordis; (5) pars folii roſæ ſuperior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris ſpecies; (8) operculum conchylii; (9) oſtreum; (10) frutex quidam. Hinc

Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reſeco; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exactè perpendo.

Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemmâ vel marmore confectus. vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

Ὀνύχιον, ου, τὸ, unguiculus, *Gl. V.* ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.

Ὀνυχισμὸς, ῦ, ὁ, unguium reſectio; (2) diligens et acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.

Ὀνυχιςὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula.

Ὀνυχιςήριον, ου, τὸ, culter ad recidendos ungues, *Gl. V.* unguicularium. Ab eod.

Ὀνυχίτης, ου, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

Ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta à ſimilitudine venarum onychis lapidis.

Ὀνυχογραφέω, ῶ, f. ήσω, unguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄνυξ, et γράφω.

Ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguium ſpeciem habens. Ex ὄνυξ, et εἶδος.

Ὀνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſininus, qui aſinini generis eſt. Ab ὄνος.

Ὄνω, f. ὀνῶ, proſum, *Sch. Soph.* (2) vitupero. *E. M.*

ΟΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, ononis, *planta.*

Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa, *Angl.* Sorrel. Ab ὄξος.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto et muriâ. Ex ὀξὺς, et ἅλμη, *ſalſugo.*

Ὀξέα, *adv.* acutè. Ab ὀξὺ.

Ὀξέα, δένδρον, *arbor;* ornus, *Gl. V.*

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) haſta, *Suid.* Ab ὀξὺς.

Ὀξείδιον, ου, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.

Ὀξέλαιον, ου, τὸ, condimentum ex aceto et oleo. Ex ὀξὺς, et ἔλαιον.

Ὀξέως, *adv.* acutè; (2) celeriter, velociter, repentè, raptim; (3) graviter, vehementer. Ab ὀξὺς.

Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens.

Ὀξίζω, f. ίσω, acidus ſum, acorem refero. *Pb.* aceſco. Ab ὄξος.

Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis, *Heſ.* Ab eod.

Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὀξίνης, οἶνος, vinum quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος. Unde

Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas in quo acetum adſervatur, vel in menſâ apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt.

Ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *item* vinum medicatum, ut myrrhatum et inde amarum. Ab ὀξὺς.

Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti non abſimilis. Ab eod.

Ὀξυάδω, acutâ voce cano.

Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excreſcens.

Ὀξυάκανθος, ου, ὁ, idem et ex iiſd.

Ὀξυϐάφιον, ου, τὸ, acetabulum, *Pb.* Ex ὄξος, et βαφὴ.

Ὀξύϐαφον, ου, τὸ, idem. *Gl. V.* Ex iiſd.

Ὀξύϐαφος, ου, ὁ, idem et ex iiſd.

Ὀξυϐελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum habens cuſpidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς, et βέλος.

Ὀξυϐλέπτης, ου, ὁ, perſpicax, *Pb.* diſpiciens, acutè cernens. Ex ὀξὺς, et βλέπω. Unde

Ὀξυϐλεψία, ας, ἡ, acutus viſus.

Ὀξυϐόας, vel ὀξυϐόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex βοάω.

Ὀξυϐολέω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac quod acuit. Hinc

Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus.

Ὀξύγαρον, τὸ, garum, aceto conditum, *Gl. V.*

Ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, *Gl. V.*

Ὀξυγένειος, ὁ ϗ ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.

Ὀξυγενὺς, ύος, ἡ, quod infra labra in maxillâ inferiore eminet, *Poll.*

Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, *Gl. V.*

Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulſa acida. Ex ὀξὺς, et γλυκὺς.

Ὀξύγλυκον, dulcacidum. *Pb.* Ex iiſd.

Ὀξύγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulſa acida; dulcacidum, *Gl. V.* Ex iiſd.

Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter ſcribens. Ex ὀξὺς, et γράφω.

Ὀξυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen viſûs:

Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acutum cernens, perſpicax. Ex ὀξὺς, et δέρκω. Hinc

Ὀξυδερκικὸς, ὴ, ὸν, viſum acuens.

Ὀξυδερκῶς, acutè, viſu acuto.

Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, *Gl. V.* Ex ὀξὺς, et δέρκω, δέδορκα.

Ὀξυδορκὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀξυδερκὴς.

Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, *Pb.*

Ὀξυδορκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικὸς.

Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro. Ab

Ὀξύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.

Ὀξυέθειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutos capillos habens. Ex ἔθειρα.

Ὀξύζω, aceſco, aceo, *Gl. V.* Ab ὀξὺς.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acutè audiendi facultas. Ab

Ὀξυήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutè audiens, qui acuto auditu eſt præditus. Εἰσὶ δὲ τίνες οἵ φάσι ϗ μάλιςα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, *Ariſtot.* Ex ἀκόω, unde ἀκοὴ.

Ὀξυῆχος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutum ſonum edens.

Ὀξυθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter interficiens.

Ὀξυθηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè acutus.

Ὀξυθήκτως, valdè acutè.

Ὀξυθρηνητὸς, ὸν, valdè lamentabilis.

Ὀξυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iræ ſum impotens, præcipiti irâ excandeſco. Ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα Εὐριπίδην, *Ariſtoph.* Θεσμ. 473.

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia:

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, et

Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienſes in triviis ponebant; (2) ligna ex quibus ſuſpenduntur aliqui.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus.

Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab ὀξύα.

Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ex καρδία.

Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, acutum caput habens. Ex κάρηνον.

Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.

Ὀξυκέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, acuta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλὴ.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex κινέω.

Ὀξύκρατον, ου, τὸ, potio ex aceto et aquâ. *Pb.* poſca. Ex κεράω, *miſceo.*

Ὀξυκώκυτος, ον, valdè flebilis.

Ὀξυλάϐεια, ας, ἡ, ſtrenuitas, in agendo celeritas.

Ὀξυλαϐέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capeſſo et adgredior. Ab

Ὀξυλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. Epith. animalium rapacium. Φύσει ὁ ἀετὸς ἐςὶ φθόνερος ϗ ὀξύπεινος, ἔτι δὲ ὀξυλαϐὴς, *Ariſtot.* Ex λαμϐάνω.

Ὀξυλάϐος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ὀξυλάλος,

Ὀξυλάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutè loquens.
Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aceto et pinguedine imbutus.
Ὀξυλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel θία, ας, ἡ, celeritas diſcendi. Ab
Ὀξυμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter diſcens. Ex μανθάνω.
Ὀξύμαλα, mala acida. Dor. pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελής, ές, acutâ voce canens. A μέλος.
Ὀξυμέλι, ιτος, τὸ, potio ex melle et aceto.
Ὀξυμελίκρατον, Ion. ὀξυμελίκρητον, idem.
Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutè excogitatus. Ex μέριμνα.
Ὀξύμηλον, Dor. ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.
Ὀξύμολπος, ὁ καὶ ἡ, acutè canens. A μολπή.
Ὀξύμορφος, ὁ καὶ ἡ, ſubitò formatus. A μορφή.
Ὀξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, ſylveſtris.
Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſylveſtri formatus. A præc.
Ὀξύμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutofatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ου, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur.
Ὀξυναῖος, ον, epith. vini, Hippoc. Ab ὀξύς.
Ὀξυντήρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum. Ab
Ὀξύνω, fut. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, aceſco. Ὀξύνειν τὴν τελευταίαν, ſcil. συλλαβὴν, Athen. Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου, Prov. 27, 17. Ab ὀξύς.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, vid. ὀξύϊνος.
Ὀξυόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex acutis teſtis. Ab ὄστρακον.
Ὀξυπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πηγνύω.
Ὀξυπαθῶς, adv. acuto et vehementi affectu, gravi animi dolore, graviter.
Ὀξυπείνης, ου, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.
Ὀξύπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vehementi fame cruciatur; (2) qui valdè cupit. Ex iiſdem.
Ὀξυπευκής, έος, ὁ καὶ ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus, Heſ. A πεύκη.
Ὀξύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδέω, ῶ, feſtino, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari, Ph. Ab ὀξύπους. Unde
Ὀξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio.
Ὀξυπόριον, τὸ, medicamentum facilè venas et tenues partes corporis permeans. Ab
Ὀξύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citò tranſit. Ex ὀξύς, et πεῖρος.
Ὀξύπους, οδος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres pedes vel greſſus habens, Gl. V.
Ὀξύπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutam proram (cuſpidem) habens, epith. haſtæ.
Ὀξύπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox. A πτερόν.
Ὀξύπυκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſupremis gradibus muſicæ ſcalæ.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.
Ὀξυρεγμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
Ὀξυρεπής, vel ὀξυῤῥεπής, ές, velox. A ῥέπω.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ου, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. A ῥόδινος.
Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, qui acuto eſt naſo.
Ὀξυῤῥόπης, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξύς, et ῥοπή.
Ὀξυῤῥόπως, adv. celeriter, cum impetu, acriter.
Ὀξύῤῥογχος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutum roſtrum habens.
ΟΞΥ´Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
Ὀξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ὀσφύϊ.
Ὀξύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutum os ſeu roſtrum habens; (2) acutè ſcindens, acutam cuſpidem habens; (3) acutam ſeu argutam vocem habens. A στόμα.
Ὀξύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutus juncus, Gl. V. hibiſcum, juncus.
Ὀξύτατα, adv. acutiſſimè, quam ociſſimè; ὀξύτατος, ociſſimus, Gl. V. Ab ὀξύ.
Ὀξυτέλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutum finem habens, in acutum ſonum deſinens. Ex τελευτή.
Ὀξυτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξύς, et τείνω.
Ὀξύτερον, adv. ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.
Ὀξυτέρως, idem et ab eod.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, contentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier citò pariat. Ab
Ὀξυτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, citò pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
Ὀξυτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutè ſecans; (2) acutus. A τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Hinc
Ὀξυτόνησις, ἡ, pronunciatio per acutum.
Ὀξύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti et magni ejulatus.
Ὀξυτόνως, adv. cum acuto accentu.
Ὀξύτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ὀξύτορος ἧλος, χαλκὸς, φωνὴ, acutus. A τείρω.
Ὀξυτρίφυλλον, ου, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξυφάγρος, ου, ὁ, piſcis nomen, ap. Opp.
Ὀξυφαής, έος, ὁ καὶ ἡ, acutè videns. A φάος.
Ὀξυφεγγής, ές, valdè ſplendens. A φέγγος.
Ὀξύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutè ſonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta et vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, acutum ſapiens, acri et ſolerti mente præditus. A φρήν.
Ὀξύφυλλον, ου, τὸ, acuta folia habens; herba.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab
Ὀξύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutam vocem habens. A φωνή.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, promptus, expeditus manu. Hinc
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manûs.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina et acris, iracundia. Ab
Ὀξύχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſubitò et graviter iraſcitur, Ph. bilioſus, iracundus. A χολή.
Ὀξυχόλως, irâ gravi.
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno. Ab
Ὀξυωπής, έος, ὁ καὶ ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens. Ὁ δὲ ἀετὸς ὀξυωπέστατος μὲν ἐστι, καὶ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, καὶ τὸν μὴ βουλόμενον κόπτει, Ariſtot. Ex ὀξύς, et ὤψ. Hinc
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus.
Ὀξυωπίας, ου, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξυωπὸς, ἡ, ὸν, vid. ὀξυωπής.
Ὀξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acidus. Ab ὄξος.
Ὄου, cujus, gen. ſing. Poët. pro οὗ, ab ὅς, qui.
Ὀπαδέω, comitor, ſector. Ab
Ὀπαδὸς, ὁ καὶ ἡ, comes, adſecla, adſectator. Ab
ΟΠΑ´ΖΩ, fut. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; et ὀπάζομαι, comitem accipio, à perſequenti premor; ὀπάσσας, 1. ſing. a. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. Κοιλιοπώλησι δὲ Θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, Ariſtoph. Eq. 200. δῶρον τινὶ, Theoc. 27, 55.
Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή. Unde
Ὀπαῖον, ου, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.
Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quando.
Ὄπασσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ὤπασα, ab ὀπάζω.
Ὀπάσαις, a. 1. ind. act. Æol. pro ὠπάσας.
Ὀπάσσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. Poët. pro ὀπάσαις.
Ὀπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.
Ὄπατρος, ου, ὁ, eodem patre genitus, pro ὁμόπατρος, per Syncop.
Ὀπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, comes. Ab ὀπάζω.
Ὅπερ, quod, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.
Ὅπερ ἄν, quidquid.
Ὅπερ δὴ, quodlibet, Ph.
Ὅπερ δήποτε, quodcumque, Gl. V.
Ὀπεὺς, έως, ὁ, ſubula, quâ aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὀπεύω, circumſpicio, video, et ὀπεύεσθαι, omina captare, augurari; ſed pro hoc tutiùs ὀπτεύεσθαι. Ab ὀπή, vel ὄψ, vox.
Ὀπέωνες, Ion. pro ὀπάονες, Herodot.
ΟΠΗ´, ῆς, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.
ΟΠΗ, adv. ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἂν, quocumque, quemcumque in locum; ὅπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπητιοῦν, aliquid alicujus momenti.
Ὀπηδεύω, comitor, Etym. ex Apoll.
Ὀπηδέω, ῶ, idem. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr. Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Περ. 547. Ab ὀπηδός. Hinc
Ὀπηδητήρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, Heſ.
Ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, Att. Euſt.
Ὁπηλίκος, ὁ καὶ ἡ, quantus. Hinc
Ὁπηλικοσοῦν, quantuſcumque; et in Neutr. ὁπηλικονοῦν, quantumcunque. A πηλίκος.
Ὁπηνίκα, adv. quum, quando, poſtquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, quando.
Ὀπητίον, ου, τὸ, ſubula, quâ aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὁπητιοῦν, aliquid alicujus momenti. Ab ὅπη, τι, et οὖν.
Ὀπὶ, dat. ſing. Ab ὄψ, vox.
Ὀπίας, ου, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus. Ariſtoph. per jocum. Idem.
Ὀπίαν, vocat quoque τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.
Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; ὀπιδνοτάτη, ſummopere cavenda, maximè extimeſcenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. pro ὠπίζετο, ab
Ὀπίζομαι, f. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo, ulciſcor. Τῶν γ' ὀπίζετο μῆνιν, Heſ. Ἀσπ. 21. Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, Od. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμὴν, Il. 18, 216.
Ὀπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratiâ. Ab ὀπός.
Ὄπιθε, vel ὄπιθεν, ponè, à tergo, Gl. V.
ΟΠΙΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.
Ὄπιον, ου, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Ab ὀπός.
Ὀπιπευτήρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid, ſpectator. Ab
Ὀπιπεύω, idem quod
Ὀπιπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.
ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, conſideratio, reſpectus; (3) adſpectus. Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες, Il. 16, 388.
Ὀπισαμβῶ, itio retrograda, Euſt. Quaſi ex ὀπίσω, et ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.
Ὄπισθε, vel ὄπισθεν, adv. à tergo, ponè; (2) poſteriùs, in poſterùm, poſthàc, poſteà. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens.
Ὀπισθέναρ, αρος, τὸ, poſterior pars manûs et quaſi averſa. Ex ὀπίσω, et θέναρ.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, poſticus. Ab ὄπισθεν.
Ὀπίσθιος, ία, ιον, poſticus, poſterior, τὰ ὀπίσθια, poſteriora. Ab eod.
Ὀπισθίως, adv. ponè, à tergo, retrorſùm.

Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui retrò cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν, et βαίνω. Unde

Ὀπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, retrò inſiliens.

Ὀπισθόγραφος, ὁ καὶ ἡ, ab averſâ parte ſcriptus; de libro et chartâ. Ex ὄπισθεν, et γράφω.

Ὀπισθοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui digitos habet retrò inverſos, *R.* Ex ὄπισθεν, et δάκτυλος.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, à tergo ſeu retrò ligatus.

Ὀπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις opp. προδιώξει, *Sch. Heſ.*

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, poſtica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. *Gl. V.* ærarium, poſticula.

Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo poſterior ſive capitis, ſive totius corporis pars, velabatur.

Ὀπισθοκάρπιον, ου, τὸ, fructum à tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν, et καρπὸς.

Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ponè ſequitur, adſectator.

Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aculeus in poſteriori parte corporis eſt, aculeum in caudâ habens. Ex κέντρον.

Ὀπισθοκέφαλον, ου, τὸ, occiput, *Gl. V.* Ex κεφαλὴ.

Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, à tergo comatus. Ex κόμη.

Ὀπισθόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.

Ὀπισθοκράνιον, ου, τὸ, occipitium, *Ph.*

Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.

Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, ſpinæ in poſteriorem partem contorſio.

Ὀπισθόμβροτος, ον, poſt mortem contingens, durans. *Pind.*

Ὀπισθονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui retrò ambulans paſcitur, qui præpoſterè paſcitur; ut ὀπισθόνομοι βόες Ex νέμω, *paſco.*

Ὀπισθονυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.

Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrogradus.

Ὀπισθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ponè gradiens, ponè ſequens; epith. famulorum; (2) retrocedens.

Ὀπισθορμέω, retrocedo, *Heſ.* Hinc

Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrocedens, retrogradus.

Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis *apud Comicos.*

Ὀπισθότιλα, ης, ἡ, ſepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, poſt ſe emittendo atramentum ſuum.

Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulſio partium in poſteriora, partium poſteriorum diſtentio:

Ὀπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, cui quodam rigore nervorum caput ſcapulis annexum eſt, cui cervix reflexa eſt in poſteriorem partem:

Ὀπισθοτονικῶς, *adv.* more eorum quibus cervix reflexa eſt in poſteriorem partem:

Ὀπισθότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in averſum tendens aut tentus; retrotorſus, *Gl. V.* (2) *Subſt* idem quod ὀπισθοτονία; (3) perſona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus poſt tergum religantur. Ex τείνω.

Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀπισθότονος (3).

Ὀπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, qui retrorsùm urinam emittit; *Ariſtot.* Ex οὐρέω.

Ὀπισθοφάλακρος, ὁ καὶ ἡ, in occipite calvus.

Ὀπισθοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, retrorsùm attendens, ſeu mentem adhibens, *Heſ.* Ex φαίνω.

Ὀπισθοφανῶς, *adv.* retrorsùm, in averſum.

Ὀπισθοφυλακέω, à tergo agmen cuſtodio.

Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, cuſtodia militum à tergo. Ab

Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui à tergo agmen tutatur.

Ὀπισθοχειμὼν, ῶνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.

Ὀπισθόχειρ, ὁ καὶ ἡ, cui manus poſt tergum religantur.

Ὄπισμα, ατος, τὸ, ſuccus lacteus caule vel radice inciſâ exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

Ὀπισμὸς, οῦ, ὁ, ſucci lactei collectio, qui ex inciſo caule gignitur. Ab eod.

Ὀπίσσω, idem quod ὀπίσω.

Ὀπίστατος, ου, ὁ, poſtremus, ultimus; *Il.* 8, 342.

Ὀπίστερος, ου, ὁ, poſterior, à tergo ſequens, *Nonn.* Ab

ΟΠΙ´ΣΩ, *adv.* retrorsùm, retrò, à tergo, in averſum, ponè, poſt, poſtea, in poſterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsùm, retrò; εἰς τοὐπίσω, retrorsùm, in averſum.

Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

Ὁπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, ſcutulum, *Gl. V.* Dim. ab ὅπλον.

Ὅπλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὅπλομαι.

Ὁπλέω, armo, inſtruo. Ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιόνειην Ὅπλεον, *Od.* 6, 73. Ab ὅπλον.

Ὁπλέων, gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, aſini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, inſtruo armis; (2) inſtruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὁπλισθεὶς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν, *apud Hom.* pro ὡπλίσθησαν, inſtruebantur, *Od.* 23, 143. Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας, *Eur. Or.* 1212. Σὺ δ' ὥς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα; *id. Rheſ.* 99. Ab eod. Hinc

Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura; (2) ipſa arma.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura; (2) ipſa actio armandi. Ab eod.

Ὁπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.

Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armator, *Gl. V.* Ab eod.

Ὁπλιταγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, et ἄγω.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, ſum miles gravis armaturæ; (2) armatis præſum, rem militarem exerceo, *Thuc.* Ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma geſtans; (2) miles armaturæ gravis, *Ph.* ſcutarius; ὁπλῖται, armites, *Ph.* armati, *Gl. V.* Ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ἡ, ὸν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites. A præc.

Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, ſtatuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

Ὁπλιτοδρομέω, ſtadium armatus decurro, armatus curſu contendo. Ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, *Pauſan.* Ab

Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus curſu contendens, armatus ſtadium decurrens. Ex ὁπλίτης, et δρόμος.

Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, et πάλη.

Ὁπλοδιδακτὴς, οῦ, ὁ, campidoctor, *Ph.*

Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, *Gl. V.* ſed *armiductor* editum.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

Ὁπλοκαθαρμὸς, οῦ, ὁ, armiluſtrium, *Ph.*

Ὁπλοκαθάρσια, ας, ἡ, idem, *Gl. V.*

Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.

Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

Ὅπλομαι, armor; (2) inſtruor, paror. Δεῖπνον ἄνωχθι ὅπλεσθαι, *Il.* 19, 172. Ab ὅπλον.

Ὁπλομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano armorum amore ducor. Ὁπλομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, *Syneſ.* Ex μαίνομαι.

Ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo. *Plut.*

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, quâ armis pugnatur.

Ὁπλομαχικὸς, ἡ, ὸν, ad pugnam pertinens. Ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare ſub magiſtro diſcit. A μάχομαι.

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, ſcutum, *Ph.* (2) inſtrumentum; (3) penis. ὅπλα, τὰ, arma; (4) præſidia, ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in caſtra, præſidia ſe recipere, ὅπλα θέσθαι, caſtra metari, caſtra ponere, munire, *Ern.*

Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, *Gl. V.* qui militi arma præbet.

Ὁπλοπετὴς, οῦ, ὁ, ventilator, *Ph.* A πέταμαι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.

Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

Ὁπλοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, et ποιέω.

Ὁπλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inſpectio. A σκοπὸς.

Ὁπλοτεράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτέρων, ab

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus è poſteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, *Il.* 3, 108. Ab ὅπλον.

Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα.

Ὁπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma geſto; (2) armatus ſtipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis ſtipari. Ab

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arma geſtat; armiger, *Ph.* (2) ſatelles, ſtipator; ſcutigerulus, *Gl. V.* Ex ὅπλον, et φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum cuſtos.

Ὁπλοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, arma amans. A χαίρω.

Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalſamum, ſuccus balſami fruticis.

Ὁποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujas, ex quâ regione. Ex ὅπου, et δάπεδον, (δαπος, mera terminatio, *Ern.*)

Ὀποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuccum referens; (2) ſuccoſus, ſeroſus. Ex ὀπὸς, et εἶδος.

Ὁπόθεν, *adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde.*

Ὁποθενοῦν, undeunde, *Gl. V.* A præc.

Ὅποι, *adv.* ubi. Hinc ὅποι ἂν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποι προσωτάτω, quam longiſſimè. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione, et citra interrogationem.* Hinc ὁποῖός τις, vel ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος οὖν, ὁποῖος οὖν δὴ, ὁποῖος περ, qualiſcumque, quicumque; ὁποῖος ἂν, qualiſqualis, *Gl. Vet.* A ποῖος. Hinc

Ὁποιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo.

Ὁποίως, *adv.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, ſuccus carpaſi, qui inter venena cenſetur. Ex ὀπὸς, et κάρπασος.

Ὀποκινναμώμον, ου, τὸ, ſuccus cinnamomi, è cinnamomo arbore inciſâ.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, ſuccus panicis.

ὈΠΟ`Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, humor vel liquor alicundè manans, lachryma arboris ſcarificatione, ſive inciſione, vel terebratione elicita; (2) ſuccus laſerpitii, *Gl. V.* laſer, laſerpitium; (3) ſuccus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac ſpiſſandum.

Ὁποσάκις, *adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotieſcumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc

Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vide ὁποσοπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, *adv.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuſcumque; (3) qui. Ab ὅσος. Hinc

Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuſcumque, quantumvis, quantuſlibet.

Ὁποσονοῦν, *adv.* quantumcumque.

Ὁποσοστισοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε.

Ὁπόστος, quotus. Ab ὁπόσος.

Ὁποστοσοῦν, quotuſlibet, quotuſcumque.

Ὁπόταν, *adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *conjunct.* quandoquidem, quoniam.

Ὁπότε, *adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτὲ.

Ὁποτεοῦν, *adv.* quandocumque.

Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *adv.* utrum, an, utro modo. Ab

Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.

Ὁποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter.

'Ὁποτέρωθεν, *adv.* utrâ ex parte, utrâlibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.

'Ὁποτέρωθι, uterubi, *Gl. V.* Ab eod.

'Ὁποτέρως, *adv.* utro modo; (2) utrolibet modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

'Ὁποτέρωσε, *adv.* utram in partem, utrò.

"Ὅπου, *adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἄν, ὅπου οὖν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ' ὅπου, alicubi.

"Ὅππα, *Dor.* pro ὅππη, *quo.*

"Ὅππη, *Poët.* pro ὅπη, *quo.*

'Ὁππήμος, *adv.* quum, quando. Ab ἦμος.

'Ὁππόθι, *adv.* ubi, *indefinitè.* A πόθι.

'Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*

'Ὁππόσος, *Poët.* pro ὁπόσος, *quantus.*

'Ὁππότερος, uter, *Poët.* pro ὁπότερος.

"Ὅππως, ut, quomodo; *Poët.* pro ὅπως.

'Ὀπτάζομαι, videor. A ὄπτομαι.

'Ὀπταλέος, έα, έον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.

'Ὀπτανεῖον, et ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo assatur, culina. Ab eod.

'Ὀπτανεὺς, έως, ὁ, assator, *Ph.* Ab

'Ὀπτανὸς, ἡ, ὸν, assus, tostus. Ab eod.

'Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, *Act.* 1, 3. Ab ὄπτομαι.

'Ὀπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.

'ΟΠΤΑ'Ω, fut. ήσω, asso, torreo; ὄπτησον, assa; ὀπτᾶσθαι, torreri, assari; ὀπτηθεὶν, aor. 1. part. assatum, *Ph.* "Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, *Aristoph. Nub.* 408.

'Ὀπτεύμενος, præs. part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτώμενος.

'Ὀπτῆ, *Dor.* pro ὀπτᾶ, *contr.* ex ὀπτάει.

'Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι. Hinc

'Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus sponsæ dabat quum eam primùm videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primùm offeruntur spectandi, *Ern.* 'Ηφαίστω καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη, *Call. Dian.* 74.

'Ὀπτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui assari potest.

'Ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.

'Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ὀπτάω.

'Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

'Ὀπτητικὸς, ον, vim habens urendi aut torrendi.

'Ὀπτητὸς, ἡ, ὸν, assatus. Ab ὀπτάω.

'Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.

'Ὀπτιλέτις, 'Αθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit. *Vide Plut. in Lyc. cap.* 11. Ab

'Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab

'ΟΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video, p. ὦμμαι, 3. ὦπται, visus est, part. ὠμμένος, visus, a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθεὶς, visus, p. med. ὄπωπα, vidi; part. ὀπωπότες, qui viderunt. 'Ως γέλωτι φαιδρῷ τοὐμὸν ὄψεται κάρα, *Soph. El.* 1323. Τάδε μὲν θεὸς ὄψεται, curabit, *id. Phil.* 836.

'Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, assus, assatus, tostus; (2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.

'Ὀπτῶ, gen. sing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.

'ΟΠΥ'Ω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. 'Εγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, *Il.* 14, 286.

'Ὀπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.

'Ὄπωπε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπε, ab ὄπτομαι.

'Ὀπώπει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.

'Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde

'Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.

'ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas.

'Ὀπωρίζω, fructus autumnales decerpo et colligo; (2) pomis vescor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριεῦντες, fructus collecturi seu decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. 'Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. A ὀπώρα. Unde

'Ὀπωρικὸς, ἡ, ον, ex fructibus autumnalibus, seu pomis confectus; ut ὀπωρικὴ, compositio medica ex pomis; (2) ad autumnum, vel collectionem fructuum pertinens.

'Ὀπώνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, fructibus autumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

'Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis, (*vid. Thes. Gr. P.*) Ab eod.

'Ὀπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. A ὀπωρίζω.

'Ὀπωριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω.

'Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.

'Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.

'Ὀπωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, et λέγω.

'Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, *Gl. V.* qui poma vendit. Ex ὀπώρα, et πωλέω.

'Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. Ab

'Ὀπωροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, *Gl. V.* Ex ὀπώρα, et φέρω.

'Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab

'Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pomorum custos.

'Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit et vendit. Ex ὀπώρα, et ὠνέομαι.

"Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut, *Ph.* Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδήποτουν, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' ὅπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum. A πῶς.

'Ὀρῶ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ὁράει.

"Ὅρα, 2. sing. imperat. act. *contr.* pro ὅραε.

"Ὅραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, *Ph.* Ab ὁράω.

"Ὅραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.

'Ὁρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.

"Ὅρασις, εως, ἡ, visus, lumina, *Gl. V.* Ab ὁράω.

'Ὁρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.

'Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.

'Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perspicax, visorius; τὸ ὁρατικὸν, οῦ, pupillæ locus, sedes visûs, *Ph.* ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

'Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, visibilis, spectabilis. Ab

'ΟΡΑΩ, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poët.* ὁράας, *Dor.* ὁρῇς; imperf. ἑώρων, videbam, p. ἑώρακα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidisse; pass. ὁρῶμαι, videor, p. part. ἑωραμένος, visus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperfect. ὁρῶμαι etiam activè video apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, sine augm. 'Ὁρῶ σε ἥδεσθαι, *Dem.* 'Ὁρῶ εἰς γῆν, *Xen.* πρὸς ἄλλους, *id.*

'Ὀρβίκατον, τὸ, genus fici, *ap. Athen.*

'Ὀργάζω, fut. άσω, instigo, incito; (2) mollio, subigo, macero, contempero. 'Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, Aristot. *de sudatoriis.* Πηλὸν ἀποδὺς, ὄργασον, *Aristoph. Av.* 846. Ab ὀργάω.

'Ὀργαίνω, irrito, irâ accendo; ὀργάνειας, a. 1. opt. 2. sing. incites; (2) tumeo, æstuo, incitor. 'Αλλ' οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νῦν ἔχουσαν, prudentem, *Soph. Trach.* 561. Χρὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, *Eur. Alc.* 1094. Ab ὀργή.

'Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, instrumentalis. Ab ὄργανον.

'Ὀργανικῶς, *adv.* organicè, organorum seu instrumentorum more.

"ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, instrumentum, *Ph. Gl. V.* ὄργανον, fistula, organum. Etiam pro ipso opere.

'Ὀργανοποιητικὴ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

'Ὀργανοποιία, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab

'Ὀργανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, et ποιέω.

'Ὀργανόω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὄργανον.

'ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci et saltus, *Gl. V.* saltus.

'Ὀργασμὸς, οῦ, ὁ, præparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.

'ΟΡΓΑ'Ω, ῶ, succo vel humore turgeo; (2) venereâ cupiditate flagro, prurio; *Gl. V.* subo. 'Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, *Thuc.* 'Ὀργῶσιν ἀφροδιασθῆναι, *Arist.* 'Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, *id.*

'Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributim certis diebus sacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

'Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, studium; (3) superbia, arrogantia; (4) sævitia; (5) acrior quisque et vehementior impetus et ardor. Ab ὀρέγω.

"Ὄργημα, τὸ, idem. Ab ὀργάω.

"ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, propriè sacra Bacchi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcaniora. A præc. Hinc

'Ὀργιάζω, fut. άσω, sacra perago, orgia celebro; (3) sacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. 'Εκεῖ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, *Eur Bac.* 416.

'Ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.

'Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab eod. Hinc

'Ὀργιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad celebranda pertinens orgia.

'Ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor, fut. ὀργισθήσομαι, succensebo, a. 1. ὀργισθεὶς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne irascaris. 'Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύουσι, *Isocr.*

'Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἥντις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ, *Aristoph. Vesp.* 223. Ab ὀργή.

'Ὀργιζώμεσθα, 1. pl. præs. conj. pass. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.

'Ὀργίλος, ίλη, ιλον, iracundus, infestus, stomachosus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

'Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

'Ὀργίλως, *adv.* iracundè. Ab eod.

'Ὀργισθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ὀργίζομαι.

'Ὀργισθῇς, 2. sing. a. 1. conj.

'Ὀργιστέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι. Unde

'Ὀργιστικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad iram.

'Ὀργίονες, vel ὀργιόνες, sacerdotes sacrifici, *Hom. Hym. Apol.* 389. Ab ὄργια.

'Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A φαίνω.

'ΟΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expansas; (2) ulna, *Gl. V.* (*malè*, nam ulnæ est dimidia ὀργυιὰ, *Ern.*) (3) passus; (4) tres passus, *Il.* 23, 327. (cum simpliciter ponitur, ferè sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.*)

'Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, tres cubitos longus. Ab ὀργυιά. Unde

'Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιοῦσθαι, p. part. ὠργυιωμένοις, extensis, *Suid.*

"Ὄρδειλον, herba ex olerum genere, *Sch. Nic.*

'ΟΡΕΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Plut. *Suicer.*

'Ὀρέγδην, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo: ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, *Il.* 1, 351.

ὈΡΕ'ΓΩ, f. ἕξω, vel pedes vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensâ manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveor lætitiâ, &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, a. 1. pass. Φίλην ὀρέξετ' ὠλένην, *Eur. Med.* 902. Καί μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', *Soph. Oed. Col.* 1230.

Ὀρειὰν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.

Ὀρειὰς, άδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus stabulans, monticula; (2) in monte tibiâ canens, *Suid.* Ex αὐλὴ, vel αὐλὸς.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causâ, ut à Dianâ, aut sacrorum causâ, ut à bacchantibus. A βαίνω.

Ὀρειβασία, ων, τὰ, festivitas, quâ per montes vagantur. Ex iisd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes scando. Ex

Ὀρειβάτης, ε, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iisd. Hinc

Ὀρειβατικὸς, ἡ, ὸν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

Ὀρειβρεμέτης, ε, ὁ, è monte vel per montes et rus tonans. Ex βρέμω.

Ὀρείγανον, ε, τὸ, et ὀρείγανος, ε, ὁ, origanum, *herba.*

Ὀρειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena. A γείνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, in montibus cum mulieribus versans. A γυνή.

Ὀρειδρόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

Ὀρεικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, in monte constructus. A κτίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.

Ὀρείμαργος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui vesano montium amore tenetur. A μάργος.

Ὀρεινομέω, in montibus pascor, seu dego. Ab

Ὀρείνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, *pasco.*

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.

Ὀρειομανὴς, ὲς, amantissimus montium, epith. Rheæ, et venatoris. A μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρείνομος.

Ὄρειος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς.

Ὀρειοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. A χαίρω.

Ὀρειπελαργὸς, ῦ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος, et πελαργὸς.

Ὀρείπλαγκτος, idem quod

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in montibus errans, montivagus, *Suicer.* Ex πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus versor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὅρω.

Ὀρείτης, ε, ὁ, monticola, *V. Lex.* Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

Ὀρείτροφος, ον, idem et ex iisd.

Ὀρειτυπίη, ης, ἡ, labor montanus. Ab

Ὀρειτύπος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ligna in montibus cædit, et in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.

Ὀρείτωρ, ορος, ὁ, monticola, *Hes.* ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ε, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ὀρειχάλκοιο, gen. sing. *Ion.* pro ὀρειχάλκε.

Ὀρείχαλκος, ε, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *adject.* ὁ ϗ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, et χαλκὸς.

Ὀρεκτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis et facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

Ὀρέξαι, a. 1. inf. act. v. ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρευκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui curat et adornat mulas. Ex ὀρεὺς, et κομέω, *curo.*

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὀρέοντο, properabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὤροντο, ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, in montibus versor, in montibus erro, *Luc.* Ex ὄρος, et πολέω.

Ὀρεοπόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, montivagus, *Gl. V.* Ex iisd.

Ὀρεοσέλινον, ε, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, ε, ὁ, vide ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltarius, *Ph.* qui saltus custodit.

Ὀρέσβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus degit.

Ὀρεσιβάτης, vid. ὀρειβάτης.

Ὀρεσιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, montigena, *Gl. V.* Ex ὄρος, et γείνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, α, ον, et ὀρεσίγονος, ον, idem.

Ὀρεσίκοιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω.

Ὀρεσκεύω, in montibus dego. Ex κείω.

Ὀρέσκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, umbris montium gaudens. A σκιά.

Ὀρεσκώοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκώοις.

Ὀρεσκῷος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, et κείω, *Hom. Il.* 1, 268.

Ὀρέσσαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος, et αὐλὴ.

Ὄρεσσι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

Ὀρεσσιβάτης, ε, ὁ, vid. ὀρειβάτης.

Ὀρεσσίβοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, in montibus pastus. Ex ὄρος, et βόσκω.

Ὀρεσσίνομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος, et νέμω, *pasco.*

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρέστερος, *Il.* 22, 92.

Ὀρέστης, ε, ὁ, qui in montibus versatur, monticola. Ab eod.

Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola; (2) carmen de Oreste; (3) nomen urbis.

Ὀρέστιον, τὸ, herba quædam, nectarion.

Ὄρεσφι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὄρεσσι.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, *Gl. V.* Ab ὄρος.

Ὀρεχθέω, cupio, desidero; (2) sternor, mactor; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum. Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, *Il.* 23, 30. ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν, *Theocr.* 11, 43. Ab ὀρέγομαι.

Ὀρέω, *Ion.* pro ὁρῶ, video.

Ὀρέω, ut hinc fit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, festinabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, v. ὀρεοκόμος.

Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo.

Ὀρεωπώλης, ε, ὁ, mulorum venditor, *Suid.*

Ὅρη, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὅραε.

Ὅρηαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὅρησαι, ab ὁρῶ.

Ὅρημαι, video, *Hes.* quod ab ὅρημι.

Ὁρῇς, præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

Ὁρῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

Ὀρθάγης, ε, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, *Sch. ad Lycurg.* (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, *Aristoph.* Hinc

Ὀρθαγορίσκος, seu ὀρθαγοριακὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγορικὸς.

Ὄρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἦρθαι, ab ὄρω.

Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ε, ὁ, dæmon priapeius. Ab ὀρθὸς. Unde

Ὀρθεύω, erigo, sublevo. Παρῆν τὶς, ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθευε δέμας, *Eur. Or.* 389.

Ὀρθεῦν, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *adv.* elatâ voce. Ab ὄρθιος. Hinc

Ὀρθιάδε, *adv.* in arduum:

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intentâ loquor, lamentor, &c. (3) rectâ in arduum procedo; (4) vaticinor, *Epigr.*

Ὀρθιᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde rectâ in altum tendentis.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intentâ voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, *Ph.* ὀρθιᾷ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίασις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

Ὀρθιόκωπος, ε, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortiùs impellat, *Hes.* Ex ὄρθιος, et κώπη.

Ὄρθιον, ε, τὸ, arduum, erectum, *adv.* recto vel arduo tramite; (2) altâ et intentâ voce. Ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ε, ὁ ϗ ἡ, rectâ in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui sublatâ voce cantatur. Ab ὀρθὸς.

Ὀρθοάκανθος, ε, ὁ ϗ ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς, et ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω, erectus incedo. A βαίνω.

Ὀρθοβόας, ε, ὁ, elatâ voce canens, v. ὀρθροβόας. A βοή.

Ὀρθόβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui rectâ projicitur. A βάλλω.

Ὀρθόβελος, ε, ὁ ϗ ἡ, rectâ consulens, prudens. A βελή.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, rectâ sentiens et judicans. A γνώμη.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, sublatâ et intentâ voce lamentans, v. ὀρθρογόη. A γόος.

Ὀρθογραφέω, rectè scribo. A γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, rectè scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γραφή.

Ὀρθογώνιος, ὁ ϗ ἡ, rectangulus. A γωνία.

Ὀρθόγωνος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem, *Gl. V.*

Ὀρθοδίκαιος, ον, idem quod

Ὀρθοδίκας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ε, ὁ, rectâ judicans, recta judicia dans. A δίκη.

Ὀρθοδοξαστὴς, ε, ὁ, cujus recta est opinio.

Ὀρθοδοξαστικῶς, *adv.* sine errore opinionis. A præc.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, rectè sentio.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab

Ὀρθόδοξος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus recta est opinio; (2) qui rectè de religione Christianâ sentit. A δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω, recto cursu contendo, seu eo, *Xen.* Ab

Ὀρθόδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui recto cursu pergit.

Ὀρθόδωρον, ε, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.

Ὀρθοέθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἔθειρα.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta et suavis vocum explanatio; propriè loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

Ὀρθοεπέω, ῶ, rectè et propriè loquor, *R.*

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, seu stare comam faciens. Epith. terroris.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, vid. ὀρσοθύρη.

Ὀρθόκαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, rectum caulem habens.

Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραίρων, ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, *Il.* 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelsis.* Ex ὀρθὸς, et κραῖρα, *caput.*

Ὀρθόκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex κράνον.
Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.
Ὀρθόκωλον, ȣ, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
Ὀρθόλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elatâ et altâ voce garriens, *Suid*.
Ὀρθολεκτέω, ῶ, rectè et propriè loquor. Ex λέγω. Unde
Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iiſd. *Plut.*
Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab
Ὀρθομάντις, εως, ὁ ϗ ἡ, verax vates.
Ὀρθονόμος, ὁ ϗ ἡ, rectè diſtribuens. A νέμω.
Ὀρθόνοος, *contr.* ὀρθόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt rectæ mentis, proba et recta cogitans.
Ὀρθοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.
Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens et calcibus feriens. Ex πλήσσω.
Ὀρθοπλοέω, ῶ, rectâ navigo, ſecundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, benè ſuccedere. Ab
Ὀρθόπλοος, ȣ, ὁ, rectâ navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita proſpera.
Ὀρθοπνοία, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erectâ cervice ſpiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc
Ὀρθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, orthopnœâ laborans.
Ὀρθόπνȣς, ὁ ϗ ἡ, idem, ex eod.
Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto curſu progredior, rectè ingredior. Οὐκ ὀρθοποδȣ̃σι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, *Gal.* 2, 14. Ab ὀρθόπȣς.
Ὀρθόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, erigens urbes, vel erectas conſervans; rector urbis.
Ὀρθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes rectâ ferunt.
Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.
Ὀρθοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt erecto vultu. Ex πρόσωπον.
Ὀρθοπρύμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.
Ὀρθόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui rectæ pinnæ ſunt, ſurrectas pinnas habens. Ex πτέρον.
Ὀρθοπυγιᾶν, eſſe clunibus erectis, erigere ſe, ut altior et procerior videatur, *Heſ.* ubi tamen ὀρθοπηγιᾶν, et ὀρθοπληγιᾶν, *Voſſ.*
Ὀρθοπύγιον, ȣ, τὸ, clunis, *Ph.*
Ὀρθόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui clunibus erectis eſt. Ex πυγή.
Ὀρθοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum uſurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.
ὈΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, ſincerus, æquus.
Ὀρθοςάδην, *adv.* ſtando erecto corpore, more eorum qui erecti ſtant. Ὀρθοςάδην ὑγιαζόμεναι, *Aret.* Ex ἵςαμαι. Unde
Ὀρθοςαδίας, ȣ, ὁ, ut ὀρθοςαδίας χιτὼν, tunica recta, quæ et ἄῤῥαφος, *Ern.* vel
Ὀρθοςάδιος, ȣ, ὁ, idem.
Ὀρθοςαδὸς, ȣ̃, ὁ, erectus ſtans, rectus; ὀρθοςαδὸν, Aphrodiſienſibus idem quod ὀρθὸν, *Heſ.* Ex iiſd.
Ὀρθοςὰς, άδος, genus placentæ.
Ὀρθόςασις, εως, ἡ, rectus ſtatus corporis, *V. Lex.*
Ὀρθοςατέω, ῶ, rectus ſto. Ab
Ὀρθοςάτης, ȣ, ὁ, qui ſtat erectus, *Ph.* ſtatarium; (2) eſt vocabulum architectonicum ſignificans columnam, pilam, ſignum arrectarium. Et ὀρθοςάται, arrectaria, arrectaria tigna, ὀρθοςάτης autem ἄρτος, panis quidam ſacer, *Poll.* Ex ςατὸς.
Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.
Ὀρθοτίτθιος, ȣ, ἡ, rectas, non penſiles habens mammas. Ex τιτθός.
Ὀρθοτομέω, rectè intelligo, rectè ſentio, rectè explico, rectè tracto. Ὀρθοτομȣ̃ντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 *Tim.* 2, 15.
Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; *Euſeb.* Ab
Ὀρθότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; ὀρθοτόμος, in rectum ſecans. Ex τέμνω, *ſeco*.

Ὀρθοτονέω, rectum tonum ſeu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab
Ὀρθότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectum tonum ſeu accentum habens. Ex τόνος.
Ὀρθότριχες, v. ὀρθόθριξ.
Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos ſubrigo, *Ph.* ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, et θρίξ.
Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.
Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Ex iiſd.
Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui erecto eſt animo, *Heſ. Soph.* Ex φρήν.
Ὀρθοφυέομαι, ȣ̃μαι, in rectum creſco, in proceritatem excreſco. Ab
Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum creſcens, erectus, procerus. Ex φύω, *naſcor*. Hinc
Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid creſcit in rectum, rectitudo, proceritas.
Ὀρθοχαίτης, ȣ, ὁ, cui juba aut coma ſtat erecta. Ex χαίτη.
Ὀρθόω, erigo, arrigo; et ὀρθόομαι, ȣ̃μαι, erigor; dirigo, benè rem gero, proſpero ſucceſſu utor; ὀρθωθεὶς, rectus, a. 1. paſſ. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν, *Eur. Hipp.* 789. Ἡνίκ' Οἰδίπȣς ὤρθȣ πόλιν, *Soph. Antig.* 173. τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ȣ̓κέτ' ὀρθȣ̃σθαι μ' ἐᾷ, *id. Phil.* 820. Ab ὀρθός.
Ὀρθραγορίσκος, vid. ὀρθαγορίσκος.
Ὀρθρεύω, et ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, manè ſurgo, manè vigilo. Ab ὄρθρος.
Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, eſſe in aliquo loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino.
Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.
Ὀρθρίζω, fut. ίσω, idem quod ὀρθρεύω, *Ph.* luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco, as, *Gl. V.* Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, *Luc.* 21, 38.
Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.
Ὀρθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.
Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.
Ὀρθριοφοίτης, ȣ, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.
Ὀρθριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.
Ὀρθροβόας, ȣ, ὁ, matutino tempore clamans, epith. galli. Ex βοάω.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore, manè garriens; de hirundine. Ex γοάω.
Ὀρθρολάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, antelucano tempore ſive manè garriens; de hirundine.
ὈΡΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, tempus antelucanum ſeu matutinum, diluculum; ὄρθρȣ, ante lucem, *Ph.*
Ὀρθωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ὀρθόω.
Ὀρθῶς, *adv.* rectè, ritè. Ab ὀρθός.
Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen rectè datum, cui nomen ſuum convenit, homo ſui nominis. Ab ὄνομα.
Ὀρθώσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.
Ὀρθωσία, ἡ, erectio, directio. Ab ὀρθόω.
Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ et ὀρθία.
Ὀρθώσιος, ȣ, ὁ, ſtator, *Gl. V.* Epith. Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc
Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio.
Ὀρθωτὴρ, ὁ, qui rem quamcunque conſtituit, v. gr. medicus.
Ὅρια, ων, τὰ, fines, *Gl. V.* propriè partes ſignorum quæ ſtellis ſingulis dividuntur. Ab ὅρος.
Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis. A præc.
Ὀρίβακχος, ȣ, ὁ, Bacchus montanus.
Ὀριβρεμέτης, ȣ, ὁ, v. ὀρειβρεμέτης.
Ὀριγανίζω, origanum refero vel ſapio.
Ὀριγανίτης, ȣ, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab
Ὀρίγανον, ȣ, τὸ, vel ὀρίγανος, ȣ, ὁ, origanum. Al. et ὀρείγανον.
Ὀριγνάομαι, ῶμαι, deſidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλωςȣ̃ πελαμῶνος, *Theocr.* 24, 44. Ab ὀρέγομαι.
Ὀριδρομία, ας, ἡ, curſus per montes. Ab
Ὀριδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειδρόμος.
Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio; (2) conſtituo, ſtatuo, inſtituo, cenſeo, cerno, decerno, *Ph.* ὁρίζομαι, ſtatuo, cenſeo; ὡρισμένος, ſtatutus, p. paſſ. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, ſtatuta dies,

Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει, *Dion. Περ.* 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνῳ, *Eur. Hec.* 261. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, *Æſchyl. Supplic.* 554. Ἐξορίζειν γαῖαν terram deſerere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, *Eur. Heracl.* 16. Διορίζειν, à loco in locum movere. Ab ὅρος.
Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli viſum terminans. Ab ὁρίζω.
Ὀρικὸς, ἡ, ὸν, mularis, Ab ὀρεύς.
Ὁρικὸς, ἡ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.
Ὀρικτίτης, ȣ, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, et κτίζω.
Ὀρίναις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. ὀρίνω.
ὈΡΙ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryzâ vel ſemine ſeſamo ſimili confectus, *Heſ. Athen.*
Ὀρίνετον, 3. dual. præſ. ind. verbi
Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando perſuadeo, aor. 1. ὤρινα, ὤρινας, commoviſti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus eſt. Νεῖκος ὤρινεν διπλȣ̃ν, *Lycurg.* 1329. Ψυχὴ γὰρ σέω μᾶλλον ὀρίνεται, *Epigr.* Ab ὀρω.
Ὅριον, ȣ, τὸ, terminus, limes; frequentior plur. Dim. ab ὅρος.
Ὄριον, ȣ, τὸ, monticulus, *Gl. V.* Ab ὄρος.
Ὅριος, ȣ, ὁ, terminalis; ὅριος θεὸς, Terminus, *Ph.* Et ὅρος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.
Ὀριπεδίον, ȣ, τὸ, vide ὀροπεδίον.
Ὀριπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειπλαγκτος.
Ὀριπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειπλανής.
Ὁρίσαι, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω. Unde
Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id quod apud nos ſtatuimus, deliberatio, propoſitum; ὁρίσματα, inſtituta, *Ph.*
Ὁρισμὸς, ȣ̃, ὁ, finitio, definitio; item ſponſio, *Gl. V.* Ab eod.
Ὁριςὴς, ȣ̃, ὁ, finitor, qui limites et confinia determinat; (2) conſtitutor juris et arbiter conditionum. Ab eod. Hinc
Ὁριςικὸς, ἡ, ὸν, finitivus; indicativus, *Gl. V.*
Ὀριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειτρεφής.
Ὀρίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide ὀρειτροφος.
Ὁριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.
Ὀρκάνη, ης, ἡ, ſeptum, ſepes, ſagena, *Æſch. S. T.* 352. Ab ἕρκος.
Ὁρκαπάτης, ȣ, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος, et ἀπατάω.
Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, *Ph.* Ab ὅρκιον.
Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζομεν αὐτὸν, *Dem.* Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, *Marc.* 5, 7. Ab ὅρκος.
Ὅρκιον, ȣ, τὸ, propriè victima fœderis ſanciendi ergo cæſa; (2) fœdus jurejurando ſancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.
Ὅρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando adhibetur, jurisjurandi præſes, ut ὅρκιοι θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμὸς, ȣ̃, ὁ, juramenti exactio, obſtrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
ὉΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, jusjurandum, juramentum, ſacramentum, fœdus, religio, *Ph.* Hinc
Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, *Gl. V.*
ὈΡΚΥΝΟΣ, vel ὀρκύνος, ȣ, ὁ, piſcis quidam cetaceus, thynnus; ὀρκύνες etiam piſces quidam qui in pelago pariunt, *apud Ariſtot.*
Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, ſacramentum. Ex ὅρκος, et ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, ſacrificia quibus fœdera fiebant, *Vulg. Lex.* Ex iiſd.
Ὁρκωμόσιον, ȣ, τὸ, jusjurandum, ſacramentum, *Ph.* pl. τὰ ὁρκωμοσία, ſacrificia quibus fœdera fiebant. Ex iiſd.
Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro ſanciendo fœderi. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ, *Eur. Supp.* 1187. Ab
Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, jurejurando adſtrictus, *Vet. Lex.* Ex ὅρκος, et ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad jusjurandum pertinens,

nens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.

Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, *Gl. V.* adactus jurejurando. Ab ὁρκόω.

Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab

ΟΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ordo, ſeries, catena, ſeries catenata; (2) latibulum, luſtrum.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verſo, cogito, a. 1. ὥρμηνα· ὥρμηνε, cogitavit, agitavit. Πολέμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, *Il.* 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, *ib.* 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, *ib.* 21, 137. Ab ὁρμή.

Ὅρμασαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἅρμοσαι, ab ἁρμόζω.

Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inſtigatrix, quaſi ab ὁρμαστὴρ, ab

Ὁρμάω, incito, concito, impello; (2) intell. pronom. ἑαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geſtio, irruo, proficiſcor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreſſus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, *Xenophon.* ἐπί τι, *id.* κατὰ τόπον, *Plato.* πρός τι, *Æſch.* πρὸς πόλεμον, *Dem.* Πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται, concitatur, *Eur. Med.* 183. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ, 906. Εἴπερ πρὸς ἄλλȣ δῶμαθ' ὡρμήθης ξένȣ, *id. Alc.* 1028. Ab ὁρμή.

Ὁρμέατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὁρμεία, ας, ἡ, tenuis funiculus cum virgâ, quo piſcatores è ſetâ equinâ contexto piſces venantur. Aliàs et ὁρμιά.

Ὁρμενόεις, όεντος, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab

Ὅρμενος, aſparagus ſilveſtris, corruda, *Gl. V.* ὅρμενον, cyma.

Ὀρμένος, præſ. part. paſſ. *per Sync.* pro ὀρόμενος, ab ὄρω.

Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello. ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα, *Dem.* Ὡρμέον πρὸς γῆν, *Herodot.* Ab ὅρμος.

ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuoſus motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus. Hinc

Ὁρμηδὸν, *adv.* impetè, *Pb.*

Ὁρμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὁρμάω.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.

Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent. Ab eod.

Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ὁρμητικῶς, *adv.* cum animi impetu. Ἔχȣσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, *Ariſtot.*

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, ſeta, *Pb.* linum hami, *Gl. V.* Τȣ̃ Ἀντωνίȣ τὴν ὁρμιὰν καθέντος, *Plut.* Ἀναδρομȣ̃σαι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγȣσιν αὐτῆς, *Ariſtot.* Aliàs et ὁρμειά.

Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio. Ὦ χιλιόναυν ςρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', *Eur. Or.* 337. Τύχῃ δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, *Soph. Ph.* 548. Ab ὅρμος.

Ὁρμινβόλος, ȣ, ὁ, piſcator. Ex βάλλω.

Ὅρμινον, ȣ, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18, c. 7. §. 10. herba porr ſimilis, *Dioſc. Heſychio* genus leguminis, *Theophraſto* frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc

Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis.

Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.

Ὁρμιςήρια, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. Ex ὅρμος, et δοτήρ.

ὍΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio navalis, *Il.* 1. 435.

Ὀρναπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρναπετίοισι, *ap. Ariſtoph.* Ab ὄρνις.

Ὀρνεακὸς, ἡ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴ, *nares avis.* Ab ὄρνεον.

Ὀρνεόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab avibus devoratus. Ex ὄρνεον, et βιβρώσκω.

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, et θηρεύω.

Ὀρνεόμαντις, ὁ, augur.

Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex alterâ parte avis, ut ſiren. A μίγνυμι.

Ὀρνεόμικτος, ον, idem, ex iiſd.

Ὄρνεον, ȣ, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab

Ὀρνεοπώλης, ȣ, ὁ, aviarius, *Gl. V.* qui aves vendit. Ab ὄρνις, et πωλέω

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor, *Gl. V.*

Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, *Gl. V.*

Ὀρνεοσκόπος, ȣ, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, *Pb.*

Ὀρνεοτρόφος, ȣ, ὁ, altiliarius, *Gl. V.* qui aves alit. Ex ὄρνεον, et τρέφω.

Ὀρνεώδης, ὲς, avium ſimilis, levis.

Ὀρνεώτης, ȣ, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.

Ὀρνιθαγρευτὴς, ȣ̃, ὁ, auceps.

Ὀρνιθάριον, ȣ, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.

Ὀρνίθαρχος, ὁ, curator avium.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνίθεος, έα, εον, idem et ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, ȣ̃, ὁ, auceps. Ab

Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, *Suid.* Ab ὄρνις.

Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

Ὀρνιθίας, ȣ, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeſtas aves perimens, *apud Ariſtoph.* ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, *Ariſtot.* Ab eod.

Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens:

Ὀρνίθιον, ȣ, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus, Dim. Ab eod Unde

Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens.

Ὀρνιθοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium. Ex ὄρνις, et βόσκω.

Ὀρνιθόγαλον, ȣ, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, et γάλα, *lac. Angl.* Star of Bethlehem.

Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab

Ὀρνιθόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ave natus. Ex ὄρνις, et γείνομαι.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium. Hinc

Ὀρνιθοθήρας, ȣ, ὁ, auceps, *Ariſtot.*

Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.

Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, et θηρεύω.

Ὀρνιθοκάπηλος, ὁ ϗ ἡ, qui aves venditat.

Ὀρνιθοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab

Ὀρνιθοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium curator, *Gl. V.* gallinarius, aviarius. Ex κομέω.

Ὀρνιθοκόος, ȣ, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

Ὀρνιθοκρίτης, ȣ, ὁ, qui conjicit futura ex avibus; augur.

Ὀρνιθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auceps. Ex λέγω.

Ὀρνιθολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus inſidians, auceps.

Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποςρέψαντες ἂν ὀρνιθομανȣ̃σι, *Ariſtoph. Av.* 1289. Ab

Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aves valdè amat, qui avium alendarum ſtudio magno tenetur. Ex ὄρνις, et μαίνομαι.

Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium, et ad pugnandum erudiendarum.

Ὀρνιθόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium faciem ſeu formam habens. Ex μορφή.

Ὀρνιθονομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, *Suid.* Ex ὄρνις, et νέμω.

Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, avis pullus, pipio.

Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.

Ὀρνιθοπώλης, ȣ, ὁ, qui aves vendit.

Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab

Ὀρνιθοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auſpex, augur.

Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, *Pb.* (2) gallinarium.

Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab

Ὀρνιθοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, aves alens. Ex τρέφω.

Ὀρνιθοφάγος, ȣ, ὁ, qui aves devorat; *Ariſtot.*

Ὀρνιθοφυὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.

Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in avem mutatus eſſe, a. 1. inf. paſſ. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens.

Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium: (2) gallinarium, *Gl. V.* Ab eod.

Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.

ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina et gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, et ὄρνιν, nom. pl. ὄρνεις, et ὄρνιθες, dat. pl. ὄρνισι.

Ὄρνιχα, acc. ſing. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνις.

Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps, *Dor.* pro ὀρνιθολόχος.

Ὀρνύμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab

Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι, excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τȣ̃τον, *Il.* 6, 363. Ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ, *ib.* 3, 349. Ab ὄρω.

Ὄρνυσθε, 2. plur. præſ. imperat. paſſ.

Ὀρνύω, idem et ab eod.

Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens et ipſum ſuffocans. Ex ὄροβος, et ἄγχος, *ſuffoco.*

Ὀρόβαγχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.

Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem ſeu colorem habens; ervo ſimilis.

Ὀροβίας, ȣ, ὁ, idem. Ab ὄροβος.

Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.

Ὀροβίον, ȣ, τὸ, parvum ervum. Dim.

Ὀροβίτης, ȣ, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.

Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.

Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens. Ex ὄροβος, et εἶδος.

ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ervum, *genus leguminis.*

Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.

Ὀροβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.

Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, et ὄγκος, *tumor.*

Ὀρογυῖα, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω.

Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus furculus, ramuſculus tenellus, Dim. ab

ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, furculus, ramuſculus, germen, ramus.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, et θέσις.

Ὀροθέσιον, τὸ, idem et ex iiſdem.

Ὀροθέτης, ȣ, ὁ, finitor; qui terminos et limites ſtatuit, *Gl. V.* terminator. Ex ὅρος, et τίθημι.

Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργεΐȣς δὲ Ποσειδάων ὀροθύνε μετελθὼν, *Il.* 13, 351. Ab ὄρω.

Ὀροιτυπος, ȣ, ὁ, vide ὀρειτύπος.

Ὀροιτύπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtor montanus, *ap. Nic.* Ex iiſd.

Ὀροκάρυον, ȣ, τὸ, nux montana.

Ὀρόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus reſonans.

Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο, *Od.* 3. 471.

ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, orontium, *herba.*

Ὀροπέδιον, ȣ, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.

Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

Ὄρος, ȣ, ὁ, matula. Κάχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσȣ̃ν

χρυσῶν ὄρων, *Aristoph. Ach.* 81. Aliqui leg. ὁρῶν.

ΟΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.

ΟΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliquâ re propositus; (3) modus et regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum gestarum similia monumenta, *ap. Lucian*; (6) tabula domui, prædio, fundo affixa, significans, oppigneranda esse, *Ern.*

ΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.

Ὀρὸς, et ὀρὸς, pro ὀῤῥὸς, *Eust.*

Ὀροσάγγαι, οἱ, Vox Pers. *ap. Herod.* benefactores regis.

Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* a Brambling. Ex ὄρος, et σπίζα.

Ὄρουμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρούω.

Ὄρους, gen. sing. *contr.* pro ὄρεος, ab ὄρος.

Ὄρουσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤρυσαν, ab ὀρύω.

Ὄρουσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρούω.

Ὀρούω, f. ούσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, *Hesiod.* Ἀσπ. 412. Ab ὄρω.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, *Ph.* lacunar, laquearium, fastigium, culmen, pergula, *Gl. V.* camera. Ab ἐρέφω, *tego.*

Ὀροφηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tecta vorans, seu consumens, ut ignis.

Ὀροφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectum ferens; epith. animalium tectaceorum. Ex φέρω.

Ὀροφίας, ου, ὁ, in camerâ seu tecto degens, epith. muris. Ab ὄροφος.

Ὀρόφινος, ίνη, ινόν, arundinaceus. Ab eod.

Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.

Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis genus in tegendis ædibus usurpari solitum; (2) tectum; (3) camera, *Gl. V.* impluvium. Ab ἐρέφω.

Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno, *Gl. V.* fastigio. Ab ὄροφος. Hinc

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio, *Ph.* lacunar.

Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lacunarium, laquear.

Ὀρόων, præs. part. act. *Poët.* pro ὁρῶν, *contr.* et ὁράων, ab ὁράω.

Ὀρόωντι, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* et *Dor.* pro ὁρῶσι.

Ὀρόωτε, 2. pl. præs. opt. act. *Poët.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε.

ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, surculus ex radice arboris enatus, stolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum è ramo tereti et recto; *Il.* 21, 38.

Ὀῤῥόπισσα, ης, ἡ, serum picis, humor è pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀῤῥός.

Ὀῤῥοποτέω, serum bibo. Hinc

Ὀῤῥοποτία, ἡ, usus seri.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὄῤῥος; in avibus cauda. Ex πυγή.

Ὀῤῥοπυγόστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. Ex ὄῤῥος, et στικτός.

Ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, serum, *Ph.* Alias et ὀρὸς. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀῤῥὸς, *Aristot. Hist. An.* 3, 20.

ΟΡ'Ρ'ΟΣ, ου, ὁ, pars subjecta testiculis; (2) sacri ossis extremum; podex. Hinc

Ὀῤῥωδέω, timeo, formido. Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀῤῥωδεῖν, *Aristoph. Eq.* 126. Ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον, *Eur. El.* 829.

Ὀῤῥώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferosus; (2) ad caudam usque protensus. Ab ὀῤῥὸς, vel ὄῤῥος.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor. A præc.

Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.

Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, a. 1. ὦρσα verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὀρσάσκεν ἑταίρου, *Il.* 17, 423.

Ὄρσεο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.

Ὄρσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρῃς.

Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum, epith. Bacchi. Ab ὄρω, et γυνή.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex ὄρω, et κτύπος.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nubes excitat et accumulat. Ex ὄρσω, et νέφος.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens solum, *R.* Ex ὄρσω, et πέδον.

Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρω.

Ὄρσο, 2. sing. præs. imperat. pass. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.

Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quædam mordens. *Aristot.* Ex ὄρσω, et δάκνω.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna et alta janua, *Od.* 10, 126. Ex ὄρσω, et θύρα.

Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις; *Hom. Hym. in Merc.* 308. Ex λοπός. Unde

Ὀρσολοπέω, ῶ, idem, *Hes.* ubi ὀρσολοπεῖται διαπολεμεῖται, ταράσσεται, *ex Æsch. Pers.* 10.

Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω, et τρίαινα.

Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu prosilit. Ex ὄρσω, et ὕδωρ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, surgo, propero; ut hinc sit imperat. ὄρσεο, *Il.* 3, 250. Ab ὄρω.

Ὄρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.

Ὀρτάζω, *Ion* pro ἑορτάζω.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab

ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina. Hinc

Ὀρταλιχεὺς, έος, ὁ, pullus implumis.

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem; (2) gallus.

Ὀρτὴ, *Ion.* pro ἑορτή, festum.

Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator.

Ὀρτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.

Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.

Ὀρτυγοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad ludum dictum pertinens. Ab

Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, et κόπτω, *cædo.*

Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, et μαίνομαι.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; *Aristot.*

Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.

Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.

Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab

Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, et τρέφω.

ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

ΟΡΥ'Α, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, *ap. Epichar.*

Ὠρυάομαι, ῶμαι, rugio, fremo, gannio, *Gl. V.*

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, fossula, *Gl. V.* A præc.

Ὀρυγμία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Βορβορώδεες, ὡς ἐξ ἁλὸς ὀρυγμίῃ, *Aret.* Ab ὄρυγμα.

ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* Rice.

Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab ὀρύσσω.

Ὀρύκτης, ου, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab eod.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, fossus; (2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.

ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, strepitus, fragor, *Il.* 2, 710.

Ὄρυξ, υγος, ὁ, qu. dic. fossor, instrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.

Ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.

ΟΡΥ'ΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. part. pass. ὀρωρυγμένος, fossus; ὀρυχθεὶς, fossus, part. a, 1. Ὀρύττειν ἀπὸ λόφου τινὸς θήκην τῷ τελευτήσαντι, *Xen.* Hinc

Ὀρυχὴ, ῆς, fossio, fossura; (2) rostrum suis.

Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται, *Eur. Hipp.* 850. Πατρὸς θανόντος, ἔνθαδ' ὠρφανεύετο, *id. Alc.* 532. Ab ὀρφανός.

Ὀρφανὴ, pupilla, *Ph.*

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς, *Pind. Pyth.* 4, 505.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.

Ὀρφανικίος, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eod.

Ὀρφανιστὴς, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.

ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quâvis re, viduus, carens.

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo orphani aluntur.

Ὀρφανοτροφέω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.

Ὀρφανοφύλαξ, ὁ, tutor.

Ὀρφανόω, orbefacio, *Gl. V.* Ab ὀρφανός.

Ὀρφεοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui mysteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς, et τελεστής.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, et ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab

ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. Hinc

Ὀρφνῆθεν, *adv.* è tenebris.

Ὀρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, tenebrosus, obscurus:

Ὀρφνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

Ὀρφὸς, οῦ, *Att.* ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piscis quidam acc. pl. ὀρφῶς.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra sylvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὄρχατος, ου, ὁ, plantarum ordo seu series, *Gl. V.* ὄρχατοι, antes, *Ph.* Ab ὄρχος.

Ὀρχεῖον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, salto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖται καρδία φόβῳ, *Æsch.*

Ὀρχεῦνται, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.

ΟΡΧΕ'Ω, ῶ, moveo, saltare facio.

Ὀρχηδὸν, *adv.* viritim. Ab ὄρχις.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀρχησμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχησομανέω, ῶ, saltationis insano amore teneor, (sic Vulg. Edd. Lucian, sed vera lectio ὀρχησομανέω, nisi potius ὀρχησιομανέω, *Ern.*) A μαίνομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, saltator, pantomimus, *Ph.*

Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὸν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, sc. τέχνη, ars saltandi; (2) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. Ab ὀρχηστής.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magister saltandi.

Ὀρχηστομανέω, saltatoribus spectandis valdè gaudeo. Ab ὀρχηστής, *Ern.*

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri in quâ chorus saltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, saltatrix, *Gl. V.* A præc.

Ὀρχήστριον, ου, τὸ, orchestra. Ab eod.

Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod. Hinc

Ὀρχηστρικὸς, ἡ, ὸν, saltandi peritus.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.

Ὄρχιλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, testiculos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, et πεδάω. Ab

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum.

ΟΡΧΙΣ, εως, testis, testiculus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piscis quidam; ὄρχεις, testes, testiculi.

'ΟΡΧΟΣ, ȣ, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, *Gl. V.* Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο) Σειόμενὸς φύλλοισι ϗ ἀργυρέοισι κάμαξι, *Hes.* a. 296.

'Ορχοτομέω, ῶ, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, a. 1. pass. castrati sunt. A τέμνω.

'Ορχοτομία, ας, ἡ, castratio. Ex iisd.

'ΟΡΩ, excito, concito, et *in pass.* excitor, surgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus; aor. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitavit; perf. med. ὄρωρα, et per transpositionem ὤρορα, ὦρορ' excitavit; in sing. pass. ὄρωρεν, excitatum est, ortum est; plusquamp. med ὀρώρει, oriebatur; imperf. pass. ὠρέμην, ὤρετο, excitabatur; ὦρτο, 3. sing. plusq. perf. ortus est, prodiit; ὄρθαι, perf. pass. infin. excitatum esse, surrexisse; imperat. ὄρσο, et ὄρσευ; pro imperfect. ὤροντο, occurrit ὀρέοντο.

'Ορώατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ὁρῷντο, ab ὁράω.

'Ορωδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥωδέω.

'Ορώδης, ὲς, montanus, *Phav.* Ab ὄρος.

'Ορῴην, præs. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, ab ὁράω.

'Ορῶμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ὁράομεν.

'Ορων, præs. part. act. *contr.* pro ὁράων.

'Ορώρα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρα, ab ὄρω.

'Ορώρει, 2. sing. plusq. perf. ind. act.

'Ορωρέχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

'Ορωρε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

'Ορώρηκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὤρηκε, ab ὀρέω.

'Ορώρυχα, perf. ind. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω.

'Ορώρω, idem quod ὄρω, à cujus præt. m. etiam formatur.

'Ορῶσαι, nom. p. præs. part. f. g. *contr.* pro ὁράουσαι, ab ὁράω.

"Ος, ἥ, ὅ, *artic. postpos.* qui, quæ, quod.

"Οσα, *adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

'Οσάκι, vel ὁσάκις, *adv.* quoties, quotiescumque. Ab eod.

'Οσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

'Οσάπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, quot pedum.

'Οσάτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

'Οσαχῇπερ, quà maximè ratione; ut ὁσαχῇπερ ἂν ἦν δυνατὸν, quà maximè ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

'Οσαχȣ̃, *adv.* quibuscumque in locis, ubicumque; (2) quotiescumque. Ab eod.

'Οσαχῶς, *adv.* quot modis; (2) quoties.

'Οσδοντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὄζȣσι.

"Οσδω, *Dor.* pro ὄζω, oleo, spiro odorem. *Theoc.* 1, 149.

'Οσέτιος, annuus, *Gl. V.* Ex ἔτος.

'Οσημέραι, *adv.* quotidiè. Ex ἡμέρα.

'Οσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) justa funebria, honores qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc et ὁσίας ἕνεκα, perfunctoriè, *item* τῇ ὁσίᾳ, dicis causâ.

'Οσια, ων, τὰ, justa funebria.

'Οσίην, acc. sing. *Ion.* pro ὁσίαν, ab

'ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, sanctus, honestus, pius; (2) opp. et sacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ȣ, quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis convenit.

'Οσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

'Οσιȣργέω, sacris operor. Ab

'Οσιȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος, et ἔργον.

'Οσιόω, ῶ, sanctum et purum sceleris reddo; pio, expio, justa persolvo; (2) consecro; (3) profano. "Οςις αἷμ' ἔχων κυρεῖ φυγαῖσι ὡσίων, *Eur. Or.* 498. 'Οσιόω σὲ τῇ γῇ, *Philostr.* Ab ὅσιος.

'Οσίως, *adv.* sanctè; (2) justè. Ab eod.

'Οσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

'Οσιώτατος, sanctissimus, *Ph.* Ab ὅσιος.

'Οσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hostiam immolabat apud Delphos; vel potiùs victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

"Οσκεν, quisquis, *Poët.* pro ὃς ἄν.

'Οσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio.

'Οσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris suavitate, quæ et ononis dicitur. Ab

'Οσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum suavis, tum ingratus; odor, fragrantia, *Gl. V.* fœtor, pædor, putor, *Gl. V.* Ab ὄζω. Hinc

'Οσμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, fragrans, odorus.

'Οσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

'Οσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμήσεσι τέρπεται ἡ μήτρη, *Aret.* Ab ὀσμάομαι.

'Οσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus à capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

"Οσμυλος, vel ὀσμύλος, ȣ, ὁ, idem.

'Οσμύλιον, ȣ, τὸ, parva ozæna, Dim. à præc.

'Οσμώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

"Οσον, *adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, pusillum; ὅσον ȣ̓, vel ὁσονȣ̓, tantum non, modo non, fermè, ferè, penè; ὅσον ȣ̓δέπω, quam maximè, ȣ̓χ ὅσον, nedum, non solum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimùm, jamjam, mox. A ὅσος.

"ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσῳ, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrimè; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσα, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

'Οσπριοδόχος, ὁ, ἡ, servans legumina, epith. vasis. A δέχομαι.

"ΟΣΠΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.

'Οσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, *Ph.*

'Οσπριοπώλης, ȣ, ὁ, leguminum venditor, *Gl. V.* leguminarius. Hinc

'Οσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

'Οσπριοφαγέω, legumina edo.

'Οσπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, legumini adsimilis, qui è leguminum genere est. Ab ὄσπριον.

"Οσπρος et ὄσπρον, ȣ, pisum, legumen.

"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) omen; (4) oraculum.

"Οσσαι, *quanta*, nom. pl. *Poët.* pro ὅσαι.

'Οσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.

'Οσσάτιος, vide ὁσάτιος.

"Οσσε, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος; occurrit et dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ȣ.

"Οσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* ὤσσετο, ab ὄσσομαι.

'Οσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα.

'Οσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, *Theocr.* Ab ὅσος.

"Οσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, prospicio. Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, *Hesiod.* Θεογ. 551. "Οσσοντο δ' ὄλεθρον, *Odyss.* 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

"Οσσος, ȣ, ὁ, oculus, *Æsch. Pr.* 144.

"Οσσὸς, ἡ, ὸν, quantus, *Poët.* pro ὅσος.

'Οςὰ, *testæ*, nom. pl. ab ὄςον, sed ὀςᾶ, *ossa*, nom. pl. *contr.* pro ὀςέα, ab ὀςέον.

'Οςάγρα, ας, ἡ, forceps, volsella, quâ ossa eximuntur. Ex ὀςέον, et ἄγρα.

'Οςάρεον, ȣ, τὸ, officulum. Dim. ab ὀςέον.

"Οςε, vel ὅς τὲ, ἥ τὲ, ὅ τὲ, qui, quæ, quod.

'Οςεϊνος, ινη, ινον, osseus, ex osse. Ab ὀςέον.

'Οςεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ossa procreans. A γείνομαι.

'Οςεοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ossa tundens; ossifragus. A κόπτω.

'Οςεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus; (2) ossium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo*.

'ΟΣΤΕΟ'Ν, *contr.* ὀςȣ̃ν, ȣ̃, τὸ, os, ossis.

'Οςεόφιν, *adv.* ex ossibus. Ab ὀςέον. Unde

"Οςινος, ȣ, ὁ, osseus, ex osse factus.

"Οςις, ἥτις, ὅτι, *gen.* ȣ̃τινος, ἧςτινος, ȣ̃τινος, quis, quisquis, quicumque, quilibet.

'ΟΣΤΑΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa; (2) cirrus, cincinnus.

'Οςοδοχεῖον, ȣ, τὸ, ossium receptaculum, *Gl. V.* ὀςοδοχεῖα, ossuaria. A δοχεῖον.

'Οςοειδὴς, ὲς, ossi similis. Ab εἶδος.

'Οςοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, ubi mortuorum ossa reponuntur.

'Οςοκατάκτης, ȣ, ὁ, ossifragus. A καταγνύω.

'Οςοκλάςης, ȣ, ὁ, idem, *Ph.* A κλάω.

'Οςοκόπος, *Ph.* idem quod ὀςεοκόπος.

'Οςοκόραξ, ακος, ὁ, ossifragus, *Gl. V.*

'Οςολογέω, ῶ, ossa lego, ossa colligo; (2) perquiro, indago more eorum qui crematorum ossa colligebant:

'Οςολογία, ας, ἡ, ossilegium, *Gl. V.*

'Οςολόγιον, ȣ, τὸ, idem. Ab

'Οςολόγος, ὁ ϗ ἡ, qui ossa legit seu colligit, *Gl. V.* ossilegus. A λέγω, *colligo*.

'Οςομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive ossiculis. Ex μάχη.

'Οςομάχιον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

'Οςȣ̃ν, ȣ̃, τὸ, os; ὀςᾶ, ossa.

'Οςοφαγέω, ῶ, ossa comedo.

'Οςοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. A φαίνω.

'Οςοφυεῖς, nom. pl. pro ὀςοφυέες, ab

'Οςοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, osseus naturâ. A φυή.

'Οςράκεος, ȣ, ὁ, testaceus.

'Οςρακεὺς, έως, ὁ, figulus.

'Οςρακηρὸς, ἡ, ὸν, testaceus.

'Οςρακίας, ȣ, ὁ, ut ὀςρακίας λίθος, gemma testacea. Ab ὄςρακον.

'Οςρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀςρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠςρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod. Unde

'Οςρακίνδα, ης, ἡ, ostracorum ludus.

'Οςράκινος, ίνη, ινον, testaceus; fictilis, *Gl. V.* Ab eod.

'Οςράκιον, ȣ, τὸ, testula, conchula; (2) fictile testaceum, Dim.

'Οςρακὶς, ίδος, ἡ, pinea, ipseque nucleus nucis pineæ, *Ath.* (2) simulacrum Veneris, *Hes.* Ab eod.

'Οςρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀςρακίζω.

'Οςρακίτης, ȣ, ὁ, testaceus, testam referens, ut ὀςρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄςρακον.

'Οςρακῖτις, ιδος, ἡ, ostracitis, ut præc.

'Οςρακόδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, testâ tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀςρακόδερμα ἄριςα ἐςίν, ὅταν κύῃ, *Aristot.* Ex ὄςρακον, et δέρμα.

'Οςρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. Ab

'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, et similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

'Οςρακόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tergum testaceum habens.

'Οςρακοποιὸς, ȣ̃, fictiliarius, *Gloss. Vet.* A ποιέω.

'Οςρακόρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. qui testaceo est naso, testaceus. Ex ῥίν.

'Οςρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia testis feruntur. A φέρω.

'Οςρακόχροος, *contr.* ὀςρακόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, testaceam cutem habens. A χρόα.

'Οςρακόω, ῶ, in testam verto, testaceâ duritie obduco; ὀςρακόομαι, ȣ̃μαι, in testam mutor; ὠςρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in testas contrita. Ab ὄςρακον.

'Οςρακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, testaceus, testam imitans, *Dioscor.* Ab eod.

'ΟΣΤΡΕΙΑ, et ὄςρεα, ων, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.

Ὀςρειογραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oſtro pictus ſeu ſcriptus. Ex ὄςρειον, et γράφω.
Ὄςρειον, et ὄςρεον, ȣ, τὸ, oſtreum, oſtrum, color purpureus. Hinc
Ὄςρειος, εία, ειον, purpureus.
Ὀςριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oſtrea referens, imitans. Ab eod.
Ὀςρέον, ȣ, τὸ, idem quod ὄςρειον.
Ὀςρεώδης, idem quod ὀςρειώδης.
Ὀςρίτης, ȣ, ὁ, ut ὀςρίτης λίθος, lapis oſtrites, *ap. Orph.*
Ὀςρύα, ας, ἡ, idem quod
ΌΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, oſtrys, arbor, quam nonnulli ſyringam cæruleum eſſe volunt. *Angl.* The Horn-Beam Tree.
Ὀςώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, oſſeus, oſſibus abundans; (2) oſſi ſimilis. Ab ὀςέον.
ΌΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανȣ̃μαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, *Ariſtoph. Ran.* 673. Τῆς Ἱππίȣ τυραννίδος, *id. Lyſ.* 621.
Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quaſi ab ὀσφραντήρ.
Ὀσφραντὴς, ȣ, ὁ, odorator; ſagax:
Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi poteſt, (2) odoratu valens, ſagax:
Ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, olfactu excitans.
Ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio.
Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A præc.
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipſa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.
Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικὸς.
Ὀσφρετὸς, idem quod ὀσφραντὸς.
Ὀσφρόμενος, part. præſ. med. *per Sync.* pro ὀσφραινόμενος, ob ὀσφραίνομαι.
Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab
Ὀσφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans.
Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.
ΌΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, *Gl. V.*
ΌΣΧΕ'Α, ας, ἡ, ſcrotum, *Ariſtot.*
Ὄσχεον, ȣ, τὸ, ὀσχεὸς, ȣ̃, ὁ, idem.
Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro ſcroto.
Ὄσχιον, ȣ, τὸ, flexuoſa circa os vulvæ eminentia.
Ὄσχος, ȣ, ὁ, ramis vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.
Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, feſtum, quo palmites racemis onuſtos geſtabant Athenis. Ab
Ὀσχοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitis palmitem racemis onuſtum geſtans. A φέρω.
Ὀσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, in ὀσχοφορία ſolitus, uſitatus.
Ὅταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. Ὅταν θᾶττον, cum primum. Ὅταν θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι, ἐκβάλλȣσι τύπτοντες ἐκ τῆς νεοττείας, *Ariſtot.*
ὍΤΕ, *Adverb.* quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, *Gl. V.*
Ὀτὲ, aliquando, quandoque.
Ὅ, τε pro ὅςις, qui; ἥ τε, quæ; ȣ̃τε, cujus.
Ὅτεε, *Ion.* pro ȣ̃τινος, ab ὅςις.
Ὅτευ, *Dor.* ex Attico ὅτȣ, pro eodem.
Ὅτεω, dat. ſing. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.
Ὅτι, *conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum ſuperl.* ut ὅτι πλεῖςοι, quam plurimi, pro accuſ. cum infinit. relativè; (ubi plerumque abundat, per Hebr. *Ern.*)
Ὅ, τι, quod; ὅ, τι ἂν, quodquod, quidquid.
Ὀτιὴ, *conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob cauſſam, cur. Ab ὅτι.
Ὅτι μὴ, niſi, *Gl. V.*
Ὀτιȣ̃ν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὁ, τι et ȣ̃ν.
Ὅτις, quis, qui, *Gl. V.* ὅτȣ, *Poët.* ὅττεο, *Ion.* ὅτευ, dat. ὅτῳ, cui. acc. ὅντινα.
Ὀτλεύω, f. σω, ærumnas ſuſtineo, patior, perfero; (2) ſuſtineo, fero. Καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύȣσι, *Apollon.* Ab ὄτλος.
Ὀτλέω, idem. Πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν, *Lyſ.*
Ὄτλος, ȣ, ὁ, ærumna, labor, miſeria. A τλάω.
Ὀτοβέω, ſtrepito, tumultuor, perſono. Ab
ὌΤΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonus, ſonitus. Ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρωρει, *Heſ. Th.* 809.
ὈΤΟΤΟΙ̃, ὀττοτοῖ, heu! hei!
Ὅτȣ, *Att.* pro ȣ̃τινος, ab ὅςις.
Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξεται. Ἔφασκε κεὶ μὴ τὸν ς̃ήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν, *Ariſtoph. L.* 522.
Ὀτραλέως, *adv.* accuratè, ſedulò, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν. *Heſ. C.* 410. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, ſedulus. Ab eod.
Ὀτριχες, ſimiles pilo, ejuſdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθριξ.
Ὀτρυνέω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρυνέω ἀνςήμεναι, *Il.* 10, 54. Ὀτρυνέων Δαναȣ̀ς, *ib.* 13, 209. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitatorius. Ab eod.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω, *Il.* 19, 234. Ab
ὈΤΡΥ'ΝΩ, f. υνῶ, et υνέω, incito, inſtigo, adhortor. Πρῶτα μέν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, *Il.* 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι, *Od.* 10, 425.
Ὄττα, pro ὅσσα, fama, omen.
Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, ſuperſtitio. Ab
Ὀττεύομαι, ominor, item ſuſpicor. Ὀττευσάμενος τι πέρὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, *Polyb.* Ab ὄττα.
Ὅ, ττι, per Diplaſiaſmum pro ὅ, τι, *quodcumque*, (quia, quoniam, *Poët.* pro ὅτι, *Ern.*) Ὅττι τάχιςα, quam citiſſimè.
Ὅττικεν, *Poët.* pro ὅ τι, et κεν, i. e. ὅ, τι ἂν, quicquid, quamcumque.
Ὄττις, εως, ἡ, adſpectus, oculus, *Heſ.* Ὄττιες ἀχλυώδεες, *Aret.*
Ὀττοβέω, ῶ, ſtrepito. Ὑπὸ δὲ κηρόπλαςος ὀττοβεῖ, *Æſchyl.*
Ὄττοβος, ȣ, ὁ, ſtrepitus,
Ὄττομαι, ominor. Ab ὄττα.
Ὅτῳ, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅςις.
ὈΥ, *ſequente Conſonâ*, ȣ̓κ, *ſequente Vocali levigatâ*, ȣ̓χ, *ſequente Vocali aſperatâ*, *adv.* non, haud. Hinc ȣ̓ γὰρ, non enim, nonne; ȣ̓ γὰρ ἀλλὰ, etenim; ȣ̓ γὰρ τοι ἀλλὰ, quippe, ſiquidem, enimvero; ȣ̓ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui, non tamen, ȣ̓ γὰρ ἄν ποτε, numquam enim alioqui; ȣ̓ γὰρ ἄν πω, abſit enim; ȣ̓ μὲν, nequaquam; ȣ̓ μὲν γὰρ, non enim; ȣ̓ μὲν δὴ, minime vero; ȣ̓ δὴ, non, nequaquam, ne; ȣ̓ μὴν, vel ȣ̓ μήν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametſi; ȣ̓ μὴν ἀλλὰ, ȣ̓ μὴν ἀλλαγε, enim vero, at vero; ȣ̓ μὴν ἀλλὰ ϗ, tum vel maxime; ȣ̓ μὴν ȣ̓δὲ, ȣ̓ μὴν ȣ̓τε, ſed nec, nec tamen, neque vero; ȣ̓ μὴν πω, haud dum tamen, nondum tamen; ȣ̓ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ȣ̓ δῆτα, nequaquam, minime; ȣ̓ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; ȣ̓ πως, nequaquam, nullo modo; ȣ̓ τι γε, nedum minime, haud ſane; ȣ̓ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; ȣ̓χ ὅτι, ȣ̓χ ὅπως, non ſolum.
Οὗ, *adverb.* ubi; (2) quo; ἔςιν ȣ̃, alicubi.
Οὗ, *miſiſti*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἕο, *Ion.* pro ἕσο, ab ἵημι.
ὈΥΑ', *interj. irridentis*, vah!
ὈΥΑΙ', væ; *interj. dolentis*; (2) *imprecantis*; (3) *comminantis.*
ὌΥΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) anſa; pl. ȣ̓ατα, aures, anſæ, Dat. ȣ̓ασιν, auribus. Ab ȣ̃ς. Hinc
Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus.
Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.
Οὐγγία, ας, ἡ, uncia. *Vox. Latina.*
Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terreſtris; (2) ſubterraneus. Ab ȣ̓δας.
Οὐδαμᾶ, ȣ̓δαμῆ, *adv.* nullo modo, numquam, nuſquam, nullo loco, nullum in locum.
Οὐδαμινέςερον, contemptius, *Comp. Att.* ab
Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius eſt pretii, contemptibilis.
Οὐδαμόθεν, *adv.* nullo ex modo, nullâ ex parte.
Οὐδαμόθι, nuſquam, nullo in loco. Ab eod.
Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, nullus. Ex ȣ̓δὲ, et ἀμὸς, *unus.* Sed αμος eſt mera terminatio. *Ern.*)
Οὐδαμόσε, nuſquam, nullatenus.
Οὐδαμȣ̃, *adv.* nuſquam, nullo loco.
Οὐδαμῶς, *adv.* nullo modo, minimè.
Οὖδας, τὸ, ſolum, pavimentum, humus, terra, Dat. ȣ̓δει ab inuſ. ȣ̃δος. Κάρη δ' εἰς ȣ̓δας ὁρᾶται, *Heſ. Op.* 532.
Οὐδὲ, *conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc ȣ̓δὲ γὰρ, neque enim; ȣ̓δέ γε, neque; ȣ̓δὲ εἷς, ȣ̓δ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; ȣ̓δὲ ἓν, nihil; ȣ̓δ' ἐγγὺς, multum abeſt; ȣ̓δ' ἂν ὁτιȣ̃ν γένοιτο, quidquid accidiſſet; ȣ̓δ' ἂν ὁτιȣ̃ν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; ȣ̓δὲ πολλȣ̃ δεῖ, ȣ̓δ' ὀλίγȣ δεῖ, multum abeſt. Οὐδὲ μὴν ȣ̓δὲ, *Il.* 10, 299. Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt, V. *Clark. ad loc.* ȣ̓δὲ μὴ, neque; ȣ̓δὲ μὴν, neque vero, nec tamen; ȣ̓δὲ μήποτε, neque umquam; ȣ̓δέ τι, neque; ȣ̓δέτι πω, nondum, necdum; ȣ̓δ' ὅπως, ἀλλ' ȣ̓δὲ, nullo modo, non dicam, ſed ne quidem, ȣ̓δ' ὥς, ne ſic quidem; ȣ̓δ' ἀρχὴν, neutiquam.
Οὐδεὶς, ȣ̓δεμία, ȣ̓δὲν, *Gen.* ȣ̓δενὸς, ȣ̓δεμίας, ȣ̓δενὸς, nullus. Hinc ȣ̓δὲν ἧττον, ȣ̓δὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; ȣ̓δὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; ȣ̓δὲν, idem quod ȣ̓, non; ȣ̓δὲν ὅτι ȣ̃ν, nihil quidquam.
Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab ȣ̓δείς.
Οὐδενία, ἡ, idem et ab eod.
Οὐδενόσωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullâ cuſtodiâ ſeu curâ dignus, non curandus. Ex ὤρα.
Οὐδέπη, *adv.* nullo modo, haudquaquam.
Οὐδήποτε, *adv.* numquam, neque umquam.
Οὐδέπω, *adv.* nec dum, nondum.
Οὐδεπώποτε, *adv.* numquam, nullo tempore.
Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter, ȣ̓δέτερον, ȣ̓δέτερα, neutrius generis. Ab ȣ̓δὲ, et ἕτερος.
Οὐδετέρως, *adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.
Οὐδετέρωσε, *adv.* neutrò, neutram in partem. Ab eod.
Οὐδήπω, *adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid; annon? *unde*, ȣ̓δήπȣθεν.
Οὐδοπωσȣ̃ν, *adv.* nullo modo.
ΟΥ̓ΔΟΣ, εος, τὸ, ſolum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inuſ. Dat. ȣ̓δει, in Nomin. dicitur ȣ̓δας.
Οὐδὸς, ȣ̃, ὁ, limen. Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μεγαν ȣ̓δὸν, *Heſ. Th.* 749. Ab ὁδὸς.
Οὐδοτιȣ̃ν, nihil quidquam; (2) *adv.* nequaquam, nullo modo.
ΟΥ̓ΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *propriè* belluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maximè fœcunda. Hinc
Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammoſus.
Οὐθεὶς, ἑνὸς, ὁ, nemo, nullus.
Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod ȣ̓δένεια.
Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter.
Οὐθὴν, *adv.* non equidem; (2) non.
Οὐκ, vide ȣ̓.
Οὐκέτι, *adv.* non ampliùs.
Οὐκὶ, *adv.* non. Ab ȣ̓κ.
Οὐκȣ̃ν, *adv.* non certè, nullo modo.
Οὐκȣ̃ν, *adv.* nonne; (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.
Οὖλα, *adv.* ſcitè commodum. Οὖλα δὲ Κύρητές, γὲ περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, *Callim. Hymn. in Jov.* 52.
Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, quâ hoſtiæ adſpergebantur. Ab ὅλος.
Οὐλαμηφόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agmen ſeu turmam habens. Ex ȣ̓λαμος, et φέρω.
Οὐλαμὸς, ȣ̃, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν ȣ̓λαμὸν φησι ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχέματι ταχθὲν, Plut.
Οὐλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. *Nic. Al.* 265. Ab ȣ̓λος.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœnè curatum; nota vulneris ſanati. Ab ȣ̃λος, *ſanus.*
Οὔλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, pernicioſus, *Heſ.* Ab ὄλλυμι.
Οὔλιος, ία, ιον, *Dim.* Ab ȣ̃λος.
Οὐλοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitialia et peſtifera vorans.
Οὐλοδέτης, ȣ, ὁ, merges. Ex ȣ̃λος, et δέω.
Οὐλόδετον, ȣ, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, crifpos habens capillos.
Οὐλόθυμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, noxio et exitiali animo præditus.
Οὐλοθυσία, ας, ἡ, facrificium perfectum.
Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, molas infpergo victimis. Ex ὐλαὶ, et θύω.
Οὐλοκάρηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui crifpos capillos habet. Ex κάρηνον.
Οὐλόκερως, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cornutus. Ex ὅλος, et κέρας,
Οὐλοκέφαλος, ον, crifpos capillos habens.
Οὐλοκικιννα, τὰ, cincinni. Telefilla, *ap. Poll.*
Οὐλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui integris membris eft. Ex ὅλος, pro ὅλος, et μέλος. Hinc
Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* ὀλομελίη, ης, ἡ, integra feu abfoluta natura, integritas.
Οὐλόμενος, η, ον, perniciofus, exitialis. Ab ὀλόμενος, a. 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.
ΟΥ'ΛΟΝ, ϐ, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. ὖλα. Οὐλοισιν ἐξήμελξας γάλα, *Æfch. Ch.* 881.
Οὖλον, acutè, ab ὖλος, *Il.* 17, 756.
Οὐλιὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, perniciofus, exitiofus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*
Οὖλος, ἡ, ον, integer, fanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) crifpus, contortos crines habens *Ion.* pro. ὅλος. Χλαινάων τ' ἀνερ[ι]οςκεπέων ὄλων τε ταπήτων, *Il.* 16, 22.
Οὖλος, exitialis; ab ὄλλυμι, *perdo.*
ΟΥ'ΛΟΣ, ϐ, ὁ, merges, manipulorum collectorum fafcis; (2) hymnus in Cererem.
Οὐλότης, ητος, ἡ, falubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma crifpa, crifpitudo. Ab ὖλος.
Οὐλοτριχέω, ῶ, crifpor, crifpam comam habeo. Ex ὖλος, et θρὶξ, *capillus.*
Οὐλοτριχώτερος, qui crifpioribus eft capillis; Comp. ab ὐλότριχος, propriè ὐλόθριξ.
Οὐλοφόνον, ϐ, τὸ, chamæleon niger, herba vifcum fundens. Ex ὅλος, et φόνος.
Οὐλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Hinc ὐλοφυὲς, maffa mollis. Ex ὖλος, et φυή.
Οὐλόφυλλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, crifpa folia habens.
Οὐλόχυτα, ων τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. *Gl. V.* hordeacea; *Il.* 1, 449. Ex ὐλαί, et χύω.
Οὐλόχυται, ῶν, αἱ, idem; (2) caniftra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iifd.
Οὐλόω, ad cicatricem perduco; ὐλϐσθαι, ad cicatricem perduci, *Ariftot.* Ab ὐλή.
Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A feq.
Οὔλυμπος, ϐ, ὁ, *poët.* pro Ὄλυμπος.
Οὔλω, benè valeo, fanus fum; occurrit hinc tantum ὖλε, imperat. benè tibi fit, fis felix. Οὖλε τε ϗ μέγα χαῖρε, *Od.* 24, 401.
Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab ὖλος, *merges.*
Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!
Οὐμενϐν, *adv.* non certè, non profectò; (2) non quidem; (3) verumtamen non.
Οὐμένπως, *adv.* nequaquam.
Οὐμέντοι, *adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc et ὐμέντοιγε, idem, et ὐμέντοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen. Οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ, attamen etiam.
Οὐμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus.*
ΟΥ'Ν, *conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis fubjunctum vacat.
Οὕνεκα, pro ϐ ἕνεκα, *cujus gratiâ.*
Οὕνεκεν, pro ϐ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia.*
Οὔνεσθε, 2. pl. præf. ind. med. *Ion.* pro ὄνεσθε, ab ὄνομαι, *vitupero*; *Il.* 24, 241.
Οὔνομα, *Ion.* pro ὄνομα.
Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω.
Οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν.
Οὐνόμαςος, ἡ, ὀν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.
Οὐξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.
ΟΥ'ΟΝ, ϐ, τὸ, forbum, genus fructûs, pl. ὖα, forba, *Ph.*
Οὗπερ, *adv.* ubi. Ex ϐ, et περ.
Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith. *Call. in Dian.* 204.
Οὐπιτρίπτος, qu. dic. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ἐπίτριπτος.
Οὔποθι, *adv.* nufquam.
Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro ὔποτε.
Οὔποτε, *adv.* haud unquam, nunquam.
Οὔπω, *adv.* nondum, necdum. Hinc ὐπώποτε, numquam.
Οὔπως, *adv.* nequaquam, nullo modo.
ΟΥΡΑ', ᾶς, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.
Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὖροὶ, *Il.* 23, 431. Ab ὄρος.
Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.
Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab
Οὐραγὸς, ϐ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex ὐρὰ, et ἄγω.
Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ ὐραῖον, ϐ, extrema pars offis facri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab ὐρά.
Οὐρακὸς, ὁ, media pars remi, *Poll.*
Οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinæ, per quem è renibus in veficam defluit; (2) matula. Ab ὖρον.
Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una è Mufis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab ὐρανός. Hinc
Οὐρανιάζειν, ludere τὴν ὐρανίαν, *Hef.*
Οὐρανίδης, ϐ, ὁ, cœleftis, cœlicola; cui cœleftis eft origo. Ab ὐρανός.
Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde ὐρανίζετο, *Hef.* ad cœlum pertingebat. Ab eod.
Οὐράνιος, ία, ιον, vel ὐράνιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœleftis; (2) fublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ ὐράνιοι, ων, dii cœleftes, cœlites. *Gl. V.* fuperi; et τὰ ὐράνια, ων, imbres; ὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.
Οὐρανίσκος, ϐ, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) fidus cœlefte, *Corona auftralis.* Ab eod.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœleftis. *Gl. V.* cœlicola.
Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii.
Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum fcandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.
Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum fcando. Ex iifd.
Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœli feu rerum cœleftium peritus.
Οὐρανόδεικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, à cœlo oftenfus. Ex. δείκνυμι.
Οὐρανοδρομέω, ῶ, curfu in cœlum tendo. Ab
Οὐρανοδρόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, curfu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δέδρομα.
Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœleftis. Ab ὐρανός.
Οὐρανόθεν, *adv.* cœlitùs, è cœlo. Ab eod.
Οὐρανόθι πρὸ, *adv.* ante cœlum, i. e. in aëre, ab eod. (potius porro, procul, in ultiffimis et remotiffimis cœli partibus.)
Οὐρανοθεσία, ἡ, pofitus, fitus fignorum in cœlo. *Sch. Arat.* A θέσις.
Οὐρανοκάτοικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœlicola, *Gl. V.*
Οὐρανολέσχης, ϐ, ὁ, de cœlo et rebus cœleftibus garriens. Ex λέσχη.
Οὐρανομήκης, έος, ὁ ϗ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum fe extendens; altiffimus, ampliffimus. Ex μῆκος.
Οὐρανόνικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.
Οὐρανόπαις, δὸς, cœligena.
Οὐρανοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è cœlo delapfus. Ex πίπτω.
Οὐρανόπλαγκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui fub cœlo vagatur.
Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœleftis.
Οὐρανοπολίτης, ϐ, ὁ, cœli civis.
Οὐρανόπτης, ϐ, ὁ, cœli fpectator. Ex ὀπτόμαι.
Οὐρανόροφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare eft. Ex ὄροφος.
ΟΥΡΑΝΟ'Σ, ϐ, ὁ, cœlum, Deus connectendi omnia vim habens fecundum Orphicos; (2) palatum. Εἰς τὸν τϐ ςόματος ὐρανὸν, *Ariftot.* Perfis ὐρανοὶ, tabernacula regia à figurâ. *Hef.*
Οὐρανόσε, *adv.* in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) pifcis quidam.
Οὐρανϐχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.
Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ad cœlum ufque refplendens, cujus fplendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verfor.
Οὐρανοφοίτης, ϐ, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iifdem.
Οὐρανοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœlum ferens feu deducens. *Gl. V.* Ex φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœleftia fapiens; (2) pius, religiofus. Ex φρήν.
Οὐρανοφύτευτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cui cœleftis origo eft. Ex φυτεύω.
Οὐρανόφυτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex φύω.
Οὐρανοχρώματος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ὐρανὸς, et χρῶμα.
Οὖραξ, avis quædam, *Ariftot. Hift. An.* 6, 1. quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc
Οὐράνωσις, ἡ, relatio in Deos.
Οὐραχὸς, ϐ, ὁ, meatus urinæ in fœtu. Al. ὐραγός.
Οὐρεὰ, acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος.
Οὔρειος, montanus, *Ion.* pro ὄρειος.
Οὔρεος, gen. fing. *Ion.* pro ὄρεος.
Οὐρεσιφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. ὐρεσιφοιτάσι νύμφαις, *in Epigr.* Ex φοιτάω.
Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. A τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ϐ, ὁ, montivagus. A φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ἡ, fœm.
Οὐρεὺς, ῆος, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, paff. ὐρεῖται, cum urinâ excernitur; ὐρησόμενος, fut. part. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ προβάδην ὐρήσῃς, *Hef.* Ἔργ. 727. Ab ὖρον.
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro ὐρά.
Οὐρῇ, dat. fing. *Ion.* pro ὐρᾷ.
Οὐρηᾶς, acc. pl. *Ion.* pro ὐρέας, ab ὐρεύς.
Οὐρηδόχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit. Ex ὖρον, et δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἔξω τῶν ὑςερῶν δίοδος τῷ σπέρματι τϐ ἄῤῥενος, *Ariftot. Hift. An.* 1, 14. Ab ὖρον.
Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab ὐρέω.
Οὐρὴν, acc. fing. *Ion.* pro ὐράν.
Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinalis. Ab ὖρον.
Οὐρησείω, micturio, *Gl. V.* Ab ὐρέω.
Οὐρήσῃς, 2. fing. a. 2. conj. act. v. ὐρέω. Unde
Οὔρησις, εως, ἡ, mictio.
Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fiftula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio. Ab eod.
Οὐρητρὶς, ίδος, matella, *Gl. V.*
Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, urinam ciens; reddens. Ab ὐρέω.
Οὐρία, ας, ἡ, profperitas venti, *Gl. V.* Ab ὖρος.
Οὐρία, ας, ἡ, avis ex anatum genere. Ab ὔριος.
Οὖρια, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅρια.
Οὐρίαχος, ϐ, ὁ, ferrum, quo ima haftilis pars crucis in modum præfixa eft. Εἰς δὲ ςρέψας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν ὐρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. *Appian.* Ab ὐρά.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento fecundo proveho, fecundo. Ab ὖρος.
Οὐριθρεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος, *mons*, et τρέφω.
Οὔρινος, ut ὔρινον ὠὸν, ovum ventofum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀεὶ ὐρινόν ἐςι. *Ariftot.* Ab ὖρος.
Οὐριοδρομέω, fecundo vento curro. Τίς δ' ὁδε Καδμείων μαςὴρ ὐριοδρόμων, *Eur. B.* 984. Ab
Οὐριοδρόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, vento fecundo currens. Ex ὔριος, et τρέχω.
Οὔριον ὠὸν, ovum irritum, ut ὔρινον. Ab
Οὔριος, ία, ιον, vel ὔριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui vento fecundo proficifcitur, qui vento fecundo fit; (2) fecundus, profper; ut ὔριος πλϐς, profpera, fecunda navigatio; ὔριος ἄνεμος, fecundus ventus, *Gl. V.* Ab ὖρος.
Οὐριοςάτης, ϐ, ὁ, feliciffimus. Ex ὔριος, et ἵςημι.
Οὐριόω, ῶ, fecundo vento utor. Ab ὖρος.
Οὐρίσμα,

Οὔρισμα, *Ion.* pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδοχεῖον, et ὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, *Gl. V.* urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, et δέχομαι, Unde
Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.
Οὐροδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui urinam recipit.
ΟΥΡΟΝ, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, *Od.* I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.
Οὖρον, ου, τὸ, terminus, Ab ὅρος.
Οὐροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον. Τὰ πτερὰ οὐρὰν μὲν οὐκ ἔχει οὐροπύγιον δέ. *Aristot.*
ΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ventus secundus; prosper ventus, *Gl. V.* metaph. prospera fortuna.
Οὖρος, lotium, urina, *Gl. V.*
Οὖρος, ὁ, custos, inspector. Ab ὁρᾶν.
Οὖρος, εος, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, serum lactis, cruor; pro ὀρός.
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον, *Hom. Il.* 2, 153.
Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ, et τέμνω.
Οὐρόω, idem esse videtur, quod οὐρίζω; ab illo occurrit κατουρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycœi et delatores principum; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab αὔας.
Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro οἶσα.
Οὖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi εἰμί.
Οὔσῃ, dat. sing part. ejusdem.
Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. *Ph.* (2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, *Gl. V.* Alicubi etiam pro συνουσία, consuetudine et concubitu. Ab οὖσα, particip. f. g. ab εἰμί.
Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex οὐσία, et ἀρχή.
Οὐσίδιον, ου, τὸ, qu. dic. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.
Οὐσιοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, quod substantiam efficit, seu constituit. Ex οὐσία, et ποιέω.
Οὐσιόω, ῶ, essentiam do, facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; et *in Pass.* essentiam accipio. Ab οὐσία.
Οὐσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, habens essentiam, seu substantiam.
Οὐσιωδῶς, *adv.* quà essentiam, seu substantiam.
Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio. Ex ὄνομα.
Οὐσίωσις, εως, ἡ, qu. dic. effectio, seu productio substantiæ. Ab οὐσιόω.
Οὖτα, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro οὔτασε, ab
Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; οὐτασμένος, perfect. vulneratus; οὔτασαι, 3. sing. perf. ind. vulneratus est. Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὔτασ' ἐπικρατέως, *Hesiod.* Ἀσπ. 461.
Οὐτάμεν, perf. inf. act. *Ion.* pro οὐτάναι, ab οὔτημι pro οὐτάω.
Οὐτάμεναι, ferire, vulnerare; quasi ab οὔτημι, ab οὐτάω.
Οὐτάμενος, pro οὐτασμένος, præs. part. pass. Ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' Οὐταμένην ὠτειλὴν, *Il.* 17, 86. i. e. per cominùs inflictum vulnus; nam οὐτάζειν est cominùs vulnerare, et βαλεῖν eminùs.
Οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind act. v. οὐτάζω.
Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab οὐτάω. Τὸν δ' Αἴας οὔτασκε, *Il.* 15, 745.
ΟΥΤΑ'Ω, ῶ, vulnero, percutio; a. 1. οὔτησε, vulneravit; οὖταε, imperat. οὐτηθεὶς, a. 1. pass. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, *Il.* 4, 469. κατ' ἀσπίδα, *ib.* 11, 434. κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Od.* 19, 452.
Οὔτε, *conj.* nec, neque.
Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτήσασκε, *Il.* 22, 375. *Ion.* pro οὔτησε.
Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.
Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab οὐτάω.
Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro οὐτιδανοῖς, ab
Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. *Gl. V.* οὐτιδανοὶ, nebulones. Ex οὐ, et τὶς, τινὸς, per Epenth. syllabæ δα. *Il.* 1, 231. (sed δανος est terminatio. *Ern.*)
Οὔτινα, *nullum*, acc. sing. c. g. ab οὔτις.
Οὔτινος, *cujuscumque*, gen. sing. ab ὅςτις.
Οὔτιπω, *adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.
Οὔτιπω, *adv.* an nondum; (2) nondum.
Οὔτις, ινος, ὁ καὶ ἡ, nemo, nullus.
Οὔτοι, *adv.* non, neque, nequaquam; Et οὔτοιγε, idem.
ΟΥ'ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὦ, οὗτος, et simpliciter οὗτος, heus tu! Hinc et οὑτοσί, hic, *Atticè.*
Οὕτω, *sequente Consonâ*, et οὕτως, *sequente vocali*, *adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, *Ph.* (2) *respondet etiam. Lat.* sic, *pro* temerè, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, οὕτως ἂν, ita demum, *Ph.* οὕτως ἄρα, itane, siccine, *Gl. V.* οὑτωσί, siccine, *Gl. V.* sic, ita, *Alt.*
Οὐχ, vide supra οὐ. Hinc
Οὐχὶ, *adv.* non; (2) nonne, annon?
Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις.
Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, *Eust.* Ab ὀφείλω. (Dim. ab ὄφειλος.)
Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc
Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.
Ὀφειλόντως, *adv.* debito modo, decenter.
ΟΦΕΙ'ΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, et ὄφελον, debebam, debuissem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum, *Ph.* Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, *Soph. A.* 337. Καὶ θοί τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, *id. Phil.* 1411. Κάργύριον ὤφείλησας, ὥσπερ νῷ ποτε, *Aristoph. Av.* 115.
Ὄφελλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion. Poët.* et cum ν pro ὤφελε. Ab
ΟΦΕ'ΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, prosum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει, *Hesiod.* Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν, *Il.* 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, *ib.* 20. 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, *ib.* 19, 200. Ἔνθα χρεῖος μοὶ ὀφέλλεται, *Od.* 3, 367.
Ὀφέλλωσιν, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.
Ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commodè vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος εἶης ἡμῖν; ad quid utilis? quid profis? ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in quocunque genere præstantissimum. *Ern.* Ab ὀφέλλω.
Ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὠφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνη. *Callim. Hymn. in Apoll.* 94.
Ὀφελτρεύω, f. σω, orno, verro. Ab
Ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.
Ὄφεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.
Ὀφεωςαφύλη, ης, ἡ, uva anguina; sic à quibusdam appellari capparin tradit Plinius.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.
Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatum vocat. A præc.
Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio; (2) invideo; (3) cupio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.
Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim.
Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.
Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad oculos pertinens. *Gl. V.* ocularius. Ab ὀφθαλμός.
Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.
Ὀφθαλμοβόρος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, oculos appetens, Μάλιςά ἐςιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, *Aristot. Hist. An.* 9, 18. Ex βορά.
Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens præsente hero. Ab
Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum et diligentem præstat, oculisque adeo ejus quasi servit.
Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, corycæi regum ut ὦτα.
Ὀφθαλμόσοφος, οῦ, ὁ καὶ ἡ, oculis medendi peritus.
Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui oculi lacrymis madent; (2) ex oculis manans, Rob. Ex τέγγομαι.
Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.
Ὀφθαλμοφανῶς, *adv.* manifestè, perspicuè, more eorum, quæ oculis cernuntur.
Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.
Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.
Ὀφθεὶς, *visus*, a. 1. part. pass. v. ὄπτομαι.
Ὀφθῆναι, *visum esse*, aor. 1. inf. pass.
Ὀφθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.
Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, seu parvus serpens, seu anguis. Dim. ab ὄφις.
Ὀφιοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, serpentis percussor. Ex βάλλω.
Ὀφιοβόρος, ὁ, ἡ, angues devorans. Ex βορά.
Ὀφιογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serpente genitus seu natus, serpentigena, anguigena. Ex γείνομαι.
Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à serpente morsus. Ex δάκνω.
Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις, et εἶδος.
Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer, fœm. ὀφιόεσσα, ὀφιοῦσσα, insulæ nomen ab abundantiâ serpentum. Ab ὄφις.
Ὀφιοκτένη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex κτείνω.
Ὀφιοκτόνος, serpentum interfector. Ex iisd.
Ὀφιομάχης, et ὀφιομάχος, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.
Ὀφίνεος, εα, *Ion.* εη, εον, anguineus, serpentinus. Ab ὄφις.
Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
Ὀφιόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum.
Ὀφιοσάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.
Ὀφίουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, serpentis caudam habens. Ex οὐρά.
Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex ἔχω.
Ὀφιοφάγος, ὁ καὶ ἡ, qui serpentibus vescitur.
ΟΦΙΣ, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber; (2) sideris nomen; (3) ornamentum brachii.
Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.
Ὀφιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
Ὀφλάνω, debeo, *Hes.* Ab ὄφλω.
Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro ὀφελεῖν.
Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.
Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Sync.* pro ὀφειλήσω.
Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, *Gl. V.*
Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείςην ζημίαν ὀφλισκάνει, *Eur. med.* 581. μωρίαν, *ibid.* 1230. τινὰ ἀνομίαν, *id. Ion.* 444. Ab ὄφλω.
Ὀφλίσκω, idem et ab eod.
Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum, f. ὀφλήσω (tanquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὄφλειν, derideri, *Eur. Med.* 1050. Ἐγὼ ἂν γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐηθείᾳ; *Lucian.* ζημίαν, *Dem.* τὰ χρήματα, *id.* Ab ὀφείλω.

ΟΦΡΑ, ut, quo; (2) donec, usque dum, quamdiu; (3) interea dum.
Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, supercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc
Ὀφρυάζω, superciliis nuto; (2) grandi supercilio tumeo.
Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Ex ἀνασπάω.
Ὀφρυάω, ῶ, sum superciliosus; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos. Ab ὀφρύς. Unde
Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, superciliosus; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos; (3) in superciliis montium situs, excelsus.
Ὀφρυόομαι, οῦμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc p. part. ὠφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirta supercilia habens. Ex σκιά.
ΟΦΡΥΣ, ύος, ἡ, supercilium; (2) fastus, superbia; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. *Ph.* ὀφρυεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀπτοιοῦμεν δεινα, *Aristoph. Nub.* 582. Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης. *Il.* 20, 151.
Ὄχα, præ cæteris, præcipuè. Ab ἔχω.
Ὀχάνη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod. Unde
Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, *Gl. V.* ansa clypei.
Ὀχεία, ας, ἡ, coitus; admissio, admissura, *Gl. Vet.* Ab ὀχεύω.
Ὀχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχεῖος.
Ὀχεῖον, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius. *Aristot.* Ab ὀχεύω.
Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, ab ὀχέω.
Ὄχεσφιν, dat. pl. per *Paragog. Poët.* pro ὄχεσι, ab ὄχος.
Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab
Ὀχεταγωγὸς, ὁ καὶ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς, et ἄγω.
Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum à fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (1) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν, addere; *Plato.* Ab ὀχετός.
Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.
Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
Ὀχετηγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, rivos ducens. *Il.* 21, 257. Ὀχετηγὸς ἑορτῆς, deductor, *Nonn.* Ex ὀχετὸς, et ἄγω.
Ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.
Ὄχετλον, ου, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex. Ab ὄχος.
ΟΧΕΤΟΣ, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
Ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; *Aristot. Hist. An.* 6, 23. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis seu pessulus; (3) lorum galeæ; (4) scrotum. Ab ἔχω.
Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab eod.
Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui fœminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis.
Ὀχευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod præc. (2)
ΟΧΕΥΩ, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coëo, ineo, subagito; (3) dicitur et universè de libidine, ὀχεύομαι, ineor, subigor.
Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, sustineo, suffero; ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor. *Il.* 17, 77. *P.* Ab ὄχος.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Ab ἔχω.
Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. *Ph.* ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc
Ὀχηματικὸς, ἡ, ὸν, vehicularis, vectorius.
Ὀχημάτον, ου, τὸ, rheda, *Gl. V.*
Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura, *Gl. Vet.* vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.
ΟΧΘΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες, *Il.* 1, 570. Ab ὄχθος.
ΟΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc
Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivosus.
Ὀχθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro. ὀχθήσας.
Ὄχθησιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν pro ὄχθαις.
Ὄχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde
Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravatè fero.
Ὄχθοιβος, vel ὄχθοιϐος, ου, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris. Ab
Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.
Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, *Ph.* custos ripæ.
Ὀχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, riposus, clivosus; (2) verrucosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.
Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator. *Gl. V.* Ex
Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res novas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo; (2) populum in potestate habeo; (3) circulos facio.
Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.
Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, *Gl. V.* cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex
Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui popularem turbam concitat. *Ph.* popularis, item circulator.
Ὀχλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro ὀχλοῦνται, ab ὀχλέω.
Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis; pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, *Hes.* Ab
ΟΧΛΕΥΩ, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι Ὀχλεῦνται, *Il.* 21, 261.
Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, *Gl. V.* inquieto, vexo, molesto, pass. ὀχλοῦμαι, inquietor, part. pass. a. 1. ὀχληθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, *Ph.* ὀχληθέντες, pulsati, *Ph.* Ὁδός οὐ πολὺ ὀχλεῖται, *Cebes.* Ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, *Luc.* 6, 18. Ab ὄχλος.
Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab
Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.
Ὀχληρῶς, molestè, *Ph.*
Ὄχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio turbæ, *Ph.* Ab ὀχλέω.
Ὀχλίζω, moveo, vecte impello et protrudo. Τόνδ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν, *Il.* 12, 488. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὀχλος, *Ern.*)
Ὀχλικὸς, ἡ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, molestus. Ab ὄχλος.
Ὀχλοκοπέω, sum popularis, populum concito.
Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas; (2) turbæ popularis concitatio. Ab
Ὀχλοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, *Ph.* Ex ὄχλος, et κόπτω.
Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba, A κρᾶσις.
Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, à turbâ populari seu plebe regor.
Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, et κράτος.
Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, plebeia fundens convicia
Ὀχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.
Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, *Act.* 17, 5.
ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia, perturbatio.
Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, populum delectans. A τέρπω.
Ὀχλοχαρὴς, ές, turbis popularibus gaudens, popularis. A χαίρω.
Ὀχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.
Ὄχμα, ατος, τό, retinaculum. Ab ἔχω.
Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, *de equo*, fræno, vel sub jugum mitto. Πατρὸς παλαιοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας, *Lycurg.* 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, *id.* 625. ἵππους, *Eur. El.* 825. Ab ὄχμα.
Ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω, *Ern.*
Ὄχνη, ης, ἡ, pirum silvestre, *Gl. V.* pyrus.
Ὀχοῖσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.
Ὀχὸς, ἡ, ὸν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω, vide ὄχα.
ΟΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum; etiam fluxus aquæ, *Suid.* Ab eod.
Ὀχυροποιέομαι, firmum facio, munio.
Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitissimus, *Ph.* Ab ἐχυρός. Hinc
Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.
Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) muniri. p. part. ὀχυρωμένος, ὠχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, *Gl. V.* Βαλόμενος χάρακα, καὶ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, *Diod.* Ab eod. Hinc
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium. Hinc
Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dim.
Ὀχυρῶς, *adv.* tutò, firmè. Ab ὀχυρός.
Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.
ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; sed tum derivatur ab ὄπτομαι, *video.*
Ὀψαίτερον, serius; ab ὀψὲ, quod vide. *Aristoph.*
Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui serò metit, vespertinus messor, *R. Suicer.* Ex ὀψὲ, et ἀμάω.
Ὀψαιθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serò florens, tardè florens, Ex ὀψὲ, et ἄνθος.
Ὄψανον, ου, τὸ, facies, visus, vultus, *Æsch. Ch.* 532. (2) vox, *Hes.* Ab ὄψ.
Ὀψάομαι, ῶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.
Ὀψάριον, ου, τὸ, opsonium; (2) pisciculus, Dim. ab ὄψον.
Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui serò arat, serus arator. Οὕτω καὶ ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, *Hesiod. Op.* 488. Ex ὀψὲ, et ἀρόω.
Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio et instructio opsoniorum; (2) ars condiendi et apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.
Ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod. Hinc
Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opsonia condit; (2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars culinaria.
Ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio et apparo. Ex ὄψον, et ἀρτύω.
ΟΨΕ, *adv.* serò, longo post tempore; (2) vesperi, extremâ parte; (3) post, de re *Præt.*
Ὄψει, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.
Ὀψείω, videre cupio; (2) desidero. Ab ὄπτομαι.
Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.
Ὀψέω, ῶ, tardus sum; *V. Lex.* Ab ὀψὲ.
Ὄψῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.
Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur. Ab ὀψέω.
Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.
Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, *Gl. V.* Ex ὀψὲ, et ἡμέρα.
Ὀψία, ας, ἡ, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.
Ὀψιαίτατα, *adv.* tardissimè. Ab ὀψὲ.
Ὀψιαίτατος, tardissimus. Ab eod.
Ὀψιαίτερον, *adv.* tardiùs, seriùs.
Ὀψιαίτερος, έρα, έρον, serior. Ab ὀψία.
Ὀψιανθέω, ῶ, tardè floreo. Ab
Ὀψιανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serò florens. Ex ὀψὲ, et ἀνθέω.
Ὀψιβλαστέω, ῶ, serò germino. Ab
Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serò germinans. Ex ὀψὲ, et βλαστάνω.
Ὀψίβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, seræ nuptiæ. Ab Ὀψίγαμος,

Ὀψίγαμος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò uxorem duxit.
Ὀψιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò genitus, tardè natus. A γίνομαι.
Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, *Gl. V.* Ab
Ὀψίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerò genitus; poſthumus, *Gl. V.* Ex ὀψὲ, et γίνομαι.
Ὀψιέςερος, ſerior. Ab ὀψὲ.
Ὀψίζω, f. ίσω, ſerò, ſub veſperam aliquid facio, *Xen.* Ab eod.
Ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, ſerotinos fructus gigno, fructus mei ſerotini ſunt:
Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructûs editio. Ab
Ὀψίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſerò fructus ferens.
Ὀψικέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerò viam carpens, qui ſerò iter facit, ſerò veniens.
Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus, ſeu veſpertinus.
Ὀψίκοιτος, ον, ſerò dormiens. A κοίτη.
Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio:
Ὀψιμαθέω, ῶ. fut. ήσω, ſerò diſco, ætate jam provectiori ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ ϗ πόῤῥω πε τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, *Luc.*
Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθέα, ab
Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò didicit ſeu diſcere cœpit, ſerò doctus. Ex ὀψὲ, et μανθάνω, *diſco.*
Ὀψίμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerò moriens et lentè.
Ὄψιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerus, ſerotinus, tardus. Ab ὀψὲ.
Ὀψίμως, ſerò, *Gl. V.*
Ὀψίνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerò ſapiens.
Ὀψινὸς, ἡ, ὸν, ſerotinus, *Gl. V.* Ab ὀψὲ.
Ὄψιος, ία, ιον, idem. Ab eod.
Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. A præc.
Ὀψίπλȣτος, ὁ ϗ ἡ, ſero dives factus.
Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, adſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι.
Ὀψισμὸς, ȣ̃, ὁ, tarditas, ſerus adventus. Ab ὀψίζω.
Ὀψισπορέω, ῶ, ſerò ſementum facio. Ab
Ὀψίσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſerò ſeu tardè ſeritur; (2) ſerò ſerendus. A σπείρω.
Ὀψιτέλεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſero perficiendus, *Nonn.* Ex τελέομαι.
Ὀψίτερον, *adv.* tardiùs. Ab ὄψιος.
Ὀψίτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerò putatus; (2) qui ſerò putari ſolet. Ex ὀψὲ, et τέμνω.
Ὀψιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerò apparens. Ex φαίνομαι.
Ὀψοδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.
Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, et δέομαι, *egeo.*
Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab
Ὀψολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu diſſerit. Ex ὄψον, et λόγος.
Ὀψομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano opſoniorum et imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, et μαίνομαι.
ΟΨΟΝ, ȣ, τὸ, propriè piſcis; (2) edulium omne, quod unà cum pane comedimus; *Gl. V.* ὄψον, pulpamentum.
Ὀψονομεῖν, pro ὀψωνεῖν, *Poll.* Ab
Ὀψονόμος, ȣ, ὁ, unde ὀψονόμοι, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat, et opſonio cuique certum pretium ſtatuebat. Ex ὄψον, et νέμω.
Ὄψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὄπτομαι.
Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.
Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria.
Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat; popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.
Ὀψοποιία, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
Ὀψοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.
Ὀψοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, opſonia apparans, conditor. Ex ὄψον, et ποιέω.

Ὀψοπόνος, ȣ, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.
Ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus, in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, *Gl. V.* popina. Ab
Ὀψοπώλης, ȣ, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, *Gl. V.* Hinc
Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.
Ὀψοπώλιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab eod.
ὌΨΟΣ, ἡ, ὸν, improbus, flagitioſus, *Heſ.*
Ὀψοφαγέω, ῶ, opſonia comedo, popinalibus deliciis, et præſertim piſcibus delector. Οὐδ' (ἐξῆν) ὀψοφαγεῖν, ȣ̓δὲ κιχλίζειν, *Ariſtoph. Nub.* 979. Ab ὀψοφάγος.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio vehemens; (2) piſcium delicatorum aviditas; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.
Ὀψοφαγίςατος, ȣ, ὁ, avidiſſimus opſoniorum.
Ὀψοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidiùs devorat, *Ph.* guloſus.
Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor et cupediarum.
Ὀψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.
Ὀψωνέω, opſonia coëmo, opſonor. Ab
Ὀψώνης, ȣ, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, et ὠνέομαι, *emo.*
Ὀψωνητικὸς, ἡ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψωνέω.
Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνης.
Ὀψωνιάζω, fut. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐξ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένȣς χρημάτων, *D. Hal.* Ab ὀψώνιον. Hinc
Ὀψωνιασμὸς, ȣ̃, ὁ, annona, ſtipendium.
Ὀψώνιον, ίȣ, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, *Ph.* autoramentum, *Gl. V.* ſalarium, *Ph.* diarium, *Gl. V.* Ab ὀψώνης.

Π.

Π, Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hæbræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta*, et cum lineolâ infernè appoſitâ π, *octoginta millia.*
Πᾶ, *Dor.* pro πῆ, quà; quem in locum.
Παγὰν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro πηγὴν.
Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς.
Παγγέλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò ridiculus.
Παγγενέτης, ȣ, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Μȣ́νȣ παγγενέταο Θεȣ̃ μαςεύετε τιμὴν, *Nonn.*
Παγγενέτωρ, ὁ, idem.
Παγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex πᾶν, et γένος. Unde
Παγγενεῖ, *adv.* cum toto genere.
Πάγγεος, ον, pro πάγγειος, vel πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.
Παγγέωργος, ον, communis aggricola.
Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, et γλῶσσα.
Πάγγυμνος, ον, planè nudus.
Παγγυναικὶ, *adv.* cum omnibus uxoribus.
Παγγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab omni parte augulos habens. A γωνία.
Παγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πήγνυμι.
Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.
Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, *R.* Ξὺν γὰρ τῷ λείῳ, ϗ τὸ παγερὸν ἔσχει, ſimul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Aret.* A πάγος. Unde
Παγετὸς, ȣ̃, ὁ, glacies, gelu, ſtiria, pruina, *Gl. V.* Παγετώτερον αἷμα, *Aret.*

Παγετώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A præc.
Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πήγνυμι.
Πάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, *Il.* 4, 185.
Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, *Matt.* 22, 15. A παγίς.
Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A πήγνυμι.
Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A præc.
Παγιόω, ῶ, firmum et fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde παγιωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; παγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.
Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, *Gl. V.* A πάγη.
Παγίως, *adv.* firmiter, conſtanter.
Παγιώτερον, firmiùs, *adv.* A πάγιος.
Παγκαίνιςος, ὁ ϗ ἡ, ſemper recens, *Æſch. Ag.* 969. A καινίζω.
Πάγκακος, ὁ ϗ ἡ, omninò malus, peſſimus.
Παγκάκως, *adv.* omnimodè malè, peſſimè.
Παγκάκȣργος, ὁ, valdè calidus, maleficus.
Παγκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulcherrimus, *R.* A κάλλος.
Πάγκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.
Παγκάλως, *adv.* perpulchrè, optimè; (2) honeſtiſſimè.
Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A
Παγκάρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπὸς.
Πάγκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Παγκατάρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus deteſtabilis, *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 595.
Παγκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, occultus. A κεύθω.
Πάγκλαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.
Πάγκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A
Πάγκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, heres ex aſſe.
Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.
Πάγκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' ȣ̓͂τοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνȣ λίμνας πάτερ' ἀνςήσεις ȣ̓͂τε γόοισιν ȣ̓͂τε λιταῖς, *Soph. El.* 138.
Παγκοίρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium dominus.
Παγκοίτης, ȣ, ὁ, qui omnes ſepelit et ſopit, epith. orci. Ex πᾶν, et κοίτη.
Παγκόνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo pulvere adſperſus; laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, *R.* Ex κόνις.
Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.
Παγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens. A κρατέω.
Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κρατέω, *teneo.*
Παγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor, *Syneſ.* A παγκράτιον. Hinc
Παγκρατιαςὴς, ȣ̃, ὁ, peritus certandi pancratio, *Ph.* pugil, quinquertio. Hinc
Παγκρατιαςικὸς, ἡ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens.
Παγκρατικῶς, *adv.* more pancratiaſtarum, pancratiaſticè.
Παγκράτιον, ȣ, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans partibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, et luctâ. Ex πᾶν, et κρατέω, *ſupero.*
Πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατὴς, *Ariſtoph.*
Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones firmans.
Παγκρότως, *adv.* A κρότος, *Æſch. S.* 731, cum magno ſtrepitu.
Πάγκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò occultus. A κρύπτω.
Παγκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia poſſidet. A κτάομαι.
Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. Ex πάγος, et πλήσσω.

Πάγος, ȣ, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (2) concreta massa, sal. A πηγνύω.

Πάγȣρος, ȣ, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεες ἄντα παγȣ́ροις Γυῖα βαρύνονται, *Nic. Th.* 788. Ex πάγος, et ȣ̓ρέω.

Παγχάλεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Παγχὶ, *adv.* prorsùs. A πᾶν.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χόρτος.

Πάγχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis seu commodus.

Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus aureus.

Πάγχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πάγχυ, *adv.* prorsùs; omninò; *Poët.* pro πάνυ, *Hom.-Il.* 5, 24. A πᾶς.

Παγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacialis. A πάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro πηδάετε, à πηδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior et concitor; morbis animi adficior; item affectus commoveo, *Luc.* A πάθος, *adfectus.*

Πάθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. πάσχω, pro παθέω.

Πάθει, dat. sing. *contr.* pro πάθεϊ, à πάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ·

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυμὼν μακρὸς διδάσκει, ϗ τὸ γενναῖον, τρίτον, *Soph. Od. Col.* 7. A πάσχω, *patior.*

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, à πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est, seu patitur; (2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi. Ἡγεῖτο αὐτῷ γεγονέναι τὰ παθήματα διδάγματα, *Appian.*

Πάθησις, εως, ἡ, passio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus, *Ph.* qui pati potest, passioni obnoxius; vitiosus, morbosus; (2) adfectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.

Παθητικῶς, *adv.* passivè, passivâ voce; (2) cum animi motu, ad animos movendos aptè.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati potest, patibilis; morbosus, *Ph.* A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, signum, quod unà cum morbo invadit; quod propriè affectionis speciem significat. Ex πάθος, et γνώμων.

Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθȣ̃σα, à πάσχω.

Παθοκράτεια, ἡ, idem quod

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in passiones, *R.* Ex πάθος, et κράτος, *robur.*

Παθοκτόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans. A κτείνω.

Παθολογέω, de moribus expono.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ caussas morborum inquirit. A λόγος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, à πάσχω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, et ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur seu passus est; (2) clades, casus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, seu accidentia, quæ philosophis dicuntur; (6) mors violenta, *Herodot.* 1, 13. A πάσχω.

Παῖ, *puer*, voc. sing. à παῖς.

ΠΑΙΑ'Ν ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis et Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipse Apollo; (6) clamor, quo se milites ad congrediendum cum hoste hortantur. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, *Gl. V.* ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο ϗ ἐπαιάνισαν, *Xen.*

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, ȣ̃, ὁ, pæanis seu pæanum cantatio, *Ph.* vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. *R.* A παίγμων.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, jocosus, jocularibus dictis gaudens, (meliùs παιγνιήμων.)

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus; (2) illusio. A παίζω. Hinc

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocosus, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ȣ, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma ludicrum, lusus poëticus. A

Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lusorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *adv.* ludicrè, ludibundè.

Παιδαγωγεῖον, εία, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius; (2) cætus puerorum, seu servorum, *Ern.* A παιδαγωγός. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ, *Eurip. Bac.* 193, Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, instituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio, moderatio, gubernatio. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad pædagogum seu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum institutor; (2) puerorum custos et informator, *Gl. V.* pædagogus, pedissequus.

Παιδαρίδιον, ȣ, τὸ, puerulus, *Gl. V.* A

Παιδάριον, ȣ, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. *Gl. V.* pupus, Dim. à παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, *Longin.* 14.

Παιδαριωδῶς, *adv.* pueriliter.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio, disciplina; (2) ratio vitæ, sapienter et eleganter actæ. A παιδεύω.

Παίδειος, ȣ, ὁ, puerilis. A παῖς.

Παιδεραστέω, amator puerorum sum. A

Παιδεραστὴς, ȣ̃, ὁ, amator puerorum, *Gl. V.* puerarius, puellarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum.

Παιδεραστικὸς, ἡ, ὸν, ad masculos amores pertinens.

Παιδέρως Ζεὺς, per jocum Comicè quasi παιδεραστὴς, propter Ganymedem, *Poll.* Ab ἔρως.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, acanthus, et flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei, *Athen.* 13, *Eust.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. v. παιδεύω.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδεύω. Unde

Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatorius, castigandi vim habens. A παιδευτός.

Παιδευτικῶς, *adv.* more eorum, qui instituunt seu docent.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, instituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε, *Eur. Andr.* 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακὰ, *Soph. Phil.* 1349. Οὐδ' ἐν θεῷ δόμοισιν παιδεύεται, *Eurip. Ion.* 859. A παῖς.

Παιδήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro παίδειος.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut *Lat.* jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amasius propriè, reperitur tamen et de fœminis, sc. ἀγάλματα. A

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis, puellaris.

Παιδικῶς, *adv.* pueriliter, puerorum more.

Παιδιόθεν, *adv.* à puerili ætate, ab incunabulis; à pueritiâ, *Gl. V.* A παιδίον.

Παιδίον, ȣ, τὸ, puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola, Dim. à παῖς.

Παιδιοτροφία, idem quod παιδοτροφία.

Παιδισκάριον, ȣ, τὸ, pupus, *Gl. V. Menand.* A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, εία, τὸ, locus in quo sunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ȣ, ὁ, puerulus seu puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. à παῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lusui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.

Παῖδνος, ȣ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjectivè, puerilis, ut *in Epigr.* παιδνὰς χεῖρας.

Παιδοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδοβρὼς, ῶτος, ὁ, puerorum devorator.

Παιδόβρωτος, ον, idem. A βιβρώσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, *Ph.* puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γέγονα, à γίνομαι.

Παιδόθεν, à puero, à pueritiâ. A παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A

Παιδοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, et κομέω, *curo.*

Παιδοκτονέω, liberos interficio.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. A παῖς, et κτείνω.

Παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτηρ, idem quod

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, puerorum seu liberorum perditor. Ex παῖς, et ὀλλύω.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς, et λέγω, *seligo.*

Παιδολύμας, liberorum perditrix, *Æsch. Ch.* 603. Ex λύμη.

Παιδομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in pueritiâ didicit, oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum amore insanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor.

Παιδόμορος, ον, liberis perniciosus. A μόρος.

Παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ȣ, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ et educationi puerorum. Ex νέμω, *administro.*

Παιδοπίπης, ȣ, ὁ, puerorum corruptor, pædicator. Ex παῖς, et ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, et παιδοποιȣ̃μαι, liberos procreo, gigno, genero. Η παιδοποιεῖν ἐξ ἐμȣ̃ βȣλήσεται; *Eur. Herac.* 524. Hinc

Παιδοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, liberorum procreator.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio liberorum. A

Παιδοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. Ex ποιέω.

Παιδοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberis transitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, *in Epigr.* Ex πείρω, *transeo.*

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero seu procreo, gigno, genero. Ex σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, et τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβέω,

Παιδοτριβέω, pueros exerceo, instruo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς, *Plut.* A

Παιδοτρίβης, ȣ, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnasii magister; (2) præceptor, ductor, ludimagister. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρὶψ, ἶβος, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω, ῶ, pueros educo; (2) servos alo. Ὀυ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, *Appian.*

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότρωτος, ον, à liberis afflictus. A τιτρώσκω.

Παιδȣργέω, ῶ, liberos procreo. Χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειȣ̃ παιδȣργεῖ, *Eur. Ion.* 175. Ex παῖς, et ἔργον. Unde

Παιδȣργία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio; (2) puerorum occisio. A

Παιδοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædicator, cinædus; (2) puerorum perditor, occisor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ȣ, ὁ, puerorum amator; pædicator.

Παιδόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum cædes.

Παιδοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerorum seu liberorum interfector. Ex παῖς, et φόνος.

Παιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puerum vel pueros gestans. A φέρω.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς. Unde

Παιδῶν, gen. pl. *Dor.* pro παίδων.

Παίζω, *Dor.* παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, seu παίσω. Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται; *Eur. Her. fur.* 955. Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, *Theoc.* 18, 14.

Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. A παιήων.

Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, salutaris. A παιὼν.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; deorum medicus. Ab eod.

Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκτης, ȣ, ὁ, lusor. A παίζω.

Παικτικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, illusorius.

Παικτικῶς, illudendi causâ.

Παικτὸς, ἡ, ὸν, qui ludis meretur; (2) jocularis. A παίζω.

Παιπάλη, et παίπάλημα, fraus, impostura, *Suid. Sed vera Scriptura est* ἀπαιόλη, &c. *Ern.*

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta et salebrosa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuissima. *Metaph.* de versuto et astuto. A πάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem.

Παιπάλλω, quatio, concutio. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. Ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν, *Od.* 10, 148. *Hes. Th.* 86. A παίπαλα.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοέσσαις.

Παιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malitiosus, versipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer vel puella; (2) servus, minister; (3) filius.

Παῖς, ἶδος, acc. παῖν, *Poët.* pro παῖς.

Παίσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, à παίω, vel à παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, à παίω, vel παίζω.

Παῖσδα, acc. sing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδη, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro παίξη, à παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. παίζω, ludo; vel à παίω, percutio.

Παιςικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, *Athen.* A παίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illustro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παιφάσσȣσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 450. Ex φάος, *lux, visus.*

Παιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi παίζω.

ΠΑΙ'Ω, fut. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi et pro subagito; item raptim comedo. Occurrit et f. παιήσω, παιήσομεν, *Aristoph.* Ὃς μέγιςον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαςέρα, *Aristoph. Nub.* 543.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιὼν.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιὼν.

Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, medicus, ab eod.

Παιώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et παιώνιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ἶδος, ἡ, pecten, instrumentum musicum. A πηγνύω.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, *Dor.* pro πηκτὸς, compactus.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, coagmento, obsero, claudo. Ἡμεῖς δ᾽ ὅσ᾽ ἦν τετρημένα, ἐνεδύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν, *Aristoph. Vesp.* 128. A πακτὸς. Unde

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod solvi poterat, *Gl. V.* remulcus.

Πάκτωσις, εως, ὁ, coagmentatio. A πακτόω.

ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum massa.

Παλάθιον, Dim. à πάλαθον.

Παλαθὶς, ἶδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

Παλαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, massæ παλάθης formam habens. A παλάθη.

ΠΑ'ΛΑΙ, *adv.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; *dicitur et pro* ante, et quidem de brevi tempore.

Παλαιβλαςὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A βλαςάνω.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex πάλαι, et γείνομαι.

Παλαίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, *R. Pind. Olym.* 13. item παλαιγόνιος, *Ern.* (Sed παλαιγόνος, qui olim genuit. Ex iisd.

Παλαιετὴς, ὲς, vetus. Ab ἔτος.

Παλαίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longo tempore repositus et adservatus. Ex πάλαι, et τίθημι.

Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. A μήτηρ.

Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαύνα πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾶ, *Pind.*

Παλαιμονία, Portunalia, *Gl. V.* A

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus, *Gl. V.* Portunus.

Παλαιόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, priscus. Ex γέγονα.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero, aut scribo. Ex λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem quod μάγαδις.

Παλαιομάλωψ, veterator, *Ph.*

Παλαίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro παλαίȣσι, à παλαίω.

Παλαιόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοπράγμων, ὁ, longo usu tritus in aliquâ re.

Παλαιοράφος, veteramentarius, *Ph.* A ῥάπτω

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A πάλαι. Hinc

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

Παλαιοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæ dudum peperit, effœta, *Aret.* Ex τίκτω, pret. τέτοκα.

Παλαιότοκος, *ex iisd.* dudum natus, major natu.

Παλαιότροπος, ον, ad veterem morem factus.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiqua sapiens; (2) valdè prudens. Ex παλαιὸς, et φρὴν.

Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιȣ̃μαι, veterasco, vetus fio; πεπαλαιωμένος, inveteratus. A παλαιὸς.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum consilium, artificium. A παλαίω.

Παλαισμάτεσσι, *Poët.* pro παλαίσμασι.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.

Παλαιςαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, olim stillans, epith. veteris vini. A ςάζω.

Παλαιςέω, metior. A

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.

Παλαιςὴς, ȣ̃, ὁ, luctator, adversarius in luctâ; (2) idem quod παλαιςὴ. A παλαίω, vel παλαιςὴ. Unde

Παλαιςιαῖος, αία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine vel unius palmi.

Παλαιςικὸς, ἡ, ὸν, ad luctatores seu ad luctuationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιςὴς

Παλαίςρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.

Παλαιςρικὸς, ἡ, ὸν, ad luctatorem pertinens; (2) palæstricæ peritus. A παλαίςρα.

Παλαιςρικῶς, palæstricè.

Παλαιςρίτης, ȣ, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in luctâ. Ab eod.

Παλαιςροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæstræ.

Παλαίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olim dictus seu celebratus; (2) priscus, antiquus; *Od.* 9, 507. Ex πάλαι, et φάτος.

Παλαιφάτως, *adv.* secundum priscam famam.

Παλαίφοιβος, ὁ ϗ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.

Παλαίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor, *Æschyl. S. T.* 106. Ex πάλαι, et χθὼν.

Παλαίω, f. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν, *Eurip. Rhes.* 508. *Il.* 23, 621. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, *R.* A παλαιόω.

Παλαίωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παλάμαισι, dat. pl. *Poët.* pro παλάμαις.

Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, administro, efficio, gero; (2) struo, molior, machinor. A παλάμη.

Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, à

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manûs; (2) manus; (3) ars, via, ratio, quâ aliquid efficimus; *Il.* 1, 238. Hinc

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus, *Plut. in Alcib.* (2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies.

Παλαξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν.

Παλάσσετο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.

Παλάσσω, f. ξω, sortior; (2) inquino, fœdo, contamino. *Anglic.* To plash. πεπάλαχθε, sortimini, 2. pl. perf. pass. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ χαίτας Ἀυχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ. *Theoc.* 25, 225. Παλάσσετο δ᾽ αἵματι θώρηξ, *Il.* 5, 100. A πάλλω.

Παλευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω. Hinc

Παλεύτρια, ας, ἡ, illex.

ΠΑΛΕΥ'Ω, f. εύσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Τὰς περιςερὰς δ᾽ ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει, κἀπαναγκάζει παλεύειν, *Aristoph. Av.* 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. *Poll.* pro παιπάλη. Hinc

Παλημάτιον, ȣ, τὸ, sorbitio quædam, *Poll.*

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλήσαι, à verbo inusit. si non planè mendoso, παλέω, *luctor.*

Πάλι, pro πάλιν, *Poët.*

ΠΑΛΙ'Α, secundus nuptiarum dies, repotia, *R.*

Παλίβλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι, et βλαςάνω.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi secundus ortus, instauratio; (2) reditus ad vitam; (3) regeneratio; (4) baptismus. Ex γένεσις, *generatio.* Hinc

Παλιγγενέσιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad regenerationem pertinens. A

Παλιγγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, renafcens. Μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὥρη, *Nonn.*

Παλίγγλωσσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, diversâ utens linguâ; (2) contrarius, diverfus à priori fermo, quo ille fit irritus; unde irritus, *Ern.* malè ominans, *Pind. Iſthm.* 6. A γλῶσσα.

Παλίγγναμπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrorsùm curvus; (2) recurvus. A γνάμπτω.

Παλιγκάπηλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui à caupone emit et rurfum vendit, *Gl. V.* dardanarius.

Παλιγκινὴς, ὲς, retrò cedens, feu ruens. A κινέω.

Παλίγκλαςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.

Παλιγκοταίνω, rurfus malignus fio aut excandefco. A παλίγκοτος.

Παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offenfio, et excandefcentia iterata. A præc.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offenfio, fimultas. A

Παλίγκοτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui fimultatem cum aliquo gerit, infeftus, iracundus.

Παλιγκότως, *adv.* animo iracundo, iracundè.

Παλίγκτιςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, redivivus, *Gl. V.* A κτίζω.

Παλίγκυρτος, ὁ, naffa.

Παλιδερκὴς, ὲς, retrò fpectans, videns quæ à tergo funt. A δέρκομαι.

Παλικαμπὴς, ὲς, retrò cedens, ruens. A κάμπτω.

Παλιλλογέω, idem iterum dico, *Herod.*

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi fermonis iteratio. A

Παλίλλογος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rurfum numeratus, iterum collectus feu congeftus, *Il.* 1, 126. A λέγω, *dico, recenfeo, colligo.*

Παλίλλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, refolutus, refciffus.

Παλιμβάκχειος, ε, ὁ, palimbacchius, pes metricus, primâ et tertiâ longis, mediâ brevi.

Παλίμβαμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus, *R. Pind. Pyth.* 9. A βαίνω.

Παλίμβιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, redivivus.

Παλιμβλαςὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, iterum germinans.

Παλίμβλαςος, ὁ, ἡ, idem. A βλαςάνω.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconftantia, fluctuatio animi. A

Παλίμβολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconftans, mutabilis. Δολερὸς ᾗ παλίμβολος ἀνὴρ, *Plut.* Ex βάλλω, vel βολή.

Παλιμβελία, ας, ἡ, confilii mutatio, inconftantia, *R.* A βελή.

Παλίμβελος, ον, inconftans in confiliis.

Παλιμμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. A μῆκος.

Παλίμπαις, παιδος, ὁ, iterum puer; (2) repuerafcens fenex.

Παλιμπετὲς, *adv.* retrorsùm, iterùm. A

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, retro lapfus, retrogradus. A πίπτω.

Παλίμπηγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, iterum compactus. A πηγνύω.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, ficca pix, pix recocta.

Παλίμπλαγκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, errabundus. A

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retrò agitor, feu iterum oberro; παλιμπλαγθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, retrorsùm nexus feu plexus, *R.* πλέκομαι.

Παλίμπλυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, denuò lotus. A πλύνω.

Παλίμπλωτος, ον, iterum navigans.

Παλίμποινον, τὸ, remuneratio.

Παλιμπόρευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus. A πορεύομαι.

Παλιμπόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui iter repetit; (2) è contrario iter faciens, *R.* A πόρος.

Παλίμπες, ποδος, ὁ ᾗ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

Παλίμπρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui iterum venditus eft; (2) qui fæpiùs vendi fe finit; (3) qui priori hero relicto fubinde alii fe addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πιπράσκω.

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falfa et fimulata proditio.

Παλιμπροδότης, ε, ὁ, reciprocus feu rurfus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.

Παλίμπωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. A πωλέω.

Παλίμφημος, ὁ ᾗ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximiâ laude celebrandus. A φημί.

Παλίμφρων, ὁ, qui fententiam mutat. A φρὴν.

Παλιμφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, renatus; (2) renafcens; (3) redivivus. Πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ, *Nonn.* Ex φύω.

Παλίμψαιςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, iterum derafus, vel deradendo terfus. A ψαίω, (ufitatiùs.)

Παλίμψηςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. A ψάω.

Παλίμψυχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui refumpfit animam, redivivus. A ψυχή.

ΠΑ'ΛΙΝ, *adv.* iterum, rurfus, denuò, de integro; (2) vice versâ, è diverfo, è contrario, contra; retrò, feu retrorsùm; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis fcriptorum locis five dictis.*

Παλινάγγελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, nuntius, qui poftquam nuntiavit, quod juffus erat, ad eum redit, à quo miffus erat, internuntius.

Παλινάγρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui rurfus congregatur; (2) rurfus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' ἐ παλινάγρετος ἐςιν, *Hef.* 93. Ex ἀγείρω.

Παλιναίρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rursùm creatus, qui poft abrogatum magiftratum rursùm creatur magiftratus.

Παλιναυξὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, recrefcens, renafcens; *Nonn. P.* 3, 30. Ex ἀυξω.

Παλιναυτομόλος, ὁ ᾗ ἡ, qui ad eam partem, à quâ prius ad hoftes tranfierat, redit.

Παλινδικέω, inftauro litem:

Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, *Ph.* παλινδικίας, inftaurandæ litis. Παλινδικίαν διδὰς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, *Herod.* A

Παλίνδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui rurfus de rebus iifdem judicatur. Ex πάλιν, et δίκη.

Παλινδίνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο παλινδίνητον ἐγείρω, *Nonn.* Ex δινέομαι.

Παλινδινία, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλινδρομέω, curfu reciproco redeo. Ὧδε παλινδρομέεσι ἁι δυνάμεις, *Aret.*

Παλινδρομὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ ἀυτὰ παλινδρομέες, *Aret.*

Παλινδρομία, ας, ἡ, recurfus, curfus reciprocus.

Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Παλίνδρομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωία, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίνζωος, ε, ὁ ᾗ ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, fursùm fubfidentia humorum in fe redeuntium.

Παλινοδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδὸς.

Παλινόρμενος, ε, ὁ, qui greffu retrò concitato redit.

Παλινόρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

Παλίνορος, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

Παλίνορσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus, refiliens, rurfus concitatus, *Ph.* reciprocus. Παλίνορσος ἀπέςη, *Il.* 3, 33. Ex iifd.

Παλινοςέω, ῶ, iterum redeo, redeo, revertor.

Παλινόςιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, iterum rediturus.

Παλίνοςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui redit feu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινερὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui iterum meiit, iterum feu bis mingens. Ex ἔρον, *urina.*

Παλινπροδοσία, ας, ἡ, vide παλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retrò ruens, *Suicer.*

Παλίνσκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, umbrofus, opacus, tenebricofus. Ex σκιά.

Παλινςομέω, ῶ, contrarium dico feu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex ςόμα.

Παλίνςρεπτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrò vertens. Ex ςρέφω, *verto.*

Παλινςρόβητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus, *Suicer.*

Παλίντιτος, ὁ, ἡ, qui rependitur, viciffim punitus; retributus, repenfus. Ex τίω.

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίντονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, in averfum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex τείνω.

Παλιντράπελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, in contrarium verfus, reflexus, retortus, inverfus, *Pind. Olymp.* 2. Ex τρέπω.

Παλιντριβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, veterator, verfutus. Ex τρίβομαι.

Παλίντριψ, veterator, *Ph.* Ex iifd.

Παλιντροπάασθαι, retrò fe convertere. Ex τροπή.

Παλιντροπία, ας, ἡ, converfio retrò facta, immutatio; (2) cura.

Παλιντροπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod

Παλίντροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrò convertens greffum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιντυπὴς, ὲς, repercuffus. Ex τύπτω.

Παλιντυχὴς, ὲς, qui contrariâ conditione feu fortunâ utitur, fecundâ poft adverfam et contra. A τύχη.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto fententiam. Ex ᾠδὴ.

Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iifd.

Παλίνωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui fuis horis redit. Ex ὥρα.

Παλιερινὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, ex paliuro. A

Παλίερος, ε, ἡ, paliurus, fpinofus frutex, *Gl. V.* rubus.

Παλιεροφόρος, ον, ferens Paliuros. A φέρω.

Παλιῤῥοέω, ῶ, viciffim refluo. A παλίῤῥοος.

Παλιῤῥόθιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, refluens feu refiliens, ab litore aut fcopulo, epith. fluctûs, *Od.* 5, 430. (2) retrogradus, refiliens retrò. Οὐδὲ παλιῤῥόθιοι κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο, *Aratus* 1012. Ex ῥόθος.

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλίῤῥοιην σχέθειν, *Aret.* A

Παλίῤῥοος, *contr.* παλίῤῥες, ε, ὁ ᾗ ἡ, refluus, reciprocus.

Παλίῤῥοπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui retro vergit, reflexus, Ex ῥοπή.

Παλίῤῥυτος, ον, reciprocus, *Ph.* Ex ῥύω.

Παλίσκιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, *R.* A

Παλίσσυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, retrogradus, refiliens. Παλίσσυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex σύομαι.

Παλισύλλεκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, iterum collectus feu congregratus. Ex συλλέγομαι.

Παλίψηςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod παλίμψηςος.

Παλίωξις, εως, ἡ, infecutio, *Il.* 15, 69. *Confer. Hef. S. H.* 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quafi à πάλλομαι. *Euſt.*

Πάλλαγμα, τὸ, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.

Παλλάδιον, ε, τὸ, fimulacrum Palladis. Dim. à Παλλὰς.

Παλλακεία, ἡ, concubinatus, pellicatus. A

Παλλακεύομαι, fum concubina; (2) pellicem habeo. *Ph.* παλλακεύεσθαι, ancillari. A

ΠΑΛΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, pellex, concubina, fuccuba, *Ph.* Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίδεσι, dat. pl. *Poët.* pro παλλακίσις. A

Παλλάκιον, ε, τὸ, adolefcentulus.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adolefcens, *Dor.* pro πάλληξ.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, five Minerva. A πάλλω, quia haftam vibraffe dicitur fimul atque ex Jovis cerebro profilierat. Eft Dea intellectualis ordinis, cuftodiendi omnia vim habens.

Πάλλε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, à πάλλω.

Πάλλευκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, omni ex parte albus, candidiffimus. Ex πᾶν, et λευκὸς,

ΠΑ'ΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulafter, *Gl. V.* item, puer. A πάλλομαι.

Παλλομένων, gen. plur. part. præf. verbi πάλλομαι.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, quatio, agito; (2) fortior; πάλλομαι, palpito, *Gl. V.* fortior, falio, exulto, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ςόμα, *Il.* 22, 452. Hinc

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio. Hinc

Παλματίας,

Παλματίας, ȣ, ὁ, vibrator, quidam terræ motus.

Παλμὸς, ȣ̃, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. *Ph.* ſaliſſatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hipp.* A πάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, *R.* A

Παλμοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui παλμὸν ſive palpitationem contemplatur, et ex eâ divinat. Ex παλμὸς, et σκοπὸς.

Πάλμυς, υος, ὁ, Rex. *Vox Ion.* antiqua.

Παλμώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμώδεις πόνοι, *Hippocr.* A παλμὸς.

Πάλμων, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις.

Πάλος, ȣ, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A πάλλω.

Πάλτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπαλτο, à πάλλω.

Παλτὸν, ȣ̃, τὸ, jaculum, telum.

Παλτὸς, ἡ, ὸν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.

Πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, à παλύνω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A παλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albefacio, *Gl. V.* candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν, *Od.* 14, 77. Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, *Theoc.* A πάλη.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium:

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. A

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex πᾶν, et βασιλεύς.

Παμβδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis.

Παμβέβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμβίας, ȣ, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, *Pind.* Ex πᾶν, et βία.

Πάμβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus.

Παμβότανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμβότος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes paſcens, A βόσκω.

Παμβῶτις, ιδος, ἡ, fœm. Ex iiſd.

Παμβώτωρ, ὁ, omnes paſcens.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa: vera πᾶμα, *Ern.*) A πάομαι.

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάταιος, ον, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ȣ, τὸ, qu. dic. certatio omni pugnæ genere. A

Πάμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui eſt omnis generis, ex omni genere conſtat, quamplurimus, omnis, *Ern.* Ex μάχομαι.

Παμμάχως, *adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione.

Πάμμεγα, omninò magnum, valdè magnum.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, omninò magnus, *Ph.* immanis, vaſtus. Ex μέγεθος.

Παμμέγιστος, η, ον, maximus.

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμεδέουσα, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omninò niger.

Παμμελὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, variè modulatus, canorus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, omninò vel valdè longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox quæ plenâ lunâ lucet. Νυκτὶ φαεινομένη παμμήνιδι Κασσιέπεια, *Arat.* Ex μήνη.

Πάμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex πᾶν, et μὴν, *menſis.*

Παμμήστωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator ſeu artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.

Παμμήτηρ, έρος, ἡ, idem et ex iiſd.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ. Γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμῳ Ζωὴν, *Nonn.* idem ex iiſd.

Παμμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia machinans; (2) ad quidvis promptus. Ex μηχανή.

Παμμίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtiſſimus.

Παμμιγὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiſcuus. Ex πᾶν, et μιγνύω.

Πάμμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πάμμικρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, perpuſillus.

Πάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus.

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, fœdiſſimus.

Παμπαιδὶ, *adv.* cum omnibus liberis.

Παμπάλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vetuſtiſſimus.

Πάμπαν, *adv.* prorſus, omninò, planè.

Πάμπανυ, *adv.* idem.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia perſuadens. *Pind. Pyth.* 4. Ex πείθω.

Παμπήγην, *adv.* paſſim per fontes. Ex πηγή.

Παμπήδην, *adv.* funditùs, omninò, prorsùs, ut nihil fiat reliqui, *Nic.* Ex πάομαι.

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, univerſorum bonorum poſſeſſio, Ex iiſd.

Παμπληθεὶ, *adv.* per totam multitudinem, totâ multitudine, ita, ut fiat ab universâ turbâ:

Παμπληθὲς, vel πάμπληθες, totâ multitudine.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus; (2) permultus, valdè multus, quam plurimus; plurali παμπληθεὶς, complures, *Gl. V.* Dat. παμπληθέσι. Ex πᾶν, et πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iiſd.

Πάμπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter percuſſus.

Παμπλούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditiſſimus aut opulentiſſimus.

Παμποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varius, variè pictus; (2) verſutus, verſipellis.

Πάμπολις, ὁ ϗ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus eſt.

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum, pl. πάμπολλα, plurima.

Παμπολυτελὴς, ὲς, pretioſiſſimus.

Παμπόνηρος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, omninò improbus, improbiſſimus, perverſiſſimus.

Παμπονήρως, *adv.* peſſimè, graviſſimè, *Suicer.*

Παμπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò purpureus, *R.* Ex πορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, ſectio. Ex πράσις.

Πάμπρεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, regius. Ex πρέπει.

Πάμπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium primus. *Pind. Pyth.* 4.

Παμπύος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè purulentus. Ex πύον.

ΠΑΜΥ'ΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, ſacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus; natio quædam, quæ omnia vorat apud Solinum. Et Alcman poëta ſibi hoc nominis tribuit. (2) comedo, helluo.

Παμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, omnia illuſtrans. Ex φάω.

Παμφαίνῃσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν δὲ οἱ ἧλοι Χρύσειοι πάμφαινον, *Il.* 11, 30. Χαλκῷ παμφαῖνον, *ib.* 14, 11.

Παμφαλάω, attonitus et veluti numine adflatus adſpicio, vel circumſpicio; παμφαλόωντες, partic. pro παμφαλῶντες, et παμφαλάοντες, Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι, *Apoll. Etym.* derivatum vult à φάη, *oculi*, et ἅλλεσθαι, *ſalire.*

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, colucentum, pro παμφανῶντα, παμφανάοντα, ſeu παμφανόωσα, collucens ſplendidiſſimè, pro παμφανῶσα, et παμφανάουσα. Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε, *Il.* 2, 458.

Παμφανόωντα, nom. pl. n. part. præſ. act. *Poët.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα.

Παμφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnes veneficorum artes callet, *R.* Ex φάρμακον.

Παμφαῶς, *adv.* omnia illuſtrando; (2) ſplendidiſſimè. A παμφαής.

Παμφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucens, illuſtris, fulgidus. Ex φέγγος.

Πάμφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò mortalis, caducus; (2) pernicioſus.

Πάμφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniſonus, i. e. vel valdè ſonans, vel varios ſonos edens.

Πάμφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus gratus, *R.*

Πάμφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia cumburens, totus flammans. Ex φλέγω.

Παμφόβηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. valdè terribilis, *Ph.* παμφόβηρον, torvum.

Πάμφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φορβή.

Παμφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc ſuperl. παμφορώτατος, *Joſ.*

Παμφύγδην, *adv.* effuſa fuga. Ex φυγή.

Παμφυλία, ας, ἡ, ſocietas omnium gentium ac nationum. A

Πάμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ, vel φῦλον.

Πάμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem.* Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnis generis voces reddens, *Pind. Olymp.* 7. Ex φωνή.

Παμψηφεὶ, *adv.* omnium calculis ſeu ſuffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ȣ, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus anima. Epith. Amphiarai ap. inferos *in Soph. El.* Ex ψυχή.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, Pan paſtorum Deus. *Ph.* Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Sylvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus ſilveſtris*, Faunus: Pan mŏnas eſt, vel apex localium omnium deorum et dæmonum ſub luna, ſecundum Orphicos.

Πάναβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, optimus.

Παναγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſenii expers, immortalis.

Παναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſanctus vel purus, planè caſtus, ſanctiſſimus, puriſſimus, *Heſ.* Ex ἅγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, *R. ex Plin.* Ex iiſd.

Πανάγιος, ία, ιον, ſanctus vel purus.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra. Ex ἅγος.

Παναγιστία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caſtiſſimus, puriſſimus.

Πανάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferus, præferox.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.

Πάναγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens et capiens; retis epith. ut πάναγρον δίκτυον, *Il.* 5, 487. Ex iiſd.

Πανάγρυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervigil, inſomnis.

Παναεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non confectus; prorſus incoctus et crudus, et cibo.

Πανάθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, ſceleratiſſimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, feſtum Athenienſium. *Ph.* quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ἡ, ὸν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valdè miſer, miſerrimus.

Πανάιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpendidiſſimus.

Πάναιθος, ȣ, ὁ, idem. *Heſ.* παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. pl. pro παναίθαις. Ex αἴθω.

Παναίολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varius, variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab αἰόλλω moveo; *Il.* 4, 186.

Παναισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omninò fœdus, turpiſſimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιστος, idem.

Παναίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauſſa totius rei, auctor, omnium cauſſa et auctor, *R.*

Πανακαρπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, planè ſterilis. Ex ἀκαρπός.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio, Panacea Dea, filia Æſculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. *Call. in Apoll.* 40. Ex ἀκέομαι.

Πανάκειον, ȣ, τὸ, panacea, *herba.* Ex iiſd.

Πανακὶς, idem. Ex iiſd.

Πανάκη, ης, panacea, *herba*, et filia Æſculapii, *Vulg. L.* Ex iiſd.

Πανακήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minimè fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia ſanans, omnibus morbis medens. *Gl. V.* πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι.

Πανακίτης, ȣ, ὁ, ex panaceâ herbâ confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum ex panace herbâ confectum. A πάνακες.

Πανακρὶς, ἴδος, ἡ, apis epith. quaſi omnia faſtigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.
Πανάκτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad origanum pertinens. A πάνακτος, *origanum*.
Παναλάςωρ, ορος, ὁ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus.
Παναληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriſſimus.
Παναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimillimus.
Παναλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, valdè robuſtus, robuſtiſſimus. Ex ἀλκή.
Παναλȣργὴς, ὲς, totus purpureus.
Πανάλωτος ȣ. ὁ ϗ ἡ, omnia conſumens, perniciociſſimus. Ex πᾶν, et ἀναλίσκω.
Παναμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torvus, ſeverus.
Παναμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitiſſimus.
Παναμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Παναμερεύω, f. σω, *Dor.* pro πανημερεύω.
Πανάμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni culpâ et reprehenſione vacans.
Πανάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάςασις, univerſorum hominum ex mortuis reſurrectio.
Πάναξ, ακος, panacea herba. *Ph.* πάναξ, Chironeus.
Πανάνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis confectu. Ex πᾶν, et ἀνύω.
Παναοίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decantatus, celeberrimus.
Πανάπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenerrimus, molliſſimus.
Πανάπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nil guſtavit, jejunus planè.
Παναπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus, *R.*
Παναπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; aut finem non habens.
Παναπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, propriè luctu prorſus carens. *Exponitur verò* valdè dolens; et tum ἀ in ἀπενθὴς non eſſet privativum, ſed intenſivum.
Παναπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorſus innocuus; (2) omnino innoxius. Πρωτίςη δ' εἶναι παναπήμων ἀνθρώποισιν, *Heſiod. D.* 809.
Παναπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, non mutilatus. Ὡς πόδας ὡς κεφαλὰς παναπηρέας ἔξομες ἀιεὶ. *Callim. H. in Cer.* 126.
Πανάποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciſſimus, infortunatiſſimus; *Hom. Il.* 24, 255.
Πανάπυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo prorſus nihil cognoſci poteſt famâ aut auditione, de quo prorſus nihil auditur; (2) qui prorſus nihil audivit aut cognovit.
Πανάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, ex ſolido argento.
Πανάρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni virtutum genere ornatiſſimus. Ex ἀρετή.
Πανάριςος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus, longè præſtantiſſimus, optimus.
Πανάρκετος, ετη, ετον, ſemper, ſive ad omnia ſufficiens, *Suicer.*
Παναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) epith. ſolis, omnia illuſtrantis. Ab ἀρκέω.
Παναρμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus harmoniæ numeris conſtans, admodum concinnus, per omnes partes aptè compoſitus et ordinatus. Ex ἁρμονία.
Παναρμόνιον, ȣ, τὸ, inſtrumentum quoddam muſicum quod meminit *Plato in Repub.*
Πάναρχος, ὁ ϗ ἡ, potentiſſimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.
Πανάρχαιος, ον, vetuſtiſſimus.
Πανασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, prorſus viribus fractus.
Πανασιτία, ἡ, ſumma annonæ inopia, fames ultima, *Poll.*
Παναςκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, ſalvus, incolumis. *Heſ.*
Πανατρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omninò verus, veriſſimus.
Πανατρεκῶς, et πανατρεκέως, *adv.* veriſſimè, certiſſimè.
Πανανγεια, ἡ, lux ſumma, univerſa. A
Πανανγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex αὐγή.
Πανάϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, *R.*
Παναφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus et ſociis; (2) effœtus, decrepitus ſenex. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τιθησι. *Il.* 22, 490.
Πανάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis.
Παναχαιὶς, ἴδος, ἡ, ut παναχαιὶς γῆ, univerſa ſeu tota Achaia, tota Græcia.
Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, univerſi Græci.
Παναώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò intempeſtivus; (2) immaturâ morte moriturus; *Il.* 24, 540. Ex πᾶν, et ἄωρος.
Πανάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neglectus et incuſtoditus, quem nullâ dignamur curâ.
Πανδέδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorſus flagitioſus, ſceleratiſſimus. (rectius παμβδελυρὸς.)
Πανδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè artificioſus, *R.*
Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, menſa ſumptuoſa. Ex δαίς.
Πανδακέτης, ȣ, ὁ, valdè mordax. Πυῤῥὸν πανδακέτην γλαυκόμματον, ȣδὲ θανόντα πόρκιον εἰς ἀΐδην περσεφόνη δέχηται. *Poëta apud Plut. in M. Cat.* Ex δάκνω.
Πανδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè lacrymabilis; (2) ad omnia lacrymans. Ex δακρύω.
Πανδάλητος, ον, combuſtus, qu. à δαλέω. (niſi potius hæc interpretatio ad πανδάλτος pertinet, nam πανδάλητος eſt *Dor.* pro πανδήλητος, *omninò corruptus*, aut planè corrumpens. *Ern.*)
Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A
Πανδαμάτωρ, ορος, omnia domans, ſeu ſubigens. Ex δαμάω.
Πάνδειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, timidiſſimus; (2) miſerrimus.
Πάνδειμα, τὸ, terriculamentum.
Πάνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviſſimus.
Πανδέκτης, ȣ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines variâ eruditione referti. Ex δέχομαι.
Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem.
Πανδελέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeliti, ſycophantæ.
Πανδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis ſeu in omnibus dexter, dexterrimus.
Πανδερκέτης, ὁ, idem quod
Πανδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia videns ſeu intuens. Ex δέρκω.
Πανδεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia capiens, capaciſſimus. Ex δέχομαι.
Πάνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus.
Πανδημεὶ, *adv.* toto populo, univerſi, catervatim. A πάνδημος.
Πανδῆμαρ, *adv.* toto die; *apud Apollon. in Argon.* pro πανῆμαρ, et παντῆμαρ, (ſi lectio ſana.)
Πανδημία, ας, ἡ, univerſus populus; (2) conventus univerſi populi.
Πανδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, univerſus. A
Πάνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus; (2) univerſus; (3) vulgaris, plebeius.
Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum Athenienſium in honorem Jovis. Ex πᾶν, et Διός.
Πάνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtus, juſtiſſimus. Ex δίκη.
Πανδίκως, *adv.* juſtè; (2) ritè.
Πανδοκεῖον, ȣ, τὸ, taberna diverſoria, publicum diverſorium. Ex δέχομαι.
Πανδοκεὺς, έως, ὁ, vid. πανδοχεύς.
Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum exceptio.
Πανδοκεύτρια, ιας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. A
Πανδοκεύω, promiſcuè hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoſlibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τὸν ἀνδρεῶνα τȣ̀ς πρώτȣς, *Plut.* A πανδοκεύς.
Πανδοκέω, ῶ, idem.
Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium exceptio.
Πανδόκος, vel πάνδοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius; (2) omnes capiens; *Pind. Olym.* 3.
Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. *Heſ.* Ex iiſd.
Πανδοξία, ας, ἡ, ſumma gloria; *R. Pind. Nem.* 1. Ex δόξα.
Πάνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium ſervus.
ΠΑΝΔΟΥ̃ΡΑ, ſeu πανδȣρὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum muſicum, triplici inſtructum chordâ; (2) culter culinarius.
Πανδȣρίζω, panduram pulſo. A præc. Hinc
Πανδȣριςὴς, ȣ̃, ὁ, qui panduram pulſat.
Πάνδȣρον, ȣ, τὸ, idem quod πανδȣ̃ρα.
Πάνδȣρος, ȣ, ὁ, qui panduram tractat. A præc.
Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, *Gl. V.*
Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius. Ex δέχομαι. Hinc
Πανδοχεύω, cauponem ago.
Πανδοχὶς, ἴδος, ἡ, luna à Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit. *V. Lex.* Ex iiſd.
Πανδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. Ex iiſd.
Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.
Πανδυσίη, ης, ἡ, pleniſſimus occaſus, cùm ſidus prorſus occidit; (2) penitùs occidens; (3) occaſus. Ex δύσις.
Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen apud Heſiodum, et eſt anima irrationalis, ſic dicta, quod omnes dii deæque ſuas quiſque dotes ei adjunxiſſent; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν, et δῶρον.
Πάνδωρος, ὁ ϗ ἡ, omnia largiens. Ex iiſd.
Πανεθνεὶ, *adv.* totâ gente. Ex ἔθνος.
Πάνεια, ων, τὰ, Panici terrores. A Πάν.
Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, *H. Steph.* Vid. Πανίον. A Πάν.
Πανείδεος, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.
Πανείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis.
Πανελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus liber, liberrimus.
Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλληνας.
Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poët.* Πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, et Ἕλλην. Hinc
Πανελλήνιον, ȣ, τὸ, totius Græciæ conventus.
Πάνεμος, ȣ, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios, Julio noſtro fere reſpondens.
Πανέξαλλον, omninò alienum, *Heſ.* Ex πᾶν, vel πάνυ, et ἔξαλλος.
Πανέξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omninò excellit, præſtantiſſimus, excellentiſſimus.
Πανεπάρκιος, ον, ſufficiens ad omnia.
Πανεπήτριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſiſſimus.
Πανεπίκλοπος, ὁ ϗ ἡ, fallaciſſimus.
Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans.
Πανεπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum prudens.
Πανεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia inſpiciens.
Πανεργέτης, ȣ, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.
Πανέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò deſertus.
Πανέςιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum totâ domo ſeu familiâ. Ex ἑςία.
Πανέσχατος, ον, omnium ultimus.
Πάνετες, *adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, *Pind. Pyth.* 1. Ex ἔτος.
Πανετήτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veriſſimus.
Πανέτωσιος, ον, improbiſſimus, vaniſſimus.
Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, feliciſſimus.
Πανευέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facillimus.
Πανεύκηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quietiſſimus.
Πανευτελὴς, ὲς, futiliſſimus.
Πανεύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eximiâ et præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus.
Πανεύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernox. Ex εὐφρόνη.
Πάνεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte coctus ſeu liquefactus.
Πανέφθω, gen. ſing. *Dor.* pro πανέφθȣ.
Πανέχθιςος, ον, maximè inviſus.
Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.
Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A
Πανηγυριάρχης, ȣ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex πανήγυρις, et ἀρχή.
Πανηγυρίζω, f. ίσω, feſtam panegyrin agito; feſtum ludoſve panegyricos celebro; ferior; (2) publicâ celebritate ferior; (3) panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtu prædico. *Gl. V.* πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος

κατὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, *Herodian.* A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus, *Gl. V.* nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *adv.* panegyricè, splendidè.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus seu conventus, publica celebritas; (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum. *Ph.* Nundinæ, mercatus, commercium.

Πανηγυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, festi panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριςὴς, ȣ̃, ὁ, panegyricum festum ludosve celebrans. *Gl. V.* nundinator. A præc.

Πανήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, totus serenus et illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημαδὸν, *adv.* quotidiè, totâ die. Ex ἦμαρ.

Πανῆμαρ, *adv.* idem. Ex iisd.

Πανημερεύω, f. σω, totum diem consumo in re aliquâ.

Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, *Il.* 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερὸν, vel πανήμερον, *adv.* totâ die.

Πανήμερος, ȣ, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανήπορος, pro πανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, *Hes.* Ex ἀρέσκω, vel ἄρω.

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ȣ, τὸ, Pantheum, *Gl. V.* πάνθεον, omnium deorum. Ex θεός.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes demulcens, omnes delectans. Ex θέλγω. Unde

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet.

Πάνθεψις, cacabus, *Gl. V.* melius πανθέψης. Ex ἕψω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πάνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iisd.

Πανθοινεὶ, *adv.* in totâ cœnâ, per universum epulum; (2) solenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. cœnæ lautissimæ. Ex θοίνη.

Πάνθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia divulgans, nihil celans, *Hes.* Ex θρόος.

Πανθυμαδὸν, *adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex θύω.

Πανίερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sacrosanctus, sacer.

Πανιέρως, *adv.* sanctissimè.

Πανικὸς, ἡ, ὸν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus et vehemens. A Πὰν, *Pan.*

Πανίλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum propitius et clemens.

Πανίλαρος, ὁ ϗ ἡ, omninò lætus et hilaris.

Πανίμερος, ὁ ϗ ἡ, desiderabilis, gratissimus.

Πανίον, ȣ, τὸ, Lupercal. *Gl. V.* vid. πανεῖα.

Πανίσδεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro πηνίζεται, à πηνίζω.

Πανίσκος, ȣ, ὁ, parvulus Pan. Dim. à Πάν.

Πανίχνιον, ȣ, τὸ, expressum vestigium.

Πανιώνιον, ȣ, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Fanum in Ioniâ. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex Ἰωνία.

Πανλώβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè contumeliosus, admodum turpis, et deformatus. Ex λώβη.

Παννέφελος, ον, valdè nubilus. A νεφέλη.

Πάννυχα, *adv.* per totam noctem. A πᾶν, et νυχός. Unde

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro. *Ph.* pervigilo, pernocto. Al. *Gl. V.* etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς γράμμασι τὴν νύκτα παννυχίζειν, *Aristoph. Nub.* 1065. Οὐ παννυχίζουσι θεαὶ, *id. Ran.* 445.

Παννυχικὸς, ἡ, ὸν, pernox, et inde ater.

Παννύχιον, *adv.* per totam noctem.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, *Gl. V.* totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βȣληφόρον ἄνδρα, *Il.* 2, 24.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pervigilium. *Ph.* hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, *Gl. V.* Ex πᾶς, et νύξ.

Παννυχισμὸς, ȣ̃, ὁ, pervigilium, pernoctatio. A παννυχίζω. Unde

Παννυχιςὴς, ȣ̃, ὁ, excubitor, *Gl. V.*

Πάννυχον, *adv.* per totam noctem. A

Πάννυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παννύχιος.

Πανξένος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Ern.*

Πανόδυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis, miserabilis; (2) omninò flebili voce cantans.

Πανοίζυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè ærumnosus vel calamitosus. Ex ὀϊζύς.

Πανοϊζὺς, ὺ, idem et ab eod.

Πανοικησία, et πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησίᾳ, *potius* πανοικεσίᾳ, cum totâ domo et familiâ. Ex οἰκέω.

Πανοικὶ, *adv.* cum totâ domo, cum totâ familiâ. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικίᾳ, et *Ion.* πανοικίῃ, cum totâ domo et familiâ.

Πανοικιὸς, ὸν, idem quod

Πάνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum totâ domo seu familiâ.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè misericors.

Πανόλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beatissimus.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

Πανολέθριος, ὁ ϗ ἡ, internecinus, *Gl. V.* A

Πανόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planè perditus.

Πανομιλεὶ, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοιος, et *Poët.* πανομοίϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte similis, persimilis.

Πανομοίως, simillimè.

Πανομφαῖος, ȣ, ὁ, oraculorum auctor. Jov. epith. Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοὶ, *Il.* 8, 250. Ex ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, *Gl. V.* A

Πάνοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, et ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανόπτης, ȣ, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest, *Æsch. de Argo, Suppl.* 310. Ex πᾶν, et ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus conspicuus.

Πανοπτρία, ας, ἡ, omnia videns.

Πανόρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πάνοπτος.

Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πάνυ, et ὁρμή.

Πάνορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens stationem omnibus nivibus et semper aptam.

Πανὸς, ȣ̃, ὁ, panis. *Vox Messapiorum*, à πάω.

Πανὸς, ȣ̃, ὁ, lucerna, pro φανός.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, et ὄσπριον.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A

Πανȣργεύομαι, f. εύσομαι, callidè scelus admitto, callidè ago. A πανȣ̃ργος.

Πανȣργέω, ῶ, idem. Ἀλλ' ἔςιν ἐπιδηλόν τι πεπανȣργηκότι, *Aristoph. Plut.* 368. Ab eod.

Πανȣ́ργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A præc.

Πανȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod.

Πανȣργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, præstigiæ, *Gl. V.* mentis defluxus secundum magnum Plotinum. A πανȣ̃ργος.

Πανȣργιγῶς, idem quod πανȣ́ργως.

Πανȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, sagax, *Gl. V.* Ex πᾶν, et ἔργον. Hinc

Πανȣ́ργως, *adv.* callidè, vafrè, astutè, dolosè; fraudulenter, nequiter, *Gl. V. Superl.* πανȣργοτάτως.

Πανȣ́ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fecundus, *Hes.*

Πανόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, *Il.* 397. Ex ὄψις.

Πανρυτὸς, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, quum quis omnibus armis instruitur. Ex σάγος, pro σάκος, *scutum.*

Πανσέληνος, ȣ, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, et πανσέληνον, plenilunium, *Gl. Vet.* Ex σελήνη.

Πάνσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.

Πάνσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò venerabilis, augustissimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, robustissimus, omnes superans. Ex σθένος.

Πανσθενȣργόφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθενȣργὸς, et φῶς.

Πανσθενῶς, *adv.* robustè, potentissimè.

Πάνσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia speculans, omnia cernens.

Πάνσμικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè parvus.

Πάνσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnifariâ sapientiâ et scientiâ præditus; sapientissimus.

Πανσόφως, sapientissimè.

Πανσπερμηδὸν, *adv.* omni genere seminum:

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, seu semina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.

Πανςρατὶ, *adv.* universo exercitu, omnibus copiis. Ex ςρατός.

Πανςρατιᾶ, et *Ion.* πανςρατιῇ, idem.

Πανσυδεὶ, et πανσυδὶ, *adv.* omni impetu; (2) festinantissimè; (3) toto exercitu. Ex σύδην. A σύομαι.

Πανσυδίῃ, *dat. adv.* idem et ex iisd. vel quasi è πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens. Ex σύρω.

Πάνσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.

Πανσώμως, *adv.* qu. dic. toto corpore. Ex σῶμα.

Πάντα, *adv.* utique, omninò, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως.

Πανταῖ, *adv.* penitùs, undique, ubique. A πᾶς.

Πανταεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujusque gentis. Ex πάντα, à πᾶς, et ἔθνος.

Πάνταθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium certaminum peritus.

Πανταχῆ, *adv.* pro πανταχῆ, *R.*

Παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλαινα νύμφα.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, *seq. vocali*, omnibus; et *adv.* omninò, prorsùs, planè. A πᾶς.

Παντaρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, et ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ȣ, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ παντάρχᾳ.

Παναρχία, ἡ, imperium in omnes. A

Πάνταρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. Ex ἀρχή.

Παντάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omninò carens umbrâ, nullâ ex parte umbrosus, *Hes.*

Πανταχῆ, *adv.* ubique; (2) quoquo modo:

Πανταχόθεν, *adv.* undique, ex omnibus partibus. A πᾶς.

Πανταχοῖ, *adv.* idem quod

Πανταχόσε, *adv.* quoquo versus. Ab eod.

Πανταχȣ̃, *adv.* ubique; (2) quovis, quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio seu perfectionis summa. A παντελής.

Παντέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, integer et perfectus.

Παντελείως, perfectè.

Πατελέως, *adv.* omninò, planè, perfectè. A

Παντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, universus. Παντελὴς ἀπορίη, *Aret.* Ex τελέω.

Παντελῶς, *adv.* omninò, prorsùs.

Παντεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia inspiciens et lustrans.

Παντεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia videns.

Παντεργάτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.

Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro πᾶσι.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma.

Παντέφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia videns, omnia inſpiciens.

Πάντεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, planè artificioſus, omnimodas artes ſciens. Ex πᾶν, et τέχνη.

Πάνη, *adv.* ubique, undique, quoquo verſum; (2) omninò, prorſus, penitùs, *Gl. V.* ubique, uſquequaque. A πᾶς.

Παντήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκέω.

Παντῆμαρ, *adv.* per totam diem.

Παντητόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia pariens, *R.* Ex τίκτω.

Πάντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoratiſſimus. Ex τιμή.

Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, omninò miſer, infeliciſſimus.

Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, valdè ſenex; unde etiam exponitur æternus, (ſed melior lectio eſt πανταγήρως, planè nunquam ſeneſcens, *Ern.*) Ex πάντος, à πᾶς, et γῆρας.

Παντογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, et γίνομαι.

Παντοδαὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, omniſcius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *diſco.*

Παντοδαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ex omni ſolo et regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimodè.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, abſumens. A δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnipotens, *Gl. V.* omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, *Ph.*

Παντοθαλὴς, ὲς, omni parte virens, florens, ſeu omnia virere et florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *adv.* undique. A πᾶς.

Πάντοθι, *adv.* ubique.

Παντοίην, acc. ſing. *Ion.* pro παντοίαν, à

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, *Gl. V.* omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo. A præc.

Παντοίως, *adv.* idem. Παντοίως τὴν μνήμην ἀνενεώσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, epith. naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ad omnipotentem Deum, ſeu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, et κρατέω.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor.

Παντολάβος, ὁ καὶ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens et labefactans. Ex πᾶν, et ὄλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exiguo tempore circumſcriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, et χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia projecta. A

Πάντολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Παντομετάβολος, ου, ὁ, dardanarius, *Ph.* Ex μεταβάλλω, *muto.*

Παντομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex omnibus miſtus, miſcellaneus. Ex πᾶν, et μίγνυμι.

Παντόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium perſonarum imitator effictorque, omnis generis geſtus exprimens, *Ph.* hiſtrio.

Παντομισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnibus inviſus. A μισέω.

Παντόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omniformis, multifarius, *R.* Ex πᾶν, et μορφή.

Παντόμωρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſtultiſſimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnivagus, *Gloſſ. Vet.* A πλάνη.

Παντοπόρος, ου, καὶ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, *Dor.* pro παντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens; παντόπτα, dat. Ex ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, parvas variaſque merces vendo.

Παντοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis et ferè viles res veneunt; *Gl. V.* ſeplaſium, popina. A

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnes res venales habet, præſertim minutas; idem qui ῥωποπώλης, *Ph.* ſeplaſiarius, dardanarius. Ex πᾶν, et πωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπωλις, ἡ, fœm. pro παντοπώλης.

Παντοραίστης, ου, ὁ, omnia vaſtans et corrumpens. Ex πᾶν, et ῥαίω, *vaſto.*

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnium appetens, *R.* Ex πᾶν, et ὀρέγομαι, omnia efficiens. Ex ῥέζω. *Ern.*

Πάντοσε, *adv.* quoquoverſùm, in omnem partem; (2) undique. A πᾶς.

Παντόσεμνος, ον, graviſſimus, honeſtiſſimus.

Παντόστικτος, ον, valdè maculoſus, veluti punctis diſtinctus.

Παντόσυνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, varius, omnigenus.

Πάντοτε, *adv.* omni tempore, ſemper.

Παντοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, perfectus. Ex τέλος, *perfectio.*

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificioſiſſimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτος, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, omniparens. A τίκτω.

Παντοτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide πάντολμος.

Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium nutritor et altor, *Gl. V.* omniparens. Ex πᾶν, et τρέφω.

Παντουργικὸς, ἡ, ὸν, omnia efficiens. A

Πανουργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; *in malam partem* idem quod πανοῦργος. Ex ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, eſus omnium rerum, ſine diſcrimine, etiam contra legem, *item* voracitas. Ex πᾶν, et φαγεῖν.

Παντοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia producens; (2) copioſus; (3) ingenioſus. A φύω.

Παντόφυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique coactus ſeu collectus, omninò confuſus. A φύρομαι.

Παντρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, vid. παντοτρόφος.

Πάντως, *adv.* omninò, omnibus modis, prorſus; ad ſummum, *Ph.* utique, nempe. *Al. Gl. V.* undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *adv.* omnino, prorſus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorſus, *Gl. V.* ὁ πάνυ, celebris ille, illuſtris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, benè cornutus. A κραῖρα.

Πανυπείροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, excellentiſſimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus.

Πανυπέρφρων, ὁ, ἡ, valdè arrogans, nimis inſolens.

Πανύστατον, *adv.* poſtremùm. A

Πανύστατος, άτη, ατον, poſtremus, ultimus.

Πανυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum Dianæ quoddam quaſi pervigilium, vigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.

Πανώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorem gravem adferens, prorſus acerbus. Ab ὀδύνη.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res prorſus perit. A

Πανώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, planè perditus; (2) prorſus exitialis et pernicioſus. Καὶ σφᾶς κακὸς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν, *Soph. Aj.* 851. Ab ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, *adv.* internecione.

Πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A

Πανώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui prorſus periit: (2) pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Πανωπήεις, omnibus conſpicuus; fœm. πανωπήεσσα, perſpicua *in Epigr.* Ex ὤψ.

Πάνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.

Πὰξ, *Heſ.* eſt calceamenti genus indutu facile; *Plauto,* baxea.

Πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, à πήγνυμι.

Πάξαιτο, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

Πάομαι, poſſideo, adquiro; perf. πέπαμαι; πέπαται, acquiſivit, poſſedit, inf. πεπᾶσθαι, paraſſe, poſſidiſſe. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἔσθος, ὃ πέπαται, *Ariſtoph. Av.* 949, Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, *Theog.* 146. A πάω.

Πάομαι, a. 1. inf. πάσασθαι, guſtare, veſci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. guſtarunt; particip. πασσάμενος, paſtus, pro πασάμενος, niſi potius eſt ex πάσσομαι, *Ern.* Σπλάγχν' ἐπάσαντο, *Il.* 1, 464. Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρὴ, *Od.* 1, 124.

Παὸς, ῦ, ὁ, adfinis, *Gl. V.* Dor. pro πηός.

ΠΑΠΑΙ', papæ, atat!

Παπαιὰξ, idem et ab eo ipſo.

Παπαιπαιὰξ, *interject. dolentis.* Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, ablandior patri vocando papam, *Gl. V.* papare; *Il.* 5, 408. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. *Ariſtoph.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A præc.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, et ἐπὶ, *ſupra.*

Παππίδιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, et πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, ſeu flos lanuginoſus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παπποσπέρματα, τὰ, lanuginoſa ſemina, ſeu quæ lanugine ſemen habent obductum.

Παπποφόνος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, *R.* Ex πάππος, et φόνος.

Παππώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanuginoſus. A πάππος.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

Παπταίνοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro, oculis veſtigo, circumſpectans quæro, ſpecto vel reſpecto, oculos converto et intueor. *Gl. Vet.* reſpecto; a. 1. part. παπτήνας, circumſpectans. Παπτήνας ἐς ἅπαντας, *Luc.* Παπταίνοισα ποτ' ἄντρα, *Theoc.* 6, 28.

Παπταλάω, circumſpicio, *Lycurg.* A præc.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta è papyri cortice confecta, *Gl. V.* papirum, ſcirpus.

Παρ' vel πὰρ, pro παρὰ, apoc. *Poët.* ut *apud Hom.* πὰρ Διος, à Jove, πάρ δὲ οἱ, apud vero ipſum; πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεστιν, adeſt ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adeſt enim vir, præſto eſt.

ΠΑΡΑ', *præpoſitio, cum genit.* a, ab; *cum dat.* apud, juxta, penes; *cum acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, ſupra, præter, contra. *In comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem ſignificat, et peccatum ſeu errorem. Παρὰ τὸ ἔθος, ex more; παρ' ἑκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, fermè; παρ' ὅ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ' ὥραν, intempeſtivè, παρ' ἡμέρην πυρετεύειν, Aretæus, i. e. *tertianâ febri laborare*; παρὰ μῆνα τρίτον, *tertio quoque menſe,* Ariſtot. Παρὰ τοσοῦτον ἑκάτερος ἦλθε κινδύνου, tantillùm abfuit uterque è periculo, *Appian.* Παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τοσοῦτον ἐκ ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας, tantulùm abfugit quo minus perſequitores effugerit, *Herodian.* 5, 4.

Πάρα, pro πάρεστιν, adeſt, licet. Ὁ δ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, *Eur. Hipp.* 902.

Παραβαίνω, tranſgredior, tranſcendo, *Gl. V.* prævaricor; item prætereo; *metaph.* violo leges, aut jusjurandum, f. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, tranſgreſſurum, violaturum eſſe; aor. 1. παρέβην, part. παραβὰς, tranſgreſſus;

greſſus; inf. παραϐῆναι, violare. *Ph.* paſſ. παραϐαίνεσθαι, violari, negligi; παραϐαθεὶς, aor. 1. part. violatus; παραϐεϐᾶσθαι, infin. violatum eſſe. Οὔ με παρέϐα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, *Eur. Hec.* 698. Παραϐαίνουσι τε τοὺς ὅρκους τοὺς νενομισμένους κερδῶν ἕνεκ', *Ariſtoph.* Θεσμ. 365.

Παράϐακχος, ου, ὁ ϗ ἡ, furens, debacchans.

Παραϐαλεῖ, 3. ſing. f. 2. ind. act. v. παραϐάλλω.

Παραϐαλέταιρος, ſeu παραϐαλλέταιρος, ου, ὁ, qui ſodali amicove imponit, familiarium impoſtor. Ex παραϐάλλομαι, et ἑταῖρος.

Παραϐάλλω, objicio, projicio, *Gl. V.* trado, exhibeo, *Ph.* applico. *Ph.* appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adſimilo, confero, comparo; (5) flecto, detorqueo *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; παραϐάλλομαι *in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. παρέϐαλον, objeci; perf. paſſ. part. παραϐεϐλημένος, objectus, a. 1. part. παραϐληθεὶς, objectus. Παραϐάλλειν πρὸς ἄλλους, conferre, *Iſocr.* Παρεϐάλομεν ἐς Σάμον, *Act.* 20, 15. Ἐγώ σοι παραϐάλλομαι θρήνους, *Eurip. Iph. in Tau.* 1097. Παραϐεϐλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

Παραϐαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραϐάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſmus adulterinus.

Παραϐαπτιςὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptiſmate uſus eſt, *metaph.* adulterinus, v. gr. ſtoicus, *ap. Arrian.*

Παραϐασιλεύω, regno, ſeu regiâ poteſtate abutor, malè regno.

Παράϐασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, *Ph.* (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in ſcenam prodit, de cujus partibus vid. *Poll.* IV. 112. *et Sch. Ariſtoph.* A παραϐαίνω.

Παραϐάσκω, ſum παραϐάτης, in curru. Ἀντίφος ἂν παρέϐασκε περικλυτὸς, *Il.* 11, 104. Ex παρὰ, et βάσκω, ſeu βαίνω.

Παραϐάτης, ου, ὁ, violator legis, *Gl. V.* temerator, prævaricator; (2) è curru pugnans; (3) dominus currûs.

Παραϐατικὰ μελύδρια, verſiculi quibus parabaſis comica conſtat.

Παραϐατικῶς, *adv.* contra legem ἔχειν, legem violare.

Παραϐατὸς, ἡ, ὸν, quem tranſgredi poſſumus, violabilis. A παραϐαίνω.

Παραϐαφὴς, ὲς, idem quod παραλυργής. A βάπτω.

Παραϐῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. παραϐαίνω.

Παραϐιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεϐιάσατο ἡμᾶς, *Act.* 16, 15. Παρεϐιάσαντο αὐτὸν, *Luc.* 24, 29.

Παραϐιάομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραϐιϐάζω, f. άσω, aufero.

Παραϐλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. Τί ϗ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραϐλάπτει γένος, *Chryſ.*

Παραϐλαςάνω, fut. ήσω, à radice germino, circumpullulo, *Theophr.* Hinc

Παραϐλάςη, ης, ἡ, ramulus, ſtolo.

Παραϐλάςημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat et renaſcitur.

Παραϐλάςησις, εως, ἡ, germinatio circa veniens.

Παραϐλαςικὸς, ἡ, ὸν, qui adnaſcitur et circumpullulat. Ab eod.

Παράϐλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus obliquus qualis eſt ſtrabonum. A

Παραϐλέπω, fut. ψω, limis adſpicio, obliquis oculis adſpicio, *Gl. V.* aliter video, hallucinor. Παραϐλέπουσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) πάλιν μετασκεύαζε σαυτήν, *Ariſtoph. Conc.* 496. Παραϐλέπων βίον, *Eur. Ion.* 657.

Παράϐλεψις, εως, ἡ, idem quod παράϐλεμμα.

Παραϐλήδην, *adv.* per comparationem, parabolicè; (2) ſimulatè, doloſè, obliquè; (3) ſitu parallelo. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραϐλήδην ἀγορεύων, *Hom. Il.* 4, 6. A παραϐάλλω.

Παράϐλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραϐάλλω.

Παραϐλητικὸς, ἡ, ὸν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Παραϐλύζω, fut. ύσω, ſcaturiginis modo refundo et rejicio, evomo.

Παράϐλωψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, ſtrabus, ſtrabo, limis oculis adſpiciens. A παραϐλέπω.

Παραϐοάω, ῶ, acclamo.

Παραϐοήθεια, ας, ἡ, ſuppetiæ, auxilium.

Παραϐοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ſuppetias fero, *Gl. V.* adminiculor. Παραϐοηθῶν τοῖς ἐπὶ λόφῳ, *Plut.*

Παραϐολάδην, vid. παρϐολάδην.

Παραϐολεύομαι, inf. aor. 1. παραϐολεύσασθαι, periculo ſe exponere, pericula adire. *Ph.* A παράϐολος.

Παραϐολὴ, ῆς, ἡ, parabola, ſimilitudo, *Ph.* (2) concurſus exercituum. A παραϐάλλω.

Παραϐολικὸς, ἡ, ὸν, comparativus. A præc.

Παραϐολικῶς, comparativè.

Παράϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, *Gl. V.* (2) periculoſus, anceps; (3) falſus, adulterinus; (4) limus, *Gl. V.* A παραϐάλλω.

Παραϐόλως, *adv.* temerè, *Ph.* audacter, cum ſummo periculo; *inde* præter opinionem, *ubi quis ſummum periculum evaſit*, acerrimè, fortiſſimè.

Παράϐορρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tranſverſo boreâ perflatur, qui à latere aut in orbem perflatur à boreâ. Ex βορέας.

Παραϐουλεύομαι, perperam conſulo. Παραϐουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, *Phil.* 2, 30.

Παραϐραϐεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuſtè brabeum tribuo, ſeu adjudico. *Unde* malè judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo; ignominiâ adficio.

Παραϐραχὺ, *adv.* paullo minùs, propè.

Παραϐύσμα, ατος, τὸ, quod inſeritur ſeu inculcatur:

Παράϐυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, intruſus; (2) occultus, latens. Ὁ Λαμπρίας ἐκ παραϐύςου καθήμενος, *Plut.* Qui aliis convivis ſupervenit. A

Παραϐύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo; παραϐυσθεὶς, aor. 1. paſſ. part. intruſus, Κἀκεῖνο που παράϐυσον, *Luc.*

Παραϐώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui apud aram eſt, à latere aræ. A βωμός.

Παραγαγοῦσα, a. 2. part. act. *Att.* pro παραγοῦσα, à παράγω.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, *Gl. V.* A παρὰ, et ἀγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magiſtratûs, cum prehenſatione, *Ph.* denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, *Gl. V.* (2) invito, *Gl. V.* (3) veto, interdico, *Gl. V.* παρήγγειλα, denunciavi, *Ph.* παραγγέλλεται, interdicitur, *Ph.* παραγγελλόμενα, imperata; παραγγελθὲν, indictum, *Gl. V.* (4) peto; ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Luc.* τὸν πόλεμον, *Polyb.* Δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, *Act.* 5, 40, Παραγγελλόμενα ποιεῖν, *Xen.* Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit. *Appian.* Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, *Gl. V.* (2) interdictum, *Gl. V.*

Παραγγελματικὸς, ἡ, ὸν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A παράγγελμα.

Παραγγελματικῶς, *adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum; (2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ἡ, ὸν, qui præcipit ſeu prohibet, hortatur, ut ſermo.

Παραγέγονα, perf. ind. med. v. παραγίνομαι. Unde

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, guſtum præbeo; *in med.* leviter, cum faſtidio deguſto; *unde* leviter cognoſco aliquid, leviter delibo. Παρέγευε τοῦ φρονήματος, *Plut.*

Παραγήραμα, ατος, τὸ, ſilicernium, delirus, *Gl. V.* A

Παραγηράω, ῶ, deliro præ ſenectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, interſum, *Gl. V.* aor. 1. παρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, *Æſchin.* δίκῃ, *Plato.* πρὸς τὸν ἀγῶνα, *Æſchin.* ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

Παραγινώσκω, præter jus et æquum ſtatuo, perperam ſtatuo. Οὐδὲν θαυμαςὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαςὰς, *Xen.*

Παραγκαλίζομαι, in ulnis geſto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιςρόω, hamum addo. Παρηγκιςρωμένος, hamatus. Ab ἄγκιςρον.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, propriè cubito repello, ſubmoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi ſubmoveo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος, *Heliod.* Ex ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

Παραγκωνιςὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter ſculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla, *Ph.* buccula. Ex γνάθος, *mala.*

Παραγνάμπτω, fut. ψω, deflecto, παρέγναμψεν, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, à παράγω.

Παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, à παρηγορέω.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adſcribitur ultra ſolitum et juſtum; (2) ſcripturæ depravatio; (3) qu. dic. alliteratio, cum litera pro literâ ſubſtituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate, ſeu alliteratione utor, verbum mutatâ literâ ſcribo, et ferè in deterius, ut in παρανομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, ſcripturæ inverſio, qu. dic. alliteratio, quum una litera pro aliâ ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adſcriptio et annotatio in margine; ſcholium annotationis ſignum in margine adſcriptum; (2) præſcriptio, *Gl. V.* (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam eſſe; (4) ſublatio, v. gr. ſcripti malè.

Παράγραφος, ου, ὁ, lineola in margine ſcripta, v. gr. *comœdia*, *Vox. Gram. Ph.* præducta. A

Παραγράφω, fut. ψω, adſcribo, juxta ſcribo; (2) perperam ſcribo; (3) circumſcribo; ſc. ut tollatur è libro, &c. unde tollo de lectione. (4) exceptione actionis non rectè inſtitutæ ſubmoveo; hinc induco et abrogo, *Gl. V.* tollo, libero, præſcribo, præduco; et παραγράφομαι, præſcribo, *Gl. V.* Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, Κημος καλὸς, *Ariſtoph. Veſp.* 99. Πατρὸς ἀλλοῦ σαυτὸν παραγράφειν, *Dem.* Δημοσθένει τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, *id.* Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἑτέρους, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ πρότεροι, *Appian. B. Civil.* 2. Hinc

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferè nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod ſimplex, patefacio. Παραγυμνοῦν τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον, *Greg.* Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio.

Παραγύρως, *adv.* prope circulum, ut radat vel ambientem vel incluſum.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero; deduco, traduco; (2) promoveo, ſeu proveho; (3) diſputando, doloſâ *item* blandâ oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto; (5) tranſeo; (6) nautæ dicuntur παράγειν, cum non rectâ ſed per ambages navigant, cedentes ventis; (7) produco in concionem, *paſſ.* prodire in concionem; paſſ. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, *Ph.* Ἡ γὰρ τύχη παρεγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς, *Eur. Iph. in Tau.* 476.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio, *Vox Gramm.* (3) fortuna ſecunda, honores, dignitas; *Gl. V.* (4) diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγιάζω, vectigal ſeu portorium exigo.

Ἐπεϐάλλοντο τὰς πλέοντας παραγωγιάζειν, *Polyb.* A

Παραγώγιον, ȣ, τὸ, vectigal, portorium. A παραγωγή.

Παραγωγός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

Παραγώγως, *adv.* deducendo, ut alterum vocabulum ex altero oriatur et compoſitum ſit; (2) productè, additâ ad verbum ſyllabâ.

Παραγωνίζειν, anguloſum eſſe, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, illacrimor. Παραδακρύω σοι, *Luc.*

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, *Od.* 20, 88.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, in triumpho duco. Παραδειγμάτισον αὐτὰς τῷ Κυρίῳ, *Num.* 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, *Matt.* 1, 19.

Παραδειγματικός, ἡ, όν, exemplaris, exemplis conſtans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματίσαι, a. 1. inf. act. v. παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμός, ȣ, ὁ, traductio, quâ quis exemplo ſtatuitur cæteris; publica ignominia.

Παραδειγματώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, qu. dic. juxta oſtendo; unde confero; (2) oſtendo, profero, indico; (3) adſigno ſeu attribuo, efficio. Ἕτερα παραδεικνύοντες, *Iſocr.* Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τὰς φόρȣς ἐκ τῶν πολέων, *Xen.*

Παραδειπνέω, ῶ, immodicè cœno, vel miſerè cœno; *in med. ſeu paſſ.* cœnam perdo negligentiâ. Εἰσὶ δ' οἱ ϗ πλεῖστοι λόγῳ κατὰ κράτος αἱρȣ̃ντες, παρεδειπνήθησαν, *Theophr.* παραδειπνέομαι, afficior domicœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avidè comedens, de paraſitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑ΄ΔΕΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, hortus, viridarium, *Ph.* pomarium, pometum. Paradiſus eſt altiſſimarum contemplationum pratum ſecundum Chaldæos. Vox Perſica; (2) *N. T.* cœlum, ſedes Dei et beatorum.

Παράδεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui admittitur, vel admitti poteſt, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, ſuſcipio, acceptum fero; παρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, *Ph.* paſſ. παραδεχθεὶς, receptus, *Gl. V.* Ου παραδέξονται σȣ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμȣ̃, *Act.* 22, 11. Φήμην τοινυν παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, *Plato.*

Παραδηλόω, ῶ, præ me fero, ſignifico, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ἡ, expoſitio. *Vox Rhet.*

Παραδιαζευγνύω, vitioſè et perperam disjungo.

Παραδιαζευκτικός, ἡ, όν, disjunctivus. A præc.

Παραδιακονέω, ῶ, adminiſtro, inſervio. Τοῖσι τειχίζȣσι παραδιακόνει, *Ariſtoph. Av.* 845.

Παραδιαστέλλω, disjungo, ſeparo. Hinc

Παραδιαστολή, ῆς, ἡ, disjunctio, ſeparatio, diſtinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, quâ ſimilia diſcernuntur. *Quintil. l.* 3.

Παραδιατριϐή, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpoſterè teritur; (2) inanis diſputatio.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραδίδωμι, trado; (2) dedo, alicui in poteſtatem prodo; (3) relinquo liberis, poſteris; (4) *dicitur et* de accuſatore; imperat. παράδος, trade, *Gl. V.* aor. 1. παρέδωκα, tradidi; paſſ. παρεδόθην, traditus ſum; perf. part. παραδεδομένον, traditum. Τοῖον ὅμηρον μ' ἀποσυλήσας ἄδη θάνατος παρέδωκεν, *Eur. Alc.* 866. Σὲ βαρϐάροισι λέχεσι παραδίδωσιν, *id. Hel.* 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, *Diod.*

Παραδιηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, obiter narro et expono. Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, *Plut.* Τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτȣ̃, *id.* Hinc

Παραδιήγημα, τὸ, narratio in tranſitu, aut in parentheſi; item, explicatio et definitio.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperàm ſeu malè adminiſtro. Νȣ̃ν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, *Syneſ.*

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.

Παραδιώκω, ponè ſequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, malè decerno; *Polyb.* (ſi lectio vera, *Ern.*)

Παραδοθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. v. παραδίδωμι.

Παραδολεσχέω, ῶ, deblatero, garrio, *Plut.*

Παραδόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, infamo; (2) *contr. ſenſu*, valdè honoro, illuſtro, mirabile reddo; (3) falſam opinionem concipio, ſeu teneo. Παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σȣ, *Deut.* 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex inſolentiâ.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxè loquor, incredibilia dico præter, ſeu contra omnem opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἀλλων ζώων παραδοξολογȣ̃σιν, *Hermog.*

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, quâ mirabilia et incredibilia narrantur. A

Παραδοξολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui paradoxa ſeu incredibilia dicit. Ex παράδοξος, et λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res ſeu mirabilia facio.

Παραδοξοποιία, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιός, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſeu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, *Ph.* mirus, excellens, et παράδοξον, mirabile, admirabile. A δόξα.

Παραδόξως, *adv.* præter omnem opinionem, mirabiliter.

Παραδόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate à majoribus acceptus; (2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri poteſt vel docetur. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, inſtitutum, conſtitutio, præceptio; (3) *Gl. V.* traditio, mancipatio; (4) quod à majoribus inſtitutum, traditum eſt. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus.

Παραδȣ̃ναι, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παραδοχή, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio, receptaculum; (2) gratia, *ap. Polyb.* (3) ſtudium alicujus rei. A παραδέχομαι.

Παραδραθεῖν, juxta dormire; *Il.* 14, 163, et παρέδραθεν, juxta dormivit, *Od.* 20, 88 pro παραδαρθεῖν, et παρέδαρθεν, a. 1. à δαρθάνω, *dormio.*

Παραδράω, adminiſtro; contractè παραδρῶ, unde *ap. Hom.* παραδρώωσι, *Od.* 15, 323.

Παραδρομάδην, in tranſcurſu, obiter.

Παραδρομή, ῆς, ἡ, curſus, quo alicui à latere currimus; (2) tranſcurſus, ſeu curſus, qui fit prætereundo.

Παράδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt præteriri; τὰ παράδρομα, *Subſt.* intervalla inter retia in venatione poſita, per quæ tranſitus patent. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, ſimul regno, habeo poteſtatem. Τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσας, *Syneſ.*

Παράδυσις, εως, ἡ, inſinuatio, obreptio, irreptio, (*ap. Demoſth.* ſi lectio ſana, *Ern.*) A

Παραδύω, fut. ύσω, irrepo ſeu obrepo, introëo me inſinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, *Æſchin.* εἰς Πελοπόννησον, *Dem.*

Παραδῷς, 2. ſing. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδωσείω, qu. dic. traditurio, dedere ſeu tradere cupio, *Thuc.* A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. Ἔοικα δὲ σοι παραείδειν ὥστε θεῷ, *Od.* 22, 348.

Παραείρω, attollo, effero; (2) detraho, abſtraho, *Æſchyl.* Hinc

Παραερέθομαι, aut παρηερέθομαι, attollor, ſuſpendor; παρήερθη, aor. 1. pependit, *Il.* 16, 341.

Παραζάω, ῶ, vitâ abutor, nimis fruor, malè vivo; (2) ſuperſtes ſum; inf. παραζῆν.

Παραζευγνύω, fut. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζευγνὺς τῷ Θεῷ σεϐάσιμον, *Naz.*

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio et excito, ad æmulationem provoco, invidentiâ et zelotypiâ exſtimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς, ἐπ' ȣ̓κ ἔθνει, *Rom.* 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, plur. παράζυγες, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles et proletarii, ac veluti ſupernumerarii. A παραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus ſeu culter, enſis pendens è balteo. A παραζώννυμι. Hinc

Παραζωνίδιον, ȣ, τὸ, cingulum cum enſe; (2) enſis, quo accingimur. Dim. à præc.

Παραζώνιον, ȣ, τὸ, pugio, cinctorium, *Ph.*

Παραζώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, ſica, *Gl. V.* Ex παρά, et ζώνη.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ϗ στρεπτὰς ϗ ἀκινάκην παραζωννύντα, *Plato.* Hinc

Παραζωστρίς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio.

Παραθαλασσίδιος, et παραθαλαττίδιος, ȣ, ὁ, maritimus. Ex θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem et ex iiſd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. φόλων ȣ̓δενὸς ȣ̓δὲν παραθαλπομένα φρένα μυθοις, lenita, *Eur. Med.* 143.

Παραθαρρύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὲν προσώπῳ παραθαρρύνων, *Xen.*

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinſecùs ſpectando confero. Τȣ̀ς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, *Philo.* Αὐτὰ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*

Παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. παρατίθημι.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repoſitorium, *Gl. V.* pluteum, pluteus, *Ph.* ferculum.

Παραθέμενον, acc. ſing. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, *Athen.*

Παράθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecorè aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio, conjunctio; (2) ferculum, id ipſum, quod apponitur; (3) depoſitio ſeu repoſitio; (4) commendatio; (5) compoſitio, comparatio, collatio; ἐκ παραθέσεως, è contrario; (6) apparatus theſauri, *Polyb.* copia rerum; (7) præſentia auxiliandi causâ, ſeu auxilium ipſum, *ibid.* (8) citatio locorum è ſcriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ȣ, ὁ, ſtructor, qui dapes apponit, *Ph.* Ab eod.

Παραθετικός, ἡ, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro; (2) adſequor; (3) prætercurro; (4) leviter vel non attingo; (5) juxta aliquem curro. Παραθέȣσι τὴν ὄχθην, *Ælian.* Ἀλλὰ τοι, ὦ φίλε, ἄδηλον εἰ ϗ παραθέομεν τὸ ὀρθὸν, *Plato.*

Παραθεωρέω, ῶ, juxta ſpecto, ſeu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) deſpicio, adſpernor. Πρὸς τȣ̀ς ἄλλȣς παραθεωρῶν ἐμαυτὸν, *Xen.* Παραθεωρῶ σε Μίλωνι, *Luc.*

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, inſtigo, incito.

citο. Συμμαχία θόρυβον παράθηξε μέγαν, *Pind. Ol.* 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repofita et recondita; (2) res depofita, depofitum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, inftigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. fing. f. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, f. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθυ, 2. fing. a. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro παράθεσο, à παρατίθημι.

Παράθρανος, ὁ, in navi, fc. quæ præter θράνιτας fert. *Poll.*

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in paff.* mifer et fractis viribus fum; *Suid.*

Παραθριγκίζω, lorico, obfepio, *Theophr.* A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα, *Apoll.*

Παραθρυλλέω, decanto; παραθρυλλέμενα, decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adfilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus fum.

Παραθυμιάω, adoleo, fuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ pofticum, *Gl. V.*

Παραθύριον, ȣ, τὸ, pofticum. A præc.

Παράθυρον, ȣ, τὸ, quod eft ad januam, vel ipfum oftium, *Suicer.* Ex iifd.

Παραὶ, *præp. Poëtica, cum genit.* à, vel ab; *cum dat.* ad, apud; *cum accuf.* juxta, ad, apud. A παρὰ.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A præc. et βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranfgreffio, delictum. A παράβασις.

Παραιβάτης, ȣ, ὁ, qui præter aurigam currum confcendit, et ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε, *Il.* 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. *Ap. Theoc.* operaria, mercenaria.

Παραίβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, digreffus. A παραβαίνω.

Παραίβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutuus, qu. dic. viciffim jaculans. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ȣ, ὁ, littoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fœm.

Παραιγίαλος, ον, littoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἰ τι ϗ φλαῦρον παραιθύσει, *Pind.* Λαίψεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύσσων πτερύγεσσι, *Apollon.*

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) confolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, *Ph.* Ab eod.

Παραινέτης, ȣ, ὁ, adhortator, fuafor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, fuaforius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, fuadeo, hortor, admoneo; præcipio. Καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν, *Eur. Bac.* 330. Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν, *Alc.* 1066.

Παραινίττομαι, obiter declaro et vera per ænigmata tacitè et obfcurè innuo, aor. 1. παρῃνιξάμην, *Plut.*

Παραινῦντας, acc. pl. pro παραινέοντας.

Παραίνυμαι, aufero.

Παραιολίζω, idem quod fimplex, feu variegandi causâ addo.

Παραιρεῖσθαι, præf. inf. paff. v. παραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, deftruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, ȣ̃μαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt, inf. παραιρέεσθαι, part. παρελόμενος. Παραιρεθεῖσε τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος *Diod.* Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. vefti ut limbus, vide πάραρμα, recifio.

Παραισθάνομαι, in fenfu fallor; (2) fentio, percipio. Ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φευγόντων ϗ καταλαμβανόντων ἑαυτὰς, *Xen. Cyr.* 4, 9. Μετεξέτεροι δὲ ϗ παραισθάνονται παραφορῇ τῆς αἰσθήσιος, *Aret.*

Παραίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et παραίσιμος, *Hef.* infauftus, inaufpicatus, dirus, *Il.* 4, 381. Ex παρὰ, et αἶσα.

Παραΐσσω, prætereo, tranfeo, proripio me; (2) impetu tranfeo. Ἵπποι γάρ με παρῄιξαν, *Il.* 11, 614.

Παραιτεῖσθαι, præf. inf. med. verbi

Παραιτέομαι, ȣ̃μαι, deprecor, recufo, detrecto, evito, *Gl. V.* item (2) precor, rogo, a. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recufarunt, *Ph.* paff. a. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus, perf. παρῃτημένος, excufatus; (3) deprecatione à pœnâ libero; (4) fubmovere. Παραιτεῖσθαι κόλασιν, *Plut.* φθόνον. *Ariftid.* πόλεμον. *Plut.* γυναῖκα repudiare, *id.* Ἐν δ' αὐτῆς παραιτησώμεθα, *Ariftoph. Eq.* 36. Κτεῖν', ὦ παραιτȣ̃μαι σε, *Eur. Herac.* 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excufatio, recufatio, *Ph.* (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *adv. pof.* fugiendum, deprecandum eft.

Παραιτητής, ȣ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ex parte in caufsâ eft; (2) qui in caufsâ eft, auctor, *Gl. V.* obnoxius.

Παραιτέμεσθα, 1. pl. præf. ind. med. *Dor.* pro παραιτέμεθα, à παραιτέομαι.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, fuadens, admonens *Poët.* pro παραφάμενος. Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκε, *Il.* 24, 771. A παράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, confilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis:

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, confilium; (2) confolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus fum, vel metu, vel vulneris dolore, gravitate, *R. Suicer.*

Παραιωρευμένω, gen. fing. præf. part. med. *Dor.* pro παραιωρȣμένȣ, à

Παραιωρέω, ῶ, fufpendo, paff. παραιωρεῖσθαι, fufpendi, perf. παρῃωρῆσθαι, fufpenfum habere; plufq. perf. ind. παρῃώρηντο ξιφίδια, gladios fufpenfos habebant, *Herodot.*

Παραιώρημα, ατος, τὸ, fufpenfum, quod fufpenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A præc.

Παρακαθάπτω, adnecto.

Παρακαθέζομαι, adfideo, à latere confideo. Μετὰ τȣ̃το τῷ Πλάτωνι παρεκαθέζετο, *Ariftoph. Plut.* 726.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio; (2) excubo.

Παρακαθῆμαι, adfideo, à latere adfideo. Ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο, *Plato.*

Παρακαθίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adfidere jubeo; (2) adfideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adfidebat, imperf. paff. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξίας, *Plato.*

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίω δὲ τῶν πλεκτανῶν παρακαθίησι, *Ariftot.*

Παρακαθίστημι, juxta colloco feu appono; (2) altrinfecùs colloco. Παρακαταστήσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, *Dem.*

Παρακαίριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeftivus; παρακαίρια, inhonefta, nefaria. Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχȣ παρακαίρια ῥέζων, *Hef. Op.* 327.

Παρακαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intempeftivus.

Παρακαίρως, *adv* intempeftivè.

Παρακαίω, à latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει, 2. fing. præf. imperat. med. *contr.* pro παρακάλεε, à

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerfo, advoco, *inpr.* auxilii causâ, vel in judicio, vel in aliâ re quâvis; (2) *Ph.* oro, obfecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, *in N. T.* confolor, *inpr. in med.* recreo; παρακαλȣ́μεθα, exoramur, *Ph.* p. part. παρακεκλημένος, vocatus, παρακληθῆναι, confolationem admittere, aor. 1. infin. παρακαλεῖται, confolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλȣς, τινὰ ἐπὶ vel πρός τι. Παρακαλȣ̃σι ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδȣ̃ναι τὴν Μεσσήνην, *Ifocr.* Παρακαλȣ̃ντες εἰς μάχην, *Eur. Ph.* 1260. Πολλὴν φλόγα, *Xen. Cyr.* 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρȣ, *ib.* 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo à latere curfito, fræno ejus manu apprehenfo, vel molliter equum ad curfum incito, *R. Suicer.*

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam five occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego; p. paff. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόȣν τὸ ῥῆμα τȣ̃το, ϗ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 9, 45.

Παρακαμμύω, infercio.

Παρακάμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique fpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fecundum fpinam folium habens. Ex ἄκανθα, et φύλλον.

Παρακαταβαίνω, defcendo, v. gr. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto; (2) certam pecuniam pro litis æftimatione depono, facramento ago. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην, *Il.* 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βȣ́λεται, *Dem.*

Παρακατάβασις, εως, ἡ, defcenfus ex equis in acie, è navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, five reus, cogitur adeffe, refpondere, *Ern.*

Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, quâ qui experiri volebant, pecuniam deponebant, facramentum, *Gl. V.* fponfio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depofitum, fidei commiffum, *Gl. V.* commendatio, depofitum. *ap. Poll* munus, v. gr. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, feu accumbo. Παρακατάκειμαι σοὶ, *Xen.*

Παρακατακλίνω, à latere vel juxta reclino; (2) juxta ftatuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, *Gl. V.*

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, five ad latus alicujus accubo; vide παρακατέλεκτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio et varietas. *Vox fufpecta*, (vide παρακαταλλαγή.)

Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις, εως, ἡ, depofitum. A παρακαθίστημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, et παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuftodiendum trado; depono tanquam apud fequeftrem, *Gl. V.* commando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, *Ph.* Τὸ ἑαυτȣ̃ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, *Xen.*

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præf. conj.

Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατέλεκτο, 3. fing. plufq. perf. indic. paff. *Ion.* pro παρακατελελέκτο, à παρακαταλέγομαι.

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, *Diod.*

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod prædicato additur. *Vox Dialec.*

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores

bitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.

Παρακαττύω, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαςος ςιβάδα παρεκαττύετο, *Ariſtoph. Plut.* 662.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, et quaſi ad latus. Ex παρὰ, et καυλὸς.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus ſum et quaſi juxta ſeu à latere ſitus; à latere accumbo, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum *apud Gramm.* quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. οἱ παρακείμενοι, familiares, &c. Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, *Theog.* 685.

Παρακειμένως, *adv.* appoſitè, juxta.

Παρακεκαλυμμένως, *adv.* tectè, occultè. A παρακεκαλυμμένος, à παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſimè, audaciâ projectâ.

Παρακέκληται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρακεκάληται, à παρακαλέω.

Παρακεκλιμμένως, idem quod παρακλιδὸν.

Παρακεκριμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρακεκρίαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρεσμένοι εἰσὶ, à παρακρέομαι.

Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, *Gl. V.* Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, *Xen.*

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio. A præc.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, exhortamentum, quod adhortandi gratiâ dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικὸς, ἡ, ὸν, ad hortandum valens.

Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.

Παρακελευσμὸς, ῦ, ὁ, adhortatio. Ab eod.

Παρακελευςὴς, ῦ, ὁ, hortator, *Gl. V.*

Παρακελευςικὸς, ἡ, ὸν, cohortatorius. Ab eod.

Παρακελευςὸς, ἡ, ὸν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.

Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *minùs uſitatum quam med.*

Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.

Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel à latere pungo, *Gl. V.* perpungo. Hinc

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, quâ hydropicis aqua eximitur.

Παρακεντητὴς, ῦ, ὁ, ſtimulator ſeu agitator equorum; auriga, *R. Gl. V.* percuſſor.

Παρακερδαίνω, perperam lucror, ampliùs juſto lucror et præter alios; (2) eâdem operâ lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, officula, circa os majus, (κνήμη et κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Ern.*

Παρακεχειμακότα, acc. ſing. perf. act. verbi παραχειμάζω.

Παρακεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med. verbi παρακέομαι.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria:

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, in pericula præceps, qui nimis cum audaciâ periculum adit:

Παρακινδυνευτικῶς, temerè periclitandò.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temerè periclitor, audaciùs periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένον, p. part. paſſ. auſum audax, periculoſum, temerarium. Πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, *Plato.*

Παρακίνδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, *R.*

Παρακινδύνως, *adv.* periculosè, cum periculo.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperàm moveo, indecorè et inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *paſſ.* moveor, me moveo; παρακινῶν, et in perf. παρακεκινηκὼς, in furorem verſus, furibundus, et paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδὲ, σκέπει γ' ἥν με παρακινήσαντ' ἴδῃς, *Ariſtoph. Ran.* 363. Hinc

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio; (2) incitatio.

Παρακίνησις, ἡ, incitatio, exhortatio.

Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, emotus mente.

Παρακινητικῶς, *adv.* emotâ mente.

Παρακιρνάω, admiſceo.

Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.

Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſsâ, fruſtra fleo, ploro.

Παρακλαυσίθυρον, ε, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, et θύρα.

Παρακλείδιον, τὸ, ſera.

Παρακλείω, includo; (2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto.

Παρακλῄειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro παρακλείειν, à παρακλείω.

Παρακληθεὶς, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.

Παρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Παρακληθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.

Παράκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, accerſitus et rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubiâ; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, *in N. T.* Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, *adv.* declinando et deflectendo.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, à latere accubans, acclinatus. A

Παρακλίνω, juxta ſeu à latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τὰς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας; *Ariſtoph. Pace,* 158. κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Theoc.* 25, 161. Ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ, adjacet, *Dion.* Περ. 386.

Παρακλίτης, ε, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famoſus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſeneſco, florem ætatis amitto. *Gl. V.* exoleo; παρηκμακὼς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ ἢ παρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* Παρηκμακὼς φθινόπωρος, *Plut.* Hinc

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amiſſio.

Παρακμαςικὸς, ἡ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.

Παρακνήμιον, ε, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex κνήμη. Hinc

Παρακνημίδιον, τὸ, idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis à malo præceptore didicit; (2) inobedientia, contumacia. A παρακούω.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) occubo, *Gl. V.* Hinc

Παρακοίμημα, τὸ, concubitus.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem, *Gl. V.* ubi tamen editum *excubitum.*

Παρακοιμητὴς, ῦ, ὁ, excubitor, *Gl. Vet.*

Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut unà dormiat.

Παρακοινόω, idem quod κοινόω. *Pind.*

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A

Παρακοίτης, ε, ὁ, maritus. Ex κοίτη. Hinc

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ:

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor:

Παράκοιτος, ε, ἡ, concubina, *Vulg. Lex.*

Παρακολλάω, ῶ, adglutino, à latere glutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, id quod adglutinatur. A præc.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio:

Παρακολλητικὸς, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens.

Παράκολλος, ὁ ἡ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab unâ tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis, *Ern.*

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector, ſubſequor, *Gl. V.* (2) adſequor, intelligo; παρηκολουθηκὼς, adſecutus, p. part. Παρακολουθεῖν τοῖς πράγμασι, *Dem.* Hinc

Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, *Gl. V.* quod ſequitur plerumque.

Παρακολούθησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.

Παρακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, adſequendi et intelligendi vi præditus.

Παρακολουθητικῶς, intelligenter, acutè. A præc.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, *Gl. V.* tranſvectio; (2) advectio et adventus; (3) comportatio. A

Παρακομίζω, f. ίσω, prætervehο, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθεὶς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γεγόντα παρακόμιζε, *Eur. Herc. fur.* 126.

Παρακομιςὴς, ῦ, ὁ, tranſvector. A præc.

Παράκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito; (3) permulceo, *Heſ.* Ἐκεῖνος ἢ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ, *Xen. Cyr.* 6, 18.

Παρακοντίζω, f. ίσω, jaculando attingo.

Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ἡ, ὸν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) inſaniam gignens.

Παρακόπτω, perperàm cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo; inde (4) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, perf. paſſ. part. Ἔναγχος γὰρ πότε ὑπ' ἀλφιταμοιβῦ παρεκόπην διχοινίκῳ, fraudatus ſum, *Ariſtoph. Nub.* 640.

Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *adv.* indecorè, indecenter, inhoneſtè. Ex κόσμος.

Παρακέσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακεύω.

Παράκυσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis à malo præceptore didicit, vel quum quis malè audiendo pravâ opinione imbutus eſt, error è falſo vel pravo rumore, ſeu famâ, vide παρακοή. A

Παρακέω, perperàm audio, vel non rectè audio; (2) oſcitanter et negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam et quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego; ſubauſculto, aor. 1. παρήκεσα, παρήκεσε, nonnihil audivit, perfect. παρακήκοα, pluſq. perf. παρακηκόειν, παρακηκόει, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακέσῃ αὐτῶν, *Matt.* 18, 17. Παρακέειν τῦ ἐπιτάγματος, *Luc.* Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακηκόει, *Plato.*

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, ſuſpendo juxta, ſeu à latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, *Il.* 13, 597. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.

Παράκρημνος, ε, ὁ ἡ ἡ, præceps, *Gl. V.*

Παρακρίνω, comparo, juxta colloco, et ita propè, ut comparatio fieri poſſit; (2) perperàm judico.

Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quaſi à παρακρύαμαι.

Παρακροατὴς, ῦ, ὁ, qui audita falsò interpretatur, qui audita non aſſecutus eſt. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliquâ ex parte crocum refero, ſeu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) addortor, incito;

incito; (3) plauſu manuum adhortor et incito ad aliquid.

Παράκρυσις, εως, ἡ, repulſio, depulſio; (2) fraus, impoſtura; (3) error, delirium, deſipientia. A παρακρύομαι.

Παρακρυσίχοινικος, ου, ὁ & ἡ, chœnice et menſura deſipiens. Ex παράκρυσις, et χοῖνιξ.

Παρακρυστικὸς, ἡ, ὸν, mentem concutiendi et emovendi vim habens:

Παρακρυστικῶς, fallaciter, fraudulenter:

Παρακρύω, repello, rejicio, repudio, à me ſubmoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρύομαι, défraudo, *Gl. V.* item (2) erro, deliro. Ουκ ἂν παρακρύοι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, *Luc.* Μῶν παρακέκρουμαι σε; *id.*

Παρακταῖος, littoralis. Ex παρὰ, et ἀκτὴ.

Παρακτάομαι, ῶμαι, inſuper adquiro, poſſideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράκτησις, εως, ἡ, adquiſitio, *Suicer.*

Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, *Hſ.* Ex παρὰ, et ἄγω.

Παρακτίδιος, ου, ὁ & ἡ, littoreus, qui ferit littus, de fluctu. A

Παράκτιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄκτιος.

Παράκυκλος, ον, pl. παράκυκλοι et παράκυκλα, orbes, circuli partes rotæ. *Poll.*

Παρακυλίω, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adſpicio, ſeu tranſverſim limis oculis adſpicio. *Gl. V.* deſpicio; (2) accuratè, diligenter inſpicio; (3) leviter aliquid attingo, tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, *Joan.* 20, 11. Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 804.

Παρακύψαντα acc. ſing. a. 1. part. act.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perſtringo et taxo, ſeu taxo et perſtringo, comico more.

Παράκωφος, ου, ὁ & ἡ, ſurdaſter.

Παρακωχὴ, *vera ſcriptura*, παροκωχὴ.

Παράλαβε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, *adſumere*, aor. 2. inf. act.

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adſumo, adhibeo; παραλαβὼν, aor. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τοὺς μὲν αὐτῶν ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν, *Xen.* Ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα δυνώμεθ', *Ariſtoph. Conc.* 107.

Παραλάμπω, à latere ſplendeo; parùm fulgeo.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multùm lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens. A præc.

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, *Herodian.*

Παραλεαίνω, lævigo. Hinc

Παραλεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens.

Παραλέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. *Gl. V.* deligo, et παραλεγόμεθα, ſtringimus, *Ph.* Ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο, *Pind.* Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, *Act.* 27, 8.

Παραλέγω, abſurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ δὲ τοῦ Πλάτωνος οὐ παραλειπτέον, *Plut.*

Παραλειπτικὸς, ἡ, ὸν, μέθοδος παραλειπτικὴ eſt præteritio, fig. *Rhet.* A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermiſſa. Τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ' εὐσεβὲς, *Eur. Tro.* 43. Μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, *Philo.*

Παραλείφω, illino; manſum cibum in os inſercio. Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, *Ariſtoph. Conc.* 406.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio, præteritio; (2) figura rhetorica. A præc.

Παραλελειμμένον, perf. part. paſſ. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ου, ὁ & ἡ, albicans, *R.*

Παραλεύσσω, idem quod παροράω.

Παραλήγω; παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, ſuſcipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει, *Ariſtoph. Ran.* 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, ſilicernium, *Gl. V.* ubi *delerus.*

Παράληρος, ου, ὁ & ἡ, qui leviter deſipit. Ex παρὰ, et λῆρος, *nugæ, ineptiæ.*

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adſumptio; (2) poſſeſſio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, et ἅλς, *mare.*

Παραλιθάζω, lapideſco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ου, ὁ & ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, *Gl. V.*

Πάραλιος, ου, ὁ & ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. Ex παρὰ, et ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλοὺς, captus, *Heſ.*

Παραλιτέω, offendo, pecco ſeu delinquo; παρήλιτες, aor. 2. offendiſti. Παραλιτεῖν τοὺς θεοὺς, *Apoll.*

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, tranſmutatio; (2) diverſitas; (3) dementia, hallucinatio, et aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, viciſſitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata ſeu alternante ſerie. *Gl. V.* alternis. Ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα, *Soph. Aj.* 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἐμοῦ τε & παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες, *Appian.* Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, diſcrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis eſt et emotio v. gr. oſſium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim ſeu permutatim vario; (2) prætereo, pertranſeo; (3) ſupero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam conſtitueram; (6) differo, diſcrepo. *Gl. V.* vario; παρηλλαγμένος, paſſ. p. part. diſcrepans, inuſitatus, prodigioſus, v. gr. magnitudine. Παρηλλάττειν τῶν αἰθησέων τὰ σημεῖα, *Plato,* τόπον, *Plut.* δόξαν, *Iſocr.* τῆς χώρης, *Herodot.*

Παραλληλόγραμμον, ου, τὸ, ſpatium quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, et γράμμα, *ſcriptum delineatum.*

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eâdem voce collatio, aliarum ſcilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter ſe et quaſi è regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, οῦ, ὁ, figura, quum voces idem ſignificantes vel eædem componuntur, vel ſe invicem ſequuntur, &c. (2) dictorum idem ſignificantium collatio.

Παράλληλος, ου, ὁ & ἡ, mutuus, inter ſe compoſitus et è regione collocatus, æquè diſtans. *Gl. V.* παράλληλον, alternum interſtitium. Ex παρὰ, et ἀλλήλων.

Παραλλήλως, *adv.* inter ſe componendo; compoſitè, comparatè, ex oppoſito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, ſubdolâ ſupputatione fallo; (2) falsâ argumentatione utens decipio, malè ratiocinor. *Gl. V.* circumſcribo, obrepo, ſubrepo, diſſimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, *Col.* 2, 4. Παραλελόγισαί σε ἡ Ἄτροπος, *Luc.* Hinc

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax ratio; (2) impoſtura et captio, quæ fit fallacibus rationibus. *Ph.* diſſimulatio; παραλογισμοῖς, præſtigiis, *Ph.*

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impoſtor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, ὸν, qui decipi poteſt.

Παράλογος, ου, ὁ & ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non conſentaneus, abſurdus. Etiam ſubſtantivè caſus inopinatus, abſurditas. Πολὺς ἦν ὁ τοῦδε τοῦ πολέμου παράλογος ἔννομον οὐδὲν ἔχοντος, *Appian.* Ex παρὰ, et λόγος, *ratio.*

Παραλόγως, *adv.* præter rationem, inopinatò. Παραλόγως ῥήζοντα οἰδήματα, *Hippocr.*

Πάραλος, ου, ὁ & ἡ, maritimus; (2) qui in ipſo mari verſatur, rebuſque maritimis et nauticis dat operam; item (3) navis publica Athenienſium. Ex παρὰ, et ἅλς.

Παραλουργὴς, έος, ὁ & ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, veſtis muliebris.

Παραλοῦται, οἱ, qui unà lavant. A

Παραλούω, juxta lavo; παραλούεσθαι, juxta lavari, *Att.* pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis uſque ad artemona. A λόφος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantùm torqueo, modo nimirùm vitilium ſeu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, moleſtiâ vel triſtitiâ adficio.

Παράλυπρος, ὁ & ἡ, ſterilis, aſper. Epith. terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio, laxatio, remiſſio, nervorum reſolutio. *Gl. V.* debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus, *Gl. V.* Ab eod

Παράλυτος, ὁ & ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, diſſuo, diſſolvo, reſigno; (2) libero; (3) debilito, *Gl. V.* παραλελυμένος, debilis, *Gl. V.* Δυσανῆ παραλῦσαι ψυχὰν, *Eur. Alc.* 14. Πολλοῖς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, *ib.* 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præſcriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui à latere ſedens mandit, paraſitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebeſco, hebes ſum.

Παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut miſſum facio, *Suicer*

Παραμείβηται, 3. ſing. præſ. conj. paſſ. verbi

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, pretervehor, tranſeo, præterfluo, permuto. Σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνὴρ, *Soph. Oed. Tyr.* 511. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, *Pind. Pyth.* 2, 93.

Παραμείψεται, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adſpernor, negligo, ſperno; παρημέληκας, p. neglexiſti; παρεμέλουν, imperf. 3. pl παρημελοῦντο, negligebantur; p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὦ παῖ, ὧν ἐδόκει ποθ' ἡμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι, *Xen. Cyr.* 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, *id.*

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, perſevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, *Ariſtoph. Pace,* 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, *Thuc.*

Παράμερος, *Dor.* pro παρήμερος, quotidianus, *Pind.*

Παραμέση, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, muſicus tonus.

Παράμεσος, ου, ὁ & ἡ, qui eſt juxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, f. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenſo; (3) præterveho, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, *Luc.* Hinc

Παραμέτρησις, ἡ, dimenſio, menſura.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, et ἀμεύομαι, verb. *Poët.* tranſeo, ſupero. Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, *Pind. Nemeor.* 11.

Παραμήκης, έος, ὁ & ἡ, oblongus. Παραμήκες ἔντερον, *Aret.* Ex μῆκος.

Παραμηκέως, oblongè, in oblongum

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρὸς. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ὸν, idem quod

Παραμηρίδιος, ου, ὁ & ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξεις, *Ariſtoph. Veſp.* 872.

Παραμικρὸν, *adv.* propemodùm, penè.
Παραμιλλάομαι, devinco.
Παράμιλλος, ȣ, ὁ, citra certamen victor, vel potiùs penè æqualis. Ex ἅμιλλα.
Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων, *Od.* 3, 115.
Παραμινύθω, frango, absumo paulatim, imminuo.
Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, et μιξολύδιος.
Παραμίσγω, admisceo.
Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.
Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adsto, succurro, *Suicer.* ut hinc fit παρμέμβλωκεν, *Homericum* perf. pro παραμεμόληκεν, *Il.* 4, 11.
Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω. Hinc
Παραμόνιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis.
Παράμονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. A παραμένω.
Παράμυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μῦσα.
Παραμπέχω, f. έξω, p. σχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.
Παραμπύκια, τὰ, fasciæ quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc
Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.
Παραμυθέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quâcunque re mulceo et sedo, medeor; (3) compenso, sarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, *Heliod.* Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, *Luc.*
Παραμυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde
Παραμυθητὴς, ȣ̃, ὁ, consolator.
Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.
Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) et quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, *ap. Plat.* Ex μῦθος.
Παραμύθιον, ίȣ, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.
Παραμυθικῶς, consolantis more, consolandi causâ.
Παραμυθȣμένοισι, dat. pl. part. præs. med. *Poët.* pro παραμυθȣμένοις.
Παραμυκάομαι, mugio, graviter sono.
Παραναβαίνω, unà ascendo.
Παραναγινώσκω, lego, recito, v. gr. testimonium in judicio. *Gl. V.* adlego; (2) lego, perlego. Τὰς νόμȣς τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, *Isocr.* Hinc
Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio. *Gl. V.* recitatio, v. g. testimonii.
Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.
Παραναδύομαι, emergo, erumpo.
Παρανακλίνω, inclino.
Παραναλίσκω, f. λώσω, obiter et præter destinatum impendo, perperàm consumo; *item*, absumo simpliciter, pass. παραναλίσκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ στρατηγὸν τίνα τȣ̃ πολέμȣ, νȣ̃ν ἔχοντα, προςήσεσθε, παραναλώσετε πάνθ' ὅσα ἂν δαπανήσητε, *Isocr.* Hinc
Παρανάλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus et inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ.
Παρανατέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior.
Παρανάομαι, et παρανάσσομαι, juxta habito, vicinus sum.
Παρανδρόομαι, ȣ̃μαι, nubilis sum, nubilis fio, *ut placet Fæsio*, seu potiùs viri sive thalami expers sum, *Ern.* Ex παρὰ, et ἀνὴρ.
Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανεῖσθαι, *Apoll.*
Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ, et νεῦρον.

Παρανέχω, altrinsecùs attollo sive elevo; item emineo.
Παρανέω, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.
Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego et acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρένησαν, coacervârunt, congesserunt, acervum fecerunt.
Παρανηνέω, idem; unde imperf. παρενήνεεν, aggerebat, 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.
Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.
Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, *Plut.* Εἰ δέ κ' ἔτι πρότερω παρανήξομαι, *Od.* 5, 417.
Παρανθέω, ῶ, defloresco; in *V. L.* adfloreo.
Παρανίσσομαι, prætereo, transeo.
Παρανίσχω, altrinsecùs attollo; (2) emineo.
Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperàm intelligo, *Arist.*
Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex νόος.
Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.
Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges seu contra jus et æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; *Act.* 23, 3. Hinc
Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges et jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium:
Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, et æquum, commissa; scelus, flagitium. *Ph.* injuria. A
Παράνομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. *Gl. V.* legirupa. *Ph.* contrarius legi; illicitus.
Παρανόμως, *adv.* contra leges, præter jus et æquum. *Ph.* illicitè.
Παράντα, obliqua, à rectâ viâ aversa. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον, *Hom. Il.* 23, 116. A παράντης.
Παραντέλλω, *Poët.* pro παρανατέλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo.
Παράντη, *adv.* idem quod παράντα.
Παράντης, έος, ὁ καὶ ἡ, acclivis pariter et declivis; obliquus. Ex παρὰ, et ἀντάω.
Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.
Παρανυμφίος, ȣ, ὁ, qui sponso et sponsæ adsidens eos domum deducit. A
Παράνυμφος, ȣ, ὁ, auspex, pronubus, *Ph.* et ἡ παράνυμφος, pronuba, *Ph.* Ex νύμφη.
Παρανύττω, exstimulo, instigo.
Παράξενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.
Παραξέω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, *ap. Eunap.*
Παράξηρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, siccus, *R.*
Παραξιφίδιον, ȣ, τὸ, pugio, *Ph.*
Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.
Παραξόνιος, ȣ, ὁ, axi infixus, axem terens, attingens, streperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.
Παραξονίδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ex iisd.
Παραξυράω, rado.
Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculpturâ supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύω.
Παράξυστον, ȣ, τὸ, instrumentum radendi ad lævigandum, complanandum. Ab eod.
Παραξύω, abrado. *Gl. V.* derado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τὸν ἰδιώτην (λόγον), accedunt, *Longin.* 31.
Παράπαγος, ὁ, pessulus. A πήγνυμι.
Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo et in melius muto, abstraho, retineo, à pravitate aliquâ.
Παραπαίζω, alludo, deludo, *Gl. V.*
Παραπαίω, deliro, desipio; (2) aberro. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; *Aristoph. Pace*, 90.
Παραπαιόντως, *adv.* dementer. A præc.
Παράπαιστος, ȣ, ὁ, delirus, desipiens, *Hes.*

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλεΐδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, *Eur. Iph. in Au.* 225.
Παράπαν, *adv.* in universum, genere toto, per totum, omninò, prorsùs.
Παραπαντάω, occurro. Ex
Παραπάσσω, f. άσω, adspergo, *Plut. Ion.* pro παραφάσσω, *Hipp.*
Παραπατάω, decipio leni et suavi quâdam fraude, ut vino.
Παραπαφω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρήπαφεν, a. 2. decepit, *Il.* 14, 360. Πρίν με παρήπαφες ἡδεῖ μύθῳ, *Theoc.* 27, 11.
Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto et permoveo. *Gl. V.* sollicito; (2) falsâ persuasione decipio. Παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, *Eur. Supp.* 59.
Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento. Παραπειρῶνται Διὸς, *Pind.*
Παραπειστικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, *Poll.* (ubi editur παραπιστικὸς.) A παραπείθω. *Ern.*
Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.
Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligens dimitto; (2) transmitto, aliquò mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, prosequor. *Ph.* παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, *Gl. V.* Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, *Soph. Phil.* 1449. ἐπὶ τὴν οἴκησιν, *Heliod.*
Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν, à παραπήγνυμι.
Παραπεριπατέω, juxta incedo.
Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.
Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, f. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκαιῇ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς, *Dion.* Περι. 88. pro παραπεπέτασται, *per Sync.*
Παραπέταλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus et coopertus. Ex πέταλον.
Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, *Gl. V.*
Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum. *Ph.* velum, palla. A παραπετάζω.
Παραπέτομαι, prætervolo, *Gl. V.*
Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, *Suicer.*
Παράπηγμα, ατος, τὸ, *propriè* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in quâ descripta erat cœli ratio, et siderum orientium occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, et aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, ut tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut grammaticæ, dialecticæ. A
Παραπήγνυμι, f. ξω, à latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, *Al. Aphr.* Αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, *Isocr.*
Παραπηδάω, ῶ, f. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.
Παραπήχιον, ȣ, τὸ, os et pars cubiti, *Poll.* A
Παράπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, *Hes.*
Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκραναν, 3. pl. exacerbaverunt, *Heb.* 3, 16.
Παραπικρασμὸς, ȣ̃, ὁ, exacerbatio.
Παραπίμπρημι, aduro.
Παραπίπτω, incido; (2) obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervehor; (6) accido, evenio, incido; (7) *dicitur etiam* de coitu, perf. παραπέπτωκα; aor. 2. παρέπεσον; καιρὸς παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπίπτειν πόλει, *Plat.* ἐς Ἄργος, *Polyb.* Παρέπεσε πράξει μοχθηρᾷ, *Diod.*

Παραπλαγιάζω, obliquo, *Hef.* ubi παραπλαγιάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, à verâ viâ feductum in errorem impello, vel vagabundum duco fecus viam rectam, aut feduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. paff. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνηςῆρσι δὲ Παλλ ς Ἀθήνη Ἄσβεςον γέλων ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, *Hom. Odyff.* 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κȣ́ρης, *Muf.* 102. παραπλάγξας, *ib.* 159. Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρεπλάγξαν ϗ σοφόν, *Pind. Ol.* 756.

Παραπλανάω, idem.

Παραπλάσμα, τὸ, figura, fpecies; (2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

Παραπλασμὸς, ὁ, fordes quæ paulatim adhærent, ut orificio tibiæ, *Hef.*

Παράπλεγμα, τὸ textum, ftorea, &c. A

Παραπλέκω, f. ξω, attexo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præf. part. verbi παραπλέω.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad latus feu ad coftas eft. Ex πλευρὰ.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. Hinc

Παραπλευςέος, α, ον, præternavigandus.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium fideratio aut refolutio; (2) delirium, infania. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leviter fideratus ac refolutus.

Παραπληγικῶς, *adv.* per levem fiderationem ac refolutionem.

Παραπλήθω, plenus et refertus fum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικὸς.

Παράπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui mentis vel fenfuum harmonia depravata eft, vecors, infanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod. *Gl. V.* delirus; *Od.* 5, 418, et 440. *Hom.* ἠιόνας παραπλῆγας, littora à fluctibus percuffa.

Παραπληξία, ας, ἡ, infania, amentia; (2) levis partium fideratio aut refolutio, *Deut.* 28, 28. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, temerè infercio, fuperaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri jufto infercitur; (2) cento; (3) omne redundans ac fuperfluum. *Ph.* fagina; (4) particula expletiva, *ap. Gramm.* Hinc

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, *Gl. V.*

Παραπληρωματικῶς, explendi causâ.

Παραπλήρωσις, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, fine quâ fenfus conftaret, ut μήπωτι pro μήτι.

Παραπλήσιον, *adv.* proximè. A

Παραπλήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proximè ad aliquid accedens, adfinis; fimilis, adfimilis.

Παραπλησίως, *adv.* fimiliter, eodem propè modo. *Gl. V.* perinde, itidem, fimiliter.

Παραπλήσσω, f. ξω, perperàm pulfo citharam, aut aliud inftrumentum muficum. *Att.* παραπλήττομαι, mente percellor, vecors et amens fio; παραπεπληγμένος, perf. part. vecors; amens. Ἔλεξε δ᾽ ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, *Eur. Her. fur.* 938.

Παραπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calamiftratos vel implicitos habens capillos. A

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, qu. dic. adtextio, infertio, confertio, implicatio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, *contr.* παράπλȣς, ȣ, ὁ, præternavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur effe infula fita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, à latere flo feu fpiro; (2) leviter fpiro. Hinc

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adfpiratio.

Παραπόδας, *adv.* è veftigio; (2) juxta, propè. Ex παρὰ, et πȣ̃ς, *pes.*

Παραποδίζω, f. ίσω, impedimento fum. Παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, *Polyb.*

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel unà cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falsò adfimilo, adultero, perverto. *Gl. V.* permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. paff. et παραπεποιημένος, perf ad fimilitudinem factus. Πολλὰ δὲ τȣ̃ Ξάνθȣ παραπεποίηκεν, *Ariftot.* Hinc

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus fimilitudinem, falsò adfimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adfimilatio, quâ mentimur aliquid, adulteratio. *Gl. V.* hoc falfum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio, præfens, non fperatum, fed è naturâ rei neceffariò exiftens.

Παραπόλλυμι, malè perdo, peffumdo contra meritum; (2) perdo, ut fimplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, *Gl. V.* Ὁ μὲν ἠτίμωται ϗ παραπόλωλεν, *Dem.*

Παραπολὺ, *adv.* multò, longè.

Παραπόμπεια, vel ια, vafa facra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatus; (2) trajectio, tranfvectio, advectio, importatio. *Ph.* profecutio, comitatus; (3) indicium breve, loci, &c. ubi aliquid quæritur, *Ern.*

Παραπόμπιμος, ον, comes, deducendo inferviens. A præc.

Παραπομπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, comes, deductor. *Ph.* profecutor. A πέμπω.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, tranfeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergreffus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, *Marc.* 9, 30.

Παραπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium fitus; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel άττω, f. άξω, fecùs facio quam deceat, aut præter juffa facio, perperàm ago. Μηδενὸς ἄλλȣ παραπράξαντος, *Soph. Aj.* 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, malâ fide gefta legatio; ementita legatio; Demofth. *a pretended embaffy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem malâ fide gero, aliter in legatione ago quam mandatum eft. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, *Dem.*

Παράπρισμα, ατος, τὸ, fcobs, quam ferræ dentes egerunt è ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις, *Ern.*) (2) concretus humor in furis equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, fenfim feco ut ferra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. gr. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπρονοέω, confidero, provideo.

Παραπροσδοκία, ἡ, fig. rhet. cum aliud dicitur quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, ȣ̃μαι, diffimulo, conniveo, *Gl. V.* παραπροσποιηθέντα, diffimulata, *Ph.*

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diffimulatio, fimulatio, *Gl. V.*

Παραπρόσωπις, ιδος, ἡ, perfona, et quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; (2) erro, aberro, pecco. Ἤματος ἀντέλλοντος ὁδοιπόρος ὅπποτε κάμπτει ταρσὸν ὀλισθηροῖσι παραπταίοντα πεδίλοις, *Nonn. P.* 11, 9.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter et in tranfcurfu tango feu attingo.

Παράπτω, annecto.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapfus, offenfa, erratum. *Gl. V.* delictum. A παραπίπτω. Unde

Παράπτωσις, εως, ἡ, offenfa, lapfus, offenfio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπȣ, fitus loci ejufmodi, ut duobus finitimus fit, *ap. Polyb.* (5) figura, quâ cafus pro cafu ponitur.

Παραπύλιον, ȣ, τὸ, portula juxta portam majorem. *Gl. V.* portella. Ex πύλη.

Παράπυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buxeus, buxo adfimilis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo et obturo.

Παραραθυμέω, negligens fum, negligenter ago.

Παραραίνω, leviter adfpergo.

Παραρέω, deftillo, *Gl. V.*

Παραρθρέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus et detortus fum, luxatus fum. Ex παρὰ, et ἄρθρον. Hinc

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, cum articulus paullulùm à fuo loco exceffit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, feu aliquantùm rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παραρκέω, ῶ, fufficio.

Πάραρμα, τὸ, refegmentum veftis, particula vefti detracta, limbus, *Ern.*

Πάραρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non benè compofitum corpus habens; (2) non benè compofitam mentem habens, delirus, demens; *Theocrit.* 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρω, (five pro πάρηρος, παρήορος, ut placet *Sch. ad Theoc.* (vide in παρήορος,) et quantitas mediæ fyllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παραρπάζω, f. άξω, vel άσω, abripio, rapio. Ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτȣς ϗ κλάσματ᾽ ἀναιδῶς, *Epigr.*

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adfuo; (2) confuo.

Παραῤῥέεθρος, ον, præterfluens. A ῥέεθρον.

Παραῤῥέοντος, gen. fing. part. præf. act. verbi

Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, præterfluo, prætereo, excido aliquâ re negligentiâ meâ; παραῤῥυῆναι, aor. 2. paff. inf. præterfluxiffe; præterfluere, elabi. Part. παραῤῥυεὶς, præterlapfus. Ἕτεροι γὲ λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, *Dem.*

Παραῤῥήγνυμι, f. ῥήξω, difrumpo, diffringo, diffipo, difcindo; (2) irruo in hoftem; παραῤῥαγεὶς, a. 2. part. paff. difruptus, fciffus. Μέλαινα τ᾽ ἄκρȣ τις παρεῤῥήγνυτ᾽ ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλέψ, *Soph. Phil.* 845. Hinc

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incurfus in hoftem.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti poteft; (2) monitorius, fuaforius, confolatorius.

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπτȣ̃μαι, abjicior.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

Παράῤῥυσις, εως, ἡ, idem.

Παραῤῥύω, idem quod παραῤῥέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, fufpendo è cingulo, vel fuccingo ut enfem; παρήρτηται, perf. paff. appenfum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inftruo, comparo, *Ion.* pro παραρτȣ̃μαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid è cingulo fufpenfum geftatur, quidquid ab alio dependet et annexum eft, ut appendix, ad aliquid fufpenfum. A παραρτάω.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, inftruo, accommodo.

Παράρυθμος, feu παράῤῥυθμος, ον, carens numero, abhorrens à numero. A ῥυθμὸς.

Παραρύθμως, inconcinnè.

Παρασάγγης, ȣ, ὁ, parafanga, apud Perfas triginta ftadia.

Παρασαλεύω, f. εύσω, concutio, leniter concutio. *Gl. V.* demoveo.

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, fcopis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παράσειρος ἵππος, equus funalis. A σειρὰ.

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concuffio corporis, et inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut curfus adjuvem. Οἱ θέοντες θᾶττον παρασείοντες τὰς χεῖρας, *Ariftot.* Οὐδαμῶς τ᾽ ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι, *Arift. Nicomach.* 4.

Παρασημαίνω, perperàm figno, falfum fignum

notamque imprimo; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; παρεσημηνάμην, aor. 1. med. obsignavi; παρασεσημασμένος, perperàm signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, qu. dic. significatio, plausus, acclamatio, laus, *ap. Polyb.*

Παρασήμειον, τὸ, falsum signum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημειώσις, εως, ἡ, annotatio. *Vox Critica.*

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παράσημον τοῦ πλοίου, tutela navis, *Ph.* Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμούμενον. Regiis insignibus, *Plut. in Num.* cap. 2. A σῆμα.

Παράσημος, ὁ καὶ ἡ, perperàm signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) prodigiosus, portentosus, monstrosus; (4) insignis et inter alios conspicuus. Ex iisd.

Παρασήμως, *adv.* insignitè et cum additamento, *Gl. V.*

Παράσιον, seu potiùs παράσειον, velum quod supparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum apud aliquem sumo; sum parasitus et adsentator; sector et adulor ventris causâ. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio.

Παρασιτικὸς, ἡ, ὸν, ad parasitum pertinens; ἡ παρασιτικὴ, ars parasitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratiâ adsentatur, cœnarum adsecla; (3) *adj.* qui opsonii loco ad panem adhibetur, *Ph.* parasitus, adsecla; παράσιτοι, buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. *Gl. V.* conticesco. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

Παρασκαίρω, à latere salio seu adsulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, f. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, *Gl. V.* παρασκευάζομαι, præparo me, *Gl. V.* παρασκευάζου, accinge te, *Ph.* παρεσκευάσατο, accinxit, *Ph.* aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus. Τὴν εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύουσι, καὶ πόλεμον παρασκευάζουσιν, *Æsch.* Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, *Arist. Av.* 233.

Παρασκεύασμα, ατός, τὸ, apparatus, præparatio. A præc.

Παρασκευασμὸς, ὁ, idem et ab eod.

Παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτα γὲ μὴν ἐντευκτικοὺς αὐτοὺς εἶναι παρασκευαστέον, *Plut.* Ab eod.

Παρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparativus; (2) patrandi et efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio et coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod fit consultò et de industriâ; (4) dies ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ἡ μεγάλη, sive ἡ ἁγία παρασκευὴ, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. A σκηνή.

Παρασκηνόω, et παρασκηνέω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus et proximus fum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνου, *Xen. Cyr.* 4, 21. Ex iisd.

Παρασκήπτω, fut. ψω, juxta seu à latere ingruo et irruo, decumbendo et ingruendo aberro.

Παρασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, à latere salto, ad latus alicujus exsilio; (2) exsultim ludo, lætitiâ exsulto, gestio.

Παρασκοτίζω, f. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, f. ήσω, insolenter et fastuosè prætereo. Παρασοβῆσαι παρὰ τὸ δωμάτιον, *Plut.*

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperàm σοφίζομαι, scitè et ingeniosè aliquid tentans perperàm id facio; παρασοφίζεσθαι, sciolum superare argutiis, et fallere.

Παρασπὰς, άδος, ἡ, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, stolo.

Παρασπασμὸς, οῦ, ὁ, avulsio, convulsio. A

Παρασπάω, ῶ, f. άσω, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) fruticem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, avello, *Ph.* παρασπᾶται, usurpat, παρασπασθέντων, deductis; *id.* a. 1. part. pass. Τῶν δὲ Ἑλληνίδων πόλεων παρεσπᾶτο τινας τοῦ Φαρναβάζου, *Xen.*

Παρασπείρω, semino juxta seu apud; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, *Synes.*

Παρασπίζω, f. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno; (2) comes sum, adsum alicui concors. Ἀδελφὴ δ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ, *Eur. Ph.* 1434. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασιν ποτὲ νίκην Ἀθηνᾶν, *id. Ion.* 1573. Hinc

Παρασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, f. ήσω, contra fœdus facio, pacta et conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. part. pass. παρεσπονδημένος, et aor. 1. παρασπονδηθεὶς, in fœdere violatus. Κατέστησεν ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τοῦ παρασπονδῆσαι τὸν ἕτερον, *Plut.* Ἃ πρῶτα παρεσπόνδησε Φίλιππος, *Demosth.* A παράσπονδος. Hinc

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, seu fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παρασπονδητὴς, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdus et pacta transgrediens, qui fit contra fœdus et pacta, *Gl. V.* fœdifragus. A σπονδή.

Παρασπόνδως, *adv.* contra fœdus et pacta, perfidè.

Παρασπορὰ, ἡ, satio juxta. A παρασπείρω.

Παρασσον, *adv.* perfacilè.

Παρασταδὸν, *adv.* adstando à latere, propè stando. A παρίσταμαι, *adsto.*

Παραστάζω, leniter instillo.

Παρασταθμίδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. Ex σταθμός.

Παρασταθμίζω, præpondero. *Gl. V.* perpendo.

Παραστὰς, άδος, ἡ, postis; παραστάδες, postes. Ex ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, *Gl. V.* (2) documentum, demonstratio, v. gr. per testes, significatio; (3) impetus animi fiduciâ sui præditi; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) admiratio, stupor; (7) exilium et fuga, extorris; (8) vilis ac stataria quædam negotiatio; (9) visum, opinio, sententia, sensus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ. A παρίστημι, unde παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, à latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσι τοὶ ἐκ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, *Soph. El.* 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, *Eur. Rhes.* 637. A

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui à latere stat; (2) socius, auxiliator; (3) à præcentore in choro secundus; (4) auctor; παραστάται, meatus qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (5) pilæ quadratæ. A παρίστημι. Hinc

Παραστατικὸς, ἡ, ὸν, exhibitivus, repræsentativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.

Παραστατικῶς, *adv.* præsenti animo, intrepido et fidenti animo; (2) adfirmativè.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix.

Παρασταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallos depango, à latere palos figo.

Παραστείχω, transeo, prætereo; (2) propè accedo; a. 2. παρέστιχον. Καί μ' ὁ πρεσβὺς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα, *Soph. Oed. Tyr.* 818. Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, *Hom. Hymn. in Apoll.* 217.

Παραστέλλω, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παραστενάχω, congemo, collacrymor.

Παράστημα, ατος, τὸ, præsidentia et robur animi, animi præsentia, audacia. *Gl. V.* gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. A παρίσταμαι

Παραστῆναι, a. 2. inf. act. v. παρίστημι.

Παραστῆσαι, aor. 1. inf. act.

Παραστήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act.

Παραστῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παραστίζω, f. ίξω, puncto noto, notâ signo.

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata series; (2) capita et primæ versuum literæ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Παραστορέω, ῶ, fut. ήσω, adsterno; (2) sterno, extendo. Ἐγὼ σὲ παραστορῶ, *Aristoph. Eq.* 479.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, à scopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum sector, lixa sum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adsessor sum et collega, *Plut.*

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra metor apud; (2) ex adverso castra loco; (3) obsideo; παραστρατοπεδεύομαι, id. Παρεστρατοπεδεύσατο τοῖς βεβοηθηκόσι, *Polyb.*

Παράστρεμμα, τὸ, distortio, convulsio. A

Παραστρέφω, f. ψω, distorqueo, depravo; παρεστραμμένος, tortus, perf. particip. pass. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῶν αἱ ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, *Arist.* ✠ Παραστρέφειν ἱμάτιον, vestem ex parte invertere, ἐκστρέφειν, eam quasi de integro reficere, novam illi faciem dare.

Παραστρωφάω, idem. Ὄμματα δὲ σφὶ λοξὰ παραστρωφῶνται, *Apoll.*

Παραστύφω, adstringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, ὡς παρασυγγεγράφηκας, *Dem.* Ex συγγραφή.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, syngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo non integram sententiam faciens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Παρασύναγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, illicitus conventus et legitimo oppositus.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ἡ, ὸν, continuus. A

Παρασυνάπτω, f. ψω, continuo, annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis et vero similis.

Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultimâ literâ abjectâ, ut καθίστημι.

Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum à composito; item compositum, quod à verbo ducitur, ut ἐκλεκτος.

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum signum quod fiebat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hastâ inclinatâ, vel ense vibrato.

Παρασύρω, f. υρῶ, præposterè traho, traho in latus in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, et hinc universè corrumpo; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, *Gl. V.* Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν, *Longin.* 32.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus vel juxta munio, confirmo;

firmo; inſtauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.
Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' ἂν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, *Pind.*
Παρασφηκόω, annulo, vinculo circumdo, vincio.
Παρασφηνόω, ῶ, condenſo, conſtipo, copulo.
Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, *Al. Aphr.*
Παρασφραγίζω, ſignum imitor, falſum et adulterinum ſigillum facio, falſifico, *Gl. V.*
Παρασφράγισις, ἡ, aſſimilatio ſigilli. A præc.
Παρασφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, cruribus adjunctus. A σφύρον.
Παρασχάζω, fut. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio.
Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperàm et inconſultè interpretor; adultero, falſifico; depropero.
Παρασχεδὸν, prope, juxta; (2) illico, mox.
Παρασχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα, *Heſiod.* Θεογ. 639.
Παρασχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρέχω. Hinc
Παρασχετέα, præbenda, impertienda.
Παρασχηματίζω, fut. ίσω, qu. dic. defiguro; at in *Vet. Lex.* idem quod ſimplex.
Παρασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *ap. Gram.* derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.
Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A
Παρασχίζω, findo; incido, diffindo, effringo.
Παρασχίστης, ου, ὁ, inciſor, qui incidit, v. gr. corpora mortuorum, ut anatomicus, pollinctor. A præc.
Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, *ap. Polyb.* Ab eod. (niſi potiùs eſt depravatum è Lat. *parricida.* Ern.)
Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo et finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) è funibus texo. Hinc
Παρασχοίνισμα, τὸ, textum à funibus, *Poll.*
Παράσχοις, 2. ſing. aor. 2. opt. act. v. παρέχω.
Παρασχολέω, ῶ, fut. ήσω, perperàm occupo; (2) occupo.
Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acies inſtructa, prælium, conflictus; (2) obſtinatio, contentio. A παρατάσσω.
Παραταράσσω, vel παραταράττω, fut. ξω, perturbo, exterreo, percello.
Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio, productio. A παρατείνω.
Παρατάσσω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colloco, aciem inſtruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obſto, obſiſto; (3) acie confligo. Τὸς δὲ ἱππέας ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρέταξε, *Xen. Cyr.* 4, 8. Παραταττόμενοι μεθ' ὑμῶν, *Dem.*
Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens; (2) imperfectum, *Gl. V.* A
Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, *Gl. V.* (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur et paſſivè in activo, *impr.* pro prætendi; (6) *paſſ.* etiam dicitur pro ad extremum perfero, aor. 1. παρέτεινα, protendi; paſſ. παρετάθην, obtenſus ſum, p. paſſ. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τοῦτον ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει, *Xen. Cyr.* 1, 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη ϗ Περικλέους, *Ariſtoph. Nub.* 213. Παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ, *ib.*
Παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc
Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, ex adverſo; adjacens munitio.
Παρατεκταίνω, qu. dic. adfabricor, machinando adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἶψά κε ϗ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο, *Od.* 14, 141.
Παρατελευταῖος, penultimus, *Gl. V.*
Παρατελεύτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.
Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo.
Παρατέμνω, perperàm ſeco, *Gl. V.* præcido.

Παρατεταγμένως, *adv.* acie inſtructâ. A παρατάσσω.
Παρατεχνολογίζω, aberro ab inſtitutâ diſputatione, per digreſſionem affero.
Παρατηρέω, ῶ, f ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, *Gl. V.* (2) obſervo, in malam partem capio. Ἄξιον γὲ παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, *Luc.* Hinc
Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio, *impr.* ominum, &c.
Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, obſervatio inſidioſa, captatio. Ab eod.
Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.
Παρατηρητὴς, οῦ, ὁ, obſervator. Ab eod.
Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, diligens in obſervando, qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.
Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in *N. T.* commendo, *med.* appono (cibum), (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius teſtimonium, addo ſcriptorum aliorum loca, teſtimonii confirmandi causâ; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros uſus meos; παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. appoſui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, *Luc.* 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, *Act.* 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, *ib.* 20, 32.
Παρατίλλω, depilo, vulſellâ pilos extraho; vellico, *Gl. V.* παρατετιλμένος. p. part. paſſ. depilatus. Οὐδ' ἀλὺς γὲ μοιχὸς διὰ σε πῶ παρατίλλεται, *Ariſtoph. Plut.* 168 Hinc
Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, pilorum evulſio, depilatio.
Παράτιλσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Παράτιλτος, ον, evulſus. Ab eod.
Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla quæ vulſellis glabrat. Ab eod.
Παρατιμωρέω, ulciſcor.
Παρατολμάω, ῶ, idem quod ſimpl. Τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, *Longin* 8.
Παράτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα
Παρατόλμως, *adv.* audacter.
Παράτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, protenſus. A παρατείνω.
Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio et directio arcûs præter ſcopum. Ex τοξεύω.
Παρατραγικεύω, idem quod
Παρατραγωδέω, ῶ, tragicè exaggero.
Παρατράγωδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragicus.
Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, à ſolitâ viâ averto vel avoco. Παρατρέπειν τοῦ βελτίςου ἐπ' ἄλλον βίον, *Plato.* Ταχέως δὲ παρέτραπεν δῶρα θεάων, *Heſ.* Θεογ. 103.
Παρατρέφω, f. θρέψω, alo et educo juxta, nutrio præter, *item* alo, *ſimpliciter.* Ἵπποις παρατρέφουσι, *Plut.*
Παρατρέχω, fut. θρέξω, à latere curro, ut juxta currum quo vehitur is quem honoris cauſsâ proſequimur; prætercurro, prætereo, prælabor, elabor, ſupero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, *Heliod.*
Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit.
Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ cujus in luctu uſus, paratreta. *Ern.*
Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, *Ph.* contentio, quæ jurgiis fit, *Suid.* inimicitia. A
Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; et παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, obtrecto, rixor. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, *Theog.* 417. Hinc
Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt; (2) intertrimentum, intertritura. *Gl. V.* intertrigo.
Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.
Παρατροπέω, à rectâ viâ abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; *Od.* 4, 465.
Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio; (2) aberratio, digreſſio; (3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. (2.)
Παράτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus, averſus; alienus à recto, illegitimus. Εὐναὶ παράτροποι, *Pind.* Τοῖον ἔπος κατέλεξε παράτροπον, *Nonn.* (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.
Παράτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.
Παρατροχάζω, juxta vel à latere curro; (2) gradum celero; (3) præcurro, curſu prætereo. Καί σέ καταςρέψῃ ϗ σέ παρατροχάσῃ, *Epigr.*
Παρατρυγάω, acinos decerpo, Ariſtænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)
Παρατρύζω, juxta murmuro, *H. ſ.*
Παρατρώγω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἐλάας παρέτρωγε, *Ariſtoph. Ran.*
Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, *Il.* 9, 496.
Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, *Gl. V.* παρέτυχεν, interfuit, *Gl. V.* a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, *Gl. V.* part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, *Polyb.* Λαβόντας ὅ, τι ἑκάςῳ παρέτυχεν ὅπλον, *Plato.* παρατυχόντα etiam quæ fortè in manus veniunt. Παρατυχὸν, *adv.* ſtatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, et ἐν τῷ παρατυχόντι.
Παράτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perperàm cuſus et ſignatus, adulterinus. Ex τύπος.
Παρατυπόω, ῶ, perperàm formo ſeu figuro; (2) obiter, leviter, negligenter formo.
Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies. A præc.
Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus benè, perſpicuè, expreſſus.
Παρατυπωτικῶς, *adverb.* rudiùs, minus expreſsè.
Παρατυχόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.
Παραυγάζω, repræſento, ſeu imaginem repræſento. Κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον, *Dion.* Περ. 89.
Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor, aor. 1. παραυδήσας, ſolatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, *Od.* 11, 487.
Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, *Eur. Ion.* 491.
Παραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, à tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, malè ſonans ad tibiam.
Παραυξάνω, et παραύξω, f. ήσω, augeo. Hinc
Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.
Παραυτὰ, *adv.* ſimul atque, ſtatim, illicò, in præſens, in præſentia. Ex αὐτός.
Παραυτίκα, *adv.* ſtatim, illicò, continuò, confeſtim, è veſtigio, jamjam; in continenti. *Gl. V.* in ipsâ re, in recenti facinore.
Παραυτόθεν, *adv.* idem.
Παραυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ιον, collo impoſitus et adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.
Παραφαγεῖν, circumrodere, adedere, arrodere.
Παραφαίνω, in tranſitu et veluti prætériens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, aor. 1. παρέφηνα, oſtendi. paſſ. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo. *Gl. V.* Παράφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμώμεθα, *Ariſtoph. Lyſ.* 183. Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, *Dion.* Περ. 364.
Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.
Παραφάσαι, attingere, contrectare, a. 1. quaſi à παραφάω. Ab ἀφή.
Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.
Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.
Παράφερνα, ων, τὰ, bona quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex φερνή.
Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρενέγκων;

παρενέγκων; paff. a. 1. παρενεχθεὶς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, tribuant, *Luc.* Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ϰ̀ θήρεια ϰ̀ τῶν ἡμέρων, *Xen.*

Παράφημι, fuadeo, confilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, *Il.* 1, 577.

Παραφθαδὸν, *adv.* fe invicem prævenire cupientes. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. fing. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, à

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. prætereat. Παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν σχολάσαι ϰ̀ συγγενέσθαι, *Xen. Cyr.* 725.

Παραφθέγγομαι, fut. ξομαι, fono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinnè refpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς ἂν τοῦτο παρεφθέγγετο, *Ifæus.* Hinc

Παραφθέγμα, ατος, τὸ, fonus editus contra feu præter rhythmum; (2) refponfum inconcinnum et minimè confentaneum.

Παραφθεγγήρια, ων, τὰ, fefta quædam nuptialia, *Poll.* Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ερῶ, aliquantulùm corrumpo, leviter deftruo. Hinc

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, tranfmitto vel dimitto. *Gl. Vet.* omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit

Παραφλογισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toftumve eft. A φλογίζω.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus curfus; (2) error mentis, infania. A παραφέρω

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, infanus, cujus mens à ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid fubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *adv.* errabundâ mente, infanè.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, fepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea quæ alius dicit, et velut orationis ejus veftigiis infifto; (2) eodem fermone latiùs explico, *Plut.* Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphrafis, liberior interpretatio, quum quædam mutantes aut etiam addentes copiofiùs ac dilucidius explicamus quod ab aliis dictum eft.

Παραφραστὴς, ȣ, ὁ, paraphraftes, qui paraphrafi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obfepio, obftruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, fpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens fum, defipio, deliro. Δῦλον γενέσθαι παραφρονῦντος δεσπότε, *Ariftoph. Plut.* 2. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρονεῖ *id. Nub.* 477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν, *Ifocr.* A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ȣ, ϰ̀ ὁ ἡ, amens, defipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præf. part act pro παραφρονέων.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρυκτέω, cuftodio, idem quod

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod

Παραφρυκτωρέω, ῶ, feu έομαι, ῦμαι, igni è fpeculâ oftendo hoftibus quid apud meos agatur vel actum fit, adeoque in fpeculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ, et φρὴν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnafcitur, fobolés adfruticans; propago, ftolo, *Gl. V.* A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, ȣ, ὁ, qu. dic. fucatio, infucatio, adulteratio. A φῦκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obfervatio; (2) præfidium, cuftodia, *Gl. V.* A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eft. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuftos, triumvir, *Gl. V.*

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obfervo, cuftodio, excubo, expecto; παραφυλάττεται, obfervat, *Ph.* Τί παραφυλάττειν, ἐπιςέλλεις, *Heliod.* Παραφυλάττων τὸν Ἀννίβαν, *Plut.*

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, *Gl. V.* A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω. inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnafcitur, vel à latere provenit in ftirpibus et plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, adfero, juxta fero.

Παράφυτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ. juxta confitus. A

Παραφύω fut. ύσω, qu. dic. adgenero, i. e. genero, feu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo. *Gl. V.* pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnafcor.

Παραφωνέω, acclamo, adftrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abfurditas; quafi à παράφωνος, quod effet *abfonus.*

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus et adulterinus baptifmus, *Suicer.*

Παραφωτισμὸς, ȣ, ὁ, luminis diffufio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Καγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, *Ariftoph. Eq.* 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) fignum adulterinum. *Gl. V.* adulteratio:

Παραχαράκτης, ȣ, ὁ, falfus monetarius. *Gl. V.* adulterator. A

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperàm figno, adulterino impreffo figno, cudo; p. part. paff. παρακεχαραγμένος, perperàm cufus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, *Gl. V.*

Παραχέω, adfundo, aquâ adfusâ rigo. *Gl. V.* præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod feq.

Παραχορδιεῖς, 2. fing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, à

Παραχορδίζω, aberro à chordâ, pecco, difcrepo; παραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδιῆς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι, *Ariftoph. Conc.* 295. A παράχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει, *Eur. Ion.* 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, fuppedito, fubminiftro, præbeo; præfto, *Gl. V.*

Παραχόρηγμα, τὸ, idem quod fimplex.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. *Apud Herodot* contemno, negligo; παραχρῶ, abutere. Παραχρησάμενο. χρησμὸν, *id.*

Παραχρῆμα, *adv.* extemplò, continuò, illicò.

Παράχρησις, εως, ἡ, abufio, abufus. A παραχράομαι.

Παραχρησμιάζω, f. άσω, oraculum malâ fide edo, fallax oraculum feu refponfum edo.

Παράχροος, *contr.* παράχρȣς, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodiâ muficâ. A παραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfufio, *R.* A παραχύω.

Παραχύτης, ȣ, ὁ, balneatoris minifter aquam adfundens iis qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam fuperatus; permitto, committo, cedo, velut in commodum feu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδῦ, *Xen. Cyr.* 7, 23. Νίκης τὴν ὑπογραφὴν ἐδ' αὐτῷ παραχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ, *Diod.* Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceffio; (2) permiffio. Ab eod.

Παραχώσιος, ον adfitus, vicinus.

Παραχωρητικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè cedit; τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιςὴς, ȣ, ὁ, fortaffe qui circumcidit perperàm ac dolosè A ψαλὶς, *forfex.*

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango et pulfo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, ftringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παράψηςος, ον, detritus, vilis.

Παραψήχω, fut. ξω, deftringo, detergeo, demulceo, permulceo.

Παράψογος, ȣ, ὁ, reprehenfio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, confolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) confolatio, folatium. A feq. (fed id verbum nullum eft, auctore Polluce, *Ern.*) vid. *Thef. Gr. P.*

Παραψύχω, confolor. Φᾶ δὴ παραψυχοῖσα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα, *Callim. Hymn. Cererem,* 45.

Παρβολάδην, *adv.* à lateribus alternis, per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολὴ.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, humidus, uvidus.

Παρδάλειος, five παρδάλεος, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, fc. δορὰ, pellis pardalis, *apud Hom.* παρδαλέη, *Il.* 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, quafi pardalifer. Ex παρδαλῆ, et φέρω.

Παρδαλίαγχον, ȣ, τὸ, pantheras fuffocans feu ftrangulans, aconiti genus. Ex πάρδαλις, et ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος. ἡ, pardalis. *Ph.* panthera, varia. al. *Gl. V.* leopardus.

Πάρδαλος, ȣ, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

Παρδαλώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pantheræ modo varius.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, Pardus.

Παρέασιν, 3. pl. præf. ind. *Ion.* et cum ν pro πάρεισι, à πάρειμι.

Παρεάω, ῶ, tranfmitto.

Παρεβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, à παραβάλλω.

Παρεβάσκε, 3. fing. imperf. ind. act. verbi παραβάσκω.

Παρέβη, 3. fing. aor. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιάζω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulùm appropinquo. Παρεγγίζει δὲ ὡς πρὸς τὴν ςαφυλὴν, *Theophr.*

Παρέγγραπτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, falsò infcriptus vel adfcriptus, fubreptitius, vel qui obrepit. *Gl. V.* adfcriptitius, factitius.

Παρέγγραφος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon τῷ γνήσιος, *Plut.* Ἔννοια ὑποβολιμαία ϰ̀ παρεγγράφος, *id.* A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falsò infcribo vel adfcribo, fubdolè interfero et interpono; παρεγγεγραμμένος, adfcriptus, p. part paff. Καὶ τȣτοις παρεγγράφων ὡς ἐβȣ́λετο, *Plut.*

Παρεγγυάω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, in manus trado; (2) fignum do; (3) hortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, *Eur. Supp.* 701. Παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ϰ̀ ἡγεμὼν, *Xen.*

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, infinuatio, &c.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem. A παρεγγυάω.

Πάρεγγυς, *adv.* proximè.

Παρεγένοντο,

Παρεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi παραγίνομαι.
Παρεγκάθημαι, adfideo; inter alios fedeo.
Παρεγκάπτω, devoro.
Παρέγκειμαι, interjectus feu interpofitus fum.
Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, *Lyf.*
Παρεγκεφαλὶς, ἴδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior et ficcior.
Παρεγκλίνω, aliquâ ex parte inclino, in latus inclino feu declino. Hinc
Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio et inclinatio in latus.
Παρεγκόπτω, intercipio, *Suicer.*
Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (eft, cum in Scenâ fit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἕτερον ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τῦ δράματος, *Heliod. lib.* 7.
Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, fed ferè leniter, ut blandâ oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, fed eodem modo; (2) poft alium aggredior. Hinc
Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgreffio rei, imprimis levis, blanda. *Ph.* cavillatio.
Παρεγχέω, adfundo.
Παρεγχρίω, ῶ, depingo, coloro.
Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujufque vifceris fubftantia. A παρεγχύω.
Παρέγχυσις, εως, ἡ, fuffufio, adfufio. Παρέγχυσις ἔνυγρος, *Aret.* A
Παρεγχύω, fuperaffundo.
Παρεδίδυ, *tradebat*, 3. fing. imperf. ind. act.
Παρεδόθην, a. 1. ind. paff. verbi παραδίδωμι.
Παρεδρεύω, fut. εύσω, adfideo; (2) adfiduus fum in aliquâ re. A πάρεδρος. Hinc
Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, affiduus, laboriofus.
Παρεδρήσσω, adfideo, *Nonn.* Ab eod.
Παρεδρία, ας, ἡ, adfeffio, adfociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc
Παρεδριάω, adfideo; παρεδριόων, part. pro παρεδριάων, παρεδριῶν.
Πάρεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adfeffor, adfidens; (2) confors imperii, templi, aræ, &c. Βȣλαῖς ἐν Ῥαδαμανθύος ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, *Pind. Olymp.* 2. Ab ἕδρα.
Παρέδωκας, 2. fing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.
Παρέζετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi
Παρέζομαι, adfideo juxta, feu à latere fedeo. Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, *Il.* 1, 557.
Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. παρατίθημι.
Παρέθη, *labefactus eft*, 3. fing. a. 1. ind. paff. *Ion.* et *Poët.* pro παρείθη, à παρίημι.
Παρέθηκεν, 3. fing. a. 1. ind act. cum ν.
Παρέθης, 2. fing. a. 2. ind. act. v. παρατίθημι.
Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, à παραθερίζω.
Πάρει, *ades*, 2. fing. præf. imperat. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. fing. imperf. v. πάρειμι.
Παρειὰ, ᾶ, ἡ, mala, maxilla, gena.
Παρείας, ȣ, ὁ, ferpens quidam. A præc.
Παρείατο, 3. plur. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* pro παρεῖντο, à παρίημι.
Παρεῖδον, neglexi; παριδὼν, part. a. 2. præf. non habet. Vid εἴδω.
Παρείθη, 3. fing. a. 1. ind paff. v. παρίημι.
Παρεικάζω, f. άσω, adfimilo, fimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.
Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.
Παρεῖκε, 3. fing. perf. ind. act. v. παρίημι.
Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ Θεὸς παρείκῃ, *Plato.*
Παρείλετο, 3. fing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω pro παρέλω.
Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, à παραλαμβάνω.
Παρειλίττω, implico, infero.
Παρεῖμαι, perf. ind. paff. v. παρίημι.
Παρειμένος, *remiffus*, part. perf paff.
Πάρειμι, fut. ἔσομαι, adfum, præfens fum, præfto fum, interfum; παρεῖναι, adeffe, præfto fuiffe. Ἡμῖν παρέσονται ἱππεῖς, *Xen.*
Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παριέναι, prodire, part. παριὼν, progreffus.

Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, *Plut.* δεησόμενοι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῄει, *Xen. Cyr.* 7, 6.
Παρεῖναι, præf. inf. act. v. πάρειμι.
Παρειπεῖν, monere, part. παρειπὼν, hortatus. Παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, *Il.* 6, 33.
Παρείπῃ, 3. fing. aor. 1. conj. v. παρέπω.
Παρειρύομαι, vel παρερύομαι, diftrahor, pervertor.
Παρείρω, immitto, infero; (2) *ap. Soph.* violo.
Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. παρίημι.
Παρεισάγω, f. ξω, infinuo, clam introduco; (2) induco, adduco. *Gl. V.* introduco; (3) de poetis et hift. cum perfonas inducunt loquentes; (4) de iis qui opiniones ferunt. Τὸν Ὄθωνα παρεισήγεν, *Plut* Οἵτινες παρεισάξȣσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 *Pet.* 2, 1.
Παρεῖσαι, 2. fing. perf ind paff. v. παρίημι.
Παρείσακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fe clam infinuavit, advena, adventitius, peregrinus. *Gl. V.* obinductus. A παρεισάγω.
Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.
Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falfa infcriptio. Ex παρὰ, εἰς, et γράφω, feu γραφή.
Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intrò recipio feu admitto.
Παρείσδυσις, εως, ἡ, introitus, *inpr.* clandeftinus. A
Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo et me infinuo. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, *Judæ*, 4. Πλῆθος περὶ ταῖς πύλαις συνοχωρȣ́μενον, παρεισδύναι σπȣδάζοντες, *Herodian. lib.* 7.
Παρείσειμι, idem.
Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo clam ingredior; (2) intervenio, accedo; *item* (3) ingredior. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, *Rom.* 5, 20.
Παρείσθω, 3. fing. perf. imperat. paff. v. παρίημι.
Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.
Παρεισκρίνω, admifceo præter rem, inculco.
Παρεισκυλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, infero, fæpe item inculco, v. εἰσκυλέω.
Παρεῖσο, 2. fing. plufq. perf. ind. paff. v. παρίημι.
Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter feu præter alia ingredior et incedo; (2) ingredior.
Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admifceo, feu infero, quod propriè ad argumentum non pertinet.
Παρεισπέμπω, clam immitto.
Παρεισπίπτω, irrumpo, hoftiliter ingredior, fed *inpr.* præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me infinuo. *Gl. V.* irrepo; παρεισέπεσεν, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapfus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, *Plut.*
Παρεισπονέω, una (fc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.
Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.
Παρεισρέω, clam vel fenfim influo, clam ingredior.
Παρεισῄκεισαν, 3. pl. plufq. perf. ind. act. v. παρίσημι.
Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unum fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τȣ̃το δὲ σπȣδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 *Pet.* 1, 5.
Παρεισφθείρομαι, irrepo, infinuo me; παρεισφθαρεὶς, infinuatus, aor. 1. part. paff.
Παρεῖχεν, 3. fing. imperf. ind. act. cum ν, à παρέχω.
Παρὲκ, et *fequente vocali* παρὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, feorfim, fine, clam.
Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.
Παρεκάλεσε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. παρακαλέω.
Παρεκάλει, imperf. ind. act. pro παρεκάλεον.
Παρεκβαίνȣσιν, 3. pl. præf. ind. act. cum ν, à
Παρεκβαίνω, digredior, abfcedo, excedo, tranfgredior, unde et violo. aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβὰς, digreffus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, *Plut.* τὰ πάτρια, *Ariftot.* ἀπό τινος, *Polyb.* Καὶ μή τι παρεκβαίνȣσι δικαίȣ, *Hefiod.* Ἔργ. 224.
Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. gr. ad explicandum vel illuftrandum; explicandum fumo.
Παρέκβασις, εως, ἡ, tranfgreffus, exceffus; (2) digreffio à propofito. A παρεκβαίνω.
Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digreffionem efficiens.
Παρεκβατικῶς, *adv* per digreffionem.
Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado fc. Hiftoricis, Grammaticis, &c. A
Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus, αἱ παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca fcriptoris felecta, fc. conftans excerptis. Ab ἐκβάλλω. Hinc
Παρεκβολικὸς, ἡ, ὸν, excerpendi feu commentarios in poëtas fcribendi ftudiofus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν, ftudium tale ipfum.
Παρεκδέχομαι, fecius, malè capio, in partem deteriorem accipio.
Παρεκδύω, vel δυμι, clam evado.
Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica; ἔκθεσις et παρέκθεσις, quæ eft ἔκθεσις adjuncta alteri.
Παρεκελεύετο, 3. fing. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.
Παρεκθέω, fut. εύσομαι, præternavigo, prætervehor.
Παρεκκλίνω, paullulùm declino; (2) declinare facio, deflecto. *Gl. V.* evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.
Παρεκλέγω, fublego, furor. *Ern.* Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*
Παρεκλείπω, deficio, *R.*
Παρεκλήθη, 3. fing. a. 1. ind. paff. *per Sync.* pro παρεκαλήθη, à παρακαλέω.
Παρεκνέομαι, ȣ̃μαι, prætervehor, prætereo. Παρεκνέοντ' ἐρυθινȣ̃ς, *Apoll.*
Παρεκπίπτω, elabor, furtim me fubduco.
Παρεκπροφεύγω, effugio.
Παρεκπυρόομαι, ȣ̃μαι; παρεκπυρȣ̃σθαι, interim ignefcere.
Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. v. παρακρίνω.
Παρεκρύσω, 2. fing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro παρεκρύσασο, à παρακρύω.
Παρέκταμα, ατος, τὸ, extenfio, ut ἔκταμα.
Παρεκτανύω, extendo et produco; (2) in longum extendo et produco.
Παρέκτασις, εως, ἡ, extenfio; (2) *Fig. gram.* quâ vox aliqua interjectâ fyllabâ extenditur; (3) productio, v. g. fyllabæ. A
Παρεκτείνω, extendo, produco, ut fyllabam; (2) ad comparationem alicujus extendo et produco; (3) ad aliquid exigo.
Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελέσειε τι δαίμων, *Mofch.* 4. ult.
Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.
Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter fuppeditans, promptus ad fuppeditandum. Ab eod.
Παρέκτοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loco motus, devius, *Gl. V.*
Παρεκτὸς, *adv.* foris, forinfecus, extrinfecus, extra, præter, præterquam.
Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, feduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, *Eur. Supp.* 1108.
Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.
Παρεκτρίβω, attritu elido.
Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans à regiâ, diverticulum. A παρεκτρέπω.
Παρέκυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παρακύπτω.
Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, et appareo. *Gl. V.* παρεκφαίνειν, elucefcere.
Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τȣ̃ μέτρȣ παρεκφέρεσθαι, *Luc.*
Παρεκχέομαι, (et παρεκχύομαι) juxta et propè effundor, ut flumen propè urbem effufum in mare; (2) exæftuo.
Παρέκχυσις, εως, ἡ, fuffufio humorum inter cutem; (2) exæftuatio fluminis extra ripas.
Παρέλαβες, 2. fing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.
Παρελαύνω, prætervehο, obequito. *Gl. V.* aor. 1. παρήλασε, prætervectus eft. Ἐναντίω δὲ ἅρματε

ἅρματε—ἂν παρελασάστην, *Arist. A.* 11. 34 Ἐπὶ δὲ πάντας παρήλασε, *Xen.* τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνε, *Hesiod. Scut. Herc.* 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξατο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελεύσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελεύσῃ, à παρέρχομαι. Ου παρελεύσεαι, ὐδὲ με πείσεις, *Hom. Il.* 1, 132.

Παρέλευσις, ἡ, transitus.

Παρελεύσονται, *præteribunt*, 3. pl. f. ejusd.

Παρελθεῖν, *præteriisse*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. sing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præs. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντως, *adv.* de fupervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, procraftinator. *Gl. V.* παρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, *Gl. V.* Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, idem quod

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) fupervacaneus fum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν, *Pind.*

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiffio.

Παρελογίσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, *Gl. V.* (2) in acie colloco; (3) accedo, v. gr. cum exercitu, ut ἐμβάλλω. Αἰσχρᾶς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, *Dem.*

Παρεμβατικῶς, per parenthefin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. fing. part. perf. act. f. g verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβλέπω, idem quod παραβλέπω, *Eur.*

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiffio, interjectio; (2) acies, aciei ratio; (3) caftra, *item*, arx, præfidium. *Gl. V.* phalanx, caftrum, caftra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, caftrenfis, *Gl. V.*

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media fpatia inculco. Ὀνόματα ϗ δημοτικὰ ϗ πτωχικὰ παρενέβεβυσο, *Luc.*

Παρεμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ceritus, *Ph.*

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, *Æfchin.*

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obftruo meatus; intego cutem; (2) inftauro feu reftituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obftruendi vim habens. A præc.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) infero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admifcetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento et obftaculo fum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo feu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio; (2) lucrum negotiatione ejufmodi adquifitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱςορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τέρπνον παρεμπορεύσαιτο, *Luc.*

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, interventio; (2) additio confonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel fimul oftendo; fignifico; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, fimilis fum; juxta appareo. *Gl. V.* παρεμφαίνω, repræfento, interluceo. Hinc

Παρεμφαντικὸς, ἡ, ὸν, demonftrativus.

Παρέμφασις, fpecies. Ab eod.

Παρεμφατικὸς, ἡ, ὸν, finitus.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fimilis.

Παρεμφέρω, fimilis fum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῳ, *Diosc.*

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innafcor.

Παρενδείκνυμαι, oftento artem, fpecimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βυλόμενος, *Plut.*

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενέβαλες, 2. fing. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεγγυάω, præcipio, fuadeo.

Παρενείδω, infpicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) infero, interfero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, *Plut.*

Παρενθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpofitio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. *Gl. V.* interventus, interceffio, interpofitio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, interpofitus, obiter infertus et introductus; (2) fpurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpofitio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, ῦμαι, animum non adverto, negligenter habeo, contemno. *Ph.* παρενθυμῦνται, diffimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, diffimulatio. *Ph.* negligentia.

Παρένθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempeftivo affectu.

Παρενιαυτοφόρος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, et φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obftrepo, moleftiam exhibeo; παρενοχλῦμαι, *paff.* moleftia mihi exhibetur, controverfia mecum eft, vexor, affligor. Παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, *Act.* 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, *Heliod.* Hinc

Παρενόχλησις, εως, ἡ, turbatio, vexatio.

Παρενσαλεύω, concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio. Τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων, *Ariftoph Plut.* 291.

Παρενσπείρω, interfero, intertexo, obiter addo

Παρένταξις, εως, ἡ, interpofitio. A τάττω.

Παρεντείνω, juxta tendo, i e chordas alias addo prioribus in inftrumento mufico; (2) intendo v gr. vocem, ut fimplex.

Παρεντίθημι, et παρεντίθεμαι obiter infero, interfero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ϗ παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἶδε τὴν ναῦν κελεύει σε, *Dem.*

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, *Il.* 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoftes, infefto exercitu eo in hoftes.

Παρεξαίρω, attollo, ut confpicuum fit.

Παρεξαλλάττω, commuto, παρεξηλλαγμένον, part. perf. paff. inufitatum, infolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, quafi dic. extibio; παρεξηυλημένος, detritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, tranfeo; (2) progredior; (3) in aciem, hoftem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem et verum loqui. Opt. παρεξείποιμι.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis quæ eft extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum neceffarium; (2) in aciem, hoftem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, fophifticus elenchus.

Παρεξελέγχω, malè feu vitiosè, fophifticâ falla- ciâ arguo.

Παρεξεληλάκει, 3. fing plufq perf ind act. *Ion.* et *Att.* pro παρεξηλάκει, à παρεξελαύνω.

Παρεξερέω, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, malè excogito.

Παρεξηγέομαι, ῦμαι, finiftrè et perperàm interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua et prava interpretatio.

Παρεξῄεν, 3. fing perf ind. med. *Ion.* et cum ν pro παρεξεῖε, à παρέξειμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *adv.* ordine, ferie perpetuâ; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præf. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire fino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum fe æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίςημι, de ftatu fuo dimoveo, aor. 2. dimoveor de ftatu, decedo, v. gr. de viâ, &c.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ὐ, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipfum.

Παρέξομεν, 1 pl f. 1. ind act. v. παρέχω.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quafi fortuito incurfu, aut impulfu.

Παρεοῖσαν, acc. fing. præf part. f. g *Dor.* et *Ion.* pro παρῦσαν à πάρειμι.

Παρεόντας, acc. plur. part præf. m g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεῦσιν, dat. pl. præf. part. *Ion.* et cum ν pro παρῦσι.

Παρεπαῖνος, ὐ, ὁ, laudatio quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adfalto, juxta falto. *Eur.*

Παρέπεισε, 3. fing. aor. 1. ind act. verbi παραπείθω.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, defcriptio; (2) in fcenâ eft, cum fit, quod dicunt actores; id fic dictum eft, quia in partibus actorum adfcriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum effet, potiùs igitur, *adfcriptio*, Ern.

Παρεπιγράφω, adfcribo, v. gr. in latere feu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, oftentandi causâ profero; artem oftento, artis fpecimina edo. Κικέρων δῆλός ἐςι ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδείκνυσθαι βυλόμενος, *Plut.*

Παρεπιδημέω, ῶ, fut. ήσω, peregrè advenio, advena fum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A

Παρεπίδημος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, peregrè adveniens, peregrinus.

Παρεπικυρέω, auxilior.

Παρεπίκρανας, 2. fing. aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω.

Παρεπινοέω, excogito.

Παρεπιπνέω, à latere adfpiro, feu leviter adfpiro.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquò.

Παρεπισκοπέω, fut. ήσω, feorfim penfito feu confidero, vel obiter confidero; denique, confidero, curam habeo fimpliciter.

Παρεπισπάομαι, adfumo. adfcifco.

Παρεπιςρέφω, fut. ψω, paullùm converto, leviter flecto; παρεπιςρέφομαι, identidem convertor et refpecto; παρεπιςράφη, refpectavit. Hinc

Παρεπιςροφὴ, ῆς, ἡ, converfio in latus.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leviter attingo.

Παρέπλαξα, aor. 1. ind. act. pro παρέπληξα, à παραπλήττω.

Παρέπομαι, confequor, adfector, fubfequor. Παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῦ ἅρματος αὐτῦ, *Xen. Cyr.* 8, 23. Ex παρὰ, et ἕπομαι, *fequor.* Τοῖς ἐρῶσι παρέπεται πολλάκις ϗ φῦσαν ἐκκρίνειν, *Ariftot.*

Παρέπτη, 3. fing. aor. 2. ind. act. v. παρίπτημι.

Παρεργάτης, ὐ, ὁ, artifex.

Παρεργολαβέω, abfumo ab aliis quo utor; *Ph.*

Πάρεργον, ὐ, τὸ, appendix, acceffio. *Gl. V.* extraordinarium. Τότε ὂν τηλικῦτον οἷα πάρεργον, ἐπὶ τῇ Γράκχυ ςάσει συνέπεσε, *Appian.* A

Πάρεργος, ὐ, ὁ ϗ ἡ, qui eft præter fufceptum opus, ad fufceptum opus accedens.

Παρέργως,

Παρέργως, *adv.* obiter, perſunctoriè.
Πάρεργμα, ατος, τὸ, fulcrum, firmamentum.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A
Παρερμηνεύω, malè et perversè interpretor.
Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρειρπυσεν, *Ariſtoph. Conc.* 398.
Παρέρπω, clam tranſeo; (2) doloſè ſubeo; (3) per inſidias vel ex inſidiis adgredior.
Παρέῤῥευκε, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi παραῤῥέω.
Παρέρχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut παροίχομαι; παρεληλυθὼς, præteritus, tranſactus, *Gl. V.* perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriiſſe; a. 2. παρελθὼν, progreſſus. Τάχα γὰρ σὲ παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἤδη, *Theoc.* 27, 8.
Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. a. 1. ind. med. v. παρασημειόομαι.
Πάρεσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, *Gl. V.* languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίεμαι.
Παρεσθίω, adedo, rodo; (2) ſimul, eodem tempore, ſubinde edo.
Παρεσιώπας, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιώπαες, à παρασιωπάω.
Παρεσκευάδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, à παρασκευάζω.
Παρεσκευάζετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ.
Παρεσκευάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Παρεσκευασμένως, *adv.* præparatò. A præc.
Παρέσπαρμαι, perf. ind. paſſ. v. παρασπείρω.
Παρέσσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro παρέσῃ, à πάρειμι.
Παρεστάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεστάναι, à παρίστημι.
Παρέσταν, 3. pl. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν.
Παρέστη, *adſtitit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Παρεστήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Πάρεστιν, 3. ſing. præſ. ind. cum ν, à πάρειμι.
Παρέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad focum ſtat vel ſit. Παρεστίους σπένδοντα λοιβὰς, *Soph. El.* 272. Ex ἑστία.
Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, à παρίστημι.
Παρέσχεθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi παρασχέθω, *Heſ.* 103.
Παρέσχον, a. 2. ind. act. v. παρέχω.
Παρετάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι.
Παρέτεινας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρατείνω.
Παρετέος, prætermittendus, ſilendus. A παρίημι.
Παρετήτυμος, ον, verus.
Παρετοιμασία, ας, ἡ, apparatio, paratio, *Gl. V.* A παρετοιμάζω.
Πάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, πάρετοι, ὠχροὶ, *Aret.* A παρίημι.
Παρέτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν, à παρατρέπω.
Παρέτρεσσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro παρέτρεσα, à παρατρέω.
Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *paſſ.* originem habeo ab, &c.
Παρευδιάζομαι, ſereno cœlo fruor; (2) tranquillè vivo.
Παρευδοκιμέω, ῶ, futur. ήσω, famâ et celebritate præſto alicui; παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτιμία, *Ariſtot.*
Παρευημερέω, ῶ, ſupero et ſucceſſu et rebus ſecundis, vinco alium gratiâ et auctoritate; (2) abutor rebus ſecundis, *Pb.* (3) contemno, rejicio, reprobo.
Παρευθύνω, à rectâ viâ ſeu recto curſu averto vel depello.
Παρευθὺς, *adv.* ſtatim, protinùs.
Παρευκηλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκήλει λόγοις, *Eur. Her. fur.* 99.
Παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, ſubtimeo, vel timeo, ſimp. caveo.
Παρευμαρέω, negligo, contemno; unde a. 1. παρημυμάρησαν, contempſerunt, neglexerunt, *Heſ.* Ex εὐμαρὴς.
Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, *Od.* 22, 37.
Παρευνάομαι, idem.
Παρευναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνὴ.
Πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. Ab εὐνὴ.
Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod ſeq. *Dem. Gl. V.* παρευρέσεις, *offucia*. A παρευρίσκω.
Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum; (2) cavillatio, quâ pactum aliquod eluditur. Ab eod.
Παρευρημένως, peritè, celeriter, ex tempore.
Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiſcor; παρευρὼν, commentus, a. 2.
Παρεύσας, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro παρεύσης, à πάρειμι.
Παρευτακτέω, ῶ, f. ήσω, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo; (2) diligentiâ in re aliquâ utor; (3) defero bonum ordinem.
Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, benè conſtituo, ordino. Παρευτρεπίζετε τ' ἄνδον μολόντες, *Eur. Iph. in Tau.* 727. Παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυρῶν Κύκλωπος ὄψιν, *id. Cyc.* 586.
Παρεφάπτομαι, leviter attingo, ſtringo.
Παρεφεδρεύω, f. εύσω, ſum in ſtatione ad aliquem protegendum; additus ſum alicui defendendi causâ; (2) in inſidiis locare et eſſe. Τοῖς σιτολογοῦσιν παρεφήδρευε, *Polyb.*
Παρεφθαρμένως, cum levi corruptione. A παραφθείρω.
Παρεχάλκευσα, a. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω.
Παρεχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν.
Παρέχοντι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro παρέχουσι.
Παρέχου, 2. ſing. præſ. imperat. *Ion.* et *Att.* pro παρέχεσο.
Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, et παρέχομαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præſto, præbeo; unde et de fœminâ copiam ſui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor, παρασχεθήσεται, accommodabitur, *Gl. V.* præſtabitur; f. 1. paſſ. παρέχει, *Imperf.* licet, facultas eſt, facile eſt; παρασχὸν, cum poteſtas eſſet. Τυτὶ τὸ γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπτειν, *Ariſtoph. Nub.* 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, *Diod.* Ἐις Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα, *Ariſtoph. Av.* 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν παρείχετο, *Xen.* Κακῶς παρέξω, κ' οὐχὶ προσκυνήσομαι, *Ariſtoph. Lyſ.* 228. i. e. malè præbebo. Odi quæ præbet, qui ſit præbere neceſſe. *Ovid. Art. Am.* 2, 685.
Παρεὼν, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro παρὼν.
Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conj.
Παρηβάω, pubertatem tranſeo; (2) conſeneſco, et à flore ætatis egreſſus in ſenectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progreſſus, part. perf.
Πάρηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.
Παρήγγειλα, a. 1. ind. act. v. παραγγέλλω.
Παρηγορέεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, à
Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, conſolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; (5) medeor, ſano. Πόλιν θυμουμένην παρηγορεῖτον, *Eur. Ph.* 1458. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Aret.* Ab ἀγορέω. Hinc
Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, ſolamen, delinimentum.
Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, *Pb.* A παρήγορος. Hinc
Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens.
Παρηγορικῶς, *adv.* conſolatoriè, leniter, molliter.
Παρηγορὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, hortator, hortatrix; (2) conſolator vel conſolatrix. A παρηγορέω.
Παρηδύνω, ſuave reddo.
Παρηέρθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. παραείρομαι. *Hom Il.* 16, 342.
Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, tranſmitto per colum, percolo.
Παρήϊξα, a. 1. ind. act. v. παραΐσσω.
Παρήϊον, ου, τὸ, gena. A παρειά.
Παρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρηΐς, ίδος, ἡ, gena. Ab eod.
Παρῆκας, 2. ſing. a. 1. ind act. v. παρίημι.
Παρηκολούθηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω.
Παρήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, immoriger, contumax. A παρακούω.
Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi et extendi, *Ern.* Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, *Plut.* Παρήκε τὸ στρατόπεδον, *Herodot.* Ἐι τὰ τῆς φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.*
Παρήλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro παρῆλθον, à παρέρχομαι.
Παρῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui præcipiti ſeu vergente ætate eſt, qui è florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus.
Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles.
Παρηλλαγμένως, *adv.* more inuſitato; (2) aliter, diſſimiliter, *cum dat.*
Πάρημαι, adſideo, *Il.* 9, 311.
Παρημελήκεε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, à παραμελέω.
Παρημελημένως, *adv.* negligenter, contemptim. A παραμελέομαι.
Παρῆμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, à πάρειμι.
Παρήμενον, acc. ſing. præſ. part. med. v. πάρημαι.
Παρημερεύω, f. εύσω, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex ἡμέρα.
Παρήνει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρήνεε, à παραινέω.
Παρηορία, ας, ἡ, habena, ſeu lorum equi, qui παρήορος vocatur; (2) extremitas, ſumma pars rei, ſcribitur et per ω. Ἐν δὴ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει. *Il.* 16, 152. leg. παρηρία, et πάρηρος.
Παρηόριος, ια, *Ion.* ιη, ιον, ſuperbus, elatus. A
Παρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extenſus; (3) delirus, demens, ſtolidus, *Æſch. Pr.* 362. Ex εἴρω.
Παρήπαφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παραπάφω.
Παρῃρημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi παραιρέω.
Παρήρτητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi παραρτάω.
Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.
Παρῄσθευ, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῄσθου, à παραισθάνομαι.
Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.
Παρῃτημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi παραιτέομαι.
Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono ſimilis ſum. Hinc
Παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod ſeq.
Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adſimilatio, alluſio.
Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, ſimilem ſonum habens, σχῆμα παρηχητικὸν eſt παρήχησις.
Παρθέμενον, a. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poët.* pro παραθέμενον, à παρατίθημι.
Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus in quo virgines ſunt. A παρθενεύω.
Παρθενεῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.
Παρθένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.
Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis:
Παρθένευσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. A
Παρθενεύω, et παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται, *Eur. Hel.* 290. A παρθένος.
Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενών.
Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.
Παρθένια, τὰ, virginalia, *Gl. V.* Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex eâ, quæ cum duceretur, virgo putabatur, fed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, à παρθενικός.

Παρθενική, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικός, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* Feverfew.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις, *Pind. Olym.* 6.

Παρθενισκάριον, ου, τὸ, virguncula. *Gl. Vet.* Dim. à παρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à virgine editus. Ex παρθένος, et γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo.*

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occifio vel immolatio. A

Παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occifor. Ex παρθένος, et κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus infpectator feu obfervator; *Il.* 11, 385. Ex ὀπιπεύω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, pufa, *Ph. Adject.* virgineus, intactus, (παρθένι, dat. quafi à παρθὴν, *Theocr. Ern.*)

Παρθενόσφαγος, ου, ὁ. Hinc dat. plural. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactatâ virgine fluentibus rivis, *apud Æfchyl.* Ex σφάττω.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum.

Παρθενωπὸς, οῦ, ὁ, qui virgineâ et puellari facie eft, ipfo adfpectu fe effœminatum oftendens. Ex παρθένος, et ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Πάρθνος, metri causâ alicubi pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus citharifticus. A

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. fing. præf. part. act. v.

Παριαύω, juxta moror feu commoror, vel juxta dormio. *Il.* 9, 336.

Παριδρύω, juxta colloco feu ftatuo.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τοῦ αὐτοῦ, *Ariftot.*

Παριέναι, præf. inf. act. verbi παρίημι.

Παριέρη, ης, ἡ, facerdos, fœmina initiatrix, *apud Plut.*

Παρίησαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, adfidere facio; (2) adfideo, juxta fedeo; παρίζομαι, adfideo. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, *Od.* 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, *Gl. V.* fino; (2) admitto; (3) folvo, laxo; (4) permitto, fino; (5) frango, debilito, *quo fenfu inpr. frequens eft in paff.* παρειμένος, fractus, debilitatus, *cum gen.* qui fe removit ab aliquâ re, velut republicâ; (6) *in med. ap. Plat.* deprecor. παρειμένος, debilitatus, *Gl. V.* Καὶ μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμὲ, ne admittas, *Soph. Phil.* 959. Τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ, tradidifti, *Ariftoph.* Θεσμ. 572.

Παρικτὸς, ὁ, ἡ, tranfiens. Ab ἱκνέομαι.

Παριλλαίνω, idem quod περιβλέπω.

Πάρινος, idem quod

Πάριος, ία, ιον, Parius. A

Πάρος, infula.

Παριππάζομαι, à latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντε, *Eur. Hel.* 1381.

Παρίππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equum adfectans, velocitate equum adfequens.

Παρίπταμαι, tranfvolo.

Παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonfillæ, glandulæ faucium; (2) tonfillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, *fauces.*

Πάρισος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis, vel compar, fubpar. Hinc

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquale, par feu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισούμενος Δαρείῳ, *Herodot.*

Παριστάντα, acc. fing. præf. part. act. v. παρίστημι.

Παρίσταντο, 3. pl imperf ind. paff.

Παρίστημι, παριστάω, et παριστάνω, f. στήσω, fifto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonftro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, ftimulo, exhortor; (5) admoneo, fubjicio. Ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς Θεοὺς ὑμῖν. *Demoft. pro Coron. In præt. et a.* 2. *paffivè dicitur, fignificatque* adeffe, opem ferre, in mentem venire, in animo effe, videri, placere, &c. *In med. ferè fignificat activè, et præterea* ad deditionem compellere, expugnare, fubigere; (2) confirmare, reficere animum. παρίσταμαι, adfto, advento; παρέστηκα, perfect. adftiti, *Gl. V.* a. 2. παρέστην, adftiti, a. 1. m. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, *Rom.* 6, 13. Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, *Ib.* 14, 10.

Παριστία, ἡ, focus, *Euft.* Ab ἑστία.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παριστορέω, παριστορεῖν, obiter ἱστορεῖν, fcifcitari, *item* narrare; (2) perperàm exponere, falsa referre.

Παρίσχω, juxta habeo feu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, *adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exequatio; (2) ftructura orationis ex membris æqualibus. A παρισόω.

Παρισωτικὸς, ἡ, ὸν, exæquans; τὸ παρισωτικὸν, eft παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus, qui adiri poteft. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτέ, *Callim.* vide Πάρειμι.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. fing. plufq. perf. ind. paff. *Æol.* pro παρακατέλελεκτο, à παρακαταλέγομαι.

Παρκείμενον, præf. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, à παράκειμαι.

Παρκλίνοισι, 3. pl. præf. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, à παρακλίνω, *Hef.* Ἐργ. 260.

Παρκύπτοισαν, acc. fing. præf. part. act. *Æol.* et *Dor.* pro παρακύπτουσαν, à παρακύπτω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sync. Æol.* pro παραμέμβλωκα, ex παραμεμόληκα, à παραμολέω, *curo.*

Παρμένω, pro παραμένω. Ὀυκέτι τοι δύναμαι— ἐνθάδε παρμενέμεν, *Il.* 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, fcuti genus breve Carthaginienfibus, *Suid.*

Παρμονώτερος, *per Sync.* pro παραμονιότερος, durabilior. Σὺν Θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος, *Pind. N.* 8.

Παρνήσσοιο, gen. fing. *Ion.* et *Poët.* pro Παρνήσου.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locuftarum.

Παρὸ, *conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, *Ph.* Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος. Unde

Παροδικὸς, ἡ, ὸν, tranfitorius, *Gl. V.* (2) idem quod πάροδιος. Παροδικὸν διήγημα, narratio utilis.

Παροδικῶς, tranfeundo, *Gl. V.* A præc.

Παρόδιος, ία, ὁ ϗ ἡ, qui viam refpicit, viæ propinquus, feu ad viam pertinet, *item* ad vitam humanam, unde utilis vitæ humanæ.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, *Gl. V.* Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ad viam eft, aut in viâ. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipfa actio adeundi, ingreffus, introitus; (3) tranfitus, tranfitio; (4) proceffio, in choris eft proceffio chori in medium, feu in fcenam.

Πάροδος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta viam fitus; (2) *fubft.* ὁ, viator, tranfiens. Ex iifd.

Παροίγω, f. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, *Ariftoph. Pac.* 30. πύλας, *Eur. I. A* 870.

Παροιδαίνω, nonnihil intumefco, tumeo. Ἦν τι πᾶν παροιδαίνῃ σκῆνος, *Aret.*

Παροιδίσκω, idem, *Aret.*

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *præp.* ante, coram; (2) *adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, juxta habito, *Gl. V.* habito apud, accolo, incola fum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, *Luc.* 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, *Gl. V.* inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *inpr.* peregrè adductum, παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paff.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος, *Thuc.* Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adftructum.

Πάροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, accola, incola, colonus, advena, *Gl. V.*

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, *Gl. V.* Ex οἶμος. Hinc

Παροιμιάζομαι, f. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιάζεσθαι τὸν Θεὸν, *Plato.*

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio eft; παροιμιακὸν μέτρον, eft Anapæfticum dimetrum, quia in parœmiis quibufdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, proverbiorum fcriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere et interpretari. Ex παροιμία, et λέγω.

Παροίμιον, fc. ῥῆμα, vel ἔπος, proverbium, parœmium, dictum à trivio. Ab οἶμος, *Ern.*

Παροιμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Παροιμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juxta, feu propè viam eft, vicinus, *Hef.* Hinc

Παροιμόω, ῶ, à viâ deflecto, *Hef.*

Παροινέω, ebrius ago, dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam, debacchor; *Gl. V.* παροινεῖν, debacchari; παροινοῦμαι, ut πεπαρῳνημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam paffa; παροινούμενος, à temulento malè acceptus; πεπαρῴνηται σοι, debacchatus es. Ἱκανὰ σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, *Luc.* A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria feu contumelia quâ quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuriâ feu contumeliâ à vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) è temulentiâ nafcens petulantia et injuria; infania, *Gl. V.* A πάροινος.

Παροινιάζω, idem quod παροινέω, *Hef.*

Παροινικὸς, ἡ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinofus, ebrius, petulans è temulentiâ. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferox, ad injuriam et contumeliam ex vino proclivis, *Gl. V.* vinolentus, vinulentus.

Παροινούμενον, acc. fing. præf. part. paff. verbi παροινέομαι.

Παροίνως, per temulentiam petulanter. A præc.

Παροισθέντα, acc. fing. aor. 1. part. paff. v. παραφέρω.

Παροιστράω, five παροιστρέω, œftro immiffo concito; ad furorem redigo; (2) œftro immiffo fugor et exagitor, exftimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquiffimus, vetuftiffimus, *fuperl.* à πάρος, *ante.*

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, *Il.* 23, 458.

Παροίχομαι, f. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior, præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, *Gl. V.* et paff. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, *Act.* 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. pl. part. præf. med. *Ion.* et cum ν, pro παροιχομένοις, à παροίχομαι.

Παροιχώκεε, *præterierat*, 3. fing. plufq. perf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro παρῳχώκει. Ab eod.

Παροκλάζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus fubfido.

Παρολιγωρέω, ῶ, ſuſque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; *Gl. V.* dilabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora:

Πάρολκος, ȣ, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum ampliùs nullus uſus eſt. A παρέλκω.

Παρομαρτέω, ῶ, f. ήσω, comitor, adſector.

Παρομαρτέει πνὶξ γυναιξὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adſimilis ſum; (2) adſimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *Matt.* 23, 27.

Παρομοίϊος, *Poët.* pro παρόμοιος.

Παρόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſimilis, propè ſimilis.

Παρομοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo. A præc.

Παρομοίως, *adv.* ſimiliter, non abſimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio, figura rhetorica. A παρομοίοομαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præſens, quod adeſt; (2) præſens temporis conditio; (3) abſolutè, cum facultas ſit, cum occaſio, ſeu copia eſt. A πάρειμι, unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perſtringo, reprehendo falsè.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, alluſio ad nomen aliquod; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum guſtu vel odore refero; (2) paululùm aceſco.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. v. παροξύνω.

Παροξυνθείη, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Παροξυντὴς, ȣ̃, ὁ, concitator, ſtimulator, irritator, *Gl. V.* A παροξύνω. Unde

Παροξυντικὸς, ὴ, ὸν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis.

Παροξυντικῶς, ad incitandum aptè, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, ſtimulo, inſtigo, concito, ad iram concito, irâ accendo; (2) acutum tonum in penultimam ſyllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃ φρένα, *Eur. Alc.* 670. Τὸτȣς ἐπαινῶν παρώξυνε, *Xen. Cyr.* 6, 12. Παρωξύνετο τὸ πνεῦμα ἀυτȣ̃, *Act.* 17, 16. Hinc

Παροξυσμὸς, ȣ̃, ὁ, incitatio, concitatio, exſtimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, *Gl. V.* (2) acceſſio morbi.

Παροξυτονέω, acutum in penultimâ pono. A

Παροξύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in penultimâ ſyllabâ acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, deſpiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, qu. dic. adaſſatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo, *Gl. V.* deſpicior. Hinc παρόψονται, f. 1. et παρῶπται, perf. paſſ. part. *apud Poll.* aor. 1. paſſ. παρώφθην, part. παροφθεὶς, neglectus, faſtiditus; παροφθέντα, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentiâ; propriè quem quis perperam videndo commiſit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adſpectus, obliquus; (2) contemptus, deſpicientia. Ab eod. Unde

Παροραστικὸς, ὴ, ὸν, negligens, incurioſus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, tranſverſùm intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperàm adſpicio ſeu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo, παροραθεὶς, deſpectus, *Gl. V.* aor. 1. part. paſſ. Παρηγγύησε δὲ παρορᾶν πρὸς τὸ σημεῖον, *Xen. Cyr.* 7, 1.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. paſſ. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, *Ephes.* 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus eſt.

Παροργισμὸς, ȣ̃, idem et ab eod.

Παρορεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, prope montem ſitus. Ex παρὰ, et ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, ſeu montibus vicina, *R.* A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum uſurpando, fines meos et limites tranſilio. Hinc

Παρορισμὸς, ȣ̃, ὁ, egreſſio extra fines ſuos et alieni agri uſurpatio.

Παροριστὴς, ȣ̃, ὁ, qui fines ſuos egreditur atque alienum agrum uſurpat.

Παρορκέω, ῶ, f. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, ſtimulo, inſtigo, hortor, *in med.* irruo. Δεῖ ἄλλȣς παρορμᾶν ἐπὶ τὰ καλὰ ϗ ἀγαθὰ ἔργα, *Xen.*

Παρορμέω, juxta ſtationem teneo:

Παρόρμημα, τὸ, incitamentum:

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, ſtimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ὴ, ὸν, incitans, ſtimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi, acriter.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, infauſtus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, ȣ̃μαι, perperàm ſalto.

ΠΑΡΟ͂Σ, *adv.* ante, antea, prius; (2) priuſquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ὴ, ὸν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, ſtimulo, *Gl. V.* aor. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰȣδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, *Act.* 13, 50.

Παρȣάτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aures pendulas habens. Τὶν δ᾽ ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγȣ̀ς, Τρεῖς δὲ παρȣατίȣς, ἕνα δ᾽ αἰόλον——ἔδωκε, *Call. in Dian.* 91.

Παρȣλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, et ȣ̃λον.

Πάρȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, criſpus.

Παρȣ̃ρος, ὁ, cuſtos.

Παρȣ́σας, acc. pl. part. præſ. f. g. verbi πάρειμι, *adſum.*

Παρȣσία, ας, ἡ, præſentia; (2) adventus. A πάρειμι. Hinc

Παρȣσιάζω, præſens ſum, appropinquo.

Παρȣ̃σιν, dat. pl. præſ. part. cum *v.*

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

Παροχετεύω, per canales aliò derivo, perverſis et mutatis canalibus duco. *Gl. V.* derivo. Ταῦτ᾽ ἂν παροχέτευσας εὖ, κ᾽ ȣ̓δὲν λέγων, *Eur. Bac.* 479. Παρωχέτευσε ἀπὸ τῆς πλευρῆς πύος, *Aret.*

Παροχεύω, alterius fœminam appeto; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύονται δὲ πότε ϗ τῶν τȣ̀ς ἄῤῥενας ἐχȣσῶν τινὲς, *Ariſtot.*

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, tranſveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, ȣ̃μαι, vehor à latere; in vehiculo vel curru aſſideo. Παρωχεῖτο δὲ ἀυτῷ ἡνίοχος μέγας, *Xen.*

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præſtatio, ſalarium, *item* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo. Ex παρὰ, et ὄχλος.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero.

Πάροχος, ȣ, ὁ, præbitor, qui peregrinis ſalem et ligna præbebat; (2) qui à latere alicujus vehitur, ſeu in curru alteri adſidet, *inpr.* ſponſæ paranymphus. A παρέχω, vel παρὰ, et ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opſonio veſcor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem veſcimur, opſonium.

Παροψηματίον, ȣ, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ȣ, τὸ, opſonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas in quo opſonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, *Gl. V.* Ex παρὰ, et ὄψον.

Παροψωνέω, clam opſonia coëmo. Ἀυτοῖς παροψωνȣ̃σιν, ὥσπερ ϗ προτȣ̃, *Ariſtoph. Conc.* 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opſonium, clam è foro comparatum, et coëmptum, et opſonium, cibus delicatior, *ſimpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* et *Ion.* pro παραπιθεῖν, à παραπείθω.

Παρπεπιθὼν, qui perſuaſit, induxit, pellexit, pl. παρπεπιθόντες, qui perſuaſerunt, &c.

Παρποδίος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſens, imminens. Φύγε παρποδίȣ νεφέλαν, *Pind. N.* 9. Ex πȣ̃ς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, qu. dic. oratio libera nihil reticens; *Ph.* licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, et ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, liberè et ingenuè planèque dico; (2) palàm et liberè ago, *Gl. V.* fiducialiter ago. Ἐισηλθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, *Act.* 19, 8. Πᾶν δ᾽ ἁπλῶς, ȣ̓δὲν ὑποστειλαμένος, πεπαῤῥησίασμαι, *Dem. Phil.* 1.

Παῤῥησιαστὴς, ȣ̃, ὁ, qui liberè loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, *Gl. V.* licentioſus. A præc. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ὴ, ὸν, idem, *Gl. V.*

Παῤῥησιαστικῶς, *adv.* liberè loquendo, *Gl. V.* licenter.

Παρστὰς, adſtans, παρσταίη, adſtet, παραστὰς, παρασταίη, *Il.* 10, 157, et 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, à παρατίθημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, *Od.* 1, 192. A verbo inuſ. παρατιθέω.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Παρύγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam poſitus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ, et ὕδωρ.

Πάρυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, chorda poſt primam. A παρύπατος, ſecundus à ſummo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occaſionem, ſubinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A præc.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentiæ ſeu ſubſtantiæ ſimulacrum, ſubſiſtentiæ adſinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. paſſ. παρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, *Xen.*

Παρυφάντον, intertextum, *Gl. V.* A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ ſeu textili attextum eſt, *Gl. V.* prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætextatus.

Πάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

Παρυφίσταμαι, unà ſubſiſto vel exiſto, unà ſum in naturâ rerum; (2) demonſtror.

Παρφάμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, à παράφημι, *Pind. Ol.* 7.

Παρφάμενος, malè ſuadens. A παράφημι.

Παρφασία, ας, ἡ, conſilium, pro παραφασία, vel παραιφασία, *Suicer.*

Πάρφασις, εως, ἡ, vide παραίφασις, παράφασις. Ἐχθρὰ δ᾽ ἄρα πάρφασις ἦν ϗ πάλαι, *Pind. Nem.* 8.

Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

Πάρφυκτος, *Æol.* pro παράφυκτος.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias ſcribo. Ex παρὰ, et ἀείδω.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius ſimilitudinem compoſitum. Ab ᾠδή.

Παρῳδία, ας, ἡ, idem; (2) cum alterius poëtæ verſus jocosè in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ὴ, ὸν, per parodiam factus; (2) qui crebrò parodiis utitur.

Παρῳδὸς, ȣ̃, ὁ, parodiarum ſcriptor. Ab eod.

Παρωθέω, idem quod

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, et ωθήσω, expello, ejicio, repello, rejicio, adſpernor, negligo; παρωθȣ̃μαι, exturbo, *Gl. V.* aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere. Παρώσας ϗ δάμαρτα ϗ τέκνα, *Lycurg.* 1263. ξένȣς, *Eur. Herac.* 238.

Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, ὸν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρῴκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. v. παροικίζω.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. pass. v. παροικοδομέω.

Παρωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis et ulnis. Ab ὠλένη.

Παρώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, adæquatus, ferè æqualis. Ab ὁμαλὸς.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, humerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præsens, *Ph.* neutr. παρὸν, præsens, instans, *Gl. V.* A πάρειμι.

Παρωνομασία, ἡ, idem quod παρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, seu formo; (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, vide παρώνυμος. Hinc

Παρωνυμιάζω, seu παρωνυμίζω, f. σω, denomino à verbo alio, ut ξυλίνον à ξύλῳ.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatione similis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ου, ὁ ϗ ἡ, adnomen, prænomen, *Ph.* Ex παρὰ, et ὄνομα. Unde

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens, *Gl. V.* παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est παρώνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρωνύμως, *adv.* denominativè.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab ὄνυξ.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Πάρωος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem habens inter cinereum et rufum medium.

Παρωπίαι, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ, et ὤψ. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. παρόπτομαι.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis situs, vel propè montem situs. Ab ὄρειος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

Παρωργημένως, iracundè, vehementer. A παροργάομαι.

Πάρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ, et ὥρα.

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, *Poll.* ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) oculi angulus externus, versus aurem. Ex παρὰ, et οὖς. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; παρωτίδες, strumæ, *Gl. V.*

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. v. παροτρύνω.

Παρῴχηκα, perf ind. act. v. παροίχομαι.

Παρῳχημένος, scil. χρόνος, et παρῳχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ον, subpallidus.

ΠΑ'Σ, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numeris,* ipse omnino, admodum; (5) *dicitur et* de maximâ parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκπαντὸς, sc. τρόπου, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitur is alicui esse, qui ab eo maximè diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως; (11) *in N. T.* summus, maximus, πᾶσα χαρὰ, summum gaudium. Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν, *Hom. Il.* 7, 161. Non pauciores quam novem. Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους, 10, 560.

Πασᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

Πάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. πάομαι.

Πασίγνωστος, ον, manifestus, clarus.

Πασιμέλουσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex πᾶς, et μέλει, *curæ est.*

Πασιφαὴς, ὲς, idem quod

Πασιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus apparens. Ex πᾶς, et φαίνομαι.

Πασσαλευτὸς, ἡ, ὸν, adfixus. A

Πασσαλεύω, seu πατταλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις, *Eurip. Rhes.* 180. Πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, *id. Bac.* 1215. A πάσσαλος.

Πασσαλίσκος, ου, ἡ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. à

Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, *Ph.* palus. Ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα Ἥνυτι τῶ ἑλόμην, *Hom. Il.* 5, 209. A πήσσω.

Πασσάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. *Poët.* pro πασάμενοι, à πάομαι. Πασσάμενος ἐπίπασσε, *Theocrit.* 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod πασσαλίσκος.

Πάσσε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσε, à πάσσω.

Πάσσομαι, comedo. A πάω.

Πασσευδεὶ, *adv.* omni impetu, omnibus copiis, omnino. Ex πᾶς, et σεύομαι.

Πασσυδὶη, *adv.* idem et ex iisd.

Πασσυρεὶ, idem, sed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel πάττω, f. άσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; *item* intexo, contexo; (4) variego, variè distinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι, *Soph. Antig.* 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, *Epigr.*

Πάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, crassior, spissior, densior. Comp. à παχὺς.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A πάσσω.

Πάστη, ης, ἡ, jusculum farinâ mixtum seu conspersum. Ab eod.

Παστὸν, οῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Παστὸς, ἡ, ὸν, conspersus; (2) thalamus, *Gl. V.* seu ædicula portatilis in quâ simulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; et παστὸν, salsum, *id.* Ab eod.

Παστοφορεῖον, vel παστοφόριον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus in quo habitat æditiuus, sacerdos; (3) atrium templi. A παστὸν, et φέρω.

Παστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditiuus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑ'ΣΧΑ, τὸ, pasca, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, *Suicer.* A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ἡ, ὸν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, paschalis, ad pascha pertinens, *Suicer.* Ab eod.

Πασχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πάσχειν.

Πασχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitûs nefandi; (2) turpis in Venerem pruritus. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν sive obscœna pati; πασχητιῶν, pathicus, *Gl. V.* A

Πάσχοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑ'ΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς πάσχειν, incommodo, injuriâ affici, (5) *Att.* facio, f. πείσομαι; p. med. πέπονθα; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus. Ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς σ' ἔτι, pati ab, *Soph. Phil.* 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti estis erga, *Æsch. Att.* τί παθὼν, quare.

Παταγέω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥήγνυνται ϗ παταγοῦσιν, *Aristoph. Nub.* 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, ὸν, strepitans, turbulentum sonum edens, *Suicer.* Ab eod.

Παταγοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, strepitum edens inter currendum. Ex πάταγος, et δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ'ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; πεπαταγμένος, p. part. percussus. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, *Aristoph. Ran.* 38. Ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, *ibid.* 54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, *Eur. Her. fur.* 1010. Πελυνείκην δορὶ, *idem, Ph.* 1472.

Πατέεσθαι, præs. inf. med. verbi πατέομαι.

Πατέλλα, patina, *Gl. V.* Hinc

Πατέλλιον, ου, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, et χαίρω.

Πατέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, à πατέω.

Πάτερ, *pater,* voc. sing. à πατὴρ, *pater.*

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. Παῦσαι ϗ μὴ πατέριζε, *Aristoph. Vesp.* 650. A πατὴρ.

Πατέριον, ου, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕ'Ω, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumeliâ adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verso manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion. ap. Herodot.* οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æsopum trivisti, *vel* legisti, de indocto, *Aristoph. Av.* 477. Πατήσει χῶρον Σκύθην, *Lycurg.* 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo qui proteritur et opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, et *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, a. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, à πατέω.

Πατησμὸς, οῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ου, τὸ, torcular, *Gl. V.* A πατέω.

Πατητὴς, οῦ, ὁ, calcator, *Gl. V.* Ab eod.

Πατητὸς, ἡ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata seu trita via, *Gl. V.* pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, fordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas et fortitudo. Ex πατὴρ, et ἀγαθὸς.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, *Gl. V.*

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, et πατραλῴας, ου, ὁ, patris percussor, parricida. Ex πατρὸς, et ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *adv.* è patriâ. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum qui communem patrem familias habent; tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, et ἄρχων.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod. Hinc

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad patriarchas pertinens.

Πατρίδιον, ου, τὸ, paterculus, Dim. à πατὴρ.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, *Gl. V.* A præc.

Πατρικῶς, *adv.* paternè, more patris; (2) adfectu paterno, paternâ benevolentiâ.

Πάτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, patrius, à patre vel à patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, instituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριώτης, ου, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, idem. Hinc

Πατριωτικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens.

Πατρογενὴς, ὲς, Θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατροδάρυτος,

Πατροδώρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, à patre donatus vel datus.

Πατρόθεν, *adv.* à patre. A πατήρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ἐλοὼν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, *Hef. Th.* 501.

Πατροκίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, à patre motus.

Πατροκτονέω, ῶ, parricida fum.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, à patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus maternus.

Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, et νόμος, *lex.*

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, fc. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. A

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res administrat; (2) nomen magiftratûs apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, et νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, à patre traditus; (2) à majoribus traditus. A πατὴρ, et παραδίδωμι, *trado.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατρόπολις, ἡ, patria, domus paterna.

Πατροῤῥαίστης, ου, ὁ ἡ ἡ, parricida. A ῥαίω.

Πατροστερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, patre privatus, orbus, *R.* Ex στερέω, *privo.*

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex τύπτω.

Πατροῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, patris bona habens feu poffidens. Ex πατὴρ, et ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, *Poët.* ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ου, ὁ, idem. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατρώζω, f. άσω, patriffo, patris mores imitor. A πατρῷος.

Πατρωΐος, ου, ὁ ἡ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατὴρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, *Gl. V.* Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, *Gl. V.* A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen à patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, à patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *adv.* patronymicè.

Πατρωνύμιος, ον, paternus, à patre cognatus.

Πατρῷος, ῴα, ῷον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, *Ph.* Dii patrii. A πατήρ.

Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus. Ab eod.

Πάτρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Παττωλεύω, clavo, paxillo figo. A

Πάτταλος, palus, paxillus, *Gl. V.*

Παύετε, 2. pl. præf. imperat. act. v. παύω.

Παύθην, a. 1. ind. paff. *Ion.* pro. ἐπαύθην.

Παῦλα, ης, ἡ, ceffatio, quies, finis; (2) claufula. A παύομαι, *ceffo.*

Παῦλος, ου, ὁ, Paulus.

Παύομαι, defino, ceffo; f. παύσομαι, definam, p. πέπαυμαι, πέπαυται, defiit; imperat. πέπαυσο, define, a. 1. inf. παύσασθαι, definere. A παύω.

Παυροεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, et ἔπος.

Παυρίδιον, *adv.* pauxillùm. A παῦρος.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, *ceffaffe*, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventos fedans feu placans. Ex παῦσις, et ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. fing. a. 1. imperat. act. v. παύω.

Παύσειε, 3. fing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παῦσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiftrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, et κάπτω, *edo.*

Παυσίλυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, mœrorem fedans. Ex παῦσις, et λύπη, *mœror.*

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, à labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceffatio, requies, *Pb.* interdictum. A παύομαι, *ceffo.*

Παυσώμεσθα, 1. pl. pr. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυστέα, compefcenda, *Pb.* A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, fedator, qui finem imponit. *Soph. El.* 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, Παυστήριος ὕπνος, *Nic. Th.* 746, idem quod

Παυστικὸς, ἡ, ὸν, vim fedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorem fedans. Ex παύω, et ὀδύνη, *dolor.*

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceffatio, requies, fedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ'Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, ceffare feu defiftere facio; (2) reprimo, coërceo, fedo; παύομαι, quiefco. Παύειν τινὰ τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπωμνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, *Ariftoph. Plut.* 724. Σὲ θράσους, *id. Eq.* 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, ἔχ' ὅπως σε παύσομεν, extinguere, *Soph. El.* 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, *ibid.* 993. Παύετε θρήνων, παῖδες, *id. Oed. Col.* 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, *Eur. Or.* 1150. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυρῷ πολέμοιο, *Il.* 3, 112.

Πάφλαζε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, à

Παφλάζω. f. άσω, ferveo, æftuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀκινήτῳ πυρὸς ὁρμῇ, *Muf.* 1, 91. ἅδε τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος. *Lycurg.* 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui fyllabas, imprimis vocales, in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æftuatio, æftas; (2) ftrepitus quem æftuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craffior, *Od.* 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, *Hipp.*

Παχθῇ, 3. fing. aor. 1. conj. paff. *Dor.* pro πηχθῇ, à πήγνυμι.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ftiria, glacies, *Ph.* Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinofus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conftringo, conglacio, congelo, *Hefiod.* Ἔργ. 358.

Παχνόομαι, οῦμαι, gelor, aor. 1. ἐπαχνώθην. Τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῦται, *Il.* 17, 111.

Παχνώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pruinofus, glacialis.

Πάχος, εος, τὸ, craffities, craffitudo. A παχὺς.

Παχύαιμος, ον, craffum fanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, craffos habens digitos.

Παχυδερμέω, ῶ, occalefco; παχυδερμεῖ, obcallet, *Ph.*

Παχυδερμία, ἡ, cutis craffities.

Παχύδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, craffam pellem feu cutem habens; (2) fatuus feu ftupidus. Ex παχὺς, et δέρμα, *pellis.*

Παχύθριξ, τρίχος, ὁ ἡ ἡ, qui craffos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, craffo adfurgens calamo feu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ftolidus, *Gl. V.* Ex παχὺς, et καρδία.

Παχύκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui craffo feu denfo caule eft.

Παχύκνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui funt pingues furæ. A κνήμη.

Παχυλὸς, ἡ, ὸν, craffus. A παχὺς.

Παχυλῶς, *adv.* crafsè, crafsâ Minervâ.

Παχυμερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, craffus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craffitudo. Ex iifd.

Παχυμερῶς, *adv.* crafsè, crafsâ Minervâ; παχυμερέστερον, rudiùs, craffiùs, craffiore Minervâ. A παχυμερής.

Παχυνευρόω, ῶ, craffos habeo nervos.

Παχύνοος, *contr.* παχύνους, ου, ὁ ἡ ἡ, ftupidus, craffo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenfatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reddendi craffum. A

Παχύνω, f. υνῶ, craffum reddo, obefum reddo, *Gl. V.* craffo, pinguefacio; παχύνομαι, pinguefco, *Gl. V.* Παχύνειν αὐτοὺς ἡ θεραπεύειν, *Plato.* Αἰεὶ δὲ σκιαρῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι, *Dion.* Περ. 35. A παχὺς.

Παχυῤῥὶν, ινος, ὁ ἡ ἡ, qui nafum habet craffum. Ex παχὺς, et ῥὶν.

Παχυῤῥάβδος, ου, ὁ ἡ ἡ, craffas habens virgas.

Παχύῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui craffa eft radix. Ex ῥίζα.

Παχύῤῥυγχος, craffum habens roftrum.

ΠΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, craffus, fpiffus, denfus; (2) craffus, i. e. pinguis, obefus; (3) ftupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de vefte et fupellectili*; (5) opulentulus, dives; (6) gravis, robuftus.

Παχυσκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui crura craffa habet. Ex παχὺς, et σκελὸς, *crus.*

Παχυσμὸς, οῦ, ὁ, craffitudo; (2) virilis et florentis ætatis robur, *Suicer.* A παχὺς.

Παχυστομέω, ῶ, craffo ore loquor, crafsè pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os craffum, feu craffa pronunciatio. A

Παχύστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui craffo ore eft; (2) qui crafsè loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, craffior, παχύτατος, craffiffimus, pinguiffimus. A παχὺς.

Παχύτης, ητος, ἡ, craffitudo, craffities, corpulentia, obefitas, pinguedo. A παχὺς.

Παχύτριχες, qui craffis funt pilis, pl. à παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui craffis eft pilis.

Παχύφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui craffo eft cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ftupidus, tardus. A φρὴν.

Παχύφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui craffo eft folio.

Παχύχειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui craffa funt labra, labeo.

Παχύχυμος, et παχύχυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, craffum fuccum habens.

ΠΑ'Ω, vel potiùs πάομαι, fut. άσομαι, poffideo, paro, adquiro; (2) gufto, vefcor (fed id potiùs eft πάσσομαι, *Ern.*) Ὅστις πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βέλεται, κακῶς φρονεῖ, *Eur. Her. fur.* 1434. Ἀλλὰ σφι δόσον λωτοῖο πάσασθαι, *Od.* 9, 93.

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. *Vox Laconica.*

Πέδα, *Æol.* idem quod μετὰ, in compof. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, *Æfchyl. Ch.* 587. Πέδαορος pro μετέωρος. Πεδήοροι, pro μετήοροι, *Nic.*

Πεδάασκε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδαε, à πεδάω.

Πεδαίρω, è folo in fublime effero vel eveho. Ex πέδον, et αἴρω, (fed potiùs *Æol.* pro μεταίρω, unde μετέωρος.)

Πεδάγρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, reprehenfus è fugâ à perfequentibus, *Hef.* Ex πέδα, et ἀγρέω, (vel pro μετάγρετος.)

Πεδαμειβέμεναι, præf. inf. act. *Æol. et Dor.* pro μεταμείβειν, à μεταμείβω.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; *Pind.* πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἔσθλον βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ, *Ol.* 12, 18. *ubi Schol.* μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, humilis, à terrâ feu folo vix adfurgens, parvus, *Nic.* 817; (2) levis, mollis. A πέδον.

Πεδάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro μετάρσιος, fublimis.

Πεδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, à πεδάω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, ftultus, *Pind. Pyth.* 8. Ex πέδη, et φρὴν.

Πεδάω, ῶ, futur. ήσω, compedibus adftringo, illigo, irretio. Ὡς τέ νιν ἀβρὰ Κρηθεὶς, Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε, *Pind. Nem.* 5, 49. A πέδη.

Πεδεινὸς, ἡ, ὸν, campeftris, planus. A πέδον.

Πεδέρχεσθαι, *poft accedere*, præf. infin. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, à μετέρχομαι.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, *ex Pind. N.* 7. pro μετέρχεται, fequitur, infequitur, fubitò venit. Ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῷ στόματος σε πεδέρχομαι, amplector, *Theoc.* 29, *ult.*

Πεδέω, præpedio, vincio, *Gl. V.* A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήορος, idem quod πεδάρσιος, *Nic.*
Πεδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, talaris, *Gl. V.* A πέδον, et ἄρω, *apto.*
Πεδῆσαι, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro. ἐπέδησα, à πεδάω. Unde
Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adſtrictus, vinctus.
Πεδητής, οῦ, ὁ, qui compedibus adſtringit. Ab eod.
Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis et campeſtribus moratur. A πεδίον.
Πεδιακὸς, ἡ, ὸν, campeſtris. Ab eod.
Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, *Ph.* campania.
Πεδιάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, campeſtris. A præc.
Πεδιάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.
Πεδίζω, compedo, *Gl. V.* A πέδη.
ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare, *Ph.*
Πεδινὸς, ἡ, ὸν, campeſtris, planus. A πεδίον.
Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.
Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; (2) pars ſuperior pedis, cui ſubjacent digiti. A πέδον.
Πεδίονδε, *adv.* in campum. A πεδίον.
Πεδιόνομος, ὁ ϗ ἡ, cui nemora et campi ſunt adſignati; (2) qui in campis paſcitur, paganus. Ex πεδίον, et νέμω.
Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis ſtrepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex πεδίον, ὅπλα, et κτύπος.
Πεδοβάμων, ὁ ϗ ἡ, reptilis, terrâ incedens, *opp.* volatilis. A βαίνω.
Πεδόεις, όεσσα, όεν, ſolo adhærens, ſimilis.
Πεδόθεν, ex ſolo, ſeu è terrâ.
Πεδοῖ, in ſolum, in terram. A πέδον.
Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, *Hes.* ex Æſchylo.
Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. Ex πέδον, et κοίτη, *lectus.*
ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, ſolum, terra, humus.
Πέδονδε, *adv.* in ſolum, in terram, per campum. A præc.
Πεδοσκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo vel in terrâ defoſſus. Ῥήξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων, *Nonn.* Ex πέδον, et σκάπτω.
Πεδοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolum ſeu terram calcans, pedeſtris; (2) humi ſtratus. Ex πέδον, et στείχω.
Πεδοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſolo ſeu in terrâ nutritus, *Nonn. P.* 4, 12. A τρέφομαι.
Πέδων, ωνος, ὁ, ſervus compedibus adſtrictus. A πέδη.
ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in veſtimento, inſtita, quæ extremam veſtis oram ambit et ornat, *Ph.* limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. *Il.* 24, 272.
Πεζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A πεζὸς.
Πεζάρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, et ἀρχὴ.
Πεζέταιροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.
Πεζέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui negotiationem tractat terreſtrem. Ex πεζὸς.
Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, *Gl. V.*
Πεζευτικὸς, ἡ, ὸν, qui pedibus iter facere poteſt, qui gradiendo fit. A
Πεζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes ſum, gradior, *Gl. V.* pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, *Act.* 20, 13. A πεζὸς.
Πεζῆ, *adv.* pedeſtri aut terreſtri itinere, terrâ; (2) terreſtri prælio. Ab eod.
Πεζικὸς, ἡ, ὸν, pedeſtris. Hinc τὸ πεζικὸν, οῦ, peditatus, exercitus terreſtris.
Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedeſtris. A πεζὸς.
Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedeſtrem pugnam committit. Ex πεζὸς, et βόη.
Πεζογραφέω, ῶ, pedeſtri oratione ſcribo. A
Πεζογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. pedeſtris orationis ſcriptor, qui aliquid oratione ſolutâ ſcribit. Ex πεζὸς, et γράφω.
Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terreſtrium. A θήρη.
Πεζοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad πεζοθηρίαν pertinens.
Πεζολεκτέω, oratione proſaicâ utor. A λέγω.
Πεζολογέω, idem. A
Πεζολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hiſtoricus, qui oratione ſolutâ utitur.

Πεζομάχαν, acc. ſing. *Dor.* pro πεζομάχην.
Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedeſtrem committo. Ἐπεζομάχησαν τοῖς ἱππεῦσι, *Ap.*
Πεζομάχης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πεζόμαχος.
Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris ſeu terreſtris. A
Πεζομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pedeſtri prælio certat. Ex πεζὸς, et μάχομαι.
Πεζονομικὸς, ἡ, ὸν, peritus paſcendorum animalium pedeſtrium; πεζονομικὴ, ars paſcendi animalia. Ex πεζὸς, et νέμω.
Πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, ſeu iter facio. A
Πεζοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζὸς, et πόρος, *meatus.*
Πεζὸς, ου, ὁ, pedeſtris, *Ph.* πεζὸς λόγος, pedeſtris oratio, proſa oratio, proſa, *Gl. V.* A πέζα.
Πεζοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, limbum habens, fimbriatus. A πέζα, et φέρω.
Πεζῶς, pedeſtri oratione. A πεζὸς.
Πειθανάγκη, ης, ἡ, perſuaſio cum neceſſitate conjuncta. Ex πείθω, et ἀνάγκη.
Πειθαναλογία, ας, vid. πιθανολογία.
Πειθανὸς, ἡ, ὸν, lepidus, veriſimilis, ſuadibilis. A πείθω, vid. πιθανὸς, quod meliùs.
Πειθάνωρ, ὁ ϗ ἡ, obediens. A πείθω.
Πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obſequor, morem gero magiſtratui, cujus in poteſtate ſum. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; *Ariſtoph. Conc.* 759. Ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι, *Eur. Iph. in Au.* 1145. Ex πείθω, et ἀρχὴ.
Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obſequium. Ex iiſd. Hinc
Πειθαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè paret, promptus ad parendum.
Πείθαρχος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Πειθέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro πειθεῖν.
Πείθεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro πείθου.
Πειθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, morigerus, obſequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.
Πειθήνιος, ὁ, ἡ, idem. Ex πείθομαι, et ἡνία.
Πειθηνίως, *adv.* obediendo, prompto obſequio.
Πειθοντο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.
Πειθὸς, pro πειθανὸς, perſuaſorius.
Πείθου, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. et med. à πείθω.
Πειθοῦς, gen. ſing. *contr.* pro πειθόος, à πειθώ.
ΠΕΙ'ΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, perſuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, ſuadeo, perſuadere conor, doceo; (2) compoſitionem facio, placo aliquem, *inpr.* concilio mihi; etiam, malis artibus, pecuniâ; *unde et pro* corrumpo *dicitur*; πείθομαι, pareo, obedio, *Gl. V.* item credo, (primitiva ſignificatio verbi eſt vincio, aſtringo loco et ſic fune religatum, quo volo, duco, vide πεῖσα, et πεῖσμα, *Ern.*) Οὐ δὲ σέ δυσχέρεια, τοῦ νοσήματος ἔπεισεν, *Soph. Phil.* 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis; *Ariſtoph.* Θεσμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, *Soph. Ant.* 69. Πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, *Act.* 28, 23.
Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Dea dicendi præſes, quam Ennius Suadam, Quintilianus perſuadendi deam, Suadelam Horatius, Cicero Leporem vocat; (2) oratio ad perſuadendum compoſita; inſtitutum et conſilium perſuadendi; (3) perſuaſio; (4) obſequium, obedientia. A πείθω.
Πειθώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro πειθώμεθα, à πείθω.
ΠΕΙ'ΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo, vide πέκω, πέκος.
ΠΕΙ'ΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) eſuritio.
Πεινᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. πεινάω.
Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui eſurit. Ἀλλ' ὅτε λαῷ Πειναλέῳ κέρας ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, *Nonn.* A πεῖνα.
Πεινᾶντι, dat. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, ex πεινάοντι, à πεινάω.
Πεινᾶσαι, *eſuriviſſe*, a. 1. infinit. act.
Πεινατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πειναλέος.
Πεινάω, ῶ, fut. άσω, eſurio, fame premor; (2) appeto, deſidero, inf. πεινῆν, *Dor.* pro πεινᾶν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τοῦ φαγεῖν, *Luc.* Πεινῆν συμμάχων, *Xen.* χρημάτων, *id.* A πεῖνα.
Πεινέω, *Ion.* pro πεινάω, idem et ab eod.
Πείνη, ης, ἡ, eſuries, fames, *Gl. V.*
Πεινῆν, *eſurire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, ex πεινάειν, à πεινάω.
Πείνημι, eſurio. A πεινάω.
Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem ſentire ſolitus, vel famem excitans. Ab eod.
Πεινῶντες, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro πεινάοντες, à πεινάω.
ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum; (2) conatus, periculum; (3) appellatio de ſtupro aut alio turpi facinore; (4) ſenſus alicujus rei, uſus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuſpis vel acies gladii. Τὴν πεῖραν ἐπεσείετο, *Appian. B. Mithridat.*
Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiosè tento, tento ſolicitando ad aliquod ſcelus, *inpr.* ſtuprum; πειράζομαι, tentor, ad ſcelus aliquod ſolicitor. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, *Heb.* 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, *Act.* 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *Marc.* 1, 13. A πεῖρα.
Πειραθείη, 3. ſing. aor. 1. optat. paſſ. verbi πειράω.
Πειραιεὺς, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς, acc. Πειραιᾶ.
Πειραῖον, τὸ, idem.
Πειραϊκὸς, ut πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.
Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, *Gl. V.* A πειράω.
Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta ſunt, *Soph. Trac.* 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, *Odyſſ.* 22, 175. A περαίνω.
Πείραντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. v. πείρω.
Πεῖραρ, ſive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.
Πειρασθῆναι, *tentatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.
Πειρασθῇς, *tenteris*, 2. ſing. aor. conj. paſſ.
Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, ſolicitatio; (2) conatus. A πειράω.
Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.
Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde
Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
Πειραστικῶς, *adv.* per tentationem.
Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.
Πειρατέον, et πειρατέα, tentandum. A πειράω.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vaſto, prædor. A πειρατὴς.
Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, quâ alicujus rei periculum et experimentum facimus. A πειράω.
Πειρατήριον, ου, τὸ, ſedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατὴς.
Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.
Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, ad piratas ſeu prædones marinos pertinens. A πειρατὴς.
Πειράτω, 3. ſing. præſ. imperat. act. pro πειραέτω, à
Πειράω, ῶ, f. άσω, et *Ion.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de ſtupro interpello, *Gl. V.* et πειράω, ſolicito, attento; πειράομαι, tento, *Gl. V.* aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, *Ph.* perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem utramque) *Gl. V.* πειρῶμαι, conor, nitor, experior, *Gl. V.* imperat. πειρῶ, enitere, *Ph.* Τοῦτο ἐγὼ πειράσομαι τοὺς μὴ εἰδότας διδάξαι, *Xen.* Τὰ πρῶτα πειράσεσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς, experiemini, *Ariſtoph. Ach.* 749. Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου, experimur, *Phocyl.* 36. A πεῖρα.

Πειρηθῆναι, *tentatam esse*, aor. 1. inf. pass.

Πειρῆσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μεῦ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυρῦ, πειρήτιζε, *Il.* 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙ'ΡΙΝΘΟΣ, gen. et πείρινθα, acc. à πεῖρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' ὗιας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, *Hom. Il.* 24, 190.

ΠΕΙ'ΡΩ, fut. περῶ, p. πέπαρκα, transfadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὰ μὲν ἐυ μίςυλλε ϰ̀ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, *Il.* 9, 210.

Πειρῶ, 2. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro πειράε, à πειράω.

Πειρῴατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πειρῷντο, ex πειράοιντο.

Πειρώμεθα, 1. pl. præs. ind. med.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

Πεῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro πίσαι, à πίω, *irrigo*.

Πείσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας.

Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.

Πείσεα, loca irrigua, aquosa prata.

Πείσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πείσῃ, à πείθω.

Πείσεις, *persuadebis*, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Πεισέμεν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro πείσειν.

Πείσῃ, *obedies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel *persuaserit*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.

Πεισθῆναι, *persuasum esse*, aor. 1. inf. pass.

Πεισίμβροτος, ϐ, ὁ ϰ̀ ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθω, et βροτὸς.

Πεῖσις, εως, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.

Πεῖσις, εως, ἡ, passio. A fut. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πεισιχάλινος, ϐ, ὁ ϰ̀ ἡ, frænis obediens. Ἅρματα πεισιχάλινα, *Pind.* Ex πείθω, et χαλινὸς.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur et retinetur, ut pareat gubernatori; retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ϐ χρεὼ πείσματός ἐςιν, *Hom. Od.* 9, 136. A πείθω.

Πεισμάτιον, τὸ, Dim. A præs.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.

Πειςέον, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde

Πειςὴρ, ῆρος, ὁ, obediens; (2) suasor.

Πειςήριος, ϐ, ὁ ϰ̀ ἡ, idem quod

Πειςικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.

Πειςικῶς, *adv.* persuasoriè, probabiliter.

Πείςυνος, υνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πειώλης, ϐ, ὁ, catamitus, pathicus. *Etym. Suid.* Ex πέος, et ὄλλυμι.

Πεκύλιον, ϐ, τὸ, peculium, *Vox Lat.*

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.

Πεκτέω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινὸν, *Aristoph. Av.* 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τήμερον τὰς δημότας βωςρεῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, *id. Lys.* 688. A πεκτὸς.

Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comptus; (2) tonsus

Πέκω, f. πέξω, tondeo, aor. 1. pass. ἐπέχθην, ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη, *Aristoph. Nub.* 1359. A πείκω.

Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος.

Πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, à πέλαγος.

Πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, τὴν νύκτα πελαγίσας ἐπανῆλθε, *Appian.* Ab eod.

Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem et ab eod.

Πελαγοδρόμος, ον, maritimus, epith. navis.

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, propriè mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare; (4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, *ap. Dion. Cass.* (5) tropicè, de magnâ mole rerum malarum.

Πελαγόςρεφος, ϐ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui in mari degit. A ςρέφω.

ΠΕΛΑΓΟ'Ω, mari inundo.

Πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἵργω πελάζειν σῆς γε τῆσδε τῆς πάτρας, impediam ne propinquent, *Soph. Phil.* 1397. Βορέᾳ σῶμα πελάζων, *Aristoph. Av.* 1405. τάφροις, *Eurip. Rhes.* 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε; *id. Ph.* 286. ἰςὸν δ' ἱςοδόκῃ πέλασαν, *Il.* 7, 434. A πέλας.

Πελάθω, idem. Τί ποτ' ϐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν; *Eurip. Rhes.* 556. A πέλας.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ϐ, ὁ, libum, quod placentæ in modum è farinæ polline fiebat, et sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum et arendo induratum; (4) oboli pondus.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νϐθετεῖν, i. e. monere, admonere.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεὺς.

Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργικοὶ νομοὶ, leges de alendis parentibus; quia id faciunt ciconiæ. A πελάργος.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba lienosis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ϐ, ὁ, ciconia. A πέλον, nigrum, et ἀργὸν, album.

Πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ ϰ̀ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, et χρὼς.

Πελαργώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργὸς.

ΠΕ'ΛΑΣ, *adv.* propè. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, superl. πελαςάτω, *Hipp.*

Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, à πελάζω.

Πελασθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g.

Πελάσσαις, a. 1. part. act. *Poët.* et *Æol.* pro πελάσας.

Πελαςὴς, ϐ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, *Gl. V.* A

Πελάτης, ϐ, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat et nos colit, *Gl. V.* cliens. A πελάω.

Πελατικὸς, ἡ, ὸν, famularis. A πελάτης.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula.

Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον Γῇ πελάαν, *Hom. Hym. in Bacc.* 44. (olim trudo, concutio, unde Lat. *pello.*) A πέλας.

Πέλεθος, stercus; idem quod σπέλεθος.

Πελέθρισμα, ατος, τὸ, cursus, *Hes.* fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi à πελεθρίζω, quod est à πέλεθρον.

Πέλεθρον, ϐ, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.

Πέλεια, ας, et πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, *Il.* 5, 778. A πελὸς.

Πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, à πελειὰς.

Πελειθρέμμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, et θρέμμα.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πέλος.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. seq.

Πελεκᾶνος, *marina avis*, fulica, *Gl. V.*

Πελεκᾶς, pelicanus, *Att.* pro πελεκὰν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi cædo vel complano. *Ph.* πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς. Hinc

Πελέκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, *Gl. V.*

Πελέκησις, εως, ἡ, sectio vel dolatio, quæ securi fit. A πελεκάω.

Πελεκητὴς, ϐ, ὁ, dolator, *Gl. V.*

Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐπελέκησα, à πελεκάω, *Odyss.* 5, 244.

Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, bipenni cæsus vel complanatus; (2) qui securi cædi vel complanari potest. Ab eod.

Πελεκίζω, ίσω, securi percutio. Ῥαβδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, *Diod. Sic.* A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ϐ, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω, *Od.* 5, 234.

Πέλεκκον, ϐ, τὸ, manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Il.* 12, 612. A πέλεκυς.

Πελεκοειδὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, et εἶδος.

Πελεκύδιον, ϐ, τὸ, securicula, parva securis. Dim. à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ἡ, securis, bipennis; (2) dicitur et de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ϐ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui securim gestat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concussit; πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίχθη, motus est. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχεος, *Il.* 13, 433. Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, *ib.* 4, 535.

Πελεμίχθην, a. 1. ind. pass.

Πέλεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, à πέλω.

Πέλευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro πέλϐ.

Πεληϊὰς, άδος, ἡ, *Ion.* pro πελειὰς.

Πελία, ας, ἡ, livor, *Dor.* A πελὸς. Hinc

Πελιαίνομαι, livesco, livorem contraho.

Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, livor, (potius πελίδνη, pro πελίδνησις, à πελιδνᾶν, nam alterum est adjectivum, *Ern.*)

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὄνυξ, *Nic. Al.* 411. A πελὸς. Hinc

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, sugillo πελιδνϐμαι, liveo, livesco, *Gl. V.*

Πελίδνωμα, suffusio sanguinis, livor. A præc.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, species poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

Πελιόομαι, ϐμαι, livesco. A

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, *Ph.* A πελὸς.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, *Ph.* A præc.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, *Ph.* nigredo. A πελιϐμαι.

Πελίωσις, ἡ, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, mulctra, seu mulctrale; Hinc *Angl.* a 𝔓ail. Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας, *Hom. Il.* 16, 642. (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, *Hes.* A πελὸς.

Πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, ϐμαι, ὁ, idem quod πελιόομαι.

Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ἡ, ὸν, colorem nigricantem et subfuscum habens, item niger, fuscus. A πελὸς.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, *R.* A πελλόομαι.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis*; solea, calcaneum, *Gl. V.* Hinc

Πελματώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, plantaris, *Gl. V.*

Πέλοντο, 3. plur imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, à πέλω.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, Peloponnesiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponnesus*.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, vide πελλὸς.

Πελτάζω, peltâ armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ϐ, τὸ, parvula pelta sive cetra, *Gl. V.* parmula, Dim. à πέλτη.

Πελταςὴς, ȣ̃, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus. *Gl. V.* parmularius. A πελτάζω. Unde

Πελταςικὸς, ὴ, ὸν, ad peltaſtam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελταςικὴ. ῆς, ſc. ἐπιςήμη, ars utendi peltâ, benè pugnandi cum peltâ armatus ſis.

Πελταςικώτατα, *adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præc.

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii et levioris armaturæ milites uti ſolebant.

Πελτοφόρος, ȣ, ὁ, peltatus. Ex præc. et φέρω.

Πέλυξ, υκος, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris bipennis; (2) pelvis, propriè lignea. A πελεκὺς, et πελικὴ.

Πέλυτρα, vel πέλυντρα, ſocci, *apud Poll.*

ΠΕ'ΛΩ, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo. Ὀυ μὲν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, *Il.* 4, 158. Ἑυχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, *ib.* 450. Ὅς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πελέμοιο κακοῖο, *ib.* 1, 284.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, oſtreæ, à magnitudine ſic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, mirus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eodem.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπτω.

Πεμμάτιον, ȣ, τὸ, bellarium, Dim. à πέμμα.

Πεμματολόγος, ȣ, ὁ, qui de opere piſtorio delicatiùs apparato verba facit, vel qui de placentis et opere dulciario librum conſcripſit. Ex πέμμα, et λόγος.

Πεμματεργὸς, ȣ̃, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, et ἔργον, *opus.*

Πεμπαδάρχης, et πεμπάδαρχος, ȣ, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex ἀρχὸς.

Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero; (3) cogito, conſidero. Ἐί τις ἕκαςα πεμπάζοι, *Apollon.* Ἀυτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, *Od.* 4, 412. A πεμπὰς.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαςὴς, ȣ̃, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenex admodum decrepitus, et capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω.

Πέμποισαι, nom. pl. præſ. part. act. fœm. gen. *Dor.* pro πέμπȣσαι, à πέμπω.

Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπε.

Πεμπτάμερος, quinque dies durans. *Pind.*

Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

Πεμπτέον, mittendum, ἐδει ὅτι ἐκ τȣ́των πέμπτεον ἐι, *Xen. Cyr.* 8, 3. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ȣ, ὁ, quinta pars. Ex πέμπτος, et μόριον.

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, miſſus. A πέμπω.

Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕ'ΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio: (3) legatos mitto; πέμψον, mitte, à 1. imperat. πεμφθεὶς, miſſus, aor. 1. paſſ. part. Πέμπειν τινὶ περὶ τινος, *Thuc.* πρὸς τινα, *Xen.* βοηθείας τινι, *Polyb.* ἐις τινας, *Xen.* Μηκετι μηδεὸς κρατȣ́νων ὅσα πέμπει βιόδωρος ἆια, *Soph. Phil.* 1154. Ἐις Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο, *Eur. Her. fur.* 1 29.

Πεμπώβολον, ȣ, τὸ, veru quinque cuſpides habens, *Il.* 1, 463. Ab ὀβελὸς.

Πεμφιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πεμφὶς.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula, pro *anima. Lycurg.*

Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, inſectum è veſparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίγη τε ϗ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, *Nic. Th.* 812.

Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, à πέμπω.

Πέμψας, *qui miſit*, aor. 1. part. act.

Πέμψασι, *eis qui miſerunt*, dat. plur. part.

Πεμψεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πεμψεὶς, v. πέμπω. Unde

Πέμψις, εως, ἡ, miſſio; (2) in manus traditio.

Πέμψωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

Πενεςεία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενέςης.

Πενέςερος, πενέςατος. A πένης.

Πενέςης, ȣ, ὁ, ſervus, famulus, cliens, *apud Theſſalos.* A πένομαι.

Πενεςικὸς, ὴ, ὸν, ſervilis. A præc.

Πένηαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro πένῃ, à πένομαι.

Πένης, ητος, ὁ ϗ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.

Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, εα, εον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ἀνήρυγε πενθάδα φωνὴν, *Nonn.* Ab eod.

Πένθει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro πένθεε, à πενθέω.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſocer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocerum perdens. Ex πενθερὸς, et φθείρω.

Πενθέω, lugeo. Ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὸς, *Eur. Her. fur.* 1396. Ἐν ὅις ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æſchin.* A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A præc.

Πενθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, à πένθημι.

Πενθημιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura, quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, et μέρος, *pars.*

Πενθημιπόδιον, ȣ, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, et πȣ̃ς.

Πενθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque dies durans, ſeu à quinque diebus. Ex πέντε, et ἡμέρα.

Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.

Πενθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc

Πενθητήριος, ȣ, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.

Πενθητικὸς, ὴ, ὸν, lugubris.

Πενθητικῶς, lugubriter.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget.

Πενθικὸς, ὴ, ὸν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *adv.* lugubriter, lugubrè.

Πένθιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris, vel luctuoſus, *Gl.V.* lugubris, flebilis, funeſtus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mœror, *Ph.* luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, *Gl. V.* al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, ſtruo; (2) pauper ſeu inops ſum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; *Od.* 24, 406. Πολλοὶ τοι πλȣτȣ̃σι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, *Theog.* 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, à πένομαι.

Πεντάγαμβρος, ον, quinque generos habens.

Πεντάγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque linearum eſt. Ex πέντε, et γραμμὴ, *linea.*

Πεντάγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε et γωνία.

Πενταδάκτυλος, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum eſt.

Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ȣ, ὁ, qui quinque viris præeſt. Ex ἀρχὸς.

Πεντακαιδεκαέτης, quindecim annorum. Ex ἔτος.

Πενταδικὸς, ὴ, ὸν, quinarius; (2) pentade conſtans. A πεντὰς.

Πεντάδιον, ȣ, τὸ, numerus quinarius. A πεντὰς.

Πεντάδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ:

Πεντάδραχμον, numiſma quinque drachmarum:

Πεντάδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque drachmarum pretii eſt. Ex πέντε, et δραχμὴ.

Πεντάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque palmarum eſt. Ex δῶρον, *palmus.*

Πεντάεθλιον, τὸ, idem quod

Πεντάεθλον, ȣ, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, et ἄεθλος.

Πεντάεθλος, ȣ, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evaſit. Ex iiſd.

Πεντάετες, vel πενταετὲς, *adv.* quinquennis, ſeu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὴς, ὲς, quinquennis. Ex iiſd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium.

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, quinquennalis; luſtralis, *Gl. V.* A præc.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, *Gl. V.* A

Πενταέτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinquennis:

Πενταέτης, ȣ, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt, quinquennis, quinquennalis. Ex ἔτος.

Πενταετία, ἡ, quinquennium. Ex iiſd.

Πεντάζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque zonas habens. A ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ȣ, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ȣ, ὁ, quinquertius, *Ph.* idem quod πεντάεθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλιςικὸς, ὴ, ὸν, (πενταθλητικὸς, *Ern.*) πενταθλιςικὴ νίκη, victoria in omni genere certaminum.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πένταιχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque cuſpides ſeu mucrones habens. Ex πέντε, et αἰχμὴ.

Πεντακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quinque habens capita vel truncos. A κεφαλὴ.

Πεντάκις, *adv.* quinquies.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; epith. manûs.

Πεντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quinque clinis ſeu lectis inſtructus. Ex πέντε, et κλίνη.

Πεντακόρωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, et κορώνη, *cornix.*

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, et πεντακοσίαρχος, ȣ, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, et ἀρχὴ, vel ἀρχὸς. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαςὸς, ὴ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, ιαι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quingentorum medimnorum eſt, qui ex ſuis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis cenſus eſt, *Plut.*

Πεντακοσιοςὸς, ὴ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis unda ſeu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, et κῦμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, et λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα, vid. seq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque constans lapidibus; πεντάλιθα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinquelibris. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est quinque pedum. Ex μέτρον.

Πεντάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est quinque mensium. Ex μὴν, mensis.

Πεντάοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa.

Πενταούγκιον, quincunx, *Gl. V.* Ex οὐγκία.

Πενταπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, et παλαιστή.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, et πέταλον.

Πενταπετὲς, quinquefolium.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

Πενταπλασίως, *adv.* quintuplò.

Πεντάπλεθρος, quinque jugeribus constans. A πλέθρον.

Πενταπλόος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, et πενταπλόος, οῦς, πλόη, ῆ, πλόον, οῦν, quintuplus, quintuplex. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πενταπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ὄρεγμα, *porrectio*, carrecta, *Gl. V.* quinque pedes habens.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque numero.

Πεντάῤῥοιβδος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πενταστίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex σπιθαμή.

Πεντάσταδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex στάδιον.

Πεντάστιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex στόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque syllabæ.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.

Πεντασυλλάβως, quinque syllabis.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque schœnos patens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πεντάτευχος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque volumina habens, ut 5 libri Mosis.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quintuplex. Ex φυή.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba; pentaphyllum, *Plin.* Angl. Cinquefoil.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque folia habens.

Πεντάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.

Πένταχα, *adv.* quinquefariàm, quinque modis.

Πενταχιλιαστὸς, οῦ, ὁ, unum de quinque millibus.

Πεντάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, *adv.* quinquefariàm. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecim anni.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναΐα, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, εως, ὁ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quinquies decies major seu præstantior.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quindecim dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοσαέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui annorum est viginti et quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντούτης, ὲς, annorum 35.

Πεντεκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε et κτεὶς, *pecten.*

Πεντεκτένος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Πεντεναΐα, ἡ, quinque naves.

Πεντεπενιχρὸς, οῦ, ἡ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ὁ, quinque pedes habens.

Πεντεσύριγγος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, v. πεντατάλαντος.

Πεντετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, quinquennis. Ex iisd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, et propriè quidem quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκονθήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταέτης, έος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ιδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.

Πεντηκοντακαιτριέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντακέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex κεφαλή.

Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.

Πεντηκοντάπηχυς, εως, ὁ, quinquaginta cubitos habens.

Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus et dignitas, quâ quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχὸς.

Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A

Πεντηκοντατάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.

Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta quatuor.

Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, *Suicer.* A πεντήκοντα.

Πεντηκοντάχοος, *contr.* πεντηκοντάχους, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χέω.

Πεντηκόντερος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.

Πεντηκοντεύομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima à me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντατὴρ.

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iisd.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta jugerum est. Ex γύα.

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντόπαις, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta liberos habens.

Πεντηκοντόργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex ὄργυια.

Πεντηκόντορος, ου, ὁ, idem quod πεντηκόντερος.

Πεντηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.

Πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.

Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui die quinquagesimo aliquid facit, vel quod eo fit.

Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima à me exigitur. A πεντηκοστός.

Πεντηκοστὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντὴρ.

Πεντηκοστολογέω, quinquagesimam colligo seu exigo.

Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus in quo quinquagesimæ exiguntur vel solvuntur. A

Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit; (2) quinquagesimæ partis redemptor. Ex λέγω.

Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquagesimus. Hinc ἡ πεντηκοστὴ sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus à Paschate: *item*, sc. μερὶς genus vectigalis, quod pendebatur de fundis et facultatibus, *Ern.*

Πεντηκοστὺς, ύος, de numero 50, v. gr. hominum, ut δεκὰς de decem; (2) ordo militaris constans quinquaginta viris.

Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. Hinc

Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἐρέσσω.

Πεντόζοιο, gen. sing. *Ion.* pro πεντόζου, à

Πέντοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod πεντάοζος.

Πεντόργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιὰ, *ulna.*

Πεντόροβον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ aliàs pæonia. Ex ὄροβος, *ervum.*

Πεντόροφος, ον, quinque fastigia, tecta, habens domus.

Πεντουγκίαι, quincunces, *Gl. V.* Ex οὐγκία.

Πεντώβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli.

Πεντώρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex ὀρύσσω.

Πένω, idem quod πένομαι.

Πέξαιτο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.

Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω, *tondeo.*

Πεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, à πέκω.

Πεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πέος, et εἶδος.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπάγαντι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πεπήγασι, à πήγνυμι.

Πεπαθυῖαν, *passam*, acc. sing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, à πάσχω.

Πεπαιδευμένως, eruditè, solerter. A παιδεύω.

Πεπαίνω, excoquo, et ad maturitatem perduco, *Gl. V.* maturo; (2) mitigo, lenio; πεπαίνομαι, maturesco, *Gl. V.* Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη, *Aristoph. Pace*, 1172. A πέπων.

Πεπαισμένον, acc. sing. part. perf. pass. v. παίζω, *ludo*, vel παίω, *percutio.*

Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturissimus, maturrimus. A πέπων, *coctus.* Unde

Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior, *Æsch. Agam.* 1374.

Πεπαλαγμένος, part. perf. pass v. παλάσσω.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass.

Πεπαλὼν, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλὼν, à πάλλω.

Πεπᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.

Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, passus, *Gl. V.* A πεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio quâ aliquid ad maturitatem perducitur, *Gl. V.* maturitas. A πεπαίνω. Unde

Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens.

Πεπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, à πείρω. (Πεπαρεῖν, suppeditare, præbere, *Pind.* quod à πεπαίρω, *Ern.*)

Πεπάρθαι, *trajectum esse*, 3. perf. inf. pass.

Πέπαρμαι, *trajectus sum*, 1. sing. perf.

Πεπαρώνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro παρώνηκε, à παροινέω.
Πέπασμαι, perf. ind. pass. *Poët.* pro πέπαμαι, à πάομαι.
Πεπασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod πέπανσις.
Πέπαται, 3. sing. perf. verbi πάομαι.
Πέπαυμαι, perf. ind. pass. v. παύομαι.
Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, à πείθω.
Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπείθοντο.
Πεπείραται, 3. sing. perf. ind. pass. v. πειράω.
Πέπειρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, maturus, mitis, adultus, *Ph.* inveteratus, *Gl. V.* A πέπτω.
Πεπείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi πείθω.
Πέπεισμαι, *persuasus sum*, perf. ind. pass.
Πεπεισμένως, vehementer. A πείθομαι.
Πεπεραγκέναι, perf. inf. act. v. περαίνω.
Πεπερημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi περάω.
ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, arbor vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc
Πεπερίζω, piper imitor, seu refero.
Πεπέριον, ȣ, τὸ, granulum piperis.
Πεπερὶς, ἴδος, ἡ, granum piperis.
Πεπερίτης, ȣ, ὁ, piper gustu referens.
Πεπερόπαστος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, pipere inspersus.
Πέπηγε, 3. sing. perf. ind. med. v. πήγνυμι.
Πεπηδηκέναι, perf. inf. act v. πηδάω.
Πεπιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πιέζω.
Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, à πείθω.
Πεπιθημένον, acc. sing. part. perf. pass. v. πιθέω. pro πείθω.
Πεπιθήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πιθήσεις, à πιθέω.
Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐπίθομεν.
Πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθοιμεν, à πείθω.
Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.
Πεπιστεύκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω.
Πεπιστεύκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιστεύκεισαν.
Πεπιστευμένην, *creditam*, part. perf. pass. f. g.
Πεπλανημένως, *adverb.* vagabundè, more eorum qui errant. *Gl. V.* palantim. A πλανάω.
Πεπλασμένως, *adverb.* fictè, simulatè. A πλάττω.
Πέπλασται, 3. sing. perf. ind. pass. v. πλάσσω.
Πεπλάτυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πλατύνω. Unde
Πεπλατυσμένως, latè, multis verbis, clarè, copiosè.
Πέπληγε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.
Πεπληγέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, à πεπλήγω.
Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.
Πεπλήθυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πληθύνω.
Πεπληθὼς, perf. part. med. v. πλήθω.
Πέπληντο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπέπληντο, à πίμπλημι.
Πεπλήρωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. πληρόω.
Πεπλησιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. πλησιάζω.
Πέπλιον, ȣ, τὸ, et πεπλὶς, ἴδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agrestis et daphnoides; (2) medicamentum ex illâ herbâ pituitæ et bili purgandæ aptum. *Hipp.* A πέπλος.
ΠΕ'ΠΛΟΝ, ȣ, τὸ, peplum; vid. seq.
Πέπλος, ȣ, ὁ, peplum. *Ph.* indumentum, palla, flammeum. Al. *Gl. V.* pallium; (2) idem quod πέπλιον. Est et vestis mulierum propriè quemadmodum χιτὼν virorum, ut annotat *Eustathius*. *Euripides* tamen viris etiam tribuit. *Donatus* πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. *Servius* Minervæ consecratum fuisse tradit.
Πεπλύσθαι, perf. inf. pass. verbi πλύω.
Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum; *Æschyl. Suppl.* 728. A πέπλον.

Πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλȣς.
Πεπνυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πνύω, spiro, unde πνεῦμαι, *sapio*.
Πέπνυσο, *sapito*, 2. sing. perf. imperat. pass.
Πεποίηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. ποιέω.
Πέποιθε, 3. sing. perf. ind. med. v. πείθω.
Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, *Ph.* perf. in signif. præs. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν πέποιθεν ἀεὶ, *Eur. Her. fur.* 106. A πείθομαι, *credo*.
Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, *Ph.* A πέποιθα.
Πεποιθία, ας, ἡ, idem et ab eod. *Hes.*
Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. v. πεποίθω.
Πεποιθότας, acc. pl. part. perf. med. v. πείθω.
Πεποιθότως, *adv.* confidenter, cum fiduciâ. A
Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens; part. Ab eod.
Πέπομφε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, à πέμπω.
Πεποναμένως, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. pass. *Dor.* pro πεπονημένȣς, à πονέω.
Πέπονας, *laborasti*, 2. sing. perf. ind. med.
Πεπονηρευμένω, dat. sing. perf. part. pass. v. πονηρεύομαι.
Πέπονθε, 3. sing. perf. ind. med. verbi πάσχω.
Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi πέρδω.
Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, à πόρω, *præbeo*.
Πεπόρευσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι.
Πεπόρευται, *ivit*, 3. sing. perf. ind. pass.
Πεπορθημένως, vastè, in modum oppidi desolati. A πορθέω.
Πεπόσθαι, perf. ind. pass. verbi πῶμι.
Πέποσθε, *laboravistis*, 2. pl. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, à πονέω, *Il.* 23, 99. *Od.* 10, 465.
Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro πεποτήνται, à ποτάομαι.
Πεπότητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπέτητο.
Πεπραγμένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi πράττω.
Πέπρακε, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro πεπέρακε, à verbo περάω, *termino*; vel à πιπράσκω pro πράω, *vendo*.
Πέπρακται, 3. sing. perf. ind. pass. v. πράττω.
Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. v. πιπράσκω.
Πέπραχε, 3. sing. perf. ind. act. v. πράσσω.
Πεπραχέναι, *fecisse*, inf. perf. ejusd.
Πεπρῆσθαι, *Ionicè*, idem quod πεπρᾶσθαι.
Πεπρησμένȣ, gen. sing. perf. part. pass. verbi πρήθω.
Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπεράτωμαι, à περατόω.
Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. *Ph.* fatum. A περατόω, quasi πεπερατωμένη, quòd per ipsum omnia sunt finita, et certa quadam lege statuta, et quasi ad finem perducta. Sed fatum est actus beneficus deorum circa corpora secundum antiquos theologos, (aut à πρόω, πρώσσω, *forte distribuo*, *Hes.* Ern.
Πεπρωμένον, ȣ, τὸ, fatum. *Gl. V.* parcatum, fatale. Ab eod.
Πέπρωται, 3. sing. perf. pass. v. περατόω.
Πέπταμαι, *expansus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, à πετάζω.
Πεπτεῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et *per Sync.* pro πεπτωκότα, à πίπτω.
Πεπτήριος, ία, ιον, concoctioni inserviens. Πεπτήριον σπλάγχνον, *Aret.* A πέπτω.
Πεπτηῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτεῶτα.
Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, coquendi seu concoquendi vim habens. A
ΠΕ'ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinso; πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum esse. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες, *Plato.*
Πέπτωκας, 2. sing. perf. ind. act. v. πίπτω.
Πεπτῶτα, *lapsum*, acc. sing. part. perf. *per Sync.* pro πεπτωκότα.
Πεπύθωνται, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, à πυνθάνομαι, pro πεύθομαι.

Πεπυκασμένω, dat. sing. part. perf. pass. v. πυκάζω.
Πεπυρωμένον, acc. sing. p. part. pass. v. πυρόω.
Πεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, à πυνθάνομαι, *Il.* 17, 377.
Πέπυσμαι, *audivi, rescivi*, perf. ind. pass.
Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.
Πέπων, ονος, ὁ ἡ ἡ, coctus seu excoctus à sole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) pepo, *Gl. V.* A πέπτω. *Angl.* Pumpion.
ΠΕ'Ρ, *Particula*, sive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam, tametsi*; (2) respondet particulæ *cumque*; (3) redundat.
ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; πέρα τȣ̃, supra quam, *Gl. V.*
Περάαν, præs. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, à περάω.
Περάασκε, vide περάω.
Πέραθεν, *adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.
Περαίη, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens et occidens. A πέρα. Unde
Περαίας, ȣ, ὁ, piscis de genere capitonum.
Περαίνω, finio, termino. *Gl. V.* perago, conficio; (2) exequor dicendo, perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινέ μοι λόγον, *Eur. Med.* 701. Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται, *M. Anton.* 6, 7. A πέρας.
Περαιόθεν, *adv.* ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plagâ. A
Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέρα.
Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit. *Ph.* περαιῶσαι, perorare, *Ph.* inf. aor. 1. περαιοῦμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, *Ph.* perf. Ἅμα ἡλίω τὴν λίμνην περαιώθεντες, *Heliod.* A περαῖος.
Περαιτέρω, *adv.* ulterius vel ulterius quam. *Ph.* amplius, ulterius. A πέρα.
Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.
Περαιωτικὸν, penetrabile, *Gloss. Vet.* A περαιόω.
Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.
Πέραν, *adv.* ultrà, trans. A πέρα.
Περαντικὸς, ἡ, ὸν, ad finem perducendi et efficiendi vim habens; (2) qui probè novit inferre et concludere aliquid, argumentari. A περαίνω.
ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, *Ph.* clausula, *Gl. V.*
Πέρας, denique, demum, tenus, *Ph.*
Περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, à περάω.
Περάσιμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui transiri potest, vadosus. *Gl. V.* penetrabilis. A περάω.
Πέρασις, εως, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.
Περασμὸς, ȣ̃, ὁ, finis. A πέρας.
Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro πέρασι, à πέρας, ατος, *finis*.
Περατεύω, finio, termino. A πέρας.
Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. A πέρας. Hinc
Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverso.
Περάτης, ȣ, ὁ, transitor. A περάω.
Περατικοὶ, transfluminales, *Gl. V.*
Περατοειδὴς, ἐς, finitus.
Πέρατος, ατȣ, ατον, ulterior. A πέρα.
Περατὸς, ἡ, ὸν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.
Περατόω, finio, termino. A πέρας. Hinc
Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.
Περάω, ῶ, fut. άσω, et ήσω, transeo, penetro; (2) transporto. *Gl. V.* trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, περάασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἄλλον δευτέραν ἐλθὼν περ... *Lycurg.*

809. Τυμὸν περάσας δεσπότης δῶλον λέχος; *Eur. Andr.* 30. A πέραν.

Περγαμηνὴ, membrana, *Gl. V.* A

Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, *Suid.* Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, *Hef.* Lat. pl. Pergama; (2) urbs Aſiæ Minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. A πέρδω.

Περδικικὸς, ἡ, ὸν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi aluntur perdices. A

Περδικοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ, et τρέφω.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, perdix avis; (2) aſtutus; (3) libidinoſus.

Πέρδω, et πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

Περήσει, *tranſibit*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare et transfodere aliquid poſſumus, terebra. A περάω.

Πέρθαι, perf. infin. paſſ. *Ion.* pro πέπερθαι, à

ΠΕ'ΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπαρθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν; perf. πέπορθα. Καὶ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς ὃ μή ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. *Soph. Phil.* 613. Ἡ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς, *Eur. Rhef.* 592. στρατὸν, *Pind.*

ΠΕΡΙ', *præpoſ. cum genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum dat.* circum, circa. *Cum acc.* circa, circum; circiter; erga; inſervit ſæpe Periphraſi; (1) perſonæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyti, *item* Anytus cum ſubſcriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut περίεργος, curioſus, περίλυπος, prætriſtis; ſæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid ſignificationi ſimplici, modo nihil. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Πέρι pro περίεστι, *ſupereſt.*

Περιάγαμαι, demiror, *Gl. V.*

Περιαγαπάω, ῶ, f. ήσω, valdè amo.

Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, *Thuc.* βοηθεῖν, *id.*

Περιαγείρω, circumquàque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, à circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, *Plato.*

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω.

Περιαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia et manus vincio, ſeu poſt terga ſeu alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, religatio brachiorum et manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro.

Περιάγνυμι, et περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. paſſ. περιαγεὶς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, *Apollon.*

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum.*

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro; (3) adduco, redigo ad aliquid; *Gl. V.* circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν τράχηλον, *Ariſtoph. Av.* 177.

Περιαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω. Unde

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. *Gl. V.* ambages.

Περιάδω, celebro. Ab ἀείδω.

Περιαθρέω, circumſpicio, attentè ſeu diligenter confidero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, *Philo.* Hinc

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta et diligens conſideratio.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, quaſi aufero ab omni parte, circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, *Gl. V.* aor. 1. paſſ. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, *M. Anton.* 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, *Xen. Cyr.* 8, 15. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, *Ariſtoph. Eq.* 290.

Περιαίρημα, τὸ, vide περιαίρεσις.

Περιαιρῦσαν, acc. ſing. part. præſ. act. pro περιαιρέουσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrimè doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παρῦσι περιαλγῦσα, *Heliod.* ἐπί τινα, *id.* Hinc

Περιαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valdè dolet. Περιαλγέστερον κτεῖναι, *Aret.*

Περιαλγῶς, valdè dolenter, ægerrimè.

Περιαλείφω, f. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλειπται, 3. ſing. perf. paſſ. Φάρμακον δίδωμι, τὰ 'ν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν, *Ariſtoph. Eq.* 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, *Theophr.*

Περίαλλα, *adv.* eximiè, inſigniter. Ex περὶ, et ἄλλα, *alia.* Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caule ſuo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliis præſtans, eximius.

Περιάλλως, *adv.* eximiè, ſupra modum, *R.*

Περιαλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. undique purpuratus; (2) profundus, immerſus, quaſi tinctus malis. Ex ἅλς, et ἔργον.

Περιαλουργὸς, ἡ, ὸν, idem et ex iiſd.

Περιαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur et circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ δὲ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγῦσι, *Dioſc.* A περιάπτω.

Περιαμπέχω, et περιαμπίσχω, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους, *Eur. Med.* 282.

Περιαμύνω, protego et defendo à periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, *Tmeſis*, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, ſaucio.

Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, togâ.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, et ἀμφιέμαι.

Περιάμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.

Περιαναγκάζω, vi circumduco ſeu circumago.

Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno, perſpergo.

Περιανίστημι, idem quod ſimplex.

Περιαντλέω, circumfundo, undique ingero.

Περίαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, annexus, alligatus; περίαπτον, monile, *Gl. V.* A

Περιάπτω, f. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo. *Gl. V.* obdo. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, *Ariſtoph. Plut.* 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς ϗ τῇ πόλει περιάψειν, *Xen. Cyr.* 1, 23.

Περιαῤῥάττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteus. Hinc

Περιαργυρόω, argento obduco.

Περιαρμόζω, f. όσω, aptè circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, *Plut.*

Περιάροσις, εως, ἡ, circumaratio. A

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, ſuſpendo.

Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, fama, celebratio, *Plut.* A περιάδω.

Περιαστράπτω, fut. ψω, ſplendore circumdo. Ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τῦ ὀρανῦ, *Act.* 9, 3.

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.

Περιαυγάζω, f. άσω, ſplendore luceque circumquàque illumino, colluſtro.

Περιαύγεια, ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, *Suicer.* A περιαυγὴς.

Περιαυγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendore luceque circumfundo, colluſtro. Ὥσπερ ϗ τἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγόμενα, *Longin.* 17. A

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfuſa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, pellucidus. A περιαυγὴ. Unde

Περίαυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Περιαυθαδίζομαι, idem quod ſimplex.

Περιαύοντος, gen. ſing. part. præſ. act. verbi περιαύω.

Περιαυτίζομαι, *Hef.* idem quod

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo (jactabundus ſive cum jactantiâ) loquor, nimis multa. Ex αὐτὸς, et λόγος. Hinc

Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio et laudatio.

Περιαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cervici circumponitur; ψέλλια ϗ περιαυχένια, *Appian.* Ab αὐχὴν.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto.

Περίαχεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum ν pro περίηχε, à περιηχέω.

Περιβάδην, *adv.* pedibus alternatim motis, vel divaricatis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περιβαίνω, f. βήσομαι, circumeo; (2) protego, defendo; (3) divarico, divaricatis pedibus ſto, *Ern.* Πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι, *Il.* 4, 424. Πατρόκλῳ περιβὰς, *ib.* 17, 80.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, *Gl. V.* περιβεβληκέναι, adfeciſſe; περιβεβλημένος, opertus, obſitus, circumamictus, circumfeſſus, amictus, Ph. *in med.* potior; (2) agito, ſc. διανοίᾳ, cogito; (3) adjicio, ſed de templo, *Poll*; (4) acquiro mihi. Λάβε με, πόσι, περίβαλλε δὲ χέρας, *Ariſtoph.* Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλῦσά με, *Eur. Iph. in Tau.* 791. Τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς, *id. Ion.* 866. Στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος, *id. Her. fur.* 1144.

Περιβαλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περίβαλα, à περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium, *Ariſtoph. Lyſ.* 48. A περίβαρα.

Περιβαρὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, ſtatus ſuper aliquâ re ſubjectâ pedibus divaricatis, *Ern.* A περιβαίνω.

Περιβεβλημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.

Περιβεβλημένως, *adv.* veſtitu, amictu.

Περιβῆναι, a. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβάω.

Περιβιόω, ῶ, f. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumem ſervo, *Gl. V.* περιβιῶν, ſupervivere, *Plut.*

Περιβλαστάνω, f. ςήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περιβλέπτως, clarè, inſigniter, cum admiratione.

Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio; (2) admiror; (3) requiro aliquid oculis; *Lat.* circumſpicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, *Heliod.* πάσας, *Xen. Cyr.* 5, 1. Μὴ περιβλέπε ἀλλότρια ἡγεμονικὰ, *M. Anton.* 7, 31. Hinc

Περίβλεψις, εως, ἡ, admiratio.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus. *Gl. V.* palla. A περιβάλλω.

Περιβληχρὸς, omninò ſeu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc

Περιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dicitur in utramque partem, sed sæpè et ut *Gramm.* volunt, propriè in deteriorem pro infamis, seu qui fabula factus est. *Gl. V.* pervulgatus, illustris.

Περιβόητως, *adv.* clarè, cum magnâ famâ.

Περιβοθρίω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. Ex βόθρος.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, *Gl. V.* A

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus et cultus exterior, stola; (2) quidquid exteriùs nos circumdat, sive munimenti, sive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) schema quoddam orationis et sententiæ. *Ph.* concursus. A περιβάλλω.

Περίβολον, ου, τὸ, idem quod

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, septum, vallum, murus, munitio; territorium. *Gl. V.* ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumsono; (2) circumstrepo, circumsono. Προσίασιν θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκραν, *Lucian.*

Περιβόσκω, depasco; (2) decerpo. Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν, *Dion.* Περ. 383.

Περιβοτανίζω, obherbesco, *Gl. V.*

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, ornamentum brachii, armilla. A

Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio gestatur.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumsono. Ἔνθα τε κῦμα Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν, *Dion.* Περ. 132.

Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo et onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, resono, strepo. Δοιαὶ δ' Ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι, *Dion.* Περ. 420.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.

Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, depasco, περιβεβρωμένος, ambesus, exesus. *Gl. V.* Hinc

Περίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, arrosus, exesus, circumquaque adesus. Περίβρωτα φλεβία, *Aret.*

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique suppono. Ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, *Luc.*

Περιβωμίζειν, lustrare, circuire, *Gl. V.* A βωμὸς, *ara.* Unde

Περιβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum aram est.

Περίβωτος, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro περιβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitiâ perfundo, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, circumscriptè, definitè, perspicuè. A περιγράφομαι.

Περίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa terram est, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. A γαῖα.

Περιγεννητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi vim habens. A περιγίγνομαι.

Περιγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè lætus. A γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, consenesco, consumor.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, fut. γενήσομαι, supersum, reliquus sum, resto, de eo quod superest, ita ut pro lucro sit; (2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor à morte; (3) obvenio, contingo; (4) potior, adipiscor; (5) præverto, superior sum, vinco. Τοῦ δὲ πένητος περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν, *Aristoph. Plut.* 553. Ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem. Phil.* 1.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte vel succo lacteo plenus. Περιγλαγέας κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642. A γλάγος.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumspicio. A

Περίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumspiciens. Ex γλήνη, *pupilla.*

Περίγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lentus et viscosus.

Περιγλυκύνομαι, obdulcesco, *Gl. V.*

Περιγλύφω, f. ψω, circum, circa sculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.

Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ.

Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μαλείαν καὶ Βορέης ἀπέωσε, *Od.* 9, 80.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Περιγογγύζωσι, 3. pl. præs. conj. act. verbi περιγογγύζω.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ, et γράω, *comedo,* vel γράφω, *scribo,* Eust. Ern.

Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumscriptio; (2) circumseptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.

Περιγραπτέον, circumscribendum est. Περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, *Plato.*

Περίγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumscriptus et quasi certis finibus inclusus. Ab eod.

Περιγραφεὺς, έος, ὁ, circumscriptor, *Ph.* A

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumscriptio, ambitus; (2) definitio, determinatio, temporis, loci; (3) descriptio minùs exacta; (4) circumscriptio, circumventio, fraus.

Περιγράφω, f. ψω, circumscribo; (2) circumscribo, i. e. definio seu præfinio, quasi circumscribendo præstituo; (3) finio, seu claudo, v. gr. librum, orationem, vitam per vim; (4) leviter, non exactè describo; (5) deleo, oblitero, aufero è numero; (6) repudio; (7) coërceo, cohibeo. Περιγραφέτω αὐτὸ, *M. Anton.* Περιγράψον τὸ ἐνεστὸς τοῦ χρόνου, *id.* Ἐς τὸ συμμέτρον περιγεγραμμένοι, *Luc.*

Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.

Περιδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, varius.

Περιδαίω, comburo, accendo, *pass.* ardeo, etiam amore.

Περιδάκρυτος, ον, lacrimosus, tristissimus.

Περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, *Hes.*

Περιδδείσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. *Poët.* pro περιδείσασαν, à περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, meticulosus, pavidus, alicubi et formidabilis, terribilis. A δέος.

Περιδεΐα, ας, ἡ, nimius timor. A præc.

Περιδείδω, fut. είσω, pertimesco, quasi undique metuo; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, *Il.* 15, 123. περιδείδια, pro περιδέδια, perf. timeo, *Il.* 13, 52. Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 11, 508.

Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζει, pascit, *Ph.*

Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, *Ph.* silicernium.

Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.

Περιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter, *Ph.* ambimanus, *Il.* 21, 163.

Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare. *Gl. V.* ornatus collaris.

Περιδέραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, collaris. Ex δέρη.

Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρχομαι, circumspicio.

Περιδεσμεύω, vincio.

Περίδεσμος, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τοὺς πόδας κνημῖσι περιδέοντες, *Heliod.* Ὃν (πώγωνα) περιδησόμεθ' ἐκεῖ, *Aristoph. Conc.* 100.

Περιδεῶς, meticulosè, pavidè. A περιδεής.

Περίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, perspicuus.

Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo paciscor, aor. 2. inf. περιδόσθαι, imperat. περίδου. Περίδου νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτέον, *Aristoph. Nub.* 644.

Περιδίδωμι, circumdo.

Περιδιείρω, trajicio et infuso.

Περιδινέω, circumago, *Il.* 22, 165.

Περιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui circumagitur; (2) versatilis. A περὶ, et δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, versatilis. Ab eod.

Περίδινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod περιδινής; (2) vagabundus pirata, *Plut.*

Περιδιπλόω, involvo, hoc est, obtego.

Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris et certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδουπέω, circumsono, obstrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκει, persequitur, *Ph.*

Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.

Περιδραμητέον, concursandum. A περιτρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.

Περιδρομεὺς, έως, ὁ, qui concursat, ambitiosus, *Gl. V.* A δρόμος, *cursus.*

Περίδραξις, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contractâ; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus et obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, *Il.* 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ου, ἡ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest; (2) funiculus retis, quo contrahitur et dilatatur. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero et saucio, aor. 1. pass. περιδρύφθην, *Ion. Il.* 23, 395.

Περιδύω, f. ύσω, circumvestio, induo, tego; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis spolio, adimo, *Il.* 11, 100.

Περιεβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. περιβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. περιγίγνομαι.

Περιέδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.

Περιεδρεύω, obsidior, *Gl. V.* obsidione cingo. Ex περὶ, et ἕδρα, *sedes.*

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζωσμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιζώννυμι.

Περιεθέλω, supra modum volo vel cupio.

Περιέθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περιτίθημι.

Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor; (2) probè novi; (3) negligo, sino, patior; in usu; περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι, *Isocr.*

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειληθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιλελήφασι, à περιλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. έσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili, vide περιούσια. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, *Appian.*

Περίειμι, εο; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιεῖναι κύκλῳ, *Dem.* Περιῇσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, *Thuc.*

Περιεῖναι, *superesse,* præs. inf. verbi περίειμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείχετο, 3. sing. imp. ind. med. v. περιέχω.

Περιέκρυβε, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. περικρύπτω.

Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens; (2) universus. Hinc τὸ περιεκτικὸν, οῦ, complexio. A περιέχω.

Περιεκτικῶς, *adv.* complectendo, comprehendendo; (2) omninò, in universùm.

Περιέλαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. à περιαιρέω, fut. περιελῶ, a. 1. act. περιεῖλα.

Περιέλαμψεν,

Περιέλαμψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, à περιλάμπω.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcursus, circumequitatio. A

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵπποις πέρ ελαύνειν τὸ ςρατόπεδον, *Xen.* Περιέλασαν τὸ τεῖχος, *Heliod.*

Περιέλειχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλείχω.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A

Περιελίσσω, seu περιελίττω, f ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν, *Odyss.* 5, 314.

Περιέλκω, f. ξω, circumquaque traho, qu. dic. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, *Aristot.*

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio; (2) prætermissio unius è consonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. sing. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, gen. sing. a. 2. part. act.

Περιέννυμι, induo, vestio.

Περιέξειμι, circumdo.

Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπτισμένως, purè. A περιπτίσσω.

Περιέπω, περιέπομαι, prosequor et obeo, i. e. prosequendo et obeundo seu adfectando tueor et protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantiâ prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν ϗ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, *Heliod.* Τῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην ϗ φίλον, ὑχ ὡς δῦλον, περιέψομεν, *Xen. Cyr.* 4, 18.

Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiositate utor; (2) curiosè ago, diligenter et accuratè observo; (3) inaniter seu frustrà satago; (4) valdè laboro; (5) dicitur et de pictoribus cum ornamenta externa, quæ πάρεργα vocant, picturis addunt. *Gl. V.* scisitor, percunctor. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, ϗ τὰ ἐπυράνια, *Plat.* Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, *Aristoph. Conc.* 220.

Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, *Lucian.* (sed ibi leg. περιεργία, *Ern.*) A præc.

Περιεργεία, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A

Περιεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans et nil ad se pertinentes. *Gl. V.* curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, sepio, includo. Περιέρξαντες αὐτῦ τὸ μνημεῖον, *Thuc.*

Περιέργως, *adv.* curiosè, nimis accuratè.

Περιερέσσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, seu subduco.

Περιέρκτος, circumseptus. Ab εἴργω.

Περιέρμα, ατος, τὸ, lignum, seu phalanga quæ navibus supponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Xen. Cyr.* 8, 44. Οὐδὲ περιελθεῖ ςάδια πλεῖν ϗ χίλια, *Aristoph. Av.* 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τῦ κόσμυ, comprehenduntur, *M. Anton.*

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, consideratè, *Ph.* A περισκέπτομαι.

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro περιεσπάετο, à περισπάω.

Περιέσπον, a. 2. ind. act.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro περιέσασθαι, à περιέννυμι.

Περιεςαλμένος, perf. part. pass. v. περιςέλλω.

Περιεςαλμένως, tectè, occultè.

Περιέςη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιΐςημι pro περιςάω.

Περιέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περιέςιν, 3. sing. præs. ind. cum ν, à περίειμι.

Περιεςικὸς, ἡ, ὸν, salutaris, σημεῖον περιεςικὸν, signum salutis in ægroto. A περίειμι.

Περιεςικῶς, salutariter, cum spe salutis.

Περιέςραψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περιςράπτω pro περιαςράπτω.

Περιεςῶτα, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro περιεςηκότα, à περιΐςημι.

Περιέσχατος, ἡ, ὸν, extremus.

Περιέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. περιτέμνω.

Περιέτυχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, à περιτυγχάνω.

Περιέφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιεψήθησαν, à περιέπω.

Περίεφθος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, probè elixus.

Περιέχω, *et in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumsideo, obsideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) confertis manibus retineo, complector, foveo, amo, curo, defendo; περιέχει, continet, coërcet, *Ph.* περιέχεται, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, *Luc.* 5, 9. Διὸ ϗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 *Pet.* 2, 6.

Περιερώμα, 3. sing. imperf. ind. act. pro περιεράας, à περιοράω.

Περιζαμενῶς, vehementer. A ζαμενής.

Περιζείω, idem quod

Περιζέω, circumferveo, ardeo.

Περίζυγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, eidem jugo subditus.

Περιζὺξ, ζυγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus. *Gl. V* cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.

Περιζωμάτιον, ῦ, τὸ, Dim. à præc.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circum ingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι ϗ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σῦ, *Act.* 12, 8. Νῦν ταί γε περιζωσμέναι ἐπλινθοφορῦν, *Aristoph. Av.* 1153.

Περίζωσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi περιζώννυμι. Unde

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, *Gl. V.*

Περιζώςρα, ας, ἡ, fascia, quâ caput, vel pectus, vel etiam ventrem cingimus, cingulum. *Ph.* subligaculum. Ab eod.

Περιῆγεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, à περιάγω.

Περιηγέομαι, ῦμαι, circumduco, duco circum; (2) expono, enarro. Περιηγησάμενοι τὸ ὄρος Πέρσησι, *Herodot.* Περιήγησαι μοὶ τὰ ἐν ᾅδυ πάντα, *Luc.* Περιηγεῖται τινὰ Θεόπομπος συνυσίαν Μίδυ τῦ Φρυγὸς, *Ælian.*

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus sermo, quo quid ita describitur, ut in rem præsentem lector quasi deducatur. A præc.

Περιηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. rotundus, circumactus aut versatilis; (2) curvus, flexuosus; (3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγέος ἔγγυθι λίμνης, *Callim.* A περιάγω.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula; (2) expositio et commemoratio rei alicujus, quæ fit sigillatim, et quasi per singula ducendo, *Ern.* A περιηγέομαι.

Περιηγητὴς, ῦ, ὁ, qu. dic. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, item, et intell. *subst.* βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.

Περιηγητικῶς, geographi more.

Περιήειν, plusq. perf. ind. med. v. περίειμι.

Περιηθέω, colando perfundo; percolo. Hinc

Περιήθημα, ατος, τὸ, quod percolatur.

Περιήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, admodum acutus. Ex ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ad aliquem mutatis in orbem vicibus, seu simpliciter. Ὡς ἂν περιήκειν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, *Arrian.*

Περιῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. περιέρχομαι.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio.

Περιηλυτεύεσθε, 2. plur. præs. imperat. med. verbi

Περιηλυτεύω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, molestè, ægrè, seu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τῦ ὅρκυ, *Herodot.*

Περιῇν, 3. sing. imperf. ind. v. περίειμι.

Περιήνεκε, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, à περιφέρω.

Περιηργυρωμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιαργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro περιῃρέετο, à περιαιρέω.

Περιήςραφα, perf. ind. act. v. περιαςράπτω.

Περιηχέω, circumsono; obstrepo, *Gl. V.* περιηχῦμαι, trepidè persono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς, *Il.* 7, 267.

Περιήχημα, ατος, τὸ, strepitus. A præc.

Περιθάλπω, f. ψω, foveo.

Περιθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admiratione et stupore perculsus; (2) pavidus. Ex θάμβος.

Περιθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præfidens, valdè fidens. A θάρσος.

Περιθαρσύνω, fidenti animo sum.

Περίθειος, ον, valdè divinus.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro seu expio. A θεῖον. Hinc

Περιθείωσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio quæ fit sulphure.

Περιθεὶς, a. 1. part. pass. v. περιτίθημι.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio, circumdatio.

Περιθετὸς, ἡ, ὸν, circumpositus. Ab eod.

Περίθετος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, circumpositus, seu circumpositius, qui circumponi solet, de comâ appositiâ seu fictitiâ.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέυσι πέλταςαὶ, *Plato.*

Περιθεωρέω, ῶ, circumspicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, *Gl. V.* A περὶ et τίθημι.

Περιθλάω, confringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concursandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, ῦμαι, lamentis circumsono. Σχέδον ἁπάσης οἰκυμένης περιθρηνυμένης, *Plut.* A θρῆνος.

Περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, loricâ aut septo circummunio, circumsepio. Μασσαλίτας λέγυσι τοῖς ὀςέοις περιθριγκῶσαι τὺς ἀμπελῶνας, *Plut.*

Περιθρὶξ, τριχὸς, ὁ, capillus à prima juventute non rasus.

Περιθρομβέω, in grumos cogo, vel concrescere facio. A θρόμβος.

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, *Gl. V. pass.* notus sum omnibus.

Περίθυμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, irâ valdè accensus.

Περιθύμως, *adv.* irato animo.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam versor, ad januam sto. A θύρα.

Περιθωρακίδιον, ῦ, τὸ, vestis quæ thoraci superinducitur. A θώραξ.

Περιϊάχω, circumsono. *Od.* 9, 395.

Περιϊδμέναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, à περιείδω.

Περιΐδης, 2. sing. a. ejusd. in conj.

Περιϊδρόω, ῶ, sudore undique diffluo. Hinc

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copiosa sudoris effusio.

Περιΐζομαι, circumsideo, obsideo.

Περιϊὸσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g. v. περιείμι.

Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito. Περιϊππεύσαντες ϗ γενόμενοι κατὰ νώτυ τοῖς πολεμίοις, *Polyb.*

Περιϊςάμενος, præs. part. med. verbi

Περιΐςημι, *et in med.* circumsisto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino.

At in aor. 2. et perf. *act. et pass.* dicuntur passivè (1) circumsto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* coronâ hominum cingor, et turbâ negotiorum; περιίσαμαι, circumsto; περιέστησα, aor. 1. περιέστησε, redegit; περιέστην, a. 2. περιέστη, redactum est, rediit; περιεστηκὼς, et περιεστὼς, p. part. circumstans; περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. Περιέστησε μὲν πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν πόλιν, *Xen. Cyr.* 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιειστήκει Θηβαίους, *Dem.* Τοὺς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις περιΐστησασα, *Hesiod.*

Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἐῆς περιΐσχετο κούρης, *Mosch.* 2, 11.

Περικαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè calidus, ardens; (2) ambustus, perustus. A περικαίω.

Περικαθαίρω, perpurgo, lustro. Περικάθηρε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, *Jos.* 5, 3.

Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto. Ἐκέλευσε τοὺς ἁλιεῖς ὑπονηξαμένους κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν προεαλωκότων, *Plut.*

Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.

Περικάθαρμα, ατος, vide καθάρμα.

Περικάθημαι, idem quod

Περικαθίζω, f. ίσω, hostiliter circumsideo, obsideo; περικαθίζεσθαι, obsidere, *Ph.*

Περικαίνυμαι, vinco, supero.

Περικαίω, f. καύσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαιμένος, adustus, ambustus, *Ph.* p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει, *Theophr.* Περικαίεσθαι τοῦ χρυσοῦ, *Chrys.*

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακοῦντες ϗ δυσχρηστούμενοι τοῖς παροῦσιν, *Polyb.* A κακὸς.

Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit et malis vincitur. A præc.

Περικαλλῆ, acc. sing. pro περικαλλέα, à

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex καλὸς

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, *Gl. V.* A

Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, *Gl. V.* Περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον, *Eur. Ion.* 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὴν τε ϗ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, *Xen. Cyr.* 7, 17.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A præc.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A

Περικάμπτω, f. ψω, circumflecto, deflecto, tergiversor, oppono; περικάμπτει, tergiversatur, *Gl. V. Ph.* devitat; περικάμψαι, reniti, *Ph.* a. 1. inf. Hinc

Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio.

Περικάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ambit, amplectitur cor. Ex περὶ, et καρδία.

Περικαρπιάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex seq. et ἄκανθα.

Περικάρπιον, ου, τὸ, propriè est pars fructûs, quæ semen ambit et protegit adversus cœli animaliumque injurias; siliqua, putamen; (2) fructus, seu caro, quæ interius continetur. V. *Plin.* l. 15, c. 28; (3) pericarpium, armilla. A καρπὸς.

Περικάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se; (2) cujus fructus tegmine et involucro aliquo est cinctus, *item* tegens fructum, ut nucem.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo edito se festucâ aliquâ purificat. Ex κάρφος, *festuca.*

Περικαταβάλλω, dejicio.

Περικατάγνυμι, f. άξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὼς, anfractus, *Ph.* p. part. med. περικατεάγη, a. 2. pass. fractionem circa se passus est.

Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως ϗ τοὶ φεύγοντες περικαταλαμβάνονται, *M. Anton.* 9, 6.

Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio.

Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω. Unde

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio quâ aliquem undique tenemus.

Περικαταπίπτω, decido.

Περικαταρρέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.

Περικαταρρήγνυμι, f. ξω, discindo, lacero. Περικατερρήξατο τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, *Xen.*

Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.

Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.

Περικατατίθημι, repono, colloco, constituo.

Περικαταχέω, effundo.

Περικατέχω, circumdo, obsideo, contineo.

Περικάτημαι, *Ion.* pro περικάθημαι.

Περικάτησθαι, *Ion.* pro περικάθησθαι.

Περικαῶς, *adv.* calidè, ardenter. A περικαὴς.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor; cinctus sum amictu, malis, &c. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, *Luc.* 17, 2. Φεῦγε δ' ἀπὸ χρωὸς (ὑπέφευγε). Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, *Theocr.* 22, 14.

Περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περιέκειρα.

Περικεκομμένως, concisè. A περικόπτω.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo

Περικερδὴς, ὲς, callidus, lucri cupidus.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex κεφαλὴ.

Περικεφάλιον, τὸ, capitis tegmen. Ex iisd.

Περικήδεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro περικήδου, à

Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο, *Od.* 3, 219.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Αὖα πάλαι περίκηλα, *Od.* 5, 240. Ex καίω.

Περικίδναμαι, conspergor.

Περικινέω, circumago, *pass.* circumagor, obeo.

Περικιόνιος, ον, epith. Bacchi. A κίων, quod cum domus Semeles arderet, hedera nata est in *columnis*, quâ servatus est; περικίονος, Sch. Eur. *malè.*

Περικλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens. A κλάδος.

Περικλαίω, defleo, deploro.

Περικλασθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. v. περικλάω.

Περίκλασις, εως, ἡ, defractio; (2) locus abruptus, confragosus, saltus; (3) flexus et conversio, circumactio.

Περικλάω, ῶ, f. άσω, offringo, infringo, defringo; (2) flecto, converto.

Περικλειόμενον, acc. sing. præs. part. pass. verbi περικλείω. Unde

Περίκλειμα, τὸ, ambitus muri.

Περικλειστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ inclusus, obsessus.

Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. *Gl. V.* circumcludo, obsero. Ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι, *Thuc.* l. 2.

Περικληΐζω, idem. A κλείω.

Περικλῄειν, præs. inf. act. *Ion.* pro περικλείειν.

Περικληΐζω, celebro, *Ion.* A κλέος.

Περικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.

Περικλύδην, *adv.* lavando.

Περίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alluitur, lavatur. A

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύζειν, *Aristot.*

Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα περικλυμένοιο φέρουσα, *Nic. Th.* 510.

Περικλυσμὸς, οῦ, ὁ, alluvies, *Ph.* περικλυσμοὶ, eluviones. A περικλύζω. Unde

Περίκλυσμα, περικλύσματι, adspergine, *Ph.*

Περίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, et περικλυστὸς, ἡ, ὸν, qui undique alluitur, epith. insulæ. Ab eod.

Περίκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè inclytus, insignis; (2) qui facilè exaudiri potest.

Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.

Περικλώθω, f. ώσω, neo, seu nendo torqueo et circumago.

Περικνημίδια, tibialia, *Gl. V.* A κνήμη.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens. *Ph.* ocrea. Ex iisd.

Περικνίδιος, ον, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A

Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, sc. illudendi causâ, *Plut.*

Περικοκκυζεῖν, de gallis, cum capite elato canunt, *impr.* cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, *Aristoph.*

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.

Περίκομμα, ατος, τὸ, frustum; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.

Περικομμάτιον, τὸ, frustulum. Dim.

Περίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, jacto, jactanter prædico, seu glorior. Περικομποῦνται πολλοὶ, *Thuc.*

Περίκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, perelegans, admodùm scitus vel festivus.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, quâ quidpiam in orbem truncatur. *Gl. V.* amputatio; (2) certa scripturæ sacræ sectio, al. ῥῆσις; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. gr. fœminæ; (4) facultates, opes. A

Περικόπτω, f. ψω, undique reseco et mutilo, *Gl. V.* amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες περικοπτόνται, *Diod.*

Περικορδακίζω, idem quod simplex.

Περικορέω, verro, converro.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, fordes verrendo collatæ. A περικορέω.

Περικοσμέω, probè orno, orno, *simpl.* περικεκοσμημένος, p. part. pass.

Περικόσμιος, ὁ ϗ ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, *Suicer.* A κόσμος.

Περίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtonsus. Ex κείρω.

Περικράζω, seu ξω, clamo, boo.

Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.

Περικράνιον, τὸ, cervical, *Ph.*

Περικράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex κράνιον.

Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior sum. Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, *Il.* 21, 214.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, compos; (2) superior. A κράτος.

Περικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, suspensus; (2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.

Περίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique præceps, et locis præruptis declivis, vel admodùm præceps et præruptus. A κρημνὸς.

Περικρούω, pulso, pello, percutio.

Περικρυερὸς, prægelidus; *Gl. V.*

Περικρύπτω, f. ψω, celo, occulto. Περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, *Luc.* 1, 24.

Περικρώζω, f. ξω, crocito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro et adquiror; περικτᾶται, adipiscitur, *Ph.* περικτηθέντα, parta, *Ph.* aor. 1. pass. Hinc

Περίκτησις, εως, ἡ, possessio, peculium, *Ph.*

Περικτείνω, occido. Πολλοὶ δὲ περικτείνοντο ϗ ἄλλοι, *Il.* 4, 538.

Περικτῖται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex κτίτης.

Περικτίονες, vicini, accolæ, *Il.* 17, 220. Ex κτίζω.

Περικτυπέω, perstrepo, circumsono.

Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem se movens; *in pl.* etiam in orbem aliquid agentes, epith. horarum.

Περικυκλεύω, circumeo, circumdo.

Περικυκλέω, ῶ, fut. ήσω, idem; (2) circumago.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσουσί σε, *Luc.* 19, 43.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A præc.

Περικύκλῳ, *adv.* circum, circumcirca.

Περικυλινδέω, idem quod

Περικυλίω,

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago.
Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio.
Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A
Περικύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. A κῦμα.
Περικωμάζω, comessabundus adeo vel obeo.
Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono. A κώδων.
Περικωκύω, lamentis circumstrepo.
Περικωνέω, oblino pice. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης ταμβάδι ἡμῶν περικωνεῖ, Aristoph. Vesp. 598. A κῶνος, pix.
Περιλακτίζω, fut. ίσω, calcitro.
Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, Aristoph. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περιλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adsentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc
Περιλάλημα, τὸ, nugæ, propriè et tropicè.
Περιλάλητος, ον, clarus, famosus.
Περίλαλος, ον, loquax, garrulus.
Περιλαμβάνω, complector, comprehendo, item potior; (2) amplector, amplexor; (3) Pass. obsessus teneor, ut elabi non possim; item deprehensus sum, cogor. Τῇ ψυχῇ περιλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κοσμον περιειληφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.
Περιλαμπής, έος, ὁ ϗ ἡ, undique splendidus:
Περιλαμπρὸς, ὁ ϗ ἡ, idem. A περιλάμπω.
Περιλάμπρως, adv. splendidè, magnificè.
Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, Luc. 2, 9.
Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.
Περίλειμμα, τὰ, reliquiæ.
Περιλείπης, idem quod περιλιπής. A
Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) superfum, superites sum; περιλείπεται, restat, superest, residet, Ph. περιλειφθήσεται, superfit, Ph. superfuerit; περιλειπόμενοι, superstites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 4, 15.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, Aristot.
Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi et latius interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod
Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236.
Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περὶ, et λεσχηνεύομαι.
Περίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.
Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; ὄνομα περιληπτικὸν, nomen cui et singularis et pluralis addi potest, Ern. Ab eod.
Περιληπτικῶς, adv. summatim; (2) de genere impropriè loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de prædâ quâvis dicuntur, id.
Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. A περιλαμβάνω.
Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi, vid. περιληπτικῶς, 2. (3) περίληψις καθολικὴ ϗ ἔντεχνος, est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, Ern. Ab eod.
Περιλιμνάζω, fut. άσω, stagnando inundo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζω, Thucyd. 1. 2.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum, Gl. V. περιλιμπάνεται, residet; περιλιμπανόμενος, superstes, Gl. V. A περιλείπω. Unde
Περιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, superstes, reliquus.
Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupidè appeto.
Περιλιχμάω, et άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον, Theocrit. 25, 226. Βοῦς ὁππότε χηλὰς Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς περιλιχμήσωσι, Aratus, 1115.
Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus; (2) superstes. A περιλείπω.
Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detraho. Ῥάβδια περιλοπίσαντες, Theophr.
Περιλούω, f. ούσω, probè lavo seu abluo. Περιλούειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut.
Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, summoperè dolens, valdè tristis. A λύπη.
Περιλωπίζω, fut. ίσω, veste induo.
Περιμάδαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, glaber, depilis, calvus.
Περιμαιμάω, lustro; (2) cupio. Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώωσα, Od. 12, 95.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valdè furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Hes. Ἀσπ. 99.
Περιμάκτριος, ία, ιον, adsidens mactræ; (2) venefica, saga, ex περιμάττω (2). Ex μάκτρα.
Περιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.
Περιμάρναμαι, propugno, defendo.
Περιμαρνάμεθα, 1. pl. præs. ind. med.
Περιμάττω, f. ξω, abstergo; (2) defixum et devotum veneficiis liberare, Ern. Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν, Diosc.
Περιμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magnâ contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.
Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχώρισε τε πάντας τοὺς περιμαχομένους, Xen.
Περιμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.
Περιμενεαίνω, valdè cupio.
Περιμένω præstolor, operior, exspecto, moror, Gl. V. aor. 1. περιέμεινα; imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ λόγου, Lucian. Τοὺς Υρκανίους περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, Xen.
Περιμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum curâ rem agens; (2) scitus, elegans. Ex μέριμνα.
Περιμεστος, ον, plenus, abundans, refertus.
Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.
Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus. A
Περίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil. γράμμη, linea, quâ in orbem ductâ circulus efficitur; item ambitus, circuitus. Ex μέτρον.
Περιμήκεις, nom. pl. contr. pro περιμήκεες.
Περιμήκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælongus, altus. Ex μῆκος.
Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Περιμήρια, ων, τὰ, fœminalia, Gl. V.
Περιμήτριος, et περίμητρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medullosus. Ex μήτρα.
Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, Od. 7, 200.
Περιμιμνήσκω, admoneo.
Περιμινύθω, imminuo; (2) consumor, deficio.
Περιμυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perstrepo.
Περιμυκὴς, ὲς, mugitus edens. A præc.
Περιναιετάω, circum habito, περιναιετάωσι, circum habitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάωσι, Dion. Περ. 330.
Περιναιετάωσι, 3. pl. præs. conj. act.
Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.
Περίναιος, περίνεος, et περινὲς, ὁ, coles. Gl. V. περίνεος, coleus.
Περιναύτιος, ον, nauseans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.
Περινενοημένως, cogitatè, peritè, eleganter. A περινοέω.
Περίνεος, superfluus in navi vector, Suid. ubi plur. περίνεοι. Ex περὶ, et ναῦς.
Περινεύω, f. εύσω, innuo; (2) vergo, specto.
Περινέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.
Περίνεφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pinguis circa renes.
Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.
Περίνεως, ω, ὁ, superfluus vector, vector qui in ministerio navis non est. Ex νέως.
Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.
Περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.
Περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει, Il. 23, 169.
Περινίζω, abluo, lavo.
Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται ὥρα μηνὸς, Eur. Alc. 446.
Περινισσομενάων, gen. pl. part. præs. med. f. g. Æol. pro περινισσομένων, à περινίσσομαι.
Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector et concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiosè cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut.
Περινόησις, εως, ἡ, idem quod
Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio; (2) solertia, vafrum commentum. A νοῦς.
Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro. Gl. V. circino, peragro, obambulo, lustro; περινοστεῖν, spatiari, Gl. V. Ὅς τις σε προσπταίων περινοστεῖν ἐᾷ, Aristoph. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, id. Θεσμ. 803.
Περινοστήσασα, reversa, a. 1. part. act. f. g.
Περινύμφιος, ον, sponsis, virginibus gratus.
Περίξ, Præp. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περὶ.
Περιξαίνω, derado, abrado.
Περιξεστὸς, ἡ, ὸν, circumcirca rasus, politus.
Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιεξεσμένος, circumrasus, p. part. pass. Οὕς τε κυλίνδων Χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις, Theocr. 22, 50.
Περιξηραίνω, f. ανῶ, desicco, exsicco; περιξηραίνομαι, obaresco, Gl. V.
Περίξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, desiccatus; (2) valdè siccus, peraridus.
Περιξυράω, ῶ, et έω, f. ήσω, novaculâ rado, derado.
Περιξυρέω, idem.
Περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico, Ph. derado, stringo, destringo; περίξυσόν με, destrigila me, Gl. V.
Περίογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mole suâ turgens, amplus.
Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.
Περιόδευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Περιοδευμένως, adv. circumductione, per ambages, R. Ab eod.
Περιοδεύσιμος τόπος, amfragosus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.
Περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V. dicitur de medico circumforaneo, circitor, lustrator; ap. Pat. Græcos, qui visitat ecclesias. Ab eod.
Περιοδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περιοδευτής.
Περιοδεύω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perlustro et perago. Gl. V. obambulo; circumeo. Περιοδεύειν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ, App. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπὶ τοῦργον, οὐδὲ περιοδεύσας, Epict. A περίοδος. Unde
Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.
Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.
Περιοδικὸς, ἡ, ὸν, cujus certus est circuitus, qui certo orbe recurrit.
Περιοδικῶς, adv. longis verborum circumductionibus sive ambitu.
Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.
Περιοδονίκης, ου, victor periodicus, h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.
Περίοδος, ου, ὁ, circitor, qui vigilias obit.
Περίοδος, ου, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. (2) Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens; dicitur et de quovis ordine rerum in orbem redeunte.
Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo; dolore omni ex parte premor.
Περιώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem multi dolores premunt; ærumnosus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, et ὀδύνη, dolor.

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, accola fum. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τὰς περιοικῦντας αὐτὰς, *Luc.* 1, 65.

Περιοικία, ας, ἡ, locus fuburbanus, feu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem fitus. *Gl. V.* territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem fitus. Ex iifd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ftruo; (2) ædificiis circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, *Ælian.*

Περίοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, vicinus, accola; περίοικοι, circumhabitatores, *Gl. V.*

Περιοιςέος, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, et περιολισθέω, f. σθήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapfus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, diftractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, *ap. Jof.* Ern.) A περιέλκω.

Περιομφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prorfus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues refeco.

Περιοπτέον, circumfpiciendum, difpiciendum et confiderandum eft; (2) negligendum, defpiciendum eft. A περιόπτομαι. Unde

Περιοπτέος, έα, έον, defpiciendus, negligendus.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumfpicio; (2) contemno, negligo, patior; ὃ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ' ὥςε περιόψομαι, *Ariftoph. Lyf.* 1020. Hinc

Περιόπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, confpicuus; (2) negligens.

Περιόπτως, negligenter, temerè.

Περιορᾷν, præf. inf. act. pro περιοράειν, à περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumfpectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumfpicio; (2) fino, ex neglectu permitto, video et patior; (3) negligo, non curo. *Gl. V.* defpicio. Περιορῶντες ἀλλήλας, *Xen. Cyr.* 3, 28.

Περιοργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iratus; (2) vehementi irâ percitus. Ex ὀργή.

Περιοργίζομαι, irafcor, ut fimplex.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περιόργως, iracundè, *Hf.* quafi à περίοργος, *Æfch. Agam.* 224.

Περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum. A

Περιορθρον, ε, τὸ, idem. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, fuis finibus limitibufque circumfcribo, adeoque et rectè capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. *Gl. V.* limito. Περιοριζέτω τὰς πεῖσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, *M. Anton.* 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὸν, *id.* 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumfcriptio, *R.*

Περιορισμὸς, ε, ὁ, circumfcriptio quæ fit limitibus, limites agrorum. *Gl. V.* terminatio, definitio; (2) exfilium nempe relegatio, feu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exful. Ab eod.

Περιοριςὸς, ὸν, quod circumfcribi, intelligi, explicari poteft.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claffem in ftatione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, claffem feu navem in ftationem duco. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, *Dem.*

Περιορύσσω, vel ρύττω, f. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μέχρι τῶν ῥιζῶν, *Theophr.*

Περιορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, circumfalto.

Περίοσμος, ον, valdè benè olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περιόςεος, ε, ὁ ϗ ἡ, offibus circumdatus; (2) offa circumdans. Ex ὀςέον, ε.

Περιεσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιεσίας, è facili, fuppetentibus viribus et copiis; *item* dicis causâ, five gravi aut idoneâ causâ. A περίειμι.

Περιεσιάζω, f. άσω, fuppetunt mihi opes et copiæ. A περιεσία. Hinc

Περιεσιασμὸς, ε, ὁ, poffeffio opum et copiarum; (2) peculium.

Περιεσιαςικὸς, ἡ, ὸν, adfluens, abundans.

Περιέσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, peculiaris; (2) eximius, præftans; (3) dives, copiofus. A περίειμι.

Περιεσιώτερος, abundantior, *Gl. V.* A præc.

Περιοφθαλμὸς, ε, ὁ, qui circa oculum eft, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, *Ariftot.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehenfio, ambitus; (2) argumentum fcripti alicujus; (3) locus fcriptoris, al. ῥῆσις; (4) præfidium, feptum, munitio. A περιέχω.

Περίοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, munitus, munimento inclufus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi adfectu commoveor; (2) æftuo dubitatione feu anxietate. Περιπαθῦντες ϗ λοιδορῦντες ἑαυτὰς, *Plut.* A

Περιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. *Gl. V.* triftis. Ex πάθος, *adfectus.*

Περιπαθῶς, *adv.* cum magnâ triftitiâ aut mentis commotione.

Περιπαμφανόω, ῶ, fulgeo, quaque lumen fpargo. Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν, *Dion. Per.* 530. A πᾶν, et φαίνω.

Περιπαπταίνω, circumfpicio, oculis luftro. Ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες, *Arat.*

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paff. περιπείρω.

Περιπάσσω, vel πάττω, f. άσω, confpergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, *Ariftoph. Lyf.* 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, *Ephef.* 4, 1. τοῖς ἔθεσι, *Act.* 21, 21. μετά τινος, *Apoc.* 3, 4. κατὰ ἀγάπην, *Rom.* 14, 15. κατ' οἶκον, *M. Anton.* 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητὴς, ε, ὁ, ambulator, *Gl. V.* Hinc

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, *Gl. V.* (2) ad Peripateticorum fectam vel difciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, ε, ὁ, Peripateticus philofophus.

Περιπατητικῶς, *adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατοίης, 2. fing. præf. opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, à περιπατέω.

Περίπατος, ε, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus in quo deambulamus. *Gl. V.* ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) difputatio philofophica, quæ fit inter deambulandum, feu difputatio ambulatoria; (4) locus in quo philofophi deambulantes difputant; (5) fchola feu fecta Ariftotelis.

Περιπαχνόω, glacie conftringo, *paff.* congelo.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas; (2) qui pedibus obiri, circumiri poteft, *Suid.* Ex πέζα.

Περιπεζίως, humiliter. A præc. Unde

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum.

Περιπείρω, transfigo. *Gl. V.* adfigo. Ἑαυτὰς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 *Tim.* 6, 10. Ἀθρόως ἀνηκέςοις περιέπειρε κακοῖς, *Phil.*

Περιπέλω, feu περιπέλομαι, f. pero, fuperftes fum.

Περιπελὴς, έος, et ε, ὁ ϗ ἡ, lividus. A πελός.

Περίπεμπτος, ον, *proprie* dimiffus in varias partes; (2) ex miffu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα, juffu alicujus diverfis locis facta facra, *Æfchyl.* A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem fatago, occupor aliquâ re.

Περιπέττω, f. ψω, intego, contego, involvo: propriè paftam craffiorem farinâ fpeciosâ, ut panifices folent; (2) tego, obvolvo, occulto, foveo, *tropicè.* Ὀνόματι περιπέττεσι τὴν μοχθηρίαν, *Ariftoph. Plut.* 159.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. v. περιπίπτω pro περιπτόω.

Περιπεσὼν, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπεταννύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χέρα φίλιον, *Eur. Hel.* 634. Παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, *Theocr.* 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum feu aulæum, quod obtenditur.

Περιπεταςὸς, ἡ, ὸν, expanfus vel obtentus, τὸ περιπεταςὸν, genus ofculi exquifitius et acrius, feu amatorium, obfcenum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, converfio, in contrarium ftatum mutatio; (2) fortunæ mutatio; (3) cafuum varietas, et rerum contrarius atque inexfpectatus eventus, *item* incommodum grave, malum fortuitum quodlibet; (4) admiranda et rara fortuna; (5) in epico et tragico carmine converfio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex πίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες, *Ariftoph. Av.* 166.

Περιπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφλεγμένων, gen. pl. perf. part. paff. v. περιφλεύω pro περιφλύω.

Περιπεφρασμένως, peritè, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo et coagmento; (2) figo vel defigo; περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A præc.

Περιπηδάω, refilio, refiliendo circumeo.

Περιπήσσω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, *Gl. V.* circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis.

Περιπιμπράω, undique incendo.

Περιπίμπρημι, amburo.

Περιπίπτω, incido, ferè in malam partem, ut in rete, vid. περιπετής; perf. περιπέπτωκα; aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἦν μοι τι περιπίπτῃ κακὸν, *Ariftoph. Lyf.* 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, *Ifocr.* νοσήματι, *Xen.* Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, *Æfchin.*

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum et uvarum, expreffo fucco, qu. περιπιέσματα ut ἀποπιέσματα. Et fic fortè legendum *ap. Ariftoph.* Ern.

Περιπιτνέω, ῶ, cado defuper et incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιπλανάομαι errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, *Xen. Cyr.* 1, 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circumjactor. Ποῖ περιπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; *Eur. Hipp.* 244.

Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum, emplaftrum, fomentum craffius, ut è pulte factum. A

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται πηλῷ, *Theophr.* Ὀργάνια περιπεπλασμένα, *M. Anton.* 10. 35.

Περιπλέγδην, *adv.* amplexu, circumplicando fe.

Περίπλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A

Περιπλέκω, fut ξω, implico, complector, involvo; περιπλέκομαι, amplector, *Gl. V.* Οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, *Dem.* Γρηΐ περιπλέχθη, *Od. ψ.* 22, 33. Hinc

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

Περίπλεος, ε, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus, valdè plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex πλεύμων. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripneumoniâ laborans.

Περιπλευμονικῶς, *adv.* è peripneumoniâ.

Περίπλευρος, ον, qui eft in latere. A πλευρά.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, feu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo et delabor, aut laxor.

Περιπλεῖν,

Περιπλεῖν Πελοπόννησον, *Dem.* Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, *Thuc.*

Περιπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) plenus, redundans. Ex πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλίγδην, et περιπλὶξ, *adv.* nodo, nexu, *Vox Athletica.*

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus, coitus in Venere; (2) schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλόμενος, præs. part. pass. *per Syncop.* pro περιπελόμενος, à περιπέλω, *Il.* 18, 220.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumvectio, quâ quis navigio circa locum aliquem vehitur; *adj.* qui circum navigari potest.

Περίπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

Περιπλύνω, perluo, probè lavo. Hinc

Περίπλυσις, εως, ἡ ablutio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνείω, idem quod π ριπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumoniâ. A præc.

Περιπνευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripneumoniâ laborans, *Gl. V.* pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum, *Gl. V.* perflo. Ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν, *Pind. Ol.* 2, 130. Hinc

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.

Περιπνοία, ἡ, perspiratio, v. gr. venti, auræ.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur. A περιπνέω.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. *Steph.*

Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους, *Gal. in Lex. Hipp.* περιποδὶν, *Ion. Ern.*

Περιπόδιον, ου, τὸ, limbus, *Ph.* Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, et περιποιέομαι, οῦμαι, tueor, servo; (2) gigno, adfero; (3) *in med.* adquiro, quæro, comparo; (4) vindico mihi, adfero mihi; πεποιηθὲν, partum, *Gl. V.* aor. 1. pass. part. et περιπεποιημένος, partus, *Gl. V.* perf. τὸ περιπεποιημένον, arte singulari et curâ factum, Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, *Act.* 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ, *Dem.* Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi et conservandi; (2) adquisitio, adjectio, *Gl. V.* (3) vindicatio et adsertio.

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, gignens, seu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ, &c.

Περιπολάρχης, et περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, et ἄρχω.

Περιπολεύω, obambulo, lustro. A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, lustro, *Gl. V.* Καθάπερ, τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν, *Plut.* Ἄνω ϗ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, *Luc.* Hinc

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex πόλις.

Περιπολλὸν, *adv.* permultùm, maximè. Ex πολὺς, pro πολλός.

Περιπολλοῦ, magni. Ex iisd.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit et lustrat; (2) explorator et excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, *Ph.* circitores, *Gl. V.* A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.

Περιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo et blandè attrecto, blandâ manu demulceo, *item* poppysmate, seu plausu linguæ.

Περιπορεύομαι, circumeo, in orbem eo et lustro. Τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος, *Aristot.*

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto, *App.*

Περιπόρφυρος, ὁ, ἡ, purpurâ amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga *senatoria*, Gl. V. et περιπόρφυρος, prætexta, toga, *Gl. V.* Ex πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenses, *Gl. V.* A ποταμός.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolvo. Ex πέτομαι.

Περίπου, *adv.* circiter.

Περίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedem circumdans; (2) aptè pedem circumdans, pedi conveniens, ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.

Περιπρὸ, *adv.* eximiè, summoperè, supra modum; (2) valdè, vehementer, scribitur etiam divisim.

Περιπροπλέω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc fit περιπροχυθεὶς, aor. 1. part. pass. circumfusus. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν, *Il.* 14, 316.

Περιπταίω, f. αίσω, impingo, i. e. in indignationem, aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique pinnatus, vel tectus. Περίπτερον, scintilla, *Lex.* Ex πτερὸν.

Περίπτισμα, τὸ, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A

Περιπτίσσω, fut. ίσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accuratè decortico; περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦνγε περιεπτισμένοι, *Aristoph. Ach.* 512.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum:

Περιπτύξασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundor, circumvenio; (3) circumplector, amplector; περιπτύσσομαι, complector, *Gl. V.* osculor. Πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες, *Eur. Hec.* 724. Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας, *Lycurg.* 1135. χέρας, *Eur. Andr.* 418. σὸν γόνυ, *id. Iph. in Au.* 1017. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) sepium, mœnia; (3) circumactio, conversio.

Περιπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet.

Περιπτύω, conspuo, contemno, nihili duco.

Περιπτώμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. A præc.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρὴν.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, famâ notus, celebratus. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμὴν, *Nonn. P.* 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, f. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conspergo, *Gl. V.*

Περιρεγχάζω, valdè contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo et circumago in modum rhombi, contorqueo; potiùs περιῤῥομβέω, scribendum.

Περιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, aspergo, conspergo. Περιῤῥαίνουσιν οἰκείας, *Diosc.*

Περιῤῥακῖδες, palmarum termites; ramuli, surculi. Οἷας ἑρπύλλοιο περιῤῥακῖδας ἀέξει, *Nic. Th.* 533. Ex ῥακίς.

Περίῤῥανσις, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, τὸ, adspergillum, *Gl. V.* instrumentum ad adspergendum; (2) vas aquarium; (3) locus ipse, ubi vas illud positum est, sc. in aditu templi, &c. sed in pl. v. *Ern.* Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, fut. ίσω, conspergo.

Περιῤῥάπτω, suo, consuo, *Gl. V.*

Περιῤῥέζω, expio, lustro.

Περιῤῥέμβομαι; περιῤῥέμβεται, pervagatur.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιῤῥέψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A præc.

Περιῤῥέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alludo; περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliquâ re; περιῤῥεῖ, circumfluit; αἵματι περιῤῥεόμενος, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιῤῥέων ἡμᾶς, *Aristot.* Περιῤῥεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, *Luc.*

Περιῤῥηγνύω, vel π ριῤῥήγνυμι, *propriè*, alteri per vim deripio, velut vestem, ut lictores faciunt, περιῤῥήγνυμαι, *in med.* præ dolore vestem meam discindo et lacero. *Sed antiqui poëtæ Attici, et prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio, Ern.* Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, *Act.* 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιεῤῥῆξε, *Isocr.* Hinc

Περιῤῥηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *P.* (περιῤῥηδὴς, *Steph. Ern.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

Περιῤῥήδην, *adv.* in orbem, utrinque.

Περιῤῥῆξις, εως, ἡ, abruptio, disciffio. A

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥοὴ, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοία, ας, ἡ, defluxio humoris è variis partibus in certum locum velut vesicam, &c. Περιῤῥοίαι χολάδεες, *Hippocr.* A

Περίῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus; (2) *Subst.* adfluxus humorum. Ex περὶ, et ῥέω.

Περιῤῥυέω, undique fluo, circumfluo. Περιεῤῥύησαν αἱ κόμαι, *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ϗ πῆχυς ὅλος περιεῤῥύε, *Hippocr.*

Περιῤῥύπτω, f. ψω, abstergo, abluo. Περιῤῥύπτειν ἄνθρακας, *Diosc.*

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.

Περίῤῥωξ, ωγος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν, *Od.* 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. ίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio.

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, οῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarificatio.

Περίσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.

Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo, *Gl. V.* aggero. Περισάττειν τὰ ῥίζας τῇ γῇ, *Theophr.*

Περισείω, *Poët.* περισσείω, f. είσω, quatio seu concutio, *Il.* 19, 382.

Περισέμνος, ὁ ϗ ἡ, gravis et magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, insignis, clarus; (2) insignitus, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐκπεσόντα περισαπῇ λεύκα, *Theophr.*

Περισθενέω, viribus et robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενέων, præva'ens, ferociens. Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ, *Od.* 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ϗ ἡ, viribus et robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισιαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

Περισιγάω, omitto, taceo quæ ad causam pertinent, *Hes.*

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, salio, palpito.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.

Περισκαρίζω, idem.

Περισκελὴς,

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perdurus ; (2) pertinax, præfractus ; (3) aſper, moleſtus. Ex σκέλλω, *exſicco.* Περισκελέςερον, moleſtius, ægrius, gravius ; ὁ μετρίως πράττων πάντα περισκελέςερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, *Menand.*

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ου, τὸ, fœminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, idem, *Gl. V.*

Περισκελῶς, *adv.* obſtinatè et firmo adverſus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, conſidero. Ὃν σε μάλ' οἴω νύκτα περισκέψασθαι, *Arat.* Hinc

Περίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt ; (2) ex quo ſubjecta luſtrari oculis circumquaque poſſunt.

Περισκέπω, probè tego. Χρυσοῖο ταλάροιο περισκέπε χείλεα ταρσοῖς, *Moſch.* 2, 61.

Περίσκεψις, ἡ, circumſpectio ; (2) ſpectatio auri, vel nummorum cura. A περισκέπτομαι.

Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt, in quo quis eſt. Ex σκηνή.

Περισκήπτω, comprimo, contero.

Περισκιάζω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eundem habent cum tropico, aut majorem ; (2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit ; (3) rotundus. Ex σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περίσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, *Gl. V.* περισκοπεῖ, perluſtrat, *Ph.* Περισκοπεῖν ἄςρων δρόμους, *M. Anton.* 7, 27. Ἀποκείμενον ἔφηβον περισκοπέω, *Heliod.* Hinc

Περισκόπησις, circumſpectio, exploratio.

Περισκυθίζω, Scythico more crines cum cute à capite reſeco.

Περισκυθίζω, f. ίσω, idem, *ſi vera ſcriptura.*

Περισκυλακισμὸς, οῦ, ὁ, genus luſtrationis quæ cane fiebat, *Plut.* Ex σκύλαξ, *catulus.*

Περισμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumſtrepo.

Περισμάω, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim et clam comburo ; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, vagor cum ſtrepitu ; (2) circumfero, dicitur *inpr.* de calice in conviviis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος, *Ariſtoph. Av.* 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, aſtutiâ fallo. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται ; *Ariſtoph. Av.* 1652.

Περισπαίρω, palpito et terram calcibus pulſo.

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, diſtractio, occupatio orta ex curis et negotiis ; (2) contentio, bellum ; (3) converſio, ſeu circumactio ; (4) circumflexio, *Vox Gramm.* A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, deſtringo, *Gl. V.* (2) diſtraho, i. e. in diverſum traho ; (3) diſtraho, i. e. curis et negotiis, item quibuſcunque etiam ſuavibus avocamentis, oblectamentis, *Gl. V.* (4) circumflexo accentu noto ; περισπασθεὶς, deſtrictus, *Ph.* aor. 1. part. paſſ. diſtractus ; περισπωμένη, circumflexa, circumducta, *Ph.* præſ. part. paſſ. Ὁ δὲ περισπάσας ξίφος, *Eur. Iph. in Tau.* 297. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτῷ καθῆκον ποιῶ, τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ, *M. Anton.*

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, *Plut.*

Περισπείρω, diſſemino, diſpergo. Ἐκ χρυσηλάτων τευχέων περισπείρουσαν Ἀχιλλῶ δρόσον, *Eur. Andr.* 267.

Περισπερχεία, ἡ, ſtudium, feſtinatio, trepidatio. A

Περισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum urgens ſeu premens ; *item,* feſtinans, trepidans. Ὦ περισπερχὲς πάθος, *Soph. Aj.* 999. A

Περισπέρχω, propero ; (2) graviter fero ; (3) intenſus ſum ; περισπέρχομαι, huc illuc curſito.

Περισπεύδω, perſequor, aſſiduus comes hæreo ; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, ſpongiâ detergo.

Περισπούδαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſè expetitus, quem multi ſtudioſè adſectantur, qui diripitur, ut *Cic.* ait. (2) ſtudio dignus. Ex σπουδάζω.

Περισπουδάςως, ſtudioſè, cupidè.

Περισπωμένη, ης, ἡ, ſc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, *adv.* cum circumflexo in ultimâ.

Περισσαίνω, *Od.* 10, 215. idem quod περισαίνω.

Περισσάκις, *adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, compoſitus ex pari et impari numero. Ex περισσὸς, et ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia ; (2) reliquiæ, excrementum, ſtercus :

Περισσεύσαντα, acc. pl. a. 1. part. act. n. g. à περισσεύω. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, *Gl. V.*

Περισσεύσω, *abundaverim,* aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, ſeu περιττεύω, fut. εύσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, *Gl. V.* περισσεύει, ſuperat, ſupereſt, *Gl. V.* Περισσεύειν ἄρτων, *Luc.* 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, 1 *Theſ.* 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, *Joan.* 6, 12. A περισσός.

Περισσόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, paſtu ſeu cibo abundans. Κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης, *Nonn.* Ex περισσὸς, et βοτός.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui digitus unus ſupereſt ; (2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas ; (2) copia orationis. A

Περισσοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσὸς, et ἔπος.

Περισσόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, abundè comatus, qui comis denſis eſt. Ex κόμη.

Περισσολογέω, et περιττολογέω, ſermone multo utor.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo redundans et ſupervacaneus ; (2) exaggeratio rei et amplificatio copioſa. A

Περισσολόγος, et περιττολόγος, ὁ ϗ ἡ, multo ſermone utens ; (2) copioſus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu ; (2) loquax.

Περισσόνοος, *contr.* περισσόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, excellenti mente præditus, ſolers.

Περισσὸς, et περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ ceteris aliquid habet, quo illis præſtet ; eximius, excellens, copioſus, &c. unde τὸ περισσὸν, excellentia, præſtantia, copia ; (2) alicujus rei, ut doctrinæ, &c. ſtudioſior ; (3) nimius, ſupervacaneus, redundans ; (4) inutilis ; (5) impar ; (6) numeris additum, ut εἴκοσι περιττὰ, eſt viginti et amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, craſſus. A περισσὸς, et σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, *Gl. V.* præſtantior. A περισσός. Hinc

Περισσοτέρως, *adv.* vehementiùs, magis.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis ſtudium. Ex τέχνη.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia ; (2) excellentia, præſtantia ; (3) redundantia ſermonis, et πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσὸς, et τρυφάω, *delicatè vivo.*

Περισσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens. Ex περισσὸς, et φρήν.

Περισσῶς, ſeu περιττῶς, *adv.* copioſè, eximiè, egregiè, excellenter ; valdè, vehementer, ſingulari et peculiari quodam modo, *Gl. V.* abundè, abundanter. A περισσός. Unde

Περίσσωμα, vid. περίττωμα.

Περίσσωσις, ſeu περίττωσις, εως, ἡ, idem.

Περιςαδὸν, *adv.* circumſtando, circumcirca. A περιΐςημι.

Περιςάζω, deſtillo, irroro.

Περιςαλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens, adſtrictorius, idem quod valet concoquere, *Ern.* A περιςέλλω.

Περιςάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnâ frequentiâ celebratur. A

Περίςασις, εως, ἡ, circumſtantia ; (2) corona, i. e. turba circumfuſa et circulum efficiens ; (3) caſus adverſus, incommodum ; (4) eventus, viciſſitudo ; (5) occaſio ; (6) apparatus, ſupellex, inſtrumentum ; (7) præſens ſtatus rerum ; (8) ambitus ; (9) circumpoſitio ; (10) magna rerum agendarum turba circumſtans et urgens, *Ern.* A περιΐςημι.

Περιςατέω, circumſto, *Paſſ.* circumdor à turbâ. Ex iiſd.

Περιςατικὸς, ἡ, ὸν, circumſtans ad eventa ſeu loca, tempora, &c. pertinens, unde περιςατικὰ, circumſtantiæ temporum et locorum ; (2) adverſus, calamitoſus, minùs ſecundus. A περίςατος.

Περιςατικῶς, *adv.* circumſtantiis commemorandis.

Περίςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem circumſtant homines. *Subſt.* ὁ, locus altus. Περίςατοι, qui coronâ hominum cinguntur. Θαυματοποιίαι περίςατοι, *Iſocr.* A περιΐςαμαι.

Περιςαυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis ſeu palis in terram defixis munio. Περιεςαύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, *Thuc.* Hinc

Περιςαύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περιςαχυώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſimilitudinem ſpicarum circumdans.

Περιςέγανος, ον, benè tectus. A

Περιςέγω, circumtego, munio.

Περιςείωσι, 3 pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* et *Ion.* pro περιςῶσι, à περιΐςημι.

Περιςείχω, f. ξω, circumeo, ſeu in orbem eo. Τρὶς δὲ περίςειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα, *Odyſſ.* 4, 277.

Περιςέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo ; (2) compono decenter, orno, *inpr.* cadaver mortui hominis ; (3) comprimo, coarcto ; (4) comprehendo, amplector ; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περιςελῶσι, *Eur. Alc.* 663. Πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιςείλειεν ἄν ; *id. Iph. in Taur.* 629. Τὰ σὰ περιςέλλου κακὰ, *id. Her. fur.* 1133. Καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν ἐν περιςελεῖν, componere, *id. Med.* 1035.

Περιςενάζω, fut. άξω, ingemiſco.

Περιςεναχίζομαι, idem. Κνισσῆεν δὲ τε δῶμα περιςεναχίζεται αὐλῇ, *Od.* 10, 10.

Περιςένω, circumcirca vel majorem in modum gemo ; (2) circumcirca reſono ; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιςένει οὔρεος Ἠχὼ, *Hom. Hymn. in Pan.* 21. Περιςένεται δέ τε γαςὴρ, *Il.* 16, 163.

Περίςεπτος, ον, devinctus, ut coronâ, diademate, &c. A ςέφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, columba. Hinc

Περιςερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, *Gl. V.* locus in quo columbæ aluntur ; (2) herba quædam. Unde

Περιςερίδιον, ου, τὸ, parvula columba ; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιςέριον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio ; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιςέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex ςέρνον.

Περιςεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, columbini generis. Ex περιςερὰ, et εἶδος.

Περιςεροῦς, οῦ, ὁ, columbus. A περιςερά.

Περιςεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιςερὰ, et τρέφω, *alo.*

Περιϛερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, columbaris. A περιϛερά.

Περιϛεφανόω, ῶ, f. ώσω, coronâ redimo; (2) cingo, circumdo. Ποῖος ὀκ ὄχλος περιεϛεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβεύτικες; Ariſtoph. Plut. 786. Κυκλῳ περιεϛεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, Ariſtot.

Περιϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronâ redimitus; (2) ſeptus, ſeu cinctus velut ferto. A περιϛέφω.

Περιϛέφονται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Περιϛέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego, Od. 5, 303.

Περιϛήθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pectus ambit ſeu circumdat. Hinc τὸ περιϛήθιον, ȣ, faſcia pectoralis, pectorale, Pontificis geſtamen, ap. Hebreos.

Περιϛηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes, vid. Ern.

Περιϛιαρχος, ȣ, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex præc. et ἀρχὸς, præfectus.

Περιϛίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis diſtinguo; (2) colloco globum, hominum, aut ſervorum, Herodot. Ern.

Περίϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notis compunctus, maculoſus. A præc.

Περιϛίλβω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιϛιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιϛλεγγίζω, deſtringo circumcirca ſtrigile.

Περιϛοιχίζω, et περιϛοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῇ μελλόντας ὑμᾶς ϗ καθημένȣς περιϛοιχίζεται, Dem.

Περίϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ordinibus diſtinctus vel in quincuncem ordinem diſpoſitus.

Περιϛολαδὴν, circumcirca tegendo. A

Περιϛολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio, veſtis. A περιϛέλλω.

Περιϛόμιον, ȣ, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora ſeu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex ϛόμα.

Περίϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circum os eſt, os ambiens. Ex iiſd.

Περιϛοναχέω, circumcirca gemo.

Περιϛονάχιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. cum ν pro περιεϛονάχιζε. A

Περιϛοναχίζω, idem; (2) undique repleor et reboo gemitibus. Περὶ δὲ ϛοναχίζετο δῶμα, Od. 10, 454.

Περίϛοον, τὸ, porticus. A ϛόα.

Περιϛορέω, ſterno, ſubſterno.

Περιϛρατοπεδεύω, et περιϛρατοπεδεύομαι, f. εύσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo, obſideo. Περιϛρατοπεδεύει τȣ̀ς Ταραντίνȣς, Plut.

Περιϛρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περιϛρέψας, Il. 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περιϛρέφεται κυκόωντι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.

Περιϛροφάδην, adv. circumagendo, in orbem vertendo. A περιϛρέφω.

Περιϛροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatio; (2) converſatio. Ab eod.

Περιϛροφὶς, ίδος, ἡ, quaſi volutorium, inſtrumentum quo utimur ad æquandas aridorum menſuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut ſimile quid circumagitur. A ϛροφή.

Περίϛροφος, ὁ ϗ ἡ, qui circumagitur vel circumagi poteſt; (2) pars retis, quæ et περίδρομος, Xen.

Περίϛρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum, Ph. A περιϛρωννύω, ſterno. Hinc

Περιϛρώματα, ων, τὰ, aulæa et tapetia, quibus triclinia et lecti torique ſterni ſolent; (2) circumvallationes.

Περιϛρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. Ion. pro περιϛρέφεσθαι. A

Περιϛρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιϛρωφώμενος χρηϛήρια, Herodot.

Περίϛυλον, τὸ, locus columnis cinctus, porticus, Gl. V. columnatum.

Περίϛυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.

Περιϛυφελίζω, et περιϛυφελίζομαι, duriter aſperèque tracto, adfligo, comminuo.

Περίϛωον, ȣ, τὸ, vitiosè pro περίϛοον, Ph. atrium. Ex ϛοά.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, diſpolio, ſpoliando et depeculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τȣ̃ Ἀπόλλωνος περιεσύλησεν, Ælian. V. Hiſt. 1, 20.

Περισυνέχω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diverſum traho, diſtraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris et conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρέμματα τȣ̃ θεȣ̃ περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω ϗ κάτω περισύρομαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, adv. in globi vel pilæ modum, ut ſimplex. Ex σφαῖρα.

Περισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lubricus. A σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor, pecco.

Περισφαραγέω, circumſtrepo. Στέργει δὲ περισφαραγεῦσα γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφηνόω, obſtruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγγω, f. ξω, conſtringo, coërceo, complector arctè, ut diſcedere nequeat.

Περισφύριον, ȣ, τὸ, faſcia, quâ malleoli pedis ſolent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ȣ, τὸ, faſcia quâ malleoli cingi ſolent, Ph. talare. Ex σφύρα.

Περίσχεο, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. Ion. pro περίσχεσο, à περιέχω.

Περίσχεσις, εως, ἡ, verbum militare, diciturque, ſi quis ab hoſtibus undique circumventus eſt. A περιέχω.

Περισχετὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio fiſſus, in duas partes diſſectus; περισχιδεῖς, calcei ſecti et fiſſi. A

Περισχίζω, f. ίσω, divido, divortium facio, de fluminibus, Ern. diſcindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.

Περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumdo et ſepio, funem prætendo. Hinc

Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio ſeu ſeparatio per funiculum, ſeu funis prætenſus.

Περισώζω, f. ώσω, incolumem ſervo, conſervo. Αὐτὸ δὴ τȣ̃το ϗ περιεσώσεν, Syneſ. Εἰ ϗ περιεσώθη, Ælian. V. Hiſt. 2, 37.

Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum temperans.

Περισωφρονέω, valdè ſapio, prudens ago.

Περιταινία, ας, ἡ, tæniâ vel faſciâ undique cingens, Aret.

Περιταμνέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro περιτέμνειν, à περιτέμνω.

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, et περιτάμνομαι, ſuccido; (2) adimo, privo; (3) idem quod περιελαύνω, Hom. Od. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, obtentus; (2) vehemens et valida diſtentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, foſsâ ſeu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo.

Περιτέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valdè extendo, Ph. περιτείνει, diſtendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo ſeu cingo, circumvallo, p. part. paſſ. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, Ariſtoph. Av. 550. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc.

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A præc.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus ſeu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyſſ. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo ſeu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλομένοι, i. e. exacti; (2) dicitur et de ortu ſiderum, quòd in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v.

Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumciſus, Gl. V. p. part. paſſ. Περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζȣσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè contentus, contentiſſimus et rigidiſſimus; (2) undique intentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ, et τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) ſolertia. A περιτεχνάομαι, machinor.

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεισαν πάντα, Aret. Hinc

Περιτῆξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, et περιτιθέμαι, circumpono, circumdo, appono, ut perſonam; addo, ut formam, veſtem, &c. περιτίθημι, aſſumo, induo, Gl. V. tribuo, item mando. Τȣ́τοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σȣ περιτιλῶ, Ariſtoph. Eq. 372.

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.

Περιτιταίνω, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτῆνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro et colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, fruſtum, ſegmentum:

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) ſcalper exciſorius, quo ſutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio; in N. T. Judæi circumciſi. Ab eod.

Περίτομοι, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, ſeu præruptus, de monte.

Περιτόναιος, ſive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, ſubaudi δέρμα.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. gr. pelle tentâ per omnes partes, ut in ſcuto, tympano. Ab eod.

Περιτοξεύω, ſagittis undique configo.

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus.

Περιτράνως, perſpicuè.

Περιτραπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. περιτρέπω.

Περιτραχήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ȣ, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremiſco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto et percello; (3) converto, tranſfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. V. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luc. Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor, coaleſco, ut lac in caſeum. Σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος, Od. 14, 477.

Περιτρέχω, f. θρέξω, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, cum Dat. in aliquâ re (dicendo) ſe efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεανὸς περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Περ. 41. Ἡμᾶς χρὴ——περιθρέξαι τὴν Πνύκα πᾶσαν, Ariſtoph. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σῶ, circum trepido, Λαοὶ δὲ περιτρέσαν ἀγριοῶται, Il. 11, 675.

Περίτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ubique pertuſus.

Περιτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, Lycurg. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus; περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἕλκος περιτετριχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut aliâ pilosâ capitis parte.

Περιτρομέω, contremisco, Od. 18, 76. A

Περίτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtremiscens, totus tremefactus, Gl. V. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, adv. trepidè.

Περιτροπάδην, adv. cursim, celeriter, strenuè.

Περιτροπέων, Ion. pro περιτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, quâ aliquid per vices et in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relictâ comâ. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, Gl. V. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, Aristoph. Vesp. 594.

Περιττὸς, vide περισσὸς.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces urinæ, et quicquid in corpore è nutritione redundat. A περιττὸς. Hinc

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιέτυχον, incidi, nactus sum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνώμονι κοίτῃ περιτυχεῖν, Xen.

Περιτύκω, cædo, sc. saxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, sepulchralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu circumstrepo; (2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιτυχὼν, qui casu accidit, a. 2. part. act.

Περιϋβρίζω, f. ίσω, injuriâ et contumeliâ adficio, vexo. Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιϋβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Aristoph Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιΰβριζεν αὐτὺς ἐν μέρει, id. Vesp. 1308.

Περιϋπνίζω, expergiscor, Ph. περιϋπνίσατε, expergiscimini.

Περιϋφαίνω, obtexo, Gl V.

Περιύω, circumpluo, pass. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, lucens. Ex φάω, luceo

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν Ἐν περιφαινομένῳ (τύπῳ) Od. 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus; (2) perspicuitas, evidentia. A

Περιφανῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, et extrinsecus adfixum; opp. πρόςυπος; (3) illustris, nobilis, Gl. V.

Περιφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquàque conspicuus, valdè conspicuus et apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, adv. apertè, Ph. evidenter, clarè, perspicuè.

Περιφεγγεία, ας, ἡ, splendor magnus:

Περιφεγγὴς, valdè splendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Ph. circulus, convexitas, et περιφέρεια θαλάσσης, margo. Est etiam hallucinatio, et vita errabunda. A

Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis, Gl. V. convexus, devexus, teres, v. Ern. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, et in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφερὴς, et γραμμή.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago et eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκὼν, etiam est qui ad se rediit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor, Gl. V. vagor, palor; περιενεχθεὶς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Αγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥςε μόνον οὐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτὺς ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado, et superstes sum, Gl. V. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, Plato.

Περιφήμος, ον, famosus, clarus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clavâ in pugnâ utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. sing. a. 2. part. act. v. περίφθημι.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, Hes.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valdè diligo, Od. 15, 245.

Περιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ardens. A

Περιφλέγω. f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro; περιπεφλευσμένος, ambustus, p. part. pass. Τὺς δὲ ζῶντας περιφλεύει, Aristoph. Nub. 395. Nonnulli autem scribunt περιφλύει.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων. Καὶ τε βοὸς νέα γέντα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τηξαμένος, Nic. Al. 62.

Περιφλοίζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμὸς, ου, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περιφλοῖος, ὁ ϗ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valdè nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ῦμαι, pertimesco, paveo, Gl. V. Περιφοβεῖσθαι τὺς ἀνθρώπυς, Xen. A

Περίφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus, Gl. V. trepidus, pavens. Ex περὶ, et φόβος, metus.

Περιφόβως, adv. trepidè, metu vehementi perculso animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio; hallucinatio, distractio; (5) error, vagatio. A περιφέρω. Hinc

Περιφοράδην, adv. circumagendo et in orbem transferendo et circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non rectâ movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero; (2) aggero. Gl. V. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V.

Περιφορητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, omnium fermone tritus:

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, vagus; (2) clarus, sapiens:

Περίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, onustus.

Περίφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. scitè, peritè, seu ritè, item, cautè, Il. 1, 466. A

Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες Νόςον, Od. 1, 76.

Περίφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo; περιφράττειν, obstipare. Παραπλήσια σκευῇ τὸν ἵππον περιφράττυσι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo.

Περιφραςικὸς, ἡ, ὸν, quod circumloquendo effertur. Ab eod.

Περιφραςικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorresco.

Περίφρονα, acc. sing. à περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accuratè cogito, contemplor. Μηδείς σε περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀεροβατῶ ϗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, Aristoph. Nub. 225. τὰ πράγματα. id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρυρέω, ῶ, fut. ήσω, custodiâ cingo; (2) cingo tamquam custodiâ aut præsidio. Τὸ τεῖχος ὃ περιφρούρυντο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valdè prudens, valdè sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρὴν.

Περιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique custodio.

Περίφυμι, amplector, agnatus sum, adhæreo, inhæreo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πάντα κύσεν περιφὺς, Od. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιφύντες, Heliod.

Περιφύρω; περιφύρει, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valdè inflo. Hinc

Περιφύσητος, ον, valdè inflatus.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obsero, Gl. V. consero, circaplanto.

Περίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumsatus, undique consitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnascor, circa nascor; (2) excresco. Κατὰ ψυγίσῃ περιέφυσαν περσικαὶ, Aristoph. Nub. 151. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.

Περίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifestus. A φὼρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, inhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ, Luc.

Περιχαίρω, summopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, demitto, dissolvo, R.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, fut. ώσω, vallo munio, aggere cingo, Gl. V. obvallo, circumvallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circumscribendi et emarginandi.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio, Gl. V. circumductio. A

Περιχαράσσω, et περιχαράττω, f. ξω, circino, et circino circumscribo, (dicitur de scripturâ literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut O. P. Ern.) (2) scarifico et circumcirca incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, summa et immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, adv. ingenti gaudio.

Περιχάσκω, hio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo; (2) ad labia usque plenus, i. e. valdè satiatus sum. Περιχειλῶσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σκεδαννύωνται, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλιον, Gl. V. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. Ex χείρ.

Περιχεύμα, ατος, τὸ, circumfuſum ſeu circumcirca adfuſum. A

Περιχεύω, et περιχέω, f. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν, *Odyſſ.* 3, 437. Ἀὴρ δὲ κῦφος ἢ εὔπνοας περιεκέχυτο τὴν χώραν, *Luc.* περιχέειν, *id.*

Περιχθὼν, ἡ, terra quæ circum eſt, vicina.

Περιχλανίζω, lænâ induo, benè tego adverſus frigus. A χλανίς.

Περίχολος, ου, ὁ ἢ ἡ, bilioſus, bile perfuſus; (2) iracundus, ſtomachoſus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, ſalto ſeu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε ἢ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, *Eur. Ph.* 320.

Περιχρήματος, ου, ὁ ἢ ἡ, admodum pecunioſus, prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, ου, ὁ ἢ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini ſolet aut poteſt. A

Περιχρίω, f. ίσω, illino, oblino. perungo.

Περίχρυσος, ου, ὁ ἢ ἡ, aureus; (2) inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro induo; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. paſſ. part.

Περίχυδα, *adv.* undique affundendo, *Hipp.*

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfuſum. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfuſorium, *Gl. V.* Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfuſor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfuſus, part. paſſ. aor. 1. περικεχυμένος, circumfuſus, p. part. paſſ. Πάντα χόθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, *Heliod.*

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commiſceor; (4) metior. Ἐς παῖδα αὐτοῦ περιεχώρησεν ἡ δυναστεία, *Pauſan.* Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, ceſſio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) de conjunctione divinæ naturæ cum humanâ in Jeſu. *Vox Eccleſ.*

Περίχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus, *Gl. V.* territorium.

Περιψαύω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abſtergo, deleo. Καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν τὰ βλέφαρα περιέψησεν, *Ariſtoph. Plut.* 729. Ἰδοὺ, δέχου κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν, *id. Eq.* 905. Hinc

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes et purgamenta deterſa, defricta, *Gl. V.* ſcobs; (2) de homine, qui aliàs κάθαρμα, vid. *Ern.*

Περίψηφος, ου, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, ſtrigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumſono, circumſtrepo.

Περιψιλῶν, præſ. inf. act. pro περιψιλέειν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, diſpolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, ſpoliatio.

Περιψοφέω, obſtrepo, circumſtrepo.

Περίψυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus, vid. *Ern.* (2) qui perfrigerari poteſt. A περιψύχω. Unde

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, *Gl. V.* A

Περίψυχρος, ου, ὁ ἢ ἡ, frigidus, *Gl. V.*

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo, recreo; (3) oblecto.

Περιωδυμένως, *adv.* circuitu et circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιῳδέω, ῶ, incantamentis et magicâ arte circumvenio et obtundo. Περιῳδήσας τὴν Γοργίνα ἐπαοιδίαις, *Luc.* Ex ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem ſeu gravem dolorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνέω, ῶ, vel περιοδυνέω, valdè doleo.

Περιωδυνία, ας, ἡ, gravis dolor. A

Περιώδυνος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vehementer dolet. Ex ὀδύνη.

Περιωδύνως, *adv.* gravi cum dolore.

Περιωθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemno. Περιωθῶν ἢ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους, *Dem.*

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώμιον, τὸ, ſupparus, *Gl. V.* Ab ὦμος.

Περιώμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, humeros tegens. Ex iiſd.

Περιώνυμος, ὁ ἢ ἡ, cujus nomen nobilitatum eſt et clarum. Ab ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumſpectio, i. e. ipſa circumſpiciendi actio, cura; (2) locus, è quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula; *Il.* 14, 8. A περιόπτομαι.

Περιωπὴς, ὲς, conſpicuus. A præc.

Περιώσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, fanctiſſimus, eximius, vel modum ſuperans; (2) numeroſus. Hinc *adv.* περιώσιον, magnopere, ſupra modum, *Il.* 4, 359. Ex ὅσιος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco.

Περκάζω, f. άσω, nigreſco, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigreſcens *lanugine.* Callim. A πέρκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piſcis, *Gl. V.*

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ου, ὁ ἢ ἡ, alas habens nigris diſtinctas maculis. Ex περκνὸς, et πτερόν.

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaſo.

Περναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνὰς, άντος, præſ. part. act. v. πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνασκ' pro πέρνασκε, imperf. *Ion. Il.* 24, 752. A περάω.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σὺ ταῦτα πάντα πέρναται, *Ariſtoph. Eq.* 176. Κτήματα περνάμεν' ἴκει, *Hom. Il.* 18, 292.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibulâ ſubnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibulâ. A

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, *Gl. V.* ſubula, *Ph.* acicula, *Gl. V.* Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, *Il.* 5, 425.

Περόναμα, *Dor.* pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum veſtis quæ fibulâ ſolebat ad pectus adnecti, *Theoc.* 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus; (3) oſtentatio; (4) adulatio.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ oſtentationi deditus ſum, *Ph.* (2) perperàm, temerè loquor; (3) blandior, adulor. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. A

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, *Ph.* vanus, *Gl. V.* (2) arrogans oſtentator; (3) adulator; (4) garrulus, nugator. Vox à Cercopum moribus ducta, qui Perperi etiam vocati ſunt, ſuâ improbitate nobiles. *Eras.*

Περῤῥέθηκατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro περιεθήκατο, à περιτίθημι.

Πέρσαι, *vaſtaſſe*, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, perſea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσεῖον, nomen herbæ, *Nicand. in Alexiph.* 429.

Περσέπτολις, εως, ὁ ἢ ἡ, urbium vaſtator aut vaſtatrix. Ἔξιθ' Ἀθηναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, *Callim.* Ex πέρθω, et πόλις.

Περσεὺς, εως, nomen piſcis, *Ælian.*

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, et Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina. Ex πέρθω, et φόνος.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, Perſa; (2) nomen jactus in ludo teſſerarum. Hinc

Περσίζω, fut. ίσω, Perſas imitor; (2) Perſis faveo; (3) Perſarum partes ſequor. A Πέρσης, *Perſa.*

Περσικὸς, ἡ, ὸν, Perſicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, malus Perſica, et τὸ Περσικὸν, οῦ, ſcil. μῆλον, malum Perſicum.

Περσικοὶ, calcei muliebres et molles. Ab eod.

Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica; ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, *adv.* Perſarum more ſeu ritu; (2) Perſicâ linguâ. A Πέρσις.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, perſecutor et profligator Perſarum. Ex Πέρσης, et διώκω.

Περσοκτόνος, ου, ὁ, occiſor Perſarum. Ex Πέρσης, et κτείνω.

Περσονομέομαι, Perſarum legibus, et ſub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ὁ ἢ ἡ, Perſas regens, Perſicus, Perſici moris.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *adv.* anno præterito, anno ſuperiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni ſuperioris.

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, qui anni ſuperioris eſt; περυσινὸν, annotinum, *Gl. V.* Ab eod.

Περῶν, præſ. part. act. pro περάων, à περάω.

Πέσεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔπεσε, à πίπτω.

Πεσεῖν, *cecidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέμεν, idem, ſed *Ionicè* formatus.

Πεσέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.

Πεσέτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. act.

Πεσεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.

Πέσημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) quod cecidit; *Gl. V.* caſura; πρὸς τῷδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι, *Soph. Aj.* 1058. A πίπτω.

Πέσησι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, à πίπτω.

Πέσκος, εος, τὸ, τὸ δὲ πέσκος ἔξω τάχα κάββαλεν ἕλκει, *Nic.* idem quod πέκος.

Πέσομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, à πίπτω.

Πεσόντες, nom. pl. a. 2. part. act. m. g.

Πεσοῦμαι, *cadam*, f. 2. ind. verbi ejuſd.

Πέσσειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, à πέσσω.

Πεσσευτήριος, ια, ιον, idem quod πεσσευτικὸς.

Πεσσευτὴς, οῦ, ὁ, calculis ludens. A πεσσεύω.

Πεσσευτικὸς, ἡ, ὸν, ad luſum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A præc.

Πεσσεύω, ſeu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, *Luc.*

Πεσσονομέω, calculos luſorios diſpono; (2) ordino, diſpono.

ΠΕΣΣΟ'Σ, ſeu πεττὸς, οῦ, ὁ, calculus ſeu ſcrupus luſorius; (2) ipſe calculorum ludus; (3) peſſus, ſeu lana concerpta, in quâ pharmaca excipiuntur. Ἤκουσα τοῦ λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν, πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσουσι, *Eur. Med.* 68.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo, *propriè et tropicè*, vid. *Ern.* ſæpe *licet vertere* habeo, accepi; πεπεμμένος, coctus, p. paſſ. Γέρα πεσσέμεν, digerere, *Il.* 2, 237. χόλον, *Herodot.* A πίπτω.

Πεσὼν, a. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, f. άσω, extendo, explico; (2) tego. Ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, *Il.* 21, 115. A πετάω.

Πέτακνον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum et tenue. A πετάω.

Πετάλειον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus per folia.

Πέταλον, ου, τὸ, folium expanſum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, *Gl. V.* Ex πέταλον, et ποιέω.

Πεταλουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex πέταλον, et ἔργον.

Πεταλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.

Πεταλωτὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) *met.* vigens, florens, *Ern.*

Πέταμαι, volo, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω.

Πέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, à πετάζω.

Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum et expanſum; (2) umbraculum; umbella; (3) ſpecies texturæ; (4) herba, *Gl. V.* faſtigium. Hinc

Πετασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petaſi ſpeciem gerens.

Πετασών, ῶνος, ὁ, petaſo, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, f. ίσω, alto petauro exſilio, petauro ludo. A πέταυρον. Hinc

Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludus petauriſtarum; (2) ludibrium, vid *Ern.*

Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exſilit, funambulus, *Ph.* cernulus. Ab eod.

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt, *Theocr.* (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑ'Ω, f. άσω, pando, explico; (2) aperio Πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, *Odyſſ.* 6, 94. Πετάσθησαν δὲ οἱ ἆκα, *Odyſſ.* 21, 50.

Πετεεινοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro πετεινοῖς, à

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, volucer. A πέτομαι.

Πετέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, à πέτομαι.

Πέτευ, *vola*, 2. ſing. præſ. imperat. *Dor.* pro πέτου.

Πέτευρον, ου, τὸ idem quod πέταυρον.

Πέτηται, 3. ſing. præſ. conj. verbi πέταομαι.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, et πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido curſu feror. Καὶ γῆν ἐπέτου ϗ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, *Ariſtoph. Av.* 118. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ πέτει; volas? *ibid.* 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς, *ibid.* 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, à πετρήεις.

Πετρηέσσῃ, *ſaxoſæ*, dat. ſing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; (2) in petroſis et ſaxoſis locis naſcens. Neptunus ſic appellatus eſt à Mythicis, quod olim ſuper ſaxo conſopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus ſit equus primus, quem dixere σκύφιον. A πέτρα. Unde

Πετρηδὸν, *adv.* in modum petræ.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaxoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, petris contectus, petroſus. Ex πέτρα, et ἐρέφω, *tego.*

Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaxulum; (2) ſaxum, petra. Dim. à πέτρα. Unde

Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaxeus.

Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa ſcando. A

Πετροβάτης, ου, ὁ, ſaxa ſcandens. Ex πέτρος, et βαίνω.

Πετροβολέω, ſaxa jaculor.

Πετροβολία, ἡ, ſaxorum jaculatio.

Πετροβολικὸς, ἡ, ὸν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.

Πετροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, et βάλλω.

Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa et lapides devolvit. Ex πέτρος, et κυλίω.

Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura è petris, ſtructura ſaxea. Ex πέτρος, et ποιέω.

Πετρορριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, è petrâ præcipitatus. Ex πέτρος, et ῥίπτομαι.

Πετρόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſaxa tractus, aut è ſaxis demanans.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A

Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium in locis petroſis et ſaxoſis naſcens.

Πετροτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapides incidens vel ſecans; πετρότομος, rupi exciſus, ſeu ex lapide cæſus. Ex πέτρος, et τέμνω.

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſaxis adhæreſcens, petris hærens. Ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ, *Eur. Or.* 457. Μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρωμένους θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, *ib.* 940. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. A πέτρος.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.

Πετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, et ἐρέφω, *tego.*

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A πεττεύω.

Πεττιάω, idem quod ſeq. vel aleæ ludo teneor.

Πεττεύω, vid. πεσσεύω.

Πέττω, pinſo, *Gl. V.*

Πεύθετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, à πεύθομαι. Unde

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius, *Gl. V.* mandator; (2) auſcultator.

Πευθοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) triſtis; (3) cautus, prudens, ſolers. A πεύκη.

Πευκέδανον, ου, τὸ, et πευκέδανος, ου, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; exitioſus.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, ſic *Joſeph.* ſed à vulgari πεύκῃ, diverſum, *Ern.*)

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, piniſer. A πεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, è pino arbore. Ab eod.

Πευσεῖσθε, 2, pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, à πεύθομαι.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio. Vid. *Ern.*

Πευστὴς, οῦ, ὁ, percontator, *Ph.* Ab eod.

Πευστικὸς, ἡ, ὸν, ad percunctandum factus.

Πέφαμαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro πέφημαι, à φάω, *occido.*

Πέφασμαι, perf. ind. paſſ. verbi φαίνω.

Πέφανσαι, apparuiſti; πέφανται, apparuit, *Hom. Il.* 16, 207.

Πεφαργμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. *per Metatheſ.* pro πεφραγμένον, à φράσσω.

Πέφασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro πέφαμμαι, à φαίνω, *oſtendo*, unde φαίνομαι.

Πεφασμένως, *adv.* apertè, palàm. Ab eod.

Πέφατ', *Hom. Il.* 17, 16; pro πέφαται, interfectus eſt, perf. paſſ. ind. verbi φάω.

Πεφειδήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφειδήσῃ, à φείδομαι.

Πεφείσεται, *parcet*, 3. ſing. temporis ejuſd.

Πεφεισμένως, *adv.* parcè; *Ph.* parciùs.

Πεφευγέναι, perf. ind. med. v. φεύγω.

Πεφευγοίην, perf. opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι.

Πέφηνε, *viſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, à φαίνω.

Πεφήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, à φάω.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. ſing. paullopoſtf. ind. verbi φάω, ſive φαίνω. Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. *Trojæ verò manifeſta aderit gravis pernicies*, Hom. Il. 17, 155.

Πεφιδέσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, à φείδομαι.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. ſing. paullopoſtf. ind.

Πεφιδοῖτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. *Ion.* φίδοιτο.

Πεφιλαμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεφιλημένον, à φιλέω.

Πεφιλήκατε, *amaviſtis*, 2. pl. perf. ind. act.

Πεφιλιππίσθαι, (*ſic enim verum*) macilentum redditum eſſe, contractum; et πεφιλιππιδῶσθαι, *Ern.*

Πεφίμωσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω.

Πέφνον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, à

Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Γοργόνα, *Pind. Pyth.* 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, *Il.* 10, 478. A φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, à φοβέω.

Πεφοβημένως, *adv.* timidè, cum trepidatione.

Πεφόρητο, *latus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, à φορέω.

Πεφορτισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi φορτίζω.

Πεφραγμένως, *adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.

Πέφραδας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φράζω.

Πέφραδαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσί.

Πεφράδατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

Πέφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔφραδε.

Πεφραδέτην, *locuti ſunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.

Πέφραδμαι, perf. indic. paſſ. *Dor.* pro πέφρασμαι.

Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc fit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere. Πέφραδε τε Τρώεσσι, *Il.* 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα, *Odyſſ.* 19, 477. A φράζω.

Πέφρικα, *horrui*, perf. ind. act. *Ion.* pro πέφρικα, à φρίσσω.

Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Chalcidice* pro πεφρίκασι.

Πεφρίκοντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. πεφρίκω.

Πεφροντισμένως, *adv.* diligenter, accuratè. A φροντίζω.

Πέφυας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. paſſ. v. φεύγω.

Πεφύγω, ut hinc fit πεφυγμένος, elapſus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, *Odyſſ.* 1, 18. idem quod

Πέφυζε, *fugit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, à

Πεφύζω, fugio; ut hinc fit πεφυζὼς, πεφυζότες, *Hom. Il.* 21, 6. A φύζα.

Πέφυκα, *exſtiti*, perf. ind. act. verbi φύω.

Πέφυκε, *natus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πεφύκειν, pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.

Πεφύκω, enaſcor. Οἵδ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, *Soph.* 1114. A φύω.

Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, *obſervans et qui obſervatus eſt cautus.* Ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, *Il.* 23, 343. part. perf. paſſ. v. φυλάσσω.

Πεφυλαγμένως, *adv.* cautè, circumſpectè, providè.

Πεφύλαξο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ.

Πεφύρθαι, perf. inf. paſſ. v. φύρω. Unde

Πεφυρμένως, *adv.* confusè, mixtim.

Πεφωρακὼς, perf. part. med. v. φωράω.

Πεφωρημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. pl. part. perf. paſſ. v. φωτίζω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.

Πῆ, qui? quâ ratione? (2) quâ? (3) quo? πῆ, aliquatenùs, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, f. άσω, ſcateo, ſcaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis ſcatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀφεσέως, *Damaſc.* A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, è fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* Rue. Metri causâ πηγάνιον, *Nic. Al.* 49. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A πήγανον.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens vellus denſum; (2) villoſus, *Il.* 3, 197. Ex πηγνύω, et μαλλὸς.

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens; (2) *tropicè*, cauſa; (3) anguli oculorum ad nares, ſc. quia ſunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipſæ *ap. Poëtas.*

Πηγίδιον, τὸ, Dim. et

Πήγιον, fonticulus, *Gl. V.* A πηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compoſitio; (3) pegma, *Gl. V.* confixum. A πηγνύω. Hinc

Πηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥ'Ω, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo et fabricor; (3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango;

(4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, *Gl. V.* πήγνυται, gelat, *Ph.* Πεξᾶσθαι σκηνὰς ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, *Philo.* Ὄρυς ἐπῆξεν ἀμφὶ Πηνειῷ ποτοῖς, *Lycurg.* 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου, *Eur. Herc. fur.* 1400.

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A πηγή, et ῥέω.

Πηγὸς, ή, ὸν, benè compactus et compofitus; ftabilis, immobilis; (2) niger; (3) albus feu niveus, qualis eft glaciei color, *Call.* κύματι πηγῷ, *Od.* 5, 388. A πηγνύω. Unde

Πηγυλὶς, ίδος, ή, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλὶς, *Od.* 14, 476.

Πηδὰ, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, feu clavus navis. A πηδὸς.

Πηδαλιουχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis fedeo, guberno. A

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, et ἔχω, *teneo.*

Πηδαλιώδης, εος, ὁ ᾗ ή, gubernaculi fpeciem gerens, gubernaculo fimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ ᾗ ή, uliginofus et fonticulis fcatens, unde aqua profilit. A

ΠΗΔΑ´Ω, ῶ, fut. ήσω, falto, falio; fcaturio. Οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾷν, *Ariftoph. Nub.* 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμμαθον ᾗ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, *id. Vefp.* 1510. Ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ δελφίσιν πέτραις πηδῶντα, *Eur. Bach.* 307.

Πηδηθμὸς, οῦ, ὁ, faltus, πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum faltus aut percuffus, pro arteriarum pulfus, *Suicer.* A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, faltus. Ab eod.

Πηδήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.

Πήδησις, εως, ή, faltus, actio faliendi.

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, faltator. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ή, ὸν, qui falire folet, qui fubfultim incedere confuevit. Ab eod.

ΠΗ˜ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni fpecies; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν; (3) remus, ex eo præfertim ligno. Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν, *Arat.* Ubi *Theon. Schol.* κατὰ συγκοπὴν, τὰ πηδάλια, ἦγον τὰς κώπας.

Πηκτὴ, *Dor.* πακτὰ, cafeus, *Ern.*

Πηκτικὸς, ή, ὸν, gelandi feu colendi vim habens. Πηκτικώτερος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πηγνύω.

Πηκτὶς, ίδος, ή, coagulum; (2) inftrumentum muficum; (3) fiftula, tibia; (4) culter ad fcindendas carnes aptus.

Πηκτὸς, ή, ὸν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus, feu qui figi, vel depangi poteft.

Πηλακίζω, propriè luto confpergo; (2) contumeliâ affi io. A πηλὸς, v. προπηλὸς.

Πηλαμὶς, ίδος, ή, farda, *Gl. V.*

Πηλαμυδία, ας, ή, pifcium, qui pelamydes vocantur, captura, *Suicer.* A πηλαμὺς.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. à

ΠΗΛΑΜΥ´Σ, ύδος, ή, pelamys, genus pifcis, in Hellefponto, *Gl. V.* farda.

Πήλασα, a. 1. part. act. f. g. v. πάλλω.

Πῆλε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.

Πηληϊάδεω, *Pelidæ*, gen. fing. *Ion.* pro Πηλείδου, à Πηλείδης, *Pelides.*

ΠΗ´ΛΗΞ, ηκος, ή, galea, caffis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc

Πηλικότης, ητος, ή, quantitas.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, è luto factus. Hominem ἀσχὸν πήλινον, alicubi vocat *Theoph.* A πηλὸς.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, et βαίνω.

Πηλόγονος, ου, ὁ ᾗ ή, è luto natus, cui genus è luto eft, gigas, Call. in Jov. 3, *fi lectio vera.* Ex πηλὸς, et γίνομαι.

Πηλοδομέω, è luto ftruo, fingo. A

Πηλοδόμος, ου, ὁ ᾗ ή, è luto ftruens. Ex πηλὸς, et δέμω. Unde

Πηλόδομος, ου, ὁ ᾗ ή, è luto ftructus.

Πηλιουργία, ας, ή, *Ion.* πηλιουργίη, figlina, ars è luto fictilia vafa conficiendi. A πηλουργὸς.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco. Hinc

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. Ex πηλὸς, et πατέω.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui è luto feu argillâ fimilitudines fingit. A

Πηλοπλάσσω, f. άσω, è luto fingo.

Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vafa fictilia è luto conficit. *Ph.* coactiliarius. Ex ποιέω.

ΠΗΛΟ´Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus; (2) creta, argilla.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, et ἔργον.

Πηλόχυτος, ου, ὁ ᾗ ή, è luto fufus, factus. Ex πηλὸς, et χυτὸς, feu χέω.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ferre de mortario. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, *Ariftoph. Av.* 1147.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, *Gl. V.* πηλόομαι, οῦμαι; πηλοῦσθαι, lutefcere, *Gl. V.*

Πηλώδης, εος, ὁ ᾗ ή, lutofus, limofus. A πηλὸς.

Πήλωσις, εως, ή, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ˜ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ με πημανεῖς τι, *Soph. Aj.* 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψίαν σε πημανεῖται, *Ariftoph. Ach.* 848.

Πημανθῆναι, aor. 1. inf. paff.

Πημαντὸς, ή, ὸν, cui damnum illatum eft, læfus. A πημαίνω.

Πημήνειας, *læferis*, 2. fing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, à verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ή, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσύνη, ης, ή, idem et ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ´ΝΗ, ης, ή, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ftamina è colu deduco et devolvo fufi circumactu; (2) texo. A præc.

Πηνίκα, *adv.* quando. (2) *Att.* quâ horâ. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙ´ΚΗ, (potiùs πηνήκη) ης, ή, coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνικίζω, fraudes ftruo, dolos confuo, necto. A præc. Hinc

Πηνίκισμα, τὸ, fraus, dolus, ftropha.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fufus, cui filum involvitur; (2) ftamen feu filum; (3) tela ipfa, ut πήνη; (4) infectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, *Hom. Il.* 23, 762. A πῆνος, *textum.*

Πήνισμα, ατος, τὸ, ftamen feu filum è colu deductum et fufo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι, pro πήγω, *compingo.*

Πῆξε, 3. fing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ή, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio, *Gl. V.* fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *figam*, f. 1. ind. act. verbi ejufd.

Πηὸς, οῦ, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗ´ΡΑ, ας, ή, pera, faccus, in primis qualem mendici geftant, *Gl. V.* mantica, follis; (2) inftrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρὶν, ῖνος, ὁ, tefticulus.

Πηρόδετος, ου, ὁ ᾗ ή, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eft. Ex δέω.

Πηρομελὴς, έος, ὁ ᾗ ή, qui mutilatis eft membris, mutilus. Ex πηρὸς, et μέλος.

ΠΗΡΟ´Σ, ά, ὸν, mancus, orbus, *Gl. V.* (2) cæcus, mutus, excors.

Πηροφόρος, ου, ὁ ᾗ ή, qui peram feu faccum geftat. Ex πήρα, et φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paff mutilatus, *Gl. V.* πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄντι πηρώσω γε σοι τὸν παῖδα τύπτων, ταργύριον σοι κείσεται; reddetur, *Ariftoph. Ran.* 642. A πηρὸς. Hinc

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæfa pars corporis, naturæ oblæfæ vitium; (2) homo naturâ imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, à perâ nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ή, mutilatio, debilitatio et oblæfio membri alicujus in corpore, unde et de cæcitate dicitur. *Gl. V.* orbatio, mutilatio.

Πῆσας, *Æfch. Ag.* 1633. idem quod dicitur παθὼν, paffus.

Πησόμενον, acc. fing. f. 1. part. med. verbi π.θω, *patior.*

Πήσσω, figo, gelo, *Gl. V.* πήσσει πάλον, pangit, *Ph.* πησσόμεθα, adfigimur, *Ph.*

Πητύα, ας, ή, coagulum. A πήττω.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paff. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, à πήγνυμι, pro πήγω, feu πήσσω.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eft, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύϊος, α, ον, idem.

Πηχύνω, cubito impofitum feu adpenfum gefto; (2) in cubitum reclino. Ab e ..

ΠΗ˜ΧΥΣ, έως, ὁ, cubitus, *Ph.* ulna, cubitus; (2) menfura à cubito ufque ad fummum medii digiti; (3) inftrumentum architectonicum è duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teftudinis manubria, cornua, brachia, quæ tranftillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcûs media fagittas fuftinens; (6) pumilus vix cubitum altus. *Lucian.* in Ῥητόρων διδασκαλία.

Πιάζω, f. άσω, injectâ manu p emo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, *Ph.* Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, *Joan.* 8, 20. Τηνεὶ ᾗ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας, *Theocr.* 4, 35. Ἐπιάσθην τὸ θηρίον, *Apocr.* 19, 20. A πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem et obefum reddo. *Gl. V.* opimo, impinguo. Τάμα πιαίνει βοτὰ, *Eur. Cyr.* 326. Πιαίνεται ὁ γάχυς οὕτως, *Theocr.* 10, 47. A πίων.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obefus. A πίαρ; (2) fiticulofus, ficcus. A πίνω, *Ern.*

Πίαλος, ου, ὁ ᾗ ή, idem et ab eod.

Πιανάτω, 3. fing. a. 1. imperat. act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ου, τὸ, quod pinguem reddit et obefat. A πιαίνω.

Πιάξας, aor. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, à πιάζω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, τὸ, pinguedo, uber. A πιαίνω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, prefforium, *Ph.* A πιάζω.

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιβάλης, *injicias*, 2. fing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐπιβάλης, ἐπιβάλλω.

Πιγκέρνης, pocillator, *Gl. V.*

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. *Hipp.*

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis falientibus fcatens; (2) irriguus. A πίδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ ᾗ ή, idem et ab eod.

ΠΙ´ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ή, fons, fcatebra, aqua faliens.

Πιδάω, falio. Idem quod πηδάω, *R. Suicer.*

Πιδήεσσης, gen. fing. f. g. à πιδήεις, *per Sync.* pro πιδακόεις.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis falientibus fcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ύεν, idem. A

Πιδύω, et πιδύομαι, falio, fcaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐπιέζουν, à πιεζέω.

Πιεζέω, pro πιέζω, imperf. πιέζεον, pro πίεζον, ἐπιέζουν. A

ΠΙΕ´ΖΩ, fut. έσω, prehendo, premo, preffo, *Gl. V.* urgeo quid, v. gr. in demonftrando, &c. Πιέζεσθαι ἐνδείᾳ, οἶνον ταῖς περὶ τὰς παῖδας συμφοραῖς, *Xen.* Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τοὺς ἵππους, *Ariftoph. Nub.* 436. Πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχὲς, *Eur. Hipp.* 641. Συμφορὰ

φορᾶ δ' ἑτέρας ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν, *id. Alc.* 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, ſucciplena, fertilis. Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων, *Il.* 18, 341. A πίαν.

ΠΙΕΡΙ'Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ et Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ à Pieriâ ita dicuntur. A Πιερία. Unde

Πιερίηθεν, *adv.* ex Pieriâ.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Piericus, ex Pieriâ.

Πιέσιμον, preſſivum, *Gl. V.* A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei expreſſionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab eod.

Πιεσμὸς, ῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιεςὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεςήριον, ȣ, τὸ, idem; (2) tormenti genus. A πιεςὴρ, *prelum.*

Πιεςὸς, ἡ, ὸν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πίεςρον, ȣ, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo; contuſorium, prelum, volſella.

Πίετε, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. πίω.

Πίῃ, 3. ſing. a. 2. conj.

Πίῃσθα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, *Gl. V.* feria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. à πίθος.

Πιθάκνιον, ȣ, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, doliola, *Gl. V.* Dim. à πιθάκνη.

Πιθανολογέω, ῶ, fut. ήσω, oratione perſuaſoriâ utor, probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo plauſibilis, oratio ad perſuadendum apta. *Ph.* πιθανολογίᾳ, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, et λόγος.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, probabilis, veriſimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *inpr.* de oratore, qui placet, populari; *item* de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) qui facilè ſeu libenter paret, morigerus, *Ph.* lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam et formam rei ipſius aptè imitatur et exprimit; πιθανὸν, probabile, veriſimile, quod naturam et formam rei aptè imitatur, *Gl. V.* πιθανὰ, probabilia, *Ph.* A πείθω. Hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, veriſimilitudo.

Πιθανȣργικὸς, ἡ, ὸν, perſuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανȣργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *adv.* probabiliter, aptè ad perſuadendum.

Πιθάριον, ȣ, τὸ. doliolum. Dim. à πίθος.

Πίθεσθε, 2. plur. aor. 2. imperat. med. verbi πείθω.

Πιθέσθων, 3. dual. a. 2. imperat. med. aut *contr.* ex πιθέσθωσαν, *Hom. Il.* 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 1. ἐπίθησα; part. πιθήσας· ᾧ δὴ πιθήσας συγνὸς ἄρταμος τέκνων, *Lycurg.* 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθος.

Πίθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, à πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, qu. dic. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, et ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago; *Ariſtoph. Veſp.* 1285. Ab eod. Hinc

Πιθηκισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum, geſticulatio ridicularia. Οἱ μοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις; *Ariſtoph. Eq.*

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſimiæ ſimilis. ſimiæ ſpeciem gerens; (2) ſimiarum genere. Ex πίθηκος, et εἶδος.

Πιθηκομόρφος, ον, ſimiæ ſimilis. A μορφή.

Πίθηκος, ȣ, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſimias edo, ſimiis veſcor. Ex πίθηκος, et φαγεῖν.

Πιθηκοφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſimiam geſtans; (2) ſimiæ ſigno notatus. Ex πίθηκος, et φέρω.

Πιθηκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod πιθήκειος. A

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, ſimia.

Πιθηρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. *Hipp.* ſeu f. πίειρος.

Πιθήσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi inuſ. πιθέω, pro πείθω.

Πίθηται, 3. ſing. a. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. πίνω.

Πιθίτης, ȣ, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura eſt. A præc.

Πιθόγαςρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui venter inſtar dolii eſt. Ex πίθος, et γαςὴρ.

Πιθοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro πιθοῖντο, à πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, et πιθοιγία, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) feſtum Bacchicum apud Græcos, in quo dolia relinebant, et amicis potum præbebant. *Gl. V.* πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, et οἴγω.

Πίθοιο, *dolii*, gen. ſing. *Ion.* pro πίθȣ.

Πιθοκοίτης, ȣ, ὁ, in dolio cubans. Ex κοίτη.

Πιθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, à πείθω.

Πίθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, dolium, *Il.* 24, 527. Hinc

Πιθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, dolii formam gerens.

Πίθων, ωνος, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, *Gl. V.* A πίθος.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio. Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, *Aret.* A πικρὸς.

Πικραίνω, amarum reddo, *Gl. V.* amarico; (2) exacerbo, moleſtiâ afficio, aor. 1. ἐπίκρανα; πίκρανας, particip. πικραίνομαι, exacerbaſco. *Gl. V.* πικραίνεται, ringitur, *Ph.* πικραίνεσθαι, amareſcere, *Gl. V.* aor. 1. ἐπικράνθην. Πικρανεῖ σȣ τὴν κοιλίαν, *Apoc.* 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, *Col.* 3, 19. ἐπικράνθη, *Apoc.* 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, ῦ, ὁ, amaritudo, ſimultas, odium. A πικραίνω.

Πικρὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo; *item*, tropicè. A πικρὸς. Unde

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium ſilveſtre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paſchate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui infelices ſunt nuptiæ, ſeu conjugium acerbum. Ex πικρὸς, et γάμος.

Πικρόγλωσσος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cui lingua eſt amara, maledicus. Ex πικρὸς, et γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, cujus fructus eſt amarus, *Æſchyl. S. T.* 704.

Πικροποιὸς, ὸν, amarum reddens. A

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam et Latini acerbum vocant, ſc. in exigendo, examinando; (3) triſtis, ſeverus, πικροτέροις, acrioribus, *Ph.* Hinc

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo.

Πικρόχολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, et χολή.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρȣ̃μαι, amareſco. Τὸ μέλι παλαιόμενον πικρȣ̃ται, *Al. Aphr.* A πικρὸς.

Πικρῶς, *adv.* amarè, acerbè; (2) preſsè, ſtrictè; (3) inimicè.

Πίλεος, ὁ, pileus, ap. Polyb. et Dion. *Vox Lat. niſi eſt à condenſando*, Ern.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, conſtipo; (2) lanam cogo et conſtipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, *Epigr.* A πίλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res conſtipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lanâ et pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio et conſtipatio, coarctatio, compreſſio, *Gl. V.* preſſio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, ȣ̃, ὁ, qui cogit et conſtipat, *inpr.* lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ἡ, ὸν, cogendi et conſtipandi vim habens. A πιλητὴς.

Πιλητὸς, ἡ, ὸν, coactus et conſtipatus, ex lanâ coactâ factus; (2) qui cogi poteſt, et coactus compreſſuſque preſſuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ȣ, τὸ, pileolus, Dim. à πῖλος.

Πιλίον, ȣ, τὸ, pileus, galerus, *Gl. V.* Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ȣ, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνᾷ, 3 ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro πιλνάει, à πιλνάω.

Πίλνατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίλνατο, à πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, *Heſiod.* Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Ὀυ γὰρ ἐπ' ἔδει πίλναται, *Il.* 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos et coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliariam pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad coactiliariam pertinens. A

Πιλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui pileos ex coactis lanis piliſque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causâ; pileus ſeu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes ſpiſſus è lanâ craſsâ compactus; (4) ſocculus laneus; (5) pila, ſtrues.

Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, aut flamen, ut ſacerdotes, geſto. Ex πῖλος, et φέρω.

Πιλοφορικὸς, ȣ̃, ὁ, qui fecundæ à rege dignitatis eſt apud Scythas. Ex iiſd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo; (2) coarcto, conſtipo. A πῖλος. Unde

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio et conſtipatio, propriè lanarum.

Πιλωτὸς, ἡ, ὸν, coactus, conſtipatus, *Gl. V.* πιλωτὸν, coactile, pileus, ut flaminis. Ab eod.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pinguis, obeſus, *Ph.* paſtus. A πιμελή.

Πιμελώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, pinguis, obeſus; (2) pinguedinis ſpeciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνεται, 3. ſing. præſ. ind. v. πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus ſum, *Gl. V.* Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων, *Soph. El.* 912. A πλέος.

Πιμπλεῦσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, *imple*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præſ. part. act. f. g.

Πιμπράω, πιπράω, et πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uro, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumeſco, *propriè* rumpo, divello, *Ern.* Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, *Act.* 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

Πινακηδὸν, *adv.* in modum tabularum ſeu aſſerum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ȣ, τὸ, tabella, *Gl. V.* pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ȣ, τὸ, tabella, codicillus, *Gl. V.* ſcutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, *Gl. V.* πινακίδες, pugillares, *Ph.* πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, *Gl. V.* Ab eod.

Πινακίσκιον, ȣ, τὸ, tabella, ſcutella, Dim. à

Πινακίσκος, ȣ, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ἡ, tabulæ geographicæ deſcriptio ſeu deſignatio. Ex πίναξ, et γραφή.

Πινακογραφικὸς, ἡ, ὸν, geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus ubi tabulæ pictæ, cælatum argentum, ſtragula, veſtis, ſigna et ornamenta reponebantur. *Alexand. Neapolit.* Ex πίναξ, et θήκη.

Πινακοπώλης, ȣ, ὁ, qui tabulas ſeu aſſeres vendit; (2) qui aves vendit. Ex πωλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quaſi à πινακόω, *tabulo*.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, aſſer; (2) libellus; (3) index; (4) tabula picta; (5) catinus, catillus, *Ph.* quadra, *Gl. V.*

Πινάριον, τὸ, genus atramenti ſutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus, *Gl. V.* ſpurcus. A πίνος, *ſordes*.

Πινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πίνειν.

Πινέτω, *bibebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙ'ΝΝΑ, ſeu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; *item* margaritas in ſe habens: ſcribitur et πίνα. Hinc

Πίνινον, marinum, *Gl. V.* (idem quod πινικὸν, ſi ſcriptura vera, *Ern.*) A πίνα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel ſquilla quædam pinnæ ſocia. Ex πίννα, et τηρέω, *obſervo*.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πιννοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

Πινόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cereviſia. A πίνος.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, ſordes, ſqualor, illuvies, ſpurcities; (2) de verbis antiquis, nimium, et quidem interdum in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus inquino; πεπινωμένος, ſordidus, fœdatus, p. part. paſſ. A præc.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, ſapere vel reſipere facio, ad ſanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem et ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινυτὸς.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, prudens.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, et φρὴν.

Πινυτῶς, *adv.* prudenter. A πινυτὸς.

Πινύω, moneo, ſapere facio. A πνέω.

ΠΙ'ΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, et πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθην, *Plato.* Διόνυσε, πινεῖς οἶον οὐκ ἀνθοσμίαν, *Ariſtoph. Ran.* 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, *Matt.* 26, 27.

Πινώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, ſordes. A præc.

Πίνωσι, *bibant*, 3. pl. præſ. conj. act.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πίον, ου, τὸ, pingue, i. e. quod pingue eſt; res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo ſupernatans, flos lactis; in ſanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia paſcua habens. A νομὴ.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguiſſimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obeſitas. A πῖος.

Πιοῦσαι, nom. pl. f. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod

Πιπίσκω, potum præbeo ſeu miniſtro. Πιπίσκοντες τοῦ φαρμάκου, *Lucian.* A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, ſeu πίμπλημι, impleo. A πλέος.

ΠΙ'ΠΟΣ, ου, ἡ, pipus, *avis marina.*

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. Οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες; *Ariſtoph. Av.* 314. A

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, avis inimica luteæ, quæ χλωρεὺς dicitur.

Πιπράσκω, vendo, venundo, fut. πράσω, p. πέπρακα, paſſ. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, a. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. Τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, *Act.* 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* A περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor; (2) incido, redigor, v. gr. in poteſtatem alterius; (3) redigor, redeo, de pecuniâ, reditibus, *Ern.* f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapſus. Ὡς οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω, incerta ſum quid cogitem, *Soph. Trach.* 718. Τῶνδε τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſeu privari præſentibus, *Eur. Ph.* 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, *Soph. Phil.* 826. Κέφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσεις, γύναι, *Eur. Alc.* 459.

Πίπτωσιν, 3. pl. præſ. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίσινον ἔτνος, pulmentum è piſis. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, *legumen.*

Πισὸς, οῦ, ὁ, idem.

Πίσος, εος, τὸ, locus humidus et irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα, *Il.* 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσσεα. A πιπίσκω.

ΠΙ'ΣΣΑ, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλιφέω, pice inungo. A

Πισσαλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, et ἀλείφω, *ungo.*

Πίσσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, fut. ίσω, picem colore vel odore imitor:

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, et εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, et καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, maltha, *Gl. V.* A

Πισσόκηρος, ου, ἡ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex κόπτω.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πιττοκοπία, litura pice facta.

Πισσοκωνία, ἡ, idem.

Πισσοκωνίζω, pice oblino, pico, *Ern.*

Πισσοκώνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pice litus, pice obductus. A præc.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσούργιον, *Att.* πιττούργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A

Πισσουργὸς, *Att.* πιττουργὸς, οῦ, ὁ, picator. Ab ἔργον.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίστα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω, vide πίστρα, quod melius eſt.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, *Nicand. in Theriac.* 891.

Πίστεις, nom. pl. *contr.* pro πίστεες, à πίστις.

Πιστευθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ. v. πιστεύω.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίστευσις, εως, ἡ, permiſſio alicujus mandati, muneris, &c.

Πιστευτικὸς, ὴ, ὸν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor, πεπίστευμαι, p. et ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένοι, amici probati; ἢ δὴ καὶ πιστεύων Μέλιτος με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confiſus, *Plat.* Τὰ λοιπὰ πιστεύουσι αὐτοὶ, *Dem.* A πίστις. Unde

Πιστὴρ, ῆρος, ὁ, aquatio animalium, vid. πίστα.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, probabilis; (2) fidelis.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, potabilis. A πιπίσκω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum.* Sanctus vertitur *ab Halicarnaſſ.* lib. 9. ἐν ἱερῷ Διὸς πιστίου ὃν Ῥωμαῖοι σάγκτον καλοῦσι.

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum, teſtimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς; (6) munus, in quo, ſc. mandando, alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, τὸ, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, fœdus, *adv.* fideliter. A πιστὸς.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio. A

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex ποιέω.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *item* cui creditur, et qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, *Gl. V.* perfidus in luctâ, *Gl. V.* πιστότερος, magis fidus:

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστὸς.

Πιστοῦνται, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστόονται, à

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obſtringo; πιστοῦμαι, fidem facio, i. e. confirmo, præſto; πεπιστωμένος, confirmatus. Ab eod.

Πίστρα, ἡ, canalis in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii.* A πίνω. Unde

Πίστρον, ου, τὸ, poculum, *Eur. Cyc.* 29.

Πιστωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστὸς.

Πιστῶς, *adv.* fideliter, *Gl. V.* fidenter.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio et probatio quâ rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτέος, έα, έον, res cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus.

Πιστωτικὸς, ὴ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πισύνος, ου, ὁ, fretus, fidens, τόξοισιν πίσυνος, *Hom. Il.* 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, *Hom. Il.* 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo.*

Πιτάμης, *incidas*, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπιτάμῃς, à verbo ἐπιτέμνω, *incido.* Confer πιβαλης.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, et πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A præc.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπίτναε, à πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐπίτνασαν, à πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἥρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, *Hom. Il.* 21, 7. A πίπτω. Unde

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη, *Eur. Med.* 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.

Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, quâ veſtimentum farcitur, *Gl. V.* pittacium. A πίττα.

Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ὴ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, *Gl. V.*

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυὶς, ίδος, ἡ, picea, *dicitur et adjective*, αἱ πιτυΐδες, nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλεύω, f. εύσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor et crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus, qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; et oris pugno percuſſi; (2) remigium; (3) crebra agitatio et motus; (4) larga diſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς, *Eur. Iph. T.* 307. *Id. Alceſt.* 79. πίτυλον σκύφου, vocat *liberam compotationem*; μεθορμιεῖ σε πίτυλος σκύφου.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.
Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vaforum, florearum confector. A πλέκω.
Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.
Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum.
Πιτυοκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis à Thefeo interempti. Ex πίτυς, et κάμπτω.
Πιτυόςεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pineâ fronde redimitus. Ex πίτυς, et ςέφω.
Πιτυοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, et τρέφω.
Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.
Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus, vel furfureus. A πίτυρον.
Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quafi fquamulæ quædam furgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.
Πιτυρίδες, ων, αἱ, fcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plenè maturæ decerpuntur et fervantur. Ab eod.
Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.
Πιτυροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, furfuribus fimilis, furfurum fpeciem gerens. Ex εἶδος.
ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis fordes; porrigo; (3) quod in urinâ furfuri fimile videtur.
Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus feu porrigine infeftor. A πίτυρον. Unde
Πιτυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furfuraceus.
ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.
Πιτύςεπτος, idem quod πιτυόςεπτος.
Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.
Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.
Πιφάσκεαι, 2. fing. præf. ind. med. Ion. pro πιφάσκεσαι, à πιφάσκομαι.
Πιφάσκεο, loquere, 2. fing. præf. imperat. med. Ion. pro πιφάσκεσο.
Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jacto. A φημί.
Πιφαύσκω, idem, oftendo. Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel à φάω.
Πιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obefus. A
ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obefus, opimus, Gl. V.
Πίων, præf. part. [act. verbi inuf. πίω, pro πίνω.
Πιὼν, qui bibit, a. 2. part. act.
Πιωτέρως, adv. pinguiùs.
Πλαγγόνες, pupæ, Plilox.
Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum à Plangone, meretrice Milefiâ, inventum; (2) icuncula, pupa.
ΠΛΑ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, fpecies aquilæ.
Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quafillus; πλαγγόνες, pupæ, Ph. A πλάσσω.
Πλαγχθέντας, acc. pl. aór. 1. part. paff. verbi πλάζω.
Πλάγχθη, erravit, 3. fing. aor. 1. ind. paff.
Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis, et per ambages, adumbro; (2) decipio, in errorem induco; (3) fubigo, folicito, Ph. A πλάγιος.
Πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.
Πλαγιαυλίζω, obliquâ tibiâ cano. A
Πλαγίαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex αὐλός.
Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquè feu à lateribus fructum ferens.
Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquum caulem habens.
ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, obliquus, tranfverfus, limus, Gl. V. (2) ambiguus; (3) timidus; (4) τὰ πλάγια, latera; (5) dolofus.
Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A πλάγιος.
Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua feu latera aciei cuftodit.
Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.
Πλαγίως, adv. obliquè; (2) obfcurè; (3) dolosè.

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.
Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vagus, erroneus; (2) ftolidus, amens. A πλάζω. Hinc
Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.
Πλάγκων, ωνος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλάγκων, Cal. in Cer. 92.
Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, uvidus; (2) infipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus.
Πλαδάω, ῶ, nimio et fuperfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119; (2) langueo, imbellis fum:
Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginofus, udus. A
ΠΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, five πλάδον, ου, τὸ, humor fuperfluus, humiditas nimia.
Πλαδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πλαδόεις.
ΠΛΑ'ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξεν, aberrare fecit, pro ἔπλαξεν; πλαγχθεὶς, aor. 1. part. paff. jactatus, disjectus, errans.
Πλάθα, ης, ἡ, ftatua. A πλάττω.
Πλαθάνη, ης, ἡ, fartago. Εἴδατά τ' ὅσσα γυναῖκες ἐνὶ πλαθάνῃ πονέονται, Theoc. 15, 115. Ab eod.
Πλαθανὸν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, difcus, quo panes finguntur. Ab eod.
Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, fartago; (2) idem quod præc.
Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριςὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rhef. 778. A πελάω.
Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma in quâ lateres finguntur; φῶτα συντεταγμένα πλαισίων, ϗ περιφερειῶν τρόπῳ, Plut. (2) militare agmen quadrangulari formâ difpofitum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum; (4) laterculus. A πλάσσω.
Πλάκα, tabulam latam, acc. fing. à πλάξ.
Πλακεῖσα, aor. 2. part. paff. f. g. v. πλέκω.
Πλακερὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.
Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.
Πλάκινος, adj. figlinus, in Anthol. ined.
Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus et tenuis; (2) latus in modum cruftæ, aut tabulæ. A πλάξ.
Πλακοῦντα, pro πλακόεντα, à πλακόεις.
Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula. Dim.
Πλακούντηρον, τὸ, placenta.
Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) cruftulum, Strabo; lib. 17. Dim. Ab eod.
Πλακουντοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A
Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, placentarius, feu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, et ποιέω.
Πλακουντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, placentaneus, placentæ formam imitatus. A
Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.
Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrufto, Gl. V. πλακωθεῖσα οἰκία, incruftata domus, Gl. V. A πλάξ.
Πλακῶ, aor. 2. conj. paff. v. πλέκω.
Πλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) cruftofus, cruftæ fpeciem inferens. A
Πλανάω, ῶ, à recto itinere abduco, fallo, in errorem induco; πλανῶμαι, vagor, item bono fenfu iter facio longè latèque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. paff. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.
Πλανέομαι, erro. A
ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, πλάναι, ambages, Ph.
Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.
Πλάνης, ητος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.
Πλανήσαντα, acc. fing. a. 1. part. act. verbi πλανάω.
Πλανησιέδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, incertis fedibus errans. Ex πλάνησις, et ἕδρα, fedes.
Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη.

Πλανητεύω, erro.
Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus; Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc
Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus.
Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica.
Πλανητὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagus.
Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.
Πλανόδιος, ία, ιον, in viâ errans, vagus. Ex πλάνη, et ὁδὸς, via.
Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) fedụctor, impoftor; (3) error, peccatum, digreffio, vagus fermo. A πλάνη.
Πλανοςιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. A ςείβω.
Πλανύττω, oberro, vagabundus, fum. Ἄνω κάτω πλανυττόμεν, Ariftoph. Av. 3. A πλάνη.
Πλανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ errans, vagans. Πλανωδέςερη ἀνάμνη, Aret. A πλάνος.
Πλανώμενα, acc. plur. præf. part. paff. à πλανάω.
Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, propriè quæ eft lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. crufta. A πλατὺς, (feu à πλάσσω, Ern.)
Πλᾶξε, 3. fing. a. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἔπληξε, à πλήσσω.
Πλάξιππον, acc. fing. Dor. pro πλήξιππον, à πλήξιππος.
Πλάσαντα, acc. fing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.
Πλάσας, qui finxit, nom. fing. aor. ejufd.
Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.
Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, fimulatio; (3) fonus vocis et conformatio placida. Ab eodem.
Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.
Πλασματικῶς, concinnè, aptè, qu. à πλασματικός.
Πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui caufas fictitias tractat, declamator. A γράφω.
Πλασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fictitius, commentitius, Gl. V. A πλάσμα.
Πλάσσε, 3. fing. aor. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἔπλασε, à
ΠΛΑ'ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminifcor, fimulo; πεπλασμένος, fictus, perf. paff. part. Τοιούςδε λόγους ψιθύρους πλάττων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς, Soph. Aj. 150.
Πλαςαρεύω, idem. A πλάςης.
Πλάςειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A
Πλαςὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Πλάςης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.
Πλάςιγξ, ιγγος, ἡ, lanx è jugo fufpenfa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in quâ cottabis luditur, Gl. V. (3) fcutica, flagellum, Æfchyl. Choëph. 288. A πλήσσω. Vid. Ern.
Πλαςικὴ, ῆς, ἡ, ftatuaria Gl. V. A
Πλαςικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; ftatuarius, Gl. V. A πλαςός.
Πλαςογραφία, ἡ, falfum, quod committitur fubjiciendis literis, teftamentis, &c.
Πλαςογράφος, falfarius, Gl. V. A πλαςὸς, et γράφω.
Πλαςοκατήγορος, calumniator, accufator fubornatus. Ex πλαςός.
Πλαςολάλος, fandi fictor, Gl. V.
Πλαςολόγος, falfidicus, Gl. V.
Πλαςὸς, ἡ, ὸν, fictus, fictilis; (2) fictus, fimulatus, adulterinus, falfus. A πλάττω.
Πλαςουργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo, formo. A
Πλαςουργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαςὸς, et ἔργον.
Πλάςρα, τὰ, inaures, Ern. A πλάσσω.
Πλαςῶς, adv. fictè, fimulatè, falsò, Gl. V.
Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, fonitum edo, crepito, manu pulfum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum æneum quoddam Architæ inventum; (2) fremitus maris; item homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. Vid. *Ern.* A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium. Dim.

Πλαταμώδης, ες, latus et planus. A πλατὺς.

Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus et amplus ad mare; (3) littus amplum et latum, aut fovea maritima, humile et latum; (4) planities *ap. Polyb. Ern.* Ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλιβῆται ὁμοίη, *Aratus.* 993. A πλατὺς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιςής, οῦ, ὁ, piſcis quidam. Ab eod.

Πλατάνιςος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos latè diffundit. A πλατὺς.

Πλάτανος, ου, ἡ, idem et ab eod. Hinc

Πλατανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, platanis abundans; (2) platani ſpeciem gerens.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis conſitus; platanetum, *Gl. V.* Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piſcis. *Vox Alexandrina.*

Πλατάσσω, ex ictu et colliſione ſonum excito. A πλατὺς.

Πλατεῖα, ας, ἡ, ſc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latiùs diducto loquor. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα, *Theocr.* 15, 88. πλατεάζω, *Heſ.* πλατιάζω, *Suid.* al. πλατυάζω. Ab eod. Hinc

Πλατειασμὸς, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus et ore apertiori ſermo promitur.

Πλατεῖον, ου, τὸ, tabella lata. A πλατὺς.

Πλατέως, *adv.* latè. *Compar.* πλατύτερον, latiùs. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema et latior remi pars, palmula, *Gl. V.* palmula ratis; πλάται, ſcapulæ, latiores coſtæ.

Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. à πλάτη.

Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, propè.

ΠΛΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, *Heſ.* pro πελάτις, à πελάω.

Πλατιςακὸς, οῦ, ὁ, piſcis, idem qui Alexandrinis πλάταξ dicitur.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατὺς.

Πλάττομαι, fingo, diſſimulo, ſimilo, *Gl. V.*

Πλάττω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατυάμφοδος, ἡ, latas vias habens; magna, epith. urbis.

Πλατυγάςηρ, et πλατυγάςωρ, ορος, ὁ, qui eſt lato ventre.

Πλατυγίζω, palmulâ aquam percutiendo ſtrepitum excito; (2) verborum ampullis ſtrepito; (3) papaveris folium ſiniſtrâ teneo dextrâque percutiens ſonum inde elicio, ut ſciam, an amans redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς ϗ πλατυγίζεις, *Ariſtoph. Eq.* 827. A πλατὺς.

Πλατύγλωσσος, et πλαττύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυξ, γγος, ἡ, ſumma et lata pars remi, quâ aqua percutitur, palmula. A πλατὺς.

Πλατυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. πλατύνω.

Πλατύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amplus.

Πλατύκαρφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ὁ, ἡ, caudam latum habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio vel amplitudo pupillæ, *Aret.* A κόρη.

Πλατυλέσχης, ου, ὁ, magnus nugator. A λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, *Gl. V.*

Πλατύλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, latè diduco, amplum et ſpatioſum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 *Cor.* 6, 11. A πλατὺς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.

Πλατυόνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos ungues habens.

Πλατυόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus, epith. galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum limbum è purpurâ habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, latos pedes habens, *Ph.* pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet.

Πλατύπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, latas habens nates. A πυγή.

Πλατυῤῥὶν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, *contr.* πλατύῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, latè fluens.

Πλατύρυγχος, ſive πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum roſtrum habens.

ΠΛΑΤΥ'Σ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, et σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, *Gl. V.* A ſeq.

Πλατύσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, lato clavo inſignis, *Gl. V.* πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel ſimile quidpiam, cui emplaſtrum allinitur, πλατυσμώδης, latè panſæ carnes muſculares. A πλατύνω. Unde

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) oſtentatio, jactantia, loquacitas.

Πλατύςομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. Ex πλατὺς, et ςόμα.

Πλατυτέρως, *adv.* latiùs.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpatioſitas. A πλατὺς.

Πλατύφαγος, ἡ, navis latâ carinâ, *Strab.*

Πλατύφυλλον, latifolium, *Gl. V.* A ſeq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata folia habens.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro πελάω, ut hinc fit ἔπλητο, propinquabant, pluſq. perf. pro ἐπέπλητο. Ut à πλάω fit f. πλήσω. (2) impleo; unde πιπλάω, πίπλημι.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, à πλέων, pro πλείων.

Πλέγδην, *adverb.* nectendo, texendo; (2) implicitè. A πλέκω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt; opus vitile, calathus, caniſtrum; *Gl. V.* textura; πλέγματα, crates, *Ph.* A πλέκω.

Πλεγματεύω, implico. A πλέγμα.

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, idem quod πλέγμα.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans.

Πλέθριον, ου, τὸ, currus in circo, ſtadio, &c. A

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. et in rebus Gr. eſt* menſura centum fere pedum; *at in rebus Rom. reſpondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, *Ph.* (2) ſpatium, *ſimpl.*

Πλεῖ, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro πλέε, à πλέω.

Πλείαδες, ων, αἱ, Vergiliæ, *Ph.*

Πλειὰς, bruma, *Ph.*

Πλείειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

Πλείη, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro πλέα, à πλέος.

Πλεῖθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, à πλέω.

Πλεῖν, pro πλεῖον, ſeu πλέον, plus. Καὶ, τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐς' ἄξιον ςατήρων, *Ariſtoph. Nub.* Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι, *idem, Ran.* 18.

Πλεόνως, *adverb.* pluùs. A πλεῖον.

Πλείους, acc. plur. *Att.* et *Ion.* pro πλείονας.

Πλειςάκι, et πλειςάκις, *adv.* ſæpiſſimè, ut plurimùm. A πλεῖςος.

Πλεῖςαν, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro πλείςην, à πολὺς.

Πλειςαχόθεν, *adv.* ſæpenumerò; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειςηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eod. Hinc

Πλειςηριασμὸς, οῦ, ὁ, licitatio, *Gl. V.*

Πλειςοβολεῖν, ludere taxillis. A βολή.

Πλειςοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis.

Πλειςοβόλος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta fortitur aut jacit. Ex πλεῖςος, et βάλλω.

Πλειςοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimùm valeo, vel poſſum.

Πλειςολόγως, plurifariàm, *Gl. V.* A λόγος.

Πλειςόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖςος, plurimus; pro πλεῖςος. A πλέος. πλεῖςοι, plurimi, *Ph.* plerique, plures, complures; πλεῖςον, plurimum. A πλείων.

Πλειςοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖςος, et φέρω.

Πλεῖω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. ſing. vel nom. pl. n. g. *Att.* et *Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. à πολὺς, plus, plurimus, *Ph.* hinc πλείονες, plures, complures, plerique, item mortui, *Gl. V.* πλεῖον, plus, plurimum, *Ph.* πλείονα, plura, plurima, ἐπὶ πλεῖον, ſeu πλέον, valdè, egregiè; *item* latiùs; poſteriore ſenſu et pro *adj.* ponitur; (2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, *item*, reverâ, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut ſimile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, à longo ante tempore; (4) μέχρι πλείονος, diu; (5) πλεῖν, *adv. cum numeris pro* ampliùs; (6) τί δὲ πλέον, quid prodeſt? *Strab.*

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, *Gl. V.* Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἐνί, *Call. in Jov.* 89.

Πλέχος, εος, τὸ, ſportula è vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coëo. A πλέκος.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, *Ph.* ſpira; (4) cirri, ſeu flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανοςόλος, per funem tractus, epith. navis. A ςέλλομαι.

Πλεκτανόω, implico. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, *Gl. V.* gerræ, *Ph.* à πλέκω.

ΠΛΕ'ΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* ſtruo, machinor, πεπλεγμένος, plexus, perf. paſſ. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ ςέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν, *Eur. Andr.* 66.

Πλέννα, vide βλέννα.

Πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *plus*, Poët. pro πλεῖον.

Πλεοναζόντως, abundanter, *Ph.* A

Πλεονάζω, fut. άσω, copioſior aut major ſum, quam neceſſe ſit; (2) multiplicor, plus habeo, anteſto, exubero, redundo; (3) inſoleſco, ſupra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ, *Phocyl.* 55. Ὃ μήτε πλεονάζει, μήτε ἐλλείπει, *Ariſtot.* A πλέον.

Πλεονάκις, *adv.* ſæpiùs, ſæpenumerò, *Gl. V.*

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poët.* pro πλείονας, à πλείων, *copioſior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, *Gl. V.* figura ſermonis; (2) latior rei explicatio; (3) frequentatio ejuſdem verbi. *Ern.*

Πλεοναςικὸς, ἡ, ὸν, redundans, ſuperfluus.

Πλεοναςὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariàm, variè, *Gl. V.* plurifariàm. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo, etiam in rebus duris et triſtibus; (2) vinco, præſto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæſtui

ſtui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliquâ re capio, plus appeto, quam par, aut ſatis eſt. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι ϗ πλήθει ϗ τοῖς ὅπλοις, *Xen. Cyr.* 7, 9. Ex πλέον, et ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, ſuperiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causâ.

Πλεονέκτης, ȣ, ὁ, fraudator, *Ph.* avidus, *Gl. V.* cupidus. Ex πλέον, et ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, alieni avidus, avarus, *Gl. V.* cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *adv.* fraudulenter, animo aſtuto et decipiendi ſtudioſo.

Πλεονεκτίςατος, η, ον, avariſſimus, fraudulentiſſimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα; (2) avaritia, *Gl. V.* omninoque inexhauſta cujuſcunque rei aviditas, v. gr. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον, et ἔχω, fut. ἕξω.

Πλεονέσσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* à πλείων.

Πλεόνως, *adv.* pluſculùm. A πλέον.

Πλέον, plus, *adv.* A πλείον.

ΠΛΕ´ΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλεῶσας, acc. pl præſ. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. ſing. imperf indic. med. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐπέλετο, à πέλομαι.

Πλευμονὶς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, è quo tabes oritur.

Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro, *Ern.*

Πλευμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulmoni ſimilis, ſpongioſus; pro πνευμώδης.

Πλευμοῤῥωγὴς, ὲς, rupturâ pulmonis laborans, unde hæmoptyſis. A πλεύμων, et ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.

Πλεῦν, *plus*, Dor. pro πλέον.

Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλέονας, à πλέων, pro πλείων, *copioſior.*

Πλεύνως, *adv.* plus, admodùm, valdè, præter modum. A πλέων.

ΠΛΕΥΡΑ´, ᾶς, ἡ, latus, coſta. Unde

Πλευρίον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ȣ, ὁ, lateralis. A πλευρὰ.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρὰ. Unde

Πλευρόθεν, *adverb.* à latere, de lateribus.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio ſeu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ᾽ ἀνεῤῥήγνυ, *Soph. Aj.* 236. Ex πλευρὰ, et κόπτω.

Πλευρὸν, ȣ, τὸ, latus, coſta. A πλευρὰ.

Πλεύρωμα, τὸ, latus. Ab eod.

Πλεύσεαι, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, à πλέω.

Πλευσῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι.

Πλευςικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodatus, *Gl. V.* navalis. A πλέω.

Πλευςικῶς, *adv.* ad navigandum aptè.

Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕ´Ω, navigo; (2) naviculariam exerceo; (3) nato, fluito; (4) incerto gradu eo. *Ern.* f. πλεύσω; perf. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, à πλέον pro πλεῖον, *plus.*

Πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copioſior.*

Πλέως, *adv.* pro πλέος, *plenus.*

Πλήγανον, ȣ, τὸ, baculus, *Heſ.* A πληγὴ.

Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, *Heſ.* πληγάδες, pro συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πλήσσω.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήττω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.

Πλήθει, dat. ſing. pro πλήθει, à πλῆθος.

Πλήθοντα, acc. ſing. præſ. part. v. πλήθω.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πλήθυσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν.

Πληθοχορεία, ἡ, ſaltatio, frequens, vel diuturna.

Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus, *Ern.*

Πληθυνθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. v. πληθύνω. Unde

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi et multiplicandi vim habens; (2) pluralis, *Ph.*

Πληθυντικῶς, numero plurali, pluraliter.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeſco, augeor numero, creſco, plenus ſum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, *Act.* 6, 7. A πλῆθος.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. Ab eod.

Πληθυσμὸς, ȣ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus ſum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ ϗ νόσων πληθυȣσῶν ἐν τῇ πόλει, *Plato.* A πληθύς.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus ſeu refertus ſum, turgeo; πληθούσης ἀγορᾶς, pleno foro; πλήθομαι, impleor. Ὄψιν τεγγίνην τήνδ᾽ ἔπλησα δακρύων, *Eur. Med.* 905. Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσȣ ξυνȣσία, *Soph. Phil.* 524. A πλέος. (A πλάω, vel πλῆμι, *Ern.*)

Πληθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πληθώρη, copia, redundantia; (2) ſatietas è copiâ; (3) ap. medicos ſalubrium humorum redundantia; (4) hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo; πληθωρέομαι, inundo, inundor. A πληθώρα. Unde

Πληθωρία, ἡ, redundantia, ſatietas.

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus bonis. Ab eod.

Πλήθωσιν, 3. plur. præſ. conj. act. cum ν, à verbo πλήθω.

Πληϊάδες, *Pleiades,* acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, à πλειὰς, *Pleias.*

Πλήκτης, ȣ, ὁ, percuſſor; (2) pugnax, rixoſus. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, fut. ίσομαι, digladior, uſque ad plagas pugno; (2) inſolenter me gero; (3) ad miſerationem induco, ſc. plangendo. Πληκτίζεσθ᾽ ἀλόχοισι, *Il.* 21, 499. A πλήκτης.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi ſeu feriendi vim habens, plagoſus, *Gl. V.* rixoſus, inſolens. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæſim, *Gl. V.* jaciendo, percutiendo. A præc.

Πλῆκτρον, ȣ, τὸ, plectrum citharistæ; ſcutica, flagellum, calcar gallinacei, *Ph.* pecten, tinnulum, omne, quo percuti et cadi poteſt. A πλήσσω.

Πληκτροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui plectra ſive inſtrumenta conficit, quibus citharæ pulſantur. Ex πλῆκτρον, et ποιέω.

Πληκτροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, et φέρω.

Πλῆμα, τὸ, plenitudo. A πλήθω.

Πλήμη, ſeu πλήμμη, ης, ἡ, æſtus maris accedens. A πλῆμι, ſive πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo; (2) impleo. A πλέω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελὴς. Unde

Πλημμελέω, ῶ, fut. ήσω, incompoſitè, inconcinnè, immoderatè me gero, improbè me gero, pecco, *Gl. Vet.* pecco, delinquo; πλημμελεῖ, committit, *Ph.* πλημμελεῖται, committitur, *Ph.* πλημμεληθὲν, commiſſum, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, *Ph.* perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admiſſum eſt, *Ph.* perf. paſſ. ind. Πλημμελεῖν τι, *Dem.* εἴς τι, *Plat.* περί τι, *id.* δι᾽ ὕβριν, *Dem.*

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commiſſum, reatus, *Ph.* A præc.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, abſonus, *Gl. V.* inconditus; (2) immoderatus, vitioſus, culpabilis, mendoſus. Ex πλὴν, et μέλος, *carmen.*

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *adv.* immoderatè, inconditè, inconcinnè; (2) perperàm, malè, vitioſè, improbè. A πλημμελὴς.

Πλημμύρα, ας, ἡ, et πλημμυρία, *Aret.* maris æſtuantis acceſſus; inundatio, *Gl. V.* A πλήμη. Hinc

Πλημμυρέω, ῶ, fut. έσω, æſtu inundo, reſtagno, redundo, plenus ſum, *Gl. V.* πλημμυρεῖ, inundat, exuberat.

Πλημμυρίζω, inundo, *Gl. V.* Ab eod.

Πλημμύριον, ȣ, τὸ, æſtuarium, et arx in æſtuario. Ab eod. Unde

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, *Od.* 9, 486.

Πλημμύρω, æſtuo, inundo, reſtagno. Ab eod.

ΠΛΗ´ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, ſive fiſtula rotæ, cui axis inſeritur, *Il.* 5, 726.

Πλημνόδετον, ȣ, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex præc. et δέω.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, et χέω, *fundo.*

ΠΛΗ`Ν, præterquam, præter; (2) ſed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum, in principio, tranſeundi causâ, aut redeundi ad rem, πλὴν ὅσον, niſi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλ᾽ ἢ, niſi ſi; ἄλλος πλὴν, alius quam; πλὴν ἐὰν, ſi modo; πλὴν εἰ, niſi.

Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπλῆντο, à πλῆμι.

Πλῆξε, *percuſſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, à πλήσσω.

Πλήξας, *qui percuſſit*, a. 1. part. act.

Πλήξιππος, ȣ, ὁ, qui pungit et ſtimulat equos, agitator et domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλήσσω, et ἵππος.

Πλῆρες, *plenum*, neut. à πλήρης, *plenus.*

Πληρέςατα, *adv.* pleniſſimè, *Ph.* A πλήρης.

Πληρέςατος, pleniſſimus; πληρεςάτη, pleniſſima, *Gl. V.* πληρέςατον, pleniùs, *Ph.* pleniſſimum. A πλήρης.

Πλήρη, acc. ſing. *contr.* pro πλήρεα, à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus; (2) perfectus ſeu integer. A πλέος.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro πληρόει, à πληρόω.

Πληροσέληνον, plena luna, *Gl. V.* A

Πληροσέληνος, ὁ ϗ ἡ, plenilunium. A σελήνη.

Πληροφορέω, juſtam pondus, juſtam menſuram do; (2) certiorem facio; (3) ſatisfacio dando, argumentis, teſtimoniis; planè probo. *Paſſ.* juſtum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) perſuaſum habeo, certo ſcio; (4) πεπληροφορημένα, res certæ. Ἕκαςος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, *Rom.* 14, 5. A πλήρης, et φέρω. Hinc

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo; (2) ſatiſfactio; (3) certitudo.

Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa perſuaſio.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; inſtruo; (2) prægnantem reddo; (3) ſuppleo, ſupplementum adjicio; (4) abſolvo, perficio; (5) ſatio, *propriè* et *tropicè*; (6) ſolvo quod debeo, ſtipem confero; πληρῶσαι, terminare, *Ph.* aor. 1. inf. (7) *paſſ.* πληρῶσθαι, dicuntur *in N. T.* vaticinia, cum eventum habent. πληρωθῇ, farciatur, *Gl. V.* aor. 1. paſſ. ſubj. Ὅθεν χέρας πληρȣ̃ντες, *Eur. Her. fur.* 374. Πεπληρωμένον δικαςήριον, *Dem.* A πλήρης. Hinc

Πληρωθῇ, 3. ſing a. 1. conj. paſſ.

Πληρωθῶσιν, 3. pl. aor. ejuſd. cum ν.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) ſocii navales, &c. (2) naves inſtructæ ipſæ; (3) ſupplementum exercitûs; (4) ſumma definita; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, *ap. Eur.* et ſic quoque in libris ſacris accipitur, *Ern.*

Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuſlibet rei, et quâcumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio et abſolutio; (4) ſolutio ejus quod debeas.

Πληρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui ἔρανον, ſtipem, &c. confert, unde Πληρωτὴς ἐράνȣ; (2) cum ἔρανος, convivium de ſymbolis ſignificat, πληρωτὴς eſt ἐρανάρχης, (3) συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρωτικὸς

Πληρωτικὸς, ἡ, ὸν, implendi seu replendi vim habens, *Gl. V.* explebilis. Ab eod.

Πλησάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

Πλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. pass.

Πλησιάζω, f. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector; (4) rem habeo, cum aliquâ concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῷ, οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρας, *Xen.* Πῶς ἂν ἄν αὐτῷ πλησιασθείην πότε, *Eur. El.* 641. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

Πλησίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλήσιος, et ἅλς, *mare*.

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo et sectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ καὶ ἡ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω, et γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. A πλήσιον.

Πλησίμοχθος, ὁ, ἡ, ærumnosus. A πλήθω.

Πλησιόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deo vicinus, proximus.

Πλησιοικος, ὁ καὶ ἡ, vicinus.

Πλησίον, propè, juxta, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *propè*.

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A

Πλησιόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, confinis, finitimus, accola, *Ph.*

Πλησίστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, velum implens; (2) qui prospero cursu et plenis velis navigat. Ex πλήθω, et ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plenam lucem habens, epith. lunæ. Ex πλήθω, et φάω.

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλημμύρα.

Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, fastidium, satietas. A πλήθω.

Πλησμίως, *adv.* ad satietatem, fastidium.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

Πλησμονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, replens, satians.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, πεπληγμένος, perf. pass. πληγεὶς, percussus, a. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἱκέτης ἀφιγμαι πρὸς σε, *Aristoph.* Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα, *Eur. Rhes.* 868.

Πληστεύω, repleo. A πλήθω.

Πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, à πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πελάω.

Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔπλητο, à πίμπλημι.

Πλήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior, copiosior, Comp. à πολὺς.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officina in quâ lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. πλινθεύω.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, *Aristoph. Nub.* 1124. Καὶ πλαισία ξύμπηκτα πλινθεύουσι γε, *id. Ran.* 812. A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, *adv.* in lateris formam.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatero, *impr.* oblongior; (3) laterculus et abacus; (4) genus aciei militaris; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.

Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλίνθευσις.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργὸς.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, *Gl. V.* laterarius. Ex πλίνθος, et ἔργον.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν, *Aristoph. Av.* 1144. A φέρω.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, è lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Ex ὑφαίνω.

Πλὶξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter pollicem et medium digitum. A

ΠΛΙ'ΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι, *Od.* 6, 318. Hinc

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest.

Πλίχος, idem et ab eod.

Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo*.

Πλοηγόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, navigationem efficiens. A πλόος, et τίκτω.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, *Gl. Vet.* cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, f. πλαΐσω, et πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλωΐζεσκε νηυσὶ, *Hes.* Ἔργ. 632. Ab eod.

Πλοΐμος, ου, ὁ καὶ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens.

Πλοῖον, ου, τὸ, navis, *inpr.* oneraria. A πλέω.

Πλοιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, naviger, *Gl. V.* Ex πλοῖον, et φέρω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi et intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκαμον, ου, τὸ, textum; (2) vitile opus.

Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi et intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, *Gl. Vet.* crinis; πλόκαμοι, crines, cæsaries, *Ph.* Ab eod.

Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλόκω.

Πλοκεὺς, εως, ὁ, textor, *Gl. V.* Ab eod.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, *Ph.* (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc

Πλόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, textilis, nexilis.

Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis; (2) perplexus, intricatus. A

Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλοῦ, gen. sing. *contr.* pro πλόου, à πλόος.

Πλουθυγίεια, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiæ cum opulentiâ, plenissima felicitas. Ex πλοῦτος, et ὑγίεια.

Πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, *Herodian.* A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ἡ, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.

Πλουσίως, *adv.* abundè, adfluenter.

Πλουταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθὸς.

Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. Ex πλοῦτος, et ἀκαδημεία.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valdè dives, vel satis dives. A πλοῦτος.

Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια, vel πλεοτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, *Plutus*. A πλοῦτος.

Πλουτεῦντας, acc. pl. *Dor.* pro πλουτέντας, à

Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives sum; (2) divitem reddo. Πλουτεῖν τε τέρπνον, *id. Eur. Ion.* 663. Τῶν δὲ συστρατευσαμένων αὐτῷ τοὺς μὲν ἀρίστους πεπλούτηκε, *Xen.* Πλουτῶν εἰς ὑπερβολὴν, *Luc.* Ab eod.

Πλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλουτίζεται, ditescit, *Ph.* Πλουτίζειν ἑαυτὸν, *Xen.* Ab eod.

Πλουτίνδην, *adv.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, è censu. Ab eod.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, f. A

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui divitias ministrat et suggerit.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Πλουτοδοτέω, divitias largior.

Πλούτοιο, gen. sing. *Ion.* pro πλούτου.

Πλουτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucrosus, quæstuosus. A ποιέω.

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. à πλουτέω.

Πλουταφὴς, ὁ καὶ ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τάφος.

Πλουτοφόρος, ὁ καὶ ἡ, divitias adferens, augens. A φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives terra, *Suicer.*

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. Hic deus intellectualis est fabricator, qui animas liberat à generatione, i. e. à regione sublunari, *Procl. in Crat.* A πλοῦτος.

Πλουτώνεια, et πλουτώνια seu χωρία, loca, quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. A πλούτων.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus et intortus. *Il.* 17, 52. A πλόκαμος.

Πλοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.

Πλυθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.

Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua sordida ex loturâ, aqua in quâ aliquid elutum est; (2) tritum et exhaustum scortum. A πλύνω.

Πλύνεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.

Πλύνος, ου, ὁ, res quæ lavatur. Ab eod.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, *Il.* 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem.

Πλυντὴρ, ὁ, idem quod præc. 1.

Πλυντήρια, ων, τὰ, festum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ἡ, ὸν, fullonius, fullo. A

Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *Poll.*

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, *Steph.* πλύντρια, ἡ, *Poll.*

Πλύντρον, τὸ, merces, pro loturâ, *id.*

Πλυντρὸς, γῆ, terra, quâ lotrices in eluendis utebantur pannis. A

ΠΛΥ'ΝΩ, f. υνῶ, lavo, propriè vestes sordidas; (2) verro; (3) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo; πεπλυμένος, lotus, *Ph.* perf. part. pass. Τὸ σῶμα μευ πλύνω, *Theocr.* 27, 5. Ὡρᾶν (horarum) πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, *Theocr.* 1, 150. Hinc

Πλύσιμον, lavatorium, *Gl. V.*

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

Πλύσμα, ατος, τὸ, et πλυσμὸς, ὁ, idem.

Πλύτης, ου, ὁ, lavator, *Gl. V.*

Πλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Aret.* Ἀλήτω πλυτῷ, *Hippocr.*

Πλῶε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, à πλώω, *navigo*.

Πλωεῦσας, *Dor.* pro πλωούσας.

Πλωὰς, usitatiùs πλωϊὰς, ut

Πλωϊάδες νεφέλαι, natantes nubes et quæ crebrò circumferuntur. A πλωὶς.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, à

Πλωΐζω, et πλωΐζομαι, navigo. A πλέω.

Πλώϊμος, ου, ὁ καὶ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλὼς, pl. πλῶτες, mugiles pisces. *Ath.*

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator; (2) nauta.

Πλώτης, idem et ab eod.

Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, navibus pervius; (2) qui navibus adiri poteſt; (3) de tempore, quo mare navigari poteſt; (4) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A

Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.

Πνείοντας, *anhelantes*, acc. pl. part. præſ. act. *Poët.* pro πνέοντας, à πνέω.

Πνέοισαι, *Dor.* pro πνέουσαι.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen, *Gl. Vet.* Πνεῦμα κωνίκον, turbo, *Appian.* (2) nota aſpirationis. *In Scripturâ S.* Spiritus Sanctus; (3) ſpiritus propheticus; divina natura Chriſti; (4) ſanctitas animi, et ſtudium pietatis; (5) religio Chriſtiana ſeu Scriptura S. (6) omnia effectu virtutis divinæ, ut miraculi, &c. (7) mens humana; (8) ſenſus animi. A πνέω. Hinc

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna eſt et frequens reſpiratio; (2) cui venter flatu diſtenditur.

Πνευματιάω, ſuſpiro, *Ph.*

Πνευματίζω, ſpiritum ſcribo et pronuncio in literâ, πνεῦμα (2.)

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui à ſpiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu ſeu ſpiritu diſtentus; (4) flatus ciens, inflans; *in Scripturâ S.* divinus, ſanctus, purus, perfectus, vi et efficaciâ præditus, *item* quod Scriptura S. continet, quod cum eâ convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιςήμη, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.

Πνευματικῶς, *adv.* ſpiritualiter; (2) allegoricè; (3) ſecundùm Scripturam S. (4) vi et auxilio divino; (5) ſanctè, piè.

Πνευμάτιον, ου, τὸ, parvus flatus; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνευμάτιος, ου, ὁ ϰ ἡ, ventoſus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum ſpiritu *inpr.* aſpero. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ ϰ ἡ, ſpiritus ſeu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, et δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventoſa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ ϰ ἡ, à ſpiritu motus.

Πνευματοκινήτως, impulſu Divini Spiritûs.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritûs vocator et quaſi accerſitor. Ex πνεῦμα, et κλήτωρ.

Πνευματομάχος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα, et μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὄμφαλος.

Πνευματοποιέω, flatus concito; πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, à vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui adflatu numinis fertur, ſpiritu adflatus. A φέρω.

Πνευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito; (2) in ſpiritum verto; (3) ſpiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſpiritu plenus, ventoſus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu diſtentus; (4) flatulentus; (5) anheloſus, qui ægrè reſpirat. Ab eod.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi ſeu flatûs excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμενος, ου, ὁ, anheloſus, difficultate ſpirandi laborans, *Suicer.* A πνέω. lege πνευμονικός. *Ern.*

Πνευμ..νευτικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum; (2) piſcis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, *ſpiraſſe*, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεύσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.

Πνευςιάω, ῶ, anhelo, crebrò ſpiro ſeu reſpiro, ægrè reſpiro; πνευςιῶν, anhelans.

Πνευςικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritalis; (2) inflatus. Ab eod.

ΠΝΕ'Ω, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo; (2) odorem ſpiro, oleo, *Gl. Vet.* Ὡς οὗτος, ἤδη κακίας ϰ συκοφαντίας πνεῖ, *Ariſtoph. Eq.* 435.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, quâ dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

Πνιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. πνίγω.

Πνιγετὸς, οῦ, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat, *Ern.* A πνίγω.

Πνίγευς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, fervens; (2) ſuffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi πνίγω.

Πνιγῖτις, γῆ, terra quædam colore nigro.

Πνίγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio, *Ph.* A πνίγω. Hinc

Πνιγμώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſuffocans, ſtrangulans.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem, *Suicer.* Ab eod.

Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) calor æſtivus, nos velut ſuffocans, *Ph.* æſtus. Ab eod.

Πνίγω, f. ξω, ſuffoco, ango, neco, *Gl. V.* πνιγεὶς, ſuffocatus, *Ph.* a. 2. part. paſſ. πνιγήσεται, ſuffocabitur, f. 2. paſſ. Ὁ δὲ μάλιςα μὲ πνίγει, τοῦτ' ἐςὶ, *Luc.* Ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, *Marc.* 5, 13. (2) coquo, vel aſſo in aheno contecto, ne quid vaporis exeat. *Err.*

Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πνιγηρὸς.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, ſuffocatus, præfocatus, ſtrangulando enectus. A πνίγω. Unde

Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνίξις, εως, ἡ, ſtrangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro πνοὴ, πνοιῆς, dat. pro πνοαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, *Gl. V.* A πνέω.

Πνοήπους, οδος, ὁ ϰ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velociſſimus. *Heſ.* Πνοίπους. *Voſſ.*

Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus; (2) ſonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, idem quod πνὺξ. Hinc

Πνυκίτης, ου, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.

Πνῦμι, et πνῦμαι, ſpiro, vivo, intelligo, ſapio; πέπνυται, ſapit; πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμι, ſive πνύω, idem et ab eod.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πινύω, *moneo.*

Πνύτο, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, à verbo πνῦμι, pro πνύω.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, *Heſ.* pro πινυτὸς.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.

Ποαρίον, ου, τὸ, herbula, parva herba. Dim.

Ποασμὸς, οῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulſio, runcatio. A ποάζω.

Ποάςρια, ας, ἡ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάςριον, ου, τὸ, falx, quâ ſecantur herbæ.

Πόδα, *pedem*, acc. ſing. à πούς.

Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibuſque præditus. Ex πούς, et ἁβρὸς.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, ſeu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeſtat. Ex πούς, et ἄγρα, *captura.* Hinc

Ποδαγράω, et ποδαγριάω, ῶ, podagrâ laboro, podagricus ſum. Παρ' αὐτοῦ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες, *Ariſtoph. Plut.* 558.

Ποδαγρίζομαι, f. ίσομαι, idem et ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagrâ tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu. *Pollux.*

Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore ſeu podagrâ laboro. A

Ποδαλγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, dolore pedum laborans. Ex πούς, et ἀλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore ſeu podagrâ laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ποδάνεμος, ου, ὁ ϰ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδήνεμος. Ex πούς, et ἄνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, et νίπτω.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, ipſa aqua quâ pedes abluuntur. Ex iiſd.

ΠΟΔΑΠΟ'Σ, ἡ, ὸν, cujas, ex quâ regione?

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Ποδαργὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πούς, et ἀργὸς.

Ποδαρίζω, ſalio. A

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. à πούς.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϰ ἡ, pedibus valens, celer. Ex πούς, et ἀρκέω.

Πόδαυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui velocitate pedum auras ſeu ventos æquat. Ex πούς, et αὔρα.

Ποδεῖον, ſive πόδειον, ου, τὸ, ſocculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πούς.

Ποδεκμάγιον, et ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale, *Gl. V.* Ex πούς, et ἐκμάσσω, *abſtergo.*

Ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδεσσι, *pedibus*, dat. pl. *Poët.* pro πόσι.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, quâ liquor effunditur; (2) pes navis ut πούς; (3) calceamenti ruſtici genus. A πούς.

Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam monſtro, dux itineris ſum; (2) perduco. *Lycurg.* 12. A

Ποδηγέτης, ου, ὁ, viæ dux. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, *Plato.* A

Ποδηγὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, viæ dux; (2) adſecla; (3) pædagogus. Ex πούς, et ἄγω.

Ποδηγὴς, ὲς, ſciens ſeu peritus viæ.

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, idem. *Suid.*

Ποδηγία, ἡ, itineris demonſtratio, ductus.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ad pedes dependens. Ex πούς, et ἠνεκὴς.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϰ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodùm celer. Ex πούς, et ἄνεμος.

Ποδήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, *Gloſſ. Vet.* Ex πούς, et ἄρω. Sed ποδήρης ναῦς, eſt navis, quæ remigando impellitur, *Euſt.* *Heſ.* Ex πούς, et ἐρέσσω.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veſtem fero, *Suicer.*

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πούς. Unde

Ποδίζω, f. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, ſeu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις, Xen.

Ποδῖιν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.

Ποδίκροτος, ὁ ϰ ἡ, pedibus plaudens, pedibus ſtrepitum edens. Ex πούς, et κρότος.

Ποδίον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus; (2) tegumentum pedis, ſoccus, faſcia, &c. *Ern.* Dim. à πούς.

Ποδίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Ποδισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio pedibus facta, ratio menſurandi pedibus; (2) ſaltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιςὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum in quod inſerti captivorum pedes in carcere conſtringuntur, cippus, pedica. Ex πούς, et κακὸς.

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, vola pedis. Ex κοῖλον.

Ποδοκρουςία, ας, ἡ, plauſus pedum, ſeu pulſatio. Ex κρούω.

Ποδοκτύπη, ἡ, ſaltatrix. A κτύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex νίπτω, *lavo.*

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua quâ pedes lavantur, *Gl. Vet.* pelluvium, pollubrum. Ex iiſd.

Ποδονομέω, ſalto. A νόμος.

Ποδορτίον, ſeu ποδότριον, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa. *Ern.*

Ποδὸς, *pedis*, gen. sing. à πῦς, *pes.*

Ποδοςράβη, ης, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula quâ cervi capiuntur. A ςρέφω. Unde

Ποδόςροφον, ε, τὸ, pedum retinaculum.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πῦς.

Ποδότριον, ε, τὸ, vestis ad pedes demissa, *R.* Ex πῦς, et ἄρω, *apto*, vel ὅρος, *terminus.*

Ποδοτρόχαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, pede rotam circumagens, figulus, sive ipsa rota quæ pede circumagitur. Ex τροχὸς.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πῦς, *clavus*, et ἔχω.

Ποδόψηςρον, ε, τὸ, pedum substragulum, *Æsch. Ag.* 935. Ex πῦς, et ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer. Ex ὠκὺς.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A præc.

Πόδωμα ατος, τὸ, pulpitum, *Gl. V.* A πῦς, seu ποδόω.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intensus. Ab eod.

Πόει, *fac*, 2. sing. præs. imperat. act. *Att.* pro ποίει, à ποιέω.

Ποεσιτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα, et τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio; pro ποιέω.

Πόη, herba, *Gl. V.* Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, et λέγω, *colligo.*

Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. A

Ποηφαγὴς, ἐς, idem quod

Ποηφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, *Nic. Th.* 783. Ex πόα, et φάγος.

Ποθαίνω, idem quod ποθέω, *Eust.*

Ποθέεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεε, à ποθέω.

Ποθέοισαι, *Dor.* pro. ποθέεσαι.

Ποθέοντε, nom. dual. part. præs. act.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis, exoptatus, *Gl. V.* desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc

Ποθεινότατος, desideratissimus, *Gl. V.*

Ποθεινῶς, *adv.* magno desiderio,

Πόθεν, *adv.* unde? undenam? quî fiat; (2) nequaquam. *Ern.* Ab ὅθεν.

Πόθεν γὰρ, nullo modo.

Ποθὲν, *adv.* alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro προσέρπω. Ἴδ', ἂν τάλιν ἆδε ποθέρπει, *Theocr.* 4, 48.

Πόθεσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, à ποθέω.

Ποθέσπερα, *adv.* vesperi. Ex ἕσπερος.

Ποθεῦντας, acc. pl. part. præs. act. *Dor.* pro ποθῦντας.

Ποθέω, ῶ, desidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt. aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, *Gl. V.* p. pass. part. Στυγνὸν μὲν ἄςυ, τὸνδ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, *Aristoph. Ach.* 33. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, *Il.* 1, 240. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, idem; (2) res desiderata. Ab eod.

Ποθήμεναι, *desiderare*, præs. inf. act. *Dor.* et *per Ectasin*, pro ποθεῖν, vel potiùs à

Πόθημι, desidero, requiro.

Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod. Unde

Ποθητὸς, ἡ, ὸν, desideratus, desiderabilis.

Ποθὶ, *adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, *adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθίζω, adsideo, *Ion.* pro προσίζω.

Ποθόβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, à Cupidine vulneratus; (3) amatorius.

Ποθολκὶς, ἡ, habena, pro προσολκὶς.

Ποθοράω, ῶ, adspicio, *Dor.* pro προσοράω.

Ποθορεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, à προσοράω.

Ποθορέω, *Dor.* pro προσορῶ.

Ποθορῆ, 3. sing. præs. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.

Ποθόρημι, idem et ex iisd. Ποθορῆσθα, aspicis, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν ὧ ποθορῆσθα, *Theocr.* 6, 8.

Ποθορῦσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. g. *Dor.* et *contr.* pro προσορέυσαν.

ΠΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, desiderium, amor, cupido, *Ph.* detrimentum, *Gl. V.*

Ποῖ, *adv.* quo? quonam; quorsum? ubi? quosque? quamdiu. Ab οἷ, *quo.*

Ποὶ, *adv* aliquò; (2) alicubi; (3) quodammodò. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, seu ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *Dor.* pro ποιήεις.

Ποιεῦ, 2. s. præs. imperat. med. *Dor.* pro ποιῦ.

Ποιεύμην, *fiebam*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐποιέμην.

Ποιεῦντι, dat. sing. præs. act. *Dor.* pro ποιῦντι.

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, *Ph.* aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, *Gl. V.* f. 1. ποίησον, fac, effice, *Gl. V.* aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, *Ph.* aor. 1. ind. 3. sing. ποιήσασθαι ταχέως, arripere, *Ph.* a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; πρὸς τὶ, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ, colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον commorari; ἀργυρίον τινὶ, acquirere; τινὰ κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire;) (1) *intransitivè*, ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) *ubi transitivè est*, dicitur cum ratione ad subjectum, ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo et ποιῦμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis περὶ πολλῦ ποιεῖσθαι, magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγε, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere; ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut. pœnam, v. gr. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii pœnam proponere; (5) simulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη, pro ποία.

Ποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, *Gl. V.* (2) liber; (3) poëma, τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, *Ern.* A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, ῦ, ὁ, poëmata conscribens, poëta.

Ποιημάτιον, ε, τὸ, parvum poëma, poëmatium; (2) libellus. Dim.

Ποιηματοκόπος, ὁ, poeta, *inpr.* maledicus. A κόπτω.

Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, à ποιέω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποιήσατο, *fecit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.

Ποίησεν, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐποίησε.

Ποιῆσι, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* pro ποιῇ.

Ποίησις, εως, ἡ, poësis, *Gl. V.* Quidam sic distinguunt, ut ποίησις, sit veluti tota Ilias, ποίημα vero Achillis armorum descriptio; (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, *Gl. V.* A ποιέω.

Ποιησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, poëta, vates, *Gl. V.* (2) factor, effector, nominatim legislator.

Ποιητίζω, poëtor, *Gl. V.* A præc. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius; (3) vim habens excogitandi, solerter, ingeniosè inveniendi et comminiscendi, *Ern.*

Ποιητικῶς, *adv.* poëticè.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητὴς.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. Ex ποίη.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, variè floridus, varios habens flores, variegatus. Ex ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pictâ seu versicolori veste indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex εἷμα.

Ποικιλέρυθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, rubeis maculis pictus.

Ποικιλήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῦ ῥαφιδευτῦ, *Exod.* 27, 16. A ποικίλος. Unde

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis.

Ποικίλλω, variego, variè distinguo, vario; (2) vafrè comminiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. pass. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, *Eur. Cyc.* 332. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς, *Pind.* Ab eod. Hinc

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor.

Ποικιλμὸς, ῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλοβέλος, ε, ὁ ϗ ἡ, in consiliis varius; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. Ex βελὴ.

Ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, variè sonans, variam vocem sonumque habens. Ex γῆρυς, *vox.*

Ποικιλόγραμμος, ε, ὁ ϗ ἡ, varius seu versicoloribus lineis distinctus; varius, pictus, maculosus. Ex γραμμὴ.

Ποικιλογράφος, ε, ὁ, qui varia scripsit. Ex γράφω.

Ποικιλόδειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex δειρὴ.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.

Ποικιλόδινος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui variè circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex δίνη.

Ποικιλόδιφρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

Ποικιλομήτης, ε, ὁ, varia et multiplicia habens consilia, versipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui varias machinas et technas callet, callidus, versutus. Ex μηχανὴ.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, qu. dic. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, ε, ὁ ϗ ἡ, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφὴ.

Ποικιλόμυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, ε, ὁ, varium tergum habens.

Ποικιλόπτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, variegatas pennas habens. Ex πτέρον.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus picturatus, *Gl. V.* item varias artes callens, versutus; (2) dubius, inconstans.

Ποικιλόςερνος, ε, ὁ ϗ ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex ςέρνον.

Ποικιλόςικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόςολος, ε, ὁ ϗ ἡ, stolam gerens variegatam. Ex ςολὴ.

Ποικιλόςομος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus os seu rostrum est varium. Ex ςόμα.

Ποικιλότερπος, ε, ὁ ϗ ἡ, variè, valdè oblectans. Ex τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, artificiosus, artificiosè structus seu factus; callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. *Ern.*

Ποικιλότραυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, balbutiens; (2) de cantu significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui suaviter citharâ canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus sum; item in bonam partem, plenus sum consilio, ingenio valeo. A

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens est versuta et callida, *Ph.* versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A φρὴν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, suavisonus; (2) copiosus in dicendo, in variandâ oratione. A φωνὴ.

Ποικιλόχροος, *contr.* ȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, versicolor, *Ph.* A χρόα.

Ποικιλόχρωμος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, *Gl. V.*

Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικίλτης, ȣ, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, *Gl. V.* variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

Ποικιλτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.

Ποικιλτὸς, ἡ, ὸν, variatus, variè pictus, versicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexè loquens, epith. Sphyngis. *Soph.*

Ποικίλως, *adv.* variè, multis modis; (2) callidè, versutè. A ποικίλος.

Ποιμαίνοντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνȣσι, à

Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίȣ ποιμαίνομεν, *Eur. Cyc.* 26. Τὰ μὲν ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, *Pind.* Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαὶ τε λύγκες, *Eur. Alc.* 575. A ποιμὴν.

Ποιμὰν, pro ποιμὴν, *pastor*, Dor.

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω.

Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ποιμανεὺς, έως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc

Ποιμανεύω, pasco; (2) custodio.

Ποιμανόριον, ȣ, τὸ, grex, non ovium tantum, sed et populi, *Æsch. Pr.* 74.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, *Gl. V.* A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, *Æsch. Pr.* 241. A ποιμὴν.

Ποιμενέσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, à ποιμὴν.

Ποιμενίδης, ȣ, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμὴν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, pastoralis. A

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, *Ph.* rector, ductor. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, *Gl. V.* ovile.

Ποιμνήιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ȣ, τὸ, grex ovium, *Ph.* pecus, ποιμνία, pecora, *Gl. V.*

Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινὴ.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. A

Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quo injuria pensatur; (2) Furia, *Il.* 5, 266. (3) molestia, ægritudo.

Ποινηλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. Ex ποινὴ, et ἐλαύνω.

Ποινηλατέω, furiis pœnalibus agito. A

Ποινήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furiis agitatus.

Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pœnalis, molestus; (2) ultor, vindex. A ποινὴ.

Ποινοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, molestiam adferens. Ex ποινὴ, et ποιέω.

Ποιοῖην, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοίμι, à ποιέω.

Ποιολογεῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογȣ̃σαι, à

Ποιολογέω, herbas lego. A

Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποία, et λέγω.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν, certâ qualitate præditus, certo modo adfectus; *Subst.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbas alens, herbidus, *Suicer.* Ex ποία, et τρέφω.

Ποιȣ̃, *fac*, 2. sing. præs. imperat. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imperat. pass. v. ποιέω.

Ποιȣ́ντων, 3. plur. præs. imperat. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.

Ποιόω, ῶ, πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.

Ποιπνὸς, ȣ̃, ὁ, minister, famulus, *Hes.* A

Ποιπνύω, opus facio et quidem sedulò. Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, *Il.* 1, 600. A ποιέω. Vid. *Ern.*

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, *Etym.* sed potiùs legitur πηρὶν, *Ern.*

Ποίτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, et τίνω.

Ποιφύγδην, *adv.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritûs emissio; (2) terriculamentum, terror, *Æsch. S. T.* 286.

Ποίφυξις, εως, ἡ, idem. A

Ποιφύσσω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν σάρκας λεβητίζȣσα δαιταλȣργία, *Lycurg.* 199. A φυσάω, *flo.*

Ποιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus. A ποία.

Ποιῷην, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, à ποιέω.

Πόκα, *adv.* quondam, olim, *Dor.* pro πότε.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκὰς. Unde

Ποκάριον, ȣ, τὸ, parvum vellus, Dim.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera; (2) coma.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

Ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, à ποκίζω.

Ποκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, velleri similis, Ex εἶδος.

Πόκος, ȣ, ὁ, vellus, lana vellendo dempta, et in floccum conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένος, vestitus. A πόκος.

Πόκως, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκȣς.

Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλȣ̀ς, à πολὺς.

Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.

Πόλει, dat. sing. pro πόλεϊ, à πόλις.

Πολεμαδόκος, *Dor.* pro πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde

Πολεμαρχέω, exercitui præsum; belli dux sum.

Πολεμάρχης, ȣ, ὁ, belligerator, *Gl. V.* dux belli. Ex πόλεμος, et ἄρχω. Unde

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.

Πολέμαρχος, ȣ, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, et ἀρχὸς.

Πολεματόκος, ον, bellum gignens, et

Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis bellator. A τίκτω.

Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) diffidere ab aliquo; (5) discepto, de re aliquâ contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπὲρ τινος, πρὸς ἀλλήλȣς, πρὸς μεγάλην ϗ πλȣσίαν πόλιν. Πόλεμον συνεχῆ ϗ μακρὸν πολεμεῖν, *Dem.* Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; *Aristoph. Av.* 1645. Πόλεμος πολεμηθεὶς, *Plato.* A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicosus. Ex πόλεμος, et δέχομαι.

Πολεμήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.

Πολεμητέον, et πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐς' ἀπὸ τȣ́τȣ, sc. ἀργυρίȣ, *Aristoph.* 499. Ab eod.

Πολεμητήριον, ȣ, τὸ, locus hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.

Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.

Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.

Πολεμίζω, fut. ίσω, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, *Aristoph. Nub.* 418. Ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων φοῖβος, *Pind. Ol.* 9, 39. Ab eod.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιςήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικὸν, ȣ̃, classicum bellicum. Ab eod.

Πολεμικῶς, *adv.* bellicosè, hostiliter.

Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili erga aliquem, infestus; (2) hostis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militares. A πόλεμος.

Πολεμιςήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιςήρια, ων, certamina equestria, *Gl. V.* equiria. A

Πολεμιςὴς, ȣ̃, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.

Πολέμοισιν, *Ion.* et cum ν pro πολέμοις.

Πολεμοκέλαδος, ον, bellicosus, bello gaudens. Epith. Palladis.

Πολεμόκλονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Epith. et Martis.

Πολεμόκραντος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium.

Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum et hostem reddo. A

Πολεμοποιὸς, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bello consumens. Ex φθείρω.

Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, *Gl. V.* oppugno; πολεμόομαι, ȣ̃μαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ȣ, τὸ, polemonium, herba. Ab eod.

Πολέος, gen. sing. *Poët.* pro πολλȣ̃, à πολὺς.

Πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, à πολέω.

Πόλευς, gen. sing. *Dor.* pro πόλιος, à πόλις.

Πολεύω, f. εύσω, verso; (2) curo, ministro; (3) versor alicubi, habito. Πολεύων ἱππείῳ γένει, *Soph.* A

ΠΟΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἴαρι πολεῖν, θέρεος δὲ νεωμένη ȣ̓ σ' ἀπατήσει, *Hesiod.* Ἔργ. 460.

Πόλεως, *urbis*, Att. et Ion. formatus.

Πολέων, *urbium*, pro πολίων, *Ion.* à πόλις.

Πολιὰ, cana, *Gl. V.* πολιαὶ, cani, *Ph.* A πολιὸς.

Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. Ab eod.

Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A

Πολιανόμος, ȣ, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, et νέμω, *rego.*

Πολιαρχέω, ῶ, f. ήσω, urbi præsum. A

Πολίαρχος, ȣ, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Atheniensibus Minerva, dea tutelaris, præces arcis. A πόλις, *arx.*

Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, à πολιήτης, pro πολίτης, *civis.*

Πολίδιον, ȣ, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis custos et tutor. Jov. epith. *Plut.* Ab eod.

Πολιῆτ

Πολιῆς, gen. sing. *Ion.* pro πολιᾶς, à πολιός.
Πολιήταις, *civibus*, dat. plur. à πολιήτης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo; πεπολισμένη, condita, p. part. pass. Ἡ ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο κάρτερος Ἄρης, *Dion. Περ.* 377. A πόλις.
Πολιήοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, pro πολιῦχος.
Πολιήτης, ε, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολιῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier.*
Πόλινδε, *adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ε, ὁ ϗ ἡ, cana habens tempora senex.
Πόλιον, ε, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πολιὸν, ῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsedeo, obsideo, machinis et tormentis urbem oppugno. πολιορκεῖ, vastat, *Ph.* πολιορκεῖν, obsidere, *Ph.* πολιορκέμενοι, obsessi, *Gl. V.* πεπολιορκημένος, obsessus, *Gl. V.* p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione.* Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκω πολιορκήσειν παρασκευαζόμενω, *Xen. Cyr.* 7, 22. Πολιορκηθὲν ςενοχώρια γῆς, *Plato.* Ex πόλις, et εἴργω, vel ἕρκος.
Πολιορκητέον, obsidendum, *Ph.* A præc.
Πολιορκητὴς, ῦ, ὁ, urbium obsessor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν, obsidionalis, *Gl. V.*
Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio; oppugnatio, vastatio, *Gl. V.* (2) vexatio, afflictio. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus; πολιαὶ, cani capilli.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιῶμαι, canesco; *Gl. Vet.* caneo; πεπολιωμένος, canus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, *Aristot.* A πολιόω.
Πολιῦχος ε, ὁ ϗ ἡ, urbis præses, tutelaris, deus vel dea; (2) *de Minervâ*, præses arcis. Ex πόλις, et ἔχω.
Πολιοφάγος, ε, ὁ, senex helluo. Ex πολιὸς.
Πολιοφυλακέω, præsidio urbem teneo, urbem defendo, intra muros me teneo. Ex φύλαξ.
Πολιοχρῶς, ὁ ϗ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρῶς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator seu vastator. A πορθέω.
Πολιῤῥαιςος, ον, idem. A ῥαίω.
ΠΟ'ΛΙΣ, εως, *Poët.* νος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum; (2) arx urbis.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum. *Gl. V.* municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ε, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμὸς, ῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.
Πολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, à πολίζω.
Πολισσονόμος, ε, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex νέμω.
Πολισσόος, ε, ὁ, urbium servator, epith. Martis.
Πολισσῦχος, ε, ὁ ϗ ἡ, vid. πολιῦχος.
Πολιςὴς, ε, ὁ, conditor et auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ε, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολίτης, et ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum et ratio. *Gl. V.* civile imperium, respublica, civilitas; (5) *ap. Script. Eccl.* significat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis causâ. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administrandâ quâvis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. versor. Ἄλλως πῶς πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, *Xen. Cyr.* 1, 1. A πολιτεύω.
Πολιτευτὴς, ῦ, ὁ, reipublicæ seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *universè* aliquid curo, administro, curando, agendo, &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus et institutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, *Thuc.* A πολίτης.
Πολιτείη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ε, ὁ, civis, municeps; (2) civis, socius alterius in jure civili. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, civilis, urbanus, civicus, *Gl. V.* (2) qui in administratione reip. versatur; *item* orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars benè instruendæ vel administrandæ reip.; (3) facilis, comis; (4) urbanus, elegans, facetus; (5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.
Πολιτικῶς, *adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsam reipublicæ administrationem; (2) leniter; (3) leviter; (4) facetè, urbanè.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, ῦ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφέω, civium numero adscribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτοκοπέω, ῶ, vexo cives vel remp. A πολίτης, et κόπος.
Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium.
Πολιτοκόπος, ε, ὁ, vexator civium aut reip. Ex iisd.
Πολιτοφύλακες, civium custodes. Hinc
Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives observo et ab iis caveo; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest; urbis custodia. Ab eod.
Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ε, τὸ, oppidulum, *Gl. V.* Dim.
Πολιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, canus, canos referens; (2) facilè canescens. A πολιός.
Πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multùm, valdè; (2) plerumque, frequenter, sæpiùs. A πολύς.
Πολλαγόρασος, ε, ὁ ϗ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, et ἀγοράζω.
Πολλάκις, *adv.* sæpè, frequenter. A πολλὰ.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Πολλαπλάσιος, ία, ιον, et πολλαπλάσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, multiplex. A πολὺς, vel πολλὸς.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) multò major, multò copiosior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιόνως, *adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *adv.* multipliciter; (2) multò ampliùs, multò plus.
Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπλόος, ῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.
Πολλαχῆ, *adv.* multis in locis, passim; (2) sæpè. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *adv.* multis è locis, partibus, rebus.
Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχόσε, *adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.
Πολλαχῦ, *adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *adv.* multifariàm, plurifariàm.
Πολληπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλοδεκάκις, *adv.* multipliciter.
Πολλοὶ, infiniti, *Ph.* οἱ πολλοὶ, vulgus, *Gl. V.* A πολύς. Unde
Πολλὸν, *Poët.* multùm, valdè, longè.
ΠΟΛΛΟ'Σ, *Poët.* pro πολὺς, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοςημόριον, ε, τὸ, pars minima. A
Πολλοςημόριος, ε, ὁ ϗ ἡ, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοςὸς, et μόριον, *particula.*
Πολλοςὸς, ἡ, ὸν, multesimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; Ἀσπάσασθαι ϗ θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοςῷ χρόνῳ, *Aristoph. Pace*, 559. A πολλός.
Πολλοςῶς, *adv.* ex parte aliquâ; (2) multifariàm; (3) longo post intervallo.
Πολλῦ, *adv.* ex longo jam tempore, jam diu; (2) magno pretio. Θρασὺς εἶ πολλῦ, *Aristoph. Nub.* 912. A πολλός.
Πόλος, ε, ὁ, polus cœli, seu vertex et cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ε, τὸ, pulticula, Dim. à πόλτος.
Πολτίον, ε, τὸ, idem, *Gl. V.*
Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος, et ποιέω.
ΠΟ'ΛΤΟΣ, ε, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ex pulte est, vel pulti similis.
Πολὺ, *adv.* multùm; (2) valdè. A πολύς.
Πολυαγάπητος, ὸν, carissimus.
Πολυάγκιςρον, multis hamis consertum, multis uncis hamatum.
Πολυαγρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς, et ἄγρα.
Πολύαγρος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iisd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολύαθλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui multa vicit certamina.
Πολυάϊκος, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario et incerto, magno.
Πολυαίματος, ε, ὁ ϗ ἡ, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμέω, sanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, sanguinis abundantia. A
Πολύαιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, sanguine abundans.
Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.
Πολυαίνετος, idem quod
Πολύαινος, ε, ὁ ϗ ἡ, multùm laudatus, multâ laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, impetuosus, varios impetus seu motus habens; (2) valdè turbulentus, *Il.* 1, 165.
Πολυάκανθος, ε, ἡ, genus fruticis, sic dictum à multitudine spinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυαλγὴς, ὲς, molestus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valdè afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varium ad medendum præbens usum. Ex ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, multam farinam habens vel reddens.
Πολυάμπελος, ε, ὁ ϗ ἡ, vitibus abundans.
Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex ἀνάγνωσις.
Πολυανδρέω, ῶ, f. ήσω, viris abundo:
Πολυάνδριον, ε, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur; cæmeterium. *Gloss. Vet.* strages. A
Πολύανδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ sæpiùs nupsit. Ἴσως πολύανδρον ἐπειρήτιζε γυναῖκα, *Nonn.* Ex ἀνήρ.
Πολυάνθεμος, ε, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς, et ἄνθεμον, *flos.*
Πολυανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flores, epith. veris. Ex ἄνθος.
Πολυανθραξ, carbonibus abundans.
Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo et frequentia hominum. A
Πολυάνθρωπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, frequens hominibus. *Ph.* ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.
Πολυάνωρ, idem quod πολύανδρος, *Æschyl. Ag.* 62.
Πολυάργυρος, copiosus argento.
Πολυάρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.
Πολυάριθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, multiplex.
Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad multa sufficiens, multùm sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usûs; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abundè, copiosè.
Πολυάρματος, ον, multos currus habens. Ab ἅρμα.
Πολυαρμόνιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multas harmonias habens, valdè harmonicus. Ex ἁρμονία.
Πολύαρνι, multas oves habenti, quasi à πολύαρς. Ex ἄρς, unde ἄρνα, et ἄρνες.
Πολύαρνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, et ἄρς, *agnus*.
Πολυάρȣρος, ον, agris dives. Ab ἄρȣρα.
Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A
Πολύαρχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis dominans, potens. Ex ἀρχὴ.
Πολυάςερος, ον, valdè ſtellatus, de nocte lucidâ. Ab ἀςὴρ.
Πολύαςρος, ον, idem de cœlo.
Πολυάσχολος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis negotiis occupatus et diſtrictus, *Gl. Vet.* occupatus.
Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, multos ſulcos habens; (2) magnus, latus, de agro.
Πολυαυξὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multùm augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ex αὔξω.
Πολυαύχενος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχὴν.
Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμὴ.
Πολυάχητος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus, *Dor.* Ex ἠχέω.
Πολυάχυρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multum habens paleæ. Ex ἄχυρον.
Πολυβάδιςος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multùm tritus, de viâ. Ex βαδίζω.
Πολυβάτειος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, rubis abundans. Ex βάτος.
Πολύβατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex βαίνω.
Πολυβαφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multùm tinctus. Ex βάπτω.
Πολυβενθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè profundus, *Il.* 1, 432. A βένθος.
Πολυβήματος, ον, multos pedes habens, ſeu ſæpe ſaliens; (2) multa bemata (menſura Geom.) explens, amplus. A βῆμα.
Πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminoſus.
Πολυβλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex βλάπτω.
Πολυβλαςὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multùm germinans. Ex βλαςάνω.
Πολυβόρος, ὁ, ἡ, vorax. Ex βορὰ.
Πολύβοσκος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.
Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma. Epith. terræ. Ab eod.
Πολύβοτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, abundans paſcuis. Ab eod.
Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, racemis abundans.
Πολύβȣλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, valdè prudens, *Il.* 5, 260. Ex βȣλὴ.
Πολυβȣ́της, ȣ, ὁ, multas boves ſeu multa pecora habens, dives.
Πολυβρόμος, ον, valdè fremens ſeu ſonans.
Πολύβροχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multùm madefactus. Ex βρέχω.
Πολύβυθος, ὁ, ἡ, valdè profundus.
Πολυβυρσὴς, ὲν, multis coriis indutus, tectus. Epith. ſcuti. A βύρσα.
Πολυβώλαξ, ακος, fertilis. A βῶλος.
Πολύβωμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multas aras habens.
Πολυβῶτα, gen. ſing. *Dor.* pro πολυβώτȣ.
Πολυγάλακτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.
Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.
Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A
Πολύγαμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupſit viris.
Πολυγέλωτες, οἱ ἡ αἱ, riſus, joci amantes. A γέλως.
Πολυγένειος, ȣ, ὁ, multibarbus, *Gl. V.* Ex γένειον.
Πολυγενὴς, ὲς, fœcundus. A γίγνομαι.
Πολυγηθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι. *Il* 21, 450. (2) lætiſſimus, de homine. Ex γηθέω.
Πολυγήραος, et
Πολύγηρως, ω, ὁ ἡ ἡ, vivax, *Ph.* ſenex. Ex γῆρας.
Πολυγλαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lacte abundans. Ex γλάγος, *lac.*
Πολυγλεῦκος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, muſto abundans.
Πολύγληνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multas habens pupillas, ſive multos oculos. Ex γλήνη.
Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui multarum linguarum eſt; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verboſus. Ex γλῶσσα.
Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuſpides.
Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui variis modis flectitur et incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.
Πολυγνωμόνως, prudenter, ſcitè:
Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A
Πολυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſententiâ et animo inconſtans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.
Πολυγνώριςος, ον, idem quod
Πολύγνωτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis notus ſeu cognitus, celebris.
Πολυγόμφος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis clavis compactus.
Πολυγόμφωτος, ον, idem.
Πολυγόνατον, polygonaton, herba à geniculorum frequentiâ dicta. Ex γόνυ.
Πολυγονέω, ῶ, et πολυγονέομαι, ȣ̃μαι, fœcundus ſum. A πολύγονος.
Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.
Πολύγονον, ȣ, τὸ, herba, quam *Lat. ſanguinariam* vocant. Ab eod.
Πολύγονος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, fœcundus, ferax.
Πολυγράμματος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, admodùm literatus. Ex γράμμα.
Πολύγραμμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis lineis interſtinctus. Ex iiſd.
Πολύγραος, ον, vorax. *Hipp.* A γράω.
Πολυγράφος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multa ſcribens. Ex γράφω.
Πολυγύμναςος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω, *exerceo.*
Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνὴ.
Πολυγύναιος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Πολυγύνης, ὁ, idem et ab eod.
Πολυγώνιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multangulus, anguloſus, *Gl. Vet.* πολυγώνιον, anguloſum, *Ph.* Ex γωνία.
Πολύγωνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iiſd.
Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multo et vario artificio elaboratus, adfabrè factus.
Πολυδαίμων, ὁ, valdè divinus, ſanctus.
Πολυδάκρυος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, lacrimoſus; act. et paſſ.
Πολυδάκρυτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, lacrimabilis.
Πολυδακρύτως, *adv.* cum multis lacrimis.
Πολυδάκτυλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multos digitos habens.
Πολυδάπανος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ſumptuoſus, *Gl. V.* Ex δαπάνη, *ſumptus.*
Πολυδαπάνως, ſumptuosè.
Πολυδέγμων, ὁ ἡ ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.
Πολύδεινος, ον, graviſſimus.
Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, montium juga ſeu cacumina multa habens.
Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.
Πολύδενδρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iiſd.
Πολυδερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.
Πολύδεσμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis ligatus vinculis; (2) multis clavis compactus. Epith. navis.
Πολυδευκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valdè dulcis. Ex δεῦκος.
Πολυδεύκης, εος *contr.* ȣς, ὁ, *Poll. Ph.*
Πολύδημος, ον, idem quod
Πολυδημώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, valdè popularis.
Πολυδηνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. Ex δῆνος, *conſilium.*
Πολυδιάφθορος, ον, valdè, ſæpè vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem. A διαφθείρω.
Πολύδικος, ȣ, ὁ, ἡ ἡ, litigioſus. Ex δίκη.
Πολυδινὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus et circumactus. *Il.* 4, 171. Ex δίνη.
Πολυδίψιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *Gl. V.* ſiticuloſus; (2) multum deſideratus. Ex δίψα, *ſitis.*
Πολύδονος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui multùm agitatur. A δονέω.
Πολύδοξος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, valdè clarus, multùm illuſtris. Ex δόξα.
Πολυδȣλεία, ἡ, ſervorum copia.
Πολύδȣλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui multos habet ſervos.
Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.
Πολύδροσος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, rore plenus, valdè roſcidus.
Πολυδύναμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multipotens. Ex δύναμις.
Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A
Πολύδωρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multa donans; (2) qui multa dona accepit. A δῶρον.
Πολύεδνος, ὁ, ἡ, epith. ſponſæ quæ magna dona à ſponſo accepit. Ab ἕδνα.
Πολύεδρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multas ſedes, *item* multos angulos et latera habens, è corpore ſolido *in Geom.* Ex ἕδρα.
Πολυεθνὴς, ὲς, populoſus. Ab ἔθνος.
Πολυειδήμων, ὁ ἡ ἡ, multiſcius, peritus.
Πολυειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex. Ex εἶδος.
Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A præc.
Πολυειδῶς, *adv.* vario modo.
Πολυέλαιος, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
Πολυέλεος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, valdè miſericors.
Πολυέλικτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis et tortuoſus.
Πολυελκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ulceribus multis ſcatens, *Aret.* Ex ἕλκος.
Πολυέπαινος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multùm laudatus.
Πολυέραςος, ον, valdè amabilis.
Πολυεργὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Πολυεργὸς, ȣ, ὁ ἡ ἡ, operoſus, laborioſus. Ex ἔργον.
Πολυέτηρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Πολυετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, longævus, annoſus, grandævus, *Ph.* Ex ἔτος.
Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iiſd.
Πολύευκτος, ὁ ἡ ἡ, multùm optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.
Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.
Πολύζηλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, quem æmulari et imitari multâ animi contentione ſolemus; (2) magno ſtudio expetitus; (3) invidioſus.
Πολυζήλωτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.
Πολυζήμιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, damnoſus, *Ph.* Ex ζημία.
Πολύζυγος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multa habens tranſtra. *Gl. Vet.* jugoſus.
Πολύζωςος, ον, benè ſuccinctus.
Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.
Πολυήθης, ες, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.
Πολυήκοος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui multa audivit vel audit. Ex ἀκέω.
Πολυήμερος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, perjucundus, optabilis. Ex ἐράω.
Πολύηρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, i. e. πολυάρȣρος, dives agri, *R.* Ex ἔρα, *terra*, R.
Πολυήσυχος, ον, valdè quietus, tranquillus.
Πολυηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus, valdè ſonorus. Ex ἦχος.
Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.
Πολυηχία, ἡ, magnitudo ſoni. A
Πολύηχος, ον, valdè ſtrepens, ſonorus.
Πολυθέατος, ον, ſpectabilis, admirabilis.
Πολυθάλμιος, ον, almus, omnia florere faciens. A θάλλω.
Πολυθαμβὴς, έος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, multùm ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος, *ſtupor.*
Πολυθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, multâ fiduciâ præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαςος, ον, valdè admirandus.

Πολυθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſpectavit. Ex θεάομαι.

Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis.

Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A

Πολύθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos deos colit. A præc.

Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.

Πολυθερὴς, ὲς, fertilis, fœcundus. A θέρος.

Πολύθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm calidus, percalidus.

Πολύθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, percarus, *per Sync.* pro πολυπόθεστος, Τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι, *Call. in Cer.* 47. A ποθέω.

Πολυθέως, *adv.* multos deos ſtatuendo.

Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A

Πολύθηρος, ὁ, ἡ, feris abundans. A θὴρ.

Πολύθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.

Πολύθραυστος, ον, valdè aut in multas partes fractus. A θραύω.

Πολυθρέμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex θρέμμα.

Πολύθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos paſcens ſeu alens. Ex τρέφω.

Πολυθρήνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè deflendus. A θρηνέω.

Πολύθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrymoſus. *Gl. V.* πολύθρηνον, lamentabile.

Πολύθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, piloſus.

Πολύθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens remedia; (2) multâ medendi vi præditus.

Πολύθροος, *contr.* πολύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonorus.

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. Ex θρυλλέω.

Πολύθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius. *Gl. Vet.* feneſtratus. Ex θύρα.

Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.

Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.

Πολύθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, victimis abundans. Ex θύω.

Πολυθώϋστος, ον, impetuoſus, acer, bellicoſus.

Πολυΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa callens; multiſcius.

Πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa ſcientia. A

Πολύϊδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.

Πολύϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens fibras ſeu venas. Ex ἲς, *fibra.*

Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum. *Gl. V.* equitatus.

Πολύϊππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equis abundans.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius, multiplici doctrinâ præditus.

Πολυΐχθυος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex ἰχθὺς.

Πολύϊχθυς, idem.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodùm aridus, ſiccus. Ex κάγκανος.

Πολυκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ardens, æſtuoſus. Ex καίω.

Πολυκάθεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Ex καθέδρα.

Πολυκαινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos occidens. Ex καίνω, *occido.*

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex Καῖσαρ.

Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens.

Πολυκάματος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus; (2) multo labore, multâ et variâ arte factus.

Πολυκάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſer, infortunatus.

Πολυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex καμπὴ.

Πολύκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè flexus, ſeu flexibilis.

Πολυκανὴς, ὲς, qui multos interficit. A καίνω.

Πολύκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, fumoſus.

Πολυκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex κάρηνον.

Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύειν, *Ælian. V. H.* 3, 41.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructûs. A

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus. *Gl. Vet.* fructuoſus.

Πολυκατασκεύαστος, ον, multâ arte factus, perfectus.

Πολύκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos caules habens.

Πολυκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ſonans, multùm ſtrepens, canorus.

Πολύκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo multum vacui eſt.

Πολυκέντητος, ον, idem quod πολύκεστος.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valdè aſtutus ſeu vafer. Ex κέρδος.

Πολύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, multa habens cornua. Ex κέρας.

Πολύκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè acu pictus, varius.

Πολυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita; (2) genus modi tibicinum. Ex κεφαλὴ.

Πολυκήδεια, ἡ, mœror gravis. A

Πολυκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum mœroris adferens, valdè luctuoſus. A κῆδος.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.

Πολυκίνδυνος, ον, valdè periculoſus.

Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.

Πολυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multiplici motu agitatur, *Gl. V.* motabilis. Ex κινέω.

Πολυκλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ramulos habens vel emittens. Ex κλάδος.

Πολύκλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſdem.

Πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm defletus aut deflendus; (2) valdè lugens ſeu deflens, lugubris. A κλαίω.

Πολυκλαύτοιο, *Ion.* pro πολυκλαύτου. A

Πολύκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολύκλαυστος.

Πολύκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, accuratè clauſus.

Πολύκλειτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè celeber.

Πολυκλήεις, ήεσσα, ῆεν, idem, ex κλείω.

Πολυκλήϊς, ϊδος, ὁ ϗ ἡ, multis tranſtris inſtructus; (2) multâ compage junctus.

Πολυκλήϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, percelebris. A κλήϊζω.

Πολύκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives.

Πολύκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis vocatus; (2) è multis locis convocatus.

Πολύκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.

Πολύκλωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex κλὼν.

Πολύκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè elaboratus, aut circa quem laboratur, à fabris videlicet. Ex κάμνω.

Πολυκμὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem ab iiſdem.

Πολύκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaltuoſus.

Πολύκνισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ παρὰ πέτρῃ, *Nonn. P.* 4, 20.

Πολυκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplum habens ventrem. A κοιλία.

Πολυκοίμητος, ον, quietiſſimus, tranquillus.

Πολύκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis communis, pervulgatus.

Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, imperium vel dominium multorum. A

Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus et rex.

Πολυκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex multis conglutinatus.

Πολυκόλυμβος; ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebrò aquis ſe ſubmergunt ſeu innatant, aut *per Hypall.* epith. ipſarum. A κολυμβάω.

Πολύκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, plures ſinus habens.

Πολύκομος, ὁ ϗ ἡ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries. A κόμη.

Πολύκομπος, ὁ, ἡ, jactans, jactabundus.

Πολύκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè plangens; (2) geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.

Πολύκοσμος, ον, valdè ornatus.

Πολύκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. A κράνον.

Πολυκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κρατέω.

Πολύκρεκτος, ον, canorus, epith. citharæ. A κρέκω.

Πολύκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque aſper, et difficilis aſcenſu, præruptus.

Πολύκριθος, ὁ ϗ ἡ, dives hordei. A κριθὴ.

Πολύκριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.

Πολύκριτος, ον, concretus è multis partibus aut mixtus. A κρίνω.

Πολύκροτος, ὁ ϗ ἡ, multis plauſibus reſonans; (2) navis quæ pluribus remis impellitur; (3) callidus, V. *Ern.*

Πολυκρότητος, ον, idem; (2) diverſos et non congruentes ſonos edens. A κροτέω.

Πολύκρουνος, ὁ ϗ ἡ, multas ſcaturigines habens.

Πολυκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives. A κτέανον.

Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives, *Ph.* locuples. *Gl. Vet.* agrarius. Ex κτῆμα.

Πολύκτηνος, ον, dives pecoris.

Πολυκτησία, ἡ, divitiæ.

Πολύκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives. A κτάομαι.

Πολύκτητις, ἡ, dives, *Ern.*

Πολυκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos interficiens. A κτείνω.

Πολυκύδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πολυκυδίστος, ίστη, ιστον, multùm venerandus; *item,* nobilis, glorioſus, jactator. A κῦδος.

Πολύκυκλος, ον, flexuoſus, ſinuoſus.

Πολυκυλίνδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm volutatus. A κυλινδέω.

Πολυκύματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplici fœtu gravida, ſeu potiùs plures enixa. A κύω.

Πολυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluctuoſus. Ex κῦμα.

Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.

Πολυκώθων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.

Πολυκώκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A κωκύω.

Πολύκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.

Πολύκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos remos habens. A κώπη.

Πολυλαλέω, garrio.

Πολύλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiloquus, loquax.

Πολύλαος, ον, populoſus.

Πολυλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. A λήϊη, *præda,* vel λήϊον, *ſeges.*

Πολύλιμος, ον, valdè eſuriens.

Πολυλιτάνευτος, ον, (à λιτανεύω) idem quod

Πολύλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, (à λίσσομαι) idem quod

Πολύλλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valdè ſupplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, *Callim.* Ἡμετέρη δὲ Τερπωλὴ τετέλεστο πολύλλιτος. *Nonn. Hom. Od.* 5, 445. Ex iiſdem.

Πολύλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis ſiliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, multa dico; copioſè loquor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expoſitio quæ multis fit verbis, ſermo aut oratio de multis. *Gl. V.* multiloquium, loquacitas, verboſitas. A

Πολυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multa verba facit. *Gl. V.* multiloquus, verboſus.

Πολύλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iiſd.

Πολυλόγως, *adv.* multis verbis, longo ſermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, pluribus corticibus et tunicis veſtitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, et πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum ſcientia, multa eruditio ſeu doctrina. *Gl. Vet.* πολυμαθία, ſolertia, multa ſcientia.

Πολυμαθέω, ῶ, multa diſcere appeto.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa et varia doctrina. A

Πολυμαθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, eruditus. *Gl. Vet.* peritus, doctus, ſagax, multiſcius. Ex μανθάνω.

Πολυμαθῶς, *adv.* cum peritiâ multarum rerum, ſeu cum magnâ eruditione, more ejus qui multarum rerum peritus eſt.

Πολύμακαρ, ὁ, feliciſſimus, ditiſſimus.

Πολύμαλλος, ον, villoſus, lanoſus, ſeu pecore lanoſo abundans, *Lycurg. Sch.*

Πολυμάντευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.

Πολυμάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens alas; πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo. A μασχάλη, *ala.*

Πολυμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo multi et ſæpè contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm ebrius. A μέθη.

Πολυμέλαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens ædes, ſeu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, variè ſonans, epith. tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *adv.* vario ſono.

Πολυμελπὴς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, ſive plures partes. A

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis partibus conſtans, in multas partes diviſus, multa habens membra. *Gl. V.* multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis curis obnoxiis, anxius, ſolicitus. A μέριμνα.

Πολυμέρμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυμερῶς, *adv.* variè. *Pb.* pluriſariàm, multifariàm.

Πολυμετάβλητος, ον, valdè variabilis, per multas formas adſumens, epith. Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo et varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis menſuris ſeu dimenſionibus conſtat; (2) latus, ſpatioſus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, epith. caprarum.

Πολυμηκὰς, ὲς, valdè longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, *Il.* 2, 605. A μῆλον.

Πολύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, iracundus.

Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, abundans conſilio et prudentiâ, valdè prudens vel ſapiens, peritus, *Il.* 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, ſolertia. A

Πολυμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, ſolers, prudens, aſtutus, verſutus. *Gl. V.* dædalius, factitioſus, *Il.* 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex multis miſtus, varius; (2) permixtus, confuſus. A μιγνύω. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum miſtura.

Πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.

Πολυμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, odioſus. A μῖσος.

Πολύμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multâ mercede conducens, qui magnâ mercede operam ſuam alicui locat.

Πολυμιταρικὸς, ἡ, ὸν, ſc. τέχνη, ars texendi veſtes variegatas, phrygionia.

Πολύμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis liciis textus. *Gl. V.* πολύμιτα, multilicia: dicitur et de inſtrumentis muſicis pulſatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoriâ valens. A μνήμη.

Πολυμνήστευτος, ὁ ϗ ἡ, à multis ambita, cujus multi ſunt aut fuerunt proci. A μνηστεύομαι.

Πολυμνήστη, idem et ex iiſd.

Πολυμνήστος, et

Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, memoriâ pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Muſarum.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt; (2) variegatus. A μορφή.

Πολυμόρφως, variè, variâ formâ, colore, &c.

Πολύμυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doctus, diſertus, venuſtus, ut de muſicâ et ſaltatione. A Μȣ͂σα.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, laborioſus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verboſus, loquax; (2) fabuloſus; (3) diſertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.

Πολύναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens delubra. *Theoc.* 15, 109.

Πολυναύτης, ȣ, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνευρον, ȣ, τὸ, plantago, à multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνέφαλος, ον, nebuloſus. A νεφέλη.

Πολυνηνέμιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ȣ, ὁ, ſæpiùs victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multâ nive tectus, nivoſus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens cui multum prudentiæ et ſagacitatis ineſt. A πολύνοος.

Πολύνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis veſcitur. Ex νέμω, *paſco.*

Πολύνοος, *contr.* πολύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, i. e. prudentiæ et ſagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, ſagaciter.

Πολύνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpiùs revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ἡ, quæ ſæpiùs nupſit. A νύμφη.

Πολύξενος, *Ion.* πολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos hoſpites habet, qui multos hoſpitio excipit.

Πολυξενόω, et όομαι, hoſpitalis ſum.

Πολύξεστος, ον, multùm politus, i. e. pulchrè ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, valdè ſiccus, aridus.

Πολυξυλὸς, ὸν, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. A ὁδός.

Πολυόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, multos habens dentes.

Πολυόδμος, ον, ſuaviter olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos diſperſum eſſe, in multas partes eſſe diviſum. A

Πολύοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in plures diſperſus ramos, in plures partes diffuſus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, item vinolentia. A

Πολύοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ον, valdè tardus, ſeu cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολύολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perbeatus, beatiſſimus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens oculos; *item* multa habens foramina. *Gl. V.* oculatus. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa inſomnia habens; (2) inſomnia obſervans.

Πολύοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo abundans ſucco; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, *ſuccus*, vel ὀπὴ, *foramen.*

Πολύοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à multis conſpicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa ſacra fiunt, epith. Bacchi. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, conſuetudo ſæpe jurandi. A

Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuoſus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus abundans. A

Πολύορνις, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas concamerationes ſeu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ἡ, odoris copia et ſuavitas. A

Πολύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè fragrans. Ab ὀσμή.

Πολυόστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens oſſa. Ab ὀστέον, ος.

Πολυȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiatus, *Pb.* Ab ȣ̓σία, *peculium.*

Πολυόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos oculos habens; (2) herba vim habens ſiccandi, velut tuſſilago.

Πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundo. *Gl. V.* πολυοχλȣ͂σα, celeberrima, populoſa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo. *Gl. V.* celebritas, populoſitas. A

Πολύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans, epith. urbis.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, opſoniorum abundantia. A

Πολύοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans opſoniis; (2) opſoniis multis veſcens. Ab ὄψον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpeſſio. A

Πολυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis caſibus ſeu malis jactatus. Ex πάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) ſervitiorum multitudo. A πολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum vafer, valdè callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt liberi ſeu ſervi.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa poſſidens, dives, *Il.* 4, 433. A πάμμα, vid. πᾶμα.

Πολυπάμφαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidiſſimus.

Πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπάταξ, ὁ ϗ ἡ, multùm ſaltans, qui fit cum ſaltatione, in quo ſaltatur. A πατάσσω.

Πολυπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm calcatus, tritus et pervulgatus. A πατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, plus unâ patriâ utens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia et peritia. *Gl. V.* ſagacitas, ſolertia. A

Πολύπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus. *Gl. Vet.* ſagax. Ex πεῖρα.

Πολυπείρων, ὁ ϗ ἡ, multiplex, varius. A πέρας.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſer, luctuoſus, luctu plenus; *Il.* 5, 59. A πένθος.

Πολυπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm ſciſcitans. Ex πεύθομαι.

Πολυπήδητος, ον, multùm ſaliens, in quo multùm exſultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtamine textus, pinguis, epith veſtis. A πῆνος.

Πολυπίδακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fontibus abundans, *Il.* 8, 47. Ex πῖδαξ.

Πολυπῖδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Πολυπίκρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè amarus.

Πολυπινὴς, ὲς, valdè ſordidus, ſqualidus. A πίνος.

Πολύπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm fidens ſeu credens; (2) fideliſſimus, *Heſ.*

Πολυπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm errans, multivagus, *Il.* 11, 308. Epitheton anni *apud Sophoclem.*

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) erroris plenus. Οἱ δὲ καμόντες Ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς, *Nonn.* A πλανάω.

Πολυπλάνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Πολυπλανῶς, cum multo errore. Eleganter de radicibus in terrâ omnes in partes diffuſis, aut de herbâ errante longè latèque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμὸς, ȣ͂, ὁ, multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multò copioſior, multò major. A πολὺς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiplex, *Pb.*

Πολυπλέθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολύπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multùm implicatus, varius, multifarius.

Πολύπλευρος,

Πολύπλευρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multa habens latera. A πλευρά.
Πολυπληθέω, multus numero sum; (2) augeor et cresco numero. A
Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multus numero:
Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, *Appian. Bell. Civil.* 1. A πλῆθος.
Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.
Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia, dolus. A
Πολύπλοκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, et hinc valdè impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. A πλέκω.
Πολυπλόκως, *adv.* multis nexibus, implicitè, multis nodis; multipliciter, *Gl. V.*
Πολύπνοος, *contr.* πολύπνϐς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multum odorem emittens, valdè odoratus, valdè graviter spirans. A πνοή.
Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπϐς.
Πολυπόδιον, ϐ, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam. Dim. ab eod. *Angl.* Polypody.
Πολυποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, polypis abundans; (2) polypo similis. Ab eod.
Πολυπόθητος, ὁ ϗ ἡ, multùm desideratus.
Πολυποίκιλος, ϐ ὁ ϗ ἡ, admodùm varius, multùm variegatus; (2) multifarius, multiformis.
Πολύπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, multas habens urbes.
Πολύπονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, laboriosus; (2) ærumnosus, calamitosus; (3) multos labores strenuè perficiens.
Πολυπόνως, *adv.* multo cum labore.
Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, epith. viæ. A πορεύομαι.
Πολύπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multos meatus habens. *Gl. V.* πολυπόρος, vadosus.
Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, *potio.*
Πολυπόταμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fluviis abundans.
Πολυποτέω, multùm poto, potui indulgeo. A
Πολυπότις, ἡ, fœm. à
Πολυποτὴς, ϐ, ὁ, qui multùm bibit, magnus potator, bibosus. *Gl. V.* multibibus.
Πολύποτμος, ον, multa fata habens.
Πολύποτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυποτής.
Πολύπϐς, πόδος, ὁ ϗ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) subst. ὁ polypus, *piscis*; (3) tuberculum in naribus, polypo simile.
Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.
Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter et solicitè inquiro, curiosè perscrutor. *Gl. V.* πολυπραγμονῶ, sciscitor, percontor, rimor; (3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror; habet et significationem appetendæ rei alienæ *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν Θυαμιν πολυπραγμονεῖν, *Heliod.* Ὁ τὴν τϐ ὄντος πολυπράγμονων φύσιν, *Plato.*
Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus et arcana imperii; (3) accurata rei tractatio, cognitio; (4) studia literarum, *inpr.* historiæ. A
Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsam pertinentium; ardelio, multa negotia curans. *Gl. V.* scrutator, sciscitator, curiosus; (2) in bonam partem, laboribus multis et variis occupatus, variarum doctrinarum studiosus. A πρᾶγμα.
Πολύπραος, ον, valdè mitis.
Πολύπρεμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multos habens stipites seu truncos. A πρέμνον.
Πολυπρίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ramosus.
Πολυπρόβατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.
Πολυπροίκος, ἡ, bene dotata. A προίξ.
Πολυπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.
Πολυπροσώπως, *adv.* multis modis.
Πολύπτερος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multas pennas seu pinnas habens. A πτερόν.
Πολυπτοίητος, et πολυπτόητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. A πτοιέω, *exterreo.*
Πολύπτολις, ιος, seu εως, ὁ ϗ ἡ, multas urbes habens, *Call. in Dian.* 225.
Πολύπτορθος, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos.
Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, sinuum, vallium, &c.; conglobatio, *Gl. V.* A
Πολύπτυχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. *Il.* 8, 411. A πτύξ.
Πολυπτὼξ, ὁ ϗ ἡ, multos habens lepores.
Πολύπτωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, plures casus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.
Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.
Πολύπυργος, ὁ ϗ ἡ, multis turribus munitus.
Πολύπυρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.
Πολυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, barbatus.
Πολυρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, disertus, verbosus, *Gl. V.* A ῥῆμα, *verbum.*
Πολύῤῥαβδος, ὁ ϗ ἡ, multis virgis (lineis coloratis) distinctus, virgatus.
Πολυῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus A ῥήγνυμι.
Πολυῤῥάθαγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, magnum sonum seu strepitum edens, sonorus.
Πολυῤῥαίστης, ϐ, ὁ, qui multa vastat, destruit. A ῥαίω.
Πολύῤῥαπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multùm sutus, multipliciter sutus seu consutus.
Πολυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A ῥάπτω.
Πολύῤῥαφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.
Πολυῤῥημονέω, copiosè, verbosè dico. A
Πολυῤῥήμων, vid. πολυρήμων.
Πολύῤῥην, ηνος, et πολύῤῥηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, dives pecoris, ovium copias habens; (2) opulentus, dives; *Il.* 9, 155. Ab ἀρς, ἀρνὸς.
Πολύῤῥητος, ὁ, ἡ, multùm dictus. A ῥέω.
Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A
Πολύῤῥιζος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cui multiplex est radix. A ῥίζα.
Πολύῤῥινος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, corio multiplici inductus.
Πολυῤῥόδης, ϐ, ὁ, rosis abundans, multis rosis conspersus. A ῥόδον.
Πολύῤῥοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Πολυῤῥόθιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Πολύῤῥοθος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multistrepus.
Πολυῤῥοίβδητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multum stridorem vel strepitum edens. A ῥοιβδέω.
Πολύῤῥοιζος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Πολύῤῥϐς, ϐν, copiosè, largè fluens; (2) copiosus in dicendo.
Πολύῤῥυμος, ον, vehemens impetu.
Πολύῤῥυτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multifluus, copiosè fluens. A ῥύω.
ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *gen.* πολλϐ, ῆς, ϐ, πολίες pl. *poët.* multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans, vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Att.* pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολύ; quid mihi prodest? *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in sacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *comp.* πλείων, *superl.* πλεῖστος.
Πολύσαθρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multùm putris, admodum detritus, valdè vitiosus, rimosus.
Πολυσαρκέω, corpulentus seu pinguis sum.
Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas. *Gl. V.* carnositas. A
Πολύσαρκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, valdè carnosus, corpulentus; metaph. stupidus. A σάρξ.
Πολύσεμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multùm reverendus, vel augustus.
Πολύσεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, venerabilis.
Πολυσήμαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multa significans. A σημαίνω.
Πολύσημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. A σῆμα.
Πολύσινος, ον, valdè noxius. A σίνω, noceo.
Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A
Πολύσιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.
Πολύσκαλμος, ον, epith. navis magnæ; multis remis agitata.
Πολυσκαρθμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, tripudians, exultans, *Il.* 2, 814. A σκαίρω.
Πολυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.
Πολύσκεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, conspicuus. Παρθένος ἐγγὺς ἐϐσα πολυσκέπτοιο Βοώτϐ, *Arat.* 136. A σκέπτομαι.
Πολύσκιος, ον, umbrosus. A σκία.
Πολυσκώμμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, valdè dicax. A σκῶμμα.
Πολυσμάραγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sonorus, streperus.
Πολύσοφος, ον, valdè sapiens seu doctus.
Πολυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm densatus spathâ. A σπάθη.
Πολύσπειρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui multas spiras habet, tortuosus A σπεῖρα.
Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latè disseminatus, *Il.* 2, 804, A σπείρω.
Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia seminis genitalis. A
Πολύσπερμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, semine abundans. A σπέρμα.
Πολυσπερχὴς, ές, studiosus, laboriosus.
Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa seu prolixa miseratio. A
Πολύσπλαγχνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, valdè misericors. A σπλάγχνον.
Πολύσπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.
Πολυσπέδαστος, ον, laboriosus, sedulus.
Πολυσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm seu abundè stillans. A στάζω.
Πολυσακτὶ, *adv.* multis stillando guttis, ubertim. Ex iisd.
Πολυστασιαστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, seditiosus, ubi crebræ moventur seditiones. A στασιάζω.
Πολυστάφυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, uvis abundans. A σταφυλὴ, *uva.*
Πολύσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, multas spicas ferens seu edens. Epith. culmi.
Πολυστεγὴς, ές, idem quod
Πολύστεγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum.*
Πολύστειος, et πολύστιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, lapillis abundans, scrupusus. Ἐν ποταμοῖσι πολυστείοισι νομάζων, *Nic. Th.* 950. Confer *Call. in Jov.* 26. A στεία, vel στία, *calculus.*
Πολυστελέχης, εος, vel πολυστέλεχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multos habens truncos, multos à radice caudices habens. A στέλεχος.
Πολυστένακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, valdè gemens, seu gemitus habens multos, miserabilis, ærumnosus.
Πολυστέφανος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multis sertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.
Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A στέφω.
Πολύστημος, ὁ ϗ ἡ, vestis, quæ multum et pingue stamen habet. A στήμων.
Πολύστιβος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multùm calcatus. A στείβω
Πολύστικτος, ὁ ϗ ἡ, multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.
Πολύστιος, vide πολύστειος.
Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. A
Πολύστιχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multis versibus seu ordinibus constans.
Πολύστοιχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Πολύστολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multam et magnam habens classem.
Πολυστομέω, ῶ, multùm loquor. A
Πολύστομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ora; (2) multa loquens. A στόμα.
Πολύστονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, multùm gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus; (3) multos gemitus ciens, tristis. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν, *Il.* 1, 445.
Πολυστρεπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè versari, flecti,

aut

aut torqueri poteſt; verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valdè tortus, ut funis.
Πολύςροβος, *Poët.* πολύςροιβος, ȣ, ὁ ἡ, multùm ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυςροίβοιο θαλάσσης, *Nic. Al.* 6. A ςροβέω.
Πολυςροφάλιγξ, γος, ὁ ἡ, vorticoſus, multùm volutatus.
Πολύςροφος, ὁ ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A ςροφή.
Πολύςυλος, ὁ ἡ, multas columnas habens.
Πολυσύγκρατος, ον, valdè confuſus, ſeu è multis mixtus. A κεράννυμι.
Πολυσύγκριτος, ον, idem.
Πολυσύλλαβος, ȣ, ὁ ἡ, plures habens ſyllabas.
Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis ſeu conjunctionibus utens, *Sch. Thuc.*
Πολυσύνδετον, ȣ, τὸ, oratio, in quâ crebræ ſunt conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.
Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) benè compactus, firmus.
Πολυσφάραγος, ȣ, ὁ ἡ, ſonorus, ſtrepens.
Πολυσφόνδυλος, ȣ, ὁ ἡ, multas habens vertebras et internodia. A σφονδύλη.
Πολυσφράγιςος, ȣ, ὁ ἡ, multis ſignis notatus; (2) benè ſignatus. A σφραγίζομαι.
Πολυσχεδὴς, ὲς, varius, multiplex.
Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo.
Πολυσχεδῶς, variè, multipliciter, copiosè.
Πολυσχηματιςος, ον, multas formas, multa genera habens, ſeu è multis generibus, v. gr. verſuum compoſitus. *Vox Gram.*
Πολυσχημόνως, *adv.* multis formis, modis. A
Πολυσχήμων, ονος, ὁ ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.
Πολυσχιδὴς, έος, ὁ ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. A σχίζω. Hinc
Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.
Πολυσχιδῶς, *adv.* in multas et varias partes dividendo. *Gl. V.* multifariàm.
Πολύσχιςος, ȣ, ὁ ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.
Πολυσώματος, ȣ, ὁ ἡ, multa habens corpora; (2) magnum corpus habens, ut gigas. A σῶμα.
Πολυτάλαντος, ȣ, ὁ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, *item* gravis pondere.
Πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens, valdè ſtrepens. A ταραχή.
Πολυτειρὴς, ὁ, ἡ, ſtellatus, multis ſtellis lucens. A τείρεα, *ſtellæ.*
Πολύτειρος, ον, idem et ex iiſdem.
Πολυτεκνέω, ῶ, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.
Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A
Πολύτεκνος, ȣ, ὁ ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.
Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia. *Gl. V.* lautitia. A
Πολυτελὴς, έος, ὁ ἡ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus. *Ph.* lautus, pretioſus, multiplex. *Gl. V.* opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, *Ph.* A τέλος, *vectigal.*
Πολυτελῶς, *adv.* ſumptuosè, magnificè. *Gl. V.* lautè, abundè, opiparè.
Πολυτενὴς, έος, ὁ ἡ, multùm porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.
Πολυτερπὴς, έος, ὁ ἡ, valdè delectans, valdè ſuavis. Ex τέρπω.
Πολυτεχνὴς, ὲς, vid. πολύτεχνος.
Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas et magnitudo.
Πολύτεχνος, ȣ, ὁ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valdè artificioſus. A τέχνη.
Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A
Πολυτίμητος, ȣ, ὁ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnifaciendus. *Gl. V.* pretioſus. A τιμάω.
Πολυτίμιος, ον, idem quod
Πολύτιμος, ȣ, ὁ ἡ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.
Πολυτιμώρητος, ον, valdè punitus et afflictus.
Πολύτιτος, ȣ, ὁ ἡ, multùm honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.
Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, *Il.* 9, 672. *Od.* 5, 17. A τλάω.
Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ, idem.
Πολύτλητος, ȣ, ὁ ἡ, idem et ex iiſd.
Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fœcundus.
Πολυτοκία, ας, ἡ, partûs numeroſitas, fœcunditas. A
Πολυτόκος, ȣ, ὁ ἡ, pariens multos, partu fœcunda. *Gl. V.* πολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.
Πολύτολμος, ȣ, ὁ ἡ, multùm audens, audaciſſimus. A τόλμα.
Πολύτορος, ον, valdè ſpinoſus, multos aculeos habens.
Πολυτραφὴς, ὲς, fertilis. A τρέφω.
Πολύτρεπτος, ȣ, ὁ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.
Πολυτρήρων, ονος, ὁ ἡ, columbis abundans, *Il.* 2, 502.
Πολύτρητος, ὁ, ἡ, multa habens foramina.
Πολύτριπτος, ȣ, ὁ ἡ, multùm tritus.
Πολύτριχον, ȣ, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A
Πολύτριχος, ȣ, ὁ ἡ, piloſus. A θρίξ.
Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus. A
Πολύτροπος, ȣ, ὁ ἡ, multiplex, varius; (2) verſutus, moratus. A τροπή.
Πολυτρόπως, *adv.* multis modis. *Ph.* multifariàm, omnifariàm. A præc.
Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A
Πολύτροφος, ȣ, ὁ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) benè habitus, pinguis; (3) πολυτρόφος, multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.
Πολυτρόχαλος, ȣ, ὁ ἡ, multùm currens, agilis in currendo, valdè mobilis, volubilis.
Πολύτρυτος, ον, valdè vexatus, adflictus. A τρύω
Πολύτυρος, ὁ ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.
Πολυϋδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A
Πολύϋδρος, ȣ, ὁ ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.
Πολύϋλος, ὁ ἡ, materioſus, *Gl. V.* arboribus abundans. Ab ὕλη.
Πολυΰμνητος, ȣ, ὁ ἡ, celeberrimus.
Πολυϋμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. Ab ὕμνος.
Πολύϋμνος, ȣ, ὁ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.
Πολύϋπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.
Πολυφαγέω, multùm edo.
Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A
Πολυφάγος, ȣ, ὁ ἡ, qui multùm comedit, vorax, helluo. *Gl. V.* edax.
Πολυφάμος, *Dor.* pro πολυφήμος.
Πολυφάνταςος, ȣ, ὁ ἡ, multas efficiens habenſque viſiones fictas, inſomnia crebra.
Πολυφάρμακος, ȣ, ὁ ἡ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis vel venenis utens. A φάρμακον.
Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.
Πολύφατος, ȣ, ὁ ἡ, multùm celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.
Πολυφαύλος, ον, prorſus inutilis, nullius omninò pretii.
Πολυφεγγὴς, έος, ὁ ἡ, multum ſplendoris habens, multùm lucidus. A φέγγος.
Πολυφειδὴς, ὲς, præparcus. A φείδομαι.
Πολυφερνος, ȣ, ἡ, benè dotata. A φέρνη.
Πολυφήμια, ἡ, gloria. A
Πολύφημος, ȣ, ὁ ἡ, valdè celebris, de quo varii ſermones narrantur; (2) clamoſus, epith. ranæ; (3) multis clamoribus, vocibus ſtrepens, epith. fori. A φήμη.
Πολύφθογγος, ὁ, ἡ, multiſonus, epith. tibiæ.
Πολυφθονερὸς, valdè invidus.
Πολυφθόρος, ȣ, ὁ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, *Soph. Elect.* 10. (2) pernicioſus multis. A φθείρω.
Πολύφθορος, ȣ, ὁ ἡ, cædibus abundans; (2) dirutus, vaſtatus. Ex iiſd.
Πολυφιλάνθρωπος, ὁ ἡ, valdè hominum amans, humaniſſimus, pius.
Πολυφίλητος, ον, valdè carus. A φιλέω.
Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A
Πολύφιλος, ȣ, ὁ ἡ, cui multi ſunt amici.
Πολυφίλως, ita ut multis carus ſit.
Πολύφιλτρος, ȣ, ὁ ἡ, admodum amans, amori valdè deditus. A φίλτρον.
Πολυφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, inanis.
Πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro πολ: φλοίσβȣ, à
Πολύφλοισβος, ȣ, ὁ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans. *Gl. V.* undiſonus. *Il.* 1, 33.
Πολύφοβος, ον, valdè timidus.
Πολύφοιτος, ȣ, ὁ ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.
Πολυφόνος, ȣ, ὁ ἡ, qui multos occidit, crudelis.
Πολύφορβος, ȣ, ὁ ἡ, et πολυφόρβος, η, ον, multis pabulum ſuppeditans, *Il.* 9, 564. A φέρβω.
Πολυφόρητος, ον, idem quod
Πολυφόρος, ὁ ἡ, multa ferens; (2) eſt et epith. vini multum aquæ ferentis; (3) fecundus. A φέρω, vel φορά. Hinc
Πολύφορτος, ȣ, ὁ ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens farcinas.
Πολυφραδέεσσι, *Poët.* pro πολυφραδέσι, à
Πολυφραδὴς, έος, ὁ ἡ, valdè conſultus, valdè prudens. A φράζω, *delibero.*
Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia.
Πολυφράδμων, ονος, ὁ ἡ, idem et ex iiſd.
Πολυφραςος, ον, ſæpè dictus. Ex iiſd.
Πολύφροντις, ιδος, ὁ ἡ, multis curis plenus.
Πολυφρόντιςος, ȣ, ὁ ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo.*
Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A
Πολύφρων, ὁ ἡ, valdè prudens. A φρήν.
Πολυφυὴς, έος, ὁ ἡ, multiformis. A φυή.
Πολύφυλλος, ȣ, ὁ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.
Πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φυλή.
Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.
Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A
Πολύφωνος, ȣ, ὁ ἡ, multas edens voces, multiſonus, vocalis, ſonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum eſt verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρῃ ἐσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνα κορώνη, *Aratus*, 1002. Ubi πολύφωνα eſt *adv.* Al. legunt πολύφωνος. Ex φωνή.
Πολύφωτος, ȣ, ὁ ἡ, multùm lucens, multâ luce præditus. Ex φῶς, *lux.*
Πολύχαλκος, ȣ, ὁ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, ςεῤῥὸς, λαμπρὸς, epitheton cœli. *Gl. V.* æroſus, æreus.
Πολυχανδὴς, έος, ὁ ἡ, valdè capax. Πολυχανδέος ὅλμȣ. *Nic. in Th.* 951. Ex χανδάνω.
Πολύχειρ, ρος, ὁ ἡ, multimanus. Hinc
Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.
Πολυχίτων, ωνος, ὁ ἡ, pluribus amictus tunicis.
Πολύχνοος, ȣς, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.
Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus et fertilis ſum. A πολύχοος.
Πολυχοία, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.
Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum copia. Ex χοῖρος.
Πολύχοος, *contr.* πολύχȣς, ȣ, ὁ ἡ, multâ cum uſurâ

usurâ se refundens; (2) multiplex. *Gl. V.* πολύχοος, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens chordas, seu fides. Ex χορδή.

Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terrâ.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, dives fio vel sum. A

Πολυχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui multum est pecuniæ. *Gl. V.* pecuniosus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, vid. πολυχρηματία. A

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυχρηςία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχρηςος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis; (2) multùm usitatus.

Πολυχροία, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus sum. A πολυχρόνος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A

Πολυχρόνιος, ὁ ϗ ἡ, longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus. *Gl. V.* vivax, longævus. Οἰκία δεινὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἷμα, *Call. in Del.* 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, *adv.* diutissimè.

Πολύχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, *contr.* πολύχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, multis coloribus præditus, varius. Ex χρόα.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum auri habens, auro adfluens. *Ph.* opimus, aurosus.

Πολυχρώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολύχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρόα.

Πολύχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum habens succi, succulentus.

Πολύχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latè fluens, fluidus; (2) multùm diffusus.

Πολυχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multorum capax.

Πολύχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplus, spatiosus, capax. Ex χώρα.

Πολυχώςος, ου, ὁ ϗ ἡ, multâ terrâ adgestâ extructus, altè aggeratus. A χώννυμι.

Πολυψάμαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.

Πολυψηφίς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Ex ψηφίς.

Πολύψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multa fert seu explet suffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos dolores adferens, molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex ὀδύνη.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. *Callim. in Dian.* 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ϗ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνυμῶς, *adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπὸς, οῦ, ὁ, multa habens foramina. Ab ὀπή; (2) multos oculos, *Hes.* Ab ὤψ, vel ὄψ.

Πολυωρέω, multâ curâ dignor, magnam curam gero; (2) lautè et accuratè accipio; (3) honoro, in honore et pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, *Aristot.* Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, multam curam gerens, sollicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, et observatio; (2) honos, reverentia. Ab eod.

Πολύωτος, ὁ, ἡ, multas habens aures. Ab οὖς.

Πολυωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valdè utiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπή, et ἄγω, seu ἀγωγή.

Πομπαῖος, ου, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur, *Soph. Aj.* 843. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transvectio, qualis in pompâ esse solet; (2) conviciorum jactatio, velut è curru, ap. Alexandrinos, seu in triumpho, ap. Rom. A πομπεύω. Unde

Πομπεῖον, ου, τὸ, vas quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπευέσκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

Πομπεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πομπευτὴς, οῦ, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, transmitto, transveho, deduco; (2) cum pompâ incedo, pompam duco. *Gl. V.* triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, et (4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumeliâ afficio, propriè, per hominum ora traducendo, pass. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον, *Soph. Trach.* 629. A

Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, quâ transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus; (4) pompa, i. e. solennis apparatus et spectaculum solenne in modum triumphi. A πέμπω. Hinc

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conveniens; magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus et factus.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis. V. *Ern.*

Πόμπιμος, ὁ, ἡ, et πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eod.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, *Il.* 13, 416. A πέμπω.

Πομποςολέω, classem deduco. Τῆς δεῦ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποςολούσης τὸ σκάφος, *Luc.* Ex πέμπος, et ςόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.

Πομφολυγηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bullis turgens.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Aristophanica. Ex πομφόλυξ, et πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bullæ similis.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris. *Ph.* bulla, scatebra. A πομφὸς. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar effervesco, πομφόλυξαν, 3. pl. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ' πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, *Pynd. Pyth.* 4, 226.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor.

Πονεῖτο, *laborabat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *contr.* pro ἐπονέετο, à πονέω.

Πονέοντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plur. part. præs. med. *Dor.* pro πονούμενοι.

Πονεῦμες, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.

Πονέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo. *Gl. V.* laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui. *Gl. V.* aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. πονηθὲν, elaboratum, a. 1. pass. part. πονεῖτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ, sibi studet, *Soph. Aj.* 1383. Ἔγωγε τοὶ πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη, *Aristoph. Pace*, 820. Πολλοὶ δὲ μέμναντα, καλὸν εἴτι πονάθῃ, *Pind. Ol.* 6, 17. A πόνος. Hinc

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber.

Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum et scelestum, scelus. A

Πονηρεύω, et πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus sum, improbè et nequiter ago. A πονηρὸς. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, misera et laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, malitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magister improbitatis.

Πονηροκάρδιος, malicordis, *Gl. V.* Ex καρδία.

Πονηροκρατέομαι, οῦμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia et imperium. Ex πονηρὸς, et κράτος.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus et improbis. A λόγος.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix; ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *adv.* improbè, nequiter.

Πονήρως, *adv.* malè, miserè, ægrè, difficulter.

Πονήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, à πονέω.

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνοιο, gen. sing. *Ion.* pro πόνου, à

Πόνος, ου, ὁ, labor, studium, et opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor et molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιᾶν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, à πόντιος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικὸν, nux avellana, *Ph.* subaud. κάρυον.

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus; (2) Ponticus, qui est è Ponto. A πόντος.

Πόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari immersus, in mari submersus. Ex πόντος, et βρέχω.

Ποντογενὴς, ὲς, è mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex γίνομαι.

Ποντόθεν, *adv.* è mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδων.

Πόντονδε, *adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ον, in mari vagans, epith. piscis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado seu pererro. Ποντοπορευέμεναι, *Poët.* pro ποντοπορεύειν, *Od.* 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Ποντοπόροιο, gen. sing. *Ion.* pro ποντοπόρου, à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pontum seu mare trajiciens. *Gl. V.* fluctivagus, *Il.* 1, 439. Ex πείρω.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex Neptunus. Voc. ὦ ποντοπόσειδον, *Aristoph. Plut.* 1050.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ Minoris, Pontus.

Πόντοφι, è mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, miser laborando, *Aristoph. Lys.* 522. A πόνος

Πόξ, ποκὸς, ἡ, vellus, lana detonsa aut vulsa; occurrit πόκα. acc. A πέκω.

Ποοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbis vescens. Ex πόα.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placentula lata, tenuis,

tenuis, et rotunda; πόπανα, liba, *Ph.* A πέπτω.

ΠΟ'ΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii! nam πόποι Dii funt apud Dryopes, item πόπαξ. vid. *Ern.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, fibilo; (2) demulceo, blandè attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόππυσεν, *Ariſtoph. Plut.* 731.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδει, *Dor.* pro ποππυλιάζει. *Theocr.* 5, 89.

Ποππύσδειν, *Dor.* pro ποππύζειν, *ib.* 5, 7.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, et ποππυσμὸς, ȣ, ὁ, fibilus; (2) palpus, five fonus linguâ, manibus, ac fimilibus modis excitatus, ad favorem oftendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* pro πάρδαλις, *Il.* 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλέος, ὁ, qui timore cacaturit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, *Ph.* peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, à πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceffus, ingreffus. *Gl. Vet.* meatus, iter, itio, greffus, agmen. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ȣ, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus, machina quâ promoventur onera. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς περὶ τȣ̃ πορευθῆναι εἰς πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφόδιον, *E. M.* Ab eod.

Πορευθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paff. verbi πορεύομαι.

Πορευθῆναι, *profectum effe*, infin. aor. ejufd.

Πορευθῆτε, *ite*, 2. plur. imperat. aor. ejufd.

Πορευθῶ, *abiero.* 1. fingul. conj. aor. ejufd.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εύσομαι, eo, proficifcor, πορεύῃ, is, *Pl.* πορευθῆναι, a. 1. iviffe; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένω πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι, *Eur. Alc.* 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, *ibid.* 505. A πόρος.

Πόρευσῃ, 2. fing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro πορεύσεσαι, à πορεύομαι. Unde

Πορεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui tranfiri poteft, permeabilis.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipfa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ἡ, ὸν, qui incedere poteft, qui ingreditur et ambulat; (2) pervius. A

Πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, tranfveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, *Eur. Ph.* 992. Καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς, *Or.* 788. A πείρω.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vafto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. paff. part. vaftatus; πορθῆσαι, vaftare, *Ph.* a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, *Gl. V.* part. a. 1. Ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, *Soph. Phil.* 912. Τί γὰρ ἐὰν πόρθωσι χώραν τὴν ἐμήν; *ibid.* 1395. A πέρθω. Hinc

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πόρθησις, εος, ἡ, vaftatio, excidium.

Πορθητὴς, ȣ̃, ὁ, everfor, vaftator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vaftatorius, idem quod præc.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητής.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ȣ̃, τὸ, fretum; (2) navis quâ fretum aliquod feu fluvius trajicitur, *Gl. V.* πορθμεῖα, pontones, *Gl. V.* (3) naulum. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre feu rate aliquem tranfportat per fretum. *Ph.* portitor, vector.

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad trajectionem vel ad portitorem. A πορθμευτής.

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ. *Eur. I. T.* 372. Τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος, *ib.* 737. A πορθμός.

Πορθμήιον, ȣ, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ȣ, τὸ, navis, quâ fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perfolvitur. A πορθμός. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis pifcatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, ȣ̃, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *tranfitus.*

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, fuppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. πορισθεῖσαν, partam, *Ph.* aor. 1. part. paff. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? *Ariſtoph. Ach.* 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, *id. Av.* 465.

Πόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervius, penetrabilis; (2) tranfiens; (3) quæftuofus, *Gl. V.* (4) parabilis; (5) qui facilè invenit, induftrius. Ab eod.

Πόριον, ȣ, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκευθραὶ λειμῶνος πόριες καὶ βȣβοσίοιο, *Aratus*, 1120.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæftus; (2) propofitio confecutionem neceffariam habens ex iis quæ jam probata funt. A πορίζω.

Πορισμὸς, ȣ, ὁ, comparatio, adquifitio; (2) quæftus, *Gl. V.*

Ποριστὴς, ȣ, ὁ, qui fuppeditatur; (2) *à mediante alio*, quæftor, exactor; *item*, quicunque aliquid fibi comparat, ut κακὸς ποριστὴς, qui malis artibus pecuniam facit.

Ποριστικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere novit, induftrius conquifitor; (2) in quo victus facilè paratur. *Gl. Vet.* quæftuofus; ποριστικὴ, quæftuaria. *Gl. V.* A præc. vel feq.

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, qui adquiri et parari poteft, parabilis, qui facilè fuppeditatur. *Gl. Vet.* ποριστὸν, præftabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ pifcatur.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, annulus, quo ferrum haftæ cum ligno coërcetur, five quo cufpis haftæ cum haftili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, rete pifcatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ et orbiculatæ eft, circulus. Κύρτȣς δεῖ ϗ δίκτυα, ϗ βρόχȣς, ϗ πόρκȣς, ϗ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τί ἢ πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν, *Plato in Sophiſt.*

Πορνεία, ας, ἡ, fcortatio. *Gl. Vet.* fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. *Gl. V.* fornix, ganeum. A

Πορνεύω, f. εύσω, fcortor, fornicor. A

Πόρνη, ης, ἡ, fcortum, meretrix, fornicaria, fcortulum, *Gl. V.* A πέρνεσθαι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, ȣ, τὸ. Dim.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνιογέννητος, ον, fpurius, qu. è πορνίον, et γίνομαι, nifi verum eft πορνογέννητος. A πόρνη.

Πορνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus in quo meretrices et fcorta aluntur, lupanar, *Ph.* lenocinium:

Πορνοβοσκειομάχοι, qui lupanaria defendunt, et fuo patrocinio comprobant. Ex feq. et μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices et proftibula alo, lenocinor, alieno amori fervio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, *Ph.* A

Πορνοβοσκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, leno, lena. A βόσκω.

Πορνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fpurius, *Gl. Vet.* A πόρνη, et γείνομαι.

Πορνογράφος, ὁ ϗ ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum confcribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ȣ, ὁ, leno. *Gl. V.* lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος, et κόπος.

Πορνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui infano meretricum amore flagrat. A πόρνη, et μαίνομαι.

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνος, et μοιχός.

Πόρνος, ȣ, ὁ, qui corpus fuum proftituit et veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, fcortator. *Ph.* impudicus. A πίρνω vel πείρω.

Πορνοσκόπος, ȣ, ὁ, fcortator, qui fcorta et meretrices contemplatur.

Πορνοτελώνης, ȣ, ὁ, leno, qui pecuniam ærario folvit, ut lenocinium facere fibi liceat.

Πορνοφίλας, ὁ, et

Πορνόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meretrices amans.

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, tranfitum feu viam facio. Ex πόρος. Hinc

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum et foraminum corporis apertio.

Πόρος, ὁ, tranfitus, trajectus, *Ph. item*, ora maritima ubi fc. eft trajectus; (2) meatus, *Gl. V.* (3) vectigal, quæftus, *Ph.* Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ et via. A πείρω.

Πορπάζω, f. άσω, *Æſch. Pr.* 61. fibulâ fubnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπτὰς, θ' ἕλικας κάλυκας τε ϗ ὅρμȣς, *Il.* 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem et ab eod. Πορπακισάμενος φρȣ̃δος ἀμπτάμενος ἔβα, *Ariſtoph. Lyſ.* 106.

Πορπακοφορέω, fibulâ utor; (2) fcutum gero, milito.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præfertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα, *Eur. Hel.* 1392.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. *Pind. Olymp.* 1. Hinc

Πορπηδὸν, *adv.* in modum fibulæ.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πόῤῥω, procul, longè, porrò, protinùs, *Gl. V.* in anteriorem partem. Hinc *Compar.* ποῤῥώτερος, longiùs diffitus, *Gl. V.* ulterior, et *Superl.* ποῤῥώτατος, longiffimè diffitus. A πρό. Hinc

Πόῤῥωθεν, *adv.* è longinquò, eminùs, procul.

Ποῤῥωτάτω, *adv.* longiffimè, maximè, procul.

Ποῤῥωτέρω, longiùs, magis procul.

Πορσαίνω, paro, curo; πορσανέȣσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανȣ̃σα. Πορσαίνειν βρέφος, *Pind. Ol.* 6, 55. A πόρω.

Πόρσιον, *adv. Pind. N.* 9. vid. πόρσω.

Πορσυνέȣσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνȣ̃σαι, à

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, fuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, adminiftro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πρᾶγμα πορσύνων μέγα, *Soph. El.* 672. Ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα πορσυνῶ, *Soph. Aj.* 1415. Καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, *Eur. Med.* 1021. Σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν, *id. Alc.* 1062. Κείνȣ πορσυνέȣσα λέχος, *Il.* 3, 411. A πόρω.

Πόρσω, *adv.* longè ante; (2) longè, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longiùs, magis procul; et *Superl.* πορσωτάτω, longiffimè, maximè procul. A πρό.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πορτιτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitulos nutriens. *Hom. in Ap.* 21. Ex πόρτις, et τρέφω.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veftis purpurea; (3) veftis fplendida, venufta, elegans.

Πορφυραῖος, purpureus, *Chron. Alex. Ern.*

Πορφυρανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui purpureo flore eft. Ex πορφύρα, et ἄνθος, *flos.*

Πορφύρειος, idem quod

Πορφύρεος, έα, εη, εον, *contr.* πορφυρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, purpureus; (2) fplendidus, venuftus, elegans; (3) niger; (4) varius, verficolor. πορφύρεος θάνατος, *Il.* 583. πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτήν, 17, 551. A πορφύρα.

Πορφυρεὺς, έως, ὁ, purpurarius, feu qui purpuras venatur; (2) qui purpurâ tingit, infector. Ab eod.

Πορφυρευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A πορφυρεύω. Hinc

Πορφυρευτικὸς,

Πορφυρευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad purpurarum venatorem seu venationem, item ad artem purpurâ tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras.
Πορφυρεύω, purpurâ tingo.
Πορφυρέω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρω.
Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore sum. A πο-φύρα.
Πορφύριον, ȣ, τὸ, parva purpura, *Ph.* πορφύρια, murices. Dim. Ab eod.
Πορφυρὶς, ἴδος, ἡ, purpurea vestis, *Gl. Vet.* torale; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ.
Πορφυρίτης, purpuræ similis. Ab eod.
Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem fœm.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum; (2) piscis quidam, *Gl. Vet.* πορφυρίων, purpurio. Ab eod.
Πορφυρόβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβαφεῖον, ȣ, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.
Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpurâ tinctus.
Πορφυροβάφος, purpurarius, *Gl. V.* Ex πορφύρα, et βάπτω.
Πορφυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuræ speciem gerens, purpureo colori similis, cæruleus. Ex πορφύρα, et εἶδος.
Πορφυροειδῶς, *adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.
Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens, epith. maris. A πορφύρα.
Πορφυρόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.
Πορφυρόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis purpureus est.
Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpurâ mixtus. Ex μίγνυμι.
Πορφυρόπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureos, i. e. pulcros habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex πέζα.
Πορφυροπώλης, ȣ, ὁ, purpurarius, *Gl. Vet.*
Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram sive lanam aut vestem purpuream vendit. Ex πωλέω.
Πορφυρόστρωτος, ον, purpurâ stratus.
Πορφυρόω, purpurâ tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, *Gl. Vet.* A πορφύρα. Unde
Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo; (3) nigresco; (4) æstuo, *de mari*; (5) curis perturbor, sollicitor. Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι, *Il.* 21, 551. (6) πορφύρομαι, idem, *Hes.* etiam πορφύρειν interp. κακοτεχνεῖν, et πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι. (est propriè in abdito, profundo, imo versare et agitare, *Ern.*)
Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πόρφυρος.
Πόρω, f. πόρσω, præbeo, suppedito, do. *Lycurg.* A πείρω, unde πορίζω.
Ποσάκις, *adv.* quoties? A πόσος.
Ποσαπλάσιος, ία, ιόν, quotuplex? Ab eod.
Ποσαπλασιών, ωνος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ποσαπλῶς, *adv.* quot modis. Ab eod.
Ποσάπȣς, ȣν, quot pedum?
Ποσαχῆ, *adv.* quot in locis? A ποσάκις.
Ποσαχῶς, *adv.* quotnam modis? Ab eod.
Πόσε, *adv.* quo? quem in locum?
Πόσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσεϊ, à πόσις.
Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc
Ποσειδάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad Neptunum pertinens.
Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni.
Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, ultimam Decembris partem, et primam mediamque Januarii complectens, *Gl. V.* December.
Ποσειδεωνὶς, ἴδος, ἡ, halcyone. A
ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus, Deus intellectualis, fabricans, animas in generationem descendentes excipiens, secundum Orphicos; Romanis Consus.
Ποσειδώνια, ίων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalia, *Gl. V.* A præc.

Ποσειδώνιον, ȣ, τὸ, templum Neptuni.
Πόσεως, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσιος, à πόσις.
ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis quâ glans pudendi virilis integitur; (2) penis.
Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris super pilos. Ab eod.
Πόσθιον, ȣ, τὸ, pudendum virile, Dim. à πόσθη.
Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene est, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.
Ποσὶ, *pedibus*, dat. pl. à πȣ̃ς.
Ποσιδήϊον, ȣ, τὸ, pro προσείδειον.
Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.
Ποσὶν, dativ. plur. *Poët.* et cum ν pro ποσὶ, à πȣ̃ς.
Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*
Πόσις, maritus *apud Poët.* acc. πόσιν.
Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πȣ̃ς, et πτέρνα, *calcaneum.*
Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσȣ, quanti? et πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.
Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus; (2) quidam. Ab eod.
Ποσοσύλλαβος, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.
Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.
Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. pass. part. *Suicer.* Ab eod.
Ποσσῆμαρ, *adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος, et ἦμαρ.
Ποσσίκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus pulsatur. Ex πȣ̃ς, et κρότος, *pulsus.*
Πόσσος, *Poët.* pro πόσος.
Πόσσω, gen. sing. *Dor.* et *Poët.* pro πόσȣ, à πόσος.
Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio, *Ph.* quotâ die. Ποσταῖος, ἂν σὺν τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; *Xen.* A πόστος.
Ποστημόριος, qu. dic. quantesimus; quotæ partis; ποστημόριον, quota pars, *Gl. Vet.* hæc portiuncula. Ex πόστος, et μόριον, *pars.*
Ποστὸς, ἡ, ὸν, quotus? (2) quantus? A πόσος.
Ποστῶς, aliquantulum.
Πόταγε, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro πρόσαγε, à προσάγω.
Ποτάγχυμεν, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, à προσάγχυμι, appropinquo.
Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἄμμε γαλάνα, *Mosch.* 5, 3. Hinc
Ποταγωγίδης, ȣ, ὁ, explorator, delator. *Aristot.* ποταγωγίδες, (videntur lenæ esse. *Ern.*)
Ποταείδω, et ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα, δαῖμον, *Theocr.* 2, 11.
Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improvisus, *Æsch. Pr.* 102. (2) primus, antiquus. A ποτὶ, pro πρὸς.
Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Ποταμείβομαι, f. ψομαι, respondeo, *Dor.* pro προσαμείβομαι. Τὰν δ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείψατο, *Theocr.* 1, 100.
Ποτάμειος, εῖα, ειον, fluvialis. A ποταμὸς.
Ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, *Theocr.* 1, 26.
Ποταμέλξομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι.
Ποταμηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. gr. navis, cymba. Ex ποταμὸς, et ἄγω.
Ποταμηδὸν, *adv.* fluvii more. A ποταμὸς.
Ποταμηῒς, ἡ, fluvialis, v. gr. Nympha.
Ποταμηπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluvium trajiciens.
Ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, *Strabo.* A ποταμὸς. Unde
Ποτάμιον, ȣ, τὸ, rivus, Dim.
Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, *Gl. V.* Ab eod.
Ποταμίσκος, ȣ, ὁ, fluviolus, Dim. ab eod.
Ποταμίτης, ȣ, ὁ, ποταμῖται, aquilices, *Ph.*
Ποταμογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.
Ποταμοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ποταμȣ̃.

Ποταμόκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amnibus abluitur. Ex ποταμὸς, et κλύζομαι.
Ποταμόνδε, *adv.* ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fluvius, flumen, amnis, *Ph.* (propriè aqua potabilis. *Ern.*)
Ποταμοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui à fluvio aufertur sive rapitur.
Ποταμόχωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, limo arenâve à fluvio devectâ opertus.
Ποτανὸς, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνὸς.
Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δ' ἀετὸς ȣ̓ρανῶ ποτᾶται, *Eur. Rhes.* 530. A πέτομαι.
Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, *Ph.* vid. ποδαπὸς.
Ποταπῶς, qualiter, *Ph.* A præc.
Ποταυγάζειν, *adspicere*, præs. inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, à προσαυγάζω.
Ποταύλει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, à
Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω. Ἁ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει, *Theocr.* 6, 41.
Ποτᾶῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro προσηῷος. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἠὼς, *aurora.*
Πότε, *adv.* quando? Ab ὅτε.
Ποτὲ, *adv.* aliquando. Hinc ȣ̓δέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*
Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, à προστρέχω.
Ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inus. Hinc aor. 2. ποτιδὼν, intuitus; ποτίδοιμι, intuear.
Ποτεκλεπτόμην, *furtim ducebar*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσεκλεπτόμην, à προσκλέπτομαι.
Ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.
Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, à ποτέομαι.
Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.
Ποτερίσδεν, præs. infin. act. *Dor.* pro προσερίζειν. A
Ποτερίσδω, *Dor.* pro προσερίζω, cum aliquo certo.
ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, uter; πότερον, utrum.
Ποτέρχευ, *accede*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et *Æol.* pro προσέρχȣ. A
Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.
Ποτέρωθι, *adv.* utrâ in parte? utro in loco? A πότερος.
Ποτέρως, *adv.* utro modo. Ab eod.
Ποτέρωσε, *adv.* utram in partem, vel utrâ in parte? Ab eod.
Ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, à προσφύομαι.
Πότεχε, *adhibe*, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro πρόσεχε, à
Ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.
Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.
Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, Epulum, lxx. A πίνω, *bibo.*
Ποτηματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui pocula conficit. *Suicer.*
Ποτῆμεν, *adire*, præs. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, à πρόσειμι.
Ποτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, alatus. A ποτάομαι.
Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*
Ποτηρίδιον, ȣ, τὸ, pocillum, *Gl. Vet.* A ποτήριον.
Ποτηριογλύπτης, ȣ, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, et γλύφω.
Ποτήριον, ȣ, τὸ, poculum, calix, in sacris literis, portio destinata: de bonis et malis rebus.
Ποτηριοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. Ex φέρω.
Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, *Gl. Vet.* ubi calices reponuntur, seu exponuntur. Abacus.
Ποτηροπλύτης, ȣ, ὁ, cratera, *Gl. V.* ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, et πλύνω.
Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. *Od.* 5, 201. A πίνω.
Πότης, ȣ, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.
Ποτητὸς, ἡ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.
Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.
Ποτιάπτω, f. ψω, alligo.
Ποτιβάλλω, objicio, obtendo.
Ποτιβλέπειν, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

Ποτιβλέπω, f. ψω, adfpicio, intueor.

Ποτιδεγμέναις, *exfpectantibus*, dat. pl. part. præf. f. g. *Dor.* pro προσδεχομέναις, à προσδέχομαι, *Il.* 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, à προσείδω, *adfpicio.*

Ποτιδέρκεται, *Dor.* pro προσδέρκεται, à

Ποτιδέρκομαι, adfpicio. Τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα, *Theocr.* 1, 36.

Ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Ὀυδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, *Theocr.* 5, 63.

Ποτίδοις, *adfpexeris*, 2. fing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, à προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis; *Il.* 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτίδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, feu miniftro; (2) aquatum duco. *Ph.* adaquo; (3) rigo. *Ph.* irrigo. Ταύρως ϗ πόρτιας ὧδε ποτίσδων, *Theocr.* 1. 121. A πότος.

Ποτίθει, 2. fing. præf. imperat. act. *Dor.* *Att.* et *per Syncop.* pro προςίθει, et hoc pro προςίθετι, à προςίθημι.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui eft in corde ut vulnus. *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικεκλιμένον, *Dor.* pro προσκεκλιμένον. A

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι, vergo; ποτικικλιμένος, inclinatus, p. paff.

Ποτικὸς, ὴ, ὸν, bibax. A πότος.

Ποτίκρανον, ȣ, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω, alloquor, compello. Τὼς δ᾽ ȣδὲν ποτιλέξαθ᾽ ὁ βώκολος, refpondit, *Theocr.* 1, 92.

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. fing. aor. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσεμάξατο, à

Ποτιμάττομαι, f. ξομαι, allido.

Πότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθεῖσθαι, præf. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro προσμυθέεσθαι, à

Ποτιμυθέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, alloquor; (2) rogo. Μή τι οἱ ȣ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο Σπερχομένῳ, *Theocr.* 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσινίσσομαι. *Il.* 9, 381.

Ποτιόσσεται, *adfpicit*, 3. fing. præf. ind. med. *Dor.* pro προσόσσεται, à verbo προσόσσομαι.

Ποτιῤῥίπτειν, *projicere*, præf. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro προσρίπτειν, à προσρίπτω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. v. ποτίζω. Unde

Πότισις, εως, ἡ, adaquatio. *Gl. V.* potatio.

Ποτισμὸς, ȣ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτιςάζω, inftillo, *Dor.* pro προςάζω. Πραῢν δ᾽ Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιςάζων ὄαρον, *Pind.* *Pyth.* 4, 255.

Ποτίςατος, bibaciffimus. Superl. *Att.* à πότης.

Ποτιςήριον, ȣ, τὸ, canalis, aqualiculus, *Ph.* popina. Ab eod. Unde

Ποτιςὴς, ȣ, ὁ, irrigator, qui potum præbet:

Ποτίςρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, feu aquatum compelluntur. Ἱππειὴν τετύκοντο ποσειδάωνι ποτίςρην, *Call. in Dian.* 50.

Ποτίςχομαι, amplector, comprehendo.

Ποτιτέρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθέγγομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτίφορος, pro πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro προσφύομαι. *Theocr.* 21, 46.

Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui poteft.

Ποτιχρίμπτω, pro προσχρίμπτω.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, à ποτίζω.

ΠΟ´ΤΜΟΣ, ȣ, ὁ, fors, fatum, cafus feu fortuna fatali forte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, ἡ, alma, adoranda, veneranda, diva.

Πότνια, ἡ, idem.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad infaniam redigentes. Epith. Baccharum. A πότνιος.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάνακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνιος, et ἄναξ.

Ποτνίασις, εως, ἡ, fupplex obteftatio, præcatio cum lachrimis et clamoribus, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ȣ, ὁ, fupplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιάω, et ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obfecro, obteftor, fuppliciter deprecor; (2) ægrè fero, indignor, queritor. Ἐδόκει ποτνιάσθαι ϗ δακρύειν, *Plut.* A

ΠΟ´ΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, auguftus. Ufitatum fœm. πότνια.

Πότνος, η, ον, idem; πότνα, *ferè in vocativo.*

Ποτοῖο, gen. fing. *Ion.* pro ποτȣ, à

Ποτὸν, ȣ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

Πότος, ȣ, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ὴ, ὸν, potabilis, potulentus. Ab eod.

Ποτόσδον, præf. part. act. n. g. *Dor.* à

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.*

Ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τὴν.

Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν.

Ποττȣ, *Dor.* pro πρὸς τȣ.

Ποττῷ, *Dor.* pro πρὸς τῷ.

Πȣ, *adv.* ubi? quo in loco; πȣ ᾽ςι; ubi eft. Ab ὅς. (vel antiq. πὸς, πὴ, πὸν. v. *Ern.*)

Πȣ, *adv.* alicubi, ufpiam, ufquam; ȣ δήπȣ, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ᾽, πȣγγίον, facculus, *R.*

Πȣλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, à πολὺς, ut

Πȣλιβάτεια, herba quædam, *Nic. Th.* 851.

Πȣλυβότειρα, ας, ἡ, *Il.* 3, 89.

Πȣλυμέλαθρος αὐλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πȣλυμέλαθρε, Diva multorum tectorum. *Call. in Dian.* 225.

Πȣλὺς, multus, *Ion.* pro πολὺς.

ΠΟΥ῀Σ, alii πȣς, ποδὸς, ὁ, pes; (2) menfura fedecim digitorum; (3) radix feu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes quibus extremi anguli veli verfus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. (1) ἀνὰ πόδα, retrò; (2) ἐκ ποδὸς, è veftigio, preffo pede; (3) ἐν ποσὶ, præfentia, obvia, inftantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, ceffim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, curfu; (6) πὰρ ποδὸς, et πάρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς; (7) περὶ πόδα, aptè; (8) πρὸ ποδὸς; idem quod ἐν ποσὶ; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu fermo, idem quod ἀνὰ πόδα. *Ern.*

Ποώδες, εος, ὁ ϗ ἡ, herbofus, herbis abundans, herbidus, herbeus; (2) herbæ fimilis. A πόα.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) adminiftratio reip. οἱ ἐν πρᾶγματι, magiftratus, principes reip. *item* ipfe ftatus reip. (3) ftatus, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controverfiæ, et hinc moleftiæ. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ftudium quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio et intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compofitum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A præc. Hinc

Πραγματειώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, *Gl. V.* aliquid efficere cupio, ftudeo, laboro, quæro, et paff. efficior. Ὧν ȣ῞νεκ᾽ ἐγὼ ταῦτ᾽ ἐπραγματευόμην, *Ariftoph. Nub.* 526. Τȣτων μὲν τοι, ἃ περὶ μόνον τὸ πάρον, πραγματεύεται, *M. Anton.* 6, 25. A πράγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, ȣ, ὁ, negotiator, actor, *Ph.*

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, ftrenuus, folers in negotiis agendis et rebus tractandis; (2) aptus ad ufum in rebus agendis, *Gl. V.* negotiofus, forenfis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, folerter, peritè, acriter.

Πραγμάτιον, ȣ, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. à πρᾶγμα.

Πραγματιωδῶς, *adv.* negotiosè.

Πραγματογραφέω, curiosè in fcribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, et γράφω.

Πραγματοδίφης, ȣ, ὁ, qui litem feu lites fcrutatur. Ex διφάω.

Πραγματοειδέςερον, laboriofiùs, moleftiùs, quafi à πραγματοειδῶς.

Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior; (2) immifceo me rebus gerendis. Ex κόπτω, vel κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in difputationibus rerum verfor, in narrandis rebus occupatus fum. Ex πρᾶγμα, et λόγος.

Πραγματομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui eft rerum ufus, negotiorum expertus, prudens; (2) induftrius. Ex πρᾶγμα, et μανθάνω.

Πραγματοράφος, ȣ, ὁ, controverfiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.

Πραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, negotiofus, operofus, moleftus. A πρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, *contr.* πράγȣς, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

Πραέως, vide πραῶς.

Πραθέειν, *vaftaffe*, aor. 2. infin. act. *Ion.* et *per Metathefin*, pro παρθεῖν, à πέρθω.

Πράθον, aor. 2. ind. act. *Ion.* et *per Metatb.* pro ἔπαρθον.

Πραθεὶς, *venditus*, aor. 1. part. paff. verbi πιπράσκω.

Πραιτώριον, τὸ, prætorium.

Πραιτωρίδιον, τὸ, Dim. *ap. Arrian.*

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus, *Ph.* πρακτέον, celerandum. Πρακτέον δὲ ἑκάςῳ τὸ ἑξῆς τῇ κατασκευῇ, *M. Anton.*

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; *Il.* 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτὴρ.

Πράκτης, ȣ, ὁ, idem. A πράσσω.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικὸς.

Πρακτικὴ, quæftoria, quæftuaria, *Ph.* actualis fcientia, *Gl. V.* A

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad agendum; (2) in agendo pofitus; (3) efficax, ftrenuus, expeditus de milite cui feliciter, quod agit, procedit: qui confequitur, impetrat, quod petit; actuarius, agilis, *Gl. V.* venditarius. A πράττω.

Πρακτικῶς, *adv.* efficaciter, folerter, ftrenuè; (2) expeditè, aptè ad agendum.

Πρακτόριον, pignerarium, *Ph.* A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ὴ, ὸν, qui agi poteft, fub actionem cadens, in actione verfans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιςὴς, ȣ, ὁ, actionum cenfor. A præc.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris; (2) exactor, quæftor; (3) ultor. Ab eod.

Πράμνειος, vel πράμνιος, ὄινος, vinum Pramnium, ita dictum vel à rupe quâdam, vel à πραΰνειν, mitigare. Οἴνω πραμνείῳ ἐκύκα, *Od.* 10, 235.

Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, *Ariftoph.* rectiùs πρόμος, *Ern.*

Πρὰν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. *Dor.* pro πρηνὴς.

Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.

Πρανιχθεὶς, aor. 1. part. paff. *Dor.* pro πρηνιχθεὶς, à πρηνίζω.

Πρᾶξαι, *feciffe*, a. 1. inf. act. v. πράσσω.

Πράξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, ultio; (2) ultrix, Dea quædam, *Ph.* laverna. Ex πρᾶξις, et δίκη.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandeftinâ, five proditorum ope atque operâ urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, *Polyb.* Ex eod. κόπτως, et κόπος.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus; (2) fucceffus, fucceffus rerum; (3) exactio; (4) proditio, *ap. Polyb.* pl. res geftæ, hiftoria. A πράσσω.

Πράξωσι, *fecerint*, 3. pl. a. 1. in conj.

Πραόνως, *adv.* vide πράως.

ΠΡΑ῀ΟΣ, et πρᾷος, ȣ, ὁ, lenis, mitis, manfuetus; Hinc

Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, manfuetudo.

Πραότερως, *adv.* leniùs.

ΠΡΑΠΙ´ΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2) mens,

mens, folertia, folers induftria. Sing. legitur *apud Pind. Pyth.* 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, area, feu areolea, in horto:

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus feu prafinus fum. A πράσον.

Πράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ου, ὁ καὶ ἡ, porraceus, porro fimilis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ου, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl.* Horehound. Καὶ χλοεροῦ πρασίοιο, τὸ δὴ μηλίφυλλον ὑδεῦσι, *Nic. Al.* 47. Ab eod.

Πράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porro fimilis. Ex πράσον, et εἶδος.

Πρασοκουρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri fpeciem gerens, quod lactucas in hortis et inprimis porros depafcitur. Ex κείρω.

Πρασόκουρον, ου, τὸ, falx quâ porrum detondent.

Πράσομες, *Dor.* pro πράσομεν, à πράσσω.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Angl.* Leek. (2) algæ fpecies.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, à viridi colore. A πράσον.

Πράσσοντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui porrum comedit, feu algæ illam fpeciem, quæ πράσον vocatur; ranæ nomen *in Batrachom.* 229. Ex πράσον, et φάγω.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et πράττω, f. ξω, ago, actito, facio; (2) adminiftro, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo fenfu et *in med.* et accipio; (6) operam do; (7) prodo; (8) per clandeftinas confultationes, collufiones aliquid facio. Aliis modis dicitur cum præpof. qui fine formulis explicari non poffunt, ut ἐς Πελοποννήσον πράττειν, mittere in Peloponnefum, qui curent item bellum et conjurationem ibi concitare; πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicujus falute deliberare; πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem; τινὶ, malum alicui culpâ fuâ confcifcere, conciliare; πράσσειν τινὶ, clam favere alicui; de proditoribus. Πράττειν κακῶς, mifer effe, τὰ τῆς πόλεως, gerere. Νῦν γ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν, animum addiderunt, *Soph. Aj.* 435. Ἔπραξεν ὧν, vitam finiit, *Oed. Col.* 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, *Conc.* 108. Πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας τριακοστὴν, *Demofth.* Ab iis, qui ex fuis provinciis frumentum exportant, trigefimam exigit, fc. *partem.*

Πράσω, 1. fing. f. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Πρασώδης, εος, ἡ, porro fimilis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur.

Πράτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

Πρατήριον, ου, τὸ, locus in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατήρ.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, vendendus, vendibilis.

Πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.

Πραΰθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manfueto eft animo, manfuetus, mitis. Ex πραῦς.

Πραϋμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex μένος.

Πραϋμενῶς, *adv.* manfueto animo, leniter, manfuetè.

Πραΰμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus lenia funt confilia.

Πραΰνοος, ου, lenis, mitis animo.

Πράϋνσις, εως, ἡ, fedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, ὸν, mitigandi et fedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, manfuefacio, fedo; (2) molliter tracto. πραΰνομαι, mitefco. Πραΰνειν τὴν ὀργὴν τινος, *Diod.* A πραῦς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, manfuetudo, lenitas animi, quâ quis adverfa facilè tolerat. A

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manfuetè omnia tolerans. Ex πραῦς, et πάθος.

Πραῦς, εῖα, πραῦ, *gen.* έος, είας, έος, lenis, mitis, manfuetus. A πρᾶος. Hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, manfuetudo.

Πραΰτροπος, lenes mores habens.

Πράως, *adv.* leniter, manfuetè. A πρᾶος.

Πρεμνίζω, f. ίσω, unà cum ftipite et radice evello, unà cum ftipite amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum ftipite fucciditur. A

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, ftipes, ftirps, caudex, ramus major.

Πρέμνος, ου, ὁ, idem. Unde

Πρεμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, trunco fimilis, craffus.

Πρέπει, *imperfon.* decet. Δῶρα δὲ ἦγεν οἷα μὲν ἔπρεπε τῷ πατρὶ, *Xen.* Πρέπει, eft vocabulum mediæ fignificationis. Vid. *Æfch. Ch.* 10. et *Agam.* 30. A πρέπω.

Πρεπέμεν, præf. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.

Πρέποι, *deceat*, præf. opt. verbi ejufd.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet et convenit, decorum; (2) quod aptum eft, v. gr. tempori. A πρέπω.

Πρεπόντως, *adv.* convenienter, ut decet.

ΠΡΕ'ΠΩ, decorus feu confpicuus fum; (2) excello. Τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις; *Eur. Alc.* 509. Hinc *Imperfon.* πρέπει, decet, convenit, dignum eft. Hinc

Πρεπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, decens, decorus.

Πρέσβα, ης, ἡ, ætate provectâ; (2) veneranda, pro πρέσβεια; *Sync.* A πρέσβυς.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipfi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, poftulatio, preces; (5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliquâ re, munus. Ab eod.

Πρέσβεια, ας, ἡ, honorabilis præfes, patrona. A πρέσβυς.

Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεας.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, fenex; (2) legatus, pl. *Ion.* πρέσβηες. Ab eod.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. Ab eod.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ὸν, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A præc.

Πρεσβεύω, fut. εύσω, fenior fum, natu major vel maximus fum, fum in honore et pretio, gravitatem fenis præ me fero, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor; (3) intercedo pro aliquo, caufam alicujus fufcipio apud alterum, *cum accuf.* Gl. Vet. Τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη, *Eur. Hipp.* 5. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν παρὰ τῶν θεῶν. *Ariftoph. Av.* 1593. Πόλιν σὺν συγγόνοις πρεσβεύομεν μοῦσαι μάλιστα, *Eur. Rhef.* 942. A πρέσβυς.

Πρέσβηες, nom pl. *Ion.* pro. πρεσβέες.

Πρεσβηὶς, ΐδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρεσβιστὸς, ἡ, ὸν, et πρεσβύτατος, fuperl. à πρέσβυς, fenex, *R.*

Πρεσβυγένεθλος, vide πρεσβυγενής.

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, qu. dic. antiquior genitura, primogenitura. A

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. antiquus natu, maximus natu; (2) prifcus. A γένος.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fæm.* πρέσβεια, ας, ἡ, fenex; (2) avis nomen; (3) legatus; (4) honoratus. Hinc *compar.* πρεσβύτερος, fenior, et *fuperl.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, feu πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquiffimus, vetuftiffimus; (3) honoratiffimus, auguftiffimus; (4) antiquiffimus, i. e. potiffimus.

Πρέσβυσις, εως, ἡ, legatio, fed leg. πρέσβευσις.

Πρεσβυτέριον, ου, prefbyterium, collegium prefbyterorum in ecclefiâ Chriftianâ, fenatus ecclefiafticus; (2) fenatus Judaicus. A πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, οἱ πρεσβύτεροι, pl. fenatores *in N. T.* et doctores ecclefiæ cujufque et præfides.

Πρεσβυτέρως, *adv.* antiquiùs. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, fenex, grandævus, *Gl. V.* A πρέσβυς. Unde

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, fenilis, prifcus.

Πρεσβυτικῶς, *adv.* feniliter, fenum more.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

Πρεσβυτοδόχος, ὁ καὶ ἡ, fenes recipiens, ubi fenes fedent, commorantur. A δέχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus et propenfus animus; benevolentia, placabilitas. A

Πρευμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, benevolus, benignus, mitis, Ex πρᾶος, et εὐμενής.

Πρευμενῶς, *adv.* benevolè, placidè.

Πρέψας, a. 1. part. act. verbi πρέπω.

Πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῆς φλεγμονῆς πρήδονες, *Aret.* A πρήθω.

Πρηθῆναι, a. 1. inf. paff. *Ion.* pro πραθῆναι, à πιπράσκω.

ΠΡΗ'ΘΩ, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι νεῶν πρήσων σκάφη, *Eur. Rhef.* 391.

Πρηκτῆρα, *Ion.* pro πρακτῆρα, à πρακτήρ.

Πρημαίνω, fpiro, flo, vehementi et furenti impetu fpiro. Πρημαινούσας τε θυέλλας, *Ariftoph. Nub.* 335. Ex πρήθω, et μαίνομαι.

Πρηνηδὸν, *adv.* procidendo in os, five in caput; (2) impellendo pronum, pronè; (3) deorsùm, *Nonn. Paraph.* 4, 23. A

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput propendens, præceps.

Πρηνίζω, fut. ξω, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνής.

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, à πράσσω.

Πρήξας, Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, *Odyff.* 3, 60.

Πρήξεις, *Ion.* pro πράξεις.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις, utilitas, profectus. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο, *Il.* 24, 524.

Πρῆσαι, *incendiffe*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω.

Πρῆσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, combuftio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρῆσσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔπρησσε, à πράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, tranfeo. Πρήσσουσι κέλευθον, *Od.* 13, 83. ὁδοῖο, *ib.* 15, 47. A περάω.

Πρηστεύω, *ap. Herod.* indicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit et inflammat, quafi flator; (2) prefter, ferpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus è nubibus prorumpens, *Ph.* fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus fubjecta, quæ in irâ inflammatur. A πρήθω. Unde

Πρηστήριος, ὁ καὶ ἡ, amburens, ut prefter.

Πρηστικὸς, ἡ, ὸν, adurendi et inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρῆστις, ιδος, ἡ, vide πρίστις.

Πρήσω, f. 1. ind. act. à πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ καὶ ἡ, legibus comiter obediens; vel cui leges fcriptæ funt mites et æquæ.

Πρηΰνοος, qui animo eft leni et miti.

Πρηΰνω, *Ion.* pro πραΰνω, manfuefacio.

Πρηὺς, lenis, mitis, *Ion.* pro πραῦς.

Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti et manfuetâ cervice eft, manfuetè jugum fubiens. Ex πρηὺς, et τένων.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. fing. præf. opt. paff. à

ΠΡΙΑ'ΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, viliffimi pretii, *Soph. Aj.* 477. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων ὑπερβολῇ, *Eur. Med.* 232.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapifcus, lignum in modum penis longum et teres, Dim. à πρίαπος.

Πριαπισμὸς, ȣ, ὁ, priapifmus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ȣ, ὁ, Priapus, Veneris et Bacchi filius, hortorum et vinearum cuftos; (2) membrum virile, *Ph.* repallus.

Πρίζω, f. ίσω, ferro, ferrâ feco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙ'ΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pifces qui fefe in cæno abfcondunt.

ΠΡΙ'Ν, *adv.* prius, ante, antea; (2) priufquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἄν, priufquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, ufque dum, quoad, πρὶν ἢ, vel πρινὴ, ante quam.

Πρινίδιον, ȣ, τὸ, parva ilex, Dim. à πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robuftus. Ab eod.

ΠΡΙ'ΝΟΙΣ, ȣ, ἡ, ilex, *arbor.* Hinc

Πρινώδης, ὲς, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, *Gl. V.* Ab eod.

Πριόνιον, ȣ, τὸ, ferrula, *Gl. V.* A πρίων.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ferræ figuram habens, ferratus. A πρίων, et εἶδος.

Πριονοειδῶς, *adv.* in modum ferræ.

Πριονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferræ figuram habens; ferratus, *Gl. V.* A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσαντες, a. 1. part. act. verbi πρίζω.

Πρισθεὶς, *fectus*, aor. 1. part. paff.

Πρίσις, εως, ἡ, fiffio feu fectio per ferram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, fcobs eorum quæ ferrâ fecantur, fegmentum; (2) lignorum caries; (3) geometricum corpus. A πρίω.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram ferræ habens, *Ifai.* 41, 15. Ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, item ferra.

Πρίστης, ȣ, ὁ, qui ferrâ aliquid fecat et findit; (2) pifcis generis cetacei.

Πρίστις, εως, ἡ, ferra; (2) pifcis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πριστὸς, ἡ, ὸν, ferrâ fectus feu diffectus; fectilis, *Gl. V.* A

ΠΡΙ'Ω, feu πρίζω, f. ίσω, ferro, ferrâ feco feu findo; (2) propriè premo, ftringo, conftringo; (3) frendeo; (4) emo; (5) idem quod πρήθω, quod inde ducitur, item πρίθω. Πρίειν τὰς ὀδόντας, *Ariftoph. Ran.* 1044.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα, *Hef.*

Πρίων, όνος, ὁ, ferra. A πρίω.

ΠΡΟ', *præp. regens gen.* ante, coram, præ, notans in compofitione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul à; ἀπόπροθι, et ἀπόπροθεν, procul, eminùs; διάπρο, penitùs; περιπρὸ, fummè, fupra modum, vehementer, valdè, interdum in comp. redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προηγγελμένος, p. paff. part. Μάχην τ' ἔσεσθαι προαγγέλλȣσι, *Xen.*

Προάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

Προάγγελμα, τὸ, prediction:

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, fignificatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum fit:

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς, *adv.* prænunciando.

Προάγη, 3. fing. præf. conj. act. v. προάγω.

Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad facra ritè obeunda. A

Προαγνεύω, prius purifico, luftro, ad facra fc. ritè obeunda; (2) perago τὴν ἁγνείαν.

Προαγοράζω, f. άσω, præemo.

Προαγορανομέω, ῶ, perf. part. qui ante jam ædilis fuit.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

Προαγοραστὴς, ȣ, ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum:

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Τὸν δὲ ὁ ὕπατος διὰ τὴν προαγόρευσιν συνελάμβανε, *Appian.*

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicandi feu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) teftor. Ἐγὼ μὲν δὲ ταῦτα προαγορεύω, *Xen.* Προηγόρευκε τὸν πόλεμον, *Thuc.*

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo. proveho; (2) impello; (3) profero, próduco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) adeo, vado; (7) præcello, præeo; (8) perduco fc. fœminam, vide feq. ad honores proveho. Ἧτ' (ἀμηχανία) ἄνδρων προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, *Theog.* 386. Προῆγε πολλὰς ἐφ' ἡγεμονίας, *Plut.* Ὧν ἕνεκεν γέγονα, ϗ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, *M. Anton.*

Προαγωγεία, ἡ, promotio; (2) inftitutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, propriè produco; (2) inftituo fed in malam partem, unde (3) perduco, perductor fum, proftituo; (4) pellicio verbo, lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν, *Arift. Nub.* 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, *Phocyl.* 166. A προαγωγή.

Προαγωγεύσῃς, 2. fing. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, item ipfi honores. A πρὸ, et ἄγω.

Προαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad leocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, ȣ, ὁ, perductor, five productor; (2) leno, proftitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) prolufio actionis oratoriæ, *Ph.* præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo five pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν ϗ προαγωνίζεσθαι κεφότατος πόνος, *Philo.* Hinc

Προαγωνιστὴς, ȣ, ὁ, propugnator, defenfor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriâ laceffo.

Προάδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perfpicio.

Προαθροίζω, ante congrego, feu colligo.

Προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante fc. fupplicium, de magiftratu; προαικίζω, de lictore feu carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propofitum, inftitutum, ftudium, voluntas libera, confilium, ὄρεξις βȣλευτικὴ; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρέσει, fponte, *Ph.* A προαιρέομαι.

Προαιρετέον, anteponendum eft. Τὰ βέλτιστα ϗ τὰ σώζοντ' ἀντὶ τῶν ῥάςων ϗ τῶν ἡδίςων προαιρετέον, *Dem. Phil.* 2. A προαιρέω.

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, qui certo animi propofito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; (2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, et actionem voluntatis exprimens.

Προαιρετικῶς, fponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, fpontis humanæ et arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, è penu promo; fed προαιρέομαι, ȣμαι, præfero, ante pono; (2) conftituo, mihi certum eft; (3) confulto, deliberatione aliquid facio, aliud alii præfero; προελὼν, depromens, aor. 2. part. προειλόμην, propofui, conftitui, a. 2. προῄρημαι, conftitui, propofui; προῄρηται, deftinavit, *Ph.* p. Καθάπερ ἐκ ταμιείȣ προαιρῶν, *Luc.* Θάνατον ἀντ' αὐτȣ̃ προαιρετέον ἦν, *Xen.* Τῶν ἄλλων προῃρȣ̃ντο, *Ælian.*

Προαιρȣμένοις, dat. plur. part. præf. med. vel paff. à προαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficifcor, abeo. Ἐκέλευσεν ὡς φίλον προαίρειν, *Plut.*

Προαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, præfentio. Προαισθάνεσθαι τȣ̃ στρατȣ̃, *Thuc.* ταῦτα, *Plut.*

Προαίσθησις, ἡ, præfenfio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accufo. Προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰȣδαίȣς τε ϗ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, *Rom.* 3, 9.

Προαιώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκοῖαν, acc. fing. perf. part. med. f. g. à προακȣ́ω.

Προακμάζω, fut. άσω, in eâ fum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsâ adolefcentiâ.

Προακονάω, acuo, fc. cufpidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Paff.* jaculi modo feror.

Προακȣ́ω, prius feu prior audio, ante audio et cognofco, præfentio. Ἣν προηκȣ́σατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τȣ̃ εὐαγγελίȣ, *Col.* 1, 15.

Προακροβολίζω, eminùs jaculor.

Προακτικὸς, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, prius doleo feu adfligor, v. gr. cum capitis dolor præceffit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέστατον, valde temerariè. A

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, *Ph.* petulans. A προάλλομαι; χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, *Il.* 21, 262.

Προαλίσκω, prius feu ante capio, *Gl. V.* præfumo.

Προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλȣ́σαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, *Jofeph.*

Προαλλάσσομαι, prætervehor, prævehor.

Προαλλοιόω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, profilio.

Προαλῶς, *adv.* temerè, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 *Cor.* 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; et προαμείβομαι, refponfione occupo, promptè refpondeo.

Προαμύνω, f. υνῶ, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior confcendo.

Προαναβάλλομαι, præludo: Ἃ μὲν ȣ̃ν ἐβȣλήθην ϗ περὶ ἐμαυτȣ̃, ϗ περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ χορὸς πρὸ τȣ̃ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι, ταῦτα ἐστιν, *Ifocr.*

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio; κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφομαι, ante fcribo, *Appian.*

Προανάγω, ante deduco naves, feu abduco; *med.* ante difcedo, de navigantibus.

Προαναθρέω, vide προαναβλέπω.

Προαναθρώσκω, profilio.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius è medio tollo; προανεῖλε, prius occidit, aor. 2. Ἣν μὴ με προανέλῃ τὸ γῆρας, *Ifocr.*

Προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius infumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ante commoveo feu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo, part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανάκρȣσις, ἡ, exordium, initium. A

Προανακρȣ́ω, prior retrò pello feu retrò inhibeo; et προανακρȣ́ομαι, prior retrò cedo inhibito curfu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante fufcipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. gr. prior amplector.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius confumo, ante abfumo.

Προανάλωμα, τὸ, impenfa, operis fufceptionem antecedens.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, *R.*

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor feu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius refpiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante feu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, feu emitto.

Προανασείω,

Προανασείω, ante concutio.
Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.
Προανασκοπέω, profpicio, provideo.
Προανασέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo et reprimo, prior compefco, a. 1. προανέςειλα.
Προανατάττομαι, priori loco pono.
Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτεινεν, a. 1.
Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, 3. fing. a. 1.
Προανατρέχω, retrò, ad priora redeo, fuperiora altiùs repeto.
Προανατυπόω, adumbro, delineo.
Προαναφαίνω, ante oftendo, extollo, prætendo ut cernatur.
Προαναφωνέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus fum. Hinc
Προαναφώνησις, εως, ἡ, eft cum indicat poëta, &c. quid dicturus fit; (2) prædictio, vaticinium.
Προαναφώνημα, τὸ, idem.
Προαναφωνητικὸς, ἡ, ὸν, utens προαναφωνήσει.
Προαναφωνητικῶς, vaticinando, ante declarando.
Προαναχωρέω, ante decedo. Hinc
Προαναχώρησις, ἡ, deceffio ante facta.
Προαναψηφίζω, ante decerno.
Προανεκτείνω, idem quod
Προανέχω, prior attollo, elêvo; (2) emineo, antecello.
Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.
Προάνθησις, ἡ, primus flos
Προανίπτημι, et προανίπτομαι, ante in altum evolo; προαναπτὰς, a. 2. part.
Προανίςαμαι, prior exfurgo, ante alios furgo.
Προανιςορέω, ῶ, f. ήσω, ante feu prius commemoro, feu percontor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo, exorior.
Προανύτω, f. ύσω, ante vel citiùs perficio.
Προάξει, 3. fing. f. 1. indic. act. v. προάγω.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, *ap. Dion.*
Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. gr. conjugium, *cum gen.*
Προαπάγχομαι, fufpendo me.
Προαπαίρω, ante caftra moveo.
Προαπαλείφω, ante deleo, fc. è tabulis.
Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior, vel difcedo de medio.
Προαπαντάω, fut. ήσω, qu. dic. præoccurro; (2) obviàm curro. Hinc
Προαπάντησις, εως, ἡ, obviàm itio.
Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio feu defatigor. Αἰσχρὸν ἐςι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμα σοι μὴ ἄπαυδα, ἐν τέτῳ τὴν ψυχὴν προαπαυδᾶν, *M. Anton.* 6, 22.
Προάπειμι, ante abeo.
Προαπείπασθαι, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.
Προαπείρηκα, prius animum defpondi.
Προαπέρχομαι, prior abeo feu difcedo; (2) prior decedo, prior morior.
Προαπηγέομαι, *Ion.* pro προαφηγέομαι.
Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.
Προαπογεύομαι, ante degufto, edo.
Προαποδείκνυμι prius demonftro, indico, prodo; προαποδειχθέντων, prius demonftratis, aor. 1. part. paff. gen. pl. Hinc
Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonftratio prævia, propofita, res ante demonftrata.
Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. paff. v. προαποδείκνυμι.
Προαποδημέω, ῶ, prius feu prior peregrè abeo, prius proficifcor
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδύομαι, prius exuo.
Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.
Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf paff προαπῳκισμένος, *Appian.* Ex πρὸ, ἀπὸ, et οἶκος.
Προαποκαλύπτω, ante revelo.
Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.
Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.
Προαποκλείω, ante claudo, excludo.
Προαποκληρόω, prius fortior, ante vel modo fortior. Hinc p. paff. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo fortiti fumus.
Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.
Προαποκρέομαι, propulfo.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.
Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.
Προαπολείπω, relinquo feu deficio.
Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus, aor. 1. part. paff.
Προαπολήγω, prius defino. Διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων, ἢ τὴν περακολέθησιν, προαπολήγειν, *M.* 3. 1.
Προαπόλλυμι, ante perdo, paff. προαπόλλυμαι, prius pereo.
Προαπολύομαι, prius diluo feu refuto, me purgo.
Προαποξηραίνω, ante exficco.
Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἁμάξαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, *Xen.*
Προαποπίπτω, ante decido.
Προαπόπτωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. prædeciduus, ante decido. A præc.
Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel difputo.
Προαποῤῥέω, prius defluo, vel effluo.
Προαποῤῥίπτω, ante objicio.
Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμῦ, συγγεγυμνασμένα πάνυ χρῄζει, προαποσβέννυται, *M. Anton.* 3. 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, *id.* 12. 12.
Προαποσμήχω, ante detergo.
Προαποσπάω, ante detraho, abftraho.
Προαποςαυρόω, ante vallo, difcludo, feu excludo.
Προαποςέλλω, ante emitto, feu præmitto, *Gl. V.* prædeftino, a. 2. part. paff. προαπεςάλην, præmiffus fum.
Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.
Προαποτάσσω, ante finem impono, ante valedico. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, *Philo.*
Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adfervo.
Προαποτρέπομαι, ante converto, feu averto me.
Προαποφαίνω, declaro, judico.
Προαπόφημι, ante nego.
Προαποφθέγγομαι, prædico.
Προαποφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus eft.
Προαποχράομαι, ante occido.
Προαποχωρέω, ante recedo.
Προαρδεύω, prius rigo.
Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.
Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A præc.
Προαριςάω, ante prandeo.
Προαροτριάω, et όω, ante aro.
Προαρπαγὴ, ῆς, præreptio.
Προαρπάζω, f. άσω, præripio. Τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτῦ σώματι, *Luc.* τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, *id.*
Προαῤῥαβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis et fubfecuturis aliquem certum facio.
Προάρχω; προάρξας, anteceffor, prædeceffor, *Gl. V.* a. 1. part. Προάρχοντες, magiftratus, principes.
Προασχέω, ῶ, fut. ήσω, ante exerceo, præparo.
Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio.
Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, *Gl. V.* protego. Προασπίζειν τινὸς, *Herod.*
Προασπιςὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator, *Gl. V.* protector. A præc.
Προασπιςὴς, ῦ, ὁ, idem et ex iifd.
Προάςειον, ε, τὸ, fuburbium, fuburbanum; τὰ προάςεια καθῄρυν, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, *Appian. E. Civ.* Ex πρὸ, et ἄςυ. Unde
Προάςειος, ε, ὁ ἢ ἡ, fuburbanus, *Gl. V.*
Προασφαλίζομαι, caveo mihi; et προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν προησφαλίσθαι τέγξεσι, *Aret.*
Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἱερὸν πόλεμον πραυδᾶν αὐτῷ, *Ariftoph. Av.* 563.
Προαυλέω, in cantu præludo.
Προαύλημα, τὸ, præludium.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caftra ante habeo.
Προαύλιον, ε, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) veftibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex αὐλὸς, vel αὐλὴ, *ftabulum.*
Προαυξάνω, five προαύξω, ante augeo, fuccrefco, in fubfidium futuri temporis.
Προαύξεται, præaugefcit, præf. ind. paff. Hinc
Προαυξὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere folet.
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.
Προαφαιρέω, adimo feu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τὲ ἢ Λέκυλλον ἐπιόντα προαφαιρέμενος, *Appian.*
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, fc. ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαναίνομαι, ante arefio.
Προαφηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, prior, feu ante pervenio.
Προαφίςημι, προφίςαμαι, prior abfcedo feu abfifto, ante tempus abfcedo; (2) prior deficio.
Προβάδην, *adv.* inter progrediendum, inter eundum. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, *Suicer.*
Προβαίνω, prægredior; (2) anteeo, præcedo; (3) progredior, provehor; (4) glifco, fuccedo feliciter, πρῦβη, προέβη, proceffit, aor. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐςι, *Ariftoph. Conc.* 285. Ποῖ προβήσεται λόγος, *Eur. Hipp.* 346.
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. gr. teftes, qui me adjuvent teftimonio fuo, fed propriè; (2) projicio clypeum, fc. vel fcutum, vid. προβολή; unde (3) munio me aliquâ re, objicio aliquid hofti, avertendi causâ; (4) defendo me, atque etiam *in paff.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accufo, *ap. Dem.* (7) averfor, execror; (8) honores peto; unde *paff.* creor, defignor; (9) commemoro, in ore femper habeo; (10) fupero, præfto; (11) interrogo, etiam *in act.* προβληθεὶς, objectus, *Gl. V.* præpofitus, a. 1. part. paff. Χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος, *Eur. Rhef.* 183. Ὅταν τι προβάλωμαί σοφὸν περὶ τῶν μετεώρων, proponam, *Ariftoph. Nub.* 489. Ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην, *Hom. Il.* 19, 218.
Προβάλλοιτο, 3. fing. præf. opt. med.
Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο.
Πρόβαλος, ε, ὁ, fc. ἀσπὶς, clypeus, qui hofti objicitur, *Hef.* A προβάλλω.
Προβαλῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo.
Προβὰς, *progreffus*, a. 2. part. act. à προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.
Προβασιλεύω, ante impero.
Πρόβασις, εως, ἡ, progreffus, progreffio, (2) proventus, feu reditus, *Gl. V.* proceffus. A προβαίνω.
Προβασκάνιον, ε, τὸ, præfifcine, amuletum; (2) pudenda ftatua, *Suicer. Ph.* mutonium.
Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.
Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, *Gl. V.* A πρόβατον.
Προβατεὺς, έως, ὁ, paftor, opilio. A προβατεύω. Hinc
Προβατεύσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, et προβατεύσιμις, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτικὸς, ἡ, ὸν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars, feu vita pecuaria. A

Προβατεύω, fut. εύσω, paſco, pecus alo. A πρόβατον.
Προβατικὸς, ἡ, ὸν, ad oves ſeu pecudes pertinens. Ab eod.
Προβάτιον, ȣ, τὸ, ovicula, Dim.
Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius.
Προβατογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, homo pecuinæ, ſive parvæ atque puſillæ indolis. Ex πρόβατον, et γνώμη.
Προβατοκάπηλος, ȣ, ὁ, qui ovibus emendis et vendendis quæſtum facit.
ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet, vid. *Ern.*
Προβατοπώλης, ȣ, ὁ, ovium vel pecudum venditor.
Προβατόσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovis ſpeciem præ ſe ferens. Ex πρόβατον, et σχῆμα.
Προβατοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.
Προβεβȣλευμένως, cogitatè, prudenter.
Προβέβηκε, 3 ſing. perf. ind. act v. προβαίνω.
Προβέβηκας ἁπάντων, *Hom. Il.* 23, 890.
Προβεβηκυῖα, *quæ proceſſit*, p. part. act f. g.
Προβέβȣλε, *prætulit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi προβȣλομαι.
Πρόβημα, ατος, τὸ, progreſſus. A προβαίνω. Unde
Προβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. Ab eod.
Προβιάζομαι, ante vel prior vim infero, *Æſchin.*
Προβιβάζω, fut. άσω, et άω, ῶ, produco; (2) admoneo, perſuadeo, impello, *Gl. V.* (3) promoveo, proveho; προβιβασθεὶς, promotus, *Ph.* aor. 1. part. paſſ. Ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε; *Ariſtoph. Av.* 1576; (4) adjuvo; (5) proficio, *Ern.* Hinc
Προβίβασις, εως, ἡ, idem quod
Προβιβασμὸς, ȣ, ὁ, promotio, præmotio, inſtitutio, *Ph.* Ab eod.
Προβίβημι, progredior; προβιβὰς, progreſſus, aor. 2. part. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, *Il.* 13, 18.
Προβιόομαι, ȣ̃μαι. Hinc προβεβιωμένα, vita ante acta, p. part. paſſ. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere. Τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν, *Plato.*
Προβιότης, ἡ, vita ante acta, *Clem. Al.*
Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρωθεὶς, ante comeſus, a. 1. part. paſſ.
Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.
Προβλεπτικὸς, ἡ, ὸν, qui futura proſpicit. A
Προβλέπω, fut. ψω, provideo, proſpicio. Τȣ̃ Θεȣ̃ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένȣ, *Heb.* 11, 40.
Προβλεψάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio, quæſtio, *Gl. V.* unde dubitatio, res magnæ dubitationis; (2) quicquid defendendi cauſâ opponitur; πρόβλημα τείχȣς, promurale, nempe munimentum; (3) quicquid prominet, eminet. A προβάλλω. Hinc
Προβλημάτιον, ȣ, τὸ, quæſtiuncula, *Gl. V.*
Προβλημάτȣργικὸς, ἡ, ὸν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; προβληματȣργική, ars ipſa talium conficiendorum. Ab ἔργον.
Προβληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quæſtione et diſputatione poſitus. A πρόβλημα.
Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens; *Il.* 2, 396. A προβάλλω. Unde
Προβλητικὸς, ἡ, ὸν, producendi vi præditus:
Πρόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, projectus. Ab eod.
Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλωσκέμεν, pro προβλώσκειν, *Od.* 19, 25.
Προβοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.
Προβοηθέω, opem maturè fero.
Προβόλαιον, τὸ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. A
Προβόλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde
Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit; (2) idem quod πρόβολος. A
Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, *Gl. V.* (2) tegmen, propugnaculum, *Gl. V.* (3) pergula, *Gl. V.* inpr. et propriè ſic dicitur projectio ſcuti, defendendi ſui cauſâ; unde milites dicuntur eſſe ἐν προβολῇ, cum ſcutis protentis magno gradu excipiunt vim hoſtium; *item* emiſſio jaculi. Ab eod.
Προβόλιον, ȣ, τὸ, propriè quod tegendi ac defendendi cauſâ projicimus nobis, venabulum, lorica, *Gl. V.* A προβολή.
Πρόβολος, ȣ, ὁ, ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit; item protector, defenſor; πρόβολοι, proceres, *Gl. V.* πρόβολος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.
Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. A βόσκω.
Πρόβοσκος, ȣ, ὁ, qu. dic. vicarius paſtoris, *R.* Ex iiſd.
Προβȣ́λευμα, ατος, τὸ, ſenatûs conſultum, legi ac plebiſcito præmiſſum, ſeu quo ſancitur, ut aliquid ad populum feratur, *Gl. V.* conſultum. A προβȣλεύω.
Προβȣλευμάτιον, ȣ, τὸ, Dim. præc.
Προβȣλεύω, fut. εύσω, conſilio proſpicio, vel provideo; (2) proſpicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; qu. dic. prædelibero. Προβȣλεύειν τȣ̃ δήμȣ, *Dem.* et *Plut.* *Conſultare de re aliquâ priuſquam populo proponatur.* Φόνος προβεβȣλευμένος, *Appian.*
Προβȣλέω, ῶ, inuſit. ſed tamen hinc eſt p. med. προβέβȣλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, et βȣλὴ, *voluntas.*
Προβȣλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ προβȣλῆς, conſulto; (2) providentia.
Προβέβλιον, ȣ, τὸ, idem quod προβέβλευμα.
Προβȣλόπαις, δος, ὁ, qu. dic. conſultatoris filia, vel conſilio prognata; conſultatrix.
Πρόβȣλος, ȣ, ὁ, qui pro aliquo conſultat, qui ante alios conſultat; (2) ſenator, princeps, primarius ſenator, *Gl. V.* conſul. A βȣλή.
Προβραχὴς, ὲς, vadoſus. A βραχὺς, *Ern.*
Προβρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. paſſ.
Προβύω, f. ύσω, emungo, et ſimul promoveo ellychnium. Κάρφος, χαμάθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον, *Ariſtoph. Veſp.* 249.
Προβώμιον, τὸ, aditus, veſtibulum aræ, ara ipſa. A βωμὸς.
Προγαμέω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.
Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. A
Πρόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.
Προγαστρίδιον, ȣ, τὸ, ventrale, tegumen ventris.
Προγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui venter prominet, ventricoſus, *Gl. V.* ventroſus. A γαστήρ.
Προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προγεννάω.
Προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.
Προγεγραμμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. à προγράφω.
Προγενέθλος, ὁ ϗ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.
Προγένειος, ȣ, ὁ, promiſſam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.
Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio ſeu ordinatio. Ex πρὸ, et γένεσις.
Προγενέστατος, ατη, ατον, antiquiſſimus, maximus natu. A προγίνομαι.
Προγενέστερος, έρα, ερον, ante natus, major natu, ſenior, antiquior, *Gl. V.* anterior. Ex iiſd.
Προγεννάω, ante genero; προγεννηθεὶς, prænatus, antigena, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ.
Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.
Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med. v. προγίνομαι.
Προγένοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγένοντο.
Πρόγευμα, ατος, τὸ, prægustatio, guſtus quod ante cœnam ſumitur. A προγεύομαι. Hinc
Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; prægusto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo; (2) imbuo aliquem prægustu, offero aliquid prægustandum.
Προγεύομαι, idem. Hinc
Προγευστὴς, ȣ, ὁ, prægustator.
Προγευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem, *Gl. V.* Ab eod.
Προγηράσκω, et προγηράω, f. άσω, ante tempus, maturè ſenex fio.
Πρόγηρος, ὁ ϗ ἡ, qui maturè ſeneſcit.
Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τὴν προγεγονυῖαν χάριν μειῶσθαι, *Xen.*
Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, *Gl. V.* ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, exiſtimo; (3) *in N. T.* amo, benè cupio. Οὓς προέγνω, *Rom.* 8, 29. Προεγνωσμένȣ μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμȣ, 1 *Pet.* 1, 20.
Προγλωσσέω, garrio, loquax ſum.
Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρὸ, et γλῶσσα.
Πρόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, qui nil celare poteſt, *Gl. V.* volubilis linguæ. Ex iiſd.
Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſentio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſeu cognitio; (3) *in N. T.* decretum, voluntas, et benevolentia. A προγινώσκω.
Προγνώστης, ȣ, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.
Προγνωστικὸς, ἡ, ὸν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, *Ph.* Hinc τὸ προγνωστικὸν, ȣ̃, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A præc.
Προγνωστικῶς, providenter, *Ph.*
Προγόνη, ης, ἡ, privigna. A πρόγονος.
Προγονικὸς, ἡ, ὸν, avitus, à patribus vel majoribus acceptus; (2) majoribus dignus. A
Πρόγονος, ȣ, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, *Ph.* filiaſter, *Gl. V.* (3) atavus, *Gl. V.* πρόγονοι, majores, *Philox.* (2) patricii, *Philox.* A προγίνομαι.
Πρόγραμμα, ατος, τὸ, libellus, tabula, ſeu ſcriptum, quod publicè proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens, *Gl. V.* proſcriptum, edictum. A προγράφω.
Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio; (2) deſcriptio rei, propoſita, ſc. v. gr. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A
Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo; (2) præſcribo; (3) prius vel ante pingo; (4) publicè ſcriptum propono; (5) ſcribo, ſimpliciter. Χορηγὸς προέγραψε, *Ariſtot.* Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, *Epheſ.* 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τȣ̃το τὸ κρίμα, *Judæ* 4.
Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.
Προγυμνάζω, f. άσω, exerceo, meditor, *paſſ.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc
Προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.
Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, meditatio; item in arte rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſeu declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſeu præparatio fit. Ab eod.
Προγυμναστὴς, ȣ̃, ὁ, qui exercet, qui præparat. Ab eod.
Προδαῆναι, prænoſcere; προδαεὶς, prænoſcens, præſcius, *Od.* 4, 396.
Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror. Προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, *Luc.*
Προδαπανάω, ῶ, ante impendo, *Gl. V.*
Προδέδαε, 3. ſing. perf. ind. med. v. προδαίω.
Προδεδωκέναι, perf. infin. med. v. προδίδωμι.
Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.
Προδείελος, ȣ, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit.
Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.
Προδειμαίνω, idem quod προδείδω. Προδειμαίνων πότμον, *Lycurg.* 276.
Προδειπνέω, ante cœno, ſeu edo.
Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δέχομαι.
Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.
Προδεσμῶ, præligo, *Gl. V.*

Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.
Προδηλοποιέω, manifeftum reddo; (2) ante declaro, præfignifico.
Πρόδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeftus, perfpicuus.
Προδηλόω, oftendo, clarum reddo; (2) præfignifico. Δι' αὐτῶν ἀςέρων πολλὰ προδηλȣ͂σθαι (λέγȣσι), *Ælian.* 2, 31.
Προδήλως, *adv.* manifeftè. A πρόδηλος.
Προδήλωσις, εως, ἡ, præfignificatio, manifeftatio. A προδηλόω.
Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior feu prius tranfeo.
Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, feu ordino, feu conftituo, προδιαβεβλημένος, criminatione infimulatus, p. paff. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τȣ̀ς Ἀθηναίȣς, *Liban. in* 2 *Phil. Dem.*
Προδιαγινώσκω, ante confidero feu perpendo; (2) animo prius percipio.
Προδιαγνωςὶς, ἡ, idem quod προγνωςὶς.
Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.
Προδιαγράφω, f. ψω, ante feu prius defcribo.
Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.
Προδιαδίδωμι, ante fpargo, diffemino, ut famam.
Προδιαζεύγμενον, τὸ, vide προεπίζευξις.
Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens difpofitio, capiens affectionem aliquam; (2) priftina ad fertio.
Προδιαιρέομαι, diftinguo in genera, fpecies, &c. defcribo rem faciendam, προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.
Προδιαίρεσις, ἡ, defcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.
Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *item* præparatio fimpliciter. Ex πρὸ, et δίαιτα.
Προδιακινέω, ante commoveo.
Προδιακονήμεναι, *part. perf. paff. pl.* qui antea operam (in conciliandâ fœminâ) navarunt.
Προδιαλαμβάνω, ante cognofco, judico, conftituo, decretum habeo; (2) ante concipio animo, ut fpem.
Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, imprimis dico, *Gl. V.* præfor.
Προδιάλεξις, εος, ἡ, præfatio, *Gl. V.* A præc.
Προδιαλύω, ante diffolvo, feu frango.
Προδιανυκτερεύω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranfigo.
Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonftro.
Προδιαπέμπω, præmitto.
Προδιαπλέω, ante navibus tranfeo.
Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conftituo.
Προδιαρπάζω, ante diripio.
Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.
Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc
Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.
Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diffipo.
Προδιασκοπέω, ante diligenter confidero.
Προδιαςέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius difcerno; προδιαςείλασθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.
Προδιαςροφὴ, ῆς, ἡ, fuperior feu priftina perverfio, feu depravatio.
Προδιασύρω, prior traduco et carpo; *item* prior folo, frango fœdus, pactum.
Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior difpono, *in med.* ante conftituo, compono.
Προδιατίθημι, ante (malè) tracto.
Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranfmitto.
Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, defcribo, deformo.
Προδιατύπωσις, εως, ἡ, qu. dic. præinformatio; (2) præordinatio. A præc.
Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conftupro; *in paff.* jamdudum corruptus fum.
Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.
Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diffideo, prior me ab amicitiâ alicujus feparo.
Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo; (2) doceo fimpliciter. Ἀλλ' ȣ̓ δύνατον τȣ̀ς ἀνοήτȣς τȣ́των γνώμας προδιδάσκειν, *Sopb. Aj.* 163.
Προδιδȣ͂σι, *produnt*, 3. pl. præf. ind. act.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, defero, auxilio meo deftituo, deficio, *Gl. V.* prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do; (3) dedo ut urbem. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, *Ariftot.* τὰ καθήκοντα, *Luc.*
Προδιεξέρχομαι, prior tranfeo; (2) ante expono, declaro.
Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feftum celebro, prius triumpho.
Προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro.
Προδιερευνάω, ante perfcrutor et perveftigo.
Προδιερευνητὴς, ȣ͂, ὁ, explorator. A præc.
Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.
Προδιηγέομαι, ȣ͂μαι, prænarro.
Προδιήγησις, εως, ἡ, prævia narratio, præparatio ad narrationem. A præc.
Προδιηθέω, ante percolo.
Προδιΐςημι, f. ςήσω, prius dirimo, diftraho.
Προδικάζω, f. άσω, prius judico. Hinc
Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium.
Προδικαςὴς, ȣ͂, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.
Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro; defendo. A πρόδικος.
Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.
Πρόδικος, ȣ, ὁ, patronus, qui cauffam defendit, qui cauffam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex δίκη.
Προδιοικέω, ante difpono, conftituo, *in med.* de rebus meis ante conftituo, mandata do.
Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio. A præc.
Προδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, providus, futuri curam gerens, præparans fe ad futura.
Προδιομολογέω, f. ῶ, έομαι, ȣ͂μαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teftor; (2) ante vel prius polliceor, prius pacifcor.
Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.
Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.
Προδιυλίζω, f. ίσω, ante percolo.
Προδιώκω, infequor.
Προδίωξις, ἡ, infecutio, perfecutio.
Προδοκάζω, f. άσω, exfpecto; (2) obfervo; (3) infidior.
Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.
Προδοκὴ, ῆς, ἡ, anguftus locus, infidiis aptus, *Il.* 4, 107.
Προδοκιμάζω, (ante) exploro, fpecto.
Προδομάτιον, τὸ, idem quod πρόδοσις.
Πρόδομος, ȣ, ὁ, atrium, veftibulum.
Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.
Προδοσέταιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι, et ἑταῖρος.
Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, *Gl. V.* A προδίδωμι.
Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. Ab eod.
Προδοσιόκομπος, ὁ ϗ ἡ, pollicendo vanus jactator.
Προδότης, ȣ, ὁ, proditor, prævaricator, *Pb.*
Προδοτικὸς, ἡ, ὸν, proditorius.
Προδοτικῶς, proditorum more, per proditionem.
Προδότις, ιδος, ἡ, fœm. à προδότης.
Πρόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proditus. A προδίδωμι.
Πρόδȣλος, ον, fervilis.
Προδȣ͂ναι, *prodidiffe*, a. 2. inf. act.
Προδρομὴ, ῆς, ἡ, anteceffus, præcurfio, incurfio. A προτρέχω. Unde
Πρόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præcurfor, prævius, antembulo; (2) excurfor, emiffarius; (3) præcox, quod primum maturiit, de uvis, &c. et de vino; (4) *fubft.* proceffio, *Gl. V.*
Προδυςυχέω, ante infelix fum.
Προδυςωπέω, idem quod δυςωπέω; item, bono modo quodam averto, impedio, ut orando, &c.
Προδωμάτιον, ȣ, τὸ, cubiculi feu thalami veftibulum. Ex δῶμα.
Προεγγράφω, ante in literas refero.
Προεγείρω, ante excito.
Προεγκάθημαι, ante, dudum infideo. Προεγκαθήμενα, dudum infita in animo.
Προέγκειμαι, f. κείσομαι, ante infum, pofitus fum alicubi.

Προεγκρατεύομαι, temperantiâ præparo me ad quid.
Πρόεγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.
Προεγνων, a. 2. ind. act. v. προγινώσκω.
Προεγράφη, 3. fing. aor. 2. indic. paff. verbi προγράφω.
Προέγραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis fedes, *Pb.* principatus.
Προέδραμον, a. 2. ind. act. v. προτρέχω.
Προεγχαράσσω, vel προεγχαράττω, f. ξω, prius infculpo vel incido, *Aret.*
Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.
Προεδρεία, ας, ἡ, ipfe actus præfidendi, principatus. A
Προεδρεύω, f. εύσω, præfideo, fum præfes.
Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis fedes. A πρόεδρος.
Προεδριον, ȣ, τὸ, idem et ab eod. προέδρια τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, *Suicer.*
Πρόεδρος, ȣ, ὁ, qui fedet in primâ fede feu in primo fubfellio, præfes, præful, antiftes; *ap. Athen.* qui præeft fenatui quingentorum, feu concionibus populi, nec de fingulis modo hominibus fed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, *Gl. V.* Ex ἕδρα.
Προέδω, ante edo.
Προεέργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν, *Il.* 11, 568.
Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, à προΐημι.
Προεθίζω, f. ίσω, inftituo, προείθιςαι, inftitutum eft dudum; (2) præparo. Ὃν (θεὸν) χρὴ μιμȣμένȣς, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προειθισμένȣς ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, *Xen.*
Προειδέναι, præfenfiffe, perf. inf. act. *per Syncop.* pro προειδηκέναι, à προείδω. Προϊδὼν, aor. 2. part. qui prævidit; προειδὼς, p. part. præfcius, *Gl. V.* Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, *Thuc.*
Προειδωλοποιέω, ante animo fpeciem rei concipio feu efformo, ut phantafia futuræ rei.
Προεικάζω, f. άσω, conjecturâ præfentio.
Προειλόμην, a. 2. ind. act. à προαιρέω pro προέλω, *præopto.*
Πρόειμι, prodeo, procedo, *Gl. V.* anteeo, *Gl. V.* incedo, *Gl. V.* Ἡμεῖς δέγε προΐωμεν αὐτῶν, *Ariftoph. Conc.* 280.
Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. et προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. Προειπὼν ἑκαςοῖς, ϗ ἆθλα προτιθεὶς, *Xen.*
Προείργω, idem quod προεέργω.
Προείρηκα, prædixi, 3. fing. perf. ind. act. *Att.* pro προέῤῥηκε, a προῤῥέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, *Luc.*
Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. paff. *Att.* pro προεῤῥημένοι.
Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.
Προεισάγω, vel προεςάγω, f. ξω, prior induco, feu ante introduco; (2) importo, quo in pofterum profint.
Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.
Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, ingreffio ante facta.
Προεισδέομαι, ante implicitus, aftrictus fum.
Προεισέρχομαι, ante feu prius ingredior.
Προεισι, 3. pl. præf. ind. act. v. πρόειμι.
Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me infinuo.
Προεισόδιον, τὸ, veftibulum; (2) præludium.
Προεισπαίω, ante ingredior.
Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerfo ante; (2) magnâ pompâ et comitatu induco. Προεισπέμψας ȣ̂ν ὁ Κῦρος προσκόπȣς, ϗ δύναμιν, *Xen.*
Προεισφέρω, prior feu ante infero; (2) infero, induco, affero fimpl. (3) pendo tributum, promtè, libenter.
Προεισφορὴ, ἡ, tributi collatio, *Dem.* V. *Ern.*
Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.
Προεκβάλλω, prius emitto feu ejicio.
Προέκβασις, ἡ, eventus, exitus.
Προεκδαπανάω, ante confumo.
Προεκδειματόω, prius terrorem incutio.
Προεκδέχομαι, excipio, v. gr. impetum, ictum, &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo, inſtruo, præparo.
Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo; (2) edo in publicum.
Προέκδοσις, ἡ, editio libri. A præc.
Προεκδρομή, ἡ, procurſio, impetus.
Προέκθεσις, εως, ἡ, expoſitio quæ præmittitur, propoſitio. A προεκτίθημι.
Προεκθέω, procurro, procurſo, ante ordines, &c.
Προεκθετικὸς, ἡ, ὸν, breviter in principio exponens.
Προεκθετικῶς, *adv.* breviter et ſummatim proponendo.
Προεκθορέω, proſilio; (2) ante proſilio, præſilio; προεκθορὼν, a. 2. part.
Προεκκομίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho ſeu effero.
Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.
Προεκκρούω, ante expello, dijicio.
Προεκλέγω, prius deligo.
Προεκλείπω, deſero.
Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.
Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.
Προέκοψε, *progreſſus eſt*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.
Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.
Προεκπηδάω, proſilio, procurſo.
Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, perf. id.
Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; (2) excido. Προεξέπεσον, aor. 2.
Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obſtupefacio; προεκπεπληγμένος, p. paſſ. part. præexterritus.
Προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata.
Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, prorumpo, in conſpectum venio.
Προέκριναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προκρίνω.
Προεκτείνω, exſerto; προεκτείνουσαν, exſertantem, *Ph.*
Προεκτελέω, ante pendo, repræſento.
Προεκτήκω, ante liquefacio. *Paſſ.* jam tabeſco, jam conſumor.
Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.
Προεκτίκτω, pario.
Προεκτίλλω, prius evello. Αἵ τε θήλειαι προεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. *Ariſtoph. Av.* 293.
Προεκτρέχω, præcurro.
Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, conſumo.
Προεκτυπόω, ante formo, ſeu effingo. v. gr. exemplar.
Προεκφέρω, ante profero vel exſero.
Προεκφεύγω, ante effugio.
Προεκφοβέω, ante terreo. Hinc
Προεκφόβησις, ἡ, conſternatio, trepidatio.
Προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.
Προεκχέω, effundo, profundo.
Προεκχωρέω, ante excedo.
Προέλασις, ἡ, provectio, procurſio.
Προέλαβον, a. 2. ind. act. à προλαμβάνω.
Προελαύνω, procedo, progredior, ante ſigna evehor; (2) produco in conſpectum.
Προελευθερόω, ante libero.
Προέλευσις, εως, ἡ, egreſſus; (2) anteceſſus, præcurſus, vel præcurſio; (3) feſta proceſſio. A προέρχομαι.
Προελήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* et *Att.* pro προήλατο, à προελαύνω pro προελάω.
Προελήλυθε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, à προέρχομαι.
Προέλθῃς, *proveneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Προελκύω, et προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.
Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.
Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior ſpero. Τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, *Eph.* 1, 12.
Προεμαντεύευ, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Att.* προεμαντεύεσο, à προμαντεύω.
Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.
Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. gr. ſpem.
Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. gr. in odium alterius.

Προεμβολὶς, ἡ, extrema carina ad proram ſupra roſtrum. A
Προέμβολοι νεῶν, roſtra, *Gl. Vet.*
Προέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, à προΐημι.
Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, ſeu obvius fio; incido, occurro, ſimpl.
Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.
Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.
Προεμφαίνω, clarè demonſtro, ante oculos pono.
Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conſpicior, conſpicior, in conſpectu ſum, ſimpl.
Προεμφράττω, f. ξω, prius obſtruo.
Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ, 2 *Cor.* 8, 6.
Προενδείκνυμι, ante demonſtro.
Προενδημέω, τὰ προενδεδημηκότα, quæ antea ſuperioribus temporibus in populum graſſata fuere, increbuere.
Προενδίδωμι, remitto, ut ſimpl. ἐνδίδωμι.
Προενεγκτέον, pronunciandum.
Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. προφέρω.
Προενέδρα, ἡ, locus inſidiis aptus.
Προενείρω, prius inſero.
Προενέπω, prædico.
Προενεργέω, prius operor.
Προενέχομαι, ante, dudum conſtrictus teneor, irretitus teneor.
Προενεχυριάζομαι, *paſſ.* idem quod ἐνεχυριάζομαι, *ap. Charit.* beneficio obligor.
Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius inſono; (2) prius inculco, ante revelo.
Προενθυμέομαι, ante cogito.
Προεννέπω, idem quod προενέπω.
Προενοικέω, prius ſeu ante inhabito. Hinc
Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulſis, profectis.
Προενσείω, ante infligo, immitto.
Προεντυγχάνω, prius incido.
Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.
Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.
Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus, ſive impotens ſum, *Suicer.*
Προεξαιρέω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio.
Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.
Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, ſeu peccavi.
Προεξανάγω, provehor in altum, è portu vel ex acie.
Προεξανθέω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.
Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliquâ re enaſcitur in ſuperficie, vide ἐξάνθημα.
Προεξανίσταμαι, prior exſurgo, vel ante alios ſurgo, *item* citiùs juſto, ante tempus, v. gr. ex inſidiis exſurgo, prorumpo.
Προεξανίστασθαι, præſ. inf. med.
Προεξαποστέλλω, præmitto.
Προεξαρτάω, ſuſpendo in re aliquâ.
Προεξασθενέω, deficio viribus.
Προεξέδρα, ας, ἡ, ſedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.
Προέξειμι, prodeo, prorumpo.
Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars in quâ remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, et ἐρέσσω.
Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios equo prorumpo, procurſo.
Προεξεπίσταμαι, qu. dic. ante probè novi, præſcio.
Προεξεργάζομαι, προεξειργασμένα, jam, ſeu dudum perfecta.
Προεξερευνάω, ante ſcrutor. Ἐπίσχες, ὡς ἂν πρὸ ἐξερευνήσω στίβον, *Eur. Ph.* 92.
Προεξέρχομαι, prior percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.
Προεξετάζω, f. σω, ante examino, perpendo.
Προεξευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diligenter et cogitatè ago; (2) ante excutio, conſidero.
Προεξηγέομαι, ante narro, expono, vide προεκτίθημι.
Προεξίσταμαι, ante exſurgo.
Προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. gr. è caſtris, de exercitu.

Προεξομαλίζω, ante complano, ſc. viam.
Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius educo, educo ſimpl. (2) *act. et med.* prius egredior, erumpo, ſeu erumpo, *ſimpl.*
Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante ſunt, vel facta fuerunt, præterita, *Ion.* pro προόντα. Ex εἰμί.
Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius feſtum celebro.
Προεόρτιος, ὁ καὶ ἡ, feſtum diem præcedens.
Προεπαγγέλλω, denuncio; (2) ante ambio; peto; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, *Rom.* 1, 2. Hinc
Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. gr. belli.
Προεπαινέω, prius laudo, ante alium laudo.
Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.
Προεπεξορμάω, procurſo et impetum facio.
Προεπιβάλλω, ante, prior injicio.
Προεπιβουλεύω, inſidiis prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν, *Thuc.*
Προεπιβολή, ἡ, inſidiarum occupatio.
Προεπιδείκνυμι, ante demonſtro, ante viſendum præbeo.
Προεπιδίδωμι, ante dono.
Προεπίζευξις, ἡ, fig. orationis, cum verbum inter duo ſubſtantiva ponitur, ut Deos obteſtatur, hominesque.
Προεπικοινόω, ante communico.
Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo poſito colligo.
Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præſumo, ante mente agito vel in animum induco; item aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκοῦσαι δυνηθείη τι, *M. Anton.* 5, 10.
Προεπιξενόω, prius hoſpitio excipio; (2) *paſſ.* dudum exceptus ſum.
Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, præcaſtigo, caſtigo et reprehendo præveniendo caſtigationem et reprehenſionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, *Ariſtot.* in *paſſ.* p. jam, dudum caſtigatus ſum.
Προεπισκοπέω, ante conſidero.
Προεπίσταμαι, præſcio, jam ante ſcio et exploratum habeo. Προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο, *Xen.*
Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior ſeu molior, prior invado. Παροξύνας αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτῃ προεπιχειρεῖν, *Appian.*
Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipſa actio prius adgrediendi. A præc.
Προεποικέω, ante incolo.
Προέπω, inuſ. vide προειπεῖν.
Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius ſeu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, *Thuc.*
Προερέσσω, promoveo remigando ſeu ſubduco.
Προερευνάω, prius indago, veſtigo.
Προερέω, f. *Ion.* pro προερῶ, prædicam. Προερεῖν τὸν πόλεμον, *Herodot.*
Προέρυσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro προείρυσε, à προερύω.
Προερύσσω, 1. ſing. a. ejuſd. in conj. *Poët.* pro προερύσω.
Προερύω, f. ύσω, protraho, i. e. traho, deduco.
Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi cauſâ; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθεῖν, prodire, *Gl. Vet.* a. 2. inf. προεληλύθει, proceſſerat, *Ph.* pluſq. perf. ind. Προήρχετο αὐτῶν, *Luc.* 22, 47. αὐτοὺς, *Marc.* 6, 33.
Προερωτάω, ante interrogo.
Προές, 2. ſing. a. 2. imperat. act. med. verbi προΐημι.
Προέσαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.
Προεσάξαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προεσήξαντο, à προεσάγω.
Προεσθίω, edo ante, v. gr. cœnam.
Πρόεσις, εως, ἡ, emiſſio, vel ejectio; (2) profuſa erogatio, largitio, *Gl. V.* proluvium. A προΐημι.
Προεστέατε, 2. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεστήκατε, à προΐστημι.
Προεστὼς, ῶτος, ὁ, præpoſitus, princeps, *Ph.* A προΐσταμαι.

Προεςῶτας, acc. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεςηκότας.
Προετέος, έα, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus, largiendus:
Προετικὸς, ἡ, ὸν, ad largiendum propenfus, qui libenter largitur, fufus. A προΐημι.
Προετικῶς, *adv.* largè, liberaliterque.
Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, *Rom.* 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, *Ephes.* 2, 10. Hinc
Προετοιμαςὴς, ῦ, ὁ, præparator.
Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ, *Gal.* 3, 8.
Προευδοκιμέω, ante clareo.
Προευεργετέω, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis provoco. *Pass.* beneficium accepi, beneficio obstrictus fum.
Προευκρίνω, f. νῶ, et προευκρινέω, f. ήσω, benè rem confidero, ante, fc. quam judicem agamve quid.
Προευλαβῦμαι, ante fuspicor malum futurum, timeo, caveo.
Προευτελίζω, contemno, fc. ante tempus, antequam caufa fit.
Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.
Προεύχομαι, oro loco alterius.
Προεφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.
Προέφθασε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.
Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, lustro.
Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico, instruo.
Προεφοράω, prævideo. Ἔξεςι ἢ τὰ ἐσόμενα προεφορᾷν, *M. Anton.* 7, 28.
Προέχω, ante me teneo feu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliquâ re, præcedo; præcello. Ἐν δὲ τῇδε τῇ ὁπλίσει ὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν, *Xen.*
Προεχώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προχωρέω.
Προεψιάω, pronuncio, proloquor.
Προέψω, ante coquo feu præcoquo.
Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.
Προζωννύω, præcingo, *Gl. V.*
Προήγαγεν, *præcessit*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προῆγον, à προάγω.
Προῆγε, *produxit*, 3. fing. a. ejufd.
Προηγεμὼν, -ῶνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A
Προηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus fum, præcipuum locum in re aliquâ teneo; προηγεῖται, antecedit, præest, *Ph.* προηγησάμενος, antecessor, decessor, *Gl. V.* Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, *Rom.* 12, 10. Αὐτοῖς ἀετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, *Xen.* Hinc
Προήγησις, εως, ἡ, progressus, *Ph.* prægressio.
Προηγήτειρα, ἡ, fœm. sequentis.
Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ.
Προηγητὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Προηγμένα et ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* et *remota* interpretatur. Et alias præposita feu præcipua et rejecta. *De Finib.* 4, 26.
Προηγορέω, caufam alicujus ago, defendo.
ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ingluvies, gurgulio.
Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes; (2) defensio caufæ.
Προήγορος, ῦ, ὁ, qui primus cauffam dicit; vel fimpl. patronus caufæ; (2) præeo.
Προηγυμένως, *adv.* ex antecedente vel antegreffa caufsâ; (2) præcipuè.
Προήδομαι, ante lætor.
Προηδυνθέντες, nom. pl. aor. part. pass. verbi προηδύνω.
Προήειν, plufq. perf. ind. med. v. πρόειμι.
Προηκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, præacutus. Ex ἀκή.
Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto; προῆξεν, *Ph.* a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, *Aristoph. Nub.* 514. (προήκων, major ætate. *Ern.*)
Προῆλθεν, *prævenit*, 3. fing. a. 2. ind. act. cum ν, à προέρχομαι.
Προηλιάζω, f. άσω, ante infolo.
Προηλπικότες, *qui priores fperarunt*, nom. pl. part. perf. act. v. προελπίζω.

Προῆμαρ, ante diem.
Προημαρτηκόσι, *qui ante peccaverunt*, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.
Προῄην, *processi*, a. 2. ind. act. verbi προΐημι.
Προήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.
Προῃρεῖτο, 3. fing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προῃρέετο, à προαιρέομαι.
Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, et ἀρόω, *aro*.
Προήρχετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi προέρχομαι.
Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. à προασκέω.
Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. προΐημι.
Προῃτιασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι.
Προηττάω, ante vinco, p. pass.
Προηττημένος, jam victus, dudum victus.
Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεώμενος, profpiciens.
Προθειλοπεδεύω, ante infolo.
Προθέλυμνος, -ῦ, ὁ ἢ ἡ, è radice erutus, qui radicitùs exstirpatur. Hinc προθέλυμνα, *adv.* radicitùs, funditùs. Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ, *Il.* 13, 130. Ex πρὸ, et θέλυμνον.
Προθέντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi προτίθημι.
Προθέυσι, *præmittunt*, 3. pl. præf. ind. act.
Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.
Προθερμαίνω, prius calefacio.
Πρόθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ et ipfa propositio dicitur. Voluntas, *Ph.* decretum. A προτίθημι.
Προθεσμία, ας, ἡ, fcil. ἡμέρα, five ὥρα, præstitutus, ante constitutus feu statutus dies, præstitutum tempus. *Ph.* spatium, dies finitus, dies statutus; dicitur et de fine rei et modo.
Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, aut constitutus feu statutus; (2) dicitur et de fine rei et modo, vide *Ern.* A προτίθημι.
Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. *Gl. V.* præfagio.
Προθετικὸς, ἡ, ὸν, præpositivus, μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθεμαι.
Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longiùs curro. *Il.* 1, 291.
Προθεωρέω, ante confidero, ante explico, prævideo. Hinc
Προθεωρία, ας, ἡ, qu. dic. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.
Προθήγω, præacuo, *Gl. V.*
Προθήκη, ης, ἡ, propositio; (2) res proposita. A προτίθημι.
Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros ufus repono in thefauro. Ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαςον τροφὴν, *Aristot.*
Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, ὐδ' ἑλληνικὸν, *Eur. Alc.* 680.
Προθορὼν, a. 2. part. act. profiliens. *Il.* 14, 363. Ab inuf. προθορέω.
Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus.
Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.
Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ante fermone jacto, divulgo.
Πρόθυμα, ατος, τὸ, qu. dic. facrificii præludium, quod facrificio præmittitur. A προθύομαι.
Προθυμέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, alacri fum animo, studeo, propenfus curo et magno studio enitor. Θεῦ μὲν ἐςὶ πράττειν ἃ βύλεται, ἀνθρώπυ δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, *Aristot.* A πρόθυμος.
Προθυμητέον, promptè, alacriter agendum.
Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præfentia; studium, cupiditas, promptitudo, alacritas. A
Προθυμοποιέομαι, promptum, alacrem reddo.
Πρόθυμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, fedulus, *Gl. V.*

Προθύμως, *adv.* alacri animo, promptè, impigrè, libenter; *Ph.* fedulò, alacriter, æquo animo, enixè.
Προθύραιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A
Πρόθυρον, ῦ, τὸ, quod est ante januam, *Ph.* vestibulum, limen. Ex θύρα.
Προθύω, f. ύσω, ante facrifico; (2) pro aliquo facrifico. Τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς ἀρότυ προθύουσ', *Eur. Supp.* 29. Παιδὸς προθύσαν ξένια, *id. Ion.* 842.
Προθωράκιον, τὸ, clypeus, fcutum. A θώραξ.
Προΐ, *adv.* maturè, tempestivè; pro πρωΐ.
Προϊάλλω, mitto; (2) promo; προΐηλε, emifit, 3. fing. a. 1. ind. Τίς μοὶ τοιάδε φάσματ' ἐπυρανίων προΐηλε; *Mosch.* 2, 21.
Προϊάπτω, f. ψω, ante mitto, *ap. Hom.* fimpl. mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμυς ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, *Il.* 1, 3.
Προΐαψα, *præmisi*, a. 1. ind. act.
Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. v. προείδω.
Προϊδρύω, f. ύσω, colloco, præjacio, fundamentum.
Προϊδὼν, a. 2. part. act. v. προείδω.
Προΐει, 3. fing. imperf. ind. act. pro προΐεε, ab inuf. προϊέω.
Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, à προΐημι.
Προϊέμενοι, nom. pl. præf. part. med.
Προϊέναι, *projicere*, præf. inf. act.
Προΐζεσθαι, *ante alios federe*, præf. inf. med.
Προϊζάνω, idem quod
Προΐζομαι, ante alios fedeo, præfideo.
Προΐηλεν, 3. fing. aor. 1. ind. act. cum ν, à προϊάλλω.
Προΐημι, abjicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, *Gl. Vet.* προΐεμαι, destituo; (2) largior, *Gl. Vet.* πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omifi, aor. 1. med.
Προΐητι, 3. fing. præf. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, à προΐημι.
Προῖκα, *adv.* gratis, fine mercede. A προΐξ.
Προικεῖος, εία, ειον, dotalis. Ab eod.
Προικίδιον, ῦ, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
Προικίζω, doto, *Gl. V.* προικιζομένη, dotanda, *Ph.* A προΐξ.
Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuitò obtingit. *Ph.* dotalis. Ab eod.
Προίκιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, gratuitus. Ab eod.
Προϊκνέομαι, ῦμαι, advenio, accedo.
Προικοφορέομαι, dotem accipio. A
Προικοφόρος, ῦ, ἡ, dotata, *Gl. V.* Ex προΐξ, et φέρω.
Προΐκτης, ῦ, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι.
Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προΐξ.
Προΐμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A πρωΐ.
ΠΡΟΙ'Ξ, κὸς, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.
Προικὸς, gen. *adv.* ap. Att. pro προῖκα, intell. διὰ, vel ἀντὶ.
Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inuf. προΐκω.
Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προϊκνέομαι pro προΐκομαι.
Πρόϊος, idem quod πρώϊμος.
Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo feu præeo. Προϊππεύων τῦ ςρατῦ, *Plut.*
Προΐπταμαι, antevolo, *Gl. Vet.*
Προΐςημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maximè est*, et illud ipsum *et præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. (4) operam do alicui rei, studeo. *At in aor.* 2. *et perf. act. et in pass.* est antisto, excello, *item* præfum; (2) defendo, tueor; (3) prosto; (4) magistratum gero, προεςὼς, præpositus, princeps, *Ph.* Προΐςασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς τῆς ἡγεμονίας, administrare, *Dem.* Στατηγὸν τινα τῦ πολέμυ νῦν ἔχοντα προςήσεθε, *id.*
Προϊςορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro; (2) ante percunctor.
Προϊχνεύω, f. εύσω, ante vestigo; (2) præeo.
Προϊσχέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊσχειν.
Προΐσχομαι, et προΐσχω, protendo, (*etiam* suppliciter manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo,

tendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν, *Luc.* προϊσχόμενοι ξυγγένειαν.

Προϊὼν, a. 2. part. act. v. πρόειμι.

Προΐωξις, persecutio ; pro προδίωξις.

ΠΡΟ'ΚΑ, *adv.* statim, subitò, confestim, ex improviso.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparo, ad sacra ritè obeunda ; incastus sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad sacra obeunda ritè ; castus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex καθέδρα.

Προκαθέζομαι, præsideo ; (2) obsideo.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. perf. part. act. verbi προκαθίστημι.

Προκαθεύδω, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo ; (2) suadeo, auctor sum.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum ; (2) præsideo, præsum ; (3) sum præsidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. Προκαθήμενος, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρείαν τοπῶν, *Polyb.*

Προκαθίζω, et προκαθίζομαι, ante consideo ; (2) præsideo, tueor ; (3) consideo, sedem capio. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, *Heliod.*

Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, et quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali ; *item*, προεδρία.

Προκαθίστημι, ante constituo, seu colloco ; (2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo ; (2) ante definio, constituo : de Fato. Προκαθοσιώσασθαι τοῖς θεοῖς, *Hel.*

Προκαίρως, præmaturè, *Gl. V.*

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A seq. et πάθος.

Πρόκακος, η, ον, malus. Κακὰ πρόκακα, mala gravissima. *Æschyl.*

Προκακόω, ante adfligo, ante malè tracto.

Προκαλέομαι, ῦμαι, evoco ; (2) elicio ; (3) provoco ; (4) lacesso ; (5) incito, excito ; (6) optionem seu conditionem fero ; (7) hortor ; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum προσκαλέομαι. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliquâ adversario factâ, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμεθ᾽ εὐγένειαν, ὦ γέρων, σέθεν, *Eur. Her. Fur.* 309. Μάχῃ μὲ προκαλεῖτο, *Anacr.* 14, 7. Hinc

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, *Ph.*

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, à

Προκαλίζομαι, fut. ίσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστυς. *Il.* 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante ; προκαλινδῦμαι, provolvor ; volvor ante ; προκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum ; (2) prætextus peccati, *Gl. Vet. Ph.* protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλων τε προκάλυπτεν εὐπέκτοις ὑφαῖς, *Eur. Iph. in Tau.* 313. Προκαλυπτόμενα βοστρυχώδεος ἀβρὰ παρηίδος, *id. Ph.* 1493.

Προκαλύπτω, protego, *Ph.* prævelo, prætego.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro ; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ προκάμνητε πόδα, *Eur. Her. Fur.* 119.

Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle, et carnosum. Ex καρδία.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps, capite deorsùm vergens. Ex πρὸ, et κάρηνον.

Προκαρόομαι, a. 1. προκαρωθεὶς, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit.

Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manûs cum brachio, à καρπός.

Προκαταβαίνω, ante descendo.

Προκαταβάλλω, præstruo ; (2) edo, v. gr. legem, decretum. Προκαταβάλλει θεμέλιον, *Chrys. ad Act.* 20, 19.

Προκαταβολὴ, ἡ, præparatio. A præc.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc

Προκατάγγελσις, ἡ, denunciatio prævia.

Προκαταγινώσκω, ante damno ; (2) præjudico, præjudicio condemno ; προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, *Ph.* a. 1. part. pass. Τῦτο δ᾽ ἐστὶν ὃ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι ὐδὲν, &c. *Dem.* Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκατεγίνωσκ᾽ ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν ἀκύσῃς ἀμφοτέρων, *Aristoph. Vesp.* 918. Hinc

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio, *Gl. V.* præjudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango quam sc. incidam.

Προκατάγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portûs.

Προκαταδικάζω, f. άσω, prædamno.

Προκαταδυλόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύνω, sive προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίῤῥημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi.

Προκαταθέω, præcurro.

Προκαταθήγω, præacuo.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ἡ, locus superior in convivio.

Προκατακοιμίζω, ante sopio.

Προκατακλύζω, f. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακόπτω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo ; προκαταληψόμενον, occupaturum, *Ph.* f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τὶ βύλεται, *Xen. Cyr.* 7, 16. Βυλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, *Thuc.* Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo, *Suicer.*

Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, et destruo seu aboleo ; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, *Thuc.* Προκατέλυσε τῦ ἔργυ τὸν βίον, *Plut.*

Προκαταμανθάνω, ante cognosco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δ᾽ ὕστερον, *M. Anton.* 4, 10.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, ante navigo aliquò.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπληγμένας ἀνεκτήσατο, *Diod.*

Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχω.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

Προκάταρξις, εως, ἡ, principium et origo ; προκάταρξις ἐπὶ δίκης, contestatio *litis*, Gl. V. Ab eod.

Προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo.

Προκαταρτίζω, fut. ίσω, prius absolvo. Ἵνα — προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 *Cor.* 9, 5.

Προκαταρτύω, tempero, compono.

Προκατάρχω, anteverto, antegredior ; (2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor ; προκατάρχομαι, incipio ; (3) auspicor ; et *de lite* contestor, *Gl. V.* Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, *Thuc.*

Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.

Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, *Gl. V.* præstruo, *med.* ante mihi paro. Τῦτο σοὶ ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο, *M. Anton.* 10, 5.

Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio ; (2) schema orationis.

Προκατασκιῤῥόω, vide σκιῤῥόω, obduresco, veterasco. *Ern.*

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem, &c.

Προκαταστέλλω, sedo, praco, comprimo. *Eust.*

Προκαταστρέφω, f. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmaturè morior. Hinc

Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio statûs ante finem ; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vasto.

Προκατασχέθω, coërceo ; (2) præoccupo, jampridem possideo.

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem, sc. beneficium, provoco beneficiis ; (2) præmitto, præpono.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio et ad usum ludicrâ prolusione præparatio. Ex πρὸ, et καταυλέω.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio ; (2) effugio, fugâ me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβύλοντο προκαταφυγεῖν. *Thuc.*

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio ; (2) prius absumo.

Προκατεγγυάω, ante despondeo, προκατεγγυηθεῖσα, virgo alteri jam desponsa.

Προκατέδω, ante comedo, absumo.

Προκατειλημμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλήβω.

Προκατελπίζω, ante spem concipio, temerè spero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio.

Προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo seu venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. gr. cœnam. Προκατευξαμένυ τῦ ἱερέως, *Heliod.*

Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem possideo seu obtineo, *Gl. Vet.* antecapio.

Προκατήγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.

Προκατηγορέω, ante accuso.

Προκατηγορία, ἡ, accusatio præmissa defensioni.

Προκατημένοι, nom. pl. præs. part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, à προκάθημαι.

Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, qu. dic. primus instituo. Εἰ μὲν ὂν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, *Phal.* Hinc

Προκατήχησις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum.

Προκατοπτεύω. Πόῤῥωθεν μὲν τὰ τῆς διάξεως προκατοπτεύοντα, *Heliod.* idem quod

Προκατόπτομαι, prius speculor et exploro ; (2) ante video.

Πρόκειμαι, positus sum ante, objectus sum ante, objectus sum quasi præsidium vel propugnaculum ; (2) expositus sum ; (3) situs sum ante, præjaceo ; (4) loco publico propositus, affixus sum ; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compositi ; (6) de præmiis et pœnis, spe, metu, quæ et *latinè* proponi dicuntur. Θανόντες ἂν πρὔκείμεθ᾽ ἐχθίστῳ μόρῳ, *Soph. Aj.* 1078.

Προκεκηρυγμένος, part. perf. pass. verbi προκηρύσσω.

Προκεκυρωμένην, acc. sing. perf. part. pass. v. προκυρόω.

Προκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævius, qui præit, præcursor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor syllabis brevibus constans. Ex πρὸ, et κέλευσμα.

Προκελεύω, cohortor, incito.

Προκενεαγγέω, ante (sc. medicinam, &c.) abstineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκεκένωται, jamdudum exhauſtum eſt, ſeu inane factum.
Προκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllabâ ab initio abundat.
Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.
Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, Plut.
Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, qu. dic. præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανουμένη γὰρ ἐξῄδειν, καὶ μὴ σὺ προὐκήρυξας, Soph. Antig. 467.
Προκιθάρισμα, τὸ, præludium citharistæ.
Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. cum dat. adverſus aliquem.
Προκινέω, promoveo. Οὗτοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ ξίφος, Xen.
Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.
Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.
Πρόκλαστος, ον, fractus, defractus, abruptus; ςίχος πρόκλαςος, idem qui λαγαρὸς, Euſt.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Προκληθεὶς, aor. 1. part. paſſ. per Sync. pro προκαληθεὶς, à προκαλέω. Unde
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſeu etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετενόουν οἱ δεξάμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian.
Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.
Πρόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, provocatus, promptus.
Πρόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Il. 20, 204. A
Προκλύω, ante audio, ſeu cognoſco.
Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex κνήμη.
Προκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, Gl. Vet. προκοίλιος ςίχος, verſus in medio redundans. Ex κοιλία, venter.
Προκοιμάομαι, ante dormio, ſeu obdormio.
Προκοιτέω, ῶ, f. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.
Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ, in portis.
Προκοίτιον, ου, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. A κοίτη.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.
Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, blandior.
Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior ſinûs pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἄρα τοῦτο (μῆλον) τῶν παρθένων μετέωρος ἀπέβαλε τοῦ προκολπίου; Ariſtot. 1, 10. A κόλπος.
Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero. Προκομίζειν τοὺς λόγους, Pandect.
Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma antiæ ſeu capronæ; (2) coma quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. V. A κόμη.
Προκοπὴ, ῆς, ἡ, proceſſus, progreſſus; (2) profectus, incrementum; (3) prærogativa, proventus. A
Προκόπτω, proficio, incrementum capio; (2) procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, Luc. 2, ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, ib. 3, 13.
Προκοσμέω, orno, apparo.
Προκόσμημα, ατος, τὸ, res quæ ornatûs cauſâ præponitur, ut vaſa, in abaco, &c. item ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c. item gemma, in poculo, &c.
Προκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.
Προκρεμαννύω, appendo pro.
Προκρήμνος, ον, prominens longè in mare, epith. ſaxi promontorii.
Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A
Προκρίνω, præpono, præfero, unde et deligo. Πάντων προκρίνας, σωφρονέςατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Πᾶσι τοῦτο προκέκριται κάλλιςον εἶναι, Xen. Hinc
Πρόκρισις, εως, ἡ, qu. dic. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.
Πρόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælatus, qui præfertur et anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.
Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ ponè alias collocatæ, Il. 14, 35. A κροσσός.
Πρόκροσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, capite propendens ſeu prominens. Ex iiſd.
Προκρούω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.
Προκτίζω, ante condo.
Προκυβερνάω, qu. dic. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.
Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδούμενος, provolutus, Ph. Il. 14, 18. Hinc
Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.
Προκυλίνδω, provolvo.
Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, quâ ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A
Προκυλίω, f. ίσω, provolvo; προκυλισθεὶς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.
Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex κῦμα.
Προκυμία, ἡ, et προκυμάτιον idem, ap. Joſ.
Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus et reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex κύων.
Προκυνεῖν dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.
Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, me inclino; (2) emineo, ſeu promineo, Ph. Προκύπτω ἔξω τείχους, Ariſtoph. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει, Anacr. 37, 10.
Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, priùs ſancitus, perf. part. paſſ.
Προκύων, Procyon, ſeu Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.
Προκώμιον, τὸ, præludium. A κώμη.
Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti et tenero. A κῶνος.
Πρόκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. Ex πρὸ, et κώπη.
Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.
Προλάζομαι, priùs apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.
Προλάζυμαι, idem.
Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.
Προλαλέω, proloquor, declaro.
Πρόλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.
Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γόους, Eurip. Hel. 1346. Νῦν δ' οὕτω πολλὰ προείληφε, Dem. dicitur et pro ſuſcipio apud Lyſ.
Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem et lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπει, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph.
Πρόλαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prius ſorte obvenit.
Προλεαίνω, ante lævigo, mollio, vel complano.
Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέγων, prædicens. Προλέγων τὴν τοῦ βίου ςενοχωρίαν, Ælian. Ἕωθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Συντεύξομαι περιέργῳ, &c. M. Anton.
Προλέγω, ante deligo. Προλελεγμένος, ante delectus. Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμέναι, Theocr. 13, 18.
Προλείπω, fut. ψω, relinquo, deſero, deficio. Ἐν μὴ προλείπωσ' αἱ μύριαί με μηχαναί, Ariſtoph. Θεσμ. 934. Προλειποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους, Eur. Alc. 122.
Προλελοιπότας, acc. pl. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.
Προλεπτύνω, ante extenuo.
Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.
Πρόλεσχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios ſermone prævenit, garrulus. A λέσχη.
Προλευκαίνω, ante dealbo.
Προλεύσσω, prævideo, proſpicio.
Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, ſeu anticipando capitur, præſumptio, prærogativa, commodum præcipuum. A προλαμβάνω.
Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular. A ληνὸς.
Προληπτικῶς, per anticipationem. A
Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens. A
Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præſumptio, prærogativa, Gl. V. (2) ſuſpicio, divinatio; (3) notiones inſitæ de naturâ divinâ, ap. Epicureos; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.
Προλιμνάδες ποταμῶν, ſtagna fluviorum.
Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.
Προλιπὼν, aor. 2. part. act. à προλείπω.
Προλιχνεύω, prælambendo deguſto, ligurio.
Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ, pars in aure.
Πρόλοβος, ου, ὁ, ſinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐςὶ δὲ ὁ πρόλοβος, δέρμα κοῖλον ϗ μέγα, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσιοῦσα ἄπεπτος ἐςίν, Ariſtot.
Προλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis προλόβῳ.
Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in ſcenam prodiens verba facio. A
Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph.
Προλούω, præluo, Gl. V. in med. ante me lavo.
Προλοχίζω, f. ίσω, inſidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, Thuc.
Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.
Προλυπέω, ante incommodo, injuriâ adficio.
Προλύπησις, ἡ, injuria prior. A præc.
Προλύται, οἱ, prolytæ; lytis in juriſprudentiâ provectiores; λύται autem dibebantur à ſolvendis quæſtionibus. A λύω.
Προμαθεῖν, prædidiciſſe, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.
Πρόμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus.
Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in quâ corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.
Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.
Προμαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, idem.
Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex μαλὸς, ſive ἀμαλὸς, tener.
Προμάμμη, proavia, Ph. abavia, Gl. Vet.
Προμανθάνω, qu. dic. prædiſco, ante diſco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit, aor. 2. part. Εἶτ' ἂν προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, Ariſtoph. Nub. 962.
Προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio; (2) in oraculo conſulendo, princeps locus alicui honoris causâ datus. A προμαντεύομαι. Unde
Προμάντευμα, ατος, τὸ, præſagium, Gl. V.
Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præſagio. Hinc
Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antiſtes.
Προμάντις, εως, ὁ ϗ ἡ, idem, Ph. præſaga.
Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio. Προ-

μαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριςὸν παθήματα, 1 *Pet.* 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in primâ acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων προμαχῦντες, *Xen.*

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro προμαχὼν, propugnaculum, *Gl. V.* A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in primâ acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, *Il.* 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, f. ήσομαι, propugno, qu. dic. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων, *Il.* 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poët.* pro προμάχοις, à

Πρόμαχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui pugnam init in primâ acie, antesignanus; (2) propugnator. A μάχη. Hinc

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, *Ph.* προμαχῶνες, propugnacula, *Ph.*

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, meditor, commentor, exerceor. Ξυνελέγημεν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσομεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν, *Aristoph. Conc.* 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius solicitus sum; prius curiosè contemplor et commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσετε, *Marc.* 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior. Hinc

Προμετρητὴς, ῦ, ὁ, qui venale frumentum in foro et alia femina emptoribus dimetiebatur.

Προμετρητὸς, ῦ, ὁ, præmensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ῦ, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A προμετωπὶς.

Προμετωπίδιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ante frontem ponitur. A præc.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, respectus. A προμηθὴς.

Προμηθέομαι, ῦμαι, f. θήσομαι, provideo, prospicio, de re aliquâ solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, respectum habeo. Προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν, *Herodot.* Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, idem. A

Προμηθεὺς, έως, ὁ, is cui antequam rem adgrediatur, suppetit consilium, Prometheus, *Ph.* Summanus. A μήδομαι.

Προμηθευτικὸς, ἡ, ὸν, providus, prudens.

Προμηθευτικῶς, providè, prudenter.

Προμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, providus; (2) circumspectus, consultus. A μῆδος.

Προμηθικῶς, prudenter.

Προμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, oblongus, prælongus; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante specillo, tento.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio, *Gl. V.* præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor seu excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆναι, a. 2. inf. pass. v. προμίγνυμι, *Il.* 9, 452.

Προμίγνυμι, et προμιγνύω, f. ξω, prius misceo; προμίσγομαι, prius misceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆναι, *Il.* 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, *Gl. V.*

Προμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾶταί τί μοι γνώμα; præsagit? *Soph. Oed. Col.* 1067.

Προμνηστεύω, f. εύσω, idem. Ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην, *Luc.*

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars earum quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A προμνάομαι.

Προμνηςῖνοι, οἱ, alter post alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηςῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, *Od.* 21, 230. Ex μένω.

Προμνήςρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηςρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Προμοίριος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior; πρόμολ' ὧδε, procede huc, *Il.* 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus, exitus.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ῦ, ὁ, antesignanus. A πρόμαχος.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio; (2) ex stolonibus propago. *Gl. V.* propago.

Προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι, *Eur. Supp.* ult.

Προμυέω, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ῦ, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos et ad vitæ usum apta. A μῦθος.

Προμυλέα, ας, ἡ, (rectiùs προμυλαία, sc. θεὰ, *Ern.*) statua quæ ante molas poni solebat, Dea quæ molis præsidere credebatur. Ex μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλὸς.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ῦ, τὸ, vestibulum seu atrium templi. *Gl. V.* ante templum, vestibulum.

Πρόναος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ante templum situs.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratiâ prælio navali dimico. Προναυμαχήσεις Πελοποννήσῳ, *Herod.*

Προνέμω, tribuo; (2) progredior, *propriè* pascendo seu depascendo. Ἴδεθ' ὅπῃ προνέμεται τὸ δυσέριςον αἷμα φυσῶν Ἄρης, *Soph. El.* 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, promineo, propendeo; (2) procumbo, de remigibus.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηςεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνενικηκότες, qui ante vicêre.

Προνοέω, ῶ, f. ήσω, consulo, prospicio, provideo, *Ph.* προνοῶ σῦ, prospicio tibi, *Ph.* προνόησον, provide, *Gl. V.* a. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, *Ph.* a. 1. part. pass. Οὐ τὰ κράτιςα αὐταῖς προνοῶν, *Thuc.* Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, ϗ μάλιςα τῶν οἰκείων ῦ προνοεῖ, 1 *Tim.* 5, 8. Οἵ τε γὰρ πατέρες προνοῦσι τῶν παίδων, *Xen.*

Προνοήσας, a. 1. part. act. v. προνοέω.

Προνοητὴς, ῦ, ὁ, provisor, procurator, *Gl. V.* providus. A προνοέω. Hinc

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, providendi solertiam habens, vel providendi studiosus.

Προνοητικῶς, *adv.* providè, *Ph.* providenter.

Προνοητικώτατος, providentissimus, *Gl. V.*

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, quasi πρὸ νῦ, quia superintellectualis actus est, consultum, provisio, consultatio, præsidium, *Ph.* prospicientia, *Gl. V.* A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboscis. A προνομὴ, et προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio quæ fit à militibus pabulatum egressis. Ab eod.

Προνομευτὴς, ῦ, ὁ, prædator; *Strabo.*

Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior; *Appian.* (2) prædationibus infesto, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli causâ, pabulatio, frumentatio; (2) direptio, et præda ipsa. A νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus, *vulg.* prærogativa. Ex νόμος. Unde

Προνόμιον, ῦ, τὸ, idem.

Πρόνοος, *contr.* πρόνῦς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, providus, prudens.

Προνοούμενοι, nom. plur. præs. part. med. *contr.* pro προνοεόμενοι, à προνοέω.

Προνύςερος, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνυμηνία, ας, ἡ, dies qui præcedit novam lunam.

Προνὺξ, ante noctem, *R.*

Προνωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui est extra limen thalami; (2) præceps; (3) promptus, paratus, facilis. Ex ἐνωπή.

Προνώπειον, ῦ, τὸ, idem quod

Προνώπιον, ῦ, τὸ, vestibulum; (2) compitale.

Προνώπιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, foris observans.

Πρόνωπος, ὁ ϗ ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟ'Ξ, κὸς, ὁ ϗ ἡ, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, f. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; (2) sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum, *Gl. V.* προξενῶ, stipulor. Ταύτην σοὶ τὴν εὐδαιμονίαν προξενῦμεν, *Luc.* Ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, *Dem.* Πειράσομαι σῦ προξενεῖν, *Eur. Med.* 724. Ἡμεῖς δ' ἀλλὰ προξενήσομεν, *id. Ion.* 336. Ἔλαφοι ἐσθιόμενοι ἵππων κρέα προξένησαν, *Plut.* A πρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, *Gl. Vet.* A præc.

Προξενητὴς, ῦ, ὁ, pararius, interpres et internuncius ad paciscendum seu stipulandum. *Gl. V.* proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ solvitur.

Προξενία, ἡ, jus hospitii; literæ quibus hospitii jus continetur. A

Πρόξενος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hospitio excipit, hospes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi à suis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publicè hospitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (3) qui aliquid *impr.* civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicujus rei auctor est; (4) conciliator, v. gr. nuptiarum; (5) socius, *Lys.*

Προξηροτριβέω, prius siccâ frictione frico.

Προξυράω, ante rado.

Προόδευσις, ἡ, ductus, prægressio.

Προοδηγὸς, ῦ, ὁ, dux.

Προόδια, prævia, *Gl. V.* Ab ὁδὸς.

Προοδοιπορέω, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo et quasi imbuo; (3) auctor et adjutor sum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκύργῳ τὴν παίδευσιν αὐτῶν, *Plutarch.* Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὑγρὴν διατριβὰς, *Aristot.* Hinc

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præstruens.

Πρόοδος, ῦ, ἡ, prodeundi seu exeundi actio; (2) incrementum. *Gl. V.* processus, processio. Sed πρόοδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui viam præit, præcursor.

Προοικειόω, et προοικειόομαι, ῦμαι, ante concilio.

Προοικειόομαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito.

Προοικία, ἡ, suggrunda.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas.

Προοικονομέω, præstruo, præmolior, præparo; item paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præstructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, prooemio utor, proœmior. A προοίμιον.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium seu proœmium pertinens. Ab eod.

Προοιμιάσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro προοιμιάσῃ, à προοιμιάζομαι.

Προοίμιον, τὸ, exordium quo cantores et citharœdi præludunt, præcentio, *Ph.* (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni;

hymni; (5) ſimulatio et ambages quæ ſimulandi et fallendi cauſa fiunt. Ab οἰμὴ.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo; mitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δὲ μȢ τὸν ἄνθρωπον, *Dem.*

Προομολογέω, ῶ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προομολογηθεὶς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προομοσία, ας, ἡ, vide προωμοσία.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante aſſo, torreo.

Προοπτέον, proſpiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, Ȣ, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet et ante ſpeculatur. A

Προόπτομαι, fut. ψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόοπτος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, prævifus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, *Ph.* proſpicio, provideo, *Gl. V.* prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, *Gl. V.* Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε ȣ̓δὲν, πρὶν, &c. *Dem.* Πάνθ' ἃ προσήκει προορώμενοι, *id.*

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, *Epheſ.* 1, 5. προορισθέντες, *ib.* 11. Hinc

Προορισμὸς, Ȣ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.

Προορχηςὴρ, ῆρος, ὁ, præſultor. A

Προορχέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Πρόȣ, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro πρόεσο, à προίημι, pro προέω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γὰρ τι πρȣ̈φείλει κακὸν, *Eur. Iph. T.* 523.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior ſalio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. A προέχω, *promineo.*

Προόψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prominens, protuberans. Ex πήγνυμι.

Προπάθεια, ας, ἡ, qu. dic. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, et πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam et theologiam; primæ diſciplinæ. *Gl. V.* rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Προπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

Προπαλαι, *adv.* olim, dudum, jam pridem.

Προπάλαιος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervetuſtus.

Προπαλαίω, fut. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας. *Heliod.*

Προπαππικὸς, ἡ, ὸν, avitus, à proavo traditus vel relictus, ad proavum pertinens, *Poll.* A

Πρόπαππος, Ȣ, ὁ, avi pater, proavus, *Gl. V.* etiam atavus.

Προπαρ, *adv.* ante, è regione.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, ſeu deſpondeo.

Προπαραδίδωμι, f. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, *ap. Lycurg.* ſi lectio ſana, *Ern.*

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, *Gl. V.*

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγων, -λήγȣσα, antepenultima.

Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθη, ante notatum eſt, ante demonſtratum. *Vox Gramm.*

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longè ante paro, præmunio, *Gl. V.* præparo. Τοῖς μέλλȣσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, *Xen.* Hinc

Προπαρασκευαςικὸς, ἡ, ὸν, præparationi ſerviens, ſeu aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, ante, (ſeu alium, ſeu locum) aciem inſtruo.

Προπαρατέλευτος, antepenultima, *Gl. V.* Ex πρὸ, παρὰ, et τελευτὴ, *finis.*

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœnâ, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. έσχηκα, ante præbeo. Προπαρεσχηκὼς ἐμαυτὸν σοι σύμμαχον, *Xen.*

Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponitur.

Προπαροξύνω, in antepenultimâ ſyllabâ acutum pono.

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in antepenultimâ ſyllabâ acutum habet.

Προπαροξυτονῶς, cum acuto in antep.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. *Il.* 1, 600.

Προπαςὰς, άδος, porticus.

Προπάςιον, τὸ, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, προπαθὼν, qui prior accipit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθυῖα, *Xen.* κακὸν, *Plato.*

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) à progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. A πάτηρ.

Προπαύομαι, ante, dudum deſino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto, *Gl. V.* prætento.

Προπειράω, ῶ, et προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπτήριος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, quo proſequimur et deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor, *Gl. V.* præmitto, ante ambulo, proſequor; viatico inſtruo; προπέμπει, proſequitur, *Ph.* προπέμψατε, proſequimini, *Ph.* aor. 1. imperat. προπεμψάτωσαν, proſequantur, *Ph.* aor. 1. conj. Τί δὲ γόοις προπέμπω; *Anacr.* Ἀπιόντα δὲ τὸν Κῦρον πρȣ̈πεμπον ἅπαντες, *Xen.*

Προπένθερος, ὁ, proſocer.

Προπεπευσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι pro προπεύθομαι.

Προπέπτω, fut. ψω, ante concoquo. Προπεπέφθαι χρὴ, *Aret.*

Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultimâ ſyllabâ pono. Hinc περισπωμένον circumflexum in antepenultimâ ſyllabâ habens; προπερισπαςέον, circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *adv.* cum circumflexo in penultimâ.

Προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido ſeu circumſcribo, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσόντα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπίπτω, pro προπέτω.

Προπετάζω, ſeu προπεταννύω, et προπετάννυμι, prætendo. Ὑμᾶς αὐτȣ̀ς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν, *Xen.*

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, *Ph.* protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετὴς.

Προπετεύομαι, perperàm, temerè, præcipitanter ago, *Ph.* laſcivio. Ab eod.

Προπετῆ, acc. ſing. pro προπετέα, à

Προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, *Ph.* perperus, protervus, temerarius, procax, petulans. A πέτω, pro πίπτω.

Προπετῶς, *adv.* præcipitanter, temerè, inconſideratè, *Ph.* perperàm, protervè.

Προπεφραδμένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, à προφράζω.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, proſilio; προπηδᾷ emicat; *Ph.* Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν ἠκόντιζον, *Ælian.*

Προπηλακίζω, fut. ίσω, propriè luto, ſeu fuligine inquino, unde ignominiâ adficio, per contumeliam derideo; (2) fœminam petulanter contrecto, illudendi cauſâ; (3) ſtupro per vim et licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominiâ affectus, aor. 1. part. paſſ. Βαρέως φέρω——προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδȣ, *Ariſtoph.* Θεσμ. 393. Προεπηλακίζετο ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ τȣ̃ τῶν Ὠρειτῶν, *Dem.* v. *Ern.*

Προπηλακισθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia.

Προπηλακισμὸς, Ȣ, ὁ, idem. v. προπηλακίζω.

Προπηλακιςικῶς, contumelioſè.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίναις τε ποιαῖς ςορέσας θέλω προπίνειν, *Anacr.* Πιεῖν δὲ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνει, *id.* ταῖς γυναιξὶν, *Ælian.*

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτοντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi προπίπτω.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapſus, a. 2. part. Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον, proclinati, *Od.* 12, 194.

Προπιςεύω, ante (ſc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, qu. dic. prænavigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλοος, *contr.* πρόπλȣς, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in navigatione explorandi cauſâ præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγέτις, ιδος, dux viæ.

Προποδηγὸς, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui anteit, dux.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπασπίδια προποδίζων, *Il.* 13, 158.

Προποδῶν, ante pedes, coram, vide ἐμποδὼν, ἐκποδὼν.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. paſſ.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno; (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

Προπολεμητήριον, Ȣ, τὸ, firmum propugnaculum. A præc.

Προπολέμιος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum ritè incipiendum fieri vel debent, vel ſolent. A πόλεμος.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, miniſterium, *R.* A

Προπολεύω, f. εύσω, miniſtro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis quæ in ipſo ſtatim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, ſeu προπολίτευμαι, ante jam geſſi ſc. honores.

Προπολλȣ̃, *adv.* multò ante. A πολὺς.

Πρόπολος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero ſuo præit; (2) miniſter. Ex πολέω.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima et ante cibum hauſta. Ex πρὸ, et πίνω.

Προπομπεία, et προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris cauſâ alicui præimus; (2) deductio in pompâ ſolenni. A

Προπομπεύω, f. εύσω, in ſolenni pompâ præeo vel præferor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, *Heliod.* A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmiſſio; (2) profecutio; deductio et comitatus quo prævia turba in pompis ſolennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπιμος, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, Ȣ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, deductor; (2) *adject.* prævius. A πομπὴ.

Προπονέω, ante labore frangor et fatigor, prædelaſſor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι, *Xen.*

Προπορεύομαι, præeo; (2) progredior. Ὑμᾶς αὐτȣ̀ς

αὐτὸς προπετάσαντης ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν. *Xen.*

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, tranfmitto; (2) prætermitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro feu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima et ante cibum haufta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui funt grandes pedes; (2) ftella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores quadrupedum; (2) radices montis; (3) qui funt ante pedes.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Προπρεὼν, ὁ, benevolus, *Pind. Ern.*

Προπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πρηνὴς, *Il.* 3, 210.

Προπροβιάζομαι, vide προβιάζομαι.

Προπροθέω, vide προθέω.

Προπροκαλύπτομαι, ufquequaque obvolvor, feu me involvo amiculo.

Προπροκαταίγδην, *adv.* procurrendo cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor, *Il.* 22, 221.

Πρόπρυμνα, *adv.* funditùs, prorsùs. Ex πρύμνος, *extremus.*

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offenfio.

Προπταίω, offendo.

Προπτόρθιον, τὸ, prima frons. *Ern.*

Προπτύω, f. ύσω, infputo, prius exfpuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapfio, procidentia, temeritas. A προπίπτω.

Πρόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prociduus, caducus.

Προπτωτικὸς, ἡ, ὸν, temerarius. A præc.

Προπύλαιον, τὸ, veftibulum domûs. A πύλη.

Πρόπυλον, ȣ, τὸ, idem et ex iifd.

Προπυνθάνομαι, feu προπύθομαι, prius audio feu intelligo, prefentio, vel præfentifco; (2) prius interrogo, fcifcitor, percunctor.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Προπυργὸς, ὁ, idem.

Προπυρεταίνω, ante febri laboro.

Προπυριάω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, ῶ, fum propola, et fimpl. vendo.

Προπώλης, ȣ, ὁ, propola; προπῶλαι, dardanarii, *Gl. V.* Angl. 𝔅𝔯𝔬𝔨𝔢𝔯𝔰. A πωλέω.

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo.

Προροφάνω, et προροφέω, ante forbeo.

Προῤῥήγνυμι, prorumpo.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A προείρηκα.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, vaticinans, vates.

Πρόῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædictus. Ab eod.

Πρόῤῥιζα, et πρόῤῥιζον, *adv.* radicitùs. A

Πρόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà cum radice projicitur, qui funditùs deletur. *Il.* 11, 157. Ex ῥίζα.

Προρυθμίζω, præmoderor, *Gl. V.*

ΠΡΟ'Σ, *præp. cum gen.* à, ab, erga, adverfus; *cum dat.* ad, apud, ufque; *cum acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Abfolutè*, præterea. Πρὸς τί δ' ἱςορεῖς, cur quæris? *Soph. Trach.* 424. Ου γὰρ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab, *Eur. Supp.* 406. Πρὸς τῆς βȣλῆς ἐςὶ, è re fenatûs eft, *Dion. Halicarn.* Πρὸς ἑαυτȣ̃ τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus eft, *Zofim.* Ἐλπίσας τὴν νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, *Appian.*

Προσάββατον, ȣ, τὸ, initium Sabbati, feu dies Sabbatum antecedens, *Ph.* cœna pura, Al. *Gl. V.* Antefabbatum.

Προσάββατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iifd.

Προσάγαγε, *fac produxeris*, 2. fing. a. 2. imperat. act. *Att.* pro πρόσαγε, à προσάγω.

Προσαγανακτέω, indignor, infuper, feu ultrò.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius, *Gl. V.* delatio. Ex ἄγγελος.

Προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, προσαγγέλλει, adlegat, adfignat, *Ph.*

Προσαγγελτὴς, ȣ̃, ὁ, interpellator, *Gl. V.* delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego. *Gl. V.* Ab ἀγέλη.

Προσαγῆλαι, ab inufit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγκαλίζομαι, amplector.

Προσαγνοέω, ῶ, infuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo, addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, falutatio.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, falutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, faluto. Ἀριςοτέλης λέγει—τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι, *Ælian.*

Προσαγρυπνέω, noctem infomnem duco in re aliquâ, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, *Gl. V.* (2) appello, fc. navem; (3) impono, defero, *Gl. V.* προσάγομαι, adducor, *Ph.* προσαχθεὶς, adductus, *Ph.* a. 1. part. paff. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσαν, *Dem. Phil.* 3. *in med. eft* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in poteftatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) fumo, v. gr. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui additum præbet, admiffionalis; (2) conciliator, interpres, *Gl. V.* fequefter, emiffarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, acceffus, oblatio, *Gl. V.* (2) deductio, adductio. Ἐκ προσαγωγῆς, fenfim et per intervalla, *Luc.*

Προσαγώγιον, τὸ, inftrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt.

Προσαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrofus. A προσάγω.

Προσαγωνιςὴς, ȣ̃, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuriâ ultro afficio.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρα προσᾴδων, *Ælian.*

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, *Gl. V.*

Προσάθροισις, ἡ, congregatio. A præc.

Προσαθυμέω, defpondeo in re aliquâ.

Προσαθύρω, alludo, colludo.

Προσαιθρίζω, verfus cœlum mitto, *Hef.*

Προσαιονάω, adfpergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, ȣ̃μαι, allego, infuper deligo; coopto, προσαιρεῖται, adfcifcit, *Ph.*

Προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) fumo. Ex αἴρω.

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, fimul fentio.

Προσαίσσω, f. ξω, ruo vel profilio in, accedo; (2) de cane et adulatore, ut προσσαίρω, *Ern.* Προσαΐξας Ὀδυσῆα, *Od.* 22, 337.

Προσαιτέω, infuper peto; (2) ftipem peto, mendico. Προσαιτȣ̃σ' ἔμβολον δεξίπυρȣς θεῶν θυμέλας, *Eur. Supp.* 64. βίοτον, *id.* Hinc

Προσαίτης, ȣ, ὁ, mendicus.

Προσαίτησις, ἡ, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, infuper accufo, vel criminor.

Προσακονάω, infuper acuo.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακούω, fut. ȣ́σω, infuper audio. Προσακȣ̃σαι τι παρὰ τȣ̃ θεȣ̃, *Æl. V. H.* 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, feu illino. Ἡ δὲ δὴ αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάςῳ φάρμακον ἄλλο, *Od.* 10, 392.

Προσαλίσκομαι, infuper capior; (2) infuper condemnor. *Ariftoph. Ach.* 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Τίς ἂν ἰητρὸς προσαλλάξαι τῆς φύσιος, *Aret.*

Προσάλλομαι, adfilio. Προσάλλεσθαί σε δεήσει ὡς τὰ κυνίδια, *Xen.*

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σάλπιγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, infuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, infuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, infuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δὲ τ' ὁ προσαμύνει, *Il.* 5, 139. *ib.* 16, 509.

Προσαμφιῶ, infuper induam, f. 2. à προσαμφιέννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adfcendo. Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον, *Luc.* 14, 10. (2) intumefco, de flumine.

Προσαναβάλλω, unà projicio, feu ejaculor, *inpr.* furfùm.

Προσανάβασις, εως, ἡ, adfcenfus.

Προσανάβηθι, *adfcende*, 2. fing. aor. 2. imperat. act. à προσαναβαίνω.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, infuper cogo; (2) arctè adftringo quid vel adprimo. Προσηνάγκαζε τȣ̀ς τοιȣ́τȣς παρεῖναι, *Xen.*

Προσαναγράφω, fut. ψω, infuper fcribo, etiam adfcribo.

Προσανάγω, adduco, fed verfus fuperiora.

Προσαναδέχομαι, exfpecto, fc. ut accedat, adδatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, fc. poft alia.

Προσαναθλίβω, fut. ψω, infuper comprimo.

Προσαναιρέω, infuper occido, contrucido, infuper. refpondeo; (2) tollo, everto; (3) infuper fufcipio. Προσανεῖλον δὲ τȣ̀ς παῖδας τȣ̃ Κλεάνδρȣ, *Herodot.* πόλεμον, *Thuc.*

Προσαναισιμόω, impendo, ultrò impendo.

Προσανακεῖμαι, f. κείσομαι, deditus et addictus fum, vel devovi me et velut confecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio vel terrendi causâ, vel incendendi; hinc oftento.

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud, vel unà defleo, *Gl. V.* προσανακλαίω, collacrymo. Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκȣ́σης συμφορᾶς, *Synef.*

Προσανακλίνομαι, accumbo, fc. juxta quem; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) fitus juxta quid.

Προσανακοινόομαι, ȣ̃μαι, communico cum aliquo.

Προσανακȣφίζω, fublevo.

Προσανακρίνω, ulteriùs exquiro, feu inquiro.

Προσανακρέω, et έομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, infuper adfumo; (2) adfumo, fumo; (3) recreo.

Προσαναλέγομαι, infuper recito feu narro.

Προσαναλίσκω, fut. ώσω, infuper fumptum facio, impendo. Ἐις ἰατρȣ̀ς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, *Luc.* 8, 43. Τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλισκεῖν, *Bafil.*

Προσανάλλομαι, adfilio, fubfilio.

Προσαναλογίζομαι, infuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, fubigendo mollio.

Προσαναμένω, expecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, infuper renovo, infuper in memoriam revoco; inftauro fimpl.

Προσαναπαύομαι, adquiefco, *Gl. V.* Τὸ τεχνίον ὃ ἐμαθὲς φίλει, τȣ́τῳ προσαναπαύȣ, *M. Anton.* 4, 20.

Προσαναπείθω, perfuadeo, perfuadendo adduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, fubinde tento, fubinde exerceo, v. gr. milites.

Προσαναπέμπω, miffito, *Gl. V.*

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, feu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel άττω, f. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in fermone, προσαναπλάττομαι, adhæreo, ᾗ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προσαναπλαττόμενον, *Longin.* 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, fuppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑςέρημα μȣ, προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 *Cor.* 11, 9.

Προσαναπτύσσω, replico, infuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio.

Προσαναρτάω, fufpendo vel appendo.

Προσανασείω, infuper concutio, feu impello; (2) magis irrito, feu commoveo.

Προσαναςέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. gr. equi.

Προσανατείνομαι, infuper minitor, minor.

Προσανατέλλω, exorior, furgo, attollor.

Προσανατίθημι, et προσανατίθεμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico et consilia confero cum aliquo. Εὐθέως ὃ προσανεθέμην σαρκὶ κ̀ αἵματι, *Gal.* 1, 16.

Προσανατρέπω, fut. τρέψω, insuper everto; (2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσανατρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora, altiùs repeto.

Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) novâ exercitatione utor.

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in servitutem redigo vel abstraho.

Προσανέπω, insuper edico, addo edicto.

Προσανέρομαι, insuper interrogo.

Προσανέρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, *Plut.*

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, insuper interrogo.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi προσανασπάω.

Προσανευρίσκω, unà, insuper reperio.

Προσανέχω, nitor; (2) confido, deditus sum, incumbo; (3) exspecto, sustineo me, quiesco, ut expectem. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, *Polyb.*

Προσανίσημι, rebellionem, seditionem concito, *in aor.* 2. *perf. et med.* rebellor, impingor.

Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, reædificando adstruo, restaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, f. ώξω, insuper suspiro, vel in ejulatus et fletus etiam erumpo.

Προσαντέλλω, *Poët.* pro προσανατέλλω. Τὴν εἰς ὠρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν, *Eur. Supp.* 689.

Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.

Προσάντης, εος, ὁ κ̀ ἡ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Ex πρὸς, et ἄντα.

Προσαντιλαμβάνω, invicem præhendo.

Προσαντλέω, ῶ, haurio; (2) foveo, sc. affusâ aquâ.

Προσάντως, *adv.* asperè, hostiliter, infestè.

Προσαξιόω, insuper rogo; (2) assiduè rogo.

Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper exigo, desidero, requiro.

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λήσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, *Heliod.*

Προσάπαξ, *adv.* semel duntaxat.

Προσαπατάω, insuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, insuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτὰς, *Act.* 4, 21.

Προσαπειλὴ, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπείπω, insuper veto.

Προσαπεργάζομαι, insuper efficio. Νῆες, τὲ εἰσὶν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, κ̀ ἑτέρας προσαπεργάζεται, *Appian.*

Προσαπερείδομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, insuper discedo.

Προσαποβάλλω, insuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἄρ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, *Aristoph. Nub.* 1258.

Προσαποβλέπω, adspicio.

Προσαπογράφω, defero, *R.*

Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. Δεῖν δὲ προσαποδεῖξαι ἔτι, *Plat.*

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo; (2) accingor rei, paro me.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adsignatio; (2) abjectio, amissio.

Προσαποθλίβω, repello, excludo.

Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. νῦμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo quàm interrogatus sum. Οὗτος ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, *Plato.* Hinc

Προσαποκριτέον, *adv. pos.* ultra respondendum est.

Προσαποκτείνω, f. ενῶ, insuper occido. Ὅτι ὃ κ̀ προσαπέκτεινα, *Xen. Cyr.* 5, 10.

Προσαπολαύω, simul reporto, fero in utramque partem.

Προσαπολείπω, defero, relinquo.

Προσαπολῶντες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro προσαπολέω.

Προσαπολλύω sive προσαπόλλυμι, f. λήσω, præterea vel simul perdo; προσαπόλλυμαι, simul pereo. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολεῖς, *Phal.* Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, *Isocr.*

Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. ξω, suffoco, strangulo. Προσαποπνίξας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, insuper detergo.

Προσαποσέλλω, insuper mitto.

Προσαποσερέω, ῶ, insuper privo.

Προσαποσρέφω, insuper averto.

Προσαποσφάττω, insuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, insuper solvo.

Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.

Προσαποφέρω, insuper aufero, seu accipio.

Προσαποφράττω, insuper obstruo et obturo.

Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo. applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, *Gl. V.* Τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, *Soph. El.* 858. Σιμωνίδη δὲ προσάπτυσι τὴν προμήθειαν ταύτην, *Luc.* Φίλην προσάψας χεῖρα, *Eur. Supp.* 362.

Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello, pass. προσαπωθέομαι, ampliùs expellor.

Προσάραξις, εως, ἡ, illisio. A

Προσαράσσω, et άττω, f. ξω, allido.

Προσάρδω, fut. άρσω, irrigo.

Προσαρήγω, fut. ξω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*

Προσαρήρεται, 3. sing. præs. ind. med. v.

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex ἄρω.

Προσαρηρότα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω.

Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαρισάω, insuper prandeo.

Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτικος, ε, ὁ κ̀ ἡ, septemtrionalis. Ex ἄρκτος.

Προσάρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον ὠρανῷ προσαρμόσας, *Eur. Or.* 792. Περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας, *id. Supp.* 816. μασῷ σῷ τάδε, *id. Ion.* 799.

Προσαρπάζω, arripio, *Gl. V.*

Πρόσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A προσαίρω

Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; (2) deditus sum alicui rei et velut ex eâ pendeo, concilio mihi aliquem, et devincio studiis et beneficiis. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, *Luc.* Hinc

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *veluti* ψυχῆς; (2) adfectus (πάθος.)

Προσάρτησις, ἡ, idem.

Προσαρτίως, *adv.* integrè; (2) cohærenter.

Προσάρω, adapto.

Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.

Προσασειάσασθαι, insuper jocari.

Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολῦμαι, occupor.

Προσατιμάω, insuper contumeliâ afficio.

Προσαυαίνω, *exsicco.* Ὁ προσαυαινόμενος, qui exsiccatur, *Æsch. Pr.* 146.

Προσαυγάζω, specto; (2) resplendeo.

Προσαυγὴ, ἡ, splendor, lumen.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλως προσαυδῶν, *Eur. Supp.* 775. σὲ τὸν θανόντα, *ib.* 805.

Προσαύλειος, ὁ κ̀ ἡ, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.

Προσαυλέω, accino tibiâ. Ἄξιον ἐμῶ κ̀ σῶ προσαύλησον μέλος, *Aristoph. Conc.* 889.

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aulâ sto. Ex αὐλή.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.

Προσαύξησις, incrementum. A præc.

Προσαυτεργέω, præterea facio, et operor; (2) insuper excogito.

Προσαφαιρέω, insuper aufero. Προσαφήρηται με κ̀ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, *Heliod.*

Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, unà decoquo.

Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.

Προσαφὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, attiguus, *Gl. V.* contiguus. Ex πρὸς, et ἀφὴ, *tactus.*

Προσαφίσημι, præterea ad defectionem solicito.

Προσαφυδεύω, proluviem alvi projicio.

Προσαφρίζω, spumâ oppleo.

Προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendo. Ἴσθμιῶ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας, *Eur. Her. fur.* 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς θανίδα προσβῆναι κάτα, *id. Hel.* 1271.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῷ προσβαλὼν ἀποίχεται, infligens, *Soph. Trach.* 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, *Eur. Alc.* 304.

Προσβάρησις, εως, ἡ, pressus, *Gl. V.* pressio. Ex βαρέω.

Προσβὰς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.

Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.

Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus, *Gl. V.* adgressio. A προσβαίνω. Unde

Προσβατὸς, ή, όν, pervius, accessus.

Προσβιάζω, et προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.

Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιβάω, ῶ, transeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων, *Aristoph. Av.* 431.

Προσβλαβὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, noxius. Ex βλάπτω.

Προσβλάπτω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Aret.*

Προσβλασφημέω, malè dico insuper.

Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio. Προσβλέπειν δ' ἔξεςι σοὶ τὰ τῶδε πράγη, *Soph. Aj.* 346. Κάτω κεκυφὼς, κ̀ μηδένα τῶν ἀπάντων ἐξ ἐναντία προσβλέπων, *Luc.*

Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adspectus.

Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Ion.*

Προσβλητὸς, ή, όν, adjectus, *LXX.* A προσβάλλω.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, *Gl. V.*

Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, succurro.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in prælio, lucta, oppugnatio, v gr. urbis; (3) appulsus navium ad terram, ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commodè appelli ad terram aliquam potest, et eâ teneri; (4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur, *Gl. V.* offensio, impressio. A προσβάλλω.

Προσβόρειος, προσβόρειος, item πρόσβορρος, et πρόσβορος, ε, ὁ κ̀ ἡ, quod à boreâ perflatur; (2) ad boream vergens. Ex βορέας.

Προσβραχὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* εος, είας, εος, parvus, minimè altus, vadosus, *Strab.* 1. 6.

Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.

Πρόσγειος, ε, ὁ κ̀ ἡ, terræ propinquus et contiguus, humilis. Ex γέα, γῆ.

Προσγελάω, f. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκῶ προσγελῶσα σώματος, *Eur. Med.* 1165.

Προσγενὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, cognatus, *Gl. V.* A γένος, vel γίνομαι.

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnascor, accedo;

cedo; προσεγένετο, acceſſit, aor. 2. προσγενέσθαι, affore, *Gl. V.* f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος ὢ προσγίνεται, *Soph. Trach.* 1189.

Προσγλισχραίνω, magis glutinoſum reddo.

Προσγλίχομαι, inſuper appeto.

Προσγναθίδιον, ȣ, τὸ, focale, *Gl. V.* qu. dic. maxillare. A γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A προσγράφω.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adſcriptor.

Προσγραφὴ, ἡ, adſcriptio.

Πρόσγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius; (2) qui annotatur; (3) recens adſcriptus, v. gr. civis, miles. A

Προσγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, ſcriptis addo, adſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, *Plut.* Εἶθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο, *Dem.*

Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, inſuper mutuum ſumo.

Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper abſumo ſeu inſumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, *Luc.* 10, 35.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſuper eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *imperſon.* opus eſt. Προσέδει τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, *Dem.* Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ὅτω φάος; *Eur. Her. fur.* 90.

Προσδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo.

Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.

Προσδέξασθαι, *exſpectaſſe*, aor. 1. inf. med. à προσδέχομαι.

Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) indigeo; (3) inſuper rogo, ſupplex ſum. Οὐδενὸς ἑτέρȣ προσδεόμενον, *Plat.* χρημάτων, *Xen.*

Προσδέρκομαι, adſpicio. Τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι, partim, *Eur. Or.* 340. τὴν ὄψιν, *id. Hel.* 564.

Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, *Gl. V.*

Προσδεσμεύω, alligo, aſtringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alligatus.

Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) exſpecto; (3) excipio, ſuſtineo impetum, προσδεχόμενος, operiens, *Ph.* part. præſ. Νῦν δὲ τίνα βίαν ἐλπίδα προσδέχομαι, *Eur. Alc.* 128.

Προσδέω, alligo, adſtringo; προσδεδεμένος, aptus, *Gl. V.* p. paſſ. part. προσδεθεὶς, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. Σαμίȣς σανίσι προσδήσας, *Pl.*

Προσδηλέω, inſuper noceo, ſeu perdo.

Προσδιαβάλλω, inſuper criminor. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, *Plut.*

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex διατίθημι.

Προσδιαιρέομαι, ȣ̃μαι, inſuper divido, novâ diviſione utor.

Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor, *Gl. V.* adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, *Syneſ.* Hinc

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρέω, inſuper teſtor.

Προσδιαναγκάζω, vide προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, inſuper divido.

Προσδιανοέομαι, inſuper cogito, conſidero.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, poſt alia bello ſubigo.

Προσδιαπορέω, inſuper vel valdè dubito.

Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπράττομαι, inſuper efficio.

Προσδιαρπάζω, inſuper diripio.

Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper explico.

Προσδιαστέλλω, et προσδιαστέλλομαι; (1) nominatim excipio et ſtipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεστειλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ, *Athen.*

Προσδιαστολὴ, ῆς, ἡ, exceptio et conditionalis conventio, cum additur, exceptò vel præter. A præc.

Προσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.

Προσδιασύρω, inſuper traduco et carpo.

Προσδιαταράσσω, inſuper perturbo.

Προσδιατάσσω, ſeu τάττω, inſuper conſtituo, ſeu præcipio.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliquâ re, uſus frequens. A

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei, *Gl. V.* confector; (2) cunctor. Ἑαυτὰς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντες σοι, *Plato.*

Προσδιαφθείρω, inſuper corrumpo, aut præterea interficio.

Προσδιδάσκω, addoceo, *Gl. V.* inſuper doceo.

Προσδίδωμι, inſuper do, impertior, *Gl. V.* addo.

Προσδιέρχομαι, inſuper percurro et enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.

Προσδιηγέομαι, inſuper narro, narro.

Προσδικάζω, adjudico.

Προσδιοικέω, unà rego, adminiſtro, conſtituo.

Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo et reſtringo verbis id quod ſimpliciter enunciatum erat. Hinc

Προσδιορισμὸς, ȣ̃, ὁ, circumſcriptio verborum et determinatio.

Προσδιώκω, perſequor, inſequor.

Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. Ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Ariſtoph. Conc.* 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; *Eur. Iph. in Taur.* 1316. Hinc

Προσδοκέω, ῶ, *Ion.* pro προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exſpectatio.

Προσδόκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, prævifus.

Προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exſpectatio; (2) metus futuri.

Προσδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt, *Gl. V.* opinatus, exſpectatus. Ab eod.

Προσδοκίμως, exſpectatò, *Gl. V.*

Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, *Gl. V.* A προσδίδωμι.

Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.

Προσδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. paſſ. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, *ap. Polyb.* Ex δόξα, et ποιέω.

Προσδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.

Προσδραμὼν, a. 2. p. act. v. προστρέχω. Hinc

Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, *Gl. V.* accurſus.

Προσδυσκολαίνω, inſuper ægrè fero, ſeu indignor.

Προσδωρέομαι, inſuper dono.

Προσεάω, ῶ, inſuper ſino; (2) ſino, permitto; (3) admitto, accedere ſino. Μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τȣ̃ ἀνέμȣ, *Act.* 27, 7.

Προσεβήσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.

Προσεγγελῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάȣσι, à προσεγγελάω.

Προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, *Marc.* 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς, ȣ̃, ὁ, appropinquatio.

Προσεγγράφω, fut. ψω, inſuper adſcribo, vel inſcribo. Εἰκότως, δ' ȣ̃ προσενεγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ, *Dem.*

Προσεγγυάομαι, ῶμαι, inſuper ſponſor fio, inſuper ſpondeo.

Πρόσεγγυς, *ſuperl.* προσεγγύτατα, proximè.

Προσεγκαλέω, ῶ, inſuper accuſo, ſeu incuſo.

Προσέγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.

Προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, inſuper adhortor, præterea ſuadeo.

Προσεγχέω, et ȣ̃μαι, adfundo, infundendo addo.

Προσεδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido; (2) ſolo æquo; προσηδάφισαι, alliſus, applicatus eſt, p. paſſ. 3. ſing.

Προσεδεχόμεσθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, à προσδέχομαι.

Προσεδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.

Προσεδόκων, imperf. ind. act. *contr.* pro προσεδόκαον.

Προσέδραμον, a. 2. ind. act. v. προστρέχω.

Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perſeverantia, qualis eſt ejus qui alicui ſemper adſidet, adſiduitas, *Gl. V.* προσεδρία, ſedulitas; (2) obſidio. A

Προσεδρεύω, f. εύσω, adſideo, adſiduus ſum; (2) curo, vaco, alicui rei; (3) obſideo. Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 *Cor.* 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, *Ariſtot.* A

Πρόσεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſſeſſor; (2) adſiduus in re aliquâ. Ex ἕδρα.

Προσέειπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* et cum ν, pro προσεῖπε, à προσέπω.

Προσειδέναι, inſuper ſcire; προσειδέναι χάριν, inſuper gratiam habens.

Προσεῖδον, adſpexi; προσιδὼν, intuitus.

Προσέθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προστίθημι.

Προσεθίζω, adſueſacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἡγεῖτο προσεθίζειν αὐτȣ̀ς θεραπεύειν, *Xen.*

Προσεθισμὸς, ȣ̃, ὁ, adſueſactio. A præc.

Πρόσεθυ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro προσέθεσο, à προστίθημι.

Προσεικάζω, f. άσω, adſimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, ſcil. αὐτὸν; *Eur. Rheſ.* 697. Πλάτȣ γὰρ ὄικος ἄξιος προσεικάσαι, *id. Hel.* 69.

Προσείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et προσείκελος, ελη, ελον, adſimilis.

Προσείκω, f. ξω, adſimilis ſum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσεοικὼς, adſimilis, part. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι, *Eur. Bac.* 1285.

Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in faſcem, collectum contorqueo.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro προσελελήφει, à προσλαμβάνω.

Πρόσειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolis calori expoſitus. Ex εἵλη.

Προσείλȣ, 2. ſing. aor. 2. imperat. med. verbi προσαιρέω.

Πρόσειμι, inſum, adſum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, *Iſocr.*

Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, *Ph.* partes, à quibus ſtabam, deferendo ad alios accedo. Οὕτω προσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρȣ ςράτευμα, *Xen.* Προσιέναι μηδένα ἔα πρὸς αὐτὸν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 939.

Προσεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Προσειπεῖν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσέπω; προσειπὼν, adfatus, *Gl. V.* allocutus. Ἀντὶ τȣ́των τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν προσείπατε, *Ariſtoph. Pace*, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέςας λάκαιναν κόραν, *Eur. Or.* 1415.

Προσείρηκα, allocutus ſum.

Προσείρω, annecto.

Πρόσεισιν, 3. ſing. ind. act. cum ν, à πρόσειμι.

Προσεισφέρω, infero ad quem.

Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, *ap. Joſ.* ſi ſanus locus, *Ern.*

Προσείσκω, ſum ſimilis; item comparo.

Προσεῖχον, imperf. ind. act. v. προσέχω.

Προσείω, f. είσω, ante aliquem concutio; al. προσσείω, vide προανακινέω.

Προσεκβαίνω, ex meâ nave tranſilio in aliam (ſc. hoſtilem.)

Προσεκβοάω, ſimul exclamo.

Προσεκδέχομαι, excipio, ſuſtineo.

Προσεκδέρω, excorio.

Προσεκδιδάσκω, inſuper doceo quoque.

Προσεκέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, à πρόσκειμαι.

Προσέκειτο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Προσεκζητέω, inſuper inquiro.

Προσεκθλίβω, f. ψω, inſuper exprimo.

Προσεκκαίω, inſuper exuro, vel inſuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, *Luc.*

Προσεκκαλύπτω, aperio, demonſtro.

Προσέκκειμαι, promineo.

Προσεκλέγω, γομαι, deligo inſuper.

Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, inſuper expendo.

Προσεκλύω, debilito.

Προσεκολλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.

Προσέκοψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσκόπτω.

Προσεκμαίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Aret.*

Προσεκπέμπω, f. ψω, insuper mitto. Πεζὺς τε, ὅσυς ἐδύναντο, προσεξέπεμψαν, *Xen.*

Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio seu prosilio.

Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.

Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.

Προσεκποτέον, insuper ebibendum.

Προσεκπρίαμαι, insuper emo.

Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valdè inflammo. Ἱκανὸν δὲ κ̓ τῦτο βλάκα ἐραςὴν προσεκπυρῶσαι, *Luc.*

Προσεκσπάω, unà extraho.

Προσεκταπεινόω, ῶ, insuper deprimo.

Προσεκτέα, et

Προσεκτέον, attendendum. Προσεκτέον μᾶλλον τῇ εὐκαιρίῃ, *Aret.* A προσέχω.

Προσεκτήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκτάομαι.

Προσεκτικὸς, ή, όν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A προσέχω.

Προσεκτικῶς, *adv.* attentè.

Προσεκτίλλω, simul evello.

Προσεκτυφλόω, insuper, simul excæco.

Προσεκύλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.

Προσεκύνει, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκύνεε, à προσκυνέω.

Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, à προσκύρω.

Προσεκφοβέω, simul terreo.

Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.

Προσελάβετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.

Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus; de equis, impetus. A

Προσέλασις, ἡ, impetus, impr. equitum, v. gr. in hostem. A

Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρύρια, *Xen.* Ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, *ibid.*

Προσελεῖν, contumeliâ vel injuriâ afficere, ὑβρίζειν, ab Elide urbe Arcadiæ vel ab ipsis Arcadibus convitiatoribus, qui προσέληνοι dicebantur; προσελῶμεν, contumeliâ afficimus, *Lex.*

Προσέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Poët.* pro προσελέλεκτο, à προσλέγω.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med.

Προσέλευσις, εως, ἡ, accessus, *Gl. V.* προσέλευσις κληρονόμυ, accretio, *Ph.* supplicatio Deorum, *Ern.* A προσέρχομαι.

Προσελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.

Προσελήλυθε, *accessit*, 3. sing. perf. ind. med.

Προσεληναῖος, idem quod

Προσέληνος, qu. dic. antelunis, i. e. antiquior lunâ. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι. A σελήνη, *luna.*

Προσελθὼν, a. 2. part. act. v. προσέρχομαι.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. gr. ad pectus. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸν μέγιςον τῶν ἄρτων προσειλκύσατο, *Ælian. V. H.* 2, 17.

Προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho; (2) illicio, sc. in fraudem. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς, *Pind. Ol.* 6, 142.

Προσελλείπω, insuper deficio.

Προσελπίζω, spero.

Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio et intego. Ex ἔλυτρον.

Προσελώδης, εος, ὁ κ̓ ἡ, palustris.

Προσεμβαίνω, insuper ingredior, ingredior; descendo in; insulto; προσεμβῆναι, insultare, a. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, *Disc.* Οὐ γὰρ θανόντι κ̓ προσεμβῆναί σε χρὴ, *Soph. Aj.* 1365.

Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, fremo in aliquem, ampliùs minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.

Προσέμενε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσμένω.

Προσέμιξα, a. 1. ind. act. v. προσμίγνυμι.

Προσεμματεύω, contrecto.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inspergo.

Προσεμπεδόω, insuper confirmo.

Προσεμπικραίνομαι, νῦμαι, insuper exacerbor in re aliquâ.

Προσεμπίπτω, incido in, insuper incido.

Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, fut. ήσω, *Aret.* idem quod

Προσεμπρήθω, f. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo.

Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.

Προσεμφέρω, similis sum.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ κ̓ ἡ, similis, adsimilis.

Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, seu ingero, simpl.

Προσενδείκνυμι, insuper demonstro.

Προσέναγχος, nuper. Ἐξήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, *Longin.* 44.

Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.

Προσένᾳχε, 3. sing. imperf. act. *Dor.* pro προσένηχε, à προσνήχω.

Προσενθυμητέον, insuper cogitandum.

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi προσφέρω. Unde

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum.

Προσενεχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.

Προσενέπω, seu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιὰ σ' ἡμέρα προσεννέπω; *Eur. Rhes.* 388. Ὅμως δὲ χαίρειν τὺς ξένυς προσεννέπω; *id. El.* 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ, *Pind.*

Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.

Προσενήνοχε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προσήνοχε, à προσφέρω.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro προσενθυμέεται, à προσενθυμέω, præterea cogito.

Προσενοχλέω, magis turbo, molestiâ adficio.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, unà cogito et mente concipio.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

Προσενυβρίζω, ètiam contumeliâ adficio.

Προσενυφαίνω, et ομαι, unà intexo.

Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσενωθεὶς, unitus.

Προσεντείνω, magis intendo; (2) magis cædo.

Προσεντέλλω, et προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντειλάμενος ὅτω σπεύδειν, *Xen. Cyr.* 4, 21.

Προσεντίκτω, insuper genero.

Προσεξαιρέομαι, ῦμαι, insuper eximo.

Προσεξαίρω, ampliùs extollo.

Προσεξαμαρτάνω, ampliùs erro.

Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.

Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.

Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, seu expono.

Προσεξάπτω, magis accendo, seu irrito.

Προσεξασκέω, magis excolo, et excolendo orno.

Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.

Προσεξελίσσω, insuper educo, v. gr. exercitum.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio et absolvo.

Προσεξερείδομαι, innitor alicui.

Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προσεξετάζω, unà, simul, præterea exploro, quæro.

Προσεξευρίσκω, præterer invenio, invenio aliquid novi.

Προσεξηγέομαι, ῦμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεξίςημι, valdè perturbo.

Προσεοικότας, acc. pl. perf. part. med. à προσείκω.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, *Gl. V.* simul promitto.

Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.

Προσεπαινέω, insuper laudo, collaudo.

Προσεπαιόω, attollo, *Gl. V.*

Προσέπαισεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, à προσπαίζω.

Προσεπαιτιάομαι, insuper accuso.

Προσεπανέρομαι, insuper interrogo.

Προσεπαπειλέω, insuper minor.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.

Προσεπάρχω, præterea impero.

Προσεπαυξάνω, fut. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.

Προσεπαυρίσκομαι, unà insuper fruor.

Προσεπεισφέρω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, *Longin.* 9.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.

Προσεπεμβαίνω, insuper inscendo, insulto.

Προσεπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.

Προσεπεξευρίσκω, insuper invenio.

Προσεπεξηγέομαι, insuper enarro.

Προσεπέπω, addo dicendo, præterea dico.

Προσέπεσεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, pro προσέπεσε, à προσπίπτω.

Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor; opto.

Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προσεπιβάλλω, adjicio.

Προσεπιβλαςάνω, fut. ςήσω, incrementum germinum suspicio.

Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.

Προσεπιβοάω, insuper acclamo.

Προσεπιβυλεύω, insidior.

Προσεπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.

Προσεπιγίγνομαι, adnascor, accedo.

Προσεπιδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.

Προσεπιδείξαιμι, aor. 1. opt. med.

Προσεπιδέσμω, alligo, *Gl. V.*

Προσεπιδέω, alligo, adstringo.

Προσεπιδημέω, peregrè veniens aliquo diverto.

Προσεπιδιδάσκω, f. άσω, præterea doceo.

Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, insuper addo.

Προσεπιζευγνεύω, adjungo, *Gl. V.*

Προσεπιζητέω, ῶ, insuper inquiro. Ὁμοιὸς ἐςιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκέσῃ, κ̓ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητέσῃ, *M. Anton.* 5, 4.

Προσεπιθεωρέω, præterea observo.

Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere et quærere pulchritudinem.

Προσεπικαλέω, accuso præterea.

Προσεπικαταδέω, insuper impono et alligo.

Προσεπικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. gr. vocem, motum, &c.

Προσεπικηρύσσω, simul edico.

Προσεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, insuper orno.

Προσεπικρατέω, rursus vinco.

Προσεπικρεμάω, insuper appendo.

Προσεπικρύω, illido, allido, impingo.

Προσεπικτάομαι, insuper adquiro.

Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.

Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.

Προσεπιμανθάνω, addisco præter superiora.

Προσεπιμελῦμαι, insuper curo.

Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra mensuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσεπιμετρῦντες ἔτι πλείω τύτων, *Luc.*

Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.

Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inspergo, *Aret.*

Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.

Προσεπιπλέω, adnavigo.

Προσεπιπλήττω, f. ξω, insuper increpo.

Προσεπιπονέω, ultra laboro.

Προσεπιῤῥέω, ρύω, ρυέω, adfluo.

Προσεπιῤῥώννυμι, insuper corroboro, vires addo.

Προσεπισεμνύνω, alio insuper honore adficio.

Προσεπισημαίνομαι, unà indico, demonstro.

Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.

Προσεπισκευάζω, unà ampliùs apparo, instituo.

Προσεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.

Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, insuper attraho, assumo.

Προσεπίςαμαι, ſcio.

Προσεπιςείχω, leniter, ſenſim accedo.

Προσεπιςέλλω, inſuper mando, jubeo.

Προσεπισφάττω, f. ξω, inſuper, cum aliis jugulo, poſt alios jam mactatos.

Προσεπισυνάπτω, adjungo, *Gl. V.*

Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, inſuper ſigillo meo comprobo.

Προσεπισχυρίζω, inſuper confirmo et corroboro.

Προσεπισωρεύω, adaggero, *Gl. V.* accumulo.

Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perfero, perſevero in tolerandis ærumnis.

Προσεπιτάττω, fut. ξω, inſuper impero ſeu mando.

Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. perſ.* magis premo, vexo.

Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſè adfingo.

Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector.

Προσεπιτίθημι, inſuper addo; (2) addo.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo.

Προσεπιτραγῳδέω, tragicè rem exaggero.

Προσεπιτρέπω, inſuper permitto, trado, mando.

Προσεπιτρίβω, f. ψω, majori moleſtiâ adficio; (2) adfligo, attero.

Προσεπιτροπεύω, diutiùs tutor ſum; *paſſ.* diutiùs in tutelâ ſum.

Προσεπιτυγχάνω, ſimul conſequor, impetro.

Προσεπιφέρω, infero, addo.

Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo.

Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.

Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.

Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor.

Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.

Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.

Προσεπιχειρέω, inſuper adgredior.

Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.

Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo et operio, terrâ adgeſtâ obruo, *R.*

Προσεπλάκην, a. 2. ind. paſſ. v. προσπλέκω.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προσεποιέετο, à προσποιέομαι.

Προσεπόμνυμι, juro inſuper, *Gl. V.*

Προσεπομόω, idem.

Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.

Προσέπταισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi προσπτύσσω.

Προσέπω, inuſ. vid. προσειπεῖν.

Προσερανίζω, collectam addo, ſeu congero, cumulo.

Προσεργάζομαι, f. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς, *Luc.* 19, 16.

Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel inſuper fulcio et firmo. *Gl. V.* defigo; (3) obſideo, v. gr. urbem; *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus ſum, confido; (4) ſtudioſè et pertinaciter rem conſector.

Προσερείσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Προσερεύγω, cum ructu adflo; (2) de mari, fluctus adſpergere, *Il.* 15, 621.

Προσερέω, *Ion.* pro προσέρω, alloquor. Ὕςατον δή σε προσερέουσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι, *Plat. Phæd.* 3. Vid. προσείρηκα.

Προσέρομαι, inſuper interrogo; προσήρετο, interrogabat. Imperf.

Προσερπύζω, f. ύσω, adrepo.

Προσερπύω, idem.

Προσέρπω, idem; (2) advenio velut reptando. Τύμβῳ προσεῖρπον ἄσσον, *Soph. El.* 906.

Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, *Gl. V.* (2) coeo; (3) ſuppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus ſum cum aliquo; (5) in concionem prodire, προσερχόμενος, adiens, *Ph.* προσῆλθεν, acceſſit, *Ph.* a. 2. πρόσελθε, accede, *Gl. V.* προσέλθοιμι, acceſſerim, *Ph.* Πρὸς τοὺς Κολοιάρχας προσῆλθες; *Ariſtoph. Av.* 1217. Προσέρχεσθαι τῇ βουλῇ, *Dem.*

Προσερωτάω, ῶ, inſuper interrogo. Τοῖς λεχθεῖσι τι προσερωτῆσαι, *Æl. V. H.* 4, 17.

Προσέσθε, *admiſiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. med. verbi προσίημι.

Προσεσπέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, occidentalis.

Προσέσχατος, ου, ὁ ϗ ἡ, contiguus, conterminus.

Προσέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. προσέχω.

Προσεταιρέομαι, οῦμαι, idem quod

Προσεταιρίζω, et προσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſciſco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τοὺς βασιλέας, *Appian.*

Προσεταιριςὸς, ἡ, ὸν, in ſocietatem et adjumentum adſcitus, ſodalis. A præc.

Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προςάττω.

Προσετέθη, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi προςίθημι.

Προσετέον, admittendum. A προσίημι.

Προσέτι, *adv.* adhuc, inſuper, præterea.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετίθεε, à προςιθέω.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi προςίθημι.

Προσευεργετέω, inſuper benefacio.

Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in præcationibus aſſiduus.

Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσευπορέω, ῶ, et προσευπορέομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro. Οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι, *Dem.*

Προσευρίσκω, ultra invenio. Ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιςὸν, *Soph. El.* 1368.

Προσευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accuratè contemplor.

Προσεύτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, etiam benè currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*

Προσευχή, ῆς, ἡ, precatio, *Gl. V.* obſecratio, oratio, locus, ſeu ſacellum precibus deſtinatum ap. Judæos, proſeucha.

Προσεύχομαι, f. εύξομαι, præcor, preces fundo, oro. *Gl. V.* obſecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, *Ariſtoph. Ran.* 1004. Προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, *Eur. Hipp.* 121. Προσηυξάμην σε, *idem, Tro.* 888.

Προσεφέρεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν, à προσφέρω.

Προσεφευρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor.

Προσέφην, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.

Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.

Προσεχέςερον, *adv.* attentiùs; προσεχέςερος, proprior. A

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, *Gl. V.* ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſing. præſ. part. act. v. προσέχω.

Προσεχόντως, *adv.* attentè. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto; (2) obtempero; (3) applico, v. gr. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæreſco. Προσέχειν τὸν νοῦν ὡς οἷόν τε μάλιςα, quam maximè, *Plat.* Τίνι ςόλῳ προσέχες τήνδε γῆν πλέων; adnavigaſti, *Soph. Phil.* 253.

Προσεχῶς, *adv.* attentè, ſtudioſè; (2) proximè.

Προσέψια, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσέψω, unà coquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῶντος, gen. ſing. præſ part. act. à προσεάω.

Προσέωξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, à προσοίγω.

Προσεῷος, ου, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat.

Προσζευγνύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης; *Eur. Hipp.* 1391.

Προσζημιόω, inſuper damno adficio.

Προσῇ, 3. ſing. præſ. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηβος, ου, ὁ, adoleſcens, puber, qui pubertatem attigit; proximus pubertati, *Gl. V.* Ex ἥβη.

Προσήγγισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω.

Προσῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, à προσάγω.

Προσηγόρευκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. προσαγορεύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ϗ σύσων πόλιν, *Eur. Ph.* 996.

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio. A præc.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, *Ph.* appellatio, ſalutatio, vocabulum. A προσήγορος. Hinc

Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, ſalutativus, *Gl. V.* προσηγορικὸν, appellativum.

Προσηγορικῶς, appellativè, *Gl. V.* A præc.

Προσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus ſenſum et perceptionem. Ex πρὸς, et ἥδω.

Προσῄκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro προσεῖκται, à προσείκω.

Προσήκατο, *admiſit*, 3. ſing. aor. ind. med. v. προσίημι.

Προσήκοντος, gen. ſing. præſ. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, *adv.* convenienter, decenter, rectè; congruenter, *Gl. V.* A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; προσήκει, *imperſonal.* convenit, *Ph.* προσῆκεν, attinet, *Ph.* προσήκοντες, pertinentes, neceſſarii, *Gl. V.* προσῆκον, conveniens, congruum, *Ph.* opus, *Gl. V.* τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἢ ἄνθρωπος οὐδὲν, *Dem.* Οἱ τούτων προσήκοντες, *Plat.*

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, *Gl. V.*

Πρόσηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, *Gl. V.* προσηλωμένος, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ ςαυρῷ, *Col.* 2, 14. ᾧ προσηλῶσαι δεήσει, *Luc.* Ab ἧλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo inſtar advenæ ſeu peregrini. A

Προσηλυτεύω, ſum advena. A

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena; (2) opp. civi, eſtque inquilinus; (3) qui ſe creditori ſponte in nexum dedit; (4) proſelytus, qui à Gentiliſmo ſe contulit ad Judaiſmum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adſideo, obſideo.

Προσημαίνω, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν, *Eur. Supp.* 213. Προσημαίνουσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ϗ ἃ οὐ χρὴ, *Xen.* Hinc

Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum portendens.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præſignificans.

Προσημειόω, præſignifico, *med.* prænoto.

Πρόσημον, et πρόσσημον, τὸ, ſignum, *impr.* mortis. A σῆμα.

Προσῆν, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσηνέγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento expoſitus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

Προσήνεια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A ſeq.

Προσηνέχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. προσφέρω.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonus, benignus, *Ph.* gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, *Ph.* Ab εὐς.

Προσηνῶς, *adv.* benignè, leniter.

Προσήπτω, ante macero, &c. miteſcere ſino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προσαρτάομαι.

Προσηύδα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδαε, à προσαυδάω.

Προσηύξαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσῆχε,

Προσῆχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi προσέχω.
Προσηχέω, circumſono, ſono impello.
Προσηχὴς, ὲς, circumſonus.
Προσηῶος, α, ον, ad auroram ſpectans, orientalis.
Προσθακέω, adſideo, inſideo.
Προσθάλπω, foveo inſuper.
Πρόσθε, et πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλήθει πρόσθε βαλόντες, Il. 23, 639. *Numero ſuperantes.* A πρὸ.
Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. v. προςίθημι.
Προσθείσης, gen. ſing. a. 2. part. act. f. g.
Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipſum quod apponitur, additamentum, *Gl. V.* appendix; (2) penis, *Ph.* A προςίθεμαι. (3) clunis *Heſ.*
Προσθέμενον, acc. ſing. aor. 2. part. med. verbi προςίθημι. Unde
Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, admotio, applicatio, additio, adjectio, *Gl. V.* additamentum, augmentum, incrementum.
Προσθετέον, addendum.
Πρόσθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſititius, addititius; (2) addictus et deditus ſuâ ſponte in ſervitutem; (3) etiam de comâ fictitiâ et addititiâ.
Προσθετὸς, ἡ, ὸν, idem, *Gl. V.* acceſſivus.
Προσθέω, accurro.
Πρόσθη, ἡ, idem quod πρόσθεσις.
Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, acceſſio, incrementum, auctus, adjectio; προσθῆκαι, acceſſiones, *Ph.* προσθήκη ποταμȣ̃, alluvio, *Gl. V.* Προσθήκη τῆς γυναικὸς, *Plut.* Ab eod.
Πρόσθημα, τὸ, idem, *Xen.*
Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προςίθημι.
Προσθιγγάνω, attingo, prehenſo. Ἀΐδης δεξιᾶς προσθιγγάνων, *Eur. Iph. in Au.* 343.
Προσθίγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ' ȣ̓́τε λοιϐῆς ἡμῖν ȣ̓́τε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, *Soph. Phil.* 9. Μή σȣ προσθίγω γενειάδος, *Eurip. Hec.* 350.
Πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.
Προσθλίϐω, fut. ψω, apprimo, v. gr. pectori, amoris cauſâ; (2) attero; (3) adgravo.
Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, *Gl. V.* A præc.
Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æſch.* anterior pars domûs.
Προσθροέω, ῶ, alloquor, *R.*
Προσιατρεύω, curo ægrotum.
Προσιδεῖν, adſpicere; προσιδὼν, intuitus. Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται, *Od.* 1?, 15. A προσεῖδον.
Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admiſi, *Gl. V.* a. 1. med. A προσίημι.
Προσιέναι, præſ. inf. act. *per Metatheſ.* pro προσεῖναι, à πρόσειμι.
Προσιζάνω, adſideo, hæreo, adhæreo.
Προσίζω, inſideo, adſideo, *Eur. Andr.* 228.
Προσίημι, vid. προσίεμαι.
Προσίησαν, 3. pl. imperf. ind. act. *Poët.* pro προσίεσαν, à πρόσειμι.
Προσικνέομαι, accedo, advenio.
Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui ſupplex alicui ad genua accedit, ſupplex. A προσικνέομαι.
Προσίνω, prior lædo, prior noceo; (2) noceo. Προσινόμενοι ἀωρίῃ, *Aret.*
Προσιόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. v. πρόσειμι.
Προσιππάζομαι, idem quod
Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.
Προσίπτημι, et προσίπταμαι, advolo; unde προσέπταν, advolarunt, pro προσέπτησαν, 3. pl. à προσέπτην. προσέπτατο, advolavit, 3. ſing. imperf. med.
Προσίςαμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; (2) obſiſto, adverſor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ προσιςώμεθα πρὸς τȣ̃τον ἂυ τὸν λόγον, aggrediamur, *Plato.*
Προσίςημι, ſiſto, adpono; item intendo, pondero.
Προσιςορέω, inſuper ſciſcitor; (2) inſuper ſcribo et prodo; προσιςορεῖται, inſuper narratur.
Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auſculto; προσίσχομαι, adhæreo. Προσίσχοντες τοῖς ἐσχάτοις, *Thuc.*
Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri poteſt, acceſſu facilis. A πρόσειμι.
Προσκαθαιρέω, unà, ſimul deſtruo.
Προσκαθέζομαι, adſideo; (2) adſiduè incumbo operam do; (3) obſideo, hoſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενοι, *Thuc.*
Προσκαθελκύω, unà detraho, de navi, unà deduco.
Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλȣ̃μαι, clavis affigor.
Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo; (3) præſideo.
Προσκαθίζω, et προσκαθίζομαι, vide προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω θᾶκον ȣ̓κ εὐδαίμονα, *Eur. Hel.* 901. Οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχȣ̃ προσκαθίζων, *Plat.*
Προσκάθισις, εως, ἡ, adſeſſus. A præc.
Προσκαθίςαμαι, inſuper conſtituo, ordino; (2) in poteſtatem redigo, ut παρίςαμαι.
Προσκαθοπλίζω, fut. ίσω, inſuper armo; (2) armo.
Προσκαθοράω, unà, inſuper reſpicio.
Προσκαινȣργέω, aliquid novi addo, ſed in rebus malis.
Πρόσκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, *Gl. V.* momentaneus.
Προσκαίρως, *adv.* ad tempus.
Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. gr. amore.
Προσκακοπαθέω, doleo aliquâ re, dolore adficior ob aliquid.
Προσκακȣργέω, inſuper malitioſè ago.
Προσκακόω, moleſtiâ afficio; *Paſſ.* malè adficior, malè me habeo.
Προσκαλεσάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. à
Προσκαλέω, ῶ, et προσκαλέομαι, ȣ̃μαι, advoco, adſciſco, arceſſo, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμην, advocavi, a. 1. med. at προσεκλήθην, accitus ſum, aor. 1. paſſ. Τί με προσκαλεῖς, *Dem.* προσκαλȣ̃μαί σ', ὦ γέρον, ὕϐρεως, accuſo, *Ariſtoph. Veſ.* 1406.
Προσκαλύπτω, fut. ψω, inſuper tego. Ταῦτα δὲ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, *Xen.*
Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.
Προσκαρτερέω, tolero, perſevero, perpetior; (2) adſum aſſiduè. Προσκαρτερȣ̃ντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, *Act.* 1. 14. Hinc
Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adſidua et tolerans aliquâ in re perſeverantia.
Προσκαρτερȣ̃ντες, nom. pl. præſ. part. ind. act.
Προσκαταϐαίνω, deſcendo ad. Αὗται ἀπὸ τȣ̃ κρημνȣ̃ προσκαταϐαίνȣσι, *Cebes.*
Προσκαταδέλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium.
Προσκαταϐολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani.
Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo.
Προσκαταγινώσκω, ſecus exiſtimo de aliquo; (2) adjudico.
Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, ſeu adſcribo.
Προσκαταδείδω, inſuper timeo.
Προσκαταδείκνυμι, inſuper conſtituo, vel conſtituo per edictum.
Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo.
Προσκαταίρω, ſolvo, proficiſcor claſſe.
Προσκατακλαίομαι, lacrymas fundo, *Polyb.*
Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo.
Προσκατακτάομαι, inſuper poſſideo.
Προσκατακυκάω, inſuper turbo, perturbo.
Προσκαταλαλέω, ῶ, et έομαι, ȣ̃μαι, loquacitate obruo, obſtrepo et obtundo, objurgo.
Προσκαταλαμϐάνω, inſuper occupo.
Προσκαταλέγω, f. ξω, allego.
Προσκαταλείπω, f. ψω, inſuper relinquo.
Προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.
Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo.
Προσκαταξαίνω, f. νῶ, attero, *Lycurg.* 173.
Προσκαταξύω, tero, attero.
Προσκαταπλήσσω, inſuper perterrefacio.
Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, *Suicer.*
Προσκαταπράττομαι, perficio.
Προσκαταπυκνόω, ῶ, conſtipo, condenſo.

Προσκαταριθμέω, annumero.
Προσκαταῤῥήγνυμι, diſcindo.
Προσκατασήπω, unà putrefacio.
Προσκατασκάπτω, inſuper diruo.
Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo, vel comparo.
Προσκατασπάω, unà detraho, deduco.
Προσκαταςρέφω, inſuper everto, vaſto.
Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho.
Προσκατατάσσω, addo, appono.
Προσκατατείνω, inſuper extendo, vel repono luxata.
Προσκατατίθημι, inſuper dependo, ſeu perſolvo.
Προσκατατρέχω, inſuper populor.
Προσκαταφεύγω, confugio ad.
Προσκαταφρονέω, inſuper contemno.
Προσκαταχέω, adfundo inſuper, vel perfundo.
Προσκαταχράομαι, inſuper interficio.
Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo.
Προσκατέδω, inſuper comedo.
Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) ampliùs acquiro, lucror.
Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor.
Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.
Προσκατηγορέω, inſuper accuſo. Προσκατηγορȣ̃ ἐπιδεῖξιν τινα ἐπὶ χρήμασι, *Thuc.*
Προσκατοικίζω, unà colloco in coloniâ, ſimul habitare jubeo.
Προσκάτημαι, *Ion.* pro προσκάθημαι.
Προσκατόμνυμι, et προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ ϗ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται, *Pauſ.*
Προσκατορθόω, præterea rectè et laudabiliter efficio, *Suicer.* Προσκατορθώσειν τινὶ adjuvare, *Heliod.*
Προσκαυλέω, in caulem aut ſcapum abeo.
Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.
Προσκέεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro πρόσκειται, à
Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto; (2) addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus; (3) inſto, urgeo, premo, reſiſto; (4) hortor; (5) incumbo, impoſitus ſum alicui. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀϐȣλίαν, ὅσῳ μέγιςον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν, *Soph. Antig.* 1257. Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ, meritò cenſeberis. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, *Eur. Iph. in T.* 317.
Προσκειμένως, *adv.* inſtanter, addictè.
Προσκελησάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.
Προσκέλλω, adpello navi.
Προσκέλομαι, f. ήσομαι, adhortor.
Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα, *Ariſtoph. Eq.* 154. Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων πρȣ̈σκεψάμην, *Eur. Ph.* 476.
Προσκερδαίνω, ampliùs, inſuper lucror.
Προσκεφάλαιον, ȣ, τὸ, cervical, pulvinus ſeu pulvinar.
Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. à præc.
Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος, *Hom. Od.* 21, 35. A κῆδος.
Προσκήδομαι, curo. Σȣ̃ γὰρ ȣ̃ν προσκήδομαι, *Soph. Antig.* 752. Ab iiſd.
Προσκήνιον, ȣ, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, vel velum quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex σκηνὴ. Unde
Προσκήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ante ſcenam eſt.
Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præſignifico, denuncio.
Προσκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.

Προσκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. A κήρυξ.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro.

Προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio.

Προσκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Κακῶς παρέξω, κᾀχὶ προσκινήσομαι, *Aristoph. Lys.* 228.

Πρόσκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, umbrosus; τὸ πρόσκιον, *Subst.* adumbratio, *Strab.* A σκία.

Προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. Hinc

Προσκίρτησις, εως, ἡ, exsultatio præeuntis.

Προσκλαίω, f. αύσω, defleo. Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω, *Eur. Ph.* 1520.

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus. A præc.

Προσκληδονίζομαι, insuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, forte allego, seu forte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) forte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, forte allectus sum, a. 1. pass. Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, *Act.* 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, propriè, si quis ad Areopagum vocatur, ob caussam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ aliàs κλῆσις, *Ph.* προσκλήσει, accitu. A προσκαλέω.

Προσκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acclivis, *Gl. V.*

Προσκλιντρον, ε, τὸ, id cui aliquid acclinare possumus. A

Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, *Od.* 21, 138.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem; benevolentia. A præc.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα δὲ προσκλύζει, *Xen.* Hinc

Πρόσκλυσις ποταμῶ, alluvio, *Gl. V.* cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aquâ.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνᾶσθαι, *Xen.*

Προσκνύζομαι, f. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, *Gl. V.* προσκολληθεῖσα, inflicta, *Ph.* aor. 1. part. pass. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ, *Marc.* 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, *Gl. V.* oblatio. A

Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ σύβοτα, *Thuc.*

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in viâ in quod pedes incurrunt, *Gl. V.* offendiculum, scandalum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus; (3) noxa, damnum. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὺ δ' ἂν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, *Soph. Antig.* 699. Ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών, *Eur. Herac.* 470. τὰ κοινὰ, *Thuc.*

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, *Gl. V.* offensus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, provisio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ε, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet.

Προσκόπτω, fut. ψω, offendo, impingo; (2) pecco. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, *Rom.* 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σῦ, *Matt.* 4, 6.

Προσκορέω, et προσκορέννυμι, fatio, exsaturo. A

Προσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fatietatem inducens vel adferens, fastidium inducens et fatietate ingratus, nimius. A κόρη.

Πρόσκορος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Προσκορῶς, *adv.* fatis superque, abundè.

Προσκοσμέω, insuper orno, ornandi causâ addo.

Προσκόσμημα, ατος, τὸ, propriè auctarium ornatûs, ut torques, armillæ; (2) ornamentum. A præc.

Προσκοτόω, obtenebro.

Προσκόψῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.

Πρόσκρανος, ε, ὁ ϗ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex κρᾶνον.

Προσκρεμάω, ομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico; et *in Pass.* accresco, adglutinor, coagmentor, *Gl. V.* προσκριθὲν, adplicitum, *Ph.* a. 1. part. pass.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκρεμα, sive πρόσκρεμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.

Προσκρεσάσης, gen. sing. part. præf. act. f. g. v. προσκρεω.

Πρόσκρεσις, εως, ἡ, offensio, offensa, *Gl. V.*

Προσκρεστικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infestus, inimicus. A

Προσκρέω, fut. έσω, impingo, offendo, incurso, προσκεκρεκότα, offensum, *Ph.* eum qui offendit, p. part. Προσκρέειν τοῖς πολίταις, *Plut.*

Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo, *Gl. V.* adipiscor. Οἱ ἄλλοι ἂν τῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῶν ἐδόκεν, ϗ προσκτᾶσθαι τι, *Xen.* Hinc

Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.

Πρόσκτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, adquisitus.

Προσκτίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.

Προσκυλινδέω, advolvo,

Προσκυλίσας, a. 1. part. act. v. προσκυλίω.

Προσκυλισμὸς, ῦ, ὁ, volutatio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A

Προσκυλίω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῦ μνημείυ, *Matt.* 27, 60.

Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto; (2) colo, observo. Καὶ πρoσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, *Aristoph. Plut.* 770. Προσκυνεῖ σῦ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, *Luc.*

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, *Gl. V.* veneratio. A præc.

Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio.

Προσκυνητὴς, ῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, *Gl. V.* venerandus.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, *Ælian.* Πρὸς τὸ ὖς, *Luc.*

Προσκυρέω, ῶ, f. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.

Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate meâ comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, *Gl. V.* προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, *Philoxen.* opt. a. 1. pass. 3. pl.

Προσκύρω, accedo, a. 1. προσέκυρα.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, *Gl. V.* addictio. A προσκυρόω.

Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; πρόσκυσον, a. 1. imperat. Ἴωμεν προσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, *Soph. Phil.* 537.

Πρόσκωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, et κώπη.

Προσλαβόμενος, aor. 2. part. med. v. προσλαμβάνω.

Προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.

Προσλάζυμαι, idem.

Προσλακέω, ῶ, προσλελακηκέναι, sortitum, adeptum esse, *Athen.*

Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι ϗ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, *Luc.* Προσλαλέντες αὐτοῖς, *Act.* 13, 43.

Προσλαλιὰ, ᾶς, ἡ, allocutio, *Gl. V.* aditus.

Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. à

Προσλαμβανόμενος, sonus apud Musicos; acquisitus interpretatur à *Martiano Capel.* vid. *Vitruv.* lib. 5.

Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adscisco, adjungo mihi. Ἱππέας τε προσέλαβε πόλλυς, *Xen.* Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, *Rom.* 14, 3.

Προσλάμπω, alluceo.

Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, *Poët.* alloquor; προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσελέλεκτο, plusquam. perf. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, *Theocr.* 25, 192.

Προσλεπτύνω, extenuo, *Gl. V.*

Προσλεύσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ πρόσλευσσε γενναῖος περ ὢν ἡμῶν, *Soph. Phil.* 1059.

Πρόσλημμα, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.

Προσληπτέον, intelligendum, subaudiendum, *Vox. Gramm.* in explicandâ ellipsi.

Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, adsumptivus. Ab eod.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.

Προσλιμενίζω, portum ingredior.

Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliquâ, insto, urgeo; (2) obsecro, obnixè rogo; flagito; προσλιπαρῶν, adsiduus, *Gl. V.* Χρήμασιν αὐτοὶ, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαρῦντες, *Plut.* Hinc

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces; (2) adsidua præsentia apud aliquem.

Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero, *Gl. V.* imputo.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.

Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.

Προσλοιδορέω, insuper convicior.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rabidi canis agor in aliquid.

Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.

Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco. Σχολὴν πάρεχε σεαυτῷ τῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, *M. Anton.* 2, 4.

Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τῦτο ῥηθέντι, *Plut.*

Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκυσίαν σμωδίγγα προσμάσσων δομῇ, *Lycurg.* 783.

Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι σοὶ, *Plato.*

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλὸν μοι προσμειδιῶσαν, *Luc.*

Προσμελέομαι, curo. A μέλει.

Προσμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor, accino.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. v. προσμένω.

Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero, adsiduus sum in, adhæreo; (2) expecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, *Soph. Oed. Tyr.* 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένυσι μοι, *Marc.* 8, 2. ταῖς δεήσεσι, 1 *Tim.* 5, 5.

Προσμερίζω, divido inter, seu divisione factâ addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerso.

Προσμετρέω, admetior.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adstruo.

Προσμηχανεύω, idem.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum consero, confligo; (4) adeo quem. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' ὐδὲ προσμίξαι θρασύ; accedere? *Soph. Phil.* 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει, *Eurip. Or.* 1272. Κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν, *Pind. Ol.* 1, 34.

Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχει, *Thuc.*

Προσμισέω, unà, simul odi.

Προσμισθόω, mercede loco; προσμισθῦμαι, mercede conduco.

Προσμολέω, sive προσμόλω, adeo, accedo; προσμολὼν, aor. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ *Soph.*

Soph. Aj. 72. Μέσον δὲ προσμολῶν ϛρατηγὸν, *ib.* 732.

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio et exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliquâ. A προσμένω.

Πρόσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, eidem fato ſubjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθεύω, et προσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, fabulor inſuper.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμύρομαι, ſimul fluo.

Προσναυπηγέω, inſuper naves fabrico, inſuper claſſem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad; *metaph.* reſpuo.

Προσνεανιεύομαι, juvenili jactantiâ addo.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo; προσνενεμημένα, attributa, *Ph.* p. part. paſſ. Προσνείμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδὺς, *Soph. Trach.* 1232. Προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως τοῖσι θεοῖσι, *Ariſtoph. Av.* 571.

Προσνεύω, fut. εύσω, innuo, *Gl. V.* adnuo; (2) pronus ſum. Ἐν τάξει δὲ προσνεύουσιν, *Xen.*

Προσνέω, f. εύσω, adnato; (2) accedo.

Προσνήχομαι, idem. Παντὰ δὲ παρ᾽ αὐτὰν θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσένᾳχε θάλασσα, *Theocr.* 21, 18. Εὐμαρῶς προσνηχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ, *Luc.*

Προσνικάω, vinco, inſuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, inſuper mente agito et conſidero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipſum moveo ad, proficiſcor.

Προσογκάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προσογκησαμένου, *Luc.*

Προσογκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in amplâ mole extentus. Ex ὄγκος, *moles.*

Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, *Ph.* προσοδεύεται, percipit, dicitur etiam *paſſ.* de eo qui pendit vectigal, uſuras, unde alteri reditus fit. Οἵπερ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἐρίων, *Strabo.* A πρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem et ab eod.

Προσοδιακὸς, vid. προσῳδιακὸς, nam et ſic ſcribitur, ſed illud verius, *Ern.*

Προσοδικὸς, ἡ, ὸν, habens reditus et proventus, lucroſus. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, qu. dic. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur ἐν προσόδοις, in ſupplicationibus, maximè Apollinis.

Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, acceſſus; (2) ſupplicatio, quâ litatur ad aras deorum; πρόσοδοι, ſupplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quâvis, præmium; (5) coitus, concubitus, *Hipp.* Ab ὁδὸς.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, *Dor.* ποτόσδω, odorem perfero aliquò; (2) oleo, redoleo; (3) putreſco; perf. προσόδωδα.

Προσοίγω, fut. ξω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, et προσοικειόομαι, οῦμαι, accommodo, mihi concilio et adjungo, ineo; προσοικειοῖ, conciliat, *Ph.* προσοικειοῦμαι, adſocio mihi, *Gl. V.*

Προσοικέω, domicilia et ſedes conjunctas habeo, habito ad, *Gl. V.* προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ᾽ αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, *Thuc.*

Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam ſeu colonum addo.

Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adſtruo, ædificio addo; (2) addo.

Προσοικονομέομαι, οῦμαι, inſuper mihi provideo; (2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.

Πρόσοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, accola; (2) finitimus.

Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.

Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur.

Προσοιστέος, adferendus, adhibendus.

Προσοίσω, adferam, *Gl. V.*

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσώκειλεν, appulit, impegit, 3. ſing. a. 1.

Προσολοφύρομαι, inſuper ejulo; apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομαρτῇ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Προσομίλει, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro προσομίλεε, à

Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, cum aliquo conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor; (2) verſor in aliquâ re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, *Gl. V.* προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει Ἀνδράσιν, *Theog.* 30. Πείρᾳ δ᾽ οὐ προσωμίλησα πω, nunquam experta ſum, *Soph. Trach.* 600. Hinc

Προσομιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad converſationem ſeu commercium aptus; (2) ſermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ſc. δύναμις, facultas ſermocinatrix.

Προσομιλία, ας, ἡ, conſuetudo, congreſſus; (2) allocutio, ſermocinatio, et colloquium.

Προσόμοιος, ου, ὁ, adſimilis, valdè ſimilis.

Προσομοιῶς, ſimiliter, ſimillimè.

Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσομόργνυμι, et προσομόργνυμαι, imprimo, inuro; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, confinis ſeu conterminus ſum.

Προσόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, confinis.

Προσὸν, *præſens*, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adſum.* Τὸ προσὸν, quod ſupereſt, ſumma excurrens. Τὰς διςχιλίας δραχμὰς ϗ τὸ προσὸν, *Demoſth.*

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobo.

Προσονομάζω, f. άσω, qu. dic. inſuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσόπτομαι, fut. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ᾽ οὐδαμᾶ τὸμὸν προσόψει κρᾶτ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, *Soph. Antig.* 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνηςήρων προσορᾶν αἴθηλον ὅμιλον, *Od.* 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, inſuper iraſcor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, finitimus ſum. Ab ὅρος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, *Gl. V.* Βρέφος τε τοὐμὸν σῷ προσορίσας πάλῳ, *Eur. I. A.* 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu et hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo, *Gl. V.* προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλέπως τε ϗ σὺν ἱδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, *Hel.* Τῇ Νάξῳ, προσωρμίσθη, *Ælian.* Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορμος, ὁ, ſtatio navium.

Πρόσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, ſalto ad.

Πρόσου, *admitte*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro πρόσεσο, à προσίημι.

Προσουδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfligo terræ. Ex οὖδας.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex πρὸς, et οὖρος.

Προσουρέω, permeio, commingo.

Προσουρίζω, ſecundo vento navigo, allido, *apud Eur.* ſed leg. videtur προσουδίζω, *Ern.*

Πρόσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. v. πρόσειμι.

Προσοφείλω, inſuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios; (3) præterea mulctor; (4) debeo; (5) relinquor, ſuperor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε, *Dem.* Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, *Philem.* 9.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem; (2) idem quod ὀφλεῖν.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, diligentia; (2) prudentia, νόμου, conſervatio, ſeu obſervatio legis. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum; (2) tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, *Hebr.* 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ex iiſd.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtus ſum, ſeu moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, ſolers, *Gl. V.* A προσέχω.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, *Gl. V.* A προσόπτομαι.

Προσοψονέω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, quâ rei alicui ſumus omninò addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πάθος.

Προσπαθῶς, *adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αίξω, jocor, cum alludo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν, *Ælian.*

Προσπαιςέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, recens, ſubitus, fortuitus.

Προσπαίως, *adverb.* ſubitò, repentino animi motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βαθρὸν προσέπαισας, *Soph. Antig.* 867.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει, *Pind. Pyth.* 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, *Luc.*

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Προσπαραβάλλονται σφίσι λίθους, *Thuc.*

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφουσι πρώτους, οἳ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτοὺς, *Plato.*

Προσπαραιρέομαι, inſuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, *Thuc.*

Προσπαράκειμαι, προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adſumo. Προσπαραλαμβάνων τὸν δυνάμενον, &c. *Marc. Anton.* 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρασκευάζω, unà apparo.

Προσπαρατίθημι, inſuper, præterea addo.

Προσπαρατρώγω, unà arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς, et παρδεῖν, *pedere*, aor. 2. à πέρδω, *pedo.*

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίςαμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus ſum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea, vel inſuper exaſpero.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo; προσπατταλευθήσεται, adfigetur, f. 1. paſſ. Μικροῦ δεῖν προσεπατταλεύσα, *Luc.*

Προσπασσαλόω, ῶ, idem. A πάσσαλος.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus ſum; (2) addictus ſum alicui et ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione; προσπαθὼν, a. 2. part. affectus. Οὗτοι ὅταν προσπαθῶσιν, ὥστε φαγεῖν, ὥστε κοιμηθῆναι θέλουσι, *M. Anton.* 5, 1.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho *R.*

Προσπεῖνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui valdè eſurit, famelicus. A πεῖνα.

Προσπειράζω, attento, *Gl. V.*

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo,

propinquo, accedo; (2) admoveo, *Gl. V.* applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, *Appian.* Ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, *Ariſtænet.* Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ȣ, ὁ, cliens, adſecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) immitto alicui, v. gr. percuſſorem. Ἄμντά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τȣτονὶ, *Ariſtoph. Plut.* 999.

Προσπεποιημένως, ſimulatè. A προσποιέομαι.

Προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, et προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo; (2) ultra modum amplector, et ultra juſtos fines prorogo imperium, *Gl. V.* adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πεζὸν ϛρατὸν ταῖς ναυσὶ, *Plut.*

Προσπεριγίγνομαι, ſuperſum.

Προσπεριεργάζομαι, curioſè ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριοδεύω, fut. εύσω, inſuper vel ſimul obeo; (2) unà velut peragrando deſcribo.

Προσπεριορίζω, inſuper includo. Μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, *Longin.*

Προσπεριποριζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo et demonſtro.

Προσπερονάω, ῶ, fibulâ annecto, adfigo.

Προσπεσȣ̃σαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, et προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, et προσπέγνυμι, fut. ξω, adfigo. Τȣ̃τον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, *Act.* 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, proſilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἕταραι προσεπηχύναντο, *Callim.* A πῆχυς.

Προσπιέζω, unà ſimul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio, *Od.* 13, 95.

Προσπιπίσκω, unà, inſuper bibo, aor. 1 inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, quaſi in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. gr. pedes, *unde* ſupplex fio, *item* (3) adulor; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius ſum, incido; προσπεσών, adortus, aor. 2. part. Πότερα προσπέσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τȣ̃δ', ἢ φέρω σιγῇ κακά, *Eurip. Hec.* 726.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπιτνεῖ νικρῷ, *Eur. Med.* 1208. Τέκνον Ἀιγέως, προσπιτνȣ̃μεν σοι, *Soph. Oed. C.* 1757. Προσπιτνῶ σε γυναίκι, *Id. Phil* 485.

Προσπλάζω, pro προσπελάζω, imperf. προσέπλαζον, *Il* 12, 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendo ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto *Gl. V.* applico; προσπλακεὶς, adnexus, *Ph.* aor. 2. part paſſ. (2) pro συμπλέκω.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. [illegible] ναῦς Ἀθηναίων προσπλευσας, *Thuc.* ἀπὸ Σκυ[illegible]

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſuppleo

Προσπλήσσω, f ξω, percutio.

Προσπλȣ̃ς, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis; vel qu. dic. [illegible]

Προσπλωω, adnavigo.

Προσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! *Ariſtoph. Ran.* 339.

Προσποιέομαι, ȣ̃μαι, vindico mihi; (2) adquiro, in poteſtatem redigo; (3) concilio mihi; (4) ſimulo; προσποιήσασθαι, adfectare, *Ph.* a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, idem; (2) addo, adjungo, fut. 1. προσποιήσειν, vindicaturum eſſe; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κομᾶν ϗ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς; *Ariſtoph. Veſp.* 1306. Καί σε προσποιȣ́μεθα ξυνὴν, *Eur. Hel.* 1102. Ἐγὼ μὴν προσεποιȣ́μην βήττειν, *Xen.*

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id, quod ſimulamus. Οὐδὲν αἱρέσεως, ἢ χειροτονίας ἢ προσποιήματος ἔτι δεηθεὶς, *Appian.*

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, *Ph.* acquiſitio; (2) ſimulatio, *Gl. V.* diſſimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſimulator, ſimulationi ſtudens. A

Προσποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, ſimulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *adv.* ſimulatè; (2) adſciſcendo, per adquiſitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, inſuper hoſtem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, miniſtro ſeu miniſtræ munere fungor.

Προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famulus, miniſter. A πολέω, *verſor.*

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiſcor ad, accedo vel venio ad; (2) aggredior aliquid; (3) advenio. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης, *Marc.* 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo inſuper, vel *ſimp.* alteri, *in med.* comparo mihi. Προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτῷ τὸ ϛράτευμα ἀπὸ τȣ̃ πολέμȣ, *Dem.* Hinc

Προσπορισμὸς, ȣ̃, ὁ, adquiſitio nova, *item* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in noſtrâ ſunt poteſtate.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, et προσπορπάομαι, ῶμαι, fibulâ annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibulâ annexus, adfixus.

Προσπράσσομαι, inſuper pendere pecuniam cogor.

Προσπταίσις, εως, ἡ, ipſa actio offendendi ſeu impingendi, offenſio. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offenſio pedis, prolapſio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adversâ utor fortunâ. Διὰ Φειδίαν προσέπταισε τῷ δήμῳ, *Plut.*

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. v. προσίπτημι.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice ſaluto, blandè compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν πατέρα προσπτύξῃ, *Eur. Bac.* 1321. Προσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, *Theocr.* 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται, *Soph. A* 1251.

Προσπτύω, f. ύσω, inſpuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, deſpuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offenſio, alliſio; (3) caſus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, inſuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσραίνω, adſpergo. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων π[illegible]έσχεν, ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ, *Ariſtoph. Conc.* 79.

Προσραπτέον, adſuendum. A προσράπτω.

Προσράπτω, f ψω, adſuo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, colliſio, conflictus, conflictatio. A

Προσράσσω, vel προσράττω, f. ξω, alliſo.

Προσρέπω, accedo, ſc. augendi cauſâ.

Προσρέω, adfluo, allabor, *Gl. V.* (2) accedo; (3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel προσρηγνύω, f. ξω, alliſo, illido; προσρήγνυμαι, allidor, irruo. Προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, *Luc.* 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inliſio, *Gl. V.* impetus, conflictus.

Προσρήσσω, idem quod προσρήγνυμι.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) ſalutatio. A προσρέω, *alloquor.* Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, ſalutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, έα, έον, inſuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ἡ, ὸν, compellatus, ſalutatus.

Πρόσριζα, vel πρόσριζον, *adv.* ſtirpitùs, radicitus, unà cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρὸς, ῥίζα, et φύλλον.

Προσριζόω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, alliſo, impingo.

Προσρωννύω, vel προσρώννυμι, f. ρώσω, inſuper confirmo, corroboro.

Προσσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα προσσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo. *Æſchyl. Agam.* 1674. Προσσαίνȣσι με, *Eur. Hipp.* 865.

Προσσαίρω, inhio, idem quod præc.

Προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea ſignifico, adſignifico. Ῥῆμα δέ ἐϛι τὸ προσσημαῖνον, χρόνον, *Ariſtot.*

Προσσημαντικὸς, ἡ, ὸν, præterea ſignificans, adſignificativus.

Προσσημασία, ας, ἡ, ſignum additum vel concurrens aliis ſignis, *R.*

Προσσιελίζω, f. ίσω, adſpuo, deſpuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis inceſſo inſuper.

Πρόσσοθεν, *adv.* ante. A πρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, inſuper libo.

Προσϛασιάζω, inſuper ad ſeditionem concito.

Προσϛαυρόω, vallo inſuper munio, *Thuc.*

Προσϛέλλω, contraho, adduco; inde p. part. paſſ. προσεϛαλμένος, adſtrictus, contractus. *Suicer.*

Προσϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra pono ad.

Προσσυκοφαντέω, inſuper criminor.

Προσσυλλαμβάνομαι, unà calumnior, inſuper proſum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσσύνειμι, ſimul adſum, attendo.

Προσσυνθερμαίνω, unà calefacio.

Προσσυνίημι, unà intelligo.

Προσσυνίϛημι, unà laudo, ſeu commendo, una demonſtro, ſc. laudis conſequendæ causâ.

Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea ſeu inſuper colloco, *Suicer.*

Προσσυντίθημι, ſimul caupono, in *med.* paciſcor cum aliquo præterea.

Πρόσσω, *adv.* ante ſe, in anteriorem partem. A πρὸς.

Προσσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσσωρεύω, adaggero, accumulo, *Gl. V.*

Προσάγη, ἡ, idem quod

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; *Ph.* juſſum; al. *Gl. V.* A προστάσσω. Unde

Προσακτικὸς, ἡ, ὸν, imperioſus, imperativus.

Προσακτικῶς, *adv.* imperativè, in imperativo, imperando.

Προσαλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores et ærumnas in aliquâ re ſuffero; miſeratione alterius tangor.

Προσάξαι, aor. 1. inf. act. v. προσάττω.

Πρόσαξις, εως, ἡ, mandatum, imperium, *G. V.* præceptum, præceptio. A προσάσσω.

Προςάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προςάττω.

Προςαράσσω, f. ξω, ampliùs, præterea turbo.

Προςαργανόω, ῶ, annecto, alligo. A ταργάνη.

Προςὰς, άδος, ἡ, porticûs veſtibulum, et ipſa porticus. Etiam proſtibulum ſeu ſcortum; προςάδες, ſcorta, proſtibula. A προΐςημι.

Προςασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præſumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præſidium, auxilium; (3) cultus externus, ſpecies, comitatus, magnificentia Pompæ, *ap. Polyb.*

Πρόςασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) *ap. Hipp.* humoris dominantis ſignificatio. Ab eod.

Προςάσσω, vel άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod et munus mandans; *Gl. V.* προςάσσειν, deſtinare; (2) impero, præcipio, *Gl. V.* Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προςάσσεις ποιεῖν; *Soph. Oed. Col.* 1011. Πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προςάσσεις πόνον; *Eur. Supp.* 185. Ἅπαντα τ' αὐταῖς ἐςὶ προςεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀςοῖς ἔμελεν, *Ariſtoph. Conc.* 459.

Προςατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defenſio. A

Προςατεύω, f. εύσω, præſum, præſideo. Ἀνθρώπων ἄλλων προςατεύειν, *Xen.*

Προςατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, tueor, defendo. Ἥπερ μόνη (ἀναίδεια) προςατεῖ τῶν ῥητόρων, *Ariſtoph. Eq.* 325. τῆσδε χθονὸς, *Eur. Herac.* 207.

Προςατήριος, ου, ὁ, præſes, adjutor, auxiliator. Apollinis epithetum, quaſi veſtibularius, et liminaris, quaſique janitor dictus. *Gl. V.* tutelaris. A

Προςάτης, ου, ὁ, præpoſitus, præſes, antiſtes; (2) quicunque eſt in aliquo genere primus.

Προςάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hoſpita; (3) curatrix, tutatrix. A præc.

Προςατικῶς, cum magnâ προςασίᾳ, dignitate, magnificentiâ.

Προςατοῦντα, acc. ſing. præſ. part. v. προςατέω.

Προςάττω, vide προςάσσω.

Προςαυρόω, vallis ſeu palis in terram depactis præmunio.

Προςέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. A ςέγος.

Προςέγισμα, ατος, τὸ, idem et ex iiſd.

Προςεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. προςίθημι.

Προςεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. paſſ.

Προςειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προςείχω, advenio, vel venio ante.

Προςεκμαρτέος, α, ον, unà conjiciendus, conjecturâ è ſignis intelligendus.

Προςεκταίνομαι, inſuper ſtruo et machinor.

Προςελέω, ſolvo, numero, erogo, impendo.

Προςέλλω, protego, *Gl. V.* adſtringo.

Προςενάζω, ante gemo, ſeu doleo.

Προςένω, idem.

Προςερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſè adfingo. Ex τέρας.

Προςερνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pectori anteriùs applicatus. *Gl. V.* pectoralis. Hinc τὸ προςερνίδιον, ου, pectorale. Ex ςέρνον.

Προςερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector, *Joſeph.* A ςέρνον.

Πρόςερνος, ον, pectori impoſitus, adpoſitus, oppoſitus. Ex iiſd.

Προςεταγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προςάττω.

Προςεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, priùs coronâ redimio; (2) redimio.

Προςηθίδιον, ου, τὸ, antilena, *Gl. V.* A

Προςηθίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitus ſeu applicatus pectori. Ex ςῆθος.

Προςηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τοῦ ςήθους, quaſi pectoris, manûs ſeu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum et pedum. Ex iiſd.

Προςήκω, f. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, aſſideo; προςετηκῶς, adhærens, affixus, aſſiduus, in re aliquâ, p. part. Ὅμοιος γίγνεται τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προςετηκῶς αὐχμῷ, *Luc.*

Προςῆναι, a. 2. inf. act. v. προΐςημι.

Προςιθεὶς, præſ. part. act.

Προςιθέμεν, *apponimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Προςίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, et proprium trado; προςίθεμαι, addor, adjungo me, aſſentior, *Gl. V.* adſtipulor, faveo, addico me; προςίθεσθαι, adhiberi, addi, *Ph.* προςέθηκεν, addidit, *Ph.* aor. 1. act. προςετέθη, additum eſt, addita eſt, *Gl. V.* a. 1. paſſ. προςεθὲν, additum, *Ph.* aor. 1. part. paſſ. προςεθειμένος, additus, *Gl. V.* devotus, p. part. paſſ. Ἐκείνους εἰκὸς ἐςὶν ἡμῖν εἰ πόλεμος γένοιτο, προςθήσεσθαι. *Appian.* Μόνον τόδ' ἔργον προςιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ, *Eur. Supp.* 27.

Προςιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino, vel ſtercore emiſſo inquino.

Προςιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto. Προςιμᾶν τῷ δημοσίῳ, *Dem.* Τῷ δημοσίῳ προςετίμεται κατὰ νόμον, *id.*

Προςίμημα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æſtimatio litis. A προςιμάω.

Προςίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόςιμον, ου, τὸ, idem, *Ph.*

Πρόςιμος, ὁ, ὁ, qui pœnæ causâ imponitur. A τιμή.

Προςιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προςόμος, præacutus, epith. gladii. A ςόμα.

Προςοὸν, τὸ, locus ante porticum, vel porticus ante ædes. V. πρόςωος.

Προςοχαςικὸς, ἡ, ὸν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προςραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragicè exaggero; (2) tragicè alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προςραγῳδούμενον, magnificum. *Longin.*

Προςρατοπεδεύω, caſtra pono ante.

Προςραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προςρέπω, f. ψω, oro, obſecro, precor, ad genua provolutus et adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προςρέπω, *Soph. Aj.* 842.

Προςρέχω, accurro, occurro, *Gl. V.* (2) gratiam capto alicujus; (2) adſtipulor. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπεδακυῖα προςρέχει, *Ariſtoph.* Θεσμ. 579. Πρὸς τὸν πάππον προσδραμεῖν, *Xen.*

Προςρίβω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. *Gl. V.* affrico; προςρίβομαι, imprimo, infligo, *Gl. V.* aſpergo, v. gr. maculam; cupidiùs adjungo me alteri, adhæreſco, *Ern.* Πληγὰς ἀεὶ προςρίβεται τοῖς οἰκέταις, *Ariſtoph. Eq.* 5. Αὐτὸς δ' ὢν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φαλβίᾳ προσετρίβετο, attribuit, *Plut.* Hinc

Πρόςριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio, calamitas.

Πρόςριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προςρόπαιος, ου, ὁ, cui ſupplicamus, ſeu ad cujus genua ſupplices provolvimur; (2) qui ſupplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex et ultor homicidiorum et aliorum ſcelerum. *Æſchyl. Choëph.* 285.

Προςροπὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces; (2) devotio, deteſtatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes ſceleratæ contagionis. A προςρέπω.

Προςρόπιος, ὁ, qui piaculo ſe obſtrinxit:

Πρόςροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupplex, qui ſupplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Πρόςροχος, ὁ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri poteſt; (3) rotundus. *Heſ.* A προςρέχω.

Προςυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) conſequor aliquid; (3) alicui rei deditus ſum, aor. 2. προςέτυχον, part. προςυχὼν, obvius. Οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προςέτυχον νέων, *Plato.* Ὁ προςυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *item, cæt.* quæ προςυχής. Ἡ χαρίκλεια δὲ ἦν ἀςεῖον μὲν γύναιον, εταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, ϗ τοῦ προςυχόντος, ἀεὶ, ϗ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειε τις, *Lucian.*

Πρόςυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόςυμμα, τὸ, ſi à τύφω, accenſio, incenſio; res ipſa accenſa, ſi à τύπτω, afflictio, alliſio rei ad aliam, res ipſa afflicta, &c. vid. *Ern.*

Πρόςυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè extra corpus paululùm eminens; (2) cœlatus, ſigillatus, habens eminentes figuras, &c. *opp.* περιφανῆ, quæ totam rem exprimunt, et extrinſecùs alligantur.

Προςυπόω, cœlo, vid. ſuper.

Πρόςυπτος, ὁ ϗ ἡ, adſtrictus, ſubſtrictus. A

Προςύφω, fut. ψω, ante adſtringo, ante ſpiſſo ſeu conſtipo.

Προςυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) qui in aliquâ re verſatus eſt, didicit aliquid, ut προςυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προςυγχάνω.

Πρόςωος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ante porticum eſt, ſcribitur et πρόςοος. A ςοά.

Προσυβρίζω, f. ίσω, novâ inſuper injuriâ adficio, inſuper contumelioſus ſum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; προσυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto conſtitutus ſum.

Προσυζευγνυμι, ante conjungo:

Προσυλακτέω, allatro propriè et tropicè.

Προσυλάω, ante ſpolio, prior ſpolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogiſmus, in quo præmiſſæ principalis Syllogiſmi concluduntur.

Πρόσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus eſt. Ex ὕλη.

Προσυμμίσγω, commiſceo, confundo.

Προσυμφύω, ante adnaſcor.

Προσυμφωνέω, ante conſentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίςημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit et nupta fuit; à προσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in coloniâ, in matrimonio. Χώραν τοῖς προσυνοικιζομένοις παρέχουσιν, *M. Anton.* 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciſcor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπακουςέον, ſubaudiendum. A

Προσυπακούω, ſubaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam, occurro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδείκνυμι.

Προσυπεμφαίνω, oſtendo, *Paſſ.* appareo.

Προσυπεργάζομαι, ſubminiſtro.

Προσυπισχνέομαι, inſuper polliceor.

Προσυποβάλλω, ſubjicior *Gl. V.*

Προσυπογράφω, ψω, inſuper, unà ſubſcribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφομεν, *Longin.* 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, inſuper exiſtimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, *Gl. V.* προσυπέμνησεν, inſuper ſubmonuit.

Προσυπομνηματίζω, et ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſuſpicor, præterea ſuſpectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, unà ſuppono, unà intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel συρίττω, f. ξω, ſibilo ſignum do, ante vel prius ſibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίςαμαι, accedo, τὰ προσυφεςῶτα, adventitia, quæ extrinſecùs accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altiùs extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id quo cum pane veſcimur, opſonium, *Ph.* pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, cum pane veſci.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hoſtia, victima. A

Προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέροις, *Eur. Hel.* 907.

Προσφαίνομαι, appareo, ſignificor. Ἀσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν, *Xen.*

Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſeu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἑρσήεις ϗ πρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖσαι, *Hom. Il.* 24, 757. Ex πρὸς, et φάω, occido, vel *dico.*

Προσφάττω, f. ξω, macto ſeu jugulo ante. Ἱερεῖα προσφάττειν, *Plato.*

Προσφάτως, *adv.* recèns, nuperrimè, noviſſimè.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. A

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, *Gl. V.* πρόσφερε,

V. πρόσφερε, adfer, *Ph.* προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* fumo, v. gr. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus confero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui, assentior, προσήνεγκεν, admovit, *Ph.* aor. 1. προσηνέγκατο, adhibuit, *Ph.* aor. 1. med. προσηνέχθη, oblata est, *Gl. V.* aor. 1. pass. προσηνεχθεὶς, allatus, *Gl. V.* προσενεχθὲν, oblatum, *Ph.* part. προσοίσω, adferam, *Gl. V.* f. 1. ind. act. Τίς ἐ σίδηρον προσφέρει; *Eur. Andr.* 1152. Προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ, *Luc.*

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, *Plut.*

Πρόσφημι, alloquor; προσέφη, allocutus est, affatus est, *Il.* 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, saluto, *Gl. V.* προσφθεγξάμενος, adfatus, *Gl. V.* Ὕςατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι, *Eur. Hipp.* 1100. Πάγον Κρόνε προσεφθέγξατο, *Pind. Ol.* 10. 60.

Προσφθεγκτήριος, salutatorius. *Hinc* προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablatâ donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγκτικὸς, ὴ, ὸν, allocutorius.

Πρόσφθεγκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dignus, quem alloquaris seu compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. *Gl. V.* appellatio; προσφθέγματι, adfatu, *Ph.* Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretatur* et cum pernicie meâ accedo; (2) depereo, insano amore teneor; *sed non est necesse.* Ern. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perditè captus.

Πρόσφθογγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, salutatorius.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφίγγω, alligo.

Προσφιλεία, ας, ἡ, amicitia, benevolentia. A προσφιλής.

Προσφιλεςάτως, amantissimè. A seq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, gratus, amabilis, charus; (2) amicus, benevolus, προσφιλέςατος, amantissimus, gratissimus, *Gl. V.* Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adscisco, comminiscor.

Προσφιλονεικέω, insuper contendo, certo de aliquâ re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philosophor cum aliquo, in aliquâ re; eam diligenter meditor.

Προσφιλοτεχνέω, f. ήσω, studium et industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *adv.* amicè, ut amicum decet; (2) gratè, ita ut gratum est.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpè, frequento, de discipulis. Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, *Ælian.*

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, infectatio, crimen; *sed hoc* posterius *potius* προφορὰ, *Ern.* A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Πρόσφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *adv.* commodè, convenienter, ultiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, *Ph.* refugium.

Προσφυέως, *Ion.* pro προσφυῶς. A

Προσφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) naturâ accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτισάσθαι προσφυέςατος, *Longin.* 34.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecùs adhæsit, adnatum est. A προσφύω.

Πρόσφυμι, προσφῦναι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens, vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, *Ph.* perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. πρόσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens, *Il.* 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, *Gl. V.*

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adfero, *Gl. V.* juxta planto.

Προσφύω, f. ύσω, agnasci facio, et προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; προσπέφυκα, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκέψει, *Plato.*

Προσφυῶς, aptè, concinnè, convenienter, congruenter; scitè, *Herodot.* 1. A προσφυής.

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν, *Eur. El.* 692. Ἰν εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, *Hipp.* 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A præc.

Προσφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio quâ quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικὸς, ὴ, ὸν, allocutione personæ utens. Ab eod.

Προσφωνητικῶς, *adv.* cum allocutione, compellatione.

Προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupidè eam inspecto, seu cupio; *item* admiror, obstupesco aliquâ re.

Προσχαλκεύω, ferro alligo, ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo.

Πρόσχειρος, vel πρόσχερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad manum situs. A χείρ.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, *Gl. V.*

Προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχεόμενον, *Luc.*

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, *Ph.* (2) dignitas, decus, ornamentum; (3) status rei, et conditio. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυῤῥηνίας ἡ πόλις, *Plut. in Camill.* cap. 2. A προέχω.

Προσχηματισμὸς, ᾶ, ὁ, figura grammatica, quæ et *Paragoge* dicitur.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. προσέχω.

Προσχίζω, proscindo, *Gl. V.* præscindo.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adversâ parte fissum; (2) genus calceamenti. A præc.

Προσχλευάζω, f. άσω, insuper rideo et subsanno.

Προσχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόσχορδος, ὁ ᾗ ἡ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex χορδή.

Πρόσχορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, choro seu choreæ junctus. Epith. saltatoris.

Προσχόω, προσχωννύω, et προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, seu terrâ adgestâ munio.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται, *Plat. Phæd.* 20.

Προσχρήζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, usus, *Longin.* 37. A προσχράομαι.

Προσχρηςέον, insuper petendum.

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχρώζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Προσχύτης, ε, ὁ, perfusor, *Gl. V.* A

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra et limus à fluvio adgestus. A

Προσχώννυμι, vid. προσχόω.

Προσχωρέω, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (2) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, se accommodare, *Eur. Med.* 222. Καὶ τοῖς τῶδε προσχωρεῖν λόγοις, obsequi, *Soph. Phil.* 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τέτες (λόγες) *Dem.*

Πρόσχωρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, *Gl. V.* adjacens.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, *Gl. V.* terræ aggestio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto. Καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις, *Luc.* 11, 46.

Προσψεύδομαι, affingo; (1) ementior.

Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco et decerno. Τὴν ἑτέραν πενταετίαν προσεψηφίσαντο, *Appian.*

Προσψιθυρίζω, f. ίσω, insusurro, sibilo.

Πρόσω, *adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longè, procul. *Compar.* προσώτερος, *Superl.* προσώτατος. A πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, olidus, fœtidus, malè olens. Ex ὄζω, præt. m. ὦδα.

Προσώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, *Ph.* Ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus.* Est enim reipsâ aliud nihil προσῳδία quam cantiuncula quædam et modulatio quæ adhibetur syllabis dictionum. Hinc

Προσῳδιακὸς, ὴ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδίοις, serviens, seu aptus, seu usitatus, προσῳδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις usitati, h. e. pes è duabus longis et unâ brevi, scribitur προσοδιακὸς, quod melius.

Προσῳδικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Προσῴδιον, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, seu ab iis qui accedunt Apollinem; scribitur et προσόδιον, vid. supra, quod melius.

Προσῳδὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσωθεν, *adv.* è longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potiùs προσονομασία.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, *Gl. V.* cognomentum. Ex πρὸς, et ὄνομα.

Προσωπεῖον, ε, τὸ, larva, persona, vultus factus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.

Προσωπίδιον, τὸ, Dim. A præc.

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν, personalis. Ab eod.

Προσώπιον, ε, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Προσωποληπτέω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, *Jacob.* 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ε, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον, et λαμβάνω.

Προσωποληψία, ας, ἡ, personæ respectus; *Ph.* gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, ε, τὸ, vultus, facies, os; persona. Quod autem in homine πρόσωπον est, in brutis irrationabilibusque προτομὴ dicitur, sicut in avibus ῥύγχος et ῥάμφος, *Ph.* πρόσωπα, ora, *Ph.* Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιία, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopæia. A

Προσωποποιὸς, ῦ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, et ποιέω.

Προσωπῦττα, *Att.* pro προσωπόεσσα, quasi personata, vas habens figuram animalis, in ostio vel ore, *Poll.*

Προσωρεύω, in acervum congero.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *adv.* longissimè.

Προσώτατος, η, ον, qui longissimè ante est, longissimè provectus, seu progressus:

Προσωτάτω, *adv.* idem. A

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longiùs ante est, longiùs provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *adv.* longiùs ante, ulteriùs.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καὶ τοῖς δὲ γ' ὁμοίοις

οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν; *Eur. Alc.* 42. κακῶς id. *Herac.* 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, fubfidium, auxilium, utilitas.

Προσωφέλησις, ἡ, idem, res utilis.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proximè, nuperrimè, noviffimè; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A præc.

Προταίνιος, α, ον, nuperus, noviffimus.

Προτακτέον, ante ponendus, præponendus. Τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου, *Æfchin.* A προτάσσω. Unde

Προτακτικὸς, ἡ, ὸν, præpofitivus.

Πρότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in fronte collocatus, antefignanus, in primâ acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταλαιπωρέω, ante labores, ærumnas fuftineo, fufcipio.

Προταμιεύω, fut. εύσω, προτεταμιευμένα, condita et repofita dudum.

Προτάμνω, profcindo, idem quod προτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 1. opt. med. v. προτέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propofitio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, *Soph. Antig.* 83.

Προταριχεύω, fut. εύσω, prius fale condio, fale præmacero, præmacero; (2) ante exficco et arefacio.

Πρότασις, εως, ἡ, propofitio apud logicos, ut homo currit. Ariftoteles in Topicis tradit προτασιν effe quæftionem, quæ in unam duntaxat partem effertur; ut, funtne divitiæ bonæ? (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præftituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, *Gl. V.* (3) antepono, præfero, *Ern.* προέταξε, præfecit, *Ph.* aor. 1. προτεταγμένος præfectus, *Ph.* p. paff. part. προτετάχθαι, præfici, *Ph.* inf. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, *Matt.* 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, *Act.* 17, 26.

Προτατικὸς, ἡ, ὸν, ad πρότασιν in fabulis pertinens, propofitione conftans, propofitionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, in modum propofitionis.

Προτέγισμα, τὸ, quod tecto fuperjectum eft ad arcendum imbrem. A τέγος, *Ern.*

Προτεθεὶς, α, 1. part. paff. v. προτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *in med.* eadem fere, et prætendo, obtendo; (5) adftringo, funibus tendo, *Paff.* προτεταμένος, pronus, promptus, *Ph.* Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, *Soph. Phil.* 1280. σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνου, *Eur. El.* 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro, præmunio, propugnaculo tueor. Hinc

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari fponfalia, folita; item victimæ, *Æfchyl. Agam.* 65. et *Perf.* 235.

Προτέλειον, ου, τὸ, qu. dic. tirocinium; (2) omne primordium rei facræ faciendæ. A

Προτέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante perfectus; (2) prædicaneus; (3) qui fit ante nuptias, vid. *Ern.* Ex πρὸ, et τέλος.

Προτελευτάω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem facram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræfento et ante diem folvo.

Προτελὴς, ὲς, vide προτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod προτελέω, *R.* Ἀρτέμιδι προτελίζουσα τὴν νεανίδα, *Eur. Iph. in Au.* 441.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veftibulum templi et quidquid eft ante fanum.

Προτέμνω, profcindo vel præfcindo; ut fulco agrum refeco.

Προτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prætenfus, protenfus, protentus. A προτείνω.

Προτενθεύω, prægufto, feu ante alios manus patinæ infero; (1) gulofus fum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ, *Ariftoph. Nub.* 1202. A

Προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit; præguftator; (2) catillo et gulofus, *Ariftoph. Nub.* 1200. Ex πρὸ, et τένθω, *comedo.*

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie, *Gl. V.* A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, *Ariftoph.* A præc.

Προτερεύω, prior fum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, fupero. A

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, idem. Προτερεῖ εἰς τὴν φθορὰν, *Theophr.* Hinc

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major feu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene geftæ, victoria.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Προτερικὸς, ἡ, ὸν, prior. A πρότερος.

Προτέροισι, dat. pl. *Ion.* pro προτέροις.

Πρότερον, *adv.* prius, antea; (2) fuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, fuperior, *Ph.* A πρὸ, *ante.*

Προτέρω, *adv.* longiùs, ulteriùs.

Προτέρως, et προτέρωσε, idem.

Προτετύχθαι, inf paff. perf. v. προτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, *Hom. Il.* 18, 112.

Προτεχνολογέω, ante de arte differo; (2) prius artificiosè differo, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi feu aviæ mater.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, *præp.* a, ab, *Dor.* pro πρὸς.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσάπτω, *Il.* 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. fing. præf. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσβάλλῃ. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι.

Προτιδέγμενοι, nom. pl. perf. part. paff. *Dor.* et *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, à προσδέχομαι.

Προτιειδεῖν, præf. inf. act. *Dor.* pro προσειδεῖν, à προσείδω.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω, *Il.* 10, 347.

Προτιειπεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν, *Il.* 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, fc. devorandum, appono edendum; (5) fuadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* (1) ftatuo, conftituo mecum; (2) conftituo decreto vel edicto; (3) cibum, convivium appono; (4) fpectandum propono, *imp.* mortuum; (5) prætextu utor. προτίθεμαι, deftino; προέθετο, deftinavit, *Ph.* Ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων, *Eur. Supp.* 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτίθεναι, *Xen. Cyr.* 2, 14.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, *Gl. V.*

Προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æftimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ σοῦ, *Ariftoph. Plut.* 883. Τὸ γὰρ τῆς δ' ἐ. προτιμήσω κακὸν, *Eur. Hipp.* 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τίς, πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; *id. Alc.* 152. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipfa actio pluris æftimandi et præferendi; prærogativa, *Gl. V.*

Προτιμητέος, præferendus, *Ph.*

Προτιμητικὸς, ἡ, ὸν, honoratus, honorandus.

Πρότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluris æftimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ, et τιμὴ.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι. *Od.* 11, 42.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulcifcor; (2) prior auxilium fero; (3) promptè fubvenio.

Προτιόσσομαι, adfpicio, præfagio. Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, *Od.* 7, 31. Οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον, 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, *Soph. Antig.* 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipfa præfcindendi actio; (2) quod præfcinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, et τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro' prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, propriè effigies animalis, ut canis, &c. (2) fpecies, perfona, imago; (3) effigies folida exhibens hominem ad umbili um ufque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότονος, ου, ὁ, fc. κάλως, funis à malo fummo ad proram tenfus, malumque firmans, *Gl. V.* rudens; πρότονοι, rudentes, *Gl. V.* A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου. *Ph.*

Προτραγῳδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliquâ.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, *Ph.* προὐτρέψατο, hortatus eft, a. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 18, 27. (convertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, *Ern.*)

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. paff. *Ion.* pro προετρέποντο, à προτρέπω. Unde

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, *Gl. V.* ufitatius προτρέπομαι.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, *Ifocr.*

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, feu tertio ante die. Ex πρὸ, et τρίτος.

Προτροπάδην, *Adv.* curfu vel impetu concitato, fummâ cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φοβέοντο, *Il.* 16, 304. *verfis ubique tergis fugabantur.* A προτρέπω.

Προτροπάω, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulfus monitis mixtus, hortatus; invitatio, *Ph.* A προτρέπω. Unde

Πρότροπος, οἶνος, vinum, quod fuâ fponte defluit, antequàm uvæ calcentur.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod

Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præeft. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, five προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, fideris cœleftis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, *Arat.* 138. Ex πρὸ, et τρυγάω.

Προτρώγω, ante comedo.

Προτυγχάνω, prior fum, ante fum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus et forma. Ex πρὸ, et τύπος.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem et ex iifd.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *impr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per fomnium facit; (3) conformo, fequente εἰς vel πρὸς. Hinc

Προτύπωμα, τὸ, exemplar, exemplum quod fequimur, vel fequi debemus.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero feu cædo; (2) prorumpo, erumpo; irrito.

Προὔβαλε, 3. fing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε, à προβάλλω.

Προὔβη, 3. fing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβη, à προβαίνω.

Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.

Προὔγραφε, 3. fing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, à προγράφω.

Προὐδιδάξατο, 3. fing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, à προδιδάσκω.

Προὔδωκα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, à προδίδωμι.

Προὔθετο, 3. fing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, à προτίθημι.

Προὔθηκε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.

Προὔκειτο, 3. fing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, à πρόκειμαι.

Προὐκινδύνευε, 3. fing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, à προκινδυνεύω.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προὐξένησε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, à προξενέω.

Προὐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator præmiffus.

Προϋπάγω, et ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio, in *Act.* ante decedo, fubduco me.

Προϋπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προϋπαντάζω, idem.

Προϋπαιξις, εως, ἡ, præexiftentia.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia quâ quis alterum prævenit. A

Προϋπάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) ſum ante, tempore præcedo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, laceſſo, v. gr. beneficiis, προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. paſſ. part. Ἐτεοκλῆς πρὐπῆρξ' ἀπ' ὄρθιυ ςαθεὶς πύργυ, *Eur. Ph.* 1229. Προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτὺς, *Luc.* 23, 12.

Πρὐπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, à προπέμπω.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cauſæ inſtructio, *apud Rhet.*

Προϋπῆρκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi προϋπάρχω.

Προϋπισχνῦμαι, ante promitto; προϋπέσχετο, a. 2. ante promiſit. Σωτηρίαν προϋπισχνῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς, *Xen.*

Προϋποβάλλω, et προϋποβάλλομαι, qu. dic. præſubjicio, præſtruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προϋποβάλλεται τὰς δυνάμεις, *Themiſt.*

Προϋπογράφω, tacitè factis indico, ſignifico.

Προϋποδείκνυμι, ante demonſtro, ſeu explicando oſtendo.

Προϋπόκειμαι, qu. dic. prius ſubjaceo, prius ſubjectus ſum; (2) prius in naturam rerum editus ſum; προϋπόκειται, præſupponitur. Προϋποκεῖσθαι σώματι, *Philo.*

Προϋπολαμβάνω, prius exiſtimo, prius animo concipio & præſumo.

Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.

Προϋπομνηματίζομαι, προϋπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios ſcripſere.

Προϋποπτεύω, ante ſuſpicor.

Προϋπόςασις, εως, ἡ, præexiſtentia.

Προϋποτίθημι, præſuppono.

Προϋποτοπέω, ante ſuſpectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante delineo, ſeu deſcribo.

Πρῦπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, ante oculos poſitus; (2) manifeſtus, Ph. πρῦπτον, perſpicuum, ἐκ τῦ πρῦπτυ, palam. Ex πρὸ, et ὄπτομαι.

Πρυργιαίτερα, potiora, utiliora. A

Πρὔργυ, operæ pretium. Ex πρὸ, et ἔργον.

Πρὐτίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, à προτιθέω.

Πρυτρέπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro προετρέπετο, à προτρέπω.

Πρὔτυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέτυψα, à προτύπτω.

Πρὐφειλες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέφειλες, à προοφείλω.

Πρυφίςαμαι, præexiſto; πρὐφεςηκὼς, præexiſtens, perf. part. A πρυφίςημι.

Προϋφαιρέω, ante ſubtraho ſeu aufero.

Προϋφαρπάζω, ante ſurripio.

Πρὔχειν, præſ. infin. act. *Att.* pro προέχειν, à προέχω, antecello; præcedo; emineo.

Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præſumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonſtro, ſeu præmonſtro ſpeciem futuri, et quaſi polliceor, portendo aliquid, ac ſignifico prodigio; πρὔφαινε, præmonſtrabat, imperf. πρυφαίνετο, apparebat; imperf. paſſ. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, *Pind.* Ἆθλα πρῦφηνε τοῖς ταξιάρχαις, *Xen.* Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν πρὐφαίνετο ὁ Κῦρος, *ib.*

Προφανῆ, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. v. προφαίνω.

Προφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, manifeſtus, apertus. A προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, perſpicuitas. A προφανὴς.

Πρόφαντις, ιδος, ἡ interpres ſacrorum. Προφῆτις, ſacerdos.

Πρόφαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, præmonſtratus, ante ſignificatus, prædictus; τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium; (2) evidens, conſpicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, *adv.* conſpicuè, apertè.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo cauſas, cauſificor, tergiverſor cauſando et prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, cauſæ loco affero, excuſo, *Gl. V.* cauſor; προφασίζεται, prætendit, *Ph.* πρὐφασίσαντο, prætenderunt, 3. pl. a. 1. med. Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, *Theog.* 935. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus; (2) excuſatio, *Ph.* (3) dilatio, occaſio, materia, *Ph.* cauſa quæcunque etiam vera et arcana. Εὐνῆς πρόφασιν, *Il* 19, 262. *ibid.* 302. Πάσας προφάσεις προφασίζεσθε, *Plat.* A πρόφημι. Hinc

Προφασιςικὸς, ἡ, ὸν, ad excuſandum, ad prætexendum excogitatus, dictus, &c. (uſitatiùs προφασιαςικὸς, *Ern.*)

Προφερέςερος, præſtantior, *Gl. V.* item prior motu, inceſſu, et pronior. A

Προφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt provectâ ætate; (2) præſtans, ſuperl. προφερέςατος, προφέρτατος, *Soph.*

Προφέρῃσιν, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* cum ν, à

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono; (2) objicio, ex probro; (3) enuncio, loquor; (4) præſto, antecello, anteeo, ulteriùs fero ſeu porto, promoveo; προενέγκατε, proferte, *Gl. V.* a. 1. imperat. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ. προενηνεγμένος, prolatus, *Gl. V.* perf. part. Ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præſtat, *Theoc.* 12, 5. Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος, ἀνὴρ προφέρει, *Pind.* Προφέρω ὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, *Thuc.* σῦ ἐς εὐτυχίαν, *Eur.*

Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, a. 2. part. elapſus. *Il.* 14, 18.

Προφήμι, prædico. Ex πρὸ, et φημὶ, *dico.*

Προφημίζω, ante diſſipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A προφήτης, et ἄναξ.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium; (2) munus prophetæ. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ε, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antiſtes ſum oraculorumque interpres, divinitùs afflatus ſum, vocem divinam audio; (3) *in N. T.* interpretor vaticinia, et alia ſc. S. dicta. Οὐκ ἔςιν ὅςις σοι προφητεύσει τάδε, *Eur. Ion.* 370. A

Προφητὴς, ῦ, ὁ, propheta, προφῆται, antiſtites, vates, *Ph.* (2) *in N. T.* etiam de Poëtâ; (3) doctor divinitùs miſſus et afflatus. A πρόφημι. Hinc

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens, à prophetis ortus.

Προφητικῶς, more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) ſacerdos.

Προφητοκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à prophetâ dictus vel pronunciatus; (2) prophetâ dignus. Ex προφήτης, et φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ε, ὁ, prophetarum interfector.

Προφθαδὴν, præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, f. άσω, idem quod ſimpl. φθάνω, *Ph.* πρόφθασον, præveni, *Gl. V.* a. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησῦς, *Matt.* 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, *Gl. V.* Hinc

Προφθέγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμενος, ε, ὁ, præmortuus ſeu antemortuus. Ex πρὸ, et φθίομαι, *pereo.*

Προφοβέω, ante terreo, abſterreo. Hinc

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, abſterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico. Ὄφρα προφοιβάζωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς, *Nonn. P.* 11, 55. Vide φοιβάζω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) vox, verbum; (3) exprobatio, *ap. Polyb.* A προφέρω.

Προφορέομαι, ῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultrò citroque curſito. Ἀπολύμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορυμένω, *Ariſtoph. Av.* 4. A προφέρω.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus, *Gl. V.* eloquens, facundus. A

Πρόφορος, ε, ὁ, humor inter membranas quibus fœtus continetur. A προφέρω.

Προφόωσδε, in lucem. A φῶς.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen; (3) proſcenium. A προφράσσω.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ Ἆθλ' ἔθεσαν, παῖδες μεγαλήτορες, *Heſiod.* Ἔργ. 653.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevola, lubens, deliberato conſilio agens, *Od.* 10, 386. et 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante ſepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονέως, *adv.* Poët. pro

Προφρόνως, *adv.* promto ſeu propenſo animo, benevolè, lubenter. A

Πρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens; (2) propenſus, benevolus, promptus, A φρὴν.

Προφύγοι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ſtatio, munitio ad arcendum, propugnaculorum obſervatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς, ναῦς, navis quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præſidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus; qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, ſpeculator, præſidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, *Gl. V.* A ſeq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, qu. dic. ante excubo, pro ſtatione excubias ago. Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', *Epigr. de adulatore.* Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, *Xen.*

Προφύραμα, τὸ, maſſa farinacea, quæ in mactrâ ſubigitur ut in panes fiant. A

Προφυράω, ῶ, ante miſceo, præparo ante. Καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, *Ariſtoph. Av.* 468.

Προφύρητος, ον, ante ſubactus, et quidem rectè, ſatis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina quibus follium fiſtulæ in metallis teguntur. Ex φυσάω.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel ſero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero ſeu gigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι, *Eur. Hipp.* 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio; (2) prius baptizo.

Προχάζομαι, procedo.

Προχαίνω, hiante ore, (cupidiſſimè) in aliquid feror.

Προχαίρω, gaudium præcipio, fruſtra gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, *Aret.*

Προχανὴ, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ δ' εὑρίσκετο πᾶσα, *Call. in Cer.* 73. Ex χαίνω.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræſentatio, ac prævia deſcriptio; (2) exemplum imitationi propoſitum. A

Προχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam ſculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχαριςήρια, τὰ, dies feſtus apud Athenienſes, quo magiſtratus, finitâ jam hyeme, et fructibus germinare incipientibus, Minervæ ſacra facere omnes ſolebant.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui prominentibus eſt labiis; labroſus, *Gl. V.* A χεῖλος.

Προχειρέω, *ap. Dion. H.* ſi lectio ſana, (*Ern.*) idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio; (2) deligo, ſumo ad aliquid faciendum, deſtino; (3) inſtituo, paro, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζομαι, profero, promo, *Gl. V.* paſſ. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατο σε, *Act.* 22, 14. Δυναμίν τινα φημὶ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, *Dem.* A

Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in promptu, in ventu facilis, expeditus, *Ph.* πρόχειρον, promptum, ad manum. Ex πρὸ, et χείρ.

Προχειροτονέω, ante ſeu prius creo; (2) præ aliis et ante tempus aliquid deſigno. Γενομένης ἐκκλησίας προχειροτόνησεν δῆμος, *Dem.* Μαρτύσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, *Act.* 10, 41.

Προχειροτέρως, promptiùs.

Προχείρως, *adv.* promptè; (2) temerè.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Προχέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, à προχέω.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profuſio, profuſum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέει λίγειαν ὀμφὰν, *Anacr. Il.* 2, 465.

Πρόχνυ, *adv.* in genua, geniculatim; (2) funditùs, radicitùs. Ex πρὸ, et γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) diluvium, inundatio; (3) gurges; (4) oſtium, quo fluvius in mare effunditur. *Il.* 17, 263. *Od.* 5, 453. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, quâ aqua effunditur manibus abluendis, *Strabo.* lib. 17. item vas vinarium, ut lagena. A

Προχοῒς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ἡ, aqualis, vas aquarium quo aqua manibus datur, gutturnium, *pl.* πρόχοι, (ſed eſt à πρόχος, *Hom. Ern.*) Ab eod.

Προχορεύω, præſulto, ſalto.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore ſum prior, tempore præcedo. A

Πρόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore prior, tempore præcedens.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur, aut profuſum eſt; (2) vinum ſponte defluens ante quam uvæ calcentur. A προχύω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, effuſio; (2) terra ante locum aliquem adgeſta. Ab eod.

Προχυταῖος, αία, αῖον, datus vel habitans in inſulâ Prochytâ. Ab

Προχύτη, νήσος, terra avulſa à continente et inſula facta; (2) patera ad libandum; (3) *pl.* mola ſalſa in victimis; *item* miſſilia. A προχύω.

Προχυτήριον, ου, τὸ, fuſorium, *Gl. V.* A

Προχύτης, ου, ὁ, poculi ſpecies:

Προχύτιος, α, ον, profuſus, *Clem.* A

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, perfuſus. A

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terrâ adgeſtâ exſtruo. Τὸ Περσικὸν οἴδμα προχύων, *Dion.* Περ. 52.

Πρόχωλος, ον, claudus.

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior; (2) ſuccedo, proſperè cedo. Ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος, *Eur. Herac.* 486. Ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, *Herod.* Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod ſuccedit, ſeu ſucceſſit; (2) excrementum.

Προχώρησις, εως, ἡ, ſucceſſio, progreſſus, proceſſio. Ab eod.

Προψηφίζω, ante ſciſco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προώδιος, ὁ, ἡ, qui dentes exſertos, eminentes habet. Ab ὀδοὺς.

Προωδὸς, ἡ, proluſio in cantu, introitus, et quaſi præcentio.

Προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, *Longin.* 32.

Προώλης, petulans, *Ph.* perditus. Ab ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante teſtimonium. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ου, τὸ, prænomen, *Ph.* Ab ὄνομα.

Προώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prænomen habens.

Προώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juſtum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex ὥρα, *tempus.*

Πρόωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd. Πρόωρον, *adv.* ante tempus.

Προώρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προορίζω.

Προωρώμην, imperf. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, à προοράω.

Πρόωσις, εως, ἡ, protruſio, expulſio. A προωθέω.

Προώστης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum ſuſpendebant. Ab eod. Hinc

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.

ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, milites pedites; *Il.* 5, 744. (2) populi multitudo confeſta. Hinc

Πρύλις, εως, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant, Pyrricha. Οὖλα δὲ Κύρητες γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, *Callim. in Jov.* 52.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρύμνηθεν, *adv.* à puppi, vide πρυμνόθεν.

Πρυμνήσια, τὰ, funes quibus navis religatur ad terram, *Gl. V.* retinacula; *Il.* 1, 47. Ab eod.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui eſt in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνητὴς, οῦ, ὁ, gubernator in puppi ſedens; *adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.

Πρυμνόθεν, *adv.* à puppi; ab eod. (2) funditùs. A

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus; (2) craſſus, gravis, ut lapis, *Hom.* Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis, τὰ πρύμνα, idem.

Πρυμνοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, et ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς, et ὄρος, *mons.*

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas ſeu poteſtas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia quam deponebant actor et reus judicio diſceptaturi, *Lat.* ſacramentum. A

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri benè de republicâ meriti publicis alebantur ſumptibus; (2) curia; (3) palatium auguſtale. A

Πρυτανεύω, f. εύσω, ſenator ſum, aut magiſtratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, ſummam poteſtatem teneo, præſes ſum; (2) rego, moderor, adminiſtro; (3) ſuppedito, ſubminiſtro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, *Iſocr.* περὶ εἰρήνης, *Ariſtot.* Πρυτανεύσεμεν ἀθανάτοισι, *Hom. in Apoll.* 68. A πρύτανις. Unde

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis ſenator ex numero 500, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum ſummum magiſtratum notat, unde (3) ſummus magiſtratus, ἄρχων ὕπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, diſpenſator, vid. *Ern.*

Πρῴ, πρῷ, et πρῶ, *adv.* manè. Ex πρωῒ.

Πρῴην, *adv.* nuper, ante, olim, *Ph.* pro πρωΐην ſc. ὥρην.

Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἔκτα πρωθήβην Ὑάκινθον, *Nic. Th.* 905. Ex πρῶτος, et ἥβη.

Πρώθηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Πρωθύστερος, præpoſterus, *Gl. V.* πρωθύστερον, præpoſterum, *Gl. V.* Ab ὕστερον.

ΠΡΩΐ', *adv.* manè; (2) maturè, tempeſtivè; (3) præmaturè, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, et *ſuperl.* πρωϊαίτατος. Hinc

Πρωΐα, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, matutinum tempus.

Πρωϊαίτατα, admodum tempeſtivè, præmaturè.

Πρωϊαίτερον, citiùs; (2) maturiùs.

Πρωιανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturè vel præmaturè florens. Ex πρωῒ, et ἄνθος.

Πρωϊβλαστέω, maturè germino. A

Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturè germinans. Ex πρωῒ, et βλάστη, *germen.*

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura ſeu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.

Πρωϊζὰ, vel πρωΐζα, *adv.* non ita dudum, hodie manè; (2) præmaturè, citiùs, intempeſtivè, ante tempus. A πρωῒ. Unde

Πρωΐζον, vel πρωϊζὸν, idem; (2) heſternum; (3) nudius tertius.

Πρωΐθεν *adv.* à mane, à tempore matutino.

Πρωϊκαρπέω, maturè fructus reddo.

Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

Πρωΐκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus maturè proveniunt.

Πρώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maturus, tempeſtivus, *Ph.* πρώϊμον, præcox. A πρωῒ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωῒ. Hinc

Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas.

Πρωϊσπορέω, præmaturè ſero, maturè ſemino. A

Πρωΐσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui maturè ſeritur; (2) præmaturè ſerendus. A σπείρω.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, podex, anus, culus.

Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates ſpecto, obſervo, *Ariſtoph. Eq.* 874. ut et πρωκτοπεντετήρις.

Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex ſeu cacumen montis. A πρώων.

Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, ſtillicidium, *propriè* roris. *Call. in Apoll.* 40. A πρωῒ.

Πρῶος, idem quod πρώϊος

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis; (2) hinc *tropicè*, os, adſpectus, quod ab *adj.* πρωρὸς. A πρὸ.

Πρωράζω, in prorâ deprimo; πρωράζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A præc.

Πρώραθεν, *adv.* è prorâ. Ab eod.

Πρωρατεύω, f. εύσω, ſum proreta, ſeu in prorâ navem rego. A

Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prorâ regit. A πρῶρα.

Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui eſt in prorâ.

Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, *Ph.* A πρῶρα.

Πρῶτα, *adv.* primùm. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primò aliquid nunciat, prænuncius.

Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. *Callim. in D.* 104. Ab ἄγρα.

Πρωταγωνιστέω, primas partes in ſcenâ ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, præſtantiſſimus.

Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἄθλον.

Πρωταίτιος, ὁ ϗ ἡ, qui maximè in culpâ eſt.

Πρωταίχμια, et πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.

Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, et ἄρχος.

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτέκδικος, ὁ, primus defenſor.

Πρωτερικὴ, ῆς, ἡ, ſc. συκῆ, ficus quæ prius fructum ſuum quam aliæ maturat, præcox ſeu feſtina ficus. A πρωῒ, alii tamen à πρότερος, deducunt, ſed et προτερικὴ, ſcribunt, non benè.

Πρωτεὺς, έος, ὁ, Proteus, intellectus angelicus quidam, ordinis Neptuni, in ſe continens omnes mundi formas. *Procl. in Crat.*

Πρωτεύω, f. εύσω, primus ſum, primas partes teneo, principatum obtineo, ſummo honore habeor; πρωτεύων, principalis, *Gl. V.* Πρωτεύσασαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, *Iſocr.* κατὰ δόξαν, *Plut.* τῆς Ἑλλάδος, *id.* A πρῶτος.

Πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, *Heſiod. Op.* 488. Ex Ἀρότης.

Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, et πρώτιστα, *adv.* primùm, primo loco, ante omnia. A

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, *Il.* 2, 702. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, primùm mare expertus, primùm navigans. Ab ἅλς, *mare.*

Πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis ſubſelliis, aut in ſubſelliis primum colloco. A

Πρωτόβαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in primis ſubſelliis aut in ſubſelliis judicium primus ſedet, qui in loco primo ſeu eminentiſſimo ſedet. Ex πρῶτος, et βάθρον.

Πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A

Πρωτοβόλος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, et βάλλω. Unde

Πρωτόβολος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod spontè concrescit.

Πρωτόγαμος, ὁ ϗ ἡ, primas nuptias agens.

Πρωτογένειος, εία, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος, et γίνομαι.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex iisd.

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primùm enatum est.

Πρωτογέννητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primogenitus, *Ph.*

Πρωτογεύστης, ϗ, ὁ, prægustator, qui primus gustat, *Ph.* gustator. Ex γεύω.

Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui primus sententiam dicit, princeps senatûs. A γνώμη.

Πρωτόγονος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, et γέγονα, à γίνομαι.

Πρωτογόνος, ϗ, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.

Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, *Hes.* Ex γυνή.

Πρωτοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex δαίω.

Πρωτόζευκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, primis nuptiis junctus, primùm matrimonio junctus. A ζυγός.

Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τίθεμαι.

Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex θοινή, *convivium.*

Πρωτόθρονος, ὁ, ἡ, primo throno sedens.

Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρϗς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθροε κήρυξ, *Nonn. Paraphr.* 3, 26. *Conf.* et 6, 45.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus.

Πρωτοκήριος, ϗ, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex κῆρος, *cera,* quia primus in tabulâ ceratâ scribebatur.

Πρωτόκλητος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primò vocatus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v gr. imperii, occupat. Ex κλίσις, *inclinatio.*

Πρωτοκόμιον, ϗ, τὸ, prærogativa. A κομίζω.

Πρωτοκερία, ας, ἡ, prima tonsio. A

Πρωτόκερος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primùm tonsus, qui primùm tondetur. Ex κϗρὰ.

Πρωτοκτίστης, ϗ, ὁ, primò creans.

Πρωτόκτιστος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primò conditus seu creatus, *Gl. V.* primitivus.

Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.

Πρωτόκτονος, qui primus occisus est.

Πρωτόκυων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειον, ϗ, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex λεία, *præda.*

Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes sortitus sum:

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A

Πρωτολόγος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. Ex λέχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem passus ob Christ. religionem.

Πρωτόμισθος, ον, primus mercede conductus.

Πρωτόμορος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primus mortuus.

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, *Hes.*

Πρῶτον, *adv.* primùm, primò, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

Πρωτοναύτης, ϗ, ὁ, ἡ, qui primùm navigat.

Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, recens compactus; *Il.* 5, 194. A πηγνύω.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primùm adficitur non per consensum alterius, initium percipiendi mala:

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primò patior, seu primum adficior, (vid. *Ern.*) A

Πρωτοπαθὴς, ές, qui primus incommodo afficitur, vel malum sentit. A πάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *adv.* ante alios malum sentiendo.

Πρωτόπαλος, ϗ, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A πατήρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, *Ph.*

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, *Ph.* A

Πρωτόπειρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. Ex πεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.

Πρωτόπλασις, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. gr. sobolem.

Πρωτόπλαστος, ϗ, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλϗς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primò navigationem expertus, qui primus navigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ϗ, ὁ, princeps, *Ph.* πρωτοπολῖται, proceres, optimates, *Ph.*

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas; (2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primùm exigitur. A πρᾶξις.

Πρωτόῤῥιζος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόῤῥυτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui primùm defluxit, epith. vini et lactis. Ex ῥύω.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* à πρὸ, pro πρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, et *Att.* πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, *Gl. V.* τὴν πρώτην, sc. ὥραν, primum; τὰ πρῶτα, sc. γέρη vel γέρα, primæ partes.

Πρωτοσέληνος, ον, prima dies, initium mensis. A σελήνη.

Πρωτοσπόρος, ϗ, ὁ, qui primus serit, aut sevit, progenitor, parens. A πρωτόσπορος, primò seminatus, primò satus.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus. A στάσις.

Πρωτοστατέω, primus in ordine sto, antistitor, seu antesignanus sum. A

Πρωτοστάτης, ϗ, ὁ, qui primus stat in acie, *Ph.* princeps, dux; πρωτοστάται, primores, *Gl. V.* Ex ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A

Πρωτοτοκεύω, primogenituræ jura tribuo.

Πρωτοτοκία, ίων, τὰ, vide προτοτοκεῖα. A

Πρωτοτόκος, ϗ, ἡ, quæ primum peperit, primipara, *Gl. V. Il.* 17, 5. Ex πρῶτος, et τίκτω.

Πρωτότοκος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, ille, ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. *Ph.* primogenitus, primitivus. Ex iisd.

Πρωτοτομέω, primùm cædo seu seco, in primis puto. A

Πρωτότομος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui primus cæsus et putatus est. Ex πρῶτος, et τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων. (2.)

Πρωτότυπον, ϗ, τὸ, originale, principale, *Ph.* (2) verbum πρωτότυπον, seu primitivum, à Gramm. opp. κτητικοῖς, ut ἕλλην, à quo κτητικὸν ἑλληνικὸς; dicitur et ἁπλῶν. (3) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, *Phil.* A

Πρωτότυπος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, exemplar, ex quo simile facimus, *Gl. V.* primitivus, principalis.

Πρωτοτύπως, *adv.* principiò, *Gl. V.* principaliter, primitivè.

Πρωτοΰπνιον, τὸ, primus somnus. Ex ὕπνος.

Πρωτουργὸς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primas in opere alique partes obtinens, primariò efficiens. Ex ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A

Πρωτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primò apparens. Ex φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ϗ, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, primus seu inter primos gero aliquid.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit; primitiæ, omninoque quod quid primo loco fert. A præc.

Πρωτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primò natus seu exortus. Ex φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνϗς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχνοος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primævus, *Gl. V.*

Πρωτόχυτος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, primùm effusus.

Πρώτως, *adv.* primùm, primo loco, ante omnia, primò, primariò, i. e. per se et suâ naturâ, non per accidens, *Gl. V.* primò, primitùs. A πρῶτος.

ΠΡΩ'ΩΝ, ονος, ὁ, idem quod πρῶν.

Πταίη, 3. sing. a. 2. opt. act. v. πτῆμι.

Πταίοισαν, *offendentem*, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro πταίϗσαν, à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, sternuo, sternuto; ἔπταρον, aor. 2. *Od.* 17, 541.

Πταίσειν. f. 1. inf. act. v. πταίω.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, *Ph.* (2) culpa, noxa, delictum, menda, error; (3) calamitas bellica.

Πταισμάτιον, ϗ, τὸ, offensiuncula, *Gl. V.* A

ΠΤΑΙ'Ω, f. πταίσω, impingo, offendo, titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3) cladem accipio, fortunâ adversâ utor. Τῇ γνώμῃ ϗ τύχῃ πταίειν, *Herodian.* Μὴ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, *Thuc.*

Πτακὶς, ἴδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A præc.

Πτάμενοι, nom. pl. præs. part. med. v. πτῆμι.

Πτὰξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πτακὶς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus, qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore suo sternutare cogit. A

Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A

Πταρμὸς, ϗ, ὁ, sternutatio, sternutamentum.

Πτάρνομαι, sternuo; sternuto, *Ph.* Πτάρνοιντο, *Arist.* 3. pl. opt.

Πτάρνυμαι, idem. A πταίρω.

Πτάρνυμι, sternuo; *Gl. V.* Ab eod.

Πτάτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, à πτῆμι.

Πτάω, πτῶ, est thema, unde πτήσσω, πτίσσω, πταίρω, πτύρω, πτύω, πτώσσω, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, ulmus. Hinc

Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, *Gl. V.*

Πτέλος, ὁ, aper. Πτέλας, *Lys.*

Πτέρινος, ον, alatus, pennatus, è pennis contextus, *Gl. V.* πτέρινον, plumatile. A πτερὸν.

Πτερὶς, ιδος, sive πτερὶς, ἴδος, ἡ, filix mas, *herba*, Gl. V. πτερὶς, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* Fern, *or* Brakes; (2) locus filicibus plenus, *Ern.*

ΠΤΕ'ΡΝΑ, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, *Ph.* (2) inferior pars mali erecti, quæ ἱστοπέδῃ inferitur. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, *Il.* 22, 397. (3) extremitas, ut montis, &c. postica pars, *Ern.*

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, *Gl. V.* supplanto, unde insidior, decipio. A præc.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ. Ab eod.

Πτερνίον, ϗ, τὸ, pernio, *Gl. V.* Ab eod.

Πτερνὶς, ἴδος, ἡ, idem quod πτέρνα.

Πτερνισμὸς, ϗ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) supplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit, et verberat, qui calcibus ferire solet; (2) calcar:

Πτερνιστὴς, ϗ, ὁ, idem, *R.* Ab eod.

Πτερνοβάτης, ϗ, ὁ, qui calci inter ambulandum insistit. Ex πτέρνα, et βαίνω.

Πτερνογλύφος, ϗ, ὁ, qui pernam rodit; nomen muris

muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, et γλύφω. Πτερνοφάγοι, idem, ib. et

Πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, idem. A τρώγω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα, et κόπτω.

Πτεροδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pennis agitatus, pennas, alas agitans, celer, epith. navis. A δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus. Ex πτερὸν, et εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, Gl. V. volatilis. A

ΠΤΕΡΟ'Ν, ου, τὸ, ala, pluma, pinna; Pb. pinnula; al. Gl. V. penna; πτερὸν πλοίου, aplustra, Pb. in veste, idem quod πτερύγιον, Ern.

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumesco. Gl. V. metaph. attollor, quasi alis; ἐπτερωμένος, alatus, p. part. pass. Ὑπὸ τοῦ τὸ ἐν ἰδεῖν ἱμέρου πτερωθεὶς, Philo. A πτερόω.

Πτεροποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varias et pictas pennas habens.

Πτερόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, alatos pedes habens, Gl. V. alipes.

Πτερορρέω, ῶ, pennas amitto. Οὐκ ἄλλα τὸν χειμῶνα πάντα, τὰ ὄρνεα πτερορρεῖ, Aristoph. Av. 106. A πτερὸν, et ῥέω.

Πτερορρυέω, idem. Καλλίας ἄρ' οὗτος ὁ ὄρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ, Aristoph. Av. 291. A ῥύω.

Πτερότης, ητος, ἡ, pennatus. A πτερόν.

Πτερόφοιτος, ον, alatus. A φοιτάω.

Πτεροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, et φέρω.

Πτεροφυέω, pennas produco, plumesco. A φύω.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus. Ex iisd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio.

Πτερόφυτος, ον, alatus.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; (2) metaph. erigo, uti spe; (3) de navi, cum paratur ad cursum. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις, Aristoph. Av. 1339. Λόγοισι τ' ἄρα ϗ πτεροῦνται, ib. 1452. A πτερόν.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ.

Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra et inaniter conor, Gl. V. πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Aristoph. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula; (2) pinnaculum, seu pinna in ædificio; (3) summa auricula, Dim. (4) in veste anguli extremi; (5) extremitas, ut gubernaculi, &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, et εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν, et φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὺς, vel πτερύγωκις, έος, ὁ ϗ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, et ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna; (2) extremitas, quod à πτερυγόω.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis. A

Πτερύσσομαι, ξομαι, alis latera ferio; (2) gestio, seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. Lys. 1106. A πτέρυξ.

Πτερύομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερόν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. V. Ab eod.

Πτέσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, à πτῆμι. Unde

Πτηκτικὸς, ἡ, ὸν, pavidus, aptus ad trepidandum, ut pauper, Ern. A πτήσσω.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπταμαι et alia descendunt.

Πτῆναι, volasse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνολέτις, νεφέλη, aves perdens, vel perimens laqueus, vel rete. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν οῦ, ales, avis, sc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πτήσσω.

Πτήσει, 3. sing. f. 1. ind. act verbi πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, propriè de ave cum frigore metuve alas contrahit; (2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. V. extimesco; (3) perterrefacio, Il. ξ. 40, sed lectio variat. Σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, Aristoph. Lys. 773. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, adv. volatilium modo, Suicer.

Πτίλλος, lippus, Pb. vide πτίλος, quæ melior est lectio.

Πτιλοβάφος, ου, ὁ, plumarius, Pb. Ex πτίλον, et βάπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, Pb. pluma.

Πτιλόνωτος, ον, epith. avis, cui tergum est pilis mollibus obsitum.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum è palpebris callosis et rubentibus; (3) lippitudo.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membranâ siccâ volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ῆς, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum et à cortice purgatum; potio vel sorbitio è tali hordeo.

Πτισανορροφία, ἡ, sorbitio ptisanæ.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, à cortice purgatum, et comminutum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙ'ΣΣΩ, tundo; (2) pinso; (3) decortico. Ἐπτισμέναις κριθαῖς, Aristoph.

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, pistioni aptus, qui contundi comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio, metus; (2) impotens amor.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Pb. (2) amore, cupiditate aliquâ vehementi incendo, etiam lætitiâ effero; πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p part. pass. perculsus amore. Μή τις σ' ἴδῃ σεἰχωσαν ἐπτοημένην, Eur. Iph. in Au. 1054. Hinc

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτόα.

Πτοία, ας, ἡ, idem. Hinc

Πτοιάλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore, cupiditate incensus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, Mosch. 4, 122. A

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ου, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτοιοῦμαι, præs. ind. pass. contr. pro πτοιέομαι, à πτοιέω, Poët. pro πτοέω.

Πτολεμίζω, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, οῦ, ὁ, pro πολεμιστής.

Πτολεμόνδε, ad vel in bellum; pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολίεσσι, dat pl. Att. et Ion. pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. Od. 9, 504. Ex πτόλις, et πορθέω. Cicero hoc nomine solum Ulyssem insigniri apud Homerum ait. Reperitur tamen non semel de Achille.

Πτολίπορθος, idem, Il. 2, 278.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. Att. pro πολιπόρθῳ.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ. Pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρθος, et ἄκανθα.

Πτόρθοιο, gen. sing. Ion. pro πτόρθου, à

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, surculus. Ab ὀρθός.

Πτοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον. Hinc

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, screatus, exscreatio; (2) crebra sputi ejectio.

Πτύαλον, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυαρίον, τὸ, parvum ventilabrum. A πτύον.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ, Il. 5, 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΥ'ΓΞ, γος, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, salivâ abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A præc.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga et sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. V. tabella; (4) sinus clivi, valles montium. Il. 20, 22. Ab eod.

Πτύξας, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Pb.

Πτυόφι, Poët. ventilabro. Il. 13, 588.

Πτύρμι, τὸ, idem quod

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio.

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè consternatur. A

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Pb. πτύρεται, consternatur, Pb. Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas et sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus, p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura; (2) pl. vestes inpr. duplices. A præc.

Πτυχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, seu codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥ'Ω, fut. ύσω, spuo, exspuo, exscreo; (2) contemno, despuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6, 39. Πτύσας προσώπῳ, Soph. Antig. 1245. Αἷμα παχὺ πτύοντα, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκάζεμεν, Ion. pro πτωκάζειν, à

Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco; Il. 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω. Hinc

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito.

Πτωματὶς,

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi ſeu alius vaſis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) *ſubſtant.* pro lepore, *Il.* 17, 676. *Æſchyl. Agam.* 141. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ἐπὶ νεκρῦ, cadaver, *Gl. V. Æſchyl. Agam.* 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. *Ph.* ſtrages, Al. *Gl. V.* Ab eod.

Πτώσσῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. πτώσσω.

Πτώσσοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, à

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expaveſco, metu perculſus concido, abſcondo me præ metu; (2) timidè mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν, *Eur. Bacc.* 223. A πτοέω.

Πτώσω, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, caſualis. *Vox Gramm.* A

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere poteſt vel ſolet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauper arrogans, *ap. Athenæum.* Ex πτωχὸς, et ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel ſemper eſuriens. A πτὼξ, vel πτωκὶς, ſed verbum eſt dubium.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas:

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus in quo mendici degunt vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper ſum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 *Cor.* 8, 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, compar. irregul. A πτωχὸς.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauper Muſis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, et Μοῦσα.

Πτωχοπλάσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui ſpecie paupertatis reipsâ ſunt ditiſſimi.

Πτωχοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè timidus; (2) mendicus, pauper, egenus, *Ph* A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis deſtinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, et τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina ſeu fabæ coquuntur. Ex πύανον, et ἕψω.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, cujus initium eſt, quando Sol Scorpionem ingreditur, *Gl. V.* October. In hoc menſe celebrabantur πυανέψια, feſta Apollini ſacra, quibus πύανα coquebant, hoc eſt, fabas et legumina quædam, unde et nomen menſi. A præc.

Πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥ'ΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac à cirtu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, poſticus, ad nates pertinens; (2) ſalax, libidinoſus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enaſcens, *Strabo,* lib. 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates albas habens, effœminatus, *Subſt.* aquilæ genus caudâ albicante, albicilla. Ex πυγὴ, et ἀργὸς.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *adv.* ſecundum clunes, vel nates, aversè. A πυγὴ.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ et depreſſæ. Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, *Ph.* p. part. paſſ. Ab eod. Hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio quâ nates alicujus verberantur; pædicatio.

Πυγιστής, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum pygmæis pugnans; epith. gruis. Ex μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans ſeu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, puſillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, *Apoll.*

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πὺξ, et μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) menſura ſpatii, à cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, *Ph.* Al. *Gl. V.* cæſtus; pugilatus. Πυγμὴν ϗ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πὺξ.

Πυγμῇ, *adv.* crebrò; (2) enixè. A πυγμὴ, cujus propriè eſt dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, inſecti genus cujus clunes ſeu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, et λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, menſuram cubiti æquans. A πυγὼν.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, epith. meretricis, quaſi clunes ornans. Ex πυγὴ, et στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγονιαῖος, *Od.* 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, vide πυγμὴ, (2). A πὺξ.

Πυδαρίζω, ſalio, ut ποδαρίζω; (2) reſilio; (3) calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum ſeu ſolium æreum, in quo ſe lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavum annuli, in quod gemma inſeritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ου, τὸ, idem quod

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, ſolium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) ſolium balneare; (2) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur. Hinc

Πυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concavus in modum πυέλου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, vide πυτία.

Πυέω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, ſuppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pythagorâ ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ ſector ſum.

Πυθαγορικὸς ἡ, ὸν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, ſectatrix Pythag. philoſophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, ſectatio, ſtudium philoſophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστὰς, *Dor.* pro Πυθαγοριστὴς, Pythagoræ ſectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel à πύθεσθαι, *Ern.*

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθευ, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro πύθου.

Πύθῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, à πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, ſc. ἱέρεια, Pythia Apollinis ſacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, feſtum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum ſerpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθαίζω, ſed malè.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) ſacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος, et νίκη.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem et ex iiſd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos vel Apollinem Pythium, ſive Pythonem etiam et Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, à ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, Pythion, bulbi genus.

Πυθμενόθεν, funditùs, prorsùs, omninò. A

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars, radix arboris; (2) ramus, propago, calmus, *LXX.*

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθὼ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, à πυνθάνομαι, *Il.* 1, 251.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus et certo futurus. A κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, epith. Phœbi, interfector ſerpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, à Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus à Phœbo. A πύθιος, et λαμβάνω.

ΠΥ'ΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, Pythicus vates.

Πυθόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, et χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ'ΘΩ, f. πύσω, putrefacio, et πύθομαι, putreſco, putreſio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, *Heſiod.* Ἔργ. 624.

Πυθὼ, όος, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ et Delphi appellatur, Apollini ſacra.

Πυθῶδε, *adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθὼ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel ſerpens, quem Apollo interemit, unde et *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur. Hinc

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus; (2) à ſpiritu divinatorio correptus.

Πύιον, ου, τὸ, pro πύον, *Heſ. Kuſt.*

ΠΥ'ΚΑ, *adv.* densè, ſpiſsè; (2) prudenter, accuratè; adfabrè, *Il.* 5, 70.

Πυκάζω, fut. ασω, denſo, ſtipo; (2) tego, intego, contego; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, denſatus; p. part. paſſ. *Ph.* crinitus. Στεφάνοις πυκασθεὶς, *Eur. Alc.* 792. Κόσμῳ πυκάζω τῷδ', *id. Herac.* 725. Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, *Il.* 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πύκασμα, τὸ, idem quod ſeq. *Symm.*

Πυκασμὸς, οῦ, ὁ, denſatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prudens, accuratus, ſedulus. Ex πυκινὸς, et μῆδος.

Πυκινὰ, *adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινὸς.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebrò movetur.

Πυκινόρριζος, ον, multas et diffuſas latè radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, denſus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex φρὴν.

Πυκινῶς, *adv.* densè, ſpiſsè, crebrò, frequenter; (2) prudenter, ſapienter; (3) accuratè, firmiter. A πυκινός.

Πυκνὰ, *adv.* crebrò, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνάζω, frequento, *Gl. V.* ſpiſſo, πυκνάζει, continuat, *Ph.* A πυκνὸς.

Πυκνάκις, *adv.* frequenter. A πυκνὰ.

Πυκνόβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, densè germinans. Ex πυκνὸς, et βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſis geniculis conſtans, crebris diſtinctus geniculis et internodiis. Ex πυκνὸς, et γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſos ſeu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebis ſe periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, et κόμη.

Πυκνὸν, *adv.* crebrò, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνοπνεύματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crebrò reſpirat. Ex πυκνὸς, et πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſos meatus habens, *R.*

Πυκνόπτερος, ον, denſas, i. e. firmas alas habens. A πτερὸν.

Πυκνόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſas aut crebras radices

ces habens, qui eſt denſâ radice. Ex πυκνὸς, et ῥίζα.

Πυκνόῤῥαγος, ον, idem quod

Πυκνόῤῥωξ, ωγος, ὁ ϗ ἡ, denſus acinis.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* à πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui denſâ eſt carne, qui ſolidum habet corpus et ſucci plenum. Ex πυκνὸς, et σὰρξ, *caro.*

Πυκνοσπορέω, densè ſero vel ſemino; πυκνοσποροῦμαι, densè ſeror. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, densè ſatus, densè ſeminatus.

Πυκνόστημος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſum ſtamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, crebris punctis diſtinctus, maculoſus.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *adv.* ſæpiùs, crebriùs, ſpiſſiùs. *Ph.* A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, crebros oculos ſeu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſa habens folia, denſus foliis.

Πυκνόω, denſo, ſpiſſo, ſpiſſifico, ſtipo; πυκνοῖ, denſat, *Ph.* πυγνοῦμαι, denſor; πυκνοῦται, ſpiſſeſcit, *Ph.* πεπυκνωμένος, denſatus, p. part. paſſ. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνώσας, *Ariſtoph. Nub.* 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *adv.* densè, ſpiſsè, crebrò. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, denſatio, ſpiſſatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, denſandi vim habens.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, *Ph.*

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, *Gl. V.* A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio. Ὥσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, *Dem.* A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil. *Ph.* pugnator. A πὺξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilatui aptus. A præc.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus ſeu tabula plicatilis. A

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης, potiùs à πὺξ, *Ern.*

Πυλαγόραι, οἱ, legati qui à ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphyctyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publicè et de re publicâ mittebantur. Ex πύλαι, et ἀγορά. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, ſum Pylagoras.

Πύλαι, ων, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat. A πύλαι.

Πυλαῖος, αία, αιον, qui eſt extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus è vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαιτὶς, ίδος, ἡ, epith. Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi ſolebat. A πύλη.

Πύλαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, janitor vel janitrix, *R.* Ex πύλη, et οὖρος, cuſtos portæ.

Πυλάρταο, gen. ſing. *Ion.* pro πυλάρτου, à

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas et benè compactas. Ex πύλη, et ἄρω, *apto.*

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ cuſtos. Ex πύλη, et οὖρος, *Il.* 21, 530.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum, atrium, *Ph.* janua. A πύλη.

Πυλέω, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, porta, et *in pl.* πύλαι, portæ; (2) fauces montium quibus per illos tranſitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ et Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus in inſulâ Pylo natus. Ex πύλος, et γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, veſtibulum; (2) Pylus, inſula exigua ad Peloponneſum. A πύλη.

Πυλουρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, portæ cuſtos, *Gl. V.* janitor, janitrix, *Ph.* Ex πύλη, et οὖρος.

Πυλοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, portas ſuſtinens. Ex πύλη, et ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio ſeu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, *Ariſtoph. Av.* 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta ſeu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium ſeu veſtibulum; (2) porta, oſtium. *Ph.* janua; πυλῶνες, januæ, *Gl. V.* A πύλη.

Πυλωρέω, portæ præſum cuſtodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos portæ, janitor; (2) cuſtos, defenſor; (3) introitus ſeu veſtibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, et οὖρος, *cuſtos.*

Πύματα, et πύματον, *adv.* ultimùm. A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, poſtremus.

Πυμάτης νυκτὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio, &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, et πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognoſco, reſciſco, certior fio, etiam ſentio, *ap. Hom.* (2) interrogo, quæro, ſciſcitor, *Gl. V.* conſulto, rogito, percontor, *Ph.* Ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι, *Ariſtoph. Nub.* 482. Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, à quodam, *Xen.* Παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, *Iſocr.* Ἐγὼ γὰρ ἐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων, *Ariſtoph. Θεσμ.* 603.

ΠΥ'Ξ, *adv.* pugno vel pugnis. *Il.* 23, 621.

Πυγὴ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam ſpinoſa. Ex πύξος, et ἄκανθα.

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella. Dim. à πύξιον.

Πυξίνεος, έα, *Ion.* έη, εον, buxeus, à buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, *Ph.* A πύξος.

Πύξιον, ου, τὸ, tabella ſcriptoria; (2) parva pyxis. Dim. à πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vaſculum è buxo teres et oblongum, et operculo clauſum. *Ph.* fritillum. A

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, buxus. Hinc

Πυξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus.

Πυοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puri ſimilis, purulentus. Ex πύον, et εἶδος.

Πύον, τὸ, pus, ſanguis putrefactus; (2) pro πύος.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pus movens, ſuppurationem adjuvans. Ex πύον, et ποιέω.

Πυοῤῥοέω, pure mano, pus effundo.

Πυόῤῥοια, ἡ, fluxus puris, ſuppuratio. A

Πυόῤῥοος, πυόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, pure fluens, è quo pus manat. Ex πύον, et ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, coloſtrum ſeu coloſtra, primum lac à partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus.

Πυουλκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pus extrahens Ex πύον, et ἕλκω, *traho.*

Πυόω, ῶ, f. ώσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A

ΠΥ'ΠΠΑΞ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis; (2) febris.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne ſubjecto arden. A præc.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. *Il.* 8, 447.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, qu. dic. cancer ignita tenens. Ex iiſd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) pro πυῤῥάζω, rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραίθω, ignem accendo. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, *Eur. Rheſ.* 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, qu. dic. ignea ſpina, i. e. valdè urens et pungens, *Nic. Th.* 856.

Πυράκκιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ, et ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verſo, candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iiſd.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verſo, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. paſſ. part. Ex iiſd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis, *Gl. V.* ſpinturnix. Ex πῦρ, et ἅλλομαι, *ſalio.*

Πυράμη, ης, ἡ, falx quâ triticum demetitur; (2) falx meſſoria. A πυρὸς, et ἀμή. Hinc

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tritici; (2) tempus meſſis

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem pyramidis gerens, ſeu pyramidatus. A præc. et εἶδος.

Πυραμοῦς, ſc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii locò dabatur iis qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis; (2) placenta quævis. A πυρός.

Πυραυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igne fulgens, qui igne fulgoris eſt, igne rutilans. Ab αὐγή.

Πύραυνον, ου, τὸ, ignarium, vas quo prunæ ardentes in menſam inferuntur. Ex αὔω.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrauſta, inſectum lucernis advolans, exuſtiſque alis concidens et periens. Ex iiſd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ardens, ſed ita ut ab igne non abſumatur.

Πυργηδὸν, *adv.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, et πυργηροῦμαι, in turri ſto, turrim cuſtodio, ſum in arce, contineo me intra muros, quod à πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρούμεθα, *Eur. Or.* 744. A πύργος, et ἄρω, *apto.*

Πύργινος, turreus, *Gl. V.* turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula. Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ου, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, τὸ, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; στρουθὸς, paſſer muralis, *Gl. V.* Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, *Heſ. Suid.* Ex πύργος, et βάρις.

Πυργοδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, turribus infeſtus, turres vaſtans et deſtruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris ſpeciem habens.

Πυργομαχέω, è turri pugno. Ἐπυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, *Appian.* A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, *Gl. V.* Hinc

Πυργοποιΐα, ἡ, extructio turrium.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, caſtellum; (3) mœnia quæ ferè turribus extructa, et hinc (4) urbs munita, ſeu cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam inſtructa; (6) præſidium, propugnaculum etiam de Homine; (7) acies quadrata, phalanx, *Il.* 4, 334; (8) fritillus, *Ern.*

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium et mœnium. Ex πύργος, et σκάπτω.

Πυργοῦχος, ὁ, turris fulcrum, pars navis. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrim ſuſtineo. A

Πυργοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, turrifer, ſeu turriger.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri inſtruo et munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es ſuperbis, 2. ſing. p. paſſ. Ἐπειδὴ ϗ λίαν πυργοῖς χάριν, *Eur. Med.* 526. Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει, *id. Or.* 1546. χερὶ, *id. Rheſ.* 122. Σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, ὃς πεπύργωσαι λόγοις, *id. Hercul. fur.* 238. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turritus. Ab eod.

Πύργωμα, ατος τὸ, turris. A πυργόω.

Πύργωσις, ἡ, idem quod πυργοῦχος, in nave.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, faſtigiatus.

Πυρδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, igni ardens, ambuſtus, candens. Ex πῦρ, et δαίω.

Πύρδαλον, ȣ, τὸ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύρδανον, ȣ, τὸ, idem et ex iisd.

Πύρεθρον, ȣ, τὸ, pyrethrum, *herba*. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ȣ, τὸ, igniarium, ignitabulum, ligna *inpr.* quorum attritu ignis excitari solebat, *Gl. V.* thuribulum, *Il.* 24, 269.

Πυρέκβολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignem ejiciens seu evomens; silex, scintillas edens. *Gl. V.* ignivomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, *Gl. V.* Ex πῦρ, et ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris, seu paroxysmus febrilis. Ab eod.

Πυρέσσω, vel έττω, f. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξενίζεσθαι εἰ πεπύρεχεν ȣ̓τος, *M. Anton.* 8, 11. A πῦρ.

Πυρεταίνω, idem. A πυρετὸς.

Πυρέτιον, ȣ, τὸ, febricula. Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, ȣ̃, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, *Il.* 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens.

Πυρετώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu invehens; (3) callidus. A πυρετὸς

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, ignarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, ȣ̃, ὁ, piscator igne fallens pisces.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit, πυρευτικὴ, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A

Πυρεύω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύων τὴν ὕλην, *Plato.* A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρὰ.

Πυρήϊον, ȣ, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus. *Gl. V.* bacca, nucleus olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, et ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, officulum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρὴν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν, et εἶδος

Πυρηνώδης, έος, ὁ ᾗ ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς et φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πῦρ. Hinc

Πυριάζω, calore foveo, *Gl. V.*

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, *Ph.*

Πυριατήριον, ȣ, τὸ, locus in quo sudantes πυριῶνται; (2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ȣ, ὁ, colostratus; (2) idem quod supra πυαρίτης.

Πυριατὸς, ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus; (2) igni coctus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; et πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) sudo et incalesco ex πυρίας, sive camini calefactione. Πυριᾶν θερμῇ θαλάσσῃ, *Diosc.* A πῦρ.

Πυρίβιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in igne vivens.

Πυριβρεμέτης, ȣ, ὁ, ignistrepus, seu inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex βρέμω.

Πυρίδρομος, ὁ, lucidissimus, de sole, *Ern.*

Πυρίβρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igne exesus, absumtus.

Πυριγενέτης, ȣ, ὁ, idem quod

Πυριγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne satus, seu genitus, factus. Ex πῦρ, et γίνομαι.

Πυρίγληνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igneas pupillas habens. Ex γλήνη, *pupilla*.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex γλωχὶς.

Πυριγόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, et γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπτος, ον, igni consumtus. A δάπτω.

Πυρίδιον, ȣ, τὸ, igniculus. Dim. à πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, epith. solis, stellarum, etiam Jovis fulminantis, et Cupidinis; igneus.

Πυριεύτης; et πυριευτικὸς, *Poll.* V. πυρευτικὸς.

Πυρίεφθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igni coctus, *Gl. V.* πυρίεφθον, colustra, imperat. Ex πῦρ, et ἕψω.

Πυριηκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ, et ἀκὴ.

Πυριθαλπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne calefactus. Ex θάλπω.

Πυρίκαος, ὁ ᾗ ἡ, igne cremans. Ex καίω.

Πυρίκαυστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igne exustus, vel adustus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex iisd.

Πυρίκμητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητοι λέβητες, *Call. in Del.* 145. Ex κάμνω.

Πυρίκτυπος, ὁ, ἡ, igne crepans aut crepitans.

Πυριλαμπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne micans vel rutilans, splendens. Ex λάμπω.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, et λαμβάνω.

Πυριμανέω, ῶ, vi flammeâ glisco. Ex μαίνομαι.

Πυρίμαχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fervens in pugnâ, qui tam acriter depugnat ut ei resisti nequeat, non magis quam igni furenti. Ex πῦρ, et μάχομαι.

Πυρίμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignis formam habens. Ex μορφὴ.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριπνείοντας, acc. pl. *Poët.* pro πυριπνέοντας, à πυριπνέων.

Πυριπνεύςεισι dat. pl. *Ion.* pro πυριπνεύςοις, à πυρίπνευςος, igneam vim habens.

Πυριπνέω, ῶ, ignem spiro. Τὰν πυριπνέȣσαν ἐναίρει τρισώματον ἀλκὰν, *Eur. Ion.* 203.

Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνȣς, ȣ. ὁ ᾗ ἡ, ignem spirans. Ex πῦρ, et πνοὴ, *flatus*.

Πυριπόλος, ὁ, vide πυρπόλος.

Πυριῤῥηγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, et ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ, et σμαραγέω, *resono*.

Πυρίσπαρτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in quo ignes sparsi sunt. Ex πῦρ, et σπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem quod πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.

Πυρίςακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex ςάζω.

Πυριςάτης, ȣ, ὁ, tripes ferreus. Ex ἵςαμαι.

Πυρισφάραγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, sc. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. *Gl. V.* silex. A πῦρ.

Πυρίτης, ȣ, ὁ, triticeus. A πυρὸς.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne nutritus. A τρέφω.

Πυριτρόφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.

Πυρίφατος, ον, igni absumtus. A φάω.

Πυριφεγγὴς, ές, igni fulgens, epith. solis. A φέγγος.

Πυριφλέγεθος, ὁ ᾗ ἡ, igneo ardore afflictus.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, et φλέγεθω.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex φλέγω.

Πυρίφλεκτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem et ex iisd.

Πυρίφοιτος, ον, epith. solis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ȣ, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex χρόα, *color*.

Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat:

Πυρκαΐα, ας, ἡ, rogus, ustrina, *Ph.* inflammatio, incendium. Ex πῦρ, et καίω.

Πύρνα, ης, ἡ, panis frustum; (2) panis. A πυρὸς.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.

Πυρόβιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, in igne vivens.

Πυροβόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, et γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ȣ, τὸ, locus ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ, et δαίω.

Πυροδόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, triticum recipiens. A πυρὸς, et δέχομαι.

Πυροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igni similis, igneus. Ex πῦρ, et εἶδος.

Πυροειδῶς, igneâ specie. A præc.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροῖο, gen. sing. *Ion.* pro πυρȣ̃, à πυρὸς.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, et λαμβάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπὶς.

Πυρολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, triticum colligens seu metens. Ex πυρὸς, et λέγω.

Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. A

Πυρόμαντις, εως, ὁ ᾗ ἡ, ex igne divinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπώλης, ȣ, ὁ, tritici venditor.

Πυρορραγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus seu fractus; inutilis. Ex πῦρ, et ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ignipotens, *Gl. V.* Ex πῦρ, et σθένος.

Πυροτομία, ας, ἡ, messis tritici, messis. Ex πυρὸς, et τέμνω.

Πυρȣ̃μαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πυρόομαι, à πυρόω.

Πυροφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, et φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ᾗ ἡ, ignifer. Ex πῦρ, et φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, ustulo, torreo; cremo, comburo; πυρȣ̃μαι, calefio, ardeo, *Gl. V.* πεπύρωται, calet, *Ph.* p. pass. Ὀυθ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις, *Eur. Hel.* 1069. δῶμα καθαρῷ θεείῳ, *Theocr.* 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem esse; ardelionem agere. *Eust.* A

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido et versuto homine, de ardelione, *Eust. Suid.*

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ȣ, ὁ, idem.

Πυρπάλαμος, et πυριπάλαμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ, et παλάμη.

Πύρπνοος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vide πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne et incendiis vasto, igne depopulor; πυρπολȣ̃μαι, incendor; πεπυρπολημένος, incensus, p. part. Πυρπολεῖν τὴν χώραν, *Luc.* Πυρπολεῖν θ' ὅσον, τάχος, *Aristoph.* Θεσμ. 734. Πυρπόλει τὰς ἄνθρακας, *idem Av.* 1586. *Od.* 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem. A præc. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ȣ, ὁ, igni utens, epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ab eod.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo. *Gl. V.* rutilo. Πυῤῥάζει γὰρ ὁ ȣ̓ρανὸς, *Matt.* 16, 2. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥάκης, ȣ, ὁ, rufus. Ab eod.

Πυῤῥίας, ȣ, ὁ, serpens coloris rubei; (2) servi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.

Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod

Πυῤῥίζω, f. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. *Gl. V.* flaveo, rufeo. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus ad quem saltatur. A Πύῤῥος, qui hujus saltationis fuit auctor.

Πυῤῥιχιακῶς, per Pyrrichios pedes.

Πυῤῥιχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam falto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη. Hinc

Πυῤῥιχιστὴς, ῦ, ὁ, qui Pyrrhicam faltat.

Πυῤῥίχιος, πῦς, Pyrrhichius, pes duabus fyllabis brevibus conftans. Ab eod.

Πυῤῥίχος, ίχη, ιχον, rufus. A πυῤῥός.

Πυῤῥόθριξ, τρίχος, ὁ ϗ ἡ, qui rufâ feu rutilâ comâ eft, cui rufi feu rutili pili funt.

Πυῤῥοκόραξ, ακὸς, ὁ, corvi genus luteo roftro.

Πυῤῥοπίπης, ε, ὁ, flavarum fœminarum amator. Ex πυῤῥὸς, et ὀπιπεύω, *infpecto*.

Πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, et veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, *Gl. V.* A πῦρ. Hinc

Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus feu rutilus.

Πυῤῥότριχος, ε, ὁ ϗ ἡ, vid. πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥέλας, ε, ὁ, avis nomen à rufo colore, dicta rubecula vel rubicilla. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥόω, rufo, as, *Gl. V.* A πυῤῥὸς.

Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσὸς.

Πυρσεία, ας, ἡ, fignificatio quæ fit fuccenfis et fublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτὴς, ῦ, ὁ, qui fignificationem facit accenfis et fublatis facibus, qui è fpeculâ fignum dat igne. A

Πυρσεύω, face accensâ fignum do. A πυρσὸς.

Πυρσόγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, flammeis linguis micans. Ex πυρσὸς, et γλῶσσα.

Πυρσοδυνάςης, ε, ὁ, ignipotens.

Πυρσομορφόω, ῶ, f. ώσω, igne formo.

Πυρσόνωτος, ὁ ϗ ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσὸς, ῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ, et πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ δὲ φλεγέθεσιν ἐπήτριμοι, *Il.* 18, 211. Sed

Πυρσὸς, ἡ, ὸν, pro πυῤῥὸς, à πῦρ.

Πυρσοτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόκος λίθος, filex. Ex τίκτω.

Πυρσόω, ignes excito. A πυρσὸς.

Πυρφορέω, ignem feu faces gefto. A

Πυρφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, ignifer, *Gl. V.* flammifer. Ex πῦρ, et φέρω.

Πυρφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸ, et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, filex, *Gl. V.* A πῦρ.

Πυρωθέντων, gen pl. a. 1. part. paff. v. πυρόω.

Πύρωμα, ατος, τὸ, callofa durities, feu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω. (fed lege potius πώρωμα, *Ern.*)

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adfpectu, cujus facies rutilat. Νυσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὧραι, *Nonn.* Ex πῦρ, et ὤψ.

Πυρωπὸς, ῦ, ὁ, cujus facies rutilat, feu rutilus adfpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, et quartæ auri conftans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iifd.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) ufus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, ῦ, ὁ, qui igne excoquit et purgat.

Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, igneus, urendi vi præditus fervens. Ab eod.

Πυρωτὸς, ἡ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Πῦς, *adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ, pro ποῖσε, *Ern.*

Πύσει, 3. fing. f. 1. ind act. v. πύω.

Πυσθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paff.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæfitum, quæftio, fcifcitatio, interrogatio, *Gl. V.* percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, interrogativus. A præc.

Πυσματικῶς, interrogativè.

Πύςις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.

Πυςὸς, ἡ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, *Pb.* A πύος.

Πυτίζω, fut. ίσω, crebro fpuo, fputo; (2) liquorum fumptum vi ex ore expreffum rejicere; unde (3) vinum deguftare et probare. A πτύω.

Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, ex viminibus, quibus vafa vinaria religantur, confectus. A

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum è furculis.

Πυτινοπλόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, et πλέκω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exfpuitur; (2) pytiffatio, vini deguftatio probandi causâ; (3) fonus pytiffando effectus. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, purulentus; πυώδες, purulentia, *Gl. V.* A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, fuppuratio. A πυόω.

Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; ὔπω nondum.

Πῶ, *bibe*, 2. fing. præf. imperat. act. *per Apoc.* pro πόθι, pro quo per *Ectafin* dicitur πῶθι, à πῶμι.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνιαῖος, ε, ὁ, barbatus, *Gl. V.* A

Πωγωνίας, ε, ὁ, barbatus; ut πωγωνίας ἀνὴρ. A πώγων. Unde

Πωγωνιήτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ε, ὁ, barbatus, epith. Jovis, ftella barbata.

Πωγώνιον, ε, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.

Πωγωνίτης, ε, ὁ, barbatus. A πώγων.

Πωγωνοκυρεῖον, tonftrina. Ex κυρὰ. Unde

Πωγωνοκυρία, ας, ἡ, barbatoria, *Pb.* tonforia.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio feu alo. A πωγωνοτρόφος, barbam alens.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geftatio barbæ.

Πωγωνοφόρος, ε, ὁ, barbam gerens. A φέρω.

Πῶη, acc. pl. n. g. pro πώεα, à πῶϋ.

Πωλάριον, ε, τὸ, parvus pullus, *Dim.* à πῶλος.

Πώλεαι, 2. fing. præf. conj. paff. *Ion.* pro πώλῃ, à πωλέω.

Πωλέεσκε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλεε.

Πωλέομαι, ῦμαι, verfor, proficifcor, eo, ventito. A πολέομαι. Hinc

Πωλέσκετο, 2. fing. imperf. ind. paff. *Ion.* pro ἐπωλέετο, feu ἐπωλεῖτο, *Il.* 1, 490.

Πωλεύμην, imperf. ind. paff. *Ion.* et *Dor.* pro ἐπωλέμην, à πωλέω.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi et erudiendi pullos equinos. A

Πωλεύω, fut. εύσω, pullos equinos domo et erudio. A πῶλος.

ΠΩΛΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλῦμαι, veneo. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Ἀιγυπτίοις, *Ariftoph. Pace*, 1242. Πωλεῖται πρὸς διπλῦν ἀργύριον, *Diofc.* Hinc

Πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio, pro πώλησις.

Πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur feu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ε, ὁ, venditor. Ab eod.

Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.

Πωλήσεαι, 2. fing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ε, τὸ, locus ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.

Πωλητὴς, ῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiftratus Athenis, quibus commiffa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, et fimilium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ἡ, ὸν, vendax, *Gl. V.* Ab eod.

Πωλικὸς, ἡ, ὸν, pullinus; virgineus, *Æfch. S. T.* 460. A πῶλος. Unde

Πωλίον, ε, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim.

Πωλοδαμαςὴς, ῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, et δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. έσω, pollos domo; (2) ut pullum domo et erudio. Πωλοδαμνεῖν τινα ἐκ νομοις πατρὸς, *Soph. Aj.* 449. Ex πῶλος, et δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ε, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iifd.

Πωλοκόμος, ε, ὁ, pullarius. A κομέω.

Πωλομάχος, ε, ὁ ϗ ἡ, cum pullis feu equis pugnans. Ex πῶλος, et μάχομαι.

ΠΩ'ΛΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, five teneræ, five adultæ ætatis; equus, etiam bos, unde ζεῦγος πωλικὸν, de jugo boum; (2) πῶλοι, qu. pulli Veneris, et pro virgine dicitur, *Ern.*

Πωλοτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, et τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, pifcis quidam; (2) caruncula in naribus, feu in corde crefcens. Ex πολυς, et πῦς.

ΠΩ̃ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo. A præc.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, feu πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ, et μάλα.

Πωματίας, ε, ὁ, cochleæ terreftris fpecies, quod eft quafi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ῦ, τὸ, operculum, cooperculum.

Πώποτε, *adv.* unquam, *Gl. V.*

Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miferia, calamitas.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem et ab eod.

Πωριαῖος, αία, αῖον, callofus, afper.

Πώρινος, η, ον, è poro factus, tophinus. A

ΠΩ̃ΡΟΣ, ε, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, feu porus, lapis levis et porofus.

ΠΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, callum induco; (2) in lapidofam duritiem et tophum commuto; (3) fenfum adimo, induro, *Paff.* occallefco, callum duco; (4) in tophum converto; (5) fenfum amitto, obdurefco adverfus aliquid; πεπωρωμένος, profligatus, *Gl. V.* induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, *Joan.* 12, 40. πεπωρωμένη, *Marc.* 6, 52, ἐπωρώθησαν, *Rom.* 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρὸς. Hinc

Πώρωμα, ατος, τὸ, callofa durities feu quod in callum concrevit.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio in callum, confolidatio et ferruminatio offium fractorum, *Gl. V.* induratio; (2) ftupor.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρὸς.

Πῶς, *adv.* quo modo? quo pacto? qui? quâ ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε, quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τῦτο; qui fieri iftud poteft? πῶς γὰρ, *ap. Dem.* nullo modo, qui poffit fieri? πῶς γὰρ ὖ; quidni?

Πως, *adv. et vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc ἔιπως, fi forte; μήπως, ne forte.

Πώσω, f. 1. ind. act. v. πίνω.

Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as volito. Οἷοι ἀηδονιῆς ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων Πωτῶνται, *Theocr.* 15, 122. A πέτομαι.

Πώτημα, τὸ, violatus. A præc.

Πωτήσεαι, 2. fing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro πωτήσῃ, à πωτάομαι, *volo*.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, *poffideo*.

ΠΩ'ΥΓΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

Ρ.

Ρ EST litera decima feptima Græcorum, quæ fuo nomine ῥῶ ditur, idque ab Hebræorum Rech; (2) in numeris valet *centum*. et cum lineolâ infernè appofitâ ͵ρ, *centum millia*.

Ῥα, *conjunct. expletiva*; certe, utique, omnino; fed ῥὰ, quidem.

Ῥὰ, vel potius ῥα, facile, *Soph.* Ex ῥάδιος.

Ῥᾶ, τὸ, rha, *radix quædam*.

Ῥαβάττω, furfum ac deorfum curro, *Hef.*

Ῥαββὶ, Rabbi. *Vox Syr.* ἄκλιτον, *Magifter*.

Ῥαβδεύω, virgas quatio, virgis cædo:

Ῥαβδία, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam pifcium. A ῥάβδος.

Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo feu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 *Cor.* 11, 25. Ab eod. Unde

Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, *Gl. V.*

Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, ε, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, fcapus, *Gl. V.* virgultum, Dim. ab eod.

Ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virgatus, virgæ similis; et in *plur.* ῥαβδοειδεῖς, suturæ in calvariâ. Ex ῥάβδος, et εἶδος.

Ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque et inscriptæ sortientium nominibus exeundo sortem indicare creduntur. Ex μάντις.

Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu baculis. Ex μάχομαι,

Ῥαβδονομέω, certamen guberno. A

Ῥαβδονόμος, ȣ, ὁ, lictor, minister, qui summovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος, et νέμω.

ῬΑ'ΒΔΟΣ, ȣ, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, *Ph.* rudis, caduceus, sceptrum, fasces, hastile; (2) venæ auri et argenti in metallis; (3) lineæ in vestibus.

Ῥαβδȣχέω, virgas seu fasces gesto; (2) anteeo, lictoris officium præsto. Αἱ Ἑςιάδες ῥαβδȣχȣ̃νται, *Plut.* A ῥαβδȣ̃χος.

Ῥαβδȣ̃χη, ης, ἡ, virgam seu bacillum, aut fasces gestans. Ab eod.

Ῥαβδȣχικὸς, ἡ, ὸν, lictorius, *Gl. V.* A

Ῥαβδȣ̃χος, ȣ, ὁ, qui virgam aut virgas gestat, lictor. Ab ἔχω.

Ῥαβδοφορέω, virgas seu baculum gesto. A

Ῥαβδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex φέρω.

Ῥαβδῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapsodus; et ῥαβδῳδία, rhapsodia. Ex ῥάβδος, et ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥάβδωσις, εως, ἡ, qu. dic. virgatio, striatio columnæ. A ῥάβδος. Unde

Ῥαβδωτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. virgatus, pectinatim divisus, striatus, *Gl. V.* virgeus.

Ῥαγαδαςεύω, in rimam me insinuo. A

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, *Ph.* ῥαγάδες, fissuræ, *Gl. V.* rupes, *Ph.* A ῥήσσω.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc

Ῥαγδαιότης, ητος, ἡ, impetus, vehementia.

Ῥάγδην, *adv.* abruptè. A ῥήσσω.

Ῥαγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ῥήγνυμι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse,* aor. 2. inf. med.

Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego, *Theocr.* 5, 133. A ῥάξ.

Ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. acineus. Ab eod.

Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimosus. A ῥήσσω.

Ῥαγολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, et λέγω, *colligo.*

Ῥαγόω, scindo, disrumpo. A ῥήσσω.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acinosus, racemosus. A ῥάξ.

Ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimosus. A ῥήσσω.

Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, *Hes.* pro

ῬΑΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) procerus.

ῬΑΔΑΜΝΟΣ, ὁ, germen, ramus tener.

Ῥαδινῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, à

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis; (2) agilis, mobilis, *Il.* 23, 583.

ῬΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.

ῬΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ϗ ἡ, facilis. Hinc *compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; et *superl.* ῥᾶςος, et ῥᾴϊςος.

Ῥαδιȣργέω, ῶ, f. ήσω, facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) malâ fide ago, *Gl. V.* decipio; (2) negligenter ago. Ἐὰν ῥαδιȣργεῖν ὅλης τῆς ἡμέρας τȣ̀ς ἀνθρώπȣς, *Xen.* A ῥαδιȣργὸς. Hinc

Ῥαδιȣ́ργημα, ατος, τὸ, scelus, veteratorium facinus.

Ῥαδιȣργία, ας, ἡ, scelus, facinus, fraus, maleficentia; (2) desidia, mollities, incuria, *Gl. V.* falsum. A

Ῥαδιȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, *Gl. V.* falsarius.

Ῥᾳδίως, *adv.* facilè. A ῥᾴδιος.

Ῥαίζω, perfundo, adspergo; ῥάσσον, ῥάσσατε, rigate; a. 1. imperat. pro ῥάσον, ῥάσατε, *Od.* 20, 150. ἐῤῥάδατο, adspersi erant; plusq. perf. pass. *Il.* 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.

Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, à sono, *Hes.*

Ῥαθαγέω, strepo, fragorem edo; (2) frango. A

ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, strepitus, propriè ex aquâ concussâ, sonitus, tumultus.

Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.

Ῥαθάμη, ἡ, idem quod ῥαθυμία, *Hes.*

ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, ίγγος, ἡ, gutta, *Il.* 11. 536.

Ῥαθαμίζω, adspergo. A præc.

Ῥαθαπυγίζω, vide ῥαςθαπυγίζω.

Ῥαθάσσω, ferio, percutio. A ῥάσσω.

Ῥαθυμέω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado, *Gl. V.* desideo. Οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, *Isocr.* A ῥάθυμος. Unde

Ῥαθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ignavia, *Ph.* levitas animi.

Ῥαθυμίζω, fut. ίσω, socordem reddo; (2) sublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.

Ῥαθυμοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, desidem et inertem reddens. Ex ῥάθυμος, et ποιέω.

Ῥάθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, desidiosus, deses, socors, *Ph.* segnis, *Gl. V.* Ex ῥᾴδιος, et θυμὸς.

Ῥαθυμότερον, *adv.* segniùs, indulgentiùs, negligentiùs.

Ῥαθυμȣ̃ντας, acc. plur. part. præs. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, à ῥαθυμέω.

Ῥαθύμως, *adv.* remissè, segniter, languidè.

Ῥαΐα, ας, ἡ, sanitas, *Hes.* A ῥάω.

Ῥαιβοειδὴς, ὲς, curvus, obliquus;

Ῥαιβόκρανος, ον, incurvum caput habens. A

ῬΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus, *Nic. Th.* 788.

Ῥαιβοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui crura sunt intorta. Ex ῥαιβὸς, et σκέλος, *crus.*

Ῥαιβόω, varico, as, *Gl. V.* incurvo. A ῥαιβός.

Ῥαίγδην, *adv.* pro ῥάγδην, *Ern.*

Ῥαίζω, fut. ίσω, convalesco, ex morbo recreor; revalesco, *Gl. V.* A ῥᾴων.

ῬΑΙ'ΝΩ, fut. ῥανῶ, perfundo, adspergo, irroro, *Ph.* spargo; ῥάνον, sparge, *Gl. V.* a. 1. imperat. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ πέδιον, *Pind. Ist.* 8, 110.

Ῥᾷϊςα, *adv.* facillimè. A ῥᾴδιος.

Ῥαιςὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, *Il.* 18, 477. A ῥαίω.

Ῥαιςήριος, ία, ον, corrumpendi vim habens; (2) fabrilis. A ῥαιςὴρ, vel ῥαίω.

Ῥαΐςης, ȣ̃, ὁ, corruptor, destructor. A ῥαίω.

Ῥαιςὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis; (2) corruptus. A

ῬΑΙ'Ω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo.

Ῥακὰ, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.

Ῥακεάζω, vestimenta desicco. Ex ῥάκος, et ἄζω, *sicco.*

Ῥακενδύτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lacerâ veste indutus, Monchus. Ex ῥάκος, et ἐνδύω.

Ῥάκινος, panneus, *Gl. V.* A ῥάκος.

Ῥάκιον, ȣ, τὸ, vistis vilis, detrita, et lacera, vilis et detritus panniculus, *Gl. V.* pannuleo, Dim. à ῥάκος.

Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ȣ, ὁ, qui vestes viles et detritas consuit; *Aristoph. Ran.* 925. Ex ῥάκιον, et συῤῥάπτω.

ῬΑΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, surculus, ramus.

Ῥακοδυτέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, inpr. *ap. Eccles.* monachus fio.

Ῥακοδύτης, et ῥακόδυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ῥακενδύτης.

Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obsitus, pannosus. A ῥάκος.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus, *Ph.* pannus, *Gl. V.* linteolum, *ap. Sacr. Eccles.* pallium, τριβώνιον, quo monachi usi; (2) ruga oris senilis. A ῥήσσω ✠ Ῥάκος μὲν τὸ διεῤῥωγὸς, τρίβων δὲ τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κερκίδας, *Eustath. ad Od.* 14, p. 559.

Ῥακοφορέω, laceram vestem gesto.

Ῥακόω, lacero, pannosum reddo; (2) corrumpo, *inpr.* de senectute, rugosum reddo, debile; *in pass.* in rugas contrahor, rugosus, deformis fio. A ῥάκος.

Ῥακτήριον, ȣ, τὸ, saltatio quædam. A

Ῥακτήριος, ία, ιον, strepitum multum edens. A ῥάσσω.

Ῥάκτος, ȣ, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod. Unde

Ῥάκτρια, τὰ, saltatio quædam strepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur.

Ῥακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacer attritus, fractus, *Ph.* pannosus, senilis, rugosus. A ῥάκος.

Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis. A ῥακόω. Unde

Ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas è senilibus rugis, *item* contractio quævis in rugas.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, sutura, *Ph.* acia. A ῥάπτω.

ῬΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ἡ, rhamnus alba, *frutex spinosus.* Ph. spina alba.

Ῥαμνȣσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A pagô Attico.

ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, rostrum, *avium propriè.*

Ῥανθεὶς, *rigatus,* a. 1. part. pass. v. ῥαίνω.

Ῥανὶς, ίδος, ὁ, stilla, gutta. A ῥαίνω.

Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, qu. dic. perfusor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt.

Ῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, inspergo, irroro; ῥαντιεῖς, adsperges, *Ph.* f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, *Hebr.* 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, *ib.* 10, 22. Ab eod. Hinc

Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod

Ῥαντισμὸς, ȣ̃, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adspersus. A ῥαίνω.

ῬΑ'Ξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ῥάξις, ἡ, conflictus. A ῥάσσω. Unde σύῤῥαξις, idem.

Ῥᾷον, *adv.* faciliùs. A ῥᾴων.

Ῥαόνως, *adv.* facilè.

Ῥαπαταύλης, ȣ, vel ῥαπάταυλος, ȣ, ὁ, calamum vel tibiam inflans. Ex ῥάπτω, et αὐλὸς.

Ῥαπίζω, fut. ίσω, virgâ cædo seu percutio, aut etiam fuste; (2) alapam infligo, palmis cædo, *Gl. V.* expalmo, alapo. Ὅςις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σȣ σιαγόνα, *Matt.* 5, 39. A

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga; (2) pro ῥαφὶς.

Ῥαπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virgâ incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.

Ῥάπτης, ȣ, ὁ, sutor, consutor, *Gl. V.* sarcinator, sutor. A ῥάπτω.

Ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, sutorius, *Gl. V.* A præc.

Ῥάπτις, sarcinatrix. Ab eod.

Ῥαπτὸς ἡ, ὸν, sutus, consutus, vel futilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, ȣ̃, pulvinus; cento. A

ῬΑ'ΠΤΩ, fut. ψω, suo, consuo, sarcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλȣς ῥάπτειν, *Phocyl.* 2. Μῶν ἐις γυναῖκ' ἔῤῥαψας, διὰ δὴ γυνὴ; *Eur. Andr.* 910. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ πατ' ἐῤῥάφη Διὸς, *id. Bac.* 343.

ῬΑ'ΠΥΣ, υος, ἡ, rapa.

Ῥάριον, ȣ, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. A

ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, venter; (2) robustus, *Hes.*

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *rigo.*

Ῥασθαπυγίζω, f. ίσω, plantâ pedis nates alicujus ferio; (2) concavâ latâque manu idem facio. Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥασθαπυγίζων, *Aristoph. Eq.* 793.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.

ῬΑ'ΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, deturbo.

Ῥᾶςα, *adv.* facillimè. A

Ῥαςος, vel ῥᾴϊςος, ίςη, ιςον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαςώνευσις, εως, ἡ, idem quod ῥαςώνη. A

Ῥαςωνεύω, fut. εύσω, facilè vel liberè ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαςωνεύειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήναις ϗ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος, *Xen.* A

Ῥαςώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facultas et indulgentia fortunæ, res secundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾶςος.

Ῥάςωρ, ὁ, genus poculi. A ῥάζω.

Ῥαφανέλαιον, τὸ, oleum è raphano.

ῬΑΦΑ'ΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανηδὸν, *adv.* in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna mœchorum erat. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος σοι; *Aristoph. Nub.* 1079.

Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, raphani similitudinem habens. A

Ῥαφανὶς, ῖδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, *Gl. V.* radix.

Ῥαφανῖτις, ἡ, iris, quia radix raphano similis. A

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, brassica, raphanus, *Ph.* radix. *Angl.* Radish.

Ῥαφανώδης, raphano similis.

Ῥαφεῖον, ȣ, τὸ, sutrina, *Gl. V.* A seq.

Ῥαφεὺς, έως, ὁ, sutor, sartor. A ῥάπτω.

Ῥαφία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Ῥαφιδεὺς, έως, ὁ, sutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδευτὴς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, et θήκη.

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) subula, Dim. A

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, subula; (2) nomen piscis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, *adv.* in spinæ modum. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus saltuosus et abruptus. A ῥαχία.

Ῥάχεις, tesqua, *Ph.* A ῥάχις.

Ῥαχετρίζω, f. ίσω, disseco, et propriè quidem per mediam spinam. A

Ῥάχετρον, ȣ, τὸ, media spina, meditullium spinæ. A ῥάχις.

Ῥαχθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. mas. g. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petrosa, littus petrosum, rupes in mare procurrens; (2) restagnatio maris in oceani littore; *unde* (3) strepitus. A ῥάχις.

Ῥαχιαῖος, α, ον, ad dorsum pertinens, in dorso hærens. Ab eod.

Ῥαχίζω, f. ίσω, per spinam disseco; (2) disseco. Ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον κύκλῳ ῥαχίζων, *Soph. Aj.* 56. A

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive osseum nasi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιστὴρ, ῆρος, et ῥαχιστὴς, ȣ, ὁ, dissector, carptor; (2) mendax, mendaciis gaudens, jactator. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, et ῥαχῖτις, ἡ, qui est in dorso.

Ῥαχιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scopulosus. A ῥαχία.

Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulsa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ȣ, ὁ, palus, stipes acutis ramorum resectorum radiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, fartura. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, et quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito. Ἃ περὶ εἱμαρμένης ϗ τῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐῤῥαψῳδήκασιν, *Luc.* Ex ῥάπτω, et ᾠδὴ, vid. *Ern.*

Ῥαψῴδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A præc.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipuè epicorum, liber carminis Epici *inpr.* Homerici, *Gl. V.* collecta, collectanea. A

Ῥαψῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, carminum contextor, et quasi consutor; (2) rhapsodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex iisd.

Ῥάων, facilior, *Gl. V.* ῥάων, ὁ ὑγιάνας, sanus, *qui convaluit.* A ῥᾴδιος.

Ῥάως, *adv.* facilè. A præc.

Ῥέα, *adv.* facilè, commodè. A ῥέζω, vel ῥέω.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, *Gl. V.* Ops, Opis. Dea intellectualis ordinis, et causa omnis divinæ, intellectualis, animalis, et mundanæ vitæ.

Ῥεγιστὴρ, ὁ, tinctor. A ῥέγος, unde ῥεγίζω, &c. *Ern.*

Ῥέγκος, εος, τὸ, sonus nasi, qui stertendo editur, rhoncus. A

ῬΕ'ΓΚΩ, f. ῥέγξω, sterto. Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκȣσιν, *Aristoph. Nub.* 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος, *id. Eq.* 104.

Ῥέγμα, τὸ, idem quod ῥῆγος.

Ῥέγος, τὸ, idem, *Ern.*

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.

Ῥέγχω, sterto, rhonchisso, *Gl. V.*

Ῥεγχώδης, ὁ ϗ ἡ, stertens. A ῥέγχος.

ῬΕ'ΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ȣ, τὸ, parva rheda. Dim. à ῥέδη.

Ῥέε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, à ῥέω.

Ῥέεθρον, ȣ, τὸ, vid. ῥεῖθρον. A ῥέω.

Ῥέζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεζε, à ῥέζω.

Ῥέζοισαν, acc. sing. part. *Dor.* pro ῥέζȣσαν.

ῬΕ'ΖΩ, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem sacram facio, sacrifico, quâ de re propriè ut latè *operari.* Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, *Il.* 1, 444. Κάλλιστα ῥέξας, *Pind.* Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακὰ; *Eur. Med.* 1295.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies, *Hom. Il.* 16, 856.

Ῥεῖα, *adv.* facilè. A ῥέα.

Ῥείῃ, 3. sing. præs. conj. act. *Poët.* pro ῥέῃ, à ῥέω.

Ῥεῖθρον, ȣ, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, *Ph.* rivus, torrens, *Gl. V.* fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ῥεκτὴς, ȣ̃, ὁ, efficax in agendo, strenuus. A ῥέζω.

Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer et promptus ad agendum. A ῥεκτὴρ.

Ῥεμβάζω, f. άσω, vagor mente, seu animo sum districto. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμὸς, ȣ̃, ὁ, occupatio mentis, v. *Ern.*

Ῥεμβεύω, vagor, fluctuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, palor. *Gl. V.* ῥεμβομένȣς, palantes, *Ph.* Ῥεμβόμενος ἀπὸ τȣ̃ στρατοπέδȣ ϗ τὴν τάξιν ἐκλείπων, *Plut.* Παῦσαι ῥεμβόμενος, *M. Anton.* 2, 4.

Ῥεμβονάω, fundâ jaculor. A ῥεμβῶν.

Ῥεμβὸς, ἡ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuosus.

Ῥέμβος, ȣ, ὁ, divagatio, aberratio. A

ῬΕ'ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temerè inambulo, spatior, vagor, erro.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vagus; (2) animo districto. A ῥέμβος.

Ῥεμβῶν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεξε, à ῥέζω.

Ῥέξαι, aor. 1. inf. act.

Ῥέξει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ῥέξεις, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι.

Ῥέον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, à ῥέω.

Ῥέοντε, *fluentes,* nom. dual. part. præs. act.

Ῥέος, ῥέεος, ῥέȣς, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ῬΕ'ΠΩ, f. ψω, vergo, propendo; (2) *metaph.* propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χρησμὸς εἰς τȣτὶ ῥέπει, *Aristoph. Plut.* 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τȣ̀ς θρασύτερȣς, *Joseph.* πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Gal.*

Ῥέριφε, 3. sing. perf. ind. act. *Poët.* pro ἔῤῥιφε, à ῥίπτω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, profluvium; aquæ cursus, humor, eluvies. A ῥέω.

Ῥευματίζω, f. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ἡ, ὸν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ȣ, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus; (3) minuta fluxio, seu decubitus humorum in aliquid membrum. Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, ȣ̃, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμενον, acc. sing. præs. part. med. *Dor.* pro ῥόμενον, à ῥέω.

Ῥεύσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, *diffluat,* 3. sing. a. 1. conj. act.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, *Gl. V.* fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσαλέος, έα, έον, fluidus. A ῥέω.

Ῥευστικὸς, ἡ, ὸν, fluidus, fluxus, *Gl. V.*

Ῥευστικῶς, *adv.* abundè, adfluenter.

Ῥευστὸς, ἡ, ὸν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, fluxè, inconstanter.

Ῥεύσω, *fluam,* f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, nom. pl. aor. 1. part. pass. n. g. à ῥέζω.

ῬΕ'Ω, f. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, *Ph.* (2) decido, de fructibus, &c. *metaph.* evanesco, intereo, solvor, labor, defluo. Ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ, *Xen.* Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, *Eur. Hec.* 529.

Ῥέω, dico, loquor; inus. in usu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus; perf. pass. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, *Xen.* τὸ ῥηθὲν, *Matt.* 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, *Rom.* 4, 18.

Ῥηγεὺς, έως, ἡ, tinctor. A ῥῆγος.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fissura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, fractura, rima. *Gl. V.* vulsura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ȣ, ὁ, cui abscessus intrò rumpitur, et pus emittit, qui rupturis laborat.

Ῥηγματώδης, ες, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, scissura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, *Il.* 1, 437.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, ȣ̃, ὁ, hiatus è diruptione. Ex ῥῆγμα, et χασμός.

Ῥήγνυνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, f. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἐῤῥάγη, diffiluit, *Ph.* prorupit; a. 2. pass. Ἐῤῥήξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, *Luc.* 9, 42. Ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, *Matt.* 9, 17.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, stragula, *inpr.* tincta; usitatum ῥήγεα, pl. Ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας, *Il.* 24, 644, (scribitur et ῥέγος.) A præc.

Ῥηθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥέω.

Ῥηθὲν, *dictum,* a. 1. part. pass. n. g.

Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, et *Superl.* ῥηΐστος, *Poët.* pro ῥᾴδιος.

Ῥηϊδίως, *adv.* facilè *Poët.* pro ῥᾳδίως.

Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥηΐος, quod idem est ac ῥηΐδιος.

Ῥήϊστος, ίστη, ιστον, facillimus. A ῥηΐδιος.

Ῥηΐτατα, *adv.* facillimè; *Od.* 21, 75. A

Ῥηΐτερος, ρα, ρον, facilior.

Ῥήκτης, ȣ, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.

Ῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, vim rumpendi habens. A præc.

Ῥηκτὸς, ἡ, ὸν, qui frangi potest. A ῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. *Gl. V.* A ῥέω, *dico.*

Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν, à ῥῆμα.

Ῥηματικὸς, ἡ, ὸν, verbalis. A ῥῆμα.

Ῥημάτιον, ȣ, τὸ, vocula, verbulum, *Gl. V.* Dim. ab eod.

Ῥηματίσκιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

ῬΗ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala, *Lat.* remus.

Ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηνος; εὔρηνος.

Ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A præc.

Ῥηνοχορεὺς, έος, ῆος, inter pecudes saltans. A præc. et χορεύω, *Epigr.*

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate suâ frangens et perrumpens hostium agmina; strenuus, bellicosus. Ex ῥήσσω, et ἀνήρ.

Ῥηξικέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viam perrumpens.

Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animum enervans et frangens.

Ῥῆξις, εως, ἡ, diruptio, fractura; (2) ipsa eruptio. A ῥήγνυμι.

Ῥηξίφλοιος, ὁ ᾗ ἡ, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex ῥῆξαι, et φλοιός.

Ῥηξίφρων, ὁ ᾗ ἡ, frangens animi ferociam. A φρήν.

Ῥηξίχθων, terram rumpens saltando.

Ῥῆξον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. ῥηγνύω.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ῬΗΠΑΙ', ῶν, αἱ, sublicæ, tigna ad substructiones.

Ῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, à ῥέω.

Ῥησίδιον, ου, τὸ, sententiola, breve dictum. Dim. à

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.

Ῥησικοπέω, concionor, concionando ostento, eloquentiam. A κόπτω.

Ῥησιμετρέω, verba seu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.

ῬΗ'ΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo; (4) proclamo, *intensivè* φωνῆν. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, *Marc.* 2, 22. Τὰ τοῦ θεοῦ γέμματα ῥήξεις χερὶ, *Eur. Ion.* 524.

Ῥητέος, α, ον, dicendus.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, sermocinator, orator. A ῥέω, *dico*.

Ῥητίνη, ης, ἡ, resina, humor liquidus et oleaginosus, è cortice sponte diffluens. A ῥέω.

Ῥητινίζω, f. ίσω, resinam refero; (2) sum resinaceus. A ῥητίνη.

Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, resinatum vinum. Ab eod.

Ῥητινολόγος, ου, ὁ, resinam colligens. A ῥητίνη, et λέγω, *colligo*.

Ῥητινόω, resinam addo; ἐῤῥητινωμένος, resinosus.

Ῥητινώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, resinosus.

Ῥητὸν, οῦ, τὸ, dictum seu scriptum pronunciabile, *Ph.* A ῥητός.

Ῥητορεία, ας, ἡ, oratorium artificium, amplificatio oratoria. A

Ῥητορεύω, f. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἥδιστος εἰπεῖν τε ᾗ ῥητορεῦσαι, *Appian.* A ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, oratorius; (2) ad rhetorem, seu ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Gl. V.* oratoria.

Ῥητορικῶς, oratoriè. A præc.

Ῥήτορσιν, dat. pl. cum ν, à ῥήτωρ.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus, celebris; (2) dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. A ῥέω.

Ῥήτρα, ἡ, dicendi potestas, accepta à senatu, magistratu, &c. (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; *Plut.* (3) pactum, pactio, conventio; (4) oratio ipsa oratoris. A

Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.

Ῥητροφύλαξ, ὁ, custos tabularii.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur, orator. A ῥέω.

Ῥητῶς, *adv.* certis verbis, expressè, manifestè, planè, nominatim, *Gl. V.* apertè. A ῥητός.

Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æstus et restagnatio, sive exundatio. Pro ῥαχία.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. A ῥήσσω.

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens, *Il.* 19, 325. Ex ῥῖγος, et δάνος.

Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, *Il.* 3, 259. A ῥῖγος.

Ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrificus. Ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.

Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

Ῥίγιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.

Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maximè horrendus.

Ῥιγομάχης, ου, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.

Ῥιγνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥίγιος, *Ern.*

Ῥιγοπύρετος, febris in quâ paroxysmus cum gravi horrore.

ῬΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.

Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, perpetuò frigens seu algens. Ex ῥῖγος, potiùs ῥιγωσίβιος. A

Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγῶν πολὺ κάλλιον τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν, *Luc.* A ῥῖγος.

Ῥιγώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.

ῬΙ'ΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, *Ph. in N. T. per Ebr.* surculus; vid. ὄζος.

Ῥίζαγρα, ἡ, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia quæ manibus seu digitis prehendi non possunt.

Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.

Ῥίζῃσιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro ῥίζαις.

Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, succus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.

Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, *Gl. V.* A ῥίζα.

Ῥιζοβολέω, radices ago. A

Ῥιζοβόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, et βάλλω.

Ῥιζόθεν, *adv.* radicitùs, stirpitùs. A ῥίζα.

Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα, et λαμβάνω, (sed leg. ῥιζοβολέω, *Ern.*)

Ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, *Diod.* A

Ῥιζολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, et λέγω, *colligo*.

Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.

Ῥιζοτομέω, radices exscindo, seu seco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, *Hipp.* A ῥιζοτόμος. Hinc

Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum sectio seu excisio; (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc

Ῥιζοτομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad radicum excisionem, seu herbarum lectionem. A

Ῥιζοτόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radicum excisor seu sector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα, et τέμνω.

Ῥιζοῦχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radicem (*item* fundamenta) continens. Ex ῥίζα, et ἔχω.

Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus vescor. A

Ῥιζοφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radicibus vescens. Ex ῥίζα, et φαγεῖν.

Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, è radice proveniens, è radice natus. A φοιτάω.

Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A

Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui radicem seu radices emisit; (2) è radice proveniens. Ex ῥίζα, et φύω.

Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, è radice foliatus. Ex ῥίζα, et φύλλον.

Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio; (2) confirmo, stabilio, corroboro; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, *Ephes.* 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται ᾗ βλαςάνει, *Plato.* A ῥίζα. Unde

Ῥιζώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, radici similis. A

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.

Ῥιζωνύχια, τὰ, et ῥιζωνυχία, ἡ, idem.

Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A

Ῥιζώρυχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, et ὀρύσσω.

Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicum emissio. A ῥιζόω.

Ῥικνήεις, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνός. Unde

Ῥικνόομαι, οῦμαι, distrahor et omnibus modis distorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatis agitor.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.

Ῥικνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, rugosus. Ab eod.

Ῥικνώσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, à ῥικνόομαι.

Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugositas et corrugatio in cute, cum extenuata concidit et corrugatur. Ab eod.

Ῥίμμα, τὸ, jactus. A ῥίπτω. Unde

Ῥίμφα, *adv.* leviter, statim, celeriter.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui citato et celeri cursu fit; *Pind. Olymp.* 3. Ex ῥίμφα, et ἅρμα.

ῬΙ'Ν, ῥινὸς, ἡ, nasus, et *in plur.* nares.

Ῥινάριον, τὸ, Dim. A præc.

Ῥιναυλέω, per nares cum strepitu spiritum mitto, *Schol.* Lucian.

Ῥινάω, ῶ, decipio, propriè nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

Ῥινάω, ῥινῶ, limat, *Ph.* A ῥίνη.

Ῥινεγχύσια, ἡ, infusio in nares.

Ῥινεγχυτέομαι, infundo in nares. A

Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, specillum, seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥίν, et ἐγχέω.

Ῥινέω, ῶ, f. ήσω, limâ polio, limo. A

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piscis quidam.

Ῥινηλασία, ἡ, fragrantia; (2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares.

Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu persequor; (2) sagaciter indago. A

Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, sagax. Ex ῥίν, et ἐλαύνω. Unde

Ῥινήλατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, olfactu feriens, sc. nares, epith. boni vini.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινέω.

Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥινητὴς, ου, ὁ, limator, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥινίζω, limo, *Ph.* Ab eod.

Ῥινίον, lima, *Gl. V.* Ab eod.

Ῥίνισμα, τὸ, ramentum. A ῥινίζω.

Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piscis, *apud Aristot.*

Ῥινόβολος, ὁ ᾗ ἡ, qui è naribus jacitur.

Ῥινοβόλος, nares feriens odore, ut vinum. A ῥίν, et βάλλω.

Ῥινοδέψης, coriarius. A ῥινὸς, et δέψω.

Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥίν, et κέρας.

Ῥινοκολεύς, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥίν, et κολούω, *amputo*.

Ῥινοκοπέω, nasum amputo. Ex κόπτω.

Ῥινολαβίς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινομάκτρον, ου, τὸ, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, ostium. Ex ῥινάω.

ῬΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, *Il.* 4, 477.

Ῥινόσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui naso est simo.

Ῥινότμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cujus nasus est amputatus seu defectus. Ex ῥίν, et τέμνω.

Ῥινοτομέω, nasum amputo. A

Ῥινοτόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nasum amputans. Ex ῥίν, et τέμνω.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, scuta seu clypeos perforans, *item* aciem dirumpens. Ἄρης Ῥινοτόρος, *Il.* 21, 392. Ex ῥινὸς, et τορέω.

Ῥινόχυτος, idem quod ῥινέγχυτος.

Ῥινωτηρία, ἡ, pars navis propè carinam, *Poll.*

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὰς, άδος, ἡ, idem quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui stipulâ canit, Athen. ad verbum, qui canit libro detracto saligno ramulo. A ῥίψ, et αὐλέω, *Ern.*

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli velut fulminis; (2) incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum, vibratus oculi. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A ῥιπίς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem sufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ᾗ ῥιπιζομένῳ, *Jac.* 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, afflantur, *Aristoph. Conc.* 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥιπιστὴς

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.
Ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Ῥιπισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
Ῥιπιςήριον, ȣ, τὸ, flabellum, *Ph.*
Ῥιπιςὸς, ἡ, ὸν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis et ventis expoſitus. Ab eod.
Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ȣ, ὁ, crates è viminibus aut calamis, arundinibuſque. Φράξε δὲ μὶν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι, *Od.* 5, 256. A ῥίψ.
Ῥιπτάζω, f. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, *Gl. V.* ῥιπτάζεται, jactatur, æſtuat, *Ph.* ῥιπτασθεὶς, jactatus, *Ph.* a. 1. part. *Il.* 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ *M. Anton.* A ῥίπτω.
Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, à ῥιπτάσκω, pro ῥιπτάζω, *Il.* 23, 827.
Ῥιπτασμὸς, ȣ̃, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.
Ῥιπταςικὸς, ὸν, qui ſe crebrò jactat, levis, inconſtans. Ab eod.
Ῥιπτέω, projicio, idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν ϗ ῥιπτȣ́ντων τὰ ἱμάτια, *Act.* 22, 23. ῥιπτεῖτε χλαίνας, *Ariſtoph. Conc.* 505.
Ῥιπτȣ̃μαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι.
Ῥιπτὸς, ἡ, ὸν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A
ῬΙ'ΠΤΩ, f. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, *Gl. V.* ῥίπτονται, jactantur, *Ph.* ἔῤῥιψα, abjeci; ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, *Gl. V.* perf. p. ῥιφεὶς, projectus, a. 2. part. paſſ. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυςον ἐκ πόντȣ πέτραν, allidit, *Soph. Trach.* 793. Χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, *ibid.* 803. Μάτην λόγος ἔῤῥιπται, *Eur. Med.* 1407.
Ῥὶς, ῥινὲς, ὁ, idem quod ῥὶν.
ῬΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, riſcus, ciſta pelle inducta.
Ῥιφεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ῥίπτω. Unde
ῬΙΦΗ', ῆς, ἡ, jactus, *Lycurg.* 235.
Ῥὶψ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea, ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, magno ſe periculo committere.
Ῥῖψαι, a. 1. inf. act. v. ῥίπτω.
Ῥίψαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ῥίψας.
Ῥιψάσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, et ἀσπὶς.
Ῥιψαυχενέω, cervicem ſeu caput jacto. A
Ῥιψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, et αὐχὴν.
Ῥῖψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω. Unde
Ῥῖψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus.
Ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipito projectâ quâdam audaciâ. A
Ῥιψοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum projectus, *Ph.* periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω.
Ῥιψοκινδύνως, temerè, audaciter, contemptu periculi.
Ῥιψολογέω, ῶ, temerè verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, et λόγος.
Ῥίψοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arma abjiciens; (2) ſævus, qu. faciens, ut arma abjiciantur. Ex ῥίπτω, et ὅπλα.
ῬΟΑ', ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*, Gl. V. malogranum, malum granatum.
Ῥοαῖσιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro ῥοαῖς.
Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.
Ῥογμὸς, ȣ̃, ὁ, ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.
Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſeq.
Ῥόγχος, ȣ, ὁ, rhonchus, *Gl. V.* ῥογκος, idem; ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.
Ῥοδαμνος, ȣ, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.
ῬΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, *Ph.*
Ῥοδανίζω, torqueo, *Gl. V.* A præc.
ῬΟΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, valdè rapidus; ſed quum *roſeus*, notat, eſt à ῥόδον, *Il.* 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva roſa, roſula, Dim. à ῥόδον.
Ῥοδαρὸς, ἡ, ὸν, roſeus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde
Ῥόδεος έα, εον, et ῥόδειος, idem.
Ῥοδάνθειος, ον, roſeus, pulcher. Ab ἄνθος.
Ῥοδεῖα, ἡ, ſertum è roſis.
Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, *Gl. V.*
Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens.
Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.
Ῥοδινος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.
Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus è roſis.
Ῥοδίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.
Ῥοδοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeos digitos habens. Ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς, *Il.* 1, 477.
Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, *Ph.* Ex ῥόδον, et δάφνη.
Ῥοδόδενδρον, ȣ, τὸ, frutex, roſæ ſimilitudine.
Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, et εἶδος.
Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον. *Il.* 23, 186.
Ῥοδόμελι, mel roſaceum. Ex ῥόδον, et μέλι.
Ῥοδόμηλον, ȣ, τὸ, confectio ex roſis et malis cotoneis. Ex ῥόδον, et μῆλον.
Ῥοδομιγὴς, ὲς, roſaceus, de colore. A
ῬΟ'ΔΟΝ. ȣ, τὸ, roſa.
Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, roſeos habens cubitos, i. e. pulcher.
Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuavis.
Ῥοδοπώλης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſarius, *Gl. V.* qui roſas vendit.
Ῥοδόςαγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor. Ex ῥόδον, et ςάζω.
Ῥοδόςακτον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſd.
Ῥοδόσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæ roſeos pedes habens, i. e. pulcher. A σφυρὸν.
Ῥοδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſas ferens. A φέρω.
Ῥοδόχροος, *contr.* ῥοδόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſeus, roſeum colorem habens, *Gl. V.* ῥοδόχρȣς, roſeo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.
Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ῥοδῶν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens; (2) totus ceſpes et planta roſæ. A ῥόδον. Unde
Ῥοδωνία, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur, *Gl. V.* roſarium, rubicetum.
Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de fœminâ. Ex ῥόδον, et ὤψ.
Ῥοδωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.
Ῥοδωτὸν, roſatum, *Gl. V.* quaſi à ῥοδόω.
Ῥόζω, latro; (2) ſterto, *item.* ῥάζω, et ῥώζω.
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
Ῥοθέω, ῶ, impetu feror, ruo. A ῥόθος.
Ῥοθιάζω, impetu et contentè remigo; (2) cum impetu et ſtrepitu voro porcorum modo. Ab eod. Unde
Ῥόθιον, ȣ, τὸ, impetus undarum, fluctus.
Ῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, cum impetu ruens. Ab eod.
Ῥοθοπυγίζω, idem quod ῥαθαπυγίζω.
ῬΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, undarum ſtrepitus, remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.
Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malum granatum, pro ῥοά; (2) volutabrum in lacu.
Ῥοιβδέω, ſtrido; (2) forbeo, abſorbeo, *Od.* 12, 106. A ῥοῖβδος. Hinc
Ῥοίβδησις, εως, ἡ, ſtridor.
Ῥοιβδμὸς, et ῥοιδμὸς, idem quod
Ῥοῖβδος, ȣ, ὁ, ſtridor. A ῥοίζω.
Ῥοιδάριον, τὸ, idem quod
Ῥοίδιον, ȣ, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.
Ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥοίζε, à
Ῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδει δίῳ, *Il.* 10, 502. A ῥοῖζος. Hinc
Ῥοιζηδὰ, et Ῥοιζηδὸν, *adv.* cum ſtridore; (2) magno impetu.
Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis:

Ῥοιζητὼρ, όρος, ὁ, ſibilator, magnum ſtridorem edens. Ab eod.
ῬΟΙ'ΖΟΣ, ȣ, ὁ, ſtridor, ſibilus; (2) impetus, *Gl. V.* Hinc
Ῥοίζω, voluto equum in flumine vel lacu ad abluendas ſordes.
Ῥοιζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus. A ῥοῖζος.
Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem, quaſi à ῥοιζόω.
Ῥοικὸς, ἡ, ὸν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incurvus, inflexus; (4) qui naturaliter incurvis cruribus eſt, *Theocr.* 49. A ῥέω.
Ῥοίσκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexti; ad mali punici ſimilitudinem. A ῥοιά.
Ῥοΐτης, ȣ, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.
Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo et circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc
Ῥομβητὸς, ἡ, ὸν, verſatilis in modum rhombi.
Ῥομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, et εἶδος.
Ῥόμβος, ȣ, ὁ, tornus, turbo, *Ph.* gingillus, *Gl. V.* rhombus; (2) figura geometrica, ſcutula; (3) genus faſciæ, quo chirurgi utuntur. A ῥέμβω. Hinc
Ῥομβοςωμυλήθρα, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, ςωμύλος, al. ῥῶβος.
Ῥομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.
Ῥομβωτὸς, ἡ, ὸν, idem, ſcutulatus.
Ῥόμμα, τὸ, pro ῥόμφημα, *Hipp.*
Ῥόμοξ, ὁ, teredo, *Ern.*
Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, *Ph.* A ῥέμβω. Unde
Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei conſuuntur.
Ῥόος, *contr.* ῥȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
Ῥοπαληφορέω, ῶ, clavam geſto. Ex ῥόπαλον.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clavâ percutio, vel verſo tamquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, percuſſio, quæ fit clavâ. Sed dicitur de tentigine ſeu ſatyriaſi.
Ῥοπαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clavæ ſimilis. Ex ῥόπαλον, et εἶδος.
Ῥόπαλον, ȣ, τὸ, clava, *Ph.* ῥόπαλα, fuſtes, *Gl. V.* A ῥέπω.
Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, in clavæ ſpeciem formatus, epith. poculi. *Dion. C.* A præc.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, *Ph.* momentum. *Ph.* nutus, *Gl. V.* Ῥοπᾶς ἔχεσθαι, vergere ad ruinam, *Ariſtoph. Veſp.* 1227. A ῥέπω.
Ῥοπτὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. A ῥόφω. Unde
Ῥόπτρον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis; (2) marculus ſeu annulus oſtii, lignum incurvum.
Ῥȣ̃ς, ῥοὸς, arbuſcula quædam inficiendis coriis ſerviens; excoriarium.
Ῥȣ́σιος, ȣ, ὁ, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ, *Lat.* ruſſus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάνω, ῥοφάνειν, *Hipp.* item
Ῥοφάω, ῶ, *Ph.* ῥοφᾷ, forbet; idem quod
ῬΟΦΕ'Ω, ſorbeo, ſorbillo, haurio. Μισθȣ̃ τρύβλιον ῥοφῆσαι, *Ariſtoph. Eq.* 901. Ὅσον ῥοφέσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν; *id. Pa.* 715.
Ῥόφημα, ατος, τὸ, ſorbitio, hauſtus. A præc.
Ῥοφημάτιον, ȣ, τὸ, ſorbitiuncula:
Ῥόφησις, εως, ἡ, ſorbitio, *Gl. V.* ſuctus.
Ῥοφητικὸς, ἡ, ὸν, vim abſorbendi habens.
Ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. Ab eod.
Ῥόφω, pro ῥοφέω, *Etym.* unde ῥοπτὸς.
Ῥοχθέω, ſtrepitum ſeu ſtridorem edo. *Od.* 5, 402. et 12, 60. A
Ῥόχθος, ȣ, ὁ, fluctuum ſtrepitus, fluctus. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, *Nic. al.* 289.
Ῥοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undoſus, fluctuoſus, *Gl. V.* rapidus. A ῥόος.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis conſitus. A ῥοά.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, *Gl. V.* rivus. A ῥύω.
Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. dic. defluva, decidua; (2) vitium

vitium oculi, quum lacrymæ conſtanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non retinentes. Ab eod.

Ῥύϐδην, *adv.* pro ῥύδην.

Ῥύγχανα, naſuta, *Gl. V.* A ῥύγχος.

Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ϗ ἡ, roſtrum elephantinum habens. Ex ῥύγχος.

Ῥυγχίον, ȣ, τὸ, roſtellum. Dim. à ῥύγχος.

Ῥυγχομαχεῖν, roſtro pugnare.

ῬΥ´ΓΧΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, rictus; (2) dicitur tamen et de facie humanâ.

Ῥύδην, *adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuosè, cum vehementi ſtrepitu. A ῥύω. Unde

Ῥυδὸν, *adv.* fusè, adfatim, abundè.

Ῥυεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ῥύω.

Ῥυεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ῥύȣ.

Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.

Ῥυῆθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ.

Ῥυῆναι, a. 2. inf. paſſ.

Ῥυήσεται, *fluet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Ῥυηφένεια, et ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum ſeu opum, *Nonn. P.* 8, 33. A

Ῥυηφενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adfluens opibus, opulentus. *Callim. in Jov.* 84. Ex ῥύω, et ἄφενος.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι.

Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono et effingo, rectè colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, *Ph.* a. 1. part. paſſ. Τί δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπȣ; *Soph. Antig.* 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζȣσι, *Xen.* A ῥυθμὸς. Hinc

Ῥυθμιςὴς, ȣ̃, ὁ, moderator, *Ph.*

Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit.

Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulatè.

ῬΥΘΜΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus ſeu modulus certâ dimenſione et proportione conſtans, *Gl. V.* modulus, vid. *Ern.*

Ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.

Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, *Ph.*

Ῥυκανίζω, runcino, *Ph.* A præc.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defenſio, munitio, remedium è mortis periculo hominem conſervans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.

Ῥῦμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, à ῥύομαι.

Ῥυμάρχης, ȣ, ὁ, præfectus regionis, magiſter vici. Ex ῥύμη, et ἀρχή.

Ῥυμϐαίνω, diſſipo, disjicio. A

Ῥύμϐος, ȣ, ὁ, rotula; (2) turbo, ſeu turbinatum quidpiam, quod ſcuticâ circumactum ſonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμϐω.

Ῥυμϐίον, ȣ, τὸ, rotula, quæ agitatur à ſagis ſeu Veneficis, Dim.

Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.

Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes, et id quo ſordes purgantur, *Ern.* A ῥύπτω.

Ῥυμὸς, ȣ̃, ὁ, temo currûs; (2) lorum, *Il.* 5, 729. A ῥύω.

Ῥυμοτομέω, per vicos partior et ſeco, in ſtrigas ſeco. Ῥυμοτομȣ̃σι δὲ ἐνδιαθέτως εἴσω τὸ ςρατόπεδον, *Joſ.* Ex ῥύμη, et τέμνω.

Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque ſectio et metatio, partitio in ſtrigas. Ex iiſd.

Ῥυμȣλκέω, loris funibuſque traho, remulco, traho et educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, et ἕλκω.

Ῥυμφάνω, et ῥυμφάνομαι, ſorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ῥύομαι, libero, eripio, *Gl. V.* ῥῦσαι, *Gl. V.* a. 1. imperat. Ῥύσεται τὑμὸν δέμας, *Eur. Med.* 388. Τήνδε ῥυσαίμην πόλιν, *Soph. Oed. Tyr.* 72.

Ῥύονται, 3. pl. præſ. ind. med. ῥύομαι.

Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.

Ῥυπαίνω, ſordido, maculo, ſordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, oblolesco, ſordeſco, *Gl. V.* Ὀυ πείθομαι Ἀριςοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βȣλομένῳ, *Dion. Hal.* A ῥύπος.

ῬΥΠΑΠΑΙ`, acclamatio nautica.

Ῥυπαρευθῆναι, 3. ſing. aor. 1. impert. paſſ. v.

Ῥυπαρεύομαι, ſordidus ſum. A ῥύπος

Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcitia, ſitus, illuvies. Ab eod.

Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordidus, illotus, ſqualidus; *metaph.* avarus. Ab eod.

Ῥυπαρῶς, *adv.* ſordidè; *metaph.* avarè.

Ῥύπασμα, τὸ, ſordes. A

Ῥυπάω, ῶ, ſordeo, ſordidus ſum, *Gl. V.* ῥυπῶ, ſqualeo; ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπαοντω, ῥυπῶντα, part. *Ariſtoph. Plut.* 266. A ῥύπος.

Ῥυπογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, et γράφω.

Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A ῥύπος.

Ῥυποκόνδυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſordidus, valdè parcus, qui ne ſordes quidam unguium à tonſore purgandas ſibi curet. Ex ῥύπος.

Ῥύπον, τὸ, ſordes, pl. ῥύπα pro ῥύπος.

Ῥυπόομαι, ȣ̃μαι, obſoleſco, ſordeo; ῥερυπωμένα, ſordidata, p. part. *Od.* 6, 59. A

ῬΥ´ΠΟΣ, ȣ, ὁ, ſqualor, ſordes, *Ph.* proluvies, *Gl. V.* alicubi etiam pro cerâ ſigillari. (A ῥύπτω, *Ern.*)

Ῥυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor.

Ῥυπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas ſordes, abſtergendi vim habens. A

Ῥύπτω, ſordes eluo, purgo, abſtergo; ῥύπτομαι, abſtergor, ſordibus purgor. Ἀλλ' ȣ̓δὲ πώποτ' ἐξ ὅτȣ 'γὼ ῥύπτομαι, *Ariſtoph. Ach.* 17. A ῥύπος.

Ῥυπώδης, ες, ſordidus. Ab eod.

Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, ſenectus. A ῥύσος.

Ῥῦσαι, 2. ſing. a. 1. imperat. med. v.

Ῥύσαιτο, 3. ſing. a. ejuſd. in opt.

Ῥυσάσθαι, *liberaſſe*, a. idem in infin.

Ῥυσάσθω, 3. ſing. a. ejuſd. in imperat.

Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum ſulcus; (2) ſenectus.

Ῥύσθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, à ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, a. 1. conj. paſſ.

Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄφομαι, κȣ̓ ῥυσιάζω, *Eur. Ion.* 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, *ib.* 1449. opprimor ſermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire ſtudeo. A ῥύσιον.

Ῥυσίϐωμος, ὁ ϗ ἡ, epith. Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, et propterea eum tuetur.

Ῥυσίδιφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, et δίφρος.

Ῥύσιμον, ȣ, τὸς, ruta, *Nicand.* A ῥύω, quod à Venenis ῥύεται, i. e. *liberat.*

Ῥύσιον, ȣ, το, quod pro alicujus liberatione datur; unde et donum, quod Diis dabatur pro reſtitutâ valetudine aut conſervatâ ſalute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum eſt, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hoſtico agitur, *Ern. Il.* 11, 673. A ῥύω.

Ῥύσιος, ία, ιον, liberandi vim habens.

Ῥυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à labore liberans, laboris moleſtiam ſublevans. Ex ῥύω.

Ῥυσίπτολις, et ῥυσίπολις, ἑως, ὁ ϗ ἡ, urbem ſeu civitatem ſervans, ſeu liberans.

Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.

Ῥύσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ῥύω.

Ῥύσκω, ſeu ῥύσκομαι, tueor, è periculo conſervo. *Il.* 24, 730. A ῥύομαι.

Ῥυσμὸς, ȣ̃, ὁ, rerum ſeries, tractus. A ῥύω.

Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A

Ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugoſus. A ῥύω.

Ῥυσσαίνω, rugo, corrugo, *paſſ.* ſeneſco. Ῥυσσαίνεται ὅλα, *Nic. Al.* A ῥυσὸς.

Ῥυσσαλέος, έα, έον, rugoſus. Ab eod.

Ῥυσσόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rugoſum fructum ferens; (2) qui rugoſis eſt ſurculis. Ex ῥυσὸς, et καρπὸς.

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥυσὸς. Hinc

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugoſitas.

Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

Ῥυσσώδης, ες, idem quod ῥυσσός.

Ῥύςαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compreſſio. A

Ῥυςάζω, f. ξω, trahendo rapto, traho; unde, pignus capio, vim fœminæ facio; ῥυςάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥύςαζον, *Il.* 24, 755. Ῥυςάζοντας δμωὰς, *Od.* 319. A ῥύω. Hinc

Ῥυςακτὺς, ύος, ἡ, tractio violenta, raptus.

Ῥύςης, ȣ, ὁ, liberator, *Gl. V.* A ῥύω.

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγεὺς, εως, ἡ, lorum, quod fræno inferitur, et quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, et ἀγωγεὺς, *ductor.*

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, *Nic. Al.* 306. A ῥύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) cuſtos, defenſor. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, *Il.* 16, 475. Ab eod.

Ῥυτιδόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corticem rugoſam habens, ipſe cortex rugoſus. Ex ῥυτὶς, et φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugoſus, p. paſſ. part. Τὴν ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, *Luc.*

Ῥυτιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. A ῥυτὶς.

Ῥυτίδωμα, τὸ, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, *Gl. V.* A ῥυτὶς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥύτο, vel 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, à ῥύομαι.

Ῥυτὸν, ȣ̃, τὸ, poculi genus. Ab eod.

Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus; (2) fluidus, fluxus.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) cuſtos, ſervator, adjutor. A ῥύω.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, *Gl. V.* a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωὰ, ας, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωϐικώτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. *Nonn. P.* 6, 13. A ῥώξ. Unde

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) locus abruptus et præceps; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ȣ, ὁ, qui in fiſſuris, cavernis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

ῬΩ´ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, naſus, *Nic.* 213.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμαῒς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊςὶ, *adv.* Romanè, Latinè.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. Προϐάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμαλέα, *Alciphr.* 3, 41. A ῥωμή. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur.

Ῥωμαλεόω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεȣ̃μαι, robur et vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

ῬΩΝΝΥ´Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, proſperâ valetudine fruor; ἔῤῥωσο, vale; imperat. perf ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti robuſtus, valens, validus; et ἐῤῥωμένος, *adv.* robuſtè, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti et forti corpore. Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, *Plut.* τὰς πόλεις, *id.*

Ῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, à ῥώω.

Ῥὼξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiffura; (2) fcala; (3) acinus, granum, bacca; pro ῥάξ; (4) phalangium quoddam ab acini fimilitudine, *Nic. Th.* 716. A ῥηγνύω.
Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50.
Ῥωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis, *Hef.* A ῥώψ.
Ῥωπεύειν, vilia fcruta vendere. A ῥῶπος.
Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήϊα, virgulta. A ῥώψ.
Ῥωπίζω, mifcellaneam condituram facio, confundo; (2) indoctè et ftolidè aliquid facio. A ῥῶπος.
Ῥωπικὸς, ἡ, ὸν, vilis et parvi pretii, fpeciem inanem habens. Ab eod.
Ῥώπιον, ου, τὸ, molle virgultum. Ab eod.
Ῥωποπερπερήθρας, ου, ὁ, futilis et vanus homo. A
Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis et inanis locutio, *R.*
Ῥωποπωλέω, ῶ, viles et minutas variafque merces vendo. A
Ῥωποπώλης, ου, ὁ καὶ ἡ, fcrutarius feu rerum minutarum venditor.
Ῥῶπος, ου, ὁ, et ῥῶπον, ου, τὸ, merx parvi pretii; (2) farcina omnifaria, fafciculus è variis iifque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.
Ῥωσὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.
Ῥώσει, 3. fing. f. 1. ind. act. v. ejufd.
Ῥωσθεὶς, a. 1. part. paff.
Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, *Ph.* incolumitas, fanitas, valetudo; (2) corroboratio, conformatio. A ῥώννυμι.
Ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.
Ῥωστήριον, ου, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.
Ῥωστικὸς, ἡ, ὸν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.
Ῥωτάζω, literam ῥῶ fæpiùs itero. A ῥῶ.
Ῥωταχίζω, idem et ab eod. Hinc
Ῥωταχισμὸς, ὁ, frequens literæ ρ repetitio.
Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod
Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, fciffura, fiffura, rami, hiatus. A ῥήσσω. *Il.* 23, 420.
ΡΩ'ΧΩ, dentibus fremo.
Ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx, nullius momenti; (2) virgultum. A ῥέπω.
ΡΩ'Ω, roboro, fed pro eo ufurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor, et *med.* ruo, irruo, feftino. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50.

Σ.

Σ Ut majufculum rectiùs pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, et cum virgulâ infernè appofitâ ͵σ, *ducenta millia*.
Σὰ, nom. pl. n. g. à σὸς, *tuus*.
Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perfulto.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοί.
Σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Dionyfiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.
Σαβακὸς, ἡ, ὸν, purulentus, rancidus, cariofus.
Σαβακῶς, *adv.* acerbè, afperè, duriter, *Hef.*
ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ου, τὸ, fabanum, pannus vel linteum afperius, ficcandis balneis aptum.
Σαβασμὸς, οῦ, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.
Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. ἄκλιτος.
Σαββατίζω, feptimo die requiefco, ferior, fabbatum more Judæorum fervo. A σάββατον.
Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, fabbatifmus, quies. A præc.
ΣΑ'ΒΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, feptimus quifque dies quieti ab omnibus operibus deftinatus; (2) hebdomas; feftum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. *Gl. V.* fabbata.
Σαβαὼθ, idem quod σαβαώθ.
Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi facerdotes; item loca Baccho confecrata.
ΣΑΒΟΐ, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ ferè fubjungebant.
Σαγάπηνον, τὸ, herba fucci fimilis ferulæ.
ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis five enfis Amazonicus; (2) gladius Perficus; (3) fecuris.
Σάγη, ης, ἡ, idem quod afinis feu mulis infternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) veftis militaris, vel quivis habitus externus, *Æfchyl. Coëph.* 558. A σάττω.
Σαγηνεία, ας, ἡ, inclufio in fagenâ, pifcatus per fagenam. A σαγηνεύω.
Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui fagenâ utitur, pifcator. A σαγήνη.
Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Σαγηνευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A
Σαγηνεύω, fagenâ includo, vel irretio, irretio, verriculo pifcor; item, coronâ cingo urbem, faltum indagine cingo. A
Σαγήνη, ης, ἡ, fagena, verriculum, genus retis pifcatorii. A σάττω.
Σαγηνοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fagenam jaciens, pifcator. Ex σαγήνη, et βάλλω.
Σαγηνόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, fagenæ alligatus. Ex σαγήνη, et δέω, *ligo*.
Σαγηφορέω, ῶ, fagum fero, fago utor. Ex σάγος, et φέρω.
Σάγιον, ου, τὸ, lodix, *Gl. V.* A σάγος.
Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti farcinarii, clitellæ; (2) congeries ftipata, acervus; (3) theca fcuti et aliorum armorum, involucrum, tegmen. A σάττω. Hinc
Σαγμάρια, fcil. ὑποζύγια, jumenta, quibus fagmata feu clitellæ imponuntur.
Σαγοειδὴς, ὲς, fago fimilis.
ΣΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, fagum. *Vox Lat.*
ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.
ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.
Σάθραξ, ὁ, pediculus. A
Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus; (2) debilis, fragilis, quaffus, futilis, frivolus; (3) vitio aliquo occulto laborans, et *in neutr.* vitium ipfum. A σήπω. Vid. *Ern.*
Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, *Gl. V.* A præc.
Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaffo, *Gl. V.* σαθροῦμαι, quaffor; macrefco; σεσαθρωμένος, quaffatus, *Gl. V.* p. part. Ab eod. Hinc
Σαθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.
Σαθρῶς, *adv.* debiliter. A σαθρός.
Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη; (2) benè vafatus.
Σαινίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donis blandiens. Ex σαίνω, et δῶρον.
Σαίνοντι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι.
Σαινουρὶς, ίδος, ἡ, idem quod
Σαίνουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, caudam movens, blandiens caudâ. Ex σαίνω, et οὐρά.
Σαίνω, propriè moveo, quatio; (2) hio, ore hio; (3) adulor, blandior, *Gl. V.* (4) delecto; (5) delinio, perturbo. Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία, *Eur. Rhef.* 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 *Thef.* 3, 3. Λύκοι καρτερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, *Od.* 10, 219. A σείω, *moveo*.
ΣΑΙ'ΡΩ, f. σαρῶ, hio, ore hio, unde rideo, irrideo, item de canibus; (2) fcopis purgo, verro; (3) orno. Hinc σέσηρα, ore fum hianti et aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεστάναι, *Eur. Hec.* 369.
Σάκανδρος, ου, ὁ pudendum muliebre, *Ariftoph. Lyf.* 830. Ex σηκὸς, et ἀνήρ.
Σακέσπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fcuti vibrator, bellicofus, fortis. Ex σάκος, et πάλλω.
Σακεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fcutum ferens, fcutifer. Ex σάκος, et φέρω.
Σακίταν, acc. fing. *Dor.* pro σηκίτην.
Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod
Σακκεύω, vel
Σακκέω, per faccum tranfmitto, colo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, idem et ab eod.
Σάκκιον, ου, τὸ, facculus. Dim. ab eod.
Σακκοπλόκος, ου, ὁ, faccarius, *Gl. V.* qui faccos conficit. Ex σάκκος, et πλέκω, *necto*.
ΣΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, faccus; (2) cilicium; (3) colum, è linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορέω, ῶ, faccum fero, cilicio fum indutus.
Σακκοφορία, ας, ἡ, facci geftatio. A
Σακκοφόρος, ὁ, ἡ, faccum ferens. A φέρω.
Σάκος, εος, τὸ, clypeus, fcutum, *Gl. V.* (2) faccus, antiqua et vera fcriptura.
Σάκτας, ου, ὁ, faccus; (2) genus arundinis, *Poll.* A σάττω.
Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod.
Σακτὸς, ἡ, ὸν, in thefauris repofitus.
Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.
ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, τὸ, faccarum, meliùs
Σάκχαρι, et Σάκχαρον, ου, τὸ, idem.
Σακχυφάντης, ου, ὁ, faccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor.
Σαλαγέω, quatio; (2) ftrepo; (3) turbo. A
Σαλάγη, clamor, ftrepitus, *Hef.* A
ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, ftuprare; (2) quatio, agito.
Σαλαΐζειν, lamentari. A σαλάω.
ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam fimulans, jactabundus, *Lat.* falax.
Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, fimulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profufio illegitima et fuperflua; (3) mollities, deliciæ, luxus. A
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) fumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.
Σαλακωνίζω, idem. A σαλάκων.
ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, falamandra, animal lacertæ figurâ. Hinc
Σαλαμάνδρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad falamandram pertinens.
ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneftra, *Lycurg.*
ΣΑΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. A σαλεύω.
Σαλάω, ῶ, idem.
Σαλευθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paff. v.
Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur et neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo effe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμου, ἐν ἐσχάτοις, *Gl. V. Ph.* Σαλεύει πόλις, *Eur. Rhef.* 248. A σάλος. Hinc
Σάλευμα, τὸ, idem quod
ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, falum, locus profundus maris; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio; (3) *metaph.* cura, dubitatio, &c.
ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, pifcis, *Lat.* Salpa.
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, qui tubâ, haftâ, barbâque formidabiles funt. Vox comica, *Ariftoph. Ran.* 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, et ὑπήνη.
Σαλπίγγω, f. ξω, tubâ cano, buccino. *Il.* 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, buccinator, tubicen, *Gl. V.* liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, *Ph.*
ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, *Gl. V.* et lituus; (2) claffICUM; (3) avis quædam; (4) pifcis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, *Il.* 18, 219. Hinc
Σαλπίζω, f. ίσω, tubâ cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, *Apoc.* 11, 15.
Σαλπίσῃς, 2. fing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ fonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, tubicen, tubâ canens; σαλπισταὶ, claffICarii, *Ph.* Ab eod. Hinc
Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme. Ὑπόπρωρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλωτέρα δὲ καὶ γαστροειδὴς, *Plut. in Pericl.* cap. 26.
Σαμαίνεται, 3. fing. præf. ind. paff. *Dor.* pro σημαίνεται, à σημαίνω.
Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, *Hef. Æol.*
ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ου, ὁ, fambuca.

buca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, *Polyb.*
Σαμβυκιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui canit sambucâ; quasi à σαμβυκίζω. Hinc fœm.
Σαμβυκίςρια, ας, ἡ, Ὀικίαι χαμαιτύπαις ϗ σαμβυκιςρίαις ἐπιςαθμευόμεναι, *Plut.*
Σάμος, locus elsior, *ap. Vet. Gr. Strab.*
Σαμφόρας, ȣ, ὁ, equus, literam σὰν vel σίγμα, armo inustam ferens. Ex σὰν, et φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo.
Σαμψύχινος, ίνη, ινον, sampsuchinus, è sampsucho confectus. A
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ȣ, τὸ, sampsuchum, *herba*, Plin. *A gl.* Marjoram.
Σὰν, τὸ, litera σίγμα *apud Dores.*
ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, sandalium, *Gl. V.* solea.
Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.
Σανδαλοθήκη ἡ, sandaliorum repositorium.
Σάνδαλον, ȣ, τὸ, sandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terreusque.
Σανδαραχίζω, sandaracham colore imitor. A præc.
Σανδαράχινος, ίνη, ινον, sandarachinus, è sandarachâ confectus, sandaracham referens.
ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, cerussa rufa et usta, sandyx
Σανίδιον, ȣ, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. à σανὶς. Unde
Σανιδόω, contabulo, tabulis sterno.
Σανιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, *Ph.* laqueare. *Gl. V.* A σανιδόω. Unde
Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, tabulatus, contabulatus.
ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, tabula, asser, tabula, cui maleficos alligabant Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges et similia inscribebantur; asseres, *Gl. V.* item, catalogus.
ΣΑ'ΝΝΑΣ, vel σάννος, ȣ, ὁ, stultus, fatuus. (A σαίνω, *Ern.*)
ΣΑΝΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, penis, cauda, hasta.
Σαννίων, sannio, histrio ille, cujus partes sunt dicteriis et sannis jaciendis, risum movere, *Ern.*
ΣΑ'ΝΤΑΛΟΝ, santalum, *arbor.*
Σάοι, 3. sing. præs. opt. act. v. σάω.
Σάος, ȣ, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut σόος.
Σαοσίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homines servans. Ex σαόω, et βροτός.
Σαοφρονέω, ῶ, modestus, temperans sum; (2) castus et pudicus sum. Ἡ δὲ σαοφρονέȣσ' ἄργυρος εἰμὶ μόνον, *Epigr.* A σαόφρων.
Σαόφροσιν, dat. pl. cum ν, à σαόφρων.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σαόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, ut σώφρων, *Il.* 21, 462. Ex σάος, et φρήν.
Σαόω, ῶ, f. ώσω, servo, salvo; ἐσάωσεν, a. 1. servavit. *Il.* 21, *ult.* A σάος.
Σαπείσης, gen. sing. a. 2. part. pass. v. σήπω.
ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ȣ, ὁ, saperda, piscis.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo. A σαπρός.
Σαπρίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.
Σαπρόκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tibiæ, *Aristoph.* Ex κνήμη.
Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus; (2) fœdus, obscœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obsoletus caseus. *Ph.* Πᾶν ὁ μὴ τὴν ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, *Chrysost.* A σήπω.
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, *Gl. V.* nugacitas, *Ph.* A præc.
ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, Sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, Sapphicus. A Σαπφώ.
Σάπων, ονος, ὁ, sapo, *Gl. V.*
Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
ΣΑΡΑ'ΒΑΡΑ, ων, τὰ, Sarabara, tibialia Persica, vel alia pars vestitûs *ap. Daniel*, (Vox Arab.)
ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, pudendum muliebre, *Suid. Hes.*
Σαράπις, ιδος, ὁ, Serapis, Deus Ægyptiorum.
Σαραπιεῖον, et πεῖον, templum Serapidis.
Σάραπος, ὁ ϗ ἡ, qui magnis est pedibus et eos velut trahit. Ex σαίρω, et πȣ̃ς.
Σαράπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, sporta, cista; (2) vinculum.
ΣΑ'ΡΓΟΣ, vel σαργὸς, ȣ̃, ὁ, sargus, piscis, *Gl. V.* sargulus, dicitur et σαργῖνος.
Σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum ridere. A Σαρδώ.
Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, *Hom. Od.* 20, 303. v. Σαρδόνιος.
Σάρδεις, ων, αἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.
Σάρδινος, vel σάρδιος, ȣ, ὁ, scil. λίθος, Sardius, *gemma.* A Σαρδώ.
Σάρδιον, ȣ, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδιος, ȣ, ὁ, vide Σάρδινος.
Σαρδόνιος, ȣ, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem enecans ab herbis sardois, *ap Virg.* A Σαρδώ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma.* Ex Σάρδιος, et ὄνυξ, *unguis*, quod colore suo unguem humanum referat.
ΣΑΡΔΩ, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *insula.*
Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.
Σαρδωνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Σαρδόνιος.
Σαρδώνιος, ια, ιον, vel Σαρδώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ.
Σαρδῷος, ῴα, ῷον, idem et ab eod.
Σαρεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
Σάρι, τὸ, planta quæ nascitur *ap. Nilum.*
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
Σαρισσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sarissam ferens.
Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Ὀυδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' ȣ̓δὲν, ἕλκȣσι δ' ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, *Aristoph. Pace*, 480. Σαρκάζȣσι τὰ ἀμφόδοντα τῶν προφάγων, *Hipp.* A σάρξ.
Σαρκασμὸς, ȣ̃, ὁ, irrisio amara, inimica subsannatio. A præc.
Σαρκαςικὸς, ἡ, ὸν, sarcasticus; (2) qui Sarcasmis uti solet. Ab eod.
Σαρκαςικῶς, *adv.* sarcasticè, amarulentè, irrisione.
Σαρκίδιον, ȣ, τὸ, caruncula, Dim. A σάρξ.
Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, carneus, corporeus. *In S. S.* (1) imperfectus, debilis, imbecillus; (2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
Σαρκικῶς, *adv.* carnaliter.
Σάρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus; (2) qui est crasso corpore.
Σαρκίον, ȣ, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano, Dim. A σάρξ.
Σαρκοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, *Ph.* carnifex. Ex σάρξ, et βορὸς, *edax.*
Σαρκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à carne natus seu profectus. Ex σάρξ, et γείνομαι.
Σαρκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέςερον τῶν λεπτῶν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex εἶδος.
Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, genus herniæ.
Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Persicæ.
Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ȣ, ὁ, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex λαμβάνω.
Σαρκολάτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carnem colit, et adorat.
Σαρκολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex λείπω.
Σαρκοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carne concretus, carnosus, densus. Ex πήγνυμι.
Σαρκοποιέω, carnem facio; *in pass.* caro fio, homo fio.
Σαρκοποιὸς, ὸν, carnem efficiens, gignens, alens.
Σαρκόπυον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt et exspuuntur.
Σαρκοπυώδης, ες, idem et ex iisd.
Σαρκόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnosam radicem habens. Ex ῥίζα.
Σαρκοσχίζω, carnem conscindo.
Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem bellè curo. Ex τρέφω.
Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, *Gl. V.* σαρκοφαγῶ, excarnifico.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A
Σαρκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, carne vescens; (2) sarcophagus, arca mortuorum.
Σαρκοφανὴς, ὲς, carne tectus, seu vestitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.
Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. A φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto. A
Σαρκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex φέρω.
Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω.
Σαρκοφυΐα, ἡ, carnis extensio. A præc.
Σαρκόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia carnosa habens. A φύλλον.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnosus, *Gl. V.* carneus. Ab eod.
Σάρκωμα, ατος, τὸ, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, *Gl. V.* pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ἡ, ὸν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.
ΣΑ'ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro, pulpa, σάρκες, pulpæ, *Ph.* (2) *in S. S.* homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὸν, et σάρον, scopæ, verriculum. Ἀςερίν πόντοιο κακὸν σάρον, *Call. in Del.* 225.
Σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) res, homo nullius pretii. A σαίρω.
Σαρόω, ῶ, f. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, scopis purgatus, p. pass. part. Σαροῖ τὴν οἰκίαν, *Luc.* 15, 8. Σεσαρωμένον, *Matt.* 22, 44. A σαίρω.
ΣΑ'ΡΠΟΣ, ȣ, ὁ, arca, domus lignea, *Hes.*
Σάρωθρον, ȣ, τὸ, scopæ. A σαρόω.
Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σαρὼν, ωνος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Est et Σάρων, nauticus deus.
Σαρωνίδες, ων, αἱ, *Call. in Jov.* 22, quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (2) arbores vetustæ quævis; (3) quercus arbor.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. A σαρόω.
Σαρωτὴς, ȣ̃, ὁ, οἱ σαρωταὶ, scoparii, *Gl. V.*
Σὰς, *tuas*, acc. pl. f. g. à σὸς, *tuus.*
Σάσσω, sagino, *Ph.* vide σάττω.
Σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάττω.
Σάτινον, ȣ, τὸ, Ποιῆσαι σάτινα ϗ ἅρματα χαλκῷ, *Hom. in Ven.* 13. idem et ab eod.
Σάτον, ȣ, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. *Vox Syr.*
Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa.
Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω φρυγίας, *Plut.*
ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ȣ, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, propriè Persicæ. *Vox Persica.*
Σατραπικὸς, ἡ, ὸν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A præc.
ΣΑ'ΤΤΩ, f. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; σεσαγμένος, saginatus, *Ph.* p. pass. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, *Luc.*
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herbâ.

Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro ſimilis evadat.
Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapiſmus, et totius corporis cancer, elephantiaſis. Vide *Nicolaum Leonicen, de morbo Gallico*. A Σάτυρος. Unde
Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem inſtar Satyri; (2) Satyricâ petulantiâ proſcindo.
Σατυρικὸς, ἡ, ὸν, ſatyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.
Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.
Σατυρισκὸς, οῦ, ὁ, parvus Satyrus. Dim.
Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίας; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, *Ph.* ſcenicus.
Σατυρογράφος, ὁ, ſatyrarum ſcriptor.
Σάτυρος, ου, ὁ, *propriè* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, σάτυροι, Fauni, *Gl. V.* A σάθη, *Etym.*
Σατυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſatyros ſeu ſatyrorum mores imitans; (2) hiſpidus. A σάτυρος.
ΣΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, aridus, ſiccus.
Σαυλὰ, *adv.* tardè. A σαυλὸς.
Σαυλόομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι, *Eur. Cyc.* 40. A σαυλὸς.
Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceveo, laſcivè podicem moveo. Ex σαυλὸς, et πρωκτὸς.
ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.
Σαύλωμα, τὸ, deliciæ.
Σαυνιάζω, faunio percutio, *R.* A σαύνιον.
Σαύνιον, ου, τὸ, faunium, *jaculi genus.*
ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.
ΣΑΥ'ΡΗ, ης, ἡ, naſturtium.
Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, *Gl. V.* ubi *jaculus.*
Σαυρίδιον, τὸ, naſturtium, *Hipp.*
Σαυροβριθὴς, gravis ab cuſpide, epith. haſtæ.
Σαυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacertæ formam habens. Ex σαῦρα, et εἶδος.
Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. *Gl. V.*
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imâ haſtâ, quo haſta erigi et ſolo infigi poteſt. A σαῦρος. Unde
Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæſitatio. *Ariſtot.*
Σαυτῆς, gen. ſing. f. g. *per Craſin.* pro σεαυτῆς, à σεαυτοῦ, *tui ipſius.*
Σαυτοῦ, *tui ipſius*, maſculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.
Σάφα, *adv.* certò, verè, manifeſtè, perſpicuè.
Σαφέστατα, *adv.* manifeſtiſſimè, apertiſſimè. A σαφέστατος, *ſuperl.* à σαφὴς.
Σαφέστερον, *adv.* manifeſtiùs, apertiùs.
Σαφεστέρως, *adv.* idem et ab eod.
Σαφέω, manifeſto, declaro, notum facio.
Σαφέως, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.
Σαφῆ, acc. ſing. pro σαφέα, à σαφὴς.
Σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas, dilucida oratio, explanatio, *Ph.* diſtinctio.
Σαφηνέως, *adv.* idem quod σαφῶς. A
Σαφηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod σαφὴς. Hinc
Σαφηνίζω, f. ίσω, explano, exprimo, declaro, diſtinguo. Οὕτως, ἐσαφήνιζε μὲν τοῦ κρατιστεύοντας παρ' ἑαυτῷ, *Xen.* Hinc
Σαφηνισμὸς, ὁ, perſpicuitas, declaratio.
Σαφηνιστικὸς, ἡ, ὸν, declarandi vim habens; (2) *ſubſt.* declarator, explanator. A præc.
Σαφηνιῶ, fut. 1. ind. *Att.* pro σαφηνίσω, à σαφηνίζω.
Σαφηνῶς, *adv.* idem quod σαφῶς.
ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus, clarus, planus.
Σαφῶς, *adv.* manifeſtè, perſpicuè, dilucidè, *Ph.* evidenter, planè, apertè, palàm, *Gl. V.* al. liquidò, ad liquidum, diſertè.
Σαχθέντες, a. 1. part. paſſ. v. σάττω.
Σάω, idem quod σαώζω, propriè eripiendo è periculo vi alterius, &c. Vid. *Ern.*
Σάω, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *per Apoc.* pro ἐσάωσε, vel *ſervabat*, pro ἐσάωσε, 3. ſing. imperf. ind. act. vel *ſerva*, pro σάωζε, 2. ſing. imperat. act. verbi σαώζω, *Il.* 16, 364.
Σαώζω, ſervo, ſoſpito. A σάος.
Σάωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα.

Σαώσει, 2. ſing. f. 1. ind. act.
Σαωσέμεν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σαώσειν.
Σαώσετον, 2. dual. f. 1. ind. act.
Σαώσομεν, *ſervabimus*, 1. pl f. 1. ind. act.
Σαώτερος, magis ſalvus, incolumis. A σάος.
Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. A σαόω.
Σβεννυμενάων, gen. pl. part. præſ. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, à
ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, ſive σβεννύω, f. σβέσω, exſtinguo, reſtinguo; (2) compeſco, comprimo; σβέσον, exſtingue, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. ut σβέννυμαι, extinguor; *metaphoricè* etiam morior. Κεὶ μή θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν, *Soph. Aj.* 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται, *Matt.* 25, 8.
Σβέσα, *exſtinxi*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, à verbo eod. pro inuſ. σβέω.
Σβέσις, εως, ἡ, exſtinctio. A σβέννυμι.
Σβέσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro σβέσαι.
Σβέσω, *exſtinguam*, f. 1. ind. act.
Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, exſtinctor. Ab eod.
Σβεστήριος, ία, ιον, exſtinguendi vim habens; aptus ad exſtinguendum.
Σβεστικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Σβήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. σβέννυμι.
Σεαυτὸν, temet, teipſum, temetipſum, *Ph.*
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipſius. Ex σέο, pro σοῦ, et αὐτοῦ, *ipſius.*
Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, *Rom.* 1, 25. A
Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, ſtupor; (2) res ſacra. Vox ἄκλιτος.
Σεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, à σεβάζομαι. Unde
Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.
Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, *Ph.* res ſacra, ſignum Dei, *Ph.* σεβάσματα, ſacra.
Σεβασμιάζω, veneror, pius ſum. A
Σεβάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, auguſtus, *Ph.* A σεβάζομαι. Hinc
Σεβασμιότης, ητος, ἡ, ſanctimonia, *Gl. V.*
Σεβασμίως, venerabiliter, *Gl. V.* Ab eod.
Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio. Ab eod.
Σεβάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐσεβάσατο, à σεβάζομαι.
Σεβαστεύω, idem quod σεβάζομαι.
Σεβαστικῶς, cum magnâ veneratione, cum ἔχειν, colere.
Σεβαστὸς, ἡ, ὸν, veneratione et adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) auguſtus, *Ph.* cognomen imperatorum Rom. ut σεβαστὴ, imperatricum; σεβαστοτάτη, auguſtiſſima, *Ph.* Ab eod.
Σεβαστοφόρος, ὁ καὶ ἡ, ſacerdos Cæſaris, ut flamines Auguſtales. A præc. et φέρω.
ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, ſive corticoſum illud, quod in ſummâ palmulâ enaſcitur.
Σεβίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων χλιδοῦχον, ὃ σεβίζομεν, *Eur. Hipp.* 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, *Soph. Oed. Col.* 1551. A σέβω.
Σέβοντι, 3. pl. *Dor.* pro σέβουσι, à
ΣΕ'ΒΩ, et σέβομαι, veneror, colo, adoro, obſervo; σέβομαι, color; (2) pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν, *Eur. Hel.* 732. Θυσίας θεοῖς, *ibid.* 1072.
Σειεὺς, έως, ὁ, patella, in quâ aliquid movetur et frigitur; ſartago. A σείω.
Σεῖος, σεία, σεῖον, *Lacon.* pro θεῖος.
Σεὶρ, σειρὸς, ὁ, ſol. *Suid.*
ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.
Σειραγωγεὺς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.
Σειράδιον, τὸ, funiculus. Dim. à σειρὰ. Unde
Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, *R.*
Σειράζω, exſicco. A σεὶρ. *Ern.*
Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catenâ vinctus, funalis, ut equus. A σειρὰ.
Σειραφόρος, et σειρασφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, catenam ferens; alias σειραῖος dicitur, *Æſch. Ag.* 1646. *Eur. I. A.* 223. *Angl. the* Fore horſe; cui opponitur ζύγιος, *the* Shaft horſe. Ex σειρὰ, et φέρω.

Σειρεύω, catenâ, fune conſtringo; (2) conſtringo, connecto, *R.* Σὺν τῷ γέροντι δέσμα σειρεύων βρόχῳ, *Eur. Her. Fur.* 1012.
Σειρέω, exſicco, exinanio. A σεὶρ.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monſtrum marinum*; (2) inſectum api ſimile. A σειρὰ.
Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi ſolis ardore. A
Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) ſuffraginum vitio laboro, de equis. A σείριον.
Σείρινος, ινη, ινον, aſtralis. Ab eod.
Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.
Σείριον, ου, τὸ, aſtrum. A
Σείριος, ου, ὁ, Sirius, ſtella, *canicula*, item ſol. A σεὶρ.
Σειρομάστης, ου, ὁ, jaculi genus, lanceola.
Σείρωμα, τὸ, Opobalſami ſedimentum. Σείρωσις, ἡ, religatio. A σειρὰ.
Σεισάχθεια, ας, ἡ, qu. dic. onus excuſſum, allevatio æris alieni communis; tabulæ novæ, *Plut. in Sol.* c. 15. Ex σείω, et ἄχθος.
Σέθεν, *tui*, gen. ſing. *Æol.* pro σοῦ, à σὺ, *tu.*
Σεῖο, *tui*, gen. ſing. *Poët.* et *Ion.* pro eod.
Σειόθεν, *tui*, Poët. idem.
Σεισαμένας, acc. pl. a. 1. part. m. v. σείω.
Σεισθεὶς, *commotus*, a. 1. part. paſſ.
Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quaſſatio, concuſſio. A σείω.
Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor ſeu quaſſator terræ, epith. Neptuni. Ex eod. et χθὼν.
Σεῖσμα, τὸ, concuſſio, quaſſatio. A σείω.
Σεισματίας, ου, ὁ, ut σεισματίας τάφος, ſepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppreſſit. A σεῖσμα.
Σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, *Ph.* concuſſio, *Ph.* excuſſio, *Gl. V.* A σείω.
Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis.* A πυγή.
Σεισοῦρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, et οὐρά.
Σειστὸς, ἡ, ὸν, qui concuti ſeu quaſſari poteſt, concuſſus. Ab eod.
Σεῖστρον, ου, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum, in ſacris Iſidis adhiberi ſolitum. A
ΣΕΙ'Ω, f. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro; (2) depello; (3) calumnior, criminor; item, vexo, terreo, *Gl. Vet.* σείει, concutit, quatit, criſpat, *Ph.* σεῖσαι, vibrare, *Ph.* inf. a. 1. Ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν, *Soph. El.* 715. Πῶς τοῦτ' ἔσεισε μοῦ δοκεῖς τὴν καρδίαν, *Ariſtoph. Ach.* 12.
Σέλα, dat. ſing. *Att.* et *Ion.* pro σέλατι, à σέλας, *jubar.* Unde
Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. Σὺν πεύκαις σελαγεῖ, *Ariſtoph. Nub.* 604. Σελαγεῖτο δὲ ἂν ἄσυ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων, *Eur. El.* 722.
Σελαγίζω, f. ίσω, idem et ab eod.
Σελαηγενέτης, ου, ὁ, lucis autor, epith. ſolis.
Σελάναν, *lunam*, acc. ſing. *Dor.* pro σελήνην.
Σελάναία, ας, ἡ, *Ion.* et *Dor.* pro σελήνη.
ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen, *Gl. V.* fulgor, jubar.
Σελάσσεται, ſplendet. *Nic. T.* 46.
Σελασφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendorem ſeu lumen ferens. Ex σέλας, et φέρω.
Σελάχιον, ου, τὸ, piſcium genus cartilaginoſum, cui cartilago pro cute eſt. Dim. à σέλαχος.
Σελαχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus, cartilaginis ſpeciem referens. Ex εἶδος, et
ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, et pl. τὰ σέλαχη, genus piſcium cartilaginoſorum. Hinc
Σελαχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus.
Σελάω, ῶ, ſplendeo, luceo. A σέλας.
ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel veſtis genus; *item* avis locuſtis veſcentis.
Σεληναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illuſtratus. Hinc *ſubſt.* σεληναία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A
Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελῆναι, placentæ quædam rotundæ et latæ. A σέλας.
Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, *Matt.* 4, 24. A σελήνη.
Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.
Σεληνίδιον, ου, τὸ, lunula. Dim. à σελήνη.

Σελήνιον, ου, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox eſt, vel luna, ſive lunæ ſidus. Ab eod.
Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde
Σεληνίτης, ου, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σεληνίτης, lunaticus.
Σεληνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. à lunâ percuſſus, lunaticus. Ex σελήνη, et βάλλω.
Σεληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ ſpeciem referens. Ex σελήνη, et εἶδος.
Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.
Σελίδιον, ου, τὸ, chartula, pagella, Gl. V. paginula. Dim. à σελὶς.
Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.
Σελινίτης, ου, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.
Σελινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, et εἶδος.
ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, apium, herba, Angl. Parſly, ἐλεοθρεπτὸν τὲ σέλινον, Il. 2, 776.
Σέλινος, ου, ἡ, idem. Hinc
Σελινουσία, ας, ἡ, ſpecies braſſicæ.
ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. V.
Σέλλα, ης, ἡ, ſella, Gl. Vet. Ariſtoph. Sch. Euſt. Vox Lat.
Σελλάστερνσις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. Vet.
Σελλίζειν, divitias ſimulare in paupertate. A ſello jactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit, Av. 126.
Σέλλω, cieo, urgeo, ομαι, proficiſcor, cum impetu feror. Euſt.
Σέλμα, ατος, τὸ, tranſtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. et σέλματα, eluvies, Ph. (ſed legendum videtur ibi τέλματα, Ern.) Hinc
Σελματιαῖοι, ποταμοὶ, lutulenti fluvii.
Σέλω, compingo, Ern.
ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.
Σεμιδαλίτης, ου, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis è ſimilâ confectus. A σεμίδαλις.
Σεμναὶ θεαὶ, Eumenides, ſive Furiæ, apud Athenienſes. A σεμνὸς Unde
Σεμνεῖον, ου, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium; (2) Fanum Furiarum.
Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnificè, cum gravitate loquor ſeu prædico:
Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ ſe ferens, Plut. in Num. cap. 8. A
Σεμνηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnificè prædicat. Ex σεμνὸς, et ἀγορεύω.
Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritiſſimi ac religioni dediti; philoſophi Indorum, et Gymnoſophiſtæ ap. Laërt.
Σεμνολῃρέω, difficiles nugas, cum gravitatis ſpecie nugor.
Σεμνολογέω, graviter et ſpecioſè loquor. Ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν, Luc. ἀμφὶ τοῦ θείου, Ap. A σεμνολογος.
Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave et magnificum, quo quis ſe jactat. A præc.
Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) ſermo venuſtus. A
Σεμνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui graviter de re quâpiam diſſerit, oſtentator, jactator. Ex σεμνὸς, et λέγω, dico.
Σεμνολογικῶς, idem quod
Σεμνολόγως, adv. jactanter.
Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.
Σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum faſtu et inſolentiâ loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων, Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, et μῦθος, ſermo.
Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, qu. dic. graves paraſiti, adulatores, qui gravitate ſupercilioſâ paraſiticam adulationem tegunt.
Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnificè extollo; (2) auctoritatem addo, reverentiam et majeſtatem concilio, illuſtro, orno.
Σεμνόπονος, ὁ ϗ ἡ, arte exquiſitâ factus. (ap. Ath. ſi lectio ſana, Ern.)
Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A
Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi et eximiâ dignitate præditus. Ex σεμνὸς, et πρέπει.
Σεμνοπρεπῶς, adv. cum dignitate, graviter, decorè.
Σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Ariſtoph. Nub. 362.
Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas ſeu dignitas oris, perſona gravis. A
Σεμνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.
ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, venerabilis, caſtus, Ph. σεμνὸν, ἀξίωμα, majeſtas, Gl. Vet. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honeſtus, gravis, magnificus.
Σεμνόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, et στόμα.
Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas; (2) reverentia; (3) ſanctimonia, honeſtas; (4) pudicitia. A σεμνὸς.
Σεμνότιμος, ὁ ϗ ἡ, venerandus. A τιμὴ.
Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas faſtuoſa. A τῦφος.
Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnificè prædico. A σεμνὸς.
Σεμνύνω, venerandum et auguſtum reddo; (2) orno, honore et dignitate adficio; et σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, ſuperbio. Σεμνύνουσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνύνεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ, Dem. Ab eod.
Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.
Σεμνῶς, adv. honeſtè, decenter, graviter, Gl. V. pudicè. A σεμνὸς.
Σέο, tui, gen. ſing. Ion. pro σοῦ, à σὺ, tu.
Σεοῖο, tui, Poët. idem quod antecedens σέο.
Σέομαι, σοῦμαι, pro σείομαι.
Σεπτεύω, veneror. A σεπτὸς.
Σεπτήριος, ία, ιον, ad cultum ſeu venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ου, ſc. ἱερὸν, novennalia Delphis in honorem Apollinis celebrari ſolita. Ab eod
Σεπτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Σεπτὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus, Æſch. Pr. 811. Ph. τὸν σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.
ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, Serapias, herba.
ΣΕ'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii ſive intybi genus, Gl. V. intybus, intibum, intuba; acc. ſing. σέριν, et σέριδα, Angl. Endive.
ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, abſinthium marinum.
Σέριφον, ου, τὸ, idem.
ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, inſecti genus, culex. Ἔτι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολὴ, Proverb.
Σέσαγμαι, perf. part. paſſ. verbi σάττω.
Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. à σαίρω.
Σεσαρωμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. σαρόω.
Σεσεῖσθαι, perf. ind paſſ. verbi σείω.
ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, Seſeli, herba.
Σέσελις, εως, ἡ, idem.
Σέσηπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. σήπω.
Σέσηρα, verri, perf. ind. med. verbi σαίρω.
Σεσιγαμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. Dor. pro σεσιγημένοι, à σιγάω.
Σεσοφισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω.
Σεσοφισμένως, adv. captioſè, doloſè, more ſophiſtarum, callidè. A σοφίζω.
Σέσωκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi σόω, ſive σώζω.
Σεῦ, gen. ſing. Dor. pro σοῦ, à σὺ, tu.
Σεῦα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔσευα, à σεύω.
Σεύατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. Ion. pro ἐσεύατο.
Σεύεσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. per Syncop. pro σευάσθω.
Σεὺς, ὁ, nom. inuſ. Unde σέων, gen. pl. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.
Σευτλαῖος, ου, ὁ, qu. dic. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.
Σευτλίον, ου, τὸ, parva beta; σευτλία, betæ, Gl. V. Dim. à
ΣΕΥ'ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, Ph.
ΣΕΥ'Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσεύατο, a. 1. med. pro ἐσεύσατο, Il 5, 208. A σείω.
Σεφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σέβω.
Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Σεωϋτέυ, gen. ſing. Ion. pro σεαυτοῦ.
Σεωϋτοῦ, tui ipſius, idem.
Σήθω, cribro, Gl. V. σήθει, cernit, Ph. Σησθέντα κρησέρῃ, Aret. A σείω.
Σηκάζω, ſtabulo includo. Il. 8, 131. A σηκὸς.
Σήκασθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. et Poët. pro ἐσηκάσθησαν, à σηκάζω.
Σηκοκόρος, Dor. σηκοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) æditaus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, et κορέω, verro.
Σηκίζω, ſagino. A σηκὸς.
Σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.
Σηκίτης, ου, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, de agno. Ab eod.
ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, propriè ſeptum, Gl. V. Unde (2) ſtabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujuſque; (6) ſacra olea, ap. Ath. quæ et μορία, in quibus omnibus ſepti notio ineſt; (7) dicitur et de librâ, Euſt.
Σηκόω, pondero, Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκωσον, pondera, Ph. a. 1. imperat.
Σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V. item, libratio jaculi miſſilis, ut momentum accipiat, unde de acceſſione virium, quæ momentum facit, Ern.
Σηκωτὴρ, ῆρος, τὸ, lorum jugi. Ab eod.
Σηκωτὸς, loculatus, Gl. V. A σηκὸς.
ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) buſtum, ſepulchrum, monumentum. Hinc
Σημαία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſignia familiæ ſive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφήρειν, Plut.
Σημαίνοισα, præſ. part. act. f. g. Dor. pro σημαίνουσα, à
Σημαίνω, ſigno, ſignifico, ſignum do, portendo; (2) nuncio; (3) impero, præſum, σημαίνοντες, ſignatores, Gl. V. σημάνῃ, deſignet, Ph. a. 1. conj. σεσημασμένος, obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνε, ſignum dedit, a. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, è ſignis colligo; (2) obſigno. Τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πρὸς τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. στρατοῦ ἄλλου, præeſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. A σῆμα.
Σημαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, et φέρω.
Σημαλέος, έα, έον, ſignificandi vim habens.
Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.
Σημανέω, f. 1. ind. act. Ion. pro σημανῶ.
Σημαντέον, adv. pcſ. ſignificandum eſt.
Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus, dux; (2) annulus ſignatorius. Ab eod. Hinc
Σημαντήριον, ου, τὸ, ſignaculum, ſigillum.
Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, ſignificandi vim habens. A σημαίνω.
Σημαντικῶς, adv. Unde
Σημαντικώτατα, adv. cum magnâ vi et emphaſi; propriè, aptiſſimè.
Σημαντρὶς, γῆ, terra ſigillaris, cimolia, creta.
Σήμαντρον, ου, τὸ, ſigillum, ſignum. Ab eod.
Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) adject. ſignificans, indicans.
Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. A
Σημάτεσσι, dat. pl. Poët. pro σήμασι.
Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis colligo.
Σημάτιον, ου, τὸ, parvum ſignum. Dim. à σῆμα.
Σηματόεις, όεσσα, όεν, multa habens ſepulchra. Ab eod.

Σηματουργὸς, ῦ, ὁ, qui inſignia facit. Ex σῆμα, et ἔργον.
Σημειογραφέω, ῶ, notis in ſcribendo utor. A
Σημειογράφος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, notarius, qui per notas ſcribit. Ex σημεῖον, et γράφω.
Σημεῖον, ῦ, τὸ, nota, punctum, *ap. Mathem.* Unde terminus à quo; (2) ſignum quodlibet militare vexillum; (3) monſtrum, oſtentum, miraculum; (4) ſignum pugnæ vel receptûs; (5) argumentum. *Pl.* pro σημείωσις, *ap. Gramm.* A σῆμα.
Σημειοφόρος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, ſignifer. A φέρω.
Σημειόω, ῶ, et σημειόομαι, ῦμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno, *Gl. V.* (2) in commentarios refero, σημείωσαι, imperat. a. 1. med. nota, obſerva, ſcito. *Vox Sch.* σεσημαιωμένος, ſignatus. Τῦτον σημειῦσθε, 2 *Theſſ.* 3, 14. A σημεῖον.
Σημειώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.
Σημειωδῶς, *adv.* ita ut facilè appareat, notabiliter.
Σημείωμα, ατος, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.
Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio. *In pl.* brevia ſcholia in ſcriptorem aliquem, notæ grammaticæ, criticæ, &c. Ab eod.
Σημειωτέον, notandum. Ab eod.
Σημειωτικὸς, ἡ, ὸν, ſignificativus. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.
Σημερινὸς, hodiernus, *Ph.* A
Σήμερον, *adv.* hodiè; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.
Σημήϊον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.
Σημήνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, à σημαίνω.
Σὴν, *tuam*, acc. ſing. f. g. à σὸς, *tuus.*
Σήνυρος, idem quod σαίνυρος.
Σηπεδονώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, putredine vitiatus. A
Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, *Gl. V.* (2) lacertæ genus. A σήπω.
Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens; unde ut atramentum ita dicitur. Σηπιὰς, άδος, ἡ, idem. Σηπιάδος φυξηλίδος, *Nic. Al.* 472. Ab eod.
Σηπιδάριον, τὸ, idem quod
Σηπίδιον, ῦ, τὸ, parva ſepia, ſepiola. Dim.
Σήπιον, ῦ, τὸ, pars quædam dura et ſolida beſtiæ. Ab eod.
Σηποποιὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, et ποιέω.
Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A σήπω.
Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) putridus. Ab eod.
ΣΗ'ΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putreſio, putreſco; marceo, *Gl. V.* σεσηπὼς, putridus, *Gl. V.* σεσηπὸς, putridum, *Ph.* p. part. med. Ἆιμα δ᾽ ἔτι πατρὸς κατὰ σέγας μέλαν σέσηπεν, *Eur. Elec.* 321. Χρὼς σήπεται, *Il.* 24, 414.
Σὴρ, ὸς, vermiculus, à quo ſericum fit.
Σηράγγιον, τὸ, caverna; (2) balneum.
Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Ὅσα πολλὰ περὶ γῆν τε, ϰ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγῦνται, *Heliod.*
Σηραγγώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, rimoſus, cavernoſus, fiſtularum plenus. A
Σήραγξ, γος, ἡ, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρέναι, hiare, inf. p. præſ. med. à σαίρω.
ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes.*
Σηρικοδιαςὴς, ῦ, ὁ, ſericum ſtamen conficiens, epith. bombycis. A διάζομαι.
Σηρικοπλόκος, ſericarius, *Gl. V.* opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, et πλέκω, *necto.*
Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, *Gl. V.* σηρικὴ, ſericum. A σῆρες.
Σηρικοφόρος, ſericatus, *Gl. V.* A φέρω.
ΣΗ'Σ, σητὸς, ὁ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id quod aliquid corrodit, *Ph.* tinea, robigo.
Σῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σὸς.
ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeſama, frumenti Indici genus; (2) placenta à ſeſamo. Hinc
Σησάμινος, ίνη, ινον, è ſeſamo factus.
Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex ſeſamo et melle; (2) herba quædam. Ab eod.
Σησαμίτης, ῦ, ὁ, ſc. ἄρτος, panis è ſeſamo.
Σησαμοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab εἶδος.
Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.
Σήσαμον, ῦ, τὸ, ſeſamon. Ab eod.
Σήσαμος, ſeſamus, *Gl. V.*
Σησαμότυρος, ὁ, cibus è ſeſamo et caſeo.
Σησαμῦς, ῦντος, ὁ, placenta è ſeſamo.
Σῇσι, dat. pl. f. g. *Ion.* et *Poët.* pro σαῖς.
Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.
Σῆςρον, ῦ, τὸ, cribrum. Ab eod.
Σητάνειος, εία, ειον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus è farinâ ſuccretâ; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.
ΣΗ'ΤΕΣ, *adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.
Σητινὸς, ἡ, ὸν, hornus, *R.* A σῆτες.
Σητόβρωτος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, à tineâ adeſus five corroſus. Ex σὴς, et βρωτὸς.
Σητόκοπος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, à tineis pertuſus ſeu de roſus. Ex σὴς, et κόπτω, *tundo.*
Σὴψ, σηπὸς, ὁ parvus ſerpens, ſeps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morſu putreſcunt. A σήπω.
Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, *Gl. V.* Ab eod.
Σθενερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A
Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia.
Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A
ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. Ἡμεῖς ὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ᾽ ἀπαλέξασθαι, opem afferre, *Soph. Aj.* 165.
Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.
Σιαγόνιον, ῦ, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A
ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ὁ, mala, maxilla.
Σιαλίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίαλον.
Σιαλικὸς, ἡ, ὸν, ſalivarius, *Gl. V.* A σίαλον.
Σιαλὶς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.
Σιαλισμὸς, ῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω. Unde
Σιαλιςήριον, ῦ, τὸ, fræna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ῦ, τὸ, ſaliva, ſputum.
Σίαλος, ῦ, ὁ, ſaliva, *Gl. V.* (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.
Σιαλοχέω, idem quod
Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, *Hippocr.* lib. 3. *de morbis.* A
Σιαλόχοος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, et χέω.
Σιαλόω, ſagino; (2) circumdo clypeum gemmâ, ferro, ære, &c. A σίαλος.
Σιαλώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. Ab eod.
Σίαλωμα, ατος, τὸ, munimen et ambitus ſcuti ferreus.
Σίβδη, ἡ, malum punicum. *Vox Dor.* vide σίδη.
ΣΙΒΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix, à denunciandis deorum conſiliis; σιὸς enim deos et βουλὴν conſilium Æoles vocabant. Vide *Suidam.*
Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more ſenum deliro. A σίβυλλα.
Σιβύλλειος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.
Σιβυλλιάω, ῶ, idem quod σιβυλλαίνω; (2) Sibyllinis oraculis intentus ſum. Ἐιθ᾽ ὁ γέρων σιβυλλιᾷ, *Ariſtoph. Eq.* 61.
Σιβυλλιςαὶ, fatidici. Quaſi à σιβυλλίζω.
ΣΙΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, *Gl. V.* venabulum.
Σιβύνιον, ῦ, τὸ, haſtula, ſpiculum, vel haſtile parvum. Dim. à σιβύνη.
Σῖγα, *adv.* tacitè. A σιγὴ.
Σιγάζω, f. άσω, conticeſcere jubeo:
Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.
Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſuâ ſilentium et admirationem inducit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit, mollis, tener; σιγαλόεντα, ſplendida, miranda. Ἡνία σιγαλόεντα, *Il.* 5, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod. Vid. *Etym.*
Σιγᾶν, præſ. inf. act. pro σιγάειν, à
ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, *Gl. V.* σίγησον, tace, *Ph.* aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, *Eur. I. T.* 928. Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτυ; id. *Alc.* 79. Ἐξ ἐμῦ πάντα σιγηθήσεται, *id. I. T.* 1079.
Σιγέρπης, ῦ, ὁ, tacitè incedens; ut ſerpentium genus. Ab ἕρπω.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, *Ph.* pro σίγησις. A σιγάω.
Σιγῇ, *adv.* tacitè, ſubmiſsâ voce, clàm.
Σιγηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.
Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.
Σιγηλῶς, *adv.* tacitè. A præc.
Σιγῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro σιγᾶν.
Σιγηνοσάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens. Ex σιγάω.
Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, *Gl. V.* A σιγὴ.
Σιγηρῶς, *adv.* tacitè.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, inaures, *Heſ.* unde σιγλοφόρος, miniſter, cui monilia ſervanda traduntur.
ΣΙΓΛΑΙ', ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.
Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, *Xen.* Vox Hebr.
ΣΙ'ΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa five cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc
Σιγματίζω, Sigma crebriùs uſurpo. Hinc
Σιγματισμὸς, ῦ, ὁ, literæ Σ crebrior uſurpatio, five concurſus.
Σιγματοειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potiùs C. A σῖγμα, et εἶδος.
Σιγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aquâ extincti; (2) ſibilus. A σίζω.
Σιγνοφόρος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, manipularius, *Gl. V.* ſignifer. Ex σίγνον, *ſignum*, Lat. et φέρω.
Σιγύνης, ῦ, ὁ, jaculum è ferro. A σιβύνη.
Σιγύνον, ῦ, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.
Σίγυνος, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, à σιγάω.
Σιδάρεος, et σιδαρέος, *Dor.* pro σιδήρειος.
Σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.
Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. *Dor.* pro σίδηρον.
Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. *Dor.* Ex σίδηρος, et χαίρω.
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.
Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri.
Σιδηρεῖον, ῦ, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria:
Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. A σίδηρος.
Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηρῦς, ῆ, ῦν, idem.
Σιδηρεὺς, έως, ὁ ϰ ἡ, faber ferrarius. A
Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.
Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria five tractandi ferrum. Ab eod.
Σιδήριον, ῦ, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, *Gl. V.* σιδήρια, ferramenta. Ab eod.
Σιδηρίτης, ῦ, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.
Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; λίθος, magnes; et σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eod.
Σιδηροβόλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, et βάλλω.
Σιδηροβριθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, et βρίθω.
Σιδηροβρὼς, ῶτος, ὁ ϰ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονὴς, *Soph. Aj.* 832. A βρώσκω.
Σιδηροδάκτυλος, ὁ, ἡ, ferreos digitos habens.
Σιδηρόδεσμος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.

Σιδηρόδετος, ὁ, ἡ, ferro ligatus. A δέω.
Σιδηρόδμης, ητος, ὁ ϗ ἡ, ferro occiſus. A δαμάω.
Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferreâ loricâ indutus.
Σιδηροκατάδικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad ferrum damnatus. Ex καταδικάζω.
Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, è ferro factus, arte fabrili ſeu ferrariâ elaboratus. Ex σίδηρος, et κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.
Σιδηροκόπος, ϐ, ὁ, faber ferrarius, *Gl. V.* A κόπτω.
Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ferri mater, i. e. ferrum producens, epith. terræ.
Σίδηρον, ϐ, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.
Σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens et bello, in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.
Σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorſum habens, i. e. æratus et firmus, de ſcuto vel clypeo.
Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.
Σιδηρόπλαγκτος, ὁ, ἡ, è ferro demens, V. *Ern.*
Σιδηρόπλακτος, *Dor.* pro πλήκτος, ferro percuſſus.
Σιδηρόπλαςος, idem quod Σιδηρόσπαρτος.
Σιδηροποίκιλος, ϐ, ὁ, lapis quidam.
Σιδηρόπτερος, ον, alas ferreas habens.
Σιδηροπώλης, ϐ, ὁ, ferri venditor.
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ϐ, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.
Σιδηρόσπαρτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ferro ſatus, *Suicer.* (ferro concitatus ſeu illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c. *Ern.*)
Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius.
Σιδηρότευκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, è ferro factus. A τεύχω.
Σιδηροτόκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. A τίκτω.
Σιδηροτομέω, ferro ſeco ſeu incido. A τέμνω.
Σιδηρϐργεῖον, ϐ, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.
Σιδηρϐργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A
Σιδηρϐργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, et ἔργον.
Σιδηροφορέω, ferrum geſto, gladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηφόρει, *Thuc.* Ἐσιδηροφορῦντο οἱ Ἕλληνες, *id.* A
Σιδηροφόρος, ὁ ϗ ἡ, ferri ferax. A φέρω.
Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρὴν.
Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, *Gl. V.* ferro, as. A σίδηρος. Hinc
Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, *Gl. V.*
Σιδιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σίδιον, et εἶδος.
Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.
Σίδιον, ϐ, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici, *Gl. V.* Ab eod. Unde
Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus. *V. Lex.*
Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.
Σιελισμὸς, ῦ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A præc.
Σιελιςήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.
Σίελον, ϐ, τὸ, ſaliva. A σίελος.
Σίελος, ϐ, ὁ, ſputum, ſaliva, *Att.* pro σίαλος.
ΣΙ'ΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡς τῦ σίζ' ὀφθαλμὸς, *Od.* 9, 394.
Σικάριος, ϐ, ὁ, ſicarius. Vox Latina.
Σικελὸς, Siculus.
ΣΙ'ΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.
Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικιννὶς.
Σικίννη, ἡ, idem quod
ΣΙΚΙΝΝΙ'Σ, ſaltatio militaris, *Rob.* (ſatyrica, *Ern.*) Κρότος σικιννίδων, *Eur. Cyc.* 37. Ὀρχήσεως τινος πολυσχημάτυ εἶδος. Vid. *Caſaub. de Satyricâ Poëſi,* lib. 1.
Σικιννοτύρϐη, ης, ἡ, modus quidam tibiâ canendi; caterva ſeu chorus ſaltantium. Ex σικιννὶς, et τύρϐη.
Σίκλος, ϐ, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.*) Vox Hebr.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὴν ϗ σικύην χαλκήρεα λοιγέϊ τύψει Προσμάξας ἰὸν τὲ ϗ ἀθρόον αἷμα κενώσεις, *Nic. Th.* 911. A σίκυος.
Σικυάζω, cucurbito, *Gl. V.* Ph. A σικύα.

Σικύδιον, ϐ, τὸ, cucumis, σικύδια, cucumeres, *Gl. V.* Dim. ab eod.
Σικυδὸν, *adv.* in modum cucurbitæ.
Σικυήλατον, ϐ, τὸ, cucumerarium, *Gl. V.* Ex σίκυος, et ἐλαύνω, *propello.*
Σικυήρατον, ϐ, τὸ, idem.
Σίκυον, ϐ, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.
Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus.
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ϐ, vel σικυὸς, ῦ, ὁ, cucumis.
Σίκυς, υος, ὁ, idem, *Gl. V.*
Σικυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cucumeraceus. A σικυὸς.
Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod Σικύα.
Σικυωνία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Σικχάζομαι, derideor, irrideor, *Heſ.* A σίκχος.
Σικχαίνω, et σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, *Gl. V.* faſtidio, abominor, *M. Anton.* 5, 7.
Σικχαντὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, injucundus, teter, tædioſus, *Gl. V.* A σικχαίνω. Unde
Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, *Gl. V.*
Σίκχος, tædium, *Ph.* A
ΣΙΚΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, injucundus, moleſtus; (2) deriſor; (3) imbecillus, *Ph.* faſtidioſus, tædioſus, teter adſpectu.
Σιληνὸς, Silenus, Silvanus, *Gl. V.*
Σιληπορδέω, delicior, delicias facio, mollis ſum.
Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω, vel σίλλω et πορδὴ, *Ern.*
Σιλίγνιον, ſiligo, *Gl. V.* A
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo, optimum puriſſimumque triticum, vel farina ejus.
Σιλιγνίτης, ϐ, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis ſiligineus. A præc.
Σιλλαίνω, ludo σίλλυς; (2) per ludibrium oculos agito ſeu moto, dicteriis proſcindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνει τὰς δογματικὰς, *Diog. Laert.* A σίλλος.
Σιλλογραφία, ας, ἡ, ſillorum ſcriptio. A
Σιλλογράφος, ϐ, ὁ, ſillorum ſcriptor. Ex σίλλος, et γράφω.
ΣΙ'ΛΛΟΣ, ϐ, vel σιλλὸς, ῦ, ὁ, Sillus, genus poëſeos comicæ, ſcomma et irriſorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, ſcommata; σιλλὸς, etiam recalvaſter.
Σίλλω, idem quod σιλλαίνω. *R.*
Σιλϐανὸς, ῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, *Lat.*
Σιλϐρισμὸς, ὁ, eſus ſiluri. A
Σίλϐρος, ϐ, ὁ, ſilurus, *piſcis.* Ex σείω, vel σίλλω, et ϐρὰ.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus inſecti ſenectutem exuens.
ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ϐ, τὸ, laſerpitium, *frutex.*
Σιλφιοπώλης, ϐ, ὁ, qui laſerpitium vendit.
Σιλφιοφόρος, ον, ſilphii ferax. A φέρω.
Σιμϐλεύω, apes alveariibus condo. A
Σίμϐλη, ης, ἡ, idem quod σίμϐλον. Unde
Σιμϐλήϊος, α, ον, melleus.
Σιμϐλὴις, ίδος, ἡ, alveola, inſtar alvearis excavata. Ab eod.
Σιμϐλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.
Σιμϐλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ϐ, τὸ, alveare, alveus apum.
Σίμϐλος, ϐ, ὁ, idem.
Σιμϐλοποιεῖν, mel facere, et in alveare reponere, *Euſt.*
Σιμικίνθιον, ϐ, τὸ, ſemicinctium. *Vox Lat.* rectiùs σημικίνθιον.
Σιμοπρόσωπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ſimus, i. e. ſimâ ſeu depreſſâ nare. Ex πρόσωπον.
ΣΙΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſimus, qui depreſſis eſt naribus, *Ph.* ſimus, cilico, ſilo, ſilus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua et acclivia. Hinc
Σιμότης, ητος, ἡ, naris ſima.
Σιμόω, ſimum reddo. Ab eod. Hinc
Σίμωμα, ατος, τὸ, forma ſima, recurva.
Σιναμωρέω, ῶ, damno ſeu detrimento, adficio, noceo, perdo, vaſto; (2) ſubigo fœminam, *Ariſtoph. Nub.* 1066.
Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia et prava. A
Σινάμωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cui quaſi in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex σίνω, et μόρος, Vid. *Ern.*
Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc
Σιναπίζω, f. ίσω, cataplaſma ex Sinapi impono. Hinc
Σιναπισμὸς, ῦ, ὁ, cataplaſma ex Sinapi.
Σινάπιον, Sinapi, *Gl. V.* A σίναπι.
Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læſus. A σίνος.
Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.
Σινδόνη, ἡ, tela Tyria, Sindon. A σινδὼν.
Σινδονοφορέω, Sindonem geſto. Ex φέρω.
Σινδονυφὴς, ὲς, è ſindone textus. Ab ὑφὴ.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, *Gl. V.* tunica lintea.
ΣΙ'ΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.
Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιάσον, cerne, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, *Luc.* 22, 31. A σινίον. Hinc.
Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum.
ΣΙΝΙ'ΟΝ, ϐ, τὸ, cribrum. A σίνω.
Σίνις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, homo noxius damna et mala cæteris inferens; raptor. Λέοντα Ὑψηῖς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο, *Call. in Apoll.* 92. A σίνω.
Σινόδυς, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, et ὀδὺς.
Σῖνος, εος, τὸ, damnum, clades, *Ph.* vitium.
Σινότης, ητος, ἡ, vitioſitas, *Ph.* A præc.
Σινόω, ῶ, f. ώσω, noceo; σινοῖ, vitiat. *Ph.* σινῦντες, infeſtantes, *Ph.* Ab eod.
Σίντης, ϐ, ὁ, noxius. Ab eod.
Σίντωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
ΣΙ'ΝΩ, propriè agitationem motu ſignificat, deinde vexo, noceo, uſurpatur tantum in medio. Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, *Heſ.* Ἐργ. 316.
ΣΙΝΩ'ΔΩΝ, οντος, ὁ, piſcis quidam.
ΣΙΝΩ'ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen ſcorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica.
Σινωπίζειν, laſcivire more ſcorti Sinopes. A præc.
Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, *Gl. V.* miltum.
Σίξις, εως, ἡ, ſtridor; ſibilus. A σίζω.
ΣΙ'ΟΝ, ϐ, τὸ, ſium, laver.
Σιὸς, deus, *Æol.* pro Θεὸς; τὼ σιὼ, Caſtor et Pollux, gemini Dii.
ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, *Heſ.*
ΣΙΠΥ'Η, ἡ, panarium, mactra. Ἡ μὲν σιπύη μεςὴ 'ςι λευκῶν ἀλφίτων, *Ariſtoph. Pl.* 807.
Σιπυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adſervandæ farinæ. A σιπύη.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ϐ, τὸ, defrutum, ſapa.
Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi ſolis ardore. A σιριάω.
ΣΙΡΙΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, capitis inflammatione ab æſtu laboro, à σείριος, *Ern.*
Σιρὸς, ῦ, ὁ, ſcrobs in quâ condita frumenta aſſervantur; (2) quodvis receptaculum ſubterraneum. Alii σειρὸς; al. σεῤῥὸς, ſed σιρὸς verum eſt. *Ern.*
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, idem quod σησαμὶς.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ϐ, τὸ, ſiſer, *olus.*
ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, cincinnus; *Suid.* tonſuræ genus, *Heſ.* incerta eſt vis verbi, quo *LXX.* utuntur.
Σισμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor. A σίζω.
ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, ϐ, ὁ, fimbria, *R.*
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ϐ, τὸ, ſiſymbrium, ſerpillum ſilveſtre, *Gl. V.* cunila.
Σίσυμϐρον, ϐ, τὸ, idem, *Nic. Th.* 896.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis è pellibus caprinis; (2) penula, craſſum et vile ſtragulum, *Gl. V.* lodix.
Σισύρνα, ης, ἡ, idem. *Sch. Theoc.*
Σισυρνὸς, genus ligamenti medici.
Σισυρνώδης, pelliceus, *Soph.* A σίσυρνα.
Σίσυς, ἡ, tenue et vile veſtimentum. *Sch. Lyſ.*
ΣΙ'ΣΩΝ, ονος, ὁ, ſemen exiguum apio ſimile.
Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; *per metaplaſmum.* A σῖτος, vel σῖτον.
Σιταγωγέω, frumentum, commeatum adveho.
Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς,

Σιταγώγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehe do aptus, *ſubſt.* ἡ, navis frumentaria. Ex σῖτος, et ἄγω.
Σιτάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσιτήθη, à σιτέω.
Σιτανίας, ȣ, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.
Σιτάνιος, ȣ, ὁ, ſc. πυρὸς, idem et ab eod.
Σιτάριον, ȣ, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. Dim. à σῖτος
Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus ſtipendii loco in ſingulos menſes dabatur. A
Σιταρκέω, cibaria vel annonam ſubminiſtro, frumentum ſeu annonam ſuppedito; (2) mercede conduco. A σῖτος, et ἀρκέω.
Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.
Σιταρχέω, annonæ præſum. A
Σιτάρχης, ȣ, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, et ἀρχὴ.
Σίταρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ; (2) annona ipſa, quæ militibus datur.
Σιτεία, ας, ἡ, ſagina, *Gl. V.* A σιτεύω.
Σιτέομαι, comedo, veſcor; σιτεῖσθαι, epulari, *Gl. V.* σιτέσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τι δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; *Ariſtoph. Nub.* 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, *Luc.* A σῖτος.
Σιτευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſaginator, *Gl. V.* fartor, *Ph.*
Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, altilis. A
Σιτεύω, f. εύσω, frugibus ſagino, pinguefacio, alo, *Gl. V.* ſagino, farcio, σιτεύομαι, victito, *Gl. V.* A σῖτος.
Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, paſco, v. σιτεύομαι.
Σιτηγέω, ῶ, frumentor, *Gl. V.* A
Σιτηγὸς, ὁ ϗ ἡ, frumentarius, *Gl. V.* Ἐυπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχεῖν, *Plut. Craſſ.* cap. 20. Ex σῖτος, et ἄγω.
Σιτηρεσιάζω, frumentum et ſtipendium præbeo. A
Σιτηρέσιον, ȣ, τὸ, annonæ demenſum, frumentum quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur. *Ph.* frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, et ἄρω, *apto.*
Σιτηρέσιος, annonarius, *Gl. V.*
Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco cenſetur; (2) frumentarius, eſcarius, *Gl. V.* A σῖτος.
Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, paſtus. A σιτέω.
Σιτία, τὰ, victus, epulæ, *Gl. V.* A σιτίον.
Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, paſco, cibo, ſagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, veſcor; σιτισθεὶς, paſtus, aor. 1. part. Μὴ πρῶκας σιτίζεται, ἅσπερ ὁ τέττιξ, *Theocr.* 4, 16. A σῖτος.
Σιτικὸς, ἡ, ὸν, frumentarius. Ab eod.
Σιτίον, ȣ, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.
Σίτισις, εως, ἡ, idem quod
Σιτισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſubminiſtratio cibi.
Σιτιςὴς, ȣ̃, ὁ, fartor, *Gl. V.* A σιτίζω.
Σιτιςὸς, ἡ, ὸν, altilis, ſaginatus. Ab eod.
Σιτοϐόλιον, ȣ, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. *Gl. V.* granarium. A βάλλω.
Σιτοϐολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Ex iiſd.
Σιτοϐολῶνας, *horrea*, acc. plur. à σιτοϐολὼν.
Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. A
Σιτοδέομαι, annonæ penuriâ premor, annonâ ſeu commeatu deficio.
Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum horreum. A
Σιτοδόκος, ὁ ϗ ἡ, capiens ſeu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέχομαι.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio ſeu diſtributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio.*
Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum diſtribuo ſeu dimetior, et *paſſ.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A
Σιτοδότης, ȣ, ὁ, frumenti largitor ſeu diviſor.
Σιτοδοχεῖον, ȣ, τὸ, horreum.
Σιτοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod σιτοδόκος.
Σιτοθήκη, ης, ἡ, horreum.
Σιτοκάπηλος, ȣ, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. *Ph.* dardanarius.

Σιτοκλονέω, frumentum congero.
Σιτόκουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, homo, fruges conſumere natus, inutilis, qui fruſtra alitur. Ex κȣρὰ, vel κείρω.
Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, *Polyb.*
Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, exactio frumenti. A
Σιτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. A σῖτος, et λέγω.
Σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certâ menſurâ diſtribuo, *paſſ.* accipio. A
Σιτομέτρης, ȣ, ὁ, qui frumentum certâ menſurâ diſtribuit, frumenti menſor, annonæ diviſor. Ex μετρέω. Hinc
Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certâ menſurâ.
Σιτομέτριον, ȣ, τὸ, idem quod
Σιτόμετρον, ȣ, τὸ, cibarium, diarium, *Gl. V.* dimenſum.
Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior, notatis accipientium nominibus.
Σιτονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. Ex νέμω.
Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum ſubminiſtro; et σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, veſcor. Τὴν τεκȣ̃σαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, *Eur. Tro.* 490.
Σιτοποιία, ας, ἡ, panificium.
Σιτοποιϊκος, η, ον, ad cibaria coquenda et conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A
Σιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, panifex, piſtor; ἡ σιτοποιὸς, piſtrix, *Gl. V.* Ex σῖτος, et ποιέω.
Σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti ſive annonæ. A πέμπω.
Σιτοπομπεῖον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Σιτοπόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſtor; (2) coquus.
Σιτοπωλέω, frumentum vendo.
Σιτοπώλης, ȣ, ὁ, venditor frumenti, *Gl. V.* frumentarius, frumentator. Reperitur σιτοπῶλος, ſed vitioſa ſcriptura, *Ern.*
ΣΙ͂ΤΟΣ, ȣ, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus; (3) cœna ſeu actus edendi, pl. σῖτα.
Σιτόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus. Ex σπείρω.
Σιτȣργὸς, ὁ ϗ ἡ, pinſens, molens, piſtor, molitor. A σῖτος, et ἔργον.
Σιτοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento veſcens, pane victitans. Ex σῖτος, et φάγος.
Σιτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubvectans, commeatum ſeu cibaria vehens. *Gl. V.* dapifer. Ex φέρω.
Σιτοφυλακεῖον, et σιτοφυλάκιον, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſervatur; (2) horreum, cumera. A
Σιτοφύλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis.
Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſervo. A præc.
Σιτόχροος, *contr.* σιτόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, et χρόα.
ΣΙ'ΤΤΑ, vel σίττε, vox paſtorum gregem ad feſtinandum compellentium.
Σιττακὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ψιττακὸς.
ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, avis quædam.
ΣΙΤΤΥ'ΒΑ, veſtis pellicea, *Heſ.*
ΣΙ'ΤΤΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, genus vaſis; *Euſt.*
Σιτὼ, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracuſ. A σῖτος.
Σιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine cenſetur. Ab eod. Unde
Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.
Σιτώνης, ȣ, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.
Σιτωνέω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus ſum. A præc.
Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.
Σιφαῖος, α, ον, ſiligineus, *Lucian. Lex.*
Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis, et odioſam faciem habens; (2) mutilus, oblæſus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλὸς.
Σίφλος, ὁ, reprehenſio, irriſio. Ab eod.
Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ȣ σιφλώσειε, *Il.* 14, 142. A σιφλὸς.
Σιφλώζω, exſibilo, *Gl. V.*
Σιφνεὺς, ὁ, talpa, *E. M.*
ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, *Heſ.*
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc
Σιφωνίζω, elicio, extraho, quaſi ſiphone. Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον, *Ariſtoph. Th.* 564.
Σιῶπα, 2. ſing. imperat act. à
ΣΙΩΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſileo taceo, conticeſco. *Gl. V.* reticeſco, ſilentio prætereo; σιώπησον, tace, *Ph.* Ὀυκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σὲ, *Luc.*
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Hinc σιωπῆ, tacitè. A σιωπάω.
Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, *Call. in Apoll.* 12. A σιωπὴ. Unde
Σιωπερὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, *Gl. V.*
Σιωπερῶς, tacitè, *Gl. V.*
Σιωπήσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. verbi σιωπάω.
Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas.
Σιωπητέος, α, ον, tacendus. Ab eod.
ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. *Gl. V.* titubo, vacillo. *Apud Metricos* iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes ſpondæus eſt. Σκάζων ἐκ πολέμȣ, *Il.* 11, 810.
Σκαιῆ, dat. ſing. fem. gen. *Ion.* pro σκαιᾷ, à σκαιὸς.
Σκαιόθεν, *adv.* à lævâ, à ſiniſtrâ. A
Σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſcævus, importunus, vanus, pravus, ſtupidus, durus, ruſticus, inhumanus, *Ph.* A σκάζω. Hinc
Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum et ſtupidum ingenium; (2) ruſticitas, ſtultitia.
Σκαιότης, ητος, importunitas, *Ph.* ruditas, *Gl. V.* Ab eod.
ΣΚΑΙ'ΡΩ, ſalio, ſaltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἕποντο, *Il.* 18, 572.
Σκαιωρέω, maleficio, adficio. A σκαιὸς.
Σκαιώρημα, τὸ, maleficium. A præc.
Σκαιῶς, *adv.* ſiniſtrè, ineptè, ſtupidè, ſtolidè, ruſticè. A σκαιὸς.
Σκαλαϐώτης, ȣ, ὁ, ſtellio. Ab ἀσκάλαϐος.
Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum:
Σκαλαθυρμάτιον, ȣ, τὸ, ludicrum, nugæ. Dim.
Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo ſimpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, et ἀθύρω, *fodico.*
Σκαλεία, ας, ἡ, ſarritio. A σκαλεύω.
Σκάλευθρον, ȣ, τὸ, ſarculum; (2) inſtrumentum, quo ignis et prunæ proruuntur. Ab eod.
Σκάλευμα, ατος, τὸ, foſſio, effoſſio, ſarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.
Σκαλεὺς, έως, ὁ, ſarritor, ſartor, qui ſarculo ſolum induratum circa plantam laxat, qui in ſegetibus herbas noxias effodit.
Σκάλευσις, εως, ὁ, ſarritura, *Gl. V.* A
Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρακας, *Ariſt. Pace.* 439. A σκάλλω.
Σκαληνὸς, ȣ̃, ὁ, obliquus et inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar de numero. A σκάζω,
Σκαληνόω, obliquo. A præc.
Σκαλίζω, fodio, ſarrio, *Ph.* A σκάλλω.
Σκαλὶς, ίδος, ἡ, ſarculum, *Ph.* Ab eod.
Σκάλισις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. A σκαλίζω.
Σκαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.
Σκαλιςήριον, τὸ, ſarculum. Ab eod.
ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, ſarculo circumcirca ſarrio, findo; (2) ſcrutor, *LXX.*
Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A præc.
Σκαλμίδιον, τὸ. Dim.
Σκαλμὸς, ȣ̃, ὁ, ſcalmus, paxillus ad quem alligatur remus, ſeu theca, in quam reponitur; (2) ordo remigum. A σκάλλω.
Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. Ab eod.
Σκάλωμα, ατος, τὸ, incisura sarculo cavata. Ab eod. sed tamen quasi à σκαλόω.
Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsùs torta sunt, *Ph.* scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.
Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.
ΣΚΑΜΜΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Scammonia.
Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem, *herba.*
Σκανδάλα, vel λη, decipula. A σκάζω.
Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A
Σκανδάληθρον, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet illigari. A σκανδάλη.
Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφὸν μου σκανδαλίσω, 1. *Cor.* 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, *Joann.* 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, *Matt.* 26, 33. A σκάνδαλον.
Σκανδαλισθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.
Σκανδικοπώλης, ου, ὁ, vilissimi oleris venditor. A
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.
Σκαπανεὺς, έως, ὁ, fossor. A
Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo, *Gl. V.* rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc
Σκαπανήτης, ου, ὁ, fossor.
Σκαπάνιον, τὸ, ligo. Ab eod.
ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam trajecto, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficilis.
Σκάπετος, ου, ὁ, fossa, *Hes.* A σκάπτω.
Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens. A σκαπτήρ.
Σκαπτέον, fodiendum. *Ph.* iterandum. A σκάπτω. Unde
Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.
Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. v. σκάπτω.
Σκᾶπτον, sceptrum, *Dor.* pro σκῆπτρον.
Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, fossus, fossilis. A
ΣΚΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, *Gl. V.* Ἔσκαψε, καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν, *Luc.* 6, 48.
Σκάραβος, ὁ, fullo, *item* insectum quoddam.
Σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebrò conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.
Σκαρδαμυκτὶ, *adv.* nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.
Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, crebrò nictans. A
Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebrò salientibus conniveo. *Gl. V.* nicto, conniveo. Οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, οὐ σκαρδαμύσσειν, *Eur. Cyc.* 618. Ex σκαίρω, et μύω.
Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde
Σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.
Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.
Σκαρισμὸς, οῦ, ὁ, saltus, palpitatio. A σκαρίζω.
Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκάριφος.
Σκαριφέειν, leviter delineare; adumbrare.
Σκαριφεύω, idem. Ab eod.
Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, *ap. Sch. Ar.* A σκαριφάομαι.
Σκαριφισμὸς, οῦ, ὁ, delineatio rei prima, quæ ferè punctis fit. Quasi à σκαριφίζω.
ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, et σκάριφον, ου, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifico.*
Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A
Σκάρος, ου, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde
Σκάρτης, ου, ὁ, agilis in saltu, velox.
Σκατὸν, οῦ, τὸ, vel σκατὸς, οῦ, ὁ, merda. A σκῶρ.
Σκατοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi merdivorus, sordidus in victu. A præc. et φάγω.

Σκαφετὸς, fossura, occatio, bidentatio, iteratio, *Ph.* A σκαφή.
Σκαφεία, ας, ἡ, fossio. A σκαφεύω.
Σκαφεῖον, ου, τὸ, idem; (2) instrumentum fossoris, ligo latior, brevíorque. *Gl. V.* rutrum. A σκαφεύς.
Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à σκάπτω.
Σκαφεὺς, έως, fossor; σκαφεῖς, fossores, *Gl. V.*
Σκάφευσις, εως, ἡ, fossio. A σκαφεύω.
Σκαφευτὴς, σκαφευταὶ, fossores, *Gl. V.* A
Σκαφεύω, f. εύσω, fodio; (2) inter scaphas neco. A σκάπτω.
Σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, *Gl. V.* Ab eod.
Σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa; (2) fossio. Ab eod.
Σκαφητὸς, ὁ, fossio, pastinatio. Ab eod.
Σκαφηφορέω, scapham gesto, fero.
Σκαφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, scapham ferens. *Gl. V.* alvearius. Ex σκάφη, et φέρω.
Σκαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω.
Σκαφίδιον, ου, τὸ, scapula, navigiolum, linter; faselus, *Gl. V.* Dim. à σκαφίς.
Σκαφίον, ου, τὸ, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua distillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonsuræ meretriciæ; (5) ventilabrum; (6) caput, *Aristoph.* A σκάφη. Unde
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; *Nic. Th.* 618.
Σκαφίτης, ου, ὁ, qui scapham remo impellit.
Σκαφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scaphæ similis. Ex σκαφὴ, et εἶδος.
Σκάφος, εος, τὸ, fossa; (2) scapha, navigium; (3) alveus navis. *Gl. V.* lembus, barca, cymba; (4) cysterna, piscina. A σκάπτω.
Σκεδᾷ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* et *Att.* pro σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, σκεδᾷ, à σκεδάζω.
Σκεδάζω, f. άσω, idem quod
Σκεδάννυμι, et σκεδαννύω, dissipo; σκεδάννυμαι, dissipor; ἐσκεδάσθησαν, dissipati sunt, a. 1. pass.
Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.
Σκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio.
Σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, idem. A σκεδάω.
Σκεδαστικὸς, ἡ, ὸν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod. Unde
Σκεδαστὸς, ἡ, ὸν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest.
ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. άσω, dissipo, dispergo, discutio. Σκεδάσαι θέλω μερίμνας, *Anacr.* 4, ult. Λαὸν σκέδασον, populum dimitte, *Il.* 19, 171.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.
Σκεθρῶς, *adv.* axactè, exquisitè, diligenter, accuratè; *Æsch. Pr.* 102. A præc.
Σκείρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis, *item* σκίρα, *item* σκίρρα.
ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus è Scironiis saxis spirans.
Σκέλεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. A σκέλος.
Σκελετάζω, idem quod σκέλλω.
Σκελετεία, ας, ἡ, et *Ion.* σκελετίη, exsiccatio, arefactio. A σκελετεύω.
Σκελέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετὸν.
Σκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio. Σκελετευθεῖσα σὰρξ, *Diosc.* A σκελετός.
Σκελετὸν, οῦ, τὸ, sc. σῶμα, cadaver exsiccatum sive aridum, *R.* Ab eod.
Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exsiccatus, arefactus, aridus. *Gl. V.* larva, sceletus. A σκέλλω.
Σκελετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, corporis arefacti speciem gerens. A σκελετόν.
Σκελέω, ῶ, idem quod σκέλλω.
Σκελιαγὴς, έος, τὸ, cruris fractio, *Gl. V.* crurifragium. Ex σκέλος, et ἄγω.
Σκελίζω, f. ίσω, supplanto, subverto. *Gl. V.* varico. A σκέλος.
Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, unà cum carne pulposà à spinà usque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκέλιφρος, α, ον, idem quod σκληφρὸς. Reperitur et σκέλεφρος, et σκόλιφος, *sed vitiosè.* Hipp.
Σκελλὶς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, spicæ capita; (2) nuclei allii et segmina ceparum. A σκέλλω.
Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus; (2) distortus, *Ph.* scaurus, pandus. Ab eod.
ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, arefio; vid. σκλῆμι. *Il.* 23, 191.
Σκελόδεσμος, ου, ὁ, crurum vinculum.
Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ refectio, crurifragium, *Gl. V.* Ex σκέλος, et κόπτω.
ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) Ἐπὶ σκέλος, cessim, paulatim, *Eur. Ph.* Εἶξαν ἐπὶ σκέλος ποιούμενοι τὴν ἀναχώρησιν, *Plut.*
Σκελοτύρβη, ης, ἡ, species paralyseos, quâ membra solvuntur, et dentes etiam excidunt, *Strab.* lib. 16. *Vulgo.* Scorbutus. *Angl.* the Scurby. Ex σκέλος, et τύρβη.
Σκελύθριον, ου, τὸ, vitiosè pro σκολύθριον.
Σκέμμα, ατος, τὸ, id quod animo perpendimus, commentatio, speculatio, *Gl. V.* consilium. A σκέπτομαι.
Σκεμμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Σκέπα, *tecta*, nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro σκεπάσματα, à σκέπασμα.
Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, *Ph.* intego, velo, *Gl. V.* ἐσκεπασμένος, velatus, perf. pass. part. Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων Κραδίη, τινὶ σκεπάζω; *Anacr.* 21, ult. Ab eod.
Σκέπανος, ὁ, piscis, *ap. Opp.* al. σκέπινος.
Σκεπαρνηδὸν, *adv.* asciæ modo et formâ. A σκέπαρνον.
Σκεπαρνίζω, f. ίσω, asciâ percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod. Hinc
Σκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, *R.*
ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra, runcina, *Od.* 5, 237.
Σκέπας, τὸ, idem quod
Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, *Ph.* velamen, velamentum, amictus, *Gl. V.* A σκεπάζω.
Σκεπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Σκεπαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, tegendi vim habens.
Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, qui tegit et operit; (2) protector, defensor.
Σκεπαστικὸς, ἡ, ὸν, tegendi et operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.
Σκέπαστρον, ου, τὸ, tegumen. Ab eod.
Σκεπάω, tego, operio, σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάουσι, *Od.* 13, 99. A σκέπω.
Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, *Ph.* tutamen, præsidium.
Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tectus. Ab eod.
Σκεπτέον, videndum est. A σκέπτομαι.
Σκέπτεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro σκέπτου, à σκέπτομαι.
Σκεπτικὸς, ἡ, ὸν, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere et considerare solet; (2) scepticus, qui nihil certi esse statuit. A
ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumspicio, dispicio; (2) inviso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto, *Gl. V.* cogito, consulto, alterno, considero; ἐσκεμμένος, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, *Plat.* Ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο, *Eur. Or.* 478.
ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, *Herodian.*
Σκερβολέω, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερβολεῖν πονηρὰ, *Aristoph. Eq.* 818. Ex ἐς, κέαρ, et βάλλω.
Σκερβόλλω, idem et ex iisd.
Σκέρβολος, ου, ὁ, conviciator. Ex iisd.
Σκευαγωγέω, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, *Dem.*

Σκευαγωγία, ας, ἡ, vaſorum et utenſilium caſtrenſium vectio. A

Σκευαγωγὸς, ἡ, ὸν, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa et utenſilia caſtrenſia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος, et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, inſtruo, orno, geſtamine corporis inſtruo, apparo, conficio, condio, molior, ſtruo. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, *Ariſtoph. Eq.* 371. Ἐις γὰρ τὶ πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; *Eur. Supp.* 1054. Σκευάζεται θοινὴν, *id. Her. fur.* 960. A σκεῦος.

Σκευάριον, ου, τὸ, vaſculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utenſilia quævis, ſupellex minuta, *Gl. V.* frivola. Dim. à σκεῦος.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in veſtibus, armis, cultuque corporis adhibetur, *Gl. V.* cultus; (2) apparatio et confectio ciborum;

Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compoſitio; (2) id quod confectum ſeu compoſitum eſt. A σκευάζω.

Σκευαςὸς, ἡ, ὸν, paratus, factus, confectus; (2) factitius. Ab eod.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis inſtructus eſt, habitus cultuſque corporis, omnia geſtaminum genera, arma quoque complectens, ſupellex, *Gl. V.* ornatus. A σκεῦος.

Σκευηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. σκευοφόρος.

Σκευοθήκη, ἡ, vaſorum inſtrumentorumque repoſitorium; (2) armarium, *Gl. V.* vaſarium.

Σκευοποιέω, vaſa et inſtrumenta diverſi uſûs fabricor; (2) fabricor, machinor, *Gl. V.* σκευοποιῶ, inſtruo. Ὄργανα ἐσκευοποιεῖτο, *Plut.* (3) *in med.* armo me.

Σκευοποίημα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſcenicum, cultus apparatuſque ſcenicorum:

Σκευοποιία, ἡ, vaſorum, inſtrumentorum, &c. confectio. A

Σκευοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui vaſa et inſtrumenta diverſi uſûs conficit, *Gl. V.* vaſcularius; (2) qui perſonas et indumenta alia ſcenica parat. Ex σκεῦος, et ποιέω.

Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vaſa et utenſilia alia vendit, *Gl. V.* vaſcularius.

ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εος, τὸ, vas, inſtrumentum, utenſile quodvis; *dicitur etiam* de miniſtro, *ap. Polyb. in S. S. de corpore*, ut *Lat.* negotium, σκευὴ, vaſa, cupæ, ſarcinæ, *Gl. V.* impedimenta.

Σκευουργία, idem quem σκευοποιία.

Σκευοφορέω, vaſa et inſtrumenta fero ſeu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορέμενον, *Dem. Phil.* 3. Χιλίαις σκευοφορέμενος καμήλοις, *Plut. in Craſſ.* cap. 21.

Σκευοφορία, ας, ἡ, vaſorum ſarcinarumque bajulatio:

Σκευοφορικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σκευοφόρον. A

Σκευοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vaſa ſeu inſtrumenta portat ſeu bajulat, qui ſarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, *Ph.* σκευοφόροι, lixæ, calones, *Gl. V.* Ex φέρω.

Σκευοφυλακέω, vaſa et utenſilia ſeu ſarcinas cuſtodio:

Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus cuſtodiendis vaſis et utenſilibus deſtinatus. A

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vaſorum ſeu utenſilium cuſtos.

Σκευόω, ῶ, vaſis inſtruo: vel ſimpliciter, inſtruo, armo, accingo, σκευοῦσθαι, *Heſ.* exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρέω, ſive σκευωρέομαι, vaſa et utenſilia cuſtodio; (2) ſtruo, molior, capto, inſidior; (3) fatago, perſcrutor, curioſè excutio. Σκευωρέμενοι περὶ αὐτὰ, *Dem.* A σκευωρὸς.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, inſidioſum inceptum machinamentum. A præc.

Σκευωρία, ας, ἡ, vaſorum utenſiliumque cuſtodia; (2) curioſa et ſolers obſervatio, vehemens occupatio ſeu affectatio; (3) inſidioſa obſervatio, *Gl. V.* factio. A

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vaſorum utenſiliumque cuſtos, *Gl. V.* teſtamentarius. Ex σκεῦος, et ὠρέω.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio; (2) conſideratio et cogitatio, qualis eſt Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, conſultatio, conſilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκήλῃ, 3. ſing. a. 1. conj. *Æol.* pro σκείλῃ, à σκέλλω, vel *Att.* pro σκάλῃ, à σκάλλω, *Hom. Il.* 23, 191.

Σκήλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quaſi à σκηλέω, quod idem eſſet ac σκέλλω.

Σκήμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκῆμψις, ἡ, vide σκῆψις.

Σκηνάω, ῶ, et σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνὴ.

Σκηνευτὴς, οῦ, ἡ, in tentorio ſeu in ſcenâ habitans. Ab eod.

Σκηνέω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis ſum. Σκηνησάμενος καλύβην, *Plat.* Διὰ τῶν Καϋςρίων πεδίων ὁδοιπλανῶντες ἐσκηνημένοι, *Ariſtoph. Ach.* 69. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, *Ph.* taberna, caſa, tugurium, *Gl. V.* contubernium, *Gl. V.* ſcena, *Gl. V.* item veſtis ſtragula, aulæum.

Σκηνήμα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

Σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis ſeu umbraculis habitans; (2) tubernacula integens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. à σκηνὴ. Unde

Σκηνικος, ου, ὁ, ſcenicus, *Gl. V.* σκενικοὶ, Attellani, *Ph.* σκηνικὸν, ludicrum, *Ph.*

Σκηνικῶς, *adv.* ſcenicè, more ſcenæ.

Σκηνὶς, ίδος, ἡ, idem quod σκηνὴ.

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in ſcenam ſeu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοβατεῖσθαι, in ſcenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, ſcenas pingo.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, ſcenæ imaginaria conformatio, delineatio.

Σκηνογραφικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad pictorem ſcenæ; (2) ſcenæ pictæ ſimilis, ſcenicus. A

Σκηνογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſcenas pingit. Ex σκηνὴ, et γράφω, *pingo*.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tentorio ſimilis. Ex σκηνὴ, et εἶδος.

Σκηνοπηγέω, tabernaculum ſeu tentorium figo ſeu pono. Ex σκηνὴ, et πήγνυμι.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi collocatio; (3) feſtum Judæorum. Ex iiſd.

Σκηνοπήγια, ων, τὰ, feſtum Judæorum, in memoriam commorationis ipſorum ſub tentoriis, celebrari ſolitum; *Ph.* tentoria, tabernacula.

Σκηνοποιέω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπηγνύντες αὐτὰ καὶ ἁρμόζοντες, σκηνοποιῶνται, *Herod.*

Σκηνοποιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; *item*, veſtium ſtragularum. A

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, et ποιέω.

Σκηνοῤῥαφεῖον, ου, τὸ, locus ubi tentoria conſuuntur. A

Σκηνοῤῥάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tentoria conſuit. Ex σκηνὴ, et ῥάπτω.

Σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, *in S. S.* Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 *Cor.* 5, 1. (3) alveare. Σκήνη μελισσῶν ἐς τὰς ἐργαζομένας ἐνέβαλον, *App.* A σκηνὴ.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, tentorii cuſtos.

Σκηνόω, tentorium figo, (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, ſimpliciter habito, *in S. S.* Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, *Xen.* σκηνώσει μετ' αὐτῶν, *Apoc.* 21, 3. ἐπ' αὐτὰς, *ib.* 7, 15. ἐν ἡμῖν, *Joann.* 1, 14. A σκηνὴ.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, *in S. S.* A σκηνόω. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipſa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, et σκεπήνιον, ου, τὸ, ſcipio, baculus. A σκήπτομαι.

Σκήπτεσθαι, præſ. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum ruit ſeu infigitur; (2) vortex procelloſus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, ſceptri geſtatio, imperium, poteſtas regia; (2) provincia. A

Σκήπτουχος, ὁ καὶ ἡ, ſceptrum geſtans, ſceptrifer. Ex σκῆπτον, pro σκῆπτρον, et ἔχω.

Σκεπτοφανῶς, *adv.* fulmineâ celeritate et vi. Ex σκηπτὸς, et φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur inter eundum; (2) ſceptrum, regum et imperatorum geſtamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ὁ, ἡ, ſceptrifer. A φέρω.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, fut. ψω. propriè, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, ſimulo. Τὸν σὸν δ' ἀλάςορ' ἐις ἔμ' ἐσκήψαν θεοὶ, *Eur. Med.* 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare ſe ſimulabat, *Heliod.* Ἐσκήψατο μεμηνέναι, *Plut.* Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, ſcipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo, *paſſ.* innitor alicui rei, ut baculo, argumento, *Od.* 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſſa, pretextus, ſimulatio, excuſatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra; (2) adumbratio.

Σκιαγραφέω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio. A præc.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad umbratilem deſcriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui umbram rei alicujus deſcribit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, et γράφω.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores et umbroſiores.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod

Σκιάδιον, ου, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniſo, et quæ σκιὰς, proterea nominatur, *Lat.* muſcarium. A σκιὰ.

Σκιαδηφορέω, umbellam geſto.

Σκιάζω, fut. άσω, obumbro, umbrâ opacâ tego. Λεπτὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν, *Eur. Hipp.* 139. Ἐπεὶ δὲ τεκνῶν γένυς ἐμῶν σκιάζεται, ſcil. *Barba*, id. Phœn. 63. A σκιὰ.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piſcis quidam.

Σκιαινὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, ſolarium, in quo tempus per umbram deſignatur. Ex σκιὰ, et θήρα.

Σκιαμαχέω, cum umbrâ, ſeu in umbrâ domi, (non vero cum hoſte) pugno; (2) inaniter, laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογέμενον, *Plat. Ap. Socr.* 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbrâ ſive non repugnante adverſario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex iiſd.

Σκιάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, umbram ſibi pede faciens, umbrâ pedis ſe protegens, latos pedes habens.

Σκιαρᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſâ comâ præditus; (2) opacus. Ex σκίαρος, et κόμη.

Σκίαρος, ρα, ρον, umbroſus, *Gl. V.* σκίαρον, umbratile. A σκιὰ.

Σκιὰς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (2) vitis arbuſtiva; (4) piſcis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιαςικὸς, ἡ, ὸν, umbram faciens, ſolis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbrâ nutrio ſeu educo; σκιατραφοῦμαι, in umbrâ dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbrâ nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in umbrâ ſeu vitâ umbratili educatus. Ex τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, et σκιατροφία, ας, ἡ, vita umbratilis

tilis ſeu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vitâ educatus, *R.* Ex iiſd.

Σκιαυγέω, ῶ, cæcutio more eorum qui ex umbrâ prodeunt in lucem. Ex αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbrâ opacâ tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο, pro ἐσκιῶντο, ἐσκιάοντο, imperf. *Od.* 2. 388. A σκιά.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terreſtris.

Σκίδναμαι, diſſipor; (2) diſſentire, ſed de pluribus. Ἀυτὸς δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τὲ νέας τὲ, *Il.* 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδναμένης, gen. ſing. part. præſ. paſſ. f. g.

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, diſſipo. A σκεδάω.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro σκιά.

Σκιητροφέω, *Ion.* pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟ'Σ, ου, ὁ, piſcis qui et trachurus dicitur.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſcilla, ſquilla, herba bulbum inſignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τὸ, acetum ſcilliticum, ex ſcillâ vel ſquillâ confectum. A σκίλλα.

Σκιλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſcillaceus, ſcillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, oſtendere, contemptûs et ignominiæ causâ. Propriè ſignificare putatur gallinam digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω, *Ariſtoph. Ach.* 448.

Σκιμβάζω, claudico. A

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius, grabatus. A

Σκίμπυς, οδος, ὁ, idem. A σκίμπτω,

Σκιμπτύω, idem quod

Σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus ſum. Ἀλλ ὅτ' Ἀνήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο, *Pind.* A σκήπτω.

Σκίμπω, f. ψω, idem et ab eod. Unde

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Dim. σκιμπίον.

Σκίμφθη, 3. ſing. aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐσκιμφθη, à σκίμπτω

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad ſubſiliendum, *Nic. Al.* 67. A κινέω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, fœtus, *Nicand.*

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, ſcrupulus, ſcrupulum, *Gl. V.* Vid. ſeq.

Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, aſſula, ſcindula, feſtuca; (2) pl. ſubtiles nugæ. Πῶς ἂν γέρων ὢν, κἀπιλήσμων, καὶ, βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι, *Ariſtoph. Nub.* 129. A σχίζω.

Σκινδαλμοφράσες, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus, ſed et nugatoriis, loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. Ex φράζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, herba hederæ ſimilis; (2) inſtrumentum muſicum; (3) verbum inane.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, naufragus; (2) *ſubſt.* urinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκιά.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.

Σκιογράφος, idem quod σκιαγράφος.

Σκιοειδὲς, έος, ὁ καὶ ἡ, umbræ ſimilis; (2) umbroſus, opacus. Ex σκιά, et εἶδος.

Κκιόεις, όεσσα, όεν, umbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὸν, per umbram indicans. A

Σκιόθηρον, ου, τὸ, idem quod σκιαθήρας.

Σκιολογέω, de umbrâ, i. e. nugis, diſſero. A λέγω.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, animalculum caudâ ſibi umbram faciens. Ex σκιά, et οὐρά.

Σκιοφόριν, umbriferum, *Gl. V.* Ex φέρω.

Σκιόωντο, 3 plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, à σκιάω.

Σκιπωναῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, *R.* A σκήπτω.

Σκίπων, ſcipio, *Call. in Ep.* à σκήπτω.

Σκιρὰς, άδος, epith. Minervæ. A σκίρα.

Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.

Σκιραφεία, ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabellâ latrunculariâ. A σκιραφεύω.

Σκιραφεῖον, et σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi teſſeris luditur. Ab eod.

Σκιραφευτὴς, οῦ, ὁ, qui teſſerâ ludit. A

Σκιραφεύω, teſſeris ludo. A σκίρος.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum et *in plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypſus; (4) teſſera, ſcrupus.

Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, feſtum quoddam Athenienſium.

Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium et Junium noſtrum, in quod σκιροφορία celebrata.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; ſcirrus, *Gl. V.* callus. A σκίρος.

Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrum induro, tumefactus induro. A σκίῤῥος. Unde

Σκιῤῥώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, callosâ duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.

Σκιρτάω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, *Eur. Ph.* 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, *Id. Bac.* 446. A σκαίρω. Hinc

Σκιρτηθμὸς, ὁ, idem quod

Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus; (2) laſcivia.

Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. 1. inf. verbi σκιρτάω.

Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva.

Σκιρτητὴς, οῦ, laſcivè exſultans.

Σκιρτητικὸς, idem quod

Σκιρτικὸς, ἡ, ὸν, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.

Σκιρτοπόδης, ου, ὁ, pedibus et ſaltu laſciviens; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, et πούς.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles et improbi.

Σκιφύδριον, τὸ, genus conchylii, *Athen.*

Σκιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus, *Gl. V.* umbraticus. A σκιά.

Σκιωδῶς, obſcurè, et quaſi per umbram.

Σκλέω, durus ſum ex nimiâ ariditate; ut hinc ſit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc

Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis.

Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλέω.

Σκλῆναι, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.

Σκληραγωγέω, durè educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, *Luc.* Ex σκληρὸς, et ἄγω. Hinc

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio, ſc. diſciplina ſevera.

Σκληραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomitâ eſt, *propriè*, equus, *tropicè*, homo pertinax.

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.

Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, *R.* A

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo. A σκληρός.

Σκληρόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρὸς, et γῆ.

Σκληρόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duram habens pellem ſeu cutem; (2) durum habens putamen. Ex δέρμα.

Σκληροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex δίαιτα.

Σκληρόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui duros habet pilos.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia. A

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumax, difficilis in obediendo. Ex καρδία.

Σκληροκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui durum habet caput; (2) *ſubſt.* animalculum quoddam. Ex κεφαλή.

Σκληρόκηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, durâ cerâ obductus.

Σκληροκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui durum habet ventrem, qui durâ eſt alvo. Ex κοιλία.

Σκληροκοιτέω, ῶ, f. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex κοίτη.

Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.

Σκληρόκοκκος, ου, ὁ καὶ ἡ, dura habens grana.

Σκληροποιὸς, ὸν, durum reddens, durans. A ποιέω.

Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, *Gl. V.*

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui durâ eſt facie; (2) cordis duritiem vultu prodens.

Σκληροπύρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, durum nucleum habens. Ex πύρην, *nucleus.*

Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, *Ph.* A σκλῆμι.

Σκληρόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σάρξ.

Σκληρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, duri oris. Ex στόμα.

Σκληρόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, durâ teſtâ opertus. Ex ὄστρακον.

Σκληροσώματος, ὁ καὶ ἡ, duri corporis.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, *Ph.* A σκληρός.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax.

Σκληρότριχος, ὁ καὶ ἡ, idem quod σκληρόθριξ.

Σκληρουχία, ἡ, idem quod κακουχία.

Σκληροφθαλμία, ἡ, oculorum durities. A

Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duris eſt oculis, qui durâ lippitudine laborat.

Σκληρόψυχος, ὁ καὶ ἡ, duro animo. A ψυχή.

Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρός.

Σκληρυντικὸς, ἡ, ὸν, indurandi vim habens. A

Σκληρύνω, duro, obduro; (2) duriter habeo, nil commodi tribuo *in S. S.* Ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει, *Rom.* 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τὶς ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, *Hebr.* 3, 13. σκληρύνομαι, rigeſco, A σκληρός. Hinc

Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities.

Σκληρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities; induratio.

Σκληρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro σκληροῦ.

Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſchirri ſpecies. A σκληρόω.

Σκληρῶς, *adv.* durè, duriter. A σκληρός.

Σκληφρὸς, ὰ, ὸν, aridus, tenuis. A σκλῆμι.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, parcus. A σκνίψ.

Σκνιποφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui culicibus veſcitur. Ex σκνίψ, et φάγος.

Σκνίπτω, pungo. A σκνίψ.

Σκνίφος, τὸ, tenebræ, *apud Heſ.*

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes viſu, *Gl. V.* tenax, avarus, cupidus. A præc. vel ſeq.

Σκνὶψ, πὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, *Gl. V.* curculio. A κνίψ.

Σκοιὰ, ἡ, pro σκιά, *Heſ.* Hinc

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, denſus, umbroſus, *Id.*

Σκοίδιον, τὸ, pro σκιάδιον, *Id.*

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) obliquè et tortuosè incedo. A σκολιός.

Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιῇσιν, dat. pl. *Ion.* pro σκολιαῖς.

Σκολιόβουλος, ου, vafer, fraudulentus. A βουλή.

Σκολιόγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tortuoſis, obſcuris notis pictus. A γράφω.

Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuoſum iter carpo. A

Σκολιόδρομος, ὁ καὶ ἡ, vagus, errabundus. A τρέχω.

Σκολιὸν, οῦ, τὸ, carmen convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque à primo cani cœptum, non à ſecundo, ſed ultrò citròque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.

Σκολιόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prava et terrifica ſomnia videt, *ſubſt.* malum ſomnium.

Σκολιοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obliquè incedens, *R.* Ex πλάνη.

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, obliquus, tortuoſus, tortus; (2) pravus, perverſus, *Gl. V.* verſutus, *Il.* 16, 387. Hinc

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prava cogitans, qui pravâ eſt mente. A φρήν.

Σκολιόχειλος, ου, aduncum roſtrum habens.

Σκολιόω, tortuoſum reddo, perverto. A σκολιός.

Σκολίωμα,

Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus.
Σκολίωσις, εως, ἡ detorsio in obliquum; (2) spinæ dorsi depravatio.
Σκολιῶς adv. tortuosè, intortè, obliquè; (2) pravè, perversè. *Gl. V.* perplexè. *Ph.*
ΣΚΟ΄ΛΛΥΣ, ὁ, villus, *Gl. V.* cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ *μαλλὸς*, et *σκόλλυς*, dicebatur, *Casaubon. Comm. ad Theophrast.* legitur et *σκόλλις*.
ΣΚΟΛΟ΄ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam sedens, *Aristot.*
ΣΚΟΛΟ΄ΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum, *Gl. V.* centipes, centipeda; (2) herba quædam, scolopendrium, buglottis.
Σκολόπενδρος, ȣ, ὁ, idem. Hinc
Σκολοπενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scolopendræ formam habens, *Strabo*, lib. 13.
Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A *σκόλοψ*.
Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. pass. part. A *σκόλοψ*.
Σκολοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pali seu valli præacuti formam habens. Ab eod. et *εἶδος*.
Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis seu vallis abundans. A *σκόλοψ*.
ΣΚΟ΄ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, *Ph.* sudis; palus; (2) crux; (3) veru.
ΣΚΟ΄ΛΥΜΟΣ, ȣ, ὁ, scolymus, cardui species, *Angl.* **Artichoke.**
Σκολυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scolymo seu carduo similis. A *σκόλυμος*.
ΣΚΟΛΥ΄ΠΤΩ, lacero; (2) evello.
ΣΚΟ΄ΛΥΦΡΟΣ, tetricus, *Hes.*
Σκομβρίζω, murmuro, *Hes. Suid.* A
ΣΚΟ΄ΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, scombrus, *piscis*.
ΣΚΟΠΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, nanus, pumilio.
Σκοπάρχης, ȣ, ὁ, speculatorum seu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præest. Ex *σκοπὸς*, et *ἀρχή*.
Σκόπαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iisd.
Σκόπει, 2. sing. præs. imperat. v. *σκοπέω*.
Σκοπελόδρομος, ὁ ϗ ἡ, per rupes ac montes vagans.
Σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis speciem habens. A
Σκόπελον, ȣ, τὸ, scopulus.
Σκόπελος, ȣ, ὁ, scopulus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mare prominens. A *σκοπὸς*.
Σκοπευτήριον, ȣ, τὸ, specula. A
Σκοπεύω, f. εύσω, speculor, contemplor. A
Σκοπέω, speculor, exploro, quæro; (2) video, observo; (3) considero, expendo. Οὐδὲν τὸ τȣ̃τε μᾶλλον ἢ τὸ μὸν σκοπῶν, scil. *μέρος*, *Soph. Aj.* 124. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Aristoph.* Θεσμ. 606. Σκοπȣ̃μαι δ᾽ ὄμμα πανταχȣ̃ στρέφων, *Eurip. Iph. in Tau.* 68. A *σκοπὸς*.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula; (2) speculatio, ipsa speculandi actio, speculatio. A *σκέπτομαι*.
Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A *σκοπέω*.
Σκοπία, ας, ἡ, specula, speculatio. A *σκοπή*.
Σκοπιαζέμεν, *speculari*, præs. inf. act. *Ion.* pro *σκοπιάζειν*, a verbo *σκοπιάζω*.
Σκοπιάζω f. άσω, speculor, è speculâ observo. Ὅλον πέρας ἐσκοπίαζον, *Theocr.* 25, 214. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, *Nonn.* A *σκοπία*.
Σκοπιὴ, speculatio, *Gl. V. Ion.* pro *σκοπία*.
Σκοπιῇ, *speculæ*, dat. sing. *Ion.* pro *σκοπιᾷ*.
Σκοπιήτης, ȣ, ὁ, speculator, explorator. A præc.
Σκόπιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velut scopus spectatur, quem velut scopum nobis proposuimus. A *σκοπέω*.
Σκοπιωρέομαι, ȣ̃μαι, speculor, velut ab altâ speculâ observo; (2) in insidiis collocatus observo. *Aristoph. Vesp.* 360. A
Σκοπιωρὸς, ȣ̃, ὁ, custos speculæ, qui è speculâ observat. Ex *σκοπία*, et *ὦρος*.
Σκοπὸς, ȣ̃, ὁ, speculator, explorator, observator, inspector, spectator; (2) præfectus, præses; (2) consilium, propositum, quod spectatur, seu petitur, scopus, meta, *Metaph.* Τόξον δ᾽ ἐντανύσαι, ϗ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰσὸν, *Theocr. Id.* 24, 105. *Il.* 2, 792. A *σκέπτομαι*.

Σκοπȣ̃ντας, acc. pl. m. g. *contr.* pro *σκοπέοντας*, à *σκοπέω*.
Σκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliosè repello. Ab *ἐς κόρακας*. Hinc
Σκορακισμὸς, ȣ̃, ὁ, contumeliosa repulsio, quâ aliquem ad corvos amandamus.
ΣΚΟΡΔΙΝΙ΄ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione. Ὡς δ᾽ ἔτος ἤδη σκορδινᾶται, *Aristoph. Vesp.* 640.
Σκορδινέομαι, ȣ̃μαι, idem, *Suicer.* Hinc
Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extensio cum oscitatione.
Σκορδινισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod à *σκορδινίζομαι*.
Σκόρδιον, ȣ, τὸ, herba, quæ odorem allii habet. A *σκόρδον*.
Σκορδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, allio similis. Ex *σκόρδον*, et *εἶδος*.
Σκόρδον, ȣ, τὸ, allium, *Gl. V.* pro *σκόροδον*, *Angl.* **Garlick.**
Σκορδόπρασον, ȣ, τὸ, herba quæ gustu et odore porrum et allium refert.
Σκορδοπώλης, ȣ, ὁ, alliorum venditor.
Σκοροδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex *σκόροδον*, et *ἅλμη*.
Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis pasco; (2) allium refero; ἐσκοροδισμένος, allio infectus, p. pass. part. A *σκόροδον*.
Σκορόδιον, ȣ, τὸ, allii caulis, aut ipsum allium. Ab eod. Unde
Σκοροδομητὸς, ἡ, ὸν, alliaris, *σκοροδομίμητος*, *Ern.*
ΣΚΟ΄ΡΟΔΟΝ, ȣ, τὸ, allium. Hinc
Σκοροδοφόρος, ον, ferax allii.
Σκοροδόω, coëo cum fœminâ, *Ern.*
Σκοροδῶν, ῶνος, ὁ, plantarium allii.
Σκορπιαίνω, exaspero, exacerbo, irrito. A *σκορπίος*.
Σκορπιανὸς, ἡ, ὸν, in scorpio natus.
Σκορπίδιον, ȣ, τὸ, parvus scorpius; (2) machina bellica, Dim. Ab eod.
ΣΚΟΡΠΙ΄ΖΩ, f. ίσω, dissipo, spargo, dispergo; ἐσκορπισμένος, dissipatus, p. pass. part. Ὁ λύκος—σκορπίζει τὰ πρόβατα, *Joann.* 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, *ib.* 16, 32.
Σκορπιόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à scorpio morsus, *R.* Ex *σκορπίος*, et *δάκνω*, *mordeo*.
Σκορπιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, scorpii figuram referens, scorpio similis. Ex *εἶδος*.
Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad scorpium pertinens. A *σκορπίος*.
Σκορπιόπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à scorpione ictus. Ex *πλήσσω*.
ΣΚΟΡΠΙ΄ΟΣ, ȣ, ὁ, scorpius, nepa, *Ph.* et *Gl. V.* Vid. *σκορπίων*. Hinc
Σκορπιόω, exaspero, exacerbo.
Σκορπίȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, scorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ scorpii similis est. Ex *ȣ̉ρά*.
Σκορπισθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. verbi *σκορπίζω*. Unde
Σκορπισμὸς, ȣ̃, ὁ, dispersio, dissipatio.
Σκορπίτης, ȣ, ὁ, ut *σκορπίτης λίθος*, scorpites, *gemma*. A *σκορπίος*.
Σκορπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scorpioni similis; (2) ad iracundiam pronus, venenosus, perniciosus, ut scorpio. Ab eod.
Σκορπίων, arcubalista, *Gl. V.* Ab eod.
Σκοτάζω, f. άσω, obscuro, tenebras obduco; (2) obtenebresco, obscurus fio, tenebris offundor, *Gl. V.* *σκοτάζειν*, noctescere. A *σκότος*.
Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebricosus; (2) qui aliquid facit vesperi seu tenebris ingruentibus. Ab eod.
Σκοτασμὸς, ȣ̃, ὁ, caligo, obscuritas. A *σκοτάζω*.
Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, tenebrosus, obscurus. A *σκότος*. Hinc
Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obscuritas, *Gl. V.*
Σκοτεινοφόρος, ὁ ϗ ἡ, tenebrosa, i. e. tenebras adferens. Ex *σκοτεινὸς*, et *φέρω*.
Σκοτεινῶς, tenebrosè.
Σκότειος, α, ον, idem quod
Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, idem quod *σκοτεινὸς*.
Σκοτεύω, clam sive tenebricoso tempore aufugio. A *σκότος*.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.
Σκοτίας, ȣ, ὁ, tenebrio. Ab eod.
Σκοτίζω, f. ίσω, obscuro, tenebras obduco; *σκοτίζομαι*, tenebricor. *Gl. V.* Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, *Ephes.* 4, 18.
Σκότιος, ία, ιον, tenebricosus; (2) furtivus; (3) obscuris natalibus ortus, spurius. Ab eodem.
Σκοτισμὸς, ȣ̃, ὁ, vertigo, *Ph.* vi vocis, tenebricatio. A *σκοτίζω*.
Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχὸς, ὁ ϗ ἡ, nigrum, hirtum et densum capillitium habens. Vox comica, *Aristoph. Ach.* 393. Ex *σκότος*, *δασὺς*, *πυκνὸς*, et *θρίξ*.
Σκοτόδειπνος, ὁ ϗ ἡ, qui cænat in tenebris, seu qui conviviis sordidis utitur. Ex *δεῖπνον*.
Σκοτοδινέω, ῶ, f. ήσω, vertiginè tenebricosâ laboro. A *σκοτόδινος*. Unde
Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricosa.
Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem et ab eod.
Σκοτοδινίασις, ἡ, idem. A seq.
Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi
Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod *σκοτοδινέω*.
Σκοτόδινος, ȣ, ὁ, vertigo tenebricosa, cum omnia circumagi atque nigra esse videntur. Ex *σκότος*, et *δίνη*.
Σκοτοδίνως, more vertigine laborantium. *Aret.*
Σκοτοειδὴς, ὲς, idem quod
Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus. A *σκότος*.
Σκοτοιβόρος, ὁ ϗ ἡ, dolosus, fraudulentus.
Σκοτομήδης, ες, occultus in consiliis, fraudulentus. A *μῆδος*.
Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa nox, *Gl. V.* illunis. Ex *σκότος*, et *μήνη*.
Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem et ex iisd.
Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricosa.
ΣΚΟ΄ΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo. Hinc
Σκότȣς, gen. sing. pro *σκότεος*.
Σκοτόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo; *σκοτȣ̃μαι*, tenebresco, vertiginor, *Gl. V.* Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτȣ̃ ἐσκοτωμένη, *Apoc.* 16, 10.
Σκοτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebrosus, tenebricosus; (2) vertigine laborans. Hinc *τὰ σκοτώδεα*, vertigines, oculorum caligines. A *σκότος*.
Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A *σκοτόω*.
Σκοτωματικὸς, ἡ, ὸν, vertiginosus; (2) qui vertigines facit. A præc.
Σκότωσις, εως, ἡ, obscuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.
Σκυβαλίζω, vilipendo, adspernor, rejicio; *σκυβαλίζομαι*, rejicior. A *σκύβαλον*.
Σκυβαλικὸς, ut *σκυβαλικὸν ἀργύριον*, argentum vile, *Plut.* Ab eod.
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, res, quæ rejicitur.
Σκυβαλισμὸς, ȣ̃, rejectio rei, quam vili pendimus. A *σκυβαλίζω*.
ΣΚΥ΄ΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, stercus, fimus, retrimentum, minutia, *Gl. V.* *σκύβαλα*, stercora, quisquiliæ, *Ph.* fæx. Hinc
Σκυβαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæculentus.
Σκυδμαίνος, η, ον, tetricus, tristem vultum præ se ferens. A
Σκυδμαίνω, irascor, succenseo; (2) tristi seu tetrico sum vultu. *Il.* 24, 592. A *σκύζω*.
Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido et appetitus coëundi. A *κύων*. Hinc
Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; *σκυζᾷ*, gannit, *Gl. V.* (2) in Venerem pronus sum.
Σκύζω, f. ύσω, placidè admurmuro, *Ph.* *σκύζει*, gannit; (2) ad iram concito, irrito; *σκύζομαι*, irritor, irascor. A *κύων*.
Σκύθα, *Scytha*, voc. sing. à *Σκύθης*, *Scytha*.
ΣΚΥ΄ΘΗΣ, ȣ, ὁ, Scytha, qui est è Scythiâ; (2) homo ferus.
Σκύθομαι, succenseo. A præc.
Σκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium sum; (3) ebrius sum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμον τ᾽ ἐσκυθισμένον ξυρῷ, *Eurip. El.* 241. Ab eod.
Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, ῶν, calceamenti genus. Ab eod.
Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier è Scythiâ.

Σκυθιςὶ, *adv.* Scythicè, linguâ et more Scytharum. Ab eod.
Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex πιεῖν.
Σκυθοτοξότης, ȣ, ὁ, fagittarius Scythicus; (2) qui in arte fagittandi Scythas imitatur.
Σκυθράζω, f. άσω, vultu fum tetrico et mœfto. Χ' ὦ μὲν σκυθράζει, *Eur. El.* 838. A σκυθρὸς. Unde
Σκύθραξ, ακος, ὁ, adolefcens, puber.
Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκυθρωπὸς.
Σκυθρωπασμὸς, ȣ, ὁ, vultus tetricus et mœftus; fupercilium tetricum. A
Σκυθρωπάζω, f. άσω, vultu tetrico et trifti fum; contriftor, mœftus fum. Μὴ θαυμαζε, εἰ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκέσαντες τῶν ἀγγελλομένων, *Xen. Cyr.* 6, 16.
Σκυθρωπέω, ῶ, idem. A
Σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, triftem vultem gerens, aufterus, vultuofus, morofus, difficilis; dicitur etiam de rebus triftibus auditu, de fævitiâ pœnarum; item de rebus quæ fpecie fuâ terrorem incutiunt, ut lictores; fafces, fecures. Ex σκυθρὸς, et ὤψ. Hinc
Σκυθρωπότης, ȣ, ὁ, mœftitia, trifitia; tetrica et fuperciliofa facies.
Σκυθρωπῶς, *adv.* vultu tetrico et fuperciliis contractis.
Σκύλακα, acc. fing. à σκύλαξ. Unde
Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.
Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiffura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde
Σκυλάκειον, catulinum, *Gl. V.*
Σκυλάκεσσι, *Ion.* pro σκύλαξι, à σκύλαξ.
Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.
Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.
Σκυλακινὸς, catulinus, *Gl. V.* A σκύλαξ.
Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, catellus, Dim. Ab eod.
Σκυλακῖτις, ἡ, epith. Dianæ, quia eft venatrix, &c.
Σκυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, caninus; τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium cunctis affiliendi et blandiendi. A
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus; (2) compedes.
Σκυλατικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius; ἡ σκυλατικὴ, prædatrix, bellatrix, epith. Minervæ. A
Σκυλάω, ῶ, fpolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, fpolia. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τὸ, fpolium. Ab eod.
Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω. Hinc
Σκυλευτὴς, ȣ, ὁ, fpoliator, *Gl. V.*
Σκυλεύω, f. εύσω, fpolio, defpolio. A σκῦλον.
Σκυλεύω, vexo, *Ph.* σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, *Gl. V.* a. 1. part. paff. A σκῦλαι, vexare, à σκύλλω.
Σκυλῆναι, a. 2. inf. paff. v. σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, fpoliatrix, prædatrix. A σκυλάω.
Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, pifces. A σκύλαξ.
ΣΚΥ'ΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, σκύλλομαι, jactor, *Gl. V. in N. T.* etiam activè, σκύλλεται, jactatur, *Ph.* σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, *Ph.* a. 2. part. paff. σκυλῆσονται, vexabuntur, *Ph.* f. 2. paff. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; *Marc.* 5, 35.
Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω.
Σκυλμαίνω, fut. νῶ, irafcor, fuccenfeo. A præc.
Σκυλμανεῖς, 2. fing. f. 1. ind. act.
Σκυλμὸς, ȣ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδέψης, *item* σκυλαδέψης, ȣ, ὁ, coriarius. A δέψω.
Σκῦλον, five σκύλον, ȣ, τὸ, fpolium, exuviæ.
Σκυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fpolia fert, exuvias ferens; (2) fpoliator. A φέρω.
Σκυλοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fpoliis feu exuviis gaudens. A χαίρω.
Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum (de leænâ.)
Σκυμνίον, τὸ, catulus.
Σκύμνος, ȣ, ὁ, catulus, propriè leonis, *Il.* 18, 319. Ου χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, *Ariftoph. Ran.* 1462.
Σκυμνοτοκέω, catulos pario; (2) dicitur etiam de pifcibus. A τίκτω.
Σκύμνως, *catulos*, acc. pl. *Dor.* pro σκύμνȣς.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, fumma palpebra, cilium.
Σκύπφος, pro σκύφος.
Σκύριον, ȣ, τὸ, herba, al. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, *Nic. Th.* 72. A σκίρος.
Σκυρόω, ῶ, in lapidem verto; unde σκυρωθῆναι, a. 1. paff. Ab eod.
Σκυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petrofus. Ab eod.
Σκυρωτὸς, ὴ, ὸν, idem. A σκυρόω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, fcutica, lorum; (2) fuftis, clava; (3) apud Lacedæmonios genus fecretæ epiftolæ; etiam genus ferpentis. A σκύτος.
Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A
Σκυταληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavam gerens, fcuticam, virgam, feu vectem ferens. Ex σκυτάλη, et φέρω.
Σκυταλίας, ȣ, ὁ, σκυτάλῃ, fimilis, teres, oblongus:
Σκυτάλιον, ȣ, τὸ, vectis, clava, fuftis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris. A σκυτάλη.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva fcytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) ftrigilis; (5) inftrumentum ad ignem jaculandum.
Σκυταλισμὸς, ὁ, fuftuarium, quod à σκυταλίζω.
Σκύταλον, ȣ, τὸ, clava, fuftis. Ab eod. Hinc
Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fufte cædo. Hinc
Σκυταλωτὸς, virgatus.
Σκυτεῖον, ȣ, τὸ, futrina, officina futoris. A
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, futor. Hinc
Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam feu futoriam factito, fum cerdo.
Σκυτικὸς, ὴ, ὸν, coriaceus; (2) coriarius:
Σκύτινος, ίνη, ινον, è corio factus. A σκύτος.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coriaceum brachium habens.
Σκυτοδεψέω, pelles mollio feu fubigo, ut coriarii folent: (2) pelles tingo, *Ar. Pl.* 513.
Σκυτοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles fubigit. Ex iifd.
Σκυτόδεψος, ὁ, idem.
Σκυτοδεψικὸς, ὴ, ὸν, ad coriarium pertinens.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, flagrum, fcutica.
Σκυτοτομέω, artem futoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν ἀυτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος, *Ariftoph. Plut.* 162.
Σκυτοτομία, ἡ, futoria:
Σκυτοτομικὸς, ὴ, ὸν, ad artem futoriam, five qui eam factitat, pertinens.
Σκυτοτόμιον, τὸ, futrina. A
Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coria fcindit ad lora, calceos, et fimilia, *Gl. V.* futor. Ex σκύτος, et τέμνω.
Σκυτοτρωγέω, ῶ, corium arrodo. A τρώγω.
Σκυτοφάγος, corium devorans, corrodens.
Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκύτος.
Σκυφίον, ȣ, τὸ, parvum poculum, Dim. à σκύφος.
Σκυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fcyphi formam habens, fcypho fimilis. Ex σκύφος, et εἶδος.
ΣΚΥ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, vel έος, τὸ, fcyphus, poculum majus.
Σκύφωμα, ατος, τὸ, idem, *Athen.*
Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quafi à σκωληκέω.
Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A
Σκωληκιάω, ῶ, vermibus fcateo, vermes genero, vermino, *Gl. V. Ph.* σκωληκιῶν, verminofus, *Gl. V.* part. A σκώληξ.
Σκωληκίζω, f. ίσω, vermem refero, et σκωληκίζομαι, inftar vermium moveor. Ab eod.
Σκωλήκιον, ȣ, τὸ, vermiculus, Dim. ab eod.
Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à vermibus exefus feu erofus, *Gl. V.* σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ, et βρώσκω.
Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vermis fpeciem gerens, vermiculo fimilis. Ex εἶδος.
Σκωληκοτοκέω, vermes genero, feu procreo.
Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A
Σκωληκοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, et τίκτω.
Σκωληκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermibus vefcens.
Σκωληκόω, ῶ, f. ώσω, vermibus infefto; σκωλημῶμαι, vermiculor, vermibus fcateo.
Σκωληκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vermem imitans, vermi fimilis. A σκώληξ.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις.
ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, *Gl. V.*
Σκωλοβάτης, ȣ, ὁ, vermiculus, frumento noxius, *Hef.* Ex σκῶλος, et βαίνω.
Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, grallâ incedo. Ex iifd.
ΣΚΩ'ΛΟΣ, ȣ, τὸ, offendiculum, impedimentum in viâ occurrens; (2) lignum præacutum.
ΣΚΩ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, fpinæ genus, quod in igne verfatum validius evadit; (2) id. qu. pr.
Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, fales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, ȣ, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum, Dim à σκῶμμα.
Σκώπτης, ȣ, ὁ, cavillator, derifor, dicax, fcurra, fcommata jactitans. A σκώπτω.
Σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, qui fcommatis dicteriifque mordacibus inceffere folet, cavillis valens, mordax, *Gl. V.* dicaculus.
Σκωπτικῶς, *adv.* illuendi causâ.
Σκωπτόλης, ȣ, ὁ, qui acerbis et mordacibus dictis perdit et qu. profcindit homines, cavillis et fcommatis gaudens. Ex σκώπτης, et ὄλλυμι, (fed ολης eft terminatio, *Ern.*)
ΣΚΩ'ΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumeliofo geftu fubfanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, *Xen.* Οὐδ' ἔσκωψε τȣς φαλακρȣς, *Arift. Nub.* 540.
ΣΚΩ'Ρ, σκατὸς, τὸ, ftercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, fcoria, fæx metalli; (2) retrimentum, ftercus, excrementum. A σκώρ.
Σκωριοειδὴς, ὲς, ftercori fimilis. Ab εἶδος.
Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo. Ex σκία, et ὤψ.
Σκῶψις, εως, ἡ, derifio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.
Σμαραγδίζω, f. ίσω, fmaragdum colore refero.
Σμαράγδινος, ίνη, ινον, fmaragdinus, è fmaragdo factus.
Σμαράγδιον, τὸ, id. quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, ȣ, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, fmaragdus. A
Σμάραγδος, ȣ, ὁ, fmaragdus, *gemma.* A μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, refono, ftrepitum edo, ftrido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, *Il.* 2, 210.
Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
Σμαράσσω, v. μαράσσω.
ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, pifcis quidam pufillus, fmaris.
ΣΜΑ'Ω, abftergo, detergo, purgo. Τὴν κεφαλὴν σμᾶται μῶνον βασιλεὺς, *Herod.*
Σμερδαλέος, έα, έον, adfpectu feu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδαλέα, *adv.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω, *intueor.*
Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, idem et ab eod.
Σμέω, idem quod σμάω.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, fmegma, quo utimur in abftergendo, *Gl. V.* lomentum, σμήγματα, lomenta, *Ph.* A σμήχω.
Σμηγματοπώλης, ȣ, ὁ, lomentarius, *Gl. V.* qui lomenta vendit.
Σμηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fmegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* A σμῆγμα.
Σμήκτης, ȣ, ὁ, pumicator, politor. *Ph.* A σμήχω.
Σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, deterforius, abftergendi vim habens. Ab eod.
Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. *fubft.*
Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Σμήλη, ης, ἡ, fapo, fmegma, quo ad abftergendum utimur. A σμέω.

Σμῆμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Σμήνεσιν, dat. pl. cum ν, à σμῆνος.
Σμηνήον, ου, τὸ, alveare, examen, Dim. à σμῆνος.
Σμηνοδόχος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος, et δέχομαι.
Σμηνοκόμος, ὁ, curator apum. A κομέω.
ΣΜΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo.
Σμηνουργεῖσθαι, dicuntur apes, cum fœtificant, et ſua examina ponunt. Ab ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, deterſio, abſterſio. A
Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo, *Gl. V.* lomento. *Od.* 2, 226. A σμάω.
Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.
Σμικρολογέω, ῶ, uſitatiùs σμικρολογέομαι, vid. μικρολογέομαι.
Σμικρολογία, ας, ἡ, vid. μικρολογία.
Σμικρολόγος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, vid. μικρολόγος.
Σμικρολόγως, tenuiter, parcè. A præc.
Σμικρομερὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, pro μικρομερὴς.
Σμικροπρέπεια, vid. μικροπρέπεια.
Σμικροπρεπὴς, vid. μικροπρεπὴς.
Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro μικρός.
Σμικρότατα, *ſuperl. adv.* minimè. *Aret.*
Σμικρόφθαλμος, ὁ ϰ̀ ἡ, parvos oculos habens.
Σμικροφωνία, ας, ἡ, tenuitas vocis. A
Σμικρόφωνος, ὁ ϰ̀ ἡ, vid. μικρόφωνος.
Σμικροφώνως, tenui voce.
Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.
ΣΜΙ῎ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus; (2) arbor à taxo diverſa folium habens ilicis; (3) ſmilax, frutex hortenſis, phaſeolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin. Angl.* Bindweed.
Σμίλευμα, ατος, τὸ, ſegmen ſcalpro amputatum, ramentum; σμιλεύματα, minutiæ. A
Σμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello amputo. A
ΣΜΙ῎ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.
Σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum, Dim. à σμίλη.
Σμίνθα, ης, ἡ, mus domeſticus.
Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis à confectis muribus Sminthàm urbem infeſtantibus. A σμίνθα.
Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.
ΣΜΙ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, raſtrum.
Σμινύη, ης, ἡ, idem; *Ariſtoph. Pace,* 546.
Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.
Σμυγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. σμύχω.
Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus. A σμύχω, quia malis quaſi atteritur.
Σμυγερῶς, ærumnoſè. A præc.
Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. σμύχω.
Σμύραινα, ης, ἡ, *Gl. V.* pro μύραινα.
ΣΜΥ῎ΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii et gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas.
Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, ſmyrites lapis. A præc.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* A μύῤῥα. Hinc
Σμυρνίζω, myrrhâ imbuo; ἐσμυρνισμένος, p. paſſ. part. *Marc.* 15, 23.
Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod.
Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham reſipiens.
Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, myrrham ferens. *Gl. V.* oleaſtrum; oliva. A φέρω.
ΣΜΥ῎ΧΩ, f. ξω, propriè de igne latente ſine flammâ et paulatim rem conſumente. Unde (2) attero, velut lentâ tabe abſumo, corrumpo; σμυγεὶς, exuſtus, a. 2. part. paſſ. Ἔρως δ᾽ ἐσμύχετ᾽ ἀμοιβᾷ, *Moſch.* 6, 4. *Il.* 22, 411.
Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A
ΣΜΩ῀ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ᾽ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη, *Hom. Il.* 267.
ΣΜΩ῎ΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. *Ariſtoph. Pace,* 1298.
Σοβαρεύομαι, inſolenter et faſtuoſè me infero, ſuperbè incedo, cum impetu ruo. A σοβαρὸς.
Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qui faſtuoſo et ſuperbo eſt ſupercilio. A βλέφαρον.
Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, ſeverus, tetricus, durus, *Ph.* concitatus; faſtuoſus, impetuoſus, de vento; magnificus. A σοβέω.
Σοβαρῶς, *adv.* ſuperbè, faſtuoſè, inſolenter et ſuperbè ſe inferendo; (2) concitatè, violenter, magno impetu.
Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ inſolenter ſe infert; (2) citato gradu incedens; (3) ſaltatio ridicula. A
ΣΟΒΕ῎Ω, abigo, expello; (2) inſolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, p. paſſ. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν, *Ariſtoph. Ach.* 211. Πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σοβηθεῖσα, *Heliod.* Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ ϰ̀ σεσοβημένος, *Longin.* 41. Hinc
Σοβὴ, ης, ἡ, muſcarium, cauda, *Gl. V.*
ΣΟ῎ΓΚΟΣ, et σόγχος, ου, ὁ, ſoncus, vel ſonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc
Σογκώδης, et σογχώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, ſonco vel ſoncho ſimilis.
Σοὶ, *tibi,* dat. ſing. à σὺ, *tu.*
Σοίγε, idem, *Att.*
Σοῖο, *tui,* gen. ſing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.
Σοῖσι. dat. pl. *Ion.* pro σοῖς, à σός.
Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμὸς.
Σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc
Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitium ſermonis contra Syntaxin, metaph. quidquid perperàm fit, non rectè aut ordine.
Σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo ſolœciſmum admiſit. Ab eod.
Σόλοικοι, ῶν, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Atticâ puritate relictâ, linguam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur; (2) barbari, barbarè et vitioſè loquentes. Hinc Σόλοικος, naturâ et moribus barbarus, ineptus, inſulſus.
Σολοικοφανὴς, ὲς, ſolœciſmi ſpeciem habens, cum ſit rectus. A φαίνομαι.
Σολοιτύπος, ὁ, faber ferrarius. A ſeq. et τύπτω.
ΣΟ῎ΛΟΣ, ου, ὁ, maſſa ferri ſolidi, propriè, atque adeò quævis maſſa benè compacta, ſolida; (2) diſcus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, *Il.* 23, 826. A σέλω, *compingo.*
ΣΟΜΦΟ῎Σ, ἡ, ὸν, inanis, fungoſus, ſpongioſus. Hinc
Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungoſitas.
Σομφώδης, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, idem quod σομφὸς.
Σόοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω.
Σόομαι, moveo; hinc σοῦσθε, movemini, faceſſite; σούσθω, currat, imperat. A σείω.
ΣΟ῎ΟΣ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus; (2) ſalutaris.
Σόος, *contr.* σοῦς, σοῦ, ὁ, motus corporum, quæ ſursùm feruntur. A σείω, *moveo.*
Σορεύω, cadavera in loculo condo. A σορὸς.
Σορηδὸν, modo loculi ſeu buſti. Ab eod.
Σοροβλέφαρος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, magnis et adductis ſuperciliis; (2) ſupercilioſus, ſuperbus. Ex σορὸς, et βλέφαρον.
Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva buſtuaria ſeu ſepulchralis; (2) ſenex capularis et morti vicinus.
Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui loculos compingit, ſandapilarum fabricator. Ex πήγνυμι.
Σορόπληκτος, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, qu. dic. à loculo percuſſus, i. e. loculo mox includendus, ſenex capularis. Ex σορὸς, et πλήσσω.
Σοροπλὴξ, ηγος, ὁ ϰ̀ ἡ, idem et ex iiſd.
ΣΟΡΟ῎Σ, οῦ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, *Gl. V.* arca funebris, *Il.* 23, 91.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.
Σοῦ, *tui,* gen. ſing. à σὺ, vel *ſerva,* 2. ſing. præſ. imperat. med. pro σόου, à σόω.
ΣΟΥ῎ΒΟΣ, ου, ὁ, animal terreſtre marinis infeſtum.
Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium. *Vox Lat.*
Σούσθω, 3. ſing. imperat. med. pro σοέσθω, à σόω vel *vadat,* 3. ſing. perf. imperat. paſſ. *Ion.* pro σεσύσθω, à σύω, *vado.* Σοῦσθε, *properate.* Σοῦσθέ νῦν, ὦ ξανθαὶ σοῦσθε πελασγιάδες, *Call.* Οὐχὶ σοῦσθ᾽ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; *Ariſtoph. Veſp.* 457.
Σοῦσις, εως, ἡ, itio, curſus. A σόω.
Σούσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus.
ΣΟΥ῀ΣΟΝ, τὸ, lilium. *Vox Phœn.*
Σοφία, ας, ἡ, ſapientia; i. e. intellectus et ſcientia circa eas res quæ præſtantiſſima naturâ ſunt, hoc eſt, quæ neceſſaria ſunt, et ſemper eodem modo ſe habent, ſecundum *Ariſtotelem.* A σόφος.
Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. v.
Σοφίζω, f. ίσω, ſapientem reddo, doceo ſapientiam, *Gl. V.* ſapientiam præſto; σοφίζομαι, ſapientiam doceor, ſeu diſco; *med.* argutè aliquid comminiſcor vel conficio, artem in aliquâ re expromo, de oratoribus et poëtis; (2) doloſè et fraudulenter dico, *Gl. V.* cavillor; (3) comminiſcor. *Ph.* Χαρίεντα γ᾽, ὦ πρεσβῦτ᾽, ἐσοφίσω, ϰ̀ σοφά, *Ariſtoph. Av.* 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, *Eur. Bac.* 200. A σόφος.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act.
Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; ſed maximè inventum callidum, conſilium, aut facinus aſtutum, *Ph.* commentum. A præc. Hinc
Σοφισματικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, doloſus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.
Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. à σόφισμα.
Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis et coacta interpretatio. A σοφίζω.
Σοφιστεία, ας, ἡ, ars ſophiſtica, inanis ſapientia; idem quod σόφισμα. *Gl. V.* argutia; (2) ſpecies vel imitatio ſapientiæ. A
Σοφιστεύω, artem dicendi doceo et profiteor; (2) philoſophor; (3) argutor, *Ph.* σοφιστεύω, profiteor, *Gl. V.* σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίστευεν ἔτι τὸν ἔρωτα, texit, *Heliod.* A σοφιστὴς.
Σοφιστήριον, ου, τὸ, ſchola, *inpr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.
Σοφιστιάω, ῶ, argutor, ſophiſtam ago, Sophiſtarum in modum magnificis me verbis oſtento. A
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, Sophiſta, doctus et peritus artifex, *inpr.* in dicendo; unde Orator, et quidem in bonam partem; (2) doctus et ſapiens; (3) qui tantùm oſtentationis causâ philoſophatur, vel dicit, orationes ſcribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis doloſis circumvenit. A σοφίζω.
Σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, cavillatorius; (2) ſophiſtis proprius, conveniens. Ab eod.
Σοφιστικῶς, *adv.* ſophiſticè, more Sophiſtarum, captioſè, callidè, fraudulenter.
Σοφιστομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Sophiſtarum amore flagro, nimis ſtudioſus ſectator Sophiſtarum ſum. Ex σοφιστὴς, et μαίνομαι.
Σοφίστρια, ας, ἡ, magiſtra Sophiſtices, deceptrix. A σοφιστὴς.
Σοφοδότις, ἡ, largitrix ſapientiæ.
Σοφόδωρος, οῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, ſapientiam, ſapienter fabrefacta, donans. A δῶρον.
Σοφόνοος, *contr.* σοφόνους, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, ſapientis mente præditus, ſapiens.
Σοφοποιέω, ſapientem reddo. Hinc
Σοφοποίησις, εως, ἡ, inſtitutio ad ſapientiam
Σοφοποιὸς, οῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, ſapientem reddens.
ΣΟΦΟ῎Σ, ἡ, ὸν, ſapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus. Hinc
Σοφόω, ſapientem reddo, doceo.
Σοφῶς, *adv.* ſapienter, doctè, aptè, ingenioſè, ſcitè, argutè, peritè, callidè.
Σόω, moveo, incito; (2) eripio, ſc. è periculo; unde ſervo; σόωσι, 3. pl. ſubj. pro σώζωσι. *Il.* 9, 393. (3) in fugam conjicio, fugo; et σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato curſu feror, curro. A σόος, vel σείω.
Σοωναύτης, ου, ὁ, ſervator nautarum.
Σπαδίζω, f. ίσω, vel ίξω, avello, detraho. A σπάω, *traho.*
Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ, ſeu avulſus è palmâ termes; (2) cortex radicis iligneæ; (3) inſtrumentum muſicum, epith. equorum et canum, ob colorem puniceum. Ab eod.
Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, ſpado, eunuchus, cui teſticuli ſunt avulſi; (2) vulſura, ſpaſmus, convulſio; *Nic. Al.* 317. Ab eod. Hinc

Σπαδωνίζω, f. ίσω, propriè revello, evello; (2) caſtro, ſpadonem efficio.

Σπαδώνισμα, et σπαδόνισμα, τὸ, evulſio, laceratio.

Σπαδωνισμὸς, ῦ, ὁ, caſtratio. A præc.

Σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. Ἔσπαζε τῦ ὕδατος. *Philoſtr.* A σπάω.

Σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectiùs uſitat: σπαταλάω, *Ern.* A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ῦ, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. à σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco ſpathâ vel tudiculâ, texo; (2) profusè infumo, prodigo; dilapido, luxurior. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς, *Ariſtoph. N.* 55. A

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, *Gl. V.* coſta, *Gl. V.* σπάθαι, coſtæ, *Ph. item*, palma, vel ramus palmæ.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas telæ ſpathâ arctatæ et denſatæ, aut tela ſic laborata. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, cum haud parcè licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profuſio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, denſatus, cui licium largè inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, ſpathulâ agito; (2) ſpathulâ aliquid alicundè exemptum illino, ungo. A σπάθη.

Σπάθιον, ῦ, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum; (2) ſpecillum. Dim.

Σπάθισμα, τὸ, à σπαθίζω, idem quod

Σπαθισμὸς, ὁ, percuſſio, quæ fit gladio.

Σπαθίτης, ῦ, ὁ, palmeus. A σπάθη.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, ῦ, ὁ, gladiarius, *Gl. V.* qui ſpathas et gladios facit. Ex σπάθη, et ποιέω.

Σπαθοφοίνικον, ῦ, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex σπάθη, et φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex φύλλον.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) ſpiro ſive exſpiro animam, more animalium palpitando animam efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας, *Epigr.*

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis eſt talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, quoniam terram ſemper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. paſſ. *Æol.* pro ϛαλεὶς, à ϛέλλω.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. Ex σπάνις, et ἀνὴρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hiſpania. A σπάνις.

Σπανιάκις, raro, *Gl. V.* A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuriâ laboro; (2) rarus ſum. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; *Eur. Med.* 960. Σπανίζοντες βίυ, *Supp.* 240. A σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σπανίζω.

Σπανιϛὸς, ἡ, ὸν, cujus inopia, ſeu penuria eſt; (2) inops. A σπανίζω.

Σπανίως, *adv.* rarò. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt barba.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανόσιτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, annonæ penuriâ laborans.

Σπανόφυλλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, rara habens folia.

Σπάνυδρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuriâ laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, *Vox Perſ.*

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſeu diſcerptæ; (2) pro σπαραγμὸς. A σπαράσσω.

Σπαραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacer, diſcerptus, pannis obſitus. A præc.

Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, laceratio, convulſio; (2) perturbatio, diſtractio. A σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui convulſione tentatur.

Σπαράκτης, ῦ, ὁ, lacerator.

Σπάραξις, εως, ἡ, laceratio, carptus. A

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, *Ph.* dilaceratus, p. paſſ. part. Ὑμεῖς τῦτον ὥσπερ κυνίδι ἐσπαράττετε, *Ariſtoph. Pace*, 639.

Σπαργανάω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis involvo. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ῦ, τὸ, faſciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. à σπαργανίζω.

Σπαργανιώτης, ῦ, ὁ, faſciatus, faſciis involutus. A σπαργάνιον.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, faſcia, quâ infans involvitur; σπάργανα, cunabula, *Ph.*

Σπαργανόω, faſciis involvo, faſcio; (2) involvo; σπαργανῦσθαι, faſciari. *Gl. V.* ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus, p. paſſ. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις, *Eur. Ion.* 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, *Luc.* 2, 7. A σπάργανον. Hinc

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut faſcia; involucrum, faſciæ uſum præbens.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, faſciatio, involutio in faſcias; (2) tumor mamillarum à partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo et diſtentus ſum, de uberibus ita diſtentis, ut lac ſtillet, de arboribus ſucco turgentibus; (2) de vehementiori cupiditate; (3) de libidine Venereâ. Σπαργῶντάς μοι τὰς μασὺς χάλασον, *Eur. Cyc.* 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένῳ ϗ σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, *Plut. M.* Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *propriè* exonerandi lac mamillas diſtendens, ſeu ipſe tumor è copiâ nimiâ, pro σπάργησις, *Ern.*

Σπαρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω.

Σπαρίζω, palpito, *R.* A σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus per tempora rari ſparſi ſunt cani. Ex σπαρνὸς, et πόλιος.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄςυ κάτεισιν. *Call. in Dian.* 19. A σπανὸς.

Σπάρτη, ῆς, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubricâ vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in poliendo ſequantur.

Σπαρτίνη, ης, ἡ, funiculus ſparteus.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, ex ſparto confectus. A σπάρτον.

Σπάρτιον, vel σπαρτίον, ῦ, τὸ, funiculus ſparteus, reſtis, funiculus. Dim. à σπάρτη.

Σπάρτον, ῦ, τὸ, ſpartum, vitile; (2) funis ſparteus. Σπάρτα λέλυνται, *Il.* 2, 135. *Non. rudentes*, ſeu *funiculi* vel *lora* quibus naves confuebantur. *Salmaſius.*

Σπαρτοπλόκος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpartum ſeu reſtes è ſparto plectit, reſtio. Ex πλέκω.

Σπαρτοπόλιος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani, *Gl. V.* incanus.

Σπαρτοπώλης, ῦ, ὁ, qui ſpartum ſeu utenſilia ſparta vendit. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, ſeminatus, ſparſus; (2) fato editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ſparti ferax. A φέρω.

Σπασάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, ſuctus; (2) convulſio, divulſio. A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulſum eſt. *Gl. V.* ruptum; convulſio; σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ῦ, τὸ, levis convulſio, diſtenſio, Dim. à σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſionis ſpeciem gerens, convulſivus. Ab eod.

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, extractio, eductio; (2) convulſio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſivus.

Σπαςικὸς, ἡ, ὸν, trahendi, attrahendi, ſeu extrahendi vim habens; (2) convulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, Spatangus, echinorum ſpecies, item σπατάγγη.

Σπαταλάω, laſcivio, delicior, vitam voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 *Tim.* 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ, *Gl. V.* laſcivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ. A σπατάλάω.

Σπάταλος, delicatus, *Ph.* A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, pelliceus; è pellibus factus, *Heſ.* A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum reſegmina; (2) ſtercus humanum humidum, liquida alvi egeſtio. Ab eod.

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, *Heſ.*

ΣΠΑ'Ω, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, ſugo, bibo; σπᾶται ξίφος, ſtringit gladium, *Gl. V.* Ἐπεὶ μοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, *Eur. Iph. in T.* 323. Αὐτη μὲν ἡ μήρινθος ἐδὲν ἔσπασεν, *Ariſtoph. Θεσμ.* 935.

Σπεῖο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* et *per Ectaſ.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σπῦ, à verbo poëtico σπόμαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

Σπεῖραι, a. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus et vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. *Angl.* Mock Willow. A σπειράω.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſpira, ſc. caudæ, eſt gravis et ponderoſa. Ab ἄχθος.

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, in modum ſpiræ vel in orbem; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατός, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) ſemen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπείριον, τὸ, veſtimentum tenue. A

Σπεῖρον, ῦ, τὸ, faſcia; (2) veſtis lacera et mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. *Od.* 5, 28. Ab eod.

Σπείροντι, dat. ſing. part. præſ. verbi σπείρω.

Σπειροπώλης, ῦ, ὁ, qui tritas et veteres veſtes vendit; (2) venditor veſtium.

Σπειρόω, faſciis involvo; (2) in ſpiram colligo. Ab eod.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, fero, ſemino; (2) diſſemino, ſpargo; (3) liberos procreo; σπαρεὶς, ſatus, *Gl. V.* σπαρὲν, ſatum, *Ph.* a. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, *Gl. V.* p. paſſ. part. Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, *Eur. Ph.* 22. Τόξα τ' ἐσπαρ'ται πέδῳ, *Eur. Herc. fur.* 1102.

Σπειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. A σπεῖρα.

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπεῖδω.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

Σπείσασκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. v. σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, implico, *R.* σπλεκῦν, coire. A πλέκω.

Σπεκυλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator. *Vox Lat.*

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ῦ, ὁ, ſtercus, merda, fimus, excrementum.

Σπέληξ, vel σπέλληξ, veſtis fœminæ, *Ern.*

Σπενδαυλέω, inter libandum et ſacrificandum cano tibiâ. Ex σπένδω, et αὐλέω.

Σπενδεῖον, ῦ, τὸ, vas libaminibus dicatum; *ex Athenæo*, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.
Σπενδόμενοι, nom. pl. præs. part. med. vel pass.
Σπενδοποιέω, *Athen.* pro σπονδοποιέω.
ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut simili liquore Diis sacrifico; σπένδω et σπένδομαι, paciscor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; σπένδομαι, mactor, immolor, sacrificor; σπεῖσον, liba, *Ph.* aor. 1. imperat. ἐσπεισμένα, pacta et fœderata, p. pass. part. σπένδεσκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς, *Eur. Alc.* 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα τᾶμὸν, *Heliod.* Σπονδὴν λάβε δὴ, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος, *Aristoph. Eq.* 106.
ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, pro ἕπομαι. *Od.* 22, 324.
ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, specus, spelunca.
Σπέραδος, εος, τὸ, semen, *Nic.* A σπείρω.
Σπέρδην, *adv.* validè. A σπέρχω.
Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, seminarium, seminium, *Gl. V.* in S. S. genus, posteri, filius, σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.
Σπερμαίνω, sero, semino; (2) liberos procreo, *Hesiod.* Ἔργ. 734. A σπέρμα. Unde
Σπερματίας σικυὸς, cucumeris species.
Σπερματίζω, f. ίσω, semento, semino.
Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, seminalis, genitalis.
Σπερματικῶς, per semen, semendo; (2) σπερματικῶς λέγειν, elementa tradere.
Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum seu exile semen, Dim. σπερμάτια, τὰ, grana frugum.
Σπερματὶς, ίδος, ἡ, seminaria. Ab eod.
Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, seminis emissio. A σπερματίζω.
Σπερματολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vid. σπερμολόγος.
Σπερματοπώλης, ου, ὁ, seminum venditor.
Σπερματοφάγος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. seminivorus, qui è seminibus alitur.
Σπερματοφυέω, ῶ, semen fero, semento. A φύω.
Σπερματόω, semino. A σπέρμα.
Σπερματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, seminalis.
Σπερμάτωσις, ἡ, satio. A σπερματόω.
Σπέρμιος, ὁ καὶ ἡ, sator, epith. Apoll. et Cer. A σπέρμα.
Σπερμοβολέω, semen jacio. Ex βολὴ.
Σπερμογονέω, ῶ, semen pario. A
Σπερμογόνος, ου, ὁ, semen pariens, fœcundans. A γίνομαι.
Σπερμολογέω, semen lego, de animalibus semen ad pastum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero: *item* scurror, scurram ago.
Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A præc.
Σπερμολογικὸς, ἡ, ὸν, nugatorius. A
Σπερμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro semina è saccis profusa instar avium semen legentium colligit et inde victum sibi parat; (3) garrulus, nugator, *Gl. V.* loquax. A λέγω.
Σπερμοφορέω, semen fero, semento. A
Σπερμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, semen ferens; (2) fructum ferens. A φέρω.
Σπερμοφυέω, vid. σπερματοφυέω.
Σπερμοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semine erumpens vel nascens. Ex iisd.
Σπερχθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. v. σπέρχω.
Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, pro σπερχινὸς, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adsiduus. A
ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio seu appeto; (2) urgeo, premo, propello et festinare cogo; (3) festino, propero; et σπέρχομαι, fugor, irâ concitor, irascor, succenseo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, a. 1. pass. part. Νῆα κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, *Od.* 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, *Il.* 11, 110.
Σπερῶ, *seminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.
Σπὲς, 2. sing. a. 2. imperat. act. *per Paragog.* pro σπὲ, à σπέω, vel σπῶ, *dico.*
Σπέσθαι, præs. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.
Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. σπέω.
Σπευδάζω, f. άσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A σπεύδω.
Σπεύδοι, *festinet*, 3. sing. præs. opt. act.
Σπεύδοντι, 3. plur. *Dor.* pro σπεύδουσι.
ΣΠΕΥ'ΔΩ, fut. εύσω, studeo, valdè cupio; (2) festino, propero; σπεῦσον, festina, *Gl. Vet.* σπεύσατε, maturate, *Ph.* aor. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, *Eur. Ph.* 585. Ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *Xen.*
Σπεύδωμες, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.
Σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Σπευστέος, α, ον, properandus. A præc. Unde
Σπευστικὸς, ἡ, ὸν, festinus, qui properare solet.
Σπηλάδιον, ου, τὸ, parva spelunca, Dim. à
Σπήλαιον, ου, τὸ, spelæum, spelunca. A σπέος. Hinc
Σπηλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, speluncæ formam habens, in modum speluncæ factus.
Σπηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, spelunca. Ab eod.
Σπήλωνες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλὰς.
Σπιδὴς, idem quod
Σπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amplus, spissus, longus. A σπίζω.
Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, idem pro σπιδινὸς. Ab eod.
Σπιδόθεν, *adv.* eminùs, procul. A Σπιδὴς.
Σπίζα, et σπίζη, ης, ἡ, fringilla, *Angl. a* Chaffinch. A σπίζω.
Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A σπίζα.
Σπίζιτος, ου, ὁ, idem et ab eod.
ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.
Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantilis. A
ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; (2) palmus major, dodrans.
Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.
Σπιθαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poët.* pro σπιλάσι, à σπιλὰς, *procella.*
Σπιλαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, saxosus. A
Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus, maris cautes, glarea, terra glareosa; (2) procella. Φῶκαι Εινάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, *Call. in Delum.* 243. A
ΣΠΙ'ΛΟΣ, vel σπίλος, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo; (3) idem quod σπιλὰς.
Σπιλόω, maculo, labem adspergo, fœdo; σπιλῶσιν, infuscant, *Ph.* σπιλωθεὶς, infuscatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. Σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, *Jac.* 3, 6.
Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula et labes adspersa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum asperum. A præc.
Σπιλωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus. Ab eod.
ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.
Σπινθάριγγες, item σπιθάριγγες, scintillæ. A
Σπίνθεον, τὸ, vide σπίνος.
ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, scintilla; σπινθῆρες, stricturæ, *Gl. V.* Hinc
Σπινθηρίζω, f. ίσω, scintillo.
Σπινθηροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, scintillas emittens. Ex σπινθὴρ, et βάλλω.
Σπινθηρόπομπος, idem. A πέμπω.
Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl. a* Siskin. A σπίζω.
Σπίνος, ου, ὁ, idem et ab eod. Καὶ σπίνος ἠῶ ἀσπίζων, *Aratus*, 1024.
Σπλάγχνα, vide σπλάγχνον. Unde
Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus sumo et attrecto; (2) extorum et viscerum particeps sum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ, *Aristoph. Av.* 990.
Σπλαγχνίδιον, τὸ, viscus. A σπλάγχνον.
Σπλαγχνίζω, f. ίσω, sacrifico; σπλαγχνίζομαι, summâ misericordiâ et ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, *Matt.* 9, 36. ἐπ' αὐτοῖς, *ib.* 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, *Marc.* 6, 34. τοῦ δούλου, *Matt.* 18, 27. Ab eod.
Σπλαγχνικὸς, ἡ, ὸν, ad viscera pertinens.
Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.
Σπλαγχνισμὸς, οῦ, ὁ, sacrificium; (2) visceratio; (3) misericordia. A σπλαγχνίζω.
ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viscus; σπλάγχνα, viscera, exta, cor, pulmones; (2) *Heb.* affectus maternus, commiseratio; amor.
Σπλαγχνόπτης, ου, ὁ, qui exta seu viscera torret. Ex ὀπτάω.
Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extispex, qui exta seu viscera victimæ cæsæ inspiciens vaticinabatur, *Gl. V.* haruspex, ariolus.
Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, viscerum sector, qui viscera victimæ cæsæ cultro aperit. A τέμνω.
Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, viscerum vorator; (2) violentus spoliator pauperum.
Σπληδὸς, οῦ, ὁ, cinis, *Nic. Th.* 763.
ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, splen, lien.
Σπληνιάω, ῶ, splenis dolorem sentio, splene laboro. A σπλήνιον.
Σπληνικὸς, ἡ, ὸν, lienosus, splenicus. A σπλὴν.
Σπλήνιον, τὸ, splenis dolor; (2) splenium; (3) ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo emplastra vel alia medicamenta imponuntur locis læsis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (2) herba, quæ et τεύκριον. A σπλὴν.
Σπληνιόδετος, ον, spleniatus, splenio obvolutus. A δέω.
Σπληνισκὸς, ὁ, Dim. à σπλήνιον; (2.) *Ern.*
Σπληνῖτις, ιδος, ἡ, splenica. Ab eod.
Σπληνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lienosus, splenicus.
Σπογγάριον, τὸ, Dim. A σπόγγος.
Σπογγεὺς, έως, ὁ, spongiarius, qui spongias quærit, et secat. A σπόγγος.
Σπογγία, ας, ἡ, spongia. Ab eod.
Σπογγίζω, f. ίσω, spongiâ detergo. Μὴ φροντίσης, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, *Aristoph.* Θεσμ. 254. Ab eod.
Σπογγοειδὴς έος, ὁ καὶ ἡ, spongiæ similis. Ex σπόγγος, et εἶδος.
Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui spongias venatur. A θήρα.
Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, ut spongias petris adnascentes avellat et colligat.
Σπογγολογέω, spongias colligo, v. gr. micas in mensâ detergendi causâ. A λέγω.
ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, spongia, *Ph.* peniculus, *Gl. V. Angl.* Sponge, σπόγγοι, tonsillæ, *Il.* 18, 414.
Σπογγοτήρης, ου, ὁ, observator spongiarum. Ex τηρέω, vide σπογγοθήρας.
Σποδεύναν, acc. sing. *Dor.* pro σποδεύνην, à
Σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, et εὐνὴ.
Σποδέω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adspergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excussurus; (5) coëo. A σποδὸς.
Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex præc. et λαῦρα, *vicus, platea.*
Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerum acervus.
Σποδίζω, f. ίσω, sub cinere coquo, cinere obrutum asso vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) in cinereum colorem vergo; (4) coëo. Ἢ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ σποδίσον ταχέως, *Aristoph. Av.* 328. A σποδὸς.
Σπόδιον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum ustorum. Ab eod.
Σπόδιος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.
Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis subcinericius, sub cinere coctus. Ab eod.
Σποδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, visu cinereus, seu cineris speciem gerens. Ex εἶδος.
ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, cinis. Hinc
Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo.
ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, vestis coriacea. *Vox Æol.*
Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, *Hes.* Vox Lat. σπόλεια. *Voss.*
Σπόμενοι, nom. plur. præs. part. med. verbi σπόμαι pro ἕπομαι, *sequor.*

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.
Σπονδιακός, ή, όν, ſpondaicus, ex ſpondaicis conſtans. A
Σπονδιακῶς, *adv.* per ſpondæos.
Σπονδεῖον, ȣ, τὸ, vas quo vinum libant in ſacrificiis et conviviis. A σπονδή. Unde
Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi ſolet; item, epith. Jovis, qui fœderibus præeſt, tanquam vindex et defenſor; σπονδεῖος πȣ̀ς, pes ex duabus ſyllabis longis conſtans et in libationibus olim adhiberi ſolitus.
Σπονδή, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, induciæ libatione ſancitæ. A σπένδω.
Σπονδήφορος, ον, libationi ſerviens, v. gr. patera.
Σπονδήσιμος, ον, ad libandum neceſſarius vel utilis. A σπονδή.
Σπονδήτης, ȣ, ὁ, idem quod σπονδεῖος.
Σπονδῆτις, vel σπονδῖτις, ἡ, libatoria, libationi ſerviens.
Σπονδοποιέομαι, ȣ̃μαι, libo ſacrum laticem; (2) fœdus et inducias paciſcor.
Σπονδοφόρος, plur. σπονδοφόροι, feciales, *Gl. V. Ph.* Ex σπονδή, et φέρω.
Σπονδοφορέω, fecialis munere fungor.
Σπονδύλη, vid. σφονδύλη.
Σπονδύλιον, ȣ, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ et σπονδύλιον, Dim. à
ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſpondylus, vertebra ſpinæ dorſi, verticillum; (2) ſculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fuſi; (4) caput cinaræ.
Σπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio, ſatus, ſemen; metaph. genus, proles, ſoboles, fœtus, ſemen genitale. A σπείρω.
Σποράδην, ſparſim, palatim. A σποράς.
Σποράδης, ες, idem quod
Σποραδικός, ή, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.
Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, ſparſus, diſperſus, qui diſſipatus huc illuc vagatur; (2) paſſim graſſans, *de morbis.* A σπείρω.
Σπορεὺς, έως, ὁ, ſator, ſeminator. Ab eod.
Σπορευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A
Σπορεύω, f. εύσω, ſero, ſemino. A σπείρω.
Σπορητὸς, ἡ, όν, ſatio, ſatus; (2) *ſubſt.* tempus ſerendi. A σπόρος. Unde
Σπόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſeminari ſolet; ſativus, ſementitius, *Gl. V.* σπόριμα, ſationes, ſata, *Ph.* ſegetes, *Gl. V.* σπορίμη γῆ, arvum, ſativa terra, *Gl. V.*
Σπόρος, ȣ, ὁ, ſatio, ſeminatio, ſemen, ſementis, *Ph.* A σπείρω.
Σπόρω, gen. ſing. *Dor.* pro σπόρȣ.
Σπȣ̃, *ſequere*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Att.* et *Ion.* pro σπέσω, à σπόμαι pro ἕπομαι.
Σπȣδάζω, f. άσω, feſtino, propero; (2) ſtudeo, operam do, affecto, *Gl. V.* σπȣδάζει, curat, *Ph.* (3) notent tyrones cum præp. περὶ, ſignificare ſtudium pertinens ad utilitatem noſtram, cum πρὸς ad alienam; (4) ſeriò ago, loquor; σπȣδάζομαι, color, æſtimor; color, diligor; ἐσπȣδασμένος, properatus, p. paſſ. part. Περὶ χρήματα σπȣδάζειν, *Plat.* πρὸς χρημάτων κτῆσιν, *Dem.* Πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπȣδάζεται, *Eur. Supp.* 762. Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τȣ̃ Περικλέȣς σπȣδασθῆναι λέγȣσιν, *Plut.* A
Σπȣδαιολογέω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi et ſerio ſermone utor. Ex λόγος.
Σπȣδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus, ſedulus, induſtrius, officioſus, ſerius, *Ph.* item bonus, probatus, laudatus. A σπȣδή. Hinc
Σπȣδαιότατα, *adv.* accuratiſſimè, magnoperè.
Σπȣδαιότερον, feſtinantiùs, properantiùs.
Σπȣδαιοτέρως, *adv.* ſtudioſiùs, diligentiùs.
Σπȣδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπȣδή.
Σπȣδαίως, *adv.* ſtudioſè, ſedulò, enixè, naviter, ſtrenuè.
Σπȣδαρχέω, magiſtratibus gerendis ſtudeo, magiſtratum ambio. A
Σπȣδάρχης, ȣ, ὁ, magiſtratus ambiens, magiſtratui gerendo ſtudens. Ex ἀρχή. Hinc
Σπȣδαρχία, ας, ἡ, ambitio. Hinc
Σπȣδαρχιάω, ῶ, magiſtratus ambio, *inpr.* malis artibus.

Σπȣδαρχίδης, ȣ, ὁ, idem quod σπȣδάρχης, formâ patronymicâ fictum ab *Ariſtoph.*
Σπȣδάσμα, ατος, τὸ, res ſtudioſè elaborata, res cui ſtudetur. A σπȣδάζω. Unde
Σπȣδαςὴς, ȣ̃, ὁ, qui alicui ſtudet, fautor.
Σπȣδαςικὸς, ἡ, όν, diligens, ſtrenuam operam navans; (2) ſeriis gaudens. A præc.
Σπȣδὴ, ῆς, ἡ, propriè feſtinatio, deinde ſedulitas, ardor, ſtudium, inſtantia, induſtria, ſolertia, *Ph. item* ſtudium partium, factio, *Gl. V.* A σπεύδω
Σπȣδῇ, *dat. adv.* feſtinanter, properè; (2) ſtudioſè, ſummâ diligentiâ, enixè, magno labore; (3) ægrè, vix, ſeriò, *Il.* 5, 893.
Σπȣδογέλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſeriis jocans, qui ſeria jocoſis miſcet.
Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum ſtercus, fimus caprinus. A
Σπύραθος, ȣ, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula ſive bacca caprini ſtercoris; (1) ſtercus ovillum. Hinc
Σπυραθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ſtercori caprarum.
Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula ſeu globulus ſtercoris caprini; (2) pillula.
Σπυρίδιον, ȣ, τὸ, ſportula, corbula, *Gl. V.* ſportella. Dim. à
ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, calathus vimineus, vas junceum.
Στάγδην, *adv.* guttatim, ſtillatim, *Aret.* A
Στάγιον, ȣ, τὸ, nota ſenarii ς, *R.*
Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla, liquor, qui ſtillatur, *Ph.* liquamen. A ςάζω.
Σταγονίας, ȣ, ὁ, ſtillans, ſtillatim manans. A
Σταγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta; (2) ferrum defæcatum. A ςάζω.
Σταδαῖος, αία, αῖον, ſtans, erectus. A
Στάδην, ſtando, ſtatim. Ab ἵςημι.
Σταδιαῖος, αία, αῖον, ſtabilis, ſtatarius; (2) ſtadii menſuram æquans. A ςάδιον.
Σταδίας, ȣ, ὁ, qui ſtadium currit, qui ſtadio certat. A ςάδιον.
Σταδιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtadiorum dimenſio, dimenſio terræ per ſtadia. Quaſi à ςαδιάζω.
Σταδιεὺς, έος, ὁ, ſtadio certans. A ςάδιον.
Σταδιοδρομέω, curſu ſeu ſtadio contendo. ἐγὼ ςαδιοδραμȣ̃μαι ςέρνον εἰς Ἡρακλέος, *Eur. Her. fur.* 866. A
Σταδιοδρόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtadium decurrit.
Στάδιον, ȣ, τὸ, ſtadium, ſpatium pedum ſex centorum, ſeu paſſ. 125. (2) curriculum, quod ſtadium æquat, *Gl. V.* ſtadium, curriculum. Ab ἵςαμαι.
Στάδιος, ία, ιον, ſtabilis, ſtatarius, firmus, benè compactus, longus et rectus, pondere demenſus, appenſus, cum eſt epith. veſtis, talaris non ſuccincta, vid. ςάτος, quæ et ὀρθοςάδιος, *ſubſt.* ſtadium. Ab eod.
Σταδισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem puod ςαδιασμός.
ΣΤΑ'ΖΩ, f. ξω, ſtillo, *tranſitivè et neutraliter.* Αἷμα δ' ἐξ ἄκρȣ ἔςαζε κρατός, *Eur. Med.* 1202. Στάζει γὰρ ἄν μοι φοίνιον τόδ' ἐν βυθȣ̃ κηκῖον αἷμα, *Soph. Phil.* 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔςαξα, *Eur. Her. fur.* 1360. (Θέτις) νέκταρ ἐρυθρὸν Στάξε κατὰ ῥινῶν, *Il.* 19, 39.
Σταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἵςημι.
Στάθεν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐςάθησαν.
Σταθερὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus, conſtans, de die eſt meridianus. Ab ἵςαμαι, *ſto.* Hinc
Σταθερότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.
Σταθευτὸς, ἡ, όν, aduſtus, calefactus. Σταθευτὸς ἡλίȣ φλογὶ, *Æſchyl. Prom.* 22. A
Σταθεύω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne aſſo. Οὐκ ᾄδας εἰ τȣ̃δ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι ςαθεύσω, *Ariſtoph. Lyſ.* 378. Σταθεύω τὰ Στάρκια, *Ariſtot.* Ab ἵςημι.
Σταθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi ἵςημι.
Σταθηρὸς ρὰ, ρὸν, idem quod ςαθερός. Μεσημβρίας ȣ̈σης ςαθηρᾶς, *Alciphr.* 3, 12.
Σταθηρότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. A præc.
Στᾶθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. *Dor.* pro ςῆθι, ab ἵςημι.

Σταθμάω, ῶ, et uſitatiùs ςαθμάομαι, ῶμαι, ad amuſſim exigo, pondero, libro, æſtimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco, penſito, expendo, *Gl. V.* Τȣ́των δὲ τί, ἔφη, ςαθμᾷ, ὦ Σωκράτες, ὧν ὅδε λέγει; *Plat.* Σταθμώμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, *id.* A ςάθμη.
Σταθμεύμενον, acc. ſing. præſ. med. *Dor.* pro ςαθμȣ́μενον, à ςαθμάομαι.
Σταθμεύω, f. εύσω, ſtabulor, ſtativa habeo, diverſor. A ςαθμός.
Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, perpendiculum, *Il.* 15, 410. Ab ἵςημι.
Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, *Gl. V.* A ςαθμάω.
Σταθμητέα, perpendenda, *Ph.* Ab eod.
Σταθμητὸς, ȣ̃, ὁ, ad amuſſim exactus.
Σταθμητικὸς, ἡ, όν, ad librandum pertinens, λέξις ςαθμητικὴ, verbum dici ſolitum de librando. Ab eod.
Σταθμίδιον, τὸ, idem quod ςάθμιον.
Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penſito, trutino, *Ph.* ςαθμισθείσας, perpenſas, aor. 1. part. paſſ. A ςαθμός.
Στάθμιον, ȣ, τὸ, ſtatera, libra, *Ph.* libella; (2) pondus; ςαθμία, pondera, *Ph.* Dim.
Σταθμιςὴς, ȣ̃, ὁ, ponderator, *Ph.* A ςαθμίζω.
Σταθμοδότης, ȣ, ὁ, qui manſiones diſtribuit et cuique adſignat, qui hoſpitia in comitatu principum diſtribuit.
Σταθμόνδε, *adv.* ad caulam. A ςαθμός.
Σταθμόομαι, ȣ̃μαι, vid. ςαθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, *Herodot.*
Σταθμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtabulum, caula; (2) ſtatio, manſio, ſtativa, ubi ſubſiſtunt, qui iter faciunt; (3) poſtis; (4) ſtatera, libra, pondus; dicitur et de magnis locorum intervallis. Ex ἵςημι.
Σταθμȣ̃χος, ȣ, ὁ, qui habet ſtationes, hoſpes, apud quem aliquis diverſari poteſt, *Ph.* cœnacularius; item ςαθμȣ̃χος, libripens, *Gl. V.* Ex ςαθμὸς, et ἔχω.
Σταθμώδης, ες, gravis, atque è gravitate ſubſidens. A ςάθμη.
Σταῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro ςαίημεν, ab ἵςημι.
ΣΤΑΙ'Σ, vel ςαὶς, ςαιτὸς, τὸ, farina triticea aquâ ſubacta; (2) adeps, pinguedo.
Σταίτινος, ίνη, ινον, vel ςαίτινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confectus ex farinâ triticeâ. A præc.
Σταιτίτης, ȣ, ὁ, ut ςαιτίτης πλακȣ̃ς, placenta ex farinâ triticeâ. Ab eod.
Σταιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plurimum ςαιτὸς admixtum habens. Ab eod.
Στακτὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſeu balſami genus.
Στακτικὸς, ȣ, ὁ, idem quod
Στακτὸς, ἡ, όν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; ςακτὴ, gutta, *Gl. V.* A ςάζω.
Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A ςάζω.
Σταλαγμίας, ȣ, ὁ, de chalcantho ſeu atramento ſutorio. A
Σταλαγμὸς, ȣ̃, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; *metaph.* homo parvæ ſtaturæ.
Σταλάζω, f. άξω, ſtillo. Πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐςάλαξ' ἱδρώς, *Eur. Ph.* 1397. A ςαλάω.
Σταλακτικὸς, ἡ, όν, ſtillans. A ςαλάζω.
Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.
Σταλακτὸς, ἡ, όν, ſtillans. Ab eod.
Στάλαν, acc. ſing. *Dor.* pro ςήλην.
Σταλάσσω, vel άττω, f. άξω, ſtillo. A
Σταλάω, ῶ, idem. Οἷον τε ςαλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ, *Aratus*, 962. A ςάζω.
Σταλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ςέλλω.
Σταλίδωμα, τὸ, plaga. A ςαλίς.
Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, *Ph.* paxilli ſive ſurculæ, quibus attolluntur retia, *Plut.* Ab ἵςημι.
Σταλὶς, ίδος, ἡ, idem, *Ern.*
Σταλȣργὸς, τάφος, ſepulchrum in quo extructa eſt columna. A ςάλα, pro ςήλη, et ἔργον.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A ςέλλω.

Σταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. Ab eod.

Στάμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ςῆναι, ab ἵςημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum, ſtatumen, *Od.* 5, 252. Ab eod.

Σταμνάριον, ȣ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. à ςάμνος.

Σταμνίον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, *Gl. V.* A

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔςαν, et hoc *Bœot.* pro ἔςησαν, ab ἵςημι.

Στὰξ, ςαγὸς, ἡ, gutta. A ςάζω.

Στάξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔςαξαν, à ςάζω.

Σταξεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* et *Æol.* pro ςάξομεν.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis è naribus. Ab eod.

Στάξοισιν, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro ςάξȣσι, à ςάζω.

Σταότα, nom. vel acc. pl. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* et *Att.* pro ἑςακότα, ab ἵςημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στασάνη, ἡ, pignus, hypotheca, *H.ſ.* A ςάσις.

Στάσῃ, 2. ſing. a. 1. conj. med. *Dor.* pro ςήσῃ.

Στασιάζω, f. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diffideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν ςασιάζει, *Ariſtoph. Eq.* 387. Ἐςασίαζον πρὸς αὐτὰς περὶ τῶν ὄντων, *Luc.* A ςάσις.

Στασιάρχης, et ςασίαρχος, ȣ, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio, à ςασιάζω. Unde

Στασιαςὴς, ȣ̃, ὁ, ſeditioſus, factioſus.

Στασιαςικὸς, ὴ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A præc.

Στασιαςικῶς, *adv.* ſeditioſè, factioſè.

Στάσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſtativus, ſtabilis, firmus; (2) conſtans; (3) quietus, ſedatus; (4) appenſus; (5) de pecuniâ ſub uſurâ ſumtâ vel datâ, quia ςησάσθαι eſt pro δανείσασθαι; (6) de carmine quod ſine ſaltatione in ſcenâ canitur. A ςάσις.

Στασίμως, firmè, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio; (3) ventus vehementior; (4) agger. (Vid. *Ern.*) Ab ἵςημι.

Στασιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ſeditioſus. A ςάσις.

Στασίωρος, caula montana, *Eur. Cyc.* 54.

Στασιωτεία, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ȣ, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, *Ariſtot. apud Sext. Empiricum.* A ςάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ὴ, ὸν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, *adv.* ſeditioſè.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit ςάσκεν, ſtabat, *apud Il.* 3, 217. imperf. *Ion.* quaſi à ςάω.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ςήσομαι, ab ἵςημι.

Στάσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ςήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατεύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, et quidem propriè igne lento. Al. ςαθεύω.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſeu pondus quatuor drachmarum, ſtater aureus erat viginti, ad viginti octo drachmarum. Ab ἵςημι.

Στατηρίδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris prætio æſtimatur. A præc.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus. Ab ἵςημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) *paſſ.* ſto, conſiſto, ſtabulor. Ου μὰν ȣ̓δὲ τις ἀμφιπόλων ςατίζετ' ἀμφὶ πύλας, *Eur. Alc.* 89. Πρὸς δ' ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ ςατίζȣσ', *El.* 318. Ab eod.

Στατικὸς, ὴ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ ςατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens, ſed ἡ ςατικὴ, ſc. ἐπιςήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ὴ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat; (2) ſtabilis, conſtans, firmus; (3) cum eſt epith. tunicæ, ſignificat talarem et non ſuccinctam, quæ et ςαδία dicitur.

Σταυρηδὸν, *adv.* modo crucis. A ςαυρὸς.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex ςαυρὸς, et εἶδος.

Σταυροειδῶς, in formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, vallus, palus ligneus acutus et erectus, crux, *Il.* 24, 433.

Σταυρότοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροτύπως, *adv.* in formam crucis.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis inventio. Ex φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, crucifer. A φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐςαυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα ςαυρώσωσιν αὐτὸν, *Marc.* 15, 20. Δι' ȣ̃ ἐμοὶ κόσμος ἐςαύρωται, *Gal.* 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐςαυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 *Cor.* 1, 13. A ςαυρὸς. Hinc

Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A ςαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, vide ςαυρωτής; ςαυρωτῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδευταῖος, α, ον, qui fit è defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. à ςαφίς.

Σταφιδίτης, ȣ, ὁ, ut ςαφιδίτης οἶνος, ſapa, *Gl. V.* vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſupernâ ſui parte tenuis eſt, infernâ autem craſſior et lividus, *Ph.* ςαφυλὴ ἀνθρώπȣ, uva, columella. A ςαφίς.

Σταφυλάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, volſella (ſeu forceps) quâ uvula comprehenditur. A præc. et ἄγρα.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis; (2) funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, *Il.* 2, 705. al. διαβήτης, ςαθμή. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλῖνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, paſtinaca, *Plin.* l. 19, 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, *Gl. V.* A ςαφυλή.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. à ςαφυλή.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, *Gl. V.* uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ȣ, ὁ, uvarum fur. Ex κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus è plagâ corneæ illatâ fuit, et ſimul prolabitur tunica uvea, quia exiſtit ſpecies et ſimilitudo acini. A ςαφυλή.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵςημι.

Σταχυήλογος, ὁ ᾗ ἡ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A ςάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ ᾗ ἡ, ſecans ſpicas, epith. falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſpicas ferens.

Σταχύϊνος, ſpiceus, *Gl. V.* A ςάχυς.

Σταχυοβολέω, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex ςάχυς, et λέγω.

Σταχυόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo. A ςάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ᾗ ἡ, ſpicis, i. e. coronâ ſpiceâ coronata; epith. Cereris.

Σταχυοςέφανος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſpiceâ coronâ redimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, epith. Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, *Gl. V.* Ex φέρω.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, *Ph.* (2) herba quædam.

Σταχυώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A præc.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aquâ ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis. A ςέαρ.

Στεάτιον, ȣ, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. à ςέαρ.

Στεατέω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto; pinguem, obeſum reddo.

Στεατώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, *Gl. V.* adipatus. Ab eod.

Στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membranâ concluſam habens; abſceſſus. A ςεατέω.

Στεγάζω, f. άσω, tego, operio, occulto. Ὡς ȣ̓́τε νυκτὸς ὕπνον, ȣ̓́τ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ ςεγάζειν ἡδὺν, *Soph. El.* 782. A ςέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occultè ſeu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανόγραφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, peculiari et aliis non intelligendo modo ſcribens. Ex ςεγανὸς, et γράφω.

Στεγανόμιον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur pro hoſpitio. A

Στεγανόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex ςεγανὸς, et νέμω.

Στεγανόπȣς, οδος, ὁ ᾗ ἡ, planipes, latipes, palmipes, opp. σχιζόπȣς.

Στεγανὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus, firmus. Hinc τὰ ςεγανὰ, ῶν, *tecta.* A ςέγω.

Στεγανῶς, *adv.* arctè, ſtrictè, ita, ut nihil effluat, *Il.* 1, 482. A præc.

Στέγαρχος, ȣ, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, *Gl. V.*

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. A ςεγάζω.

Στεγαςὴς, ȣ̃, ὁ, tector tignarius, *Gl. V.*

Στεγαςὸς, ὴ, ὸν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαςρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαςρον, ȣ, τὸ, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegmentum, integumentum, *Ph.* ſegeſtrum. A ςεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum et tectum, domus; (3) lupanar, vel cella meretricis. A ςέγω.

Στεγνὸς, ὴ, ὸν, *per Sync.* pro ςεγανός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adſtrictio. A præc.

Στεγνόω, tego; (2) adſtringo. Πώμασι ςεγνȣ̃ντες ἀκριβῶς, *Gal.* Ab eod. Hinc

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio.

Στεγνωτικὸς, ὴ, ὸν, adſtringendi ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, εος, τὸ, idem quod ςέγη. A

ΣΤΕ'ΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo, tolero, (ut deſiderium, lætitiam.) Πάντα ςέγει (ἡ ἀγάπη) 1 *Cor.* 13, 7.

13, 7. Ὥςε τὰς πλευρὰς ςέγειν, *Ariſtoph. Veſp.* 1285.

Στειϐεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειϐία, ας, ἡ, idem quod ςιϐεία.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χορὰς ςείϐȣσι ποδοῖν ἀγραύλȣ κόραι τρίγονοι, *Eur. Ion.* 497.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐςείλαντο, à ςέλλω.

Στειλαιὸς, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod immittitur lignum, manubrium, capulus, *Ion.* ςειλειὴ, ῆς, pro ςειλειά.

Στειλειὸν, vel ςειλεὸν, ȣ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro ςελεὸν, *Od.* 5, 236.

Στειναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, arctæ cervicis.

Στείνομαι, arctor. A ςενός.

Στεινομένην, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro ςενομένην, à ςένω.

Στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐςένοντο.

Στεινόπορος, ὁ, ἡ, anguſtum habens tranſitum.

Στεινὸς, anguſtus, *Ion.* pro ςενός.

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A ςενός.

Στεινόω, *Ion.* pro ςενόω. A ςεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro ςενωπὸς, angiportus.

Στειπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus. A ςείϐω.

Στεῖρα, ας, *Ion.* ςείρη, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ȣ, ὁ, ſterilis; ςεῖρα, ſterilis. A ςερέω, privo. (A ςάω, ſtans, ſolidus, *Ern.*)

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; ςειρȣ̃μαι, ſterilis ſum; ςειρȣ̃σθαι, ſterileſcere, *Gl. V.* A præc.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, *Heſ.* A ςειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ςιφρός.

Στεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔςειχε, à

ΣΤΕΙ'ΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας ςεῖχε κοινόφρων πατρὶ, *Eur. Ion.* 610.

Στείωμεν, 3. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro ςῶμεν, ab ἵςημι.

Στελγιδοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtrigiles conficit. Ex ςελγὶς, et ποιέω.

Στελγίζω, ſtrigili rado, diſtringo. A

Στελγὶς, ἴδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Aliàs ςεγγίς.

Στελγίσμα, ατος, τὸ, ſordes, ſtrigili abraſæ:

Στελγίςρον, ȣ, τὸ, ſtrigilis. A ςελγίζω.

Στελεὴ, ῆς, ἡ, idem quod ςειλεόν.

Στελεὸν, ȣ, τὸ, ςελεὸς, ὁ, idem, *Ph.*

Στελεχητόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, truncos ſecans. Ex ςέλεχος, et τέμνω.

Στελεχιαῖος, α, ον, arboris trunco ſimilis, ut vena magna, quæ in plures ramos dividitur.

Στελεχόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

Στελεχώδης, ὁ, ἡ, idem quod ςελεχιαῖος.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, arbori innaſcens viſcum.

Στέλλειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ςέλλειν, à

ΣΤΕ'ΛΛΩ, f. ςελῶ, p. ἔςαλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, orno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, ſiſto compeſco; ςέλλομαι, contendo, *Gl. V.* (2) timeo, caveo, vito; (3) expeditionem ſuſcipio, navigo; (4) lateo, fallo; minuo verbis. Στέλλειν ἐμπορίαν, *Plut.* ςρατὸν, *Eur.* Στέλειν χιτῶνι τῷδε, ornare, *Soph. Trach.* 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐςέλλετο, *Herodian.* Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, *Heſ.* ſertum (niſi melior lectio eſt ςέμμα, *Ern.*)

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ςέλλω.

Στεμϐάζω, convicior, irrideo, *Heſ.* A

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumeliâ adficio, injurioſè tracto; (2) adſiduè moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, *Gl. V.* corona; ςέμματα, ſerta, infulæ, *Ph.* A ςέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ȣ, τὸ, coronula, *Gl. V.*

Στεμματόω, ſertis redimio; (2) vittis corono, *Eur. Herac.* 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ȣ, ὁ, ut ςεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτις, ἡ, ex vinaceis facta. A

Στέμφυλον, ȣ, τὸ, vel potiùs τὰ ςέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari oppreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A ςαφίς.

Στέμφω, moveo, pro ςέμϐω, (2)

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus.

Στεναγμὸς, ȣ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, f. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Τίς δ' ὁ ςενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε; *Eur. Supp.* 104. A ςένω.

Στενακτικὸς, ἡ, ὸν, gemebundus, lamentabilis.

Στενακτὸς, ἡ, ὸν, idem act. et paſſ. A ςενάζω.

Στεναύχην, ὁ ϗ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχέω, ῶ, gemo, ingemiſco. A ςενάχω.

Στενάχιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐςενάχιζε, à

Στεναχίζω, f. ίσω, idem et ab eod. Στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη, *Heſ.* Θεογ. 858.

Στενάχω, idem; ςενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐςενάχοντο. Παρὰ γὰρ ςενάχειν, ϗ τᾶσδ' ἀϋτεῖν, *Eur. Phil.* 1546. A ςένω.

Στενόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, *Heſ.* ſeu ςονόεις, *Ern.* Ab eod.

Στενόεντας, acc. pl. m. g. à ςενόεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui anguſto eſt pectore.

Στενοκύμων, ὁ ϗ ἡ, ob anguſtias fluctuoſus, epith. freti. A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter gemens et lugens; vel lamentum ciens. A κωκύω.

Στενολεσχέω, de rebus malè ſubtilibus garrio, de rebus frivolis et nullius momenti diſputo. Περὶ καπνȣ̃ ςενολεσχεῖν, *Ariſtoph. Nub.* 319. A

Στενολέσχης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit; argutator, nugator. Ex ςενὸς, et λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, diſputatio de rebus nihili, argutiæ. A præc.

Στενολογέω, idem quod ςενολεσχέω. A

Στενολόγος, ὁ, idem quod ςενολέσχης.

Στενόπορθμος, ὁ ϗ ἡ, arctum fretum habens.

Στενοπορθμὶς, -ἴδος, ἡ, idem, epith. loci, urbis ad fretum ſitæ, &c.

Στενοπορία, ας, ἡ, tranſitûs anguſtia. A

Στενόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtos et arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus.

Στενοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non latâ eſt facie. Ex ςενὸς, et πρόσωπον.

Στένος, εος, τὸ, metus, timor. A

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, anguſtus, arctus. Hinc τὰ ςενὰ, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus ſeu fretis, fauces.

Στενόσημον, ȣ, τὸ, anguſticlavia veſtis, *Gl. V.* Ex ςενὸς, et σῆμα.

Στενόςομος, ὁ, ἡ, os habens anguſtum. A ςόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A ςενός.

Στενοτράχηλος, ον, anguſtum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exilia folia habens.

Στενόφωνος, ὁ, ἡ, exilem ſonum edens. A φωνή.

Στενοχωρέω, ῶ, f. ήσω, arcto, anguſto, *Gl. V.* coanguſto, coarcto; ςενοχωρεῖται, ſuſpirat; *Ph.* arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιϐόμενοι, ἀλλ' ȣ̓ ςενοχωρȣ́μενοι, 2 *Cor.* 4, 8.

Στενοχώρης, έος, ὁ ϗ ἡ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus. A

Στενόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus; (2) angor, ſollicitudo; (3) inopia pecuniæ, &c. *Ph.* arctatio, anguſtia; ςενοχωρίαι, anguſtiæ, *Gl. V.* Ab eod.

Στενόω, arcto, anguſto, coarcto, *Gl. V.* (2) in anguſtias redigo, *metaphoricè.* Τὰς δὲ διεξόδȣς ἐςένωται, *Herodian.* A ςενός.

Στενυγρὸς, ὁ, ἡ, arctus, anguſtus, de anguſtiâ in mari, fluvio, et ſimilibus. Hinc

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conſtringo et ſicco, coarcto locum, in quo humor eſt.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἡ πȣ̃ ςένȣσι πλήμονες φυγὰς ἐμᾶς; *Eur. Ph.* 381. Κȣ̓κ ἂν μογωθεὶς ἔςενον κακοῖς ἐμοῖς, *id. Alc.* 648. Τὴν τε δυσχεςάτην ςένων ςρατείαν, *id. Supp.* 23. A ςενός.

Στένωμα, ατος, τὸ, anguſtus locus, anguſtia. A ςενόω.

Στενωπάρχος, ȣ, ὁ, curator vicorum. Ex ςενωπὸς, et ἄρχων, vel ἀρχός.

Στενωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de viâ, vico, loco; angiportus, anguſtiportum; ςενωπὰ, arcta, *Ph.* Ex ςενὸς, et ὢψ, (vel ωπος eſt terminatio, *Ern.*)

Στενῶς, *adv.* arctè, anguſtè, *Gl. V.*

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A ςενόω.

Στέομεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro ςῶμεν, ab ἵςημι.

Στεπτήρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A

Στεπτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτὸς, ἡ, ὸν, coronatus, ſerto redimitus. A ςέφω.

Στέργηθρον, ȣ, τὸ, amoris illecebra; (2) herba quædam, umbilicus Veneris.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. A ςέργω.

Στέργοισαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ςέργȣσαι.

Στεργοξυνεύνος, ὁ ϗ ἡ, amans conjugem, ſeu appetens conjugium alicujus. A σύνευνος.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, f. ξω, naturali quâdam caritate complector, amo, *Æſch. Pr.* 11. (2) adquieſco, ſum contentus. Στέργει γὰρ ȣ̓δεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν, *Soph. Ant.* 283. Στέργειν τοῖς ἤδη συμϐεϐηκόσι, *Iſocr.*

Στέργωσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Στερέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, durus, firmus. A ςερεός.

Στερέμνως, ſolidè, firmè.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firmæ ſententiæ, obfirmati animi. Ex ςερεὸς, et γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duro corde eſt. A καρδία.

Στερεομετρεῖν, ſolida metiri. A

Στερεομέτρης, ȣ, ὁ, qui ſolida metitur, ſtereometra. A μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, ſolidorum dimenſio.

Στερεοποιέω, conſolido, validum reddo.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, ſolidus, validus, firmus, *Gl. V.* rigidus, durus, ſterilis ob duritiem. Hinc τὸ ςερεὸν, idem quod

Στερεότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A præc.

Στερεοσαρκὸς, ὁ ϗ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, durâ et rigidâ mente præditus, crudelis, immitis. A φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, ſolido, firmo, firmum ſolidumque reddo. Τȣ̃τον, ὃν θεωρεῖτε, ϗ οἴδατε, ἐςερέωσε τὸ ὄνομα αὐτȣ̃, *Act.* 3, 16. Ἐςερεώθησαν αὐτȣ̃ αἱ βάσεις, ϗ τὰ σφυρὰ, *ib.* ver. 7. A ςερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ςερῆσαι, à

ΣΤΕΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐςερήθη, caruit, *Ph.* aor. 1. paſſ. ἐςέρηνται, 3. plur. p. paſſ. carent, *Ph.* ἐςερημένος, carens, *Gl. V.* part. ςερηθεὶς, privatus, *Gl. V.* a. 1. part. paſſ. Διπλῶν τέκνων μ' ἐςέρησε Φοῖϐος, *Eur. Andr.* 1212.

Στερέωμα, τὸ, firmamentum, ſtatumen, robur, *Ph.* columen, *Gl. V.* A ςερεόω.

Στερεῶς, *adv.* ſolidè, firmiter, conſtanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, ſolidatio, firmatio. A ςερεόω.

Στερηθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. f. g. paſſ. v. ςερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio, *Ph.* fraus, orbitas; in

in *Philos.* cum quid de re aliquâ negatur. A στερέω.
Στερητικὸς, ἡ, ὸν, privativus. *Gl. V.* fraudulentus. Ab eod.
Στερητικῶς, privativè.
Στερθέμεν, aor. 1. inf. paff. *per Syncop. et Ion.* pro στερηθῆναι, à στερέω.
Στερίζω, ίσκω, pro στερέω. Νῦν δὲ σ' ὁ γραμματικὸς, ϗ ποδὸς ἐστέρισεν, *Epigr.* Εἶτα τῶδε νῦν στερίσκομαι, *Eur. Supp.* 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας, *Xen.*
Στεριφόπεπλος, parvus peplus, *Suid.* Propriè, qui rigidum et vilem peplum geftat.
Στεριφοποιέω, ῶ, folido, firmo, duro.
Στέριφος, ίφη, ιφον, fterilis, infœcundus; (2) folidus, firmus.
Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger. Quafi à στεριφόω.
Στερκτικὸς, ἡ, ὸν, amans, qui facilè re aliquâ acquiefcit. A στέργω.
Στερκτὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Ab eod.
Στερνίδιον, τὸ, pectufculum, *Gl. V.* A στέρνον.
Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, *Hef.* A στέρνον.
Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.
Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.
Στερνοκοπέομαι, plango pectus. A κόπτω.
Στερνομάντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens refponfa dat et factum prædicit. Ex στέρνον, et μάντις.
ΣΤΕ´ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.
Στερνοσώματος, ον, *vox inepta comica, vel dythyrambica,* pro capax. *apud Athen.*
Στερνοτυπέομαι, pectus ferio, tundo, plango. A
Στερνοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, et τύπτω. Hinc
Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem.
Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.
Στερνοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pectore fuo continens, cavus. Epith. terræ. Ex στέρνον, et ἔχω.
Στερνόφθαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens.
Στερνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pectorofus, *Gl. V.* A στέρνον.
Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.
Στέρξις, εως, ἡ, amor fincerus; (2) animus præfentibus contentus. A στέργω.
Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, *Eur. Ion.* 902. A στερέω.
Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, fplendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.
Στεροπηγέρετα, voc. fing. à
Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur fufcitat, feu congregat. *Il.* 6, 298. Ex στεροπὴ, et ἐγείρω, vel ἀγείρω.
Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor vel fulgur.
Στερροβαρὴς, ὲς, et στερεοβαρὴς, gravis.
Στερρόβοας, ὁ, magnâ voce præditus, clamofus. A βοὰ.
Στερρόγυιος, ὁ ϗ ἡ, validus. A γυῖον.
Στερροποιέω, folidum facio, folido, firmo.
Στερρὸς, ρὰ, ρὸν, pro στερεὸς.
Στερρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.
Στερρόω, pro στερεόω.
Στερρῶς, *adv.* vide στερεῶς, στερρότατα, vehementiffimè, *Suicer.*
Στέρφος, ου, τὸ, corium, pellis, *Dor.* pro στρέφος.
Στέρφινος, η, ον, coriaceus. A præc.
Στέρφνιον, durum, *Hef.*
Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc
Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.
Στερφωτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, inftructus. Ibycus, *ap. Sch. Apoll.*
Στερχθέντα, acc. fing. aor. 1. part. paff. v. στέργω.
Στεύομαι, promitto, firmo. Στεῦται, *(per Sync.* pro στεύεται) γὰρ τι ἔπος ἐρέειν, *Il.* 3, 83. Στεῦτο (ἐστεύετο) γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, *ib.* 2, 597. *Conf. Æfch. Pr.* 49.
Στεῦτο, 3. fing. imperf. ind. paff. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἐστεύετο, à στεύομαι.
Στεῦται, 3. fing. *per Sync.* pro στεύεται.
Στεφάνη, ἡ, cujufque rei faftigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, fertum, fafcia. A στέφω.
Στεφανηδὸν, *adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. A præc.
Στεφανηπλοκέω, coronam necto feu plico. A
Στεφανηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στεφάνη, et πλέκω.
Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus fum.
Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ geftatio. *Pb.* fupplicatio. A
Στεφανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronam geftans, coronatus, *Gl. V.* Ex στεφάνη, et φέρω.
Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στεφάνη. Unde
Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor. apud Ariftoph. Eq.* 1221. pro ἐστεφάνισα.
Στεφανικὸς, ἡ, ὸν, coronarius.
Στεφάνιον, ου, τὸ, corolla, parva corona. Dim.
Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod. Unde
Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen in quo corona victori datur; *Plut. in Lycurg.* cap. 22.
Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A præc.
Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλοκέω.
Στεφανοπλοκία, fertorum confectio. A
Στεφανοπλόκος, *Pb.* idem quod στεφανηπλόκος.
Στεφανοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, et ποιέω.
Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.
Στεφανόπωλις, ίδος, ἡ, quæ coronas vendit.
Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, fertum. *Met.* ornamentum, decus, honos. A στέφω.
Στεφανοῦνται, 3. pl. præf. ind. paff. pro στεφανόονται, à στεφανόω.
Στεφανοφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.
Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφορία.
Στεφανόω, corono, coronâ cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, *Pb.* p. part. paff. Στεφάνῳ σὲ χρυσῷ τῷδε, σοφίας οὕνεκα, στεφανοῦσι ϗ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῷ, *Ariftoph. Av.* 1280. Κισσῷ στεφανωθεὶς, *Eur. Bac.* 81. Στεφανωσάμενος (poftquam fe ipfe coronaverat) ϗ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐθύετο, *Æfchin.* A στέφανος.
Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus.
Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, ferta, *Gl. V.* Hinc
Στεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, vide στεφανώδης.
Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.
Στεφανωτικὸς, ἡ, ὸν, coronarius. Ab eod.
Στεφανωτρὶς, ίδος, ἡ, coronaria.
Στεφηπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronas texens, ferta nectens. Ex στέφος, et πλέκω.
Στεφηφορέω, coronam gefto. A στέφος, et φέρω.
Στέφον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.
Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, fertum. A
ΣΤΕ´ΦΩ, f. ψω, corono, redimio; (2) orno; (3) cingo; circumdo, circumfundo, tego; (4) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, *Gl. V.* ἐστεμμένος, redimitus, *Pb.* comptus, *Gl. V.* Σέ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν, *Eur. Iph. in Au.* 1105. Στέφεται καλοῖς ἰώλοις, *Anac.* 5, 10.
Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω. Hinc
Στέψις, εως, ἡ, coronatio.
Στέωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι, pro στάω.
Στῆ, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.
Στῇ, *fteterit*, 3. fing. ejufd. temp. conj.
Στηθὴν, *adv.* pondere, qu. dic. appenfim, *Nic. Al.* 327. Ab ἵστημι.
Στήῃ, 3. fing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro στέῃ, et hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.
Στήθεσσι, dat. plur. *Poët.* pro στήθεσι, à στῆθος.
Στήθεσφιν, dat. *per Paragogen*, pro στήθεσι.
Στηθήνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quafi pectufculum. *Poll.* (meliùs στηθύνιον, *Ern.*)
Στῆθι, 2. fing. aor. 2. imperat. act. v. ἵστημι.
Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.
Στηθίδιον, ου, τὸ, pectufculum. Dim. à στῆθος. Unde
Στηθικὸς, ἡ, ὸν, pectoralis, qui pectoris eft.
Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fafcia pectoralis. A
Στηθόδεσμον, ου, τὸ, pectorale, fafcia, *Gl. V.*
Στηθόδεσμος, στηθόδεσμοι, fafciæ pectorales, *Gl. V.*
ΣΤΗ´ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus, τὰ στήθη, aggeres arenæ, vel faxa in mari latentia, *Ern.*
Στηθύνιον, ου, τὸ, pectufculum. Dim.
Στήκω, firmiter fto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 *Cor.* 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἐστήκω.
ΣΤΗ´ΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in fepulchro, columna, titulus (fc. infcriptus lapidi) *Gl. V.* *item* fœdus (fc. infcriptum ftelæ) *ap. Polyb. ap. Jof.* de tribunali dicitur, et *Sept.* loca excelfa στήλας vertunt. *Ern.*
Στηλίδιον, ου, τὸ, cippus parvus, columella; στηλίδια, termini, limites, *Hef.* Dim. A
Στηλὶς, ίδος, ἡ, idem. A στήλη.
Στηλίτευσις, εως, ἡ, infcriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, quâ quafi in cippo ejus facinora notamus; (3) profcriptio.
Στηλιτευτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus. A
Στηλιτεύω, in cippo infcribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto et omnibus manifefto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, *Greg.* (3) profcribo. A
Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum infcriptus; (2) ob crimina infamiæ cauffa profcriptus; (3) columnaris, ad columnam pertinens; (4) in columnâ degens, fedens. A στήλη.
Στηλογραφέω, in columnâ infcribo; (2) profcribo. Ex στήλη, et γράφω.
Στηλογραφία, ας, ἡ, infcriptio columnæ, tituli infcriptio, *Gl. V.* Ex γραφὴ.
Στηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cippo vel columnæ fimilis. Ex εἶδος.
Στηλοκοπέω, ῶ, ftatuas mutilo. *Item* cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paff. part. A κόπτω.
Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo et ftabilio ut cippum, ftatuo, pono, στηλοῦμαι, adfigor alicui rei, immotus fto feu cippus; (2) fto. A στήλη.
Στῆμα, ατος, τὸ, ftamen, *inpr.* in herbis. Ab ἵστημι.
Στήμνιος, *per Sync.* pro στημόνιος.
Στημονητικὸς, ἡ, ὸν, ftaminis nendi peritus; *fœm.* ars nendi ftamen, ei opponitur κροκονητικὴ. A στήμων.
Στημονία, ων, τὰ, cincinni tenues, ftaminibus fimiles, cincinni prolixi et teneri.
Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ftamen duco feu tendo; (2) ordior. A στήμων.
Στημονικὸς, ἡ, ὸν, quafi ftaminarius, ftamina nens. Ab eod.
Στημόνιον, ου, τὸ, ftamen. Ab eod.
Στημόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, epith. veftis; multum, denfum ftamen habens.
Στημονυφὴς, ὲς, aptus ftamini, habens firmitatem aptam ftamini. A φύω.
Στημονώδης, ὁ, ἡ, idem quod στημόνιος.
Στημορραγέω, per ftamen rumpo, veftem difcindo. A ῥήγνυμι.
Στήμων, ονος, ὁ, ftamen. Ab ἵσταμαι, *fto.*
Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.
ΣΤΗΝΙ´Α, ας, ἡ, feftum Athenis, quo fe mutuis fcommatibus profcindebant, *Hef.*
ΣΤΗ´ΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, *R.* A στῆναι, *firmum ftare*, quod eft ab ἵστημι.
Στηνιόω, στηνιῶσαι, conviciis inceffere, *Hef.* A στηνία.
Στὴρ, idem quod στέαρ.
Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ftabilimentum. *Gl. V.* firmamentum, columna, furca.
Στηριγμὸς, ῦ, ὁ, ipfa actio ftabiliendi feu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur et de planetis, cum confiftunt, confiftionem *Gellius* vocat. *Ern.*
Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca quâ currus fuftinetur. A
ΣΤΗΡΙ´ΖΩ, f. ίξω, ftatuo, firmiter figo, ftabilio, firmo, fulcio; (2) ftabilio, confirmo, probo; στηρίζω, et στηρίζομαι, fto, confifto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eft, firmatus eft, p. part. paff. 3. fing. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, *Jac.* 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτῷ ἐστήριξε τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, *Luc.* 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, 16, 26. στηριχθῆναι, *Rom.* 1, 11.
Στήριξεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐστήριξε.

Στῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἵςημι.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐςήσαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔςησε.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ου, ὁ, stator, epith. Jovis. Ab ἵςημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, sic dictus quòd monumentum Stesichori octangulare esset.

Στήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἵςημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐςήτην.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel ςῆτα, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, sevosus; pro ςεατώδης.

Στήωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ςέωσι, et hoc *Ion.* pro ςῶσι, ab ἵςημι.

ΣΤΙ'Α, ας, ἡ, lapillus, calculus, seu ςεία.

Στιάζω, lapides jacio. A ςία.

Στιβάδιον, ου, τὸ, torulus ex herbâ, seu gramine et frondibus, stibadium. A ςιβὰς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, stramento, seu frondibus humi stratis cubo, in stibadio cubo. Ex ςιβὰς, et κοίτη.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectisternium ex gramine, frondibus, vel similibus conficio.

Στιβάζω, calco, tero. Item exponitur, fugio, declino. A ςείβω. Unde

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, crassus, firmus; ponderosus, gravis, *Il.* 5, 400. Τί δὲ ςιβαρώτερον ἕρκος; *Call. in Del.* 24.

Στιβαρῶς, *adv.* densè, firmiter.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum, torus è frondibus, gramine, herbis. *Gl. V.* stramentum; (2) frons in toris adhiberi solita. A ςείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingressus, quo terra calcatur et pedibus teritur; (2) vestigatio. A

Στιβεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat seu terit, viator; (2) fullo. A ςιβεύω.

Στιβευτὴς, ῦ, ὁ, idem. *Gl. V.* vestigator. A

Στιβεύω, calco, obeo; (2) feras per campos saltusque investigo, et *tropicè* quæro, exquiro. Στιβευόμενος τόπος, *Plut.* Στιβεύειν τὸ μέλλον, *id.* A ςείβω.

Στιβέω, ῶ, idem. Πᾶν ἐςίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν, *Soph. Aj.* 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus et condensatus, pruina, *Od.* 5, 467. *Call. Ep.* Στίβη ϗ νιφετῷ κεχρημένος, al. κεχαρημένος. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinosus. A ςίβη.

ΣΤΙ'ΒΙ, fucus, pigmentum, stibi, stibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, semita. A ςίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A ςίβη.

Στιβίζομαι, stibio faciem fuco. A ςίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames; vestigium.

Στιβὺς, ύος, ὁ, fullo. A ςείβω.

Στιγεὺς, έως, ὁ, subula, vel omne id quo pungimus, *Suid.* A ςίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, nota aut signum inustum aut impressum alicui, macula seu nota, quâ aliquid distinctum ac veluti punctis variatum est. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti est, punctum magnitudine æquans. A ςιγμὴ.

Στιγματηφορέω, stigmata inusta habeo, notis compunctus sum. Ex ςίγμα, et φέρω.

Στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus, notis compunctus, *inpr.* de servis improbis. A ςίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inustis signo, stigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum; (2) spatium angustissimum, momentum; (3) dicitur et de aliis rebus valdè parvis, de vestigiis rei leniter impressis. A ςίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obsignatus, *Eust.* Ab eod.

ΣΤΙ'ΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, stigmata inuro, inustis notis signo; (2) interpungo, notis distinguo; (3) cædo, *Metaph.* infamo; ἐςιγμένος, notis compunctis, p. pass. part. Ἔςιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, *Plut.* Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα ςιζόμενος βακτηρίᾳ, *Arist. Vesp.* 1286.

Στικτέον, *adv. pos.* distinguendum est punctis.

Στικτὸς, ἡ, ὸν, punctus, variis notis compunctus seu distinctus. Ab eod.

Στιλβηδὸν, *adv.* nitidè, splendidè. A ςίλβη.

Στιλβηδὼν, όνος, ὁ, nitor, splendor. A

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A ςίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex ςίλβη.

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, lucidus, fulgidus. *Gl. V.* splendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, splendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, splendorem concilio, coloro. Ab eod.

ΣΤΙ'ΛΒΩ, f. ψω, splendeo, luceo, fulgeo, *Il.* 3, 392. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, *Aristoph. Av.* 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id quo aliquid nitidum et splendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipse splendor. A ςιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, stella Mercurii, vel Veneris. A ςίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, quâ aliquid nitidum ac splendidum redditur; (2) splendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτὴς, ῦ, ὁ, colorator, *Ph.* A ςιλβόω.

Στιλβωτρὸν, ῦ, τὸ, idem quod ςίλβωμα.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quasi punctum.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens, fulgens, fulgidus, *Gl. V.* A ςίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, εως, ἡ, splendor. A ςίλβω.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, stibium, dicitur etiam ςίμι, ςίμις, et ςίμμις, ἡ. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, stibio supercilia fuco, stibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμισμα, τὸ, pigmentum. A præc.

Στὶξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) versus; (3) agmen; ςίχες, ordines. A ςείχω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inustio. A ςίζω.

Στίον, ου, τὸ, idem quod ςία.

Στιπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus; (2) densus, solidus.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, *inpr.* bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν ςίφος, *Alciphr.* 3, 10. A ςείβω.

Στιφράω, denso, solido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compressus. A ςείφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, densitas, soliditas. A præc.

Στιχαδικὸν ὄξος, acetum è stœchade.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum è stœchade confectum. A ςιχὰς.

Στιχαοιδὸς, ῦ, ὁ, poëta, rhapsodus. Ex ςὶξ, et ἀοιδὸς.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata; (2) liber ritualis, liturgicus Eccles. Gr.

Στιχὰς, άδος, ἡ, series; (2) herbæ nomen, stœchas, quæ est potiùs ςοιχὰς.

Στίχας, *ordines*, acc. pl. à ςὶξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐςιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* ἐςιχῶντο, ἐςιχάοντο. *Il.* 2, 92. A ςείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod ςὶξ.

Στιχηδὸν, in modum versuum; (2) catervatim; (3) ordine. A ςίχος, vel ςίχη.

Στιχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per versus scriptus.

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Στιχηρῶς, per versus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ςίζω.

Στιχίδιον, ου, τὸ, versiculus. Dim. à ςίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine dispono; (2) carmina scribo. Ab eod. Unde

Στίχινος, η, ον, per versus descriptus.

Στιχιςὴς, ῦ, ὁ, versuum scriptor, poëta. A ςιχίζω.

Στιχολογέω, versus recito. A λέγω.

Στιχολογία, ἡ, recitatio versuum. Ex iisd.

Στιχομυθέω, alternis versibus respondeo, ut in comœdiâ vel tragœdiâ. Ex μῦθος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio seu collocutio, quæ fit alternis versibus apud poëtas. Ex iisd.

Στιχοποιία, ας, ἡ, versificatio. A

Στιχοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui facit versus. Ex seq. et ποιέω.

Στίχος, ῦ, ὁ, ordo; (2) versus; (3) linea libri vel scripti, vel periodus et ejus membra; (4) ordo arborum et vitium, antes; (5) series militum.

Στιχυργέω, versus facio. Ex ἔργον.

Στιχούργημα, τὸ, carmen. A præc.

Στιχυργία, ἡ, versuum scriptio. A

Στιχυργὸς, ὁ, poëta.

Στιχῳδὸς, ῦ, ὁ, rhapsodus, versuum recitator.

Στιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, durus, asper. A ςία.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, strigilecula, *Gl. V.* A ςλεγγίς.

Στλεγγιδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex ςλεγγὶς, et ποιέω.

Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado strigili, rado; ἐςλεγγισμένος, strigili depexus, p. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, strigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλέγγισμα, ατος, τὸ, sordes, quæ strigili auferuntur, strigmentum. A ςλεγγίζω.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus; ςοαὶ, etiam loca in quibus frumentum reconditur.

Στοβάζω, convicior, obtrecto, *R.* A ςέβος.

Στόβασμα, τὸ, convicium. A præc.

Στόβος, ου, ὁ, idem, pro ςόμβος.

Στοιβαδεύομαι, in toro repono, torum sterno. A ςοιβὰς.

Στοιβάζω, f. άσω, stipo, compono, struo, coacervo. Σὺ δὲ παραλαμβάνων ςοιβάζε, *Luc.* A ςοιβὴ.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A ςείβω.

Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A ςοιβάζω.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, stipabilis, *Gl. V.*

Στοιβαςὴς, ῦ, ὁ, stipator, *Gl. V.* Ab eod.

Στοιβὴ, ῆς, vel ςοίβη, ης, ἡ, herba, quâ in extruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio, *Gl. V.* stipatio, stramentum; *Plut.* (3) res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versûs causâ inculcatum. A ςείβω.

Στοΐδιον, ου, τὸ, parva porticus. A ςοὰ.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim. à ςοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine posita; (2) herba stœchas. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, qui per elementa fit, vel scribitur. A ςοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *adv.* per elementa.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, rudimentum; (2) umbra solarii, ςοιχεῖα, de mente literæ alphabeticæ, *in N. T.* de lege ceremoniali; *item* de partibus mundi, astris, &c. A ςοῖχος.

Στοιχειόω, rudimenta artis trado. A ςοιχεῖον.

Στοιχειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A ςοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum et primorum rudimentorum traditio. Ab eod.

Στοιχειωτὴς, ῦ, ὁ, qui elementa tradit. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius. A præc.

Στοιχέω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; *in N. T.* sequor aliquid, mente, factis; sic et *Polyb.* (4) μίᾳ ςοιχεῖν, unâ uxore contentum esse. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι ϗ ςοιχῶμεν, *Gal.* 5, 25. τῷ κανόνι, *ib.* 6, 16. A ςοῖχος.

Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenseo. Ex ςοῖχος, et ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, *adv.* ordinè, ordinatim. A ςοῖχος.

Στοίχημα, pro ἆθλον. *Sch. Theoc.* à ςοιχεῖν, quod Græci recentiores et *I. C.* dixere pro pacisci, *item* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine dispono,

diſpono, præſcribo. Στοιχίζειν ὑψηλά, *Xen.* Ab eod.

Στοιχισμὸς, ȣ͂, ὁ, quum indagine cinguntur ſilvæ, expanſio plagarum. A præc.

Στοιχομυθέω, vid. ϛιχομυθέω.

Στοῖχος, ȣ, ὁ, ordo, verſus; (2) ordo militum in acie; (3) indago et ſeries plagarum. A ϛείχω.

Στοιχῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. pro ϛοιχέωμεν, à ϛοιχέω.

Στόλαρχης, ȣ, ὁ, dux claſſis, qui claſſi præeſt. Ex ϛόλος, et ἀρχὸς.

Στόλαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.

Στολὰς, ἀδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis, amictus, veſtimentum, indumentum; (2) ornatus. A ϛέλλω.

Στολίδιον, ȣ, τὸ, ſagulum. Dim. à ϛολὶς.

Στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio, *Eur. Ph.* 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugas et plicas habens, rugoſus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A ϛολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, appareo; ἐϛολισμένος, ſtolatus, *Gl. V.* p. part. paſſ. Εὐκόσμως ϛολίσας νηὸς πτέρα ποντοπόροιο, *Heſiod.* Ἔργ. 626. A ϛολή.

Στόλιον, ȣ, τὸ, parva ſtola, amiculum; (2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis; (2) ſtria frontis; (3) ruga, plica. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi ϛολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod ϛολὶς.

Στολισμὸς, ȣ͂, ὁ, amictus, cum veſtes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιϛὴς, ȣ͂, ὁ, veſtiarius. *Gl. V.* veſtitor.

Στολμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ϛολισμὸς; *Æſchyl. Suppl.* 723.

Στόλος, ȣ, ὁ, expeditio militaris; (2) claſſis, copiæ, quæ aliquò mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A ϛέλλω.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; oſtium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitûs. Κατὰ ϛόμα βιάζεσθαι, *Plut.*

Στομακάκη, vel ϛομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, ſcorbutici morbi genus, *Strabo.* Ex ϛόμα, et ἀκή.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex ϛόμα, et ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus propè mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur.

Στομάλιμνον, ȣ, τὸ, idem. *Theoc.* 4, 23.

Στόμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loquax, nugator, *Æſch. S. T.* 453. *Gl. V.* rabula.

Στομάτεσσι, dat. pl. *Ion.* pro ϛόμασι.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A ϛόμα.

Στοματεργὸς, ȣ͂, ὁ, ore opus ſuum conficiens. Ex ϛόμα, et ἔργον.

Στομαυλέω, ore tibiam inflo. Ex αὐλὸς.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, ſtomachicus; (2) ſtomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ȣ, ὁ, os, orificium; (2) ſtomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore latè diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, η, ον, qui ore dilatato ſonum edit, convicium faciens. A ϛέμβω.

Στομίας, ȣ, ὁ, magnum os habens; ϛομίας ἵππος, oris duri equus. A ϛόμα.

Στόμιον, ȣ, τὸ, oſculum, parvum os; (2) orificium vaſis, venæ, et ſimilium introitus anguſtior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod ϛομίας.

Στομοδόκος, ὁ, ἡ, loquax. A δέχομαι.

Στόμος, ȣ, ὁ, garrulitas, convicium. A ϛόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obſtruo; (2) os ſeu oſtium facio ſive aperio; (3) ferrum acuo et induro, roboro; (4) frontes in exercitu ſive acie ſtruo. Μέμνησ' ὅπως ἔυ μοι ϛομώσεις αὐτὸν, *Ariſtoph. Nub.* 1106. τήνδε δ' ȣ̓χ ὁρᾷς ὧδε δράκαιναν,——ὡς δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐϛομωμένη; *Eur. Iph. T.* 288. Τὰ δ' ὑγιεινὰ λέγεται ϛομȣ͂σθαι ϗ κρατύνεσθαι τὴν ἕξιν, *Plut.* Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnificè loquor; (2) convicior. *Ariſtoph. Veſp.* 720. A ϛόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάσιμος, η, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ȣ, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει ϗ ἐπιδεχομένῳ ϛόμφον, *Longin.* Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν ϛόμφον, *id.*

Στομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. A ϛόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id quod exacutum eſt; (2) id quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, *Gl. V. Plut.* A ϛομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, ȣ͂, ὁ, indurator, *Gl. V.*

Στοναχεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ϛοναχȣ͂σι, à

Στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. *Soph. El.* 131. A ϛένω

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor. A

Στοναχίζετο, *Ion.* pro ἐϛοναχίζετο, à

Στοναχίζω, et ϛοναχίζομαι, gemo, ingemiſco. Μεγάλα ϛοναχίζων, *Il.* 23, 172. ἀδινὰ, *ib.* 225. θυμῷ, *ib.* 7, 95. A ϛοναχή.

Στόναχος, ȣ, ὁ, idem quod ϛοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus, vid. ϛενόεις. A

Στόνος, ȣ, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A ϛένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam ϛόνυχες, *ap. Apoll. Rh.* Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio et vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (2) *vulgatiſſimè* parentum erga liberos et liberorum erga parentes. *Gl. V.* affectio. A ϛέργω.

Στορέννυμι, et ϛορεννύω, ſterno. A ϛορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi ϛορέω.

Στορεσεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ϛορεσȣ͂σι.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit; (2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕ'Ω, ῶ, f. έσω, ſterno, proſterno. Ἀνθρακιὴν ϛορέσας, *Il.* 9, 213. τάπητας, *ib.* 24, 645.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ.

Στόρνυμι, idem quod ϛορέω.

Στορύνη, ης, ἡ, inſtrumentum quoddam chirurgicum ad ſanguinem è naribus detrahendum. *Aret.* A ϛορέω.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, collineo ad ſcopum, rectâ ad ſcopum tendo; *metaph.* in ſcopum deſtino, propoſitum mihi ſpecto; ἐϛοχασμένος βλασφημίας, maledicendi causâ; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) ſatisfacio alicui, facio quæ quis velle videtur, ſtudeo alicui rei vel perſonæ; hinc (4) miſereri, parcere, conſulere. Στοχάζεσθαι σκοπȣ͂ ȣ̓κ ἠδύνατο, *Polyb.* πρός τι, *Plat.* τῆς τῶν θεῶν διανοίας, *Iſocr.* ἀπό τινος, *Phal.*

Στοχὰς, αδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. ϛοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur; (2) idem quod

Στοχασμὸς, ȣ͂, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura. A ϛοχάζομαι.

Στοχαϛὴς, ȣ͂, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui benè collineat et rectâ ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, rectâ collineans et ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjecturâ aſſequendus.

Στοχαϛικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A ϛρέφω.

Στραβαλοκομάω, ῶ, criſpâ ſum comâ. A

Στραβαλοκόμης, ȣ, ὁ, qui criſpâ eſt comâ. A ſeq. et κόμη.

Στράβαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A ϛραβὸς.

Στράβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic dictum à figurâ, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum ſtrabo. Ab eod.

Στραβισμὸς, ȣ͂, ὁ, diſtortio oculorum. A præc.

Στραβὸς, ἡ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus; propriè, pravus, perverſus. A ϛρέφω.

Στραβὼν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

Στραγγαλέω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, *R.* A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A ϛραγγὸς.

Στραγγαλία, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγαλία, ων, τὰ, tophi et durities ex humore concreto, maximè in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, *Gl. V.* Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, *Gl. V.* ſtrangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ϛραγγαλία.

Στραγγαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, ſtrangulatio. A ϛραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A ϛραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ ἕδρα ϛραγγαλȣ͂ται ἀπὸ τῆς ξηρότητος, *Al. Aphr.* quod à ϛράγγαλος. A ϛράγγος.

Στραγγαλωτὸς, ἡ, ὸν, valdè tortus, nodoſus, de fune. A præc.

Στραγγεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, affligo; ϛραγγεύομαι, *med.* cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων ϛραγγεύομαι, *Ariſtoph. Nub.* 131. A ϛρὰγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, *Heſ.* ϛραγὸς, *Suid.*

Στραγγȣρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex ϛρὰγξ, et ȣ͂ρον. Hinc

Στραγγȣριάω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro.

Στραγγȣρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguriâ laborans, τὰ ϛραγγȣρικὰ, ſtranguria. Ab eod.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγος, ἡ, gutta, ſtilla.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐϛρατόωντο, imperf. *Ion.* pro ἐϛρατῶντο, ἐϛρατάοντο, *Il.* 3, 187. A ϛρατός.

Στραταρχέω, ῶ, f. ήσω, dux ſum exercitûs, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ȣ, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex ϛρατὸς, et ἀρχή. Hinc

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitûs.

Στράταρχος, ȣ, ὁ, idem quod ϛρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio militaris; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen et copiæ, A ϛρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ἡ, ὸν, militaris, bello habilis. A ϛράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A ϛρατεύω.

Στρατευσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ aptus ſeu maturus. A

Στρατεύσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, bellandum.

Στρατευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ϛρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; ϛρατεύω, et ϛρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τȣ̀ς ἐναγεῖς, *Æſch.* ἐπὶ Τροίαν, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* Ἐπὶ τȣ́τȣς ἡμεῖς ϗ δὴ ϛρατευσόμεθα, *Xen. Cyr.* 4, 18. Ἐπὶ γὰρ

γὰρ τὴν ἐμὴν ϛρατεύομαι πόλιν, *Eur. Ph.* 435. A ϛρατὸς.
Στρατηγεῖον, τὸ, vid. ϛρατήγιον, quod melius.
Στρατηγέτης, ȣ, ὁ, idem quod ϛρατηγὸς.
Στρατηγέω, præsum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐϛρατήγει τῶν νεῶν, *Thuc.* τῷ ϛρατοπέδῳ, *Plut.* Δυοῖν γερόντων δὲ ϛρατηγεῖται φυγὴ, *Eur. Herac.* 39. A ϛρατηγὸς.
Στρατήγημα, ατος, τὸ, res à duce exercitûs acta; (2) facinus callidum et ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit; ſtratagema, furtum militare. A præc.
Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitûs; (2) peritia ducendi exercitum. A ϛρατηγὸς. Hinc
Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.
Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui fuit imperator.
Στρατηγικῶς, *adv.* imperatoriè.
Στρατήγιον, ȣ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A ϛρατηγὸς.
Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, prætoria. Δείξας τὴν ϛρατηγίδα ναῦν ἔϛαν ἐξῄρη, *Plut.* Ab eod.
Στρατηγὸς, ȣ, ὁ, dux exercitûs, imperator. Ex ϛρατὸς, et ἄγω.
Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitûs, expeditio. Ex ϛρατὸς, et ἐλασία.
Στρατηλατέω, ῶ, f. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρ' ἄναξ ϛρατηλατεῖ, *Eur. Herac.* 465. A
Στρατηλάτης, ȣ, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, *Ph.* magiſter militum, dux exercitûs, *Eur. Cyc.* 85. Ab ἐλαύνω.
Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro ϛρατεῖα. *Sed hoc vitioſè.*
Στρατιάρχης, ȣ, ὁ, tribunus militum.
Στρατίαρχος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Στρατιάων, gen. pl. *Æol.* pro ϛρατιῶν.
Στράτιος ία, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. Epith. Martis. A ϛρατὸς.
Στρατιώτης, ȣ, ὁ, miles A ϛρατία. Hinc
Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ ϛρατιωτικὰ, res militares.
Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.
Στρατιῶτις, ιδος, ἡ, fœmina militans; ϛρατιώτιδες νῆες, naves quæ milites vehunt.
Στρατιῶτις, ἡ, herba fluviatilis, *Plin.*
Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitûs præco.
Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω delectum ago, cogo et conſcribo milites. Ἵνα τῷ ϛρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 *Tim.* 2, 4.
Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A
Στρατολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exercitum conſcribit, delectum habet. A λέγω.
Στρατόμαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitûs, ut Calchas *ap. Hom.*
Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitûs. Ex ϛρατόπεδον, et ἀρχὴ. Hinc
Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.
Στρατοπεδεία, ας, ἡ caſtrametatio; (2) caſtra ipſa; (3) diſpoſitio exercitûs, *Polyb.*
Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. A
Στρατοπεδεύω, caſtra metor. Νῦν μίκρον πορευθέντες ἐϛρατοπεδεύκασι, *Xen.* A
Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, caſtra; (2) exercitus.
Στρατόπλωτος, ον, exercitum trajiciens mare, ſeu jubens trajicere, *Lycurg.* A πλώω.
ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, exercitus, copiæ militares, ſive terreſtres ſive navales; (2) multitudo, dicitur et adjective, *Ern.*
Στρατόφι, vel ϛρατόφιν, *adv.* ab exercitu.
Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitûs, copiarum dux ſive præfectus.
Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐϛρατῶντο ex ἐϛρατάοντο, à ϛρατάομαι.
Στραφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ſeq.
Στραφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ϛρέφω.
Στραφῆναι, *converſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.
Στρέβλη, ης, ἡ, inſtrumentum nauticum; (2) tormentum, inſtrumentum tortorum. A ϛρεβλὸς.
Στρεβλόκερως, ὁ ϗ ἡ, cornua vara habens.
Στρεβλόπȣς, οδος, ὁ, ſcaurus, *Ph.*
Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis et diſtortis eſt oculis. A ϛρέφω. Hinc
Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas; (2) perverſitas.
Στρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς ϗ ἀϛήρικτοι ϛρεβλȣ̃σιν, 2 *Pet.* 3, 16. Ὑμεῖς ϛρεβλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείνατε, *Dem.* Ab eod. Hinc
Στρέβλωσις, εως, tortura, vexatio.
Στρεβλωτήριον, ȣ, τὸ, tormentum, locus tormentorum.
Στρεβλωτὴς, ȣ̃, ὁ, eculeus, *Ph.* (2) tortor.
Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) luxatum; (3) opus piſtorium. A ϛρέφω.
Στρεπταιγλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab *Ariſtoph.* irriſa, *Nub.* 334. Ex ϛρεπτὸς, et αἴγλη.
Στρεπτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ϛρεπτȣ̃.
Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorica conſerta annulis. A ϛρέφω.
Στρεπτὸς, ȣ̃, ὁ, torques. Ab eod.
Στρεπτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torquatus, torquem geſtans. A præc. et φέρω.
Στρευγεδὼν, όνος, ἡ, ſtranguria, *Nic. Al.* 313. A
Στρεύγω, propriè idem quod ϛραγγεύω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; ϛρεύγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor; (2) cunctor, ceſſo, tempus tero, ut ϛραγγεύομαι, *Il.* 15, 512. *Od.* 12, 351. Μεγάλη δ' ἐϛρεύγετο νȣ̃σω, *Call.* A ϛράγξ.
Στρεφάσκω, verto. A ϛρέφω.
Στρεφεδινέω, in gyram ago; ϛρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐϛρεφεδινήθησαν, *Il.* 16, 792. Ex ϛρέφω, et δινέω.
Στρεφθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. ϛρέφω.
Στρεφθέντε nom. dual. a. 1. part. paſſ.
Στρέφος εος, τὸ, idem quod ϛρέμμα, et pellis, quo ſenſu melius eſt ϛρέφος. A ϛρέφω. Hinc
Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (meliùs ϛερφόω, *Ern.*)
ΣΤΡΕ'ΦΩ, f. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) revertor, remeo; ϛρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐϛράφην, aor. 2. ϛραφεὶς, converſus; ἐϛραμμένος, tortus, perf. paſſ. Θησεῦ, πάλιν μὲ ϛρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, *Eur. Herc. fur.* 1412. Στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, *Ariſtoph.* Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε ϛρέφει, *Eur. Supp.* 414. Ἐπὶ γῆς ϛρέφεσθαι, *Plato.* εἰς τὰ ἔθνη, *Act.* 13, 46
Στρέφωσις, εως, ἡ, rectiùs ϛέρφωσις, quum quid operitur corio. A ϛρεφόω.
Στρεψάσκω, verto; imperf. ϛρέψασκον, *Il.* 18, 546. A ϛρέφω.
Στρεψόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intortum, i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex ϛρέψις, et μαλλὸς.
Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A ϛρέφω.
Στρεψοδικέω, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ϗ τȣ̃ς χρήϛας διολίσθεῖν, *Ariſtoph. Nub.* 433. A præc. et δίκη.
Στρεψοδικοπανȣργία, ας, ἡ, verſutia in pervertendis cauſis ſeu litibus, *Ariſtoph. Av.* 1474.
Στρεψοδινέω, in gyrum flecto.
Στρηνὲς, *adv.* aſperè. A
ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aſper, acutus; (2) qui moribus aſperis eſt; turgidus, turgeſcens. Vid *Ern.*
Στρηνιάω, ῶ, f. άσω, luxurioſè vivo, laſcivio, *Gl. V.* geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ ἐϛρηνίασε, *Apoc.* 18, 7. ϛρηνιάσαντες, *ib.* 9. A
ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.
Στρηνόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocem aſperam habens. Ex ϛρηνὴς, et φωνὴ.
Στριβιλικίγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, *Ariſtoph. Ach.* 1040. idem quod
ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, exilis et tenuis vox avis.
Στριγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor. A ϛρίζω, pro τρίζω.
Στρὶξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura, ſtrix, nycticorax, *Ern.*
Στριφνὸς, ἡ, ὸν, ſtrigoſus, *Gl. V.* ϛριφνὸν, acerbum, *Ph.* A ϛρέφω.
Στροβανίκος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui exagitando vincit, *Heſ.* Ex ϛρόβος, et νίκη.
Στροβελὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. A ϛροβάω.
Στροβεὺς, εως, ὁ, inſtrumentum fullonicum, *Ern.* A
Στροβέω, circumago, torqueo; (2) perturbo, terreo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν ϛρόβει πυκνώσας, *Ariſtoph. Nub.* 702. Ἀλλ' ἔπιθι ϗ ϛρόβει, μηδὲν ὀλίγον ποίει, *id. Eq.* 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα ϛροβήσεται, *id. Ran.* 918. A ϛρέφω.
Στροβητὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus; (2) qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A præc.
Στροβιλέα, nux pinea, *Ph.* A ϛρόβιλος.
Στροβιλέω, ῶ, f. ήσω, turbineo vortice circumago, *Gl. V.* intorqueo. Ab eod.
Στροβιλεὼν, pinetum, *Gl. V.*
Στροβίλη, ης, linamentum, aut aliud quid in turbinis modum contortum. Ab eod.
Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.
Στροβιλίτης, ȣ, ὁ, ut ϛροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.
Στροβιλοβλέφαρος, -ον, quaſi obliquè videns, idem quod ἑλικοβλέφαρος, vividos, nitidos, pulchros oculos habens, rotatiles, verſatiles.
Στροβιλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex ſeq. et εἶδος
Στρόβιλος, ȣ, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, *Gl. V.* nux pinea, nucleus nucis pineæ. A ϛρόβος. Hinc
Στροβιλόω, ῶ, f. ώσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν *Plut.*
Στροβιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος ϛροβιλῶδες, *Plut.* A ϛρόβιλος.
Στρόβος, ȣ, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A ϛρέφω.
Στροβύλος, *Sch. Theoc.* idem quod ϛρόβιλος.
Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A ϛρογγύλος.
Στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A
Στρογγυλεύω, f. εύσω, idem quod ϛρογγυλαίνω.
Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, *Dion. Hal.* A ϛρογγύλος.
Στρογγυλιάδης, potiùs ϛρογγυλώδης, et
Στρογγυλοδινήτος, ον, rotundus. A δινέω.
Στρογγυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Στρογγυλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundum habet caulem.
Στρογγυλόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotundâ ſiliquâ incluſus.
Στρογγύλομαι, rotundus fio. A ϛρογγύλος ſed præſtat aut ϛρογγύλλομαι, aut ϛρογγυλȣ̃μαι, *Ern.*
Στρογγυλοναύτης, ȣ, ὁ, qui onerariâ navi navigat quæ Gr. ϛρογγύλα dicitur.
Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens.
Στρογγυλοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundâ eſt facie. A πρόσωπον.
ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus.
Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A ϛρογγύλος. Unde
Στρογγυλόω, vid. ϛρογγυλεύω. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψȣς ϛρογγυλȣ̃ται, *Al. Aphr.*
Στρογγύλως, *adv.* rotundè; (2) figurâ tereti.

Στροβέω, idem quod στροβέω.
Στρόϊβηλος, ὁ, tuber, vibex, *Heſ.* A
Στροιβὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod στρόβος.
Στρομβεῖον, ȣ, τὸ, turbo, conus, *Nic. Th.* 629. A στρόμβος.
Στρομβηδὸν, *adv.* turbinis in modum. Ab eod.
Στρόμβος, ȣ̃, ὁ, turbo. A στροβέω.
Στρομβόω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A præc.
Στρομβώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.
Στρυθάριον, ȣ, τὸ, paſſerculus, et universè quævis avicula. Dim. à στρυθὸς.
Στρύθειος, εία, ειον, ſtrutheus. Ab eod.
Στρυθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido; radiculâ purgo.
Στρυθίον, ȣ, τὸ, paſſerculus. Dim. à στρυθὸς.
Στρυθίος, ία, ιον, ſtruthius; (2) radix quædam. Ab eod.
Στρυθοκάμηλος, ȣ, ὁ vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, *Ph.*
Στρυθοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex στρυθὸς, et κεφαλή.
Στρυθόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes ſtruthocameli habens.
ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) avis quævis parvula; (4) herba quædam.
Στρυθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans.
Στροφαῖος, ȣ, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas, epith. Mercurii. A στροφή.
Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caſeus *Il.* 16, 775. Μαιοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι, *Arat.* 43. A
Στροφαλίζω, fut. ίσω, verto, verſo. *Od.* 18, 314. A στρέφω.
Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, tortuoſa, anfractuoſa, ut via.
Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.
Στροφεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, *Gl. V.* verſoria.
Στροφεὺς, εως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.
Στροφέω, ῶ, verſutiis et ſtrophis utor.
Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutia, *Gl. V.* στροφαὶ, ſtrophæ. A στρέφω.
Στρόφιγξ, γος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στροφεύς.
Στρόφιον, ȣ, τὸ, zona, quâ mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri et fœminæ caput ligabant. A στρόφος.
Στροφὶς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A στροφή.
Στροφοδινέω, circumago.
Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.
Στροφόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφȣ́μενος ἵππος, *Hipp.* A
Στρόφος, ȣ, ὁ, funiculus è loro vel cannabe, aliâve materiâ; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, *Gl. V.* A στρέφω. Hinc
Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urinâ.
Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis. A στροφόομαι.
Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, auſterus, acerbus; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφὸς.
Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A præc.
Στρύχνον, ȣ, τὸ, idem quod
ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſolanum, *herba.* *Angl.* **Nig ſhade.**
Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde et στρώματα, liber varii et mixti argumenti. A στρώννυω. Hinc
Στρωματεὺς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi et colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, *Gl. V.* pulvinar.
Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.
Στρωματόδεσμον, ȣ, τὸ, ligamen ſeu vinculum quo veſtis ſtragula conſtringitur; faſcia quâ ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata.
Στρωματοδέσμος, ȣ, ὁ, idem et ex iiſd.
Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.
Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A
Στρώννυμι, ſeu στρώννυω, f. στρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρῶσον, ſterne, *Gl. V.* a. 1. imperat. ἐστρωμένον, ſtratum, *Gl. V.* perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλίνην στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, *Xen.* Κάστρωσε γ' εὐνὰς ϗ 'κάλυψε σώματα, *Eur. Supp.* 767. Ἔστρωται λέχος, *id. Med.* 41. A στορέω. Hinc
Στρῶσις, εως, ἡ, ſtratura.
Στρῶσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. v. στρώννυμι, pro στρόω, *ſterno.*
Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer, *Gl. V.* aſſerculus; (.) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, *Ph.* aſſerculi, *Gl. V.*
Στρώτης, ȣ, ὁ, ſtrator. *Gl. V.* Ab eod.
Στρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.
Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. med. pro στρωφάεσθαι, à Στρωφάω, ῶ. verſo, circumago. Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾶται, *Heſiod.* Ἔργ. 526. *Od* 7, 105. A στροφή.
Στρωφῶμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro στρωφαόμενοι.
Στυγάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, odio proſequens viros. Ex στύγος, et ἀνήρ.
Στυγερὸς, ρα, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (.) odio dignus, *Gl. V.* inviſus, odioſus. A στυγέω. Hinc
Στυγερότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia.
Στυγερωπὸς, ȣ̃, ὁ, inviſus, cujus aſpectum averſamur; ingratus adſpectu. Ex στυγερὸς, et ὤψ.
Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu et torvis oculis cernens. Ex iiſd.
Στυγερῶς, *adv.* horribiliter, horrendum in modum.
ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, odio, proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco; στυγέομαι, odio et horrori ſum, inviſus ſum; στύξαι, odiſſe, aor. 1. inf. à fut. στύξω, quaſi à στύγω; ἔστυγον, aor. 2. Στυγȣ̃σι θεοὶ τȣ̀ς κακȣ́ς, *Soph. Aj.* 133. Στυγȣ̃μαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς, *Eur. Andr.* 157.
Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Unde
Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, qui odio et horrori eſt, odio dignus, *Gl. V.* deteſtabilis.
Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A Στὺξ.
Στυγνάζω f. άσω, triſtitiâ adficior, triſte et ſævum tueor. Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπȣ́μενος, *Marc.* 10, 22. Στυγνάζων ὁ ȣ̓ρανὸς, *Matt.* 16, 3. A στυγνὸς.
Στυγνάσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.
Στυγνοποιὸς, ὸν, triſtitiam adferens. A ποιέω.
Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus; στυγνὴ, anxia, *Ph.* στυγνὸν, dirum, *Ph.* στυγνότερος, triſtior, *Ph.* A στύγος. Hinc
Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mœror.
Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.
Στυγόδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Ex στυγέω, et δέμνιον, *cubile.*
Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.
Στύγω, f. ξω, (ut hinc ſit στύξαι, et στύξαιμι) v. στυγέω. *Od.* 11, 501.
Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila. Dim. à στύλος.
Στυλίσκος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Στυλίτης, ȣ, ὁ, ſupra columnam locatus, in columnâ ſtans. A στύλος.
Στυλοβάτης, ȣ, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, et βαίνω.
Στυλοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, columnæ ſimilis. Ex εἶδος.
Στυλόομαι, ȣ̃μαι, columnis fulcio. A
ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, columna; (2) fulcrum.
Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.
Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.
Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis,* cauſa diis immutabilitatis ſecundum Orphicos; (2) fons ad Nonacrin in Arcadiâ horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A στυγέω.
Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.
Στυππεῖον, et στυππεῖον, et στύππιον, linum, ſtupa. A στύπη.
Στύπαξ, et στύππαξ κος, ὁ. Dim. à στύπη.
Στυππειοπώλης, et στυππειοπώλης, et στυπιοπώλης, ȣ, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, *Ariſtoph. Eq.* 122.
Στύπη, et στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc
Στύπινος, η, ὸν, ſtupeus.
Στυπόγλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit et ſcalpit, *Heſ.* A γλύφω.
Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν στύπει προβαλὼν πολυχανδέος ὅλμȣ, *Nic. Th.* 951. A στύφω
Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. Ab eod.
Στυπτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aluminoſus alumen reſipiens. A præc.
Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtringendi vim habens. A στύφω.
Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero odore. A στύραξ.
Στυράκινος, ίνη, ινον, è ſtyrace confectus, de genere unguenti. Ab eod.
Στυράκιον, ȣ, τὸ, idem quod ſeq.
ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ*; (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι πλείστω χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, *Strabo*; (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, *Plut. Gl. V.* tonſilla.
Στυφελίζω, f. ξω, *Dor.* pro σω, aſperè tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo; (2) diſpello, diſcutio, disjicio; (3) coërceo. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων, *Soph. Ant.* 143. *Il.* 7, 261. *Od.* 16, 108. A στυφελὸς. Hinc
Στυφελισμὸς, ȣ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injurioſè loco deturbatur.
Στυφλὸς, ἡ, ὸν, vel στυφελὸς, ἡ, ὸν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. Ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλȣ πέτρας, *Æſch. Pr.* 747.
Στυφόεις, όεσσα, όεν, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.
Στυφόκομπος, ὁ, pugnax. A ſeq. et κομπέω.
Στυφὸς, ἡ, ὸν, aſper, denſus. Ab eod.
Στυφότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.
Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retorridus, duratus, calloſus. Ab eod.
ΣΤΥ'ΦΩ, adſtringo, *de guſtu*; (2) ſpiſſo, denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, *Gal.*
Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tinctura. A præc.
ΣΤΥ'Ω, f. στύσω, adſtringo, denſo, durum reddo; (2) triſtitiâ adficio; (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (4) tentigine laboro; (5) triſtis ſum, *Lyſ.* 152. Κἀγὼ καθεύδειν βȣ́λομαι, ϗ στύομαι, *Ariſtoph. Ach.* 1333.
Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, ſtoicus. A στόα.
Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἃ (μειράκια) στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, *Ariſtoph. Eq.* 1372.
Στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem.
Στωμυλήθρης, ȣ, ὁ, loquax, garrulus.
Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2) facundia, lepos. A στωμύλος.
Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ȣ, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator; vox Ariſtophanica formâ patronymicorum, *Ran.* 951. Ex στωμυλία, et συλλέγω.
Στωμυλλάλομαι, idem quod
Στωμύλλω, idem quod στωμυλέω. Hinc
Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία.
Στωμύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A στόμα.
ΣΥ', tu, *gen.* σȣ̃, tui.
Συάγρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aprinus, aprugnus:
Συάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A
Σύαγρος, ȣ, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit; (2) qui apros

apros venatur, *subst.* aper. Ex σῦς, et ἄγριος, vel ἄγρα.
Συαγρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apro fimilis. A præc.
Σύαγχος, ε, ὁ ϗ ἡ, fues ftrangulans, fuffocans. Ex σῦς, et ἄγχος.
Σύαινα, ης, ἡ, pifcis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.
Σύβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui porcinis eft moribus; (2) falax et proclivis ad Venerem, fubax. Eft et genus pifcis. Ab eod.
Συβαρίζω, f. ίσω, fybaritarum more luxu et deliciis diffluo, *Ariftoph. Pac.* 344. A
ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam occupaverat. Hinc
Συβαρίτης, ε, ὁ, Sybarita, qui eft è Sybari.
Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, Sybariticus; (2) mollis, luxuriofus. A præc.
Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, fœmina Sybaritica.
Σύβας, idem quod σύβαξ.
Συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *propriè* fuillo; (2) venabulum. A σῦς.
Συβόσιον, ε, τὸ, grex fuum pafcentium; (2) fuile, hara. Ex σῦς, et βόσις, *paftus*.
Συβώτης, ε, ὁ, fubulcus. Ex σῦς, et βόσω.
Συβωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fubulcos pertinens, fubulcis proprius. A præc.
Συβώτρια, ας, ἡ, fubulca; (2) fubulcorum propria. Ab eod.
Συγγάλακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν, et γάλα.
Συγγαμβρος, ε, ὁ, congener, *Gl. V.* σύγγαμβροι, mariti duarum fororum.
Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, *Gl. V.* A
Σύγγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.
Συγγεγραφότας, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.
Συγγελάω, ῶ, f. άσω, fimul cum alio rideo, *Gl. V.* συγγελῶ, conrideo.
Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ad idem genus refero; eidem familiæ afcribo. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, *Herod't.*
Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, *Ph.* propinquitas, profapia. A συγγενής.
Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. v. συγγίνομαι.
Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. à συγγενής.
Συγγενέτειρα, ἡ, communis mater, communis foror.
Συγγενέτις, ἡ, idem, *ap. Phil.* ubi eft foror.
Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confanguineus, cognatus; gentilis, *Ph.* Ex γίνομαι. Unde
Συγγένησις, εως, ἡ, congreffus, coitus.
Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.
Συγγενικὸς, ἡ, ὸν, idem quod συγγενής; (2) patrius.
Συγγενικῶς, ut cognatos decet, i. e. amicè.
Συγγενικώτατα, familiariffimè, *Ph.* A præc.
Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, confanguinea.
Συγγεννάω, ῶ, congenero.
Συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγεννής.
Συγγενώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.
Συγγενῶς, *adv.* cognatione.
Συγγεύομαι, unà gufto, unà edo.
Συγγεωργὸς, ε, ὁ, focius in agro colendo.
Συγγηθέω, unà gaudeo.
Συγγηράσκω, fut. ράσω, fenefco fimul, confenefco.
Συγγηράω, idem.
Σύγγηρος, ε, ὁ ϗ ἡ, fociam fenectutem habens, confenefcens. Ex σὺν, et γῆρας.
Συγγίνομαι, fimul fum, converfor; (2) confuetudo eft mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) adfum, auxilior; (6) fimul gignor, congignor; aor. 2. συνεγενόμην, unà fui. Ἐι μέ τις γνοίη ἐκ τῶν ζητῶντ' ἀδελφὴν ὡς συγγένωμαι, *Eur. Elect.* 100. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, *Soph. El.* 413.
Συγγινώσκω, confentio; (2) confcius fum; (3) cognofco, agnofco; (4) ignofco, veniam do; συγγνῶθι, ignofce, *Gl. V.* Συγγνώσεται σοι τῆνδ' ἁμαρτίαν πόσις, *Eurip. Andr.* 839. Καὶ ἐγὼ σοι συνεγίγνωσκον, *Xen.* Ζεύς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρέμενῳ, *Soph. Trach.* 283.
Συγγνοιά, ας ἡ, venia A συγγινώσκω. Unde
Συγγνώμη, ης, ἡ, venia; (2) confenfus; (3) indulgentia, conceffio, permiffio.
Συγγνωμονέω, veniam do.
Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenfus, facilis in dandâ veniâ; (2) veniâ dignus. A συγγνώμων.
Συγγνωμονικῶς, indulgenter ignofcendo.
Συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. A
Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in dandâ veniâ, mitis, indulgens; (2) confentiens, qui eft ejufdem fententiæ. A συγγνώμη.
Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paff. v. συγγινώσκω.
Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.
Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, dignus, cui ignofcatur, veniâ dignus; συγγνωστοὶ, excufabiles, *Gl. V.* A συγγινώσκω.
Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo.
Συγγονεὺς, *Att.* ξυγγονεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eft ex eâdem cognatione. A γόνος.
Σύγγονος, ε, ὁ ϗ ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel foror. Ex iifd.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, fcriptum, liber, opus; (2) res fcriptis comprehenfa. A γράφω.
Συγγραμμάτιον, τὸ, opufculum, libellus. Dim.
Συγγραμματοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus tabulario.
Συγγραφικῶς, hiftoricorum more.
Συγγραφεὺς, έως, ὁ, fcriptor, maximè hiftoricus.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, fcriptio; (2) fcriptio hiftorica, hiftoria; (3) fcriptum, liber quivis, commentarius; (4) fyngrapha, cautio fcripturæ.
Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, idem. A
Συγγράφω, f. ψω, confcribo, fcriptis mando; (2) hiftoriam fcribo; (3) fcripto caveo, ftipulor. Παλινῳδίαν τινὰ συγγραφω, *Luc.* Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι, *Ariftoph.* Θεσμ. 439.
Συγγυμνάζω, f. άσω, unà exerceo. Hinc
Συγγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio communis.
Συγγυμναστὴς, ε, ὁ, focius exercitationis.
Συγκαθαγίζω, f. ίσω, confecro; (2) adoleo.
Συγκαθαιρέω, unà everto, tollenti (vel potiùs deponenti) onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, *Herodot.*
Συγκαθαρεύω, unà purgo.
Συγκαθαρμόζω, f. όσω, copulo, accommodo, adopto, adorno. Πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, *Soph. Aj.* 934.
Συγκάθεδρος, ε, ὁ, affeffor, *Ph.* A καθέδρα.
Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδῦμαι, unà fedeo, *Gl. V.* confideo, adfideo.
Συγκαθείμαρμαι, deftinatus fum; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio deftinata funt fato.
Συγκαθείργω, f. ξω, unà concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τέτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι, *Xen.*
Συγκαθελκύω, f. ύσω, deorfum traho.
Συγκαθέλκω, f. ξω, idem.
Συγκάθεσις, εως, ἡ, fubmiffio, quâ fe quis alicui fubmittit ac cedit; (2) contentio duorum inter fe, comparatio. A συγκαθίημι.
Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A
Συγκαθεύδω, fut. ήσω, fimul, unà dormio, *Gl. Vet.* concumbo, *Ph.* Τοῖς τελικέτοις ξυγκαθεύδεσ' ἥδομαι, *Ariftoph. Conc.* 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, *Luc.*
Συγκαθεψέω, f. ήσω, fimul decoquo.
Συγκαθέψω, f. ψήσω, idem.
Συγκάθημαι, unà fedeo. Ὁι συγκαθήμενοι αὐτοῖς, *Act.* 26, 30. κατὰ τῶν ὑπηρετῶν, *Marc.* 14, 54.
Συγκαθιδρύμαι, unà dedico; in eodem templo confecro, de diis affefforibus.
Συγκαθιδρύω, f. ύσω, fimul colloco.
Συγκαθιερόω, unà confecro, fimul dedico.
Συγκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα, unà fedeo; (2) συγκαθίζομαι, unà colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, *Luc.* 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπερανίοις, *Ephef.* 2, 6.
Συγκαθίημι, f. ήσω, unà demitto; abfcondo; (2) fubmitto me.
Συγκαθίστημι, unà conftituo, confirmo; συγκαθίσταμαι, unà confifto. Ἀθλίῳ κυνὸς κόμισσ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον, *Eur. Her. fur.* 1392.
Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.
Συγκαθορμίζω, unà apto.
Συγκαθοσιόω, confecro, inftituo, de ritibus facris.
Συγκαθυφαίνω, fimul intexo, *R.*
Σύγκαιρος, ὁ, ἡ, tempori aptus.
Συγκαίω, fut. καύσω, fimul uro, comburo, *Gl. V.* conflagro.
Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, adflictionum fum particeps, unà patior; (2) miferatione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ ἐυαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεῦ, 2 *Tim.* 1, 8.
Συγκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, fimul cum alio mala ago vel facio, *Liban.* Hinc
Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per collufionem actoris et rei tranfacta, prævaricatio.
Συγκακουργία, ας, ἡ, collufio. Ab eod.
Συγκακουχέομαι, ῦμαι, unà affligor, unà conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τῦ Θεῦ, ἢ, &c. *Heb.* 11, 25.
Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; paff. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τὰς Περσῶν στρατιώτας, *Xen.* Συγκαλεῖται τὰς φίλας ϗ τὰς γείτονας, *Luc.* 15. 9. τὰς ἀρχιερεῖς, *ib.* 23, 13.
Συγκαλινδεῖσθαι, fimul volutari.
Συγκαλλύνω, fimul orno; (2) verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτέμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνεσι τὰ λείψανα, *Ariftot.*
Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, idem quod fimplex.
Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus. A
Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, *Gl. V.* obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. paff. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπε χρόνῳ χρήζοντες, *Eur. Ph.* 879. Δεσπότην Ἀνακρέοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, *Anacr.* 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, *Xen.*
Συγκαλύψειε, 3. fing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι.
Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio.
Συγκάμνω, fimul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, *Eur. Alc.* 610. ἀδελφῷ, *Soph. El.* 993.
Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura.
Συγκαμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. A
Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuosè contraho et convolvo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, *Plat.* Τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον, *Rom.* 11, 10. Hinc
Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflectio, incurvatio.
Συγκαρκινῦσθαι, dicitur de frumentis, cùm radices agunt inter fe implexas.
Σύγκασις, εως, ὁ vel ἡ, qui unà frater vel foror eft; (2) frater vel foror.
Συγκαταβαίνω, f. βήσομαι, fimul et unà defcendo; (2) defcendo, fimpl. v. gr. in aciem; (3) ad alterius captum me accommodo, feu conditionem probo, accipio; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω, *Eur. Andr.* 506. Συγκαταβάντες, *Act.* 25, 5.
Συγκαταβάλλω, unà impendo, unà operam navo; (2) fimul creo; paff. fimul creor.
Συγκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.
Συγκατάβασις, εως, ἡ, defcenfus, tranfitus; (2) cum alteri cedimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, &c. (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in converfatione, unde calliditas et prudentia. A συγκαταβαίνω. Unde
Συγκαταβατικὸς, ἡ, ὸν, lenis, comis, facilis.
Συγκαταβατικῶς, comiter.
Συγκαταβιβάζω, longè produco, procedere jubeo.
Συγκαταβιόω, unà vitam tranfigo.
Συγκαταγηράσκω, confenefco. Hinc
Συγκαταγήρασις, ἡ, fenectutis adventus, fenectus, productio vitæ cum alio.

Συγκαταγινώσκω, unà damno cum aliis.
Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, *R.*
Συγκαταγράφω, vid. συγγράφω.
Συγκατάγω, f. άξω, unà reduco, adjungo in reducendo exſule, reſtituentes adjuvo. Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, *Æſchin.*
Συγκαταδάζομαι, partem porrigo eorum quæ diſtribuuntur.
Συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere.
Συγκατάδεσις, ἡ, colligatio, copulatio.
Συγκαταδουλόω, unà ſubjugo, in ſervitutem redigo, multos unà neceſſitate.
Συγκαταδύομαι, unà demergor, unà occido.
Συγκατάδυσις, εως, ἡ, quum quid cum altero occidit. A præc.
Συγκαταζάω, ῶ, fut. ήσω, unà vitam (omnem) tranſigo.
Συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Ὅθ' ὅνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ, *Soph. Aj.* 123.
Συγκαταθάπτω, fut. ψω, ſepelio. Ἐκέλευσε δὲ ϗ τὰς Πέρσας συγκαταθάπτειν, *Xen.*
Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι. Unde
Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio, concordia, pactum.
Συγκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, approbativus, adſentiens.
Συγκαταθετικῶς, aſſentiendo.
Συγκαταθέω, unà decurro.
Συγκαταθλάω, unà confringo; (2) confringo.
Συγκαταθνήσκω, ſimul morior, unà pereo. Ἀλλὰ τίς κείνου χάρις, ξυγκατθάνοντι κατθανεῖν; *Eur. Hel.* 1118.
Συγκαταίθω, comburo. Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν, *Soph. Antig.* 1216.
Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adſenſus. A
Συγκαταινέω, ῶ, approbo, adſentior, ratum facio. Ἢν δὲ τὰ τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα, *Xen.*
Συγκάταινος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. Ex αἶνος.
Συγκατακαίνω, f. ανω, ſimul interficio; (2) concido, contrucido.
Συγκαταίρω, ſimul deſcendo, *Plut.*
Συγκαταιτιάομαι, unà accuſo.
Συγκατακαίω, fut. αύσω, ſimul comburo; (2) comburo.
Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.
Συγκατάκειμαι, concumbo, unà jaceo. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, *Ariſtoph. Conc.* 612.
Συγκατακλάω, confringo.
Συγκατακλείω, fut. εισω, unà includo, ſimul cum alio includo, in eundem locum includo, *Gl. V.* concludo. Συγκατακλείει με τῇ γυναικί, *Luc.*
Συγκατακλίνω, unà recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, unà recumbo, unà accumbo vel diſcumbo; συγκατεκλίθην, unà accubui, concubui, aor. 1. Hinc
Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem menſam; (2) concubitus.
Συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.
Συγκατακολουθέω, comitor, ſequor.
Συγκατακομίζω, fut. ίσω, deporto.
Συγκατακόπτω, fut. ψω, ſimul concido ſeu interficio.
Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono.
Συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo, *R.*
Συγκατακτείνω, unà interficio; aor. 2. συγκατέκτανον; part. συγκατακτάς. Συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ, *Soph. Aj.* 230.
Συγκατακυλίω, unà devolvo.
Συγκαταλαμβάνω, occupo, capio.
Συγκαταλλάττω, concilio, compono.
Συγκαταλέγω, fut. ξω, recenſeo cum aliis, connumero.
Συγκαταλογίζομαι, cogito de aliquâ re.
Συγκαταλύω, f. ύσω, unà everto et aboleo; (2) unà finio; (3) unà cum aliis aliquem in locum advenio, ibique commoror.
Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admiſceo, commiſceo. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μούσαις συγκαταμιγνὺς, *Eur. Her. fur.* 677.

Συγκαταμύω, claudo, concludo.
Συγκαταναυμαχέω, unà navali prælio pugno.
Συγκατανέμω, unà partior, unà diſtribuo; (2) adſcribo, annumero.
Συγκατανεύω, adnuo, adſentior, conſentio. Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις, *Polyb.*
Συγκαταπατέω, conculco.
Συγκαταπαύω, unà claudo ſeu finio.
Συγκαταπίπτω, unà concido.
Συγκαταπλέκω, implico, immiſceo.
Συγκαταπολεμέω, unà debello, in debellando adjuvo.
Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
Συγκαταριθμέω, unà enumero, adnumero. Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τῦ Καλάνε συγκατηριθμησε τοῖς ἄθλοις, *Ælian.*
Συγκαταπρήθω, unà comburo.
Συγκαταῤῥίπτω, unà abjicio.
Συγκαταῤῥέω, ſimul defluo; (2) ſimul decido.
Συγκατάρχω, ſimul impero.
Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut σβέσω, ſimul extinguo.
Συγκατασήπω, putrefacio.
Συγκατασκάπτης, ε, ὁ, vaſtator, *Lycurg.* 222. A
Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo et everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, *Eur. Or.* 717.
Συγκατασκεδάζω, unà diſſipo.
Συγκατασκευάζω, fut. άσω, inſtruo et adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις, *Plato.*
Συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.
Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, unà tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὰς δὲ ἄλλας συγκατεσκήνωσε, *Xen.*
Συγκατασκήπτω, f. ψω, unà ingruo; (2) unà invado et inceſſo.
Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, unà convello. Ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, *Luc.*
Συγκατασπείρω, confero, infero.
Συγκαταστασιάζω, unà ſeditionem concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.
Συγκαταστρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo.
Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, unà cum aliis colloco. Συγκατατέτακται γὰρ ϗ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον, *M. Anton.* 7, 7.
Συγκατατείνω, contendo, unà tendo.
Συγκατατήκομαι, contabeſco, aſſiduè verſor in aliquâ re.
Συγκατατίθημι, unà depono; συγκατατίθεμαι, adſentior, adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, *Diod.* Οὗτος ὐκ ἦν συγκατατεθειμένος (par. p. paſſ.) τῇ βυλῇ ϗ τῇ πράξει αὐτῶν, *Luc.* 23, 51.
Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo.
Συγκαταφάγω, devoro; (2) convivor.
Συγκαταφέρομαι, ſimul deorſùm feror; (2) adſentior, *cum dat.*
Συγκαταφεύγω, unà confugio.
Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, unà combuſtus eſt, aor. 1. paſſ.
Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.
Συγκαταχράομαι, utor, abutor.
Συγκαταψεύδομαι, f. εύσομαι, mendacio opprimo.
Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, unà damno ſeu condemno, adjicio; (2) coopto. Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, *Act.* 1, 26.
Συγκατέδω, comedo.
Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. conjunct. act. v. συγκατέρχομαι.
Συγκατεπείγω, unà urgeo; coerceo.
Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, unà conficio, adjuvo aliquem in conficiendâ re aliquâ. Αυσάδι συγκατειργάσω μοῖρα, *Eur. Her. fur.* 1027. Συγκατεργάζεσθαι τινι τὴν ἀρχὴν, *Herodot.*
Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, unà revertor.
Συγκατεσθίω, unà comedo.

Συγκατεύγμα, ατος, τὸ, votum unà cum alio conceptum, res quam quis unà cum alio vovit. A
Συγκατεύχομαι, unà precor, ſimul voveo. Ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν ταυτα συγκατευξάμην, *Soph. Antig.* 1338.
Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.
Συγκατέχω, contineo.
Συγκατηγορέω, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens ſignificationes. Hinc
Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, plura ſimul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, *adv.* conſignificativè.
Συγκατηγόρησις, ἡ, accuſatio.
Συγκατηρεφὴς, ές, contectus.
Συγκατοικέω, unà habito.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, unà colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. Ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δακη θηρῶν, ſcil. χρὴν, *Hipp.* 650.
Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιεμένη, *Sophoc. Trach.* 544.
Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, rectè facio, compono, emendo; (2) unà cum alio rem bene gero.
Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi
Συγκατορύσσω, vel ύττω, vel ύξω, defodio. Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν, *Luc.*
Συγκαττύω, conſuo, conſarcio, *Gl. V.* concinno.
Συγκαύσις, εως, ἡ, exuſtio. A συγκαίω.
Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) dicitur et de rebus confictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκείμενα pacta conventa; (5) συγκείμενος, compoſitus, comptus, *Gl. V.* conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειται δόλος, *Eur. Rheſ.* 215.
Συγκειμένως, contextè, *Gl. V.* A præc.
Συγκεκραμένως, adtemperatè, temperatiſſimè, *Gl. V.* A συγκεράννυμι.
Συγκεκροτημένως, densè, compactè.
Συγκελεύω, jubeo, hortor.
Συγκεντέω, compungo, conficio, confodio, trucido.
Συγκεράννυμι, ſive συγκεραννύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, *Gl. V.* perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus. Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, obrutus infortunio, *Ariſtoph. Plut.* 853. Μη συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκύσασιν, *Hebr.* 4, 2. Ὁρῶ Τέκμησσαν οἰκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, *Soph. Aj.* 905. Hinc
Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, *Ph.*
Συγκερασμὸς, ῦ, ὁ, temperies, *Ph.*
Συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, potio medicata. *Gl. V.*
Συγκερατίζω, et συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.
Συγκεραυνόω, fulmino, fulmine ferio. Δρυίνας συγκεραυνῦσα κλάδυς, *Eur. Bac.* 1104.
Συγκερκίζω, contexo.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, ſummatim et breviter recenſeo. Οὕτω ϗ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαιώσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, *Xen.* Hinc
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita, *Ph.* æquatio.
Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ſummam redigens.
Συγκεχυμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. gen. verbi συγχύω.
Συγκεχυμένως, *adv.* confusè, promiſcuè.
Συγκηδέμων, ονος, ὁ, qui ſimul curat.
Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent.
Συγκηδεύω, unà ſepelio.
Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. εύσω, unà periclitor. Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, *Luc.*
Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, unà vel ſimul moveo, unà agito;

agito; commoveo, concito, *Gl. V.* Συνεκίνησαν τὸν λαὸν, *Act.* 6, 12. Ἀμφότεραι δ' ὅμως τῦτ' ἐπιζητῦσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. Hinc

Συγκίνημα, τὸ, idem quod

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero. Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ, *M. Anton.* 9, 6.

Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αυτος συνέκλαιον ἐκείνη τῇ καλῇ παρθένῳ, *Luc.*

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.

Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A

Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.

Σύγκλεισμος, ῦ, ὁ, concluſio. Ab eod.

Σύγκλειςον, ϐ, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.

Συγκλείω, f. είσω, concludo, claudo; (2) occludo. Ζῆ, ϗ θανόσης, ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, *Eur. Hec.* 432. Οὐχὶ συγκλείσεις ςόμα; *id. Hipp.* 502. Οὐχὶ συγκλείσαντες ὧν τὰς ἀσπίδας ἐχάρυν, *Xen.* Συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλυσαν πίςιν ἀποκαλυφθῆναι, *Gal.* 3, 23.

Συγκλέπτης, ϐ, ὁ, ſocius furti.

Σύγκληΐζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἱ σε ϗ Ἑρμιόναν ἔριδι ςυγερᾷ συνεκλήϊσαν, *Eur. Andr.* 122.

Συγκληρονομέω, cohæres ſum. A

Συγκληρονόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cohæres.

Σύγκληρος, conſors. Hinc

Συγκληρόω, ſorte conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τέτοις συνάρμοζε σεαυτὸν, *M. Anton.* 6, 29.

Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorundam eadem ſorte, communio, ſocietas, *Gl. V.* conſortium. A præc.

Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω.

Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, *Gl. V.* συγκλητικὸς, ſenator, *Gl. V.* A

Σύγκλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, convocatus; (2) indictus, *ſubſt.* ἡ, ſc. βϐλὴ, ſenatus, *inpr.* Romanus. A συγκαλέω.

Συγκλινὴς, ὁ ϗ ἡ, conſors tori. A

Συγκλίνω, f. ινῶ, v. συγκατακλίνω; συνεκλίθη, concubuit, *Ph.* aor. 1. paſſ. Ουκ ἔςιν ἥτις τῶδε συγκλιθήσεται, *Eur. Alc.* 1078.

Συγκλίτης, ϐ, ὁ, qui ſimul accubat. A præc.

Συγκλονέω, conturbo, concutio. Hinc

Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus.

Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Hinc

Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, *Appian.* de colluvie hominum viliſſimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reſcribi συνηλὺς. *Ern.*

Συγκλύω, f. ύσω, conſentio.

Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, *M. Anton.* 10, 5. Hinc

Σύγκλωσις, εως, ἡ, propriè nexus ſtaminis; (2) nexus rerum à fato pendens.

Συγκνισάω, vel όω, unà coquo. *Athen.*

Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.

Συγκοιμάομαι, ῶμαι, unà dormio, unà cubo; (2) concumbo, coëo. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην, *Soph. El.* 276. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὴς, ῦ, ὁ, concubitor, *Gl. V.*

Συγκοινῦμαι, idem quod

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, unà ſum particeps, unà communico. Συγκοινωνήσαντες μϐ τῇ θλίψει, *Phil.* 4, 14. τοῖς ἔργοις, *Epheſ.* 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, *Apoc.* 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ἡ, ὸν, particeps, conſors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, *Ph.* Ex σὺν, et κοίτη.

Συγκοίτιον, ϐ, τὸ, concubitus; (2) merces quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, *Ph.*

Σύγκοιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, conſors tori in eodem lecto cubans. *Gl. V.* concubina.

Συγκολάζω, f. άσω, ſimul punio.

Συγκολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, conſarcino, concinno; συγκεκόλλημαι, cohæreo, *Gl. V.* συγκεκόλληται, cohæret, *Ph.* p. paſſ. συγκεκολλημένα, cohærentia, *Ph.* part. Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio.

Συγκολλητὴς, ῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator, conſarcinator. Ab eod.

Σύγκολλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, glutine compactus ſive conjunctus. Ex σὺν, et κόλλα.

Συγκόλλως, *adv.* more eorum quæ glutinata ſunt, aptè, concinnè, congruè.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio; (2) confluxus hominum in aliquem locum, habitandi cauſâ; (3) apparatus funeris. A

Συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto; (2) unà porto, ſimul fero aut duco; (3) compono mortuum ad ſepulturam. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, *Act.* 8, 2. Τάς τε ἰατρὺς τὺς ἀρίςυς συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν, *Xen.* Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, *Luc.*

Συγκομιςήρια, ων, τὰ, feſtum, quo in frugum comportatione ſacra fiebant.

Συγκομιςὸς, ἡ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confuſaneus, ex farinâ non excuſsâ conſtans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ϐ, τὸ, genus edulii, è conciſis carnibus, &c. A συγκόπτω.

Συγκονιόομαι, ῦμαι, in eodem pulvere verſor; (2) collucto r.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, *Gl. V.* amiſſio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, quâ ſyllaba è medio abjicitur. A

Σύγκοπος, ὁ ϗ ἡ, qui viribus defectus concidit:

Συγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, ſyncopen (ſeu animæ defectiones) inducens, *Gal.*

Σύγκοπτος, ον, conciſus. A

Συγκόπτω, f. ψω, concido, *Gl. V.* contundo; torqueo; (2) contraho, συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, aor. 2. part. paſſ. Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, *Xen.* τινὰ ξύλῳ, *Luc.*

Συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more inſanire.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem ſeu ſummam colligo. Τὸ εἰς ἓν ἔυηχον συγκορυφῦν τὰ πλείονα, *Longin.* 24.

Συγκοσμέω, vid. κοσμέω. Δοκῶσι συνισχυρεῖν τε ὑμᾶς ϗ συγκοσμήσειν, *Xen.*

Συγκυφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαρανήχεσθαι ϗ συγκυφίζειν, *Luc.*

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη συνεκράδαινε πνεῦμα, *Ariſtot.*

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commiſtum ſeu temperatum, quod concrevit ſeu coaluit; (2) portio diluta ſeu miſta ex aquâ et vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatio.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, ſervo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατῦσι, *Chryſoſt.*

Σύγκρατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, commiſtus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum, concretum; (2) concentus; (3) interpretatio, ut ſomnii, *LXX.* (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commiſceo, coagmento; ſic vet. et Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρίνεσθαι, confligere, diſceptare; (4) interpretor, *LXX.* item *Paulus*, συγκρῖναι, conferre, *Ph.* aor. 1. inf. Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 *Cor.* 2, 13. ἑαυτὺς ἑαυτοῖς, 2 *Cor.* 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτῳ τῷ σώματι, *Luc.* Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio; congregatio; (2) comparatio.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *adv.* comparando, per comparationem.

Συγκροτέω, complodo, collido; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) inſtituo, apparo, inſtruo, velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, item edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκεκροτημένος, agitatus, *Ph.* conflatus, compactus, item, qui eſt compacto corpore, συγκεκροτημένην, conflatam, *Ph.* p. paſſ. part. *de adv.* συγκεκροτημένως, vid. ſupra. Συνωμοσίας συγκροτεῖν, conjurationem facere, *Luc.* Συνεκρότησε τὼ χεῖρε, *Xen.* Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipſum quod conflatum eſt; (2) agmen compoſitum, manus; (3) conſpiratio multorum.

Συγκρότησις, εως, ἡ, ſuſtentatio, favor, *Ph.* (2) conjuratio, conſpiratio; (3) compulſio, congregatio, ut copiarum, &c.

Σύγκροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, et κρότος.

Σύγκρυμα, τὸ, pecunia mutuò ſumta, *Heſ.*

Σύγκρυσις, εως, ἡ, colliſio, *Ph.* conflictio; (2) mutua offenſio, odium et inimicitia; (3) fraus, impoſtura. A συγκρύω.

Συγκρύσιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. concuſſorius, qui concutit, ut riſus vehementior.

Συγκρυσμὸς, ῦ, ὁ, colliſio.

Συγκρύω, f. ύσω, collido, complodo, committo, *Gl. V.* confligo; *inpr.* eſt modium convertere ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea quæ celabat. *Ern.* συγκρύϐσιν, confligunt, *Ph.* Συγκρύειν ἀλλήλοις, *Thuc.* τὼ χεῖρ', *Ariſtoph. Ran.* 1147. Μη συγκρύειν ἡμας εἰς ἀλλήλϐς, *Appian.*

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo, Φθάνοις δ' ἂν ὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, *Eur. Herac.* 721.

Συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul cum alio adquiro, ſocius ſum in adquirendo.

Συγκτερείζω, f. ίσω, parento, juſta facio. Συνεκτερέιζε δὲ λαὸς, *Apoll.*

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, qui ſimul poſſidet. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, ſimul condo, ſimul creo, coloniam deduco.

Συγκτίςης, ϐ, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. A præc.

Συγκυβευτὴς, ῦ, ὁ, colluſor aleæ. A

Συγκυβεύω, aleâ colludo, aleâ ſeu teſſeris ludo cum alio.

Συγκυκάω, miſceo, permiſceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον, *Ariſtoph. Plut.* 1109.

Συγκυκλέω, et Συγκυκλόω, circumdo, cingo.

Συγκυλινδέω, convolvo; συγκυλινδῦμαι, unà volutor. Ἀπολογύμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκυλινδϐμένων, *Xen.*

Συγκυλίω, f. ίσω, unà voluto, συγκυλίομαι, unà volutor, conſuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, vid. συγκυνηγὸς.

Συγκυνηγετέω, ſimul venor. A

Συγκυνηγέτης, ϐ, ὁ, idem quod συγκυνηγὸς.

Συγκυνηγέω, ῶ, ſimul venor. A

Συγκυνηγὸς, *Dor.* pro συγκυναγὸς, ῦ, ὁ, venationis ſocius.

Συγκύπται, οἱ, capreoli.

Συγκύπτω, f. ψω, ſimul inclino, pariter incumbo; (2) deorſùm adſpicio; (3) incurvus vel inflexus ſum; (4) coëo, conſpiro, conſentio. Καὶ ἦν συγκύπτυσα, ϗ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, *Luc.* 13, 11. Τϐτο δ' εἰς ἓν ἐςὶ συγκεκυφὸς, *Ariſtoph. Eq.* 850.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo

tineo; *συνεκύρησεν*, attigit, *Ph.* contigit, accidit, a. 1. act. *Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot.* Hinc

Συγκύρημα, τὸ, quod fortè evenit, caſus.

Συγκύρησις, εως, ἡ, idem.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem et ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honeſto.

Συγκυρόω, ratum facio.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. *Il.* 23, 435.

Συγκύφων, ὁ, qui ſimul deflectit, qui ſe incurvat. A *συγκύπτω*.

Συγκωθωνίζομαι, unà inebrior.

Σύγκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, compactus, firmus. Ex *κῶλον*.

Συγκωμάζω, f. άσω, ſimul comiſſor. A

Σύγκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſocius comiſſationis.

Συγκωμῳδέω, unà comœdiam ago, unà irrideo, perſtringo.

Συγξαίνω, ſimul carmino vel carpo.

Συγχάζω, idem quod *χάζω*.

Συγχαίρω, unà gaudeo, lætor cum lætante. *Gl. V.* congaudeo. *Συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil.* 2, 17. *Συγχαίρει πάντα τὰ μέλη*, 1 *Cor.* 12, 26. *Συνέχαιρον αὐτῇ, Luc.* 1, 58.

Συγχαρεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Συγχαλκεύω, ære vas alligo.

Συγχαρητικὸς, ἡ, ὸν, ſeu *συγχαρτικὸς*, congratulatorius. A *συγχαίρω*.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειμάζω, f. άσω, unà in hibernis ſum, unà hiberno; *συγχειμάζομαι*, unà tempeſtate jactor; (2) unà hiemali frigore infeſtor.

Συγχειροτονέω, ῶ, ſimul operi manum admoveo.

Συγχειρȣργέω, unà operor.

Συγχέω, vel *συγχεύω*, f. εύσω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo, perturbo; unde et triſtitià afficio, &c. *τὸ συγκεχυμένον τȣ̃ προσώπȣ*, triſtitia in ore conſpicua; (2) turbando moveo, vel efficio, ut bellum; *συνέχεεν*, permiſcuit, *Ph.* 3. ſing. a. 1. *Καὶ ταῦτα πάλιν γράμματα συγχεῖς; Eur. Iph. in Au.* 37. *Τὴν πάρος συγχεῖν χάριν, Soph. Trach.* 1245.

Συγχιλιάρχος, ὁ, tribunus in eâdem legione.

Συγχόνδρωσις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum oſſa coaleſcunt. Ex *χόνδρος*.

Συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas. A

Σύγχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex *σὺν*, et *χορδὴ*.

Συγχορευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui unà choros exercet.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ unà choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, unà tripudio, ſalto. *Χαρίτεσσι συγχορεύων, Anac.* 5, 11.

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul præbeo ſumptus, ſimul choragus ſum, ipſe aliquid in choragium confero; (2) adjuvo præbendo pecuniam, &c.

Συγχορηγὸς, ȣ̃, ὁ, qui ſimul præbet et ſubminiſtrat ſumptus, aut aliud quid.

Σύγχορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gramine conſitus.

Συγχόω, ῶ, f. ώσω, humo congeſtâ tego.

Συγχράομαι, ῶμαι, ſimul vel unà utor. *Gl. V.* utor, commercium habeo. *Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰȣδαῖοι Σαμαρείταις, Joann.* 4, 9.

Σύγχρησις, εως, ἡ, communis uſus, commercium, conſuetudo familiaris. A *συγχράομαι*.

Συγχρηϛηριάζομαι, unà oraculum conſulo.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; *συγχριμφθεὶς*, colliſus, aor. 1. part. paſſ.

Σύγχριϛμα, ατος, τὸ, unguentum quo illinitur aliquid. A

Συγχρίω, f. ίσω, ſimul ungo; (2) ungo, oblino.

Συγχρονεῖν dicuntur qui eodem tempore vivunt.

Συγχρονίζω, f. ίσω, æqualis ætate ſum; (2) commoror. A *σύγχρονος*. Hinc

Συγχρονιϛμὸς, ȣ̃, ὁ, convenientia temporis, ſive ea quæ in idem tempus concurrunt.

Σύγχρονος, ὁ ϗ ἡ, contemporaneus, æqualis.

Σύγχροος, *contr.* *σύγχρȣς*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concolor. Ex *σὺν*, et *χρόα*, *color*.

Συγχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, *infr.* attactu.

Συγχρωμάτιϛος, ὁ, concolor.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; *συγχρωτίζεσθαι Suidas* exponit appropinquare, ſe applicare.

Συγχύνω, vel *συγχύω*, confundo; *συγκεχυμένος*, confuſus, *Gl. V.* p. paſſ. part. *Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act.* 19, 32.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, commixtio, conturbatio. A *συγχύω*. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens.

Συγχωνεύω, conflo, *Gl. V.*

Συγχωννύω, et *συγχώννυμι*, f. *χώσω*, aggere communio, terrâ adgeſtâ obruo ſeu tumulo.

Συγχωρέω, concedo, adſentior, conſentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignoſco, veniam do. *συγκεχώρηται*, conceſſum eſt, *Ph.* p. paſſ. *Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, Ariſtoph. Veſp.* 1505. *Γυναῖκα γὰρ χρὴν πάντα συγχωρεῖν πόσει, Eur. E.* 1066. *Ἦ ϗ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; Eur. Iph. in Tau.* 743. Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceſſio; (2) venia; (3) adſtipulatio.

Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, remiſſio, indulgentia, *Ph.* Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* et *Ion.* *ξυγχωρίη*, ης, ἡ, conceſſio, indulgentia in cibis ægro largiendis. Ex *σὺν*, et *χώρα*.

Σύγχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confinis, *Ph.*

Συγχῶσαι, a. 1. inf. act. verbi *συγχώννυμι*.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obſtructio; (2) macula contracta à terrâ, quâ quid obrutum fuit. A *συγχόω*.

Σύδην, *adv.* celeriter et inferendo ſe cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuosè. A *σείω*, ſeu *σεύω*.

Σύειος, εία, ύειον, ſuillus, porcinus. A *σῦς*.

Σύετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro *ἐσύετο*, à *σύομαι*.

Συζάω, ῶ, f. ήσω, unà vivo, cum aliquo vivo; *συζῆν*, vivere in matrimonio. *Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem.* *Πιϛεύομεν ὅτι ϗ συζήσομεν αὐτῷ, Rom.* 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel *συζευγνύω*, f. *ζεύξω*, conjungo, copulo, connubio jungo; *συνεζευγμένος*, annexus, *Gl. V.* p. paſſ. part. *Ὃ ȣ̃ν ὁ Θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt.* 19, 6. *Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eur. Andr.* 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; *σύζεσον*, a. 1. imperat.

Συζῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro *συζᾶν*, *contr.* ex *συζάειν*, à *συζάω*.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuò quæro, unà rationes ad rei alicujus indagationem confero, diſputo; (2) altercor, litigo, diſcepto; (3) quæro, indago; *Ern.* *Ἐλάλει τε ϗ συνεζήτει πρὸς τȣ̀ς Ἑλληνιϛὰς, Act.* 9, 29. *Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, Marc.* 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, diſputatio.

Συζητητὴς, ȣ̃, ὁ, curioſus ſcrutator rei, diſputator, philoſophus, doctus. Ab eod.

Συζυγέω, ῶ, *συζυγεῖν*, et *συϛοιχεῖν*, verba ſunt ſignificantia aciem in verſum jugumque directam et compoſitam; (2) et conſervationem ordinis in procedendo. *Ἐφ' ὅσον συζυγȣ̃ντας ϗ συϛοιχȣ̃ντας διαμένειν, Polyb.* A *σύζυγος*.

Συζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi poteſt. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; *in Gramm.* conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux. *Gl. V.* ſocius.

Σύζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem. A *συζύγνυμι*.

Συζυμόω, commiſceo in ſubigendo, v. gr. mel farinâ.

Σύζωμα, τὸ, præparatio, præcinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. *συνεζωσάμην*, *σύζωσον*, *ἀνύσας, Ariſtoph.* Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, unà vitam reddo, ſimul in vitam revoco. *Συνεζωοποίησε* (ἡμᾶς) *τῷ Χριϛῷ, Epheſ.* 2, 5.

Συῆλαι, ῶν, αἱ, volutabra ſuum. A *σῦς*.

Συηνέω, ῶ, immunditiâ fui ſimilis ſum, ſpurcitiâ porcum æquo. A

Συηνία, ἡ, immundities, fœditas porcinæ ſimilis; *item* fœda conviciandi libido. A

Συηνὸς, ἡ, ὸν, porcinis eſt moribus; (2) ſtupidus, inſulſus, maledicus. A *σῦς*.

Συθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi *σύομαι*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro *ἐσύθησαν*.

Σύθι, *feſtina*, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. *per Sync.* pro *σύθητι*.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Dim.

Συκάζω, f. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumeliâ adficio. *Τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι, συκάζεσι τε, Ariſtoph.* 1705. A *συκὰς*.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum eſu pingueſcens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ȣ, τὸ, ſycaminum, fructus ſycamini arboris. *Gl. V.* *συκάμινα*, mora. A

Συκάμινος, ȣ, ὁ, ſycomorus, ſycaminus, *arbor*. *Gl. V.* *συκάμινος*, morus. Hinc

Συκαμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſycamini ſeu mori ſpeciem gerens.

Συκάριον, τὸ, ficus, *Gl. V.* Dim. à *σῦκον*.

Συκὰς, άδος, ἡ, ficus novella. A *συκῆ*.

Συκαϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui ficus legit ſeu colligit. *Gl. V.* *συκαϛαὶ*, delatores, quadruplatores. A *συκάζω*. Hinc

Συκάϛρια, ας, ἡ, calumniatrix. *Heſ.*

ΣΥΚΕΉ, *contr.* *συκῆ*, ῆς, ἡ, ficus, *arbor*; (2) ficus mariſca, tumor ſeu excreſcentia carnis in modum ficûs.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. à *σῦκον*.

Συκίζω, ficubus alo, vid. *συκόω*.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, è ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum eſt invalidum; (3) delator, calumniator. A *συκῆ*.

Συκινόφυλλον, ȣ, τὸ, folium ficulneum, *Gl. V.*

Συκίον, ȣ, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficuum; (2) ſurculus qui è ficu avulſus vel exciſus plantatur. Ab eod.

Συκίτης, ȣ, ὁ, ut *συκίτης οἶνος*, vinum è ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum ſibi parat è ſycophantiâ. *Gl. V.* ficarius. Ex *σῦκον*, et *βίος*.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. *Ὀυ πράγματ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογȣ̃ντες, Ariſtoph. Pace*, 1338. A

Συκολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus.

Συκομορίτης, ȣ, ὁ, ut *συκομορίτης οἶνος*, vinum quod conficitur ex ſycomoris.

Συκόμορον, ȣ, τὸ, ſycomorum, fructus ſycomori arboris. A

Συκόμορος, ȣ, ὁ, ſycomorus, *arbor*, ficus Ægyptia, de quâ *Plin.* 14. Ex *σῦκον*, et *μόρος*, morus, *arbor*.

Σῦκον, ȣ, τὸ, ficus, *fructus*; (2) mariſca, tumor, à fici ſimilitudine ita dictus. A *συκῆ*.

Συκόομαι, ȣ̃μαι, in ficum convertor, ficoſus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex *συκῆ*, et *παῖς*.

Συκοπέδιλος, ȣ, ὁ, *vox comica*, notans ſycophantam, alludens ad Homericum *χρυσοπέδιλος*, &c.

Συκοπρίςης, ȣ, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, avarus. Ex συκῆ, et πρίςης, *ſector*.

Συκόπρωκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nates habet ficoſas. Ex συκῆ, et πρωκτὸς.

Συκοτρώκτης, ȣ, ὁ, qui ficis alitur vel delectatur. A τρώγω.

Συκȣρὸς, ȣ̃, ὁ, ficuum cuſtos. Ex ȣ̃ρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantam ago, falsò calumnior, falſas delationes comminiſcor, Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τȣ̀ς ξένȣς; *Ariſtoph. Av.* 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπευδόντων ἐκείνων, *Ælian.* A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen quod alicui falsò adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, ſycophanta, delator. Propriè qui indicat ſi quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, et φαίνω. Vid. *Ern.*

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, calumniis ſeu obtrectationibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnioſa delatio, calumnia, ſycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad ſycophantam pertinens, calumnioſus.

Συκοφαντικῶς, *adv.* more ſycophantarum, calumnioſè.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦπȣ ϗ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; *Ariſtoph. Plut.* 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, vid. συκοφαντικὸς.

Συκοφαντωδῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ȣ, τὸ, ficarium, ficaria, *Gl. V.*

Συκοφορέω, ficos fero, produco. A

Συκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, et φέρω.

Συκόω, ficis paſco; et (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficoſus fio. A σῦκον.

Συκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ficoſus, ficui ſimilis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficoſum germen; (2) ficoſus tumor. A συκόω.

Συκὼν ῶνος, ὁ, locus in quo ficus plantantur, locus ficubus conſitus. *Gl. V.* ficetum.

Συκωρὸς, ȣ̃, ὁ, vide συκȣρὸς; (2) ſycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus. *Gl. V.* συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, aliquem ſpolio; (2) illudo alicui. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔςαι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, *Col.* 2, 8. Ex σύλη, et ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. f. g. *Dor* pro συληθεῖσαι, à συλάω.

Σύλασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας; *Eur. Hel.* 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 *Cor.* 11, 8. A σύλη.

Συλεύμενοι, *prædantes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro συλέμενοι, à

Συλέω, idem et ab eod.

Συλεύω, idem. *Il.* 23, 436.

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio. Vid. *Ern.*

Συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix. A

Συλητὴς, ȣ̃, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. v. συλέω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα.

Συλήτωρ, ορος, ὁ. vid. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. infin. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, ſyllaba; quaſi comprehenſio. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, f. ίσω, ſyllabas connecto.

Σύλλαβος, ȣ, ὁ, ſcil. πίναξ, index libri.

Συλλαβȣ̃σαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγεύω, unà ſcortor.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχὼν, unà ſortitus, a. 2. part.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλȣ̃ντες τῷ Ἰησȣ̃, *Marc.* 9, 4. μετ' αὐτȣ̃, *Matt.* 17, 3. πρὸς ἀλλήλȣς, *Luc.* 4, 36.

Συλλαμβάνω, f. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *item* conſcius ſum; (4) concipio, *de fœminâ*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, *Ph.* aor. 2. *In med.* conjicio, conjecturâ aſſequor, συνειλημμένος, conceptus, *Gl. V.* p. paſſ. part. Συλλάμβαν' αὐτȣ̃ τὸ ςόμα, comprime, *Ariſtoph. Ach.* 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τȣ̃τον, *ib.* 210. Συλλήψομαι δὲ τȣ̃δε σοὶ κἀγὼ πόνȣ, *Eur. Med.* 946.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Hinc

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, *R.*

Συλλανθάνω, unà lateo, deliteſco, *R.*

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλω, *Lycurg.* 1267.

Συλλεαίνω, ſimul lævigo vel polio, *Aret.*

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τȣ̀ς ςρατιώτας πάντας, *Xen.* σθένος, *Eur. Ph.* 857. Πνεῦμα συλλέξασθαι, *Heliod.* ȣ̓σίαν, *Diod.* Ὁ νȣ̃ς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, ȣ̓κ ἔνδον, verſiculos, *Ariſtoph. Ach.* 402.

Συλλείβω, f. ψω, confundo et miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor, *Plut. in Æmil.* 14.

Συλλεαίνω, contero, unà tero et frico.

Συλλειτȣργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A

Συλλειτȣργὸς, ȣ̃, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico.

Σύλλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſors tori, conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συλλέγω. Unde

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio.

Συλλεσχηνεύω, f. εύσω, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo.

Συλλήβδην, *adv.* qu. dic. comprehenſim, in ſummâ, ſummatim, *Ph.* Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντα σοὶ φέρω; *Ariſtoph. Plut.* 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, *R.* Ab eod.

Συλληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehenſionem, ſubintelligendo. *Vox Gramm.*

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix, A

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, unà nugor, unà deliro.

Συλλῃςεύω, unà latrocinor.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συλληφθῆναι, *conceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de fœminâ*; (4) Syllepſis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.

Συλλιπαίνομαι, ſimul pingueſco, ſimul liquor, *Strabo*, lib. 5. pinguefieri, *Ern.*

Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor. *Gl. V.* legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, f. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τȣ̃ τολμήματος, *Plut.* Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτȣ̀ς, *Luc.* 20, 5.

Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus et undique collectus. A συλλογὴ.

Συλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio. *Gl. V.* deliberatio, accurata cogitatio. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογιςαὶ, ratiocinatores, *Gl. V.*

Συλλογιςικὸς, ἡ, ὸν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιςικῶς, *adv.* more ſyllogiſmorum.

Σύλλογος, ȣ, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus. *Gl. V.* collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλȣ́ω, f. ȣ́σω, ſimul lavo; συλλȣ́ομαι, unà lavor.

Συλλοχάω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. A λόχος.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, *Plut.* Hinc

Συλλοχισμὸς, ȣ̃, ὁ, collectio in re militari.

Συλλοχίτης, ȣ, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, et λόχος.

Συλλυπέομαι, ȣ̃μαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπȣ́μενος ὑμῖν, *Ælian.* Συλλυπȣ́μενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, *Marc.* 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, unà inſanio.

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, *Soph. Aj.* 1334.

Σύλον, ȣ, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλȣ̃μενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro συλεόμενον, à συλέω.

Συλωπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu furatio. Ex σύλη, et λῶπος, *veſtimentum.*

Συμβαδίζω, unà incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, *Ælian.*

Συμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνω, f. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo; (4) conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, *Ph.* συμβεβηκέναι obtigiſſe, *Gl. V.* accidiſſe, p. infin. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, *Ph.* a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, *Gl. V.* a. 2. conjunct. Οὕτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, *Ariſtoph. Ran.* 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, *ibid.* 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, *Eur. Ph.* 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, *Ariſtoph. Nub.* 67.

Συμβακχεύω, f. εύσω, unà bacchor, unà cum aliis bacchanalia celebro.

Σύμβακχη, ἡ, ſocia, et

Σύμβακχος, ὁ, ſocius bacchanaliorum.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβαλεόμενοι, *conjicientes*, nom. pl. præſ. part. med. *Att.* et *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλετον, 2. dual. præſ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjecturâ; (4) compingo; (5) congredior; (6) paciſcor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, *in med.* conjecturâ aſſequor; (2) rationem ineo, ſupputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; et (5) adjuvo, proſum, in aliquâ re comparandâ, &c. Συμβαλεῖν ἔπη κακὰ, *Soph. Aj.* 1340. Συμβάλλεται δὲ πολλὰ τȣ̃δε δείματος, congruunt cum, *Eur. Med.* 28. Βοήθειαν ȣ̓ σμικρὰν ξυμβάλλονται, *Plat.* Αἰσχρὸν δὲ μοὶ γυναιξὶ συμβάλλειν λόγȣς, *Eur. Iph. in Aul.* 843. Βȣλεύματα πρός τινα, *id. Ph.* 700.

Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine et verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, à συμβαίνω, pro συμβάω.

Συμβάντας, acc. pl. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, unà gravo.

Συμβασείω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, f. εύσω, unà regno. Ἵνα ϗ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 *Cor.* 4, 8.

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum. A συμβαίνω.

Συμβαςάζω, f. άσω, ſimul fero, unà porto; (2) comparo, confero. *Gl. V.* conveho.

Συμβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad compositionem seu pacificationem pertinens, *item* pronus et facilis ad compositionem. A συμβαίνω.
Συμβατικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.
Συμβατικῶς, *adv.* ad pacificandum aptè.
Συμβεβαιόω, confirmo.
Συμβεβάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro συμβεβηκέναι, à συμβαίνω. Unde
Συμβέβηκα, *congressus sum*, perf. ind. act.
Συμβεβηκότως, casu, per accidens.
Συμβῆ, 3. sing. aor. 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.
Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœdusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, instruam. Συμβιβάζων, ὅτι οὗτος ἐστιν ὁ Χριστὸς, *Act.* 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; 1 *Cor.* 2. *ult.* Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, *Col.* 2, 2.
Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass.
Συμβίβασις, εως, ἡ, instructio, persuasio, doctrina, comparatio. A præc. Unde
Συμβιβασμὸς, οῦ, ὁ, transactio, *Ph.*
Συμβιβαστὴς, οῦ, ὁ, conciliator, *Ph.*
Συμβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, pacificatorius.
Σύμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit. *Ph.* conjux.
Συμβιόω, convivo, unà vivo. Hinc
Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus, conjugium. *Ph.* contubernium.
Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis.
Συμβλαστάνω, unà germino, cresco.
Συμβλαστὴς, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.
Συμβλήδην, et ξυμβλήδην, idem quod συλλήβδην.
Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde
Συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, collisus.
Σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.
Συμβλητέον, conferendum, *Ph.*
Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis. Ab eod.
Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, *Xen.*
Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus, seu auxilium.
Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρὸς τινα, *Thuc.*
Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad suppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris.
Συμβολαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex seq. et γράφω.
Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, *Gl. V.* instrumentum, *hinc* (3) æs alienum; *et* (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, *ap. Lys.* A σύμβολον.
Συμβόλαιος, α, ον, epith. controversiæ ad pacta, &c. pertinentis.
Συμβολεὺς, έως, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.
Συμβολέω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc
Συμβόλησις, ἡ, commissura, v. gr. per suturam.
Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura. *Gl. V.* congressio, congressus, prælium. *Ph.* conjectura; item collatio. A συμβάλλω.
Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.
Συμβολικῶς, *adv.* conjecturaliter, ænigmaticè, allegoricè.
Συμβολοκοπέω, ῶ, f. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commissationes frequento. Ex σύμβολον, et κόπος, *labor.*
Σύμβολον, ου, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium. *Ph.* collatio. *Gl. V.* *item* conventum, pactum, *item* hypotheca; idem quod συμβόλαιον. Πιλὸν τὶς ἐπὶ δόρατος ἔφερε σύμβολον ἐλευθερώσεως, *Appian.* A συμβάλλω.
Σύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, obvius; (2) conjector, interpres ominum, &c. Ab eod.
Συμβόσκω, simul pasco. Ex σὺν, et βόσκω.

Σύμβοτον, τὸ, pascuum commune. A præc.
Συμβούλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde
Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, consiliarius, senator. Hinc
Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) suasorius.
Συμβουλεύω, f. εύσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, *Ph.* Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, *Plat.* Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, *Theog.* 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, *Joann.* 11, 53.
Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio.
Συμβουλία, ἡ, idem, *Gl. V.*
Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium, *Ph.* A βουλή.
Σύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ex iisd.
Συμβραβεύω, f. εύσω, adjuvo.
Συμβράζω, simul ejicio.
Συμβρέμω, murmuro.
Συμβύω, constipo, condenso. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, *Aristoph. Vesp.* 1104.
Σύμβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. Dei, qui in eâdem arâ colitur.
Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus. Hinc
Συμμαθητιάω, ῶ, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.
Συμμαίνομαι, simul insanio.
Συμμαλάσσω, vel άττω, f. ξω, unà mollio, unà subigo.
Συμμανθάνω, simul seu unà disco. *Gl. V.* condisco. Κ' οὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, *Soph. Aj.* 879.
Συμμάρπτω, f. ψω, corripio, comprehendo, *Il.* 10, 467.
Συμμαρτυρέω, unà testor, testimonio meo comprobo. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, *Apoc.* 22, 18.
Συμμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, unà verbero.
Συμμαχέω, ῶ, f. ήσω, sum pugnæ socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto à partibus alicujus, defendo, tueor. Οὐδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ. *Soph. Antig.* 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, *Xen.* A σύμμαχος.
Συμμαχία, ας, ἡ, societas in bello. *Gl. V.* auxilium, subsidium. Ab eod. Unde
Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, socialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, societas, item socii, socialis exercitus.
Συμμαχικῶς, socii more, socialiter, ut socium decet.
Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia in bello, fœderata.
Συμμάχομαι, simul pugno; (2) à partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ὥραν οὐδὲν, contulit, *Ælian.*
Σύμμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnæ seu belli socius, commilito; (2) socius. A μάχομαι.
Συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.
Συμμεθίστημι, unà traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.
Συμμεθύσκομαι, simul inebrior.
Συμμεθύω, idem.
Συμμελαίνω, unà nigrum facio. *Pass.* niger fio.
Συμμελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.
Συμμεμετρημένως, aptâ proportione.
Συμμένω, f. ενῶ, unà maneo; (2) consisto, permaneo, duro.
Συμμερίζομαι, unà partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 *Cor.* 9, 13.
Συμμεριστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.
Συμμερίστρια, ἡ, socia, particeps.
Συμμεσουράνησις, έως, ὁ, situs eorum quæ simul cœli medium tenent. Ex σὺν, et μέσος, et οὐρανὸς.
Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, unà migro.
Συμμεταβάλλω, et συμμεταβάλλομαι, unà deficio.
Συμμεταδίδωμι, communico.
Συμμετακινέω, unà transfero.
Συμμετακλίνω, ομαι, unà accumbo, reclino, &c.
Συμμετακοσμέω, unà in meliùs muto, seu meliùs ordino.
Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.
Συμμεταπίπτω, unà concido, intereo unà; (2) unà mutor, *Ern.*

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.
Συμμετατίθημι, unà transfero.
Συμμεταφέρω, simul vel unà transfero.
Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, unà cum alio tracto vel administro.
Συμμετέρχομαι, concomitor.
Συμμετεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, à μετέχω.
Συμμετέχω, unà particeps sum. Οἱ τε συμμετασχόντες δορὸς, *Eur. Supp.* 649. χορῶν, *id. Bac.* 63.
Συμμετεωρίζω, unà attollo.
Συμμετεωροποιέω, ῶ, unà in sublimi gradior, simul per sublimia eo.
Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω.
Συμμετοικέω, unà alieno loco vivo.
Συμμετοικίζω, unà in alio loco habitatum deduco.
Συμμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors, unà particeps. A συμμετέχω.
Συμμετρέω, quantitate accommodo, seu apto alteri, colligo quantitatem è proportione. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται, *Plat.* Ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, *Thuc.* Hinc
Συμμέτρησις, εως, ἡ, commensio, mensio cum aliquâ re comparatâ, accommodatio magnitudinis.
Συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, proportio. *Ph.* moderatio, temperamentum. A
Σύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi dic. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modicus, mediocris; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, et μέτρον.
Συμμέτρως, *adv.* moderatè, mediocriter, *Ph.* modicè, satis, congruenter, convenienter.
Σύμμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est contractis femoribus.
Συμμηρύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύεται, *M. Anton.* 8, 20.
Συμμήρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἷά τις ἡ συνησις καὶ συμμήρυσις, *M. Anton.* 4, 25. A præc.
Συμμήστωρ, ορος, ὁ, consiliarius.
Συμμητιάομαι, ῶμαι, unà ineo consilium; (2) consilium do. *Il.* 10, 197.
Συμμηχανάομαι, simul excogito, comminiscor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, *Xen.*
Συμμιαίνω, simul inquino, coinquino.
Σύμμιγα, *adv.* promiscuè, unà cum.
Συμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permistus, promiscuus.
Συμμιγία, ἡ, commistio.
Σύμμιγμα, τὸ, id quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. A
Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commisceo, permisceo, socio. *Gl. V.* confero manus. Βιάζομαι γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος, *Aristoph.* Θεσμ. 198. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται, *Eur. Ion.* 1052.
Συμμικτέον, commiscendum.
Σύμμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A συμμίγνυμι.
Συμμίκτως, *adv.* mistim. A præc.
Συμμιμνήσκομαι, simul memini, recordor.
Συμμιμοῦμαι, eadem imitor, pariter imitor.
Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejusdem rei imitator.
Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. συμμίγνυμι pro συμμίγω. Unde
Σύμμιξις, εως, ἡ, commistura consortium.
Συμμίσγω, commisceo; συμμίσγομαι, commisceor. *Il.* 2, 753. dicitur et de concubitu.
Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, simul odio prosequor.
Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, unà improbitatem odi, unà indignor ob facti improbitatem.
Συμμιχθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi συμμίγνυμι.
Συμμνημονεύω, simul memini, recordor.
Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem apio.
Σύμμολπος, ὁ, ἡ, concentor. A μολπή.
Συμμολύνω, coinquino, *Gl. V.*

Συμμοναρχέω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.
Συμμονὴ, ἡ, contubernium.
Συμμονῦμαι, solus sum cum aliquo.
Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio. *Gl. V.* societas, ordo; decuria. Ex σὺν, et μόριον. Hinc(+)

(+) classis = Demosth. Allen. περὶ Συμμοριῶν 9 —

Συμμορίτης, ϐ, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.
Συμμοριάρχης, ϐ, ὁ, qui præest symmoriæ. Ex συμμορία, et ἄρχω.
Συμμορφὴ, ἡ, conformatio vel similitudo. A
Σύμμορφος, ὁ, ἡ, conformis. A μορφὴ.
Συμμορφίζω, conformo. A præc.
Συμμορφόω, conformem facio; συμμορφϐμαι, conformis fio. Συμμορφϐμενος τῷ θανάτῳ αὐτϐ, *Phil.* 3, 10.
Συμμοχθέω, ῶ, simul laboro, simul adfligor adversis.
Συμμυολόγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.
Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A συμμύω.
Συμμύστης, ϐ, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. *Gl. V.* consacraneus.
Συμμύω, f. ύσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo.
Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio. A συμπαθής.
Συμπαθέω, juxta adficior, adficior aliorum malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Heb.* 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μϐ συνεπαθήσατε, *ib.* 10. 34. A
Συμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo. *Gl. V.* adfectuosus. Ex σὺν, et πάθος, *adfectus.*
Συμπαθῶς, *adv.* cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.
Συμπαιανίζω, f. ίσω, simul pæanem canto.
Συμπαιδαγωγέω, simul pueros instituo.
Συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; *item*, adsuefacio, *pass.* adsuetio; (2) cum alio instituo. Συνεπαιδεύθησαν κοινῷ διδασκάλῳ, *Ælian. V. H.* 13, 44. Ὁ δὴ βίᾳ ϗ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, *Polyb.*
Συμπαίζω, *Dor.* συμπαίσδω, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμϐ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν, *Aristoph. Pace*, 118. νύμφαις, *id. Av.* 1103.
Συμπαικτρία, ἡ, sodalis, socia lusuum. A
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor. A συμπαίζω.
Συμπαίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro συμπαίζειν, à συμπαίζω. Unde
Συμπαίστης, ϐ, ὁ, collusor. Hinc
Συμπαίστρια, ἡ, idem quod συμπαικτρία.
Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.
Συμπαίω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μέτωπα συμπαίϐσι Βαρκαίοις ὄχοις, *Soph. El.* 729.
Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τϐ παντὸς στρατοπέδϐ συμπαιωνίζοντος, *Polyb.*
Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Σύμπαν, -τος, τὸ, universum, universitas, summa, *Ph.* A σύμπας.
Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, unà festum seu ludos celebro. Hinc
Συμπανηγυρισταὶ, οἱ, participes sacris ludorum solennium.
Συμπανϐργέω, ῶ, f. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiosè facio.
Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.
Συμπαραβύω, f. ύσω, simul inculco et infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθεὶς, *Luc.*
Συμπαραγγέλλω, competitor sum, unà candidatus sum.
Συμπαραγίνομαι, unà accedo, unà adsum, etiam reo in judicio. Οὐδεὶς μοι συμπαρεγένετο, 2 *Tim.* 4, 16.
Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.
Συμπαραδηλόω, unà indico, seu doceo.
Συμπαραθέω, cursitando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαραθεῖτε ἄνω ϗ κάτω, *Dem.* Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, *Aristænet.*
Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, unà cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, *Aristoph. Ran.* 705.
Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, unà cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, *Dem. med.* unà assideo.
Συμπαρακαλέω, ῶ, unà advoco vel adhortor; συμπαρακαλϐμαι, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, *Rom.* 1, 12.
Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass.
Συμπαρακατακλίνω, unà in lecto (triclinari) colloco; (2) unà jaceo vel cubo.
Συμπαράκειμαι, adjaceo.
Συμπαρακολϐθέω, adsector, comitor. Συμπαρακολϐθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, *Plato.*
Συμπαρακομίζω, deduco, prosequor.
Συμπαρακύπτω, f. ψω, simul inclinato capite adspicio, unà considero, lego, disco.
Συμπαραλαμβάνω, unà excipio, unà adsumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, *Ph.* aor. 1. part. pass. Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ϗ τϐς ἰδιοξένϐς, *Ælian.* Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, *Act.* 12, 25.
Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Συμπαράληψις, ἡ, adsumptio, v. gr. socii. A præc.
Συμπαραμένω, f. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, *Phil.* 1, 25.
Συμπαραμιγνύω, commisceo.
Συμπαραμίσγω, idem.
Συμπαραναλίσκω, consumo, debilito, frango.
Συμπαρανεύω, annuo, adsentior.
Συμπαρανήχομαι, f. ξομαι, simul nato, unà ad latus nato.
Συμπαρανομέω, unà delinquo, sceleris socius sum.
Συμπαραπέμπω, f. ψω, unà deduco, unà prosequor.
Συμπαραπλέκω, simul adjungo, pariter annecto.
Συμπαραπλέω, f. εύσω, simul adnavigo; simul præternavigo.
Συμπαραπόλλυμαι, unà pereo. Δεδιὼς μὴ συμπαραπόλλωμαι διὰ τϐτϐς, *Dem.*
Συμπαρασκευάζω, f. άσω, unà apparo, adjuvo in apparando; (2) simul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, *Xen.*
Συμπαρασπονδέω, unà fœdus frango.
Συμπαραστάτης, ϐ, ὁ, qui à latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A
Συμπαραστατέω, ῶ, adsto; (2) auxilium fero. Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργίων ἄνασσα, συμπαραστάτει, *Aristoph. Ran.* 384.
Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prælium.
Συμπαρατάσσομαι, ττομαι, prælior cum aliquo.
Συμπαρατηρέω, ῶ, f. ήσω, unà observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, *Dem.*
Συμπαρατίθημι, adpono.
Συμπαρατρέφω, simul nutrio; συμπαρατρέφομαι, simul nutrior. Συμπαρατρέφειν θηρία, *Xen.*
Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.
Συμπαρατροχάζω, f. άσω, unà prætercurro.
Συμπαραφέρομαι, unà prætervehor.
Συμπαραφύομαι, propè nascor.
Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, simul adsideo.
Συμπάρειμι, unà seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, *Act.* 25, 24.
Συμπαρεισέρχομαι, simul subingredior, simul irrepo.
Συμπαρεισφθείρομαι, idem.
Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A
Συμπαρεκτείνω, juxta extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν νόησιν λεγομένοις, *M. Anton.* 7, 22.
Συμπαρεόντες, nom. pl. part. præs. *Poët.* pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι.
Συμπαρέπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείποντο, *Xen.*
Συμπαρέστασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρέστησε, à συμπαρίστημι.
Συμπαρέχω, præbeo. Κύνες τε τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι, *Xen.*
Συμπάρθενος, ϐ, ὁ, virgo æqualis, sodalis.
Συμπαρίπτημι, simul prætervolo.
Συμπαρίσταμαι, adsto, adjuvo.
Συμπάροικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, contubernalis.
Συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.
Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adsector, adsequor. Συμπαρωμάρτει τοῖς δρόμοις, *Heliod.* Τϐτο γὰρ δεῖ συμπαρομαρτεῖν, *Xen.* τῷ βασιλεύοντι, *id.*
Συμπαροξύνω, unà irrito, irrito.
Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.
Συμπαροτρύνω, idem.
Σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.
Σύμπασμα, ατος, τὸ, id quo quid conspergitur. A
Συμπάσσω, f. άσω, conspergo.
Συμπάσχω, simul patior, unà adficior, moveor. *Gl. V.* compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tuam, *Ph.* Κινδυνω, pariter periclitari. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα ϗ συνδοξασθῶμεν, *Rom.* 8, 17. Συμπασχεῖ πάντα τὰ μέλη, 1 *Cor.* 12, 26.
Συμπαταγέω, ῶ, simul strepo, fragorem, strepitum seu crepitum simul edo.
Συμπατάσσω, f. ξω, simul pulso, simul percello et attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν, *Eur. Supp.* 700.
Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, *Luc. Gall.*
Συμπατριώτης, ϐ, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.
Συμπαχύνομαι, unà pinguesco.
Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, constringo; συμπεπεδημένος, colligatus, constrictus, p. pass. part.
Συμπείθω, f. πείσω, unà persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; συμπείθομαι, persuadeor, consentio, idem sentio; συμπείθεται, obsequitur, *Gl. V.* Εἰ τϐς Θηβαίϐς συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, *Dem.*
Σύμπειρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex πεῖρα.
Συμπέμπω, f. ψω, simul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τϐτων τινὰ, *Xen.* Πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον, *Pind.*
Συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων, *Eur. Her. fur.* 1395.
Συμπεπλεγμένως, implicitè. A συμπλέκω.
Συμπένομαι, pariter, unà laboro cum aliquo.
Συμπεπτικὸς, ἡ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A
Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.
Συμπεραίνω, unà perficio, adjuvo in perficiendo; (2) syllogisticè concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Hinc
Συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id quod ex positis vel concessis concluditur et syllogisticè efficitur. Hinc
Συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν, concludendi vim habens.
Συμπερασματικῶς, *adv.* concludendi causâ, conclusione utendo.
Συμπερασικῶς, idem.
Συμπεριάγω, f. άξω, mecum duco, mecum quoquoversùm duco; (2) simul circumago.
Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, *R.* Ex
Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, *R.*
Συμπεριβομβέω, ῶ, f. ήσω, simul bombo circumsono, simul constrepo.
Συμπεριγίνομαι, vid. συμπεριλαμβάνω.
Συμπεριγράφω, circumscribo pariter, seu tollo, coërceo.
Συμπεριδινέω, unà circumago.
Συμπερίειμι, unà circumeo seu ambulo.
Συμπεριέρχομαι, idem, peragro; (2) accommodo, conformo.
Συμπεριέχω, unà contineo, complector.
Συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.
Συμπεριθέω, unà circumcurso.
Συμπεριλαμβάνω, simul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veste; συμπεριλαμβάνομαι, simul adjuvo. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν, εἶπε, &c. *Act.* 20, 10.
Συμπερινοέω, ῶ, mente simul complector.

Συμπερινοσέω,

Συμπερινοςέω, ῶ, unà circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ ϗ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπεριvόςων, *Luc.*

Συμπεριοδεύω, f. εύσω, unà luſtro, unà circumeo. Συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ, *Ariſtot.*

Συμπεριπατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo.

Συμπεριπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus.

Συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, ſeu conſequendo, unà comparo.

Συμπεριπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor.

Συμπεριςέλλω, tego, occulto.

Συμπεριςρέφω, unà circumverto, unà circumago ſeu circumfero.

Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, ſeu circumdo.

Συμπεριτίθημι, unà circumpono, ſimul circumdo.

Συμπεριτρέπω, unà circumago.

Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.

Συμπεριφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor.

Συμπεριφέρω, unà circumfero, et circum rapio; et συμπεριφέρομαι, *paſſ.* unà circumferor; (2) comitor, affector; (3) unà verſor, familiariter utor; (4) obſequor; unà ploro, gaudeo, &c. (5) verſor in re aliquâ, tracto. Τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις, *Lucian.* Τρόχῳ ἄθλιος προσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ' αὐτῦ ἀεὶ, *id.*

Συμπεριφθείρομαι, unà corrumpor, et pereo.

Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus et frequens adfectatio; (2) familiaritas; (3) obſequium, ad alterius captum accommodatio; (4) conſuetudo quævis, ut compotatio, &c. (5) comitas, lenitas, manſuetudo; (6) modus rei tractandæ, vel hominis; (7) uſus, peritia. A συμπεριφέρω.

Συμπεριφράττω, unà circumſepio, unà circumvallo.

Συμπέτομαι, ſimul volo.

Συμπέττω, idem quod συμπέπτω.

Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, f. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere et coaleſcere facio, cogo. Παρ' οἰκτρὲς τάσδε συμπήξας τάφον, *Eur. Supp.* 938. Ψεῦσαν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, *Pind.*

Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, unà cum alio ſalio.

Συμπήδημα, τὸ, ſaltus qui fit cum alio vel pluribus. A præc.

Σύμπηκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.

Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.

Συμπιέζω, f. έσω, comprimo, opprimo.

Συμπιλέω, cogo, conſtipo, condenſo. Hinc

Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio et conſtipatio.

Συμπιλητὴς, ῦ, ὁ, qui cogit et conſtipat, qui lanas et villos denſat. Ab eod.

Συμπιλόω, idem quod συμπιλέω. Hinc

Συμπιλωτικὸς, ἡ, ὸν, denſus, conſtipatus, compactus.

Συμπίνω, bibo cum aliquo; (2) abſorbeo. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, *Act.* 10, 41.

Συμπιπράσκω, unà vendo, venditionis ſocius ſum.

Συμπίπτοντας, acc. pl. part. præſ. v. συμπίπτω.

Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, *Ph.* contigit. aor. 2. συμπεπτωκὼς, lapſus, collapſus, *Gl. V.* Ὃς εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσὼν μάχης ἐκλύεται με, *Soph. Trach.* 20. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὔτον λόγε, *id. Tro.* 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις *Heliod.* κακοῖς, *Soph. Aj.* 429.

Συμπιτνέω, idem.

Συμπιςεύω, tecum credo, aſſentior.

Συμπλάζομαι, ſimul erro.

Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.

Συμπλακήσομαι, f. 2. indic. paſſ. verbi συμπλέκω.

Σύμπλασις, εως, ὁ, confictio, *Gl. V.*

Σύμπλασσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro συνέπλασε, à

Συμπλάσσω, f. σω, confingo, commminiſcor. Σησαμῆ ξυμπλάττεται, *Ariſtoph. Pace,* 869.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus complofis ſtrepo, *Il.* 23, 102.

Συμπλείονες, όνων, ὁ ϗ ἡ, complures, plures ſimul collecti, non ſigillatim.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπλέκω. Unde

Συμπλεκτεῖρα, ἡ, copulatrix.

Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, conjunctivus, copulativus.

Συμπλεκτικῶς, *adv.* copulativè, conſertè, contextè.

Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo, *paſſ.* conjungo; (2) concumbo cum feminâ; (3) conſero manus. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, *Polyb.* Τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένω, *Eur. Bac.* 800. Hinc

Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.

Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρὰ.

Συμπλέω, fut. εύσω, unà navigo. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, *Eur. Iph. in Tau.* 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυςυχῦσιν, *id. Her. fur.* 1230.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, inſulæ, quæ eminùs collidi videbantur. Sunt autem Symplegades Homero πλαγηταὶ inſulæ duæ ſive duo ſcopuli in Boſphoro, dictæ quod inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur. A συμπλήττω.

Συμπλήγδην, *adv.* colliſim. Ab eod.

Συμπληθύνω, ſimul impleo, compleo; (2) unà multiplico et augeo.

Συμπληθύω, idem.

Συμπλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, totus; (2) plenus.

Συμπληρῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro συμπληρόονται, à

Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῇ, conſummetur, *Gl. V.* aor. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληρῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοςῆς, *Act.* 2, 1. Hinc

Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; conſummatio, perfectio, *Gl. V.*

Συμπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.

Συμπληρωτικῶς, *adv.* complendi cauſâ.

Συμπλησιάζω, coëo.

Συμπλήσσω, vel συμπλήττω, fut. ξω, qu. dic. collido, confligo.

Σύμπλοια, ας, ἡ, navigationis ſocietas. A σύμπλοος.

Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, navigationis ſocius. Ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπλέκω.

Σύμπλοκος, ὁ ϗ ἡ, complicatus. *Nonn. P.* 6, 10.

Σύμπλοος, *contr.* σύμπλες, ε, ὁ ϗ ἡ, qui unà navigat, navigationis ſocius. A συμπλέω.

Συμπνευςμὸς, ὁ, conſpiratio, conſenſus. A

Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, *Gl. V.* (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, *M. Anton.* 8, 45.

Συμπνιγὴς, ὸς, æſtuoſus, præ æſtu ſuffocans. A

Συμπνίγω, fut. ξω, ſuffoco, et ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto et coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, *Luc.* 8, 42. συνέπνιξαν, *Marc.* 4, 7. συμπνίγονται, *Luc.* 8, 14.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A

Σύμπνοος, *contr.* σύμπνες, ὁ ϗ ἡ, qui conſpiravit. A συμπνέω.

Συμποδέω, è pedibus colligo, pedes conſtringo. A πῦς.

Συμποδηγέω, unà duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ Θεὸς συμποδηγεῖ πορευόμενον, *Plato.*

Συμποδῆσαι, aor. 1. part. act.

Συμποδίζω, f. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτὲς ϗ συμποδίσας, *Ariſtoph. Ran.* 1646. Αὐτὸς ὑπὸ σῦ συμποδισθεὶς, *Plato.*

Συμποδοδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. A πῦς, et δεσμέω.

Συμποθὲν, a. 1. part. paſſ. neut. gen. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *abſorbeo.*

Συμποιέω, unà facio, adjuvo, auxilior, ſocietatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo eſt etiam, cogere, veluti exercitum.

Συμποικίλλω, variego.

Συμποιμαίνομαι, unà, in eodem loco paſcor.

Συμπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' ἂν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχηδὸν ἐδενὶ, *Plato.*

Συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem confluo.

Συμπολιορκέω, unà obſideo; (2) unà vexo.

Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus unà remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura et inſtituta. A

Συμπολιτεύω, et συμπολιτεύομαι, unà rempublicam adminiſtro; (2) in eâdem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum.

Συμπολίτης, ε, ὁ, concivis.

Συμπολῖτις, ἡ, idem.

Συμπομπεύω, unà pompam duco; (2) ludo, unà celebro.

Συμπονέω, unà laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero et ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βέλομαι, *Eur. Or.* 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνες, *ib.* 1213. πατρὶ, *Soph. El.* 992.

Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio malè ago, malè perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, *Ariſtoph. Lyſ.* 407.

Συμπόνως, *adv.* unà laborando, conjunctis viribus.

Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes; (2) congredior cum aliquo; (3) congregor. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, *Luc.* 7, 11. πρὸς αὐτὸν, *Marc.* 10, 1.

Συμπορθέω, ſimul depopulor. Ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, *Eur. Or.* 882.

Συμπορίζω, f. ίσω, unà præbeo. *In med.* unà quæro, unà adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, *Dem.*

Συμπορνεύω, ſimul ſcortor.

Συμπορπητὸς, ἡ, ὸν, fibulâ nexus.

Συμπορπάω, fibulâ connecto. Hinc

Συμπροςύνω, juxta proſum, ſeu adjuvo.

Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω.

Συμποσιάζω, f. άσω, unà convivor. A præc.

Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, convivalis. A συμπόσιον.

Συμποσιαρχέω, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, *Ariſtot.* A

Συμποσιάρχης, ε, ὁ, magiſter convivii; *inpr.* quod fit è ſymbolis. Ex συμπόσιον, et ἄρχων. Hinc

Συμποσίαρχος, ε, ὁ, idem.

Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis.

Συμπόσιον, ε, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus, ſeu enarratio de convivio. A συμπίνω.

Συμπότης, ε, ὁ, compotator, conviva. Ab eod.

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, convivalis; (2) convivio conveniens; (3) compotor, conviva ſuavis et jucundus. A præc.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotrix.

Συμπότρια, ας, ἡ, idem et ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, unà cum alio ſeu aliis negotium procuro, unà operam navo; (2) ſimul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμες, *Plut.*

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A

Συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſocius ſum et adjutor in re aliquâ, unà facio, adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα ϗ ξυμπράττε, *Soph. Aj.* 1413. Σὺν κακῶς πράσσεσι συμπράσσω κακῶς, *Eur. Herac.* 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, *Xen.*

Συμπράτης, ε, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Συμπρεπὴς, ὲς, decens. A πρέπει.

Συμπρεσβευτὴς, ῦ, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega et ſocius ſum legationis.

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.

Συμπρεσβύτερος,

Συμπρεσβύτερος, ȣ, ὁ, qui et ipse presbyter et è seniorum simul collegio est.
Συμπρίαμαι, coëmo.
Συμπροάγω, fut. άξω, mecum adduco.
Συμπροαύξομαι, unà cresco.
Συμπρόεδρος, ὁ, qui unà est proedrus.
Συμπρόειμι, simul procedo, simul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι ἐνιαυτοῖς ϗ ἡ φίλτρȣ προσθήκη, *Heliod.*
Συμπροέρχομαι, idem.
Συμπροθυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem causam incumbo; (2) adjuvo in aliquâ re. Οἱ τε ἄλλοι πάντες ανιςάμενοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, *Xen.*
Συμπρονομεύω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.
Συμπροξενέω, in aliquâ re consequendâ adjuvo. Τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην χρήζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, *Eur. Hel.* 145.
Συμπροπέμπω, fut. ψω, unà deduco et comitor. Συμπρȣ́πεμπε δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ, *Xen.*
Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act.
Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux sum.
Συμπροσάγω, unà adduco.
Συμπρόσειμι, adhæreo, simul adsum, particeps sum; συμπρόσεςιν, adhæret.
Συμπροσέχω, simul adhæreo.
Συμπροσκυνέω, simul cum alio adoro.
Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi vel oppugnandi causâ.
Συμπροσπίπτω, simul accido. Τȣ̃το δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι ϗ συγγενεῖς ϗ δι' ἄγνοιαν, ϗ ἄκοντες ἁμαρτάνȣσι, *M. Anton.* 7, 15.
Συμπροσπλέκω, f. ξω, simul adnecto.
Συμπροτερέω, prior sum, præcedo.
Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.
Συμπροφητεύω, unà, pariter vaticinor.
Συμπροχέω, profundo, præterea profundo, dicitur et de libatione.
Συμπροχωρέω, unà procedo.
Συμπρύτανις, ὁ, collega in ordine Prytanum.
Συμπτυκτικὸς, ή, ὸν, complicandi et contrahendi vim habens, constrictivus.
Σύμπτυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A
Συμπτύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κάθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίȣ κοίλῳ ζυγάςρῳ, *Soph. Trach.* 704.
Σύμπτυςος, ον, conspuendus, i.e. contemnendus, quod à συμπτύω.
Σύμπτωμα, ατος, τὸ, casus; (2) adfectus cum morbo conjunctus, qui in morbo oritur; (3) calamitas quælibet. A συμπίπτω. Hinc
Συμπτωματικὸς, ή, ὸν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.
Συμπτωματικῶς, *adv.* per accidens, casu, fortuitò.
Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) lapsio, ruina; (3) incursio rerum eodem desinentium, vel qu. dic. coincidentia, etiam fluminum; (4) conflictus. A συμπίπτω.
Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, *Diod.*
Σύμπυκνος, ον, benè compactus, firmus.
Συμπυκνόω, compingo, denso.
Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quæro. Συμπυθέσθαι (θέλω) παρθένȣ θεσπίσματα, *Eur. Hel.* 332.
Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπιρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν, *Eur. Rhes.* 961.
Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum seu callum cogo; συμπωρȣ̃μαι, concresco in tophum, aut callosam duritiem.
Συμφαγεῖν, unà edere; συνέφαγον, unà edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ, *Act.* 10, 41.
Συμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifestus, apertus. Ex σὺν, et φαίνομαι
Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.
Σύμφασις, εως, ἡ, multarum stellarum emersus et conspectus eodem tempore.

Συμφέρει, expedit, *Ph.* convenit, *Gl. V.* conducit, prodest. Συμφέρει αὐτῷ πλεῖν, *Plat.* πρὸς τὴν τροφὴν, *Aristot.*
Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, *Gl. V.*
Συμφερόντως, *adv.* commodè, utiliter.
Συμφερτὸς, ή, ὸν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. A
Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, unà moveor; (3) convenio, congruo, alicui consentio; (4) congredior cum aliquo; (5) coëo; (6) pugno, manus confero; (7) acquiesco in re aliquâ; (8) evenio, accido; συνοίσοντα, profutura, *Ph.* f. 1. part. συνήνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνηνέχθη, evenit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴν βιάζȣ τἀμὰ συμφέρειν κακὰ, *Eur. Herc. fur.* 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται, meliùs cedet, *Aristoph. Nub.* 594. Αὐτὴ τι πάντα συμφέρȣσ' Ἰάσονι, adjuvans, *Eur. Med.* 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, *id. Herac.* 919.
Συμφεύγω, unà fugio; (2) fugio. Σὺν φεύγȣσι συμφεύγω τέκνοις, *Eur. Her.* 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, *id. Ph.* 1673.
Σύμφημι, adsentior, consentio, approbo, fateor. Ξυμφήσȣσι σοφοί μοι, *Eur. Hipp.* 270.
Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adstipulator, testis. A σύμφημι.
Συμφθέγγομαι, concino, de musicis.
Σύμφθογγος, ον, consonus. A præc.
Συμφθείρω, simul perdo; (2) everto, labefacto.
Συμφθίνω, unà diminuor, simul decresco. Συμφθίνȣσι γὰρ ϗ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, *Theophr.*
Συμφιλέω, mutuo amore prosequor. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, *Soph. Antig.* 529.
Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, *R.*
Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinendâ vel augendâ adjuvo.
Συμφιλολογέω, ῶ, unà studiis literarum vaco, unà de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, dissero.
Συμφιλονεικέω, simul rixor.
Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, unà operam do philosophiæ, unà philosophor, unà de rebus eruditis disputo. Βόηθος τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριςοτέλει, *Strabo.*
Συμφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.
Συμφλάω, collido, contundo.
Συμφλεγμαίνω, simul æstuo vel intumesco. Συμφλεγμαίνȣσι φλέβες, *Aret.*
Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, *R.* Σύμφλεγε δώματα Πενθέως, *Eur. Bac.* 596.
Συμφλογίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.
Συμφλυαρέω, pariter nugor, unà garrio.
Συμφοβέω, unà terreo, conterreo.
Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ventito, *Ph.* commeo; (2) sum condiscipulus. Hinc
Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, *Gl. V.* (2) congressus, conventus.
Συμφοιτητὴς, ȣ̃, ὁ, condiscipulus; (2) congressûs particeps.
Συμφονεύω, simul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ' θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμȣς, *Eur. Ion.* 888.
Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, et quidem in utramque partem; *sed inpr.* (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) de singulis formis malorum, de tristitiâ, odio, morte, &c. A συμφέρω. Hinc
Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro.
Συμφοράω, ῶ, f. άσω, idem.
Συμφορεῖς, οἱ, comites, *Ern.*
Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα ϗ λοιδορίας συμφορήσας, *Dem.* Οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις, μοι συμπεφορηκὼς, *Luc.*
Συμφορὴ, *Ion.* pro συμφορὰ, calamitas.
Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congestum est, congeries. A συμφορέω. Unde
Συμφόρησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta; (3) pro casu infelici, *Hes.* Τὴν νόσον ἡ τȣ̃ χαριτ.λȣ̃ πλῆθȣς εἰς τὸ ἄςυ συμφόρησις ἐργάζεται. *Plut.*
Συμφορητὸς, ή, ὸν, congestus, conflatus.
Σύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A συμφέρω.
Συμφόρως, *adv.* commodè, utiliter. Πλέτω γὰρ ἐςὶ τȣ̃το συμφερώτατον, *Aristoph. Plut.* 1162. A præc.
Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui unà consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors. A
Συμφράζομαι, fut. άσομαι, simul consulto, seu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσσατο, unà consultavit, aor. 1. *Poët* et *Ion.* pro συνεφράσατο. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, *Soph. Antig.* 370. Συμφράσσατο βȣλὰς, *Il.* 1, 537.
Συμφράσσσθαι, a. 1. inf. med.
Συμφράσσω, vel άττω, fut. ξω, consepio, munio.
Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eâdem sum mente, consentio, adsentior, conspiro; (2) unâ intelligentiâ concipio et comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, *Polyb.* Συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῷ, *Anton.* Hinc
Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus.
Συμφρονίζω, idem quod simplex.
Συμφροντίζω, pariter curo, unà meditor.
Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A σύμφρων.
Σύμφρȣρος, ὁ, qui unà custodit; (2) custos, defensor.
Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.
Σύμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eâdem est mente quâ alius; concors, consentiens. Ex φρὴν.
Συμφυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, exsilii comes.
Συμφυεῖσαι, *unà enatæ*, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω.
Συμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc
Συμφυΐα, ἡ, concretio, coalitus.
Σύμφυλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.
Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, unà custodio; (2) unà conservo. Τὴν ἑςίαν συμφυλάττειν, *Xen.*
Συμφυλέτης, ȣ, ὁ, qui est ex eâdem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.
Σύμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλὴ.
Συμφύρδην, *adv.* commixtim, confusè, promiscuè. A συμφύρω. Unde
Σύμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, commixtus, confusus.
Συμφύρω, commisceo, confundo; συμπεφυρμένος, commistus, confusus, perf. pass. part. Ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, *Theocr.* 22, 111.
Συμφυσάω, unà sufflo vel inflo; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐςὶ συμφυσώμενα, *Aristoph. Eq.* 466.
Σύμφυσις, εως, ἡ, concretio, consociatio, cohærentia; v. gr. naturalis ossium conjunctio. A συμφύω.
Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; συμπεφυτευμένος, implantatus, ingenitus, perf. pass. part. Ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ϗ ξυμφυτεῦσαι τἄργον, *Soph. Oed. Tyr.* 355. Συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ ἡδοναὶ, *Xen.*
Σύμφυτον, ȣ, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A συμφύω. *Angl.* Comfrey.
Σύμφυτος, ὁ ϗ ἡ, congenitus, innatus; (2) firmiter

firmiter adhærens, ut *Lat.* infitus, de confuetudine diuturnâ in utramque partem; (3) arboribus confitus, opacus; (4) qui coire poteft, fociabilis; (5) fimilis, fimilitudine conjunctus; (6) confentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, coalefcere facio, coagmento; συμφύομαι, coalefco, cohærefco, complector, complexus hæreo; συμπεφυκὸς, concretum, *Ph.* perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, *Ælian.*

Συμφυῶς, *adv.* more eorum quæ congenita funt; h. e. firmè, tenaciter, conftanter. vide σύμφυτος (2).

Συμφωνέω, confono, concino. *Gl. V.* convenio, pacifcor, συνεφώνησα, pepigi, *Gl. V.* aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conventum, *Gl. V.* perf. part. paff. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, *Act.* 15, 15. περὶ πράγματος, *Matt.* 18, 19. δηναρίῳ τινι, *ib.* 20, 13 μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, *ib.* ver. 2. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, *M. Anton.* Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; *Act.* 5, 9. Hinc

Συμφωνηθεὶς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. paff.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis feu foni confenfus; (2) confenfus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter fe, confonantia; concentus, *Ph.* confenfus, adfenfus, confenfio, convenientia, *Ph.* pactio, conventum, *Gl. V.* A

Σύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce feu fono confentiens, confonus; (2) concors, confentiens, confentaneus, conveniens. Ex φωνὴ.

Συμφώνως, *adv.* voce feu fono inter fe conveniente; (2) unanimi confenfu, concorditer; convenienter, *Gl. V.*

Συμφωτίζω, f. ίσω, colluftro, fimul illumino.

Σύμψαλμα, τὸ, concentus muficus inftrumentorum et vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus fum, coeo.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, veftigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Εἶτ' ἂν πάλιν αὖθις ἀνιςαμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι, *Ariftoph. Nub.* 971.

Συμψελλίζω, fimul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, fupputo. *Gl. V.* computo; συμψηφίζεται, computat. Συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, *Act.* 19, 19.

Συμψηφιςὴς, οῦ, ὁ, computator. A præc.

Σύμψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus idem eft fuffragium, feu eadem fententia; confentiens. *Gl. Vet.* affenfor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, confufurro, unà fufurro.

Συμψοφέω, fimul ftrepitum feu crepitum edo, fimul fonitum do; (2) collifione, v. gr. armorum ftrepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ὁ, ἡ, qui ejufdem animi et fententiæ eft, unanimis; (2) amicus. Ex ψυχὴ.

Σύμψυχω, unà refrigero.

ΣΥ'Ν, *præp.* cum. *In comp.* unà, pariter, eodem tempore; *item* cum de pluribus fermo, ut πολλοὶ συνήκουν, *multi audiverunt*, fæpè tamen redundat. *Itaque ufus femper confulendus.* Σὺν χρόνῳ, ferò, *Soph. Trach.* 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, à συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imperat. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγὼν.

Συναγανακτέω, fimul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis. A præc.

Συναγαπάω, amore communi profequor.

Συναγγέλλω, fimul nuncio, *R.*

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui unà mittitur nuncius, legationis focius.

Συναγείρω, congrego, colligo, *Gl. V.* agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε ςρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, *Xen.* Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, *Ælian.*

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo.

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, *Gl. V.* A præc.

Συναγελαςικὸς, ἡ, ὸν, congregabilis.

Συναγένητος, et συναγέννητος, ον, pariter non genitus, non creatus. *Vox Ecclef.*

Συνάγερθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paff. *Ion.* et *Bœot.* pro συνηγέρθησαν, et συναγείρω.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter fe conveniunt. Ex σὺν, et ἄγκος, *vallis.*

Συναγλαΐζω, exquifitè orno etiam per verba.

Σύναγμα, ατος, τὸ, fedimentum, lotii collectio. A συνάγω.

Συναγνοιέω, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coëmo, *Ph.*

Συναγόρευσις, ἡ, adftipulatio, ejufdem rei, caufæ defenfio; (2) patrocinium, defenfio in judicio. A

Συναγορεύω, adftipulor, adfentior, eandem caufam, v. gr. in fenatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, *Ifocr.* Χρυσάντας δὲ συναγορεύων αὐτῷ ὧδε ἔλεξεν, *Xen.*

ΣΥΝΑΓΡΙ'Σ, ίδος, Synagris, *pifcis.*

Συναγρόμενος, congregatus; pro συναγειρόμενος. A συναγείρω.

Συναγρόμενοι, nom. pl. præf. part. med. verbi poëtici συνάγρομαι pro συναγείρομαι.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fimul collectus, *R.*

Συνάγχη, angina, *Pb.* Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ἡ, ὸν, anginâ laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, congrego, recolligo, adgrego; (2) concilio, aduno, *Gl. V.* (3) contraho; (4) idem quod συγκλείω 4. συναγαγεῖν, coadunare, conflare, *Pb.* a. 2. inf. συνάγαγε, confer, coge, *Gl. V.* imperat. συνήγμενα, congefta, *Pb.* perf. part. paff. συναχθὲν, adunatum, *Pb.* a. 1. part. paff. Συνάγειν πλείςην δύναμιν, *Ifocr.* τὴν ἐκκλησίαν, *Luc.* Πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνήγαγεν, *Eur. Pb.* 1573. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, contraximus, *Ariftoph. Nub.* 582. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, *Matt.* 13, 2. συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ, *ib.* 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc fit συνέαξα, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, coactor, congregator. *Pb.* conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, exactio; (2) cœtus, concilium, conventus, fchola; (3) apparatus rerum v. gr. bellicarum, dicitur et de finu maris arctiùs coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus. *Gl. V.* collectilis.

Συναγώγιον, convivium è fymbolis.

Συναγωγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius fum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, unà certo, certamen adjuvo, certaminis focius fum; (2) opem fero, auxilior. *Pb.* concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, *Rom.* 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν εὐμενὲς, καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, *Dem.* Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιςὴς, οῦ, ὁ, certaminis focius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem feu fratres habet; (2) qui alteri loco fratris eft.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ focius fum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps fum.

Συνάδω, f. άσω, feu συναείσω, concino, confono; (2) confentio, adftipulor. Μῶσαι Πιερίδης, συναείσατε τὰν ῥάδιναν μοι Παῖδ', *Theocr.* 10, 24. Συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδὰν, *Ariftoph. Av.* 865.

Συνάεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminis focius et adjutor.

Συναθετέω, unà improbo, rejicio.

Συναθλέω, fimul certo, fum certaminis particeps aut adjutor. Αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, *Phil.* 4, 3.

Σύναθλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod συνάεθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, *Ph.* συνήθροισεν, collegit, contraxit, *Pb.* συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, *Gl. Vet.* perf. part. paff. συναθροισθέντες, adglomerati, *Pb.* aor. 1. part. paff. Οὓς συναθροίσας, *Act.* 19, 25. Οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συναθροισμένοι, *ibid.* 12, 12. Συναθροίσειν εἰς ἕν, *Ariftoph. Lyf.* 587. Οὓς συνήθροισαι ςρατῷ, *Eur. Rhef.* 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congeftio, conglomeratio, congregatio, agmen, cœtus, *Pb.*

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, *Pb.*

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, unà ludo, ludo cum. Τῆσιν ἀεὶ συναθυρεν, *Mofch.* 2, 30.

Συναΐδιος, ὁ καὶ ἡ, coæternus, unà æternus.

Συναικλεία, ἡ, convivium. *Vox Dor.* ab αἶκλον. *Ern.*

Συναΐκτην, 3. dual. plufq. perf. ind. paff. *Ion.* pro συνηΐκτην, à συναΐσσω.

Σύναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, confanguineus, frater vel foror. Ex σὺν, et αἷμα, *fanguis.*

Συναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iifd.

Συναίνεσις, εως, ἡ, adfenfus, confenfus:

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adftipulator. A

Συναινέω, ῶ, f. έσω, adfentio, confentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί; *Soph. El.* 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν, *Xen.*

Συναινος, ὁ, ἡ, qui eft ejufdem fententiæ, adftipulator.

Συναίνυμαι, fimul capio; (2) colligo; (3) aufero.

Συναίρεσμα, τὸ, contractio. *Vox Gramm.*

Συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναιρέω, fimul affligo, everto, conficio; (2) fimul amplector, contraho; συνῃρημένος, contractus, perf. paff. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνῃράμην σοὶ φόνον ματρος, *Eur. Or.* 749. Συναίρεται δόρυ, *id. Rhef.* 494.

Συναίρω, unà attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναράμενος, opitulatus, a. 1. med. Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, *Matt.* 25, 19.

Συναισθάνομαι, f. σθήσομαι, fenfu percipio. Συναισθάνεσθαι καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις, *Plut.*

Συναίσθησις, εως, ἡ, confcientia morbi, five illa adfectio quâ æger eorum quæ in corpore fuo minùs rectè habent ipfe fenfum obtinet. A συναισθάνομαι.

Συναΐσσω, f. ξω, fimul irruo, confurgo.

Συναιτία, ας, ἡ, caufa focia, focietas culpæ; (2) in bonam partem, cauffa adjutrix vel cauffa adjuvans. Ex σὺν, et αἰτία.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fimul cum alio vel aliis cauffa eft alicujus rei, feu auctor. Ab αἰτία.

Συναιχμάζω, unà bellum gero, interfum bello feu prælio.

Συναιχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captivitatis focia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captivitatis focius.

Συναιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, focius in bello, commilito. Ex σὺν, et αἰχμὴ.

Συναιωρέομαι, unà attollor in altum. Hinc

Συναιώρησις, εως, ἡ, fublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, f. άσω, coadolefco, fimul vigeo et ætate floreo.

Συνακολασταίνω, f. ςήσω, unà intemperanter vivo, feu infolenter, lafcivè ago.

Συνακολουθέω, unà fequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, *Luc.* 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ, *Xen.*

Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, f. ίσω, telis confodio, telis peto.

Συνακούω, fimul audio.

Συνακρατίζομαι, unà jento; unà offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.
Συνακροάομαι, simul audio.
Συνακτέον, brevi dicendum.
Συνάκτηρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνάγω.
Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτικὸς, ἡ, ὸν, collectivus, aptus ad colligendum seu cogendum; (2) τὸ συνακτικὸν, vis conciliandi in oratore, seu persuadendi. Ab eod.
Συναλαλάζω, f. ξω, simul clamorem edo militarem. Ἥν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ λωτῷ συνηλάλαξαν, *Eur. Herc. fur.* 11.
Συναλγέω, ῶ, f. ήσω, condoleo, unà doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, τοῖς κακεῖς, *Eurip. Rhes.* 808. Τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ, *id. Alc.* 629. γάμον, *Pind.*
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλειπτικῶς, per Sinalœphen. A
Συναλείφω, f. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, *Arist.*
Συναληθεύω, f. εύσω, simul sum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, *Aristot.*
Συναλήθω, commolo, *Gl. V.*
Συναλθάσσομαι, unà curo, sano.
Συναλθέομαι, idem.
Συναλιάζω, idem quod
Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, simul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. pass. Συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, *Act.* 1, 4.
Συναλίσκω, simul capio.
Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, *Ph.* consuetudo, conversatio; (2) conciliatio. A συναλλάττω.
Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus, *inpr.* de pecuniâ, unde æs alienum. Ab eod. Hinc
Συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.
Συναλλαγματικῶς, *adv.* per commercia, per contractus.
Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul paciscens.
Συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.
Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A
Συναλλάττω, f. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συνηλλάγην, conciliatus sum, aor. 2. pass. Ἑλένῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, *Eur. Andr.* 1245. Συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνους, transigere, *Thuc.*
Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.
Συνάλλομαι, unà salio. *Gl. V.* consilio.
Σύναλμα, τὸ, saltus communis, qui fit à pluribus.
Συναλοιάω, et συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα, *Theocr.* 22, 128.
Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.
Σύναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, convictor. Ex ἅλς, *sal.*
Συναλύω, f. ύσω, simul vagor et temerè exspatior. Συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε, *Plut.*
Συνάμα, simul cum.
Συναμαθύνω, unà perdo, deleo.
Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.
Συναμαρτάνω, simul erro, unà erro.
Συναμιλλάομαι, unà pugno, adjuvo.
Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.
Συναμπέχω, et συναμπίσχω, tego, occulto.
Συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegor.
Συναμπρεύω, unà traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo. *Plut.*
Συναμύνω, unà opitulor. Τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, *Eur. Iph. in Au.* 61.
Συναμφιάζω, vestio, tego, convestio.
Συναμφότερον, utrumque simul.
Συνάμφω, simul ambo.
Συναμωρέω, ῶ, lædo, vasto; potiùs σιναμωρέω.
Συναναβαίνω, simul adscendo, coadscendo; συνανέβην, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, *Marc.* 15, 41. Κύρῳ συνανέβη, *Ælian.*
Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.
Συναναβλαστάνω, unà germina protrudo.
Συναναβοάω, unà exclamo, vociferor. Συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαὶ, *Xen.*
Συναναβόσκομαι, unà alor, unà adolesco.
Συναναγινώσκω, simul lego.
Συναναγκάζω, f. άσω, simul cogo; (2) cogo. Κρίναντες συναναγκάζουσι σώσαντα στεφανοῦν, *Polyb.*
Συνανάγνωσις, εως, ἡ, communis lectio. A συναναγινώσκω.
Συναναγράφω, unà in literas refero, unà adscribo in numerum.
Συναναγυμνόω, ῶ, simul nudo.
Συνανάγω, unà abduco, seu aveho.
Συναναδέχομαι, unà excipio vel suscipio.
Συναναδίδωμι, unà distribuo, unà digero.
Συναναδίπλωσις, conduplicatio, *Gl. V.*
Συναναζεύγνυμι, unà proficiscor, comes eo.
Συναναζέω, f. έσω, confervefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ἐπιδὰς ὕδωρ συνανάζεσον αὐτῷ, *Diosc.*
Συναναιρέω, simul tollo. Συναναιρεῖ πάντως καὶ θάττερον, *Longin.* 2.
Συνανακάμπτω, unà revertor.
Συνανάκειμαι, simul accumbo vel discumbo. Συνανέκειτο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, *Matt.* 9, 10.
Συνανακεράννυμι, sive συνανακεράω, f. ράσω, unà permisceo, commisceo, attempero. Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ, καὶ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν, *Luc.*
Συνανακίρναμαι, idem.
Συνανακεφαλαιόω, repeto summatim, in summam contraho; ad pauca redigo.
Συνανακινέω, unà commoveo.
Συνανακλίνομαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ, *Luc.*
Συνανακοινολογοῦμαι, conscius sum alicui, ago cum aliquo, confero sermones.
Συνανακομίζω, ομαι, unà restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.
Συνανακόπτω, fut. ψω, simul retundo.
Συνανάκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A συνανακεράννυμι.
Συνανακυκλέω, idem quod
Συνανακυκλόω, simul revolvo, convolvo.
Συναναλαμβάνω, recipio.
Συναναλίσκω, unà sumptum facio; (2) unà consumo, simul absumo. Συμβουλεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, *Xen.*
Συναναμίγνυμι, f. ξω, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 1 *Cor.* 5, 9. Hinc
Συναναμιξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.
Συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.
Συναναπαύομαι, simul quiesco, seu requiesco, unà cum alio quiesco, unà refocillor. Συναναπαύσομαι ὑμῖν, *Rom.* 15, 32.
Συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, unà hortor.
Συναναπέμπω, dimitto.
Συναναπέρχομαι, simul abeo, *Aret.*
Συναναπίμπλημι, pariter repleo.
Συναναπίπτω, unà accumbo, ex *Ph.*
Συναναπλάττω, f. άσω, simul confingo.
Συναναπλέκω, implico, intexo.
Συναναπλήθω, simul impleo, unà compleo.
Συναναπληρόω, ῶ, idem; (2) exæquo alicui rei.
Συναναπράττω, unà exigo.
Συναναπτάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursùm.
Συναναρριπτέω, unà sursùm et in sublime jacio.
Συνάναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pariter carens principio, coæternus.
Συνανασκάπτω, f. ψω, simul effodio.
Συνανασπίζω, fut. ίσω, simul dimico.
Συναναστομόομαι, unà effundor per ostium, seu idem quod ἀναστομόομαι.
Συναναστρέφω, f. ψω, unà revertor, unà refero pedem seu retrocedo; συναναστρέφομαι, conversor, *Gl. V.* Συναναστρέφομαι σοι, *Plut.*
Συναναστροφὴ, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo. A præc.
Συνανασώζω, f. ώσω, adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ incolumitati, unà servo; (2) recupero.
Συνανατέλλομαι, unà orior.
Συνανατήκω, colliquefacio, *R.*
Συνανατίθημι, unà donarium pono, seu consecro.
Συνανατολὴ, ῆς, ἡ, conjunctio, exortus. A συνανατέλλω.
Συνανατρέφω, simul nutrio, unà alo seu educo; συνανετράφη, connutritus est, aor. 2. pass.
Συνανατρέχω, unà procurro.
Συνανατρίβω, fut. ψω, simul contero.
Συναναφαίνω, unà ostendo.
Συναναφέρω, simul subveho vel eveho, aufero, asporto. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον, *Naz.*
Συναναφθέγγομαι, unà loquor seu clamo.
Συναναφλέγω, concremo, simul uro.
Συναναφορὰ, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut causam, autorem, &c.
Συναναφύρω, simul commisceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι, ὥσπερ σύες, *Luc.* ταῖς γυναιξὶ, *id.*
Συναναχορεύω, unà salto.
Συναναχρέμπτομαι, fut. ψομαι, unà exscreo, unà cum screatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος, *Luc.*
Συναναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.
Συνανάχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale est corporum quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.
Συναναχωρέω, unà discedo vel recedo.
Συνανδραγαθέω, unà rem benè gero, unà fortiter pugno.
Συνανδρόομαι, unà cum ætate adolesco seu cresco.
Συνανείργω, unà inhibeo, cohibeo. Συνανείργειν τὸ πνεῦμα, *Aristot.*
Συνανελκύω, et
Συνανέλκω, simul in altum traho.
Συνανέρχομαι, simul adscendo, proficiscor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, *Ælian.*
Συνανεστράφη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.
Συνανέχω, unà in lucem prodeo, eodem tempore inclaresco, provehor.
Συνανηβάω, ῶ, simul rejuvenesco.
Συνανθέω, simul floreo, unà floreo.
Συνανθρωπεύω, et συνανθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συνανθρωπευόμενα, *Theophr.* Ex σὺν, et ἄνθρωπος.
Συνανθρωπέω, idem et ex iisdem.
Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Συνανθρωπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui cum hominibus versatur et degit.
Συνανιάω, ῶ, f. άσω, unà mœrore adficio.
Συνανίημι, simul remitto seu levo.
Συνανίπτημι, simul evolo; συνανέπτη, unà evolavit, a. 2.
Συνανίστημι, unà exsurgere facio; συνανίσταμαι, consurgo; συνανέστη, consurrexit, a. 2. Συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, *Xen.*
Συνανίσχω, simul vel unà orior.
Συνανοηταίνω, pariter demens sum, seu dementer, stultè, insolenter ago.
Συνανοιμώζω, fut. ξω, simul ploro vel ejulo.
Συνανταγωνίζω, unà repugno, seu contra pugno.
Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναντᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶ ἐν φόνῳ; *Eur. Iph. in Tau.* 1213. Ἀνίσταται τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις, *Aristoph. Ach.* 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ, συθεὶς πρῶτος πόσις σός, *Eurip. Ion.* 787. Ἴων ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο, *ib.* 831. Δίκα συναντόμενος, *Pind. Ol.* 2, 174.
Συναντέω, ῶ, idem.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occursus; (2) eventus; (3) plaga. A συναντάω. Unde
Συνάντησις, εως, ἡ, occursus.
Συναντιάζω, f. άσω, occurro. Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ

ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς, συνηντίαζον, *Soph. Oed. Tyr.* 813.

Συναντιβάλλω, confero fimul vel unà.

Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, unà capeffo, vel fufcipio; (2) unà incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo feu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Rom.* 8, 26.

Συναντλέω, ῶ, fimul haurio, fimul laboro, fimul laborem perficio. Κοινὸς ἀιρόμενος πόνους δίχα παιδὶ συναντλεῖ, *Eur. Ion.* 200.

Συνάντομαι, fimul occurfo.

Συναντώντων, gen. plur. pro συναντωόντων, à συναντάω.

Συναντῶσι, 3. pl. præf. conj. act.

Συνάξει, 3. fing. f. 1. ind. act. v. συνάγω. Hinc

Σύναξις, εως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, *Gl. V.* (2) conventus ad celebrandam facram cœnam, celebratio ipfius cœnæ facræ.

Συναξιόω, dignor, fed de pluribus.

Συναοιδὸς, ῦ, ὁ, concentor.

Συναορέω, ῶ, comitor, fum comes, *Pind.* A

Συναορὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, comes, focius, conjunctus. A συναίρω, unde p. m. συνήορα, συνάορα.

Συναπαγόμενοι, nom. pl. præf. part. med. verbi

Συναπάγω, fimul abduco feu abripio, συναπάγομαι τινὶ, fequor, imitorque. Ἐκέλευσε τῶν σκηπτέχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ ὅπῃ κελεύσειας, *Xen.* Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, *Rom.* 12. 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, *Gal.* 2, 13.

Συναπαίρω, fimul abeo, fimul migro; συναπῆρε, fimul abiit, a. 1. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, *Luc.*

Συναπαρτίζω, fut. ίσω, perfectum et abfolutum reddo; (2) adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, *Them.* Hinc

Συναπαρτισμὸς, ῦ, ὁ, confummatio, *Ph.*

Συνάπας, ασα, αν, fimul omnis.

Συναπαυγάζομαι, unà effulgeo.

Συναπειλέω, ῶ, comminor, fimul minor.

Συνάπειμι, unà abfum, vel abeo.

Συναπέκρυψε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. συναποκρύπτω.

Συναπελεύθερος, ε, ὁ, conlibertus, *Ph.*

Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, fimul efficio, in re aliquâ efficiendâ juvo, in re conficiendâ meam navo operam; (2) actioni fubfervio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ϗ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, *Ariftot.*

Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωθεν τὴν ὑπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντος αὐτῷ, *Plut.*

Συναπέρχομαι, unà cum alio abeo.

Συναπευθύνω, guberno, feu unà guberno.

Συναπεχθάνομαι, fimul inimicitias exerceo.

Συναπλόω, explico, evolvo.

Συναποβαίνω, unà abeo.

Συναποβάλλω, fimul abjicio; fimul amitto.

Συναπογράφομαι, unà profiteor nomen, v. gr. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογράφομαι. Προεκρίθη δέκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένων, *Plut.*

Συναποδείκνυμι, unà demonftro.

Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, fimul peregrinor, focius peregrinationis fum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, *M. Anton.* 1, 13. τῷ θεῷ, *Ælian.*

Συναπόδημος, ὁ ϗ ἡ, qui fimul peregrinatur.

Συναποδίδωμι, unà reddo.

Συναποδοκιμάζω, unà reprobo.

Συναποδράω, ῶ, unà aufugio. Καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρέσειε μοι, *Ariftoph. Ran.* 81.

Συναποδύρομαι, unà lamentor.

Συναποδύω, f. ύσω, unà exuo.

Συναποθνήσκω, fimul morior, commorior. Ἐὰν με δέῃ συναποθανεῖν, *Marc.* 14, 31.

Συναποικίζω, unà in coloniam mitto.

Συναποίχομαι, fimul difcedo, *Aret.*

Συναποκαθαίρω, fimul expurgo.

Συναποκάμνω, fimul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλη, *Eur. Iph. in Tau.* 1376.

Συναπόκειμαι, repofitus feu reconditus fum. Ἐν εἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πενθεῖν ἐ χρὴ, *Soph. Oed. Col.* 1755.

Συναποκλείω, unà includo vel excludo.

Συναποκλίνω, unà, pariter inclino.

Συναποκλύζω, fut. ύσω, fimul abluo.

Συναποκομίζω, unà defero.

Συναποκόπτω, f. ψω, fimul abfcindo.

Συναποκρύπτω, f. ψω, fimul abfcondo.

Συναποκτείνω, unà occido.

Συναποκτίννυμι, idem.

Συναπολαμβάνω, unà recipio; (2) unà intercludo.

Συναπολάμπω, f. ψω, fimul effulgeo, unà refplendeo.

Συναπολαύω, f. αύσω, fimul fruor.

Συναπολείπω, unà relinquo.

Συναπολέσῃς, 2. fing. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.

Συναπόλῃ, *unà pereas*, 2. fing. a. 2. conj. med.

Συναπόλλυμι, fimul perdo; συναπόλλυμαι, fimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, *Heb.* 11, 31.

Συναπολογέομαι, ῦμαι, unà defendo.

Συναπομαραίνω, unà marcefcere facio, fimul languidum reddo.

Συναπομειόω, ῶ, fimul extenuo.

Συναπονεύω, fimul innuo; fimul nuto.

Συναπονοέομαι, *paff. et med.* pari dementiâ utor, parià patro, vel patrare tento.

Συναποπέμπω, unà dimitto.

Συναποπλέω, unà difcedo navi.

Συναπορρήγνυμι, unà abrumpo.

Συναποσβέννυω, fimul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, *Heliod.*

Συναποσεμνύνω, unà honoro, laudo.

Συναποστάτης, ε, ὁ, qui fimul defcifcit, defectionis focius.

Συναποστέλλω, f. ελῶ, unà mitto feu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 *Cor.* 12, 18.

Συναποστερέω, unà privo.

Συναποτελέω, perficio.

Συναποτερματίζω, pariter finio, *Paff.* pariter defino.

Συναποτίθημι, fimul depono, unà exuo.

Συναποτίκτω, unà cum partu edo.

Συναποτίλλω, fimul avello.

Συναποτροχάζω, curfu aufugio.

Συναποφαίνω, fimul oftendo, pronuncio; (2) cum *Dat.* confentio, adftipulor.

Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejufdem rei.

Συναποφέρω, fimul aufero, tollo, vel abripio.

Συναποχράομαι, utor.

Συναποχωρέω, ῶ, fimul difcedo.

Συναπτέον, conjungendum.

Συναπτικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. A συνάπτω.

Συναπτικῶς, copulativè, vi copulandi.

Συναπτὸς, ἡ, ὸν, continuus. Ab eod.

Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; (2) attingo, advenio, adfum; συνάπτει, committit, combinat, condenfat, *Ph.* coëo. *Gl. V.* convenio; συνημμένον, connexum, *Gl. V.* p. part. paff. συναφθὲν, unitum, *Gl. V.* a. 1. p. paff. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte confilia, *Soph. El.* 21. Ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι, *Ariftoph. Ach.* 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, *idem* Θεσμ. 964. μάχην, *Eur. Alc.* 499.

Συναπωθέω, unà repello, repudio.

Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.

Συνάρασθαι, *contuliffe*, a. 1. inf. med.

Συναράσσω, vel άττω, f. ξω, collido, confringo. Μή μοι δοῖ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίστως ἔχεσαν πόλιν, *Eur. Herac.* 378.

Συναρέσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc *Imperf.* Συναρέσκει, complacitum eft. Συναρέσκειν τινὶ, *Dem.*

Συναρήγω, f. ξω, fimul auxilior.

Συναρήρακται, *collifus eft*, 3. fing. perf. ind. paff. *Att.* pro συνήρακται, à συναράσσω.

Συναρθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, articulo copulatus.

Συναρθρόω, articulo compingo. A præc.

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A præc.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero. Hinc

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio.

Συνάριθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναριστάω, ῶ, f. ήσω, fimul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωπος συναριστῶσι, *Ariftoph. Av.* 1492.

Συναριστεύω, f. σω, fimul cum alio rem optimè gero, excello cum alio. Συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμένης γόνῳ, *Eur. Tro.* 805.

Συνάριστος, ε, ὁ, qui fimul prandet, comprandfor. Ex ἄριστον.

Συναρκέομαι, fufficio, fatisfacio.

Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compofitio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, aptè compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, *Gl. V.* p. paff. part. Αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν, *Eur. Iph. in Tau.* 1170. Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρα μῶ τῇ σῇ χερὶ, *id. Ph.* 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, aptè concinno et compingo. *Ph.* compagino; συνηρμολογυμένος, compactus, *Ph.* Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογυμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, *Ephef.* 2, 21.

Συναρμονιάω, aptè convenio, de numeris verfuum et concentu mufico.

Συνάρμοξε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, à συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστέω, aptus, congruens fum.

Συναρμοστὴς, ῦ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, *Xen.* Φώνημ' ἀκέω, ϗ ξυναρπάζω φρενὶ, *Soph. Aj.* 16. Σκύμνον ἐν χεροῖν ξυνήρπασαν, *Eur. Or.* 1468.

Συναρπάσας, a. 1, part. act.

Συναρρωστέω, unà ægroto.

Σύναρσις, ἡ, copulatio, apta harmonia, &c.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; et (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, fequor. Συναρτήσας γένος, *Eurip. Med.* 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum et colligatio, cum una ab aliâ dependet.

Συναρτύω, inftruo, adapto, fimul paro. Ἀσπίσιν νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν, *Apoll.*

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo et adfum.

Συναρχία, ας, ἡ, magiftratuum collegium. *Ph.* collegium. A

Σύναρχος, ε, ὁ, in magiftratu collega.

Συνάρχων, οντος, ὁ, idem, *Ph.*

Συνάρχω, fut. ξω, unà impero, unà magiftratu fungor, collega fum in magiftratu.

Συνάρω, coagmento, compingo, aptè compono.

Συναρωγὸς, ῦ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps fum, feu impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, fimul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, *Ph.* p. part. paff. eruditus. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, fimul defipio. Καὶ τῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, *Eur. Ph.* 397.

Συνασπάζομαι, unà faluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ λόγῳ συνησπάζοντο ἀλλήλες, *Heliod.*

Συνασπίζω, fut. ίσω, confertis clypeis pugno, teftudine factâ pugno; συνασπίζειν, clypeos conferere. ξυνασπίζοντ ς Ἀχαιὰς δορὸς, *Eur. Cyc.* 39. Πάντες ἅμα συνασπίσαντες ἐπ' αὐτὸν, *Luc.* Hinc

Συνασπισμὸς, ῦ, confertio clypeorum, teftudo; (2) agmen confertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, ῦ, ὁ qui unà clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συνεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio ſeu procurſio ſimul facta.
Συνεκδρομικῶς, *Vox Gramm.* cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſeu quod in unum aut alterum non convenit.
Συνεκδύομαι, ſimul exuo, unà depono.
Συνεκέρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι.
Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὖθις καὶ συνερρίπιζε, *Plut.*
Συνεκθηλύνω, unà effœmino.
Συνεκθλίβω, unà exprimo.
Συνεκθνήσκω, commorior.
Συνεκκαίδεκα, ſedecim ſimul.
Συνεκκαίω, unà incendo ſeu irrito; incendo.
Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω.
Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.
Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, *R.* Κόρην, *Eur. Hel.* 1685. γάμους, *id. Elec.* 366.
Συνεκκλησιάζω, concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.
Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.
Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.
Συνεκκομίζω, f. ίσω, qu. dic. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, *Eur. Or.* 667. Δεῖ με συνεκκομίζειν σοὶ πόνους, *id. Elec.* 73.
Συνεκκόπτω, exſcindo.
Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.
Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.
Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.
Συνεκλεαίνω, ſimul tero et comminuo.
Συνεκλέγω, ομαι, unà deligo, eligo.
Συνεκλείπω, ſimul deficio.
Συνέκλεισα, a. 1. ind. act. v. συγκλείω.
Συνέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ejuſd.
Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, unà electus.
Συνεκλύω, pariter diſſolvo, frango.
Συνεκμαχέω, unà pugno, in prælio juvo.
Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo, *Ariſtoph. Lyſ.* 433.
Συνεκπέμπω, f. ψω, unà emitto; (2) deduco. Ἐνίους δὲ καὶ συνεξέπεμψε, *Plut.*
Συνεκπεπαίνω, vide συνεκπέττω.
Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.
Συνεκπέττω, prorſus concoquo, excoquo.
Συνεκπίνω, ſimul ebibo.
Συνεκπίπτω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν, *Ariſtot.*
Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, *Luc.*
Συνεκπληρόω, unà expleo vel ſuppleo.
Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello.
Συνεκπνέω, ſimul exſpiro; (2) ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι με σοὶ, *Eur. I. T.* 686.
Συνεκποιέομαι, abundè ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum dat.* Polyb. v. ἐκποιέω.
Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.
Συνεκπολεμόω, unà ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.
Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, *R.* adjuvo in perficiendo, unà molior, ſeu paro. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, *Eur. Hel.* 1093. τάδε, *ib.* 1121.
Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. *Ariſtoph. Plut.* 1085. A συνεκπίνω.
Συνεκπράσσω, ſimul exigo. *In med.* unà ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.
Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, viciniâ.
Συνεκρέω, unà effluo.
Συνεκροφέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.
Συνεκστρατεύω, unà in bellum eo, belli particeps ſum.
Συνεκσώζω, ſervo.
Συνεκταπεινόω, ſubmitto *me.*
Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.
Συνεκτάσσω, vel ττω, pariter aciem inſtruo. Συνεξέταττον γὰρ παρὼν αὐτὸς, *Xen.*
Συνεκτείνω, unà contendo, ſeu extendo.
Συνεκτελέω, ῶ, f. έσω, ad conſummationem confero.
Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.
Συνεκτίθημι, unà expono, ſc. cum infante.
Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.
Συνεκτέον, *adv. poſ.* retinendum eſt. Τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγίγνωσκε συνεκτέον εἶναι, *Xen.*
Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens et in ſtatu ſuo conſervans; (3) compactus, συνεκτικώτατα, *adv.* per pauciſſima capita, breviſſimâ ſummâ. A συνέχω.
Συνεκτικῶς, ſummatim.
Συνεκτίκτω, unà cum partu edo, vel ad partum profum et conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκτει τῶν ζώων τοσαύτην τροφὴν, *Plato.*
Συνεκτιννύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, f. τίσω, ſimul ſolvo, vel pendo. Συνεκτιννύοντες τὰ χρέα, *Plut.*
Συνεκτρέφω, ſimul nutrio et educo. Ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, *Eur. I. T.* 711.
Συνεκτρέχω, unà excurro, ſeu procurro, ſc. ad pugnam; (2) evenio; (3) adjuvo.
Συνεκτρίβω, f. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.
Συνέκτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus, *R.* A συνεκτρέφω.
Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.
Συνεκφέρω, unà educo, unà ejicio; (2) unà effero de mortuis; (3) unà pronuncio; Συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον, *Plut.* Hinc
Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in unâ ſyllabâ.
Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, unà pronuncio. Γίνεται δὲ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περιστάσεως, *Longin.*
Συνεκφώνησις, ἡ, idem quod συνεκφορὰ. A præc.
Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, *R.*
Συνεκχέω, ῶ, unà effundo, *Aret.* (2) unà egredior, de multitudine.
Συνεκχυμόω, unà effundo. A χυμὸς.
Συνέλαβε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.
Συνελαβόμην, *comprehendi,* a. 2. ind. med.
Συνελάλουν, imperf. ind. act. pro συνελάλεον, à συλλαλέω.
Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in anguſtum redigo; συνήλασεν, compulit, *Ph.* aor. 1. committo, compello, adigo, *item* amicos reddo, reconcilio inter ſe. Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, *Act.* 7, 26. Συνέλασας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, *Xen.* Συνεληλαμένοι, *Arat.* 176, ubi *Schol.* ἤγουν συνηρμοσμένοι.
Συνελέγχω, coarguo, confuto.
Συνέλεξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.
Συνελευθερόω, unà in libertatem adfero, in libertate afferendâ juvo, in libertatem adfero, *ſed de pluribus.*
Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concurſus. A συνέρχομαι. Unde
Συνελευστικὸς, ἡ, ὸν, ad congreſſum, coitum incitans, ſc. iis rebus indulgens, τὸ συνελευστικὸν, congreſsûs, coitûs cupiditas.
Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.
Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.
Συνελήφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. συλλαμβάνω.
Συνέλιξις, εως, ἡ, involutio. A
Συνελίσσω, vel ίττω, f. ξω, convolvo.
Συνελκύω, f. ύσω, ſimul traho, contraho. Τὴν θυραυλίδ' εἰς ἐκεῖνον εὐθέως συνελκύσας, *Ariſtoph. Nub.* 585.
Συνέλκω, f. ξω, idem, et (2) traho.
Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.
Συνελόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi συναιρέω.
Συνελπίζω, ſpero.
Συνεμάχησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.
Συνεμβαίνω, ſimul, pariter, itidem ingredior; (2) unà inſurgo. Εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μέγεθη συνεμβαίνειν ἐθίζειν, *Longin.* 9. εἰς ποιητὰς ὕλας καὶ φράσεις, *id.* 13.
Συνεμβάλλω, ſimul injicio; (2) ſimul irrumpo, ingredior. Ξυνεμβάλωμεν εἰσιέσαι τοὺς μοχλοὺς, *Ariſtoph. Lyſ.* 246. Hinc
Συνεμβολὴ, ἡ, *propriè* immiſſio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. g. remorum ejuſdem navis.
Συνέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro συνεῖναι, à συνίημι.
Συνεμπάσσω, ſimul inſpergo.
Συνεμπίπτω, ſimul incido, incurro.
Συνεμπλέκω, ſimul implico, vel implico, ut cauſæ crimini.
Συνέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, comes et ſocius itineris. *Gl. V.* commercator; (2) ſocius. Οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις, *Soph. Trach.* 322.
Συνεμπίπρημι, idem quod
Συνεμπρήθω, f. ήσω, unà cum alio incendo et inflammo; (2) unà comburo. Εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας, *Eur. Rheſ.* 488.
Συνέμπτωσις, ἡ, concurſus, colliſio.
Συνεμφαίνω, ſimul refero, oſtendo. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὀσμὴν, *Theophr.*
Συνέμφασις, ἡ, alluſio ſeu reſpectus ad aliquid, ſignificatio latens alicujus rei.
Συνενδεκάζω, idem quod
Συνενδεκατίζω, feſtum diem unà celebro convivis agitandis, *propriè*, diem undecimum à nato infante.
Συνενδίδωμι, concedo.
Συνένδοσις, ἡ, remiſſio, relaxatio.
Συνένδυμι, induo.
Συνενείκειεν, 3. pl. a. 1. act. opt. *Æol.* et *Poët.* pro συνενέγκειεν, à συμφέρω.
Συνενείκεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi
Συνενείκω, *Poët.* pro συμφέρω, *Heſ.* Ἀσπ. 440.
Συνενθεσιάζω, idem quod
Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, ſimul fanatico ſeu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ οὐκ ἔτι τὸν ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τοῦ πλήθους ἔλεγχον διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι, *Longin.* 32.
Συννενοέω, vide συνεπινοέω.
Συνενόω, ῶ, f. ώσω, coaduno, connecto; συνηνωμένος, cohærens, continuatus, *Gl. V.* p. part. paſſ.
Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit.
Συνεξάγω, ſimul educo.
Συνεξαιθριάζω, f. άσω, unà ſub dio pono.
Συνεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, unà diripio ſeu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαιρεῖ δόμων, *Eur. Ion.* 1044. Αἱ συνεξεῖλον Φρύγας, *id. Tro.* 24.
Συνεξαίρω, f. αρῶ, ſimul tollo vel effero, ut animum; (2) unà diſcedo, vel pedibus vel navibus.
Συνεξακολουθέω, ſequor.
Συνεξακούω, f. ούσω, ſimul audio, ſeu audio, *cum de pluribus ſermo eſt.* Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ, *Soph. Trach.* 376.
Συνεξαλείφω, f. ψω, ſimul deleo.
Συνεξάλλομαι, unà exſilio, ſeu exſulto, unà proſilio.
Συνεξαμαρτάνω, unà erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτανοῦσι πλησιάζειν, *Iſocr.*
Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.
Συνεξαναλίσκω, conſumo impenſis.
Συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.
Συνεξανθέω, unà effloreſco, ſeu enaſcor.
Συνεξανίστημι, ſimul ſurgere jubeo, excito; συνεξανίσταμαι, unà ſurgo; συνεξανέστη, unà ſurrexit, aor. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται, *Plut.*
Συνεξανοίγω, f. ξω, ſimul aperio.
Συνεξαντλέω, ſimul exhaurio.
Συνεξανύττω, ſimul perficio.

Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſimul decipio.
Συνεξαποςέλλω, unà mitto.
Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo, incendium augeo.
Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.
Συνεξαρκέω, ſufficio, ſatis magnus, &c. ſum.
Συνεξάρχω, unà præeo, auctor ſum operis.
Συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero.
Συνεξατονέω, ſimul deficio, ſimul imbecillis ſum.
Συνεξαναίνω, ſimul arefacio, ſimul exſicco.
Συνεξεγείρω, excito, incito.
Συνεξελίσσω, convolvo, ſc. in ſpiram, gyrum.
Συνεξεμέω, unà evomo.
Συνεξερεύθω, pariter rubeo.
Συνεξερευνάω, unà exploro.
Συνεξερύω, unà detraho.
Συνέξειμι, ſimul exeo.
Συνεξελαύνω, fut. λάσω, ſimul abigo, ſimul expello.
Συνεξελεύθερος, ȣ, ὁ, ejuſdem domini libertus.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράττω.
Συνεξέρχομαι, ſimul exeo, unà exeo, *Dem.*
Συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, annumeror; (2) advocatus ſum alicujus, ſto à partibus alicujus. Ἐγὼ δὲ ϗ συνεξετάζεσθαι σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης, *Luc.*
Συνεξευπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copiâ alicujus rei.
Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.
Συνεξευρίσκω, ſimul adinvenio, unà excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, *Ariſt.* Θεσμ. 608. Ταῦτ' ἂν ὅρα σὺ, ϗ συνεξεύρισκ', *Eur. Heracl.* 420.
Συνεξιδρόω, unà exſudo, per ſudorem expello.
Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.
Συνεξίςαμαι, unà egredior, ſeu proficiſcor.
Συνεξιχνεύω, unà indago, exploro.
Συνεξοδεύω, unà egredior, (in publicum.)
Συνεξομοιȣ̃σθαι, præſ. inf. paſſ. pro συνεξομοιόεσθαι, à
Συνεξομοιόω, adſimilo. Μιμȣ́μενοι τῇ φωνῇ ϗ συνεξομοιȣ̃ντες ἑαυτȣ̀ς, *de adulatoribus*, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, ϗ συνεξομοιȣ̃σθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, *Longin.* 39. Hinc
Συνεξομοίωσις, ἡ, adſimulatio.
Συνεξοπλίζω, fut. ίσω, unà armis inſtruo.
Συνεξορθιάζω, f. άσω, unà erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* unà erumpo. Συνεξώρμησαν δὴ ϗ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, *Xen.*
Συνεξοράω, unà erumpo.
Συνεξορύττω, f. ξω, ſimul effodio.
Συνεξοςρακίζω, fut. ίσω, ſimul in exſilium ejicio.
Συνεξȣρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul emeio.
Συνεξυγραίνω, unà mollio, ſeu mollifico.
Συνεξωθέω, unà expello.
Συνεξωριάω, unà orno, ornatum augeo, ornaturam adjuvo.
Συνεξώκειλε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho.*
Συνεορτάζω, fut. άσω, unà feſtum celebro. *Gl. V.* concelebro. Hinc
Συνεορταςὴς, ȣ̃, ὁ, celebritatis feſtivæ ſocius.
Συνεοχμὸς, ȣ̃, ὁ, pro συνοχμὸς, junctura, commiſſura, quâ duo inter ſe coëunt et continuâ quâdam cohærentiâ copulantur. *A* συνέχω.
Συνεπάγω, f. ξω, unà adduco, comitem aſſumo.
Συνεπαγωνίζομαι, unà certo, certantem adjuvo; (2) adjuvo *ſimp.*
Συνεπᾴδω, unà accino, concento, *Gl. V.* (2) ſimul incanto. Ὦ νεάνιδες συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν, *Eur. Iph. in Au.* 1544.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adſtipulor, adſentior. Συνεπῄνει ϗ χάριν ὡμολόγει, *Herodot.* Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, ϗ ȣ̓δενὸς εἰπόντος ἐναντίον ȣ̓δὲν, *Demoſth.* Οἱ δὲ πάντες συνεπῄνȣν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν, *Xen.*
Συνέπαινος, ὁ, ἡ, conſentiens, adſtipulator.
Συνεπαίρω, unà tollo; (2) unà excito, ſeu efſero, ut ſpe vanâ. Συνεπαίρῃ τοῖς νομȣμένοις, *Xen.*
Συνεπαισθάνομαι, unà ſenſum et fructum percipio, intelligo. Αἱ δυνάμεις ȣ̓ράνιοι ϗ τῶν τοιȣ́των συνεπαισθάνονται, *Greg.*
Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, ſimul criminor, ſimul vel unà accuſo. Οὓς συνεπῃτιάτο τȣ̃ Λακωνισμȣ̃, *Plut.*
Συνεπαιωρέομαι, ſuſpenſus ſum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.
Συνεπακολȣθέω, ſimul ſequor.
Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes ſeu ſocius.
Συνεπαλαλάζω, unà clamorem (militum more) tollo.
Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.
Συνεπανίςημι, unà excito; συνεπανίςαμαι, unà inſurgo; συνεπανέςη, unà inſurrexit, a. 2.
Συνεπανορθόω, emendo, conſtituo, ad meliorem ſtatum redigo.
Συνέπαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέπηξε, à συμπήγνυμι.
Συνεπερείδω, unà et ſimul impingo, fulcio, innitor.
Συνεπαρήγω, unà juvo, auxilior.
Συνεπαυξάνω, unà creſco.
Συνεπαφίημι, ſimul injicio, ſeu projicio in quem.
Συνεπάψασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, à συνεφάπτω.
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum. Ex ἔπος.
Συνεπείγω, f. ξω, ſimul urgeo vel impello. Συνεπείγȣσι ἐς τὸν κίνδυνον, *Aret.*
Συνέπειμι, unà accedo, invehor, inferor.
Συνεπείσειμι, unà ingredior.
Συνεπεισφέρομαι, unà irruo.
Συνεπεκπίνω, ſimul ebibo, ſimul abligurio.
Συνεπεκτείνω, unà produco, ſeu produco in longum.
Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo.
Συνεπεμβαίνω, idem quod ἐπεμβαίνω.
Συνεπεμφαίνω, unà in lucem edo, vel patefacio, (meliùs συναπεμφαίνω.)
Συνέπεμψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω.
Συνεπερείδω, ſimul infigo, unà et ſimul impingo; συνεπερείδομαι, connitor.
Συνεπέςην, *unà præfui*, aor. 2. ind. act. verbi συνεφίςημι, pro συνεπιςάω.
Συνεπευθύνω, unà dirigo, unà rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo,(meliùs συναπευθύνω.)
Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, unà cum aliis fauſtâ acclamatione approbo, *Diod.*
Συνεπεύχομαι, unà vota facio, unà preces facio.
Συνέπηξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.
Συνεπηχέω, unà acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπέχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, *Xen.* Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ ςρατὸς, *id.*
Συνεπιβαίνω, ſimul conſcendo, ſimul ingredior.
Συνεπιβάλλω, ſimul injicio; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, *Polyb.*
Συνεπιβȣλεύω, unà inſidior. Συνεπιβȣλεύομαι, mihi quoque inſidiæ ſtruuntur.
Συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui unà fungitur munere deſcribendi tributum. *A*
Συνεπιγράφω, fut. ψω, ſimul inſcribo, ſimul auctorem eſſe dico; (2) conſortem laudis facio. Δαίμονα ϗ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφȣσι, *Plut.*
Συνεπιδείκνυμι, demonſtro.
Συνεπιδέω, unà impono et deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.
Συνεπιδημέω, unà peregrinor.
Συνεπιδίδωμι, unà, pariter præbeo, adjungo, creſco. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδȣ, *M. Anton.* 4, 22.
Συνεπιζεύγνυμι, ſimul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.
Συνεπιθήγω, acuo, vim acuo magis, currentem incito, vim inſitam augeo.
Συνεπιθορυβέω, unà fremo, una plaudo, &c.
Συνεπιθρηνέω, unà lamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, *M. Anton.* 7, 25.
Συνεπιθρύψις, ἡ, voluptatis, deliciarum ſocietas.
Συνεπιθυμέω, unà cupio, unà deſidero.
Συνεπιθυμητὴς, ȣ̃, ὁ, ejuſdem rei appetens, ut competitor.
Συνεπιθωύσσω, unà irruo.
Συνεπίκειμαι, ſimul incumbo, inſurgo, inſto. Ξυνεπικεῖσθ' ὑμεῖς, *Ariſtoph. Eq.* 266.
Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.
Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ ϗ ψυχαγωγεῖ, *M. Anton.* 3, 2.
Συνεπικȣρέω, ῶ, una opitulor. Συνεπικȣρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, *Xen.*
Συνεπικȣφίζω, f. ίσω, unà cum aliquo ſublevo, ad ſublevandum adjuvo.
Συνεπικρίνω, f. νῶ, ſimul judico, unà ſententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρȣς (ὡς πέφυκας ϗ καθήκει) συνεπικρινεῖς ἀληθέςατα, *Longin.* 1.
Συνεπικροτέω, ῶ, ſimul applaudo.
Συνεπικρύπτω, ſimul occulto.
Συνεπικυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul probo, ſeu ratum facio, confirmo. Ὁ δὲ πεισθεὶς εἶπε ϗ συνεπεκύρωσε τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, *Plut.*
Συνεπικωμάζω, unà comeſſatum eo ad quem.
Συνεπιλαμβάνω, et συνεπιλαμβάνομαι, unà prehendo, vel ſimul capeſſo, vel ſimul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τȣ̃ πολέμȣ, *Diod.* Συνεπιλήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ ϗ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, *Luc.*
Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis. *Paſſ.* res præclaras gero, cum aliis, vel ſimpliciter.
Συνεπιλεκτέον, unà dicendum, addendum.
Συνεπιλογίζομαι, ſimul cogito, ſeu computo.
Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, unà teſtimonium perhibeo alicui, teſtimonio judicii mei comprobo. Συνεπιμαρτυρȣ̃ντος τȣ̃ Θεȣ̃ σημείοις τε ϗ τέρασι, *Hebr.* 2, 4. Hinc
Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, teſtimonium.
Συνεπιμειδιάω, arrideo, unà lætor, in ſocietatem lætitiæ venio.
Συνεπιμελητὴς, ȣ̃, ὁ, curationis alicujus collega.
Συνεπιμελȣ̃μαι, unà curo. Ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, *Xen.*
Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.
Συνεπιμετρέω, unà vel ſimul admetior, cumulum addo.
Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adſentior. Συνεπινεύει τῇ φθορᾷ, *Plut.*
Συνεπινήχομαι, unà innato.
Συνεπινοέω, unà intelligo, (vulgò ſubintelligo,) cogitatione addo; (2) excogito.
Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. συμπίνω pro συμπίω.
Συνεπιορκέω, ῶ, ſimul pejero.
Συνεπιπάσχω, idem quod συμπάσχω.
Συνεπιπλέκω, immiſceo, admiſceo, implico.
Συνεπιπλέω, unà adnavigo.
Συνεπιπονέω, ῶ, ſimul allaboro, ſimul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιȣ́τοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλȣσι, *Xen.*
Συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.
Συνεπισημαίνομαι, unà applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. ſignifico quodcunque; (2) reprehendo, vitupero.
Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, unà inſpicio, ſeu unà luſtro, unà conſidero et diſpicio.
Συνεπισκοπέω, ſimul inſpicio vel curo. *Strabo.*
Συνεπίσκοπος, collega in præfecturâ vel curatione; in *N. T.* idem qui συμπρεσβύτερος.
Συνεπισκοτέω, unà tenebras effundo.
Συνεπισκυθρωπάζω, pariter triſtitiam vultu præfero.
Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, unà attraho; συνεπισπάομαι, ῶμαι, ſimul vel unà attraho.
Συνεπισπεύδω, f. εύσω, unà accelero.
Συνεπίσπομαι, ſimul ſequor. Τȣ́τῳ δὲ τῷ μύθῳ ϗ πλάνῳ ξυνεπισπόμενος, *Plut.*
Συνεπίςαμαι, ſum conſcius; (2) ſcio. Ταῦτα ȣ̓̂ν ξυνεπιςάμενοι αὐτοῖς, *Luc.*

Συνεπιςατέω, et όω, unà pariter curo, seu præfectus sum.
Συνεπιςέλλω, unà mitto.
Συνεπιςένω, congemisco, condoleo, *Plut.*
Συνεπιςρατεύω, unà bellum infero.
Συνεπιςρέφω, f. ψω, unà converto, seu unà convertor et revertor. Συνεπιςρέφεσθαι τοῖς ἔθεσι, *Plut.*
Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero, *Gl. V.* adjuvo. Ἐὰν τινὰ εὖ ποιῆσαι, δέῃ, συνεπισχύει, *Xen.*
Συνεπιτάσις, ἡ, intentio, incitatio. A
Συνεπιτείνω, unà intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, *Aristot.*
Συνεπιτελέω, ad consummationem confero, (unà celebro sc. sacra; cano sc. hymnum, v. gr. pæana, *Ern.*)
Συνεπιτέμνω, unà concido, concido, contraho.
Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo; συνεπιτίθεμαι, simul adorior et invado, insurgo, adgredior; (2) infestus sum alicui; (3) utor, abutor, ut tempore, &c. Πρωρώμενοι μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεςῶσιν αὐτοὺς καιροῖς, *Polyb.*
Συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultrò laudo.
Συνεπιτρέπω, permitto.
Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, pessundo.
Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.
Συνεπιτροχάζω, simul decurro, *pass.* simul deproperor.
Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos, ad stultum fastum.
Συνεπιφαίνομαι, simul appareo, præsto sum, vel exorior.
Συνεπιφάσκω, assentior.
Συνεπιφέρω, simul infero.
Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus.*
Συνεπιφθέγγομαι, unà vociferor, acclamo.
Συνεπιχειρέω, unà aggredior.
Συνεπιψεύδομαι, commentior, unà pariter mentior. Ου γὰρ σφὶν λαγόνες συνεπιψεύσονται, *Callim. Hymn. in Dian.* 223.
Συνεπιψηφίζω, unà cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρυσι, *Aristot.*
Συνέπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω.
Συνέπνιξαν, 3. plur. a 1. ind. act.
Συνεποκέλλω, unà ad littus appello.
Συνέπομαι, sum comes et adsecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀριςῆες συνέποντο, *Theocr.* 13. 17.
Συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι, *Aristoph. Lys.* 237.
Συνεποπτεύω, f. εύσω, simul inspicio.
Συνεποτρύνω, magis incito et ipse impello.
Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.
Συνεπουρίζω, fut. ίσω, unà impello ventum secundum immittens, *Aristot.*
Συνεπτυγμένως, confertim, adstrictè. A συνεπτυγμένος, complicatus, à συμπτύσσω.
Συνεπτώκεε, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπτώκει, à συμπίπτω, pro συμπτόω.
Συνεπωθάζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.
Συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.
Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνερανίζειν τὰς λόγους, *Isocr.*
Συνεραςὴς, et ὁ, rivalis. A
Συνεράω, ῶ, simul amo, pariter amo. Καλὸν δὲ τ' ἐρασσαμένῳ συνερᾶσθαι, *Mosch.*
Συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω, *fundo.*
Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, *Gl. V.* conficio, subigo. Ει συμπονήσεις ἢ ξυνεργάσῃ σκόπει, *Soph. Antig.* 41. Συνεργασμένοι λίθοι, coagmentati, *Thuc.*
Συνεργάτης, ε, ὁ, operis socius, adjutor.
Συνεργατίνης, ε, ὁ. idem.
Συνεργάτις, ἡ, fœm. à συνεργάτης.
Συνεργεία, et συνεργία, ας, ἡ, auxilium, *ap. Jos.* (2) *ap. Script. Eccles.* cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A
Συνεργέω, ῶ, adjuvo, prosum, confero, *Gl. V.* suppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, *M. Anton.* 6, 31. A συνεργὸς. Unde
Συνέργιον, et συνεργεῖον, ε, τὸ, officina, *Ph.*
Συνέργημα, τὸ, occasio rei agendæ, adjumentum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεργέω.
Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi συνεργέω.
Συνεργητικὸς, ἡ, ὸν, ad opem ferendam promptus, opem mutuam præstans.
Συνεργολάβος, ε, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.
Σύνεργὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex σὺν, et ἔργον.
Συνεργῦντες, nom. plur. part. præs. act. pro συνεργέοντες, à συνεργέω.
Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ᾗ ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ (πατρὶ) τέκνον, ὐκ εἰ ξυνέρξων; *Soph. Trach.* 83. Ab eod.
Συνέρδω, simul facio. Ἐμῷ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρεμένης, ἔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις, *Soph. El.* 352.
Συνερείδω, f. είσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur, συνερείδομαι, incumbo, impressionem facio. Χρυσέαισι συνερείδει περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας, *Eur. Bac.* 97. Hinc
Συνέρεισις, εως, ἡ, collisio, consertio, connexio.
Συνερειςικὸς, ἡ, ὸν, suo nixu se continens, ut arcus ædificii. Ab eod.
Συνερέσσω, unà remigo.
Συνερετμέω, ῶ, idem.
Συνερέω, pariter dico, adsentior, item defendo.
Συνερίζω, fut. ίσω, contendo, litigo.
Συνέριθος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.
Συνερετικὸς, ε, ὁ, benè connectens, constringens. A συνείργω. Unde
Συνέρξις, εως, ἡ, copulatio. *Gl. V.* copula.
Συνέρομαι, interrogo, *Hes.*
Συνέρπω, conrepo, *Gl. V.*
Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio; (2) dicitur et de ineuntibus matrimonium; (3) et pro accidere συμβαίνειν; συνελθόντες, congressi, a. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, *Eur. Ph.* 465. Τί κιθόρνος ἢ ῥόπαλον συνηλθέτην; *Aristoph. Ran.* 47.
Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. Ει δὲ γὲ ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωτωμένη, *Luc.*
Σύνες, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. συνίημι.
Συνέσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro συνέσει.
Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, *Gl. V.* (2) conscientia; (3) commissio, coitio. A συνίημι.
Συνεσθίω, unà comedo, simul vescor. Συνεσθίει αὐτοῖς, *Luc.* 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτες, *Gen.* 43. 32.
Συνεσκευασμένως, *adv.* confertim, simul. A συσκευάζω.
Συνεσκιασμένως, *propriè*, sub umbrâ, in umbrâ; (2) obscurè. A συσκιάζω.
Συνεσπάραξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω.
Συνεσπίπτω, fut. med. πεσῦμαι, simul incido, cado. Συνεσπεσῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ, *Aristot. Conc.* 1089.
Συνέσπομαι, unà vel simul sequor, comitor.
Συνεςαλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. pass. verbi συςέλλω. Hinc
Συνεςαλμένως, *adv.* correptè, correptâ syllabâ; (2) parcè.
Συνέςασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro συνέςησαν, à συνίςημι.
Συνεςαυρώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Συνεςαυρωμένοι, nom. plur. part. perf. pass. v. συςαυρόω.
Συνεςείλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συςέλλω.
Συνέςη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συνίςημι.
Συνεςήκεε, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεςήκει.
Συνεςηκότως, *adv.* constrictè, contractè, contracto animo. A συνίςημι.
Συνεςηκυίαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. συνίςημι.
Συνεςήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.
Συνεςίασις, εως, ἡ, qu. dic. coëpulatio, commune epulum. *Gl. V.* convivium. A
Συνεςιάω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio; συνεςιῶμαι, convivor, *Gl. V.* Συνεςιώμενος τε αὐτοῖς ἀφελῶς, *Ælian.*
Συνεςιὴ, ῆς, ἡ, convivium, *Ion.* A
Συνέςιος, ε, ὁ, domesticus, contubernalis, convictor. *Gl. V.* conviva. Ex ἑςία.
Συνεςῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro συνεςηκότας, à συνίςημι.
Συνέσχον, aor. 2. ind. act. v. συνέχω.
Συνεταιρέομαι, ῦμαι, unà societatem cum aliquo ineo. Ex ἑταῖρος. Unde
Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, sodalis, socia, amica.
Συνέταξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συντάττω.
Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω.
Συνετεθεῖντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi συντίθημι.
Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συντελέω.
Συνετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro συνετήρεε, à συντηρέω.
Συνετὴς, ε, ὁ, intelligens. Ex συνίημι.
Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. A συνετὸς.
Συνετιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro συνετίσω, à συνετίζω.
Σύνετο, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi συνίημι.
Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, *Ph.* prudens, solers; (3) compactus, coagmentatus. Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπιςάμενον, *Lucian.*
Συνετρίβην, aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω.
Συνετῶς, *adv.* intelligenter, prudenter. *Gl. V.* sapienter. A συνετὸς.
Συνεύαδε, *complacuit*, 3. s. aor. 2. verbi συνανδάνω. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην θήρεσσι συνεύαδεν ἐουή, *Phocyl.* 179.
Συνεύαδον, 3. pl. a. 2. ind. act.
Συνευαςὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod σύμβακχος.
Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, simul beatus sum.
Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adsentio, consentio, *Ph.* συνευδοκεῖ, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, *Luc.* 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, *Act.* 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, 1 *Cor.* 7, 12. Hinc
Συνευδοκητὴς, ε, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.
Συνεύδω, unà dormio, condormio, unà cubo. Ἥτις ςυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, *Soph. El.* 589.
Συνευημερέω, ῶ, lætitiæ sum particeps.
Συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.
Συνευνάω, idem.
Συνευνάσθεν, *consopiti sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro συνευνάθησαν.
Συνευνέτης, ε, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex εὐνάω, *dormio.* Hinc
Συνευνέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux.
Συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor, concubina. Ex εὐνὴ.
Σύνευνος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.
Συνευπαίδευτος, ὁ ἢ ἡ, simul rectè institutus. Συνευπαίδευτος ἀνείλησις, *Aret.*
Συνευπάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.
Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευπορῦμαι, unà abundo. Ἐδεῖτο μὲ τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, *Dem.*
Συνευτυχέω, ῶ, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus secundis floreo.

Συνευφημέω,

Συνευφημέω, benè ominor, *sed de pluribus benè ominantibus*, seu unà benè ominor, fausta precor, faveo.
Συνευφράζομαι, idem.
Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, simul me oblecto.
Συνεύχομαι, unà precor, simul vota facio; (2) benè precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὴ συνεύχομαι, *Eur. Hel.* 651.
Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, unà convivio excipio; et συνευωχέομαι, unà epulor. Συνευωχέμενοι ὑμῖν, ἀφόβως ἑαυτὰς ποιμαίνοντες, *Judæ* 12.
Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, simul capesso, simul suscipio et aggredior; (2) adjuvo, opitulor. τῆς ἡδονῆς. *Luc.* τῶν πόνων, *Chrys.*
Συνεφαρμόζω, adjungo.
Συνεφεδρεύω, in subsidiis sum, *item* insidiis.
Συνεφελκύω, idem quod
Συνεφέλκω, et συνεφέλκομαι, simul traho. Μηδὲν τῷ σώματος συνεφελκυσᾶ, *Plut.*
Συνεφέπομαι, et συνεφεσπόμαι, unà sequor. Συνεφείπετο δὲ ϗ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, *Xen.* Ἡ δὲ λαθῦσα αὐτὸν συνεφείπετο, *id.*
Συνεφηβεύω, unà pubesco seu adolesco. Ex
Συνέφηβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà pubescit, pubertatis et adolescentiæ socius, æqualis.
Συνεφίςημι, unà præficio; (2) attendo animum, συνεφιςάνοντες, lectores libri, *cum acc.* item, attentum facio, intellige τὸν νῦν, συνεφίςαμαι, unà præsum, unà insurgo. Καὶ συνεπέςη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, *Act.* 16, 22.
Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω.
Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, assiduitas; (2) crebritas, densitas. A συνεχής.
Συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi συγχέω.
Συνεχὲς, *adv.* continenter, sine intermissione. *Il.* 12, 26. Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ, *Arat.* 20.
Συνεχέςερον, *adv.* sæpiùs, *Gl. V.* συνεχέςατα, *adv.* sæpissimè, *Gl. V.* A συνεχής.
Συνεχέως, *adv.* pro συνεχῶς.
Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, continens, cohærens perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus, τὸ συνεχὲς, quod proximum est, proximè sequitur. A συνέχω.
Συνεχθραίνω, unà odi, eosdem inimicos, seu habeo, seu duco.
Συνέχθω, idem. Οὔτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, *Soph. Antig.* 529.
Συνεχύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. συγχύω.
Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conservo, tueor; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto à me, συνέχομαι, opprimor, *Gl. V.* συνέχονται, premuntur, *Ph.* τὸ συνέχον, summa, caput rei cujusque. Ἡ γὰρ ἀγάπη τῷ Χριςῷ συνέχει ἡμᾶς, 2 *Cor.* 5, 14. Συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, *Act.* 7, 57. Συνέξουσι σε πάντοθεν, *Luc.* 19, 43. Συνεχόμενη πυρετῷ μεγάλῳ, 4, 38. Συνείχετο τῷ πνεύματι; *Act.* 18, 5.
Συνεχῶς, *adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebrò, frequenter, assiduè.
Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συψηφίζω.
Συνεψιάζω, colludo, simul ludo.
Συνέψω, simul coquo, *Gl. V.* concoquo.
Συνηβάω, unà pubesco, æqualis et sodalis sum. *Anacr.*
Συνηβολέω, *Poët.* pro συμβάλλω.
Συνηβολὴ, ἡ, *Poët.* pro συμβολὴ, *Apoll. Rh.*
Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro συνήγετε, à συνάγω.
Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω.
Συνηγέομαι, unà dux sum, unà præsum exercitui.
Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Συνῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, à συνάγω.
Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. pass.
Συνηγόρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro συνηγόρεε, à

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγορῦσιν ἐκ τίνων; *Aristoph. Nub.* 1085. Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, *Soph. Trach.* 827. Ab ἀγορὰ, *forum.* Hinc
Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defensio.
Συνηγορία, ας, ἡ, defensio caussæ. A συνήγορος. Hinc
Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, qui defendit.
Συνήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus.
Συνηγορῆμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro συνηγορέομεν, à συνηγορέω.
Συνηδέαται, *cognovit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνείδηται, à συνειδέω.
Συνήδει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro συνειδει.
Συνήδομαι, pari voluptate et gaudio adficior, gratulor; συνήσθην, aor. 1. pass. Οὐ μὴν θανόντι γ' ὐδαμῶς συνήδομαι, *Eur. Rhes.* 959. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ, *Rom.* 7, 22. ἄλγεσι δώματος, *Eur. Med.* 136.
Συνηδύνω, unà exhilaro, oblecto.
Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas; (2) convivium. A
Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex ἦθος, *mos.*
Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. συναθλέω.
Συνηθροισμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. συναθροίζω.
Συνήθȣς, gen. sing. *contr.* à συνήθης.
Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro συνηθέων.
Συνήθως, *adv.* pro more, pro consuetudine, *Ph.* solenniter, *Gl. V.* familiariter.
Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. συνίημι.
Συνήκοος, ὁ, condiscipulus. Ab ἀκȣ́ω.
Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ὅλα εἰς ὀξὺ συνήκοντα, *Theophr.*
Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνελαύνω.
Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. συνέρχομαι.
Συνηλικιώτης, ȣ, ὁ, coætaneus, æqualis.
Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis; συνήλικες, æquales.
Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. συναλοιάω.
Συνηλόω, ῶ, conclavo, *Gl. V.* clavis compingo.
Σύνηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, convena; συνήλυδες, convenæ, *Ph.* Ab ἔρχομαι, unde ἤλυθον.
Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus; (2) coitus, *Ion.* pro συνηλυσία. Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod. *Suicer.*
Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, *Gl. V.* A συνηλόω.
Συνημέρευσις, ἡ, consuetudo, familiaritas:
Συνημερευτὴς, ȣ̃, ὁ, is quocum est nobis consuetudo quotidiana, is quo familiariter utimur. A
Συνημερεύω, unà diem totum vel totos dies transigo; (2) versor cum aliquo. Ἃ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβȣσι, *Xen.*
Συνημερόω, unà mansuefacio, unà cicuro.
Συνημμένως, *adv.* conjunctim, *Ph.* continuatim. A συνάπτω.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum, quod à συνήμων, à σύνειμι. *Il.* 22, 261.
Συνηνείχθην, *conductus sum*, aor. 1. ind. pass. v. συμφέρω pro συνηνέγκω.
Συνηνιοχέω, unà aurigor.
Συνήντησα, aor. 1. ind. act. v. συναντάω.
Συνήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, congruens et velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex ἀείρω.
Συνηπεροπεύω, f. σω, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένȣσ' ἐνθαδὶ, ϗ ξυνςαθεύσω, τȣ̃τον, *Aristoph. Lys.* 845.
Συνήργει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro συνήργεε, à συνεργέω.
Συνηρετμεῖν, unà remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἔξεςι ἂν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος συνηρετμεῖν, *Soph. Aj.* 1346.
Συνηρεφέω, opaco, inumbro. Ὥςε τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, *Theophr.* A
Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbrâ spissâ tanquam tecto, umbrosus, opacus, consitus, obsitus, refertus, densus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι ϗ κοίλοις, *Plut.* Ab ἐρέφω. Hinc
Συνηρεφία, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condensitas arborum.
Συνῃρημένως, contractè, per contractionem. A συναιρέω.
Συνήριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, connumerandus; pro συνάριθμος.
Συνηρμοσμένως, aptè. A συναρμόζω.
Συνήρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi συνέρχομαι.
Συνήσθιον, imperf. ind. act. v. συνεσθίω.
Συνησκημένως, politè, *Ph.* A συνησκημένος, part. à συνασκέω.
Συνῆτε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. συνίημι.
Συνηττάομαι, ῶμαι, perf. συνήττημαι, unà superor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήττηνται κατ' αὐτῶν, *Xen.*
Συνήφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. συνάπτω.
Συνηχέω, consono, concrepo.
Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A præc.
Συνήχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. συνάγω.
Συνῆψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.
Συνθακέω, adsideo. Ex θάκος.
Σύνθακος, ȣ, ὁ, consessor. Ex iisd.
Συνθάλπω, f. ψω, confoveo, concalefacio.
Συνθαμβέω, terreor, constupesco.
Συνθάπτω, f. ψω, consepelio, unà sepelio. Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, *Soph. Aj.* 1395. Συνετάφημε (a. 2.) ȣ̃ν αὐτῷ, *Rom.* 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, *Col.* 2, 12.
Συνθαυμάζω, pariter et ipse admiror, miror.
Συνθεάζω, vel συνθειάζω, fanatico furore correptus sum.
Συνθεάομαι, unà specto, conspicor.
Συνθεατὴς, ȣ̃, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A præc. Hinc
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.
Συνθέλω, simul volo, consentio.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum, quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A συντίθεμαι.
Συνθέμενος, a. 2. part. med. v. συντίθημι.
Σύνθεο, *compone*, a. 2. imperat. med. *Ion.* pro σύνθεσο, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, ϗ μοὶ ὄμοσσον, *Hom. Il.* 1, 76.
Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio deitatem alicui adfero; συνθεολογȣ̃μαι, simul cum alio deitas mihi adferitur.
Συνθερίζω, f. ίσω, unà meto, unà messem facio.
Συνθερμαίνω, concalefacio.
Συνθεσία, ας, ἡ, compositio, *Gl. V.* continuatio; pactum, fœdus, *Il.* 5, 319.
Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica.* A συντίθημι.
Σύνθετο, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro συνέθετο, à συντίθημι.
Συνθετέον, componendum, conveniendum.
Συνθέτης, ȣ, ὁ, compositor. Ab eod.
Συνθετίζω, arte compono, v. gr. comas, ομαι, comam compositam habere. A σύνθετος.
Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere et struere novit. A præc.
Σύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, compositus, coagmentatus. A συντίθεμαι.
Συνθέτως, compositè, verbo composito.
Συνθέω, ῶ, concurro, unà curro. *Od.* 20, 245.
Συνθεωρέω, ῶ, f. ήσω, simul adspicio, *Suicer.* (2) animadverto, cognosco, video; (3) unà sacra solemnia celebro, et ludos specto.
Συνθήγω, exacuo, irrito.
Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, coagmentatio, acervus; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.
Συνθηκοποιȣ̃μαι, pactum, &c. facio.
Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum. *Ph.* sequester.
Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum, tessera; *Ph.* insigne sigillum; pl. literæ per notas scriptæ. A συντίθημι.
Συνθηματιαῖοι ςέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum et conventum est. A σύνθημα. Unde

Συνθηματικὸς,

Συνθηματικὸς, ut συνθηματικαὶ ἐπιϛολαὶ, epiſtolæ per ſigna ac notas arcanas ſcriptæ.

Συνθημάτιον, ȣ, τὸ, teſſerula, *Gl. V.*

Συνθηματικῶς γράφειν, per ſigna et notas ſcribere.

Συνθηράω, unà venor, propriè et tropicè. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνεθήρα, *Xen.* Hinc

Συνθηρατὴς, ὁ, idem quod

Συνθηρευτὴς, ȣ, ὁ, venationis ſocius. A

Συνθηρεύω, v. συνθηράω. Ἃ δ' ȣ̓ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, *Ariſtoph.* Θεσμ. 163.

Σύνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide συνθηρευτής.

Συνθήσει, 3. ſing. f. 1. ind. v. συντίθημι.

Συνθιασεύω, unà thiaſos duco, unà bacchor.

Συνθίασος, ὁ, vid. ſeq.

Συνθιασώτης, ȣ, ὁ, conſors τȣ̃ θιάσȣ; (2) ſocius, ſodalis, *Ariſtoph. Plut.* 507.

Συνθιγγάνω, unà tango, contrecto.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Συνθλάω, ῶ, f. άσω, confringo. *Gl. V.* συνθλῶ, contundo, *Ph.* συνθλᾷ, contundit, conlidit; συνθλασθῶσιν, oblidantur, *Ph.* conlidantur, aor. 1. paſſ. conj. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τȣ̃τον, συνθλασθήσεται, *Matt.* 21, 44, et *Luc.* 20, 18.

Συνθλίβω, f. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, *Marc.* 5, 24.

Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκȣσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες, *Phocyl.* 127. Συνθάνοιμι σοὶ, *Eur. Med.* 1213.

Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro συνθοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνθοίνιος, ȣ, ὁ, idem. Ex θοίνη.

Συνθορυβέω, unà tumultuor, ſtrepo, obſtrepo.

Συνθρανόω, idem quod

Συνθραύω, confringo, *Gl. V.* Τῶ δὲ θριγκῶ κράτα συνθραύσω σέθεν, *Eur. Or.* 1547.

Συνθρηνέω, ῶ, lamentor unà, condoleo.

Σύνθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luctûs ſeu lamentorum ſocius.

Σύνθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eodem in throno ſedet. *Gl. V.* particeps regni.

Σύνθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſonus.

Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum ſeu mollem reddo. Συνθρύπτοντες μȣ τὴν καρδίαν, *Act.* 21, 13.

Συνθυμέω, unanimis et concors ſum, ejuſdem animi ſum; (2) ſimul iraſcor.

Συνθυμόω, ſimul ad iram concito.

Συνθύω, f. ύσω, unà ſacrifico, unà ſacra facio. Εἰ δὲ ξένȣς ἀγροῖσι συνθύειν χρεὼν, *Eur. El.* 803.

Συνθωκέω, unà ſedeo. A θῶκος.

Σύνθωκος, ὁ, confeſſor, *Syneſ.*

Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. συνείδω.

Συνιδρόω, ῶ, confudo, unà ſudo.

Συνίδρυμι, unà colloco; (2) in eodem templo dedico, conſecro, de diis adſeſſoribus.

Συνιεράω, unà ſacerdotem facio ſeu inauguro, *paſſ.* ſimul ſacerdos fio.

Συνιεῖν, perf. inf. act. *contr.* pro συνιέειν, à συνιέω.

Συνιεὶς, præſ. part. act. v. συνίημι.

Συνιέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι.

Συνιέντες, nom. pl. præſ. part. act.

Συνιερεὺς, έως, ὁ, in ſacerdotio collega.

Συνιεροποιὸς, ὁ, ἡ, idem, *Ern.*

Συνίερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unà ſacris fruitur.

Συνιερȣργέω, unà ſacrifico, ſacris operor.

Συνίετε, 2. pl. præſ. imperat. act. v. συνίημι.

Συνιζάνω, conſido, ſubſido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, *Theocr.* 22, 112.

Συνίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia terræ, labes; ἡ λύπη συνίζησιν ποιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, *Alex. Aphrod.* (2) Synizeſis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam ſyllabam quaſi conſidunt.

Συνίζω, idem quod συνιζάνω.

Συνίημι, fut. ήσω, committo, ſc. pugnaturos; (2) intelligo, ſentio, *unde* (3) guſto, edo, vel bibo; συνίησιν, perſpicit, *Ph.* συνῆκα, intellexi, *Gl. V.* aor. 1. Συνήκατε ταῦτα πάντα, *Mat.* 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλάȣ παῖς συνῆκε θέσφατα; *Eur. Ph.* 425. Εἶτ' ȣ̓ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τȣ̃ θεȣ̃, *Ariſtoph. Plut.* 45.

Συνικμάζω, f. άσω, ſimul humecto; (2) humecto, humefacio.

Συνικνέομαι, evenio, contingo.

Συνίμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, à σύνειμι.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Συνιόντος, gen. ſing. part. ejuſd.

Συνίεν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίεον, à συνιέω.

Συνιȣ̃σιν, 3. pl. præſ. ind. *contr.* et cum ν, pro συνιέȣσι.

Συνιππάζομαι, unà equito.

Συνίππαρχος, ὁ, collega præfecti equitum.

Συνιππεὺς, εως, ὁ, in eodem equitatu militans.

Συνιππεύω, f. εύσω, ſimul equito.

Συνιππία, ας, ἡ, *Gl. V.* συνιππία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex ἵππος.

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. σύνειμι.

Συνίσασι, 3. pl. præſ. ind. act. v. συνίσημι.

Συνίϛαμαι, vide συνίϛημι.

Συνιϛάμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ.

Συνιϛάντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Συνιϛάνω, commendo; idem quod συνίϛημι. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτȣ̀ς συνιϛάνειν; 2 *Cor.* 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτȣ̀ς συνιϛάνομεν ὑμῖν, *ib* 5, 12.

Συνίϛαται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. συνίϛημι.

Συνιϛάω, ῶ, *Gl. V.* συνιϛῶ, commendo; *Ph.* Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιϛῶντες ἑαυτȣ̀ς, 2 *Cor.* 4, 2.

Συνίϛημι, f. συϛήσω, conſtituo, compono, creo, molior; (2) firmo, ſtabilio; (3) commendo; (4) demonſtro, doceo; (5) contraho; συνέϛηκα, conſtiti, adſtiti, *Gl. V.* p. συνεϛηκὼς, conſtans, *Gl. V.* part. et συνεϛὼς, conſiſtens. *Gl. V.* compos, compos mentis; συνίϛαμαι, conſiſto, adſiſto, *Gl. V.* συνίϛαται, conſtat, congreditur, *Ph.* Διὰ ταῦτα συνέϛησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τȣτονὶ πόλεμον, excitarunt, *Dem.* Βȣ́λομαι αὐτὸν ἰατρῷ συϛῆσαι, *Plato.* Συνεϛάθη Κύρῳ, *Xen.* Καὶ μ' ȣ̓ λέληθεν ȣ̓δὲν ἐν τῇ πόλει συνιϛάμενον, *Ariſt. Eq.* 859. Vid. *Ern.*

Συνιϛορέω, conſcius ſum. A συνίϛωρ.

Συνιϛῶν, præſ. part. act. *contr.* pro συνιϛάων, à συνιϛάω, pro συνίϛημι.

Συνιϛῶντες, nom. pl. pro συνιϛάοντες.

Συνίϛωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, conſcius, teſtis.

Συνισχναίνω, pro συνισχαίνω, extenuo.

Συνισχαίνω, ſimul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει, *Eur. Iph. in Au.* 706.

Συνισχυρέω, ῶ, idem cum ſeq. Οἱ ἂν ἡμῖν μάλιϛα δοκῶσι συνισχυρεῖν, *Xen.*

Συνισχυρίζω, f. ίσω, corroboro, confirmo; συνισχυρίζεται, confortat, *Ph.*

Συνισχύω, f. ύσω, (ſuppetias ferendo) roboro.

Συνίσχω, teneo, contineo.

Συνιῶν, præſ. part. act. pro συνιέων, à συνίημι.

Συγκωμάζατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro συγκωμάσατε, à συγκωμάζω.

Συνναίεσκε, 3. ſing. imp. act. *Ion.* pro συνῴκει, à συνναίω.

Σύνναιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, (σύνναος, *Alb.*) contubernalis, *Heſ.* A

Συνναίω, cohabito. Μητέρι συνναίεσκεν, *Apoll.*

Σύνναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem templo colitur.

Συνναυβάτης, ȣ, ὁ, navigationis ſocius.

Συνναυκλήρος, ȣ, ὁ, qu. dic. ſimul navis dominus, conſors navis, *metaph.* ſocius.

Συνναυμαχέω, unà navali prælio decerto.

Συνναύτης, ȣ, ὁ, navigationis ſocius.

Συννεάζω, unà cum aliquo juventutem tranſigo.

Συννεανιεύομαι, unà ago juveniliter, ludo, laſcivio, glorior, jacto me, cum aliquo.

Συννέμω, compaſco, contribuo, *Gl. V.* συννέμομαι, compaſcor, unà paſcor. Συννέμονται ταῖς θηλείαις, *Ariſtot.*

Συννενέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro συννένηνται, à συννέω.

Συννεύρωσις, εως, ἡ, oſſium per nervos connexio. A νεῦρον, *nervus.*

Συννεῦσις, εως, ἡ, actio quâ quid aliquorſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A

Συννεύω, vergo, ſpecto ad; (2) contrahor; (3) conſentio, conſpiro. Συννεύει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς περιφερείας κέντρον, *Plut.*

Συννέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A συννεφής.

Συννέφελος, ον, nubilus. A νεφέλη.

Συννεφέω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συννεφȣ̃σαν ὄμματα, *Eur. El.* 1092. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; *Ariſtoph. Av.* 1508. Ab eod.

Συννεφὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, nubilus; συννεφὲς, nubilum, *Gl. V.* A νέφος. Hinc

Συννέφω, obnubilo, *med.* triſti vultu ſum.

Συννεφόω, coactis nubibus obſcuro, *metaph.* frontem corrugo; triſtis ſum vultu.

Συννεχὲς, *adv.* continenter, adſiduè, *Poët.*

Συννεχέως, idem. A συνεχής.

Συννέω, ſive συννήω, f. ήσω, innecto et intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συννήσας πυρὴν μεγάλην, *Herod.*

Συννεωτερίζω, f. ίσω, ſimul res novas molior.

Συννηπιάζω, f. άσω, unà cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero.

Συννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi συννέω. Unde

Συννησις, ἡ, coacervatio.

Συννηϛεύω, f. εύσω, ſimul vel unà jejuno.

Συννήχομαι, ſimul nato ſimul fluctuo. *Gl. V.* connato. Ὄφις τοιάτοις θηρίοις ξυννήξομαι, *Ariſtoph. Conc.* 1098.

Συννικάω, ῶ, ſimul vinco. Συννενικήκατε μετ' ἀλλήλων, *Xen.*

Συννοέω, ῶ, apud me æſtimo, mecum reputo et perpendo; (2) intelligo; (3) agnoſco. Τὰς δὲ ὁδȣ̀ς τȣ́των ȣ̓ ῥᾴδιον συννοεῖν, *Plato.*

Συννοητὸς, ἡ, ὸν, intelligentiâ aſſequendus.

Συννοία, ας, ἡ, cogitatio diligens et ſeria; (2) conſideratio, unde et triſtitia oris; (3) intelligentia. A σύννȣς.

Συννομεὺς, έως, ὁ, compaſtor, *Gl. V.*

Συννομίζω, idem ſentio cum quo.

Συννομικὸς, ἡ, ὸν, qui unà paſci ſolet. A συννομός.

Συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, unà leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus, *Dem.*

Συννομὸς, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) unà educatus; (3) unà habitans; (4) ejuſdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus; (6) eſt et epith. lapidum cæſorum et æqualium. A νομή.

Συννοσέω, ſimul, pariter ægroto; (2) unà pecco. συννοσεῖν αὐτῇ θέλει, *Eur. An.* 947.

Σύννȣς, ὁ ϗ ἡ, cogitabundus, meditabundus.

Συννυκτερεύω, f. εύσω, ſimul ſeu cum aliquo pernocto.

Συννυμφοκόμος, ȣ, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur et curat.

Σύννυμφος, ȣ, ἡ, connupta. *Gl. V.* janitrix; σύννυμφοι, janitrices, *Ph.* A νυμφή.

Συνοδεύω, fut. εύσω, itineris ſocius ſum, unà iter facio. *Gl. V.* comitor. *Ph* συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, *Act.* 9, 7.

Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus. *Ph.* comitatus, conventus. A συνοδός.

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. conventionalis, conjunctionalis; συνοδικὴ μήνη, cum luna eſt in conjunctione ſolis; (2) ad conventum pertinens; τὸ συνοδικὸν, liber de conciliis, ſc. βιβλίον. Ab eod.

Συνόδιον, ȣ, τὸ, conjunctio, ſeu coitus lunæ cum ſole. Ab eod.

Συνοδίτης, ȣ, ὁ, comes. Ab eod.

Συνοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, itineris ſocius ſum, unà iter facio. A

Συνοδοιπόρος, ȣ, ὁ, itineris ſocius, comes.

Συνοδὸς, ȣ, ἡ, conventus *impr.* ſolennis, cœtus, concilium, conventio, *Ph.* (2) concubitus, *Gl. V.* etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus; (4) convivium.

Σύνοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

Συνοδότης, ȣ, ὁ, comes itineris. Ex iiſd.

Συνόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui dentes continui ſunt. *Ph.* dentex, piſcis quidam.

Συνοδυνάω, ῶ, ſimul torqueo, vexo; συνοδυνῶμαι, condoleo.
Συνοδύρομαι, ſimul lamentor.
Συνόζω, ſimul redoleo.
Σύνοιδα, *conſcius ſum*, perf. ind. med. verbi συνείδω.
Συνοιδέω, ῶ, f. ήσω, unà intumeſco.
Συνοικειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico. *paſſ.* ſocietatem ineo.
Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; *Quintilian.* lib. 9. cap. 3.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.
Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eâdem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικέω, unà habito, eâdem domo utor, ſum contubernalis. Ὁ νοῦς ὁ σὸς μοὶ μὴ ξυνοικοίη γύναι, *Eur. Andr.* 237. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ, *id. Iph. in Tau.* 524. Συνοικῆσαι πόσει, *id. Hel.* 1371. ἄλλῃ συνευνῳ, *id. Med.* 1001.
Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A συνοικέω.
Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui unà habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *propriè* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, ſed in quâ plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium. *Ph.* inſula, conclavia. A σύνοικος.
Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis et magiſtratibus abolitis, uno inſtituto concilio, et curiâ, omnes conjunxiſſet, et Athenis collocaſſet. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. ίσω, unà jungo, unà habitare facio, ejuſdem domûs participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, *Gl. V.* marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus è pagis aliiſque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, *Eur. Her. fur.* 68.
Συνοίκισις, ἡ, eſt, cùm urbis frequentia efficitur conducendis hominibus è pagis et aliis urbibus, *Thuc.*
Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia, urbs recens condita; (3) ædificatio civitatis; *Appian.* A συνοικίζω. Unde
Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendâ urbe ſeu domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, unà ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, *Epheſ.* 2. ult. Οἰκία εὖ συνῳκοδομημένη, *Philo.*
Σύνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, eâdem domo habitans, contubernalis. *Gl. V.* cohabitator; σύνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *de viro et fœminâ* conjux, *Gl. V.*
Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodiendâ domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum, ut conjux.
Συνοίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſocius in cuſtodiendâ domo, conſors rei familiaris.
Συνοικτίζω. f. ίσω, commiſereor. Ὅγε μὴν πατὴρ αὐτοῦ καὶ συνῴκτισέ με, *Xen.* Ξυνῴκτισαν δὲ καὶ τῶν Κορινθίων τίνες, *Thuc.*
Συνοίμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonus, qui uno concentu à multis canitur. Ab οἴμη.
Συνοίομαι, idem puto, adſentior. Συνοίομαι, ἔφη, καὶ ἐγὼ, ὅν γε τρόπον δύναμαι, *Plato.*
Συνοίσειν, conferre, expedire, *Gl. V.* συνοίσοντα, profutura, *Ph.* Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν, *Ariſtoph. Nub.* 590.
Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίω.
Συνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis conſido, genu ſucciduo me ſubmitto.
Συνοκωχὴ, ἡ, commiſſura, compages; (2) contractio, coarctatio, præſertim contra naturam; (3) conflictus, pugna.

Συνολισθαίνω, idem quod
Συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.
Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex ἕλκω.
Συνόλλυμαι, ſimul amitto, *R.* Ὅθ' οὕνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ, *Eur. Hel.* 103. Συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος, *Bion.* 1, 29.
Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitiâ.
Σύνολον, in univerſum, omninò. Ab ὅλος.
Συνολοφύρομαι, unà lamentor.
Συνόλως, *adv.* prorsùs, omninò.
Συνομαίμος, ὁ, idem quod
Συνομαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, frater vel ſoror.
Συνομαλύνω, complano, planum reddo.
Συνομαρτέον, *adv. poſit.* concomitandum vel inſerviendum eſt. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Aret.*
Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.
Συνομεύνος, ὁ καὶ ἡ, conjux.
Συνομήλιξ, *Dor.* συνομᾶλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejuſdem ætatis.
Συνομιλέω, ῶ, f. ήσω, verſor cum aliquo, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, *Act.* 10, 27.
Συνόμιλος, ὁ καὶ ἡ, confabulator, congerro.
Συνόμνυμαι, vel συνομνύω, unà cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνομνυντον πάλαι, *Ariſtoph. Eq.* 236. Ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, *Thuc.*
Συνομοιοπαθέω, (item συνομοπαθέω,) ſimiles ſeu iidem ſunt mihi adfectus, ſimiliter adficior.
Συνομολογέω, ῶ, adſentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciſcor. Τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνέσχετο, *Heliod.* Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, *Xen. Cyr.* 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, *Luc.*
Συνομολογία, ἡ, aſſenſus, confeſſio, pactum.
Συνομόλογος, ὁ, adſtipulator.
Συνομορέω, confinis ſum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, *Act.* 18, 7. A
Συνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, confinis, *Ph.*
Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio, conſpiratio. A συνόμνυμαι.
Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo, *Polyb.*
Σύνοξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, ſenſim mucronatus.
Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, adſecla, comes, adſectator.
Σύνοπλος, ου, ὁ, armorum ſocius. Ex ὅπλα.
Συνοπλοφορέω, ῶ, ſimul arma geſto, *Suicer.* Ex σὺν, ὅπλα, et φέρω.
Συνοπτάω, unà aſſo.
Συνοπτικὸς, ἡ, όν, perſpicax; (2) compendiosè collectus; τὸ συνοπτικὸν, perſpicacitas, *Gl. V.* A σύνοπτος.
Συνοπτικῶς, *adv.* compendiosè, breviter.
Συνόπτομαι, conſpicio, perſpicio.
Σύνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, qui conſpici et cognoſci poteſt; (2) qui facilè intelligi et cognoſci poteſt. A præc.
Συνόρασις, εως, ἡ, perſpicientia. A
Συνοράω, ῶ, conſpicio, perſpicio, conſpicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τὰς τριαρίας καὶ τὰς ἱππαγὰς ἀγῶνα, *Polyb.*
Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.
Συνοργίζομαι, unà vel ſimul iraſcor.
Συνόργιος, ὁ, idem quod συνοργιάζων.
Συνορέω, ῶ, conterminus ſum. A σύνορος.
Συνορθόω, benè conſtituo, benè gero.
Συνορία, ἡ, confinium, *Gl. V.* Ab eod.
Συνορίζω, f. ίσω, confinia jungo, confinia facio, diremta copulo et quaſi iiſdem limitibus concludo. Ξυνωρίζετε χέρα, *Eur.*
Συνορίνω, concito, commoveo, *Il.* 24, 467.
Σύνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, eodem jurejurando adſtrictus.
Συνορμάδες, αἱ, vide συμπληγάδες.
Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, unà commoveo, concito. *Ph.* συνορμᾷ, concurrit, competit.
Συνορμίζω, f. ίσω, unà in ſtationem appello.
Σύνορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, confinis.
Συνορούω, unà ruo, irruo.
Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.
Συνορχέομαι, οῦμαι, unà ſalto, unà tripudio.

Συνουλόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, *Gl. V.* Hinc
Συνούλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.
Συνουλωτικὸς, ἡ, όν, cicatricem efficiens.
Συνουσία, ας, ἡ, converſatio, conſuetudo familiaris; (2) congreſſus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur et pro οὐσία.
Συνουσιάζω, f. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc
Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.
Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, familiaris; (2) diſcipulus. Ab eod. Hinc
Συνουσιαστικὸς, ἡ, όν, facilis ad congreſſus familiares, facilis ad cœtus convivales.
Συνουσιόομαι, οῦμαι, eſſentiâ alterius commiſceor et contemperor. *Vox Eccleſ.* A συνουσία. Hinc
Συνουσίωσις, ἡ, conjunctio cum alterius naturâ, commixtio.
Συνοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia contraho, triſtis ſum. A
Σύνοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, cui ſupercilia coëunt; (2) triſtis, trux, arrogans.
Συνοχέω, ῶ, unà veho; συνοχοῦμαι, unà vehor.
Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compreſſio, preſſura, coarctatio; (3) anguſtia et anxietas; (4) conflictus in prælio. A συνέχω, *Il.* 23, 330. Hinc
Συνοχηδὸν, *adv.* ſtrictè, arctè, tenaciter.
Συνοχικὸς, ἡ, όν, vim habens continendi et conſervandi. A συνέχω.
Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.
Συνοχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod συνοχή.
Σύνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, continuus, continua febris. Ab eod.
Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in anguſtum coiens; συνοχωκότη, coarctati, *Dual. Il.* 2, 218. (ſed rectiùs συνοκωχώς, *Ern.*) Ab inuſ. συνοχόω, quod eſt à σύνοχος.
Σύνοψις, εως, ἡ, conſpectus, intellectus; (2) compendium; (3) taxatio, *Ph.* æſtimatio, *Gl. V.* opinio, *Ph. Gl. V.* A συνόπτομαι.
Συνοψοφαγέω ῶ, unà opſonia voro.
Συνσταθεύω, ſimul aſſo, torreo, etiam *metaph.* Ξυσταθεύσω τοῦτον, *Ariſtoph. Lyſ.* 845.
Συνστεφανηφορέω, unà coronam geſto.
Συνσύφω, idem quod σύφω, *in med.* idem quod συσκυθρωπάζω, *Ern.*
Συνσωφρονέω, ῶ, ſapio cum. Συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν, *Eur. I. A.* 418.
Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, ſignum. *Ph.* conſtitutio, condictio.
Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compoſitio. *Ph.* conſtitutum, conſtitutio; (2) liber, volumen; (3) etiam exercitus, agmen. A συντάσσω.
Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præeſt συντάγματι militum. Ab ἀρχή.
Συνταγματικὸς, ἡ, όν, ad ſyntagma pertinens, vi et ratione ſcriptus. A σύνταγμα.
Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opuſculum, parvum volumen. Dim. ab eod.
Συντακτήριος, ου, ὁ, qu. dic. compoſitor, conſcriptor; (2) quaſi quâdam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius:
Συντακτικὸς, ἡ, όν, idem. A συντάσσω.
Συνταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, in iiſdem ærumnis verſor. Χ' ἡμεῖς γε μέτα σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν, *Ariſtoph. Lyſ.* 1225.
Συνταλασιουργέω, unà lanificio operam do.
Συνταμίας, et συνταμιείας, quæſtoris collega.
Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro συντέμνω.
Συντανύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συντανύσας, à
Συντανύω, tendo, ſimul extendo.
Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio; (2) ordo claſſis; (3) ſeries; (4) volumen; (5) ſtipendium, ſolutio ſtipendii militaris; (6) quicquid certo modo præſcriptum, imperatum eſt. A συντάσσω.
Συνταπεινόω, unà deprimo; συνταπεινοῦσθαι, ſimul deprimi, i. e. decreſcere, v. gr. de aquâ.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo. *Gl. V.* συνταράσσονται, conſternantur, *Ph.* συντεταραγμένος, conturbatus, perf. part. paſſ. Κἀπεθύμων ἁπάντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, *Ariſtoph. Nub.* 1033. Ἀπάγουσι τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, *Dem.* Συνταραχθεὶς οἶκος, *Eur. Iph. in Tau.* 557.

Συνταργανόω, implico, conſtringo, impedio, *Lycurg.*

Σύντασις, εως, ἡ, contenſio, diſtenſio, adſtrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, f. ξω, compono, colloco, conſtituo, *Gl. V.* συντάσσομαι, condico, *Ph.* συνεταξάμην, conſtitui, *Gl. V.* συνετάξατο, peregit, pepigit, *Ph.* aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus. *Gl. V.* præparatus, perf. part. paſſ. *Apud ſcriptores recentiores,* valedico. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, *Xen.* Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, *Luc.* Συνέταξέ μοι Κύριος, *Matt.* 27, 10.

Συντακτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συνταττόμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. verbi συντάττω.

Συνταφὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, ſepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel feſtinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, ſtudioſè laboro, feſtino, *Gl. V.* συντεταμένος, intenſus, perf. part. paſſ. Στεῤῥὰν παιδείαν μοῖραι συντείνουσι θεαὶ, *Eur. Iph. in Tau.* 207. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμὰν, *id. Elec.* 112.

Συντειχίζω, f. ίσω, mœnibus circumdo.

Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, *Thuc.*

Συντεκνοποιέω, ῶ, unà liberos procreo.

Συντεκνόω, idem.

Σύντεκνος, ου, ὁ ϰ ἡ, pater vel mater ſuſcepti filii vel filiæ. Ex σὺν, et τέκνον.

Συντεκταίνομαι, unà molior vel ſtruo.

Συντελέθω, ſimul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς ἆισαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, *Pind. Ph.* 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, penſio, tributum; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis et conſummatio, abſolutio operis alicujus; (3) improbitas, impietas. *LXX.* A συντελής.

Συντελέσθειν, præſ. inf. act. verbi *Poët.* συντελέσθω, pro συντελέω.

Συντελεστὴς, οῦ, ὁ, qui unà cum alio feſtum celebrat; (2) municeps. *Ph.* tributarius, oblator, συντελεσταῖς, conditoribus, *Ph.* (3) conſummator. A συντελέω.

Συντελευτάω, commorior, unà morior, finio.

Συντελέω, ῶ, fut. έσω, finio, conficio, conſummo, perficio, perago; contribui; *item* ſacra facio cum aliis; συντετελέσθαι, confectum eſſe, *Ph.* inf. perf. paſſ. συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ϰ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, *Hebr.* 8, 8. Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, *Luc.* 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, *Marc.* 13, 4.

Συντελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ſimul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. A τέλος.

Συντελικὸς, ἡ, ὸν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, *tempus,* Ph. pl. qui eodem conferunt tributa. A συντελέω.

Συντελοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. *contr.* pro συντελέοντας, à συντελέω.

Συντέμνω, fut. εμῶ, conſcindo, concido; (2) præcido, in anguſtum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, conciſus, perf. part. paſſ. ſeverus, *LXX.* Συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι, *Soph. Antig.* 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη συντεμῶ, *Ariſtoph. Ran.* 1379. Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους, *idem.* Θεσμ. 185. Ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον. *Eurip. Iph. in Au.* 1277.

Συντερμονέω, ῶ, finitimus ſeu vicinus ſum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, unà oblecto.

Συντεταγμένως, *adv.* compoſitè, compoſito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντάσσω.

Συντέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. συντάσσω.

Συντεταμένως, *adv.* contentè, enixè, maximoperè. A συντείνω.

Συντετραίνω, perforo.

Συντετριμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. συντρίβω.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congreſſus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, unà machinor, colludo.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejuſdem artis peritus, *Gl. V.* idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ου, ὁ, idem; (2) in malam partem; confuſaneus, *Ph.* iiſdem technis utens. A σὺν, et τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. *Vox medica,* cum reſolvuntur humores, et corpus nimiis excretionibus, v. gr. ſudoris, contabeſcit. A συντήκω.

Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, cui colliquandi ſeu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, f. ξω, liquatum jungo et unio, vel commiſceo, conflo et coaleſcere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe et macie conſumo; (3) *cum dat.* adhærere alicui conſtanter; συντετηκὼς, emaciatus, *Gl. V.* perf. part. συντήκομαι, maceo, *Gl. V.* Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, *Eur. Med.* 25. λύπαις, *idem, El.* 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, *Ælian.* Hinc

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) tabes.

Συντηρέω, ῶ, f. ήσω, conſervo, tueor, obſervo; (2) mecum ſervo, premo. Συνετήρει αὐτὸν, *Marc.* 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, *Luc.* 2, 19. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio; (2) conſcientiæ dictamen.

Συντηρετικὸς, ἡ, ὸν, conſervandi vim habens.

Συντηρία, τὰ, ludi et ſacrificia diis facta pro ſalute.

Συντιθέναι, *compoſuiſſe,* præſ. inf. act. à

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, *Ph. in med.* conſentio, paciſcor, *Gl. V.* συντίθεται, paciſcitur, *Ph.* συνεθέμην, pepigi, *Gl. V.* συνέθετο, pepigit, peregit, ſpopondit, *Ph.* a. 2. At συνέθηκα compoſui, a. 1. act. Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, *Luc.* 22, 5. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, *Soph. El.* 675. Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, *Ariſtoph. Lyſ.* 178.

Συντίκτω, f. έξω, ſimul pario, gigno. Συντίκτει ἤδη (φύσις) τὰ οἰκεῖα, ἑκάστῃ ἡλικίῃ, *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico. *Gl. V.* συντιμῶμαι, æſtimo; συντιμᾶται, æſtimat, *Ph.* συντετιμημένος, æſtimatus, *Gl. V.* perf. part. paſſ. Hinc

Συντίμησις, ἡ, æſtimatio, indicatio pretii.

Συντιμωρέω, ſimul ulciſcor; opitulor, in ulciſcendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo.

Συντιταίνω, ſimul punio, ſimul intendo. Συντιταίνει τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, f. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ου, ὁ ϰ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, *Gl. V.* A συντέμνω. Hinc

Συντόμως, *adv.* conciſè, breviter, compendioſè; (2) brevi, actutùm, continuò, ſine morâ. Hinc

Συντομωτέρως, breviùs, conciſiùs.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, et robur, continuus et non interruptus tenor. A

Σύντονος, ου, ὁ ϰ ἡ, contentus, qui cum animi et virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A συντείνω.

Συντόνως, *adv.* ſummâ cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ου, ὁ ϰ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, convictor. A τράπεζα.

Συντραυλίζω, f. ίσω, ſimul balbutio.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, ſimul tres, terni, tres omninò.

Συντρέπω, convolvo, converto.

Συντρέφω, futur. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; (3) adjuvo; (4) evenio ad alicujus voluntatem, *cum dat.* συντρέχει, concurrit, competit, *Ph.* a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, *Eur. Or.* 1204. Πολλὴ δ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, *Soph. Trach.* 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio. A συντιτράω.

Σύντρητος, ου, ὁ ϰ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio. Στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν, *Eur. Her. fur.* 949.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro; labore, dolore, et triſtitiâ veluti contero et contundo; συντρίβονται, fatigantur, *Ph.* συντετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, *Gl. V.* perf. part. paſſ. συνετρίβη, contritus eſt, a. 2. paſſ. τὴν χύτραν, *Ariſtoph. Ach.* 288. ἐπίνοιαν, *idem, Veſp.* 1044. Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ, *Joann.* 19, 36.

Συντριηραρχέω, ῶ, tetrarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριήραρχος, ὁ, qui in eâdem eſt trierarchiâ.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, vide συντριβή.

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Unde

Σύντριψ, βος, ἡ, idem; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.

Σύντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A

Σύντροφος, ου, ὁ ϰ ἡ, ſimul nutritus et educatus, *Ph.* conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, *Soph. Aj.* 647. A τρέφω.

Συντροχάζω, et συντροχάω, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, *Anacr.* 7, 3.

Συντρυφάω, unà luxuriæ deditus ſum, luxurioſè vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium et conſuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχὼν, congreſſus, collocutus, a. 2. part. τὸ συντυχὸν, obvium, de cibo. Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, *Ariſtoph. Av.* 1495. Πῶς σοι συντυχὼν ἀμνημόνω, *Eur. Her.* 637. Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, *Ariſtoph. Nub.* 608. (5) particeps fio unà cum. Τῆς μὲν δόξης οὐ μετέσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτοῦσι συνετυχὸν, *Appian.*

Συντυμβωρυχέω, unà buſta eruo.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, unà tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονέω, unà tyrannum interficio.

Συντύραννος, ου, ὁ ϰ ἡ, tyrannici dominatûs particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρέω, ῶ, qu. dic. in caſeum cogo; συντυρώμενα, coagulata, coagmentata, *Vox Ariſtophanica.* A τυρὸς.

Συντυχία, ας, ἡ, occurſus; (2) colloquium, congreſſus; (3) eventus, caſus dicitur et *per Periphraſin* (ut συντυχία τῆς χρείας pro χρέει.) (4) de re, quæ fieri ſolet; (5) κατὰ συντυχίαν, fortè, caſu. A συντυγχάνω.

Συντυχίην,

Συντύχίην, acc. fing. *Ion.* pro συντυχίαν.
Συνυθλέω, nugor, *fed de pluribus.*
Συνυμεναιόω, unà hymenæum cano, nuptias concelebro.
Συνυμνέω, unà cano, unà celebro.
Συνυπάγω, fubjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*
Συνυπακούω, fubaudio, *Ph.*
Συνύπαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fimul eft, qui fimul exfiftit.
Συνύπαρξις, εως, ἡ, coëxiftentia, *Vox Eccl.* A συνυπάρχω.
Συνύπαρχος, ου, ὁ, collega præfecti.
Συνυπάρχω, fimul vel unà fum; (2) pro ὑπάρχω, *Polyb.*
Συνυπατεύω, fum collega in confulatu.
Συνύπατος, ου, ὁ, collega in confulatu.
Συνυπερβάλλω, unà tranfeo, trajicio.
Συνυπηρετέω, ῶ, fimul miniftro, vel *fimpl.* miniftro.
Συνυπηχέω, adftrepo, accino.
Συνυποβάλλω, profum, confero ad quid. *Clem. Al. nifi leg.* συνεπιβάλλω, *Ern.*
Συνυποδείκνυμι, demonftro, oftendo.
Συνυποδύομαι, fimul fubeo.
Συνυποκορίζομαι, id. quod ὑποκορίζομαι.
Συνυποκρίνομαι, fimul fimulo; (2) fimulatione utor; (3) accommodo me rebus. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, *Gal.* 2, 13.
Συνυπονοέω, vide συνεπινοέω.
Συνυποπίπτω, unà fubjicior, feu unà intelligor.
Συνυπόςατος, ὁ, confubftantialis, *Vox Ecclef.*
Συνυπουργέω, ῶ, unà fubfervio, unà operam confero. Συνυπουργούντων δὲ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 *Cor.* 1, 11. Ἥπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, *Luc.*
Συνυποφέρω, vid. συνυπάγω. *Vox Gramm.*
Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην ἵνα τοὶ σὺν μῆτιν ὑφήνω, *Odyff.* 13, 303. Hinc
Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.
Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, *Gl. V.*
Συνυφή, ῆς, ἡ, contextus, tela.
Συνυφής, έος, ὁ ϗ ἡ, contextus. Ex iifd.
Συνυφίςαμαι, fubfifto, i. e. unà in rerum naturâ fum; (2) unà fufcipio ac fero. Ex ὑφίςημι.
Συνυψόω, ῶ, unà exalto.
Συνωδή, ῆς, ἡ, concentus, *Ph.*
Συνωδία, ας, ἡ, concentus. A συνῳδός.
Συνωδίνω, unà parturio; (2) fimul dolore afficior. Συνωδίνειν κακοῖς τινὸς, *Eur. Hel.* 733. Πᾶσα ἡ κτίσις συςενάζει ϗ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, *Rom.* 8, 22.
Συνῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, concentor; (2) non abfonus, congruens, confentaneus. Ταδ' ὦ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, *Eur. Med.* 1008.
Συνωθέω, ῶ, fimul detrudo; (2) contrudo, compulfo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, *Luc. Toxar.*
Συνώθησις, ἡ, compulfio, *Gl. V.* A præc.
Συνῳκηκυῖα, perf. part. act. f. g. v. συνοικέω.
Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνίεμαι.
Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. *Gl. V.* fcapula; συνωμίαι, fcapulæ, *Ph.* Ex ὦμος.
Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio, *Ph.* confpiratio. *Gl. V.* perduellio. A συνόμνυμι.
Συνωμόσιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis focius. Ab eod.
Συνωμοτικῶς, *adv.* factâ conjuratione feu confpiratione, *R.* Ab eod.
Συνωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνωνήσασθαι, comparare, *Ph.*
Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in fignificatione communio. Figura rhetorica quâ vocabula idem fignificantia conjunguntur. A
Συνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen commune habens, idem fignificans. Ex ὄνομα.
Συνωνυμέντως, *adv.* idem quod
Συνωνύμως, *adv.* eâdem diverforum vocabulorum fignificatione.
Συνῶπται, *Ariftot.* pro exploratum eft, compertum eft, intellectum eft.

Συνωριάςης, ου, ὁ, bigarum auriga feu agitator. A συνωρίς.
Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεται τε ϗ ξυνωρικεύεται, *Ariftoph. Nub.* 17. A
Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum, currum trahentium. *Gl. V.* biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, *Gl. V.* par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *meliùs* ξυνωρίς. A συναείρω.
Σύνωσις, εως, ἡ, compulfio, coarctatio. A συνωθέω.
Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, unà profum feu adjuvo. *Gl. V.* commodo, *Xen.*
Συνωχαδὸν, *adv.* continenter, continuò. A συνεχή.
Συξέω, cædo, rado, lævigo, ut arctè cohærere poffint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, et hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non afperè concurrunt.
Συοκτασίη, ης, ἡ, *Ion.* pro συοκτασία, fuis mactatio feu cædes. Ex σῦς, et κτείνω.
Συοκτονία, ας, ἡ, idem et ex iifd.
Συοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, apri interfector feu interfectrix. Ἀταλάντην Κάρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο, *Call. in Dian.* 216.
Συοφόντης, ου, ἡ, fuum occifor. Ex φόνος.
Συοφόντις, ιδος, ἡ, fuum interfectrix.
Συοφορβέω, ῶ, fimul cum fuibus pafco, (meliùs συφορβέω.) Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν, ϗ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβουμένους, *Longin.* 9.
Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex fuum pafcentium.
Συοφορβὸς, οῦ, ὁ, fubulcus. Ex φορβή.
Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vilefque lacernæ, *V. L.*
ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus, *Æol.* pro τύρβη.
Συρβηνεὺς, έως, ἡ, tumultuofus; ut hinc fit συρβηνέων χορὸς, *apud Athen.* chorus tumultuofus, (aut eft part. v. συρβηνέω.) A præc.
Συργάςρος, ου, ὁ, operarius, exp. et fubulcus. A σῦς, et ἐργάζομαι.
Σύρδην, *adv.* iractim; (2) funditùs, impetuosè. A σύρω.
Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. paff. v. σύρω.
Συριγγίας, ου, ὁ, fiftularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.
Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fiftula, *Ph.* canna; etiam ulcus, *Gl. V.* Dim. ab eod.
Συριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiftulam excavo.
Συριγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fiftulofus aut cavernofus et perforatus. Ab eod.
Σύριγμα, ατος, τὸ, fibilus, fonitus feu ftridor ille qui fibilando vel etiam fiftulando editur; item, venti.
Συριγμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiftula; (2) quidquid fiftulofum eft, fiphonis inftar et cavernofum, ut in rotâ cavum cui axis inferitur, venæ colli et pedis grandiores, fiftula putris in corpore, cavernæ, terræ profundæ, &c. fed *impr.* (3) Σύριγγες funt cuniculi in opere militari; (4) viæ tectæ, fæpe cum σῆραγξ permutatur. *Il.* 19, 387. Συρίγγων αἴω φθόγγον ὑπαξονίων, *Call.* A συρίσσω.
Συρίζω, f. ξω, vid. συρίττω; σύρισον, a. 1. imperat. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, *Eur. Ion.* 501. A σύριγξ.
Συρίζω, Syriacè loquor aut ago; (2) Syrorum modo fum molliculus. A Σύρος.
Συριηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Syrus origine feu genere, in Syriâ natus, Syrus. Ex συρία, et γίγνομαι.
Συρικτής, οῦ, ὁ, fibilator; (2) fiftulator, qui fiftulâ ludit. A συρίσσω.
Συρίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συρίξας.
Συρίσδεν, *fibilare*, infin. et
Συρίσδειν, *Dor.* pro συρίζειν.
Σύρισμα, ατος, τὸ, fiftulæ cantus aut fonus, fiftula. A συρίζω.
Συρισμὸς, οῦ, ὁ, fibilus, ftridor. Ab eod.
Συριςής, οῦ, ὁ, fiftulator, *Gl. V.* Ab eod.
Συριςὶ, *adv.* Syriacè.
Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, fibilo, fibilum edo; (2) fibilo ejicio, exfibilo. *Gl. V.* fibilo explodo; (3) fiftulâ cano. Εἶτα μοὶ συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν, *Luc.* διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, *Æfchin.*
Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur feu attrahitur, veftis caudata; (2) σύρματα, paleæ, quæ raftris corraduntur, et alia purgamenta, fordes; (3) tractus, impetus, ut venti, imbris, &c. A σύρω. Unde
Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, et fuccus maximè raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe et melle; (3) potus ex aquâ et fale, purgationi ferviens. Hinc
Συρμαΐζω, ventrem purgo fucco raphani.
Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.
Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per fuccum raphani. A συρμαΐζω.
Συρματὶς, ίδος, ἡ, quæ ftipulas raftro vel fordes fcopis coacervat.
Συρμιςὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in filvâ collecta vendit, *Hef.* (fi lectio fana.)
Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. A σύρω.
Σύροισαι, nom. pl. præf. part. act. *Dor.* pro σύρουσαι, à σύρω.
Συρομένως, vide σύρδην. Ab eod.
Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.
Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc
Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniffa, ex Syrophœnice oriunda.
Συῤῥαδιουργέω, ῶ, unà facinus, fraudem patro vel molior.
Συῤῥαγέω, ῶ, confringo, contero, collido.
Σύῤῥαξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥάσσω.
Συῤῥάπτω, f. ψω, confuo, fimul fuo, confarcino. Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, *Hefiod.* Ἔργ. 542.
Συῤῥάσσω, vel άττω, f. ξω, confligo, invado; συνέῤῥαξεν, conflixit, *Ph.* aor. 1. Συνέῤῥαξε τοῖς πολεμίοις, *Heliod.*
Συῤῥαφεὺς, έως, ὁ, fartor, confarcinator. A συῤῥάπτω.
Συῤῥαφὴ, ῆς, ἡ, confarcinatio; (2) *met.* excogitatio, v. gr. fraudum, &c. Ab eod.
Συῤῥέμβομαι, unà vagor.
Συῤῥέπω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquò.
Σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxus. A
Συῤῥέω, confluo; συῤῥυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Συνέῤῥει τοίνυν τὰ πλήθη, *Ælian.*
Σύῤῥηγμα, τὰ, conflictus. A
Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, fc. bellum concito; (3) confligo, quo fenfu 2, 3. propriè medium dicitur, συνεῤῥωγὼς πόλεμος, bellum conflatum. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, *Ariftoph. Conc.* 672.
Συῤῥηγνῦναι, præf. inf. act. v. συῤῥήγνυμι.
Σύῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥήγνυμι.
Συῤῥιζόομαι, οῦμαι, fimul radices ago.
Συῤῥίπτω, conjicio in unum locum.
Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συῤῥέω. Unde
Συῤῥοία, ας, ἡ, confluxio.
Σύῤῥους, ου, ὁ, locus ubi aqua confluit.
Σύῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod συῤῥοή.
Σύρσις, ἡ, tractio, tractus, *Gl. V.* A σύρω.
Σύρτης, ου, ὁ, qui trahit, ut funis, &c.
Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.
Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, qu. dic. tractilis. Ab eod. Unde
Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vilis et abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.
Συρφετὸς, ἡ, ὸν, fordes, purgamenta, raftro aut fcopis corrafa. *Gl. V.* turba. Λύματα γῆς ϗ πόλλον ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει, *Call. in Ap.* 109. Hinc
Συρφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, è variis fordibus mixtus; (2) vilis, abjectus, plebeius; (3) inconditus, incompofitus.
ΣΥ'ΡΩ, traho; (2) vexo, rapto; σῦρον, trahe, *Gl. V.* a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, *Joan.* 21, 8. Ἔσυρον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως, *Act.* 14, 19.
ΣΥ͂Σ, συὸς, ὁ ϗ ἡ, fus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.
Συσκάπτω, f. ψω, fimul fodio; (2) terram accumulo, paftino.
Συσκεδάζω, f. άσω, unà diffipo, difpergo, fimul; (2) diffipo, difpergo.
Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν, *Ariftoph. Ran.* 925.

Σύσκεμμα, τος, τὸ, cogitatio, confideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.
Συσκεπάζω, contego.
Συσκέπτομαι, f. ψομαι, confulto cum alio.
Συσκευάζω, f. άσω, in fafciculum colligo, in unam farcinam connecto; (2) compilo; (3) fubdolè ftruo, infidiis capio; (4) in poteftatem redigo. Τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷϊν, Ariftoph. Vefp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκεύαζε, καὶ τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, Xen. Hinc
Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus; (2) vaforum collectio itineris causâ.
Συσκευαςὴς, ȣ̃, ὁ, ftructor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.
Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, infidiarum machinatio, captatio. Gl. V. factio.
Συσκευοφορέω, unà vafa porto.
Συσκευωρέω, ῶ, unà dolosè machinor, commolior.
Συσκηνέω, ῶ, contubernalis fum, in eodem tabernaculo habito. Hinc
Συσκηνητρία, ἡ, contubernalis.
Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. A σκηνή. Unde
Σύσκηνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contubernalis.
Συσκηνόω, f. ώσω, idem quod συσκηνέω.
Συσκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris et caligine obduco, συσκιάσαι, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ȣ̓ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν, Eur. Supp. 1216. Hinc
Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.
Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.
Συσκιασμὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Σύσκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, umbrofus, opacus, umbrâ obtectus. Ex σὺν, et σκία.
Συσκοπέω, unà confidero.
Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάζει, advefperafcit, tenebrat; συνεσκότασε, advefperafcebat. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen.
Συσκυθρωπάζω, fut. σω, pariter trifti vultu fum.
Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, difcerpo, concerpo. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.
Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulfio.
Σύσπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contractus, qui contrahi poteft. A
Συσπάω, f. άσω, attraho, fimul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus eft, Ph. a. 1. paff. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώςων συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.
Συσπειράω, ῶ, in fpiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenfo. Ἐπεὶ δὲ ἔτω συνεσπειράσθησαν, Xen.
Συσπείρω, confero.
Συσπένδω, f. σπείσω, fimul libo, Dem.
Συσπȣδάζω, f. εύσω, ftudiosè cum aliis alicui faveo, meamque operam navo; (2) æmulor cum aliquo.
Συσπλαγχνεύω, exta fimul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε μετὰ νῷν, Ariftoph. Pace, 1124. A σὺν, et σπλάγχνον.
Συσποδέω, concido, Hef. Ern.
Σύσπονδος, ὁ, qui unà libat. A συσπένδω.
Συσπȣδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Συσπȣδάζειν περὶ τῆς νίκης, Ariftoph. Pace, 768.
Συσπȣδαςικὸς, ὁ, æmulus ejufdem ftudii. A præc.
Συσσαίνομαι, fimul adulor vel blandior; item colloquor in familiari conventu, Polyb.
Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas, firmitas, coalefcentia carnis. A σάρξ.
Συσσαρκόω, carnem cum carne coalefcere facio. Ex iifd. Hinc
Συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.
Συσσεισμὸς, ȣ̃, ὁ, concuffio; (2) turbo. A
Συσσείω, f. είσω, concutio, commoveo.
Συσσεύω, f. εύσω, idem.
Συσσημαίνομαι, obfigno, figno ratum facio aut certum, ap. Rhet.
Σύσσημον, ȣ, τὸ, omne fignum de quo inter duos pluresve convenit; teffera. A
Σύσσημος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, unà fignificans. Ex σὺν, et σῆμα.
Συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.
Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, unà cibum capio, convictor fum; (2) contubernalis fum, in contubernio alicujus fum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Ariftot.
Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, fodalitas. A σύσσιτος.
Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens:
Συσσίτιον, ȣ, τὸ, contubernium et hominum eâdem quadrâ viventium cœtus; (2) commune et publicum convivium; Plut.
Συσσίτοισιν, dat. pl. Ion. et cum ν, pro συσσίτοις.
Συσσιτοποιέω, ῶ, pinfo, vel in cibum concinno.
Σύσσιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fimul cibum capiens, convictor. Gl. V. fodalis. Ex σῖτος.
Σύσσοια, et σύσσοον, corporum plurium motus verfus eundem locum. Democr. A
Συσσȣ̃μαι, verfus eundem locum moveor.
Συσσύρω, divexo, contumeliosè tracto, R.
Συσσώζω, f. ώσω, fimul fervo, confervo; (2) contineo et ftringo, ne dilabatur; (3) omnia fimul accuratè obfervo. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237.
Συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.
Σύσσωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ejufdem corporis eft. A σῶμα.
Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo.
Συσσωφρονέω, ῶ, unà rectè ago, fapio, &c.
Συςάδες, ων, αἱ, ut συςάδες ἄμπελοι, vites ordine plantatæ. A συνίςημι.
Συςάδην, adv. cominùs. Ab eod.
Συςαδὸν, adv. idem, Gl. V. Ab eod.
Συςαθεὶς, aor. 1. part. paff. v. συνίςημι.
Σύςαθμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ejufdem cum aliquo ponderis.
Συςαλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συςέλλω.
Συςαμνίζω, confundo, propriè in unum urceum, feu poculum. A ςαμνός.
Συςὰς, άδος, ἡ, cifterna, ubi aqua confiftit. A συνίςημι.
Συςάσεις, nom. pl. Ion. et Att. pro συςάσιες, à σύςασις.
Συςασιάζω, f. άσω, feditionis focius fum.
Συςασιαςὴς, ȣ̃, ὁ, focius feditionis. A præc.
Σύςασις, εως, ἡ, conftitutio; (2) coagmentatio, compofitio, coagmentum, concrementum, craffitudo, concretio; (3) fubftantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam, amicitia et concordia ipfa; (7) origo rei, ortus, initium, Polyb. (8) coitio, confpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίςημι.
Συςασιώτης, ȣ, ὁ, factionis particeps feu focius.
Συςατικὸς, ἡ, ὸν, conftituendi et compingendi vim habens; (2) commendatitius; συςατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύςασις.
Συςαυρόω, ῶ, f. ώσω, unà cruci figo, unà in crucem tollo; συνεςαυρώθη, concrucifixus eft, aor. 1. paff. Οἱ συνεςαυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεςαυρώθη, Rom. 6, 6. συςαυρωθέντες, Matt. 27, 44.
Συςεγάζω, f. άσω, contego, operio.
Συςέλλω, f. ελῶ, p. συνέςαλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compefco; (2) confterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam poffum, fubmitto me, συςέλλει, corripit, Ph. συςέλλομαι, contrahor. Gl. V. mœreo. ἀλλάντας, Ariftoph. Eq. 430. θοιμάτια, id. Conc. 99. Συνέςαλμαι κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συνέςειλα τῆς ἐπιςολῆς τὸ μῆκος, Synef.
Συςενάζω, fut. ξω, congemifco, gemo, fimp. Ὡς συςενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις συςενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τȣ̃ νῦν, Rom. 8, 22.
Σύςενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, anguftus, in arctum coactus.
Συςενοχωρέω, ῶ, in anguftum cogo.
Συςεφανόω, fimul corono, vel fimpl. corono.
Σύςημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compofitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) opus quodlibet arte compofitum; in muficis, corpus ex confonantiarum conjunctione confiftens. A συνίςημι. Hinc
Συςηματικὸς, ἡ, ὸν, collectitius; (2) qu. dic. acervalis; (3) ad σύςημα pertinens; (4) arte compofitus in certum corpus.
Συςῆναι, aor. 2. inf. act. v. συνίςημι.
Συςοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejufdem ordinis fum, in eâdem ferie feu eodem verfu fum collocatus, conjunctus; (2) refpondeo, congruo, fimilis fum. Συςοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερȣσαλὴμ, Gal. 4, 25. A σύςοιχος.
Συςοιχία, ας, ἡ, militum conjugatio; (2) feries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (3) quævis feriei feu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.
Σύςοιχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ejufdem eft ordinis feu feriei; (2) conjunctus, vicinus; (3) fimilis.
Συςοίχως, adv. eodem ordine et ferie.
Συςολέω, ῶ, idem cum συςολίζω. Συςολῆσαι χρήζȣσα λίνῳ φάρεα πορφύρεα, Eur. Or. 1412.
Συςολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) parfimonia; (3) correptio, Ph. figura grammatica quâ fyllaba longa in verfu corripitur. A συςέλλω. Unde
Συςολίζω, f. ίσω, apparo, adorno, orno.
Σύςομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eft ore fenfim compreffo et contracto; (2) mutus, elinguis. A ςόμα. Hinc
Συςομόω, os contraho, oftium conftringo et coangufto; (2) in fauces contraho.
Συςοχάζομαι, rationem habeo.
Συςρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A
Συςρατεύω, et συςρατεύομαι, unà expeditionem fufcipio, in militiam unà proficifcor, fimul milito. Ὃς καὶ Ἀχιλλεῖ συνεςράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, Heliod. Ὅπȣ, ἂν δέῃσοι ςρατεύειν, συςρατεύσομαι σοὶ, Xen.
Συςρατηγέω, unà exercitum duco, collega imperatoris feu ducis exercitus fum.
Συςράτηγος, ȣ, ὁ, collega imperii militaris aut collega in præturâ.
Συςρατιώτης, ȣ, ὁ, commilito.
Συςρατοπεδεύομαι, unà, eodem loco caftra pono.
Σύςρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, involutio, vortex; (2) agmen, globus feditioforum; (3) tumultus è concurfu hominum. A συςρέφω.
Συςρεμματάρχης, ȣ, ὁ, præfectus agmini militum; (2) dux feditioforum.
Συςρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.
Συςρέφω, f. ψω, contorqueo, convolvo in fafcem, feu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεςραμμένος, convolutus, p. part. paff. συςρέφονται, glomerantur, Ph. Συςρέψαντος δὲ τȣ̃ Παύλȣ φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὴν ὥσπερ τȣ̀ς βωμȣ̀ς μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηςῆρι συςρέψας, Ariftoph. Lyf. 976.
Συςροβέω, concito, Ern.
Συςρογγυλίζω, conglobo.
Συςρογγύλλω, idem.
Συςροφὴ, ῆς, ἡ, converfio et involutio in orbem, vortex, vertigo. Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuofa et feditiofa turba, concurfus. Ph. συςροφὴ ἐπὶ ὄχλȣ, de multitudine hominum, caterva; συςροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συςρέφω. Hinc
Συςροφία, ἡ, acriter et vehementer agentis contentio; (2) confuetudo cum aliquo.
Σύςυλος, ὁ καὶ ἡ, columnas habens, è columnis compofitus.
Συςῶ, 1. fing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συνίςημι.
Συσφάζω, unà macto feu interficio.
Συσφαιρίζω, f. ίσω, unà cum aliis pilâ ludo.
Συσφαιριςὴς,

Συσφαιριςὴς, ῦ, ὁ, collusor pilæ. A præc.
Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.
Συσφάττω, f. ξω, simul jugulo seu macto. Συσφαγῆναι, *Eur. Iph. in Tau.* 687.
Συσφηκόω, quod confusum erat informo, compono; coaffo, clavis configo.
Συσφίγγω, fut. ξω, constringo, constringendo cogo et contraho.
Συσχεθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi συνέχω.
Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τύτῳ, *Rom.* 12, 2. ταῖς πρότερον ..... ἐπιθυμίαις, 1 *Pet.* 1, 14.
Συσχολάζω, f. άσω, simul otior, unà ferior; (2) sum condiscipulus. Hinc
Συσχολαςὴς, ῦ, ὁ, condiscipulus.
Σύτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσέσυτο, à σύω.
ΣΥ'ΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; (2) pellicula rugosa lacti innatans; (3) rugosa et exsucca pellis senum; (4) cutis *simpl.*
Συφειὸς, ῦ, ὁ, *Poët.* pro συφεὸς.
Συφεόνδε, in haram. A σῦς.
Συφεὸς, ῦ, ὁ, hara, suile, *Od.* 10, 238.
Συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem, *Gl. V.* A σῦς.
Συφόρϐιον, ῦ, τὸ, grex suum qui simul pascuntur. *Gl. V.* hara. Ex σῦς, et φέρϐω.
Συφορϐὸς, ῦ, ὁ, subulcus. *Il.* 21, 282. Ex iisd.
Συφὸς, ῦ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σῦς.
Συχνάζω, f. άσω, denso, spisso, frequento. A συχνὸς.
Συχνάκις, *adv.* sæpè. Ab eod.
Συχνὸς, ὴ, ὸν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A συνεχὴς.
Συχνῶς, *adv.* crebrò, assiduè. *Gl. V.*
Σύω, quatio, concutio, moveo; σύομαι, moveor, incitor; ἐσσυμένος, incitatus, concitatus; ἔσσυτο, ruebat. Ὅττῳ ξυνωντήσειεν ἐκ θεῦ συθεὶς, *Eur. Ion.* 825. A σεύω.
Συώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus, suillus. A σῦς.
Σφάγανον, ῦ, τὸ, ensis. A σφάττω.
Σφαγεῖον, ῦ, τὸ, vas quo jugulatæ pecudis sanguis excipitur. Ab eod.
Σφαγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. σφάζω.
Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percussor. *Ph.* occisor, sicarius; (2) gladius.
Σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occisio, *Ph.* internecio, nex, *Gl. V.* cædes; (2) jugulus seu jugulum, *Ph.* Ἀπευύμνα τὴν σφαγὴν, *App.* Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἤρεισε πρῶτος, *ib.* Ab eod.
Σφαγία, ας, ἡ, dies sacrificii, quâ sacra fiunt mactatis victimis; (2) cædes promiscua, *Plato.* A σφαγὴ.
Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hostias macto, seu victimis mactatis sacrifico. *Gl. V.* σφαγιάζει, mactat, *Ph.* Σφαγιάζειν τὰς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας ἐκ ἐναγὲς, *Heliod.* Ἥϐην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, *Aristoph. Av.* 577. Ab eod. Hinc
Σφαγιασμὸς, ῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, *R.*
Σφαγίδιον, ῦ, τὸ, cultellus quo jugulum petitur, culter coquorum. Dim. à σφαγὶς.
Σφάγιον, ῦ, τὸ, victima, hostia; (2) bestia quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas quo excipitur sanguis victimarum. A σφαγὴ.
Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum, secespita; (2) jugulatio. A σφάζω.
Σφαγίτης, ῦ, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγὴ.
Σφαγῖτις, ιδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέϐες, venæ jugulares. A præc.
ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, fut. άσω, pedes jacto, palpito, de morientibus; (2) difficulter morior; (3) indignor, graviter irascor, propriè cum plosione pedum. Σφαδαζόντες, ϗ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, *Philo.* Ὁ δὲ (ἵππος) σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον, *Longin.* 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμῦ ϗ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραϐάσει ϗ τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν, *Plut.* Hinc
Σφαδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis.
Σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio imprimis moribundi; (2) ira vehementior.
ΣΦΑ'ΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε παρθένυ δέρην, *Eur. Or.* 1183.
ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila.
Σφαιρηδὸν, *adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A præc.
Σφαιρητικὸς, ὴ, ὸν, ut νόμοι σφαιρητικοὶ, ap. Clem. Al. *sed leg. videtur* σφαιριςικοὶ.
Σφαιρίδιον, τὸ, pilula, *Gl. V.* A σφαιρίον.
Σφαιρίζω, f. ίσω, pilâ ludo. A σφαῖρα.
Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.
Σφαιρικῶς, *adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.
Σφαιρίον, ῦ, τὸ, globulus, pilula. Dim. à σφαῖρα.
Σφαίρισις, εως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde
Σφαίρισμα, τὸ, idem.
Σφαιριςήριον, ῦ, τὸ, locus in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.
Σφαιριςὴς, ῦ, ὁ, qui pilâ ludit, qui callet artem ludendi pilâ. *Gl. V.* pilarius. Ab eod.
Σφαιριςικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σφαιριςὴν; (2) peritus pilâ ludendi. Hinc ἡ σφαιριςικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pilâ. A præc.
Σφαίριςρα, ας, ἡ, sphæristerium, area.
Σφαιρίτης, ῦ, ὁ, rotundus, globosus; fœm. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπάρισσος, cupressus conifera. Ab eod.
Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sphæræ similis, pilæ speciem gerens. *Ph.* globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, et εἶδος.
Σφαιρομαχέω, pilâ ludo; (2) pilâ cum aliquo certo; (3) cæstu pugno. A μάχομαι. Hinc
Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio; (3) pugilum certamen.
Σφαιροπαικτέω, ῶ, pilâ ludo. A παίζω.
Σφαιροπαίκτης, ῦ, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.
Σφαιροποιέω, ῶ, sphæram facio. Hinc
Σφαιροποιὸς, ῦ, ὁ, qui pilas facit.
Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; (2) præpilo, pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, *Gl. V.* p. part. pass. σφαιρῶσαι, præpilare, *Gl. V.* aor. 1. inf. act. Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, *Theocr.* 22, 46. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc
Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda seu globosa in modum pilæ. *Gl. V.* lumbus.
Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. *Apud LXX. interpretes* sæpe notat sphærulam candelabri. Ab eod.
Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ; (2) præpilatus.
Σφακελίας, ῦ, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ.
Σφακελίζω, et σφακελίζομαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangrænâ vitior; (2) idem quod σφαδάζω. Ab eod.
Σφακελισμὸς, ῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio; (2) idem quod σφαδασμὸς. A præc.
Σφάκελλος, ῦ, ὁ, fasciculus, fascis. A φάκελλος, idem, (*at videtur vitium scripturæ, nam et* σφάκελος *pro* φάκελος *sæpè malè editum est. Ern.*)
ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ῦ, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio; (2) gangræna, sive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, *mas.* A
ΣΦΑ'ΚΟΣ, ῦ, ὁ, salvia, *herb. Angl.* Sage.
Σφάκτης, ῦ, ὁ, sicarius, *Ph.* σφάκται, jugulatores, *Ph.* A σφάττω.
Σφακτὸς, ὴ, ὸν mactatus. Ab eod. Hinc
Σφακτρία, ἡ, sacrificula.
Σφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, salviâ abundans. A σφάκος.
Σφάλαξ, κὸς, ὁ, genus spinæ, paliurus. A
Σφαλάσσω, pungo, lacero, *Hes.*
Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubat fallente vestigio, *Gl. V.* titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλλω.
Σφαλερῶς, *adv.* lubricè, parùm tutò, dubiè, inconstanter.
Σφαλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.
Σφαλλὸς, ῦ, ὁ, compedes linguæ, *Hes.*
Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. sing. part. præs. act.
ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco. *Gl. V.* decipio; σφάλλομαι, titubo, *Ph. item* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. pass. erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, p. pass. part. Δειναὶ τε τύχαι σφάλλυσι δόμυς, *Eur. Med.* 198. Ου τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοὶ ποτε, peccabo, *Soph. Trach.* 630. Ἀνδρὸς τῦδε γ' ἐι σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς ὢν ταύτης τῆς ἐλπίδος, *Luc.* Ἀπ' ἐλπίδος, ἐσφήλας, idem. Hinc
Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, *Gl. V.* vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades.
Σφάνιον, τὸ, lectulus, *Hes.*
Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.
Σφάξωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.
Σφαραγεῦντο, *Od.* 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσφαραγῦντο, à
Σφαραγέω, ῶ, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) distentus sum.
Σφαραγίζω, cum strepitu excito. A
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, ῦ, τὸ, guttur, fauces, interdum sonus qui gutture emittitur, *item* stridor, strepitus.
Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. pass. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ, 1 *Joann.* 3, 12. Ἵνα ἀλλήλυς σφάξωσι, *Apoc.* 6, 4.
Σφὲ, *se*, vel *ipsos*, acc. dual. ab ῦ, *sui*; item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. sing. *Poët.* pro ἓ item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.
Σφέας, *illos*, vel *se*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ῦ, *sui.*
ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, *Nic. Th.* 642. Σφεδανὸν, vehementer, *Il.* 21, 542.
Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab ῦ, *sui.*
Σφέες, *illi*, *ipsi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.
Σφεῖας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.
Σφεῖες, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.
Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.
Σφείων, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* et *Poët.* pro σφῶν, ab eod.
Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, *Nic. Th.* 644. Etiam de sede remigum in navi.
Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; *metaph.* durus, firmus, solidus. *Julian.* A
Σφένδαμνον, ῦ, τὸ, idem quod
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ῦ, ἡ, acer, *arbor. Angl. The* Sycamore Tree. (2) species cannabis.
Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundâ utor, fundam torqueo, funditor sum; (2) fundâ insequor, fundâ peto; (3) more fundæ roto seu torqueo. Σφενδονᾷν θηρία, *Luc.*
Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda. *Ph.* balistra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) funda seu bursa nummaria.
Σφενδονηδὸν, *adv.* in modum fundæ.
Σφενδόνησις, ἡ, jaculatio glandis per fundam. A σφενδονάω.
Σφενδονήτης, ῦ, ὁ, funditor. Ab eod.
Σφενδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.
Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.
Σφενδονιςὴς, ῦ, ὁ, funditor, *Po.* A præc.

Σφενδονίτης.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.
Σφενδονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, et εἶδος.
Σφέος, ου, ὁ, ſuus; σφέα, ſua, neutr. plur. Ab ἑὸς, quod idem ſignificat.
Σφὲς, *illi*, vel *illos*, nom. vel acc. pl. *Dor.* et *Æol.* pro σφεῖς, vel σφᾶς, ab οὗ.
Σφετέρην, *ſuam*, acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν.
Σφετερίζω, et σφετερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, uſurpo. *Gl. V.* σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεται, uſurpat, *Ph.* Τά τε πράγματα κατὰ τὴν πόλιν οὕτως ἐσφετερίσαν, *Plat.* Τοὺς πολλοὺς σφετερίζονται, *Xen.* A σφέτερος. Hinc
Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio quâ quis aliena facit ſua. *Gl. V.* uſurpatio, peculatus.
Σφετεριστὴς, οῦ, ὁ, interverſor, qui aliena vel communia in ſuam rem vertit; uſurpator, *Ph.* Ab eod.
Σφέτερος, ερα, ερον, ſuus; (2) proprius; (3) veſter, *Ph.* σφέτερεον, peculium. A σφέος.
Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab οὗ, *ſui*.
Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus veſparum. A σφὴξ.
Σφηκία, ας, ἡ, examen veſparum; (2) cera.
Σφηκίαι, crabrones, *Gl. V.* Ab eod. Unde
Σφηκίον, ου, τὸ, cella ſeu nidus veſparum.
Σφηκίσκος, ὁ, parvus cuneus. Ab eod.
Σφηκισμὸς, ὁ, cantus tibicinis ſimilis bombo veſparum, quod à σφηκίζω, *Heſ.*
Σφηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, et εἶδος.
Σφηκόω, ex lato et craſſo in anguſtum contraho; cuneo; (2) conſtringo, cingo; (3) fulcio, firmo. *Il.* 17, 52.
Σφηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veſpæ modo in acutum et anguſtum deſinens; (2) homo gracilis. Ab eod.
Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in anguſtum contractum eſt; (2) galeæ pars, cui criſta inſeritur; (3) tenuis funis, faſcia, vinculum, quo quid conſtringitur. *Gl. V.* nodus. A σφηκόω.
Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, *Il.* 23, 719.
ΣΦΗ'Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus. Hinc
Σφηνεὺς, έως, ὁ, cuneus; genus mugilis.
Σφηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex σφὴν, et εἶδος.
Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput cuneo ſimile habens. Ex σφὴν, et κεφαλή.
Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.
Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obſtruo et obturo cuneo, vel obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, *Gl. V.* perf. part. paſſ. A σφὴν.
Σφήνωμα, τὸ, conus in galeâ. *Ern.*
Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulſio, ſciſſio; (2) obſtructio per cuneum. A σφηνόω.
ΣΦΗ'Ξ, σφηκὸς, ὁ, veſpa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, *Nicand. Th.* 741.
Σφὶ, vel σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*, dat. plur. *Poët.* pro σφίσι, ab οὗ, *ſui*.
Σφιγγία, ης, ἡ, parſimonia, ſordes. A σφίγγω.
Σφιγγίον, ου, τὸ, torques. Ab eod.
Σφιγγόπους, ουν, pedes habens (v. gr. menſa, lectus,) ad ſphingis ſpeciem factus.
ΣΦΙ'ΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coërceo, *Ph.* ἐσφιγμένος, ſtrictus, *Ph.* p. paſſ. part. σφίγξον, ſtringe, *Phil.* a. 1. imperat. act. Ἐῶ δ' ἔσφιγξε καρήνω, *Muſ.* 242. Ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πῆπλος, *Theocr.* 7, 17. Hinc
Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit. *Apud medicos* muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant.
Σφιγκτὸς, ἡ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus.
Σφιγκτῶς, conſtrictè.
Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit.
Σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphynx, monſtrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni ſimile, ænigma hominibus ſolvendum proponens, neſcioſque illud ſolvere dilanians; item qui ænigma loquitur.
Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω.
Σφίγξις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, *Aret.* A σφίγγω.
Σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*. Vide σφὶ.
Σφόδρα, vehementer, valdè, nimis, *Ph.* A
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, *Ph.*
Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, *Gl. V.* A præc.
Σφοδρύνω, et σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.
Σφοδρῶς, *adv.* vehementer, valdè.
Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis; (2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος. Unde
Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium fœminarum; (2) herba quædam, *Nic. Th.* 948.
Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. *Il.* 20, 483.
Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, verticillo vel fuſo tortus. Ex σφόνδυλος, et δινέω.
Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium fœminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.
Σφοῦ, *ſui*, gen. ſing. à *Dorico* σφὸς pro σφέτερος, *ſuus*.
Σφραγίδιον, ου, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγὶς.
Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit et digitos uſque ad ungues annulis ornat; *vox Ariſtoph. Nub.* 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, ἀργὸς, *albus*, vel *piger*, et κόμη.
Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus in quo reponuntur vel adſervantur σφραγῖδες, armarium. A
Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, cuſtos ſigilli.
Σφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſigillo, notâ impreſsâ inſignio; *in S. S.* confirmo, conſervo, item occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obſignatus, p. part. paſſ. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, *Joann.* 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, *Matt.* 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, *Epheſ.* 1, 13. A
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ἶδος, vel ῖδος, ἡ, figura, ſpecies (ex alio expreſſa), ſigillum, ſignum, obſignatio, *Gl. V.*
Σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde
Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa. *Gl. V.* ſignaculum.
Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus ſignatorius, ſigillum. *Ph.* ſignaculum. Ab eod.
Σφραγιστήριον, ου, τὸ, ſignaculum, *Ph.*
Σφραγιστὴς, οῦ, ὁ, ſigillator. Ab eod.
Σφραγιστικὸς, ἡ, ὸν, ſignatorius, *Gl. V.*
Σφρηγίζω, f. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.
Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγὶς.
Σφριγανὸς, ἡ, ὸν, vehemens; (2) florens, vegetus. A
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, turgeo, (*inpr.* de papillis fœminarum) luxurio, laſcivio, vigeo; (2) delector alicujus rei uſu; (3) inſoleſco, efferor, de animo, *Ern.* Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμα σοῦ; *Ariſtoph. Lyſ.* 80. Ευ σωματεῖ γάρ ϗ σφριγᾷ, *id. Nub.* 797. Σφριγῶντα θυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ, *Æſchyl.* Hinc
Σφριγώδης, εος, ὁ, ἡ, turgidus, bonis ſuccis.
Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.
Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus inordinatus et incompoſitus arteriæ. A σφύζω.
Σφυγμικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ciendi pulſus; (2) in quo pulſus conſiſtunt. A
Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulſus, *Gl. V.* motus cordis et arteriarum, dilatione et contractione factus; (2) genus terræ motûs, *Ariſtot.* A σφύζω.
Σφυγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulſitans, pulſui ſimilis, qualis eſt in pulſu. A præc.
ΣΦΥ'ΖΩ, f. ξω, ſalio, pulſo, mico, palpito; σφύζει, palpitat, *Gl. V.* Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, *Gal.* (2) doleo, crucior, cupio vehementer, *Ern.* Hinc
Σφύξις, εως, ἡ, pulſus, micatio arteriarum, cordis palpitatio.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.
Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam, *Ph.* σφύραινα ἰχθὺς, ſudis. A σφύρα.
Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.
Σφυρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus, *Ph.* unde ferreus, et *metaph.* durus; epith. neceſſitatis, *ap. Pind.* σφυρήλατον, ſolidum. Ex σφύρα, et ἐλατὸς, *ductilis*.
Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.
Σφυρὶς, ἴδος, ἡ, pro σπυρὶς, *Suicer.*
Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, *Ph.*
Σφυροκοπέω, malleo tundo. A κόπτω.
Σφυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malleo percutit ſeu tundit. *Gl. V.* malleator. Ex κόπτω.
Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis. *Gl. V.* planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipſa. A σφύρα.
Σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigiâ ſubſtringo. *Gl. V.* σφυροῦμαι, malleo. Ab eod. Hinc
Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.
Σφυρωτὸς, ἡ, ὸν, malleatus, *Gl. V.* Ab eod.
Σφύσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro σφύζειν.
Σφῶ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*, vel *ipſi* duo, *ipſos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφὲ, ab οὗ, *ſui*.
Σφωὲ, *ſe*, vel *ipſi*, vel *ipſos*, nom. vel acc. dual. ab οὗ, *ſui*.
Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*.
Σφῶϊν, *veſtrûm* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipſorum* duorum, vel *ipſis* duobus, dat. dual. ab οὗ, *ſui*.
Σφωΐτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) veſter. A σφῶϊ.
Σφῶν, *ſui*, vel *ipſorum*, gen. plur. ab οὗ, vel *veſtrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. à σὺ, *tu*.
ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ἡ, animal pedibus et pennis carens; (2) jactus quidam talorum; σχαδόνες, apum ſoboles, et favi, *Ariſtot.*
Σχάζω, fut. άσω, ſcarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, *Ariſtoph. Nub.* 107. Σχάσας τὴν φροντίδα, *ib.* 728. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους, *Plut.* A σχάω.
ΣΧΑΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, quâ attolluntur ſuſtentanturque retia.
Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro σχάσας, à σχάζω.
Σχασθείην, a. 1. opt. paſſ.
Σχάσις, εως, ἡ, ſcarificatio, inciſio, quæ fit cultro. A σχάζω. Unde
Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, *Gl. V.* Hinc
Σχαστηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, et quo laxato in curſum effundebantur.
Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo utuntur in ſcarificando; (2) pars quædam navis. A
ΣΧΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, ſcarifico, ſcalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, *Eur. Ph.* 457.
Σχὲ, 2. ſing. a. 2. imperat. act. v. ἔχω.
Σχεδάριον, ου, τὸ, tabella, ſchedula, libellus pugillaris. Τῷ Σχεδαρίῳ opponitur τὸ τετρὰς, *apud Epiphanium.* Dim. A
Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in quâ ſcribimus, et quidem propriè ex tempore. A σχεδὸν, (potiùs à σχίζω, *Ern.*)
Σχέδην, *adv.* cum lenitudine quâdam decorâ, pedetentim, modeſtè, compoſitè, *Plut. in Publicol.* cap. 12. A σχεδὸν, (potiùs à σχέω, *Ern.*)
Σχεδία, ας, ἡ, ratis ſeu navis tumultuariè facta. *Ph.* ratis. Ab eod.
Σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore et tumultuario opere

opere facio, negligenter, parum curiosè ago. *Gl. V.* ex tempore dico, *Polyb.* Ab eod.
Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchusa, *Hipp.* A præc.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.
Σχεδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) temeritas.
Σχεδιαςικῶς, *adv.* negligenter, *Ern.*
Σχεδίην, *adv.* cominus. A σχέδιος.
Σχέδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A
Σχέδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui propè est; (2) extemporalis, subitò factus, inelaboratus, simplex. A σχεδὸν. Hinc
Σχεδίως, temere, frustrà, ut fit in festinatione.
Σχεδογραφία, ἡ, delineatio seu descriptio rei in chartâ, *ap. Sch. Arati.* A σχεδὴ, et γράφω.
Σχεδόθεν, *adv.* propè, cominùs.
ΣΧΕΔΟ'Ν, *adv.* propè, propemodùm, ferè, fermè, penè, *Ph.* (2) cominùs.
Σχεδεργὸς, ῦ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogicè σχεδιεργὸς. Ex σχεδία, et ἔργον.
Σχέθεν, 2. sing. præf. imperat. act. *Arat.* 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, à verbo poëtico σχέθω, *Il.* 1, 219.
Σχεθεὶς, *habitus*, a. 1. part. pass. verbi ἔχω.
Σχεθέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro σχέθειν. A
Σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τὰς μοχλὲς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω, *Aristoph. Lys.* 428. A σχέω pro ἔχω.
Σχελὶς, ίδος, ἡ, segmentum carnis, *Hes.*
Σχέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν.
Σχέμεναι, aor. idem, sed *Dor.* factus.
Σχέο, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro σχέσο, ab ἔχω.
Σχὲς, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *per pleonasm.* pro σχὲ. Ab eod.
Σχέσις, εως, ἡ, habitudo seu constitutio corporis, quâ quis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut σχέσις ἐσθῆτος, *Ph.* habitus; σχέσιν, tenorem, *Ph.* A σχέω.
Σχεταῖος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ σχεταῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, *Hipp.* Ab eod.
Σχέτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, ab ἔχω.
Σχετήριον, ε, τὸ, qu. dic. retinaculum, remedium ad sedandum. Ἀλλ' ἡδὺ λιμῷ ϗ τόδε σχετήριον, *Eur.* 134. Ab eod.
Σχετικὸς, ἡ, ὸν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi et cohibendi vim habens; (4) relativus, *ap. Dial.* Ab eod.
Σχετικῶς, *adv.* per convenientiam quandam et conjunctionem; relativè.
Σχετλιάζω, fut. άσω, conqueror, tanquam acerba et misera passus; (2) lamentor. *Gl. V.* quirito. Τί δακρύεις ϗ σχετλιάζεις; *Luc.* Ου δεῖ σχετλιάζειν ϗ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθης, *Aristoph. Plut.* 476. A σχέτλιος. Hinc
Σχετλιασμὸς, ῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
Σχετλιαςικὸς, ἡ, ὸν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχέτλιος, ἔσσι, γεραιὲ, *Il.* 10, 165; (4) scelestus, nefarius, injustus. *Gl. V.* importunus.
Σχετλίως, *adv.* miserè, miserabiliter; (2) injustè, sceleratè.
ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. Ὄυτι μὰ τὰς Κερχνῄδας ἔτι σῦ σχήσομαι, tolerabo, *Aristoph. Av.* 1340. Hinc
Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior; *item* decus, dignitas; etiam prætextus.
Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; (2) gesticulor, *in med.* simulo. Ἀλλ' ἔγωγε ῦ σχηματίζειν βέλομαι, *Aristoph. in Pace,* 323. A σχῆμα.
Σχημάτιον, ε, τὸ, staticulus; gestus, Dim.
Σχημάτισις, εως, ἡ, situs, habitus. A præc.
Σχηματισμὸς, ῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis et comptura; corporis compositio in certum modum; *item,* orationis, gestûs; (2) simulatio, prætextus. Λέγεται ὄγκον ϗ σχηματισμὸν περιβαλέσθαι, *Plut.* Ab eod.
Σχηματογραφέω, fingo vel oratione vel picturâ, &c. A γράφω.
Σχηματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) gesticulationi servio, schemata saltationis cujusdam imitor. *Gl. V.* σχηματοποιῶ, gesticulor, *Xen.* Hinc
Σχηματοποιία, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando effictio.
Σχήσειν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro σχέω.
Σχήσεσθαι, *habiturum esse,* f. 1. inf. med.
Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.
Σχητηρία, ας, ἡ, anchora. Ab eod.
Σχιδακηδὸν, *adv.* in modum assularum, assulatim. A σχίδαξ.
Σχιδακώδης, εως, ἡ, assulosus. Ab eod.
Σχιδανόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex σχίζω, et πῦς.
Σχίδαξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum è ligno scisso. *Ph.* talea. A σχίζω.
Σχίδη, ης, ἡ, idem, scida, scidula.
Σχίδος, εος, τὸ, idem et ab eod.
Σχιδώνυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, ungulas fissas habens. Ex σχίζω, et ὄνυξ.
Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fissura. *Ph.* talea; lignum fissum, *Il.* 1, 462. A σχίζω.
Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, à σχίζη.
Σχιζοποδία, ας, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A
Σχιζόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.
Σχιζόπτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, alas fissas habens. Ex σχίζω, et πτερὸν.
ΣΧΙ'ΖΩ, fut. ίσω, findo, scindo, diffindo, discindo, disseco; ἐσχισμένον, scissum, *Ph.* p. part. pass. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα), *Joann.* 19, 24. Ἔιδε σχιζομένες τὲς ἐρανὲς, *Marc.* 1, 10. Ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζεσι κάρα φονίῳ πελέκει, *Sophocl. El.* 99.
Σχινδάλαμος, ε, ὁ, assula, festuca, segmentum è calamo fisso; vid. σκινδαλμὸς.
Σχινδαλμὸς, ῦ, ὁ, idem et ex iisd.
Σχινδύλησις, εως, ἡ, fissio in assulas, quasi à σχινδυλέω. *Hipp.*
Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos et candefaciendos lentiscum mando. A σχῖνος.
Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiscinus. Ab eod.
Σχινοκέφαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, *Aristoph. Plut. in Pericle,* cap. 3. Ex σχῖνος, et κεφαλὴ.
Σχῖνος, ε, ἡ, lentiscus, hodiè mastix; (2) scilla, bulbus. A σχίζω.
Σχινοτρώκτης, ε, ὁ, qui lentiscum mandit. Ex σχῖνος, et τρώγω, *edo.*
Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.
Σχινώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, lentiscum ferens, qui est è lentisci genere. A σχῖνος.
Σχίσας, *qui fidit,* a. 1. part. act. verbi σχίζω.
Σχισθῆναι, *fissum esse,* a. 1. inf. pass.
Σχίσις, εως, ἡ, scissio, fissio, scissura.
Σχίσμα, ατος, τὸ, idem; (2) diffidium, dissensio, discordia; (3) Schisma, ruptio unionis in Ecclesiâ. A σχίζω.
Σχισματικὸς, ἡ, ὸν, schismaticus; (2) qui à societate se segregat. A præc.
Σχισμὴ, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura.
Σχίσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro σχίσας, à σχίζω. Unde
Σχιςὸς, ἡ, ὸν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui findi vel scindi potest. *Gl. V.* σχιςὸν, scissile, fissile; *Subst.* σχιςὸν, genus stolæ muliebris; σχιςαὶ, calceamenti genus, *Poll.*
Σχοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω.
Σχοίην, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.
Σχοινία, ας, ἡ, junci planta seu stirps unà cum suo cespite; (2) funale, funis:
Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido:
Σχοινίκλος, ε, ὁ, nomen avis. *Gaza* junconem interpretatur. A σχοῖνος.
Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, è junco factus.
Σχοινίον, ε, τὸ, funiculus, è junco tortus, funis, restis. Dim. ab eod.
Σχοινιοςρόφος, ὁ ϗ ἡ, propriè funem contorquens, qui aquam per amphoram è fune pendentem attollit è puteo, et quicunque simili modo laborat, *item* restio. A ςρέφω.
Σχοινιοσυμβολεὺς, ὁ, idem. *Poll.* (2) qui tegetes è junco texit. A συμβολὴ.
Σχοινὶς, ίδος, ἡ, epith. Veneris. A σχοῖνος, al. à σχῖνος, *lentiscus,* unde debeat esse σχινὶς, *Ern.*
Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. A σχοινίζω.
Σχοινισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio et descriptio quæ fit fune; (2) torturæ genus quod funibus fit et fidiculis tractoriis. Ab eod.
Σχοινῖτις, ιδος, ἡ, è junco facta. A σχοῖνος.
Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A
Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, et βαίνω.
Σχοινοβατία, ας, ἡ, incessus per funem. A præc.
Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis speciem factus. Ab εἶδος.
Σχοινόπλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, è junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, et πλεκτὸς.
Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, ὸν, funibus texendis aptus. A
Σχοινοπλόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui funes è junco torquet seu nectit. *Gl. V.* restio, resticularius. Ex Σχοῖνος, et πλέκω.
Σχοινοπώλης, ε, ὁ, spartarius. *Gl. V.* qui restes vendit.
ΣΧΟΙ̃ΝΟΣ, ε, ὁ, et aliquando ἡ, juncus; (2) funis è junco plexus, funis, restis; (3) mensura Ægyptiaca sexaginta stadia complectens, *ap. Herod.* alii autem 30. *Ph. Phil.* σχοῖνος γεωμετρικὸς, *schœnus geometricus,* arvipendium.
Σχοινοςρόφος, ε, ὁ, idem quod σχοινιόςροφος.
Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extensus seu protensus ut funis; (2) longus; (3) rectus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio soluta et in concinnis longisque periodis constans. Ex σχοῖνος, et τείνω.
Σχοινοτενῶς, *adv.* in modum funis extensi; (2) porrectè, extentè; (3) rectè.
Σχοινοτονία, ἡ, longitudo. A
Σχοινότονος, ε, ὁ ϗ ἡ, ex junceo aut sparteo fune nexus et contextus; (2) longus, extentus. Ex iisd.
Σχοινοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, junceum funem gestans, seu simpl. funem gerens. A φέρω.
Σχοινοχάλινος, ε, ὁ ϗ ἡ, frænum è fune factum habens.
Σχοῖντο, vide σχοίατο.
Σχοινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juncosus, junceus, juncum referens, è junci genere. A σχοῖνος.
Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, *Gl. V.* σχολάζει, cessat, vacat, *Ph.* σχολάζων, vacuus, *Gl. V.* σχολάζεσα, vacua, *Ph.* σχολάζοντες, cessantes, *Ph.* σχολάζομαι, otium mihi est, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηςείᾳ ϗ τῇ προσευχῇ, 1 *Cor.* 7, 5. Μεσικῇ ἐπὶ τῷ δείπνῳ σχολάζειν, *Luc.* τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀπό τίνος, *ib.* A σχολὴ.
Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis, *Gl. V.* otiosus, vacuus. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.
Σχολαίτατα, *adv.* tardissimè. Ab eod.
Σχολαίως, *adv.* per otium, lentè, tardè, cunctanter. *Gl. V.* otiosè.
Σχολαρχέω, ῶ, scholarcha sum, scholæ præsum, *R.* A
Σχολάρχης, ε, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ præest, *Ph.* σχολάρχαι, professores. Ex σχολὴ, et ἄρχων.
Σχολαςήριον, ε, ὁ, locus in quo commodè otium agitur post labores; (2) exhedra; (3) schola. A σχολὴ.
Σχολαςὴς, ῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otiosus. *Gl. V.* cessator. A σχολάζω.
Σχολαςικὸς, ἡ, ὸν, qui otiari solet, otio deditus; *Gl. V.* scholaris; τὸ, σχολαςικὸν, ῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.

Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, schola. A

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio et feriatio à negotiis, mora ejus qui lentè agit; (2) lucubratio per otium, seu in otio composita disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola. Vid. *Ern.*

Σχολῆ, *adv.* otiosè, per otium, perfunctoriè, sine diligentiâ, lentè, tardè, more hominum otiosorum, sensim, *Gl. V.* (2) vix, ægrè, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus; (4) multo minus, si non illud hoc multo minus.

Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorem illustrat, scholiastes. A σχολιάζω.

Σχολικὸς, ἡ, ὸν, ad scholas pertinens, scholis conveniens; (2) puerilis, unde ineptus, frigidus in oratione. A σχολή.

Σχολικῶς, scholæ modo, ut fit in scholis.

Σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scribit.

Σχολιογραφέω, brevia scholia scribo.

Σχόλιον, ου, τὸ, glossa, notula, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.

Σχόμενοι, nom. pl. a 2. part. med. verbi ἔχω.

Σχοῦ, *habe*, 2. sing. aor. 2. imp. med. *Ion.* et *Att.* pro σχέσο.

Σχῶ, aor. 2. conj. act.

Σώεσκε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωε, à σόω.

Σῶζε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi σώζω.

Σωζόμενον, acc. sing. præs. part. med.

Σώζω, fut. ώσω, salvo, *Ph.* servo, sospito, *Gl. V.* σώζει, conservat, sanat, *Ph.* σωθῆναι, sanari, *Ph.* salvari; σωθεὶς, salvus, *Ph.* a. 1. pass σώζου, vale, *Ph.* imperat. præs. pass. σῶσαι, sanare, *Ph.* inf. act. aor. 1. σῶσον με, salvum me fac, *Gl. V.* imperat. act. aor. 1. *item* (2) à periculo munire, tutum præstare in futurum. Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία, *Soph. Antig.* 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι, *id. Aj.* 519. Ἡ σὺ κεῖνος εἶ, ὅς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; *idem, El.* 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, *Aristoph. Av.* 385. A σόος.

Σωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. σώζω.

Σωθῆναι, *servatum esse*, a. 1. inf. pass.

Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. cum ν.

Σωκέω, ῶ, valeo, possum. A σῶκος. Σωκῶ idem valet quod ἰσχύω, Etymol. ἰσχύει, βοηθεῖ, *Hes.* ex Æschyl. *Eum.* 36.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, epith. Mercurii, *Il.* 20, 72. A σώζω.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus. Dim. à σωλήν.

Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piscatur σωλῆνας.

Σωληνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex σωλὴν, et εἶδος.

ΣΩ~ΜΑ, ατος, τὸ, corpus, παρὰ τὸ σῆμα, hoc est à sepulchro, quod anima in corpore sit quasi sepulta, secundum Orphicos. *Ph.* (2) mancipium; (3) dicitur et in foro de capite *ap. Lys.* (4) de pudendis virilibus.

Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἡ ϗ σχολὴ, ἔφη, ἔσται σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, *Xen.* Hinc

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, *Gl. V.*

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, et iisdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango sum, *Strabo.*

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. *Ph.* venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα, et ἔμπορος.

Σωματηγέω, dux sum agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.

Σωματικῶς, *adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτινος, corporeus, *Gl. V.* A σῶμα.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpseston, membrana, *Ph.* Dim.

Σωματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; quicquid quod in corpus quoddam, systema, redactum est; σωματοειδέστερον, *Longin.* 24. Ab εἶδος.

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporeâ specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, reficio, etiam de animo; σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem seu potentiorem reddo. Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, *Polyb.* Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ, *Longin.* 40.

Σωματοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo servi vel mancipia aluntur. Ex σῶμα, et τροφεῖον.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, sum corporis custos.

Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat. *Ph.* satelles, stipator.

Σωματόω, corpus facio, corporeâ naturâ induo; σωματοῦσθαι, q. d. corporescere, corporeum fieri, *Aristot.* A σῶμα.

Σωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporeâ præditus naturâ. Ab eod.

Σωματωδῶς, *adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

Σῶος, ου, vel σῶς, ὁ ϗ ἡ, salvus, incolumis, sospes, *Ph.* A σόος.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, *Ph.*

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in quâ superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo, sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρεὸς, οῦ, ὁ, idem quod σωρὸς.

Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀυτοῦ, *Rom.* 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν ἀεὶ πλεῖστον ἐπειγόμενος, *Epigr.* A σωρὸς.

Σωρηδὸν, *adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, *Gl. V.* Vid. σωρείτης.

Σωρῖτις, ιδος, epith. Cereris. A

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries

Σῶς, ὁ ϗ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex σόος, vel σάος.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σώζω.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin*, et cum ν pro σώζουσι.

Σωσίκοσμος, ὁ, mundi servator.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domûs conservator. Ex σώζω, et οἶκος.

Σωσίπολις, urbis conservator, *Aristoph. Ach.* 167. A σώζω, et πόλις.

Σῶσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. σώζω.

Σωστέον, servandum est. Ἀθλίως δὲ σωστέο, *Eur. Her. fur.* 139. A σώζω.

Σωστικὸς, ἡ, ὸν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A σώζω.

Σωστικῶς, *adv.* salutariter, salubriter.

Σῶστρον, ου, τὸ, præmium quod ægrotus sanitati restitutus medico aut deo salutari reddit; *item* quod datur ei qui fugitivum retraxit, et domino restituit, *item* quod pro libertate datur. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, Minervæ cognomen, quia sigit intellectum omnem partialem in intellectionibus totalibus Jovis. A

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, conservator, liberator. *Ph.* sospitator. A σόος.

Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas, conservatio, *Ph.* A σωτήριος.

Σωτήρια, ιων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) foricæ; *Agathias in Anthologiâ.* Ab eod. *P.*

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, *Gl. V.* Hinc τὸ σωτήριον, ου, salus; (2) expiatio, *LXX.* A σωτήρ.

Σωτηρικος, ου, ὁ, servator. A σωτήρ.

Σωτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, salutaris, sospitalis, *Gl. V.* saluberrimus. A σωτήριος.

Σωτηριωδῶς, *adv.* salutariter, salubriter.

Σωτηρίως, idem, *Gl. V.* A σωτήριος.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A σόω.

Σωφρονέω, sanæ mentis sum, mentis compos seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestiâ utor, modestus sum; (3) temperanter et modestè me gero; castus sum et pudicus. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρονήκασιν, *Eur. Tro.* 342. A σώφρων.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderatè factum, facinus pudicum et castum. A σωφρονέω.

Σωφρονήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi σωφρονέω. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modestiæ, temperantiæ amans, seu studiosus.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, *Tit.* 2, 4. A σώφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, naturâ comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ et moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modestè. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id quo quid castigatur et emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, admonitor, castigator; (2) dens genuinus, *Ph.* A σωφρονίζω.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator, monitor, præceptor; qui aliquid prudenter agit, et concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur, *Plut.* Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονιστὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνως, *adv.* sanâ mente, prudenter; (2) moderatè, modestè, continenter, temperanter, pudicè. *Gl. V.* sobriè, castè.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, *Philox.* temperantia, *Gl. V.* A

Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens est salva et incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, benè moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex σῶς, et φρήν.

Σωχέω, idem quod seq. *Nic. Th.* 590.

ΣΩ'ΧΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; σώοντο, pass. imperf. A σεύω.

Σώω, incito, moveo; (2) servo, sospito; σώομαι, servor incolumis. A σῶς, vel σόω.

T.

T Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum literâ cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, et cum lineolâ subjectâ *trecenta millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβερνεῖον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, *Gl. V.* A *tabula*.

Ταβλίζειν, tesseris ludere in tabulâ. A præc.
Ταβλιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui ludit in tabulâ.
Τἀγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.
Ταγαῖος, ȣ, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subjectus. A ταγὸς.
Ταγέω, impero. Ab eod.
ΤΑΓΓΗ', ῆς, ἡ, rancor.
Ταγγίασις, εως, ἡ, idem. Quasi à ταγγιάζω, quod esset *rancesco*.
Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A ταγγή.
Ταγγὸς, ἡ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, *Ph.* ταγγὸν, rancidum. Ab eod.
Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A ταγεύω.
Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. τάττω.
Ταγεύω, sum summus magistratus, *Xen.* (2) præficio, *Æschyl.* A
Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura; (2) præceptum. A τάσσω.
Ταγηνίας, ȣ, ὁ, ut ταγηνίας ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.
Ταγηνίζω, frigo, *Gl. V.* A τάγηνον.
Ταγηνιςὸς, ἡ, ὸν, in sartagine frictus seu coctus. A præc.
Ταγηνίτης, ȣ, ὁ, ut ταγηνίτης ἄρτος, idem quod ταγηνίας. A
Τάγηνον, ȣ, τὸ, sartago, *Gl. V.* Aliàs τήγανον. A τήκω.
Τἀγκίςρῳ, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίςρῳ, ab ἄγκιςρον.
Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, *Ph.* A τάσσω.
Ταγματάρχης, ȣ, ὁ, qui agmini præest. Ex τάγμα, et ἄρχω.
Ταγματικὸς, legionarius, *Gl. V.* A τάγμα.
Ταγὸς, ȣ̃, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses, summus est magistratus in Thessaliâ; *Il.* 23, 160. A τάττω.
Ταγȣ̃χος, ȣ, ὁ, idem. A ταγὴ, et ἔχω.
Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc sit τεταγὼν, a. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, *Il.* 1, 591. A τείνω.
Ταθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.
Ταθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.
Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ab ὁ, articulo præpos.
Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis; (4) genus vermium longiorum; (5) genus piscis *apud Aristotelem*. A τείνω.
Ταινίδιον, ȣ, τὸ, Dim. à præc.
Ταινίον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier quæ fascias vendit. Ex ταινία, et πωλέω.
Ταινιόω, redimio fascia; (2) orno, *Aristoph. Conc.* 1026. A ταινία.
Ταινιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ταινία (2, 3) natus.
Τάκεαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro τήκεσαι, à τήκω.
Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic*.
Τακεὶς, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τηκεὶς.
Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, maceratus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, de oculis, vultu. A τήκω. Hinc
Τακερόω, ῶ, f. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquefcens dilabatur et diffluat, *Diosc.*
Τακερόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς, et χρὼς.
Τάκην, aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκην, à τήκω.
Τακήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.
Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites et aciei instruendæ; τακτικὰ, quæ ad rem et disciplinam militarem spectant; τακτικοὶ scriptores de acie ordinandâ. A τάσσω.
Τακτικῶς, *adv.* militariter, cum peritiâ aciei struendæ, *Gl. V.* ordinatè.
Τακτὸς, ἡ, ὸν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus, ut dies, &c. A τάσσω.
Ταλαέργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui patienter et constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας, et ἔργον.
Ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas et labores perfero; (2) in ærumnas ac miserias conjicio, *Gl. V.* affligo. Πρὸς ταλαιπωρήσατε γ' ὀλίγον χρόνον, *Aristoph. Lys.* 769. A ταλαίπωρος. Hinc
Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod
Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, *Ph.* labor, molestia, et fatigatio. A
Ταλαιπωροποιὸς, ὸν, ærumnosum reddens.
Ταλαίπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus, miser, misellus, *Gl. V.* Ex ταλάω, et πωρή.
Ταλαιπώρως, ærumnosè, miserè, laboriosè.
Ταλαίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex ταλάω, et φρὴν.
Ταλακάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui toleranti et forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex καρδία.
Τάλαν, *miser*, voc. sing. à τάλας. Unde
Ταλανίζω, f. ίσω, miserum et ærumnosum voco, defleo, misereor.
Ταλανταῖος, et ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.
Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.
Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.
Ταλάντερος, miserior. A τάλας.
Ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, *Luc.* (3) vergo, inclino.
Ταλαντίζω, idem. A
ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ȣ, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id quod lanci imponitur ponderandum, et nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos et Babylonios 1000. Hinc
Ταλαντȣ̃χος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.
Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc
Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso et libratione; (2) *metaph.* de aquæ marinæ agitatione seu libratione.
Ταλαὸς, ἡ, ὸν, miser, ærumnosus. A ταλάω.
Ταλαπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incommoda et ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας, et πάθος.
Ταλαπείριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnas expertus, calamitosus et miser. Ex πεῖρα.
Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu adfectus; (2) fortiter luctum et mœrorem perferens, *Od.* 5, 222. Ex πένθος.
Ταλάριον, τὸ, et ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A
Τάλαρος, ȣ, ὁ, vas seu instrumentum in quo lanas et susos reponunt; qualus, quasillus. *Gl. Vet.* calathus, fiscella; vas in quo cibaria aut alia geruntur; item vas in quo lac reponunt bubulci, et quo utuntur in premendo lacte et caseo formando. *Il.* 18, 568. A ταλάω.
Τάλας, αινα, ἄλαν, *gen.* ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus. Ab eod.
Ταλασία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.
Ταλάσιον, ȣ, τὸ, lana. Ab eod.
Ταλάσιος, ȣ, ὁ, lanificus. Ab eod.
Ταλασιεργέω, lanas tracto, lanarius sum, *Xen.*
Ταλασιεργία, ας, ἡ, lanificium.
Ταλασιεργικὸς, ἡ, ὸν, ad lanificium pertinens. A
Ταλασιέργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, et ἔργον.
Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.
Ταλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo patienti est, qui omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex ταλάω, et φρὴν.
Ταλαύρινος, ȣ, ὁ, patiens ærumnarum et laborum; (2) audax, fortis. *Il.* 5, 289.
Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων. A
ΤΑΛΑ'Ω, ῶ, suffero, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.
Τἀληθὲς, *verum*, Dor. pro τὸ ἀληθὲς.
ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *Soph. Antig.* 645. puella, virgo nubilis.
Τἆλλα, *adv.* alioqui, cæterùm.
Τἀλλότρια, *aliena*, nom. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.
Τἀμὰ, *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea*.
Ταμάλιςα, *adv.* maximè, vehementer.
Τἆματα, *Dor.* et *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies*.
Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, à τέμνω, *seco*.
Ταμέει, 3. sing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.
Ταμείας, ȣ, ὁ, idem quod ταμίας.
Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.
Ταμεῖον, ȣ, τὸ, *Ph.* τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, fiscus, *Gl. V.* Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.
Ταμέσθαι, a. 2. inf. med. verbi τέμνω.
Ταμεσίχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans. *Il.* 4, 511. Ex τέμνω, et χρόος.
Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix. A
ΤΑΜΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, promus condus, dispensator eorum quæ condenda et promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.
Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, *Gl. V.* (2) dispensatio. A ταμιεύω.
Ταμιείας, ȣ, ὁ, idem quod ταμίας.
Ταμιεῖον, ȣ, τὸ, *Gl. V.* ταμιεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde
Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.
Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.
Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*
Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, quæstorius; (2) qui benè dispensat, parcus, qui recondere novit in futurum. A
Ταμιευτικῶς, parcè, frugaliter, bonâ cum dispensatione.
Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo; (2) sum promus seu cellarius; (3) repono, sc. in publicum, unde et bona publico, proscribo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem differo; (4) vires non uno impetu effundo, sed parcè, ut sufficiant universo itineri, labori; unde et v. gr. moderatè impero, moderatè utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ȣ̓κ ἐτὶ ἔμοι ταμιεύσεις, *Aristoph. Eq.* 943. Ἅπαντα γ' ἄρ αὐτῷ ταμιεύει; *id. Av.* 1548. Εἰς ἄλλον Καιρὸν ταμιεύεσθαι, reservare, *Luc.* χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, *Plut.* A ταμίας.
Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.
Ταμιȣ̃χος, ȣ, ὁ, præfectus cellæ penuariæ vel ærarii. Ab ἔχω.
Τάμισος, vel ταμισὸς, ȣ̃, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, *R. Nicand. in Al.* 373. A τάμνω.
Τάμνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, à τάμνω, pro τέμνω.
Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. *Il.* 11, 88.
Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.
Τὰν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. à nom. ἡ, *Dor.* ἁ.
Τἆν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *et in*.
ΤΑΝΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum in quo condebantur carnes, *Hes.* ταναγρὸς, *Poll.*
Ταναήκης, έος, ὁ ϗ ἡ, vel secundum alios τανάηκης, εος, protensam seu longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, et ἀκὴ.
Ταναιμύκης, εος, ὁ ϗ ἡ, multùm et vehementer mugiens. Ex ταναὸς, et μυκάω.
Τανακιδὴς, idem quod ταναήκης, *R.*
Ταναόδειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longum collum habens. A δειρή.
Τάναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ταναὸς, ἡ, ὸν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus. *Il.* 16, 588. A τείνω.
Ταναϋφὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex ὑφή.
Ταναχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, epith. rei longæ, ex ære.
Τανεῖαι, ων, αἱ, porrecta ligna. A ταναὸς.

Τανηλεγὴς,

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longum fomnum vel longam quietem adferens, epith mortis. Ex λέγω, cubare facio.

Τανθάριον, τὸ, rubor, *Hef.*

Τανθαρύζω, *Dor.* τανθαλύζω, tremo, palpito.

Ταντα λίζω, concutio, moveo; (2) colligo, coacervo pecunias. *Anacr.* A τάνταλος.

Ταντα λόω, idem. *Sophocl.* Ab eod.

Τανύγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, linguam protenfam habens. *Od.* 5, 66. Ex τανύω, et γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, cufpides extenfas ac promiffas habens.

Τανυδρόμος, ὁ ϗ ἡ, longum curriculum abfolvens.

Τανυέθειρος, ὁ ϗ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

Τανυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, protenfam five longam habens aciem. Ex τανύω, et ἀκή.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eft capillo, prolixos et promiffos crines habens; (2) hirfutus. A θρὶξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens. A κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, diftendor. A τείνω.

Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. paff. *Ion.* pro ἐτανύοντο, à τανύω.

Τανύπεπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, extenfo et promiffo peplo amictus, cui eft veftis laxa et finuofa. Ex τανύω, et πέπλος.

Τανύπλευρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cujus latera in longum latumque tenfa funt; (2) amplus; *Nonn.* P. 5, 2. A πλευρά.

Τανύπους, πόδος, ὁ ϗ ἡ, pedes extendens. *Od.* 9, 464. A

Τανύπτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extenfæ funt, extenfis et patulis alis volans, velox. Ex τανύω, et πτερόν.

Τανυπτερύγεσσι, dat. pl. *Poët.* pro τανυπτέρυξι, à [illegible]

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd. *Gl. V.* τανυπτέρυγες, præpetes.

Τανύῤῥιζος, ε, ὁ ϗ ἡ, radices extenfas et longè latèque expanfas habens. A ῥίζω.

Τανυσθεὶς, aor. 1. part. paff. verbi τανύω.

Τανυσίπτερος, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, magnam et latè diffufam umbram habens. Ex σκιά.

Τανυσκόπελος, ε, ὁ ϗ ἡ, amplos fcopulos habens; *Nonn. P.* 4, 21.

Τάνυσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐτάνυσαν, à τανύω.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, extenfio, intenfio. *Od.* 21, 112. A τάνυμαι.

Τανύσφυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latifque paffibus progrediens; (2) longa et gracilia crura habens, procerus; (3) qui feftinat, celer. Ex τανύω, et σφυρόν.

Τανύφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, corticem habens amplum feu longum, i. e. longa et ampla arbor. A φλοιός.

Τανύφυλλος, ὁ ϗ ἡ, folia habens ampla et lata, five etiam diffufa. A φύλλον.

Τανύω, idem quod τείνω. Βοείην τανύειν, *Il.* 17, 390. Νύκτ' ὅλην τανύσε, *ib.* 16, 567. A τείνω.

Ταξείδιον, ε, τὸ, parva cohors. A τάξις.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus fum, fum centurio, cohorti præfectus fum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, *Ariftoph. Pace,* 433. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ε, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις, et ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatûs, *item* decurionatûs.

Ταξίαρχος, ε, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; *item* decurio.

Ταξιόω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, feries, *Ph.* *item* vices, officium, apparitura; *Gl. V.* (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, *Ph.* τάξεις, claffes, *Gl. V.* (3) conftitutio, ordinatio, ut νόμων τάξις; (4) tributa, vectigalia; (5) modeftia, in [illegible]re. A τάσσω. Hinc

Ταξιώτης, ε, ὁ, apparitor; officialis, *Gl. V.*

Ταξιωτικὸς, ἡ, ὸν, officialis, ῥαβδὸς ταξιώτικη, ἡ, virga lictoris. A præc.

ΤΑ'ΞΟΣ, ε, ἡ, taxus, *arbor feralis et venenata.*

Ταπεινολογία, ας, ἡ, fubmiffa et humilis oratio. Ex ταπεινὸς, et λόγος.

Ταπεινοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, *Ph.* fummiffus, *Gl. V.* tenuis, de fluvio, humilis, de plantâ. Hinc

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demiffio et abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo fum humili et dejecto, demiffè et humiliter, *item* modeftè fentio.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demiffio, animus demiffus et humilis, *Gl. V.* modeftia, in facris. A

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eft animo humili et abjecto. A φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto feu fubmitto, deprimo; *in S. S.* affligo, calamitatibus premo, *item* vitio, ftupro; τεταπεινωμένος, fummiffus, *Gl. V.* perf. part. paff. Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, *Matt.* 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 12, 21. Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα δὲ περισσεύειν, *Phil.* 4, 12. A ταπεινός.

Ταπεινωθήσεται, 3. fing. f. 1. ind. paff.

Ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imperat. paff. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depreffio, humilitas.

Ταπεινῶς, *adv.* humiliter, abjectè, demiffo animo, modeftè.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiffio et abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in facris, modeftia. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ἡ, ὸν, deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, veftis ftragula.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *adv.* plerumque, fæpè.

Ταπρῶτα, *adv.* primùm, ut primùm, fimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, ε, ὁ, turbatio, tumultus, terror. A ταράσσω. Unde

Ταράκτης, ε, ὁ, turbator.

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, turbandi feu perturbandi vim habens, turbulentus, *Gl. V.* turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατον ἐστι τῆς ψυχῆς, *Appian.* Ab eod.

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, perturbatus; (2) qui perturbari poteft. Ab eod. Unde

Ταράκτωρ, ορος, ὁ, perturbator, *R.*

Ταραντινίδιον, τὸ, veftis mollis et pellucida, quæ apud Tarentinos in ufu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr.* decurro, equo armatus.

Ταράξῃ, 3. fing. a. 1. conj. act. v. ταράσσω.

Ταραξικάρδιος, ον, animum mordens, perturbans. A ταράσσω, et καρδία.

Ταρασσέσθω, 3. fing. præf. imperat. paff. verbi ταράσσω.

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præf. med.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, *Ph.* p. part. paff. Οἴοισι μ' ὦ πόνηρε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις; *Ariftoph. Eq.* 898. Ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλωρὸν ταράσσει, *Eur. Supj* 600. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, *Luc.*

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confufio, tumultus, confternatio. A præc.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imperat paff. verbi ταράσσω. Unde

Τάραχος, ε, ὁ, tumultus, *Gl. V.* turbatio.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, *Ph.* turbarum plenus. A præc.

Ταραχωδῶς, *adv.* turbulentè, tumultuosè; (2) pavidè.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem et metum adferens; (2) metuens, timidus. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, *Nonn.* A τάρβος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει, *Soph. Trach.* 736. Ταρβῶν ὀρφάνευμα τέκνων, *Eur. Her. fur.* 549. Ab eod.

Ταρβῆ, ῆς, ἡ, idem quod τάρβος.

Ταρβήσαντε, pavefacti, n. dual. (*Il.* 1, 331.) et

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura quæ fale fit, *item* pollinctura, *Gl. V.* fuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ε, ὁ, falfamentarius, falfamentorum venditor. Ex τάριχος, et ἔμπορος.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, vide ταριχεία.

Ταριχευτὴς, ῦ, ὁ, falitor, *Ph.*

Ταριχευτὸς, ἡ, ὸν, fale conditus et aliquamdiu adfervatus. A

Ταριχεύω, f. εύσω, fale, arenâ, fumo, condio, macero, induro et arefacio, *Gl. V.* falfo; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, *Gl. V.* Κρέα τεταριχευμένα, *Longin.* 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eft ex genere falfamentorum, qui faliri folet; (2) fale conditus et fervatus, falfus, *Ph.* ταριχηρὸν, præfalfum. Ab eod.

Ταρίχιον, ε, τὸ, falfamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλέω, falfamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ε, ὁ, qui falfamenta venditat, *Gl. V.* falfamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna falfamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, falfamentum pifcium; (2) caro fale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, *R.*

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paff. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, à τέρπω.

Ταῤῥίον, ε, τὸ, craticula. Dim. à ταῤῥὸς.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ε, ὁ, auxiliator, *R.*

Ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, crates, *Gl. V.* Att. pro

Ταρσὸς, ῦ, ἡ, crates, fuper quâ cafei aliaque folent ficcari; (2) aliquid ταρσῷ fimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manûs feu pedis, *Ph.* ταρσὸς τῦ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, *Ph.* plantæ, *Gl. V.* A τέρσω.

Ταρσόω, five ταῤῥόω, inftruo et munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, five ταῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in modum cratis implicitus feu implexus; epith. arborum quarum radices fic implicantur.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρεῖος, et ιος, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ε, ὁ, et plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiffimus, inferorum locus; (2) locus tenebricofus, carcer.

Ταρταρόπαις, ὁ ϗ ἡ, tartari proles.

Ταρταρόω, in tartarum (*item* carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφε ταρταρώσας, 2 *Pet.* 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *adv.* frequenter, crebrò. A ταρφής. *Il.* 22, 142.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denfus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφέες, à τάρφης.

Τάρφεσιν, *denfis*, dat. pl. cum ν.

Ταρφθήμεναι, aor. 1. inf. paff. *Dor.* pro τερφθῆναι, à τέρπω.

Ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ταρφειός.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denfitas, peculiariter filvæ, locus filvæ denfus. A

Τάρφω, ficco. Quafi à τείρω, *R.*

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, inferiæ, jufta, parentalia. Hinc

Ταρχεύω, fepelio.

Ταρχύω, f. ύσω, exfequias facio, funus curo, fepelio. *Lycurg.* 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. fing. f. g. ab artic. præpof. ὁ.

Τάσις, εως, ὁ, extentio, contentio, *ap. Rhet.* longiffima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ftatuo; (2) conftituo, deftino; (3) mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus fum, *Gl. V.* p. paff. τεταγμένος, ordinatus, ftatus, fixus, *Gl. V.* part. *in med.* certis penfionibus folvo. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται,

τέτακται, *Dem.* Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528.

Τατικὸς, ἡ, ὸν, tendens, tendendi vim habens. A τείνω.

Τάττωμεν, 1. plur. præf. conj. act. *Att.* pro τάσσωμεν, à τάσσω.

Τατώμενοι, nom. plur. præf. part paff. *Dor.* et *contr.* pro τηταόμενοι, à τητάω, *privo.*

Ταυρᾷω, ῶ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρία, fcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρειος, εία, είον, taurinus. A ταῦρος.

Ταύρεος, έα, εον, idem et ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ȣ, τὸ, parvus taurus. Dim.

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.

Ταυροβόας, ὁ, clamofus, propriè tauri vocem habens. A βοὴ.

Ταυροβόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, taurivorus, taurum vorans. A βορά.

Ταυρογάςωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαςὴρ.

Ταυρόδετος, η, ον, cui taurus alligatus eft. A δέω.

Ταυροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, tauri formam habens. Ex εἶδος.

Ταυρόθυτος, ον, in quo taurus immolatus eft. A θύω.

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, cornua taurina habens. Ex κέρας.

Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.

Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus et genitalibus taurorum. A κόλλα, *gluten.* Hinc

Ταυροκολλώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, glutini taurino fimilis, glutinofus.

Ταυρόκρανος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, taurinum caput habens. A κράνον.

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς βȣ̃ς, *Soph. Tr.* 779. A

Ταυροκτόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, tauri interfector. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, à tauro occifus.

Ταυρομέτωπος, ον, taurinam i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.

Ταυρόμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, tauri formam habens. A μορφή.

Ταυροπάρθενος, ἡ, epith. Europæ, tauro vectæ.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, ex tauro procreatus. A πατήρ.

Ταυροπόλος, ȣ, ἡ, et ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præfit; vel quod eadem fit ac luna, quam tauris vehi fingunt. Ex πολέω.

Ταυρόπȣς, ποδος, ὁ, ἡ, tauri pedes habens.

ΤΑΥ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, taurus; (2) fignum cœlefte; (3) Taurus, mons vaftiffimus Afiæ; (4) penis.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγȣ̃ντες εἰς μελάνδετον σάκος, *Æfchyl. ap. Longin.* 15. Ex σφάττω, feu σφάζω.

Ταυροσφάγος, ὁ, ἡ, taurum mactans.

Ταυροφάγος, ȣ, ὁ, taurorum vorator.

Ταυροφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui taurus effe videtur, tauro fimilis. A φαίνομαι.

Ταυρόφθογγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, vocem edens taurinæ fimilem.

Ταυροφόνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui taurum vel tauros cædit. A φένω.

Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur, à tauris. A φέρω.

Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) ftupro, comprimo; ταυρȣ̃μαι, taurus fio, taurinam naturam induo; (2) comprimor à viro. Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρȣμένην, *Eur. Med.* 92. A ταῦρος.

Ταυρωπὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ab ὤψ.

Ταὐτὰ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, *hanc*, acc. fing. f. gen. *Dor.* pro ταύτην, ab ȣ̃τος, *hic.*

Ταύτῃ, *adv.* eatenùs, eâ ratione, eo modo; (2) eâ ex parte; (3) eâ de cauffâ, ideo; (4) hâc. Ab ȣ̃τος, *hic.*

Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque cenfeo et pono. A

Ταυτὸ, vel ταυτὸν, et ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, et αὐτό.

Ταυτοβȣλία, ας, ἡ, voluntatis confenfus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, et βȣλή.

Ταυτογραφέω, eodem modo fcribo; ταυτογραφȣμένα, quæ eodem modo fcribuntur. A γράφω.

Ταυτόδοξος, ὁ ᾗ ἡ, idem fentiens. A δόξα.

Ταυτοδυναμέω, æquipolleo, idem fignifico. A

Ταυτοδύναμος, ὁ ᾗ ἡ, æquipollens. A δύναμις.

Ταυτοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ejufdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ, et εἶδος.

Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio ejufdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, et ἔπος.

Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.

Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor. Ex ἔργον.

Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus. Ex iifd.

Ταυτοθελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas feu confenfus voluntatis. A θέλω.

Ταυτόθρȣς, ὁ, ἡ, idem fonans. A θρόος.

Ταυτοκίνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.

Ταυτοκλινὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in idem vergens. A κλίνομαι.

Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero, etiam de iis quæ alii dixere. Περὶ τῶν καλῶς ᾗ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, *Polyb.*

Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium fermonis, quando res eadem pluribus, et plane idem fignificantibus verbis, redditur:

Ταυτολογικῶς, per tautologiam. A

Ταυτολόγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem dicens. Ex ταυτὸ, et λέγω.

Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit cafu vel fortuitò, fortè; ἀπὸ ταυτομάτȣ, forte fortuna; item fponte. Ex τὸ, et αὐτόματον.

Ταυτοπαθεία, ἡ, eventus, fortuna fimilis in utramque partem. A

Ταυτοπαθὴς, ὲς, cui idem accidit.

Ταυτοποδία, ἡ, ejufdem pedis repetitio, ut in ditrochæo. *ap. Hephæft.* A πȣ̃ς.

Ταυτοπροσωπικῶς, in eâdem perfonâ. A ταυτοπροσωπικὸς, ejufdem perfonæ.

Ταυτοσήμαντος, ον, idem fignificans. A σημαίνω.

Ταυτοσήμος, ον, idem. A σῆμα.

Ταυτοσθενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ejufdem virtutis et roboris. Ex ταυτὸ, et σθένος.

Ταυτοσυνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurfus in eundem locum.

Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτὸ.

Ταυτοφωνία, ἡ, fimilitudo foni. A

Ταυτοφώνος, ον, fimiliter fonans. A φωνή.

Ταυτώνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.

Τάφε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, à θάπτω.

Ταφεὶς, a. 2. part. paff. verbi θάπτω.

Ταφεὺς, έως, ἡ, vefpillo, libitinarius, fandapilarius. A

Ταφὴ, ῆς, ἡ, fepultura, funus, exfequiæ; (2) quod numeratur pro fepulturâ. A θάπτω.

Ταφήϊος, ȣ, ὁ, ad fepulturam pertinens, fepulchralis, funereus. A ταφή.

Ταφήϊον, ȣ, τὸ, veftis quæ fternitur fuper fepulchrum.

Τάφιος, ια, ιον, fepulchralis. A

Τάφος, ȣ, ὁ, collis, tumulus; monumentum, *Soph. Aj.* 1187. (2) fepultura, funus, exfequiæ; (3) epulum funebre, filicernium. *Il.* 23, 29. A θάπτω.

Ταφρεία, ας, ἡ, foffio, foffæ excavatio; (2) valli exftructio pro caftris. A ταφρεύω.

Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio caftrorum. A

Ταφρεύω, foffam duco, caftra munio. A

Τάφρος, ȣ, ἡ, foffa, foffatum, *Ph.* fepes, *Ph.* vallum, *Gl. V.* etiam pro carcere fc. in terram defoffo maximè, reperitur. A θάπτος.

Ταφροειδὴς, ὲς, foffæ fimilis. Ab εἶδος.

Ταφρωρύχος, ȣ, ὁ, vallorum effoffor, *R.* Ex τάφρος, et ὀρύσσω, *fodio.*

Τάχα, *adv.* velociter, properanter, mox; (2) forfan, fortaffis, fortè; (3) facilè. A ταχὺς.

Τάχει, dat. fing. pro τάχεϊ, à τάχος.

Ταχεῖα, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.

Ταχέως, *adv.* idem quod τάχα.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paff. verbi τάσσω.

Ταχινὰ, *adv.* celeriter. A ταχινός.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, celer, velox. A τάχος.

Ταχινῶς, *adv.* celeriter. A præc.

Τάχιον, *adv.* citiùs, celeriùs, velociùs; (2) citò. A ταχίων, comp. à ταχὺς.

Τάχιςα, *adv.* celerrimè, velociffimè. A

Τάχιςος, ίςη, ιςον, celerrimus, velociffimus, τὴν ταχίςην, fc. ἡμέραν, feu ὥραν, quamprimùm. *Ph.* actutùm, *Gl. V.* fuperl. à ταχὺς.

Ταχίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. à ταχὺς. Unde

Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.

Ταχὺ, *adv.* velociter, citò.

Ταχυάλωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui facilè capi poteft, *R.* Ex ταχὺς, et ἁλωτός.

Ταχυβάδιςος, ȣ, ὁ, qui celeriter incedit, *R.* A βαδίζω.

Ταχυβάμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem. A βαίνω.

Ταχυβάτης, ȣ, ὁ, idem. Ex inuf. βατέω.

Ταχυβλαςία, ας, ἡ, germinandi celeritas. A βλαςέω.

Ταχύβȣλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, promptus confilio, aut qui citò confilium mutat. Ex βȣλή.

Ταχύγηρος, ὁ, ἡ, citò fenefcens. A γῆρας.

Ταχύγλωσσος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, inconfultè loquens; (2) effrenatâ linguæ incontinentiâ præditus. Ex γλῶσσα.

Ταχυγόνος, ὁ, ἡ, velox, celer. A γόνυ.

Ταχυγράφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui velociter fcribit; utens literis vulgaribus, quæ curfim fcribuntur; oppon. Καλλιγράφος, notarius. Ex γράφω.

Ταχύδακρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, facilè lacrimans.

Ταχυδινὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter vortice circumagitur; verfatilis. A δίνη.

Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A

Ταχυδρόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, velociter currens. *Ph.* curfor. A τρέχω.

Ταχυεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.

Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A præc.

Ταχυεργὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ταχυεργής.

Ταχυέρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. Epith. navis, currûs. Ab ἐρέσσω.

Ταχυθάνατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fubitò moriens; (2) fubitam mortem adferens.

Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus.

Ταχυκίνητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter movetur. A κινέω.

Ταχυμαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui citò difcit; (2) qui citò didicit. Ex μανθάνω.

Ταχύμηνις, εως, ὁ ᾗ ἡ, qui fubitò irafcitur, iracundus. A μῆνις.

Ταχυμήτης, ȣ, ὁ, vel ταχύμητις, εος, ὁ ᾗ ἡ, celer in capiundo confilio. Ex μῆτις.

Ταχυμήτωρ, ορος, fœcundus.

Ταχύμορος, ὁ ᾗ ἡ, brevis ævi.

Ταχυναυτέω, celeriter navigo, *App.* Ταχυναυτῶν, σκάφος εὐτρέπιςον, *Luc.* Ex ναύτης.

Ταχυνεῖ, 3. fing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.

Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A

Ταχύνοος, *contr.* ταχύνȣς, ὁ ᾗ ἡ, qui celeri eft ingenio.

Ταχύνω, accelero, propero, feftino. A ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui facilè paret; (2) credulus, *Theoc.* 2, 138. Ex πείθομαι.

Ταχυπέτης, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, celeriter volans. A πέτομαι.

Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo.

Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A

Ταχύπλοος, ȣς, ȣν, celeriter navigans.

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas refpirationis. A

Ταχύπνȣς, celerem refpirationem habens, feu celeriter et frequenter refpirans.

Ταχύπομπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui celeriter deducit feu tranfmittit, *R.* Ex πέμπω.

Ταχύποπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, fufpiciofus. Ex ὑποπτος.

Ταχυπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter gradiens. A πείρω.
Ταχύποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, citæ morti obnoxius. Ταχύποτμον ἀνέρων ἦθος, Pind.
Ταχύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer, velox, Gl. V. alipes.
Ταχύπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans, velox, Ex πτερὶν. Unde
Ταχυπτερροφυέω, Aliciph. Aristænet. 21.
Ταχύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equestris peritus.
Ταχύῤῥοθος, ον, tumultuosus, trepidus.
Ταχύῤῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui citò convaluit. Ex ῥώννυμι.
TAXΥ'Σ, εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. festinus, Gl. V.
Ταχυστροφάλιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, velox. Nonn.
Ταχύτατα, adv. celerrimè, superl.
Ταχύτερον, adv. ociùs, citiùs, celeriùs, velociùs, maturiùs, Ph. A ταχύτερος, comp.
Ταχυτὴς, ῆτος, et ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχὺς.
Ταχυτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilè et celeriter pariens. A τίκτω.
Ταχύχειρ, ερος, ὁ καὶ ἡ, promptus manu.
Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas, agilitas manuum in laborando. A præc.
TA'Ω, capio; supponitur tantùm, ut hinc fit τῆ, cape, sume, apud Hom. Il. 14, 219. est et verbum τάζω, ejusdem significationis.
Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpos. ὁ.
Ταώνιος ου, ὁ, pavoninus, pavonius. A
ΤΑΩ'Σ, ῶ, et ταῶς, ῶ, et ταὼν, ῶνος, pavo.
TE', conjunct. que, et, atque. Vid. Ern.
TE'ΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto; (2) mollio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωροῖς δάκρυοις τέγγεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, id. Aj. 1227.
Τέγεος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τέγος.
Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A στέγω.
Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi et humectari potest; (3) qui frangi oratione et molliri potest. A τέγγω. Unde
Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio.
Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
Τεὴν, acc. sing. f. g. à Dor. τεὸς pro σὸς, tuus.
Τεθαλότα, acc. sing part. perf. med. Dor. pro τεθηλότα, à θάλλω.
Τεθαλυῖα, nom. sing. f. g. ejusd. Dor. pro τεθηλυῖα.
Τεθάῤῥηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. θαῤῥέω.
Τεθαῤῥηκότως, adv. confidenter. A præc.
Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum v. à θαρσέω.
Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, à θάπτω.
Τεθέαμαι, perf. ind. pass. v. θεάομαι.
Τεθεάμεθα, spectavimus, 1. pl. perf. ejusd.
Τεθείεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. Att. et per Sync. pro τεθείησαν, à τίθημι.
Τέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. Bœot. pro τέθηκας.
Τεθεμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.
Τεθεμελίωτο, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐτεθεμελίωτο, à θεμελιόω.
Τέθηλας, 2. sing. perfect. ind. med. verbi θάλλω.
Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι.
Τέθηπα, perf. ind. med. verbi θάπτω.
Τέθηγα, acui, perf. ind. act. verbi θήγω.
Τέθιγα, attigi, perf. ind. act. v. θίγω.
Τεθλασμένοι, fracti, nom. pl. perf. part. pass. verbi θλάω, frango.
Τεθλιμμένον, pressum, acc. sing. perf. part. pass. verbi θλίβω, premo.
ΤΕΘΜΟ'Σ, lex, Lascar. Hinc τέθμιος, legitimus, solennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, instituta. Callim. Hymn. in Apoll. 37. in Dian. 174.

Τέθναα, perf. ind. med. v. inus. θνάω.
Τέθναθι, 2. sing. præs. imperat. act. v. τέθνημι.
Τεθναίη, moriar. præs. opt. verbi ejusd.
Τεθναῖμεν, moriamur, 1. plur. præs. optat. per Syncop. Att pro τεθναίημεν.
Τεθνάκαμες, 1. pl. perf. ind. act. Dor. pro τεθνήκαμεν, à θνήσκω.
Τεθνακὼς, perf. part. act. Dor. pro τεθνηκὼς.
Τεθνάμεν, præs. infin. act. Dor. pro τεθνάναι, à τέθνημι pro θνήσκω.
Τεθνὰς, mortuus, præs. part. act.
Τεθνᾶσι, 3. pl perf. ind. med. per Synæres. pro τεθνάασι, à θνήσκω.
Τέθνασο, 2. sing. præs. imperat. pass. v. τέθνημι.
Τεθνάτω, 3. sing. præs. imperat. act.
Τέθνεικα, perf. ind. act. Bœot. pro τέθνηκα, quod per Syncopen pro τεθάνηκα, à θνήσκω.
Τεθνειῶτα, mortuum, acc. sing. part. perf. act. Bœot. et Ion. pro τεθνηκότα.
Τεθνεὼς, perf. idem, Poët. pro τεθνηὼς, et hoc pro τεθνηκὼς, quod per Syncop. pro τεθανηκὼς.
Τέθνηα, mortuus sum, perf. ind. act. Ion. pro τέθνηκα, per Sync. ex τεθάνηκα.
Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνηξόμενος, moribundus; Gl. V. moriturus. A θνήσκω.
Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. Ion. pro θνήσω, à verbo θνάω, vel per Sync. à θανέω.
Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεὼς.
Τεθνὼς, Poët. pro τεθνεὼς, quod vide.
Τεθόλωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. θολόω.
Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. Ion. pro θορεῖν, à θόρω.
Τεθορυβημένως, adv. tumultuosè, turbulentè. A θορυβέω.
Τεθραμμένην, acc. sing. part. perf. pass. f. g. v. τρέφω.
Τεθρᾶσθαι, perf. ind. pass. Dor. pro τεθρῆσθαι, à τίτρημι pro τράω, perforo.
Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, et ἐλαύνω.
Τεθριπποβάμων, ὁ, idem quod
Τεθριπποβάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον, et βαίνω.
Τέθριππος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. V. τέθριππον, scil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς, et ἵππος.
Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, sive quadrijuges equos alo. A
Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, sive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος, et τρέφω.
Τεθρυλλημένως, pervulgatè. A θρυλλέω.
Τεθυμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. θύω.
Τεθυμῶσθαι, perf. inf. pass. verbi θυμόω.
Τεθυωμένος, perf. part. pass. verbi θυόω.
Τεῒν, tibi, Ion. et Poët. pro σοὶ, à σὺ, tu.
Τεῖνα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔτεινα à τείνω.
Τείνας, qui tetendit, part. a. ejusd.
Τεινεσμὸς, οῦ, ὁ, tenesmus, continua alvum exonerandi cupiditas, quâ tamen præter pauca cruenta et mucosa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc
Τεινεσμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tenesmo similis; (2) tenesmo laborans.
TEI'ΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo; propriè et tropicè de itinere, item de oculis; (2) tendo, pertineo, specto; τείνομαι, occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. V. p. pass. part. ἐτάθη, tentus est, aor. 1. pass. ταθεὶς, tentus, tensus, part. Τί μάτην τείνουσι βοάν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἴ σε τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438.
Τείρεα, ων, τὰ, astra, Il. 18, 485. A τείρω.
Τείρετο, 3. sing. imp. ind. pass. Ion. pro ἐτείρετο, à τείρω.
Τειρομένοισιν, dat. pl. præs. part. pass. Ion. pro τειρομένοις.
Τείροντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro τείρουσι.
TEI'ΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto; (2) domo, subigo, absumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. Ion. pro ἐτείρετο, Il. 5, 352.
Τειχεσιβλήτης, ου, ὁ, murorum eversor. Ex τεῖχος, et βάλλω.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, potiùs -πλήκτης, mœnium oppugnator, Il. 5, 31. Ex πλήσσω; aut πελάζω.
Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo seu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex ἄρω, apto.
Τειχία, ας, ἡ, munitio; propriè muralis. A τεῖχος.
Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico seu struo; (2) muro cingo; munio; communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. pass. (3) pro ἀποτειχίζω ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ, Thuc. Ab eod.
Τειχικὸς, ἡ, ὸν, muralis, Gl. V. Ab eod.
Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris benè cinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum; (3) domus, Hom. Dim. ab eod.
Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.
Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exstructio. Ab eod.
Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, qui muros struit. Ab eod.
Τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.
Τειχοδομέω, murum erigo seu exstruo.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exstructio. A
Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator seu structor murorum. Ex τεῖχος, et δομέω.
Τειχολέτης, ου, ὁ, murorum destructor, R. Ex ὄλλυμι.
Τειχολύτης, ου, ὁ, idem. Ex λύω.
Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Aristoph. Nub. 481. A
Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A
Τειχομαχικὸς, ἡ, ὸν, oppugnationi inserviens. A
Τειχομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defensor, propugnator. A μάχομαι.
Τειχομελὴς, ὲς, epith. citharæ Amphionis. A μέλος.
Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exstructio; (2) cura exstruendorum aut reficiendorum murorum. A
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus præest. A ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium. A τεύχω.
Τειχοσκοπία, ἡ, spectatio è muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen spectat.
Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos.
Τειχύδρια, τὰ, oppidula, Dim. à τεῖχος.
Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, quâ utuntur ad oppugnandos et subruendos muros. Quasi à τειχόω.
Τείως adv. pro τέως.
Τέκε, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτεκε, à τίκτω.
Τεκεῖν, parere, peperisse, a. 2. inf. act.
Τεκέσθαι, peperisse, aor. 2. inf. med.
Τέκεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro τέκεσι, à τέκος.
Τέκετο, pro ἐτέκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. τίκτω.
Τεκμαίρω, certis signis ostendo et probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. V. item destino, ad finem perduco, a. 1. m. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον, Pind. Ἐτεκμαίρετο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, Xen. Ἐκεῖνος ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.
TE'ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.
Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium:
Τεκμαρτέον, conjiciendum. A τεκμαίρω.
Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τέκμαρ. Hinc
Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριώδης,

Τεκμηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſtans ſignis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.
Τεκμηρίωσις, ἡ, documentum, argumentum.
Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis ſeu ſcopus quem quis in actionibus ſuis proponit; (3) teſtimonium, ſignum. A τέκμαρ.
Τεκνίδιον, τὸ, idem quod
Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. à τέκνον.
Τεκνογονέω, liberos gigno. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.
Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A
Τεκνογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, et γείνομαι.
Τεκνοκτονέω, liberos interficio.
Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετὰ γε τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A
Τεκνοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberorum interfector ſeu interfectrix. Ex τέκνον, et κτείνω.
Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos ſuos perdidit; (2) quæ liberos ſuos amiſit.
Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, Plur. τέκνα, liberi, nati. A τίκτω.
Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, paſſ. naſcor. A τεκνοποιός.
Τεκνοποιηθήσομαι, naſcar, f. 1. ind. paſſ.
Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.
Τεκνοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A
Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans, fœcundus. Ex τέκνον, et ποιέω.
Τεκνόποινος, ον, ulciſcens liberos, ſeu in liberis ſibi factam injuriam. A ποινή.
Τεκνοῤῥαίστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.
Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum cædes ſeu occiſio. Ex σφαγή.
Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, et σπορά.
Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo ſeu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10.
Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum ſeu ſobolis educatio. A
Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, et τρέφω.
Τεκνότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à liberis alitur.
Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum devoratio. A
Τεκνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberorum devorator.
Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex φθορά.
Τέκνοφι, adv. per filium, operâ filii. A τέκνον.
Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A
Τεκνοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberos occidens ſeu interficiens.
Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς, Eur. Ph. 19. A τέκνον. Hinc
Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles.
Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio.
Τέκον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτεκον, à τίκτω.
Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.
Τεκοῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.
Τεκταίνω, et τεκταίνομαι, fabricor, ſtruo, machinor, Gl. V. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, ſtruxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταίνονται, Ariſtoph. Lyſ. 677. A τέκτων.
Τεκτήνατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. et Att. pro ἐτεκτήνατο, à τεκταίνω.
Τεκτόναρχος, ὁ, architectus.
Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A
Τεκτονεύω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde
Τεκτονία, ας, ἡ, ſtructura, opus fabrile.
Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis ſeu lignariæ peritus eſt; τεκτονικὸν, fabrica, Gl. V.
Τεκτονικῶς, ex artis fabrilis legibus.
Τεκτοσύνη, ης, ἡ, ſtructura, ſeu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, Od. 5, 250. A
Τέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. V. item artifex quivis. A τεύχω.
Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum enſis, et ex quo ſcutum pendet; (2) vinculum, ligamen, faſcia. A ταλάω. Hinc
Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.
Τελαμωνίζω, faſciâ involvo, R. Ab eod.
Τελαμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cingulum et lorum pertinens. Ab eod.
Τελάρχης, ου, ὁ, qui præeſt agmini ſeu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex ἀρχή.
Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.
Τελεαρχία, ἡ, munus eorum qui curabant, ut ſtercora fimuſque ex angiportis ejicerentur, et rivi averterentur. A
Τελέαρχος, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος, et ἀρχή.
Τελέεσθαι, finiri, præſ. inf. paſſ. v. τελέω.
Τελέῃς, perficias, 2. ſing. præſ. conj. act.
Τελέθοντι, ſunt, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro τελέθουσι, à τελέθω.
Τελέθω, ſum, fio, orior, venio aliquò. Ἀσβύσαι δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι, Dion. Περ. 207. A τέλλω.
Τέλει, dat. ſing. contr. pro τέλεϊ, à τέλος.
Τελείετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐτελείετο, à τελείω, pro τελέω.
Τελειογονέομαι, οῦμαι, abſolvor, perficior, Ph.
Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A
Τελειογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, et γονὴ ſeu γόνος, genitura.
Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex καρπός.
Τελειοποιὸς, ὁ, ὁ ϗ ἡ, perfectum reddens, ſeu perfectionem adferens. Ex ποιέω.
Τέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis Phil. ſolidus, concinnatus, finitus, Gl. V. conſummatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, currus in ſacris ludis decertans. A τέλος.
Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectiſſima interpunctio, quum oratio ad perfectam ſententiam pervenit, R. pro τελεία στιγμή.
Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; conſummatio, Ph. A τέλειος.
Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario:
Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A
Τελειοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, et τίκτω.
Τελειοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro τελειόεται, à τελειόω.
Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, conſummo, termino, Ph. (2) ſacro, initio, Gl. V. τελειοῦμαι, perficior, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. paſſ. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. Τὸν δρόμον, Act. 20, 24. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joann. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.
Τελείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. pro τελεέσθω, à τελέω.
Τελεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. pro τελέεται.
Τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.
Τελειωθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τελειόω. Unde
Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, conſummatio.
Τελείως, adv. perfectè, abſolutè; (2) integrè, plenè; (3) prorsùs, omninò.
Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.
Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio; (2) maturitas. A τελειόω.
Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector, conſummator, finitor; (2) qui baptiſmum conſecrat et confert. Ab eod.
Τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens.
Τελέοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. τελέω.
Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, et καρπός.

Τελεόμηνος, ὁ, annus integer; (2) fœtus, qui juſtum menſium numerum in utero peregit. A μήν.
Τέλεον, adv. omninò, prorsùs. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατεφρόνουν, Appian. (2) poſtremò. A
Τέλεος, έα, εον, perfectus, abſolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.
Τελεόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A præc.
Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.
Τελέσαις, a. 1. part. act. Dor. pro τελέσας.
Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐτέλεσαν.
Τέλεσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐτέλεσε.
Τελέσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Æol. pro τελέσαι.
Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.
Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Τελεσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.
Τελεσιάζω, ſacrifico, ſacra perago, R. A τελέσιος.
Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. A
Τελεσίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, ſeu fertilis. Ex τελέσιος.
Τελεσίνοος, ους, qui perficit, quæ voluit ſeu deſtinavit.
Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.
Τελεσιουργέω, ῶ, qu. dic. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργείτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός. Hinc
Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio ſeu abſolutio, conſummatio; (2) ultimus finis et fructus perfecti operis.
Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio ſeu effectio operis; (2) efficacia.
Τελεσιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad perficiendum aptus. A
Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, qu. dic. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, et ἔργον.
Τελεσίφρων, ὁ, vide τελεσίνοος.
Τέλεσμα, ατος, τὸ, veſtigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.
Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.
Τέλεσον, 2. ſing. aor. 1. imperat. act. v. τελέω.
Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐτέλεσαν.
Τελέσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. Poët. pro τέλεσῃ.
Τελεσσιγάμοισι, dat. pl. Poët. et Ion. pro τελεσιγάμοις. A
Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, et γάμος.
Τελεσσίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος.
Τελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.
Τελέσσω, f. 1. ind. act. Poët. pro τελέσω, à τελέω.
Τελεστήριον, ου, τὸ, locus in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω. Unde
Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator.
Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, myſticus. A præc.
Τελεστικῶς, myſticè.
Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit.
Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) profum. Συμπνίγονται ϗ οὐ τελεσφοροῦσι, Luc. 18, 24.
Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, et quidquid ad eam abhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Call. in Apoll. 78. A
Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Il. 19, 31. Ex τέλος, et φέρω.
Τελεσφοροῦσι, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. pro τελεσφορέουσι, à τελεσφορέω.
Τελετάρχης, ου, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ et ἀρχή. Hinc
Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.
Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio, ſacrificium myſticum, maximum et honoratiſſimum; (3) expiatio;

expiatio; (4) ſacerdotium, *Ph.* conſecratio, al. *Gl. V.* ceremoniæ, feriæ.
Τελετȣργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico.
Τελετȣργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio: A
Τελετȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, divinis operatus, conſecrans. Ex τελετὴ, et ἔργον.
Τελεῦντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελȣ̃σι, à τελέω.
Τελευταῖον, *adv.* demùm, *Ph.* A
Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτὴ.
Τελευτᾶν, præſ. inf. act. pro τελευτάειν, à τελευτάω.
Τελευτᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς.
Τελευτάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, à
Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, *Gl. V.* occumbo, decedo, defungor, τελευτῶντες, tandem, poſtremò, ubi de pluribus ſermo, etiam de exitu morbi et tranſitu in alium. Ἤτη βιȣ̃ς ἐννέα ϗ πέντε ἐτελεύτησεν, *Æſch.* Ποῖ τελευτήσω βίον, *Eur. Hec.* 421. Εἰ καὶ σφῖν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ, *Od.* 15, 523. A
Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.
Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.
Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.
Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo; (2) vendo, ſolvo; (3) eſt et attribuor; (4) initio ſacris; (5) *neutr.* tendo, pertineo aliquo; τελȣ̃σιν, penſitant, *Ph.* eſt et initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, *Ph.* perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾶ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι. *Eur. Alc.* 129. A τέλος.
Τελέως, *adv.* v. τελείως.
Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, vid. τελειωτικὸς.
Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.
Τελήεσσας, acc. plur. fem. gen. à τελήεις.
ΤΕ'ΛΘΟΣ, *Heſ.* debitum, premium; τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας, *Call. in Cer.* 77. *Dor.* pro τέλος.
Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. A τέλος.
Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.
ΤΕ'ΛΛΩ, inuſ. facio, fio, orior.
ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris, *Plut.* Angl. a Slough.
Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris:
Τελματόομαι, ȣ̃μαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματȣ̃νται διὰ τὴν τȣ̃ ἡλίȣ ἀναθυμίασιν, *Strabo.* A τέλμα.
Τελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, lutoſus et fæculentus, uliginoſus. Ab eod.
Τελμὶς, ῖνος, ὁ, cœnum in ſtagno, vel è ſtagno ortum. Ab eod.
ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impenſa, ſumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magiſtratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, unde et nuptiæ; (8) myſteria ſacra arcana; (9) *Periphr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ; τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, denique, ad extremum, διὰ τέλȣς, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem uſque. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, *Soph. Ant.* 69.
Τελȣ̃σιν, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* et cum ν, pro τελέȣσι. à τελέω.
Τέλσον, ȣ, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.
Τελῶν, præſ. part. act. pro τελέων, à τελέω.
Τελωνάρχης, ȣ, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, et ἀρχή.
Τελωνεία, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *inpr.* portorii exactio.
Τελωνεῖον, ȣ, τὸ, portitorium, *Ph.* portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor ſum. A
Τελώνης, ȣ, ὁ, exactor vectigalium, portitor, *Ph.* (2) publicanus, qui portorium redemit ſeu conduxit. Ex τέλος, et ὠνέομαι. Hinc
Τελώνιον, ȣ, τὸ, telonium, locus in quo ſedent portitores; (2) portitorum menſa.
Τεμαχίζω, fut. ίσω, in fruſtula ſeco. A
Τεμάχιον, ȣ, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum; (2) tomaculum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica. Dim. à
Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum *inpr.* piſcis; (2) piſces, ſalſamenta. A τέμνω.
Τεμαχοπώλης, ȣ, ὁ, piſcium, *inpr.* ſalſamentorum venditor.
Τεμένει, dat. ſing. à τεμένεϊ, à τέμενος.
Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τȣ̃ Διὸς τεμενίσας, *Thuc.* A τέμενος.
Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.
Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμενίζω.
Τέμνοισαι, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro τέμνȣσαι, à τέμνω.
Τέμενος, εος, τὸ, agri portio à cæteris reſecta, ſeorſum ab aliis ſita, et deo dedicata; (2) ager ſacer, nemus ſacrum, delubrum, fanum, *Il.* 6, 194. A
ΤΕ'ΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo; (2) reſeco; (3) ſuccido; (4) concido; (5) ferro vaſto agros; (6) caſtro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando ſancio, aor. 2. ἔταμον, ſcidi; τετμημένος, ſectus, *Gl. V.* perf. paſſ. part. Τμηθεῖσα πεύκη, aor. 1. part. *Eur. Med.* 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις ȣ̓ρανȣ̃ τέμνων ὁδὸν, *id. Ph.* 1, Οὐδὲ ἐγὼ πρωτὸς ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, *Luc.*
Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, Tempe, anguſtiæ inter Olympum et Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, et anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita et pratis virentibus amœna. A τέμνω.
Τεμῶ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.
Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit, et limum inducit. A
Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis, et herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus et paluſtris, *Gl. V.* vadum, lacuna. A τέγγω. Hinc
Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, limoſus, paluſtris, *Gl. V.* vadoſus.
ΤΕ'ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, *Heſ.* 522.
Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A
Τενθεύω, ſum catillo et guloſus. A
Τένθης, ȣ, ὁ, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.
Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum veſpæ ſimile. Ab eod.
Τενθρήνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Hinc
Τενθρήνιον, ȣ, τὸ, favus τενθρήνης; (2) locus ejuſdem.
Τενθρηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foraminulentus et rarus. A præc.
Τένων, οντος, ὁ, tendo, *Ph.* cervix. A τείνω.
Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. τίκτω.
Τέξεται, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.
Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.
Τέο, *cujus*, gen. ſing. artic. præpoſ. *Ion.* pro τȣ̃ ab ὁ. Τέο μέχρις, quouſque? pro τίνος χρόνȣ μέχρις, *Hom. Il.* 24, 128.
Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. à *Dor.* τεὸς pro σὸς.
Τεὸς, ἡ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus.*
Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.
Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.
Τέραμνος, ȣ, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *adject.* mollis, ſcribitur et τέρεμνον, τέρεμνος.
Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. A præc.

Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis.
ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, portentum, prodigium, pl. τέρατα, et τεράατα, *ap. Dionyſ.*
Τερασκόπος, ȣ, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.
Τεράστιος, ȣ, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A
Τεραστείως, admirabiliter, prodigiosè. A τεράστειος, idem quod τεράστιος.
Τερατεία, ας, ἡ, (et τεραστεία) prodigioſa narratio, mendacia prodigioſa. A
Τερατεύω, et frequentiùs τερατεύομαι, portenta et monſtra loquor, monſtroſa etvana fingo, jacto. Ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, *Ariſtoph. Ran.* 944. A τέρας. Unde
Τερατίας, ȣ, ὁ, idem quod τερατȣργὸς.
Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus.
Τερατικῶς, *adv.* prodigiosè.
Τερατογονία, ἡ, partus monſtroſus. A γόνος.
Τερατογραφέω, ῶ, monſtroſa ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα πλείω τοιαῦτα τερατογραφȣ̃ντος, *Strabo.* A τέρας, et γράφω.
Τερατοκέω, ῶ, monſtra pario. A τόκος. Unde
Τερατοκία, ας, ἡ, monſtroſus partus.
Τερατολογέω, de monſtris loquor, prodigioſa, mirabilia narro.
Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris, incredibilibus, monſtroſa et prodigioſa. A
Τερατολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de monſtris et prodigiis loquitur. Ex τέρας, et λόγος.
Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A
Τερατοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, prodigia et miracula faciens, *Gl. V.* monſtrificus. A ποιέω.
Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentis, haruſpicina. A
Τερατοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui portenta interpretatur, haruſpex; hariolus.
Τερατοτοκέω, monſtrum pario, portentoſum edo fœtum.
Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monſtroſus. A
Τερατοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, monſtra pariens. Ex τέρας, et τίκτω.
Τερατȣργέω, monſtroſa et prodigioſa efficio.
Τερατȣργία, ας, ἡ, effectus prodigioſi operis, rei prodigioſæ; (2) opus prodigioſum, vel etiam facinus portentoſum. A
Τερατȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, monſtrificus, monſtra et prodigia edens ſeu efficiens. Ex ἔργον.
Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, portentoſus, monſtroſus, pro prodigio habendus. A τέρας.
Τερατωδῶς, monſtrosè.
Τερατωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus adſpectu, prodigioſus, portentoſus. Ex τέρας, et ὤψ.
Τερεβινθίζω, terebinthinæ reſinæ ſimilis ſum.
Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A
ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ȣ, ἡ, terebinthus.
Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.
Τέρεινα, tenera; fœm. à τέρην.
Τερεινότερος, α, *Ion.* η, ον, tenerior.
Τέρενα, *tenerum*, acc. ſing. à τέρην.
Τερενοπλόκαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molles capillos habens. Ex τέρην, et πλόκαμος.
Τερενόχροος, ȣς, tener, pulcher.
Τερενόχρως, ῶτος, idem.
Τερετίζω, cantum edo, ſono; laſcivè canto, garrio, cantillo. A τεττίζω. Hinc
Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus, ſonus muſicus, ut avium, &c. (2) cantus mollis; (3) nugæ ſonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.
Τερετισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.
Τερέτριον, τὸ, terebellum, terebella. Dim. à
Τέρετρον, ȣ, τὸ, terebra vel terebrum. *Odyſſ.* 5, 246. A
ΤΕΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.
Τερηδονίζομαι, à teredine infeſtor. *Gl. V.* vermiculor. A
Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans ſeu rodens. A τερέω.
Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facilè atteritur. A τείρω.
Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio; (2) garriendi ſubtilitas. A τερθρεύω.
Τέρθρευμα,

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, præstigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, imposturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes.

Τέρθριος, α, ον, epith. funis; ad summam veli partem nexus. A

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) *propriè* antennæ summum extremumque jugum; *metaph.* summitas. A τείρω.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *adv.* tandem, ad extremum. Hinc

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco.

Τέρμινθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arbor, vulgò τερέβινθος; (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. *Il.* 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, *Æsch. Pr.* 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπεο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro τέρπε, à τέρπω.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass.

Τερπέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens; Jovis epith. *Il.* 1, 419. Ex τέρπομαι.

Τερπνίςατος, η, ον, jucundissimus, superl. irregular. à

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, delectationem et voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, *Ph.* A τέρπω. Hinc

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, suavitas.

Τερπνῶς, jucundè.

Τερποίμην, præs. opt. pass. verbi τέρπω.

Τερπόμενοι, nom. pl. præs. part. med.

Τέρποντ., 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

Τέρπευ, 2 sing. præs. imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro τέρπεσο, à

ΤΕ'ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ σόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας, *Eur. Or.* 1165.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, sicco. *Il.* 16, 519. A τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, à τείρω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, à τέρσω.

Τέρσηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐτέρσανε, à τερσαίνω.

ΤΕ'ΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσομαι, aresco, arefio. *Od.* 5, 52.

Τερφθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. τέρπω.

Τερψαν, a. 1. part. act. neut. gen.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις, et βροτὸς.

Τερψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam oblectans, suavis; (2) voluptuarius.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum.

Τερψίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τερψίχορος, όρη, ορον, tripudiis se vel alios oblectans.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor boves æquans, v. gr. pretium; (2) e quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες, et βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτις, ἡ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, et ἔτος.

Τεσσαρακονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακονταέτης, ου, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τέσσαρες, et ἔτος. Hinc

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.

Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, seu die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις, *adv.* quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta cubitorum est.

Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus seu tempus quadraginta dierum

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ϗ αἱ, et τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, *R.* Ex τεσσαράκοντα, et ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυιος, ον, quadraginta passus æquans. Ab ὀργυιὰ.

Τεσσαρακοντέτης, vel τετταρακοντέτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex ἔτος.

Τεσσαρακοςαῖος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοςὸς, ἡ, ὸν, quadragesimus. A

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ϗ αἱ, et τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, decimum quartum annum agens, *Aret.*

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, qui non die Dominicâ ut reliqui Christiani, sed quartâ decimâ lunâ Pascha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσερες, οἱ ϗ αἱ, et τέσσερα, τὰ, quatuor. *Ion.* pro τέσσαρες.

Τεσσερήκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, *adv.* ordinatè, servato certo ordine, *Gl. V.* ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.

Τετάγων, *Ion.* pro ταγὼν, a. 2. A τάζω.

Τέτακας, 2. sing. perf. ind. act. v. τείνω.

Τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino.*

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.

Τεταμιευμένως, moderatè ac parcè.

Τετανικὸς, ἡ, ὸν, laborans τετάνῳ; cujus musculi ita rigent ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τετανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; *Plat.*

Τετανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentiginem referens; tentiginosus. Ex τέτανος, et εἶδος.

Τετανὸς, ἡ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; *Nic. Al.* 464. A τείνω.

Τέτανος, ου, ὁ, distentio, æqualis et perpetua totius corporis convulsio, *Gl. V.* tentigo; *Aristoph. Lysistr.* 560. Ab eod.

Τετανόω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥύπτει ϗ τετανοῖ, *Diosc.* A τετανὸς.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. v. τείνω.

Τετάνωθρον, ου, τὸ, vim habens extendendi et erugandi cutem, in primis faciei.

Τετάνωμα, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.

Τετάραγμαι, perf. ind. pass. v. ταράσσω.

Τεταραγμένως, turbatè, confusè, inordinatè.

Τεταρπόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, à τέρπω.

Τεταρπώμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. *Dor.* et *Ion.* pro ταρπώμεθα, à verbo eod. *Hom. Il.* 23, 9.

Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

Τεταρταΐζω, febre quartanâ laboro.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius, *ex Gl. V.* præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, *Gl. V.* A τέταρτος.

Τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, *Ph.* a. 1. conj. pass. A λόγος.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρος.

Τέτατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέτατο, à τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, à τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελειωμένη, perf. part. pass. f. g. à τελειόω.

Τετελείωται, *perfectus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. sing. perf. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. pass.

Τετευγμένον, acc. sing. perf. part. pass. pro τετυγμένον, à τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετεύχαται, *fabrefacti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσὶ. Ἦ δὴ ταῦτα γὲ πάντα τετεύχαται, i. e. *Certè jam hæc ipsâ re advenerunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένως, artificiosè, cum arte exquisitâ. A τεχνάω.

Τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.

Τετήρηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. τηρέω.

Τετηρημένως, cum magnâ observatione, accuratè. A τηρέω.

Τετιημένε, voc. sing. part. perf. pass. v. τιέω.

Τετίημαι, *punitus sum*, perf. pass. ind.

Τετίησθον, *cruciati sunt*, 3. dual. perf. ind. pass.

Τετικότες, nom. pl. part. perf. act.

Τετιμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. τίω.

Τετιμημένον, perf. part. pass. n. g. v. τιμάω.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass.

Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Τέτλα, 2. sing. præs. imperat. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, à verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλακα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop.* et *Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præs. opt. act. verbi τέτλημι.

Τετλάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præs. idem, sed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι seu τλάω.

Τετληὼς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκὼς.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. τέτμω.

Τέτμηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. τέμνω.

Τετμημένον, *incisum*, acc. sing. perf. part. pass.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciscor. *Il.* 6, 374. *Od.* 5, 58. Ὃς δὲ κὲ τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, *Hes.* Θεογ. 610. A τέμνω.

Τέτοκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. sing. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα; *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, et τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compositione est idem quod τέταρα, quatuor, seu *adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, et βαίνω.

Τετραβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vid. τεσσαραβόειος. Φάεα μανόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ, *Call. in Dian.* 53.

Τετράβοιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, et βοῦς.

Τετράγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, *Gl. V.* Ex τέσσαρα, et γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuspides seu angulos cuspidatos habens.

Τετράγναθος, ὁ, ἡ, quatuor malas habens.

Τετραγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor literis constans. Ex τέτρα, et γράμμα.

Τετράγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Τετράγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum est. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propositus. Νεῖον (novale) τετράγυον, *Call. in Dian.* 176. Ex γύα.

Τετραγωνέω, ῶ, è quadrante intueor.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujusdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγωνίζω, f. ίσω, in quadratam formam redigo, *Gl. V.* quadro. Ab eod. Hinc
Τετραγωνισμὸς, ῦ, ὁ, quadratio, quadratura.
Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrato ore effictus, pictus, &c. *Herodot.* A πρόσωπον.
Τετράγωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, *metaph.* perfectus, constans. A γωνία.
Τετράδα, acc. sing. à τετρὰς.
Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum spatium explens seu femidodrantalis. A
Τετραδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor digitos habens.
Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui quatuor λόχοις præest. Ex τετρὰς, et ἀρχὴ.
Τετραδαρχῦμαι, à tetrarchis regor vel administror. A præc.
Τετραδεῖον, et τετράδιον, ῦ, τὸ, quaternio. A τετρὰς.
Τετραδιςὴς, ῦ, ὁ, qui ærumnosam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die mensis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρὰς. Unde
Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis jejunarent, seu feriâ quartâ.
Τετράδραχμον, ῦ, τὸ, nummus, valens quatuor drachmas, *Gl. Vet.* tetradrachmum. Ex δραχμὴ.
Τετράδραχμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum est. Ex iisd.
Τετράδυμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, et δίδυμος.
Τετράδωρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex δῶρον, *palmus.*
Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod
Τετραέλικτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuosus; *Nonn. P.* 4, 35. Ab ἑλίσσω.
Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, *Gl. Vet.* A τετραέτηρος. Hinc
Τετραετηρικὸς, ὴ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens.
Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, *Gl. V.*
Τετραέτηρος, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis:
Τετραετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sive τετραέτης, ῦ, ὁ, qui quatuor annorum est. *Gl. V.* quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, et ἔτος.
Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A præc.
Τετράζυγον, ῦ, τὸ, quadriga. A
Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, *Gl. V.* (2) quadruplex. Ex τέτρα, et ζεύγνυμι.
Τετράζω, propriè, de gallinarum voce, cum ova pariunt.
Τετραήμερος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, *Gl. V.* Ex τέτρα, et ἡμέρα.
Τετραθέλυμνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, seu quadruplex. *Il.* 15, 479. Ex θέλυμνον.
Τετράθυρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex θύρα.
Τετραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. pass. part. *Il.* 22, 396. *Od.* 5, 237. A τετράω.
Τετρακαιδεκαέτης, ῦ, ὁ, vel τετρακαιδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum est. Ex τέτρα, ϗ, δέκα, et ἔτος.
Τετραΐππον, τὸ, quadriga, *Gl. V.* Ex ἵππος.
Τετράκερων, quadricornium. Ex τέτρα, et κέρας.
Τετρακέφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλὴ.
Τετράκις, *adv.* quater. A τέσσαρες.
Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.
Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia.
Τετρακίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quatuor columnis fultus.
Τετράκλινος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. A κλίνη.
Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios; *Pind.* Ex κνήμη.
Τετράκωλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A κῶλον.
Τετρακορύμβος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc
Τετρακοσιοςὸς, ὴ, ὸν, quadringentesimus.
Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, id est numerus quaternarius. Per hunc Pythagorici jurabant, intelligibile mundi exemplar induentes. Vid. *Platonis Timæum.* A τετρὰς.
Τετράκυκλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis seu orbibus constans; (2) quatuor rotas habens.
Τετράκωλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex κῶλον.
Τετράκωμος, ῦ, ὁ, saltatio Herculi sacra.
Τετράλινον, τὸ, monile, quadruplici filo unionum.
Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus, *Gl. V.* quadrimembris. Ex μέρος.
Τετραμερῶς, quadripartitò, quadrifariàm.
Τετράμετρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui est quatuor metrorum. Ex μέτρον.
Τετραμηνιαῖος, quadrimenstruus, *Gl. V.* A μὴν.
Τετράμηνος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Τέτραμμαι, perf. ind. pass. verbi τρέπω.
Τετραμμένον, *versatum,* perf. part. pass. n. g.
Τετράμνυς, qui quatuor minarum est. Ex τέτρα, et μνᾶ, *mina.*
Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens. Hinc
Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex μοῖρα.
Τετράμορφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadriformis, *Gl. V.* A μορφὴ.
Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, *R.* A τετρὰς.
Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, *Gl. Vet.* Ex τέτρα, et νὺξ.
Τετράξοος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas seu fissuras habens. Ex ξέω, *acuo.*
Τέτριξ, avis quædam gallo similis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ῦραγα. *Aristot.*
Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, *Gl. Vet.* A
Τετράοδον, ῦ, τὸ, idem, *Gl. V.* Ab ὁδὸς.
Τετραόργυιος, ον, quatuor passus habens. Ab ὀργυιά.
Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A
Τετράορος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti sunt. Ex ἀείρω.
Τετραπάλαι, *adv.* qu. dic. quater olim, i. e. ante multa tempora; jamdudum.
Τετραπαλαιςὸς, ον, quatuor palmos habens.
Τετράπεδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex πέδον.
Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum est.
Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A
Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.
Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major seu amplior. A præc.
Τετράπλεθρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum est. Ex πλέθρον.
Τετράπλευρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera seu costas habens, *Gl. V.* τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex πλευρὰ.
Τετραπλῆ, *adv.* quadrupliciter. A
Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλῦς, ῆ, ῦν, quadruplus. A τέσσαρες.
Τετραπλῶς, quadrifariàm, *Gl. V.* A præc.
Τετράπνυς, ῦ, ὁ, quatuor habens spiracula. Ex πνοὴ.
Τετραποδηδὸν, *adv.* more quadrupedum.
Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, *Gl. V.* quadrupedo. A τετράπυς. Hinc
Τετραποδιςὴς, ῦ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.
Τετραποδιςὶ, *adv.* idem quod τετραποδηδὸν.
Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens.
Τετράπολος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quater aratro versus. Ex πολέω.
Τετράπορος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus seu foramina habens.
Τέτραπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrupes.
Τετράπυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem ab iisd.
Τέτραπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Τετραπρόσωπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex πρόσωπον.

Τετράπτερος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex πτερὸν.
Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta, *Aristoph. Ach.* 877. Ex iisd. quod quatuor habet alas.
Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A πτυχὴ.
Τετράπυλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor portas habens. Ex πύλη.
Τετραπυργία, ἡ, propriè quatuor turres, ædificatio quatuor turribus constans, deinde castellum seu villa magnificentior et amplior. A πύργος.
Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ. A πῶλος.
Τετράραβδος, ον, quatuor radios habens. Epith. rotæ.
Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris seu pedibus constans.
Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.
Τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha. Τετραρχῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδῦ, *Luc.* 3, 1. A
Τετράρχης, ῦ, ὁ, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex ἀρχὴ.
Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A præc.
Τετραρχικὸς, ὴ, ὸν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.
Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τέτταρα
Τετρασκαλμὸς, ὸν, quatuor remis instructus, seu agi solitus
Τετρασκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A σκέλος.
Τετράσσορον, τὸ, quatuor asses.
Τετραςάδιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor continens stadia; *subst.* τετραςάδιον, quatuor stadia.
Τετραςάτηρος, ον, quatuor stateras æquans.
Τετράςεγος, ον, quatuor contignationes habens. Epith. domûs.
Τετράςιχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor constans ordinibus aut versibus.
Τετραςοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, seu ordo et series constans quaternis versibus. A ςοῖχος.
Τετραςόον, ῦ, τὸ, atrium, *Gl. V.* A ςόα.
Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor syllabæ.
Τετρασύλλαβος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens syllabas. Ex συλλαβὴ.
Τετρασυλλαβῶς, *adv.* quatuor syllabis.
Τετράσχιςος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quadrifidus, *Gl. V.*
Τετρασχοίνος, ον, quatuor schœnis constans.
Τέτρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.
Τετράτρυφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, et θρύπτω.
Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex φάλαγξ.
Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχὴ.
Τετραφάληρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor conos seu eminentias habens. *Il.* 5, 743. A φάληρα.
Τετράφαλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Τετράφαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, à τρέπω.
Τετράφατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.
Τέτραχα, *adv.* quadrifariàm, quatuor modis. A τετράκις.
Τετραχῆ, *adv.* quadrifariàm, vel in quatuor partes. Ab eod.
Τετραχθὰ, *adv.* idem. Ab eod.
Τετράχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, quatuor manus habens.
Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.
Τετραχμὸν, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.
Τετραχοῖνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.
Τετράχορδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor instructus chordis. Ex χορδὴ.
Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. *Vox Gr.* A
Τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia sc. duo conveniunt in syllabam longam.
Τετραχῶς, *adv.* quadrifariàm, quatuor modis; quadripartitò. A τετράκις.
Τετράψομαι, paulopostf. ind. v. τρέπω.
Τετράωτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, et ῦς, *auris.*

Τετρεμαίνω, tremo. "Ουτως αὐτὰς τετρεμαίνω ϗ πεφόϐημαι, *Ariſtoph. Nub.* 293. Τῦτο μὲ ποιεῖ τετρεμαίνειν, *ib.* 373. A τρέω.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἐτεταράχει, à ταράσσω.

Τετρήμερος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex τέτρα, et ἡμέρα.

Τετρήνατο, *Call. in Dian.* 244. 3. pl. imperf. paſſ. à τετραίνω.

Τέτρηνε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐτέτρηνε.

Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex ἐρέσσω.

Τετρηρικὸς, ἡ, ὸν, ad quadriremem pertinens. A præc.

Τέτρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro τετόρηται, à τορέω.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, à τρήχω.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.

Τετρίγει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, à τρίζω.

Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poët.* pro τετριγότας.

Τετρόργυιος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor orgyarum eſt. Ex τέτρα, et ὀργυιά.

Τέτροφε, 3. ſing. perf. ind. med. v. τρέφω.

Τέτρυμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρύω.

Τετρώϐολον, ϗ, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex ὀϐολός.

Τετρώϐολος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, quatuor obolos valens. Ex iiſd.

Τέτρωκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.

Τέτρωρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus. Ex ἀείρω.

Τετρώροφος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras, ſeu tecta. Ex τέτρα, et ὀροφή, ſeu ὄροφος.

ΤΕΤΤΑ', vox quâ benevolentiæ aut honoris cauſsâ, junior feniorem compellat, *Il.* 4, 412.

Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia à τέτταρ —.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, ſeu cicadarum mater. Ex τέττιξ, et μήτρα.

Τεττιγόνιαι, ſive τεττιγόνιαι, cicadæ minores. Dim. à τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quod comæ cincinnis implicitas geſtarent cicadas aureas, ut ſe αὐτόχθονας, probarent. Ex τέττιξ, et φέρω.

Τεττιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam habens. A

ΤΕ'ΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. pro τέτευγμαι, à τεύχω, vel à verbo inuſ. τύκω, *fabrico.*

Τετύκοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, à τύκω, *Hom. Il.* 1, 467.

Τέτυκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετυφωμένως, ſuperbè, dementer. A τύφω.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. τυφόω.

Τετύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχέω.

Τετύχησιν, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ' pro τύχῃ.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. v. τύκω.

Τεῦ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro τῦ, et hoc pro σῦ, à σὺ, *tu.*

Τεῦγμα, τὸ, ſtructura, opus. A τεύχω.

Τευθὶς, ἴδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. Ὑμεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δὲ ὐκ ἔχετε, *Plut.* A

ΤΕΥ'ΘΟΡ, vel τευθὸς, ϗ, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major, *Gl. V.* τευθὸς, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, inſtructor, apparator. A τεύχω.

Τευκτικὸς, ἡ, ὸν, conſequendi vim habens, qui adſequi et adipiſci poteſt. A τυγχάνω.

Τευκτὸς, ἡ, ὸν, fabricatus. A τεύχω.

Τεῦξε, 3. ſing. a 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, à τεύχω.

Τεύξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica ſeu confectio alicujus, &c. Ab eod.

ΤΕΥΤΑ'ΖΕΙΝ, *in Lex. Gr.* expon. ſtruere, moliri, fatagere, necnon militare.

Τευτασμὸς, ϗ, ὁ, aſſiduitas in re aliquâ, et cunctatio. A præc.

Τευτάω, idem quod τευτάζω.

Τεύτλιον, ϗ, τὸ, τευτλὶς, ἴδος, ἡ, idem quod

ΤΕΥ'ΤΛΟΝ, ϗ, τὸ, beta, *oleris genus.*

Τεῦχε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, à τεύχω.

Τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. à τεῦχος.

Τευχεσφόρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, et φέρω.

Τευχήρης, ες, armatus.

Τευχηστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Τευχηστὴς, ϗ, ὁ, armatus miles, *Æſc. S. T.* 650. A τεῦχος.

Τευχήτης, ϗ, ὁ, idem et ab eod.

Τεύχοισα, præſ. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχυσα, à τεύχω.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.

Τευχοπλάστις, ἡ, figuli uxor vel ſoror. A πλάστης.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* inſtrumenta bellica, arma:

Τεῦχυ, 2. ſing. præſ. imperat. med. à τεύχω.

Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.

ΤΕΥ'ΧΩ, τεύξω, fabricor, ſtruo, paro. *Il.* 1, 4. "Αλγεα τεύχει, *ib.* 110. Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, *Phocyl.* 58.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, *Il.* 18, 25.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A præc. Unde

Τέφριον, ϗ, τὸ, collyrium coloris cinerei.

Τεφροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, *Aret.* A

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφρῦμαι, cinereſco. Καὶ πόλεις Σοδόμων ϗ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 *Pet.* 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ, *Lycurg.* 227. Ab eod.

Τεφρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρός.

Τέφρωσις, εως, ἡ, mutatio, redactio in cinerem. A τεφρόω.

Τεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τίκτω.

Τεχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g.

Τεχθῆναι, *natum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. paſſ.

Τεχνάζω, f. άσω, et τεχνάζομαι, idem quod τεχνάω. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, *Philo.*

Τεχνάεις, *Dor.* pro τεχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars doloſa, machinamentum, dolus, *Gl. V.* commentum, inventum. A τεχνάζω.

Τεχναστέον, artificiosè conandum. Ab eod.

Τεχναστὴς, ϗ, ὁ, ſolerti ingenio præditus; (2) machinator, fabricator, machinator doli:

Τεχναστὸς, ἡ, ὸν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, et τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro et conficio, artificiosè fabricor, fabricor; (2) machinor et molior, ſolerter invenio et comminiſcor; callidè, ſolerter ago. Τὰ μὲν φράσασα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην, *Soph. Trach.* 543. A

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fraus. 'Αντισθένην τὶς καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ, *Ariſtoph. Conc.* 366. i. e. Antiſthenem huc quiſpiam evocet quam celerimè. A τεύχω.

Τεχνήδιον, vel τεχνύδριον, ϗ, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia. Dim. à τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *adv.* artificiosè, ſolerter, ſcitè.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artificiosè factus. A τέχνη.

Τεχνητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, artificioſus, artificiosè factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſâ præditus ſolertiâ. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *adv.* artificiosè, ſolerter.

Τέχνιον, τὸ, artificium, *Gl. V.* Dim. à τέχνη.

Τεχνιτεία, ας, ἡ, idem.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificiosè fabricor; (2) arte molior, machinor. A

Τεχνίτης, ϗ, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat; (2) hiſtrio. A τέχνη. Hinc

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, artifex, perita, ingenioſa.

Τεχνογραφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Τεχνογράφος, ϗ, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, et γράφω.

Τεχνοδίαιτος, ὸν, artifex, artis ſtudioſus. A δίαιτα.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificiosè diſputo, argutor. Περὶ τῆς προσοχῆς ὧδε πῶς τεχνολογῦσι, *D. Hal.*

Τεχνολογία, ας, ἡ, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio, diſputatio ſubtilis et arguta. A

Τεχνολόγος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificiosè loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta. Ex τέχνη, et λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ϗ, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, et παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificiosè conficio.

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, ὸν, artem ſuam vendens, arte ſuâ quæſtum faciens. A πωλέω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τέχνη.

Τεχνυργέω, fabricor. Ex τέχνη, et ἔργον. Hinc

Τεχνύργημα, ατος, τὸ, factum artificioſum.

Τεχνυργία, ας, ἡ, artificium, *Ph.* Ex ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, *Gal.* A τέχνη.

Τεχνύδριον, ϗ, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινὶ.

Τέως, *adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *hâc, eâ parte*, dat. ſing. f. g. adverbiaſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro τάε, à verbo τάω, *capio*, Il. 14, 219.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηϐεννικὸς, ἡ, ὸν, togatus; τηϐεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήϐεννα.

Τήϐεννος, ϗ, ἡ, idem quod τήϐεννα.

Τηϐεννοφόρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήϐεννα, et φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, *Gl. V.* frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνιον, ϗ, τὸ, ſartago, *Gl. V.* Dim.

Τηγανισμὸς, ϗ, ὁ, coctio ſeu frictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus, *Gl. V.* τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ϗ, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Τήγανον, ϗ, τὸ, ſartago, patella, in quâ butyrum oleumve liquefit ad piſces, carnes aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *adv.* hîc, hùc, hâc. A τῇ, ab ἡ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθέλης, ϗ, ὁ, et τηθαλλαδϗς, item τηθαλλωδϗς, ab aviâ nutritus et educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, *Euſt.* A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθηνὸς, ϗ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A præc.

Τηθὶα, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſsâ aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ἴδος, ἡ, idem quod τήθη.

Τῆθος, εος, τὸ, et τήθυον, ϗ, τὸ, oſtreorum genus, *Il.* 16, 474. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, Tethys, uxor Oceani; fontalis dea, cauſa ſeparationis et puritatis fluminibus Oceani, *ſecundum Procl. in Crat.* A τήθη.

Τηκεδανὸς, ἡ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, *Ariſtot.* A τήκω.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, *Ph.* A

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗ'ΚΩ, f. ξω, liquefacio, liquo, macero, conſumo, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, *Gl. Vet.* τέτηκεν, tabuit, *Ph.* p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, *Ph.* part. Στοιχεῖα καυσέμενα, τήκεται, 2 *Pet.* 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longè ſplendorem ſpargo, eminùs ſplendeo. A τηλαυγής. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor latè diſperſus aut eminùs apparens.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longè ſplendorem ſpargens, lucidus, præſulgens. Ex τῆλε, et αὐγή.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longè diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *adv.* ſplendorem latè ſpargendo; (2) clarè. A τηλαυγής.

ΤΗ'ΛΕ, *adv.* procul, longè.

Τηλεβόας, ὁ, longè ſonans, valdè ſonorus, clamoſus. A βοή.

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longè ſeu procul jaculans, eminùs feriens. A βάλλω.

Τηλέγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in longinquo ſolo natus, *item* ſerò, in ſenectute natus, et inde carus parentibus. *Ph.* proculus. A γείνομαι.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, è longinquo ſolo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex δάπεδον, *ſolum.* Νήσων ἔπι τηλεδαπάων, *Il.* 21, 454.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθῶντα, florentem; part. pro τηλεθῶντα, τηλεθαόντα; item τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθαῦσα. *Il.* 22, 423. *ib.* 6, 148. A θάλλω.

Τηλεθόωσα, part. præſ. act. *Poët.* pro τηλεθῶσα, ex τηλεθαῦσα, à τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτȣ̃, à

Τηλεκλειτὸς, ȣ̃, ὁ, procul celebris, valdè inclitus.

Τηλεκλυτὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Τηλέκλητος, ȣ, vel τηλεκλητὸς, ȣ̃, ὁ, è longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eminùs pugnans, jaculis et tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπλαγκτος, ὁ ϗ ἡ, longè vagans, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longè miſſus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans.

Τηλέπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt remotæ, de urbe, diſſitæ; (2) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas et ſpatioſas portas habens. A πύλη.

Τηλεσιφάντος, ον, idem quod τηλεφανής.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui è longinquo videtur, procul apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui longè oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, *Ariſtoph. Nub.* 289.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, procul apparens, diſſitus, longinquus, *Ariſtoph. Nub.* 280. Ex τῆλε, et φαίνομαι.

Τηλέφιον, τὸ, portulaca agreſtis.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in quâ teſſeris luditur, *Gl. Vet.* τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, ȣ, ὁ, tantus, tantæ ætatis. *Od.* 1, 297. Ab ἡλίκος.

Τηλικȣ̃τον, *adv.* tantoperè, *Gl. V.* A

Τηλικȣ̃τος, τηλικαύτη, τελικȣ̃το, et frequentiùs τηλικȣ̃τον, idem quod τηλίκος.

Τηλόθεν, *adv.* procul, è longinquo, eminùs:

Τηλόθι, *adv.* procul. A τῆλε.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι.

Τηλόσε, *adv.* longè, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *adv.* maximè, procul, longiſſimè, *ſuperl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *adv.* ultra, longiùs, *Compar.*

Τηλȣ̃, *adv.* procul. Ab eod.

Τηλȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cujus termini procul ſunt, longinquus, extremus. *Æſch. Pr.* 1. Ex τῆλε, et ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, ȣ, ὁ, et τηλύγετος, έτη, ετον, propriè, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, et γίνομαι.

Τηλωπὸς, ȣ̃, ὁ, qui è longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex ὤψ.

Τηλῶπις, ἡ, longè conſpicua. A præc.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, *Ph.* curatio, cultus. A τημελής.

Τημελέω, f. ήσω, curam habeo, propriè eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, *Gl. V.* τημελῶ, colo. Σώματος τ' ἐτημέλει, *Eur. Iph. in Tau.* 312. Ab eod.

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, et μέλει.

Τήμερον, *adv.* hodiè, *Att.* pro σήμερον.

Τῆμος, *adv.* tum. Ab ἦμος, *quum.*

Τημόσδε, *adv.* idem. Ex τῆμος, et δὲ.

Τημȣ̃τος, *adv.* tum, *Heſ. Op.* 574. *Call. Hymn. in Dian.* 175. A τῆμος.

Τηνάλλως, *adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, fruſtra, temerè; (4) alioqui, aliàs. Ex τὴν, artic. et ἄλλως, *fruſtra.* quaſi τὴν ἄλλως ὁδὸν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, *Dem.* Πλανᾶσθαι με τηνάλλως ϗ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, *Heliod.*

Τηνεὶ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ας, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, *Ariſtoph. Av.* 1703. videtur eſſe vox acclamantium victori; unde pro carmine triumphali. *Ern.*

Τήνελλος, ȣ, ὁ, idem.

Τηνεσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod τεινεσμός.

Τηνίκα, *adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *adv.* tunc; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνον, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τήνω, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τήνȣ.

Τηνῶθε, *adv.* illinc. A τῆνος.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, et μέλος.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) maceratio, *Gl. V.* tabes. A τήκω.

Τῆπερ, *adv.* quemadmodum; (2) ubi.

Τήρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro τήρεε.

Τηρεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τηρέȣσι, à

ΤΗΡΕ'Ω, p. τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo; (2) inſidior, inſidioſè obſervo; (3) expecto. Τὸ γὰρ ὑιίδιον τηρεῖ με, κἆτ' δύσκολον, *Ariſtoph. Veſp.* 1345. παρθενίην, *Phocyl.* 11.

Τηρήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, ȣ̃, ὁ, cuſtos, obſervator. A τηρέω.

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus. A præc.

Τῆσι, *bis*, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. pro τητάεις, à

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, *Soph. El.* 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, *Eur. Or.* 1073. χώρας Ἑλλάδος, *id. Her.* 31.

Τῆτες, hoc anno; alicubi et τῆτα, *Gl. V.* τῆτες, *adv.* horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, *Heſ.* A τητάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui eſt unius, ſeu hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τηΰσιος, ια, ιον, inanis, vanus. Hinc

Τηϋσίως, *adv.* temerè, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τίς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, *Gl. V.* τιάραι, apices. Hinc

Τιάρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, *Heſ.*

Τιαροειδὴς, ἐς, tiaræ ſimilis. Ab εἶδος.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ἡ, tripus, *Licoph.*

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγροειδὴς, ἐς, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, epith. Equi. Ab εἶδος.

Τίεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, à τίω.

Τίεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεται, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Τιέω, punio, crucio; ut hinc fit τετιηότες, mœſti, p. part. pro τετιηκότες, *Il.* 9, 13, et τετιημένος, *Il.* 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, et τιθαιβώσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, *Nicand. Th.* 199.

ΤΙΘΑΣΟ'Σ, et τιθασσὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασοτρόφος, ὁ, ἡ, qui columbas alit, comp. ex præc. et τρέφω.

Τιθασσεία, ἡ, manſuefactio:

Τιθασσευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui cicurat. *Gl. V.* τιθασσευταὶ, manſuetarii. A τιθασσεύω. Hinc

Τιθασσευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus. A præc.

Τιθασσευτὸς, qui manſuefieri poteſt. A

Τιθασσεύω, et τιθασεύω, cicuro, manſuefacio; et τιθασσεύομαι, manſueſio, manſueſco, miteſco. Ὑμᾶς ὑπάγȣσιν ἐπὶ ταῦτα, ϗ τιθασσεύȣσι, *Dem.* A τιθασσός.

Τιθασσῶς, *adv.* manſuetè.

Τίθεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, à τιθήμι.

Τιθέαμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro τίθεμεν.

Τιθέασι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθεῖσι.

Τιθέαται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro τιθένται.

Τιθέησι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθεῖμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν.

Τιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθημμι, *Æol.* pro τίθημι, *pono.*

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτίθησαν.

Τίθεμαι, (v. τίθημι) eadem ferè ſignificat, ſed propriè cum quâdam reciprocatione et reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, θέσθαι ſciſcere legem ſc. quâ ipſe teneare, θέσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere, θέσθαι, bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, ὑιὸν adoptare filium, θεῖναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in his, τιθέσθαι παρ' ȣ̉δὲν, nihili ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat et (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit et periphraſi, ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono, *Gl. Vet.* τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, *Ph.* uſitatiùs τιθήμι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τιτθός.

Τιθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* et *per Ectaſin*, pro τιθέναι, à

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iiſdem modis quibus Latini pono et colloco dicunt, ut (2) duco, v. gr. in laude; (3) propono, v. gr. præmium; (4) refero, v. gr. in numerum; (5) propono diſputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo aliquid eſſe. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v. gr. felicem, miſerum; (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θήσω, ponam, *Gl. V.* ἔθηκα, a. 1. τίθεμαι, ponor, τίθεσθαι τινι, probare quem, obedire, aſſentiri, ἐθηκάμην, a. 1. med. θὲς, pone, *Ph.* a. 2. act. imperat. Τιθέσθαι ἐν μεγάλῳ παρ' ȣ̉δὲν, ἐν ȣ̉δενὶ λόγῳ. Εἰς σὰς μὲν ἔγωγε θήσομαι χέρας, *Eur. Alc.* 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, *Gl. V.* foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto; (3) permulceo, foveo, ut nutrix; (4) fingo, formo. A

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio:

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, quod à τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio, cura, cultura. A

Τιθηνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθὴ.

Τίθητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, à τίθημι.

Τιθὸς, ἡ, ὸν, manſuetus, cicur. *Arat.*

Τιθυμαλὶς, ἴδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ȣ, τὸ, herba lactaria, *Ph. Angl.* Spurge.

Τιθύμαλος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

Τίκτε, 3. ſing. imperfect. indic. act. *Ion.* pro ἔτικτε, à

ΤΙ'ΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, *Gl. V.* aor. 1. part. paſſ. Χάρις χάριν γάρ ἐςιν ἡ τίκτȣσ' ἀεὶ, *Soph. Aj.* 522.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ è panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τίλος.

Τίλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, à τίλλω.

Τίλλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλȣσα, à

ΤΙ'ΛΛΩ, vellico, vello, divello, evello, diſcerpo; τετιλμένος, vulſus. Ἄτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, *Ariſtoph. Av.* 292.

Τίλλων, vel τίλῶν, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, *Gl. V.* vôlſura. Ab eod.

Τιλμάτιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. à præc.

Τιλμὸς, ȣ̃, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſtercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, ȣ̃, τὸ, linamentum, *Gl. V.* nempè concerptum vel vulſum. A

Τιλτὸς, ȣ̃, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro σίλφη.

Τιμᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, à τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, *Heſ.* Dim. à τιμή.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, à τιμή.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, *Pind.* τȣ̀ς Θεȣ̀ς, *Ariſtot.* A

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui honorem ſibi invenit et adquiſivit, qui in honore et pretio habetur, honoratus, pretioſus, *Gl. V.* τιμαλφὲς, vendibile. Ex τιμάω, et ἀλφέω.

Τιμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμήν.

Τιμᾶντα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμῆντα, et hoc *per Syncop.* pro τιμήεντα, à τιμήεις.

Τιμάορος, vel τιμήορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, punitor, ultor, pœnæ et vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, et ἀείρω. (vel à τιμάω.)

Τιμάοχος, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, et ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, et ἀρχή.

Τιμαρχώδης, ες, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, à τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro τιμησȣσι, à

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni facio, æſtimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, *Phil.* 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, *Phil.* multatitius, al. *Gl. V.* p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, *Phil.* a. 1. imperat. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, *Xen. Cyr.* 6, 26. Πολλȣ̃ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατακλισιν, plurimi æſtimo, *Plat.* Τί δ' ȣ̃τως οἱ λεὼ τιμῶσί με; *Ariſtoph. Av.* 1281. Τιμώμενοι χαίρȣσιν ἀνθρώπων ὕπο, *Eur. Hipp.* 8. Ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, *id. Tro.* 737. A τιμή.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι. *Il.* 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui honore et pretio habetur. A præc.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſis privatis, mulcta pecuniaria; in publicis, pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, à τιμήεις.

Τιμήορος, ȣ, ὁ, vide τιμάορος.

Τιμησαλκέω, ῶ, vel τιμιȣλκέω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, et ὁλκή.

Τίμησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, à τιμάω.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Τιμήσις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. *Gl. V.* cenſio, judicatio; *Ph.* dictatura. A τιμάω.

Τιμήσȣσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, officium τȣ̃ τιμητȣ̃. Τιμητείαν ὁ Κάτων παρήγγειλεν κορυφὴν δέ τις ἐςὶ τιμῆς ἁπάσης, *Plut.* A τιμητεύω.

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω. πρὸ ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ. *Plato.*

Τιμητεύω, cenſor ſum. A

Τιμητὴς, ȣ̃, ὁ, æſtimator litium; (2) cenſor. A τιμάω. Hinc

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν, propenſus ad honorandum. *Gl. V.* honorificus, honorarius; (2) cenſorius, *Gl. Vet.*

Τιμητὸν, ȣ, τὸ, æſtimatio litis. *Gl. V.* cenſus, æſtimabile. Ab eod.

Τιμητὸς, ὁ ϗ ἡ, æſtimandus, δίκη, cui pecuniaria pœna lege conſtituta eſt, ſed actor vel judex æſtimat. *Ern.*

Τιμιοπωλέω, carè vendo.

Τιμιοπώλης, ȣ, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; propriè rerum pretioſarum venditor.

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis; (2) pretioſus, carus. A τιμή. Hinc

Τιμιότης, ητος, ἡ, qu. dic. honorabilitas, pretioſitas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia.

Τιμίως, *adv.* magno pretio, carè.

Τιμιώτατος, cariſſimus, honeſtiſſimus, honorificentiſſimus, *Ph.* Superl. à τίμιος.

Τιμογραφέω, æſtimo, taxo. Ex τιμὴ, et γράφω.

Τιμόθεος, ȣ, ὁ, Timotheus, colens Deum.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, reip. ſtatus, in quo à cenſu magiſtratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ὴ, ὸν, cenſu potens; (2) ambitioſus. A præc.

Τιμόπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui civibus honori eſt et ornamento; (2) qui civitatem honeſtat. Ex τιμὴ, et πτόλις.

Τιμȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμὴ, et ἔχω.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. at Τιμωρȣ̃μαι, *cum acc.* punio; ulciſcor; τιμωρεῖται, punit, animadvertit, coërcet, *Ph.* Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ἐπισχνȣ̃μαι, *Xen.* Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, *Eur. Hipp.* 21. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, ultor, *R.*

Τιμωρητὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad τιμωρητὴν; (2) ad pœnas exigendas propenſus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium, animadverſio; (2) auxilium, ſubſidium. A

Τιμωρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defenſor. Ex τιμὴ, et ὁράω. (niſi ωρος mera eſt terminatio. *Ern.*

Τιμωρȣ̃ν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέον, à τιμωρέω.

Τὶν, *tibi*, dat. ſing. *Dor.* pro σοὶ, à σὺ, *tu.*

Τίν' pro τίνα, *quem*, acc ſing. à τις, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, concuſſio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Τινάκτειρα, ἡ, quæ concutit, quod à τινακτὴρ, idem quod

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quaſſator, concuſſor. A

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλϐίδων ἄπο, *Eur. Her. fur.* 870.

Τίνεσθαι, *ulciſci*, præſ. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. *Nic. Al.* 445.

Τινθὸς, ȣ̃, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde et pro ventriculo; item, cavum, capax. *Sch. Lycurg.* habet et τινωθός.

Τινύω, ſeu τίνυμι, luo, ſolvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas expoſco, ulciſcor. A τίω.

Τίνω, idem et ab eod. Τίνειν δίκας, *Luc.* ζημίαν, *Plat.* τιμωρίας, idem, μισθόν τινι, *Xen.*

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, à τίω.

Τίποτε, quidnam? cur?

Τίπτε, idem, *per ſync.*

ΤΙ'Σ, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, τὶ, *Gen.* τινὸς, aliquis, quiſpiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, fermè; cum πᾶς, ἕκαςος, αὐτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοσȣ̃τος, ὅδε, abundat: ſed τίς, τί, *Gen.* τινὸς, quis? quæ? quid? qualis? qualiſnam?

Τῖσαι, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi τίω.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro τίσαιντο, à τίω,

Τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

Τίσεις, *lues*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Τίσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔτισε.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) perſolutio, remuneratio. *Il.* 22, 19. A τίω.

Τίσȣσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν, à τίω.

Τίσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίταινε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίταινε, à

Τιταίνω, punio, ulciſcor; (2) tendo, intendo; *Il.* 2, 390. Τυδείδη ἐπὶ, τόξα τιταίνετο, *ib.* 11, 370. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in *Plur.* Titanes, cœli et terræ filii, à Jove ſub terram detruſi. A præc.

Τιτανογραφία, ἡ, hiſtoria gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτὰν, et κράτος.

Τιτανοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Titanum interfector. Ex τιτὰν, et κτείνω.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, calx; *Lucian.* (2) gypſus; *Heſiod. in Aſp.* 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ἡ, ὸν, calce vel gypſo oblitus.

Τιτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Titanicus. Hinc τιτανώδες, *adv.* more Titanum; (2) torvè, torvum. A τιτὰν.

Τίτας, ὁ, idem quod τιμωρὸς. A τίω. *Æſch.*

Τιτάω, idem quod τητάω. *Ern.*

Τιτθεύω, nutrio. A τιτθὸς.

Τιτθὴ, ῆς, ſive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. Ab eod.

Τιτθιδεύζω, cacabo, *Gl. V.*

Τιτθίζω, fugo, ſubrumo, *Gl. V.*

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. à τιτθὸς.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) ſoror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθὴ.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio ſeu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τίτλος, ȣ, ὁ, titulus. *Lat. vocabulum.*

Τίτος, ȣ, ὁ, Titus, *Lat. Honoratus.* A τίω.

Τιτράω, ſeu τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. *Gl. V.* τιτραίνω, foro;

τετρημένος, perfossus, Gl. V. p. pass. part. A τρέω, vel. inus. τράω, foro.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετρωμένος, saucius, cruentus, Gl. V. p. part. pass. τρωθεὶς, sauciatus, Gl. Vet. part. pass. a. 1. Ἐπεί με ἔρως ἔτρωσεν, Eur. Hipp. 396. Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex κτείνω.

Τιτύρινος, ου, ὁ, fistula pastoralis ex stipulâ:

Τιτυριστὴς, οῦ, ὁ, saltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus; (5) pastorculus, parvus puer pastoritius, rusticanus.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτιτύσκετο, à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, intentissimè dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad scopum; (2) paro. Il. 13, 23.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

Τίφιος, ία, ιον, palustris. A

ΤΙ῀ΦΟΣ, εος, τὸ, locus palustris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, herba coronaria.

Τιφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, palustris. A τῖφος.

ΤΙ'Ω, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æstimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; dependo; τίεσκεν, honorabat, imperf. Ion. τιέσκετο, honorabatur, imperf. Ion. pass. Il. 13, 176. Κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κἀν ἄλλην δίκην, Soph. Aj. 113. Τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου, id. El. 115. Τὴν δὲ τίσωμαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. sing. præs. imperat. act. Dor. pro τλῆθι, à τλῆμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærumnarum patiens; Pind. A τλάω, et θυμὸς.

Τλαίην, tolerem, præs. opt. act. v. τλῆμι.

Τλάμονα, acc. sing. com. gen. Dor. pro τλήμονα.

Τλαπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vide τληπαθής.

Τλὰς, tolerans, præs. part. act. v. τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, patiens. Ex τλάω, et φρὴν.

ΤΛΑ'Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλῆ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide τλάθυμος.

Τλῆμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῆ, perpessus est, aor. 2. Ion. pro ἔτλη; τλῆναι, pati, tolerasse, a. 2. inf. τλῆθι, suffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, passus, a. 2. part. vid. τλάω.

Τλήμονες, miseri, nom. pl. com. gen. à τλήμων.

Τλημόνως, adv. miserè, calamitosè.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. τλῆμι.

Τληπαθέω, patiens sum laborum et molestiarum, item miseriis adfligor: τληπάθεια, ἡ, patientia; (2) afflictio. A

Τληπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex τλάω, et πάθος.

Τλησικάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui toleranti et forti est animo, Æsch. Pr. 159. Ex τλάω, et καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Τλησίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, et πόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, tolerabo, f. 1. ind. act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, οῦ, ὁ, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod. vel τλῆμι.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Ion. et Bœot. pro ἐτμάγησαν, à τμήσσω, seu τμήγω.

Τμάω, seco, inus. sed hinc τέτμηκα, et τμήσσω.

Τμηγεὶς, scissus, part. verbi τμήσσω.

Τμήγης, ου, ὁ, sector, incisor, arator, fossor qui secat. A τμήσσω, seu τμήγω.

Τμῆγος, εος, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, seco, scindo, succido; ἐτμάγην, a. 2. pass. A τέμνω.

Τμήδην, adv. in modum secantium; (2) incidendo seu secando, cæsim; (3) leviter. Ab inus. τμάω pro τέμνω.

Τμηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, segmentum, frustum sectione alicundè ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes sectus, seu qui in partes secari potest.

Τμῆσις, εως, ἡ, sectio. Ab eod.

Τμήσω, secabo, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, scindo. A τμάω.

Τμητέον, secandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, sector, incisor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens; (2) incisus, sectilis. A

Τμητὸς, ἡ, ὸν, sectus, incisus; (2) sectilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, adv. olim, antiquitùs.

Τόδε, adv. huc. Ex τὸ, et δε.

Τοδεύτερον, adv. iterùm, secundùm.

Τοεπίπαν, adv. omninò, penitùs; (2) plerumque.

Τόθεν, adv. inde, ex loco illo. Ab ὅθεν.

Τόθι, adv. ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καίτοι, quamvis, quanquam, Gl. V. atqui, Ph. οὔ τοι, nequaquam, num, Gl. V. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Est et pronomen Dor. τοὶ, tibi, et articulus pro οἱ.

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, hujus, gen. sing. Ion. pro τοῦ, ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejusmodi.

Τοισδὶ, idem, Att.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, et τοιοῦτον, talis, hujusmodi. Ex τοῖος, et οὗτος, hic.

Τοιουτότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, hujusmodi, talis; τοιουτότροπα, hujusmodi, Gl. Vet. Plat.

Τοιουτοτρόπως, tali modo.

Τοιουτόχροος, ος, talem colorem habens.

Τοιουτώδης, ες, talis.

Τοῖς, ipsis, dat. plur. ab ὁ, hic.

Τοίσδεσσι, ipsis, dat. plur. art. præpos. Ion. et Poët. pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίχαρχος, ου, ὁ, qui præest navis lateri, sive remigibus et latere navis sedentibus. Ex τοῖχος, et ἀρχὸς.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, Ion. τοιχογραφίη, descriptio muralis, picturati parietes, Aret. Ex γράφω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes scrutatur, quâ parte aperiri possint; (2) fur. A διφάω.

Τοιχορύκτης, ου, ὁ, vide τοιχωρύχος.

ΤΟΙ῀ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum seu parietem facio; τοιχοῦσθαι, murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo et perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Τὸν τοῖχον, Aristot. A τοιχώρυχος. Hinc

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfossi.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis perfossio. A

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, furandi causâ, effractor, Gl. V. perfossor. Ex τοῖχος, et ὀρύσσω.

Τοίω, tales, nom. dual. à τοῖος, talis.

Τοίως, adv. tali modo; (2) sic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. Dor. pro τότε.

Τοκαρίδιον, et τοκαρύδιον, ου, τὸ, usurula, Gl. Vet. quasi à τοκάριον, quod esset à τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit et enixa est. Gl. V. paritura. A τόκος. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui sum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. Ion. pro τοκεῦσι, à τοκεὺς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur et nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆϊ, dat. sing. Ion. pro τοκεῖ, à τοκεὺς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. V. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. Ab eod.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis insculpo nomina eorum quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago; (2) anatocismum exerceo. A

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον. Luc. Ex τόκος, et γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, usuræ acceptio, fœneratio. Ex λῆψις.

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipse pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, usura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, usuram pendo; (2) usuram accipio. Ex τόκος, et φορέω.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro τολμάει, à τολμάω.

Τολμασεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo, patior, tolero, impetro à me, tametsi invito et reluctante. Τολμᾷ πανουργεῖν, Eur. Med. 583. Ἤπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; ib. 695. A τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia. A τολμηρὸς.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, adv. audacter, temerè.

Τολμῇς, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro τολμᾷς, à τολμάω. Unde

Τόλμησις, εως, ἡ, qu. dic. ausio, conatus audax. Ph. τολμήσεως, desperatione.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid suscipere et adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, ου, ὁ, audacissimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præs. ind. act. contr. pro τολμάουσι.

Τολμῷεν, 3. pl. præs. opt. act. pro τολμάοιεν, à τολμάω.

Τολοιπὸν, adv. posthàc, deinceps; (2) cæterùm.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, globo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, struo; (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores molestos exantlo. Τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa, pila seu glomus lanæ carptæ et ad nendum paratæ, et carminatæ in globos. Est et cucurbita agrestis.

Τομαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, sectus, cæsus, succisus, recisus; (2) idoneus ad secandum; Eur. Alc. A τομὴ.

Τόμαρος, ὁ, sacrificulus, haruspex. Hes. al. τμάρος, τομαροῖς, Lycurg.

Τομάω, ῶ, sectione egeo, sectione mihi opus est. Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, Soph. Aj. 583.

Τομεῖον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid scindi aut dissecari potest, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, sectura, incisio, amputatio; (2) portio sectione demensâ; segmen, Gl. V. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, Il. 1, 235. A τέμνω, fut. τεμῶ.

Τομίας, ου, ὁ, sectionem seu scalprum expertus, incisionem passus; (2) castratus. Gl. V. τομίας χοῖρος, majalis.

Τόμιον, ου, τὸ, frustum sectione ablatum:

Τομικὸς, ἡ, ὸν, ad incidendum idoneus.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. V. Ab eod.

Τομὸς, ὴ, ὸν, scindens, incidens, acutus. Ἀλλ' ἐμπης ἐρέω τί τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, *Call. Del.* 94. A τέμνω.

Τόμος, ȣ, ὁ, frustum sectione seu scissione ablatum; (2) tomus, scapus chartæ, pars libri. Ab eod. (vid. *Em.*)

Τομῶς, *Adv.* more eorum, qui scindunt seu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantiùs. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus, de voce. A τόνος.

Τονάριον, ȣ, τὸ, fistula, quâ musici tonos præmonstrant. Ab eod.

Τονέω, idem quod τονόω.

Τονθολυγεῖν, et τονθορυγεῖν, propriè de sono aquæ ab æstu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙ'ΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro vel submissâ voce murmuro, musso, submissè loquor; (2) tremo, ut τανθαρίζω. Τί δὲ, τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς ἀπῆς θύραζε; *Aristoph. Ran.* 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρὺς, ύος, ἡ, murmur aquæ ebullientis seu ferventis, per onomatopœiam. *Hes.* τονθορὺς, *V. L.*

Τονθρυστὴς, ȣ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui sc. sermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, *Gl. Vet.* A

Τόνος, ȣ, ὁ, tonus, accentus, *Ph.* tenor, tentigo, *Ph.* intensio, et quo intenditur, ut funis, restis, vis rei intensiva, et impulsiva, ut vesicæ, &c. A τείνω, *tendo.*

Τονόω, intendo, sc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τȣ̃ φθεγγομένȣ πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, *Greg.* A τόνος.

Τονώδης, εος, ἡ, tonum habens.

Τονώσις, εως, ἡ, qu. dic. corroboratio, confirmatio; (2) accentus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens intendendi seu roborandi et firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. *Od.* 22, 72. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ ϗ ἡ, epith. Cupidinis, sagittis vim suam exserentis. Ab ἀλκή.

Τοξάριον, ȣ, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξάρχης, ȣ, ὁ, præfectus sagittariorum. Ab ἀρχή.

Τοξεία, ας, ἡ, ars sagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum; sagitta, *Gl. Vet.* (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.

Τοξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, sagittarius; fœm. τοξεύτηρα, sagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ὴ, ὸν, sagittariæ artis peritus, *Gl. V.* sagittarius.

Τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis impeto vel ferio. *Gl. Vet.* sagitto. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νȣ̃ς ἐτοξεύσεν μάτην, *Eur. Hec.* 603. A τόξον.

Τοξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, sagittifer, arcitenens, arcu et jaculis instructus. Ex ἄρω.

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, sagittarius, ad sagittas aptus, τὸ τοξικὸν, sagittarii; (2) venenum, sc. ἔγχριμα, quod sagittis illinebatur. A τόξον.

Τοξοβέλενος, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, *Æschyl. Prom. vinct.* 30.

Τοξόδαμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcu jaculisve subigens, interficiens. Ex τόξον, et δαμνάω.

Τοξοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arcuatus, *Gl. V.* Ex τόξον, et εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ, pharetra.

ΤΟ'ΞΟΝ, ȣ, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars sagittaria; τόξα, tela, *Ph.*

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, *Aristoph. Lys.* 8.

Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars sagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ὲς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ȣ, ὁ, sagittarius, arcitenens; (2) Sagittarius, i. e. sideris cœlestis nomen; (3) ap. Atticos minister publicus, apparitor magistratûs. Ab eod.

Τοξότις, ιδος, ἡ, sagittaria, arcitenens; *Cal. Hymn. in Dian.* 223. A præc.

Τοξȣλκὸς, ȣ̃, ὁ, peritus artis sagittariæ. Ab ἕλκω.

Τοξοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arcum gestat et sagittas, sagittarius; arcifer, *Gl. V.* A φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξȣ̃ται ἐς τὸ πρηνὲς, *Aret.*

Τοπάζιον, ȣ, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος, λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, qu. dic. in loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τȣ̃ σάφ' εἰδέναι δίχα, *Æsch. Agam.* 1378. A τόπος.

Τοπάλαι, *adv.* olim, quondam, jampridem.

Τόπαλαιὸν, antiquitùs, olim. Ex iisd.

Τοπᾶν, *adv.* perpetuò, omninò. A πᾶς.

Τοπαράπαν, *adv.* omninò, prorsus.

Τοπαραυτίκα, *adv.* statim, tunc statim.

Τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *adv.* antea.

Τοπάρος, *adv.* priùs, antea.

Τοπάρχης, ȣ, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha, *Ph.* præfectus regionis. Ex τόπος, et ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ, *Ph.* pagus. A præc.

Τόπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, *Longin.* 11, et 32. A τόπος, et ἀγορεύω.

Τοπήϊα, ων, τὰ, *Ion.* pro τοπεῖα arma navis, seu supellex nautica. *Call. in Del.* 314.

Τοπικὸς, ὴ, ὸν, localis; situs, *Gl. V.* Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη ars topica, ostendens τόπȣς, sive locos, è quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *adv.* magis; (2) frequentiùs.

Τοπογραφέω, ῶ, locum describo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A

Τοπογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, locorum descriptor. Ex τόπος, et γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. *Ph.* loci positio, situs, canalis, item designatio, descriptio locorum. Ex τόπος, et θέσις.

Τοποθετέω, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος, et inusit. θετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus acubitûs, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. A μάχομαι.

ΤΟ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, locus, tractus, regio; (2) τόποι, sedes et domicilia argumentorum *apud dialecticos*; (3) τόπος, argumentum seu thema, quod tractatur *apud rhetores*; (4) locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occasio.

Τοποτηρητὴς, ȣ̃, ὁ, qu. dic. loci servator, vicarius; locum tenens. A τηρέω.

Τοπρὶν, *adv.* priùs, antea, olim.

Τοπρόσθεν, *adv.* antea, olim.

Τοπρότερον, *adv.* priùs, antea, olim.

Τοπρῶτον, *adv.* primùm, primò, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, tordylium, seseli Creticum, *herba.*

Τορεία, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, scalpendi.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum, *Gl. V.* toreuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, *Ph.* A τορεύω.

Τορευτὴς, ȣ̃, τὸ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ὴ, ὸν, ad cælaturam pertinens, seu cujus usus est in cælando; (2) cælandi facultate præditus, A τορευτής.

Τορευτὸς, ὴ, ὸν, cælo elaboratus. A

Τορεύω, cælo, *Ph.* Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, *Aristoph.* Θεσμ. 995. κύπελλον ἡδὺ, *Anacr.* 18, 1. A τορός.

Τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perspicuè declaro et denuncio. *Il.* 11, 236. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟ'ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ȣ, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres et repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus, clavus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit; (2) scobs, ramenta.

Τορνευτασπιδολυροπηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, torno scutolyrifici, vox comica, *Aristoph. Av.* 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, et πήγνυμι.

Τορνευτήριον, ȣ, τὸ, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A

Τορνευτὴς, ȣ̃, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ὴ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino describo, Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, *Aristoph.* Θεσμ. 59. A

Τόρνος, ȣ, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A τερέω.

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo, circumscribo. *Il.* 23, 255. *Od.* 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.

Τορυνάω, ῶ, tudiculâ agito. A

Τορύνη, ης, ἡ, id quo in ollâ aliquid teritur et agitatur inter coquendum, *Ph.* tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *adv.* acutè; (2) perspicuè, apertè, clarè. A τορὸς.

Τοσάκις, *adv.* toties. A τόσος. Unde

Τοσάντος, vel τοσσάτιος, tantus.

Τοσαυτάκις, *adv.* toties. A τοσȣ̃τος.

Τοσαυταχῶς, *adv.* tot modis. Ab eod.

Τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσσόσδε, τοσσήδε, tantus.

Τοσȣταρίθμος, ον, tantum numerum explens.

Τοσȣ̃τος, αύτη, ȣ̃το, tantus; τοσȣ́τῳ, tantidem, tanto, *Ph.* Ex τόσος, et αὐτὸς.

Τόσσα, nom. pl. *Poet.* pro τοσα, à τόσος.

Τοσσάκις, et τοσσάκι, *Poët.* pro τοσάκις.

Τοσσῆνον, acc. sing. *Dor.* pro τόσον.

Τόσσος, *Poet.* pro τόσος.

Τόσω, *adv.* tantò, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *adv.* tunc, tum, deinde, *Ph.* τότε δὴ, ita demùm, *Ph.* tum demùm, *Gl. V.*

Τοτὲ, *adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, *adv.* postremò, demùm, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, *adv.* tunc.

Τοτρίτον, *adv.* tertiùm, tertiò.

Τȣ̃λασσον, *deteriùs*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔλασσον, compar. à μικρὸς.

Τȣ̃μὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν.

Τȣ̃ναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τȣ̃νεκα, *Att.* vel *Dor.* pro τȣ̃ ἕνεκα.

Τȣ̃πίσω, *in posterùm*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τȣ̀ς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic.*

Τȣ̃τ', pro τȣ̃το, *hoc.*

Τȣτάκι, et τȣτάκις, *adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. *Call. in Jov.* 44.

Τȣ̃τερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Τȣτέςι, *Att.* vel *Dor.* pro τȣ̃τό ἐςι, *hoc est.*

Τȣτέων, gen. pl. *Ion.* pro τȣ́των, ab ȣ̃τος.

Τόφρα, *adv.* tamdiù, donec, (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, et ὄφρα.

Τράγαιναι, ων, αἱ, capræ utriusque sexûs genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, qu. dic. hircina spina, frutex. Ex τράγος, et ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; *verbum Aristoph. Vesp.* 672. quasi à τραγεῖν, à τρώγω.

Τραγανὸν, callosum, *Gl. V.* et τράγανον, callosum, *Ph.* cartilago, al. *Gl. V.*

Τράγανος, ȣ, ὁ, herba quædam, quæ et τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidini incipio tentari; unde et pubesco; (2) luxurio, ut seges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρώγω.

Τραγεῖος, et τράγεος, hircinus; ut τραγέη, et τραγῆ, scil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, *Gl. V.* A τράγος.

Τραγέλαφος, ȣ, ὁ, hircocervus, animal hirci et cervi

et cervi figuram mixtam habens; (2) poculi genus. Ex τράγος, et ἐλάφος.

Τράγεος, έα, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod ſecundis menſis apponitur. *Ph.* τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ȣ, ὁ, comeſtio bellariorum.

Τραγίαμβος, ὁ, tragiambus, genus verſus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικὸν.

Τραγίζω, f. ίσω, vid. τραγάω, *Ariſtot.* A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta.

Τραγικῶς, *adv.* tragicè, more tragicorum.

Τράγιον, ſeu τραγεῖον, ȣ, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ȣ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, et βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. A κέρας.

Τραγοκȣρικὸς, ὴ, ὸν, ad capros tondendos aptus. A κȣ́ρα.

Τραγοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircos occidens. A κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircoſus, *Gl. V.* hircum olens. A μασχάλη.

Τραγόπȣς, πόδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ȣ, τὸ, origanum hircinum, *Nic. Al.* 310. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum è tragorigano confectum.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, hircus, caper; (2) libido et ſalacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, ſegetis.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui hircinis eſt cruribus. A σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. A φάγος.

Τραγῳδάριον, ȣ, τὸ, levis tragœdia, Dim. à τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdiam decanto; (2) tragicè decanto; (3) tragicè exaggero, tragicè vociferor, exclamo, deploro, tragicè oſtento, res ſupra modum augeo. Τήν τε πολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδȣ̃σι, *Luc.* A τραγῳδός. Hinc

Τραγῴδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, ȣ̃, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia; (2) rerum terribilium opinio, jactatio.

Τραγῳδικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ȣ, ὁ, tragœdiarum ſcriptor. Ex τραγῳδία, et γράφω.

Τραγῳδιοδιδασκάλος, et τραγῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, *Ariſtoph.* Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδός.

Τραγῳδιοποιὸς, ȣ̃, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, et ποιέω.

Τραγῳδὸς, ȣ̃, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, *Gl. V.* cantator. Ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdiâ vicerant.

Τράμις, vel τράμε, podex; quibuſdam linea, quæ medium ſcrotum dividit in duas partes.

Τράμπις, ιδος, ἡ, navis, *Lycurg. Nic.*

Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus. Ἴσμεν ȣ̓δὲν τρανὲς, *Soph. Aj.* 24.

Τρανὸς, ὴ, ὸν, idem. LXX. opp. obſcuro.

Τρανότης, ητος, ἡ, perſpicuitas. A præc.

Τρανόω, clarum et perſpicuum reddo, declaro, manifeſto; (2) illumino, illuſtro.

Τρανῶς, *adv.* manifeſtè, apertè, difertè; expreſsè, *Ph.* ad liquidum, clarè, al. *Gl. V.*

Τρανωτικὸς, ὴ, ὸν, explanandi, illuſtrandi vim habens. A τρανόω.

Τράπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, à τρέπω.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa cibaria; (2) cœna ipſa, ſeu cibi in menſâ poſiti; (3) menſa argentaria; (4) fiſcus, ærarium; (5) dicitur et de multis rebus menſæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum miniſtrare, in *N. T.* ſtipis colligendæ ac diſtribuendæ curam gerere.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, menſæ adſecla, paraſitus.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν, menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio.

Τραπέζιον, ȣ, τὸ, menſula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, menſarius ſum. A

Τραπεζίτης, ȣ, ὁ, nummularius, menſularius, *Phil.* argentarius, *Gl. V.* A τράπεζα. Hinc

Τραπεζιτικὸς, ὴ, ὸν, ad menſarium pertinens, *Ph.* τραπεζιτικὰ, arcaria.

Τραπεζοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, et εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui menſam curat et inſtruit, *Longin.* 43. A κομέω.

Τραπεζοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſatiatur cibis appoſitis, vel curator dapum. A κορέω.

Τραπεζολοιχὸς, ȣ̃, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. A λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ἡ, menſarum fabricatio. A

Τραπεζοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui menſam inſtruit; (2) menſam fabricans. Ex τράπεζα, et ποιέω.

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in menſâ diſſerit.

Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum à τράπεζα, *ap. Diog. Laer.*

Τραπεζοφόρον, ȣ, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex iiſd.

Τραπεζοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. A φέρω.

Τραπεζόω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, ut vaſa. A τραπεζόω. Unde

Τραπέζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur.

Τράπειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, à τρέπω.

Τραπείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* et *Poët.* pro τραπῶμεν.

Τραπελίζω, verto, converto. A

Τραπελὸς, ὴ, ὸν, mutabilis. A τρέπω.

Τράπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔτραπε, à τρέπω.

Τράπεσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τραπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, ῶ, uvas calco in lacu. Οἱ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον, *Heſiod.* Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπητέον, vertendum, convertendum.

Τραπητὴς, ȣ̃, ὁ, calcator uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ἡ, haſta. A τράπω.

Τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι.

Τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula ſeu corbis, ubi ſiccantur caſei et ficus, et alii fructus. A τέρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με, τραυλίσας, *Ariſtoph. Veſp.* 44. A τραυλός.

Τραυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, balbuties. A præc.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, balbus, blæſus. Τραυλὸς profert λ pro ρ. *Vid. Plut. in Alc.* c. 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω. Hinc

Τραυματίας, ȣ, ὁ, vulneratus, ſaucius.

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Οἱ δὲ ϗ τȣ̃τον τραυματίσαντες ἐξέβαλον, *Luc.* 20, 12. Κεῖνοι δὲ θύρσȣς ἐξανιεῖσαι χερῶν, ἐτραυμάτιζον, *Eur. Bac.* 763. Τετραυματισμένȣς, *Act.* 19, 16.

Τραυματικὸς, ὴ, ὸν, vulneribus ſanandis aptus.

Τραυματοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vulniferus, *Gl. V.* vulnificus. Ex τραῦμα, et ποιέω.

Τράφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, à τρέφω.

Τράφειν, *educare*, præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *nutriti ſunt*, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτράφησαν, *Il.* 1, 251.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, avidus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, *Apoll. Rhod.* 4, 281. Ἵπποι——Ἐσάωσ' ἐμ' οἴσȣσιν ἐπὶ τραφερήν τε ϗ ὑγρὴν, *Hom. Il.* 14, 308. τραφερὴ, terra arida continens. A τρέφω.

Τράφηξ, ὁ, pro τράπηξ, *Lycurg.*

Τραφήσομαι, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ.

Τράφοισαν, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* et *Æol.* pro τραφȣ̃σαν.

Τραχέως, *Adv.* aſperè. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anſerum et aliorum; (3) minores victimarum partes, majores ſunt κῶλα. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (2) ſuperbio, ferocio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conſpiciendum; (4) converto ſeu convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incenſus, convertit eo collum et caput. Διαλαμβάνων τȣ̀ς νεανίσκȣς ἐτραχήλισεν, *Plutarch.* Πάντα δὲ γυμνὰ ϗ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃, aperta, *Metaph. Hebr.* 4, 13.

Τραχηλιμαῖος, idem quod τραχηλιαῖος.

Τραχηλισμὸς, ȣ̃, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo, *Gl. V.* τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, et κόπτω. Unde

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, *Gl. V.*

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, collum, cervix; propriè cervices, vertebræ ad collum. A τραχύς. *Ern.*

Τράχȣρος, vel τραχȣ̃ρος, ȣ, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, et ȣ̓ρὰ.

Τραχόω, durum, aſperum reddo, *ap. Joſ.*

Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo.

Τραχυδέρμαδων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam et ſcabram. Ex τραχὺς, et δέρμα.

Τραχυντικὸς, ὴ, ὸν, exaſperandi vim habens. A

Τραχύνω, aſpero, exaſpero. A τραχύς.

Τραχυόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſperam et ſcabram teſtam habens. Ab ὄστρακον.

Τραχύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperos et ſcabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcrupoſus, hirſutus, *Gl. V.* acer, acerbus, torvus, *Ph.* ferox.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas, ſeu aſpredo, v. gr. cutis. A τραχύνω.

Τραχυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

Τραχύστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſperâ voce eſt, ſeu qui aſperè loquitur. A στόμα.

Τραχύτατα, *Adv.* aſperrimè. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities. Ab eod.

Τραχύφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aſpero et ſcabro cortice eſt.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A

Τραχύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aſpera vox eſt. A φωνή.

Τραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſper, durus. A τραχύς.

Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper et ſalebroſus, *Gl. V.* ſentes, cautes. Ab eod.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρεέτην, à τρέω.

Τρεῖν, *tremere*, præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ ϗ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido. Ἀνὴρ ὁ τρέμει τὸ πρᾶγμα, *Ariſtoph. Ach.* 499. Πόσον τρέμȣσα, *Eur. Andr.* 808. A τρέω.

Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

Τρέπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, à τρέπω.

Τρεπτὸς, ὴ, ὸν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis; (2) exorabilis. A

ΤΡΕ'ΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt,

funt, a. 2. paff. 3. pl. τετραμμένος, converfus, perf. paff. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, *Soph.* Πρὸς χρηματισμὸν τρεπέσθαι, *Plat.* Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται, *Ariftoph. Nub.* 40. Βούλομαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, *id. Av.* 1455.

Τρέσσαν, *territi funt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔτρεσαν, à τρέω.

Τρέστης, ου, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφοιν, præf. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίην, *Att.* pro τρέφοιμι, à τρέφω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A

ΤΡΕ'ΦΩ, f. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus fum, a. 2. paff. τεθραμμένος, educatus, p. part. paff. (2) habeo; (3) coagulo, vide τράφερ's, *Ern.*) Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφῃς, *Soph. Aj.* 588. Ἡ σ' ἐθρέψατο, *Eur. Med.* 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, *Ariftoph. Eq.* 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε νόσον; fuftinuiffetis? *Soph. Phil.* 791.

Τρεχέδειπνος, ου, ὁ ἡ, qui ad cœnam feftinanter accurrit, parfitus. Ex δεῖπνον.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, feftino, propero; f. m. θρέξομαι, et δραμοῦμαι curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, *Gl. V.* Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 *Cor.* 9, 24.

Τρέψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, à τρέπω.

Τρέψειε, 3. fing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, à τρέπω.

Τρέψις, εως, ἡ, converfio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρέπω.

Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, epith. polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕ'Ω, ῶ, f. έσω, tremo, intremifco, trepido, timeo; (2) territus feu pavefactus fugio. Φίλαι, τρέσητε μηδὲν, *Soph. Oed. Col.* 1738. Τοὺς πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρεσας, *Luc.*

Τρέω, foro, *Gl. V.* Hinc f. 1. τρήσω. Τετρημένον ξύλον, *Ariftoph. Lyf.* 685.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen; (2) pudenda muliebria, *Ern.* A τρέω.

Τρηματίκτης, ου, ὁ, aleator; (2) qui fœminas ftuprat. A τρῆμα, et ϛίζω.

Τρηματίζω, aleâ ludo; (2) ftupro. A τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertufus, multa habens foramina. A τρῆμα.

Τρηματώδης, εος, ὁ ἡ, idem et ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, *Il.* 5, 778. A τρέω.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfoffio, trajectio, quæ fit terebrâ. A τρέω.

Τρητοῖο, gen. fing. *Ion.* pro τρητοῦ, à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τρηχαλέος, έα, έον, afper. *Ion.* à τρηχύς.

Τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exafpero.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχύς.

Τρήχω, afper et falebrofus fum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, *Il.* 2, 95. A τρηχύς.

Τριαγμὸς, οῦ, ὁ, victoria, propriè in triplici certamine. A τριάσσω.

Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fufcina. Ab eod.

Τριαινατὴρ, ῆρος, ὁ, agricola qui tridente utitur. A τρίαινα.

Τριαινοειδὴς, ὲς, fpeciem tridentis habens. Ab εἶδος.

Τριαινοειδῶς, fpecie tridentis.

Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τριακαιδεκέτης, ὁ, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τριακὰς, άδος, ἡ, trigefima dies menfis; (2) numerus tricenarius. A τρία.

Τριάκις, *adv.* ter. Ab eod.

Τριακονθάμματος, ου, ὁ ἡ, conftans 30 nodis feu vinculis. Ex τριάκοντα, et ἅμμα.

Τριακονθήμερος, ὁ ἡ, qui 30 dierum eft, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακονταέτης, ου, ὁ, qui triginta annorum eft. Ex ἔτος. Hinc

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.

Τριακονταέτις, ιδος, ἡ, quæ 30 annorum eft.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ἡ, qui triginta tranftra habet. Ex ζυγά.

Τριακοντάκις, *adv.* tricies. A τριάκοντα.

Τριακοντάκλινος, ου, ὁ ἡ, triginta lectis inftructus. Ex κλίνη

Τριακοντάμηνος, ου, ὁ ἡ, qui eft triginta menfium. Ex μήν.

Τριακονταμναῖος, ου, ὁ, qui triginta minarum feu pondo eft. Ex μνᾶ.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ ἡ, triginta cubitorum menfuram æquans.

Τριακοντάπους, ουν, 30 pedes æquans.

Τριακοντήρης, εος, ὁ, navis triginta ordinum. Ex ἐρέσσω.

Τριακοντόργυιος, ου, ὁ ἡ, paffus 30 æquans. Ab ὀργυιά.

Τριακόντορος, ου, ὁ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex ἐρέσσω.

Τριακοντούτης, εος, ὁ ἡ, qui triginta annorum eft. Ex ἔτος.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοσταῖος, αία, αῖον, qui trigefimo die, vel fpatio triginta dierum aliquid facit. A

Τριακοστὸς, ή, όν, trigefimus. A τριάκοντα.

Τρίακτος, ου, ὁ, devictus; (2) fuperabilis. A τριάσσω.

Τριάνωρ, ορος, quæ ter vel fæpiùs nupfit. Ab ἀνήρ.

Τριάρμενος, ου, ὁ ἡ, trinis inftructus velis. Ex τρία, et ἄρμενον.

Τριαρχία, ἡ, triumviratus. Ab ἀρχή.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, tria; (2) Tres Perfonæ S. Trinitatis, *Gl. V.* Trinitas. A τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, fupero, propriè certamine triplici. A τριάς.

Τριαύλαξ, κος, ὁ ἡ, trifulcus, *Gl. V.*

Τριαύχην, ενος, ὁ ἡ, tria capita habens, epith. Hecates.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paff. verbi τριάσσω.

Τριβάδες, ων, αἱ, fœminæ lafcivæ, nefandæ. A τρίβω.

Τριβακὸς, ή, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, οῦ, τὸ, lacerna feu veftis trita; obfoletum, *Gl. V.* Ab eod.

Τρίβαλος, ου, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ου, τὸ, id quo teritur fomes, id quod terit fomitem. Ab eod.

Τριβάρβαρος, ου, ὁ, ter barbarus, valdè barbarus.

Τριβελὴς, έος, ὁ ἡ, tres cufpides habens. Ex τρεῖς, et βέλος.

Τριβεὺς, έως, ὁ, tritor, qui fricat feu defricat. A τρίβω. Unde

Τρίβη, ης, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) ufus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procraftinatio.

Τριβολεκτράπελος, ου, ὁ ἡ, nugaciffimus, inconditus, *Ariftoph. Nub.* 999. A τρίβω, et ἐκτράπελος.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribulus, herba quædam; fentis, fpina, *Gl. V.* Ex τρεῖς, et βολή.

Τρίβος, ου, ὁ, femita, trames, callis, limes, *Ph.* (2) quicquid ftantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.

Τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes profodicus, ex tribus fyllabis brevibus conftans.

ΤΡΙ'ΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, *Gl. V.* τετριμμένος, tritus, *Gl. V.* perf. paff. part. Δυστυχῆ τριβεῖ βίον, *Soph. El.* 604. Ἐτύγχανε γὰρ ὁ τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, *Ariftoph. Vefp.* 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε, *Eur. Med.* 686. Hinc

Τρίβωμες, 1. pl. præf. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc

Τριβωνάριον, ου, τὸ, palliolum tritum. Dim.

Τριβωνικῶς, *adv.* modo pallii detriti. A

Τριβώνιον, ου, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, *Gl. V.* velum, palliaftrum, ricinus. Dim. à τρίβων.

Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum gefto.

Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geftatio. A

Τριβωνοφόρος, ου, ὁ, pallium tritum geftans, feu detritam veftem. *Gl. V.* palliatus. Ex τρίβων, et φέρω.

Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

Τρίγαμος, ου, ὁ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρὶς, et γάμος.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγενὴς, έος, ὁ ἡ, tertiâ perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, et γένος.

Τριγερήνιος, ὁ, fenex trium feculorum, qui ætatem Neftoris affecutus, qui γερήνιος, *ap. Hom.*

Τριγέρων, οντος, ὁ, qu. dic. trifenex, valdè fenex.

Τρίγλα, feu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, pifcis dictus à trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* a Surmullet.

Τρίγληνος, ου, ὁ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, et γλήνη.

Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus. Dim. à τρίγλα.

Τριγλοβόλος, ὁ ἡ, mullos venans. A τρίγλα, et βάλλω, feu βολή.

Τριγλύφη, τρίγλυφον, et τρίγλυφος, qu. dic. trifculptus; tres fculpturas feu triplicem cælaturam habens, vel pulcherrimè cælatus, *Eur. Or.* 1374. A γλύφω.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ἡ, tres cufpides habens, tridens, trifulcus, *Il.* 5, 393.

Τριγμὸς, οῦ, ὁ, ftridor. A τρίζω.

Τρίγναθος, ου, ὁ ἡ, trifaux, *Gl. V.* triceps, epith. Cerberi.

Τριγονέω, ῶ, tertiò genero vel pario.

Τριγονία, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

Τρίγονος, ου, ὁ ἡ, tertiò generans vel pariens. Ex τρὶς, et γονή.

Τριγράμματος, ον, tribus literis conftans. A γράμμα.

Τριγχὸς, maceria, *Gl. V.* Vid. θριγκός.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, feu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, έος, ὁ ἡ, triangularis, trianguli formam habens. Ex εἶδος.

Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulfat. A

Τρίγωνον, ου, τὸ, figura triangularis; (2) inftrumentum muficum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, à fimili formâ. A

Τρίγωνος, ου, ὁ ἡ, triangulus; (2) tres cufpides habens; (3) paftillus ad fiftendos dolores, dictus à figurâ. Ex τρὶς, et γωνία.

Τριδάκτυλος, ου, ὁ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eft.

Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Siciliâ, *Lycurg.*

Τριδέσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ου, ὁ ἡ, cujus pater et avus, ficut ipfe, fervi fuerunt; item ter fervus.

Τρίδραχμος, ου, ὁ ἡ, qui pretio, pondere aut menfurâ trium drachmarum eft. Hinc τὸ τρίδραχμον, ου, tres drachmæ. A δραχμή.

Τρίδυμος, ου, ὁ ἡ, trigeminus.

Τριέλικτος, ου, ὁ ἡ, triplici volumine finuatus, finuofus. Ex τρὶς, et ἑλικτός.

Τριέμβολος, ου, ὁ ἡ, triplici armatus roftro.

Τρίενος, ου, ὁ ἡ, triennis.

Τριέσπερος, ου, ὁ ἡ, trivefperus, i. e. tres vefperas habens.

Τριετὴρ, ὁ, idem quod

Τριετηρικὸς, ή, όν, triennalis, unde τριετηρικὰ, trieterica, facra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur. A

Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, triennium. A

Τριετὴς, έος, ὁ ἡ, trimus. Ab ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A præc. Unde

Τριετίζω, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 *Reg.* 1. 25.

Τρίζυξ, υγος, ὁ ἡ, trijugis. A ζυγός.

ΤΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, ftrido, ftrideo. Τρίζει τοὺς ὀδόντας, *Marc.* 9, 18.

Τρικκὰς, άδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

Τρικονθήμερος, ου, ὁ ἡ, pro τριακονθήμερος.

Τριήκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, fc. ναῦς, vide τριακόντερος.

Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.

Τριημερονύκτος,

Τριημερόνυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres dies et tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, et νὺξ.
Τριήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. triduanus, tres dies durans, seu à tertio die durans, *Gl. V.* triduus; τριήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, *Ph.* Ex τρὶς, et ἡμέρα.
Τριημίεκτος, ον, sesqui-sextus.
Τριημιπόδιον, ου, τὸ, tres dimidiati pedes.
Τριημιτόνιον, ου, τὸ, tonus cum dimidio.
Τριημιχοίνιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidiâ, terni semisextarii.
Τριημιωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.
Τριηραρχέω, trierarchi munere fungor; (2) sumtus præbeo ad triremem. Οὐκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, *Aristoph. Ran.* 1183. A τριήραρχος.
Τριηράρχης, ου, ἡ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριήρης, et ἀρχή. Hinc
Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, seu triremium prefectura; (2) triremium tutela.
Τριηραρχικὸς, ἡ, ὸν, ad trierarchiam pertinens.
Τριήραρχος. Vide τριηράρχης.
Τριηραύλης, ου, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.
Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.
Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor justâ triremi, et quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης, et ἡμιόλιος, *sesquialter.* Νῆες σὺν ἡμιολίαις, *Appian.*
Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, et ἐρέσσω. Hinc
Τριηρικὸς, ἡ, ὸν, ad triremem pertinens.
Τριηρίτης, ου, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex in triremi. Ab eod.
Τριηρονόμος, ου, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, et νόμος.
Τριηροποιὸς, ὁ, triremes struens.
Τριθαλάσσιος, seu τριθαλάττος, ου, ὁ καὶ ἡ, trimaris. Ex τρὶς, et θαλάσσα.
Τριθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ter virens seu florens, nomen herbæ. Ex τρὶς, et θάλλω.
Τριθημερινὸς, ἡ, ὸν, triduanus. Ex τρίτη, et ἡμέρα.
Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, quâ tres dii statuuntur. Ex τρὶς, et θεὸς.
Τριθεῖται, ων, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A præc.
Τρίθρονος, ον, tribus foliis, sedibus constans. Epith. trinitatis.
Τρίιππον, ου, τὸ, triga, *Gl. V.* Ab ἵππος.
Τρικαλίνδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter volutatus; (2) sæpè volutatus. Ex τρὶς, et καλινδέω.
Τρικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, triceps. A κάρηνον.
Τρίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.
Τρίκερων, tricornium, *Gl. V.* A κέρας.
Τρικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens capita, *Gl. V.* triceps, tricipitinus. A κεφαλὴ.
Τρίκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ου, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, et κλίνη.
Τρίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter, i. e. sæpiùs elutus. A κλύζω.
Τρίκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter fuso ductus seu nexus. A κλώθω.
Τρίκοκκος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana; (2) epith. monilis.
Τρικόλωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.
Τρικόρυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Τρίκορυς, ὁ, tres cristas in galeâ gestans.
Τρικόρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, et κορυφὴ.
Τρικόρωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex κορώνη.
Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.
Τρίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter tonsus. A κείρω.
Τρικρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, trifidus, triceps. A κράνον.
Τρίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iisd.

Τρικύαθος, ον, tres cyathos capiens.
Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, *Lat.* decumanus, *Ern.* risus quo quis veluti fluctibus obruitur, *Plat.* τρικυμία λόγου, *Id.* A κῦμα.
Τρίκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria membra habens. A κῶλον.
Τριλάγηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres lagenas continens.
Τριλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè splendens. A λάμπω.
Τρίλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, trigemmis, *Gl. V.*
Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.
Τρίλιτρον, ου, τὸ, tripondium. A λίτρα.
Τρίλλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpè optatus. A λίσσομαι.
Τρίλοβος, ον, tres lobos habens.
Τριλογέω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.
Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galeâ, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. A λόφος.
Τρίμαμμα, tritavia. A μάμμη.
Τριμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος. Hinc
Τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido.
Τριμερῶς, tripartitò, *Gl. V.*
Τρίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribus pedibus constans, *Gr.* sex pedibus, *Lat.* epith. versûs senarii. A μέτρον.
Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit. *Gl. V.* trimenstruus.
Τρίμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A μὴν.
Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. A μίτος.
Τρίμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Gl. V.* triplex. Epith. vestis vel telæ densæ.
Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatibus intritus, seu cui aromata sunt intrita, *Ph.* moretum; (2) in aliquâ re diu exercitatus, vafer, fraudulentus. A τρίβω.
Τριμμὸς, οῦ, ὁ, tritus, tritura. *Gl. V.* trames. Ab eod.
Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. A μνᾶ.
Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. A μοῖρα. Hinc
Τριμοιρίτης, ου, ὁ, qui tres portiones accipit.
Τρίμοιρος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Τρίμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, *Gl. Vet.* Ex τρὶς, et μορφὴ.
Τρίμυξος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens ellychnia. A μύξα.
Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum.* A τρεῖς.
Τρίνυκτον, ου, τὸ, trinoctium, *Gl. V.* A νὺξ.
Τριξὸς, ἡ, ὸν, triplex. A τρισσὸς.
Τριξώλης, εος, ὁ καὶ ἡ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τριξὸς, et ὄλλυμι.
Τριοβολαῖος, sive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρεῖς, et ὀβολὸς.
Τριόβολον, ου, τὸ, tres oboli. Vid. τριώβολον.
Τριοδία, ας, ἡ, trivium, *Gl. V.* A τρίοδος.
Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, qu. dic. trivia, Dianæ epith.
Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro τριόδοις.
Τριοδοντία, ας, ἡ, piscatus. A τριόδους.
Τριοδόντιον, ου, τὸ, tridens, fuscina, *Gl. V.*
Τρίοδος, ου, ἡ, trivium. Ex ὁδὸς.
Τριόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, tridens; fuscina, *Gl. V.* Ex ὀδοὺς.
Τρίοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in tres ramos divisus, vel fissus, seu trinodis. Ex ὄζος.
Τριόπιον, τὸ, fanum triopis. *Theocr.*
Τριόπιος, ον, idem quod τρίγληνος.
Τριόργυιος, ον, tres passus æquans.
Τριορία, ας, ἡ, trifinium, *Gl. V.* Ab ὅρος.
Τριόρχης, et τρίορχος, ου, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres testiculos habens. Ab ὄρχις.
Τριόττιον, τὸ, et τριοττὶς, ίδος, ἡ, inauris monile. Ab ὄττε, *Att.* pro ὄσσε.

Τριόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.
Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ καὶ ἡ, cui tres sunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, *Plut.*
Τρίπαλαι, *adv.* qu. dic. ter olim, i. e. jam inde à priscis temporibus, diutissimè ante.
Τριπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est trium palmarum. Ex παλαιστὴ.
Τρίπαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter vibratus, ter exsiliens. *Vox Trag.* pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.
Τρίπαππος, ου, ὁ, tritavus.
Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.
Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.
Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, *Lycurg.*
Τριπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria habens folia, τριπέτηλον τὸ, trifolium, herba. Φορέουσιν, Ὠκύθοον τριπέτηλον, *Call. in Dian.* 165. A πέτηλον.
Τριπηχυῖος, ον, idem quod
Τρίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, trium cubitorum.
Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valdè simiam referens. A πίθηξ.
Τρίπλαξ, ακος, ἡ, triplex, velut ex tribus crustis constans.
Τριπλανὴς, ὲς, trivagus. *Lycurg.*
Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A
Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.
Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimùm.
Τρίπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trium jugerum est. A πλέθρον.
Τριπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ter plicatus. A πλέκω.
Τρίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tria latera habens. A πλευρὰ, vel πλευρόν.
Τριπλῆ, *adv.* tripliciter. A τριπλόος.
Τρίπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex. A πλόκη.
Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.
Τριπλῶς, trifariàm, *Gl. V.* A præc.
Τριπόδης, ου, ὁ, tripedalis. A τρίπους.
Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπους, et φορέω.
Τριπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.
Τριποδίζω, tripedo, *Gl. V.* A τριπόδης.
Τριπόδιον, ου, τὸ, parvus tripus, *Gl. V.* tripodium. Dim. à τρίπους.
Τριποδίσκιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.
Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio, tribus urbibus constans.
Τριπόλιστος, ον, multiplex. A πολίζω, pro πολέω, *Soph. Aj.* 871.
Τρίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter versus seu versatus; *Il.* 18, 542. A πολέω.
Τριπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. A πονέω.
Τρίπορθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ter captus et direptus. A πέρθω.
Τριπορνεία, ἡ, triplex vel ter admissi stupri probrum.
Τρίπορνος, ἡ, ter stuprata, seu meretricis filia et neptis, ipsa ejusdem flagitii rea. A πόρνη.
Τρίπος, ου, ὁ, idem quod
Τρίπους, όδος, ὁ καὶ ἡ, tripus, *Ph.* tripes, cortina.
Τρίπρατος, ον, ter venditus. A πιπράσκω.
Τριπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres habens facies, seu triceps. A πρόσωπον.
Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.
Τριπτήριον, ου, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.
Τρίπτης, ου, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricat. Ab eod. Unde
Τριπτὸς, ἡ, ὸν, tritus, contusus, concisus.
Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex, triplicatus. A πτυχὴ.
Τρίπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tres equos habens, *Gl. V.* τρίπωλον, triga; et τρίπωλα, trigæ.
Τρίρρυθμος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.
Τρίρρυμος, ον, trijugis, epith. currûs.

Τρὶς,

Τρὶς, *adv.* ter; (2) ſæpè. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter ſanctus, i. e. ſanctiſſimus. ſubſt. τὸ τρισάγιον, canticum *ex Eſ.* 6.

Τρισαένναος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miſer, miſerrimus.

Τρισάλαςος, ον, intolerabilis, graviſſimus.

Τρισαλιτήριος, ȣ, ὁ, ſceleſtiſſimus.

Τρισάλυπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, minimè dolorem adferens; (2) pergratus, jucundiſſimus.

Τρισάνθρωπος, ȣ, ὁ, ter homo, i. e. miſerrimus; *item*, humaniſſimus.

Τρισάποτμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, infortunatiſſimus. *Epigr.*

Τρισαριςεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob ſtrenuitatem obtinuit, fortiſſimus.

Τρισάσμενος, ένη, ένον, lubentiſſimus.

Τρισάωρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ter, i. e. admodùm intempeſtivus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies menſis, i. e. vigeſimus ſeptimus. Ex ἐννὰς, ſeu ἐννέα.

Τρισέληνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qu. dic. trilunis, i. e. tres lunas habens. A σελήνη.

Τρισεξώλης, perditiſſimus.

Τρισέπαρχος, ȣ, ὁ, maximus prætor.

Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ter beatus, i. e. feliciſſimus.

Τρισήλιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, fulgentiſſimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, et Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης, ȣ, ὁ, qui tredecim annorum eſt. Ex ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui eſt tredecim menſium. A μὴν.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui tredecim cubitorum eſt, *Theocrit.* 15, 17.

Τρισκαιδεκαςάσιος, ον, qui eſt ad alterum, ut terdecies ad unum, pondere, pretio.

Τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, uno anno tredecies ferens (ſc. fructus.) A φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ὲς, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, ſc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infortunatiſſimus. *Ariſtoph. Ach.* 1029.

Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.

Τρισκατάρατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, prorſus exſecrabilis, deteſtabilis; (2) trifurcifer.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιςος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. A κόπανον.

Τρισκορέω, ſæpè, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρίσλιπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, genitali ſucco turgeſcens, pinguis.

Τρίσμακαρ, αρος, ὁ ἡ ἡ, beatiſſimus.

Τρισμακάριος, ία, ιον, idem, *Ariſtoph. Nub.* 166.

Τρισμακάριςος, ίςη, ιςον, idem.

Τρισμέγιςος, ἡ, ὸν, ter maximus.

Τρισμὸς, ȣ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, ſeu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, *adv.* jamdudum.

Τρισοΐζυρὸς, ȣ, ὁ, calamitoſiſſimus.

Τρισόλβιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ȣ, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπίθαμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tres ſpithamas longus, bipedalis. A σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, propriè in quo ter libatur, ſeu ſæpe libans, v. τριτόσπονδος.

Τρισσάκις, *adv.* ter. A τρισσὸς.

Τρισσάτιος, ȣ, ὁ, tertius, ternus. Ab eod.

Τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.

Τρισσεύω, ter vel tertium facio. A

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc

Τρισσόθεν, ter.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσὸς.

Τρισσῶς, *adv.* tripliter, trifariàm; (2) tertiò, i. e. tertiâ vice.

Τριςάδιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tria habens ſtadia. A ςάδιον.

Τριςάτης, ȣ, ὁ, vide τριτοςάτης.

Τρίςεγον, ȣ, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo trium contig. (3) tertia contignatio. A

Τρίςεγος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. A ςέγη.

Τρίςιχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, triſulcus. *Gl. V.* tres verſus habens.

Τριςοιχεὶ, triplici ſerie, triplici ordine. A

Τρίςοιχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tribus ordinibus conſtans, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus.

Τρίςομος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tria habens ora ſeu oſtia; (2) cui triplex eſt acies. A ςόμα.

Τρισύλλαβος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tribus conſtans ſyllabis. A συλλαβή.

Τρισυλλάβως, tribus ſyllabis.

Τρισύνθετος, ον, è tribus compoſitus.

Τρισύπατος, ȣ, ὁ, ter conſul.

Τρισυπόςατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tres hypoſtaſes habens. Ex ὑφίςημι.

Τρισχίλιοι, ιαι, ια, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ſc. amphoras capiens. Epith. navis.

Τρίςχιςος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, triſulcus, *Gl. V.*

Τρίςχοινος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tres ſchœnos continens.

Τρισώματος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, tricorpor. A σῶμα.

Τρισώμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem et ex iiſd.

Τριταγωνιςέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, *Dem.* A

Τριταγωνιςὴς, ȣ, ὁ, qui tertias fabulæ partes actor agit, i. e. viliſſimus.

Τριταΐζω, tertianâ febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, tertianus; τριταϊκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

Τριταϊκῶς, *adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis et tertio quoque die.

Τριταιογενὴς, ες, idem quod τριταιοφυὴς.

Τριταιογένως, idem quod τριταϊκῶς.

Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit, *Gl. V.* τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, et φυή.

Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod

Τριτάλαντος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui trium eſt talentorum. Ex τάλαντον.

Τριτάλας, αινα, αν, miſerrimus.

Τριτάνυςος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, ter extenſus, longus. A τανύω.

Τριτάτοισιν, dat. pl. *Ion.* pro τριτάτοις, à τρίτατος; *Il.* 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγγονος.

Τριτέγγονος, ȣ, ὁ, trinepos.

Τριτεία, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, f. εύσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.

Τριτημοίριος, ρία, ριὸν, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, et μοῖρα.

Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, *Gl. Vet.*

Τριτημόριον, ȣ, τὸ, tertia pars rei, triens:

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.

Τριτοβάμων, ὁ ἡ ἡ, epith. baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præſtat. A βαίνω.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ epith. Ex τριτὼ, *Bœot.* caput, et γείνομαι, naſcor; quia ex capite Jovis nata; vel à τρίτος, quia tertiâ menſis die; (2) *apud Ariſtophanem* genus eſt ſaltationis in armis in Minervæ honorem.

Τριτόμηνις, ιδος, ἡ, tertia menſis dies. A μὴν.

Τρίτον, *adv.* tertiùm, tertiò. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus; (2) generis auctor; (3) Athenis τριτοπάτερες, Cottus, Gyges et Briareus.

Τρίτος, ἡ, ὸν, tertius. A τρεῖς.

Τριτόσπονδος, ον, ſæpè libans. A σπονδή.

Τριτοσπόρος, ὁ ἡ ἡ, nepos vel neptis. A σπορή.

Τριτοςάτης, ȣ, ὁ, qui præſuli ſeu præcentori tertius eſt, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, et ἵςημι.

Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertiò facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριτταῖος, α, ον, triplex. A

Τριττὸς, vide τρισσὸς.

Τριττύα, ας, ἡ, et τριττὺς, ύος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, et ariete conſtans, *authore Ariſtotele.* A τριττὺς.

Τριττυαρχέω, ſum τριττυάρχης.

Τριττυαρχὴς, et τριττύαρχος, ȣ, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribûs. Ex τριττὺς, et ἀρχή.

Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τρίτος.

Τρίτως, *adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς, et φαλάγξ.

Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, et φάσις.

Τριφίλητος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, maximè amabilis, cariſſimus, *Theoc.* 15, 86. A φιλέω.

Τριφόρος, trifera, epith. fici. A φέρω.

Τριφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex. *Gl. V.* triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, et φυή.

Τρίφυλλον, ȣ, τὸ, trifolium, *Ph. Angl.* Trefoil. A

Τριφύλλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, et φύλλον.

Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.

Τρίχα, *adv.* tripliciter, trifariàm. A τρὶς.

Τριχάϊκες, quorum capilli et criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex θρὶξ, et ἀΐσσω.

Τρίχαλος, ὁ ἡ ἡ, hirſutus, aſper, à θρὶξ, τριχὸς, crinis; *Æſch. S. T.* 766.

Τριχὰς, άδος, ὁ, turdi ſpecies. A θρὶξ.

Τριχὰς, pilos, accuſ. pl. à θρὶξ.

Τριχῆ, *adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde

Τριχθὰ, *adv.* Hom. Il. 2, 668. idem.

Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus*.

Τριχίας, ȣ, ἡ, piſcis nomen. A τριχὶς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris pungentes et inutiles enaſcuntur; (2) adfectio, quùm in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia; (3) pilare malum in mammis. A

Τριχίον, ȣ, τὸ, pilus. Ab eod.

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A θρὶξ, *pilus*.

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia habens. Ab eod.

Τριχοβόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ, et βορά.

Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ, et βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ȣ, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iiſd.

Τριχοειδῶς, *adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex θρὶξ, et εἶδος.

Τριχόθεν, *adv.* tribus è locis. A τριχῆ.

Τριχοίνικος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, trium chœnicum capax. A χοῖνιξ.

Τριχοκόμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex θρὶξ, et κόμη.

Τριχοκοσμητὴς, ȣ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ, et κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonſura comæ. A κουρά.

Τριχολάβιον, ȣ, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex θρὶξ, et λαμβάνω.

Τριχολογέω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ, et λέγω.

Τριχόμαλλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, villoſus. Ex θρὶξ, et μαλλὸς.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

Τριχοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ, et ῥέω.

Τριχοῤῥυέω, ῶ, idem. Ex ῥυέω.

Τριχοτομέω, pilos deſeco. A τομή.

Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα, et τομή.

Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partitio in tres partes. Ex iisd.

Τριχοτρώκτης, ου, ὁ, pilos arrodens. A τρώγω

Τριχοῦ, *adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.

Τρίχους, ουν, tres congios capiens.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco. *Gl. V.* τριχοφυῶ, oppilasco; et τριχοφυεῖν, crinire.

Τριχοφυής, έος, ὁ ἡ ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ, et φύω.

Τριχόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, folia habens capillata, seu capillamentis similia. Ex θρὶξ, et φύλλον.

Τριχόω, pilosum reddo, pilos induco, *Gl. V.* pilo, capillo; τετριχωμένος, setosus, *Gl. V.* p. part. A θρὶξ.

Τρίχρωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tricolor. A χρῶμα.

Τρίχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem. A χρόα.

Τρίχυφος, ον, trilicio textus, densus texturâ, vel è pilis textus, *item* subtilis, &c. Ab ὑφή.

Τριχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pilosus, villosus, *Gl. V.* (2) capillis similis, capilli speciem referens. A θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, *Ph.* pilosum villosumque tegmen. A τριχόω.

Τριχῶς, *adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως ἡ, pilorum emissio; (2) idem quod τριχία: *Gl. V.* pilositas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, pilosus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, à τρίβω.

Τρίψαντας, *eos qui trivere,* acc. pl. aor. ejusd.

Τριψεργία, ἡ, assiduitas in labore. A τρίψις, et ἔργον.

Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho, cunctor. Οἱ μοὶ διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν, *Aristoph. V.* 845. Ex seq. et ἡμέρα.

Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus seu frictio. A τρίβω.

Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβελον, ου, τὸ, tressis, *Gl. V.* Ex ὀβολὸς.

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, tria nomina habens. Ex ὄνομα.

Τριώνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώπης, ου, ὁ, informis. Ab ὤψ.

Τριωπὶς, ίδος, ἡ, inauris, monile, *Hes.* τριοπὶς, *Poll.* vide τρίγληνος.

Τριώροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, tres habens contignationes, triplex habens tectum. Ex ὄροφος.

Τριώττης, ου, ὁ, idem quod τριόττιον, *E. M.*

Τρομεέοιτο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, à τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος. Unde

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. *Il.* 15, 627. Τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντὸς, *ib.* 10, 10.

Τρομικὸς, tremebundus, *Gl. V.* Ab eod.

Τρομοποιῶ, tremefacio, *Gl. V.*

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, *Ph.* A τρέμω.

Τρομώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, tremulus, trepidus. A præc.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum fugæ hostium; tropæum, *Ph.* πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hostibus devictis erectum. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is cujus fit conversio, seu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, tropæum gestans. A φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. *Il.* 15, 666. A τροπή.

Τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἂψ ὄχεα τρόπεον, *Il.* 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. *Gl. Vet.* consternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, *Ph.* τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed et de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπίας, ου, ὁ, ut τροπίας οἶνος, qu. dic. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *adv.* tropicè, figuratè.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. *Od.* 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, tropis in sermone utor, tropicè seu figuratè loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus et figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.

Τρόπος, ου, ὁ, modus; (2) mos, ritus, consuetudo; (3) studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; (4) tropus, in verbis deflectio à communi usu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens et funis nauticus, lorum quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, mores et ingenium alicujus fero seu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, *Act.* 13, 18.

Τροπόω, in fugam verto et vinco. Τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται, *Luc.* A τρέπω. Hinc

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod τροπὸς.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fiat; frustum è recenti et tenero caseo. *Gl. V.* colostrum. A τρέφεσθαι, quod nonnunquam idem significat quod πήγνυσθαι, *figi.* Od. 16, 476. Occurrit *ap. Athen.* et *Samuel.* 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium nutritionis et educationis. *Gl. V.* alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφεύω, f. εύσω, nutrio, alo. A

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, *Ph.* τροφαὶ, cibaria. *Gl. V.*

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus is quem domi nostræ alimus, *Ph.* nutricius; et alumnus, *Phil.* Ab eod. Hinc

Τροφιμότης, ἡ, nutritio, vis alendi.

Τρόφις, ιος, ὁ ἡ ἡ, benè nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *subst.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφιοῦχος, ὁ, almus. A præc. et ἔχω.

Τροφιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, densus, coagulatus.

Τροφόεις, όεντος, benè altus, et nutritus, ideoque crassus, pinguis. *Il.* 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, altrix, nutrix, nutricula; (2) alumna vel alumnus. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, f. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου, *Deut.* 1, 31. A

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ, et φέρω.

Τροφώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. Τετραόροις τροχάζων, *Eur. Hel.* 730; (2) decurro, genus exercitationis. Τροχάζειν ἐπὶ σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις, *Pol. b* A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ἡ, ὸν, trochæis constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longâ et posteriore brevi, ἡ τροχαία, *substrata* via. A τρόχος.

Τροχαικῶς, per trochæum, vel -æos.

Τροχαλεῖον, τὸ, orbis, globus. *Arat.*

Τροχαλία, ας, ἡ, rota quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A τροχαλός.

Τροχαλιώδης, ἐς, habens formam τροχαλίας.

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis, *item in neutr.* circulus. A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus, *item* globus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *adv.* citò, velociter, cursim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω

Τροχάω, curro, cursito; τροχόων et τροχόωσα, currens, *Poët.* pro τροχῶν. ῶσα, ἄωσα. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαν, *Arat.* 27. A τρόχος. Unde

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, et τρόχεος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τροχὴ, ἡ, via. A τρέχω. *Ern.*

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio et cursus, aurigatio. Ex τρόχος, et ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor. Τὸ μητρὸς δ' αἷμα νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν, exagitat, *Eur. Or.* 36.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iisd.

Τροχηλία, ας, ἡ, vide τροχαλία.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τροχὸς, *rota.* Hinc

Τροχίας, ου, ὁ, cursor, nuncius.

Τροχίζω, rotâ torqueo, *pass.* in rotâ (equuleo) torqueor.

Τροχιλία, ας, ἡ, idem quod τροχαλία. A

Τρόχειλος, sive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus; (2) diligens. Ab eod. Unde

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotula; (2) pastillus, *Ph.*

Τρόχμαλις, ὁ, et τρόχμαλον, acervus lapidum, *al.* maceria rustica, vide τρόχαλος.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A δινέω.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus. Ex εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχὸς.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, suffiamen quo rotarum cursus ligatur, seu lignum quod per duas trajectum rotas cursum sistit. Ex eod.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, *Aristoph. Plut.* 512.

Τροχοποιὸς, ου, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, cursus; (2) locus in quo curritur, in quo se cursu exercebant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota; (2) equuleus; (3) massa rotunda, ut adipis, &c. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαι, nom. pl. f. g. *Poët.* pro τροχῶσαι, ex τροχάουσαι, à τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τρύβλιον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, potiùs τρυγηβόλιον, locus in quem reconditur triticum. *Hes.* Ex τρύγη, et βολή.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio, *item,* emungo aliquem pecuniâ. *Ern.* Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν, *Luc.* 6, 44. ἄμπελον, *Apoc.* 14, 19. βότρυας, *ib.* ver. 18. *Il.* 18, 566. A τρύγη.

Τρυγερὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρὺξ.

Τρυγετὸς, οῦ, ὁ, vindemia, pro τρυγητός. A

Τρυγέω, ῶ, sicco, arefacio; τρυγεῖσθαι, exsiccari. Ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ας, ἡ, cereales fruges, fructus; messis; (2) vindemia; (3) etiam pro siccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit et colligit cereales fruges et uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, τὸ, torcular, torculare, *Gl. V.*

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ἡ, ὸν, vindemialis, *Gl. V.*

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, cerealium frugum comestor, ut curculio.

Τρυγηφάνιος, ὁ, ἡ, qui fit è fracibus uvarum, epith. vini secundarii, τὸ τρυγηφάνον, fraces. A τρύγη, et φαίνομαι.

Τρυγηφόρος, ὁ ἡ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, *Gl. V.* amurca, *Gl. V.* de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum suâ fæce.

Τρυγίζω, f. σω, fæculentus evado, *Aret.* A τρύγη.

Τρυγικὸς, ἡ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγωδικὸς, ut τρυγικὸς χόρος.

Τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, è fæcibus expressus. Ab eod.

Τρυγόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fæce vivens, victitans. Ex βίος.

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem scrutor. A τρὺξ. Hinc

Τρυγοδίφησις, εως, ἡ, lusus in quo ore extrahitur aliquid in fæce demersum. *Poll.*

Τρύγοιπος, ȣ, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato et è torculari effluenti. Ex ἶπος.

Τρυγόωεν, 3. pl. præs. opt. act. *Poët.* pro τρυγῷεν, τρυγάοιεν, à τρυγάω.

Τρυγῳδέω, convitiis incesso. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χόρον τρυγῳδῶν, *Aristoph. Vesp.* ult.

Τρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus:

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ἡ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, ȣ, ὁ, qui fæcibus perunctâ facie et curru vectus convitiis incessit prætereuntes, comicus Poëta. *Ern.* A τρὺξ, et ᾠδὸς.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A τρύζω, f. ύσω, vid. τρίζω. Ἁ δ' ὀλολυγὼν Τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις, *Theocr.* 7, 140. *Il.* 9, 311. Τρεύζει ὀλολυγὼν, *Arat.* v. 948.

ΤΡΥΉΛΗΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel trulla, aut poculum, à τρύω, vel *ut aliis placet* clavatus. Ab eod. et ἧλος. *Lucian.*

Τρυλίζω, vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen à terebrâ; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.

Τρυμάτιον, ȣ, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A præc. Hinc

Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. à

Τρύπανον, ȣ, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A τρύπα.

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾶν ἀμφότερα τὰ ὦτα, *Xen.* A τρύπα.

Τρυπανοῦχος, ὁ, terebræ manubrium. Ab ἔχω.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, ȣ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, et ἀνὴρ.

Τρυσίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, molestus, *Aristoph. Nub.* 420. Ex τρύω, et βίος.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσιππειον, ȣ, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito et confecto. Ex τρύω, et ἵππος.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσμὸς, ȣ, ὁ, idem, murmur, susurrus. *Greg.*

Τρυστὸς, ἡ, ὸν, adflictus, æger. Ab eod.

Τρυτανεύω, expendo. *Gl. V.* A τρυτάνη.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, et φαλὸς.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, pro τροφαλὶς.

Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicatè vivo, deliciis indulgeo, lautè vivo; (2) efferor et exsulto lætitiâ; (3) insolens sum, et arrogans. *Gl. Vet.* τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὴν τρυφῶσαν (ἔγημα,) *Aristoph. Nub.* 48. Τρυφᾶν ταῖς ἐσθῆσι, *Isocr.* Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς. *Jac.* 5, 5. A τρυφή.

Τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφερανθεὶς, emollescens, aor. 1. part. pass. *Aristoph. Vesp.* 686.

Τρυφερεύομαι, idem et ab eod.

Τρυφερόβιος, ȣ, ὁ, molliter, lautè, delicatè vivens. A

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφεροςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus, epith. vestis.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερὸς.

Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A θρύπτω.

Τρυφηλὸς, ἡ, ὸν, delicatus, deliciis deditus. A præc.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, ȣ, ὁ, deliciarum consectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A præc.

Τρυφητικὸς, ἡ, ὸν, libidini et voluptati deditus. Ab eod.

Τρυφοκαλάσρις, εως, ἡ, calastris delicatior. *Ern.*

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, frustum. A θρύπτω.

Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus et lacer in modum τρύχεος. A τρύχος.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus et scissus, consutus è pannis attritis. Ab eod.

Τρυχίον, ȣ, τὸ, pannus attritus seu lacerus. Dim. à τρύχος.

Τρύχνος, idem quod σρύχνος, *ap. Poët.*

Τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacerus et attritus; (2) attritio. A τρύχω.

Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, absumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, p. pass. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, *Herodian.* A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, *Gl. V.* τρύχεται, carpitur, *Pb.* Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, *Theog.* 909. *Od.* 17, 388. Ἐνθυμίοις εὐναῖς τ' ἀνανδρώτοις τρυχέσθαι, *Soph. Trach.* 112. A

ΤΡΥ'Ω, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco. Τετρυμένος ἡλίῳ, *Plato*, γήραϊ ϗ πενίη, *Epigr.*

Τρωγαλία, ων, τὰ, bellaria, *Gl. V. Aristoph. Plut.* 797. A

Τρωγάλιος, ȣ, ὁ, edulis. A τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna, seu foramen rosione factum. Ab eod.

Τρωγληταὶ, hirundinum species in cavernis nidulantium. A τρώγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam subeo, in cavernâ habito. *Hom.* Βατρ. 52. Ex τρώγλη, et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisd. Unde

Τρωγλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis habitat. Troglodytes, gens Afrorum.

Τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A præc.

Τρωγλοδυτικῶς, Troglodytarum more.

Τρωγλόδυτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρωγοίσας, acc. pl. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro τρωγούσας, à τρώγω.

ΤΡΩ'ΓΩ, f. τρώξομαι, rodo, comedo. *Od.* 6, 90.

Τρώεσσαι, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, à Τρὼς.

Τωρθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.

Τρώκτης, ȣ, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. *Gl. V.* tructa, piscis. A τρώγω.

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc

Τρωματίας, ȣ, ὁ, saucius, vulneratus.

Τρωματίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.

Τρωννύω, vel τρώννυμι, idem, *Scholia Aristoph.*

Τρὼξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. *Gl. V.* curculio.

Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, *Pb.* esca-ria, al. *Gl. V.* A τρῶξις.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui à pecore arrodi solent. Ab eod.

Τρωξάρταο, gen. sing. *Æol.* pro τρωξάρτȣ.

Τρωξάρτης, ȣ, ὁ, panivorus, nomen muris *in Batrachom.* Ex τρώγω, et ἄρτος.

Τρώξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comedi potest aut solet edulis. A τρώγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.

Τρωπάσκετο, vide τρωπάω.

Τρωπάω, *Poët.* pro τροπάω, τρωπάσκετο, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτρώπατο, *Il.* 11, 567.

Τρῶσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, à τιτρώσκω. Unde

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τροσμὸς, ὁ, idem et ab eod.

Τρώσω, f. 1. ind. act. v. τιτρώσκω. Unde

Τρωτὸς, ἡ, ὸν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest.

Τρώϋμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τροχάω. *Il.* 22, 163.

Τρώω, vulnero. Οἶνος σε τρώει μελιηδὴς, ὅςε ϗ ἄλλως βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' ἀισιμα πίνῃ. *Od.* 21, 293.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ, tu.

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, *propriè* scopum attingo, adipiscor, impetro, *Gl. V.* ἔτυχεν, consecutus est, *Gl. Vet.* ὁ τυχὼν, quilibet, *Pb.* τυχόντες, adepti, *Pb.* τῇ τυχούσῃ, qualibet, *Pb.* aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, *Longin.* 9. Τυγχάνειν συγγνώμης, ἐλέȣ, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης, &c. *Dem.* Ἀπέθανες ἐι τῆς ἀξίας ἐτύγχανες, *Aristoph. Av.* 1229. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, *Eur. Her.* 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, *Pb.* A τύκω.

Τυκίζω, fut. ίσω, scalpo, polio. Τύτας δ' (λίθȣς) ἐτύκιζον αἱ Κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν, *Aristoph. Av.* 1143.

Τύκος, sive τύχος, ȣ, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. *Suidas*, cœlum. A τύκω.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus; τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. *Iliad.* 5, 831. i. e. *præter naturam ascitum malum.* A τεύχω.

Τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. *Il.* 1, 462. Ab eod.

Τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix; (3) gibbus cameli, &c. A τύλος.

Τυλαίνιος, ία, ον, callosus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* Ab eod.

Τύλαρος, ὁ, pessulus, *propriè* quod τύλος.

Τυλαρόω, pessulum addo, obsero. A præc.

Τυλεῖα, ας, ἡ, et τυλεῖον, ȣ, τὸ, et τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.

Τυλίσσω, sive τυλίττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν, *Theocr.* 23, 54. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, όεν, callosus. A

ΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliquâ corporis parte obduratâ ex labore vel opere; (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum, *Hes.* Et τύλοι, pl. pili superciliorum, *Poll.* Hinc

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλȣ̃μαι, calleo, *Gl. V.* p. pass. τετυλῶμαι, calleo, *Gloss. Vet.* p. pass. τετυλωμένος, callosus, *Gl. V.* p. part. pass. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἐνοχλῶν τυλοῖ τὸ σόμα, *Xen.*

Τυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, callosus, *Pb.* tuberosus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, ἡ, idem quod τύλος.

Τύλωσις, εως, τὸ, callositas.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, nodosus, callosus.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.

Τυμβιὰς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.
Τυμβείτης, ȣ, ὁ, ſepulchralis. A præc.
Τύμβευμα, ατος, τὸ, id quod buſto infertur, cadaver. A
Τυμβεύω, f. εύσω, buſto infero, tumulo, ſepelio; (2) devoro, in ventre quaſi ſepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, *Soph. Aj.* 1082. A τύμβος.
Τυμβήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, et ἄρω.
Τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.
Τυμβογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium.
Τυμβονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. A νέμω.
ΤΥ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus.
Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſtâ tego. Ex τύμβος, et χοέω, ſeu χέω.
Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; *Il.* 21, 323.
Τυμβοχόος, ὁ, adgeſtor tumuli.
Τυμβόχοος, ex iiſd. idem quod
Τυμβόχωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buſto vel ſepulchro adgeſto exſtructus; (2) effoſſus.
Τυμβωρυχέω, buſtâ eruo, ſepulchra deprædor.
Τυμβωρυχία, ἡ, ſepulchrorum effoſſio. A
Τυμβωρύχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buſta eruens, ſpoliator mortuorum. *Ph.* veſpillator, ſepulchri violator, *Ariſtoph. Ran.* 1266. Ex ὀρύσσω.
Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.
Τυμπανίας, ȣ, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis ſpecies quo venter ut tympanum intenditur, pulſuſque ſonat. A τύμπανον.
Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulſo ſeu tundo; (2) fuſtibus cædo; *item* fuſtibus ad necem cædo; (3) quovis violento ſupplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, *Hebr.* 11, 35. Ab eod.
Τυμπάνιον, ȣ, τὸ, parvum tympanum. Dim.
Τυμπανισμὸς, ȣ, ὁ, tympani pulſatio; excruciatio quæ fit tormentis.
Τυμπανιςὴς, ȣ, ὁ, tympaniſta, qui tympanum pulſat; (2) tortor.
Τυμπανίςρια, ας, ἡ, tympaniſtria, quæ tympanum pulſat. A præc.
Τυμπανίτης, ȣ, ὁ, vide τυμπανίας.
Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.
Τυμπανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis. Ex ſeq. et εἶδος.
Τύμπανον, τὸ, tympanum, inſtrumentum quo pulſato ſonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis cædebantur; (3) fuſtis, baculus. A τύπτω.
Τυμπανοτερπὴς, ὁ ϗ ἡ, tympanorum ſtrepitu gaudens. A τέρπομαι.
Τυμπανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis.
Τύνη, tu, *Dor.* pro σύ.
ΤΥ'ΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, *Heſ.* τυννὸς, *id. Theoc.* Hinc
Τυννȣτος, parvillus, parvulus, tantillus.
Τυντλάζω, lutum calco; (2) blatero. A
Τυντλὸς, ȣ, ὁ, lutum; locus cœnoſus; (2) nugæ.
Τυντλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus. A præc.
Τύπανον, ȣ, τὸ, idem quod τύμπανον.
Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.
Τυπετὸς, ȣ, ὁ, percuſſio, verberatio; (2) planctus, plangor. Ab eod.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percuſſus, plaga; *Il.* 5, 887. Ab eod.
Τυπικὸς, ἡ, ὸν, figuratus, ſymbolicè quid innuens et figurans. A τύπος.
Τυπίας, ȣ, ὁ, ductilis, malleo ductus, genus æris vel ferri.
Τυπικῶς, figuratè, ſymbolicè A præc.
Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.
Τυποπλασία, ἡ, typorum formatio. A πλάσσω.
Τύπος, ȣ, ὁ, forma, ſimulacrum; (2) formula, norma, exemplar, inſtitutum; (3) definitio craſſior, non ſubtilis. A τύπτω. Hinc
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro; (2) ſignum imprimo vel inſculpo. Ἐτύπωσεν ἐπιςολὴν τῇ σφραγῖδι τȣ Μαρκέλλȣ, *App.*
Τυπτέω, pro τύπτω, τυπτηθεὶς, cæſus, *Ph.* τυπτηθὲν, batutum, *Ph.* aor. 1. part. paſſ. Οὐ γάρ με τυπτήσεις ςέφανον ἔχοντά γε, *Ariſtoph. Plut.* 21. Ἀλλ' αὖθις ἂν τυπτήσομαι, *id. Nub.* 1182. A τύπτω.
Τύπτομες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τύπτομεν.
Τυπτόντων, gen. pl. præſ. part. act. *Att.* pro 3. pl. præſ. imperat. poſitus.
ΤΥ'ΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulſo, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo mortuum. Οὐ ϗ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulas, *Ariſtoph. Ran.* 655.
Τύπω, gen. ſing. *Dor.* pro τύπȣ, à τύπος.
Τυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, non exactus, rudi deſcriptione comprehenſus. A τύπος. Hinc
Τυπωδῶς, *adv.* craſſiore Minervâ, craſſiore Muſâ.
Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. paſſ. v. τυπόω.
Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπωμα χαλκόπλευρον, *Soph. El.* 54. A τυπόω.
Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expreſſio. Ab eod.
Τυπωτικὸς, ἡ, ὸν, fingens; (2) formandi vim habens; (3) qui formari, formam recipere poteſt. A
Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, informatus, expreſſus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ȣ, τὸ, domus ſeu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
Τυραννεύω, f. εύσω, ſum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμȣ̃ μὲν ȣ̓ τυραννεύσȣσιν φίλοι βασιλῆες δικαίως, *Eur. El.* 885.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις, *Eur. Ph.* 563. Ab eod.
Τυραννησείω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem et imperium adfecto. A τυραννέω.
Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.
Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, à tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.
Τυραννικῶς, *adv.* tyrannorum more.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injuſtus et crudelis, ſumma potentia; (3) uxor tyranni ſeu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui ad tyrannidem inſtruit, qui tyrannum eſſe docet.
Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, *paſſ.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.
Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum ſeu tyranni cædes; tyrannicidium, *Gl. V.*
Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A
Τυραννοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida, tyranni interfector. Ex τύραννος, et κτείνω.
ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannus, rex, regina. *Adject.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens. Vid. *Ern.*
Τυραννοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tyrannico ſpiritu tumidus, et inſolens. Ex τύραννος, et φρήν.
Τυρβάζω, f. άσω, turbas ſeu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, ſolicitus ſum. Μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, *Luc.* 10, 41. A
Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.
Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, et in caſeum denſatio; confectio caſei; (2) commixtio, et callida machinatio rei cujuſque. *Ern.* A τυρός.
Τύρευσις, εως, ἡ, idem.
Τύρευμα, τος, τὸ, caſeus. A
Τυρεύω, f. εύσω, in caſeum cogo et denſo; (2) agito, turbo, commiſceo, machinor, ſtruo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε ταῦτα, *Dem.* A τυρός.
Τυρίδιον, τὸ, caſeolus. Dim.
Τυροβόλιον, ȣ, τὸ, quo ſervantur caſei, fiſcella. Ex τυρὸς, et βολή.
Τυρογλύφος, ȣ, ὁ, nomen muris, ſic dicti ab excavando caſeo; *in Batr.* 136. Ex γλύφω.
Τυρόεις, όεσσα, όεν, caſeo ſimilis, ſeu è caſeo factus. A τυρός.
Τυρόκνηςις, ἡ, radula caſeo radendo; *Ariſtoph. Lyſ.* 226. Ex τυρὸς, et κνάω.
Τυροκομεῖον, τὸ, caſeale, caſearia taberna. A
Τυροκομέω, caſeos curo, conficio.
Τυροκοπέω, idem.
Τυροκόσκινον, ȣ, τὸ, caſeus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caſeus cernitur.
Τυροποιέω, caſeum facio ſeu cogo.
Τυροπωλέω, caſeos vendo; (2) pondero et examino more eorum qui caſeos venditant. *Ariſtoph. Ran.* 1502.
ΤΥΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, caſeus; (2) forum ubi caſei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ſecans, radens. A τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ferens, epith. placentæ, ſc. cui caſeus admiſtus, τυρωτός. A φέρω.
Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo et in caſeum cogo; (2) agito, turbo, commiſceo. Τυρȣ̃ντες ἅπαντα, *Athen.* A τυρός.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
Τύρσος, ȣ, ὁ, idem, *Suid.*
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ eſt ὑρχὴ, *R.*
Τυρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro τυρȣ̃, à τυρός.
Τυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caſeo ſimilis, è genere caſeorum. A τυρός.
Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, caſeatus, *Gl. V.* A τυρόω.
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, parvus, puſillus. Hinc *adv.* τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, *Il.* 1, 354.
Τυφεδανὸς, ȣ̃, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum eſt, *Ariſtoph. Veſp.* 1359. A
Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accenſio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, ſive paluſtris. Ab et pro τίφη.
Τυφθεῖμεν, 1. plur. aor. 1. opt. paſſ. *Att.* pro τυφθείημεν, à τύπτω.
Τυφλῖνοι, ων, οἱ, ſerpentes cæci, cæciliæ. *Angl.* Slow-worms. A τυφλός.
Τυφλογενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, cæcigena, *Gl. V.* Ex τυφλὸς, et γείνομαι.
Τυφλοπλαςέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
Τυφλόπης, ȣν, cæcus.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obſcurus; (3) epith. parietis in quo nulla feneſtra; (4) ſurdus.
Τυφλόςομα, τὸ, obſcurum oſtium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.
Τυφλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, et φέρω.
Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλῶσας, *Eur. Ph.* 771. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι, *Pind.* A τυφλός. Unde
Τυφλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui mutus ſedet, velut attonitus ſenſibuſque captus.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλώττω, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian.* A τυφλός.
Τυφλὼψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) ſerpens quidam, *Nic. Th.* 492. Ex ὤψ.
Τυφογέρων, οντος, faſtuoſus ſenex, *Ariſtoph. Nub.* 905. Ex τύφος, et γέρων.
Τυφομανία, ας, ἡ, inſolentia et faſtus cum furore, furor cum inſolentiâ et faſtu.
Τύφος, ſeu τῦφος, ȣ, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, faſtus, inſolentia; (3) ſtupor attonitus. A τύφω. Hinc
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infeſto vel eneco; (2) effero, inſolentem reddo; (3) ſtupidum reddo, τετυφωμένος, inflatus, inſanus, ſtultus, cæcus, p. paſſ. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπιςάμενος, 1 *Tim.* 6, 4. τυφωθεὶς, *ibid.* 3, 6. Ἐπὶ πλέτῳ τετυφωμένος, *Luc.*
ΤΥ'ΦΩ, f. θύψω, *propriè* incendo paulatim, ut gliſcat ignis ſine flammâ; calefacio; unde τύφομαι, gliſco; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo ſimpliciter, et *paſſ.* ardeo, uror, adeoque (4) amore ardeo. *Ern.* Λίνον τυφόμενον ȣ σβέσει, *Matt.* 12, 20.
Τυφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decrepitus et capularis; (2) faſtuoſus, elatus, arrogans. A τύφος.

Τυφὼν, ὦνος, ὁ, ventus acrior, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus et everberans, *Gl. V.* τύφων, δαίμων, Typho, præses ultimæ rerum processionis. A τύφω.
Τυφωνικὸς, ὃ, ὁ, typhonicus. A præc.
Τυφωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, et εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, *adv.* vehementi turbine.
Τυφώς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, à τύφω.
Τυχαῖον, ε, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.
Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.
Τυχάιως, forte, *ap. Ios.*
Τύχαισι, dat. pl. *Poët.* pro τύχαις.
Τύχε, *nactus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, à τυγχάνω.
Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.
Τυχέειν, *nactum esse*, aor. idem, *Poët.*
Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Ὑπὸ ςερνοῖο τυχήσας, *Il.* 4, 106. A τυγχάνω. Unde
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adversa. Τὴν ἐλπίδ' ἐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, *Soph. Trach.* 737.
Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, *Gl. V.* A præc.
Τυχηρῶς, casu, fortuitò, *Gl. V.* A præc.
Τύχης, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυχέω.
Τυχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.
Τυχικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *adv.* fortuitò, casu.
Τύχοιμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.
Τυχοίσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχῦσαν.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
Τυχόντως, *adv.* prout contigit seu contigerit, quolibet modo, temerè, utcumque. A τυχὼν, όντος.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, à τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præs. imperat. act.
Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
Τύψον, 3. sing. a. 1. imperat. act.
Τυψῦντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύψεσι.
Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, *hic.*
Τώγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.
Τὤγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum.*
Τὤγκιςρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιςρον.
ΤΩΘΑ'ΖΩ, f. άσω, irrideo, dicteriis, conviciis incesso. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς, *Aristoph. Vesp.* 1351. Ὁυ μόνον ἐκ ἀποδεξεται, ἀλλὰ πάνυ με ϗ τωθάσεται, *Plato.*
Τωθάσδοισαν, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζεσαι, à τωθάζω. Unde
Τωθασμὸς, ὃ, ὁ, irrisio, ludibrium.
Τωθαςὴς, ὃ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
Τωθαςὶ, *adv.* irridendo, cum irrisione.
Τωθαςικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius. Ab eod. Hinc
Τωθαςικῶς, *adv.* cum irrisione.
Τὤλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τῦ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
Τῶ μῶ, *mei*, gen. sing. *Dor.* et *Att.* pro τῦ ἐμῦ.
Τὤντρω, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ.
Τῷόντι, *adv.* reverà, in veritate, *Plato.*
Τωργείω, gen. sing. *Dor.* pro τῦ Ἀργείυ.
Τὤρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis.*
Τὠρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.
Τῶς, sic. *Dor.* pro ὅτως, et ὡς. *Call. in Del.* 8.
Τῶς, *per Aphæresin*, pro ὅτως, et ὥς, *sic.*
Τὠςέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀςέα, *ossa.*
Τωὐτῦ, *Att.* et *Ion.* pro τῦ αὐτῦ, *ipsius.*
Τωυτῦ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis, valens *quadringenta*, et cum lineolâ infernè appositâ, ͵υ, *quadringenta millia.*
Ὗ, *adv.* olfacientis.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, et ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus tauri. *Ph.* succulæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.
Ὑαίνα, ης, ἡ, succula, porcella; (2) piscis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus.*
Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.
Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑάκινθος, et βάπτω.
Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modum hyacinthi. Ab
ΥΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ et floris, *Phil.* vaccinium; *Angl.* Hyacinth, *or* Jacinth; (2) nomen gemmæ coloris hyacinthini; (3) lana seu fila hyacinthino colore imbuta.
Ὑακινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthinus, hyacintho similis. A præc.
Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλῦς, ῆ, ῦν, è vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, et εἶδος.
Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.
ΥΑ'ΛΟΣ, ε, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum; (3) crystallus.
Ὑαλοτέχνης, ε, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, et τέχνη, *ars.*
Ὑαλεργεῖον, ε, τὸ, vitrarium, *Gl. V.* Ab
Ὑαλεργὸς, ὃ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, et ἔργον.
Ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex ὤψ.
Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes solent. Ab ὑβὸς, *curvus.*
Ὑββάλλειν, *Dor.* seu *Æol.* pro ὑποβάλλειν.
Ὑββάλλειν, *interpellare*, Hom. Il. 19, 80.
Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hyblâ fuisse propter thymi copiam. Ab Ὕβλη, *Hybla.*
ΥΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, inflexus. Hinc
Ὕβος, ε, ὁ, tuber in dorso cameli.
Ὑβόω, f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius sum, protervus et insolens sum, insolesco; (2) injuriâ et contumeliâ adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio; *item* stupro; (3) convicior. Ὑβρίζεσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ, *Eur. Supp.* 465. Ἦπε νοσῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμες; *id. Iph. in Taur.* 933. εἴς τινα, *Aristoph. Plut.* 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, *Eur. Med.* 255. Ab ὕβρις.
Ὑβριοπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuriâ adficior. Ex ὕβρις, et πάθος.
ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. sed in foro *propriè* contumelia insignis et petulans, &c. unde ὕβρεως γραφὴ; unde et (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium per vim et insolentiam illatum; (4) noxa è re quâvis v. gr. nimiâ pluviâ. Vid. *Ern.*
Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.
Ὑβρίσδειν, *Dor.* pro ὑβρίζειν.
Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ὕβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριςὴς, ὃ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens et protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab eod. Hinc
Ὑβριςικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendum injuriam et contumeliam.
Ὑβριςικῶς, *adv.* injuriosè, contumeliosè, insolenter, petulanter.
Ὑβριςότατος, ε, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus. *Aristoph. Vesp.* 1293. Ab ὑβριςής.
Ὑβριςότερος, ε, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
Ὑβρίςρια, ιας, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
Ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.
Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, quâ gibbosi fiunt. Ab eod.
Ὑγεία, ας, ἡ, vide ὑγιεία.
Ὑγιάζω, f. άσω, sano, ὑγιάζομαι, convalesco. Τὰς κάμνοντας ὑγιάζειν, *Aristot.* Ab ὑγιὴς.
Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi
Ὑγιαίνω, valeo; (2) sano. Λῷςον δ' ὑγιαίνειν, *Dem.* Ab ὑγιὴς. Hinc
Ὑγίανσις, εως, ἡ, qu. dic. convalescentia, via ad sanitatem; (2) sanatio. Unde
Ὑγιαντὸς, ἡ, ὸν, sanabilis, qui sanari potest.
Ὑγιαςικὸς, ἡ, ὸν, sanandi vim habens.
Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.
Ὑγιαςὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑγιαντὸς. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιέα, *sanum*, acc. sing. ab ὑγιὴς.
Ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo, Dea salutis. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιείης, gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας.
Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, sanus, prosperâ valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam vel recuperandam; salutifer, salutarius. Ab ὑγίεια.
Ὑγιεινῶς, *adv.* salubriter.
Ὑγιεινοτέρως, salubrius.
Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanus, integer, incolumis.
Ὑγιηρῶς, integrè.
ΥΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, *Ph.* (2) verus, rectus, utilis; (3) bonus, faustus; (4) ratus.
Ὑγιοζυγία, conjunctio, concubitus cum sano, seu cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς, et ζυγὸς.
Ὑγιόω, sano. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιῶς, *adv.* salubriter. Ab eod.
Ὑγράζω, idem quod
Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γυίας, *Eur. El.* 3. βλέφαρον δάκρυσιν, *ib.* 679. Ab ὑγρὸς. Hinc
Ὕγρανσις, εως, ἡ, humectatio.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.
Ὕγρασμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγροβάτης, ε, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, et βαίνω. Hinc
Ὑγροβατικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Ὑγρόβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς, et βίος.
Ὑγροβόλος, ὁ ϗ ἡ, humidus. Epith. guttæ cadentis. Ex βολή.
Ὑγροθηρικὴ, sc. τέχνη, piscatus. Ex θήρα.
Ὑγροκέλευθος, ον, epith. maris et deorum marinorum, humidum iter habens seu faciens.
Ὑγροκοίλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui fluidâ alvo est. Ex ὑγρὸς, et κοιλία.
Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ è succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, et κολλύριον.
Ὑγρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra habens tenera et flexibilia. Ex ὑγρὸς, et μέλος.
Ὑγρόμυρον, ε, τὸ, unguentum liquidum.
Ὑγρόνοος, *contr.* ὑγρόνες, ε, ὁ ϗ ἡ, humidam, i. e. mollem et effeminatam habens mentem.
Ὑγρόπισσον, ε, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.
Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπόραν, *Epigr.* Ab
Ὑγροπόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρε Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυβολῆος, *Nonn.* Ex πείρω.
Ὑγροπόρευτος, ον, epith. viæ, humidus. A πορεύομαι.
ΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropicè* de eo qui

qui eſt omnium temporum et hominum, obſequitur omnium ſtudiis; (5) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinoſis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu; (8) facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐςὶν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconſtans, *Longin.* 34.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ κ̀ ἡ, humidam, i. e. fluxam, mollem, parùm compactam carnem habens. Ex ὑγρὸς, et σὰρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρὸς.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ κ̀ ἡ, mollem et flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς, et τροφή.

Ὑγρόφθαλμος, ὁ κ̀ ἡ, qui humidis eſt oculis, *item* mobilibus, vividis, laſcivis.

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui per humidâ incedit, paluſtris, epith. viæ. Ex φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, molliter. A φυή.

Ὑγρῶς, *adv.* humidè, liquidè, fluidè; (2) agiliter, molliter. Ab ὑγρὸς.

Ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλέος, έα, έον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδαποτέω, aquam poto. Ex ὕδας, et πίνω.

Ὑδαρὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, aquoſus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non ſincerus. Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι, *Æſchyl. Agam.* 807. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδαταίνω, et ὑδαταίνομαι, aquoſus fio, aqueſco; (2) aquoſum reddo, *Hipp.*

Ὑδατηγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑδραγωγὸς.

Ὑδάτινος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ. Unde

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, *Gl. V.*

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, aqueus, pluvioſus.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, in aquâ nutritus et altus; (2) aquatilis ſeu aquaticus. A θρέμμα, *alumnus.*

Ὑδατόκλυςος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aquâ lotus ſeu ablutus. A κλύζω.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. A πόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. A πότης.

Ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, in aquâ nutritus. A τρέφω.

Ὑδατόχολος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aquoſus et perliquidus, pallidâque aut flavâ bile permixtus. A χολή.

Ὑδατόχροος, *contr.* ὑδατόχρους, ου, ὁ κ̀ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ ſimilis. A χροία.

Ὑδατόω, ῶ, aquoſum reddo; ὑδατοῦσθαι, aqueſcere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, aquoſus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὕδει, *aquæ*, dat. ſing. ab ὕδος, εος, *aqua.*

Ὑδερίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro, *Dioſc.* Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Ὕδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδερώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, hydropicus. A præc.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἑπτάποροι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται, *Aratus.* Καὶ χλοερῷ πρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, *Nic. Al.* 47. Ab ὕδω.

Ὑδὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, qui peritè canit; (2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδνης, ὁ κ̀ ἡ, idem quod ὑδὴς.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, *Gl. V.* Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aquâ natus. A γείνομαι.

Ὑδὸς, έος, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ κ̀ ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium ſeu aquæductus. Ab ὕδωρ, et ἀγωγὸς, *deductor.*

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aquâ perfundo. Μέλλω κρατῆρα τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, *Eur. Iph. in Taur.* 162. *Od.* 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλέσια, molinæ, *Gl. V.* Ex ἀλέω, *molo.*

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ab eod.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. Ex ἅλμη.

Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, *Gl. V.* Ex αὐλὸς.

Ὑδραυλὶς, έως, ἡ, hydraula, inſtrumentum, *Gl. V.* ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ, et αὐλέω.

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas quo utimur in aquando, hydria, ſitula, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo miſta. Ex ἔλαιον.

Ὕδρευμα, ατος, τὸ, aquatio; *Ern.*

Ὕδρευσις, εως, ὁ, idem quod ὑδρεία.

Ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, *Gl. V.* Ab

Ὑδρεύω, aquor, aquam peto ſeu haurio; (2) rigo, irrigo. Πειρήνας ὑδρευσομένα, *Eur. Tro.* 197. *Od.* 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquoſus; (2) irriguus, *Od.* 9, 133. Ab eod.

Ὕδρην, *hydram*, acc. ſing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, *Gl. V.* A χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, ſitella. Ab ὑδρεύω.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

Ὑδριαφόρος, ὁ, ἡ, ſitulam geſtans.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροβαφὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, aquâ tinctus. Ex ὕδωρ, et βαφή.

Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aquâ dilutum.

Ὑδρόδοκος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aquam excipiens ſeu recipiens. Ex ὕδωρ, et δέχομαι.

Ὑδρόδρομος, ὁ κ̀ ἡ, per aquas vagans ut piſcis, Nympha marina.

Ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ ſimilis, aqueus. Ab εἶδος.

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, ciſterna; (2) in navi locus ad adſervandam aquam dulcem.

Ὑδροκέλευθος, ὁ κ̀ ἡ, humidus, epith. nubium.

Ὑδρόμαντις, εως, ὁ κ̀ ἡ, qui vel quæ ex aquâ prædicit futura.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, et μέδω.

Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulſæ genus ex imbre puriſſimo et melle temperatum, et jam vetuſtate vini ſaporem referens.

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum, genus potionis ſic dictum à malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Ὑδρομιγὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, aquâ commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ, et μίγνυμι.

Ὑδρόμυλον, ου, τὸ, aquæ mola, *Gl. V.* Ex ὕδωρ, et μύλος.

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aquam admetior. Ex ὕδωρ, et νέμω.

Ὑδροπαραςάται, ων, οἱ, aquarii.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio ſeu potus. Ex ὕδωρ, et πόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto ſeu bibo. Ὅσος ἱκανὸς ἔςαι ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν, *Xen.* 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότει, 1 *Tim.* 5, 23. Ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, *Gl. V.*

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. A ῥοή.

Ὕδρος, ου, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, ſive έομαι, οῦμαι, aquas indago.

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepſidræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex ὕδωρ, et σκοπέω.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, *Gl. V.* A σκέπτομαι.

Ὑδρόσπονδα, τὰ, ſacra, in quibus aquæ fiebant libationes. Ex σπονδή.

Ὑδροςάσιμος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aqua ſtagnans.

Ὑδροςάσιον, ου, τὸ, ſtagnum, lacus. A ςάσις, ſive ςάζω.

Ὑδροςατέομαι, ſtagno. Ab ἵςαμαι.

Ὑδρόφαντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. A φαίνω. Hinc

Ὑδροφαντική, ars producendi aquas.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, è morſu canis rabioſi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

Ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, ſeu laboro eo morbo qui ὑδροφοβία dicitur, *Dioſc.*

Ὑδροφοβικὸν πάθος eſt ὑδροφοβία.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui aquam timet, *Gl. V.* lymphatus. Ex ὕδωρ, et φόβος.

Ὑδροφορέω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio, et feſtum Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam qui diluvio periiſſent, ut author eſt Apollonius. Ab

Ὑδροφόρος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo, *Gl. V.* aquarius, aquæ portator. A φέρω.

Ὑδροχαρὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ *in Batr.* A χαίρω.

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, *Gl. V.* A χοή.

Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *ſignum zodiaci.* A χέω.

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, *Gl. V.* Ex iiſd.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, *Gl. V.*

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, aquam fundens.

Ὑδρόω, ſudo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod.

Ὑδρωπιώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, idem.

Ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, aquâ inter cutem laborans; (2) hydropi ſimilis, ſeroſus et aqueus. Ex εἶδος.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ κ̀ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, et ὤψ.

ΥΔΩ, celebro, cano, dico.

ΥΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὕειος, εία, ον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Ὑέλεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, è vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit, vitriarius. Ex ὕελος, et ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate, in modum vitri ſum pellucidus. Ab

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος; unde et ὑελοτέχνης, ὑελεργὸς, &c. idem ſignificat quod ὑαλοτέχνης, ὑαλεργὸς, &c.

Ὑελῶδες, vitreum, *Gl. V.* A præc.

Ὕεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὕω.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluvioſus. Jovis epith. *Pauſan.* 9, 39. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

Ὑετομάντις, εως, ὁ, ἡ, pluviæ præſagus.

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde ſuperl. ὑετώτατος, ατη, ατον, maximè pluvius. Ab ὕω. Hinc

Ὑετώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, pluvialis, pluvioſus.

Ὑηνεία, vel ὑηνία, ας, ἡ, hara; (2) mores ſuilli, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, ingenium ſuillum. Ab ὗς. Hinc

Ὑηνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis eſt moribus.

Ὑηνὸς ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Ὕης, ου, ὁ, pluvius, Bacchi epitheton *apud Ariſtoph.* Semelen enim ὕην, et nutrices Bacchi ὕαδας vocat Pherecydes, et epith. Jovis. Ab ὕω.

Ὑθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, garrio. *Gl. V.* ὑθλεῖν, ineptire. Ὑθλεῖς, ἀπερρ', οὐκ ὢν διδαξαίμην σ' ἔτι, *Ariſtoph. Nub.* 781. Ab ὕθλος.

Ὑθλήματα, nugamenta, *Gl. V.* A præc.

ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.

Ὑῖ, pro υἱῷ, *filio*, vel pro υἱα, dat. vel acc. ſing. ab inuſ. υἱὲς.

Ὑια, *filium*, acc. ſing. ab υἱὲς.

Ὑιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.

Ὑιασι, *filiis*, dat. pl. ab υἱὲς.

Ὑιδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio.

Ὑίδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱὸς. Unde

Ὑιδοῦς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.

Ὑιὲ, *filii*, nom. dual. ab eod.

Ὑιέα, *filium*, acc. fing. ab ὑιεὺς, *filius*.
Ὑιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro ὑιέες.
Ὑιεὺς, έως, ὁ, filius. Hinc ὑιῆος, *Ion.* et ὑιῆας, &c. *Il.* 11, 691. γνησίοι, *Od.* 14, 402. Ab ὑιὸς.
Ὑιῆα, acc. fing. *Ion.* pro ὑιέα, ab ὑιεὺς.
Ὑιῆος, *filii*, gen. fing. *Ion.* pro ὑιέος.
Ὑιΐ, *filio*, dat. fing. ab ὑιὸς, *filius*.
Ὑιίδιον, -ȣ, τὸ, filiolus, Dim ab ὑιὸς.
Ὑιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑϊκὸς.
Ὑιικῶς, *adv.* filii more.
Ὑϊὸς, ὁ, filius.
Ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, filialis. Ab υἱὸς. Hinc
Ὑϊκῶς, *adv.* filialiter, filii more.
Ὕινος, η, ον, fuinus, fuillus. Ab ὗς.
Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio filii, *Gl. V.* adrogatio. A θέσις.
Ὑιοθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
Ὑιόθετος, ȣ, ὁ, adoptatus. A τίθημι.
Ὑιοῖο, *filii*, gen. fing. *Ion.* pro ὑιȣ̃, ab ὑιὸς.
Ὑιοπατορία, ἡ, cum quis et filius et pater eft: nomen hæreſeos patropaſſianorum feu Apollinariſtarum. Ab
Ὑιοπάτωρ, ερος, ὁ, patre fuperſtite filios habens. Ex ὑιὸς, et πατὴρ.
Ὑιοποιέω, potiùs *in med.* ὑιοποιȣ̃μαι, filium adopto.
Ὑιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A præc.
Ὑιοποιητὸς, ὁ ꜱ ἡ, adoptatus, adoptivus. Ab eod.
Ὑιος, *filii*, gen. fing. ab ὑιὸς, *filius*.
ΥἹΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc
Ὑιότης, ητος, ἡ, qu. dic. filiatio, τὸ, filium eſſe, vel filium appellari.
Ὑιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
Ὑιωνεὺς, έως, ὁ, idem quod ὑιωνὸς.
Ὑιωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
Ὑιωνὸς, ȣ̃, ὁ, filii filius, nepos. Ab ὑιὸς.
Ὑιώσατο, 3. fing. aor. 1. ind. med. v. ὑιόω.
ὙΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, fanus. *Hef.*
ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ȣ, ὁ, piſcis quidam. *Angl.* a Sturgeon.
Ὕλαγμα, ατος, το, latratus. Ab ὑλάω.
Ὑλαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.
Ὑλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ὕλη, et ἄγω.
Ὑλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde
Ὑλαῖος, αῖα, αῖον, filveſtris; (2) luxurians frondibus et filveſcens; (3) materialis.
Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.
Ὑλακομώρος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, ad latratum natus, epith. canis; (2) latrando ſe exercens et fatigans. Ex ὑλακὴ, et μόρος, *fatum*.
Ὑλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro; (2) *cum acc.* allatro, latratu proſequor; *met.* maledico, ὑλακτȣ̃σι, latrant, baubantur, *Ph.* Ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν, ꜱ διαλείχειν τὰς χύτρας, *Ariftoph. Veſp.* 898. Τὰς δὲ πειρῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν, *Luc.* *Il.* 18, 586. Ab
ὙΛΑ'Ω, f. άσω, latro.
ὝΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde ali quid fit; unde et cibi ὕλη vocantur; (2) filva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omnique ſedimentum cujuſque liquidi.
Ὑληβάτης, et ὑλιβάτης, ȣ, ὁ, filvigradus, qui per filvas graditur, in filvis vivens, epith Panis. Ex βαίνω.
Ὑληγενὴς, έος, ὁ ꜱ ἡ, qu. dic. ex materiâ natus, corporeus. Ex γένος.
Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, filvoſus, arboribus denſus et opacus. Ab ὕλη.
Ὑληκοίτης, ȣ, ὁ, cubile in filvis habens. Ex κοίτη.
Ὕλημα, ατος, τὸ, frutices et ſtirpes humiliores mediæ inter arbores et herbas. Ab ὕλη. quaſi intercederet ὑλέω
Ὑλημανέω, filveſco. A μαίνομαι.
Ὑληργία, ας, ἡ, opus materiarum, ars lignaria, fabrilis. A
Ὑληργὸς, ȣ̃, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.
Ὑλητόμος, ȣ, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοισι σχίζȣσι, *Soph. El.* 97. A τέμνω.
Ὑληφόρος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, qui materiam feu lignum comportat. Ex ὕλη, et φέρω.
Ὑληώρης, ȣ, ὁ, *Nicand.* idem quod
Ὑλήωρος, ὁ ꜱ ἡ, filvæ cuſtos. Ab ὠρέω.
Ὕλιαι, ων, αἱ, præſegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx*. Unde
Ὑλίζω, fut. ίσω, defæco, facibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi cauſâ; liquo, colo, *Gl. V. Diofc.*
Ὑλικὸς, ἡ, ὸν, materialis; (2) craſſus, mundanis fordibus inquinatus. Ab eod.
Ὑλισμὸς, ȣ̃, ὁ, colatio. Ab ὑλίζω.
Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, facculus per quem aliquid transfunditur, ut à fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, *Gl. V.* faccus, faccus vinarius. Ab ὑλίζω.
Ὑλιστήριον, ȣ τὸ, idem:
Ὑλίστριον, ȣ, τὸ, idem et ab eod.
Ὑλοβάτης, ȣ, ὁ, in filvâ degens. A βαίνω.
Ὑλόβιος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, in filvis degens, è frondibus ac filveſtribus fructibus vivens.
Ὑλογενὴς, έος, ὁ ꜱ ἡ, in filvis vel fruticetis natus, *Gl. V.* fylvâ natus. A γείνομαι.
Ὑλοδρόμος, ὁ, ἡ, in filvis vagans.
Ὑλοκάτοικος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, filvicola, *Gl. V.*
Ὑλόκομος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, filvis feu arboribus comans, arboribus filvoſus A κόμη.
Ὑλοκόμος, ὁ ꜱ ἡ, filvas curans, filvarum ſtudioſus. A κομέω.
Ὑλοκȣρὸς, ȣ̃, ὁ, lignator. A κȣρά.
Ὑλομανέω, inutili fruticatione luxurio et ferè infanio, frondibus ac farmentis luxurio, *Gl. V.* ὑλομανεῖν, filveſcere, *Hipp.* Ab
Ὑλομανὴς, ὁ ꜱ ἡ, qui mirum in modum filvis gaudet, filvoſus. A μαίνομαι.
Ὑλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in faltibus pugno. Ὑλομαχῆσαι δὲ εἰσι δεινοὶ, *Appian.* A μάχομαι.
Ὑλομήτρα, ἡ, genus vermiculi, quidam bombycem volunt. *Hef.*
Ὑλόνομος, ὁ ꜱ ἡ, in filvis degens. A νέμω.
Ὑλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, fuccido, ligna in filvis cædo.
Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ fuccifio; (2) ars feu fcientia cædendi ligna et materiam. Ab
Ὑλοτόμος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, ad fuccidendas arbores aptus; (2) lignorum cæſor. A τέμνω.
Ὑλȣργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab
Ὑλȣργὸς, ȣ̃, ὁ, materiarius, feu lignarius faber. Ex ὕλη, et ἔργον.
Ὑλοφάγοιο, gen. fing. *Ion.* pro ὑλοφάγȣ, ab
Ὑλοφάγος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, qui filvas depaſcitur, qui in filvis paſcitur feu degit. A φέρβω.
Ὑλοφορέω, materiam comporto. Ab
Ὑλοφόρος, ȣ, ὁ, qui materiam et ligna comportat, calo; (2) filvoſus.
Ὑλώδης, εος, ὁ ꜱ ἡ, filvoſus, arboribus denſus et opacus, *Gl. V.* filveſter; (2) qui craſſæ materiæ eſt, fæculentus. Ab ὕλη.
Ὑλωρὸς, ȣ̃, ὁ, filvæ cuſtos Ex ὠρέω.
Ὑμέας, νος, acc. pl *Ion.* pro ὑμᾶς, à σὺ, *tu*.
Ὑμεδαπὸς, ȣ̃, ὁ, veſtras, popularis, veſter civis. Ex ὑμεῖς, et δάπεδον. (nifi δαπος eſt mera terminatio. *Ern*)
Ὑμέες, νος, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Ὑμείας, νος, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.
Ὑμείες, νος, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Ὑμεῖς, νος nom pl ab eod.
Ὑμέναιος, ȣ, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præſes, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμὴν. Hinc
Ὑμεναιόω, ῶ, fut ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Ὀυ γὰρ οἷον τε ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν ꜱ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, *Ariſtoph. Pace,* 1112.
Ὑμενοιδόω, ῶ, idem et ab eod.
Ὑμενοειδὴς, έος, ὁ ꜱ ἡ, membranæ ſpeciem gerens, membranaceus; (2) membranâ conſtans. Ex ὑμὴν, et εἶδος.
Ὑμενόπτερος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, alas membranaceas habens. veſpertiliones et cicadæ. A πτερὸν.
Ὑμενόστρακος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, teſtâ tenui et fubtili velut membranâ tectus feu conſtans. Ex ὑμὴν, et ὄστρακον.
Ὑμενώδης, εος, ὁ ꜱ ἡ, membranaceus, tenui membranâ conſtans; (2) membranæ ſpeciem gerens. Ab ὑμὴν.
Ὑμὲς, νος, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.
Ὑμέτερος, έρα, ερον, veſter; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.
Ὑμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.
ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica feu tunicula; (2) membrana, quâ involuntus eſt fœtus; (3) carmen nuptiale, Hymen.
Ὑμηττὸς, ȣ̃, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel naſcitur, *Etym.*
Ὕμμας, νος, accuf. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.
Ὕμμες, νος, nom plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.
Ὕμμι, vel ὕμμιν, dat. pl *Æol.* pro ὑμῖν.
Ὑμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.
Ὑμνείȣσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνȣ̃σαι, ab
Ὑμνείω, *Poët.* pro ὑμνέω.
Ὑμνέομες, 1. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.
Ὑμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro ὑμνȣ̃σαι, ab
Ὑμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam folutâ oratione; (3) convicior, incuſo feu accuſo, carmine perſtringo et diffamo, deploro et lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακὰ, *Soph. El.* 384. Ἀργεῖαι τέ νιν ὑμνȣ̃σιν ὑμεναίοισιν, *Eur. Iph. in Taur.* 368. Ὑμνηθήσεται πόλις, *id. Ion.* 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, *Pind.* τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Xen.* ἀπιστοσύναν, *Eur. Med.* 423. Ab ὕμνος.
Ὑμνηπολέω, hymnis et carminibus occupor. Ab
Ὑμνηπόλος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, hymnos tractans poëta.
Ὑμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.
Ὑμνήσις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.
Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *propriè* carminibus. Ab eod.
Ὑμνητὴς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod. Unde
Ὑμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum.
Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, celebris, laudibus celebrandus.
Ὑμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητὴρ.
Ὑμνητρὶς, ίδος, ἡ, idem. *Poll.*
Ὑμνογράφος, ȣ, ὁ, hymnorum fcriptor. Ex ὕμνος, et γράφω.
Ὑμνοθέτης, ȣ, ὁ, idem. A τίθημι.
Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro:
Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio:
Ὑμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab
Ὑμνολόγος, ȣ, ὁ, hymnos dicens.
Ὑμνοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, et ποιέω.
Ὑμνοπόλος, ȣ, ὁ ꜱ ἡ, vide ὑμνηπόλος.
Ὕμνος, ȣ, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen; (2) oraculum. Ab ὕδω.
Ὕμνευν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὕμνεον, ab ὑμνέω.
Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto; (2) oraculum edo. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, *Eur. Ion.* 6.
Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus qui decantatur. Ab
Ὑμνῳδὸς, ȣ̃, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, et ᾠδὸς.
Ὑμὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑμέτερος, veſter.
ὙΝΙ'Σ, five ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.
ὝΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, equuleus, mannus.
Ὑοβοσκὸς, ὁ, fubulcus. Ex ὗς, et βόσκω.
Ὑοβόσκοτης, ȣ, ὁ, idem et ex iifdem.
Ὑομȣσία, ας, ἡ, Muſa porcina, cantus fuum grunnitum referens; cantus invenuſtus. Ex ὗς, et μȣ̃σα.
Ὑοπόλος, ȣ, ὁ, qui ad fues verſatur, fubulcus. Ex ὗς, et πολέω.
Ὑὸς, *fuis*, gen. ab ὗς, *fus*.
Ὑοσκυαμάω, ῶ, infanio more eorum qui hyoſcyamum guſtârunt. Ab
Ὑοσκύαμος, ȣ, ἡ, hyoſcyamus, faba porcina, *Nic. Al.* 416. *Angl.* Henbane.
Ὑοφορβεῖον, ȣ, τὸ, hara. Ab ὑοφορβὸς.
Ὑοφόρβιον, τὸ, grex fuum quæ paſcuntur. Ab
Ὑοφορβὸς, ȣ̃, ὁ, fubulcus. Ex ὗς, et φέρβω.

Ὑπαγανακτέω,

Ὑπαγανακτέω, ſubindignor, indignor.
Ὑπαγαπάω, amo, valdè amo.
Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. ὑπάγω.
Ὑπαγγελέουσαι, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγγελοῦσαι, ab
Ὑπαγγέλλω, clam nuncio, pronuncio; annuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ, *Muſ.* 106.
Ὑπάγγελος, ὁ, nuncius. A præc.
Ὑπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus, denunciatus. Ab eod.
Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Hinc
Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, quod ulnis geſtatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δὴ ἔσται, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, *Soph. T.* 545.
Ὑπάγκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, et ἀγκάλη.
Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. Ab ἀγκών.
Ὑπαγορευτέον, *adv. poſit.* reſpondendum.
Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inſpiratione divinâ, *Joſ.* Ab
Ὑπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba ſubjicio; (2) reſpondeo; (3) poſt factum verba addo; (4) nuncupo; (5) interpretor, expono. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιςολὴν, *Syneſ.*
Ὑπάγροικος, ον, ſubruſticus.
Ὑπάγρυπνος, ὁ καὶ ἡ, vigilans, non dormiens, inſomnis.
Ὑπάγω, fut. άξω, ſubduco, clam eximo; unde et ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) ſubjicio, jugo ſubdo, maximè *in med.* (3) defero, in judicium adduco; (4) accuſo, recedo, abeo, eo; (5) *in med.* eſt præter ſubjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad ſtuprum, item ſubjicere vel ſuggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, ὑπάγεις, abis, ὑπήγαγεν, redegit, et ὑπηγάγετο, ſubegit, *Phil.* ὑπαχθεὶς, inductus, *Gl. V.* Τιν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; *Eur. Hel.* 832. Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, *Ariſtoph. Ran.* 175. Μεγάλην ἐῶας μοῖραν ὑπάγεσθαι ὅπλοις, *Philo.* Ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, *Plut.* Ὑπάγουσα κοιλίη, alvus fæces excernens, *Hippocr.*
Ὑπαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.
Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, *Gl. V.* captio; (2) receptus, receſſus, qui fit, cum receptui canitur; *item,* fuga; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio et ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.
Ὑπαγωγὸς, ἡ, ὸν, vim habens ſubducendi, decipiendi, &c. Ab eod.
Ὑπᾴδω, ſuccino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, *Ariſt. Ran.* 365.
Ὑπαείδω, idem. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι ἔμπαλιν σύριγγες, *Call. in Dian.* 242.
Ὑπαὶ, *Præpoſ.* pro ὑπὸ.
Ὑπαιάζω, ſublamentor.
Ὑπαιδέομαι, revereor.
ΥΠΑΙΘΑ, *adv.* coràm, rectà; ex obliquo. *Il.* 15, 519.
Ὑπαιθριάζω, f. σω, ſub ſereno ſum vel ago. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ. *Ariſtoph. Av.* 1508.
Ὑπαίθριος, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio.
Ὑπαιθρὸν, ου, τὸ, area, ſubdiale, *Gl. V.*
Ὑπαιθρὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio; (2) *met.* de vitâ viri in rep. adminiſtrandâ aut bello gerendo verſantis; opp. umbraticæ; (3) in re militari ὕπαιθρα opp. locis munitis, in quibus latere milites poſſunt. Ex ὑπὸ, et αἴθρα.
Ὑπαίθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; *Soph. Trach.* 1226.
Ὑπαικάλλω, adſentor, clam adſentor.
Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, *Ap. Rh.* ſed vox eſt ſuſpecta, *Ern.* Ex αἰνέω.
Ὑπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, ſubobſcurè declaro ſive innuo, tacitè et occultè innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, *Ælian.*
Ὑπαΐσσω, fut. ίξω, clam proſilio, proruo, ſc. ex inferiori loco. *Il.* 2, 310.
Ὑπαισχρὸν, ſubturpe, *Gl. V.*
Ὑπαισχύνομαι, ſuppudet, *Gl. V.*
Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quòd vitio vertitur. (melius ἐπαίτιον.) Ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crimini, *Gl. V.* ſons. Ab αἰτία.
Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.
Ὑπάκουσον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.
Ὑπακουὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.
Ὑπακουςέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείπει. Ab
Ὑπακούω, f. ύσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) ſubintelligo in Ellipſi. Ἀλλὰ τῷ γ' ἐν παιδίῳ ὑπάκουσον, *Ariſtoph. Lyſ.* 879. Ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακούσω, *Theocr.* 11, 78. Ὑπακούειν, dicitur is, qui apud fores auſcultat, τῷ θύραν κόπτοντι, *Act. Apoſt.* 12, 13. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι.
Ὑπακρὸς, ὸν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πένταθλος.
Ὑπακτικὸς, ἡ, ὸν, vim edendi, ſubducendi (v. gr. alvum) habens. Ab ὑπάγω.
Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio:
Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.
Ὑπαλειπτρὶς, ίδος, ἡ, ungendo ſeu illinendo ſerviens. Ab
Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum quo ad illinendum utimur, velut ſpecillum. Ab
Ὑπαλείφω, fut. ψω, ſublino, lino, ſubungo. Ὑπαλειφαμένοις νεανικῶς, *Ariſtoph. Pace,* 902. Ὑπάλειψον τοὐφθαλμὼ, *Idem.*
Ὑπαλεύασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλεύω pro ὑπαλύσκω.
Ὑπαλεύεο, *ſubterfuge,* 1. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ὑπαλεύεσο.
Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor, vito. Δειλὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην, *Heſ.* Ἔργ. 758.
Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio. *Gl. V.* ſubmutatio; hypallage, *figura grammatica.*
Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio ſubſidiaria, res quæ vicem alterius præſtat. *Gl. V.* pignus. Ab
Ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Ὑπαλλάττων, ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, *Gal.*
Ὑπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, commutativus. A præc.
Ὑπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubalternus.
Ὑπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.
Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. *Il.* 22, 270.
Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito. *id.* Βατρ. 97.
Ὑπαμάω, ῶ, demeto, ſubobtundo.
Ὑπαμβλύνω, obtundo.
Ὑπάμμος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus.
Ὑπάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus conſitus.
Ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.
Ὑπαναγινώσκω, lego, recito. Hinc
Ὑπαναγνώςης, ου, ὁ, lector.
Ὑπανάγω, ſubduco, abduco.
Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
Ὑπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverſor, ſubduco me alicui rei.
Ὑπαναθλίβω, premendo expello.
Ὑπανακινέω, ῶ, abeo, *ap. Ariſtoph.* ſaltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, *Ariſtoph. Conc.* 1159.
Ὑπανακλίνω, et ὁμαι, ſubcumbo, *Gl. V.*
Ὑπαναςατέον, aſſurgendum. Ab ὑπανίςαμαι.
Ὑπαναςρέφω, reverto, redeo.
Ὑπανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν τὸν νοσέοντα, *Aret.*
Ὑπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, *Ælian.*
Ὑπαναφύομαι, paulatim naſcor. Ὑπαναφύεσθαι δὲ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλλεξάνδρῳ λέγουσιν, *Ælian.* Ex φύομαι.
Ὑπαναχωρέω, ſenſim recedo, retrò abeo.
Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, receſſio, abitus. A præc.
Ὕπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro ſubjectus ſeu obnoxius. *Ph.* ὕπανδρος, *maritata.* Ex ἀνὴρ.
Ὑπανέχω, ſuſtineo, velut humeris, &c.
Ὑπανθέω, floreo, vigeo.
Ὑπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtiâ affectus ſum. Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ, *Ariſtoph. Nub.* 1197.

Ὑπανίςαμαι, et ὑπανίςημι, adſurgo, honoris cauſâ alicui; (2) exſurgo. Τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίςασθαι προσιοῦσι, *Ariſtoph. Nub.* 989.
Ὑπανίςασο, *ſurge,* 2. ſing. præſ. imperat. paſſ.
Ὑπαντιάξαισα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.
Ὑπανοίγνυμι, idem quod
Ὑπανοίγω, fut. ξω, ſubtùs aperio, v. gr. infra pedes, clam, paululum. Τῶν δὲ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, *Ariſtæn.*
Ὑπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam eo; occurro. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, *Soph. Phil.* 720. Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν, *Eur. Supp.* 399. κατὰ πρόσωπον, *Helio̊d.*
Ὑπαντέω, ῶ, idem. Hinc
Ὑπάντησις, εως, ἡ, occurſus.
Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπηντίασε, *Pind.* Ὑπηντίαζον ἡμῖν, *Lucian.* τοὺς πολεμίους, *Plut.* Ex ἀντιάω.
Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάβανος, ὑπήντετο αὐτῷ, *Herodian.*
Ὑπάντλησις, ἡ, exhauſtio, velut è ſentinâ, &c.
Ὕπαντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in antro degit, *item adject.* cavernoſus. Ex ἄντρον.
Ὑπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro.
Ὑπαξόνιος, ὁ καὶ ἡ, axem continens. Συρίγγων αἰὼ φθόγγον ὑπαξονίων, *Call.*
Ὑπαπειλέω, unà minor.
Ὑπάπειμι, paullatim abeo vel me ſubduco.
Ὑπαποκινέω, abeo paulatim ſeu clam.
Ὑπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, *Ariſtoph.* Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, et κινέω.
Ὑπαποτρέχω, abeo; (2) clam abeo.
Ὑπάπτω, *Ion.* pro ὑφάπτω.
ΥΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile,* viſio vera. *Od.* 19, 547. *ib.* 20, 90. *Adverb.* videndo et vigilando, *intell.* κατὰ.
Ὑπαράττω, fut. ξω, ſuccutio; (2) quatio.
Ὑπάργιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, argillam in ſe continens, epith. terræ.
Ὑπαργύρευσις, εως, ἡ, æs alienum. Ab
Ὑπαργυρεύω, f. εύσω, argentum anxiè quæro, et veluti effodiendo inveſtigo; (2) ὑπαργυρεύομαι, obæror, *Gl. V.*
Ὑπάργυρος, ὁ καὶ ἡ, in quo argentum eſt mixtum; (2) argento par.
Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſubſtantivus.
Ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν, exiſtentiam habens. Ab ὑπάρχω.
Ὕπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis lactans, *Call. in Apoll.* 53. Ab ἀρς, ἀρνὸς.
Ὕπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.
Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπάρχω. Unde
Ὕπαρξις, εως, ἡ, exſiſtentia, ſubſiſtentia, ſubſtantia, vertex eſſentiæ ſecundum Platonicos; (2) bona, facultates.
Ὑπαρπάζω, fut. αξω, ſurripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, *Herodot.*
Ὑπαρτάω, ῶ, ſubligo, ſuſpendo ex.
Ὑπᾶρχεν, *erat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.
Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultrò datum.
Ὑπαρχία, ἡ, munus ſeu poteſtas legati; (2) dominatus, poteſtas in alium. Ab
Ὕπαρχος, ου, ὁ, qui ſub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu aut provinciâ; (2) dux, idem quod ἔπαρχος.
Ὑπαρχούσης, gen. ſing. part. præſ. f. g. v.
Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, laceſſo, excito contentionem; (2) ſum, exiſto, ſuppeto; (3) adſum; (4) ſum ὕπαρχος, ὑπάρχει, *cum infin. item* καλῶς ὑπάρχειν, facultas eſt, occaſio, materia adeſt, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, *Ph.* ὑπῆρξεν, provenit, licuit, *Gl. V.* ὑπάρχοντα, bona fortunæ, *Ph.* Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν, *Soph. El.* 925. Οὐκέν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; *Eur. Rheſ.* 632. Μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, *Phocyl.* 104. Διὰ τὰς εὐεργεσίας ὡς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, *Dem.* Ἀδικήσαν μὲν οὐδένα, τοὺς δὲ ὑπάρχοντας βίας ἀμυνόμενος, *Plut. in Theſeo.*

Ὑπαρωματίζω,

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, *Diosc.*

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, et ἀσπὶς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisdem. Hinc

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus satelles, *Gl. V.* protector, armiger.

Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod.

Ὕπαστρος, ον, sidereus, cœlestis, à sideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.

Ὑπατεία, ας, ἡ, consulatus. Ab

Ὑπατεύω, f. εύσω, sum consul. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem subjicio. Ex ἀτμὸς, *vapor.* Hinc

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.

Ὑπάτοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, subabsurdus.

Ὕπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab ὑπὲρ.

Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, splendesco, illucesco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, *Luc.*

Ὕπαυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est sub luce. Ex αὐγὴ, *splendor.*

Ὑπαυλέω, succino tibiâ, *Luc.*

Ὕπαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est in aulâ; (2) qui est in tentorio, vel tecto. Ex αὐλὴ.

Ὑπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ, et αὐχὴν.

Ὑπαφίσταμαι, recedo, decedo, v. gr. de viâ.

Ὑπαφρίζω, spumo, spumare incipio.

Ὑπάφρος, ου, ὁ ἡ ἡ, spumeus, spumosus.

Ὑπάφωνος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, *Hipp.*

Ὑπέασιν, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro, ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέβαλε, 3. sing. a. 2. indic. act. v. ὑποβάλλω.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.

Ὑπεγγύως, *adv.* satisdatò, vadatò.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑπέδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπέδεισαν, ab ὑποδείδω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. plur. plusq. perf. indic. med. *per sync.* pro ὑπεδεδείεισαν.

Ὑπέδειξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poët.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεθήκαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemnor. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν Κρέων, *Eur. Supp.* 695. Οἱ μὲν μετὰ τὴν ἔχθραν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλους ἡ παρώδευσαν, i. e. torvè aspiciebant, *Appian.*

Ὑπεικάθω, cedo, me subjicio. Ἐγὼ μὲν ὧν οὐκ ἄν ποτ' — τούτοις ὑπεικάθοιμαι, *Soph. El.* 363.

Ὑπεικτέον, *adv. pos.* cedendum est, *Soph. Aj.* 677.

Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. Ab

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, obsequor, obtempero, obedio. Γέρα μηδὲν ὑπείκων, *Eur. Iph. in. Au.* 138.

Ὕπειμι, subsum, adsum, suppedito.

Ὕπειξις, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπείξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi causâ; *unde etiam* pro monere. Πᾶσιν δ' ὑπειπὼν τάσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους, *Eur. Supp.* 1168. Οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπών. *Her. fur.* 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, *Thuc.*

Ὑπεὶρ, *Poët.* pro ὑπὲρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio. Ab ἐρέττω.

Ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. ind. act. *per Metath.* pro ὑπέρειχον, ab ὑπερέχω. *Il.* 2, 426.

Ὑπειρέχω, emineo, supero, pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene supra, super extende.

Ὑπείροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, eminens, excellens; superior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείω, pro ὑφίημι, *submitto.*

Ὑπείσειμι, subeo, subingredior, irrepo; ὑπεισιέναι, subrepere, *Gl. V.*

Ὑπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, *Plat.*

Ὑπὲκ, *Præpos.* è, ex. Ex ὑπὸ, et ἐκ, *ex.*

Ὑπεκβαίνω, procedo, v. gr. in aciem.

Ὑπεκβάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exspecto, *Epigr.* (2) intelligo, colligo ex aliquâ oratione aliquid.

Ὑπεκδιδράσκω, subterfugio.

Ὑπεκδύνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo seu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν, *Eur. Cyc.* 340.

Ὑπεκθαίρω, expurgo.

Ὑπέκθεσις, εως, ἡ, idem quod ὑπόθεσις, *Hes.*

Ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo, vel nudo.

Ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, ab ὑπεκτίθημι, *subduco.*

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, succendo. Hinc

Ὑπέκκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, suscitabulum ignis, irritamentum.

Ὑπέκκειμαι, aliquo sum exportatus; (2) in locum aliquem subducor, *Aristot.*

Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

Ὑπεκκλέπτω, furto subduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων χρήματα, *Plut.*

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculùm effero.

Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμβάνω, excipio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito, (2) libero, solvo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς, *Eur. Hec.* 6. Ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν, *Soph. El.* 1366.

Ὑπεκπεράω, transeo, trajicio, sed cum significatione loci unde progressa, v. gr. navis trajecit.

Ὑπεκπηδάω, subsilio, prosilio.

Ὑπεκπνέω, exspiro, deficio, ὑπεκπνέουσι, abeunt.

Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.

Ὑπεκπροθέω, longè præcurro, sc. ex acie, portu, seu procurro. *Il.* 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, parvo intervallo præcurrentem, *Il.* 21, 604.

Ὑπεκπρολύω, prius solvo, seu potius solvo, v. gr. curru equos. *Od.* 6, 88.

Ὑπεκπρορέω, profluo. *Od.* 6, 87.

Ὑπεκπροτάμνει, de navi, progressa, v. gr. è portu, secat mare.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, *Hesiod.* Ἀσπ. 42.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3 sing. a. 2. conj. act.

Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκρέω, qu. dic. subeffluo, sensim et clam effluo, evanesco. Τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, *Plut.*

Ὑπεκσαόω, libero, è periculo eripio. *Il.* 23, 292.

Ὑπεκσώζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliquesco, ut cum caro in aquam abit existitque hydrops.

Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, aliquo transportandum curo, securitatis gratiâ, aut aliâ de causâ. *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀνύμονα ὑπεκτιθέμενος, *Plut.* Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου, *Eur. Andr.* 69.

Ὑπεκτρέπω, paullulum deflecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim aversor et vito. Τῶν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ) *Soph. Trach.* 557. Ταύτην ἅπας φεύγει τε ἡ ὑπεκτρέπεται, *Plato.*

Ὑπεκτρέχω, longè excurro, procurro, effugio, supero. Ἣν δ' ὧν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω, *Eur. Andr.* 339. μόρον, *ib.* 415.

Τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλου, *Aristoph. Eq.* 739.

Ὑπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conspicuus sum.

Ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero, *Od.* 3, 496.

Ὑπεκφεύγοντι, dat. sing. præs. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, *Soph. Antig.* 599. μίασμα, *ib.* 787.

Ὑπεκχέω, et ύω, effundo.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, sensim abscedo seu excedo; (2) ex aliquo loco me subduco; *item*, de fœcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου, *Plut.* τῷ θανάτῳ, *id.*

Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum. A præc.

Ὑπεκχωρητικὸς, ἡ, ὸν, vim alvi purgandi habens.

Ὑπέλαβον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπέλαιον, ου, τὸ, olei fæx seu sordes.

Ὑπελαύνω, subigo, subigato, *Gl. V.*

Ὑπελαφρύνω, sublevo. Ex ὑπὸ, et ἐλαφρύνω.

Ὑπελείφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ὑπολείπω.

Ὑπελείφθησαν, *relicti sunt*, 3. pl. aor. ejusd.

Ὑπελύσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

Ὑπέμβρυον, τὸ, infans adhuc lactens.

Ὑπεμβρυόω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.

Ὑπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

Ὑπέμεινεν, *remansit*, 3. sing. cum ν, aor. ejusd.

Ὑπέμενε, 3. sing. imperf. ind. act.

Ὑπεμήμυκε, *deflexit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὑπήμυκε, ab ὑπημύω. Πάντα δ' ὑπεμήμυκε, *Hom. Il.* 22, 491. vid. *Toup. Ep. Crit.* p. 79.

Ὑπεμνήσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομνάομαι.

Ὑπεμπίμπρημι, succendo.

Ὑπεμφαίνω, subostendo, significo, adumbro.

Ὑπεναντιόομαι, οῦμαι, adversor, repugno. Ὑπεναντιούμενος ἐκείνοις, *Plut.* Ab

Ὑπεναντίος, ία, ίον, contrarius, è regione positus, &c. (2) adversarius, hostis; (3) obvius, obviam factus. Hinc

Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diversitas; (2) vicissitudo.

Ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, *Thuc.*

Ὑπένδυμα, τὸ, idem quod

Ὑπενδύτης, ου, ὁ, interula, quævis interior vestis. Ex ἐνδύομαι.

Ὑπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ὑποφέρω.

Ὑπένερθε, vel ὑπένερθεν, *adv.* infra, subtus, subter.

Ὑπενόουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, ab ὑπονοέω.

Ὑπεξάγω, subduco, subtraho. Σαυτὸν ὑπεξήγαγες τῆς τοιαύτης λειτουργίας, *Chrys.*

Ὑπεξαγωγὴ, ἡ, idem quod seq. A præc.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, detractio; (2) exceptio, *Plut.* Ab

Ὑπεξαιρέω, ῶ, et έομαι, οῦμαι, clam aufero et averto, interverto, subduco, subtraho, *Gl. V.* ὑπεξαιροῦμαι, interverto, suppilo; ὑπεξεῖλε, præcepit, *Ph.* π. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis, *Ph.* p. part. pass. Πολύῤῥητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες, *Soph. El.* 1443. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν, excepto, *Philo.*

Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

Ὑπεξαίρω, et ὑπεξαίρομαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. Ὅταν δὲ τὰς δικαίας ἡ ἀνδρείας διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται, *Xen.*

Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina seco, (sed leg. ὑπερακρίζω, quod vide suo loco, *Ern.*) Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον, *Eur.* 678.

Ὑπεξαλέασθαι, idem quod

Ὑπεξαλύσκω, effugio, subterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1. Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, *Hesiod.* Θεογ. 615.

Ὑπεξαναβαίνω, transcendo.

Ὑπεξανάγομαι, clam è littore solvo et enavigo.

Ὑπεξαναδύομαι, et ὑπεξανάδυμι, sensim vel clam emergo, *item* emergo. Ἀλλ' ὄγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ, *Theocr.* 22, 123. *Il.* 13, 352.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus*, a. 2. part. pass.

Ὑπεξανίσταμαι, adsurgo, honoris caussâ alicui. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, *Plut.*

Ὑπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. gr. sentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, *Eur. Ion.* 961.

Ὑπεξάπτω, succendor, inflammo. Ὑπεξαπτόμενος ἐκ τοῦ θυμοῦ ἐγένετο φοινικώτερος, *Ælian.*

Ὑπεξαφύω, exhaurio, *Apoll.*

Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio; (2) idem quod ὑπεξίσαμαι.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longiùs.

Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, supplicium, tormentum, quæstio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξελθεὶς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*, præs. infin.

Ὑπεξέρχομαι, clam egredior; (2) ulciscor, punio. Κᾆν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγένη στρατοῦ δίχα, *Eur. Ph.* 1474. τῆς πόλεως, *Plut.*

Ὑπεξέχω, clam abeo, solum verto.

Ὑπεξέσχε, 3. sing. aor. 2. ind. act.

Ὑπεξέφερον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὸν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

Ὑπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσσω.

Ὑπεξίσαμαι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repentè surgo, consurgo ex insidiis. Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, *Herodot.* τῆς καθέδρας, *Plut.*

Ὑπέξοδος, alvi fluxus. *Hipp.*

Ὑπεξούσιος, ου, qui est sub potestate, sc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc

Ὑπεξουσιότης, ητος, ἡ, subjectio.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

ΥΠΕ'Ρ, *Præp. cum genit.* super, supra, pro, Θνήσκω ὑπὲρ σέθεν, *Euripid. Alcest.* 287. propter, per, de; *cum accusat.* ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine casu adverbiascit. *In compositione* notat *supra, super, pro, præ, trans, præter* et *intensionem.*

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, seu tenduntur et laxantur. *Od.* 5, 260. Ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè bonus, optimus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, summa bonitas.

Ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirificè gaudeo, lætor, Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν, *Ælian.*

Ὑπεράγαν, valdè, maximè, vehementissimè, *Gl. V.* supra modum.

Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valdè indignor, vehementer stomachor. Ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, *Ælian.*

Ὑπεραγαπάω, ῶ, vehementer amo.

Ὑπεράγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè ignotus, ignotissimus.

Ὑπεραγόντως, *adv.* excellenter, supra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπεραγορεύειν τινὸς, *Arist.*

Ὑπεράγω, excello, supero.

Ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*

Ὑπεραγωνιάω, valdè solicitus sum.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

Ὑπεραεῖ, *desuper flanti*, dat. sing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, desuper flans. Ex ἄω.

Ὑπεραθλέω, certo pro aliquo.

Ὑπεραιδέομαι, valdè revereor.

Ὑπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia sanguinis abundantia. Ex αἷμα, unde αἱμόω.

Ὑπεραινετὸς, οῦ, ὁ, supra modum laudabilis.

Ὑπεραίρω, extollo, effero; (2) antecello, supero, τὸ ὑπεραῖρον, excessus, quod modum superat; (3) prætervehor. Ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, *Plut.* Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν, 2 *Thess.* 2, 4.

Ὑπεραίρωμαι, 1. sing. præs. conj. pass. v. ὑπεραίρω.

Ὑπεραίσχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, supra modum turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, supra modum verecundor.

Ὑπεραιωρέω, suspendo, sublimem reddo, *Diosc.*

Ὑπεραιώρησις, ἡ, suspensio. A præc.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætatis florem, ætatem vegetam egressus; exoletus, *Ph.* sed virgo ὑπέρακμος est, quæ jam aliquamdiu nubilis fuit, *Hes.* magnus. Ex ἀκμή.

Ὑπερακοντίζω, fut. ίσω, supra jaculor, ultra aut ulteriùs jaculor, jactu jaculi vinco, ultra finem jaculor; (2) præsto, supero. Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando superavit, *Aristoph. Plut.* 665. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, *id. Av.* 368.

Ὑπερακρατῶς, valdè intemperanter.

Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.

Ὑπερακριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè accuratus, nimis diligens.

Ὑπερακρίζω, per summum evado, supero, per summa montium transeo. Ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει, *Eur. Supp.* 988. Ex ἄκρος.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, loca montana incolens, Ex iisd.

Ὑπεραλγέω, perdoleo, supra modum doleo; ὑπεραλγῶ σοῦ, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, *Aristoph. Av.* 472. Μηδ' ὑπεράλγει φρόντιδα λύπα, *Eur. Herac.* 619. Μή τι πάθηθ', *id. Med.* 118. Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, *Luc.*

Ὑπεραλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè dolens. Ex ἄλγος.

Ὑπεράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, qui est supra mare, mari impositus. Ex ἅλς.

Ὑπεράλλομαι, transilio, ultra salio. *Il.* 20. 327.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, aliis præstans.

Ὑπεράλμενον, acc. sing. part. præs. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, transalpinus. *Gl. V.* Ex ὑπὲρ, et Ἄλπεις.

Ὑπεραμφισβητέω, valdè discepto.

Ὑπεραναβαίνω, transcendo.

Ὑπεραναιδέομαι, vincor impudentiâ. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, *Aristoph. Eq.* 1202.

Ὑπεραναίσχυντος, impudentissimus.

Ὑπερανάκειμαι, super accumbo, unà accumbo ex parte superiore.

Ὑπερανάστης, ου, ὁ, exsul, qui solem vertit et alio commigrat. Ex ἀνίσταμαι, (suspectum, *Ern.*)

Ὑπερανατείνω, sursum extendo seu assurgo.

Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.

Ὑπερανέχω, promineo.

Ὑπερανθέω, egregiè floreo.

Ὑπεράνθρωπος, ὁ καὶ ἡ, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.

Ὑπερανίσταμαι, emineo, exsurgo, præsto, supero, excello.

Ὑπερανίσχω, emineo supra.

Ὑπεραντλέω, haustâ aquâ nimiùm perfundo, *P.* ὑπεραντλέομαι, haustâ aquâ redundo, *tropicè*, gravibus malis laboro, opprimor, periculo ultimo versor, &c. *Ern.* Ab

Ὑπέραντλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè* navis, cujus sentina exhauriri non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc *tropicè* oppressus malis, in ultimo periculo versans, *item* ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ἀντλέω.

Ὑπεράνω, *adv.* supra.

Ὑπεραπατάω, valdè decipio.

Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τοῦ πατρὸς ὑπεραποθανὼν, *Xen.*

Ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, *Aristoph. Vesp.* 944. Ἐὰν— ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμὲ, respondeas pro me, *Aristoph.* Θεσμ. 93.

Ὑπεραπολογέομαι, οῦμαι, caussam ago alicujus.

Ὑπεραπόλλυμαι, morior pro quo.

Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.

Ὑπεραποχρῇ, plusquam satis est, abundè sufficit. Hinc

Ὑπεραποχρώντως, abundè, plusquam satis.

Ὑπεραρέσκω, f. ρέσω, valdè placeo, valdè sum gratiosus. Ὑπερήρεσκε τῷ δήμῳ, *Appian.*

Ὑπεραρθῆναι, *supra modum elatum esse*, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω.

Ὑπεράριθμος, ὁ, ἡ, supernumerarius.

Ὑπεραρρωδέω, valdè timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραρρώδεον τῇ Ἑλλάδι, *Herodot.*

Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio, præstantia, excellentia. Ab ὑπεραίρω.

Ὑπεράρχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex ἀρχή.

Ὑπερασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum infirmus, valdè infirmus.

Ὑπέρασθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum anhelans. Ex ἄσθμα, *anhelitus.*

Ὑπερασμενίζω, libentissimè amplector et suscipio, *R.* valdè lætor.

Ὑπερασπάζομαι, valdè amplector, valdè amanter tracto. Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, *Ælian.*

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, *Greg.* Ex ἀσπὶς. Hinc

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, propugnatio, defensio.

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defensor.

Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.

Ὑπεράστειος, ον, supra modum urbanus, valdè facetus.

Ὑπεραστράπτω, valdè splendeo.

Ὑπερασχημονέω, ῶ, valdè indecenter me gero, *Plut.*

Ὑπεραττικίζω, nimium adfecto Atticismum.

Ὑπεραττικισμὸς, οῦ, ὁ, Atticismi nimia adfectatio. A præc.

Ὑπεραττικὸς, ἡ, ὸν, valdè Atticus.

Ὑπεραυγάζω, fut. άσω, valdè splendeo.

Ὑπεραυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè splendens. Ex αὐγή.

Ὑπεραυξάνω, fut. ξήσω, supra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, supra modum augesco vel cresco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 *Thess.* 1, 3. Hinc

Ὑπεραύξησις, ἡ, excessus, quod in re quâque superfluum est.

Ὑπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρὴ, *Andoc.*

Ὑπεραυχέω, valdè glorior, valdè me jacto. Ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι, *Plat.* Ab

Ὑπεραυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè gloriosus, vel elatus. Ab αὐχή.

Ὑπέραυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑπεραφρίζω, valdè spumo.

Ὑπεράχθομαι, valdè doleo, iniquissimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, superindignatus. Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου, *Soph. El.* 179.

Ὑπερβάθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, supergrediens limen; (2) immodicus, immodestus. A βαθμός.

Ὑπερβαίνω, transgredior, prætergredior, transcendo, transeo; (2) excedo, supero, antecello, præsto; (3) prætereo, omitto, transmitto, non dico; ὑπερέβη, excessit, *Ph.* aor, 2. Ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους, *Soph. Antig.* 455. Τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει, *Eur. Rhes.* 111. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, *Psal.* 18, 29.

Ὑπερβάλλῃ, 3. sing. præs. conj. act.

Ὑπερβαλλόντως, *adv.* supra modum, excellenter, *Ph.* Ab

Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra liceor; (5) trajicio, ὑπερβάλλων, nimius, *Gl. V.* Πᾶσαν εὐδαιμονία τύχην ὑπερβέβληκε, *Heliod.* Ἀλλ' οὐχ' ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, *Aristoph. Eq.* 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάληται τὴν ἀλήθειαν,

θεῖαν, *Luc.* Δέδοικα μὴ σοῦ γλῶσσ' ὑπερβάλλῃ κακοῖς, *Eur. Hipp.* 927. Πλήθει γε ὠκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὰς πολεμίας, *Xen.*

Ὑπερβαρής, ἐς, prægravis. A βαρύς.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, transgressio. Ab ὑπερβαίνω. *Il.* 23, 589.

Ὑπερβάσιος, violatus, v. gr. de lege. Ab

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, transitus; (2) præstantia, excellentia; (3) violatio legis, fœderis, &c. Ab ὑπερβαίνω.

Ὑπερβατέον, transiliendum, transgrediendum.

Ὑπερβατὸν, ᾶ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, *Phil.* præposterum. Ab

Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. qui transcendi seu transiri potest; (2) præstantissimus, superans. Ab eod.

Ὑπερβατῶς, *adv.* in transitu, in transcursu, perfunctoriè; (2) trajectione quâdam verborum.

Ὑπερβερεταῖος, ᾶ, ὁ, extremus anni mensis apud Macedones.

Ὑπερβεβλημένως, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβῇη, 3. sing. a. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.

Ὑπερβῆναι, *superare*, a. 2. inf. act.

Ὑπερβῇς, *transeas*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Ὑπερβιάζομαι, vi supero, *Thuc.*

Ὑπερβιβάζω, traduco, trajicio.

Ὑπερβίη, ης, ἡ, vis seu injuria modum excedens. Ex βία, *vis.*

Ὑπέρβιον, *adv.* ultra vires, per vim. *Il.* 17, 19. Ab

Ὑπέρβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnem vim excedens, (2) violentus; (3) generosus. Ex iisd.

Ὑπερβλαστάνω, valdè ac lætiùs germino.

Ὑπερβλήδην, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, supra modum scateo, seu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἴνῳ αἱ ληνοὶ, *Chrys.*

Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.

Ὑπερβοάω, clamore supero.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quâcunque cujusque rei; (4) de eo quod a cedere, addi, augendi causâ, potest, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc, v. gr. malitiam potest; ὑπερβολαὶ, saltus, loca montana. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολαία, ας, ἡ, excellus. Ab eod.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, excedens, nimius.

Ὑπερβολικῶς, *adv.* supra fidem.

Ὑπερβόρεος, ȣ, ὁ, qu. dic. superborealis, superaquilonaris, ultra Scythas habitans.

Ὑπερβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prægravis. A βρῖθος.

Ὑπερβρύω, supra modum plenus sum.

Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæstuo, exundo.

Ὑπερβύθιος, ον, demersus undis.

Ὑπεργάζομαι, f. άσομαι, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὦ ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔρωτι, *Eur. Hipp.* 508. Ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, *id. Med.* 871.

Ὑπεργαμία, ἡ, feræ nuptiæ. Ex γάμος.

Ὑπέργειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui supra terram est. Ex γέα, *terra.*

Ὑπεργέλοιος, ον, valdè ridiculus.

Ὑπεργεμίζω, valdè plenus sum.

Ὑπεργέμω, idem.

Ὑπεργηράσκω, valdè senex fum.

Ὑπεργηρεῖος, valdè senex. Ab

Ὑπέργηρος, ον, idem quod

Ὑπεργήρως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, senex, decrepitus. A γῆρας.

Ὑπέργομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimis onustus.

Ὑπεργράφω, superpingo.

Ὑπέργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jugeri spatium excedens; (2) valdè magnus, modum excedens. Ex γυία.

Ὑπέρδασυς, εως, ὁ ϗ ἡ, valdè hirsutus.

Ὑπερδέα, acc. sing. *per Sync.* pro ὑπερδεέα, ab ὑπερδεὴς. *Il.* 17, 330.

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, trepidus. Ex δέος. At ὑπερδεὴς, valdè pauper. A δέομαι.

Ὑπερδείδω, f. είσω, supra modum timeo, vehementer timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου, *Soph. Antig.* 82.

Ὑπέρδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, supra modum gravis.

Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.

Ὑπερδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui alterum (ut hostem in prælio) circumvenit, aut superior est loco viribus, *item* locus ipse; τὰ ὑπερδέξια, locus superior. *Ern.*

Ὑπερδεξίως, superiori loco, &c.

Ὑπερδιαλέγομαι, insuper colloquor, *Lucian.*

Ὑπερδιατείνομαι, supra modum contendo, mirâ vi contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, *Dem.*

Ὑπερδίδωμι, do pro aliquo, alicujus servandi causâ.

Ὑπερδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τῷ λόγῳ, *Plato.* Καὶ αὐτὸς μὲν ὐδὲν ἄξιον μνήμης ἔπραξε, πλὴν ὅτι ϗ τότε ὑπερεδίκησεν, *Dio. Cass.* Ab

Ὑπέρδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, supra modum justus, summè justus; (2) ultor. Ex δίκη.

Ὑπερδίκως, summo jure, summâ æquitate; (2) contra jus et fas, *Æsch.*

Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, duos cubitos excedens.

Ὑπερδισκεύω, jaculando disco supero, *Metaph.* longo intervallo supero.

Ὑπερδισσυλλαβὸς, ὸν, duabus syllabis major. A συλλαβὴ.

Ὑπερδοκέω, ῶ, supra modum placeo. Ταῦτα μοὶ ὑπερδοκεῖ, *Philostr.*

Ὑπερδράμομεν, *supercurrimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, pro ὑπερδρέμω.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex δύναμαι.

Ὑπερέζομαι, supra sedeo.

Ὑπερεθέμην, a. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.

Ὑπερεθίζω, subirrito, aliquantùm irrito.

Ὑπερεῖδον, despexi. Τὰς μὲν ἂν χρόνας τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, *Act.* 17, 30. Ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν, *Ælian.*

Ὑπερείδω, f. είσω, suffulcio, sustineo. Ὑπερείδων ὀροφὴν κίων, *Plut.*

Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῶ κεκομμένα νομίσματος ὑπερειπεῖν, *Aristot.*

Ὑπερείπω, subverto, expugno. *Il.* 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκȣόντων τὸ θράσος ὑπερείπε, *Appian.*

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερείδω.

Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod

Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura. Ab ὑπερείδω.

Ὑπερειστικὸς, ἡ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.

Ὑπερέκεινα, *adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκθεραπεύω, valdè colo, vehementer gratiam capto.

Ὑπερέκκειμαι, in conspectu positus sum, promineo.

Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, desuper appendo.

Ὑπερεκπαίω, longè egredior, seu excedo.

Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.

Ὑπερεκπερισσῶ, *adv.* supra modum.

Ὑπερεκπίπτω, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπτων εὐνοίαν, *Greg. Naz.*

Ὑπερεκπλήσσω, valdè obstupefacio. Ὑπερεξεπλήκτο ἐπ' αὐτῷ, *Xen.* Τὸ μέγεθος ἦν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, *Ælian.*

Ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, *Longin.* 15. Ab ὑπερεκπίπτω.

Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Ου γὰρ ὡς μὴ ἐφικνέμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτὰς, 2 *Cor.* 10, 14.

Ὑπερεκτίνω, f. τίσω, solvo vel pendo pro.

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depensio, *Gl. V.* A præc.

Ὑπερεκτρέπομαι, valdè aversor, *Aret.*

Ὑπερεκφεύγω, insuper effugio.

Ὑπερεκχέω, ῶ, supereffundo.

Ὑπερεκχύνομαι, supereffundor, superfluo, exundo. Ὑπερεκχυνόμενον (μέτρον) δώσȣσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, *Luc.* 6, 38. Hinc

Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.

Ὑπερέλαφρος, ὁ ϗ ἡ, valdè levis.

Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεμβάλλω, infero, interpono.

Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.

Ὑπερεμπίπλημι, et ὑπερεμπλήθω, supra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, a. 1. part. pass. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, *Xen.*

Ὑπερεμφορέομαι, ȣ̃μαι, supra modum repleor, ingurgitor.

Ὑπερένδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè gloriosus.

Ὑπερενιαυτίζω, ultra annum duro.

Ὑπερεντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plusquam sufficiens.

Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, intercessio. *P.* deprecatio pro quo. *Ern.*

Ὑπερεντυγχάνω, convenio et compello, interpello et intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, *Rom.* 8, 26.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὑπερέσχω.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.

Ὑπερεξαίρω, supra modum, valdè extollo.

Ὑπερεξανθέω, effloresco.

Ὑπερεξαπατάω, valdè decipio.

Ὑπερεξερύω, eximo, libero, v. gr. servitute.

Ὑπερεξηκοντέτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.

Ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. *Jos.* nisi scripsit ὑπεξίστημι. *Ern.*

Ὑπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, seu έσω, valdè laudo. Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνησεν, *Aristoph. Conc.* 186. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, *Luc.* Τοσέτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὴν, *Luc.*

Ὑπερεπαίρω, supra modum extollo. Τέτων τὸν κίνδυνον ϗ φόβον ὑπερεπαίρων, *Appian.*

Ὑπερεπείγω, vehementissimè urgeo, seu festino.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum cupio. Ὁρῶ γάρ σὲ ὑπερεπιθυμȣ̃ντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν, *Xen.*

Ὑπερεπλεόνασε, a. 1. ind. v. ὑπερπλεονάζω.

Ὑπερέπτω, idem quod ὑπεσθίω; (2) subtraho, aufero, clam arrodo.

Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. *Ælian.*

Ὑπερέρχομαι, supervenio, *Aret.* intervenio; (2) supero, trajicio.

Ὑπερεσθίω, supra modum edo.

Ὑπερέσχε, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.

Ὑπερευδαιμονέω, ῶ, felicissimus sum. Ἐγέλασας ἂν ἐπὶ, σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλέσιον, *Luc.*

Ὑπερευδοκέω, maximè celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκȣ̃ντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, *Plut.*

Ὑπερευδοκιμέω, idem.

Ὑπερευκαιρέω, multâ opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum esse.

Ὑπερευπρεπῶς, valdè honestè, decenter.

Ὑπερευφραίνω, magnâ lætitiâ adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τȣ̃το ὑπερευφαίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, *Luc.*

Ὑπερεχθαίρω, impensè odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπȣς ὑπερεχθαίρει, *Soph. Antig.* 130.

Ὑπερεχόντως, præ cæteris, imprimis.

Ὑπερέχω, teneo super aut supra, supra aliquid attollo; (2) emineo, supereemineo, exsto; (3) præsto, supero. Ἀλλήλȣς ἡγέμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, *Phil.* 2, 3. Ἡ εἰρήνη τȣ̃ Θεȣ̃ ἡ ὑπερέχȣσα πάντα νȣ̃ν, lib. 4, 7. Ου γὰρ ἔθ' οἷος τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, sustinere, *Aristoph. Pace*, 17. Θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος, *Theog.* 202.

Ὑπερέψω, valdè coquo.

Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens effervescentia. Ab ὑπερζέω.

Ὑπέρζεσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod.

Ὑπερζέω, ῶ, supra modum ferveo, vehementer ferveo, effervo. Ἀνὴρ παφλάζει—ὑπερζέων, *Aristoph. Eq.* 916.

Ὑπέρζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, superstes. Ex ζωή.
Ὑπερηδέως, *adv.* perlubenter.
Ὑπερήδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, suavissimus, jucundissimus. *adv.* ὑπερήδιστα, lubentissimè.
Ὑπερήδω, f. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μὲν εὐχροῖα σε τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, *Basil.* Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτῷ τῇ χρηστότητι, *Ælian.*
Ὑπερῆλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, qui ætatem florentem excessit.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præstitutum diem prætergreditur, quo debitum solvere, aut aliud quid præstare debuit; (2) fœnus pro debito ad diem non solutum. Ex
Ὑπερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. supergrediens diem præstitutum, seu condictum, qui intra diem non solvit debitum, vel implet quod promisit: (2) qui judicatum non facit intra diem à judice præstitutum; *Plut.* Ex ἡμέρα.
Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ἥμισυς.
Ὑπερήμος, ου, ὁ ϗ ἡ, propè desertus, non valdè habitatus.
Ὑπερηνορέα, ἡ, ferocia, insolentia, *inpr.* è fiduciâ virium.
Ὑπερηνορέω, supra modum virilis et fortis sum; (2) ferocio, superbio. *Od.* 2, 266. Ab
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, valdè virilis, fortis; (2) superbus, ferox. Ex ἀνήρ.
Ὑπερηφανεία, ας, ἡ, superbia, arrogantia:
Ὑπερηφανεύομαι, *Basil.* idem quod
Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco; (2) effero, vel superbè effero; (3) fastidio, vel superbè contemno. *Il.* 11, 693; (4) *cum acc.* jacto. Ab
Ὑπερηφανής, ές, superbus, arrogans.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab
Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri; (2) *subst. cum gen. in masc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulchritudo eximia. A φαίνομαι.
Ὑπερηφάνως, *adv.* superbè, arroganter.
Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, supra modum resono; (2) sono pleniore supero vel vinco.
Ὑπερθαλάσσιος, ον, ultra marinus, *ap. Herod.* ὑπερθαλασσίδιος. A θάλασσα.
Ὑπερθαῤῥέω, præfidens sum, forti animo sum.
Ὑπερθαυμάζω, supra modum demiror. Τῷ κάλλους ὑπερεθαύμαζε. *Heliod.* τὸν ἄνδρα, *Ælian.*
Ὑπερθε, sive ὕπερθεν, *adv.* desuper, supernè, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.
Ὑπερθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc
Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.
Ὑπερθεματισμὸς, ου, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii; melior conditio in paciscendo.
Ὑπερθεματιστής, ου, ὁ, licitator. Ab eod.
Ὑπέρθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est supra Deum.
Ὑπερθεραπεύω, impensè, nimis curo, colo.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio; (2) transitus per excelsa, transcensus; (3) dilatio, procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) rejectio ad alterius judicium; (6) superl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.
Ὑπερθετικὸς, ἡ, ὸν, superlativus. Ab eod.
Ὑπερθετικῶς, superlativè.
Ὑπερθέω, f. εύσομαι, præcurro, ultra curro; (2) emineo, promineo; (3) præsto.
Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονός. *Eur. Ph.* 1009.
Ὑπερθορέω, supersilio, transilio; ut hinc fit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς, *Il.* 9, 472. *ib.* 16, 380. Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν, *ib.* 8, 179.
Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.
Ὑπερθορυβέω, supra modum tumultuor.
Ὑπερθρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens.
Ὑπερθρώσκω, supersilio metam, transilio fossam, in altum salio.

Ὑπερθυμέομαι, οῦμαι, totis animi viribus incumbo. Ab
Ὑπερθύμοιο, gen. sing, *Ion.* pro ὑπερθύμου.
Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè animosus, magnanimus.
Ὑπερθύμως, animosè.
Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen superiùs, superliminare. Ex ὑπὲρ, et θύρα.
Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem et ab eod.
Ὑπεριάχω, clamore alios supero.
Ὑπεριδὼν, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.
Ὑπερίημι, supero jaculando scopum.
Ὑπερίκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, plus quam sufficiens.
ΥΠΕ΄ΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Ὑπερικταίνομαι, valdè gestio pedibus, seu subsulto, præ lætitiâ. *Hom.*
Ὑπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρινος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ, et ἰνέω.
Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης.
Ὑπερίπτημι, supervolo, supernè volo.
Ὑπερίσταμαι, tueor, protego. Ἅς φίλος ὅστις ἀνὴρ ὑπερίσταται, *Soph. El.* 190.
Ὑπερισθμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ, et ἰσθμὸς.
Ὑπερισθμίζω, idem.
Ὑπερίστωρ, ορος, ὁ, supra modum sciens.
Ὑπερίσταμαι, tueor, protego.
Ὑπερισχνος, ον, valdè tenuis.
Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robustissimus, prævalidus.
Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum, prævaleo, *Theophr.*
Ὑπερίσχω, emineo, exsto; (2) superior sum, supero, vinco, prævaleo.
Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, supergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, et ἴω, eo.
Ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effusè cachinnor.
Ὑπερκαθαίρω, valdè purgo. Hinc
Ὑπερκαθάρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρκαιρος, ον, intempestivus.
Ὑπερκάθημαι, superior sum, ut v. gr. domina ancillis.
Ὑπερκακέω, ῶ, malo succumbo. *P.* κακόω, multis malis affligo. *Ern.*
Ὑπερκαλλὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, valdè elegans. A κάλλος.
Ὑπέρκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valdè afflictus sum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, *Eur. I. Au.* 942. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ᾽ ὑπερκάμνεις, μόνος, *id. Bac.* 962.
Ὑπερκαταβαίνω, transcendo. *Il.* 13, 50.
Ὑπερκαταγέλαστος, ὁ ϗ ἡ, valdè ridiculus.
Ὑπερκατάκειμαι, supra aliquem discumbo.
Ὑπερκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, versus in cujus fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ, et καταλήγω.
Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, supra modum tristis.
Ὑπερκαχλάζω, effervescere facio, *Lucian.*
Ὑπέρκειμαι, superjaceo, superpositus sum, *Gl. V.* supercubo.
Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudo. Ὅταν ἤδη ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους βούλονται, *Ælian.* Ex ὑπὲρ, et κέρας, *cornu.* Unde
Ὑπερκέρως, valdè cornutus.
Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Ὑπερκινδυνεύω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ϗ ὑπερκινδυνεύσει τοῦ ἐχθροῦ. *Chrys.*
Ὑπερκολακεύω, supra modum adulor; (2) adulando supero.
Ὑπερκομίζω, insuper ingero.
Ὑπέρκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nimis jactabundus.
Ὑπερκόμπως, *adv.* cum magnâ jactantiâ.
Ὑπέρκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, supra modum lassatus, valdè defessus; (2) insolens, superbus, pro ὑπέρκομπος, metri causâ, *P.* nimis molestus; nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ᾽ εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, *Soph. Aj.* 126.
Ὑπερκόπτω, f. ψω, supero, superscando, supervehor.
Ὑπερκορέσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi
Ὑπερκορέω, exsaturo. Οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θύμον ὑπερκορέσας, *Theog.* 1154.
Ὑπερκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, supra modum satur. Ex ὑπὲρ, et κόρος.
Ὑπέρκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.
Ὑπερκόρως, satis superque. A præc.
Ὑπερκορυφωσις, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.
Ὑπερκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. supramundanus, qui est supra mundum; θεοὶ ὑπερκόσμιοι sunt dii, qui non corporibus connectuntur. Ex κόσμος.
Ὑπερκοσμίως, *adv.* supra mundum.
Ὑπέρκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè iratus.
Ὑπερκότως, *adv.* magnâ cum irâ. A præc.
Ὑπερκρατέω, supero, superior seu firmus sum.
Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, super vel supra suspendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, *Pind.* Αὐτίχ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, *Theog.* 1016.
Ὑπερκτάομαι, f. ήσομαι, a. 1. ὑπερεκτησάμην, abundè possideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω, *Soph. El.* 219.
Ὑπερκυάνεος, ὁ, ἡ, valdè cœruleus.
Ὑπερκυβιστάω, periculosissimè ago, periculum manifestum temerè subeo.
Ὑπερκυδαντα, acc. sing. ab
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloriâ eminens, summâ gloriâ insignis. A κῦδος.
Ὑπερκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad prospiciendum, *Gl. Vet.* exsupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, *Heliod.*
Ὑπερλαλέω, nimis loquax sum.
Ὑπερλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè splendidus et illustris, admodum clarus et fulgidus. *Gl. V.* præclarus, illustris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, *Xen.*
Ὑπερλάμπω, fulgore supero, super alios clarus et conspicuus sum.
Ὑπέρλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, supra modum tenuis, pertennuis.
Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, supra modum contristor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimiâ saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu; petulans sum, turgesco; (2) turgidiores habeo mammas; effero me.
Ὑπερμαίνομαι, supra modum insanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. Ἤτοι φιλοῦσα γῆς ὑπερμαντεύεται, *Eur. Ion.* 432.
Ὑπέρμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, supra modum insanus.
Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ᾽, Ὀδυσσεῦ, τοῦδ᾽ ὑπερμαχεῖς ἐμοί; *Soph. Aj.* 1363 Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, *Eur. Ph.* 1285. Ab ὑπέρμαχος. Hinc
Ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio.
Ὑπερμαχητικὸς, ἡ, ὸν, ad propugnandum aptus, promtus.
Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iisd.
Ὑπερμέγας, idem quod
Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, supra modum magnus, maximus, immensus. *Gl. V.* amplus. A μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
Ὑπερμενέα, acc. sing. ab ὑπερμενής.
Ὑπερμενέτης, ου, ὁ, viribus præpollens.
Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello et supero; (2) superbio, superbus sum. *Od.* 19, 62. Ab
Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. A μένος.
Ὑπέρμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mensuram excedens. *Ph.*

Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. *Gl. V.* ſuperpondium. A μέτρον.
Ὑπερμέτρως, *adv.* ſupra modum.
Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, prælongus, ſupra modum longus; (2) prȩaltus. Ex μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, *apud Athen.*
Ὑπέρμορα, præter vel ſupra fatum; *Il.* 2, 155. Ex ὑπὲρ, et μείρω.
Ὑπερνέφελος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ultra nubes, excedens nubes. Ex νεφέλη.
Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero.
Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, nubes ſuperans. Ex νέφος.
Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, idem quod ὑπεριστθμέω.
Ὑπερνήχομαι, ſupernato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor ſum, longè ſupero. *Gl. Vet.* ὑπερνικῶ, exſupero; ὑπερνικηθεισῶν, ſuperatis, *Ph.* a. 1. part. paſſ. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, *Rom.* 8, 37.
Ὑπερνοέω, ultra cogito, inſuper cogito.
Ὑπερνότιος, ον, ultra auſtrum ſitus.
Ὑπερξανθίζω, valdè flavus ſum, de comis.
Ὑπερξηραίνω, valdè, prorſus exſicco, ὑπερξηραίνομαι, prorſus exareſco.
Ὑπερξηρασία, ἡ, nimia ariditas.
Ὑπέρξηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, aridiſſimus.
Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum tumidus et turgidus, gravis et magnificus; (2) ſuperbus, valdè faſtuoſus, *Gl. V.* inflatus, turgidus, ſuperbus.
Ὑπεροιδαίνω, idem quod
Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valdè intumeſco.
Ὑπεροικέω, habito ſupra aliquem, *item* trans aliquem locum. Ὑπεροικέειν τουτέων, *Herodot.* τούτοις *id.*
Ὑπεροικοδομέω, inædifico, ſuperſtruo.
Ὑπέροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, in ſuperiori parte domûs habitans.
Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio.
Ὑπεροϊστεύω, ſagittando ſupero.
Ὑπέρολβος, ου, ὁ ἡ ἡ, perbeatus.
Ὑπερόμβρια, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὄμβρος.
ΥΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, piſtillum.
Ὑπεροξὺς, υ, valdè acutus.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtus, *et in pl.* Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.
Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio; (2) ſuperbio, inſoleſco, per inſolentiam noceo. *Od.* 17, 268. Ab
Ὑπέροπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, robuſtiſſimus; (2) audax, temerarius; (3) ferox viribus, arrogans. Ex ὅπλον.
Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo.
Ὑπερόπτης, ου, ὁ, contemptor, qui ſuperbè contemnit et deſpicit, *Gl. V.* faſtidioſus, arrogans. Σημείων ὑπερόπτης, *Appian.* Ab ὑπερόπτομαι. Hinc
Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere et ſuperbè deſpicari ſolet, *Gl. V.* ſuperbus, faſtidioſus, inſolens.
Ὑπεροπτικῶς, *adv.* more eorum, qui deſpicantur et ſuberbè contemnunt, *Ph.* inſolenter.
Ὑπερόπτιος, α, ον, ſuberbus, faſtuoſus.
Ὑπερόπτομαι, deſpicio, contemno.
Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpicientia, contemptus. Ab
Ὑπεροράω, ῶ, ultra, ſeu ulteriùs ſpecto; (2) contemno, negligo, poſthabeo, nihili facio, *Gl. V.* ὑπερορῶ, deſpicio, ſperno; ὑπεροραθεὶς, ſpretus, aor. 1. part. paſſ. Αὐτὸς δὲ πάντα τἀνθρώπινα ὑπερεώρα πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβουλίαν, *Xen.* τῶν νόμων, *id.* Οὔτε ὤφθη ἄν ποτε τις ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ, *M. Anton.* 1, 12.
Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines noſtros eſt; (2) exilium.
Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus et finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τὸν ἄνδρα τῆς πόλεως, *Greg.* Ab
Ὑπερόριος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ultra ſeu extra fines eſt, exterus, qui eſt è regione ultra ſeu extra fines noſtros ſitus; (2) peregrinus, inuſitatus. Ex ὅρος.
Ὑπέρορος, ὁ ἡ ἡ, qui non die conſtitutâ ſolvit quod debet, Sch. Ariſtoph. *ſed legi videtur,* ὑπερήμερος.
Ὑπερορόφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra tectum ſeu cameram eſt. Ex ὄροφος.
Ὑπερορρωδέω, ῶ, valdè timeo, maximè vereor. Ὑπερορρωδοῦσ' ἐμοῦ, *Eur. Supp.* 345.
Ὑπερορῶντας, acc. plur. pro ὑπεροράοντας, ab ὑπεροράω.
Ὕπερος, ου, ὁ, piſtillum, idem quod ὕπερον.
Ὑπερουράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra cœlos eſt; (2) cœleſtis.
Ὑπερούσιος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſupra eſſentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex οὐσία. Hinc
Ὑπερουσίως, *adv.* ſupernaturaliter.
Ὑπερουσιότης, ητος, ἡ, incomprehenſibilitas naturæ.
Ὑπεροφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia tollo. Ab
Ὑπερόφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, ſuperciolioſus, qui elato ſupercilio eſt, ſuperbus.
Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, ſummitas; (2) excellentia, eminentia, quâ aliis ſuperiores ſumus; (3) inſolentia; (4) pl. magiſtratus, imperia. Ab ὑπερέχω. Hinc
Ὑπεροχικὸς, ἡ, ὸν, eminens, princeps, præſtantiſſimus.
Ὑπέροχος, ον, idem.
Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens.*
Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, deſpicientia, contemptus, ſuperbia et faſtidium, quo quis cæteros præ ſe contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde
Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.
Ὑπερπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, admodum glacie conſtrictus. A πηγνύω.
Ὑπερπαδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, ab ὑπερπηδάω.
Ὑπερπαθέω, ῶ, valdè adficior et commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἥρπασεν νεκροῦ ξίφος, *Eur. Ph.* 1465. Ex πάθος.
Ὑπερπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra perturbationes eſt, qui perturbationibus dominatur. Ex iiſd.
Ὑπερπαίω, ſupergredior, ſupero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, *Luc.*
Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, ſupra modum ferveo, ebullio.
Ὑπερπαχύνω, ſupra modum pinguefacio.
Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum craſſus, pinguis, obeſus.
Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.
Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto ſuper vel ultra; (2) ultra ſcopum jaculor.
Ὑπερπέπτω, f. ψω, ſupra modum concoquo.
Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, *Rom.* 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 *Cor.* 7, 4.
Ὑπερπερισσὸς, ἡ, ὸν, ſupra modum abundans.
Ὑπερπερισσῶς, *adv.* ſupra modum abundanter.
Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.
Ὑπερπετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupervolat, vel ſupernè volat. Ab
Ὑπερπέτομαι, ſuper volo, ſupernè volo.
Ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio.
Ὑπερπιαίνω, ſupra modum pinguefacio, vel pinguem et obeſum reddo; ὑπερπιαίνομαι, nimis pingueſco.
Ὑπέρπικρος, ον, valdè amarus.
Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.
Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν ἡ σώματα ἡ γνώμας σφάλλειν, *Xen.*
Ὑπερπίπτω, excedo, ſupero; (2) præterlabor, prætereo.
Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, ſuperabundo. Ὑπερεπλεόνασε δ' ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 1 *Tim.* 1, 19.
Ὑπερπλέω, præter navigo, nave ſupero.
Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Paſſ.* etiam de intemperantiâ cibi et potûs.
Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, inundo, *Gl. V.*
Ὑπερπληρῶ, ſuperimpleo, *Gl. V.*
Ὑπερπλούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum dives.
Ὑπερπλουτέω, divitiis abundo, ditiſſimus ſeu prædives evado, *Ariſtoph. Plut.* 354.
Ὑπέρπλουτος, ὁ ἡ ἡ, prædives.
Ὑπερπολάζω, inundo, expleo, de aquâ.
Ὑπέρπολυς, ὁ, valdè multus.
Ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως, *Soph. Aj.* 1327.
Ὑπέρπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, nimio labore feſſus.
Ὑπερπόντιος, ον, qui in mari natat, ut navis, aut vadit; (2) ultra mare ſitus. A πόντος.
Ὑπερποτάομαι, vide ὑπερπωτάομαι.
Ὑπερπροθέσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui præſtitutum diem exceſſit.
Ὑπερπροθυμοῦμαι, prægeſtio, *Gl. V.*
Ὑπέρπυκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, prædenſus, *Gl. V.*
Ὑπερπυππάζω, f. άσω, demulceo poppyſmate, *Ariſtoph. Eq.* 677.
Ὑπερπυριάω, ῶ, magis ſudo. Ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρίασε μου, *Ariſtoph. Ran.* 309.
Ὑπέρπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum excalefactus, fervens, valdè calidus. A πῦρ.
Ὑπερπωτάομαι, ſuper volo. Οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, *Theocr.* 15, 120.
Ὑπερράγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι.
Ὑπερσαρκέω, admodum carnoſus fio; (2) ſupra modum corpulentus evado, *Dioſc.* A σάρξ.
Ὑπερσαρκίζω, idem.
Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, et ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excreſcentia, carnis inutile incrementum in quâcumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
Ὑπέρσεμνος, ον, valdè gravis, magnificus.
Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.
Ὑπερσκελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui cruribus eſt grandioribus. A σκέλος.
Ὑπέρσκληρος, ου, ὁ ἡ ἡ, prædurus.
Ὑπερσοφιστὴς, οῦ, ὁ, excellens artifex.
Ὑπέρσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſupra, quàm dici poſſit, ſapiens.
Ὑπερσπουδάζω, ſupra modum ſtudeo. Ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν αἵρεσιν τῶν τηλικούτων, *Luc.*
Ὑπερστατέω, defendo, propugno.
Ὑπερστρωννύω, ſeu υμι, ſuperinſterno.
Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, plus quam perfectus.
Ὑπερσχέθω, emineo, emico, eſto; (2) protendo, extendo, ſupra.
Ὑπερτάζω, fut. άσω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non altè terram moveo atque proſcindo, *Theophraſt.* Ab
Ὑπέρτατος, η, ον, ſupremus, ſummus, altiſſimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπὲρ.
Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, et ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel ultra; (2) ſupero, excedo; (3) tenſus ſum ſupra vel ſuper. Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα, *Eur. Med.* 1291. Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου, *Dion. Περ.* 18.
Ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλεος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Ὑπερτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, et τέλος.
Ὑπερτέλλω, f. ελῶ, orior et exiſto ſupra alios, ſuperemineo. Ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ σπάρτους ἄνακτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, *Eur. Ph.* 1015.
Ὑπερτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tenſus vel tendens; (2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.
Ὑπερτερέω, ſuperior ſum.
Ὑπερτερωτέρος, έρα, έρον, ſuperior.
Ὑπερτερία, ας, ἡ, contabulatio currûs, cui onus imponitur; (2) ſtorea ſuperior. Ab ὑπέρτερος.
Ὑπερτερίης, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερτερίας.
Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, major, potior, *Compar.* ab ὑπὲρ.

Ὑπέρτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè artificioſus, peritus. A τέχνη.

Ὑπερτήκω, colliquefacio, (præſtat ὑπεκτήκω.)

Ὑπερτὴς, ῆρος, ὁ, et ὑπερτήριον, τὸ, pars currûs. Ab ὑπὲρ.

Ὑπερτιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono, ſuper attollo, præpono; (2) et ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino; (3) ad alium judicem rejicio; (4) ſupero. Ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, *Plut.*

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτὸν, *Soph. Antig.* 290.

Ὑπερτίμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magni pretii eſt, qui ſummo honore habetur. Ex ὑπὲρ, et τιμὴ.

Ὑπέρτολμος, ον, valdè audax.

Ὑπερτοξεύσιμος, ον, qui ſagittâ ſuperari poteſt.

Ὑπέρτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτραγίζω, admodum hircum oleo.

Ὑπερτρέχω, ſupercurro; (2) tranſcurrendo depopulor. Ἀκρην γὰρ πενίην ὑπερεδράμομεν, *Theog.* 620.

Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres ſyllabas habens.

Ὑπερτρυφάω, ſupra modum delicior, luxurior, inſoleſco.

Ὑπερυγραίνω, valdè humecto.

Ὑπέρυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum aquoſus, aquâ inter cutem collectâ diſtentus et ſuffuſus. Ex ὕδωρ.

Ὑπερυθριάω, fut. σω, rubore ſuffundor. Ἀλλ' Ἴασω μέν τις ἀκολουθῶσ' ἅμα ὑπηρυθρίασε, *Ariſtoph. Plut.* 701.

Ὑπέρυθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubruber, rubidus.

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ȣ, ὁ, laudibus, ſuper omnia evectus vel evehendus.

Ὑπερύπτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè ſupinus.

Ὑπερύψηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum excelſus, excellentiſſimus.

Ὑπερυψόω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo et eveho, *Gl. V.* exalto. Διὸ ϗ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, *Phil.* 2, 2.

Ὑπερύψωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπερφαὴς, ὲς, valdè conſpicuus.

Ὑπερφαίνομαι, appareo vel conſpicior ſupra, ſupereminеo; (2) illuceſco. Ὑπερεφάνησαν τȣ λόγȣ, *Thuc.* Hinc

Ὑπερφανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, vide ὑπερφαὴς.

Ὑπερφαλαγγέω, ῶ, longè extendo aciem ſeu cornua. Ἐβȣλεύετο γὰρ ὅτι πλεῖςον ὑπερφαλαγγῆσαν τȣ σȣ ςρατεύματος, *Xen.* A φάλαγξ.

Ὑπερφερέςατος, præſtantiſſimus; ὑπερφερέςερος, præſtantior. Ab

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præſtans, qui excellit.

Ὑπερφερέτης, ȣ, ὁ, Feretrius, epith. Jovis, *Dion. H.*

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero ſuper, vel ultra, tranſveho, v. gr. per iſthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præſto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, ϗ λόγῳ χρηςῷ λόγον, *Eur. Her.* 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρȣσι κατὰ πολὺ, *Ælian.*

Ὑπερφθέγγομαι, fut. ξομαι, qu. dic. ſono ſupra alium, ſono clariùs, clariorem ſonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, *Heliod.*

Ὑπερφίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; item ſuperbus, arrogans, inſolens, item immanis magnitudinis et roboris homo, quia inde naſci ſolet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.

Ὑπερφιάλως, *adv.* fœdifragè, more eorum, qui ſunt fœdifragi; (2) ſuperbè, arroganter; (3) valdè, vehementer, mirum in modum.

Ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum amo. *Gl. V.* ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, *Xen.*

Ὑπερφιλοσοφέω, philoſophor de aliquâ re.

Ὑπερφιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra modum honoribus ſtudet, nimium ambitioſus.

Ὑπερφλεγμαίνω, nimiâ pituitâ laboro.

Ὑπέρφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extra corticem ſitus.

Ὑπερφλύζω, f. ύσω, efferveſco, inundo.

Ὑπερφοβέομαι, ȣμαι, in ſummo timore verſor. Ὑπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, *Xen.* Ab

Ὑπέρφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui valdè timet, meticuloſus.

Ὑπερφορέω, fero ſuper, ut ventus fert nivem, v. gr. ſuper vias.

Ὑπερφρίττω, fut. ξω, ſupra modum horreo. Ὑπερέφριττον μεταξὺ ἀκȣ́ων τῶν ἐπῶν, *Luc.*

Ὑπερφρονέςερος, α, ον, arrogantior, ſuperbior. Ab ὑπέρφρων. Unde

Ὑπερφρονέω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio; (2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio; (3) contemno, deſpicio, *Gl. V.* ὑπερφρονῶ, ampliùs ſapio, ſperno. Εἰ δ' ἔςιν ὅςις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, *Eurip. Bac.* 1327. Hinc

Ὑπερφρόνησις, ἡ, contemptus.

Ὑπερφρόνως, *adv.* ſuperbè, arroganter.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.

Ὑπερφρύγιος, ἡ, genus harmoniæ.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus, arrogans; (2) magnanimus. A φρὴν.

Ὑπερφυᾶ, acc. ſing. pro ὑπερφυέα, ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens; (2) valdè admirandus, inſignis, *Gl. V.* ingenioſus, vehemens, amplus, ingens, copioſus; (3) *ſed et in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. A φυὴ.

Ὑπέρφυμι, ſupernaſcor, ſupero, potior ſum.

Ὑπερφύομαι, valdè creſco.

Ὑπερφυσάομαι, ȣμαι, ſupra modum inflor, et efferor.

Ὑπερφυῶς, *adv.* excedendo conſuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirificè, eximiè. Ab ὑπερφυὴς.

Ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.

Ὑπερφώτος, ον, prælucidus. A φῶς.

Ὑπερχαίρω, ſummoperè lætor. Ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν, *Xen.* δώροις, *Eur. Med.* 1168. Hinc

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum.

Ὑπερχαλάω, demitto è ſuperiori loco, v. gr. per funem.

Ὑπερχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra labia eſt, qui labra excedit, redundans, exſuperans. A χεῖλος.

Ὑπέρχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iiſd.

Ὑπερχέω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo.

Ὑπερχλιδάω, ῶ, fut. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) inſolentiâ et petulantiâ modum ſupero. Ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, *Soph. Trach.* 285.

Ὑπερχολάω, ῶ, valdè bilioſus ſum, vehementer iraſcor.

Ὑπέρχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodùm iratus. A χολὴ.

Ὑπέρχομαι, ſubeo, ſuccedo; (2) obſequioſè colo, *Gl. V.* obrepo. Ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, *Soph. Phil.* 1219. Οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, *Eurip. Hipp.* 1092. Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν, *Ariſtoph. Eq.* 457. Θαῦμα τοι μ' ὑπέρχεται, *Soph. El.* 934.

Ὑπέρχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra facultates debet. A χρέος.

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

Ὑπέρχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omne tempus exſuperans.

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχύω, ſuperfundo.

Ὑπερχωρέω, ſupero, ſuperſcando.

Ὑπέρψυχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum frigidus.

Ὑπερψύχω, valdè refrigero.

Ὑπερώα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὀδύνη.

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. *Il.* 8, 122.

Ὑπερώησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ὑπερωϊόθεν, *adv.* ex ſummâ ædium parte, è cœnaculo. Ab ὑπερώϊος.

Ὑπερώϊον, ȣ, τὸ, vide ὑπερῷον.

Ὑπερώϊος, ȣ, ὁ, qui in ſummâ ædium parte eſt. A præc.

Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum ſitus.

Ὑπερωνέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.

Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens, qui exprimi verbis non poteſt.

Ὑπερῷον, ȣ, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, *Ph.* (2) palatium. Ab

Ὑπερῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide ὑπερώϊος.

Ὑπέρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὥρα, *tempus.*

Ὑπερώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanctiſſimus, maximè ſanctus. Ex ὅσιος.

Ὑπερωτάω, clam interrogo, *Dem.*

Ὑπεσθίω, edo, comedo, ſeu devoro, quod ſub pedibus ſubjectum eſt, de equis, &c.

Ὑπεσπληνισμένος, η, ον, ſplenio utens, ſplenio devinctam habens aliquam corporis partem. A σπλήνιον.

Ὑπεσσεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. *Poët.* et *Dor.* pro ὑπέσεται, ab ὕπειμι.

Ὑπέςαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέςην, vel 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέςησαν, ab ὑφίςημι.

Ὑπέςη, 3. ſing. aor. 2. ind. act.

Ὑπεςειλάμην, a. 1. ind. med. v. ὑποςέλλω.

Ὑπεςι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. ὕπειμι.

Ὑπέςρεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ὑποςρέφω.

Ὑπέςρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. pl. à ſeq.

Ὑπέςρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπέσχεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab ὑπέχω.

Ὑπέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.

Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, perf. ind. paſſ.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi ὑποτάσσω.

Ὑπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπεύδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in tranquillo, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης, *Aratus*, 990.

Ὑπεύθυνος, ὁ, ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, *Ph.* Ex εὐθύνη.

Ὑπέφθη, 3. ſing. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.

Ὑπέχω, f. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto; (2) ſuſtineo; (3) ſubeo. Οὔ ποτε δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν κηδευθείσης, *Eur. El.* 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, *Pind.* Τὴν δίκην ὑφέξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, *Eurip. Andr.* 359. Ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο, promiſit, *id. Ph.* 485.

Ὑπήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, morigerus, dicto audiens, *Gl. V.* Ἅπαντα τῷ πλάτειν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα, *Ariſtoph. Plut.* 147. Ab ὑπακȣ́ω.

Ὑπήκȣον, imperf. ind. act. v. ὑπακȣ́ω.

Ὑπηκȣ́σατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, et ἐλαύνω, *pello.*

Ὑπήνεικαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπήνεγκαν, ab ὑποφέρω.

Ὑπηνέμιον, ȣ́ον, τὸ, ſubventaneum, inefficax ovum, quod citra coitum æditur, ſed Veneris imaginatione. Dicitur etiam ζεφύριον ὠὸν.

Ὑπηνέμιος, ὁ, ἡ, ventoſus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ἄνεμος.

Ὑπήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba. Hinc

Ὑπηνήτης, ȣ, ὁ, juvenis, pubeſcens, *Il.* 24, 348.

Ὑπήντησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαντάω.

Ὑπηντίασα, a. 1. ind. act. v. ὑπαντιάζω.

Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ἠὼς.

Ὑπήργμενοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium; (2) de miniſtris ipſis quod in quâcunque re præſtatur; *inpr.* vilioribus; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, naves miniſtræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ἐρεσία.

Ὑπηρέσιον,

Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam quod remiges sibi substernebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo insterni solet. Ex iisd.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρετέω, ministro, inservio, operam alicui navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, *Aristoph. Plut.* 978. Ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, *Soph. Phil.* 16. Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν, *Eur. Hec.* 833. Ab ὑπηρέτης. Hinc

Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, ministerium; (2) auxilium; (3) obsequium.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, minister, famulus; (2) minister publicus, apparitor, minister pœnarum, torturæ; (3) subdiaconus, qui episcopo, presbyteris, et diaconis ministrabat. Ex ἐρέτης.

Ὑπηρετησάμην, a. 1. ind. med. verbi ὑπηρετέω. Unde

Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium.

Ὑπηρετητικὸς, ἡ, ὸν, famularis, servilis, obsequiosus. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, ministra. Ab eod.

Ὑπῆρμαι, perf. ind. pass. v. ὑπαίρω.

Ὑπῆρξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.

Ὑπήρχε, 3. sing. perf. ind. act.

Ὑπήσειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.

Ὑπήτριον, τὸ, uber, mamma, *Suid.* sumen, abdomen, *V. L.*

Ὑπηχέω, resono, sono; (2) succino. Ἐῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὥς θ' ὑπηχῆσαι χθόνα, *Eurip. Supp.* 711. Λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, *Luc.*

Ὑπηῷος, α, ον, vide ὑπηοῖος.

Ὑπίλλω, claudo, Σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα, *Soph. Antig.* 515.

Ὑπινέω, ῶ, evacuo.

Ὑπίστασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro ὑφίστασθαι, ab ὑφίστημι.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, *Xen.* Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ, *Aristoph. Vesp.* 748. Ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantùm macer.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto, *Il.* 23, 209.

Ὑπναλέος, έα, εον, somno gravatus, somnolentus. Ab ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, somnum capio. Ab eod.

Ὑπνηλὸς, ἡ, ὸν, somnolentus, somniculosus.

Ὑπνητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὑπνάω.

Ὑπνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὕπνος.

Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ somnos præbet et adfert, somnifera. Ex ὕπνος, et δότης.

Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.

Ὑπνοδῶτις, ἡ, idem.

Ὑπνομαχέω, ῶ, cum somno pugno, somno me opprimere conanti reluctor. A μάχομαι.

Ὑπνοποιέω, somnum concilio seu adfero. Ab

Ὑπνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, somnificus, somnum adferens. Ex ὕπνος, et ποιέω.

ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, somnus, sopor.

Ὑπνοῦντας, acc. plur. part. pro ὑπνέοντας, ab ὑπνέω.

Ὑπνοφόβης, ου, ὁ, in somnis terrens, in somniis per quietem terrens. Ex φόβος.

Ὑπνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, somnifer, somnum adferens. Ex ὕπνος, et φέρω.

Ὑπνόω, dormio; (2) somnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίῳ νικώμενος, *Eurip. Cyc.* 447. Ab ὕπνος.

Ὕπνω, *somni*, gen. sing. *Dor.* pro ὕπνου.

Ὑπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, somniculosus, somnolentus. Ab eod.

Ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, idem, in somnum pronus, somno deditus. Ab ὑπνόω.

Ὑπνωτικῶς, somniculosè. A præc.

Ὑπνώττω, idem quod ὑπνόω.

ὙΠΟ', *Præpos. cum pass. et gen.* ab; *cum neut.* culpâ, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum dat.* sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite; *cum acc.* sub; *de loco et tempore*, ad, *de loco.* Ὑπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ, *Plat.* in compositis sæpe significat πρὸ, ante, præ; minuit item significatum.

Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.

Ὑποβάθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium.

Ὑποβαίνω, subeo; (2) inferior sum; (3) progredior. *In med.* submitto, demitto me.

Ὑποβάκχειος, ὁ, pes unâ brevi et duabus longis, al. Antibacchius.

Ὑποβάλλω, subjicio, suppono; (2) suggero, moneo; (3) spurium, falsum pro genuino, vero vendito; sic inpr. *med.* (4) interloquor; (5) objicio, v. gr. invidiæ, ὑποβεβλημένος, subjectus, *Gl. V.* perf. pass. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. *Act.* 6, 11. Ἀμφὶ μαστὶν ὑποβάλω σποδὸν, *Eur. Supp.* 1157. Δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα, *id. Alc.* 635.

Ὑποβαρβαρίζω, subbarbarè loquor.

Ὑποβάρβαρος, ον, subbarbarus.

Ὑποβὰς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.

Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipsa decrescendi actio; item fundamentum, basis. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβαστάζω, f. άσω, sustento, sustineo.

Ὑποβάτης, ου, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, *Luc.*

Ὑποβήττω, f. ξω, tussio, subtussio.

Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello.

Ὑποβιβάζω, fut. άσω, deduco; (2) minuo, deprimo, *in med.* submitto me. Ὑποβιβάζει τὰ χολώδη, *Diosc.*

Ὑπόβλαισος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. subvalgus, obliquus, id ἐστι distortus.

Ὑποβλαστάνω, f. ήσω, succresco, de sobole.

Ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.

Ὑποβλεπτικῶς, *adv.* limis oculis adspiciendo.

Ὑποβλέπω, f. ψω, subapertis oculis et leviter suspicio, qu. dic. subadspicio, dejectis oculis adspicio; (2) improbè et torvè adspicio; (3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor, contemno. Οὐδέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, *Aristoph. Lys.* 521. Δεινὸν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, *Luc.* Τί με ὑποβλέπεις, *idem.* Ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι, *Eur. Her. fur.* 1292.

Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.

Ὑποβλήδην, *adv.* subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβλητικῶς, idem.

Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, substramen.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, suppositititius, subdititius, *Ph.* subornatus. Ab eod.

Ὑποβλήτως, *adv.* fictè, simulatè.

Ὑποβολεὺς, έως, ὁ, subjector, submissor, monitor, *Ph.* Ab eod.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, subjectio, et qu. dic. substratio; (2) culcitra, aut quidquid insternendi aut incubandi caussâ paratur; cujusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, et id genus alia; (3) subjectio rei falsæ pro verâ, fraus; (4) admonitio; (5) subjectio, i. e. sermonis interpellatio; (6) vices, alternatio; ἐξ ὑποβολῆς, per vices; (7) insidiæ occultæ; (8) figura rhetorica, quâ multa, quæ pro adversario dici possunt, breviter et minutim proposita breviter confutantur. Ab eod. Hinc

Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, suppositititius, subdititius, *Ph.* Ἔννοια ὑποβολιμαία καὶ παρέγγραφος, *Plut.* Ab ὑποβολὴ.

Ὑπόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius pignorationi, oppositus pignori, *Gl. V.* pignoratitius, τὸ ὑπόβολον, pignus. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβόρβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnosus, fæculentus.

Ὑποβορβορύζω, fut. σω, submurmuro, *Aret.*

Ὑποβουλεύω, insidias struo, *R.*

Ὑποβούλημα, τὸ, insidiæ.

Ὑπόβραγχος, ον, subraucus; ὑποβραγχότερον, *adv.* subraucè.

Ὑποβρέμω, fremo, seu murmuro sub.

Ὑποβρέχω, qu. dic. submadefacio, aliquantùm madefacio, irrigo, imbuo; ὑποβεβρεγμένος, imbutus leviter, paululùm appotus. Καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος, *Luc.* Hinc

Ὑπόβρυχα, *adv.* in profundo, sub aquâ.

Ὑποβρυχέα, acc. sing. ab

Ὑποβρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aquis submersus. Ab eod.

Ὑποβρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus et profundus.

Ὑποβρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens.

Ὑπόβρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, subvirosus, aliquantùm fœtidus.

Ὑποβρώσκω, aliquantùm edo; ὑποβέβρωται, subrosum est, perf. pass. 3. sing. Ὑποβέβρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, *Theophr.*

Ὑπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. A γαῖα.

Ὑπογαστρίζομαι, saturor. A γαστὴρ. Unde

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, sumen, abdomen.

Ὑπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus, sub terrâ latitans. Ex ὑπὸ, et γέα, vel γῆ, *terra.*

Ὑπόγειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, subgrundiis tectus. A γεῖσον.

Ὑπογελῶ, renideo; subrideo, *Gl. V.*

Ὑπογέμω, plenus sum.

Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, supplico, *Æschyl.* A γένειον.

Ὑπογενειάσκω, barbesco, pubesco.

Ὑπογίγνομαι, occurro, in mentem venio; (2) suborior.

Ὑπογλαυκέσκω, subglaucus sum. Ὄσσε δ' ὑπογλαυκέσκε, *Mosc.* 2, 86. Ab

Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, subglaucus.

Ὑπογλαύσσω, subluceo, splendorem emitto.

Ὑπογλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viscosus.

Ὑπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt, i. e. quiddam commune clunibus et femori. A γλουτὸς.

Ὑπογλυκαίνω, subdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, *Aristoph. Eq.* 216.

Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ καὶ ἡ, subdulcis.

Ὑπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, tuberculum sub linguâ, aut linguæ pars inferior intumescens et indurata, *Gl. V.* sublingua. A γλῶσσα.

Ὑπογλωσσὶς, ιδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, quâ parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iisd.

Ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, hypoglossum, frutex, *Gl. V.* sublingua. Ex iisd.

Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογνάμπτω, fut. ψω, inflecto, incurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, *Hom. Hymn. in Mart.* 13.

Ὑπογογγύζω, musso, *Gl. V.* Hinc

Ὑπογογγυστὴς, οῦ, ὁ, mussitator.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subjicitur.

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio; (2) idem quod ὑπογραφὴ, (4.) Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, scribæ vicarius, scribæ adminilter, scriba secundus, inferior, *item* scriba, *simpl.* Hinc

Ὑπογραμματεύω, facio scriptum.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præscriptum exemplar. A γραμμὴ.

Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit; item qui subscribit, *Gl. V.* ὑπογραφεῖς, amanuenses.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, subscriptio; (2) descriptio prima, rudis et crassa adumbratio, *Gl. V.* lineamentum, *Angl. The* Outlines; (3) figuratè et ridiculè dictum; (4) cum ὀφθαλμῶν est ciliorum nigredo à stibio, *Ern.*

Ὑπογράφω, fut. ψω, subscribo, subsigno; (2) describo, vel breviter definio; (3) fuco, præsertim *tropicè* de oratione; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præscribo, doceo scribere; (7) probo me, ostendo; (8) tacitè indico; item propono, ut spem. Εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῷ βίῳ, *Eur. Her. fur.* 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, *Polyb.* Ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Herodian.*

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est subadunco naso.

Ὑπόγυον, nuper, *Gl. V.* etiam ὑπόγυιον, Ab

Ὑπόγυιος, et ὑπόγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est præ manibus

manibus et inſtat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de ſubito. Ἐκ παλαιοῦ, et ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, *Ariſtoph.* Ex γυῖον, *Plur.* γυῖα, *pedes.*

Ὑπογυιότατα, nuperrimè, à præc.

Ὑπογυίως, *adv.* nuper recens.

Ὑποδάκνω, f. δήξω, leviter mordeo.

Ὑποδακρύω, fut. ύσω, fleo, lacrymor.

Ὑποδάκρυς, υ, lacrymoſus, flens.

Ὑποδάμνημι, Ὑποδάμναμαι, ſubjugo; ſubjugor, ſubjectus ſum, cedo. Ὅς (ἔρως) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, *Theocr.* 29, 23. *Od.* 3, 214.

Ὑπόδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, paulum hirſutus.

Ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poet.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

Ὑποδέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ὑποδέχομαι.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω.

Ὑποδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, *Ph.* exemplum, *Gl. V.* Ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδειδίζω, timeo, *R.* Ab

Ὑποδείδω, fut. είσω, ſubvereor, ſubtimeo. Παταγεῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, *Soph. Aj.* 169. Ὑποδεδιὼς, ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον, *Ariſtoph. Av.* 65.

Ὑποδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubveſpertinus.

Ὑποδείκνυμι, f. είξω, ſubmonſtro; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, *Act.* 20, 35. Τὸ εἶδος ὡς οἷόν τε ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, *Luc.* Hinc

Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, *Gl. V.*

Ὑποδειμαίνω, timeo.

Ὑποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑποδειπνέω, ῶ, conviva ſum, vocatus ſeu deſtinatus in locum alterius, ſi ille neget ſe venturum. Ὥς με ὑποδειπνεῖν ἔδει, *Luc.*

Ὑποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc

Ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, *Gl. V.*

Ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt.

Ὑποδεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad excipiendum idoneus, facilè recipiens, hoſpitalis. A præc.

Ὑποδενδρυάζω, vide. ſeq.

Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, οῦμαι, arboreſco, paullulùm in arborem abeo. A δένδρον.

Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξιος, ια, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, capax, opportunus, *Subſt.* ſuſceptor.

Ὑπόδεξις, ἡ, pro ὑποδοχὴ, *Heſ.*

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Ὑποδέραιον, ου, τὸ, ornamentum colli. Ex δερή.

Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proximè ſubeſt jugulum. Ex iiſd.

Ὑποδέρω, pelle den[illegible]do.

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus calceamentum, *Gl. V.* ſoccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδέσματα, τὰ, pignora, *V. L.*

Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia ad deligandum, ut fit ὑπόδεσις.

Ὑποδεσμεύω, idem quod

Ὑποδεσμῶ, ſubligo, *Gl. V.* calceo.

Ὑποδεχνόμαι, idem quod

Ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio; (2) probo, credo; (3) promitto. Ἣν πόντος εὖ ὑπεδέξατο κόλποις, *Dion.* Περ. 319. Οὐδ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται, *Eurip. Heracl.* 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, *ib.* 757.

Ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδησον, calcea, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. Ὑποδήσασθαι τὰ σανδάλιά σου, *Act.* 12, 8. Τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδέδεντο, *Ælian.*

Ὑπόδηλος, ον, conſpicuus, non ignotus.

Ὑποδηλόω, declaro, ſignifico, indico. Σημεῖον ὑπηδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμὼν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1020.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga. *Gl. V.* Ὑποδήματα ϗ ληκύθους ἐφθὰς ἐσθιόντων, *Plut.* Ab ὑποδέω. Hinc

Ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus.

Ὑποδηματορράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex ὑπόδημα, et ῥάπτω, *ſuo*, à quo ῥαφή.

Ὑποδῆσαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὑποδέω.

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαβρώσκω, paullulum erodo, ſeu corrodo.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, ſubdisjunctivus.

Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio. Ab

Ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, minutiùs divido.

Ὑποδιακονέω, ſubdiaconus ſum.

Ὑποδιάκονος, ου, ὁ, ſubdiaconus.

Ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel diſtraho, vel diduco, diſtraho, *ſimpl.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima; ſeparatio.

Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.

Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, ſubpræceptor, præceptoris vicarius.

Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.

Ὑποδιήγησις, ἡ, quaſi ſecundaria narratio, cum rei narratæ cauſas ſubjicimus.

Ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, reus, obnoxius. A δίκη.

Ὑποδινέω, verſo, agito.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, propræfectus.

Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑποδίφθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὑποδιφθέρος, έρα, ερον, pellibus veſtitus, pellitus. A διφθέρα.

Ὑποδμηθεὶς, εῖσα, ὲν, ſubjectus, aor. 1. inf. paſſ. Ἀνάσσοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κυπρίδος, *Moſch.* 2, 75. A δαμάω.

Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, qu. dic. ſervitute domitus, ſervus.

Ὑπόδουλος, ὁ, ſubjectus, qui poteſtati eſt alterius.

Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχή.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, ſuſceptor, receptor. Ab eod.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in cauſâ alicujus; (4) approbatio, fides, quæ, v. gr. hiſtorico tribuitur, *niſi iſtis locis leg.* ἀποδοχὴ, *Ern.* Ab ὑποδέχομαι.

Ὑπόδρα, *adv.* torvè, torvis oculis, *Il.* 1, 148. Ex ὑπὸ, et ὁράω.

Ὑποδραματουργέω, ſubſervio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. v. ὑποτρέχω.

Ὑπόδραξ, idem quod ὑπόδρα, *Nic. Ther.* 765.

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adſpectus; (2) odium; (3) ſuſpicio, pro ὑποδραξία.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inſervio, *Od.* 15, 332.

Ὑποδρὴς, ου, ὁ, ſuſpicioſus, *Nonn. P.* 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ, *Muſ.* 143.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, miniſter, famulus. A præc.

Ὑπόδριμυς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubacris, ſubacerbus.

Ὑποδρομὴ, ης, ἡ, acceſſio ad locum editiorem; (2) idem quod ὑπόδρομος. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑπόδρομος, ὁ ϗ ἡ, qui accedit ad locum; navis appellens aliquò, ad litus, in portum.

Ὑποδρόμος, ὁ, receſſus in mari, *Ern.*

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, roſcidus.

Ὑποδύνω, fut. δύσω, ſubeo; (2) inſinuo, occulto; (3) induo ſub. Ὑποδύνειν κίνδυνον, *Herodot.* ὑπὸ τοὺς πίλους, *id.* χιτῶνας τοῖς εἵμασι, *id.* Τὰς δ' αὖ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, *Ariſtoph. Veſp.* 1152.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα, *Ariſtoph. Veſp.* 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον, *Heliod.*

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, *Gl. V.* ſubmerſio. A præc.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, ſeu moleſtior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſubiraſcor, ſubindignor, aliquantùm ægrè fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, *Plato.*

Ὑποδύσφορος, ον, paulò impatientiùs ferens incommodum, morbum; nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, idem quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm olidus.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior veſtis ſeu ſubucula. Ab

Ὑποδύω, fut. ύσω, ſubeo, ingredior; (2) ſubrepo, clam ingredior; (3) de actione capeſſo, ſuſpicio. Ὑπέδυσαν πόλεμον, *Ariſtot.*

Ὑποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito, *Il.* 4, 62. *ib.* 23, 602.

Ὑποεργὸς, οῦ, ὁ, vide ὑπεργός.

Ὑποεσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis interior, interula, ſubucula, *Heſ.*

Ὑποζάκορος, ὁ, ἡ, æditui famulus.

Ὑποζακορεύω, æædituo famulor.

Ὑποζευγνύω, ſeu υμι, f. ζεύξω, ſubjugo, jugo ſubmitto; (2) ſubjicio poteſtati, &c. Εἶδον ἵππους ὑπεζευγμένους, *Æl.* Κἀγὼ θέλοντης τοῦδ' ὑπεζύγην πόνῳ, *Soph. Aj.* 24. Hinc

Ὑποζεύξις, εως, ἡ, ſubjunctio, ſubjectio.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina beſtia.

Ὑποζύγιος, ια, ιον, ſubjugis, ſubjugalis.

Ὑποζυγόω, ſubjugo, ſubmitto. Ab eod.

Ὑπόζω, ſuboleo.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) pars media gubernaculi ſive clavi, *Ph.* ſubcinctum, al. *Gl. V.* ſemicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, *Gl. V.* Ab ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, ſuccingo, accingo; ὑποζωσμένος, ſubcinctus, præcinctus, *Gl. V.* p. paſſ. part. Ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, *Act.* 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, *Ælian.*

Ὑποθάλπω, fut. ψω, foveo, calefacio, *Joſ.*

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod ſupponitur, ſeu ſubjicitur, pedamentum, baſis, *Gl. V.* ſuppoſitorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulùm calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, *Il.* 16, 333.

Ὑπόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calidus.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis alicui rei ſuppoſita ſeu ſubjecta; (2) ſuppoſitio, conditio ſub quâ; (3) ſumptio; (4) *ap. Rhet.* quæſtio finita, legis caſus; (5) argumentum, de quo agitur, controverſia, *Ph.* (6) conditio, ſors; (7) inſtitutum, conſilium; (8) cauſa, v. gr. δέους, timoris; (9) conſilium, præceptum; (10) opinio. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui ſubjicit aut ſuggerit; (2) auctor; (3) conſultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, hortatorius; (2) conditionalis A præc.

Ὑπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppoſitus, ſuppoſititius, qui ſupponi ſolet. Ab iiſd.

Ὑποθέω, f. εύσομαι, curſu ſubeo, *Pind. P.* 2.

Ὑποθεωρέω, conſpicio, *Plut.*

Ὑποθήκη, ης, ἡ, ſuppoſitio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, *Ph.* pignus; (3) admonitio, conſilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, *Gl. V.*

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, conſilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθορυβέω, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (2) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν ἐνίους ὁ τῆς καθόδου καιρὸς, *Plut.*

Ὑποθραύω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine ſeu cantu deploro.
Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantùm indulgeo, *Plut.*
Ὑποθρώσκω, ſubſilio, dicitur et de navigantibus.
Ὑποθυμίασμα, τὸ, idem quod
Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ſuffumigatio. Ab
Ὑποθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, ſuffumigo.
Ὑποθυμιὰς ἀδος, ἡ, ſertum appenſum collo.
Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, idem, *Plut.* A θυμός.
Ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, ſubliminare. A θύρα.
Ὑπόθυρον, ȣ, τὸ, idem et ex iiſd.
Ὑποθωπεύω, ſubblandior. Εἰ δὲ τὶς ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, *Ariſtoph. Ach.* 645.
Ὑποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo. *Il.* 18, 513.
Ὑποιάχω, ſubſono, *Epigr.*
Ὑποίγνυμι, clam aperio. Ὑποῖξαι τὴν θύραν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 431.
Ὑποιδαλέος, α, ον, ſubtumidus.
Ὑποιδαίνω, idem quod
Ὑποιδέω, ῶ, f. ήσω, ſubtumeo, ſubinflatus et ſubtumidus ſum.
Ὑποικέω, habito ſub; (2) latito ſub.
Ὑποικίζομαι, idem.
Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtruo, ædifico.
Ὑποικȣρέω, domi latito, et veluti imos ædium receſſus cuſtodio; (2) latito, deliteſco, *met.* ut de vitio, odio.
Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.
Ὑποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinolentus.
Ὑποίομαι, ſuſpicor.
Ὑποίσω, perferam, ſufferam.
Ὑποιστὸς, ἡ, ὸν, ferendus, tolerabilis.
Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.
Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.
Ὑποκαθέζομαι, ſubſideo; ὑποκαθεσθῆναι, ſubſidere, *Pb.* a. 1. inf. paſſ.
Ὑποκάθημαι, ſubſideo, deſideo, otioſus ſedeo, contineo me in loco aliquo; (2) inſidior. Ὑποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, *Herod.*
Ὑποκαθίζω, f. ίσω, in inſidiis colloco. *In paſſ.* ſubſideo; ὑποκάθισον, ſubſide, *Gl. V.* a. 1. imperat. act.
Ὑποκαθίημι, demitto; (2) idem quod præc.
Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, ſubſtituo, ſufficio; ὑποκαθέστησεν, ſubſtituit, *Pb.* a. 1.
Ὑποκαίω, f. αύσω, ſuccendo, ignem ſubdo.
Ὑποκαναχέω, pro ὑποκαταχέω, profundo, effundo.
Ὑποκαλύπτω, f. ψω, tego, occulto.
Ὑποκάμνω, nonnihil ægroto.
Ὑποκάμπτω, f. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι ϗ καταδύνονται εἰς φάραγγας, *Xen.*
Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo.
Ὑποκάπτω, fut. άψω, præripio et deglutio, *Ariſtoph.* Ex κάπτω.
Ὑποκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub vel in corde latens, *Nonn. P.* 6, 15. A καρδία.
Ὑποκαρόω, ſopore lævi tentor, *Dioſc.*
Ὑποκάρφω, ſubſicco, leviuſculè ſicco. Νέατος δ' ὑποκάρφεται ἰσθμός, *Nic. Al.* 80.
Ὑποκαρώδης, ες, altum ſoporem habens, vel cum alto ſopore conjunctus.
Ὑποκαταβάλλω, ſubjicio, ſuppono.
Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, ſubmiſſio, demiſſio, decrementum.
Ὑποκατακλάω, frango, debilito.
Ὑποκατακλίνω, f. ινῶ, ſub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, *Plato.* Ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, *M. Anton.* Οὔτε δι' ἄγνοιαν οἱ πολλοὶ προΐεντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, *Dem.*
Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio. A præc.
Ὑποκαταλείπω, relinquo.
Ὑποκαταμένω, pauliſper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργοτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμένειν, *Xen.*
Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.
Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, ſubſtitutio, *Gl. V.*
Ὑποκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubſtitutus, ſubrogatus. A καθίστημι.
Ὑποκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtriſtis, demiſſior.
Ὑποκατορύττω, f. ξω, ſub terrâ defodio.
Ὑποκάτω, *adv.* in imâ parte, in inferiori loco; infra, ſubter, ſubtus, *Pb.*
Ὑποκάτωθεν, infernè, ex inferiore parte.
Ὑποκατώρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, defoſſus ſub terrâ.
Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id quo aliquid ſuccendimus, ſuſcitabulum. Ab ὑποκαίω.
Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, ſuccenſio; (2) hypocauſtum. Ab eod.
Ὑπόκαυστον, ȣ, τὸ, quod ſuccenditur; (2) vaporarium; (2) hypocauſtum, locus, ſeu diæta, cujus pavimentum internè caleſit, in balneis. Ab eod. Unde
Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, *Gl. V.*
Ὑπόκειμαι, ſubjaceo, ſubjectus ſum, ſubſum; ſuccubo, *Gl. V.* ὑποκείμενος, ſuppoſitus, *Gl. V.* ὑποκείμενον, objectum, quod tractatur; propoſitum. Ζῶσιν οἱ γὰρ ὑποκείμενοι, *Soph. El.* 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ȣτοσι ἆθλος γ' ὑποκείσεται, *Pind.*
Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.
Ὑποκελεύομαι, ſubhortor, tacitè hortor.
Ὑπόκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.
Ὑποκεντέω, ſuffodio.
Ὑποκερχναλέος, α, ον, ſtridulus, aſper. *In neut.* raucedo, aſperitas faucium.
Ὑποκευθὴς, ὲς, occultus.
Ὑποκεύθω, abſcondo.
Ὑποκεφάλαιον, ȣ, τὸ, cervical capiti ſuppoſitum, *Aret.* A κεφαλή.
Ὑπόκηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fato aut morti obnoxius; (2) impurus, corruptus. A κήρ.
Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, ſilentium indico, audientiam facio, de præcone, ſed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.
Ὑποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. Ὑποκίνε τῆς ὁδȣ̃, diſcede, *Ariſtoph. Av.* 1017.
Ὑποκίρναμαι, commiſceor.
Ὑπόκιρρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus.
Ὑποκλάζω, fut. σω, ſubmiſsè genua flecto. Ὑπώκλασε τε ἠρέμα, ϗ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. *Heliod.* l. 7.
Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.
Ὑποκλάω, ῶ, f. άσω, ſuffringo, infringo.
Ὑποκλέπτω, fut. ψω, ſuffuror, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo, Τὰς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένας (ὁρᾶτε) *Soph. El.* 114. Ἕλκος ὑποκλέπτων, *Muſ.* 1, 85. Λαθριδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, *Nonn. P.* 6, 61.
Ὑποκλητίζω, f. ίσω, clam divulgo. Οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν—τὰν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν, *Soph. Aj.* 225. *ſed hic diviſim legi videtur.* Ern.
Ὑποκλινθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.
Ὑποκλινὴς, ὲς, ſubjectus, obnoxius. Ab
Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἦν δὲ ὑπεκλίνῃ γε δευρὶ, *Ariſtoph. Eq.* 272.
Ὑποκλονέω, ῶ, fut. ήσω, ſubagito, turbo. *Il.* 21, 556.
Ὑποκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, occulo, occulto. *Od.* 22, 381.
Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, *Epigr.* Hinc
Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus è fundo eluuntur.
Ὑποκλύω, ſubaudio, *R.*
Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido, *R.*
Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritum moveo, titillo; (2) exſtimulo, incito, *paſſ.* prurio; (3) libidine uror.
Ὑποκοιλαίνω, excavo; (2) ſum concavus.
Ὑποκοίλιον, ȣ, τὸ, ſubventrale, abdomen. A κοιλία.
Ὑπόκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus; (2) in imo cavus.
Ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.
Ὑποκόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquâ ex parte truncatus.
Ὑποκολπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. A κόλπος.
Ὑποκόλπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu; in amplexu; infans in utero; (2) occultus, *item* cavus. Ex iiſd.
Ὑπόκομμα, τὸ, interciſio inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.
Ὑποκομπέω, crepitum vel ſonitum ſubtùs edo.
Ὑποκομψίας, ȣ, ὁ, elegans, facetus. Ab
Ὑπόκομψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑποκονιέω, v. ὑποκονίω.
Ὑποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab
Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, *Plut.* A κόνις.
Ὑπόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nonnihil laſſatus, laſſus.
Ὑπόκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.
Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.
Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminutâ voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello; (2) honeſtiori, *item* turpiori, et invidioſo, nomine appello. Εἰ λυπεμένην γ' αἴσθοιτο μὲ, Νιτάριον ἂν ϗ Βάτιον ὑπεκορίζετο, *Ariſtoph. Plut.* 1011.
Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A præc.
Ὑποκορισμὸς, ȣ̃, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, quâ rei turpi honeſtum prætexitur nomen, *Pb.* diminutio. Ab eod.
Ὑποκοριστικὸς, ὴ, ὸν, blandus, extenuatorius, quod Ab ὑποκοριστής.
Ὑποκοριστικῶς, *adv.* blandè, ſubblandiendo, (2) more diminutivorum, *Gl. V.* diminutivè.
Ὑποκουρίζομαι, juveneſco, juveniliter cano, vel ago. *Pind. P.* 3, 33.
Ὑποκουφίζω, ſublevo, *Gl. V.*
Ὑπόκουφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, allevatus, *Gl. V.*
Ὑποκράζω, ſucclamo.
Ὑποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur et in harmoniam rediguntur; (2) plectro pulſo; (3) *met.* cum dat. ſono ſimilem eſſe; *item* textorium vocabulum. Μανίαισιν ὑποκρέκει, *Pind.*
Ὑπόκρημνος, ον, declivis, paulùm præruptus, ſeu præceps.
Ὑποκρεμάω, ſuſpendo, *Hom. in Apoll.* 184.
Ὑποκρητηρίδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.
Ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπέστειλαν —— ὑποκρινομένας ἑαυτὰς δικαίας εἶναι, *Luc.* 20, 20. Καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελεέσθαι ἔμελλεν Ἠνώγει, *Theocr.* 24, 66. Μύριας ἔρωτας ὑποκριναμένη, *Luc.* Hinc
Ὑποκρισία, ἡ, idem quod
Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, quâ quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ et improbitatis plenus, *Pb.* diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſeu exprimens; (3) pronunciatio ſeu actio oratoris, *Phil.* pronunciatio; (4) reſponſio.
Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. (2)
Ὑποκριτὴς, ȣ̃, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc
Ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, cui ineſt ſimulatio; ſubdolus, ſimulatus; (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoriâ exercitatus.
Ὑποκριτικῶς, *adv.* ſimulatè; (2) hiſtrionicè.
Ὑποκρέκω, f. έσω, citharâ reſponſio; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) aſperè alloquor, *Ern.* Σὺ μὲν ȣ̓ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρέσω (2. ſing. a. 1. m.) *Ariſtoph. Plut.* 547. Τί δ' ἂν ὑποκρέσωσι σε; *id. Conc.* 256.
Ὑποκρύπτω, fut. ψω, occulto, condo, clanculùm repono; (2) diſſimulo, celo, reticeo. Πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, *Xen.*
Ὑποκρύψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Αἰδὼς ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτεται, *Pindar.*

Ὑποκρώζω, crocito.

Ὑποκτείνω, f. νῶ, occultè occido. Ὡς ὑποκτενῶ κεκραχθ', *Ariſtoph. Ach.* 339.

Ὑποκυβερνάω, proreta ſum.

Ὑπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotundus. Epith. calathi, *Hom.*

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctûs jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantiâ luxurior, de oratione. Ἡ κόμη δὲ ὅτε πάντη διάπλοκος, ὅτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τε καὶ νώτοις ὑπεκύμαινε, *Heliod.*

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiniſco. Ἱκετεύουσι δ' ὑποκύπτοντες, *Ariſtoph. Veſp.* 553. Ἦν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, *Luc.*

Ὑπόκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, leviter incurvus.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, *Gl. V.* ὑποκυρτῶν, obliquare. Ex ὑπὸ, et κυρτὸς.

Ὑποκυσσαμένην, acc. ſing. a. 1. part. med. *Poët.* pro ὑποκυσαμένην, ab ὑποκύομαι.

Ὑπόκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantùm incurvus.

Ὑποκυφώνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currûs.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. *Il.* 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα, *Heſiod. Θεογ.* 308.

Ὑποκώλιον, τὸ, pars ſubjecta femori, femur. Ex κῶλον.

Ὑποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacitè mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑπεκωμῴδουν, *Luc.*

Ὑποκωφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſubſurdus, ſurdaſter.

Ὑπολάβῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπολαΐς, ἴδος, ἡ, idem quod ὑπολωΐς.

Ὑπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, f. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidiis, &c. *unde et pro* ſurripio; (3) reſpondeo, excipio, orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. *item* cohibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenſo, ὑπολάβωσιν, duxerint, *Ph.* a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, *Ph.* p. 1. pl. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. *Act.* 1, 9. Πάντας αὐτῷ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, *Epigr.* Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, *Xen.* Τί ἂν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, *Plat.* Ψεύδεσθαι, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται, *M. Anton.*

Ὑπολάμπας, ἡ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ incluſæ modicum lumen efficientes. *Ern.*

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſublucidus, ſubfulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtùs luceo; (2) aliquantùm luceo. *Il.* 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ἡ, lucis fulgor, ſeu nidor. A præc.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, *R.*

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullùm evacuo.

Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Ὑπολεαίνω, aliquantùm lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo, præeo verba, rationem habeo.

Ὑπολέθριος, α, ον, nonnihil pernicioſus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo, ſcaturio, vel leniter fluo aut ſtillo, aut diffluo, *Hipp.*

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; *item* reliqua *in re pecuniariâ*, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *in med.* non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα δὲ μᾶλλον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν, *Thuc.* Τίν' ὑπολείπομαι τύχην; *Eur. Hel.* 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, *Soph. El.* 91. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 *Reg.* 19, 10. Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; *Gen.* 27, 36.

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, paullum ſcaber.

Ὑπόλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gracilis, ſubtenuis.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. *Il.* 5, 502.

Ὑπόλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, *Gl. V.* ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, f. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν, *Ælian.*

Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas quod torculari ſubjacet, lacus, *Gl. V.* torcularium. Ex ληνὸς.

Ὑπολήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, torcularius, *Gl. V.*

Ὑποληνὶς, ἴδος, ἡ, vide ὑπολήνιον. Ἐν δὲ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο, *Callim.*

Ὑπόληξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus, *Gl. V.* (2) opinator, δύναμις ὑποληπτικὴ, facultas opinandi.

Ὑποληπτικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑποληπτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Ὑπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, quâ aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio; (4) opinio, exiſtimatio; (5) etiam de bonâ famâ, ut Lat. *exiſtimatio.*

Ὑποληρέω, deliro, ut *ſimp.*

Ὑπολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, paulo minor, vel minor. *Il.* 18, 519.

Ὑπόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenùs lapidoſus.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 *Pet.* 2, 21.

Ὑπολιμώδης, εος, ὁ, ἡ, paulùm famelicus.

Ὑπολιπαίνω, pinguefio.

Ὑπολίπαρος, ὁ καὶ ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus.

Ὑπολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, ſublabor, *Gl. Vet.* paulatim delabor.

Ὑπόλισπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuiculus, *Gl. V.*

Ὑπόλιχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, guloſus, gulæ deditus.

Ὑπολογέομαι, οῦμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, *Ph.* Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excuſandum habeo; *unde pro* excuſo, ignoſco, abſolvo; *item* imputo: dicitur tamen de perſonis, quarum ratio, reſpectus habetur, in rationibus deductionem facere. Ὑπολογίζεσθαι κίνδυνον τοῦ ζῆν, *Plat.* Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ, *id.* Hinc

Ὑπολογισμὸς, οῦ, ὁ, cum alicujus rei ratio habetur.

Ὑπόλογος, ου, ὁ, cujus ratio habetur, maximè in excuſando vel abſolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπον σοί τὸ Βάραθρον γίνεται, *Ariſtoph. Plut.* 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοξος, ον, leviter obliquus.

Ὑπολοχαγὸς, ὁ, propræfectus cohortis.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, ſolutio, reſolutio, diſſolutio. Ab

Ὑπολύω, f. ύσω, qu. dic. ſubſolvo, ſubterſolvo, *Gl. Vet.* excalceo; ὑπολύομαι, diſcalceor, excalceor, *Gl. V.* (2) ſolvo, exſolvo, reſolvo; (3) debilito. Ταύτας (περσικὰς) ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, *Ariſtoph. Nub.* 152. *Il.* 1, 401.

Ὑπολωΐς, ἴδος, ἡ, curruca, *avis.* Angl. *a Hedge Sparrow.*

Ὑπολωφάω, deſino paulatim, vel deſino.

Ὑπομάζιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιοι, ſubrumi, *Gl. V.* A μάζος.

Ὑπομάσθιος, et ὑπομαστίαιος, idem.

Ὑπομαίνεσθαι, paulùm furere.

Ὑπόμακρος, ον, paulùm longior.

Ὑπομαλακίζομαι, paululùm timeo, *item*, langueſco.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtùs mollio; (2) paullùm mollio.

Ὑπόμαξον, 2. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαραίνομαι, qu. dic. ſubmarceſco, ſubflacceſco.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, vecors, ſtolidus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel άττω, f. ξω, conſpergo, illino. Ὑπόμαξον· Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, *Theocr.* 2, 60.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, qu. dic. ſubalare, *Gl. V.* laterale. A μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, obſcurus; ſubluculus.

Ὑπόμβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſubeſt humor, propriè ex imbre.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδίασε Κύπρις, *Anacr.* 44.

Ὑπομείνας, a. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Ὑπομείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui infimi ordinis et fortis eſt. *Xen.* Exponitur etiam centurio, ſubminiſter.

Ὑπομελαίνω, nigrico.

Ὑπομέλας, αινα, αν, ſubniger, nigricans.

Ὑπομελανδρυώδης, ες, ſalſamento thunnino ſimilis. A μελάνδρυς.

Ὑπομεμψίμοιρος, ον, paulùm querulus de ſorte.

Ὑπομενετικὸς, ἡ, ὸν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητέα, ſubeunda, *Ph.* Ab eod.

Ὑπομενητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans; perpeſſitius, *Gl. V.* Ab eod.

Ὑπομένητος, ὁ καὶ ἡ, tolerabilis. Ab

Ὑπομένω, f. ενῶ, ſuſtineor, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero, *Ph. Gl. V.* item remaneo, exſpecto; ὑπομεῖναι, tolerare, *Ph.* a. 1. inf. Ὑπὲρ ἢ, οὐδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενετέον, *Iſocrat.* Πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, *Heb.* 10, 32. Μακρὸν οὐχ ὑπέμειναν ὄλβον, *Pind.* Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, *Xen.*

Ὑπομεμονηκότα, acc. ſing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Hinc

Ὑπομερισμὸς, οῦ, ὁ, ſubdiviſio.

Ὑπομηκάομαι, admugio.

Ὑπομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, et μῆκος.

Ὑπομηλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente.

Ὑπόμιγμα, τὸ, admixtio. Ab

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, admoneo, præmoneo, ὑπέμνησεν, admonuit, *Ph.* a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, *Joan.* 14, 26. Ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, *Theocr.* 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, *Luc.* 22, 61.

Ὑπομισέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur, ὑπομνήματα, geſta, *Ph* al. *Gl. V.* annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, in commentarium refero, commentariis ſcriptis interpretor, *Gl. V.* commentor, admonefacio, peto, rogo. Ἐπεὶ δ' ἐγκελεύσω καὶ ἡμᾶς τι περὶ ὕψους πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, *Longin.* 1. Hinc

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis; (2) literæ publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, *Gl. V.* (2) ſcriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hyppomnemata ſcribit, commentariorum ſcriptor, *Gl. V.* actuarius,

ctuarius, memoralis. Ex ὑπόμνημα, et γράφω.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio, commemoratio rerum præteritarum. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηςεύω, et ὑπομνηςεύομαι, despondeo.

Ὑπομνηςικὸν, ȣ̃, τὸ, commentarius, et memoriale. *Ph.* commentarium, commonitorium. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένȣ δὲ Μενεκλέȣς, καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, *Xen.*

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, sustentatio, quâ impetus et incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio, perseverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans.

Ὑπομονητικῶς, *adv.* patienter.

Ὑπομονικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando postulatur et impetratur, rectiùs ὑπωμοσία. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοσχεύω, fut. εύσω, novellos surculos fero, *met.* fero, v. gr. bellum, odia. A μόσχος.

Ὑπομόχθηρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subimprobior, ineptior.

Ὑπομόχλιον, ȣ, τὸ, quod vecti subjicitur.

Ὑπομυθέομαι, ȣ̃μαι, proloquor.

Ὑπόμυξος, ον, mucosus.

Ὑπομύσαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœtidus, olidus, graveolentior.

Ὑπόμωρος, ὁ καὶ ἡ, stultior.

Ὑποννεάζω, juvenesco.

Ὑποννεάω, ῶ, terram, agrum novo.

Ὑπονέμομαι, depascor, *Epigr.* (2) suffodio muros, unde decipio. *Hes.* Ex νέμω.

Ὑπονευρίζω, subnervo, *Gl. V.* Ex νεῦρον.

Ὑπονεύω, innuo, nutu significo; (2) annuo.

Ὑπονέφελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui sub nubibus est; nubilus, *Gl. V.* Ex νεφέλη.

Ὑπονέω, subter aquas nato, aquas subeo.

Ὑπονήχομαι, fut. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω, f. ψω, lavo ut pedes.

Ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitrosus. A νίτρον.

Ὑπονίφω, aliquantum ningo, *Ph.* -ομαι, nive obruor, νυξ ὑπονιφομένη, nox nivosa.

Ὑπονοέω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιȣ̃το, *Aristoph. Plut.* 361. Ὑπονόησον σύ μοι, *id. Lys.* 38. Ἃ δ' ȣ λέγȣσιν, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν, *ib.* 1238. Ὑπονοεῖς δ' ἃ μὴ σε χρὴ, *Eur. I. Au.* 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; *Act.* 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητὴς, ȣ̃, ὁ, suspiciosus, *Gl. V.*

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, corruptela.

Ὑπονοθευτὴς, ȣ̃, ὁ, corruptor. Ab

Ὑπονοθεύω, clam adultero, *Ph.* corrumpo. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίȣ τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 *Macc.* 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρȣ, *ib.* ver. 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio; (2) allegoria. Figura est, quum aliud diciturquàm audiens expectabat. A νόος.

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem et quasi cuniculos conscisco alteri malum:

Ὑπονομηδὸν, per cuniculos. Ab

Ὑπόνομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, occultè depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) occultus, et cuniculo similis *Subst.* fossa subterranea et operta. *Ph.* cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi. *Ph.* A νέμω.

Ὑπονος, et ὑπονίσκος, ὁ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.

Ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, languesco. Ὑπενόσει τοιγαρȣ̃ν ἤδη, καὶ πονήρως εἶχεν, *Luc.*

Ὑπονοςέω, me recipio, resedo. Hinc

Ὑπονόςησις, εως, ἡ, quum quid retrorsùm abit, aut subsidit; recessus, reditus, detectio.

Ὑπονοτίζω, fut. ίσω, humecto.

Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ à latere sponsæ est. A νύμφη.

Ὑπονύσσω, fut. ξω, stimulos subdo, vel clam pungo, vexo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, *Theocr.* 19, 3.

Ὑπονυςάζω, paullum dormio.

Ὑπόνωθρος, ὸν, subabscurus, stolidus, &c.

Ὑπόξανθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subflavus, flavescens. *Gl. V.* rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, peregrino sermone utor; (2) peregrinâ ratione utor. Ἐπακροῶμαι σȣ̃ ——παρασάγγας ὑποξενίζοντος, *Luc.*

Ὑποξέω, f. έσω, radendo polio.

Ὑποξηραίνω, idem quod simplex.

Ὑποξηρασία, ariditas.

Ὑπόξηρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aridus; (2) in angustum tenuatus.

Ὑποξύζω, subacidus sum. Ὑποξύζων ἄρτος; *Athen.*

Ὑπόξυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subtus ligneus.

Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, subrado, vel leviter novaculâ rado.

Ὑπόξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenùs referens.

Ὑποξύω, subrado, *Gl. V.* Θῖνας ὑποξύȣσα Λιβυρνίδας, *Dion.* Πέρ. 385.

Ὑποπαίζω, alludo.

Ὑποπαλαίω, f. αίσω, qu. dic. subluctor, luctando subservio.

Ὑποπαραληρέω, paulùm deliro.

Ὑποπαρθένος, ἡ, paullum adhuc virgo, h. e. non cuivis se prostituens.

Ὑποπαρωθέω, ῶ, fut. ωθήσω, vel ώσω, clam submoveo, latenter dejicio.

Ὑπόπασον, ȣ, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum. Ab

Ὑποπάσσω, fut. άσω, inspergo, adspergo.

Ὑποπαταγέω, adstrepo.

Ὑποπατέω, ventrem levo, meliùs ἀποπατέω.

Ὑποπαχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, crassiusculus, subpinguis.

Ὑποπεινάω, ῶ, paullum esurio. καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, *Aristoph. Plut.* 535.

Ὑποπελίδιος, idem quod ὑποπέλιος. Unde

Ὑποπελιάζω, sublividus sum, *R.*

Ὑποπέλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subfuscus, sublividus.

Ὑποπέμπω, f. ψω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.

Ὑποπεπτηῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et per *Ectas.* pro ὑποπεπτηχότας, ab ὑποπτήσσω.

Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. A περατόω.

Ὑποπέρδομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπερδόμενος, *Aristoph. Ran.* 1215.

Ὑποπεριπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim maturesco. *Od.* 7, 126.

Ὑποπετάζω, substerno. Hinc

Ὑποπέτασμα, τὸ, quod substratum est.

Ὑποπέτρος, ὁ καὶ ἡ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πέτρα.

Ὑπόπηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paulùm lutosus.

Ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido.

Ὑποπιθηκίζω, simiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, *Aristoph. Vesp.* 1280.

Ὑπόπικρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subamarus.

Ὑποπίμελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pinguiusculus.

Ὑποπιμπλῆμι, fut. πλήσω, impleo, repleo, quamproximè impleo; ὑποπιμπλαμαι, impleor.

Ὑποπίμπρημι, suburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπιμπρησιν ἀνὴρ, *Aristoph. Lys.* 350.

Ὑποπίνω, subbibo, i. e. piusculum vel largiùs bibo. Ὑπέπινον ἐν ἄςει, *Aristoph. Av.* 500. Ἐκ τȣ́τȣ δὴ ἐπεὶ ὑπέπινον, *Xen.*

Ὑποπίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, *Gl. Vet.* supplex provolvor ad genua. Est etiam, in manus venio, occurro, incido; item subjectus sum, de locis, ut monti; unde obnoxius, ὑπέπεσεν, succubuit *Gl. V.* a. 2. Ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, *Aristoph. Eq.* 47. Ὑποπίπτεται τοις σοῖς βȣλεύμασι, *Heliod.*

Ὑποπιττόω, pice sublino; (*Met.* concumbo, *P.*) Ἱκανὸν, γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττȣν χρόνον, *Aristoph. Plut.* 1094.

Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, planitiei subjacens, i. e. planus, campestris. A πλὰξ.

Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, subeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος, *Aristoph. Vesp.* 108.

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ καὶ ἡ, aliquantùm latus.

Ὑποπλέκω, subnecto, *Gl. V.*

Ὑπόπλεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus.

Ὑποπλέω, fut. εύσω, navi subvehor; sublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον. *Act.* 27, 4.

Ὑπόπλεως, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.

Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίςων, *Ælian.*

Ὑποπληρόω, ῶ, idem.

Ὑποπλήσσω, vel ττω, f. ξω, succutio, percutio.

Ὑπόπλȣς, ὁ, navigatio, v. gr. per pontem.

Ὑπόπλȣτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infra se seu in se opes habens conditas.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.

Ὑποπνέω, fut. εύσω, subtus spiro; (2) leviter spiro; (3) adspiro. Ὑποπνεύσαντος δὲ Νοτȣ, *Act.* 27, 13.

Ὑποπόδιον, ȣ, τὸ, scabellum, suppedaneum, *Pl.* Ab ὑπόπȣς.

Ὑποποιέω, ῶ, et έομαι, ȣ̃μαι, qu. dic. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτȣ̀ς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσονται, *Dem.* Hinc

Ὑποποίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus.

Ὑποποίκιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paulùm variegatus.

Ὑποπόλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paulùm canus.

Ὑποπολιτεύομαι, subdolè remp. administro.

Ὑποπομπὴ, jussum, edictum. Ab ὑποπέμπω.

Ὑποπορεύομαι, eo sub, subeo, clam occupo.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus. A præc.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποπορφυρίζω, purpurasco. Ab

Ὑποπόρφυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purpureum colorem referens. Ex πορφύρα.

Ὑπόπȣς, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes habens, pedibus subnixus.

Ὑποπραΰνω, aliquantùm latenterque mitigo.

Ὑπόπρεμνος, ὁ καὶ ἡ, habens aliquid stipitis.

Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulò provectior ætate.

Ὑποπρήθω, f. ήσω, succendo, igne subjecto cremo.

Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.

Ὑπόπρωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, proram habens depressiorem; *Plut.* Ex πρῶρα.

Ὑπόπτερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alatus; pennatus; (2) velox; *Æsch. Ch.* 601. Ex πτερὸν.

Ὑποπτεύησι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει.

Ὑποπτεύοντας, acc. pl. præs. part. act. v.

Ὑποπτεύω, fut. εύσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποπτεύσασιν (σε) ὧδ' ἠθισμένον, *Soph. El.* 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτεύων, *Heliod.* Τίν' αἰτίαν ἔχȣσ'; ὑποπτεύω τί γὰρ, *Eur. Ipl. in Tau.* 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτης, ȣ, ὁ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet et in conspectum venit. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπτηότες, perculsi, perf. part. pro ὑποπεπτηκότες. Ὑπέπτησσον οἱ ἥλικες αὐτῷ, *Xen.* Ὑπέπτησσον ἀλλὰ τȣ̀ς Σκύθας, *Luc.*

Ὑπόπτομαι, suspicor, suspectum habeo.

Ὕποπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta ac proinde formidolosus A præc.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in sinus et rugas contraho Hinc

Ὑποπτυχὶς, ἴδος, ἡ, compago, commiſſura.
Ὑπόπτως, *adv.* ſuſpicioſè, per ſuſpicionem.
Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, caſus, ruina; (2) ſubmiſſio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.
Ὑποπτώσσω, f. ξω, idem quod ὑποπτήσσω. Σμικρόν τι ὑποπτώξασα ἡ νῦσος, *Aret.*
Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui eſt in fundo.
Ὑποπυθμὴν, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑποπυΐσκω, ſuppuro.
Ὑποπυκνάζω, ſuffrequento, *ap. Luc.*
Ὑπόπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratus, purulentus. Ex πύον.
Ὑποῤῥάπτω, ſubſarcio, ſubſuo, reſarcio, *Gl. V.*
Ὑποῤῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſubſutio, reſarcinatio, plicatura, *Ph.* A præc.
Ὑποῤῥέγχω, paululùm, leniter ſterto.
Ὑπορθόω, ῶ, ſubrigo, erigo, fulcio, *Gl. V.* ὑπορθοῖ, ſubrigit, fulcit, *Ph.*
Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, *Gl. V.* A præc.
Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, ſubrufus ſum. Ab
Ὑπόπυῤῥος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus, *Gl. V.* rufus.
Ὑπόπωλος, ὁ, ἡ, pullum habens ſecum.
Ὑπορέγκω, paululùm ſeu leniter ſterto.
Ὑποργίζομαι, ſubiraſcor.
Ὑπόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in imâ parte montis ſitus, monti ſubjectus; ὑπόρειον, et ὑπόριον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.
Ὑπόρθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, matutinus.
Ὑπόροφος, ὁ ϗ ἡ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem ſtridula vox emittitur.
Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, qu. dic. ſubſuo, adſuo. Ὑπεῤῥαμμένος, ſubſutus, epith. veſtis duplicis; (2) conſarcino, ut mendacia. Ὡς δὴ τί δράσων τονδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον. *Eur. Alc.* 534.
Ὑποῤῥαχὶς, ἴδος, ἡ, cavum ſub dorſo ad lumbos.
Ὑποῤῥέω, ſubterfluo, ſubterlabor; (2) ſenſim fluo, ſeu influo, emano. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, *Plato.* Ὑποῤῥέοντος τȣ̃ χρόνȣ, *Ariſtoph. Nub.* 1292.
Ὑποῤῥήγνυμαι, ſeu ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, rumpo, abrumpo, diſcindo, ὑποῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpor, erumpo; ὑπεῤῥάγη, aor. 2. paſſ. *Il.* 8, 558, et 16, 300.
Ὑπόῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, agnum ſub ſe habens. A ῥήν.
Ὑπόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub radice, radici ſubjectus, radice nixus. A ῥίζα.
Ὑπόῤῥινον, ȣ, τὸ, barba quæ ſub naribus naſcitur, muſtax. A ῥίν.
Ὑπόῤῥινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſic loquitur, ut vox in naribus ſtridat. Ex iiſd.
Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exſuſcito.
Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, ſubjecto, *Gl. V.*
Ὑποῤῥίπτω, fut. ψω, ſubjicio; *inpr.* alterius poteſtati.
Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrido, ſubſtrepo.
Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxio.
Ὑποῤῥωδέω, paullulùm metuo et horreo. Οὔθ' ἡ τεκȣ̃σα σὺν χ' ὑποῤῥωδȣ̃σ' ἐμȣ̃, *Eur. Supp.* 345.
Ὑποῤῥὼξ, ῶγος, rupes, ſaxum, *Sch. Ariſtoph.* niſi leg. ἀποῤῥώξ. *Ern.*
Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, ſubtùs fodio, ſuffodio, cuniculos ago, ſubruo. Δέδια γȣ̃ν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφεληται ταῦτα, *Luc.* Ὑπορύττων τὰ τείχη, *Ælian.*
Ὑπορχέομαι, ȣ̃μαι, ſalto ad cantum. Ὄρχησις ἁλιτική, ἣν ὑπωρχȣ̃ντο διαπορευόμενοι τὴν πόλιν, *Plut.* Hinc
Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ ſaltantibus accinitur, vel ad quam chorus choreas ſaltat. *Ariſtot.* 1, 26. Hinc
Ὑπορχηματικὸς, ἡ, ὸν, qui ad cantilenas ſaltantium pertinet.
Ὑπόρχησις, ἡ, ſaltatio ad cantum.
Ὑπόρω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρορε μȣ̃σα λίγεια, *Odyſſ.* 24, 62.
Ὑποσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clitellarius. Ex σάγη.
Ὑπόσαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubputris, ex parte putris, *P.* vitioſus. *Ern.*
Ὑποσαίνω, ſubblandior.

Ὑποσαννίζειν, ſubcolare; (2) furari. Ὑποσαννίζειν χρήματα, *Herodot.* vid. *Ern.*
Ὑποσαλεύω, ſubmoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργήν. *Appian.*
Ὑπόσαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in jactatione, inſtabilis. A σάλος.
Ὑπόσαπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquid occultæ putredinis habens.
Ὑποσαρκίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubtercutaneus, *Gl. V.* A σάρξ.
Ὑποσάρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub carne latet. Ex iiſd.
Ὑποσεισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὑποσείω.
Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concuſſio eliſæ.
Ὑποσεισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. Ab
Ὑποσείω, f. είσω, ſuccutio, latenter excutio. *Od.* 9, 385.
Ὑποσεμνὸς, ὁ ϗ ἡ, idem quod σεμνός.
Ὑποσεύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὑρεῖν χθών, *Heſiod.* Ἀσπ. 373.
Ὑποσευομένοι, nom. plur. præſ. part. paſſ.
Ὑποσημαίνω, indico, ſignifico; (2) ſignum do antesignanum et auctorem me præbeo; (3) ſubſcribo nomen. Τȣ̃ δὴ μέλως αὐταῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπεσήμαινεν, *Heliod.*
Ὑποσημασία, ἡ, ſubſcriptio. A præc.
Ὑποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, *Gl. V.* ὑποσημειȣ̃μαι, adumbro, deſigno. Hinc
Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio, *Gl. V.* ſubnotatio; (2) annotatio.
Ὑποσήπω, putrefacio, *R.*
Ὑποσιγάω, ſileo, nihil dico ad ea quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.
Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.
Ὑπόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paululùm ſimus, *Gl. V.* ſubſimus. Hinc
Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, leniter pando, incurvo.
Ὑποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo, celo, ſupprimo.
Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico; *Ph.* ὑποσκάζει, vacillat.
Ὑποσκαλεύω, fut. εύσω, ſurculo ſuſcito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε, *Ariſtoph. Ach.* 1019.
Ὑποσκαλμὶς, ἴδος, ἡ, ſcalmi baſis ſeu quod ſub ſcalmo eſt. A σκαλμός.
Ὑπόσκαμβος, ον, leviter inflexus.
Ὑποσκάπτω, fut. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in imâ parte circumfodio. Μακρά μοι δ' αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, *Pind.* Hinc
Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio; (2) locus cavus ſub terrâ.
Ὑποσκαφισμὸς, ȣ̃, ὁ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno. *Plut.* quod à σκαφίζω.
Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubjecto crure everto, ſupplanto; (2) decipio. Τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τὴν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρȣμένων, debilitate, *Philo.* A σκέλος. Hinc
Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus ſeu ruina ex ſupplantantis fraude; (2) fraus.
Ὑποσκελισμὸς, ȣ̃, ὁ, cum aliquem crure ſubjecto labefactamus. Ab eod.
Ὑποσκέπτομαι, conſidero.
Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, *Gl. V.*
Ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab
Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro, umbrâ tego.
Ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod
Ὑπόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, umbrâ obtectus. A σκιά.
Ὑποσκληρος, ὁ ϗ ἡ, ſubdurus, paulo durior.
Ὑποσκόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paululùm obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος αὐχὴν, *Aret.*
Ὑποσκότεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubobſcurus.
Ὑποσμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſubolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, et ὀσμή.
Ὑποσμύχω, fut. ξω, ſuburo, paulatim igni latente exuro; (2) paulatim exedo, ut curâ, amore.
Ὑπόσομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ſubinanis et ſubfungoſus veluti ſpongia.
Ὑπόσοφος, ον, ſapienti ſimilis.

Ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantùm laboro penuriâ, aliquantùm egeo. Τί δ' ἐςὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον, *Soph. Aj.* 751.
Ὑποσπάω, ῶ, futur. άσω, ſubtraho, ſubduco, *Gl. V.* ὑποσπῶ, ſubvello; ὑποσπᾷ, ſubtrahit, *Ph.* Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδ'. *Eur. Bac.* 346.
Ὑποσπείρω, occultè ſero ſeu ſemino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, *Ælian.* Ταῖς πόλεσι Μηδισμȣ̃ ὑπέσπειρεν ἀρχάς, *Plut.*
Ὑποσπληνίζομαι, ſpleniis utor.
Ὑπόσπληνος, ον, lienis incommodis obnoxius, ſeu paululùm vexatus.
Ὑποσποδίζω, aliquâ ex parte cinericeus ſum, aliquatenùs cinerem refero; (2) comprimo fœminam. *Ern.*
Ὑπόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, *Ph. Plut. in Pelopid. cap.* 13. Ex σπονδή.
Ὑποςάζω, ſtillo, diſtillo.
Ὑποςάθμη, ης, ἡ, quod ſubſidit, atque in imo conſiſtit. Unde (2) fæx, ſeu ſedimentum; (3) fundamentum, *Diodor.* Ab ὑφίςαμαι.
Ὑποςαίην, aor. 2. opt. act. v. ὑφίςημι.
Ὑποςὰς, *qui permiſit*, a. 2. part. act.
Ὑποςάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro ὑποςήσαντες.
Ὑπόςασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res naturâ et reverâ ſubſiſtens, perſona; (2) ſedimentum, fæces, item craſſitudo humorum, vaporum, &c. (3) præſentia animi, fiducia; (4) inſidiæ; (5) ſtatio militum; (6) ſubjecta materia de quâ diſſeritur, hypotheſis, principia; *item* propoſitio, *inpr.* ap. Diodor. (7) certa perſuaſio, opinio. Τὰ καθ' ὑπόςασιν, *quæ re ipſâ ſunt.* Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.
Ὑποςάτης, ȣ, ὁ, qui naturam rerum produxit; (2) fulcrum, *P.* Ὃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποςάτην ϗ ςήριγμα, τȣ̃το Ῥωμαῖοι φέρκαν ὀνομάζȣσι, *Plut. in Marc. G. cap.* 24. *Angl. a* Prop. Ab eod. Hinc
Ὑποςατικὸς, ἡ, ὸν, auctor et conditor ſubſtantiæ; (2) qui ferre omnia poteſt; (3) perſonalis.
Ὑποςατικῶς, *adv.* conſtanter, toleranter, perſeveranter, confidenter, fortiter.
Ὑπόςατος, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis, ferendus.
Ὑποςαχύομαι, augeor in modum ſpiciferarum plantarum. *Od.* 20, 212. A ςάχυς.
Ὑπόςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt opertus, occultus. A ςέγη.
Ὑποςέγω, tego ſeu occulto.
Ὑποςέλλω, contraho, ſubtraho, me recipio ſeu præ metu ſubduco; *in paſſ.* contrahor, *inpr.* dolore, metu, *unde ſicut in med.* ſubduco me, deſero ſigna, ſeu partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliquâ ex parte diſſimulo, Ὑπέςειλ' ἱςίον ἀμφὶ τράπεζαν, *Pind.* Ὡς ȣ̓δὲν ὑπεςειλάμην τῶν συμφερόντων, *Act.* 20, 20.
Ὑποςενάζω, f. άξω, idem quod ſeq. Ὑπεςέναζε ταῦρος ὡς μυκώμενος, *Soph. Aj.* 322.
Ὑποςένω, ingemiſco, vel ſuſpiria duco. Ὑποςένοι μέν τ' ἂν ὁ θρανίτης λεώς, *Ariſtoph. Ach.* 166.
Ὑποςερέω, et
Ὑποςερίσκω, clanculùm privo, privo.
Ὑποςερνίζω, fut. ίσω, pectori ſubdo ſeu ſubjicio. Ab
Ὑπόςερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſub pectore eſt. A ςέρνον.
Ὑπόςημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) ſedimentum; (3) ſtatio item, manus, globus conjuratorum, *LXX.* militum. Ab ὑφίςαμαι.
Ὑποςῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίςημι.
Ὑποςήριγμα, ατος, τὸ, quod rei alicui firmandæ et fulciendæ ſubſtituitur et ſupponitur, *Gl. V.* fulcrum. Ab
Ὑποςηρίζω, fut. ίξω, ſuffulcio, ſuſtituo, et ſuppono aliquid alicui ſtabiliendo, ſubrigo, *Ph.* Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεςήρικτο, *Heliod.*
Ὑποςήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίςημι.
Ὑπόςητω, 3. ſing. aor. 2. imperat. act.
Ὑποςιγμὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio. Ab

Ὑποςίζω, fubdiftinguo, mediâ interpunctione utor, ut colo.

Ὑποςικτέον, fubdiftinguendum. A præc.

Ὑποςίλβω, aliquantulùm fplendeo, fubluceo.

Ὑποςολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, defertio, *inpr.* de milite; (3) diffimulatio, remiffio in agendo, prævaricatio etiam. Ab ὑποςέλλομαι.

Ὑποςολίζω, demitto, ut veftem, &c.

Ὑποςοναχίζω, ingemifco, fufpiria vel gemitus duco. Γαῖα δ' ὑπεςονάχιζε, *Il.* 2, 781.

Ὑποςορέω, et ὑποςορεννύω, feu ὑποςορέννυμι, fubfterno, fubjicio. Ὑποςόρεσαι, νῦν πρῶτα τῆς ὄριγανε, *Ariftoph. Conc.* 1024.

Ὑποςρατεύω, fut. εύσω, fub aliquo milito.

Ὑποςρατηγέω, ῶ, fecundum ab imperatore locum obtineo. Ab

Ὑποςράτηγος, ϐ, ὁ, imperatoris legatus, dux, fed non fummus.

Ὑποςρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Ὑποςρεπτέον, revertendum, &c. Ab

Ὑποςρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere greffum et referre pedem cogo; reduco et reverti facio; (2) pedem refero; in *med.* revertor; (3) recedo, *Gl. V.* Βακχείαν ὑποςρέφων ἅμιλλαν, *Soph. Tr.* 224. Πάλιν ὑποςρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν, *Eur. Her. fur.* 739. Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποςρέφει, *Æl.*

Ὑποςροφὴ, ῆς, ἡ, reverfio, reflexio, *Gl. V.* reditus, regreffus; ἐξ ὑποςροφῆς, rurfus, iteratis vicibus, pedem paulatim referendo. *Ern.*

Ὑπόςροφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, redux; ὑπόςροφοι, reduces, *Gl. V.* Ab eod.

Ὑποςροφώδης, ες, reverfionem efficiens, ut in morbis.

Ὑπόςρωμα, ατος, τὸ, ftratum, fulcrum. Ab

Ὑποςρώννυμι, feu ὑποςρωννύω, fut. ώσω, fubfterno, ftratum fubjicio. Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποςρώσω τινὶ, *Eur. Hel.* 59. Σποδὸν ὑποςρώσῃς, *Ifai.* 58, 5.

Ὑπόςυλος, ον, columnis fultus, feu impofitus.

Ὑπόςυφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fubadftringens. Ab

Ὑποςύφω, leviter adftringo, *Gal.*

Ὑποσυγχύω, et ύνω, confundo, permuto. *In Paff.* confusè tractari; (2) confufus, animo perturbatus, *Jof.*

Ὑποσύμβολος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, notas feu figna alicujus rei occulta continens, *R.* feu per notas, feu per fymbola propofitus. A σύμβολον.

Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, fibilum quendam et fonum edo, refono, interftrepo.

Ὑποσύρω, fubtraho, *Gl. V.* (2) leviter perftringo, paucis defungor in narrando.

Ὑπόσυχνος, ϐ, ὁ, paululùm frequens. Εἶχον, ὡς ὤιεθαι, ὑπόσυχνον ἀργύριον, *Alciphr.*

Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, diruptio venæ. Unde effufus cruor fuo fanguis, qui colligitur vafculo fuppofito pecudi jugulatæ; *item* fuffufio livida. Ab

Ὑποσφάττω, jugulo, jugulum fuccido, velut fuppofito cultro.

Ὑποσφίγγω, fubftringo, *Gl. V.*

Ὑποσφραγίζω, fubfigno, *Gl. V.*

Ὑποσφραγὶς, ἡ, idem quod σφραγίς.

Ὑποσχάζω, fut. άσω, fupplanto.

Ὑποσχέθω, fubmitto.

Ὑπόσχεο, 2 fing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro ὑπόσχϐ, ab ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, idem quod

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiffio; (2) fignificatio verbi. Ab eod.

Ὑποσχετικὸς, ἡ, ὀν, qui facilè promittit.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.

Ὑποσχίζω, fubtus fcindo vel findo. Hinc

Ὑπόσχισμα, ατος, τὸ, fubtus fiffum; fiffura interior. Eft et calceamenti genus.

Ὑποσχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχὼν, aor. 2. part. act. v. ὑπέχω.

Ὑποσώζω, quodammodo, fic fatis fervo.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, fubjectio fub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.

Ὑποτάγητε, 2. pl. a. 2. imperat. paff.

Ὑποτακτικὸς, ἡ, ὀν, fubjunctivus; (2) qui fubjungi poteft vel folet. Ab eod.

Ὑποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω. *Il.* 5, 74.

Ὑποτανύω, fut. ύσω, fubtendo, fubter protendo feu extendo, *Il.* 1, 486.

Ὑποταξις, ἡ, imperium, poteftas in quem.

Ὑποτάξαντα, acc. fing. a. 1. part. act. v. ὑποτάσσω.

Ὑποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος, *Ariftoph. Vefp.* 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην. *Luc.*

Ὑποταρβέω, paveo, timeo, trepido. *Il.* 17, 533.

Ὑποταρτάριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui fub tartaro eft, feu tartarum incolens, vel fub tartarum detrufus.

Ὑποτασσόμενοι, nom. pl. part. paff. v.

Ὑποτάσσω, et ὑποτάττω, f. ξω, fubdo, fuppono, fubjicio, fubjugo, fubigo, in poteftatem redigo; ὑποτεταγμένος, fubjectus, *Gl. V.* Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τὰς πόδας ἀυτϐ, 1 *Cor.* 15, 27.

Ὑποταύριον, ϐ, τὸ, locus fubjectus peni et tefticulis. Ex ὑπὸ, et ταῦρος.

Ὑποταφρεύω, f. εύσω, fubruo, cuniculis, &c.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, fubtendo; (2) fubjicio, fuggero, fc. monendo; (3) *In med.* difputando interrogo, difputando propono. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα, πάθη—— μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει, fubdit, *Soph. Aj.* 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, *Dem.*

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum fubftruo, murum fubtùs munio.

Ὑποτείχισις, ἡ, muri fubftructio, munitio. A præc.

Ὑποτειχισμὸς, ὁ, idem.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, folvo, pendo tributum.

Ὑποτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vectigalis, *Gl. V.* tributarius, *Appian.* A τέλος.

Ὑποτέλλομαι, orior, fio.

Ὑποτέμνω, fut. εμῶ, fuccido, præfeco, præcido; (2) adimo, fubtraho, *Gl. V.* ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ϗ ὅλϐ πολιτεύματος ἅμα ὑποτέτμηκεν ἑαυτὸν, *M. Anton.* Ὑποτεμϐμαι τὰς ὁδὰς σϐ, *Ariftoph. Eq.* 291.

Ὑποτέταρτος, ὁ, numerus qui toto quartâ parte minor eft.

Ὑποτηρέω, obfervo, fpeculor.

Ὑποτίθημι, fuppono, fubjicio; (2) fuppedito; (3) fuppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, *Gl. V.* (5) fubjicio alterius poteftati; (6) propono, veluti fpem. *In med.* moneo, confulo, edoceo, fuggero; (2) pono, ftatuo, cenfeo, decerno, propono, propofitum mihi habeo; (3) hypothecam do; (4) fingo. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectiùs Phrynichus et Thomas magifter: Ὑποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἤγϐν ὁ δανείζων. ὑποτεθειμένος, fuppofitus, *Phil.* perf. part. paff. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, *Phil.* aor. 1. part. paff. ὑπέθεντο, obligaverunt, *Phil.* aor. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarius, *Ph.* præf. part. Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' ϐ κακῶς ὑποθήσομαι, fuggeram, *Ariftoph. Av.* 1368. Ὑποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα; *Eurip. Or.* 1175. Ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, *Luc.*

Ὑποτίλλω, evello. Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην, *Theophr.*

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, et άομαι, ῶμαι, propriè litem, mulctam, fecundo loco æftimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æftimo contra actorem; (3) irrogo pœnam; (4) caufor, prætextu vel excufatione utor. Τὰς τε φόρϐς πράσσεσθαι ἐκέλευεν, ὅσϐς ἀυτοὶ ὑπετιμήσαντο. *Ariftot.*

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æftimatio, *Ern.* (2) prætextus, *P.* excufandi materia. A præc.

Ὑποτιμητὴς, ϐ, ὁ, fubcenfor, æftimator litis, &c. Ab eod.

Ὑποτίτθιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui adhuc è mamillâ pendet et lactet. A τίτθος.

Ὑποτμήσσω, idem quod ὑποτέμνω.

Ὑποτομεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, qui fuccidit, aut præcidit; (2) inftrumentum quo aliquid fuccīditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, fuccifio. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, et

Ὑποτονθορύζω, murmuro, fubmiffâ voce loquor. Ὑποτονθορύζϐσι δὲ σύγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, *Luc.*

Ὑποτοπάζω, conjicio, fufpicor. Hinc

Ὑποτόπασις, ἡ, conjectura, fufpicio.

Ὑποτοπέω, conjicio, fufpicor, (2) exiftimo, ut judex. Ἵν' ἀνὴρ, ἀπὸ τϐ τείχϐς εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται, *Ariftoph.* Θεσμ. 503.

Ὑποτραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, paulùm balbutio, *Luc.*

Ὑποτραχήλιον, ϐ, τὸ, colli pars infra cervicem. A τράχηλος.

Ὑποτραχύνω, parùm fuaviter adficio, de fono, afpero fono lædo aures.

Ὑπότραχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, fubafper.

Ὑποτρέμω, paululùm tremo et trepido, fubtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, *Plato.* *Il.* 22, 241.

Ὑποτρέφω, fut. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, *Gl. V.* fubalo. Νόσων ὑποτρέφει σπέρματα, *Gal.*

Ὑποτρέχω, currens fubeo; (2) curfu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curfu fuffugio, fubeo, fubrepo, infinuo me. Κἀχ ὑποτρέχων σε τϐτο θωπεία λέγω, *Eurip. Or.* 653.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremifco, perterrefio; (2) terrefactus et timore perculfus fuffugio. *Il.* 7, 217.

Ὑπότρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, (fubtùs) perforatus et pertufus. A τράω, *foro.*

Ὑποτρίβω, f. ψω, fubtero, contero. Hinc

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis et contufis conftans, *Gl. V.* moretum.

Ὑποτρίζω, paululùm ftrideo.

Ὑποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl.* *The Hobby-hawk.* *Ariftoph.* Ex τρεῖς, et ὄρχις.

Ὑπότριτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fubtertius, i. e. toto tertiâ parte de numero minor.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore fuccutior, tremo. *Il.* 20, 28. *ib.* 22, 241.

Ὑπότρομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui timore et pavore velut fuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverfio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco, de morbis per vices redeuntibus. A τροπὴ, inverfio.

Ὑποτροπιασμὸς, ϐ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ἡ, ὀν, reverti folitus, de morbis, *Hipp.*

Ὑπότροπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui revertitur, redux. *Od.* 20, 332. A τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *adv.* rotundè. Ab

Ὑποτρόχαλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, rotundus, lubricus à rotunditate. Ab

Ὑποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὴν δὲ θάλασσαν Νέρθεν ὑποτροχάει, *Mofch.* 8, 5.

Ὑπότροχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, rotas fubjectas habens.

Ὑποτρύζω, fut. ύσω, paullulùm murmuro, leviter murmuro, gemo, fubmiffè loquor, muffo. Βαρύ τι ϗ δυσηχὲς ὑποτρύζων, *Heliod.*

Ὑποτρώγω, unà comedo, feu obfonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinùs appofitèque refpondeo; (2) refpondeo, *fimpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, *Plut.*

Ὑποτύπτω, eximo fundo. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἅμαις, *Ariftoph. Av.* 1150.

Ὑποτυπόω, informo, delineo; (2) oculis fubjicio, repræfento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπϐμενος, ἐδεδίει τε ϗ ἤλπιζεν, *Herodian.* Hinc

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata defcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura Rhetorica, quâ fpecies rei audientibus vel legentibus exprimitur accuratè.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ, placenta è lacte, melle, et farinâ, casei formam habens. A τυρός.

Ὑπότυφλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lusciosus, cœcutiens.

Ὑπότυφος, ὁ ϗ ἡ, aliquantùm fastuosus et elatus, sub quo latet jactantia et superbia.

Ὑποτυφω, suffumigo, fumum subtùs excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provoco; (4) succendo, ignem subjicio. Ὑποτύφεται τὰ σέρνα, *Philostr.*

Ὑποτυχȣ̃σαν, *contr.* a. 2. part. act. f. g. v. ὑποτυγχάνω.

Ὑπυδαῖος, αία, αῖον, subterraneus. Ex ὑπὸ, et ὕδας.

Ὑπȣλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. et metaph.)* abditi tegens, occultus, fallax, subdolus. Ex ȣ̓λή.

Ὑπȣλότης, ητος, ἡ, vitium latens et occultum. A præc.

Ὑπȣ́λως, *adv.* simulatè, subdolè, latenter.

Ὑπȣραῖος, idem quod simplex, ad caudam pertinens.

Ὑπȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui sub cœlo est; (2) cœlestis.

Ὑπȣργέω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, subministro, *Phil.* ὑπȣργῶ, ministro, subservio, suppedito, suggero. Ἀδμήτῳ ὑπȣργῆσαι χάριν, *Eur. Alc.* 838. Τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἀλλ' ὑπȣργῆσαι με χρή; *id. Supp.* 1177. Πάνθ' ὑπȣργεῖν σοί τε ϗ τέκνοις θέλω, *id. Med.* 620. Ἐς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπȣργων ὠφελεῖν βȣλήσομαι, *Soph. Aj.* 690. Σοὶ δ' ὑπέργησον τάδε, *id. El.* 463. Ab ὑπȣργός. Hinc

Ὑπȣ́ργημα, ατος, τὸ, ministerium, opera quam alicui navamus, obsequium.

Ὑπȣ́ργησις, εως, ἡ, idem, et ab eod.

Ὑπȣργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, ministerium, de adulatione, assentatione, *Jos.* (2)

Ὑπȣργικὸς, ἡ, ὸν, adjumentum seu ministerium afferens, subserviens, *Suicer.* Ab

Ὑπȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, adjutor, qui operam navat, minister. Ex ἔργον.

Ὑπȣργικῶς, idem quod

Ὑπȣ́ργως, obsequiosè, obsecundanter, ὑπηρετικῶς.

Ὑπȣρὶς, ίδος, ἡ, postilena, *Gl. V.* Ab ȣ̓ρά.

Ὑποφαίνεσθαι, *declarasse*, præs. inf. med. verbi

Ὑποφαίνω, qu. dic. subluceo, illucesco; (2) ostendo. declaro; ὑποφαίνομαι, subappareo. Λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο, *Theocr.* 6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, *Xen.* Hinc

Ὑπόφανσις, ἡ, qu. dic. sublucentia, *P.*

Ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακός.

Ὑποφαρμάσσω, et άττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, qu. dic. sub-apparentia, rei quæ sub aliâ conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet. *Ern.* Ὡς ϗ τὰ λευκὰ ὁρῆσθαι ἐξ ὑποφάσιος, *Aret.*

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, idem.

Ὑποφαύσκω, subluceo. *Aristot.*

Ὑποφάτις, ἡ, interpres, antistita, *Dor.* pro ὑποφῆτις.

Ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφείδομαι, f. είσομαι, parco.

Ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, suffero, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subjicio; (4) subduco, eximo; (5) exprobro; (6) *Pass.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) auferor; (5) eximor, absum; ὑποφέρομαι, labasco, labo, *Gl. V.* ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, *Ph.* aor. 2. ὑπενεγκὼν, perpessus, *Gl. V.* part. Ὅπλα ὑποφέρειν, *Xen.* τὰς μεταβολὰς, *ibid.* ἐλπίδ', *Soph. El.* 837. Ἡ κοιλία αὐτȣ̃ ὑποίσει δόλον, *Job* 15, 35.

Ὑποφεύγω, clam effugio, subterfugio, item perfugio. Κύνας τάσδ' ὑποφεύγων, *Eurip. El.* 1360.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινὶ, *Luc.* Ab

Ὑποφήτης, ȣ, ὁ, vaticiniorum et oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinarum rerum, *Gl. V.* interpres, præsagus, *Il.* 16, 234. A φημί. Hinc

Ὑποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, seu ad ejus munus et functionem.

Ὑποφητικῶς, *adv.* more ejus qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφήτης.

Ὑποφθάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oculis subjacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Ὑποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens, *Il.* 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον, *Odyss.* 15, 171.

Ὑποφθείρω, corrumpo, *Gl. V.*

Ὑποφθονέω, subinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τȣ̃ λόγȣ, ὥσπερ ὑπεφθόνει, *Xen.* Hinc

Ὑποφθόνως, cum invidiâ quâdam.

Ὑποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor. *Gl. V.*

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, suburo.

Ὑποφλέγω, idem.

Ὑποφλεγμαίνω, subæstio, subinflammatus sum, item, tumesco.

Ὑποφλοισβος, ον, strepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, fut. ίσω, purpurasco.

Ὑποφοινίσσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. A φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adversarii propositio et oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum et in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importunè contrahitur; (5) alvi subductio. Ab

Ὑπόφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσύνη, ἡ, consilium, suggestio, prudentia.

Ὑπόφρικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui horrore levi tenetur. Ab

Ὑποφρίσσω, et ίττω, fut. ξω, cohorresco, horrore corripior.

Ὑποφρονέω, ῶ, despicio, contemno.

Ὑποφρύγιος, ον, genus harmoniæ.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, subnascor, succresco, *Gl. V.* suborior. Χιτὼν ὑποφύεται, *Theophr.* Hinc

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, soboles arborum, surculi ex arborum radicibus; *item* stolones.

Ὑποφυτεύω, subsero, *Gl. V.*

Ὑποφωνέω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑπεφώνεον Ὄρνιθες, *Mosch.* 3, 49. Hinc

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Ὑποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, sensim recedo, pedem subduco.

Ὑποχαίνω, aliquantùm hio, subhio.

Ὑποχαίρω, latenter et in sinu gaudeo; (2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paululùm laxo, vel remitto, vel clanculùm laxo.

Ὑποχαλεπαίνω, subirascor.

Ὑποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus. A χαλινός.

Ὑπόχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subæratus, sub quo æs latet, cui æris aliquid suffusum est. Epith. nummorum adulterinorum.

Ὑποχαλκόω, ῶ, subæro, *Gl. V.*

Ὑποχαράττω, f. ξω, subsigno.

Ὑποχαροπὸς, ȣ̃, ὁ, ferè cæsius, cæsio colori similis.

Ὑποχάσκω, aliquantùm hio, vel simpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; *unde*, cogitabundus sum, &c. Σὺ δ' Ἀρισύλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, *Aristoph. Plut.* 314.

Ὑπόχαυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subtumidus.

Ὑποχαυνόω, ῶ, fut. ώσω, paululùm inflo, superbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ὑποχείριος, ια, ιον, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus; (3) obnoxius, *Gl. V.* subjectus. Γίνεται τὸ πλοῖον ὑποχείριον, *Plut.* A χείρ.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, liquor, humor, *R.* Ab

Ὑποχέω, ῶ, et ὑποχεύω, suffundo, item profundo leniter. *Od.* 16, 47.

Ὑποχθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subterraneus.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, sub tunicâ latens, *Gl. V.* subucula.

Ὑποχλιαίνω, leviter calefacio.

Ὑπόχλοος, ὁ ϗ ἡ, subpallidus. Ὑπόχλοον ἔσχε παρειὰν, *Call. in Del.* 80.

Ὑποχλωρομέλας, ὁ, è palore nigricans, colore inter pallidum et nigrum medio.

Ὑπόχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subviridis, pallens, *Gl. V.* luteus.

Ὑπόχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subiratus; (2) ex atrâ bile laborans. A χολή.

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Ὑποχόνδριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ȣ, tota illa corporis humani pars, quæ à mucronatâ cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, *Phil.* ὑποχόνδρια, præcordia. A χόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, *Phil.*

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, liberalis largitio.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, *Ph.* obligatus, v. gr. beneficio, obnoxius alicui. A χρέος.

Ὑποχρέμπτομαι, leniter exspuo.

Ὑποχρίζω, idem quod

Ὑποχρίω, sublino, *Gl. V.* Ὑποχρίεσι τε ϗ ἐντρίβεσιν αὐτȣ̀ς, *Xen.* Ὑποχρίεσθαι δὲ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς προσίετο, *ib.*

Ὑπόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, subauratus, *Gl. V.*

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id quod suffusum est. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid suffusum est et ex eo subturbidus. Ab eod. *Vid. Ern.*

Ὑποχύω, suffundo, *prop. et trop. ut Latini.*

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, *Phil.* ὑποχωλεύει, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τȣ̃ θρόνȣ, *Aristoph. Ran.* 888. Ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, *Luc.* 9, 10. Hinc

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus, fuga; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ὁ ϗ ἡ, paullùm friabilis.

Ὑποψαλλάσσω, f. ξω, subtùs contrecto; (2) leviter contrecto. Ἅπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλλάσσετε, *Aristoph Lys.* 84.

Ὑπόψαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliquid arenæ habens admistum, arenosus, epith. terræ.

Ὑπόψαρος, ὁ ϗ ἡ, versicolor.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Ὑποψεκάζω, f. άσω, leviter irroro, leviter bibo.

Ὑποψεύδομαι, paullulùm mentior, non omninò verum dico.

Ὑποψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ, supputator, *Gl. V.* calculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι. Hinc

Ὑποψιαςικῶς, suspiciosè.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculùm murmuro.

Ὑπόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, suspectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, leviter strepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ ϗ ἡ, subfrigidus.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opsoniis coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, *Aristoph. Ach.* 848.

Ὑπτιάζω, fut. άσω, supinus sum, supinor, supinus

ſupinus relabor, *Gl. V.* ſupino, reſupino. Ὑπὸ δὲ ἀσθενίας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, *Herodian.* Κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε, *Soph. Phil.* 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Ὑπτίασμα, τὸ, ſupinitas.

Ὑπτιασμὸς, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſupinus, in dorſum verſus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, ſupinitas.

Ὑπτιόω, ῶ, reſupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρως, remiſſiùs. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſub alâ eſt, ſub axillâ geſtatur. Ex ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, *Arat.* 1115. Epith. pedis anterioris in beſtiis.

Ὑπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Ὑπωμωσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam cauſam jurejurando poſtulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, ſuggillo eam faciei partem quæ ſub oculis eſt; (2) ſuggillo aliquam corporis partem, et plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, ſuggillatus, ſubgillatus, *Ph.* a. 1. part. paſſ. Ἀλλ' ὑπωπιάζω, μȣ τὸ σῶμα, καὶ δȣλαγωγῶ, 1 *Cor.* 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι ἅπαξ ἅπασαι, *Ariſtoph. Pace,* 530. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμὸς, ȣ, ὁ, ſuggillatio, contuſio alicujus partis, quæ fit ictibus.

Ὑπώπιον, ȣ, τὸ, pars quæ ſubjacet oculis; (2) ſuggillatio ſub oculo. Ex ὤψ.

Ὑπωπὶς, ίδος, ἡ, herba, al. θαψία.

Ὑπωρεία, ας, ἡ, ima montis pars, pes ſeu radix montis. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης, *Hom. Il.* 20, 218. Ex ὑπὸ, et ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, item ια, ιον, qui ſub tecto ſeu camerâ eſt; (2) contubernalis, domeſticus, *Pind.* Καὶ νῆσσαι οἰκȣροὶ ὑπωρόφιοι τε κολοιοὶ, *Aratus,* 970. Ex ὄροφος.

Ὑπώροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, ſuffoſſio, v. gr. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὑπωχρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſubpallidus.

Ὕραξ, ακος, ὁ, ſorex, *mus,* Nic. Al. 37. Ab ὗς, *ſus,* quia roſtrum habet ſuillum.

Ὑριατόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui apum favos eximit, *Heſ.* Ex ὕριον, et τέμνω.

Ὕριον, ȣ, τὸ, favus, opus apum. Ab

ὙΡΟΝ, ȣ, τὸ, examen.

Ὑῤῥὶς, ίδος, ἡ, ſporta, *Suid.* Ab εἴρω.

Ὑῤῥισσὸς, ȣ, ὁ, vas vimineum, *Heſ.* A præc.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum, *Heſ.*

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur ſalſamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, eſt porca ſeu porcus fœmina, à ſono grunnitûs ita dicta.

ὝΣ, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, ſus, porcus.

Ὑσγινοβάφης, εος, ὁ καὶ ἡ, tinctus colore hyſgini herbæ. Ex ὕσγινον, et βάπτω.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, hyſginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo ſimilis.

Ὑσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὕω, *pluo.*

Ὕσματα, τὰ, pluvia. Ab ὕει.

ὙΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηνδε, *adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπέλεθος, ȣ, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum.

Ὕσπληγξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica quâ ſues et alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, et nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſûs datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, equi et curſores; (4) laquei genus quo capiuntur aves, *Gl. V.* tranſenna. Ex ὗς, et πλὴξ, *ſtimulus.*

Ὑσπολέω, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab

Ὑσπόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſubulcus, *R.* Ex ὗς, et πολέω.

ὙΣΣΟ'Σ, ȣ, ὁ, verutum, miſſile, pilum, telum, *Plut. in Camill.* 40.

ὙΣΣΩΠΟΣ, ȣ, ἡ, et ὕσσωπον, ȣ, τὸ, hyſſopus, *herba. Angl.* Hyſſop.

Ὑσσωτὸς, ἡ, ὸν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσὸς.

Ὑςάτιον, poſtremùm, tandem. Ab

Ὑςάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. *Hom.* Ab ὕςατος.

Ὕςατον, et ὕςατα, *adv.* poſtremùm, ultimò.

Ὕςατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, *Phil.*

Ὑςέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, *Gl. V.*

Ὑςεραῖος, αία, αῖον, poſtridianus; τῇ ὑςεραίᾳ, poſtridiè, *Gl. V.*

Ὑςερεύω, poſterior vel inferior ſum, *Gl. V.* οἱ ὑςερεύοντες, infimates. Ab ὕςερος.

Ὑςερέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum ſeu venio; deſum, *Gl. V.* poſtero, *Ph.* ὑςέρησε, defuit. Ἦν δ' ὑςερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ, *Eur. Ph.* 983. Παιδὸς ὑςερήσομαι, *id. Ph. in Au.* 1231. Ὑςεροῦνται τῆς δόξης τȣ Θεȣ, *Rom.* 3, 23. Ab ὕςερος. Hinc

Ὑςέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) inopia, penuria.

Ὑςερήσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑςερέω. Unde

Ὑςέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Ὑςερητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet tardiùs venire.

Ὑςερίζω, f. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardiùs venio; (2) deſtituor; deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Ὑςερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτȣ, *Iſocr.* Ὑςερίσμεν γὰρ ἁπάντων, *Dem.* Ab ὕςερος.

Ὑςερικὸς, ἡ, ὸν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑςερικὰ, ſuffocationes uteri ſeu vulvæ. Ab ὑςέρα.

Ὑςεροβȣλέω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio. A βȣλή.

Ὑςεροβȣλία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pœnitentia. Ab eod.

Ὑςερόβȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕςερον, et βȣλή.

Ὑςερογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕςερος, et γείνομαι.

Ὑςερογονία, ας, ἡ, poſteritas. A γονή.

Ὑςερολήπτος, ον, revocabilis, qui recuperari poteſt. A λαμβάνω.

Ὑςερολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab

Ὑςερολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, et vice verſà. Ex ὕςερος, et λέγω.

Ὑςερόμητις, qui poſt factum ſapit.

Ὕςερον, *adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſeriùs, tardiùs, deinceps, poſthàc.

Ὑςερόποινος, ſerò puniens, *P.* ultor, *Ern.* A ποινή, *Æſch. Agam.* 58.

Ὑςερόποτμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui pro mortuo habitus eſt, et vivus redit.

Ὑςερόπȣς, οδος, ὁ, ἡ, tardus, qui ſerò venit, *Eur.*

Ὑςερόπρωτον, præpoſterum, *Ph.*

ὙΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proximè futurus vel venturus.

Ὑςεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. A φήμη.

Ὑςεροφθόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, poſt perditurus. Ὑςεροφθόροι λωβητῆρες, *Soph. Antig.* 1086. Ab ὕςερος, et φθείρω.

Ὑςερόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui poſterior vocem edit. Epith. echûs. Ex ὕςερος, et φωνή.

Ὑςέρως, idem quod ὕςερον.

Ὑςεροχρονέω, ſeriùs, poſt exiſto. A χρόνος.

Ὑςήρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus.*

Ὕςριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens; (2) ſcutica. Ex ὗς, et θρὶξ, *pilus.*

Ὑςριχὶς, ίδος, ὁ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Ὑςριχίδι μαςιγῶν, δέρων, ςρεβλῶν, *Ariſtoph. Ran.* 632. Ab ὕςριξ.

Ὑφάγεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro ὑφηγȣ, ab ὑφηγέομαι.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, *R.*

Ὕφαιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine ſuffuſus, cui ſubeſt ſanguis; (2) ſanguineus, etiam ex irâ et furore. Ex ὑπὸ, et αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo; (2) ſtruo, ædifico; (3) ſolerter excogito, *inpr.* dolos; ὑφασμένος, textus, *Gl. V.* p. part. paſſ. Τȣτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, *Ariſtoph. Veſp.* 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι, ſtruxere, *Lyſ.* 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρετρία, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, f. ήσω, ſubtraho, *Gl. V.* Ὑφαιρȣμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, *Ph.* Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς θήκης, educit, *Heliod.* Ὁρᾷς, ἐγὼ δ' ὡς δεξίως ὑφειλόμην; *Ariſtoph. Veſp.* 1334.

Ὑφαιρȣμένος, perf. part. med. ab ὑφαιρέω.

Ὑφαλικὸς, ſubſalſus; (2) mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, ſubſilio, *Gl. V.*

Ὑφαλμυρίζω, ſaporem ſalis refero, *Plut.* Ab

Ὑφάλμυρος, ὁ καὶ ἡ, ſubſalſus.

Ὕφαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πετρὰ, latens ſaxum, *Gl. V.* Ex ἅλς.

Ὕφαμμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arenam admiſtam habens, arenoſus.

Ὕφανσις, ἡ, textura.

Ὑφάντης, ȣ, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc

Ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria.

Ὑφαντοδίνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, à textore contextus. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος ȣ̓ πέπαται, *Ariſtoph. Av.* 949. Ab ὑφαντος, et δινέω.

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, *Ph.* Ab ὑφάντης.

Ὑφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, quaſi explico ſub aliquo.

Ὑφάπτω, f. ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ; *Eur. Med.* 378. Πόλις ὑφάπτεται πυρὶ, *Tro.* 1274.

Ὑφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἕδραν σȣ ὑφάρπασε, *Xen.*

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio.

Ὑφασία, ἡ, textura. Ab ὑφαίνω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, opus injuſtum, *Ph.* rapina; textile, tela, textura, *Gl. V.* Ab ὑφαίνω.

ὙΦΑ'Ω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφόω, pro ὑφῶ; ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφάȣσιν. *Od.* 7, 105.

ὙΦΕ'ΑΡ, αρος, τὸ, viſci genus, quod in abiete et larice naſcitur.

Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ab ἕδρα.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.

Ὑφεῖμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑφίημι.

Ὑφειμένως, ſummiſſè, *Ph.* Ab ὑφίημι.

Ὑφεὶς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.

Ὑφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων, *Ariſtoph. Eq.* 916. Ab ὑφέλκω.

Ὑφελκυσμὸς, ȣ, ὁ, ſubtractio, *Gl. V.* Ab

Ὑφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύσῃ, ſubtraxerit. Ab

Ὑφέλκω, idem. Ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, *Ariſtoph. Veſp.* 187. Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι, *Ariſtoph. Conc.* 319.

Ὑφελοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω.

Ὑφελοῖσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελȣσαι.

Ὑφελόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med.

Ὑφὲν, ſimul. *Vox Gramm.* al. ὑφ' ἕν.

Ὑφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑφίημι.

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.

Ὑφέρπω, ſubrepo, *Gl. V.*

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ὑφίημι.

Ὕφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminutio, imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.

Ὑφέσπερα, *adv.* veſperi.

Ὑφέςιος, ὁ, ἡ, qui ſub tecto, domi eſt. Ab ἑςία.

Ὑφετυμολογέω, originem verbi declaro.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, *Gl. V.*

Ὑφηγέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, ſuadeo; (4) dicto, doceo; (5) præſum; (6) clam duco, vel duco. Πρώτισα μὲν νῦν τῶδ' ὑφήγησαι, γέρον,

γ'ρον, *Eur. El.* 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, *Plut.* Τῦθ' ὑφηγεῖται ᾗ ὁ κοινὸς νόμος, *Aristot.* Hinc

Ὑφήγησις, εως, ἡ, qu. dic. præitio et ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.

Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

Ὑφηγητὴς, ῦ, ὁ, qui præit in re quâpiam, suasor. Ab eod.

Ὑφῆκας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.

Ὑφημιόλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, subdimidius, i. e. dimidio minor.

Ὑφῆνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab ὑφαίνω.

Ὑφηνιοχέω, ῶ, f. ήσω, aurigæ administer sum; (2) aurigor, dicitur et *tropicè*. Ab

Ὑφηνίοχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, administer aurigæ; (2) auriga.

Ὑφηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ὑφηρέετο, ab ὑφαιρέω.

Ὑφήσσων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qu. dic. subminor, paulò minor et junior.

Ὑφήφαςαι, alii ὑφύφαςαι, quod vide.

Ὑφιζάνω, f. ζήσω, subsideo, sedeo sub. Hinc

Ὑφίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia, depressio, qu. dic. subsessio, unde cussio, depressio velut terræ.

Ὑφίημι, f. ήσω, submitto, demitto; ὑφίημι, et ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, submissus, p. pass. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, *Eur. Med.* 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαςοῖς ὑφεῖτο, *id. Ph.* 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, demissiori velo, *Soph. El.* Ex ὑπὸ, et ἵημι.

Ὑφίντι, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι.

Ὑφίςημι, suppono, subjicio, substituo; (2) propono; in a. 2. et præt. neutraliter dicitur subeo, succedo, sustineo, suscipio; (3) recipio, polliceor; ὑφίςαμαι, *pass.* supponor, sufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* est etiam subsideo, demergor; (2) occultè sto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio; ὑποςαίη, exstiterit, *Ph.* a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποςῆναι πόνον, *Eur. Supp.* 189. Γνώμας ὑποςήσας σοφὰς, *Soph. Aj.* 1110. Τόνδ' ὑφίςαμαι πόνον, *Eur. Rhes.* 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅςις ȣ̓χ' ὑφίςαται, *id. Her. fur.* 1354.

Ὑφόλμιον, ȣ, τὸ, quod mortario supponitur, quod mortarium sustinet; (2) pars tibiæ sub ligulis quæ ori opponitur. Ab ὅλμος.

Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor; (2) metus, suspicio.

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, suspiciosus. Ab

Ὑφοράω, ῶ, et ὑφοράομαι, ῶμαι, suspecto, suspectum habeo, suspicor; (2) suspicio, revereor. Ὑμεῖς ὑφορώμενοι τὰ περιπεπραγμένα, *Dem.* Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, vereri, *Luc.* Ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία, *Ælian.*

Ὑφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus. Ex ὗς, et φέρβω.

Ὑφορμέω, ῶ, in statione immineo, insidior, seu in statione navium sum.

Ὑφορμίζω, et ομαι, in stationem subduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς, ἐκ ἔλαθον, *Thuc.*

Ὑφόρμιον, τὸ, monile. Ab ὁρμὶς.

Ὕφορμος, ȣ, ὁ, locus stationi aptus, *Appian.*

Ὕφος, εος, τὸ, textile, id quod textum est, tela, tapes, vestis, aut simile quidpiam, *Ph.* textura, contextus. Ab ὑφάω.

Ὑφόωσι, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro ὑφῶσι, ex ὑφάȣσι, ab ὑφάω.

Ὕφυγρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, subhumidus, humidus.

Ὕφυδρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui sub aquis est, sub aquas demersus; (2) aquâ intercute laborans. Ex ὑπὸ, et ὕδωρ.

Ὑφυπνόω, paulatim obdormiscere facio. *In med. et pass.* obdormisco.

Ὑφύφαςαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὕφαςαι, ab ὑφαίνω.

Ὑψαγόρας, ὁ, vide ὑψηγόρας.

Ὑψάνυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ, altè cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, et ἄντυξ.

Ὑψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erectâ incedo; (2) effero me, superbus sum, *Plut.* Ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλȣ̃τος, *Phocyl.* 57. Ex ὕψος, et αὐχέω.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, elatam cervicem habens; (2) superbus, arrogans. Ex ὕψος, et αὐχὴν. Hinc

Ὑψαυχενίζω, idem quod ὑψαυχέω.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, altè tectus, altum tectum habens; (2) altus, celsus. *Il.* 5. 213. Ex ὕψος, et ἐρέφω.

Ὑψηγόρας, ȣ, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, vanus jactator, gloriosus. Ex ὕψος, et ἀγορὰ.

Ὑψηγορέω, glorior, superbè loquor. Ab ἀγορεύω.

Ὑψηγορία, ας, ἡ, jactantia; (2) superbia.

Ὑψήεις, εσσα, εν, celsus. Ab ὕψος.

Ὑψηλαυχενία, ας, ἡ, elatio cervicis; superbia.

Ὑψηλαύχην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, cervicem extollens; superbus. Ex ὑψηλὸς, et αὐχὴν.

Ὑψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* et cum ν, pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς.

Ὑψηλοβατέω, ῶ, sublimem aëris regionem perambulo; (2) sublimia, alta tracto, appeto, loquor. A βαίνω, vel inus. βατέω.

Ὑψηλοκάρδιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui animo est elato, superbus, arrogans. Ex καρδία.

Ὑψηλόκρημνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, alta habens præcipitia, altus, epith. rupis.

Ὑψηλολογέω, ῶ, alta loquor; (2) utor verbis sublimibus, orationis sublimitatem affecto.

Ὑψηλολογία, ας, ἡ, sermonis sublimitas; (2) orationis arrogantia. Ab

Ὑψηλολόγος, ȣ, ὁ, magniloquus, qui orationis sublimitatem affectat.

Ὑψηλόνοος, *contr.* ὑψηλόνȣς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui est mente elatâ.

Ὑψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Ὑψηλοπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, præpes; (2) illustris, *Ph.* Ex ὑψηλὸς, et πέτομαι.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, excelsus, sublimis. Ab ὕψος. Hinc

Ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelsitas, eminentia.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, altâ sum mente; (2) animo sum elato, superbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβȣ̃, *Rom.* 11, 20.

Ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus superbus, nimium se referens. Ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, qui est mente excelsâ; (2) superbus, qui alta sapit. Ex ὑψηλὸς, et φρὴν.

Ὑψηλοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, celsus natu. A φύομαι.

Ὑψηλοφώνος, ον, altâ voce clamans, seu loquens, seu lamentans. A φωνὴ.

Ὑψηλῶς, *adv.* altè. Ab ὑψηλὸς.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, altâ seu celsâ virilitate præditus; (2) celsos viros faciens. Ex ὕψος, et ἀνὴρ.

Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, v. ὑψερεφὴς.

Ὑψητὸς, ἡ, ὸν, altus, celsus, sublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, altisonus, altum et clarum sonum edens, *Il.* 5, 772. Ex ὕψος, et ἦχος.

Ὕψι, *adv.* altè. Ab ὕψος.

Ὑψιβάμων, et ὑψιβάτης, ὁ, idem quod

Ὑψίβατος, ὁ ᾗ ἡ, altè incedens; (2) in alto situs. A βαίνω.

Ὑψιβιβὰς, άντος, ὁ, idem. *Hom. in Apoll.* 416. A βίβημι.

Ὑψιβόας, ȣ, ὁ, altè clamans. Ex βοάω.

Ὑψιβρεμέτης, ȣ, ὁ, qu. dic. altifremens, altistrepens; altisonans, *Il.* 1, 354. Ex ὕψος. et βρέμω.

Ὑψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. *Æsch.*

Ὑψίζυγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui in sublimi sedet sedili, *Il.* 4, 166.

Ὑψιθέμεθλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, alta habens fundamenta, *Nonn. P.* 4, 2. Ex θέμεθλον.

Ὑψίθρονος, ὁ ᾗ ἡ, celsus dignitate.

Ὑψικάρηνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήϊε, *Nonn. P.* 6, 3. Ex ὕψι, et κάρηνον.

Ὑψικέλευθος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, per alta loca incedens.

Ὑψίκερας, ατος, ὁ ᾗ ἡ, celsa gerens cornua. Ὑψικέρατα πέτραν, *Aristoph. Nub.* 597.

Ὑψίκερως, ω, ὁ ᾗ ἡ, idem. *Od.* 10, 258. Ex iisd.

Ὑψικέραυνος, ὁ, ἡ, in alto fulminans.

Ὑψικόλωνος, altus, epith. montis. *Opp.*

Ὑψικόμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altè comatus. Ex ὕψι, et κόμη.

Ὑψικόμπως, *adv.* arroganter, fastuosè, *Soph.*

Ὑψικρατέω, in alto (i. e. cœlo) impero.

Ὑψίκρημνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, v. ὑψηλόκρημνος.

Ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, et μέδω, *regno*.

Ὑψιμέλαθρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altas habens ædes; (2) excelsa habens atria.

Ὑψιμέλας, αινα, αν, altus et niger, epith. navis.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui est in altis nubibus; epith. Jovis.

Ὑψιπαγὴς, ὲς, altus, epith. rupis. A πάγνυμι.

Ὑψίπεδος, ον, altè situs, epith. urbis.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, et πέτομαι.

Ὑψιπέτηλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, epith. arboris, altus, procerus. Ex ὕψι, et πέτηλον.

Ὑψιπέτης, ȣ, ὁ, altè volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Ὑψιπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) ex alto lapsus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Ὑψιπόλις, ὁ, ἡ, princeps civitatis.

Ὕψιπυς, ȣν, excelsus.

Ὑψίπρυμνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Ὑψιπύλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altas portas habens. Ex πύλη.

Ὑψιπύργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altis turribus insignis.

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pro ὑψηρεφὴς.

Ὑψίςολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altè stolatus, altè succinctus. A ςολὴ.

Ὕψιςος, ίςη, ιςον, altissimus, excelsissimus, *Superlat.* ab ὕψος.

Ὑψιτενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in altum tendens; (2) in alto extensus. A τείνω.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui altâ et erectâ cervice incedere solet. Ex iisd.

Ὑψιφαὴς, et ὑψιφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, celsus, è longinquo conspicuus. A φάω.

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in altum latus, sublimis. Ναὶ ὑψιφερεῖς, *Aristoph. Nub.* 305. A φέρω.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, altum et elatum animum habens. A φρὴν.

Ὑψιχαίτης, ȣ, ὁ, altè comatus. Ex χαίτη.

Ὑψόθεν, *adv.* ex alto, desuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, *adv.* in alto, in sublimi; (2) super, supra; (3) altè, in altum. Ab eod.

Ὑψίπρωρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος, et πρώρα.

Ὑψορόφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, altam cameram seu concamerationem habens; (2) excelsus.

ὝΨΟΣ, έος, τὸ, altitudo, celsitudo, sublimitas; (2) cacumen, fastigium, vertex.

Ὕψοσε, *adv.* in altum, in sublime. Ab ὕψος.

Ὑψȣ̃, *adv.* altè, in alto; (2) in altum, *Il.* 1, 486. Ab eod.

Ὑψόω, ῶ, f. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo, sublimo, *Gl. V.* Τȣ̃τον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν ᾗ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτȣ̃, *Act.* 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τȣ̃ ἀνθρώπȣ, *Joann.* 2, 14. ὑψωθήσεται, *Luc.* 18, 14. Ab ὕψος.

Ὑψώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ὑψόω.

Ὑψωθῆναι, *sublatum esse*, a. 1. inf. pass.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, sublimitas; (3) res alta, seu illustris. Ab ὑψόω.

Ὑψώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Ὑψώσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

ὝΩ, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluviâ perfundo. Πȣ̃ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ'

ἤδη

ἤδη τεθέασαι; *Aristoph. Nub.* 369. Ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, *ib.* 1116.

Ὑώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, suillus, porcinus, sui similis; *metaph.* spurcus et immundus, stupidus. Ab ὗς. Hinc

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina insulsitas vel stupiditas, porcini mores.

Φ.

Φ Litera Græcorum vigesima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque est ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineolâ infernè appositâ ͵φ, *quingenta millia.*

Φᾶ, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφη, à φημί.

Φάανθεν, *visi sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* et *Poët.* pro ἔφανθεν, et hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, à φαίνομαι. *Hom. Il.* 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, splendidissimus, lucidissimus, quasi à φααντὸς, quod esset lucidus. A φαίνω, *luceo.*

Φαάντερος, έρα, ερον, splendidior, *Compar.*

Φαβοτύπος, ου, ὁ, qu. dic. qui tundit et percutit columbas, genus accipitris. Ex φὰψ, et τύπτω.

Φαγάνθρωπος, ὁ, ἡ, pro ἀνθρωποφάγος, *Hes.*

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus stomachi quum vehementer appetens cibum immodicè sumit, nec satiari vorando potest; (2) ulcus quoddam exedens et cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, sed maximè, (2) *Cels.* lib. 6. Ex φάγος, et ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ἡ, ὸν, phagedænicus, gangrænosus. ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, esse, manducare, *Gl. V.* a. 2. sine præsenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγη, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, si comedam, conj. φάγοιμι, opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες, *Aristoph. Plut.* 253. Μὴ βρώσει ἐφάγομεν ἐκ τοῦ βασιλέως, 2 *Sam.* 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, *Apoc.* 17, 16.

Φάγεαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. ind. med.

Φαγέσωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vorax, inexplebilis edo seu comedo, *Poll.* A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id quod comeditur, esculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, festum quoddam in quo cibo ad satietatem usque exhilarabantur. Aliàs et φαγησία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur et φαγησιποσία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Ex φάγησις, et πόσις, *potio.*

Φάγησις, εως, ἡ, esus, voratio.

Φάγιλος, ου, ὁ, phagilus, agnus cum edulis esse incipit.

Φάγος, ου, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρος, ου, ὁ, *Phil.* φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretensium linguâ, ἡ ἀκόνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑ'ΓΩ, inus. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, 3. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι.

Φάγων, οντος, ὁ, maxilla; (2) idem quod φάγος, *Ern.*

Φάε, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, à φάω.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, solis epith. (2) stella Jovis. A φάω, *luceo.* Unde

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus.

Φαείνω, splendeo, fulgeo, luceo. *Od.* 18, 342.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, lucidus.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. *Il.* 24, 785.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio. *Call. in Dian.* 11. A

Φαεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, et φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc fit πεφασμένος, occisus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν ἂν πέφασμαι καινὸς, *Soph. Oed. Col.* 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, *Il.* 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris. A

Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A φαιδρός.

Φαιδρόνους, ὁ, ἡ, hilaris, lætus. A seq. et νοῦς.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, faustus, *Gl. V.* luculentus. Φαιδρότεροι γνώμῃ, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, nitor vultûs; (2) nitor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro; (2) nitidum reddo.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. v. φαιδρύνω.

Φαιδρυντὴς, οῦ, ὁ, æditus; (2) lotor, mundator. A φαιδρύνω. Hinc

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, purgatrix.

Φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, *ap. Jos.* A φαιδρός.

Φαίδρυσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Ern.*

Φαιδρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui hilari est vultu. Ex φαιδρὸς, et ὤψ.

Φαιδρῶς, nitidè, splendidè, lautè; (2) hilariter.

Φαίην, *dixerim*, a. 2. opt. act. v. φημί.

ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus Atticum, dictum κονίπους, *Clem. Al.*

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινέσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, à φαίνομαι.

Φαινίνδα, *indecl.* genus ludendi pilâ. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, *ap. Laced.*

Φαίνοισαι, nom. pl. fœm. præs. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, à φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, *Gl. V.* φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula. Al. *Gl. V.* φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, *Gl. V.* ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, et θήκη.

Φαινόμενην, acc. sing. præs. part. med.

Φαινομένηφι, dat. sing. *per Paragog.* syllabæ φι.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora ostendit; de Lacænis, *Plut.* Ex φαίνω, et μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, *Gl. V.* ostendo; (2) defero; *unde et* φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod propriè est φαίνομαι, *pass.* φαίνομαι, appareo, *Gl. V.* φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, *Phil.* φαινόμεθα, dignoscimur, *Phil.* ἐφάνη, apparuit, aor. 2. pass. (2) deferor, accusor; (3) adsum, appareo; τὰ φαινόμενα, astronomia sphærica; item quæ ante oculos sunt; τὸ φαινόμενον, sententia pronunciata, *Ern.* Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, *Joan.* 1, 5. Ἄρηξον, ἔλθε καὶ σκιὰ φάνηθί μοι, *Eur. Her. fur.* 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, *Dem.* A φάος.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum et nigrum colore. *Gl. V.* aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

Φαιωρὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φαιςὸς, ἡ, ὸν, seu φαῖςος, η, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιοχίτων, ὁ καὶ ἡ, pullatus, nigrâ veste indutus.

Φάκελλος, et φάκελος, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. A σφάκελος.

ΦΑΚΗ῀, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente est.

ΦΑΚΙ'ΟΛΟΣ, ου, ὁ, fascis, fasciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor. Dim. à φακή.

Φακοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lenticulæ similis. *Gl. V.* lenticularis. Ex φακὸς, et εἶδος.

Φακοπτισσάνη, ης, ἡ, edulium ex lente et ptisanâ. Ex φακὸς, et πτισσάνη.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt *Gramm.* sed promiscuè cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ formâ, quo aquâ calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas in quo mortuorum cineres conduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula. *Gl. V.* lens, lentigo; φακὸς προσώπου, *faciei* nævus, *Ph.* A φακή.

Φακόψις, lentiginosus, sparso ore, *Ph.* Ex φακὸς, et ὄψις, *vultus.*

Φακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lenti similis. A φακός.

Φακωτὸς, ἡ, ὸν, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, *Suid.*

Φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, et ἀρχή. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is qui phalangi præest.

Φαλαγγηδὸν, *adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morsus à phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον, et δάκνω.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, à crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ἡ, ὸν, ad phalangem pertinens, è phalange sumptus, &c.

Φαλαγγομαχέω, phalange, peditatu pugno; (2) cum phalange prælior. A

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, et μάχομαι.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *propriè* quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, *Ph.* (3) internodium, *Gl. V.* (4) tarantula, *Gl. V.* araneus; (5) baculus quisque, longus, teres, ad cylindri formam; φάλαγγες etiam ligna quibus naves fulciuntur.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, *Nic. Th.* 760. (2) balæna, *Aristoph. Vesp.* 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, *Gl. V.*

Φαλακράω, calveo, *Gl. V.* A præc.

Φαλακροειδὴς, ὲς, qui calvus esse videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, *Gl. V.* φαλακροῦσθαι, calvescere, *Gl. V.* Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλανθίας, ου, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, et ἄνθος, *flos.* (nisi ἄνθος mera terminatio est, *Ern.*)

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλός.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φάλαρον, τὸ, crista galeæ; item fascia, diadema; φάλαρα, τὰ, *Æschyl.* A φαλός.

Φαληριάω, ῶ, albesco spumâ; unde φαληριόωντα pro φαληριῶντα, *Il.* 13, 799. A

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; (2) *Subst.* ferrum galeæ. A φαλός.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλὸς, sc. et φαλῆς.

Φαλιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, splendidus. A φαλός.

Φάλκις, ἡ, pars navis ubi est sentina.

Φαλλαγωγία, ων, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλὸς, et ἀγωγή.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ἡ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλός.

Φαλλοβατέω, phallum conſcendo, phallo inſideo. *Lucian.* A

Φαλλοβάτης, ȣ, ὁ, Priapi conſcenſor. Ex φαλλὸς, et βαίνω.

ΦΑΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel ligneum oblongum in ſummo habens penem talem.

Φαλλοφορέω, phallum geſto. A

Φαλλοφόρος, ȣ, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. Ex φαλλὸς, et φέρω.

ΦΑΛΟ'Σ, ſplendidus; (2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, conus galeæ, criſta.

Φάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi φημί.

Φάμενοι, nom. pl. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔφησαν.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, ſeu φάναι, ſplendores, illuminationes. Μυςηρίων τε τῶν ἀποῤῥήτων ἔδειξεν Ὀρφεὺς, *Eur. Rheſ.* 943. A φανός.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. verbi φημί.

Φαναῖος, α, ον, ſplendidus, illuſtris. A φανός.

Φανάριον, τὸ, Dim. à φάνιον, *ſed* non bonum verbum. *Ern.*

Φανείη, a. 2. opt. paſſ. v. φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφάνησαν.

Φανερολογία, ἡ, cum quid palàm dicitur.

Φανερόμισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui palàm odit, *Ariſtot. Ethic.* Ex μῖσος.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, *Gl. V.* Φανεροποιῆσαι, certiorari. Ex φανερὸς, et ποιέω.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio. A præc.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, evidens, apertus, clarus, illuſtris, celebris. A φαίνω.

Φανερόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui palàm amat, *Ariſtot. Ethic.*

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo. *Gl. V.* φανερȣ̃μαι, clareſco, pateſio. Φανερώσει τὰς βȣλὰς τῶν καρδιῶν, 1 *Cor.* 4, 5. Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, *Joann.* 7, 4. Τότε ϗ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, *Col.* 3, 4. A φανερός.

Φανερῶς, *adv.* manifeſtè, evidenter, apertè, palàm. Ab eod.

Φανερώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi φανερόω.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνεσκε, *oſtendit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, à φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφάνη, à φαίνομαι.

Φανήῃ, *videatur*, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. *per Epentheſ.* pro φανῇ.

Φανήμεναι, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῇς, *apparueris*, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ.

Φάνης, ητος, ὁ, ſol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iſte quotidie quaſi novus exſiſtat, hic primus è chao apparuerit.

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. φαίνω.

Φανητιάω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανήτω, 3. ſing. a. 2. imperat. v. φαίνω.

Φανθεὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. paſſ.

Φανίον, ȣ, τὸ, laternula, facula. Dim.

Φανόπτης, ȣ, ὁ, laterna. Ab ὄπτομαι.

Φανὸς, ἡ, ὸν, lucidus, ſplendidus. A φαίνω.

Φανὸς, ȣ̃, ὁ, laterna, candela, *Gl. V.* (2) ſol et luna. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζȣσι, *Galen.*

Φανόω, idem quod φαίνω, *Strab.*

Φαντάζω, f. άσω, ſpeciem præbeo, oſtendo; (2) φαντάζομαι, *paſſ.* cernor; (2) accuſor, deferor; *in med.* imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (2) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro, conſpiciendum me præbeo. Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, appareat, *Eur. Rh.* 93. Μὴ δὲ φαντάζȣ δόμων πάροιθε τῶνδε, *id. Andr.* 875. Φαντασθῆναι περὶ τῶ κατὰ φύσιν βίω, *M. Anton.* 1, 14. Ab eod. Hinc

Φαντασία, ας, ἡ, viſio, viſum, ſpecies in animo concepta; (2) vana ſpecies vel imago, mera ſpecies; *item* quod ad ſpeciem modo fit; (3) etiam in bonam partem, de ſplendore, dignitate. A præc.

Φαντασιαςικὸς, ἡ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοδοκητὴς, ȣ̃, ὁ, genus hæretici qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δοκέω.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, f. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ σȣ, ϗ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σȣ, *Sapient. Sirach.* 4, 30. Ex φαντασία, et κόπος.

Φαντασιοπλήκτως, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quâdam obſtupefaciendo. A πλήσσω.

Φαντασιόω, ῶ, f. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.

Φαντασιώδης, ες, idem quod φανταςικός.

Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, *Ph.* (2) viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ȣ̓κ ὄντα ποιȣ̃σι, *Plato.* A φαντάζω. Hinc

Φαντασμάτιον, ȣ, τὸ, parvum viſum, Dim.

Φανταςικὸς, ἡ, ὸν, qui facilè viſiones et imaginationes concipit; (2) ſpeciem meram habens. Ab eod.

Φανταςικῶς, *adv.* concipiendo viſiones.

Φανταςὸς, ἡ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.

Φαντὶ, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, à φημί.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. conj. paſſ. v. φαίνομαι.

Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, à φημί.

Φαόβιος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidum (v. gr. aureum) arcum habens. A βιός.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μυνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ, *Call.* A φάω.

Φαράγγιον, ȣ, τὸ, parva convallis, Dim. à φάραγξ.

Φαραγγώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis. *Ph.* vorago. *Gl. V.* hiatus.

Φαρέεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro φάρεσι, à φάρος, *palla.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρέτρη.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ȣ, τὸ, parva pharetra. Dim.

Φαρετροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pharetram geſtans. A φέρω.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, genus veneni.

Φάριον, ȣ, τὸ, laneum redimiculum. A φάρος.

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ἴδος, ὁ ϗ ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio; item curo. *V. Lex.*

Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. A φάρμακον.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſa medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. *Ph.* venenarius; (2) confector medicamentorum. A φάρμακον.

Φαρμακευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A φαρμακεύω.

Φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

Φαρμακικὸς, ἡ, ὸν, medicamentarius, *Gl. V.*

Φαρμάκιον, ȣ, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακὶς, ἴδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακίτης, ȣ, ὁ, epith. vini Pramnii, à ſalubritate. *Euſt.*

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum; (3) pigmentum. *Ph.* etiam tropicè color quo tingitur quid.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποιΐα, ἡ, ars medicamenta faciendi; (2) veneficium. A

Φαρμακοποιὸν, ȣ̃, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius. *Gl. V.* Ex φάρμακον, et ποιέω.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. A πόσις, *potio.*

Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. A πότης.

Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. A πωλέω.

Φαρμακοπώλης, ȣ, ὁ, medicamentorum et pigmentorum venditor, pharmacopola. *Gl. V.* aconitarius, pigmentarius.

Φαρμακὸς, ȣ̃, ὁ, veneficus, maleficus. *Ph.* magus, incantator; (2) homo qui piaculum fit, ut κάθαρμα. A φάρμακον.

Φαρμακοτρίβης, ȣ, ὁ, qui pharmaca terit et apparat; (2) qui pharmaca vendit. A τρίβω.

Φαρμακότριψ, βος, ὁ, idem et ex iiſd.

Φαρμακȣργὸς, ὁ, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.

Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſeu herbis venenatis. A φέρω.

Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, medicamenta miſceo. A φάρμακον.

Φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.

Φαρμακτήριος, α, ον, idem

Φαρμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum;

Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.

Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. *Gl. V.* veneficium. A

Φαρμάσσω, ſeu ττω, f. ξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πέπονθεν ἄλλο, *Ariſtoph.* Θεσμ. 541. *Od.* 9, 393.

Φαρμȣθὶ, menſis Aprilis apud Ægyptios.

ΦΑ̃ΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turris maxima propè Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.

Φαρόω, aro, *Callim.*

Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.

Φαρυγγέθρον, τὸ, idem quod

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, gula, caput œſophagi. Hinc

Φαρυγγὶς, ἴδος, ἡ, voracitas, ingluvies.

Φαρυγίνδην, *adv.* avidè vorando, *E. M.* φαρρύγγηδην, *Heſ.*

Φὰς, dicens, a. 2. part. act. v. φημί.

Φάσγανον, ȣ, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. A σφάζω. (A φάω, *Ern.*)

Φασγανȣργὸς, ȣ̃, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.

Φασγανιάω, enſe interficio, *Heſ.*

Φᾶσε, *dixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφησε, à φημί.

Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.

ΦΑ'ΣΗΛΟΣ, et φασήολος; item, φάσιλος, et φασίολος, ȣ, ὁ, phaſelus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.

Φάσθαι, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.

Φασὶ, *inquiunt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Φασιανὸς, ȣ̃, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis.* A φᾶσις, Phaſis, *fluv.*

Φάσις, εως, ἡ, viſum, ſomnium; (2) delatio, accuſatio.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex adfirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φαίνω, vel φάω, *dico.*

Φάσκε, *dictitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.

Φάσκω, dico, dictito. *Gl. V.* aio. Φάσκοντες ταῦτα ὅτως ἔχειν, *Act.* 24, 9. A φάω.

Φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capsa coriacea.

Φάσκωλος, ȣ, ἡ, vestigerula.

Φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.

Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, à φημί.

ΦΑ'ΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*

Φασσοφόνος, ȣ, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. *Gl. V.* palumbarius. *Il.* 15, 238. Ex φάσσα, et φένω, *occido.*

Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, à verbo φημί.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A

Φατὴς, ȣ̃, ὁ, loquax; (2) mendax. A φάω.

Φατὶ, 3. sing. præs. ind. *Dor.* pro φησὶ, à φημί.

Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem spargo. Οὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας. *Eur. Iph. in Au.* 134.

Φάτις, εως, ἡ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. A φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe; (2) laquear, sc. in præsepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, sunt etiam loculamenta dentium. Hinc

Φατνόω, laquearibus tego. *P.* excavo (ξέω) ut fiat præsepe, lacus, lacunar. *Ern.*

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, *Ph.* alveolus dentis. A præc.

Φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, laqueatus.

Φατνωτὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

Φάτο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, à φημί.

Φατὸς, ἡ, ὸν, dicendus, nominandus; (2) celebris; (3) cæsus. A φάω.

Φατρία, ας, ἡ, curio. *Ph.* id. quod φρατρία.

Φατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis. A præc.

Φάττα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.

Φάττιον, ȣ, τὸ, palumbula, *Gl. V.* A præc.

ΦΑΥ'ΖΩ, frigo, *Hes.*

Φαυλεπίφαυλος, ον, planè nullius pretii.

Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva minuta, genus olivarum vile; Φαυλότεροι φαυλίων μήλων. *Proverb. apud Athen.* lib. 3. p. 82. A φαῦλος.

Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν δίαιταν μȣ φαυλίζεις, *Xen.* Ab eod. Hinc

Φαυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, contemptio, irrisio:

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, cavillatrix.

Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

Φαυλοῤῥημόνως, contumeliosè, maledicè. A φαυλοῤῥήμων, maledicus.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, *Gl. Vet.* vilis, levis; (2) in bonam partem, facilis, simplex, mediocris, tenuis, opp. difficili, arguto, sumtuoso, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.

Φαυλεργὸς, ὁ ϗ ἡ, qui nihil egregiè facit. Epith. artificis vilis. Ab ἔργον.

Φαύλως, *adv.* malè; (2) facilè, leviter, leniter, moderatè. Ab eod.

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φαυσίβροτος, ὁ ϗ ἡ, mortalibus lucem adferens; *Pind.* Ex φαῦσις, et βροτὸς.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor; (2) signum per ignes. A φάω, vel φαύω.

Φαύσκω, luceo. A

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

ΦΑ'Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis.*

ΦΑ'Ω, inus. luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico; (4) uro.

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. *Il.* 11, 121. *Ib.* 5, 232.

Φεβώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præs. conj. med.

Φεγγίτης, ȣ, ὁ, phengites, lapis specularis; (2) laterna. A

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, splendor, lux, lumen, jubar seu lumen solis, dies.

ΦΕ'ΓΓΩ, illumino; lucidum reddo. A φέγγος.

Φεγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, splendore seu luce abundans, luminosus. Ab eod.

Φειδαλφιτέω, parcus sum. A

Φειδάλφιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui farinæ parcit; i. e. parcus, tenax. Ex φείδομαι, et ἄλφιτον.

Φειδαλφίτως, *adv.* parcè, tenaciter.

Φείδεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro φείδȣ, à φείδομαι.

Φείδεσθε, *parcatis*, 2. pl. præs. ejusd.

Φειδίτιον, φειδιτεῖον, et φιδίτιον, ȣ, τὸ, pl. φειδίτια, sodalitas quædam apud Spartanos simul epulari solitorum, sed cum parsimoniâ et valdè frugaliter; *Plut.* A

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignosco; (2) parco, parcè utor, sum parcus, abstineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν ὀχὶ φείσεται, εἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται, *Dem. Phil.* 4. Εἶτ' ἐγὼ σȣ φείσομαι; *Aristoph. Ach.* 316. Hinc

Φειδομένως, *adv.* parcè, cum parsimoniâ.

Φειδὸς, ἡ, ὸν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia. A φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem, *Il.* 22. 244. A φειδώ.

Φειδωλία, ας, ἡ, idem. A

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, et φειδωλὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, parcus, tenax, abstinens, *Gl. Vet.* φειδωλότατος, perparcus, parcissimus, tenacissimus, *Gl. V.* A φείδομαι.

Φειδωλῶς, *adv.* parcè. A præc.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; (2) adfectus quo adducimur ad parcendum, misericordia. A φείδομαι.

Φέκλη, ης, ἡ, fæcula. *Vox Lat.*

Φελλεύω, fluito more suberis. A φέλλος.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, locus petrosus Athenis; (2) salebrosus, lapidosus quivis.

Φελλίνας, ȣ, ὁ, levis in modum suberis.

Φέλλινος, η, ον, suberinus. A φελλός.

Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex suberis et quercûs appellatione. Ex φελλὸς, et δρῦς.

ΦΕΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, suber; cortex.

Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ. Unde

Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum.

Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo; (2) illudo, subsanno. Ταῦθ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δραχμὰς φέρειν, *Aristoph. Ach.* 90. Αἰσχρὸν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτȣ̀ς, *Dem.*

Φενακισμὸς, ȣ̃, ὁ, deceptio, impostura; (2) illusio, ludificatio. A præc.

Φενακιστὴς, ȣ̃, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc

Φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus.

Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impostor; (2) derisor.

Φενόλης, ȣ, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.

ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inus.

Φεράσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicosus. Ex φέρω, et ἀσπὶς.

Φεραυγὴς, ὲς, lucem edens, lucidus, *Epigr.* A φέρω, et αὐγή.

Φερβέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.

Φέρβεσθαι, *alere*, præs. infinit. med.

ΦΕ'ΡΒΩ, pasco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, *Pind.* Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις, *Eur. Or.* 863. Παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, *Soph. Phil.* 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν, *Eur. Med.* 827.

Φέρε, age, agedum, agesis. A φέρω.

Φερέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, par et idoneus seu sufficiens alicui rei, ut fidejussor locuples vadimonio, sponsor fide dignus. Τοιῶδε τίς φερέγγυος. *Plut. ex Æschyl. Sept. ad Theb.* 455. Ex φέρω, et ἐγγύη.

Φερεγλαγὴς, ὲς, lac præbens. A γλάγος.

Φερέδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cænam adferens. *Nonn. P.* 6, 8. A δεῖπνον.

Φερέζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.

Φερέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum tolerans et patiens. A κακὸν.

Φερέκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum ferens.

Φερέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.

Φερέοικος, et φέροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferens domum; (2) *Subst.* testudo, qu. dic. domiporta cochlea.

Φερέπολις, et φερέπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, urbem ferens i. e. sustinens ac sustentans; (2) qui urbem cepit.

Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A

Φερέπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, et πόνος.

Φερέσβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam necessarium est.

Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, à φέρω.

Φερεσσακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. scutifer, scutum ferens; (2) bellicosus. Ex φέρω. A σάκος.

Φερεστάφυλος, ον, uvas ferens. A σταφυλή.

Φέρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. φέρω.

Φερετρεύω, circumfero in pompâ, transveho in pompâ. A φέρετρον.

Φερέτριος, ȣ, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.

Φέρετρον, ȣ, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. *Il.* 18, 236. A φέρω.

Φέριστος, ȣ, ὁ, optimus, *Superl.* à φέρω.

Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos quam sponsa adfert. Ab eod.

Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, *Exod.* 22, 16. A præc.

Φερνίον, τὸ, (al. malè φέρνιον, *item* φερνεῖον) sporta, sportula, in quâ pisces feruntur.

Φέροισαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro φέρȣσαι, à φέρω.

Φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.

Φερόμεθεν, 1. pl. præs. ind. pass. *Æol.* pro φερόμεθα.

Φερόμεσθα, idem, *Dor.*

Φέρομαι, *pass.* feror, ruo, et abripior; (2) in manibus, sermonibus hominum versor; (3) studio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *item* res quæ benè succedit, opp. κακῶς φέρεσθαι, πλέον φέρεσθαι cum ἐν augeri ex re aliquâ. Παρά τινι in gratiâ, autoritate majori esse apud aliquem, *cum gen.* excellere, præstare; (5) *in med.* sentire, censere, intelligendo γνώμην.

Φέροντε, nom. dual. part. præs.

Φέροντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φέρȣσι.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, dea supermundana, causa seperationis animarum à corporibus per conversionem ad superos. *Procl. in Crat.*

Φέρτατος, άτη, ατον, validissimus, robustissimus; (2) præstantissimus, utilissimus. A φέρω.

Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præs. imperat. act. *per Sync.* pro φέρετε, à φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robustior, potentior; (2) præstantior, melior, utilior. *compar.* Ab eod.

Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, prosum ad aliquid; (3) auferre, v. gr. præmium, accipere; (4) pendere, solvere; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, suâ sponte, libenter. Additur et verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus, interdum redundat; (8) φέρε, age, οἴσω, feram, *Gl. V.* f. 1. οἰσέιν, esse laturus, *Ph.* inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, *Gl. V.* ἤνεγκεν, tulit, attulit, *Phil.* a. 1. et 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκῶσα, patria, *Gl. V.* part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, *Plut.* εὐδοξίαν τινὶ, *Aristot.* βαρέως, τι, *Xen.* χαλεπῶς, *Dem.* τὰς ἀρχὰς, eligere, *id.* ψῆφον περί τινος, *id.* χάριν τινὶ, conferre, *Hom.* Τὸ μὴ πυθέσθαι πȣ̃σιν αἰσχύνην φέρει, *Soph.* 66. Οὐδὲ γ' ἐς θυμὸν

μὴν φέρω, non venit in mentem, *id. El.* 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, *Isocr.* Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, succedere, &c.

Φερωνυμέομαι, nomen et omen habeo. A

Φερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ferens nomen suum, i. e. veritatem nominis sui, cui verè convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, et ὄνομα.

Φερωνύμως, *adv.* nomine rei verè respondente, nomine rei congruo.

ΦΕΥ͂, heu, va, ha! *Ph.*

Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, à φεύγω.

Φεύγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.

Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præs. act.

Φεύγουσαι, nom. pl. part præs. act. f. g.

Φεύγυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, et ὕδωρ.

ΦΕΥ͂ΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, aversor; (4) exsulo, verto solum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ φ ύγει τὰ ἑρπετὰ, fugat, *Strabo, P.* (6) reus sum, accusor, sed de exule dicitur, φευγὼν et φυγὼν, de reo tantùm φευγὼν; (7) defero aliquem, *Ern.* φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accusari, *Æschin.* δικαστήριον, declinare, *Plat.* τὴν ἐλπίδα, rejicere, *Plut.* τὴν πατρίδα, exulare, *id.* δίκην παρὰ τῷ κριτῇ, defendere, *Dem.* κοινωνεῖν τινι, vitare, *Plato.* Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον, *Aristoph. Plut.* 775. Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, *Eur. Med.* 561. Ἐγὼ δ' ἐρημὸς τήνδε φεύξομαι χθόνα, *ibid.* 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας, accusaberis, *Aristoph. Eq.* 440. Δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι, *Soph. Phil.* 1036.

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.

Φευκταῖος, ὁ, averruncus:

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, fugax. A φευκτός.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φεύγω.

Φευξῆ, 2. sing. 1. f. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, à φεύγω.

Φεύξιμος, ὁ ϗ ἡ, à quo fugiendum est; (2) qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

Φεύξομαι, 1. f. indic. med. verbi φεύγω.

ΦΕΨΑΛΟΣ, et φέψελος, ου, ὁ, scintillula, vel scintilla parva.

Φεψαλέω, ῶ, comburo. *Æschyl.* A præc.

Φεψάλυξ, γος, ἡ, scintilla; *Aristot. L.* 106.

ΦΕ'ΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, à φημί.

Φῇ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Φήῃ, *dicat, dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγίνεος, έα, εον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, fagus; æsculus, *Gl. Vet.* Item faginus. Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ, *Call. in Dian.* 239. Hinc

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æsculetum. *Gl. V.*

Φηλέω, impono, decipio. A φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτῃσι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, à præc.

ΦΗ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λώβαισι ϗ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον, *Lycurg.* 785. *Menand.* 11. Hinc

Φήλωμα, τὸ, fraus, impostura.

Φῆμα, τὸ, verbum. A φημί.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio et existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς, *Aristoph. Av.* 403. A φάω, *dico.*

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, divulgo. Ἥν τινα (φήμην) πολλοὶ Λαοὶ φημίζουσι, *Hesiod.* Ἔργ. 762. Τοὔνεκα μιν ϗ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον, *Dionys.* Περ. 90. A

Φῆμις, εως, ἡ, sermo, verbum; (2) rumor, fama; (3) omen. A φημί.

Φημισμὸς, οῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φῆν, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, à φημί.

Φῆναι, *dixisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila; item aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θήρ.

ΦΗ'ΡΗΑ, ων, τὰ, nervorum tumores et tensiones circa aures. *Hipp.*

Φηρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, et μαίνομαι, *furo.*

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, à φήρ.

Φὴς, 2. sing. præs. ind. act. verbi φημί.

Φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Φήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φῆσι, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticipaverit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθῆμι, pro φθάω.

Φθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med.

Φθὰν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔφθησαν.

Φθάναι, *prævenire*, præs. infinit. act.

ΦΘΑ'ΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) οὐ φθάνω, non possum; (4) fervit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non, *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', *Aristoph. Plut.* 484. Ὀργῇ ϗ προπετείᾳ φθάσαι τὸν λογισμὸν ἁμαρτῶν ἔφησε, *Dem.* Φθάνω προφεύγων, *Æsch.* Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, 1 *Thess.* 2, 16. Ἄχρι γὰρ ϗ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 *Cor.* 10, 14.

Φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. pass. v. φθείρω.

Φθάρθι, *pereas*, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. *per Syncop.* pro φθάρθητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, *Gl. V.* Ab eod.

Φθὰς, a. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθέγγετο, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγγετο, à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo; (2) loquor. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ, φθεγξάμενον, 2 *Pet.* 2, 16. Οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους, *Eur. Med.* 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο, *Aristoph. Conc.* 391.

Φθέγγοντο, *sonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.

Φθεγξεῖται, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem et eâdem dialecto adfecti.

Φθείμην, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθέω, *corrumpo.*

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, à φθῆμι, *anticipo.*

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, morbus pedicularis, pediculario, *Gl. V.*

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειριῶν, pediculosus, *Gl. V.* A φθείρ.

Φθειριάζω, fut άσω, idem, vermibus scateo.

Φθειρίζαω, idem ap. Lucian. *si lectio sana.* A ζάω, *Ern.*

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro, vel pediculis mordeor:

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριστικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθείροντι, 3. pl. præs. indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, et ποιέω.

Φθειροτρωγέω, ῶ, pediculos edo. A τρώγω.

Φθειροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pediculorum esor.

Φθειροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, et φέρω.

Φθείρω, f. ερῶ, corrumpo, vitio, violo; (2) stupro; (3) comburo, vexo, vasto; (4) interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, *Gl. V.* φθαρῆναι, convelli, *Gl. V.* a. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, *Ph.* a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἂν, *Soph. Aj.* 1360. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος, *Eurip. Ph.* 382. Φθείρου, abi in malam rem. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρου, *Aristoph. Plut.* 610. A φθέω. Vid. *Ern.*

Φθειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθείρ.

Φθερεῖ, 3. sing. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ

Φθεισιγενὴς, ὁ ϗ ἡ, ad perdendum factus seu natus, epith. Furiæ. A φθείρω, et γίγνομαι.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo. *Od.* 11, 329.

Φθέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, à φθῆμι pro φθάω.

Φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθήῃ, *præoccupaverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per Epenthesin* τοῦ η, pro φθῇ.

Φθῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῇσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, à φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, à φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς, άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis; (2) de die, sole, &c. ad occasum, finem vergente, et sensim ac sine sensu evanescente.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, qui fructum amisit.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui est autumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, epith. olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, senescens autumnus et in hiemem vergens; autumnus. Ex φθίνω, et ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, à

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. *Od.* 14, 95. *Il.* 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, pestifera, *Aristoph. Concion.* 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, *Soph. Aj.* 405. ἐξ αὐτοῦ, *id. Trach.* 690. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin naturâ proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. *Il.* 2, 833. Ex φθίω, et ἀνήρ.

Φθίσθαι, *periisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι à φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere, peri.* 2. sing. præs.

præf. imperat. paſſ. *per Syncop.* pro φθιέσθω, à φθίω.
Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, conſumor. *Ariſtot.* A φθίσις.
Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, et βροτὸς.
Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A
Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, conſumptio, decrementum, tabes, præſertim pulmonis, phthiſis. A φθίω.
Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.
Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni ſeu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.
Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) conſumor, deficio, tabeſco; et φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. *Il.* 6, 407. *Od.* 16, 369. *id.* 20. 67. *Il.* 11, 820. *Il.* 14, 87. A φθέω.
Φθογγὴ, ῆς, ἡ, ſonus, vox. A φθέγγομαι.
Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, vox. Ab eod.
Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.
Φθοῖς, φθοῖς, ίδος, ίος, placentæ genus, è caſeo et ſiligine, pl. φθόεις, φθοῖς.
Φθοΐσκος, ὁ, paſtillus. A præc.
Φθονερία, ας ἡ, invidia, nvidentia, i. e. habitus invidiæ à naturâ inſitus A
Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.
Φθονερῶς, *adv.* invidè, invidioſè.
Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo, recuſo. Τῶ χρόνω γὰρ ὠ φθονῶ, *Eur. Hec.* 240. Μὴ φθόνει φράσαι, *id. Med.* 63. Ὧν ἐγὼ σοὶ ὠ φθονήσω, *Xen.* Ab eod. Hinc
Φθονήσασα, a 1. part. act. f. g.
Φθόνησις, ἡ, invidia.
Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehenſio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἀ μέντοι τυγχάνω ἀκηκοὼς ὠδεὶς φθόνος λέγειν, *Plut.*
Φθονῶμεν, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, à φθονέω.
Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, peſtis; (3) ſtuprum, *Ph.* (4) cum multi homines cæde vel lue pereunt; (5) mixtum colorum apud pictores. *Ern.* A φθείρω.
Φθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, ſtuprator. A φθορὰ, vel φθορός. Unde
Φθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, corrumpendi ſeu perdendi et exſtinguendi vim habens, *inpr.* abortum efficiens.
Φθοροποιέω, perdo, exitio ſum.
Φθοροποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens; perniciosus, peſtifer, exitialis. Ex φθορὰ, et ποιέω.
Φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.
Φι, vel, φιν, *ſyllaba paragogica*, quam *Poëtæ* dativis ſing. et pl. addunt.
Φιαλέω, ῶ, phialâ libo, ſacrifico. Ὅπως ἔργω φιαλῶμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, *Ariſtoph. Pace*, 431. (v. f. φιάλλω, inuſ. *Ern.*) A
ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris et januæ.
Φιαληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, phialam geſtans et thenſam ducens. Ex φιάλη.
Φιαλὶς, ίδος ἡ, parva phiala. A φιάλη.
Φιάλον, τὸ, idem, Dim.
Φιαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, phialæ formam habens, *Gl. V.* φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, et εἶδος.
Φιαλώδης, ες, idem.
Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) *Sch. Theocr.* acerbus. Ὄρνιθος φιαρῆς πυρὶ τηκομένη σὰρξ, *Nic. Al.* 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς, *Theocr.* 11, 21.
Φιλάβουλος, ον, inconſultus. Ex ἄβουλος.
Φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογηθὴς, à γηθέω
Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A
Φιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, *Gl. V.* Ex φίλος, et ἀγαθὸς.
Φιλαγάθως, *adv.* benignè, probè.
Φιλαγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.
Φιλαγλάος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόκαλος.
Φιλάγραυλος, ὁ ϗ ἡ, ruricola.
Φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.
Φίλαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ruris amans.
Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.
Φιλάγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.
Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.
Φιλάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, *Gl. V.*
Φιλαδέλφως, fraternè, *Gl. V.* A præc.
Φιλαδύναμος, ον, vires frangens.
Φιλαέθλος, ον, idem quod
Φιλαθλητὴς, ῦ, ὁ, certaminum ſtudioſus.
Φιλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, à φιλέω.
Φιλαίακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.
Φίλαι, *fave*, imperat. verbi φίλημι, *amo.* Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη, *Hom. Iliad.* 5, 117.
Φιλαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinarius, *Gl. Vet.* Ex φίλος, et αἷμα.
Φιλαίτιος, ίυ, ὁ ϗ ἡ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, et αἰτία.
Φιλαιτίως, *adv.* culpandi, contendendi ſtudio.
Φιλακόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam.
Φιλάκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων, *Nonn. Par.* 4, 54.
Φιλακροάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui acroamatibus delectatur. Ab ἀκρόαμα.
Φιλακριβέω, nimis diligens ſum. Ab ἀκριβὴς.
Φιλαλέξανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.
Φιλαλήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, veri ſeu veritatis amans.
Φιλαλήθως, *adv.* veritatis amore vel ſtudio.
Φιλαλληλία, ας ἡ, mutuus amor. A
Φιλάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuo amore flagrans.
Φιλαλλήλως, amore mutuo.
Φιλαλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans alienigenarum.
Φιλάλυπος, ον, expers doloris ſeu triſtitiæ.
Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, *R.* Ab ἁμαρτάνω.
Φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.
Φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus ſeu ſtudioſus legendi
Φιλαναλωτὴς, ῦ, ὁ, ſumptuoſus, *Gl. V.*
Φιλανάλωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A
Φίλανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ amans viri. Ab ἀνήρ.
Φίλανθος, ον, flores amans ſeu fovens.
Φιλανθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα; *Ariſtoph. Ach.* 340.
Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus et benignitatis plenum. A
Φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, *Heliod.* Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὸς, *Demoſth.* A φιλάνθρωπος.
Φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τὸς δὲ προσδεχομένως ἐφιλανθρώπει, *Polyb.* Ab eod.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, *Ph.* Ab eod.
Φιλανθρώπινος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus.
Φιλανθρωπίνως, *adv.* humaniter.
Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis.
Φιλανθρώπως, humaniter, comiter.
Φιλάνωρ, ὁ, idem quod φίλανδρος.
Φίλαο, *dilexiſti*, 2. ſing. aor. 1. m. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.
Φιλαοιδὸς, ῦ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantûs.
Φιλαπεχθημόνως, *adv.* eorum more qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo:
Φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et ſtudium rixarum; (3) inimicitia. A
Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, et ἀπεχθάνομαι.
Φιλαπεχθὴς, ὁ ϗ ἡ, idem, item inimicus, acerbus. Ab ἔχθος.
Φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplicitatis et ſinceritatis amans.
Φιλάπλως, ου, ὁ, incautus, *Gl. Vet.* ſimplex.
Φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.
Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.
Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A
Φιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.
Φιλάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, virtutis ſtudioſus. Ab ἀρετή.
Φιλάρματος, ον, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſeu curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.
Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, *Gl. V.*
Φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.
Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, *Gl. V.*
Φιλαρχικὸς, ἡ, ὸν, idem quod
Φίλαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperii ſeu imperandi cupidus. *Gl. V.* ambitioſus. Ab ἀρχή.
Φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, à φιλέω.
Φιλᾶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφίλησε.
Φιλασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.
Φίλατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, à φίλημι.
Φιλαυθόμαιμος, ὁ ϗ ἡ, amans fratris ſeu ſororis.
Φίλαυλος, ὁ ϗ ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.
Φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo, mihi placeo.
Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. A
Φίλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſibi carus, qui nimis ſibi placet.
Φιλαύτως, nimio ſui amore.
Φιλέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex ἐγγύη.
Φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, querulus; (2) quadruplator, criminator. Ex ἔγκλημα.
Φιλεγκλημόνως, criminosè, calumniatoriè.
Φιλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, à φιλέω.
Φιλειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, et εἰδέναι, *noſſe.*
Φιλέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinandi ſtudio et cupiditate tenetur.
Φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens ſeu appetens.
Φιλελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſummè miſericors.
Φιλελεὸς, ου, ὁ, idem.
Φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimus.
Φιλελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertatis amans.
Φιλέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.
Φιλέμπορος, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.
Φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.
Φιλένθεος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔνθεος.
Φιλέοισι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro φιλῶσι.
Φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.
Φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέωσι.
Φιλεορταστὴς, ὁ, idem quod
Φιλέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex ἑορτή.
Φιλεπιστήμων, ὁ ϗ ἡ, amans doctrinæ.
Φιλεπιτιμητὴς, ῦ, ὁ, qui libenter objurgat et increpat, ad reprehendendum pronus.
Φιλεραστὴς, ῦ, ὁ, amator, amoribus deditus.
Φιλέραστος, ὁ, ἡ, idem.
Φιλεργέω, ſedulus ſum, labores amo.

Φιλεργία

Φιλεργία, ας, ἡ, sedulitas, agendi seu operandi studium. A

Φιλεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, operis amans, operi deditus, sedulus. *Gl. V.* φίλεργος, gnavus. Ab ἔργον.

Φιλεργῶς, industriè.

Φιλέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, solivagus, *Gl. V.*

Φιλερὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, contentionum amans, jurgiosus. *Gl. V.* pertinax.

Φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A

Φιλεριστικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Φιλεριστὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, contentionis studiosus. *Gl. V.* pertinax. Ex ἐριστής.

Φίλερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, amoribus deditus.

Φιλεταιρεία, ἡ, et ία, studium erga sodales, seu amicos. A

Φιλέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, sodalium seu amicorum studiosus.

Φιλευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, religionis amans, religiosus.

Φιλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro φιλοῦνται.

Φιλεῦντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

Φιλεῦσαι, nom. plur. præs. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et cum ν, pro φιλοῦσι.

Φιλευτράπελος, ὁ ϗ ἡ, jocosus, qui jocis gaudet.

Φιλεύχειλος, ὁ ϗ ἡ, epith. helluonis.

Φιλεχθρέω, inimicitias exerceo, studeo simultatibus ferendis. A

Φίλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimicitiis indulgens.

Φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus sum, amo, amicè tracto, amicitiæ officiis prosequor; (2) osculor, suavior; (3) soleo, *Gl. V.* φιλεῖ, amat, adamat, solet, *Gl. V.* Τὰς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, *Soph. Aj.* 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, *Luc.* Φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα, *Aristoph. Plut* 644. Φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι, *id. Nub.* 810. Ἐφίληθεν ἐκ Διὸς, *Il.* 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιληδέω, delector, capio voluptatem, et qu. dic. amo suavitatem. Φιληδεῖν τινι, *Athen.* Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πτολίεσσι φιληδεῖ, *Callim. in Apoll.* 56. A φιληδής.

Φιληδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex ἡδύς.

Φιληδονέω ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo:

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, *Long.* 34. A

Φιλήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ voluptatem amans, voluptarius, *Phil.* obscœnus. Ab ἡδονή.

Φιληκοέω, ῶ, audiendi studio teneor, sc. fabulas; (2) historiæ sum studiosus, *Polyb.*

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi studium. A

Φιλήκοος, ὁ ϗ ἡ, cupidus, qui studiosè audit *Gl. V.* attentus; (2) qui delectatur fabulis; (3) studiosus historiæ et doctrinæ. Ab ἀκούω.

Φιληκόως, attentè, *Gl. V.* A præc.

Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio serviens.

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suavium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τὸ, Dim. à præc.

Φιλημέναι, aor. 2. inf. med. *Dor.* pro φιλῆναι, à

Φίλημι, amo. *Il.* 22, 265. A φιλέω.

Φιλήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. Ab ἄνεμος.

Φιλήνιος, α, ον, qui habenis regitur, epith. equi. Ab ἡνία.

Φιλήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.

Φίλησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, à φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, seu *amavisse*, a. 1. inf. act.

Φιλησίμολπος, ὁ ϗ ἡ, amicus cantûs, seu symphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio. A φιλέω.

Φιλητέος, amandus. A φιλέω.

Φιλητεύω, osculor.

Φιλητὴς, ῦ, ὁ, amator, basiator, *Gl. V.* A

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut strangulent, *Senec.* epist. 51. Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι, *Hes. Op.* 1, 373. *Æschyl. Ch.* 1001. πέμψειεν Ἑρμῆς ὅς γε φιλητῶν ἄναξ, *Eur. Rhes.* 217.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto, *fæm.* amica, amasia, *Æschyl.* Ab eod.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ϗ ἀδελφοῖς, 1 *Esdræ*, 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγὼ, *Eccl.* 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρέω, medicinæ, studiosus sum, *Diosc.* A

Φιλίατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicinæ studiosus.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius. *Gl. V.* A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatoriè. *Gl. V.* amicè.

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum; (2) qui in amicitiâ est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis epith. amicitiæ præses. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus à Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδόω, unde πεφιλιππιδῶσθαι, extenuari, tenui corpore esse. A φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. πεφιλιππῶσθαι, *per Sync.*

Φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi.

Φίλιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis delectatur equis; (2) bellicosus; (3) Philippus. Nomen viri.

Φιλιστορέω, ῶ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo, *Strabo.*

Φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ, *inpr.* historiæ, antiquitatis studiosus.

Φίλιχθυς, ὁ ϗ ἡ, libenter pisces comedens.

Φιλίως, *adv.* ut decet eos qui sunt in amicitiâ, more fœderatorum, amicè, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΛΥΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor ligustro similis.

Φιλοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans et osor elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ϗ ἡ, amans lyram, cantans lyrâ.

Φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, regiæ potestatis amans, *R.* Ex iisd.

Φιλόβιβλος, ου, ὁ ϗ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, amans uvas.

Φιλόγαιος, ον, epith. vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum conciliandarum studiosus, procus.

Φιλογελωτιστής, ῦ, ὁ, qui scurras amat.

Φιλογέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui jocos et facetias amat. A

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, risûs amans, qui libenter ridet.

Φιλογενναῖος, ου, ὁ, gravitatis studiosus, gravis.

Φιλογεωργέω, agriculturæ studiosus sum. A

Φιλογέωργος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.

Φιλογηθὴς, v. φιλαγηθής.

Φιλόγλυκος, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ἡ, amor seu cupido prolis. A

Φιλόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo. *Plut.* A

Φιλογράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφέω, ῶ, pingendi studio teneor, *R.* A γραφή.

Φιλογρήγορος, ὁ ϗ ἡ, vigil. A γρηγορέω.

Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis studium.

Φιλογυμναστέω, ῶ, fut. ήσω, amo excercitationem, exercitationis cupidus sum, *Plato.* A

Φιλογυμναστὴς, ου, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnasii, et palæstræ.

Φιλογυμναστικὸς, ἡ, ὸν, ferè idem.

Φιλογυμναστία, ἡ, studium palæstræ et gymnasii.

Φιλογύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulierum amans, mulierosus. A γυνή.

Φιλογύναιξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Φιλογύνης, ου, ὁ, idem.

Φιλόγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ idem et ex iisd.

Φιλοδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *item* φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimans largè.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, ῦ, ὁ, qui libenter cœnâ alios excipit. A δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. A δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans cubilis. A δέμνιον.

Φιλοδένδρος, ον, nemoris cultor, pastor, venator.

Φιλοδεπαστὴς, ῦ, convivator, conviviis gaudens, quasi à δεπάζω.

Φιλοδέσποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, dominæ amans. A δέσποινα.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, domini amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis statûs amans.

Φιλοδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.

Φολοδήμως, populariter.

Φιλοδίκαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, justi amans.

Φιλοδικαστὴς, ῦ, ὁ, litigiosus. A δικάζομαι.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus versor, lites amo, *Thucyd.* A

Φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A

Φιλόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, litium amans, litigiosus. Ex φίλος, et δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus. Ex φίλος, et δόξα.

Φιλοδόξως, *adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiosè.

Φιλόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, servorum amans.

Φιλόδουπος, ὁ ϗ ἡ, strepens, sonans.

Φιλόδρομος, ὁ ϗ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lugubris, lamentabilis, *R.*

Φιλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munificè, liberaliter.

Φιλόεργος, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, assiduus in laborando. Ab ἔργον.

Φιλοζητητὴς, ῦ, ὁ, discendi cupidus, disputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus sum, vitæ parco:

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupidus vitæ, et quidem ferè in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλόθακος, ὁ, ἡ, deses, ignavus.

Φιλοθεαμοσύνη, ἡ, amor spectaculorum. A

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τοῦ καλοῦ, *Aristænet.* 1, 10. A θέαμα, vel θεάμων.

Φιλοθεέω, pius sum in Deum, (*Ern.*)

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei, pietas. A

Φιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, pius. At *passivè*, qui à Deo amatur, Deo placens et gratus.

Φιλόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calidorum seu caloris amans.

Φιλοθέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſpectaculis gaudet; (2) viſendarum rerum cupidus.
Φιλοθέως, pietate in Deum.
Φιλοθηρεία, ας, ἡ, ſtudium venandi.
Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis ſtudioſus ſum, venatione delector. A
Φιλόθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, venandi ſtudioſus. A θήρα.
Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indulgens luctui.
Φιλόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ, *Nonn. P.* 11, 13.
Φιλόθυρσος, ὁ καὶ ἡ, Bacchi ſacris initiatus, Bacchi ſacra celebrans.
Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ ſtudioſus, qui ſtudioſè ſacrificat.
Φιλοῖ, 3. ſing. præſ. opt. act. pro φιλέοι, à φιλέω.
Φιλοίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, benevolus neceſſariis ſeu propinquis.
Φιλοικόδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex οἰκοδομή.
Φιλοικτιρμόνως, per miſericordiam.
Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui libenter commiſeratur, pronus ad miſericordiam.
Φιλοίκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, miſericors.
Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini. A
Φίλοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vini amans ſeu cupidus, *Gl. V.* vinoſus.
Φιλοιστρος, ὁ καὶ ἡ, furore percitus; (2) *de Diis,* furorem immittens.
Φιλοίστωρ, ορος, ὁ, cupidus ſciendi.
Φιλοίφης, ου, ὁ, libidinoſus, Voc. φιλοῖφα, *Theocrit.* 4, 62. Ab οἰφέω.
Φιλόκαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, novitatis amans vel ſtudioſus.
Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum ſtudioſus, rebus malis gaudens.
Φιλοκακοῦργος, ὁ καὶ ἡ, doloſus, fraudulentus.
Φιλοκακούργως, *adv.* doloſè, fraudulenter
Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honeſtatis aut rerum honeſtarum ſum ſtudioſus, *Gl. Vet.* φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλοῦμεν, καὶ τὸ φυλάττειν τοὺς νόμους, *Joſ.*
Φιλοκαλία, ας, ἡ, ſtudium pulchritudinis; elegantia; ſtudium honeſtatis ſive rerum honeſtarum. A
Φιλόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchritudinis ſtudioſus; (2) honeſtatis ſeu rerum honeſtarum ſtudioſus; (3) ſtudioſus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ ſtudioſus, *Gl. V.* mundus, politus, elegans.
Φιλοκάλως, *adv.* cultè, ornatè.
Φιλοκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans laboris, *R.*
Φιλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iiſd. *R.*
Φιλοκαρποφόρος, ὁ καὶ ἡ, frugifer, epith. æſtatis.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.
Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus ſum. Ἴσως δὲ καὶ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν οὐκ ἀφυεῖς ὄντες, *Xen. Cyr.* 1, 24. A
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amans ſeu ſtudioſus lucri, avarus, *Gl. Vet.* φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex κέρδος.
Φιλοκερδῶς, *adv.* cum aviditate lucri.
Φιλοκέρτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui maledictis inceſſere amat, qui cavillari et deludere amat, contumelioſus, *Hom. Od.* 22, 267.
Φιλοκηδέμων, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Φιλοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adfinium ſuorum ſtudioſus, benignus in cognatos.
Φιλόκηπος, ου, ὁ καὶ ἡ, hortorum ſtudioſus.
Φιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui citharâ ludere amat.
Φιλοκίνδυνος, ὁ καὶ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.
Φιλοκινδύνως, *adv.* more eorum qui periclitari amant.
Φιλοκισσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans hederæ geſtandæ, qui hederam geſtat, *R.*
Φιλόκνημις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.
Φιλόκνισος, ὁ καὶ ἡ, pruritum concitans, amans nidoris et lautarum epularum. A κνίζω.
Φιλόκοινος, ὁ καὶ ἡ, amans reipublicæ, civilis.
Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, adulator; (2) adſentatorum amans.

Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito et effero me. A
Φιλόκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, jactationis amans, qui ſeſe jactare et efferre amat.
Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, oſtentatio.
Φιλόκοπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtercorari debet, fimo opus habens.
Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatûs ſeu cultûs ſtudium. A
Φιλόκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatûs ſeu cultûs amans, cultûs ſtudioſus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas et terrenas.
Φιλόκρημνος, ὁ καὶ ἡ, qui in rupibus eſſe, naſci, paſci, ſolet.
Φιλοκρινέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſè diſcerno vel diſtinguo, accuratè expendo vel examino, *Lucian.* A κρίνω.
Φιλοκρινητικὸς, ἡ, όν, vim habens ſtudioſè diſcernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινέω.
Φιλοκρόταλος, ον, idem quod
Φιλόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans ſtrepitum; (2) ſtrepitum faciens, ſtrepens plauſibus.
Φιλοκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; Φιλοκτεανώτατε, avariſſimè; *Il.* 1, 122. A κτέανον.
Φιλοκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. A κτῆμα.
Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. A κτῆσις.
Φιλοκτίστης, ου, ὁ, qui libenter ædificat.
Φιλόκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ex iiſdem.
Φιλόκυβος, ου, ὁ καὶ ἡ, aleæ ſtudioſus, qui teſſeris ludere amat; *Ariſtoph. Veſp.* 7..
Φιλοκυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amans vel ſtudioſus gloriæ. Ex φίλος, et κῦδος.
Φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, venationis ſtudioſus.
Φιλόκυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui canibus gaudet. A κύων.
Φιλόκωμος, ὁ καὶ ἡ, qui amat comeſſationes.
Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ ſtudioſus.
Φιλόλαγνος, ὁ καὶ ἡ, libidinoſus
Φιλοληΐος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans prædæ. A λῃίη.
Φιλόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretioſorum ſtudioſus.
Φιλόλιχνος, ὁ καὶ ἡ, gulæ deditus.
Φιλολογέω, ῶ, f. ήσω, libenter diſſero; (2) philoſophor et diſſero cum philoſophis. Ἀλλὰ γὰρ ἅλις ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχημάτων χρήσεως ἐκ παρενθήκης τοσαῦτα πεφιλολόγηται, *Longin.* 29.
Φιλολογία, ας, ἡ, ſtudium ſeu amor diſſerendi; (2) ſtudium ſeu amor literarum. A
Φιλολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſſerere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes ſeu diſſerentes; (3) literarum ſtudioſus; (4) literatus, doctus.
Φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.
Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, *Gl. V.* A
Φιλολοίδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicax, maledicus, contumelioſus.
Φιλολοιδόρως, contumelioſè.
Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus ſum lavandi, i. e. balnei. A
Φιλόλουτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. A λουτρόν.
Φιλομάθεια, ας, ἡ, diſcendi cupiditas:
Φιλομαθέω, diſcere cupio, diſcendi ſtudio teneor; *Plato.* A
Φιλομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cupidus ſeu ſtudioſus diſcendi. A μανθάνω.
Φιλομαθῶς, diſcendi cupiditate. A præc.
Φίλομαι, amo, unde a. 1. ἐφίλαμην, φίλατο, prima longa; (2) amor, *Apoll. R.*
Φιλομαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, augur, hariolus.
Φιλομαντὶς, ὁ, idem.
Φιλομάστος, ὁ καὶ ἡ, lactens, ſugens ubera.
Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupidè pugno; (2) fervidè et incautè prælior. *Plut.* A μάχομαι.
Φιλόμαχος, ὁ, bellicoſus, ferox. A μάχη.
Φιλόμβρος, ον, imbre multo opus habens, epith. plantarum.
Φιλομειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amans riſûs. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor riſûs. A μειδάω.
Φιλομεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui libenter conqueritur et expoſtulat. A μέμφομαι.

Φιλομηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coitum appetens. A μήδεα.
Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. *Gl. Vet.* φιλομήλη, acredula. A μέλος.
Φιλομηλεῖος, α, ον, qui eſt luſciniæ.
Φιλόμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtudioſus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.
Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A
Φιλόμισος, ου, ὁ καὶ ἡ, odio indulgens.
Φιλομμειδὴς, idem quod φιλομειδής.
Φιλομμηδὴς, idem quod φιλομηδής.
Φιλομολπὸς, ὁ καὶ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μολπή.
Φιλομουσία, ας, ἡ, Muſarum ſeu Muſices amor, ſtudium Muſices. A
Φιλόμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Muſarum vel Muſices amans; (2) qui ſtudiorum humaniorum ſeu politioris literaturæ amans eſt. A Μοῦσα.
Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum ſeu fabularum amans ſum:
Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum ſtudium. Unde
Φιλόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.
Φιλονάματος, ὁ καὶ ἡ, humoris appetens, epith. ſolis. A νᾶμα.
Φιλοναύτης, ου, ὁ, rei navalis ſtudioſus.
Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus ſum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; *Gl. Vet.* φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινὶ πρὸς ἀρετὴν, *Plato.* Πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν αἰρούμενος, *Philo.*
Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine. A
Φιλόνεικος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentioſus; altercator, *Gl. V.* (2) in bonam partem ſtudioſus alicujus rei, multum in re aliquâ laborans.
Φιλονείκως, *adv.* contentioſè; (2) cum æmulatione; (3) *Gl. V.* certatim.
Φιλόνεος, ὁ καὶ ἡ, qui juvenum amore tenetur.
Φιλονικέω, vincere, præſtare cupio. A
Φιλόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtudioſus ſeu cupidus victoriæ. A νίκη.
Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, epith. Veneris.
Φιλοξενέω, ῶ, hoſpites amore proſequor, hoſpites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.
Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas. A
Φιλοξενίζω, liberalis ſum erga hoſpites.
Φιλόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpitalis, liberalis in hoſpites.
Φιλοξένως, hoſpitaliter.
Φιλοξύτονος, ον, *in pl.* verba quæ acui ferè ſolent.
Φιλόοινος, ον, vinoſus, vino deditus.
Φιλοπαιγμόνως, jocoſè, ſtudio joci, &c.
Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, ſtudium jocandi, ludendi, &c.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amans jocorum et luſûs. A παῖγμα.
Φιλοπαίκτης, ου, ὁ, idem.
Φιλόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, *Gl. V.* puerarius.
Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
Φιλοπαίστης, ου, ὁ, idem, à παίζω.
Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis conſumere ſolitus, epith. etiam Veneris.
Φιλοπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis ſtudioſus.
Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, patriæ amans.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, amans patris. A πατήρ.
Φιλοπενθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, ad luctum proclivis. A πένθος.
Φιλοπένταθλος, ον, *propriè,* quinquertio eſſe cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
Φιλοπευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſciſcitari et percontari amat, ideoque diſcendi cupidus eſt, curioſus ſcrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθέϊ μύθῳ, *Nonn. P.* 4, 9. A πεύθομαι.
Φιλοπευστέω, libens audio ex ſciſcitor, curioſus ſum in ſciſcitando, *Ph.* φιλοπευστεῖ, percontatur, ſciſcitatur. A φιλοπευστός.

Φιλοπευςής, ȣ, ὁ, ſciſcitator, *Gl. V.*
Φιλόπευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθής.
Φιλοπλακȣ̃ντος, ὁ ϗ ἡ, qui placentis delectatur.
Φιλόπλεκτος, ον, benè textus, ſc. plicatus, cincinnatus, amans crinium criſpatorum.
Φιλοπλοὸς, ὁ ϗ ἡ, navigandi cupidus.
Φιλοπλȣτέω, ῶ, f. ήσω, diteſcere cupio, nimio ſtudio divitiis inhio, *Plut.*
Φιλοπλȣτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
Φιλόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amans, diteſcendi ſtudioſus.
Φιλοποιέω, ῶ, et έομαι, ȣ̃μαι, amicum ſeu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, *Pb.* φιλοποιȣ̃μαι, concilio, *Gl. V.*
Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, *Gl. V.* A præc.
Φιλοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, amicitiæ conciliator.
Φιλοποιΐα, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
Φιλοποίμην, ενος, ὁ, paſtorum amans, vitæ paſtoritiæ.
Φιλοποίμνιος, ὁ ϗ ἡ, gregis amans, gregem curans, epith. canis. A ποίμνιον.
Φιλοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector ſeu effectrix. A ποιέω.
Φιλοπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli amans; (2) bellicoſus.
Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitatis amans; (2) ſuæ patriæ et civitatis commodis ſtudens.
Φιλοπολίτης, ȣ, ὁ, amans et ſtudioſus civium, ac ſaluti eorum conſulens.
Φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, laborum amans ſum; (2) cum labore efficio, ſtudioſè et gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro. *Gl. V.* ſtudeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, *Naz.* Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τῶν μεταφορῶν, *Ariſtot.* A φιλόπονος.
Φιλοπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improborum amans.
Φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, *Pb.* A
Φιλόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, *Pb.* τὸ φιλόπονον, ſtudium, *Gl. V.*
Φιλοπονȣ̃σι, 3. pl. præſ. ind act. pro φιλοπονέȣσι, à φιλοπονέω.
Φιλοπόνως, *adv.* gnaviter, diligenter, ſtudioſè. A φιλόπονος.
Φιλόπορνος, ὁ ϗ ἡ, ſcortator. A πόρνη.
Φιλοπόρφυρος, ὁ ϗ ἡ, qui veſte purpureâ utitur, delectatur. A πορφύρα.
Φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis, inexhauſta et inexplebilis bibendi aviditas. A πόσις.
Φιλοποτέω, amo potationes. A
Φιλοπότης, ȣ, ὁ, amator vini, potator, bibax. *Gl. V.* bibaculus.
Φιλοπότις, ἡ, bibula, vinoſa.
Φιλοπραγματίας, ȣ, ὁ, rerum alienarum curioſus. A φιλοπράγμων.
Φιλοπραγμόνως, *adv.* more eorum qui ſeſe libenter implicant negotiis; (2) cum deſiderio faceſſendi negotium. Ab eod.
Φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor et voluntas litigandi; (3) ſolertia. A
Φιλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter variis negotiis ſe implicat, qui ſibi et aliis negotia libenter faceſſit. A πρᾶγμα.
Φιλοπρεπὴς, ὲς, decori amans, elegans.
Φιλοπρεπῶς, amicè, eleganter. A πρέπει.
Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas. A
Φιλοπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, *Gl. V.* ſalutator. A προσηγορέω.
Φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.
Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatûs ſeu primatûs.
Φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς ȣ̓κ ἐπιδέχεται ἡμᾶς, 3 *Joann.* 9. A
Φιλόπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων ϗ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρώτατον ἦν ϗ τὸ φιλόπρωτον, *Plut.*
Φιλοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, belli amans, bellicoſus.
Φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum et in mendicos liberalitas. A
Φιλόπτωχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, promptus ad juvandos pauperes et mendicos.
Φιλόπυςος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθής.
Φιλοπωριςὴς, ȣ̃, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere et iis veſci amat. Ab ὀπώρα.
Φιλοργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
Φιλόργιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui Orgia celebrare amat; *Nonn. P.* 6, 4. Epith. feſti diei, ſolennis, celeber. Ab ὄργια.
Φιλορήτωρ, ſeu φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, rhetoricæ amans et ſtudioſus.
Φιλορμίςειρα, ἡ, in portum deducens navigantes, epith. Veneris. Ab ὁρμίζω.
Φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A
Φίλορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, avium amans.
Φιλοῤῥώθων, ὁ ϗ ἡ, epith. cami.
Φιλόρτυξ, ὁ ϗ ἡ, amans coturnices.
Φιλορχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſaltationum amans. Ex ὀρχέομαι. Unde
Φιλόρχηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſaltandi cupidus.
ΦΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *Comp.* φίλτερος, et *Superl.* φίλτατος, amiciſſimus.
Φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis ſtudio teneor, carnem amo et cuticulam curo.
Φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) corporearum voluptatum ſtudium. A
Φιλόσαρκος, ὁ ϗ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.
Φιλοσίγματος, ὁ, crebro uſurpans iſtam literam.
Φιλόσιτος, ὁ ϗ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
Φιλόσκεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tegmine gaudens, *Suicer.* A σκέπη.
Φιλοσκηπτὸς, ὁ, epith. regis, ſceptriger.
Φιλόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans umbræ, umbram captans. A σκιά.
Φιλοσκώμμων, ονος ὁ ϗ ἡ, dicteriis mordacibus gaudens. *Gl. V.* dicax. A σκῶμμα.
Φιλοσκωπτέω, dicax ſum. A
Φιλοσκώπτης, ȣ, ὁ, dicax, urbanus.
Φιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrinâ et ſapientiâ colloco, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, diſſero ſeu diſquiro et commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor; (3) universè pro exquirere aliquid, curare, videre, *Lyſ.* (4) ſapientiæ, et modeſtiæ in moribus ſtudeo. *Apud Eccleſ.* vitæ operam do auſteræ et ſeveræ. Τȣ̃το πεφιλοσόφηκα μετὰ τȣ̃ ἀδίκȣ σοφιςȣ̃ τȣ̃ ἔρωτος, *Xen.* A φιλόσοφος. Hinc
Φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res quam quis philoſophicâ commentatione exquirit.
Φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ amor, cognitio rerum divinarum atque humanarum, vel homini cum deo ſimilitudo, quantum homo aſſequi poteſt, *ſecundum Platonem*; ſed *ſecundum Ariſtotelem*, artium ars eſt, ſcientiarumque ſcientia; (2) ſecta, *Gl. V.* (3) eloquentia, *Iſoc.* (4) vita aſcetica, et monaſtica, *ap. Scr. Eccl.* A
Φιλόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus.
Φιλοσοφȣ̃ντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, à φιλοσοφέω.
Φιλοσόφως, *adv.* philoſophicè, ut philoſophum decet.
Φιλοσπήλυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſpeluncas amans, libenter in antris commorans.
Φιλόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, libationi aptus, ſeu ferviens, v. gr. vinum. A σπονδή.
Φιλοςασιώτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus, *Gl. V.*
Φιλοςεφανέω, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, *Polyb.* A
Φιλοςέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus.
Φιλόςονος, ὁ ϗ ἡ, gemebundus.
Φιλοςόνως, *adv.* cum gemitu.
Φιλοςοργέω, ῶ, ad amandum propenſus ſum, ſeu valde amo; dicitur *inpr.* de amore conjugum, et eo qui inter parentes et liberos eſt; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.
Φιλοςοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis inter parentes et liberos, conjugeſque. A
Φιλόςοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes et liberos. *Pb.* indulgens. A ςοργή.
Φιλοςόργως, amantiſſimè.
Φιλοςρατιώτης, ȣ, ὁ, militum amans, ſeu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.
Φιλοςροφὸς, ὁ, ἡ, mutabilis, inconſtans. A ςροφή.
Φιλόσυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. A συκῆ.
Φιλοσύμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit.
Φιλοσυνήθης, έος, ὁ ϗ ἡ, amans familiaritates, conſuetudines.
Φιλοσυνȣσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo.
Φιλοσυνȣσιάςης, ȣ, ὁ, ſalax. A præc.
Φιλοσυντομὸς, ὁ ϗ ἡ, brevitatis ſtudioſus, brevis.
Φιλοσωματέω, ῶ, nimium ſum amans corporis mei, nimis curo corpus. A
Φιλοσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corporis ſui nimiùm ſtudioſus, qui nimis amat curare cutem ſuam. A σῶμα.
Φιλοσωμάτως, nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A præc.
Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos et caſtos amans.
Φιλοτάριον, et φιλοττάριον, τὸ, Dim. à φιλότης, (3.) amicellulus, in compellatione ὑποχοριςικῶς.
Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos:
Φιλότεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum. A τέκνον.
Φιλοτεχνέω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor; (3) diſſero de arte aliquâ velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſè et ingenioſè ago. A φιλότεχνος.
Φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers artificioſum; *Baſil.* A præc.
Φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenioſus artifex.
Φιλοτέχνης, ȣ, ὁ, artificioſus. A τέχνη.
Φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.
Φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudium elegantiæ et artificii, ſolertia; (2) uſus callidorum conſiliorum, doli, in efficiendo. A
Φιλότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. A τέχνη.
Φιλοτέχνως, *adv.* more eorum qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſè, ingenioſè.
Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus; (3) *Gl. V.* amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.
Φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnam benevolentiæ ergo. A
Φιλοτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.
Φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.
Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμέεσθαι, à
Φιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, honoris conſequendi gratiâ facio; (2) ambitioſiùs et magno ſtudio conor et annitor, more nimirum eorum qui honoris cauſsâ toti ſunt in re aliquâ; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentiâ et liberalitate inclareſco, largior populariter; (6) *ſimpl.* dono largior; (7) gaudeo aliquâ re, delector; (8) eſt etiam, odio proſequor, vel ulciſci cupio. Φιλοτιμȣ̃μαι ἐξανευρεῖν, *Xen.* φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τίνα, *Dem.* A φιλότιμος. Hinc
Φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, et quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.

Φιλοτιμία,

Φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publicè facta; munificentia, velut in ludis, unde φιλοτιμίαι, ludi; (5) liberalitas. A φιλότιμος.

Φιλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus, qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus. *Phil.* ambitioſus, munerarius, liberalis. A τιμή.

Φιλοτίμως, *adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitioſè, ſolicitè. *Gl. V.* comiter, enixè, certatim.

Φιλότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inciſione gaudens, epith. diei quâ circumciſio fit ap. Judæos. A τέμνω.

Φιλοτοιȣ̃τος, ȣ, ὁ, rei alicujus valdè ſtudioſus.

Φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.

Φιλοτράπεζος, ὁ ϗ ἡ, paraſitus, ſcurra, dicax, facetus. A τράπεζα.

Φιλοτροφέω, lubenter alo, multos alo.

Φιλοτρόφος, ὁ, ἡ, almus, beneficus, epith. deorum. A τρέφω.

Φιλοτύραννος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fautor, ſectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, ſeu cupidus.

Φιλοτωθάζω, libenter derideo, dicax ſum.

Φιλοτωθάσσω, idem.

Φιλοφθόγγος, ον, clamoſus, latrator.

Φιλόφθονος, ὁ ϗ ἡ, invidus.

Φιλοφιλία, ας, ἡ, amor et ſtudium erga amicos. A

Φιλόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amicorum ſtudioſus.

Φιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, lyræ amans, epith. cantûs.

Φιλοφρονέομαι, ȣ̃μαι, comitate proſequor et humanitate, amanter complector. *Gl. V.* φιλοφρονȣ̃μαι, concilio. Περιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνέθη τρόπον ἐφιλεφρονεῖτο, *Ælian.*

Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benignè, beneficium, humanitas. A præc.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικὸς, ἡ, ὸν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *adv.* benevolo animo, benevolè, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt benevola erga quempiam, benevolus, comis. A φρήν.

Φιλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loquax, garrulus. A φωνή.

Φιλόχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propriè* lænâ ſeu pingui veſte utens; cupidus lænæ, appetens lænam ſeu veſtem quamcunque, *R.* Ex χλαῖνα.

Φιλόχλος, ὁ ϗ ἡ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορευτὴς, ȣ̃, ὁ, choreas ducendi ſtudioſus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, chori ſeu chorearum amans.

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus ſum, *Plato.*

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήϛως ἤδη νοσȣ̃μεν, ϗ ἡ φιληδονία δȣλαγωγȣ̃σι, *Longin.* 44. A

Φιλοχρηματιϛὴς, ȣ̃, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus ſeu ſtudioſus.

Φιλοχρηματιϛικῶς, ſtudio comparandarum divitiarum. A præc.

Φιλοχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, et χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *adv.* cum cupiditate pecuniæ, avarè.

Φιλοχρημονέω, pecuniæ avidus ſeu avarus ſum.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ.

Φιλόχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans bonorum; (2) honeſti ſtudioſus, benignus, æquus.

Φιλόχριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans et ſtudioſus Chriſti.

Φιλόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propriè* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ϗ ἡ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco verſor et habito; (2) verſor, habito. Ἕκαϛον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, *Philo.*

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter verſatur.

Φιλοψεύδεια, et ία, ἡ, ſtudium mentiendi. A

Φιλοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. A ψεῦδος.

Φιλοψεύϛης, ȣ, ὁ, amans mendacium, mendax.

Φιλοψία, ας, ἡ, opſoniorum cupido. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, reprehendendi ſtudio teneor. A

Φιλόψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi ſtudio.

Φιλόψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum amans. Ex ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter et ignavè parco. Καὶ γὰρ ȣ̓δὲ τοί λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεὼν, *Eur. Iph. in Au.* 1436. A φιλόψυχος.

Φιλοψυχητέον, ut ȣ, non nimium amanda eſt vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animarum amans; (2) nimiùm vitæ cupidus, nimiùm timens ne vitâ privetur. A ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæ amore.

Φιλόψυχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φίλτ' pro φίλτατε, cariſſime, voc. ſing. *per Apoc.* à φίλτατος.

Φιλτάτιον, ȣ, τὸ, amiculus. A

Φίλτατος, η, ον, cariſſimus, ſodalis, *Gl. V.* ſc. in compellatione. A φίλος.

Φίλτρον, ȣ, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, ſeu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρις, ὁ ϗ ἡ, contumelioſus, inſolens.

Φιλυγιὴς, ὲς, bonæ valetudinis ſtudioſus.

Φίλυδρας, ὁ, et φιλύδωρ, *Steph.* idem quod

Φίλυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ab ὕδωρ.

Φιλύδρηλος, ον, idem.

Φίλυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans hymnos, amator cantûs, ſtudioſus canendi, muſicus.

Φιλυπήκοος, ὁ, ἡ, obſequioſus, facilè obediens.

Φίλυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amans ſomni, ſomniculoſus.

Φιλυπόδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolet excipere convivio, *R.* Ex ὑποδοχή.

Φιλυπόϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redire ſolitus, facilè rediens. Φιλυπόϛροφον κακὸν, *Aret.*

Φιλυποϛροφώδης, ὲς, idem. Ab ὑποϛροφή.

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad ſuſpicandum propenſa. Ex ὕποψις.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor.* Angl. *The* Lime, or Linden Tree. (2) ejuſdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum et extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus. *Gl. V.* φιλύρινον, corticatum. A præc.

Φιλύριος, ία, ιον, idem et ab eod.

Φιλῳδὸς, ȣ̃, ὁ, ſtudioſus cantûs, muſicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *adv.* libenter. A φίλος.

Φίλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu eſt, amicus.

ΦΙΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, camus, capiſtrum; (2) fiſcella; (3) *apud Etym.* obturamentum quo ſibi os obligant urinatores, ne aquam ſorbere cogantur; (4) piſcatorium inſtrumentum; (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in quâ concutiuntur teſſeræ, aut tali. Φιμοὶ, V. *Schol. ad Æſch. Theb.* 469. reperitur et φιμὸν, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adſtringo, capiſtro, obturo, coarcto, conſtringo, os occludo, compeſco; φιμȣ̃μαι, obmuteſco. Εἶτα φιμώσατε τȣ́τȣ τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, *Ariſtoph. Nub.* 592. Ἐφίμωσε τȣ̀ς σαδδȣκαίȣς, *Matt.* 22, 34. Φιμώθητι, ϗ ἔξελθε ἐξ αὐτȣ̃, *Luc.* 4, 35. A præc.

Φιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cami ſeu fiſcellæ formam habens; (2) cami uſum præbens; (3) conſtringens. Ab eod.

Φιμώσις, εως, ἡ, obligatio, obſtrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, ſeu conſtrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro σφὶν, *Ion.* pro σφίσι.

Φῖνις, oſſifragus, genus aquilarum. A φίνη.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, *quaſi corporis auriga.* Vox Dorica.

Φὶξ, ικὸς, ἡ, *Bœot.* pro σφὶγξ.

ΦΙΤΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſtipes, truncus; (2) caulis, reperitur et neutrum.

Φίττα, *adv.* accelerandi. Ab et pro σίττα.

Φίτυ, τὸ, *Ariſtoph.* idem quod

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, ſtirps, proles:

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, ſero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατὴρ; *Soph. Trach.* 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio, unde ſubigo. A φλάω.

ΦΛΑ'ΖΩ, ſtultè et inarticulatè loquor; (2) ferveo.

Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, à φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion,* pro θλάσις.

Φλάσμα, τὸ, pro θλάσμα.

Φλασμὸς, ȣ̃, ὁ, faſtus. A φλάζω.

Φλαϛὸς, ἡ, ὸν, qui contundi ſeu conteri poſſit. A φλάω.

Φλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, à φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων δὲ τὴν τȣ̃ Πομπηΐȣ τὴν παρασκευὴν, *Plut.* A

Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φλαύρως, *adv.* pro φαύλως.

Φλάω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) ſubigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) maſturbo; (5) voro, avidè comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ, *Ariſtoph. Plut.* 717. Ἀλλ' ȣ̓ νιν φλάσαν, *Pind.*

Φλεβάζω, ſcaturio tamquam è venâ. A φλὲψ.

Φλεβικὸς, ἡ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum eſt. Ab eod.

Φλέβιον, ȣ, τὸ, venula. Dim. ab eod.

Φλεβονευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veninerveus.

Φλεβοῤῥαγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλὲψ, et ῥηγνύω.

Φλεβοτομέω, ῶ, ſanguino, *Gl. V.* venam ſeco; φλεβοτομȣ̃μαι, ſanguinor, *Gl. V.* A φλὲψ, et τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ ſectio, venæ inciſio. A

Φλεβοτόμος, ȣ, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ȣ, ſcalpellum ſeu inſtrumentum quo vena inciditur. Ex φλὲψ, et τέμνω.

Φλεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, venoſus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, à φλεγέθω.

Φλεγέθοντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. *Il.* 17. 738. λαμπρᾷ ϛεροπᾷ, *Soph. Trach.* 100. (2) ardeo. *Il.* 18, 211. Ex φλέγω.

Φλεγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. φλέγω.

Φλεγεὸς, ὰ, ὸν, ruber, qualis eſt flammæ color, *R.* Ab eod.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, *Phil.* Ab eod. *Il.* 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo, exæſtuo, efferveſco; (2) intumeſco, tumeo. *Gl. V.* ſuppuro; φλεγμαίνει, turget. *Ph.* Vid. *Ern.* Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτȣ̃ τὸ σφυρὸν, *Ariſtoph. Veſp.* 276. Φλεγμαίνȣσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, *Plat.* A φλέγμα.

Φλεγματῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλέγμανσις, ἡ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æſtus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματὴς, ȣ̃, ὁ, pituitoſus, qui bilioſo opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, abundans pituitâ. Ab eod.

Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

Φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαῖναι, à φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. *Gl. V.* suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλεγοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλεγοίντο, à φλέγω.

Φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus.

ΦΛΕ'ΓΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardesco, flagro, *Gl. V.* Ἆιμα δάϊον φλέγει τᾶδε, *Eur. Ph.* 248. φέγγος, *Soph. Aj.* 682. Μηδ᾽ ἄγαν οὕτω φλέγεσθον, lugete, *id. Oed. Col.* 1693. Μανίαις φλέγων, *Aristoph.* Θεσμ. 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, micat, *Pind. Ol.* 2, 131.

Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονεύω, et νέω, nugor, garrio. A φλεδὼν. Unde

Φλεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugax, garrulus.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus et nugax. A φλέγω.

Φλέξας, a. 1. part. act. v. φλέγω.

Φλέξις, εως, ἡ, incensio, incendium. A φλέγω.

Φλεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φλέγω.

ΦΛΕ'Ψ, εϐὸς, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, et similium.

ΦΛΕ'Ω, nugor; (2) plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus; hinc et Bacchum veteres Phleonem cognominant. *Ælian.* (3) ebullio, effervesco; (4) erumpo, *Æsc. Ag.* 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλέω. *Suicer.*

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φληναφάω, idem, *Ph.*

Φληναφέω, ῶ, idem et ab eod. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει ϗ φληνάφει, *Aristoph. Nub.* 1477.

Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φλήναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. A

Φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φληνύω, f. ύσω, idem et ab eod.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) vestibulum, limen. Hinc et φλιαὶ, valvarum postes: item, ligna directa et ex transverso depacta et scalarum firmamenta quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt. *Gl. V.* postis, limen.

Φλίϐω, premo, comprimo, *Æol.* pro θλίϐω.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, putresco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, αἱ, rugæ et sinus vestium. A præc.

Φλίψις, ἡ, *Æol.* pro θλίψις.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογερὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro φλογερὰν, à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

Φλογετὸς, οῦ, ὁ, ardor, *Ph.* A φλὸξ. Unde

Φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ου, τὸ, parvum frustum carnis assæ. Dim. à φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἄλιον, ἅλιον αἰτῶ, *Soph. Trach.* 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ϗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, *Exod.* 9, 24. A φλὸξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογὶς, ίδος, ἡ, caro assa. *Gl. Vet.* flammeum.

Φλογισμὸς, οῦ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.

Φλογιστὸς, ἡ, ὸν, ustulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ἤδη, *Soph. El.* 58. Ab eod.

Φλογμὸς, οῦ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammigena, *Gl. V.* Ex φλὸξ, et γίνομαι, *nascor.*

Φλογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammæ similis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, et εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλὸξ.

Φλογοιδοῦμαι, ardore intumesco.

Φλογόλευκος, ον, è rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; φλογοῦσθαι, flammescere, *Gl. V.* A φλὸξ.

Φλογώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus et incensus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, ustulati panis quasi pustula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, ὸν, rutilus, splendens. A φλὸξ, et ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. A φλογόω.

Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλία, *ap. Apoll. Rh.* ubi tamen alii φλιὴ; (2) Proserpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ου, τὸ, parvus cortex. Dim. à φλοιὸς. Unde

Φλοΐζω, f. ίσω, decortico. *Theophr.*

Φλοΐνος, η, ον, è cortice factus.

Φλοιοϐαρὴς, ὲς, levis. A φλοιὸς, et βαρύς.

Φλοιοῤῥαγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diruptum. Ex φλοιὸς, et ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, cortex, stirps, suber. *Ph.* Il. 1, 237.

Φλοιόϐοιο, gen. sing. *Ion.* pro φλοίσϐου, à

ΦΛΟΙ῀ΣΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.

Φλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio. A φλοΐζω.

Φλοίω, f. οίσω, idem quod φλοΐζω.

Φλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cortici similis, corticosus. Φλοιώδης ἀνὴρ, *Longin.* A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbasculum. Dim. A

ΦΛΟΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, verbascum, *herba,* Angl. Mullein.

Φλονὶς, ίδος, ἡ, squama. *Hes.*

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλόος, φλοῦς, ου, ὁ, cortex. *Ph.* scirpus; (2) teges, storea, stragulum ex ulvâ vel scirpo aut sparto vel junco. A φλοιός.

Φλοῦν, acc. sing. pro φλόον, à φλόος.

Φλυάκιον, τὸ, pustula. A

Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A φλύος.

Φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, *Plat.* Φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, *Aristoph. Plut.* 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 *Joann.* 30. A φλύαρος. Hinc

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, seu sermo nugatorius, ineptus, impudens:

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, *Gl. V.* φλυαρίαι, argutiæ, *Gl. V.*

Φλυαρολογέω, nugas loquor:

Φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, et λόγος.

Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus et futilis; (2) nugator, stultiloquus, *Gl. V.* nugax, *Phil.* argutus, garrulus, verbosus, Al. *Gl. Vet.* frivolus. A φλύος.

Φλυαρώδης, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A præc.

Φλυάσσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A

Φλυδάω, ῶ, humesco; (2) flaccesco. A φλύω.

Φλυδάκιον, τὸ, bulla, pustula. A

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, pustula, papula, *Ph.* propriè ab igni. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τὸ, parva pustula.

Φλυκτανοειδὴς, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens. Ex εἶδος.

Φλυκταινόομαι, οῦμαι, in pustulas erumpo.

Φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio pustularum. A præc.

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula, tumor. A φλύω.

Φλύος, nugæ. Ab eod.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute è redundantiâ humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (3) evomo. *Il.* 21, 361. A φλέω.

Φοϐαθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro φοϐηθῇς, à φοϐέω.

Φοϐέεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόϐεον.

Φοϐεῖσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro φοϐέεσθαι.

Φοϐεῖσθε, 2. pl. præs. imp. pass. pro φοϐέεσθε.

Φοϐερίζω, terreo; φοϐερίζει, deterret, *Phil.* Ἐνύπνιον ἴδον, ϗ ἐφοϐέρισέ με, *Dan.* 4, 5. A φοϐερός.

Φοϐέριος, ου, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοϐερισμὸς, οῦ, ὁ, terror, *Phil.* A φοϐερίζω.

Φοϐερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, formidolosus, *Ph.* A φόϐος. Hinc

Φοϐερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοϐερῶς, *adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

Φοϐερῶψ, ὁ ϗ ἡ, terribilis specie.

Φοϐεύμενον, acc. sing. part. præs. pass. *Dor.* pro φοϐούμενον, à

Φοϐέω, terreo, absterreo, *Phil.* φοϐοῦμαι, timeo, formido, paveo, expavesco, *Gl. V.* φοϐεῖται, pavet, pavescit, veretur, timet, *Ph.* φοϐεῖσθαι, trepidare, *Phil.* ἐφοϐήθη, horruit, *Ph.* a. 1. pass. πεφόϐημαι, timeo, p. pass. Οὔτ᾽ ἄλλο οὐδὲν οὕτως ἐφόϐησεν, *Thuc.* Πεφόϐημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας, *Soph. Aj.* 139. Στρατὸν δ᾽ Ἀχαιῶν οὐ φοϐῇ πράσσειν τάδε; *id. Phil.* 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἧττον τοὺς ἀνθρώπους φοϐοῦνται, *Xen.* A φόϐος. Hinc

Φόϐη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo et leone.*

Φοϐηθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. à φοϐέω.

Φοϐηθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Φοϐηθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Φοϐηθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοϐηθήσεσαι.

Φοϐηθῆτε, *terreamini,* 2. pl. a. 1. conj. *seu* imperat. pass.

Φοϐητικὸς, ἡ, ὸν, meticulosus. A φοϐέω.

Φόϐητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, seu incutere potest; terriculum, terriculamentum. Ab eod.

Φοϐονδὲ, *adv.* in vel ad fugam. A φόϐος.

Φόϐος, ου, ὁ, timor, metus, formido. *Ph.* fuga. A φέϐομαι.

Φοϐοῦ, *time,* 2. sing. præs. imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοϐέου, à φοϐέω.

Φοιϐάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιϐάζων πότοις, *Luc.* 731. Οἱονεὶ φοιϐάζοντας λόγους, *Longin.* 8. A φοῖϐος.

Φοιϐαίνω, idem et ab eod.

Φοιϐὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix utpote Phœbi numine adflata. *Gl. V.* saga. Ab eod.

Φοιϐαστικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιϐάζω.

Φοιϐαστικὸς, ἡ, ὸν, vaticinus. Ab eod.

Φοιϐάστριος, α, ον, idem.

Φοιϐάω, ῶ, lustro, purgo; (2) splendidum reddo; et φοιϐάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίϐασεν δὲ παγέντα Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων, *Callim. in L. Pall.* 12. A φοῖϐος.

Φοιϐήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοιϐεῖος.

Φοιϐητεύω, idem quod φοιϐάζω.

Φοιϐήτρια, ἡ, antistita templi fatidica.

Φοιϐήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιϐίτης, ου, ὁ, hariolus, *Ph.* A φοῖϐος.

Φοιϐολήπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, *Longin.* 16. Ex φοῖϐος, et λαμϐάνω.

ΦΟΙ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοίνιγμα, τὸ, idem quod

Φοινιγμὸς, οῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens seu habens. Epith. veris. Ex ἄνθος.

Φοινικάω, rubefacio, *Gl. V.* A φοῖνιξ.

Φοινίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniceus; (2) palmeus, ex palmâ factus. Ab eod.

Φοινίκεος, έη, εον, idem. Ab eod.
Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.
Φοινικίας, ȣ, ὁ, Phœnicias, ventus à Phœnice flans; euronotus, thrafciæ oppofitus.
Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpurafco, *Luc.* (3) tingo purpurâ. Ab eod. Unde
Φοινικικὸς, ἡ, ὸν, Phœnicius, Punicus.
Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.
Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, *Gl. V.*
Φοινικὶς, ίδος, ἡ, veftis punicei coloris, puniceus amictus, purpurea veftis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus. *Gl. V.* paludamentum. Ab eod.
Φοινικιςὴς, ȣ̃, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.
Φοινικιςὶ, *adv.* Punicè. Ab eod.
Φοινικοβάλανος, ȣ, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (poftquam maturuit.)
Φοινικοβάπτος, ον, colore puniceo tinctus.
Φοινικοβαφὴς, ὲς, idem. A βαφὴ.
Φοινικοβατέω, ῶ, palmas fcando. Ex βαίνω.
Φοινικογενὴς, ὲς, è Phœnice ortus.
Φοινικοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.
Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Puniceus. A φοῖνιξ.
Φοινικόκροκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, et κρόκη.
Φοινικόλοφος, ὁ ϗ ἡ, rubram criftam habens.
Φοινικοπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, et παρειὰ.
Φοινικοπάρηος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro præc.
Φοινικοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceo limbo prætextam veftem gerens, prætextatus.
Φοινικόπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folum habens puniceum feu rubrum. Ex φοῖνιξ, et πέδον.
Φοινικόπεζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros.
Φοινικόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubeas alas feu pinnas habens. Ex eod. et πτερὸν.
Φοινικοροδίαι, ων, αἱ, punicea rofaria. Ex eod. et ῥόδον.
Φοινικόρυγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eft roftro puniceo, nempe à fanguine, ut leo, lacerato animali; (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.
Φοινικὸς, ἡ, ὸν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.
Φοινικοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eft puniceis, i. e. pulchris cruribus. Ex eod. et σκέλος.
Φοινικοςερόπης, ὁ, *Dor.* -πας, fulminator; *propriè* rubra fulmina mittens. A ςεροπὴ.
Φοινικοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. palmas alens, palmifer. A τρέφω.
Φοινίκυρος, ȣ, ὁ, avis quædam folitaria, à quibufdam *Silvia* vocata. Ex ȣ̓ρὰ.
Φοινικȣ̃ς, puniceus, *Pb.* A φοῖνιξ.
Φοινικοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus, puniceus adfpectu. Ex eod. et φάω.
Φοινικόφυτον, ȣ, τὸ, palmetum.
Φοινικόφυτος, ὁ ϗ ἡ, palmis confitus. A φύω.
Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmetum. A
ΦΟΙ˜ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, fpicam ferens lolio fimilem et ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, et phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, feu phœniceus, qualis eft palmulæ; (6) inftrumentum quoddam muficum à Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum afperitatibus efficax; (8) Phœnix, è Phœnice oriundus. *Gl. V.* Punicus. Sed *adject.* ὁ ϗ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.
Φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.
Φοίνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæde contaminatus, homicida; fanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes.*
Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœniffa, ex Phœniciâ oriunda. A φοῖνιξ.
Φοινίσσετο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, à

Φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, fanguine inficio, cruento, purpureo, autetiam puniceo colore inficio. Φοινισσέσα παρὶς᾿ ἐμὰν αἰσχυία νεοθαλεῖ, *Eur. Iph. in Au.* 185. Μάςιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ, *Soph. Aj.* 110. A φοῖνιξ.
Φοινίχθη, 3. fing. aor. 1. ind. paff. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, à φοινίσσω.
Φοινὸς, ἡ, ὸν, cruentus, cruentatus. A φόνος.
Φοίτα, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφοίταε, à φοιτάω.
Φοιταλίος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel φοιταλέος, έα, έον, infanus, furiofus; (2) errabundus, vagus; (3) per certa temporum intervalla rediens. A φοιτάω.
Φοιταλιεὺς, ὁ, idem. Epith. Bacchi.
Φοιταλιώτης, ȣ, ὁ, idem.
Φοιτὰς, άδος, ἡ, infana, furiofa; (2) vaga; (3) meretrix; (4) epith. viæ, trita. A
ΦΟΙΤΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, *Gl. Vet.* dicitur de difcipulis, nunciis *inprimis*; (2) infanio, furo; (3) redeo, de fructibus, vectigalibus. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλȣ, *Ariftoph. Eq.* 1231. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, *Xen.* ἐπὶ θύρας, *id.*
Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.
Φοιτῇ, 3. fing. præf. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάω. Unde
Φοίτησις, εως, ἡ, initio, frequens aditus:
Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Φοιτητὴς, ȣ̃, ὁ, qui ventitat; (2) qui ad præceptorem ventitat, difcipulus.
Φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.
Φοῖτος, ȣ, ὁ, infania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.
Φοιτῶν, præf. part. act. pro φοιτάων.
Φολιδώδης, ες, idem quod
Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, fquameus, fquamatus, corticatus. A φολὶς.
ΦΟ´ΛΙΞ, ικος, ἡ, afperitas cutis.
ΦΟΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, fquama, qualis eft ferpentis.
Φολκὸς, ȣ̃, ὁ, ftrabus feu ftrabo, qui habet oculos diftortos. Ex φάος, et ἕλκω.
ΦΟ´ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marfupium five facculus condendis obolis; (2) follis.
Φολλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, follicularis; fungofus; inanis, inftar follis. A præc.
Φονάω, et -όω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.
Φονεργάτης, ȣ, ὁ, auctor cædis.
Φόνευμα, ατος, τὸ, quod occifum eft, cadaver, *R.*
Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, ficarius. *Il.* 18, 334.
Φονευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A
Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρῳ δέρην, *Eur. Iph. in Au.* 889. Παῖδας φονεύσας, *id. Her. fur.* 1017. A φόνος.
Φονέως, gen. fing. *Att.* pro φονέος, a φονεὺς.
Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus occiforum. A φένω.
Φονικὸς, ἡ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facilè ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος. Unde
Φονικῶς, *adv.* crudeliter:
Φόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, cædè contaminatus, homicida, cruentus; (2) lethalis, mortifer.
Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A
Φονοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occifor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, et κτείνω.
Φονοκτονία, ἡ, cædes. A præc.
Φονολειβὴς et -λιβὴς, ὲς, propriè fanguine ftillans; crudelis, fævus. Ex φόνος, et λείβω.
Φονόῤῥυτος, ον, fanguine redundans. Ex eod. et ῥέω.
Φόνος, ȣ, ὁ, homicidium; cædes, nex, *Gl. V.* (2) fanguis, fed qui in cæde effunditur. A φένω.
ΦΟ´ΞΙΝΟΣ, ȣ, ἡ, pifcis quidam in oftiis fluviorum celeriter nafcens.
ΦΟΞΟ´Σ, ἡ, ὸν, cujus caput eft acutum et veluti turbinatum, verticem habens faftigiatum; (2) qui eft vultu diftorto, *Gl. Vet.* φοξοὶ, *cilones.* Hinc
Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.
Φοξόχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui labris eft coarctatis et in acutum definentibus.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, geftatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, converfione, lapfu; *item* impetus, v. gr. fluctuum; (3) vectigal, portorium, penfio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. A φέρω. Hinc
Φοράδην, *adv.* portando, geftando, *Plut.*
Φορβειὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capiftrum. A φέρβω.
Φορβαῖος, αία, αῖον, pafcuus. Ἧξεῖ φορβαίων Ἴναχος, ἐξ ὀρέων, *Call. P.* 50. A φορβὴ.
Φορβὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, alimentum fuppeditans; (2) gregarius, gregalis, *Ph.* φορβὰς, ἡ θήλεια ἵππος, equa, φορβάδες, equæ, *Ph.* Ab eod.
Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, et φορβεὰ, item φορβιὰ, cibus, efca; (2) capiftrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, efca. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. A φέρβω.
Φορεαφόρος, ȣ, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, et φέρω.
Φορεῖον, ȣ, τὸ, geftatorium, fella geftatoria, lectica; (2) vehiculum, *Gl. V.* petoritum; (3) merces quæ datur bajulo, *Plut.* A φορεύς.
Φορείτω, 3. fing. præf. imperat. act. pro φορεέτω, à φορέω.
Φορέοισι, 3. pl. *Dor.* pro φορέȣσι.
Φορέοντας, *ferentes,* acc. pl. part. præf. act.
Φόρετρον, ȣ, τὸ, vectura; (2) merces bajuli. A φορὰ.
Φορεύμενος, part. præf. med. *Dor.* pro φορέομενος, ex φορεόμενος, à φορέω.
Φορεῦντος, *ferentis,* gen. fing. part. præf. act. *Dor.* pro φορȣ̃ντος, ex φορέοντος.
Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, feu is qui fert fellam domini. A
Φορέω, ῶ, gefto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτȣ κλαδὶ, *Ariftoph. Lyf.* 635. Μὴ νῦν ἓν ἦθος μȣ̃νον ἐν σαυτῷ φόρει, *Soph. Antig.* 716. A φέρω. Hinc
Φορηδὸν, *adv.* farcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, geftando.
Φόρημα, ατος, τὸ, quod geftatur. *Ph.* geftamen, indumentum, *Xen.*
Φόρημι, idem quod φορέω.
Φορῆναι, *tuliffe,* a. 1. inf. act. *Att.* pro φορᾶναι, à φοραίνω, pro φέρω.
Φόρησις, ἡ, geftatio. A φορέω.
Φορητὸς, ἡ, ὸν, qui ferri et portari poteft, tolerabilis. Ab eod.
Φόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus. Ab eodem.
Φορίνη, ἡ, cutis fuilla, quæ craffa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine ftupido.
Φορὶς, ίδος, ἡ, quæ gerit, geftat, fert; (2) epith. fœminæ, terræ, &c. gravida, fecunda. A φορὸς.
Φόρκυν, υνος, ὁ, portus; (2) monftrum marinum. A φέρω.
Φορμηδὸν, *adv.* in modum fportæ feu corbis; (2) in modum tegetis feu ftoreæ. A φορμὸς.
ΦΟ´ΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, teftudo.
Φορμίδιον, ȣ, τὸ, tegeticula, *Gl. V.* A φορμὸς.
Φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulfo, citharâ laudo, celebro. *Od.* 4, 18. A φόρμιγξ. Hinc
Φορμικτὰς, *Dor.* pro φορμιςὴς, ȣ̃, ὁ, citharædus.
Φορμίον, ȣ, τὸ, fportula, corbula; (2) tegeticula, parva ftorea. Dim. à φορμὸς.
Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
Φορμίσκιον, ȣ, τὸ, idem. A φορμὶς.
Φορμίσκος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.
Φορμοκοιτέω, fuper tegete cubo, ftoreæ incubo. Ex φορμὸς, et κοίτη.
Φορμοῤῥαφέω, vel φορμοῤῥαφέω, in tegete vel ftoreâ infuo, *Æfchin.* Ex eod. et ῥάπτω.

Φορμοραφὶς, ἴδος, ἡ, acus ad ſtoreas conſuendas apta. A ῥαφίς.

ΦΟΡΜΌΣ, ȣ̃, ὁ, ſporta, corbis, calathus, nexus vitilium, ſeu textum è junco, ſparto, et id genus aliis; (2) teges, ſtorea.

Φορμοφορέω, ſtoreas geſto, bajulus ſum. A

Φορμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſtoreas portat, bajulus. Ex φορμὸς, et φέρω.

Φορεῖται, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φορεῦσαι, *contr.* ex φορέȣσαι, à φορέω.

Φορολογέω, tributum exigo. Πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγȣν, *Polyb.* A φορολόγος.

Φορολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à quo tributum exigitur, tributarius. A præc.

Φορολογία, ἡ, tributi exactio. A

Φορολόγος, ȣ, ὁ, tributi exactor. Ex φόρος, et λέγω.

Φορὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ferens, de vento, unde (2) ſecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere.* A φέρω.

Φόρος, ȣ, ὁ, tributum, penſio; (2) forum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορεῦντας, acc. pl. part. præſ. act. pro φορέοντας, à φορέω.

Φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων φορταγωγȣ́ντων πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ϗ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήματα, *Longin.* 43. A

Φορταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, onera ferens. Ex φόρτος, et ἄγω.

Φόρταξ, ακος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, onera fero:

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus quæ exercetur navibus onerariis:

Φορτηγικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτος, et ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onuſta, *Ph.* p. paſſ. part. Φορτίζετε τȣ̀ς ἀνθρώπȣς φορτία δυσβάκτα, *Luc.* 11, 46. πεφορτισμένοι, *Matt.* 11, 28. A φόρτος.

Φορτικεύομαι, ſum moleſtus, odioſus, ineptus. A

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. *Gl. V.* oneroſus; (2) ineptus, inſulſus; (3) faſtuoſus, arrogans, inſolens; (4) moleſtus, gravis, non ferendus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες, *Appian.* Τȣ̀ς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὐτȣ̀ς, ἐλαφροτέρȣς παρέχει τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικȣ̀ς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι, *Plut. de Sui Laude.* Sic enim debet legi, non φορτικȣ ut libri editi, et interpres ineptè. A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, ſtulti, arrogantes, moleſti mores.

Φορτικῶς, *adv.* odioſè, moleſtè, ineptè, arroganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ȣ, τὸ, onus, ſarcina, faſcis, merx, *Ph.* φορτίοις, mercibus, *Ph.* A φόρτος.

Φορτὶς, ἴδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοβαστάκτης, ȣ, ὁ, bajulus. Ex eod. et βαστάζω.

ΦΌΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, onus etiam navium; (2) res moleſta, tædium. A φέρω.

Φορτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, et φέρω.

Φορτόω, f. σω, onero. Βωμὸν τε παμμεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, *Heliod.* A φόρτος.

Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, coloratus.

Φορύνω, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, confundo; (2) fœdo, polluo. *Od.* 18, 335. *ib.* 22, 21. A φορύω.

Φορυτὸς, ȣ̃, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis et vitilibus ad πλέγματα; (3) cœnum. Σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνȣσαι. *Aratus* 1123. Ab eod.

ΦΟΡΥ'Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (ſpes, gaudium, ſalus, *P.*) *Il.* 6, 6. A φῶς.

Φόωσδε, *adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod

Φραγέλλιον, ȣ, τὸ, flagellum. *Vox. Lat.*

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῆ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω.

Φραγμίτης, ȣ, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur. A præc.

Φραγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carectum, *Gl. V.* Ab eod. Unde

Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, *Gl. V.*

Φράγνυμι, idem quod φράττω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασσε, *Poët.* pro ἐφράδασε, *Pind.* A φράζω, cujus p. m. eſt πέφραδα.

Φράδε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, à φράζω.

Φραδεύω, idem et ab eod.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, ſcientia, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωται φραδαὶ, *Pind.* Ab eod.

Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens. Φραδέος νόȣ ἔργα τέτυκται, *Il.* 24, 354. A præc.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσύνῃσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *adv.* prudenter, conſultè; (2) diſertè, apertè. A φραδής.

Φράζεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζησαι, à φράζω.

Φράζεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζευ, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro φράζȣ.

ΦΡΆΖΩ, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, delibero, ſtatuo, perpendo; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἅ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, *Ariſtoph.* Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςὸν τε φράσεις, *Eur. Iph. in Au.* 45. Φράσδει πάνθ' ἅλιος ἄμμι, indicat, *Theocr.* 1, 102. Φράσον πολίταις ϗ πόλει σωτηρίαν, *Eur. Ph.* 905. *Il.* 23, 453.

Φρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φρακτικὸς, ἡ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν, ſeptus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med. verbi φράσσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, à φράζω.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

Φράσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασεολογία, ας, ἡ, loquendi formularum collectio. Ex φράσις, et λέγω.

Φρασὶ, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, à φρήν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. *Gl. V.* loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασόμεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, à φράζω.

Φράσον, *ediſſere*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Φρασσόμεθα, *dicemus, conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro φρασόμεθα.

ΦΡΆΣΣΩ, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obturo, conſtipo; πεφραγμένος, ſeptus, armatus, p. paſſ. part. Κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ, *Eur. Ph.* 740. Τί δ' ἦλθες γυνὴ (ȣ̃σα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένȣς; *id. Iph. in Au.* 839.

Φραςέος, έα, έον, dicendus. A φράζω.

Φραςὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραςικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.

Φραςὺς, ύος, ἡ, idem quod φράσις.

Φράςωρ, ὁ, idem quod φραςήρ.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribûs eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ἡ, ὸν, curialis, tribulis. A præc.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φράτρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribûs Athenis. *Gl. Vet.* φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus è curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ἂν ϗ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, *Dem.* A φρατρία.

Φρατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατρίαρχος, ȣ, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία vocatur. Ex ἀρχή.

Φρατριαςὴς, ȣ̃, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Φρατριεὺς, έως, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ἡ, ὸν, idem quod φρατριακός.

Φράτριος, ȣ, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράττω, *Att.* pro φράσσω.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ȣ, ὁ, qui aquam è puteo haurit. Ex φρέαρ, et ἀντλέω.

ΦΡΈΑΡ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖος, αῖα, αῖον, putealis:

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ἡ, ὸν, *Gl. V.* A φρέαρ.

Φρεάτιον, ȣ, τὸ, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. Ab eod.

Φρεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεορυκτέω.

Φρεατώρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φρεορύκτης.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. *Il.* 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *per Syno.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. à φρήν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾶ, *Gal.* 6, 3. Ex φρὴν, et ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ȣ, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab iiſd.

Φρενήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, aut cordatus. *Gl. Vet.* ſapiens. Ex φρὴν, et ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ἡ, ὸν, phreneticus, *Gl. V.*

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem et ab eod.

Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens. A φρήν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, et βλάπτω.

Φρενοβλαβῶς, *adv.* dementer, inſanè.

Φρενογηθὴς, ες, lætus, hilaris. Ex γηθέω.

Φρενοδαλὶς, ίδος, ἡ, amentia, furor. A δηλέω.

Φρενοθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens. Ἐις θεὸν οἰςρηθέντες ἐνὶ φρενοθελγεῖ μύθῳ. *Nonn. P.* 4, 30. Ex φρὴν, et θέλγω.

Φρενόθεν, *adv.* à mente, ex mente. A φρήν.

Φρενοκλοπέω, ῶ, decipio, impono præſtigiis. Ex φρὴν, et κλέπτω.

Φρενοκλόπος, ὁ ϗ ἡ, impoſtor, decipiens. A κλοπή.

Φρενόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρὴν, et λαμβάνω.

Φρενομανὴς, ὲς, furioſus, fanaticus, etiam bonò ſenſu. A μαίνομαι.

Φρενόπληκτος, ον, furioſus, demens. Ex πλήσσω.

Φρενοπλὴξ, γὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φρενόμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furiosus, insanus.

Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui suâ mente aliquid componit.

Φρενόω, ῶ, f. ώσω, ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; (2) desipio, fallo, seduco. Οὐ μή φρενώσεις μ', *Eurip. Bac.* 792. Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενὸς, *Soph. Antig.* 765. Πολλῷ γ' ἀμείνων τȣ̃ς πέλας φρενȣ̃ν ἔφυς Ἢ σαυτὸν, *Æschyl. Prom. vinct.* A φρὴν.

Φρενώλης, mente captus; *Æschyl. Sept. ad Theb.* 763. Ex φρὴν, et ὀλέω, *perdo*.

Φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.

Φρενωτήριον, τὸ, idem. Ab eod.

Φρεορυκτέω, ῶ, f. ήσω, puteum fodeo. A

Φρεορύκτης, ȣ, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ, et ὀρύσσω, (meliùs hæc per ω.)

Φρὲς, *fer*, a. 2. imperat. act. à φρῆμι, pro φρέω.

Φρεσὶν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, fut. φρήσω, *fodio*, P. emitto, adigo, *Ern.*

Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γὲ μ' ἐφρεωρύχει, *Aristoph. Lys.* 1034. A

Φρεωρύχος, ȣ, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ, et ὀρύσσω.

ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis sedes. Vid. *Ern.*

Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.

Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.

Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρὶξ.

Φρικασμὸς, ȣ̃, ὁ, horror, quasi à φρικάζω, quod esset horreo. A

Φρίκη, ης, ἡ, horror, torpor, *Ph.* (2) metus.

Φρικίαι, αἱ, et φρικία, τὰ, horror sub accessionem febris. A præc.

Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc

Φρικίασις, εως, ἡ, idem quod φρίκη.

Φρικοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, horrificus, *Gl. V.* Ex φρίκη, et ποιέω.

Φρικόω, horrifico, *Gl. V.* φρικȣ̃μαι, horresco, *Gl. V.* A φρίκη.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrorem incutiens. A φρίσσω.

Φρικτῶς, *adv.* horribiliter, horrendum in modum.

Φρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.

Φριμαγμὸς, ȣ̃, ὁ, fremitus; (2) flatus quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio, insolentia, ferocia.

Φριμάσσεο, *freme*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro φριμάσσεσο. A

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, idem quod φρυμάσσομαι. Φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων Νῦν ἀγέλα, *Theocr.* 5, 141.

Φριμήσσεται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται.

ΦΡΙ'Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiaria, veluti quum mare exiguâ stringitur aurâ, et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, velut pili in homine exhorrescente; *Il.* 21, 126.

Φριξαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem setis. Ex φριξὸς, et αὐχὴν.

Φριξόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, horrens pilis.

Φριξόκομης, ȣ, ὁ, horrens comâ. Ex φριξὸς, et κόμη.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, horridus. A φρίσσω.

Φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφρισσον.

Φρίσσω, vel φρίττω, f. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Οὐδὲ σκότον φρίσσȣσι τὸν ξυνεργάτην, *Eur. Hipp.* 421. Χαίτη πεφρικὸς, *id. Ph.* 1128. ἐν ἔρωτι, *Soph. Aj.* 702.

Φροιμίζω, et φροιμιάζομαι, pro προοιμιάζομαι, exordio seu principio utor, procemii loco dico, præfationem instituo, *Gl. V.* φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἐξαύδα σαφῶς, *Eurip. Iph. in Tau.* 1165. A φροίμιον.

Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* à φροιμιάζω, pro προοιμιάζω.

Φροίμιον, ȣ, τὸ, prooemium, exordium. Ab et pro προοίμιον.

Φρόνει, 3. sing. imperf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφρόνει, à φρονέω.

Φρονείσθω, *affectus sit*, 3. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro φρονεέσθω.

Φρονέω, ῶ, sapio, *Ph.* intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *item* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum, sæpe quoque φρονεῖν usurpatur pro μέγα φρονεῖν, altum sapere, magnos gerere spiritus. Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ ϗ φρόνει τάδε, *Eur. Or.* 242. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονȣ̃σιν ἐς ἡμᾶς μέγα, *id. Hipp.* 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, *Dem.* Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, *Soph. El.* 336. A φρὴν. Hinc

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus, sensus animi; (2) elatio animi, fastus; animi impetus, superbia. Hinc

Φρονηματίας, ȣ, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, *Longin.* 9.

Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnificè de me sentio. Ὄγκȣ πλήρης ϗ πεφρονηματισμένος, *Diod.* φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, *Aristot.* Hinc

Φρονηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, animi elatio.

Φρονηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. Propriè est virtus rationalis potentiæ, præparatrix eorum quæ ad beatitudinem conferunt. A φρονέω.

Φρόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, *Ph.* A φρόνις.

Φρονιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.

Φρονίμως, *adv.* prudenter, sapienter.

Φρονιμώτατος, sagacissimus, *Ph.*

Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρὴν.

Φρονȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, à φρονέω. Unde

Φρονȣ̃ντως, sapienter, prudenter.

Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi

Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium et operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, *Gl. V.* πεφροντικότα, suspensum, *Ph.* cogitabundum, p. part. act. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιζόμεθα; *Eur. Iph. in Taur.* 344. Σὺ μὲν ȣ̓δὲν φροντίζων, *Plato.* A

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, *Gl. Vet.* Αἱ δεύτεραι πως φροντίδες σοφώτεραι, *Eur. Hipp.* 440.

Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, *Ph.* occupatio. A φροντίζω. Unde

Φροντιστέον, *adv. pos.* curandum est. Πάνυ ἡμῖν ȣ̓τω φροντιστέον, *Plat. Crit.* 3.

Φροντιστήριον, ȣ, τὸ, locus in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum, sequiori seculo etiam monasterium. Ab eod.

Φροντιστὴς, ȣ̃, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.* (2) commentator, qui commentationibus et speculationibus est deditus; studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.

Φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A præc.

Φρȣ̃δος, ȣ̓δη, ȣ̃δον, qui disparuit, qui abiit, evanidus, *Gl. V.* cassus; Attici sic dicunt qui nimiâ animi levitate nimis effertur gaudio etiam in re levi. Ex πρὸ, et ὁδὸς, quasi πρόοδος, *contr.* πρȣ̃δος.

Φρȣ̓δως, incassùm, *Ph.* A præc.

Φρȣρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii et custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ et præsidii; (5) carcer. Ex πρὸ, et ὅρος, *custos*.

Φρȣράρχης, vel φρȣ́ραρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρȣρὰ, et ἀρχὴ.

Φρȣ́ρει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro φρȣ́ρεε, à

Φρȣρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις φρȣρȣ̃σι μ', *Eur. Supp.* 103. Ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρȣρȣ̃νται καλῶς, *Iph. in Au.* 751. A φρȣρὸς.

Φρȣ́ρημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id quod custoditur. A præc.

Φρȣ́ρησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.

Φρȣρικὸς, ἡ, ὸν, præsidiarius, *Gl. V.* A φρȣρὰ.

Φρȣ́ριον, ȣ, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio cui præsidia imponuntur, *Gl. V.* castellum. Ab eod.

Φρȣροδόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domi custos; v. gr. canis, *Epig.*

Φρȣρὸς, ȣ̃, ὁ, custos. *Gl. Vet.* præsidiarius excubitor. Ex πρὸ, et ὅρος.

Φρȣρȣ̃μες, 1. plur. præs. conj. *Dor.* et *contr.* pro φρȣρέωμεν, à φρȣρέω.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρυάσσω.

Φρυαγματίας, ȣ, ὁ, ferociens, v. gr. equus; (2) fastuosus, insolens. A præc.

Φρυαγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod φρύαγμα.

Φρυακτὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, *med.* άττομαι, fremo, *propriè* de equo; (2) insolesco, effero me; (3) intempestivè glorior, vanâ spe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζȣ φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 *Macc.* 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ϗ ψόγοις φρυαττόμενοι, *M. Anton.* 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν ϗ φρυάττεσθαι, *Philo.*

Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.

Φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, v. φρυγανώδης.

Φρυγάνιον, ȣ, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. à φρύγανον.

Φρυγανισμὸς, ὁ, lignatio, sarmentorum lectio.

Φρύγανον, ȣ, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus è sarmentis, quisquiliæ, *Gl. Vet.* A φρύγω.

Φρυγανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον, et φέρω.

Φρυγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, è virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (4) fruticosus, *Gl. V.* surcularis. A φρύγανον.

Φρύγετρον, τὸ, instrumentum quo vertebant quid in frixorio. A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, *Hes.* A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A φρὺξ.

Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.

Φρύγινδα, ἡ, sc. παιδία, genus ludi in quo utebantur fabis tostis.

Φρύγιον, ȣ, τὸ, lignum aridum, cremium, *Gl. V.* φρυγίον, frictorium. Ab eod.

Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.

Φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A φρὺξ.

Φρυγμὸς, ȣ̃, ὁ, frixio, torrefactio. A

ΦΡΥ'ΓΩ, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, *Gl. V.* φρύγει, frigit, *Ph.* πεφρυγμένος, frixus, tostus, p. pass. part. Κύαμον δὲ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ, *Theocr.* 7, 66. Καθήμεναι φρύγȣσι, ὥσπερ ϗ προτȣ̃, *Aristoph. Conc.* 221. Hinc

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, tostus, frixus.

Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, è speculâ signa per ignem observando vel dando, et hostium aut aliorum adventum denunciando.

Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.

Φρυκτώριον, ȣ, τὸ, specula τῶν φρυκτωρῶν. A

Φρυκτωρὸς, ȣ̃, ὁ, observans faces hostilis adventûs prænuncias, ut et ipse tales. Ex φρυκτὸς, *fax*, et ὠρέω.

Φρὺν, νὸς, ὁ, rubeta.

Φρυνέος, ȣ, ὁ, idem et ab eod.

ΦΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, idem.

Φρυνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rubetæ similis. Ex φρῦνος, et εἶδος.

Φρύνιον, τὸ, frutex utilis adversus rubetas; (2) rubeta. *Diosc.*

Φρυνολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. rubetis insidians.

ΦΡΥ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, rubeta, rana venenosa.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.

Φρυξεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, à φρύγω.

Φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύττει, *Theocr.* 6, 16.

Φρῶ, *contr.* pro φρέω, et hoc *per Sync.* pro φορέω.

Φῦ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, à φῦμι.

Φύγαδε, *adv.* in fugam. A φυγή. Unde

Φυγαδεία, ἡ, fugatio, exsilium.

Φυγαδεῖον, ȣ, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt et exsules. Ab eod.

Φυγαδευτήριον, ȣ, τὸ, idem. Ab eod.

Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens abigendi.

Φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, *Gl. V.* Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτȣ̃ ποῤῥωτάτω, *Philo.* ἐκ τῆς πόλεως, *Dem.* A φυγάς.

Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel qualis est exsulis aut exsulum; (2) exsul, seu profugus. Ab eod.

Φυγαδικῶς, *adv.* more exsulum.

Φυγαδοθήρας, ȣ, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φυγὰς, et θήρα.

Φυγαίχμης, ȣ, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμή.

Φυγανθρωπεύω, f. σω, hominum consortium fugio. Φυγανθρωπεύȣσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* Ex φυγὴ, et ἄνθρωπος.

Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisd.

Φυγάνω, seu φυγγάνω, pro φεύγω.

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγή.

Φύγδην, *adv.* fugaciter; fugæ modo. Ab eod.

Φύγεθλον, ȣ, τὸ, panus, tumor quidam. *Cels.* l. 3. c. 25. A φύω.

Φύγε, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, à φεύγω.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium. A φεύγω.

Φυγοδέμνιος, et φυγοδέμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fugiens torum, à conjugio abhorrens. Ex φεύγω, et δέμνιον.

Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen et judicium, lateo, *Ph.* φυγοδικεῖν, tergiversari, *Dem.* Ab eod. et δίκη.

Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, *Ph.* Ex iisd.

Φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.

Φυγόλεκτος, ὁ ϗ ἡ, conjugium abhorrens. A λέγομαι.

Φυγομαχέω, detrecto pugnam, *App.* A

Φυγόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, et μάχη, *pugna.*

Φυγόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis; *Pind. Olymp.* 11. Ex φυγή.

Φυγόπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui laborem seu labores fugit.

Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellum fugiens.

Φυεὶν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor.*

Φύεται, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγή. A φεύγω. Hinc

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.

Φυζάλεος, έα, εον, idem et ab eod.

Φύζω, in fugam verto, fugo. *Il.* 21, 6. A φεύγω.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) statura, habitus oris; (3) stirps, germen. *Il.* 22, 370. A φύω.

Φυῇ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. φύω.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algosus, algâ abundans. *Il.* 23, 693. Αὐτῷ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης, *Theocr.* 11, 14. A

Φυκίον, vel φύκιον, ȣ, τὸ, Dim. à φῦκος.

Φυκιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui algâ vescitur.

Φυκοφάγος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φυκιόω, ῶ, fuco, *Gl. V.* A φυκίον.

Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης, *Gl. V.* φυκὶς ἰχθὺς, saxatilis *piscis*; φυκίδες, saxatiles, *Ph.* Ex φῦκος, vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.

ΦΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muscus; (2) purpurissum, color ruber ex algâ; (3) fucus ruber; (4) fucus quilibet; (5) φῦκος ἰχθὺς, saxatilis *piscis*, Ph.

Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκῶσθαι τὸ πρόσωπον, *Plut.* A præc.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; *Il.* 16, 128. A φεύγω.

Φυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, algosus, algâ abundans. A φῦκος.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus in castris ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, *Gl. V.* tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores. *Ph.* φυλακαὶ, præsidia. Stationarii milites, al. *Gl. V.* (6) carcer, *Ph.* (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.

Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, *Act.* 22, 19. A præc. Unde

Φυλάκιον, ȣ, τὸ, idem quod φυλάκειον.

Φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *fæmina*; φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A præc.

Φυλακίτης, ȣ, ὁ, carcerarius, *Gl. V.* A φυλακή.

Φύλακος, ȣ, ὁ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.

Φυλακτέον, custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil.

Φυλακτήριον, ȣ, τὸ, servatorium, promptuarium, *Ph.* (2) statio excubitorum seu vigilum, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακτήρια, ων, quasi conservatoria legis, quæ membranæ erant, in quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A præc.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, custodiendi seu servandi et observandi, item conservandi peritus; (2) qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi. A φυλάσσω.

Φυλακτικῶς, *adv.* studio et solicitudine, studiosè cavendo, cautè.

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, custos, servator, conservator, excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, *Ph.* milites præsidiarii. A φυλάσσω.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.

Φύλαξαι, 2. sing. a. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.

Φύλαξις, εως, ἡ, custodia. Ab eod.

Φυλαρχέω, ῶ, sum tribûs præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, *Aristot.* A

Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ȣ, ὁ, tribûs præfectus, qui tribui præest, tribunus, *Ph.* tribunus plebis. Ex φυλὴ, et ἀρχή.

Φυλάσσαι, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι.

Φυλασσέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν.

Φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.

Φυλάσσοισι, *Dor.* pro φυλάσσȣσι.

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, et φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; φύλαξον, custodi, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. Φύλαξαι, cave, a. 1. imperat. med. πεφυλαγμένος, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλεῖδας γάμȣ φυλάττει (Ἥρα) *Aristoph.* Θεσμ. 985. Καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται, servatur, à *Soph. Aj.* 539. Τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι, secreta servabo, *id. El.* 1018. Φύλαττε πᾶς ἀέρα περινέφελον, *Aristoph. Av.* 1196. Ταυτὶ μέν τοι σὺ φυλάττε, *id. Pace*, 1109.

Φυλαττόμενος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A

Φυλέτης, ȣ, ὁ, qui est ex eâdem tribu, contribulis, *Gl. V.* tribulis, paganus; φυλέται, curiales, *Gl. V.* A φυλή. Hinc

Φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens.

Φυλετικῶς, *adv.* more tribuum.

Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ est ex eâdem tribu. A φυλέτης.

Φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaster; *Od.* 5, 477.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, classis; genus, ordo.

Φυλλάζω, frondesco, *Gl. V.* A φυλλάς.

Φυλλάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, et ἄκανθα.

Φυλλάμπελος, ȣ, ὁ, pampinus, *Gl. V.* Ab eod. et ἄμπελος.

Φυλλάριον, ȣ, τὸ, foliolum. Dim. à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

Φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondesco.

Φυλλικὸς, ἡ, ὸν, qu. dic. foliaris. A φύλλιον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, è foliis confectus. *Gl. V.* foliaceus, frondarius, epith. ludi, cujus præmium corona. Ab eod.

Φύλλιον, ȣ, τὸ, folium; (2) flos terræ.

Φυλλίτης, ȣ, ὁ, v. φύλλινος.

Φυλλῖτις, ίδος, ἡ, *Dioscor.* 3, 121. Phyllitis, herba vulgò Lingua cervina. *Angl.* Hart's-tongue.

Φυλλοβολέω, ῶ, f. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὄζων λεύκης φυλλοβολȣ́σης, *Aristoph. Nub.* 1003.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A

Φυλλοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia et frondes spargit. Ex φύλλον, et βάλλω.

Φυλλόκομος, ὁ ϗ ἡ, frondosus, foliis comatus. A κόμη.

Φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον, et κόπτω.

Φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, *Gl. V.* Ex φύλλον, et λέγω.

Φυλλομανέω, foliis luxurio, *Theophr.* Ex μαίνομαι.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, folium, frons.

Φυλλοῤῥοέω, folia vel frondes amitto. Τȣ̃ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥεῖ, *Aristoph. Av.* 1487.

Φυλλοῤῥοία, ας, ἡ, defluxio foliorum. A

Φυλλόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, et ῥοὴ, *fluxio.*

Φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis constratus, *Theocr.*

Φυλλόστρωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, ex στρώννυμι.

Φυλλοτόμος, ȣ, ὁ, frondator, *Gl. V.* Ex φύλλον, et τέμνω.

Φυλλοτρὼξ, γος, ὁ ϗ ἡ, folia comedens. A τρώγω.

Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, *Theophr.* A

Φυλλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, et φέρω.

Φυλλοφυέω, ῶ, frondeo, *Gl. V.* A φύω.

Φυλλοχοέω, idem quod φυλλοῤῥέω.

Φυλλοχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; *Plut.* A χέω.

Φυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, foliis abundans, foliatus, folia habens. *Gl. V.* frondens. A φύλλον.

Φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.

Φυλοβασιλεὺς, έως, ὁ, tribunus, olim dictus Athenis, qui post δήμαρχος.

Φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum, quod à φυλοκρινέω.

Φυλοκρινητικὸς,

Φυλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, genera dijudicans. Ab eodem.

Φῦλον, ȣ, τὸ, genus, gens, natio. A φυλὴ.

Φύλοπις, ἰδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, et ὄψ.

Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica. A φύομαι.

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum. A præc.

Φυματόω, tubero, *Gl. V.* A φῦμα. Hinc

Φυματώδης, ες, tuberculis plenus.

Φῦμι, gigno; φῦναι, nasci; φὺς, natus. A φύω.

Φῦναι, *nasci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *nascor*; φύντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔφυντο.

Φυξάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex φύξις, et ἀνὴρ.

Φυξήλιος, ον, qui est exulis. *Nic.* A

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; *Il.* 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, *Porph.* A φύξις.

Φύξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, *Odyss.* 5, 359. Ab eod.

Φύξιος, ȣ, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, *Gl. V.* φύξια, fugâlia. A

Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.

Φύομαι, orior, nascor, provenio, cresco.

Φυομένω, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.

Φύοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro φύȣσι.

Φυράδην, vide φύρδην.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ et humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti. *Ph.* massa. A φυράω.

Φύρασις, εως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas. Ab eod.

Φύρασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. φυράω.

Φυρατὴς, ȣ, ὁ, et φυράτης, ȣ, ὁ, decoctor, *Ph.* interversor, *Gl. V.* A

Φυράω, ῶ, f. άσω, misceo, macero, subigo; φυρῶμαι, misceor; πεφυραμένος, subactus, perf. pass. part. Ὀυδ᾽ ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραςὴν, *Aristoph. Nub.* 975. Οἷον μεθ᾽ οἵων φύρωνται, μεμνημένος διατελεῖ, *M. Anton.* 3, 4. Τȣτο τὸ σωμάτιον ȣκ ἔςι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος, *Arrian.* A φύρω.

Φύρδην, *adv.* mixtim, permixtim; (2) confusè, inordinatè. Ab eod.

Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. A φύρω.

Φυρμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Φύρσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mixta; *Nic.* à

Φυρτὸς, ἡ, ὸν, mistus, subactus, maceratus; (2) vilis. A

ΦΥΡΩ, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; πεφυρμένος, inquinatus; (5) subactus. Γαῖαν ὕδει φύρειν, *Hesiod.* Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ᾽ ἄνθος ἔφυρε κόνις, *Epigr.* Κόνει φύρσασα δύςηνον κάρα, *Eur. Hec.* 496. Πεφυρμέναι αἵματι, *Theocr.* 26, 23. Δάκρυσιν εἵματ᾽ ἔφυρον, *Il.* 16, 161.

Φὺς, a. 2. part. act. verbi φῦμι pro φύω.

Φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis, vesica; (2) flatus et spiritus crassior in corpore. *Il.* 18, 470. A φυσάω.

Φυσαθεὶς, a. 1. part. pass. *Dor.* pro φυσηθεὶς.

Φῦσαι, *genuisse*, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσαλὶς, et φυσσαλὶς, ἰδος, ἡ, bulla in aquâ nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, *frutex.* A φύσα. Unde

Φύσαλος, vel φύσσαλος, ȣ, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.

Φύσας, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi φύω.

Φυσατήριον, τὸ, instrumentum quod inflatur, ut tibia. A

ΦΥΣΑ'Ω, φυσσάω, ῶ, f. ήσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος, *Soph. Aj.* 1429. Ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῷ, exspirabit, 68. Ἐπὶ τινὶ φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, *Philo.*

Φύσει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi φύω.

Φύση, ης, ἡ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, flatus; *met.* arrogantia, insolentia; (2) bulla, eruptio aquæ, sanguinis effervescentis; (3) resina pinea. A φυσάω. Hinc

Φυσημάτιον, ȣ, τὸ, bullula, *Gl. V.*

Φύσησις, εως, ἡ, flatus, sufflatio. *Gl. V.* inflatio. Ab eod.

Φυσητὴρ, vel φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, *Ph.* fistula; ( ) fistula piscium cetaceorum, et piscis ipse, physeter; (3) meatus polypodis quo ova sua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, ȣ, τὸ, qu. dic. sufflatorium. *Gl. V.* spiramentum. A φυσάω.

Φυσητὴς, ȣ, ὁ, inflator, *Gl. V.*

Φυσητικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vim habens. A φυσάω.

Φυσήφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo est inflato. Ex φυσάω, et φρὴν.

Φυσίαμα, τὸ, flatus:

Φυσιασμὸς, ȣ, ὁ, flandi seu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.

Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, sufflo. Ab eod.

Φυσίγναθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buccas inflans, superbus, nomen ranæ *in Batrachom.* ver. 17.

Φυσιγγόομαι, ȣμαι, inturgesco; πεφυσιγγωμένοι, tumidi, perf. pass. part. Καθ᾽ ὀι Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, *Aristoph. Ach.* 531. A

Φύσιγξ, γος, ἡ, vesicula, pustula; (2) vesicula et quasi cortex bulborum, alliorum. A φύσα.

Φυσίζοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria, almus. Φυσίζοον ὕδωρ, *Nonn. P.* 4, 11. Ex φύω, et ζάω.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσα.

Φυσικῶς, *adv.* naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.

Φύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vim habens germinandi; (2) editus, natus. A φύω.

Φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de naturâ judico ex adspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus et annoto, ut postea noscatur, *Dem.*

Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de naturâ judicandi peritia. A

Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις, et γινώσκω.

Φυσιογνωμονικῶς, ex arte physiognomonum.

Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de naturâ, seu de rebus naturæ dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro; (2) physicâ seu naturali ratione probo, ostendo, *Aristot.*

Φυσιολογία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, *Ph.* naturæ ratio. A

Φυσιολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui de naturâ seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, et λέγω.

Φυσιοποιέω, naturam fingo.

Φυσιόω, ῶ, f. ώσω, anhelo, spiro; φυσιȣμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus. *Il.* 4, 427. *ib.* 16, 506. A φυσάω.

Φυσιȣται, *inflatur*, 3. sing. præs. indic. pass. *contr.* pro φυσιόεται, à φυσιόω.

Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas. *Ph.* ortus; (2) ingenium, indoles; (3) sexus; (4) pudenda; (5) statura, figura; φύσει, valdè, interdum notat, item verè, necessariò. A φύω.

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta è vehementiore attritu. A φυσάω.

Φυσκίον, ȣ, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus. Dim. à φύσκη.

Φύσκος, ȣ, ὁ, botulus, *Ph.* A φυσάω. Unde

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.

Φύσσα, vide φύσα.

Φυσσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, superbum reddo. *Il.* 23, 218. A φυσάω.

Φυσσᾶν, præs. inf. act. *Poët.* et *contr.* pro φυσάειν, à φυσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ἡ, vid. φυσητὴρ.

Φύςη, ἡ, maza, non multum subacta vino. *Ern.*

Φύςις, ἡ, idem; (2) flatura, genus.

Φυσώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, *Longin.* 28. A φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.

Φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιὰ.

Φυτάλμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem, fecundus, almus. A φύτλη.

Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτὸν.

Φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Ἀυτὰρ τοι Κεφάλω φυτήσατο φαίδιμον ὑιὸν, *Hesiod.* Θεογ, 986. A φυτὸν.

Φυτάριον, ȣ, τὸ, arbuscula. Dim. à φυτὸν.

Φυτὰς, άδος, ἡ, planta, stirps. A

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio. *Ph.* consitio, satio; (2) planta quæ deponitur et conseritur, *Ph.* φυτεῖαι, plantæ. A φυτεύω.

Φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.

Φυτεύθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφυτεύθην.

Φυτεύθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur et conseritur; (2) semen. Ab eod.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, à φυτεύω. Unde

Φυτεύσιμος, ον, qui plantis conseri potest.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.

Φυτευτήριον, ȣ, τὸ, planta quæ in terram deponitur *Gl. V.* seminarium, plantarium; (2) surculus, stolo.

Φυτευτὴς, ȣ, ὁ, plantator. *Gl. V.* pastinator.

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantationem pertinens, qui amat serere, seminarius, *Gl. V.*

Φυτευτὸς, ἡ, ὸν, plantatus. A

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, *Gl. Vet. metaph.* molior, struo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας ȣκ ἔτ᾽ ἂν φθάνοις, *Eur. Alc.* 658. *Od.* 2, 165. *ib.* 15, 178. A φυτὸν.

Φυτηκόμος, vel φυτοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, et κομέω.

Φυτοκομέω, plantas, &c. curo.

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτὸν.

Φύτιος, α, ὸν, almus, generationem juvans, epith. Jovis, Dianæ. Ab eod,

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus. *Gl. V.* sexus. A φύω.

Φυτοεργὸς, et φυτȣργὸς, ȣ, ὁ, qu. dic. qui circa plantas opus facit, plantator. Ex seq. et ἔργον.

Φυτὸν, ȣ, τὸ, planta, germen, virgultum, *Gl. V.* A φύω.

Φυτὸς, ἡ, ὸν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.

Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A

Φυτοσκάφος, ȣ, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus. Ex φυτὸν, et σκάπτω.

Φυτοσπόρος, ὁ ϗ ἡ, plantam seu stirpem ferens. A σπείρω.

Φυτοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.

Φυτȣργέω, plantis occupor, plantas colo, sero, et curo. Ἐι τȣς ἀνέμȣς φυτȣργȣ̃ντας λέγοιμι, *Luc.*

Φυτȣργία, ας, ἡ, plantatio, consitio, cura plantarum.

Φυτȣ́ργιον, ȣ, τὸ, seminarium, *Gl. V.* A

Φυτȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φυτοκόμος. Ex φυτὸν, et ἔργον.

Φυτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plantifer. A φέρω.
Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.
Φύτωρ, ορος, ὁ, fator, genitor. Ab eod. Hinc
Φυτώριον, feu ιον, ȣ, τὸ, locus in quo funt plantæ è femine enatæ, quæ poftmodum transfplantatur in viridariis, plantarium.
ΦΥ'Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. et aor.* 2. natus fum, foleo, naturâ comparatus fum, et φύομαι, nafcor, orior. Καὖθις ἕτερα φύομεν, *Ariftoph. Av.* 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δύςυχης, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, *Eur. Alc.* 682. πατρὸς ἐσθλȣ πεφυκέναι, *id. Herac.* 298.
Φωγνύω, vel ύμι, torreo, uro. Καίεται, ϗ ὀπτῶται, ϗ φώγνυται, *Diofc.* A
Φώγω, vide φώζω.
Φῶδες, puftulæ; pro φώιδες.
Φώζω, feu φώγω, fut. ώξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *pifcis.*
Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.
Φωλάζω, in luftro et fpecu lateo. A
Φωλὰς, άδος, ἡ, in fpecu habitans. A
Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luftrum, latibulum, antrum. A φωλεός.
Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitefcentia in latebrofo antro; (2) morbus urfi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.
ΦΩΛΕΟ'Σ, ȣ, ὁ, luftrum, latibulum, latebræ, cubile, *Ph.* (2) ludus, quo docentur pueri.
Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luftro aut fpecu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *impr.* tropicè. Κνώδαλα φωλεύοντα, *Theocr.* 24, 83. A φωλεός.
Φωλέω, ῶ, idem. Ab eod.
Φωλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebrofus, *Gl. V.* in modum antri factus. Ab eod.
Φωλατὴρ, ῆρος, ὁ, qui eodem in loco affiduè habitat. A φωλέω. Hinc
Φωλητήριον, τὸ, locus ubi quis habitat, vel quo affiduè habitat difcendi causâ.
Φωλὶς, ίδος, ἡ, pifcis nomen. Ab eod.
Φῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημί.
Φωνᾶντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, à φωνήεις.
Φωνάντα, *vocalem*, acc. fing. *Dor.* et *contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.
Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, à φωνέω.
Φωνάριον, τὸ, vox. Dim. à φωνή.
Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo fub magiftro, *Dem.* A φωνασκός.
Φωνασκητὴς, ȣ, ὁ, magifter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vociferarius. *Gl. V.* Ex φωνὴ, et ἀσκέω.
Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A
Φωνασκὸς, ȣ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magifter, phonafcus. *Gl. V.* vocalis. Ex φωνὴ, et ἀσκέω.
Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, ad phonafcum pertinens. A præc.
Φωνεῦντα, acc. fing. part. præf. act. *Dor.* pro φωνȣ̃ντα, et φωνέοντα, à φωνέω.
Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, fonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Γυνὴ φωνȣ̃σα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ, *Soph. El.* 290. A
ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, fonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*
Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, et *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, *Gl. V.* A φωνή.
Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eft, dictum; (2) vox. A φωνέω.
Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. φωνέω.
Φώνησε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.
Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiffio; inclamatio. A φωνέω.
Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.
Φωνητικὸς, ἡ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.
ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, fur; (2) fucus.
Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.
Φωρᾶν, præf. inf. act. pro φωράειν, à φωράω.

Φωρασέβεια, ἡ, facrilegium.
Φώρασις, εως, ἡ, qui deprehendit furtum, vel indagat. A φωράω.
Φωρατὴς, ȣ̃, ὁ, deprehenfor. Ab eod.
Φωράω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveftigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio; (4) fimpl. perveftigo, deprehendo. *Gl. Vet.* deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenfis, *Ph.* 'Αλλ' ȣ̓χὶ φωράσων ἐγὼ γ' εἰσέρχομαι, *Ariftoph. Nub.* 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, *Heliod.* 'Αλλ' ὅμως τάχιςα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, *Eur. Or.* 722. Τά τε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, *Ælian. V. H.* 3, 6. A φώρ.
Φωριαμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, arcula, fcrinium; *Il.* 24, 228. Ab et pro χωριαμός.
Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.
Φωρίδιος, α, ον, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ȣ, τὸ, furtum. A φώρ. Unde
Φώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furtivus, *Longin.* 4.
Φωρῶν, præf. part. act. pro φωράων, à φωράω.
Φῶς, φωδὸς, ἡ, uftio; φῶδες, puftulæ. A φώζω.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. *Poëtis.*
Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria, *Ph.* A φάω, *luceo.*
Φώσκω, illucefco. A φῶς.
Φωςὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo feu miniftro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phofphoria, feftum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phofphorus, ftella Veneris folem antegrediens, *Gl. V.* φωσφόρος ἀςὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina, *Juno*, Gl. V. Ex φῶς, et φέρω.
Φώσων, vel φώσσων, ωνος, ὁ, velum, carbafus. A φυσάω. Hinc
Φωσώνιον, ȣ, τὸ, linteolum, fudariolum.
Φῶτ' pro φῶτα, acc. fing. à φώς.
Φωταγωγέω, ῶ, illumino; (2) inftituo in divinis.
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis feu luminis illatio; (2) illuminatio.
Φωταγωγικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, lucem adducens. *Gl. V.* luminarium. Ex φῶς, et ἄγω.
Φωταύγεια, ας, ἡ, fplendor. A
Φωταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fplendidus. Ex φῶς, et αὐγή.
Φωταφία, accenfio luminum, feftus dies apud Græcos recentiores.
Φῶτε, *viros*, acc. dual. à φὼς, φωτὸς, *vir.* Poët.
Φωτεινοειδὴς, ὲς, lucidus, Ab εἶδος.
Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus, luculentus, *Gl. V.* A φῶς.
Φωτεμβολέω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto. Ex φῶς, et ἐμβάλλω.
Φωτεύω, homines gigno. A φώς.
Φωτίγγιον, τὸ, fiftulæ genus. A
ΦΩ'ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiftula.
Φωτίζȣ, 2. fing. præf. imperat. paff. *Att.* et *Ion.* pro φωτίζεσο.
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuftro, lucifico, *Gl. Vet. Metaph.* mentis oculos illumino, doceo; baptizo; (2) in lucem profero, patefacio. Ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τȣ̃ σκότȣς, 1 *Cor.* 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτȣ̃, *Apoc.* 18, 1. A φῶς.
Φωτίσει, 3. fing. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, et φωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, illuminatio mentis et inftitutio in rebus divinis quæ baptifmum præcedit; (2) baptifmus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, illuminatio, lux, *Gl. Vet.*
Φωτιςήριον, ȣ, τὸ, baptifterium. *Ph.* φωτιςήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιςικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi feu illuftrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτοβολέω, fplendeo, refplendeo. A φῶς, et βολή.
Φωτογονία, ἡ, lucis origo. A γονή.
Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, et δόσις.
Φωτοδότις, ȣ, ὁ, luminis dator. A δίδωμι.

Φωτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. luminis fpeciem præ fe ferens; (2) luminofus; (3) illuminatus. Ex φῶς, et εἶδος.
Φωτολήγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui lux defiit, qui luce frui defiit. Ex φῶς, et λήγω.
Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.
Φωτοφορέω, lucem fero, vel affero. A
Φωτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucem ferens. Ex φῶς, et φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effufio, luminis abundantia. Ex φῶς, et χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deum vocatur lux. Ex φῶς, et ὄνομα.
Φωχθεὶς, *toftus*, aor. 1. part. paff. verbi φώγνυμι, pro φώγω, *torreo.*
Φὼψ, lux. A φάος.

X.

X Litera Græcorum vigefima fecunda, χῖ dicta, et τῷ Cheth Hebræorum refpondens; (2) nota numeralis valens *fexcenta*, et cum lineolâ inferiùs additâ *fexcentæ millia*; (3) nota, quâ Athenienfes nummos adulterinos fignabant, item Atticorum et Gramm.
Χαβὸν, curvum, item anguftum, *Hef.*
Χάδε, 3. fing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, à χάζω.
Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χάζεο, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro χάζȣ, à χάζω.
Χάζευ, imperat. idem, *Doricè.*
ΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax fum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, receffit, *Poët.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. *Il.* 11, 539. *ib.* 462. Δὶς θανεῖν ȣ̓ χάζομαι, *Eur. Or.* 1105. Πρὸ τȣ́τȣ γὰρ λέγειν ȣ̓ χάζομαι, *id. Alc.* 323.
Χαίνω, f. ανῶ, hio, hifco, dehifco; (2) hiante ore, i. e. intentè aliquid fpecto, expecto; (3) cupidè excipio. *Gl. V.* χαίνειν, fatifcere, dehifcere; χανὼν, hifcens, a. 2. part. κέχηναι, hifco, *Ph.* ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hifcere, *Ph.* inf. κεχηνὼς, hiulcus, *Gl. V.* part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; *Ariftoph. Av.* 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, *Il.* 4, 182. 'Αργύριον κεχηνέναι, *Luc.* πρὸς τὸ τέλος, *id.* A χάω.
ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; χαία, proba.
Χαῖος, ȣ, ὁ, virga, baculus. *Apoll.* τὸ χαῖον, pedum. *Call.*
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ὁ ϗ ἡ, aliorum calamitate feu malis gaudens. Ex χαίρω, et κακός.
Χαίρετε, 2. pl. præf. imperat. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, faluto, falvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, ὁ, falutatio.
Χαιρέφυλλον, ȣ, τὸ, chærephyllum, herbæ feu oleris nomen. Ex χαίρω, et φύλλον.
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, *Ariftoph. Acharn.* 4. A χαίρω.
Χαίρην, præf. inf. *Dor.* pro χαίρειν.
Χαίρῃς, *gaudeas*, 2. fing. præf. conj. act.
Χαίροισαι, nom. plur. part. præf. act. *Dor.* pro χαίρȣσαι.
Χαιροσύνη, ἡ, lætitia. A
ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, falve, ave, gaude, *Phil.* χαίρειν, falutem, *Phil.* χαίροις, ave, *Phil.* f. 1. χαιρήσω. Οὔτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, *Ariftoph. Plut.* 64. Ab alio f. χαρῶ eft, aor. 2. paff. ἐχάρην, gavifus fum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπειδὴ τȣ̃το κεχάρηκας ποιῶν, *id. Vefp.* 761, χαίρωσ' εὔφρονι μολπᾷ, *Eur. Alc.* 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, *Matt.* 18, 13. Χαίρομεν δὲ ὑμᾶς, 1 *Theff.*

1 Thess. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοῖς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, Joann. 16, 20.

Χαιτάενται, dat. sing. Dor. pro χαιτήενται, à χαιτήεις.

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, seta. Ph. coma. Hinc

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.

Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem et carnem sparsa, præcipuè in suibus. Hinc

Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾶν etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.

Χαλαζεπής, ἐς, propriè qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces et contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.

Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ quum in eâ tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suillâ. A χάλαζα.

Χαλαζοβολέω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percussus. Ex iisd.

Χαλαζοκοπέω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κοπή.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iisd.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, speculator et observator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. V. χαλαζοῦσθαι, grandine infestari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.

Χαλαίνοντε, nom. dual. part. præs. act. v.

Χαλαίνω, laxo. Ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους, Ῥυτὰ χαλαίνοντες, Hes. 308. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, et ποῦς.

Χαλάξαις, a. 1. part. act. Dor. et Æol. pro χαλάσας, à χαλάω. Unde

Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.

Χαλαρῶς, adv. leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act.

Χαλᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. et Æol. pro χαλῶσι.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

Χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V. (2) intervallum.

Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.

Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, Suicer. Ab eod.

Χαλαστικὸς, ἡ, ὸν, laxandi vim habens.

Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστὸς, ἡ, ὸν, qui laxari, demitti potest.

Χαλαστραῖον, ου, τὸ, sapo, smegma, nitrum. A

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, languesco, Gl. V. ἐχάλασεν, demisit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τὸν κράββατον, Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῇθας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τὴν ὀργὴν χαλάσας, Aristoph. Vesp. 726. Χάλα τοκεῦσι εἰκότως θυμουμένοις, ignosce, Eur. Hec. 409. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syriâ. Gl. V. chalba.

Χαλβανίεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A præc.

Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.

Χαλεπᾷ, dat. sing. f. g. Dor. pro χαλεπῇ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. V. exacerbo; (2) sævio, Gl. V. irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, irascor. Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. A χαλεπὸς.

Χαλεπάω, ῶ, idem et ab eod.

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, sævus, severus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. V. A χαλέπτω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. Gl. V. atrocitas; (3) severitas, sensu bono, Thucyd.

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, idem, Hes. A

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπτων, de auro, Phocyl. 40. Od. 4, 428.

Χαλεπῶς, adv. modestè, graviter, ægrè; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) malè, difficili cum fortunâ; (4) iratè, acerbè, asperè. A χαλεπὸς.

Χαλία, ας, ἡ, quies quâ corpora laxantur à laboribus, Hes. A χαλάω.

Χαλίκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, et κεράω.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, scortum impudens; (2) venefica. A

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Hes. qui hominum corpora et animos potest χαλᾶν.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, et ἀγωγὸς.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.

Χαλινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, et ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, frenum, hebenæ. Il. 19, 393.

Χαλίνου, 2. sing. præs. imperat. act. pro χαλίνοε, à χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, frenos rodens seu mordens, Call. L. P. 12. Epith. equi.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινὸς. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, silex, cæmentum, Ph. χάλικες, silices, cæmenta, Ph.

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum merum.

ΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ὁ, impos sui, insanus.

Χαλίφρονα, acc. sing. à χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum et stolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens suâ sede emota, dementia, amentia:

Χαλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens laxata et emota est; amens, demens. Ex χαλάομαι, et φρὴν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, sive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum, sutorium. Italici vitriolum appellant diversum ab atramento quod Celsus scriptorium, Vitruvius librarium nominat. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, sutorium. Ex χαλκὸς, et ἄνθος, flos.

Χαλκάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, et ἅρμα.

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.

Χαλκέγχης, εος, ὁ καὶ ἡ, æreâ seu ferreâ hastâ utens. Ex ἔγχος.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. (3) tabula ærea. A χαλκεὺς.

Χάλκειος, εία, ειον, æreus, ex ære factus. A χαλκὸς.

Χαλκείων, gen. pl. Poët. à χάλκεος.

Χαλκέλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ære ducto factus. Ex ἐλαύνω.

Χαλκέμβολος, ὁ καὶ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. Ern.

Χαλκέντερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærea intestina habens, laborum patiens. Ex ἔντερον.

Χαλκεντεὺς, έως, ὁ, idem quod

Χαλκεντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus seu armatus; Il. 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis et invictus. A καρδία.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ καὶ ἡ, æream gestans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. A μίτρα.

Χαλκεομίτωρ, ορος, ὁ, idem.

Χαλκεόπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreis armis indutus, vel simpl. armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, έη, εον, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, et χάλκεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreus, æneus. Il. 18, 222. A χαλκὸς.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valdè acutam, vel valdè firmam. Ex χάλκεος, et φωνή.

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, item quilibet artifex è metallo opera elaborans; inpr. (2) faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τὸ, officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A præc.

Χαλκεύω, f. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo et malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico, cudo. Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, Aristoph. Plut. 163. Ἆρ' οὐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, Soph. Aj. 1053. Il. 18, 400. A χαλκὸς.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.

Χαλκέως, adv. ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήϊος, ου, ὁ, Ion. pro χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, et ἐλαύνω, seu ἐλάω.

Χαλκήρας, εος, ὁ καὶ ἡ, ære compactus, æreus. Ex ἄρω.

Χαλκίζω, ludo χαλκισμὸν, quod vide.

Χαλκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίναος, ἡ, idem quod

Χαλκίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, genus ludi.

Χαλκίοικος, ου, ἡ, æream domum habens. Minervæ epith. apud Spartanos.

Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum seu æreum vas, æramentum. Gl. V. scruta, coculum; χαλκίον θερμοῦ, caldaria, Gl. V. A χαλκὸς.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. ὄρνιον, pica maritima. Est et urbis nomen ad Euripum, in Eubœâ.

Χαλκισμὸς, οῦ, genus ludi. Vid. Ern.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, à

Χαλκοάρης, εος, ὁ καὶ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, R. Ex αἴρω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex βαρὺς.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus; Hom. Il. 1, 426. A βαίνω.

Χαλκογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ, æreas vel ferreas genas seu maxillas habens.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, æream habens cuspidem.

Χαλκογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificiosè tractans, sive homo, seu ars.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, pr. æs domans. Epith. cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.

Χαλκόθεος, æratus, Æsch.

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus ubi æs et ærea supellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκοῖο, æris, gen. sing. Ion. pro χαλκοῦ.

Χαλκοκνημῖδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. A κνημὶς.

Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferruminatus, Gl. V. A κολλάω.

Χαλκοκορυστᾶ, dat. sing. Dor. pro χαλκοκορυστῇ, à

Χαλκοκορυςὴς, ῦ, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ære miſtus, de nummis adulterinis. A κεράω.

Χαλκόκροτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ære circumſtrepens; (2) ære cuſus, æratus. *Ph.* ærarius.

Χαλκόκτυπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ære pulſato ſonitum edens.

Χαλκολίβανον, ῦ, τὸ, electri ſpecies auro pretioſior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. *Gl. V.* χαλκολογῶ, æſculor. A

Χαλκολόγος, nummularius, æſculator, *Ph.* Ex iiſd.

Χαλκόνωτος, ὁ ϗ ἡ, *propriè* æneum dorſum habens, epith. ſcuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ὲς, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπάρηος, ὁ ϗ ἡ, æreas habens malas.

Χαλκόπεδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æreum pavimentum habens. A πέδον.

Χαλκοπέταλον, τὸ, lamina ferrea.

Χαλκοπλάςης, ῦ, ὁ, qui ex ære ſtatuas aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ærea habens latera. Τύπωμα χαλκόπλευρον, *Soph. El.* 54. A πλευρά.

Χαλκοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήθω.

Χαλκόπληκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ferro cuſus. Χαλκόπληκτος γένυς, *Soph. El.* 486. A πλήσσω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, æreos habens pedes. *Gl. V.* æripes.

Χαλκοπρόσωπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æream habens faciem, h. e. impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, τὰς ἐρυθριᾷν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους καλεῖν, *B. Chryſoſt. adv. Jud.*

Χαλκόπρωρος, ὁ ϗ ἡ, æream habens proram. A πρώρα.

Χαλκόπυγος, ὁ, ἡ, ferreis natibus præditus, i. e. laborioſiſſimus, aſſiduus. A πυγή.

Χαλκόπυλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis munitus clauſtris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus, barbaroſſa.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea ſeu ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοςέφανος, ον, *propriè*, ære cinctus, nitidus. Epith. templi, vel valdè firmus ac munitus.

Χαλκόςομος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æreum os, faciem, ſeu roſtrum habens. Ex ςόμα.

Χαλκότευκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ex ære factus. A τεύχω.

Χαλκοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære armatus. A τεύχεα.

Χαλκότοξος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, ῦμαι, à fabro ærario ſeu ab æris fuſore fingor. A

Χαλκότυπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ære percuſſus, ære ſeu enſe inflictus. *Il.* 19, 25. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ῦ, ὁ, faber ærarius, æriſuſor. *Ph.* Ex iiſd. Hinc

Χαλκοτυπικὴ, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi et ex eo ſigna et alia fingendi.

Χαλκυργέω, æs ferrum tracto. A χαλκυργός.

Χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære ſeu ferro confectum; (2) ſignum æneum. A præc.

Χαλκυργικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκυργικὴ, ars æris ferrique tractandi. A

Χαλκυργὸς, ῦ, ὁ, qui æs tractat et elaborat, faber ærarius. Ex ἔργον.

Χαλκῦς, æreus, *Gl. V.* χαλκῦν, *Subſt.* tabella ænea, vas æneum. A χάλκεος.

Χαλκῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro χαλκόεσθαι, à χαλκόω.

Χαλκόφι, *adv.* ab ære. A χαλκὸς.

Χαλκοφόρος, ἡ, terra ex quâ æs eruitur, habens metalla æris et ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, æream harens vocem, i. e. valdè ſonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, ῦ, ὁ, qui armis delectatur, bellicoſus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æream loricam geſtans; *Il.* 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco et munio. *Gl. V.* æro. A χαλκὸς.

Χαλκώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, æreus. Χαλκώδεες ὄττιες, *Aret.* Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. *Gl. V.* æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ. Dim. à præc.

Χαλκώνητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Acetæ. Ab ὄνυξ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ῦ, τὸ, ærifodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκωρυχέω, æs effodio. Ex iiſd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρύχιον, ῦ, τὸ, idem.

Χαλκωρύχος, ὁ, metalli foſſor. Ex iiſd.

Χαλυβδικὸς, ἡ, ὸν, ex chalybe factus. A

ΧΑ'ΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duriſſimi.

Χαμάδις, *adv.* humi, in terram.

Χαμάζε, *adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ', *adv.* humi, in terrâ; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. *Ph.* ebulum.

Χαμαίβατος, ῦ, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi natus, è terrâ ortus, humo prognatus. Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola, *Ph.* χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labruſca, ruſcum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, *Gl. V.*

Χαμαιδικαςὴς, ῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, *Ph.*

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, herba ex eo ſic nominata, quòd folia habeat quercui ſimilia. *Ph.* χαμαίδρυς, triſſago, chamædrops; *Plin.* Angl. Germander.

Χαμαιευνὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, et εὐνή.

Χαμαιεύνης, ῦ, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφῆται χαμαιεῦναι, *Il.* 16, 334. Ex iiſd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta, *Gl. V.* A

Χαμαίζηλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, qu. dic. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, ῦ, ὁ, humilis ſeu pumila ceraſus.

Χαμαίκισσος, ῦ, ὁ, hedera humilis, hedera terreſtris.

Χαμαικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex κλίνη.

Χαμαικοιτέω, humi cubo ſeu jaceo, *Philoſtr.*

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοίτης, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Χαμαίκοιτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, et κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ὲς, idem, à λέχος.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal quod ſubinde colorem mutat. *Ph.* verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ à varietate foliorum, *Gl. V.* carduus.

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram prociduus; (1) *unde*, humilis de ſtylo; (2) irritus. Ex πίπτω, ſeu πέτομαι.

Χαμαιπετοῖσα, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετῦσα.

Χαμαιπετέω, humi irritus cado. *Pind.*

Χαμαιπετῶς, *adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. *Gl. V.* conſica.

Χαμαιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram vergens ſeu inclinans. Ex ῥέπω.

Χαμαίςρωτος, ον, in terrâ ſtratus. A ςρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, *Gl. V.* A

Χαμαιτύπη, ἡ, proſtibulum, ſcortum, quod cuivis ſe proſtituit. Χαμαιτύπαι ϗ σαμβυκίςριαι, *Plut.*

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi proſtratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπία, ἡ, vita meretricia.

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, ὸν, lupanaris, *Gl. V.* A

Χαμαιτύπος, ῦ, ὁ, humi feriens et tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, *Gl. V.* A τύπτω.

Χαμαιφερὴς, ὲς, in terram vergens, humilis.

Χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaſtellum; *Plin.* lib. 24. §. 82.

Χαμερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi repens ſeu ſerpens, à terrâ ſeſe non attollens; (2) abjectus. Ex ἕρπω.

Χαμερπῶς, *adv.* humi ſerpendo; (2) humiliter, abjectè, craſsè.

Χαμεταίρα, *Plin.* lib. 36, cap. 5.

Χαμεταιρὶς, ίδος, ἡ, proſtibulum.

Χαμευνὰς, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A

Χαμεύνη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis et vilis lectus. Ex εὐνή.

Χαμευνία, ας, ἡ, ipſa actio humi cubandi.

Χαμεύνιον, ῦ, τὸ, idem quod χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, *adv.* è terrâ, ex humo.

Χαμῦλκος, ῦ, ὁ, traha; (2) machina quâ navis in ſiccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑ'ΜΟΣ, ῦ, ὁ, frenum, camus.

Χάμψαι, αἱ, crocodili. *Herod.*

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἓξ δ' ἄρα μέτρα χάνδανεν, *Il.* 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, *adv.* ore hiante, *Hipp.* A

Χανδὸν, *adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἶνος σε τρώει μελιηδὴς, ὅςε ϗ ἄλλυς βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. *Hom. Odyſſ.* 21, 293. A χαίνω.

Χανδοπότης, ῦ, ὁ, avidè bibens.

Χανδὸς, ἡ, ὸν, hians, capax. A χαίνω.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ῦ, ὁ, hiatula, *piſcis*.

Χανῦμαι, *biſcam*, f. 1. ind. med. v. χαίνω.

Χανύω, loquor, clamo. A χαίνω.

Χανῶ, *biabo*, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Χάος, εος, τὸ, *propriè* hiatus vaſtus, principium ſecundum poſt ineffabilem cauſam rerum omnium, nam primum eſt *æther* ſecundùm Orphicos. *Gl. V.* tenebræ. A χάω.

Χαὸς, bonus, illuſtris, antiquus, al. et χαιὸς.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium et veluti ſulcus, ſculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, (meliùs χαραγὴ) et

Χαραγμὸς, ῦ, ὁ, inciſura, inciſio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit et excavat; (2) torrens, qui impetuosè è monte aut precipiti loco decurrens terram excavat. *Gl. V.* foſſa, vallis, canalis. *Il.* 4, 454. Ab eod.

Χαραδραῖος, αία, αῖον, è χαράδρᾳ desumptus aut lectus; *Nonn. P.* 10, 31. A præc.

Χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδρην, acc. ſing. *Ion.* pro χαράδραν.

Χαράδριος, ῦ, ὁ, avis quæ in ſalebris et alveis torrentium degit; *Ariſtoph. in Avib.* (2) vorax avis et homo.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo, *Herodot.*

Χαραδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convalles; (3) ubi multi ſunt torrentes. Ab eod.

Χαρακίας, ῦ, ὁ, in vallibus degens aut proveniens,

riens. Χαρακίας τιθύμαλλος, planta. *Dioscor.* lib. 4, cap. 165. A χάραξ.
Χαρακίζω, f. ίσω, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.
Χαράκιον, ου, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.
Χαρακισμὸς ου, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.
Χαρακοποιέομαι, οῦμαι, vallum seu aggerem, quo castra muniri solent facio.
Χαρακοποιία, ας, ἡ, munitio seu communitio educto valle et aggere. A præc.
Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. A χάραξ.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*inpr.* nummis) vel insculpta aut inscripta. *Gl. Vet.* signaculum, nota. *Ph.* figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc
Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insignio, charactere et notâ distinguo, notam et formam exprimo. Οὐκ ἐμέλησε δὲ οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας, *Plut.*
Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod
Χαρακτηρισμὸς, οῦ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A præc.
Χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.
Χαρακτηριστικῶς, *adv.* expresso alicujus charactere, seu idiomate, proprietate.
Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum; septum, *Ph.* pedamen, pedamentum, *Gl. V.* A χαρακόω. Unde
Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, et id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. *Gl. V.* pedatio.
Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrmento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. Gl. V. *Fœm.* ἡ, vallus, sudis pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.
Χαραποιέω, lætitiâ adficio, gaudium adfero.
Χαρασσέμεναι, inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.
Χαράσσοισαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσαι. A
ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, scalpo, imprimo, inpr. nummos cudo; (2) *cum acc.* formo, fingo, etiam *met.* ut animum; (3) scarifico, incido; (4) sulco, ut ceram, terram, mare, unde pro scribere, arare, navigare, dicitur. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσε, imputes, *Eur. Med.* 156. Γράψον ϗ τόδε γράμμα, τὸ σοὶ στίχοισι χαράξω, *Theocr.* 23, 47. Νῶτον χαραχθεὶς, *Eur. Rhes.* 73.
Χαρείης, 2. sing. a. 2. opt. verbi χαίρω.
Χαρεὶς, *gavisus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.
Χάρη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.
Χαριδότης, et χαριδώτης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi et Mercurii epitheta. Ex χαρὰ.
Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venustus, elegans, lepidus, festivus; (2) jucundus. *Ph.* gratiosus; (3) doctus, valdè doctus, opp. τοῖς πολλοῖς. A χάρις.
Χαριεντίζομαι, jocor, lepidâ urbanitate utor, facetè aliquid dico. Τοῦτ' ἂν εἴη ὃ ἐγὼ φημί σε αἰνίττεσθαι ϗ χαριεντίζεσθαι, *Plut. Ap. Socr.* 10. A χαρίεν. Hinc
Χαριεντισμα, τὸ, idem quod
Χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, lepos et venustas sermonis, dictum salsum et facetum; (2) cavillatio.
Χαριέντως, *adv.* lepidè, scitè festivè. *Ph.* eleganter.
Χαριέστατα, venustissimè, pulcherrimè. A
Χαριέστατος, η, ον, gratissimus. A χαρίεις.
Χαριέστερον, *adv.* elegantiùs, urbaniùs. A
Χαριέστερος, α, ον, gratior, *Gl. V.*
Χαριεστέρως, *adv.* gratiùs, elegantiùs.
Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono; (5) copiam corporis facio, de fœminâ. Χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, *Gl. V.* χαρίζεται, donat, *Ph.* κεχαρισμένος, gratus, perf. partic. pass. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, *Aristoph. Ach.* 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι, *id.* Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τί μοι, *ibid.* 945. Παφλαγὼν κεχάρισαι τοῦτο, *id. Eq.* 54. A χάρις.
Χάριν, *adv.* causâ, ergo. Ab eod.
Χαρίξη, 3. sing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι.
Χαρίσασθαι, *gratificatum esse*, a. 1. inf. med.
Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, venustas; (2) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia. χάριτες, grates, gratiæ, *Ph.* χάριτες θεαὶ, gratiæ deæ, *Gl. V.* A χαρὰ, vel χαίρω.
Χαρίσιος, α, ον, lætus vel lætitiæ causâ datus, τὰ χαρίσια, et οἱ χαρίσιοι, placentæ genus. A χαρίζομαι.
Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratiâ collatum. *Ph.* donativum, donum; χαρίσματα, munera, *Gl. V.* Ab eod.
Χαριστήριον, ου, τὸ, munus quod datur gratiæ referendæ causâ. *Ph.* donatum, donum; χαριστήρια, donaria, *Ph.* A
Χαριστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causâ factus. A χαρίζομαι.
Χαριτία, ας, ἡ, lepidum et joculare factum. A χάρις.
Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ori gratia inest, opp. superciliosο, superbo; (2) fruticis nomen, *Plin.* Ex χάρις, et βλέφαρον.
Χαριτογλωσσέω, ῶ, sive ωττέω, gratiam linguâ aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; *Æsch. Pr.* 294. Ex γλῶσσα.
Χαριτοδότης, ου, ὁ, vide χαριδότης.
Χαριτόφωνος, ὁ ϗ ἡ, suaviter loquens vel canens. A φωνή.
Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, *Ephes.* 1, 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, *Luc.* 1, 28. A χάρις.
Χαριτώπης, ου, ὁ, venustus formâ, ore, facie. Ex ὤψ.
Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id quod gaudium et lætitiam adfert. A χαίρω.
Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prœlium, certamen. *Apud Homerum* semper, *Phocylidem* quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ, 111, Ab eod.
Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.
Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.
Χαρμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, et φρὴν.
Χαροδότης, vide χαριδότης.
Χαροδῶτις, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.
Χαροειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.
Χαροπαίγμων, ὁ ϗ ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A παῖγμα.
Χαροποιέω, ῶ, lætifico, *Gl. V.* χαροποιεῖ, exhilarat, *Ph.* Ex χάρις. Hinc
Χαροποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, gaudii et lætitiæ efficiens.
Χαροποῖο, gen. sing. *Ion.* pro χαροποῦ. A
Χαροπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) χαροπὸν, trucem, *Ph.* Χήτει χαροποῖο σελήνης, *Arat.* 1152. Ex χαρὰ, et ὤψ. Χαροπὰ Μεσο... Ἡλιου
Χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A præc.
Χαροῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.
ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, *Ph.* Χάρται βιβλίων, *Longin.* 43. Hinc
Χαρτίον, ου, τὸ, chartula, parva charta. Dim.
Χαρτογράφος, ου, ὁ, chartularius, *Gl. V.* Ex χάρτης, et γράφω.
Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.
Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius. *Gl. V.* chartam vendens. Ex χάρτης, et πωλέω.
Χαρτὸς, ἡ, ὸν, lætificus, dignus, quo lætemur et gaudeamus. A χαίρω.
Χαρτοφυλάκιον, ου, τὸ, scrinium in quo reponuntur et adservantur chartæ. A
Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.
Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A
ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris *apud Poëtas*. *Gl. V.* vorago.
ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor *apud Poëtas Ethnicos*. *Ph.* Orcus.
Χαρώνειον, χαρωνεῖον, ϗ χαρώνειος θύρα, porta per quam damnati educebantur ad supplicium. A Χάρων.
Χαρωνίτης, ου, ὁ, senator orcinus seu orcivus; *Plut.*
Χαρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vide χάροπος.
Χάρωψ, ωπος, ἡ, idem.
Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάζω.
Χασκάζω, hio, hisco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, *Aristoph. Vesp.* 693. A
Χάσκω, hisco. A χαίνω. Unde
Χασκωρέω, speculor, propriè hiante ore.
Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, *Ph.*
Χασμάομαι, vel χασμώμαι, hio; (2) oscito. Θύρα κεχασμωμένη, *Plato.* A præc.
Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus quum hiatus fiunt. Ab eod.
Χασμάω, *Gl. V.* Vid. præc.
Χασμεύμενοι, nom. pl. præs. part. med. *Dor.* pro χασμώμενοι, à χασμέομαι, *Theoc.* 4, 53.
Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.
Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus; (2) rictus. A χασμάω.
Χάσμησις, εως, ἡ, oscitatio.
Χασμωδέω, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδὴ.
Χασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter oscitat. A χάσμα.
Χασμωδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in versibus, seu consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.
Χασσάμενον, acc. aor. 1. part. med. *Poët.* pro χασάμενον, à χάζω.
Χασώμεσθα, 1. pl. aor. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα.
Χατέουσιν, dat. pl. part. præs. act. cum ν, à χατέω.
Χατέρων, *et aliorum*, gen. pl. *Dor.* pro ϗ ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.
Χατεύω, idem quod
ΧΑΤΕ'Ω, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. *Od.* 15, 375. *ib.* 3, 48. Hinc
Χατίζω, idem. Οὐ σοῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, *Eur. Herac.* 465. *Il.* 18, 392.
Χατις, ιδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατέω.
Χάτος, εος, τὸ, idem.
Χαυλιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; *Aristot. Hist.* Ex χαλάω, et ὀδοὺς.
Χαυλιόδων, ὁ, idem et ab eod.
Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumidâ et inani inflatus superbiâ. A χαῦνος. Unde
Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco.
Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus.
ΧΑΥ͂ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus; (3) futilis, levis, negligens. *Nic. Th* 897. Hinc
Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) levitas; (3) stolida et inanis superbia. Θρύψεως διάπλεος ϗ χαυνότητος, *Plut.*
Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo et aperio. *Gl. V.* laxo, lento; (2) inflo, stolidè superbum reddo. Ab eod.
Χαύνως, *adv.* laxè. A χαῦνος.
Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, *Gl. V.*

Χαυνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens laxandi. A χαυνόω.

Χαυῶνας, placentas, *Jerem.* 7, 18, legitur et καύωνας.

ΧΑ΄Ω, hio; (2) vacuus ſum; (3) capio, *R.*

Χέαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, à χέω.

Χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

Χεδροπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leguminibus ſimilis. A

ΧΕ΄ΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, *Gl. V.*

Χέει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi χέω.

ΧΕ΄ΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono, p. med κέχοδα; κεχεσμένος, p. paſſ. part.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, ſive χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum ſerpentis; *inpr.* in hiatu terræ. *Il.* 22, 93. Λέγεται δὲ κυρίως χειὰ ἡ κατάδυσις τῶ ὄφεως, *Moſcophul.* περὶ σχεδῶν, pag. 149. A χέω.

Χειλάριον, ȣ, τὸ, labellum, *Gl. V.* Dim.

Χείλεσιν, dat. pl. cum ν, à χεῖλος.

Χειλεύω, f. εύσω, idem quod χειλόω.

Χειλοποτέω, ſummis labris bibo, delicatorum more. (avidè bibo, ut labia proluantur, *pleno ſe proluit auro.* Virg.)

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) ſermo; (3) littus ſeu ora maris. Hinc

Χειλοστρόφιον, τὸ, inſtrumentum quo labra torquent. *Syneſ.*

Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χειλὼν, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piſcis. Ab eod.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempeſtas.

Χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμὰς.

Χειμάδιον, ȣ, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, *Gl. V.* Ab eod.

Χειμαδιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.

Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempeſtate jacto ſeu vexo; (3) moleſtiâ afficio; χειμάζομαι, tempeſtate agitor; χειμασθεὶς, agitatus tempeſtate, part. a. 1. paſſ. Χειμάζω δ᾽ ἐν κοίλοις ἄντροις, *Ariſtoph. Av.* 1102. Ἄλλη δ᾽ ἐν τύχῃ χειμάζομαι, *Eur. Hipp.* 319. Ὄλβος χειμάζεται, *id. Ion.* 1001. ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε, *Soph. Antig.* 397. A χεῖμα. Unde

Χειμαίνω, hiemo, ſævio, *de tempeſtate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ δὲ δρυίνω χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ᾽ αὖαι Φαγοὶ χειμαίνοντος, *Theocr.* 9, 20. Φόβῳ δ᾽ ὃ κεχείμανται φρένες, *Pind. Pyth.* 9, 57.

Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana craſſior. Ex ἀμύνω.

Χείμαρος, ȣ, ὁ, paxillus ſeu clavus ligneus ſub carinâ, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in ſentinâ collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, et ῥέω. Unde

Χείμαῤῥος, et χειμάῤῥȣς, ȣ, ὁ, torrens. Hinc

Χειμάῤῥω, gen. ſing. *Dor.* pro χειμάῤῥȣ.

Χειμαῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, torrenti ſimilis.

Χειμὰς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempeſtas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.

Χειμάστρον, ȣ, τὸ, veſtis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempeſtate jacto ſeu vexo. A χεῖμα. Unde

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infeſtor.

Χειμεθλιάω, ῶ, ſum pernioſus. A

Χείμεθλον, ȣ, τὸ, pernio, morbus à frigore. Ex χεῖμα, et θλάω.

Χειμερίζω, hiberno, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, *Gl. V.* A χεῖμα

Χειμέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χειμέριος, ία, ιον, idem et ab eod.

Χειμέτλη, ης, ἡ, vide χείμεθλον.

Χειμετλιάω, pernionibus laboro, manus pedeſve hiberno frigore exulceratos habeo. A

Χείμετλον, ȣ, τὸ, idem quod χείμεθλον.

Χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.

Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, et θνήσκω.

Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme ſemino. A

Χειμόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hieme ſatus, χειμοσπόρος, hieme ſementem faciens. Ex χεῖμα, et σπείρω.

Χειμοφυγέω, ῶ, hiemem vito ſeu fugio, *Suicer.* Ex χεῖμα, et φεύγω.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, *Ph.* (2) tempeſtas, *Ph.* A χεῖμα.

Χειμωνότυπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.

Χεῖος, ȣ, ὁ, prodigus, *R.* A χείω.

Χείωσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Poët.* pro χέȣσι.

ΧΕΙ΄Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in elephantis proboſcis, in aliis pedes anteriores quibus res arripere et comprehendere ſolent; (2) ſcriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in januâ, βαλανὸς; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio* interfecit, ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*; ἰέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere*; χειρῶν νόμῳ, *in acie*; ἐκ χειρὸς, *vi, in prælio*; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, *manu, manibus tenere*; ſed ſæpiùs, *ſtudiosè tractare*, curare, *adminiſtrare.* Τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. *Thucyd.* 2, 13. (Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; *Appian. P.*) eſt, (1) in manu; (2) in poteſtate; (3) vi, violenter; (4) parata pecuniâ; (7) ἐν χερσὶ dicuntur et præſentia. *Ern.*

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas et irretitas tenet. Ex χεὶρ, et ἄγρα.

Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum. *Ariſtotel.* dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat.

Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A

Χειραγωγὸς, ȣ, ὁ, qui manuducit; deductor ſeu dux.

Χειραπτάζω, f. άσω, manibus attingo ſeu tracto. Ex χεὶρ, et ἅπτω.

Χειρὰς, άδος, ἡ, fiſſura in manibus; (2) fiſſura in pedibus. A χεὶρ.

Χειραψία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit ſuſpensâ manu; (3) pugna; (4) lucta, *Plut. in Apophth.* Ex ἅπτω.

Χειριάω, ῶ, laboro manuum fiſſurâ; (2) laboro chiragrâ; (3) doleo ex labore; (4) laboro fiſſurâ pedum. A χειρὰς.

Χειρεπιθεσία, ἡ, impoſitio manuum, ritus Judaicus et Chriſtianus. Ab ἐπίθεσις.

Χειρέργον, τὸ, opus manuum, labor.

Χείρεσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* cum ν, à χεὶρ.

Χειριδωτὸς, ȣ, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρὶς.

Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus adminiſtro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς συγκλήτȣ, *Polyb.* A χεὶρ.

Χείριος, idem quod ὑποχείριος. *Eur.*

Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, manûs involucrum ſeu integumentum. Ab eod.

Χείρισμα, ατος, τὸ, et χειρισμὸς, ȣ, ὁ, manûs tractatio, quum medicus in parte adfectâ aliquid agit; (2) adminiſtratio; (3) diſpoſitio in oratione, item artificium. A χειρίζω.

Χειρίσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide χειρόσοφος.

Χειρίστην, *peſſimam*, acc. ſing. f. g. à χείριστος.

Χειριστὴς, ȣ, ὁ, diſpenſator, œconomus, adminiſtrator; procurator. A χειρίζω.

Χείριστος, η, ον, deterrimus, *Gl. V.* A χείρων.

Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.

Χειροβάναυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex ſedentarius.

Χειροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pondere ſuo manum gravans, ponderoſus. Ex βάρος.

Χειρόβιος, ȣ, et χειροβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus i. e. manuum labore, vivens. Ex βίος, vel βιωτὸς.

Χειροβολέω, manu jacio. Ex χεὶρ, et βάλλω.

Χειρόβοσκος, ὁ, ἡ, idem quod χειρόβιος.

Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manum atterens. A βιβρώσκω.

Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum ſuppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, et γαστὴρ.

Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid meâ manu ſcribo. A

Χειρογράφον, ȣ, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus ſcripta. Ex χεὶρ, et γράφω.

Χειροδάϊκτος, ὁ ϗ ἡ, manu ſeu manibus cæſus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, et δαΐζω.

Χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu oſtendo. A

Χειρόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu oſtenſus, manifeſtus. Ex χεὶρ, et δείκνυμι.

Χειρόδεσμος, ȣ, ὁ, manica, copula, *Gl. V.*

Χειρόδετος, ὁ ϗ ἡ, manuleatus, ad manum uſque pertinens, de tunicâ, *Joſ.*

Χειροδίκης, ȣ, ὁ, qu. dic. cujus jus eſt in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore ſuo ſeu potentiâ ſuâ metitur. Ex χεὶρ, et δίκη.

Χειροδόσιον, ȣ, τὸ, manupretium, *Gl. V.* Ex χεὶρ, et δόσις.

Χειρόδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu datus, vel in manum; (2) qui ſine uſurâ datur. Ex χεὶρ, et δίδωμι.

Χειρόδρακων, οντος, ἡ, epith. Furiæ, quia flagellum è ſerpentibus tortum gerit.

Χειροδρόπος, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ, manu colligit, *Nic. Th.* 652.

Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, manſuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις, *Plut. in Alex.* cap. 2. Ex χεὶρ, et ἦθος.

Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impoſitio. *Ph.* geſtus, rei tractatio, quæ fit manu, v. gr. inſtrumenti muſici. Ex χεὶρ, et θέσις.

Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono; (2) manu tracto. Ex χεὶρ, et τίθημι.

Χειρόκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. A κάμνω.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. *contr.* pro χειροκοπεέσθω, à χειροκοπέω.

Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abſcindo vel amputo. A κόπτω.

Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum conſertio. A κρᾶσις, *mixtio.*

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum vis ſeu poteſtas; (2) potentia quæ uſurpatur ab iis qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν ϗ βίαν, *Appian.* A κράτος. Hinc

Χειροκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis eſt χειροκρατίαν exercentium.

Χειρόκτυπος, ον, manu ſtrepens, de muſico, citharam v. gr. pulſante.

Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, ſtivæ pars curva, cui manum inferit arator. Ex λαμβάνω.

Χειρόμακτρον, ȣ, τὸ, qu. dic. manuum abſterſorium, linteolum ad abſtergendas manus, mantile, mappa. A μάσσω.

Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inſpectione manuum.

Χειρομάντης, ȣ, ὁ, idem quod

Χειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex manuum inſpectione divinans.

Χειρομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus pugnans. A μάχη.

Χειρόμυλον, ȣ, τὸ, mola manuaria. Ex μύλη.

Χειρομύλων, ωνος, ἡ, idem et ex iiſd.

Χειρόνιπτρον, ȣ, τὸ, pelvis in quâ manus abluuntur; pelluvium, *Gl. V.* (2) manuum ablutio ſeu lotio. A νίπτρον.

Χειρονομέω, manus certâ lege motito, concinnos geſtus edo. *Gl. V.* geſticulor.

Χειρονομία, ας, ἡ, geſticulatio; (2) ſaltatio pantomimica.

Χειρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui certâ lege manus motitat, geſticulator. A νόμος.

Χείρονως, deteriùs. A χείρων.

Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.

Χειρόπεδον, ȣ, τὸ, manica ferrea. Ex iiſd.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens, tam magnus multuſque ut manum impleat. *Gl. V.* corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. A πλήθω.

Χειροπληθιαῖος, ὁ, ἡ, idem.

Χειροποιέομαι, ȣ̃μαι, manu facio. Αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, χειροποιεῖται, τάδε, *Soph. Trach.* 907.

Χειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut structus. *Gl. V.* χειροποιητὸς, manufactus. A præc.
Χειροποιήτως, *adv.* manûs artificio, operâ humanâ.
Χειροπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manu elaboratus.
Χειροπονία, ας, ἡ, festum opificum. A πόνος.
Χειρόπȣς, ὁ, qui χειράδας in pedibus habet.
Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὀν, ad chiroscopi artem pertinens. A
Χειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manûs seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.
Χειρόσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qu. dic. manu sapiens gesticulator, artifex inpr. scenicus.
Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui manibus est nervosis.
Χειρότερος, α, ον, deterior. *Vox Poët.*
Χειρότευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.
Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A χειροτέχνης. Hinc
Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.
Χειροτέχνης, ȣ, ὁ, opifex. A τέχνη.
Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.
Χειρότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manibus excisus.
Χειροτονέω, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensâ manu eligo, *Ph.* χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτονῆσαι, creare, *Ph.* a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, designatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. ἐχειροτόνȣν, creabant, *Ph.* imperf. act. κεχειροτονημένος, designatus, *Ph.* p. part. pass. Ἐι τȣτονὶ γ' ἐχειροτόνησάν οἱ Θεοὶ, *Aristoph. Av.* 1577. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, *Ach.* 604. A τείνω.
Χειροτονητὴς, ȣ, ὁ, creator. *Gl. V.* qui designat. A præc. Unde
Χειροτονητὸς, ἡ, ὀν, suffragiis creatus et constitutus.
Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio; (2) suffragium, *Ph.*
Χειροτόνος, seu χειρότονος, ὁ ϗ ἡ, epith. precum quæ sublatis manibus fiunt. A τείνω.
Χειροτριβέω, manu frico, *Ph.* χειροτριβεῖ, ruspinat. Ex χεὶρ, et τρίβω.
Χειρȣ̃ν, præs. inf. act. pro χειρόειν, à χειρόω.
Χειρȣργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρȣργὸς. Hinc
Χειρȣ́ργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.
Χειρȣργία, ας, ἡ, actio vel operatio quæ fit manibus. Ab eod. Hinc
Χειρȣργικὸς, ἡ, ὀν, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manûs operâ indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρȣργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.
Χειρȣργικῶς, arte chirurgicâ.
Χειρȣργὸς, ȣ̃, ὁ, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex ἔργον.
Χειρόχωλος, ὁ ϗ ἡ, manu debilis seu mancus.
Χειρόω, ῶ, et χειρόομαι, ȣ̃μαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo; (2) tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, *Eur. Tro.* 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, *id. Her. fur.* 573. Ἀφράσῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ, *Soph. Trach.* 1074. Ὡς, ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείȣ, *Xen.* A χεὶρ.
Χειρύδριον, et χερύδριον, τὸ. Dim. A χεὶρ.
Χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* et *Ion.* pro χείρονα, à χείρων.
Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A χειρόω.
Χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pejor, deterior. *Comp.* à κακὸς.
Χείρων, ονος, ὁ, Chiron, Centaurus.
Χειρωνάκτης, ȣ, ὁ, idem quod χειρώναξ.
Χειρωνακτικὸς, ἡ, ὀν, opificialis. A
Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χεὶρ, et ἄναξ. Hinc
Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, *Æsch. Pr.* 44.
Χειρώνειον, ȣ, τὸ, sive χειρωνὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A χεὶρ.

Χειρώνειον, ἕλκος, seu χειρώνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, *Diosc.*
Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde
Χειρωτικὸς, ἡ, ὀν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; ἡ χειρωτικὴ, *ap. Plat.* ars augendæ rei familiaris, quæ fit v. gr. prædâ, &c.
Χεισέται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi
Χείω, fut. χείσομαι, capio, capax sum; (2) fundo. *Od.* 18, 17. pro χέω.
Χελιδόνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirundininus. A χελιδὼν. Unde
Χελιδονεὺς, έως, ὁ, pl. χελιδονεῖς, pulli hirundinum.
Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbarè loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes et cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.
Χελιδόνιον, ȣ, τὸ, *Dioscor.* 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. à χελιδὼν, *Angl.* Celandine, seu Swallow-wort; *Nic. Ther.* 857. *Plin.* (2) gemmæ genus.
Χελιδόνιος, ία, ιον, vel χελιδόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.
Χελιδονιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A χελιδονίζω.
ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ὁ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavum in ungulâ equorum.
Χέλυδρος, ȣ, ὁ, testudo marina, seu aquatica. Ex χέλυς, et ὕδωρ.
Χελυκλονος, lyræ modo sonans.
Χελύνιον, ȣ, τὸ, et χελύνη, ἡ, labrum, labium. A χεῖλος.
ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum; (3) pectus, quia testudinis simile. Hinc
Χελύσκιον, τὸ, sicca tussicula. *Hipp.*
Χέλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis substernitur carinæ et adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A
Χελύσσω, χελύω, χελύσσομαι, expectoro, tussio, screo. Κλύδωνα χελύσσȣσα, *Lycurg.* 727. Ξηρὰ δ' ἐπιλίζων ὀλοῇ χελύσσεται ἄτῃ, *Nic. Al.* 81. *Vox Lacon.*
Χελωνάριον, τὸ. Dim. à
Χελώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc
Χελώνιον, vel χελώνειον, ȣ, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet.
Χελωνὶς, ίδος, ἡ, musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii; (3) scabellum. Ab eod.
Χελωνοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, testudines comedens.
Χέννιον, τὸ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, *Athen.*
Χέȣσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. v. χέω.
Χερὰς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui unâ tolli possunt; (2) colluvies mista cœno et lapidibus; *Il.* 21. 319. *Pind. Pyth.* 6, 13. ubi *Schol.* Χερὰς ἐςὶν ὁ μετὰ ἰλύος ϗ λίθων συρφετὸς. A χεὶρ.
Χερείονα, nom. pl. n. g. à χερείων, *Poët.* pro χείρων.
Χέρεσσιν, dat. pl. *Poët.* et cum ν, pro χερσὶ, à χεὶρ.
Χέρηϊ, *pejori*, dat. sing. *Poët.* pro χερείονι, quod pro χείρονι, à χείρων.
Χεριαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χεριαρῶν, à
Χεριάρας, ȣ, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit, *R.* Ex χεὶρ, et ἄρω.
Χερ.φυρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu subactus. A φύρω.
Χερμάδιον, ȣ, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. *Il.* 4, 518. et
Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A χεὶρ.
Χερμαςὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμὰς.
Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, et νέω. (ab ant. χάρω, vel χέρω, qu. χέρινος, χέρινα. *Ern.*)

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, manu victum quærens, manu se sustentans.
Χερνήτης, ȣ, ὁ, idem ex iisdem. Hinc
Χερνητικὸς, ἡ, ὀν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis est eorum qui χερνῆτες, aut χερνῆται, dicuntur.
Χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore vivens.
Χέρνιβον, ȣ, τὸ, malluvium, pelvis. *Il.* 24, 304. A χέρνιψ.
Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A
Χερνίπτω, f. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι, *Eur. I. T.* 622. A
Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua quâ abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum et ipsa manuum ablutio; (3) malluvium. A νίπτω.
Χερνίψαντο, *Il.* 1, 449, 3. pl. a. 1. ind. med.
Χεροκένως, *adv.* vacuis manibus, sine munere. Ex χεὶρ, et κενὸς.
Χερόπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ictus manu impactus. Χεροπλήκτροι δȣ̃ποι, *Soph. Aj.* 637. A πλήσσω.
Χερὸς, *manûs*, gen. sing. *Poët.* pro χειρὸς.
Χεῤῥονησιάζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ. A χεῤῥόνησος. Unde
Χεῤῥονησίζω, sive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.
Χεῤῥονήσιος, ία, ιον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherroneso oriundus.
Χεῤῥονησιτέω, ῶ, peninsulam refero. A
Χεῤῥονησίτης, ȣ, ὁ, idem quod χεῤῥονήσιος.
Χεῤῥονησιώτης, ȣ, ὁ, idem.
Χεῤῥονησιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.
Χεῤῥονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex χεῤῥόνησος, et εἶδος.
Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ȣ, ἡ, peninsula. Ex χέῤῥος, sive χέρσος, et νῆσος.
ΧΕ'ῬΡΟΣ, sive χέρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, desertus, incultusque, asper; (2) *Subst.* solum, desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc
Χερσαῖος, αία, αῖον, terrestris.
Χερσεία, ἡ, locus incultus. A
Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.
Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, à χεὶρ.
Χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος.
Χερσοειδὴς, ὲς, continenti similis.
Χερσόθεν, *adv.* à littore, à terrâ, à continenti. A χέρσος.
Χέρσοθι, *adv.* in terrâ, in continenti.
Χερσομανέω, ῶ, valdè desertus et incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.
Χέρσονδε, *adv.* in terram seu continentem.
Χέρσος γῆ, terra inculta, *Ph.* χέρσος τόπος, inculta terra, *Gl. Vet.* Χερσȣ̃ς φθαρῆναι, κἀγάμȣς ὑμᾶς χρεὼν. Illocatas, steriles atque incultas virgines; *Soph. Oed. Tyr.* 1501.
Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερσȣ̃ται, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτȣ̀ς ἐκ θεμελίων ϗ ἕως ἐσχάτȣ χερσωθήσονται, *Sap.* 4, 19. Ab eod.
Χέρσυδρος, ȣ, ὁ, coluber, *Ph.* boa, *Gl. V.* Ex χέρσος, et ὕδρα, *hydra.*
Χερσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumosa loca, *Ph.* χέρσωδες, dumosum, *Ph.* A χέρσος.
Χεσείω, cacaturio. A χέζω.
Χευάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imperat. act. χευάτωσαν, v. χέω.
Χεῦεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔχευε.
Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen. *Gl. V.* unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. *Il.* 23, 561. A χεύω.
Χεύσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.
Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, *Eur. Elec.* 192. *Il.* 7, 336. A
Χέω, capio; unde χείω.
ΧΕ'Ω, *propriè* hio; *unde* capax sum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo.

liquo. Ἄσπετον χεῦσα παμμιγῆ βοὴν, *Lycurg.* 5. Κρῆναι τ' ἀμβρόσιαι χέονται, *Eur. Hipp.* 751.
Χηλαργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ, et ἀργὸς.
Χήλευμα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſuentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χηλεύω.
Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.
Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A
ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula biſcula et bipartita inſtar forficis cancri; *item* ungues avium, *ap. Poët.* (3) ſpecillum bifurcum ſummâ parte inciſum, (pes caprinus. *P.*) (4) in ſagittâ γλυφίς. (5) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *item* pilæ, ejuſdem uſûs. *Ern.*
Χηλινὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus. A
Χηλὸς, ȣ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; *Il.* 16, 221. *Od.* 21, 51. A χέω, *capio.*
Χήλωμα, τὸ, idem quod χηλὴ, ἡ.
Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſeu χάω.
Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi à χημόω, à χήμη.
ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, anſer.
Χηναλώπηξ, εκος, ὁ, qu dic. vulpanſer, avis nomen. *Ph.* ganta. Ex χὴν, et ἀλώπηξ.
Χήνειος, εία, ειον, anſerinus. A χὴν.
Χήνεος, idem et ab eod.
Χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, propriè ore hiante et in cachinnos reſoluto, *Heſ.* Ab eod.
Χήνημα, ατος, τὸ, illuſio. A præc.
Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini, quaſi à χηνὶς, ſeu χηνίον, Dim. à χὴν.
Χηνίζω, f. ίσω, tibiâ cano.
Χηνίον, ȣ, τὸ, anſerculus, Dim. à χὴν.
Χήνιος, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.
Χηνίσκος, ȣ, ὁ, anſerculus, plerumque is qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.
Χηνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus in quo aluntur anſeres. A χηνοβοσκὸς.
Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio. Ab eod.
Χηνοβόσκιον, ȣ, τὸ, grex anſerum qui unà paſcuntur. A
Χηνοβοσκὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, *Ph.* anſerarius. Ex χὴν, et βόσκω.
Χηνομεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, anſeris æqualis. Ex χὴν, et μέγεθος.
Χηνοτροφεῖον, ȣ, τὸ, cors in quâ aluntur anſeres. Ex χὴν, et τρέφω.
Χηνυςέω, ῶ, clamo, vociferor. A χὴν.
Χηνύςρα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.
ΧΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, echinus.
Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.
Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, et χηράσκω, idem. Τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ ἄπαιδα χηράσκουσαν, *Eur. Ion.* 652. Ab eod.
Χηραμὶς, ἶδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμὸς.
Χηραμοδύτης, ȣ, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, et δύω, *ſubeo.*
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum, *Il.* 21, 495.
Χηράμων, ονος, ὁ, idem.
Χηράσκω, viduo, vid. χηράζω.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.
Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A
Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τȣ ἀδελφȣ αὐτῆς, 2 *Sam.* 13, 20. Τὰ ἐγκώμια πάθȣς χηρεύει μετὰ τὸ πλεῖςον, *Longin.* 8. *Odyſſ.* 9, 124. A χῆρος.
Χηρήϊος, ία, ιον, viduus; (2) inordinatus.
ΧΗ͂ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.
Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος. Unde
Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduam reddo, orbo, privo, *Il.* 5, 642. Ἄλις δὲ Πριάμȣ γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, *Eur. Cyc.* 297.
Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.
Χήρωσις, εως, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.
Χηρωςαὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes ſunt. *Il.* 5, 158. Ab eod.
Χήτει, dat. ſing. pro χητεῒ, à χῆτος.
Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.
Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.
Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.
Χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus; occurrit χήτει, dat. Χήτει χαροποῖο σελήνης, *Aratus,* 1152. Χήτει χαλινȣ̃ ϗ ἡνιόχȣ, *Jul. Imp.*
Χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas. A χῆτος.
Χθαμαλοπτήτης, ȣ, ὁ, humi volans, non multum à terrâ ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, et ἵπταμαι.
Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, humilis, *Od.* 9, 25. A χαμαὶ. Hinc
Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, *Ph.* A præc.
Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλὸς.
ΧΘΕ'Σ, *adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.
Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A χθὲς.
Χθιζὰ, *adv.* heri. Ab eod.
Χθιζὸς, ἡ, ὸν, heſternus. *Il.* 1, 424. Ab eod.
ΧΘΟ'Α, ἡ, idem quod χθὼν al. pro. χρόα. al. χόα.
Χθόϊνος, η, ον, terrenus, terreus. A præc.
Χθονήρης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος.
Χθονὶ, *terræ*, dat. ſing. à χθὼν.
Χθονιαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος, et φέρω.
Χθονίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίȣ, à
Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, *Gl. V.* A χθὼν.
Χθονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, et παῖς.
Χθονόπλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terrâ fictus. Ex χθὼν, et πλάσσω.
Χθονοςιβὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, in terrâ calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; *Soph. Oed. Tyr.* 309. A ςίβος.
Χθονοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terræ alumnus vel alumna. A τρέφομαι.
ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus. *Ph.* tellus.
Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειὰ.
Χιάζω, fut. άσω, noto figurâ literæ Χ, quæ eſt nota vel verſûs aut loci ſpurii, vel alîus vitii, &c. (2) decuſſo. *Gl. Vet.* χιάζειν, decuſſare. A χῖ, litera.
Χιασμὸς, ȣ, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo literâ Χ. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde
Χιαςὸς, ἡ, ὸν, decuſſationis formam habens.
ΧΙ'ΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.
Χιλεύω, ſagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἀεργοὶ ἵπποι χιλεύȣσι, *Nic. Ther.* 635. A
Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλὸς.
Χίλια, ων, τὰ, mille.
Χιλιάςις, millies. A præc.
Χιλίανδρος, ον, mille hominibus conſtans.
Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχος.
Χιλιάρχης, ȣ, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex ἀρχὴ.
Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virorum ſeu militum, *Ph.* tribunatus. A præc.
Χιλίαρχος, ȣ, ὁ, idem quod χιλιάρχης, *Ph.*
Χιλιὰς, άδος, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.
Χιλιαςαὶ, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιὰς.
Χιλιέτης, ȣ, ὁ, et χιλιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, et ἔτος.
ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, mille.
Χιλιόκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. A κώμη.
Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλιος, et βȣ̃ς.
Χιλιόπαλαι, *adv.* jamdudùm, ante longum tempus.
Χιλιοπλάσιος, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.
Χιλιοπλασίως, *adv.* millies plures.
Χιλιόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, millipeda, *Gl. V.*
Χιλιὸς, ἡ, ὸν, milleſimus. Ab eod.
Χιλιοςὸς, ἡ, ὸν, milleſimus.
Χιλιοςὺς, ύος, ἡ, milleſimâ pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.
Χιλιοτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.
Χιλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mille amphoras habens, epith. navis. Ex χίλιοι, et φέρω.
Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.
Χιλίωρος, ȣ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, et ὥρα, *tempus.*
ΧΙΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, pabulum. *Gl. V.* ferrago; item alii fructus quibus veſcuntur homines; alimonia.
Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, *Xen.* A χιλὸς.
Χιλωτὴρ, ῆρος, ὁ, fiſcella pabulo plena quæ equi capiti appenditur. A pcæc.
Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *Gl. V. In fabulis,* chimæra, monſtroſa beſtia. A χίμαρος.
Χιμαιροβάτης, ȣ, ὁ, qui capellas init.
Χιμαιροφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector chimæræ.
Χίμαρος, ȣ, ὁ, caper, *Gl. V.*
Χιμάρȣς, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρȣς.
Χίμετλον, ȣ, τὸ, vid. χείμετλον.
Χιόνεος, έα, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιὼν.
Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. *Gl. V.* χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivoſus, *Gl. V.* Ab eod.
Χιονικὸς, ἡ, ὸν, niveus, *Gl. V.* A χιὼν.
Χιόνινος, η, ον, idem, *Ern.*
Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, et βαίνω.
Χιονόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, *Ariſtoph. Nub.* 269. Ex χιὼν, et βλητὸς.
Χιονοβολέω, nivibus dejectis obruo. A
Χιονοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nives cœlitùs mittit. Ex χιὼν, et βάλλω.
Χιονόβοσκος, ον, à nive nutritus. A βόσκω.
Χιονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, et εἶδος.
Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui nive nutritur et alitur; (2) nivoſus. Ex θρέμμα.
Χιονόκτυπος, ὁ ϗ ἡ, nive ſparſus.
Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, epith. auroræ.
Χιονοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. A τρέφω.
Χιονόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, niveus, candidus.
Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιὼν.
Χιονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.
Χιονωτὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, *Nonn. P.* 4, 46. A χιονόω.
Χιραλέος, έα, ἔον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρὰς, pro χειρὰς.
Χιρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χιρὰς, et πȣ̃ς.
ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, tunica, ſubuculâ, *Ph.*
Χιτωνίζω, tunico, *Gl. V.* A χιτὼν.

Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica. Dim. à χιτών.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula. *Gl. V.* interula, indufium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, fagarius. *Gl. V.* qui tunicas vendit.

Χιῶ, χαράσσω, induco, cancello, *Gl. V.* Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίωσεν ἐκείνην τραγῳδίαν, *Tzetz. Chil.* 11, 36. A χιόω, à χῖ.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ὁ, nix.

ΧΛΑ'ΖΩ, fibilo, ftrepo.

ΧΛΑΙ̃ΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, *Gl. V.*

Χλαινουργικὴ, ῆς, ἡ, fagaria, *Gl. V.* ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, et ἔργον.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, lænâ induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys. Dim.

Χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, chlamydis formam gerens. Ab eod. et εἶδος.

Χλαμυδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς. A ποιέω.

Χλαμυδουργία, ἡ, ars conficiendi chlamydes.

Χλαμυδουργικὸς, ἡ, ὸν, ad illum qui chlamydes conficiendas fufcipit pertinens. A

Χλαμυδουργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, et ἔργον.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem gefto.

Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde veftio. A χλαμὺς.

Χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ, chlamydatus. A præc.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, chlamys. *Gl. V.* veftis quæ tunicæ fuperindui folet, magnifica et ducum propria; (2) paludamentum.

Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior et mollior. Dim. à χλανὶς.

Χλανιδοποιία, ἡ, ars conficiendarum molliorum et pretiofarum veftium.

Χλανιδοποιὸς, ὁ, qui eafdem conficit. A ποιέω.

Χλανιδωτὸς, οῦ, fagatus, *Gl. V.* A χλανιδόω, quod eft à χλανὶς.

Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, *Ariftoph. Ach.* 524.

Χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior et mollior, et pretiofior. *Gl. V.* læna. A χλαῖνα.

Χλανισκίδιον, τὸ. Dim. à χλανὶς, *Ern.*

Χλευάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, fubfanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατοφρόνει, *Luc. Toxar.* Παίζων καὶ χλευάζων, *Ariftoph. Ran.* 375. A χλεύη. Hinc

Χλευασία, ας, ἡ, irrifio, illufio.

Χλεύασμα, τὸ, idem.

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illufor, irrifor. Ab eod.

Χλευαστικῶς, illudendi causâ, per irrifionem.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, rifus, illufio, ludibrium.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modicè calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepefco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτὸν, *Ariftoph. Lyf.* 489. Ἐχλιαινόμην ἐςῶσα πρὸς τὸν ἥλιον, *id. Conc.* 64.

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, *Gl. V.*

Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.

Χλιδαῖσι, deliciis, dat. pl. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδανὸς, ἡ, ὸν, delicatus; (2) luxuriofus. A χλιδή.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui teneras et delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. A σφυρόν.

Χλιδανῶς, *adv.* delicatè, molliter; (2) luxuriosè. A χλιδανὸς.

Χλιδάω, ῶ, luxui deditus fum, in deliciis vivo, fum delicatus; (2) floreo, fuavis fum, ut χλιδῶσα μέλπη. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, *Soph. El.* 362. A χλιδή.

Χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxuriofus Ab eod.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effœminata mollities; (3) veftis delicata quâ uti folent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, *apud Soph.* gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.

Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id quo luxuriamur. A χλιδάω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem et ab eod.

ΧΛΙ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cumulus feu acervus lapidum, excrementorum, et fimilium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit, al. χλῆδος. Vid. *Ern.*

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.

Χλιήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, à χλιαίνω.

ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effœmino.

ΧΛΟ'Α, ας, χλόη, et χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, *Gl. V.* χλόη, viriditas, herba, gramen, mufcus, farrago; folia; (2) Cereris epith.

Χλοάζω, f. άσω, viridis fum, vireo. A χλόα.

Χλοανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virefcens. Ex χλόα, et ἄνθος.

Χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.

Χλοαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virore nitens; (2) virentium fplendorem referens. Ex αὐγή.

Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.

Χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini fimilis, herbaceus, viridis, pubefcens, florens; χλοεροῖς, frondentibus, *Ph.* A χλόη.

Χλοεροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens herbofa feu virentia in quo virentia proveniunt; at χλοεροτρόφος, herbis paftus. Ex τρέφω.

Χλοερῶ, *viridis*, gen. fing. *Dor.* pro χλοεροῦ.

Χλοήβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris herbidi feu graminei, viridis. Χλοήβαφος χροίη, *Aret.* Ex χλοερὸς, et βάπτω.

Χλοηκομέω, herbefco, vireo. A κόμη.

Χλοηρὸς, ρὴ, ρὸν, idem quod χλοερὸς.

Χλοητόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. herbam virentem pariens, herbâ veftitus. A τίκτω.

Χλοηφορέω, ῶ, f. ήσω, herbam feu gramen viride fero, vel herbefco feu herbafco. A

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viridem herbam feu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρου, *Eur. Ph.* 650. A φέρω.

Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.

Χλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini fimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallefcens. A χλοίη, pro χλόη, feu χλόα.

Χλοόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus viret.

Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.

Χλοοποιέω, herbam produco.

Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.

Χλουνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.

Χλούνειος, εία, ειον, aprugnus; (2) fuillus, porcinus. A

ΧΛΟΥ'ΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agreftis; (3) aper.

Χλουνὸς, οῦ, ὁ, dicitur aurum ob pallorem.

Χλοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini fimilis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.

Χλωράζω, viridi pafcor gramine, *Gal.* A χλωρὸς. Hinc

Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.

Χλωραίνω, viridem reddo, *Gl. V.* χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, *Gl. V. Soph.*

Χλωραύχην, ὁ, ἡ, collum viride habens.

Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta à colore; (2) luteus. A χλωρὸς.

Χλωρηὶς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis.* Ab eod.

Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quafi à χλωριάω.

Χλωρίζω, f. ίσω, viridis fum, vireo. Κοιλάδος χλωριζούσας, *Lev.* 14, 37.

Χλωρίον, vel χλωρεῖον, τὸ, animalculum viride. Ab eod. vel χλωρεὺς.

Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) lufcinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.

Χλωροποιὸς, ὸν, viride reddens. A ποιέω.

Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A

Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex plantâ germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλωρὸς, cafeus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλοερὸς. Unde

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallor.

Χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur et catillonum more deglutitur. Dim. χναυμάτιον. A χναύω.

Χναυστικὸς, ἡ, ὸν, catillo, gulofus. Ab eod.

ΧΝΑΥ'Ω, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro et deglutio.

Χνοάζω, et χνοάω, f. άσω, lanugine obfitus fum. A χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, ftrepitus; (2) fiftulæ rotæ cui axis immittitur; interdum et ipfa axis extrema pars, quæ modiolo inferitur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες, *Schol. in Æfchyl. S. T.* 156. Ab eod.

Χνόος, ου, ὁ, rafura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ infarciuntur, ex tenerâ lanâ conftans; (4) tenues paleæ et glumæ. Etiam pro fpumâ. A χναύω.

Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, *Gl. V.* A præc.

Χνοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanuginofus; (2) pulverulentus. A χνόος.

Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens feu æquans. A χοεὺς.

Χοανεύω, fundo et liquo. A χοάνη.

Χοάνη, ης, ἡ, fornax fuforia; (2) infundibulum, five vafculum in fummo oris lati, et in imo fiftulam habens, quo uti folent in liquore in vas anguftius transfundendo; (3) cavum cerebri meatus excipiens. A χέω.

Χοάνοιο, gen. fing. *Ion.* pro χοάνου.

Χόανον, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argillâ quo argentarii et chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fuforia. *Il.* 18, 470.

Χόες, feftum apud Athenienfes in Novembri agi folitum, quod ἀνθεςήρια quoque vocari à menfe ἀνθεςηριῶν accepto nomine fcribunt.

Χοεὺς, έως, ὁ, congius, menfura liquidorum apud Atticos capiens fextarios fex, five libras novem, five cotylas Atticas duodecim. A χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ. A χέω. Hinc

Χοήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad fundendum.

Χοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, libamina geftans; (2) inpr. mortuorum buftis infundenda, feu ad inferias. Ex χοὴ, et φέρω.

Χοΐδιον, τὸ. Dim. à χοεὺς.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.

Χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod

Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium feu fiftula cui infixi funt radii. Συρίγγων ἄιω φθόγγον ὑπαξονίαν, *Callim.* *Ubi Scholiaft.* Συρίγγων, i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.

Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur feu dimetitur et diftribuit. A μετρέω.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, menfuræ nomen fextarios duos continentis, feu cotylas quatuor. *Gl. V.* femimodium, *Philox.* bilibre.

Χοιραδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ftrumofus; (2) rupes è mari aliquantùm eminentes habens, fcopulofus. A

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes è mari aliquantùm eminens, ita ut porco natanti fimilis fit; (3) tumor glandulofus, *Gl. V.* ftruma; χοιράδες, ftrumæ, *Ph.* A χοῖρος.

Χοιρεῖος, εία, εῖον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.

Χοιρίδιον, ου, τὸ, porcellus, *Gl. V.* fucula, Dim. à χοῖρος.

Χοιρίναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienfes in fuffragiis ferendis utebantur. A

Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, *Gl. V.* χοίρινον, porcarium. Ab eod.

Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.

Χοίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χοίριος, ία, ιον, porcinus, fuillus. A χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς, οῦ, ὁ, porcorum paftor, *Ph.* fubulcus, *Gl. V.* porcarius. Ex eod. et βόσκω.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæftinâ, Ægypto, et Libyâ. *Gl. V.* χοιρογρύλλιος ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, feu *echinus terreftris.* A γρύλλος.

Χοιροθλίψ, ϐος, ὁ, ftuprator, *Ariftoph. Vefp.* 1359. Ex χοῖρος, et θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, *Ariftoph. Vefp.* 840. A κομέω.

Χοιροπίθηκος,

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; χοιροπωλεῖν, etiam de fœminâ quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ & ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιροσπέλεθος, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus ubi porci mactantur. *Gl. V.* confectorium. A σφαγή.

Χοιροσφάγος, ου, ὁ, porcorum jugulator. A præc.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur et faginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obſcœnitas. A

Χοιρώδης, εος, ὁ & ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ἡ, ὸν, bilem ducens ſeu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, bilioſus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum. *Il.* 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, irâ inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ, *Joann.* 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur; (2) tubus per quem aqua è tecto defluit. Ab eod. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholerâ laboro, cholericus ſum.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, choleræ ſimilis; χολερικὰ πάθη, morbi quales ſunt cholerâ laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολερώδης, εος, ὁ & ἡ, idem.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγαγικὸς, ἡ, ὸν, bilem educens ſeu evacuans, (meliùs χοληγωγικὸς.) Ex ἄγω.

Χοληγαγὸς, ἡ, ὸν, idem et ex iiſd.

Χοληγὸς, ἡ, ὸν, idem et ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ & ἡ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, et δέχομαι.

Χοληµεσία, ας, ἡ, fellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ab ἐμεσία.

Χολικὸς, ἡ, ὸν, bilioſus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus. *Ph.* χολιὸς. A χόλος.

Χολοβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, χολοίβαφος, et χολοβάφινος, ον, felle imbutus, bile ſaturatus, *Aret.* Ex χόλος, et βάπτω.

Χολοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, bilioſus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, bilioſus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, *Gl. V.* A χολή.

Χολέμενοι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro χολοόμενοι, à

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολοῦμαι, indignor, iraſcor; χολωθεὶς, iratus, a. 1. paſſ. part. Ἐι γὰρ τὶ λέξεις, ὧν χολώσεται στρατὸς, *Eur. Tro.* 732. Αὐτῷ χολωθεὶς, *Soph. Antig.* 1249. A χόλος.

Χολώδης, εος, ὁ & ἡ, vide χολόεις. A χολή.

Χολωθεῖσα, a. 1 part. paſſ. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Χολωσέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro χολώσειν.

Χολωσέμεναι, fut. idem, *Dor.*

Χολῶτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro κεχολῶτο.

Χολωτὸς, ἡ, ὸν, iratus, iracundus; *Il.* 4, 241. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ & ἡ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, et ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam, ptiſanam, ſeu ſimilam, *Heſ.*

Χονδριάω, ῶ, grumos refero:

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba.* A χόνδρος. Unde

Χονδρίον, τὸ, idem quod χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fœm. χονδρῖτις, farina craſſior.

Χονδροβολέω, opus teſſellatum vel muſivum facio.

Χονδροβολία, ars teſſellatum opus ſtruendi. A

Χονδροβόλος, ου, ὁ, teſſellator, qui opus teſſellatum facit. A χόνδρος, et βάλλω.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, et κόπτω.

Χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus, et nervoſus.

Χονδροπτισσάνη, ἡ, alica integra.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumo ſimilis. A

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; (2) alica; (3) cartilago; (4) lapillus, teſſella, granum, &c.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, *R.*

Χονδρότυπος, ου, ὁ & ἡ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, et τύπος.

Χονδροφυὴς, ὲς, alicæ ſimilis. A φύομαι.

Χονδρώδης, εος, ὁ & ἡ, ſpeciem grumi gerens; (2) cartilagineus. A χόνδρος.

Χόνος, χόννος, ου, ὁ, poculum. A χόω.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinoſus, epith. Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egeſtâ, agger. *Gl. V.* χόος, humus; χοῦς, pulvis, *Ph.* (2) congius, *Gl. V.* A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, et

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, vide χορηγὸς.

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, et αὐλὸς, *tibia.*

Χορδάψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) chorda in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, et ἅπτω.

Χόρδευμα, ατος, τὸ, chorda, inteſtinum; (2) cibus è conciſâ carne. A

Χορδεύω, implico et involvo, ut chordæ involvi ſolent; ſeu in partes minutas carnem ſeco, vid. καταχορδεύω. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, *Ariſtoph. Eq.* 214. A

ΧΟΡΔΗ', inteſtinum craſſum; (2) lactes; (3) cibus è confectâ carne, aut farcimen; (4) chorda in inſtrumento muſico; χορδαὶ, fides, *Gl. V.*

Χορδολογέω, ῶ, f. ήσω, chordis loquor, i. e. fidibus cano. A λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio: A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, et ποιέω.

Χορδοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. A στροφή.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. A

Χορδότονος, ον, chordis intentus; τὸ χορδότονος, inſtrumentum muſicum cui chordæ intenduntur. A τείνω, ſeu τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, *Gl. V.* ſaltatio. A χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *ſubſt.* pes proſodicus, qui et trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, ſaltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, *Gl. V.*

Χορεύω, f. εύσω, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάραν, *Eur. Alc.* 580. Βούλομαι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, *Ariſtoph. Plut.* 288. A χορὸς.

Χορήγει, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro χορήγεε, à χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus in quo chorus à chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea quæ inſtruendo, adornandoque choro neceſſaria ſunt, unde (4) impenſa; (5) annona, commeatus.

Χορηγέω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio et doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, et (3) ſimpliciter, ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior; unde *in paſſ.* de iis qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliquâ facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique κεχορηγημένον, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. Βασιλέα τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, *Dem.* τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, *Polyb.* A χορηγὸς.

Χορήγημα, τὸ, id ipſum quod ſubminiſtratur ſeu ſuggeritur, ſuppeditatio. A præc.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, et *ſimpl.* erogatio et largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, dux et magiſter chori, choragus *dialecto Doricâ et communi*; (2) qui ſumptus aliquos præbet ſacris choreis, &c. dialecto Atticâ, *item universè* ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. à χορηγέω.

Χορῆτις, ιδος, ἡ, ſocia chori, ſaltationis.

Χορικὸς, ἡ, ὸν, choricus, ad chorum pertinens. A χορὸς. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana quæ fœtum ambit, ſecundinæ. *Gl. V.* χορίον γυναικὸς, folliculum *mulieris*; (2) cibus è χορίοις, ſeu inteſtinis, *ap. Theoc.* (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, ſive trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agito, ſalto. *Suid.*

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. A δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, ſc. τέχνη, ars inſtruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter.

Χοροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, ſimilis involucro fœtûs, quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, εος, ὁ & ἡ, choreis adſuetus. Ex ἦθος.

Χοροιθαλὴς, ὲς, bellè ſaltans, ſeu choreas agens. A θάλλω.

Χοροιμανὴς, ὁ & ἡ, choris, ſaltationibus vehementer gaudens, ſeu deditus. Epith. Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροιμανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A præc.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, ſaltatio. Ψεῦσται τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, *Hom. Il.* 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ & ἡ, qui in choro ſeu choreâ terram pedibus pulſat, ſaltator. A τύπτω.

Χοροκιθαριστὴς, ου, ὁ, qui citharâ choro accinit.

Χοροκτυπία, ἡ, ſaltatio.

Χορόνδε, *adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, qui chorum inſtituit ſumptu ſuo; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, et ποιέω.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cætus canentium, ſaltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χορὸν διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν, et λαβεῖν poëtæ comici vel tragici.

Χοροστὰς, άδος, ἡ, ἑορτὴ, ſolennia in quibus ſaltationes fiunt: *Nonn.*

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Οὐδ' ὄαροι νυμφῶν, οὐδὲ χοροστασίαι, *Call. P.* 66. Ex ἵστημι.

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præſultor. Ab iiſd.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio; κεχορτασμένος, ſaturatus. *Gl. V.* perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. Χορτάσαι ἔχλον, *Matt.* 15, 33. ἄρτων, *Marc.* 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, *Luc.* 16, 21. χορτασθήσονται, *Matt.* 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus; (2) hirſutus, epith. veſtis qualem Sileni gerebant.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v. χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus. *Ph.* ſaturitas. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

Χορταςικὸς, ἡ, ὸν, pabularis. *Ph.* χορταςικὸν, ſaturabile. Ab eod.

Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus. A χόρτος.

Χορτοβολῶν, ῶνος, ὁ, fœnile, *Ph.* Ex βάλλω.

Χορτοκοπεῖον, ου, τὸ, ſive χορτοκόπιον, locus in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

Χορτοκόπιον, ου, τὸ, fœnile, fœniſecium. A

Χορτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœniſeca, qui fœnum ſecat. Ex χόρτος, et κόπτω.

Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo:

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio. A

Χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur. Ex χόρτος, et λέγω.

Χορτομανέω, luxurio gramine et herbis virentibus. A μαίνομαι.

Χορτόπλινθος, et χορτόπλινθον, ceſpes, *Ph.*

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus; (2) ſeptum quo cincta eſt cohors. *Il.* 24, 640.

Χορτόςρωμα, ατος, τὸ, ſtramentum, *Ph.*

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, *Gl. V.* A τομή.

Χορτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. A φέρω.

Χορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gramini ſimilis. *Gl. V.* graminoſus, fœnarius. A χόρτος.

Χορωδέω, ſuccino choro. *Dion. C.*

Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex ᾠδή.

Χορωφελέτης, ου, ὁ, qui choro ſervit, prodeſt, debetur. Epith. plauſûs.

Χοῦς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, *Ph.* Ex χόος.

Χοῦς, μέτρον, congius, *menſura Attica.* Gl. V.

Χοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν, pro χέουσι, à χέω.

Χόω, ῶ, f. χώσω, propriè fundo; (2) è terrâ ſtruo, aggero; (3) humo repleo; ut foſſam, &c. Χώματα χοῦν πρὸς τῇ πόλει ἐπιτάσσων, *Herodot.* A χέω.

Χραίνω, futur. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. *Gl. V.* vitio, temero, fœdo; χρανεὶς, pollutus, *Gl. V.* aor. 2. paſſ. part. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ, *Soph. Aj.* 43. πόλιν, *id. Oed. Col.* 359. A χράω.

Χραῖσμε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε. A

Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, proſum. *Il.* 1, 241. *ib.* 16, 837. A χράω.

Χραίσμη, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc

Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A

Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator. *Nonn. P.* 3. 16. A χραισμέω.

Χραίσμω, pro χραισμέω. *Il.* 1, 28.

Χρᾶν, præſ. inf. act. pro χράειν, à χράω.

Χρανθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χραίνω.

Χραντὸς, ἡ, ὸν, fœdatus; violatus, *Gl. V.* A χραίνω.

Χράομαι, ῶμαι, utor, uſurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, *Gl. V.* χρᾶται, utitur, *Ph.* χρῆται, uſurpat, *Ph.* χρῶ, utere, *Gl. Vet.* præſ. imperat. χρήσασθαι, uſurpare, *Ph.* a. 1. inf. χρησάμενος, uſus, *Ph.* part. aor. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, *Dem.* εὐτυχίᾳ, *Thuc.* τῇ δικαιοσύνῃ, *Iſocr.* Βοηθείαις ἐχρῶντο, *Act.* 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, *ib.* ver. 3. A χράω.

Χρᾶσθε, 2. pl. præſ. imperat. med. pro χράεσθε, à χράω.

Χρᾶσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι.

Χραύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. χραύω.

Χραῦσις, εως, ἡ, anchora unicum tantùm uncum habens. A χραύω.

Χραύω, fut. αύσω, leviter ſaucio, ſummam cutem vulnerando perſtringo. *Il.* 5, 137. A

ΧΡΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, vaticinor; vid. *Ern.* (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiosè invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, *Luc.* 11, 5. Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους, οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 *Sam.* 2, 20. *Il.* 21, 369. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum.

Χρεαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, et ἄγω.

Χρέεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, à χράω.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus. A χρή.

Χρεῖος, ου, ὁ, egenus, inops. A χρεία.

Χρεῖος, τὸ, *Poët.* pro χρέος.

Χρειώ, ἡ, idem quod χρεία.

Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.

Χρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, utilis, neceſſarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεμέθω, hinnio, hinnitum edo:

Χρεμετάω, f. ήσω, idem.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, idem. Μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ χείλει ἐφεςαότες, *Il.* 12, 51. Hinc

Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) ſonus ſeu vox libidinem indicans.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Χρεμετιςικὸς, ἡ, ὸν, qui poteſt et ſolet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξεῖα χρέμισαν, *Heſ.* Ἀσπ. 348.

Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.

Χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum. A

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, ſcreo, exſcreo. Χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, *Ariſtoph.* Θεσμ. 388. Hinc

Χρεμπτὸν, ſputum, *Gl. V.*

Χρέμψ, piſcis quidam, auditu acuto.

Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus, *Gl. V.* A χρέμπτομαι.

Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio, *Gl. V.* (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, *Phal.*

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio:

Χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A

Χρεοκόπος, ου, ὁ, idem. Ex κόπτω.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. dic. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſſa; (4) indigentia, egeſtas, opus; (5) neceſſitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id quod accidit, caſus. A χράω.

Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκοπέω.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκοπία.

Χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ου, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum diſſolvo, *Joſeph.* Ταῖς δευτέραις ὠναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πρώτας. *Plut.* Ex χρέως, et λύω.

Χρεώμενοι, nom. plur. part. præſ. med. *Ion.* pro χραόμενοι, à χράομαι, *Il.* 23, 834.

Χρεὼν, τὸ, debitum; (2) fatum, mors, cum ἐςὶ, neceſſe eſt, oportet, decet, fas eſt. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον. *Plut.* Vox indecl. à χρέος.

Χρέωνται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράονται, à χράομαι.

Χρέως, τὸ, debitum. *Ph.* æs alienum. *Att.* pro χρέος.

Χρεωςεύω, fut. εύσω, idem quod

Χρεωςέω, ſum debitor, debeo. A

Χρεώςης, ου, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως, et ὀφειλέτης.

Χρὴ, f. χρήσει, opus eſt, convenit, oportet, par eſt. A χρῆμι.

Χρῆζε, 3. ſing. imperat. ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, à χρήζω pro χρηίζω.

Χρήζοντι, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro χρήζουσι.

Χρήζω, egeo, opus habeo; (2) volo, peto. Ἄιςχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου, *Soph. Aj.* 473. Ἀλλ' εἴ τι χρήζεις ἱςορεῖν, *id. Trach.* 401. Φράζη πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρήζεις, *Ariſtoph. Nub.* 358. A χρεία, *uſus.*

Χρηίζω, idem. *Od.* 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χρηίζειν ἀπεόντος, *Heſ.* Ἔργ. 365.

Χρηίσκομαι, utor, *Ion.* A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium, dicitur et de perſonis, ut *ap. Lat.* negotium. *Ph.* peculium; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, *Ph.* dicitur et pleonaſticè ut συὸς χρῆμα μέγα, *Herod.* i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα, *Xen.* A χρῶμαι.

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis conſtituendiſque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, (*Plut.*) conſilium agito, conſulto, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi ſumo, appello me. *Gl. V.* nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. *Gl. V.* (6) oraculum reddo, reſpondeo; *paſſ.* oraculum accipio, moneor divinitùs. *In med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæſtum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, *Luc.* Μοιχαλὶς χρηματίσει, *Rom.* 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo.* Οὐχ ὁ Κύρου τρόπος τοιοῦτος ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ διδοὺς μᾶλλον ἢ κτώμενος ἥδεται, *Xen.* Καθὼς κεχρημάτιςαι Μωσῆς, *Hebr.* 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου, *Act.* 10, 22. A χρῆμα. Unde

Χρηματικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. *Gl. V.* pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis cauſa, *Ph.*

Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari ſolent.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.

Χρηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæſtus; (2) juriſdictio. A χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, reſponſum divinum, oraculum, monitum; (2) juriſdictio quæ ſc. fit decretis edendis; reſponſio ad interrogata, ut regis, vel ſenatûs ad legatos; (3) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, *Ph.* emolumentum, *Ph.* (4) prænomen, *Gl. V.* appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιςήριον, ου, τὸ, locus in quo ars quæſtuaria exercetur; (2) aut locus in quo χρηματίζειν ſuam negotiationem exercent; (3) locus ubi jus redditur, vel legatis reſpondetur. A

Χρηματιςὴς, οῦ, ὁ, comparandæ pecuniæ deditus. *Gl. V.* pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιςικὸς, ἡ, ὸν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, *Phil.* quæſtuarius, *Gl. V.* (2) ad actum rerum, juriſdictionem pertinens; epith. loci, tribunalis, &c.

Χρηματοδαίτης, ου, ὁ, pecuniæ diviſor, *R.* Ex χρῆμα, et δαίω.

Χρηματοδότης, ου, ὁ, idem.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, qu. dic. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.

Χρηματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quæſtuoſus. Ex χρήματα, et ποιέω.

Χρηματοφθορικὸς, ἡ, ὸν, pecuniam, rem familiarem dilapidans, ſeu minuens. A φθορά.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, *Ph.* A χρήματα, et φυλακή.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, poſtulatum. A χρήζω.

Χρῆμι, opus habeo; unde χρὴ, &c.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, à verbo imperſ. χρὴ, *oportet.*

Χρῆναι, *oportere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Χρήσαιτο, *uſus ſit*, 3. ſing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρῆσας, a. 1. part. act. v. χράω.
Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.
Χρῆσδειν, *velle*, præs. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, à χρῄζω, *volo*.
Χρήσει, dat. sing. pro χρήσεϊ, à χρῆσις.
Χρησῆται, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.
Χρῆσθα, *oportet*, præs. ind. *Dor.* pro χρή.
Χρῆσθαι, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.
Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g.
Χρήσθων, 3. dual. præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.
Χρῆος, εος, *Ion.* pro χρέος.
Χρησιμεύω, fut. εύσω, utilis sum, commodo, commodus sum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, *Cyril.* A
Χρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, frugalis, frugi, *Ph.* A χρῆσις. Hinc
Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.
Χρησίμως, utiliter, commodè. A χρήσιμος.
Χρῆσις, εως, ἡ, usus, usufructus, *Ph.* (2) locus scriptoris quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causâ adponimus. A χράομαι.
Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, *Luc.* Ex χρησμὸς, et ἀγορέω.
Χρησμηγόρης, ου, vel χρησμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iisd.
Χρησμοδοσία, ας, ἡ, sortilegium, *Gl. V.* A χρησμὸς, et δίδωμι.
Χρησμοδοτέω, oracula edo. Ab iisd.
Χρησμοδότης, ου, ὁ, sortilegus, *Gl. V.*
Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, à χρησμοδοτέω.
Χρησμολέσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, fortilegus. A λέσχη.
Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγει σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ' οἰκίσαι, *Aristoph. Av.* 970. A χρησμολόγος. Unde
Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.
Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, seu ἐπιστήμη, facultas vaticinandi, divinatio.
Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.
Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, et λέγω.
Χρησμολύτης, ου, ὁ, interpres oraculorum.
Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui versibus oracula condit, *Suicer.* Ex χρησμὸς, et ποιέω.
Χρησμὸς, οῦ, ὁ, responsum, oraculum, *Gl. V.* et χρησμοὶ, sortes, *Ph.* A χράω.
Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas. A χράω, vel χρῄζω.
Χρησμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum. A φέρω.
Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula seu responsa servat.
Χρησμῳδέω, oracula edo. *Gl. Vet.* vaticinor. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; *Plat.* Χρησμῳδεῖν κατ' ἐπίπνοιαν, *Longin.* 13.
Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδὸς. Hinc
Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi speciem habens.
Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.
Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qu. dic. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. *Gl. Vet.* sortilegus. Ex χρησμὸς, et ᾠδὴ.
Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.
Χρηστέον, *adv. pos.* utendum. A χράομαι.
Χρηστεύομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. A χρηστὸς.
Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.
Χρηστήρια, ων, τὰ, instrumenta. A χρηστήριος.
Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum consulo seu sciscitor; adeo oraculum ad responsum accipiendum. A
Χρηστήριον, ου, τὸ, locus in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum et oraculum editum. *Ph.* oraculum; (3) victima quæ sacrificatur à consulentibus oraculum, aut divinationis causâ; (4) cædes, unde *plur.* χρηστήρια, corpora occisa. A χράω.
Χρηστήριος, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.
Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuò dedit, creditor. *Gl. V.* (2) qui commodatò accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης καὶ δανειστὴς, debitor et creditor, seu fœnerator. A χράω. Unde
Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, qui novit commodè uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.
Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.
Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, et γραφή.
Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blandè loquor. Ex χρηστὸς, et ἔπος.
Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A
Χρηστοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui probis est moribus. Ex ἦθος.
Χρηστοινέω, ῶ, boni ferax sum vini. Ex οἶνος.
Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A
Χρηστόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonos fructus habens.
Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blandè loquor.
Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo virum bonum simulans, blandiloquentia. A
Χρηστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis, *Gl. V.* blandidicus, benedicus.
Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum et utilium studium, *inpr.* excerpta, loci optimi et delecti è scriptore; res optimæ è disciplinis delectæ.
Χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Εἰ ταῦθ', ὡς ἔφην ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, *Long.* 2. A
Χρηστομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui bona, utilia, et commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.
Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, suavis. *Ph.* bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.
Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. A χρηστὸς.
Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex ἔργον.
Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A
Χρηστόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.
Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.
Χρηστῶς, *adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benignè.
Χρῆται, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται, *contract.* ex χράεται, à χράομαι.
ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, f. ψω, allido, appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, adhæresco, innitor; χριμφθεὶς, admotus, allisus, aor. 1. pass. part. Ἐχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. Ἀλλ' ὅτις ἀστῶς τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις, *Eur. Ph.* 99.
Χρισαμένης, gen. sing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.
Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.
Χρίσις, εως, ἡ, unctio. A χρίω. Unde
Χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.
Χριστέμπορος, ου, ὁ, qu. dic. Christi institor, qui Christum et ejus doctrinam quæstui habet.
Χριστεπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Christo cognominis; vel à Christo cognomen habens.
Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, *Gl. Vet.* A χρίω.
Χριστιανίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A χριστιανός.
Χριστιανικὸς, ἡ, ὸν, Christianus, ad Christianum pertinens, Christianum decens. Ab eod.
Χριστιανικῶς, *adv.* Christianorum more.
Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, professio religionis Christianæ. A χριστιανίζω.
Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit. A Χριστός.
Χριστόγονος, ὁ, ἡ, Christo genitus. A γίνομαι.
Χριστοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Christo conformis. Ex εἶδος.
Χριστοειδῶς, *adv.* more Christi.
Χριστοκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Christum cauponatur, qui religione Christianâ ad turpe lucrum abutitur.
Χριστοκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, à Christo motus.
Χριστοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Christi interfector. Ex κτείνω.
Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex μανθάνω.
Χριστομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Christi oppugnator. Ex μάχομαι.
Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo vel Christianis sacris initiatur.
Χριστὸς, ἡ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Subst.* ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A χρίω.
Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Christi mysteriis initiatus est. A τελέω.
Χριστοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex τίκτω.
Χριστοφόρος, ὁ, ἡ, Christum ferens. A φέρω.
Χριστώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui à Christo nomen habet. Ex ὄνομα.
ΧΡΙ'Ω, fut. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, κεχρισμένος, oblitus, *Gl. V.* perf. pass. part. Δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ, *Mus.* 264. πέπλον, *Soph. Trach.* 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, *Xen. Cyr.* 7, 1.
ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsâ superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χράω.
Χροανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui florido colore est. Ex χρόα, et ἄνθος.
Χροΐ, et *contr.* χρῷ, *cuti*, dat. à χρὼς, *cutis*.
Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.
Χροιέω, ῶ, coloro; χροίησε, pro ἐχροίησε, coloravit. A χροιά.
Χροΐζεσθαι, præs. inf. med. v. χροΐζω.
Χροιὴν, acc. sing. *Ion.* pro χροιὰν, à χροιά.
Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *in med.* unà cubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία, *Theocr.* 10, 18. A χρόα.
Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum et dentium collisio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', *Il.* 23, 688. A χρόα, et ὅμαδος.
ΧΡΟΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.
Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos sum, *R.* A χρόνος.
Χρονία, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc
Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.
Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveterasco; (2) moror, tardo, *Ph.* Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, *Eur. Iph. in Taur.* 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, *id. Med.* 624. Χρονίζει ὁ Κύριος μου ἔρχεσθαι, *Luc.* 12, 45. A χρόνος.
Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur quo tempore quid gestum sit; annales. Ab eod.
Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.
Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, serus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc
Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.
Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio; (3) commoratio diuturnior in aliquo loco. A χρονίζω.
Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, qui cunctatur, serus. Ab eod.
Χρονιῶς, *adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.
Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A
Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum seu annalium scriptor. A γράφω.
Χρονόληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætate desipiens seu delirus, (præstat κρονόληρος.) A λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *adv.* chronologicè, congruè cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ȣ, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ΄ΝΟΣ, ȣ, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas; (3) διὰ χρόνȣ, aliquanto post, ἀνὰ χρόνον et ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero et nihil efficio. "Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *Act.* 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονουλκέω, ῶ, f. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex ὁλκέω.

Χρὸος, ȣ̃ς, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjectâ. A χρόα. Hinc

Χρῶς, χροὸς, χροῒ, χρόα, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *propriè* est, ad cutem usque, ut de tonsurâ; (3) de rebus quæ cominùs sunt, in proximo; unde et conjunctio, vel consuetudo; ἐν χρῷ, arctior

Χρόω, χρωννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quasi colore et fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. "Αἵματι χρῶσαι παλάμαν, *Epigr.* A χρόα.

Χρυσάετος, ȣ, ὁ, vel -αίετος, aquilæ species.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. Epith. Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus et monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, *Gl. V.* A colore auri.

Χρύσαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream arenam habens, aurum in arenâ vehens; *subst.* aurea arena. *Gl. V.* baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, qui aurum aliâ pecuniâ mutat, mensarius. Ex ἀμείβω, *muto*; Æschyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis; *Hom. Il* 5, 357.

Χρυσάνθεμον, et χρυσανθέμιον, ȣ, τὸ, herba, helichryson, caltha, *Ph.* viola rustica.

Χρυσανταυγὴς, auro resplendens, aureus, *Eur. Ion.* 890.

Χρυσάορ, ορος, et χρυσάορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ensem aureum habens, i. e. capulo aureo. *Il.* 5, 509.

Χρυσαργύριον, ȣ, τὸ, auraria, *Ph.*

Χρυσάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureo curru insignis. Ex ἅρμα.

Χρύσασπις, ιδος, ὁ, ἡ, aureum clypeum gestans, *Eur.*

Χρυσαστράγαλος, ὁ, talus aureus, *Sapph.*

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum splendeo et niteo. A

Χρυσαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσὲ, *aurum*, voc. sing. à χρυσὸς, *aurum.*

Χρυσεγχὴς, ὁ ϗ ἡ, auream hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ȣ, τὸ, officina vel fodina auraria. *Gl. V.* χρυσεῖα, auraria. A χρυσός. Unde

Χρύσειος, εια, ειον, aureus, ex auro factus.

Χρυσεκλέκτης, ȣ, ὁ, ἡ, aurilegus, *Ph.* Ex ἐκλέγω.

Χρυσελεφαντηλέκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornatus auro, electro, et ebore, seu intectus auro, electro, et ebore. Ex ἐλέφας, et ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro et ebore factus, seu auro et ebore ornatus.

Χρυσένδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro illigatus vel inclusus. Ex ἐνδέω.

Χρυσεοβόστρυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro capillos revinctos habens, vel pulchricomus.

Χρυσεοδμήτος, ον, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσεοκόμης, ȣ, ὁ, aureas habens comas, auricomus. A κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo splendens. Epith. solis. Χρυσεόκυκλον φέγγος, *Eur. Ph.* 181.

Χρυσεομάλλος, ον, aureum vellus habens.

Χρυσεομίτρης, ȣ, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, auream habens galeam, *R.* "Ἔξιθ' Ἀθηναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, *Call. L. P.* 43.

Χρυσεοπήνητος, ὁ ϗ ἡ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρυσεοπήνιτος, idem. A πηνίον.

Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus; (2) auro ornatus; (3) pulcher; (4) *subst.* nummus aureus, æquans duas drachmas auri. A χρυσός.

Χρυσεοσάνδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurea, pulchra sandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureâ redimitus coronâ, *R.*

Χρυσεόστολμος, ον, idem quod

Χρυσεόστολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro exornatus, *R.* A στολή.

Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens, epith. Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσεότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro confectus, auro cusus, cælatus.

Χρυσεοφάλαρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, et φάλαρα.

Χρυσεπώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστὴς, ȣ̃, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ον, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεψητὴς, ȣ̃, ὁ, auricoctor, *Ph.*

Χρυσέω, *aurei*, gen. sing. *Dor.* pro χρυσέȣ.

Χρυσῆ, *aureæ*, dat. sing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ὁ, ἡ, auream habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela.

Χρυσήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro ductus, ex auro ductili confectus. Ex ἠλακάτη. *Hom. Il.* 16, 184. *Æschyl. Sept. ad Theb.* 650. *Eur. Med.* 786. Ex ἐλατὸς.

Χρυσήλεκτρον, ȣ, τὸ, electri species aurei coloris.

Χρυσήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas habens habenas. Ex ἡνία.

Χρυσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex auro fabricatus, aureus. Ex ἄρω.

Χρυσιδάριον, ȣ, τὸ, parum auri, parvus nummus aureus. A

Χρυσίδιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. à χρυσίον.

Χρυσίζω, auro similis sum; sum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, *Herodot.* A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. *Gl. V.* solidus.

Χρυσίον, ȣ, τὸ, aurum. Dim. à χρυσὸς.

Χρυσιοπλύσιον, ȣ, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur. Ex χρυσίον, et πλύνω.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea, v. gr. vestis, patera. A χρυσός.

Χρυσίτης, ȣ, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *fœm.*

Χρυσοβάλανος, ȣ, ἡ, glans aurea.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. A βέλεμνον.

Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσόγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum solum seu auream terram habens. Ex γαῖα.

Χρυσογλύφος, ὁ, auri cælator. A γλύφω.

Χρυσογνώμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ȣ, ὁ, aureos habens vortices. A δίνη.

Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auro similis. Ex εἶδος.

Χρυσοεψητεῖον, ȣ, τὸ, fornax in quâ aurum coquitur. Ab ἕψω.

Χρυσόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum habens jugum.

Χρυσοζώνος, ον, aureâ zonâ cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureis confixus, distinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ὁ, ἡ, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ȣ, ὁ, scarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ρανος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, aureos fructus habens.

Χρυσοκέρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Χρυσοκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua. A κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens.

Χρυσόκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro clausus, aureo clausus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini semine et melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, et χρυσόκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, *Eur. Ph.* 2.

Χρυσοκόμης ȣ, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, *Gl. V.*

Χρυσολάχανον, ȣ, τὸ, aureum olus. Goodhatty. *Plin.* 27. cap. 8. § 43. *Gl. V.* atriplex, et χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσόλιθος, ȣ, ὁ, vel potiùs ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurilegus. A λέγω.

Χρυσόλογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream lanceam gestans. A λόγχη.

Χρυσόλοπος, ὁ ϗ ἡ, aureis tectus squamis.

Χρυσόλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream cristam seu aureum conum habens, *R.*

Χρυσολύρης, ȣ, ὁ, auream lyram habens. A λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ϗ ἡ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτȣ δέρος, *App.*

Χρυσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auri amore insaniens; valdè avarus. Ex μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus scarabæus, *Aristoph. Vesp.* 1330. A μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ȣ, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ȣ, ὁ, auream habens mitram, seu auratâ redimitus mitrâ. Ex μίτρα.

Χρυσόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auream speciem habens. A μορφή.

Χρυσόμφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνομος, ον, dives. A νέμω.

Χρυσόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide χρυσέον. "Ἐπίσχων χρυσόνωτον ἡνίαν, *Soph. Aj.* 858.

Χρυσόξυλος, ὁ, ἡ, lignum flavum habens, epith. thapsi. A ξύλον.

Χρυσοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.

Χρυσόπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro conspersus, h. e. auro distinctus et variegatus, inauratus.

Χρυσοπάτρος, ον, ex auro natus. Epith. Persei.

Χρυσοπέδιλος, ὁ, ἡ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ὁ, ἡ, aureâ veste indutus.

Χρυσοπήληξ, ὁ, ἡ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ὁ, ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ȣ, τὸ, officina in quâ aurum lavatur. A πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro distinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, à ποικίλλω.

Χρυσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.

Χρυσόπολις, herba quæ sincerum aurum foliis accipit, et colorem imbuitur; insincerum respuit; *Tzetzes, Aristoph.* 1, 10.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris insistens.

Χρυσόπρασος, ȣ, ὁ, chrysoprasus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. A πράσον.

Χρυσόπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam puppim habens, *Appian.* Ex πρύμνα.

Χρυσόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, et πρῶρα.

Χρυσόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. A πτερὸν.

Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis seu guturnium auratum.

Χρυσοῤῥόης, ου, ὁ, auro fluens, auri ramenta ſuis fluentis vehens. A ῥοή.

Χρυσόῤῥοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectum ſeu contignationem habens auratam, vel qui aureis eſt laquearibus.

Χρυσοῤῥαγὴς, ἐς, idem quod χρυσοβαφής. A ῥάζω.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam, epith. Mercurii.

Χρυσοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, aurea fundens verba. A ῥῆμα.

Χρυσοῤῥόας, ου, ὁ, aurifluus. A ῥοή.

Χρυσόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ῥύω.

Χρυσορύκτης, ου, ὁ, aurilegus, *Gl. V.* qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.

Χρυσόσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum clavum habens, epith. tunicæ. Ex σῆμα.

Χρυσοςέφανος, ὁ, ἡ, aureâ redimitus coronâ.

Χρυσοςόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex ςόμα.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum ſeu vaſa ex auro fabricatur, aurifaber.

Χρυσότερος, ου, ὁ καὶ ἡ, magis aureus.

Χρυσότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro fabricatus.

Χρυσοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεῦχη.

Χρυσότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum arcum geſtans ſeu habens. Ex τόξον.

Χρυσοτόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro tornatus ſeu ſculptus. Ex τορεύω.

Χρυσοτριαίνης, ου, ὁ, aureum tridentem geſtans, Epith. Neptuni.

Χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.

Χρυσουργὸς, ῦ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.

Χρυσοῦς, ῦ, ὁ, aureus, *Gl. V.* et χρυσοῦν νόμισμα, aureus, *Gl. V.* A χρύσεος.

Χρυσούφαντος, ον, ex auro textus, ſeu factus. Ab ὑφαίνω.

Χρυσουφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex auro textus; auro intextus, ſeu intertextus. Ex ὕφος.

Χρυσοφάεννος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro rutilans.

Χρυσοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri modo ſplendens. Ex φάω.

Χρυσοφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. A φάλαρα.

Χρυσοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aureo colore ſplendens, auro ſimilis. Ex φαίνομαι.

Χρυσοφεγγὴς, ἐς, idem. A φέγγος.

Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero ſeu gero, i. e. aurata veſtimenta vel aurea monilia. Ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, *Luc.*

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geſtatio. A

Χρυσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aurum geſtat ſeu fert, *Gl. V.* aurifex. A φέρω.

Χρυσοφεγὴς, ἐς, idem. Ab iiſd.

Χρυσόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, aurea habens ſupercilia; (2) piſcis nomen, *Gl. V.* χρύσοφρυς ἰχθὺς, aurata *piſcis*.

Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuſtodio. A

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, auri cuſtos, qui aurum adſervat.

Χρυσοχαίτης, ὁ, auricomus.

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureo freno utens.

Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geſtat.

Χρυσοχίτων, ὁ καὶ ἡ, auratâ tunicâ indutus.

Χρυσοχοεῖον, ου, τὸ, aurifuſorium, *Ph.* al. *Gl. V.* χρυσοχοῖον, aurificina.

Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, *Ariſtoph. Plut.* 164.

Χρυσοχοικὸς, ἡ, ὸν, ad auri fuſorem pertinens. A

Χρυσοχόος, ου, ὁ, auri fuſor, *Ph.* et χρυσοχόοι, aurarii. *Gl. V.* aurifex. Ex χέω.

Χρυσόχρως, ων, auro reſplendens. A χρόος.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. *Gl. V.* auro, as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, *Ph.* p. paſſ. part. χρυσωθὲν, auratum, *Ph.* A χρυσός.

Χρυσυποδέκτης, ου, ὁ, ſuſceptor aurarius, *Gl. V.* Ex ὑποδέχομαι.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. *Gl. V.* auramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, auræ ſupellectilis conditorium.

Χρυσωνέω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento permuto. Ex ὠνέομαι.

Χρυσώνητος, ὁ καὶ ἡ, auro emptus. A præc.

Χρυσώπης, ὁ, idem quod

Χρυσωπὸς, ὁ, ἡ, aureum vultum ſeu adſpectum habens; (2) piſcis nomen. Ex ὤψ.

Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ου, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde

Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio.

Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, *Ph.*

Χρυσωρυχὸς, ῦ, ὁ, auri effoſſor. Ex ὀρύσσω.

Χρύσωσις, εως, ἡ, auratura. A χρυσόω.

Χρυσωτὴς, ῦ, ὁ, aurator, aurarius, *Ph.* al. *Gl. V.* inaurator, χρυσωταὶ, auratores, *Philox.* al. *Gl. V.* deauratores. Ab eod.

Χρυσωτὸς, ὸν, inauratus. Ab eod.

Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, *Gl. V.* (2) polluo; (3) tango, tango cutem. Σοί τ' ἐυ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, *Eur. Ph.* 1619. A χρόα, vel χρὼς.

Χρωϊκὸς, ἡ, ὸν, coloratus. A χρόα. Unde

Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus; (3) muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.

Χρωματίζω, fut. ίσω, v. χρώζω, κεχρωματισμένα, colorata, *Gl. V.* p. part. paſſ. A χρῶμα.

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmoniâ muſicâ, qu. dic. colorata, i. e. ſuavior, mollior. Ante tempus Marſiæ omnia muſica erant χρωματικά. Ab eod.

Χρωματισμὸς, ῦ, ὁ, tinctura. A χρωματίζω.

Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco. Ex χρῶμα, et γράφω.

Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, pictura. Ex iiſd.

Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, et ποιέω.

Χρωματοπώλης, ου, ὁ, pigmentarius, *Ph.*

Χρώμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro χραόμενον, à χράομαι.

Χρώμεσθα, *utimur*, 1. pl. præſ. ind. *Dor.* et *contr.* pro χραόμεθα.

Χρωννύω, et χρώννυμι, coloro. A χρόα.

Χρῶνται, 3. pl. præſ. ind. med. *contr.* pro χράονται, à χράομαι.

Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum ſubjectâ carne. *Gl. V.* color, cutis; (3) corpus. Τὴν μάχην συνῆψαν ἐν χρῷ, *Plut.* id eſt, *cominus.* Aliàs, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.

Χρῶσις, εως, ἡ, tinctura. A χρώζω, vel χρώω.

Χρωςὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.

Χρώσω, f. 1. ind. act. à χρώννυμι pro χρόω.

Χρῷτο, *utatur*, 3. ſing. præſ. opt. med. pro χραοῖτο.

Χρωτίζω, idem quod χρώζω. Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῷ πράγμασι χρωτίζεται, imbuit, *Ariſtoph. Nub.* 515.

Χυδαικῶς, vulgò, more vulgari:

Χυδαιςὶ, idem. A

Χυδαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus magna eſt copia, abundans, vilis. *Ph.* vulgaris; χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, *Gl. V.* A χυδὴν.

Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo; χυδαιῶσθαι, vulgarem reddi. Ab eod.

Χύδην, *adv.* fusè, copioſè, paſſim, promiſcuè. A χύω.

Χυλάριον, ου, τὸ, qu. dic. ſucculus, *apud Medicos* decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle et ſaccharo, item pro et à χυλός.

Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo, *Dioſc.* A χυλός. Hinc

Χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Χυλισμὸς, ῦ, ὁ, ipſa ſucci expreſſio.

ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſuccus, *Ph.* ſapor, al. *Gl. V.* humor, ſorbitio è ptiſanâ colatâ.

Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in ſuccum redigo, liquo; (2) ſuccum exprimo, humecto. A præc.

Χυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſuccoſus, vel ſucci ſpeciem gerens, è ſuccorum genere. Ab eod.

Χύλωσις, εως, ἡ, ſucci expreſſio; (2) ipſe ſuccus et cremor expreſſus A χυλόω.

Χῦμα, vel χύμα, ατος, τὸ, id quod effuſum eſt, ſeu effuſum fluit; (2) libamen quod paterâ funditur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo. *Gl. V.* χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.

Χύμευσις, ἡ, confuſio, commixtio, quod à χυμεύω.

Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio, *Gl. V.* Ὅιπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, *Ariſtoph.* Θεσμ. 169. A χυμός.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuccos pertinens.

Χυμικὴ, ſc. τέχνη, ſeu ἐπιςήμη, ars tractandi ſeu eliciendi ſuccos. A

Χυμὸς, ῦ, ὁ, ſuccus, humor; (2) ſapor.

Χυμόω, idem quod χυμίζω.

Χύνω, fundo. A χύω. Unde

Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio: (2) liquefactio.

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, *Gl. V.*

Χύτης, ου, ὁ, fuſor, *Gl. V.* A χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, perfundo oleo aquâ mixto; et *ſimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναςικῶς ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς ςρώμασιν, *Ariſtoph. Veſp.* 1207. A

Χύτλον, ου, τὸ, oleum aquâ mixtum, quo perfundi et inungi in balneis corpora ſolebant; (2) ſpecies divinationis quæ fiebat aquâ et oleo. A χύω.

Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, vide χυτλάζω. Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο λύματα χυτλώσαιτο, *Call. in Jov.* 16. A præc.

Χύτο, *fuſus erat*, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, à χύω. Unde

Χυτὸς, ἡ, ὸν, fuſus, fuſilis; (2) foſſilis, qui fodiendo eruitur; (3) adgeſtâ terrâ ſtructus.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.

Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.

Χύτρεος, ου, ὁ, fictilis, teſtaceus. *Gl. V.* χύτρεοι, ollares. A χύτρα.

Χυτρεῦς, ῦ, ὁ, fictilis. A præc.

Χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.

Χυτρεψὸς, ῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, et ἕψω, *coquo.*

Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula. Dim. à χυτρίς.

Χυτρίζω, in ollâ pono et expono. A χύτρα.

Χυτρίνδα, ludus puerilis *apud Poll.* Ab eod.

Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus, *ſubſt.* τὸ χύτρινον, olla; (2) cavum terræ unde fons erumpit, à ſimilitudine. A χύτρος.

Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde

Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile ſeu teſta.

Χυτρισμὸς, ῦ, ὁ, expoſitio infantis in ollâ. A χυτρίζω.

Χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, et γαῦλος, *mulctra.*

Χύτροι, feſtum erat Athenis, quod eodem die agebatur quo Χόες, in quo omnis generis ſemina in ollâ elixa Baccho et Mercurio offerebant. Agebatur verò decimatertia Novembris die. *Suid.*

Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάττω.

Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata. Dim. à

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.

Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi venduntur ollæ. A

Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc

Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla. A χύω, *Ern.*

Χυτροφόρος, ὁ καὶ ἡ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, ſeu χύνω, f. ύσω, fundo; χυθεὶς, fuſus, *Gl. V.* aor. 1. paſſ. part. κεχυμένος, fuſus, *Ph.* p. paſſ. part. Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, *Ariſtoph. Av.* 217. Ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα, *Eur. Supp.* 827.

Χ' ὤδωνις, *Æol.* pro καὶ ὁ Ἄδωνις, *Adonis.*

Χώεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro χώυ, à χώομαι.

Χ' ὢ κ, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, claudus ſum, claudico. A χωλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio. A præc.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλεύω.

Χώλευμα, τὸ, idem. A

Χωλεύω, f. εύσω, claudus ſum, claudico; (2) claudum, vel mancum et mutilum reddo. *Il.* 18, 417. A χωλός.

Χωλιαμβὴς, ῦ, ὁ, et τὸ χωλιαμβικὸν, verſus Iambicus claudicans, quia in ultimâ pede ſpondeum habet.
Χωλόπυς, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani epith.
Χωλοκράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.
Χωλοποιὸς, ῦ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.
ΧΩΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc
Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.
Χωλόω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. paſſ. inf. Hinc
Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, et quævis membri depravatio aut diſtortio.
Χώλωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, *Ph.* A χόω.
Χωματίζομαι, in collibus ſeu tumulis ſitus ſum. A χῶμα. Unde
Χωμάτιον, ε, τὸ, parvus agger; (2) buſtum modicâ humo adgeſtâ conſtans.
Χ' ὠμὸς, *Dor.* ϗ ὁ ἐμὸς, *et meus.*
Χῶν, præſ. part. act. pro χέων, à χέω.
Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fuſio. A χωνεύω.
Χώνευμα, τὸ, in fuſoriâ fornace conflatum; (2) conflatura.
Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde
Χωνευτήριον, ε, τὸ, fornax conflatoria, in quâ metalla conflantur, conflatorium.
Χωνευτὴς, ῦ, ὁ, conflator, flator, fuſor.
Χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fuſorius, *Gl. V.*
Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, conflatilis, à fuſore fabricatus. *Gl. V.* χωνευτὸν, conflatile, fuſile. A
Χωνεύω, fut. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fuſoriâ fabrico. *Gl. V.* conflo; χωνεύει, conflat, *Ph.* κεχωνευκέναι, conflâſſe, *Ph.* perf. act. inf. A
Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt; (2) infundibulum, *Gl. V.* (3) gula. *Ph.* gurges. A χέω.
Χωνίον, ε, τὸ, inſtrumentum fuſorium. A χῶνος.
Χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adgeſtâ exſtruo tumulum, ſepelio. *Gl. V.* obruo. Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσασ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, *Soph. Ant.* 81. τινὰ τοῖς λίθοις, *Ariſtoph. Ach.* 299. Ἀπόδος, δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ, *Eur. Or.* 1563. Ἐπεί μοι τύμβος ὁ χωσθήσεται, *id. Iph. in Au.* 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἠχώσθη, *Xen.* A χόω.
Χῶνος, ε, ὁ, vide χώνη.
Χωόμενος, præſ. part. med. verbi χώομαι.
Χώρα, ας, ἡ, locus, ſedes, ſpatium, loculamentum et receptaculum; (2) ſolum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *latè* locus, ordo; (4) κατὰ χώραν, *variè dicitur*, in ſtatione, in loco quem teneas, rectè atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, eſt, *ſuo loco et ordine, ſine ullâ perturbatione conſiſtere*; ὅπῃ ἔτυχε, *paſſim, ac temerè, promiſcuè.* A χῶρος. Hinc
Χωράσμιος, ε, ὁ, accola, confinis.
Χώραυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui in regione aliquâ verſatur. Ex χώρα, et αὐλή.
Χωρεπίσκοπος, ε, ὁ, regionis inſpector; (2) epiſcopus ruralis, ſeu in agro; (3) vicarius epiſcopi.
Χωρεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro χωρέει, à
ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) ſuccedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax ſum; (7) comprehendo, percipio. *Gl. V.* χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, *Phil.* χωρῆσαι, capere, *Gl. Vet.* aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Ariſtoph. Ran.* 181. Χωρήσεταί τις πυθικὴν πρὸς ἑστίαν, *Eur. Andr.* 1065. Χωρήσομαι τ' ἄρ' ὅνπερ ἐστάλην ὁδὸν, *Soph. El.* 406. Οὐθ' ἡ Ἑλλὰς οὐθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπε, *Dem. Phil.* 3.
Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A præc.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.
Χώρησις, εως, ἡ, ipſa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.
Χωρήτης, ε, ὁ, ruſticus. A χώρα.
Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, capax. A
Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax eſſe poteſt; qui capi, percipi, aut intelligi poteſt.
Χωριάζω, f. άσω, ruſticor. A χωρίον.
Χωριαμὸς, ῦ, ὁ, ciſta, arca. A χωρέω. (vel pro φωριαμὸς. *Ern.*)
Χωρίδιον, ε, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον.
Χωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſegrego, ſecerno, diſpeſco, dirimo; χωρισθὲν, diſcretum, *Gl. Vet.* a. 1. paſſ. κεχωρισμένος, ſegregatus, diviſus, ſecretus, ſeparatus, *Gl. Vet.* p. part. paſſ. Χωρίζεσι δ' ἀλλήλων λόχες, cohortes, *Eur. Ph.* 108. ἑαυτὸν τῆς τῆς κοινῆς φύσεως λόγε, *M. Anton.* Πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι, ϗ τὸ φάσκειν, *Dem.* A χωρὶς.
Χωρικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis. A χώρα.
Χωρίον, ε, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, caſtellum, oppidulum; (3) ager, rus, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, quâ fœtus involvitur, *P.*) locus autoris; (5) domus, *Ern.*
Χωριονόμοι, prædiatores, *Gl. V.* Ex χώρα, et νέμω.
ΧΩΡΙ'Σ, *adv.* ſeorſum, ſeparatim, ſingulatim; (2) ſine, abs, abſque, præter, citra.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.
Χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſegregatio, ſejunctio, diviſio, diſcidium, divortium. A χωρίζω.
Χωριστὴς, ῦ, ὁ, ſeparator, *Gl. V.* ſevocator, *Ph.* Ab eod.
Χωριστὸς, ὴ, ὸν, ſeparabilis; (2) ſeparatus, ſecretus, ſejunctus. Ab eod.
Χωρίτης, ε, ὁ, ruſticus, ruſticanus. A χῶρος.
Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis. Τὴν νόσον ἡ τῆ χωριτικῆ πλῆθες εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται, *Plut.* A præc.
Χωριτικῶς, ruſticè.
Χωρῖτις, ιδος, ἡ, ruſtica, villica. A χωρίτης.
Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.
Χωρογραφέω, locos regionis alicujus deſcribo, ſingula loca commemorans:
Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum deſcriptio:
Χωρογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A
Χωρογράφος, ε, ὁ, loci ſeu locorum deſcriptor, regionis deſcriptor. A γράφω.
Χωροθεσία, ἡ, ſitus agrorum ſeu locorum, deſcriptio regionum. A θέσις.
Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. *Gl. Vet.* χωρομετρῶ, metior.
Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum ſeu regionum dimenſio. Ex iiſd.
Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, et νέμω.
Χωρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad agri diviſionem pertinens; νόμος, lex agraria. A præc.
ΧΩ῀ΡΟΣ, ε, ὁ, locus, ſedes, ſpatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*
Χωρῆσαι, *capientes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro χωρεέσαι, à χωρέω.
Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo verſor.
Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri cuſtos.
Χῶσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.
Χώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, à χόομαι.
Χώσεται, *iraſcetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med.
Χωσθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χώννυμι pro χόω. Unde
Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio; (2) agger, obex.
Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα. Ab eod.
Χωστὸς, ὴ, ὸν, humo egeſtâ eductus vel exſtructus. Ab eod.
Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos ſeu aggeres faciendos pertinens, epith. teſtudinis ſeu vineæ. Ab eod.
Χώσω, *aggerabo*, f. 1. indic. act. verbi ejuſdem.

Χώω, ad iram concito; (2) contriſto, moleſtiâ adficio; χώομαι, iraſcor; ut hinc ſit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. *Il.* 9, 449. A χολόω, λ extruſo, et οι in ω contracto. (vel à χόω. *Ern.*)

Ψ.

Ψ, ψ Litera Græcorum vigeſima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *ſeptingenta*, et cum lineolâ infernè appoſitâ ͵ψ, *ſeptingenta millia.*
Ψάγδας, unguenti genus, quaſi à ψακάζω.
Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.
Ψαθάλλα, contrecto turpiter. A ψάω. Unde
Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, vide ψαδαρὸς.
Ψαθυρόομαι, ῦμαι, friabilis fio; (2) areſco ſeu inareſco. A præc.
ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari poteſt. A ψάω.
Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis naturâ, fragilitas ex ſiccitate. A præc.
ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus; (2) raros habens capillos.
Ψαινύζω, et ψαινύσσω, flabello refrigero.
Ψαίνυθος, ον, falſus, inutilis, inanis. *Lycurg.* A ψαίω.
Ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, feſtino; (3) leviter attingo, concutio. A ψάω.
Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, contuſus, contritus. *Gl. Vet.* libum. A
Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.
Ψακάδιον, ε, τὸ, roris guttula, ſtillula. Dim.
Ψακάζω, fut. άσω, roro, ſtillo; (2) adſpergo et madefacio. A ψακὰς.
Ψάκαλον, τὸ, fœtus in utero, vel recens editus. *Euſt.* al. ψαίκαλον.
Ψακαλῦχος, ἡ, gravida, mater infantis. *Soph.* Ex præc. et ἔχω.
ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ros; (2) ſtilla, gutta.
Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, ſtillatitius. A ψακάζω.
Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.
Ψαλακτὸς, ὴ, ὸν, tactui parens, ſub tactum cadens. A
Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. A ψάω.
Ψαλεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.
Ψαλίδιον, ε, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. à ψαλὶς.
Ψαλιδόστομος, ὁ ϗ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, et στόμα.
Ψαλιδόω, ῶ, fut. ώσω, fornico. A ψαλὶς.
Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus. A præc.
Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.
Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco. Τὰ ταρσὰ σευ τὰ κῦφα θέλεις λαβὼν ψαλίξω, *Anac.* 12, 4. A ψαλὶς.
ΨΑ'ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ε, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A
ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) fornix; arcuatum opus, camera, laquear.
Ψάλλον, ε, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, *Suicer.*
ΨΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulſo et levi quodam motu perſtringo; (2) fidibus cano. *Gl. Vet.* nablizo, pſalmizo, pſallo. Τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρὰς. *Eur. Bacc.* 784.
Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A præc.
Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad pſalmos pertinens. A ψαλμὸς.
Ψαλμολογέω, ῶ, pſalmos ſcribo vel recito:
Ψαλμολογία, ας, ἡ, pſalmorum recitatio ſeu cantio, *Suicer.* A
Ψαλμολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, pſalmos recitans. Ex ψαλμὸς, et λέγω.
Ψαλμὸς, ῦ, ὁ, fidium cantus ſeu pulſus; (2) carmen, canticum. A ψάλλω.
Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pſalmis gaudens, qui delectatur fidium pulſu et carminibus, quæ fidibus

fidibus canuntur; epith. Apollinis. A χαίρω.

Ψαλμωδέω, ῶ, pfalmos cano.

Ψαλμωδία, ας, ἡ, pfalmorum cantatio, feu cantilenarum. A

Ψαλμωδὸς, ῦ, ὁ, qui pfalmos canit. Ex ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui pfallere novit, qui fcit fidibus ludere; (2) inftrumentum muficum, cithara; (2) pfalterium, liber pfalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, pfalterium, inftrumentum quo pfallitur, quod olim magadis dicebatur. *Gl. V.* fambucum; (2) pfalterium Davidis.

Ψάλτης, ȣ, ὁ, pfaltes, qui pfallere novit, cantor, qui fcit fidibus ludere. *Gl. V.* nablio, pfalta, pfalmifta. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, qui pfalli poteft, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, pfaltria, fœmina quæ fcit fidibus canere; fidicina, *Gl. V.* A ψαλτὴρ.

Ψαλτῳδέω, cano fimul voce et pfallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδὸς. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, ȣ̃, ὁ, qui canit carmina feu cantilenas, quæ fidibus feu pfalteriis adhiberi folent; (2) qui voce fimul canit et pfallit. Ex ψάλτης, et ᾠδὸς, vel ᾠδή.

Ψαμαθία, ἡ, littus maris:

Ψαμαθὶς, ίδος, ἡ, pifcis in arenâ latens, feu arenam fubiens.

Ψάμαθος, ȣ, ὁ, arena, fabulum; (2) littus, *Il.* 1. 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenofus, fabulofus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ἡ, fabuletum, *Gl. V.*

Ψαμμάθιον, τὸ, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. *Vox Comica* ad modum numeralium formata. Ὀνόματι χρώμενον ψαμμακοσίοις; *Alexis apud Athen.*

Ψάμμινος, ον, arenofus.

Ψαμμισμὸς, ȣ̃, ὁ, defoffio in arenam. Quafi à ψαμμίζω.

Ψαμμοδύτης, ȣ, ὁ, pifcis qui arenam fubit. A δύνω.

Ψαμμοκοσιογάργαρα, montem arenæ æquans. *Vox Comica*, Ariftoph. Achar. 3.

Ψάμμος, ȣ, ἡ, arena, fabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenofus.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑ'Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen variis diftinctæ maculis. *Gl. V.* fturnus, *Il.* 17, 755. A ψαίρω. Unde

Ψαρεῖ, 3. fing. f. 1. ind. act.

Ψάρος, ȣ, ὁ, fturnus, *Ph.*

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψὰρ.

Ψαυκροπόδης, ȣ, ὁ, qui tam celer eft in movendis pedibus ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, et πȣ̃ς.

Ψαυκρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iifd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθεὶς, aor. 1. part. paff. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, qui tactus eft; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adfequor, pervenio ad fc. metam, tango, contingo, ita ut capeffam, vel accedam. Δὸς μοι πρὸς θεῶν μαλακȣ̃ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων, *Eur. Med.* 1406. Εὐθὺς Οἰδίπȣς ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, amplexus filias, *Soph. Oed. Col.* 1634. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. *Vox Æol.* ab et pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, fqualor, vel fragilitas ex fqualore. A

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, fqualidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrofus. *Gl. V.* putris; *Ph.*

Ψαφαρότριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fqualidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, et θρὶξ.

Ψαφαρόχρȣς, et ψαφαρόχρως, qui fqualidâ eft cute. Ex ψαφαρὸς, χρόα et χρώς.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρὸς.

ΨΑ'Ω, ψῶ, f. ψήσω, tergo, abftergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) foveo, calefacio, mulceo.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, f. ψέξω, propriè idem quod ψέω, feu ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις, *Eur. Alc.* 693. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν, *Ariftoph. Nub.* 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμȣς, *Soph. Aj.* 1149.

Ψεδνοκάρηνος, ὁ ϗ ἡ, (à κάρηνον) idem quod

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber. *Gl. V.* raripilus.

Ψεδυρὸς, fallax; *Æfchyl. Suppl.* 1050, à ψεύδω, fallo, pro ψιθυρὸς. *Ern.*

ΨΕ'ΔΩ, curam gero, *Hef.* al. ψέφω.

Ψεκάδιον, ȣ, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. à ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, ftillo, rigo. Τότ᾽ ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν, *Ariftoph. Nub.* 580. Πόθεν μύρων τοσȣ́των πνέεις τε ϗ ψεκάζεις, *Anacr.* 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. *Gl. Vet.* ftillicidium. A ψέω.

Ψέκτης, ȣ, ὁ, vituperator, reprehenfor. *Gl. V.* ψέκται, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius; inufitatus; (2) propenfus ad reprehendendum.

Ψεκτικῶς, *adv.* more reprehenforis, criminosè.

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehenfus. A ψέγω

Ψεκτῶς, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ȣ, τὸ, armilla, *Ph.* A ψάλιον.

Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) ineptè loquor, nugor. Ὅταν δ᾽ ἀνδρὸς ἀκȣ́σῃ τις ψελλιζομένȣ, *Plato.* A ψελλὸς.

Ψελλιοποιὸς, ȣ̃, ὁ, armillarius, *Ph.* Ex ψέλλιον, et ποιέω.

Ψέλλιον, ȣ, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, linguæ hæfitatio atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab eod.

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæfus; (2) obfcurus, qui vix intelligi poteft.

Ψελλότης, ητος, ἡ, vide ψέλλισμα.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falfus nuncius, crimen quod intenditur ob falfa nunciata. A

Ψευδάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuncius mendax, falfa nuncians. *Il.* 15, 159. Ex ψεῦδος, et ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοέω, diffimulo quod fcio, fimulo me nefcire.

Ψευδάγχȣσα, ης, ἡ, falfa anchufa, herba veram anchufam mentiens fimilitudine.

Ψευδάδελφος, ȣ, ὁ, falfus frater, qui fraternitatem Chriftianam mentitur.

Ψευδαλάζων, ὁ ϗ ἡ, ventofus jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ȣ, ὁ, falfus Alexander.

Ψευδαλέος, έα, έον, falfus, mendax, fictus, fimulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falfa crepans. *Vox Comica:*

Ψευδαπόστολος, ȣ, ὁ, falfus Apoftolus, qui falsò fibi nomen Apoftoli ufurpat.

Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφάσκων, eft is qui ψευδόμενος dicitur; fophifma.

Ψευδάργυρος, ȣ, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falfus feu fictitius transfuga.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita infcriptio.

Ψευδέγγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falsò infcriptus.

Ψευδενέδρα, ας, ἡ, fpecies infidiarum ad terrendos hoftes.

Ψευδεπιγραφεῖν, falfo nomine infcribere. A

Ψευδεπίγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falsò infcriptus. Ex ψευδὴς, et ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ȣ, ὁ, falfus et fubdititius curator feu tutor.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum fimulatum. Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, et ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falfiloquium. Ex iifd.

Ψευδηγόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falfidicus. Ex iifd.

Ψευδηλογέω, ῶ, falfum dico, mentior. A λέγω.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mendax. A ψευδὴς.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius feu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, falfus; unde *neut.* de cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falfus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδιερεὺς, έως, ὁ, facerdos falfus, aut qui indigna facerdote facit.

Ψευδισόδομον, quum impares et inequales corriorum ordines diriguntur; *Plin.* 36, 22. *P.*

Ψευδίστατος, mendaciffimus, *Sup.* A ψεῦδος.

Ψευδοβάνιον, herba quæ verum bunium mentitur; *Diofc.* et *Plin. P.*

Ψευδογραφέω, falsò et mendosè defcribo, perperàm fcribo, *Ariftot.* A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendofum fchema in geometriâ.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta defcriptio, ut ea quâ geometræ utuntur; (2) fabulofa narratio.

Ψευδογράφος, ȣ, ὁ, falfarius, *Gl. Vet.* A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falfa cœna, i. e. quæ fruftra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui falfa et mendacia docet.

Ψευδοδιδάσκω, falfa doceo.

Ψευδοδίκταμνον, τὸ, falfum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, falsè fentio, conjecturâ fallor.

Ψευδοδοξέω, falfa opinor, falfas opiniones confingo.

Ψευδοδοξία, ἡ, falfa opinio. A

Ψευδόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falfa opinans. Ex ψευδὴς, et δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπέω, falfum feu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falfa dicens, mendax, falfiloquus. Ex ψευδὴς, et ἔπος.

Ψευδόθυρον, ȣ, τὸ, falfa porta. A θύρα.

Ψευδοκασία, feu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pfeudocafia, quæ veram cafiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falfa accufatio.

Ψευδοκατήγορος, ὁ, fycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falfus præco, fallax legatus.

Ψευδοκιννάμωμον, ȣ, τὸ, ementita et fictitia quædam cinnamomi fpecies.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλησία, ἡ, vide ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel τωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falsò renunciat aliquem à fe in jus vocatum, unde hic vadimonii deferti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falfa apparitoris; five fi quis falsò dicit, fe alicui teftimonium denunciaffe, falfos teftes producit, eoque nomine accufatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus fimulator Cynifmi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius et falfus cultus, fuperftitio.

Ψευδολογέω, falfum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsè dictum. A

Ψευδολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui falfum dicit, falfiloquus, mendax. A λέγω.

Ψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, fruftror.

Ψευδομαντεύομαι, falfa vaticinor, falfa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, falfus vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falfus teftis. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, falfum teftimonium dico, falfum teftor.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, et ψευδομαρτύριον, τὸ, falfum teftimonium.

Ψευδομάρτυς, falfus teftis.

Ψευδομυθέω, ῶ, falfa loquor, mentior. A

Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falfum commentum. Ex ψευδὴς, et μῦθος.

Ψευδόνειρος,

Ψευδόνειρος, ὁ, ſomnium falſum, irritum.
Ψευδονύμφευτος, ȣ, ὁ, quæ falsò nupſit; i. e. ſpecie tantum, vel non ei cui videtur nupſit. Ex ψευδὴς, et νυμφεύω.
Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falſa eruditio, falſa doctrina.
Ψευδοπάρθενος, ȣ, ὁ, quæ virginitatem mentitur.
Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falſus pater.
Ψευδοπλάνης, ητος, et ψευδοπλανήτης, ȣ, ὁ, epith. Ulyſſis.
Ψευδόπλαςης, ȣ, ὁ, mendaciorum inventor.
Ψευδόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe divitem mentitur.
Ψευδοποιέω, falſa fingo, mendaciis obſcuro.
Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A præc.
Ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falſus paſtor, *Suicer.*
Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi ſpeciem habens.
Ψευδοπρεσβευτὸς, ȣ̃, ὁ, falſus præco.
Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falſa ſimulatio ſeu imitatio.
Ψευδοπροφητεύω, falſa vaticinor.
Ψευδοπροφήτης, ȣ, ὁ, falſus propheta.
Ψευδοραψωδὴς, ȣ̃, ὁ, rhapſodus, ineptus nugator.
Ψευδορκέω, falſum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, *Ariſtoph. Conc.* 601.
Ψευδορκία, ας, ἡ, falſum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία ϗ ἀσέβεια, *Philo. Jud.*
Ψευδόρκιον, ȣ, τὸ, idem.
Ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falsò jurat. A
Ψεύδορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.
Ψευδοσελήνιον, τὸ, luna obſcura. A σελήνη.
Ψευδοσέλινον, ȣ, τὸ, apiaſtrum, *Gl. V.*
Ψευδοσοφία, ἡ, falſa ſapientia.
Ψευδόσοφος, ὁ, qui ſe falsò ſapientem jactat.
Ψευδόςομα, τὸ, oſtium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgò non pro oſtio habetur.
Ψευδοςομέω, mendaci ore ſum, mentior. Μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ϗ τȣ̀πιεικὲς, ϗ τὸ μὴ ψευδοςομεῖν, *Soph. Oed. Col.* 1227. A
Ψευδόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, et ςόμα.
Ψευδοτάφιον, τὸ, vide κενοτάφιον.
Ψευδοφαὴς, et ψευδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſo lucens lumine. Ex ψευδὴς, et φάω.
Ψευδόφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, falſam famam ſeu rumorem adferens, mendax. A φήμη.
Ψευδοφίλιππος, ȣ, ὁ, falſus Philippus, qui falsò Philippi nomen ſibi arrogat.
Ψευδόχριςος, ȣ, ὁ, qui Chriſti nomen mentitur, Pſeudo-Chriſtus.
Ψευδόχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurum arte mentiens.
Ψεύδω, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, fruſtror, mentior. Καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ, *Soph. Aj.* 1399. Κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, *ib.* 178. Ἔι τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, *id. Trach.* 725. Ἡ διδοῦσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων, *id. Phil.* 1330. Τȣ̃το γ' ȣ̓κ ψεύσατο, *Ariſtoph. Conc.* 445. Δικταῖοι Κȣ́ρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο, *Arat.*
Ψευδωμότης, ȣ, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδώμοτος, ὁ, epith. falſi juramenti.
Ψευδώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nomen habens, rei non reſpondens, falsò nominatus. Ἐι δὲ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, *Nonn. P.* 5, 43. Ex ὄνομα.
Ψευδωνύμως, *adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.
Ψευδῶς, *adv.* falsò. A ψευδὴς.
Ψευσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψεύδομαι.
Ψευσίςυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, oſor mendacii. Ex ψεῦσις, et ςυγέω.
Ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
Ψευςέω, ῶ, f. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, ſcopum propoſitum non adſequor. Ψευςήσεις ȣ̓δ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, *Il.* 19, 107. A
Ψεύςης, ȣ, ὁ, mendax. A ψεύδομαι.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.
Ψέφας, vel ψεφὰς, tenebræ.

Ψεφαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. Ex ψέφος, et αὐγή.
Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, non clarus, *Pind.* A
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas.
Ψεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω.
Ψέω, minuo. A ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τ., quod radendo, deſtringendo, et detergendo detractum; ramentum. *Gl. V.* bracceola; (2) parva particula, corpus minutiſſimum. Χρυσοφορȣ̃σι δ' ἐκ τȣ̃ Χαυκάσȣ πο'λαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, *Appian.* A ψήχω.
Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ψήκτρα, ας, ἡ, inſtrumentum quo radimus, radula, ſtrigil. Ab eod.
Ψήλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.
Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, tango, contrecto. *Gl. V.* palpo, tracto; (2) perſcrutor, veſtigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, *Gen.* 27, 12. Ἐι ἄρα γε ψηλαφήσειαν ἀυτὸν ϗ εὕροιεν, *Act.* 17, 27. Προτȣ̃ μὲν ȣ̃ν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, *Ariſtoph. Pace*, 689. Ex ψάλλω, et ἁφή.
Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A præc.
Ψηλαφήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio. *Gl. V.* tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi poteſt. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.
Ψηλαφίζω, palpo, perſcrutor. Ab eod.
Ψηλαφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpiùs contrectat et palpat. Ab eod.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis naſcens; *Nic. Th.* 736. (2) in fructu palmæ maſculæ.
Ψηνίζω, rado; (2) caprifico; (3) ineo, *Ern.* Λυδίζων ϗ ψηνίζων, *Ariſtoph. Eq.* 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus ſum. Ουδεὶς κομήτης ὅςις ȣ̓ ψηνίζεται, *Syneſ. Epiſt.* 104. A ψήν.
Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, defrictio, deterſio. A ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, ſturnus, avis. *Il.* 16, 583. A ψαίρω.
ΨΗ'ΣΣΑ, ης, ἡ, piſcis è latorum genere, ſolea, paſſer marinus. *Ph.* rombus; (2) anas; (3) maledictum, de lurcone.
Ψηςὸς, ὴ, ὸν, terſus, deterſus, raſus. A ψάω.
Ψῆττα, ης, idem quod ψῆσσα.
Ψηττοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paſſerinâ eſt figurâ. Ex ψῆττα, et εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, *Heſ.* A ψῆφος.
Ψηφηφορέω, ῶ, ſuffragium calculo fero; (2) ſuffragio meo creo.
Ψηφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio. A
Ψηφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium ſeu ſententiam fert. A φέρω.
Ψηφιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, ſupputo; (2) decerno; quo ſenſu uſitatiùs ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. paſſ. part. Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην, *Ariſtoph. Veſp.* 766. Ὀυκ ἂν ποτε δίκην κατ' ἄλλȣ φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, *Soph. Aj.* 449. Ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, *Dem.*
Ψήφινος, η, ον, è calculis factus, è calculis conſtans.
Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, ſcrupus, lapillus; (2) calculus ſupputatorius; (3) lapillus pretioſus, gemma; *Il.* 21, 260. A ψῆφος. Unde
Ψηφίον, ȣ, τὸ, gemma. *Ph.*
Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, conſultum, ſcitum, plebiſcitum, *Ph.* A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπώλης, ȣ, ὁ, decretorum venditor, *Vox Comica.* Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, *Ariſtoph. Av.* 1043.
Ψηφισματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad decretum pertinens aut decreto ſimilis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.

Ψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc
Ψηφιςικὸς, ἡ, ὸν, peritus computationum.
Ψηφοθετέω, ῶ, *Ph.* ψηφοθετεῖ, teſſellat. Ex ψῆφος, et τίθημι. Hinc
Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, opus teſſellatum.
Ψηφοθέτης, ȣ, ὁ, teſſellarius, teſſellator.
Ψηφοκλέπτης, ȣ, ὁ, quaſi calculorum fur; præſtigiator.
Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) muſivo opere et vermiculato ſterno, teſſello. A ψηφολόγος. Hinc
Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum teſſellatum, opus muſivum.
Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, *Ph.*
Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, *item* ad muſivariam.
Ψηφολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate verſandi calculos ſpectantium oculos fallit; (2) ſtructor operis muſivi.
Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. *Gl. V.* præſtigior. A
Ψηφοπαίκτης, ȣ, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præſtigiator, calcularius, *Ph. Athen.*
Ψηφοπαίζια, ας, ἡ, ipſe luſus qui calculis fit, fallacia quæ fit calculis, præſtigiæ, *Gl. V.* Ex ψῆφος, et παίζω.
Ψηφοποιὸς, ȣ̃, ὁ, confector calculorum. A ποιέω.
ΨΗ'ΦΟΣ, ȣ, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretioſus, gemma, *Gl. V.* (3) ſcrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus quo in computando utimur; (5) calculus quo ſuffragium fertur in comitiis; unde (6) ſuffragium ipſum, ſeu ſententia et decretum, quod calculis fertur; (7) poteſtas ſententiæ aut ſuffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promiſſum auxilium, ut ψῆφος Θεȣ̃, *ap. Joſ.* ψῆφοι, teſſellæ, calculi, *Gl. V.*
Ψηφοφορέω, ſuffragium ſeu ſententiam fero; (2) ſuffragio meo creo. Ὑμεῖς δ' ἐπὶ τȣ́τοις ψηφοφορήσατε, *Luc. Bis Accuſ.*
Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio. *Ph.* ſuffragium, decretum. A
Ψηφοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium fert calculo. *Gl. V.* ſuffragator. A φέρω.
Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, ſc. *teſſellatum muſivum propriè.* Gl. V. Qu. à ψηφόω, à ψῆφος.
Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, *Gl. V.* Ab eod.
Ψηφωτὸν, gemmatum, *Ph.* Ab eod.
Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, deſtringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, *Xen.* ψήχει ϗ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, *Epigr.* A ψάω.
ΨΙΑ', ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, *Suid. P.* ſeu ψειὰ, parvus lapillus, gutta, v. gr. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Ern.*
Ψιαδεῖν, ludere, ſc. παίγνιοις. A ψιὰς, vel *Dor.* pro ψιάζειν.
Ψιάδεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro ψιάσι, à ψιάς.
Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim ſtillo. A ψιάς.
Ψιαθηδὸν, *adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.
Ψιαθίδιον, ȣ, τὸ, tegeticula. Ab eod.
Ψιάθιον, τὸ, idem.
Ψιαθοπλόκος, ȣ, τὸ, tegetarius, *Gl. V.* Ex ψίαθος, et πλέκω.
Ψιαθοποιὸς, ȣ, ὁ, tegetarius, *Ph.* qui tegetes facit. Ex ψίαθος, et ποιέω.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtorea, teges. Hinc
Ψιαθώδης, εος, ſtoreæ ſeu tegeti ſimilis, aut è tegete factus.
Ψιαίνω, reprehendo, qu. dic. à ψάω. Potiùs à ψίω, quia reprehendendo ſeu vituperando detrahimus de famâ alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel ſeco. *Ern.*
Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.
Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta et exilis; (2) ros. *Il.* 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψιεὶς, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

ΨΙ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, occultâ delatione accuſo, criminor apud alios. Ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζῃ, *Ariſtoph. Nub.* 1004. Ἀλλήλοις ψιθυρίζον, *Theocr.* 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus et lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, ȣ, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, ȣ̃, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenuiorem et exiliorem ſonum edens; ſuſurrum, ſibilum. A

Ψίθυρος, ȣ, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, ȣ̃, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, et ἀγός.

Ψιλεὺς, έως, ὁ, in edito et arduo loco chori conſiſtens, *Suid.* (2) qui in poſtremi chori loco eſt, *Heſ.* A ψιλός. Unde

Ψιλῆται, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, diminuo. Unde

Ψιλισμὸς, ȣ̃, ὁ, diminutio, extenuatio, ſpiritûs aſperi mutatio in lenem, ſeu pronunciatio per ſpiritum lenem.

Ψιλογραφέω, ſcribo literâ ψιλῇ, nudâ, non diphthongo, vel etiam literâ ſpiritu leni, non aſpero, ſignatâ. A γράφω.

Ψιλόδαπις, et ψιλόταπις, ίδος, ἡ, ſc. στρωμνὴ, tapes non villoſus, et veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus ſtragulæ, veſtis villoſæ.

Ψιλοκιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, nudus cithariſta, i. e. qui tantùm citharâ ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκόῤῥης, ȣ, ὁ, qui glabro et depili capite eſt. Ex ψιλὸς, et κόρση.

Ψιλόκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. *Gl. V.* attonſus. Ex ψιλὸς, et κȣρά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, carminis nuditas et tenuitas; *Ariſtot. Art. Poët.* A μέτρον.

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) nudus, merus, ut aqua pura; (4) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ.

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλȣ̃μαι, glabreſco, *Gl. V.* ἐψιλωμένος, nudatus, p. paſſ. part.

Ψίλον, τὸ, ala, *Laconicè.*

Ψίλωθρον, ȣ, τὸ, medicamentum quo utuntur in deglabrando et depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, *apud Dioſc.* et *Nic. Th.* 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio oſſis, *ap. Medicos.*

Ψιλῶς, *adv.* cum tenui literâ vel ſpiritu; (2) nudè, leviter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, pilorum evulſio; (2) ſpiritûs lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui glabrum facit quem, vulſor pilorum; (2) qui leni ſpiritu verbum pronuntiat, quod aliàs aſpero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliquâ re.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλώσεσι et leni ſpiritu, ut dialectus Æolica et Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, ȣ, τὸ, ceruſſa, genus coloris quo faciem fucare ſolent. A ψίμμυθος, ſive ψίμυθος

Ψιμμυθιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ceruſſæ ſimilis. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſsâ illino, fuco; *Plut.* A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, ȣ̃, ὁ, fucatio per ceruſſam. Quaſi à ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſive ψίμυθος, ȣ, ὁ, ceruſſa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, ȣ, ἡ, capra ſilvatica, *Heſ.*

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere ſino, *de vite*; (2) fleo. A ψίω.

ΨΙ'ΝΘΟΣ, delectatio, *Heſ.*

ΨΙ'ΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitioſus, *Heſ. Suid.*

ΨΙ'Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica panis friati, *Ph.*

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίττα, citò. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψιττάζειν, paſtoritium ψίττα ſonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟ'Σ, ȣ̃, al. ψίττακος, ȣ, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, *in Batrachom.* ver. 24. Ex ψὶξ, et ἅρπαξ.

Ψιχίον, ȣ, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. à ψίξ.

Ψιχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A præc.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, *Gl. V.* Ex ψὶξ, et λέγω.

ΨΙ'Ω, minutim frango, contero, tenuo.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in internâ lumborum regione ſiti. *Gl. V.* ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογέω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ȣ, ὁ, reprehenſio, vituperium. A ψέγω.

Ψοθάλλω, ſtrepo, *Heſ.* A

ΨΟΘΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ἡ, ὸν, niger. *Heſ.*

ΨΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, immunditiès, *Heſ. Suid.*

Ψοίτης, ȣ, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa ſeu vana et inanis jactantia. Ex ψόλος, et κόμπος.

Ψολοκομπίας, ȣ, ὁ, fumidus, i. e. vanus et levis jactator. A præc.

ΨΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέοισα, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέȣσα, à

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, *Gl. V.* Ἐψόφησεν ἄμπελος, *Ariſtoph. Pace*, 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum et ſonum edere poteſt.

Ψοφοδεία, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pavidus. Ἔςι μὲν δὴ ϗ φύσει πρὸς αἴσθησιν ὀξὺ ϗ ψοφοδεὲς τὸ ζῶον, *Plut.* de anſeribus loquens. Ex ψόφος, et δέος.

Ψοφοδεῶς, *adv.* meticuloſè, timidè.

Ψοφοειδὴς, ὲς, ſtrepens; et hinc ψοφοειδῶς. Ab εἶδος.

ΨΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus; (2) quicquid inanem ſonum habet, ut vana promiſſa, diſputationes inanes. Hinc

Ψοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα. *Gl. V.* ψυὰ.

Ψυγεῖον, ȣ, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγεὺς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit. *Gl. V.* refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi ψύχω.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, frigus; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, ȣ̃, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio. *Gl. V.* perfrictio. A

ΨΥ'ΓΩ, f. ξω, idem quod ψύχω. Καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμȣ̀ς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, *Num.* 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, *Theocr.* 2, 106.

Ψυδράκιον, ȣ, τὸ, papula, puſtula, *Gl. V.* A

Ψύδραξ, κος, tuber, *Gl. V.* ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθὸς.

Ψυθιστὴς, ȣ̃, ὁ, ſuſurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falſus; idem quod ψευδὴς; item ſuſurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas in quo pocula abluuntur, et vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inferebatur, et tripod i imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, ȣ, τὸ, parvus ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ἡ, ὸν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ἡ, ὸν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor. *Gl. V.* pulico.

Ψύλλιον, ȣ, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκατατοκώδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, *Vox Comica.* Ariſtoph. Θεσμ. 1190.

Ψύλλος, ȣ, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ȣ, ὁ, *ap. Lucian.* ψυλλοτοξόται, ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſûs et joci causâ.

Ψυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulicoſus, *Gl. V.* A ψύλλα.

Ψύξας, α. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψύττα, citò; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίττα; *Eur. Cyclop.* 49.

ΨΥ'ΤΤΟΣ, ȣ, ον, pinguis, *Suicer.*

Ψυχᾶ, dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγωγέω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto et attraho, ſeu allicio; (3) animum oblecto, *Gl. V.* (4) animam agere extremam, et ψυχαγωγέμενος, animatus, *Ph.* Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, *Ariſtoph. Av.* 1560. Ψυχαγωγεῖσθαι ταῖς κολακείαις, *Dem.* Ἵνα ἐκ τῆς μȣσικῆς ψυχαγωγῶνται, *Ælian.*

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninòque ea quibus animus placatur aut capitur.

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, ὸν, habens vim ducendi et flectendi animum; alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut naturâ ita ſuavis, ut homines alliciat, ad ſe trahat.

Ψυχαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit et evocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit et ducit quò vult; (3) deceptor; ille qui captivos abripit in ſervitutem. Ex ψυχὴ, et ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, *Suid.* A ψύχος.

Ψυχὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχήν.

Ψυχαπάτης, ȣ, ὁ, mentem fallens vel decipiens. Ex ψυχὴ, et ἀπατάω.

Ψυχάριον, ȣ, τὸ, animula, Dim.

Ψυχάστης, ȣ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.

Ψυχάω, refrigero. A ψύχος.

Ψύχει, dat. ſing. pro ψύχεϊ, à ψύχος. Hinc

Ψυχεινὸς, ἡ, ὸν, frigidus; (2) gelidus.

Ψυχεμπορικὸς, ἡ, ὸν, ἡ ψυχεμπορικὴ, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica.

Ψυχέμπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus negotiatur ſeu nundinatur, venalitiarius, mango.

ΨΥ'ΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia ſymbolum fuit animæ.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honeſta; (5) ſtrenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.

Ψυχῆος, ȣ, ὁ, animatus, animâ præditus, vivus. A ψυχή.

Ψυχίδιον, ȣ, τὸ, animula. Dim. à ψυχῇ.

Ψυχίζομαι,

Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco, *Gl. V.* A ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, ad animum vel animam pertinens, animalis; eſt etiam, (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animoſus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.

Ψυχικῶς, *adv.* animaliter; (2) animo.

Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχὴ, et βλάπτω.

Ψυχογονία, ἡ, origo animæ.

Ψυχοδαΐκτης, ȣ, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, et δαΐζω.

Ψυχοδιάβατος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animam penetrans.

Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.

Ψυχοειδὴς, ὁ, ἡ, animæ ſimilis, item ψυχικός. τὸ ψυχοειδὲς, anima, natura animæ. Ex εἶδος.

Ψυχόθεν, ex animo, *Gl. V.* A ψυχή.

Ψυχόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies animi; (2) *adj.* ὁ ϰ ἡ, animis perniciem adferens.

Ψυχομαντεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi animæ ſacrificiis coactæ, reſponſa dabant conſulentibus.

Ψυχόμαντις, ὁ, qui animas ex orco evocat et conſulit.

Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque ſpiritum depugno, animoſâ contentione dimico, ſtrenuè et fortiſſimè depugno. Ἀλλὰ μένȣσι ψυχομαχȣ̃ντες, ἕως ἂν περιγενῶνται τῶν ἐχθρῶν, *Polyb.* A μάχομαι.

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum uſque ſpiritum producta dimicatio, *Gl. V.* jurgium. Ex iiſd.

Ψυχομιγὴς, ὲς, cui animus admiſtus eſt, ſeu ineſt, ut homo.

Ψυχοπλανὴς, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, et πλάνη.

Ψυχοπομπεῖον, ȣ, τὸ, locus ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus in quo ex inferis evocantur et interrogantur de futuris. A

Ψυχοπομπὸς, ȣ̃, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos tranſmittit ſeu deducit. Mercurii epith.

Ψυχορόφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animam, i. e. ſanguinem ſorbens. Ex ψυχὴ, et ῥοφέω.

Ψυχορραγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima; animam ago, ſingultio. Ἡ νῦν κατ' οἴκȣς ἐν χεροῖν βαςάζεται ψυχορραγȣ̃σα, *Eur. Alc.* 20. et *Herc. fur.* 324. A

Ψυχορραγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι. Hinc

Ψυχορραγία, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio.

Ψυχορροφέω, ῶ, animam, i. e. ſanguinem exſugo ſeu exſorbeo.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor.

Ψυχόσοος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animam vel animas ſervans. *Poët.* pro ψυχόσοος.

Ψυχοςασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. A ςάσις.

Ψυχοςόλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animas amandans, animas mittens. A ςέλλω.

Ψυχοτακὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, mentem exedens, re amatoriâ. A τήκω.

Ψυχότροφος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, et τρέφω. Unde

Ψυχοτρόφος, ὁ ϰ ἡ, frigore recreans. Epith. auræ.

Ψυχȣλκέομαι, ȣ̃μαι, animam traho.

Ψυχοφθόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam et vitam induo, ψυχόομαι, ȣ̃μαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; *Epigr.* Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυοσσόος ἠχὼ, *Nonn. P.* 14, 44. A ψυχή.

Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, *Gl. V.* A ψυχρὸς. Hinc

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.

Ψύχρευμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A

Ψυχρεύω, et ψυχρεύομαι, frigidè loquor, aliquid loquor, quod omni gratiâ caret. A ψυχρός.

Ψυχρήλατος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, malleo ductus et in aquam frigidam merſus, *Plut.* Ex ψυχρὸς, et ἐλαύνω.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρὸς.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero, ψυχρίζομαι, frigeſco, *Gl. V.* Ab eod.

Ψυχριςὸν, refrigeratum, *Gl. V.* A præc.

Ψυχροβαφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, frigidâ tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυχρὸς, et βάπτω.

Ψυχροδόχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qu. dic. frigidam recipiens, frigidarius. Ex δέχομαι.

Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigidè dico, frigidâ oratione vel frigido ſermone utor.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. A

Ψυχρολόγος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, qui frigidè dicit, qui frigidâ oratione utitur. Ex λόγος.

Ψυχρολȣσία, ας, ἡ, lavatio in frigidâ aquâ, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, et λάω.

Ψυχρολȣτέω, frigidâ lavor, frigido lavacro utor, frigidâ perfundor, *Plut.* Ex iiſd.

Ψυχρολȣ́της, ȣ, ὁ, qui frigidâ lavatur, vel lavari ſolet, pſychrolutes.

Ψυχρολȣτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολȣτέω.

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, ὸν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρὸς, et ποιέω. Unde

Ψυχροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϰ ἡ, frigidum faciens.

Ψυχροποσία, ας, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, et πόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A

Ψυχροπότης, ȣ, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miſer, ut βίος ψυχρὸς, &c. *Il.* 5, 75. A ψύχω.

Ψυχροςαγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, frigidè ſtillans, *Aret.* Ex ψυχρὸς, et ςαγὴ.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* ſegnities; (2) jejunitas, abſurditas. A ψυχρὸς.

Ψυχροφάντασμα, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel ſpecies vana, *Heſ.*

Ψυχρόφοβος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, frigidam ferens, *Gl. V.* ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.

Ψυχρῶς, *adv.* frigidè; (2) ineptè.

ΨΥ'ΧΩ, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ſicco, areſacio; (3) flo, ſpiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγεὶς, idem, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξȣσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, *Jerem.* 8, 2. Ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, *Matt.* 24, 12. Κάτα ψυγεῖσα παριέφυσαν περσικαὶ, *Ariſtoph. Nub.* 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio et qu. dic. animæ inditio, animæ poſſeſſio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ἡ, animæ emolumentum. A

Ψυχωφελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, *Suid.*

Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi ſpecies. A ψώα.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, fruſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.

Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, *Heſ.* ψῶζα, E. M. ψώα, *Suid. Voſſ.* A ψώα.

Ψωΐζος, ȣ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor, *Lex. Græc.* Ab eod.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula. A ψωλός. Hinc

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus, *Gl. V.*

ΨΩΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.

Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, bucceâ ſeu turundâ in os inſertâ paſco et nutrio; (2) paſco, *Gl. V.* cibo; (3) in paſtum conſumo. Κέκραχθι, τȣ̃το δ' (παιδίον) ȣ̓δέποτε συ ψωμιεῖς, *Ariſtoph.* Θεσμ. 699. Ἡ δ' ἐλύσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, *id. Lyſ.* 19. A ψωμὸς.

Ψωμίον, ȣ, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur offula, offella. *Gl. V.* buccella panis, Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκοκακεύω, adſentor et adulor, cibi causâ. A

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμὸς.

Ψωμοκόλαφος, ȣ, ὁ, paraſitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi ſibi patitur.

Ψωμόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies ſeu helluo buccearum.

Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expoſiti jacent, ap. piſtores. A πωλέω.

ΨΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrauſta, phalæna.

Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie ferâ laboro, *Levit.* 22, 22. Ex ψώρα, et ἀγριὸς.

Ψωραλέος, ȣ, ὁ, ſcabioſus, *Gl. V.* A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.

Ψωριάω, ſcabie laboro, pſorâ infeſtor, *Gl. V.* ψωριῶ, ſcabio; et ψωριῶν, ſcabioſus, *Gl. V. Dioſc.* A ψώρα. Unde

Ψωρικὸς, ἡ, ὸν, faciens contra ſcabiem.

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, ſcaber, ſcabioſus, *Gl. V.*

Ψώρος, ȣ, ὁ, pædico, *Heſ.* ſeu ψωρὸς.

Ψωροφθαλμία, ας ἡ, lippitudo ſcabra, prurigi-noſa oculorum ſcabies.

Ψωρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψώρα.

Ψωχὸς, ȣ̃, ὁ, terra arenoſa, A ψώχω.

ΨΩ'ΧΩ, f. ψώξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃ τὰς ςάχυας, ϰ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, *Luc.* 6, 1.

Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, mulcere, *Heſ. Ern.*

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine ω μέγα ſive *o magnum* appellatur, et Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, et cum lineolâ infernè appictâ ͵ω, *octingenta millia*.

Ὦ, *adv. vocantis et acclamantis*, o!

Ὦ, *ſim*, præſ. conj. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ὦ, *miſerim*, a. 2. conj. act. v. ἵημι.

Ὢ, *adv.* admirantis; (2) dolentis, o!

Ὤα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) veſtis inferior vel etiam ſuperior; (3) limbus veſtimenti circa imam partem. Ab ὄϊς.

Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.

Ὠάριον, ȣ, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠὸν.

Ὦας, τὸ, auris, *Dor.* pro ȣ̃ς. Ab ȣ̃ς.

Ὠβάζω, fut. ξω, diſpeſco et diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβὴ. Unde

Ὠβάτης, ȣ, τὸ, tribulis, *Heſ.* Vox Laconica, *Plut. in Lycurg.* cap. 6.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.

Ὦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio*.

Ὠγαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθὲ, voc. ſing. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Ὤγνυντο, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi οἴγνυμι.

Ὤιγον, *operiebam*, a. 2. ind. act. v. οἴγω.

Ὡ'γὼ, *Dor.* pro ὃ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὠγύγιος, ȣ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.

Ὤγυρις, ἡ, palus, lacus, *Suid.* Ab ἀγείρω.

Ὦδα, *olui*, perf. ind. med. v. ὄζω.

Ὠδάριον, ȣ, τὸ, cantilena, *Gl. V.* Ab ᾠδὴ.

Ὧδε, adv. hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc, ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, *Gl. V.* Ab ὅς.

Ὠδεῖον, ȣ, τὸ, locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. *Gl. V.* Odium. Ab

Ὠδὴ, ῆς, ὁ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.

Ὠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω.
Ὤδηκας, *intumuisti*, 2. sing. perf. ind. act.
Ὠδημένον, *inflatum*, acc. sing. perf. part. pass.
Ὠδὶ, *adv.* ita, sic. *Att.* pro ὧδε.
Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ᾠδή.
Ὠδικῶς, *adv.* canorè, musicè.
Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύνη. Hinc
Ὠδινηρῶς, summo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύων, partûs dolores solvens sive levans. Ex ὠδὶν, et λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, et νήσω, à partu doleo, partûs doloribus crucior, parturio; (2) vehementer cupio, vel in aliquâ re laboro. Καὶ μὴν δυσραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν, *Soph. Aj.* 805. Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, *Gal.* 4, 19. Ab ὠδὶν.
Ὠδὶς, ῖνος, ὁ, idem quod ὠδὶν.
Ὠδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ᾠδὴ, et ποιέω.
Ὠδοιπόρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠδοιπορέον, ab ὁδοιπορέω.
Ὠδὸς, ῦ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδὴ, *cantus.*
Ὤδουν, imperf. ind. act. pro ᾤδεον, ab οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίη, et ὤδυσις, indignatio, increpatio, *Hes.* Ab ὀδύσσω, *indignor.*
Ὠδύσσατο, pro ὠδύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *irascor*: Hom. Odyss. 5, 340.
Ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ὤδει, ab ὄζω.
Ὠὲ, *adv. dolentis*, ohe! ohe!
Ὠέον, ου, τὸ, ovum, *Aratus* 956. Ab ὠόν.
Ὦζω, dico ô, exclamo ὦ, *Æschyl.*
Ὠὴ, heu! *Gl. V.*
Ὠήθην, *putavi*, a. 1. ind. pass. v. οἴομαι.
Ὠθεῦνται, *trudunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, ab
ΩΘΕ'Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, et ὤσω, trudo, pello, pulso, impello, propello, motu violento à me dimoveo, *in med.* est irruo, invado. Μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι' ἥπατος, *Eur. Med.* 40, et 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τασδὶ τὰς ἐξ ἄστεως ἥκοντας, *Aristoph. Conc.* 300. Hinc
Ὤθησις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, protrusio, propulsio.
Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, malè tracto; ὠθίζομαι, in turbâ premor; contendo, rixor, in unam sententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
Ὠθισμὸς, ῦ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; (2) impulsio, propulsio; (3) conflictus, prælium. A præc.
Ὠΐγνυντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ᾤγνυντο, ab οἴγνυμι pro οἴγνυμι.
Ὠΐετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. οἴομαι.
Ὤϊξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦξα, ab οἴγω, *aperio.* Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς, *Od.* 10, 230.
Ὠϊον, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.
Ὤϊσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi οἴγω.
Ὠΐσαιτο, 3 sing. a. 1. opt *Arat.* 1006.
Ὤιχετο, *abibat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.
Ὤκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
Ὦκα, *adv.* celeriter, subitò. Ab ὠκύς.
Ὠκέα, *celerem*, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, *celer.*
Ὠκεάνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ου, ὁ, idem et ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ὠκεανοῦ. Ab
ΩΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *adv.* celeriter, citò. Ab ὠκύς.
Ὤκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ᾠκήθησαν ab οἰκέω.
Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab
Ὤκιμον, ου, τὸ, ocimum, *herba.* Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* Basil. Ab ὠκύς. Hinc
Ὠκιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ocimum referens.
Ὠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
Ὤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ὤκιστα, *adv.* velocissimè, celerrimè. Ab
Ὤκιστος, η, ον, velocissimus, Superl. ab ὠκύς.
Ὠκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, velocior, Comp. ab eod.
Ὤκλασε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.
Ὠκοδομήθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi οἰκοδομέω.
Ὠκοδόμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠκτείρατε, *miserati estis*, 2. pl.
Ὤκτειρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, ab οἰκτείρω.
Ὠκύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens. *Il.* 15, 705. Ex ὠκὺς, et ἅλς.
Ὠκυβόας, ου, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugnâ, *Hes.* Ex βοή.
Ὠκυβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, et βάλλω.
Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morsu. A δάκνω.
Ὠκυδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit.
Ὠκυδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter se movens, velox. A δινέω.
Ὠκύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, et ἔπος.
Ὠκύθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cursu celer. Ὠκύθοον τριπέτηλον, *Call. in Dian.* 165.
Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, seu celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.
Ὠκυμόλος, ὁ ϗ ἡ, qui citò graditur, citò gradu proficiscens. A μολέω.
Ὠκύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui subito fato abripitur, qui subito exitio perit; brevis ævi; item subitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι ϗ ὠκύμορον τὸ φύσημα, *Luc. Il.* 1, 417. A μόρος.
Ὠκύνω, accelero, festino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπέτης, ου, ὁ, celeriter volans; (2) qui rapido cursu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
Ὠκύπλανος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
Ὠκύπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter navigans.
Ὠκυποδέω, celeriter curro, celer sum pedibus. Ab
Ὠκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκύποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui citò punit vel ulciscitur, *Æschyl. L. T.* 749. Ex ποινή.
Ὠκύπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter vehens seu transvehens.
Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox sum. Ab
Ὠκυπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, citò permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox. *Il.* 1, 421. A πείρω.
Ὠκύπους, πόδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, *Ph.* pernix.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeres habens alas, *Ph.* pernix. A πτερόν.
Ὠκυρέης, ου, ὁ, idem quod
Ὠκύρροος, et ὠκύρους, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, et ῥέω.
ΩΚΥ'Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *gen.* έος, εἴας, έος, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκύσκοπος, ὁ ϗ ἡ, celeriter videns; à σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτατος, η, ον, velocissimus. Superl.
Ὠκύτερον, *adv.* velocius.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Ab ὠκύς.
Ὠκυτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad partûs celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
Ὠκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, citò pariens; (2) partum accelerans. Ex ὠκὺς, et τίκτω.
Ὦλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὦλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, fulcus.
Ὠλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti eminens et protuberans, cubiti pars gibbosa; κύβιτον, ὅπερ ϗ ἀγκὼν, *Gal.* Ex ὠλένη, et κράνον.
ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὤλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, et θυμός.
Ὠλεσίκαρπος ου, ὁ ϗ ἡ, fructum perdens. *Od.* 10, 510. Ex ὄλλυμι, et καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, domûs seu domuum perditor, familiæ pestis. *Æsch. S. T.* 726. Ex ὄλλυμι, et οἶκος.
Ὤλετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὦ 'λεύθερε, *ô ingenue!* *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε.
Ὠλὴν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
Ὠλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, *R.* Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria.*
ΩΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, curvatura brachii, *Hes.*
Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.
Ὦλξ, κὸς, ἡ, sulcus, acc. ὦλκα. Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν, *Call. Dian.* 180.
Ὠλοκαύτωσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.
Ὠμάδιον, super humero, vel humeris, *Hes.*
Ὠμαδὶς, et ὠμαδὸν, idem, *Hes.*
Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero positus. Ab ὦμος.
Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi similis. Ab ἄμπελος.
Ὡμάρτευν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὡμάρτουν, ex ὡμάρτεον, ab ὁμαρτέω.
Ὡμάρτησα, *secutus sum*, a. 1. ind. act.
Ὠμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος, et ἄχθος.
Ὦμεν, *simus*, 1. pl. præs. conj. v. εἰμί.
Ὦμες, *simus*, persona ead. *Dor.* formata.
Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς, et λύσις.
Ὤμην, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ᾠόμην, ab οἴομαι.
Ὠμηστὴρ, ὁ, idem quod
Ὠμηστὴς, ῦ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) sævus et immitis. Ex ὠμὸς, et ἔδω.
Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.
Ὠμιαῖος, αία, αῖον, qui est in humero. Ab
Ὠμίας, ου, ὁ, qui humeris est repandis et amplis. Ab ὦμος.
Ὡμίλει, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὡμίλεε, ab ὁμιλέω.
Ὡμίλησε, *collocutus est*, 3. sing. a. 1. ind.
ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.
Ὡμίλουν, imperf. ind. act. pro ὡμίλεον, ab ὁμιλέω.
Ὤμιον, τὸ, Dim. humerus parvus.
Ὠμοβόειος, sive ὠμοβόεος, α, ον, et ὠμοβόϊνος, sive ὠμοβόϊνος, è crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, et βοῦς.
Ὠμοβοεὺς, ὁ, lorum è corio crudo bovis; vel *adj.* è corio crudo bovis factus.
Ὠμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudivorus. Ex βορά.
Ὠμοβορὺς, *Nic. Th.* 739. idem.
Ὠμοβροστορειβάτης, ου, ὁ, super crudè vorata ambulans, *Eur. Tro.* 432. *P.*
Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, *R.* Ex ὠμὸς et βιβρώσκω.
Ὠμόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudus comeditur.
Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, è crudo corio bovino factus, *Ph.* ὠμοβύρσινον, terginum, al. *Gl. V.* pera de corio. Ab
Ὠμόβυρσος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βύρσα.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui cruda et viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. *Il.* 23, 791.
Ὠμοδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
Ὠμοδακὴς, ὁ ϗ ἡ, valdè mordens, acerbus, *Æsch. S. T.* 698. Ex ὠμὸς, et δάκνω.
Ὠμόδροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudè decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur. Ex ὠμὸς, et δρέπω.
Ὠμοθετέω,

Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. *Il.* 1, 461. *Od.* 14, 427. Ex τίθημι.

Ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ὠμόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, horrentem comam habens.

Ὠμόθυμος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, *Soph. Aj.* 897.

Ὤμοι, heu, heu mihi! pro εἰμοὶ.

Ὠμοΐδης, ου, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, et οἰδέω.

Ὤμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ὤμοις.

Ὡμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.

Ὠμοκρατής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus. *Soph. Aj.* 206. Ex κράτος.

Ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me et glorior.

Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur, *Gl. V.* crudarium, sudarium, linteum.

Ὡμολογημένως, haud dubiè, certò.

Ὡμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.

Ὡμολόγησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ὠμόομαι, οῦμαι, crudesco, *Gl. V.* Ab ὠμὸς.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, scapulæ, et partes humeri posteriores, *Phil.* ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὦμος, et πλάτη, *scapula.*

ΩΜΟΣ, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

ΩΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.

Ὤμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὀμόω.

Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, *Suicer.* Ab

Ὠμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς, et σῖτος.

Ὠμοσπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crudus adhuc discerpitur et laniatur, *Aristoph. Equit.* 354. Ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμοτάριχος, ου, ὁ, et ὠμοτάριχον, τὸ, salsamentum crudum, *Ph.* ὠμοταριχος, salitum crudum.

Ὠμότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab

Ὠμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudum adhuc seu immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, *Call. in Del.* 120. A τίκτω.

Ὠμοτομέω, ῶ, f. ήσω, crudum et immaturum seco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab

Ὠμότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus et immaturus esset. A τέμνω.

Ὠμοτριβής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tritus et contusus fuit, quum adhuc crudus esset. A τρίβω.

Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.

Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab

Ὠμοφάγος, ὁ, ἡ, crudis cibis vescens, *Il.* 5, 782.

Ὠμοφορέω, in humeris gesto. Ab

Ὠμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humeris gestans. A φέρω.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, crudelis. A φρὴν.

Ὠμοφρόνως, crudeliter. A præc.

Ὤμωξα, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.

Ὠμῶς, *adv.* crudeliter, sævè. Ab ὠμὸς.

Ὤν, ὄντος, ὁ, qui, est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, *sum.*

Ὦν, *conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro οὖν.

Ὧν, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui.*

Ὠνάμην, a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ὠνησάμην, ab ὄνημι pro ὀνάω.

Ὦ 'ναξ, *Poët.* pro ὦ ἄναξ, ὦ *rex!*

Ὤνασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ὤνησαν, ab ὄνημι.

Ὤνατο, probris incessit, *Il.* 17, 25. *per Syncop.* pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὄναμαι, ab ὄνημι.

Ὠνείδιζον, imperf. ind. act. v. ὀνειδίζω.

Ὠνείδισα, *exprobravi*, a. 1. ind. act.

Ὠνειροπόλουν, imperf. ind. act. pro ὠνειροπόλεον, ab ὀνειροπολέω.

Ὤνεμος, *per Crasin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*

ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, mercor, emo. Ὠνήσομαι μέταλλα, *Aristoph. Eq.* 361. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου ἐκεῖνο, *id. Plut.* 518. ἄριστον, *id. Vesp.* 305. Ab

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio; (2) redemptura; (2) pretium. Γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ, *Eur. Cyc.* 139. Ab ὠνέομαι.

Ὠνῇ, *emas*, 2. sing. præs. conj. med. pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.

Ὤνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

Ὤνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὄνημι.

Ὠνησείω, empturio, emere cupio. Ab

Ὤνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

Ὤνητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. Ab eod.

Ὠνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, *Theophr.* Ab ὠνητής.

Ὠνητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad emendum, *Gl. Vet.* emax. Ab ὠνέομαι. Unde

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, venalis.

Ὦ 'νθρωπε, *Dor.* pro ἄνθρωπε.

Ὤνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.

Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.

Ὠνόμασε, *nominavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ὠνομασμένως, *adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.

Ὦνος, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, *Il.* 21, 41. (3) merx ipsa.

Ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνοχόεε, ab οἰνοχοέω.

Ὦ 'ξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

Ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.

Ὠοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens, *Gl. Vet.* ovatus. Ex εἶδος.

Ὠοκατάκτης, ου, ὁ, ovorum fractor. Ex ᾠὸν, et καταγνύω. Unde

Ὠοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio.

Ὠόμην, imperf. ind. pass. v. οἴομαι.

ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, et similium.

Ὦον, ου, τὸ, superior domûs pars.

Ὤοντο, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.

ΩΟ'Π, vel ὤοπ, acclamatio nautica.

Ὠοπώλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ᾠὸν, et πωλέω.

Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ᾠὸν, et σκύφος.

Ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ᾠοτόκος.

Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

Ὠοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovum partu edens, oviparus. Ex ᾠὸν, et τίκτω.

Ὤου, 2. perf. sing. imperf. verbi οἴμαι, *Aristoph. Eq.* 352.

Ὠοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovum ferens. Ex ᾠὸν, et φέρω.

Ὠοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, ova custodio. Ex ᾠὸν, et φύλαξ.

Ὦπα, *vultum*, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.*

Ὤπασα, *dedi*, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.

Ὦπερ, *adv.* ubi. Ab οὗ, et pro ὅπερ.

Ὦπις, ἡ, epitheton Dianæ, (al. Οὖπις.) Ab ὄπτομαι, quod parientes respiciat.

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus qui fit manu, *Hes.*

Ὦ 'πόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *ô Apollo!*

Ὦ 'πόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo.*

Ὦ 'πόλοι, *Dor.* pro ὦ αἰπόλοι, *caprarii.*

Ὦπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὄπτομαι.

Ὤπτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.

ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἤδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης, *Plat.*

ΩΡΑ, ας, ἡ, cura.

Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; ferè in deteriorem partem, de nimio cultu. ὡραΐζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

Ὡραιοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, et κομέω.

Ὡραιόμορφος, ὁ, ἡ, formâ speciosus. A μορφή.

Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor; (2) cinædus, qui florem ætatis vendit. *Ern.*

Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; *act. et pass.* (2) qui formâ est venustâ et decorâ; lepidus, festivus, pulcher, decorus, *Gl. Vet.* ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc

Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo et decor formæ.

Ὡραΐζουσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro ὡραΐζουσι, ab ὡραΐζω.

Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.

Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, *Plut.* Ab ὡραΐζω.

Ὡραίως, maturè, *Gl. Vet.* Ab ὡραῖος.

Ὡρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. Ὡρακιάσας οὐ γὰρ ἐξηνέσκετο, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων, *Aristoph. Pace.* 702. Ab ὥρα.

Ὡρακίζω, idem ab eod.

Ὠρανῶ, *cæli*, gen. sing. *Dor.* pro οὐρανοῦ.

Ὠρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum, *Dor.* pro οὐρανὸς.

Ὦ 'ργεῖος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus.*

Ὠργίσθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀργίζω.

Ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ὀρέγω.

Ὤρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὀρέω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω.

Ὡρεσιδώτης, ου, ὁ, (epith. solis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα, et δίδωμι.

Ὠρεσίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. Ab ὄρος, et λείπω.

Ὠρεσίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, *Il.* 5, 486. Ex ὄρος, et τρέφω.

Ὤρεσσι, dat. plur. *Poët.* pro ὤρσι, ab ὄαρ, *uxor.*

Ὠρέω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.

Ὤρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, *Il.* 5, 486. Ab ὠρέω.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.

Ὤρθρισα, *diluculò veni*, a. 1. ind. act.

Ὠρθώθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρθόω.

Ὡρία, ας, ἡ, fructûs maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.

Ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab

Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι.

Ὠριγνῶντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠριγνάοντο.

Ὡριόκαρπος, ον, maturos fructus habens, maturus.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venustâ et decenti formâ conspicuus. Πύξου δὲ χροιῇ προσαλίγκιος ὡρικίοις, *Nic. Th.* 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *adv.* venustè, lepidè, scitè.

Ὥριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὤρινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω.

Ὥριος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὥριος, ία, ιον, tempestivus, maturus; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

Ὡρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡρίως, *adv.* tempestivè; (2) venustè, eleganter. Ab ὥριος.

Ὥρκισας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ὁρκίζω.

Ὡρμάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι.

Ὥρμαινε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὁρμαίνω.

Ὡρμᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ὡρμάετο, ab ὁρμάω.

Ὡρμέατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὡρμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *per Sync.* pro ὡρμημένον.

Ὥρμηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, ab ὁρμαίνω.

Ὥρμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁρμάω.

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. paſſ. pro ὡρμάοντο.

Ὥρνες, *agni*, Dor. pro οἱ ἄρνες, ab ἄρς.

Ὥρνυτο, 3. ſing. imperf. med. v. ὄρνυμαι.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per annales. Ab

Ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res geſtas deſcribit et diſtinguit per quatuor anni ὥρας, ſive tempora; annalium ſcriptor, qui deſcribit quid quoque anno evenerit. Ex ὧρος, et γράφω.

Ὡροθετέω, ῶ, in horâ natali noto et digero. Ex ὥρα, et τίθημι.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. A λόγος. Hinc

Ὡρολογητὴς, οῦ, ὁ, horarum index; *Athen.*

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, inſtrumentum quoddam, ſeu machina horas indicans.

Ὡρονομεῖον, ſive ὡρονόμιον, ου, τὸ, idem.

Ὡρονομέω, horas rego. Ab

Ὡρονομικὸς, ἡ, ὸν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, horas regens. Ex ὥρα, et νέμω.

Ὥρορε, *excitavit*, 3. ſing. perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ὄρωρε, et hoc *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

Ὧρος, εος, τὸ, mons. *Dor.* et *Ion.* οὖρος, pro ὄρος.

Ὧρος, ου, ὁ, annus; (2) tempus; (3) nox. Ab ὥρα, et pro ὅρος.

Ὡροσκοπεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum ſeu machina quæ horarum rationem adſpicientibus commonſtrat; (2) inſtrumentum in quo natalitias horas notant et conſiderant aſtrologi:

Ὡροσκοπέω, horas, *item* thema geneſeos, conſidero et noto:

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, conſideratio et notatio horarum, præſertim natalitiarum. Ab

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem obſervat; (2) qui natalem ſeu natalitiam alicujus horam conſiderat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemiſphærium noſtrum, et ortus appellatur. Ex ὥρα, et σκοπὸς.

Ὡροτρόφος, ὁ ϗ ἡ, temperies, partibus anni quibuſque bonam tempeſtatem largiens. A τρέφω.

Ὦρσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρω.

Ὦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ.

Ὤρυγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, ab ὀρύσσω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *adv.* cum ululatu, luporum more ululando; *Nic. Al.* 222. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὤρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύχαται, *foſſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

ὨΡΥ'Ω, ſeu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, *Bion.* 1, 18. Τόνδε μέτ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης, *Dion.* Περ. 83.

Ὠρύωμα, τὸ, rugitus. Quaſi ab ὠρυόομαι.

Ὠρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, ab ὀρχέομαι.

Ὠρχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο.

Ὠρχήσασθε, *ſaltaſtis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὤρχμενος, *Dor.* et *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι.

Ὠρώρει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. med. *Att.* pro ὤρει, ab ὄρω.

Ὠρωρέχατο, 3. pl. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὠρωρέχεις, 2. ſing. pluſq. perf. ind. act. *Att.* pro ὠρήχεις.

Ὠρώρυκτο, 3. ſing. plusq. perf. ind. paſſ. v. ὀρύσσω.

Ὠρωρύχειν, pluſq. perf. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν.

Ὥς, *adv.* ita, ſic, pro οὕτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi; (2) fermè, circiter, ut; (3) poſtquam; (4) nam; (5) quandoquidem; (6) alioqui; (7) ὡς, pro πρὸς, ad, in; (8) quaſi; (9) abundat; ut ὡς ἀληθῶς, verè, reverà.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, a. 1. ind. act. v. ὠθέω.

Ὦσαι, *impuliſſe*, a. 1. inf. act.

Ὠσάμενοι, pl. a. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ὡσὰν, tanquam, quaſi, prout. Ex ὡς, et ἄν.

Ὡσανεὶ, *adv.* velut, prout, tanquam, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὡς, ἄν, et εἰ.

Ὤσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὠσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quaſi hinc eſſet ὤσασκεν, impellebat, ab ὤσω, f. 1. cujus præſens uſitatè ὠθῶ, *Ionicum*. Od. 11, 598.

Ὡσαύτως, *adv.* ſimiliter, ſimili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, et αὔτως, ſive αὕτως.

Ὦσδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦζε, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello*. Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος. *Hom. Il.* 1, 220.

Ὡσεὶ, *adv.* quaſi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, fermè. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ὤθω.

Ὦσι, 3. pl. præſ. conj. v. εἰμὶ.

Ὠσὶν, dat. pl. cum ν, ab οὖς.

Ὦσις, εως, ἡ, idem quod ὤθησις. Ab ὠθέω.

Ὡσιωμένως, ſanctè, purè. Ab ὁσιόω.

Ὥσκε, vel ὥσκεν, idem quod ὡσὰν. Ex ὡς, et poëtico κε, quod eſt ἄν.

Ὦσμαι, perfect. indic. paſſ. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὠσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulſus; (2) everſio. Ab ὠθέω.

Ὡσπὲρ, ut, ſic, quemadmodum, veluti, quaſi, tanquam. Ex ὥς, et πὲρ.

Ὡσπερὰν, *adv.* fermè, quaſi, tanquam.

Ὡσπερανεὶ, *adv.* tanquam ſi, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὥσπερ, ἄν, et εἰ.

Ὡσπερεὶ, *adv.* veluti, quaſi.

Ὡσπεροῦν, *adv.* idem. Ex ὥσπερ, et οὖν.

Ὥστ' pro ὥστε, *quaſi*.

Ὥστε, *adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe, quod, quippe qui. Ex ὡς, et τε.

Ὤστης, ου, ὁ, impulſor, qui trudit. Ab ὠθέω.

Ὠστιεῖ, 2. ſing. f. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, et hoc pro ὠστίσῃ. Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιοῖ Κλεωνύμῳ, *Ariſtoph. Ach.* 805. Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, *ibid.* 42. Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ, *id. Plut.* 330. Ab ὤστης.

Ὠστικῶς, *adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικὸς.

Ὠ'στοργος, *crudelis*, Dor. pro ὁ ἄστοργος.

Ὠστὸς, ἡ, ὸν, truſatilis, *Gl. V.* Ab ὠθέω.

Ὤσφραντο, 3. plur. plusq. perf. indic. paſſ. verbi ὀσφραίνω.

Ὦσχος, ου, ὁ, ramus novellus; ὦσχη, *Nic. Al.* 109. Ab et pro ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ίων, τὰ, geſtatio ramorum; feſtum Athenienſium. Ab

Ὠσχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos geſtans. Ex ὦσχος, et φέρω.

Ὤσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὦτα, *aures*, nom. pl. ab οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, et ἄγρα, *captura*.

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus ſermones hominum ſublego, (ut ad dominum meum deferam.) *Ph.* ὠτακουστεῖ, auſcultat, *Xen.* Ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator, *inpr.* principis alicujus; qui, quæ paſſim audit, ad dominum ſuum defert, *Gl. V.* auricularius explorator. Ex οὖς, et ἀκουστής.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, et ἀλγέω.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦ 'τὰν, ô homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, clyſter auricularis. Ex οὖς, et ἐγχύω.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix et ulcus ac recens vulnus. Ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὥτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτιοφόρος, idem quod ὠτοθλαδίας. E. M. *Ern.*

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis, ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium. Ex οὖς, et γλύφω.

Ὠτόγλυφον, ου, τὸ, idem. Ex iiſd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis auriculæ. Ex οὖς, et εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ ſunt; *Diog. Laërt.* Ex οὖς, et θλάω.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contuſio. Ex οὖς, et κατάγνυμι.

Ὠτοκοπέω, aures obtundo garrulitate, precibus; item de quocunque ſono vehementiori. *Gl. V.* ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, et κόπτω.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures habens magnas inſtar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, et λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, auritus. *Gl. V.* qui aures præbet. Ex οὖς, et παρέχω.

Ὠτὸς, οῦ, et ὦτος, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci ſimilis. *Gl. V.* avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτὸς, *auris*, gen. ſing. ab οὖς, *auris*.

Ὠτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex οὖς, et τέμνω.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς, et ὄχλος.

Ὠτραλέος, α, ον, et ὠτραλέος, ον, v. ὀτραλέος.

Ὤτρυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν, ab ὀτρύνω, *incito*.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas; *Il.* 23, 264. Ab οὖς.

Ὡὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipſe*.

Ὤφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

Ὤφειν, *videram*, pluſq. perf. ind. act. v. ὄπτω.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.

ὨΦΕΛΕ'Ω, juvo, proſum, commodo, benè de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, *Ph.* aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, *Ph.* fut. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; *Soph. Aj.* 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, *Ariſtoph. Av.* 426. Μηδὲν ὠφελοῦν πόλιν, *Eur. Supp.* 1109. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα, *Ion.* 381.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

Ὠφελήσιμος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις,

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

Ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilitatem, adjumentum five emolumentum adferens, *Gl. V.* ὠφέλιμον, commodum profuturum. Ab eod.

Ὠφελίμως, *adv.* utiliter, commodè.

Ὤφελον, utinam. *Gl. V.* velim. Ἀτυχεῖς μὲν ὦρα ἀλλ' ȣ̓κ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν, *Synes.* Ab ὀφείλω.

Ὤφθη, 3. fing. aor. 1. indic. paff. verbi ὄπτω.

Ὤφθησαν, *visi sunt*, 3. plur. a. ejufd.

Ὤφλεε, 3. fing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

Ὠ'φρόντιςος, *fecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιςος.

Ὦχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

Ὤχατο, 3. plur. plufq. perf. ind paff. *Ion.* pro ᾠγμένοι ἦσαν.

Ὤχετο, 3. fing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.

Ὠχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paff. verbi ὀχθέω.

Ὠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, à pallore denominatum. Ab ὠχρὸς. Unde

Ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὠχράω, ῶ, palleo; (2) pallefco. Ab ὤχρα.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, *R.* Ab eod.

Ὠχρίας, ȣ, ὁ, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expallefcit. Ab

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfufus fum, pallefco, pallidus fio. Τȣ̀ς ὠχριῶντας, τȣ̀ς ἀνυποδήτȣς λέγεις, *Aristoph. Nub.* 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἂν φόβῳ καθημένη, *id. Pace*, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

Ὠχρόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex luteo candicans, feu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, et λευκὸς.

Ὠχρόξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pallidè flavefcens. Ὠχρόξανθος ὡς χολὴ, *Aret.*

ὨΧΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus, *Philox.*

Ὦχρος, ȣ, ὁ, pallor; (2) legumen quoddam, Lat. *ervilia.* Ab ὠχρὸς.

Ὠχρότης, ητος, ἡ, pallor. Ab eod.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo. Hinc

Ὠχρώμα, ατος, τὸ, pallor corpori alicui inductus.

Ὤχωκε, *abiit*, 3. fing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adfpectus, vultus, facies. *Gl. V.* adfpectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video.*

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ovo fimilis, ovi fpeciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum.*

ΤΕ'ΛΟΣ.

APPENDIX

APPENDIX

VOCABULORUM

Quæ in præcedenti opere vel conſultò prætermiſſa fuerunt, vel et Cl. Editores ſubterfugerunt; quæ tamen magnâ ex parte autoritatem habeant et fidem, notatione igitur non prorſus indigna, aut etiam loco, ſi aliquando inveſtigatori ita videtur.

Ἀ'ΑΣΠΕΤΟΣ, ον, immenſus, Cal. *ſi lectio ſana.* Ex α int. et ἄσπετος.

Ἀβλεμὴς, ὲς, imbecillus, Euſtath.

Ἀβλεχὴς, ὲς, ubi nulli ſunt balatus, Ep. Ex α priv. et βληχὴ.

Ἀβόητος, ον, ubi nullus eſt clamor, vel ſine pugnâ, Nonn. Ex α, et βοὴ.

Ἀβολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιβολέω, Apoll. Hinc

Ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, ſeu convenit, E. M.

Ἀβρόδαις, ὁ, idem quod ἀβροδίαιτος, Ath.

Ἀβυρτάκη, ἡ, barbarium ἐπίτριμμα, et edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ conficit, ἀβυρτάκην, Demetr. ib.

Ἀβυσσοτόκος, ον, abyſſum habens ſeu pariens, Cyr.

Ἀγάθεος, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.

Ἀγαθόῤῥυτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, et ῥέω, Syneſ.

Ἀγαλέος, vide ἠγαλέος, E. M.

Ἀγακλήεις, έσσα, εν, vide ἀγακλεὴς, Apollin.

Ἀγαλμοτύπης, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιὸς, Maneth. Ex ἄγαλμα, et τύπτω.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans ſpicis, prægrandes ſpicas habens, Naz.

Ἀγατὸν, *adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 515.

Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, Orph. H.

Ἀγγελιώτης, ȣ, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.

Ἀγγελιῶτις, ἡ, *fœm.* Call.

Ἀγγελτρία, ἡ, idem, Sibyl.

Ἀγεκτὸς, ον, immadidus, durus, Ep. Heſ.

Ἀγενείως, *adv.* ſine barbâ, Philoſtr. ap. Phav.

Ἀγερσικύβηλις, qui mactatoriam ſecurim in ſeſe concitat, quaſi ἐγερσικύβηλις, Steph. ex E. M. idem quod ἀγύρτης, et κυβηλιστὴς, Heſ.

Ἀγήραντος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήραος, immortalis, Ep.

Ἀγινέσκω, idem quod ἀγινέω, *Ion.* Hom.

Ἀγκιστρόδετος, ὁ ϗ ἡ, hamo vinctus, ſeu captus, Ep.

Ἀγκλείνω, pro ἀνακλείνω, Hom.

Ἀγκονεύω, idem quod ἀγκονέω. Ex ἀνὰ, et κονέω.

Ἄγκρισις, pro ἀνάκρισις, Æſch.

Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι, Theoc,

Ἀγκυλόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, curvis dentibus, epith. falcis, Opp.

Ἀγλαόπεπλος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidâ veſte, Cal.

Ἀγλαοφάρης, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.

Ἁγνομάντις, ὁ ϗ ἡ, caſtus vates.

Ἁγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἁγνόῤῥοιος, Æſch.

Ἁγνοτερὴς, ὲς, caſtus, Orph. niſi ſit pro ἁγνοτελὴς.

Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, ſc. ſub dio, quod fit in agro, Nic.

Ἄγρεμον, τὸ, ridica; haſta, Æſch. Ab ἄγρα.

Ἄγρικος, ον, idem quod ἄγροικος, Moſch.

Ἀγριῶτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγριώτης, Sapph.

Ἀγροτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.

Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητὴς, Man.

Ἀγυρτέω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην, agere, Athen.

Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.

Ἀγχονέω, idem quod ἀγχονάω, Man.

Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci poteſt vel ſolet, Ep. Ab ἄγω.

Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.

Ἀδδεὴς, pro ἀδεὴς. Hom.

Ἀδένδρεος, ον, idem quod ἄδενδρος, Opp.

Ἀδήϊος, ον, ſine hoſte, ſeu inoffenſus. Apoll. Ab α priv. et δηΐς.

Ἀδίκηλος, ſeu ἀδδίκηλος, ον, ſine effigie. Ex α priv. et δίκηλον, Man.

Ἄδμητος, η, ον, idem quod ἀδμὴς. Hom.

Ἀδμολία, ſeu ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.

Ἀδόκως, idem quod ἀδοκήτως, Eur.

Ἀδὼν, όνος, ἡ, pro ἀηδὼν, Moſch.

Ἀδωρόδοκος, ον, idem quod ἀδωροδόκητος, Ep.

Ἀείδηλος, ὁ ϗ ἡ, valdè conſpicuus, Nic. Ex α int. et εἰδεῖν.

Ἀείδρομος, ον, ſemper currens, Cyr.

Ἀειθανὴς, ὲς, ſemper moriens, Man. Ex ἀεὶ, et θνήσκω.

Ἀείκωμοι, οἱ, ſemper lætantes, ſeu comeſſantes, Man.

Ἀείμαργος, ὁ ϗ ἡ, ſemper inſaniens, Opp.

Ἀειρέεθρος, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, et ῥεῖθρον.

Ἀεικήλεος, idem quod ἀεκέλιος, Hom.

Ἀελλὰς, άδος, idem quod ἀελλαῖος, Soph. ap. Heſ.

Ἀελλοπόδης, ȣ, ὁ, idem quod ἀελλόπȣς, Call.

Ἀέναων, οντος, idem quod ἀέναος, Heſiod.

Ἀεξίνοος, ὁ ϗ ἡ, quaſi augens mentem, Proc.

Ἀέπτος, ον, volare nondum valens, Æſch. *ſi lectio ſana.*

Ἀερκὴς, ὲς, idem quod ἄερκτος, ſeu immenſus, Call.

Ἀεροδινὴς, ὲς, volans, qui in aëre verſatur, Ep. Ex ἀὴρ, et δίνη.

Ἀέω, (inuſit.) ſpiro; (2) dormio. Unde ἀέσαμεν, Hom.

Ἀζηχὲς, *adv.* inceſſanter, Hom.

Ἀθελήτως, *adv.* præter voluntatem. Ath.

Ἀθεραὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθερὴς, Nic.

Ἀθεριβόσκης, ȣ, ὁ, ariſtis veſcens, ap. Diog. L.

Ἀθεσμοφάγος, ὁ ϗ ἡ, vetita edens, Man.

Ἀθλοθεσία, præmiorum conſtitutio; (2) ipſum munus et officium athletarum; (3) item mutua depoſitio utriuſque concertantium, Ariſtoph.

Ἄθυρσος, ον, ſine vel cum thyrſo, Eur. Ex α priv. vel int.

Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.

Αἰγλητὴς, ȣ, ὁ, idem quod αἰγλήεις, epith. Apollinis.

Αἰγλοβολέω, radios vibro ſeu jacio, Man.

Αἰγυπτιόω, nigrum reddo, Heſ.

Αἰετόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.

Αἶητος, vide ἄητος, item ardens, Hom.

Αἰθάλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, Eur.

Αἰθρήεις, εσσα, εν, idem quod αἴθριος, Opp.

Αἰθρολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere ſplendens, Man.

Αἰθροδόνητος, ον, in ſplendore agitatus, ib. Ex αἴθρα, et δονέω.

Αἰθροπολεύω, in æthere verſor, vel idem quod αἰθερεμβατέω, ib.

Αἰθροτόκος, ον, in æthere procreans, ib.

Αἰκτὴρ, ῆρος, ὁ, impetuoſus, Opp. Ab ἀΐσσω.

Αἱμαστρέφος, ον, ſanguineus. Ath.

Αἱμαπότης, ȣ, ὁ, idem quod αἱμοπότης, Lyſ.

Ἀιματοπώτης, ου, ὁ, idem.

Ἀιματοπῶτις, ἡ, *fœm.* Man.

Ἀιματιᾶτις, idem quod αἱματῖτις, feu *farta fanguine*, Ath.

Ἀιμοῤῥέω, idem quod αἱμοῤῥοέω, Man.

Ἄιμυλα, *adv.* blandè, &c. Hef.

Ἀιμυλομήτης, ου, ὁ, blanditiarum autor, Hom. M.

Ἀινὰ, *adv.* vide αἰνῶς, Call.

Ἀινογένεθλος, ον, in nativitate mifer, Man.

Ἀιολίας, ου, ὁ, nomen pifcis, coracinus, Ath.

Ἀιολοπάλης, ου, ὁ, variis luctæ generibus verfatus, Man. Ex αἰόλος, et πάλη.

Ἀιολοσκόπος, ον, variè fpeculans, Naz.

Ἀιολόφυλος, ον, diverfi generis, feu ex aliâ tribu. Opp. A φῦλον.

Ἀιπυπλανής, ές, in fummo errans, Man. Ex αἰπὺς, et πλάνης.

Ἀισχρόβιος, ον, turpiter vivens, Sibyl.

Ἀισχρογέλως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.

Ἀισχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magifter, ib.

Ἀισχρεόμυθος, ον, idem quod

Ἀισχρεοῤῥήμων, vide αἰσχοῤῥήμων, Man.

Ἀισχρεόφημος, ον, turpis famæ. Ex αἰσχρὸς, et φήμη.

Ἀισχρόπεπλος, ον, turpiter veftitus, Diofc. A πέπλον.

Ἀιτος, τὸ, hofpitium, item lucus, Pind. Euft.

Ἀιωνοτόκος, ον, feculorum parens, Synef. Ab αἰὼν, et τίκτω.

Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æfch.

Ἀκεςρον, τὸ, medicamentum, Soph. Hef.

Ἀκέω, vide ἀκέομαι, Apoll.

Ἀκῆ, *adv.* Dor. idem quod ἦκα, Pind.

Ἀκήδει, *adv.* negligenter, fine curâ, Æfch. Ex α, et κῆδος.

Ἀκήδεςον, *adv.* idem, Apoll.

Ἀκκορίζειν, perdere cimices, Ep. ap. Steph.

Ἀκράλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.

Ἀκρατόεις, εσσα, εν, inftabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατωσύνη, *Poët.* pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, inftabilitas, *fed nimis licentiosè*, Steph.

Ἀκρέδεμνος, ον, fine vittâ, Ep.

Ἄκριτα, *adv.* idem quod ἀκριτὶ, Hom.

Ἀκριτόδακρυς, ὁ ϗ ἡ, futiliter aut immensè lacrymans, epith. Tantali, Ep.

Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo pofitus, Naz. Ex ἄκρος, et γωνία.

Ἀκροπολεύω, fublimis meo, Man.

Ἀκταίνω, erigo, attollo, Æfch.

Ἀκταιωνὶς, ίδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.

Ἀκτινηβολία, ἡ, idem quod ἀκτινοβολία. Man.

Ἄκυμος, ον, idem quod ἀκύμων, Eur.

Ἀλάλυγξ, γγος, ἡ, metus, animus perturbatus, Sch. ἄλη, Nic.

Ἀλγεσίδωρος, ον, dans dolorem, Opp.

Ἀλγεσίθυμος, ον, dolore animum afficiens, Ep.

Ἀλειπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείπτης, Man.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω, Hom.

Ἀλέκτρος, ὁ ϗ ἡ, cælebs, innupta, Eur. Ex α, et λέκτρον.

Ἀλεξήνωρ, ὁ ϗ ἡ, adjuvans homines. Epith. Æfculapii. Arift.

Ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.

Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.

Ἀληγὴς, ὲς, inceffans, Diofc. Ex α, et λήγω.

Ἀληθίη, pro ἀληθεία, ib.

Ἀλητιβόρος, ον, mendicivorus, epith. Iri, Naz.

Ἀλιανθὴς, ές, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, et ἀνθέω.

Ἄλλιβρος, ον, idem quod ἀλίβρωτος, Lycurg.

Ἀλίγδουπος, ον, idem quod ἀλίδουπος, Opp.

Ἀλίζωος, ον, in mari vivens, Ep.

Ἀλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.

Ἀλιμυρὴς, ὲς, circumlutus, vel idem quod ἀλιμυρήεις, Apoll.

Ἀλιπλὴξ, γος, ὁ ϗ ἡ, mari percuffus, Call.

Ἀλιῤῥαίςης, ου, ὁ, maris corruptor, ep. Draconis, Naz.

Ἀλίῤῥαντος, ον, mari confperfus, Ep. Ex ἅλς, et ῥαίνω.

Ἀλίῤῥηκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀλιῤῥαγὴς, Ep.

Ἀλίσμικτος, ον, maritimus, Lycurg. al. ἀλισμηκτὸς.

Ἀλιςέφανος, ον, idem quod ἀλιςεφὴς, Hom.

Ἀλιτοφροσύνη, ἡ, peccatum; malus animus. Ex ἀλιτέω, et φρὴν, Ep.

Ἀλιτρεφὴς, ὲς, mare nutritus, Call. Ex ἅλς, et τρέφω.

Ἀλιοτρεφὴς, idem, Hom.

Ἀλιτύρος, ου, ὁ, cafeus fale afperfus, Ep.

Ἀλίφρων, ονος, ὁ, fatis prudens, Naum. ap. Stob.

Ἀλλαγμὸς, ῦ, ἡ, idem quod ἄλλαγμα, Man.

Ἄλληςος, ον, idem quod ἄληςος, Ep.

Ἀλλοκόταιος, ον, idem quod ἀλλοκότος, Eur.

Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.

Ἀλλόφραν, ονος, ὁ ϗ ἡ, diverfa fentiens, ib. Ex ἄλλος, et φρὴν.

Ἀλμὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in muriâ conditus, al. tepidus, Hef.

Ἄλτις, ἡ, idem quod ἄλσος, Pind. Hef.

Ἀλόσυδνος, η, ον, Exp. marinus, Apoll.

Ἄλλυτος, idem quod ἄλυτος, Ep.

Ἀλυκρὸς, pro θαλυκρὸς, E. M.

Ἄλυχνος, ον, fine lychno, Eur.

Ἀλυσηδὸν, *adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.

Ἀλωπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Hef.

Ἀμαζονὶς, ἡ, Amazonis, Apoll.

Ἀμάνδαλος, ον, evanidus, Alcæ.

Ἀμαράντιος, α, ον, idem quod ἀμαράντινος, Apoll.

Ἀμαρασκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foffor fulcorum, Man.

Ἀμαρτοσύνη, ἡ, idem quod ἁμαρτία, Ep.

Ἀμαρτωλὴ, ἡ, idem, Theogn.

Ἀμαρυνθιὰς, άδος, ἡ, idem, Ep. l. 6.

Ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obfcurans, Man. Ab ἀμβλὺς.

Ἄμβλωμα, τὸ, hebetatio, item abortio, Naz. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωσσος, ὁ ϗ ἡ, abortiens, Man.

Ἄμβλωψ, ὁ ϗ ἡ, cæcutiens, Eur. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ, *oculus.*

Ἀμεθυςίζω, refero colore, aut aliâ fimilitudine amethyftum.

Ἀμεινότερος, pro ἀμείνων, Alcæ.

Ἀμέλαθρος, ον, extorris, Man. Ex α, et μέλαθρον.

Ἀμερίςως, *adv.* vide ἀμερῶς, Synef.

Ἀμέριμνον, τὸ, pro ἀμεριμνία, Herodian.

Ἀμετρόβιος, ον, longævus, Man.

Ἀμετροπότης, ου, ὁ, immodicè bibens, Ep.

Ἀμηχανοεργὸς, ὸν, malè fabricans machinas, epith. Satyrorum, Hef.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, Hef. ex Call.

Ἀμιγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, Nic.

Ἀμοιβηδὶς, *adv.* idem quod ἀμοιβηδὴν, Hom.

Ἀμόλγιον, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.

Ἀμόχθως, vide ἀμοχθεὶ, Man.

Ἀμπεδιηρὴς, ὲς, campeftris, Æfch. A πέδιον.

Ἀμπηδάω, pro ἀναπηδάω, Hom.

Ἀμπυγμων, ονος, ὁ, vide ἄμπυξ, Nic.

Ἀμυγδάλεος, εα, εον, vide ἀμυγδάλινος, Nic.

Ἀμυγνὸς, ὸν, purus, Soph. ap. Suid.

Ἄμφαδος, ον, idem quod ἀμφάδιος, Apoll.

Ἀμφαλλάσσω, muto, idem quod ἀμείβομαι, Opp.

Ἀμφαυτέω, idem quod ἀμφαύω, ib.

Ἀμφελαύνω, circum traho, Hom.

Ἀμφερυθαίνω, idem quod fimpl. Cal.

Ἀμφιβατὴρ, ῆρος, ὁ, circumventor, Synef.

Ἀμφιγεῖος, ον, quafi conterraneus, finitimus, Steph. ex. Dion. fed leg. ἀρχιγυοι, vide 215.

Ἀμφιβληςρευτικὴ, ἡ, fub. τέχνη, ars pifcatorum qui reti utuntur, Poll.

Ἀμφιβληςροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.

Ἀμφιβολῶς, ambiguè, Athen.

Ἀμφιγάννυμαι, lætor, Cal.

Ἀμφιέρχομαι, circumvenio, Hom.

Ἀμφιελαύνω, circumduco, Hom.

Ἀμφιθοάζω, circumcurro, Man.

Ἀμφίκερως, ὁ ϗ ἡ, utrinque cornuta, epith. lunæ, Man.

Ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Hef.

Ἀμφιμάσσομαι, abftergo, Hom.

Ἀμφίνοος, ον, dubius, Diog. L.

Ἀμφιπεριςρέφω, undique circumago, Hom.

Ἀμφιπορφυρέος, idem quod fimpl. Eur.

Ἀμφίπτολις, quæ urbem cingit, Æfch.

Ἀμφιςρατάομαι, circum pugno, Hom.

Ἀμφίςρεφης, ὲς, al. ἀμφιςεφὴς, ὲς, Hom. Il. λ. 40.

Ἀμφιςροφὴ, ἡ, deflexio, converfio, Hef.

Ἀμφίτερμος, ον, exerminatus, Hef. ex Soph.

Ἀμφιτιττυβίζω, circumpipio, Ar.

Ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, Steph.

Ἀμφιφαείνω, vide ἀμφιφάω, Hom.

Ἀμφιφοβέω, circà terreo, vel in fugam conjicio, Hom.

Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.

Ἀμφιχολόομαι, irafco circum vel propter, Naz.

Ἀμφοβικὸς, ἡ, ὸν, circumbivia, Man.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram gefto, Arift.

Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumfpectio, Man.

Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.

Ἀναβάλλειν (γῆν), egerere terram fodiendo, Xen. attollo, *item* fterno, excutio, ut equus fefforem, Bud.

Ἀνάβόημα, τὸ, idem quod ἀναβόησις.

Ἀναβολαίω, indico, V. Lex.

Ἀναβόλιμος, ον, rejectitius, feu dilatitius, Hef.

Ἀναβορβορίζω, vide ἀναβορβορύζω, exclamo, Ar.

Ἄναβος, *Dor.* pro ἄνηβος.

Ἀναβρέχω, infono, refono, Hef. Hom.

Ἀναγαγγανεύω, exclamo, Hef. E. M.

Ἀνάγαιος, ον, idem quod ἀνώγεως, V. T.

Ἀνάγευσις, ἡ, ipfa guftandi actio, V. L.

Ἀναγινώσκω, pro fimpl. Hom.

Ἀναγκιππεῖν, neceffariò equitare, Eur. ap. Suid.

Ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœleftia affectans, Synef.

Ἀναδείγματα, τὰ, figilla, Hef. *item* lora; idem potiùs ἀναδέγματα, Steph.

Ἀναδικτης, ῦ, ὁ, fpecies laquei feu pedicæ. A δίκω.

Ἀναδομὴ, ἡ, divifio, Suid. reædificatio, Steph. A δέμω.

Ἀναδράω, idem quod ἀναπράσσω, Hef.

Ἀναδρύπτειν, carpere unguibus, Hef. Steph.

Ἀναδύνω, idem quod ἀναδύω, Hom.

Ἀναζείω, *Poët.* pro ἀναζέω, Ep.

Ἀναθηματικὸς, ἡ, ὸν, ad confecrandum feu dicandum comparatus, aptus, Ep.

Ἀνάθρησις, ἡ, attenta confideratio, Tim. ap. Polyb. Ab ἀναθρέω.

Ἀναίδητος, ον, quafi non verecundatus, Apoll. Ex α, et αἰδέομαι.

Ἀνακαθαιρέομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κατὰ, et αἱρέομαι.

Ἀνακλέπτω, rurfus furor, Hom.

Ἀνακράτης, ες, admodùm firmus, validus. A κράτος, Hef.

Ἀνάκρισις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.

Ἀνακτόρεος, idem quod ἀνακτόριος, Chriftod.

Ἀνακυκλέω, vide ἀνακυκλόω, Eur.

Ἀνακυντέω, fterto, Hef.

Ἀνακωδωνίζω, vide fimp. Hef.

Ἀναλδὸς, idem quod ἀναλδὴς, ib.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, Steph.

Ἀναλεκτίδες, αἱ, conveniunt fcapulis tenues analectides altis, Ovid. de art. am. l. 3.

Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνήλιπος, Theoc.

Ἀναμάθω, aor. 2. fub. ab ἀναμανθάνω.

Ἀνάματος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, et νᾶμα.

Ἀναμηρύκομαι, rumino, V. L.

Ἀνανηπιόομαι, idem quod ἀνανηπιεύομαι, Gaz.

Ἀνάνιος, ον, non habens mœrorem. Ex α, et ἀνία, vel *Dor.* pro ἀνήνιος, effrænis, fuperbus. Ex α, et ἡνία, Steph.

Ἀναξιόω, idem quod ἀπαξιόω, Eur.

Ἀνάπαλος, feu ἄμπαλος, ὁ, refortitio, Pind.

Ἀναπνείω, *Poët.* pro ἀναπνέω.

Ἀναποσκευὴ, ἡ, impedimentum, V. L.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, fufpirium cum imploratione divini auxilii, Greg.

Ἀναπρίω, frendeo, Nic.

Ἀνακτικὸς, ἡ, ὸν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἅπτω.

Ἀνάπωτις, ἡ, vide ἄμπωτις.

Ἀναθρία, ἡ, articulorum feu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.

Ἄνατε, *per Sync.* pro ἀναςατε.

Ἀναςοναχίζω, idem quod ἀναςοναχέω, Hom.

Ἀνάςερος,

Ἀνάςερος, ον, fine aftris, Man. Ex α, et ἄςρον.
Ἀναςραφάω, vide ἀναςροφάω, Hef.
Ἀνασύομαι, erumpo, Hom.
Ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀναύλα, adv. fine tibiis, Plut. Ex α, et αὐλός.
Ἀναυσία, ἡ, naufea nulla, Suid.
Ἄναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Hef.
Ἀναΰω, exclamo, Theoc.
Ἀναφέρπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ἀπὸ, et ἕρπω.
Ἀναφυγά, ἡ, vide ἀνάφυξις, Æfch.
Ἀνδίκτης, pro ἀνάδικτης, E. M.
Ἀνακρέμπτω, exfcreo feu fcreato egero. Hinc
Ἀνακρέμψις, ἡ, exfcreatio, Hipp. ebullitio. H.
Ἄνδεμα, τὸ, Æol. per Sync. pro ἀνάδεμα, feu ἀναδήμα, Ep.
Ἀνδοχάδην, Æol. Sync. pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per fucceffionem, Hef.
Ἀνδοχεὺς, pro ἀναδοχεὺς, vel ἀνάδοχος, ib.
Ἀνδρηΐη, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρήϊος, pro ἀνδρεῖος, Herod.
Ἀνδρισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.
Ἀνδροκὰς, άδος, ἡ, pars, Hef. Nic.
Ἀνδρόφθορος, ον, ab homine periens vel ἀνδροφθόρος, homines perdens, Soph.
Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.
Ἀνεγκάλυπτος, ον, non intectus feu tectus, Hef.
Ἀνειρώτευν, Ion. pro ἀνειρώτων, Euft.
Ἀνελθέμεναι, Dor. pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνεμότροπος, ον, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμος, et τρέπω.
Ἀνενεκτέον, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, et φέρω.
Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, Bud. Ab ἀνενόχλητος.
Ἀνεξέλευςος, ον, idem quod ἀνεξίτητος, Hef. Ex α, et ἐξέρχομαι.
Ἀνεοςασίη, ἡ, ftupore attonitus, Hef.
Ἀνεπιδίω, refudo, fudorem refundo, Plut.
Ἀνεπίφραςος, ον, ineffabilis, Suid.
Ἄνεργος, ον, idem quod ἀνέργαςος, inefficax, Eur. Ex α, et ἔργον.
Ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, Suid.
Ἀνεσθίω, exedo, erodo, Hipp.
Ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, Suid.
Ἀνέσπομαι, furfum verfus fequor, Hef.
Ἀνευκτος, ον, non optabilis, feu non optandus, Ep. Ex α, et εὔχομαι.
Ἀνεύρυσμα, τὸ, idem quod ἀνεύρυσμος, Gal.
Ἀνεχέγγυος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ab α priv. et ἐχέγγυος, ut fidejuffor, minimè idoneus, Thucyd.
Ἀνηκὲς, pro ἀνῆκον, Hef. vel aciem non habens, Steph. Ex α, et ἀκή.
Ἀνήμυκτος, ον, qui unguibus carptus fciffufque non eft, Hef.
Ἀνήνοθα. ἀνήλυθα, per Sync. ἄνηλθα, Dor. ἄνηνθα, per Epenth. ἀνήνοθα, Steph.
Ἀνηρὴς, ἐς, virilis, Hef. ex Æfch.
Ἀνηρὸς, per Sync. pro ἀνιαρὸς, ærumnofus, Nic. Sch. illæfus, innocens, E. M.
Ἀνηροσίη, ἡ, ubi nulla aratio, Sibyl.
Ἀνθεσιπότητος, ον, Ath.
Ἀνθηφόρος, ον, florifer, Ep.
Ἀνθέσιχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, floridi coloris, Ath.
Ἀνθίας, ῦ, ὁ, pifcis quidam, Ariftot.
Ἀνθοδίαιτος, ον, floribus vefcens, epith. Apis, Ep.
Ἀνθοκάρηνος, ον, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ἀνθρηνοειδὴς, ἐς, referens crabronem feu vefpam. Ex ἀνθρηνὴ, et εἶδος, Theoph.
Ἀνθρωπόλοιγος, ὁ ϗ ἡ, hominem perdens, Naz.
Ἀνίερειος, ον, cui facra non fiunt, Suid.
Ἀνοιδείω, Ion. et Poët. pro ἀνοιδέω.
Ἀνοίκτιςος, ον, indefletus, Ep.
Ἄνομαι, paff. idem quod ἀνύομαι, Hom.
Ἀνομοιοειδὴς, ἐς, diverfæ fpeciei, Steph.
Ἀνόμως, adv. iniquè, imbrobè, Eur.
Ἀνορέκτως, adv. fine ullâ ciborum appetentiâ, Gal.

Ἀνούατος, ον, fine auribus, Theoc. Ex α, et οὖας.
Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀντανύω, pro ἀνατανύω, Call.
Ἀντεμμάσσομαι, rependo, Hef.
Ἀντεπίξηνον, altera menfa coquinaria, Æfch. Ex ἀντὶ, et ἐπίξηνον.
Ἄντησις, ἡ, pro ἄντησις, E. M.
Ἀντιάχω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.
Ἀντιρύσασθαι, a. 1. m. rependi. Ab ἀντιρύομαι. Theog.
Ἀντίκαινος, ον, fimilis et par novo. Hef.
Ἀντίδοτος, ον, viciffim datus, contradatus, Nonn.
Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æfch. fi lectio fana.
Ἀντικρατέω, viciffim impero, Ep.
Ἀντιλογέω, contradico, nego, Soph.
Ἀντιτεύχομαι, fimilis fum; ἀντιτέτυξο, 2. f. plufq p. paff. Hom.
Ἀντιφωνέω, obloquor, Soph. Steph.
Ἀντιχαρεὶς, invicem gratificans, aor. 2. part. paff. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Ἀντιχορεύω, contrario motu feror, Synef.
Ἀντροπαία, ας, ἡ, pro ἀνατροπαία, feu ἀνατροπὴ, mutatio, Æfch. fi lectio fana.
Ἀντωπὴς, ἐς, idem quod ἀντωπὸς, Man.
Ἀνύδατος, ον, fine aquâ, ib. Ab α, et ὕδωρ.
Ἀνυπότροφος, ον, idem quod ἀνυπόςροφος, Orph.
Ἀνυτὴ, ἡ, idem quod ἄνυσις, Ep.
Ἀνωνυμίη, fine nomine, Arat.
Ἄξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, Hom.
Ἀξυρὴς, ἐς, idem quod ἄξυρος, Hef.
Ἄξεινος, Poët. et ἀξείνιος, vide ἄξενος, Hef. Call.
Ἀξιόμορφος, ον, vifu dignus, Man. A μορφή.
Ἀξιοπιςοσύνη, ἡ, fidei dignitas, ib.
Ἀξιόμισος, ον, odio dignus, Æfch.
Ἀξίφυλλος, Æfch. lege ἀξιόφυλλος, vel ἀεξίφυλλος, Pau. αὐξίφυλλος, Heath.
Ἀοζέω, feu ἀοξέω, miniftro, Hef. Suid.
Ἀοζοὶ, feu ἀοξοὶ, miniftri, Call. ap. Hef.
Ἀοῖ, dat. fing. Dor. pro ἠοῖ. Ab ἠώς.
Ἀοσσέω, auxilior, adjuvo, Mofch.
Ἀπαγγελεὺς, ὁ, internuncius, Man.
Ἀπαγώνιος, Æfch. rectiùs ἐπαγώνιος.
Ἀπαιρεθέω, Ion. pro ἀπαιρεθῶ.
Ἀπακτόω, abduco, Soph. ubi al. πακτόω.
Ἀπαλαςέω, indignor, Hef.
Ἀπαλεξέω, idem quod ἀπαλέξω, Hom.
Ἁπαλὸν, adv. molliter, delicatè, Hom.
Ἁπαλόψυχος, ον, idem quod ἁπαλόφρων, Ep.
Ἀπαμβλακέω, Hef. deerro vel aberro, Steph. potiùs ἀπαμπλακέω, Soph.
Ἀπαμβλόω, abortior, Plut. ubi al. ἐπαμβλόω.
Ἀπανοίγω, idem quod fimplex, Hom.
Ἀπαράλεκτος, ον, cui fuperflui crines dempti ac velut ablecti non funt, Steph. al. idem quod ἀπαράτιλτος.
Ἀπαρυςέον, auferendum, Ariftoph.
Ἀπαυαίνω, exficco, Call.
Ἀπαφαυαίνω, idem, Suid.
Ἀπαχλύω, idem quod fimpl. Call.
Ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, Call.
Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, ineptè ago. Æfch. ap. Steph.
Ἀπέκτακα, præt. ab ἀποκτείνω, (ἀπέκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέκτονα.
Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω, Arift.
Ἀπέλεθρον, adv. vehementer, procul, Hom.
Ἀπεναρίζω, fpolio, aufero, Hom.
Ἀπέρατος, ον, Ariftoph. al. ἀπέραντος.
Ἀπεσχαρόομαι, paff. vid. fimpl. exp. act. Euftath.
Ἀπεψέω, Ion. pro ἀφεψέω.
Ἀπεὼν, Ion. et Poët. pro ἀπὼν, item mortuus.
Ἀπήγημα, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα.
Ἀπηγορία, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.
Ἀπηΐα, præt. med. ab ἄπειμι, Plat.
Ἀπήκοος, idem quod ἀνήκοος, Hef.
Ἀπηνεόω, reddo ἀπηνέα, Suid.
Ἀπία, ἡ, Apia dicta olim quæ nunc Peloponnefus. Alii appellativum effe volunt, H. α, 270. Item Scythis dicitur Tellus, Dea, ap. Herod.
Ἀπιςόκορος, ον, infidelis, Sibyl.

Ἄπλετος, ον, magnus, inacceffus, Apoll.
Ἀποβελίζειν, veru detrahere, Ath.
Ἀπογειόω, fundamenta deftruo, Suid.
Ἀπογυμνάζω, exerceo, Æfch.
Ἀποδειδίσσομαι, abfterreo, Hom.
Ἀποείπω, nego, Hom.
Ἀποινόδορπος, ον, donivorus, Lycurg.
Ἀποκαπύω, efflo, Hom.
Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.
Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Ἀποκίω, abfcedo, Hom.
Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Ἀπολειπὴς, ἐς, pro ἀπολειπόμενος, feu ἀπολελειμένος, Hipp.
Ἀπόλιςος, ον, fine urbe, Man. Ex α, et πόλις.
Ἀποπαλέω, pro ἀποπάλλω, Hipp. ap. Steph.
Ἀποπλανίης, ὁ, errabundus, Ep.
Ἀποπλάςωρ, ορος, ὁ, effictor, Man.
Ἀπόπρεμνος, ον, ἀπόπρεμνα φυτευτήρια, plantæ particula ftipitis fuffultæ, Theophr.
Ἀποπρίω, eme, imperat. pro ἀποπρίασο.
Ἀποπροαιρέω, promo, fumo, Hom.
Ἀπορέγω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Ἀπορραΐδες, αἱ, murices, Ariftot. Steph.
Ἀποσφραίνω, olfacio, Ep.
Ἀποτίβατος, Dor. pro ἀπρόσβατος, Soph.
Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, Eur.
Ἀποφθεγκτήριον, τὸ, revelatio, Man.
Ἀπόφλημα, τὸ, debitum, Dem. ap. Hef.
Ἀποφυλλὰς, άδος, ἡ, vide ἀποφύλλισις, Nic.
Ἀπόφωλος, idem quod ἀποφώλιος, Man.
Ἀποχραίνειν, colorare, Steph.
Ἀπρικτόπληκτος, ον, enixè percuffus, Æfch. Heath.
Ἀπρόκοπος, ον, fine progreffu, Man.
Ἀπροσίδητος, ον, non adfpectabilis, Man.
Ἀπρόσηλος, vel ἀπρόσειλος, ον, non expofitus folis calori, Hef.
Ἀπροσκοπέω, fum ἀπρόσκοπος, et improvidus, Steph.
Ἀπρόσφατος, ον, Nic.
Ἀπροτίελπτος, ον, pro ἀπρόσελπτος, infperatus, Opp.
Ἀπροτίοπτος, ον, pro ἀπρόσοπτος, Man.
Ἀπροφανὲς, adv. repentè, Orph.
Ἀπτερέως, idem quod ἀπτερῶς, Apoll.
Ἀπτολέμιςος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Ath.
Ἀραδέω, commoveo, conturbo, Hef.
Ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.
Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖος, Nic.
Ἀργεινὸς, idem quod ἀργεννὸς, Steph.
Ἀργειοφάντης, ῦ, ὁ, Argivorum facerdos, Ep.
Ἀργὲς, ἀργέτος, pro ἀργὴς, ἀργῆτος, Hom.
Ἀργεςὴρ, ῆρος, ὁ, vide ἀργεςής, Hef. Steph.
Ἀργικὸς, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργεῖος, Eur.
Ἀργιάω, minor, E. M.
Ἀργινεφὴς, ἐς, Albus, Soph.
Ἀργόχρως, ωτος, idem, Cyr.
Ἀργυροδέκτης, ὁ, argenti feu pecuniæ receptor. Naz. A δέχομαι.
Ἀρδευτὴς, ῦ, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδεύω.
Ἀρείτολμος, ον, bellicofus, Ep. vid. ἀρειοτόλμος.
Ἀρεταλογία, ἡ, fermo de virtute, Man. Ex ἀρετὴ, et λόγος.
Ἄρης, εος, et ητος, ὁ, Steph.
Ἀρθρωδία, ας, ἡ, vid. Steph.
Ἀριδάκρυτος, ον, multùm lacrymabilis et multùm lacrymans, Hef.
Ἀρίθμιος, ον, adnumerandus. Suid.
Ἀριςήϊον, τὸ, Ion. pro ἀριςεῖον, Herod.
Ἀριςοκλεὴς, ἐς, percelebris, Ep.
Ἀριςολόχεια, ἡ, idem quod ἀριςολοχία, Nic.
Ἀριςοποσεία, ἡ, Opp.
Ἀριςοπονεὺς, έος, ὁ, optimus operarius, Man.
Ἀριςοφόρον, τὸ, vas in quo prandium fertur, Steph.
Ἀριςοφάνειον, τὸ, nomen emplaftri, vid. Steph.
Ἀριςώδιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, optimos parturiens, Ep.
Ἀριφραδέως, pro ἀριφραδῶς, Hom.
Ἁρματινίκη, ἡ, curulis victoria, Pind.
Ἄρκιλοι, urforum catuli, Euft. ἀρκτύλοι, Poll.
Ἀρκτῆ, ἡ, Sub. δορὰ, urfina pellis, Steph.
Ἀρκυοςασία, ἡ, retium tentio, Poll.

Ἀρμῖος, idem quod ἁρμοῖ, Gal.
Ἀρνήσιμος, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.
Ἄρομα. τὸ, idem quod ἄροσις, Hef.
Ἀροτραῖος, α, ον, Cerealis, rusticus, Ep.
Ἀρπάγιον. τὸ, vas clepsydræ simile, Steph.
Ἁρπακτήριος, α, ον, rapax, Lycurg.
Ἁρπαλίζω, aufero, Æsch.
Ἁρπάω, rapio; ἁρπάομαι, idem, falce utor, Hes.
Ἀρπυιόγενος, ον, aviformis, Lycurg.
Ἀῤῥαβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.
Ἀῤῥενῶψ, et ἀῤῥενώπας, ου, ὁ, idem quod ἀῤῥενώπος, sed in malam partem utrumque, Steph. Eust.
Ἀῤῥοπὸς, ὸν idem quod ἀῤῥεπὴ, Steph.
Ἀῤῥυθμέω, dissono, Gall. Ex α, et ῥυθμὸς.
Ἀρτιγλυφὴς, ἐς, recens sculptus, Theoc.
Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀρτικροτέω, et ἀρτικροτέομαι, consono, Ep.
Ἀρτίπος, idem quod ἀρτίπους, Hom.
Ἀρτίχνους, ουν, recens lanuginosus, Ep.
Ἀρτῦναι, οἱ, quidam Argivorum magistratus; ἄρτυνοι, idem Epidauriorum, Hes.
Ἀρυβαλὶς, ἴδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, Hes. *E. M.*
Ἀρυστρὶς, ἡ, quasi haustrix, Ep.
Ἀρυστίχος, ὁ, idem quod ἀρυστὴρ, Hes. Ath.
Ἀρυταινοειδὴς, ὲς, una è tribus laryngis cartilaginibus, vid. Steph.
Ἀρυτίδωτος, ον, non rugosus, Ep. Ex α, et ῥυτὶς.
Ἄρχανος, ὁ, piscis nomen, Aristot.
Ἀρχεσίφωτος, ον, autor luminis, epith. solis, Cyr.
Ἀρχέτης, ου, ὁ, regius, Eur.
Ἀρχετοπία, ἡ, exemplar, idea, Bud.
Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, epith. Neptuni, Ep.
Ἀρχιθεωρέω, sum ἀρχιθέωρος. Hinc
Ἀρχιθεώρησις, ἡ, munus, seu dignitas architheorica.
Ἀρχιθεωρία, ἡ, idem, Hes. Poll.
Ἀρχικλὼψ, et ἀρχίκλοπος, princeps furum, Steph.
Ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scytharum, Luc.
Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, Ath.
Ἀσηρὴς, ἐς, idem quod ἀσηρὸς, (2) Suid.
Ἀσθμότοκος, ον, anhelans, Man. pro ἀσθματικὸς.
Ἀσκοδέτης, Nic.
Ἀσκοφορέω, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*
Ἀσματοκόμπος, ον, cum grandiloquentiâ et fastu canens, Tzetz.
Ἀσματοποιὸς ὸν, cantilenas faciens, *E. M.*
Ἀσμάραγος, ον, strepitum non edens, Opp.
Ἀσπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, Steph.
Ἀσπασμὸς, ύος, ἡ, salutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιστὴς, Soph.
Ἄσπορα, ἡ, ubi nulla seminatio est, Sibyll.
Ἀσσιστα, *adv.* proximè, Æsch. ap. Hes. Ab ἆσσον.
Ἄστατον, τὸ, instabilitas, inconstantia.
Ἀστειοῤῥημοσύνη, ἡ, idem quod ἀστειολογία, Steph.
Ἀστειπτος, ον, non tritus, Soph. Ex α, et στείβω.
Ἀστεμφέως, idem quod ἀστεμφῶς, Steph.
Ἀστερος, idem quod, vel pro ἀστέριος, Lycurg.
Ἀστέον, canendum est, Aristoph. Ab ᾄδω.
Ἀσιατικὸς, ἡ, ὸν, pro ἀστικὸς, Steph.
Ἀστιβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, Lycurg.
Ἄστολος, ον, veste carens, non stolatus, Soph. ap. Plut.
Ἀστραγάλισις, ἡ, idem quod ἀστραγαλισμὸς, Aristot.
Ἀστραπτὴς, ου, ὁ, fulgurator, Orph.
Ἀστραρχος, η, ον, astrorum princeps, epith. lunæ, Orph.
Ἀστρὶς, ιος, ἡ, talus lusorius, Call. Steph.
Ἀστρόκυνος, ὁ, canis siderius, Steph.
Ἀστροφόρητος, ον, idem quod ἀστροφόρος, Synes.

Ἀστύαναξ, ὁ, urbis princeps Æsch.
Ἀστυμέριμνος, ον, mundanas res curans, Synes.
Ἀσύμπτωτος, ον, qui non considit, et compressus est, Steph. Ex α, et συμπίπτω, Steph.
Ἀσυνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, Æsch. Ex α, et συνίημι.
Ἀσυνθετέω, sum ἀσύνθετος, non sto pactis, V. T.
Ἄσφηλος, ον, invalidus, imbecillis, Hes. potiùs, idem quod ἀσφαλὴς, ib. Steph.
Ἀσχίδωρος, ου, ὁ, idem quod σύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Æsch.
Ἀσχίον, τὸ, tuber terræ, Theophr.
Ἀτασθαλέω, idem quod ἀτασθάλλω, Naz.
Ἀτέκμων, ὁ ϗ ἡ, sterilis, Man.
Ἀτελίη, *Ion.* pro ἀτελεία, Herod.
Ἀτηρὴς, ὲς, idem quod ἀτηρὸς, Ep.
Ἀτήριος, idem, Æsch.
Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, Hes. Ex α, τιμὴ, et ἀλφέω.
Ἀτιμασμὸς, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, Steph.
Ἀτίμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.
Ἀτίω, idem quod ἀτίζω, Suid.
Ἄτμισις, ἡ, vaporatio, vaporum emissio.
Ἀτμισμὸς, οῦ, ὁ, idem, Steph.
Ἀτόπαστος, ον, qui conjici nequit, Hes. Ex α, et τοπάζω.
Ἀτρέμητος, ον, immotus, Hes. Ex α, et τρέμω.
Ἀτράπεζος, ον, expers convivii, Man.
Ἀτράχηλος, collo carens, Ep.
Ἀτρίβαστος, ον, idem quod ἄτριψ, Xen.
Ἀτριβὶ, *adv.* sine morâ, sine detrimento, Steph.
Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, Hes.
Αὐανὸς, ὁ, placentarum genus, Poll.
Αὐγαλέος, α, ον, splendidus, Diosc.
Αὐγοειδὴς, ἐς, idem, Suid.
Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, Ep.
Αὐλοειδὴς, ἐς, tibiæ formam habens, Bud.
Αὐλωρὸς, et αὐλωρὸς, domûs custos, Hes.
Αὐλωνίζω, in convalle dego, Suid.
Αὐλωνοειδὴς, ἐς, habens speciem seu formam αὐλῶνος, Diod.
Αὐξητὴς, οῦ, ὁ, augens, Orph.
Αὐξιφαὴς, ἐς, crescens, epith. lunæ, Man.
Αὐροσχὰς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*
Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοάγαθος, Cyr.
Αὐταιώρητος, ον, qui à seipso in sublime evehitur, Hes.
Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipsa simplicitas, Bud.
Αὐτόζως, ὁ, per se vivens, Bud.
Αὐτοκάνδαλος, ον, tumultuarius, Lycurg.
Αὐτοκρηὴς, *Ion.* pro αὐτοκραής.
Αὐτόκωλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.
Αὐτομανὴς, ὲς, ex ipso furibundus, Man. Ex αὐτὸς, et μαίνομαι.
Αὐτοματουργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
Αὐτομόλως, *adv.* more transfugæ, Hes. ex Soph.
Αὐτοποδητὶ, *adv.* idem quod αὐτοποδὶ, Luc.
Αὐτοπόνος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, Nic.
Αὐτόῤῥοος, ον, spontè profluens, Pind.
Αὐτόροφος, ον, tectum à seipso habens, seipsum contegens, Opp.
Αὐτοσχεδιὴν, idem quod αὐτοσχεδίως, Hom.
Αὐτοσπόρος, ον, à seipso semen habens, Æsch.
Αὐὼς, *Æol.* pro ἠὼς, Sapph.
Ἀφειδωλία, ἡ, munificentia, profusio, Poll. Ex α, et φειδωλὸς.
Ἀφέταιρος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitio amotus, Poll.
Ἀφεψιάομαι, non confabulor, non in cœto versor, Hes. ex Soph.
Ἀφητόριος, α, ον, qui est Apollinis, ἀφήτορος, Steph.
Ἀφθιτόμιστος, ον, æternùm invisus, Man.
Ἀφθονέω, non invideo, Eur.
Ἀφιλάβουλος, ον, non amans consilium, Ep.
Ἀφοδευτήριον, τὸ, latrina, Steph. Nic.
Ἀφόρμακτος, ον, Nic.

Ἀφρηλόγος, ον, spumilegus, Ep.
Ἀφριόεις, εσσα, εν, spumosus, Ep.
Ἀχαία, ἡ, epith. Cereris, Ar. Schol.
Ἀχανδὴς, ἐς, pauper, Anac.
Ἀχεροντιὰς, άδος, ἡ, Acherusa, infernalis, Ep.
Ἀχερόντιος, α, ον, Acherusus, Ar.
Ἀχρὴς, ἐς, inutilis, molestus, *E. M.*
Ἀχανάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, stupidus, Sibyl. Ex ἀχανὴς, (2) et φρὴν.
Ἀχλυόπεζα, ἡ, caliginosos pedes habens, Tryph.
Ἄχομαι, idem quod ἄχνυμαι, Hom.
Ἀχρήστος, idem quod ἄχρηστος, Mus.
Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Arist.
Ἀψεφὴς, ἐς, curis vacuus, Hes.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Hes.
Ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempestivè lævis et glabra fit, Suid.

B.

BABAIAΞ, ὁ, idem quod βάβαξ, Aristoph.
Βαβάξαι, saltare, Hes.
Βάβρικες, vel βαβρῆκες, gingivæ, Hes.
Βάδας, ὁ, cinædus, Hes.
Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Hes. deligo.
Βαθρεία, ἡ, idem quod βάθρον, Æsch.
Βαθὺς, ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extremâ senectute, Aristoph.
Βαθυαὴς, ἐς, longè vel graviter spirans, Nic.
Βαθύγνοφος, ον, profundam caliginem habens, Naz.
Βαθύνους, ουν, idem quod βαθύφρων, epith. Nestoris, Ep.
Βαθύπεπλος, ον, promissum peplum habens, Call.
Βαθύπνοος, ον, longè seu valdè spirans, Nic.
Βαθύῤῥωχμος, ον, profundam scissuram habens, Cal.
Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ad profundum depressus, epith. navis, Opp.
Βαθύϋπνος, ον, gravi seu alto obrutus somno, Nic.
Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Mus.
Βαθυχεύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profundæ effusionis, Procl.
Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentissimus, Man.
Βάσσων, pro βασσύτερος, seu βάθιων, *E. M.*
Βάκχευς, ὁ, Bacchus, Orph.
Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Milesii, item Corinthii, sic dicti à Baccho, Ap.
Βακχεύσιμον, τὸ, ipsa Bacchatio, Eur.
Βάκχευσις, ἡ, idem, ibidem.
Βακίζειν, de Bacide loqui seu Bacidem crepare, Aristoph.
Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τὰ βαλανώδη, glandes, V. L.
Βαλλέω, inus. pro βάλλω, unde βαλλησεῖν, et ἐξέβαλλησα, Ar. Hinc
Βαλλητὺς, ἡ, jactus, ut λιθίνη βαλλητὺς, Ath.
Βαμμάτιον, τὸ, Dim. à βάμμα, ib.
Βαρβαρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρβαρόθυμος, Sibyl.
Βαρυαὴς, ἐς, graviter spirans, Opp.
Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, Hes. Ex βαρὺς, et ἄρω.
Βαρυβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, graviter meàns, Man. A βαίνω.
Βαρυκτυπὴς, ἐς, idem quod βαρύκτυπος, Sibyl.
Βαρυπεσὴς, ἐς, graviter cadens, Æsch. A πίπτω.
Βαρύπους, ουν, gravis, seu gravipes, Ep.
Βαρύστομος, ον, profundo ore, Opp. A στόμα.
Βαρύφλοισβος, ον, graviter sonans, Procl.
Βαρύφυλλος ον, gravia folia habens, seu gravis foliis, Ep.
Βαρύχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravem humum habens, Æsch.
Βαρυώδης, ες, graviter olens, Nic.
Βασανεύω, idem quod βασανίζω. Hes.
Βασανηδὸν, *adv.* in tormentis, Man. Ab eod.

Βασσαρέω, Bacchico seu lymphato furore agitari, Ath. A βασσάρα.
Βατόεις, εσσα, εν, idem quod βατώδης, Theoc.
Βατράχεος, α, ον, idem quod βατράχεως, Ath.
Βαυκοπανῦργοι, οἱ, gloriosi veteratores, Aristot.
Βαύνη, ἡ, idem quod βαῦνος, Hes.
Βείω, pro βέω, *Ion.* βῶ, vado, Hom.
Βέλεκκος, idem quod βέλεκος, Aristoph.
Βεμβὶς, ίδος, apum species, Nic. Sch. *item* Dim. pisciculus, Hes.
Βερέσχεθος, ον, stultus, Aristoph.
Βεῦθος, τὸ, idem quod βεῦδος, Sapph.
Βιατὴς, idem quod βιαςὴς, Pind.
Βίηλυτος, ον, vi solutus, Man. A βία, et λύω.
Βιοτέρμων, ονος, ὁ ἡ, viam definiens, ib.
Βλαβεραυγὴς, ὲς, in damnum splendens, ib. A βλαβερὸς, et αὐγή.
Βλαισοπόδης, ε, ὁ. idem quod βλαισόπες, Suid.
Βλαπτήριος, α, ον, noxius, Opp.
Βλαςήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod βλαςικὸς, Nic.
Βλάςον, τὸ, idem quod βλάςος, Hes.
Βλασφημοσύνη, idem quod βλασφημία, Synes.
Βλέπος, τὸ, vide βλέμμα, Aristoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν, spectabilis, Soph. Ab eod.
Βλεςηρὶς, potiùs βλυςηρὶς, ίδος, ἡ, scaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυςον, το, chirurgicum instrumentum, Gorr. A βλέφαρον, et ξύω.
Βλητὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάττω, idem quod βλημάττω, Ar. Sch.
Βλωμίλιοι, sc. ἄρτοι, panes qui incisuras habent, à Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάνθεμον, τὸ, al. βόφθαλμον, vel χρυσόφθαλμον, Gal.
Βοαρμία, ἡ, epith. Minervæ, Steph. A βῦς, et ἄρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamosa, Æsch.
Βοαύλον, τὸ, idem quod βοαύλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamosus vociferator, Luc.
Βοθρῦσθαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοΐδης, ὁ, stolidus, fatuus, Man. A βῦς.
Βοκέῤῥιος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαύγη, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, et αὐγή.
Βολαυγὴς, ὲς, splendidus, ib. Ab iisd.
Βολβίνη, ἡ, bulbi species, Theoph.
Βόμβαξ, et βομβαλοβόμβαξ, *adv.* voces fictæ, Aristoph.
Βομβύκιον, τὸ, Dim. à βόμβυξ, Aristoph.
Βομβύλη, ἡ, ampulla olearia, Hes.
Βομβυλὶς, ίδος, ἡ, bulla, ib.
Βοόςασις, ἡ, idem quod βόςασις, Call.
Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans seu vincens, Call. A δμάω.
Βορβορέος, α, ον, cænosus, lutosus, Steph. A βόρβορος.
Βορβορώδης, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βορήϊος, et βορειᾶιος, *Poët.* pro βόρειος, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, pastus, Æsch.
Βοσκὸς, ῦ, ὁ, pastor, V. L.
Βοσοῤῥαίςης, ὁ, boves profligans, Tryph. A ῥαίω.
Βοσσόος, ον, boves incitans, Cal.
Βοόσκραιρος, bovinum caput habens, Nonn.
Βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, Opp.
Βοτρυηρὸς, ῦ, ὁ, qui è botrufero genere est, τὰ βοτρυηρὰ, pro ipsis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, et βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Eust.
Βυβαςικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Aret.
Βυβάςις, ἡ, Isis, Ep.
Βύγληνος, ον, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βυθεςεύω, et βυτελέω, idem quod βυθετέω, Hes.
Βυθοίνης, ε, ὁ, boum vorator, Ep.
Βυκέραος, idem quod βύκερως, Nic.
Βυκινέω, boves abigere, Varin.
Βυκολητὴς, ῦ, ὁ, deceptor, Hes. A βυκολέω.
Βυλευμάτιον, τὸ, Dim. qu. dic. consiliolum, co gitatum, Ar.
Βύλιος, α, ον, consultus, Æsch.
Βυπλανόκτιςος, ον, vaccivagus, Lycurg.
Βύςαθμος, ὁ, idem quod βύςαθμον, Eur.
Βυφόρτος, ον, onustus valdè gravibus sarcinis, Ep. A βῦς, et φέρω,
Βυχέτιος, α, ον, à Βύχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βοωτέω, aro, Hes. A βῦς.
Βράγχω, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βράσσων, pro βραδίων, Hom.
Βραγχάω, idem quod βραγχιάω, Poll.
Βράγχη, ἡ, Suid. Βράγχος, τὸ, Hes. morbus in suibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος, Cyr.
Βράδος, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βράκος, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιόνιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia. Hermog.
Βραχυσύμβολος, ὁ, parva collatio, vel qui parvum symbolum ad convivium confert, Ep.
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμογὴς, ὲς, brevi temporis spatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ε, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφυργέω, infantem efficio, Ep. A βρέφος, et ἔργον.
Βρόμοεις, εσσα, εν, fremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, semideus, Hes.
Βροτοκλωςεῖρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτὸς, et κλωςήρ.
Βρόχιος, μόρος, suspendio, qu. dic. laquearis mors, Nonn.
Βροτόω, *item*, reddo hominem mortalem, Naz.
Βρυώνη, ἡ, idem quod βρυωνία, Nic.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comestor, Nic. A βρώσκω.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, edulis, esculentus, Æsch.
Βρωτὺς, ἡ, cibus, esca, Hom.
Βυρσαίετος, ε, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσίνη, ἡ, lorum, Ar.
Βυρσοτομὸς, ὁ, pellio, Man. A τέμνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσαύχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Arist.
Βῶκος, ὁ, idem quod βυκόλος, Theocr.

Γ.

ΓΑΓΓΑΜΩ'Ν, όνος, ὁ, idem quod γάγγαμον, Æsch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαίτης, ὁ, agricola, Hes.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, seu ferens, Opp.
Γαλαξίεος, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανάω, pro γαληνιάω, Suid.
Γαληνόμορφος, ον, tranquillus, J. Damasc.
Γαλλομάνης, ὁ, qui est in castratorum sacris. Man.
Γαμβροκτόνος, ὁ, genericida, Lycurg. A κτείνω.
Γαμηλιάω, idem quod γαμέω, Ath.
Γαμητέον, uxor ducenda, vel nubendum. Steph.
Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοςολία, ἡ, nuptiarum paratio. Soph.
Γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ, et μείρω, Æsch.
Γανάω, idem quod γανόω, Hes.
Γάνυσμα, τὸ, idem quod γάνος, Naz.
Γανώδης, ες, (γῆ) plenum solum, Theophr.
Γάνωσις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάσος, ὁ, veterator, Hes.
Γαςρόβολος, ὁ, Helluo.
Γαυροειδὴς, ὲς, superbus, Suid.
Γαυρῶμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγωνα, præt. m. verbi γνόω inus. *per. metath.* pro γέγνωα, Steph.
Γελόω, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hom.
Γελοίϊος, idem quod γελοῖος, ib.
Γελῶος, ὁ, scurra, Ep.
Γεννητήριος, α, ον, paternus, Synes.
Γενηταῖος, α, ον, Genetæus, epith. Jovis, Ap.
Γεραιόφλοιος, ον, senili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana. Nic. al. γυρῖνος, et γερῖνος, Eust.
Γήθειον, τὸ, pro γήθυον. Ar.
Γηκινία, ἡ, terræ motus, Hes.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æsch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοφεγγὴς, ὲς, cæruleum splendorem habens, Diosc.
Γλακτοφάγος, ον, pro γαλακτοφάγος, Hom.
Γλυκύῤῥοος, ον, dulcifluus, Cyr.
Γλυκύπνοος, ον, dulce spirans, Cyr.
Γλύσσων, ὁ γλυκίων, pro γλυκύτερος, à γλυκὺς, Arist.
Γλῶχες, αἱ, spicæ seu aristæ, Hes. a. 398. Al. περιγλῶχες.
Γνάπτωρ, ὁ, politor, Man. A γνάπτω.
Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginosus, in modum τῦ γναφάλυ, Diosc.
Γναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γνόφαλλον, τὸ, idem quod γνάφαλον, Alcæ.
Γνωμότυπος, ον, cum consilio excusus, seu fabricatus, Ar. A γνώμη, et τύπτω.
Γομφιόδυπος, ον, circa molares dentes strepens, Ep.
Γομφοτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοοπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόω, item quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lycurg.
Γραμματολικριφίδες, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματόκον, (μ. λασμα) atramentum, Ep. A τίκτω.
Γρηγορὶς, ὸν, vigil, Sibyl.
Γρῦνος, ὁ, griphus, Lycurg.
Γρυκτὸν, (ἐςιν ὑμῖν;) hiscere audetis? Ar. A γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potiùs avis mixta ex aquilarum et gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυιαλθὴς, ὲς, membra sanans, Nic. A γυῖον, et ἄλθω.
Γυιαλκὴς, (παλαισμοσύνη, lucta) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, qui collo est gracili et prælongo, Ar.
Γυμνίτης, ὁ, nudus, Lycurg.
Γυροειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλεῖον, τὸ, gurges, Lycurg.
Γωνιοβόμβυξ, ὁ, quasi angularis Bombyx, Ep.

Δ.

ΔΑ'ΓΜΑ, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα. Nic.
Δαιτυμονεὺς, ὁ, idem quod δαιτυμὼν, Nonn.
Δαιδαλογλώσσος, ὁ ἡ ἡ, varia loquens, Syn.
Δαΐκτης, ὸν, Anac. 42, 10. al. δαΐκτην, laniatricem, Pausan.
Δακρυογόνος, ον, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æsch.
Δακρυοπετὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ον, meritò defletus, Orph.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æsch.
Δανίζω, idem quod δανείζω, Ep.
Δάρατος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, ε, ὁ, tributi scriba, Steph.
Δασύκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασύξυλος, ον, arboribus densus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis densus. ib.
Δαύλια, τα, seu γαύλια mulctralia. A Fab. in Call

Δαύω, dormio, Sapph.
Δέας, τὸ, idem quod δέος, Hef.
Δένσις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δείλετο, quod à δείλομαι, in vefpertinum tempus vergo, Hom.
Δειελίτης, ὁ, maleficus, Varin.
Δειματοςαγὴς, ἐς, terribilis, Æfch.
Δείνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δέμω, Herod.
Δειραῖος, α, ον, jugofus, Lycurg.
Δειρόπαις, ὁ ϗ ἡ, ex collo pariens, ib.
Δεισήνωρ, ὁ ϗ ἡ, virum metuens, Æfch.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, Call.
Δεκατηφόρος, ον, decimifer, ib.
Δεκαφύϊος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, Æfch.
Δελφὶς, ἡ, delphica, Eur.
Δενδαλὶς, ἡ, quidam flos, Steph. Ex Ap. Sch.
Δενδρεόθρεπτος, ον, arbores nutriens, Diog. L.
Δενδριακὸς, ἡ, ὸν, arboreus, Ep.
Δενδροκόμης, ὁ, idem quod δενδροκόμος, ib.
Δεπαςραῖος, ον, idem quod δεπαςρεῖος, Lycurg.
Δερκέσκομαι, idem quod δέρκομαι, Hom.
Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, Lycurg.
Δεσμοβρόχος, ȣ, ὁ, laquei vinculum, Man.
Δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, Apollin. A τίκτω.
Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεία, Poll.
Δεσμῶτις, ἡ, captiva, Soph.
Δευάω, idem quod δεύω, E. M.
Δηϊαάσκω, *Ion.* pro δηϊάω. Ap.
Δηλέεις, εσσα, εν, idem quod δηλήμων, Orph.
Δηλωτέον, oftendendum. A δηλόω.
Δημαγωγικὸς, ἡ, ὸν, popularis, Ar.
Δημιοεργὸς, pro δημιεργὸς, Hom.
Δημοβορέω, populum devoro, Steph.
Δημότις, ἡ, fœm. à δημότης, Theoc.
Δημότερος, ον, plebeius, Ap.
Δημοφελὴς, idem quod δημωφελὴς, Diofc.
Δημώματα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina. Ar.
Δηρόβιος, ον, longævus, immortalis, Æfch.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumniofus, vituperator, Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, Eur.
Διάγαυος, η, ον, fplendidus, Man.
Διαγλαύκιον, το, collyrium, Gorr.
Διαγλαύω, idem quod διαγλαύσσω, E. M.
Διάγνωμι, determino, Æfch.
Διαδιφρεύω, curru conficio, Eur.
Διαδρυφὴς, ἐς, attenuatus. Nic.
Διαείπω, idem quod διείπω, Hom.
Διαθρέω, perfpicio, Ar.
Διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, Nic.
Διακαινιάζω, forte divido. Ar.
Διακεάζω, diffindo, difcindo, Hom.
Διαλαμπὴς, ἐς, fplendidus, Naz.
Διαλυσίφιλος ον, amicos folvens, Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπεύθομαι, inquiro, Æfch.
Διαπτυχὴ, ἡ, volumen, Eur.
Διαρέω, inuf. enuncio, Eur.
Διαρικνόομαι, vide ῥικνόομαι, Crat.
Διαῤῥυδάω, diffluo, Æfch.
Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, Æfch.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum, Theophr.
Διασχεδάςης, ὁ, diffipator, Steph.
Διασχεδαςικὸς, ἡ, ὸν, diffipandi vim habens, ib.
Διασκηνίπτω, diffipo, Nic.
Διασυρέω, idem quod διασύρω, Ath.
Διατελευτάω, idem quod διατελέω, Hom.
Διάτρομος, tremens, al. διάδρομος. diffiliens, Eur. B.
Διαφοινὸς, idem quod δαφοινὸς, Orph.
Διαφράζομαι, med. (al. διαπεφράδω, Cl.) confilium confero, Hom.
Διεκπατέω, è viâ feu femitâ digredior, Diog. L.
Διεντέρευμα, τὸ, commentum, Ar.
Διευθυντὴρ, et διϊθυντὴρ, idem quod
Διευθυντὴς, et διϊθυντὴς, Man.
Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, Æfch.
Διεξιτέον, pertranfeundum, percurrendum, Steph.
Διϊκτικὸς, ἡ, ὸν, permeabilis, Ariftot.

Διϊχνεῖν, perveftigare, inveftigare, Steph.
Δικάω, idem quod δικάζω, Herod.
Δικηγόρος, ὁ, caufidicus, Bud.
Διμόρφωτος, ον, biformis, Man. A μορφή.
Διναῖος, α, ον, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπλήρης, ἐς, plenus, refertus, Nic.
Διπόλιτης, ȣ, ὁ, geminâ urbe utens, Man.
Δισσολόγος, ον, gemino fermone utens, ib.
Δισάρπαγος, ος, bis raptus, Lycurg.
Διμήτρα, *per Sync.* pro διμήτειρα, Hef.
Δμώϊος, ον, fervilis, Ep.
Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod γνόφεος, Steph.
Δόδρα, ἡ, *Lat.* potio, feu quoddam jufculum, ap. Aufon.
Δοιδυκοποιὸς, ὁ, piftillorum fabricator, Steph.
Δολοήτωρ, ορος, ὁ, dolofus, Sibyll.
Δολιχήρης, ες, longus, Opp.
Δολιχόπους, ὁ ϗ ἡ, longos habens pedes, Ath.
Δονακοτρεφὴς, ἐς, idem quod δονακοτρόφος, Nonn.
Δοξοματαιοσόφοι, οἱ, philofophi, fic dicti ob inanem de fuâ fapientiâ opinionem, Ath.
Δοξοφρέος, ον, gloriâ plenus, Man.
Δορυςέφανος, ον, haftâ coronatus, bellicofus, Diog. L.
Δȣλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δȣλιχὸς, Ep.
Δȣροπαγὴς, vide δορυπαγὴς, Opp.
Δȣροτόμος, idem quod δορυτόμος, Ep.
Δȣρατόγλυφος, ον, lignis compactus, Lycurg.
Δȣρύπληκτος, idem quod δορύπληκτος, Æfch.
Δοχμόλοφος, ον, criftâ nutans, Æfch.
Δρακοντόπους, ὁ ϗ ἡ, anguipes, Steph.
Δραςέον, faciendum, Soph.
Δρατὸς, pro δαρτὸς, Hom.
Δροσέω, idem quod δροσίζω, Steph.
Δρυηκόπος, idem quod δρυκόπος, Lycurg.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, Hom.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυκάρπιον, τὸ, fructus, Lycurg.
Δρύον, idem quod δρίον, feu δρυμὸν, Hefiod.
Δρύφελον, feu δρύφελλον, τὸ, cortex, ftirps, Hef. E. M.
Δυήπαθος, ον, idem quod δυηπαθὴς, Hom.
Δυσαγὴς, ἐς, male-facer, Man.
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, Æfch.
Δυσαγκόμιςος, ον, non tollendus, ib.
Δυσάλεκτος, ον, infandus, Man.
Δυσανιάω, anxium reddo; fum moleftus, V. L.
Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, Man.
Δυσδέρκετος, ον, ingratus vifu, Opp. A δέρκομαι.
Δυσδερὶ, τὸ phalangii quoddam genus, Nic.
Δύσδωρος, ον, inaufpicato datus, Opp.
Δυσειδία, ἡ, deformitas, Steph. A δὺς, et εἶδος.
Δυσέκδρομος, ον, à δὺς, et ἔκδρομος, quod vide, Nic.
Δυσεκλύτως, inextricabiliter, Æfch.
Δυσέκφυκτος, ον, inevitabilis, Man.
Δυσημέρεος, α, ον, immanfuetus, Ar.
Δυσήνωρ, ορος, ὁ, v. δυσάνωρ, Æfch.
Δυσθνήσκω, infeliciter feu male morior, Eur.
Δυσθρήνητος, ον, lamentabilis, Eur.
Δυσλέπης, ες, fine cortice. Nic.
Δυσμαθέω, vix agnofco, Æfch.
Δυσνοία, ἡ, malevolentia, Soph.
Δυσοίζω, timeo, fufpecto; ægrè fero, Eur.
Δύσπαις, ὁ ϗ ἡ, infelix proles, vel prole, Cyr.
Δυσπαίπαλος, ον, afper, Nonn.
Δυσπάλλω, Scot.
Δύσπημα, τὸ, damnum, Æfch.
Δύσπλανος, ον, vagabundus, Æfch.
Δύσπληκτος, ον, qui non facilè perturbatur, qui ægrè obftupefcit, V. L.
Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, afpera, Lycurg.
Δύσπονος, (πόνος) infelix, Soph.
Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, Man.
Δυσοχὴς, idem quod δύσοχος, Call.
Δυσωπικῶς, graviter, durè, acerbè, Ar.
Δωρίτης, ὁ, *adject.* muneralis, Plut.
Δώτειρα, ἡ, datrix, Ar.

E.

ἘΑΝΗΦΌΡΟΣ, ὁ ϗ ἡ, epith. Auroræ; quafi fplendidam veftem ferentis, Hef.

Ἐαροτερπὴς, ἐς, verno tempore gaudens, Orph.
Ἐγγάγγις, ιδος, ἡ, fc. πέτρη, Gangitis, feu Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγενάω, Hom.
Ἐγγενῶς, legitimè, genuinè, Soph.
Ἐγερσίχορος, ον, incitans choreas, epith. Bacchi, Opp.
Ἐγκαθετῶς, infidiosè, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπὴς, ἐς, fructuofus, Hef.
Ἐγκατασβέννυσθαι, extingui in, Steph.
Ἐγκατόεις, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκαύλημα, τὸ, Ar. Sch. et
Ἐγκαύλησις, ἡ, Theoph. vid. εκκαύλησις.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello, feu emitto, Steph.
Ἐγκίρνημι, immifceo, Pind.
Ἐγκληματεύω, accufo, queror, querulus fum, Bud.
Ἐγκομπέω, jactito me in, oftento me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, vide Steph.
Ἐγκυράδες, ftigmata et notæ in facie, ἐγκύρας, pictus, Æfch.
Ἐγκρατέως, fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκριδοπώλης, ȣ, ὁ, qui vendit ἐγκρίδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκύκληθρον, τὸ, idem quod ἐγκύκλημα, Ar.
Ἔγκυρτος, idem quod κυρτὸς, Steph.
Ἔγκωπον, τὸ, ea pars navis quâ remi funt collocati, Ath.
Ἐγρεσίδομος, ον, domum excitans, Man. vid. Thef. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρως, idem quod ἐγρηγορότως, Steph.
Ἐγχάνδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχεσίμαργος, idem quod ἐγχείμαργος, Hef.
Ἐγχεσίπαλλος, idem quod ἐγχέσπαλος, ib.
Ἐγχλοάω, unde ἐγχλοάȣσα, idem quod ἔγχλωρος, Nic.
Ἐγχωςήριος, α, ον, aptus ad implendum terrâ aggeftâ, Appian.
Ἐεὺς, fuus, ab ἑὸς, *item* mitis, bonus, Hom.
Εἰάζω, hortor, Eur. ap. Hef.
Εἰαρόμαςος, ον, vernantes mammas habens, Ep. Ap. ἔαρ, et μάςος.
Εἰδὴ, fimul, unà, Hom. al. εἰ δὴ, al. pro ἐπειδὴ.
Εἰδογραφία, ἡ, qu. dic. faciei pictura, feu picturatio, Greg.
Εἰλιπόδης, ȣ, ὁ, idem quod εἰλίπους, Hef.
Εἰκονόμορφος, ὁ, vultûs fimulator, Man. Ab εἰκὼν, et μορφή.
Εἰλαπιναεργὸς, ὁ, repotiorum autor, ib.
Εἱμένος, η, ον, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Εἴνας, pro ἐννὰς, nonarius numerus; nona menfis dies. Hefiod.
Εἰναλόφοιτος, ὁ ϗ ἡ, marivagus, Ep.
Εἰνάτιος, α, ον, epith. Lucinæ. Ab εἴνατο, mons Cretæ, Call.
Εἰρκτέον, prohibendum, Soph.
Εἰραφίωτης, ȣ, ὁ, quafi infutitius, epith. Bacchi, Orph. A ῥάπτω vel ῥαφή.
Εἰσακτέον, deferendum, Ariftoph.
Εἰσβλέπω, afpicio, Theoc.
Εἰσγράφω, afcribo, Soph.
Εἴσδυμι, fubeo, ingredior, Ar.
Εἰσενταφιάζω, funero, fepelio in, Ep.
Εἰσέπομαι, affequor, Hom.
Εἰσεῤῥέω, ingredior, Ar.
Εἰσερύω, intro traho, Hom.
Εἰσίζομαι, fe colloco in, Hom.
Εἰσικνέομαι, Æfch. vid. Thef. Gr. P.
Εἰσλεύσσω, infpicio, Soph.
Εἰσόπτομαι, adfpicio, intueor, Hom.
Εἰσορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἑκατονκάρηνος, ὁ ϗ ἡ, centiceps, Æfch.
Ἑκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκβάζω, hortor Æfch.
Ἐκβαβάξαι, excutere. V. L. Hef. ex Soph.
Ἐκβατηρία, ἡ, al. ἐκβακτηρία, litus, Lycurg.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκδȣγορέω evigilo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, fufceptor, Æfch.
Ἔκθεσια, ἡ, expofitio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æfch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθύω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλλομαι, defilio, Hom.
Ἐκκαυχάομαι, glorior, Eur.

Ἐκκηραίνω, aufero, Æſch.
Ἐκκίω, exeo, egredior. Hom.
Ἐκκλύω, exaudio. Hom.
Ἐκκναισέω, idem quod ἐκκναίω. Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω. Hom.
Ἐκκωκιῶ, evello, Ar.
Ἐκκωμάζω, abeo. Eur.
Ἐκλαπάζω, abripio, Æſch.
Ἔκλογος, ὁ, narratio. Hom.
Ἐκμείρω, fortior, Hom.
Ἐκναίω, effluo. Sibyl.
Ἐκνοστέω, redeo, Hom.
Ἐκπαίδευμα, τὸ, diſcipulus, filius, Eur.
Ἐκπάτιος, in deviâ abductus, Æſch. Agam. 49. ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτυ. Heſ. A πάτος.
Ἐκπέραμα, τὸ, exitus, Æſch.
Ἐκπέπταμαι, expanſus ſum, præt. paſſ. v. ἐκπετάζω, ſeu ἐκπετάννυμι. Hinc
Ἐκπετάμενως, cum expanſione.
Ἐκπορπάω, ſeu ἐκπορπόω, fibulo, fibulâ ſubnecto. Heſ.
Ἐκπριόω, redimo. Chryſ. ex Prov. Sol.
Ἐκπορέω, effluo. Orph.
Ἐκπροτιμάω, præfero. Soph.
Ἐκπτίλον, τὸ, vide πτίλον, Nic.
Ἐκπτοιέω, percello. Eur.
Ἐκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, Ep.
Ἐκσαώζω, idem quod ἐκσώζω. Hom.
Ἐκσκεδάννυμι, diſſipo. Ar.
Ἔκτακτοι, οἱ, extraordinarii. Æſch.
Ἐκτέλειος, idem quod ἐκτελὴς. Hom.
Ἐκτρανόω, declaro, manifeſto. Jun.
Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æſch.
Ἐκφλοιόω, decortico, elido. Nic.
Ἐκφυλάσσω, obſervo, tueor. Soph.
Ἔκφυρμα, τὸ, ſtercus. Nic.
Ἐλαιάγνος, ὁ, oleaginus, Theophr.
Ἐλαιάγριον, τὸ, olivum agreſte. Pind.
Ἐλάνη, ἡ, fax. Ath. Ab ἕλη.
Ἔλαστρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαστρέω. E. M.
Ἐλάτη, ἡ, palmula, extrema remi pars; *item* haſta, ſeu haſtile ex abiete. Hom.
Ἐλέγχιστος, η, ον, probris digniſſimus, Hom. Ab ἔλεγχος.
Ἐλεσπὶς, ίδος, ἡ, Ap. vid. Th. Gr. Pr.
Ἐλευθεροπραξία, ἡ, audacia. Sibyl.
Ἐλικάστερος, ὁ ϗ ἡ, obliquans. Man.
Ἐλικόμορφος, ον, tortuoſus, Orph.
Ἐλιξίπορος, ον, idem. Procl.
Ἐλκαίνω, idem quod ἑλκόω. Æſch.
Ἔμβαρος, ὁ, ſtultus, ſtolidus. Heſ. ex Men. Ab ἔμβαρος. Pr.
Ἐμβασίκοιτος, ον, cubilia luſtrans. Man.
Ἐμμοχθέω, Eur. vid. Theſ. Gr. Pr. App.
Ἐμπατέω, ingredior. Æſch.
Ἐμπεδολῶβαι, perpetuæ noxæ. Man.
Ἐμπεράμως, *adv.* peritè. Call.
Ἐμπλεκτὸς, ῦ, ὁ, implicitus. Vitruv.
Ἐμπλήκτως, idem quod ἐμπλήγδην. Thuc.
Ἐμπόλητος, ον, emptus. Soph.
Ἐμπυριβήτης, igni aptus. Hom.
Ἐμπυρόω, incendo, exuro. Steph.
Ἐνάντια, *adv.* idem quod ἔναντα. Ap.
Ἐναπόμορξις, ἡ, abſterſio, deterſio, Theophr. ubi al. ἐναπόμιξις.
Ἐναρηφόρος, idem quod ἐναροφόρος. Ep.
Ἐναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui benè creſcit. Theoph.
Ἐνδικάζομαι, judicio, contendo. Poll.
Ἐναφώσσων, ſeu ἐναφύσσων, univelis. Lycurg.
Ἐγγνάμπτω, implico. Hom.
Ἐνδικωτέρως, juſtiſſimè. Eur.
Ἐνδυκὲς, *adv.* pro ἐνδυκέως. Nic.
Ἔνδυο, ocyùs, cito, Suid. ex Men.
Ἐνδρακονταθεὶς, inſtar draconis. Æſch.
Ἐνέχομαι, adhæreo. Ariſtoph.
Ἐνεψίημα, τὸ, idem quod ἐνέψημα. Nic.
Ἐνευδιάων, tranquillus, quietus. Ap.
Ἐνεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.
Ἐνθεότιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἔνθορος, ὸν, inſilens. Pind. A θόρω.
Ἐνιβλάπτω, impedio. Hom.
Ἐνιαυγίζομαι, terreor. Ath.
Ἐνικαταβάλλω, demergo. Ap.
Ἐνικαταπίπτω, collabor. Ap.
Ἐνικνώσσω, indormio, incubo. Moſch.
Ἐνιπάλλομαι, tremeſio. Ap.
Ἐνιφέρβομαι, paſcor in. Moſch.
Ἐνκτερείζω, ſepelio in. Ap.
Ἐνναετίζομαι, inhabito. Call.
Ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix. Ap.
Ἐννάνυχες, ſeu εἰνάνυχες, per novem noctes Hom.
Ἐννεάγηρος, α, ον, idem quod ἐννεαγήρως. Arat.
Ἐννοητέον, cogitandum. Steph.
Ἐννυχεύω, excubo. Soph.
Ἔνολβος, ὁ, beatus, prædives. Man.
Ἐνομήρης ες, concordans, Nic. Ab ὅμηρος.
Ἐνοτοτύζω, fleo. Eur.
Ἐνσινὴς, ὲς, innexus damnis, Man. A σίνω.
Ἔνσοφος, ὁ, intùs ſapiens. Ib.
Ἐνστερνόμαντις, ὁ, idem quod στερνόμαντις. Heſ.
Ἐνσφρηγίζω, pro ἐνσφραγίζω. Ep.
Ἐνσχερῶ, *adv.* directo ordine. Ap.
Ἐντελειότης, ἡ, perfectio. V. L. A τέλειος.
Ἐντενὲς, *adv.* contentè. Ap.
Ἐντεσιμήστωρ, ὁ, armorum peritus, bellicoſus, Steph. Ab ἔντεα.
Ἐντιτρωνίζω, tribus aquæ portionibus miſceo. *Vox Comica.* Ar.
Ἐνώτη, ἡ, idem quod ἐνώτιον. Heſ. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico. V. L. Ab ἅμαξα, quaſi de plauſtro convitia fundo.
Ἐξαναβαίνω, aſcendo, conſcendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, oſtendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπωθέω, expello abigo.
Ἐξαυστὴρ, ὁ, fuſcina, harpago. Æſch. Ab ἐξαύσαι, eximere. Heſ.
Ἐξέλκωσις, ἡ, laniatio, exulceratio. Steph.
Ἐξελκτέον, abſtrahendum, extrahendum. Soph.
Ἐξειλύω, contorqueo. Theoc.
Ἐξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν. Heſ.
Ἐξεπάλλομαι, exſilio. Heſ.
Ἐξεπιπλήσσω, percello. Eur.
Ἐξεριθεύομαι, redimo, mercede allicio. Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.
Ἐξερωέω, extra viam concurro. Hom.
Ἐξήλατος, ον, laminâ ductili tectus. Hom. εὐποίητος, Heſ.
Ἐξιάομαι, farcio. Plat.
Ἐξισωτέον, exæquandum. Soph.
Ἐξμέδιμνος, ον, ſex modios æquans. Ar.
Ἐξορίνω, irrito. Æſch.
Ἐξοχὰς, άδος, ἡ, ani extuberatio. Gorr.
Ἐξυπανίστημι, exorior. Hom.
Ἐξωριάζω, extermino. Æſch.
Ἐξωρμενίζω, defloreo, caulem amitto. Soph. Fr.
Ἔολητο, turbabatur, movebatur. Ap. l. 3. al. ἀιόλητο. Hoelz. ἀιόλτο pro αἰόλετο, ſeu ἀιόλητο.
Ἐπαγορεύω, inſuper dico. Steph.
Ἐπαγχέω, commiſceo. Ar. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, et χέω.
Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujuſdem machinæ radice collocata. Vitruv.
Ἐπαέξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαίμωνες, οἱ, noſtro de ſanguine creti. Heſ. Ab αἷμα.
Ἐπαίνεσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρέομαι, *Ion.* pro ἐπαίρομαι, ſeu ἐφαιρέομαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. vide Simp.
Ἐπαλγύνω. Id.
Ἐπαλθὴς, ὲς, ſanitati utilis, ſaluber. Id.
Ἐπαμβλίσκω, τὰς καρπὰς, excutio immaturos fructus. Steph.
Ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω. Sol.
Ἐπανακλαγγάνω, Xen. vid. κλαγγάνω.
Ἐπανθὴς, ὁ, floridus. Man. Ab ἄνθος.
Ἐπαντέλλω, vide ἀνατέλλω. Eur.
Ἐπαντανύω, extendo. Hom.
Ἐπαπορία, ἡ, vide ἀπορία. Heſ. Suid.
Ἐπαπύω, ſeu ἐπηπύω, acclamo. Heſ.
Ἐπαρύττω, et ἐπαρύω, haurio. Steph.
Ἐπάρω, apto. Hom.
Ἐπαϋτέω, exclamo. Theoc.
Ἐπαύω, idem. Ib.
Ἐπαφύω, ſeu ἐπαφύσσω, inſuper fundo. Hom.
Ἐπεγκελεύω, vide ἐγκελέω. Eur.
Ἐπεγχαλάω, vide ἐπιχαλάω.
Ἐπέγρομαι, expergeſio. Theoc.
Ἐπειγεὺς, ὁ, qui ſummo ſtudio rem aliquam properat et urget. Steph. Ab ἐπείγω.
Ἐπειγωλὴ, ἡ, idem quod ἔπειξις. E. M.
Ἐπεικάδες, αἱ, dies nefaſti. V. L.
Ἐπείκελος, aſſimilis. Hom.
Ἐπειρέομαι, et ἐπείρομαι, *Ion.* pro ἐπέρομαι, interrogo. Herod.
Ἐπεισκύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλησις, Suid.
Ἔπειτεν, pro ἔπειτα. Herod.
Ἐπεκκλίνω, devito, declino. Steph.
Ἐπεκλύω, exolvo, debilito. Id.
Ἐπελίσσω, flecto. Hom.
Ἐπενδυπέω, inſuper ſonitum edo. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis conſummatio. Steph.
Ἐπέραστος, amabilis. Suid.
Ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios. V. L.
Ἐπερέφω, tego, tectum impono. Hom.
Ἐπεσβάλλω, *Att.* pro ἐπεισβάλλω. Thuc.
Ἐπευάδω, placeo. Muſ.
Ἐπηγεὺς, ὁ, ductor. V. L.
Ἐπηφὶ, Ægyptii undecimi menſis nomen. Ep.
Ἐπειγάπητος, ον, chariſſimus. V. L.
Ἐπιβήματα, τὰ, genus quoddam ſaltationis. Heſ.
Ἐπιβλὴ, ἡ, fibula. Heſ. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβουκόλιον, το, armentum. Theoc.
Ἐπιβούλητος, ον, inſidioſus. Luc.
Ἐπιβριθὴς, ὲς, gravis. Æſch.
Ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis. Anac.
Ἐπιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρεία. Euſt.
Ἐπιγονεῖον, τὸ, muſicum quoddam inſtrumentum. Ab Epigono inventore. Poll.
Ἐπιδάκρυον, τὸ, Eur. al. ἐπὶ δάκρυον.
Ἐπιδοξότης, ἡ, claritudo. Steph.
Ἐπιδομάδην, curſim. Orph.
Ἐπιδυσακέω, graviter audio. Steph.
Ἐπιέσπομαι, Opp. ἐπιέπομαι, Apoll. *Poët.* pro ἐφέπομαι.
Ἐπιζαμενὴς, ὲς, vide ſimpl. Nic.
Ἐπιζεφύριος, α, ον, zephyro expoſitus. Pind.
Ἐπιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξὶς. Steph.
Ἐπιζύγιον, το, pars navis, &c. Heſ.
Ἐπιημύω, incumbens inclino. Hom.
Ἐπιθόρομαι, inſilio. V. L.
Ἐπιθραύω, effringo. Ep.
Ἐπιθυμητείρα, ἡ, cupida affectatrix. Call.
Ἐπιθύμιος, ον, cupidus. Man.
Ἐπιθύνως, *adv.* rectè. Id.
Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abſtergo. Steph.
Ἐπικαίνω, conficio. Æſch.
Ἐπικαρδιάω, vide ſimpl. Nic.
Ἐπικαρπίζομαι, defrugo. Theoph.
Ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid ſemen aliquod continet, ἐπικαρπία, τὰ, ramuſculi plantarum qui ſunt ſuper fructum. Ath.
Ἐπικαταμένω, inſuper maneo, immoror, *Xen.*
Ἐπικελαδέω, acclamo. Hom.
Ἐπίκεντρος, ον, in centro. Man.
Ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium eſt. Luc.
Ἐπικνάμπτω, al. ἐπιγνάμπτω. Hom.
Ἐπικοινῆς, *adv.* communiter. Steph.
Ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid miſſus, curator. V. L.
Ἐπικοσμέω, cohoneſto, ornatum addo. Ariſt.
Ἐπικούρειος, α, ον, Epicureus. Ep.
Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens. Gal.
Ἐπικρατήτωρ, ὁ, apud Aſtrologos ἀστὴρ cujus in themate maximæ vires ſunt. Steph.
Ἐπικτείνω, interficio. Soph.
Ἐπικύκλιος, ſubintell. πλακοῦς, quoddam placentæ genus. Ath.
Ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, epith. Panis. Ep. A κυψέλη.
Ἐπικωπητὴρ, ὁ, vide κωπητὴρ. Suid. Euſt.
Ἐπιλησμότατος, pro ἐπιλησμονέστατος, Ar.
Ἐπιλαβὴ, ἡ, prehenſio. Æſch.
Ἐπιλέπω, decortico, Hom.
Ἐπίλησις, ἡ, oblivio. Pind.
Ἐπιλώβης, ες, damnoſus, pernicioſus. Nic.
Ἐπιμανίκιον, τὸ, manipulus ſacerdotis. Chryſ.
Ἐπίμαστος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus. Hom.
Ἐπιμειδάω, idem quod ἐπιμειδιάω. Ib.
Ἐπιμελὲς τὸ, cura. Polyb.
Ἐπιμελάδες, αἱ, ovibus admixtæ, Call. V. L.
Ἐπιμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod μηλοβοτὴρ, *ſed vox eſt ſuſpecta.*

Ἐπιμνάομαι, vide ἐπιμιμνήσκομαι, Ap.
Ἐπιμολέω, invado, Soph.
Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æsch.
Ἐπιμώμητος, ον, reprehensibilis, Hesiod.
Ἐπινώθω, idem quod ἐπινέω, Luc. Hom.
Ἐπινηνέω, accumulo, Hom.
Ἐπινίκας, idem quod ἐπινίκιος, Pind.
Ἐπινωτίδιος, ον, humeris impositus, Ep.
Ἐπινωτίζω, irruo, invado, Eur.
Ἐπίξηνος, ὁ, idem quod ἐπίξηνον, Ar.
Ἐπιοίνιον ἆθλον, vini præmium, Theog.
Ἐπιοινοχοεύω, vide οἰνοχοεύω, Hom.
Ἐπιόμνυμι, ἐπιόμνυμαι, insuper juro, id.
Ἐπιόρκιον, τὸ, idem quod ἐπιορκία, V. L.
Ἐπιόρομαι, pro ἐφοράομαι, Hom.
Ἐπιπάλλω, evibro, concutio, Æsch.
Ἐπίπαξ, *adv.* ut semel dicam, summatim, Steph.
Ἐπιπάροδος, ἡ, secunda, seu repetita ingressio, Poll.
Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.
Ἐπιπεράω, trajicio, Hom.
Ἐπιπλήγδην, strictim, Steph.
Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.
Ἐπιποιμὴν, ὁ καὶ ἡ, vid. ποιμὴν, Hom.
Ἐπιπόλασις, ἡ, superlitio, V. L.
Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.
Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum suscipiendum, ib.
Ἐπιπολίαιος, idem quod ἐπιπόλαιος, ib.
Ἐπίπολος, ὁ, curator, Soph.
Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.
Ἐπίπταμαι, advolo, supervolo, pro ἐφίπταμαι, ib. Plat.
Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.
Ἐπιῤῥήγνυμι, obdo, Hom.
Ἐπιῤῥητορεύω, oratoriè dico, et eloquenter, Ath.
Ἐπίῤῥοπος, ον, idem quod ἐπιῤῥεπὴς, Nic.
Ἐπιῤῥοίζω, idem quod ἐπιῤῥοιζέω, Theoph.
Ἐπιῤῥύζειν, instigare et incitare canes, Ar. al. ἐπιῤῥοζίειν.
Ἐπιῤῥύω, instillo, V. L.
Ἐπιῤῥύομαι, protego. Æsch.
Ἐπίῤῥωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.
Ἐπιῤῥώω, concutio, commoveo, Ap.
Ἐπίσαπρος, ρα, ρον, in superficie putridus, al. putricans, Steph.
Ἐπισεληνὰ, τὰ, placentæ in lunæ formam factæ, ib.
Ἐπίσημον, τὸ, insigne, Aristid.
Ἐπίσιστον, τὸ, canum in venatione incitamentum, V. L. Ab ἐπισίζω.
Ἐπίσιγμα, τὸ, idem, Steph.
Ἐπισκέπω, insuper tego, Mus.
Ἐπίσκια, τὰ, sub. χωρία, umbrosa loca, Steph.
Ἐπισκόπα, ἐπισκόπως, *adv.* tendendo ad scopum, Suid.
Ἐπισοβέω, incedo, V. L.
Ἐπισπάζομαι, amplector, Steph.
Ἐπίσταθμα, τὰ, mansiones, Poll.
Ἐπιστατέον, præesse oportet, Plat.
Ἐπιστιχάομαι, accedo. eo, Nonn.
Ἐπιστολογράφος, ὁ, epistolarum scriptor, Ath.
Ἐπιστολοειδὴς, ἐς, epistolæ similis, Bud.
Ἐπιστρεπτέον, revertendum est, Aristid.
Ἐπιστρογγύλομαι, rotundor, Nic. A στρογγύλος.
Ἐπισφρηγίζω, pro ἐπισφραγίζω, Ep.
Ἐπιτάμνω, incido, Steph.
Ἐπιτέγγω, irrigo, Anac.
Ἐπίτεκνοι (γυναῖκες), mulieres quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτέτμω, deprehendo, Hom.
Ἐπιτήδεος, idem quod ἐπιτήδειος, Herod.
Ἐπιτιμέων, *Ion.* pro ἐπιτιμάων, ib.
Ἐπιτιμητὴρ, ὁ, idem quod ἐπιτιμητὴς, Opp.
Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus Hes.
Ἐπιτίτθιος, lactens, Ep. A τιτθὴ.
Ἐπιτράπω, *Ion.* pro ἐπιτρέπω,
Ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, Plat
Ἐπίτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, V. L.

Ἐπίφευκτος, ον, fugiendus, adversandus, V. L.
Ἐπιφημεῖν, benè ominari, acclamare, assentiri, Steph.
Ἐπίφημι, promitto, Eur.
Ἐπίφθημι, ἐπιφθάνω, prior adsequor, Hom.
Ἐπιφθύζω, inspuo veneficarum more, Theoc.
Ἐπίφοιτος, ὁ, qui incurrit, Man.
Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph. A φρήν.
Ἐπιφύλιος, ον, in tribus distributus, Eur.
Ἐπιχαλκῖται, οἱ, armati, Hes. A χαλκὸς.
Ἐπιχαρίττα, pro ἐπιχαρίτως, Ar.
Ἐπιχατὴς, et ἐπιχητὴς, ου, ὁ, qui indiget, inops. Hes. A χατέω.
Ἐπιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα. Poll.
Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Hes. al.
Ἐπιχειρονομοῦντες, quasi ἐπὶ χειρῶν νομοῦντες, Steph.
Ἐπιχιλιάδιον, millesimum. Steph.
Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.
Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis seu placentæ. Ath.
Ἐπιχωρίζω, separo, secerno. Steph.
Ἐπιψήχω, in superficie rado, destringo, detergo, ib.
Ἐπιψοφέω, persono. Call.
Ἐπογμεύω, vide ὀγμεύω. Tryph.
Ἐπόγμιος, ον, epith. Cereris. Ep.
Ἔπολβος, ον, felix, dives. Man.
Ἐπολύλλιτος. ον, miserabilis. Man.
Ἐποπτύω, sibilo. V. L.
Ἐποχεὺς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis. Eust. Ath
Ἐπωαστικὸς, ἡ, ὸν, qui incubare solet ovis. Aristot.
Ἐπώπη, ἡ, vultus. Æsch.
Ἐπωριάζω, curo, solicitus sum, Steph.
Ἐραστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐρατὸς, ib.
Ἐργασείω, facere cupio. Soph.
Ἐργασίων, ωνος, ὁ, agricola. Ar.
Ἐργίζω, operor. V. L.
Ἐργωδία, ἡ, difficultas, molestia, negotium. Naz.
Ἐργώλη, ἡ, idem. Ap.
Ἐρέγμινος, ex fabis fresis. Diosc.
Ἐρείκη, seu ἐρίκη, Erice, arbor fruticosa, Nic.
Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. disruptus. V. L.
Ἐρειπίωσις, ἡ, ruina. V. L.
Ἐρεισμαὶ, αἱ, pro ἐρείσματα, Steph. ex Vitruv.
Ἐρεπτὰ, τὰ, alimenta. V. L. Ab ἐρέπτω.
Ἐρετριάζω, dicteriis prosequor, cavillor, Hes.
Ἐρεύγμενος, *per Sync.* pro ἐρευγόμενος. Hesiod.
Ἐρημᾶς, άδος, ἡ, orbata. Ep.
Ἐρέματα, τὰ, pecora, Suid.
Ἐρήμη, *sub.* δίκη, vadimonium desertum, Dem.
Ἐρημοθῶκος, ὁ, qui solus suam causam agit, V. L.
Ἐρημολόγος, ὁ, idem, Hes.
Ἐρημοσκόπος, ὁ, qui negligenter excubias agit.
Ἐρηνιβόσκος, pecuarius, *E. M.* ex Soph.
Ἐριβρόχθος, ον, magnum guttur habens, Cal.
Ἐρίθαλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐθαλὴς, V. L.
Ἐρίθυμος, ον, alacrem animum habens. Orph.
Ἐρίπνευστος, ὁ καὶ ἡ, valdè spirans, Diosc.
Ἐρισφάραγος, qui magno et elato collo est. Hes.
Ἐρίσχηλος, ον, contentiosus, *E. M.* Ab ἐρεσχελέω.
Ἐριφέγγης, ες, valdè splendens. Procl.
Ἐριφοκλόπος, ὁ, hædi fur Opp.
Ἐριώλης, ὁ, unus ex equis Neptuni. Eust.
Ἑρμαγέλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex. Ep.
Ἑρμοπιθηκιάδης, οἱ, Hermosimiæ, seu simiæ Hermolyci nepotes, ib.
Ἕρκιος, seu ἑρκεῖος, Herceus, epith. Jovis. Soph.
Ἔρτις, ἡ, *Æol* et *per Metath.* pro ἑορτὶς, idem quod ἑορτὴ, Trall.
Ἔροψ, avis quædam Hes.
Ἐρυθρόπελας, idem quod ἐρυσίπελας, Hes.
Ἐρυκανέω, ἐρυκάνω. inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.

Ἐρωτιδὴς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.
Ἐρωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis. Ep.
Ἔσαντα, ex adverso, Hom. al. ἐς ἄντα.
Ἐσαυγάζω, *Poët.* inspicio, Ep.
Ἐσάχρι, ad usque. Ap.
Ἐσαῦτις, pro εἰσαῦθις, aliàs. Ap.
Ἐσαφικνέομαι, *Poët.* pro εἰσαφικνέομαι, pervenio ad, accedo.
Ἐσβάλλω, pro εἰσβάλλω, Ar.
Ἐσθλοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Synes.
Ἐσλεύσσω, vide εἰσλεύσσω. Soph.
Ἐσμάσσω, vide εἰσμάσσω. Hom.
Ἔσοπτρον, τὸ, vide εἴσοπτρον. Anac.
Ἐσοπτροειδὴς, ἐς, speculo similis. Steph.
Ἐσοράω, vide εἰσοράω. Theoc.
Ἔσπερ, dum, donec, in posterum, Steph.
Ἑσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, Herod.
Ἐσφοιτάω, vide εἰσφοιτάω. Ar.
Ἐσωπὴ, ἡ, aspectus, Steph.
Ἐστῆμος, illud tempus. Eust. al. ἐς τῆμος.
Ἐτὰν *Dor. Voc.* pro ἐτὰ, ab ἔτης. Ar.
Ἑτάρα, seu ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα. Hom.
Ἑταιρειάρχης, ὁ, sodalitii princeps. Suid.
Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.
Ἑταρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.
Ἑταρίζω, pro ἑταιρίζω, Il. 5. 456.
Ἐτειὰ, *adv.* quotannis, Lycurg. Ab ἔτος.
Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretensis. Hom.
Ἑτερεγκεφαλᾶν, desipere. Poll. ex Ar.
Ἑτερειδὴς, ἐς, vide ἑτεροειδής. Nic.
Ἑτεροενεργὴς, ὁ, aliud agens. Damosc.
Ἑτερόθρησκος, ὁ, idem quod ἑτερόδοξος. Suid.
Ἑτεροπλοία, τὰ, idem quod
Ἑτεροπλοῦν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatûs tantum periculum fœnerator suscepit. Dem.
Ἑτερόπνοος, ον, alternatim flans, vento minimè suo sonans. Anac.
Ἑτεροπλανὴς, ἐς, ad alteram partem vagans. epith. oculi. Nic.
Ἑτεροφθόγγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος. Synes.
Ἑτερωνυμία, ἡ, diversitas nominis. Steph.
Ἐτνοδόκος, sc. τορύνη, tudicula, seu cochlear quo τὸ ἔτνος δεχόμεθα, et ex ollâ expromimus. Ep.
Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus. Naz.
Ἐτώσια, *adv.* frustra. Theoc.
Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. epith. Pindi, pervocalis. Ab ἀγκής.
Εὐαγκὴς, ἐς, in valles devexus. Pind.
Εὐαγρὴς, ἐς, prosperè capiens. Opp.
Εὐαντάω, propitius sum. Call.
Εὐαρεστοτέρως, blandiùs. Xen.
Εὐαρμοστέω, sum concinnus. Hipp.
Εὐγονέω, sum fœcundus. Theophr.
Εὔβοος, ου, ὁ καὶ ἡ, fertilis boum. Hom.
Εὐβουλεὺς, ῶ, ὁ, Ἀΐδης, κατ' εὐφημισμὸν. Nic.
Εὐβρεχέως, largâ irrigatione, seu potione, Nic.
Εὐβύριος, ον, idem quod εὐοικὸς, *E. M.*
Εὐγηθὴς, ἐς, lætus. Eur.
Εὐγήθητος, ον, idem, jucundus. Ib.
Εὔγλαγος, ον, lactens. Lycurg.
Εὐγνάτος, idem quod εὐγνώστος. Steph.
Εὐγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, bonam habens cuspidem. Cal.
Εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. Opp.
Εὐδάνω, incubo. Lycurg.
Εὐδιανὸς, idem quod εὐδεινὸς. Pind.
Εὐδοκίμητος, ον, probus. Sibyl.
Εὐδυκέως, *adv.* al. ἐνδυκέως. Od. κ. 65.
Εὐδώρητος, ον, benè, seu facilè donatus. Opp.
Εὔδωρος, ον, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐέθειρα, benè comata, capillis decora. Anac.
Εὐέλπιστος, ον, idem quod εὔελπις. Soph.
Εὐέρκτης, ὁ, pro εὐεργέτης benefactor, Ep.
Εὐεσπερίδες, αἱ, horti Hesperidum, Theoph.
Εὐζυγὴς, ἐς, benè compactus. Ep.
Εὐθαλόεις, έσσα, εν, benè virens. Call.
Εὐθαλπὴς, ἐς, facilè incalescens. Ib.
Εὐθαλπιάω, benè caleo. Hom.
Εὐθέμεθλος ον, benè fundatus. Ib.
Εὔθεσμος, ον, probè legem observans. Apollin.
Εὐθηλέω, εὐθηλεμένον, idem quod εὔθηλον, seu εὐθηλήμονα. Æsch
Εὐθηλήμων, ονος, benè nutritus, pinguis. Ep.
Εὐθρυβὴς

Ἐυθρυβὴς, ἐς, fragilis; friabilis, Diofc. A θρύπτω.
Ἐυθυδήμων, ὁ, Exp. ἅπλης δημότης, ex fæce vulgi. Hef. ex Eur.
Ἐυθυμητέον, lætandum. Xen.
Ἐυθυπόρον, adv. rectà. Hom.
Ἐυίλατος, ον, propitius, qui facilè cohiberi poteſt. Suid.
Ἐυίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Ἐυκαταγέλαςος, ον, deriſu facilis; al. ridiculus, contemnendus, ib.
Ἐυκαταλέγω, ritè narro. Hom.
Ἐυκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Ἐυκνίςος, ον, benè vellicans, Man. A κνίζω.
Ἐυκομέω, benè recondo. Ap.
Ἐυκρὰς, άτος, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ, benè mixtus, dilutus ſeu temperatus. Eur.
Ἐυκρήτος, ον, idem, benè temperatus. Ep.
Ἐυκρίνω, benè ſecerno et ſeligo. Hom.
Ἐυκρύερος, ον, valdè terribilis. Tryph.
Ἐυκτέατος, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Ἐυκτέος, optandus. Ep.
Ἐυκτίμενος, benè ædificatus. Hom.
Ἐυκυρέω, benè ago, Æſch. al. ἐυκυρόω.
Ἐυκώλητος, ον, membris benè compactis, ſeu firmis pedibus. Nic.
Ἐυλαβίη, ἡ, idem quod ἐυλάβεια. Theog.
Ἐυλαβέςερως, cautiùs. Eur.
Ἐυμαλλος, ον, benè villoſus. Pind.
Ἐυμαρέως, adv. facilè. Theog.
Ἐυμολπέω, rectè cano. Hom.
Ἐυναιετάω, commodè habito, id.
Ἐυνάεις, benè ſeu benignè defluens. Æſch.
Ἐυναίομαι, benè habitor. Hom.
Ἐυνὰς, άδος, jacens. Steph.
Ἐυνήτης, ὁ, idem quod ἐυνητὴρ. Hef.
Ἐυνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Ἐυνομιδέςατοι νόμοι, ſc. paſcua pecoribus accommodatiſſima. Hef.
Ἐυνώμης, ες, volubilis. Soph.
Ἐυξυλοεργὸς, ὁ, è ligno poliens egregia. Man.
Ἐυόροφος, ον, pulcram ſeu bonam contignationem habens. Ep.
Ἐυοσμέω, benè oleo, odorus ſum, fragro. Theophr.
Ἐυοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Ἐυπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Ἐυπάρηος, ον, pulcras genas habens, Pind. P. 12. ἐυπεράω, Dinn. malè.
Ἐυπατέρειος, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Ἐυπάτηρ, ὁ, idem quod ἐυπάτωρ. Steph.
Ἐυπλειος, ον, benè plenus. Hom.
Ἐυπνοέω, facilè ſpiro. Steph.
Ἐυπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Ἐυπορίζω, excogito, Eur.
Ἐυπρήσσω, Ion. pro ἐυπράσσω, Herod.
Ἐυπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Ἐυραςειραι, αἱ, benè laborantes, epith. Eumenidum. Orph.
Ἐυριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.
Ἐυῤῥεὺς, al. ἐυῤῥὴς pro ἐύῤῥοος. Hom.
Ἐυῤῥείεις, idem. Ep.
Ἐυρησιεπὴς, vide ἐυρεσιεπὴς. Ar.
Ἐυρυθέμεθλον, τὸ, templum lati fundi. Call.
Ἐυρυχανὴς, ἐς, lato hiatu. Opp.
Ἐυρώεις, εσσα, εν, ſitu ſentus. Hom.
Ἐυσεβία, idem quod ἐυσεβεία. Soph.
Ἐυσθενῶς, valdè, firmiter, conſtanter. Phil.
Ἐυσίπυος, ον, locuples, Suid. A σιπύη.
Ἐυσκευέω, vaſis utenſilibuſque benè inſtructus ſum; benè paratus ſum. Soph.
Ἐυσκωλος, Ar. Lyſ. 810. ſed leg. ἐυσκώλοισι.
Ἐυςακτος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Ἐυςέλλω, benè orno. Hom.
Ἐυςολίζω, probè decoro. Eur.
Ἐυςόρθυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, è robuſto et valido ſtipite. Ep.
Ἐυςρωτος, ον, benè ſtratus. Ep.
Ἐυτείχητος, ον, benè munitus. Hom.
Ἐυταρσος, ον, benè pennatus. Ep.
Ἐυτελία, ἡ, idem quod ἐυτέλεια, item felicitas. Ar.
Ἐυτηκτος, ον, qui facilè colliqueſcit. Steph.
Ἐυτρέφω, benè, ſeu magnâ curâ nutrio. Hom.

Ἐυτρὶψ, ἴβος, idem quod ἐυτριβὴς. Nic.
Ἐυτυπὴς, ἐς, benè cuſus, Man. A τύπτω.
Ἐυτυπόληπτος, ον, qui facilè cogi poteſt, et congregari. V. L.
Ἐυφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Ἐυφρουρος, ον, benè munitus, ib.
Ἐυφυρώτατος, ον, penitùs inutilis. Polit.
Ἐυχλωρον, τὸ, viriditas. Steph.
Ἐυχολος, ον, facilis iræ. Ep.
Ἐυχωρος, ον, pulcrum ſeu bonum campum habens. Sibyl.
Ἐυωπελία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Ἐυωριάζω, contemno, negligo. Hef. ex Soph.
Ἐφεκτικῶς, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεςρίδιον, τὸ, umbella. V. L. Ab ἐφεςρὶς.
Ἐφετὶς, ἡ, ancilla. Hef.
Ἐφηβαῖον, τὸ, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφηλόω, clavo affigo. Steph.
Ἐφῆμαι, inſideo. Soph.
Ἐφεμιος, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφιέρεια, τὰ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφικάνω, aſſequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupio. Muſ.
Ἐφίππειος, ον, idem quod ἐφίππιος. Plut.
Ἐφυπνώττω, indormio. Bud.
Ἐχετλήεις, εσσα, εν, ſtivalis, Ep. Ab ἐχέτλη.
Ἐχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἐχθιον, odioſius. Soph.
Ἐχθρικὸς, infeſtus. odioſus. Jun.
Ἐχιδνοχαρὴς, ἐς, viperis gaudens. Sibyl.
Ἐχιλος, ὁ, locus ubi tenetur temo. Steph.
Ἐψητέον, coquendum, ib. Ab ἐψέω.
Ἐψιατέον, ludendum. Suid. Ab ἐψιάομαι.

Z.

ZAAAI'NΩ, deſino. E. M.
Ζάλευκος, ον, valdè albus. Sibyl.
Ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus et felleus. Opp.
Ζειροφόρος, ὁ, ferens ζειρὰν. Hef.
Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρεὶς, ἴδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζεφυρὴ, ἡ, ſub. ἄυρη, vel πνοὴ, zephyrus. Hom.
Ζεφυριτὶς, ἡ, Venus, per Sync. pro ζεφυριῶτις. Call. A
Ζεφυριώτης, ὁ, A Ζεφύριον, n. pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Euſt.
Ζιγίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζίω, quæro. E. M.
Ζοφοειδέλος, ον, idem quod ζοφοειδὴς, ater, Nic.
Ζύγαςρος, ὁ, idem quod ζύγαςρον. Xen.
Ζυγία, ἡ, Juno. Hef.
Ζυγὶς, ἡ, zygis, ſerpillum ſilveſtre, Dioſc.
Ζυγοποιὸς, ὁ, qui jugum facit. Ath.
Ζύμων, ωνος, ὁ, ſed Sch. ζύμωμα Nic.
Ζυμήτης, idem quod ζυμίτης. E. M.
Ζωγραφικὴ, ἡ, ſub. τέχνη, pictoria ars. Steph.
Ζωογράφος, pictor, idem quod ζωγράφος, Theoc.
Ζῶγρος, ὁ, pro ζωγρεῖον. Hef.
Ζωογονικὸς, ἡ, ὸν, animantis procreandi vim habens. Phil.
Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet. Syneſ.
Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma. Man.
Ζωυγρὸς, ὁ, vitæ operator. Dolſc.
Ζωπύρα, ἡ, follis. Hef.
Ζωπύρια, τὰ, idem, ib.
Ζωςειον, τὸ, pro ζώντειον. E. M.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζώςειρα, ἡ, epith. Minervæ, Bœot. al. ζωςηρία.
Ζωςήριος, ὁ, Apollo. Lycurg.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

HΓΕΜΟΝΕΥ'Σ, ο, idem quod ἡγεμὼν. Hom.
Ἡγεμονὸς, ὁ, idem. V. L.

Ἡδὶ pro ἡδὲ. Steph.
Ἡδύβορος, ὁ ϗ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυγόων, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυληπτὸς, ὸν, ſuaviter captus, ſeu perceptus, P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces et mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοιος, ον, pro ἡδύπνοος. Ep.
Ἡδυσματόληρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἡείδει, pro ᾔδει, ſciebat. Ap.
Ἡελιῶτις, ſeu Ἡλιῶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἡερολέσχης, ὁ, vaniloquus. Ep.
Ἡεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠερόφοιτος. Orph.
Ἤθεος, pro ἠίθεος. Eur.
Ἠιόνιος, vide ἠόνιος. Ab ἠιὼν.
Ἥκτωρ, ὁ, qui it, ſeu vadit, Man. Ab ἥκω.
Ἡλιεῖον, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἡλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἡλιῶσα, ſc. κόμη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἡμαθώδες, τὸ, arena. Anac.
Ἡμαθώδης, arenoſus.
Ἡματίη, adv. quotidiè, aſſiduè. Hom.
Ἡμεροδειναςὴς, ὁ, fœnerator diurnus. Epith. Menippi. Diog. L.
Ἡμεροτροφὶς, ἡ, idem quod χοίνιξ. Ath.
Ἡμετέρειος, pro ἡμέτερος. Anac.
Ἡμίβιος, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμινίρος, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſubintell. μοῖρα, ſeſcupla portio, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιπέλεκκον, et ἡμιπελικίον, τὸ, ſecuricula. Ep. V. L.
Ἡμισελπίδες, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτέλεια, ἡ, dimidium, ſemis, Luc.
Ἡμίχοος, ως, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡνεμόφοιτος, ον, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἄνεμος, et φοιτάω.
Ἡνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἡνεμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem. Hef.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἡπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἠπιόνη.
Ἡπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος. Epith. Patris. Naz.
Ἡρατελεία, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα, et τελέω.
Ἡρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἡρος, ———
Ἡρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. ſing. ab ἧρ, inuſit. Ern.
Ἡρέμης, ε, ὁ, quietus. V. L.
Ἡριεὺς, ὁ, defunctus. Hef.
Ἡρινολόγοι, cicadæ, Hef. Ab ἠρινὸς, et λέγω.
Ἡρινοτόκος, ὁ ϗ ἡ, in verno tempore pariens, id. A τίκτω.
Ἡρισάλπιγξ, ἡ, avis quædam, id.
Ἡσσητέον, ſuperandum. Soph.
Ἡσυχίως, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟ'ΝΟΣ, ον, in mari laborans, Cyr.
Θάμβημα, τὸ, terror, Man. A θαμβέω.
Θάμβησις, ἡ, horriditas, id.
Θαλεροποιὸς, ὁ ϗ ἡ, vireſcere faciens. Steph.
Θαλύψαι, fovere, incendere. Hef.
Θαμνίσκιον, τὸ, frutex puſillus. Dioſc.
Θανατιάω, mori cupio. Luc.
Θαῤῥαλεότης, ἡ, fiducia, fidentia. Steph.
Θαῤῥαλέον, τὸ, idem. Polit.
Θαρσιγενης, ἐς, ad audaciam genitus. Æſch.
Θαυμάλωψ, ὁ, ſemiuſtus carbo. E. M.
Θεάνθρωπος, epith. Chriſti.
Θεέω, idem quod θεείω, admiror. Hef.
Θεέσκω, Ion. pro θέω. Hom.
Θειοποιέω, idem quod θεοποιῶ. Sibyl.
Θεήϊος, pro θεῖος. Bion.
Θεηπόλος, ὁ ϗ ἡ, Dei miniſter. A πολέω.
Θειαςμῶς, afflatu numinis. Poll.

Θείκελος, idem quod θεοείκελος. Ar.
Θειοδάμη, ἡ, divinum numen domans. Suid.
Θέλεος, idem quod θελήμων. Æſch.
Θέλεμος, idem, ſpontaneus; *item* miſerabilis quietus. Heſ.
Θελοθρησκεία, ἡ, pro ἐθελοθρησκεία. V. L.
Θεμίζω, idem quod θεμιςεύω. Pind.
Θεμιςὺς, ύος, ἡ, Dea juſtitiæ, V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, ib.
Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus. Syneſ.
Θεοδερκὴς, ὁ ᾗ ἡ, Deum capax videre. Syneſ.
Θεοδιφὴς, ὁ, Deum veſtigans, ib.
Θεοκύμων, ον, ὁ ᾗ ἡ, divinus, ib.
Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumelioſus. Man.
Θεομόριος, ſeu θευμόριος, idem quod θεόμοιρος, ſeu divinâ inflictus manu. Ap.
Θεομερὴς, idem. Pind.
Θεομοιρία, ſeu θευμορία, ἡ, fatum. Call.
Θεοπτόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens. Cyr.
Θεοποιητικὸς, ῦ, ὁ, qui Deos ſeu Deorum ſimulacra facere poteſt, unde θεοποιητικὴ, ſub. τέχνη. Poll.
Θεοφεγγὴς, ὲς, divinitùs lucens. Jo. Dam.
Θεόφημος, ȣ, ὁ, deiloquus. Man.
Θεοφορία, ἡ, numinis afflatus, paſſ. Steph.
Θερέω, idem quod θέρω. Hom.
Θεριὸς, pro θερεῖος. Dioſc.
Θέρμα, τὸ, pro θέρμη. Men.
Θερμαςὶς, ἡ, idem quod θερμαντὴρ. Poll.
Θερμάω, ſeu θερμάζω, calefacio, foveo. Nic.
Θερμελὴ, ἡ, pro θέρμη. Suid.
Θερμερύνομαι, (*vox Comica*) delicatè vivo. Poll.
Θερμόβλυςρος, ον, callidè ſcaturiens, P. Sil.
Θερμοκύαμος, ὁ, callida faba. Ath.
Θέρσος, *Æol.* pro θάρσος. Steph.
Θεσμὰ, τὰ, pro θεσμοὶ. Nonn.
Θέσκελον, *adv.* mirum in modum. Hom.
Θεσμοπόλος, ον, circa jura verſans. Ep.
Θεσμόριος, α, ον, idem quod θεομόριος. Ap.
Θεσμοφόριον, τὸ, feſtum in honorem Cereris. Ar.
Θέσπιον, τὸ, res divina. V. L.
Θεσφατήλογος, ὁ ᾗ ἡ, divinatrix, Æſch.
Θετίδειον, τὸ, Thetidis templum. Eur. Sch.
Θεωρίζω, ſpecto. V. L.
Θεώριος, ὁ, Apollo. Heſ.
Θεωροσύνη, ἡ, inſpectio. Man.
Θηγάνω, acuo, Heſ. A θήγω.
Θηλόπεδον, pro θειλόπεδον. Ep.
Θηλυμανέω, furo fœminarum amore. Man.
Θηρήτειρα, ἡ, venatrix. Call.
Θηροβόλος, ſc. θάνατος, mors ab feris illata. Man.
Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum inſtitutio, ib.
Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θήριος, idem quod θήρειος. Poll.
Θησεότριψ, ὁ, is qui in Theſei templo verſatur et tempus terit. Ar.
Θόασμα, τὸ, ſedes. Orph.
Θορὸς, turbatus. Heſ. et Suid.
Θοράω, idem quod θορέω, ſeu θόρω. Lycurg.
Θραμβὴ, ἡ, trabs. V. L.
Θρανίον, τὸ, idem quod θράνος. Ar.
Θρανύσσω, confringo, comminuo. Lycurg.
Θρανυγράφος, ὁ, parietum pictor. Heſ.
Θρὰξ, nomen avis. Opp.
Θρασκίας, Thraſcias ventus. Ariſtot.
Θρασύθυμος, idem quod θρασυκάρδιος. Man.
Θρασύφρων, Cal.
Θρασυχαρμὴς, ὁ, idem. Cal.
Θραυσάντυξ, ὁ ᾗ ἡ, frangens canthum. Ar.
Θρεπτὴ, ἡ, idem quod θεραπαίνα. Ph.
Θρέπτα, τὰ, ſeu θρέπτρα, Hom. *per Sync.* pro θρεπτήρια, τὰ, alimenta. Heſ.
Θρεπτανελὸ, vox à Philoxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, quâ ludentem Cyclopem introducit. Ar. Sch.
Θρηνητὴς, et θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητὴρ. Æſch. Man.
Θρίγγος, τὸ, idem quod θρίγκος, Plut. Pauſ.
Θρίσσα, et θρίσσος, piſcis quidam. Ar.
Θρυαλίζω, crepo, Hom. Ep.
Θρυλέω, ſeu θρυλλέω. Theoc.
Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod θρύινος. Nic.
Θυάρπαξ, γος, ὁ, ſacrilegus. Heſ.
Θυηκόος, Heſ. et θυηχόος, Euſt. pro θυοσκόος.
Θυηλίσιον, τὸ, vas menſarium. Poll.

Θυίζω, idem quod θυάζω. Hom.
Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt.
Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, Nic.
Θύμαλον, τὸ, taxus. Theoph.
Θυμελάχραντος, ὁ ᾗ ἡ, qui non fœdat ſeu dedecorat convivia et luſus. V. L.
Θυμήτιον, pro θυμάτιον. Suid.
Θυννὴ, ἡ, idem quod θυννὶς. Ath.
Θυνὸς, ὁ, impetùs, *item* bellum. Heſ.
Θυρηβόλος, ὁ, faber. Suid.
Θυρσάζω, thyrſum fero, Bacchor. Ar.
Θύρσον, τὸ, idem quod θύρσος, Ep.
Θύσαι, αἱ, Bacchæ, Lycurg.
Θυσίασμα, τὸ, hoſtia, victima. Ath.
Θυωναῖος, Thyanæus, Bacchus. Opp.
Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυωνίδης, ȣ, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.
Θυωρέομαι, in ſacrâ menſâ epulari. Heſ.
Θωὺθ, mercurius, Suid. *item* menſis nomen, ap. Ægyptios.
Θώνιος, ὁ, Ægyptius, à Thono rege. Nic.
Θωράκειον, τὸ, idem quod θωράκιον, (2.) Æſch.
Θωῦτὸς, *Ion.* pro θαυμαςὸς. Heſiod.

I.

ΊΑΚΧΕ'Ω, clamo, Steph. ἰακχῶ, Suid. idem quod ἰαχέω.
Ἴακχος, ὁ, porcus, Dion. Sic.
Ἰαλτὸς, ὁ ᾗ ἡ, miſſus. Æſch.
Ἰαμβογράφος, ὁ, Iambicus poëta, et
Ἰαμβοποιὸς, ὁ, Iamborum ſcriptor. Ath.
Ἰαρόεις, εσσα, εν, animadvertens. Man.
Ἰασιμὸν, τὸ, Nic.
Ἰασιμὸς, ὁ, lugubre carmen. Hieron.
Ἰατορία, ἡ, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰάτωρ.
Ἴβδης, ȣ, ὁ, clavus in fundo navis. Euſt.
Ἴδαρ, τὸ, cibus, eſca. Heſ.
Ἴδυθοι, οἱ, tibiarum genus. Poll.
Ἰδρῶ, *per Sync.* ἰδρῶτι. Hom.
Ἰδρεῖτις, ἡ, idem quod ἱερεία. Æſch.
Ἱερολόγος, ὁ, ψάλτης, Lexic. Reg. M. S.
Ἱεροπλαγκτὸς, ὸν, ſacræ ambages. Man.
Ἱερόφοιτος, ἀηδὼν, Ep. ſed leg. ἠερόφοιτος, aëra frequentans. Dinn.
Ἰζάνη, ἡ, veſtis è caprinis pellibus; vel potiùs caprina pellis veſtimenti vicem præſtans. Poll.
Ἰήταρ, ὁ, idem quod ἰητὴρ. Heſ.
Ἰθαγενὴς, ὁ, al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενὴς. Heſ.
Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς. Ep.
Ἰθυκρίτης, ὁ, rectè judicans. Dioſc.
Ἰθύνοος, ὁ ᾗ ἡ, recta cogitans. Apoll.
Ἰθύφρων, ὁ ᾗ ἡ, rectà ſapiens, ib.
Ἰθύνη, ἡ, directio. V. L.
Ἰκτερίας, ὁ, icterias lapis. Steph.
Ἰκτηρία, ἡ, pro ἰκτήριοι κλάδοι. Ar.
Ἴκτης, ὁ, idem quod ἰκτὴρ. Lycurg.
Ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas, Suid.
Ἱλαρύνω, idem quod ἱλαρόω. Steph.
Ἵλασμα, τὸ, idem quod ἱλασμὸς. Sibyl.
Ἱλαςὴρ, ὁ, redemtor. Ep.
Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod ἱλάσκομαι. Bud.
Ἰλύσπασις, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim et volutim. Ariſt.
Ἱμαντελιγμὸς, ῦ, ὁ, duplicis lori tortuoſa implicatio. Euſt.
Ἱμαντόπυς, ὁ, loripes. Steph.
Ἱμαντοτομέω, lora ſcindo
Ἱμαντοτόμος, qui lora ſcindit, ib.
Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτὴς. Man.
Ἰξοβόλος, ὁ, idem, viſcarius, ib. A βάλλω.
Ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens. Opp.
Ἰόω, rubigine obduco, rubigine conſumo. Ariſt.
Ἰπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam. Lucian.

Ἰπνολεβήτιον, τὸ, idem. Poll.
Ἱππαλίδης, ὁ, idem quod ἱππότης. Theoc.
Ἱππιάδες, αἱ, ſtatuæ equeſtris mulierum. V. L.
Ἱππὶς, ίδος, ἡ, equeſtris. Dion.
Ἱπποσόος, idem quod ἱπποσόης. Pind.
Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit. Eur. Ab ἵππος, et φέρβω.
Ἶραξ, ſeu ἵρηξ, pro ἱέραξ. Hom.
Ἱράομαι pro ἱεράομαι. Herod.
Ἰσαγγελία, ἡ, nuntium conforme. V. L.
Ἰσάσκομαι, idem quod ἰσάζω. Hom.
Ἰσαυρὶς, ίδος, ἡ, Iſaurica, propriè epith. enſis. Ep.
Ἰσαυροφόνος, ὁ, Iſaurorum prædonum interfector. Ep.
Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, Suid.
Ἰσογράφος, ον, æqualis ſcriptor. Ep.
Ἰσόμετρος, ὁ, qui paris menſuræ eſt. Ath.
Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ. Gr. P.
Ἰσόπριος, ὁ, utrinque ſtrictus, ſeu onuſtus. Epith. aſini. Soph.
Ἰσοῤῥεπὴς, ὁ ᾗ ἡ, æquè vergens. Nic.
Ἰσοχειλέω, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ἰςάνω, idem quod ἱςάω ſeu ἵςημι. Steph.
Ἰςιάω, *Dor.* et *Ion.* pro ἑςιάω. Euſt.
Ἰςότονα, πηνίσματα, ſtamina ſeu licia quibus textorius ἱςὸς intenditur. Ar.
Ἰσχαίμων, idem quod ἴσχαιμος, herba ſic dicta. Theophr.
Ἰσχιοίδης, ὁ, qui craſſas ſeu tumidas habet coxas vel clunes. Euſt.
Ἦτρον, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ἴτριον, τὸ, opus piſtorium, tenue et fragile. Ath.
Ἶφις, ἴφιος, ὁ, robuſtus, fortis, celer, Heſ. Steph.
Ἰφύη, ἡ, ſpecies oleris agreſtis. Suid.
Ἰχθυοθηρεύτης, ὁ, piſcator. Man.
Ἰχθυοκέντρον, idem quod ἰχθύκεντρον. Suid.
Ἰχθυβότος, ὁ ᾗ ἡ, piſculentus. Non.
Ἰχθυίδιον, τὸ, idem quod ἰχθύδιον. Man.
Ἰχθυπαγὴς, ὲς, piſci hærens. Ep.
Ἰχθυφάγος, ὁ ᾗ ἡ, piſces vorans. Ep.
Ἰχνάιος, unde ἰχναία, veſtigatrix. Hom. al. propriè ab Ἴχναι, oppidum in orâ Macedoniæ. Steph.
Ἰχνοβλαβὴς, ὲς, veſtigio debilis. Man.

K.

ΚΑΒΑ'ΛΛΩ pro καταβάλλω Hom.
Κάγγονυ, pro κατὰ γόνυ, ib.
Καγχανεὸς, εὰ, εὸν, aridus. Man. A καγχαίνω.
Κάδει, pro καὶ ἔδει. Soph.
Καθεδριάομαι, conſideo. Hom.
Καθέννυμι, veſtio, ib.
Καθέρματα, τὰ, monilia, περιτραχήλια, ornamenta, Anac. vid. Theſ. Gr. P.
Καθολκὴ, ἡ, detractio ſeu deductio. Steph.
Καθυδριάδες, ſc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες. Ep.
Καίνισμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man.
Καίρια, *adv.* tempeſtivè. Call.
Κακαβὴ, ἡ, cacabus. Gal. κακκάβος, Ath. olla teſtacea.
Κακηθὴς, ὲς, malignus. Nic.
Κακηλεχὴς, ὲς, malum habens conjugem, Cyr. A λέχος.
Κακηπελία, ἡ, adverſa valetudo. Nic.
Κάκκαίω, pro κατακαίω. Hom.
Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω. Heſiod.
Κακοβουλοσύνη, ἡ, malum conſilium. Sibyl.
Κακοήθευμα, τὸ, quod malignè fit. Steph.
Κακοηθιςέον, depravandum eſt, ib.
Κακοελκὴς, ὲς, qui malè, ſeu in malum trahitur. Man.
Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib.

Κακοῤῥεκτεῖρα, ἡ, al. κακοῤῥητεῖρα, malefica, noxia. Sibyl.
Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium. Ep.
Κακοφραδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη. Nic.
Κακόχολος, al. κακήχολος, ον, malâ bile percitus. Cyr.
Κακὸν, *adv.* pro κακῶς. Call.
Καλάβροψ, idem quod καλαύροψ. Ap.
Καλαθηφόρος, ον, calathum geſtans. Heſ.
Καλαθὶς, ἡ, parvus calathus. Ib.
Καλαμογραφία, ἡ, calamorum ſcriptura. Man.
Καλαμόχνοος, ες, qu. dic. arundinum lanugo. Steph.
Καλίζω, idem quod καλῶ. V. L.
Καλιςρέω, idem. Heſ.
Καλιπτόλεμος, idem quod καλλιπτόλεμος. Ep.
Καλλείπω, pro καταλείπω. Hom.
Καλλείριον, τὸ, lilium. V. L.
Καλλιβλέφαρος, ον, pulcher. Eur.
Καλλίγαμος, ον, pulchras nuptias habens. Ep.
Καλλίγομφος, ον, pulchris clavis compactus. Ep.
Καλλιέθειρος, ον, pulchris capillis. Ep.
Καλλιεπης, ὲς, facundus. Ar.
Καλλίκτιςος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.
Καλλικύρ.οι, οἱ, exp. δοῦλοι τῶν φυγάδων. Suid.
Καλλίςευμα, τὸ, pulchritudo, vel potiùs pulchritudinis præſtantia. Eur.
Καλλιλαμπέτης, ὁ, pulchrilucidus. Anac.
Καλλιςάδιος, ον, pulchro ſtadio celebris. Eur.
Καλλίςερνος, ον, pulchrum pectus habens. Nonn.
Καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara. Opp.
Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.
Καλόεργος, ον, beneficus. Man.
Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo. Ath.
Καλυντήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes. E. M.
Καματηρὸν, *adv.* laborioſè. Man. A κάματος.
Καμάρπτω, pro καταμάρπτω. Heſ.
Καμπταύλης, ε, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur. Steph.
Καμπτικὸς, flexilis, ſe inflectens. V. L.
Κάμμορος, pro κακόμορος. Hom.
Καναχὸς, ſtreperus, clamoſus. Nic.
Κάνειον, idem quod κάνεον. Hom.
Κανονισμὸς, norma. Man.
Κάνυςρον, τὸ, idem quod κάναςρον. Poll.
Καπέτωλις, ἡ, ſc. αὐλὴ, palatium Capitolinum. Ep.
Καπνηλὸς, ὸν, fumidus. Nic.
Καπνοτοκεία, ἡ, fumipara. Apollin.
Καρποσπόρος, ὁ, fructuum ſator. Man.
Καπρέαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes. Suid.
Καπροφάγος, ὁ ϗ ἡ, aprivorus. Heſ.
Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum cuſtos. Ep.
Καπρόω, idem quod καπράω. V. L.
Κάπυρις, ἡ, tunica Perſica manuleata.
Κάρκαρος, ρα, ρον, criſpus ſeu hirtus. Sim.
Καρπαλίον, τὸ, idem quod κάρπωμα. Heſ.
Καρποφαγεῖν, fructibus veſcor, item fructibus victito. Ariſt.
Καρυΐτης, caryites, herbæ genus. Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph.
Καρυοπέρσικα, qu. dic. nuciperſica. V. L.
Καρφυλαὶ, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.
Κάρχος, leguminis genus. Steph.
Καρχάδης, ες, aſper, idem quod κάρχαρος. Ib.
Κασιωβόρος, ὁ, vermis qui caſiæ innaſcitur et eam rodit. Heſ.
Κάςνιος, pro καςαναικὸς. Nic.
Καταβραχέως, paulatim. Plat.
Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, à κατάγω.
Καταγιάζω, conſecro, *Ion.* pro καθαγιάζω.
Καταγωγικὸς, opp. ἀναγωγικῷ, i. e. myſtico. Bud.
Καταδακρυχέω, lacrymas fundo. Hom.
Καταδακτυλικὸς, Ariſtoph. vid. Sch.
Καταναιδιςὴρ, ὁ, inverecundus. Man.
Κατάδειπνον, τὸ, prandium. Ib.
Καταδρήςειρα, ἡ, famula. Hom. A δράω.
Καταζυγόω, libro, unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum. Steph.
Καταθήπω, obſtupeſco, cum admiratione demiror. Suid.
Κατακάρα, in caput. Long.
Καταιρέω, *Ion.* pro καθαιρέω. Herod.
Καταίσχομαι, pro κατέχομαι. Hom.
Κατακαῆμεν, *Dor.* pro κατακαῆναι, exuſtum eſſe. A κατακαίω.
Κατακαίριον, periculoſum, lethale, opportunum. V. L.
Κατακάρπιον, τὸ, fructus. Theophr.
Κατακλεὶς, ἡ, clauſtrum. Call.
Κατακορὲς, *adv.* in plenum, admodum. Plat.
Καταλαβὸν, τὸ, quod accidit. Herodot.
Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, oblivifcor. Hom.
Καταλγέω, doleo. Soph.
Καταλιτόω, demulceo. Ar.
Καταλληλὰ, *adv.* pro καταλλήλως. Polyb.
Καταμερισμὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.
Καταμυττωτεύω, minutatim contero. Ar. Pac. 246. ubi leg. κατὰ μεμυττωτευμένα.
Κατανικάω, ſupero. Eur.
Καταξιοπιςεύομαι, fide indignum aliquem judico, aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint. Suid.
Κατάξιος, dignus. Soph.
Κατάντησιν, al. κατάντηςιν, Hom. idem quod ſeq.
Καταντιπέρην, idem quod καταντικρὺ. Man.
Καταπεπλασμένον, muſicorum verbum; vid. Fab. l. 1. cap. 19.
Καταπλαςὴ, ἡ, medicamentum. Herod.
Καταπορσύνω, molior, machinor, exhibeo. Xen.
Καταπτύςης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac.
Καταρνέομαι, nego. Soph.
Καταῤῥοϊτικὸς, id. quod κατταῤῥυητικὸς. Steph.
Καταῤῥυέω, et
Καταῤῥύω, inuſ. idem quod καταῤῥέω. Ib.
Κατάρτιον, τὸ, malus nauticus, Heſ. ex Hom.
Κατασκελέω, idem quod κατασκέλλω, ſeu κατασκελετεύω. Heſ.
Κατατριακοντέτισαι, cum ſcortis rem habere. V. L.
Καταυδάω, eloquor. Soph.
Καταυχέω, glorior. Æſch.
Κατάφατος, ον, recens, qui potiùs προσφάτος. Steph.
Καταχραίνω, polluo, imbuo. Ep.
Καταχρῶσις, ἡ, coloratio, infectio. Poll.
Καταψευδόμαρτυρ, ὁ, qui falſo teſtimonio oppugnat. Plut.
Καταψεύδω, fallo, fruſtro. Steph.
Καταχθὴς, ὲς, gravatus, valdè gravis. Nic.
Καταχύδην, idem quod ſimplex. Anac.
Κατεινύω, pro καταεννύω. E. M. ex Hom.
Κατείρω, exp. calumnior, detraho. Steph.
Κατεκκλησία, ἡ, concio derepentè convocata, Poll. κατακλησία. Heſ.
Κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι.
Κατέλω, *Ion.* καθέλω. A καθαιρέω.
Κατενέθω, *per metath.* pro κατενθέω, vide κατενήνοθεν. Heſiod.
Κατέργαθω, et
Κατέργω, idem quod καθείργω. Æſch.
Κατεφάλλομαι, idem quod καθάλλομαι. Hom.
Κατηφόνες, οἱ, probroſi, pudore et probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, et κακ' ἐλέγχεα. Hom.
Κατικμάζω, vide ſimpl. Nic.
Κάτοδος, *Ion.* pro κάθοδος, Herod.
Κατόμοσις, ἡ, pro κατώμοσις. Steph.
Κατομφάλιος, ον, ab umbilico. Nic.
Κατοπήγιον, το, vectis, obex. V. L. Theoc. Sch.
Κάτοπτρις, ἡ, ſpeculum. Call.
Κάττης, ὁ, cattus. Suid.
Κατώγεως, et κατώγειος, Suid. ut κατάγειος, ſubterraneus.
Κατώμοτον, τὸ, jumenti genus. Steph.
Καυάζω, frango, unde καυάξαις. Heſiod. al. pro κατάξαις.
Καυκάνη, ἡ, veſtimenti genus. Ar.
Καυλῖναι, αἱ, virides cobii. Ath.
Καυλοειδὴς, ὲς, caulis formam habens. Steph.
Καύω, (inuſ.) pro κάω, ſeu καίω. Dioſc.
Κάχλος, et κάχνης, *apud comicos*, ridiculus, ſtupidus. A χαίνω. V. L. Steph.
Καχρυόεις, ſeu καγχρυόεις, ſimilis, τῷ καχρυΐ, exp. canchy ferens. Nic.
Καχυπονόητος, ὁ ϗ ἡ, idem ac καχύποπτος, ſuſpicioſus, ſuſpicax. Poll. ex Plat.
Κεγχρίδιον, τὸ, parvulum milii granum. Steph.
Κεγχρίνη, ἡ, puls è milio. Heſ.
Κεγχρίνης, idem quod κεγχρὶς. Nic.
Κεγχριτὶς, miliaris. Ep. ap. Suid.
Κέδριος, α, ον, cedrinus, benè olens. Heſ.
Κεδροχαρὴς, ὲς, cedro gaudens. Man.
Κεῖπος, idem quod κῆβος. Strab.
Κειρεκόμης, ε, ὁ, qui comam totondit, tonſus.
Κεκρυφάλιον, τὸ, reticulum. Poll.
Κελαδεννὸς, pro κελαδεινὸς. Pind.
Κελαδῆτις, ἡ, ſonora. Pind.
Κελάδω, idem quod κελαδέω. Hom.
Κελαινόω, conturbo. Æſch.
Κελαινόῤῥινος, ον, nigram cutem habens. Opp.
Κελάρια, τὰ, quædam vaſa. Poll.
Κελέομαι, idem quod κέλομαι, ſeu κέλω. Euſt.
Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit. Ep.
Κελευςικὸν, τὸ, cohortatio. Syneſ.
Κελυφανώδης, ες, corticoſus. Theoph.
Κεναγγὴς, ὲς, naves exhauriens. Æſch.
Κενεαγγητέον, abſtinendum à cibo. Call.
Κενεηγόρος, et κενηγόρος, ον, vaniloquus. Naz. Dolſc.
Κενοδρομέω, vacuè curro. Man.
Κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens. Sibyl.
Κέντριον, τὸ, ſtimulus boum. E. M.
Κεραΐψ, ῖπος, vermis cornua rodens. Euſt.
Κεραμευγὸς, ὁ, tegularum figulus. Man.
Κεραμήϊες, Hom.
Κεραμεῦς, et κεραμεῦς, idem quod κεράμεος, Dioſc.
Κεράρχηςης, ὁ, qui cornui ſeu alæ præfectus eſt.
Κεραρχία, ἡ, munus illud quo quis alæ præeſt. Steph.
Κερατηφόρος, idem quod κερατοφόρος. Ib.
Κερατωνία, ἡ, ſiliqua. Gal.
Κερεία, ἡ, idem quod κειρία. Nonn.
Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, à Cercapho rege. Ep.
Κερμοδότης, ε, ὁ, idem quod κερματιςὴς. Nonn.
Κέρω, pulſo, cædo. Sch. Lycurg.
Κερωνία, ἡ, ceronia. Theophr.
Κέσκομαι, pro κεῖμαι. Hom.
Κέςρον, τὸ, idem quod κέςρος. Steph.
Κεφαλήγονος, ον, epith. τῆς κάλυκος. Ath.
Κεφαλόμακτρον, τὸ, ſudarium quo caput extergitur. Steph.
Κηδὰρ, τὸ, locus quidam tenebroſus. Steph.
Κηδεμονεὺς, idem quod κηδεμὼν. Ap.
Κηδεςὸς, ὁ, idem quod κηδεςὴς. Poll.
Κηδεύσιμος, ὁ, cura ſepulturæ dignus. Steph.
Κήδιος, idem quod κήδειος. Æſch.
Κήεια, et κήια, idem quod κηθαρία. Ar. Sch.
Κηλεὶς, ὁ, idem quod κηλέςης. V. L.
Κηληδὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κηλητικὸς. Pind.
Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Heſ.
Κήλωςα, τὰ, lupanaria. Lyc. Euſt.
Κήνυγμα, τὸ, ſpectrum, umbra corporis. Heſ.
Κηπεῖος, idem quod κηπαῖος. Nic.
Κηποκόμης, ε, ὁ, qui quodam tonſuræ genere tondetur. Euſt.
Κηραγχὴς, ὁ, picator doliorum. Man.
Κηρὶς, ἴδος, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Κηριτρεφὴς, ὲς, qui unà cum letifero fato alitur. Heſiod.
Κηροχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui cerino colore eſt. Ath.
Κηροδέτης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.
Κηρύκαινα, ἡ, præconiſſa. Ar.
Κηρυκίνη, ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.
Κίβαβος, ὁ, nummi genus. Poll.
Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.
Κιθαιρώνιος, cithæronius. Ar.
Κικάμον, τὸ, oleris genus. Nic.
Κικῖνος, ὁ, idem quod κίκιννος. Theoc.
Κίμυνδις, pro κύμινδις. Sch. Ar.
Κινάμωμον, τὸ, idem quod κιννάμωμον. Dion.
Κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικος. Æſch.

Κιῤῥὰς, ἄδος, mellina, flava. Epith. vitis. Nic.
Κίῤῥις, ἡ, pro κεῖρις. Opp.
Κισσήρης, ες, idem quod κίσσινος. Soph.
Κιττάω, pro κισσάω. Ar.
Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.
Κλαδισκὸς, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαῖςρον, τὸ, pro κλεῖθρον, Pind.
Κλαυςὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλαίω.
Κλείομαι, *Poët.* pro κλέομαι.
Κλεπτὴρ, ὁ, fur. Man.
Κλέπτιδης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax. Ar.
Κλεψίγαμος, ὁ, idem quod κλεψίνυμφος, Sibyl.
Κλεψύδριον, τὸ, parva Clepſydra. Philoſtr.
Κληδοῦχος, ὁ ϗ ἡ, edituus. Æſch.
Κληΐδων, pro κληδὼν. Hom.
Κληματόεις, εσσα, εν, ſarmentitius. Nic.
Κλιβανεὺς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλινοειδὴς, ὲς, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικὸς, ἡ, ὸν, declinativus. V. L. A κλίνω.
Κλονοκάρδιος, ον, quatiens cor. Orph.
Κλοπίμως, *adv.* furtivè. Man.
Κλύμενον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Κλύμενος, η, ον, inclytus. Theoc.
Κλυσμάτιον, τὸ, et κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, ſeu ipſa actio abluendi. Hipp.
Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans conſilium, ſeu clarus conſilio. Opp.
Κλυτοτέρμων, ονος, ſc. ὤρα, inclyta per limitem ſuum. Man.
Κλυτοτέχνος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης. Dolſc.
Κλυτοφεγγὴς, ὲς, clarè ſplendidus. Man.
Κλωποτεύω, idem quod κλωπεύω. Suid.
Κλῶσις, ἡ, idem quod κλωςὴρ. Lyc.
Κλωσμὸς, idem quod κλωγμὸς. Plut.
Κνηκὶς, ἡ, nebula. Suid.
Κνήκων, ὁ ϗ ἡ, idem quod κνηκὶς. Theocr.
Κνίσαρ, ὁ, novacula. Suid. A κνίζω.
Κνιπολόχος, ſeu κνιπολόγος, avis quædam, culicilega. Gaz. A κνὶψ, et λέχω.
Κνιπόμορφος, ον, monſtriformis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.
Κόβυλις, ἡ, culter, radula. Phil. ſeu ſcribendum κύβηλις. Steph.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, ſeu cavus receſſus, aut venter navis. Ath.
Κοιλὶς, ἡ, ſuperior palpebra. Poll.
Κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo ſolo ſitus. Pind.
Κοιλόσκελος, ὁ, claudus. Suid.
Κοινεῖν, ſcortari. V. L.
Κοινίον, τὸ, idem quod κοινεῖον. Heſ.
Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æſch.
Κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus. Ath.
Κοκκοβόας, ὁ, avis, qu. dic. inter vociferandum cucurriens. Euſt. ex Soph.
Κολακώνυμος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλέψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπέω, glutino. Euſt.
Κολλοπώλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολοκορδόκολα, τὰ, inteſtina. Laſc.
Κολοσσοπόνος, ὁ, coloſſorum faber. Man.
Κολόφυρα, τὰ, jumenta. Sch. Nic. al. λόφυρα. Theophr.
Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A κολωνὸς.
Κομόω, comam orno. Steph.
Κομιςέος, congerendus. Æſch.
Κονίπτω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herbâ cunilâ. Nic.
Κοπρόσυρα, ἡ, fimus qui trahitur. Heſ.
Κοπτοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, idem quod κοπτὴ. Ath.
Κόρη, ἡ, navis πρωτόπλοος Lyc.
Κόρκορος, ὁ, olus agreſte. Ar. κόρχορος. Heſ.
Κοριθαλὴς, et κοροθαλὴς, unde κοροθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινναῖοι, οἱ, qui ex clanculario concubitu nati ſunt. Steph.
Κοριώδης, ες, puellaris. Heſ.
Κορσιόεις, εσσα, εν, calamiſtratus. Orph.
Κόρσιον, τὸ, radix loti. Theophr.
Κορσοειδὴς, ὲς, qui capilliforme eſt. Gemma, ap. Plin.
Κορυθέω, armo. Hom.

Κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος. Ath.
Κορωνόμος, ὁ, *medicorum vox*, idem quod κύβωλον. Hipp.
Κορωνοπόδιον, τὸ, pediculus cornicis. Heſ.
Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον. Sim.
Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητὴς. Man.
Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore inſaniens. Sibyl.
Κοσμοθλέτης, ὁ, mundum perdens. Ep.
Κοτινοτράγος, ὁ, oleaſtro veſcens. Ar.
Κοτώεις, idem quod κοτήεις. V. L.
Κουκούμιον, τὸ, cucuma; vaſis genus. Steph.
Κουρεῶτις, ſc. ἡμέρα, ſeu ἑορτὴ, cum tondentes puerorum capillos Dianæ ſacrificant. Suid.
Κουρὶς, ἡ, tonſorium inſtrumentum. Poll.
Κουροπλάθος, pro κοροπλάθος. Steph.
Κουρόσυνος, juvenilis. Ep.
Κουφόνεος, ον, levis. Soph.
Κουφόνωτος, ον, qui levi dorſo eſt et agili tergore. Ath.
Κοχλιοειδὴς, ὲς, idem quod κοχλιώδης.
Κοχὺ, impetuosè, rapidè. Heſ.
Κραδοπώλης, ὁ, ſurculorum ficulneorum, ſeu ficuum venditor. Steph.
Κραιπνοβάτις, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns. Id.
Κραμβήεις, εσσα, εν, ad braſſicam pertinens. Nic.
Κραταιβόλος, idem quod κραταβόλος. Naz.
Κραταιαλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κρατήρης, ες, ſc. πλοῖον, navis inſtructa et parata. Herod.
Κρατὶς, ἡ, farrago. Ariſtot.
Κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus. Man.
Κρατοφορέω, caput fero ſeu geſto. Ath.
Κράω, pro κεράω. Ar.
Κρεῖας, *Poët.* pro κρέας. Hom.
Κρειοφάγος, et κρεηφάγος, pro κρεοφάγος.
Κρεισσότεκνος, ὁ, filius potentior. Æſch.
Κρεκάδιον, τὸ, ſonitus. Ar. al. ἰκρίδιον.
Κρεκτὸς, ἡ, ὸν, ſtridulus. Æſch.
Κρέμομαι, ſuſpenſus ſum. Ar.
Κρεμῶν, pro ἀκρεμῶν. E. M.
Κρεωδαῖτις, ἡ, *fœm.* τοῦ κρεωδαίτης. Steph.
Κρεωδειρὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas. Poll.
Κρεωθοινία, ἡ, cœna ſeu epulum è carnibus. Suid.
Κρηθμὸς, ὁ, oſtrea. Lyc. al. κρυθμὸς.
Κρηῖον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
Κρημνηβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.
Κρημνοποιὸς, ὁ, verba ardua funditans. Ar.
Κρηπιδουργὸς, idem quod κρηπιδοποιὸς. Poll.
Κριβανοειδὴς, ὲς, clibani formam habens. Dioſc.
Κριβανωτὸς, ὸν, teſtaceus, in teſtâ coctus.
Κριθάω, idem quod κριθιάω. Æſch.
Κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo veſcitur. Ar
Κριόμυξος, ον, arietis inſtar mucoſus. Gal.
Κροκοδειλῖτις, ἡ, quæſtio ſophiſtarum ludicra. V. L.
Κρὸξ, idem quod κρόκη. Heſiod.
Κροκωτὸς, ſc. χιτὼν, veſtis croco tincta. Ar.
Κροταφὶς, ἡ, vas fabrile. Poll.
Κροτοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auſon.
Κρουνοχυτρολήραιον, τὸ, nugator, garrulus. Ar.
Κρουπεζοφόροι, οἱ, *Bœot.* Poll. A κρουπέζαι, calceamenta lignea.
Κρουςέον, pulſandum. Ar.
Κρυπτέον, tegendum. Soph.
Κρυςαλλώδης, pro κρυςαλλοειδὴς. V. L.
Κρύφιον, τὸ, res abdita. Dionyſ. Ar. A κρύπτω.
Κρύφιμος, occultus. Man.
Κρύωξα, ἡ, olus ſimile apio, prope mare naſcens. Erot.
Κρῶ, ſeu κράω, pro κεράω. Thuc.
Κρωβυλώδης, ες, ſimilis τῷ κρωβύλῳ. Luc.
Κρωπεὶς, οἱ, piſcatores, ſc. οἱ τῷ πόρκῳ χρώμενοι. Poll.
Κτεανισμὸς, ὁ, poſſeſſio. Man.
Κυαμοβόλος, ὁ, qui ſortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad ſuum ſuffragium dandum, idem quod δικαςὴς. Heſ. ex Soph.
Κυανέω, nigrico. V. L. ex Heſiod. κυανεόντων, al. κυανάω.

Κυανοκρήδεμνος, ὁ ϗ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχετὴς, ὲς, cæruleus. Orph.
Κύβειρος, ὁ, impudens. Suid.
Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio. V. L.
Κύβερνος, ὁ, gubernator. Naz.
Κυδοσκόπος, ον, glorioſus. Man.
Κυθώνυμος, ὁ ϗ ἡ, infamis, ſeu nomen habens quod occultari debet. Heſ.
Κυλέω, voluto, κυλήσις, ἡ, volutatio, et κυλητὴς, ὁ, verſator. V. L. ſed hæc ſuſpecta ſunt. Steph.
Κυλὴ, ἡ, calix. Ath.
Κυλβήνη, ἡ, braſſica ſterilis. Suid.
Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera. Steph.
Κυλίσκιον, τὸ, parvus culix. Ath.
Κυλιςὴς, ὁ, idem quod κυλιςὸς. Ib.
Κύλλωσις, ἡ, ipſa actio reddendi κυλλὸν. Hipp. A κυλλόω.
Κυματία, ἡ, tempeſtas. Herod.
Κυματοφορτὶς, ἡ, concha. Heſ.
Κυμβαῖον, et κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Euſt.
Κυμβητιάω, in caput dejicere. E. M.
Κύμβον, τὸ, acetabulum. Nic.
Κυναῖος, ὁ, impudens. Suid. A κύων.
Κυνῆ, pro κυνέη. Ar.
Κυνικιόω, canem irrito. V. L.
Κυνοκυτὶς, ίδος, ἡ, marina roſa. Ib.
Κυνόμορφος, ον, canis formam habens. Steph.
Κύνουρον, τὸ, aſpera petra. Lyc.
Κυνόσπαςον, τὸ, idem quod κυνόσβατον. Plin.
Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus. Dioſc.
Κυπόω, everto. Lyc.
Κυπτὸς, ἡ, ὸν, inclinatus, ſupplex. Æſch. A κύπτω.
Κυρόω, idem quod κυρόω. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplaſtri quoddam genus. Luc.
Κωδίκελλος, ὁ, idem quod κωδάριον. Suid.
Κωδύα, ἡ, caput ciborii. Euſt.
Κῶθος, ὁ, idem quod κωθὼν. Num.
Κωλεὸς, ὁ, vel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.
Κωλικεύομαι, coli vitio laboro. Alex.
Κώμαυλος, ὁ, ruſticus. Ep.
Κωμύδριον, τὸ, parva et vilis herba. Euſt.
Κωπητήριον, et κωπωτήριον, τὸ, qu. dic. remorum repoſitorium. Poll.
Κῶπος, ὁ, monile. V. L.
Κώρη, Κῶρος, Κωροσύνη, } *Dor.* pro κούρη, κοῦρος, et κουροσύνη.
Κωρύκιον, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.
Κωρυκὶς, ἡ, pro κώρυκος. Euſt. Ar.
Κωρυκομαχία, ἡ, pugna ſeu luſus qui κωρύκῳ fit. Steph.

Λ.

ΛΑΒΡΑ'ΚΙΟΝ, τὸ, parvus labrax. Ath.
Λαβύζος, Labyzus; aromatis genus. Ib.
Λαγιδέος, ἡ, lepuſculus. Strabo.
Λαγωοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector leporum. Opp.
Λαδρέων, impetuosè et rapidè fluens. E. M.
Λάθρον, *adv.* idem quod λάθρα. Call.
Λαιθυράζω, irrideo, derideo. Suid.
Λαιμωδῶ, fugio. Id.
Λαίφυρον, imbecille, invalidum. Id.
Λάκτις, ἡ, ſcutica, ſtimulus; *item,* piſtillum ſpatha, cohlear. Nic.
Λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante caudâ. V. L.
Λαμπαυγέτις, ſc. ἀκτὶς, fulgida. Man.
Λαμπραυγέτις, ἡ, idem, et ib.
Λαμπραυγὴς, ὲς, candefaciens. Id.
Λαμπροπρέπης, ες, lucens decorè. Nonn.
Λάξευμα, τὸ, lapidea ſemita. Man.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος. Id.
Λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.
Λαπαρῶς, vanè. Gall.
Λαπέρσαι, οἱ, Dioſcuri. Euſt.
Λαρὶς, idem quod λαρὸς. Ep.
Λασιόκνημος, ον, hirſutis cruribus. Opp.

Λάσσιον,

Λάσσιον, τὸ, mantile hirſutum. Sapph.
Λασσιώνιος, vide λασιών.
Λατινὶς, ἡ, latina. Nonn.
Λάτριος, α, ον, ſervilis. Pind.
Λαύω, fruor.
Λάφυγξ, ὁ, morſus. V. L.
Λαχανάριον, τὸ, oluſculum. Steph.
Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, ad olera pertinens. Steph.
Λαχειδὴς. Nic.
Λαχύνω, idem quod λαχαίνω. Lyc.
Λειμαχέςερος, herbidior, viridior. Suid.
Λειομίτος, ſc. καμὰξ. Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda ſtamina. Steph.
Λειπονέως, ὁ, idem quod λειποναυτής. Suid.
Λειποπάτηρ, idem quod λειποπάτωρ. Eur.
Λειποςρατίον, τὸ, deſertio expeditionis ſeu militiæ. Thuc.
Λειπτέος, relinquendus. Eur.
Λειπυρίας, πυρετὸς, febris continua. Gorr.
Λειπωδὶν, ῖνος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.
Λείριος, ſuavis. Epith. Apollinis. Ap.
Λειρώδης, liliaceus. Theophr.
Λεικανοσκοπία, ἡ, pelvium inſpectio. Man.
Λεκτίκιον, τὸ, lectica. V. L.
Λεκτροκλόπος, ὁ, adulter. Sibyl.
Λέμβαρχος, ὁ, qui lembo præeſt. E. M.
Λεοντοβάμων, ὁ ϗ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.
Λέπασμα, τὸ, velamen. Man.
Λέσβιον, τὸ, poculum. Ep.
Λεσχηνίτης, ὁ, contumelioſus. Suid.
Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, album vinculum habens. Opp.
Λευκότροφος, ον, albus et mollis. Ar. Sch.
Λευκόψαρος, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.
Λεχαίνειν, lectum appetere. Heſ.
Ληϊνόμος, ὁ, qui ſegetem depaſcit. Ep.
Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος. Ath.
Ληςηριὸς, idem quod ληςικὸς. Steph.
Λήτειραι, ſacerdotes. Call. al. Λίτειραι.
Λιβυςὶς, ſc. γαῖα, Libyca regio. Ep.
Λιγύμοχθος, ον, ſtridulâ voce ærumnas et miſerias ſuas efferens. Sch. Ar.
Λίγυ, adv. ſtridulè. Poët.
Λιθίζω, lapidem refero ſeu imitor. Steph.
Λιθογλύφιος, α, ον, cælatus. Man.
Λιθοδίκτω, lapidibus impeto. Suid.
Λιθοτομίας, ȣ, ὁ, idem quod λιθοκόπος, Poll.
Λιθόψωκτος, ον, lapides lævigans. Man.
Λιθώπης, ες, lapideo aſpectu. Theoph.
Λίκιγξ, minima et exiliſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.
Λικμαῖος, Δηοῖ λικμαίῃ. Suid. vid. Steph.
Λικνοςεφὴς, ὁ, vanno redimitus. Heſ.
Λιμνηρὴς, ὲς, E. M. ex Pind. per Sync. pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.
Λιμναία, Poët. pro λίμνη. Euſt.
Λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu verſans. Ep.
Λινόζευκτος, ον, lino compactus. Opp.
Λινοκάλαμις, ἡ, linum agreſte. V. L.
Λινοπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas. Opp.
Λινοῤῥαφὸς, et λινοῤῥαφὶς. ap. Steph. idem quod λινοῤῥάφης.
Λινόςροφος, ον, ex lino tortus. Opp.
Λιπάζω, ungo. Nic.
Λιπαραὶ, genus medicamenti. Dioſc.
Λιπαραῖος, ον, Liparæus. Epith. Vulcani. Theoc.
Λιποδρανέω, &c. vid. λειποδρανέω.
Λιποναύτης, vid. λειποναύτης.
Λιπόπαις, ὁ ϗ ἡ, infantibus defectus. Man.
Λιπόμαςος, ον, qui mammam reliquit. Nonn.
Λιτὰ, adv. pro λιτῶς. Ep.
Λίχνον, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.
Λίχος, τὸ, condimentum delicatum. Poll.
Λογιςονόμος, ον, rationarius. Man.
Λογχήτης, ὁ, idem quod λογχίτης, Suid.
Λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα. Ar.
Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς. Ep.
Λοίσθιον, adv. poſtremò. Theoc. ad poſtremum. Soph.
Λοισθογένεθλος, ον, ultimogenitus. Cyr.
Λόκμη, ἡ, Chlamys. Heſ. λόκκη. Ep. ubi buſtum; exponitur verò calva, i. e. vetula ſponſa.

Λοξόβαμος, ον, obliquè incedens. Naz.
Λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas. Steph.
Λετροδαΐκτος, ον, in latrinâ cæſus. Æſch.
Λοφέω, exalto, item acquieſco, deſino. V. L.
Λόφη, ἡ, ſummitas, ib.
Λοφιήτης, ὁ, criſtatus. Ep.
Λοχεὸς, ὁ, idem quod λόχος. Heſiod.
Λοχετέω, idem quod λοχεύω. Poll.
Λόχησις, ἡ, inſidiæ. Suid.
Λοχμόομαι, frutico, Theoph.
Λοχμὸς, ὁ, obliquus. Steph.
Λυγγύριον, et λυγκύριον, τὸ, Lyncurium, ſeu electrum. Theophr.
Λυγκικὸν, adv. acutiſſimis oculis. Hom. A λυγκεύς.
Λυθίραμβος, Bacchus. Pind.
Λυκὰς, ὁ, nomen canis. Simon.
Λύκαψος, idem quod λύκοψις. Nic.
Λυκάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία. Steph.
Λυκιδεὺς, ὁ, lupi catulus. Theoc.
Λύκιος, idem quod λυκεῖος. Euſt.
Λυμάζω, idem quod λυμαίνω. V. L.
Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα. Æſch.
Λυμντὴρ, ὁ, idem quod λυμαντής. Sibyl.
Λυπαρὸν, τὸ, triſtitia. Steph.
Λυπρόγαιον, τὸ, ſoli gracilitas. App. ap. Suid.
Λυπρογέως, Att. pro λυπρόγαιος.
Λυροκτυπὴς, ὁ, idem quod λυροκτυπὸς. Anac.
Λυρωνία, ἡ, idem quod λυροποιητικὴ, ſc. τέχνη.
Λυσιμάχιον, τὸ, Lyſimachium, herba quædam. Dioſc.
Λυσίμαχος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.
Λυσσανῖος, α, ον, idem quod λυσσήεις, ib.
Λυσσητὴς, ὁ, idem quod λυσσητὴρ. Ep.
Λυσσομανέω, attonitus ſum, furo. Man.
Λυτὰ, τὰ, juris intermiſſiones, quæ et λύσιμα. Ep.
Λυτήρια, τὰ, ſacra expiatoria. Soph.
Λυτρωτὴρ, ὁ, idem quod λυτρωτής.
Λωφία, ἡ, idem quod λώφησις. V. L.

M.

ΜΑΖΟΥΣΙΟΣ, α, ον, uberoſus. Lyc. A μαζὸς.
Μαινόλιος, ὁ, furens, lymphatus. Ep.
Μαίομαι, cupio, geſtio. Ap.
Μαιόομαι, obſtetrix ſum. Ep. A μαῖα.
Μαίσων, ὁ, coquus, vel coqui ſervus. Heſ.
Μαίω, inſtigo, incito, al. quæro, id.
Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus. Ar.
Μακαριςὸν, τὸ, beatitudo. Suid.
Μακρὰ, ἡ, folium, labrum. al. μάκτρα. Gal. μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.
Μακρὰ, adv. majorem in modum. Hom.
Μακιςὴρ, ὁ, punctor, pungens. Æſch. prolixus. P. μακτιςὴρ. Stanl. ἀικιςὴρ. Heath.
Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακραύχην. V. L.
Μακρὸν, adv. altùm, altâ voce. Hom.
Μακροπόρος, ον, longis paſſibus gradiens. Apol.
Μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator. Ep.
Μάκρωνες, οἱ, qui longo ſunt capite, al. propriè ap. Xen.
Μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκται. Heſ.
Μαλακιεῖς, οἱ, frigoris cauſsâ dolentes. V. L.
Μαλιναθάλη, ἡ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.
Μάλλιος, frigus cum torpore invehens. Steph.
Μαλκίςατος, frigidiſſimus. Suid.
Μάλλιον, Dor. pro μᾶλλον. Euſt.
Μάμερσα, ἡ, Minerva. Lyc.
Μάμερτος, ὁ, Mars, id.
Μαντευτέον, dicendum. Eur.
Μαργαριέις, εσσα, εν, unioni ſeu gemmæ ſimilis. Naz.
Μαρμαρόομαι, fio marmoreus. Lyſ.
Μαρφακτὸς, ὸν, correptus. Man.
Μαςικτὴρ, ὁ, flagellifer. Sibyl.
Μαςίκτωρ, ὁ, idem. Æſch.
Ματευτὴς, ὁ, veſtigator. Man.
Ματηρεύω, quæro. Heſ.
Μαχλικὸς, laſcivus. Man.
Μαψυλάχης, ἡ, qui fruſtra nugas effutit. Pind.
Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλαδίκητος. V. L.

Μεγάδοξος, ον, idem quod μεγαλοδόξος. Dolſc.
Μεγάθεες, ſc. πόταμοι, magni. Herod.
Μεγακλήεις, έσσα, εν, valdè glorioſus. Apollin.
Μεγακυδὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Dolſc.
Μεγαλαυγητήτωρ, ὁ, epith. Jovis. Orp.
Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγαλαύχος. Ep.
Μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus. Cal.
Μεγαλόβυζοι, οἱ, Epheſii templi ſacerdotes Eunuchi. Strab.
Μεγάλος, per Sync. μέγας. Æſch.
Μεγαλοςθενίτης, ὁ, præpotens. Apolin.
Μεγαλοφρονὴς, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus. V. L.
Μεγαπληθὴς, ὲς, magnæ multitudinis. Cyr.
Μεγάτολμος, ον, valdè audax, intrepidus. Scip.
Μεγαφρονέω, idem quod μεγαλοφρονέω. Eur.
Μεθίπτημι, tranſolvo. Ep.
Μεθυδριάδες, Νύμφαι, aquaticæ. Ep.
Μεθυποδέομαι, in pedes induo. Ar. μεθυποδύομαι, poſt induo ſeu calceo. Steph.
Μεθυχάρμων, ὁ ϗ ἡ, temeto lætus. Man.
Μειλιχία, ἡ, remiſſio. Hom.
Μειλικόθυμος, ον, miti animo. Dolſc.
Μεῖς, Æol. pro μὴν. Hom.
Μελάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μελανεῦσα, ἡ, fuſca. Ep.
Μελανέω, idem quod μελαίνω. Ap.
Μελαμβαθὺς, ὺ, profundus. Æſch.
Μελανοζυγάτης, ſc. ναῦς, remigibus atris acta. Æſch. Stanl. infauſta.
Μελίας, σῖτος, mel frugum. Theophr.
Μελιτοιῶ, mellifico. V. L.
Μελισσηεὶς, locus Heliconis, à Meliſſo rege dictus. Nic. Sch.
Μελίτιδαι, οἱ, ſtulti. Ariſtoph.
Μελιτὸν, τὸ, favus, vel muſtum decoctum. Heſ.
Μελιττὶς, ἡ, idem quod μελίτεια, ſeu μελίκταινα. Plin.
Μελίφθεγκτος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μελογραφία, ἡ, vide μελόποιία. Ath.
Μελυργὸς, ὁ, idem quod μελοποιὸς. Man.
Μελυρὶς, ἡ, locuſta frumentum rodens. Steph.
Μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιὸς. Man.
Μένδης, ὁ, Ægyptiorum linguâ, hircus ſeu caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.
Μενεϊκλονος, ον, iram turbulentam habens. Epith. Neptuni. Cal.
Μενόλκιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μεριμνοσοφίςαι, οἱ, anxii contemplatores. V. L. ex Sch. Ar.
Μερμέριος, α, ον, idem quod μέρμερος. Luc.
Μεσόγαια, et μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μεσόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.
Μεσοδερκὴς, ὲς, medio ſpectabilis. Man.
Μεσόζευγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.
Μεσόπυκνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.
Μεσσογένὴς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.
Μετάβλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μεταβαλεύω, ſtatuo. Hom.
Μεταδρὸν, diu. Ap.
Μεταδορπίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὰ. V. L.
Μετακίω, idem quod μέτειμι, ſeu μετέρχομαι.
Μετάλλητος, inveſtigandus. Pind.
Μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens. P. Sil.
Μεταμφίσκω, idem quod μεταμφιέννυμι. Steph.
Μεταναίσσω, proſilio. Simm.
Μεταπρεπὴς, ὲς, inſignis, decorus. Hom.
Μεταπτοιέω, attonitus ſum. Æſch.
Μεταῤῥίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo. V. L.
Μεταςέλλω, vide μεταςέλλομαι. Eur.
Μεταχάζομαι, refugio. Ap.
Μετεωροσύνη, ἡ, conniventia. Man.
Μετοίχομαι, idem quod μετέρχομαι. Hom.
Μετὸν, pro μέτεςι. Suid. Ar.
Μετοπάζω, præbeo. Hom.
Μετραπατάω. Ath.

Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia, Herodian.
Μήθω, ſeu μήθομαι, (inuſ.) ex quo μανθάνω mutuatur ſua tempora.
Μηλόκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.
Μήςειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.
Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.
Μητρῶας, ſeu ματρωΐας, ὁ, matris pater, vel maternus avus. Poll.
Μητρῷϊος, idem quod μητρῷος. Ep.
Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, f. v. μίςγω, ſeu μίγνυμι.
Μικτέον, miſcendum. Steph.
Μίλιγδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπίδα ἡμιμιλίγνον, vid. Poll.
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.
Μίλλω, mitto, Æſch. Stanl. al. μύλλω. Turn.
Μιλτοφυὴς, ἐς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχριςος, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητέον, imitandum. Steph.
Μιμήτωρ, ὁ, idem quod μιμητής. Man.
Μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, id.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulâ ſeu exili voce cantillans. Theophr.
Μινύωρον, *adv.* paululùm. Suid.
Μὶξ, *adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.
Μίσθαρνος, idem quod μισθαρνής. V. L.
Μισοπόρπακις, ὁ, qui peſſimè odit amentum clypei; ſeu bellum. Ar.
Μιτώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.
Μνημονικῶς ἔχειν, meminiſſe. Bud.
Μνήςειρα, ἡ, idem quod μνηςὴ. Pind.
Μνηςὴς, idem quod μνηςὴρ. Chryſ.
Μογεύω, idem quod μογέω. Heſ.
Μογηροφόρος, ον, labores et ærumnas afferens. Naz.
Μογοςοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγέτης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortitò partes diſtributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτὸς, ἡ, ὸν, adulteratus, id.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, id.
Μολυβρῶ, larva, terriculamentum. Suid.
Μονὴς, ἡ, ſolitaria. Man.
Μονόζωςος, vide μονόζωνος. Ath.
Μόνοςος, idem quod μονόςεος. Ariſtot.
Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Call.
Μουσογενὴς, ἐς, Muſâ genitus. Anac.
Μουσοπάτωρ, ὁ, idem, et ib.
Μουσωδὸς, ὁ ϗ ἡ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laborioſus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλέω, idem quod μοχλεύω. Hom.
Μυλοεργὴς, ἐς, moliarius. Nic.
Μύριον, *adv.* immensè. Hom.
Μυριόδοξος, ον laudatiſſimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen à Pherecrate conſcriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκεῖον. Steph.
Μυῤῥινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.
Μυσαρωπὸς, ὸν, idem quod μυσαρὸς. Man.
Μυςοφόρος, ὁ, pro μυςικοφόρος, vel μυςηριοφόρος. Steph.
Μυχοίτατος, pro μυχώτατος. Hom.
Μυχοτρόπος, ὁ ϗ ἡ, adulter. al. Μοιχοτρόπος. Ar.
Μῶνος, *Dor.* pro μοῦνος, ſeu μόνος. Call.
Μωρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtultè ſapiens. Man.

N.

ΝΑ'ΒΛΑΣ, ὁ, nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.
Ναβλιςοκτυπὴς, ὁ, nablii pulſator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.
Νάρταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.
Ναυαρχῖται, οἱ, claſſium duces. V. L.
Ναύβατος, nauticus. Eur.
Ναυλοῦχος, ὁ, pro ναυλόχος. Poll.
Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυςιβάτης, ὁ, idem quod ναύτης, id.
Ναυςίασις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεανόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.
Νείαρος, idem quod νείατος, vel νέατος, vel potiùs νεαρὸς, ib.
Νείμω, *Ion.* et *Poët.* pro νέμω. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.
Νεκρεγέρσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, id.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρονώμης, ὁ, cadaverum miniſter, id.
Νεκυηπόλος, ὁ, inferorum præſes, id.
Νεκυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, id.
Νεμέω, inuſ. unde νέμω mutuatur ſua tempora. Steph.
Νέμεσσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις.
Νεόδορος, ον, ſeu νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ἐς, idem quod νεόζυξ. Æſch.
Νεόθηλος, ον, lactens, id.
Νεομορφοτοπώτος, ον, novâ formâ ſe oſtentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοπτὸς, idem quod νεοσσὸς. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, ſtultus. Pan.
Νεόχνοος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.
Νερθέριος, α, ον, idem quod νερτέρος. Ep.
Νερτερόμορφα, τὰ, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροςάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit. Poll.
Νεφεληγερὴς, ἐς, nubes cogens. epith. Zephyri. Call.
Νεωχμὸς, pro νεοχμὸς. Heſ.
Νηϊτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus. V. L.
Νηϊτὸς, ἡ, ὸν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηελὴς, Heſ. Suid.
Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, diſcalceatus. Heſ.
Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς. Steph.
Νήλωπος, ον, veſte carens, ib.
Νηςεῖος, α, ον, jejunus. Apollin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλεος. Euſt.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νία, τὰ, funes. Suid.
Νίφα, pro νιφάδα. Heſiod.
Νιφετοβλητὴς, ἐς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφόρος, ον, intellectualis.
Νομαιόλος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοποιὸς, ὁ, legiſlator. Heſ.
Νομωδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοοπλὴξ, idem quod φρενοπλὴξ. Tryph.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ἐς, morbidus in membris, id.
Νοσσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφιδὸν, furtim, clam. Euſt.
Νοττεύω, humeo, humidus ſum. Nic.
Νυθετίζω, idem quod νυθετέω. Steph.
Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.
Νυκτήγρετον, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμένη, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu. Sibyl.
Νυκτοπορεύω, idem quod νυκτοπορέω. V. L.
Νυμφαίων, ὁ, nympharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νύσις, ἡ, idem quod νύγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. Epith. maris. Nic.
Νωλεμὲς, et νωλεμῶς, *adv.* idem quod νωλεμέως. Hom.
Νωμήτωρ, ὁ, curator. Man.
Νωμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

ΞΑ'ΝΗΣΙΣ, ἡ, laſſitudo ex carminatione lanæ. Steph. A ξαίνω.
Ξενεύω, peregrinus et ignarus ſum. V. L. A ξένος.
Ξενηγέτης, ὁ, dux hoſpitum. Pind.
Ξενηδόχος, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδώτης. Ep.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem et ligna præbebant. Bud.
Ξηνὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, ſc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντέον, ſiccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.
Ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.
Ξυνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communia ſapiens. Ep. A ξυνὸς, et φρὴν.
Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, id.
Ξυνοχαρὴς, ἐς, communitate gaudens, id. A χαίρω.
Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

'ΟΑΡΙ'ΩΝ, pro ὠρίων. Pind.
'Οβελιάω, pro ὀβελίζω. Ath.
'Οβολιςικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.
'Οβριμὼ, ἡ, Proſerpina. Lyc.
'Οβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.
'Ογκὶς, ἡ, idem quod ὄγκος. V. L.
'Ογχέω, aggero, Lyc. ubi al. ὀχμήσει vel ὀκμήσει, al. οἰχήσει, al. ὀχχήσει, al. ὀγθήσει, Scal. ὀγκώσει.
'Οδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.
"Οζυγες pro ὁμόζυγες, *Poët.*
'Οθνιότυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus. Man.
'Οθροὸς, pro ὁμόθροος. Heſ.
'Οιδματόεις, pro οἰδηματόεις. Ath.
'Οιηκοφόρος, ὁ, clavi gubernator. Syneſ. Ab οἴαξ, et φέρω.
"Οικα pro ἔοικα. Euſt.
'Οικεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.
'Οικετικὸν, τὸ, miniſterium domeſticum. Plut.
'Οικοριὸς, ὁ ϗ ἡ, domeſticus. Pind.
'Οικονέμων, tragicis ὁ οἰκονόμος. Steph.
'Οικονομιαςὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.
'Οικτρὰ, *adv.* pro οἰκτρῶς. Hom.
'Οικτρογοέω, miſerabiliter gemo. Heſ.
'Οικτροκέλευθος, ον, miſerè vians. Man.
'Οικτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, id.
'Οικουροκάθεδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.
"Οιμημα, τὸ, impetus qui in aliquem detur. Heſ.
'Οινοβρεχὴς, ἐς, vino madidus. Ep.
'Οινοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.
'Οινοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.
'Οινοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.
'Οίπτωτον, τὸ, ovillum fimum. Poll.
'Οίσμα, τὸ, elatio. Gaz.
'Οϊςοβόλος, ὁ, jaculator. Ep. Ab οἶςὸς, et βάλλω.
'Οιςρομανὴς, ἐς, idem quod οἰςρόπληξ. Sibyl.
'Ολαι, αἱ, idem quod ὄλαι, hordeum. Heſ.
"Ολβιςος, η, ον, felix. Dionyſ. Ab ὄλβος.
'Ολβήεις, εσσα, εν, idem. Man.
'Ολβίως, *adv.* feliciter. Soph.
'Ολβοδοτὴρ, ον, divitiarum dator. Steph.
'Ολβομελάθρος, ον, felix in ædibus. Man.
'Ολβονομέω, feliciter rego, id.
'Ολεσίπτολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.
'Ολιγηρὴς, ἐς, exiguus. Nic.
'Ολιγοπελέω, pro quo ὀλιγηπελέω *Poët.*
'Ολιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, quaſi ex exiguo penu victitantes. Suid.
'Ολκαδοχρίςος, navium unctor. Man. Ab ὁλκὰς, et χρίω.
'Ολοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.
'Ολοκωνῖτις, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.
'Ολοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.
'Ολοςήμονος, ὁ ϗ ἡ, totus ſtamineus. Poll.
'Ολοφονος, ον, totum perimens. Nic.
'Ολόφυλος, ον, integer. Suid.
'Ολόφυτον, τὸ, ſinapi Perſicum. Steph.

Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὀμάδελφος, et
Ὀμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὀμαλὸν, τὸ, planities. Theoc.
Ὀμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὀμβρηρὴς, ὲς, idem quod ὀμβρηρὸς. Nic.
Ὀμβρικὸς, ἡ, ὸν, pluvialis. Pan.
Ὀμβρόκτυπος, ον, imbrifer. Æfch.
Ὀμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὀμματεργάτης, ὁ ϗ ἡ, visûs opifex. Cyr.
Ὀμόθηρος, ὁ ϗ ἡ, venationis focius. Call.
Ὀμοίνοος, vide ὁμόνοος Ep.
Ὀμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὀμολώιος, cognomentum Jovis ap. Thebanos
Ὀμόῤῥητος, ον uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὀμοτροχάω, idem quod ἀματροχάω. Steph.
Ὀνάγριον χρῶμα, color qualis eft onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνείδιςος, ον, probrofus. Steph.
Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in fomniis, fomnialis. Orph.
Ὀνηγήσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὄνιον. utile. Suid.
Ὀνόβρυχος, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόγυρις, feu ὀνόγυρος, herba quæ aliàs ἀνάγυρος. Nic.
Ὀνόκλεια, ἡ, anchufæ fpecies. Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, empufæ epith. E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus afinina. Poll.
Ὀξύα, ἡ, hafta. Eur.
Ὀξύκομος, ὁ ϗ ἡ, ex acutis crinibus conftans. Opp.
Ὀξυδέρκια, ἡ, acumen visûs. Luc.
Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπίνδαξ, ακος, epith. calicis. Ath.
Ὀξυρίας, ὁ, genus cafei ap. Siculos, ib.
Ὀξυπλὴξ, miserè affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντεῖον, τὸ, voce datum refponfum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum à tergo folii. Theoph.
Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπτὴρ. Plut.
Ὀπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æfch. Fr. ὁπλιτοπάλης, P.
Ὄππατα, pro ὄμματα, *Æol.*
Ὀπτάνεος, idem quod ὀπταλέος, fi non mendofum fit. Ath.
Ὀπτανία, ἡ, pro ὀπτανεῖον, feu ὀπτάνιον. Ath.
Ὀπτέον, videndum. Steph.
Ὀπτεύω, verbum fictum à Gramm. Ab ὄπτω, unde ὀπιπτεύω. Steph.
Ὀπτότατος, maximè omnium toftus. (Ab ὀπτὸς, *per Sync.* pro ὀπτήτος, Euft.) Ath.
Ὀργαςήριον, τὸ, Nic.
Ὀργαναπήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, άδος, ἡ, facrofancta. Man.
Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Hef.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρεκτέω, pro ὀρεχθέω. Suid.
Ὀρεσβάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιβάτης. Steph.
Ὀρεύω, cuftodio. Hef.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ϗ ἡ, qui certum fcit, peritus. Æfch.
Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Dolfc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.
Ὀριμηλὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris jurandi fedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ὁρμάω. Eur.
Ὀρνεόω, in avem muto. Steph.
Ὀροβάδης, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.
Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ftrata feu cubilia in montibus habent. Hef.
Ὀροσέλινον, pro ὀρεοσέλινον. V. L.
Ὀρόω feu ὀῤῥόω. in ferum converto. Ariftot.
Ὀρσοδάκνη, quædam beftiola Gaz. ex Ariftot.
Ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans. Hef.
Ὀρσίπους, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ὠρυγὴ. V. L.

Ὀρφνῖος, idem quod ὀρφναῖος. Hef.
Ὀρφνήεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφίσκος, ὁ, parvus orphus, pifcis. Ath.
Ὀσιεύω, idem quod ὁσιόω, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὄσπριον, τὸ, ftabulum. Lyc.
Ὀσπριώνης, ὁ, leguminum emptor. Steph. Hinc
Ὀσπριωνία, ἡ, ofpratura, *Lat.* J. C.
Ὀσπρολέων, quædam herba, orobarcha, ib.
Ὀστεία, idem quod ὀττεία. V. L.
Ὀστρειογραφὴς, ὲς, oftro pictus. Plut.
Ὀσφράδιον, τὸ, olfactorium. Euft.
Ὄτλημα, τὸ, ærumna. Hef.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnofus, mifer, id.
Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inftigator, præco, id.
Οὐδενόω, ad nihilum redigo. V. L.
Οὐλοεργὸς, pro ὁλοεργὸς. Hef.
Οὐλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, feu Neoptolemus. Lyc.
Οὐρανοδώρητος, cœlitùs donatus. Dolfc.
Οὐρανόπηκτος, ον, cœlo affixus, id.
Οὐρανοπληθὴς, ὲς, cœlum implens, id.
Ὄυσον, τὸ, funis. Lyc.
Οὔτιδες, fc. παραλογισμοὶ, captiofæ quædam argumentationes. Chryf.
Ὄφελμα, τὸ, augmentum, *item* fordes verrendo collectæ, ipfæque adeo fcobæ. Hef.
Ὀφελτρεύω, mundo, converro. Lyc.
Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, id.
Ὀφθαλμῖτις, ἡ, epith. Minervæ. Pauf.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιογενὴς. V. L.
Ὀφιῆτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιόχης, ες, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.
Ὀφρύκνηςος, ον, cui fupercilia pruriunt, qui erubefcit. Hef.
Ὀφρυώδης, ες, fupercilia imitans. Gal.
Ὀχετόκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχληρώδης, ες, moleftus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὀχμος, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρότατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὸν, ferotinus, vefpertinus. Orph.
Ὀψίβλαςος, ον, idem quod ὀψιβλαςὴς. Steph.
Ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόβαφον, τὸ, vafculum in quo opfonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opfonia fert, id.

Π.

ΠΑΓΓΕΛΑΣΤΟΣ, ον, omninò ridiculus. Ath.
Παγχαρὴς, ὲς, femper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro παθήμασι, *Æol.*
Παιγνίμων, idem quod παιγνήμων. Ath.
Παιδοσυνη, ἡ, adoptio. Man.
Παιδῶσα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιωνὶς, ἡ, Pæonia. Ep.
Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαιςόριον, τὸ, locus ubi palæftra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, amaria, pifcis. Ariftot.
Παλάχη, ἡ, fors. Steph.
Παλιγγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.
Παλίγλωσσος, vid. παλίγγλωσσος.
Παλίζεςος, et παλίξυςος, iterum rafus, denuò rafus, al. παλίγξεςος.
Παλίγναμπτος, ον, reflexus. Tryph.
Παλιδίωξις, ἡ, pro quo παλίωξις. Hef.
Παλίδρομος, vid. παλίνδρομος.
Παλινοπτος, ον, à fole averfus. Gal.
Παλίῤῥοιος, idem quod παλιῤῥόθιος. Call.
Παλίφημος, pro παλίμφημος.
Παλλακιὸς, ά, ὸν, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amafius. V. L.
Παλλαντιὰς, -ἡ, epith. Palladis. V. L. ex Ep.
Πάλλας, idem quod πάλλαξ. Euft.
Παλλάσιοι, feu πάλαθαι, ficus ficcæ. Ar.

Παλμικὸν, fc. οἰώνισμα, augurium quod ex πάλμῳ captatur. Suid.
Παλταρία, filigo, fimila, ib.
Παμβακὶς, et πάμβαξ, goffipium, id.
Παμμυσος, ον, muficos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλουτος, ον, prædives. Man.
Παμπότε, femper. Steph.
Πάμπρωτα, et πάμπρωτον, *adv.* in primis, potiffimùm. V. L.
Πάμψεκτος, ον, omnium vituperans. Man.
Παμψέκτωρ, ὁ, omnium vituperator, ib.
Πανάγρειος, idem quod πανάγριος. Phocyl.
Πανάθεσμιος, idem quod πανάθεσμος. Man.
Παναιτώλιον, τὸ, univerfum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακὶς, feu πάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Παναλήμων, ὁ ϗ ἡ, omnivagus. Proc.
Πανάῤῥητος, ον, non omninò dicendus. Ep.
Πανβλαβὴς, ὲς, prorfus calamitofus. Man.
Πανδοσίαι, αἱ, meretrices publicæ. Anac.
Πανείδατος, ον, qui omninò comeditur. Cal. Ab εἶδαρ.
Πανεχθὴς, ὲς, omninò odiofus. Orph.
Πανθάγιος, α, ον, omninò fanctus. Dolfc.
Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax. Man.
Πάνιος, α, ον, panicus. Æfch.
Πάνολβος, idem quod πανολβιος. Æfch.
Παντάγαθος, omninò bonus. Dolfc.
Πανταισχὴς, ὲς, omninò probrofus. Naz.
Πανταρβὴς, ὲς, valdè meticulofus Man.
Παντολέτης, ὁ, idem quod παντολέτωρ. Naz.
Παντοληπτρίδια, τὰ, vafa medicorum fupellectilis, &c. Steph.
Παντόχροος, ον, omnis coloris. Orph.
Παντώλης, ες, omninò perdens. Dolfc.
Πάγχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans Soph.
Πανυγρὸν, τὸ, emplaftri quoddam genus. Steph.
Πανύπλεκτος, ον, valdè implicatus. Opp.
Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικὸς, ἡ, ὸν, ad avum pertinens. Poll.
Παππωνυμικὸς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραβόλιον, τὸ, fportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur. Poll. Παραβολον, Ariftot.
Παραγοράζειν, opfonia coëmere. Ath.
Παραβουκολίζω, pafco, *item* decipio. Lyc.
Παραδιαιτάομαι, convivere alicui; verfari apud aliquem. Suid.
Παράδυμι, idem quod παραδύω. Ar.
Παραείρομαι, attollor, fufpendor. Hom.
Παραζεύγνυμι, idem quod παραζευγνύω. Eur.
Παραίβασις, ἡ, idem quod παράβασις. Ap.
Παρακέλευμα, τὸ, idem quod παρακέλευσμα. Eur.
Παρακτικὸς, ἡ, ὸν, qui dic. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introfpectio. Steph.
Παραλληλόγραμμον, τὸ, fpatium quod lineis parallelis continetur. Bud.
Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμασύντης, ου, ὁ, parafitus. Ath.
Παραμεύομαι, excello, *Poët.* pro παραμείβομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παραναςατεῖν, à refurrectione aberrare. Gaz.
Παραπλάσιοι τῶν πολεμίων, multo plures hoftibus. Steph.
Παραπλάσσω, illino. V. L.
Παραπλεῖος, ὁ ϗ ἡ, plenus, vel penè plenus. Steph.
Παρασκώπτω, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, abfurdus, inconveniens. Suid.
Παρατρόχια, τὰ, quæ juxta rotam funt. Poll.
Παραυλίζω, vicinus fum. Eur.
Παραυχενίζω, cervicem demitto. V. L.
Παραφάσκω, *Poët.* παραιφάσκω, pro παράφημι.
Παραφάω, admotâ manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλάζω, vid. φλάζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chordâ, abfonus. Suid.
Παραχρόω, idem quod παραχρωννύω. Steph.
Παραψαλιςὴς, οῦ, ὁ, qui circumcidit perperàm, et dolosè, ut qui radit. A ψαλίζω.

Παραψεύδομαι,

Παραψεύδομαι, fallo, fruftro, ib.
Παρείσδυμι, vid. παρεισδύνω. Call.
Παρεκπροφεύγω, cafu fugio. Hom.
Παρενανθέομαι, furgo, fuccurro, unde παρενήνοθε. Ap.
Παρενδιάω, verfor, feu dego. Steph.
Παρενδίδωμι, remitto, ib.
Παρεντάσσω, obiter vel clam injicio. ib.
Παρερύω, vel παρειρύω, prætendo. V. L.
Παρευδίσαι, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.
Παρεφάλλομαι, juxta falto. Eur.
Παρηερέθομαι, vid. παραερέθομαι. Hom.
Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.
Παρθενοτροφέω, virginem alo, et educo. Steph.
Πάρθνος, pro παρθένος. Ep.
Παριτητέον, prodeundum. Thuc.
Παροίνιον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.
Πάροξυς, idem cum ὀξύς. Ath.
Παρπόδα, pro παρὰ πόδα, ftatim. Ep. Suid.
Παρυπατοειδὴς, fc. fonus fubprincipalis. Martian.
Παρυποψύχω, modicè et obiter refrigero. Diofc.
Παρυφάω, attexo. Steph.
Πασσακίζω, palo affigo. Hef.
Πασσάλιον, τὸ, idem quod πασσαλίσκος. Poll.
Παστέον, fpargendum. Ar.
Παστείλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.
Παστίλη, ramenta corii vel pellium. id.
Ππατταλίαι, ἔλαφοι, quorum cornua πασσάλε fpeciem gerunt. Ariftot.
Παυσίκακος, ον, fedans mala. Naz.
Πέδολον, pro πεδόβολον, planities. Ep.
Πέδος, idem quod πέδον, feu πέδιον. Hom.
Πεζὶς, ἡ, idem quod πέζα, fimbria. Hef.
Πεζομάχη, ἡ, idem quod πεζομαχία. Pind.
Πεζονόμος, ὁ ϗ ἡ, terreftris. Æfch.
Πειθαυλὴς, ὁ, qui tibiis quodammodo perfuadet. Cæl.
Πείση, ἡ, i. e. πείθω, Hef. al. patientia, vid. Cl. Hom. Od. 5. 23.
Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, pertinax, pervicax. Euft.
Πελαγὸς, pro πελαργὸς, *E. M.*
Πελεθρόνιος, ὁ ϗ ἡ, plethrum feu jugerum æquans. Nic.
Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, fuccifor. Man.
Πελλὶς, ἡ, poculum. Ath.
Πελωριστὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελώριος. Theoc.
Πέλωρον, τὸ, idem quod πέλωρ. Hom.
Πεμφήρις, ιδος, ἡ, pifcis. Ath.
Πενθαίνω, idem quod πενθήμι, feu πενθέω. Euft.
Πενθείω, *Poët.* pro πενθέω. Hom.
Πένθημι, ib.
Πένθεια, ἡ idem quod πένθημα. Æfch.
Πένθημος, idem quod πένθιμος. Sibyl.
Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, ib.
Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia. Steph.
Πεντάδιμνον, quod quinque minarum eft. Herod.
Πενταμερῶς, *adv.* quinquepartitò. Plin.
Πεντάμοιρος, quintarius. Steph.
Πενταστάτηρος, quinque ftaterum feu minarum, ib. idem quod πένταμνος. Poll.
Πεντάχαλκοι, vel πεντέχαλκοι, quinque ærei nummi. Poll.
Πενταχὶς, idem quod πενταχῆ. Ar.
Πεντεγκέφαλος, quino cerebro conftans. Theoph.
Πεντέγραμμος, vide πεντάγραμμος. Luc.
Πεντεδραχμία, vide πενταδραχμία. Xen.
Πεντελόχοι, quinque cohortes. Thuc.
Πεντέμηνος, vide πεντάμηνος. *E. M.*
Πεντώβολος, vide πεντώβολος. Ar.
Πεπαίρω, fuppedito. Pind.
Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Diofc.
Πεπτὸς, coctus, coctibilis. Plin.
Πεποίθω, fidem habeo. Euft.
Περδικιδεὺς, pullus perdicis. Steph.
Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.
Περιανθὴς, ὲς, feftivus. Hom.
Περιβλητικὸν, fc. σχῆμα, quod περιβόλην τε λόγε facit. Steph.
Περιβυνὸς, montofus, feu montuofus, ib.
Περιβρέμω, circumfremo. Ap.
Περιβρυὴς, ὲς, circumfcatens vel fluens. Nic.
Περιβρύχιος, utrinque fonans. Soph.
Περίβρωσις, ἡ, circumrofio. Steph.

Περιγλώχες, *per Sync.* pro περιγλώχινης, cufpidulofa folia. Hef.
Περιδαίομαι, depereo. Ap.
Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.
Περιδύνω, induo. Hef.
Περιειδέω, circumfpicio. Hom.
Περιεπιφίμωσις, et περιφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit. Steph.
Περιέπω, vide περιέπομαι, foveo. Plut.
Περίημαι, circumfedeo. Hom.
Περιθαλπὴς, ὲς, circumfovens. Nic.
Περίθερμος, per ambitum calens, admodum calens. V. L.
Περιθρόνια, τὰ, exponitur, cœli cava. Orph. H.
Περικάθισις, ἡ, circumfeffio, obfeffio. Steph.
Περικίων, ονος, vide περικιόνιος. Eur.
Περικλεὴς, ὲς, valdè inclitus, infignis. Ap.
Περικλειτὸς, ον, idem. Theoc.
Περικνίδια, τὰ, exponitur, ramufculi. Ep.
Περικρέμαμαι, pendeo circum. Ep.
Περικυδαίνω, valdè celebro, laudo. Sibyl.
Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor, circumfufus. Greg.
Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.
Περιλίχμησις, ἡ, ipfa circumlabendi actio. Arat. Sch.
Περιμοιβὴ, ἡ, viciffitudo. Man.
Περινομὴ, ἡ, idem quod προνομὴ, Steph.
Περίπαστος, circumfperfus. Ath.
Περίπεζος, fimbriatus, circumdatus limbo. A πέζα, (2) quod vide.
Περιπέπταμαι, circumvolo. Theoc.
Περιπηχύνω, amplector. Call.
Περιπλανήσις, ἡ, vagus circuitus, oberratio, Greg.
Περιπλέγνυμι, circumplico, circumplector. Suid.
Περιπλέως, *Att.* pro περίπλεος. Plut.
Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.
Περιπορφύρω, purpurafco. Man.
Περισκελῆ, τὰ, fœminalia. V. T.
Περισκεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.
Περισκοπεύσις, ἡ, circumfpectio. A
Περισκοπεύω, idem quod περισκοπέω. Steph.
Περίσπευδος, ὁ, qui rebus feriis gaudet, ib.
Περισσόλοφος, ὁ, valdè profufam criftam habens. Opp.
Περισσομελὴς, ὲς, membris fupervacuus. Man.
Περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A περιστέρα.
Περιστέρνιος, et περίστερνος, pectus cingens feu circumdans, ib.
Περιστεροεὶς, ad herbam periftereon pertinens. Nic.
Περιστιβὴς, ὲς, crebrò tritus, al.
Περιστιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel diftinctus, ib.
Περιστρωννύω, et περιστρώννυμι, circumcirca fterno, circumquaque confterno. Steph.
Περισφηκόω, obftruo, obftringo, idem quod περισφηνόω. Hipp.
Περιτεύχομαι, fio. Hom.
Περιτεχνάομαι, circumquaque me verfans, machinor, comminifcor. Suid.
Περιτιμάω, valdè veneror. Sibyl.
Περιτιτραίνω, et περιτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro et pertundo. Steph.
Περιφίμωσις, ἡ, vide περιεπιφίμωσις.
Περιφοιβάω, purifico. Ap.
Περιχαράκωμα, τὸ, vallum feu agger locum aliquem cingens et circummuniens. A περιχαρακόω.
Περιχειλέω, idem quod περιχειλόω. Hef.
Περιχρεμπτὸς, ὸν, exfcreandus. Æfch.
Περιχριστάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.
Περίχυσις, ἡ, circumfufio, vel offufio, ib.
Περιωπίζομαι, fpeculor, ex fpeculo circumfpicio. Hom. Sch.
Περόνης, et περώνης, ὁ, metrum quoddam et organum muficum. Suid.
Περόω, pro περάω. Ep.

Πέῤῥα, ἡ, fol. Lyc. (ubi al. πέτρον.)
Πέῤῥοχος, pro ὑπείροχος. Sapph.
Πετακνέω, poto ex πετάκνω. Ath.
Πετάλη, fœm. à πέταλος, tenera. Ep.
Πεταλεῖος, α, ον, foliatus. Nic.
Πεταλίτης, ε, ὁ, folium referens. Unde Πεταλῖτες, fœm. Nic.
Πετάομαι, idem quod πέτομαι, feu ἵπτημι. Steph.
Πετεννὸς, idem quod πετεινὸς. Hom.
Πετευριστὴρ, ὃς petauriftarius. Man.
Πέτηλον, *Poët.* pro πέταλον. Mofch.
Πετράκης, et πετρήκης, nomen lapidis. Orph.
Πετρελαῖον, τὸ, petroleum, feu bitumen liquidum. Gorr.
Πετρέμβατοι, οἱ, qui per faxa gradiuntur. Steph.
Πετρηρὴς, ὲς, idem quod πετραῖος. Soph.
Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emiffus. Cyr.
Πετρόγειος, ον, faxis et terrâ natus. Phil.
Πετροπομπὴ, ἡ, machina quâ faxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι. Hom.
Πεύθω, ἡ, rumor. Æfch.
Πεφναῖος, α, ον, perniciofus. Lyc.
Πηγόβρυτος, ον, è fonte fcaturiens. V. L.
Πήδινος, pro φήγινος. Euft.
Πηδύω, aquis fcateo, idem quod πιδύω. Hef.
Πῆκτα, τὰ, fores, feu compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλακισμὸς, ὁ, illufio, irrifio. Suid. injuria. V. L.
Πηλινολεκὶς, ἡ, catinus luteus. Poll.
Πηλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυγὶς, pro πηγυλὶς. *E. M.*
Πησσύνη, ἡ, adfinitas. Av. A πηὸς.
Πηχισκὸς, ὁ, ftipes cubitalis. Suid.
Πιήεις, εσσα, εν, idem quod πιαλέος. Ep.
Πιθαυλὴς, ε, ὁ, pithaulis, utricularius. Steph. Unde
Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.
Πιθοκοίτη, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.
Πικρίδιος, α, ον, fubamarus. Ath.
Πικρόθυμος, ον, acris mentis. Cyr.
Πιλίτης, ε, ὁ, qui lanas cogit ac conftipat, idem quod πιλοποιὸς qui ex lanis coactis πίλες conficit.
Πιλωτάριος, ὁ, idem. Steph.
Πὶν, pro πινεῖν. Ep.
Πίνα, ἡ, idem quod πῖνος. Soph. Sch.
Πινηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod πινόεις, et πινώδης. Erot.
Πίπω, ἡ, pipo, avis. Lyc.
Πιστὸν, τὸ, fides. Xen.
Πιστόφρων, ονος, ἡ, fidelis. Man.
Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei cuftos. Orph.
Πίστρον, idem quod πίστρα. Eur.
Πιτνὸς, ὁ, qui cadit. Æfch.
Πιτυκάμπτης, vid. πιτυοκάμπτης. Suid.
Πλαγκτὴ, ἡ, difcus. Orph. *item* erratica. Hom.
Πλάγκων, idem quod πλάγγων. Call.
Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλαναφέγγης, feu πλανοφέγγης, errabundè lucens, Man. At παναφέγγης, omninò obfcurus.
Πλαστεύειν, falfum fcribere, falfare. Bud.
Πλαστοκόμης, ὁ, fictis comis ludens. Man.
Πλαστούργημα, τὸ, formatio, opus. Damafc.
Πλατανιστων, ὁ, idem quod πλατανὼν. Theog.
Πλατέω, (in palmulam) dilato. Ar. A πλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod πελάτης, unde fœm. πλάτια. Ar.
Πλατίγξ, fumma pars remi quâ aqua percutitur. V. L.
Πλατυάζω, vid. πλατειάζω. Theoc.
Πλατυστομέω, patulo ore verba pronunciare. Sch.
Πλατυωνυχὸς, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.
Πλειοτήνης, fc. χρόνος, quamvis longiffimus. Æfch.
Πλειστηρίζομαι, glorior, jacto me. Æfch.
Πλειστοβολὶς, fc. παιδία. Poll. vid. πλειστοβόλος.
Πλειστοδοκεία, ἡ, πλείστη δόκησις. Suid.
Πλειστοτόκος, ὁ ϗ ἡ, multorum liberorum parens. Man.

Πλεκτανέω, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκτὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλευμονία, et πλευμονικὸς, idem ſignificantia cum πνευμονία, et πνευμονικός. Steph.
Πλεύμος, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμόω, in tabem incido, id.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans, id.
Πλευροειδὴς, ὲς, lateris ſeu coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευροειδῶς, *adv.* coſtæ inſtar. Theophr.
Πλεύσιμος, et πλευςικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις. ἡ, navigatio.
Πλευςέον, navigandum, ib.
Πληγενεῖς, οἱ, è diverſis parentibus nati, ib.
Πληκτὸς, percuſſus, ictus, ib.
Πλὴξ, ὁ, qu. dic. percuſſor, ib.
Πληςισέληνον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλινθελκέω, traho lateres. A
Πλινθελκὸς, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines. Soph.
Πλόμος, verbaſcum, herba, quæ et φλόμος, id.
Πλουσιάω, idem quod πλουτέω. Herodian.
Πλουτογηθὴς, ὲς, divitiis gaudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen.
Πλυνεὺς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλυνέω, idem quod πλύνω. Hom.
Πλυτέον, ſeu πλυντέον, abluendum eſt.
Πλυτάριος, ἐρισκὸς, genus poculi Laconici. Sch. Ar. Suid.
Πλύω, unde πλύνω, Dorico pleonaſmo τοῦ ν. Euſt.
Πλωὰς, et πλωὶς, genus avis natatilis. Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, navigabilis. Suid. ex Soph.
Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Siciliâ; flutæ, Lat. Poll.
Πλωτάρχης, ὁ, (σκαφέων) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματεμφόρος, idem quod πνευματοφόρος. *E. M.*
Πνευματοεργὸς, ὸν, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμῶδες, ſc. πάθος, pulmonis morbus. Aret.
Πνευματοδοτὴρ, ὁ, ſpiritûs dator. Cyr.
Ποδάγρεια, ἡ, idem quod ποδάγρα. Poll.
Ποδανωμάω, citato pede curro. Steph.
Ποδοῤῥώη, (f. ποδοῤῥόη) Steph. epith. Atalantis, pedibus velox. Call.
Ποδώνυχον, τὸ, veſtis quâ utebantur in ſacris Pandroſi. V. L.
Ποθενὸς, pro πόθεινος. Ep.
Ποθῆναι, potare. Ep.
Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus ſeu pigmentis ornata. epith. Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ποικίλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιοφάγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πὸξ. Suid.
Πολέμειος, unde *Ion.*
Πολεμήϊος, pro πολέμιος. Steph.
Πολεμητόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιςέον, bellandum, πολεμιςέα, Att.
Πολεμιςρία, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολέσκω, idem quod πολέω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, pernicioſus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando, ib.
Πολυαναλώτον, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολυάνδριος, idem quod πολύανδρος. Heſ.
Πολυάῤῥηκτος, ον, valdè durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία. Naz
Πολύβολος, ον, valdè extentus. epith. regionis. An πολύβωλος.
Πολυβλαςία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύβοια, Dea, Diana, *al.* Proſerpina. Heſ.
Πολύγαλον, τὸ, θάμνιον, Polygala, frutex. Dioſc.
Πολυγόνατος, ον, multùm geniculatus. Steph.

Πολυγωνοειδὴς, ὲς, multanguli ſpeciem gerens, ib.
Πολύδαμνος, ον, multos domans. Heſ.
Πολυδικέω, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia ſeu vis. Bud.
Πολύενος, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετέω, in multos annos duro. V. L.
Πολύεφθος, ον, multùm diuque coctus. Steph.
Πολύζωος, ον, variegatus per animalia. epith. aſtrorum. Man.
Πολυϊδμοσύνη, ἡ, idem quod πολυϊδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολυκρατία, ἡ, multorum vel multa poteſtas, id.
Πολυκυδὴς, ὲς, admodùm glorioſus. Dolſc.
Πολυμήκετος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνηςεία, ſc. μέλη, à Polymneſto cóndita. Ar.
Πολυνικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσύνη, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυποδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valdè veneranda. Ap.
Πολυπράκτωρ, ὁ, ſemper curioſus. Man.
Πολύπυςος, Nic.
Πολύῤῥαιςος, ον, exitioſus. Lyc.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſutiis veluti attritus eſt. Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὴς, ὲς, idem quod πολυωπὸς. Nic.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸν, τὸ, caduceus. Euſt.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſeu repræſento. Dioſc.
Πονητέον, laborandum eſt. Eur.
Πονοπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντία, ἡ, marina ſuperficies. V. L.
Πεπὰς, άδος, ἡ, idem quod πόπανον. Suid. ex Ep.
Ποπίζειν upupæ dicuntur, ut χελιδόνες ψιθυρίζειν. Poll.
Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat τὰς πόρδαλεις. Nic.
Πορεὺς, idem quod πορθμεὺς. Heſ.
Πορευτέον, eundum eſt. Eur.
Πορέω, præbeo. Soph.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, ſeu juvencula. Heſ.
Πορφυρόνωτος, ον, purpurâ veſtitus. Nonn.
Ποσιπτερίδες, αἱ, venæ in calcaneo. Steph.
Ποσσάκι, idem quod ποσάκις. Call.
Πότισμα, τὸ, potio. Dioſc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποῶ, pro ποιῶ. Ar.
Πραγματευτικὸς, ὁ, idem quod πραγματευτὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph.
Πρακτήριος, ὁ καὶ ἡ, exactor. Æſch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis. Poll.
Πραότατα, *adv.* mitiſſimè, manſuetiſſimè. Steph.
Πραςὶη, ἡ, cura deorum. V. L.
Πράσιτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πράω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.
Πρεπτὸν, idem quod πρέπον. Ar.
Πρεσβεύομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρέσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορέων, pro προηγορέων. Ar.
Πρῆγμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρήκτηρ, pro πράκτηρ. Hom.
Πρέων, idem quod πρήων, Ep. Suid. ib.
Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Sibyl.
Πρῆξις, ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item negotium. Hom.
Πρηροσία, ἡ, pro προηροσία, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίημι, emo. Suid.
Πρίνιος, idem quod πρίνινος. Ep.
Προαγωγεὺς, ὁ, idem quod προαγωγικὸς. Æſchin.

Προαγωνιςικὸν, τὸ, præjudicialis cauſa. V. L.
Προαίρημα, τὸ, idem quod προαίρεσις. Bud.
Προαποβρέχω, priùs irrigo, et humecto. Gal.
Προαποτέμνω, præcido. Steph.
Πρόαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath.
Πρόαυλον, idem quod προαύλιον. Poll.
Προαυξὴς, ſc. παὶς, cujus jam oſſa formari fingique non poſſunt. Hipp.
Προβακχήϊος, Bacchicus. Eur.
Προβατευτὴς, ὁ, idem quod προβατεὺς. Poll.
Προβιβάω, idem quod προβίβημι. Hom.
Πρόβλαςος, prægerminans. Steph.
Προβάλλομαι, præfero. Hom.
Προβύσσω, idem quod προβύω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur. Poll.
Προγεννήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδείκτης, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonas populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſeu irrigo. Steph.
Προδιαςήλλομαι, prænuntio, præmoneo. Joſ.
Προδιευκρίνω, ante diſcutio, prius diſcerno. Steph.
Προδιοπτος, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομέομαι, ante conſtruor, ſeu præſtruor, Steph.
Προδομία, Ἥρα. Pauſ.
Προδουπέω, priùs ſono. Nic.
Προεισπίπτω, prior incido. Heſ.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis. V. L.
Προεξείρω, ante extraho, ſeu emo. Steph.
Προεξερευνητὴς, ὁ, ſcrutator. Eur.
Προεξεφίημι, mando. Soph.
Προεπανασείω, ante concutio. Thuc.
Προεπεξεργάζομαι, inſuper expolio, exactiſſimè tracto. Bud.
Προεπεξεργασία, ἡ, expolitio fecunda, id.
Προετεῖος, annum prævertens, ſeu præveniens. Steph.
Προηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus. ib.
Πρόθεμα, τὸ, edictum publicè tabulâ aliquâ propoſitum. Suid.
Προθεραπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθυέλλα, (θυέλλη) impetuoſa. Heſiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προϊαίτατος, omnium primus. Suid.
Προΐσσω, et ομαι, protenſâ manu do. Steph.
Προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ibid.
Προκάμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe erexerint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρποῦ, poſt, ante, vel ſupra καρπὸν. Poll.
Προκὰς, άδος, ἡ, idem quod πρὸξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, acceſſio, corollarium. Bud.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, priùs oblino, ante illino. ib.
Πρόκαυμα, τὸ, uſtio. Ex Joel. c. 2.
Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, qu. dic. anticubiculum. Plin.
Προκόλπιος, ὁ καὶ ἡ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκόνδυλοι, οἱ, nodi et tubera in eâ digiti curvaturâ et juncturâ, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκομὶς, ἡ, cæſaries. Heſ.
Πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμελαίνομαι, nigrico. Nic.
Προμένειον, τὸ, Punici mali genus. Nic.
Προμηθέςατα, *adv.* providiſſimè, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμηθεία. Eur.
Προμηθῶς, idem quod προμηθικῶς. Steph.
Πρόμνησις, ἡ, ipſa actio conſiliandi et ambiendi pro alio, *item* antecedens memoria, ib.
Προμνηςὶς, ἡ, idem quod προμνήςρια. Xen.
Πρόνομος, ante urbem paſcens. Æſch.
Προόδὴς, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοδὼν, idem. ib.
Προομαλύνω, ante complano, præpolio. Greg.

Προονειδίζω, prior increpo probris. Euſt.
Προονομάζω, primum nomino. Eur.
Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προονάσιος, et
Προόσιος, præexiſtens. Syneſ.
Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præſtruo. Steph.
Προπαρεγγυάω, ante ſpondeo, ſeu promitto. Suid.
Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.
Προπίτνω, idem quod προσπίτνω. ib.
Προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπνίγειον, calida lavatio, ſeu caldarium in quod intrabant è frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus. ib.
Προπόλιος, ante tempus caneſcens. A πόλιος.
Προπόλιος, ante urbem ſitus, προπόλεος. Suid. A πόλις.
Πρόπος, pro πρόπας. Ep.
Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Dioſc.
Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, et
Προπράτωρ, ὁ, venditoris inſtitor. Poll.
Πρόπρυμνα, funditùs, prorsùs. Æſch.
Προπύλαιος, et πρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.
Προπωγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſeu conſpergo. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥιπτῶ, projicio. Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod προσαγωγεὺς, Plut.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογέω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuò exſuſcito. ib.
Προσαντιβολέω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel unà abſens maneo. Steph.
Προσαποστερίσκω, idem quod προσαποστερέω. Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαστράπτω, affulgeo. ib.
Προσατιμόω, inſuper ignominiâ afficio, præterea infamiâ noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.
Προσβασκάνιον, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod προσβαίνω. Hom.
Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud. Steph. Unde
Προσδιαίτησις, ἡ, victus et converſatio cum aliquo.
Προσδιασταλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχέω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράττω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterùm ac tertiò dixiſſe vel edicere.
Προσεπερωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξάζω, approbo meâ opinione, *al.* coopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσεχεῖα, ἡ, idem quod προσοχὴ. Suid.
Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα. Suid.
Πρόσκλημι, exareſco, extabeſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ κ ἡ, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ἐς, glorioſus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando vel undis alluo. ib.
Προσκυρήσις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Πρόσμιξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.
Προσόμνυμι, -ομνύω, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσσομαι, adſpicio, præſentio. Hom.
Προσούριος, idem cum οὔριος. Suid.
Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adſcriptio. Steph.
Προσπήσσομαι, idem quod προσπήγνυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Πρόσπτημι, -πέτομαι, advolo. Soph.
Προστάζω, inſtillo. Pind.
Προστείχω, adeo, accedo. Hom.
Προστανύω, extendo. Steph.
Προστατικὸς, ἡ, ὸν, ad προστάτην pertinens.
Προσταυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.
Προστείνομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προστέρπω, oblecto. Hom.
Προστιβὰς, άδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.
Προστομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόστομος, ον, acutâ cuſpide præfixus, ſeu acutus in ſummâ ſui parte, ut προστόμον ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſeu dari. Dem.
Προσφωνήεις, έσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προσχρίμπτω, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metaph.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Euſt.
Πρόσωπος, pro πρόσωπον. Euſt.
Προτεύχομαι, ſeu προτύχομαι, ante fio, prior ſum.
Προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare, al. præire. Suid.
Προτόνιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. id.
Προϋποστρώννυμι, priùs ſubſterno. Steph.
Προσφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.
Προφητάζω, idem quod προφητιύω. Man.
Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης, ib.
Προφώγνυμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hybernâ concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.
Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.
Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.
Προχόω, χωννύω, χώννυμι, aggere præmunio. Herod.
Προχῶναι, ἁι, clunes, nates. Poll.
Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.
Προωδικὸς, præcinens. ib. vid. et in ἐπωδικὸς.
Προωδοποιοῦμαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.
Πρυμναῖος, ad πρύμνην pertinens. Ep.
Πρυτανεὺς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.
Πρωϊβλάστος, ον, idem quod -βλαστὴς. Theophr.
Πρωϊνῶς, matutinè, manè. Ath.
Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, ſeu præfectus τῶν πρωτοστάτων. Steph.
Πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.
Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτόπειρος. Poll.
Πρωτόσακτος, ον, qui primus deſtillavit.
Πρωτοτοκέω, primùm pario, primum edo partum. Steph.
Πρωτότροφος, ον, primùm educatus. Man.
Πρωφαὴς, ἐς, primùm lucens ſeu apparens, epith. lunæ. Tryph.
Πτάκαλα, ſtorea quâ acatia ſternuntur. Poll.
Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.
Πτακωρεῖν, trepidare, formidare. ib.
Πτέλεθρον, pro πέλεθρον.
Πτελεὸς, ὁ, pro πτελέα, Heſ.
Πτερίας, celeriter, Steph.
Πτερία, ἡ, pro πτερὶς. Theophr.
Πτίσανος, idem quod πτίσανη. Nic.
Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.
Πτύξαγρις, cancri epith. V. L.
Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.
Πύαμος, pro κύαμος. Poll.
Πυγαλίαι, ὁι, qui natium morbo afficiuntur. Strab.
Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibiâ exprimit. V. L.
Πυθωνόθεν, Pythone. Plut.
Πυκνόκομος, ὁ, qui denſâ comâ eſt. Steph.
Πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω. Euſt.
Πυκτὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. πυκτίδες, Exp. fidiculæ. Steph.
Πυλάϊκη, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.
Πυλαίστατοι, ὁι, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.
Πυλαῖτις, ἡ, Minerva. Greg.
Πυλιώριον, τὸ, domicilium τῦ πυλωρῦ. Vitruv.
Πυξοειδὴς, ἐς, buxi ſpeciem gerens. Steph.
Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.
Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.
Πυργηρῶς, *adv.* excelsè inſtar turris. Heſ.
Πυργίδιον, το, turricula. Poll.
Πυργυρῦμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. πυργήρομαι, f. πυργωρῦμαι vel πυργύρμαι. B.
Πύῤῥην, pro πυρὴν. Ep.
Πυριβήτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέβης. Hom. Sch.
Πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λίθος. Suid.
Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.
Πυρικρόταφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.
Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. epith. aſtri. Man.
Πυρινώδης, idem quod πυρηνώδης. Ariſtot.
Πυροεργὴς, ὁ, ignifaber. Man.
Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus et varius.
Πυροτρόφος, epith. flabelli. Ep. ſeu Πυροτρόπος. A πυρὸς et τρέπω.
Πυῤῥαγὴς, pro πυροῤῥαγὴς. Steph.
Πυῤῥοκόμης, ὁ, qui rutilâ comâ eſt ſeu fulvâ, ib.
Πυρσέω, pro πυρσεύω, ib.
Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.
Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens. Steph. A πύρσος, et ἔχω.
Πυρφέρεος, idem quod πυρφόρος. Man.
Πωλεία, ἡ, idem quod πολεύσις. Xen.
Πωλευτικὸς, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.
Πωροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſeu tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.
Πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.
Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

Ρ.

ῬΑΒΔΕΙ'Α, verberatio quæ fit virgâ. V. L.
Ῥαβδουχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.
Ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία. vid. Steph.
Ῥάγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.
Ῥαγοειδὴς, ἐς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.
Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.
Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum à Perſis. Herod.
Ῥάθυμα, τὰ, deſidia. Ariſtot.
Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.
Ῥαιστότυπος, ον, malleo tundendus. Man.
Ῥαιφάσσω, caſtè vivo, purus ſum. Heſ.
Ῥακένδυτος, ον, lacerâ veſte indutus. Steph.
Ραμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.
Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.
Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres. Suid.

Ῥεημέλικτος, epith. mulctralis.
Ῥείτης, ὁ, flumen. Suid.
Ῥειω, ἡ, Juno. E. M.
Ῥέκος, τὸ, cingulum. Hef.
Ῥέων, ὁ, poculum. Hef.
Ῥεῶς, fluxio, fluxus. Euft.
Ῥηξισθενὴς, ὲς, frangens robur, fc. hoftium. Apolin.
Ῥησκυνθὶς, ἴδος, ἡ, Refcynthis. Epith. Junonis. Nic.
Ῥῆχις, ἡ, promontorium. Hef. præcipitium. V. L.
Ῥηχώδης, ες, afper, falebrofus. Nic.
Ῥιζόφλοιος, ον, cui cortex radicis fpeciem gerit. Theoph.
Ῥιζόφυτον, τὸ, ftirps. Bud.
Ῥιζόρυτος, ον, radice natus. V. L.
Ῥιζωτὴς, ῦ, ὁ, ftabilitor. Synef.
Ῥίςρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Hef.
Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδεος. Anac.
Ῥοδίζω, rofæ fimilis fum, rofam refero, fc. odore vel colore. Diofc.
Ῥοδόπεπλος, rofeum peplum habens. Call.
Ῥοδυντία λοπὰς, olla odoratiffima, Bud. odorati edulii genus. V. L.
Ῥοθιὰς, ἡ, fonora, epith. remi. Æfch.
Ῥομβηδὸν, adv. per gyros. Man.
Ῥομβηταὶ, οἱ, fefe circumagentes in modum rhombi. Epith. Curetum. Orph.
Ῥομφάζω, bajulo. Hef.
Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.
Ῥόω, moveo, quatio. Steph. unde ἐπερῥώσαντο.
Ῥύαμα, τὸ, cuftodia. V. L.
Ῥυγγάχετος, Ar. (vid. Thef. Gr. P.) tumultus.
Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥοίζω. Euft.
Ῥυμβὼν, όνος, idem quod ῥύμβος. Ap.
Ῥύσιμος, η, ον, idem quod ῥυσσαλέος. Nic.
Ῥύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.
Ῥυταίνω, fœdo, convitior. V. L.
Ῥώδης, pro ῥοώδης, Plut.

Σ.

ΣΑΘΥ'Ω, foveo. V. L.
Σακέλλα, et σακέλλιον, faccus, facculus. Hef.
Σακεύω, depopulor. V. L.
Σακκίας οἶνος, vinum per faccum tranfmiffum. Eup.
Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.
Σάλη, ἡ, cura. Hef. E. M.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vafis condita fervantur ad ufum noftrum. V. L.
Σαλεῦσθαι, curiosè incedere, et accuratè. Steph.
Σαμὰξ, butomus juncus aut gramen, crates, fporta. Poll.
Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.
Σαργῖνοι, οἱ, pifces gregales. V. L.
Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.
Σαταρὶς, vel σαταρνὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.
Σατινὸς, ὁ, hornus, feu hornotinus, qui hujus anni eft. Att. τητινός.
Σατυριάκη, ἡ, nomen cujufdam antidoti, &c. Steph.
Σαυνὸς, mollis, tener, ib.
Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Hef.
Σαωτηρία, pro σωτηρία, id.
Σειρὰς, et σειρὶς, idem quod σειρὰ, id.
Σελαγίσμα, τὸ, fulgetrum. Man.
Σελασμὸς, idem quod σελὰς, fulgor, id.
Σελατηφόρος, ὸν, fplendidus, idem quod σελάφορος, id.
Σεληνάζω, idem quod σεληνιάζομαι, id.
Σεληνάφως, lunæ lux. Ath.
Σελμὶς, ἡ, funiculus pifcatorius. Hef.

Σεμεληγενέτης, Semeligena. Epith. Bacchi. Orph.
Σεμνοκόπτω, cum gravitate et modeftiâ tundo. Æfch.
Σήγιςρον, τὸ, ftragulum. V. L.
Σηκοκόρος, idem quod σηκίτης, Theocr.
Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκὶς. Euft.
Σηπιόω, idem quod σήπομαι. Man.
Σημάδιον, τὸ, Dim. à σῆμα, id.
Σητόδοκις, ἡ, papilio. Hef.
Σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens feu minuens. Opp.
Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.
Σιβύνη, pro σιβύνη. Poll.
Σιγημονάω, pro σιγάω. Hef. quod à σιγήμων.
Σίγυμνον, idem quod σίγυνον. Lyc.
Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.
Σιδηροφυὴς, ὲς, è ferro natus Steph.
Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.
Σικυία, ἡ, pro σικύα. Gal.
Σικυηδὸν, adv. cucumeris in modum. Gorr.
Σιλλικύπρια, arbores in quâdam Ægypti parte. Herod.
Σίλυβον, τὸ, fpina lata. V. L. ex Diofc.
Σιλφιόεις, ad σίλφιον pertinens. Nic.
Σινάμωρος, idem quod σινάμωρος. Anac.
Σιταρχήμα, τὸ, idem quod σιταρχία. Att.
Σιτήγονος, qui in eum ufum nafcitur ut efui fit. Nic.
Σιτόσπελτον, τὸ, feftuca. Gorr.
Σιτώνη, ἡ, res frumentaria, potiùs idem cum σιτωνία. Steph.
Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, ib.
Σιφόνιον, τὸ, herba, quæ et βρόμος. Diofc.
Σιωπικὸς, idem quod σιωπηλὸς. Suid.
Σκαιεμβατεῖν, et σκαιοβατεῖν, ineptè et non obfervato rhythmo incedere feu faltare. Suid.
Σκαιόριον, τὸ, mons difficilis et arduus, Hef. A σκαιὸς, et ὄρος.
Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.
Σκάμνη, fcamna. Ifocr.
Σκανδαλαθριςὴς, ῦ, ὁ, qui decipulam tendit.
Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Hef.
Σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.
Σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω, medio digito nafum ferio. Euft. Poll.
Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον. Suid. MS.
Σκαφιλουτρέω, in fcaphâ lavo. Alex. Trall.
Σκαφώρη, ἡ, vulpes. Hef.
Σκειράφιον, τὸ, locus in quo tefferis luditur. Ifocr.
Σκελεφρὸς, tenuis ex ariditate. Ærotian.
Σκέπανον, τὸ, tegumentum feu tegmen. Suid.
Σκεπτήριον, τὸ, fpectaculum. Man.
Σκευηφορέω, vide σκευοφορέω. Ar. Sch.
Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum à quo vafa fufpenfa feruntur, feu bajulantur. Steph.
Σκευοφορίτης, ῦ, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκῆπτον, pro σκῆπτρον. Pind.
Σκιαδεὺς, et σκιαθὶς, pifcis genus, al. σκιαίνα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον, et σκιὰς. Anac.
Σκιαδοφόρος, et σκιαδηφόρος, umbraculum ferens. Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. Epith. Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Hef.
Σκίμπιον, τὸ, parvus fcipio. Steph.
Σκίμπος, pro σκίμπους. Suid.
Σκινθίζομαι, calcitro, Hef. Suid.
Σκιοθηρὸς, ρὸν, adject. umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιοτροφία, vid. σκιατροφία. Steph.
Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, item radius. V. L.
Σκιροφόρος, ον, protervus, lafcivus, umbraculum geftans. Steph.
Σκίῤῥα, fc. γῆ, terra alba in modum gypfi, feu argilla. Ariftoph. Sch.
Σκίῤῥωμα, et σκίρωμα, idem quod σκίῤῥος. Suid.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis è palmeis virgis contexta. Hef.

Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιωπὰ, (γῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro σκολοποειδὴς, Theoph. feu σκολοπῶδες. Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Diofc.
Σκολοπεὶς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοπώνυμος, ὁ, fufpendiofus, Plin. cruce vel fufpendio dignus. Steph.
Σκολύθριον, τὸ, fcabellum.
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. à σκόμβροι.
Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euft.
Σκορδύλος, pifcis, parvus thunnus. V. L.
Σκόρπαινα, et σκορπὶς, ἡ, pifcis. Ariftot.
Σκόρπειος, pro σκόρπιος. Man.
Σκορπέομαι, irritor. V. L. fed fine exemplo.
Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρπάζω, turbo. V. L.
Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro. Hef.
Σκύδνος, convitium, ira, triftitia. V. L.
Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.
Σκυλάδεψος, pro σκυλάδεψης. Euft.
Σκυλαία, ἡ, idem quod σκύλον. Hef.
Σκυλάκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, fæm. Orph.
Σκύλος, idem quod σκῦλον. Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, id.
Σκυτίζω, lacero, dilanio. Hef.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.
Σκολύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor. V. L. ex Nic.
Σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æfch.
Σκωραμὶς, ἡ, fella familiaris. Ar.
Σκωροειδὴς, pro σκωριοειδὴς. V. L.
Σμερδαλέως, adv. terribiliter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμίλλα, ἡ, ligo. Steph.
Σμῖλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σόβοι, οἱ, fatyri. Steph. A σοβέω.
Σοόω, perfequor, in fugam conjicio. ib.
Σορεῖσμος, ὁ, coacervatio, ac mifcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σορέλλην, ὁ, capularis fenex. Euft. Hef.
Σοροεργὸς, (Man.) et
Σοροπειὸς, qui fandapilas conficit, idem quod σοροπηγὸς.
Σεβλίζω, fubulâ transfigo, feu perforo. Steph.
Σύβος, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιςέον, folerter excogitandum et tentandum eft. Ariftot.
Σοφιςία, ἡ, pro σοφιςεία. Steph.
Σοφοκλεῖς, vid. Steph. Erafm. adag. Plin. ep. I, 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.
Σπαθίουρος, et σπαθίουρος, animal ex craffo in caudam abiens tenuem. Æfch.
Σπαθὶς, ἡ, denfa veftis. Hef.
Σπαλὶς, ἡ, novacula, item pro ψαλὶς. V. L.
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, feu mufculi bellici, ib.
Σπανακὸν, τὸ, oleris quoddam genus, ib.
Σπάργω, inuf. pro σπαργανόω. Hom.
Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Diofc.
Σπαρίχνιον, corbis, fportula. Poll.
Σπάρος, pufillus quidam pifcis. Ep.
Σπαρτόδετος, ὁ ἢ ἡ, fparto vinctus. Opp.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπάρτον. Poll.
Σπεῖρος, τὸ, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπειροπῶλις, ἀγορὰ, veftiarium forum. Poll.
Σπέραδος, τὸ, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπέλλιον, τὸ, Æol. pro ψέλλιον, armilla. V. L.
Σπερμεῖον, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπερμονόμος, ὁ, qui femina depafcitur, nomen avis, idem cum σπερμολόγος. Euft.
Σπερὸς, curvus. V. L.
Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.
Σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Hef.
Σπίζιον, Dim. à σπίζη, ib.
Σπίζιτης, αἰγιθαλὸς, cæteris αἰγιθαλοῖς, major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariftot.
Σπινθάρυγες, αἱ, fcintillæ. Ap. al. σπινθάριγες.

Σπληνοδάπανος, ον, ſplenem conſumens et minuens. Steph.
Σπόγγιον, τὸ, Dim. à σπόγγος. Ar.
Σπόγγισμα, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongiâ deterſæ. Euſt.
Σπογγίτες, λίθος, ſpongites. Plin. 37, 10.
Σπογγοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Σποδιακὸν, ſc. κολλύριον, à cinereo colore. Gorr.
Σπονδιὰς, ἄδος, ἡ, ſilveſtris prunus, al. σπονδίας. Ath.
Σπόνδικες, οἱ, qui vinum pateris libant. A σπονδή. Heſ.
Σπυδαρχίας, ὁ, idem quod σπυδάρχης, ib.
Σπυδαςέον, ſtudendum et enitendum eſt. Syneſ.
Σπῦσμα, pro σπύδασμα. Heſ.
Στάγη, ἡ, capſa, ſeu arca panaria, ib.
Σταγόνιον, τὸ, guttula. Steph.
Σταδιάζω, pro ςασιάζω. V. L.
Σταδιάρχης, ὁ, ſtadio, ſeu curriculo præfectus. Poll.
Σταδίη, ſc. μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Σταθμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imponuntur. Euſt.
Στακτὶς, ἡ, atramenti ſutorii ſpecies, al. ςαλακτίς. Gorr.
Σταλαγέω, idem quod ςαλάζω. Sibyl.
Στασίωρον, τὸ, montana ſtatio. Eur.
Σταφυλόδρομοι, οἱ, qui inſtigabant vindemiatores.
Στεγανώματα, τὰ, nexus et vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.
Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura ςεγνὸν creavit. Ep.
Στείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Στελγιδοληκύθος, vel ςεγγιδοληκύθος, vel ςελεγγιδοοληκυθος, puer qui athletæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Στελεγγίζω, pro ςλεγγίζω, ib.
Στελεὸς, ὁ, idem quod ςελεὸν. V. L.
Στελεφῦρος, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Στενυγροχωρία, ἡ, idem quod ςενοχωρία, ſeu ςενότης. Gal.
Στέρησις, ἡ, pro ςέρησις. Man.
Στερφόπεπλος, ὁ, pelliceo, ſeu coriaceo peplo indutus. Epith. Herculis. Lyc.
Στέρφνιος, pro ςέριφος. Heſ.
Στεφανίων, ὁ, ſpecies graculi, ib.
Στεφανωτίδες, μυῤῥίναι, myrti provenientes modo coronarii operis. Theophr.
Στεφέτης, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens. Heſ.
Στεφηφόρος, et ςεφοφόρος, coronam ſeu ſertum geſtans. Lyc. *Lat.* Flamen.
Στηλοῦργος, τάφος, ſepulchrum in quo inſtructa erat columna. Ep.
Στησίφυλλον, τὸ, telephium, herba. Heſ.
Στίβω, pro ςείβω, Eur. Sic.
Στίχω, f. pro ςείχω. Steph.
Στόακες, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti. Ath.
Στοιὰ, ἡ, pro ςοὰ. Ar.
Στοιβοειδὴς, ες, ſtœben ſuâ mollitie et laxitate referens, tomentitius. Alex. Aphr.
Στόρνη, ἡ, zona. Lyc.
Στορχάζω, pecora ſtabilis, ſeu ſeptis includo. Heſ.
Στῦχος, ὁ, varus. V. L.
Στραγγίζω, idem quod ςραγγεύω. Heſ.
Στράπτω, pro ἀςράπτω. Ap.
Στρετηγηματικὰ, τὰ, pro ςρατηγικὰ, ſc. libri, quos Frontinus conſcripſit et edidit, ſic dicti, ib.
Στράτιον, *adv.* exp. μέγα, φοβερὸν. Ar.
Στρατοπεδεύσις, ἡ, idem cum ςρατοπεδεία. Plat.
Στρατωνίδης, ὁ, pro ςρατιώτης. Ar.
Στρέπτινδα, luſûs genus. Poll.
Στρεπτίκιος, ἄρτος, ſeu idem cum ςρεπτὸς. Ath.
Στρέπτω, pro ςρέφω. Steph.
Στρεψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. ςρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ. Poll.
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.
Στρογγύλωσις, εως, ἡ, rotundatio exercitûs, ib.

Στρομβοειδὴς, ὲς, idem quod ςροβιλοειδὴς. Steph.
Στυβαραὶ, χρυσῦ, cruſtæ auri. V. L.
Στυγηρὸς, pro ςυγερὸς. Heſ.
Στυγοδέμνιος, pro ςυγόδεμνος. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυπιτακὸς, ὁ, pro ςύπαξ. Ar. Sch.
Στωμοδόκος, pro μοδόκος. Heſ.
Στωμύλιος, pro ςωμύλος, ib.
Συαγρίδες, αἱ, piſcium genus. Ath.
Συὰς, ἄδος, ſus. Heſ.
Συβίνη, ἡ, pro συβήνη. Poll.
Συβωτέω, porcos paſco. Heſ.
Συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus. Eur.
Συγγογγυλίζω, retorqueo, converto. Ar.
Συγκαθείργνυμι, pro συγκαθείργω. Steph.
Συγκαλυπτέος, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνήτη, vide σύγκασις. Eur.
Συγκεράω, vide συγκεράννυμι. Plut.
Συγκληρικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκλίνιαι, αἱ, convexitates. V. L.
Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſeu commiſſuræ. Ariſtot.
Σύγχωμα, τὸ, vide χῶμα. Sibyl.
Συζοφόω, unà tenebras offundo, unà obſcuro. Ep.
Συϊκὸς, idem quod σύϊνος, ſuillus, porcinus. Steph.
Σῦκα αἱμοινία, ficuum genus in Paro inſulâ. Ath.
Συκαμήδορος, ſtultus. Heſ.
Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.
Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, ib.
Συκοβασιλεία, τὰ, regiæ ficus. Ath.
Συκόμωρον, et -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.
Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.
Συκοφάσος, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep. ap. Suid.
Συκωρέω, ficus cuſtodio. Poll.
Σύλλιβα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, id.
Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis ſeu controverſiæ. Diod.
Συλόνυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, quaſi ſpolians ungues. Suid.
Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.
Συμβιβάω, unà eo, comitor. Heſ.
Συμβολατεύω, paciſcor, contraho, ib. A συμβολὴ.
Σύμβοτος, ὁ ϗ ἡ, compaſcuus. Steph.
Συμβέλευσις, ἡ, idem quod συμβυλὴ, ſed parùm uſitatum, ib.
Συμμάρτυρ, ὁ, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.
Συμμενία, ἡ, conſtantia. V. L.
Συμμεταίτιος, idem cum συναίτιος. Plat.
Συμμεταποιέω, unà vel ſimul commuto. Steph.
Συμμίγδην, *adv.* mixtim. Man.
Συμπαθία, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.
Συμπαιγνία, ἡ, colluſio. Bud.
Συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores. Dion. Hal.
Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſeu protraho aut prorogo. Steph.
Συμπείρω, configo. ib.
Συμπεριαγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquò. Plat.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.
Συμπιλῖται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.
Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.
Συμπολεμίζω, idem cum συμπολεμέω. Steph.
Συμποσιαςὴς, ὁ, convivator, ib.
Συμφιλοδοξέω, σοι, gloriæ tuæ fervio. Bud.
Συμφυλακίτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.
Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcat. Ariſt.
Συναγκὶς, ἡ, nomen piſcis. Ariſtot.
Συναείδω, vid. συνάδω. Theoc.
Συναείρω, ſimul tollo. Hom.
Συναίγδην, ſimul, uno impetu. Suid. Ab ἀίσσω.
Συνακολυθία, ἡ, correſpondentia. Steph.
Συναλγηδὼν, ὁ ϗ ἡ, conſors doloris. Eur.
Συναλδὴς, ὲς, ſimul creſcens. Nic.
Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.

Συναλμὸς, ὸν, conſalaneus. Ath.
Συναλοιάω, vid. συναλοάω. Theocr.
Συναμπορεύω, congredior, unà eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.
Συνανακίρναμαι, vid. συνανακεράννυμι. Euſt.
Συνανδάνω, al. συνευάδω. Ap. Phocyl.
Συναντίληψις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.
Συνανύτω, perdo, interimo. Æſch.
Συναπαντίζω, concurro. Themiſt.
Συναπελαύνω, unà expello. Steph.
Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω. Xen.
Συνδάμναμαι, ſimul ſubigor. Nic.
Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.
Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.
Συνδεσμώτης, ὁ, qui unà vinctus eſt. Steph.
Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.
Σύνδετος, colligatus. Soph.
Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.
Συνδώδεκα, duodecim omninò. Eur.
Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.
Συνείρυε, contrahebat. Ep.
Συνειςπορεύομαι, unà ingredior. Steph.
Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.
Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ar.
Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.
Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.
Συνενδιάω, unà verſor. V. L. ſed v. ἐνδιάω, ſeu ἐνδιάζω.
Συνενέγκω, vid. συμφέρω. Eur.
Συνεξαιματόω, unà cruento. Philo.
Συνεπεγείρω, ſimul excito. Æſch.
Συνεπεκπίω, obligurio. Ep.
Συνεπιβλάπτεσθαι, unà lædi. Ariſtot.
Συνεπικραδαίνω, unà concutio. Xen.
Συνεπικύπτω, ſimul incumbo. V. L.
Συνεπιταχύνω, unà accelero. Steph.
Συνεπιτέλλω, unà orior. ib.
Συνερανιςὴς, ὁ, vid. ἐρανιςὴς. Ath.
Συνέργω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.
Συνεριπῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.
Σύνερος, conjux. V. L.
Σύνετις, ἡ, idem. Man.
Σύνετον, τὸ, prudentia. Eur.
Συνευνάω, unà ſopio. Phal. Epiſt.
Συνευρίσκω, unà invenio. Steph.
Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.
Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.
Συνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſocius, amicus. Ap.
Συνηρὴς, ὲς, congruens. Nic. vid. συνήορος.
Συνθεία, ἡ, eadem divinitas. Steph.
Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.
Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.
Συνίσημι, *inuſ.* idem quod σύνοιδα. Steph.
Συνκτερείζω, unà ſepelio. Ap.
Συνοδοντὶς, piſcis nomen. Num.
Συνοδοντίτης, λίθος, gemma à cerebro eorundum piſcium. Plin.
Συνοιςὸς, collatitius. Euſt.
Συνομηρὴς, ὲς, ſimul coagmentatus. Nic.
Συνομωμότης, idem quod συνωμότης. Ar.
Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.
Συνοριγνώμενοι, οἱ, cupientes. Suid.
Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in quâ ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.
Σύνταῤῥος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταῤῥὸν efficit. Steph.
Συντατέον, contendendum ſeu connitendum eſt. Plat.
Συντελέσρια, ἡ, municeps. Priſc. A συντελεςής.
Συντέριον, pro συντηρητικὸν, Herodian. ſeu pro σωτήρια, et σωτέρικον. Steph.
Σύντονα, σύντονον, *adv.* validè, non remiſsè, contento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.
Συντράω, idem quod συντιτράω. Steph.
Συνυποχωρέω, unà retrocedo, ib.
Συνυφάω, contexo, ib.
Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, ſeu jusjurandum de conſpiratione datum. Thuc.
Συνωμοτὸς, pro συνωμότης. V. L.
Συνωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.
Συνωνυμέω, ſynonymus ſum. Steph.
Συνωρίζω, ſimul ſervo. Man.
Σύνωρος, conſonus, cognatus. Heſ.

Σύνωχα,

Σύνωχα, pro συνωχαδὸν, Eur. σύνοχα. Scal.
Συοβοιῶτοι, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συοθρέμμων, ὁ ϗ ἡ, ſues alens. Naz.
Συοκτόνος, ὁ ϗ ἡ, porci interfector. Call.
Συῤῥαγαθέω, confringo. Nic.
Συοτρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.
Συρεμβολὸς, *per Sync.* pro
Συριγγέμβολος, vel συριγγοέμβολος, canalis ſubterraneus quo aqua in caſtellâ obſeſſorum ducitur. Euſt.
Συριγγὶς, ἴδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.
Συρίσκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliâve materiâ contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.
Συρματῖτις κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, ſtriges, aves iuauſpicatæ. Steph.
Συῤῥάδος, adulterinus, mixtus. Heſ.
Συῤῥυεὶς, qui confluxit, ſeu confluit, tanquam à συῤῥύημι. Steph.
Συσκήνιον, τὸ, contubernium. Xen.
Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συςαθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συςατέω, commendo, probo. V. L.
Συςάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.
Συςρεπτικὸς, cogendi et condenſandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ὁ ϗ ἡ, unà choreas agens. Steph.
Συφαιὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.
Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνὰ, συχνὸν, *adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιροειδῶς, in modum ſpæræ, ſeu pilæ. Steph.
Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Syneſ.
Σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tutò natatur. Steph.
Σφαλμάω, idem quod σφάλλομαι. Suid.
Σφαλτὴς, ὁ, ſupplantator. Lyc.
Σφέλμα, τὸ, flos ilicis vel lentiſci. Heſ.
Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *item* phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facilè labefactari aut commoveri poteſt, ib.
Σφήττιος, ὁ, qui eſt è tribu qui vocatur σφήττος, al. acer. Ar.
Σφόκος, avis quædam. V. L.
Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebroſus. Man. A
Σφόνδυλος, *Att.* pro σπόνδυλος.
Σφράγιαι, Νηνίδες. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγίτιδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμωδῶς, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.
Σφυδὼν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.
Σφυρῖτις, φλὲψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρὸς, patiens, laborioſus. Heſ.
Σχενδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.
Σχενόω, macero. Steph.
Σχετλιότεκνος, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχιδάνος, fiſſus, ſciſſus. Steph. ſine exemplo.
Σχιδίον, τὸ, aſſula. Vitruv.
Σχινέλαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.
Σχινὶς, ἴδος, ἡ, bacca lentiſci. Hipp.
Σχισμὸς, ὁ, laceratio. Æſch.
Σχοίνανθος, ſquinanthus. ap. Med.
Σχοινοφιλίνδα, luſus quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco. V. L. A σχολή.
Σῶδες, aves quædam. Opp.
Σωκρατέω, Socratem ago. Ar.
Σώκω, pro σωκέω. Heſ.
Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor. Man. A φέρβω.
Σωματόφρουρήτωρ, ὁ, corporis cuſtos, id.
Σωρακὶς, ἡ, inſtrumentum equiſonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσιάνειρα, ἡ, ſervans viros. Cyr.
Σωτέον, idem quod σωςέον. Steph.
Σωφρονέντως, modeſtè, prudenter, vel moderatè ſe gerendo, ib.

T.

ΤΑΒΑΪΤΑΙ, ligneæ quædam pocula. Ath.
Ταβαρίτης, ſc. ἄρτος, id.

Ταγυρὶ, minimè. Suid.
Τακερῶς, inſtar eorum quæ τακερὰ dicuntur. Ath.
Ταχῶνες, οἱ, paſtilli ex adipe conciſo minutatim, adjectis et aliis. Poll.
Ταλαιμόχθος, ὁ, patiens laborum. Euſt.
Ταλαιπείριος, pro quo ταλαπείριος. Steph.
Ταλαςήϊος, *Poët.* ταλάσιος. Ap.
Τάλσαι, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεία, pro ταμία. Poll.
Ταμιείδιον, τὸ, Dim. repoſitoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Τανυμήκης, ες, in longum protenſus, prolixus, altus. Ep.
Τανυπλόκαμος, idem quod τανύθριξ. Nonn.
Τανύπρεμνος, ον, extenſos habens ſtipites, ſeu truncos. Coluth.
Τανύπρωρος, ον, proram extenſam et promiſſam habens. Call.
Τανυσκόπελος, ὸν, ſcopulos in longum pretentos vel altos habens. Nonn.
Τανύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Τανυχειλὴς, ὁ ϗ ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis ſtudens. Suid.
Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιππόςρατος, ὁ, equeſtrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργαίνω, turbo. Heſ.
Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταριχηγὸς, ὁ, qui ſalſamenta advehit. Bud.
Ταρσὰ, τὰ, pedes. Ep.
Ταρφὺς, denſus, frequens, idem quod ταρφής. Æſch.
Τατυρὰς, ὁ, Phaſianus. Ath.
Ταυρία, feſtum in honorem Neptuni.
Ταυριάω, pro ταυράω. Steph.
Ταύριος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, feſtum in honorem Dianæ. Heſ.
Ταυρωπὸς, ſeu ταυρωπὸς, qui taurino aſpectu, ſeu taurinâ facie eſt. Ath.
Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurinâ facie eſt. At ταυρωδία, *adv.* tauri in modum, torvùm. Nic.
Ταυτομολέω, idem cum αὐτομολέω. V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.
Ταχυςροφάλιγξ, ὁ ϗ ἡ, celeriter volubilis. Nonn.
Ταχυφθίμενος, η, ον, citò periens, ib.
Τέθμὸς, ὁ, } lex, ritus, inſtitutio. Pind.
Τέθμιον, τὸ, }
Τεθνήμι, pro θνήσκω. Hom.
Τεκτόναρχος, ὁ, fabrorum materiariorum præſes. Ath.
Τεκτονουργὸς, ὁ, architectus. Heſ.
Τελειοςειχὶς, ἴδος, ἡ, verſus, ſeu verſuum quorum primæ et ultimæ ſyllabæ connexæ eſculentum aliquid, aut poculentum, aut vas ſeu utenſile notant. Steph.
Τελεόγονα, τὰ, perfecti fœtus, ib. A
Τελεόγονος, ον, perfectè generatus, ib.
Τελεσίμορος, ον, efficiens ſeu afferens mortem. Nonn.
Τελετηφορία, ἡ, ſacra ceremonia. Syneſ.
Τελεώσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.
Τελλινὴ, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ὤνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *item* vectigalis. Steph.
Τεμαχίσκος, Dim. vid. τεμάχιον. Ath.
Τεμαχίτης, ἴχθυς, piſcis, qui in fruſta ſecari ſolet, et muriâ condiri. Ar. Sch.
Τεμενωρὸς, ὁ, ſacri agri cultor. Heſ.
Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.
Τένθω, idem quod τένδω. Ar. Sch.
Τένος, ὁ, lorum. Man.
Τεραμότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατεῖος, idem cum τερατικὸς. Steph.
Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.
Τερατόδευμα, τὸ, opus monſtroſum, ſeu monſtrum. Steph.
Τερθρωτὴρ, locus in prora, unde in mare proſpicit proreta. V. L.

Τερμιεὺς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τερμὶς, ἡ, idem quod τέρμα, *item*, pes. Heſ.
Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.
Τερσία, ἡ, ſiccitas, arefactio. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτήμοριον, pro τεταρτημόριον. Poll.
Τετάρτως, *adv.* quarto gradu, vel loco. Steph.
Τετράζων, frœni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.
Τετρακὸος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, id.
Τετραλὶξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor menſium ſpatium. Steph.
Τετράποδητι, quatuor pedibus. Suid.
Τετράπτιλος, quaternas pinnas gerens. Ath.
Τετραπώγων, nomen herbæ. Dioſc.
Τετραςατὴρ, numiſma Cyreniacum, ſeu quatuor valens ſtateribus. Poll.
Τετραςοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaternâ ſerie. Philo.
Τετράςυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis conſtans, antidoti nomen, al. μυςήριον. Gorr.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt ſeu bajulant. Steph.
Τετράφυλος, in quatuor tribus diſtinctus, ib.
Τετραχοινικὸς, quatuor χοινικὰς implens. Dioſc.
Τετραχορδικὰ, τὰ, quæ habent quatuor Chordas. Vitruv.
Τετράων, et τετρὶξ, avis nomen. Euſt. Ariſtot.
Τετρωβολιαῖος, idem quod τετρώβολος. Suid.
Τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.
Τετράρυγος, qui quatuor vallorum, ſeu foſſarum eſt. Ab ὀρύσσω.
Τεττίζω, ſtrido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. Suid.
Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen. Dioſc.
Τεύκριον, τὸ, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex betâ et lente miſtis. Dioſc.
Τευχῖτις, σχοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμὸς, ὁ, artificium. Man.
Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.
Τηθιβιος, idem quod τηθία, ib.
Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλέθω, *Poët.* pro θάλλω. Steph.
Τηλέφιλον, ſeu τηλόφυλλον, papaveris folium. Theoc. Sch.
Τῆλις, εως, ἡ, fœnograecum, al. ſiliqua, ib.
Τημελητὴς, ὁ, idem qui et ἐπιμελητὴς, ib.
Τήμερα, pro σήμερον. Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρυσος, verum et hoc et illud ſuſpecta ſunt. Steph.
Τήτυμος, verus. Heſ. pro ἐτήτυμος.
Τιήνη, ἡ, regina, ib.
Τιθὰς, ἡ, ὄρνις, manſueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, naturâ cicur et manſueta. Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασσευτής. Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τὰ, qu. dic. nutricalia, feſtum. Laced. Ath.
Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τιμεὸν, *adv.* pro τιμίως. Ar.
Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, ſeu à populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet et auxilio eſſe. Thuc.
Τινακτοπήληξ, ὁ, qui galeam quaſſat. Steph.
Τιτανία, ἡ, Titania, ſeu Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ὸν, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτηνὶς, ἡ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura. Dem. A τιτθεύω.
Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.
Τμηξίθεος, ον, dividens Deum. Cyr.
Τμητικῶς, more eorum quæ τμητικὰ ſunt. Suid.
Τοιθορύσσω, quatio, concutio. Heſ.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.

Τοιχωρύκτης, ὁ, pro τοιχορύκτης, ib.
Τολμητέον, audendum eſt, ib.
Τολμητὸς, audendus, ſuſcipiendus. Soph.
Τομεὺς, ſector, inciſor. Heſ.
Τομεύω, idem quod τέμνω, ib.
Τονθορυγέω, idem quod τονθορύζω. Ath.
Τονικὸς, ὁ, qui tenore ſeu extenſione fit, *item* firmus. Steph.
Τόξαρχος, ὁ, dux. Æſch.
Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.
Τοξοβόλος, ὁ, jaculator. Steph. A βάλλω.
Τοξοδάμας, ὁ, idem. Æſch.
Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus et jacula conficit. Steph.
Τόπαζον, et τόπαζος, idem quod τοπάζιον, ſeu τοπάζιος λίθος. Dion.
Τοπαςέον, conjiciendum et ſuſpicandum eſt. Heſ. A τοπάζω.
Τοπέω, idem quod τοπάζω. Suid.
Τοπεῖον, τοπίον, *Ion.* τοπήϊον, funis, rudens. Suid. Poll.
Τόρβηλος, querulus. Heſ.
Τόργος, cycnus. Lyc. vultur. Suid.
Τορεὺς, ὁ, idem quod τορευτὴς, *item*, inſtrumentum quo utuntur οἱ τορεύται. Poll.
Τορνευτασπιδολυρολύφοι, οἱ, qui torno concinnant ac ſcalpunt clypeos lyraſque. Ar.
Τορύνω, idem quod τορυνάω. Ar.
Τουρκογενὴς, ὁ, Turcus. M. Muſ.
Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem geſtans. Heſ.
Τραγεῖν, idem quod τρώγειν, φαγεῖν. Suid.
Τραγικεύομαι, tragicè loquor. Ar. Sch.
Τραγιςὴς, ὁ, ſacrilegus, ſc. qui hircum immolationi deſtinatum ſurripuiſſet. Heſ.
Τραίνω, idem quod τορέω. Ep. Suid.
Τρακταΐζω, dealbo, candidum reddo. Phav.
Τράκτος, κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. Æſch.
Τράκτωμα, τὸ, emplaſtrum quod equorum ſcapulis imponitur. V. L.
Τρανέω, idem quod τρανόω. Steph.
Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præſepi decidunt, *item*, ſpinoſa ligna et arida. Pherec.
Τράφαλλος, idem quod τροφαλὶς. Heſ.
Τραχεινὸς, aſper, ſcaber, ſalebroſus. Suid. al. τραχηνὸς.
Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum aſperitatibus efficax. Gal.
Τρεπτέον, vertendum eſt. Plat.
Τρεπτότης, ἡ, converſio, verſio. Heſ.
Τρηχέως, *Poët.* pro τραχέως. Steph.
Τριαινόω, tridente moveo. Ar.
Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virorum. Xen.
Τριακοντέτις, ἡ, quæ triginta annorum eſt. Steph.
Τριακοντωρυγὸς, triginta vallos habens, ib.
Τριακτὴρ, ὁ, victor. Æſch.
Τριὰξ, pro τριὰς. Heſ.
Τριασμὸς, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμὸς. Steph.
Τριβαλλοὶ, οἱ, ſycophantæ. Sch. Ar.
Τριβίκια, τὰ, ricini. V. L. ex Sch. Hom.
Τριβολεκτράπελος, ον, durus, inconditus, abſurdus. Ar. Sch.
Τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus. Steph. A βρέχω.
Τριβωνεύομαι, τρίβων εἰμὶ πραγμάτων. Suid.
Τριγεννήτος, ὁ ϗ ἡ, ter genitus. Lyc.
Τρίγιγας, αντος, ὁ, ter gigas. Orph.
Τριγκόω, pro θριγκόω. Heſ.
Τριγλοφόρος, ον, mullifer. Ep.
Τρίγομφος, tribus clavis compactus. Soph. Er.
Τριδάκνος, ον, ter morſus, aut mordendus. Plin.
Τρίετες, triennio. Hom.
Τριηριαρχημα, τὸ, ſumptus qui fit in trierarchiam. Steph.
Τρικονδυλος, ternas in digitis juncturas curvaturaſque habens, alternos in iis nodos, ſeu tubera extantia, ib.
Τρικονήτος, dignus qui ſæpiùs pareat, et defoſſus obruatur humo. Heſ.
Τρικοπάνιςος, vid. τρισκοπάνιςος, V. L.
Τρικόρυμβος, ὁ ϗ ἡ, ter eminens. Syneſ.
Τρίκροτος, ὁ ϗ ἡ, triremis. V. L.

Τρικυλίνδητος, ter aut ſæpiùs volutatus, ib.
Τρίμιθος, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.
Τριμμάτιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.
Τρίμνος, idem quod τριμναῖος. Poll.
Τρίμοροι, οἱ, fauces. Orph.
Τριοδίτης, ὁ, qui in trivio eſt. Steph.
Τριοδοντία, ἡ, piſcatus, ib.
Τριόνυχος, vid. τρίων. Lyc.
Τριοπὶς, ἴδος, ἡ, tria foramina habens, ſeu ternos oculos. Poll.
Τριόροφος, vid. τριώροφος. Steph.
Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τρίφυλλον. Nic.
Τριπαία, ἡ πνοὴ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. ſed leg. τροπαία. Steph.
Τριπλασίων, idem quod τριπλάσιος, ib.
Τριποδήϊος, ον, tripoda pertinens. Call.
Τριποδιλάλος, ὁ, è tripode loquens, epith. Apollinis. Ep.
Τριπόλιον, ter caneſcens, herbæ nomen, τριπόλιον. Heſ.
Τριπροσωποφανὴς, ὲς, triformis viſu. Epith. Jani. Muſur.
Τριςάνοικτος, commiſeratione dignus. Cyr.
Τριςάριςος, ter optimus. Naz.
Τριςδιαςάτον σῶμα, corpus triplici conſtans intervallo, i. e. altum, latum, et denſum. V. L.
Τριςέλικτος, ὁ ϗ ἡ, ter circumvolutus, tortuoſus. Syneſ.
Τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis inſtructus, ſeu triginta lectorum capax. Ath.
Τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum ſeu ulnarum eſt. Steph.
Τρισμακαρίτης, ὁ, ter beatus. Ath.
Τριςάλας, ter miſer. Eur.
Τρισσοκάρηνος, ον, triceps. Orph. vid. Theſ. Gr. Pr.
Τρισσοφαὴς, ὲς, tribus perſonis illuſtris. Naz.
Τριςάσιον, quod triplum appenditur, et triplicato pondere æſtimatur. Arrian.
Τριςοιχία, ἡ, tres ordines, ſeu triplex ſeries. Steph.
Τρισυλλαβία, ἡ, tres ſyllabæ, ib.
Τριτογενὴς, ὁ ϗ ἡ, ter genitus.
Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens collybi. Steph.
Τριτοπάτρεις, pro τριτοπάτορες. E. M.
Τριτὼ, *Æol.* caput. Sch. Ar. unde τριτογένεια.
Τριφαὴς, ὲς, triformis. Syneſ.
Τριφορέω, ter fructum fero. Theophr.
Τρίχακτον, τὸ, pectunculus. Suid.
Τριχάπτον, τὸ, textum quoddam tenue, et bombycinum, ib.
Τρίχηλος, ον, triſulcus. Æſch.
Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.
Τριχιάω, piloſus ſum, crinitus ſum. Steph.
Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, ib.
Τριχίνιον, τὸ, veſtis ex pilis confecta. V. L.
Τριχισμὸς, idem quod τριχίασις. Gorr.
Τριχίτης, et τριχῖτις, pilaris. Dioſc.
Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.
Τριχοειδὴς, ὲς, pilorum ſeu capillorum formam habens. Steph.
Τριχολαβὶς, ἡ, volſella, ib.
Τριχομανὲς, filicula herba. Dioſc.
Τριχοπλάςης, qui capillum fucat, ſeu ornat. Cam.
Τριχόρδος, tres habens chordas, triplici intentus chordâ. Steph.
Τρίχουλος, qui criſpo eſt capillo, ſeu ſimpl. criſpus, ib.
Τριχουναῖος, trium congiorum capax. Dioſc.
Τρίχρονος, qui trium temporum eſt. Steph.
Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα. Ariſt.
Τριψίχρως, polypus, qui attritu colorem inducit. ib.
Τριώλαξ, certamen curſûs virginum. Heſ.
Τρομάζω, intremo. V. L.
Τρομητὸς, idem quod τρομερὸς. Steph.
Τρόνος, et τρόνα, ſtuppa, ſtamen, fuſum. Heſ.
Τρόπα, luſus puerilis genus. Steph.
Τροπαία, ἡ, mutatio. Æſch.
Τροπαιουχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum ſtatuo. Steph.
Τροπάλλις, faſciculus alliorum. Ar. Sch.

Τρόπηλις, idem. Suid.
Τρόπηξ, manubrium remi. Heſ.
Τροπιάζω, ſolſtitium facio. Gaz.
Τροπίδια ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas. Plat.
Τροπίζω, carinâ inſtruo. Hipp.
Τροφάλιον, Ath. et
Τροφαλλὶς, pro τροφαλὶς. Euſt.
Τρόφης, Gal. al. τρέφις. Heſ.
Τροφοποιὸς, ὸν, nutritor. Man.
Τρόχεος, idem quod τροχόεις. Nic.
Τροχήλατος, rotâ ſeu rotis agitatus. Soph.
Τροχιλαία, idem quod τροχαλία. Ariſtot.
Τροχοκουράδες, οἱ, Judæi, à tonſurâ rotundæ formæ. Euſeb. Ar.
Τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti fæcibus ora. Ar.
Τρύγοιπος, colum, cribrum, ſacculus. Ar.
Τρυγοιπῶ, fæces premo. Suid.
Τρυγονάω, rado, ſcalpo, ib.
Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.
Τρυσμὸς, ὁ, murmur, ſuſurrus. Greg.
Τρυτοδόκη, *per Sync.* pro τρυτανοδόκη. Ep.
Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.
Τρυφερῶς, *adv.* delicatè, molliter.
Τρυφεραμπέχων, ὁ, delicatè veſtitus. Ath.
Τρυχνόω, pro τρυχόω. Gal.
Τρώμη, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις. Euſt.
Τρωοφθόρος, Trojanos perdens. Op.
Τρωπέω, pro τροπάω. Steph.
Τρώσκω, pro τρώω. Hipp.
Τυκίον, Dim. à τύκος. Euſt.
Τύκισμα, τὸ, ſtructura. Lyc.
Τυλὰς, turdorum genus. al. ἰλλὰς. Euſt.
Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.
Τυλοειδὴς, ὲς, calli ſpeciem gerens. Gorr.
Τυλυφάντης, ſeu τυληφάντης, qui culcitas texit. Poll.
Τυμβαύλης, fidicen. Gal.
Τυμβιὰς, ἡ, ſepulchralis. Nonn.
Τυμβίτης, ſeu τυμβείτης, idem. Ep. ap. Suid.
Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.
Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, ſeu porto. Ath.
Τύξις, ἡ, ſeu τεῦξις, apparatus. Heſ.
Τυπέω, idem quod κτυπέω, ib.
Τύπης, ου, ὁ, percuſſor, ib.
Τυποειδὴς, ὲς, typo ſimilis. Sibyl.
Τυραννοποιὸς, tyrannum ſeu tyrannos efficiens. Plat.
Τυρίον, τὸ, caſeolus. Dim. Steph.
Τυρόγαλα, ſerum. Heſ.
Τυρόκνη, idem quod τυρόκνηςις. Steph.
Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caſeos pertinent. ib.
Τυρονῶτος, dorſum habens ex caſeo. Ar.
Τυροφορεῖον, τὸ, aſſer in caſeali diſpoſitos caſeos ſuſtinens. Steph.
Τυῤῥηνολέτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. Epith. Bacchi. Ep.
Τυροῦς, pro τυρόεις. Euſt.
Τυτὼ, noctua. Heſ.
Τυφέω, pro τύφω. Steph.
Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.
Τύφλη, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Τυφλῖναι, idem quod τυφλῖνοι. Ariſt.
Τυφλωμάνια, pro τυφομάνια. V. L. Steph.
Τυφωγερῶν, pro τυφογερῶν. Ar. Sch.
Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Heſ.
Τυχίζω, vid. τυκίζω.
Τυχίον, vid. τυκίον.
Τύχος, vid. τύκος.
Τύχω, vid. τύκω.
Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

ΥΑΙΝΙΣ, ἡ, piſcis nomen, Hyænula. Ath.
Ὑακινθὶς, ἡ, nom. propriè Hyacinthis, id.
Ὑακινθόκωμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Heſ.
Ὑάλη, pro ὕαλος, ib.
Ὑαλόω, in vitrum converto. Steph.
Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.
Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.

Ὑανεὸς,

Ὑανὸς, ὰ, ὸν, adfpectu terribilis. Hef.
Ὑὰς, ἀδος, ἡ, fucula, Euft. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.
Ὑβιὸς, pro ὑβὸς. Steph.
Ὑβριγέλωτες, contumeliofi in rifu. Man.
Ὑβρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æfch.
Ὑβριςὴρ, idem quod ὑβριςής. Steph.
Ὑβριςιάω, idem quod ὑβρίζω. Anac.
Ὑβριςοδίκαι, οἱ, qui caufas et crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.
Ὑγιώτερος, pro ὑγιέςερος. E. M.
Ὑγρὰ, feu ὕγρα (fubintell. κέλευθος) mare. Hom.
Ὑγρέμπλαςρον, τὸ, emplaftrum liquidum. Steph.
Ὑγροκέφαλος, qui humido capite eft. Alex. Aphrod.
Ὑγροκήλη, hernia aquofa, feu ὑδροκήλη. Poll.
Ὑγροκιρσοκήλη, vid. Steph.
Ὑγροσκελὴς, ὲς, humida crura habens. Cyr.
Ὑγροτέρως, molliùs, flexibiliùs. Xen.
Ὑγροφθαλμία, lippitudo. Steph.
Ὑγρόφθογγος, fc. poculum in quo liquores refonabant. Ep.
Ὑγροφοίνιξ, nomen avis. Æol.
Ὑδαρόω, aqueum feu aquofum reddo. Bud.
Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.
Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης. Id.
Ὑδατοπήγης, ες, aquarum fcatebras habens. Opp.
Ὑδατόςρωτος, in aquâ ftratus. Io. Dam.
Ὑδατόχλοος, virens aquâ. Hipp.
Ὑδείω, Poët. pro ὕδω. Ap.
Ὑδνοφύλλον, τὸ, folium tuberis. Hef.
Ὑδραύλαξ, fulcus aquarius. Bud.
Ὑδραυλικὸν ὄργανον, idem quod ὕδραυλις.
Ὑδρεντεροκήλη, ἡ, herniæ fpecies compofita. V. Steph.
Ὑδριὸς, idem quod ὑδραγωγὸς. Man.
Ὑδρηγὸς, fulcus aquarius, aquæductus. Hef.
Ὑδρήϊον, Ion. pro ὑδρεῖον. Herod.
Ὑδρηρὸς, idem quod ὑδρηλὸς. Eur. Fr.
Ὑδρόεις, aquâ abundans, inde Ὑδρῦσσα, nomen infulæ. Steph.
Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquofus. Gorr.
Ὑδροκήλη, ἡ, ramex aquofus, tumor aquofus corporum fcrotum implicantium. Gal.
Ὑδροκηλικὸς, qui laborat aquofo ramice. Plin.
Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum. Ib.
Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.
Ὑδρομαςευτὴς, ὁ, aquarum inveftigator. Ib.
Ὑδρομαςευτικὴ, fc. τέχνη, ars et fcientia indagandi aquas. Ib.
Ὑδρόμυλος, ὁ, mola, quæ ab aquâ circumagitur, feu molendinum aquarium. Ib.
Ὑδρόμφαλον, fupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.
Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Diofc.
Ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικὸς. Suid.
Ὑδροπόδανον, τὸ, aqua rofaceo oleo mifta. Gorr.
Ὑδρορόσατον, τὸ, potio ex rofis facta. Gorr.
Ὑδρορόα, ἡ, pro ὑδροῤῥόα. Ar. Sch.
Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, fubint. σύγγραμμα, v. Steph.
Ὑδροσπάσιον, τὸ, aquæ hauftus. Bud.
Ὑδροτόκος, aquam pariens. Epith. fontis. Apoll.
Ὑδρωα, τὰ, puftulæ quædam, &c. Hipp. V. Steph.
Ὑδρώδης, ες, aquofus, humidus. Ib.
Ὑέλινος, idem quod ὑέλεος. Alex. Aphr.
Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Hef.
Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitriaria. Steph.
Ὑελουργὸς, ὁ, vitriarius. Bud.
Ὑετίζω, pluo. Hef.
Ὑετώτατος, pluviofiffimus. Herod.
Ὑεὺς, feu Ὕης, epith. Bacchi. Ab
Ὕη, Semele. Euft.
Ὑηνέω, fum infulfus in modum porci. Plat.
Ὑϊδεὺς, ὁ, idem quod υἱωνὸς. Ifocr.
Ὑϊὴς, ὁ, filius, item vitis, quafi filius arboris cui jungitur. Hef.
Ὑιωδία, ἡ, pro υἱότης. Sch. Eur.
Ὑιώσις, ἡ, adoptatio. Steph. Ab υἱόω.
Ὑλαγωγία, ἡ, ipfa lignorum vectura. Bud.
Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.

Ὑλακέω, idem quod ὑλακτέω. Opp.
Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum. Hom. Sch.
Ὑλαςρία, ἡ, lignatrix. Steph.
Ὑλακτήτης, ὁ, latrator. Ep.
Ὑλειώτης, ὁ, fylvaticus, in fylvis degens.
Ὑληρεὺς, ὑληρὸς, (Hef.) et epith. Panis. Ep.
Ὕλιγξ, lancea Hef.
Ὕλιμος, idem quod ὑλήεις. Naz.
Ὑλιεργὸς, vid. ὑληεργὸς. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.
Ὑλόεις, εσσα, εν, fylvofus, nemorofus. Ib.
Ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor. Man.
Ὑλοδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, corporeus. Synef.
Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.
Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua fylva. Strab.
Ὑλότροφος, in fylvis nutritus. Cal.
Ὕμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.
Ὑμέλη, fterilis. Suid.
Ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω. E. M.
Ὑμενεῖον, feu ὑμενίον, τὸ, membranula. Steph.
Ὑμενάϊος, nuptialis. Ep.
Ὑμένινος, et ὑμίνιος, membraneus vel membranaceus. Ib.
Ὑμναγόρας, feu ὑμναγόρης, ὁ, qui carmina dicit, feu pangit. Epith. Apollinis. Ep.
Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, feu ὑμνῳδέω. Synef.
Ὕμοιος, Æol. pro ὅμοιος. Steph.
Ὑνὰς, capra agreftis Hef.
Ὑοειδὴς, fui affimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. ὑωειδής. V. L.
Ὑὸς, pro υἱὸς, Att.
Ὑόσερις, ἡ, herbæ nomen, porcina feris. Steph.
Ὑοσκυαμέω, pro ὑοσκυομάω E. M.
Ὑοσκυάμινος, ex hyofcyamo confectus. Diofc.
Ὑπαιδειδίσσομαι, pro ὑποδείδω. Hom.
Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geftatur. Suid. Ab ἀγκάλη.
Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.
Ὑπαιτίως, reprehenfionem merendo, reddendo fe crimini obnoxium. Bud.
Ὑπαναβάλλομαι, cunctor. Phal. Ep.
Ὑπαναδύω, fenfim vel clam emergo, in V. L. fubeo.
Ὑπαναλίσκω, fenfim vel clam confumo. Steph.
Ὑπαναλόω, idem. Steph.
Ὑπανάςασις, ἡ, affurrectio, honor habitus in cedendo loco. Ariftot.
Ὑπανειμένως, remifsè. Steph.
Ὑπανίημι, remitto vel intermitto. Gaz.
Ὑπαντὴ, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.
Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.
Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eft. Ar.
Ὑπαρίθμησις, ἡ, qu. dic. fubnumeratio. Naz.
Ὑπάρχιος, Tryph. vid. Merr. et Thef. Gr. Pr.
Ὑπάτη, fc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.
Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.
Ὑπάτιος, ὁ, vir confularis. Ep.
Ὑπατὴϊς, ἡ, confularis. Suid.
Ὑπαυθαυμάζομαι, fubarroganter me gero. Steph.
Ὑπαύςηρος, ον, fubaufterus. Diofc.
Ὑπαφρονέςερος, infcitè vivens. Herod.
Ὑπαχλύνω, fubobfcuro. Cal.
Ὑπεικάθω, Att. pro ὑπείχω. Soph.
Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος. Dion.
Ὑπειρῶν, fuperior. V. L.
Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio. Ib.
Ὑπεκδραμέω, idem quod ὑπεκτρέχω. Ep.
Ὑπεκρήγνυμι. fuberumpo. Steph.
Ὑπεναντίως ἀλλήλοις ἔχει, fibi mutuò adverfantur.
Ὑπεξερύω, fubtraho, eripio. Ap.
Ὑπεπικουφίζω, aliquantùm fublevo. Steph.
Ὑπεπιμόριος, numerus obverfariâ ferie refpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.
Ὑπερακμάζω, vegetior fum. Ath.
Ὑπεραχθὴς, ὲς, plenus, gravis. Theoc.
Ὑπερβιβασμὸς, ὁ, figura, ap. Gramm. fc. cum vel accentus vel litera ex unâ fyllabâ in aliam traducitur.
Ὑπερβλαςὴς, ὲς, germinationis modum excedens. Theophr.
Ὑπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.
Ὑπερβολάδην, fupra modum. Theog.

Ὑπερβολιμαῖος, excedens. Cam.
Ὑπέρβολος, fc. λίθος, faxum quod injici folebat iis qui in mare demergebantur. Ath.
Ὑπερβρυχάομαι, fupra modum refono. Tryph. Ath.
Ὑπέργεμων, valdè plenus. Ath.
Ὑπεργηράω, valdè fenex fum. Æfch.
Ὑπερδειμαίνω, fupra modum metuo. Suid.
Ὑπερδεκατάλαντος, βλάβη, damnum quod eft plufquam decem talentorum. Steph.
Ὑπερδέω, fuperligo. Ib.
Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.
Ὑπερεκπλύνω, fuperfluo. V. L.
Ὑπερέλασις, ἡ, tranfmiffio. Ib.
Ὑπερεντρυφάω, illudo per delicias, fupra modum ludificor. Ath.
Ὑπερευγενὴς, ὲς, nobilis fupra quam dici poffit. Steph.
Ὑπερεύφημος, eximiâ et præftanti laude prædicandus. Bud.
Ὑπερεύχομαι σοῦ, precor pro te. Ib.
Ὑπερεῶν, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.
Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω. Steph.
Ὑπερθερμαίνομαι, fupra modum calefio, feu calefco, effervefco. Ib.
Ὑπερθετέον, tranfponendum, differendum eft. Philo.
Ὑπερθόρω, idem quod ὑπερθορέω. Hom.
Ὑπερκαρπέω, fupra modum fructifico. Steph.
Ὑπέρκαρπος, ον, fupra modum fructificans, fructuofiffimus. Ib.
Ὑπερκόπως, magnificè. Æfch.
Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale. Cam.
Ὑπεροειδὴς, ὲς, piftilli formam habens. Hef.
Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπεροίομαι. Ib.
Ὑπεροπληέςατος, fuperl. ab
Ὑπεροπλὴς, idem quod ὑπέροπλος. Hom.
Ὑπέροπτα, adv. contemptim, fuperbè. Soph.
Ὑπερορμαίνω, fuperjacio. Man.
Ὑπέρπολλα, permulta, quamplurima. Poll.
Ὑπέρπταμαι, pro ὑπερίπταμαι. Ap.
Ὑπερπυῤῥιάω, fupra modum rufus fum, rufo colore perfundor. Ar.
Ὑπερπώρωσις, ἡ, excrefcentis carnis vitium, &c vid. Steph.
Ὑπερςαθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.
Ὑπερςερητικὸν, τὸ, germinans, feu exuperans, τὴν ςέρησιν.
Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate fupero. V. L.
Ὑπέρτεγος, ὁ, qui fupra tectum eft. Hef.
Ὑπερτελέω, fupervado. Æfch.
Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariftot.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœturâ. Steph.
Ὑπέρφευ, fupra modum. Eur. Ph. (vel in parenthefi ponendum fit.)
Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ftudio, fummâ cum æmulatione et contentione. Ath.
Ὑπέρφλοια, μῆλα, fupra modum virentia feu vigentia. Plut.
Ὑπερχαλάζω, defuper emitto. Ep.
Ὑπερχθόνιος, ον, fuper terram. Man.
Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.
Ὑπευθύνως, ita ut crimini fis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis. Steph.
Ὑπευνάω, congredior. Hef.
Ὑπήβολον, depofitum ad ufuram. Suid.
Ὑπηρετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον. Ib.
Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετητικὸς. Bud.
Ὑπιέναι, Ion. pro ὑφιέναι. Steph.
Ὑπναλὴ, ἡ, afpidis genus fomno necantis, nifi fit epitheton pro ὑπναλέη. Steph.
Ὑπναπότης, fomno fallens. Ep.
Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.
Ὑπνοδότης, fomnum efficiens. Æfch.
Ὑπνοφανὴς, ὲς, fomno vifus. Man.
Ὑποάμαςος, ὁ, fubrufticus. Plat.
Ὑποβάσκανος, fafcinans. Man.
Ὑποβιβαςικὸς, fubducendi vim habens. Steph.
Ὑποβινητιῶντα, edulia quæ libidinem provitant. V. L. ex Men.
Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος. Ib.
Ὑπογαμφῆλαι, fubmaxillares dentes. Man.
Ὑπογέων, ω, τὸ, locus fubterraneus. Suid.

Ὑπόδεσμος

Ὑπόδεσμοι, οἱ, fasciæ quæ fracturis post injectos pannos superaddantur. Hipp.
Ὑπόδιψιος, siticulosus. Man.
Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.
Ὑπόδοσις, successio, Æsch. al. ὑπόδυσις. Hes.
Ὑποδρὴς, torvus, infensus, suspiciosus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα. Cal. Aur.
Ὑποδώριος, sobdorius.
Ὑποδωριστὶ, subdoricè.
Ὑποζυγιώδης, ες, instar jumenti subditus. E. M.
Ὑποθενὰρ, spatium à digito qui λιχάνος vocatur usque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, supponendum, seu subjiciendum est. Steph.
Ὑποκαπνισμὸς, pro ἀποκαπνισμὸς, ib.
Ὑποκάρφισμος, ὁ, palearum excussio. Plut.
Ὑποκαταβαίνω, qu. dic. subdescendo vel clam descendo; in V. L. aliundè subingredior.
Ὑποκιστὶς, seu ὑποκιστὶς, ἡ, quod sub cisto ad radices nascitur. Diosc.
Ὑποκοναβέω, sono sub. Hom.
Ὑπόκρηνος, ον, sub capite. Suid.
Ὑπόκρυφα, clam, latenter. Pind.
Ὑποκυματίζειν, subeffundi. V. L.
Ὑποκύων, nom. cujusdam tragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æsch.
Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύδιος, sublydius eâdem formâ qua ὑποδώριος.
Ὑπολύριος, ὁ ϗ ἡ, aptus modulationi. Ar.
Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare. V. L.
Ὑπομειδάω, subrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα, scripta ad memoriæ tantùm subsidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, qu. dic. submugio. Æsch.
Ὑπομύω, comprimo. Ath.
Ὑπονήϊος, sub Neio situs, Neio subjectus. Hom.
Ὑποπερικλάω, infringo. V. L.
Ὑποποδίζω, retrocedo. Cam.
Ὑποπόδιος, pedi suppositus. Steph.
Ὑποποδισμὸς, ὁ, regressus, ib.
Ὑπόπτευτος, idem cum ὕποπτος. Poll.
Ὑποπτον, τὸ, suspicio. Thuc.
Ὑποπυθμίδιος, ὁ ϗ ἡ, Ep. Suid.
Ὑποῤῥίνιον, τὸ, barba quæ sub naribus enascitur. Poll.
Ὑπορόφιος, idem quod ὑπωρόφιος, ib.
Ὑποσαρκόω, carne subter repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, suppressio sermonis. Steph.
Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.
Ὑποσόλοικος, aliquantùm solæcus. Cic.
Ὑποσπαίρω, subpalpito. Suid.
Ὑποσπαθισμὸς, ὁ, incisio tribus divisionibus super frontem facta, &c. Steph.
Ὑποστάτις, fæm. ab ὑποστάτης. Bud.
Ὑπόστενος, subangustus, imâ sui parte angustus. Steph.
Ὑποστομία, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποστόρνυμι, per Sync. pro ὑποστορέννυμι. Steph.
Ὑποστρόγγυλος, ον, subrotundus, turbinatus. Aristot.
Ὑπόστρυφνος, subacerbus, qui est sapore leviter acerbo. Diosc.
Ὑποστρωτέον, substernendum est. Steph.
Ὑποσυγχύτως, confusè. Suid.
Ὑποσφὰξ, άγος, ἡ, cavitas illa juguli cui subditur. σίδηρος ὁ σφαγεὺς, vel hiatus qui est inter partes juguli dissectas. Eust.
Ὑποσχεδακώδης, ες, assulatim scissilis. V. L.
Ὑποτείχισμα, τὸ, murus substructus. Thuc.
Ὑπότεφρος, paululùm cineraceus, cinereum colorem aliquatenùs referens. Ap.
Ὑποτιτραίνω, -τιτράω, subtùs perforo, subter pertundo, et perterebo. Steph.
Ὑποτλάω, -τλημι, suffero, sustineo, subeo. Ep.
Ὑποτομὰς, ἡ, præcisa, succisa. Steph.
Ὑποτρείω, Poët. pro ὑποτρέω. ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, subbuteo. Gaz.
Ὑποτροπίη, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.
Ὑποτροχίζομαι, è curru excussus sub rotam decido. Suid.
Ὑποττοβέω, submurmuro. Æsch.
Ὑποτύπτω, verbero, suffringo, decutio. Greg.
Ὕπουρα, quæ montibus subjacent, seu subjecta sunt. Hes.
Ὑποφητεία, ἡ, munus seu functio τῦ ὑποφήτυ. Suid.
Ὑποφθέγγομαι, subloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑποφράζομαι, animadverto, subanimadverto. Ap.
Ὑποχὴ, ἡ, retis genus. V. L.
Ὑποχοιρὶς, ίδος, ἡ, oleris species. Theophr.
Ὕποχος, ὁ, subditus. Æsch.
Ὑποχωρητικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in catastrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπτίως, supinè. Steph.
Ὑπώβολος, res quæ in usuras sextantes oppignerata est. Bud.
Ὑπωθέω, summoveo. Hom.
Ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum. Hes.
Ὕσγη, ἡ, herba quædam. Suid. vide ὕσγινον. Unde
Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber hysginum referens. Nic.
Ὑσθρὶξ, idem quod
Ὕστριγξ, Opp. seu ὕστριξ.
Ὕσις, ἡ, pluitio. Hes.
Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ. Ar.
Ὕστερα, τὰ, secundæ. Diosc.
Ὑστρος, ὁ, venter. Steph.
Ὕφα, pro ὕφασμα. Suid.
Ὑφαλμὸς, subsalsus, aliquantùm salsuginis habens. Diosc. Unde
Ὑφαλμύζων, ἐπιπάγος, concreta salsilago, gelata salsugo, ib.
Ὑφανίζω, subsido. Alex. Aphr.
Ὑφαντικῶς, more textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, άδος, ἡ, calathus quo sacra feruntur, ib.
Ὑφειμένος, submissus, remissus, permissus. Eur.
Ὑφεσμὸς, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφίζω, subsido. Steph.
Ὑφορμιστὴρ, ὁ, formidolosus, seu periculosus appellentibus. Opp.
Ὑφὸς, pro κυφὸς, gibbosus, curvus. Steph.
Ὑφόω, pro ὑφάω, ib.
Ὑψηγόρος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψεῖται, οἱ, nummularii trapezitæ. Hes.
Ὑψήλοφος, V. L. pro
Ὑψίλοφος, altè cristatus. Ar.
Ὑψίβαθυς, altè profundus, seu altè prominens. Opp.
Ὑψιβάμων, Hes. idem quod
Ὑψιβάτης, seu ὑψίβατος.
Ὑψιγένεθλος, in alto natus. Nonn.
Ὑψιγυίος, seu -γύος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψίδομος, ὁ ϗ ἡ, altas domos habens vel altè exstructas. Cal.
Ὑψιθωκὸς, et
Ὑψιθοώκος, ὁ, altum solium habens. Synes. Cyr.
Ὑψικεράς, et
Ὑψικέρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑψίκερως. Ar.
Ὑψικομπὸς, elatus, superbus jactator. Steph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑψοειδὴς. Steph.
Ὑψιλύχνος, ον, excelsum habens lychnum, item, ab excelso resplendens lychno. Ath.
Ὑψίμεσος, altus in medio. Man.
Ὑψίνοος, elatam mentem habens, superbus. Nonn.
Ὑψιπέταλος, pro ὑψιπέτηλος. Ath.
Ὑψιπόλος, ὁ, qui in alto versatur. Opp.
Ὑψίπορος, ον, altigradus, altè percurrens. Nonn.
Ὑψιστάριος, pro ὕψιστος. Hes. Suid.
Ὑψίτερος, altior. Theoc.
Ὑψίτοκος, ὁ ϗ ἡ, quæ serò peperit. Naz.
Ὑψιφόρητος, ὁ ϗ ἡ, in altum tendens. Procl.
Ὑψόροφος, idem quod ὑψηρεφής. Hom.
Ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

ΦΑΓΥ'ΛΙΟΝ, τὸ marsupium. Suid.
Φαδάζω, flecto. Hes. V. L.
Φαεθοντὶς, ἡ, adj. Phaëthontea. Ep.
Φαέθυσα, propriè Phaëthontis soror. Hom.
Φαίκανον, τὸ, rura. Steph.
Φαικὸς, levis, Ep. Suid.
Φαινακίζω, pro φενακίζω. Hes.
Φαινολὶς, ἡ, splendidè apparens. Soph.
Φαινοπροσωπέω, faciem meam ostendo, conspiciendam me præbeo. Cic.
Φαίνων, ὁ, stella Saturni, ib.
Φαινῶπις, ἡ, splendens. Man.
Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, et φαλαγγίτης. Diosc.
Φαλακτίνος, accipitris genus. Hes.
Φάλαι, pro φάλαιναι, balænæ. Lyc.
Φαληριόεις, idem quod φαληριὸς. Steph.
Φαλύνω, splendidum seu album reddo, à φαλὸς. Steph.
Φάνη, ἡ, splendor enitescens, fulgor. Hes. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Eust.
Φαριακὸν, τὸ, idem quod φαρικὸν. Ath.
Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plat.
Φαρμακὶη, ἡ, idem. Ep.
Φαρμακευτρία, ἡ, venefica. Eust.
Φαρμακτὸς, idem quod φαρμακόεις. Man.
Φαρυγγήδην, adv. cum ingluvie, seu voracitate, Hes.
Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω. Dem.
Φάσαξ, ακος, ὁ, delator. Hes.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον. Suid. Ep.
Φασιανικὸς, à φασιανὸς. Ath.
Φάσιμος, conspicuus. E. M.
Φασκάδες, aves quædam. Ath.
Φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vectium. V. L.
Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Eust.
Φαυστήριος, seu φαυτήριος. Bacchi epith. quod cum facibus celebrarentur ejus mysteria. Lyc.
Φεγγοβολέω, illumino. Man.
Φεγγοβόλος, ον, splendorem vibrans. Cyr.
Φειδῖται, qui φειδίτια celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδίτια, ib.
Φειδὼν, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Aristot.
Φειστέον, parcendum est. Steph.
Φελίναι, aves quædam. Opp.
Φελλαγωγία, ἡ, quædam πανήγυρις, ap. Rom. Suid.
Φελλὰς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φελλόποδες, οἱ, quasi suberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non submergerentur. Lucian.
Φερανθὴς, ὲς, florifer. Ep.
Φερεμμελίης, ὁ, fraxineam hastam ferens, bellicosus. Ep.
Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.
Φερένικος, (et φερόνικος) victoriam ferens, seu reportans, victor, de equo. Pind.
Φερτὸς, tolerabilis. Eur.
Φέρτρον, pro φέρετρον. Eust.
Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.
Φετμὴ, pro ἐφετμὴ. Hes.
Φεψάλυξ, idem quod φέψαλος. Archil.
Φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Eust.
Φηγότευκτος, ον, è fago fabricatus. Lyc.
Φήγω, pro φάγω. Eust.
Φήλωσις, ἡ, impostura, fallacia. A φηλόω.
Φῆμυς, υος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκτὸς, vocalis. Ep.
Φθεὶρ, pro Θὴρ. Eust. Ar.
Φθειροκομιδὴς, ὲς, pedicosus. Hes.
Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάνω. Hom.
Φθιμένος, pro ἐφθιμένος, corruptus, perditus, aut interfectus, item mortuus, defunctus. Opp.
Φθινόκωλος, perdens membra. Man.
Φθίνυλλα, pestifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.

Φθογγάζομαι, vocem ſeu ſonum edo. Ep.
Φθογγήεις, et
Φθογγῆς, ῆντος, vocalis, vocem ſeu ſonum edens. Steph.
Φθοριμαῖος, corruptus. V. L.
Φθόριμος, noxius. Man.
Φθορόοικος, domeſtica pernicies. V. L.
Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλέη, ἡ, carica, ficus arida. E. M.
Φιβάλεον, τὸ, et φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς, graciles homines, ib.
Φιδάκνη, pro πιθάκνη. Ar. Sch.
Φίλα, *adv.* pro φίλον, ſeu φίλως. Hom.
Φιλάδελφα, *adv.* pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναιος, Athenienſium amator. Ar.
Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Heſ.
Φιλαίτερος, -τατος, *Att.* pro φίλτερος, et φίλτατος.
Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.
Φιλαλάζων, oſtentationis amator. Bud.
Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor ſeu ſtudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωστέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαριστειδὴς, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.
Φιλεγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλενδεικτέω, libenter me vendito ſeu oſtento. Euſt.
Φιλεπιεικεία, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.
Φιλεραστία, ἡ, amor quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλεραστέω, diligo amatorem ſeu amatores, ib.
Φιλέριθος, ον, lanificii ſeu lanificiorum ſtudioſus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριον, -ριος, et
Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, aſpergula. Nic.
Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.
Φιλέυιος, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκτικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox Gram. Steph.
Φιλευνὸς, ὁ ϗ ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευποιία, ἡ, amor ſeu ſtudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.
Φιλέχθρως, ἔχειν πρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, *item* ſuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæâ contendere amat, ib.
Φιλήνωρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.
Φιλησία, ἡ, furacitas. Heſ.
Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.
Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.
Φιλῖνος, idem quod φίλος. E. M.
Φίλις, ιδος, canna, φίλινος, η, ον, ex cannâ ſeu cannis Herod.
Φιλίσιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρὶς.
Φιλίων, compar. et φιλίστος, ſuperl. pro φίλτερος et φίλτατος. Hom. Soph. Ar.
Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογυνεία, et -ία, ἡ, mulieroſitas. Cic.
Φιλογώνιος, ον, amans angulum ſeu locum abditum, non ambitioſus. Tzet.
Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλόδειπνον, τὸ, cœnarum ſeu conviviorum amor. Plut.
Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſeu dominatum affecto.

Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſeu dominii aliorum in ſe. Steph.
Φιλοδορπίος, ον, idem quod φιλόδειπνος. Nonn.
Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φιλοζέφυρος, ὁ ϗ ἡ, Zephyri amator vel amatrix. Ep.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.
Φιλοίκτιστος, idem quod φιλοικτίρμων. Soph.
Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani œſtri amans. Orph.
Φιλοκάλημα, τὸ, honeſtamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, ſeu rerum inanium ſtudioſus.
Φιλοκτεανέστατος, -ώτατος, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.
Φιλοκύνηγος, venationis amans ſeu ſtudioſus. Plut.
Φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.
Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.
Φιλομεμφότατος, delator acerrimus. V. L.
Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum, ſeu pomorum. Ath.
Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.
Φιλομουσέω, muſas ſeu muſicam amo. Ath.
Φιλομόχθηρος, ον, malorum, ſeu improborum amans vel improbitatis. Poll.
Φιλόμοχθος, laborum amans. Steph.
Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum ſeu fabularum amor. Longin.
Φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος. Plat.
Φιλόξεινος, pro φιλόξενος. Hom.
Φιλοπαράβολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.
Φιλοπευστία, ἡ, amor et ſtudium ſciſcitandi. Steph.
Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμονέστερον, diligentiùs. V. L.
Φιλόπυρος, ὁ ϗ ἡ, amans triticum. Ep.
Φιλορρὼξ, amans acinorum, vitis. epith. Ep.
Φιλορχηστεῖρα, ἡ, amans ſaltationis. Epith. Veneris. Ep.
Φιλοσκωμμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.
Φιλοσοφομειρακίσκος, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſeu qui adoleſcens admodùm philoſophatur. Ath.
Φιλοστένακτος, ον, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατος, ὁ ϗ amans militiæ. Ar.
Φιλοταρίχος, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.
Φιλοττάριον, idem quod φιλτάτιον, Ar.
Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλόψιλος, ὁ ϗ ἡ, qui ſummo in choreâ loco eſt. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.
Φιλυδριάω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.
Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.
Φίντατος, *Dor.* pro φίλτατος.
Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſeu inutilem prolem pariens. Cyr.
Φλαυρεργὸς, idem quod φαυλεργὸς, vel qui parva mala patravit et levia. Soph.
Φλεβοδονώδης, venas agitans et conturbans. Gal. *al.*
Φλεβοτονώδης, venas diſtendens. Gorr.
Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotad.
Φλέγος, τὸ, idem. Heſ.
Φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ. Suid.
Φληναφώδης, ὁ, nugator. Gal.
Φλογίη, ἡ, idem quod φλὸξ. Nic.
Φλόγιον, Dim. flammula. Longin.
Φλογόδερπνοι, οἱ, carbones. Heſ.

Φλογοφαῖος, ον, color ex flammeo et fuſco. Steph.
Φλοιδόμενος, inflammatus, ambuſtus, *al.* turbatus. Lyc.
Φλοιορραγέω, ſum cortice diſrupto ſeu rimoſo. Dioſc.
Φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.
Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις. Dioſc.
Φλυακογράφος, vel
Φλυαρογράφος, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater, vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.
Φλυαρογραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.
Φλυαρογραφῶ, nugas ſcribo. Nic. Sc.
Φλυκταινώδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.
Φλύσσω, pro φλύζω, ib.
Φοβεσιστράτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.
Φοβέστρατος, pro φοβεσίστρατος. E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φοβητὸς, metuendus, ib.
Φοβόδιψος, qu. dic. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβος. Steph.
Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβηὶς, ἡ, Phœbea. Ep.
Φοιβητὴς, ὁ, luſtrator. Man.
Φοιβόλαμπτος, *Ion.* pro φοιβόληπτος. Herod.
Φοιβονομέομαι, puritatem conſequor. V. L.
Φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικελίκτης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.
Φοινίκηος, *Ion.* pro φοινίκειος. Herod.
Φοινικίτης οἶνος, palmeum vinum. Dioſc.
Φοινικόλεγνος, avis, *al.* πηνίλοψ. Ariſtot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. Epith. Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpurâ ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Heſ.
Φόλυνες, οἱ, canum genus, ib.
Φολύνω, inquino, ib.
Φονώδης, cædem ſeu cruorem in cæde effuſum repreſentans. Theoph.
Φοραίνω, pro φέρω, *Poët.*
Φόρβιον, τὸ, idem quod φορβειὰ. Sch. Ar.
Φορεύω, pro φορέω. Heſ.
Φορίγγες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
Φόρκος, canus. Lyc.
Φορμιγκτὴς, ὁ, pro φορμικτὴς. Ep.
Φοροθετεῖν, quæſtui habere. Steph.
Φορτοστόλος, ον, ad vehendas merces aptus. Man.
Φορτηγὶς, ἡ, idem quod φορτὶς. Poll.
Φόρυς, podex. Heſ.
Φράσμων, idem quod φράδμων, *item* attentus, ib.
Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.
Φρεάτις, ἡ, favus et cella apum. Bud.
Φρεατορυκτὴς, ὁ, putei foſſor, putearius.
Φρεατοτύπανα, puteorum tympana, hauſtra. V. L.
Φρέγιλος, nomen avis. Ar.
Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
Φρενῆτις, ἡ, Steph.
Φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
Φρενιτίασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
Φρενόβλαβος, inſanus. Dolſc.
Φρενοδινὴς, ὲς, mentem verſans. Nonn.
Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
Φρενόμωρως, ſtultè, inſanè. Soph.
Φρενοπληγὴς, phreneticus. Æſch.
Φρενωλὴς, mente captus. Æſch.
Φρικτοβόας, ὁ, horribiliter clamans Cyr
Φριξόλοφος, horrentes jubas ſeu ſetas habens. Heſ.
Φροντιστικῶς, cogitabundè, ſollicitè.
Φρυραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.
Φρυρητὴρ, ὁ, ſatelles. Man.
Φρυρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.
Φρυγανίστρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.
Φρυγανοειδὴς, ὲς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.
Φρυγεὺς, ὁ, qui torret, ib.
Φρυγίζω, Phrygios mores imitor. Steph.
Φρυκτώριος, idem quod φρυκτὸς. Æſch.

Φυγαρσενία, ἡ, virifugium. Man.
Φυγεργὸς, ὁ ϗ ἡ, fugiens opus; iners, focors. Bud.
Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.
Φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπτόλεμος. Hom.
Φύζηλος, timidus. Hef.
Φυζικὸς, fugitivus. V. L.
Φυξιπόλις, exul. Opp.
Φυκὴν, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.
Φυκίδιον, Dim. à φυκὶς. Ariftot.
Φυλακικὸς, cuftodiendi peritus, aptus ad cuftodiam. Plat.
Φυλακτήριος, aptus ad cuftodiendum. Diofc.
Φυλάξιμος, ὁ, cuftodiens, qui cuftodiri poteft. Steph.
Φυλία, ἡ, oleafter. Hom.
Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.
Φύλλια, τὰ, olera condimentis ufitata. Gal.
Φυλλορέω, idem quod φυλλοροέω. Ar.
Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.
Φυλοκρινέω, fum judex tribûs. Euft.
Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρίνομαι, Hef.
Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aquâ nafcens, veficaria. Luc.
Φυσιγνώμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνώμων.
Φυσικίλλος ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.
Φυσόβαθρον, βάθρον, cui fuperponuntur αἱ φῦσαι. Suid.
Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
Φυτευτέον, plantandum feu ferendum eft.
Φυτευτήριος, plantarius, feminarius. Steph.
Φυτηκομέω, pro φυτοκομέω. V. L.
Φυτέργημα, τὸ, plantatio, confitio, Poll. *item* locus confitus.
Φυτεργικὸς, ad φυτεργίαν pertinens. Steph.
Φωΐξ, avis. Ariftot. V. L.
Φωκὶς, ἡ, pyri genus. Theoph.
Φωλειὸς, idem quod φωλεὸς. Opp.
Φωλήτοροι, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
Φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis difcepto. Steph. A φωνὴ.
Φωρεία, ἡ, latrocinium. Suid.
Φωταυγὸς, lucidè fplendidus. Steph.

X.

ΧΑΒΑ'ΖΙΟΣ, lapis. Orph.
Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.
Χαῖρον, τὸ, gaudium, lætitia, feu ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.
Χαλαζίας λίθος, Chalazias lapis, grandinis colore et figurâ. Plin.
Χαλαζιάω, laboro τῷ χαλαζίῳ. Ath.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini fimiles. Gorr.
Χαλάνδρα, nomen avis. Opp.
Χάλαρα, catena. Hef.
Χαλαργὸς, *Dor.* pro χηλαργὸς.
Χαλίδιον, τὸ, tabella. Hef.
Χαλικάζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euft.
Χαλικρότερη, πόσις, *per Sync.* pro χαλικρατότερη, Nic. Steph.
Χαλινωτήριον, τὸ, frænationis inftrumentum, id quod frænamus; retinaculum. Eur.
Χαλκεοτεχνὴς, ὁ, ærifaber. Epith. Vulcani. Call.
Χάλκη, flos, feu animal marinum quo purpura tingitur, Nic. Sch. *al.* κάλχη.
Χαλκιδεὺς, ὁ, è Chalcide urbe oriundus.
Χαλκίδιον, τὸ, vafculum ex ære.
Χαλκιδῖτις, fc. πόρνη, triviale fcortum, quod vel æreo nummo fefe proftituit. Jofeph.
Χαλκίζω, æs refero, æri fimilis fum. Steph.
Χαλκίτης, ὁ, cujus fœm.
Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκοβοὰς, ὁ, ære canens, vel *fimpl.* clamans. Soph.
Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æfch.
Χαλκόλοφος, ex ære conum feu criftam habens. Hef.
Χαλκοσμάραγδος λίθος, gemma. ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.
Χαλκοφανὴς, ἐς, æreo colore fplendens. Steph.
Χαλκώδων, feu -δους, æreos habens dentes. Hef.
Χάλλωνες, pro χελῶνες, labeones, ib.
Χαλύβδικον, τὸ, ferrum. Eur.
Χαμαιγλυκύμερις, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιεύνη, pro χαμεύνη. Steph.
Χαμαιεύρετος, humi inventus. Suid.
Χαμαικυπάρισσος, cupreffus pumila. Plin.
Χαμαίλεος, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla, ib.
Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila, ib.
Χαμαιπελωρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπέτεια, ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo feu inclinando. Hef.
Χαμαιριφὴς, in terram dejectus, humi proftratus. Theophr.
Χαμαίρωψ, idem quod χαμαίδρωψ, feu χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαιστρωσία, ἡ, humile ftratum, feu lectus humi ftratus. Sch. Soph.
Χαμαισχιδὴς, ἐς, humi fiffus, vel ab imo. Theophr.
Χαμαίτις ἄμπελος, vitis quæ humi ferpit. *al.* χαμίτις. Euft.
Χαμαίφρων, humilia feu terrena fapiens. Cyr.
Χαμευνεῖν, humi cubare. Hef.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Theocr.
Χαμίτις, vid. fup. χαμαίτις.
Χάνος, os apertum. Poll.
Χάος, τὸ, aër. Ar.
Χαραδέως, acervatim, confertim, *al.* impetuosè, feu χαραδρέως. Steph.
Χαρακτηρικὸν, in quo eft nota characteris et ftyli vel differentia. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad fecandum.
Χάρακτρος, *per Sync.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντίζω, jocor et facetè cavillor. E. M. ex Ar.
Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμὸς. Plut.
Χαριεργὸς, venuftus in fuis operibus. Ep. Suid.
Χαρίσιον, pro χαριστήριον. Suid.
Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens. Naz.
Χαρμοφέρων, feu gaudium ferens. Hom. al. χαρμόφρων.
Χάρων, ὁ, leo. Lyc.
Χάσμαξ, ὁ, qui ore hiante ftat. Hinc
Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.
Χαυνολόγος, ὁ, qui χαύνως loquitur, futilis, levis. Steph.
Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumidâ inflans fuperbiâ, feu de homine qui facit ea quæ χαύνα funt, ib.
Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, et ftultâ fuperbiâ inflatus. Ar.
Χεζανάγκη, ἡ, emplaftrum feu unguentum; quicquid affert cacandi neceffitatem. Gorr.
Χεζητιάω, idem quod χεσείω.
Χειλωτὴρ, pro χιλωτὴρ. Hef.
Χειμὶη, ἡ, hybernum frigus, vel *fimpl.* frigus. Gal.
Χειραλειπτέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.
Χειράφετος, manumiffus, emancipatus, ib.
Χειρίδιον, τὸ, Dim. à χειρὶς, parva manica, vel à χεὶρ, parva manus. Steph.
Χείριξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.
Χειροβλημάομαι, manibus leviter premo et contrecto mammas. Luc.
Χειροβλήματα, vel -βληττα, τὰ, manipuli. Suid.
Χειρόβολον, vel χερόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.
Χειρογονία, ἡ, Proferpinæ cognomentum. Hef.
Χειροδρόπος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.
Χειροέρκτης, idem quod χειρέργος. Hef.
Χειροθήκη, ἡ, chirotheca, qu. dic. manûs repofitorium. Steph.
Χειροκαλαθίσκος, faltationis quoddam genus. Cam. Poll.
Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλων. Xen.
Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad chironomiam pertinens. Steph.
Χειρόπληκτος, vid. χερόπληκτος. Soph.
Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea. Thuc.
Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipfe artifex. Ar.
Χειροτεχνικῶς, manûs artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνῶς, idem. Steph.
Χειροτοννητέον, porrigendæ funt manus. Ar.
Χειροτριβίη, ἡ, exercitatio. Hipp.
Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur viritim à vulgo. Ariftot.
Χείρωσις, ἡ, fubjugatio, fubactio. Steph. A χειρόω.
Χειρωτὸς, ὁ, qui fubjugari feu capi poffit. Ab eod.
Χέλειον, τὸ, tegmen, feu operimentum teftudinis, tefta. Nic.
Χελεὺς, idem quod χέλυς. Hef.
Χελιδόνιας, ου, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen pifcis et venti. Ath.
Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Euft.
Χελιδόνιον, τὸ, chelidonium, herba. Theophr.
Χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.
Χελιδονισμὸς, ὁ, ipfa circuitio et collectio ftipis. Steph.
Χελιδὼ, όος, ἡ, idem quod χελιδὼν. Hef.
Χελίζω, no, navigo. V. L.
Χέλισκον, τὸ, catinus. Erot. ex Hipp.
Χελλάρης, nomen pifcis. Æl.
Χελύειν, tuffire. Hef.
Χελυνάζειν, irridere, ib.
Χελυνίδης, ὁ, magnum et craffum habens labrum. Steph.
Χελυνοίδης, idem. Euft.
Χέλυον, vid. χέλειον.
Χελὼν, mugilis quædam fpecies. Ath. al. pro χελώνη.
Χελωνιὰς, infecti genus, cantharis. Hef.
Χελώνιος, et
Χελωνίτης, teftudinarius. Unde χελωνία, et χελωνῖτις, λίθος. Plin.
Χέμετλον, pro χίμετλον. Steph.
Χέραδος, τὸ, idem quod χέρας. Hom.
Χέρμα, τὸ, lapis, telum miffile. V. L.
Χερνητὴρ, ὁ, idem quod χερνήτης. Man.
Χερνίβιον, τὸ, idem quod χερόνιπτρον. Ath.
Χερόβολον, vid. χειρόβολον.
Χηνέλοπες, pro χηναλώπεκες. Hef.
Χηνοβοτία, ἡ, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, Plat. Bud.
Χηνόμυχον, et
Χηνόπους, herbarum genus. Plin. Nyctegreton.
Χήραμβης, viduarum domus. Hef.
Χηραμόθεν, ex fuis latibulis, Orph. A χηραμὸς.
Χηρεῖος, vid. χηρήϊος. Ep.
Χήτειος, ὁ, indigens, inopiâ laborans feu penuriâ. Hom. A
Χητεύω, pro χατεύω. Steph
Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia fapiens. Apolin.
Χθιζὸν, *adv.* pro χθὲς. Hom.
Χθονία, ἡ, Dea. Eur.
Χιλιετία, ἡ, mille anni. Ar.
Χιλιοδύναμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Diofc. Plin.
Χιλιόναυς, mille inftructus navibus. Eur.
Χιλιοναύσ̈ολος, claffis mille navium. Strab.
Χιλιοναύτης, mille nautas habens. Eur.
Χιμάδιος, et
Χιμάζω, χιμάω, pro χειμάδιος. Hef.
Χιμαιροβάτης, ὁ, caprinis incedens pedibus, Panis epith. Ar.
Χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector. Epith. Bellerophontis. Opp.

Χιμέτλη,

Χιμέτλη, ἡ, idem quod χίμετλον. Diosc.
Χιμετλιάω, vid. χειμετλιάω. Steph.
Χιονόεις, idem quod χιονώδης. Nic.
Χιονόχροος, ον, qui nivei est coloris, niveus. Ath.
Χιόων, ningens, nivem emittens. Hesiod. V. L.
Χιρὰς, vid. χειρὰς. Eust.
Χιτωνάριον, χιτωνισκάριον, τὸ, tunicula. Ep. Steph.
Χλαῖνις, ἡ, idem quod χλαῖνα. Ar.
Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis insidiantur lavantium vestibus. Steph.
Χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium. Ep.
Χλαμὸς, pro χλαῖνα. Hes.
Χλαμυδηφόρος, ὁ, chlamidatus. Theocr.
Χλανιδεργία, ἡ, idem quod χλανιδοποιΐα. Steph.
Χλανίσκιον, idem quod χλανίδιον. Ar.
Χλευάξ, ὁ, idem quod χλευαστής. Poll.
Χλευαστικὸς, idem, et ib.
Χλῆδος, pro χλῖδος. Harpocr.
Χλίανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης. Steph.
Χλίασμα, τὸ, fomentum, seu medicamentum tepidum. Hipp.
Χλιδωνόπους, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxuriosa. Hes.
Χλιόεις, idem quod χλιαρός. Nic.
Χλοεύνης, pro quo χλούνης. Hom.
Χλοιδάω, pro χλιδάω. Hes.
Χλοῦνις, ἡ, insidiæ. P. exuberantia. H. testium exsectio. Stanl. Æsch.
Χλωρανθέω, virens floreo. Hes.
Χλωρίων, avis nomen, à colore vireo. Gaz.
Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi comâ est. Ep.
Χλωροσαῦρα, viridis lacerta. Sch. Theoc.
Χλωροφαγέω, virentibus herbis vescor. Hipp.
Χνοόεις, et
Χνόος, idem quod χνοώδης. Tryph. Anac.
Χοεῖον, τὸ, crassum intestinum. Suid.
Χόινος, pro χοϊκὸς. Steph.
Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, seu quod multiplici prole scrofam æquârit. Ath.
Χολνιὸς, idem quod χοληγὸς. Gal.
Χολοιβόρος, bilis in modum exedens et erodens. Nic.
Χολοποιὸς, bilem conciens seu commovens, τὸ, abrotonum. Diosc.
Χόνδριβος, ἄρτος, idem quod χονδρίτης. Ath.
Χορδοποιϊκῶς, more eorum qui chordas conficiunt. Poll.
Χορέσσις, ἡ, saltatio. Suid.
Χοριαμβικὸν, μέτρον, quod constat choriambis. Steph.
Χορίαμβος, pes ex chorio et Iambo, ib.
Χοριοειδὴς, idem quod χοροειδής. Steph.
Χοροδιδασκάλια, ἡ, munus chorodidascali. Xen.
Χόροι, quidam pro χῶροι, seu τόποι. Eust.
Χορολέκτης, ὁ, idem cum χοροδιδάσκαλος, nisi pro χοροδέκτης.
Χοροστατέω, chorum instituo, choro præeo. Suid.
Χορταιόβαμος, seu -βάμων, Silenus. Hes.
Χόρτασμος, ὁ, saturatio, repletio. Poll.
Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.
Χρεῖως, Poët. pro χρέως.
Χρεολυτέω, pro χρεωλυτέω. Steph.
Χρηματίας, ὁ, dives. Man.
Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος. Ep.
Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit. Epith. Apollinis. Sibyl.
Χρηστομουσεῖν, musicæ leges in canendo servare. ibid.
Χρῖμα, idem quod χρίσμα. Call.
Χρίπτω, sive χρίμπτω. Steph.
Χριστήριον, τὸ, idem quod χρίσμα. ib.
Χρότιη, ἡ, cutis, corpus. Ep. Lasc. vocabulum vix admittendum nisi alius proferatur autor. Steph.
Χροόκαρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.
Χρύσαυρος, ον, auream auram habens. Orph.
Χρυσάφιον, τὸ, Dim. pro χρυσὸς, quasi parum auri. Phal.
Χρυσοκομέω, aureas habeo comas. Philostr.
Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, seu herbæ, Jovis barba. Gorr. ex Diosc.
Χρυσολαβὴς, aureum capulum seu manubrium habens. Man.
Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei. Plin.
Χρυσομανέω, insano auri amore teneor. Suid.
Χρυσόσπερμον, τὸ, sedum majus, ab aureo seminis colore. Gorr. ex Diosc.
Χρυσόστεγος, ὁ ἡ ἡ, auro tectus. Cyr.
Χρυσοστέπτωρ, ὁ, auro coronatus. Man.
Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.
Χρυσοφύρητος, ον, auro ductus. Man.
Χρυσοφόρον, et -φέριον, τὸ, electrum. Diosc.
Χρυσταλλόπηκτος, ον, glaciem faciens. Eur.
Χρωμάτιον, τὸ, Dim. pro χρῶμα, color. Ep.
Χρωμὶς, piscis. Aristot. al. χρομὶς.
Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. Bud.
Χυμίτλη, χύμιτλον, pro χίμιτλον. V. L.
Χύμιον, τὸ, succulus, seu modicum aliquid succi. Ath.
Χυρβιάζω, Hes. idem quod σκιρτῶ.
Χυσανόπρωκτοι, οἱ, molliculi. Ar.
Χύτικος, diffundendi vim habens, al. qui diffundit. Steph.
Χυτρεῖον, τὸ, locus ubi ollæ conduntur et asservantur. Suid.
Χυτρίτης, ου, ὁ, ollaris. Steph.
Χύτρος, ὁ, idem quod χύτρα. Ep.
Χώλασμα, τὸ, claudicatio. Hipp.
Χωλόπους, idem quod χωλοίπος. Man.
Χῶμος, ὁ, pro χῶμα. Hes.
Χωνεῖον, τὸ, pro χωνευτήριον, ib. Suid.
Χωνίφοεις, Ep.
Χωράφιον, τὸ, Dim. à χώρα, ager sationalis. V. L.
Χώρισις, ἡ, idem quod χωρισμος. Hes.
Χωροβάτης, ὁ, per locum aliquem seu agrum incedens, *al.* instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione. Vitruv.
Χῶς, *Dor.* pro χοῦς. Eust.

Ψ.

ΨΑΘΥΡΙΟΝ, τὸ, frustulum, mica, offula. Ath.
Ψαικαλοῦχοι, vel ψακαλοῦχοι, sc. μητέρες, fœtæ matres. Eust.
Ψαίνυμι, idem quod ψωμίζω. Hes.
Ψαίστιος, pro ψαιστὸς. Ar.
Ψαίστωρ, idem quod ψηκτήρ. Ep.
Ψακτὴρ, *Dor.* pro eod. Hes.
Ψαλιδοειδὴς, forfici seu cameræ forficulatæ similis. *Apud medicos*, ψαλιδοειδὲς, seu ψαλοειδὲς, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum sustinens. Gorr.
Ψαλλοκιθαριστὴς, Psallocitharista. Suet. qui citharâ canit. Steph.
Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδής.
Ψάλτιγξ, ψάλτιξ, cithara. Hes. Suid. seu idem quod ψαλτήριον. Steph.
Ψαλτικὸς, ad psalten pertinens, quo ψάλτης utitur. Ath.
Ψαμάθη, ἡ, Nereidum una, Phorci mater. Hes.
Ψαμμακοσιογάργαρα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.
Ψαμμίον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.
Ψαμμῖτις, ἡ, qu. dic. arenacea. Ath.
Ψανὸς, pro ψεδνὸς. Hes.
Ψέγιος, idem quod ψογερὸς. Pind.
Ψέγος, sepulchrum. Hes.
Ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus. Suid.
Ψέλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.
Ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.
Ψευδάλιος, pro ψευδαλέος. Steph.
Ψευδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.
Ψευδαπάτης, ὁ, præstigiator. Sibyl.
Ψευδατράφαξυς, ἡ, fictitia et ementita atriplex. Ar.
Ψευδαττικὸς, falsò Atticus. Lucian.
Ψευδεπέω, vid. ψευδοεπέω. Hes.
Ψευδεπίχαρμαιος, qui falsò tribuitur Epicharmo, al. ψευδεπιχαρμεῖος. Steph.
Ψευδῆ, *adv.* pro ψευδῶς. Ar.
Ψευδηρὸς, unde *per Sync.* ψυδρὸς. Eust.
Ψευδησιόδειος, qui falsò tribuitur Hesiodo, Cic.
Ψευδισοδόμον, et ψευδισόδομον, quod inæquali crassitudine structum est. Plin.
Ψευδοβοήθεια, ἡ, fictitium auxilium. Xen.
Ψευδοβούνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Diosc.
Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damasippus.
Ψευδοδίπτερος, Vitruv. vid. Steph.
Ψευδοκάτων, ὁ, fictitius Cato. ib.
Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia et ementita puella. Poll.
Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur. Diosc.
Ψευδομαντεία, ἡ, falsa vaticinatio. Steph.
Ψευδομαρτυριάω, falsum testificor. ib.
Ψευδόναρδος, nardus adulteratus. Gorr.
Ψευδονέρων, fictitius Nero. Steph.
Ψευδόνιτρος, lixivium ex nitro falso seu adulterino. Ar.
Ψευδόπατρις, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.
Ψευδοπερίπτερος, qui peripteri formam simulat, et quasi mentitur. Vitruv.
Ψευδόπτωμα, τὸ, falsus et fictitius casus, vel lapsus non verus. Ar. Sch.
Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii et ementiti ignes. Suid.
Ψευδοράω, falso lumine intueor. V. L.
Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò sophistæ nomen sibi usurpat. Lucian.
Ψευδόσφηξ, vespa ementita et fictitia. Steph.
Ψευδυποβολιμαῖος, falsò suppositititius, nomen fabulæ, ap. Ath.
Ψεύστειρα, ἡ, mendax. Sibyl. A
Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.
Ψεφὰς, tenebræ, obscuritas. Hes.
Ψήκτρια, et ψηκτρὶς, pro ψήκτρα. Steph.
Ψηλαφέω, pro ψηλαφάω. V. L.
Ψιθία, ἡ, vitis species. Nic.
Ψιθὺρ, ύρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.
Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, scientia et ars illa ludendi nudâ citharâ. Ath.
Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.
Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.
Ψιττοειδὴς, ὲς, passeris piscis effigiem repræsentans. ib.
Ψίχω, cibum do. V. L.
Ψογίος, idem quod ψογερὸς. Hes.
Ψοιὰ, pro ψόα. Suid.
Ψοφοειδῶς, tumultuosè. Hes. *Vox suspecta.*
Ψοφομήδης, ὁ, cui strepitûs seu sonitûs curæ sunt. Ep.
Ψοφοποιὸς, ὁ, strepitum faciens, sonum edens. Thuc.
Ψυδὴς, et ψυδρὸς, idem quod ψεύστης. Æsch. Lyc.
Ψυλλόβρωτα, τὰ, quæ à pulicibus adesa et corrosa sunt.
Ψύλων, ὤνος, ὁ, psylon, piscis. Aristot.
Ψύττω, spuo. Hes.
Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγεῖον. Eust.
Ψυχινὸς, pro ψυχεινὸς. Theophr.
Ψυχοβόρος, ὁ ἡ ἡ, animi vorax. Synes.
Ψυχολιπὴς, ῦ, animi seu animæ deliquium afferens. Ep.
Ψυχοτροφέω, seu ψυχροτροφέω, in frigidis locis nutrio. Sibyl.
Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. Epith. alarum, vel ventos, frigus producens. M. Mus. A ψυχὴ, vel ψύχος.
Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. Man.
Ψυχοῦλκος, herba quædam. Hes.
Ψωδαρέος, squalidus. ib.
Ψωροπέταλοι, οἱ, viles pisciculi. ib.
Ψῶχος, pro ψωχὸς. Suid.

Ω.

ὨΓΗ'Ν, Oceanus. Hes. Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.
Ὠκέα, pro ὠκεῖα, Hom. *item adv.* pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Hesiod.
Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκυμώδης, item ἀκιμοειδὲς, herba quædam, *Lat.* ocimastrum. Diosc.
Ὠκυμορώτατος, Ar. Ab ὠκύμορος.

'Ωκύνοος, ὁ καὶ ἡ, ſubitæ mentis. Opp.

'Ωκύπετος, idem quod ὠκυπέτης. Coluth.

'Ωκύπος, idem quod ὠκύπους. Ep.

'Ωλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.

'Ωλενίτης, ὁ, humeralis. Lyc.

'Ωλεσίτεκνος, ὁ καὶ ἡ, perdens liberos. Nonn.

'Ωμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Heſ.

'Ωμομηλὶς, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.

'Ωμοργὸς, qu. dic. ὠμοεργὸς, qui crudelia facinora patrat. Heſ.

'Ωμοτομητέον, crudum ſecandum eſt. Gal.

'Ωμοχάρων, ὁ, crudelis Charon. Ep.

'Ωπὴ, idem quod ὀπωπὴ. Ap.

'Ωραιέστατος, pro ὡραιότατος. Euſt.

'Ωραιοπολῶ, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt et formâ venuſtâ. Suid.

'Ωραπολέω, conſueto tempore terram aratro verto. Heſ.

'Ωρήσσω, et ὠρίζω, idem quod ὠρέω. Suid. Heſ.

'Ωριὰς, ἡ, maturitatem afferens, epith. Naturæ. Orph.

'Ωριμαλίδες, vid. ὀριμαλίδες. Steph.

'Ωρόχαλκος, pro ὀρείχαλκος. Arrian.

'Ωστικὸς, impulſorius. Steph. Ab ὠστης, quod ab ὠθέω.

"Ωσχη, vid. ὄσχη. Euſt.

'Ωσχοφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. E. M.

'Ωτάκινος, herbæ nomen. Cam.

'Ωτιαφόρος, ὁ, qui otidas gerit. V. L. At

'Ωτικὸς, auricularis, ad aures pertinens. Gorr.

'Ωτραλέως, vid. ὀτραλέως. Ap.

'Ωφελία, ἡ, pro ὠφέλεια. Ep.

"Ωφλημα, τὸ, pro ὄφλημα. V. L.

'Ωχρόμματος, ὁ, qui pallidis eſt oculis. Steph.

'Ωψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος. Ep. Suid.

NOMINA

NOMINA QUÆDAM PROPRIA,

Præſertim Ebræa, ferè indeclinabilia.

Ἀαρών, ὁ, Aaron, *Mons*, *Montanus*, al. *Præceptor.*
Ἀβαδδὼν, perditio, vaſtatio.
Ἀββᾶ, pater. Nom. Syr. indecl.
Ἀβὲλ, Abel. *Vanitas.*
Ἀβιὰ, Abia. *Pater meus eſt Dominus.*
Ἀβιαθὰρ, Abiathar. *Pater excellens.*
Ἀβιλήνη, ης, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Palæſtinæ.
Ἀβιὴδ, Ἀβίηδ, Nom. viri Ebr. indecl. *Pater decoris*, ſeu *Decus patris.*
Ἀβραὰμ Abraham. *Pater excelſus*, vel *pater multitudinis.*
Ἄγαβος, ου, ὁ, Agabus.
Ἄγαρ, Agar Nom. ſervæ Ebr. indecl. *Peregrina*, ſive *Timida.*
Ἀγρίππας, α, ὁ, nomen viri.
Ἀδὰμ, ὁ, Adam. *Homo.*
Ἀδδὶ, ὁ, Addi. *Viator.*
Ἀδράστεια, ας ἡ, Nemeſis. Nom. Deæ gentilis.
Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria. Mare Adriaticum.
Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen H rpyiæ et unius ex canibus Actæonis, *ap. Ovid.* Ab ἄελλα, quaſi *procelloſ..*
Ἀζὼρ, Azor. Nom viri Ebr. indecl.
Ἀκέλδαμα, ager ſanguinis. *Vox Syr.* indecl.
Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nom. viri.
Ἀλεξάνδρεια, ας ἡ, Alexandria, urbs. Ab
Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. *Fortis auxiliator.*
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἀμμὸς, *arena*, vulgò creditur.
Ἀνανίας, ου, ὁ, Ananias. Nomen viri Ebr.
Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratioſa.*
Ἄννας, α, ὁ, Nom. viri Ebr. *Gratioſus.*
Ἄραψ, αβος, Arabs.
Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Africa. Ab α priv. et φρίκη, *frigus.*
Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, fluvius. Ab ἄχος, *dolor*, et ῥόος, *fluvius.*

B.

Βαὰλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nom. Ebr. indecl. *Dominus.*
Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. *Confuſio.*
Βαλαὰμ, ὁ, Balaam. Nom. Ebr. indecl. *Vetuſtas populi.*
Βαλὰκ, ὁ, Balak. *Exinaniens.*
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. *Filius haurientis aquam.*
Βαρνάβας, α, ὁ, Barnabas. *Filius conſolationis.*
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. *Filius quietis.*
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. *Filius Timæi.*
Βεελζεβοὺλ, Beelzebub. *Dominus Muſcarum.*

Βελιὰλ, ὁ, Belial. *Sine jugo*, vel *nequam.*
Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Vox Ebr. *Domus tranſitûs.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. *Domus afflictionis.*
Βηθεσδὰ, ἡ, Betheſda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ* ſeu *beneficentiæ.*
Βηθλεὲμ, Bethleem. Vox Ebr. indecl. *Domus panis.*
Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſive Βηθσαϊδὰν, *Domus piſcationis.*
Βηθφαγὴ, Bethphage. *Domus ficuum præcocium.*
Βοανεργὲς, Syr. *Filii tonitru.*

Γ.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebr. indecl. *Pavimentum elatum.*
Γαβριὴλ, Gabriel. *Robur Dei.*
Γάϊος, ου, ὁ, Caius vel Gaius. Nom. viri Rom.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Ebr. indecl. *Retributio Dei.*
Γεννεσαρὲτ, τὸ, Nomen urbis Ebr. indecl. *Hortus principis.*
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, Gergeſenus. Vox Ebr. *Vicinus peregrinationis.*
Γολγοθᾶ, Golgotha. Nom. Syr. indecl. *Locus calvariæ.*
Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha, urbs. *Habitatio.*

Δ.

Δαβὶδ, ὁ, David. Nom. Ebr. indecl. *Dilectus, gratioſus.*
Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nom. regionis. *Hereditas pauperis.*
Δαμασκὸς, οῦ, ὁ, Damaſcus. Urbs Syriæ.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. *Judex divinus.*
Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nom. urbis Ebr. *Stimulus.*
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

E.

Ἑβὲρ, vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. indecl. *Tranſiens.*
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar. *Dei auxilium.*
Ἐλεακεὶμ, ὁ, Eleachim. *Deus reſtituet.*
Ἐλιοὺδ, ὁ, Eliud. *Laus Dei.*
Ἐλισαβὲτ, ἡ, Elizabetha. *Deus juravit.*
Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, Eliſſæus. Propheta. *Deo gratus.*
Ἐλμωδὰν, Elmodan. Nomen viri Ebr. *Deus menſurabit eos.*
Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel. *Deus nobiſcum.*
Ἐμμαοὺς, ἡ, Nom. Ebr. *Propugnaculum.*

Ἐμμὸρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. *Lucua lentus.*
Ἐνὼς, ὁ, Enos. *Homo.*
Ἐνὼχ, ὁ, Enoch. *Conſecratus.*
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, Syriacâ formâ pro Ἐπαφρόδιτος.
Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ Hermas, pro Ἑρμόδωρος.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. *Vivificans.*
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, Múſa. A τέρπω.
Ἐφραθα, ης, ἡ, Ephrata. Nomen urbis Ebr. *Fructifera.*
Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nom. viri Ebr. *Seſe propugnans.*

Z.

Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nom. viri Ebr. *Cohabitatio.*
Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchæus. Nom. viri Syriacum. *Juſtus.*
Ζὴν, Ζανὸς, ὁ, Jupiter. *Vox Dor.* Hinc
Ζανὼ, όος, ἡ, Juno.
Ζάρα, ὁ, Zara. Nom viri Ebr indecl. *Ortus.*
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. *Donatus* vel *munificus.*

H.

Ἠλὶ, ὁ, Eli. *Adſcenſus.*
Ἠλιὰς, άδος, ὁ, Elias. *Deus meus.*
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis; item Herodis concubina.

Θ.

Θαμὰρ, ἡ, Thamar. Nom. mulieris Ebr. *Palma.*
Θάρα, ὁ, Thara. Nom. viri Ebr. *Spirans.*
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Nom viri Ebr. *Torrens*, (vel potiùs eſt contractum, è Θεόδωρος, ut Ἀρτεμᾶς eſt ex Ἀρτεμίδωρος. *Ern.*)
Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nom. urbis Aſiæ.
Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis. Nom. fluvii.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. *Geminus.*

I.

Ἰάειρος, ου, ὁ, Iairus. Nom. viri Ebr. *Illuminabit, illuceſcet.*
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob *Plantam tenens*,

Ἰαμβρῆς, ου, ὁ, Iambres. *Rebellans.*
Ἰαννὰ, ὁ, Nom. viri Ebr. indecl. *Adflictio superborum.*
Ἰαννὴς, aut -ῆς, ὁ, Iannes. *Responsans.*
Ἰασὼ, όος, οῦς, ἡ, Iaso, Dea sanitatis. Ab ἰάομαι.
Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason. Nom. viri.
Ἰεζαβὴλ, ἡ, Jezabel. Nom. mulieris Ebr. indecl. *In insulis habitans.*
Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. *Exaltans Deum.*
Ἱεροσόλυμα, ων, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. Hierosolyma. Nom. urbis.
Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nom. viri Ebr. indecl.
Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, JESUS, nomen servatoris nostri, origine Ebræum, et idem notans quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu quod *scriptoribus Eccles.* magis usitatum est, *Salvator.*
Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nom. urbis Ebr. *Pulchritudo.*
Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nom. fluvii Ebr. *Fluvius.*
Ἰούδας, α, ὁ, Judas. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus, laudatus.*
Ἰουλὼ, όος, οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.
Ἰσαὰκ, ὁ, Isaac. *Ridebit.*
Ἰσραὴλ, ὁ, Israël. *Princeps Dei.* Unde Ἰσραηλίτης, et Ἰσραηλῖτις.
Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nom. regionis Syr. *Montosa.*
Ἰωθὰμ, ὁ, Jotham. Ebr. *A Deo profectus.*
Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. *Dominus excitabit.*
Ἰωάννα, ἡ, Joanna. *Gratiosa.*
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas; et
Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. *Gratiosus.*
Ἰὼβ, ὁ, Jobus. *Ejulans.*
Ἰωὴλ, ὁ, Joel. *Adquiescit.*
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. *Columbus.*
Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. *A Domino excelsus.*
Ἰωσαφὰτ, ὁ, Josaphat. *Dominus judicat.*
Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Jose, Joses; pro Ἰωσὴφ, vel Ἰώσηπος.
Ἰωσὴφ, ὁ, Joseph. *Addet.*
Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. *Qui est à Domino.*

K.

ΚΑΔΜΕΙ'Α, ἡ, arx Thebana.
Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi.
Καδμείωνες, οἱ, Thebani.
Καδμηῒς, ΐδος, ἡ, Thebana, Cadmæa.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris Ægyptius, et arcis Cadmeæ in Bœotiâ postea conditor, ex Ebr. *Orientalis.*
Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. *Circuitor* vel *Blasphemus.*
Κάϊν, Cain. *Acquisitus.*
Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nom. viri indecl. *Possessor.*
Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nom. Lat.
Κανὰ, ἡ, Cana. Nom. urbis Ebr. indecl. *Possessio.*
Κανανίτης, ου, ὁ, Canaanites. Nomen gentile. *Æmulator.*
Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.
Καπερναοὺμ, ἡ, Capernaum. Nom. urbis indecl. *Vicus consolationis.*
Κλαύδη, ης, Claudia.
Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nom. mulieris Lat.
Κλεόπας, Cleopas. Nom. viri, pro Κλεόπατρος, *per Sync.* ut Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.

Λ.

ΛΕΒΒΑΙ͂ΟΣ, ου, ὁ Lebbæus. Nom. Apostoli. Ebr. *Cordatus.*
Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nom. viri. Termin. Syr. pro Λούκιος vel Λουκίλιος, vel potiùs pro *Lucanus.*

M.

ΜΑΓΔΑΛΑ', Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris.*
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam è Magdalâ oriunda, Magdalensis.
Μαγὼγ, ὁ, Magog, Ebr. indecl. *Munimentum.*
Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nom. regionis Ebr. *Judicium.*
Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nom. viri. *Mortem pellens.*
Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. *Laudans Deum.*
Μανασσῆς, ὁ, Manasses. *Faciens oblivisci.*
Μέλχι, ὁ, Melchi. *Rex meus.*
Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchisedech. *Rex justus.*
Μωσῆς, ῆ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, ῆ, Μωϋσεὺς, έως, ὁ, Moses.

N.

ΝΑΑΣΣΩ'Ν, ὁ, Naasson. *Illustrans.*
Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ, idem.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. *Surculus.*
Ναΐν, ἡ, Nain. Nom. urbis Ebr. *Amænitas.*

P.

ῬΕΜΦΑ'Ν, ὁ, Nomen Idoli. *Saturnus.*
Ῥουβὴν, ὁ, Ruben. *Ecce filius.*
Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nom. mulieris. *Tremor.*

Σ.

ΣΑΛΜΩ'Ν, ὁ, Salmon. *Pacificus.*
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria. Vox Ebr.
Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira. Nom. mulieris.
Σατᾶν, ὁ, et Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Ebr. *Adversarius.*
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon, urbs Phœniciæ.

Φ.

ΦΑΡΑΩ', ὁ, Nom. Ebr. indecl. *Vindex.*
Φαρὲς, ὁ, Phares. *Ruptura.*
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus, Ebr. *Separatus.*
Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. *Amans, amicus.*

X.

ΧΟΡΑΖΙ'Ν, Chorazin. Nom. urbis. *Promulgatrix.*

Ω.

Ὠ ΒΗ'Δ, Obed. Nom. viri Ebr. indecl. *Serviens.*
Ὡσαννὰ, Hosanna. Vox Ebr. indecl. *Serva, quæso.*

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis è re Græcè quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens: iterùm repurgata, et quamplurimis aucta vocabulis per T. M.

A, Ab, ἀπὸ, *cum genitivo*, et potissimùm de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ᾽ ἐκείνȣ τȣ̃ χρόνȣ, Demosth. Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, idem. A solis ortu usque ad occasum, ἀφ᾽ ἡλίȣ ἀνιόντος μεχρὶ δυομένȣ, Æschin. (2) παρὰ, *cum genit.* et potissimùm de animatis, *ut* Venire à rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, Thucyd. (3) ὑπὸ, *cum genit.* et verbis pass. vel neutris, *ut*, Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ᾽ ἐκείνȣ, Isocr. Interfectus est à vobis, τέθνηκεν ὑπ᾽ ὑμῶν, Xenoph. (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantiâ, ab incunabulis, ἐκ νηπίȣ, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέȣ, ἐκ πρώτης ἡλικίας, Dem. Isocr. (5) ἐπὶ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιςολῶν· qui à secretis est, vulgò secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων· qui à regiis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. Viger. c. ix. sect. 4. reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ȣ, Polyb.

Abactor, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Luc. ἀπελάτης.

Abactus, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον, Poll. ἀπελαθεὶς, εῖσα, ὲν, ab arâ, βωμȣ̃, Luc.

Abactus, ûs, ἡ ἀπελασία, ας, Hesych.

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ȣ, Polyb.

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, Poll.

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, Thuc.

Abalienatus, ἀλλοτριωθεὶς, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, Dem. πρὸς τινὰ, Isocr.

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινὰ τινὸς. Dem. τινὰ πρὸς τινὰ, Isocr.

Abamita, ἀδελφὴ τȣ̃ προπάππȣ, idem. ἡ θεία πρὸς πατρὸς μέγαλη.

Abarceo, seu aberceo, ἀποκολύω, ἀποκωλύσαι ναμάτων, *ab aquis arcere*, Greg. ἀπείργω σέ τινὸς, Plut.

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, Poll. ἡ ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τȣ̃ προπάππȣ, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, ȣ, Poll. ὁ ἀπόπαππος, V. L. πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ὁ ἀρχιμανδρίτης.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, τὸ κοινόβιον, Gell.

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, Synes. συντέμνω, Thucyd. *cum accus.* ἀποκεφαλαιόω, Aristot.

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, Lucian. ἡ ἀπόῤῥησις, Synes.

Abdicatus, ἀποκήρυκτος, ον, Synes.

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τȣ̀ς υἱέας, Lucian. filium, ἀπεῖπον τὸν υἱὸν, Plato. me magistratu, τὴν ἀρχὴν, Aristot. ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

Abditè, κρύφα, Plut. κρυφῆ, N. T. κρύβδην, Dem. κρυφίως, λάθρα.

Abditus, ἀπόκρυφος, ον, Suid. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, Herodian. μύχιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, Thuc. ἀποκρύπτω, καταδύναι.

Abdomen, τὸ ὑπογάςρον, ȣ, Dem. ἦτρον, λαπάρα, ὑποκοίλιον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπὸ τινος, Thucyd. aliquem à proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin. captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινὰ, Demosth. λαμβάνω αἰχμάλωτον τινα, Herodian.

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, Polyb.

Abductus, ὁ ϗ ἡ, ἄπακτος, ȣ, Sophocl. ἀπαγομένος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, ὸν.

Abedo, κατεσθίω, τὶ, Plut. ἀποτρώγω, Laert.

Abeo, ἀπέρχομαι, à viro, ἀνδρὸς, Isocr. è concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, idem. ad aliquem, οἴχομαι πρὸς τινα, idem. in malam rem, ἀπάγαι εἰς τὸν φόρον, Epicharm. ἔῤῥω ἐς κόρακας, Aristoph. ἄπειμι, abiit *pro* mortuus est ἀνοίχεται, οἰχώκεε, Herod.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, Arist. τὸ ἀφαμάρτημα, ἡ ἀπότευξις, Plut.

Aberro, ἁμαρτάνω, à viâ, τῆς ὁδȣ̃, Arist. à veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, Isocr. διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. à sententiâ alicujus, τῆς γνώμης τινὸς, idem. à proposito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, idem. à fide, τῆς πίςεως, vel ἀπὸ τῆς πίςεως, Chrysòst. à scopo, seu proposito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, Isocr. πόῤῥω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, id. τȣ̃ πράγματος, Dem. ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, idem. ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, Hom.

Aberro paulùm, παρολισθαίνω.

Absore, ἀπέσεσθαι, Plut. parum abesse, μικρȣ̃ δεῖν, multùm abesse, πολλȣ̃ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, N. T.

Abhinc, ἐντεῦθεν, Arist. ἐκθενδὲ, ἀπὸ τȣ̃δε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, Luc. ab injuriâ, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plato. ab aliquo, τινι, Plut. ἐπὶ τινι, Arist. κατὰ τίνος, Luc. ἀπαλλάττομαι, Lucian. ἀποτρόπιάζομαι, Synes.

Abhorresco, idem quod Abhorreo.

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem à peccatis, τινα τῶν ἁμαρτημάτων, Isocr.

Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, *Poët.* in malam rem, ἄπεῤῥε, ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας.

Abjectè, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, Dem. facere, πράττειν, idem. φαύλως, ἀγεννῶς, idem.

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, armorum, τῶν ὅπλων, Plato. ἀπόῤῥιψις, ἡ ταπείνωσις, Luc.

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων, Plato.

Abjectus, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, Plato. ὁ ϗ ἡ, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, Hom.

Abiegnus, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. εἰλάτινος, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, Plut.

Abietarius,

Abictarius, ὁ τέκτων ξυλικός.
Abietinus, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.
Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Luc.
Abigeatus, ûs, ἡ ἀπελασία, ας, Heſ.
Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ȣ.
Abigo, ἀπελαύνω, prædas, τὰς λείας, Herodian. columbas, τὰς περιςερὰς, Baſil. è convivio, ἀπωθέω τȣ͂ συμποσίȣ, Lucian. Spiritum ſanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, Baſil. περιελαύνω, Polyb. ἀπείργω, σοβέω, Ariſtoph. ἀνίςημι, Soph.
Abjicio, ἀποβάλλω, Plato, aliquid, ῥίπτω τι, Demoſth. clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τὰς πόδας, Æl. καταβάλλω, Xen. ἀποῤῥίπτω, Herod. παρωθέω, προΐημι, Thucyd.
Abitus, ἡ ἀποχώρησις, Iſocr. ἡ ἀπέλευσις.
Abjudico, ἀποκρίνω, Ariſtot. ἀποδοκιμάζω, idem, ἀποδικάζω, idem.
Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινὸς, Eurip. al. ἀπαμείρω, μετάγω, Herod.
Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, Demoſth. ἀπωμοσία, Poll.
Abjuratus, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, Herodian. abjuratum, ἐξωμοθὲς, V. L.
Abjuro, ἀπόμνυμι, τὶ, Herodian. ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, Dem. ἐξόμνυμι, id. *cum accuſ.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ ἀπογαλακτισις, ὁ ἀπογαλακτισμός.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινὰ, LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, Theophr.
Ablaqueatus, ῥιζοτομηθεὶς. A ῥιζοτομέω, Hipp.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, Hipp. περιαιρȣ͂μαι, γυμνόω σκαπάνη τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
Ablativus caſus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, Gramm.
Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθεὶς.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἡ ἀποςολὴ, LXX. ἀπόπεμψις, εως, Dem. ἀποπομπὴ, ῆς, Æſchin.
Ablegatus, ἀπεςαλμένος, ένη, ένον, N. T. ἀπόπεμπτος, Heſ. ἀπόβλητος, Hom.
Ablego, ἀποςέλλω, aliquem, τινὰ, Thucyd. τινα πρεσβέα, Dem. ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὴν ἐπιςολὴν.
Abligurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, Hyperid. ἀναισιμόω.
Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, ȣ͂, Ariſtoph.
Ablingo, ἀπολείχω, Athen.
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc. ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, Ariſtot.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, Lucian. retia, τὰ δίκτυα, N. T. κλύζω, ἀνακλύζω, Apollon. ἀποκλύζω, ἀπολέω, Hom.
Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, Heſ.
Ablutus, λελȣμένος, ένη, ένον, N. T. ἀπονιφθεὶς.
Abmatertera, ἡ ἀποθεία, ἡ θεῖα πρὸς μήτρος μεγάλη.
Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Xenoph.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, Plutarch. ἔξαρνός εἰμι, Plato.
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ȣ, Bud.
Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ῆς
Abnocto, ἀπονυκτερεύω, à caſtris, τȣ͂ ςρατοπέδȣ, Plut.
Abnodo, δεσμὸς ἐκλύω.
Abnormis, e, ὁ ϗ ἡ, ἄμετρος, Plut.
Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τȣ͂ καλȣ͂, Baſil. hoc, τȣ͂το, Xenoph. ἀπεῖπον, ἀρνέομαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος, έα, έον, Polyb.
Aboleo, ἀφανίζω, teſtamentum, διαθήκην, Dem. memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, idem. legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, idem. diſciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, Iſocr. ἐξαλείφω, Xen. ἀκυρόω, ἀμαυρόω.

Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ͂, ἡ ἀφάνισις, εως, juſtitiæ, τῆς δίκης, Ariſtoph.
Abolitus, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, Dem.
Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut.
Abolus, ὁ ἄβολος, Ariſtot.
Abomaſum, τὸ ἤνυςρον, Ariſtot.
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, N. T.
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, N. T. τὸ μίασμα.
Abominandus, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, Dem. βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, N. T. ὁ μῦσος, Heſ. μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, Phil. ὁ ϗ ἡ ἀπότροπος, Soph.
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, LXX. τὸ βδέλυγμα.
Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, Ariſtoph. μυσάττομαι, Luc. ἀφοσιόομαι, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Syneſ.
Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, Plato.
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, Æl. ἐξαμβλώσκω, Dioſc. ἐξαμβλόω, Plato.
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, Ariſtot. ἡ ἄμβλωσις.
Abortivus, ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *abortio*, ſive *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, Hippocr. τὸ ἄμβλωμα, ατος, Bud.
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo, τι ὑπό τινι, Alciphr. ἀποκναίω, τι, Ariſtoph.
Abraſus, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, Alciphr.
Abreptus, ἀναρπαγεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἀναρπάζω, Dem.
Abripio, ἀφαρπάζω, τὶ, Herodian. ἀναρπάζω Dem. aliquem è templo, ἀποσπάω τινὰ τȣ͂ ἱερȣ͂, Herodian.
Abrodo, ἀποτρώγω, τὶ, Laert.
Abrogatio, ἡ ἀκύρωσις, εως. ἡ ἀποδοκιμασία, legum, ἡ ἀναίρεσις τῶν νόμων, Dem. ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, id.
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magiſtratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. ἀποδοκιμάζω τι, idem. leges, ἀναιρέω τȣ̀ς νόμȣς, Æſchin. legem, λύω τὸν νόμον, Dem. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, id. ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ȣ, Dioſc. ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, id.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, Æſchin.
Abruptè, ἀποτόμως, Iſocr.
Abruptus, ἀπεῤῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, Æſchin. locus, ἀποῤῥὼξ τόπος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, Xen. ἀπότομος, ἀποτμὴξ, Apoll.
Abs, ἀπὸ, Vide *A*, *Ab.*
Abſcedo, ἀφίςαμαι, in regionem aliquam, ἐις χώραν τινὰ, Thuc. ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποςρέφω, Plut. ἐξαναχωρέω.
Abſcedens, ἀφιςάμενος, ένη, ενον, Dioſcor.
Abſceſſio, ἡ ἀπόςασις, Dem. ἡ ἀποςασία, Plut.
Abſceſſus, τὸ ἀπόςημα, ατος, Galen.
Abſcido, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, Galen.
Abſcindo, ἀποτέμνω, τὶ, Plut. nares et aures alicui, ῥῖνα ϗ ȣ͂ατα τινι, Homer. ἀποκόπτω τί τινι, Xen. ἀνακείρω, Heſ.
Abſciſsè, ἀποτόμως, Iſocr.
Abſciſſio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, Plut.
Abſciſſus, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἀπότομος, ȣ, abſciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.
Abſconditè, κρύφα, Plut. κρυφῆ, N. T.
Abſconditus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, LXX. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, Herodian. κρυφαῖος, αία, αῖον, id. ἀποκεκρυμμένος, LXX.
Abſcondo, ἀποκρύπτομαι, τὶ, Iſæus, ἐπικρύπτω, in aliquo, τὶ ἔν τινι, Herodian. ſub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, Æl. κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, Ariſt. συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἡ κρύψις, εως, Ariſtot. ἡ ἀπόκρυψις.
Abſconſus, κρύφιος, ία, ιον, Herodian. σκεπηνὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Abſens, ἀπὼν, ȣ͂σα, ὸν, *gen.* όντος, ȣ́σης, όντος, Plut. Vide *Abſum*, ὁ ϗ ἡ ἄδημος, Heſ. ἀποδημέων, Xen.
Abſentia, ἡ ἀπȣσία, ας, Dem.
Abſentio, διαφωνέω, in aliquâ re, πρός τι, Demet. Phal.

Abſento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Æſch.
Abſilio, ἀποπηδάω, è curru, τȣ͂ ἅρματος, Plut.
Abſimilis, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ȣ, Plato. ἀποικὼς, υῖα, ὸς, *gen.* ότος, υίας, ότος, Polyb. ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, *gen.* ότος, υίας, ότος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀφόμοιος.
Abſinthites, ὁ ἀψινθίτης, ȣ, ſc. οἶνος, Dioſc.
Abſinthium, τὸ ἀψίνθιον, Dioſcr. marinum, τὸ σέριφον, σερίφιον.
Abſiſtens, ἀφιςάμενος, ένη, ενον, Dem.
Abſiſto, ἀφίςαμαι, ab aliquâ re, τινὸς, Dem. ἀποςατέω.
Abſit, μὴ γένοιτο, Dem. quod abſit, ὃ μὴ συμβαίη, idem.
Abſolvo, ἀπολύω, aliquem à culpâ, τινὰ τῆς αἰτίας, Lycurg. aliquem crimine, ἀφίημι τινα τȣ͂ ἐγκλήματος, Plut. aliquem mortis, ἀποψηφίζομαι τινὸς θάνατον, Antiphon. i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τὶ, Plato. ἀπεργάζομαι τὶ, Xen. τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Abſolutè, τελείως, Iſocr. τελέως, ἐντελέως, ἁπλῶς.
Abſolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, Dem. ἡ λύσις, εως, ab iniquâ famâ, τῆς βλασφημίας, id.
Abſolutus, ὁ ϗ ἡ ἀπόλυτος, ȣ, Gregor. Naz. ὁ ϗ ἡ ἄφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, Ariſt. ἐντελὴς, έος, Lucian.
Abſonè, ἀσυμφώνως δυσφώνως.
Abſonus, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀπῳδὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ ἀπηχὴς, Luc. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥυθμος, ἐκμελὴς, Ariſtid. i. e. abſurdus, ὁ ϗ ἡ ἄτοπος, Demoſth.
Abſorbeo, καταπίνω, τὶ, Plut. omnia, λαφύσσω πάντα, id. ῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, Syneſ.
Abſorptio, ἡ κατάποσις, ὁ λαφυγμὸς, Ariſtoph.
Abſque, ἄνευ, *cum gen.* abſque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, Dem. *Non ineleganter etiam poſtponitur, ut* abſque his, τȣ́των ἄνευ, χωρὶς, *itidem cum gen.* abſque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, Ariſt. ἔξω, *etiam cum gen.* abſque his, ἔξω τȣ́των, Thucyd.
Abſtemius, ὁ ϗ ἡ ἄοινος, ȣ, Xenoph. ὁ ϗ ἡ ἀδρόμιος, ἄγευςος.
Abſtergeo. Vide ſequens Abſtergo.
Abſtergo, ἀπομάττω Dem. ſudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, Baſ. pedes, ἐκμάττω τȣ̀ς πόδας, Ariſt. ſordes, ἀποσμάω τὸν ῥύπον, Lucian. maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem. ἀποσμήχω, Luc. ἐπισμήχω, ἀπολάω, ἀποτρίβω, Theoc. ἀπομόργνυμι, ἀναμάττομαι.
Abſterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, Ariſt. à peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, Iſocr. à rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, Plut. ab aliquo, ἀπό τινος, Ariſtot. ἀποσπεύδω, Thuc. ἀπείργω.
Abſterſio, ἡ σμῆξις, Dioſc. ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἔκνιψις.
Abſterſorius, abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Abſtinens, ὁ ἐγκρατὴς, έος, ab aliquâ re, τινὸς, Iſocr.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς, Ariſtot.
Abſtinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, Xenoph. ἀπόσχεσις.
Abſtineo, ἀπέχω, à petulantiâ, τῆς ὕβρεως, Æſch. à parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, Iſocr. manus à matre, τὰς χεῖρας τῆς μήτρος, Dem.
Abſto, ἀφίςαμαι.
Abſtractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Ariſt.
Abſtractus, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν.
Abſtraho, ἀποσπάω, cives à mari, τȣ̀ς πολίτας τῆς θαλάσσης, Plut. ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam à corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τȣ͂ σώματος, Plato. ἀπάγω, ἀφέλκω, Xen.
Abſtrudo, ἀποκρύπτω, τὶ, Iſocr. ἀπωθέω.
Abſtruſus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, LXX. κρυπτὸς, ὴ, ὸν, Herodian.
Abſum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, Plut. ἀπό τινος, Ariſt. abſit, μὴ γένοιτο, Demoſth. abeſt multum, ut me defendam, πολλȣ͂ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμȣ͂ ἀπολογεῖσθαι, Plato. parum abeſt quin fleam, ὀλίγȣ δέω δακρῦσαι·

multum

multum abeſt rem ita ſe habere, πολλȣ̃ δεῖ ȣ̃τως ἔχειν, id. parum abfuit quin incidiſſem, μικρὸν ἀπόλιπον τȣ̃ μὴ περιπεσεῖν, Iſocr. quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, Luc. quin mortuus eſſem, παρὰ μίκρον ἦλθον ἀποθανεῖν, Iſocr.
Abſumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.
Abſumo, κατεσθίω, res, facultates, τὰ ὄντα, Demoſth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, id. δαπανάω, καταφθείρω.
Abſumptio, ἡ ἀνάλωσις, Lucian.
Abſurdè, ἀπόπως, Dem. item ἀλόγως.
Abſurditas, ἡ ἀλογία, Dem. ἡ ἀτοπία, Iſocr.
Abſurdus, ὁ ϗ ἡ ἄτοπος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄλογος, ȣ, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ὑπερφυής, έος, id. ἀλόγιςος, ἄδοξος; abſurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abundans, περισσὸς, ἡ, ὸν, aliquâ re, τι, Syneſ. κατά τι, Ariſt. ἔν τινι, Plut. ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ȣ, τινὸς, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, Gal. ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ὁ περισσεύων.
Abundanter, et abundè, περισσῶς, *Iſocr.* ὑπερβαλλόντως, id. ἐκ περισσȣ̃, N. T. ἐξαρκόντως, Iſocr. διαρκῶς, Xen. ἀφθόνως, ἄδδην, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Abundantia, ἡ περίσσεια, N. T. ἡ περισσότης, Iſocr. ἡ ἀφθονία, annonæ, τῶν ὠνίων, id. opum, ἡ περιȣσία τῶν χρημάτων, Demoſth. εὐπορία, ἡ εὐθηνεία, Philo. ἡ δαψίλεια, Herod. ἡ ἀδροσύνη, Heſiod. ἡ ἀφθονία, Xen.
Abundantiùs, περισσοτέρως.
Abundatio, ἡ ἐπίῤῥοια, Dion. Areop. ἡ πλήμμυρις, vid Inundatio.
Abundo, εὐπορέω, aliquâ re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, Dem. περισσεύω, aliquâ re, τινὸς, N T. εὐθηνέομαι, Syneſ. γέμω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.
Abuſio, ἡ κατάχρησις, ἡ ἀπόχρησις, N. T.
Abuſivè, καταχρηςικῶς Gramm.
Abuſivus, καταχρηςικὸς, ἡ, ὸν, Rhetor.
Abuſus, ἡ ἀπόχρησις, εως, N. T. ἡ κατάχρησις.
Abutor, καταχράομαι, aliquâ re, τινὶ, Plato. χράομαι κακῶς τινὶ, Demoſth. ἀποχράομαι τινὶ, Ariſt. παρακαταχράομαι τινι, idem.
Abyſſus, ἄβυσσος.
Ac, ϗ, ἤ.
Acacia, ἡ ἀκακία.
Academia, ἡ ἀκαδημία, Plut. ἡ ἀκαδήμεια, Ariſtoph.
Academicus, ἀκαδημικὸς, ἡ, ὸν, Luc.
Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, Dioſc.
Acanthinus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, Dioſc.
Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, Ariſtot.
Acatium, τὸ, ἀκάτιον.
Accanto, προσάδω, alicui, τινὶ, Ariſtoph.
Accedo, προσέρχομαι, tibi, σοὶ, Xenoph. ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, Dem. πρὸς τὰ κοινὰ, Iſocr. ad aliquem, προσβαίνω τινὶ, Plut. παραγίνομαι τινὶ, Xen. ad aliquid, πρός τι, Æſchin. accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαι τινὶ, accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τȣ́τοις, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἡ ἔπειξις, ἡ τάχεια, ἡ σπȣδή.
Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν ςρατίαν, Iſocr. ſacra, τοῖς ἱεροῖς, Herodian. σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω, ἐπιταχύνω, Plut.
Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plato. aliquid, ἀνακαίω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xen. ἅπτω, Ariſtoph. αὐαύω, vid. Incendo.
Accenſeo, προσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βȣλῇ, Plut. civitati, τῇ πολιτείᾳ, idem.
Accenſus, ἡμμένος, ἀνημμένος, θαλυομένος, Heſ.
Accentus, ἡ προσωδία, ας, Gramm.
Acceptio, ἡ λῆψις, εως, Thucyd. ἡ πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνομαι, Ariſtot. ὑποδέχομαι, aliquid, τι, Iſocr. προσδέχομαι.
Acceptus, ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, προσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ ϗ ἡ εὐάρεςος, ȣ, N T. χαρίεις, εσσα, εν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπὶ τινί; acceptum fero, ἀνατίθημι σοι τȣ̃το, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.
Accerſitor, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian. ὁ κλητήρ.
Accerſitus, μετακεκλημένος, ένη, ένον, à μετακαλέω, Plato.
Accerſitus, ûs, ἡ πρόσκλησις, εως, Plato.
Accerſo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, Thuc. μετακαλέω τινὰ, Plato. κατακαλέω τινὰ, Plut. προσάγω τινὰ, id. μεταπέμπω τινὰ, Dem. προσπέμπω.
Accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Acceſſio, ἡ ἄφιξις, εως, Plato; i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, Philo; ἡ προσθήκη, Plato. ἡ ἐπιδοχὴ, ἡ αὔξησις.
Acceſſus, ἡ πρόσοδος, Thuc. ἡ ἔφοδος.
Acceſſu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσιτος, ȣ, προσιτὸς, ἡ, ὸν, Greg. ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ȣ, Xen. difficilis, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος.
Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, Dem. τὸ συμβὰν, άντος, id. per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, Ariſtot.
Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, N. T. i. e. *contingo* alicui, συμβαίνω τινὶ, Iſocr. ἀποβαίνω τινὶ, Dem. non ex ſententiâ, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, id. accidit mihi idem, τ' αὐτὰ πάσχω, Iſocr. accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτȣ, Plato. quæ accidunt alicui, συμπίπτοντα τινὶ, Iſocr. προςυγχάνω.
Accido, περικόπτω, Demoſth.
Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem. προσπέμπω τινὰ, Iſocr. μεταπέμπω.
Accinctus, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, veſtem; τὴν ἐσθῆτα, Lucian.
Accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, Plato. palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, Luc. διασκευάζω.
Accino, προσάδω, alicui, τινὶ, Ariſtoph. παραψάλλω, παρᾴδέω.
Accio, vide Accieo.
Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph fœdus, σπονδὰς, id. uxorem, γυναῖκα, id. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, Iſocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. epiſtolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιςολὴν παρά τινος, id. excuſationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, Lycurg. προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.
Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, Ariſtot. accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, Ariſtoph. accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, Æl.
Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.
Accitus, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut.
Accitus, ἡ πρόσκλησις, Plato. ἡ μετάπεμψις, id. ἡ μετάκλησις, Heſ. ἡ πρόσπεμψις.
Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, Plut. τὸ προσφώνημα, Dem. fauſta, ἡ εὐφημία, Herodian. τὸ ἐπιβόημα, Thuc.
Acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνέω τινι, N. T. τινὰ, Homer. εὐφημέω, ἐπιάχω, Hom. ἐπαναβοάω, Ariſtoph.
Acclinis, ὁ ϗ ἡ ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, Ariſtid. προσκλίνω.
Acclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, Plato. ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἡ ἀνωφέρεια. Alex. Aphrod.
Acclivus, idem quod Acclivis.
Accola, ὁ ϗ ἡ πάροικος, ȣ, Thucyd. ὁ ϗ ἡ πρόχωρος, Dem. ὁ ϗ ἡ περίχωρος, id. πρόσοικος, Herodot.
Accolo, παροικέω, Aſiam, τὴν Ἀσίαν, Iſocr. flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, Plato. τὸν ποταμὸν, Ariſtot.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, Thucyd. ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, Dioſc. ἡ ἐφαρμογή.
Accommodatus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, Ariſtot. ad aliquid, εἴς τι, Herodian. ἐπὶ τινὶ, Xenoph. οἰκεῖος, Ariſtot.
Accommodè, ἐπιτηδείως, Thucyd.
Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι, Plato. me alicui, συμπεριφέρομαι τινι, Sirac. ἐφαρμόζω, Heſiod. προσοικειόω, Plut. συμβιβάζω, Greg.
Accommodus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔθετος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, ία, ιον.
Accredo, πιςεύω, ἐπιπείθομαι.
Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plato. ἡ ἐπίδοσις, εως, Xenoph.
Accreſco, προσφύομαι, Theoph. i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, Plato. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Iſocr. συναυξάνομαι, re aliquâ, i e. per rem aliquam, τινὶ, Dem. ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, Iſocr.
Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, Theophr. ἡ παραύξησις, εως, Dioſc.
Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, Plut.
Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.
Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, Ariſtot. primus, ἡ πρωτοκλισία, N. T.
Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, Demoſth. Vide Accumbo.
Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθιειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex. Aphr. in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, Plato. alicui, παράκειμαι τινὶ, Dioſc. cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terrâ, ἀνέπεσον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.
Accumulatè, σωρηδὸν, Herodian. πυκνῶς.
Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ νῆσις, Heſ.
Accumulatus, νητὸς, Hom. νενημένος.
Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, Eurip. ἀθροίζω, συνάγω, νηέω, ſeu νήω.
Accuratè, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, *id.* λιπαρῶς, περιέργως.
Accuratio, ἐπιμέλεια, Dem.
Accuratus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς, ſermo, oratio, λόγος, Ariſtot. opus, ἀκριβὲς ἔργον, Dem. i. e. diligens, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, Xenoph.
Accuro, ἐπιμελȣ̃μαι, ἐξακριβόω.
Accurro, προςρέχω, Chryſoſt. ἐπιτρέχω, ad, ἐπιθέω πρὸς, Herodian. ἀφικνέομαι δρομαῖος, Lucian.
Accurſus, ἡ ἐπιδρομὴ, τὸ προσδρόμημα.
Accuſabilis, ὁ ϗ ἡ ἐπαίτιος, ȣ, alicujus rei, τινὸς, Thucyd. ἔλεγκτος, ἐπίμεμπτος.
Accuſatio, ἡ κατηγορία, Thuc. ἡ ἔγκλησις, Artemid. τὸ ἔγκλημα, Demoſth. ἡ γραφὴ, *id.* τὸ κατηγόρημα, Plato.
Accuſator, ὁ κατήγορος, Æſchin. ὁ κατηγορικὸς, Plutarch. τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accuſatoriè, κατηγορικῶς, Iſocr. ἐγκληματικῶς, Ariſtot.
Accuſatorius, κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, Plut. ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Accuſo, κατηγορέω, aliquem, τινος, Iſocr. κατά τινος, Dem. τινὰ, Thuc. πρός τινα, Plut. δίκην τινὰ διώκω, Iſocr. ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, Dem. ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, id. aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινὸς τινος. Iſocr. τινὸς περί τινος, Thuc. ἐπαιτιάομαι τινὰ τινος, Dem. ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπὶ τίνα, id. ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, idem. αἰτιάομαι σε τȣ́τȣ, id. διαγράφω τίνι αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδείκνυμαι τινα.
Aceo, ὀξίζω, Dioſc. ὀξύνω.
Acer, ἡ σφένδαμνος, ȣ, Theophraſt.
Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, Ariſt. acris ſenſu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, Plutarch. δριμὺς, εῖα, ὺ.
Acerbè, τραχέως, Iſocr. πικρῶς, Dem. ςρυφνῶς, χαλεπῶς.
Acerbitas, ἡ πικρία, Dem. ἡ πικρότης, id. ὀξύτης, ςρυφνότης.
Acerbo, παροξύνω, Xen. πικραίνω, N. T. τραχύνω.
Acerbus, ςρυφνὸς, ἡ, ὸν, fructus, καρπὸς, Galen. homo, ἄνθρωπος, Xenoph. πικρὸς, ρὰ, ρὸν, de rebus et hominibus, Dem. acerbum, τὸ ὀμφάκιον.
Acernus, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, Ariſtoph.
Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Aceroſus, i. e. paleis plenus, ὁ ϗ ἡ ἀχυρώδης.
Acerra, τὸ θυμιατήριον, Philo.
Acervatim, σωρηδὸν, Herodian. ἀθρόως.
Acervatio, ἡ σώρευσις, εως.

Acervo,

Acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphr. apud Stob.
Acervus, ὁ σωρὸς, ῦ, divitiarum, χρήματων, Aristoph. ὁ ὄγκος, Aristot. ὁ θήμων, Hom. ὁ vel ἡ θὶν et θὶς, id.
Acesco, ὀξύνω, Gal. ὀξύνομαι, id. ἐξοξύνομαι, Theophr. παροξίζω, Diosc.
Acetabulum, τὸ ὀξύβαφον, Athen. τὸ ἐμβάφιον, Hipp. ἡ ὀξίς, Aristoph.
Acetosus, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος, Galen.
Acetum, τὸ ὄξος, εος, Plut. τὸ ὀξείδιον, ȣ, Suid. Galen.
Achillea, Herbæ nomen, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, τὸ ῥαφίον, Gal. ἡ περόνη, Gl. V.
Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Aciditas, vid. Acerbitas.
Acidulus, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ ϗ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑπόξυς.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Xen.
Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ὀξύτης, Plut. ἡ ἀκμὴ, unguium, ὀνυχῶν, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Ælian. gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας, Thuc. i. e. exercitus instructus, ἡ τάξις, εως, Dem. τὸ τάγμα, ἡ στὶξ, Hom. ἡ παράταξις, εως, Isocr. Hinc aciem instruo, παρατάττω, Isocr. παράταξιν ποιέω, Xenoph. in acie colloco, τάττω, Dem. sto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρὸς τινα, idem. unà sto in acie, συμπαρατάττομαι, Isocr. deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, Dem. occumbere in acie, τελευτᾷν ἐν τάξει, id.
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ȣ, Lucian. acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, id.
Acinaceus, ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Acinosus, ὁ ϗ ἡ ῥαγώδης, εος, Diosc.
Acinus, ἡ ῥὰξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, Plato. uvæ passæ, σταφυλῆς, Diosc.
Acipenser, ὁ ἔλλοψ, ὀνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.
Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, Diosc.
Acor, ἡ ὀξύτης, Alex. Aph. ἡ στρυφνότης.
Acquiesco, ἐπαναπαύομαι, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀρκῦμαι, præsentibus, στέργω τὰ παρόντα, Isocr. τοῖς παρῦσι, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. præsentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Lys. aliquâ re, ἔν τινι, Isocr. τὶ, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. εὐδοκέω ἔν τινι, Polyb. συμφέρομαι τοῖς παρῦσι, εὐαρεστῦμαι τύτοις, ἐμμένω τοῖς καθ' ἑστηκόσι, ἐπὶ τύτῳ χαίρω, συγχωρέω, cum dat. Plat.
Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, Isocr. pecunias, πορίζω χρήματα, Dem. reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπὰ, idem.
Acquisibilis, κτητὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Acquisitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, id.
Acquisitus, κτητὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, propriè, Alex. Aph. *metaph.* Plato, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, id. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isocr. vid. Acerbitas.
Acris iræ, ὁ ϗ ἡ ὀξύθυμος.
Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, Aristoph. σφόδρα, id. εὐτόνως, N. T. ὀξέως, πικρῶς.
Acritudo. Vide Acrimonia.
Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, Xenoph.
Acroamaticus, ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Acroasis, ἡ ἀκρόασις, εως, Lucian.
Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, Plutarch.
Acronychus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόνυχος, Nicand.
Acrostichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ιδος, Euseb. τὸ ἀκρόστιχον, Schol. Thuc.
Acta, τὰ πεπραγμένα, ων; τὰ πραχθέντα, ων; Apostolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.
Actio, ἡ πρᾶξις, Aristot. ἡ ἐνέργεια, id. judicialis, τὸ ἔγκλημα, Dem. ἡ κατηγορία, ας, id. injuriarum, ἀδίκȣ δίωξις, Antiph. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαι τινά τινος, Plut.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικὸς, δραστικός.
Actor, ὁ πράττων, οντος; ὁ δραστὴρ, δραστὴς, Hes. ὁ ποιητὴς, i. e. accusator, ὁ κατήγορος, ȣ, Dem. ὁ διώκων, οντος, id. fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, ῦ, Plut.
Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum scriba, ὁ γραφεὺς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ ϗ ἡ εὐαγωγός.
Actuosus, ὁ ϗ ἡ ἐνεργὸς, Lucian. πρακτικὸς, ἡ, ὸν, Polyb. ὁ ϗ ἡ φιλοέργος, ἐργώδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, Dem. in ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actus, πραχθεὶς, εῖσα, ὲν, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, Aristid. actum est de me, perii, ἀπωλόμην, Eur. ἀπόλωλα, Aristoph.
Actutum, αὐτίκα, Thuc. παραχρῆμα.
Acuatio, ἡ στόμωσις, εως.
Aculeatus, κεντρωτὸς, ἡ, ὸν; ὁ ϗ ἡ ἔγκεντρος; culex, κνὶψ, Aristot. ut spina, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, Theophr.
Aculeus, τὸ κέντρον, Plut. τὸ κέντημα, Polyb. ἐγκεντρὶς, Aristoph. ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἀκὶς, ίδος, Diosc. ἡ ὀξύτης, Plut. τὸ ὀξὺ, έος, ingenii, ἡ ἀγχινοία.
Acuminatus, ὁ ϗ ἡ ἀπόξυς, έος, Diosc.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, Lucian. i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ ἐις τι, Herod. θήγω, θηγάνω τινὰ ἐις τι, Xen.
Acus, ἡ ῥαφὶς, ίδος, N. T. βελόνη, τὸ ἐπήτριον, ἀκέστρα.
Acu pictus, κεστὸς, Hom. πολύκεστος.
Acutè, ὀξέως, canere, ὀξὺ λιγέως ᾄδειν, Arist. audire, ὀξὺ ἀκȣ́ειν, Plato. videre, ὀξὺ βλέπειν, idem. acutè videns, ὁ ϗ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acutè clamans, ὀξυβόας.
Acutulus, ὁ ϗ ἡ ὕποξυς, εος.
Acutus, ὀξὺς, εῖα, ὺ, hasta, ὀξὺ δόρυ, Hom. vox, ὀξεῖα φωνὴ, Plut. vir, ἀνὴρ δεινὸς, Dem.
Ad, παρὰ, *cum acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι παρά τινα, Xenoph. ἐπὶ, *cum dat.* esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, Thuc. *cum acc. in significatione motûs ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρὸς, *cum dat.* stabat ad januam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, N T. *cum acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς, ibid. ἐις, *cum acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι ἐις εὐωχίαν, Thuc. purpura ad vestem, πορφύρα ἐις χλαῖναν, ad viros ducentos, ἐις vel ἄνδρας διακοσίȣς, Thuc.
Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus. βιασθεὶς, εῖσα, ὲν, Isocr. ἀναγκασθεὶς, Dem.
Adædifico, προσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, Dem. item ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, Herod. ἀνισάζω, Aristot. ἐξισόω τινὶ, Plut. i. e. complano, ἐπισάζω, Aristot. ὁμαλίζω, ἀπαρτίζω. Bud.
Adæstuo, πρόσκυμαίνω, Philo. item ἐκκυμαίνω.
Adagium, ἡ παροιμία, Aristot. item λόγος.
Adamantinus, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, Æsch.
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, Aristot.
Adamo, ὑπερφιλέω, Xenoph.
Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, id. παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοικτος, ȣ.
Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, Bas.
Adapertus, ὁ ϗ ἡ, ἄνοικτος, ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, Lucian.
Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τȣ̀ς νόμȣς τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἀναρμόζω τὶ τινὶ, Dionys. Hal. προσαρμόζω τὶ τινι, Plato. ἐπαρτύω. Hom.
Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, ȣ, LXX.
Adaquo, ποτίζω, Aristot. ὑδραίνω.
Adauctus, ûs, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plato.
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, Dem.
Adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.
Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τὶ, Aristoph. vinum, οἴνȣ, Plato.
Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω.
Addecimo, ἀποδεκατόω.
Addenso, πυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλλάσσομαι, pro pecuniâ, ἐπ' ἀργυρίῳ, Herodian. ἀπεμπολέω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, Plut.
Addictus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, vel προσθετὸς, ἡ, ὸν, alicui, τινὶ, Plut. i. e. condemnatus ad, ὁ ϗ ἡ κατάδικος, Dem. sum precibus, προσκεῖμαι δεόμενος, Plut. alicui rei, τινὶ, Synes.
Addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὶ ταῖς ἐπιστήμαις, Isocr. λαμβάνω ἐπιστήμην τινὸς, id.
Additamentum, ἡ προσθήκη, Plato. τὸ πρόσθημα, Symmach. τὸ ἐπίβλημα, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, Dem. ἡ παρενθήκη.
Additio, ἡ πρόσθεσις.
Additus, πρόσθετος.
Addo, προστίθημι, vel ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τινὶ τι, Isocr. συνάπτω πρὸς τι, Plut. alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, Aristot.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ διαπορήσις.
Addubito, διαπορέω, Plato, de re aliquâ, ἀμφισβητέω περὶ τινος, Isocr.
Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, Lucian. alicui aliquem, ἄγω τινὶ τινα, πρὸς τινα, Plut. aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. aliquem in suspicionem, τινὰ ἐις ὑποψίαν, Plato. in medium, παράγω ἐις τὸ μέσον, id. ἐπάγω, Bud. συνάγω, ὑπάγω τι ἐις τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, Isocr. προσάγομαι, προσίεμαι, *cum infin.* ἀναπείθω.
Adductus, προσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπὸ δωρεαῖς, Plato.
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, Plut. ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ἀποτρώγω, τὶ, Laert. κατέδω.
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
Ademtus, ἀφαιρεθεὶς.
Adeò, *adv.* τοσȣ̃τον, victus est, ἡττήθη, Isocr. adeo abstinuere, ut ne quidem voluerint, τοσȣ̃τον ἀπέσχον, ὥς' ȣ̓δ' ἐθέλησαν, id. adeo destitutus sum, ut nesciam, ȣ̔́τως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὥς' ȣ̓κ οἶδα, id. adeo oportet, ut capiat, ȣ̔́τως χρὴ, ὥστε ἐπιδέχεσθαι, Æschin. quis adeo remotus fuit? τις ȣ̔́τω τοσȣ̃τον πόῤῥω ἦν; Dem. adeo probabiliter, ȣ̔́τω πιθανῶς, Plato, adeo dementes facti sunt, ἐις τȣ̃το ἀνοίας ἦλθον, Isocr. ἐις τοσȣ̃τον ἀνοίας ἐληλύθασιν, id. ἐις τοσαύτην μανίαν ἦλθον, id.
Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, Xenoph. φοιτάω πρὸς τινα, Thuc. hæreditatem, πορεύομαι ἐις τὰ κτήματα, Dem. κληρονομέω κληρονομίας, Aristot.
Adeps, τὸ στέαρ, ατος, Diosc. ἡ πιμελὴ, ῆς, Aristot. τὸ ἄλειφαρ, ὁ δημός.
Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, ἐπιτυχὼν, ȣ̃σα, ὸν, aliquid, τινὸς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινὸς, Isocr.
Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adesdum, ἴθι δὴ, Plato, ἴθι νῦν, Xenoph.
Adesurio, βȣλιμιάω, βȣλιμώττω.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὰ, Herod. τινὶ, N. T.
Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, Isocr.
Adhæc, πρὸς τȣ́τοις, et adhæc alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τȣ́τοις ἄλλα, Dem. χωρὶς δὲ τȣ́των, Lycurg.
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, N. T. πρόσκειμαι τινι, Diosc. προσέχομαι, Arist. προσίσχομαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, *omnia cum dat.*
Adhæresco, idem.
Adhæsè, συγκόλλως, Athen.

Adhæsio,

Adhæsio, ἡ, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, Aristoph.
Adhamo, ἀγκιςρόω, ῶ, Plut.
Adhibeo, προφέρω, προσέχω, animum rebus, τὸν νῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω, vel ποιέω ἐπιμέλειαν τινος, Thuc. aliquem in consilium de re aliquâ, ποιέομαι τινα σύμβουλον περὶ τινος, Dem. aurem verbis, παραβάλλω τὸ ὖς λογοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις. Theophr.
Adhinnio, προσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, Æl.
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, Isocr. ἡ παράκλησις, id. ὁ παρακελευσμὸς, ῦ, Thuc. ὁ διακελευσμὸς, Theoc. ἡ προκοπὴ, παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, Plat.
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, Hes. ὁ ἐργεπείκτης, Eust.
Adhortatorius, παρακελευςικὸς.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινὶ τι, Isocr. παρακελεύομαι τινὶ τι, Thuc. aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, Xenoph. ad aliquid, εἰς, Dem. πρὸς τι, Isocr. παρακαλέω, Xen. ἐγκελεύομαι, Plut. διακελεύομαι, Isocr. ἐπικελεύομαι, Plut. ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι ϗ νῦν, id. εἰς, ἔτι ϗ νῦν, vel εἰσέτι ϗ νῦν, Lucian. μέχρι τῦ νῦν, Xen.
Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινὶ, Diosc. παράκειμαι τινι, N. T.
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, ȣ, Theophr.
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ȣ, sc. πρᾶγμα, Chrys.
Adjectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.
Adjectivus, ὁ ϗ ἡ ἐπίθετος. Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Gramm.
Adjectus, ûs, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, Arist. ὁ ϗ ἡ πρόσθλητος, LXX.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, Lucian. εἰσάγω, Eust. ἐσάγω, Plut. i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ τι ποιεῖν, id. ἀναγκάζω, παρίςαμαι τινα ἐς τι.
Adjicio, προςίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, Arist. oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid, παραζεύγνυμι τί τινι, id. animum ad aliquid, ἐπέχω τὴν γνώμην, sive τὸν νῦν τινι, Lucian.
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινὸς τι, vel τινὰ τι, Xen. alicui spem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, Arist. adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῦτο, Aristoph. ἐξαιρέω, Plat. παραιρέομαι, Dem.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, Thuc. προσπληρόω, Xenoph.
Adimpletus, ἐπιπληρωθεὶς, εἶσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω, Thuc.
Adinvenio, προσευρίσκω, Hermog. ἐξευρίσκω, Isocr. προσεξευρίσκω, Dem. ἐφευρίσκω.
Adinventio, ἡ παρεύρεσις, Dem. ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, ὁ ϗ ἡ πιμελὴς, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπίμελος, Dioscor. ςεατινὸς, Gl. V.
Adipatus, et adiposus, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, Plato. ἐςεατωμένος, ένη, ένον, LXX. ὁ ϗ ἡ ςεατώδης, πιμελώδης, Aristot.
Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitùs, τινος ὑπὸ δαιμονίȣ, Arist. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαι τι, Isocr. προσλαμβάνω, Xen.
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, Dem.
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινι, Xen.
Aditus, ûs, ἡ πρόσοδος, Thuc. ἡ πάροδος. de viâ et actione adeundi. Xen. aditu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, id. εὐέφοδος, εὐπρόσιτος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, Thuc.
Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot. ἐπικρίνω, Plut.
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, Aristot.
Adjumentum, τὸ βοήθημα, Aristot. ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικȣρία.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιςὴν, σύνεργον, ἐπίκȣρον.

Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εως, Philo. ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, προςεθεὶς, εἶσα, ὲν, Gen. ἕντος, είσης, ἕντος, à προςτίθημι, Thuc.
Adjungo, προςτίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινὶ τι, Lucian. παραζεύγνυμι τινὶ τι, Naz. κολλάομαι, προσαρμόττω. Plut.
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμὸς.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, Plut. te per Deum ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, N. T. ἐξορκίζω σε κατὰ τῦ Θεῦ, ibid. ἐνορκίζω.
Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινὶ. Thuc. προσβοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ῦ, Thuc. ὁ συμπράκτωρ, ορος, Herodot. ἀμύντωρ, ἐπίκȣρος, σύνεργος, ἀλεξητήρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.
Ajutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hostes, τινι πρὸς πολεμίȣς, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, idem. ποιέομαι τινι βοήθειαν, idem. ἀμύνω, ἐπικȣρέω.
Admetior, προσμετρέω, Hyperid. ἐπιμετρέω.
Adminiculator, confer *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, confer *Adjuvo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλȣ, Aristoph. confer *Auxilium.*
Administer, ὁ ὑπηρέτης, Xen. item ὁ διάκονος.
Administra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, Xen.
Administratio, ἡ διοίκησις, εως, Dem. ἡ οἰκονομία, ας, Aristot. ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Administrativus, ὑπηρητικὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Administrator, ὁ διοικῶν, ῦντος, Isocr. ὁ διοικητὴς. Plut. ὁ ὑπηρέτης.
Administro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum malè, οἰκίαν κακῶς, Æschin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum benè, οἰκέω οἶκον εὖ, Plut. οἰκονομέω οἶκον καλῶς, Xen. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, Dem. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆς πόλεως πράττω, Xenoph. Sacramenta, μυςήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμαςὸς, ἡ, ὸν, Dem. θαυμάσιος, ία, ιον, Isocr. ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Admirabiliter, θαυμαςῶς, Plato, θαυμασίως, id. θαυμαςὸν, id.
Admiralis, ὁ ναύαρχος, Thuc. ὁ ςόλαρχος, Hes.
Admirandus, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ θαυμασμὸς, ῦ, Hippocr. τὸ θαῦμα, ατος, Lucian. τὸ θάμβος, Thuc.
Admirator, ὁ θαυμαςὴς, ῦ, Plut.
Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τινὸς. Xenoph. aliquem ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, id. aliquid, θαῦμα με ἔχει τινὸς, Lucian. alicujus virtutem, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, Xen. τινὸς τῆς ἀρετῆς, Dem. ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, Thuc. sermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, Basil.
Admissarius, ὁ ἀναβάτης, ȣ, ὁ ὀχευτὴς, ῦ, admissarium admitto, ὀχεύομαι, Arist.
Admissio, ἡ εἰσδοχὴ, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, Arist.
Admissor, ὁ εἰσάγων, οντος, Isocr.
Admissum, τὸ παράπτωμα, ατος, N. T.
Admistio, ἡ μίξις, Lucian. ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, Thuc.
Admistus, ἐπιμίκτος, πρόσμικτος, ὁ ϗ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, Polyb. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίημι τινα ἐις τι, Xen. ἐφίημι, προσίημι, Xen. flagitia, ποιέομαι δεινὰ, Thuc. ἐργάζομαι αἰσχρὰ, Xen. aliquid in aliquem, πλημμελέω τι ἐις τινὰ, Dem. viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τῦ ἄῤῥενος ὁμιλίαν, Æl.
Admodulor, προσᾴδω, Arist.
Admodùm, κομιδῆ, adolescens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, id. natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, id. ἀπαρτὶ, πανυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, Dem.

Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id. τινὰ τινὸς, Lucian. divinitùs, χρηματίζω, N. T. παρακαλέω, τινὰ ἐπί τι, παραινέω, *cum dat.* νȣθετέω, ὑπομιμνήσκω, Hom. παραγγέλλω.
Admonitio, τὸ νȣθέτημα, Plut. ἡ νȣθέτησις, Arist. ἡ παραίνεσις, Xen. ἡ ἀνάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, ὁ παραινῶν, ῦντος, Isocr. ὁ νȣθέτης.
Admonitorius, νȣθετικὸς, ἡ, ὸν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικὸς λόγος, Isocr.
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. ἐπιδάκνω, καταδάκνω, Hom.
Admorsus, προσδηχθεὶς, εἶσα, ὲν, δηχθεὶς, εἶσα, ὲν, Xen.
Admorsus, τὸ δῆγμα, ατος, Plut.
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, Arist.
Admoveo, προςίθημι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thuc. aliquid ad aliquid, τὶ πρὸς τι, Xen. aræ, προσάγω τῷ βωμῷ, Luc. aurem sermonibus, προσβάλλω τὸ ὖς τοῖς λόγοις, LXX. πελάζω, προσπελάζω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρὸς τι, Plut.
Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπιθορυβέω, Xen.
Adnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnasci, προσφύω τὶ τινι, Basil. ἐπιφύομαι, παραφύομαι, Diosc.
Adnatatio, ἡ πρόσνηξις.
Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, Thuc. προσνέω τινὶ, Æl.
Adnavigatio, ὁ εἴσπλȣς.
Adnavigo, πρόσπλέω, Thuc. in aliquid, ἔις τι, Arist. *item* εἰσπλέω.
Adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινὶ, Plut.
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, Arist. συντείνομαι.
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, Dem.
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτον, Herod. τῦ λιβανωτῦ, Lucian. καθαγίζω.
Adolescens, ὁ ἔφηβος, ȣ, Lucian. ὁ μείραξ, ακος, id. ὁ νεανίας, ȣ, Dem. ὁ νεὸς, ἀκμαῖος, ἀμφήλιξ.
Adolescentia, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἡλικία, ας, Isocr. florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἄνθȣσα, id. ab adolescentiâ, ἐκ νέȣ, Dem. ἐκ μειρακίȣ, id. ἡ ἐφηβία, ἐφηβότης.
Adolescentior, νεανιεύομαι, Plut. item νεανισκεύομαι, Xen.
Adolescentula, ἡ παιδίσκη, Dem. ἡ κόρη, ης, Isocr. ἡ παῖς, παιδὸς, τὸ παιδισκάριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.
Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, Arist. τὸ μειράκιον, Dem.
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, Lucian. μειρακεύομαι, Plut.
Adolesco, ἁδρύομαι, Plato, i. e. fio adolescens. μειρακιεύομαι, Xen. μειρακίζομαι, Lucian. ἐννεάζω, ἀτάλλω, Hesiod.
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliquâ re, τί τινι, Aristid. συνεπικρύπτω.
Adopertus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, N. T. κεκαλυμμένος, ένη, ένον, ib.
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, N. T. εἰσποίησις.
Adoptivus, ὁ ϗ ἡ εἰσποίητος, ȣ, Dem. filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, id. pater, ποιητὸς πατὴρ, Lysias.
Adopto, υἱοθετέω, Hes. εἰσποιέω, Dem. filium, ποιέομαι παῖδα, Dem. εἰσποιέομαι τινα υἱὸν, Isocr. παῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα, ὁ χόνδρος.
Adorabilis, προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, Gregor.
Adoratio, ἡ προσκύνησις, Plut. τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, ῦ, N. T.
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, Arist. ἐπέρχομαι, ἐφίςαμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, Arist. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππȣς χαλκοῖς προσβλήμασι, Xen. ἐνσκευάζω, παρασκευάζω,

παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν Θεὸν, Dem. ἱκετεύω τὸν Θεὸν, Xenoph. προσάγω τῷ Θεῷ προσευχὰς, Chryf.
Adpofco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινι, Soph. in aliquem locum, ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ, Ariftoph.
Adfcifco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινα ἐμοι, Naz. προσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.
Adfcribo, προσγράφω, aliquem fenatui, τινὰ τῇ βελῇ, Plut. tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ; id. aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημι τι τῇ εὐνοίᾳ τῦ Θεῦ, Plut. cauffam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, Dem. ἐγγράφω, id.
Adfcriptitius, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, Lucian. ὁ ϗ ἡ παρέγγραπτος, Gregor. παρέγγραφος, Athen.
Adfignifico, προσσημαίνω, Ariftot.
Adfitus, i. e. feminatus ad, παραφυτευθεὶς, εῖσα, ἐν, i. e. fitus ad, προσκείμενος, ένη, ενον.
Adfpuo, προσπτύω, Dem.
Adfum, πάρειμι, alicui, τινὶ, Dem. παραγίνομαι τινὶ, Ifocr. συμπάρειμι τινὶ, Dem. corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, Æfchin. παρατύγχανω. Polyb.
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, Thuc. ἡ προσκομιδὴ, id.
Advectitius, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, Herodian. ὁ ϗ ἡ παρείσακτος, ε, Suid.
Advecto, ἐπάγομαι, Thuc.
Advectus, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ἐν, Thuc.
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, Thuc. προσκομίζω τι, id. εἰσκομίζω τι, id. frumetum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, Dem.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, N. T. ὁ παρεπίδημος, ibid. ὁ πάροικος, ibid. ἔπηλυς, υδος, Dem. ὁ ἐπηλύτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, Xen. ad aliquem, ἥκω τινὶ, id. in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, Dem. ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xen. ἀφικνέομαι ἐπὶ τινα, ἐφίσταμαι.
Adventitius, ὁ ϗ ἡ προσήλυτος, ε, N. T. ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος, ἔπηλυς.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρὸς τινα, Xen. τινὶ, Dem.
Adventus, ûs, ἡ ἄφιξις, Dem. ἡ ἐπιδημία, id. ἡ πάροδος, id. τὸ προσελθεῖν, id. ἡ ἐπέλευσις, ἐπηλυσία, προσέλευσις, παρεσία.
Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, Gramm.
Adverbialis, ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, Gramm.
Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, Gramm.
Adverfaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, Plut.
Adverfaria, æ, ἡ ἀντίδικος.
Adverfarius, ἐναντίος, ία, ιον, alicui, τινὶ, Xen. ἐναντιωθεὶς, huic, πρὸς τῦτο, Plato.
Adverfarius, ii, ὁ ἐναντιέμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ ἀντιλέγων, id. ὁ ἀντιλογικὸς, Ifocr. ὁ ἀγωνιςὴς, id. ὁ ἀντιςάτης.
Adverfator, idem quod Adverfarius, ii.
Adverfatrix, ἡ ἐναντιεμένη, ης.
Adverfitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, Ariftot. ἐναντίωσις, εως, Ifocr.
Adverfor, ἀντιόομαι, alicui, τινὰ, Herodot. ἐναντιόομαι τινὶ, Ifocr. ἀντιτάττομαι τινὶ, vel πρὸς τινα, id. alicui in aliquâ re, τινὶ ἐις τι, Thuc. τινὶ πρὸς τι, Plut. alicui, ne faciat, τινὶ, μὴ ποιεῖν, Plato.
Adverfum, i, τὸ δυςύχημα, ατος, Xen.
Adverfum, vel adverfus, Præpof. εἰς, adverfus populum, εἰς τὸν δῆμον, Æfchin. κατὰ, cum Genit. oratio adverfus aliquem, λόγος κατά τινος; ἐπὶ, cum Accuf. exercere adverfus aliquem, ἀσχεῖν ἐπὶ τινα, Ifocr. πρὸς, cum Accuf. pugnare adverfus aliquem, μάχεσθαι πρὸς τινα, Plut.
Adverfus, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, Herod. ex adverfo alicui, ἐπαντικρὺ τινος, Dem. ἄντικρυς τινος, Thuc. adverfo flumine navigare, ἀνὰ πόταμον πλέειν, Herodian.
Adverto, προσβάλλω, Plato. animum alicui rei, προσέχω τὸν νῦν τινὶ, Dem. ἐφιςάναι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. Hom.
Advefperafcit, συσκοτάζει, Xenoph. quum advefperaffet, ἑσπέρας γενομένης, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, Dem. incumbo feu operam do, προσέχω τὸν νῦν τινὶ, σπεδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Adulatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ θωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, Arift. ὁ κολακεύων, οντος, Plut. ὁ θὼψ, θωπὸς.
Adulatorius, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, Lucian. κολακικὸς, ἡ, ὸν, Plato. θωπευτικὸς.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύεσα, Plut.
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλεσίοις, Plut. populo, θωπεύω τὸν δῆμον, Æfchin. omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακίαν ἐργάζομαι, Lucian.
Adulter, ὁ μοιχὸς, ῦ, Dem.
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, N. T. ἡ μοιχεύτρια, ας, Dem. ἡ μοιχὰς, άδος, Athen.
Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τὶ, Plato.
Adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, Lucian. μοιχικὸς, Phocyl. μοίχιος. Ep. i. e. falfus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νοθον, κεκιβδηλευμένον, Ariftoph. Lucian. alii.
Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, Plut.
Adultero, μοιχεύομαι, Plut. fœminam alicujus, τὴν γυναῖκα τινος, Plato. fœminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, Lyfias. nummos, παρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, Arift. παρακαραττω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid Scripturæ, τὶ τῆς γραφῆς, Gregor.
Adultus, τέλειος, εία, ειον, fœmina, γυνὴ, Æol. ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, Luc. ἁδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρπος, Herodot. puer, ὁ ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιαρῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ϗ ἡ.
Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, Naz. τὸ ἀπεικόνισμα, i. e. primæ linæ rei, ἡ σκιαγραφία, Plato.
Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.
Aduncè, ἀγκυλως.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roftri vel nafi, ἡ γρυπότης, Xen.
Adunco, καμπυλιάζω, κάμπτω, Plut. γρυπόω, Alex. Aphr.
Aduncus, ἐπικαμπὴς, κάμπυλος, η, ον, γαμψὸς, ἡ, ὸν, Ariftoph. γρυπὸς, ἡ, ὸν, Xenoph. itemque qui nafo vel roftro eft aliquantùm adunco, ὁ ϗ ἡ ἐπίγρυπος, Plato.
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, Dem. συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus cauffæ, ὁ συνήγορος, Dem. ὁ σύνδικος, Ifocr. ὁ παράκλητος, Dem.
Advoco, παρακαλέω τινὰ, Æfchin. προσκαλέω τινὰ, Thuc. ἐπικαλέω τινὰ, Xen.
Advolatus, ûs, ἡ ἐπίπτησις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, Greg. ἐπιποτάομαι, Diofc. ad aliquid, προσπίπτημι τινὶ, Philo. ἐπιπέτομαι, παραπέτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, faxum ad oftium, λίθον τῇ θύρᾳ, N. T. advolor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem. ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινὰ τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπείγω τινὰ, Ariftoph. ἐπισπέρχω.
Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, Plato, προσκαίω τι, Ariftoph, ἀποκαίω. Theophr.
Adufque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, Ariftot. hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Ifocr.
Aduftio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, Diofc. ollæ, τὸ πρόσκαυμα τῆς χυτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.
Aduftus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, ε.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεὼ.
Ædes, is, ὁ ναὸς, ῦ, N. T. ὁ νεὼς, ὼ, Xen. ὁ σηκος, τὸ ἱερὸν.
Ædes, ὁ οἶκος, ε, Xen. ἡ οἰκία, ας, Thuc.
Ædicula, i. e. facellum, τὸ ναΐδιον, ε, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, Dem. τὸ οἰκίδιον, ε, id. ὁ οἰκίσκος, ε, id.
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. ἡ οἰκοδομία, ας, idem.
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, Thuc. ἡ οἰκοδομὴ, ης, N. T. τὸ κτίσμα, τος, ibid.
Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, Dem. fuper aliquo, ἐπί τινι, Xen. fuper fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινὸς, N. T. δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, Plato. ὁ ἀςυνόμος, id.
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, Suid. ἡ ἀςυνομία, Ariftot.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀςυνομέω.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, Arift. ἀςυνομικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Æditimor, νεωκορέω.
Æditimus, ὁ νεωκόρος, Schol. Ariftoph. ζάκορος, Arift. ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, Ariftoph. ἱεροκόμος, ἱερόδελος.
Æditus, idem quod antecedens, *Æditimus.*
Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος, Ariftot.
Æger, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωςος, ε, Ifocr. ἀῤῥωςῶν, ῦσα, ῦν, Dem. ἐν πάθει ὢν, ῦσα, ὸν, Arift. νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, Xen. νοσηρὸς, Plut. νοσῶν, animo, ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ε, Dem. ὁ ϗ ἡ δύσθυμος, ε, Ariftot.
Ægrè, ἀῤῥώςως, Dem. ἀσθενῶς, Ifocr. i. e. difficulter, et moleftè, δυσχερῶς, χαλεπῶς, Xen. fero nogotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem. res advefas, ἐπι τοῖς κακοῖς, Ifocr. quum audio, ἀκέων, Plato. leges, χαλεπαίνω τὲς νόμες, Plut. aliquid, ἀγανακτέω ἐπὶ τινι, Ifocr. τινὶ, Plut. ὑπὲρ τινος, Ifocr. περὶ τινος, Plato, διά τι, id. φέρω βαρέως τι, Xen. χαλεπῶς τι, Ifocr.
Ægrefco, ἀσθενέω, δυσθυμῦμαι.
Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, Arift. ἡ βαρυθυμία, Plut. ἡ λύπη, Plato. ἡ ἀνία.
Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*
Ægrotatio, τὸ νόσημα, Dem. ἡ ἀῤῥωςία, Ifocr. τὸ ἀῤῥώςημα, Dem. ἡ νόσος, Ifocr. ἡ ἀσθένεια, Dem.
Ægroto, ἀσθενέω, Ifocr. ἀσθενέω νόσον, id. ἀῤῥωςέω, Dem. νοσέω, Plut. ἔχω, διακεῖμαι ἀῤῥώςως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, Dem. Ifocr. Lucian. ex aliquâ re, νοσέω ἔκ τινος, Lucian. præ dolore, ὑπὸ λύπης, id. leviter, νόσον μικρὰν, Plut. ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, N. T.
Ægrotus, idem quod *Æger*, quatenùs hoc de corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἴλερος, ε, Arift.
Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, Plut. ἡ ζήλωσις, έως, Thuc. ὁ ζῆλος, φιλονεικία.
Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, virtutis, ἀρετῆς, Ifocr.
Æmulatus, ûs, τὸ ζήλωμα, ατος, Æfchin.
Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, Athen. ζηλόω, aliquem, τινὰ, Ifocr. τὶ, id. aliquem quafi veftigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, Plato, virtutis ftudio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, idem. invideo alicui rei alicujus caufsâ, φθονέω τινὸς ἐπὶ τινὸς, Ifocr.
Æmulus, ὁ ϗ ἡ ζηλότυπος, ε, Ariftoph. ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ἐφάμιλλος, ἀντιτεχνος, Luc.
Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, ῦ, Dem.
Æneus, χάλκεος, contr. χαλκῦς, ῆ, ῦν, Xen.
Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, Plut.
Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, Æfchin. ὁ αἰνιγμὸς, ῦ, Athen.
Ænigmaticè, αἰνιγματωδῶς, Athen. δι' αἰνιγμάτων, Æfchin.
Ænigmaticus, ὁ ϗ ἡ αἰνιγματώδης, έος, Arift.

Ænigmatifta,

Ænigmatista, ænigmaticè loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, ῦ, LXX.

Æquabilis, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, Plut.

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ήτος, Plut. ἡ ὁμαλοτὴς, Arist. legum et juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem.

Æquævus, ὁ ϗ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, Confer sequens *æqualis*.

Æqualis, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, Aristoph. ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ ὀσίαι, Aristot. aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτῦ κεφαλῇ ἄγω, Arian. æqualis ætate, ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, ικος, Xen. ὁ ϗ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, Arist. et ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de fœminâ, Lucian.

Æqualitas, ἡ ἰσότης, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist.

Æqualiter, ἐπίσης, Xenoph. ἐξίσης, Chrys. ὁμαλῶς, Plut. ἴσως, Dem. ἴσον, Thuc.

Æquanimis, ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, ονος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐπεικὴς, έος, Plato.

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, Plut. εὐγνωμοσύνη, ης, Æschin.

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, Plut. εὐγνωμόνως, fero, φέρω, Lucian.

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, τὸ ὁμαλίζειν, Aristot.

Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Theophr.

Æquè, ἴσως, Dem. æquè ac, ὁμοίως, ὥσπερ, Dem. æquè ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, Isocr. ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, id. παραπλήσιον, id. vos nostis æquè atque ego, ὑμεῖς ἴςε ὁμοίως ἐμοὶ, id.

Æqui bonique facio, εὐλογιςέω πρός τι, εὐγνωμονέω τινί.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, ἡ ἰσημερία, Plut.

Æquilibris, ὁ ϗ ἡ ἰσόῤῥοπος, Plato.

Æquilibrium, ἡ ἰσοῤῥοπία, Plato.

Æquimanus, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.

Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ἡ, ὸν, Theophr.

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, Plut.

Æquipar, ἴσος, η, ον, Plut.

Æquiparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀντάξιος, alicui, τινὸς, Xenoph. ἀνάλογος, Aristot.

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀναλογία, id.

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, Xen. ἐξισόω, ῶ, Thuc. παρισόω, ῶ, Plato.

Æquipollens, ὁ ϗ ἡ ἰσοδύναμος, ῦ, Aphrod. et ἰσοδυναμέων, ῶν, ῦσα, ῦν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, εως, Themist. τὸ σήκωμα, Polyb.

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, Dem. ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.

Æquiter, ἐπίσης, Xen. Confer *æqualiter*.

Æquivaleo, ἰσοῤῥοπέω, Plato.

Æquivalens, ἰσοῤῥοπῶν, ῦσα, ῦν, ὁ ϗ ἡ ἰσοκρατὴς, Herod. ἀντίςροφος.

Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, Aristot.

Æquivocè, ὁμωνύμως, Aristot.

Æquivocus, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ῦ, Plato.

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινὰ τινι, Xenoph. facultates, ἰσώζω τὰς κτήσεις, Aristot. alicui aliquâ re, ἐξισόομαι τινὶ τι, Plut. solo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εος, Aristot. i. e. mare. Vide Marc.

Æquoreus, πελάγιος, ία, ιον, Aristot. πελαγικὸς, ἡ, ὸν, Plut. ἐνάλιος.

Æquus, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, Plut. i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, Arist. æquum est, ἄξιον ἐςι me, odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen. te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, Aristot. æquissimum est illum hoc facere, δικαιοτατός ἐςι τῦτο ποιεῖν, Plato. ex æquo, ἴσως, Dem. ἐπίσης, Isocr.

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, Aristot. lenior, ἡ αὔρα, ας, Xenoph. tranquillus, τὰ τῦ ἀέρος εἰρηναία, Æol. malus seu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, Strabo, in aërem abeo, ἐξαερόομαι, Diosc.

Æramentum, vas vel simile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, Xen.

Æraria, ἡ μεταλλεία, τὸ χαλκεῖον, Luc.

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, Plut. τὸ δημόσιον, Dem. τὰ δημόσια, ων, id. τὸ γαζοφυλάκιον, ῦ, N. T. ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, ὀπισθόδομος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, Arist. ὁ χαλκουργὸς, ῦ, id. ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, χάλκεος, *contr.* χαλκῦς, ῆ, ῦν, Æsch.

Æratus, χαλκωτὸς, ἡ, ὸν.

Aërius, ὁ ϗ ἡ ἀέριος, ῦ, natura, φύσις, Aristot. animal, ζῶον, id. aërius sive aëriæ naturæ sum, ἀερίζω, Diosc.

Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, Poll.

Æripes, χαλκόπυς.

Aëripes, ἀερίπυς, ἀεροίπυς, ἀελλόπυς.

Æro, χαλκόω.

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, Athen.

Æruginosus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, fio, ἰόομαι, Sirac.

Ærugo, ὁ ἰὸς, ῦ, ferri, σιδήρυ, Diosc.

Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, Isocr. τὰ δεινὰ, Thuc. αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυςυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυςυχήματα, Dem. Isocr. ἡ ὀϊζὺς, ἡ ἀθλιότης.

Ærumnosus, ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, Dem. ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, id. ἄθλιος, ία, ον, id. τάλας, ὀϊζυρὸς, πολύπονος.

Ærusćatio, ἡ χάλκισις, εως.

Ærusćator, ὁ χαλκιςὴς, ῦ.

Ærusco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκὸς, ῦ, Diosc. alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος, Aristot. τὰ χρέα, ων, Dem. τὸ ὀφείλημα, ατος, Thuc, ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, Dem. æs alienum dissolvo, χρέος ἀποδίδωμι, Aristoph. æris alieni solutio, τῶν χρέων διάλυσις, Plato.

Æsculetum, ὁ πλατυφυλλον.

Æsculeus, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æsculus, ἡ πλατύφυλλος, Theophr.

Æstas, τὸ θέρος, εος, Xenoph. ἡ θερεία, Polyb. media, τὸ θέρος μεσῦν, Xen. adulta, ἡ ἀκμὴ τῦ θέρεος, æstate, θέρυς, θέρει, ἐν θέρει.

Æstimabilis, τιμητὸς, ἡ, ὸν, Dem.

Æstimatio, ἡ τίμησις, ἡ διατίμησις, ἡ τιμὴ, Dem. ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, æstimationem litis institutere, τίμημα ποιεῖσθαι, ἐπάγειν, id.

Æstimator, ὁ τιμητὴς, ὁ δοκιμαςὴς, κριτὴς, λογιςὴς, Dem.

Æstimo, τιμάω, digno, pretio, τῆς ἀξίας, τῦ ἴσυ, Aristot. maximi, πλεῖςυ, Dem. præ omnibus, ἀντὶ πάντων, idem. pluris, τιμάομαι μείζονος, Xen. aliquid multi, τι πολλῦ, Chrysost. pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρήματων, Isocr. aliquem ex aliquâ re, δοκιμάζω, τινὰ ἔκ τινος, id. aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, Dem. litem, ἐπιγράφω τίμημα, Arist. ποιῦμαι τίμημα, Dem. ἀκριβολογέομαι, id.

Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, Suid.

Æstivus, θερινὸς, ἡ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, Xenoph. θέριος, ία, ιον, æstiva serenitas, θερία αἰθρία, Diosc.

Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, Strabo.

Æstuatio, ἡ καύμασις, εως.

Æstuo, *ut mare*, κυμαίνω, Plut. fervore, καυσόομαι, Galen. καυματίζομαι.

Æstuosus, ὁ ϗ ἡ καυματώδης, καυσώδης, et quasi suffocans, ὁ ϗ ἡ πνιγώδης, εος, Plut.

Æstus, ὁ καύσων, ωνος, N. T. τὸ καῦμα, Xenoph. ὁ καῦσος, stomachi, τῦ ςομάχυ, Diosc. τὸ καύσωμα, Gal. ἡ ἔγκαυσις, εως, Gal. τὸ θάλπος, Luc. τὸ αἶθος, Hes. maris, ὁ κλύδων, ωνος, Plut. ἡ πλημμυρα, Plut. βρασμὸς.

Ætas, ἡ ἡλικία, Dem. eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος, Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, id. ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, Dem. qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων, Plato. ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν κατέςη, Lucian. ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, Plato. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν, Xenoph. annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, Isocr. triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, Plut. ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, Lucian. ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plato. i. e. generatio, ἡ γενεὰ, nostrâ ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem.

Ætatem, εἰς αἰῶνα, N. T. δι᾽ αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ αἰδιότης, animæ, τῆς ψυχῆς, Aristot. ὁ αἰὼν, ῶνος, id. ἡ ἀθανασία, Isocr.

Æterno, ἀπαθανατίζω, Aristot. ἀθανατίζω, Herodot.

Æternè, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, Plut. ὁ ϗ ἡ αἰώνιος Plato. in æternum, ἐς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, N. T. δι᾽ αἰῶνος, Æl. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίυ, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῦ αἰῶνος, N. T.

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, Arist.

Ætherius, ὁ ϗ ἡ αἰθέριος, Arist. ὁ ϗ ἡ αἰθεριώδης, εος, Galen.

Æthiopicus, αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Strabo.

Æthiopissa, ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.

Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, Strabo.

Æviternus, ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, Plato. ὁ ϗ ἡ διαιώνιος, idem.

Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, Plato.

Affabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, Isocr. ὁμιλητικὸς, id. ὁ ϗ ἡ φιλοπροσήγορος, id. affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, idem.

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, id.

Affabiliter, εὐπροσηγόρως.

Affabrè, τεχνικῶς, Isocr. ἐντέχνως, affabrè factus, ὁ ϗ ἡ καλλίεργος, Plato. δαιδαλέος, έα, έον, affabrè facio, καλλιεργέω, ῶ, Dion. Arcop.

Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, Aphthon.

Affamen, ἡ προσηγορία, Dem. τὸ πρόσρημα, Aristid. ἡ πρόσρησις, Plato.

Affaniæ, ὁ φλύαρος, Plato. ἡ φλεδονεία, id. ἡ φλυαρία, Plato. τὰ ὕθλημα.

Affatim, περισσῶς, Isocr. δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς σρατιώταις, Herod. ἅλις, *cum gen. et absol.*

Affatus, idem quod *Affamen*.

Affatus, προσειπὼν, ῦσα, ὸν, aliquem nomine, τινὰ ὀνομαςὶ, Plato.

Affectatè, περιέργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, Thuc. i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.

Affectator, i. e. cupidè appetens, ὁ ἐπιθυμητὴς, ῦ, Xen. i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος.

Affectatus, ὁ ϗ ἡ περίεργος, ῦ, Aristot.

Affectio, τὸ πάθος, εος, Plato. ἡ ὁρμὴ, Plut. i. e. constitutio, ἡ διάθεσις, εως, LXX.

Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιθυμέω τινὸς, Isocr. γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς, Plato. ἐπιβυλεύω τινι, id.

Affectus, ὁ ϗ ἡ ἐμπαθὴς, Plato. malè corpore, κακοπαθῶν τῷ σώματι, Isocr. sum ita, διάκειμαι ὕτως, Dem. erga amicum, ἔχω ὕτω πρὸς φίλον, Isocr. erga aliquem benè, διεθέμην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρὸς τινα, Dem. malè, δυσμενῶς, χαλεπῶς, id.

Affectus, ûs, τὸ πάθος, εος, Plato. τὸ πάθημα, Xen.

Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, Xenoph. domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον, Herodian. opsonium, παραφέρω ὄψον, Xenoph. mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, Polyb. fasciculum epistolarum, πρόσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιςολῶν, Herodian. voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, Xen. in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς τὸ μέσον, Plato. alii, pecuniam, φέρω ἀργύριον, Æschin. alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινὸς, Isocr. παρακομίζω, Plut.

Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, Isocr. ἀγαθὸν τι τινα, Dem. δράω τινὰ τι ἀγαθὸν, Isocr. ἐργάζομαι vel πράττω τινὰ τι ἀγαθὸν, Dem. magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, id. afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, Ælian.

Affictitius, ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαςος, ὁ ϗ ἡ πρόσπλαςος.
Affictus, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, ȣ, Arift.
Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσπήγνυμι, N. T. quafi clavis alicui, προσηλόω τινὶ, Lucian. διακεντέω, προσπασσαλεύω, Ariftoph.
Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Diofc. προσποιέομαι.
Affinis, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, Plato. προσήκων, ȣσα, ον, alicui, τινος, Thuc. Subft. ὁ κηδεςὴς, ȣ, Dem. pariter affinis, συγκηδεςὴς, ȣ, Ifocr. ὁ κηδεμὼν.
Affinitas, ἡ συγγενεία, Plato. ἐπιγαμία, Dem. ἡ ἀγχιςεία, id. ἡ κηδεία, ας, Ifocr. inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, Dem. nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδεία τινος, id. adverfari affinitatem alicujus, ἀνανεύειν κηδεςὴν τινα, id. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, Eurip.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, Ariftot.
Affirmativus, καταφατικὸς, ἡ, ὸν Ariftot.
Affirmo, κατάφημι, Ariftot. aliquid. καταβεβαιόομαι τι, Plut. διαβεβαιȣ̃μαι, id. διϊσχυρίζομαι, Plat. διορίζομαι, id.
Affixus, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλέμενος τινι, Chryf.
Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, Plato.
Afflatus, ἐπιπνεόμενος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἐπίπνοος, Plut. divinitùs, ἐνθεαςικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ πνευματοφόρος, LXX. ὁ ϗ ἡ ἔνθεος, Plut.
Afflatus, ûs, ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato. τὸ πρόσπνευμα, Suid. divinus, ὁ θειασμὸς, ȣ, Thuc. afflatu divino, θειαςικῶς, Poll.
Affleo, παραδακρύω, alicui, τινι, Lucian.
Afflictatio, idem quod fequens *Afflictio.*
Afflictio, ἡ θλίψις, N. T. ἡ κακοπάθεια, ας, Dem. ἡ κάκωσις, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid. ὁ θλιμμὸς, ȣ, LXX. ἡ ταλαιπορία, ας, Ifocr. τὸ δεινὸν, ȣ, Dem.
Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.
Afflictor, ὁ κακόποιὸς, ȣ, Ariftot. ὁ ὑβριςὴς.
Afflictus, τεθλιμμένος, ένη, ένον, N. T. παθὼν ȣσα, ὸν, Dem. κακοπαθὼν, ȣσα, ὸν, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ȣ, Dem.
Afflictus, ûs, idem quod *Afflictio.*
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, Ifocr. regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις, Dem. aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, Ifocr. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάςην ἡμέραν κακοπαθέω, id. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, Lucian.
Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, Eurip. ἐμφυσάω, N. T. προσπνέω, *cum dat.* Ariftoph.
Affluens, περιȣσιαςικὸς, ἡ, ὸν, Hermog.
Affluenter, ἐκ περιȣσίας, Dem. ῥύδην, δαψίλως.
Affluentia, ἡ ἐπιῤῥοια, Dion. Areop. i. e. copia, ἡ περιȣσία, Dem. ἡ εὐπορία, Ifocr. ἡ ἀφθονία, Dem.
Affluo, ἐπιῤῥέω, Galen. i. e. abundo, περιȣσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Eurip. περιȣσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copiâ, εὐπορέω, περισσεύω, Dem. divitiis, πλȣτέω πλȣ̃τον, Lucian. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτȣς ἔχω.
Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, N. T.
Affore, παρέσεσθαι, Dem.
Affremo, ἐπιβρέμω.
Affrico, προςτρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίθῳ, Bafil. alicui infamiam turpem, προςτρίβομαι τινι αἰσχρὰν λώβην, Plut. προσκνάω.
Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα, Hef.
Affrictus, ûs, ἡ πρόςτριψις, ἡ ἐπίτριψις.
Affrico, ἐπιτρίβω, Ariftoph.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ὁ ϗ ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐλλαμπρύνομαι.
Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. fanguinem aris, προσχέω, αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian. προσχύω.
Affufio, ἡ πρόσχυσις, εως, N. T.
Affufus, a, um, προσχυθεὶς, εῖσα, έν.

Afforis, ἔξωθεν, Xen.
Africus ventus, ἡ λίψ.
Agaricum, τὸ ἀγαρικὸν.
Agafo, ὁ ὀνηλάτης, Plut. ὁ ἱπποφορβὸς.
Age, ἄγε, Dem. φέρε δὴ, id. φέρε γὰρ, Plato. age, dic, ἄγε, εἰπὲ, Hom. audite, ἄγε ἀκȣ́σατε, Xen. age, videam, φέρε, ἴδω, Ariftoph. age, accipiamus, φέρε, λάβωμεν, Plut. age, crede, φέρε, πείσθητε, Gregor.
Agedum, ἄγε δὴ, Arift. φέρε τοίνυν, Lucian. φέρε δὴ νῦν, Dem.
Agellus, τὸ ἀγρίδιον, Arrian. γήδιον, χωρίδιον.
Agema, τὸ ἄγημα, ατος, Plut.
Ager, ὁ ἀγρὸς, Ariftot. ἡ γῆ, Dem. ἡ χώρα, Ifocr. τὸ ἔργον, Ælian. ὁ χῶρος, Xen.
Age fis, ἄγε δὴ, Dem.
Agger, τὸ χῶμα, Dem. ὁ χȣ̃ς, ȣ̃, Thuc. aggerem duco, χώννυμι χῶμα, id. aggeribus viam obftruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, Dem. aggere communio, ἀποχώννυμι, Xenoph. προχώννυμι, Herodian.
Aggero, χωννύω, Thuc. χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, id. ἐπὶ πόλιν, Ctef.
Aggero, ἐπισωρεύω, Athen. lapides in meum ufum, προσπαραβάλλομαι μοι λίθȣς, Thuc.
Aggeftus, ûs, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, Polyb.
Agglomero, προσαθροίζω, συναγείρω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, Ægin. προσάπτω.
Aggravefco, ἐπιβαρύνομαι.
Aggravo, ἐπιβαρέω, Appian.
Aggredior, προσέρχομαι, Xen. conor, five fufcipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Ifocr. opus furiofum, ἐπιχείρημα μανικὸν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut. negotium, ἅπτομαι τȣ̃ πράγματος, Dem. alia via, ἑτέραν τρέπομαι, Synef.
Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, N. T.
Aggrego, ἐπαθροίζω, N. T. ἐπισυνάγω, Polyb. βυνίζω, LXX.
Aggreffio, ἡ προσήλυσις, Juft. Mart. rei, ἐπιχείρησις, Thuc. ἡ ἐπιβολὴ, ἡ ἐφόρμησις.
Aggreffor, ὁ ἐπιχειρητὴς, ȣ̃, Thuc.
Agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔςροφος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος, ȣ, Hipp. εὐσκαρθμος, Hom.
Agilitas, ἡ εὐςροφία, LXX. ἡ εὐκινησία, ἡ ἐλαφρότης.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος, Ariftot.
Agitatio, ἡ κίνησις, εως, Plut. arboris, τὸ δόνημα δένδρȣ, Lucian.
Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Lucian. ὁ κινητὴς, equorum, ὁ ἱππηλάτης, ȣ.
Agitatus, κινηθεὶς, εῖσα, έν.
Agite, ἄγετε, Dem. φέρετε, confer *Age.*
Agito, σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασείω, δονέω, gentem, ἔθνος, Herod. multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, Suid. confilia cum aliquo de re aliquâ, κοινολογέομαι τινι περὶ τινὸς, Dem. ἀνακινέω.
Agmen, τὸ πλῆθος, Xen. equorum, ἡ εἴλη ἵππων, Apocryph. militum, τὸ τάγμα, Plut. ἡ τάξις, Xen. agminis præfectus five dux, ὁ λοχαγὸς, ȣ̃, Ifocr. agmen duco, λοχαγέω, Xen. λοχηγετέω λοχὸν, Herodian. agmen extremum, ἡ ȣ̓ραγία, ας, Polyb. duco, ȣ̓ραγέω, LXX.
Agminatim, κατὰ λόχȣς, Phil. κατ' ἴλην, Plut. κατ' εἴλας, Herodot.
Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνὴ, Orph.
Agnafcor, παραφύομαι, Diofcor. προσφύομαι, Theophr.
Agnati, οἱ προσήκοντες τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ συγγενεῖς, ῶν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι, πατρῷοι.
Agnatio, ἡ συγγένεια, Plato. ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, παραφυόμενος, ένη, ενον, Diofc. vid. *Agnati.*
Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.
Agninus, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, Lucian.
Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, Herodian.
Agnitus, ἐπεγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω, N. T. γνωςὸς, Greg.

Agnomen, τὸ παρωνύμιον, Plut. ἡ προσωνυμία, id.
Agnofco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀναγινώσκω τινα, Dem. γνωρίζω τινὰ, Ifocr.
Agnus, ὁ ἀμνὸς, N. T. ὁ ἀρς, ἀρνὸς, Plato.
Ago, ἄγω, feptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, id. feftum alicui, ἑορτὴν τινι, Plut. aliquid rectè et decenter, πράττω τι καλῶς ϗ προσηκόντως, Dem. res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, id. aliquid præclarè, διαπράττομαι τι τῶν δεόντων, Ifocr. multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, Dem. perfonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριςήρια ὁμολογέω τινὶ, id. χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, Ariftid. radices, ῥιζόω, Theophr. ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, Dem. cauffam alicujus, λέγω ὑπέρ τινος, in hæreditatem alicujus, ἐπιδικαζόμαι τινὰ τὴν ȣ̓σίαν, vel τινὸς τῆς ȣ̓σίας, id. loquor de re aliquâ, διαλαμβάνω περὶ τινος, Arift. διαλέγομαι περὶ τινος, Ifocr. liberiùs cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, id.
Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Xen. confer *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, κληρȣχικὸς, ἡ, ὸν, Ariftoph. lex agraria, νόμος κληρȣχικὸς.
Agreftis, ἄγριος, ία, ιον, Dem. ἄγροικος, οίκη, οικον, Plato. ἡ ἀγριὰς, Nic.
Agricola, ὁ γεωργὸς, Xen. ὢν ἐν γεωργίᾳ ϗ περὶ γῆν ποιέμενος, Æol. ὁ γήτης, Soph.
Agricolatio, ἡ γεωργία, Plato. ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργέω, Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμὶ, Ælian. περὶ τὴν γῆν πονέομαι, id. γῆν γεωργέω, Dem.
Agricultor, ὁ γεωργὸς, ȣ̃, Ariftot.
Agricultura, ἡ γεωργία, Ifocr. τὸ γεώργημα, Plato.
Agrimenfor, ὁ γεωμέτρης, Plato.
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, Suid.
Ah, αἶ, ah mifer! ah miferum! αἶ τάλαν, Ariftoph.
Ahenarius, fc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, Ariftot.
Aheneus, χάλκεος, *contr.* χαλκȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, Xen.
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, Xen.
Ahenus, idem quod *Aheneus.*
Aio, φημὶ, Æfchin.
Ala, τὸ πτερὸν, ȣ̃, ἡ πτέρυξ, animalis, τȣ̃ ζώȣ, Ariftot. hominis fub brachio, ἡ μασχάλη, ης, Xen. pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ȣ, Benz. equitum, ἡ ἴλη, ης, Plut. aciei, τὸ κέρας, ατος, Thucyd. alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, Polyb.
Alabafter, ὁ, vel ἡ ἀλάβαςρος, τὸ, ἀλάβαςρον, LXX. N. T. parvus, τὸ ἀλαβάςριον, Poll.
Alabaftrites, ὁ ἀλαβαςρίτης, ȣ, Diofc. τὸ ἀλάβαςρον, Herodian.
Alabaftrus, idem quod *Alabafter.*
Alacer, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ad aliquid, πρός τι, Ariftoph. περί τι, Thuc. ὁρμητικὸς πρός τι, Plut. ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ἀκραιφνής.
Alacrè, προθύμως, Xenoph. confer *Alacriter.*
Alacritas, ἡ προθυμία, Dem. ἡ ἑτοιμότης, id. ἡ φιλοπραγμοσύνη, id.
Alacriter, προθύμως, Dem. εὐθύμως, Xen. ἑτοίμως, Dem. προχείρως, Ifocr.
Alapa, ὁ κόλαφος, Epicharm. τὸ ῥάπισμα, N. T. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, Dem. παίω κατὰ κόρης τινα, παίω πὺξ τὸ ςόμα τινὸς, Greg. alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, Luc.
Alaris, e, πτέρινος, ινη, ινον, Ariftoph.
Alatus, πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, Ariftoph. πτερωτὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, ȣ̃, Theocr. ἡ κόρυδος, ȣ, id. ἡ κορυδαλὶς, ίδος, id. ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, Ægin. opus albarium feu calce inductum, τὸ κονίαμα, Theophr. opere albario induco, κονιάω, Ariftot. albario opere inductus, κονιατὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Albatus, λελευκωμένος, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, Ariftot.
Albeo, λευκαίνομαι, Theophyl.
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ȣ, Diofc.

Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδιλος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, Diofc. oculorum morbus, ἡ λεύκωσις. id.
Albulus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ου, Diofc.
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, id.
Albumen, τὸ λεύκωμα, Diofc. τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
Alburnum, τὸ στέαρ δένδρου, B.
Albus, λευκὸς, ἡ, ὸν, Dem. ἀργήεις, ἔσσα, εν, Lucian. ἀργὸς, Hom.
Alcion, vide *Halcyon.*
Alea, ἡ κυβεία, Xen. et pro lufu aleæ, Ariftot. aleâ ludo, κυβεύω, Plut. διακυβεύω, idem. aleâ feliciter ludo, εὐκυβεύω, Polyb. aleâ infeliciter ludo, δυσκυβεύω, id. aleâ confumo feu difperdo, κατακυβεύω, Lyfias, aleâ cum alio ludo, συγκυβεύω, Plut. jacio aleam feu periculum adeo, ἐκκυβεύω, Polyb.
Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, Xen. peritus, ὁ κυβευτικὸς, οῦ, Plato.
Aleatorius, κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, Plato. confeffus, feu locus ubi aleâ luditur, τὸ κυβευτήριον, id. τὸ κυβεῖον, Æfchin.
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, Confer *Avis.*
Alefco, πληθύνομαι, Arift.
Alga, τὸ φῦκος, εος, Theophr. τὸ φυκίον, ου, Plut. τὸ βρύον.
Algeo, ῥιγόω, Lucian. ψύχομαι, Athen.
Algidus, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, Herodian.
Algificus, ψυχοποιὸς.
Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, Alciphr. τὸ κρύος, εος, Lucian. τὸ ῥῖγος.
Algofus, ὁ ϗ ἡ φυκώδης, εος.
Aliàs, ἄλλοτε, quàm nunc, ἢ νῦν, Lucian. aliàs rebus fecundis, aliàs adverfis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττεσθαι, Dem. fit aliàs mifer, aliàs beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, Ariftot. aliàs ambitiofum laudamus, aliàs non ambitiofum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλοτιμὸν, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, id. nec aliàs unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε ἐβουλόμην λέγειν, Dem.
Alibi, ἄλλοθι, Dem. ἑτέρωθι, id. ἀλλαχῆ. Xen. alibi nufquam, ἄλλοθι, οὐδαμοῦ, Dem.
Alica, ὁ χόνδρος, ου, Galen.
Alicubi, που, teftatus eft quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ που τις, N. T. ἔστιν οὗ.
Alicundè, ποθὲν, Ariftot.
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, Thuc. ἀπαλλοτρίωσις. Arift. mentis, ἡ ἀλλοτριότης, Plato.
Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, Dem.
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, Dem. ὁ ἀλλογενὴς, έος, N. T. ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, Xen.
Alienigenus, ὁ ϗ ἡ ἀλλογενὴς, έος, N. T.
Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινὸς, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, Thuc. ἀπαλλοτριόω, Arift.
Alienus, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, fed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, Æfchin. alienum à fuis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, Dem. alieno animo effe ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρὸς τινὰ, Ifocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo effe erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, feu διακεῖσθαι, feu διατίθεσθαι, πρὸς τινα, vel τινι, Dem. Ifocr. Plato. alienum à propofito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, Lyc. ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, Polyb.
Aliger, πτερωτὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ πτεροφόρος.
Alimentum, ἡ τροφὴ, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, Ariftot. alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Theophr. alimento abundans, ὁ ϗ ἡ τροφώδης, εος, Ariftot. βρῶμα.
Alio, ἄλλῃ, difcefferunt, ᾤχοντο, Xenoph. alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, Dem. alio quis verberet, ἑτέρωσε τις πατάξῃ, id. alio quopiam, ἄλλοσε ποι, idem.
Alioqui, ἄλλως, alioqui honeftus, τἄλλα καλὸς, Ariftoph. quietus, fed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς, Dem. fin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἶπε, Plato. alioqui dixiffem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, N. T.
Aliorfum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῃ, Ariftot.
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, fecеffit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, N. T. χρόνον τινὰ, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, Dem. vos contriftaturum effe, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, id. ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν. ἔστιν ὅτε, Viget.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantifper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, ποσόν τι, Herodot.
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.
Aliquantus, ποσὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, N. T.
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τι, *Gen.* τινὸς, fi quis, i. e. aliquis hoftem aliquem viderit, εἴπου τὶς τινα ἴδοι ἐχθρὸν, Thuc. ὁ ϗ ἡ τὸ δεῖνα, inimicus aliquis. δεῖνα ἐχθρὸς, Dem.
Aliquifpiam, idem quod *Aliquis.*
Aliquo, ποῖ, Ariftoph. ὅποι, id. ἔστιν ὅποι, ἐνιαχοῦ, Hefych.
Aliquorfum, idem quod *Aliquo.*
Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, ιαι, α, Plut.
Aliquoties, ἐνίοτε, Plato.
Aliter, ἄλλως, Ariftot. facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, Xenoph. ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, ἐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, Plato. aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν. ἢ, ὡς, Xenoph.
Aliunde, ἄλλοθεν, profpiciendum eft, δεῖ σκοπεῖν, Dem. advenire, ἐπελθεῖν, Ifocr. ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, Æl. accerfere, ἄλλοθεν πόθεν πορίζειν, idem.
Alius, ἄλλος, η, ο, Plato. ἕτερος, έρα, ερον, Dem. alius quifpiam, ἄλλος, Xen. fi quifquam alius, εἴ τις ἄλλος, Ifocr. alia aliis jucunda funt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα, Ariftot. aliud noctua, aliud cornix fonat, ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, Proverb. alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, Dem. alii fcribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκούουσι, Ifocr. nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, Ifocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud poffunt, quam infidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται, Ifocr. alius à me, five alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος ἢ ἐγὼ, ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, Thuc. alius poft alium, εἰς καθ' ἕνα, exibant, ἐξήρχοντο, N. T.
Allabor, προσπίπτω, Ariftot.
Allaboro, πονέω. Confer *Laboro.*
Allævo, ἐπιλεαίνω, Plut.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, Lucian. ad aliquid, πρός τι, id.
Allatro, προσυλακτέω.
Allatus, προσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ὲν, N. T.
Allaudo, ἐπαινέω, Dem.
Allectatio, i. e. pertrectatio, ἡ ἐπαγωγὴ, Plato.
Allecto, ἐπάγομαι, Dem.
Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, έως.
Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, teftis μάρτυρος.
Allego, as, ἐπάγομαι, teftem, μάρτυρα, Dem. Homerum, Ὅμηρον, Ariftot. leges, προβάλλομαι τοὺς νόμους, Gregor. ἐγκρίνω. Ariftid. προφέρω, Xen. παραπέμπω.
Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, ibid. mihi collegam, προσαιρέομαι μοι συνάρχοντα, Plut. Rhetor.
Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.
Allegoricè, ἀλληγορικῶς, fignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, Rhetor.
Allegorius, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, Hermog. allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.
Allevamentum, et Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.
Allevo, i. e. furfum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Ariftoph. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, Dem. i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem, frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, N. T. ἐπικουφίζω, Philo. ἐλαφρύνω, LXX.
Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.
Alliaris, σκοροδομητὸς, ἡ, ὸν, Ariftoph.
Alliatus, σκοροδωτὸς, ἡ, ὸν.
Allicio, ἐπάγομαι, τινὰ, Dem. δημαγωγέω τινὰ, Plut. aliquem fermone, πείθω τινὰ λόγῳ; Xen. mercede, μισθῷ; Thuc. ad colloquendum, ἀποσοματίζω τινὰ, N. T.
Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τι ἐπὶ τίνι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, Dem. petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις. Alciphr. προσκρούω, προσκόπτω, Naz.
Allietum, ὁ σκοροδῶν, Hefych.
Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligator, ὁ προσδέτες.
Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.
Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, à προσδέω, Plut. item πρόσδετος, Ep.
Alligo, προσδέω, Plut. aliquid alicui, περιάπτω τί τινὶ, Diofc. προσάπτω τί τινὶ, Lucian. ἐξάπτω τί τινὶ, idem, ἀπαρτάω τι ἔκ τινος, idem, item ἐξαρτάω, Herodian.
Allino, ἐπιχρίω, Lucian. item καταχρίω, Gal.
Allifio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ προσράξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.
Allium, τὸ σκόροδον, Ariftoph. τὸ σκόρδον, Diofcor. allio pafco feu cibo, σκοροδίζω, Ariftoph. allii caulis, τὸ σκορόδιον, id.
Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, Eurip. ἡ πρόσρησις, Plut. τὸ πρόσρημα, Ariftid. τὸ προσφώνημα, Dem. ἡ προσφώνησις, Plut. ἡ προσαγόρευσις.
Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*
Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Ifocr. aliquem, προσερέω τινὰ, idem. blandiùs, προσεῖπον τινα οἰκειότερον, idem. προσαγορεύω, προσλαλέω, Luc. ἐπαυδάω.
Allubefco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω.
Allucinatio, ἡ παράβληψις, ἡ ἀμβλυωπία, Hipp.
Allucinor, παραβλέπω, Lucian. ἀμβλυωπέω, ῶ, Hippocr.
Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, Plato, ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Ariftoph.
Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.
Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.
Almus, τρόφιμος, ίμη, ιμον, Diofc. ζειδώρος, ον.
Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, Theophr. ἡ αἴγειρος.
Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquos meis fumptibus, τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, Ifocr. familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synef. alo clam, ὑποτρέφω, Galen. alo unà cum, συντρέφω, Plut. alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, idem.
Aloe, ἡ ἀλοή.
Alpha, τὸ Ἄλφα.
Alfiofus, ὁ ϗ ἡ κρυώδης, εως, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.
Alfus, idem quod *Alfiofus.*
Altare, ὁ βωμὸς, Herodian. τὸ θυσιαστήριον.
Altè, ὑψοῦ, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, Ariftot. πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, Ifocr.
Alter, ἄλλος, alter ipfe, ἄλλος αὐτὸς, Ariftot. Alter alterum accufat, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, Ifocr. ἕτερος, έρα, ερον, alter ftans fuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκὼς, Xen. alter alteri præftat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, Thuc. alter fcribit, alter difcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod——alterum vero, quod, δύο δὲ ϗ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι——ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propofitis, neceffe eft alterum fubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖον ἐστὶ θατέρου μετασχεῖν, Lycurg.
Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, Ariftot. ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, Polyb.
Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, Xen. ἡ ἀντιλογία, Dem.
Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliquâ, περὶ τινος, Isocr. διαδικάζομαι ὑπὲρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, Aristot. ἐπαλλὰξ, Xen.

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, Aristot. ἡ ἀμοιβὴ, Plato.

Alternè, idem quod *alternatim*.

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τι, Aristot. ἐπαμφοτερίζω.

Alternus, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ϗ ἡ ἀμοιβαῖος, ȣ.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, Philo. ἀλλοιόω.

Alteruter, ἑκάτερος, έρα, ερον, Thuc. alterutrâ vice, ἑτεράκις, Xen. alterutrâ à parte, ἑκατέρωθεν, Herodian. alterutrâ in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ἡ, ὸν, Poll. ὁ τροφίας, Aristot. σιτιςὸς, ἡ, ὸν, N. T. item τρόφιμος.

Altisonus, ὁ ϗ ἡ ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, Thuc. ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altiùs, ὑψηλότερον, altiùs repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγȣ ἄνωθεν, Dem.

Altor, ὁ τροφεὺς, έως, Plato. et altrix, ὁ ϗ ἡ τιθηνὸς.

Altrinsecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ἡ θρεπτεῖρα, Eurip. ἡ τροφὶς, ίδος, Plato.

Altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος, Isocr. μετάρσιος, ία, ιον, id. ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ȣ, id. ἄκρος, α, ὸν, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, id. ex alto, ἀφ' ὑψηλȣ͂, Lucian. ἀπὸ τȣ͂ μετεώρȣ, sc. τόπȣ, Thuc. αἰπὺς, εῖα, ὺ, Hom.

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, Plut. τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυττάριον.

Alveatus, ὁ ϗ ἡ κυτώδης.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem. porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, idem. accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obstruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, id.

Alvinus, κοιλιακὸς, ἡ, ὸν.

Alumen, ἡ ςυπτηρία, ας, Diosc.

Aluminosus, ὁ ϗ ἡ ςυπτηριώδης, εος, Gal.

Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, Plato. ὁ θρέπτος, ȣ, Poll. ὁ τρόφιμος, Opp.

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ȣ, Aristoph.

Alvus, ἡ κοιλία, ας, Aristot. alvi solutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, Aristoph. ἀποσκευάζομαι, Poll.

Amabilis, ὁ ϗ ἡ ἐράσμιος, ȣ, Plut. ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, Dem.

Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ȣ, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, Plato.

Amabo, πρὸς θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, Dem. ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, Æschin.

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Æschin. ἀποςέλλω, Thucyd. ἀποσκευάζομαι.

Amanter, φιλικῶς, Xen. φιλίως, Thuc.

Amanuensis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Synes.

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαράκινον, σαμψυχον.

Amarè, πικρῶς, Dem.

Amaresco, πικραίνομαι, Philo.

Amarities, ἡ πικρότης, Plut. ἡ πικρία, id.

Amaritudo, idem quod antecedens *amarities*.

Amarulentus, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ ἔμπικρος, ȣ, Diosc. ὁ ϗ ἡ κατάπικρος, ȣ, LXX. ὁ ϗ ἡ ἐχεπευκὴς.

Amarus, idem.

Amasia, ἡ ἀγαπωμένη, Athen. ἡ ἐρωμένη.

Amasius, ὁ ἀγαπώμενος, Lyc. ὁ ἐρώμενος, Plut.

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, Plato. ἡ ςοργὴ, ῆς, Herodian. ἡ φίλησις, εως, Aristot.

Amator, ὁ ἐραςὴς, ȣ͂, Dem. virginis, παρθένȣ, Luc. gloriæ, δόξης, Plut. facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, Aristoph. ὁ φιλικὸς, ȣ͂, Aristot.

Amatoriè, ἐρωτικῶς, Xenoph.

Amatorius, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Amatrix, ἡ ἐράςρια, ας, Poll.

Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, Aristot. ἡ διέκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγον εἶναι, ἀμφιλογία.

Ambagiosus, ὁ ϗ ἡ περιπλόκος, γριφώδης.

Ambedo, περιέδω, offa, περιτρώγω τὰ ὀςᾶ, Luc.

Ambesus, a, um, περιτρωγεὶς, à περιτρώγω, Lucian. περιφαγεὶς.

Ambidexter, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, ȣ, Hippocr. ὁ ϗ ἡ περιδέξιος, Aristoph. ὁ ϗ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, LXX.

Ambigo, περιάγω, Plato, i. e. dubito, ἀπορέω, id. de re aliquâ, ἀμφισβητέω τινὶ, Aristot. ἀμφιγνοέω περὶ τινος, Isocr. ἐπὶ τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω. Isocr. ἀμφιβάλλω, Greg.

Ambiguè, ἀμφιβόλως, Athen.

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, sermo, λόγος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀμφίλογος, ȣ, Xen.

Ambio, περιζώννυω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, Arist. urbem exercitu, κυκλόω πόλιν ςρατοπέδω, Gregor. peto consulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, Plut. puellam, μετίημι κόρην, Isocr. honores, σπȣδαρχέω, ῶ, Aristot. φιλοτιμέομαι, imperium, μνηςεύομαι μοναρχίαν, Plut.

Ambitio, ἡ περίοδος, ȣ, Aristot. honorum, ἡ σπȣδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, Herodian. ἡ φιλοδοξία, ας, Hippocr.

Ambitiosè, φιλοτίμως, Dem. φιλοδόξως.

Ambitiosus, ὁ ϗ ἡ φιλότιμος, ȣ, Plato. ὁ ϗ ἡ φιλόδοξος, ȣ, Herodian.

Ambitus, ὁ περίβολος, ȣ, Thuc. ἡ περίοδος, ȣ, Aristoph. ὁ γῦρος, ȣ, Plut. ὁ κύκλος.

Ambo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, sc. χερσὶ, quod χερσὶ etiam addi potest.

Ambrosia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ȣ, Plut.

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ȣ, ad mare jucundissima, ὁ παρὰ θαλάσσαν ἥδιςος, Plut.

Ambulator, ὁ περιπατήτικος.

Ambulatorius, πορευτικὸς, ἡ, ὸν.

Ambulo, περιςατέω, i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, Dem. προβαίνω, id. pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, Isocr.

Amburo, περικαίω, Theophr. περιφλέγω.

Ambustio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambustus, περικαυθεὶς, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, Herodian.

Amens, ὁ ϗ ἡ, ἄνοος, *contr.* ἄνȣς, sermo, λόγος, Plato. ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, Dem.

Amenter, ἐκφρόνως, Suid.

Amentia, ἡ ἄνοια, Plato. ἡ παράνοια, Dem. ἡ ἀπόνοια, Isocr. ἡ ἀφροσύνη, Sol.

Amento, ἀμματίζω, Hesych. jaculum, ἐναγκυλέομαι τὸ ἀκόντιον, Plut.

Amentum, τὸ ἅμμα, τὸ ὄχανον, Lucian. ἡ ἀγκύλη, ης, Strabo, habens hastam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, Arrian.

Ames, ἡ ςάλιξ, ξευτικὸς κάλαμος.

Amethystus, ἀμέθυςος.

Amica, ἡ φίλη, ης, N. T. i. e. scortum, ἡ ἑταῖρα, ας, Dem.

Amicabilis, φιλικὸς, ἡ, ὸν, Lucian. φίλιος, ία, ιον, Xenoph. ἀγάπητος, η, ον.

Amicè, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thuc. προσφιλῶς, Xenoph. εὐμένως, Dem.

Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλάμυδι, Herodian. veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, Diosc. aliquem palliolo, περιςέλλω τινὰ τριβωνίῳ, Plut. veste, ἀμφιεννύω.

Amiciter, idem quod *amicè*.

Amicitia, ἡ φιλία, cum aliquo, πρὸς τινὰ, Dem. fidissima, πιςοτάτη, Isocr. paterna, πατρικὴ, Dem. sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκειότης, Dem. sive conversatio, ἡ συνήθεια, Isocr. ἡ ὁμιλία, Dem. ἡ διατριβὴ, Isocr. ἡ συνȣσία, idem, et hospitium, φιλία ϗ ξενία, Dem. et societas, φιλία ϗ συμμαχία, et conversatio, συνȣσία ϗ διατριβὴ, amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, renovare, ἀνανεȣ͂σθαι φιλίαν, confirmare, βεβαιȣ͂ν τὴν οἰκειότητα, dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρὸς τινος, id.

Amictus, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ περίβλημα, ατος, Confer *Indumentum et Vestitus*.

Amicula, τὸ ἐρώτιον.

Amicus, i, ὁ φίλος, Dem. ὁ ἑταῖρος, id. ὁ ἀναγκαῖος, idem, et propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, idem, et hospes, φίλος ϗ ξένος, idem, et familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειος τινος, idem, et socius, φίλος ϗ σύμμαχος, id. φίλος ϗ ἑταῖρος, id. amicum aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περὶ τινὰ, Dem. aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, Dem. aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαι τινα, id. comparare, φίλον κτᾶσθαι, idem, facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινὰ τινι, idem. alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, idem. alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινὶ, id. alicujus manere, φίλον τινος διαμένειν, Isocr. deserere, ἐγκαταλείπειν, Dem. prodere, προδιδόναι, idem, amicis abundans, ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, ȣ, Aristot. amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, idem, amicis carens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ȣ, Plato. amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, Aristot. amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, id. amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ȣ, id. amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, id.

Amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, Plato. φίλιος, ια, ιον, terra, χώρα, Xen. ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, id.

Amissio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T.

Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, Plut. ἡ τȣ͂ πάτρος ἀδελφὴ, Isocr.

Amitinus, ὁ ἀνεψιὸς, ȣ͂, ὁ πρὸς πάτρος ἀνεψιὸς, Isæus.

Amitto, ἀποβάλλω, τι, Xen. opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, Chrys. gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, N. T. i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, Xen. ἀποςέλλω τινα, Thuc.

Amnensis, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnestia, ἡ ἀμνηςία, ας, Plut.

Amnicus, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnis, ὁ ποταμὸς, ȣ͂, Dem.

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, Aristot. hoc plus quam illud, ἀγαπάω τȣ͂το ἀντὶ ἐκείνȣ, Dem. τȣ͂το πρὸ ἐκείνȣ, Plut. aliquem, τινὰ, Isocr. parentes, ςέργω τȣ̀ς γονεῖς, Dem. mulierem, ἐράω γυναικὸς, Xen. aliquid valdè, ὑπεραγαπάω τι, Herod.

Amodò, ἀπὸ τȣ͂ νῦν, N. T.

Amœnè, ἁβρῶς, Eurip. τρυφερῶς.

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἁβρότης, Xen. ἡ τερπνότης.

Amœnus, τερπνὸς, ἡ, ὸν, ἁβρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμὼν, Ælian.

Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, Diodor. avaritiam, ἐκποδὼν ποιȣ͂μαι τὴν πλεονεξίαν, Plut. lapidem, ἀποκυλίω λίθον, N. T. ἀποσκευάζω, Synes.

Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, ȣ͂.

Amomum, τὸ ἄμωμον.

Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν καλῶν, Luc. erga orationes, πρὸς τȣ̀ς λόγȣς, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινος, Dem. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes et liberos, ἡ φιλοςοργία, ας, Athen. ἡ ςοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, N. T. amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, ibid. amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄςοργος, ȣ, Athen. amore dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιέραςος, Heliodor.

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινέμενος ὅρος, Pand.

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, Pand.

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, Gramm.

Ampisbæna, ἡ ἀμφίςβαινα.

Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικὸς, ἡ, ὸν.

Amphitheatrum

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, Plut.
Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, Diosc. το κεράμιον, Diosc.
Amphoralis, ἀμφοραῖος, αία, αῖον.
Amplè, πλατέως, Herod. εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Xenoph. honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, Isocr. aliquem et osculor, περιβάλλω τινὰ ϗ φιλέω, Plut.
Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, N. T. ἐναγκαλίζομαι, Gregor. προσαγκαλίζομαι, Plut. ἀσπάζομαι σε.
Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ἡ περίπλεξις, ὁ ἀσπασμός.
Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, ῦ, Diosc.
Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ παραύξησις, Diosc. ἡ ὑπερθεσις.
Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, ῦ.
Amplifico, πλατύνω, aliquid, τὶ, N. T. μεγαλύνω, Aphrod. gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, Isocr. rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, id. aliquid sermone, αἴρω, sive ἐπαίρω τὶ λόγῳ, Dem. laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, Isocr.
Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, Dem. i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*
Ampliter, εὐρέως, πλατέως.
Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, Galen. ἡ πλατύτης, ητος, Xen. i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Amplius, ἔτι, non amplius puer, ὁ παῖς ἔτι, Dem. non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, Dem. μηκετι, Isocr. quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι; Dem.
Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη, N. T. coxendix, ἰσχίον, Xen. ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, testimonium, μαρτυρία, Dem. μεγαλεῖος.
Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, Plut. ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.
Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut. extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, Athen. præputium, περιτέμνω, N. T. vites, κλαδάω, κλαδεύω.
Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, Diosc. τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, id. φυλακτήριον.
Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, Diosc. τὸ ἐλαιότρυγον.
Amussis, ἡ στάθμη, Plut. ad amussim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην, παρὰ στάθμην, πρὸς στάθμην, ad amussim exigo, σταθμάω, Luc.
Amygdala, ἀμυγδάλη, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, Theophr. ἡ ἀμυγδαλὶς, Plut.
Amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Diosc.
Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, contr. ἀμυγδαλῆ, ῆς, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.
Amylum, τὸ ἄμυλον.
An, εἰ, considerate, deceat hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, Dem. an, nec ne, εἰ——ἢ μὴ, Arist. εἴτε——εἴτε μὴ, Dem. an? πότερον; id. ἆρα, Aristoph. an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire? πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν; Dem. ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; Plato. πῶς οὐχὶ, an non justum est? πῶς οὐχὶ δίκαιον; Dem. οὐκ ἂν, an non absurdum est? οὐκ ἂν ἄτοπον; Isocr. utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*
Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστὴς, ῦ.
Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, Aristot.
Anatarius, sc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.
Anaticula, τὸ νήττιον Athen. τὸ νησσάριον, id.
Anatomia, ἡ ἀνατομία.
Anceps, ὁ ϗ ἡ δίστομος, gladius, ῥομφαῖα, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀμφήκης, εος, Aristoph. i. e. dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ου, Confer *Ambiguus*, item *Dubius*; negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα, Plato. ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, Thuc. qui ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, Lucian. ancipiti animo esse, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, Gregor. ἐπαμφοτερίζειν, Isocr.
Anchora, vide *Ancora.*
Ancile, idem quod *Ancyle.*
Ancilla, ἡ δούλη, Plut. ἡ θεράπαινα, ης, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, id. ἡ παιδίσκη, id.
Ancillor, δουλεύω, τινὶ, Xen. ὑπηρετέω.
Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, τὸ παιδάριον.
Ancora, ἡ ἄγκυρα, Plut. εὐνὴ, Hom. i. e. præsidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, Lucian. ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, Luc. ancorâ firmo, ἀγκυρόω, ῶ.
Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, Lucian.
Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, Plut.
Anethinus, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.
Anethum, τὸ ἄνηθον, Aristoph.
Anfractus, ἡ περίοδος.
Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.
Angaria, ἡ ἀγγαρεία, Pandect.
Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα εἴς τι, N. T.
Angarius, ὁ ἀγγάριος.
Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, Lucian.
Angelus, ὁ ἄγγελος, N. T. angelo similis, ὁ ϗ ἡ ἰσάγγελος, ibid.
Angina, ἡ συνάγχη, Ægin. angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, id. interior, ἡ κυνάγχη, Hippocr. porcina, ἡ ὑάγχη, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, Plut.
Angiportus, ὁ ϗ ἡ στενωπὸς ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, Lucian. λυπέω τινὰ, N. T. ἀνιάω, θλίβω, angor animo, δυσθυμέομαι, Eurip. δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, Plut. i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.
Angor, ἡ ἀδημονία, ας, Plut. ἡ ἀγωνία, ας, Dem. τὸ ἄχθος, ἡ λύπη, μέριμνα.
Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.
Anguilla, ἡ ἔγχελυς, υος, Arist. ἡ ἐγχέλις, Lucian.
Anguillaris, ὁ ϗ ἡ ἐγχέλειος, caro, κρέας, Aristoph.
Anguillarium, ὁ ἐγχελεὼν, ῶνος, Aristot.
Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ ϗ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ἡ, όν.
Anguis, ὁ ὄφις, εως, Dem. anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, Strabo.
Angularis, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ ϗ ἡ γωνιώδης, εος, angularis, imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, N. T.
Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, Eustath.
Angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, Diosc.
Angulosus, ὁ ϗ ἡ γωνιώδης, εος.
Angulus, ἡ γωνία, ας, Plut. angulo carens, ὁ ϗ ἡ ἀγώνιος, ου, Theoph. in angulum se colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, id.
Angustatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, à στενόω, Herodian.
Angustè, στενῶς, ἐστενωμένως.
Angustia, ἡ στενοχωρία, N. T. ἡ στενότης, Herodian. ἡ στένωσις, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, LXX. ἡ θλίψις.
Angusto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, Herodian. στενοχωρέω, id. angustor, angustiis urgeor, στενοχωρέομαι, Basil.
Angustus, στενὸς, ἡ, όν, via, ὁδὸς, Xenoph. ὁ ϗ ἡ στενόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ στενωπός.
Anhelatio, τὸ ἆσθμα, ατος, Galen. ἡ πνευμάτωσις, εως, Ægin.
Anhelo, ἀσθμάζω, Suid. ἀσθμαίνω, Aret. πνευστιάω.
Anhelosus, ἀσθματικὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης, εος, Galen.
Anhelus, idem quod Anhelosus.
Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, Dem.
Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, όν, ὁ ϗ ἡ γραώδης, εος, fabula, μῦθος, N. T.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, Plut. ἡ ψυχὴ, ῆς, Thuc. animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, Diodor. animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, animâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, N. T.
Animadversio, ἡ ἐπίστασις, εως, Polyb. i. e. pæna, ἡ κόλασις, Aristot. ἡ ὀργὴ, Dem. i. e. observatio, ἡ αἴσθησις, id.
Animadversor, ὁ κολαστὴς, ῦ, Synes.
Animadverto, i. e. observo, sentio, αἰσθάνομαι, Dem. aliquid, προσέχω νοῦν τινὶ, Isocr. καταvoέω τι, Thuc. i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Animal, τὸ ζῶον, Isocr.
Animalculum, τὸ ζώδιον, Aristot. τὸ ζωδάριον, id. τὸ ζωΰφιον, Athen.
Animalis, *ab animal*, ὁ ϗ ἡ ζωώδης, εος, Synes. ζωϊκὸς, ἡ, όν, historia, ἱστορία, Aristot. *ab animâ*, ψυχικὸς, ἡ, όν, Arist.
Animans, animâ præditus, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, Plato.
Animatè, ἐμψύχως, Hermog.
Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, ἡ ψύχωσις, Greg.
Animatus, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, ου, Plato.
Animitùs, ψυχικῶς, contristatus, ἐπιλυπηθεὶς, Apocryph. facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, N. T.
Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Dem. προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animosè, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως, Dem. προθύμως, i. e. *iratè*, θυμικῶς.
Animositas, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχία, ας, Dem. ἡ εὐτολμία, i. e. *iracundia*, ὁ θυμὸς, ῦ, Aristot.
Animosus, i. e. *magnanimus*, ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, ου, Thuc. ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ου, Aristot. i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, όν, Plut. ὁ ϗ ἡ θυμώδης, εος, Aristot.
Animula, τὸ ψυχάριον, Plato. τὸ ψυχίδιον, Lucian.
Animulus, τὸ θυμίδιον, Aristoph.
Animus, ὁ θυμὸς, ῦ, Dem. ἡ ψυχὴ, Isocr. ἡ φρὴν, ένος, Dem. ἡ φρόνησις, τὸ φρόνημα, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, id. corpus laboribus, animus doctrinâ augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι, πέφυκε, Isocr. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ϗ φύσις, Dem. mens atque animus, νοῦς ϗ φρένες, Dem. robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, Isocr. magnitudinem animi declarare in re aliquâ, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνῦναι ἔν τινι, Dem. habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, id. laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, Isocr. providere aliquid animo πρόορᾶν τι τῇ ψυχῇ, id. reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, id. animo propenfiore esse in aliquid, quam, προστίθεσθαι τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, Dem. advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, Isocr. mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιαν τινος, Dem. animo non succumbere adversariis, ψυχὴν οὐχ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, idem. delinquit multa animus subversâ mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρέσης τῆς διανοίας, Isocr. animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Dem. præstantia, ἡ εὐψυχία, ας, id. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, Isocr. magnus et generosus, φρόνημα μέγα ϗ νεανικὸν, Dem. magno et excelso animo præditus, μεγαφρονῶν ϗ διαφέρων, Isocr. virili animo et naturâ præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος ϗ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, id. animo magno et humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ϗ φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, Dem. animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, Lucian. animum despondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, Xen. in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπί τι, Plato. animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, Thuc. animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, Isocr. animum alicui addere, παρορμᾶν τινα, Plut. θαρσύνειν τινα ἐπί τι, Dem.
Anisum, τὸ ἄνισον, Diosc.
Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.
Annecto, ἐξάπτω, Lucian. Conf. *Alligo.*
Annellus, τὸ δακτυλίδιον.
Anniculus, qui unius anni est, ὁ ϗ ἡ ἐνάετος, semen, σπέρμα, Theophr.
Anniversarius, ὁ ϗ ἡ ἐνιαύσιος, ου, vel ιος, ία, ιον, festum, ἑορτὴ, Herodot. ὁ ϗ ἡ ἐτήσιος, sacrificium, θυσία, Thuc.

Annona, ὁ σῖτος, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν; Isocr. annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας; annonæ prosperitas, ἡ εὐετηρία, ας, Dem. annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας, Xen. ἡ σιτοδεία, ας, Dem. annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, Isocr. ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης; annonam parvi emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι; annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, id. annonæ propola sive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ου; annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορά; vilis, εὔωνος, Xen.

Annositas, ἡ πολυετία, ας.

Annosus, ὁ ϗ ἡ πολυετής, έος, Apocryph. ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημείωσις; annotationes scribo, ἀποσημειόομαι, Ammon. ἐπισημειόω, ῶ, Plut.

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, Plut. κατασημαίνω, Synes. παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινός, Aristot. ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινά, Xen.

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, Isocr.

Annularis, δακτυλιακός, ἡ, όν, digitus, ὁ δακτυλιώτης ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.

Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλογλύφος, ου, Laërtius.

Annulus, ὁ δακτύλιος, Plato.

Annumeratus, ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμιος, Apocryph. ὁ ϗ ἡ ἐναρίθμητος, ibid. κατηριθμημένος, ένη, ένον, N. T.

Annumero, καταριθμέω, alicui, τινί, N. T. me multitudini peccatorum, προσλογίζομαι με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, Apocryph. aliquibus ἔν τισι, ibid. κατατίθημι, Dem.

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.

Annunciator, ὁ καταγγελεύς, έως, N. T.

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. τινὶ περί τινος, id. mala, ἀγγέλλω κακά, Dem. quòd civitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, id. civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, Plut. προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, Dem. τινὶ, Philo. κατανεύω τι, Lucian.

Annus, τὸ ἔτος, εος, Dem. ὁ ἐνιαυτός, ου, Plato. anni sunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, Thuc. annus desiit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, Plato. tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, Dem. multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, Isocr. multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, Dem. non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ ϗ δέκα ἔτεσι, integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι; anni nondum septem sunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά, id. minor sexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς; duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος; abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον τέταρτον ἔτος τουτί; anno superiore, πέρυσι; anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως; annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, ἐτῶν ὢν εἴκοσι, id. annus nondum septimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά; altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν; sub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν; elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου; finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, Æl. decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, id.

Annuus, ὁ ϗ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἐπέτειος, Theophr. i. e. qui singulis annis pervenit, ὁ ϗ ἡ ἐπετήσιος.

Anormis, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, Theophr.

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, Isocr.

Ansa, ἡ λαβή, ῆς, Plut. i. e. occasio, ἡ ἀφορμή, ῆς, Dem. ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, id. ansam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, id.

Anser, ὁ χὴν, χηνὸς, Aristot.

Anserarius, ὁ χηνοβόσκος.

Anserculus, ὁ χηνίσκος, ου, Lucian. τὸ χηνίον, ου, Athen.

Anserinus, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, Athen. χήνεος, έα, εον, Galen. χήνιος, ία, ιον, Dioscor.

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, Poll. αἱ παρασταθμίδες.

Ante, πρὸ, *cum Genitivo*, ante ædes, πρὸ δόμων, Eurip. ante fores, πρὸ θυρῶν, N. T. ante orationem, πρὸ τοῦ αἰτῆσαι, ib. ante faciem, πρὸ προσώπου, ib. ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, Dem. ante pedes, πρὸ ποδῶν, Plato. ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν; ante breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ βραχέως, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέσθαι, id. ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, Plut. ante, i. e. antea, πρότερον, Dem. τὸ πρότερον, Isocr. ante——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, ibid. paullo ante, μικρῷ πρότερον; antequam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xen. πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρίν, ἢ, Lycurg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως; neque ante, neque post, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, Æschin. ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, idem; ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, Isocr.

Antea, πρότερον, confer antecedens, *Ante*.

Anteactus, προγεγενημένος, ένη, ένον; anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, Dem.

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ, Xenoph. ὁ προηγεμὼν, όνος, Dem.

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo*.

Antecedens, προεστὼς, ἡγέμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, Xen. προηγέομαι, Thuc. προάγω, aliquem, τινά, N. T. προπορεύομαι, Xen. προηγοῦμαι, Aristoph.

Antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, Isocr. ὑπερβάλλομαι, aliquem industriâ, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, Xen. διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, Lucian. ὑπερέχω, bonâ spe, σπουδαίαις ἐλπίσι, Isocr. ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, Arist. πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr. προΐσταμαι.

Antecessio, ἡ προέλευσις, εως.

Antecessor, ὁ πρόδρομος, ὁ προηγητής, οῦ, ὁ προηγέμενος.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello*.

Antefero, προτιμάω, ῶ, justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, Plut. virum modestum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, id. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Dem. δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, Plut. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, Plato. honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, Dem. προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου, Xenoph. publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, Plut. meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, Lucian.

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινί, Aristoph. προκατάρχω, Galen.

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero*.

Antehac, προτοῦ, Thuc. πρόσθεν, Xenoph. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, προκριθεὶς, εῖσα, έν. Confer *Antefero*.

Anteloquium, τὸ προοίμιον, Aristot. ἡ πρωτολογία.

Antelucanus, ὄρθριος, ία, ιον, Thuc. ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ περιόρθρον, ου, id. Confer *Matutinus*.

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, Thuc.

Antemeridianus, ὁ ϗ ἡ, προμεσημβρινός.

Antenna, ἡ κεραία, Plut. τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, Rhetor. ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, Theophr. Confer *Anticipo*.

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τι, Thuc.

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Sophocl. Confer *Antefero*.

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, Dem. *cum Conjunct.* ante quam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, Æschin. *cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, Antiph. *cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, Dem. antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, Lycurg. προτοῦ, antequam audiverim te, non abibo, προτοῦ ἀκοῦσαι σου, ἐκ ἀπελεύσομαι, Xen. πρότερον,——ἢ, Dem. πρότερον,——πρὶν ἢ, Lycurg.

Anterior, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, vel εἰς τοὔμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν, Plato. πρόσω, Xen.

Antesignanus, ὁ πρόμαχος, Plut. ὁ πρωτοστάτης, N. T.

Antesto, προΐσταμαι, alicui rei, τινὸς, Dem. πρός τι, Xen.

Antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, θεοὺς ϗ ἀνθρώπους, Plut.

Antevenio, προφθάνω, Isocr. Confer sequens *Anteverto*.

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, Thuc. ἐπικαταλαμβάνω, τινὰ, Plato. res ipsas, ἔμπροσθέν εἰμι τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβάνω τι, id. lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τυχὴν, Isocr. cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας, idem.

Antevolo, προΐπταμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, Athen. Vide *Carbo*.

Antiæ, τὸ προκόμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, Rhet.

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, Theophr. τινί τινος, id. προκαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Plato.

Anticus, ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, Aphrod. ὁ, ἡ, τὸ, ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, Diosc. τὸ ἀντιφάρμακον, ου, id. ἀλεξιφάρμακον, ου, id.

Antilena, τὸ λέπαδνον, ου, Homer.

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ἀρχαιογράφος.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, ἡ παλαίωσις, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, Confer *Abrogatio*.

Antiquè, ἀρχαίως, Dem.

Antiquitas, ἡ παλαιότης, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαι τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

Antiquitùs, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιοῦ, sc. χρόνου, Synes. πάλαι, Dem.

Antiquo, παλαιόω, τὶ, N. T. i. e. abrogo, aboleo; καταψηφίζω, legem, νόμον, Dem. Confer *Abrogo*.

Antiquus, παλαιός, ὰ, ὸν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, Dem. antiqua et vetera, ἀρχαῖα ϗ παλαιὰ τινὰ, id. antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, Isocr. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, id. antiqui, sc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, Athen. Conf. *Vetus*.

Antistes, ὁ προστάτης, ου, Xen. sacrorum, ὁ ἱερομνήμων, Dem. Confer *Præses*, item *Præfectus*.

Antistita, ἡ προστάτις, ιδος, Chrys.

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Confer *Haurio*.

Antrum, τὸ ἄντρον, Lucian. τὸ σπηλαῖον, id. ὁ χηραμὸς, montium, ὀρῶν, Synes. antris plenus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, LXX.

Anus, ûs, ἡ γραῦς, αὸς, Athen. γραῦς γυνὴ, Dem.

Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, id. ἡ πρεσβῦτις, Æſchin. fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, ȣ, Ariſt. ἡ πυγὴ, ῆς, id.

Anxiè, λυπηρῶς, Iſocr.

Anxietas, ἡ ἀδημονία, Plut. ἡ συνοχὴ, N. T. ἡ θλίψις, εως, ibid. τὸ λυπηρὸν, ȣ, Thuc. ἡ ἀπορία, ας, Plato. animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, Plut.

Anxius, ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, Iſocr. ὁ ϗ ἡ περιαλγὴς, Plato. ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, Ariſtot. anxius ſum, ἄχθομαι Iſocr. ἀδημονέω, Xenoph. anxius cogito, μεριμνάω, Dem.

Apage, ἄπαγε, cum iſtâ re, τȣτο, Gregor. τȣτο, Philo. in inſulam beatorum; εἰς μακαρίαν, Ariſtoph.

Apella, ὁ λειπόδερμος.

Aper, ὁ σύαγρος, Dem. ὁ κάπρος, Xen.

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, Xenoph. teſtamentum, διαθήκας, Dem. literas, γράμματα, Syneſ. os, διαίρω τὸ στόμα, id. librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, N. T. ἀνελίττω βιβλίον, Xen. horrea, λύω τὰς ὑποθήκας, Naz ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.

Apertè, φανερῶς, Plato. ἐν τῷ φανερῷ, Xenoph. ἐκ τȣ φανερȣ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας, Herodian. γνωστῶς, LXX. ῥητῶς, N. T. σαφῶς, ἀναφανδὸν, apertè loqui ſermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον, ib.

Apertio, ἡ ἄνοιξις, Baſil. ἡ δίοιξις.

Apertura, idem quod *Apertio*; i. e. inciſura, ἡ σχάσις, εως.

Apertus, ὁ ϗ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀνεωγὼς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος, Plut. ἀνεωγμένος, ένη, ένον, i. e. manifeſtus ac clarus, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ȣ, Naz. ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ πρȣπτος, Thuc. aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας, Herodian. in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω, Dem.

Apex, ἡ κεραία, N. T. v. gr. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc. ὁ κελοφὼν.

Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιττȣργεῖον, ȣ, τὸ μελοτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έος, ὁ μελιττȣργὸς, ȣ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ȣ, ὁ βομβυλιὸς, ȣ, Iſocr.

Apis, ἡ μέλισσα, ης, Iſocr. omnibus quidem floſculis inſidet, de ſingulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαςήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάςȣ δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, id.

Apiſcor, vide *Adipiſcor*.

Apium, τὸ σέλινον, Dioſc. ſilveſtre, τὸ ἀγριοσέλινον, id. paluſtre, τὸ ἡλιοσέλινον, ȣ, id. majus, τὸ ὑποσέλινον, Theoph. montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, Dioſc. petræum, τὸ πετροσέλινον, id.

Apocalypſis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, Suid.

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ȣ, Cic.

Apologeticus, ἀπολογητικὸς, ὴ, ὸν, J. Mart.

Apologia, ἡ ἀπολογία, Iſocr.

Apologus, ὁ ἀπόλογος, Plato.

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, Plut.

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, Galen. apoplexiâ laborans, ὁ ϗ ἡ ἀπόπληκτος, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Apoſtaſia, ἡ ἀποςασία, ας, Plut.

Apoſtata, ὁ ἀποςάτης, ȣ.

Apoſtaticus, ἀποςατικὸς, ὴ, ὸν, Gregor.

Apoſtato, ἀποςατέω, ab ἀποςάτης.

Apoſtema, τὸ ἀπόςεμα, Galen.

Apoſtolatus, ἡ ἀποςολὴ, ῆς, N. T.

Apoſtolicus, ἀποςολικὸς, ὴ, ὸν. Suid.

Apoſtolus, ὁ ἀπόςολος, ȣ, N. T. falſus, ψευδαπόςολος, ȣ, ibid.

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, Thuc.

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, Herodian.

Apparatè, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, Plut.

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, Thuc.

Apparatus, ûs, ἡ παρασκευὴ, Dem. ἡ κατασκευὴ, Iſocr. τὸ παρασκεύασμα, Gregor. bellicus, ἡ παρασκευὴ, ἡ τȣ πολέμȣ, Dem. apparatûs copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id. τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, Iſocr. immenſus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, idem. inanis, ἡ παρασκευὴ κενὴ, Dem. inſtituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευὴν, id. adverſari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινὸς, id. vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, id. uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, id.

Apparatus, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, rectè, probè, ὀρθῶς, Dem.

Apparentia, ἡ φάσις, εως, Ariſt. ἡ ἐπίφασις, εως, Suid.

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, Ariſtot. φαινόμενος, ένη, ενον, idem.

Apparenter, φανερῶς, Dem. φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαίνεται, fuiſſe, γεγονὼς, Ariſtid. apparet, quod, δῆλον ἐςὶν ὅτι, Xen.

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, Dem. ὁ κλητεύσας, αντος, id. ὁ κλήτωρ, ορος, id. ὁ ὑπηρέτης, ȣ, Xen.

Apparo, παρασκευάζω, τὶ, Dem. ἐξαρτύω, Polyb. exercitum, κατασκευάζω ςράτευμα, id. convivium, συμπόσιον, Plato.

Appellatio, ἡ ὀνομασία, Ariſtot. τὸ ὀνόμασμα, Plato. i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, Dem. τὸ πρόσρημα, ατος, id. i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, id. ἡ ἔφεσις, εως, id. Confer *Nomen*, item *Compellatio* et *Provocatio*.

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, Plato. aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, Dem. aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπιλαλέω τινὰ Ῥῶμον, Iſocr. i. e. compello, κοινολογέομαι, ὁμιλέω, aliquem, τινὶ, Ariſtot. i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τȣς δημάρχȣς, Plut.

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, Dem. πρὸς λιμένα, id. ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, id. navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, Thuc. ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸν νȣν τινὶ, Iſocr. ὁρμάω ἐπί τι, Xen.

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, Plato. ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, Dem. τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, Luc. ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τινος, id. i. e. pondere dimetior, καταςαθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵςημι τινι τριάκοντα ἀργύρια, N. T.

Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενὸν, aliquid, τινὸς, Iſocr. ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſt. γλιχόμενος, ένη, ενον, Iſocr.

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, Ariſtot.

Appetibilis, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, Al. Aphrod.

Appetitio, ἡ ὄρεξις, Herodian. ἡ ὁρμὴ, Plut. magiſtratus, ἡ φιλαρχία, Xiphil.

Appetitus, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, Ariſtot.

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, Iſocr. bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθȣ τινὸς, Ariſtid. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, Ariſtot. aliquid, τι, Phil. ἐπιθυμέω τινὸς, Iſocr. ἐπιποθέω, Luc. i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, Pol. vide *Appropinquo*.

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, Bud.

Applaudo, ἐπικροτέω, Sirac. παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, Laert. θορυβέω, Iſocr. ἐπιθορυβέω, Xen.

Applauſus, ὁ κρότος, excitare ſtrepitum et applauſum, ποιεῖν θόρυβον ϗ κρότον, Dem.

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, Syneſ. ἡ κατάρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρὸς τι.

Applico, ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello*, aliquid alicui, προσαρμόζω τὶ τινι, Plato. προσάπτω τί τινι, Lucian. animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νȣν τινὶ, Iſocr. ſcalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις, Thuc.

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, Lucian.

Appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινὶ, Thuc. aliquem patribus, τινὰ πρὸς τȣς πατέρας, N. T. cibum, προσφέρομαι σῖτον, Xen. crudum alicui, παρατίθημι ὠμὸν τινὶ, Plut. pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, Athen. προσάπτω.

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, Strabo.

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, Polyb. προσκομίζω, Herodian.

Appoſitè, ἐπιτηδείως, Thuc. i. e. aptè, ἁρμοζόντως, εὐθετῶς. Vide *Aptè*.

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, Athen. ἡ πρόσθεσις, εως, Ariſt.

Appoſitus, ὁ ϗ ἡ πρόσθετος, ȣ, Xen. i. e. aptus, ὁ ϗ ἡ εὔθετος, Dioſcor.

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρὶ, Dem. manum, τῆς χειρὸς, N. T. crines, τῶν τριχῶν, Æſch. veſtem, λαμβάνομαι τȣ ἱματίȣ, Plato. chlamydem, ἔχομαι τȣς χλαμύδος, Lucian.

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, Xen. ἡ ἀντιλαβὴ, Thuc.

Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, Dem. ἡ συμφώνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαςὴς, ȣ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, Dem.

Approbo, *ut probè perſpectum*, δοκιμάζω, Plut. orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, Lucian. aliquem, ἀρέσκω τινὰ, Plato. aliquid, εὐάρεςόν ἐςι μοί τι, Philo. diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινὸς, Iſocr.

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, ȣ, Dem.

Appromiſſus, ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, Dem.

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινὶ, Plut. aliquid, ἐγγυάομαι τι, Dem.

Appropero, ἐπισπεύδω, τινὶ, Herod. ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, Thucyd.

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, N. T. ad urbem, εἰς πόλιν, ibid. ad aliquid, πρὸς τι, Cebes Theb. Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, Herodian.

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξιδιασμὸς, Strabo.

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμὸς, ȣ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, Ariſt. εἱληθερέομαι, Galen.

Apricus, ὁ ϗ ἡ προσήλιος, ȣ, Theophr. ὁ ϗ ἡ εὐήλιος, ȣ, Xenoph. in aprico, ἐν εὐηλίῳ, Ariſtoph. ἐν ὑπαίθρῳ, Ælian.

Aprilis, ὁ θαργηλιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἀπρίλιος, ȣ.

Aprugnus, συνάργειος, εία, ειον; adeps, ςέαρ, Dioſc.

Aptè, ἐπιτηδείως, Thuc. εὐαρμόςως, Iſocr.

Aptitudo, ἡ εὐαρμοςία, Plut. ἡ εὐαρμογὴ.

Apto, ἄρω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περὶ τὸ σῶμα, Xen. ἱκανόω, N. T.

Aptus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρὸς τι, Ariſtot. εἴς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Dem. ad omnia, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοςος πρὸς ἅπαντα, Iſocr. naturâ ad aliquid, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς πρὸς τι, Ariſtot. ad ferendos labores, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, φέρειν τȣς πόνȣς, Plato. ad aliquid, πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph. ὁ ϗ ἡ εὐσχήμων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, Plato. apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, Lucian. εἰς, *cum accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, Plut. infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, Pauſan. πρὸς, *cum accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, Chryſ. παρὰ, *cum dat.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, N. T. apud vos, παρ' ὑμῖν, ibid.

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, Ariſt. aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, Theophr. ἡ ἀνυδρία, Thuc. aquâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, Athen. aquam bonam habens, ὁ ϗ ἡ εὔυδρος, Herodot. aquâ paucâ contentus, ὀλιγόϋδρος, ȣ, Theophr. aquas juxta natus, ὁ ϗ ἡ πάρυδρος, idem. aquâ abundans, ὁ ϗ ἡ πολύϋδρος, Plato. aquâ inter cutem collectâ diſtentus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρυδρος, Hippocr. ſub aquâ demerſus, ὁ ϗ ἡ ὕφυδρος, Thuc. aquam fugiens, ὁ ϗ ἡ φεύγυδρος, Polyb. aquâ gaudens, ὁ ϗ ἡ φίλυδρος, Theophr,

ophr. aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, Hipp. aquâ intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, id. aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ȣ, Xen. aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, id.

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, ȣ̃, Syrac.

Aquæductus, ûs, τὸ ὑδραγώγιον, ȣ, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, idem. ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus, ὁ γάςρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, Athen.

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, Athen.

Aquarius, ὑδρατικὸς, ἡ, ὸν, Theophr.

Aquarius, *astrum*, ὁ ὑδροχόος, ȣ, Proclus.

Aquaticus, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ȣ, animal, ζῶον, Arist.

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, Plut. τὸ ὕδρευμα, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, id. ὁ ποτισμὸς.

Aqueus, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, Theoph. ὑδαλέος, έα, έον, Hippocr. ὁ ϗ ἡ ὑδαρὴς, έος, Xen.

Aquila, ὁ ἀετὸς, ȣ̃, Aristot. marina, ἁλιάετος, seu ἁλιαίετος, ȣ, id. vulturis speciem referens, ὁ γυπαίετος, ȣ, id.

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ȣ.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ȣ, Plut.

Aquilinus, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας, Suid. ὁ ϗ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βόρεας, ȣ, Aristot. ὁ βοῤῥᾶς, *gen.* τȣ̃ βοῤῥᾶ, LXX. ab aquilone, βοῤῥάθεν, Theodot. ἀπὸ βοῤῥᾶ, N. T. versus aquilonem, πρὸς βοῤῥᾶν, LXX.

Aquilonaris, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, Theophr.

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τȣ̃ Νείλȣ, Plut.

Aquosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑδατώδης, εος, Theophr. ὑδαλέος, έα, έον, Galen. ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, terra, γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδεταίνω, Gal. aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, Pandect.

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ȣ, Aristot.

Ara, ὁ βωμὸς, ȣ̃, Dem. pulcherrima et sanctissima, κάλλιςος ϗ ἁγιώτατος, id. aram exstruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, id. aras colere, τιμᾶν τȣ̀ς βωμȣ̀ς, id. adducere ad aram et jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ϗ ἐξορκίζειν, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, Isocr. ferre quid ab arâ, φέρειν τι ἀπὸ τȣ̃ βωμȣ̃, Dem. dimicare pro aris et focis, Andocid.

Arabilis, ἀροτὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀροτήσιμος, Ep.

Aranea, ὁ ἀράχνης, ȣ, ἡ ἀράχνη, ης, Plut. araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, Suid. τὸ ἀράχνον, ȣ, Hom.

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ȣ.

Araneosus, ὁ ϗ ἡ ἀραχνώδης, εος, Arist. ὁ ϗ ἡ ἀραχνιώδης, εος, ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, Suid. ἀράχνειος, εία, ειον, id.

Araneum, i. e. *tela araneæ*. Vide *Aranea*.

Araneus, idem quod *Aranea*, insectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, terræ, τῆς γῆς, Arist. ἡ ἀροτρίασις, LXX. arationis tempus ὁ ἄροτος, ȣ, Theophr.

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεὺς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ȣ, Plut.

Aratus, ὁ ϗ ἡ ἀρόσιμος, ȣ, terra, γῆ, ἡ ἄρȣρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, ȣ̃, communis, κοινὸς, Dem. forte datus, κληρωτὸς, id. arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαι τινὰ, Isocr. designare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαι τινὰ, Dem. fieri quibusdam controversiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τισὶ τῆς δίκης τινὸς, sedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπὲρ τινὸς, ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περὶ τινὸς δικάζεσθαι, adquiescere sententiæ arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τȣ̃ διαιτητȣ̃; sententia arbitri, ἡ γνῶσις τȣ̃ διαιτητȣ̃, idem; tanquam arbiter judico, διαιτάω, Isocr. ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, Dem. ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, id.

Arbitralis, ὁ ϗ ἡ διαιτήσιμος, ȣ, Isæus.

Arbitrariò, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, idem quod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ûs, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, Isocr. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, Dem. adesse alicui in arbitrio, παρεῖναι τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, id. differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, id. rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, id. λύειν τὰ διαιτηθέντα, id. *arbitrium*, voluntas propria, ἡ γνώμη, id.

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, Dem. confer *Arbiter*; existimo, ἡγέομαι, Plato. οἴμαι, id. νομίζω, Dem.

Arbor, τὸ δένδρον, Xen. τὸ δένδρος, εος, Thuc. oleæ, δένδρος ἐλαίας, Aristoph. plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, Dem. refertum esse arboribus, μεςὸς εἶναι δένδρων; arbores cædo, δενδροκοπέω, id. arboribus consitus, ὁ ϗ ἡ δενδρόφυτος, ȣ, Plut.

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ȣ.

Arboresco, δενδρόομαι, Nonn.

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, δενδρικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ δενδρώδης, εος, Diosc.

Arbuscula, τὸ δένδριον, Athen. τὸ δενδρύφιον.

Arbustum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ȣ, Theophr.

Arca, ἡ κιβωτὸς, Philo. fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, N. T. ἡ λήνη.

Arcane, κρυφαίως, ἀποῤῥήτως, ἐν ἀποῤῥήτῳ, δι' ἀποῤῥήτων, Herodian. ἀῤῥήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυςήριον, Dem.

Arcanus, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥητος, sacrum, ἱερὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ μυςηριώδης, εος, Plut. μυςικὸς, ἡ, ὸν, Gregor.

Arceo, εἴργω, filios à consortio malorum, τȣ̀ς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem à sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te à talibus, σε ταῦτα, Aristoph. aliquem à sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, Dem. aliquem à tribunali, ἐξείργω τινὰ τȣ̃ βήματος, Æschin. aliquem ab arâ, ἀπελαύνω τινὰ τȣ̃ βωμȣ̃, Lucian. homines à se, ἀνθρώπȣς ἀφ' ἑαυτȣ̃, Xen.

Arcessitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, Dem. ὁ κλήτωρ, ορος, id.

Arcesso, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην, Plut. i. e. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως, ἐπαρχίας, id. Vide *Accuso*.

Arcersitus, ûs, ἡ μετάπεμψις, εως, Plato. ἡ μεταπεμπὴ, ῆς, id.

Arcersitus, ὁ ϗ ἡ μετάπεμπτος, Plato.

Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ȣ̃, Gramm.

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ȣ, N. T.

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ȣ, Lucian.

Archetypus, ὁ ϗ ἡ ἀρχέτυπος, ȣ, Philo.

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ȣ.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ȣ.

Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ȣ.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ȣ.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ȣ.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ȣ̃.

Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ȣ.

Archistrategus, ὁ ἀρχιςράτηγος, ȣ.

Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ȣ.

Architectonica, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, Arist.

Architector, ἀρχιτεκτονέω, Aristot.

Architectura, ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, Plut.

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ȣ, N. T.

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ȣ.

Arctatus, ὁ ϗ ἡ σύςενος, Hes. ἐςενωμένος, ένη, ένον.

Arctè, ςενῶς, LXX.

Arcticus, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν.

Arcto, ςενόω, Herodian. ςενοχωρέω, N. T.

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, ἀρκτῷος, α, ον, Herodot.

Arcturus, ὁ ἀρκτȣ̃ρος, ȣ, Hesiod.

Arctus, ςενὸς, ἡ, ὸν, dens, ὀδȣ̀ς, Xen.

Arcula, τὸ κιβώτιον, ȣ, Dem.

Arcuo, κυρτόω, Xen. κάμπτω.

Arcus, τὸ τόξον, Plut. arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, Xen. arcum attraho, τόξον κυκλόω, Ælian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu configo, κατατοξεύω, Lucian. i. e. fornix. Vide *Fornix*.

Arcus cœlestis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, Aristot. alba, ὁ λευκερώδιος, id.

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, Aristot. sum, πολυπραγμονέω, Plato.

Ardenter, περικαῶς, Suid.

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, Xenoph. καίομαι, fax ardet, δαῒς καίεται, Aristoph. διακαίομαι, Lucian. πίμπραμαι, id. i. e. vehementer amo, εὐμενῶς διετέθην πρός τι, Dem. i. e. festino, σπεύδω. Confer *Amo*, item *Festino*.

Ardesco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, Xen. ὁ καῦσος, Dioscor. τὸ καύσωμα, ατος, Galen.

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, έος, Aristot. arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, Xen. difficilis, ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, Dem. χαλεπὸς.

Area, ἡ ἅλως, ω, Xen. ἡ ἅλων, ωνος, N. T. domus, τὸ οἰκοπέδον, ȣ, Æschin.

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, N. T. αὐαίνω, αὔω.

Arefactio, ἡ τερσία, ας, Julian.

Arena, ἡ ψάμμος, Plut. ἡ ἄμμος, N. T. ἡ ἄμαθος, arenâ obruo, καθαμμίζω, Aristot. arenam subtùs habens, ὁ ϗ ἡ ὑπόψαμμος, Theophr.

Arenosus, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ἀμμώδης, εος, Sirac. ἀμαθόεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ȣ, τὸ ψαμμίον, ȣ, Al. Aphrod.

Areo, ξηραίνομαι, Aristot. αὐχμέω, σκέλλομαι.

Areola, τὸ ἁλώνιον, ȣ.

Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι, μαραίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ȣ, Strabo.

Argentarius, ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, Plut. sum, ἀργυρεύω.

Argentatus, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ȣ, Herodot.

Argenteus, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, Plut. argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, Aristid. argentea vasa, τὰ ἀργυρώματα, ων, Polyb.

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ȣ, Strab. τὰ ἔργα ἀργύρεια, Dem.

Argento, ἀργυρόω, Plut. καταργυρόω, περιαργυρόω, Athen.

Argentum, ὁ ἄργυρος, Xen. τὸ ἀργύριον, Dem. vivum, ὁ ὑδράργυρος, ȣ, Diosc. ὁ ἄργυρος χυτὸς, Aristot. ære et plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ϗ μόλυβδον κεκραμένον, Dem. argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, Æschin. argento carens, ὁ ϗ ἡ ἀνάργυρος, ȣ, Plato. in argentum muto, ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, ȣ, Diosc. argenti amans, ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ȣ, Xen. argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, Plut. argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ȣ, Strabo.

Argilla, ἡ ἄργιλος, seu ἄργιλλος, ȣ, Aristot.

Argillaceus, ὁ ϗ ἡ ἀργιλώδης, εος, Suid.

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, Ammon. ὁ συλλογισμὸς, ȣ̃, Aristot.

Argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι, id.

Argumentum, ἡ πίςις, εως, Aristot. τὸ ἐπιχείρημα, id. ἡ ἀπόδειξις, Dem. τὸ τεκμήριον, Isocr. ὁ ἔλεγχος, ȣ, Dem. ὁ λόγος, Dem. τὸ σημεῖον, id. magna et evidentia argumenta, μεγάλοι ϗ φανεροὶ ἔλεγχοι, Dem. argumentum maximum, μεγίςη πίςις, Isocr. evidens et firmum, ἐνεργὴς πίςις ϗ δύναμιν ἔχȣσα, Dem. indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, id. invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr. petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίςεις ὑπὸ τινὸς, id. habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, Dem. exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίςεις, τεκμήρια, νόμȣς, dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχον τινὸς, idem. uti argumentis quibusdam, χρῆσθαι τισὶ πίςεσι, Isocr. τισὶ τεκμηρίοις, Demosth. τισὶ σημείοις, Isocr.

Iſocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem. ſumma, ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω τὶ, Dem. ἐξελέγχω τι, id. perſpicuè aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαι τὶ, id. id eſt, accuſo. Vide *Accuſo.*

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.

Argutator, ὁ σοφιςὴς, ȣ̃, Lucian.

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, Herodian.

Argutor, σοφίζομαι, Ariſt. ἀντιλογέω.

Argutus, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν, Xen. i. e. ſubtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plato. canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, Ariſtot. ἀγχίνοος.

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, Plut. ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηράσια, ας, Ariſtot. ἡ ἀναυσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος, Plut. ὁ ϗ ἡ κατάξηρος, ȣ, id. ὁ πτίλος, Hom. αὐαλέος, έα, έον.

Aries, animal et machina bellica, ὁ κριὸς, Plut. et Xen. aries parvus, τὸ κριΐδιον, Heſych.

Arietarius, ὁ ϗ ἡ κριώδης, εος.

Arietatio, ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, κριεῖος, εία, εῖον.

Arieto, κεράτιζω, κριοκοπέω, Polyb.

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.

Ariſta, ὁ ἀνθὴρ, έρος, Dioſc. ἡ ἀνθέριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμετικὴ, ῆς, Ariſtot.

Arithmeticè, ἀριθμετικῶς.

Arithmeticus, ἀριθμετικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν ςρατεύεσθαι ἐπὶ τινα, Dem. ἁρπάσοντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπὶ τινα, gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ὁπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem. in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, Xen. valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ᾽ ὅπλων ἐλθεῖν πρὸς τινα ἐν ἐχθρȣ̃ τάξει; ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρὸς τινα, inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, vincere hoſtem armis, κρατεῖν τȣ̃ ἐχθρȣ̃ ἐν ὅπλοις, deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id. arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xen.

Armamenta, τὰ σκευάσματα, τὰ σκεύη, Dem.

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, Plut. ἡ σκευοθήκη, ης, Æſchin. armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, Dem.

Armarium, idem quod *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, Xen. ἡ ἐξόπλισις, vel ἐξόπλισια, Polyb. ὁ ὁπλισμὸς.

Armatura, τὰ σκεύη, ῶν, Dem. integra, ἡ πανοπλία, id. ἡ ὅπλισις, Thuc. armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, Dem. miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, id. ὁ ψιλὸς ςρατιώτης, Thuc.

Armatus, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἔνοπλος, ȣ, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἔξοπλος, ȣ, Polyb. ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὢν ἐν ὅπλοις, id. benè, ὁ ϗ ἡ εὔοπλος, ȣ, Xen. omni ex parte, ὁ ϗ ἡ πάνοπλος, Eurip.

Armatus, *Subſt.* ὅπλιςὴς, ȣ̃, graviter, ὁ ὁπλίτης, ȣ, Thuc. ὁ ὁπλίτης βαρὺς, Plut. leviter, ὁ ψιλὸς, ȣ̃, Dem. ὁ ψιλος ςρατιώτης, Thuc.

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ȣ, ὁ βȣκόλος, Philoſtr. ὁ βȣφορβὸς.

Armentum, ἡ ἀγέλη, Xenoph. τὸ βȣκόλιον, Philo. τὸ ποίμνιον, Plat. armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, Suid.

Armilla, τὸ ψέλλιον, Xen. τὸ περιδέξιον, LXX.

Armiluſtrium, ἡ ὁπλογνώσια, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, Thuc. θωρήσσω, κορύσσω, Hom. populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπ᾽ τινα, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen. καθοπλίζω, juniores clypeis, τȣ̀ς νεανίσκȣς ἀσπισι, Dem. Confer *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, Iſocr. ἡ ἐπωμὶς, Eur.

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, Plut. aromata redolens, ὁ ϗ ἡ ἀρωματώδης, Athen. aromata reſipio, ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, Dioſc.

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, Galen.

Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος, N. T.

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Confer *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, Soph.

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, Eurip. προσμειδιάω τινὶ, Solon apud Laërt.

Arrigo, ὄρθιον ἐφίςημι, Lucian. aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, Plato. oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, Philo. ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, Herodian. aliquem ad ſupplicium, συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, id.

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, Theocr. κατατράγω.

Arrogans, ὁ ϗ ἡ ἀλαζὼν, όνος, Iſocr. ἀλαζονευόμενος, ένη, ένον, id. ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, Dem. μεγαφρονῶν, Iſocr.

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. ἡ ὑπερηφανία, Iſocr. τὸ φρόνημα, Dem. ὁ ὄγκος, Iſocr. ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερόπτικον, id. amplexi nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωςὶ ἀλαζονείαις, id. uti arrogantiâ quâdam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, id. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαι τινῶν τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημα τινος, Dem. abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Iſocr.

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, Thuc.

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, Iſæus. τι, Plut. ἀπονέμω ἐμοὶ τι, Lucian. omnia, αὐθαδιάζομαι, Procop.

Ars, ἡ τέχνη, ἡ τεχνοσύνη, Ep. artes et ſcientiæ et facultates quædam, τέχναι ϗ ἐπιςῆμαι ϗ δυνάμεις, Iſocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρὰ, id. honorata, ἔντιμος, Iſocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, Dem. ſcribere, γράφειν, Iſocr. facere ex re aliquâ, τέχνην ποιεῖσθαι πρᾶγμα τι, Dem. diſcere, μανθάνειν, Iſocr. ſcire, ἐπίςασθαι, idem. tenere, ἔχειν, id. oſtentare, ἀποδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, Dem. deditum eſſe arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, exercitatus in arte aliquâ, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, id. præcellere arte aliquâ, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, Iſocr. uti arte aliquâ, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ἐπιςήμῃ, Iſocr.

Arſenicum, τὸ ἀρσενικὸν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, Galen.

Arteriacus, ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, Gal.

Arterioſus, ὁ ϗ ἡ ἀρτηριώδης, εος.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, ȣ̃, Dioſc.

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, Herodian.

Articularis, ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, Hippocr.

Articulatè, κατ᾽ ἄρθρȣς, ἐνάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulatè.*

Articulatio, ἡ ἀρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.

Articulatus, ὁ ϗ ἡ ἔναρθρος, ȣ, Athen.

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articuloſus, ὁ ϗ ἡ ἀρθρώδης, εος, Xen.

Articulus, τὸ ἄρθρον, Gal. formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, Ariſt. articulis carens, ὁ ϗ ἡ ἄναρθρος, id. ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, Lucian. articulis diſtinguo, διαρθρόω, Plato. per articulos connecto, προσαρθρόω, Hipp.

Artifex, ὁ τεχνίτης, Dem. ὁ δημιȣργὸς, artifex dicendi, τεχνίτης τȣ̃ λέγειν, id. ὁ σοφιςὴς, ȣ̃, Iſocr. manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, τεχνικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἔντεχνος, Ariſtot. ἐπιτεχνητὸς, ὴ, ὸν, Lucian.

Artificialiter, Confer ſequens.

Artificioſè, τεχνικῶς, Iſocr. διὰ τέχνης, Ariſtot. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pauſan. κατατεχνικῶς.

Artificioſus, *de homine*, τεχνικὸς, ὴ, ὸν, Ariſt. de homine et re, ὁ ϗ ἡ κατάτεχνος, Plut.

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, Xen. profeſſio artificis, ἡ τέχνη, Dem. ἡ δημιȣργία, id.

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, ûs, τὸ ἄρθρον, ȣ, Galen.

Arvina, τὸ λίπος, εος, Philo. ἡ πιμελὴ, ῆς, Ariſt. ἡ κνίσσα, Hom.

Arundinaceus, ὁ ϗ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, ἄυλὸς, Athen.

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον.

Arundineus, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, Plut. ὁ δόναξ, ακος, Dioſc.

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex.*

Arvum, ἡ ἄρȣρα, Ariſtot.

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, Iſocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, οἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. præſidium imponere in arcem, φρȣρεῖν, id. i. e. palatium regium, τὸ ἐπιχείρισμα, ατος, Dem.

As, τὸ ἀσσάριον, N. T.

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, Iſocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, Plut. in cœlos, ἄνειμι εἰς ȣ̓ρανȣ̀ς, Chryſ. altiùs, προσαναβαίνω ἀνώτερον, N. T. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, Iſocr. ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἄνοδος.

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ȣ, Xen.

Aſcenſus, ûs, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, Xenoph. ὁ πελεκὺς.

Aſcio, ἀξινίζω, πελεκίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid τινὶ τι, Dem. medicos, εἰσάγομαι τȣ̀ς ἰατρȣ̀ς, Ariſtot. aliquem, προσκαλέω τινὰ, N. T. liberos, εἰσποιέω παῖδας, Iſocr. aliquem ſocium, τινὰ κοινωνὸν, Dem. cognomentis meis, ταῖς ἐμαῖς ἐπωνυμίαις, Plut.

Aſcititius, ἀλλότριος, ία, ιον, Ariſt. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, ὸν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

A ſecretis, ὁ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.

Aſella, τὸ ὀνάριον, τὸ ὀνίδιον, Athen. ὀνίδακος.

Aſelli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ȣ, N. T.

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ȣ.

Aſinarius, idem quod ſequens.

Aſininus, ὀνικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ὀνώδης, Ariſtot. ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, Gal.

Aſinus, ὁ ὄνος, ȣ, Xenoph. ὁ βάπαλος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.

Aſpectabilis, ὁρατὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, Xen.

Aſpectus, ûs, ἡ ὄψις, εως, Plut. τὸ ἀνάβλεμμα, Xen. ὁ πρόσοψις, Thuc. τὸ βλέμμα, Lucian. ἡ ἐμφάνεια, ας, qui adſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερος, Lucian. in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. ὁ βλοσυρωπὸς, Hom. adſpectui aliorum ignominioſè exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, Herodian. vir, ἀνὴρ, Dem. χαλεπὸς, ὴ, ὸν, id. πικρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr. τραχεινὸς, ὴ, ὸν, via, ὁδὸς, Suid. δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aſperè, τραχέως, Iſocr. χαλέπως, id.

Aſpergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ȣ, Æſchin.

Aſpergo, ἀιονάω, Gal. διυγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, Ariſtoph. ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, N. T. humorum album, ἀπορραίνω λευκὴν ὑγρότητα, Ariſt. lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aquâ, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, Apocryph. aquâ marinâ, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, Dioſc. acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, Al. Aphrod. aliquem infamiâ, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, Xen.

Aspergo, inis, ἡ ῥανὶς, ἴδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen. ὁ ῥαντισμός.
Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, Xenoph. orationis, λόγε, Isocr. vocis, ἡ τραχυφωνία.
Asperitudo, idem quod antecedens.
Aspernabilis, ὁ ϗ ἡ καταφρόνητος, ε.
Aspernanter, καταφρονητικῶς, Xen.
Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, Thuc. τὸ καταφρόνημα, id.
Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, Thuc. aliquid, τινὸς, Herodian. amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, Xen. nihil, ἀθετέω μηδὲν, Plut. Confer *Sperno, contemno.*
Aspero, τραχύνω, Athen.
Aspersio, ὁ ῥαντισμὸς, ε, N. T. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen.
Aspicio, βλέπω, aliquem amicè, πρὸς τινα φιλοφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀποβλέπω εἰς τινα, Isocr. πρὸς τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἰς τι, Dem. aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen. fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἰς τινὰ, Herodian. aliquem tyrannicè, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, Plato. minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, id. προσβλέπω, Aristoph. εἰσοράω, Hom.
Aspiratio, ἡ ἐπίπνοια, Plato.
Aspiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τὶ, Eurip. ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, Xen. i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπεριάζω τὶ, Lucian.
Aspis, ἡ ἀσπὶς, ἴδος, Xen.
Asportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, frumenti, σίτε, Isocr.
Asporto, ἐκφέρω, Aristoph. ἐκκομίζω τὶ, Thuc.
Aspredo, idem quod *Asperitas.*
Assabilis, e, ὀπτήσιμος, ὁμη, ιμον, Athen.
Assatio, ἡ ὄπτησις, εως, Plut.
Assatura, τὸ ὄπτημα, τὸ κρέας ὀπτὸν, Plut.
Assatus, ὀπτὸς, ἡ, ὸν, ὀπταλέος, έα, έον.
Assecla, ὁ ἀκόλεθος, Dem. asseclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολέθες τρεῖς ἢ τέτταρας, id. invisus ob assecIarum turbam, φορτικὸς ἀκολεθῶν ὄχλῳ, Lucian. assecla Veneris, ἀκόλεθος τῆς Ἀφροδίτης, Plato. ἡ ἀμορβὸς, Sch. Call.
Assectatio, ἡ ἀκολεθία, Synes. ἡ ἀκολέθησις, Aristot. τὸ ἀκολέθημα, id.
Assectator, idem quod *Assecla.*
Assector, ἀκολεθέω, aliquem τινὶ, Lucian. μετὰ τινος, Dem. κατόπιν τινος, παρακολεθέω τινὶ, Lucian.
Assensio, ἡ ὁμολογία, Dem. ἡ συγκατάθεσις, Sext. Empir. ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.
Assensor, ὁ σύμψηφος, Plato.
Assentatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ θωπεία, Plato. oratio plena assentationis, λόγος μεςὸς κολακείας, id. assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, id. facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακεία, id. assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγέμενος, id. adulationes plus valent, ἰσχύεσι μεῖζον κολακεῖαι, Isocr. coërcere alicujus assentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολάκείας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκέειν τι χωρὶς κολακείας, id.
Assentator, ὁ κόλαξ, άκος, alicujus, τινὸς, Dem. ὁ κολακεύων, τινὰ, Isocr. ὁ δημαγωγῶν, τινὰ, Dem. ὁ παράσιτος, Athen.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio, seu Assentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliquâ, τινὶ ἔν τινι, Xen. τινὶ περὶ τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλεμένοις, Dem. alii, ὁμολογέω ἄλλῳ, Plato. opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογέω σοι νεωςέρες ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοὶ, ὅτι, Plato. laudantibus aliquid, συμφέρομαι ὑμνῦσι τι, Plut. συναινέω.
Assentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλεσίοις, Plut. aliqui, τινὰ, Xen. arte, τῇ τέχνῃ, Isocr. insigniter, ἐπιφανῶς, id. Χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, Dem. ὑπερκολακεύω, id.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τὶ, Plato. τυγχάνω τινὸς, Dem. virtutem, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τε σκοπε, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνεσι, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. i. e. intelligo aliquid probè, παρακολεθέω τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφῶς, id. nihil non assequor, ἐδενὸς ἀπολείπομαι, id.
Asser, ἡ σανὶς, ἴδος, Lucian.
Asserculus, τὸ σανίδιον, Æschin.
Assero, διαβεβαιόομαι, Plut. i. e. juxta fero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τὶ τινι, Isocr. in libertatem, ἐξαφαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.
Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
Assertor, ὁ βεβαιωτὴς, ε, Plut.
Asservio, ἐπιδελεύω, alicui, τινι.
Asservo, φυλάττω, aliquid, τὶ, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τὶ τινι, Xen. τηρέω.
Assessor, ὁ πάρεδρος, Dem. alicujus, τινὶ, Philo. ὁ πρόσεδρος, ε, ὁ σύνεδρος, ε, Dem. eligere assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρες, Isocr. mittere assessores, πέμπειν συνέδρες, id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.
Assessorium, τὸ συνέδριον, ε, Herodian.
Assessura, i. e. dignitas assessorum, ἡ παρεδρία.
Asseveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.
Asseveratè, idem.
Asseveratio, ἡ βεβαίωσις, Thuc.
Assevero, διαβεβαιόομαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod διϊσχυρίζομαι, ὅτι, Plut.
Assideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, Dem. in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαςηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ϗ ᾄδειν τι κελεύειν, Dem. assideo et immineo rei, προσκαθέζομαι ϗ προσεδρεύω τῷ πράγματι, id.
Assiduè, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ἀδιαλείπτως, N. T. ἐντελεχῶς, Plato.
Assiduitas, ἡ συνέχεια, Dem. ἡ ἐπιμονὴ, Plato. ὁ ἐνδελεχισμὸς, LXX. ἡ ἐνδελέχεια.
Assiduus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, N. T. sum in aliquâ re, προσκαρτερέω τινὶ, Dem. προσμένω τινι, ἐπιμελεμαι, διατελέω.
Assignatio, ἡ πρόσθεσις, Aristot. ἡ προσαπόθεσις, ἡ ἀπόδοσις, Dem.
Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τὶ τινι, Plato. Confer *Attribuo.*
Assilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, Herodian. τινὰ, Suid.
Assimilis, e, ὁ ϗ ἡ προσόμοιος, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ϗ ἡ παρόμοιος, τινὶ, Diosc. ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος, Dem.
Assimiliter, ὁμοίως, Plut. παραπλησίως, Dem.
Assimilo, ὁμοιόω, aliquid, alicui, τὶ τινι, Isocr. ἀπεικάζω τινὶ, Herodian. παραβάλλω τὶ τινι, Liban. τὶ πρὸς τι, Isocr. assimilor, εἴκω, in nullâ re, ἐν ἐδενὶ ἐδὲν, Dem.
Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, N. T. ἡ προσποίησις, Aristot.
Assimulo, προσποιέομαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Æschin. aliquid, ὑποκρίνομαι τι, Lucian.
Assisto, παρίςαμαι, alicui, i. e. propè aliquem, τινὶ, Hom. i. e. opitulor alicui, τινὶ, Xen. τινὶ βοηθὸς, id. παραπατέω.
Assitus, παρακείμενος, ένη, ενον.
Asso, i. e. tabulas sterno, σανιδόομαι, Athen. i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας ἐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut.
Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινὰ τινι, Xen. alicui, πρὸς τινα, Plut. προσεταιρίζω τινὰ τινι, Xen. συνοικειόω.
Assolet, εἴωθε, Plato. φιλεῖ, Æschyl.
Assuefacio, συνεθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τὲς πόνες, Lucian. aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾷον, Dem. ita aliquem, ut, ἔτω διατίθημι τινα, ὥςε, id.
Assuefactus, ἐθισθεὶς, εῖσα, ἐν, tacere in re aliquâ, σιωπᾶν ἔν τινι, Plut. ὁ ϗ ἡ συνήθης, εος, alicui rei, τινὶ, Plut.
Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας, Plut.
Assulto, idem quod *Assilio.*
Assultus, ûs, ἡ ἐπιπήδησις.
Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, N. T. aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, Xen. προσδέχομαι.
Assumptio, ἡ πρόσληψις, εως, Rhetor.
Assuo, προσράπτω, Plut.
Assurgo, ἐπανίςαμαι, alicui de sellâ, τινὶ τῶν θώκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θώκων, Xen.
Ast, pro voculâ hâc poëticâ vide *Athen.*
Astacus, ὁ ἀςακὸς, ε, Aristot.
Asteriscus, ὁ ἀςερισκος, ε, Theophr.
Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, Sext. συγκαταίνεσις, ἡ καταίνεσις.
Astipulator, ὁ συγκαταίνος, ε, Dem.
Astipulor, συγκαταινέω, alicui, τινὶ, Xen. προςτίθεμαι τινὶ, Herodian. sententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, Plut. tibi in hâc lege, σύμψηφος σοὶ εἰμι τέτῳ τῷ νόμῳ, Plato. ἐπιψηφίζω.
Asto, παρίςαμαι, alicui, τινὶ, Plut.
Astragalus, ἀςράγαλος.
Astralis, ἀςρικὸς, ἡ, ὸν, ἀςρῷος, ῴα, ῷον, Al. Aphr.
Astrepo, ἐπικτυπέω, ῶ.
Astrictè, προεςαλμένως, ςενῶς.
Astrictio, ἡ σύψις.
Astrictus, προεςαλμένος, ένη, ένον, Aristot.
Astringo, προςέλλω, Gal. aliquid aliquâ re, προαναςέλλω τὶ τινι, Plut. aliquem ad aliquid, τινὰ πρὸς τι, Chrysost. ἐπισφίγγω.
Astrologia, ἡ ἀςρολογία, Aristot. astrologiam tracto, ἀςρολογέω, Athen.
Astrologicus, ἀςρολογικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Astrologus, i, ὁ ἀςρολόγος, LXX.
Astronomia, ἡ ἀςρονομία, Isocr. deditum esse astronomiæ studio, διατρίβειν ἐν ἀςρονομίᾳ, id.
Astronomicus, ἀςρονομικὸς, ἡ, ὸν.
Astronomus, i, ὁ ἀςρονόμος, ε, Herodian.
Astruo, κατασκευάζω, Philo.
Astrum, τὸ ἄςρον, Aristot. astra contemplari, ἀςρονομέω, Aristoph. ἄςρα κατανοέω, Laërt. τὰ ἄνω βλέπω, Plato.
Astupeo, ἐπιθαυμάζω.
Astu, πανέργως, utor, πανεργεύομαι, Sirac.
Astus, ἡ πανεργία, Herodian. ἡ δεινότης.
Astutia, ἡ πανεργία, Herodian. ἡ δολοφροσύνη.
Astutus, ὁ ϗ ἡ πανῦργος, ε, Dem.
Astutè, κερδαλέως, πανέργως, ago, πανεργεύομαι, Sirac.
Asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, Philostr.
At, ἀλλὰ, hæc atque illa causabitur, at id iniquum est, σκήψεις ϗ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ ἐ δίκαιον, Dem. καὶ τοι, at quantum pecuniæ sodalitatum principes mihi daturos putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα, &c. Dem. μέντοι, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμε βασιλέων, Dion. Halicarn. τοίνυν, at jam ipsemet accusationi respondere volo, τοίνυν ἤδη ϗ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βέλομαι, Dem. ὅμως μὲν ἐν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ ἐν, at enim, μὲν ἐν, at enim dicat aliquis, φησαι μὲν ἐν, Dem. at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τῦτο δῆλον, id. at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ἐ γὰρ δύναμαι, Plato. ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ θεὲς ἔτε λανθάνειν, ἔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, id. at certè, at saltem, ἀλλὰ γε, ἀλλ' ἐν γε, et si non mediocriter, at certè exiliter, ϗ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, Isocr. at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enimvero id fortè objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνα ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, Dem.
Atavus, ὁ δίσπαππος.
Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Dem. ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, Lucian. ater cute, ὁ ϗ ἡ μελαγχρὼς, ῶτος, id. atra dies, ἀποφρὰς ἡμέρα, Plato.
Atheus, ὁ ἄθεος, Lucian.
Athleta, ὁ ἀθλητὴς, ε, Poll. ὁ ἐπασκητὴς.
Athleticè, ἀθλητικῶς, Plut.
Athleticus, ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Atnepos, ὁ ριςέγγονος, ε.
Atneptis, ἡ διςέγγονος, ε.

Atomus,

Atomus, ἡ ἄτομος, Plato.
Atque, ϗ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, ϗ τοι, atqui confiderate, O Athenienfes, ϗ τοι σκέψασθαι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. ϗ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, ϗ μὴν ὐδὲ τῦτο γ' ἕξυσιν εἰπεῖν, id.
Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.
Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, Poll. τὸ μέλαν, ᾧ γάφομεν, Diofc. futorium, τὸ χάλκανθον.
Atriarius, ὁ αὐλονος, ὁ αὐλικὸς, ὁ αὐλάρχης, LXX.
Atrienfis, idem.
Atriolum, τὸ προαυλίδιον.
Atrium, τὸ προαύλιον, Poll. ἡ αὐλὴ, ῆς, Athen. τὸ μέλαθρον.
Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, Ifocr. ἡ ἀπένεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ὠμὸς, ὴ, ὸν, Xen. δεινὸς, ἡ, ὸν, fcelus, ἀδίκημα, Lycurg. atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, Ifocr.
Attactus, ûs, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, Plato.
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta funt ifta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, Dem. ὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβέομαι λέγειν, ὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, ὐ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excufationem, ὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γὲ τινὰ πρόφασιν ὅμως, ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, id.
Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, Lucian.
Attemperatè, ἐπικεκερασμένως, εὐκαίρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικεραστικὸς, ὴ, ὸν, Gal. ἐπικρατικὸς, ὴ, ὸν.
Attemperatio, ἡ ἐπικράσις, Gal.
Attempero, ἐπικεράννυμι, Gal.
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νῦν τινὶ, Ifocr. verbis, τοῖς λόγοις, id.
Attentè, προσεκτικῶς, Suid. φιληκόως.
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, Lucian. ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, Plut. καταπειράω, Apocryph.
Attentus, προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, Xen. facere attentum, ποιεῖν προσεκτικον, Ariftot.
Attenuatè, λεπτυνομένως.
Attenuatio, ἡ λέπτυνσις, ὁ λεπτυσμὸς, ῦ.
Attenuo, λεπτύνω τὶ, ἰσχναίνω τι, Ariftot.
Attero, προσρίβω, aliquid alicui, Bafil. παρατρίβω τι πρός τι, Ariftot. σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, Thuc.
Atteftatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
Atteftor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. teftimonium tribuo alicui, τινὶ, Lucian. i. e. teftimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, Plut. i. e. teftem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαι τινα, Dem.
Attexo, προσυφαίνω, Plut. παρυφαίνω, id. ἐπιψαύω, addo, προσίθημι, alicui aliquid, τὶ τινὶ, Ifocr. συνάπτω τι πρός τι, Plato.
Attineo, προσήκω, ifta attineant ad me, ταῦτα προσήκει μοι, Dem. προσήκει μοι τύτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, Herodian. quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, id.
Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Ifocr. facra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαι τινὸς, Plut. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτυς δεκάτυ, Herod.
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, Ariftoph. baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, Thuc. fuftem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, Lucian. aliquid, διαίρω τι ἄνω, Xen. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. a terrâ, ἐξαίρω ἐκ γῆς, Ariftot. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, Dem. aliquid, ἀναβιβάζω τι, Thuc. manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν ὐρανὸν, Ariftot. πρὸς τὸν ὐρανὸν, Xen. ἀναφέρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τὶ.
Attonitè, ἐκςατικῶς, Plut.
Attonitus, ὁ ϗ ἡ ἐμβρόντητος, ὐ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀποπληκτος, ὐ, id. ἐκςατικὸς, ὴ, ὸν, Plato. fum, ὀδύττομαι, Lucian. ἐμβεβρόντημαι, Plut. fio, ἐκπλήσσομαι, adfpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, Plut. calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, Æfchin. ἀτύζω, Theoc.
Attono, ἐμβροντάω, Plut. ἐκπλήσσω, Plat.
Attractio, ἡ ἕλξις, Al. Aphrod. ἡ ὁλκὴ, humoris, τῆς νοτίδος, Theophr. ἡ ἕλκυσις, ὁ ἑλκυσμὸς, ῦ, ἡ ἐπίσπασις, Al. Aphrod.
Attractorius, ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, Thuc.
Attractus, ὁ ϗ ἡ ἐπίσπαστος, malum, κακὸν, Hom.
Attraho, ἐφέλκω, navem, ναῦν, Herodian. pofteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, Hippocr. multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, N. T. aliquem divitiis, προσάγομαι τινὰ χρήμασι, Plato.
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, Plut. τὸ ψηλαφήμα, Polyb.
Attrecto, ψηλαφάω, τὶ, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, Chryf. aliquem, ἐφάπτομαι τινὸς, Herodian.
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τὶ τινὶ, Ariftot. aliquid Deo, ἀνατίθημι τι Θεῷ, Synef. alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμι τινὶ ὄνομα, Dem. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὄνομα πατρὸς, id. alicui aliquid per fortem, ἐπικληρόω τὶ τινὶ, idem.
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritus, ὁ ϗ ἡ ἀνάτριπτος, ὐ, veftis, ἱμάτιον, Dem. ὁ ϗ ἡ περιτριβὴς, έος, fum bellis, ἐξασθενέω πολέμοις, Herodian.
Attritus, ûs, ἡ παράτριψις, εως, Diofc. ἀποτριβὴ, ῆς, Dem.
Avarè, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Ifocr. ita avarè gerere fe adverfus aliquem, ut ὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινὰ, ὥςε, Ifocr. φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, Dem. φειδωλῶς.
Avariter, idem.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, Dem. ἡ φιλαργυρία, Ifocr. ἡ φιλοχρηματία, Plato. ἡ φιλοπλυτία, id. ἡ αἰσχροκέρδεια, Dem. τὸ πλεονέκτημα, fordes et avaritia, αἰσχροκέρδεια ϗ πλεονεξία, opum augendarum cupiditas, ἡ τῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, id. venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τῦτο τῆς πλεονεξίας, Ifocr. avaritiæ caufsâ ne ab aris quidem manus abftinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα ὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, Dem. uti avaritiâ adverfus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρὸς τινα, id. ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινὰ, Ifocr. non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, Dem. coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινὰ τῆς πλεονεξίας, omittere, omiffam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, alienum effe ab avaritiâ, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, id.
Avarus, ὁ πλεονέκτης, ὐ, N. T. πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ φιλάργυρος, ὐ, Plato. ὁ ϗ ἡ φιλοχρήματος, ὐ, id. ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, Dem. ad avaritiam benè paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, id. ζητῶν πλεονεκτεῖν; cujus omnia ftudia ad avaritiam referuntur; ὁ ἐπὶ τῇ τῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν; referens confilia feu ad avaritiam, ἐξετάζων τὺς λογισμὺς πρὸς πλεονεξίαν, μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει, id.
Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, Plut. ὁ ὀρνιθευτὴς, Æl. verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, Democr. ὁ ἰξευτὴς, Bion.
Auctarium, ἡ προσθήκη, Plato. τὸ ἐπίμετρον, Theocr. τὸ ἐπίβλημα, ατος, N. T. auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρυ προσίθημι, Galen. ἐπιμετρέω, Lucian.
Auctio, ἡ αὔξησις, Athen. i. e. Venditio publica, ἡ δημιόπρασια, ἡ ἀποκηρύξις, ἡ πρᾶσις, Lucian. auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινὸς, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, id. alicujus, ἀποκηρύττειν τι, Lucian.
Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, Polyb. ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, ὁ αὔξων, οντος, Ifocr. i. e. fuafor, cauffa, αἴτιος, ftudii alicujus, ἐπιμελείας τινὸς, Ifocr. tibi fum hujus rei, αἴτιος τύτυ σοι εἰμὶ, Ifocr. αἴτιος τύτυ σοι γίνομαι, Dem. tibi non fum hujus, ἀναίτιος τύτυ σοὶ εἰμὶ, Plato. qui non eft auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, Plut. auctorem fe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, Plato. libri, ὁ συγγραφεὺς, έως; auctore carens, ὁ ϗ ἡ ἀδέσποτος, ὐ; fama, φήμη, Plut. fic ἐπίγράμμα ἀδεσπότον, cujus auctor incertus.
Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον, Plato.
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, τὸ κῦρος, ἡ ἀξιοπιςία; vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλυ, Plut. ἡ ἐξυσία, ας; auctoritatem confequi, λαβεῖν ἐξυσίαν, Dem. ἡ αὐθεντία, ας, Bafil. auctoritate meâ probo; αὐθεντέω, id. auctoritatem mihi in aliquem fumo, αὐθεντέω τινὸς, N. T. auctoritate polleo; εὐημερέω, Æfchin. auctoritate aliquem fupero, κατευημερέω τινὸς.
Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινὰ, Thuc.
Auctus, idem quod *Auctio*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα; ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, Plato.
Aucupor, ὀρνιθοθηράω, Poll. θηρεύω, Ifocr. tempus, θηρεύω χρόνον, Plato. leviffimam quamque occafionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγυ λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαι τινα, Herodian. ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, Demofth. τὸ θράσος, εος, id. ἡ θρασύτης, ητος, Ifocr. εὐτολμία, Plut. audacia et confidentia, τόλμα ϗ θρασύτης, Dem. audacia et impudentia, τόλμα ϗ ἀναισχυντία, θράσος ϗ ἀναίδεια, id. eò venire audaciæ, ut, εἰς τοσῦτο ἥκειν τόλμης, ὥςε; εἰς τῦτο θράσυς ἀφικνεῖσθαι, ὥςε; εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥςε; id. pari audaciâ uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, Ifocr. fumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχει τόλμαν, Ifocr. præftare audaciâ cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλυς, Dem. eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητα τινι, id.
Audaciter, vel quod idem eft
Audacter, τολμηρῶς, Thuc. θρασέως, Dem. θρασύτερον, id. θρασαλέως, Ifocr. θαῤῥαλέως, id. φιλοκινδύνως, id.
Audaculè, *adv.* τολμηρότερον, N. T.
Audaculus, τολμηρότερος, έρα, ερον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, id. θρασὺς εῖα, ὺ, Ifocr. ὁ ϗ ἡ φιλοκίνδυνος, ὐ, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔτολμὸς, ῦ, Herodian. audax et promptus, τολμῆσαιτο ἅμα ϗ δρᾶσαι πεφυκὼς, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ὐδεὶς ὕτω τολμηρὸς ἔςαι, ὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος, Dem. cum audaciâ, audacter, μετὰ θρασύτητος, Ifocr. audaciâ alios fuperans, τόλμῃ ἄλλυς ὑπεραίρων, Dem. reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, Herodian. homo audax, ὁ τολμητὴς, ῦ, Thuc. facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, id. παράβολον ἔργον, Polyb. nimium audax, ὁ ϗ ἡ παράτολμος, ὐ, Plut.
Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, Xenoph. Confer antecedens *Audax*.
Audenter. Confer *Audacter*.
Audeo, τολμάω, Dem. θρασέω, Xen. θαῤῥέω, Ifocr. θρασύνομαι, Dem. audeo videre, τολμάω βλέπειν, id. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων, τολμᾶν τὶ ἀγαθὸν, Thuc. audere iter fufcipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, Synef. audere pugnam fufcipere, θαρσεῖν πρὸς μάχην; audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοὶ τὸ ἀπόῤῥητον, Chryf. contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, Herodian.
Audientia, ἡ ἀκρόασις, Æfchin. audientiam facio, ποιέω σιωπὴν, Xenoph.
Audio, ἀκύω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἔκ τινὸς, Ifocr. aliquid ex fenioribus τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquem accufare five accufantem, ἀκροάομαι τινὸς κατηγορῦντος; aliquem, ut præceptorem, διακύω τινὸς, Plut. fermones magicos, διακύω λόγων μαγικῶν, id. aliquem docentem aliquid, διακύω τι τινὸς, Plato. aliquem, τινὸς, vel aliquid, τι, vel etiam τινὸς, Dem. ἀκύω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως; benignè, εὐ-

νωΐκῶς; tacitè, σιγῇ; libentiſſimè, ἥδιςα; invitè, ἀηδῶς; faſtidioſè, δυσκόλως; cum horrore, et gemens et demiſſo in terram capite, πεφρικῶς ϗ ςένων ϗ εἰς τὴν γῆν κύπτων; cum invidiâ, φθόνῳ; alieniore animo, ἀλλοτριώτερον; iniquioribus auribus, δυσχερέςερον, &c. Dem. benè, i. e. laudor, ἀκέω καλῶς, malè, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκέω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, Plut. Plat. Thuc. *nominor, dicor*, audio vir bonus, ἀκέω ἐσθλὸς, Theocr. Argivi audiunt primi eſſe, Ἀργεῖοι ἀκέεσι πρῶτοι ἔιναι, Herod.

Auditio, ἡ ἀκοὴ, Thuc. ἡ ἀκρόασις, Æſchin.

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον.

Auditor, ὁ ἀκεςὴς, ȣ̃, Iſocr. ὁ ἀκροατὴς, ȣ̃, Dem. ἀκέων, id. ὁ ἀκροώμενος, Iſocr. benignus, εὐμενῶς ἔχων, Dem. gratioſiſſimus, χαριέςατος, Iſocr. moroſus, δύσκολος, id. nancïſci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, Dem. præbere ſe auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον; non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκεόντων, id. delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τὲς ἀκέοντας λόγον τινὰ, Iſocr. demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τὲς ἀκροωμένες, id. faſtidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκέεσιν, id. ἀλγεῖν ποιεῖν τὲς ἀκέοντας, Dem.

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ȣ, Plut.

Auditus, ἠκεσμένος, ένη, ένον; afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοὴν, Dem. teſtari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, id.

Auditus, ûs, ἡ ἀκοὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀκρόασις, Iſocr. facilis; ἡ εὐηκοΐα; hebes ſive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, Hippocr. gravis, ἡ βαρυηκοΐα, id. acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας; auditu jucundus, ἀκέειν ἡδὺς; aliquid ſcire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιςήμην τινὸς, Iſocr. perceptibilis, ἀκεςὸς, ἡ, ὸν, id. non indignus, ἐκ ἀπάξιος ἀκέειν, Plato.

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xenoph.

Aveho, ἀπάγω, Ariſtot.

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, Dioſc.

Avello, ἀποτίλλω, τὶ, Plato. ἀποσπάω, aliquem ab aliquâ re, τινὰ τινὸς, id. τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀποσύρω.

Avena, αἰγίλωψ, ȣ, Dioſc.

Aveo, ἐφίεμαι, Dem. aliquid, γλίχομαι τινὸς, Iſocr. ἐπιθυμέω τινὸς, Dem. ποθέω τινὸς, Iſocr. Vide *Cupio*, item *Deſidero*.

Avernalis, ὁ ϗ ἡ ἄορνειος, ȣ.

Avernus, ὁ ἄορνος, ȣ.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Averto*.

Averſabilis, ὁ ϗ ἡ ἀποτρόπαιος, ȣ, Plato.

Averſatio, ἡ ἀποςροφὴ, ῆς, Themiſt.

Averſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Plato. ἡ ἀποςροφὴ, ῆς, Themiſt.

Averſor, ἀποςρέφομαι, aliquem, τινὰ, Galen. deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησιν τινὸς, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Syneſ.

Averſor, oris, ὁ ἀποςρεπτὴς, ȣ̃, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter averſor, ζεὺς ἀποτρόπαιος, Luc. ὁ ἀπότροπος, ȣ, Plato.

Averſus, ἀπεςραμμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἀπόςροφος, à Deo, τȣ̃ Θεȣ̃, Syneſ.

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινὸς, Plut. aliquid, ἀποςρέφω τι, Lucian. oculos et in terram deſpecto, ἀποςρέφομαι ϗ κάτω βλέπω, Herodian. me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαι τινὸς, id. quod Dii avertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινὸς, Æl.

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, Xen. τινά τι, Plut. τινί τι, Iſocr. aliquid vi, τὶ βίᾳ, Dem. lucem è mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τȣ̃ κόσμȣ, id. quod auferri non poteſt, ὁ ϗ ἡ ἀναφαίρετος, Herod.

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρὸς τινὰ, Xenoph. inde, ἐκεῖθεν, Lucian. ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, Iſocr. unà ab opere, συναποδράω ἀπὸ τȣ̃ ἔργȣ, Herodian.

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πραγμάτων τοῖς λόγοις, Iſocr. honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xen. famam meam, ἐμὲ, Iſocr. alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχεσαν ἐσίαν πλείω ποιέω, Iſocr.

Augeſco, αὔξομαι, Dem. αὐξάνομαι, id. in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maximè, μεγίςην, &c. Iſocr. artes augeſcunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν; virtutes augeſcunt ex aliquâ re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετήν ἐςιν ἔκ τινος, id. res hoſtium augeſcunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδωσι, Dem. Confer *Creſco*, item *Incrementum*.

Augmentatio, αὔξησις, εως, Athen.

Augmentum, ἡ αὔξη, Suid. ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις, Iſocr.

Augur, ὁ οἰωνοσκοπὸς, ȣ̃, ὁ οἰωνιςὴς, ȣ̃, Heſych. ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ȣ, τὸ οἰωνιςήριον, ȣ.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, ſcientia ſeu diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιςικὴ, ῆς, Plut.

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, εως.

Augurate, οἰωνιςικῶς.

Auguratus, ûs, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, ȣ̃, LXX. ὁ οἰωνὸς, ȣ̃, Xen. τὸ οἰώνισμα, Herodian. τὸ οἰωνιςήριον, Xen. ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ ὀρνιθεία, Suid.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, Xenoph. caſum, τὸ σύμπτωμα, Ariſtot. οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, Dem. κατοιωνίζομαι, Phalar. ὀρνιθεύομαι, Suid. benè, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, Ariſtot. φήμην ἀγαθὴν λέγω, Ariſtoph. φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, Plato.

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαςὴ, ῆς, Herodian.

Auguſtale, τὸ αὐγȣςεῖον.

Auguſtè, σεβασμίως, σεμνῶς.

Auguſtus, ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, nuptiæ, γάμος, Herodian. σεμνὸς, ἡ, ὸν.

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαςὸς, ȣ̃, Herodian.

Auguſtus, *menſis*, ὁ Αὔγȣςος, ȣ, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, Dem.

Avia, ἡ μάμμα, ης, ἡ μάμμη, ης, N. T. quæ matris mater, ἡ τίτθη, ης, Dem.

Aviarium, ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, Plut.

Avidè, ἐπιθυμητικῶς, Poll. i. e. avarè, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Iſocr. *item* ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, cibi, τȣ̃ σίτȣ, Xen. τὸ ἐπιθύμημα, ατος, Plato. ἡ ἐπιθύμησις, εως, Ariſtot. Confer *Avaritia*.

Avidus, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ȣ, alicujus rei, τινὸς, ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, Dem. i. e. lubens, ἀσμένος, ένη, ένον, id. lucri, ὁ ϗ ἡ φιλοκερδὴς, έος, Ariſtoph. avidus lucri ſum, φιλοκερδέω, Xen. belli, ὁ ϗ ἡ φιλοπόλεμος, cædis, φιλαίματος.

Avis, ὁ ϗ ἡ ὄρνις, ιθος, Dem. τὸ ὄρνεον, ȣ, Plut. major, ὁ οἰωνὸς, ȣ̃, id.

Avitus, παππῷος, ῴα, ῷον, cui avita et paterna gloria eſt, ᾧ παππῴα ϗ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, Dem. i. e. à majoribus acceptus, προγονικὸς, ἡ, ὸν, gloria, κλέος, Herodian.

Avius, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, Xen. ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, Athen. regia, τὸ βασίλειον, Dem. ἡ αὐλὴ βασίλειος, Herodian. aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ȣ, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, Plut. τὸ καταπέτασμα, Philo. τὸ περιπέτασμα, Plut.

Aulicus, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, Herodian.

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα.

Avocatio, ἡ ἀποτροπὴ, Plat. ἡ ἀποςροφὴ, Themiſt.

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινὸς, Iſocr. τινὰ ἀπό τινος, Thuc.

Avolo, ἀφίπταμαι, Lucian.

Aura, ἡ αὔρα, vel αὖρα, Ariſtot. adflat, εἰσπνέει, Ariſtoph. fert, φέρει, Xen. aurâ perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι; auram captare, αὔραν θηρεύειν, id. auram hominum captans, ὁ ϗ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ȣ, N. T.

Auramentum, ſeu vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, Athen. ὁ χρυσὸς, ȣ̃, id.

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσȣργεῖον, ȣ.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, Confer *Aureus*.

Aurarius, aurifex, ſive aurifuſor, ὁ χρυσοχόος, Dem. ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ſc. τέχνη, officina ejuſdem, τὸ χρυσοχεῖον, id. aurarius ſum, aurum fundo, χρυσοχοέω, Dinarch. Confer *Aurifex*.

Aurata, *piſcis*, ὁ ϗ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, Plut.

Auratus, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, Athen. ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ȣ, ornatus, κόσμος, Plato. ἔγχρυσος, χρυσωτὸς.

Aureolus, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ȣ, *fem.* ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, Herodot.

Aureus, χρυσȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, aurea corona, ςέφανος, Dem.

Aurichalceus, ὁ ϗ ἡ ὀρείχαλκεος, ȣ, columna, ςήλη, Suid.

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ȣ, Plato.

Auricula, τὸ ὠτίον, Lucian. τὸ λόβιον, Dem.

Auricularis, e, ὠτικὸς, ἡ, ὸν, Galen.

Aurifaber, idem quod *Aurifex*.

Aurifex, ὁ χρυσȣργὸς, ȣ̃, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, Lucian. χρυσοχόος, quod tamen propriè *Aurifuſorem* notat. Vide *Aurarius*.

Aurificina, τὸ χρυσοχοεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ȣ, Strabo.

Auriga, ὁ ἡνίοχος, Xen. ὁ ἁρματηλάτης.

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, ȣ̃, Heſych. ſum aurigarius, ἁρματοποιέω, Poll.

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, Philo. ἡ ἡνιοχεία, Herod. ἡ ἁρματηλασία, Luc.

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, Hipp. aurigine laborans, ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, aurigini ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰκτερώδης, εος, id. aurigine laboro, ἰκτεριάω, Dioſc. aurigine tentor, ἰκτερόομαι, Hipp.

Aurigor, ἡνιοχέω, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen.

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, Dioſc.

Auris, τὸ ȣ̃ς, Dem. ἡ ἀκοὴ, ſeu potiùs aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτα τινὸς ἐμπλήθειν λόγων, id. corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτα τινὸς, id. mederi auribus aliquorum, ἰάσασθαι τὰ ὦτα τίνων, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδυμένα, Ælian. obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινὸς, Æſchin. aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, Philo. aures paſcere, ἑςιᾷν ἔυ μάλα τὰς ἀκοὰς, Æl. aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, Plato. auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, N. T. aure truncatus, ὁ ϗ ἡ ὠτότμητος, ȣ, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ας, Dioſc. aurium dolore laboro, ὠταλγέω, id. ὠταλγιάω, id. laborans, ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, Alex. Aphrod.

Aurifcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, Plato. Com.

Auritus, ὠτωεὶς, εσσα, οεν, Hom.

Auro, vide *Inauro*.

Aurora, ἡ ἕως, ῳ̃, Thuc. ἡ ἠὼς, ſimul cum aurorâ, ἅμα ἕῳ, id. auroræ tempore ſtatim ab aurorâ, ἠῶθεν, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἕω, Herodian.

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, Dem. ἡ ἀκοὴ, Iſocr. ἡ εὐπείθεια, non auſcultatione tantùm, ſed et memoriâ dignum, ἐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ ϗ μνήμης ἄξιον, Dem.

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, ȣ̃. Confer *Auditor*.

Auſculto, ἀκροάομαι, Dem. Confer *Audio*, i. e. obedio, προσέχω, alicui, τινὶ, Dem.

Auſim, τολμῴην.

Auſpex, idem quod *Augur*.

Auſpicatò, εἰς καλὸν, Plato, ἐς καλὸν, Xenoph. αἰσίως.

Auſpicatus,

Auſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἴσιος, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, Xen. aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, Plut.
Auſpicium, idem quod *Augurium*.
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τῷ λόγῳ, Plut. κατάρχω τὸν λόγον, Plato. pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, Xenoph. ἐξάρχομαι παιᾶνα, idem. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατάρχω τοῦ πολέμου, Plut. Confer *Incipio*.
Auſter, ὁ νότος, ου, Ariſtot.
Auſterè, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, Dem.
Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, Dion. ἡ στρυφνότης.
Auſterus, αὐστηρὸς, ά, ὸν, vinum, οἶνος, Dioſc. ut homo, σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. σκυθρωπιάζων, Dem. σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut.
Auſtralis, e, νότιος, ια, ιον, Ariſt. mare, θάλασσα, Herodot. auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. πνοή.
Auſtrinus, idem quod *Auſtralis*.
Auſum, τὸ τόλμημα, Thuc.
Aut, ἢ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, Dem. quomodo, quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; id.
Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαινῶν τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φόβει, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, Iſocr. Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή, Hipp.
Authenticus, αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν.
Autodidactus, ὁ ϗ ἡ αὐτοδίδακτος, Xen.
Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, Plut.
Automatum, τὸ αὐτόματον, ου.
Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν,
Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, Xen.
Autumo, νομίζω, Dem. οἴομαι, ſeu οἶμαι. Confer *Exiſtimo*.
Avulſio, ἡ ἀπόσπασις.
Avulſus, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀποσπασμάτιον.
Avunculus, ὁ μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, Dem. ὁ θεῖος.
Avus, ὁ πάππος, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, avus maternus, πάππος, ὁ πρὸς μητρὸς, id.
Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν, Thuc. hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, id.
Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ βοηθὸς, id. ſocii et adjutores, σύμμαχοι ϗ βοηθοὶ, id. Confer *Socius* et ſequens.
Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, Dem. ὁ βοηθῶν, id. ὁ ἐπίκουρος, Iſocr. in pugnâ ſive certamine, ὁ σύμμαχος, Xen. ὁ συναγωνιστὴς, Iſocr. ὁ συναγωνιζόμενος, ου, id. quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὑτῷ βοηθοὺς, Dem. aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστὴν, Iſocr. habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστὴν, id. Confer *Adjutor*.
Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ἡ σύμμαχος, ἡ ἐπίκουρος, ου.
Auxilior, βοηθέω, Dem. ἐπικουρέω, Iſocr. συναγωνίζομαι, Dem. omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, Dem. auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, id. promptè auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, id. προθύμως συμπολεμεῖν τινι, id. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἑτοίμως βοηθεῖν, Iſocr. ſegniter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, Xen. Dem. Confer ſequens.
Auxilium, ἡ βοήθεια, Dem. τὸ βοήθημα, Ariſtot. ἡ ἐπικουρία, Thuc. numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, id. accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, Iſocr. polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, Dem. exſpectare alicunde, προσδοκεῖν ἕξειν ποθὲν βοήθειαν, Iſocr. decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, Dem. mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, id. ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, Iſocr. ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, Thuc. impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινὸς, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαις, id. auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθὸν τινι, Xen. βοηθικὸν εἶναί τινι, Ariſtot.
Axilla, ἡ μασχάλη, Xen. ἡ μεσχαλὶς.
Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Axiomaticus, ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, Dion. Hal.
Axis, ὁ ἄξων, ονος, currûs, Xen. mundi, τοῦ κόσμου, Ariſt.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BABÆ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, Plato.
Bacca, fructus, τὸ ἀκρόδρυον; bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, Dioſc. lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, Theophr. margarita, ὁ μαργαρίτης, Ælian. κόκκος.
Bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.
Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, Plut. τὰ Διονύσια, ων, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, Athen. πομπεύειν τῷ Διονύσῳ, Apocryph.
Bacchans, βακχεύων, ὁ ϗ ἡ παράβακχος.
Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, Dioſc.
Baccatio, ἡ βακχεία, Plut.
Bacchor, βακχεύω, Plato.
Bacchicus, βακχικὸς, ἡ, ὸν, διονύσιος, ια, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, Athen. διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χόροι, id.
Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.
Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ου.
Bacillus, τὸ βακτρίδιον, ου, ἡ ῥαβὶς, ίδος.
Baculus, ἡ βακτηρία, Plut. ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, Theophr. τὸ βακτήριον, ου, Ariſtoph. τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, Xen. baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω πρεσβυτικῶς, Naz.
Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Ariſt. ἀγκαλιδοφορέω, Pauſ.
Bajulus, ὁ βαστάζων, ὁ φορτοβαστάκτης, Suid. ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, Poll. ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρος.
Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, Athen.
Balanus, ἡ βάλανος, Dioſc.
Balatus, τὸ βλήχημα, ἡ βληχὴ, Æſchyl.
Balbè, τραυλῶς, βλαισῶς.
Balbus, τραυλὸς, ἡ, ὸν, Plut. ψελλὸς, ἡ, ὸν, id. βλαισὸς, ἡ, ὸν, Hippocr. ὁ ϗ ἡ μογιλάλος, N. T. ἰσχνόφωνος, Ariſtot.
Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, Plut. ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, Ariſtot. ὁ ψελλισμὸς, οῦ, id.
Balbutio, τραυλίζω, Ariſtoph. ψελλίζω, Ariſtot. ψελλίζομαι, Plato. βατταρίζω, Lucian.
Balliſta, ἡ βάλλιστρα, ας.
Balneator, ὁ βαλανεὺς, Plato. ὁ βαλανείτης, Suid. ὁ βαλανειώτης, id.
Balneatrix, ἡ βαλανὶς, ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.
Balneo, i. e. lavo, νίπτω, Athen. λούω, Lucian. περὶ λουτρὸν ἔχω, Herodian.
Balneolum, τὸ βαλανίδιον.
Balneum, τὸ βαλανεῖον, Dem. τὸ λουτρὸν, ου, Plut. ὁ πλυνὸς, Hom. perferre aliquem in balneum, et abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον, ϗ περιπλύνειν, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον, vel ἐκ βαλανείου, id. lavare ſolitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, id. uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, Ælian. χρῆσθαι λουτρῷ, Herodian. ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προσέρχεσθαι, id. locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, Xen.
Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, Ariſtoph.
Balſamum, τὸ βάλσαμον, Theophr. fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, Dioſc. frutex balſami, τὸ ὑλοβάλσαμον, id. ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, id.
Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, Poll.
Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, Herodot. balteum ſolvere, ζωστῆρα λύεσθαι, Dem. Phal. τὸ ζῶμα, ατος, Euſtath. ἡ ζώνη.
Baptiſma, τὸ βάπτισμα, N. T. ὁ βαπτισμὸς, ibid.
Baptiſmus, idem quod *Baptiſma*.
Baptiſta, ὁ βαπτιστὴς, οῦ, N. T.
Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον.
Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, Xen. præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ ἐς βάραθρον, id. barathro ſimilis, ὁ ϗ ἡ βαραθρώδης, Plut.
Barba, ἡ πώγων, ωνος, Plut. ἡ ὑπήνη, id. τὸ γένειον, Pauſan. barba hirci, πώγων τράγου, Athen. barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, Suid. habens barbam denſam et hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, Ariſtoph. raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, Poll. nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου; promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος; hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος; æneam ſive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, Plut. barbam alere, πωγωνοτροφέω, Plut. barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω, Dion. barbam geſto, γενειάω, Ariſt. barbam emittere incipio, γενειάσκω, Xen.
Barbarè, βαρβαριστὶ, Plut. barbarè loquor, βαρβαρίζω, id.
Barbaricus, βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλῶσσα, Sophocl.
Barbaries, in ſermone, ἡ βαρβαροστομία, Strabo.
Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, Euſtath.
Barbarus, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, Plut. barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, Iſocr. barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, Xen. ter-barbarus, ὁ ϗ ἡ τριβάρβαρος, Plut.
Barbatus, ὁ γενειάτης, ου, Lucian. ὁ πωγωνίας, ἡ γενειάτις, ιδος, barbatus ſum, γενειάω, Ariſtot.
Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον, barbito cano, βαρβιτίζω, Poll.
Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.
Barbus, ἡ τρίγλα, ης.
Bardus, ὁ, ἡ, τὸ βλὰξ, κὸς, Xen. Confer *Stupidus*.
Barritus, ûs, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, Ariſtot.
Baſiatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Baſiator, ὁ φιλήτης, ου.
Baſilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.
Baſiliſcus, ὁ βασιλίσκος, ου.
Baſio, φιλέω, Athen. φιλέω τῷ στόματι, Xen. Confer *Oſculor*.
Baſis, ἡ βάσις, εως. Confer *Fundamentum*.
Baſium, τὸ φίλημα. Confer *Oſculum*.
Batillum, τὸ πύραυνον, ὁ πύραυνος, Benz.
Batuo, ἀλοάω, τινὰ λίθοις, Ælian.
Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, Plut.
Beatè, εὐδαιμόνως, Iſocr. μακαρίως, Ariſtoph. beatè vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, Iſocr.
Beatitas, ſeu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, Dem. ἡ μακαριότης. Confer *Felicitas*.
Beatus, μακάριος, ία, ιον, Dem. ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδείας, Ariſtoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας ϗ μακαρίους, id. fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, id. beatus ſum, εὐδαιμονέω, Dem. εὐτυχέω, id. διευτυχέω, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, id. πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Ariſtot. beatum prædico, μακαρίζω, Iſocr. aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Ariſtoph. ob fortunam, εὐδαιμονίζω, τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν

τὴν τύχην, Dem. Iſocr. ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valdè, πανόλβιος, ὁ ϗ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, Plato. τὰ τρωγάλια, ων, Athen. τὰ τρωκτὰ, ῶν, Hippocr. τὸ ἐπιδόρπισμα, ατος, Athen. bellariorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, Athen.

Bellator, ὁ μάχιμος, ȣ, Iſocr. ὁ ςρατιώτης, ȣ, Dem. πολεμιςὴς, ȣ̃, Plut. Confer *Miles*.

Bellatorius, πολεμιςήριος, ία, ιον, Xen.

Bellatrix, ἡ πολεμιςὶς, ίδος; ἡ πολεμίςρια, ας.

Bellè, καλῶς, Dem. κομψῶς, Xenoph.

Bellicosè, φιλοπολέμως, Iſocr. πολεμικῶς, idem.

Bellicoſus, πολεμικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr. πολεμικῶς διακείμενος, id. πολεμικῶς ἔχων, id.

Bellicus, πολεμικὸς, ὴ, ὸν, virtus, ἀρετὴ, Xen. bellica ars, ἡ πολεμικὴ, ſc. τέχνη, Ariſt. bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, Xen.

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. adverſus aliquem, πρὸς τινα, id. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Iſocr. tanto tempore, τοσȣ̃τον χρόνον, Dem. decem annos, δέκα ἔτη, Iſocr. continenter, συνεχῶς; fortius, ἄμεινον, id. valdè, expeditè, σφόδρα, ἑτοίμως, Dem. promptiùs, προθυμότερον, Iſocr. apertè, ἁπλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, id. ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, id. turpiter, αἰσχρῶς, Iſocr. miſerè et malè, ἀθλίως ϗ κακῶς, Dem. communi conſilio, κοινῇ, Iſocr. terrâ marique, κατὰ γῆν ϗ κατὰ θάλασσαν, id.

Bellua, τὸ θηρίον; robuſta, ἄλκιμον, Xen. agreſtis ſive fera, ἄγριον, Iſocr.

Bellualis, idem quod *Belluinus*.

Belluinus, θήρειος, εία, ειον, Xen. vis, βία, Sophoc. ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, homo, θηριώδης, Ariſtot. naturâ, φύσει, id.

Bellum, ὁ πόλεμος, ȣ, Dem. maximum, μέγιςος, Iſocr. magnum et difficile, πολὺς ϗ χαλεπὸς, Dem. continuum συνεχὴς, grave, βαρὺς, vehemens, δεινὸς, implacabile; non indictum, ἄσπονδος ϗ ἀκήρυκτος; legitimum et apertum, νόμιμος ϗ προφανής; ignobile et ſumptuoſum, ἄδοξος ϗ δαπανηρὸς, id. terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, Iſocr. finitimum, ὅμορος, publicum, κοινὸς, Iſocr. privatum, ἴδιος, Dem. civile, ἐπιδήμιος, ſive ἔμφυλος, Æl. bella et expeditiones, πόλεμοι ϗ ςρατεῖαι, Dem. bella et certamina, πόλεμοι ϗ ἀγῶνες, Iſocr. bella et prælia, πόλεμοι ϗ μάχαι, Dem. pericula belli, κίνδυνοι πολέμȣ, Iſocr. excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, id. decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, Dem. excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, id. movere, κινεῖν, id. ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρὸς τινα, Iſocr. ſuſtinere, ὑπομένειν, Dem. indicere, ſive denunciare, προσαγορεύειν, id. parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι ϗ παρασκευάζεσθαι, id. inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρὸς τινα, Iſocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, Dem. repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, Dem. gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρὸς τινα, id. unà gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον; feliciter gerere, κατορθȣ̃ν ἐν τῷ πολέμῳ, id. adminiſtrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, Iſocr. trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, Dem. formidare, φοβεῖσθαι, id. fugitare, φεύγειν, id. componere ex animi ſententiâ, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βȣ́λεται τις, id. ſolvere, διαλύειν πόλεμον, Iſocr. διάλυσιν ποιεῖσαι τȣ̃ πολέμȣ, id. ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τȣ̃ πολέμȣ, id. bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, Dem. bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεται τισὶ πρὸς τινας; bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμος ἐςὶ τινὶ πρὸς τινα, id. proficiſci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον, Iſocr. vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, Dem. pacem facere è bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμȣ, id.

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, mare, θάλασσα, Theophr.

Bellus, a, um, κομψὸς, ὴ, ὸν, Ariſtoph.

Bembix, ἡ βέμβηξ, ηκος. Vide *Trochus*.

Benè, εὖ, Dem. καλῶς, id. ὀρθῶς, Iſocr. affectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοςόργως πρὸς τινὰ, Dem. Iſocr. audire, καλῶς ἀκȣ́ειν, Plat. cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, Herodian. benè cum eo agitur, πράττει εὖ, Dem. καλῶς, benè volo tibi, εὔνȣς εἰμὶ σοὶ, id. benè de aliquo mereri, ἐργάζεσθαι τινὰ ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, Iſocr. benè facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, N. T. alicui, δρᾷν εὖ τινὰ, Ariſtoph. benè me habeo, ἔχω καλῶς, Dem.

Benedico, εὐλογέω; laudo aliquem, τινὰ, Iſocr. bona precor et omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω, ϗ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαι τινὶ, Dem.

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, Herodian. ἡ εὐλογία, ας, Philo.

Benedictus, εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, N. T.

Benefacio, εὐεργετέω; alicui, τινὰ, Dem. εὐποιέω τινὰ, id. ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, id. civitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθὸν τι, Iſocr. Confer *Beneficium*.

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ȣ, Dem. ὁ εὐποιῶν, ȣ̃ντος, Iſocr. ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαι τινὸς, id. χρηςὸς γίνομαι πρὸς τινὰ, id.

Benefactum. Confer *Beneficium*.

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, Dem. ἡ εὐπραγία, Iſocr.

Beneficiarius, ὁ εὐπαθῶν, Dem. ὁ εὖ παθὼν, Iſocr. ὁ εὐπεπονθὼς, Dem.

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, Dem. ἡ εὐεργεσία, Iſocr. ἡ χάρις, ιτος, Dem. τὸ ἀγαθὸν, τὸ χρηςὸν, magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. majus, μείζων; maximum, ſummum, ampliſſimum, μεγίςη; mediocre, μετρία; privatum, ἰδία; immenſum, ὑπερμεγέθης; conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν κατὰ τινὰ, ἐργάζεσθαι τινὰ ἀγαθὸν τι, Iſocr. πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, Ariſtot. εὐεργετεῖν τινὰ, id. accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπὸ τινὸς, Plutarch. πάσχειν ἀγαθὸν τι ὑπὸ τινὸς, Lyſias ferre alicui acceptum, εἰπεῖν, ἔχειν εὐεργέτημα τινὸς, Iſocr. adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, Dem. prædicare et meminiſſe, λέγεσθαι ϗ μνημονεύεσθαι, Iſocr. reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, Xen. ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, Ariſtot. ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, Dem. ποιῆσαι τὰ δικαιὰ τοῖς εὐεργέταις, id. τὰς εὐεργέτας ἐᾷν τὰ δοθέντα ἔχειν, beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τὶ τινὶ ἐν χάριτος ϗ δωρεᾶς μέρει, ornare aliquem beneficiis, τιμᾷν τινὰ δωρεαῖς, id. ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Iſocr. habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαι τι ἐν δωρεᾶς τάξει, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινὰ, cujus magna beneficia extant in aliquem, ὦ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχȣσι πρὸς τινὰ, id.

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ȣ, Dem. ὁ εὐποιῶν, ȣ̃ντος, Iſocr. ὁ ἐπαρκῶν, ȣ̃ντος, Dem. χρηςὸς, ὴ, ὸν, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἀγαθοεργὸς.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ȣ, verè de civitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, N. T.

Benevolè, εὐνοϊκῶς, Dem. εὐμενῶς, Iſocr. μετ' εὐνοίας, Dem. audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκȣ́ειν τινὸς λέγοντος, id. et fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ϗ πιςῶς πράττειν τι, id.

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, Plut. ἡ εὔνοια, Dem. ἡ εὐμένεια, τὸ εὐμενὲς, έος, ἡ φιλανθρωπία, ας, humanitas, εὔνοια ϗ φιλανθρωπία, et ſtudium, εὔνοια ϗ προθυμία, inſignis, εὔνοια μεγάλη, magna et incredibilis, μεγάλη ϗ σφοδρὰ, ſingularis, πολλὴ, ſumma, πλείςη, id. firmior, βεβαιοτέρα, Iſocr. divina, δαιμονία, Dem. juſta, δικαία, id. vera, ἀληθινὴ, Iſocr. omni ſuſpicione carens, ἀνύποπτος, Dem. benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, Iſocr. aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, Dem. tribuere alicui, διδόναι τινὶ, id. habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρὸς τινα, id. præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, Iſocr. demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρὸς τινὰ, Dem. φανερῶς ἐνδείκνυσθαι τινι, alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, id. λαβεῖν τινὸς, Iſocr. conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem, ἀφίςασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινὰ, id. abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν εἰς vel πρὸς τινὰ, id. facere aliquid ex benevolentiâ, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, id. ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, id. benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαι τι εὐνοίᾳ τινὸς, Iſocr. benevolentiæ munus in periculis non deferere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ȣ̓ λείπειν, Dem. fruſtrari benevolentiâ alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινὸς, deſtitui benevolentiâ et humanitate alicujus, ἀποςερεῖσθαι τῆς εὐνοίας ϗ φιλανθρωπίας τινὸς, idem.

Benevolus, ὁ ϗ ἡ εὔνοος, *contr.* εὔνȣς, Dem. εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὐμενὴς, έος, alicui et amicus, εὔνȣς ϗ φίλος τινὶ, id. eſt illi, γίνεται, ἐςὶ, ὑπάρχει εὔνȣς ἐκείνῳ, Iſocr. ὁ πρόφρων, Hom. benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνȣν, id. nanciſci aliquem benevolentiorem alio, τύχειν εὐνȣςέρȣ ἢ ἑτέρȣ, id. benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρὸς τινὰ, vel τινὶ, Dem. εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρὸς τινὰ, Iſocr. εὔνοιαν ἔχω εἰς τινὰ, vel τινὶ, id.

Benignè, φιλοφρόνως, Xen. φιλανθρώπως, Dem. εὐμενῶς, Iſocr. χρηςῶς.

Benignitas, ἡ ἐνεργεσία, ας, Iſocr. ἡ χρηςότης, ητος, N. T.

Benignus, χρηςὸς, ὴ, ὸν, Dem. ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, Dem. πρᾶος, id. et ignoſcens hominum erratis, πρᾶος ϗ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρᾶος τινὶ, Plut.

Beo, beatum prædico, μακαρίζω, Dem. εὐδαιμονίζω, id. aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, Ariſt. τινὰ διὰ τὴν τύχην, Dem. majores, μακαρίζω τȣ̀ς προγόνȣς, Iſocr. alicujus cauſsâ, τινὸς, Ariſtoph. beatum reddo; ποιέω τινὰ εὐδαίμονα ϗ μακάριον, Iſocr.

Bes, ἡ διμοιρία, Lucian.

Beſtia, τὸ θηρίον, Dor. immaniſſima, ἀγριώτατον, Iſocr. impura, μιαρὸν, Dem. nefaria et immanis, μιαρὸν, ϗ ἀμίαντον, id. cicurare beſtias et meliores efficere, ἡμερȣ̃ν ψυχὰς θηρίων ϗ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, id. *homo beſtialis*, ad quid beſtiâ ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ἃ δ' ἂν ϗ χρήσαιτο τὶς τοιȣ́τῳ θηρίῳ; Dem. beſtiarium more, θηριωδῶς, Iſocr.

Beſtialis, e, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, Ariſtot.

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, Lucian.

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, Theophr. τὸ ζωΐδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ȣ, Dioſc.

Betula, ἡ σημύδα, Benz.

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, Xen. ἡ πολυποσία, Dioſc.

Bibax, ὁ πολυπότης, Plut. ὁ ϗ ἡ πολύποτος, Ariſtot. ποτικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ὴ, ὸν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, Dioſc.

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, Poll.

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ȣ̃.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ȣ.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης. Poll.

Bibliothecarius, ὁ ἐπιςάτης τῆς βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ȣ, Ariſtoph.

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, Xen. per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum ἀκρατοποτέω, Athen. lac, γαλακτοποτέω, id. vinum, οἰνοποτέω, id. parum, ὀλιγοποτέω, Plut. aquam, ὑδροποτέω, Xen. frigidam, ψυχροποτέω, Plut. medicamentum, φαρμακοποτέω, Theophr.

Biboſus, vide *Bibax*.

Bibulus,

Bibulus, ὁ φιλοπότης, Poll. ὁ πολυπότης, Plut.
Biceps, ὁ ϗ ἡ δικέφαλος, ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος; imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, Her.
Bicolor, ὁ ϗ ἡ δίχροος, contr. δίχρους, Aristot. ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, Galen.
Bicornis, e, ὁ ϗ ἡ δίκερος, ου, Aristot. ὁ ϗ ἡ δίκραιος, ου, Hippocr. ὁ ϗ ἡ δίκροος, contr. δίκρους, Arist.
Bicorpor, ὁ ϗ ἡ δίσωμος, ὁ ϗ ἡ δισώματος.
Bicubitalis, ὁ ϗ ἡ δίπηχυς, εως, Diosc. διπηχυαῖος, id.
Bidens, ὁ ϗ ἡ διόδους, οντος.
Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, Herodian.
Biennis, ὁ ϗ ἡ διετής, έος, Aristot.
Biennium, τὸ διετὲς, Æschin. ἡ διετία.
Bifariam, διχῆ, Dem. διχῶς, δίχα, ἄνδιχα; divido, διχοτομέω, Polyb.
Biferus, ὁ ϗ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, Aristot. ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ου; terra, γῆ, Strabo. sum, δικαρπέω, Theophr.
Bifidus, i. e. ungulam bisulcam habens, ὁ ϗ ἡ διχηλος, Aristot. ὁ ϗ ἡ διχιδής.
Biforis, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, templum, νεὼς, Poll.
Biformis, ὁ ϗ ἡ δίμορφος, ου.
Bifrons, ὁ ϗ ἡ ἀμφιπρόσωπος, Plut. ὁ ϗ ἡ διμέτωπος, ου; munitio, φρυρὰ, App. ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, Her.
Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, Plut. bigis vehor, συνωρικεύομαι, Aristoph. bigarum auriga, ὁ συνωριάσης, ου, Lucian.
Bigamia, vide *Digamia*.
Bigarius, ὁ συνωριάσης, ου, Lucian.
Bijugus, ὁ ϗ ἡ δίζυγος, Greg. Naz.
Bilanx, ὁ ζυγὸς, ου, Plut. vide *Libella*.
Bilinguis, e, duarum linguarum peritus, ὁ ϗ ἡ δίγλωσσος, Thuc. ὁ ϗ ἡ δίφωνος, Poll. ex Philiston. i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ ϗ ἡ δίλογος, N. T.
Biliosus, ὁ ϗ ἡ χολώδης, Hipp. χολικὸς, ἡ, ὸν, Plut. extremè biliosus, i. e. valdè iracundus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, Aristot.
Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, Plut. ira, idem. Dem. bilem educens, ὁ ϗ ἡ χολῆγος, Gal. meram bilem congerens, ὁ ϗ ἡ ἀκρητόχολος, idem. bile mens carens, ἡ ἀχολία, Plut. bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, Hipp. bile atrâ laboro, μελαγχολάω, Dem. bile amarâ redundans, ὁ ϗ ἡ πικρόχολος, Hipp.
Bilustris, vide *Decennalis*.
Bimaris, ὁ ϗ ἡ διθάλασσος, locus, τόπος, N. T.
Bimatus, ἡ διετία, ας, N. T.
Bimembris, ὁ ϗ ἡ δίκωλος, Diosc.
Bimestris, ὁ ϗ ἡ δίμηνος, bimestre temporis spatium, δύο μῆνες, Herodian.
Bimulus, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, Aristot.
Bimus, idem.
Bini, δισσοὶ, αἱ, ὰ, Apoc. σύνδυο, Dem.
Binominis, ὁ ϗ ἡ διώνυμος, Plut.
Bipalmis, ὁ ϗ ἡ δίδωρος, ου, Plin.
Bipartior, seu bipertior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitò, διμερῶς, διχῆ, Dem. δίχα, Thuc.
Bipartitus, ὁ ϗ ἡ διμερὴς, έος.
Bipatens, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, Poll.
Bipedalis, ὁ διπόδης, ου, Xen. διποδιαῖος, αία, αῖον, id.
Bipedaneus, idem.
Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, Plut.
Bipes, ὁ ϗ ἡ δίπους, οδος, Aristot.
Biremis, ὁ ϗ ἡ διήρης, εος, Poll.
Bis, δὶς, bis aut ter caussam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, Dem.
Bissextus, sc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Plut.
Bisulcus, i. e. ungulas fissas habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος, Aristot.
Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, Diosc. refero. ἀσφαλτίζω, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.
Bitumineus, ὁ ϗ ἡ ἀσφάλτειος, ου.
Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.
Bivium, ἡ ἄμφοδος, ου, Xen.
Blæsus, τραυλὸς, ἡ, ὸν, Plut. βλαισὸς, ἡ, ὸν, Gal. sum, τραυλίζω, Aristoph.
Blandè, φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, idem. admodum, πάνυ ἡδέως, id. blandiùs alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα, Isocr. μειλιχίως.
Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, N. T. ἡδυλογία.
Blandiloquus, ὁ ϗ ἡ χρηστολόγος, ου, ἡδυλόγος.
Blandimentum, τὸ θέλγμα, τὸ θελκτήριον, Hom. τὸ θώπημα, Aristoph.
Blandior, σαίνω, alicui, τινὰ, Plut. χαρίζομαι τινὰ, Aristoph. ἀρεσκεύομαι τινὰ, Xen. κολακεύω τινὶ, Plut. vel τινὰ, Xen. auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, Isocr. αἰκάλλω, Philostr.
Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, N. T. ἡ κολακεία, Dem. τὸ ἀρέσκευμα, Plut. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, Ælian.
Blandus, ὁ ϗ ἡ χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, ου, Plut. ἀρεσκος, η, ον, Aristot. ὁ ϗ ἡ ευπροσήγορος, ου, Isocr. ὁ ϗ ἡ αἱμύλος, Plut. μείλιχος.
Blasphemator, ὁ βλάσφημος, Dem.
Blasphemia, ἡ βλασφημία, Plato.
Blasphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, Appian. aliquid, εἴς τι, Plato. ὑπὲρ τινος, Isocr. περὶ τινος, id. Deum, εἰς Θεὸν, Plato. βλάσφημον τι εἰπον. Dem.
Blasphemus, ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ου, Dem.
Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, Dem. ὁ λογοποιῶν, id. ὁ φλυαρῶν, Isocr. ὁ ἀδολέσχης, Athen.
Blatero, as, ληρέω, Isocr. ψελλίζομαι, Aristot. ταυτολογέω, Polyb. frustra, ἀδολεσχέω τηνάλλως, Dem. ῥαψῳδέω μάτην, id. de re aliquâ, φλυαρίζω μάτην περὶ τινος, Isocr.
Blatta, ἡ σίλφη, ης, Dem. ἡ τίλφη, Lucian.
Blennus, μωρὸς, ὰ, ὸν, Aristoph. ὁ ϗ ἡ βλὰξ, ακὸς, Xen. εὐήθης.
Blitum, τὸ βλίτον, Diosc.
Boarium forum, τὸ βοπώλιον, τὸ βοπώλειον.
Boatus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμὸς.
Boletus, ὁ βωλίτης, ου.
Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, sive bolide mare exploro, βολίζω, N. T.
Bolus, ὁ βῶλος, Basil.
Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.
Bombilo, βομβέω, Aristoph. βομβαίνω, Basil.
Bombus, ὁ βόμβος, bombum edens, ὁ ϗ ἡ βομβώδης, εος, Ælian.
Bombycinus, βομβύκινος, ίνη, ινον.
Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, Aristot.
Bona, orum, ἡ ὀσία, ας, Dem. τὰ ὄντα, id. τὰ ὑπάρχοντα, Isocr. τὰ ἀγαθὰ, id. τὰ χρήματα, id. αἱ κτήσεις, εων, Dem. τὰ κτήματα, id. τὰ ἐγκτήματα, id. hæreditaria, ὁ κλῆρος, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, sive ἐξωτερικὰ. Confer *Opes*, *Facultates*.
Bonitas, ἡ ἀγαθότης, Greg. N. ἡ ἀγαθοσύνη, N. T. ἡ καλοκἀγαθία, Xen. ἡ χρηστότης, Plut.
Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, Aristot. τὸ χρηστὸν, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. præcipuum et omnium maximum, ἡγούμενον ϗ πάντων μέγιστον, id. maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ϗ τῶν ἀνθρωπινων μέγιστον ϗ σεμνότατον, Isocr. admirandum, θαυμάσιον, Dem. perfectum, τέλειον, id. honestum et conveniens alicui, καλὸν ϗ προσῆκον τινι, id. eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, id. exspectare. προσδοκᾶν, idem. accipere, μεταλαβεῖν, Isocr. precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, Isocr. consecutum esse, habere à Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, Dem. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ὀνήσασθαι ἀγαθῶν, Dem. malè uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr. delectari bonis præsentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.
Bonus, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, Dem. χρηστὸς, ἡ, ὸν, Isocr. ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, Hom. vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, Dem. χρηστὸς, idem. et honestus, καλὸς κἀγαθὸς, Isocr. et justus, χρηστὸς ϗ δίκαιος, Dem. non improbus, sed omninò bonus, ὀ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ϗ πάνυ χρηστὸς; naturâ, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος, id. bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, id. se præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, Isocr. πράττειν, sive ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, sive καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρὸς, Dem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bonorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλάγαθος, N. T. bonorum osor, ὁ ϗ ἡ ἀφιλάγαθος, ου, ibid. bona verba quæso! O Mars, εὐφήμει, ὦ Ἄρες, Lucian.
Boo, μυκάομαι, Plut. βοάω, id.
Bootes, ὁ Βοώτης, ου.
Borealis, ὁ ϗ ἡ βόρειος, venti flatus, βόρεια πνεύματα, Theophr. boreale cœlum, borealis, aëris constitutio, τὸ βορρεῖον, Xen.
Boreas, ὁ βορέας, Aristot. ὁ βορρᾶς, ᾶ, Ælian. à boreâ, βόρραθεν, Theodoret. boreæ expositus, ὁ ϗ ἡ κατάβορρος, domus, οἰκία, Aristot. ad boream vergens, quæ à boreâ perflatur, ὁ ϗ ἡ προσβόρειος, Theophr.
Boreus, idem quod *Borealis*.
Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοὸς, Aristot. bos arator et jugum trahens, βοῦς ἀρότης ϗ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, Ælian. boves pasco, βουκολέω, Lucian. boves macto, βουθυτέω, Æschin.
Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.
Botanicus, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Botrus, ὁ βότρυς, υος, Theophr.
Bovile, τὸ βουστάσιον, ου, ἡ βούστασις, εως, Poll. τὸ βούσταθμον, ου, id. τὸ βοαύλιον, ου, Poll.
Bovillus, vide *Bubulus*.
Brabeum, τὸ βραβεῖον, N. T.
Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, Aristot.
Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον.
Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, Xen. τὸ περισκέλιον, ου, ἡ περισκελὶς, ίδος, Plut. braccæ, τὰ περισκελῆ, ῶν, Phil.
Braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.
Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, Xen. τὸ περιβραχιόνιον, id. τὸ ψέλλιον, Plut. τὸ ψάλιον, Xen. i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, Dem.
Brachium, ὁ βραχίων, ονος, Dem. brachii flexus, ὁ ἀγκων, ωνος, id.
Bractea, τὸ πέταλον, Plut. aurea, χρυσοῦν, LXX.
Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστὴς, οῦ.
Bracteatus, ὁ ϗ ἡ παραπέταλος, ου.
Bracteola, τὸ πεταλίδιον, ου.
Branchiæ, τὰ βράγχια, ῶν, Aristot.
Brassica, ἡ κράμβη, ης, Diosc. τὸ κραμβίδιον, Poll. canina, ἡ κυνοκράμβη, id. capitata, κράμβη κεφαλωτή.
Brevi, ἐν βραχεῖ, Lucian. tempore differere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, id. tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, Ælian.
Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, Polyb. hærere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, Plut.
Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Aristot.
Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, Poll.
Breviloquus, ὁ ϗ ἡ βραχυλόγος, ου, Plut. sum, βραχυλογέω, id.
Brevio, ἐπιτέμνω, Synes. βραχύνω.
Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, Dem. ὁ ϗ ἡ σύντομος, ου, id. vita, βραχὺς βίος, Hipp. oratio, βραχὺς λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, idem. brevis vitæ, ὁ ϗ ἡ βραχύβιος, ου, brevis temporis, ὁ ϗ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου, Xen.
Brevitas, ἡ βραχύτης, Plato. ἡ συντομία, Arist. vitæ, στενοχωρία βίου, Æl. sermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων, id.
Breviter, βραχέως, Dem. βραχὺ, id. συντόμως, id. ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεῖξαί τι, Isocr. dicere, συντόμως εἰπεῖν, id. docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, Dem. brevius hæc declarare possum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, Isocr. cætera quam potero brevissimè percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, id. brevissimè dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.
Bruchus, ὁ βροῦχος, ου, LXX.
Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, Thuc. τὸ χεῖμα.
Brumalis, ὁ, ἡ, τὸ, τῆς τροπῆς χειμερινῆς.
Brutesco, ἀφρονεύομαι, LXX.
Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογωδῶς διαίταν βόσκεσθαι, Suid.

Brutus, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, Ariſtot. i. e. ſtupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναιϛ͂ήτος, Dem.
Brya, ἡ μυρίκη, ης, Dioſc.
Bubalinus, βυβάλινος, ίνη, ινον.
Bubalus, ὁ βύβαλος, ȣ, Ariſtot.
Bubile, vide *Bovile.*
Bubo, ὁ βύας, ȣ, Ariſtot.
Bubulcitor, βȣκολέω, Poll.
Bubulcus, ὁ βȣκόλος, ȣ, Æl. ὁ βοηλάτης, ȣ, idem. ὁ βȣποίμην.
Bubulus, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ἡ, ὸν, Thuc. bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, Al. Aphrod.
Bucca, ἡ γνάθος, ȣ, Dem. inflare buccas, φυσᾶν γνάθȣς, in buccam venire, ἐπὶ τὸ ϛόμα ἐλθεῖν, Plato.
Buccea, ὁ ψωμὸς, Hom.
Buccella, τὸ ψωμίον, ȣ, Laert.
Buccina, ἡ βυκάνη, ης, Suid. ἡ σάλπιγξ, Themiſtocl.
Buccinator, ὁ βυκανιϛ͂ὴς, Dion. Hal. ὁ βυκανίτης, Polyb. ὁ σαλπιγκτὴς, Dem.
Buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, Athen.
Bucco, ὁ πρόϛομος, ȣ, ὁ γνάθων, ωνος.
Bucculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϛομώδης, εος, Poll.
Bucolicus, βȣκολικὸς, ἡ, ὸν, carmen, μέλος, Ælian.
Bucula, τὸ βοΐδιον, τὸ βοϊδάριον, Athen.
Bufo, ὁ φύσαλος, Lucian.
Bulboſus, ὁ ϗ ἡ βολβώδης, Theophr.
Bulbus, ὁ βολβὸς, ȣ͂, Theophr.
Bulga, ὁ μολγὸς, ȣ͂, Ariſtoph. ἡ ἱπποπήρα, ας.
Bulla, ἡ πεμφόλυξ, υγος, Lucian. ἡ πέμφιξ, γος, Galen. τὸ φύσημα, Eurip. ἡ φυσαλλὶς, ίδος, Lucian. inſigne puerorum, τὸ ϛηθοδέσμιον, Poll. ἡ βȣ͂λλα, ης, in bullas converto, πομφολυγόω, Dioſc.
Bullatus, κεκοσμημένος, ένη, ενον, κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ ϗ ἡ πομφολυγώδης.
Bullio, ζέω, βράζω, Suid. bullire facio, ἀναβράζω, Dioſc. Confer *Ebullio.*
Bullo, πομφολυγέω, Dioſc.
Bullula, τὸ πομφολύγιον, τὸ φυσημάτιον.
Bura, τὸ ἐλκηθρον, Theophr.
Burdo, ὁ ἡμίονος, Plut.
Buris, idem quod *Bura.*
Buſtualis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιτύμβιος.
Buſtum, ὁ τύμβος; parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, Suid. buſta eruo et deprædor, τυμβωρυχέω, Ariſt.
Butyraceus, βȣτύρινος, ίνη, ινον, Dioſc.
Butyrum, τὸ βȣ́τυρον, Galen.
Buxetum, ὁ πυξεὼν, ῶνος.
Buxeus, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ϗ ἡ πυξώδης.
Buxus, ἡ πύξος, ȣ, Theophr. buxo abundans, ὁ ϗ ἡ πυξώδης, εος.
Byrſa, ἡ βύρσα, ης, Dioſc.
Byſſinus, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φάρος, Plut. verba, ῥήματα, id. linteum, σίνδων, Herodot.
Byſſus, ἡ βύσσος, ȣ, Philo.

C.

CABALLINUS, ἵππειος, εια, ειον.
Caballus, ὁ καβάλλης, ȣ, Plut. ὁ ἵππος.
Cacabo, κακκαβίζω, Ariſt. τιττυβίζω, Athen.
Cacabus, ἡ κακκάβη, Athen. parvus, τὸ κακκάβιον, Poll.
Cacaturio, χεσείω, Ariſtoph. χεζητιάω, idem.
Cachecticus, καχεκτικὸς, ἡ, ὸν, Galen.
Cachexia, ἡ καχεξία, Plut. cachexiâ laboro, καχεκτέω, Polyb.
Cachinnatio, ὁ καγχασμὸς, ȣ͂, Poll.
Cachinnator, ὁ καγχαϛ͂ὴς, ȣ͂, Poll.
Cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, Athen. καγχάομαι, Heſych. valdè, ἀνακαγχάζω μάλα, Plato. παμμέγεθες. Lucian. vehementer ſuper aliquâ re, ἐκκαγχάζω ἐπὶ τινι, Xenoph. ἐπικαγχάζω τινι, effuſè, ὑπερκαγχάζω, κιχλίζω, Ariſtoph.
Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, ȣ͂, Poll. ὁ κιχλισμὸς, Ariſtoph.

Caco, ἀποπατέω, Galen. ἀναχωρέω, Herodian. ἀποσκευάζομαι, idem. χέζω, Plut. in ſellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, Ariſtoph. caco in, ἐγχέζω, idem. caco ſuper, ἐπιχέζω, idem.
Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, Poll. τὸ δαιμόνιον, N. T. τὸ δαιμόνιον πονηρὸν; cacodæmone plenus, ὁ ϗ ἡ δαιμονιώδης; à cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, ibid.
Cacoëthes, τὸ κακόηθες, εος.
Cacozelia, ἡ κακοζηλία, Lucian. τὸ κακόζηλον, Dem. Phal.
Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc. montis, ἡ ἀκρώρεια, Philo. τὸ ἄκρον, Herodot. τὸ ἄκρον ὄρȣς.
Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, Polyb.
Cadaver, ὁ νεκρὸς, Dem. ὁ νέκυς, υος, id. τὸ πτῶμα, ατος, Plut. alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, Xen. cadaverum acervus, ἡ νεκὰς, άδος, Lucian. σωρὸς νεκρῶν, Xen. cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν, Lucian.
Cadaveroſus, ὁ ϗ ἡ νεκρώδης, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ȣ, Poll.
Cadivus, πτώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ ϗ ἡ εὐκατάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἐρείψιμος, Eur.
Cado, πίπτω, Dem. in genua, εἰς γόνατα, in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, Athen. in faciem, ἐπὶ τὸ ϛόμα; in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρȣς, Plut. in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, N. T. ἐπὶ τὴν γῆν, Xen. in mala, περιπίπτειν κακοῖς, Iſocr. in morbos, νόσοις, Plut. animo, ἀναπίπτω, Thuc. ob aliquid, ἀθυμέω τὶ, id. Plut. ἀθύμως ἔχω πρὸς τι, Xen.
Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος, Xen. ſum, κηρυκεύω, Poll. caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας, idem. ἡ κηρύκευσις, εως, Herodot.
Caduceus, τὸ κηρύκειον, Polyb.
Caduciter, προπέτως.
Caducus, idem quod *Cadivus*, i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Cadus, ὁ κάδος, Herodot.
Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, Ariſt. ἡ τύφλωσις, εως, Hippocr. ἡ ἀορασία, ας, LXX. ἡ ἀβλεψία, Theophr.
Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, Plato.
Cæculus, ὁ ϗ ἡ ὑπότυφλος, ȣ.
Cæcus, τυφλὸς, ἡ, ὸν, homo ad futura, ἄνθρωπος τȣ͂ μέλλοντος, Plut. fons, qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, Xen. paries, feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος; iſta vel cæcus videat, ταυτὰ ϗ τυφλῷ δῆλα, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀλαὸς, Hipp. Hom.
Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωγμὸς, ȣ͂, Hippocr.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, Lucian. ἀμυδρὸν βλέπω, Ælian. præ ſenio, ἐξαμβλυώπησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μȣ ἀπὸ τȣ͂ γήρως, LXX. nimiâ cupiditate, τυφλώττω τῇ ἀποθυμίᾳ, Herodian.
Cædes, ὁ φόνος, Dem. ἡ σφαγὴ, ῆς, Iſocr. ὁ θάνατος, id. τὸ αἷμα, ατος, Dem. et vulnera et mortes, τραύματα ϗ σφαγαὶ ϗ θάνατοι, Iſocr. fortuita, φόνος ἀκȣ́σιος, Dem. conſultò facta, ἐκ προνοίας, idem. juſta, δίκαιος, idem. iniqua, ἄνομος, Iſocr. cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem. eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τȣ͂ φόνȣ, id. infimulari, αἰτίαν ἔχειν τȣ͂ φόνȣ, idem. diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνȣ εἰκότως, id. aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαι τινα τȣ͂ φόνȣ, idem. reum aliquem agere, παραγράφεσθαι τινι τὴν γραφὴν τȣ͂ φόνȣ, id. perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνȣ τὸν δεδρακότα, id. ἁλίσκεσθαι τȣ͂ φόνȣ, id. reos morte mulctare, ζημιȣ͂σαι θανάτῳ τȣ̀ς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, idem. cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, [illegible], ἐν τῇ πόλει, Iſocr. cædem patrare ſuis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, Dem. cæde pollutum eſſe, κοινωνεῖν τȣ͂ φόνȣ, id.
Cædo, παίω, obvios, τȣ̀ς ἀπαντῶντας, Dem. anum, τύπτω τὴν γραῦν, mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, id. famulos flagris, μαϛιγῶ τȣ̀ς οἰκέτας, Iſocr. parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινὰ, id. aliquem colaphis, πὺξ παίω ϛόμα τινὸς, Dem. multos hoſtes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, id.

Cæduus, κοπτικὸς, ἡ, ὸν.
Cælamen, ἡ γλυφὴ, Plut. τὸ γλύμμα, Poll.
Cælator, ὁ γλύπτης, ὁ γλυπτὴρ, ὁ γλυφεὺς.
Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, Poll. ἡ γλυφὴ, ῆς, Plut.
Cælatus, ὁ ϗ ἡ ἀνάγλυπτος, ȣ, γλυπτὸς, ἡ, ὸν, LXX.
Cælebs, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ȣ, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀγάμητος, ὁ ἠΐθεος, Dem. ἁγνὸς, ἡ, ὸν, γάμων, Plato. ὁ ἄζυγης.
Cælibatus, ἡ ἀγαμία, Heſych. τὸ ἀγάμιον.
Cælo, γλύφω, aliquid, τι, Ariſtoph. ἐγκόπτω.
Cælum, vide *Cœlum.*
Cælum, τὸ γλυφεῖον, Lucian. τὸ γλυπτήριον, ὁ ἐγκοπεὺς, Lucian. ὁ κοπεὺς, id.
Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, Poll. ὁ τειχοδόμος, id.
Cæmentitius, χαλίκειος, εία, ειον.
Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.
Cæpe, τὸ κρόμμυον, Xen. cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, id.
Cæpina, ὁ κρομμυὼν, ῶνος.
Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, Herodian. τὰ περὶ τȣ̀ς θεȣ̀ς, Dem. τὰ πρὸς θεȣ̀ς, τὰ τῶν θεῶν, θεῖα πράγματα, id.
Cæruleus, κυάνεος, contr. κυανȣ͂ς, ῆ, ȣ͂ν, mare, θάλαττα, Ariſt. color, κυανȣ͂ν χρῶμα, Xen. cæruleo colore ſum, κυανίζω, Dioſc. cæruleì coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, Plut.
Cæſar, ὁ Καῖσαρ, αρος, Plut.
Cæſaries, ἡ κόμη, ης, Plut. Confer *Coma.*
Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς, Suid. τμήδην.
Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.
Cæſius, γλαυκὸς, ἡ, ὸν Ariſtot. cæſios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς, Baſil. γλαυκὸς, Plut. ὁ ϗ ἡ γλαυκόφθαλμος, ȣ, Dioſc. ὁ ϗ ἡ γλαυκόμματος, Plato cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος; oculorum, ὀμμάτων, Ariſt. cæſium reddi, ἀπογλαυκȣ͂σθαι, Plut.
Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ȣ, Poll.
Cæſpitator, ὁ παραφόρον βαδίζων, Lucian.
Cæſpititius, βωλάκινος, ίνη, ινον.
Cæſpito, παραφόρον βαδίζω, Lucian.
Cæſtrum, τὸ κέϛ͂ρον, ȣ, Poll.
Cætera, τὰ λοιπὰ, τἄλλα, Dem. ϗ ἕτερα.
Cæteroqui, τἄλλα, Dem. ἄλλως, Ariſtoph.
Cæteri, ἕτεροι, αι, α, hi, iſti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Iſocr. λοιποὶ, αἱ, ὰ, Dem.
Cæterùm, μέντοι, favos fingunt, caterùm non mellificant, κηρία πλάττȣσι, μελιτȣργȣ͂σι μέντοι ȣ̓δὲν, Ariſtot. κἂν ȣ͂ν, cæterùm accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν ȣ͂ν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, Dem. ϗ δὴ, id.
Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ἡ καλαμὶς.
Calamiſter, ἡ καλαμὶς, Dioſc. ἡ κνῆϛις, Plut.
Calamiſtro, βοϛρυχίζω, Dion. Halicarn.
Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter.*
Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, Dem. τὰ δεινὰ, id. ἡ μοχθηρία, ας, id. calamitates et miſeriæ, συμφοραὶ ϗ ἀτυχίαι, Iſocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίϛη, Dem. par, τὰ ἴσα κακά; ſumma, συμφορὰ ἐσχάτη, id. deplorata, ἀνήκεϛος, Iſocr. communis, κοινὴ ἅπασι, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, Dem. προσρίψασθαι τινὶ συμφορὰν, id. περιβαλεῖν τινὰ τῇ συμφορᾷ, id. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Iſocr. διαφεύγειν; in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίϛην συμφορὰν, id. ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, id. περιπίπτειν ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν, ſeu ἐπὶ συμφορᾷ εἶναι ἐν δεινῷ τινι, id. χεῖρον πράττειν, Iſocr. ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, Iſocr. ἐπανορθȣ͂ν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, idem. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, liberare aliquem è calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίϛων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, Dem.
Calamites, ὁ καλαμίτης, ὁ δρυόφυτος.
Calamitosè, ἀτυχῶς, Iſocr. ἀθλίως, Dem. ἐπικήρως, Iſocr. ἀθλίως ϗ κακῶς, Dem. δυσυχῶς.

Calamitoſus,

Calamitoſus, ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, έως, Dem. ἀτυχῶν, οῦσα, οῦν, id. κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, Iſocr. πορῶν, οῦσα, οῦν, et infelix, ταλαίπωρος ϗ δυςυχὴς, ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, omnium calamitoſiſſimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, Iſocr.
Calamus, ὁ κάλαμος, Dioſc. ὁ δόναξ.
Calathus, ὁ κάλαθος, Poll. parvus, ὁ καλαθίσκος, id. τὸ καλάθιον, Schol. Callim. ἡ καλαθὶς, Heſych. ὁ κάνης, Plut.
Calator, κλήτωρ, ορος, Dem. ὁ κλητὴρ, ῆρος.
Calatus, a, um, κληθεὶς, εῖσα, ἐν.
Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, Dem.
Calcar, τὸ πλῆκτρον, Ariſtoph. τὸ κέντρον, ου, Strabo. ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, id. ὁ πτερνιςὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.
Calcarius, ὁ γυψοποιὸς, ἡ τιτανοποιὸς, οῦ.
Calcator, ὁ ληνοβάτης.
Calcatus, ςειβόμενος, ένη, ενον, Xen.
Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, Herod.
Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, Xen.
Calceo, ὑποδέω, et calceari, calceos induere, ὑποδέομαι, Xen.
Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.
Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον.
Calceus, τὸ ὑπόδημα, Xen. τὸ πέδιλον, Hom. calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, Xen. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, Plato.
Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, ὁ ἀπολακτισμὸς, Plut.
Calcitro, onis, ὁ λακτιςὴς, Xen. ὁ πτερνιςὴς.
Calcitro, λακτίζω, τὶ, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. πτερνίζω, qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαςέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιςῶν, Lucian. calcitrare adverſus ſtimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.
Calcitroſus, λακτιςικὸς, ἡ, ὸν, λακτίζων, οῦσα, οῦν, equus, ἵππος, Poll.
Calco, πατέω, τὶ, Herodian. viam, ςείβω ὁδὸν, Xen.
Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, Æſchin.
Calculator, ὁ ψηφιςὴς, ὁ λογιςὴς, οῦ, Plut.
Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Ariſtot.
Calculoſus, ὁ ϗ ἡ λιθώδης.
Calculus, parvus lapis, τὸ λιθάριον, Theophr. morbus, ἡ λιθίασις, Dioſc. computatorius et judicialis, ἡ ψῆφος, Dem. damnatorius, ψῆφος ἀναιροῦσα, καταιροῦσα; ſalutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, id. calculo bene ſubducto, λελογισμένως, Herodot. calculo laborare, λιθιάειν, ᾶν, Dioſc.
Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, Poll. τὸ θερμαντήριον, ου, id.
Caldus, vide *Calidus*.
Calefacio, θερμαίνω, Plut. θέρω, Naz. aliquid, θάλπω τι, Syneſ. παραθερμαίνω, Athen.
Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, Ariſtot. ἡ θερμασία, id.
Calefactorius, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, Dioſc. συνθερμαντικὸς, ἡ, ὸν, Galen.
Calefactus, ûs, ἡ θέρμανσις, Ariſtot. ἡ θερμασία, Hipp. ἡ διαθερμασία, Ariſtot.
Calefactus, θερμαντὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ, Gal. θερμανθεὶς, benè, ὁ ϗ ἡ εὐθέρμαντος, Theophr.
Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπομαι, Galen.
Calendæ, αἱ, καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, Plut. ἡ νεομηνία, ſingulis Calendis, ἀνὰ πάσας νεομηνίας, Herodot.
Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ου.
Caleſco, idem quod *Calefio*.
Caleo, θέρομαι, Ariſtot.
Caliculus, τὸ κυλίκιον.
Caliditas, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμὸν, Theophr.
Calidus, ὁ ϗ ἡ θερμὸς, ὁ ϗ ἡ ἔνθερμος, locus τόπος, Plut. à pugnâ, ἀπὸ μάχης, id. à certamine, τῷ ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, Soph. calida aqua, τὸ θερμὸν, ſc. ὕδωρ, Gal. valdè calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, Ariſtot. aliquantùm, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, locus, χωρίον, Poll.
Caliga, ἡ σκελέα, ᾶς, Poll.
Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.
Caliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης, ζοφερὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, Hipp. ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, Plut. γνοφώδης, Eur.
Caligo, inis, ὁ ζόφος, Plut. ἡ ἀχλὺς, ύος, Iſocr. ὁ σκότος, ου, Dem. ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Dioſc. κνέφας.
Caligo, as, ἀμβλυώττω, Lucian. Confer *Cacutio*.
Calix, ὁ κύλιξ, Plut. τὸ ποτήριον.
Calleo, ἐντετύλωκα, i. e. perfectè ſcio, ἐπίςαμαι, artem, τέχνην, Iſocr.
Calleſco, τυλόομαι, Dioſc.
Callidè, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam adminiſtrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Iſocr. ago, πανουργέω, Dem. δολοφρόνως.
Calliditas, ἡ πανουργία, Dem. τὸ σόφισμα, id. ἡ δεινότης, id. doli et calliditates, τέχναι ϗ πανουργίαι, id.
Callidus, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, Dem. πανουργῶν, οῦσα, οῦν, Iſocr. δεινὸς, ἡ, ὸν, Dem. et improbus, πανοῦργος ϗ δεινὸς, id. ὁ ϗ ἡ δολόφρων.
Callis, ἡ τρίβος, ου, Xen. ὁ ςίβος, Polyb. ἡ ἀτραπὸς, οῦ, et via, ϗ ὁδὸς, Herodian. ὁ πάτος, Hom.
Calloſus, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, εος, Plato. τετυλωμένος, ένη, ένον, Xen. calloſum reddo, τυλόω, id. calloſus fio, τυλόομαι, Dioſc.
Callus, ὁ τύλος, Lucian. τὸ τύλωμα, Heſych. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ ςόμα, Xen.
Calo, as, καλέω. Confer *Voco*.
Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ου, Xen. ὁ ξυλοφόρος, Athen.
Calones, τὰ καλοπόδια, ων, Suid.
Calor, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θέρμον, ου, Theophr. ἡ θέρμη, Thuc. τὸ θάλπος, εος, Xen. ἡ θερμασία, Ariſtot.
Calorificus, vide *Calefactorius*.
Calva, τὸ κρανίον, ου, Lucian.
Calvaria, idem quod *Calva*.
Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, LXX.
Calveo, φαλακρὸς εἰμὶ.
Calveſco, φαλακρόομαι.
Calvities, ἡ φαλακρότης, ἡ φαλάκρα, ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.
Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ἡ συκοφαντία, id. τὸ συκοφάντισμα, maledictum; συκοφαντία ϗ βλασφημία; falſum crimen, συκοφαντία ϗ παρανομία, συκοφαντία ϗ ψευδὴς λόγος, tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολὴ, τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας; calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, Iſocr. ſuggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, Dem. graviſſimam creare alicui, καταςῆσαι τινα εἰς μεγίςην διαβολὴν, Iſocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, refutare, διαλῦσαι, ſeu διαλύσασθαι διαβολὴν, id. repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον ϗ συκοφαντίαν, Dem.
Calumniator, ὁ διάβολος, Dem. ὁ διαβάλλων, οντος, Iſocr. ὁ συκοφάντης, Dem. ὁ συκοφαντῶν, οῦντος, ὁ λοιδορῶν, οῦντος, Iſocr. ὁ λοιδορούμενος, ου, ὁ βλάσφημος, ου, id. et nugator, βλασφημῶν ϗ φλυαρῶν, Iſocr. et acerbus et ſerpentinâ naturâ homo, συκοφάντης ϗ πικρὸς ϗ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, Dem. magnus et inſignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, id.
Calumniatrix, ἡ διαβαλλοῦσα, ἡ συκοφαντοῦσα, ἡ λοιδοροῦσα, Confer anteced.
Calumnior aliquem, διαβάλλω τινὰ, Dem. βλασφημέω εἴς τινα, id. λοιδορέω, ſeu λοιδορέομαι τινι, id. τινὰ, Iſocr. εἴς τινα, idem. συκοφαντέω τινα, id. πλύνω τινα, Dem. ἐπηρεάζω τινὶ, id. κακῶς λέγω τινα, id. aliquid, συκοφαντέω τι, Iſocr. λοιδορέομαι τι, Æſchin. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινὰ τινος, Ælian. et maledicere, διαβάλλειν ϗ βλασφημεῖν, Iſocr. et mentiri in aliquem, διαβάλλειν ϗ καταψεύδεσθαι τινὰ, id. conviciis et contumeliis proſcindere, σκορακίζειν ϗ προπηλακίζειν, id. acerrimè, τὰ μέγιςα, id. maximè, μάλιςα, Iſocr. ſemper, συνεχῶς, Dem. manifeſtè, περιφανῶς, id. acerbè, πικρῶς, Iſocr. petulanter, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ προσῆκον, Dem. falsò, ψευδῶς, Iſocr. injuſtè, ἀδίκως, οὐ δικαίως, Dem.
Calumnioſè, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.
Calumnioſus, συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, Luc. ὁ ϗ ἡ συκοφαντώδης, εος, Lyſias.
Calvus, φαλακρὸς, ὰ, ὸν, Luc. τὴν κεφαλὴν, id. μαδαρὸς, ὰ, ὸν, Ariſt. ὁ ϗ ἡ λειπόθριξ, χος, Æl. calvum reddo, μαδαρέω, Ariſtoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Æl.
Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Ariſtoph. πτερνίζω.
Calx, ἡ τίτανος, Lucian. ἡ κονία, Gal. ἡ γύψος, Pauſ. viva, κονία, ἄσβεςος, Ægin. calce obducere, τιτανόεσθαι, Heſych. ἐπιχρίειν τιτάνῳ, Lucian. calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, Heſych. τιτανωτὸς, ἡ, ὸν, id. κονιατὸς, ἡ, ὸν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum ſeu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, Heſ. inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις.
Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.
Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, Theophr.
Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι.
Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.
Camelarius, ὁ καμελίτης, ου, Ariſt.
Camelinus, καμήλειος, εία, ειον.
Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.
Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.
Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.
Camerarius, καμαρινὸς, ἡ, ὸν.
Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.
Cameratus, καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, Dioſc.
Camero, καμαρόω, ῶ.
Caminalis, idem quod ſequens.
Caminarius, καμινιαῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, exhalatio caminaria, i. e. è camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.
Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ου, Schol. Ariſt. in camino excoquo, καμινεύω, Strabo, in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, Herodian. opera quæ navatur circa caminum, ἡ καμινεία, ας, Theoph. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, τὸ καπνοδοχεῖον, ἡ καπνοδόκη, Herodot.
Cammarus, ὁ κάμμαρος, et τὸ κάμμαρον.
Camœna, ἡ μοῦσα.
Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulſo, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Ariſtoph.
Campanula, τὸ κωδώνιον.
Campeſtre, τὸ περίζωμα, ατος, Plut.
Campeſtris, πεδινὸς, ἡ, ὸν, Xen. πεδεινὸς, ἡ, ὸν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ἡ, ὸν.
Campſor, ὁ κολλυβιςὴς, οῦ, Lyſias.
Campus, τὸ πεδίον, ου, Plato. Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Iſocr. campum vaſtare, ἀνάςατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.
Camus, fiſcella, ὁ κημὸς, οῦ, Ariſtoph. capiſtrum; camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ ςόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xen. cami circumpoſitio, ἡ κήμωσις, εως, Heſych.
Canalicula, τὸ σωληνάριον, Euſtath.
Canaliculatim, σωληνοειδῶς.
Canaliculatus, ὁ ϗ ἡ σωληνοειδὴς, έος.
Canaliculus, idem quod *Canalicula*.
Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, Plut.
Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.
Cancellatus, δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, LXX.
Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρύφακτον, ου, Heſych.

ε, Hesych. cancellis includere, περιβάλλειν κιγκλίδα, Plut.
Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.
Cancer, ὁ καρκίνος, animal, Aristot. sidus, Arat. morbus, Hipp. τὸ καρκίνωμα, Diosc. parvus, τὸ καρκίνιον, Aristot. cancro similis, sive è cancrorum genere, ὁ ϗ ἡ καρκινώδης, id. cancro morbo infestari, καρκινοῦσθαι, Hipp.
Candefacio, λευκοῦμαι, Xen. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.
Candefactus, λελευκωμένος, ένη, ένον, Dem. igne, ὁ ϗ ἡ διάπυρος.
Candesio, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.
Candela, ὁ λύχνος, Xen. Confer *Lychnus*.
Candelabrum, τὸ λυχνίον, Athen. ἡ λυχνία, N. T.
Candeo, λευκὸς εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus sum, ἐκπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.
Candicans, ὁ ϗ ἡ ὑπόλευκος, ε, Diosc.
Candico, ὑπόλευκος εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.
Candidatus, albâ veste indutus, ὁ ϗ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονεων, ῶν, Herod. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν, Plut.
Cendidè, i. e. sincerè, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως, id. ἀκιβδήλως, Isocr. ἀφελῶς, Dem. et sincere scribere aliquid, ἁπλῶς ϗ ἀδόλως γράφειν τι, id et apertè administrare remp. ἁπλῶς ϗ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.
Candidus, albus, λευκὸς, ἡ, όν. Confer *Albus*. Sincerus, ὁ ϗ ἡ ἀφελὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄκακος, ε, id. ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ε, Plato. ἁπλόος, ὄς, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, ῦν, Dem. verè et amicus, ἀληθῶς ἁπλῶς ϗ φίλος, vir, ἁπλοϊκὸς ἀνὴρ, Lucian. et ingenuus homo, ἀφελὴς ϗ παῤῥησίας μέςος, id.
Candor, ἡ λευκότης, Aristot. morum simplicitas, ἡ εὐήθεια, Dem. ἡ ἀκακία, id.
Caneo, πολιὸς εἰμι.
Canesco, πολιόομαι, Aristot.
Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, Isocr.
Canicula, τὸ κυνίδιον, Xen. τὸ κυνάριον, id. sidus, ὁ σείριος, ε, Hes. ὁ κυὼν, Aristot. post caniculam, i. e. post mediam æstatem, μετὰ κύνα, Theophr.
Canicularis, κυνικὸς, ἡ, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Confer articulum anteced.
Caninè, κυνηδὸν, Lucian.
Caninus, κυνικὸς, ἡ, όν, Xen. κύνειος, εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδὸν, Lucian. canina sentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, Athen.
Canis, ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, Aristot. canibus objici seu objectum esse, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, Æl. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Emp. à cane morsus, ὁ ϗ ἡ κυνόδηκτος, Dioscor.
Canistrum, τὸ κάναςρον, Poll. ὁ κάνης, Plut. τὸ κανοῦν, Thuc. τὸ κάνειον, Athen. ligneum et plexum, κάνεον ξύλινον ϗ πλεκτὸν, id.
Canities, ἡ πολιότης, ἡ πολία, Isocr.
Canna, ὁ δόναξ, ακος, Diosc. ὁ κάλαμος, ε, id. ἡ κάννη, vel κάννα, ης, Aristoph.
Cannabaceus, καννάβινος, ίνη, ινον.
Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, Diosc.
Cannetum, τὸ δονακεῖον, τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.
Canneus, καλάμινος, ίνη, ινον, Athen.
Cano, ᾄδω, Dem. ἀείδω, id. μέλπω, ὑμνέω, pæanas, ᾄδω παιᾶνας, id. cantilenas, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιον τινὸς, Aristoph. tibiâ cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικὸν, Aristot. suavissimè, εὐφωνότατος, ϗ ᾠδικώτατος εἰμι, Ælian. classicum, σημαίνω μάχεσθαι, Xen. receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, Plut.
Canon, ὁ κανὼν, όνος, Æschin.
Canonicè, κανονικῶς.
Canonicus, κανονικὸς, ἡ, όν.
Canorè, ᾠδικῶς, Aristot.
Canorus, ᾠδικὸς, ἡ, όν, Lucian. λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, Hom.
Cantator, ὁ ψάλτης, ε, Plut. ὁ ἀοιδὸς.
Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.
Cantharus, ὁ κάνθαρος, ε; parvus, τὸ κανθάριον, Plut.
Canthus, ὁ κάνθος, ε, Aristot.
Canticum, τὸ ᾆσμα, Dem. τὸ ἄασμα, Gregor. ἡ ᾠδὴ, Xenoph. ἡ ἀοιδὴ, Dem. τὸ μέλος.
Cantilena, idem quod *Canticum*.
Cantiuncula, τὸ ᾀσμάτιον.
Canto, ψάλλω. Confer *Cano*.
Cantor, ὁ ᾠδὸς, Plato. ὁ μελῳδὸς, Lucian.
Cantus, τὸ μέλος, εος, Lucian. ἡ μελῳδία, ας, Athen. lugubris, ἡ θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, ὰ, όν, Diosc.
Capacitas, ἡ χώρησις, τὸ χώρημα, ἡ εὐρυχωρία.
Capax, ὁ ϗ ἡ εὐρύχωρος, ὁ ϗ ἡ εὐρυχωρὴς, Thuc. δεκτικὸς, ἡ, όν, sum, χωρέω, eorum qui conveniunt, τὰς ξυνελθόντας, Thuc. doctrinæ, τὴν διδαχὴν, Dem.
Capedo, ἡ εὐρυχωρία, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη.
Capella, τὸ αἰγίδιον, ε, LXX.
Caper, ὁ τράγος, Aristot. ὁ αἲξ, αἰγὸς, Herodot. ὁ χίμαιρος.
Capero, ῥυσσόω, Diosc. ῥυτιδόω, Arist.
Capesso, αἱρέω, τι, Xen. rempublicam, ἅπτομαι τῦ πολιτεύματος, id. λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῦ πράγματος, Plut. imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Plut.
Capillaceus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.
Capillamentum, τὸ τρίχωμα, Aristot.
Capillatus, τριχωτὸς, ἡ, όν, Aristot.
Capillitium, τὸ τρίχωμα, Aristot. ἡ κόμη, Dem. arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, Xen.
Capillo, τριχέω, Diosc.
Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, Aristot. ἡ κόμη, id. plexus et intortus, ὁ πλόκαμος, Herodot. capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς; defluvium, ἡ ἀλωπεκία, Galen. capillos como, τριχοπλαςέω; nutrio, κομάω, κομοτροφέω, Strabo. molles habens, ὁ ϗ ἡ μαλακόθριξ, Aristot. paucos habens, ὁ ϗ ἡ ὀλιγόθριξ; crispos habens, ὁ ϗ ἡ ἑλόθριξ, id. pulchros faciens, ὁ ϗ ἡ καλλίθριξ, Diosc.
Capio, αἱρέω; urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, Isocr. virum, ἄνδρα, id. urbem obsidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, Dem. hastâ vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, seu αἰχμάλωτον, Isocr. avaritiam alicujus, χωρέω τὴν πλεονεξίαν τινὸς, Dem. comprehendo aliquid, δέχομαι τι, Dio. Chrys. utilitatem ex aliquâ re, ὠφελέομαι ἀπό τινος, Xen. consilium de re aliquâ, βελεύομαι περί τινος, Isocr. ex re aliquâ voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, Xen. aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, Thuc. intelligo, συλλαμβάνω τι, Plato.
Capistro, κημόω, Xen. φιμόω, N. T.
Capistrum, ὁ κημὸς, Xenoph. τὸ περιςόμιον, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμος, Luc.
Capital, ἡ κεφαλὶς, Aristot. τὸ κρήδεμνον.
Capitalis, ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ἡ, όν, Diosc. mortem merens, φονικὸς, ἡ, όν, facinus, ἀδίκημα, Lycurg. ἔσχατος, ατη, ατον, odium, μῖσος θανατικὸς, ἡ, όν; caussa, δίκη, Plut. facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, Lycurg.
Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, Herodian.
Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ἡ, όν, Diosc.
Capitellum, τὸ κεφάλιον, Diosc.
Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, Aristot.
Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος.
Capitularis, ὁ ϗ ἡ κεφαλαιώδης, εος.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, Aristot. ἐπὶ κεφαλαίε, Thuc. ἐν κεφαλαίοις, Dem. attingo, κεφαλαιόω, Thuc.
Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, Poll. τὸ κεφάλιον, Diosc. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς, ίδος, N. T.
Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ε.
Capra, ἡ αἲξ, αἰγὸς, Aristot.
Caprarius, ὁ αἰπόλος, Poll. ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγινόμος.
Caprea, ἡ αἴγαγος, ἡ δὸρξ, δορκὸς, Al. Aphrod. ὁ δορκὸς, Diosc. ἡ δορκὰς, άδος, id. parva τὸ δορκάδιον, ε, LXX.
Capreolus, τὸ δορκάδιον, LXX.
Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, Lucian.
Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, ῦ, Theophr.
Caprificor, ἐρινάζω, Theophr. ἐρινόω, id.
Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, ῦ, Theophr. fructus, τὸ ἐρινεὸν, ῦ, Aristot.
Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.
Caprinus, ὁ ϗ ἡ αἴγειος, ε, N. T. caseus, αἴγειος τυρὸς, Athen. caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, Herodot. contr. αἰγῆ, ῆς.
Capsa, ἡ κάψα, ης, Suid. ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, ῦ, Athen.
Capsarius, ὁ κιβωτόφορος.
Capsula, τὸ κιβώτιον, ε, Plut.
Captatio, ἡ θήρα, Dem. ἡ θήρευσις, εως.
Captator, ὁ θηρατὴς, ῦ, ὁ θηρευτὴς, ῦ, Poll.
Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ἡ, όν, Xenoph. θηρευτικὸς, ἡ, όν, id.
Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.
Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, Thuc. i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ε, Dem. ἡ ἀπάτη.
Captiosè, ἀπατηλῶς, σοφιςικῶς, Aristot.
Captiosus, ἀπατηλὸς, ἡ, όν, Plato. σοφιςικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, Dem. ἡ σύλληψις, id. ἡ αἰχμαλωσία, N. T. εἱρκτὴ, ῆς. Dem. et servatio patris, ἅλωσις ϗ σωτηρία πατρὸς; abducere in captivitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτας τινὰς; redimere è captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, id. socius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ε, N. T. Confer *Captivus*.
Captivo, αἰχμαλωτίζω, Dem.
Captivus, ὁ δεσμώτης, Dem. δεδεμένος, ένη, ένον; ὁ ϗ ἡ αἰχμάλωτος, ἁλὰς, ῶσα, ὸν, ὁ ϗ ἡ δορυάλωτος, fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος; captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινα; habeo in vinculis, ἔχω ϗ ἐδέησα τινα αἰχμάλωτον; redimo meis sumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων; conservo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον; dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, id.
Capto, θηρεύω, Isocr. θηράω, Xenoph. aliquem, τινὰ, id. lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονὴν, Isocr. homines verbis, θηράω ἀνθρώπες λόγοις, Xen. auras, θηρεύω αὔρας, id. sermonem alicujus, ἐπιλαμβάνομαι λόγε τινος, N. T. auram popularem, δημαγωγέω τὰς πολλὰς, Plut.
Captura, venatio, τὸ θήρευμα, Plato. ἡ ἄγρα, ας, Lucian. captivatio, ἡ λῆψις, Plut. ἡ ἅλωσις, Plato. id quod captum est, τὸ θήραμα, Plut.
Captus, ἑαλωκὼς, υῖα, ὸς, Dem. ἁλὰς, ῶσα, ὸν, minor à majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, Æl. primo auditu, οἰκειέμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς; Aristot. amore, ἁλὰς ἔρωτι; κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, Æsop. formâ, ἁλὰς τῦ κάλλυς, Lucian. vi, ἁλὰς κατὰ κράτος, Isocr. bello, ὁ ϗ ἡ αἰχμάλωτος, Dem. ὁ ϗ ἡ δορυάλωτος, Isocr. vivus, ἐζωγρημένος, N. T. hamo, ἠγκιςρωμένος, Synes. mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.
Capula, τὸ λαβίδιον, Diosc.
Capularis senex, ὁ ϗ ἡ σοροδαίμων, ονος, Plut. ὁ τυμβογέρων, Aristoph.
Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τῦ ξίφες, Plut.
Capus, idem quod *Capo*.
Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, Dem. τὸ κεφάλαιον; caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, id. conterere alicui, συντρίψαι κεφαλήν τινος, Isocr. comminutum habere, κατεαγῆναι τὴν κεφαλὴν, Dem. retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem. in caput alicujus caussam rei alicujus conferre, ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλὴν τινος; à capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, Hom. caput alicujus pecuniâ licitari, ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινι, Herodot. capite doleo, κεφαλαλγέω, Hipp.

Hipp. cui caput dolet, ὁ ϗ ἡ κεφαλαλγὴς, Plut. dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, Plato. κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, Gal. capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, Hipp. *origo*, ἡ ἀρχὴ, Iſocr. *ſumma pecuniæ, unde uſura percipitur*, τὸ ἀρχαῖον, Dem. *pars libri*, τὸ κεφάλαιον, ἡ κεφαλὶς, ἴδος, N. T. *præcipuum*, τὸ κυριώτατον, *mors*, ὁ θάνατος, vel vita, ἡ ψυχὴ, adire periculum capitis in ludis, ἀλωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, capitis aliquem accerſere, θανάτῳ τινὶ τιμᾶσθαι, capitis cauſſam dicere; ἀπολογήσασθαι τὴν τῦ θανάτυ δίκην, Plut. capitis damnare, θάνατον καταχρίνειν τινος, Iſocr. capite plectere, θανάτῳ ζημιῦν τινα, Æſchin.

Carabus, ὁ κάραβος, Ariſtot. carabo ſimilis, ſive è caraborum genere, ὁ ϗ ἡ καραβώδης, id.

Carbaſus, linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, velum, τὸ λαῖφος, εος, Plut.

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, Athen. accenſus, ἡμμένος; carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, Dioſc. carbones conficio, ἀνθρακεύω, Theophr. in carbones redigo, ἀπανθρακόω, Lucian.

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, ῦ, Ælian. ater, ut carbonarius; ὁ ἀνθρακίας, υ, Lucian.

Carbonarius, ἀνθράκιος, ία, ιον, fornax carbonaria; ἡ ἀνθρακία, ας, Theophr.

Carbunculus, parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, υ; gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. Galen.

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, Dem. τὸ οἴκημα, Dem. ὁ δεσμὸς, ῦ, ἡ εἱρκτὴ, ῆς, id. ἡ φυλακὴ, ῆς, Ariſtot. ὁ εἱργμὸς, ῦ, Dem. carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, δεσμῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, id. carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῦ, id. ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, id. ἐς φυλακὴν ποιεῖν, Ariſtot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſeu εἰς τὸ οἴκημα, Dem. eſſe in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, id. mulcta quinquennalis, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας πολλὰς; effugere è carcere, ἀποδρᾶν ſeu ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τῦ δεσμωτηρίυ; egredi è carcere, προϊέναι ἐκ τῦ δεσμωτηρίυ, id. è carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμὸν, id. carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, Philo. carceris cuſtos, ὁ εἱργμοφύλαξ, Xen. ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, φυλακικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, Ariſtoph. ἡ βαλβὶς, ἴδος, Poll. à carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τῦ καμπτῆρος, Ariſtoph.

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, Dioſc.

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, ῦ, Galen.

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, Galen. cardialgiâ laboro, καρδιαλγέω, Hippocr. cardialgiâ laborans, ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, έος, Galen.

Cardo, ὁ ϛροφεὺς, έως, Theophr. ὁ ϛρόφιγξ, γος, Dion. Long. rerum, ἀκμὴ ἔργων; mundi, ὁ πόλος, Athen.

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ἴδος, Ariſtot.

Carduus, ὁ σκόλυμος, Dioſcor.

Carè, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλῦ τι πωλέω, Ælian.

Carentia, ἡ ϛέρησις, εως, N. T.

Careo, ϛερίζω, δέομαι, ἀποϛερέομαι, re aliquâ, τινος, Iſocr. omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι ϗ γυμνὸς, id. pecuniâ, ἀπορέω χρημάτων, Baſil. ὐκ εὐπορέω ἀργυρίυ, Dem. σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ὐ πάρεσι, id. ὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον; medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τῦ ἰατρῦ, ἔρημος εἰμι τῦ θεραπεύοντος, id. ratione, ἀμοιρέω λόγυ, Æl.

Carica, ἡ φιβαλέη, ης, Heſych. ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ εὐρὼς, ῶτος, Plut. ἡ σαπρότης, Dioſc.

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, Poll.

Carinarius, τροπίδιος, ία, ιον, Plato.

Carinatus, τετροπισμένος, ένη, ένον; navis probè carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, Hipp.

Carino, τροπίζω, Hippocr. κυτόω, Heſ.

Carioſus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, Athen. ὁ ϗ ἡ εὐρώδης.

Caritas, ἡ πολυτιμία; annonæ, ἡ σπανοσιτία, Xen. ἡ σιτοδεία, ας, id.

Carmen, τὸ ἔπος, εος, Dem. τὸ μέτρον, Iſocr. τὸ ποίημα, id. λόγος, ἔμμετρος, Dem. elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, id. lyricum, ἡ ᾠδὴ, Iſocr. iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, Dem. nuptiale, ὁ ὑμέναιος, Iſocr. carmina et verſus, ᾠδαὶ ϗ μέτρα, id. facere ſeu componere, συντιθέναι ποίημα, id. ποιεῖν ἰαμβεῖον, Dem. ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ϗ μέτροις, Iſocr. carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, idem.

Carminarius, ξαντικὸς, ἡ, ὸν; ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, Plat.

Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.

Carminator, ὁ ξάντης, υ, Plato.

Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ὲν; lana, διαξανθὲν ἔριον, Dioſc.

Carmino, ξαίνω, lanam; ἔρια, Lucian. τῶν ἐρίων, Plut. rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, συγξαίνω, id. διαξαίνω, Dioſc.

Carnalis, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, N. T.

Carnaliter, σαρκικῶς.

Carnarium, τὸ κρεωπώλιον, υ, Plut.

Carnarius, ὁ κρεωπώλης, υ, Poll.

Carneus, ὁ ϗ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.

Carnifex, ὁ δημόσιος, Dem. ὁ δημόκοινος, υ, id. ὁ βασανιϛὴς, Iſocr. ὁ δήμιος.

Carnificina, τὸ βασανιϛήριον; cruciatus; ἡ βάσανος, Iſocr.

Carnifico, σχίζω, Xen. ἀνατέμνω, Lucian.

Carnivorus, ὁ ϗ ἡ σαρκοβόρος, Gregor. ὁ ϗ ἡ σαρκοφάγος, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Ariſtot.

Carnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, Xen. ὁ ϗ ἡ κατάσαρκος, Athen. ὁ ϗ ἡ μεγαλόσαρκος, LXX. ὁ ϗ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης; carnoſum reddo, εὐσαρκόω, Gal. σαρκόω, id.

Caro, ἡ σὰρξ, σαρκὸς, Dem. τὸ κρέας, ατος, id. agnina, κρέας ἄρνειον; anſerina, χήνειον; bubula, βόειον; caprina, αἴγειον; gallinacea, ὀρνίθειον; hircina, τράγειον; hœdina, ἐρίφειον; ovilla, μήλειον, ſeu προβάτειον; porcina, χοίρειον; ſuilla, ὕειον; vervecina, κρίειον; vitulina, μόσχειον; ferina, θήριον; ſalita, ἁλιαρὸν, ſeu ταριχευτὸν; infumata, καπνιϛὸν; elixa, ἑφθὸν; aſſa, ὀπτὸν; frixa, τηγανιϛὸν; toſta, φρυκτὸν; carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, Plut. ἡ σαρκοφαγία, id. carne veſcor, σαρκοφαγέω; qui carne eſt molli, ὁ ϗ ἡ ἁπαλόσαρκος, Gal. laxa, ἀραιόσαρκος, Athen. ſicca, ξηρόσαρκος, id. denſa, πυκνόσαρκος; dura, σκληρόσαρκος; humida, ὑγρόσαρκος.

Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, ῦ, Plut.

Carpentum, τὸ ὄχημα, Plat. ἡ ἅμαξα, Herodot.

Carpeſium, τὸ καρπήσιον, Gal.

Carpio, ὁ κυπρῖνος.

Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον, flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, Plut. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινὰ τινος, Philo.

Carptim, δρεπομένως; particulatim, μερικῶς, ἀκροθιγῶς.

Carptor, ὁ δρεπόμενος, υ; reprehenſor, ὁ κακίζων, οντος, Dem.

Carruca, τὸ ἁμάξιον, Suid. ἡ ἅμαξις.

Carrucarius, ἁμαξικὸς, ἡ, ὸν, *Subſt.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.

Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, Xen. ἡ ἅμαξα.

Cartilagineus, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, Ariſtot.

Cartilaginoſus, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, Ariſtot.

Cartilago, ὁ χόνδρος, Gal.

Caruncula, τὸ σαρκίδιον, υ, Ariſtoph. τὸ κρείλλιον, υ, Syneſ.

Carus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, id. dilectus, ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, Syneſ.

Caſa, ἡ καλύβη, Thuc. ϛέγη; caſam ædifico, καλυβοποιέω, Strabo.

Caſeus, ὁ τυρὸς, ῦ, recens, χλωρὸς, Ariſtoph. aridus, ξηρὸς, Athen. vetus, παλαιὸς, id. mollis, ἁπαλὸς, Long.

Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ἡ ἄρκυς, Xen. galea, ἡ περικεφαλαία, ας, Polyb.

Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, Theocr. Confer *Alauda*.

Caſſus, κενὸς, ἡ, ὸν, Xen. φαῦλος, η, ον, μάταιος, αία, αῖον; in caſſum, εἰς κενὸν, N. T.

Caſtanea, τὸ καρανάϊκον κάρυον, Theophr. τὸ κάϛανον, Athen. ἡ Διὸς βάλανος, Dioſc.

Caſtè, ἁγνῶς, N. T. καθαρῶς.

Caſtellanus, ὁ φρυράρχης, ὁ φρύραρχος, Xen.

Caſtellum, τὸ φρύριον, Thucyd. ἡ φρυρὰ, Plut. τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ ὀχύρωμα, id. firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, Iſocr. inſtaurare, ἐπισκευάζειν φρύριον, Dem. ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, id.

Caſtigatio, ἡ παιδεία, N. T. ὁ κολασμὸς.

Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, ῦ, N. T. ὁ σωφρονιϛὴς, Thuc. ὁ ἐπιτιμητὴς, Poll.

Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, N. T. ἐπιπλήττω, τινὰ, Dem. τινὶ, Iſocr. σωφρονίζω τινὰ, Xen. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Punio*.

Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas*.

Caſtitas, ἡ ἁγνότης, Iſocr. ἡ ἁγνεία, id. caſtitatem ſervo, παρθενεύω, Heliod. τὴν ὥραν αὐτῦ διαφυλάττειν, Dem.

Caſtor, ὁ Κάϛωρ, ορος, et Pollux, ϗ Πολυδεύκης; οἱ Διόσκυροι, ων, N. T. fiber, ὁ κάϛωρ, ορος, Dioſc.

Caſtoreum, τὸ καϛόρειον, τὸ καϛόριον, τὰ καϛόρεια, ων, Gal. caſtoreum redoleo, καϛορίζω, Dioſc.

Caſtra, τὸ ϛρατόπεδον, Dem. ἡ παρεμβολὴ, ῆς; pono, figo, ſeu metor, ϛρατοπεδεύω, Plut. in loco aliquo, ϛρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινι, Thuc. ad urbem, ἱδρύνω ϛρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, Herodian. extra, ἐκϛρατοπεδεύομαι, idem. apud, item ex adverſo, παραϛρατοπεδεύω, Polyb. contra, ἀντιϛρατοπεδεύω, Iſocr. moveo, transfero, μεταϛρατοπεδεύω, Plut. ἀναϛρατοπεδεύω, Macc. admoveo hoſtibus, παραϛρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, Plut. caſtrorum metatio, ἡ ϛρατοπέδευσις, εως, Plat. ἡ ϛρατοπεδεία, Dion. Hal. motio, ἡ ἀναϛρατοπεδεία, ἡ κατάζευξις, Plut. præfectus, ὁ ϛρατοπεδάρχης; metator, ὁ ϛρατοπεδεύτης.

Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία.

Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, Herodot. ὁ εὐνῦχος, Xen. ὁ εὐνυχίας, υ, Ariſtot. ὁ σπάδων, id. ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, Philo.

Caſtrenſis, e, ϛρατιωτικὸς, ἡ, ὸν Xenoph.

Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, Lucian. ὀρχοτομέω, ἐκτομίαν τινὶ ποιέω, Herodian.

Caſtrum, τὸ τεῖχος, εος, Dem. τὸ ἐπιτείχισμα, id. τὸ ὀχύρωμα, id. τὸ ἔρυμα, Xen. firmum, χωρίον ὀχυρὸν, Iſocr. adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer *Caſtellum*.

Caſtus, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ σώφρων; caſta et munda à cæteris immundis et à viri congreſſu, καθαρὰ ϗ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ὐ καθαρευόντων ϗ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνυσίας, id. ſum caſtus, ἁγνεύω, id.

Caſula, τὸ καλύβιον, Plut.

Caſus, ruina, ἡ πτῶσις, εως, N. T. τὸ πτῶμα, Dioſc. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, Dem. τὸ συμβὰν, άντος, id. τὸ συμβεβηκὸς, ότος, id. τὸ συμβησόμενον, Iſocr. τὸ ἐκβὰν, id. τὸ σύμπτωμα, Dem. calamitas, τὸ πάθος, Iſocr. τὸ συμβὰν, Dem. τὸ πταῖσμα, Dem. grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, Ariſtot. nominativus, πτῶσις ὀνομαϛικὴ; genetivus, πτῶσις γενικὴ; dativus, πτῶσις δοτικὴ; accuſativus, πτῶσις αἰτιατικὴ; vocativus, πτῶσις κλητικὴ; ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ; ſubitus, τὸ ἐκ τῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ᾽ ἑκάϛην ἡμέραν συμπῖπτον; fortuitus, τὸ συμβὰν ἀκύσιον, τὸ σύμπτωμα ἀκύσιον, id. humanus, τὸ ἀνθρώπινον, υ, Iſocr. caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Iſocr.

Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως, Rhetor.

Catachreſticè, καταχρηϛικῶς, Rhetor.

Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, N. T.

Catadromus, ὁ κατάδρομος.

Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, υ, Dem.

Catamitus, ὁ πόρνος, υ, Xenoph.

Cataphractus, ὁ ϗ ἡ κατάφρακτος, υ, Herodian. eques, ἱππεὺς, id.

Cataplaſma,

Cataplasma, κατάπλασμα, ατος, Diosc.
Catapulta, ὁ καταπέλτης, ȣ, Aristot. catapultis infesto, καταπελτάζω, Aristoph.
Catapultarius, καταπελτικὸς, ἡ, ὀν, Plut.
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, Suid.
Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, contr. κατάῤῥȣς, ȣ, Diosc.
Catè, νενεχῶς, Polyb. νενεχόντως, Isocr.
Catechesis, ἡ κατήχησις, εος, Porphyr.
Catechismus, ὁ κατηχισμὸς, ȣ̃.
Catechista, ὁ κατηχητὴς, ȣ̃, ὁ κατηχιςὴς, ȣ̃.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, N. T.
Catechumenus, a, κατηχȣμενος, ένη.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
Categoricè, κατηγορικῶς.
Categoricus, κατηγορικὸς, ἡ, ὀν, Aristot.
Catellus, τὸ κυνάριον, ȣ, Xenoph. τὸ κυνίδιον, ȣ, Aristot. τὸ σκυλάδιον, ȣ, id.
Catena, ἡ ἄλυσις, εως, Thuc. ὁ δεσμὸς.
Catenarius, ὁ ϗ ἡ ἀλυσίδετος, ȣ.
Catenatus, ἀλυσιδωτὸς, ἡ, ὀν, LXX.
Cateno, ἀλυσιδόω, δεσμόω.
Catenula, τὸ ἀλυσίδιον, Philo. aurea, τὸ ἀλύσιον, Suid.
Caterva, ἡ εἴλη, Herodot. ἡ ἴλη, Plut. ἡ σπεῖρα, ας, Appian. τὸ ςῖφος, Xen.
Catervatim, κατ' εἴλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut. ἰλαδὸν, Hom.
Cathedra, ἡ καθέδρα, Xenoph.
Catholicus, καθολικὸς, ἡ, ὀν, Philo.
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, Plut.
Catillo, λιχνεύω, Suid.
Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ȣ.
Catinus, τὸ τρυβλίον, Lucian. ἡ παροψὶς, N. T.
Catullio, σκυζάω, Aristot.
Catullitio, ἡ σκύζησις, ἡ σκύζα, Hesych.
Catulus, τὸ κυνίδιον, Aristot. ὁ σκύμνος, Theoc. ὁ σκύλαξ, Hom.
Catus, a, um, ὁ ϗ ἡ νενεχὴς, Poll. ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, Philo. ὁ ϗ ἡ ἔμφρων.
Catus, i, ὁ αἴλȣρος, Aristot. ἡ γαλῆ, Lucian.
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλωτὴς, ȣ̃.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, Athen.
Cauda, quadrupedum et insectorum, ἡ ȣρὰ, Aristot. ἡ κέρκος, id. avium, τὸ ὀῤῥοπύγιον, id. leonis, ἡ ἀλκαία, ας, Hom. equi, ἡ σόβη. caudâ carens, ὁ ϗ ἡ ἄκερκος, Aristot. blandior, κέρκῳ σαίνω, Aristoph. truncatus, ὁ ϗ ἡ κολοβόκερκος, ȣ, LXX. magnâ præditus, ὁ ϗ ἡ μακρόκερκος, Aristot.
Caudatus, κέρκον ἔχων, ȣσα, ον.
Caudex, τὸ ςέλεχος εος, Theophr.
Caudicalis, e, ὁ ϗ ἡ ςελεχώδης, εος, Diosc.
Cavea, ὁ κυρτὸς, ἡ κύρτη, Herodot. οἰκίσκος, Aristoph.
Caveo, εὐλαβέομαι; inhonesta, τὰ αἰσχρὰ, Dem. aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, et operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι ϗ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινί; aliquid et provideo, φυλάττομαι τι ϗ προοράομαι; aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα; aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπȣ; ne conspicias, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, Aristot. ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, Xen. ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, id. à periculo, κίνδυνον, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαι τινα, Dem. nihil magis, quam, εὐλαβȣ̃μαι ȣ̓δὲν μᾶλλον, ἢ, id. in hâc re, περὶ τȣ́τȣ, Plato. accuratissimè cautum est in omnibus legibus, μάλιςα ἐν ἅπασι διεσπȣδάσαι τοῖς νόμοις, Dem. cavendum est, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τȣ̃το, Plut. ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τȣ̃το, id. ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, Isocr. ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.
Caverna, τὸ ἄντρον, Lucian. χηραμός.
Cavernosus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος.
Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, Dem. τὸ σκωμμάτιον, ȣ, Plut. τὸ σόφισμα, Thuc.
Cavillatio, ἡ σκῶψις, Athen. ἡ χλευασία, Dem. τὸ χλεύασμα, ὁ χλευασμὸς, id.

Cavillator, ὁ σκώπτης, Suid. ὁ χλευαςὴς, Dem.
Cavillor, σκώπτω, Dem. aliquem, τινὰ, Athen. aliquid, τι, Aristoph. εἴς τι, Plut. ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, id. philosophos, ἀποσκώπτω ἐς τȣ̀ς φιλοσοφȣ̃ντας, Lucian. præsentes, διασύρω τȣ̀ς ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τῷ λόγῳ, Dem. aliquos, χλευάζω τινὰς, id. διαχλευάζω τινὰς, id. θώπτω, Hes. ἐπικερτομέω.
Cavillosus, σκωπτικὸς, ἡ, ὀν, Athen.
Caule, vide *ovile*.
Caulesco, καυλέω, Theophr. ἐγκαυλέω, Aristot. ἐκκαυλέω, Theophr.
Cauliculaceus, καυλικὸς, ἡ, ὀν, Theophr.
Cauliculatus, καυλωτὸς, ἡ, ὀν, Athen.
Cauliculus, ὁ καυλίσκος, Diosc.
Caulis, ὁ καυλὸς, ȣ̃, Theophr. in modum caulis, καυληδὸν, Galen. caulem non habens, ὁ ϗ ἡ ἄκαυλος, Aristot. caule reciso non regerminans, ὁ ϗ ἡ ἀπόκαυλος, Theophr. cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω, Thuc. caulem amitto, διακαυλίζω, Theoph. emitto, ἐγκαυλέω, id. evello, ἐκκαυλίζω, Aristoph. singulis annis mutans, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαυλος, Theophr. habens humilem, ἐπιγειόκαυλος; rectum, εὐθύκαυλος; lævem, λειόκαυλος; album, λευκόκαυλος; unicum, μονόκαυλος; caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος; multos, πολύκαυλος; juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, id.
Caulosus, ὁ ϗ ἡ καυλώδης, εος, Diosc.
Cavo, κοιλαίνω, τὶ, Athen. κοιλόω.
Caupo, ὁ κάπηλος, Lucian. ὁ ξενοδόκος.
Caupona, τὸ καπηλεῖον, Synes. πανδοχεῖον.
Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, sc. τέχνη, Aristot. ἡ καπηλεία, Plato.
Cauponarius, καπηλικὸς, ἡ, ὀν, Aristot.
Cauponatio, ἡ καπηλεία, Plato.
Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, Aristoph.
Cauponor, καπηλεύω, τι, Herodian.
Caussa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ αἴτιον, id. principalis, αἴτιον κύριον; antecedens, προηγȣ́μενον, προκαταρκτικὸν; proxima, προσεχὲς; adjuvans, ξυναίτιον; efficiens, ποιητικὸν; materialis, ὑλικὸν; formalis, εἰδικὸν; finalis, τελικὸν; prætexta, ἡ πρόφασις, εως; omnium, quæ facta funt, αἴτιος πάντων των γενομένων, Plato. ipsissima extitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τȣ̃ μὴ νικῆσαι κατέςη, Dem. rei confertur in illum, αἰτία τȣ̃ πράγματος ἀνατίθεται, id. in caussâ fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τȣ̃ μὴ διακεῖσθαι θηριωδῶς, Isocr. quod dixi, in caus â fuit, quo minùs orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τȣ̃ μήτε καταλῦσαι με τὸν λόγον; caussam dicere, propter quam confessus sit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολογήσε, id. honoris caussâ pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνȣς, Dem. lucri caussâ injustè agere, κέρδȣς ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. multis de caussis audietis, πόλλῶν ἕνεκα ἀκȣ́σεσθε, Dem. quâ de caussâ civitates hi inter se committebant, ὅπερ ἕνεκα τὰς πόλεις ȣ̃τοι συνέκρȣσαν, id. propter duas caussas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρȣ δὲ, ὅτι, id. caussam non habens, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, Al. Aphrod. sine caussâ, ἀναιτίως, id. caussam adsigno, ἐπαιτιάομαι, Plato. qui cum alio est operis caussa, ὁ μεταίτιος τȣ̃ ἔργȣ, Xen. ὁ ϗ ἡ συναίτιος τινος, id. lis, ἡ δίκη, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, minuta, δίκη μικρὰ; præclara, καλὴ; legitima et justa, ἔννομος ϗ δικαία; danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος ἢ μὴ εἰσαγώγιμος; mercatoria, ἐμπορικὴ, id. metallica, μεταλλικὴ; capitalis, φονικὴ; impietatis, γραφὴ ἀσεβείας; injuriarum, γραφὴ ὕβρεως; et controversia, ἀγὼν ϗ γραφὴ; caussam agere adversus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατὰ τινος; dicere, λόγον ϗ δίκην ὑπέχειν τινὸς; intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινί; disceptare justè et secundùm leges, κρίνειν δίκην, ἢ γραφὴν δικαίως ϗ κατὰ τȣ̀ς νόμȣς; absolvere, ἀπογνῶναι δίκην, condemnare, καταγνῶναι δίκην, seu γραφὴν, id. obtinere, αἱρεῖσθαι, seu ἑλεῖν τὴν δίκην, id. vinci in caussâ, ἡττᾶσθαι δίκην, id. caussâ indictâ damnare, καταχειροτονεῖν τȣ̃ ἀνδρὸς ἄκριτον, Plato. indictâ caussâ damnari, ἄκριτον θάνατον, Pluto. indictâ causâ damnari, ἄκριτον ϗ ἀμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, Lucian.
Caussalis, αἰτιολογικὸς, ἡ, ὀν, ὁ ϗ ἡ αἰτιώδης, Conjunctio αἰτιώδης σύνδεσμος, Gram.
Caussidicus, ὁ συνήγορος, Æschin.
Caussificor, σκήπτομαι, Æschin.
Caussor, προφασίζομαι τι, Dem. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, id.
Cautè, εὐλαβῶς, πεφυλαγμένως, omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρὸς τινα ἀποςέλλειν, Dem.
Cautela, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ προφυλακὴ, ῆς, Ægin. ἡ φυλακὴ, ῆς, Dem. Confer *Cautio*.
Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, Hipp. τὸ καυτήριον, Lucian. cautere uro, καυτηριάζω, N. T.
Cauteriatus, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, N. T.
Cauterium, τὸ καυτήριον, ignitum, διάπυρον, Lucian.
Cautes, ἡ πέτρα, ας, Plut.
Cautio, ἡ εὐλάβεια, Dem. ἡ φυλακὴ, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας ϗ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, Dem. magna, εὐλάβεια ȣ̓ μικρὰ, id. summa, ἀκριβεςάτη, id. cautione uti in re aliquâ, πεφυλαγμένως ἔχειν περί τι, Isocr.
Cautus, ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, Dem. πεφυλαγμένος, ένη, ένον, id. ὁ ϗ ἡ ἔννοος, σύνητος, η, ον.
Cavus, κοῖλος, η, ον, Xen. non cavus, ὁ ϗ ἡ ἀκοιλος, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, Suid. introrsùm cavus, ὁ ϗ ἡ ἐγκοιλος.
Cedo, παραχωρέω, Dem. alicui, τινὶ, Isocr. è suggestu, τȣ̃ βήματος, Æsch. commoto, εἴκω θυμȣμένῳ, id. alicui de viâ, ὑποχωρέω τινὶ ὁδȣ̃ν, Plut. ἐξίςαμαι τινὶ τῆς ὁδȣ̃, Lucian. nulli prudentiâ, ȣ̓δενὶ φρονήματος, Plut. retrò, εἰς τȣ̀πισω ἀναποδίζω, Lucian. hosti, ἐθελοκακέω, Herodian. bonis, ἐξίςαμαι τῶν ὄντων, Dem. rebus adversis, ἐνδίδωμι ταῖς ἀποςάσεσι, Basil. cedit benè opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obsidio ex sententiâ, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βȣ́λεται; benè et supra votum, δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, id. non ut speravit, ȣ̓χ' ὡς ἤλπισε, id.
Cedo, dic, εἰπέ μοι; porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.
Cedratus, κεδρωτὸς, ἡ, ὀν, Eurip.
Cedria, ἡ κεδρία, Galen. cedriâ perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, Strabo.
Cedrinus, κέδρινος, ίνη, ινον, Diosc.
Cedris, ἡ κεδρὶς, Diosc.
Cedrus, ἡ κέδρος, Theophr. acuta, ἡ ὀξύκεδρος, id.
Celebratio, ἡ εὔκλεια, Dem. festi, ἡ ἑόρτασις, εως.
Celebratus, εὐλογȣ́μενος, ένη, ενον, Isocr. et vulgò jactatus, θρυλλȣ́μενος, ένη, ενον, Herodian. ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ȣ, Synes. ἔνδοξος. Xen.
Celebresco, ὄνομα ϗ δόξαν λαμβάνω.
Celebris, ὁ ϗ ἡ εὐκλεὴς, έος, Plut. εὐλογȣ́μενος, ένη, ενον, Isocr. εὖ φερόμενος, ένη, ενον, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, εὐδόκιμος, ἐπιφανέςατος, γνώριμος, id. et Dem. virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, Polyb.
Celebritas, ἡ φήμη, Dem. ἡ εὔκλεια, ας, id. ἡ εὐδοξία, Isocr. i. e. festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, id. ἡ πομπὴ, ῆς, id. i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, Isocr. celebritatem ago, πανηγυρίζω, id.
Celebro, prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, Thuc. εὐλογέω τινὰ, Isocr. ἐγκωμιάζω τινὰ, Dem. εὖ λέγειν τινὰ, Isocr. festum, ἑορτάζω, id. splendidè, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, id.
Celer, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. pedibus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπȣς, Eurip. in rebus agendis, ὀξὺς, Arist. celerrimus cursu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, Heliodor. ὁ ϗ ἡ ὠκύπȣς, Hom.
Celeritas, τὸ τάχος, Dem. ἡ ταχύτης, Athen. ἡ ὀξύτης, Dem. celeritate anteverter aliquem, τῷ τάχει τῶν ἀνταγωνιςῶν παρελθεῖν, aliquid consequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολȣθεῖν τινι, id. ἡ ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. ὀξέως, id. tam celeriter conficere aliquid, ȣ̃τω ταχέως πράττειν τι; apparare quàm celerrimè, παρασκευάζεσθαι

σκευάζεσθαι τὴν ταχίςην, celeriùs domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἐπιέναι, id. celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian.
Celeritudo, vide *Celeritas.*
Celero, ταχύνω, Xen. τὶ, Soph. ὁρμάω, Ifocr. σπεύδω, Dem.
Celes, ὁ κέλης, ητος, Plut.
Celeufma, τὸ κέλευσμα, Plato.
Celeuftes, ὁ κελευςὴς, ῦ, Thuc.
Cella, fc. penuaria, τὸ ταμεῖον, Ifocr. τὸ ταμιεῖον, Plut. τὸ ἀποδοχεῖον, Sirac. ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, Xen. ἡ οἰνοθήκη.
Cellaria, ἡ ταμία, ας, Xen.
Cellarius, ὁ ταμίας, ȣ, Xen.
Cellula, τὸ ταμιείδιον, Suid.
Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα, Dem. aliquem aliquid, τινὰ τι, Lyfias. opes domi, ἀποκρύπτω τὴν ὀσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, Ifocr. neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ὅτι μέγαν ὅτε σμικρὸν τινα, Plato. hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρὸς σε, Ifocr. miferiam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, alios, λανθάνω ἄλλȣς, id.
Celox, ὁ κέλης.
Celfitudo, τὸ ὕψος, Thuc. Confer *Altitudo.*
Celfus, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, Lucian. animus, τὸ ὑψηλὸν ῦ, Plut. ὁ ϗ ἡ μετέωρος.
Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ȣ, LXX.
Cenfeo, νομίζω, Dem. ἡγέομαι, οἴομαι, οἶμαι, id. *conftituo*, γιγνώσκω, Ifocr. cenfum ago, συντάττομαι, Dem. συντιμάομαι, id.
Cenfio, ἡ τίμησις, εως.
Cenfitor, ὁ τιμητὴς, ῦ.
Cenfor, ὁ τιμητὴς, ῦ; morum infpector, ὁ ἔφορος, ȣ, Plut. ὁ ἐπόπτης, ȣ, Herodian.
Cenforius, τιμητικὸς, ὴ, ὸν, ἐποπτικὸς, ὴ, ὸν, Herodian.
Cenfura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.
Cenfus, ἡ ἀπογραφὴ, N. T. tributum, ὁ κῆνσος, N. T. τὸ τίμημα, Dem. ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, cenfum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαι τινι, Ifocr. colligere de cujufque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, id. folvere, φόρον, feu συντάξεις τέλειν, εἰσφέρειν, δɩδόναι, id. accipere, προσόδȣς λαμβάνεσθαι, id.
Centenarius, fc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος.
Centenarius, ἑκατονταῖος, α, ον.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατὸν.
Centefima, æ, ἡ ἑκατοςὴ, ῆς, Dem.
Centefimo, ἑκατοςόω.
Centefimus, ἑκατοςὸς, ὴ, ὸν, Xenoph.
Centies, ἑκατοντάκις.
Cento, ἡ κέντρων, ωνος.
Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ, πρὸς κέντρον.
Centrum, τὸ κέντρον, ȣ, Plut.
Centum, οἱ, αἱ, τὰ, ἑκατὸν, et octo, ὀκτὼ ϗ ἑκατὸν, Thuc.
Centumpondium, τὸ ἑκατολίτρον.
Centumviralis, ὁ, ἡ, τὸ, τῶν ἑκατὸν.
Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ.
Centumviri, οἱ ἑκατὸν.
Centuplex, ὁ ϗ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, N. T.
Centuplicatus, ἑκατοςεύων, ȣσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοςεύȣσα κριθὴ, LXX.
Centupliciter, ἑκατομπλασίως.
Centuria, ἡ ἑκατοςὺς, ύος, Xen. militum, ὁ λόχος, Thuc.
Centuriatim, κατὰ λόχȣς, Philo.
Centuriatus, ûs, ἡ ἑκατονταρχία.
Centurio, καταλογίζω, Plut.
Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ȣ, Xen. ὁ ταξίαρχος, ȣ, Dem.
Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία.
Cepa, vid. *Cæpa.*
Cera, ἡ κηρὸς, ῦ, Lucian. è cerâ fingere aliquid, ἐκ κηρȣ πλάττεσθαι τι, Herod. cerâ obduco, vide *Cero.*
Cerarius, ὁ κηροπλάςης, ὁ κηρȣργὸς.
Cerastes, ὁ κηράςης.
Cerafum, τὸ κεράσιον, Diofc.
Cerafus, ὁ κέρασος, Theophr.
Ceratura, ἡ κήρωσις, Ariftot.
Ceratus, κηρωτὸς, ὴ, ὸν, Diofc.
Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος.
Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, Ariftoph. ὁ σκυτοτόμος, Plato. ὁ βάναυσος.
Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, Plato. cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, Ariftoph. σκυτοτομέω, Ariftot.
Cerealis, δημητριακὸς, ὴ, ὸν.
Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, Ariftot.
Cerebrofus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, ȣ, Ariftot.
Ceremonia, vide *Cærimonia.*
Cerevifia, ὁ ζῦθος, Theophr. οἶνος κρίθινος, Diofc. τὸ βρῦτον, ȣ, feu ὁ βρῦτος, Athen. βρῦτον ἀπὸ κριθῶν, Theophr.
Cerevifiarius, ὁ ζυθοποιὸς, ῦ.
Cereus, κέρινος, ίνη, ινον, Plato.
Cereus, i, ὁ κηρὸς, ῦ, τὸ κηρίον, ȣ.
Cerifico, κηροποιέω.
Ceritus, ὁ ϗ ἡ μανιώδης, δημητρόπληκτος.
Cerno, βλέπω, τι, Dem. εἴδω τι, id. *cribro*, διαττάω, Gal. furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, id. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. adeo hæreditatem, κληρονομέω, Ifocr.
Cernuus, ὁ ϗ ἡ ἐπιπρηνὴς, έος, Hefych.
Cero, ἐγκηρόω, Hippocr. mortuum, κατακηρόω νέκυν, Herodot.
Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, Gal.
Ceromaticus, κηρωματικὸς, ὴ, ὸν.
Ceromatiftes, ὁ κηρωματιςὴς, ῦ.
Cerotum, τὸ κηρωτὸν, ῦ, Diofc.
Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Dem. ἅμιλλα, ης, Ifocr. res gravis, τὸ δεινὸν, Dem. et bellum, ἀγὼν ϗ πόλεμος, Ifocr. ἀγὼν ϗ ἅμιλλα, id. belli, ἀγὼν πολέμȣ, Dem. et periculum, ἀγὼν ϗ κίνδυνος; magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιςος; facilius, ῥάδιος; difficile, χαλεπὸς, id. vetus, παλαιὸς, Ifocr. equeftre et navale, ἅμιλλα ἵππων τε ϗ τριηρῶν, id. fubire de re aliquâ, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ five ὑπὲρ τινος, Dem. adverfus aliquem, πρὸς τινα, id. de aliquâ re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περὶ τι, Ifocr. certaminis locus, τὸ ἀγωνιςήριον, ȣ, Arift. præmium, τὸ ἆθλον, Xen. τὸ νικητήριον, ȣ, id. præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ȣ, Lucian.
Certatim, ἀγωνιςικῶς.
Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. τὸ ἀγώνισμα, ατος, Plut.
Certator, ὁ ἀγωνιςὴς, ῦ, Plut.
Certè, ναὶ, Ariftoph. ἀληθῶς, Dem. ἦ μὴν, id. δῆτα, id. γε, fi non fumma, certè pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, Dem. γȣ̃ν, fi nihil aliud, nomen certè habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τȣ̃νομα γȣ̃ν ἔχει, id. ἀμέλει; id enim certè homine indigniffimum habeatur, τȣ̃το γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέςατον φαίνοιτ' ἂν, ϗ μὴν; nec illud certè audeat quis dicere, ϗ μὴν ȣ̓δὲ τȣ̃το γε ȣ̓δεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, id.
Certifico, βεβαιόομαι, Plato.
Certioro, δηλόω, Dem.
Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc. ἡ βεβαιότης, ητος, Ariftot. ἀσφάλεια, ας, Thuc.
Certo, ἀγωνίζομαι, Dem. certamen, ἀγῶνα, Plato. hâc de re tecum, τȣ̃το πρὸς σε, Xen. de honore et gloriâ, περὶ τιμῆς ϗ δόξης, Dem. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, id. in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, Philoftr. cum aliquo, ἁμιλλάομαι τινι, Dem. ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, Æfchin. cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, Dem. de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίςων φιλονεικέω, Ifocr.
Certò, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβὲς; certiffimè aliquid comprobare, μάλιςα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, id. item βεβαίως.
Certus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς, Ifocr. δῆλος, η, ον, Dem. βέβαιος, αία, αιον, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, Dem. certum fignum, ἀκριβὲς σημεῖον, Dem. certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. i. e. definitus, ftatutus, τεταγμένος, ένη, ένον, Dem. εἰρημένος, id. ὡρισμένος, id. διωρισμένος, Ifocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διαμεμετρημένη, id. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ἀσφαλὴς, έος, id. ὁ ϗ ἡ ἀναμφίσβητος, ȣ, id. certum eft, conftat, δῆλον; certum eft, quod fic præfaturus fit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται, Xen. certum habeo aliquid, certo aliquid fcio, ἐπίςαμαι τι σαφῶς, Dem. οἶδα τι ἀκριβῶς, id. ὀρθῶς, Ifocr. φανερῶς, idem. certiorem facio al quem, δηλόω πρὸς τινα, id. de aliquâ re, γνωρίζω τινὶ τι, Pauf. certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρὰ τινος, Ifocr. de aliquâ re, περὶ τινος, id. de aliquâ re ab aliquo, τὶ διὰ τινος, id.
Cerva, ἡ ἔλαφος, ȣ, Ariftot.
Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ȣ, Plut.
Cervicofus, ὁ ϗ ἡ σκληροτράχηλος, Sirac.
Cervinus, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, Galen. cornu, τὸ ἐλάφειον, Suid.
Cervifia, vide *Cerevifia.*
Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, Arift. ὁ τράχηλος, Plut. ἡ δέρη; cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, Philo. τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, Chryf.
Ceruffa, τὸ ψιμμύθιον, feu ψιμύθιον, Arift.
Ceruffatus, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut.
Ceruffo, ψιμμυθιόω, Plut.
Cervus, ὁ ἔλαφος, Ariftot.
Cefpes, vide *Cæfpes.*
Ceffatio, ἡ ἀνάπαυσις, Dem. concedere alicui ceffationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν; *cunctatio, mora*, ἡ διατριβὴ, ῆς, id. τὸ μέλλημα, ατος, Æfchin. ἡ μέλλησις, Thuc. *fegnities*, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥαθυμία.
Ceffator, ὁ μελλητὴς, ῦ, Ariftot. ὁ ὀκνηρὸς, ῦ, N. T. ὁ ἄργος, ȣ, Dem.
Ceffio, ἡ παραχώρησις.
Ceffo, παύομαι, ab aliquâ re, τινὸς, Dem. aliquid facere, ποιῶν τι, Plato. à cæde, φονεύων, Thuc. à labore, λήγω τῶν πόνων, Ifocr. ceffare facio, παύω, aliquem ab aliquâ re, τινὰ τινος, Ifocr. infolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τινος, id. *tardo, cunctor*, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀκνέω, id. ῥαδιȣργέομαι, Xen. σχολάζω, Plut.
Ceftus, ὁ κεςὸς, ῦ.
Cetarius, ὁ κητοπώλης, ȣ.
Cetus, τὸ κῆτος, εος, Athen.
Cetaceus, ὁ ϗ ἡ κητώδης, εος, Arift. κητῷος, ῴα, ῷον, Diofc.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, ὁ πελταςὴς, πελτοφόρος.
Ceu, οἷα, Xen. οἱονεὶ, ὥσπερ.
Ceveo, σαυλοπρωκτιάω, Suid.
Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ȣ.
Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.
Chaos, τὸ χάος, Plato.
Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, Ariftot. characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινὶ, id.
Characterifticus, χαρακτηριςικὸς, ὴ, ὸν.
Charientifmus, ὁ χαριεντισμὸς, ῦ, Dion. Hal.
Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, Plut. ἡ ςοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.
Charta, ὁ χάρτης, ȣ, Diofc.
Chartaceus, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ χάρτȣ.
Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον.
Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.
Chartula, τὸ χαρτίον, Plut.
Charus, pretiofus, vide *Carus*, dilectus, ἀγαπητὸς, η, ον, Ariftot.
Chafma, τὸ χάσμα, ατος, Plato.
Chafmatias, ὁ χασματίας, ȣ, Ariftot.
Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, Ariftot.
Chelys, ἡ χέλυς, υος, Plut.
Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ȣ, *Columella.*
Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ȣ, Plut.
Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, Theocr.
Chimæra, ἡ χίμαιρα, Plut.
Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.
Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ȣ, chirographo caveo, χειρογραφέω, Pauf.
Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, Poll.
Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.
Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.
Chirurgia, ἡ χειρȣργία, ας, Plato, ἡ χειρȣργικὴ, ῆς, Ariftot.
Chirurgicus, χειρȣργικὸς, ὴ, ὸν, Arift.
Chirurgus, ὁ χειρȣργὸς, ῦ, Galen.

Chlamydatus, κεχλαμυδωμένος, ένη, ένον, Athen.
Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, Plut.
Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut.
Cholera, ἡ χολέρα, Hipp. cholerâ vexor, χολεριάω, Galen.
Cholericus, χολερικὸς, ὴ, ὸν, Diosc.
Choragium, τὸ χορήγιον, ου, seu τὸ χορηγεῖον, ου, Poll.
Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, Athen.
Choraules, ὁ χοραύλης, ου, Aristot.
Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plato.
Chorea, ἡ χορεία, ας, Plato. choreas duco, χορεύω, Isocr.
Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, Eurip.
Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, Plato.
Chorographia, ἡ χωρογραφία.
Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφέω, Ptolem.
Chorus, ὁ χορὸς, Xen. chori magister, ὁ χοροδιδάσκαλος, Plato.
Chors, ὁ οἰκίσκος, Dem. τὸ οἰκίδιον, id.
Chrestologia, ἡ χρηστολογία, N. T.
Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, ου.
Chria, ἡ χρεία, ας, Aphthon.
Chrisma, τὸ χρῖσμα, ατος, Diosc.
Christianismus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.
Christianus, ὁ Χριστιανὸς, οῦ, N. T.
Christianus, Χριστιανὸς, ὴ, ὸν.
CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, N. T.
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, Lucian.
Chronologia, ἡ χρονολογία.
Chronologus, ὁ χρονολόγος.
Chrysocolla, ἡ χρυσόκολλα.
Chrysolithus, ὁ χρυσόλιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, Thuc. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem.
Cibarius, ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, Diosc. σιτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ τρόφιμος, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, Plat. panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιστος.
Cibatus, ûs, ἡ τροφὴ, ῆς, Aristot.
Cibo, as, τρέφω, ψωμίζω, N. T. σιτοποιῶ τινα, Xenoph.
Cibus, ὁ σῖτος, Dem. τὸ σιτίον, Xen. ἡ τροφὴ, Aristot. τὸ ἔδεσμα, Isocr. ὁ βρωτὸς, οῦ, Dem. ὁ ἐπισιτισμὸς, id. τὸ ἔδαρ; cibum sumo, σῖτον αἱρέομαι, Xen. ἐν σίτῳ εἰμὶ, idem, unà capio, συσσιτέω, Dem. deduco, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, Aristot. paro, σῖτον ποιέω, Plato. præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινὶ, Dem. coquo, ὀψοποιέομαι, idem; cibis suavissimis potiùs, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur animum et corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, id. sine cibo sum, ἀσιτέω, LXX. sine cibo, ἀσιτὶ, idem.
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ τεττιγονία, seu τὸ τεττιγόνιον, Aristot.
Cicatrico, οὐλόομαι, Aristot. ἀπουλόω, Diosc. ἐπουλόω, κατουλόω, id.
Cicatricula, τὸ οὐλίδιον.
Cicatrix, ἡ οὐλὴ, ῆς, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλὰς, Dem.
Cicer, ὁ ἐρέβινθος, Diosc. ciceri similis, ὁ καὶ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεβινθαῖον μέγεθος, Diosc.
Cicercula, ὁ λάθυρος, Theophr.
Cicerinus, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, Hesych. ὁ καὶ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθῶδες, Theophr.
Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, Plin. ἡ φαλαίνα, Nic. cicindelæ instar luceo, λαμπυρίζω, Diosc.
Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, Arist. qualis ciconiæ est, πελαργικὸς, ὴ, ὸν, id. ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδεὺς, εως, Aristoph.
Cicur, ὁ καὶ ἡ τιθασσὸς, οῦ, Plato. ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ου, id. πρᾶος, Xen. animantes omnes tam cicures quam agrestes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, Herodian. 5, 6, naturâ, τὸ τιθάσιον, ου, Theophr.

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, Theophr. ἡ ἡμέρωσις, ἡ ἐξημέρωσις.
Cicurator, ὁ τιθασσευτὴς, οῦ, Aristoph.
Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινὰ, Plato. ἐξημερόω τινὰ, id. bestias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, Isocr.
Cicuta, τὸ κώνειον, ου, Diosc. cicutam bibo, κωνειάζομαι, Suid.
Cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. risum alicui, μηχανάομαι τινι γέλωτα, Dem. iram, παρίστημι τὴν ὀργὴν, id. bellum, ἐγείρω πόλεμον, Thuc.
Cilicium, τὸ κιλίκιον.
Cilium, βλεφαρὶς, Aristot. τὸ βλέφαρον, Diosc.
Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης.
Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον.
Cimelium, τὸ κειμήλιον, Luc.
Cimex, ὁ καὶ ἡ κόρις, εως, Diosc.
Cinædia, ἡ κιναιδία, Æschin.
Cinædicus, κιναιδικὸς, ὴ, ὸν.
Cinædus, ὁ κίναιδος, Plut.
Cincinnatus, ὁ καὶ ἡ κρωβυλώδης, Lucian.
Cincinnus, ὁ κίκιννος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Hom. aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, Ælian.
Cinctulus, τὸ ζώνιον, Poll.
Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.
Cinctus, ûs, τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ζώνη.
Cinefacio, τεφρόω, N. T. ἀποτεφρόω.
Cineraceus, τεφρὸς, ὰ, ὸν, Aristot. ὁ καὶ ἡ τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ ἔνσποδος, Diosc.
Cinereus, ὁ καὶ ἡ ἔντεφρος, Athen. σπόδιος, ία, ιον, idem. qui cinereo colore est, τεφραῖος, αία, αῖον, Ælian.
Cinerula, τὸ σπόδιον, Diosc.
Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, Lucian. aliquem re aliquâ, διαδέω τί τινι, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, Dem. coronâ, στεφανόω, Plut. circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, Aristot.
Cingula, τὸ ζῶμα, τὸ ζῶσμα, Basil.
Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, Dem. Phal. ἡ ζώνη, Plut. τὸ ζώνιον, Poll. τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ταινία, Paus.
Cinis, ὁ σποδὸς, Lucian. ἡ τέφρα, Plut. ἡ σποδιά, Hesych. τὸ σπόδιον, Diosc. ἡ κόνις, Hom. fervens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ θερμοσποδία, Diosc. sub cinere coquo, σποδίζω, Plato. cinerem detergo, ἀποσποδέω, Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, Diosc. in cinerem redigo, τεφρόω, N. T. ἐντεφρόω, Al. Aphrod.
Cinnabarinus, κινναβάρινος, ίνη, ινον, Aristot. κινναβάριος, ία, ιον, Galen.
Cinnabaris, τὸ κιννάβαρις, εως, Theophr. cinnabarim refero, κινναβαρίζω, Diosc.
Cinnus, ὁ κίκιννος, Aristoph. ὁ πλόκαμος.
Cio, vide *Cieo*.
Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης, Dem. columna, ἡ στήλη.
Circa, περὶ, *cum accus.* circa hoc occupatus est, περὶ τοῦτο ἐστι, Dem. mimos circa se habet, μίμους ἔχει περὶ αὑτόν, id. circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, Æschin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, Isocr. ἀμφὶ, *cum accus.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κατὰ, *cum accus.* leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπεροχὴν, Aristot.
Circensis, κύκλιος, ία, ον, Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, Thuc. ὁ δίαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρωσις.
Circino, περιγράφω, Dem. περιάγω, γυρόω.
Circinus, ἡ περίγρα, ας, Eustath.
Circiter, περὶ, *cum accusat.* circiter septuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, Thuc. circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. circiter centum stadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, Herodian.
Circuitio, ἡ περιτροπὴ, Basil. ἡ περίοδος, Aristot.
Circuitor, ὁ περίπολος, Thuc. ὁ περιοδευτής.
Circuitus, ἡ περίοδος, Plut. ὁ περίβολος, ου, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τοῦ ἄστεος, id.

Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ; ferri, φέρεσθαι, Plut.
Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, Suid. ὁ ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, ὁ κύκλος, Plato.
Circum, vide *Circa*.
Circumactio, ἡ περίοδος, Arist. ἡ περιαγωγὴ, id. ἡ περιστροφή.
Circumaggero, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω τι, Plato. aliquem secum, περιάγομαι τινὰ, Xenoph. circumagor, κυκλοφορέομαι, Aristot.
Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ, Confer *Circumeo*.
Circumaro, περιαρόω, Plato.
Circumadspicio, περιβλέπω.
Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, Thuc. περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, Herodot.
Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, Naz.
Circumcirca, περὶξ; populum stantes, περὶξ τοῦ δήμου ἑστάντες, Polyb. cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας περιστοίχεται, Dem.
Circumcisè, περιτετμημένως.
Circumcisio, ἡ περιτομὴ, N. T. ἡ περικοπή.
Circumcisor, ὁ περιτομεὺς, έως.
Circumclaudo, περικλείω, Thuc.
Circumcludo, idem.
Circumcolo, περιοικέω, Ulpian.
Circumculco, περικαταπατέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, Plato.
Circumcursio, περιδρομὴ, ῆς, Plut.
Circumcursito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα, Xen. huc illuc, ἄττω δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.
Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, Aristot. περιτειχίζω τὴν πόλιν, Dem. urbem fossâ, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, Greg.
Circumdolo, παραπελεκάω, Naz.
Circumduco, περιάγω, Plato. περιέχω, Plut. aliquem, περιηγέομαι τινα, Lucian. aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, Herodot. munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα; decipere aliquem, παρακρούομαι τινα, Dem.
Circumductio, ἡ περιήγησις; deceptio, ἡ παράκρουσις, Suid. ἀπάτη, Xen.
Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, Justin.
Circumeo, περίειμι, περιβαίνω, in Italiâ, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, Dem. palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, Aristot.
Circumequito, περιιππεύω, Polyb.
Circumerro, περιφέρομαι, Plut.
Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, Aristot. ἡ περίμετρος, ου, sc. γραμμὴ, id.
Circumfero, περιφέρω, τὶ, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, Athen.
Circumflexio, ἡ περίκαμψις, ἡ περικαμπὴ, ῆς, Herodot. ἡ περίκλασις, Plut.
Circumflexus, ὁ καὶ ἡ περίκαμπτος; circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, Gramm.
Circumflexus, ûs, vide *Circumflexio*.
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, scil. τόνος, Gramm.
Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον, Thuc.
Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, Herodian. opibus, seu omnium rerum copiâ, ἔχω τῶν ἱκανῶν, Isocr.
Circumfluus, ὁ καὶ ἡ περίῤῥοος, ους, Herodot. περιῤῥέων, ουσα, έον, Thuc.
Circumfodio, περιορύττω, Theophr. περισκάπτω.
Circumforaneus, ὁ περιαγοραῖος, ου, Suid. ὁ ἀγύρτης, ου, id. ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ου, ὁ ἀλάζων, populus, ὄχλος, Xen.
Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.

Circumfulgeo, περιαςράπτω, N. T. περιςίλβω, Ep.
Circumfundo, περιχέω τι, Diosc. τινὶ, Lucian. περιχύω, τινὶ, id. circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαι τινὶ, Plut.
Circumfusio, ἡ περίχυσις.
Circumgelatus, περιπαγεὶς, εῖσα, ἐν, Diosc.
Circumgemo, περιςενάζομαι, Plut.
Circumgesto, περιφέρω, Synes.
Circumjaceo, περικεῖμαι, alicui, τινὶ, Herodian. id circumjacet mihi, περικεῖμαι τᾶτο, id.
Circumjectus, περικείμενος, ένη, ενον.
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τι τινὶ.
Circumlambo, περιλείχω, τὶ, Aristoph.
Circumlatus, περικομισθεὶς, εῖσα, ἐν, Thuc.
Circumligo, περιδέω, τὶ, Xenoph. aliquid alicui, διαδέω τὶ τινι, Lucian.
Circumlino, περιχρίω, Lucian.
Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, Diosc.
Circumlitus, ὁ ϗ ἡ περίχριςος, ου, Diosc.
Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, Quinctil.
Circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halic.
Circumluo, περικλύζω, Plut.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, Poll. ὁ παραφραγμὸς.
Circummunitus, ὁ ϗ ἡ περίφρακτος.
Circumnascor, περιφύομαι, Theophr.
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὸν Πελοπόννησον, Dem.
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumpingo, περιπήγνυμι, Diosc.
Circumplector, περιπλέκω, Aristot.
Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ἡ περίπλεξις.
Circumplexus, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον.
Circumplico, vide *Circumplector.*
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τὶ τινι, Æschin.
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιξέω, Theocr.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω τι, Lucian.
Circumscalpo, περικνίζω, Ep.
Circumscarifico, περιξύω, Gal.
Circumscindo, περιτέμνω.
Circumscribo, περιγράφω, Plut. circulum centro, κύκλον κέντρῳ, Naz. definio, ὁρίζω, Dem. περιορίζω, Luc. fallo aliquem, παρακρούομαι τινὰ, idem.
Circumscriptè, περιγεγραμμένως.
Circumscriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, Polyb. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, Suid.
Circumseco, περικόπτω τὶ, Thucyd.
Circumsedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem. urbem, πολιορκέω πόλιν, id. περικαθίζω πόλιν, LXX.
Circumsepio, περιφράσσω, LXX.
Circumsessio, ἡ πολιορκία, Isocr. Vide *Obsidio.*
Circumsisto, περιΐςημι, Herod.
Circumsono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, Basil. insula, quam circumsonant venti, νῆσος περιηχημένη τῷ πνεύματι, Lucian.
Circumspectè, περιεσκεμμένως, Lucian. πεφυλαγμένως, omnia perscribere ad aliquem, ἅπαντα πρὸς τινα ἐπιςέλλειν, Dem. εὐλαβῶς.
Circumspectio, ἡ περισκόπευσις, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumspecto, κατασκοπέομαι, Xen.
Circumspectus, cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, Plut. qui circumspicitur, περιεσκεμμένος, Lucian. ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, idem.
Circumspergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, idem quod *Circumspecto*: πάντη περιβλέπω, Luc. περιοράω, Xen. περισκοπέω.
Circumstantia, ἡ περίςασις, εως, Aristot.
Circumsto, περιΐςαμαι, undique, πανταχόθεν, Thuc. aliquid, τὶ, Dem.
Circumstrepo, περικατυπέω, ῶ, Basil.
Circumstruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, Plato.
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, Philostr.
Circumtono, περιβροντάω, ῶ.
Circumtonsus, ὁ ϗ ἡ περίκουρος, Poll.
Circumtremo, περιτρέμω, Naz.
Circumtueor, idem quod *Circumspecto.*
Circumvagor, περιπλανάομαι, Xenoph.
Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.
Circumvallo, περιςαυρόω, Thuc. aliquid, περιταφρεύω τι, Plut. περιτειχίζω.
Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, Aristot.
Circumvecto, περιάγω, Plato. περιοχέω.
Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*
Circumvenio, περιέρχομαι; circumdo, κυκλόω, aliquid aliquâ re, τί τινι, Gregor. κυκλόομαι τὶ, Xen. decipio, παρακρόω, aliquem, τινὰ, Isocr. φενακίζω τινὰ, Dem. ἐξαπατάω τινὰ, id.
Circumventus, κυκλώμενος, ένη, ένον, malis, κακοῖς συμπεπτωκὼς, Soph.
Circumverto, περιδονέω, Æschin. περιςρέφω, τὶ, Lucian.
Circumvincio, περιδέω.
Circumviso, idem quod *Circumspecto.*
Circumvolito, περιπέτομαι, Lucian.
Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*
Circumvolvo, περικυλινδέω, Plato. περικυλίω, Aristoph. περιειλέω.
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, Plato. ὁ κυλινδισμὸς, ου, Theodot.
Circularis, κυκλικὸς, ἡ, ὸν, κυκλίος, ία, ίον, Æschin. ὁ ϗ ἡ ἐγκύκλιος, Athen.
Circulator, ὁ κυκλικὸς, ου, Lucian. ὁ ἀγύρτης, Plut.
Circulus, κύκλος, Plato. ὁ γυρὸς, ου, Plut.
Circus, ὁ κύκλος, ου, Plato. τὸ γύρωμα, ατος, Theophr. ὁ ἱππόδρομος, Dion. Hal.
Cirratus, βεβοςρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόςρυχος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Herod. πλεκτάνη, ςρόφος.
Cis, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ; montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, Aristot. Atque hoc ipso etiam composita cum *Cis* redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων; cismarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.
Cista, ἡ κίςη, ης; ἡ κιςὶς, ίδος, Aristoph. ἡ κιβωτὸς, οῦ, Diosc.
Cistella, ἡ κιςὶς, Aristoph. τὸ κιβώτιον, Plut.
Cistellula, idem.
Cisterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, Strabo. ὁ λάκκος, ου, Aristoph. τὸ ὕδατων δοχεῖον.
Cisterninus, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, Athen.
Cistula, idem quod *Cistella.*
Citatim, ὡρμημένως.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, Dem.
Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, Xenoph.
Cithara, ἡ κιθάρα, Plato. ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς; citharâ cano seu ludo, κιθαρῳδέω, Plut. κιθαρίζω, Aristot. citharæ sonus seu cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, Plato. ἡ κιθαρῳδία, Plut. citharæ pulsatio, ἡ κιθάρισις; citharam pulsandi peritus, κιθαριςικὸς, ἡ, ὸν, Plato. cithara parva, τὸ κιθάριον, Athen.
Citharista, ὁ κιθαριςὴς, οῦ, Aristot. ὁ κιθαρῳδὸς, Plut.
Citharistria, ἡ κιθαριςρία, Athen.
Citharœdus, idem quod *Citharista.*
Citimus, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Citò, ταχέως, Dem. ταχὺ, Isocr. διὰ ταχέων, id. εὐθέως, id. citiùs, θᾶττον, Dem. citiùs opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citissimè, τάχιςα, Isocr. quam citissimè, ὅτι τάχιςα, id. ὡς τάχιςα, Xen. τὴν ταχίςην, Dem.
Cito, as, καλέω, Dem. παρακαλέω, id. legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, Naz. testem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, Æschin. Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, Aristot.
Citra, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ; citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρὸς ὁμιλίας; citra ista, ἔξω τούτων, Thuc. citra controversiam, ἀναμφισβήτως, Dem. citra reprehensionem jure uti, ἀναγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, id. citra et ultra, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δὲ, Polyb.
Citreus, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, Athen.
Citrinus, idem.
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, Athen.
Citrum, τὸ κίτριον.
Citrus, arbor, ἡ κιτρία, Auct. Geopon.
Citus, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plut. ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem.
Civicus, ἀςικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Civilis, πολιτικὸς, ἡ, ὸν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, Isocr. civilis excusatio, σκῆψις πολιτικὴ, Dem. civilia munera, λειτεργίαι πολιτικαὶ, id. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. urbanus, elegans, ἀςεῖος, α, ον, Lucian.
Civilitas, ἡ ἀςειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, οῦ.
Civiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι, Dem. ἀςείως, Plut.
Civis, ὁ πολίτης, ου, Dem. ὁ πολιτευόμενος, ὁ συμπολιτευόμενος, ου, id. ὁ ἀςυκὸς, οῦ, id. ὁ ἀςὸς, οῦ, Xen. fœmina, ἡ πολῖτις, ιδος, Dem. ἡ ἀςὴ, ῆς, Plut. bonus, πολίτης ἀγαθὸς, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιςος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθὸς, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem. justus, δικαῖος; moderatus, μέτριος; patriæ studiosus, εὔνους; modestus ac bonus, σώφρων ϗ χρηςὸς, id. laudatissimus, ἐνδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρήσιμος ϗ ἀνδρεῖος, Dem. malus, πονηρὸς, id. improbissimus, χείριςος, id. φαυλότατος τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀςῶν, id. civem facere, πολίτην ποιεῖν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, id. naturâ esse, φύσει εἶναι, Dem. natum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι; natum esse, γένει εἶναι; non germanum esse, οὐ καθαρῶς εἶναι; ex alterâ parte esse, κατὰ θάτερα εἶναι; ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀςὸν εἶναι, ϗ πρὸς πατρὸς ϗ πρὸς μητρὸς ἀςὸν εἶναι, id.
Civitas, ἡ πόλις, εως, Dem. parva, πόλις μικρὰ; magna, μεγάλη, id. tantâ magnitudine atque gloriâ, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Isocr. primaria, πρεύουσα, id. πρωτεύουσα, id. dignitate prædita, ἀξίωμα τι ἔχουσα, Dem. honoratior, ἐντιμοτέρα; illustris, ἐπιφανεςάτη, Isocr. nobilis, ὀνομαςὴ; antiquissima et maxima et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη ϗ μεγίςη ϗ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαςοτάτη; gravis ac splendida, σεμνὴ ϗ λαμπρά; beata, εὐδαίμων, id. florentissima, εὐτυχεςάτη; legibus benè constituta, εὐνομουμένη; libera, δημοκρατουμένη ϗ ἐλευθέρα, id. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocr. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ, Dem. subjicere servituti, δούλην καθιςάναι, id. habitare, οἰκεῖν, Isocr. gubernare, διοικεῖν, id. servare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαιμονία ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. jus civitatis, ἡ πολιτεία; civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, ψηφίζεσθαι τινι, id. dare alicui, διδόναι τινι, id. adquirere, κατασκευάζειν, id. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν, seu τὴν πόλιν, Dem. habere jus civitatis apud aliquos; εἶναι τινι πολιτείαν παρὰ τισι, Dem. μετουσίαν εἶναι τινι τῆς πόλεως, id.
Civitatula, τὸ πολίχνιον, Isocr. ἡ πολίχνη.
Clades, ἡ ἧττα, ης, Dem. ἡ συμφορά, Isocr. ὁ ὄλεθρος, Dem. cladem sibi ipsi accersere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπεσεῖν τισὶν ἥτταις, ibid. expertum esse cladis acceptæ, ὁ μετέχειν τῆς ἥττης, Dem. recedere Platæis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, id. Confer *Calamitas*, item *Detrimentum.*
Clam, κρυβδὴν, Dem. κρύβδα, λάθρα, id. clam fertur suffragium, κρύβδην ἐςὶν ἡ ψῆφος; clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα ϗ διακλεψάμενον πράττειν τι; clam et per vim facere aliquid, λάθρα ϗ βίᾳ ποιεῖν τι; clam nobis, λάθρα ἡμῶν, id.
Clamator, ὁ κράκτης, ου, Plut. ὁ κεκράκτης.

Clamito, κράζω, Dem. ἀνακράζω, βοάω, id. κραυγάζω.

Clamo, βοάω, Dem. κράζω, id. κραυγάζω, N. T. ἀΰω, Hom. clamo et loquor aliquid, βοάω τι ϗ λέγω, Dem. et vociferor, βοάω ϗ κράζω; clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδορῦμαι, id. clamo valdè, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, N. T. βοῶ ἀνδρικῶς, Æl.

Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, Dem. ἡ κραυγὴ, Xen. ἡ ἰαχὴ; clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, Dem. percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, id.

Clamofus, κραυγαςικὸς, ἡ, ὸν, ὁ κράκτης, ȣ, Plut. κρακτικὸς, ἡ, ὸν; clamofiffimum effe, μέγιςον φθέγγεσθαι, Dem.

Clancularius, κρυπτὸς, ἡ, ὸν, Herodian. κρύφιος, ία, ιον, id.

Clanculùm, κρύβδην, Dem. λάθρα, Plut. κρύφα, id. Confer *Clam.*

Clandeftinus, λήθιος, ία, ιον, Hefych. λάθριος, ία, ιον, id. κρυπτὸς, ἡ, ὸν, Herodian. κρύφιος, ία, ιον, id.

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, μέγιςον φθέγγεσθαι, Dem.

Clangor, ἡ κλαγγὴ, anferum, Plut. tubarum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xen.

Clarè, λαμπρῶς, Xen. φανερῶς, Plato. ἐναργῶς, Dem. ἄντικρυς, cognofcere, εἰδέναι σαφῶς, fcribere in literis, διαῤῥήδην ἐν ταῖς ἐπιςολαῖς γραφεῖν, decretum de eo fcriptum eft, ἄντικρυς περὶ τȣ́των τὸ ψήφισμα γέγραπται, et apertè, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, id. de voce, vifu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Clarefco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, Xenoph.

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολεμεῖν, id. προαγορύω πόλεμον, Dem.

Clarifonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, Plut. vifus, ἡ ὀξυδορκία, Lucian. vocis, ἡ εὐφωνία, Dem. nominis, ἡ εὐδοξία, Ifocr. famæ, ἡ εὔκλεια, Dem. fermonis, feu orationis, ἡ σαφήνεια, Plato.

Clarus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, Dem. clara luna, λαμπρὰ σελήνη, Thuc. clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, Dem. λαμπρὸς, Ifocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανὴς, id. ὀνομαςὸς, Ifocr. omnium fuo tempore clariffimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, id. clariffimi optimique, ὀνομαςότατοι ϗ ἄριςοι, id. ex ignobilibus et obfcuris claros et illuftres fieri, ἐξ ἀνωνύμων ϗ ἀδόξων ἐνδόξȣς ϗ γνωρίμȣς γίνεσθαι, Dem. clarum aliquem ex obfcuro facere, ποιεῖν τινὰ ὀνομαςὸν ἐξ ἀδόξȣ, Ifocr. exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifariàm clarum teftimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλον τινι, Dem. clarum effe eloquentiâ, δεινὸν εἶναι περὶ τȣ̀ς λόγȣς, Ifocr. vox, φωνὴ ὀξεῖα, Ariftot.

Claffiarius, ὁ ναύμαχος, ȣ, Chryf.

Claffícula, τὸ ςόλιον, ȣ.

Clafficum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari folitum, τὸ ἀνακλητικὸν, ȣ̃, Plut. clafficum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Clafficus, ςολικὸς, ἡ, ὸν.

Claffis, copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, ȣ̃, Dem. ὁ ςόλος, ȣ, id. claffem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, Ifocr. inftruere, παρασκευάζειν ςόλον, Dem. habere, ἔχειν ναυτικὸν; ablegare, mittere, ἀποςέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόςολον; profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι ςόλον; amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν; claffis præfectus, ὁ ἀποςολεὺς, ὁ ναύαρχος, id. legatus, ὁ ἐπιςολεὺς, έως, Xen. claffi præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, Ariftot. claffi præeffe, ναυαρχῆσαι, Æl. claffe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινὶ, Thuc. contra aliquem, πρὸς τινὰ, Lycurg. pars civium, ἡ συμμορία, ας, Dem. tributa conferre per claffes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, Dem.

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ȣ.

Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ȣ, Xen. clavâ percutio, ῥοπαλίζω; percuffio, quæ fit clavâ, ὁ ῥοπαλισμὸς, ȣ.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ȣ, Hom.

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ἡλωτὸς, ἡ, ὸν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, Plut. ἡ χωλεία, Poll.

Claudico, χωλαίνω, Naz. καταχωλεύω, id. σκάζω, Plut. leviter, ὑποσκάζω, Lucian.

Claudo, κλείω, portam, πύλην, Herodian. fores, τὴν θύραν, N. T. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquos in caftris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ ςρατοπέδῳ, Herodian.

Claudus, χωλὸς, ἡ, ὸν, Dem. κυλλὸς, ἡ, ὸν, Hipp. γυιὸς, ἡ, ὸν; altero pede, ἕτερον πόδα; utro pede? ποτέρῳ σκέλει; utroque pede, ὁ ϗ ἡ ἀμφίκωλος, Lucian. claudum reddo, κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Gal. ἀποχωλεύω, Xenoph. claudus fum, χωλαίνω, Naz. claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian. aliquantùm claudus, ὁ ϗ ἡ ἀκρίχωλος, Suid.

Clavicula, τὸ κλειδίον, ȣ.

Clavicularius, ὁ κλειδȣ̃χος, ȣ, Plut.

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δὸς, Plut. clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, Clem. Alex.

Clauftrarius, ὁ κλειδοποιὸς, ȣ̃.

Clauftrum, τὸ κλεῖθρον, ȣ, Lucian.

Claufula, τὸ πέρας, Ariftot. τὸ ἔσχατον, id.

Claufus, κλειςὸς, ἡ, ὸν, Diod. Sic. claufæ fores, κεκλεισμέναι θύραι, N. T.

Clavus, ὁ γόμφος, Arift. ferreus et ligneus, ἧλος σιδήρεος ϗ ξύλινος, Xen. clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρȣ́ειν τὸν ἧλον, Lucian. clavis adfigo, προσηλόω, idem. clavis defigo, feu configo, καθηλόω; gubernaculum, τὸ πηδάλιον, clavum teneo, κυβερνάομαι, Ariftot. ornamentum veftis, τὸ σῆμα, clavo lato ornatus, ὁ ϗ ἡ πλατύσημος, Herodian.

Clemens, πρᾶος, f. πραεῖα, Xen. χρηςὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, ὁ ϗ ἡ ἐλεήμων, id. clementiffimus et manfuetiffimus omnium, ἐλεημονέςατος ϗ πρᾳότατος πάντων, Ifocr. Clementes et humanos effe adfuefacere aliquos, πρᾴȣς ϗ φιλανθρώπȣς τινὰς εἶναι ἐθίζειν, Dem.

Clementer, πρᾴως, Dem. ἠπίως, ἐπιεικῶς.

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, Dem. ἡ πρᾳότης, Plut. humanitas et clementia alicujus, φιλανθρωπία ϗ πρᾳότης τινὸς, alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινι μηδοτιȣ̃ν πρᾳότητος, id.

Clepo, vide *Furor.*

Clepfydra, ἡ κλεψύδρα, Ariftoph. parva, τὸ κλεψύδριον, ȣ, Philoftr. qui ad clepfydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id.

Clericus, κληρικὸς, ἡ, ὸν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ȣ.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ȣ, Herodot.

Cliens, ὁ πελάτης, ȣ, Plut. ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτὴρ, Xen. clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, ȣ̃, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ἡ θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ἡ, ὸν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, Plat.

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακος, Xenoph.

Clinicus, κλινικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ κλινήρης.

Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, τὰ κανθήλια, Ariftoph. clitellas impono, ἐπισάττω, Xen.

Clitellarius, ὁ ϗ ἡ, σαγματοφόρος, ȣ.

Clivofus, ὁ ϗ ἡ βȣνώδης, εος.

Clivus, ὁ λόφος, Herodian. ὁ γεωλόφος, Philo. ἡ γεωλοφία, Strabo. ὁ βȣνὸς, Ariftot.

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, N. T. ὁ ὀχετὸς, abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετȣ̀ς, Her. meatus fubterraneus, ἡ ἀμάρα, τὸ ἀμάρευμα, Hefych.

Cloftrum, idem quod *Clauftrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω, Xenoph.

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ȣ, Ariftoph.

Clunis, ὁ γλȣτὸς, Herodot. ἡ πυγὴ, Athen. fecundum clunes, πυγηδὸν, Ariftot.

Clufus, idem quod *Claufus.*

Clypeatus, ὁ πελτάςης, ȣ, Ifocr. ὁ ἀσπιςὴς, ȣ̃, Dem. ὁ ἀσπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος, Xen. armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo prolego, προασπίζω, Herodian. ὑπερασπίζω, Polyb. clypeis confertis pugno, συνασπίζω, Lucian. à latere ftans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, ȣ̃, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, Xen.

Coacervo, συναθροίζω, Plato. συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταυτὸ, convitia, συμφορέω σκώμματα ϗ λοιδορίας, Dem.

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, Thuc.

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, τῶν πολιτῶν, Lyf.

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, ȣ̃.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, Naz. συνείρω, Lucian. συναρμόζω.

Coædifico, συνοικοδομέω, N. T.

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*

Coæquus, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ȣ, Plato. cum aliquo feu alicujus, ὢν τινὸς, Dem. coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, Xen. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, Dem. coætaneum alicujus effe, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, id.

Coæternus, συνδιαιωνίζων, ȣσα, ον, Naz.

Coævus, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, ȣ̃, Xen. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Lucian. ἡ σύμπηξις, εως, id.

Coagmentator, ὁ συναρμοςὴς, ȣ̃, Naz.

Coagmento, συναρμόττω, Plato. συνάπτω, Plut. πήγνυμι, Plato.

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, Ariftot.

Coagulatus, πηκτὸς, ἡ, ὸν, Ariftot. ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, ὲν, Diofc.

Coagulo, πήσσω, cafeum, τυρὸν, Diofc. τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ἡ, ὸν, Diofc.

Coagulum, ἡ πυτία, Diofc. ἡ πυτεία, Ariftot.

Coalefcentia, ἡ σύμφυσις, εως, Theophr.

Coalefco, συμφύομαι, Ariftot. in corpus, συσσωματοποιέομαι, id. coalefcere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, τι εἰς τι, Plut. aliquos in unum, τινὰς συντήκω ϗ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, id. concordiam ineo, συνίςαμαι, Dem.

Coalitus, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, έος, Plut.

Coangufto, ςενόω, aliquid, τὶ, Herodian.

Coarctatio, ἡ ςενοχώρησις, εως, ἡ ἀντιπερίςασις, Ariftot. ἡ συςολὴ.

Coarctatus, ὁ ϗ ἡ σύςενος, ȣ, Hefych.

Coarcto, ἀντιπεριςημι, Arift. ςενοχωρέω, N. T. ςενόω, Herodian.

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.

Coaffatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Coaffo, σανιδόω.

Coaxo, κοαξέω.

Coccinatus, ὁ ϗ ἡ κοκκινοβαφὴς.

Coccineus, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, Plut.

Coccinus, idem.

Coccum, ὁ κόκκος, ȣ, Diofc.

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, Ariftot.

Cochlea, ὁ κοχλίας, ȣ, Diofc.

Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ȣ, Diofc.

Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ȣ, Suid.

Coctilis, ἑψανὸς, ἡ, ὸν, Ariftot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum eft, τὸ ἕψημα, ατος, Plato.

Coctio, ἡ ἕψησις, Plut. ἡ πέψις, Ariftot.

Coctivus, idem quod *Coctilis.*

Coctor, ὁ ἑψητὴς, ȣ̃, Bafil.

Coctura, idem quod *Coctio.*

Coctus, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, Xen. benè, ὁ ϗ ἡ εὐέψητος.

τος, Theophr. à ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ϗ ἡ πέπων, Theophr.
Codex, vide *Caudex*, vel *Liber*.
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ȣ, Dem.
Cœcus, a, um, vide *Cæcus*, *a*, *um*.
Cœlebs, vide *Cælebs*.
Cœleſtis, e, ὁ ϗ ἡ ȣράνιος, ȣ, Plato.
Cœlites, οἱ ȣράνιοι, ων.
Cœlitus, ȣρανόθεν.
Cœlum, ὁ ȣρανὸς, ȣ̃, Plato.
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
Coëmo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, Dem. προσωνέομαι, aliquid, τὶ, id. συμπρίαμαι.
Coëmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem.
Cœna, τὸ δεῖπνον, Dem. opipara et varia, πολύολβον ϗ ποικίλον, Lucian. ſecundaria, τὸ ἐπίδειπνον, ȣ, Athen. dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριςία; vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχȣ̃; ad aliquem, ἰέναι πρὸς τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον; venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον; potare et humanum ſe præbere erga aliquos in cœnâ, πίνειν ϗ φιλανθρωπεύεσθαι πρὸς τινας ἐν δείπνῳ; abire à cœnâ, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνȣ; parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. præbere alicui, δειπνίζειν τινα, id. τινὶ, id. finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.
Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, N. T. τὸ ἑςιατήριον, ȣ, Plut. τὸ ὑπερῷον.
Cœnatorius, δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω; cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινὶ, id.
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ȣ.
Cœnoſus, ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, Plato. ὁ ϗ ἡ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, ȣ̃, Athen.
Cœnum, ὁ βόρβορος, Dem. ὁ πηλὸς, Thuc. cœno obduco, ſeu contamino, βορβορόω, Ariſtot. cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσει, Dioſc. ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ϗ ῥάξαι εἰς τὸν βόρβορον τινα, Dem. dejectio in cœnum, ἡ καταβορβόρωσις, Plut.
Coëo, convenio, συνήκω, συνίημι; cum aliquo, τινὶ, Dem. συνίςαμαι, Thuc. concumbo, συγκαθεύδω, Plato. ὁμιλέω τινὶ, Luc. τὰ ὑπὸ κόλπȣ πράττω, id. συγγίνομαι, Dem.
Cœpi, ἠρξάμην.
Cœpto, κατάρχω, bellum, τȣ̃ πολέμȣ, Plut. ſermonem, λόγον, Plato. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Plato.
Cœptum, τὸ καταρχθὲν, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, ûs, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem.
Coëpulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ȣ, Xen. ὁ σύσσιτος, ȣ, Ariſtoph.
Coëpulor, συνδειπνέω, Xen. συσσιτέω, cum aliquo, τινὶ, Dem.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, εἴργω, καθείργω; aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, Xen. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, id. κολάζω τι, Theophr. id quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.
Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Coëſſentialis, e, ὁ ϗ ἡ ὁμοούσιος, ȣ, Naz.
Cœtus, ἡ συνȣσία, Plato. ἡ ἐκκλησία, Dem. publicus, ὁ πανήγυρις, εως, id.
Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινὰς.
Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Cogitabundus, ὁ ϗ ἡ σύνȣς.
Cogitatè, vide *Cogitatò*.
Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νȣ̃ς, ȣ̃, Plato. τὸ νόημα, Ariſtot. ἡ νόησις, id. ἡ ἔννοια, Dem. ἡ διάνοια, Iſocr. τὸ διανόημα, id. ὁ λογισμὸς, ȣ̃, Dem. animus et cogitatio, λογισμὸς ϗ διάνοια, incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ, ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμὸν τινος, uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπȣ, perſpicere optima cogitatione, ὁρᾷν βέλτιςα λογισμῷ, id.
Cogitatò, ἐκ προνοίας, ποιεῖν τι, Plato.

Cogitatum, τὸ νόημα, τὸ διανόημα, τὸ ἐννόημα, Ariſtot. ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, Herodot. cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, Apocryph.
Cogito, ἐννοέω, Plato. aliquid, ἐνθυμέομαι τινος, Xen. τὶ, Iſocr. διανοέω τι, Lucian. λογίζομαι τι, Dem. mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plato.
Cognatio, ἡ συγγένεια, Dem. cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα; cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη; à viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς; à matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, idem. cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρὸς τινα, Iſocr. προσήκων τινι τῷ γένει, Dem.
Cognata, τὰ σύςοιχα, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, έος, Dem. ὁ γεννητὴς, ȣ̃, et neceſſarius, συγγενὴς ϗ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος; alicujus et genere proximus, προσήκων τινὶ ϗ γένει ὢν ἐγγύτατος; alicujus à viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν; maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς; utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι; cognatorum more, συγγενικῶς, id.
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, Iſocr. ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, Dem. ſententia, ἡ γνώμη, id. experientia, ἡ ἱςορία, Iſocr.
Cognitor, ὁ γνώςης, ȣ, γνωςὴρ, Xen. γνώμων, ονος, id. ὁ διαγνώςης, ȣ, Iſocr.
Cognitus, γνωςὸς, ἡ, ὸν, Naz. ὁ ϗ ἡ γνώριμος, Dem. γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔγνωςος, cognitum habeo, εἴδω, id. κατείδω, Iſocr. planè cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίςαμαι, οἶδα, ἴσημι, εἴδω τι, Dem.
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, Dem. τὸ παρωνύμιον, Plato. ἡ ἐπίκλησις, εως, Plut. fortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιςȣ̃, Iſocr. ab aliquâ re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρὰ τινος, Dem.
Cognomento, ἐπωνύμως, Dioſc. ἐπίκλην, Plato.
Cognominatio, vide *Cognomen*.
Cognominis, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, Iſocr. cognominis ſum alicui, ὁμωνυμέω τινι, Athen.
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, Ariſtot.
Cognomino, ἐπονομάζω, Plato. aliquem, ἐπικαλέω τινὰ, Xen.
Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid et video, τὶ ϗ εἴδω; liquidò aliquid, εἴδω τι καθαρῶς; aliquid rectè, μανθάνω τι ὀρθῶς; de rebus, quæ decet, cognoſco, ſeu ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω; cognoſco aliquos, quales et qui ſint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι ϗ τινες εἰσὶ, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίςῳ; exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τινος, id. aliquid è literis, μανθάνω, ſeu πείθομαι τι ἐξ ἐπιςολῶν, ſeu ἐκ γραμμάτων, idem. feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.
Cogo, congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, ςρατιώτας, Dem. coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, Dioſc. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα; colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν; urgeo, ἀναγκάζω; aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι; cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων; cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βȣλομένȣς, Iſocr. ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, Dem.
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, Thuc.
Cohabitator, ὁ σύνοικος, Iſocr. ὁ σύναυλος.
Cohabito, συνναίω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαι τινι, Xen. annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτὸν τινι γυναικὶ, Dem.
Cohærentia, ἡ σύναψις, εως, Ariſtot. ἡ συναφὴ, ῆς, Plut. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, id. ἡ σύςασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, Plato. terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ȣ, N. T. cohæres ſum, συγκληρονομέω, Sirac.
Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, Plut.

iram, κατέχω τὸν θυμὸν, Ariſtot. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plato. Confer *Coërceo*.
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohoneſto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. συγκοσμέω, Xen.
Cohorreſco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῆσαι τȣ̃το, Dem. ad aliquid, τι, id. καταφοβέομαι, Ariſtoph.
Cohorreo, idem.
Cohors, ἡ σπεῖρα, Appian. τὸ τάγμα, Plut. militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, Thuc. militum quingentorum, ἡ πεντηκοςὺς, id. cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, Iſocr. in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, Plut. diſtributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, ȣ̃, Lucian.
Cohortatio, ἡ παράκλησις, Polyb. Confer *Adhortatio*.
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, Iſocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαι τινι ὁρᾷν, Plut. Confer *Adhortor*.
Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ἐπισύςασις, εως, N. T. ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συνȣσία, Xen. ἡ μίξις, Herodot.
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Colaphus, ὁ κόλαφος, N. T. colaphum infringo, ῥαπίζω, Dem. alicui, τινὰ, Plut. πὺξ παίω τὸ ςόμα τινὸς, Dem. παίω ἐπὶ κόῤῥης, Lucian.
Colatio, ἡ ἤθησις, εως, Ariſtot.
Colator, ὁ ἠθητὴς, ȣ̃.
Coles, τὸ πέος, εος, Ariſtoph.
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, Ariſtot.
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colicâ laborans, ὁ κωλικὸς, ad colicam ſedandam faciens, κωλικὸς, ἡ, ὸν, Gal. colicâ laboro, κωλικεύομαι, Alex.
Colicus, κωλικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Collabaſco, καταφέρομαι, Lucian. συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, Xen. καταλυμαίνομαι, id. διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, Xen.
Collacrimatio, ὁ συνδάκρυσις, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrimor, συνδακρύω, Plut. προσανακλαίομαι, Syneſ.
Collactaneus, ὁ ϗ ἡ ὁμογάλακτος, ὁ ϗ ἡ σύντροφος, collactanei, οἱ ϗ αἱ ὁμογάλακτες, ων, Ariſtot.
Collare, τὸ περιδέραιον, Herodian. Confer *Monile*, *Torques*.
Collaria, æ, ὁ κύφων, ονος, Ariſtot.
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, Thuc. ἡ συντέλεια, Dem. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, Iſocr.
Collatitius, ὁ ϗ ἡ συναγώγιμος, ὁ ϗ ἡ συγκομιςὸς, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, Athen.
Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.
Collaudo, συνεπαινέω, Ariſtot.
Collecta, æ, ὁ ἔρανος, civilis et communis, πολιτικὸς ϗ κοινὸς, Dem. collectam colligere ſalutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, conferre, ἔρανον φέρειν, id. collatio, quæ fit à ſingulis in commune, ἡ συμβολὴ, Plut.
Collectaneus, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian. collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα, τὰ ὑπομνήματα.
Collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, Iſocr.
Collectio, ἡ σύλλεξις, Plato. ἡ συλλογὴ, id. ἡ συγκομιδὴ, Iſocr. τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμὸς.
Collectitius, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, Poll.
Collega, ὁ συνεργὸς, ȣ̃, Plut. in regimine, ὁ συνυπάρχων, όντος, Ælian. in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, Plut. ὁ συνύπατος.
Collegium, ὁ σύλλογος, ȣ, Thuc.
Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοι τȣ̃το, Thuc.
Colliculus, τὸ λοφίον, ȣ.
Collido, συγκρȣ́ω, Dem. alicui, τινὶ, Polyb. committo aliquos inter ſe, τινὰς, Her.
Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, ȣ̃, N. T. ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, Plato. aliquid undiquaque, τὶ πανταχόθεν, Iſocr. exercitum, ςρατιὰν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταυτὸ, Dem. multos

tos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλὰς πολίτας, Isocr. maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν; in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, idem. stipem, ἐρανίζω, Plato. reficio, ἀναζωπυρέω; me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, Isocr. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, Aristot.

Collimo, στοχάζομαι σκοπῦ, Polyb.

Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, Aristot. καταστοχάζομαι.

Collino, καταχρίω, Galen. συναλείφω.

Collinus, ὁ ἐκ τῦ βυνῦ, Aristot. ὁ ἐν τῷ βυνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, Plut.

Colliquesco, συντήκομαι, ἀνατήκομαι, Plut.

Colliquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρὸν, Aristoph. συντήκω, Xen.

Collis, ὁ βυνὸς, Arist. ὁ λόφος, Her.

Collisio, ἡ σύγκρυσις, εως, Dem. Phal.

Collocatio, ἡ θέσις, εως, Aristot. ἡ τάξις, εως, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη; indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.

Colloco, ἵστημι, statuas, στήλας, Dem. in aliquo, ἱδρεύω ἔν τινι, Plut. ἐγκαθιδρεύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περὶ με, Isocr.

Collocupleto, καταπλυτίζω.

Collocutio, οἱ λόγοι, venire in collocutionem de aliquâ re, ἔρχεσθαι εἰς λόγυς περὶ τινος, Dem.

Colloquium, ἡ ἔντευξις, cum aliquo, πρὸς τινα, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, δέξασθαι τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, Æl.

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. mitiùs et humaniùs cum aliquo, πρᾳότερον ϗ φιλανθρωπότερον διαλέγομαι τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ὖς τινι κοινολογέομαι, Lucian. crebrò et prolixè de re aliquâ cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς ϗ μακρὰς ποιέομαι περὶ τινος, Isocr.

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, Xen.

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, Philostr. προσπαλαίω, Suid.

Colludo, προσαθύρω, Hes. συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, facio cum aliquo, συναγωνίζομαι τινι, Dem. συμπράττω τινὶ, Lycurg.

Collum, ὁ τράχηλος, ȣ, Plut. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plato. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte jugo subjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian.

Collusio, ἡ συμπαιγνία, τὸ κακύργημα.

Collusor, ὁ συμπαίστης, Plato. ὁ συμπαίστωρ.

Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.

Colluo, διακλύζω, Diosc. συλλέω, Plut.

Colluvies, ὁ χλῆδος, ȣ, Dem.

Collybystes, ὁ κολλυβιστὴς, ῦ, Lys.

Collybus, ὁ κόλλυβος, ȣ, Hesych.

Collyrium, τὸ κολλύριον, seu κολλύριον, Hippocr. aridum, τὸ ξηροκολλύριον, ȣ, Aret. humidum, τὸ ὑγροκολλύριον, ȣ, id.

Colo, as, ἠθέω, Hippocr. ἠθέω, Plato.

Colo, is, σέβομαι τινὰ, Plato. ποιῦμαι θεραπείαν τινὸς, Xen. diligentissimè populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, Dem. aliquem ex benevolentiâ, τινὰ μετ' εὐνοίας; religiosè Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεὸν, Dem. religiosè colo et honoro animalia, σέβομαι ϗ τιμάω τὰ ζῶα, Isocr. Deum, λατρεύω Θεῷ, N. T. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν, seu γῆν, Isocr. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, Naz. habito, Dem.

Colocasia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, Gramm.

Colonia, ἡ ἀποικία, Isocr. ἡ κληρυχία, id. ἡ ἀποικὶς πόλις, Plut. constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν; coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, ἀποικίαν ποιεῖσθαι, id. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deduco, ἀποικίζομαι, Plut. coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, ῦ, Hesych. coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, ῦ, Arist. migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, Isocr.

Colonus, incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ȣ, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκυς εἰς χώραν τινὰ, id. cultor agri, ὁ γεωργὸς, ῦ, Xen.

Color, τὸ χρῶμα, Dem. ἡ χρόα, Plato. colorem muto, ἀλλοχροέω, Aristot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, Plut. colorem alicujus induo, εἰς χρόαν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, Æl. color pallidus, amisso genuino, ἡ ἀχρόα, Gal. qui est coloris gemini, ὁ ϗ ἡ δίχροος, Arist. ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, Gal. color deformis, ἡ δυσχρόα, id. colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, Plato. colore diverso sum, ἑτεροχροέω, Bas. colore bono præditus, ὁ ϗ ἡ εὔχροος, contr. εὔχρυς, ῦ, Xen. color bonus, ἡ εὐχρόα, Gal. malus, ἡ κακοχρόα, id. multis coloribus præditus, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, Plato. ejusdem coloris, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, Plut.

Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, ῦ, Schol. Arist. ἡ χρῶσις, εως, Poll.

Coloro, χροΐζω, Aristot. χρώζω, id. χρωματίζω, Theophr. ἐπιχρωματίζω.

Colossæus, i. e. Colossum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, Plut.

Colossicus, κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Colossus, ὁ κολοσσὸς, ῦ, Plut.

Colostrum, ὁ πύος, ȣ, Aristoph.

Coluber, vide *Anguis*.

Colubrinus, vide *Anguinus, a, um*.

Colum, ὁ ἠθμὸς, ῦ, Diosc. parvum, τὸ ἠθμάριον, Athen.

Columba, *mas et femina*, ἡ περιστερὰ, ας, Arist. parva, τὸ περιστέριον, ȣ, τὸ περιστερίδιον, ȣ, Athen. ἡ τρήρων.

Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, περιστεροτροφεῖον, ȣ.

Columbinus, ὁ ϗ ἡ περιστεροειδὴς, εος.

Columbus, ὁ περιστερὸς, ῦ.

Columella, ὁ στυλίσκος, ἡ στυλὶς, ὁ κιονίσκος, Athen. oris, ἡ κιονὶς, Gal.

Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.

Columis, vide *Incolumis*.

Columna, ὁ στύλος, N. T. ærea Hieronis, κίων χαλκῦς Ἱέρωνος, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἱστάναι, seu ἵστασθαι στήλην, Dem. inscribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ; columnâ fulcio, διαστυλόω, Polyb. columnas habens raras, ὁ ϗ ἡ ἀραιόστυλος, ȣ, *Vitruvius*. amplas et patentes, ὁ ϗ ἡ διάστυλος; circumcirca, ὁ ϗ ἡ περίστυλος; ab anteriore parte, ὁ ϗ ἡ πρόστυλος; crebras, ὁ ϗ ἡ πυκνόστυλος; quatuor, ὁ ϗ ἡ τετράστυλος; octo, ὁ ϗ ἡ ὀκτάστυλος; decem, ὁ ϗ ἡ δεκάστυλος; nullas, ὁ ϗ ἡ ἄστυλος, id.

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, Lucian.

Coma, ἡ κόμη, ης, Dem. ἡ ἔθειρα, ἡ χαίτη, adulterina, κόμη περίθετος, Ælian. comam nutrio, κόμην τρέφω, Athen. κομάω, Arist. τρίχωμα φέρω, id.

Comatus, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, ὁ κομήτης.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, Lucian.

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ȣ, Lucian.

Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, ῦ, Aristot. ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρὸς τι, Aristot.

Comburo, συμφλέγω, δαίω, Dem. scriptum, κατακαίω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xen. domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, idem.

Combustibilis, e, ὁ ϗ ἡ καύσιμος, ligna quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plato.

Combustio, ἡ κατάκαυσις, ἡ σύγκαυσις.

Combustivus, καυστικὸς, ἡ, ὸν.

Combustor, ὁ κατακαύστης, ȣ, Plut.

Combustus, καυστὸς, ἡ, ὸν.

Comedo, is, τρώγω, Dem. ἐσθίω τι, id. ἔδομαι τι, Plato. simiam, βρώσκω πίθηκον, Æl. herbam, διατρώγω βοτάνης, idem. taurum, καταδειπνέω ταῦρον, idem.

Comedo, onis, ὁ φαγέστορος, Poll. ὁ φάγος, N. T. ὁ βυφάγος, Ep.

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, Hesych. ὁ ϗ ἡ ἀκόλυθος, Lucian. ὁ ϗ ἡ συνακόλυθος, ὁ ὀπαδὸς, Plut. ὁ ϗ ἡ συνοπαδὸς, Athen.

Comessabundè, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστὴς, ῦ, Xenoph.

Comessatio, ὁ κῶμος, ȣ, Xenoph.

Comessator, ὁ κωμαστὴς, Plato. ὁ ἐπίκωμος, Plut.

Comessor, κωμάζω, Dem. cum aliquo, παρά τινος, Arrian. et poto totam noctem κωμάζω ϗ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, Dem.

Comestura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, Plato. ἡ βρῶσις.

Cometa, ἡ κομήτης, ȣ, Aristot.

Comicè, κωμῳδικῶς.

Comicus, κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, Dem. Phal.

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, Plut. ὁ κωμῳδοποιήτης, id. ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, Æl.

Cominùs, σταδὸν, Thuc. ἐκ στάσεως, Herodian. ἐγγύθεν, Plut. πλησίον, Dem.

Comis, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, erga aliquem, πρὸς τινα, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, κοινὸς ϗ φιλάνθρωπος ϗ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, Isocr. ὁ ϗ ἡ εὐμενὴς.

Comitas, ἡ πρᾳότης, Dem. ἡ εὐτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, id. ἡ ὁμιλία, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, Isocr. comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, Dem.

Comitatus, ûs, ἡ ἀκολυθία, Philo. ἡ παραπομπὴ, ῆς, Aristot. ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, Dem. φιλοφρόνως, id. εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, Dem. αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, id. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, Plut.

Comitialis, ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal. ἡ νόσος ἱερὰ, Plut.

Comito, seu comitor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, Luc. aliquid, συνακολυθέω τι, Isocr. funus, ἀκολυθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, Dem. aliquem domum cum plausu et clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ ϗ βοῇ, Plut. comitor à senatu et omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτυ βυλῆς ϗ παντὸς τῦ δήμυ, Herodian.

Comma, τὸ κόμμα, ατος, Gramm.

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, Isocr. καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, τὸ διαμάσημα, Diosc.

Commanduco, διαμασάομαι, Aristot.

Commaneo, συμμένω, Synes.

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, Xen. τὸ σιτηρέσιον, ȣ, Dem. ὁ σῖτος, ȣ, Isocr. ὁ ἐπισιτισμὸς, ȣ, Dem. longi temporis commeatu instructum esse, ἑτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλῦ χρόνυ; commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τετταράκοντα; commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις; in arctum redigitur militibus peregrinus, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις; ob inopiam commeatûs non proficisci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν ὐ πορεύεσθαι ἐπὶ τινα; præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, id.

Commemini, διαμέμνημαι, τινὸς, Xen.

Commemorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ, Xen. διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, Plut. id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, id.

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, id. fabulosa de urbe aliquâ, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, Isocr.

Commendabilis,

Commendabilis, ὁ ϗ ἡ ἀξιέπαινος, seu ἀξιεπαίνετος, Xen. ἐπαινετός.
Commendatio, ὁ ἔπαινος, Dem. τὸ ἐγκώμιον, id. ἡ εὐφημία, id.
Commendatitius, συςατικὸς, ἡ, ὸν; epistola, ἐπιςολὴ, N. T.
Commendator, ὁ συνιςὰς, ἀντος, Synes. ὁ ἐπαινετὴς, ȣ̃, Dem.
Commendo, συνίςημι, aliquem alicui, τινὰ τινὶ, Dem. aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ, Synes. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω; alicui aliquid, τὶ τινὶ, Xenoph. laudo, ἐπαινέω; aliquem ob aliquid, τινὰ τὶ, Plato.
Commensalis, ὁ ϗ ἡ ὁμοτράπεζος, Luc.
Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ȣ.
Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ȣ.
Commentarium, seu commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Plut. ὁ ὑπομνηματισμὸς, ȣ̃, Polyb. τὸ ὑπομνηςικὸν, ȣ̃, Basil. commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφὴν, Dem. referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημα τινὸς, id.
Commentatio, ἡ μελέτη, Thuc. ἡ πραγματεία, Isocr. τὸ διανόημα, Hermog. scriptum, τὸ σύγγραμμα, Xen.
Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ȣ, explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ̃.
Commentior, συμψεύδομαι.
Commentitiè, πεπλασμένως, Aristot.
Commentitius, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, ὁ πλασμάτιας, ȣ, Aristot. πεπλασμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπίπλαςος, Lucian. ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, Dem.
Commentor, πραγματεύομαι, de aliquâ re, περὶ τινος, Plato. πλάσσω τὶ, Plut.
Commentum, τὸ πλάσμα, Naz. ὁ λῆρος, Dem. ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα; totum commentum et figmentum esse, πλάσμα ϗ σκευώρημα ὅλον εἶναι; commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, id.
Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρὸς τινα, Dem. in aliquem locum, εἴς τινὰ τόπον, Xen.
Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρὸς τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλεῖςαι, Dem. consuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, id. ἡ συνȣσία, ας, Isocr. ἡ μετȣσία, ας, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαι τινὶ, Thuc.
Commercor, συναγοράζω, aliquid, τὶ.
Commereor, μισθαρνέω, Æschin.
Commetior, μετρέω; aliquid aliquâ re, τὶ τινὶ, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τȣ̃το τῇ δυνάμει, Naz.
Commigro, μετοικέω, Isocr. μετοικίζομαι, Lucian.
Commiles, ὁ συςρατιώτης, Herodian.
Commilitium, ἡ συςρατεία, ἡ συμμαχία.
Commilito, ὁ σύμμαχος, Dem. συμμαχέων, ὢν, id. ὁ συςρατιώτης, ȣ, Her.
Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, Dem.
Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ἀπειλητήριος, ία, ιον, Herodot.
Comminiscor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, sermones, λόγȣς, Dem. ἐξευρίσκω.
Comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem.
Comminor, συναπειλέω, Eusthath. ἀπειλέω, alicui aliquid, τι τινι, Xen.
Comminuo, συντρίβω τι, Xen. λεπτύνω, διαθρύπτω.
Commisceo, συμμίγνυμι πάντα, Aristoph. cum aliquo, τινι, Xen. συγκαταμίγνυμι, Plut. ἀναμίγνυμι, id. συγκεράννυμι.
Commiseratio, ὁ οἶκτος, Isocr. ἡ κατοίκτισις, Xen. ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃, N. T. τὸ ἔλεος, ȣς, Dem.
Commiserefco, οἰκτίζω, Aristot.
Commisereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινὰ τινὸς, Aristot. οἰκτείρω τινὰ ἐπὶ τινι, Xen. σπλαγχνίζομαι περὶ τινὸς.
Commissio, ἡ συμβολὴ, ῆς, Xen.
Commissum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, Aristot.
Commissura, ὁ ἁρμὸς, ȣ̃, Xenoph. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, Plato. ἡ συνάφεια.
Commistio, ἡ ἐπιμιξία, ας, Plut. ἡ σύμμιξις, εως, ἡ συγκράσις, εως.
Commistus, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ȣ, Thuc. ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, Aristid. ὁ ϗ ἡ ἐπίμικτος, ȣ, Appian.
Committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τι τινι, Xen. me loco munito, πιςεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιςεύω τινι ἐπιςολὰς ϗ σφραγίδας, id. alicui pecunias, τινι περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐμπιςεύω τινι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maximè seria, ὑπερτίθημι τινι τὰ σπȣδαιέςερα τῶν πραγμάτων, Herodot. prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινι εἰς χεῖρας, Plut. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τι τινι, Plut. permitto, προσίημι, Xenoph. pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, id. committitur mihi exercitus, πιςεύομαι τὴν ςρατείαν, Lucian. cui metalla commissa sunt, πιςεύθεις τὰ μέταλλα, id. committitur prælium, γίνεται μάχη, Dem.
Commixtio, idem quod *Commistio*.
Commodator, qui alicui mutuò dat, ὁ χρηςὴς, ȣ̃, Dem.
Commodatum, τὸ χρέος, Dem. χρῆμα κεχρημένον, id.
Commodè, tempestivè, εὐκαίρως, utiliter, συμφόρως, Isocr. λυσιτελέντως, Dem. ἐπιτηδείως.
Commoditas, opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. ἡ ἀφορμὴ, Dem. commoditate aliquâ uti, λαμβάνειν ἀφορμὴν τινὰ, utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ἡ ὠφελεία, id.
Commodo, prosum, συνωφελέω, alicui, τινὰ, Xen. συμφέρω τινι, Dem. ὠφελέω τινὰ, Isocr. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινι ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τι τινι, Plut.
Commodum, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ὠφέλημα, id. τὸ ὠφελὸν, ȣ̃ντος, id. τὸ συμφέρον, Isocr. τὸ χρηςὸν, ȣ̃, Dem. commune seu publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, id. ἡ τȣ̃ πλήθȣς ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινῇ συμφορον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Aristot. præsens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, Dem. patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος, Plato. adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι; habere à diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ex re aliquâ, ἀπολαύειν ἀγαθὸν τινὸς, id. ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινι, Dem. studere suis modis, σπȣδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων σύμφερόντων; sui commodi gratiâ facere aliquid, ἕνεκα τȣ̃ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, id.
Commodùm, *adv.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, Thuc. ἐπιτηδέως, Herodian.
Commodus, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρὸς, Dem. utilis, συμφέρων, ȣσα, ον, Isocr. Confer *Idoneus et Utilis*.
Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, Dem. ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ id. παραγγέλλω τινι, Plato. Confer *Admoneo*.
Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, Lucian.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινὰ τι, Dem. Confer *Admoneo*.
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, Thuc. ἡ ἀνάμνησις, Lucian. hortatio, ἡ νȣθέτησις, Aristot. τὸ νȣθέτημα, Plut.
Commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τι τινι, Dem. καταδεικνύω.
Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς, Plut.
Commordeo, συνδάκνω.
Commorior, συναποθνήσκω, Xenoph.
Commoror, διατρίβω, Dem. cum aliquo, συνδιατρίβω τινι, Xen. μετα τινὸς, Isocr. aliquem, διακατέχω τινι, Plato. non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν ȣ̓κ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
Commotio, ἡ συγκίνησις, ἡ κίνησις, Lucian.
Commotus, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμȣ́μενος, ένη, ενον, Isocr.
Commoveo, διακινέω; mentem alicujus, τὸν νȣ̃ν τινὸς, Thuc. commoveor, κινέομαι, Dem. ἐπαίρομαι Isocr. quibus rebus commoti nos læsere, τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκȣν, Dem. διαταράττω.
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, Aristot.
Communico, κοινανέω, alicui aliquid, τινὶ τινὸς, Lucian. τινὶ τι, Plato. ἀνακοινόω τί τινι, id. κοινόω τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliquâ re, ἀνακοινόω τινὶ περὶ τινὸς, Xenoph. cum aliquo, sc. consilii capiundi caussâ, ἐπανακοινόω τινι, Plato. civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, ȣ̓δὲν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.
Communio, ἡ κοινωνία; alicujus cum aliquo, τινι πρὸς τινὰ, Plato. ἡ μέθεξις, εως, Aristot. ἡ κοινότης.
Communio, ire, ἐχυρόω τι, Isocr. ὀχυρόω τι, Xen. aliquid alicui, περιςέλλω τὶ τινι, Plato. urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, Herodian.
Communis, κοινὸς, ἡ, ὸν; alicui, τινι, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλȣς δεῖ εἶναι κοινȣ̀ς φίλων, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοι πρὸς τινὰ, Æschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, Plut. communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάςȣ ἴδια τȣ̃ κεκτημένȣ, Dem.
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, Plut.
Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.
Commurmuratio, ὁ συγγογγυσμὸς, ȣ̃.
Commurmuro, συγγογγύζω.
Commutabilis, μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, Theophr. εὐμετάβολος.
Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, Thuc. ἡ ἀλλαγή.
Commutativus, μεταβολικὸς, ἡ, ὸν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, Arist. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τι ἀντι τινὸς, Dem. τί τινὸς, idem. ἀλλάττομαι τι τινὸς, Plato. καταλλάττομαι τι ἐπὶ τινὸς, Dem. ἐπαμείβομαι τι τινὸς, Plato. vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, Ælian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.
Como, καλλωπίζω, καλλύνω, Arist.
Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, Aristot.
Comœdus, κωμῳδὸς, ȣ̃, Poll.
Comosus, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, Diosc.
Compactilis, e, ὁ ϗ ἡ σύμπηκτος, ȣ, Aristot.
Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, Herodian. ἡ συναρμογή.
Compactum, τὸ σύνημα, ατος.
Compages, ἡ ἀλληλȣχία, Diosc. ὁ ἁρμὸς, Xen.
Compagino, συμπήγνυμι, Plut.
Compar, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ȣ, Polyb.
Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Comparatè, συγκριτικῶς, παραβλήδην.
Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως, Polyb. ἡ ἀναλογία; facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, Isocr. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, Isocr.
Comparativus, ὁ ϗ ἡ συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Comparatus, ὁ ϗ ἡ σύγκριτος, ȣ, παραβολικὸς, ἡ, ὸν, Eust.
Comparco, φείδομαι, Xenoph.
Compareo, φαίνω, Xen. φαίνομαι, Plato.
Comparo, adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, Lucian. πρὸς τι, Isocr. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, Lucian. rectè me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπὶ τι, Dem. copias, κατασκευάζω δύναμιν, id. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπὸ τινὸς, id. mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Isocr. ita comparatum est, ȣ̔́τω πέφυκε.
Compasco, συννέμομαι, cum aliquo, τινὶ, Arist.
Compascuus, ὁ ϗ ἡ σύννομος, ȣ, Aristot.
Compassio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compassione, συμπαθῶς, Plut.
Compedes, αἱ πέδαι.
Compellatio, in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως.

ἑως, Plato. ſalutatio, ἡ προσηγορία, Dem. ἡ ἔντευξις.
Compellator, ὁ προσηγόρος, ε.
Compello, alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem, πρὸς τινὰ, Plut. τινὶ, Plato. blandiùs aliquem, οἰκειότερον προσεῖπον τινὰ, Iſocr. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem.
Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινὰ, Xen. aliquem ad aliquid, συνωθέομαι τινὰ πρός τι, Lucian. ad diſputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τὲς λόγες, Dem.
Compendiarius, ὁ ϗ ἡ σύντομος, reſponſio, ἀπόκρισις, Plut. via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut omiſſa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, Ariſtot.
Compendiosè, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, Iſocr.
Compendioſus, idem quod *Compendiarius.*
Compendium, ἡ συντομία, Ariſtot. ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, id.
Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, N. T. ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἀνταμείψις, ſit pro dignitate ſutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Ariſtoph.
Compenſo, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, Dem. conſilium, ἀμοιβὴν, ἀποδίδωμι τινὶ τε̃ βελεύματος, Plut. defectum alicujus, τὴν ἔνδειαν τίνος ἀναπληρόω, Dem. voluptas compenſatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τε̃ συμφέροντος, Ariſtot.
Comperendinatio, ἡ ἀναβολὴ.
Comperendino, ἀναβάλλομαι, Plut.
Comperio, ἀνευρίσκω, Plut. ἐξανευρίσκω, id. aliquid, εὑρίσκω τι, Dem. pro certo habeo, καταλαμβάνω, N. T.
Compertus, πληροφορηθεὶς, Iſocr. compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, id. ἐπίςαμαι τὶ σαφῶς, Dem. ἴσημι τὶ σαφῶς, id.
Compes, ἡ πέδη, Dem. ποδοκάκη, id. ἡ χοῖνιξ, ικος, conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δέδεσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας ϗ νύκτας ἴσας; craſſis compedibus et ligno vinctus, χοίνικας παχείας ϗ ξύλον ἔχων, id.
Compeſco, συνείργω, κατέχω, συςέλλω, τινὰ, Iſocr. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, id.
Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαςὴς.
Competenter, μετρίως.
Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, Dion. H.
Competo, ἀντιποιέομαι, Iſocr.
Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plato. περισυλάω τι, id.
Compingo, συμπήγνυμι τὶ, Plato. contrudo, συνωθέω, Xen.
Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, Suid. ἡ ἀγυιὰ.
Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, Lucian.
Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, ε̃.
Complano, ὁμαλίζω, Ariſtot.
Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρε, Xen.
Complector, περιπλέκομαι, Ariſtot. aliquem, συμπλέκομαι τινὶ, Ceb. Theb. contineo, περιέχω τὶ, Plut. animo, περιβάλλω τῷ νῷ, Gaza. contentus ſum, ςέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Iſocr.
Complementum, τὸ πλήρωμα, Ariſtot.
Compleo, συμπληθύνω, Xen. πληρόω, aliquid aliquo, τὶ τινὸς, Herodian. ἀναπληρόω τὶ τινὸς, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω, τι, Herodian.
Completio, ἡ πλήρωσις, εως, Plato.
Completus, ὁ ϗ ἡ συμπλήρης, Plato. perfectus, τέλειος, εία, ειον, Ariſtot.
Complexio, ἡ συμπλοκὴ, Dem. ἡ περιβολὴ, ῆς, Iſocr.
Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, Polyb. καταπλέκω τι, Herodot.
Complodo, vide *Complaudo.*
Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, Thuc. ὁ θρῆνος.
Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc. συγκλαίω.
Compluo, καθύω.
Complures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, ων, Dem. ſimul, οἱ ϗ αἱ συμπλείονες, ων, Ariſtot.
Compluries, πλεονάκις, Dinarch.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοὶ.
Compluvium, ἡ σύῤῥοια, ας.
Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Iſocr. ſcriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. ordino, συντάττω, Dem. ædifico, κατασκευάζομαι τὶ, Ariſtot. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τὶ τινὶ, Iſocr. orno, κατακοσμέω, Plato. capillos, εὐτεθίζω τὰς τρίχας, Ælian. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, Herodian. συναρμόζω.
Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, Xenoph. συμφορέω, τι, Dem.
Compos, ὁ ϗ ἡ ἐγκρατὴς, alicujus rei, τινὸς, Dem. mentis, ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, Plato.
Compoſitè, εὐτάκτως, Ariſtoph. loqui καλλιεπεῖν, Lucian.
Compoſitio, ἡ σύνθεσις, Ariſtoph. ἡ σύνταξις, Dem. controverſiæ, ἡ διάλυσις, id.
Compoſitò, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθεματικῶς, Polyb.
Compoſitor, ὁ συνθέτης, ε, Plato.
Compoſitus, ὁ ϗ ἡ σύνθετος, Herodian. συνθετος, η, ον, Ariſtot.
Compotatio, τὸ συμπόσιον, Dem. ἡ συμποσία, ας, Maccab. ὁ πότος, Dem. familiaris, ἡ φιλοτησία, id. peſſimè habeo à compotatione heſternâ, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τε̃ χθὲς πότε, Plato.
Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, Plato. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.
Compotor, ὁ συμπότης, ε, Lucian.
Comprandeo, συναριςάω, ῶ.
Compranſor, ὁ ϗ ἡ συνάριςος, Xen.
Comprecatio, ἡ εὐχὴ, Dem. ἡ κατευχὴ, Plut.
Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ, Dem.
Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλες, Dem. comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. animo, κατανοέω, Thuc. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſummâ, τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, Theophr.
Comprehenſibilis, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, Naz.
Comprehenſim, συλλήβδην, Dem.
Comprehenſio, ἡ κατάληψις, Thuc. ἡ σύλληψις.
Comprehenſivè, καταληπτικῶς.
Comprehenſivus, καταληπτικὸς, ὴ, ὸν, Epict.
Compreſſio, ἡ σύςαλσις, ἡ σύνθλιψις.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, Plato. alicui os, συλλαμβάνω τὸ ςόμα τινὸς, cohibeo aliquid, συνέχω τὶ, Ariſtoph. virginem, βιάζομαι παρθένον, Plut.
Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
Comprobator, ὁ δοκιμαςὴς.
Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι τὶ, Plato. quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, Iſocr. adfirmo, ἰσχυρίζομαι τὶ, Dem.
Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος, διαιτητὴς, ε̃.
Compromiſſum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, Dem. abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, id.
Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, Dem.
Compugno, συμμάχομαι, Thuc. συμμαχέω, Plut.
Compulſio, ἡ σύνωσις, ἡ συνώθησις, Ariſtot.
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, N. T.
Compungo, κατανύσσω, N. T.
Computabilis, λογιςὸς, ὴ, ὸν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, ε̃, Æſchin.
Computator, ὁ λογιςὴς, ε̃, Plut.
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, Plut.
Computreſco, κατασήπομαι, Naz. σήπομαι, Plut.
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ πεῖρα, Thuc.
Conatus, ûs, ἡ πεῖρα, Dem. ἡ ἀπόπειρα, id. ἡ διάπειρα, id. τὸ ἐγχείρημα, Iſocr. τὸ ἐπιχείρημα, id. præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, id. conatibus alicujus valdè adverſari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασι τινὸς, Dem. fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας; conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, id.
Concaco, καταχέζω, Ariſtoph.
Concalefacio, συνθερμαίνω, Lucian. συνεκθερμαίνω, Plut.
Concalefactorius, συνθερμαντικὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Concaleſio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, τυλόομαι, Xen.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, Dioſc. τὸ ὀρόφωμα, Athen.
Concameratus, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, Plut.
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, Athen.
Concavo, κοιλαίνω, Athen.
Concavus, κοῖλος, η, ον, Xen.
Concedo, προχωρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, Thuc. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινὶ τι, Plato. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, Syneſ. ὑφίεμαι τινι.
Concelebro, ſimul laudo, συνεπαινέω, unâ feſtum ago, συνεορτάζω, unà frequento, συμφοιτάω, Poll.
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, Plato. ἡ συνῳδία, Lucian. ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, Ariſtot.
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, Philo.
Conceptus in utero, ἡ κύησις, Philo. mentis; τὸ ἐπινόημα, τὸ ἐνθύμημα, Iſocr.
Concerno, vide *Spectio*, item *Attineo.*
Concerpo, διασπάω, aliquid, τι, Lucian. συσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, Thuc. ἡ ἔρις, Xen.
Concertatorius, ἀγωνιςικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. ἐριςικὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινι, Plut. συμπολεμέω τινὶ, Plato. ἐρίζω τινὶ, id. de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, Iſocr. curioſè de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.
Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, Ariſtot.
Conceſſum eſt, ἔξεςι.
Concha, ἡ κόγχη, ης, Ariſtot. ὁ vel ἡ κόγχος, ε, Pauſan.
Conchatus, ὁ ϗ ἡ κογχοειδὴς, έος.
Conchites, ὁ κογχίτης, ſc. λίθος, Pauſan.
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ε, Galen.
Conchula, τὸ κογχίον, ε, Athen.
Concido, συγκόπτω, aliquid, τι, Lucian. pueros, κατακόπτω παῖδας, Thuc.
Concido, collabor, συμπίπτω, Xen. animo, ἐκκακέω, Polyb. καταθυμέω, Xenoph. ob aliquid, ἀθυμέω τινι, Dem. τὶ, Thuc.
Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, N. T. convoco, συγκαλέω τινὰς, Xen.
Conciliabulum, τὸ συνέδριον, ε.
Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, N. T. ἡ προσαγωγὴ.
Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, ε̃, Baſil. ὁ προξενητὴς, ε̃.
Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐμοὶ τὲς ἀκροατὰς, Iſocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, Dem. alicui aliquem, τινὰ τινὶ, id. εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινας, Dem. εἰς ὁμόνοιαν καθίςημι τινας, Iſocr. alicui honorem, περιάπτω τινι τιμὰς, Xen. alicui invidiam, συνάγω τινι φθόνον, Dem, ἐμποιέω τινι φθόνον, Iſocr.
Concilium, ἡ σύνοδος, Ariſtot. ὁ σύλλογος, Thuc. judicum, τὸ συνέδριον, Æſchin. ſenatorum, τὸ βελευτήριον, Dem.
Concinnè, κομψῶς, Ariſt. εὐαρμόςως, Plut.
Concinnitas, ἡ εὐαρμοςία, Plut. ἡ εὐθημοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, Ariſt. ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις ϗ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, Iſocr. demulcere auditores concinnitate aptâque dimenſione, ψυχαγωγεῖν τὲς ἀκέοντας ταῖς εὐρυθμίαις ϗ συμμετρίαις, id.
Concinno, συντίθημι τὶ, Iſocr. ἐναρμόζω, τι, Dion. Hal. συσκευάζω τι, Dem.

Concinnus,

Concinnus, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοςος, ου, Iſocr. ἁρμόττων ουσα, ον, id. ὁ ϗ ἡ εὔρυθμος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἐμμελής, Athen. concinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος, Plut.
Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, Plut.
Concio, congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, Dem. ἡ πανήγυρις, Iſocr. ἡ σύνοδος, id. ἡ ἀγορὰ, ᾶς, Æſchin. concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proſcribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, Iſocr. convocare alicujus rei gratiâ, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκα τινος, Dem. ποιεῖσθαι σύνοδον περὶ τινος, id. συλλέγειν ἐκκλησίαν, ſeu πανήγυριν, Iſocr. ποιεῖν ἀγορὰν, Æſchin. celebro, ſive concioni interſum, ἐκκλησιάζω, Dem. in concionem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν; ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν; adducere aliquem, καταςῆσαι τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν; in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, idem. è concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Iſocr. concio convenit, ἥκει ἐκκλησία, Dem. ſurgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίςαται; nulla reſtat, ἐκκλησία δὲ ἔτ' ἔςιν ὑπόλοιπος ὐδεμία; ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, ad populum, ἡ δημηγορία, ας; habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, id. δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, id. Confer *Concionor.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ἐκκλησιαςικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Concionator, ὁ δημηγόρος, Xen. δημηγορῶν, ῦντος, Dem. ὁ ἐκκλησιαςὴς, ῦ, Ariſtot. ὁ δημοδιδάσκαλος, Syneſ.
Concionatorius, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Concionor, δημηγορέω, Dem. in aliquem, κατὰ τινος, id. diu, πολὺν χρόνον, id. ad gratiam, πρὸς χάριν, id. ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, id. ἐκκλησιάζω.
Concipio, ſimul capio, συλλαμβάνω, Dem. διαλαμβάνω, Ariſtot. mulier concipit, κύει, Theophr. κυεῖ, Ariſtot.
Conciſè, συντόμως, Iſocr.
Conciſio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, Fig. Gramm.
Conciſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύντομος, ου, Plut.
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen.
Concitator, ὁ παρορμητικὸς, Plut. ὁ ἐρεθιςής.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Plut. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, Iſocr. aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, id. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ποιέω τινὶ φθόνον, Iſocr. alicui odium, εἰς μῖσος καθίςημι τινὰ, id.
Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, Eurip.
Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως, ἡ καταβοὴ.
Conclamatus, καταβοηθεὶς, εῖσα, ὲν, conclamatum eſt, πέπρακται, Eurip.
Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Xen.
Conclave, ὁ μυχὸς, ῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, Herodot. τὸ δωμάτιον.
Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, Xen. aliquem alicui, τινὰ ἔν τινι, Herodian. in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. aliquem cum leone in caveâ, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμῦ ἐς οἴκημα, Pauſan. infero, συμπεραίνω, Ariſtot. aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, Plut. finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, Iſocr.
Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, ῦ, illatio, τὸ συμπέρασμα, Plut. orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, Ariſtot.
Concoctio, ἡ πέψις, Galen. concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, Plut. difficultas, ἡ δυσπεψία, Athen. facilis, ἡ εὐπεψία, Gal. concoctione facili, ὁ ϗ ἡ εὔπεψος, id.
Concoctivus, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, Plut.
Concœnator, ὁ ϗ ἡ σύνδειπνος, ου, Xenoph.
Concœno, συνδειπνέω, Xen.
Concolor, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ῦ, Plut. ὁμόχροος, ῦς.
Concomitor, συμπαρομαρτέω, Ælian.
Concoquo, πέπτω τὶ, Gal. iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, Ariſtot. πεπαίνω ὀργὴν, Xen.
Concordia, ἡ ὁμόνοια, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, amicitia, ὁμόνοια ϗ φιλία; pax, ὁμόνοια ϗ εἰρήνη, cum aliquo, ὁμόνοια πρὸς τινα, mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλυς; adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν; concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, Iſocr. inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, καταςῆσαι τινας εἰς ὁμόνοιαν, id. revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεῦσθαι, Dem. ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρὸς τινα, Iſocr.
Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, Dem. ὁμοφρόνως; unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τινὰ, id.
Concordo, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, id. cum aliquo, συνίςαμαι μετὰ τινὸς, id. in aliquâ re, ὁμογνωμονέω τινί τι, Xen.
Concorpor, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, ου, N. T.
Concorporo, συσσωματοποιέω, Ariſtot.
Concors, ὁ ϗ ἡ ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνυς, υ, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων ονος, ὁ ϗ ἡ συγνώμων, ονος, Plato. ὁ ϗ ἡ ὁμόφρων.
Concredo, πιςεύω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. ἐπιτρέπω τί τινι, Herodian.
Concremo, vide *Comburo.*
Concrepo, ἐπικυπέω, Ariſtoph.
Concreſco, συμφύομαι, Theophr. συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, Ariſtot.
Concretio, ἡ σύμφυσις, Theophr. συμφυΐα, Philo. ἡ σύμπηξις, Plat.
Concretus, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, Plut. πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Dioſc.
Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, Xen.
Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, Dem. ſum alicujus, παλλακεύομαι τινι, Plut. ἡ ὁμευνέτις.
Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, Dem.
Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, Heſych.
Concubitrix, ἡ εὐνήςρεια, ἡ εὐνήςρια, Soph.
Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις.
Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, Plut. cum feminâ, ὀχεύω τὴν θηλείαν, Ariſtot.
Conculcatio, ἡ καταπάτησις, τὸ καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, Thuc.
Concumbo, παρακοιμάομαι, συγγίνομαι, cum aliquâ, τινὶ, Plato. πλησιάζω γυναικὶ, Dem. γιγνώσκω γυναῖκα, Plut.
Concupio, vide *Concupiſco.*
Concupiſcentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, Xen. ὁ πόθος.
Concupiſcibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Concupiſco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, Dem. aliquid nimis, λίαν τι, Iſocr. ſcire, ὀρέγομαι τῦ εἰδέναι, Ariſtot. aquam, διψάω ὕδατος, Herodot.
Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινὶ, Dem. ad aliquem, πρὸς τινα, Plut.
Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, Ariſtot.
Concuſſio, ὁ τιναγμὸς, ῦ, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, Thuc. præcipuè terræ, σεισμὸς, ῦ, Ariſtot. ἡ σεῖσις, εως, Gal.
Concutio, συντινάσσω, Ariſtot. ἀνασείω, συσσείω, Naz. aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, Phil.
Condecenter, προσηκόντως, Ariſtot. πρεπόντως.
Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, Plato. ἡ εὐκοσμία, ας, Iſocr.
Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, Plato. συμπρέπει.
Condecorè, εὐπρεπῶς.
Condecoro, ἐπικοσμέω, Ariſtot.
Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, Dem. ἡ κατάκρισις, N. T. τὸ κατάκριμα, ibid. ἡ καταχειροτονία, Dem. ἡ καταδίκη, Plut.
Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, Dem.
Condemnatus, ὁ ϗ ἡ κατάκριτος, non condemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. ſuo ipſius judicio, ὁ ϗ ἡ αὐτοκατάκριτος, ibid. capitis, καταψηφισθεὶς θανάτυ, Plato.
Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, Dem. καταψηφίζομαι, τινος; aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατον τίνων, id. κατακρίνω θάνατον τίνων, Iſocr. violati feſti, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, Dem. unâ ſententiâ condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, idem.
Condenſitas, ἡ πυκνότης, ητος, Plato.
Condenſo, πυκνόω, Plato. συμπήγνυμι.
Condenſus, πυκνὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Condico, παραγγέλλω, Plato. ἐπαγγέλλω τι τινι, Thuc. cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Lucian.
Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.
Condignè, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, Dem.
Condignus, ὁ ϗ ἡ ἐπάξιος. Confer *Dignus.*
Condimentarius, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, Dioſc.
Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, Plut.
Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, Thuc. ſale, ταριχεύω, Dioſc. ζωμεύω.
Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.
Condiſcipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.
Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, ῦ, Plato.
Condiſco, συμμανθάνω.
Conditio, conſtitutio, ἡ κατάςασις, εως, rerum, πραγμάτων, Herodot. ſors, melior, τὸ πλεονέκτημα, Dem. deterior, ἡ μειονεξία, ας, Xen. τὸ μειονέκτημα, ατος, id. τὸ ἐλάττωμα, id. conditione meliore eſſe quam alius, πράττειν βέλτιον τῦ ἄλλυ, Iſocr. conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέςερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, id. deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, dimittere aliquem eâ conditione, ut deſinat morari in aliquâ re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τύτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, id. eâ conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαι τινι ἀργύριον, Dem. firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, Thuc. conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϗ ὁμοίοις, Thucyd.
Conditionalis, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, Ariſtot.
Conditor, ὁ κτιςὴς, N. T. ὁ κτίςωρ, Athen.
Conditorium, ἡ θήκη, ης, Plato. victûs vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, Iſocr.
Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, Plut.
Conditus, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, Dioſc.
Condo, abſcondo, ἀποκρύπτω, τὶ, Iſocr. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, Herodot.
Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, Dem. in violentiâ et iræ furore, βίᾳ ϗ θυμῷ, Polyb.
Condoceo, idem.
Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, Ariſtot.
Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, Iſocr. συνάχθομαι τινι, id. ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, Dem.
Condoleſco, idem.
Condonatio, ἡ συγγνώμη, remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, N. T.
Condono, dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, Dem. συγχωρέω τι τινι, idem. alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, Iſocr.
Condormio, συγκαθεύδω.
Conducibilis, συμφέρων, Iſocr. Confer *Utilis.*
Conduco, συνάγω τὶ, Thuc. proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, Iſocr. ὠφελέω τινὰ, Dem. admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, Iſocr. mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, Dem. aliquid pecuniâ, μισθόομαι τι ἀργυρίῳ, Æſchin. conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, Plato.
Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, Iſocr.
Conductitius, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Conductor, ὁ μισθωτὴς, ῦ, Dem. ὁ μισθούμενος, idem. ὁ μισθοδότης.
Conductus, συναχθεὶς, εῖσα, ὲν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ μισθαρνῶν, ῦσα, ῦν, id. μισθοφορῶν, ῦσα, ῦν, id. ὁ ϗ ἡ μισθοφόρος, υ, Iſocr.
Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, ῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, Rhetor.
Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.
Conduro, σκληρύνω, N. T.
Condus, ὁ ταμίας, ου, Xen.
Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, Plut. ὁ διαλογισμὸς, ῦ, Plato.
Confabulor, ὁμιλέω, Dem. cum aliquo ad breve tempus.

tempus, διαλέγομαι τινὶ ὀλίγον χρόνον, Plato. πρός τινα, Xen.
Confamulor, συνδουλεύω, Eurip.
Confectio, fc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, Plato.
Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, Xen. ὁ διαπράκτωρ, ὁ συντελεστής.
Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τι εἰς τι, Dem.
Confero, congero, συνάγω, Dem. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, Lucian. πρός τι, Ifocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, Ariftot. profum multùm alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, Ifocr. χράομαι πλεῖστον τινὶ, id. tributum pendo, τελέω, Dem. ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα; tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον; confidero, res inter fe et mecum perpendo, σκέπτομαι τινα πρὸς ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν; leviter et non acerbè res aliquas inter fe, πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα; culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημι τινι, ἐπὶ τινα ἄγω, εἰς τινα τρέπω, Plut. curas in aliquid, ἐπιμελέομαι τινὸς, id.
Confertim, ἀθρόως, Dem. ἀθρόον, Thucyd.
Confertus, ἀθρόος, όα, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, Thucyd.
Confervefacio, συζέω, Diofc.
Confeffio, ἡ ὁμολογία, Ifocr. τὸ ὁμολόγημα, Plato. imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.
Confeffor, ὁ ὁμολογητής, οῦ.
Confeffus, ὡμολογημένος, ένη, ένον, ex confeffo, ὡμολογημένως, Plato.
Confeftim, ὀξέως, Dem. ἐξαίφνης, id. παραχρῆμα, id. ἀθρόως, Lucian. παραυτίκα.
Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, Dem. aliquid verbis, διαπράττομαι τι λόγοις, Ifocr. celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, id. bellum, πολεμέω πόλεμον, Thuc. iter, ποιέομαι πορείαν, Xen. commentarium, γράφω, feu γράφομαι ὑπόμνημα, Dem. fcriptum, συντίθημι σύγγραμμα, Ifocr. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, Plut. καταχράομαι τινι, Æfchin. leonem, καταχράομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, Plut.
Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, τὸ πλάσμα, Dem. teftamenti, κατασκεύσμα διαθήκης, id.
Confidens, θαῤῥῶν, οῦσα, οῦν, Dem. et temerarius ante facinus, θρασὺς καὶ πρόπετης πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, id. fecurus et confidens aliquo, θαῤῥῶν καὶ πεπιστευκὼς τινι, Dem.
Confidenter, θαῤῥαλέως, Plato. θαρσέως, Ifocr. κατατεθαῤῥηκότως, Plut.
Confidentia, τὸ θράσος, εος, Dem. ἡ θρασύτης, id. Confer *Audacia.*
Confido, θαῤῥέω, alicui, τινὶ, Herodian. ἐπὶ τινὶ, Plut. πιστεύω τινὶ, Dem. et magnam fpem habeo victoriæ, θαῤῥῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, Ifocr. et planè perfuafum habeo aliquid, θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι, Dem.
Configo, συμπήγνυμι, clavis, καθηλόω.
Configuro, συσχηματίζω, N. T.
Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τι ἐπὶ τινι, Synef. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τῶν θεῶν, Demofth.
Confinis, e, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, Xen. μεθόριος, ία, ιον, et ὁ καὶ ἡ μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ πρόσχωρος, ου, Plut. fum alicui, ὁμορέω τινὶ, id.
Confinium, τὸ μεθόριον, ου, Plut.
Confio, διαπράττομαι. Confer *Conficio.*
Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, Thuc. ἡ κατάστασις, *in primis* virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, Ariftot.
Confirmativus, βεβαιωτικὸς, ή, όν, Euft.
Confirmator, ὁ βεβαιωτής, οῦ, Plut.
Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, Herodian. leges, τοὺς νόμους, Dem. hoftium fuperbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Ifocr. aliquid, ἐπικυρόω τι, Dem. in fenatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, id. fratres, στηρίζω τοὺς ἀδελφοὺς, N. T.

Confifco, δημοσιόω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημεύω τοὺς ἀγροὺς, Dion. Hal.
Confiteor, προσομολογέω, τι, Dem. peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, N. T. alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, ibid.
Confixilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου, Ariftoph.
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, Herodian.
Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflatilis, e, χωνευτὸς, ή, όν.
Conflatio, ἡ χωνεία, ας, Suid.
Conflator, ὁ χωνευτής, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, Dem.
Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, Herodian.
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπὲρ τινὸς, Plato.
Conflictus, ûs, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ συμβολὴ, ῆς, Xen. in conflictu, ἐν χερσὶ, Thuc.
Confligo, συγκρούω, Polyb. acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, Plut. πρός τινα, id. συνάπτω τινὶ, id.
Conflo, συμπνέω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, id. καθίστημι τινα εἰς μῖσος, Ifocr. æs alienum, δανείζομαι, Dem.
Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ σύῤῥοια, Plato.
Confluo, συῤῥέω, Ifocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, Herodian. confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, Herodian. ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, id.
Confodio, διαπείρω, Diofc. aliquem, παίω τινα, Herodian. aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, id.
Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, Dem. τὸ συνώμοτον, ου, Thuc. ἡ ὁμαιχμία, Herodot.
Confœderatus, ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ου, Dem.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
Conformis, e, ὁ καὶ ἡ σύμμορφος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, Laërt. fio, συμμορφόομαι, ibid.
Conformitas, ἡ ἀναλογία, Ariftot.
Conformo, συσχηματίζω πρός τι, Plut.
Confornico, συγκαμαρόω.
Conforto, παραθαρσύνω, feu παραθαῤῥύνω, Thuc. ἐπιθαρσύνω.
Confractio, ἡ περίκλασις, ἡ κατάκλασις.
Confragofus, ὁ καὶ ἡ φαραγγώδης, εος, locus, τόπος, Ariftot. confragofæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, Lucian.
Confremo, φρυάττομαι, Plut. ἐπιβρύχω.
Confrico, ψώχω, Suid.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, N. T. συγκλάω, Ariftoph.
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, Ifocr. ἐπὶ τινα, id. ad collem, ἐπὶ λόφον, Xenoph. juramenta et pacta, εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, Ifocr. illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, id. ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπικουρίᾳ τινὸς, Bafil.
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Ifocr. tutiffimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, id. Confer *Perfugium.*
Confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τὶ, Plut.
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω, Ifæus. perturbo, συνταράττω τι, Dem. ἐπιταράττω τι, Lucian. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.
Confusè, συγκεχυμένως, Plut. ἀκατατάκτως, Ifocr. ταραχωδῶς, id.
Confufio, ἡ σύγχυσις, Ifocr. ἡ ταραχὴ, Dem. ordinis, ἡ ἀταξία, id. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, Ifocr. Confer *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confufus, συγκεχυμένος, ένη, ένον, perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον, Dem. τεταραγμένος, ένη, ένον, id. ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος, Ifocr. ventus confufus, πνεῦμα ἀκατάτακτον, Dem. confufus et inæqualis, ἄτακτος καὶ ἀνώμαλος, id.
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, Rhetor. ἡ ἔλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινὰ, Lucian. συνελέγχω, ἀνατρέπω.

Congelafco, καταπήγνυμαι, Ariftot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσταλλόομαι, Philo.
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, ψυχρὸς, ά, όν, Ariftot.
Congelo, idem quod *Congelafco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, Plut.
Congemino, διπλασιάζω, Plut.
Congemifco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, Ifocr. συνεπιστένω τινὶ, Plut. συστενάζω, N. T.
Congener, ὁ καὶ ἡ ὁμόγονος, ου, Plato.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος, Plato.
Congenitus, ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, Ariftot.
Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμφόρημα, Plut.
Congermino, συμβλαστάνω, Theophr.
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides et ligna, λίθους καὶ ξύλα, Thuc. fcommata et convitia, σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem. hiftoriam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, Herodian.
Congerro, ὁ συμφλύαρος, ὁ συμπαίκτωρ.
Congeftio, ἡ συμφόρησις, εως, Plut.
Congeftitius, συμφορητὸς, ή, όν, Ariftot.
Congeftus, συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμφορητὸς, ή, όν, Lucian.
Congialis, χοαῖος, αία, αῖον, Euft.
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, Herodian. dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, id. polliceri fe daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, id.
Congius, ὁ χοεὺς, έος, Ariftoph. ὁ χοῦς, χοός, Diofc.
Conglaciatus, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδὸν.
Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.
Conglobo, κατειλέω, Plut. σφαιρόω, Gal.
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, Dion. Areop.
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητής, οῦ, Ariftoph.
Conglutino, συγκολλάω, fermonem, λόγον, Plut. ἁρμόζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινὶ τι, Dem.
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, Dem.
Congredior, συνέρχομαι, Ifocr. συγγίνομαι, id. συνομιλέω, cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν, Dem. cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, Plut. πρός τινα, id.
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ή, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, Ariftot.
Congregatim, ἀγεληδὸν, Philo.
Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγὴ.
Congrego, ἀγελάζω, Ariftot. συνάγω, aliquos, τινὰς, Ifocr. ἀθροίζω τι, Plato.
Congreffio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ σύνοδος, ου, Thuc. ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, Ifocr. hoftilis, vide *Prælium.*
Congreffus, idem.
Congruens, ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, domus alicujus dignitati republicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, Dem. ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præfentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, Ifocr. προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἔθεσι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνάλογος, rebus, τοῖς πράγμασι, Ariftot.
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, Plut. προσηκόντως, Arift. amicè, ὁμογνωμόνως, Ifocr.
Congruentia, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, Plato.
Congruit, ἐπιβάλλει, Ariftot. aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριον τινος, Ifocr.
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, Xen. fenioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut. vitæ confuetudini, ἁρμόζω, feu ἁρμόττω πρὸς τὰς συνηθείας, Ifocr. alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, id. idem fentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινὶ, Herodian.

Congruus,

Congruus, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος, ου, ad aliquid, πρός τι, Isocr.
Conjectatio, vide *Conjectura*.
Conjectatoriè, στοχαστικῶς, Aristot.
Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Confer *Conjectura*.
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ τρόπων, Plut. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, id. mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου, Thuc. quod hostis insequatur, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, Confer *Conjectura*, item *Conjicio*.
Conjector, ὁ εἰκαστής, Thuc. ὁ στοχαστής, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, Poll.
Conjectura, ἡ εἰκασία, Lucian. ὁ στοχασμὸς, οῦ, Suid. τὸ τεκμήριον, Dem. ἡ ὑπόληψις, Isocr. ἡ ὑπόνοια, Dem. conjecturam capio, στοχάζω, id. εἰκάζω, id. de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, Plut. ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινός, id. de hostium fugâ, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, Isocr. facio, ποιέω τεκμήριον, id. præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος, Plato. conjecturâ utendum est, χρὴ εἰκάζειν, Lucian. multa conjecturis precipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, id. quantum conjecturâ adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, Philo.
Conjecturalis, στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Conjecturo, vid. *Conjectura, Conjectio, Conjicio*.
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, Theophr. aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, Dem. aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, Xenoph. aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plato. καθίστημι τινα εἰς φόβον, Isocr. in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, Philo. urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, id. conjecturâ adsequor, στοχάζομαι τινός, Isocr εἰκάζω τι, Dem.
Conjugalis, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, Naz. ὁ ϗ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ἡ, ὸν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.
Conjugium, ὁ γάμος, Dem. ἡ συζυγία, Naz. ἡ σύζευξις, εως, Plato. postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, Philo. inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, Plato.
Conjugo, συζεύγνυμι, Xenoph.
Conjunctè, συνημμένως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, Arist. ἡ συζυγία, ὁ συνδιασμὸς, ἡ σύναψις, id. ἡ συναφὴ, ῆς, Plut. sanguinis, ἡ συγγένεια, Dem. necessitudinis, ἡ οἰκειότης, id.
Conjunctus, ὁ ϗ ἡ συνεφὴς, συζευχθεὶς, εῖσα, ἐν; συνημμένος, ένη, ένον; cum periculo, ἔχων κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκεῖος τινι γένει, id. adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, οὐδεὶς πράγματι πρόσεστι πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitiâ, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, Dem.
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Plut. τὶ πρός τι, Aristot. συνάγω τι πρός τι, id. aliquos inter se benevolentiâ, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, Philostrat. civilem vitæ rationem cum philosophiâ, μίγνυμι ϗ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἤθους ἀρετῇ, Arist. filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινί, Herodian.
Conjunx, vide *Conjux*.
Conjuratio, ἡ συνωμοσία, seu συνομοσία, Dem.
Conjurator, ὁ συστήσας, ὁ στασιώτης.
Conjuratus, ἐν συνωμοσίᾳ ὤν, Herodian. ὁ συνωμότης, ου, Thuc.
Conjuro, i.e. simul seu unà juro, συνόμνυμι, Thuc. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, Dem. συνωμοσίαν ποιέω, Herodian. συνωμοσίαν συνάγω, Plato.
Conjux, σύζυγος, εἶσα, Xen. ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, Naz. συνοικέων, οῦσα, Luc. τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος, Bas. femina, ἡ γυνὴ, Dem. ἡ δάμαρ, id.
Connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut. συνείρω.
Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plato. ἡ δέσις, εως, Herodian. ἡ συναφή.
Connexivus, συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Hermog.
Connexus, ûs, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plato.
Connitor, συντείνομαι, Plato. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc. διαπειράομαι.
Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.
Conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. ἐπιμύω ὀφθαλμοὺς, Bas. καταμύω τὰ βλέφαρα, Xen.
Connubialis, e, vide *Conjugalis*.
Connubium, vide *Conjugium*.
Conopeum, τὸ κωνωπεῖον.
Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, Dem. dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, id. et studio facere aliquid γλίχομαι ϗ πειράομαι ποιεῖν τι, Isocr.
Conquadro, τετραγωνίζω, λίθον, Philopon.
Conquasso, κατασείω, Philo. συσσείω, Naz. nationes, κατασείω τὰς χώρας, Polyb.
Conqueror, expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινὶ, Dem. apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, Xen. nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρέω οὐδὲν τινι, id. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, Isocr.
Conquestio, ἡ μέμψις, Dem. ἡ κατάμεμψις, Thuc. de sorte suâ, ἡ μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, Thuc. in cæteris, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀρέσκομαι τινι, Lucian.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ἀναζητέω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plato. divitias, ζητέω χρήματα; reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, Herodian. magos optimos, ζητέω ἀρίστους μάγων, id.
Conquisitè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, Dem.
Conquisitio, ἡ συζήτησις; collectio, ἡ συγκομιδὴ, frumenti seu fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἡ ἀνδρολογία.
Conquisitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, οῦντος, Alciphr.
Conregno, συμβασιλεύω, N. T.
Conrideo, συγγελάω.
Consalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, N. T. ἡ προσαγόρευσις, εως, Lucian.
Consaluto, προσαγορεύω τινὰ, Thuc. ἀσπάζομαι τινὰ, N. T. imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβαστον, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, id.
Consanguineus, ὁ ϗ ἡ συγγενὴς, Dem. οἰκεῖος, εία, εῖον, Isocr. Confer *Cognatus*.
Consanguinitas, Dem. Confer *Cognatio*.
Consano, ὑγιάζω, Aristot. ἐξυγιαίνω, Hipp.
Consarcino, συσκευάζω, Dem.
Consarcio, σκαλεύω, Plut.
Consaucio, συντιτρώσκω, Plut. aliquem, τιτρώσκω τινὰ, Herodian.
Consceleratus, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, Ælian.
Conscelero, μιαίνω, Herodian.
Conscendo, ἐπιβαίνω, navem, τοῦ πλοίου, Lucian. ἐπὶ τὴν ναῦν, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα; equum, ἵππου, Herodian. suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, Herodian. feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, Æl. ἀναβαίνω τινὰ, id. turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργοις, id.
Conscensio, ἡ ἐπίβασις, εως, Philo.
Conscientia, ἡ συνείδησις, Dem. τὸ συνειδὸς, Dem. nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, id. conscientiam illæsam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, N. T.
Conscindo, συντέμνω, διασχίζω τι.
Consciſco, συνψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipsi mortem, ἀναιρέω ἐμαυτὸν, Aristot. διαφθείρω ἐμαυτὸν, id. διεργάζομαι ἐμαυτὸν, Luc.
Conscius, συνειδὼς, υῖα, ὸς, sibi alicujus, ἑαυτῷ τι, Plato. περί τινος, Isocr. sibi benè, ὁ ϗ ἡ εὐσυνείδητος; malè, ὁ ϗ ἡ δυσσυνείδητος, Bas. sum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato. alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι Xen. συνίστημι τι, Dem.
Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολὴν, Dem. orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb.
Conscriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, Aristid.
Conscriptus, συγγεγραμμένος, ένη, ένον; conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.
Consecratio, ἡ ἀνάθεσις, Athen. ἡ ἁγιστεία, Isocr. ἡ καθιέρωσις.
Consecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, Plato. καθοσιόω τι Θεῷ, id. aliquid alicui, ἱεροποιέω τὶ τινι, Dem. aliquem, inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, Lucian.
Consectarium, τὸ πόρισμα, Philopon.
Consectarius, ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, Aristot. persecutio, ἡ δίωξις, Thuc.
Consectio, ἡ διάπρισις.
Consector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, Plato. veritatem, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν, Synes. persequor aliquem, διώκω τινὰ, Xen. προσδιατρίβω.
Consecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, Philo. verborum, ἡ συνέπεια, ας.
Consenesco, συγγηράσκω, Isocr. συγκαταγηράσκω, Laërt. domus consenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, Æl.
Consensio, vide sequens.
Consensus, ἡ ὁμόνοια, ας, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, ης, ἡ σύμβασις, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως. Bas.
Consentaneus, εἰκὼς, υῖα, ὸς, Dem. ἐοικὼς, υῖα, ὸς, sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ; alicui, ἀκόλουθος τινι, id. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς ποτε ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, idem. rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχων, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔλογος, ου, Dem. τῷ λόγῳ ἑπόμενος Plut. consentaneum est unum esse, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, Aristot.
Consentiens, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, Dem.
Consentio, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω, Isocr. ὁμογνωμονέω, Xen. alicui in aliquo, ὁμολογέω τινὶ τι, Dem. alicui, συμφωνέω τινὶ, Aristot. omnes consentiunt, hoc utile esse, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt, id justum esse, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, id.
Consepio, συμφράττω.
Consequens, τὸ ἑπόμενον, Confer *Consequor*.
Consequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, Diosc.
Consequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, Plut. ἡ ἀκολουθία, Philo.
Consequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Lucian. μετά τινος, Dem. intelligentiâ orationem, τῷ λόγῳ, Plato. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. justa apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, id. maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξης, Dem. et benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν ϗ εὔνοιαν παρὰ πάντων; nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τοῦ εὖ λέγειν; non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.
Consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, Plut.
Consertè, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.
Conserva, ἡ σύνδουλη, ης.
Conservatio, ἡ συντήρησις, Naz. ἡ σωτηρία, Aristot.
Conservator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, Dem. ὁ σωστικὸς, οῦ, Aristot.
Conservatrix, ἡ σώτειρα, ας, Pausan.
Conservitium, ἡ συνδουλεία, ας.
Conservo, φυλάττω τι, Isocr. τηρέω τι, Dem. διαφυλάττω τινὰ, Isocr. σώζω τινὰ, διασώζω τινὰ, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, unà opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, id.
Conservus, ὁ σύνδουλος, ου, N. T.
Consessor, ὁ συνεδρος, alicujus, τινός, Her.
Consessus, ûs, in primis judicum vel senatorum, τὸ συνέδριον, Dem. primus, seu summus, ἡ πρωτοκαθεδρία, N. T.

Confideo,

Confideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vihiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, Herod. à latere, παρακαθέζομαι, Plut.
Confideratè, ἐσκεμμένως, Dem. prudenter, νουεχόντως, id.
Confideratio, ἡ ἐπίνοια, Dem. ἡ σκέψις, Plut.
Confiderator, ὁ σκεπτικὸς, ȣ.
Confideratus, prudens. Vide *Prudens*.
Confidero, ἐννοέω, Dem. aliquid et intueor, ἐνθυμέομαι τι ϗ ὁράω, mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν; σκέπτομαι τι ϗ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ; communem utilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συνοίσει, et indago aliquid, σκοπέω τι ϗ ζητέω; res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπȣς, id.
Confido, ἐπικαθέζομαι, Ariftoph.
Confignatio, ὁ σφραγισμὸς, ȣ, Xen.
Configno, σημαίνομαι τι, Dem. κατασημαίνομαι τι, συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα; teftamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, id.
Confiliarius, ὁ σύμβȣλος, Dem. ὁ συμβȣλεύων, id. ὁ βȣλευτὴς, Lucian. fio alicui, γίγνομαι τινι, Ifocr.
Confiliator, idem.
Confilio, σύμπηδάω, Lucian.
Confilium, ἡ βȣλὴ, ῆς, Dem. τὸ βȣ́λευμα, i. e. confultatio, ἡ βȣ́λησις, ἡ συμβȣλὴ, ῆς, id. ἡ συμβȣλία, Ifocr. rectum feu bonum, ἡ εὐβȣλία, datum, τὸ συμβȣλευθὲν, id. rectiffimum, feu fapientiffimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βȣλευθὲν, Dem. agito, βȣλεύομαι, de re aliquâ, περί τινος, Lyf. do, συμβȣλεύω, alicui de aliquâ rè, τινὶ περὶ τινος, Xen. futile do et perniciofum, φαῦλον τι ϗ ἀσύμφορον συμβȣλεύω, Dem. comminico cum aliquo, κοινολογέομαι τινι, id. promo de præfente vitæ ratione, ἐκφέρω τȣ̃ παρόντος βίȣ συμβȣλὴν, Ifocr. aberro in dando confilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβȣλῆς, Dem. confilio alicujus utor, συμβȣλεύομαι τινι, Ifocr. adhibeo aliquem in confilium, ποιέω τινὰ σύμβȣλον, idem. συμβȣλεύομαι τινι ὑπὲρ τινος, id. παραλαμβάνω τινὰ σύμβȣλον εἴς τι, Arift. fanctiùs ineo confilium de aliquâ re, ὁσιώτερον βȣλεύομαι περὶ τινος, idem. nullo inferior fum confiliis, ἐδενὸς ἧττον δύναμαι βȣλεύεσθαι, idem. confilii inopia, ἡ ἀβȣλία, id.
Confimilis, ὁμοῖος, οία, οῖον, alicui, τινι, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀντίςροφος, ȣ, Dem.
Confimiliter, παραπλησίως, Dem.
Confiftentia, ἡ σύςασις, εως, Plato.
Confifto, συνίςαμαι, Ariftot. in muro, ἐπίςημι τῷ τείχει, Herod. Confer *Confto*.
Confiftorium, τὸ βȣλευτήριον, Plut. τὸ συνέδριον, Dem.
Confitio, ἡ φυτεία, Plut. ἡ φύτευσις, Ariftot.
Confitus, πεφυτευμένος, ένη, ένον, Ariftot.
Confobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, Dem.
Confobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, Dem.
Confobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, ȣ, Dem.
Confocer, ὁ ὁμοπένθερος, ȣ.
Confociatim, συνδυαςικῶς.
Confociatio, ἡ κοινωνία, ας, Ariftot.
Confocio, συνδυάζω, Æl. nuptui do, συνοικίζω; aliquam alicui, τινὰ τινι, Ifocr. arma, συμμαχέω, Dem. forte, συγκληρόω, Baf.
Confolabilis, παραμυθικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Confolatio, ἡ παράκλησις, N. T. ἡ παραμυθία, Synef. ἡ παρηγορία, Plut.
Confolator, ὁ παράκλητος, ȣ, N. T. ὁ παραμυθητὴς, ȣ̃, Hefychius, ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.
Confolatorius, παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot. παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Confolor, παραμυθέομαι τινα, Æfchin. παρηγορέω, aliquâ re, τινι, Herodian. in omni adflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψει, N. T. eo animum, quod alii fimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τȣ̀ς ἄλλȣς τὰ ὅμοια παθεῖν, Luc. luctum mecum alicujus gloriâ, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλείαν τινος, Dem.
Confonans, ὁ συνηχῶν, ȣ̃ντος, Philo. ὁ ϗ ἡ σύμφωνος, ȣ, Arift.
Confonantia, ἡ συμφωνία, ας, Plato.
Confono, συνηχέω, Philo. συμφωνέω, Ariftot. confentio. Vide *Confentio*.
Confonus, idem quod *Confonans*; conveniens, καθήκων, ȣσα, ον, Dem. προσήκων, ȣσα, ον, id.
Confopio, κατακοιμάω, Plut. litem, ἐκλύω ἔριν, Dem. confopitus fomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Confors, κοινωνὸς, ἡ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, Xen. ὁ ϗ ἡ συγκοίνωνος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ σύγκληρος, Plut. conforten facio aliquem alicui, συγκληρόω τινὰ τινι, Æfchin.
Confortium, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινὶ πρὸς τινὰ, Plato. commune et æquale juris, κοινὴ ϗ ἴση μετȣσία τῶν δικαίων, Dem. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, Ifocr. ἡ ἑταιρεία, id.
Confpectus, ὁ ϗ ἡ περίβλεπτος, ȣ, Dem.
Confpectus, ûs, ἡ ὄψις, Plut. ἡ σύνοψις, Polyb. in confpectu, ἐν ὄψει, Plut. ἐνώπιον, idem. κατενώπιον, N. T. in confpectum venio, ἐπιφαίνομαι, Herodian. alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμȣ̀ς τινος, Ælian. ἐμφανὴς γίνεσθαι τινι, id.
Confpergo, διαπάσσω, Gal. aliquid aliquâ re, καταπάσσω τι τινι, Al. Aphr. fale, προσπάσσω ἁλῶν τι, Gal. aliquem fcobe aureâ, ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσȣ̃, Herodian.
Confperfus, παςὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Confpicillo, onis, ὁ κατόπτης, Herodot.
Confpicio, συνόπτομαι τι, Xenoph. συνοράω τι, Polyb. ὁράω εἴς τι, Xenoph.
Confpicor, idem.
Confpicuus, ὁ ϗ ἡ περίοπτος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ παράσημος, fio ignaviâ, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, id.
Confpiratio, ἡ σύμπνοια, Herodian. conjuratio, ἡ σύςασις, Dem. inire confpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, Her.
Confpiratus, ὁ συνιςάμενος, cum aliquo, τινι, Plut. in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς.
Confpiro, συμπνέω, Dem. confentio, vide *Confentio*; conjuro cum aliquo, συνίςαμαι μετά τινος, adverfus aliquem, συνόμνυμι ἐπὶ τινα, id.
Confpiffo, πυκνόω, aliquid, τὶ, Plut.
Confpuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, Dem. ἐμπτύω τινὶ, Æl. προσπτύω.
Confpurco, μιαίνω, aliquid aliquâ re, τινι, Herodian. μολύνω τι. Ifocr.
Confputo, idem quod *Confpuo*.
Conftabilio, βεβαιόω, aliquid fævitiâ, τὶ δι' ὠμότητος, Herodian. ἐμβεβαιόω τι, Plut.
Conftans, βέβαιος, αία, αιον, Dem. inimicitia, ἔχθρα, ας, id. ὁ ϗ ἡ εὐςαθὴς, Ariftot. conftantiores è fenatu, εὐςαθέςεροι τῆς συγκλήτȣ, Herodian. conftanti vultu fum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, Æl.
Conftanter, βεβαίως; colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, Ifocr. εὐςαθῶς, Herodian. ἀμετακινήτως, Ifocr. ἐμμενῶς.
Conftantia, ἡ εὐςάθεια, Plut. honoris et donorum, βεβαιότης τιμῆς ϗ δωρεῶν, Dem. animi, ἡ ἀταραξία, Herodian.
Conftat, φανερόν ἐςιν, omnibus, πᾶσι, Ifocr. πρόδηλον ἐςὶ, Dem. ἐγνωσμένον ἐςὶ, Herod. non conftat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, Thucyd. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.
Confternatio, ἡ κατάπληξις, εως, Thuc. ἐμπληξία, ας, Æfchin. ἡ ἔκπληξις.
Conflernatus, ὁ ϗ ἡ ἔμπληκτος, Plut. aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον πρὸς τι, id.
Confterno, ἐκπλήττω τινὰ, Herodian. ταράττω τινὰ, Dem. διαταράττω τινὰ, Plut. ἐκταράττω τινὰ, id. complano, καταςορέω τι, Philo. καταςρώννυμι τι, Gal.
Conftipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, Ariftot. κατασάττω τι, Theophr. καταπυκνόω, Plut.
Conftituo, καθίςημι, alium in locum alicujus, ἄλλον ἀντὶ τινος, Xen. tyrannos in urbibus, τυράννȣς ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίςαμαι τι περὶ τι, Thuc. urbem deferendam effe, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, Dem. apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, et decerno de aliquâ re, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περὶ τινος, id. conftitui fcribere, εἱλόμην γράφειν, Ifocr. facere, προειλόμην ποιεῖσθαι, id. dicere, ἐπεχείρησα λέγειν, id. rationem habere, δέδοκται μοι φροντίζειν, Plato. opem ferre, δεδογμένον ἐςὶ μοι βοηθεῖν, id.
Conftitutio, ἡ κατάςασις, alicujus rei aliquo, τινος εἴς τι, Gal. reipublicæ, τῆς πολιτείας, Ariftot. naturalis, κατάςημα τὸ κατὰ φύσιν, Diofc. ferena cœli, κατάςημα αἴθριον, id. corporis, ἡ ἕξις, Ariftot. bona, ἡ εὐεξία, ας, id. mala, ἡ καχεξία, Plut. edictum, τὸ διάταγμα, id.
Conftitutus, τακτὸς, ἡ, ὸν, Plato. conftitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, Dem. Ifocr. conftituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, id. conftituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, Dem.
Confto, συνίςαμαι, ex aliquo, ἔκ τινος, Xen. non moveor, tranquillus fum, εὐςαθέω; conftat mare, εὐςαθεῖ τὸ πέλαγος, Luc. mihi, i. e. ejufdem fententiæ fum, ἀμετακινήτως ἔχω, Ifocr. τὸ, *Conftat*. videfis fuo loco.
Conftrator, ὁ ςρώτης, ȣ, Athen.
Conftrepo, ψοφέω, Plut.
Conftrictio, ἡ σύψις, εως, Gal.
Conftrictivus, συπτικὸς, ἡ, ὸν, Diofc.
Conftringo, σφίγγω, aliquid, τὶ, Philo. περισφίγγω, Diofc. συσφίγγω, Athen. σύφω, Gal. συςέλλω τι, Ifocr. aureis fibulis, ἀγασπάσοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, Ælian. περοναῖς χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, id. conftringor neceffitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, Eurip.
Conftructio, ἡ σύνταξις, εως, Dem. ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, Athen. orationis, λόγȣ, Dion. Hal.
Conftruo, κατασκευάζω, turres, πύργȣς, Herodian. ut Grammatici, et συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, Herodian. murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθȣ εἰς τετράγωνον εἰργασμένȣ, id.
Conftuprator, ὁ μοιχεύων, οντος, Plato.
Conftupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκα τινος, Plato.
Confubftantialis, ὁ ϗ ἡ ὁμοȣ́σιος, ȣ.
Confuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Æfchin. aliquem ad ferviendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν, Xen. ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, Herod.
Confuefactio, ὁ συνεθισμὸς, ȣ̃, Ammon.
Confuefco, ἐθίζομαι, ποιεῖν τι, Xen. alicujus, τινὸς, Plato. rem veneream habeo cum aliquâ, συγγίνομαι τινι, id. confuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, Dem. calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν, idem.
Confuetudo, τὸ ἔθος, ἔος; eft mihi, καθέςηκεν ἐμοὶ, Ifocr. bonorum ftudiorum, συνήθεια χρηςῶν ἐπιτηδευμάτων, Dem. melior, βέλτιον ἔθος; infolefcit, γίνεται ἔθος; confuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος; facere aliquid propter confuetudinem, ποιεῖν τι τȣ̃ ἔθȣς ἕνεκα; à confuetudine defiftere, παύειν τȣ̃ ἔθȣς, id. in confuetudine effe pofitum, ἐν ἔθει εἶναι, Thuc. ex confuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, Ariftot. converfatio, ἡ οἰκειότης, ητος, Dem. ἡ διατριβὴ, ῆς, Ifocr. alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρὸς τινας, id. ἡ ὁμιλία τινος πρὸς τινας, Dem. confuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ; confuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, id.
Confuetus, ὁ ϗ ἡ ἔθας, άδος, Thuc. ἐθισθεὶς, Plut. facere, ὁ ϗ ἡ συνήθης ποιεῖν, id. confuetus morbus, συνήθης νόσος, id.
Conful, ὁ ὕπατος, Dion. Halyc. fum, ὑπατεύω, Herodian. ὕπατον ἀρχὴν τελέω, id.
Confularis, ὑπατικὸς, ἡ, ὸν; confulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, Herod. vir, ὁ ὑπατευκὼς, ότος, id. ὁ ὑπατεύσας, άντος, id. ὁ ἀπὸ ὑπατείας, id.
Confulatus, ἡ ὑπατεία, Plut. confulatûs honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ, Herodian.
Confulo, confilium do, συμβȣλεύω; aliquid alicui ex benevolentiâ, δι' εὔνοιαν τι συμβȣλεύω τινὶ, Ifocr. in commune cum aliquo, βȣλεύομαι κοινῇ μετὰ τινος, Dem. rectè de aliquâ re, βȣλεύομαι ὀρθῶς περὶ τινος, Ifocr.

Isocr. mihi ipsi malè, βελεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτῦ, Dem. æqui bonique aliquid, ἐυγνωμόνως φέρω τι, Lucian. peto consilium, συμβελεύομαι τινὶ ὑπὲρ τινος, Isocr. προσανατίθεμαι τινὶ περὶ τινός, Diod. Sic. commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινος, Arist. commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, Plato. ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, Aristot.

Consultatio, ἡ βέλευσις, Aristot. ἡ συμβελία, Dem. Confer *Consilium*.

Consulto, as, vide *Consulo*.

Consultò, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾷν, Dem. injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριςὴς, id. pecco, ἐκ προνοίας, ἑκεσίας, κατὰ προαίρεσιν, ἑκοντὶ ἁμαρτάνω, id. et Isocr.

Consultor, ὁ συμβελευόμενος, Dem. alicujus rei, ὁ σύμβελος τινὸς, Herodian.

Consultum, τὸ βέλευμα, Thuc. τὸ συμβεβελευμένον, Dem. τὸ προβέλευμα, Dion. Hal. τὸ συμβέλευμα, Xen.

Consultus, ὁ κ ἡ ἔυβελος, ε, Isocr.

Consummatio, ἡ τελείωσις, εως, Aristot. sæculi, ἡ συντέλεια τῦ αἰῶνος, N. T.

Consummator, ὁ τελειωτὴς, ῦ, N. T.

Consummatus, τέλειος, εία, ον, Dem. vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, Xen.

Consummo, ἀποτελέω, Plato. συντελέω.

Consumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλες, Xen. opes suas, τὴν ἐσίαν, Dem. tempus, διατρίβω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, Plato. in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliquâ re, περί τι, Isocr. ἐπί τι, idem. κατά τι, Dem. diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, id. unà memoriam, συναλίσκω μνήμην, Herodian. λυμαίνω, ignis consumit civitatem, πῦρ λυμαίνει τὴν πόλιν, idem. τρυχόω; Græci seditiosi Græciam consumpsere, Ἕλληνες ςασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, id.

Consumptio, ἡ ἀνάλωσις; roboris, ἰσχύος, Lucian.

Consumptivus, ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, Naz.

Consumptor, ὁ ἀναλωτὴς, ῦ, Plato. ὁ φιλαναλωτὴς, ῦ, id.

Consuo, ἀποῤῥάπτω τὶ, Plut. καταῤῥάπτω τι, Diosc. συῤῥάπτω τι, Ælian.

Consurgo, συνανίςημι.

Consurrectio, ἡ συνανάςασις, εως.

Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρὸς τινα, Lucian.

Contabefacio, μαραςαίνω τι, Isocr.

Contabesco, μαραίνομαι, Aristot. συντήκομαι.

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid, τὶ.

Contactus, ἡ πρόσαφὴ, ῆς, Diosc. ἡ ἐπαφὴ, Plato.

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, Plut. aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, Herodian.

Contaminatè, μιαρῶς.

Contaminatio, ὁ μιασμὸς, τὸ ἀλίσγημα, N. T.

Contaminatus, μιαρὸς, ὰ, ὸν, sanguine, αἵματι.

Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, Lucian. aliquâ re, μολύνω τινὶ, N. T. ἀλισγέω τινὶ, LXX.

Contechnor, τεχνάζω, Galen.

Contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, κ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.

Contemero, idem quod *Contamino*.

Contemnendus, ὁ κ ἡ εὐκαταφρόνητος, ε, Dem. βραχέος ἄξιος, Plato.

Contemno, καταφρονέω; monitores, συμβελευόντων, Dem. virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, Isocr. aliquem, ἀφροντιςέω τινὸς, Plato. aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαι τι, Isocr. ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαι τι, Plut. ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, Æschin. ὑπεροράω τι, Isocr.

Contemplatio, ἡ θεώρησις, ἡ θεωρία, Aristot. ἡ σκέψις, Herodian.

Contemplativus, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, Arist.

Contemplator, ὁ θεωρὸς, ῦ, Plato.

Contemplor, θεωρέω τι, Plato. σκέπτομαι τι, Isocr. ἀποσκοπέω εἴς τι, Lucian.

Contemporaneus, ὁ συγχρονὸς τινι.

Contemptibilis, ὁ κ ὁ εὐκαταφρόνητος, Luc.

Contemptim, καταφρονητικῶς, Xen. καταπεφρονηκότως, Dem.

Contemptio, vide *Contemptus*.

Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, ῦ, Plut. ὁ καταφρονῶν, ῦντος, Dem. ὁ ὑπερόπτης, Thuc. ὁ καταφρονητικὸς, ῦ, Arist.

Contemptrix, ἡ καταφρονῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίςρια, ας, LXX.

Contemptus, ἡ καταφρόνησις, Thuc. ἡ ὑπεροψία, Chrys. τὸ καταφρόνημα, Thuc. contemptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγον ποιέομαί τι, Isocr. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι τι, Thuc. in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, N. T.

Contemptus, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, Dem. καταφρονέμενος, ένη, ενον, Isocr.

Contendo, συντείνω, propriè de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, Isocr. ob aliquid, ἁμιλλάομαι τινι περὶ τινος, idem. διαγωνίζομαι τινι τι, Xen. φιλονεικέω πρός τινα περὶ τινὸς, Herodian. ἐρίζω τινὶ περὶ τινὸς, Isocr. verbis, λογομαχέω, Dion. Areop. jure, δικαιολογέω, Lucian. iter instituo aliquo, ςέλλομαι εἴς τι, Herodot. comparo, vide *Comparo*.

Contenebrescit, συσκοτάζει, Xen.

Contenebro, συσκοτάζω, Dem. ἐπισκοτέω, Diosc.

Contentè, συντόνως, Lucian. συντεταμένως, Plato.

Contentio, ἡ σύντασις; nervorum, νευρῶν, Diosc. non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινος, Aristot. studium, ἡ σπεδὴ, ῆς, Dem. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἔρις, ιδος, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, seu ἔριδας τισὶν ἐμβάλλων, idem. propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίςαμαι περὶ τινὸς, Isocr. contentionis studio flagro, φιλονεικέω, Philo. est mihi contentio cum aliquo, ἔςι μοὶ ἀγὼν πρὸς τινὰ, Dem.

Contentiosè, φιλονείκως, Xen. ἐριςικῶς.

Contentiosus, ἐριςικὸς, ἡ, ὸν, Isocr. ὁ κ ἡ φιλόνεικος, Dem. ὁ κ ἡ φιλόδικος, id.

Contentus, ὁ κ ἡ σύντονος; studium, σπεδὴ, Herodian. suâ sorte, ὁ κ ἡ αὐτάρκης, Dem. paucis, ὁ κ ἡ ὀλιγαρκὴς, sum aliquâ re, ἀγαπάω ἔν τινι, Isocr. τινὶ, id. τὶ, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. donis, ςέργω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr. præsentibus, ςέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παρῦσι; his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, id. ἀπόχρη μοι ταῦτα, Dem.

Conterebro, τρυπάω τι, Lucian.

Conterminus, vide *Confinis, e*.

Contero, συντρίβω τι, Xen. tempus, διατρίβω χρόνον, id.

Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, Lucian.

Conterraneus, ὁ πατριώτης, ε, Plato.

Conterreo, φοβέω, Thuc.

Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, Dem. litis, ἔνςασις δίκης.

Contestor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, Dem. Deos, ἱκετεύω θεὲς, Xen. litem, διαμαρτυρέω, id.

Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τι, Philo.

Contextè, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφὴν.

Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, Plato.

Contextus, ûs, ἡ συνύφανσις, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, Plato.

Contextus, a, um, ὁ κ ἡ συνυφὴς, Arist.

Conticeo, κατασιγάω, Plato.

Conticesco, κατασιγάω, Plato. κατασιωπάω, Lucian. ἀποσιωπάω, Plut. conticescere facio, κατασιγάζω; aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς νεύματι, Herodian.

Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, Plut. noctis, ἡ πρώτη νὺξ.

Contignatio, ἡ δόκωσις, Hesych. ἡ ξύλωσις, Thucyd. ἡ ὀροφὴ, Thuc. τὸ ὀρόφωμα, Athen. tertia, τὸ τρίςεγον, N. T.

Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, Lucian.

Contiguus, a, um, ὁ κ ἡ προσεχὴς, Strabo. loco, ὁ κ ἡ πλησιόχωρος, Philo.

Continens, comprehendens, συνέχων, Arist. περιέχων, Artemid. continuus, ὁ κ ἡ συνεχὴς, id. temperans, ὁ κ ἡ ἐγκρατὴς, Isocr. ὁ κ ἡ σώφρων, Dem. terra, ἡ ἤπειρος, id. τὰ μεσόγεια, id. temperans sum, ἐγκρατέω, Plut.

Continenter, sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. temperanter, σωφρόνως, Isocr.

Continentia, ἐγκράτεια, Xen. ἡ σωφροσύνη, Dem.

Contineo, συνέχω τι, Xen. moderor, καταςέλλω, aliquem, τινὰ, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, Plut. me domi, διατρίβω οἴκοι, Herodian. intra me, περιέχω, Artem. ἐμπεριέχω, Arist.

Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, Plut. ἐφάπτομαι τινὸς, id. aliquem propinquitate, ἀγχιςεὺς τινὸς εἰμι, Lucian. accido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνω, id. contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.

Continuatio, ἡ συνέχεια, Dem.

Continuè, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

Continuitas, idem quod *Continuatio*.

Continuò, statim, παραυτίκα, Dem. ἐξαίφνης, id. ἄφνω, id. εὐθὺς, Herodian.

Continuo, διατελέω ποιῶν τι, Plut. συνείρω, Lucian. iter, ἔχομαι ὁδῦ, Herodian.

Continuus, ὁ κ ἡ συνεχὴς, έος, διηνεκὴς, bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχὴς κ μακρὸς, Dem. ἀδιάλειπτος.

Contollo, συναίρω, Aristot.

Contor, quæro, ἐξετάζω τι, Dem. ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, Aristot.

Contorqueo, συςρέφω τι, Plato. ςρεβλόω, Dem.

Contorsio, ἡ συςροφὴ, ῆς, Dem. Phal. ἡ περιαγωγὴ.

Contortè, συνεςραμμένως, Aristot.

Contortor, ὁ συςρέφων, οντος, Dem.

Contra, παρὰ, *cum accus.* contra leges, παρὰ νόμες, Herodian. contra naturam, παρὰ φύσιν; contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον; contra jus et omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς, *cum accus.* contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, N. T. *cum genit.* contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθρῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, Dion. Halic. è regione, ἐναντίον, Thuc. vicissim, πάλιν, Dem.

Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς; labiorum, χειλέων, Diosc. ἡ συςολὴ, Damasc. ἡ συναίρεσις, Naz.

Contractus, pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, Dem. τὸ συνάλλαγμα; facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον; inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα; æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, id. δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ἄπιςα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, id. fallere in contractibus, ἐξαπατᾷν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, Isocr.

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, Isocr. ἀντερεῖν τοῖς εἰρημένοις, id. apertè alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, Dem. maximè omnium alicui, μάλιςα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινὶ, id.

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, Dem. ἡ ἀντίῤῥησις, et convitium, ἀντιλογία κ λοιδορία, id. ἡ ἐναντίωσις, oratio referta contradictionibus, λόγος μέςος πολλῶν ἐναντιώσεων, Isocr.

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, Dem. ὁ ἀντίδικος, id.

Contradictorius, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, Dem.

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ε, Arist.

Contraho, συναιρέω, Thuc. aliquos inter muros, συςέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, Plut. frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, Diosc. æs alienum, δανείζομαι, Dem. matrimonium, γαμέω, id. pacifcor, de aliquo, συντίθεμαι τι πρὸς τινὰ, Xen.

Contraliceor, ἀντωνέομαι, Lysias.

Contrapono, ἀντιτίθημι, Plut.

Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, Naz.

Contrapositus, ὁ κ ἡ ἀντίθετος, ε, Naz.

Contrariè, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, id.

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, Dem. ἡ ἐναντίωσις, ἡ ὑπεναντίωσις, εως, idem.
Contrarius, ἐναντίος, ία, ίον, Dem. dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις; facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις; aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, id. contrarium exitum habeo, προχωρέω εἰς τὐναντίον, Chryſ. è contrario, ἀντικειμένως, Ariſtot.
Contraſto, ἀνθίςαμαι, πρὸς ἅπαντας, Thuc.
Contravenio, ἀπαντάω. Confer *Occurro*.
Contrectabilis, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, N. T.
Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, Plato. ἡ προσαφὴ, ῆς, Dioſc. ἡ ψηλάφησις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
Contrecto, ψηλαφάω τί, Xen. ἐπιψηλαφάω τι, Plato. παραφάω, Hippocr.
Contremiſco, τρέμω, Dem. τρομέω.
Contremo, τρέμω, Dem.
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, Iſocr. ὁ φράτωρ, Dem.
Contribuo, συνεισφέρω, Dem. multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον; multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω; ultrò pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα; duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοςὴν εἰσφέρω, id.
Contributio, ἡ εἰσφορὰ, pecuniarum, χρημάτων, Iſocr. ὁ ἔρανος, Dem. obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν; συνάγεσθαι εἰς συντέλειαν τινὰ, id.
Contributor, ὁ συντελὴς, έος, Dem.
Contriſto, λυπέω, aliquem multùm, τινὰ πολλὰ, Xen. ἐνοχλέω, Iſocr.
Contritio, ἡ σύντριψις, Naz. ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, N. T.
Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, Xen.
Controverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, Dem.
Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, Iſocr. τὸ ἀμφισβήτημα, ἡ ἀντολογία, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, Iſocr. ſine controverſiâ, ἀναμφισβήτως; citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναι τινὸς, Dem. controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρὸς τινὰ, id. eſt mihi controverſia cum aliquo, ἔςι μοι διαφορὰ πρὸς τινα, id. controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, Iſocr. teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, Dem. in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, id.
Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliquâ, περὶ τινὸς, Plato. τινι, Ariſtot.
Controverſus, ὁ ϗ ἡ ἀμφισβητήσιμος, Dem. ἀμφισβητούμενος, ένη, ενον, id. efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, id.
Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτονέω τινὰ, Plato. filios præter (patrem) προσαναιρέω τὺς παῖδας, Herodian.
Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, Xen.
Contrunco, κολοβόω τὶ, Ariſtot.
Contubernalis, ὁ ὁμωρόφιος, Dem. ὁ ὁμόςεγος, ὁ σύνοικος; in militiâ, ὁ σύσκηνος, Xen. ὁ σύσσιτος, Dem. ſum, συσκηνέω, Xen. ὁμοσκηνέω, id.
Contubernium, τὸ συσκήνιον, Xen. ἡ συνοίκησις, inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινα, Ælian.
Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινι, Plato. ἐφοράω τινὰ, Xen. βλέπω εἰς τινα, Herod.
Contuitus, ûs, ἡ ἔποψις, Thuc. ἡ σύνοψις, Polyb.
Contumacia, ἡ αὐθάδεια, Plut. ἡ φιλονεικία, Dem. ἀπείθεια.
Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.
Contumax, ὁ ϗ ἡ αὐθάδης, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, Xen. contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω με, Herodian.
Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, Dem. τὸ ὕβρισμα, Plato. ἡ λωβὴ, prætermittere nullum genus petulantiæ et contumeliæ, ἀπολείπειν οὐδὲν ἀσελγείας ϗ ὕβρεως; contumeliâ adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, ὑβρίζω εἰς τινα, ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, et injuriâ adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος ϗ προπηλακίζεσθαι, agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περὶ τινὰ, Plato. Confer *Contumelioſè*.
Contumelioſè, προπηλακιςικῶς, Dem. planè et ſuperbè aliquem à colloquio alicujus repellere, ϗ πάνυ ὑβριςικῶς ἐκ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαι τινὰ, id. vitam finire, ἐπονειδίςως τὸν βίον τελευτᾶν, Iſocr. tractare aliquem, ὑβριςικῶς χρῆσθαι τινι, Dem. agere aliquid, ὑβριςικῶς ποιεῖν τι, tractari, ὑβρίζεσθαι, id. περιυβρίζεσθαι, Lucian. contumelioſſimè tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιςα, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπὸ τινὸς ὑβριςικὰ ϗ δεινὰ, Dem.
Contumelioſus, ὑβριςικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, ἐπιςολὴ, Æſchin. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ὑβριςὴς, Plut. ὁ διασύρων, id. ὁ βλάσφημος, ȣ, Iſocr. ὁ βλασφημῶν, id.
Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, Naz. contumulor cum aliquo, συνθάπτομαι τινι, N. T.
Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, Xen. aliquid, συντρίβω τι, id.
Conturbatio, ἡ συντάραξις, ἡ σύγχυσις, Iſocr.
Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντος, Xen.
Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ ςράτευμα, Xen. civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, Plut. caſtra alicujus, διαταράττω τὸ ςρατόπεδον τινὸς; populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, id.
Contus, τὸ δόρυ, ατος, Herodian.
Contuſio, τὸ θλάσμα, ατος, Dioſc.
Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, Dem.
Convaleſco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, Dem. ἀναῤῥώννυμαι, Plut.
Convallis, τὸ ἄγκος, εος, et receſſus montium, ϗ μυχὸς ὀρέων, Xen.
Convaſo, συσκευάζομαι τὶ, Plato. σκευαγωγέω, Dem.
Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, Thuc.
Convecto, συγκομίζω τι, Xen. συγκομίζομαι, id.
Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, Xen.
Conveho, idem quod *Convecto*.
Convello, συσπάω, Athen. ἀποσπάω.
Convelo, σκέπω, caput, κεφαλὴν, Herodian. aliquid aliquo, σκεπάω τι τινι, Xen.
Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.
Conveniens, προσήκων, Dem. καθήκων, πρέπων, idem. ὁ ϗ ἡ πρεπώδης, εος, Iſocr. convenientiſſimus alicui, πρεπωδέςατος τινὶ, id. conveniente tempore celebrari, τῷ καθήκοντος χρόνῳ γίγνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντα τινι, id. convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπαρχȣ̃σι, Iſocr.
Convenienter, προσηκόντως, et rectè judicare, ϗ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν ſeu λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρέπον, id. naturæ vivere, ἀκολȣ́θως τῇ φύσει ζῆν, Philo.
Convenientia, ἡ σύμφασις, Thuc. ἡ ἐφαρμογὴ, Plato.
Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπὲρ τινὸς, Iſocr. in ſenatum, εἰς συνέδριον; in unum locum, εἰς ταυτὸν; aliquem, συγγίνομαι τινι, id. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινι, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω; in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id. concordo cum aliquo, συνίςαμαι μετὰ τινὸς, Iſocr. συμφωνέω τινὶ, Ariſt. accuſo. Vide *Accuſo*.
Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, Iſocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τȣ́τοις, id. mihi, καθήκει μοι, Syneſ. Confer *Decet*.
Conventiculum, τὸ συνόδιον.
Conventio, ἡ σύνοδος, ȣ, Ariſtot. pactum. Vide ſequens.
Conventum, i, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, Dem. τὸ ὁμολογȣ́μενον, id. τὸ συγκείμενον, ȣ, Iſocr. ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſeu τοῖς ὡμολογημένοις; non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, τὰς συνθήκας, id.
Conventus, ûs, ἡ σύνοδος, Thuc. ἡ συνέλευσις, publicus, ἡ πανήγυρις, Iſocr. ſocietas, ἡ συνȣσία, Dem. ἡ μετȣσία, id.
Converbero, τύπτω, aliquem, τινὰ, Xen.
Converro, σαίρω, ſcopis domum, καλλύντρῳ οἰκίαν, Plut. σαρόω τὴν οἰκίαν, N. T.
Converſatio, ἡ συνȣσία, Dem. ἡ ἔντευξις, Iſocr. ἡ συνήθεια, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπȣς ὁμιλία, Dem. Confer *Conſuetudo*.
Converſativus, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, Iſocr.
Converſim, ἀνεςραμμένως, ἀναςροφάδην, ἐπιςροφάδην, Philo.
Converſio, ἡ ςυςροφὴ, Dem. ἀναςροφὴ, Xen. et mutatio, μετάςασις ϗ μεταβολὴ, Dem.
Converſo, περιάγω, Plato.
Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. διατρίβω τινι, id. συνδιατρίβω τινι, id. συγγίνομαι τινι, Iſocr. jucundiſſimè, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιςα, id.
Converſus, ἐπιςραφεὶς, εῖσα, ὲν, Thuc.
Converto, ἐπιςρέφω, aliquid, τι, Thuc. aliquem errantem, τινὰ, Plut. aliquid in aliquid, καταςρέφω τι εἰς τι, Liban.
Conveſtio, περιβάλλω χλαμύδι, Herodian.
Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.
Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινα πάντα τρόπον, Dem.
Convexus, κυρτὸς, ἡ, ὸν, Ariſt.
Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ȣ̃ντος, Dem. ὁ λοιδορȣ́μενος, ȣ, id. ὁ λοίδορος, Plut.
Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, Ariſtot.
Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι τινὰ, Iſocr. τινι, Dem. εἰς τινα, Iſocr. διαλοιδορέομαι τινι, Dem. κακῶς λέγω τινὰ, et exprobro aliquid, λοιδορέω ϗ ὀνειδίζω τι, id.
Convicium, ἡ λοιδορία, Dem. τὸ λοιδόρημα, Ariſtot. ἡ κακηγορία, Iſocr. et criminatio, λοιδορία ϗ κακηγορία, Dem. convicia in aliquem ingerere, κατὰ τινος λέγειν βλασφημίας, ſeu λοιδορίας; χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατὰ τινὸς; ποιεῖν βλασφημίας κατὰ τινὸς; incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſeu περὶ τινα, idem. λοιδορίαν γίγνεσθαι τισι, Iſocr. in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, Dem. refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν; ſine convicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, id.
Convictor, ὁ συμβιωτὴς, ȣ̃, Plut. ὁ σύσσιτος, Ariſtoph. ὁ ὁμοτράπεζος, Lucian. ſum, συσσιτέω, Dem.
Convictus, ûs, ἡ συμβίωσις, Plut. ἡ συσσιτία, Poll.
Convincio, συνδέω, Ariſtot.
Convinco, ἐλέγχω, aliquid apertè, τι φανερῶς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſeu ἐπιφανῶς, id. aliquem evidenter, ἐξελέγχομαι τινα ἐναργῶς, id. ἐπικρατέω.
Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, ȣ̃, N. T.
Conviolo, συμβιάζω, Dem.
Conviſo, συνοράω, Ariſtot.
Convitium, vide *Convicium*.
Conviva, ὁ συμπότης, Dem. ὁ συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, Plut. συμποτικὸς, ἡ, ὸν, id.
Convivator, ὁ ἑςιάτωρ, ορος, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, id.
Convivium, τὸ συμπόσιον, Plut. ἡ ἑςίασις, Dem. τό σύνδειπνον, vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον; convivio excipio, ἑςιάω; aliquem, τινὰ, idem. convivium adorno, συμπόσιον κατασκευάζω, Plato. ſolvere, ſeu finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.
Convivo, συμβιόω τινι, Dem. συνδιαιτάομαι τινι, Chryſoſt. ὁμιλέω, συνδιάγω.
Convivor, συμποσιάζω, Naz. εὐωχέομαι, Xen.
Convocatio, ἡ παράκλησις, Iſocr. ἡ σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, Herodian. ποιέομαι παράκλησιν τινῶν, Iſocr. συνάγω τινὰς, Herodian.
Convolo, συμπέτομαι.
Convolvo, συμπλέκω, τὶ, Polyb. συςρέφω, τὶ, N. T. συνελίττω.
Convolutio, τὸ σύςρεμμα, Paul. Æg. ἡ συςροφὴ, ῆς, Heſych. ἡ εἴλησις, εως, Gal.
Conus, ὁ κῶνος, Ariſtot. galeæ, ὁ λόφος, Xen.
Convulnero, συντιτράσκω, Plut.

Convulsio. τὸ σπάσμα, ατος, Dem.
Convulsivus, ὁ ϗ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματῶδες πάθος, Gal.
Cooperator, ὁ συνεργὸς, ȣ̃, Plut. in aliquâ re, τινὸς, Xen.
Cooperculum, τὸ πῶμα, Lucian.
Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, τὸ προκάλυμμα, Thuc.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, Plut. aliquid aliquo, περιςέλλω τινὶ τι, id.
Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, ἡ ἔγκρισις.
Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοὶ τινα, Plut. ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Coordino, συντάττω, Plut.
Coorior, συνανίςημι, Xen. ἅμα γίνομαι, id.
Cophinus, ὁ κόφινος, ȣ, Aristoph.
Copia, ἡ εὐπορία, Dem. ἡ περιȣσία, idem. rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων εἰπεῖν, Isocr. annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, Dem. rerum ad bellum faciendum necessariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν; aliquid faciendi, ἐξȣσία ποιεῖν τι, id. exemplum literarum, ἀπόγραφον, seu ἀντίγραφον γραμμάτων, Plut. copiæ, ςρατιὰ, ᾶς, Thuc. δύναμις, Dem. terrestres, πεζικὴ, Xen. equestres, ἱππικὴ, id. navales, ναυτικὴ, id. δυνάμεις ναυτικαὶ, Polyb.
Copior, εὐπορέω, Dem.
Copiosè, εὐπόρως, ἀφθόνως; largiri, χαρίζεσθαι, Herodian. loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, Isocr.
Copiosus, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ȣ, id. aliquâ re, τινὶ, Thuc.
Copula, ὁ σύνδεσμος, N. T. σύναμμα, ατος, Plut. sine copulâ, ἀσυνδέτως, Ammon.
Copulatè, συμπλεκτικῶς, Porphyr.
Copulatio, ἡ σύνδεσις, ὁ συνδυασμὸς, ȣ̃.
Copulativus, συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Hermog. συνδυαςικὸς, ἡ, ὸν, Arist.
Copulo, συνδυάζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, Aristot. ἀναρμόττω τὶ τινι, Dion. Hal.
Coquina, τὸ μαγειρεῖον, Diod. Long. τὸ ὀπτανεῖον.
Coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, Plato.
Coquinarius, μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, Plato. vasa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, Athen.
Coquinor, μαγειρεύω, Plut.
Coquito, vide *Coquo*.
Coquo, ὀπτάω, ἕψω; piscem, ἰχθὺν, Xenoph. insuper, ἐφέψω, Athen. ante, προέψω, id. simul, συνέψω, Gal.
Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, Athen.
Coquus, ὁ μάγειρος, ȣ, Plut.
Cor, ἡ καρδία, Plato. cordis dolorem sentio, καρδιώσσω, Aristot. καρδιαλγέω, Hipp. cordis dolore laborans, καρδιακὸς, Gal. ὁ ϗ ἡ καρδιαλγὴς, cordis dolor; καρδιωγμὸς; ἡ καρδιαλγία; corde carens, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, Theophr. cor transiens, ὁ ϗ ἡ διακάρδιος, Joseph. in cor directus, ὁ ϗ ἡ κατακάρδιος, Herodian. cordi id mihi est, χαίρω τȣ́τῳ, id.
Corallinus, κοράλλινος, ίνη, ινον.
Corallium, τὸ κοράλλιον, Arrian. τὸ κȣράλιον, Basil.
Corallus, idem, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, Diosc.
Coram, ἐναντίον; aliquo obscena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, idem. ἐπὶ μαρτύρων, Lucian. Deo et hominibus innocens, πρὸς Θεȣ̃ ϗ ἀνθρώπων ἀναίτιος, Synes. audio, παρὼν ἀκȣ́ω, Herodian.
Corbis, ὁ κόφινος, Aristoph. ἡ σπυρὶς, N. T.
Corbula, τὸ σπυρίδιον, ȣ, Aristoph.
Corculum, τὸ καρδίον, ȣ, τὸ θυμίδιον.
Cordatè, νȣνεχόντως, Isocr. νȣνεχῶς, Polyb.
Cordatus, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔφρων, ονος, Thuc.
Cordolium, ἡ καρδιαλγία, Gal.
Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, Aristoph. δερμάτινος, ίνη, ινον, Lycurg. σκύτινος, ίνη, ινον, Athen.
Coriandrum, τὸ κορίαννον, Diosc. τὸ κόριον, Gal.
Coriarius, ὁ βυρσεὺς, N. T. ὁ βυρσοδέψης, Aristoph.
Coriarius, βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, Theophr. σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, id.
Corium, τὸ σκύτος, εος, Plut. ἡ βύρσα, ης, bubulum, βοεῖος, Diosc.
Cornesco, κερατίζω.
Corneus, κεράτινος, ίνη, ινον, Plato.
Cornicen, ὁ κερωδὸς, ȣ̃, ὁ κεραύλης, ȣ.
Cornicor, κρώζω, Aristoph.
Corniculum, τὸ κεράτιον, ȣ, Aristot.
Corniger, ὁ ϗ ἡ κερατοφόρος, Aristot.
Cornix, ἡ κορώνη, ης, Athen.
Cornu, τὸ κέρας, ατος, Dem. dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, Thuc. cornu peto, κερατόω, Naz. κερατίζω, LXX. κερίσσω, τινὰ, Plato. carens, ὁ ϗ ἡ ἀκέρατος, ȣ, Aristot. ἀκερως; copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.
Cornupeta, ὁ κερατιςὴς, ȣ̃, ταῦρος, LXX.
Cornutus, ὁ ϗ ἡ κερατώδης, εος; κερατόεις, εσσα, εν.
Corolla, ἡ ςεφάνη, ης, Ælian. corollam altam capiti impono, ςεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, id. Confer *Corona*.
Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, Poll. τὸ προσκατάβλημα, Dem.
Corona, ὁ ςέφανος, Dem. τὸ ςέμμα, Thuc. coronam dare alicui, ςέφανον διδόναι τινὶ, Dem. accipere, λαβεῖν; eripere, ἀφαρπάζειν τινὶ; destruere, καθαιρεῖσθαι; admittere, περιαιρεῖσθαι; corrumpere, διαφθείρειν; conscindere, κατακόπτειν, id. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ȣ, Thuc. ὁ δῆμος κύκλῳ περιεςὼς, ἡ περιςασις, Polyb. halo, ἡ ἅλως, ω.
Coronamentum, τὸ ςεφάνωμα, ατος, Athen.
Coronarius, ςεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, Diosc. coronas conficiens, ὁ ςεφανοπλοκῶν, ȣ̃ντος, Plut.
Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.
Corono, ςεφανόω, aliquem, τινα, Dem. aureâ coronâ, ςεφανέω τινὰ χρυσῷ ςεφάνῳ, id. ἀναδέω τινὰ ςεφάνῳ, Plut.
Corporalis, σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, Arist.
Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, Theophr.
Corporo, σωματόω, et corporor, σωματόομαι, Arist.
Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία.
Corpulentus, ὁ ϗ ἡ εὔσωμος, Polyb. ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, Xenoph.
Corpus, τὸ σῶμα, Dem. mortale, σῶμα θνητὸν, Isocr. minus elegans, ȣ̓κ εὐκρινὲς, id. lectissimum, ἄριςον, Dem. libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν; obnoxium omnibus sceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, id. corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, Isocr. bona habitudo, σώματος εὐεξία, id. forma, σώματος κάλλος, id. inconcinnitas, σώματος ἀῤῥυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀῤῥωςία; curatio, θεραπεία τȣ̃ σώματος, id. amans, ὁ ϗ ἡ φιλοσώματος, Plato. ejusdem qui est, ὁ ϗ ἡ σύσσωμος, N. T. unius in aliud mutatio, ἡ μετενσωμάτωσις, Plato. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, Isocr. corpore præstare, διαφέρειν; esse laboriosо, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, id. perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, id. quæstum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, Dem. periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, id.
Corpusculum, τὸ σωμάτιον, Isocr.
Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.
Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, Dem. ἡ διόρθωσις, Aristot.
Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, ȣ, ὁ διορθωτὴς, ȣ̃, Philo.
Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, Aristot.
Correptor, ὁ παιδευτὴς, ȣ̃, N. T. ὁ ἐπιτιμητὴς, Poll.
Corrigia, ὁ ἱμὰς, ἄντος, Xenoph.
Corrigo, διορθόω τι, Dem. orationem, ἐπανορθόω λόγον, Isocr. errata, τὰ πταισθέντα, Luc. ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, id. vitam, ἀπευθύνω βίον, Gregor.
Corripio, ἐπιλαμβάνω τι, Thuc. vestem, λαμβάνομαι τȣ̃ ἱματίȣ, Plato. abbrevio, βραχύνω; castigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινὶ τι, Aristot. λαμβάνομαι τινος.
Corrivalis, ὁ ἀντεραςὴς, ȣ̃, Lucian.
Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις.
Corrivo, συνοχετεύω.
Corroboro, συνισχύω, urbem; ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, Dem. κρατύνω τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κραταιόω τι, Lucian.
Corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.
Corrogo, ἐρανίζω τι, Æschin. amicos, τȣ̀ς φίλȣς, Dem.
Corrosio, ἡ ἀνάβρωσις, εως, Al. Aphr.
Corrosivus, ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, cancer, καρκῖνος, Al. Aphr.
Corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τὶ, Gal.
Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, Gal.
Corrugo, ῥυτιδόω, Aristot. frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, Lucian.
Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τȣ̀ς νέȣς, Plato. judices pecuniâ, τȣ̀ς κριτὰς χρήμασι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματεῖον, Isocr. et lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ϗ διαφθείρω τι, Dem. λυμαίνομαι ϗ κακῶς ποιῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαίνομαι τȣ̀ς λόγȣς τινὸς, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.
Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, N. T.
Corruptè, διεφθαρμένως.
Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, Dem. τὸ φθάρμα, ατος, Joseph. ἡ φθορὰ, ᾶς, Thuc.
Corruptibilis, φθαρτὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Corruptio, idem quod *Corruptela*.
Corruptivus, φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Corruptus, διεφθαρμένος, ένη, ένον, Dem. et improbus, δωροδόκος ϗ πονηρὸς, id. muneribus, δῶρα λαβὼν ϗ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, id. διεφθαρμένος ϗ πεπρακὼς ἑαυτὸν, idem.
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Dem. ὁ διαφθορεὺς, εως, Plut.
Cors, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, ὁ φλοιὸς, ȣ̃, Gal. *in primis* detractus, τὸ λέμμα, Athen. τὸ λέπισμα, Diosc. corticem habens, ὁ ϗ ἡ ἔμφλοιος, Theophr. levem, ὁ ϗ ἡ λειόφλοιος, Bas. tenuem, ὁ ϗ ἡ λεπτόφλοιος, Theophr. crassam, παχύφλοιος, Diosc. disruptum, rimosum, ῥηξίφλοιος, Bas. asperum, ὁ ϗ ἡ τραχύφλοιος, Theophr.
Corticosus, ὁ ϗ ἡ φλοιώδης, εος, Aristot.
Corticula, τὸ φλοιάριον, ȣ.
Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπȣς, οδος; tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, κοράκινος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀργέςης, ȣ.
Corusco, ἀςράπτω, auro et ebore, χρυσῷ ϗ ἐλέφαντι, Aristot.
Coruscus, ἀςράπτων, ȣ̃σα, ον, Xen.
Corvus, ὁ κόραξ, ακος, Aristot.
Corydalus, ὁ κορύδαλος, ȣ, Aristot.
Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.
Corylus, ἡ κόρυλος, ȣ.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ȣ.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ȣ, Diosc.
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ȣ, Aristot.
Corytus, ἡ βελοθήκη, ης, Hesych.
Cos, ἡ ἀκόνη, Isocr. ἡ θηγάνη, Soph.
Cosmographia, ἡ κοσμογραφία.
Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ȣ.
Cossus, ὁ τερηδὼν, όνος, Plut.
Costa, ἡ πλευρὰ, ᾶς, Plut.
Costatus, ὁ ϗ ἡ ἔμπλευρος, ȣ, Philo.
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ȣ̃, Xenoph.
Coticula, ἡ βάσανος, ȣ, Philo.
Cotinus, ὁ κότινος, ȣ, Plut.
Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, Xenoph.
Coxa, τὸ ἰσχίον, ȣ, Aristot.
Coxendix, τὸ ἰσχίον, Aristot. coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, id.
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, Aristot.
Crambe, ἡ κράμβη, ης, Gal.
Crada, ἡ κράδη, ης, Theophr.
Cranium, τὸ κράνιον, ȣ, Gal.
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, Hipp. crapulam sentio, κραιπαλάω, Plato. arcens, ὁ ϗ ἡ ἀκραίπαλος, Diosc. edormio, ἀποκραιπαλάω, Plut.
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, Plato.
Cras, αὔριον, Dem.
Crassè, παχυλῶς, Aristot.
Crassesco, παχύνομαι, Polyb. ex luxu, καταπιαίνομαι.

πιαίνομαι ἐκ τροφῆς, Ælian. ἁδρύνομαι, Theophraſt.
Craſſitudo, ἡ παχύτης, Ariſtot. τὸ πάχος, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, Ælian. ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, id.
Craſſo, παχύνω, τι, Polyb. ἁδρύνω τι, Theophr.
Craſſus, παχὺς, εῖα, ὺ, Xenoph. fio; vide *Craſſeſco*: craſſum reddo, vide *Craſſo*: craſſo ore loquor, παχυςομέω, Strabo.
Craſtinus, ὁ ϗ ἡ, τὸ αὔριον, craſtino, ſc. die, i. e. cras, αὔριον, Dem
Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, Plut.
Crates, ὁ ταῤῥὸς, Theocr. ὁ ςρωτὴρ, Hipp.
Craticula, ἡ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ ταῤῥίον, Poll.
Creatio, ἡ κτίσις, mundi, τοῦ κόσμου, N. T. magiſtratuum, ἡ χειροτονία, Plato.
Creator, ὁ κτιςὴς, ȣ, N. T. ὁ κτίςωρ, ορος, Naz. ὁ κτίσας, αντος, N. T.
Creatura, τὸ κτίσμα, N. T. ὁ κτίσις, ib.
Creatus, κτιςὸς, ἡ, ὸν; κτισθεὶς, εῖσα, ὲν, N. T.
Creber, συχνὸς, ἡ, ὸν, Plato. πυκνὸς, ἡ, ὸν, Dem. θαμινὸς; creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαὶ, Iſocr.
Crebreſco, πυκνὸς γίνομαι.
Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, Herodian.
Crebrò, πυκνῶς, Plato. πυκνὸν, Ariſtot. πυκνάκις, id. πολλάκις, Dem. crebriùs, πλεονάκις, Iſocr. θαμινῶς, συχνῶς.
Credibilis, πιςὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. πιθανὸς, ἡ, ὸν, Dem. multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς; facere aliquid credibile, διδόναι τι πιςόν; non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, id.
Credibiliter, πιςῶς, Dem.
Creditor, ὁ δανειςὴς, ȣ, Dem. ὁ δανείσας, αντος, id. ὁ χρήςης.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, Dem. τὸ δεδανεισμένον, ȣ, id.
Credo, πιςεύω, alicui, τινὶ, Iſocr. aliquid, τὶ, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, id. dictis ab aliquo, πιςεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, Iſocr. alicui pecuniam, δανείζω, τινὶ χρήματα, Dem. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαι τινὶ τι, Plato. puto, οἴομαι, Dem. νομίζω, Iſocr. ἡγέομαι, idem. ὑπολαμβάνω, Dem. οἴομαι, id.
Credulitas, ἡ πίςις, εως, Dem.
Credulus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔπειςος, ȣ, Ariſtot.
Crematio, ἡ καῦσις, εως, Dioſc. ἡ πύρωσις.
Crembalum, το κρέμβαλον, ȣ, Athen.
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, Theophr. cremia colligo, φρυγανίζομαι, Baſil. cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, ȣ; collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίςρια, Poll. cremio ſimilis, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, Dioſc.
Cremo, καίω, aliquid, τὶ, Xen. φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφίς.
Creo, κτίζω, τὶ, Herodot. mundum, κοσμοπλαςέω, Philo. δημιουργέω κόσμον, Plato. Cæſarem, ποιέω Καίσαρα, Herodian.
Creperus, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, Iſocr.
Crepida, ἡ κρηπὶς, Xen. crepidas induo, κρηπιδόω, Plutarch. κρηπῖδας ὑποδέομαι, Herodian.
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ȣ, Athen.
Crepidatus, κρηπιδώμενος, ένη, ενον, Plut. κρηπῖδας ὑποδυόμενος, Herodian.
Crepido, ὁ κρημνὸς, ȣ, Thuc. ἡ φάραγξ.
Crepidula, το κρηπίδιον.
Crepitaculum, τὸ κρόταλον, Dioſc.
Crepito, ψοφέω, Ariſtoph. ut ciconia, κροτέω, Philoſtr.
Crepitus, ὁ ψόφος, ȣ, Thuc. ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, Ariſtoph. καταποπέρδω, id. præ metu, ὑποβδύλλω ὑπὸ δέους, Lucian.
Crepo, ψοφέω, Ariſtoph. digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, Strabo. magna, μεγαλαυχέω, N. T.
Crepundia, τὰ κροτ παίγνια, τὰ ἀθύρματα.
Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, Dem. ſub crepuſculum, δείλης ὀψίας, Dem. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, Thuc. πρὸς τὴν δείλην, Ariſtot.
Creſco, αὐξάνομαι, Dem. συναυξάνομαι, id. ἐπιδίδωμι, ex re aliquâ, ἔκ τινος, Iſocr. et locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, id. in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, id.
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, Dioſc.
Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cretatus, χρωσθεὶς, εῖσα, ὲν; κιμωλία γῇ.
Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ȣ, Athen.
Cribro, κοσκινίζω, σινιάζω, N. T.
Cribrum, τὸ κοσκίνον, ȣ, Plato. in modum cribri, κοσκινηδὸν, Lucian.
Crimen, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, τὰ ἐγκαλούμενα, ων; magnum, αἰτία μεγάλη; nefarium, δεινή; credibile, πιθανή; malum et grave, κακὴ ϗ χαλεπή; falſum, ψευδὴς, id. turpe, αἰσχρὰ, Iſocr. commune, κοινή; privatum, ἰδία; comminiſci, αἰτίαν συντιθέναι, idem. fingere, πλάττειν, id. impingere alicui, ἐπάγειν, ſeu ἐπιφέρειν τινὶ, Dem. transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἰς τινα, Iſocr. τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, idem. ſubire, ὑποδύεσθαι, Dem. ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, idem. declinare, αἰτίαν φεύγειν, Iſocr. effugere, διαφεύγειν; refutare, ἐξελέγχειν, id. diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, Demoſth. liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, Dem. τοῦ ἐγκλήματος, liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, teneri crimine; τῷ ἐγκεκλημένῳ ἔνοχον εἶναι, crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινὶ τι, Herodian.
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἔγκλησις, Artemid. ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, id. Confer *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, τὶ, Xen. aliquem, εἴς τινα, Plut. aliquem ob aliquid, αἰτιάομαι τινὰ τινος, Xen. ἐγκαλέω τινὶ τι, Plato.
Criminosè, εὐδιαβόλως, Dem. διαβόλως, Thuc.
Criminoſus, ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, Ariſtot. ὁ πλόκαμος, ȣ, Herodian. ἡ κόμη, Plut.
Crinitus, ὁ κομήτης, ȣ, Syneſ. ὁ ϗ ἡ πολύκομος, Dioſc.
Criſpitudo, ἡ ȣλότης, ητος, Ariſtot.
Criſpo, ȣλόω, ȣλον ποιέω.
Criſta, ὁ λόφος, Xenoph. criſtam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Ælian.
Criſtatus, λόφυρος, ύρα, ον, Heſych. ſum, λοφάω, Suid.
Criſtula, τὸ λοφίδιον.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Plato.
Criticè, κριτικῶς.
Criticus, κριτικὸς, ἡ, ὸν, Strabo.
Croceus, κρόκινος, ίνη, ινον, Theophr. ὁ ϗ ἡ κροκώδης, Dioſc.
Crocitatio, ὁ κρωγμὸς, ȣ, Theocr.
Crocito, κρώζω, Lucian.
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ȣ, Ariſtot.
Crocum, τὸ κρόκον, Theophr. referens, ὁ ϗ ἡ κροκώδης, Gal. κροκόεις, εσσα, όεν, Theophr. croco, imbuo, κροκόω, Athen. croco tinctus, κροκωτὸς, ἡ, ὸν, Lucian. crocum refero, croco ſimilis ſum, κροκίζω, Dioſc.
Crocus, ὁ κρόκος, ȣ, Theophr.
Crotalum, τὸ κρόταλον, ȣ, Dioſc.
Cruciabilis, e, βασανιςικὸς, ἡ, ὸν.
Cruciatus, ἡ βάσανος, N. T. ἡ ἀλγηδὼν, Iſocr.
Crucifigo, ςαυρόω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀναςαυρόω τινα, Lucian. ἀνασκολοπίζω τινὰ.
Crucio, ἀνιάω, Gal. aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, Iſocr. βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀφειδὴς, έος, Ariſtot. δεινὸς, ἡ, ὸν, Dem. χαλεπὸς, ἡ, ὸν, animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, id. feræ immaniſſimæ et crudeliſſimæ, θηρία ἀγριώτατα ϗ πλείςης ὠμότητος μεςὰ, Iſocr.
Crudelitas, ἡ ὠμότης, Dem. ἡ δεινότης, Iſocr. ἡ χαλεπότης; et ſævitia alicujus, ὠμότης ϗ χαλεπότης τινὸς, id. ſumma, ὑπερβολὴ ὠμότητος, Dem. ſuperare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, idem. impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιςάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, Iſocr. oſtendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα ϗ μισανθρωπίαν, id.
Crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xen. ἀπροσοίςως, Iſocr. ἀπηνῶς; exſcindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, Dem. crudeliſſimè tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, Iſocr. nimis crudeliter et acerbè aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς ϗ πικρῶς ἐκ τῆς ȣσίας ἐκβάλλειν τινὰ, Dem.
Crudeſco, ὠμόομαι.
Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, Ariſtot.
Crudus, ὠμὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ἄπεπτος.
Cruentè, αἱματωδῶς.
Cruento, αἱματόω, Xiphil. αἱμάττω, mantum, χεῖρα, Herodian.
Cruentus, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, Gal.
Crumena, τὸ βαλάντιον, Lucian. ὁ μάρσυπος.
Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ὁ βαλαντιντόμος, Ariſtoph.
Cruor, τὸ αἷμα, Ariſtot. citra cruorem, ἀναιμωτί, Herodian.
Crus, τὸ σκέλος, Ariſtot. ἡ κνήμη; non habens, ὁ ϗ ἡ ἀσκελὴς, Plato. crura bona habens, ὁ ϗ ἡ εὐσκελὴς, id. æqualia habens, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, Ariſtot. mala habens, ὁ ϗ ἡ κακοσκελὴς, Xen. unicum habens, ὁ ϗ ἡ μονοσκελὴς, Plin. grandiora, habens, ὁ ϗ ἡ ὑπερσκελὴς, Plato.
Cruſta, ἡ πλὰξ, Ariſtot. cruſtas habens ſquamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, Dioſc.
Cruſtatus, ὀςρακόδερμος, ȣ, Baſil.
Cruſto, πλακόω. Vide *Incruſto.*
Cruſtoſus, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, Dioſc.
Cruſtula, τὸ πλακίδιον, ȣ.
Cruſtulum, τὸ ψώμιον, ȣ, Laërt.
Cruſtum, ὁ ψωμὸς, ȣ, Athen.
Crux, ὁ ςαυρὸς, Thuc. cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ ςαυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, id.
Crypta, ἡ κρύπτη, ης.
Cryſtallinus, κρυςάλλινος, ίνη, ινον.
Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύςαλλος, Poll. cryſtallum ſplendore refero, κρυςαλλίζω, N. T.
Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, Plut.
Cubicularis, κοιτωνικὸς, ἡ, ὸν.
Cubicularius, ὁ κατακοιμιςὴς, ȣ, Plut. τοῦ θαλάμου προςάς, Herodian.
Cubiculum, ὁ κοιτὼν; parvum, ὁ κοιτωνίσκος; nuptiale, ὁ νυμφὼν, N. T. conjugale, ſeu uxoris et mariti, ὁ θάλαμος, Plut.
Cubile, ἡ κοίτη, ης, Xen. ἡ εὐνὴ, ῆς, id.
Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, Galen.
Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, Theophr.
Cubito, κοιτάω.
Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, Gal. parvus, ὁ ἀγκωνίσκος; cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω; cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαι τινα, Lucian. cubito percutio, κυβιτίζω, Epicharm.
Cubitus, idem quod *Cubatus.*
Cubo, κοιμάομαι, Xen. ſuper lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, Plato. in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, Dem. in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ.
Cubus, ὁ κύβος, ȣ, Ariſtot.
Cucullus, ὁ πῖλος νυκτερινὸς.
Cuculo, κοκκύζω, Ariſtot.
Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, Ariſtot.
Cucumis, ὁ σικυος, Plut. ἡ σίκυς, υος, Dioſc. parvus, τὸ σικύδιον, Athen. in modum cucumeris, σικυδὸν, Paul. Æg.
Cucurbita, ἡ σικύα, ας, Hipp. ἡ σικυώνη, ης, Gal. ἡ σικυωνία, ας, Athen.
Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρῆ, Lucian. cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, Ariſtot.
Cucurio, κοκκύζω, Ariſtot.
Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, Ariſtot. ex auro,

auro, κόπτω νόμισμα χρυσῦ, Diod. Sic. ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, Ariſtot.
Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis et cujas? τὶς ϗ ποδαπός; Plato.
Cujus, τίνος ὤν.
Cujuſcumquemodi, ὁποιοσῦν, Xenoph.
Cujuſdammodi, ποιός τις, Ariſtot.
Cujuſmodi, ποῖος, Thuc. cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; Plato. conſiderare leges, cujuſmodi ſint, σκοπεῖν νόμυς, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, Dem.
Culcitra, ἡ τύλη, ἡ τυλεῖα, Soph. τὸ τυλεῖον, Poll. ἡ ϛρωμνὴ, Xen. τὸ ϛρῶμα, Plut.
Culeus, τὸ σακκίον, Poll. culeo inſuere, ἐνσακκεύω, Nicet. Chron.
Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, Plut.
Culina, τὸ μαγειρεῖον, τὸ ὀπτανεῖον, Luc.
Culmen, ὁ ὄροφος, Thuc. τὸ δῶμα, ατος, Herodian. ἡ κορυφὴ.
Culmus, ἡ καλάμη, ης, Lyſias.
Culpa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἔγκλημα, idem. τὸ πταῖσμα; culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, Plut. τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω. Ælian. meâ culpâ in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, Dem. culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐϛὶ, id. culpâ aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, Iſocr. extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chryſ.
Culpabilis, ὁ ϗ ἡ ὑπαίτιος, ſum, εἰμὶ, Æl.
Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, N. T.
Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ τινὸς, Xen.
Cultellus, τὸ μαχαίριον, Dem. Phal. ἡ μαχαιρίς.
Culter, ἡ μάχαιρα, Polyb. τὸ ἐγχειρίδιον, Plut.
Cultor, ὁ λατρευτὴς, ῦ, ὁ θεραπευτὴς.
Cultarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ῦ.
Cultrix, ἡ θεραπευτρὶς, ίδος.
Cultura, vide *Cultus*.
Cultus, ἡ θεραπεία, Dem. divinus, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, Iſocr. ὑπηρεσία τῦ Θεῦ, Plato. quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, Xen. divinus humanitùs confictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, N. T. terræ, ἡ γεωργία, Plato. τὸ γεώργημα, id. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, Plato. corporis, τὸ σχῆμα σώματος, Herodian.
Culullus, κύλιξ μεγάλη, Plut.
Cum, *Præpoſ.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, Dem. voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριϛόν ἐϛι, id. invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τὺς ἄλλυς ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, id. cum aliquo eſſe, μετά τινος εἶναι, id. cum parrheſiâ loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγυς, id. comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα; fœdera cum rege; συνθῆκαι πρὸς βασιλέα; pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, Plut. cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει, εἶναι, Thuc.
Cum pro *Quando*, *Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, Dem. cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιϛήμης συνέϛηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία ϗ μᾶλλον τῶν ἄλλων, Dem. cum omnia probra vitanda, tum maximè illud, πάντα μὲν ὀνείδια φευκτέον, μάλιϛα δὲ τῦτο, idem.
Cuminum, τὸ κύμινον, Dioſc.
Cumprimis, τὰ πρῶτα, Lucian.
Cumulatè, ἀθρόως, σεσωρευμένως.
Cumulatim, σωρηδὸν, Herodian.
Cumulatus, θωρευτὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Cumulo, ἀθροίζω, Iſocr. aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, Herodian. aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινὰ, Æſchin.
Cumulus, τὸ σώρευμα, Xen. ὁ σωρὸς, ῦ, Plut. divitiarum, χρημάτων, Ariſtoph. terræ, τὸ χῶμα, Plato.
Cunabula, ἡ κοιτὶς, τὸ σπάργανον, Her.
Cunæ, idem quod *Cunabula*.
Cunctabundus, ὁ ϗ ἡ ἐνδοιάσιμος, Lucian.
Cunctanter, σχολῇ, Thuc. σχολαίως, Ariſtot. βραδέως; cunctantiſſimè, σχολαιότατα, Xen.
Cunctatio, ἡ σχολαιότης, Thuc. τὸ μέλλημα, Æſchin. ἡ μέλλησις, Thuc. ἡ διαμέλλησις, id.
Cunctator, ὁ μελλητὴς, ῦ, Ariſtot. ὁ μέλλων, Dem. ὁ ὀκνηρὸς.
Cunctor, ὀκνέω, Thuc. in aliquâ re, μέλλω τι, Dem. διαμέλλω πρός τι, Naz. ἀναβάλλομαι.
Cunctus, σύμπας, ᾶσα, αν, Thuc. ἀπαξάπας, ᾶσα, αν, Philo.
Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.
Cuneatus, ὁ ϗ ἡ σφηνοειδὴς.
Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, Hippocr. γομφόω.
Cuneolus, τὸ σφηνάριον, Suid. ὁ σφηνίσκος.
Cuneus, ὁ σφὴν, ὁ γόμφος; in cuneos diviſi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, Herod.
Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, Thuc.
Cuniculoſus, ὁ ϗ ἡ ὑπονομώδης, εος.
Cuniculus, ὁ δασύπυς, Ariſtot. foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, Thuc. τὸ ὑπόρυγμα; cuniculos ago, ὑπονομεύω, cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.
Cupa, ὁ πίθος, ῦ, Plut. inanis, σκεῦος οἰνοφόρον, κενὸν, Herodian.
Cupedia, τὸ πέμμα, Plut. cupediis inhians, ὁ λίχνος, Plato.
Cupidè, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην, Dem. cupidiſſimè omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, Herod.
Cupidineus, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, Dem. ὁ ἔρως; inſatiabilis, ἡ ἀπληϛία, ας; tanta laborum, τοσῦτος ἔρως τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, Iſocr. cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινὸς, Dem. tantâ cupiditate incitor, εἰς τοσῦτ' ἀπληϛίας ἔρχομαι, Iſocr. inceſſit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινός; in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν; habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, id. explere cupiditatem alicujus, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληϛίας τινὸς, Dem. coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, Iſocr. fruſtror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, id.
Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, Xen.
Cupidus, ἐφιέμενος, ένη, ενον, alicujus rei, τινὸς, Dem. ἐπιθυμητής τινος; inſatiabiliter pecuniæ, ὁ ϗ ἡ ἄπληϛος τῶν χρημάτων, id. ſeu plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, Iſocr. cupidus ſum alicujus rei. Confer *Cupio*.
Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, Dem. aliquid nimis, τὶ λίαν, Iſocr. benè dicere, εὖ λέγειν; aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι, id. univerſi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλυ διαμονὴν, Philo. contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, Ariſtot. libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίας, Herodot. benè alicui, εὐνοέω τινὶ, Dem.
Cupitor, ὁ ἐραϛὴς, alicujus rei, τινὸς, Xen. ὁ ἀποθυμητής τινος, Dem.
Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.
Cupreſſinus, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.
Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, Athen.
Cupreus, κυπρίακος, ἡ, ὸν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί; cur benè dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμῦντας φεύγωσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, Iſocr. cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τῦτο ὐ δώσετε δωρεὰν; Æſchin. rectè conſiderate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε, Dem. cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τῦτον τὸν πόλεμον; idem. ὅτι, Ariſtot. διότι, Xen. διὰ τίνα αἰτίαν; Ariſtot.
Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, Dem. ἡ πρόνοια, id. ἡ μελέτη, Iſocr. curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſeu ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινὸς, ſeu περὶ τινὸς, ſeu ὑπὲρ τινὸς, Dem. habere alicujus, ἔχειν πρόνοιαν τινὸς; ἔχειν ἐπιμέλειαν τινὸς; ἔχειν λόγον τινὸς, id. gero alicujus, ἐπιμελέομαι τινὸς, Xen. περὶ τινὸς, Plat. τι, Xen. adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα περαιῦσθαι, Thuc. ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τὶς, Xen. curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοὶ περὶ τινὸς, Iſocr. μέλει μοι ὑπὲρ τινὸς, Dem.
Curatè, ἐπιμέλως, Dem.
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, Dem. præeſſe curationi, ſeu adminiſtrationi alicui, προϛάτην εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, id. morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, Dem.
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς; tribûs, τῆς φύλης, Dem. reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, id. liberorum tutor, ὁ ἐπίτροπος, Plut. morbi, ὁ θεραπευτὴς, Gal.
Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, Dem.
Curculio, ὁ τρὼξ, γὸς, Schol. Heſ. ὁ κὶς, κιὸς, Theophr. ὁ θρὶψ, θριπὸς, id.
Curia, τὸ βυλευτήριον, Dem. τὸ πρυτανεῖον; vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον; vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βυλὴν εἰς τὸ βυλευτήριον; frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βυλευτήριον; proclamare aliquid in curiâ; ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βυλευτηρίῳ; exire è curiâ, ἐξιέναι ἐκ τῦ δικαϛηρίυ, id. pars civitatis, ἡ φρατρία, Iſocr. curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, Dem.
Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, Dem.
Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, Polyb.
Curiatim, κατὰ φρατρίας.
Curiatus, φρατρικὸς, ἡ, ὸν.
Curio, ὁ φρατριεὺς, έως.
Curioſè, ἐπιμελῶς, Dem. πεφυλαγμένως, Iſocr. non admodum curioſè inquirere quidnam ſit, ὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, Herodian. curioſiùs, περιεργότερον, idem.
Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, Iſocr. τὸ πολυπραγμονεῖν, id.
Curioſus, ὁ ϗ ἡ περίεργος, Xen. ὁ ϗ ἡ πολυπράγμων, Ariſtot. ſum, πολυπραγμονέω, Iſocr.
Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, Xen. περὶ τινὸς, Plato. corpus, ἐπιμέλομαι τῦ σώματος, Xen. ut fiat, ἐπιμέλομαι ὅπως γένοιτο, Lucian. aliquid parùm, φροντίζω τινὸς ὀλίγον, id. ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, Dem. non curo, utrum pejùs, an meliùs vivamus, ὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, Plato. diligentiſſimè valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίϛην ἔχω τῆς ὑγιείας, Iſocr. contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια, Ariſtot. publica ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, Iſocr. ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, νοσηλεύω τινὰ, id. morbum, ἐπικυρέω νόσον, Xen. ἰάομαι νόσον, Phalar. θεραπεύω τὸ νόσημα, Iſocr. pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, Dem. non curo aliquid, ἀφροντιϛέω τινὸς, Plato. curandum eſt aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, Xen.
Curriculo, δρομαίως, δρομάδην.
Curriculum, parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ὁ διφρίσκος, Ariſtoph. curſus, ὁ δρόμος, Thuc.
Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, Plut. unà, συνδρομέω, Dem.
Curruca, ἡ ὑπολαὶς, ίδος, Theophr.
Currus, τὸ ἅρμα, Xen. τὸ ὄχημα, Herodian. curru vehi Meſſenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, Heſych. currum conſcendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, Herodian. currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, id. Confer *vehiculum*.
Curſito, συχνὰ ϗ πόλλα τρέχω, περιτρέχω, Plato. furſùm, deorſùm, περιπατέω ἄνω, κάτω, Ariſtoph.
Curſor, ὁ δρομεὺς, εως, Lucian.
Curſus, ὁ δρόμος, Dem. equi, δρόμος ἵππυ, id. curſu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, Syneſ. à curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, Heliodor. curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, N.T. εὐθυδρομεῖν, Xen. curſum ſiſtere, ἔχεσθαι δρόμυ, Lucian.
Curto, κολέω, τὶ, Theophr. κολοβόω τι, Ariſtot.
Curtus, κολοβὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Curvatio, ἡ κάμψις, ἡ διάκαμψις, Naz.
Curvatura, ἡ καμπὴ, Plut. ὁ καμπτὴρ, Xen.
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ἡ κυρτότης, Plut.

Curulis,

Curulis, ἁρματόεις, Athen. ἁρμάτιος, ία, ιον, Xen. fella, δίφρος ἡγεμονικὸς, Plut. curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία.
Curvo, κάμπτω, Thuc. κυρτόω, Xen.
Curvus, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.
Cufpido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.
Cufpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, Lucian. fagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, Diofc. haftæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος, Plut.
Cuftodia, ἡ φυλακὴ, inventa urbibus ad cuftodiam et falutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν ϗ σωτηρίαν, Dem. delecti ad cuftodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, id. fidem et cuftodiam (principis) prodere, τὴν πίςιν ϗ τὸ ἐχέγγυον φρουρὰς προδιδόναι, Herodian. carcer, captivitas, vide *Carcer*, *Captivitas*.
Cuftodio, φυλάττω, φρουρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, Xen. aliquem ab aliquâ re, τινὰ ἀπό τινος, idem. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, Dem. urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, Ifocr.
Cuftos, ὁ φύλαξ, Dem. ὁ φυλακτὴρ, conftitutio cuftodum, διάταξις φυλάκων, id. cuftodes conftituere, καθιςάναι φυλάκας, id. imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, Ifocr. occidere, ἀποσφάττειν, Dem. cuftos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, Thuc. ὁ νομοφύλαξ, Ariftot. templi, ὁ ναοφύλαξ, idem. civium, feu civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, idem. ftratorum ὁ ςρωματοφύλαξ, Plut. corporis, ὁ σωματοφύλαξ, Herodian. cuftos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, Plato.
Cuteus, ὁ ϗ ἡ δερματώδης, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον.
Cutis, cum fubjectâ carne, ὁ χρὼς, τὸς, Arift. detracta, τὸ δέρμα.
Cyamus, ὁ κύαμος, Plato.
Cyaneus, κυάνεος, έα, εον, Ariftot.
Cyanus, ὁ κύανος, cyanum refero, κυανίζω, Diofc. in cyanum vergens, κυανίτις, Hipp. cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, Plut.
Cyathus, ὁ κύαθος, Athen. parvus, τὸ κυάθιον, Poll. cyatho fimilis, ὁ ϗ ἡ κυαθώδης, εος, Athen. cyathis indulgeo, κυαθίζω, Polyb.
Cygneus, κύκνειος, εία, ειον, Athen.
Cygnus, ὁ κύκνος, Ariftot.
Cylindraceus, κυλινδρικὸς, ὴ, ὸν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, Plut. cylindro fimilis, ὁ ϗ ἡ κυλινδρώδης, εος, Theophr. æquo five complano, κυλινδρόω, idem. cylindri more, κυλινδρικῶς, Plut.
Cymba, ἡ κύμβη, ης, Soph. τὸ σκαφίδιον.
Cymbalifta, ὁ κυμβαλιςὴς, ȣ.
Cymbaliftria, ἡ κυμβαλίςρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, Xen. pulfo, κυμβαλίζω, Lucian.
Cymbium, τὸ κυμβίον, ȣ, Dem.
Cyminum, τὸ κύμινον, Diofc. cymino fimilis, ὁ ϗ ἡ κυμινώδης, Theophr.
Cynofbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynofura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ȣ, Ariftot.
Cytifus, ὁ κύτισος, Theophr.

D.

DACTYLIOTHECA, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, Plin.
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, Plato. malus, ὁ κακοδαίμων; capularis, ὁ σοροδαίμων, Plat. à dæmone infpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, id. qui dæmonis eft, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, Chryf. pro dæmone habeo, δαιμονίζω, Hefych. à dæmone poffideor, δαιμονίζομαι, N. T. δαιμονάω, Lucian.
Dæmoniacus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Dæmonicus, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, Chryf.

Dama, ἡ δορκὰς, άδος, Diofc. ἡ δὸρξ, κος, Al. Aphr. ὁ δόρκος, Diofc. parva, feu parvus, τὸ δορκάδιον, ȣ, LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, Dem. ἡ κατάκρισις, εως, N. T. τὸ κατάκριμα, ατος, ib. æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, ibid.
Damnatorius, καταγνωςικὸς, ὴ, ὸν.
Damnatus, ὁ ϗ ἡ κατακρίτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ καταδικος, ȣ, Dem. violati fefti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, id.
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατον τινὸς, Dem. θανάτȣ τινὸς, id. κατακρίνω θάνατον τινὸς, Ifocr. καταψηφίζομαι θάνατον τινὸς, Dem. aliquem iniquè, ἀδίκως καταδικάζομαι τινὸς, aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον, vel τινὰ φόνȣ, Lyf.
Damnosè, βλαβερῶς.
Damnofus, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, Plato. ἡ ζημία, Xen. τὸ βλάβος, εος, Dem. ἡ συμφορὰ, ᾶς, Ifocr. et detrimentum, βλάβη ϗ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, ἐνεγκεῖν τινὶ ζημίαν; effe feu fieri alicui, εἶναι τινὶ βλάβος; contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν ȣ μικρὰν; reftituere feu pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλȣ̃ν, cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης, feu ζημίας ποιεῖν, feu γίνεσθαι τι; facio feu patior, ζημιόομαι, ab aquâ, πάσχω κακὰς ἐκ ὕδατος, id.
Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, Ifocr.
Dapfilis, ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, Plato. epulum dapfilius, δεῖπνον δαψιλέςερον, Plut. dapfilis et largus fum, ἐνδαψιλεύομαι, Pandect.
Dapfiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xen.
Datio, ἡ δόσις, εως, Plato.
Dator, ὁ δοτὴρ, Xen. ὁ δοτὴρ, Lucian.
Datus, δοθεὶς, εῖσα, ὲν, Dem. datâ operâ, ἐκουσίως, Dem. ἑκοντὶ, ἐξεπίτηδες, id. delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, id.
De, ἐκ vel ἐξ, de fuo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτȣ̃ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, Ifocr. de muro præcipitare, κατὰ τείχεος κάτω ῥίπτειν, Herodot. de gloriâ pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, Dem. de re novâ loqui, feu dicere, περὶ καινȣ̃ πράγματος λέγειν, id. de numero detrahere, ἀπὸ τȣ̃ ἀριθμȣ̃ ἀφαιρεῖν, Ifocr. de rerum incolumitate folicitum effe, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, id. de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρȣς χώρας πολεμεῖν, id. commentatio de aftris, γραφὴ ἀμφὶ ἀςέρων, Lucian. fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανατȣ̃ αὐτȣ̃, Herodot.
Dea, ἡ θεὰ, ᾶς, Dem. ἡ θεὸς, ȣ̃, id. magna et præftans Minerva, μεγάλη ϗ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, id.
Dealbatio, ὁ λευκασμὸς, ȣ̃.
Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τὶ, Xen. λευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος, Plut. deambulatione pomeridianâ uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, Æl.
Deambulatorium, ὁ περίπατος, Plut.
Deambulo, περιπατέω, Herodian. furfùm, deorsùm, ἄνω, κάτω, Ariftoph.
Deamo, ςέργω, aliquem, τινὰ, Plut. ὑπεραγαπάω τινὰ, Herodian. ὑπερφιλέω.
Dearmatus, παρωπλισμένος, ένη, ένον, Plut.
Deartuo, ἐξαρθρόω, Ariftot.
Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, Plut.
Deauratus, ὁ ϗ ἡ διάχρυσος, Athen.
Deauro, χρυσόω, Athen.
Debacchatio, ἡ παροινία, Dem.
Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, Dem.
Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. ὁ καταγωνισμὸς, ȣ̃, id.
Debellator, ὁ καταγωνιςὴς, ȣ̃, ὁ καταπολεμῶν, ȣ̃ντος, Thuc.
Debello, καταπολεμέω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, Thuc. καταγωνίζομαι τινα, Lucian.
Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, Plato. alicui æs alienum, τινὶ χρέος, feu χρέα, Dem. alicui gratiam, τινὶ χάριν, Plato. dicere, λέγειν, Ariftot. non debemus occafionem in perniciem noftram impendere, ἣν ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quæ reftant, magnæ nobis curæ effe debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς φροντίσαι, id.
Debilis, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, Ifocr. ἀσθενῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωςος, ȣ, idem.
Debilitas, ἡ ἀσθένεια, Plato. ἡ ἀῤῥωςία.
Debilitatio, τὸ ἀσθένημα.
Debiliter, ἀσθενῶς, Dem.
Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινα, Xen.
Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, Dem.
Debitor, ὁ ὀφειλέτης, N. T. ὁ ὀφείλων, Dem. ὄφλων, ὁ χρήςης, ȣ, ὁ ὑπόχρεως, ω, id. magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.
Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, Eur. ἡ ὀφείλȣσα, Dem.
Debitum, τὸ ὀφείλημα, Dem. τὸ ὄφλημα, τὸ χρέος, εος, duplum, ὄφλημα διπλȣ̃ν; privatum, χρέος ἴδιον; paternum, χρέος πατρικὸν; adfcribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος; reddere, ἀποδȣ̃ναι τὰ ὀφειλόμενα, ἐκτῖσαι ὄφλημα; recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος; recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος; condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὄφλημα, id. ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλȣσι, Ifocr. expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, Dem. debito fraudare, ἀποςερῆσαι χρέος; urbem, ἀποςερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, id.
Debitus, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, benevolentia, εὔνοια, N. T. honor, προσήκȣσα τιμὴ, Plato. pœna, προσήκȣσα τιμωρία, id.
Deblatero, ψελλίζομαι, Ariftot. ςωμύλλω, Ariftoph. καταςωμύλλω, id. φλυαρέω.
Decacuminatio, ἡ βλαςολογία, ας, Theophr.
Decacumino, βλαςολογέω, Theophr.
Decalogus, ὁ δεκάλογος, ȣ.
Decanto, ἐγκωμιάζω, Ifocr. fæpiùs inculco, ταυτολογέω, Polyb.
Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ὁ δεκάρχης.
Decas, ἡ δεκὰς, άδος.
Decaulefco, ἀποκαυλέω, Theophr.
Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, Xen. de viâ alicui, ἐξίςαμαι ὁδȣ̃ τινι, Plut. à magiftratu, ἐξίςαμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. minuor, nihil ipfi deceffit de exercitu, nifi qui morbo extincti funt, ȣ̓δὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο ςρατȣ̃, εἰ μή τι νόσῳ, Thuc. de jure fuo decedere, ὑφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτȣ̃, Ariftoph. ante fatalem diem decedere, feu mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, Ifocr.
Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Dem. millia, ἡ μυριὰς, άδος, Theophr. ἡ μυριοςὺς, ύος, Xenoph. menfibus, δεκαμηναίῳ χρόνῳ, Philo.
December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, Theophr. al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, Suid.
Decempeda, μέτρον δεκάπȣν, ὁ δεκάπȣς, όδος.
Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ȣ̃ντος, ὁ γεωμέτρης.
Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, Poll.
Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.
Decemvir, ὁ δεκάρχης, ὁ δέκαρχος, ὁ δεκάδαρχης, ὁ δεκάδαρχος, ȣ, ὁ δεκαδȣ̃χος, Lyf. fum decemvir, δεκαδαρχέω, Hef.
Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, ὸν
Decemviratus, ûs, ἡ δεκαρχία, Plut. ἡ δεκαδαρχία, Dem.
Decennalis, ὁ ϗ ἡ δεκαετὴς, ὁ ϗ ἡ δεκαέτηρος, Plato.
Decennis, idem.
Decennium, ἡ δεκαετία, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, Plato.
Decens, πρέπων, aliquem, τινὶ, Ifocr. ὁ ϗ ἡ πρεπώδης τινὶ, id. προσήκων, ȣσα, ον, τινὶ, Dem. καθήκων, ȣσα, ον, τινὶ, Ifocr.
Decenter, προσηκόντως, Dem. Confer *Convenienter*.
Decentia, τὸ πρέπον, όντος, Dem.
Deceptio, ἡ ἀπάτη, Dem. ἐξάπατη, id.
Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ȣ̃ντος, Dem. ὁ παρακρȣόμενος, ȣ, Ifocr.
Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, Dem. benè et rectè, ὀρθῶς ϗ καλῶς; honeftiffima civitati, τὰ κάλλιςα τῇ πόλει; fecundum leges, κατὰ τȣ̀ς νόμȣς; fruftra, τἀνάλλως;
exprefse,

expressè, διαῤῥήδην; clam, κρύβδην; de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, id. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. judico, ἐπικρίνω, N. T. prælio, μάχομαι. Confer *Pugno*, *Prælior*.

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, Theophr. καρπολογέω, id. florem, δρέπομαι ἄνθος, Plut. fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, Basil. aliquid, ἀποδρέπομαι τι, Plut.

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, Plut. ὁ ἀγωνισμὸς, ῦ, Dion.

Decerto, διαγωνίζομαι; cum hostibus, πρὸς τὺς πολεμίυς, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινὶ τι, τινὶ ὑπὲρ τινὸς, Plato. ἁμιλλάομαι ἐπὶ τι, Xen.

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr.

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr. è vitâ, ἡ ἀπόςασις βίυ, Xen.

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, Dem. me odisse eum, ἄξιον ἐςιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπυδάζειν ὑπὲρ τύτυ, Dem. nos optimos esse, προσῆκον ἡμῖν βελτίςυς εἶναι, Isocr. non decet id parvi facere, ὐκ ἐςὶ δίκαιον ὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγυ ποιεῖσθαι τῦτο, Dem. quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐςὶ, Plato. plus quam decet irritari, μᾶλλον τῦ δέοντος, παροξυνθῆναι, Dem. contra quam decet παρὰ τὸ προσῆκον, ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, Xen. hæc te decent, ταῦτα σοὶ πρέπει, Isocr.

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, Al. Aphr.

Decido, deorsùm cado, καταπίπτω; ab asino, ἀπ' ὄνυ, Aristoph. in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. εἰς τὴν γῆν, N. T. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, Xen. controversiam, καθίςημι ἔριδα, Plut.

Decies, δεκάκις, Æl. decies millies, μυριάκις.

Decima, δεκάτη, Dem. decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, Xen. decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, Dem. decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, Plut. decimas accipio, δεκατόω, N. T.

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, δεκατευτὴς, ῦ.

Decimo, δεκατεύω τι, Plut. locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, Xen.

Decimus, δέκατος, άτη, ατον, Dem.

Decipio, ἐξαπατάω τινὰ, Dem. φενακίζω τινὰ, id. παράγω τινὰ, Plato. me ipse, φρεναπατάω ἐμαυτὸν, N. T. ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, Xen. unà, συνεξαπατάω, Dem. et fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, idem. ἐξαπατάω καὶ παρακρύομαι τινὰ, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαι τινα, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τινὸς, Dem. facilè decipi posse, εἶναι εὐαπάτητον, Aristot. εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, Poll. ἡ παγὶς.

Decisio, ἡ διάλυσις, Polyb. ἡ διάγνωσις, Dem.

Declamatio, ἡ ῥητορεία, Isocr. ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, Isocr. ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, Isocr.

Delaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid apertè, τι σαφῶς, Isocr. manifestissimè, τι ἐναργέςατα, id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρὸς τινὰ, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, id. omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιέω πᾶσιν, ὡς ὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, idem. aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, Plut. imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, Herodian.

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τῦ κακῦ, Bas. grammatica, ἡ κλίσις, Gramm.

Declino, ἐκκλίνω; ab aliquo, ἀπὸ τινὸς, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, Aristot. ad aliquid, ἐπὶ τι, Dem. aliquid, ἐκφεύγω τι, Plato.

Declivis, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, έος, Thuc. περικλινὴς, Plut. κατάντης.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, Naz. τὸ κλίτος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, Theophr.

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, Xen. ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, Aristot.

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, Diosc.

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, Theophr.

Decollo, τραχηλοκοπέω, Plut. τῷ πελέκει παίω, Diodor. τῷ πελέκει τὺς αὐχένας ἀποκόπτω.

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχροος, contr. δύσχρυς, υ, Hipp.

Decoloratio, ἡ δυσχροια, ας, Gal.

Decoquo, ἀφέψω, seu ἀφεψέω, Diosc. massam farinæ in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, Herodian. dilapido, χρεωκοπέω, Phalar. bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, Poll.

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, Dem. eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τῦ σώματος, id.

Decoramen, ὁ κόσμος, Isocr. τὸ κόσμημα, Plato.

Decorè, εὐπρεπῶς, Dem. καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τι, Thuc. aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, Plato.

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, ῦ.

Decortico, ἐπιφλοίζω, Theophr. λέπω, Athen. ἀπολέπω, Aristoph.

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, Dem. τὸ δέον, οντος, id. servo, φυλάττω τὸ πρέπον, id.

Decorus, ὁ καὶ ἡ εὐσχέμων, alicui, τινι, Æschin. ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, Xenoph.

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, Plato.

Decrepitus, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, Lucian. Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, id. extremè, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, Plat. ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, Ælian.

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.

Decresco, μειόομαι, Aristot.

Decretum, τὸ ψήφισμα, Dem. τὰ ψηφισθέντα, τὰ γνωσθέντα; præclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περὶ τινὸς; factum secundum leges, κατὰ τὺς νόμυς γνωσθέντα; utile, σύμφερον, τὸ δεδογμένον; decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα; comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, seu δόγμα; comprobare suffragiis, χειροτόνειν ψήφισμα; exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, idem. ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, Isocr. evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύειν ψήφισμα, idem. expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, id.

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, Lucian.

Deculco, καταπατέω, Thuc.

Decumanus, δεκαταῖος, αία, αῖον, fluctus, ἡ δεκακυμία, ἡ τρικυμία; qui decimas collegit, ὁ δεκατηλόγος, Dem.

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ῦντος, Lucian. διάγω ἐν κλίνῃ, Plut. κεῖμαι ἐν κλίνῃ, Dem. κατακλίνομαι, Aristot.

Decuplatus, δεκαπλάσιος, ία, ιον, Poll.

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, militum, ὁ λόχος, Thuc.

Decurio, onis, ὁ δεκαδάρχος, Philo. sum, δεκαδαρχέω, Hesych.

Decurio, as, καταλοχίζω, Plut.

Decurro, καταθέω, Dem. aliquo, καταδραμέω εἴς τι, Chrys.

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος.

Decursus, ûs, ἡ καταδρομὴ, ῆς, Thuc.

Decurto, κολοβόω, Aristot.

Decus, τὸ ὄνομα, civitatis, τῆς πόλεως, Dem. patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Confer *Gloria*.

Decussatim, κατὰ χιασμὸν, Plato.

Decussatio, ὁ χιασμὸς, ῦ, Plato. decussationis formam habens, χιαςὸς, ἡ, ὸν, Eustath.

Decussis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, ûs, ἡ ἀποσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὺς ἀποσείομαι, aliquid, τι, Aristot.

Dedecet, ἀναρμοςεῖ, Plato. aliquem, ὄνειδός ἐςι τινι, Plut. ἀπρεπὲς ἐςι, ὐ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, Dem.

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, Dem.

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, Antiph. honores, τιμὰς, Dem. aliquid verbo, τὶ λόγῳ, id. suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῦ, id. turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, Herodian. Confer *Dedecus*.

Dedecorosè, ἀτίμως, Plato.

Dedecorosus, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, υ, Dem.

Dedecus, ἡ ἀτιμία, Dem. τὸ ὄνειδος, ἡ αἰσχύνη; adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, seu περιποιεῖν τινι; admisisse, ἔνοχον εἶναι τινι αἰσχύνῃ; abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχυσαν αἰσχύνην; incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινι, id. dedecori hoc tibi est, τῦτο ἐςὶ σοι ὄνειδος, Plut.

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, Plato.

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, Polyb.

Dedignor, ἀπαξιόω, τινὰ, Appian. τι, Plut. aliquem ob aliquid, τινὰ τινὸς, Aristot.

Dedisco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, τι, Plut.

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκςήσασθαι τινὰ, Dem.

Dedititius, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, Isocr. deditâ operâ, ἐξεπιτηδὲς, Dem. alicui rei deditus, ἐπιθέμενος τινι, Synes. σπυδάζω περὶ τινὸς, Herodian.

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, Thuc. ultrò me ipsum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, Dem. urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινι, Diod. Sic. aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινα τινι, Plut. ἔκδοτον παραδίδωμι τινι, Herodian.

Dedoleo, ἀπαλγέω, N. T.

Dedolo, ἀποξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινα, Plut. filum, κρόκην, Lucian. lanam, ἔριον, id. navem, ναῦν, Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem à proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin. à sententiâ, μεταπείθω τινὰ, Dem. aliquem plausu et clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, Plut. funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, Lucian. ἀκολυθεῖν τινι πρὸς τάφον, Dem.

Deductio, ἡ ὁδηγία; abstractio, ἡ ἀπαγωγὴ.

Deductor, ὁ προηγεμὼν, όνος, Dem.

Deerro, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανάομαι, à rectâ fide, τῆς εὐθείας πίςεως, Chrys. deerrare facio, ἀποπλανάω, à proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin.

Defæcatus, ὁ καὶ ἡ ἄτρυγος, υ, LXX.

Defæco, διυλίζω, Diosc.

Defatigatio, ὁ κάματος, υ.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, Lucian.

Defectio, ἡ ἀπόςασις, Thuc. ἀποςασία, Plut. ἡ ἀπόλειψις, Dem. quod deest. Vide *Defectus*.

Defector, ὁ ἀποςατὴρ, Plut. ὁ ἀποςάτης.

Defectus, ἡ ἔνδεια, Dem. τὸ ἔλλειμμα, τὸ ἐλλεῖπον, οντος, τὸ ἐλάττωμα, id. solis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, Aristot.

Defendo, ἀμύνω, Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, idem. sororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς, Plut. Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Plato. aliquem coram judice, συνηγορέω ὑπὲρ τινὸς, Aristot. συνηγορέω τινὶ, Isocr. συναγορεύω τινι, ἀπολογέομαι περὶ τινὸς; caussam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπὲρ τινὸς, id. aliquem ab injuriâ, ἐπαμύνω τινὶ. Confer *Defensio*.

Defensio, ἡ προςατεία, Polyb. ἡ ἐπικυρία, id. coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, Dem. actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων; defensionem instituere, seu facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, seu ποιεῖσθαι, idem. λέγειν; dare, seu concedere alicui, διδόναι τινὶ; meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν; relinquere alicui, ὑπολείπειν τινι; scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινι; habere justam, ἔχειν λέγειν, seu εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν; legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν, φεύγειν ἔρημον καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, id. audire, ἀκροᾶσθαι τῦ ἀπολογυμένυ, Isocr. avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, Dem. defensione aliquâ

uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινι; abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, id.
Defenfito, προΐσαμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem.
Defenfor, ὁ προςάτης, ȣ, Plut. ὁ βοηθὸς, ȣ̃, id. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, Dem. ὁ συνήγορος, ὁ συνηγορῶν; falutis alicujus, συνηγορεύων τῇ σωτηρίᾳ τινὸς; legis alicujus, συνεργῶν νόμῳ τινι; comparare multos defenfores alicujus, πορίζεσθαι πολλὰς συνεργῦντας ὑπὲρ τινὸς; adfcifcere fibi defenforem, παρασκευάζεσθαι ἀυτῷ συνηγορῦντα; habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον; deftitui defenfore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρύντων ὑπὲρ ἀυτῶν, id.
Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, Synef. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινὶ τι, Plut. accufo, εἰσαγγέλλω, id. καταγγέλλω τινὰ, Herodian. Confer *Accufo.*
Deferveo, ἀποβράζω, Budæus, placidus fio, πραΰνομαι, Xen. ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, Dem.
Defeffus, ὁ ϗ ἡ κατάπονος, Plut. ὁ ϗ ἡ κατάκοπος, Plut.
Defetifcor, καταπονῦμαι, Laërt. ἀποκάμνω, Herodian.
Deficio, ἐλλείπω, in aliquâ re, ἔν τινί, Dem. deficio pecuniâ, feu pecunia deficit mihi, χρήματα με ἀπολείπει, Ariftoph. με ἐπιλείπει, Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, Thuc. fpiritu, τῦ πνεύματος, Plut. animo, λειποψυχέω, Thuc. viribus, ἐξασθενέω, Plut. defino, καταλήγω, defcifco ab aliquo, ἀφίςημι τινὸς, Ifocr. ἀπὸ τινὸς, Diodor. ἀφίςαμαι τινὸς, Ifocr. ad hoftes ἀφίςημι πρὸς πολεμίȣς, id. ἀπέρχομαι εἰς πολεμίȣς, Dem. ad adverfarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τὰς ἀντιδίκȣς.
Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, Ariftot. oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινὶ, Bafil.
Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τι κύκλῳ, Ariftot. aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαςήματι τινι, Lucian. ftatuo alicui aliquid, ὁρίζω τινι τι, Dinarch. circumfcribo, περιγράφω, Ariftot.
Definitè, ὁρισμένως, Ariftot.
Definitio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ̃, Ariftot. ὁ ὅρος, ȣ, id.
Definitivus, ὁριςικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Definitus, ὡρισμένος, ένη, ένον, Dem.
Defit, λείπει, ἀπογίνεται.
Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ̃, Plut. ἡ ἔμπρησις, Æfchin. ἡ ἐμπύρωσις.
Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, Xen.
Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἰς τι, Plato. ἀποκλίνω, ad focordiam, ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, Ariftot. παρεκτρέπομαι εἰς τι, Plut. ab aliquo in occurfu, ἐκτρέπομαι τινὰ ἀπαντῶν, Dem.
Defleo, καταδακρύω, fortem, τὴν τύχην, Xen. aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, Ifocr. matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανῦσαν, Lucian. virum propter fortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunam alicujus, κλαίω τινι τύχην τινὸς, Dem.
Defloreo, ἀπανθέω Naz. παρακμάζω ϗ παρανθέω, Plut.
Deflorefco, vide *Defloreo.*
Defloro, ἀπανθίζω, τι, Plut.
Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen. defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, Dem.
Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, Xen.
Defluvius, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥȣς, ȣ, Plato.
Defluxus, ûs, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, Xen. *in primis* humorum è capite ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥȣς, ȣ, Gal.
Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, Xen. aurum, χρυσίον, Hermog. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, Plato.
Defore, ἐλλείψειν, Ariftot.
Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.
Deformis, ὁ ϗ ἡ δύσμορφος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ȣ, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων, facies fupra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, Xen.
Deformitas, ἡ ἀμορφία, Plut. ἡ ἀῤῥυθμία τȣ̃ σώματος, Dem. τὸ αἶσχος, Xen.
Deformiter, αἰσχρῶς, Ariftot.
Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταρυπαίνω τινὰ, Ifocr. honores καταισχύνω τιμὰς, Dem. aliquid verbo, τι λόγῳ; fuam exiftimationem, τὴν δόξαν ἑαυτȣ̃, id. delineo leges, διατυπόω νόμȣς, Lucian. aliquid, ἐκμορφόομαι τι, Plut.
Defoffio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.
Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, ȣ, ὁ ἀποςέρησις, εως. Ifocr.
Defraudator, ὁ ἀποςερητὴς, ȣ̃, Plato.
Defraudo, παρακρόω, ἀποςερέω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινος, Xen. ἀποςέρησιν ποιῶ, Ifocr. ἐξαπατάω τινὰ, Dem. genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.
Defrenatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, Plato. ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, Naz.
Defrigefco, ἀποψύχομαι, Ariftot.
Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τὶ, Æfchin.
Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, ȣ̃, Theophr.
Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, Theophr. καρπίζομαι.
Defruftatio, ὁ σπαραγμὸς, ȣ̃, Herodian.
Defrufto, σπαράσσω, Lucian.
Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, Diofc.
Defugio, ἀποφεύγω, τὶ, Dem. ἀπαγορεύω τὶ, Plato.
Defulguro, ἀποςράπτω, Lucian.
Defunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιȣμένως, τυχόντως, ȣ̓ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγεὶς, aliquâ re, τινὸς, Plato. mortuus, τεθνεὼς, Dem. ἀποθανὼν, τετελευτηκὼς, κατοιχόμενος, id.
Defundo, καταχέω.
Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliquâ re, τινὸς, Plato. officio, τȣ̃ καθήκοντος, Thuc. vitâ, vide *Morior.*
Degener, ὁ ἀγενὴς, Herodian. ὁ ϗ ἡ δȣλοπρέπης, Lucian.
Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, Plut. ἡ ἐκτροπή.
Degenero, νοθεύομαι, Lucian. in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, Plato. liberi degenerantes, τέκνα ἐξιςάμμενα, Theophr. degenerare facio, ἐξίςημι ϗ φθείρω τὴν τȣ̃ ἔχοντος φύσιν, Ariftoph.
Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, Athen.
Deglabro, ψιλόω, Ariftot.
Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.
Deglutio, καταπίνω τὶ, Plut. βροχθίζω τι, Ariftot.
Dego, διάγω, feparatim, κατ' ἐμαυτὸν, Herodian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζάω βίον, Plato. ποιέομαι βίον, Herodian.
Degrandinat, ἐπιχαλάζει, λίθȣς, Luc.
Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.
Degufto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, Plato, imperium, γεύομαι ἀρχῆς, Herodot. τὶ, N. T.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, Lucian. primùm—dehinc, πρῶτον,——εἶτα, Dem.
Dehifco, χαίνω, Lucian. ἀποχαίνω.
Dehoneftamentum, vide *Dedecus.*
Dehonefto, vide *Dedecoro.*
Dehoneftus, vide *Turpis.*
Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Ariftot.
Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινα, Ifocr. μεταπείθω, Dem. ab aliquo, τινὸς, à gerendâ republicâ, τινὰ τȣ̃ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.
Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀποβολή.
Dejero, κατόμνυμι, Dem. διόμνυμι τι, Lyf. vidiffe aliquem, ἰδεῖν τινα, Plut. perfanctè, σεμνὸν ϗ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, Lyf.
Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, Herodian.
Dejicio, καταβάλλω τι, Ifocr. deturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆς τιμῆς, Lucian. aliquem de poffeffione, ἐξείλλω τινα, Dem. de faxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινα, Dem.
Dein, vide *Deinde.*
Deinceps, ἑξῆς, Dem. ἐφεξῆς, τὸ λοιπὸν, μετὰ ταῦτα, id. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Ifocr. εἰς τὸ λοιπὸν, Xen.
Deinde, εἶτα, invafit Theffaliam, ἐπέβη Θεσσαλίας, Dem. prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, idem. abufus eft, τὸν μετέπειτα χρόνον καταχέχρηται, Plato. primum—deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, Dem. πρῶτον μὲν—ὕςερον δὲ, πρῶτον μὲν—εἶτα, id. πρῶτον μὲν—ἔπειτα, primùm—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα—τὸ τελευταῖον, δὲ, id.
Deitas, ἡ θεότης, ητος, Gregor.
Dejugo, ἀποζυγόω.
Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς.
Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπὸ τινὸς, Ariftot. ἀπολισθαίνω τινὸς, Themift. in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, Hipp.
Delacero, καταμύσσω.
Delacrimatio, vide *Deploratio.*
Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*
Delævo, vide *Lævigo.*
Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, Athen.
Delamentor, θρηνέω, Herodian.
Delapfus, καταπεσὼν, πεσὼν, Herodian. cœlo, ὁ ϗ ἡ ȣ̓ρανοπετὴς, Plut. à Jove, ὁ ϗ ἡ διοπετὴς, Herodian.
Delaffo, κοπόω, delaffor, κοπιάομαι, aliquâ re, ἔκ τινὸς, N. T. ὑπὸ τινὸς, Ariftoph.
Delatio, ἡ ἔνδειξις, Dem. et accufatio, εἰσαγγελία ϗ γραφὴ, facere delationem adverfus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατὰ τινὸς, ἔγκλημα ποιεῖν πρὸς τινὸς, id.
Delator, ὁ μηνυτὴς, ȣ̃, Dem. ὁ ἐνδείξας, ἄντος, id. ὁ ἐνδείκτης, Synef. ὁ συκοφάντης.
Delavo, κατανίπτω, Lucian.
Delebilis, ὁ ϗ ἡ ἐξάλειπτος, ȣ.
Delectabilis, ἀσπαςὸς, ἡ, ὸν, Herodian. τερπνὸς, ἡ, ὸν, Ifocr.
Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, Plut. ἡ θυμηδία, Lucian.
Delectatio, ἡ τέρψις, Ifocr. et voluptas, χάρις ϗ ἡδονὴ, Dem. et fuavitas, ῥαςώνη ϗ ἡδονὴ, id. ἡ ἡδυπάθεια, ας, Lucian. ἡ εὐφροσύνη, ης, Xen.
Delecto, τέρπω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, Ifocr. εὐφραίνω τινὰ, Dem. συνηδύνω τινὰ, Plut. hoftes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, Dem.
Delector, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδοναῖς, Plato. laude, καλῶς ἀκȣ́ων, Plut. bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xen. hofpite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, Diod. efu carnium, ἐπινεύω εἰς τὰ κρέα, Ælian.
Delectus, ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος, ȣ, Polyb. delecti viri, ἄριστοι ἄνδρες, Lycurg. delecti à fenatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βȣλῆς, Dem. delectus juvenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος, Thuc.
Delectus, ἡ ἐπίλεξις, Appian. ὁ κατάλογος, Dem. ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, Xen. καταλέγω τὰς μαχησομένȣς, Plut. in Italiâ, εἰς ςρατίαν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, Herodian.
Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, Dem. ἐντολὴ, N. T.
Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινὶ τι, Ifocr. ἀποςέλλω, ἀποπέμπω.
Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὸς ὀργὴν, Plut. aliquem fermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, id.
Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τȣ̃νομα τι, Dem. aliquem è catalogo, τινὰ ἐκ τȣ̃ καταλόγȣ, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Ifocr. maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, Dem. calumnias, ἀποτρίβομαι feu διαλύομαι τὰς διαβολὰς, idem. ex hominum memoriâ, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Ifocr. tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, id. aliquid oblivione, λήθην ἐμποιέω τινὸς, Dem. παραδίδωμι τι τῇ λήθῃ, Lucian. aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμι τινὰς, Dem. urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, id. καθαιρέομαι πόλιν, Herodian.
Deletilis, vide *Delebilis.*
Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ̃.
Deletor, ἡ λυμαντὴρ, ῆρος, Xen.
Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.
Deliberatio, ἡ βȣλὴ, Dem. ἡ βȣ́λευσις, Ariftot. ἡ σκέψις, inftituo deliberationem de aliquâ re, προτίθημι βȣλὴν περὶ τινὸς, adverfari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βȣλεύεσθαι, inftituo deliberationem ante negotium, χράομαι

μαι τῷ βυλεύεσθαι πρὸ τῦ πράγματος, id. Confer *Concilium*.
Deliberativus, συμβυλευτικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Deliberator, ὁ βυλευτὴς, ῦ, Lucian.
Delibero, βυλεύομαι, Dem. σκέπτομαι, de re aliquâ rectè, περὶ τινος καλῶς, Dem. ὑπὲρ τινος id. non de hoc, an pax facienda ſit, ſed de eo, quænam facienda ſit, ἐ περὶ τῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τῦ, ποίαν τινὰ; mecum, κατ' ἐμαυτὸν, id. cum amicis, quod mihi agendum ſit, κατὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν, Thuc. quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, Xen. utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus eſſe, εἴτε βύλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς εἴτε φίλος εἶναι, id. utrum oratio planè ſupprimenda ſit, an vero, πότερον ἀφανιςέος παντάπασιν ἔςαι ὁ λόγος, ἤ, Dem.
Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, Plut.
Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, Ariſtoph.
Delicatè, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, Poll. διατεθρυμμένως, Xen. vivo, τρυφάω, Plut. vivo, et luxu diffluo, τρυφάω ϗ τῷ βίῳ διαῤῥέω, Ælian. vivens, ὁ ϗ ἡ ἁβροδίαιτος, ῦ, Thuc. veſtitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, Iſocr.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁ, ὸν, de homine et re, Ariſtot. θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, Xen. delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, Lucian.
Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, Dem. ἡ ἁβρότης, ητος, Xen. ἡ ἁβροσύνη, ης, Chryſ. atque luxus, τρυφὴ ϗ περιυσία, Dem. in deliciis vivo, τρυφάω, idem. deliciis adfluo, σπαταλάω, N. T. Confer *Delicior*.
Delicior, τρυφάω, Dem. θρύπτομαι, Xen. διαθρύπτομαι, id. ἁβρύνομαι, aliquantùm, ὑποτρυφάω, Plato. τρυφάω ϗ σπαταλάω, N. T.
Delictum, τὸ ἔλλειμμα, Dem. τὸ ἁμάρτημα, id. ἡ ἁμαρτία, ας, Iſocr. ἡ πλημμέλεια, ας, τὰ πεπλημμελημένα, ων; incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι; involvere ſe iiſdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicta alicujus caſtigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσι τινι, Dem. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις ἐπιτιμᾶν, τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, id. Confer *Peccatum*.
Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, Xen.
Deligo, is, αἱρέομαι τὶ, Iſocr. aliquem ducem, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, Dem. aliquid ex omnibus, προαιρέομαι τι ἐξ ἁπάντων, Iſocr. ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιςον ἐξ ἁπάντων, id.
Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, Plato. ἡ σκιαγραφία τινὸς, id.
Delineo, προγράφω, Iſocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.
Delingo, ἀπολείχω, Athen.
Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ῦ, Eurip.
Delinio, καταχρίω, Gal. ſuavitate, κηλέω, Plut. θέλγω, μειλίσσω.
Delinitio, ἡ κηλησὶς, έως, Plut.
Delinitivus, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, Plut.
Delino, καταχρίω, Gal.
Delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nullâ in re, πλημμελέω περὶ ἐδὲν, Iſocr. in aliquem, πλημμελέω εἰς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλομαι, Iſocr. πολλὰ ἐξαμαρτάνω, id. in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, Ælian. Confer *Pecco*.
Deliqueo, τήκομαι, Gal.
Deliqueſco, idem.
Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, Plut. animi, ἡ λειποθυμία, ας, Herodian.
Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.
Deliratio, ἡ λήρησις, εως, Aretæus.
Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, Xiphil. ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, id.
Deliro, ληρέω, Dem. ἀποληρέω, id. παραληρέω, Ariſtoph. prorſus, παντάπασι, Iſocr. et inſanio, παραφρονέω ϗ μαίνομαι, Dem.
Delirus, ὁ ϗ ἡ, ληρώδης, εος, Ariſtot. ὁ παράφρων, ſenex, ὁ χρονόληρος, Confer *Stultus*.
Deliteo, διαλανθάνω, in ſilvis, ἐν δρυμοῖς, Herodian. κρύπτομαι ἐν ὕλαις, id.
Deliteſco, vide antecedens.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, Ariſtot.
Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, N. T. τὸ ἱερὸν, Dem.
Deludificor, διαπαίζω, Plato.
Deludo, ἐμπαίζω, Heſych. καταπαίζω.
Delumbis, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ῦ.
Delumbo, ἀπονευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τὶ τινι, Iſocr. ἐντέλλομαι.
Dememini, ἐπιλανθάνω, Plato.
Demens, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ παράφρων, σκαιὸς, ὰ, ὸν, Dem.
Demenſum, τὸ σιτομέτριον, ῦ, Naz. ἡ σιτομετρία, ας, Diod. Sicul.
Dementer, ἀφρόνως; facere, ποιεῖν, Dem. ἐκφρόνως, id. ἀνοήτως.
Dementia, ἡ ἄνοια, Dem. ἡ παράνοια, ἡ ἀπόνοια, ας, ἡ εὐήθεια, ας, id. eo dementiæ venire, εἰς τῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, Iſocr.
Dementio, παραφρονέω, Dem. ληρέω, μαίνομαι, idem.
Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, N. T.
Demereo, περιποιέομαι, aliquid aliquo, τί παρὰ τινος, Dem.
Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινὰ, Dem. homines, ἀνθρώπυς ἐξομιλίζω, Syneſ.
Demergo, καταποντίζω, *propriè in mare*, aliquid, τὶ, Plut. et everto urbem, καταδύω ϗ ἐκτρέπω πόλιν, Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, Baſil. navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, Dem. ad ilia uſque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων, Herodian.
Demerſio, ὁ βαπτισμὸς, ῦ, N. T. in mare, ὁ καταποντισμὸς, ῦ.
Demerſor in mare. ὁ καταποντιςὴς, ῦ, Iſocr.
Demerſus, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit nave demersâ, ἀπόλλυται σῖτος πλοίυ καταδύντος, Dem.
Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, Dem.
Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, Heſych. radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τῦ γένυς, Sophocl.
Demigratio, ἡ μετοίκησις, Plato.
Demigro, μετοικίζομαι, Lucian. è vitâ, ὑπεκχωρέω τῦ βίυ, Plato.
Deminuo, μειόω, aliquid, τὶ.
Demiror, ὑπεράγαμαι, Suid. dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, Herodot. ὑπερθαυμάζω.
Demiſsè, ταπεινῶς, Iſocr. ſentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ϗ ταπεινὸν φρονέω, Dem.
Demiſsio, ἡ κάθεσις, Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, N. T. ἡ ταπεινότης, Iſocr.
Demiſſus, καθειμένος, ένη, ένον, Thuc. animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, N. T. ταπεινὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. demiſſo animo ſum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Iſocr.
Demitto, καθίημι, ſcalas, κλίμακα, Herodian. me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, Xenoph. animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, Plut. aliquid funibus, χαλάω τι, N. T. ancoram, χαλάω ἀγκύραν; velum, χαλάω ἱςὸν; in ſportulâ per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τῦ τείχυς, N. T.
Demo, ἀφαιρέομαι, τί τινὶ, Dem.
Demolior, καταςρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, Aphth. vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὺς, Thuc. murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος.
Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς.
Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ῦ, Thuc.
Demonſtrabilis, ὁ ϗ ἡ ἀποδεικτὸς, Ariſtot.
Demonſtratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, Æſchin.
Demonſtrativè, δεικτικῶς.
Demonſtrativus, δεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Demonſtrator, ὁ ἀποδείκτης, ῦ.
Demonſtro, δείκνυμι τι, Dem. ἀποδείκνυμι τι, Herodot. aliquid clarè, ἀποδείκνυμαι τι σαφῶς, Dem. ita clarè, ut, ἐπιδεικνύω τι ὕτω σαφῶς, ὥςε, id. meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, Iſocr.
Demordeo, ἀποδάκνω.
Demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Confer *Morior*.
Demortuus, ἀποθανὼν, ῦσα, ὸν; ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τῦ βίυ, Lucian.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plato. in aliquâ re, διαμέλλω πρὸς τι, Naz.
Demulceo, κηλέω, Plato. ἐκμειλίσσομαι, Baſil. θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγογέω τὺς ἀκέοντας ταῖς εὐρυθμίαις, Iſocr.
Demùm, vide *Denique*.
Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.
Demutilo, κολοβόω, Ariſtot.
Demuto, vide *Muto*.
Denarius, δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, Naz. nummus, ἡ δραχμὴ, Thuc. τὸ δηνάριον, N. T. τὸ δεκάχαλκον, Plut.
Denaſcor, ἀποθνήσκω, Plato. Confer *Morior*.
Denaſo, ῥινοσκοπέω, Suid.
Denato, κατανήχομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνον, Plut.
Deni, οἱ, αἱ, ἁ δέκα, Thuc.
Denigratio, ἡ μελάνωσις, Naz. ὁ μελασμὸς.
Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τατελευταῖον, vel τὸ τελευταῖον, Dem. τατελευταῖα, vel τὰ τελευταῖα, id. εἰς τελευταῖον, Æſchin. τὸ σύνολον, Dem.
Denominatio, ἡ παρανομασία, ας.
Denomino, κατονομάζω, aliquâ re, τινὶ, Philo.
Denoto, σημειόω, Naz. ſignifico, σημαίνω, Xen.
Dens, ὁ ὀδὺς, Ariſtot. molaris, ὁ γόμφιος, Xen. genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, Ariſtot. anterior, ὁ γελασῖνος, Poll. ὁ τομεὺς, έως, id. caninus, ὁ κυνόδυς, οντος, Hippocr. dentium ſtupor, ἡ αἱμωδία, ας, Ariſtot. dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, idem. dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, Dioſc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, id. dentes habens utrimque, ὁ ϗ ἡ ἀμφόδυς, οντος, id. nullos, ὁ ϗ ἡ ἄνοδυς, Athen. ferratos, ὁ ϗ ἡ καρχαρόδυς, Ariſtot. prominentes, ὁ ϗ ἡ προόδυς, Poll. tres, ὁ ϗ ἡ τριόδυς, LXX. exſertos, ὁ ϗ ἡ χαυλιόδυς, Ariſtot.
Denſatio, ἡ πύκνωσις, εως, Plut.
Denſè, πυκνῶς, Athen.
Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, Plut.
Denſo, πυκνόω, Plut.
Denſus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, Theophr. ἀθρόος, α, ον, Thuc. δασὺς, εῖα, ὺ.
Dentale, ὁ γύης, Heſ.
Dentatus, ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, Galen. ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, Poll.
Denticulatus, idem quod *Dentatus*.
Denticulus, ὀδὺς μικρὸς.
Dentificium, ὁ ὀδοντοξέςης, ῦ, Poll.
Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, Hippocr. ὀδοντοποιέω, Poll.
Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέςης, Poll.
Dentitio, ἡ ὀδοντοφυία, ας, Paul. Æg. ἡ ὀδοντίασις, εως, id. τὸ τῶν ὀδοντοποιύντων πάθος, Poll.
Denubo, vide *Nubo*.
Denudo, ἀπογυμνόω, Heſiod. γυμνόω, aliquem aliquo, τινὰ τινος, Herodian. Confer *Nudo*.
Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, Confer *Indictio*.
Denuncio, ἀπαγγέλλω, τινὶ τι, Plut. παραγγέλλω τινὶ τι, id. alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, Dem. προαγορεύω τινὶ πόλεμον, id. per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, Thuc.
Denuò, αὖ, Dem. αὖθις, id. πάλιν, id.
Deocco, βωλοκοπέω, Ariſtot.
Deonero, ἀποφορτίζω, Heſych.
Deorſùm, κάτω, vertor, γίνομαι, Dem. ac ſurſùm, ϗ ἄνω, Galen.
Deoſculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας ϗ πόδας τινὸς, Xen.
Depaciſcor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρὸς τινα, Xen. σύμβασιν ποιέομαι, Thuc.
Depalmo, κονδυλίζω, Suid.
Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τὶ περὶ τι, Ariſtot. aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, idem.
Depaſco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν Iſocr. κατανέμω χώραν βοσκήμασι, Demoſth. agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, idem. ignis depaſcit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, Thuc. depaſcor, ἐπιβόσκομαι.
Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, Polyb.

Depaupero, πτωχίζω, LXX.
Depecto, κτενίζω, Herodot.
Depeculatio, ἡ σύλη, ης, Dem. ἡ σύλησις, εως.
Depeculator, ὁ ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω, Chryf. κλέπτω τὰ κοινὰ, Dem.
Depello, ἀπωθέω, Thuc. παρωθέω, Dem. aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινὰ τινος, id. ἀποτρέπομαι τινὰ τινος, Plut. aliquem de regno, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, Dem. gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσι ἐπαιωρούμενον, Herod.
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαι τίνος, N. T. ἐξαρτάομαι τινος, Lucian. à virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, Herodian.
Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, Dem.
Dependulus, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.
Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, Plut. et everto urbem, ἀπόλλυμι ϗ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.
Depereo, ἀπόλλυμαι, Ariftoph. morior, ἀποθνήσκω, Plato. vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαι τινι, Plato.
Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diofc. depetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.
Depexus, κτενισθεὶς, εῖσα, ὲν.
Depictus, ὁ ϗ ἡ κατάγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ κατάγραφος, ȣ, Lucian.
Depilatus, ἐκτριχωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην, Poll. ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, id.
Depilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, Poll. ὁ ϗ ἡ ἄκομος, idem.
Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.
Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, Paufan. coloribus, χρωματεύω τι, Synef. imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτȣ̃ μεγίςην γράφω, Herodian.
Deplanto, ἀποφυτεύω, Ariftot.
Depleo, ἐξαντλέω, Lucian. ἀπαντλέω.
Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, έα, έον.
Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, incurabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεςος, Dem. à medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.
Deploro, vide *Defleo*.
Deplumis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, Suid. ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.
Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, Xenoph. dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, Ifocr. pecuniam, παρακατατίθεμαι χρήματα, id. inimicitias, ἔχθραν ἀποτίθεμαι, Plut. ἔχθραν ἀπολύομαι, Ifocr.
Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, Hermog.
Depopulator, ὁ πορθητής.
Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ μικρὰς πόλεις, Plut.
Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον ςρατεύματι, Thuc. aliquem in infulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, Lucian. aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, Ifocr. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω ςρατὸν, Herodian.
Depofco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, Dem.
Depofitio, ἡ κατάθεσις, ἡ θέσις, Plato.
Depofitum, ἡ καταθήκη, Ifocr. ἡ παρακαταθήκη, Thuc. ἡ ὑποθήκη, Dem. relinquere pofteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, id. accipere, λαμβάνειν, idem. δέχεσθαι, Ifocr. repofcere, ἀπαιτεῖν, Dem. reddere, ὑποδῦναι, Arift.
Depoftulo, ἐξαιτέω, Dem.
Deprædatio, ἡ σύλη, ης, Dem.
Deprædor, ἀποσυλάω, Chryf. aliquid, λαφυραγωγέω τι, Plut.
Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.
Depravatè, διεςραμμένως.
Depravatio, ἡ διαςροφὴ, ῆς, Theophr.
Depravo, διαςρέφω τι, Theophr. aliquem, κακουργέω τινὰ, Xenoph. fcripturas, ςρεβλόω τὰς γραφὰς, N. T. Confer *Corrumpo*.
Deprecabundus, ἱκετεύων, ȣσα, ον.
Deprecatio, ἡ δέησις, εως, Dem. pro reo, ἡ παραίτησις, εως, id. ἡ ἐξαίτησις, εως, id. pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος, Dem.
Deprecator, ὁ παραιτητής.
Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τὶ, Dem. ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, Dem. ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, Synef. veniam pofco, παραιτέομαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτέομαι τινι, id.
Deprehendo, καταλαμβάνω τὶ, Dem. injuftè facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικȣ̃ντα; in ipfo facinore, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, id. intelligo, μανθάνω, id. διαγινώσκω, id.
Deprehenfio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
Depreffio, ἡ καταπίεσις, εως.
Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuftè, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Ifocr. ὑποβάλλω, ταπεινόω.
Depromo, προχειρίζομαι τὶ, Lucian. ex cellâ penuariâ, προφέρω ἐκ τȣ̃ ταμείȣ, Ifocr.
Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, Æfchin.
Depfo, δεψέω, Hefych.
Depudefco, ἀπαναισχυντέω, LXX.
Depugnatio, ἡ καταμάχη, ἡ διαμάχη, adverfus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις.
Depugno, διαμάχομαι, pro re aliquâ, ὑπὲρ τινος, Plato. pro aliquo, cum aliquo, feu adverfus aliquem, ὑπὲρ τινος, πρὸς τινα, Plut. adverfus aliquid, repugno alicui rei, πρὸς τι, Dem.
Depulfio, ἡ ἄπωσις, ἡ ἀποπομπὴ, Ifocr.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Deputo, ἀποκόπτω τι, Xen. exiftimo, νομίζω, Dem.
Derado, ἀποξέω, καταξέω, Plut.
Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.
Derelictus, ὁ ϗ ἡ κατάλειπτος, ȣ, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, N. T.
Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, Plato. gloriam, δόξαν, Dem.
Derepentè, ἐξαίφνης, Dem. ἐκ προσπαίȣ, Ariftot. προσπαίως, id.
Derepo, ἀφέρπω.
Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, Dem. τινὸς, Ifocr. τινὶ, Herodot. pacem, τῆς εἰρήνης, Ifocr. derideri ab hoftibus, καταγέλαςον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, id. ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, Dem. facio ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαςον ποιέω τινὰ, Plato.
Deridiculus, ὁ ϗ ἡ καταγέλαςος, ȣ, Plato. ὁ ϗ ἡ εὐκαταγέλαςος, ȣ, Æfchin. ὁ ϗ ἡ ἐπίχαρτος, ȣ, Dem.
Derifio, ὁ κατάγελως, ωτος, Xen. τὸ καταγέλασμα, Poll.
Derifor, ὁ καταγελῶν, Xen. ὁ σκώπτης.
Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, Theophr. grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς; criminis in aliquem, ἡ μετάςασις, εως, Andoc.
Derivativus, ὁ ϗ ἡ παράγωγος, Gramm.
Derivo aquam, παροχετεύω, Plut. et ut Grammatici, παράγω; aquam foffis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον.
Derodo, ἀποτρώγω, Laërt.
Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινὶ τι, Ifocr.
Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ȣ̃.
Deruncino, βοτανίζω.
Defævio, ἀγριαίνω, Plut.
Defalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. faltando imperitè perdo, τὸν γάμον, Herodot.
Defcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, Xenoph. ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέςερον εἰς χώραν τινὰ, Dem. κατέρχομαι.
Defcenfio, ἡ κατάβασις, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδȣ, Ifocr. ἡ κάθοδος, ȣ, Plut.
Defcenfus, idem.
Defcifco, vide *Deficio*.
Defcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπὸ τινος, Athen. i. e. delineo, διαγράφω, Plato.
Defcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, Dem. τὸ διάγραμμα, id. tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, Poll. rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, Plato. ἡ περιήγησις.
Defcriptum, τὸ ἀπόγραφον, Dem. τὸ ἀντίγραφον, id.
Defcriptus, ὁ ϗ ἡ ἀπόγραφος, ȣ, Laërt.
Defeco, ἀποτέμνω τὶ, Plato. ἀποκόπτω τι, Xen. ferrâ, ἀποτρέπω.
Defectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Defero, ἀπολείπω τινὰ, Dem. καταλείπω τινὰ, Ariftot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικέω, id. campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τȣ̃ πεδίȣ, Herodian.
Defertio, ἡ ἀπόλειψις, Dem. ordinis, ἡ λειποταξία; militiæ, ἡ ἀςρατεία, defertionis five deferti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, id.
Defertor, ὁ ἀπολείπων, ordinis, ὁ λειποτάκτης, Dem. ὁ ἄτακτος, ὁ ἀσύντακτος, militiæ, ὁ ἀςράτευτος, ȣ, id.
Defertum, ἡ ἔρημος, ȣ, N. T. ἡ χώρα ἐρήμη, Xenoph. ἡ ἐρημία, ας, N. T.
Defertus, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, vel etjam ἔρημος, ήμη, ημον, deferta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, Xen. ἐρήμη ϗ ἀνάνθρωπος γῆ, Lucian. ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, Plut. ἔρημος βοηθήσοντος, Ifocr. defertum effe à fociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omninò defertum effe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.
Defervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, Xenoph. δȣλεύω τινὶ, id. ὑπȣργέω τινὶ, Plut.
Defes, ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, Plut. Confer *Piger*.
Deficco, καταξηραίνω, Theophr. ἀποξηραίνω.
Defideo, κάθημαι, Dem. ῥαθυμέω, id. et otium ago, ἀργέω ϗ σχολάζω, id.
Defiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, Ariftot. ὁ ϗ ἡ πολυπόθητος, ȣ, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπιπόθητος, ȣ, N. T. ποθεινὸς, ὴ, ὸν.
Defideratio, vide *Defiderium*.
Defideratus, vide *Defiderabilis*.
Defiderium, ὁ πόθος, patriæ, τῆς πατρίδος, Dem. flagro defiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς; teneor defiderio alicujus, πρόσεςι μοι πόθος τινὸς; incido in defiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς; alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημα τινος, id. ἐπιθύμησις τινος, Ariftot. ἡ ἐπιπόθησις τινος, N. T. ἡ ἐπιποθία τινὸς, ibid.
Defidero, ποθέω, aliquem, præfentiam alicujus, παρȣσίαν τινὸς, Dem. mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, id. plura, ὀρέγομαι πλείονος, Ifocr. aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, Dem. ἐπιποθέω τι, Lucian. ἱμείρομαι, Hom.
Defidia, ἡ ῥαθυμία, Dem. Confer *Segnitia*.
Defidiosè, ῥαθύμως.
Defidiofus, ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, Plut. Confer *Piger*.
Defido, καθιζάνω, Ifocr.
Defignatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato. magiftratûs, ἡ ἀπόδειξις.
Defignator, ὁ ἀποδείκτης, ȣ.
Defignatus, a, um, ἀποδειγμένος, ένη, ένον, conful, ἀναρῥηθεὶς ὕπατος, Plut.
Defigno, primis lineis defcribo, ὑποτυπόω, Arift. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Ifocr. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ ςρατηγὸν, Dem. ἀποδείκνυμι τινα ςρατηγὸν, Herodian. aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ σεβαςὸν, id. σημειȣ̃μαι.
Defilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ, Xen. è curru, ἀποπηδάω τȣ̃ ἅρματος, Plut. in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, Ariftot.
Defino, λήγω, à laboribus, feu laborare, τῶν πόνων, Ifocr. jubere, ἀνίημι προςάττων, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τȣ̃ λέγειν περὶ τινος, id. à bello, παύομαι τȣ̃ πολέμȣ, Ifocr. in aliquid, ἀπολήγω εἰς τι, Ariftot. ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, Plato. ab aliquâ re, ἀφίςαμαι τινος, Dem.
Defipiens, vide *Delirus*.
Defipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.
Defipio, παραφρονέω, Ifocr. Confer *Deliro*.

Desisto, ἀφίςαμαι, ab aliquo, τινὸς, Dem. Confer *Desino*.
Desitus, ἀπολειφθεὶς, εῖσα, ἐν.
Desolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.
Desolator, ὁ ἐρημωτὴς, ȣ.
Desolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, Thuc.
Despectio, ἡ παρόρασις, εως, Apocr.
Despecto, πυκνὰ καθοράω.
Despectus, τὸ καθόραμα; contemptus, ἡ παρόρασις. Confer *Contemptus*.
Desperans, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιςος, ȣ, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ȣ, Dem.
Desperanter, ἀνελπίςως, Isocr.
Desperatio, ἡ ἀνελπιςία, Basil. τὸ ἀνέλπιςον, Thuc. ἡ ἀθυμία, Dem. ἡ ἀπόνοια, desperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινὰ, id. in extremâ desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελπίςῳ σαλεύειν, Hesiod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ϗ ἀπογνώσει, Herodian.
Desperatus, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιςος, ȣ, Isocr. ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, Plut.
Despero, ἀνελπίζω, de aliquâ re, τινὸς, Galen. de ægroto, τὸν νοσȣ̃ντα, id. de præsenti rerum statu, ἀθυμέομαι τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι, Isocr. omninò de aliquo, ἀπογινώσκω παντάπασι τινὸς, Dem. Confer *Desperatio*.
Despicabilis, εὐκαταφρόνητος, ȣ, Lucian.
Despicio, καταφρονέω τινὰ, Thuc. Confer *Contemno*, deorsùm adspicio, καθοράω τὶ, Plut.
Despicor, vide *Contemno*.
Despolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, Chrys. ἀπογυμνόω, ἀποδύω.
Despondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφεύω τινὰ, Isocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τίνα τινὶ, Xenoph. καθομολογέομαι τινὰ τινὶ, Plut. animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Confer *Despero*.
Desponsatus, καθωμολογημένος, ένη, ένον, Plut.
Desponso, vide *Despondeo*.
Despretus, vide *Contemptus*.
Despumo, ἐπαφρίζω, N. T. ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω, contemno aliquid, seu in aliquo, τινὸς, Dem. aliquem, διαπτύω τινὰ, idem.
Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.
Destillatio, ὁ καταςαγμὸς, ȣ̃, ἡ ἀπόςαξις, εως, Theophr.
Destillo, καταςάζω, Lucian. destillat aurum ab eorum verbis, ἀποςάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, id. mel à foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, Diod. Sic.
Destinatio, in scopum, ὁ ςοχασμὸς, ȣ̃, Plut. animi, ἡ προαίρεσις, εως, Herodian.
Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Plut. alicui aliquid, τινά τι, Dem. aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, Polyb. aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατον τινὸς, Ælian.
Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυςυχȣ̃ντα, Plut. fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτȣ̃, Herodian. Confer *Desero*. destituor, ἀπορέω, pecuniâ, χρημάτων, Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκαίων, seu τῶν ἐπιτηδείων, id. εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ seu πάσῃ, Dem. Isocr. occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliquâ re, ὑςερίζω τινὸς, id. ἀποτυγχάνομαι τινὸς, Ælian.
Destitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. solitudo, ἡ ἐρημία, Isocr.
Destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τὶ, Lucian.
Destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀνίςημι πόλιν, Dem. ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. item ἐκπέρθω, Hom. ἐκπορθέω, Eur. aliquid, καταβάλλω τι, Isocr. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, Naz.
Desudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.
Desudo, ἀφιδρόω, Aristot. in aliquâ re, κατεργάζομαι τι, Plato.
Desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, Æschin.
Desuefio seu desuesco, ἀπεθίζομαι.
Desuetudo, ἡ ἀήθεια, Lucian.
Desuetus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης.
Desultor, ὁ ἀμφίππος, Ælian.
Desultorius, κελητιςικὸς, ἡ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος, Pandect.
Desultura, τὸ κελήτισμα, ατος.
Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ȣ̓δενὸς, Dem. Confer *Deficio*, commodis alicujus, ἀφίςαμαι τῶν τινι συμφερόντων, id.
Desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.
Desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, Herodian.
Detego, ἀποςεγάζω, N. T. revelo, ἀποκαλύπτω, ibid.
Detendo, ἀνίημι, Xen.
Detentio, ἡ κάθεξις, Aristot. ἡ κατοχὴ, Gal.
Deter, πονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione sum aliquo, ἐλάττομαι τινὸς, Dem. deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, Plato.
Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, ȣ̓λὰς, Diosc. calumnias, ἀποτρίβομαι τὰ διαβολὰς, Diod. Sic. Confer *Abstergeo*.
Detergo, idem.
Determinatio, τὸ πέρας, ατος, Dem. ὁ ὅρος, ȣ, idem. ὁ ἀφορισμὸς.
Determino, ὁρίζω, Dem. προσγράφω ὅρον, idem.
Detero, κατατρίβω, Thuc. ἀποτρίβω.
Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliquâ re, τινὰ τινὸς, Plut. à consulendo, τινὰ ἀπὸ τȣ̃ συμβȣλεύειν, Isocr. aliquem à peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, id. aliquem à gerendâ republ. τινὰ τȣ̃ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut.
Deterritus, ὁ ϗ ἡ ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας, Chrys.
Detestor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, Lucian. cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, id. βδελύσσομαι.
Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plato. παρατείνω τινὶ, Plut. aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινὰ τινὸς, id.
Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, Herodian. capillos quos habuit totondit, ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, id.
Detono, καταβροντάω.
Detorno, ἀποτορνεύω.
Detorqueo, ἀποςρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, Plut. in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, Lucian.
Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut. famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, Basil.
Detractor, ὁ κατάλαλος, ȣ, Plut. obtrectator, ὁ κατάλαλος, N. T. ὁ ψιθυριςὴς, ȣ̃, ibid.
Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινὶ τι, Isocr. obtrecto alicui, διασύρω τινὰ, Dem. Confer *Calumnior*, *Cavillor*.
Detractatio, ἡ ἀνάνευσις, εως.
Detrectator, ὁ ἀνανευτὴς, ȣ̃.
Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, Dem. aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, Xen. preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν, Plut. munus, ἀρνέομαι χρείαν, Dem. pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, Herodian. negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, id. imperia, ἀφηνιάζω, id. Confer *Aversor*, *Fugio*.
Detrimentosus, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, Plato. Confer *Noxius*.
Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, damnum, ἡ ζημία; magnum, μεγάλη, Dem. summum, ἐσχάτη, et damnum, ϗ βλάβη, adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, id. Confer *Damnum*.
Detrudo, ἀπωθέω, Thuc.
Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, Theophr.
Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, Theophr. κολάω τὶ, id. κολοβόω.
Detumeo, ἀπογκόομαι.
Deturbo, ἀπωθέω, Thuc. παρωθέω, Naz. ἀπαράσσω, Hom. evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, Herodian.
Deturpo, καταισχύνω, Plut. aliquid, μολύνω, τὶ, Isocr.
Devasto, πορθέω, regionem, χωρίον, Thuc. domos, οἰκίας, Xen. ἀποικοδομέω, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, Plut.
Deveho, κατάγω, Plut. καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτον τινι, Thuc.
Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, Plut.
Deveneror, σέβομαι, aliquem, τινὰ, Plato.
Devenio, καθήκω, Æschin. ad tyrannidem potentiâ, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξȣσίᾳ, Herod. aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, idem. Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, N. T. audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντάει εἰς τὴν ἄνοιαν, Polyb. Confer *Venio*.
Devenusto, idem quod *Deturpo*.
Devergentia, τὸ κατωφερὲς, έος.
Deverro, κατασαίρω.
Devexitas, τὸ κατωφερὲς, τὸ κάταντες.
Devexus, ὁ ϗ ἡ κατάντης, εος, Suid. ὁ ϗ ἡ κατακλινὴς.
Devincio, ἀναρτάω τινὰ, Xen. dolia inter se, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις, Herodian. insulas inter se benevolentiâ, συνάπτω τὰς νήσȣς πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, Philostr.
Devinco, νικάω τινὰ, Xen. καταικάω τινὰ, Plut. voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, Xen. devincor segniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, Herodian.
Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδȣ̃, Thuc. διαμφοδέω, Eust.
Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις.
Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, Athen. aliquam, διακορέω τινὰ, Herodot.
Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τȣ̃ κακȣ̃, Bas.
Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, Plato. ὑποςέλλομαι τὶ, Isocr. ἐκκλίνω.
Devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδȣ̃.
Deunx, τὸ ἐνδεκαέγκιον, ȣ.
Devoco, κατακαλέω.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπὸ τινὸς, Xen. vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινὶ, Herodian.
Devoro, κατεσθίω, τινὰ, Plut. taurum, καταφάγω ταῦρον, Athen. κατατρώγω.
Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, Plut. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, Dem.
Devotus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ȣ, Dem.
Devoveo, κατεύχομαι, Plut. καθιερόω, me ipsum pro patriâ alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, Plut. me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, N. T. diris imprecationibus aliquem, καταράομαι τινα, Aristid. alicui, τινι, Dem.
Deuro, ἐκπυρόω.
Deus, ὁ Θεὸς, ȣ̃, Dem. optimus maximus, ὁ μέγιςος; summus, ὕπατος; Numen divinum, Θεὸς ϗ δαίμων, idem. Θεὸς ϗ δαιμόνιον, idem. vis cœlestis et divina, δαιμονία δύναμις, Isocr. potestas Deorum, δύναμις Θεῶν, Dem. ἰσχὺς τȣ̃ δαίμονος, id. Dii meliora, εὐφήμει, Plato. μηδὲν βλάσφημον εἶπε, Aristot. ita Deos mihi velim propitios, νὴ τȣ̀ς Θεȣ̀ς, Dem. ita me Jupiter et omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία ϗ ἅπαντας Θεȣ̀ς; per Deos, quis ita stolidus est? πρὸς Θεῶν, τὶς ȣ̔́τως εὐήθης ἐςὶ; proh Jupiter, ὦ πρὸς τȣ̃ Διός; Deus avertat, μὴ γένοιτο, id. ὁ μὴ συμβαίη, Deus avertat malum à republicâ, μὴ ȣ̓́τω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει. Dii perdant malum malè, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς. Dii malè faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, id. Dei voluntate et potentiâ, Θεȣ̃ γνώμῃ ϗ δυνάμει, Herodian. Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπὶ τινὰ, Thuc. cum Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.
Dextans, τὸ δεκαέγκιον, ȣ, Vet. Gloss.
Dexter, δεξιὸς, ὰ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ȣ, id.
Dextera, seu dextra, ἡ δεξιὰ, Dem. dextram porrigere, seu protendere, προτείνειν δεξιὰν, id. injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, id. dextrâ prehendo aliquem, δεξιόομαι τινα, Aristoph. dextram do, δίδωμι δεξιὰν, Æschin. à dextrâ, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. δεξιάδην, Hesych. dextram versus, ἐν δεξιᾷ, Aristot. ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, id.
Dexterè, δεξιῶς, Lucian. ἐπιδεξίως, Athen. benè, εὐςόχως, Herodian.
Dexteritas, ἡ δεξιότης, Plut. ἡ ἐπιδεξιότης, id. ingenii, ἡ δεξιότης, Thuc. ἡ εὐφυΐα, Philo.

Dextimus, a, um, ὁ κ ἡ ἐπιδέξιος, ȣ, Ariſtot.

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ περιδέξιον, ȣ, LXX.

Dextrorsùm, ἐν δεξιᾷ, Ariſtot.

Diabolus, ὁ διάβολος, ȣ, N. T.

Diaconus, ὁ διάκονος, ȣ, N. T.

Diadema, τὸ διάδημα, Plut. diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematibus utor, χρῶμαι δυσὶ διαδήμασι, id.

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, Plato.

Dialecticus, διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ȣ, Plut.

Dialogus, ὁ διάλογος, ȣ, Ariſtot.

Diameter, ἡ διάμετρος, ſcil. γραμμή.

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, Lucian.

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, Galen.

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, Plut. τὸ ἐφήμερον, Philo.

Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, Galen.

Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, Plut.

Dica, ἡ δίκη, Xen. dicam intendo, δίκης λαγχάνω; impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινὶ, dicam, ſc. cauſſam dico, δίκην εἶπον, Xen.

Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, N. T.

Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Dicaſterium, τὸ δικαςήριον, ȣ, Dem.

Dicax, ὁ κ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, Herodian. εὐτράπελος κ σκώπτειν δυνάμενος, Dem. ὁ σκώπτης, Suid.

Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, Herodian. alicui, ἀνατίθημι τινὶ, Dioſc. ἀφιερόω τινὶ, Plut. trado me alicui, δȣλεύω τινὶ, Xen. Confer *Conſecro.*

Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. hæc tibi, ταῦτα σοι, Xen. iſta de te, ταῦτα περὶ σȣ̃, id. ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινὶ, Dem. συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινὸς; aliquid pro concione, δημηγορέω τι; aliquid exempli cauſsâ; ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα; pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τινὸς διέρχομαι, id. de re aliquâ ſuaviter, concinnè, et elaboratè, εἶπον περὶ τινὸς ἐπιχαρίτως, κ μȣσικῶς, κ διαπεπονημένως, Iſocr. modeſtè de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτȣ̃, idem. ſententiam meam de re aliquâ, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περὶ τινὸς, Xen. id, quod res eſt, τὸν ἐόντα λόγον λέγω, Herodot. diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, qui ſcit benè loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, Æl. εἰδὼς τὰ λέκτεα, idem. dictu nefas, ȣ̓ θεμιτὸν ἐςὶ φάναι; quod ne dictu quidem fas eſt, ὁ μηδ᾽ εἰπεῖν τινι θέμις, Plato. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, κ πλέον ȣ̓δὲν προςίθημι, Ariſtid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τȣ̃ περὶ τινὸς λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xen. dici vulgò, διαγγέλλεσθαι, Herodian.

Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ȣ, Theophr. ἡ δίκταμνος, Al. Aphrod. vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, Dioſc.

Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, Iſocr. ὁ δικτάτωρ, Dion. Hal.

Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, Plut. ἡ δικτάτωρος ἀρχὴ, id. dictaturam gero, δικτατωρεύω, Gaza, μοναρχέω, Xiph.

Dicterium, τὸ σκῶμμα, Xen. feſtivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Herodian. dicteriis inceſſo, aliquem, σκώπτω τινὰ, Iſocr. τινὶ, Plut. τι, Herodian. εἴς τι, Plut. Confer *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, Iſocr. ἡ ῥῆσις, ſtilus, ἡ φράσις; dictiones venor, λεξιθηρεύω, Suid.

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, Herodian. καταλέγω, id.

Dictum, τὸ ῥῆμα, Plato. argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, Plut. facetum et cavillatorium, τὸ σκῶμμα, Iſocr. dicto audiens, ὁ κ ἡ ὑπήκοος, Dem. dictum, factum, ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον, ſeu ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, Viget. dictum vetus, παλαιὸς λόγος, Plato.

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ȣ, Poll.

Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquid, διαιρέω τι, Ariſtot.

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ȣ.

Dies, ἡ ἡμέρα Dem. ſuperior, προτέρα; ultimus, τελευταία; præfinita, διαμεμετρημένη; lege ſancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη; non multis diebus poſt, ȣ̓ πολλαῖς ἡμέραις ὕςερον; intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα ἀφ᾽ ἧς; diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι; aucupari, τηρεῖν; obſervare, φυλάττειν, id. conſumere in re aliquâ, ἀναλίσκειν ἐπί τινι; exigere nullam ſine lacrymis, διάγειν ȣ̓δεμίαν ἀδακρυτὶ, id. conterere in aliquâ re, κατατρίβειν ποιȣ̃ντα τὶ; traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόντα; interceſſerunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπȣσῶν, Iſocr. quinto abhinc die, πεμπταία ἀπὸ ταύτης, Dem. ſtatis diebus facere aliquid, ἐν καθηκȣ́σαις ποιεῖν τι, id. differre aliquid in poſterum diem, ἀναβάλλεσθαι τι εἰς τὴν ὑςεραίαν, id. die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, Xen. die et nocte, τῆς νυκτὸς κ τῆς ἡμέρας, Iſocr. dies et noctes iter facientes, νύκτωρ κ μεθ᾽ ἡμέραν ὁδεύοντες, Herodian. eodem die, αὐθήμερον, ſeu αὐθημερὸν, Thuc. diem durans, ὁ κ ἡ ἐφήμερος, ȣ, Galen. tres dies durans, ὁ κ ἡ τριήμερος, ȣ, Ariſtot. quatuor dies durans, τετραήμερος, Naz. decem dies durans, δεχήμερος, Plato. dies ſerenus, ſeu ſerenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, Xen. dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, Ariſtot. dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ; natalis, τὸ γενέθλιον, ȣ; nefaſtus, ἡμέρα ἀποφρὰς, Plut. dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ; Lunæ, σεληνιακὴ; Martis, Ἄρεως; Mercurii, Ἑρμȣ̃; Jovis, Διὸς; Veneris, Ἀφροδίτης; Saturni, Κρόνȣ; dies menſis prima, ἡ νȣμηνία; ſecunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἱςαμένȣ μηνὸς; undecima, duodecima——vigeſima, πρώτη ἐπὶ δέκα, ſeu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ; ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσȣ̃ντος μηνὸς——ἡ εἰκὰς, ſeu ἡ εἰκοςη; vigeſima prima, vigeſima ſecunda—triceſſima, ἡ δεκάτη (ſive quando menſis 31 diebus conſtat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος, ſeu ἀπιόντος μηνὸς——ἕνη κ νέα μηνὸς, v. gr. Januarii, Ἀνθεςηριῶνος.

Diffamo, δυςφημέω, Oecum.

Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, Iſocr. ἡ παραλλαγὴ, Baſil.

Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in poſterum diem, τὶ εἰς τὴν ὑςεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τὶ πολὺν χρόνον, Xen. pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας. Plut. nuptias, τῶν γάμων, id. contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, Dem. in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖςον τινος, idem. κεχώρισμαι πλεῖςον τινος, Iſocr. ab aliquo aliquâ re, διαφέρω τινὶ τινὸς, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρω ȣ̓δὲν τινος, Iſocr.

Diffibulo, ἀναπορπάω.

Difficile, χαλεπὸς, ἡ, ὸν, Dem. difficile et arduum per ſe eſt conſultare, δύσκολον κ χαλεπὸν φύσει ἐςὶ βȣλεύεσθαι, id. interrogatus, quid eſſet difficile, ἐρωτηθεὶς τι δύσκολον, Plut. τί δυςχερὲς, id. difficillimum et rariſſimum eſſe aliquid, χαλεπώτατον κ σπανιώτατον εἶναί τι, Iſocr. difficile eſt noctu id facere, ἔργον ἐςὶ νυκτὸς ποιεῖν τȣ̃το, Xen.

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, ἡ δυςχέρεια, Dem. ἡ δυσκολία, ἡ χαλεπότης, τὸ δυςχερὲς, τὸ χαλεπὸν, id. ſpirandi, ἡ δυσπνοία, τὸ ἄσθμα,—urinæ, ἡ δυσȣρία, ἡ ςραγγȣρία,—annonæ, ἡ σπανοσιτία, ἡ δυσετηρία.

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, ἀπίςως, Iſocr.

Diffidentia, ἡ ἀπιςία, ας, Dem. movere diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιςίαν κ ὀργὴν, id. non egredi propter diffidentiam, ȣ̓κ ἐξιέναι δι᾽ ἀπιςίαν, id.

Diffido, ἀπιςέω, alicui, τινὶ, Iſocr. εἰμὶ ἀπιςῶν τινι, Dem. ἀπίςως ἔχω πρὸς τινα, Iſocr. ἀπίςως διάκειμαι πρός τι, vel πρὸς τινα, epiſtolis, ἀπιςέω περὶ ἐπιςολῶν, Plut.

Diffindo, διασχίζω, Plut. fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.

Diffingo, διαμορφόω.

Diffiteor, ἀπαρνέομαι τι, Plut. ἀρνέομαι τι, Dem. ἐξαρνέομαι τι, Æſchin.

Diſſlo, διαπνέω, Ariſtot.

Diffluo, καταῤῥέω, Dem. laſciviâ, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, Plut. otio et luxuriâ, ἀσωτεύομαι, Ariſtot.

Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, Luc.

Diffugio, διδράσκω, Iſocr.

Diffundo, διαχέω, Xenoph. διαχύω, Plut. diffundi lætitiâ, διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ, Plutarch.

Diffusè, διακεχυμένως.

Diffuſio, ἡ διάχυσις, εως, Plut.

Digero, διαφέρω, Plut. ordino exercitum, διατάττω τὸν ςρατὸν, Herodian. aliquid, διακοσμέω τὶ, Ariſtot. concoquo, καταπέπτω.

Digeſtibilis, ὁ κ ἡ εὔπεπτος, ȣ, Theophr.

Digeſtio, ἡ διάταξις, εως, Naz. concoctio, ἡ πέψις, Ariſtot.

Digeſtivus, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, Galen.

Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, Xen.

Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Digitus, ὁ δάκτυλος, Plut. ſalutaris, ſeu index, λίχανος; medius, μέσος; annularis, παράμεσος, ſeu ὁ δακτυλιώτης; minimus ſive auricularis, μικρὸς; digito oſtendo, δακτυλοδεικτέω, Chryſ. χειροδεικτέω; digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινὰ, Ariſtoph. digito uno ſcabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, Plut. extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, Lucian. pedis, δάκτυλος ποδὸς.

Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliquâ re, τινὶ περὶ τινος, Ariſtoph. διαμάχομαι τινι ὑπὲρ τινος, Dem.

Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.

Dignè, ἀξίως, Dem. negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, Xen. ſcelere ſeu pro dignitate ſceleris, ἀξίως τȣ̃ ἀδικήματος, Æſchin.

Dignitas, ἡ ἀξία, Iſocr. τὸ ἀξίωμα, Dem. τὸ πρόσχημα ατος, ἡ ἐπιτιμία, ας, humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς; dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, idem. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινὸς, Iſocr. neglectâ dignitate ſuâ facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτȣ̃ ποιεῖν τι, Dem. dignitatem et exiſtimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματος τινος, κίνδυνον εἶναι τινὶ περὶ ἐπιτιμίας, id. antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, Iſocr. dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, ſeu περιαιρεῖσθαι, Dem. meritò privari dignitate, δικαίως ςερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας, id. reſtituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκȣ́σας, Iſocr. pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plato. degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίȣ τȣ̃ κατ᾽ ἀξίαν, Ariſtot. par dignitati imperatoriæ, τηρῶν ἀξίωμα βασιλέως, Herodian. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε κ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, id.

Dignor, ἀξιόω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινος, Iſocr. καταξιόω τινὰ τινος, N. T.

Dignoſco, διαγινώσκω, aliquid, τι, Iſocr.

Dignus, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνȣ, Xenoph. curâ et ſtudio, ἐπιμελείας, id. qui dignus aliquâ re cenſetur ab aliquo, ἀξιȣ̃ταί τινος τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαι τινὶ θανάτȣ, Plato. qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαι τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, Lucian. dignus judicatus eſt præmiis, ἠξιώθη τῶν ἀριςείων, Iſocr. vocari juſtus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, id. digna facere genere ſuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, id. πράττειν ἄξια τȣ̃ γένȣς, Dem. dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, Iſocr. qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγȣ μάχεσθαι, Iſocr. facere, ut dignum eſt noſtrâ perſonâ, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, Dem.

Digredior, ἀπέρχομαι, è concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Iſocr. è medio, ὑποχωρέω ἐκποδῶν,

θὼν, Dem. παρεκβαίνω τὸ μέσον. Ariftot. ex regione aliquâ, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius à propofito, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Ifocr. à fcopo, ἔξω τῦ σκοπῦ ἐρεῖν, Polyb.
Digreffio, ἡ ἔκβασις, ἡ παρέκβασις, è vitâ, ἐκ τῦ βίυ ἀπαλλαγὴ, Xen.
Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, Ifocr. ἡ διάκρισις.
Dijudico, διαδοκιμάζω, Xen. διαδικάζω, Plato. διακρίνω, διαγινώσκω, Dem. aliorum controverfias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητυμένων δικάζω, id.
Dilabor, διολισθέω, Ariftoph.
Dilacero, διασπαράττω; veftimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.
Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσεσθαι τισι παραβάλειν τινὰ, Dem.
Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Chryf. aliquid, καταδίδωμι τι, Lucian. διασκορπίζω, τι, N. T.
Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τὶ, Plut.
Dilatatio, ὁ πλατυσμὸς, ῦ, Diofc.
Dilatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Dem.
Dilato, πλατύνω, τὶ, N. T. μηκύνω τι, Ifocr. μέγαν ποιέω τι, id.
Dilator, ὁ μελλητὴς, ῦ Ariftot.
Dilaudo, διεπαινέω.
Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, Plut.
Dilectus, ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Diligens, σπυδαῖος, αία, αῖον, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἐπιμελὴς, ἐπιμελυμένος, ένη, ένον, id.
Diligenter, ἐπιμελῶς, et juftè adminiftrare, δικαίως πράττειν, Dem. σπυδαίως, Ariftot. ὑπὸ σπυδῆς, μετα σπυδῆς, κατα σπυδὴν, Ariftot. Plut.
Diligentia, ἡ σπυδὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, et alacritas, σπυδὴ ᾗ προθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut, σπυδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα, et omne ftudium adhibere, σπυδὴν ᾗ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι; alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τινος, πραγμάτος, id. σπυδὴν ἔχειν περὶ τινος, Plato. πρός τι, Dem. ποιεῖσθαι σπυδὴν ἐπὶ τινος, vel περὶ τι, Ifocr. ut, ὅπως, Dem. τῦ εἶναι, id. Confer *Studium.*
Diligo, ἀγαπάω, τινα, Ifocr. Confer *Amo.*
Diluceo, διαλάμπω, Ifocr.
Dilucidè, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognofcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidiùs declarare, σαφέστερον δηλῦν, Ifocr. dilucidiffimè oftendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, Lucian.
Dilucido, σαφηνίζω, Ariftot. διασαφηνίζω, Polyb. fcripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, N. T. aliquid, δηλόω τι, Dem.
Dilucidus, ὁ ᾗ ἡ ἐμφανὴς, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἐπιφανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ καταφανὴς, dilucidum effe alicui, ἐναργὲς εἶναι τινι, id.
Diluculat, ὀρθρεύει.
Diluculum, ὁ ὄρθρος, Plut. τὸ περίορθρον, Herodian. τὸ λυκαυγὲς, Lucian. diluculo venio, ὀρθρίζω, N. T. diluculo profundo, ὄρθρυ βαθέος, id. diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, Lucian. diluculo furgo, περιορθρεύομαι, Poll.
Diluo, διαβρέχω, vinum aquâ, ἐξυδαρόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, Ifocr.
Diluvies, ἡ κατάκλυσις.
Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, Dem.
Dimano, διαῤῥέω, Philo.
Dimenfio, ἡ ἀναμέτρησις, Plut. ἡ διαμέτρησις, apta, συμμετρία, Ifocr.
Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, Ariftoph. διαμετρέω, Dem.
Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Dem. ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. ὁ ἀγωνισμὸς, ῦ, Dion. de vitâ, ἡ ψυχομαχία, Polyb. Confer *Certamen.*
Dimico, διαμάχομαι τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρὸς τινα, Xen. de aliquâ re, περὶ τινος, Dem. Confer *Certo*, item *Pugno.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.
Dimidiatus, ὁ ᾗ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, υ, Lucian. τὸ ἡμιτόμιον, υ, Diofc. ἥμισυ μέρος, Ariftot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, Dem.
Dimidius, ἥμισυς, εῖα, υ, Thuc. dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, fupra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ; dimidia pars temporis, ἥμισυ τῦ χρόνυ, id. dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidiâ parte bonum effe, ὐκ ἐφ' ἡμισεία χρηστὸν εἶναι, Dem.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, Hefych. φθίνω, Plato. ἐλαττόω, Thuc.
Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, Plato. ἡ ἐλάττωσις.
Diminutivus, μειωτικὸς, ἡ, ὸν.
Dimiffio, ἡ ἄφεσις, navium, τῶν πλοίων, Dem. ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω, alium aliò, ἄλλον ἄλλη, Thuc. præfidia per regionem, φρυρὰς κατὰ χώραν, idem. exercitum, προΐημι δύναμιν, Plut. abfolvo aliquem, ἀφίημι τινα, Dem. aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, Æl.
Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliquâ re, τινὸς, Ifocr.
Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, Vitruv.
Dinumero, διαριθμέω, Plato.
Diœcefis, ἡ διόκησις, εως.
Diphthongus, ἡ δίφθογγος, υ, Gramm.
Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, Bud.
Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus feu obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, Æfchin. ὁ ᾗ ἡ κατάρατος, υ, Dem. diris devoveo aliquem, ἐπαράομαι τινι, Ifocr. ἀρὰς ποιεῖσθαι κατὰ τινος, Plut. ἀρὰς τίθεσθαι ἐπὶ τινα, id. diræ, αἱ εὐμενίδες.
Directè, εὐθὺ, Xen.
Directio, ἡ εὐθυνσις, εως, Ariftot.
Director, ὁ εὐθυντὴς, ῦ.
Directus, a, um, εὐθυντὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Diremptio, ἡ διαίρεσις, Ariftot. ἡ διάλησις, εως, Thuc.
Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.
Diribeo, vide *Diftribuo.*
Diribitio, vide *Diftributio.*
Diribitorium, τὸ λογιστήριον.
Dirigo, κατευθύνω, præfentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plato. aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντα μοι, Dem. orationem, διευθύνω λόγον, Luc. aliquem ad virtutem, προτρέπω, τινα ἐπ' ἀρετὴν, Xen.
Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Ifocr. amicitiam, συνήθειαν, id. contentionem, ἐκλύω ἔριν, Dem.
Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Lacedæmonios, ἀναστάτυς ποιέω Λακεδαιμονίυς, Ifocr. urbem Spartam, ἀνάστατον ποιέω Σπάρτην, id. domos, πορθέω οἰκίας, Xen.
Diritas, vide *Crudelitas.*
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, Lucian. καταῤῥήγνυμαι τὰς πέπλυς, Xen.
Diruo, καταβάλλω, τὶ, Ifocr. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem domum funditùs, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer *Everto.*
Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.
Dirus, vide *Crudelis.*
Dis, ὁ Πλύτων, ωνος, Plut.
Difcalceatus, ὁ ᾗ ἡ ἀνυπόδητος, υ, Xen.
Difcalceo, ἐξυποδέω.
Difcedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xen. è regione, ἐκτῆς χώρας, Ariftot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα; ex vitâ, μεταλλάττω τὸν βίον, Ifocr. cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, Ælian.
Difceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer *Dijudicatio.*
Difceptator, ὁ δικαστὴς, ῦ, Dem. ὁ δικάζων, οντος, id.
Difcepto, διαγινώσκω, Dem. Confer *Dijudico.*
Difcerno, διακρίνω, aliquid, τι, Ifocr. honefta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ ᾗ τὰ μὴ, Æfchin. cautè et legitimè quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς ᾗ νομίμως, Dem. in telligentiâ et eruditione honefta et turpia, συνέσει ᾗ παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ ᾗ αἰσχρὰ, id.
Difcerpo, διασπάω, τινὰ, Lucian. διασπαράσσω τινὰ, id. ἐξαρπάζω τινὰ, Plut.
Difcerptus, διασπασθεὶς, εῖσα, έν, Ifocr. membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, Lucian.
Difceffio, ἡ ὑποχώρησις, Plut. ἡ ἀποχώρησις.
Difceffus, ûs, ἡ ἄφιξις, N. T. è vitâ, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, Herodian.
Difcindo, διασχίζω, Xen. aliquid, διατέμνω, τι, Æfchin. διακόπτω τι, Polyb, κατασχίζω τι, Dem.
Difcingo, ἀποζώννυμι, τινὰ, Herodian.
Difciplina, ἡ παιδεία, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη ᾗ σπυδαιοτέρα, Ifocr. pulcherrimæ difciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, idem. multo dignior difciplina, πλείονος ἄξιος παιδεύσις, id. difciplina omnis fcientiâ et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης ᾗ μελέτης συνέστηκε, Dem. difciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τὺς λόγυς, Ifocr. verfari in aliquâ difciplinâ, διατρίβειν περὶ παιδείαν, feu παίδευσιν τινα, induftria alicujus in difciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, id. clarus in omne difciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, Dem. difciplina et inftitutio, μαθήματα ᾗ παιδεία, Ifocr. cupidus difciplinarum et eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα ᾗ παιδείαν, ita perfectè cognitas habere difciplinas aliquas, ut, ὕτως ἀκριβώμενος τοῖς μαθήμασι τισι, ὥστε; tradere fe alicui in difciplinam, παραδιδόναι ἑαυτὸν τινι ὥσπερ μαθητὴν, id.
Difcipula, ἡ μαθητρία, N. T. ἡ μαθητρὶς, ίδος, Philo.
Difcipulus, ὁ μαθητὴς, ῦ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, Ifocr. ὁ πλησιάζων τινὶ, idem. πλησιάζων τινὶ, ᾗ μαθητὴς αὐτῦ γενομένος, Dem. difcipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, Ifocr. delectari difcipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, id.
Difcludo, διακλείω, Polyb.
Difco, μανθάνω, aliquid accuratè, τὶ ἀκριβῶς, Dem. accuratiùs, ἀκριβέστερον; exactè, σαφῶς, rectè, ὀρθῶς; facile, ῥᾳδίως; facillimè, ῥᾷστα, id. quæ non percepifti, difce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, Ifocr. docuifti literas, ego didici, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, Dem. difcere cupio, φιλομαθέω, Ifocr. μαθητιάω, Synef. difcendi cupidus, ὁ ᾗ ἡ φιλομαθὴς, έος, Ifocr. difcendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, Strabo. difficilis ad difcendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, Ifocr. qui non facilè difcit, ὁ ᾗ ἡ δυσμαθὴς, έος, Plato. tarditas ad difcendum, ἡ δυσμάθεια, ας; qui facilè difcit, ὁ ᾗ ἡ εὐμαθὴς, έος, id. facilitas in difcendo, ἡ εὐμαθεία, ας, Lucian. qui ferò didicit, ὁ ᾗ ἡ ὀψιμαθὴς, Ifocr. ferò difco, ὀψιμαθέω, Lucian. qui multa didicit, ὁ ᾗ ἡ πολυμαθὴς, Ifocr.
Difcolor, ὁ ᾗ ἡ ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρυς, ῦ, ποικίλος, ίλη, ίλον, Ariftot.
Difconvenio, διέστηκα, à διΐστημι, Ariftot.
Difcordans, idem quod *Difcors.*
Difcordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, Dem. ἡ διαφροσύνη, ης, Plut. ἡ διχοστασία, civilis, ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, id.
Difcordo, διαφέρομαι, Plato. cum aliquo, διαφωνέω, τινὶ, Ariftot. Confer *Diffentio.*
Difcors, ὁ ᾗ ἡ διάφορος, υ, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀσύμφωνος; cum aliquo, διαφερόμενος πρὸς τινα ᾗ δυσμενῶς ἔχων, Ifocr.
Difcrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνησις, εως, ἡ ἀναρμοστία, Plato.
Difcrepo, διαφωνέω. ab aliquo, τινὶ, Ariftot. διΐσταμαι πρὸς τινα, id. στασιάζω πρὸς τινα, Plato.
Difcretè, διακεκριμένως, διακριδὸν, Lucian.
Difcretio, ἡ διάκρισις, εως, Ariftot.
Difcrimen, ἡ διάκρισις, Ariftot. differentia, ἡ διαφορὰ, Ifocr. certamen, ὁ ἀγὼν, Dem. periculum, ὁ κίνδυνος, id.
Difcriminatim, vide *Difcretè.*
Difcrimino, διορίζω, aliquid, τι, Galen. in aliquid, διαιρέω τι εἰς τι, Ariftot.
Difcrucio, ἀνιάω, Dem. διαστρεβλόω.
Difcubitus, ἡ ἀνάκλισις.
Difcumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετὰ τινος, N. T.

Difcupio.

Diſcupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, Dem.
Diſcurro, διαθέω, Xen. ſurſum, deorſum, συμπαραθέω ἄνω ϗ κάτω, Dem.
Diſcurſio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.
Diſcus, ὁ δίσκος, ȣ, diſcum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, Poll. diſco ludo, δισκεύω, Lucian. contendere cum aliquo diſco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκȣ, Ælian.
Diſcuſſio, ἡ διάλυσις, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*
Diſcutio, διασείω; dijudico, ſeu examino, ἀνακρίνω, Dem. ἐξετάζω τι, Iſocr.
Diſertè, ἐλλογίμως, Dem. διαῤῥήδην, Plut. ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαι τινι πέμπειν ἐπικȣρίαν, Dion. Halicarn. cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, id. expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ὅτως ἄντικρυς, Dem.
Diſertus, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Confer *Eloquens.*
Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, Xen.
Disjicio, διαῤῥίπτω, Ariſtoph. murum, διασφενδονάω τεῖχος, Plut. καταβάλλω.
Disjunctio, ἡ διάζευξις, Naz.
Disjunctivus, διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, Gramm.
Disjungo, διαζεύγνυμι, Æſchin. διασπάω, Dem.
Diſpar, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ȣ, Plato. ὁ ϗ ἡ ἄνισος.
Diſpareo, ἀφανίζομαι, Iſocr.
Diſparilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ȣ, Theophr.
Diſpariliter, ἀνωμάλως, Iſocr.
Diſpectus, ἡ διασκέψις, εως.
Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, Plut. homines à me, ἀνθρώπȣς ἀπ' ἐμαυτȣ̃, Xen.
Diſpendium, vide *Damnum.*
Diſpendo, οἰκονομέω, N. T.
Diſpenſatio, ἡ διοίκησις, Dem. rei familiaris, ἡ οἰκονομία, Ariſtot.
Diſpenſator, ὁ διοικητὴς, ȣ̃, Plut. rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ȣ, N. T. voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, Ariſtot.
Diſpenſo, οἰκονομέω, Plut. alicui aliquid, διανέμω τί τινι, Plut.
Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.
Diſperdo, ἐξολοθρεύω τὶ, N. T. διαφθείρω τινὰ, Plut.
Diſpereo, διόλλυμαι, Plato.
Diſpergo, διασκεδάζω τι, Thuc. διασπείρω τι, Iſocr. διασκορπίζω τι, N. T.
Diſpertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω.
Diſpeſco, διείργω, Thuc.
Diſpicio, σκέπτομαι τι, Iſocr. διακρίνω τι, id. ἀνακρίνω τι, Plato.
Diſplicentia, ἡ δυσαρέστησις, εως, Plato.
Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, Thuc. diſplicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τȣ̃το μοι, Plut. ἀπαρέσκει με τȣ̃το, Plato. ſi diſplicet, εἴ σοι ἀπὸ θυμȣ̃, Themiſt.
Diſplodo, διακροτέω.
Diſpolio, περισυλάω.
Diſpono, διατίθημι, aliquid, τι, Lucian. ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Iſocr.
Diſpoſitè, εὐτάκτως.
Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, ἡ διάταξις, ἡ διαταγὴ, N. T. ἡ εὐταξία, Iſocr. orationis ἡ οἰκονομία, Athen.
Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, Plato.
Diſpudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, Iſocr. nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, Herodot. evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, N. T.
Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, Iſocr.
Diſputabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμφίδοξος, ȣ, Plut.
Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, Plato. ὁ λόγος, ȣ, Dem. ἡ διατριβὴ, ῆς, Iſocr. acrior de re aliquâ, τὸ ἀκριβȣ̃σθαι περὶ τινὸς, idem.
Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ȣ, Dem.
Diſputo, διαλέγομαι, Dem. accuratè, ſeu ſcrupuloſè, ἀκριβολογέομαι, id. de re aliquâ, διακριβόομαι περὶ τινος, Iſocr. Confer *Diſſero.*
Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, Iſocr. accuratè, διακριβόομαι, Iſocr.
Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, Lucian.
Diſſuavior, καταφιλέω, Xenoph.
Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, Herodian. poteſtatem in partes, μερίζω ἐξȣσίαν, id.
Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λόγον, Xen. διαδίδωμι λόγȣς, Plut.
Diſſenſio, ἡ διαφωνία, ἡ διαφώνησις, ἡ ἐναντίωσις, Dem. ἡ ὑπεναντίωσις, id. ἡ διχόνοια, et ſeditio, διαφορὰ ϗ στάσις, Iſocr.
Diſſenſus, ûs, idem.
Diſſentaneus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ διάφορος, Dem. διαφερόμενος, ένη, ενον, id.
Diſſentio, διαφέρω, in aliquâ re, περὶ τινος, Iſocr. opinionibus, ταῖς δόξαις, idem. ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, Plut. ἀφίσταμαι τινος, Plato. in multis, ἐν πολλοῖς, Iſocr. animis, τῇ διανοίᾳ id. ſeditioſè ab aliquo, στασιάζω πρὸς τινα, Dem. τινὶ, Xen. στασιαστικῶς ἔχω πρὸς τινα, Dem. verum diſſentit à falſo, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθὲς, Ariſtot.
Diſſepimentum, τὰ διάφραγμα, ατος, Thuc.
Diſſepio, διαφράττω, Herodian.
Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſè, ἐξαρκέντως, Iſocr. pauca cum aliquibus, βραχέα πρὸς τινας; breviùs de re aliquâ, συντομώτερον περὶ τινος; tenuiùs, ἐνδεέστερον; preclarè, καλῶς; optimè, ἄριστα; pro dignitate rei, ἀξίως; eleganter, χαριέντως; ad gratiam, κεχαρισμένως, id. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem. prorſus diſſolutè, παντάπασιν ἐκλελυμένως, id. non moderatè, ſed negligenter et nimis acerbè, prorſus inconſideratè, ȣ̓ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως ϗ λίαν πικρως ϗ παντάπασιν ἀνοήτως, Iſocr.
Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, Plut. ἡ διάλεξις.
Diſſerto, διαλογίζομαι, Dem.
Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*
Diſſideo, vide *Diſſentio.*
Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, Dem. Confer *Controverſia*, item *Contentio.*
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, Iſocr. fio vel ſum, ἀνομοιόομαι; diſſimiles planè inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, Ælian.
Diſſimiliter, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, Iſocr.
Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, Ariſtot.
Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, Dem.
Diſſimulator, ὁ εἴρων, ωνος, Ariſtot.
Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, Plato. veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθες, Iſocr. exponam, nec diſſimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ϗ ȣ̓κ ἀποκρύψομαι, Dem. diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, ȣ̓ προσεποιεῖτο ἀκȣ́ειν τȣ̃ σκώμματος, Lucian. diſſimulabant fidem, ȣ̓ προσεποιȣ̃ντο πιστεύειν, Herodian.
Diſſipabilis, διασκεδαστὸς, ὴ, ὸν.
Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, ὁ διασπασμὸς.
Diſſipator, ὁ διασκεδαστὴς, ȣ̃.
Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, Thuc. famam, διασκεδάννυμι φήμην, Herodian. rumorem, διασπείρω λόγον, Xen.
Diſſitus, ἀπέχων, ȣσα, ον.
Diſſociabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, Plut.
Diſſociatio, ἡ διάλυσις, εως, Philo.
Diſſocio, διαλύω, Iſocr. διΐστημι, Plut.
Diſſolubilis, διαλυτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔλυτος.
Diſſolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Iſocr. inimicitiam, τὴν ἔχθραν; amicitiam, φιλίαν; fidem, πίστιν; fœdera et contractus, τὰ συμβόλαια; totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, id. æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſeu τὰ χρήματα, Dem.
Diſſolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.
Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Diſſolutus, ὁ ϗ ἡ διάλυτος, ἀνειμένος, ένη, ένον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ; diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, Ariſt.
Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Diſſonus, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ δυσηχὴς, ȣ, Hermog.
Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, Iſocr.
Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, Ariſtot. ἡ ἀντιλογία.
Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, Iſocr.
Diſſuo, ἀποῤῥάπτω.
Diſtantia, ἡ ἀπόστασις, Theophr. ab aliquo, ἀπὸ τινος, Xen. loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, Plut. τὸ διάστημα, Plato.
Diſtendo, διατείνω, Xen.
Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, Plato.
Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι ϗ τὶ, Themiſt.
Diſtichon, τὸ δίστιχον, ȣ.
Diſtillatio, ὁ κατασταγμὸς, ȣ̃, ὁ σταλαγμὸς, ȣ̃, Gal. ἡ ἀπόσταξις.
Diſtillo, ἀποστάζω, Lucian. καταστάζω, id. καταῤῥέω.
Diſtinctè, διωρισμένως.
Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, ȣ̃, Ariſtoph. ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, ȣ̃, Theophr.
Diſtineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, Lucian. aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, Herodian.
Diſtinguo, διορίζω, quædam cautè, τινα εὐλαβῶς, Dem. turpia et honeſta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϗ τὰ καλὰ, Iſocr. Confer *Diſcerno.*
Diſto, ἀφίσταμαι, plurimùm, πλεῖστον, Ariſtot. et differo aliquâ re ab aliquo, ϗ διαφέρω τινι τινος, Iſocr. διαφέρω τινὸς ἔν τινι, Herodian. plurimùm ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστον τινος, id. ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, Herodian.
Diſtorqueo, διαστρέφω τὶ, Dem. στρεβλόω.
Diſtortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, Theophr. oculorum, ὁ στραβισμὸς, ȣ̃, Paul, Æg.
Diſtortus, ὁ ϗ διάστροφος, oculis, τὰς ὀφθαλμȣ̀ς, Athen. στραβὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Diſtractio, ὁ διασπασμὸς, ȣ, Plut. τὸ διάσπασμα, ατος, id. ὁ διασυρμὸς: à curis, ὁ περισπασμὸς, ȣ̃, id. ſine diſtractione, ἀπερισπάστως, N. T. ἀδιασπάστως, Heſ.
Diſtraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, Xen. frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, Dem. in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, id.
Diſtribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρὸς τινα, Dem. aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τὶ, Ariſtot. regionem, ἀναδάζομαι χώραν, Plut. aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, Confer *Divido.*
Diſtributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.
Diſtributivus, διανεμητικὸς, ὴ, ὸν.
Diſtributor, ὁ διανομεὺς, έως.
Diſtringo, διαστέλλω, aliquid, τὶ, Philo. abſtergo, ἀποξύω, καταξέω, Plut. gladium, σπάομαι ξίφος, Lycurg. diſtrictos habere pugiones, πρόκωπα ἔχων ξιφίδια, Herodian.
Diſturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, Bud.
Diſturbo, ἀναστατόω, N. T. navem, ἀνατρέπω πλοῖον, Æſchin. urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, Herodot.
Diteſco, πλȣτέω, Dem. opibus, χρημάτων, Liban. laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, Xen. ex aliquâ re, εὐπορέω ἀπό τινος, id.
Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, Plato. ἡ δυναστεία.
Dito, πλȣτίζω, aliquem, τινὰ, Xenoph.
Diu, πολὺν χρόνον, non darat, ȣ̓κ ἀντέχει, Xenoph. diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, Iſocr. non diu eſt, quum venit, ȣ̓ πολὺς χρόνος, ἐξ ȣ̃ ἦλθεν, id. vale diutiſſimè, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, Lucian. ſi vixero diutiùs, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, Xen. diutiùs immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, Iſocr.
Divagor, πλανάομαι, Xen.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, Ariſtot.
Divello, διασπάω τι, Xenoph. Confer *Diſtraho.*
Divendo, διαπιπράσκω, Plut. aliquid, ἐκπράττω τι, Dem. turpiter, ἀποδίδωμαι τι αἰσχρῶς, id. aliquem minâ Atticâ, ἀπεμπολάω τινα μνᾶς Ἀττικῆς, Lucian.
Diverbero, διακόπτω, Lucian.
Diverſatio hoſpitalis, ἡ κατάλυσις, εως, Polyb.
Diverſè, ἀλλοίως, ἄλλως.
Diverſitas, ἡ ἀλλοιότης, ἡ διαφορότης, ητος, Plato. ἡ διαφορὰ, Iſocr. ἡ ἀνομοιότης, id. ἑτερότης, Plut.
Diverſitor, ὁ ξενοδόχος, ȣ, Plato.

Diverſor,

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, N. T. καταλύω παρά τινι, Dem.

Diversoriolum, τὸ καταλυτήριον, τὸ καταγώγιον.

Diversorium, τὸ κατάλυμα, N. T. τὸ πανδοχεῖον ibid. τὸ ξενοδοχεῖον.

Diversus, διαφέρων, ουσα, ον, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου id ὁ καὶ ἡ διάφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν; ἄλλος ἢ αὐτός; ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ; diversum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, Plato. diversi sententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, Thuc. diversa hæc sunt inter se, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, Isocr. natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, formâ, ὁ ἀλλοειδής.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ἡ ἀτραπὸς, Philo

Diverto, seu divertor, ἐκτρέπομαι, Plut. in oratione, παρεκβαίνω, Aristot. ad aliquem, καταλύω παρὰ τινὰ, Thuc. παρά τινι, Dem. in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, Plut.

Dives, πλούσιος, ία, ιον, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀφνειὸς, vel ἀφνεὸς; πλουτῶν, οῦσα, οῦν, id. ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, Isocr. κεκτημένος τὰ χρήματα, Dem. habens opes ἔχων οὐσίας, id. antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, Isocr. divitiis affluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, Dem. inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, Isocr. ad summas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, Lucian. infinitis opibus præditus, εἰς ὑπερβολὴν, idem. falso, ὁ καὶ ἡ ψευδόπλουτος, Suid. nummis, πλουτῶν νομίσματος, Aristot. auri, ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, ου, Naz. πολυχρήματος.

Divexo, διακακόω, καταπονέω.

Divido, μερίζω, τί τινι, Synes. vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, N. T. regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρὸς τινὰ, Dem. pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, Isocr. aliquid trifariam, τὶ τρίχα, Dem. aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, idem. agrum, ἀναδάζομαι χώραν, seu τὴν γῆν, Lucian. facultates, ἀναδάσμους ποιεῖν τὰς οὐσίας, Aristot.

Dividuus, ὁ καὶ ἡ εὐμέριστος, ου.

Divinatio, ἡ μαντεία, Aristot. ὁ θειασμὸς, οῦ, Thuc. ἡ θεοσημεία, Cyrill. τὸ μάντευμα, Naz. è manu, ἡ χειρομαντεία; ex mistis sagittis, ἡ βελομαντία; ex igne, ἡ πυρομαντία, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, Athen.

Divinè, θείως, Xen. δαιμονίως, Lucian.

Divinitas, ἡ θειότης, Isocr. ἡ θεότης, Greg.

Divinitus, θεόθεν, Synes. θεΐκῶς, Naz. κατὰ θεὸν, Synes. κατὰ θείαν πομπὴν, Ælian.

Divino, μαντεύομαι, τί τινι, Lucian. mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινὸς, Galen. ventre, γαστρομαντεύομαι, Alciphr. ante, προμαντεύομαι, Herodot.

Divinus, θεῖος, θεία, θεῖον, Dem. ὁ καὶ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, id. divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, Isocr. divina potentia, δαιμονία δύναμις, idem. vates, ὁ μάντις, εως, Plut. divinâ ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, Xen.

Divisibilis, διαιρετὸς, ἡ, ὸν.

Divisim, διανδίχα, Naz. δίχα, Thuc.

Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς, γῆς καὶ οἰκιῶν, Bud. ἡ διανομὴ, ῆς.

Divisor, ὁ μεριστὴς, οῦ, N. T. διανομεύς.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, Dem. ἡ εὐπορία, id. ἡ περιουσία, Isocr. ἡ εὐδαιμονία, id. ἡ εὐπορία χρημάτων, Dem. & potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δύναμις τινὸς, Isocr. magnæ, πλοῦτος μέγας; maximæ & certissimæ, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, magnæ, πολλὴ εὐπορία, id. πλείστη εὐπορία, Dem. exiguæ, μικρὰ κτήματα πλούτου, idem. injustæ comparatæ, ἄδικος πλοῦτος, Isocr. per violentiam & odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας; divitias expetere moderatè, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως; immoderatè, ὑπερβαλλόντως; compare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν; parere alicui, ἐργάζεσθαι τινὶ πλοῦτον; relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, seu παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισί; coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, idem. possidere, κτήσασθαι πλοῦτον, Dem. in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Isocr. divitiis studere σπουδάζειν περὶ πλοῦτον; potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, idem. florere, εἶναι, seu γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, seu εὐπορίᾳ, id. abundare, ὑπερρεῖν τινας εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, id. frui, ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν, Dem. alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτον τινὸς, Isocr. invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινὸς, id.

Dium, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, Xen. ἐν τῷ αἰθρίῳ, Lucian. sub dio agere, θυραυλεῖν, Synes.

Divortium, ἡ ἀπόπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, Dem.

Diurnus, ὁ καὶ ἡ ἡμέριος, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, Xen. nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, ἄγγελος ἡμερινὸς, id. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ία, ιον; vita, ζωὴ ἡμερησία, Plut. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, lusus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναί, id.

Dius, θεῖος, α, ον, Dem.

Diutinè, δηρῶς, δηρόν.

Diutinus, δηρὸς, ὰ, ὸν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, χρόνιος, ία, ιον, tussis, χρονίαι βῆχες, Diosc. ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, ου, Plato. ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου, Aristot. μακρὸς, ὰ ὸν, bellum & continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, Dem. μόνιμος, ιμὴ, ιμον, fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, Basil.

Divulgo, θρυλλέω τὶ, Plut. διαλαλέω, διακωδωνίζω τὶ, Strabo. φημίζω τὶ, Dem. per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, Plut.

Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, Plut.

Divus, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, Plut. Confer *Divinus*.

Do, δίδωμι, τινὶ τι, Dem. gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν id. fidem, πίστιν, id. πίστεις, Isocr. πιστὰ, Xen. pœnam, τιμωρίαν, Herodian. δίκην, Lucian. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, προσέχειν τινὶ, Dem. manus, i. e. se victum; προέχομαι τὰ χεῖρε, Thuc. me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν Dem. datâ operâ ἑκουσίως Dem. ἐξεπίτηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.

Doceo, διδάσκω, Dem. aliquem literas, γράμματα τινὶ, id. παιδεύω, γραμματεύω; artem aliquos, τέχνην τινὰς, Isocr. evidentissimè aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατα τινὰς περὶ τινῶν, Dem. breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων; facillimè aliquem aliquid, ῥᾷστα τὶ τινὰ; haud difficulter, οὐ χαλεπὸν; & instruo aliquem, τινὰ καὶ συγκροτέω, idem. aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, Thuc. mercede, διδάσκω μισθοῦ, Lucian. moneo aliquem, παραινέω τινὶ, Thuc.

Docilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, ad aliquid, πρός τι, Dem. ὀξὺς γνῶναι τι, id.

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, Lucian. ἡ φιλομάθεια.

Doctè, πεπαιδευμένως; reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινὶ, Isocr.

Doctor, ὁ παιδευτὴς, Plut. ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλον τινῶν, Isocr. fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, id. mercede fraudare, μισθοὺς ἀποστερεῖν διδάσκαλον Dem. disciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, Isocr. qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, id.

Doctrina, ἡ διδασκαλία, optima, ἀρίστη, Xen. ἡ διδαχὴ, Thuc. instituere aliquem in doctrinâ, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, Dem. non destitutus doctrinâ, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, Isocr. principes alicujus doctrinæ, προεστῶτες τινὸς παιδεύσεως, idem. Confer *Disciplina*, item *Eruditio*.

Doctus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, Isocr. ἔν τινι, idem. τινὶ, Plut. περί τι, Xenoph. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, Isocr. ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, Herodian. παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἔχων, Dionys. ἀνὴρ δαιμονίως σοφίαν, Lucian. literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς Dem. recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτος, Xenoph. à Deo, θεοδίδακτος, N. T. à matre, μητροδίδακτος, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, Xen. τὸ διδακτήριον, ου, Hipp. alicujus rei, δεῖγμα τινὸς, Dem. certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναι τινὸς; certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν; facere aliquid documentum alicujus rei; ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον τινὸς, id.

Dodrans, τὸ τριμόριον Aristot. mensuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, Diosc.

Dodrantalis, τριμοριαῖος, αία, αῖον, dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμώδης, Diosc. σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, id.

Dogma, τὸ δόγμα, Plut. ἡ δόξα, ης, Aristot.

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, Xen.

Dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, Isocr. ὀδυνηρῶς, Jos.

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, Galen.

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, Gal. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων Isocr. vocem alicujus, συναλγέω τινὶ, συνάχθομαι τινὶ, Dem. doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο ὅτι, Xen. quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, id. iisdem cum aliquo, λυπέομαι ταῦτα ἄλλῳ, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. à partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, Diosc.

Doliaris, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, εος.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, Hesych. τὸ κεράμιον

Dolium, ὁ πίθος, ου, Plut. ὁ κέραμος, Athen.

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, Plut. τὸ ξιφίδιον, Xen.

Dolor, τὸ ἄλγημα, capitis, τῆς κεφαλῆς, Gal. terquam vehemens et atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, Dem. doloribus adflictus, ὁ καὶ ἡ περιώδυνος; conflictor dolore, πάρεστι μοι λύπη; liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, id. partûs, ἡ ὠδὶν, ῖνος, Plut. τὸ ἄλγος.

Dolorosus, ὀδυνηρὸς, ὰ, ὸν, Aristot.

Dolosè, δολερῶς, δολίως, et insidiosè, μετὰ δόλου καὶ τέχνης, Isocr. dolosè ago, δολόω, Aristoph. occido, δολοφονέω, Lucian.

Dolosus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρὸν.

Dolus, ἡ κακουργία, Dem. τὸ πανούργημα, id. citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, Thuc. doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, Synes. è dolis confutus, ἀκανθώδες τι καὶ δολερὸν κεκτημένος, Ælian. dolo ago cum quopiam, δολόω, Aristoph.

Domesticus, οἰκεῖος, εία, εῖον, Dem. οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, N. T. ὁ καὶ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, Dem. me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν; sum domi, εἰμὶ ἔνδον; militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, id.

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, Plut.

Domina, ἡ δέσποινα, ης, Dem. ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, N. T. ἡ δεσποτεία, Dem. Confer *Principatus*, *Imperium*.

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ἡ, ὸν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio*.

Dominor, ἄρχω; servis, οἰκετῶν, Isocr. δεσπόζω τινὸς, Dem. urbi, κυριεύω πόλιν, Dem. Confer *Impero*.

Dominus, ὁ κύριος, ου, Dem. servi, ὁ δεσπότης, ου, id. Confer *Princeps*.

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, seu οἴκεσθεν, se non movere, οὐ κινεῖσθαι, Dem.

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, Dem. τὸ οἰκημάτιον, Gl. V.

Domus, ὁ οἶκος, Xen. ἡ οἰκία, Plut. τὸ οἴκημα, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. paterna, πατρῷος, Dem. privata, οἰκία ἰδία, id. domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Isocr. mercari,

mercari, πρίασθαι συνοικίας, Dem. emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος; exſtruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν; tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις; elocare, μισθῶν οἶκον conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος; habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ; aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ; invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινός; diripere, πορθεῖν οἰκίαν; redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, id. diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, Iſocr. collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, Dem. incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, id. non babens, ὁ ϗ ἡ ἄνοικος, ου, Herodot. alicubi habens, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, Ariſtid. eandem incolens, ὁ ϗ ἡ σύνοικος, Iſocr.

Donarium, τὸ ἀνάθημα, Dem. conſecrare, ἀνατιθέναι, id.

Donatio, ἡ δόσις, Iſocr. Confer *Donum*.

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, Xen.

Donec, ἕως, ἄν; navis eſt incolumis, ἕως ἂν σώζεται, τὸ σκάφος, Dem. eo uſque exſpectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσει, id. ſi defidebitis, donec plaudamini, εἰ μέντοι καθεδεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, id. donec adeſt adfluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονία, Philo. teneatur tamdiu in vinculis, donec ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. Confer *Dum*.

Dono, δωρέομαι; alicui equum, τινὶ ἵππον, Xen. aliquem aliquâ re, τινὰ τινί, Herodian. aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. aliquem tragulâ, διδόναι τινὰ παλτόν, Xen. χαρίζομαι.

Donum, τὸ δῶρον, Dem. ἡ δωρεά, ᾶς, id. alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαι τινι δωρεάν, Iſocr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, ſeu δωρεάν, Dem. dare, διδόναι; accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, λαμβάνειν δωρεὰν παρά τινος, δέχεσθαι δῶρον, id. δωροδεκτέω, LXX. ratum eſſe, μένειν βεβαίαν δωρεὰν τινα, Dem. κυρίαν εἶναι δωρεάν, id. donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαι τινί τι, Ariſtid.

Dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει, id. totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, Plato. ſuaviter, ὑπνόω ἡδέως, Greg. prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ Ælian. Confer *Somnus*.

Dormiſco, νυστάζω, Plato.

Domitatio, ὁ νυσταγμός, τὸ νύσταγμα, LXX.

Dormitator, ὁ νυστακτής, οῦ, Ariſtoph.

Dormito, νυστάζω, Plato. ὑπνώττω, Gal.

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, Athen.

Dorſualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, ſpina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, Ariſtot.

Dorſum, ὁ νῶτος, ου, Xen. Confer *Tergum*.

Dorſuoſus, ὁ ϗ ἡ εὔνωτος, ου, Ariſtot.

Dos, ἡ προίξ, κός, Dem. ἡ φερνή; dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινι; addere, προστιθέναι, id. adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν; debere alicui, ὀφείλειν τινί; accipere, κομίζεσθαι; ſtudere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, id. non repetere, ἀφίστασθαι τῆς προικός, idem.

Dotalis, προικῷος, ῴα, ῷον, προίκειος, εια, ειον; dotalia munera, προίκεια δῶρα, Theophyl.

Dotatus, ὁ ϗ ἡ ἐπίπροικος, ου, Heſych.

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, Plato.

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, Philo. φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμή, Thuc. venale drachmâ, ὤνιον δραχμῆς, Plut. drachmam pretio, pondere, menſurâ, æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, Plato. qui duarum drachmarum eſt ὁ ϗ ἡ δίδραχμος, Thuc. quinque drachmarum, ὁ ϗ ἡ πεντάδραχμος, Herodot. ſex drachmarum, ἑξάδραχμος, Ariſtot.

Draco, ὁ δράκων, Ariſtot.

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ου, N. T.

Dualis, e, δυϊκός, ή, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμός, Gramm.

Dubiè, ἀμφιβόλως, Athen. ἐνδοιαστῶς, Thuc.

Dubitabilis, ὁ ϗ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, Lucian.

Dubitanter, διαπορητικῶς, Baſ.

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, Iſocr. ἡ ἀπορία, ας, Plut. ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ἀπορητικός, οῦ, Laërt.

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit eligendum, πότερον ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, Iſocr. de aliquâ re, ἀμφιγνοέω περί τινος, id. ἀπορέω τινί, Plut. quæ ſit cauſſa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, Ariſtot. id. διστάζω, Syneſ.

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος; ſine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, Iſocr. ſermo, λόγος, Iſocr. fama, φήμη, Plut. facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, Dem. rem eſſe dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητήσιμον, εἶναι ἐν ἀμφισβητήσιμῳ; teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, id. dubius homo, ὁ ἀπορητικός, οῦ, Laërt. ὁ ἀπορῶν, οῦντος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄπορος.

Ducatus, ἡ ἡγεμονή, Plato. ἡ ἡγεμονία, Thuc.

Ducenarius, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenteſimus, διακοσιαστός, ή, όν, Thuc.

Ducenti, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adverſus urbem, στρατίαν ἐπὶ πόλιν, Plato. ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, Syneſ. te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. rego populum, δῆμον, Plut. te viam, ἡγέομαι σε ὁδόν, Herodot. in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, Æſchin. alio, ἄλλοσε, Xen. exercitum, στρατεία, Iſocr. τῆς στρατείας, Thuc. plurimi, περὶ πλείστου, idem. pluris, ἐπὶ πλείονος, Iſocr. nihili, περὶ οὐδενός, Lyſ. admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβρεως, Dem. uxorem, matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινός; aliquam, λαμβάνω γυναῖκα τινὰ γάμῳ, γαμέω τινά, id. conſobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, Iſocr. prima lineamenta non ineptè, ὑπογράφω χαριέντως, id.

Ductarius, ὁ ϗ ἡ ἀγωγός, οῦ, Dioſc.

Ductilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγώγιμος, ου, Xenoph. ὁ ϗ ἡ εὐάγωγος, ου, Ariſtot.

Ductio, ἡ ἀγωγή, ῆς, Ariſtot.

Ducto, ἡγέομαι. Confer *Duco*.

Ductor, ὁ ἀγωγεύς, έως, ὁ ἀγωγός, οῦ, Thuc.

Ductus, ἡ ἀγωγή, Ariſtot. aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian. ὁ ϗ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum eſt, δῆλον ἐστι, Dem. quiſque veſtrûm novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προεῖδε, id. haud dudum, οὐ δῆτα πρό τοῦγε, Ariſtoph. πρὸ βραχέως, Chryſ. inſidias ſtruxit, πρώην ἐπεβούλευε, Dem.

Duellator, ὁ μονόμαχος, Herodian.

Duellum, ἡ μονομαχία Lucian. duello depugno, μονομαχέω, Plut. ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινά, Æl.

Dulcè, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, τὸ ἥδυσμα; vini, οἴνου, Athen. ὁ γλυκυσμός, οῦ, id. ſermonis, χάρις τοῦ λόγου, Dem.

Dulceſco, γλυκάζω, vinum dulceſcens, οἶνος γλυκάζων, Dioſc. uva dulceſcit à ſole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σταφυλή, Xen. ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ πεμματοποιός, οῦ.

Dulciloquus, ὁ ϗ ἡ ἡδυεπής.

Dulcis, e, γλυκύς, γλυκερός, ρά, ρόν, mel, μέλι, Lucian. dulciores exiſtimare honores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμάς τινας, Iſocr.

Dulciſonus, ὁ ϗ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, Confer *Dulcedo*.

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐστι, Dem. pueri eſſemus, ἕως παῖδες ἦμεν, Iſocr. tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ποιῆσαι, διεπιστεύετο, Dem. tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστι, id. tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, id. barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, Iſocr. durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, Ariſtot.

Dumetum, ὁ ἀκανθεών, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, N. T.

Dumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, locus, χῶρος, Herodot.

Dumus, βάτος, ἡ.

Duntaxat, γε δή, ut mea duntaxat eſt ſententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, Gregor. dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, Ariſtot. qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτοῦ μόνου ἐντρυφήσας, Herodian.

Duo, δύο, duobus oculis videre, et duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν προοράεσθαι, ϗ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, Xen. duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτοιν ἀξία, Plut.

Duodecies, δωδεκάκις, Æl.

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, Æl.

Duodecimus, δωδέκατος, άτη, ατον.

Duodeni, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ ϗ δέκα, ſed elegantiùs dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſeu δεουσῶν, δυοῖν; duodetriginta, εἴκοσι ὀκτώ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεουσῶν, δυοῖν, et ſic porro noteſque, τὸ δεόντων, vel δεουσῶν, Genere convenire debere cum re quæ numeratur, v. gr. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν; duodequinquaginta fœminæ, γυναῖκες πεντήκοντα δεουσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, ex. gr. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo*, εἴκοσιν ἐστιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ οὗ, ſeu δέοντα δυοῖν εἴκοσιν ἐστιν ἔτη, ἐξ οὗ, Dem.

Duplex, διπλόος, όη, όον, contr. διπλοῦς, ῆ, οῦν, δισσός vel διττός, ή, όν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, N. T. duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, Plato.

Duplicatio, ὁ διπλασιασμός, οῦ, Plut. ἡ δίπλασις, εως, Ariſtot.

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, Them.

Dupliciter, διπλῇ, Syneſ. διχῇ, Dem.

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμόν, Plut. aliquid, διπλόω τι, id. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, Herodian.

Duplus, διπλάσιος, ια, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῇ, ἢ οἱ ἄλλοι, id. duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, N. T. duplo amplius minorem, διπλῇ ἐλάττω, Plut. duplo longius tempus quam, διπλασίων χρόνος, ἤ, Iſocr.

Durabilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίμονος, ου, Polyb. ἔμμονος, Heſ. βέβαιος, αία, αιον, Dem.

Durè, σκληρῶς, Xen. crudeliter, ὠμῶς, Dem. ἀφειδῶς, Xen.

Dureſco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, Xen.

Duriter, σκληρῶς, Xen.

Durities, ἡ σκληρότης, ητος, Plato. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, Herodian.

Duriuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόσκληρος, ου.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τί, N. T. diutiſſimè διαμένω πλεῖστον χρόνον, Iſocr.

Durus, σκληρός, ά, όν, χαλεπός, ή, όν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρά, Athen. ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, Hipp. duri mores, σκληρὰ ἔθη, Plut. dura vita, σκληρὸς βίος, Herodian.

Duumvir, ὁ δυόαρχος.

Duumviralis, e, δυοαρχικός, ή, όν.

Duumviratus, ἡ δυοαρχία.

Dux, ὁ ἡγεμών, Dem. populi, ὁ ἡγέμενος τοῦ δήμου, Iſocr. belli, ὁ πολέμαρχος, ου, Dem. ὁ πολεμαρχῶν, ἡγεμὼν πολέμου, ὁ στρατηγός, οῦ, id. decem virûm, ὁ δέκαρχος, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ου, Xen. centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ου, Plut. decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, ſeu ὁ μυρίαρχος, ου, Xen. auctorque alicujus rei, ἀρχηγός τινος, Dem. alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργου, Iſocr. viæ, ὁ ὁδηγός, οῦ, Plut.

Dynaſta, -es, ὁ δυνάστης, ου, Xen.

Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, Æl. dyſenteriâ laborans,

rans, ὁ δυσεντερικὸς, ȣ̃, dysenteriâ obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταςρέφειν, Æl.
Dysentericus, δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν.
Dysuria, ἡ δυσȣρία, Galen. τὰ δυσȣριακὰ sc. πάθη, Cic. dysuriâ laboro, δυσȣριάω, Diosc. δυσȣρέω, id.

E.

E Vel Ex, ἐκ, *sequente Consonâ*, ἐξ, *sequente Vocali vel Diphthongo*; multæ molestiæ exsistunt è bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμȣ, Dem. se non commovere è lecto, ἐκ τῆς κλίνης ȣ̓ κινεῖσθαι, id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, id. ex adverso, ἐξ ἐναντίας, Aristot. ex adverso alicui, κατέναντι τινὸς, Lucian. è contra, è contrario, τἀναντίον; ex animi sententiâ, κατὰ γνώμην, Basil. ex benevolentiâ aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, Dem. è propinquo, ἐξ ὀλίγȣ, Thuc. è regione, ἐκ τȣ̃ ἀπαντικρὺ, seu ἀντικρὺ, Paus. alicujus, καταντικρὺ τινὸς, Aristot. è vestigio, παραυτίκα, Dem. παραχρῆμα, id. è sublimi, ἀφ' ὑψηλȣ̃, Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ ȣ̃ ȣ̃τοι πεφήνασι ῥήτορες, Dem. ex professo, ἐκ τȣ̃ς προφανȣ̃ς, Plato. ex improviso, ἀπὸ τȣ̃ ἀδοκήτȣ, Thuc. ex tempore, ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα, Dem. ex æquo, ἀγχώμαλα, Thuc.
Eatenùs, κατὰ τοσȣ̃τον, quisque opem ferebat, quatenùs poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσον ἕκαςος οἷος ἦν, Lys. subtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσȣ̃τον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τȣ̃ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, Aristot.
Ebenus, ἡ ἔβενος.
Ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προθεῖσαν κύλικα, Athen.
Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, Diod. Sic. τινὶ, Xen.
Eborarius, ὁ ἐλεφαντȣργὸς, ȣ̃.
Eboreus, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, Herodian.
Ebrietas, ἡ μέθη, Dem. surgere ante ebrietatem, ἐξανίςασθαι πρὸ μέθης. Isocr. propter ebrietatem dormire continuè duas noctes et duos dies, ἐπὶ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας ϗ δύο νύκτας, Athen. ebrietate diffluere, διαῤῥέειν ὑπὸ τῆς μέθης ϗ τȣ̃ οἴνȣ, Æl. ebrietati deditum esse, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. se dedere, μέθαις ϗ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν, Herod. ebrietate, temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, id.
Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, Plato. vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. ebrior aliquâ re, μεθύσκομαι τινὸς, id.
Ebriositas, ἡ οἰνοφυγία, ας, N. T. ἡ φιλοινία, ας, Clem. Al.
Ebriosus, μεθυςικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ πάροινος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ οἰνόληπτος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ οἰνόφλυξ, γος, Lucian.
Ebrius, μεθύων, ȣσα, ον, Dem. ὁ ϗ ἡ πάροινος, Athen. sum, μεθύω; magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων; ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι; clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, id. ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, Plato. μέθυσος, vel μέθυςος.
Ebullio, ἀναζέω, Diosc. ὑπερζέω, Aristot. ἐκβράζομαι, Chrys. ἀναφλύω, ἀναφλύζω, Hom.
Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, ἡ ἀνάβρασις, ὁ ἐκβρασμὸς, ȣ̃, ὁ βρασμὸς, ȣ̃, Naz.
Ebur, ὁ ἐλέφας; Indicum, ἐξ Ἰνδῶν, Lucian.
Eburneus, ἐλεφάντικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. ἐλεφάντινος, ίνα, ινον, Lucian.
Ecce, ἰδȣ̀, N. T.
Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, N. T.
Echinatus, ὁ ϗ ἡ ἐχινώδης, εος.
Echinus, ὁ ἐχῖνος, ȣ, terrestris, χερσαῖος. Plut. marinus, πελάγιος, Aristot.
Echo, ἡ ἠχὼ, όος, Aristot.
Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.
Eclipsis, ἡ ἔκλειψις, εως Aristot.
Eclipticus, ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
Ecquando, ἡ πότε.
Ecquis, ἤ τις.
Ecstasis, ἡ ἔκςασις, εως, Plut.
Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ȣ, Plin.
Edacitas, ἡ πολυφαγία, ἡ λιχνεία, Lucian.
Edax, ὁ ϗ ἡ πολυφάγος, ὁ ϗ ἡ γαςρίμαργος, Bas. ὁ βόρος, Lucian.
Edento, ἀποδοντόω.
Edentulus, ὁ ϗ ἀνόδȣς, οντος, Poll.
Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, Plato. alicui, τινὶ, Isocr. alicui aliquid, διαγορεύω τινὶ τι, Aristot. bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Dem. Confer *Indico*, item *Impero*.
Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.
Edictum, τὸ ἐπίταγμα, Dem. τὸ ἐπιταττόμενον, id. edictum principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, Isocr. publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προςαγμάτων; movere et mutare, κινεῖν ϗ μετατιθέναι; liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθερῶσαι τινα διὰ προςάγματος τινὸς, id. fieri ex edicto, γίγνεσθαι τι ἐξ ἐπιτάγματος, Dem. ex edicto, κατα τὴν προθεσμίαν, Diosc. edictum propono, δηλωσιν ἐκπέμπω, Herodian. διάταγμα προτίθημι, id.
Edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, Isocr.
Edissero, διεξίημι, aliquid, τὶ, Lucian.
Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίȣ.
Edititius, ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν.
Editor, ὁ ἐκδιδȣ̀ς, όντος.
Editus, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ȣ, altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν; locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλȣ̃, sc. τόπȣ, Lucian.
Edo, perf. *Edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, Plut. historiam Græco sermone, ἱςορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, Athen. in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, Plato. exemplum, δείκνυμι παράδειγμα, προφέρω.
Edo, perf. *Edi*, ἐσθίω, plura quam ferre possum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, Xen. et bibo in cauponâ, φάγω ϗ πίνω ἐν καπηλείῳ, Isocr. cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν ϗ πίνειν, Dem.
Edo, onis, ὁ φάγος, ȣ, N. T.
Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινὰ τι, Antiph.
Edomo, δαμάζω. Confer *Domo*.
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam ἐκνήφω ἀπὸ οἴνȣ, LXX.
Edormisco, idem.
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, Plato. ἡ ἀγωγὴ παίδων, Plut.
Educator, ὁ τιθηνὸς, ȣ̃, Hesych. ὁ τροφεὺς, Plato. ὁ τροφὸς, ȣ̃, id.
Educatrix, ἡ τιθήνη, Plut. ἡ τροφὸς, Plato.
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, Xen. ἀνατρέφομαι τέκνα, Dion. humiliter, ταπεινῶς παιδύω, Isocr. malè, φαύλως ἄγω, idem. κακῶς τρέφω, Dem. in magnâ inopiâ, τρέφω, μετὰ πολλῆς ἐνδείας, id. in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, Xen.
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, ςρατὸν, Thuc. copias, δυνάμεις, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, Herodian.
Edulis, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ȣ, Thuc.
Edulium, τὸ ἔδεσμα, Isocr. ἡ ἐδωδὴ, ῆς, Plato. τὸ βρῶμα, Xen.
Effabilis, e, ῥητὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Effarcio, ἐκπληρόω, Aristid.
Effari, ἀποφάσκειν, Dion. Areop.
Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις.
Effascino, καταγοητεύω, γοητεύω τινὰ, Plut.
Effatum, τὸ ἐκφώνημα, τὸ ἀξίωμα.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, Herodot.
Effector, ὁ ποιητὴς, ȣ̃, Xen.
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος, N. T.
Effectus, ûs, τὸ αἰτιατὸν, ȣ̃, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, Galen.
Effemino cum derivatis vide sub *Effœmino*.
Efferesco, ἀγριαίνομαι, Plut.
Effero, as, ἀγριόω, Xen. ἀπαγριόω, Theophr. θηριόω.
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, seu νέκυν, Dem. me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ἐπὶ τινι, idem. me, θρασύνομαι, Isocr. efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλȣ́τῳ, Xen. animo, κομάω, Lucian. μεγαλοφρονέω, id. iracundiâ, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλεῖςον, Thuc.
Efferveo, ἐκζέω.
Effervesco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, Chrys.
Efferus, ἄγριος, ία, ιον, Plato. ὁ ϗ ἡ θηριώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, spiritûs, τȣ̃ πνεύματος, Chrys.
Efficaciter, ἐνεργῶς, Polyb.
Efficax, ἐνεργὸς, ἡ, ὸν, Theophr. sermo, λόγος ἐνεργὴς, N. T. ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν.
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, ȣ̃.
Efficio, ἀποτελέω, Polyb. διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, Isocr. aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν ϗ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμι τινὰ, Dem. aliquid optabilius, καθιςάναι τι ζηλωτότερον, Isocr. unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, Plato.
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, Isocr. τὸ ἐκτύπωμα.
Effigio, εἰκονίζω τι, Aphth. ἐκτυπόω τι, Plut.
Effingo, ἀπεικάζω τι, Isocr. imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, Lucian. in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, Plut. ἐκμιμȣ̃μαι.
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, ἡ λιπαρία, Herodot.
Efflagito, ἐκλιπαρέω, Plut. καταλιπαρέω, Lucian. προσλιπαρέω, Plut. ἐξαιτέω τι.
Efflictim, ὑπερφυῶς, Plut. amo aliquem, ἐπιμαίνομαι, τινι, Bas. ἀνδρειότατα ἐράω τινὸς, Ælian.
Efflo, ἐκφυσάω, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.
Effloresco, ἐπανθέω, ἐξανθέω, Num. 17, efflorescebant lanugines malis, ἐπήνθȣν ἴȣλοι ταῖς παρειαῖς, Herodian.
Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, Aristot.
Effluo, ἐκρέω, Plut. ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινὸς, Herodian. ἐκφέρομαι.
Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.
Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμȣ̀ς, Plut. fossas, διορύττω τάφρȣς, Herodian.
Effœminatè, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, Isocr. vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, Diod. Sic.
Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, Hippocr.
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ȣ, Lucian. ὁ μαλακὸς, ȣ̃, Dem.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, Philo.
Effœtè, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, ἐκτεκὼν, ȣ̃σα, ὸν, quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, ȣ.
Effossio, ἡ ἐξόρυξις, ἡ ἐξορυγμία, Suid.
Effractio, ἡ διάῤῥηξις.
Effrenatè, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, Greg.
Effrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξήνιος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ȣ, os, ςόμα, id. effrenes voluptates corporis, ἀκόλαςοι ἡδοναὶ σώματος, Herodian.
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, Dem.
Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, Plato. omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, Plut. è carcere. ἐπιδράω ἐκ τȣ̃ δεσμωτηρίȣ, Dem. aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, Xen. præsens, ὑπερδραμέω τὸ παρὸν, Herodot.
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, ἀπόφευξις, εως, Aristoph. ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, Plut. ἡ διαφυγὴ, ῆς, Plato. quærere, παραγωγὴν ἐρεῖν, Dem.
Effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.
Effundo, ἐκχέω, Lucian. patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν ȣ̓σίαν, Athen. quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
Effusè, κεχυμένως, ἀφειδῶς, Herodian.
Effusio, ἡ ἔκχυσις, εως, Athen.
Effusor, ὁ ἐκχυτὴς, Lucian.
Effutio, φλυαρέω, τι, Plato. ἐξαγορεύω τι, Naz. temerè, importunè, et citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῇ, ϗ φορτικῶς, ϗ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, Isocr.
Egelidus, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, aqua, ὕδωρ, Athen.
Egenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ȣ, alicujus rei, τινὸς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς τινὸς, id. Confer *Pauper*.

Egeo, ἀπορέω, pecuniâ, τῶν χρημάτων, Isocr. victu, εἰμὶ ἐν χρεία περὶ τὴν τροφὴν, δέομαι τῦ βίυ; alicujus rei, ἐνδεῶς, seu ἀπόρως ἔχω, seu διάκειμαι τινὸς, id. rebus necessariis, σπανίζω, τῶν ἐπιτηδείων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, Isocr. Confer *Indigeo*.
Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, Diosc.
Egermino, ἐκβλαστάνω, Theophr.
Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid è domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. excerno, ἐκκρίνω, Theophr. Confer *Effero*.
Egestas, ἡ ἀπορία, ας; summa, ἐσχάτη, Dem. Confer *Inopia*, item *Paupertas*.
Egestio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum et similium è corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, Theophr.
Egestosus, ὁ ϰ ἡ ἄπορος, ϰ, Dem.
Ego, ἐγὼ, Dem. ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐπένθυν αὐτὸν; ego vero, i. e. equidem, conabor præstare, πειράσομαι μὲν ὖν ποιεῖν; ego vero ipse mori malim, ϰ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βυλοίμην, id.
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, Isocr. adversus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπὶ τινὸς, Xen. domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, idem. è concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. animo prompto, ἔξειμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, id. egressus annum quinquagesimum πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, Dem. ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, id.
Egregiè, διαφερόντως, Isocr. ἐξαιρέτως, Plut.
Egregius, ὁ ϰ ἡ ἐξαίρετος, ϰ, Thuc. θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, Herodian. ὁ ϰ ἡ ὑπέροχος, ἔξοχος; thesaurus, θησαυρὸς καλὸς, Isocr. senes egregiis meritis, πρεσβῦται ἄξιοι λόγυ, Herodian.
Egressio, ἡ ἔκβασις, ἡ ἔξοδος, Dem. ἡ ἐξήλυσις, Herodot.
Egurgito, ἀπαρύω, Plut.
Ehem, ὦ, Dem.
Eheu, αἴ, Lucian.
Eho, ὦ, Isocr.
Ehodum, ὦ τὰν, Dem. ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, Xen.
Eja, εἶα, Aristoph.
Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, Thuc. jaculando absumo sagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, Herodot.
Ejectamentum, τὸ ἐκκριμμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐξώθησις.
Ejectitius, ὁ ϰ ἡ ἐκβόλιμος, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.
Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, è patriâ, ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. aliquem, ποιέω ἐκβολὴν τινὸς, Isocr. φυγοντα, seu ἔκδοτον, seu ἄπολιν ποιέω τινὰ, Dem.
Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, ῦ, Isocr. ὁ ὀλολυγμὸς, Athen. ὁ κλαυθμὸς.
Ejulo, ὀλολύζω, Lucian. ὀλοφύρομαι.
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, Dem.
Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, Æschin.
Ejusdemmodi, Ejuscemodi, Ejusmodi, τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο, Plato. τοιῦτος τις, id. τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, Aristot.
Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, Plut. ex aliquo, ἐκ τινὸς, id. Confer *Effugio*.
Elaboratè, διαπεπονημένως, Isocr.
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.
Elaboratus, πεπονημένος, ένη, ένον, Isocr. πονηθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut. opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιυργοῖς ἀρίστοις, Dem.
Elaboro, ἐκπονέω, Thuc. ἐξεργάζομαι τι, Isocr. in aliquâ re, πονέω περὶ τι, Aristot. circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, Isocr.
Elangueo, ἐκκάμνω, Plut.
Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, Plut.
Elapsus, διεκπεπτωκὼς υῖα, ὸς, elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Dem. elapsum tempus, παρελθὼν χρόνος, Isocr. elapso anno, διελθόντος τῦ ἐνιαυτῦ, Dem. elapsis diebus et noctibus, ἡμερῶν ϰ νυκτῶν παρελθυσῶν, Aristot.
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινὶ τι, Plut
Elatè, ἐπηρμένως.
Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ᾶς, mortui, τῦ ἀποθανόντος, Dem. in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εως, Naz. cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, Maccab.
Elatus, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præsentem, ταῖς παρύσαις τύχαις, Xen. propter divitias, ἐπὶ τῷ πλύτῳ, idem. propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, Herodian.
Elavo, ἐκνίπτω, Plato.
Electè, ἐπιλέγδην, λογάδην, Thuc.
Electilis, e, αἱρετὸς, ἡ, ὸν, Arist.
Electim, ἀριστίνδην, Isocr.
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, Isocr. et judicium de aliquâ re, αἵρεσις ϰ κρίσις περὶ τινὸς, idem. electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, Dem.
Elector, ὁ αἱρέτης, Philo.
Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, Philo.
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, Aristot.
Electus, αἱρεθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut. αἱρετὸς, ἡ, ὸν, Lycurg. ὁ ϰ ἡ ἐξαίρετος, Dem.
Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, N. T.
Elegans, κομψὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϰ ἡ περικαλλὴς, ὁ ϰ ἡ φιλόκαλος, Isocr. elegantissima dicta, χαρίεντατα τῶν εἰρημένων; corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιον τινὸς ἐκ εὐκρινὲς, idem. elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, Plato. scriptura, ἡ καλλιγραφία, Plut.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, Isocr. κεχαρισμένως, id. ἐμμελῶς, id. dicere, μυσικῶς, seu, διαπεπονημένως λέγειν, Dem. scribo, καλλιγραφέω, Poll. scribens, καλλιγράφος, Greg.
Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμος, Isocr. ἡ κοσμιότης, elegantiæ studium, ἡ φιλοκαλία, idem.
Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς ἡ, ὸν, elegiacus versus, seu carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν ϰ λέγειν, Dem.
Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον.
Elegus, ὁ ἔλεγος, Aristoph.
Elementalis, idem quod *Elementarius*.
Elementaliter, στοιχειωδῶς, Laërt.
Elementarius, στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϰ ἡ στοιχειώδης, εος, Aristot.
Elementum, τὸ στοιχεῖον, Aristot. literæ et prima institutio, τὰ στοιχεῖα, idem. prima elementa doceo, στοιχειόω. Greg. elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, Dion. Areop.
Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ϰ, Lucian.
Elencticè, ἐλεγκτικῶς, Aristot.
Elencticus, ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, sermo, λόγος, Plut.
Elephantia, idem quod *Elephantiasis*.
Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.
Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίασις, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ ἐλέφας, Diosc. elephantiasi laboro, ἐλεφαντιάω.
Elephantinus, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, Lucian. ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, Herodian.
Elephantus, ὁ ἐλέφας, Aristot.
Elephas, idem elephas fœmina, ἡ ἐλέφας, αντος, Aristot.
Elevatio, τὸ αἰώρημα, ἡ αἰώρησις, ἡ ἔπαρσις.
Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid supra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ὐρανὸν, Xen. εἰς τὸν ὐρανὸν, Aristot. oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν ὐρανὸν, Philo. contemno aliquid ἐκφαυλίζω τι, Plut. Confer *Contemno*.
Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, Dianarch.
Elido, ἐκθλίβω, LXX.
Eligo, ἐκλέγω, τὶ, Isocr. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, id. præ multis opibus, αἱρέομαι τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquem, belli præsidem, αἱρέομαι τινὰ προστάτην τῦ πολέμυ, Dem. legatos ad aliquem. αἱρέομαι πρέσβεις πρὸς τινὰ, id. multò magis aliquid, quam, αἱρέομαι τι πολὺ μᾶλλον, ἢ, Isocr. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, id. θάνατον ἀντὶ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, Isocr. in senatum, ἐκκρίνω εἰς γερυσίαν, Dem. magistratus, ποιέω ἄρχοντας, Herodian.
Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, Aristot. è patriâ, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, Dem. ἐξοικίζω, ἐξωθέω.
Elimo, ἀποξύω.
Elinguatus, ὁ ϰ ἡ ἀγλώσσος, ϰ, Athen. ὁ ϰ ἡ ἄφωνος.
Elinguis, idem.
Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.
Elinguo, γλωττοτομέω, Plut.
Eliquesco, ἐκτήκομαι.
Eliquo, ἐκτήκω.
Elisio, ἡ ἔκθλιψις, εως.
Elixo, ἑψέω, Aristot. ἀναβράσσω.
Elixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, Diosc. ἐψαλέος, έα, έον.
Elocatio, ἡ μίσθωσις, domûs, οἰκίας, Dem. filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, id.
Eloco, μισθόω; domum alicui, οἶκον τινὶ, Isocr. domum decem minis, οἰκίαν δεκα μνῶν, pluris, πλείονος, Plut. filiam cum magnâ dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, Isocr. alicui filiam uxorem, δίδωμι τινι θυγατέρα εἰς γάμον, Plut.
Elocutio, ἡ λέξις, Isocr. ἡ ἑρμηνεία, Dion. Hal. ἡ φράσις.
Elogium, ἡ μαρτυρία, Isocr. τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer *Laus*.
Elongo, ἐκμηκύνω.
Eloquens, λόγιος, ία, ιον, Aristot. δεινὸς, ἡ, ὸν, Dem. ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, λέγειν δεινὸς, εἰπεῖν δεινὸς, εἰπεῖν δυνάμενος, δυνατὸς λέγειν, τεχνίτης τῦ λέγειν; eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, δεινότατος λέγειν ἁπάντων, ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, id.
Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, Dem. ἡ ἐμπειρία τῦ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τῦ εἰπεῖν, Isocr. τὸ εὖ λέγειν, Dem. δεινότης, ἡ ἐν λόγοις, Isocr. οἱ λόγοι, id.
Eloquium, τὸ λόγιον, Thuc.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, N. T. de aliquâ re, ἀφορίζω περὶ τινὸς, Aristot.
Eluceo, ἐκλάμπω, Plato.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, Thuc.
Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, Dem.
Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.
Eludo, διαπαίζω, Plato. διακρύω τι, Plut.
Elugeo, πενθέω, N. T.
Elumbis, e, ἐξωσφυσμένος, ένη, ένον.
Eluo, ἐκπλύνω, Aristot. aliquid ἐκνίπτω τι, Plato. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid, lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, Gal.
Elusio, ἡ κακυργία, Dem. ἡ παράκρυσις, et tergiversatio, ἡ κακυργία ϰ διάδυσις, id.
Elutriatio, ὁ μεταγγισμὸς, ῦ, Diosc.
Elutrio, μεταγγίζω, Diosc.
Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, Dem.
Eluxatus, ὁ ϰ ἡ ἐξαρθρος, Suid. Confer *Luxatus*.
Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.
Emacio, ἰσχναίνω, Aristot. ἰσχαίνω, Theophr.
Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, ῦ.
Emacresco, ἰσχναίνομαι.
Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινι, Lucian. ἀποσμάω τι, Diosc.
Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.
Emancipatus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἄφετος, ϰ, Isocr.
Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, Dem. ἐκποιέομαι τινα, Pandect.
Emaneo, ἔξω, διαμένω.
Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι, Plut.
Emansor, ὁ ϰ ἡ ὡς ἄτευτος, et desertor ordinum, ϰ λείπων τὰς τάξεις, Dem. ὁ ἀτακτῶν ὄντος, id.
Emarcesco, ἀπομαραίνομαι, Aristot. καταμαραίνομαι, id.
Emasculo, εὐνυχίζω, N. T.
Ematuresco, πεπαίνομαι, Xen.
Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, Bud.
Embryon, τὸ ἔμβρυον, ϰ, Diosc.
Emendabilis, ὁ ϰ ἡ εὐεπανόρθωτος, Hipp.
Emendatè, ὀρθῶς, Aristot. loquor, ὀρθοεπέω, scribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, Ariſtot. legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, Dem. emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, id.
Emendator, ὁ διορθωτής, ȣ, ὁ ἐπανορθωτής, ȣ.
Emendico, ἐρανίζω τι, Æſchin.
Emendo, διορθόω, aliquid, τι, Dem. orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, id. civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, Ariſtot. calamitates aliquâ re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφορὰς τινι, id. Confer *Corrigo*.
Ementior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, Ariſtoph. alicui, τινὶ, N. T.
Ementitus, ψευσάμενος, ένη, ενον, Herodian. *et paſſ.* ἐψευσμένος ένη, ένον, Thuc.
Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecuniâ, ſeu pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, Dem.
Emereo, ſeu Emereor, μισθοφορέω, Ariſtoph.
Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, è fonte, κρήνης, Lucian.
Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Dem. ὁ πάσας τὰς νομικὰς ςρατίας τετελεκὼς, Herodian. emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν ςρατείας ὤν, id.
Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.
Emetior, ἐκμετρέω, Poll.
Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, Heſych.
Emicatio, ἡ ἐκλαμψις, εως.
Emico, ἀναλάμπω, Xen. ἐκλάμπω, Plato.
Emigro, ἀποικέω, Iſocr. è vitâ, τελευτάω τὸν βίον, Iſocr. Confer *Morior*.
Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθȣ, Herodian. lignorum, ξύλων, id.
Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχȣσι, Ariſtot. ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, Baſ. προκύπτω.
Eminùs, πόῤῥωθεν, Dem. μακρὰν, Iſocr.
Emiſſarius, ὁ προσαγωγεύς, Naz. ὁ προσαγγελεὺς, Bud.
Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, Æſchin. ἡ ἔκπεμψις, Thuc. ἐκπομπὴ, coloniæ, ἀποικίας, Plato.
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliquâ, πρεσβείαν ὑπὲρ τινός, Dem. ad aliquem, ἀποςέλλω πρεσβείαν πρὸς τινὰ, id. vocem, προΐεμαι φωνὴν, Plut. vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, id. verbum, προΐεμαι ῥῆμα, Dem. ſermonem de re aliquâ, ἐκδίδωμι λόγον περὶ τινός, Plut.
Emo, ὠνέομαι τὶ, pecuniâ ab aliquo; τι παρά τινος χρημάτων, Dem. aliquid duobus terunciis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν; piſces, ἀγοράζω ἰχθῦς; eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, idem. et corrumpo aliquem, ὠνέομαι ϗ διαφθείρω τινὰ; parvi frumentum emitur, εὐωνὸς ἐςιν ὁ σῖτος, id.
Emodulor, ῥυθμίζω τι, Herodian.
Emolior, ἐξωθέω, Ariſtot.
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, Gal.
Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, Dem. et lucrum, τὸ λῆμμα ϗ κέρδος; aliquid accipio, λῆμμα τι λαμβάνω; repudio, ἀπαλλάττω λήμματος; ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ȣ̓δὲ τὸ δικαῖον; ſpecto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν; appeto, ἐπιθυμέω τȣ̃ πλεονεκτήματος; percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ id. fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Iſocr. ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, Dem. emolumento ſum alicui, ὠφελέω τινὰ, Plato. emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, Plato. emolumento carens, ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, Strabo.
Emorior, ἀποθνήσκω, Plato. ἐκθνήσκω, Hom. emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βελοίμην, ἤ, Dem. emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ, ſeu γέλωτι, Hom
Emortualis, e, θνησιμαῖος, αία, αῖον, dies, θνησιμία ἡμέρα.
Emortuus, νενεκρωμένος, ένη, ένον, N. T.
Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τι Xen.
Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, Quinct.
Empiriće, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.
Empiricè, ἐμπειρικῶς.
Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, Celſ.

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαςρον, Gal.
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, Strabo. τὸ ἐμπόριον, Thuc.
Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem. τὸ ἀγόρασμα, Ariſtot. ἡ ἀγόρασις, Plato. ἡ ὤνησις; mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων; accipere damnum in emptione, ζημιȣ̃σθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ; facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεὼς, id.
Emptor, ὁ ὠνητὴς, ȣ̃, Dem. ὁ ὠνȣμένος, ένη, id. ὁ πριάμενος, id. ὁ ἀγοραςὴς, ȣ̃, Xen.
Empturio, ἀγορασείω.
Emucidus, ὁ ϗ ἡ βλαινώδης, εος, Hippocr. ὁ ϗ ἡ βλεννώδης, εος, id.
Emulgeo, ἡ ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, Heſych.
Emundo, ἐκκαθαρίζω.
Emungo, ἀπομύττω, naſum, τὴν ῥῖνα, Hom. me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, Suid. lucernam, ſeu candelam, προμύττω τὸν λύχνον, Plut.
Emunio, φράττω πόλιν τείχει, Herodian.
En, ἰδȣ̀, Dem. ἢν ἰδȣ̀, Lucian.
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ὴ, ὸν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, Soph. ἡ ὑφήγησις, εως, Dem. ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, ȣ̃, Dem.
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, Galen. alicui omnia, διηγέομαι τινι πάντα, Dem.
Enaſcor, ἀναφύομαι, Plut. ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, Ariſtot. ἐκκολυμβάω, N. T.
Enavigo, ἐκπλέω
Encauſtes, ὁ ἐγκαυςὴς, ȣ̃.
Encauſticè, es, ἡ ἐγκαυςικὴ, ῆς, Plin.
Encauſticus, ἐγκαυςικὸς, ὴ, ὸν.
Encauſtum, τὸ ἐγκαυςὸν, ȣ̃.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ȣ, Epictet.
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer *Laus*.
Eneco, ἀποκτονέω, τινὰ, Plato. ἀποκτίννυμι τινὰ, id. Confer *Interficio*.
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, Chryſ.
Enervis, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ȣ, ἄῤῥωςος.
Enervo, ἀπονευρόω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
Enervus, idem quod *Enervis*.
Enim, γὰρ, *quod ſemper poſt unam alteramve vocem ponitur, ut*, meo enim tempore, ἐπ' ἐμȣ̃ γὰρ, Dem. ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, id. ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ ὄτε μέγα, ὄτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato.
Enimvero, ϗ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, ϗ γάρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέςησαν, Iſocr. enim vero rectè loquimini, ἀλλ' εὖτε λέγετε, Xen. enimvero, ô homo, tu quis es? μενȣ̃νγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τις εἶ, N. T.
Eniteo, διαλάμπω, Iſocr. ἀποςίλβω.
Eniteſco, καλλύνομαι, Plato.
Enitor, ἀποτίκτω, Plut. Confer *Pario*; conor, πειράομαι, valdè, σφόδρα, Iſocr. enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατα δύναμιν, Dem. Confer *Conor*.
Enixè, σπȣδῇ, Plato. ἐκτενῶς.
Eno, vide *Enato*.
Enodatè, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio*.
Enodis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάμματος, ȣ, Xen.
Enodo, ἐξαμματόω, explico, καταφανὲς ποιέω, Iſocr. φάνερον ποιέω, id.
Enormis, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ȣ, ἔκνομος, ȣ.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, Luc. ἡ ἀμετρία.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enoteſco, γνωρίζομαι, N. T.
Enoto, ἐκσημειόομαι. N. T.
Ens, τὸ ὂν, ὄντος, Plato. ἡ ȣ̓σία, ας, id.
Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ȣ, Xen. τὸ ξιφείδιον, ȣ, Diod. Sic.
Enſifer, ὁ ξιφηφόρος, ȣ, Herodian.
Enſis, τὸ ξίφος, εος, Xen. Confer *Gladius*. enſem fero, ξιφηφορέω, Herodian. enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας, Suid.
Entheus, ὁ ϗ ἡ ἔνθεος, Plato.
Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθȣσιασμὸς, ȣ̃, Plut.
Enthuſiaſtes, ὁ ἐνθȣσιαςὴς, ȣ̃.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, Ariſtot.

Enucleatè, εὐκρινῶς.
Enucleo, ἐκπυρηνίζω, Alex. Aphr. explico, διακρίνω τι, Xen. σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινός, Thuc.
Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ȣ, Ariſtot.
Enumero, ἐξαριθμέω; omnia pericula, ἅπαντας κινδύνȣς, Iſocr. omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, id. καταλέγομαι, Athen. omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινὰ κατατεθεῖσας, Herodian.
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, ſeu ἡ ἀπόρασις, Ariſtot.
Enunciativè, ἀποφαντικῶς, Hermog.
Enunciativus, ἀποφαντικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, Ariſtot. τὸ ἀξίωμα.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, Ariſtot. ut præco, κηρύττω, Dem.
Enutrio, ἐκτρέφω, Ariſtoph. viciſſim, ἀντεκτρέφω, Ariſtot. à pueritiâ, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, Herodian.
Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, Dem. feſtinanter, βαδίζω ταχέως, id. ταχὺ, id. eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, id. per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, Iſocr. cum aliquo, πορεύομαι σὺν τινι ὁμȣ̃, Dem. quo it? ποῖ πορεύεται; ad aliquem, βαδίζω ἐπὶ τινὰ, domum, πρὸς οἰκίαν, id.
Eò, εἰς τȣ̃το, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασι τίνες, Iſocr. eò ſuperbiæ proceſſit, ut, εἰς τοσȣ̃το τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥςε, id. eò inſaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, id. eò quod, διότι, Dem. eò magis, quo mitius, τοσȣ́τῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾳότερον, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον——μᾶλλον, Iſocr. eò uſque. Vide *Uſque*.
Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, Ariſtot.
Eous, ἑῷος, α, ον, Ariſtot.
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, ſc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ȣ, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀντίπαις, ex ephebis excedo, ἡβάω, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, Dem. εἰς ἄνδρας ἥκω, Ælian.
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ȣ, Xen.
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ȣ, Suid.
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, Ariſtot.
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal.
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ȣ, Poll.
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ȣ, Poll.
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, Epiphan.
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Quinctil.
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, Hermog.
Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ, τȣ̃ ἐπισκόπȣ.
Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, N. T.
Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ȣ, N. T.
Epiſtola, ἡ ἐπιςολὴ, ῆς, Xen. ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιςολῶν; epiſtolam mitto, ἐπιςολὴν ἐπιςέλλω, Dem. Confer *Literæ*.
Epiſtolaris, ἐπιςολικὸς, ὴ, ὸν, Dem. Phal.
Epiſtolium, τὸ ἐπιςόλιον, ȣ, Plut.
Epiſtolographus, ὁ ἐπιςολεὺς, έως, Xen.
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ȣ, Lucian.
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα, Poll.
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, Ariſtot.
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Ariſtot.
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
Epulæ, ἡ ἑςίασις, εως, ἡ δαῖς, ἡ θοίνη, ſumptuoſæ, ſeu imperatoriæ, ςρατηγικὴ, Ælian. ἡ εὐωχία, ας, Ariſtot. funebres, τὸ περίδειπνον, ȣ, Dem. epulis excipio, εὐωχέω, Herodot. ἑςιάω τινὰ, Dem.
Epulatio, ἡ ἑςίασις, εως, Lucian. ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, Plato. ὁ δαιταλεὺς, Athen.
Epulor, εὐωχέομαι, Xen. ἑςιάομαι, Plut.
Epulum, idem quod *Epulæ*.
Equa, ἡ ἵππος, ȣ, Xen.
Equarius. Vide *Equeſtris*, e.
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, Dem. ὁ ἱπποβάτης, ſum, ἱππεύω, equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, habere, κτᾶσθαι,

σθαι, seu ἔχειν ἱππέας, idem. congregare, συνάγειν; equites ferentarii, ἱππεῖς φιλοί, id.
Equester, ris, e, ὁ ϰ ἡ ἐφίππιος, ου, cursus, δρόμος, Plato. ἱππικὸς, ἡ, ὸν; equestria certamina, ἆθλοι, Dion. agmen, στράτευμα, Xen. ars equestris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη; artis equestris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ, id. equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, Thuc. equestri prælio superior sum, ἱπποκρατέω, Dem. equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, Herodian. equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις, Xen.
Equidem, γὲ, equidem ipse mori malim quam, ϰ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, Dem. equidem te modo quærebam, ϰ μὴν ἐναγχὸς σε ἐζήτουν, Plut. equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, Dem.
Equile, ἡ ἱπποστασία, ὁ ἱππὼν, Xen.
Equinus, ὁ ϰ ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω, Aristot.
Equisetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, Diosc.
Equiso, ὁ ἱπποκόμος, ου, Plut.
Equitabilis, ὁ ϰ ἡ ἱππάσιμος, Xen.
Equitandi ars, ἡ ἱπποσύνη.
Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, Xen. ἡ ἱππεία, ας, id. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος, Xen.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, Dem. equitatui præsum, ἱππαρχέω, id. equitatu supero, ἱπποκρατέω, Thuc.
Equites, vide *Eques.*
Equito, ἱππεύω, Isocr. ἱππάζομαι, Xen. per regionem, ἱππάζομαι τὴν χώραν, Plut. προσελαύνω ἵππῳ, Xen. ad te, ἐλαύνω πρὸς σε, Luc.
Equulus, τὸ ἱππάριον, Xen.
Equus, ὁ ἵππος, Dem. pulcher, καλὸς, Isocr. bellicus, πολεμιστήριος, Dem. equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, Isocr. alere, τρέφειν, Dem. conscendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Dem. equorum studiosus, ὁ φιλίππος, ὁ ἱππεραστής.
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, Joseph.
Eradico, ἐκριζόω.
Erado, ἀποξύω, Alciphr.
Ercifcor, μερίζω, Athen.
Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, Hom.
Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.
Eremigo, ἐξερέττω, ἐκκωπηλατέω.
Eremita, ὁ ἐρεμίτης, ου, Naz. ὁ ἀναχωρητής.
Eremus, ἡ ἔρεμος χώρα, Xen. ἡ ἐρημία, ας, Æschyl.
Erepo, ἐξέρπω, Aristoph.
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Thuc.
Erga, πρὸς, *cum accus.* gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, Isocr. περὶ *cum accus.* talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, id.
Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, Xen.
Ergastularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.
Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, Xen. τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα οὖν, Plato. ubi ergo radices egerit, ὅπου, ποτ' οὖν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, Naz. ergo eadem precabatur, ἐκοῦν ταῦτα συνεύχετο, Dem. ergo reliquum est, περίεστι τοίνυν; cujus ergo seu gratiâ hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, caussâ, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, id. hujus ergo, τούτου χάριν, Plut.
Erigo, ἀνορθόω, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, Xen. rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, Isocr. κατορθόω τὴν πόλιν, id.
Eripio, ἐξαρπάζω τι, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινὶ τι, Isocr. τινὸς τι, id. ἀπὸ τινὸς τι, idem. ἀφαιρέομαι τινὸς τι, Xen. eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, Plut. Confer *Adimo*, item *Aufero.*
Erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, Laërt.
Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, Dem. ἡ διάδοσις, εως, sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, id.
Erogo, ἐρανίζω τι, Æschin. alicui aliquid, ἐπιδίδωμι τινὶ τι, Dem. προΐεμαι τινὶ τι, Aristot.
Errabundè, πεπλανημένως, Isocr.
Errabundus, πλανώμενος, ένη, ενον, Lucian. πλανητὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Erraticus, ὁ πλανήτης, Isocr. πλανητὸς, ἡ, ὸν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, Plato.
Erratio, ἡ πλάνησις, Thuc. ἡ πλάνη, Dem. Confer *Error.*
Erratum, τὸ σφάλμα, Xen. τὸ ἁμάρτημα, Dem. ἡ ἁμαρτία, Confer *Peccatum*, item *Delictum.*
Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, Lucian. animo et multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ ϰ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, Dem. in aliquâ re, ἐξαμαρτάνω τι, Xen. ἐν τινι, Plato. περὶ τι, Isocr. σφάλλομαι περὶ τινὸς, Plato. à veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. à scopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, id. à viâ, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, idem. Confer *Pecco*, item *Oberro.*
Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, Athen. ὁ πλάνης, ητος, Plut. ὁ πλανήτης, ου, Isocr.
Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, Isocr.
Error, ἡ πλάνη, Dem. τὸ ἁμάρτημα, Dem. itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, Plut. errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, Greg. in errorem conjicere aliquem, πλανάειν τινὰ, N. T. ὑπάγω τινὰ, Dem.
Erubescendus, καταισχυντέος, έα, έον.
Erubesco, καταισχύνομαι, τι, Isocr. ἐπαισχύνομαι τι, N. T. nomine, τῷ ὀνόματι, Herodot. rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, Æschin. dicere, αἰσχύνομαι λέγων, Isocr. ἐντρέπομαι.
Eruca, ἡ κάμπη, ης, Bas.
Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ.
Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, Aristoph. ἀπερεύγω.
Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, Dem. aliquem in aliquâ re, τινὰ τι, id. ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, idem. Confer *Doceo.*
Eruditè, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾷν, Isocr.
Eruditio, ἡ παιδεία, Dem. ἡ παίδευσις, id. Confer *Doctrina*, item *Disciplina*, et *Institutio.*
Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, Isocr. eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακὼς, Plut. Confer *Doctus.*
Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.
Erugo, ἐκρυσσόω.
Erumpo, ἐξορμάω, Xen. ἀναῤῥήγνυμι.
Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.
Erunco, βοτανίζω.
Eruo, ἐξερρύω, funditus, ἀναστρέφω, aliquid scrutando, ἀκριβόω περὶ τινὸς, Aristot. oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμοὺς, Plut. τὰ ὄμματα, id.
Eruptio, ἡ ἐκρηξις, εως.
Ervum, ὁ ὄροβος, Dem.
Esca, τὸ ἔδεσμα, ατος, Isocr. Vid. *Cibus.*
Esculentus, ἐδεστὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ὁ ϰ ἡ βρώσιμος, Diod. Sic. ὁ ϰ ἡ ἐδώδιμος, Thuc.
Esito, συχνῶς ἔδω.
Essedarius, ὁ ἐσσεδηλάτης, ου, ὁ ἁρματηλάτης.
Essedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.
Essentia, ἡ οὐσία, ας, Aristot.
Esurienter, πεινητικῶς.
Esuries, ἡ πεῖνα, ης, Plut.
Esurio, πεινάω, Xenoph.
Esuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, Plut.
Esus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, Isocr.
Et, ϰ, est unus omnium moderator et apertorum et arcanorum, et simul dux, et dominus, et dispensator, ἐστὶ πάντων εἷς κύριος ϰ ῥητῶν ϰ ἀποῤῥήτων, ϰ ἅμα στρατηγὸς, ϰ δεσπότης, ϰ ταμίας, Dem. sursum ac deorsum, ἄνω τε ϰ κάτω, id.
Etenim, ϰ γὰρ, etenim amicus meus est, ϰ γὰρ φίλος ὢν μοι τυγχάνει, Isocr.
Etesiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, Aristot.
Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, Aristot.
Ethicus, ἠθικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, Naz.
Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐστὶν, Plato. atque etiam, ἔτι τοίνυν, Dem. quin etiam, ἔτι δὲ, Plato. et humanarum etiam actionum, ϰ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, Aristot. et justo etiam, ϰ τῷ δικαίῳ δὴ, quod si vi, etiam naturâ, κἂν ἐν βίᾳ, ϰ φύσει, id. etiam atque etiam, ϰ πάλιν ϰ πολλάκις.
Etiamnum, ἔτι ϰ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι ϰ νῦν ἐπιτελοῦσι, Isocr. neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα, id.
Etiamsi, εἰ καί. Vide *Etsi.*
Etsi, εἰ ϰ, etsi valdè contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ϰ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquemque vestrum etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, ϰ περ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, Isocr. etsi, nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent juniores à multis delictis, εἰ ϰ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει, &c. Dem. etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι; etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ ϰ σμικρὰ τις ἐγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, id.
Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, Theophr. ἀποκενόω.
Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, Lucian. vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, Plut. ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycurg. ἀποφεύγω τι, Dem.
Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.
Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, N. T. ξίφος, Lycurg. pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, Herodian.
Evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρομαι, Plut. ἀποπλανάομαι, à proposito, seu scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, Isocr. ἔξω τοῦ σκόπου ἐρέω, Polyb.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἐκ τινὸς, Plut. evanescere facio, διαπνέω, Galen. ἐξίτηλον ποιέω, Diosc. in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, Ælian.
Evangelista, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.
Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, N. T. annuncio, εὐαγγελίζω, ibid.
Evanidus, ὁ ϰ ἡ ἐξίτηλος, ου, Xen. evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, Diosc.
Evanno, ἐκλικμάω, Hom.
Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, Plut.
Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, Herodot. ἐξατμίζομαι, Aristot.
Evax, εὖγε, Lucian.
Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, N. T.
Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, οῦ, Strabo.
Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, Plut.
Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνα τε, Athen. alicui scrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειαν τινὸς, Isocr.
Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὧν ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, Isocr. hoc evenit ex sententiâ, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia evenerunt quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν ἃ προεῖπα, Dem. Confer *Accido.*
Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.
Eventus, ἡ ἀπόβασις, Plut. τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβὰν, τὸ συμβεβηκὸς, Dem. Isocr. futurus, τὸ γενησόμενον, Dem. τὸ συμβήσεσθαι μέλλοντα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, Dem. calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον; corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα; ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων; ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς σύμβασιν ἐξετάζεσθαι; discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, Isocr. in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας; eventu non

non carere, ἐ πίπτειν, N. T. eventum prosperum fortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, Herodian.
Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ȣ, Dem.
Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
Everro, σαίρω; aliquid, τὶ, Plut. domum, σαρόω οἰκίαν, N. T. pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, Dem.
Everfio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, Naz. ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, Dem. mœniorum et urbium, τῶν τειχῶν ϗ πόλεων ἀναίρεσις, id. et fervitus patriæ, ἀνάστασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.
Everfor, ὁ ἀνατροπεὺς, ἑως, Plut. ὁ καθαιρέτης, Thuc.
Everto, ἀνατρέπω, et perdo urbes, ϗ ἀπόλλυμι πόλεις, Dem. regem, καταλύω βασιλέα, Ifocr. urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, Dem. omninò urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, idem. ἄρδην διαφθείρω πόλιν, Plato. καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, Plut. decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, Dem.
Euge, εὖγε, ô panfophe, ὦ πάνσοφε, Philo. euge fic facite, εὖγε ὅτω ποιεῖτε, Lucian. euge Cherfias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, Plut. euge hujus rei, εὖγε τȣ́τȣ, Luc.
Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, Suid.
Eviĉtio, ἡ ἀπέλεγξις.
Evidens, ὁ ϗ ἡ ἐναργὴς; exemplum, fignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, Dem. ὁ ϗ ἡ σαφής; et pulchrum aliquid, σαφές τι ϗ καλὸν; exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς ϗ σαφὲς, id.
Evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentiffimè fcire, ἐναργέςατα εἰδέναι τι; magis et evidentiùs convincere aliquem, μᾶλλον ϗ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά; oftendere aliquid evidenter, δεικνῦναι τι σαφῶς, id.
Evidentia, ἡ ἐνάργεια, Demetr. Phal. tanta evidentia rei eft, τοσαύτη περιφάνεια τȣ̃ πράγματος ἐςι, Dem.
Evigilo, ἐκνήφω, N. T. ἔξυπνος γίνομαι.
Evilefco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
Evincio, ἐκδέω, Lucian.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, Paufan. naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Ifocr.
Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, Hippocr.
Eviratus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ȣ, Ifocr.
Evirefco, εὐθαλέω, θάλλω, Xen.
Eviro, ἐκθηλύνω, Philo. εὐνȣχίζω, Athen. ἐξευνȣχίζω, Plut.
Evifcero, ἐξεντερίζω, Diofc.
Evitabilis, φευκτὸς, ἡ, ὸν, Sophoc. ὁ ϗ ἡ εὔφυκτος.
Evitatio, ἡ ἐκφευγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, Plut.
Evito, διαφεύγω; malum aliquod, κακόν τι, Ifocr. fortunam, δραπετεύω τύχην, id. pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεȣ̃ τιμωρίαν, Lycurg. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, Dem.
Eunucho, εὐνȣχίζω, Athen. ἐξευνȣχίζω, Plut.
Eunuchus, ὁ εὐνȣ̃χος, Xenoph. ὁ εὐνȣχίας, Theophr.
Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, Suid.
Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ἡ, ὸν, Diofc.
Evocatoriè, ἐκκλητικῶς, Suid.
Evocatus, ὁ ϗ ἡ ἔκκλητος, Plut.
Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, Plut. παρακαλέω τινὰ, Æfchin.
Evolo, ἀφίπταμαι, Naz.
Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τι, Plato. librum, ἀνελίττω βιβλίον, Xen. explico, ἐξηγέομαι, Plut. ἐξελίττω.
Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον.
Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ȣ, Ariftot.
Eurus, ὁ εὖρος, ȣ, Ariftot.
Evulgo, δημοσιεύω, Synef. ἐξαγορεύω, δημοσιόω τι, Plut. ἐκλαλέω τι, Dem. alicui, ἐκφέρω πρός τινα, Plut. εἴς τινα, id. ἐκφέρον ποιέω τι, Jambl. apud aliquem, ἐξεῖπον πρός τινα, Herodian.
Ex, vide *E*.
Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, Dem.
Exacerbefco, πικραίνομαι, aliquâ re, ἐπί τινι, Philo.
Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα ἐπί τινα, Plut.
Exacefco, ὀξύνομαι, Galen.
Exactè, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate aliquid perfequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογέσθαι τι, id. difquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, id.
Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, Dem.
Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, Dem. tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, id.
Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus eft annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Dem. exactâ nocte, διαδραμȣ́σης νυκτὸς, Herodian. exactâ ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ, id.
Exacuo aliquid, τὶ, Lucian. animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, Xen. παραθήγω.
Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, ȣ̃.
Exadverfum, ἀντικρὺ, Thuc.
Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ οἰκοδόμησις, Thuc.
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, Ifocr.
Exæftuo, ἐκκυμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, ȣ̃, in oratione, ἡ δεινότης, Dem.
Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratoriè, aliquid, δεινῶς τι, Plut.
Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id.
Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, Suid. aftrorum, τὸ ὕψωμα ἀςέρων, Plut.
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, N. T. μετεωρίζω, ἀνυψόω.
Examen, ὁ ἑσμὸς, ȣ̃, Xen. ὁ ἀφεσμὸς, ȣ̃, Ariftot. τὸ σμῆνος, εος, id. libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plut. examinatio, vide *Examinatio*.
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republicâ, τῶν πεπολιτευμένων, Dem. inftituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, id.
Examinator, ὁ ἐξεταςὴς, ȣ̃, Ariftot.
Examino, ἐξετάζω, aliquid accuratè, τὶ ἀκριβῶς, Dem. ἐξέτασιν ποιέω τινὸς, id. ἀνακρίνω τι, Plato. ςαθμάομαί τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, Dem.
Examuffim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, Dem.
Exanguis, e, ὁ ϗ ἡ ἄναιμος, ȣ, Ariftot. ὁ ϗ ἡ ἔξαιμος, ȣ, Plut.
Exanimatio, ἡ λειποψυχία, Herodot.
Exanimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄπνοος.
Exanimo terrore, συςέλλω τινὰ, Ifocr. occido, ἀποκτείνω τινὰ, id. exanimor, animam defpondeo, ἀθυμέομαι, Dem. animi deliquium patior, ἀψυχέω, Hippocr. λειποψυχέω, Herodian.
Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόȣς, Eurip. laborem, ἐκμοχθέω, Plut.
Exardeo, ἐκφλέγομαι.
Exardefco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι; bellum exarfit, ἐξεκαύθη πόλεμος, Plut.
Exarefio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Diofc. καπυρόομαι, Strabo.
Exarefco, idem.
Exarmo, ἀφοπλίζω, Suid. ἐξοπλίζω, Appian. ἀποζωννύω, Herodian.
Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιςολὴν, Plut.
Exafcio, ἀποπελεκάω, Theophr.
Exafperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, Theophr.
Exafpero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, Theophr.
Exauctoro, ἀποςρατεύω, Appian. aliquem, ἀποζώννυμι τινὰ, Herodian.
Exaudio, εἰσακέω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, Thuc. vocem non clarè, ἐξακȣ́ω φωνῆς ȣ̓κ ἀκριβῶς, Plut. ea, quæ dicuntur, ἐπακȣ́ω τῶν λεγομένων, Herodian. Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακȣ́ει εὐχῆς, Plut. exaudiri non poffe ob fubmiffam vocem, ȣ̓κ ἀκȣ́εσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, Herodian. exauditu facilis, ὁ ϗ ἡ ἐξάκȣςος, ȣ, id.
Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.
Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκτυφλόω, Plut. ἀποτυφλόω, LXX.
Excalceatus, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ȣ, Xen.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excalefacio, ἐκθερμαίνω, Ariftot.
Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, Ariftot.
Excalefactorius, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, Diofc.
Excandefacio, διαπυρόω, Eurip.
Excandefactus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ȣ, Ariftot.
Excandefcentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, Athen. ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμȣ́μενον τῆς γνώμης, Thuc. ὁ θυμὸς, ȣ̃, Dem. ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, id.
Excandefco, ἐκπυρόομαι, Galen. irâ, ὀξυθυμέω, Ariftoph. ferrum excandefcit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, Herodian.
Excanto, καταγοητεύω, Lucian.
Excarnifico, κατακρεαργέω, Herodot.
Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.
Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, Athen.
Excedo, ἐκχωρέω, Plut. annum octogefimum, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἰμι, Dem. ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, id. ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, Æfchin. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Demetr. è vitâ, ἄπειμι τȣ̃ βίȣ. Confer *Morior*. aliquâ re, προέχω κατά τι, Ifocr. Confer *Excello*.
Excellens, ὁ ϗ ἡ διάφορος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔξοχος. Confer *Excello*.
Excellenter, διαφερόντως, Ifocr. ὑπερβαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολὴν, id.
Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, Ariftot. ἡ ἐξοχή.
Excello, ὑπερέχω; omninò, τȣ̃ παντὸς, Ariftot. fapientiâ, σοφίᾳ, Xenoph. in aliquâ re, διαφέρω ἔν τινι, Dem. formâ et gloriâ alios, κάλλει ϗ δόξῃ τῶν ἄλλων, Ifocr. virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, Plato. πρὸς ἀρετὴν, ἄλλων, id. aliis formâ, ἑτέρων τὴν ὄψιν, Æfchin. multùm in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, Ifocr. aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, id. plurimùm in fapientiâ, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, id.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelfitas, τὸ ὕψος, εος, Thuc. ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, Lucian.
Excelfus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, Lucian. ὁ ϗ ἡ μετέωρος.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, Dem. ἡ ἐξαίρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφήν; oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν; inftituo, ποιέομαι; adfero, ἀγωνίζομαι, παραγράφομαι; victus exceptione, ἡττημένος παραγραφὴν, idem. in regno, ἡ ἔκδεξις, εως, βασιλείας, Herodot. hofpitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.
Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Synef.
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τι, Ariftot. ἀποκρίνω τι, Plato.
Excerpo, ἀπολέγω, Theophr. fententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, Ifocr.
Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.
Exceffus, ἡ ἀποχώρησις, εως, Æfchin. infaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, Dem.
Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, Ariftot.
Excidium, ἡ ἀνάςασις, Dem. ἡ ἀναίρεσις, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, et everfio patriæ, ἀνάςασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.
Excido, ἐκτέμνω, τι, Lucian. cauffam morbi ἐκκόπτω αἰτίαν νόσȣ, Gal. infulas, νήσȣς, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Ifocr. penitus, πανδημεὶ ϗ παγγενεὶ διαφθείρω, Ælian. Confer *Everto*, *Vafto*.
Excindo, idem quod antecedens *Excido*.
Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, Plut.
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui ineft, τὸ ἀγαθὸν, ὅ ἐςιν ἔν τινι, Ifocr. hofpitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, Dem. omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, Plut. populum epulis, τὸν δῆμον ἑςιάσεσι, idem. aliquem hofpitio, ξενίζω τινὰ, Dem. omninò fplendidè, πάνυ λαμπρῶς, Dem Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τȣ̃ λόγȣ, Plato. omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, Ifocr. omnes

nes civitates exceptâ hac nostrâ, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, id.
Excisio, ἡ ἀνασάτωσις, εως. Confer *Eversio.*
Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, ὀν.
Excitatè, ἐγερτὶ, Eurip.
Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, ὀν.
Excito, ἐγείρω, è somno, ἐξ ὕπνε, Plato. è mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. mortuos, νεκρὲς, ibid. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργὴν, Herodian. tropæum, τροπαῖον, idem. ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, Chrys. ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Æsop. ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω ϗ παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τινὰ πράγματα; aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, id. aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ ϗ καλὰ ἔργα, Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, seu ἔριδας, id.
Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, ἡ ἐκβόησις, Synes. ἡ ἐκφώνησις, Macrob.
Exclamo, ἀναβοάω, Plut. ἐκφωνέω, idem. ἀνακράζω, Isocr. ἀναφωνέω, Plut. non tacitâ vel infirmâ voce, sed strenuâ, βοάω ἐκ ἀμυδρὸν, ἐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς, Ælian.
Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ἀποκλείω, τινὰ, Aristid. ἐκκλείω, ἀποθυρόω, Hes. ova, ἐκλέπω ὠὰ, Aristoph.
Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως; inventio, vide *Inventio.*
Excogito, ἐπινοέω, Thuc. διανοέω, Dem. περινοέω τι, Plut. μηχανάομαι τι, Xen.
Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τὶ, Aristot. juvenes, διαπονέω τὲς νέες, Lucian. corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, Plut.
Excommunico, ἐκκηρύττω; aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Æschin. sacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων ϗ τῶν ἱερῶν, Dem. ἀφορίζω.
Excoquo, ἐξέψω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, id.
Excrementum, τὸ περίττωμα, Aristot. τὸ διαχώρημα, Strabo.
Excresco, ἐξαυξάνομαι, Theophr.
Excreo, vide *Exscreo.*
Excruciabilis, e, βασανιςικὸς, ἡ, ὀν.
Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, Plut.
Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, Polyb.
Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, ἡ φρερὰ, ᾶς, Dem. ἡ φυλακὴ, ῆς, id. excubias ago, ἐν φρερᾷ εἰμὶ, Plato. φυλάττω φυλακὰς, id.
Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ε, Themist.
Excubo, προκοιτέω, φρερέω, Herodian. νυκτοφυλακέω. Confer *Excubiæ.*
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, Aristot.
Exculco, καταπατέω, Thuc.
Exculpo, ἀναγλύφω,
Excurro, ἐκτρέχω, è senatu ad populum, τῆς συγκλήτε εἰς δῆμον, Herodian. et quod excurrit, ϗ τὸ προσὸν, Dem.
Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, Poll.
Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἐκδρομος, Poll.
Excusabilis, ὁ ϗ ἡ εὐαπολόγητος.
Excusatio, ἡ παραίτησις, Bas. τὸ παραίτημα, Plut. ἡ ἀπολογία, Isocr. falsa, ἡ πρόφασις, Dem. ἡ σκῆψις, εως, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, Lyc. justam et veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν ϗ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. everto, ἀπολογίαν διαλύω, id.
Excuso, παραιτέω, N. T. aliquem, ἀπολογέομαι περὶ τινὸς, Isocr. aliquid, ὑπὲρ τινὸς, id. ἀπολογίαν λέγω ὑπὲρ τινὸς, Dem.
Excutio, ἐκτινάσσω N. T. ἐκσείω, ἐκκρέω; ignem, ἐκτρίβω πῦρ, Xen. metum, ἀποδύομαι φόβον, Polyb. cribro, ἀποσήθω, Cl. Al. equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, Plut. ἐκβάλλω.
Exedo, ἐξέδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρχέτυπον τινὸς, Lucian. τὸ παράδειγμα, Plato.
Exemplum, τὸ παράδειγμα, Dem. tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίσημι τὶ τισι, Isocr. ποιέομαι τι, idem. habere aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, Lycurg. exempli caussâ aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματι τινὸς, id. exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, id. alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περὶ τινὸς, Isocr.
Exemptilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξαιρέσιμος, Aristot.
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθε.
Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ὁ ἐξαιρῶν, Plato.
Exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, Synes. ἔξειμι, Dem. Confer *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδος, Dem. interesse exsequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, id. convenire ad exsequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, Isocr.
Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, Herodot. τινὰ, Plut.
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, Isocr. corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, id. melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινον τινα εἰς πόλεμον, Dem. abundantiùs virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plato.
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, Xen. ἡ γυμνασία, Dem. ἡ διατριβὴ, Isocr. ἡ μελέτη, ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιείαν συμφέρεσα; quotidiana, τὰ καθ' ἑκάςην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα; exercitationem instituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς; aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινὰ γυμνασίαν, id.
Exercitator, ὁ γυμναςὴς, Xen. ὁ ἀσκητὴς.
Exercitatus, ἀσκητὸς, ἡ, ὀν, Aristot.
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, Xen. ἡ διατριβὴ, ῆς, Lucian. τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, ε, Xen.
Exercitus, ὁ ςρατὸς, ε, Dem. ἡ ςρατιὰ, ᾶς, id. τὸ ςράτευμα, id. ἡ δύναμις, Isocr. benè constitutus, καλῶς διοικέμενον ςρατόπεδον; perfectus, ἐντελὴς δύναμις; parvus, μικρὸν ςρατόπεδον; conductitius, μισθωτὸν ςρατόπεδον, id. exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι ςράτευμα, seu δύναμιν, Dem. colligere, συλλέγειν δύναμιν; conscribere, καθίςασθαι ςρατόπεδον; conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν ςρατόπεδον; instructum habere secum, συνεςηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν; alo, ςρατιώτας τρέφω, id. duco seu guberno, ἄρχω τε ςρατοπέδε, Isocr. διοικέω ςρατόπεδον, id. ἡγέομαι ςρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν ςράτευμα συνεςηκὸς, id. capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν ςρατόπεδον, perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, desero, λειποτακτέω, id.
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, Plut.
Exhæres, ὁ ϗ ἡ ἀπόκληρος, ε, Dem.
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, ὁ ἀτμὸς, Plut.
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.
Exhaurio, ἐξαντλέω, Lucian. ἀπαντλέω, ἐξαρύω, infumo, ἐξαναλίσκω, Dem.
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίςημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, seu ἀσχολίαν, Dem. testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, id.
Exhibitio, ἡ παράςασις, εως, Pandect.
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, Aristot.
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, Aristot. ἡ παραίνεσις, Isocr. ἡ παράκλησις, id.
Exhortativus, προτρεπτικὸς, ἡ, ὀν, Isocr.
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἰς τι, Herodian. παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, Dem. παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, Isocr.
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, Aristoph. duplum, à debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, Dem. decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαι τινα, id. mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαι τινα, id. admodùm acerbè ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, id. vitam, διάγω βίον, Isocr.
Exiguè, μικρὸν, Isocr. μικρῶς, id.
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, Theophr. ἡ μικρότης, Plato.
Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, Thuc. μικρὸς, ὰ, ὸν, *Parvus.*
Exilio, vide *Exsilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ἡ, ὸν, Aristid.
Exilitas, ἡ λεπτότης, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exsilium.*
Eximiè, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως, Plut.
Eximius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκκριτος, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, Dem. ὁ ϗ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, Plato. timorem alicui, τὸν φόβον τινὸς Isocr. aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, Aristot. ἐκκρίνω.
Exin, ἐντεῦθεν, Aristid.
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τέτε, Lucian.
Existimatio, ἡ δόκησις, Plato. ἡ δόξα, Dem. bona, ἡ εὐδοξία, ας, Lucian. in optimâ existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίςην, Plato. apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, Herodot.
Existimo, ὑπολαμβάνω, Dem. ἡγέομαι, id οἴομαι, Isocr. οἶμαι, id. νομίζω.
Existo, vide *Exsisto.*
Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον, Dem. ὁ ἀλάςωρ, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος.
Exitiosus, βλαβερὸς, ὰ, ὸν; alicui, τινὶ, Dem.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, Dem. ἡ ἐξώλεια; imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν τινὶ; facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι; redundare in exitium alicujus, γίνεσθαι τι ὄλεθρον, τινὸς, id.
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἐξήλυσις, εως, Herodot. ἡ ἔξοδος, Soph. finis, τὸ τέλος, εος, Dem. ἡ τελευτὴ, ῆς. Confer *Finis.*
Exlex, ὁ ϗ ἡ ἄνομος, ὁ παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, Philo.
Exodus, ἡ ἔξοδος, ε, Thuc.
Exolesco, ἀπαρχαιόομαι, Bud.
Exoletus, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἐξίτηλος; virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.
Exolvo, vide *Exsolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, Synes. alvum, ἀποσκευάζομαι, Herodian.
Exoptabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόθητος, ε, N. T. ὁ ϗ ἡ ἐπιθύμητος, Aristot.
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, N. T. ἡ ἐπιποθία.
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, Lucian. εὔχομαι τι, Xen. ἐπιθυμέω τινὸς, id.
Exorabilis, ὁ ϗ ἡ καταπειθὴς, Philo. ὁ ϗ ἡ εὐπαραμύθητος, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔπειςος, Aristot.
Exorbeo, vide *Exsorbeo.*
Exorbito, παρεκτρέπομαι, Plut. ex viâ, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδε, Lucian.
Exorcismus, ὁ ἐξορκισμὸς, ε.
Exordior, προοιμιάζομαι, Greg. ἄρχομαι, Dem. inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, Isocr. telam, ἵςημι ςήμονα, Poll. Confer *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ε, Thuc. ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, Lucian. ἀνέχω, Dem. ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, Aristot.
Exorno, ἐπικοσμέω, Aristot. honoribus, κοσμέω τιμαῖς, Herodian.
Exoro, παρακαλέω; aliquem, τινὰ, Xenoph. αἰτέομαι τινὰ, id. δυσωπέω τινὰ, Bas. Deum, Θεὸν, Synes. καταδυσωπέω Θεὸν, Lucian. ἐκλιπαρέω.
Exors, vide *Exsors.*
Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, Plut.
Exos, ὁ ϗ ἡ ὄςεος, ε, Hesiod.
Exosculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exosculor, καταφιλέω, πόδας τινὸς, Xen.
Exosso, ἐξοςεΐζω.
Exosus, a, um, μισέμενος, ένη, ενον; alicui ob aliquid, πολέμιος τινι ἐκ τινὸς, Æl. Deo, ὁ ϗ ἡ θεομισὴς, Plato. ὁ ϗ ἡ θεομίσητος, Julian.
Exoticus, ἐξωτικὸς, ἡ, ὀν.
Expallesco, ἀποχρωάω.

Expando,

Expando, ἐκπετάννυμι, Plut. ἀναπτύσσω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, id.
Expansio, ἡ ἔκτασις, εως, Gregor.
Expavefacio, ἐκφοβέω, Galen. ἐκπλήσσω, Dem. Confer *Terreo.*
Expaveo, ἐκφοβέομαι, Soph. φοβέομαι, Dem.
Expecto, vide *Exspecto.*
Expectatio, vide *Exspectatio.*
Expectoro, ἀποςηθίζω, Suid.
Expedio, ἀναλύω, Aristot. aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, Isocr. valdè alicui prosum, σφόδρα συμφέρω τινὶ, Isocr. apparo, προχειρίζω, Dem.
Expedite, ἑτοίμως, Dem. προχείρως, id. expeditissimè uti oratione, προχειρότατα, seu ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, id.
Expeditio, ἡ ςρατεία, Dem. expeditionem suscipio, ςρατείαν ποιέομαι, Isocr. adversus aliquem, ποιέομαι ςρατείαν ἐπὶ τινα, Dem. finire, ςρατείαν τελεῖν, Polyb. obeo, ςρατεύομαι ςρατείαν, idem. suscipio in regionem aliquam, ςρατεύω εἰς γῆν τινα, Thuc. adversus aliquem, ἐπὶ τινα, Isocr. expeditio terrestris, ςρατεία πεζὴ, Dem. navalis, ςρατεία ναυτικὴ, ὁ ἀπόςολος, id.
Expeditus, *promptus,* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.
Expello, ἐξωθέω, N. T. aliquem è regno; ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, Isocr. ex patriâ, τινὰ ἐκ πατρίδος, id. ἐλαύνω τινα ἐκ πατρίδος, id. diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, Chrys. è regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, Æschin.
Expendo, ςαθμέομαι, considero, σκέπτομαι τι, Dem. Confer *Considero,* insumo δαπανάω. Dem. Confer *Sumptus.*
Expensa, ἡ δαπάνη, diurna, ἐφήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα. Confer *Sumptus.*
Expergefacio, ἐξυπνίζω, Phryn. ἀνεγείρω, Dem. ἐγείρω τινὰ ἐκ τῦ ὕπνυ, Plato.
Expergiscor, ἀνεγείρομαι, Dem. ἐξεγείρομαι.
Experientia, ἡ πεῖρα, Dem. ἡ ἀπόπειρα, ας; ἡ διάπειρα, ας, id. experientiâ didici, πείρᾳ μεμάθηκα, Herodian. experientiæ fidem habeo, πιςεύω τῇ πείρᾳ, Xenoph. experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, Isocr. πολλὴν ἔχω περὶ τι, id. consequi, λαβεῖν, id. tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, Dem. experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων; est in me, ἐςὶ παρ' ἐμοί; experientiâ edoctum esse, πεπειραμένον εἰδέναι, id.
Experimentum, ἡ πεῖρα, ας; capio, πεῖραν λαμβάνω, Æl. alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινος, Plut.
Experior, πειράω; aliquem, τινὸς, Plato. aliquid, πεῖραν λαμβάνω, τινὸς, Æschin. ἀπόπειραν ποιέω τινὸς, Herodian. jure, δίκην λαγχάνω, Dem. δοκιμάζω.
Expers, ὁ ϗ ἡ ἄμοιρος, ε, ὁ ϗ ἡ ἀμέτοχος; alicujus rei, τινὸς, Isocr. sum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, Hermog. calamitatis, τῆς συμφορᾶς, Philo.
Expertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, Plato. πειραθεὶς, εῖσα, έν, Dem. ἐπιςήμων.
Expeto, ὀρέγομαι; aliquid, τινὸς, Isocr. pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, id. benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τὴν εὔνοιαν τινος, id. debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρὰ τινος, Lucian.
Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ἡ, ὸν.
Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, Plut. τὸ ἐξίλασμα, Bas.
Expilatio, ἡ περισύλησις, εως.
Expilator, ὁ συλητής.
Expilo, περισυλάω, Plato. fana, ἱεροσυλάω, Aristot. περιαιρέω.
Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, Plato. ἁγνεύω, καθαίρω πόλιν.
Expiscor, ὀνυχίζω, τὶ, Artem. ἐξετάζω τι, Dem.
Explanate, σαφῶς, Dem.
Explanatio, ἡ ἔκφρασις, Aphth. ἡ ἐξήγησις.
Explanator, ὁ σαφηνιςὴς, ὁ ἐξηγητὴς, Dem.
Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τὶ τινι, N. T. Confer *Explico.*
Explanto, ἀποφυτεύω.
Explebilis, ὁ ϗ ἡ εὐεκπλήρωτος, ε.
Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, τὸ ἀναπλήρωμα.
Explendesco, vide *Exsplendesco.*
Expleo, ἐκπληρόω, Aristid. aliquâ re, ἀναπληρόω τινὸς, Plut. aliquid, ἐκπλήθω τι, Herodot. μεςὸν ποιέω τι, Isocr.
Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.
Explicabilis, ὁ ϗ ἡ εὐαπόδεικτος, ε.
Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, Philopon. ἡ ἑρμηνεία.
Explicate, σαφῶς, Dem. δήλως, Isocr.
Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ῦ, Dem.
Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.
Explicatus, ὁ ϗ ἡ ἀνάπτυχος, ε, Aristot.
Explico, ἀναπτύσσω, Aristot. librum, βιβλίον, N. T. explano, διασαφηνίζω τι, Polyb. aliquid verbis, δηλόω περὶ τινος ὀνόμασι, Isocr. et declaro, δηλόω ϗ διορίζομαι, Dem.
Explodo, ἐκρέω, τι, Plut. ἐκκροτέω.
Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, Isocr.
Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, ἡ ἐξέτασις, ἡ δοκιμασία, N. T. in bello, ἡ κατασκοπή.
Explorator, ὁ ἐξεταςὴς, Aristot. ὁ δοκιμαςὴς, Lucian. speculator, ὁ σκοπὸς, id. ὁ κατάσκοπος, Dem.
Exploratum est, συνῶπται, Aristot.
Exploro, δοκιμάζω; amicos, φίλες, Isocr. aliquem, γνωρίζω τινὰ, idem. aliquid, ποιέω δοκιμασίαν τινὸς, Isocr. λαμβάνω διάγνωσιν τινος, id. ἐξετάζω.
Expolio, κατακοσμέω, τὶ, Plut. διαπονέω τι, id. ἀποξέω.
Expolitio, ἡ κατακόσμησις, Plato. ἡ ἐπεξεργασία.
Expono, ἐκτίθημι, τὶ, Plut. infantem, παῖδα, Aristoph. βρέφος, Clem. Al. res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, Dem. rem variè, πολλάχως ἐξηγέομαι περὶ τινος, Isocr. aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινὰ βαρβάροις, id.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exportatio, ἡ ἐκκομισμὸς, ῦ, Strabo. ἡ ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, Thuc. frumentum, ἐξάγω σῖτον, Dem. mortuum, ἐκφέρω νέκυν.
Exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, Dem.
Expositio, ἡ ἔκθεσις, Al. Aphr. ἡ ἐξήγησις, Aristot.
Expositiius, ὁ ϗ ἡ ἔκθετος, ε, Eurip. ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν.
Expositor, ὁ φραςὴρ, Naz. ὁ ἐξηγητὴς, Dem.
Expostulatio, τὸ ἔγκλημα, Dem.
Expostulo, ἐγκαλέω, Dem. ἐξαιτέω.
Expresse, διαῤῥήδην, Dem. et apertè, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, id.
Expressio, ὁ ἐκπιεσμὸς, ῦ, Aristot.
Exprimo, ἐκπιέζω, τι, Plut. declaro, ἐξηγέομαι, Dem. effingo, ἐκτυπόομαι, Isocr.
Exprobatio, ὁ ἐξονειδισμὸς, τὸ ὄνειδος, Dem.
Exprobator, ὁ ὀνειδιςὴς, ῦ.
Exprobo, ἐξονειδίζω, Lucian. aliquem, ὀνειδίζω τινι, Plato. alicui aliquid, προφέρω τινὶ τι, Isocr. προφέρω τινι τι ὡς ὄνειδος, Dem. fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, Dem. alicui quod esset, τινὶ, ὅτι ἦν, Plut.
Expromitto, ἐξεγγυάομαι.
Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, Isocr.
Expugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐκπολέμητος, ε.
Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc.
Expugno, καταπολεμέω τινὰ, Thuc. urbem, αἱρέω πόλιν, Isocr. vi, κατὰ κράτος, idem.
Expulsio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr. ἡ ἐκβολὴ, Isocr.
Expulsor, ὁ ἐξωςὴρ, ῆρος, Synes.
Expultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας, Dion. Areop.
Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, Thuc.
Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, Synes.
Exputo, ἐκτέμνω, Lucian.
Exputresco, σήπομαι, Xenoph.
Exquiro, ἀναζητέω τὶ, Plato. ἐξετάζω τι, Isocr. ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις, Xen.
Exquisite, ἐξητασμένως, ἐξεταςικῶς, Dem. ἀκριβῶς.
Exquisitus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς.
Exsaturo, κορέννυμι, Herodian.
Exscensio, ἡ ἔκβασις, εως.
Exscindo, ἐκκόπτω; aliquid, τὶ, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. Confer *Everto.*
Exscreabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπόπτυςος.
Exscreatio, ἡ πτύσις, Aretæus. ἡ ἀπόχρεμψις, Hipp.
Exscreo, ἐκπτύω, πτύω, Xenoph. ἀποπτύω, id.
Exscribo, ἀπογράφω, Athen.
Exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, Lucian.
Exsecrabilis, e, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ε, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, Thuc.
Exsecratio, ἡ κατάρα, ας, Plut.
Exsecror, καταράομαι τινὰ, Aristid.
Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, Plut.
Exsecutio, ἡ τελείωσις, Aristot. ἡ ἐπιτελείωσις, Plut.
Exsequiæ, vide *Exequiæ.*
Exsequor, ἐπιτελέω τὶ, Isocr. συντελέω τι, id.
Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem è theatro, τινὰ ἐκ τῦ θεάτρυ, Dem.
Exsicco, ἐξικμάζω, Diosc. ἀφαυαίνω, Theophr. ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω.
Exsilio, ἐκπηδάω; in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, Herodot. gaudio, ἀναπηδάω, Lucian. ἀγαλλιάομαι, N. T.
Exsilium, ἡ φυγὴ, Dem. perpetuum, ἡ ἀειφυγία, id. condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγὴν τινος, Isocr. mulctare exsiliis, ζημιῦσθαι τινας φυγαῖς, id. subire exsilium, ὑπέχειν φυγὴν, Dem. perpeti pro re aliquâ, ὑπομένειν φυγὴν ὑπὲρ τινος, Isocr. reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, id. pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, Dem. in exsilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, id.
Exsisto, ὑπάρχω, Aristot.
Exsolvo, ἀπολύω, Plut. aliquem ex aliquâ re, ἐκλύω τινα ἐκ τινος, Ceb. Theb. mercedem, τινι μισθὸν, Xen. pœnam, τιμωρίαν, id. alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, Plut.
Exsolutio, ἡ ἔκτισις, εως, Aristot.
Exsomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ε, Lucian.
Exsorbeo, ἀποῤῥοφέω, Theophr. ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.
Exsors, ὁ ϗ ἡ ἄκληρος, sum, ἀκληρέω, Polyb.
Exspatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.
Exspectatio, ἡ προσδοκία, Dem. et spes, προσδοκία ϗ ἐλπὶς, id.
Exspecto, ἀναμένω τινὰ, Dem. occasionem, περιμένω καιρὸν, id. literas alicujus, προσδοκάω ἐπιςολὴν τινος, Plut. alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, Chrys. fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, id. exspectatur exercitus alius, ἄλλη ςρατεία προσδοκιμὸς ἐςι, Thuc. aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, Plut.
Exspiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, Aristot. ἡ ἐκπνευσις.
Exspiro, ἐκπνέω, Aristot. Confer *Morior.*
Exsplendesco, ἐκλάμπω, Plato.
Exspolio, ἀποσυλάω, Chrys.
Exspuitio, vide *Exscreatio.*
Exspumo, ἐξαφρίζω.
Exspuo, vide *Exscreo.*
Exstimulator, ὁ ἐρεθιςής.
Exstimulo, κεντέω, Theophr. aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἰς τι, Xen. Confer *Exhortor.*
Exstirpatio, ἡ ἐκρίζωσις.
Exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.
Exsto, ἐξέχω, Plut. Confer *Emineo.*
Exstructio, ἡ κατασκευὴ, navis, νεὼς, Athen.
Exstruo, κατασκευάζω; turres, πύργυς, Herodian. sepulcrum, χώννυμι χῶμα, Plato.
Exsudo, ἱδρόω, Aristot. ἀφιδρόω, id. ἐξιδρόω, Al. Aphr.
Exsugo, ἐκμυζέω, Lucian.
Exsul, ὁ φυγὰς, άδος, Dem. ὁ φεύγων, ὁ ἄπολις, φυγὰς ἀνὴρ; exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ϗ ἐκβάλλω, καθίςημι τινα ἄμικτον; fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, esse, εἶναι φυγάδα; recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα; tueri, σώζειν, seu σωζέσθαι φυγάδα; reducere, seu restituere, κατάγειν φεύγοντα; redire, κατέρχεσθαι φευγόντα, id.
Exsulo, φεύγω, Dem. Confer *Exsilium,* item *Exul.*
Exsultatio, ἡ σκίρτησις, Naz. ἡ ἀγαλλίασις, N. T.

Exſultanter, σκιρτητικῶς.
Exſulto, σκιρτάω, Plato. gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάομαι τινι, ſeu ἐπὶ τινι, Naz.
Exſuperabilis, ὁ ϗ ἡ ὑπέρβλητος, ȣ.
Exſuperanter, ὑπεραγόντως, Maccab. ὑπέρβληδην, ὑπερβαλλοντως, Iſocr.
Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, Dem. ἡ περιττότης, ητος, Iſocr.
Exſupero, ὑπερεκπίπτω, Naz. aliquem aliquâ re, ὑπερβάλλομαι τινὰ τινι, Xen. πλεονάζω, Dem.
Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινὰ, Lucian.
Exſurgo, ἀνίςαμαι, è populo ad dicendum, ἐκ δήμω λέγειν, Plut. è ſedibus, ἐξανίςαμαι ἐκ θάκων, Xen.
Exſuſcito, ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίςημι τινὰ, Iſocr. ἐνεγείρω τινὰ, Chryſ.
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, Plut. τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, Xen.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, ἐξαίφνης, id.
Extemporalis, ὁ ϗ ἡ αὐτοσχέδιος, ὁ ϗ ἡ αὐτοσχεδίαςος, oratio, λόγος, Alcidam.
Extendo, ἀναπετεννύω, Lucian. manum, ἐκτείνω χεῖρα, Plato. ſermonem, ἀποτείνω λόγον, id.
Extenſè, ἐκτάδην, Lucian.
Extenſio, ἡ ἐκτένεια, ας, Heſych. ἡ ἔκτασις.
Extentus, ἐκτατὸς, ὴ, ὸν, Plato.
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τὶ, καταλεπτύνω.
Exter, ξενικὸς, ὴ, ὸν, Thuc.
Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.
Extergeo, ἐκσμάω, Herodot.
Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, N. T.
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, ȣ.
Exterminator, ὁ ἐξοριςὴς, ȣ.
Exterminatus, ὁ ϗ ἡ ἐξόριςος, ȣ, Dem.
Extermino, ἐξορίζω, Ariſtot.
Externus, ἐξωτερικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ἀλλοεθνὴς, Diod. Sic. ξενικὸς, ὴ, ὸν, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, Philo. ὁ, ἡ, τὸ, ἐκτὸς, Ariſtot.
Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τὶ τινος, Plut.
Exterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, ȣ, Philo.
Exterreo, ἐκφοβέω, Gal. ἐκπλήττω.
Exterſio, ἡ σμῆξις, εως, Dioſc.
Exterus, ἀλλοδαπὴς, ὴ, ὸν, Xen. Confer *Externus.*
Extimeſcendus, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, Iſocr.
Extimeſco, περιφοβέομαι, Xen. ἐκφοβέομαι, Sophocl. mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, Lucian.
Extimus, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, Ariſtot. mors, vide *Mors.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέννυμι λύχνον, occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*
Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ὁ σπλαγχνοσκόπος.
Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία; facio, ἱεροσκοπέω, Heſych.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, Plut. verbis, τινὰ λόγῳ, Xen. μεγαληγορέω τινὰ, Herodian.
Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινὶ τι, Dem. πράττω τινὰ τι, id.
Extorris, ὁ ϗ ἡ ἄπολις, ιδος. Confer *Exſul.*
Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. propoſitum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, Iſocr. controverſiam, ἀναμφισβήτως, Xen. periculum eſſe, ἔξω, ſeu πόῤῥω τȣ͂ κινδύνȣ εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, Chryſ.
Extraho, ἐξελκύω, Ariſtoph.
Extraneus. Vide *Exterus.*
Extraordinarius, ὁ ϗ ἡ ἐκτατὸς, ȣ, Ælian. ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ πέρας, Dem. τὸ ἔσχατον, ȣ, id. τὸ τέλος, id. ἡ ἐσχατιὰ, Philo.
Extremò, τὸ ὕςατον, Lucian. ἐσχάτως, Plut.
Extremus, ὕςατος, άτη, ατον, Ariſtoph. ἔσχατος, άτη, ον, Dem. τελευταῖος, αία, αῖον, Iſocr. extremâ paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, Dem. extremum diem claudere, τελευτᾷν τὸν βίον, id. ſum, ἐσχατέω, Theophr.
Extrico, ἐξελίττω. Confer *Evolvo.*
Extrinſecus, ἔξωθεν, Xen.
Extrudo, ἐξωθέω, Ariſtot. παροθέω, aliquem, τινὰ, Dem.
Extruſio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr.
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρχωμα, ατος, Gal. quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, Dioſc.
Extubero, ἐξοιδέω, Lucian.
Extumeo, ἐξογκόομαι, Herodot. ἐξοιδέω, Luc.
Extundo, ἐκτινάσσω, N. T.
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, Dem. è convivio, ἀπωθέω τȣ͂ συμποσίȣ, Lucian.
Extuſſio, ἐκβήττω, Gal. ἀναβήσσω, Aretæus.
Exuberatio, ἡ εὐπορία.
Exubero, εὐσθενέω, aliquâ re, τινὸς, Dem. πλεονάζω τινὸς, Ariſtot. Confer *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, Hipp.
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Exulcero, ἑλκόω, Xen. ἀφελκόω.
Exululo, ἐλολύζω, Dem.
Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, Euſtath. ὁ κατακλυσμὸς, ȣ͂, Dem.
Exundo, ἐκκυμαίνω, Xen. πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω, Thuc.
Exungulo, ἀπονυχίζω, Poll.
Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, Xen. alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, id. timorem, ἀποδύω φόβον, Polyb. aliquem bonis, ςερέω τινὰ ἀγαθῶν, Thuc.
Exuro, ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω χώραν, Dem. domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, Plut.
Exuſtio, ἡ ἔκκαυσις, ſolis, ἡλίȣ, Al. Aphr.
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, Plato. leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς, Plut. ſerpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος, Joſeph. τὸ σύφαρ ὄφεως, Lucian.

F.

FABA, ὁ κύαμος, ȣ, Plato.
Fabaginus, κυάμινος, ίνη, ινον, Athen.
Fabalis, κυαμιαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Fabella, τὸ μυθάριον, Plato.
Faber, ὁ τέκτων, ονος, Plut. ferrarius, σιδηρȣργὸς, ȣ͂; ærarius, χαλκȣργὸς, ȣ͂, Ariſtot. aurarius, χρυσȣργὸς, ȣ͂, Philo.
Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, Pauſan. καλλιεργέω, Dionyſ.
Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ȣ, τὸ ἐργαςήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.
Fabricator, ὁ τεχνάςης, ȣ͂, mundi, ὁ κοσμοπλάςης.
Fabricor, τεκταίνομαι τὶ, Philo.
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc. ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Ariſtot.
Fabula, ὁ μῦθος, ȣ, Dem. ὁ λόγος, ȣ, id. anilis, μῦθος γραώδης, N. T. erudita, μῦθος σεσοφισμένος, ibid. fabulas narro μυθολογέομαι, Theophr. fingo, λόγȣς πλάττω, Dem.
Fabularis, μυθικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, ȣ͂, Plato. ὁ μυθολόγος, ȣ, id. λόγȣς πλάττων, Dem.
Fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, id. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινὰ, Thuc.
Fabuloſè, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, Theophr. μυθεύω, Lucian.
Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ȣς, Plut.
Fabuloſus, ὁ ϗ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, Iſocr. fabuloſa de aliquâ re commemoro, μυθώδη περὶ τινος ἐρέω, id.
Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, Iſocr. τινὶ ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινὶ, Plut. παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, Dem. diſcedo, ἀπέρχομαι, Iſocr.
Facetè, ἀςείως, Plut. χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ȣ, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ςωμύλος; ſum, εὐτραπελεύομαι, Chryſ. ἀςεῖος, κομψὸς.
Facies, τὸ πρόσωπον, ȣ, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, Xen. formoſitas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, Dem. in faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.
Facilè, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾷν τὸν δῆμον, Dem. cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, Iſocr. faciliùs impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τὶ τινὶ, id. faciliùs pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, Dem.
Facilis, ῥᾴδιος, ία, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ȣ, id. ὁ ϗ ἡ εὐχερὴς, et laboris expers negotium eſt, ῥᾴδιον ϗ πόνος ȣδεὶς πρόσεςι τῷ πράγματι, Iſocr. laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρον ἐςιν, ἀρετὴν, id. faciliùs hoc eſt et tutiùs, ῥᾷον τȣ͂το ἐςι ϗ ἀσφαλέςερον, Dem. facile eſt alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut. comis, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr. φιλοπροσήγορος, ȣ, id.
Facilitas, ἡ εὐκοπία, εὐκολία, Plut. morum, ἡ πρᾳότης, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ φιλοπροσηγορία, Iſocr. ἡ εὐπροσηγορία, id.
Facinoroſus, ὁ ϗ ἡ κακȣ͂ργος, N. T. πονηρὸς, ῥᾳρὸν, Dem. κακȣργῶν, ȣ͂σα, ȣ͂ν, id.
Facinus, τὸ ἔργον, Dem. bonum, τὸ ἀνδράγαθημα; pulchrum, ἔργον καλὸν, Dem. egregium, τὸ κατόρθωμα, N. T. pravum, τὸ κακȣ́ργημα, Dem. ἡ κακȣργία, idem. turpe, ἔργον αἰσχρὸν, idem. admitto, ſeu patro, παρανομίαν παρανομέω, idem. πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, id. ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, idem. omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτȣ͂ βάλλομαι, Æl.
Facio, πράττω, Dem. ποιέω, δράω, et ſuſcipio aliquid, πράττω ϗ ποιέω τι; aliquid juſtè et diligenter, et induſtriâ majore quàm pro viribus, πράττω τι δικαίως ϗ ἐπιμελῶς ϗ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, id. aliquid non clam ſed manifeſtè, ποιέω τι ȣ̓ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, Iſocr. quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ πρέπον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποιέω πίςιν, Thuc. aliquem certiorem, ἐπιςέλλω τινὶ, Dem. verba, ῥέω, ἐρέω; teſtamentum, διατίθεμαι; aliquid ex teſtamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινὸς; aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον; mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τȣ̓́νομα τινος; verſus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα; præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς ἰαμβεῖα, id. aliquid magni, ποιέομαι τι μέγα, Xen. parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαι τι, Iſocr. plurimi, ποιέομαι τι περὶ παντὸς, Sex. Emp. damnum ſeu jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, Syneſ. benè alicui, εὐεργετέω τινὰ, Dem. εὖ δράω, ſeu εὖ ποιέω τινὰ, Plato.
Factio, ἡ ποίησις, εως, Herodot. ἡ ςάσις, i. e. ſeditio; ὁ ςασιασμὸς, ȣ͂, Ariſtot. ἡ μερὶς, ίδος, Dem. factionis diverſæ eſſe, σπȣδάζειν περὶ ἐναντία, Herodian. qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ συνωμόται, id. factionis adſecla, ὁ συνεςηκὼς, ότος, Dem. factionibus contendo, ςασιάζω, Plut.
Factioſè, ςασιαςικῶς, Dem.
Factioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ςασιώδης, εος, Xen. ςασιαςικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, Plut.
Factitius, a, um, σκευαςὸς, ὴ, ὸν, ποιητὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Factor, ὁ ποιητὴς, ȣ͂, Xen.
Factum, ἡ πρᾶξις, Dem. τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα, ατος; res et facta, τὰ πράγματα ϗ τὰ γιγνόμενα; opera et facta alicujus, τὰ ἔργα ϗ τὰ πεπραγμένα τινὸς; facta et vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ϗ βεβιωμένα τινὸς; factum iniquum, ἔργον ἄδικον; facta alicujus impia et crudelia, πεπραγμένα τινι ἀσεβῆ ϗ δεινὰ, id.
Facula, τὸ δᾳδίον, ȣ.
Facultas, ἡ δύναμις, Dem. ſufficiens, ἀφορμὴ, ἄφθονος, id. facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξȣσίαν τινὸς; eſſe alicui faciendi quod velit, εἶναι τινι ἐξȣσίαν

ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ βύληται, Iſocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμιν τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Iſocr. facultas dicendi, ἡ δεινότης, Dem. oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, τὸ δύνασθαι λέγειν, ἡ ἐμπειρία τῦ λέγειν; exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις; facultates, i. e, bona, τὰ ἀγαθὰ, ῶν, Iſocr. ἡ ὐσία, ας, idem. pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, Æl. Confer *Opes*.

Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.

Facundia, ἡ λογιότης, Polyb. Confer *Eloquentia*.

Facundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐφραδὴς, ὁ ϗ ἡ εὔγλωττος, λέγειν δυνατὸς, Æſchin.

Fæculentus, ὁ ϗ ἡ τρυγώδης, Al. Aphr. τρυγερὸς, ρὰ, ρὸν.

Fæx, *propriè vini*, ἡ τρὺξ, τρυγὸς, Plut. ἡ ἰλὺς, ύος, Ariſtot. civitatis, ὁ σύρφαξ, ακος, Ariſtoph. ὁ συρφετώδης ὄχλος, Luc. ad fæcem uſque exſorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, Syneſ.

Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον, Athen.

Fagus, ἡ φηγὸς, Plut. ἡ ὀξύα, Theophr.

Falcatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρεπανοειδής.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ἡ δρεπανὶς, Baſ.

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, Ariſtot.

Fallacia, ἡ παράκρουσις, Dem. Confer *Fraus*, item *Dolus*.

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ϗ ἡ πανῦργος, Dem. Confer *Doloſus*, item *Fraudulentus*.

Fallo, ἀπατάω, Thuc. aliquem in aliquâ re, ἐξαπατάω τινὰ τι, artibus, τινὰ τέχναις, id. παρακρύομαι τινὰ, Lucian. σφάλλω τινὰ, Herod. falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, Iſocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

Falſarius, ὁ ψευδογράφος.

Falſè, ψευδῶς, Thuc.

Falſidicus, ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.

Falſitas, τὸ ψεῦδος, Plato. ſermonis, ἡ ψευδολογία, Dem. τὸ ψευδὲς, id.

Falsò, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, Iſocr.

Falſo, as, παραποιέω, Athen. legem, μεταγράφω νόμον, Dimarch.

Falſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψευδὴς, έος; ſermo, λόγος, Dem.

Falx, ἡ ἅρπη, ης, Plut. τὸ δρέπανον, υ, Thuc. τὸ ζάγκλον, υ, id. meſſoria, ἡ ἄμη, ης, Æſchin. putatoria, τὸ κλαδευτήριον, υ; quâ vites putantur, τὸ κλαστήριον.

Fama, ἡ φήμη, Plato. gloria, τὸ κλέος, Dem. ἡ εὔκλεια, ας, τὸ ὄνομα, ατος; bona, δόξα καλή; mala, δόξα κακὴ, id. δόξα πόνηρα, Iſocr. famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι, Plato. λόγον διαδιδόναι, Plut. fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ, Plato. ut fama eſt, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, ῥέει, Plut. emergit, προέρχεται, id. ſpargitur, κατασκεδάννυται, Plato. ſine auctore, φήμη, ſeu λόγος ἀδέσποτος, idem. hoc ſuſurrat, τῦτο θρυλλεῖται, Dem. Confer *Rumor*, item *Gloria*.

Famelicus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπεινος, Athen. ὁ ϗ ἡ πρόσπεινος.

Fames, ὁ λιμὸς, ῦ, Dem. ἡ πεῖνα, ης, Plut. magna, ἡ βυλιμία; fame debellari, ſeu expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, Dem. perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, id. premi, λιμῷ πιέζεσθαι, Philo. perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, Lycurg.

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, ὁ λογοποιὸς, Dem.

Famigeratus, ὁ ϗ ἡ διαβόητος, υ, Lucian.

Familia, ὁ οἶκος, Dem. ἡ οἰκία, et genus, οἶκος ϗ γένος; magna, οἶκος μέγας; obſcura, ἀνώνυμος; regia, βασιλικός; qui ex familiâ alicujus eſt, ὢν ἐκ τῦ οἴκυ τινος; familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν; adminiſtrare alicujus, οἶκον τινος διοικεῖν; curare, ἐπιμελεῖσθαι τῦ οἴκυ, id. conſervare, διασώζειν οἶκον, delere, διαφθείρειν οἶκον, genus, τὸ γένος, εος, id. Confer *Genus*.

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, Dem. res, τὰ οἰκεῖα, ων; et amicus alicujus, οἰκεῖος ϗ φίλος τινὸς; et cognatus alicujus, οἰκεῖος ϗ ἐπιτήδειος τινὸς; et ſocius alicujus, ἐπιτήδειος ϗ κοινωνὸς τινὸς; familiaritate et benevolentiâ juncti, συνήθεις ὄντες ϗ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Iſocr. Confer *Amicus*.

Familiaritas, ἡ συνήθεια, Dem. ἡ οἰκειότης, id. Confer *Amicitia*.

Familiariter, οἰκείως; uti aliquo, ἔχω τινὶ, Dem. χράομαι τινι, id. familiariùs, οἰκειότερον, id. familiariſſimè, οἰκειότατα, id.

Famoſus, ὁ ϗ ἡ περιλεσχήνευτος, Herodot. ὁ ϗ ἡ περιβόητος.

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, Plut. ἡ ὑπηρετις.

Famulatus, ûs, ἡ ὑπηρεσία, Plut. ἡ δυλεία, Xen. ἡ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, Lucian. δυλεύω τινὶ, Xen. ὑπηρετέω τινὶ, id. famuli vicem obeo, οἰκέτυ τάξιν ἔχω, Dem.

Famulus, ὁ θεράπων Xen. ὁ οἰκέτης, Dem. ὁ παῖς, ὁ ἀκόλυθος, id. ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ θεόληπτος, υ, Plut. ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, Baſ. ὁ ϗ ἡ ἔνθειος.

Fandus, φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ ναὸς, ῦ, Xen. Confer *Templum*.

Far, ἡ ζειὰ, Dioſc.

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Athen.

Farcio, ἐπιπληρόω, Thuc.

Farina, propriè hordeï, τὸ ἄλφιτον, υ, Dem. tritici, τὸ ἄλευρον, υ, Plato. fabarum, ἄλευρον κυάμυ, Dioſc. lolii, ἄλευρον αἰρῶν, Galen. ervi, ἄλευρον ὀρόβων, id.

Farinaceus, ἀλευριτικὸς, ἡ, ὸν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, Athen.

Faris, φάσκεις, Dem.

Farraceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, Plut. ἡ πολυμιξία, id. ὁ χέλὸς.

Farreus, σιτικὸς, ἡ, ὸν, Plut. ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, υ, ὁ σιτευτής.

Fartum, τὸ σιτευτὸν.

Fas, ἡ θέμις, Dem. τὸ εὐαγὲς, τὸ ὅσιον, υ, fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν, id. non fas eſt dicere hoc, ὐ θέμις τῦτο εἰπεῖν, Iſocr. non fas eſt ipſis, ὐ θέμιτον αὐτοῖς, Dem. neque juſtum, neque fas eſt aliquid, ὔτε δίκαιον, ὔτε ὅσιον ἐςὶ τι, id.

Faſcia, τὸ σπάργανον, υ, Plut. faſciis involvo, σπαργανόω, Plut. ἐνσπαργανόω, Dion. Long. faſcia ſepulchralis, ἡ κειρία, ας, N. T.

Faſciatim, φακελληδὸν.

Faſciculus, τὸ φακελλίδιον, υ, ἡ δέσμη, ης, Athen. epiſtolarum, φάκελλος ἐπιςολῶν, Syneſ. ὁ σύνδεσμος ἐπιςολῶν, Herodian.

Faſcinatio, ἡ βασκανία, ας, Ariſtot.

Faſcino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, Ariſtot.

Faſcinum, τὸ βασκάνιον, υ.

Faſciola, τὸ σπαργάνιον, υ.

Faſcis, ὁ σφάκελλος, ligni, ὕλης, Thuc. virgultorum, σφάκελλος φρυγάνων, Dion. H. ὁ φακίολος φρυγάνων, id. faſces, inſignia magiſtratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, Plut.

Faſtidienter, ἀνορέκτως, Galen. videre, ἀηδῶς ὁρᾷν, Iſocr.

Faſtidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπὶ τινι, Ariſtot. aliquem, ἀποςρέφομαι τινα, Galen. cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Faſtidiosè, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Faſtidioſus, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, Philo.

Faſtidium, ἡ ὑπεροψία, Herodian. cibi, ἡ ἀνορεξία, Dioſc. tædium, et rei ſatietas, ὁ κόρος, Dem. ἡ ἀηδία, id.

Faſtigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Faſtigio, κορυφόω, ὀξύνω; ſenſim faſtigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, Herodian.

Faſtigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc. ſummum montis ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρυς, Herodian. ſuperiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πραξέων προγεγονομένων; ad ſummum faſtigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιςον ὕψυ ἆραι τινα, id. ὁ κολοφών.

Faſtosè, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Faſtoſus, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. Confer *Superbus*.

Faſtus, ûs, ὁ ὄγκος, Iſocr. τὸ φρόνημα, id. Confer *Superbia*.

Faſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδικος, υ, dies, ἡμέρα, Plut.

Fatalis, εἱμαρμένος, ένη, ένον, Plato. ſum, εἵμαρμαι, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, Iſocr. nobis fatale eſt, nunquam in rebus ſecundis rectè ſapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' ἐν πράττυσιν εὖ φρονῆσαι, Dem.

Fataliter, ἐπικήρως, Iſocr.

Fateor, ὁμολογέω, poſſidere iſta, κεκτῆσθαι ταῦτα, Dem. alicui, τινὶ, idem. aliquid, προσομολογέω τι, id.

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.

Fatigatio, ὁ κόπος, υ, Xen. ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, Dinarch. ἔγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ id. exercitum, σκύλλω ςρατὸν, Herodian.

Fatiſco, χαίνω, Lucian. laboribus facillimè, ῥᾷςα ἀποκάμνω, Herodian. fatiſcente exercitu his rebus, ἀπηγορεύκοτος τῦ ςρατῦ πρὸς ταῦτα, id.

Fatuè, ἐκφρόνως, Suid. μωρῶς, Poll.

Fatuitas, ἡ μωρότης, ἡ μωρία, Dem. Confer *Stultitia*.

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, Dem. ἡ πεπρωμένη, id. ἡ μοῖρα, Iſocr.

Fatuor, εὐηθίζομαι, Plato. μωραίνω, Lucian.

Fatuus, μωρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr. Confer *Stultus*.

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, Dem. φρονέω τὰ τινὸς, id. εἰμὶ τινι εὔνυς, idem. Perſis, νοέω τὰ Περσικὰ, Ælian.

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, Al. Aphr.

Favillaceus, ὁ ϗ ἡ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ ζέφυρος, υ, Ariſtot.

Favor, ἡ εὔνοια, Dem. ἡ εὐμένεια, id. Confer *Benevolentia*.

Favorabilis, φιλικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Fauſtè, εὐτυχῶς, Herodian. Confer *Feliciter*.

Fauſtitas, ἡ εὐτυχία, Iſocr. Confer *Felicitas*.

Fauſtus, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, Plut. Confer *Felix*.

Fautor, ὁ σπυδαςὴς, ῦ, Greg. βοηθὸς, ῦ, Thuc. ὁ παράκλητος, υ, Dem.

Fautrix, ἡ σπυδαςικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος.

Favus, τὸ κηρίον, Ariſtot. favos conſtruo, κηριάζω, favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, id.

Faux, ὁ λάρυγξ, γος, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμῦ, Herodian. ſpeluncæ, ςόμα τῦ σπηλαίυ, Ariſtid.

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, Athen. ἡ δὰς, δαδὸς, Philo. ὁ φανὸς, ῦ, Lucian. contentionis et inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος ϗ ἔχθρας, Herodian. facem præferre alicui, δαδυχεῖν τινὶ, Ariſtot. præbere alicui ad aliquid, ἔναυσμα τινος παρέχειν τινὶ, Herodian.

Faxo, ſeu Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, Gal. πυρεταίνω, Aretæus.

Febricula, τὸ πυρέτιον, υ, Al. Aphr.

Febriculoſus, ὁ ϗ ἡ πυρετώδης, εος.

Febrilis, πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, Gal.

Febrio, idem quod *Febricito*.

Febris, ὁ πυρετὸς, Gal. quotidiana, ἀμφημερινὸς; tertiana, τριταῖος; quartana, τεταρταῖος; continua, συνεχὴς, Dem. hectica, ἐκτικὸς; converſio et acceſſio febris, περιοδὸς ϗ καταβολὴ πυρετῦ, id. ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, ſeu horror, τὸ ῥῖγος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, Dem. ὁ φεβρυάριος, υ, Plut.

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, Dion. H. ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, Plut. ὁ φηκιαλεὺς.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, Plut.

Felicitas, ἡ εὐτυχία, Dem. τὸ εὐτύχημα, id. ἡ εὐδαιμονία, Iſocr. ἡ εὐπραγία, id. ἡ εὐπραξία, Dem. magna, εὐδαιμονία μεγάλη; πολλὴ ϗ μεγάλη, id. ſumma, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Iſocr. nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν; incredibilis εὐτυχία θαυμαςή; inexpectata, ἀπροσδόκητος, id. falſa, εὐδαιμονία ψευδὴς, Iſocr. antiqua, παλαιὰ, Dem. præſens, ὑπάρχυσα, Iſocr. communis, κοινὴ, id. aliena, ἀλλοτρία; conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι ἐκ ἐλαχίςον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, id. perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, Dem. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι; parare bello, κτήσασθαι διὰ πολέμυ, id. adipiſci, καθιςάναι εἰς εὐδαιμονίαν, Iſocr. ferre pulchrè et moderatè, φέρειν καλῶς ϗ μετρίως εὐτυχίαν, Iſocr. metiri ventre, μετρεῖν

μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαϛρὶ, Dem. metiri pecuniâ, τὴν εὐδαιμονίαν κοινεῖν πρὸς ἀργύριον, Iſocr. æſtimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος; augere, ἐπιδȣ̃ναι τὶ πρὸς εὐδαιμονίαν; amittere, ϛερεῖσθαι τῆς ὑπαρχȣ́σης εὐδαιμονίας; eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id. felicitate rectè uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderatè uti, ȣ̓ μετρίως χρῆσθαι ὅις τις εὐτυχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Iſocr. corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις; indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιϛάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id. certare cum Jove, τῷ Διῒ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, Ælian.

Feliciter, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Iſocr.

Felis, ὁ αἴλȣρος, ȣ, Ariſtot.

Felix, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, Dem. εὐτυχῶν, ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων, ονος, εὐδαίμονῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, et beatus, εὐδαίμων ϗ μακάριος, et beatè glorioſèque vivens, εὐτυχῶν ϗ ἐν εὐδαιμονίᾳ ϗ χρηϛῇ δόξᾳ διάγων; propter aliquid, εὐδαίμων διὰ τὶ; ſum, εὐτυχέω, διευτυχέω, Dem. εὐδαιμονέω, id. felicem efficio aliquem, εὐδαιμόνα τινὰ ποιέω, Iſocr. prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, μακαρίζω, τινὰ; felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, id.

Felleus, a, um, ὁ ϗ ἡ χολώδης, εος, Gal.

Femen, ὁ μηρὸς, ȣ̃, Plut.

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περίζωματα, ων, Plut.

Femur, ὁ μηρὸς, ȣ, Plut.

Feneſtella, τὸ Θυρίδιον, ȣ, Plut.

Feneſtra, ἡ Θυρὶς, ίδος, Plut. feneſtram aperire alicui, λαϐὴν παραδιδόναι τινὶ, Plato. κλισιάδα ἀνοιγειν τινὶ, Plut.

Fera, τὸ Θηρίον, ȣ, Xen. ὁ Θὴρ, Θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, Lucian.

Ferax, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, Herodiau. Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Ferè, σχέδον; dixi, quæ exiſtimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, Dem. ferè evertere remp. παρὰ μικρὸν λύειν πολιτείαν, Iſocr. ferè dilaniatus fui, μονονȣ̃ διεσπάσθην, id. ferè ſingulis diebus, ὀλίγȣ δεῖν καθ' ἑκάϛην ἡμέραν; fere dixerim, ὀλίγȣ δέω λέγειν, id.

Ferentarius, ὁ ἀκροϐολιϛὴς, ȣ̃, Ælian.

Feretrum, τὸ φέρετρον, Hom. ὁ σορὸς, Clem. Al.

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, Iſocr. Bacchanalium, ἑορτὴ, τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, σχολαῖος, αία, αῖον, male-feriatus, ὁ ϗ ἡ κακόσχολος, ȣ, Iſid. Peluſ.

Ferinus, ὁ ϗ ἡ Θηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος, Ariſtot. natura, φύσις, id. ὁ ϗ ἡ Θήρειος, ȣ, carnes, Θήρεια κρέα, Xen.

Ferio, τύπτω, Dem. παίω τινὰ, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κηρίττω, Plato.

Ferior, σχολάζω, Plut. σχολὴν ἄγω, Lucian.

Feritas, ἡ Θηριωδία, ας, Ariſtot. ἡ ἀγριότης, ητος, Lucian. et agreſtis immanitas, τὸ Θηριῶδες ϗ ἄγριον, Plato.

Fermè, idem quod *Ferè.*

Fermentaceus, ὁ ϗ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, Plato.

Fermentatus, ζυμίτης, ȣ, panis, ἄρτος, Poll.

Fermenteſco, ζυμόομαι, Hippocr.

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, N. T. terram, τὴν γῆν, Theophr.

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, Plut. refero, ζυμίζω, Dioſc.

Fero, φέρω, belli pondus, τȣ̃ πολέμȣ βάρος, Diod. Sic. facilè res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, Ariſtot. æquo animo, εὐσχημόνως, Xen. facilè calamitatem, καλῶς, μετρίως, πράως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, Iſocr. Ariſtot. moleſtè, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς ϗ βαρέως, id. contumeliam, ἀνέχομαι ὕϐριν, Dem. ægerrimè ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ, Plato. iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, Dem. legem, τίθημι νόμον, literas ſeu epiſtolam, φέρω ἐπιϛολὴν, ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρὰ τινος πρὸς τινα, id.

Ferocia, ἡ ἀγριότης, Plato. ἡ ἀγερωχία, Philoſtr.

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρὸς τινὰς, Plut.

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, et valde ſuperbè, ἀγερώχως ϗ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

Ferox, βιαῖος, αία, αῖον, Dem. Θρασυνόμενος, ένη, ενον, id. ἄγριος, ία, ιον, Plato.

Ferramentum, τὸ σιδήριον, ȣ, Thuc.

Ferraria, ἡ σιδηρȣργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ȣ, Ariſtot.

Ferrarius, σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, Poll.

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, Xen. catena ferrea, σιδηρέα ἅλυσις, Dem. cor, σίδηρȣ̃ν σπλάγχνον, Plut.

Ferrugineus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρȣ, Dioſo.

Ferrum, ὁ σίδηρος, ȣ, Plut. ferro munio ſeu obduco, præfigo, σιδηρόω, Thuc.

Ferrum, ἡ κόλλα, ης, Dioſc.

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρȣ, Plut.

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, Plut.

Fertilis, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, Herodian. ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, Theophr. ὁ ϗ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. annua, ἡ εὐετηρία, ας, Dem.

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω τὶ, Gal. ἀναϐράζω, Dioſc.

Ferveo, ζέω, Gal. βράζω.

Ferveſco, ζέομαι, Dioſc.

Fervidus, a, um, ζεϛὸς, ὴ, ὸν, aqua, ζεϛὸν ὕδωρ, Dioſc.

Ferula, νάρθηξ, ὁ, Xen. ὁ ῥάϐδος, Plut.

Ferulaceus, ὁ ϗ ἡ ναρθηκώδης, εος.

Fervor, ὁ βρασμὸς, ȣ̃, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, ἄγριος, ία, ιον, Iſocr. ὁ ϗ ἡ Θηριώδης.

Feſſus, ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, Plato.

Feſtinanter, διὰ σπȣδῆς, Herodot. μετὰ σπȣδῆς, Xen. μετὰ πολλῆς σπȣδῆς, id. σπȣδαίως, ſcribo, διὰ ταχέων γράφω, Iſocr.

Feſtinatè, idem quod antecedens *Feſtinanter.*

Feſtinatio, ἡ σπȣδὴ, ῆς, Dem. τὸ τάχος, εος, id. ἡ ἔπειξις.

Feſtinatò, idem quod *Feſtinanter.*

Feſtinè, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. Confer *Feſtinanter.*

Feſtino, σπεύδω, Dem. ad aliquem, πρὸς τινὰ, Ariſtoph. præoccupare occaſionem, προλαϐεῖν τὸν καιρὸν, Herodian. expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν ϛρατίαν, Iſocr. ταχύνω.

Feſtinus, σπȣδαῖος, αία, αῖον, Dem. ταχὺς, εῖα, ὺ, id.

Feſtivè, ἀϛείως, Plut. ἐπιτερπῶς, id.

Feſtivitas, ἡ ἀϛειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Feſtivus, ἀϛεῖος, εία, εῖον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ȣ, Iſocr. ἁϐρὸς, ὰ, ὸν, et urbanus, ϗ ἀϛυκὸς, Lucian. Confer *Facetus.*

Feſtuca, τὸ κάρφος, εος, Plut.

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, Dem. ἡ τελετὴ, ῆς, et ſacrum, τελετὴ ϗ ἱερὸν; feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ποιέω; celebro ſeu ago, ἱερομηνίαν ſeu ἑορτὴν ἄγω, Dem. Iſocr. ἑορτάζω, Iſocr. violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, Dem. impietate, ἀσεϐέω περὶ ἑορτὴν, idem.

Feſtus, ὁ ϗ ἡ ἑόρτιος, Naz. ὁ ϗ ἡ ἑορτώδης, εος, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, Philo.

Fiber, ὁ κάϛωρ, ορος, Dioſc.

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, Hippocr.

Fibrinus, ὁ, ἡ, τὸ, τȣ̃ κάϛορος.

Fibula, ἡ πόρπη, ης, περόνη, ης, Æl.

Fibulo, πορπόω, Suid. πορπακίζω, Æſchyl. ἐμπορπάω, Herodot. aliquid, περόνῃ τὶ καταλαμϐάνω, Æl.

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, ὁ ϗ ἡ συκώδης, εος.

Fictè, πλαϛῶς, Plato. πεπλασμένως, Ariſtot.

Fictile, τὸ κεράμιον, ἡ κεραμὶς, Athen.

Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, Herodot. κεράμειος, εία, ειον, Plut. κεραμικὸς, ὴ, ὸν, Herodot.

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, ὁ ϗ ἡ πλασματώδης, εος.

Fictor, ὁ πλάϛης, ȣ, Plut. ὁ πλασματίας, ȣ, id.

Fictrix, ἡ πλάϛειρα.

Fictus, ὁ ϗ ἡ προσποίητος, Ariſtot. πλαϛὸς, ὴ, ὸν.

Ficulneus, σύκινος, ίνη, ινον; lignum, ξύλον, Plut. auxilium, ἐπικȣρία, Ariſtoph.

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, Dioſc. fructus, τὸ σῦκον, ȣ, Dem. ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, Poll. è ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον, Plut. vinum è ficubus, ὁ συκίτης, ȣ, Dioſc. ficus lego, συκάζω, Poll.

Fide, πιϛῶς, Dem.

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, Dem. ἡ κατεγγύη.

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, Dem. ὁ ἐγγυώμενος, id.

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, Plut.

Eidelis, e, πιϛὸς, ὴ, ὸν, Dem.

Fidelitas, ἡ πιϛότης, ητος, Plut.

Fideliter, πιϛῶς, adminiſtrare aliquid, διοικεῖν τὶ, Dem.

Fidenter, Θαρσαλέως, Iſocr. Θρασέως, Dem.

Fidentia, ἡ Θρασύτης, Dem. ἡ ἑτοιμότης, id. τὸ Θάῤῥος, εος, Ariſtot.

Fides, ἡ πίϛις, Dem. τὸ πιϛεύεσθαι, id. ſatis fidei, ἱκανὴ πίϛις, Iſocr. fidem dare, ſeu obſtringere alicui, πιϛὶν τινὶ διδόναι, Dem. adhibere alicui, ποιεῖσθαι, τινι, Plut. dare et accipere, δȣ̃ναι ϗ λαϐεῖν, Dem. διδόναι ϗ δεχέσθαι, Iſocr. violare, ſeu ſolvere, λύειν, Iſocr. non habere alicui, ἀπιϛεῖν τινι, Xen. ἀπίϛως ἔχειν πρὸς τινὰ, ſeu πρὸς τι, Iſocr. publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, id. habere alicui, πιϛεύειν τινὶ, Dem. fallere, ψεύδεσθαι, Iſocr. invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρὸς τινα, id. eſſe alicui apud aliquem, εἶναι τινι παρὰ τινι, Dem. firmari, γίγνεσθαι, Iſocr. fide dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιϛος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀξιοχρέως, ως, id.

Fides chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, Plato. fides non habens, ὁ ϗ ἡ ἄχορδος, ȣ, Ariſtot. fidibus cano, κιθαρίζω, Lucian.

Fidicen, ὁ κιθαριϛὴς, ὁ κιθαρῳδὸς.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιϛεύω, alicui, τινὶ, Dem. nimium rei, σφόδρα πιϛεύω πράγματι, id. Confer *Confido.*

Fiducia, τὸ Θάῤῥος, Ariſtot. Θάρσος, Xen. repono in aliquo, πεποίθα τινι, Plato. πιϛεύω τινὶ, Dem. Θαῤῥέω τινὶ, Herodian. in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεὸν, N. T. ἐπὶ τῷ Θεῷ, Eurip.

Fidus, πιϛὸς, ὴ, ὸν, Dem. naturâ, φύσει, id. fidum ſe præbere alicui, πιϛὸν παρέχειν αὐτὸν τινι, Iſocr. eſſe alicui, εἶναι τινι, idem. διακεῖσθαι πρὸς τινὰ, id.

Figlina, τὸ κεραμεῖον, ȣ, Æſchin.

Figlinum, ſc. vas, τὸ κεράμιον, ȣ, Plut.

Figlinus, κεράμεος, έα, εον, Dioſc. κεραμικὸς, ὴ, ὸν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, id.

Figmentum, ſeu opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian. et commentum, ϗ σκευώρημα, id. omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα ϗ κατεϛκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.

Figo, πήγνυμι τι, Xen. ἐρείδω.

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κεραμεὺς, εως, Ariſtot.

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, Dem. ὁ τύπος, ȣ, id. figuram columbæ induere, μεταϐάλλειν, μορφὴν ἐις περιϛερὰν, Æl. Confer *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, ȣ̃, Plut.

Figuro, σχηματίζω, Xen. ἐκτυπόομαι, Iſocr.

Filia, ἡ Θυγάτηρ, τρὸς, Dem. natu major, πρεσϐυτέρα; nubilis, ἐπίγαμος, ἡλικίαν ἔχȣσα γάμȣ; indotata, ἄπροικος, id.

Filiola, τὸ Θυγάτριον, ȣ, Dem.

Filiolus, τὸ τέκνιον, ȣ, N. T. τὸ ὑϊίδιον, Ariſtoph. τὸ παιδίον, Dem.

Filius, ὁ ὑιὸς, ȣ̃, Dem. ὁ ὑιεὺς, έως, ὁ παῖς, παιδὸς, τὸ τέκνον; natu maximus, ὑιὸς πρεσϐυτάτος; alter à majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσϐυτατον γενόμενος; minimus; νεώτατος; adultus, ὑιεὺς ἀνὴρ; legitimus, ὑιὸς γνήσιος; naturalis, ὑιὸς γόνῳ, idem. adoptivus, ὑιὸς εἰσποίητος; ſubditítius, ὑιὸς ὑποϐολιμαῖος, id. unigenitus, ὑιὸς μονογενὴς, Plato.

Filix, ἡ πτερὶς, ίδος.

Filo, μηρύομαι, Lucian.

Filum, τὸ νῆμα, Naz. telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum,

lineum, τὸ λίνον, ȣ, Plut. deduco, μηρύομαι, Luc.
Fimbria, τὸ κράσπεδον, ȣ, Athen. ὁ θυσάνος.
Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, Clem. Al.
Fimus, ὁ κοπρὸς, ȣ̃, Ariſtot. ἡ ἄφοδος, ȣ, Dioſc. τὸ σκύβαλον.
Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, Xen.
Fingo, σχηματίζω, Xen. ſimulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, Iſocr. ſermones ſeu fabulas, πλάττω λόγȣς, Dem. et ſimulo aliquid, πλάττομαι τὶ ϗ προσποιέομαι; aliquid, ut poëta, ποιητὴς τι ποιέω; multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομίας κατά τινος; exemplum, πλάττω παράδειγμα; rationes, eaſque accommodo alicui rei, πλάττω λόγȣς ϗ πάράγω πρὸς τι, id.
Finio, τελέω τὶ, Dem. ſermonem, τελευτάω λόγον, Thuc. παύω τὸν λόγον, Xenoph. ἀποπαύομαι τȣ̃ λόγȣ, Plato. vitam, καταλύω τὸν βίον, Lucian. agrum, ὁρίζω χώραν, Dem.
Finis, τὸ τέλος, Dem. τὸ πέρας, id. ὁ ὅρος, id. finem alicujus rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινι, id. attingo alicujus rei, περὶ τελευτὴν τινὸς εἰμι, Iſocr. accedo ad finem negotii, πρᾶγμα μοι ἐςὶ πρὸς τελευτὴν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος; nullum habere, ὅρον ȣ̓δένα ἔχειν, id. ȣ̓δὲν πέρας ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τȣ̃ λόγȣ, Plato. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. fine fine, ἀδιαλείπτως, N. T. ad finem perduco ſermonem, περαίνω λόγον, Iſocr. finibus careo, ἀοριςέω, Syneſ. fines terræ, ὅροι γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. Confer *Limes*, *Terminus*.
Finitimus, ὁ ϗ ἡ ὅμορος; regio, χώρα, Dem. prædium, χωρίον, id. et in viciniâ habitans, ὅμορος ϗ πλησίον οἰκῶν, Iſocr. alicujus, περιοικῶν χώραν τινὸς, id. omnibus finitimis ſociis uti, ἔχειν πάντας τȣ̀ς περιχώρȣς συμμάχȣς, Dem.
Finitio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ, Ariſtot.
Finitivus, ὁριςικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Finitor, ὁ ὁριςὴς, ȣ̃, Dem.
Fio, γίγνομαι, Dem. γίνομαι, Iſocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γένοιτο, Juſt. M. fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, Ariſtot. fieri non poteſt, ut pauci multis benè velint, ȣ̓κ ἔςιν ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὔνοοι γένοιντ' ἂν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔςιν ȣ̓χ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπȣς, Iſocr. ut conſequatur injuſtus, ȣ̓κ ἔςιν ἀδικȣ̃ντα κτήσασθαι, Dem. ut benè audiant, ȣ̓ δυνατὸν ἀκȣ́ειν καλῶς, Chryſ. ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, id.
Firmamen, τὸ ςήριγμα, ατος, Plut. τὸ ἔρεισμα.
Firmamentum, idem quod *Firmamen*.
Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, ȣ̃, Plut.
Firmè, βεβαίως, Plato. ςερεῶς.
Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, Ariſtot.
Firmitudo, idem quod *Firmitas*.
Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, Thuc. Confer *Confirmo*.
Firmus, βέβαιος, αία, αιον; inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum ſeu ratum eſſe, κύριον εἶναι, id.
Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ, τȣ̃ ταμείȣ.
Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ȣ, Dioſc. ἡ θίβη.
Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ȣ, Herodian. Confer *Ærarium*.
Fiſſilis, e, σχιςὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Fiſſio, ἡ σχίσις, εως, Suid.
Fiſſura, τὸ σχίσμα, ατος, Lucian.
Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.
Fiſtuco, ἐδαφίζω, Theophr.
Fiſtula, ὁ αὐλὸς, Plato. ἡ σύριγξ, Ariſtot.
Fiſtularis, e, αὐλικὸς, ἡ, ὸν; ὁ συριγγίας, ȣ; arundo, συριγγίας κάλαμος, Dioſc. ἡ συριγγὶς, ίδος; caſia, συριγγὶς κασία, Galen. parva, τὸ συρίγγιον, ȣ, Plut.
Fiſtulator, ὁ αὐλητὴρ, ῆρος, Heyſch. ὁ αὐλητὴς, ȣ̃, Dem. ὁ συριγκτὴς.
Fiſtulo, αὐλέω, Plut.
Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως, Ariſtot.
Fiſtuloſus, ὁ ϗ ἡ συριγγώδης, Euſeb.
Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ȣ, Xen. quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, Poll. et Ariſtoph. τὸ ῥιπίδιον.
Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, Ariſtot.
Flacceo, χαλάω, Plato. μαραίνομαι, Ariſtot.
Flacciditas, ἡ μάρανσις, Ariſtot. ὁ μαρασμὸς, ȣ̃, id.
Flaccidus, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, Joſeph. ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης, εος, Galen.
Flaccus, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.
Flagello, μαςιγόω, aliquem, τινὰ, Dem. equos, μαςίζω τȣ̀ς ἵππȣς, Plut.
Flagellum, ἡ μάςιξ, γος, Plut.
Flagitioſè, μοχθηρῶς, Plato. vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, Ariſtot.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. πονηρὸς, ρὰ, ρὸν.
Flagitium, ἡ μοχθηρία, Dem. τὸ πονήρευμα, id. Confer *Crimen*, *Scelus*.
Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, Dem. λιπαρέω, Herodian.
Flagrans, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, Plut. pecuniæ, ὁ ϗ ἡ ἐρασιχρήματος, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, N. T.
Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.
Flagrantia, ὁ φλεγμὸς, ȣ̃, Philo.
Flagrio, ὁ μαςιγίας, ȣ, Plut.
Flagro, φλέγομαι, Plut. deſiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπὶ τι, Dem. πόθον δεινὸν ἔχω τινὸς, Xen.
Flagrum, ἡ μάςιξ, Plut. ἡ σκυτάλη, Philo. flagris cædo, μάςιξι ξαίνω, Plut. flagris aliquem ſubjicio, μάςιξιν ἀνετάζομαι τινα, N. T.
Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, Ariſtot.
Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, Plut. ἱερεὺς, έως, Philo.
Flaminia, τὸ φλαμίνειον, ȣ.
Flaminia, ἡ ἱεροφαντρία, ας.
Flaminius, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, Plut. ſolis, φλογμὸς ἡλίȣ, Philo.
Flammearius, ὁ φλογιεὺς, έως.
Flammeum, τὸ φλογείδιον, ȣ.
Flammeus, φλόγινος, ίνη, ινον, Greg. ὁ ϗ ἡ φλογώδης, εος, Eraſiſtr.
Flammo, φλογίζω, Heſych.
Flammula, τὸ φλόγιον, ȣ, Dionyſ. Long.
Flatulentus, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης.
Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, Greg.
Flaveo, ξανθίζομαι, Athen. ξανθίζω, LXX.
Flavus, ξανθὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Flebilis, e, ὁ ϗ ἡ θρηνώδης, εος, Herodian.
Flecto, κάμπτω, aliquid, τὶ, Theophr.
Fleo, κλαίω, Æſchin. aliquem, vide *Defleo*.
Fletus, ûs, ὁ κλαυθμὸς, ȣ̃, Plut. ὁ ὀδυρμὸς.
Flexibilis, καμπτὸς, ἡ, ὸν, animo, εὐαγωγὸς, ἡ, ὸν, Iſocr.
Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, Plut.
Flexuosè, καμπύλως.
Flexuoſus, ὁ ϗ ἡ πολυκαμπὴς, έος, Plut.
Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, Plut.
Flexus, ûs, ἡ καμπὴ, ῆς, Plut. ἡ διάκαμψις, εως, Naz.
Flo, πνέω, Xen.
Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρὸς τι, Æſchin. ἀμελῶς ἔχω περὶ τι, Dem. παρ' ȣ̓δὲν ἡγέομαι, Dem.
Flocculus, τὸ κροκίδιον, ȣ.
Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος, Plut. τὸ κνάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, Aretæus, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, ἡ, Gal.
Floreo, ἀνθέω, Ariſtot. ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, Plato. ἀνθέω ἀκμὴν, Dioſc. divitiis, ἀκμάζω πλȣ́τῳ, Herodot. χρήμασι, Æſch. ſummâ gloriâ, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, Æl.
Floreſco, ἀνθέομαι.
Floreus, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, Plut.
Floridè, ἀνθηρῶς, Iſocr.
Floridus, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ἀνθικὸς, id. εὐανθὴς, Plato. orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, Dion. Hal.
Florulentus, ὁ ϗ ἡ ἀνθώδης, Theophr.
Flos, τὸ ἄνθος, εος, Ariſtot. ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, Iſocr. ἀκμὴ ἀνθȣ̃σα, id. in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, Dem.
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον, ȣ, Dioſc.
Fluctuatio, ἡ κυμάνσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, Strabo.
Fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, id. κυματόομαι, Thuc. animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, Thuc.
Fluctuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, Ariſtot.
Fluctus, ûs, τὸ κῦμα, ατος, Lucian.
Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ȣ, Theophr. τὸ ῥέεθρον τȣ̃ ποταμȣ̃, Herodot. parvum, τὸ ῥευμάτιον, ȣ, Plut.
Fluidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος, Ariſtot. ῥυτὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Flumen, ὁ ποταμὸς, ȣ̃, Dem.
Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, Diod. Sic.
Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xenoph. fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥεȣ̃σι, &c.
Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, Diod. Sic.
Fluvius, ὁ ποταμὸς, ȣ̃, Dem.
Fluxè, ῥευςῶς.
Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.
Fluxus, a, um, ῥευςὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος.
Fluxus, ûs, τὸ ῥεῦμα, ατος.
Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, Dem.
Foculus, τὸ ἐσχάριον, ȣ, Plut.
Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, Hom. ἡ ἑςία, ας, Herodian.
Fodico, νύττω, ἐπινύττω, Maccab. σκαλίζω.
Fodina, τὸ μέταλλον, ȣ, Polyb. ἡ μεταλλεία, ας, Diod. Sic.
Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, N. T. σκάπτω.
Fœcundè, εὐκάρπως.
Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, Theophr.
Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.
Fœcundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος, ȣ, Theophr. ὁ ϗ ἡ εὐφόρος, ȣ, Herodian.
Fœdè, μιαρῶς, αἰσχρῶς, Dem. Confer *Turpiter*.
Fœderatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόσπονδος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ ὁμόσπονδος, ȣ, id.
Fœdifragus, ὁ ϗ ἡ παράσπονδος.
Fœditas, ἡ μιαρία, ας, Suid. Confer *Turpitudo*.
Fœdo, μιαίνω, Herodian. aliquid, καταρυπαίνω, τι, Dem. μολύνω.
Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, Dem. Confer *Turpis*.
Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, Dem. ἡ συνθήκη; facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρὸς τινα; dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδὴν τινι; jurare cum aliquo, ὀμνῦναι συνθήκην πρὸς τινα; improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, id. fugere, φεύγειν συνθήκην, Iſocr. violare, παραβαίνειν συνθήκην, Dem. παρασπονδεῖν, rumpere, ſeu ſolvere, λύειν συνθήκην, id. delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, Iſocr. ſervare, διαφυλάττειν συνθήκην, Dem. excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ; comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινα ἐν συνθήκῃ; excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα; manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, id.
Fœmella, τὸ γύναιον, ȣ, Dem.
Fœmina, ἡ θηλεία, Dem. ἡ γυνὴ, γυναικὸς, id. Confer *Mulier*.
Fœmineus, θῆλυς, εῖα, υ, Plut. fœminea natura, ſeu ingenium, ἡ θηλύτης, Plut.
Fœmininus, θηλυκὸς, ἡ, ὸν, fœminino genere, θηλυκῶς, Athen.
Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, ȣ̃, Plato. τὸ δάνεισμα, Thuc. ὁ τοκισμὸς, Ariſtot. facere fœnerationem. ποιεῖσθαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, Plato.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, Plato.

Fœnerator, ὁ δανειςὴς, ȣ̃, ὁ δανείζων, οντος, Dem. ὁ τοκίζων, οντος, id. ὁ τοκιςὴς.
Fœneratorius, a, um, δανειςικὸς, ἡ, ὸν.
Fœnero, δανείζω, Dem. τοκίζω, id. Confer *Fœnus.*
Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ȣ.
Fœniseca, ὁ χορτοκόπος, ȣ.
Fœnisecium, ἡ χορτοκοπία, ας.
Fœnum, ὁ χόρτος, ȣ, Xen. projicere equis, ἐμϐάλλειν χόρτον ἵπποις, id.
Fœnus, ὁ τόκος, ȣ, Isocr. τὸ δάνειον, ȣ, Arist. fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, seu χρήματα, Dem. fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, id. fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμϐάλλω, Plato. fœnus exerceo, ποιέομαι δάνεισμα, Thuc. fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, Aristot.
Fœto, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.
Fœtidus, ὁ ϗ ἡ δυσώδης, εος, Lucian. ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ȣ, Diosc. ὁ ϗ ἡ κάκοσμος, ȣ, Hesych.
Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, Aristot. κυοτοκέω, Philo.
Fœtor, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ κακοσμία, Poll.
Fœtura, τὸ κύημα, Aristot. ἡ κύησις, Philo.
Fœtus, ûs, τὸ κύημα, ατος, Aristot. ἡ γονή.
Fœtus, ἐγκύων, ȣσα, ον, Aristot.
Foliaceus, ὁ ϗ ἡ πεταλοειδὴς, έος.
Foliatus, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.
Foliosus, ὁ ϗ ἡ πόλυφυλλος, Theophr.
Folium, τὸ φύλλον, Aristot. latum, τὸ πέταλον, Theophr.
Folliculus, τὸ θυλάκιον, ȣ, Diosc.
Follis, ὁ κώρυκος, ȣ, Lucian. ἡ φῦσα.
Fomento, ἀναθάλπω, Bas.
Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ȣ.
Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, Plut. τὸ ἔναυσμα, Herodian. τὸ ζώπυρον, Max. Tyr.
Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, Plut. ἡ κρήνη, ης, Dem. fontes et putei deficere solent, τὰς κρήνας ϗ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, id. fontis instar, κρηνηδὸν, Maccab.
Fontanus, πηγαῖος, αία, αῖον, Aristot. κρηναῖος, αία, αῖον; aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.
Fonticulus, τὸ πηγίδιον, ȣ, Suid.
Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, Athen. aurium, τῶν ὤτων, Poll. ἡ κυψέλη; foratum, τὸ τρῆμα, ατος, Diosc. muris, ἡ μυωπία, ας, Ælian.
Foraminosus, ὁ ϗ ἡ τρηματώδης, Aristot.
Foras, ἔξω, Dem. ἐκτὸς, id.
Forceps, ἡ πυράγρα, ας, Hom. ἡ λαϐὶς, ίδος.
Forda, ἡ βȣ̃ς ἔγκυος.
Forem, γενοίμην, Dem.
Forensis, ἀγοραῖος, αία, αῖον, seu ὁ ϗ ἡ ἀγοραῖος, controversia, ἀγοραῖος διαφορὰ, Herodian. et politicus, forensium rerum peritus, ἀγοραῖος, ϗ πολιτικὸς, Plut.
Fores, αἱ θύραι, ῶν, Xen. τὰ θυρώματα, Lys. αἱ θυρίδες, Plato. pulso, θυροκοπέω, Ælian. aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, Lucian. foribus claudo, seu munio, θυρόω, Xen.
Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reseco, ψαλίζω, Absyrt.
Fori, τὸ ἐδάλιον, Herodot. τὸ κατάςρωμα, Thuc.
Forinsecus, ἔξωθεν, Dem.
Foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γίνεσθαι, Dem.
Forma, ἡ μορφή; heroica et Deum decens, ἡρωϊκὴ ϗ θεοπρεπὴς, Plut. verborum, ἐπέων, id. uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, Isocr. cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις, Dem. formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, Æl. forma rei apud Philosophos, τὸ εἶδος, Bud. forma dicendi, seu orationis, ἡ ἰδέα, Isocr. Confer *Pulchritudo.*
Formalis, e, εἰδικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Formaliter, εἰδικῶς, Aristot.
Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.
Formator, ὁ πλασματίας, ȣ, Plut. ὁ πλάςης.
Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, Æl.
Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.
Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, Plut. ὁ μυρμηκὼν, ῶνος, Hesych.
Formicinus, ὁ ϗ ἡ μυρμηκώδης, Plut.
Formidabilis, φοϐερὸς, ὰ, ὸν, Isocr.
Formidatio, ὁ φόϐος, ȣ, Isocr. τὸ δέος, εος, Thuc.
Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Timeo.*
Formido, inis, τὸ δέος, εος, Dem. Confer *Timor,* seu *Metus.*
Formidolosè, καταφόϐως.
Formidolosus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάφοϐος, ȣ.
Formo, μορφόω, τυπόω, σχηματίζω, aliquid, τὶ, Philo.
Formositas, ἡ εὐμορφία, Lucian. τὸ κάλλος, Dem. ἡ εὐπρέπεια, id.
Formosus, ὁ ϗ ἡ εὔμορφος, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς, εὐσχήμων, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, Dem. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣ̃σα γυνὴ, id. κεκτημένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδεῖν κάλλιςος, Ælian.
Formula, τὸ σχημάτιον, ȣ, Herodot. τὸ γραμματεῖον.
Fornaceus, καμιναῖος, αία, αῖον, LXX. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, εος, Strabo.
Fornacula, τὸ καμίνιον, ȣ.
Fornax, ὁ κάμινος, ȣ, N. T. ὁ βαῦνος, ȣ.
Fornicator, ὁ πόρνος, ȣ, N. T.
Fornico, καμαρόω.
Fornicor, πορνεύω.
Fornix, ἡ καμάρα, ας, Gal.
Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, Lucian.
Fors, ἡ τύχη, ης, Dem.
Forsan, τάχα, Dem.
Fortè, τυχὸν, Dem. fortè fortunâ, τύχῃ, id. fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαι τι; fortè fortunâ adstantes, ἀπὸ ταυτομάτȣ παραςάντες, id.
Fortifico, κρατύνω, Thuc. ἰσχυρίζω.
Fortis, κραταιὸς, ὰ, ὸν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, et utilis civis, ϗ χρήσιμος πολίτης, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης; vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ; hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάςȣς εἶναι εὐρώςȣς, id.
Fortiter, ἐῤῥωμένως; adgredi res, ἀντιλαμϐάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Dem. sustinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώςως, id. se gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, Isocr.
Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, Dem. ἡ ἀνδροτης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, Isocr. et virtus, ἀνδρεία ϗ ἀρετὴ, ac tolerantia, ἀνδρεία ϗ καρτερία; fortitudinis excellentia, ὑπερϐολὴ ἀνδραγαθίας; laudem aliquâ re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος; exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, id. opinionem consequi, λαϐεῖν δόξαν ἀνδρείας, Dem. fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, id.
Fortuitò, τύχον, Isocr. nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένοι ταραχαὶ, id. rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτȣ παραγενόμενοι τῷ πράγματι, Dem.
Fortuitus, τυχὼν, ȣ̃σα, ὸν, Dem.
Fortuna, ἡ τύχη, ης, Dem. et numen, ϗ δαίμων, et impetus rerum, ϗ φορὰ τῶν πραγμάτων; fortuna bona, τύχη ἀγαθή; prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαύλη; tenuis, τύχη μικρά; gravis et acerba, τύχη χαλεπὴ ϗ δεινή; insperata, τύχη παράδοξος; communis, τύχη κοινή; præsens, τύχη παρȣ̃σα; impendens, ἐπιȣ̃σα τύχη; fatalis ἀναγκαία τύχη; fugax, τύχη δραπέτις; fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης; bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθά; beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης; sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης; temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης; adjuvante fortunâ, τύχη ἀγαθὴ μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, id. bona, ἡ εὐτυχία, ας, Isocr. adversa, ἡ δυςυχία, ας, id. fortunæ, opes, τὰ ὄντα, ων, Dem. τὰ ὑπάρχοντα ων, id. Confer *Opes.*
Fortunatè, εὐτυχῶς, Dem.
Fortunatus, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, Dem. Confer *Felix.*
Fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, Isocr.
Forum, ἡ ἀγορὰ, Dem. rerum venalium, τῶν ὠνίων, Aristot. τὸ πωλητήριον, τῶν πωλȣμένων, Thuc. judiciale, τὸ δικαςήριον, Dem.
Fossa, ἡ ταφρεία, ας, Dem. ὁ τάφρος, ȣ, id. ἡ διωρυχὴ, ῆς, id. τὸ ὄρυγμα, ατος, Xen. fossam duco, ταφεύω.
Fossilis, e, ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Fossio, ἡ ὄρυξις, Suid. ἡ ὀρυχὴ, Plut.
Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, Philo. ὁ σκαπτὴρ.
Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ȣ.
Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, Plut.
Fotus, ûs, τὸ αἰώνημα, ατος, Philo.
Fovea, ὁ τάφρος, Thuc. ὁ βόθρος, ὁ βόθυνος.
Foveo, θάλπω; calidâ aquâ maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, Diosc. ova, ἐπωάζω, Athen.
Fractura, ἡ κλάσις, εως, Al. Aphr.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων Planud.
Fragilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔκλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ εὔθραυςος, ȣ, Plut. θραυςὸς, ἡ, ὸν, Aristot. κατακτὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Fragilitas, τὸ εὔθραυςον, ἡ ψαθυρότης, Aristot.
Fragmen, τὸ θραῦμα, Lucian. τὸ κλάσμα, N. T.
Fragor, ὁ πάταγος, Aristot. ὁ κτύπος, Xen.
Fragrans, ὁ ϗ ἡ, εὐώδης.
Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, N. T.
Fragro, εὐωδιάζω, Cl. Al.
Framea, ἡ ῥομφαία, ας, N. T.
Frango, κλάω, N. T. aliquem, ἐπικλάω τινὰ, Plut. audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, id. animum, καταγνύω τὴν ψυχὴν, Xenoph. potentiam alicujus, ῥαύω δύναμιν τινὸς, Plut. spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, Herodian. navem, ναυαγέω, Herodot. ναυαγέω τὸ πλοῖον, Dem.
Frater, ὁ ἀδελφὸς, Dem. ὁ κασίγνητος; germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ; uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος; ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ϗ ὁμομήτριος, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, id.
Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ȣ, Aristoph.
Fraternè, ἀδελφικῶς, Joseph.
Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, Chrys.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν, Chrys.
Fratria, ἡ εἰνάτηρ, ερος, Hom.
Fatricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ȣ, Herodot.
Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, Naz.
Fraudatio, ἡ παράκρȣσις, εως, Dem.
Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποςερητὴς.
Fraudo, παρακρȣ́ω τινὰ, Plato. ἐξαπατάω, παρακρȣ́ομαι τινὰ, Lucian. aliquos bonis, ἀποςερέω τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθὰ, id.
Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.
Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑπεϐολὴ, ῆς, ἡ πανȣργία.
Fraudulentus, δολερὸς, ὰ, ὸν, Xen. ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, Xenoph.
Fraus, ἡ παράκρȣσις, Dem. ἡ ἀπάτη, id. meditata, ἡ παρασκευή; structa, ἡ μηχανὴ, ῆς, et prætextus, σόφισμα ϗ πρόφασις; fraudem invenire, σόφισμα εὑρισκεῖν; fretum fraude suâ esse, πιςεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτȣ̃; circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ; vincere fraude, νικᾷν τῇ παρασκευῇ, μετὰ δόλȣ ϗ τέχνης περιγίνεσθαι τινὸς; abhorrere à fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Confer *Dolus.*
Fraxinus, ἡ μελία, ας, Diosc.
Fremitus, τὸ φρύαγμα, Xen. ὁ βρόμος.
Fremo, φρυάττομαι, Plut.
Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, Xen.
Frendeo, frango, θλάω, Al. Aphr. dentibus, βρύχω τȣ̀ς ὀδόντας, N. T.
Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph. χαλινὸν ἵππῳ ἐμϐάλλω, id.
Frenum, ὁ χαλινὸς, ȣ̃, Xen. injicio, χαλινὸν ἐμϐάλλω τινὶ, id. detrecto, seu excutio, ἀφηνιάζω, Lucian. freno carens, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, Plut. aureo utens, ὁ ϗ ἡ, χρυσοχάλινος, Xen.
Frequens, θαμινὸς, ἡ, ὸν, συχνὸς, ἡ, ὸν, oppidum, πολίχνιον, Plut. πυκνὸς, ἡ, ὸν, id. hominibus, ὁ ϗ ἡ πολυάνθρωπος, Aristot.
Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plato.
Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.
Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, Xenoph. πυκνὰ, Plato, πυκνάκις, Aristot.
Frequentia, τὸ πλῆθος, Dem. ἡ πυκνότης; mutationum, μεταϐολῶν, Isocr. hominum, ἡ πολυανθρωπία, Diod. Sic. ἡ εὐανθρωπία, Plut.
Frequento, συχνάζω, Suid. scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαμίζω τινὰ, Plato.

Fretum

Fretum, ὁ πορθμὸς, ȣ̃, Plut.
Fretus, πιςεύων, fraudibus ſuis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτȣ̃, Dem. aliquâ re, πεπιςευκὼς, ὑπὸ, ἐς, τινι, Æſc. talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιȣ́τοις τεκμηρίοις, Iſocr.
Friabilis, ὁ ϗ ἡ εὔθραυςος, Plut. ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν.
Fricatio, vide *Frictio.*
Frico, ψώχω, N. T. caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν; Æſchin.
Frictio, ἡ θρίψις, εως, Galen.
Frigefacio, ψύχω, Plato. ἀποψύχω, Athen.
Frigeo, ῥιγέω, Plato.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, Ariſtot.
Frigidè, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, Hermog.
Frigiditas, ἡ ψυχρότης, Lucian. τὸ ψῦχρον, Xen. ἡ ψυχρία, Plut.
Frigidiuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόψυχρος, ȣ.
Frigidus, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, Xen. κρυερὸς, ὰ, ὸν, Herodian. frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, Lucian. frigidâ lavo, ψυχρολȣτρέω, Strabo. frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ȣ̃, Athen.
Frigo, φρύγω, Athen. τηγανίζω.
Frigus, τὸ ψῦχος, εος, Plut. vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, Xen. τὸ κρύος, εος, Lucian. ὁ κρυμὸς, ȣ̃, Alciphr. frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, Plut.
Frio, λεπτοποιέω, Dioſc. λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, ὁ πύργος, τὸ κυβευτήριον, Plut.
Frivolus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης, εος, ſermo, φλύαρος λόγος, Plut. αὐτιδανός.
Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλησις, εως.
Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, Theophr.
Frondeſco, φυλλιάω, Arat.
Frondeus, φύλλινος, ίνη, ινον, Poll.
Frondoſus, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.
Frons, dis, τὸ φύλλον, ȣ, Ariſtot. ὁ κλάδος, ȣ, frondibus conſpergere aliquem, φυλλοβολέειν τινὰ, Herodian.
Frons, tis, τὸ μέτωπον, Dem. frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, Ariſtoph. τὸ πρόσωπον συνίςημι, Plut. et Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω ϗ λακωνίζω, Dem. exhilaro ſeu exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, Ariſtoph. perfricui, τὸ μέτωπον περιετριψάμην, Strabo. fronte adverſâ, μετωπηδὸν, Herodot. aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιςάναι, id.
Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ȣ, Ælian.
Fronto, ὁ μετωπίας, ȣ, Poll.
Fructifer, κάρπιμος, ίμη, ιμον, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, Ariſtot.
Fructuarius, ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, Ariſtot.
Fructuoſus, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, Theophr.
Fructus, ûs, ὁ καρπὸς, ȣ̃, Dem. ἡ ἐπικαρπία, ἡ ὄνησις, εως, id. fructum ferre ſive ſuppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, Iſocr. ἔχειν ὄνησιν τινι, Dem. percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, κομίζεσθαι καρπὸν; capio, καρπόομαι; ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν; adfero, προσφέρω, id. colligo, καρπίζω, Dioſc. fructûs perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, Xen. qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος; fructuum collectio, ὁ καρπιςμὸς, ȣ̃; fructum non ferens, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ȣ, Theophr. non fero, ἀκαρπέω, idem. in ſummitate habens, ὁ ϗ ἡ ἀκρόκαρπος, ȣ, id. edo, ἀποκαρπέω, Hipp. dulces proferens, ὁ ϗ ἡ γλυκύκαρπος, Theophr. bis gignens, ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, Strabo. uno anno ferens, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαρπος, Theophr. ſuper folia habens, ὁ ϗ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος; multos ferens, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος; dulces ferens, ὁ ϗ ἡ ἡδύκαρπος; pulchros gignens, ὁ ϗ ἡ καλλίκαρπος, idem. tenues habens, ὁ ϗ ἡ λεπτόκαρπος, Dioſc. ſerotinos gignens, ὁ ϗ ἡ ὀψίκαρπος, Theophr. latos habens, ὁ ϗ ἡ πλατύκαρπος, Dioſc. multos gignens, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, Theophr. maturè gignens, ὁ ϗ ἡ πρωΐκαρπος, ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, id. ferens, ὁ ϗ ἡ φερέκαρπος, Plut. bonos habens, ὁ ϗ ἡ χρηςόκαρπος, Strabo. perdens, ὁ ϗ ἡ ὠλεσίκαρπος, Theoph.
Frugalis, e, χρηςὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ λιτόβιος, ȣ, Strabo. ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος; menſa, εὐτελὴς τράπεζα, Herodian. in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος, ὁ ἀρχαῖος, Eunap. frugali cœnâ excipi, ἑςιᾶσθαι ἀφελῶς, Ælian.
Frugalitas, ἡ εὐτελεία, ας, Thuc. tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.
Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.
Fruges, ὁ καρπὸς, Dem. ex alieno agro percipere, καρπȣ̃σθαι ἀλλοτρίαν; efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπȣ̀ς ἔκ τινὸς χωρίȣ; terra fert fruges, γῆ φέρει καρπȣ̀ς, id.
Frugi, χρηςὸς, ὴ, ὸν, Xen. nullius frugi, ὁ ϗ ἡ ἄχρηςος, ȣ, Dem. ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τȣ̃ σωφρονεῖν, Ælian.
Frugifer, ὁ ϗ ἡ καρποφόρος.
Frumentarius, σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex, σιτικὸς νόμος, Plut. σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν; menſura, σιτηρὸν μέτρον, Ariſtot.
Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ȣ, ὁ σιτοπώλης, Ariſtot.
Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, Polyb.
Frumentator, ὁ σιτολόγος, σιτολογῶν, Polyb.
Frumentor, σιτολογέω, Polyb.
Frumentum, ὁ σῖτος, ȣ, Dem. copioſum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι; vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον; carum eſſe apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι; non eſſe in agris propter bellum incultis, σῖτον ȣ̓κ ἐνεῖναι ἔκ τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρῳ γεγονυίᾳ; importare, σῖτον εἰσάγειν; vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον; emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, id. mercari, ἀγοράζειν σῖτον; ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος; vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε; exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι; importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας; adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον; conſervare, σώζειν τὸν σῖτον, Dem. frumenti pretium conſtituere, τιμὰς τȣ̃ σίτȣ καθιςάναι; creſcere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἔν τινι τόπῳ; imminui, τȣ̃ σίτȣ τιμὰς ἐπ᾽ ἔλαττον βαδίζειν, id.
Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, Dem. Iſocr. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Iſocr. republicâ bifariàm, καρπόω πόλιν διχόθεν, Dem.
Fruſtatim, μερικῶς.
Fruſtra, τηνάλλως, Dem. μάτην, Plato. ματαίως, id. κενοσπȣ́δως, Plut.
Fruſtratio, ἡ ἀπότευξις, Plut. τὸ ἀπότευγμα, Diod. Sic. ἡ ἀποτυχία, Naz.
Fruſtro, ψεύδομαι τινὰ, Lucian. Confer *Fallo.*
Fruſtror, ἀποτυγχάνω; ſpe, τῆς ἐλπίδος, Ariſt. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plato. ψεύδομαι ἐλπίδος, Iſocr. exſpectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, Dem. gloriâ, δόξης, Iſocr.
Fruſtulentus, ὁ ϗ ἡ ψωμώδης, εος.
Fruſtulum, τὸ μόριον, ȣ, τὸ τεμάχιον; quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ȣ, Laërt.
Fruſtum, τὸ τέμαχος, εος, Athen. rei eſculentæ, ὁ ψωμὸς, ȣ̃, Athen.
Frutetum, ὁ θάμνος, ȣ; parvum, τὸ θαμνίσκιον, ȣ, Dioſc. ὁ θαμνὼν, ὄνος.
Frutex, ὁ θαμνὸς, furculoſus, φρυγανειδὴς.
Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.
Fruticetum, idem quod *Frutetum.*
Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνίζομαι.
Fruticoſus, ὁ ϗ ἡ θαμνώδης, Theophr.
Fuco, φυκόω, Plut.
Fucoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυκιώδης, εος.
Fucus, τὸ φῦκος, εος, Dioſc. τὸ φύκιον, ſeu φυκίον, Lucian. *inſectum,* ὁ κηφὴν, ῆνος, Ariſt. fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, Dem. παράγω τινὰ, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τȣ̃ τρόπȣ, Ælian. ſine fuco, ἀπεριέργως, Ælian. ἀσκήνως, Syneſ. ἀδόλως, Thuc.
Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, Dem. ἡ τροπὴ, ῆς, id. ἡ φύξις, Heſ. fugam meditor, βȣλεύω δρασμὸν, Herodot. ὑπονοέω δρασμὸν, Ælian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, Chryſ. hoſtes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, Xen. fugâ ſalutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, Plato. fugâ factâ in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in caſtra, καταφεύγω εἰς τὸ ςρατόπεδον, idem. ad aliquem, πρός τινα, idem. me proripio, οἴχομαι ἀποδρὰς, id. Confer *Fugio.*
Fugax, ὁ δραπέτης, ȣ, ἡ δραπέτις, ιδος, Iſocr. ὁ φυγάς.
Fugio, φεύγω τι, Dem. διαφεύγω, τι, id. fugitivam fortunam, δραπετεύω δράπετιν τύχην, Iſocr. ita res aliquas, ut, ὥςως ἀπέχομαι τινων, ὡς, id. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πράγματων, Dem. hoſtes, τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων, Herodian. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, id. Confer *Fuga.*
Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ȣ, Plut.
Fugitivus, φευκτικὸς, ὴ, ὸν, ſervus, ὁ δραπέτης, ȣ, Dem.
Fugito, δραπετεύω, Philo. συχνὰ φεύγω, Plut.
Fugo, ποιέω φυγὴν, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, Xen. τρέπω εἰς φυγὴν, Chryſ. in exſilium pello, φυγαδεύω, Dem. Confer *Fuga* et *Exſilium.*
Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, τὸ ςήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω; tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.
Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, τὸ ἔρεισμα, Lucian. τὸ ὑποςήριγμα.
Fulgeo, ςίλβω, Dioſc. ἀπαυγάζω, Baſ. λάμπω.
Fulgetrum, ἡ ἀςραπὴ, ῆς, Ariſtot.
Fulgor, τὸ σέλας, ατος, Ariſtot. ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγή.
Fulgur, ἡ ἀςραπὴ, Ariſtot. ἡ ςεροπὴ, Naz.
Fulguralis, e, ἀςραπαῖος, αία, αῖον, Ariſtot.
Fulguratio, ἡ ἀςραπὴ, ῆς, Ariſtot.
Fulguro, ἀςράπτω, Ariſtot.
Fulica, ἡ αἴθυια, ας, Ariſtot.
Fuliginoſus, ὁ ϗ ἡ λιγνυώδης, εος, Hipp.
Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, Dioſc. ἡ ἀσβόλη, ἡ αἰθάλη.
Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, Ariſtoph.
Fullonium, τὸ κναφεῖον, ȣ, Herodot.
Fullonius, κναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Plato. κναφικὸς, ſeu γναφικὸς, ὴ, ὸν, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, Dioſc.
Fulmen, ὁ κεραυνὸς, ȣ̃, Ariſtot. cadit in, πίπτει ἐς, Xen. fulmine ico ſeu percutio, κεραυνόω, Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.
Fulmineus, ὁ ϗ ἡ κεραύνιος, ȣ, ignis, κεραύνιον πῦρ, Plut.
Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, Plut. κεραυνοβολέω.
Fultura, τὸ ςήριγμα, ατος, Plut.
Fulvus, ὁ ϗ ἡ ἐπίξανθος, Dioſc. πυῤῥὸς, ρὰ, ῤὸν.
Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, Lucian.
Fumeus, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, Gal.
Fumidus, ὁ ϗ ἡ καπνοειδὴς, έος.
Fumigo, καπνίζω, Dem.
Fumo, καπνίζω, Dem. τύφομαι, LXX.
Fumoſus, ὁ ϗ ἡ καπνώδης, εος, Gal.
Fumus, ὁ καπνος, ȣ, Ariſtot. ὁ ψόλος, ȣ, Æſchin. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, Dem. fumum excito, τύφω καπνὸν, Herodot. fumo infeſto, κάπνῳ τύφω, Ariſtoph. in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, Dioſc.
Funalis, e, ὁ ϗ ἡ σχοινοφόρος, ȣ.
Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ȣ, Chryſ.
Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.
Funda, ἡ σφενδόνη, ης, Xen. fundam agito, ſeu torqueo, σφενδονάω, Xen. σφενδονίζω, LXX. σφενδονέω, Lucian. fundâ peto, σφενδονάω τινὰ, Greg.
Fundamentum, τὸ θεμέλιον, Thuc. ἡ βάσις; jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, Themiſt. τὴν ἀρχὴν, Plato. deſtruo, ἀποθεμελιόω; domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, è fundamentis deſtruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, Thuc.
Funditor, ὁ σφενδονήτης, ȣ, Xen.
Funditus, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Æſchin. εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, Diod. πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, Iſocr. perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, Herodot. ἀπόλλυμι τινα ἄρδην, Iſocr.
Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, N. T. Confer *Fundamentum.*
Fundo, is, χέω, Ariſtot. χῶ, Lucian. profligo,

fligo, ἐδαφίζω, Theophr. libo, σπένδω. Confer *Effundo*, *Sterno*, *Fago*, *Libo*.
Fundum, τὸ βένθος, εος, Naz. τὸ ἔδαφος, εος, Plut. ὁ πυθμὴν, ένος, Athen. fundo carens, ὁ ϗ ἡ ἀνερμάτιςος, ε, Philo.
Fundus, ὁ ἀγρὸς, Dem. τὸ χωρίον, Ariftot.
Funebris, ὁ ϗ ἡ ἐπιτάφιος, ε, ὁ ϗ ἡ ἐπικήδειος; fermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.
Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ε, N. T.
Funereus, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, Synef.
Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, Plut. ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, Dem.
Funefto, μιαίνω, aliquid, τὶ, Herodian.
Funeftus, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, ε, Plato.
Fungor, ἐπιτελέω; officio, τὰ καθήκοντα, Xen. fummis magiftratibus, μεταχειρίζομαι μεγίςας ἀρχὰς, Plato. officio fratris, ποιέω ἔργα τῦ ἀδελφῦ, Dem. benè munere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μῦ, Ariftot. vitâ. Vide *Morior*.
Fungofitas, ἡ μυκητότης, ητος.
Fungofus, ὁ ϗ ἡ μυκητώδης, εος.
Fungus, ὁ μύκης, ητος, Diofc. ὁ βωλίτης.
Funiculus, τὸ σχοινίον, ε, Plut. ἡ σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, ε, ἡ, Theophr. nauticus, πεῖσμα νεὼς, Philo.
Funus, τὸ κῆδος, Ariftot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, Ifocr. intereffe funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγιγνέσθαι, id. convenire ad funus, φοιτᾷν ἐις τὰς τάφας, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαι τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. fumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδῦναι τοῖς θάψασι; fieri alicui funus, γίγνεσθαι τινι ταφὴν; ornare funus alicujus aliquò, κοσμεῖν τὸν τάφον τινος τινι, id. condecorare funus alicujus, τιμᾷν τὸν τάφον τινος; publicum funus alicui inftituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ; fequi funus, ἀκολυθεῖν ἀποθανόντι πρὸς, feu ἐπὶ τὸ μνῆμα, πρὸς τὸν τάφον; deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα; efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, id.
Fur, ὁ κλέπτης, ε, Plut. ὁ φὼρ, ρὸς, Plato. ὁ κλοπεὺς, Soph. fœmina, ἡ κλέπτρια, Naz.
Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, Plut.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, Ariftoph.
Furca, τὸ δίκρανον, fc. ξύλον, Lucian. ὁ ὑποςάτης, ε, Plut.
Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, Schol. Ariftoph.
Furenter, μαινομένως.
Furfur, τὸ πίτυρον, ε, Theophr.
Furfuraceus, ὁ ϗ ἡ πιτυρώδης, εος, Diofc. panis, ὁ πιτυρίας, ε, Galen.
Furfurofus, idem.
Furia, ἡ ἐριννὺς, Soph. ὁ ἀλάςωρ, Plut. Furiæ, αἱ σεμναὶ θεαὶ, Lucian. αἱ ἐυμενίδες.
Furialis, ὁ ϗ ἡ μανιώδης, εος, Theophr.
Furibundus, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, Plato. ὁ ϗ ἡ μανιώδης, Theophr.
Furio, ἐκμαίνω, Euftath.
Furiosè, μανικῶς, Ifocr.
Furiofus, μανικὸς, ἡ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, Lucian.
Furnaceus, ὁ κλιβανίτης, ε, Athen. ἰπνιος, ία, ιον, Callim. panis, ὁ ἰπνίτης, ε, fc. ἄρτος, Athen.
Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, fc. ars, ἡ ἀρτοποιϊκὴ, ῆς, fc. τέχνη.
Furnus, ὁ ἴπνος, Ariftoph. ὁ κλίβανος, Herodot.
Furo, μαίνομαι, Dem.
Furor, oris, ἡ μανία, Dem. furore corripi, ἐνθυσιάζειν, Plato. ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας Ifocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, Dem. liberare aliquem à furore, παῦσαι τινα τῆς ἐνεςώτης μανίας, idem. deferere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, Ifocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθυσιῶδες σαλευθεὶς, Heliod.
Furor, aris, κλέπτω τὶ, Dem. κλοπεύω, alicui, ἀπὸ τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπὸ τινὸς τι εἰς ἐμαυτόν, Naz.
Furtim, κλεμμαδὸν, Plato.
Furtivè, κλεπτικῶς.
Furtivus, κλοπαῖος, αία, αῖον, Plato. κλεπιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Furtum, id quod furto ablatum eft, τὸ κλέμμα, Plato. τὸ φώριον, Lucian. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, id. parvum, τὸ κλεμμάδιον, id.
Furvus, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, Plut.
Fufcina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδες, οντος, Arift. τὸ δίκρανον.
Fufcinula, ἡ κρεάγρα, ας.
Fufco, ἀμαυρόω, Plut.
Fufcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. πελλαιὸς, ὰ, ὸν, Hefych. ὁ ϗ ἡ κελαινοφαὴς, εος, Ariftot. ὄρφνινος, ίνη, ινον, Plato. φαιὸς, ὰ, ὸν, id.
Fusè, χύδην, Plato.
Fufilis, e, χυτὸς, ἡ, ὸν, Philo. æris modo, χωνευτὸς, ἡ, ὸν, LXX.
Fufio, ἡ χύσις, εως, æris, ἡ χώνευσις, εως.
Fufor æris, ὁ χωνευτὴς, ε.
Fuforius, χωνευτικὸς, ἡ, ὸν, fornax, τὸ χόανον, ε, ἡ χοάνη, ης, Neff.
Fuftis, τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον, fufte cædo, ξυλοκοπέω, Polyb. cæfio fufte, ἡ ξυλοκοπία, id.
Fuftuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, Polyb.
Fufus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ε, Ariftot. ὁ κλωςὴρ, ῆρος.
Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, Strabo. ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ε, Dem. ὁ ϗ ἡ φλεδονώδης, εος, Gal. ὁ ϗ ἡ φλύαρος.
Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, Lucian. ἡ ματαιότης.
Futurus, μέλλων, εσα, ον, Dem. fum, μέλλω, id. dicunt, ipfum futurum effe fufpiciofum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν ἀυτὸν ἔχειν ὑπόπτως, πρὸς τὲς Θηβαίες, idem. futurus fum facere fermonem, i. e. facturus fum fermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, Ifocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν; futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινι; futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων ἐυδοκήσειν; oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι; confiderare, quifnam apparatus fit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῦ γενησομένυ πολέμυ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, Æfchin.

G.

GABALUS, ὁ ταυρὸς, ε, Thuc.
Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.
Galbula, ὁ ἴκτερος, ε, Plin.
Galea, τὸ κράνος, Lucian. ἡ κόρυς, υθος, ἡ πήληξ, ηκος, id. armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.
Galeo, κορύσσω. Confer antecedens *Galea*.
Galericulum, τὸ προκόμιον, ε, Poll. ἡ φένακη.
Galerita, vide *Alauda*.
Galerus, τὸ πιλίδιον, ε, Dem. ὁ πέτασος.
Galla, ἡ κηκὶς, parva, τὸ κηκίδιον, Suid.
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, N. T. ἡ κλάγγη ἀλεκτρύονων, Epith.
Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, Ariftot.
Gallinaceus, ὁ ϗ ἡ ἀλεκτόρειος, ε, Synef.
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, Colum.
Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ε.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, Ariftoph. ὁ ἀλεκτρυὼν, Plato. qui canere defit, ἀλεκτρυὼν ἀπῳδὸς, Lucian. galli vox, ὁ κλωσμὸς, ε, Plut.
Ganea, τὸ πορνεῖον, Zofim. χαμαιτυπεῖον.
Ganeo, ὁ γαςρίμαργος, ε, Baf.
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, Hippocr.
Gannio, κνυζάω.
Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, Herodot. ὁ κνυζηθμὸς.
Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, ε.
Gargarizo, γαργαρίζω, Diofc.
Garrio, avium more, ςρυθίζω, LXX. *blaterare*, ςωμύλλω, Ariftot. ληρέω, Dem. ἀδολεσχέω, φλυαρέω, id.
Garritus, ὁ ςρυθισμὸς, ε.
Garrulitas, ἡ ςωμυλία, ας, Ariftoph. ἡ ἀδολεσχία, ας, Ifocr. ἡ φλυαρία, ας, id. ἡ πολυλογία, ας, id. ἡ μωρολογία.
Garrulus, ὁ ϗ ἡ ἀδολέσχης, Athen. ὁ ϗ ἡ ἀδολεσχος, Ariftot. φλυαρῶν, Plato. Ifocr. ὁ ϗ ἡ λάλος, ὁ ϗ ἡ ςωμύλος.
Garum, τὸ γάρον, Galen.
Gaudeo, χαίρω, aliquâ re, ἐπὶ τινι, Dem. τινὶ, factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, id. et delector videns aliquid, ἥδομαι ϗ χαίρω ὁρῶν τι, id. me laudari, ἥδομαι ἀκέων καλῶς, Plut. quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκέω, Ifocr. quum laudor, χαίρω ἐπαινέμενος, Xen. quum aliis do, χαίρω διδὲς, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Dem. aliquid nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαι τὶ, Dem. ὀνομαζόμενός τι μάλιςα δέχομαι, Plato. arbor gaudet valdè riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, Theophr. gaudens aliorum calamitate, five malis, ὁ ϗ ἡ ἐπιχαιρέκακος, Ariftot.
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, Dem. ἡ τέρψις, Ifocr. τὸ χάρμα, τὸ περιχαρὲς, έος, Plut. ex aliis malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, Ariftot.
Gavia, ὁ λάρος, ε, Ariftot.
Gaufape, τὸ ἀμφίμαλλον, ε.
Gaza, ἡ γάζα, Theophr. Confer *Thefaurus*.
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ε, N. T.
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, N. T.
Gelafco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψυχῦς, Ariftot. πήγνυμαι ὑπὸ τῦ κρύες, Herodian.
Gelafinus dens, ὁ γελασῖνος, fc. ὀδὲς, Poll.
Gelidè, ψυχρῶς.
Gelidus, κρυερὸς, ὰ, ὸν, Herodian. ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.
Gelo, πήγνυμι, Plato.
Gelu, τὸ ψῦχος, εος, Xen. ὁ κρυμὸς, ε, Philoftr. τὸ κρύος, εος, Lucian. τὸ ῥῖγος, εος, Xen. ὑπαγετὸς.
Gemebundus, ςενακτὸς, ἡ, ὸν, LXX.
Gemellipara, ἡ διδυματόκος.
Gemellus, ὁ διδυμάων, ον, Hom. ὁ ϗ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, ε, Plut.
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, Plut. διπλόω.
Geminus, ὁ ϗ ἡ δίδυμος, ε, Ariftot. διςσὸς, ἡ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemifco, ςενάζω, Dem.
Gemitus, ὁ ςεναγμὸς, ε, Plut. τὸ ςέναγμα, ατος, Athen. ὁ ςόνος, ε, Thuc.
Gemma, ἡ λίθος, Clem. Al. in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, ε, Theophr.
Gemmafco, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθαλμισις, εως.
Gemmatus, ὁ ϗ ἡ λιθοκόλλητος, ε, Ælian. ὁ ϗ ἡ διάλιθος, Cl. Al.
Gemmeus, ὁ ϗ ἡ διάλιθος, ε, Clem. Alex.
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςένω, fuper aliquâ re, ἐπὶ τινι, Dem. altè, μέγα ςενάζω, id. ςεναχίζω.
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, Xen. ἡ γένυς, υος, Naz. τὸ μῆλον, ε, Al. Aphr. ἡ γνάθος, Lucian.
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenfeo, γενεαλογέω, Herodot.
Genealogicus, γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, Philo.
Genealogus, ὁ γενεαλόγος, ε, Laert.
Gener, ὁ γαμβρὸς, ε, Dem.
Generalis, γενικὸς, ἡ, ὸν, Suid.
Generaliter, γενικῶς, καθόλε, Ariftot.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εως, Plato. ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, ε, Plato.
Genero, γεννάω, Xen.
Generosè, γενναίως, Herodian.
Generofitas, ἡ γενναιότης, Polyb. ἡ ἐυγένεια.
Generofus, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, Herodian. homo, ἄνθρωπος γενναῖος, Dem. nobili genere ortus, ὁ ϗ ἡ ἐυγενὴς, έως, Ariftot.
Genefis, ἡ γένεσις, εως, Plato.
Genethlia, vide *Natalitia*.
Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, Ariftot.
Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.
Geniculatim, γόνυδον, ὀκλὰξ, Lucian.

Genic latus,

Geniculatus, ὁ ϗ ἡ γονατώδης, εος, Theophr. γεγονατωμένος, ένη, ένον, Diosc.
Geniculor, γονατίζω Poll.
Geniculum, τὸ γονάτιον, ȣ, τὸ γόνιον, ȣ.
Genitalis, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ γόνιμος, Plato.
Genitivus, γενικὸς, ὴ, ὸν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, ȣ, Plut. ὁ γονεὺς, έως, id. ὁ γεννήτωρ, ορος, Plato. ὁ γενετὴρ, ῆρος, Aristot. ὁ γενέτης, Plut.
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, Lucian.
Genius, ὁ δαίμων, ονος, Pind.
Gens, τὸ ἔθνος, εος, Thuc.
Genticus, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, Hermog.
Gentilis, ὁ ϗ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, Arist. ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ἡ συγγένεια, Dem.
Gentilitius, γενικὸς, ὴ, ὸν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, Plut. flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινὶ, N. T. προσκυνέω τινὶ, Plut. genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, Chrys.
Genuinus, γνήσιος, ία, ιον, Aristot.
Genus, τὸ γένος, εος, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος; pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατον τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν; genus alicujus et familia, γένος τινὸς ϗ οἰκία; generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τȣ̃ γένȣς; genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινι ὢν; genere remotior, ἀποτέρω τῷ γένει ὢν, idem. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, ȣ̓δέτερον, κοινόν; caussæ, εἶδος τȣ̃ λόγȣ, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβȣλευτικὸν, δικανικόν; summum, γένος ἀνώτατον, seu γενικώτατον; intermedium, γένος μέσον, seu ὑπάλληλον; generis recensio, ἡ γενεαλογία, ας, Isocr. genus recenseo, γενεαλογέω, N. T. altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, Dem. genus pœnæ, honoris, essentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ȣ̓σίας, παιᾶνος, &c. Plato. Arist.
Geodæsia, ἡ γεωδαισία, Aristot.
Geographia, ἡ γεωγραφία, Strabo.
Geographicus, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, Strabo.
Geometra, ὁ γεωμέτρης, ȣ, Plut.
Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, Lucian.
Geometricus, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Germanè, ἀδελφικῶς, Joseph. γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, Chrys. ἡ οἰκειότης, ητος, Dem.
Germanus, non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, Dem. eodem patre ortus, ὁ ϗ ἡ ὁμοπάτριος, id. Confer *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, ȣ̃, Theophr. τὸ βλάστημα, ατος, Isocr. ἡ βλάστη, ης, Theophr.
Germinasco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, Theophr. ἡ ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, id. non germinans, ὁ ϗ ἡ ἀβλαστος, ȣ, id. serò germino, ὀψιβλαστέω, id. maturè germino, πρωϊβλαστέω, id.
Gero, φέρω, Dem. pileum, φορέω πῖλον, seu πιλίδιον, Lucian. annulum, φορέω δακτύλιον, Eust. remp. πράττω τὰ πολίτικα; πράττω τὰ δημόσια; τὰ τῆς πόλεως; τὰ κοινὰ, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Dem. res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, Isocr. multa et præclara, διαπράττομαι πολλὰ ϗ καλά; res illustriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, Xen. me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Isocr. me fortunâ indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον; me talem erga parentes, γίνομαι τοιȣ̃τος περὶ τȣ̀ς γονεῖς; me benignum erga omnes, εὔνως ἔχω πρὸς ἅπαντας, id.
Gerræ, αἱ λῆροι, ων, Plut.
Gerro, ὁ φλύαρος, ȣ, Dem. ὁ ληρέων, οντος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ληρώδης.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, ων, Dem. τὰ πράγματα, ων, id.
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, Plut.

Gestatio, ἡ φόρησις, έως, ἡ φορὰ, ᾶς, Poll.
Gestatorium, τὸ φορεῖον, ȣ, Herodian.
Gesticulator, ὁ μῖμος, Dem. ὁ ϗ ἡ χειρονόμος.
Gesticulor, ὀρχέομαι, Xen. χειρονομέω, Poll.
Gestio, γαυριάω, aliquâ re, τινὶ, Dem. vehementer appeto, προθυμέομαι τι, Aristot.
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, Plato.
Gestus, ûs, ἡ σχέσις, Dem. effingere gestum aliquem in statuâ, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, id.
Gibber, κυρτὸς, ὴ, ὸν, Hom. κυφὸς, ὴ, ὸν, id.
Gibbosus, idem.
Gibbus, τὸ κύρτωμα, Lucian. τὸ ὕβωμα, Gal. ἡ κύφωσις.
Giganteus, γιγαντεῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ γιγαντώδης, Philo.
Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantes imitor, γιγαντιάω, Suid.
Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, Xen.
Gilvus, κιρρὸς, ὰ, ὸν, Ægin.
Gingiva, τὸ ȣ̃λον, Hippocr. interior, τὸ ἔνȣλον, Poll.
Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.
Glaber, ψιλὸς, ὴ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, Clem. Alex. φαλακρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut.
Glabresco, ψιλόομαι, Aristot. φαλακρόομαι.
Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡ ψιλότης, Plut.
Glabro, ψιλόω, Aristot. φαλακρόω.
Glacialis, e, ὁ ϗ ἡ κρυσταλλώδης, ὁ ϗ ἡ παγετώδης, Aristot. ὁ ϗ ἡ κρυμοπαγής.
Glacies, ὁ κρύσταλλος, Diod. Sic. ὁ πάγος, Plut. ὁ παγετὸς, ȣ̃, Xen.
Glacio, vide *Congelo.*
Gladiator, ὁ μονομάχος, ȣ, Herodian.
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, ὸν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, Lucian.
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, τὸ μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, Xen. ἡ μάχαιρα, Dem. gladium evagino, seu stringo, γυμνόω τὸ ξίφος, Herodian. σπάομαι τὸ ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, Ælian. gladio occido, ξιφοκτονέω, Suid.
Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, Al. Aphr.
Glandulosus, ὁ ϗ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, Galen.
Glans, ἡ βάλανος, Aristot. unguentaria, ἡ μυροβάλανος, id. pudendi, ἡ κορώνη, ης, Artem.
Glarea, ἡ ψάμμος, ȣ, Plut.
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ὴ, ὸν, Aristot. γλαύκιος, ία, ιον, Theophr. color, ἡ γλαυκότης, Aristot.
Glaucedo, ἡ γλαυκωσις, τὸ γλαύκωμα, Gal.
Gleba, ἡ βῶλος, Theophr.
Glebosus, ὁ ϗ ἡ βωλώδης, εως, plenus glebis, ὁ ϗ ἡ ἀδρόβωλος, Diosc.
Glebula, τὸ βώλιον, Arist. τὸ βωλάριον, Strabo.
Glis, ὁ ἐλειὸς, ȣ̃, Aristot.
Glisco, αὔξομαι, Dem.
Globo, σφαιρόω, Galen.
Globositas, τὸ σφαιροειδὴς, έος.
Globosus, ὁ ϗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, Luc. σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, Athen.
Globulus, τὸ σφαίριον, ȣ, Theophr.
Globus, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
Glocio, seu Glocito, κλώζω, Poll.
Glomeratio, στρέμβωσις, εως, τὸ ἐνείλημα.
Glomero, στρομβόω, ἐνειλέω, συσπειράω.
Glomerosus, ὁ ϗ ἡ στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ στρομβοειδὴς, έος.
Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ἴδος, Hesych.
Gloria, ἡ δόξα, ης, Dem. τὸ κλέος, id. ἡ εὔκλεια, ας, Isocr. ἡ εὐδοξία, ας, id. et honores, δόξα ϗ τιμαὶ, Dem. εὐδοξία ϗ τιμὴ, id. et laus et fama, εὐδοξία, ϗ ἔπαινος ϗ φημὴ, Isocr. magna seu illustris, δόξα πολλή; immensa, ἀνυπέρβλητος, id. sempiterna, ἀειμνηστος, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, id. immortalis, ἀθάνατος, Dem. pulcherrima et maxima, καλλίστη ϗ μεγίστη, Isocr. bona, χρηστὴ, Dem. divina et illustris, ἰσόθεος ϗ πᾶσιν ὀνομαστὴ, Isocr. ficta, ψευδὴς, id. antiqua, παλαιὰ, id. gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, Dem. σπȣδάζω περὶ δόξης, id. ὀρέγομαι δόξης, Isocr. venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς, Dem. adfero, seu pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, Isocr. παρασκευάζω δόξαν, περιτίθημι δόξαν τινι, Dem. adipiscor, seu consequor, τυγχάνω δόξης, κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν; refero ex aliquâ re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος; adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, id. amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ȣ.
Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, N. T.
Glorifico, δοξάζω; Deum, Θεὸν, N. T. aliquem, δοξολογέω τινὰ, Bas.
Gloriola, τὸ δοξάριον, ȣ, inanis, κενὸν, Dem.
Glorior, καυχάομαι; aliqua re, ἐπὶ τινι, Lycurg. μεγαλαυχέομαι τινι, vel ἐπὶ τινι, Isocr. valde inconsideratè, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, id. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τȣ̃ πλȣ́τȣ, id. γαυριάω.
Gloriosè, ἐνδόξως, Dem. εὐκλεῶς, Poll.
Gloriosus, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ȣ; jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, Isocr.
Glos, ἡ γάλως, ωος, contr. ῶς, Poll.
Glossa, ἡ γλῶσσα, seu γλῶττα, ης, Aristot.
Glossema, ἡ γλώσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, Lucian.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, ȣ, Diosc. ἡ ἄχνη, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, Diosc.
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, Theophrast.
Glutino, κολλάω; aliquid, τὶ, Plut. συνάπτω.
Glutinosus, ὁ ϗ ἡ κολλώδης, εος, Plato. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, Diosc.
Glutinum, idem quod *Gluten.*
Glutio, λιχνεύω, Max. Tyr. καταπίνω.
Gluto, ὁ λίχνος, ȣ, Plato.
Gluttus, ὁ λαιμὸς, ȣ̃, Lucian.
Gnaritas, vide *Peritia.*
Gnarus, vide *Peritus.*
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, Hesych.
Gnathonicè, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, γναθωνικὸς, ὴ, ὸν.
Gnatus, vide *Filius.*
Gnaviter, vide *Industriè.*
Gnavo, vide *Navo.*
Gnavus, vide *Industrius.*
Gnoma, vide *Sententia.*
Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Bud.
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβατος, ȣ, N. T.
Gracilentus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Gracilesco, ἰσχνόομαι, Al. Aphr. λεπτύνομαι.
Gracilis, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, Plut. gracilem reddo, ἰσχναίνω, Aristot. λεπτὸς, ὴ, ὸν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, Galen. ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, Bas.
Gradatus, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν; adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, Strabo.
Gradior, βαίνω, Dem. Confer *Eo.*
Gradus, ὁ κλίμαξ, Xen. in scalâ, ἡ βαθμὶς, Soph. honoris, ὁ βαθμὸς, ȣ̃, N. T.
Græcanicus, Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Græcè, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, Lucian.
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, Dem.
Græcus, Ἑλλήνιος, ία, ιον, Herodot. Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Lucian. At *Subst.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, Dem. Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, Herodot. cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor, ἑλληνίζω, Æschin. et Athen.
Graius, idem.
Grallæ, τὰ τῶν καλοβάτων βάθρα, grallis incedo, σκωλοβατίζω, Epicharm.
Grallator, ὁ καλοβάτης, ὁ σκωλοβατίζων, Epicharm.
Gramen, ἡ χλόη, Aristot. ἡ ἄγρωστις, Plut.
Gramineus, ὁ ϗ ἡ χλοηφόρος, ȣ, Eur.
Graminosus, ὁ ϗ ἡ χορτώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Lucian.

Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ὧν, Poll. τὸ σιτοφυλάκειον, ꙋ.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, Diosc.
Grandævus, ὁ ϗ ἡ πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι.
Grandiloquus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥήμων.
Grandino, χαλαζάω, Lucian.
Grandinosus, ὁ ϗ ἡ χαλαζώδης, εος, Aristot.
Grandis, vide *Magnus.*
Granditas, vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, Lucian. grandine infestor, χαλαζάομαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζηδὸν, Nicet.
Granosus, ὁ ϗ ἡ κοκκώδης, εος.
Granum, ὁ κόκκος, ꙋ, Diosc.
Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.
Graphicè, γραφικῶς, Plut.
Graphice, ἡ γραφικὴ, sc. τέχνη, Aristot.
Graphium, τὸ γραφεῖον, Plut. ἡ γραφὶς, ἴδος, Plato.
Grassatio, ἡ λωποδυσία, ας, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τꙋ̃ πάθꙋς, Diosc.
Grassator, ὁ λωποδύτης, Dem.
Grassor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω ἐις πόλιν, Herodian. ἐφορμάω.
Gratabundus, σύγχαίρων, ꙋσα, ον, Dem.
Gratè, κεχαρισμένως, Isocr. ἐυγνωμόνως.
Grates, vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, Dem. et delectatio, ἡ χάρις, ϗ ἡδονὴ, idem. gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων; inire, χάριτας χαρίζεσθαι; apud aliquem, κατατιθέναι χάριν πρός τινα; ambire, δῆλον περιέρχεσθαι τινος χάριτος, id. mereri, ἄξιον ἔιναι χάριτος, Isocr. benè meritum repetere, ἐυ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, idem. debere alicui, χάριν τινὶ ὀφελεῖν, Dem. habere alicui, ἐιδέναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινὸς, Xen. ἀντί τινος, seu τινὸς ἕνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, Dem. consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος; gratias agere alicui, ἐυχαριστεῖν τινι, id. pro aliquâ re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, Dem. ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν; in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ; cujus igitur rei gratiâ ista dico? τινος ꙋ̃ν ἕνεκα ταυτα λέγω; τꙋ̃ χάριν δὴ ταυτα λέγω; id. quæstûs gratiâ delinquere, κέρδꙋς ἕνεκ᾽ ἀδικεῖν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, Dem. in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαι τινὶ, seu πρός τινα, Isocr.
Gratificatio, ἡ ἐυεργεσία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι; alicui, τινὶ, Dem. ἀρέσκω τινὶ, ἐυεργετέω, valdè, maximè, abundè, injustè, σφόδρα, μάλιστα, καθ᾽ ὑπερβολὴν, ἀδικῶς, id. non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρὸς τινὰ, Xen.
Gratiosè, κεχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαρίτως, id. χαριέντως, id.
Gratiosus, χαρίεις, εσσα, εν, Isocr. ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐυχαρις.
Gratis, δωρεαν, dare aliquid alicui, διδόναι τι τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα.
Gratitudo, ἡ ἐυχαριστία, ἡ ἐυγνωμοσύνη.
Grator, vide *Gratulor.*
Gratuitò, ἀμισθὶ; facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Confer *Gratis.*
Gratuitus, ὁ ϗ ἡ ἄμισθος, ꙋ.
Gratulatio, τὸ σύγχαρμα.
Gratulor, συγχαίρω; alicui, τινὶ, Isocr. ob aliquid, τινὸς, Dem. tibi de felicitate, συνήδομαι σοι τῆς ἐυτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι ἀυτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένꙋς τῃ νίκῃ, Diod. Sic.
Gratus, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητὸν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, Arist. pro beneficio, ὁ ϗ ἡ ἐυχάριστος, ꙋ Philo. grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, Dem. item ὁ ϗ ἡ ἐυγνώμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκꙋσίως, Aristot. δυσχερῶς.
Gravedinosus, καταῤῥοητικὸς, ἡ, ὸν.
Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, Gal. gravedine laboro, κορυζάω, Lucian.
Graveolens, ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ꙋ, Al. Aphr.
Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, Plut.
Gravesco, βαρύνομαι, Polyb.
Graviditas, ἡ κύησις, εως, Philo.
Gravido, ἐγκυμονα ποιέω.
Gravidus, ἐπιβαρηθεὶς; mulier, ἐγκύꙋσα, ης, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχꙋσα, N. T. βαρυνομένη τὴν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ; pondus, homo, vox, Plato. Herodian. Xen. ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, multa gravia oriuntur è bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τꙋ̃ πολέμꙋ, Dem. σεμνὸς, ἡ, ὸν, studeo esse urbanus et gravis, πειρῶ ἔιναι ἀστεῖος ϗ σεμνὸς, Isocr. σπꙋδαῖος, αία, αῖον, res graves et necessariæ, πράγματα σπꙋδαῖα ϗ κατεπειγοντα, id. ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν ἐυτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, graviorem, seu fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, id.
Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, Plut. morum, ἡ σεμνότης, Dem.
Graviter, βαρέως; fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et molestè fero, βαρέως ϗ λυπηρῶς, seu βαρέως ϗ χαλεπῶς φέρω τι, id. me habeo, σεμνύνομαι, idem.
Gravisculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόβαρυς, εως.
Gravo, βαρέω, aliquid, τι, Lucian. aliquem, βαρύνω τινὰ, Xen.
Gregalis, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, Aristot.
Gregarius, ἀγελαῖος, αία, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστὴς, Isocr.
Gregatim, ἀγεληδὸν, Hom.
Gremium, ὁ κόλπος, ꙋ, Lucian.
Gressus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, Lucian.
Grex, τὸ ποίμνιον, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, id. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, Athen.
Griphus, ὁ γρῖφος, Poll.
Grossus, ὁ ὄλυνθος, Theophr.
Grumulus, τὸ θρομβίον, ꙋ, Diosc.
Grumus, ὁ θρόμβος, ꙋ, Diosc. ὁ χόνδρος, ꙋ.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω, porci grunnientes, χοροι γρυλλίζοντες, Aristoph.
Grunnitus, γρυλλισμὸς, ὁ γρυμὸς, Athen.
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, Herodot.
Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ꙋ, ὁ ὀιαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, Plato. ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, Plato. ὁ διευθυντὴς.
Guberno, κυβερνάω; navem, ναῦν, Dem. cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optimè, remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, Isocr.
Gula, ὁ ὀισοφάγος, ꙋ, Aristot. ὁ λαιμὸς; gulæ deditus, vide *Gulo.*
Gulo, ὁ λίχνος, Plato.
Gulositas, ἡ λιχνεία, Plut. ἡ γαστριμαργία.
Gulosus, ὁ ϗ ἡ γαστρίμαργος, Aristot.
Gurges, ἡ δίνη, ης, Plato.
Gurgustium, τὸ ὀικίδιον, ꙋ, Dem.
Gustabilis, e, γευστὸς, ἡ, ὸν.
Gustatio, ἡ γεῦσις, εως, Aristot.
Gustatus, ûs, vide *Gustus.*
Gusto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, Dem. τι, N. T.
Gustus, ἡ γεῦσις, εως, Aristot. gustum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, Plato. τι, Soph.
Gutta, τὸ στάγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, Athen. ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ σταγόνας.
Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, Gal. ὁ φάρυγξ, Hipp. ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ χερνιψ, Athen. τὸ χερνιβεῖον.
Guttus, ὁ πρόχοος, ꙋ, Athen.
Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ꙋ, ὁ γυμνασιάρχος, ꙋ, Poll.
Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ꙋ, Lucian.
Gymnicus, γυμνικὸς, ἡ, ὸν, agon, ἀγων, Thuc.
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ὁ γυναικῶν, ῶνος, Xen. γυναικωνῖτις, ιδος, Plut.
Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*
Gypseus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψꙋ, simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τꙋ̃ γύψꙋ, Paus.
Gypso, γυψόω.
Gypsum, seu Gypsus, ἡ γύψος, Diosc.
Gyro, γυρόω, δινεύω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ꙋ; gyrum circa aliquem aliquâ re describo, γῦρον περὶ τινὰ τινι περιγράφω, Plut.

H.

HA, ha, ἆ, ἆ, Aristoph.
Habena, ἡ ἡνία, Xen.
Habeo, ἔχω, τι, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημι τινα ἐις τꙋ̀ς ἐχθρꙋ̀ς, Dem. aliquid pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, Plato. pro turpi, ἐν ἀισχρῷ, Plut. me benè, ἔχω καλῶς, Dem. pessimè, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω; contra aliquem, κατά τινος, id. de aliquâ re, ἔπω λόγον περί τι, Isocr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen à justitiâ, τῆς δίκης ἐπώνυμος ἐιμι, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλꙋ̀ς ἐναντιωμένꙋς, Isocr. rationem seu argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμάω τꙋ̀ς λόγꙋς, Isocr. ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, Dem. jus faciendi testamentum, κυριὸς ἐιμὶ διαθέσθαι, rationem, seu curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, Isocr. τινὸς, id.
Habilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐυκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τὶ, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐυάρμοστος.
Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, Plut. ἡ ἐυαρμοστία.
Hibitabilis, ὁ ϗ ἡ ὀικήσιμος.
Habitaculum, τὸ ὄικημα, Xen.
Habitatio, ἡ ὄικησις, εως, Dem.
Habitator, ὁ ὀικήτωρ, ορος, Dem. ὀικητὴς, ꙋ̃, urbis, ὧν ἐν τῇ πολει, id.
Habito, ὀικέω, urbem πόλιν, Isocr. ἐν τῷ ἄστει, Dem. inter aliquos, ἔν τισι, Plato. in domo, ἐν ὀικίᾳ, Æschin. in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, Isocr. terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in terrâ, ἐπὶ τῇ γῇ, N. T. in insulâ, νῆσον, Isocr.
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, Gal.
Habitus, ûs, ἡ ἕξις, εως, Aristot.
Hac, τῇδε, Dem. hac illac cursito, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, idem.
Hactenus, ϗ ταῦτα μὲν ταυτῃ, Plato. ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τꙋ̃δε, Thuc.
Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ꙋ, Athen.
Hædile, ἡ ἐριφεστασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ꙋ, Aristot.
Hæreditarius, κληρονομαῖος, αία, αῖον, Pandect.
Hæreditas, ἡ κληρονομία, Dem. ὁ κλῆρος, hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, idem. adire, ἀιρεῖν κλῆρον; tenere, ἔχειν κλῆρον; dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύω τꙋ̃ κλήρꙋ; dividere cum fratre, νέμεσθαι seu μερίζεσθαι τὴν ꙋ̓σίαν πρὸς ἀδελφὸν; sortiri, κληρꙋ̃ν τὸν κλῆρον, idem. Confer *Hæres.*
Hæreo, συνάπτομαι, in aliquâ re, πρός τι, Aristot. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, Isocr.
Hæres, ὁ κληρονόμος, Dem. sum, κληρονομέω; alicujus, κληρονόμος ἐιμὶ τινος, id. hæredem instituo, seu scribo aliquem, καθίστημι τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.
Hæresis, ἡ ἄιρεσις, εως, Galen.
Hæreticus, ἀιρετικὸς, ἡ, ὸν.
Hæsitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, Aristot.

Hæsitatio, ἡ ἀπορία, ας, Isocr.
Hæsito, ἀπορέω, Xen. Confer *Dubito*.
Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος, Lucian.
Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, Aristot. ὁ ἀτμὸς, Plut.
Halo, ἐκπνέω, Aristot. ἀτμιάω, Hippocr.
Hamatus, ἀγκιστρωτὸς, ἡ, ὸν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ȣ.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ȣ, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρεύω, Cl. Alex.
Hara, ὁ συφεὸς, ȣ͂, Hom.
Hariola, ἡ μαντὶς, εως, Athen.
Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, Lucian.
Hariolor, μαντεύομαι, Plato. χρησμῳδῶ.
Hariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, Aristot.
Harmonicus, ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Harpago, ἡ ἁρπάγη, Hesych. ἡ ἅρπαξ, Poll.
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Haruspex, ὁ ἱεροσκόπος, ȣ.
Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.
Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.
Haruspicor, ἱεροσκοπέω.
Hasta, τὸ δόρυ, ατος, Aristot. ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος, sub hastâ aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, Diod. Sic. ἀποκηρύττω τι, Plut.
Hastatus, ὁ ϗ ἡ αἰχμοφόρος, ὁ ϗ ἡ δορυφόρος, Xen. ὁ ϗ ἡ λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίȣ ξύλον.
Haud, ȣ̓, vide *Non*. haud dubie, ἀναμφισβήτως, Dem. haudquaquam, ȣ̓δαμῶς, Dem.
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω; aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, Ælian. ἀρύω ὕδατος, Plato. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τȣ͂ Νείλȣ, Plut.
Haustio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, Æl.
Haustrum, τὸ ἀντλητήριον, τὸ ἄντλημα, N. T. ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, Themist.
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, Galen.
Hebeo, ἀμβλύνομαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, Luc.
Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ; pugio, ξιφίδιον, Plut. visus, ἀμβλὺ ὁρᾶν; hebetem reddo aliquem ad aliquid, ἀμβλὺν ποιεῖν τινὰ πρός τι, Plut.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, Thuc. oculi hebescunt, ἀμβλυȣ͂νται οἱ ὀφθαλμοὶ, Theophr.
Hebetatio, ἡ ἄμβλωσις, εως; oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
Hebeto, ἀμβλύνω, τι, Plut. ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι, id.
Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος; oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, ȣ͂, Hipp.
Hecticus, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hecticâ laborat, ὁ ἑκτικὸς, ȣ͂, Gal.
Hedera, ὁ κισσὸς, seu κιττὸς, ȣ͂, Theophr.
Hederaceus, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, Athen. poculum, τὸ κισσύβιον, ȣ, id.
Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγὼ, Sophocl. οἴ ἐμὲ, Epigr. οἴ μοι, Synes. hei mihi misero, οἴμοι τάλας, Aristoph. hei miser, αἰβοῖ τάλας, idem.
Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ȣ, Diosc.
Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot. ἡ λιχνεία.
Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ȣ, Dem. ὁ ἄσωτος, Aristot. ὁ λαφύκτης.
Helluor, ἀσωτεύομαι, Athen. λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ἀνδρὸς.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemisphærium, τὸ ἡμισφαίριον.
Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, Gal.
Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Hera, ἡ δέσποινα, ης, Plato. ἡ δεσπότις, ἡ κυρία.
Herba, ἡ πόα, ας, Theophr. ἡ βοτάνη.
Herbaceus, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbarius, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Herbesco, βοτανόμαι, ποάζω, Naz.
Herbeus, ea, eum, ὁ ϗ ἡ ποώδης, εος, Plut.
Herbosus, ὁ ϗ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbula, τὸ ποάριον, ȣ, τὸ βοτάνιον, ȣ,
Heri, χθὲς, Xen. ἐχθὲς, Isocr.
Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν; jus, δίκαιον δεσποτικὸν, Aristot.
Heriliter, δεσποτικῶς, Dem. κυρίως, id.

Hernia, ἡ κήλη, Gal. aquosa, ἡ ὑγροκήλη, Poll.
Herniosus, ὁ κηλήτης, ȣ, Synes.
Heroicus, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, Plut. ἡρῷος, α, ον, Aristot.
Heroina, ἡ ἡρωὶς, ίδος, Athen.
Heros, ὁ ἥρως, ωος, Lucian.
Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Herus, ὁ δεσπότης, ȣ, Dem. ὁ κύριος.
Hesternus, χθεσινὸς, ἡ, ὸν; ὁ, ἡ, τὸ χθὲς; compotatio, ὁ χθὲς πότος, Plato.
Heu! ἰȣ͂, Dem. φεῦ. Confer *Hei*.
Heus, ὦ τὰν, sed heus tu, si, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, Dem. ὦ ἐτὰν, Lucian.
Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, Plato.
Hic, hæc, hoc, ȣ̔͂τος, αὕτη, τȣ͂το, Dem. hic ipse, αὐτὸς ȣ̔τοσὶ, Dem.
Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hocce, ȣ̔τοσὶ, αὑτηὶ, τȣτὶ, *gen.* τȣτȣὶ, ταυτησὶ, *dat.* τȣτῳὶ, &c. Dem.
Hiccine, idem quod antecedens *Hicce*.
Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, Philo.
Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.
Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος, Luc.
Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, Suid. ἡ ἱλαρότης, N. T.
Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, Syn.
Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, Dem.
Hilarus, idem quod *Hilaris*.
Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, id. hinc et illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν, Plato. hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, Isocr. hinc colligere, ἐκ τȣ́των καταμαθεῖν, idem.
Hinnio, χρεμετίζω, Xen.
Hinnitus, ûs, ὁ χρεμετισμὸς, ȣ͂, Ammon.
Hinnulus, ὁ νεβρὸς, ȣ͂, Plut.
Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ȣ, LXX.
Hio, χαίνω, Lucian. ἀναχαίνω, idem.
Hircinus, τράγειος, εία, εῖον, hircina pellis, τραγέη, ης, Plut.
Hircosus, ὁ ϗ ἡ τραγομάσχαλος, Aristoph.
Hircus, ὁ τράγος, Aristot. hircum oleo, τραγίζω, Hipp. hircorum fœtor, ὁ γράσος.
Hirquus, ὁ κάνθος, ȣ, Aristot.
Hirsutia, ἡ δασύτης.
Hirsutus, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.
Hirtus, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ȣ, Philostr.
Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, Theophr.
Hirundineus, ὁ ϗ ἡ χελιδόνειος, ȣ, Poll. χελιδόνιος, ȣ, Athen.
Hirundo, ἡ χελιδὼν, Aristot. hirundinem imitor, χελιδονίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως, Eust.
Hisco, χαίνω, Lucian.
Hispidus, ὁ ϗ ἡ λάσιος, ȣ, Philostr.
Historia, ἡ ἱστορία, ας, Isocr.
Historialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Historicus, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, Plut. historiarum scriptor, ὁ ἱστορικὸς, ȣ͂, idem, ὁ ἱστοριογράφος, ȣ, Diod. Sic.
Histrio, ὁ μῖμος, ȣ, ὁ ὑποκριτὴς, ȣ͂, Plut.
Histrionalis, ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, Dem. Phal.
Histrionicè, ὑποκριτικῶς, Athen.
Hiulco, διασχίζω.
Hiulcus, ὁ ϗ ἡ χασμώδης, εος.
Hodie, σήμερον, Aret. τήμερον, Dem. αὐθήμερον, id. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycurg.
Hodiernus, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, seu *Atticè* τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι seu ἄχρι τῆς σήμερον seu τήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
Hœdus, vide *Hædus*.
Holosericus, ὁλοσηρικὸς, ἡ, ὸν.
Homicida, ὁ φονεὺς, Dem. ὁ ἀνδροφόνος, id.
Homicidium, ὁ φόνος, Dem. ἡ μιαιφονία, Plato. committo, ἀποκτείνω τινὰ, Dem. ἀνθρωποκτονέω, Naz.
Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ȣ, Dem. probus, σπȣδαῖος, id. bonus et humanus, χρηστὸς ϗ φιλάνθρωπος, id. levis seu obscurus, τυχὼν, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθόρος, id. exterus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, Dem.
Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, Dem. ὁ ἀνθρωπίσκος.
Honestamentum, τὸ κόσμημα, Plato.

Honestas, τὸ καλὸν, ȣ͂, Dem. ἡ καλοκαγαθία, Xen. Confer *Virtus*, item *Honestus*.
Honestè, καλῶς, et decenter agere, ϗ προσηκόντως πράττειν, Dem.
Honesto, τιμάω, aliquem, τινὰ, Dem. ἐπικοσμέω τινὰ, Aristot. σεμνύνω τινὰ, Dem.
Honestum, τὸ καλὸς, ȣ͂, Dem.
Honestus, honorabilis, ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, Xen. bonus, καλὸς, ἡ, ὸν, Dem. honestum et bonum esse, καλὸν ϗ ἀγαθὸν εἶναι, id. et decorum esse alicui, καλὸν ϗ πρέπον εἶναι τινι, et jussum esse, καλὸν ϗ δίκαιον εἶναι, id.
Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. ἡ ἐπιτιμία, et gloria, τιμὴ ϗ δόξα, et admiratio, τιμὴ ϗ ζῆλος, ζῆλος ϗ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriæ, φιλοτιμία ϗ δόξα; magnus, τιμὴ μεγάλη, id. amplissimus, πλείστη, id. immortalis, ἀνεξάλειπτος, Isocr. meritus, προσηκέσιος, Dem. eximius, ἐξαίρετος, Isocr. summus, ὑπερβολὴ τιμῆ, Dem. honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, Isocr. amo, τιμὴν ἀγαπάω; quæro, τιμὴν ζητέω, ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν; adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, κομίζομαι τιμὴν, id. decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, Dem. conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, Isocr. consequi, εὑρίσκειν τιμὴν, Dem. τυγχάνειν τιμῆς, id. κτήσασθαι τιμὴν, idem. λαμβάνειν τιμὴν, Isocr. habere, ἔχειν τιμὴν, id. tollere benè meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, Dem. datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσαν τινι; amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, Isocr. honore contentum esse, στέργειν τιμὴν, id. frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, Dem. antecellere, alicui, προέχειν τιμῇ τινος, Isocr. honoris et decori caussam esse, τιμίȣ ϗ καλȣ͂ αἴτιον εἶναι, Dem. summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, idem. publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν τινα, id.
Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, id. ὁ ϗ ἡ ἀξιότιμος.
Honorarium, τὸ γέρας, ατος, Dem. bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ȣ, id. dare, διδόναι ἀριστεῖον τινι, id. consequi ab aliquo, ἀξιȣ͂σθαι τȣ͂ ἀριστείȣ ἀπό τινος, id. λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, Isocr. τυγχάνειν τȣ͂ ἀριστείȣ, id.
Honorarius, τιμητικὸς, ἡ, ὸν.
Honoratè, ἐντίμως, Plato.
Honoratus, τιμώμενος, ένη, ενον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ȣ, id. ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος.
Honorificè, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plato.
Honorificus, τίμιος, ία, ιον; honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ȣ; honorifica et magna et splendida res, ἔντιμον ϗ μέγα ϗ λαμπρὸν πρᾶγμα, id.
Honoro, τιμάω; aliquem, τινὰ, Demosth. maximè, μάλιστα, id. εἰς ὑπερβολὴν, idem. ὑπερβαλλόντως, ut meretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. perinde ut alium, ἐξ ἴσȣ τῷ ἄλλῳ, Dem. publicè, δημοσίᾳ, id. aliquem in aliquâ re, τινὰ κατά τι, Ælian. et religiosè colo animalia quædam, σέβομαι ϗ τιμάω ζῶά τινα, Isocr. Confer *Honor*, item *Colo*.
Hora, ἡ ὥρα, ας, Dem. quota hora est? ποῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον, Lucian. hâc ipsâ horâ, ἐνστάσης τῆς ὥρας, Plut. elapsa, ὥρα παρελθȣ͂σα.
Hordeaceus, κρίθινος, ίνη, ινον; vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄρτος, Plut.
Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, Theophr. hordei ferax, ὁ ϗ ἡ κριθοφόρος, Strabo.
Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.
Hornus, ἐτειος, εία, ειον, Cl. Alex.
Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ȣ, Strabo.
Horrendus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, Isocr. scelus, δεινὸν ϗ σχέτλιον ἀσέβημα, Dem.
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, Dem. sues horrentes setis, ὕες ἀναφρίσσοντες, Aristot.
Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ȣ.
Horresco, vide *Horreo*.
Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, Poll. ἡ ἀποθήκη, ης, N. T. τὸ σιτοφυλακεῖον.

Horribilis, e, φοβερὸς, ά, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ φρικώδης.
Horridè, τραχέως, Isocr.
Horridus, τραχὺς, εῖα, ὺ, Isocr.
Horror, ἡ φρίκη, ης, Plut. febrilis, ἡ φρικία, ας, Dioscor.
Horsùm, δεῦρο, Dem.
Hortamentum, τὸ παράγγελμα.
Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, Aristot. ἡ νυθέτησις.
Hortator, ὁ νυθετῶν, ῦντος, Isocr. ὁ παραινῶν, ῦντος, id.
Hortensis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, smilax, σμίλαξ, Diosc.
Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τὶ, Isocr. πρὸς τι, id. προτρέπω τινὰ εἰς τι, Dem. ἐπὶ τι, id. παραινέω τινὰ τι, Xen. παροξύνω τινὰ τι, Isocr. παρορμάω τινὰ εἰς τι, Xen.
Hortulanus, ὁ κηπυρὸς, ῦ, Diod. Sic.
Hortulus, τὸ κηπίον, υ, Thuc. τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κῆπος, υ, Dem.
Hospes, *alios hospitio excipiens*, ὁ πρόξενος, υ, Thuc. ὁ ξυνοδόχος, υ, Philo. ὁ πανδοχεὺς, έως, Plut. qui hospitio excipitur, ὁ ξένος, υ, Dem. alicujus et familiaris, ξένος ἄν τινι ἐπιτήδειος, Isocr.
Hospita, ἡ ξενοδόχος, ἡ πανδοκεύτρια, Aristoph.
Hospitalis, ξένιος, ία, ιον, Xen. ὁ ϗ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ἡ, ὸν; amicitia, φιλία, Aristot. munus, τὸ ξένιον, Dem.
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, Dem. ὁ ξενισμὸς, ῦ, Plut. ἡ φιλοξενία.
Hospitaliter, φιλοξένως, Isocr.
Hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ πανδοχεῖον, Plut. ὁ ξενὼν, et amicitia, ἡ ξενία ϗ φιλία, Dem. renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι ϗ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαι τινὶ προξενίαν, Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, id. hospitio conjungor, ξενόομαι, Xen.
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρὰ τινὶ, N. T. ὑπὸ τινὸς, Xen.
Hostia, ἡ θυσία, ας, Lucian. τὸ θῦμα, ατος, Isocr. hostiam immolo, θυσίαν θύω, Plato. ἱερόθυτα ποιέω, Aristot.
Hosticus, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, Xen.
Hostilis, πολεμικὸς, ία, ιον, Xen. ἐχθρὸς, ά, ὸν; ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς, hostili animo sum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρὸς τινα, id.
Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, Herodian.
Hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. πολεμίως, Thuc.
Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian.
Hostio, ἀμείβομαι, Dem.
Hostis, ὁ ἐχθρὸς, ῦ, Dem. ὁ πολέμιος, et inimicus, πολέμιος ϗ ἐχθρὸς, id. potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, id. acris, χαλεπὸς, Isocr. irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, Dem. apertus, πρόδηλος, id. communis, κοινὸς, id. hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, Isocr. judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, id. fieri alicui, γίγνεσθαι τινι πολεμήσαντα, Dem. esse alicujus, εἶναι πολέμιον seu ἐχθρὸν τινὸς, experiri aliquem, χρῆσθαι τινι πολεμίῳ, seu ἐχθρῷ, facere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, id.
Hùc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adsiste, δεῦρο ἀναστάς μοι, id. restituere, δεῦρο κατάγειν, id. mittere, ἐνθάδε πέμπειν, Isocr. hucusque, ἄχρι τῦ δεῦρο, N. T. hûc et illûc circumvagari, δευροκἀκεῖσε διαφέρεσθαι, Dem.
Hujusmodi, τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο, Dem. τοιῦτος, τις, Plato.
Humanè, ἀνθρωποπαθῶς, Hermog.
Humanitas, humana natura, ἡ ἀνθρωπότης; comitas, ἡ φιλανθρωπία, Dem. et clementia alicujus, ϗ πρᾳότης τινὸς, et animi facilitas, ϗ τρόπυ ἐπιείκεια, et indulgentia, ϗ ἄνεσις; humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων; frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem à naturâ, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλυς, Isocr.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, Dem. disputare humaniùs de fortunâ, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, humaniter se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, id.
Humanus, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus; ἀνθρώπειον γένος, Lucian. ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος, Plato. comis, ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, Dem. et clemens, ϗ πρᾷος; mansuetis et humanis moribus præditus, ἥμερος ϗ φιλάνθρωπος τὺς τρόπυς; humanum se præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινὰ, id.
Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, Thuc.
Humecto, ὑγραίνω, Gal. νοτίζω, Diosc. ἰκμάζω.
Humectus, ὑγρὸς, ά, ὸν, Xen.
Humeo, νοτιάω, Aristot.
Humerus, ὁ ὦμος, υ, Isocr.
Humesco, ὑγραίνομαι, Plato.
Humi, χαμαὶ, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, Xen.
Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, Galen. ἡ ὑγρότης, ητος, Plato.
Humidus, ὑγρὸς, ά, ὸν, Xenoph. νότιος, Hom.
Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.
Humilio, ταπεινόω, N. T.
Humilis, e, ὁ ϗ ἡ πρόσγειος, υ, Aristot. ταπεινὸς, ἡ, ὸν, Lucian. animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, Plut.
Humilitas, ἡ ταπεινότης, Isocr. ἡ ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς, Isocr.
Humo, θάπτω, mortuos, νεκρὸς, seu ἀποθανόντας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, Basil.
Humor, ἡ ὑγρότης, Plato. ἡ νοτὶς, Athen.
Humus, ἡ γῆ, γῆς, Dem. Confer *Terra.*
Hyacinthinus, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.
Hyacinthus, ἡ, vel ὁ ὑάκινθος, υ, Diosc.
Hyades, αἱ, ὑάδες, ων, Poll.
Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, υ, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, Dem. ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.
Hyberno, παραχειμάζω, Dem. χειμάζω.
Hybernus, χειμερινὸς, ἡ, ὸν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι, Hipp.
Hydra, ἡ ὕδρα, ας.
Hydria, ἡ ὑδρία, ας, N. T.
Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν.
Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, Gal. hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν; hydrope laboranti similis, ὁ ὕδρωψ; hydrope laboro, ὑδρωπιάω, Diosc. hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, Aristot.
Hydrus, ὁ ὕδρος, υ.
Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, Thuc.
Hyematio, ἡ χειμασία, Polyb. ἡ παραχειμασία.
Hyemo, χειμάζω, Dem. χειμερίζω.
Hyems, ὁ χειμὼν, Xen. τὸ χεῖμα.
Hymnus, ὁ ὕμνος, N. T.
Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυστον, Vitruvius.
Hypochondria, τα ὑποχόνδρια, ων.
Hypocrisis, ἡ ὑπόκρισις, εως, N. T.
Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ῦ, N. T.
Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Isocr.
Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, Dem.
Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Aristot.
Hypotheticus, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Hystrix, ὁ ὕστριξ, seu ὕσθριξ, χος, Aristot.

J.

JACEO, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in terrâ, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, Plato. κατακλίνομαι.
Jacio, βάλλω, aliquem glebâ, τινα βώλῳ, Xen. probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*
Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. τὸ φρύαγμα, Plut. ἡ μεγαλαυχία.
Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, ῦ, Plut. ὁ σάλος.
Jactator, ὁ ῥιπτάζων, Aristot. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ῦ, Xen. ὁ ἀλαζὼν, id. ὁ ἀλαζονευόμενος, Isocr.
Jactito, ῥιπτάζω τὶ, Aristot. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπὶ τινι, Isocr. ἀγάλλομαι τινι, Thuc. ἐπὶ τινὶ, Xen. generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, Aristid. artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τῦ πλύτυ, id.
Jacto, ῥίπτω, Xen. Confer *Jactito.*
Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, Dem. temporis, χρόνυ παραναλωμα, Ælian. Confer *Damnum.*
Jactus, ûs, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντισ; retis, ὁ βόλος τῦ δικτύυ, Aristoph.
Jactandi peritia, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐκινησία, ἡ εὐτοξία.
Jaculandi peritus, ὁ ϗ ἡ εὔστοχος.
Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, Suid.
Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, ῦ, Xenoph. ὁ τοξότης.
Jaculatorius, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.
Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζυσα, ης.
Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in aliquem, τινὰ, Xen. εἰς τινὰ, id.
Jaculum, τὸ ἀκόντιον, υ, Xen.
Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι, Dem. ἐν τοῖς παρῦσι καιροῖς, ἐν τῷ παρόντι, νῦν, jam jam, παραυτίκα, id. ὅσον ἐκ ἤδη, Xen. jam diu, ἐκ πολλῦ χρόνυ, Dem. πολὺν ἤδη χρόνον, id. jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ πολλῦ ἤδη, Dem. jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, Aristot.
Janitor, ὁ θυρωρὸς, ῦ, Lucian. ὁ πυλωρὸς.
Janitrix, ἡ θυρωρὸς, ῦ, N. T.
Janua, ἡ θύρα, Xen. januam pulso, θύραν πατάσσω, id. aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, Lucian. claudo, θύρας κλείω, N. T.
Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, Dem. ὁ Ἰανυάριος.
Jaspis, ἡ ἴασπις, ιδος, Diosc.
Ibi, ἐκεῖ; bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. manere, αὐτῦ καταμένειν, Isocr. auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τύτων, Dem. ubi, ἐνταῦθα, ῦ, Isocr. ibid. αὐτόθι, Dem.
Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, Herodot.
Ico, πλήττω; fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρὸς τινὰ, Dem. σπένδομαι πρὸς τινὰ, Thuc.
Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, Isocr.
Ictericus, ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Icterus, ὁ ἴκτερος, υ, ον, Gal. ictero laboro, ἰκτεριάω, Diosc. ictero laborans, ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, Hipp. ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, εος, Diosc. ictero corripior, ἰκτερόομαι, Gal.
Ictus, ûs, ἡ πληγὴ, ῆς, Isocr.
Icuncula, τὸ εἰκόνιον, υ, Plut.
Idcirco, διὰ τῦτο, Dem. διὰ ταῦτα, id.
Idea, ἡ ἰδέα, ας, Plato.
Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, seu ταῦτο, Aristoph. ὗτος, αὕτη, τῦτο, Plut. dico, ταυτολογέω, quod, ταυτὸν, ὅπερ, Isocr. fecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.
Identidem, θαμινῶς, Xen.
Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, Aristot.
Ideo, διὰ, Dem. διὰ τῦτο, id. quod, τύτυ ἕνεκα, ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti homines, ἀνθ' ἔπλασας ἀνθρώπυς, Plut.
Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
Idiota, ὁ ἰδιώτης, υ, Dem.
Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, υ, N. T. sum, εἰδωλολατρεύω, Bas.
Idololatria, ἡ εἰδωλολάτρεια, ας, N. T.
Idolum, τὸ εἴδωλον, υ, N. T.
Idoneè, ἐπιτηδείως, Thuc. ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, εία, ειον; idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, Dem. ad aliquid, τινὶ, Aristot. εἰς τι, Herodian. ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, Dem. ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, id. ad gerendas res justas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, Aristot. ad omnia, ἐφάρμοσος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, id. ad aliquid, πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen. civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος πράττειν, id.
Idus, αἱ εἰδοὶ, ων.
Jecinorosus, vide *Hepaticus, a, um.*

Jecur,

Jecur, vide *Hepar.*
Jejunè, ἀγεύςως, ἀπαςὶ.
Jejunitas, ἡ νηςεία, Ariftot. ἡ ἀσιτία.
Jejunium, idem.
Jejuno, ἀσιτέω, Gal. νηςεύω, Plut.
Jejunus, ὁ ϗ ἡ ἄσιτος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄγευςος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀπόσιτος, id.
JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, N. T.
Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ, Plut. τὸ ἀκράτισμα, ατος, Ariftot.
Jento, ἀκρατίζομαι, Philo.
Igitur, οὖν; properant, χωροῦσιν, οὖν, Dem. τοίνυν; oportet, δεῖ οὖν; precabatur, οὖν ηὔχετο δὴ; commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, id.
Ignavus, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνεπιςήμων, Thuc. μὴ ἐπιςάμενος, Xen.
Ignavè, ἀργῶς, fe gerere, ἔχειν, Plut. timidè, ἀνάνδρως, fe gerere erga hoftes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, Ifocr.
Ignavia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ῥαθυμία; et focordia, ἡ ἀργία ϗ ῥαθυμία; et negligentia, ῥαθυμία ϗ ἀμέλεια, τὸ ῥαθυμεῖν; nimia et intempeftiva, ῥαθυμία πολλὴ ϗ ἄκαιρος; infignis et perniciofa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεςος; ignaviæ fe dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν; per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προέσθαι τὶ; ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν; et timiditas, ἡ ἀνανδρία ϗ κακία; et mollities, ϗ μαλακία; et focordia, ϗ ῥαθυμία; facere aliquid ob ignaviam et effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας ϗ ἀνανδρίας ἕνεκα, id.
Ignaviter, fegniter, ἀργῶς, Dem. ῥαθύμως, Ifocr. timidè, ἀνάνδρως, id. κακῶς, Dem.
Ignavus, piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, Dem. ἀργέων, ῶν, οῦσα, οῦν, id. ὁ ϗ ἡ ῥαθύμος, ου, Ifocr. ῥαθυμῶν, οῦσα, οῦν, id. timidus, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, Dem. φαῦλος, η, ον, idem. μαλακὸς, ἡ, ὸν, Ifocr. fum, ῥαθυμέω, Dem. ἀργέω, idem. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id. ὀκνηρὸς.
Ignefco, ἐκπυρόομαι, Galen.
Igneus, πυρινὸς, ἡ, ὸν, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἔμπυρος, Diofc. ὁ ϗ ἡ πυροειδὴς, Plato.
Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, Plato.
Igniculus, τὸ πυρίδιον, ου.
Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, Ariftot. facer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, Gal. cœleftis, πρηςὴρ, ῆρος, Ariftot. cœlo defcendens, πῦρ καταβάσιον, Philo. fatuus, ὁ πολυδευκὴς.
Ignitus, ὁ ϗ ἡ πυρώδης, εος, Diofc. ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, Plut.
Ignobilis, e, genere, ὁ ϗ ἡ ἀγενὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσγενὴς, έος; nomine, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, Dem. ἀνώνυμος, ου, id. ὁ ϗ ἡ ἀκλεὴς.
Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, Plut. nominis, ἡ ἀδοξία, ας, Dem. et humilitas, ϗ ταπεινότης, id.
Ignominia, ἡ δύσκλεια, Dem. ἡ ἀδοξία; et contemptus, ἀδοξία, ϗ αἰσχύνη; ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινὶ; concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει ϗ δυσκλείᾳ; fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν; abftergo ignominiam rerum geftarum, ἀποτρίβομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν; ignominiâ adficio et peffimè tracto, ἀτιμάω ϗ τὰ ἔσχατα πράττω τινὰ; contra omne jus et æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, id.
Ignominiosè, ἀδόξως, Dem.
Ignominiofus, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ου, Dem. et turpis, ἐπονείδιςος, ϗ αἰσχρὸς; ignominiofum habetur jam, verfari in rep. ἐπονείδιςον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι; ignominiofum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, id.
Ignorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγνωςος, ου, Lucian.
Ignorantia, ἡ ἄνοια, Dem. ἡ ἀγνωσία, idem. et infcitia rerum, ἡ ἀπειρία ϗ ἀγνοία πραγμάτων, id. et oblivio, ἄγνοια ϗ λήθη, Ifocr. cum ignaviâ conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, Ifocr. facere aliquid ex ignorantiâ, ποιεῖν τὶ δι' ἄγνοιαν, Dem.
Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, Dem.
Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem. aliquem, τινὰ, idem. aliquid, λανθάνει μὲ τὶ, idem. nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, id.
Ignofcentia, ἡ συγγνώμη, Dem. Confer *Venia.*
Ignofcibilis, e, συγγνωςὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Ignofco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, Eurip. fraudem, τῆς ἀπάτης, Philoftrat. alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, Ifocr. συγγνώμην δίδωμι τινὶ, Polyb.
Ignotus, ἀγνοούμενος, ένη, ενον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄγνωςος, alicui, ἄγνως τινι, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, Ifocr.
Ilex, ὁ πρῖνος, ου, Ariftot.
Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.
Ilicet, εἶεν δὴ.
Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.
Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, Ariftoph.
Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἰς τὶ, Thuc.
Illaboratus, ὁ ϗ ἡ ἀνέργαςος, ου, Lucian. aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, id.
Illac, ἐκεῖσε.
Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι; fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, Xen.
Illæfus, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀλώβητος, ὁ ϗ ἡ ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, N. T.
Illaudatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεγκωμίαςος, ου, Ifocr.
Ille, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, Dem. Ille ipfe, ἐκεῖνος αὐτὸς, id.
Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, Plato. τὰ θέλγητρα.
Illecebrofus, ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, Thuc. ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, et attractitius, ἀγωγὸς ϗ ἐφολκὸς, Ælian.
Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, Plato.
Illegitimus, ὁ ϗ ἡ ἔκνομος, ου, Philo. ὁ ϗ ἡ ἔκθεσμος, ου, id.
Illepidè, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, Hermog.
Illepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herod.
Illibatè, ἀψαύςως, feu ἀψαυςὶ, Plut.
Illibatus, ὁ ϗ ἡ ἄψαυςος, ου, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄθικτος, ου, Plut.
Illiberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνελεύθερος, ου, et tenax, ϗ μικρολόγος, Dem. fervilis, ὁ ϗ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, Xen.
Illiberalitas, ἡ ἀναλευθερία, ας, Ariftot. ingenium fervile, ἡ ἀγέννεια, ας, Cl. Alex.
Illiberaliter, ἀνελευθερῶς, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ, Dem. nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοθὶ, πλὴν Θηβαῖοι, id.
Illicio, ἐπάγω, Dem. aliquem, θηράω τινὰ, Ifocr.
Illicitè, ἀθέσμως, Hefych.
Illicitus, ὁ ϗ ἡ ἄθεσμος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀθέμιςος, ου, illicita precor, ἀθέμιςα εὔχομαι, Xen. facio, ἀθέμιςα ποιέω, id.
Illicium, idem quod *Illecebræ.*
Illico, παραυτίκα, Dem. Confer *Statim.*
Illido, προσβάλλω τὶ τινι, Plut.
Illigo, προσδέω, ἐνδέω; illegi, εἰς νόμον, Plato.
Illimis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπηλος, ου.
Illinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντευθὲν, id.
Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, Diofc.
Illinio, ἐπιχρίω, Gal. ἐναλείφω.
Illifio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Plut.
Illiteratus, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, Æfchin. ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, N. T. ὁ ἐκ τῶν λόγων ὢν, Plut. Confer *Indoctus.*
Illitus, ὁ ϗ ἡ ἐπίχριςος, ου, Gal.
Illò, ἐκεῖσε, fermonis, τοῦ λόγου, Herodot.
Illotus, ὁ ϗ ἡ ἄλουτος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄνιπτος, ου, N. T. illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, Naz pedibus, ποσὶ, Philo.
Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, Dem. ἐκεῖ, fequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαι τινὰ, Chryf. et inde huc, ἐκεῖσε, ϗ ἐκεῖθεν δεῦρο, Dem.
Illuceo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐπιφαίνομαι τινι, id.
Illucefco, ἐπιφαίνω, N. T. ἐπιφώσκω; fabbatum illucefcebat, ἐπέφωσκε σάββατον, ibid. ubi illuxit, fc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας; illucefcente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, Herodot.
Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινι, N. T. φενακίζω τινὰ, Dem. ἐκτρυφάω τινὰ, Lucian. χλευάζω τινὰ, Herodian. operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, id.
Illuminatè, πεφωτισμένως.
Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως, Philo. ὁ φωτισμὸς, οῦ, N. T. ἡ φωταγωγία, ας, Naz. ἡ ἔλλαμψις, εως, apud Theol.
Illumino, φωτίζω, Galen. καταφωτίζω, Naz. λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, Plut. ἐλλάμπω, apud Theol.
Illunis, ὁ ϗ ἡ ἀσέληνος, νὺξ, Æl.
Illufio, ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, N. T. ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ διακρούσις, εως, id.
Illufor, ὁ ἐμπαίκτης, N. T.
Illuftratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.
Illuftris, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, έος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, Dem. ὀνομαςὸς, ἡ, ὸν, vir, ἀνὴρ, id. ἀνὴρ ὠνομασμένος, Ifoc. ἀνὴρ λαμπρὸς, Dem. illuftrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίνεσθαι δία τι, id. ἀπολαμπρύνεσθαι τινι, Herodot.
Illuftro, καταλάμπω τὶ, Plut. φωτίζω τι, Gal. declaro, φανερόω, δηλόω, Ifocr.
Illuvies, ἡ ἀλουσία, Naz. τὸ περίψημα, N. T. τὸ ἀπόνιμμα, Clem. Alex.
Imaginarius, φανταςικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, Ariftot.
Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾷν τι, Gal. aliquid animo, διατυπόω τι, Her.
Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, Dem. τὸ ἄγαλμα, id. τὸ εἴδωλον, id. Confer *Simulacrum.*
Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, Plut. τὸ ἀγαλμάτιον, Lucian.
Imbecillis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος; corpore, τὸ σῶμα, Plato. opibus, χρήμασι, idem. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωςος, ου, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου, Dem. fum, ἀσθενέω, Ifocr.
Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, Dem. ἡ ἀῤῥωςία, ας, Baf. corporis, καχεξία, ας, Diod. Sic.
Imbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.
Imbellis, ὁ ϗ ἡ ἀπόλεμος, ου; Mufa, μοῦσα, Plato. ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, Ifocr. ἄμαχος.
Imber, ὁ ὄμβρος; imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Ifocr. τὰ ὕδατα; damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὕδατων, Dem. imbre madens, ὁ ϗ ἡ διομβρὸς, Ariftot. ὁ ϗ ἡ κάτομβρος, Theophr.
Imberbis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγένειος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, Lucian. aliquid animo, ἐναπομάττομαι τι, Philo. comprehendo, feu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.
Imbrex, τὸ γεῖσσον, ου, Phavor. ὁ κέραμος ςρογγυλοειδὴς.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbrico, ἀπογεισσόω, Ariftot.
Imbricus, ὁ ϗ ἡ ὄμβρεος, ου, Ariftoph.
Imbuo, ἐμβρέχω, Diofc. παραβύω, Baf. inftituo, παιδεύω τινὰ τινι, Xenoph. aliquem inftitutis alicujus, τινα ἐπιτηδεύματα τινος, Herodian. Confer *Doceo, Inftituo.*
Imitabilis, μιμητὸς, ἡ, ὸν.
Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, Plato.
Imitandus, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.
Imitatio, ἡ μίμησις, εως, Thuc. τὸ μίμημα, Philo. τὸ ἀπομίμημα, Diod. Sic. ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, οῦ, Ariftoph. inepta, ἡ κακοζυλία, Lucian.
Imitator, ὁ μιμητὴς, οῦ, Thuc. hiftrionicus, ὁ μῖμος, ου, Dem.
Imitor, μιμέομαι; majores opere, τοὺς προγόνους τῷ ἔργῳ, Dem. res geftas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, idem. et æmulor aliquem, ϗ ζηλόω τινα, Ifocr. ζηλόω τινα ϗ τα ἐκείνου [illegible], Plato. μιμητὴς ϗ ζηλωτὴς γίγνομαι τινος, Ifocr. imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, Ælian. ad imitandum fibi aliquid proponere, πρὸς τι ἀποβλέπειν, Lucian.
Immaculatus, ὁ ϗ ἡ ἄμωμος, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, Plut.

Immadeo,

Immadeo, ἐμβρέχομαι, Diosc.
Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, et difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, Plato. et crudelis bestia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὸν, Isocr. ὠμὸς, ὴ, ὸν; immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, Dem. χαλεπὸς, ὴ, ὸν; tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, Isocr. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, Xen. ὁ καὶ ἡ πελώριος; immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, Plato. ἀμύθητον ὅσον, Aristot.
Immanitas, ἡ ἀγριότης, Plut. ἡ ὠμότης, et sævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινὸς, Isocr.
Immansuetus, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, Aristot.
Immarcescibilis, ὁ καὶ ἡ ἀμαραντὸς, N. T.
Immarcesco, μαραίνομαι, Philo. ἀπομαραίνομαι, Plut.
Immaturè, ἀωρὶ, Athen.
Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, Aristoph.
Immaturus, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, Plut. ad edendum, εἰς βρῶσιν, Philo. immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, Lucian.
Immediatè, ἀμέσως.
Immediatus, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ου, Al. Aphr.
Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, Galen. ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, Philo.
Immeditatus, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, Lucian.
Immeio, ἐνουρέω, Diosc.
Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, Plato. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, Æschin. sum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, Dem.
Immemorabilis, οὐκ ἀξιομνημόνευτος.
Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ου.
Immensitas, ἡ ἀμετρία, Lucian. τὸ ἄμετρον, id.
Immensus, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, idem. ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος; apparatus, παρασκευὴ, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δύναμις τινὸς, id. ὑπερβάλλων, ουσα, ον; atrocia et immensa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, id.
Immeo, εἰσέρχομαι, Dem. εἴσειμι, Xen.
Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, Plut.
Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, Arist. in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Diosc. καταδύνω ἐφ' ὕδατι, Aristot. aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, Plut.
Immeritò, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, id.
Immeritus, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ου, Dem.
Immersabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ου, Pind.
Immersio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, N. T.
Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.
Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, Herodian. imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, Dem. finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ἡμῖν; crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπιχρέμαται θάνατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμὸς, Ælian.
Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω τὶ, Isocr. ἐλάττους ποιέομαι τὰς πόλεις; imminuta est reipublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, id.
Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, Philo.
Immisceo, ἀναμίγνυμι τὶ, Plut. ἐμπλέκω τι, N. T.
Immiserabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτρος, ου, Eurip.
Immisericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.
Immisericorditer, ἀνηλεῶς, Philo. ἀνοίκτως, Soph.
Immisericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, Philo.
Immissio, ἡ ἐνεσία, ἡ ἔφεσις.
Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀμείλιχος, et nemini ignoscens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, Dem. et asper, πικρὸς καὶ χαλεπὸς, Isocr.
Immitto, ἐνίημι, Xenoph. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, id. alicui manus, τινὶ χεῖρας, N. T. navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγῳ, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίημι τινὰ εἰς τι, Aristot.
Immo, καὶ γε, audaces, immo temerarios esse dicit, θαῤῥαλέους, καὶ ἴτας γε ἔφη, Plato. immo etiam, ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, Liban. immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν, οὖν, ἔφη, Xenoph. immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, N. T. turpe est, immo turpissimum, ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, Herodian.
Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, έος, Naz. immobilem esse, ἀμετακινήτως seu ἀκινήτως ἔχειν, Isocr. Arist.
Immobilitas, ἡ ἀκινησία, Al. Aphr.
Immobiliter, ἀκινήτως, Isocr. ἀμετακινήτως, Aristot.
Immoderatè, ἀμέτρως, protervè, ἀκολάστως.
Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, Plut.
Immoderatus, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, Naz. sumptus, δαπάνη, πλείων τῆς μετρίας; potus, πότον πλεῖον τῆς μετρίας, Dem. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, Plut.
Immodestè, ἀκόσμως, προπετῶς, Dem. agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, id.
Immodestia, ἡ ἀκοσμία, Plut. ἡ προπέτεια, Dem.
Immodestus, ἀκοσμῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, id. ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος.
Immodicè, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, Dem.
Immodicus, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ου, id. ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, Æl.
Immolatio, ἡ θυσία, ας, Aristot.
Immolator, ὁ θύτης, ου, Herodian.
Immolo, καταθύω, Herodian. bovem, θύω βοῦν, Plut. Deo, Θεῷ, Plut. θυσίαν τινὶ, Xenoph. pro aliquo, διὰ τι, idem. animalia, κατασφάττω ζῶα, Herodian. homines, ἀνθρωποθυτέω, Philo.
Immorigerus, ὁ καὶ ἡ δυσήνιος, ου, Galen.
Immorior, ἐναποθνήσκω, Thuc.
Immoror, διατρίβω, Dem. ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, Plut. περί τι, Thuc. ἔν τινι, Xen. κατὰ τι, Dem. ἐγχρονίζω τινὶ, Thuc. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, id.
Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ου, fio ob aliquid, γίγνομαι διὰ τι, Isocr. sum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκα τινος, Dem. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isoc. immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, Lucian. ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, Isocr. immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν, Isocr.
Immortalitas, ἡ ἀθανασία, Isocr. ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, consequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, id.
Immortaliter, ἀθανάτως.
Immotus, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ου, Chrys. ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἀμετακίνητος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, LXX. sto, ἀτρεμίζω, Eurip.
Immunditiæ, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, Plut. ἡ ἀκαθαρσία, ας, Dem. ἡ ἀκαθάροτης, ητος, id.
Immundus, ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, ου, Philo. ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου, Dem. μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.
Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος; ab aliquâ re, τινὸς, Dem. ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, Ælian. sum, ἀσυμβολέω, Ach. Tat. immunem facere aliquem ab aliquâ re, ἀτέλειαν τινὸς διδόναι τινὶ, Dem.
Immunitas, ἡ ἀτέλεια, Dem. immunitatem ab aliquâ re alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς; διδόναι τινὶ ἀτέλειαν τινὸς; consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος; invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν; habere, ἀτέλειαν ἔχειν; abrogare, ἀφαιρεῖσθαι; relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν; immunitate suâ frui, χρῆσθαι αὐτῇ ἀτελείᾳ, id.
Immunitus, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου, Aristoph.
Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ου, id. ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, Plato. ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, ου, N. T. ἀμετακινήτως ἔχων, ουσα, ον, Isocr.
Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.
Immutabiliter, ἀτρέπτως, Philo. ἀμετακινήτως, Isocr.
Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio*.
Immuto, μεταλλάττω. Confer *Muto*.
Imo, vide *Immo*.
Impacatus, οὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.
Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, Thuc.
Impactus, vide *Impingo*.
Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ου, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ου, περισσὸς, ὴ, ὸν; numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, Plut. ad pugnandum, οὐκ ἀξιόμαχος, Diod. Sic.
Imparatus, ὁ καὶ ἡ ἀπαράσκευος, ου, ἀπαρασκεύαστος, ου, omninò ad aliquid, παντάπασι πρός τι, Dem.
Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot.
Impariter, ἀνίσως.
Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, Plut.
Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, Plut.
Impatibiliter, ἀπαθῶς, Plut.
Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων.
Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, Hesych.
Impatienter, ἀμνητὶ, aliquid ferre, δυσηνιάστως τι φέρειν, Synes.
Impavidus, ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς.
Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, Dem. τὸ ἐμπόδιον, id. τὸ κώλυμα, ατος, Lucian. ἡ κωλύμη, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναι τινι ἐμπόδισμα, Dem. ἐμποδίζειν τινα, idem. ἐμποδὼν γίνεσθαι τινι, Plut. impedimento alicui esse, ne agat, ἐμποδὼν εἶναι τινι πρὸς τὸ δρᾶν, Aristot. impedimento carens, ὁ καὶ ἡ ἀπεριμπόδιστος, Epictet. impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, Heliod. adferre alicui in aliquâ re, ἀπασχολεῖν τινι περὶ τι, Herodian. sine impedimento, ἀνεμποδίστως, Diod. Sic. impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, LXX. Confer sequens *Impedio*.
Impedio, pedes implico, ἐμποδίζω; aliquâ re, τινὶ, Aristot. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινα, Isocr. τινὶ, id. κωλύω τινα, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι; aliquem in aliquâ re, ἀπείργω τινα τινος, Plut. aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινα λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, Dem. abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, Xen. remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, Polyb. nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινα, Herodian.
Impeditio, ἡ κώλυσις, ὁ ἐμποδισμὸς, Aristot. ἡ ἐπικώλυσις, Xen. Confer *Impedimentum*.
Impello, ἐπάγω, aliquâ re, τινὶ, Aristot. aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ ἐς τι, Xen. παροξύνω τινὰ ἐπί τι, Isocr. oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, Xen.
Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo*.
Impendiò, λίαν, Isocr.
Impendium, vide *Sumptus*.
Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, Dem. aliquid frustra, τι εἰς οὐδὲν δέον, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, Dem.
Impenetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, ου.
Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, Dem. facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, id. Confer *Sumptus*.
Impensè, σφόδρα, Aristot. ἄγαν, Plato.
Imperator, dux, ὁ ἡγεμὼν, Dem. ὁ ἡγέμενος, Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, Jos.
Imperatoriè, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.
Imperatorius, στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, Plut. ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν, Xen. αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, Xiph.
Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, Philo. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, Xiph.
Imperatum, τὸ κελευόμενον, ου, Xen. τὸ προσταχθὲν, έντος, Isocr. τὸ παράγγελμα, ατος, id. τὸ παραγγελλόμενον, ου, id. facere, ποιεῖν, seu πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, Dem.
Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, ου.
Impercussus, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, Plato.

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, seminum, τῶν σπερμάτων, Theophr.
Imperfectus, ὁ ϗ ἡ ἀτελὴς, έος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἡμιτελὴς, έος, Isocr.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς, Suid.
Imperiosus, ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Imperitè, ἀπείρως, omninò, παντελῶς, Dem.
Imperitia, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, et ignorantia rerum, ϗ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitiâ, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, seu δι' ἀπραγμοσύνην; uti excusatione imperitiæ et ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν ϗ ἡλικίαν, idem. literarum, ἡ ἀγραμματία ϗ ἀπαιδευσία, Æl.
Imperito, vide *Impero*.
Imperitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος; rerum, πραγμάτων, Dem. omninò literarum, παντελῶς ἰδιώτης, idem. adeò et vecors, οὕτω σκαιὸς ϗ ἀνήκοος, id. dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, idem. ἀδύνατος λέγειν, Æl.
Imperium, mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum*. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terrâ, marique, λαμβάνω ϗ τὴν κατὰ γῆν ϗ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς ϗ θαλάσσης, id. alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος ἐκ ἀξιῶν, Thuc. militare, ἡ στρατηγία, ας, Dem. et summa rerum, στρατηγία ϗ προστασία; et dominatio, ἀρχὴ ϗ τύραννις; et potentia, ἀρχὴ ϗ δύναμις, id. adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, Isocr. dare, seu deferre alicui, διδόναι, seu παραδιδόναι ἀρχὴν, seu ἡγεμονίαν τινὶ, Dem. moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὑτῷ; gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχὴν; administrare, διοικεῖν ἀρχὴν; amplificare, μείζω ποιεῖ τὴν ἀρχὴν, id. firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τινος, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, Isocr.
Impermissus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ου, Xen.
Impero, ἄρχω, præclarè, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, Demosth. Isocr. Arist. tyrannicè alicui, τυραννεύω τινὸς, Isocr. exercitui, στρατηγέω, Dem. ἡγέομαι, id. ἡγέομαι στρατηγὸς, id. unà cum alio, συστρατηγέω τινὶ, id. *jubeo*, ἐπιτέλλω τινὶ, Lucian. κελεύω τινὶ, Herodian. Confer *jubeo*.
Imperscrutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ου, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀνεξερεύνητος, ου, ibid.
Impersuasibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, Xen.
Imperterritus, ὁ ϗ ἡ ἀνέκπληκτος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀκατάπληκτος, ου, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, Plut.
Impertio, seu impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινὶ τινος, Xen. κοινωνέω, τι τινὶ, Plato.
Imperturbatus, ὁ ϗ ἡ ἀτάρακτος, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, Bas. ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, Plut.
Impervestigatus, ὁ ϗ ἡ ἀνερεύνητος, ου, Suid.
Impervius, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἄνοδος, Xen.
Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diosc. impetigine laboro, λειχηνιάω, Theophr.
Impeto, εἰσβάλλω, Thuc. Vide *Impetus*.
Impetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐπόριστος, ου, Epicur. συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν.
Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, Polyb. ἡ ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινὸς, Dem. κτάομαι τι, id. ἀφίκομαι τινος, Isocr. λαμβάνομαι τινος, Plato.
Impetuosè, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.
Impetuosus, βίαιος, αία, ον, Lucian. ῥαγδαῖος, αία, αῖον, Plut. ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν.
Impetus, ûs, *animi vel corporis*, ἡ ὁρμὴ, ῆς, Plut. impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, Aristot. hostilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Isocr. ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, Plut. in hostes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. in tabernaculum, ἐπιπηδάω τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολὴν τινος, Isocr. Confer *Impressio*.
Impexus, ὁ ϗ ἡ ἀκτένιστος, ου, Soph. αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, τὴν κόμην, Lucian.
Impico, πισσόω, Cl. Al. καταπισσόω, τὶ, id.
Impiè, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, Xen. aliquid, τὶ, id. contra aliquem, περί τινα, Æschin. factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, Philo.
Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, Dem. ἡ ἀνοσιότης, ητος, Isocr. ἡ ἀθεότης, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, Ælian.
Impiger, ὁ ϗ ἡ ἄοκνος, ου, Xen.
Impigrè, ἀόκνως, Plato.
Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.
Impingo, προσπταίω; in lapidem, λίθῳ, Plut. in aliquâ re, πταίω τι, vel ἔν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, N. T. in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, Herodian.
Impinguo, πιαίνω, Hippocr. παχύνω, Plato.
Impius, ὁ ϗ ἡ ἄθεος, ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, Xen. ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, id. et flagitiosus homo, ἀσεβὴς ϗ πονηρὸς ἀνὴρ, Isocr. et execrabilis, ἀσεβὴς ϗ μιαρὸς, Dem. factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον ϗ δεινότατον id. impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, Plut. sum, ἀσεβέω, in Deos, εἰς θεοὺς, Dem. manifestè, περιφανῶς, id. nefariè, ἀναιδῶς, idem.
Implacabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπειστος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ου, Plato. alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινι, Plut.
Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, Themist.
Implacidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσάρεστος, ου, Isocr. sum, δυσαρεστέω, Synes.
Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plato. aliquem inani spe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, idem. naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, Isocr. infamiâ civitatem, ἀναπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentiâ, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, id. lætitiâ, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, Xen. urbem seditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, Isocr. naves cibo, γεμίζω ναῦς σιτοῦ, id. legem, πληρόω νόμον, N. T. prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, ibid.
Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, Dem.
Implicatio, ἡ ἐμπλέξις, εως, seu implexus, ἡ ἐπιπλοκή.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως; non clarè, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliquâ re, εἴς τι, Polyb. aliquem aliquâ re, περιβάλλω τινὰ τινι, id.
Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, Lucian, ἡ ἀνάκλησις, Thuc. Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, Suid.
Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, Plut. Deos, ἐπικαλέω θεοὺς, Herodian. fidem Deorum, θεοκλυτέω, Ælian. auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.
Implumis, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, Suid. ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.
Impluo, ἐνομβρέω.
Impluvium, τὸ μέσαυλον, ου, Bud.
Impœnitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.
Impolitè, ἀκόμψως, Plut.
Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.
Impolitus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, Plut.
Impollutus, ὁ ϗ ἡ ἄσπιλος, ου, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀμόλυντος.
Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, Dem. aliquid servis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, Herodian. alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγὰς, Xen. vectigal, φόρον, seu tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, ἐπιβάλλειν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Dem. aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX. custodes, εἰσπέμπω φύλακας, Isocr. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, Dem. Confer *Decipio*.
Importo, εἰσκομίζω, Dem. frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, Plut.
Importunè, ἀκαίρως, Isocr. acerbè, φορτικῶς, Isocr.
Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, Dem.
Importunus, res et homo, ὁ ϗ ἡ ἄκαιρος, ου, Plato. Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄτοπος.
Importuositas, carentia portûs, ἡ ἀλιμενία, ας, Poll.
Importuosus, ὁ ϗ ἡ, ἀλίμενος, ου, Eurip.
Impos, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, Xen. mentis, φρενὸς τητώμενος, Plato. τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, Ælian.
Impositio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, N. T.
Impossibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου; ferri, βαστάζεσθαι; alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, Plato, ὁ ϗ ἡ ἀμήχανος.
Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, Antiph.
Impossibiliter, ἀδυνάτως, Dem.
Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, οῦντος, Dem. ὁ φενακίζων, οντος, id. ὁ πανοῦργος, ου, id.
Impostura, ἡ ἐξαπάτη, ης, Dem. ἡ τέχνη, ης, id. ὁ φενακισμὸς, οῦ, id. instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην ϗ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς, id. imposturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, Dem.
Impotens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, έος, iræ, θυμοῦ; cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀδύνατος, ου, fractus senio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, Xen. silere, qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾷν.
Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, Antiph. ἡ ἀδυνασία, ας, Thuc. animi, ἡ ἀκράτεια, Xen.
Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυνατεῖ.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.
Impransus, ὁ ϗ ἡ ἀνάριστος, Xen.
Imprecatio, ἡ ἀρὰ, Plato. ἡ κατάρα, Plut. Confer *Diræ*.
Imprecor, ἀράομαι; alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, Dem. ἐπαράομαί τινι ἐξώλειαν, Æschin. diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀρὰς τινι, Plut.
Impressio, *notæ*, ἡ ἐντύπωσις; hostilis, ἡ ἐμβολὴ, ἡ εἰσβολὴ, Isocr. ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, et hostium agros vasto, ἐμβάλλω ϗ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, Isocr. impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, idem. Confer *Invado*.
Imprimus, vide, *Imprimis*, sub. *Primus*.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, Plut. deducus alicui, διαβολὴν αἰσχρὸν προστρίβομαι τινι, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, Plato. τύπον ἐνσημαίνομαι, id. σφραγῖδα βάλλω, Aristoph. signum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγὸς, Diosc.
Improbabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀπίθανος.
Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.
Improbè, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργέω, id.
Improbitas, ἡ κακία, Dem. ἡ κακουργία, ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, id. ἡ φαυλότης, ητος, Isocr. et malitia, quæ in aliquo est, κακία ϗ πονηρία προσοῦσα τινι, Dem. et perfidia alicujus, πονηρία ϗ ἀπιστία τινος, id. eò improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν; summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος; magnâ refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν; improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, id. mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, Dem.
Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, Xen.
Improbo, ἀτιμάζω, Xen.
Improbus, κακὸς, ἡ, ὸν, Isocr. πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. μοχθηρὸς, ὸν, id. continenter, συνεχῶς
ὢν

ὧν πονηρὸς. id. manifeſtè palàm, φανέρως, ὁμολογουμένως φαῦλος, idem.
Improcerus, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, εος.
Improlis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ου, Eurip.
Impromiſcuus, ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ου, Greg.
Impropero, ἐπισπεύδω, Herodot.
Impropriè, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.
Improprietas, ſc. *ſermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, Hermog. τὸ ἄκυρον, ου, Quinctil.
Improprius, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ου.
Improſper, vide *Infelix*.
Improſperè, vide *Infeliciter*.
Improvidè, περισκέπτως, Dem. ἀνοήτως, Iſocr.
Improvidus, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκεπτος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ου, id.
Improvisè, ἀπροόπτως, Herodian. Vide *Improviſò*.
Improviſò, αἰφνίδιον, Plut. ἀπροσδοκήτως, Thuc. αἰφνιδίως, N. T. ἐξαίφνης, Xen. ἐξαπιναίως, Thuc.
Improviſus, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ αἰφνίδιος, ου, Gal.
Imprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ καὶ ἡ δυσξύνετος, Xen. ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, Iſocr. ἀσύνετος.
Imprudenter, ἀνοήτως, Dem. ἀφρόνως, Iſocr.
Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, Dem. ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.
Impubes, ſeu Impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ου, Theocr.
Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, et audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀναισχυντος, et confidens, καὶ τολμηρὸς; et nefarius, καὶ μιαρὸς, id. ſupra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπεραναίσχυντος; res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα; ſum, ἀναισχυντέω, id.
Imprudenter, ἀναισχύντως, Plato. ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντέω, Iſocr. ἀποθρασύνομαι, Dem.
Impudentia, ἡ ἀναίδεια, Dem. ἡ ἀναισχυντία, ας, et audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα; et improbitas, καὶ πονηρία; magna et inſignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ περιφανής; ſumma, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, idem. eò venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, ſeu τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, ſeu ἀναισχυντίας, Iſocr. eſſe tantâ impudentiâ, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, Dem. facere aliquid ex impudentiâ, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, id.
Impudicè, ἀκαθάρτως.
Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, Dem. ἡ πορνεία, id. ἡ ἀσέλγεια, Philo. ἡ ἀκολασία.
Impudicus, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, Lucian. ſum, ἀσελγαίνω, Dem. ἀσελγέω, Plato.
Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Thuc.
Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, Thuc.
Impulſio, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ὁ ὠθισμὸς, οῦ, Plut.
Impulſor, ὁ ὤσης, ου, Ariſtot. ὁ παροξυντής.
Impulſus, ûs, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ἡ ὦσις, εως, Ariſtot. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, N. T. Vide *Incitatio*.
Impunè, νηποινεὶ, Dem. νηποινὶ, Xen. facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι, Dem. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, Iſocr. ἐὰν τίνα ἀθῷον, Dem. ferre, ἀθῷον εἶναι, id. non impunè aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, Ælian.
Impunis, e, vide *Impunitus*.
Impunitas, ἡ ἄδεια, Dem. impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, διδόναι τινὶ ἀθῷῳ εἶναι, διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, adſpici, εὑρίσκειν ἄδειαν, λαμβάνειν, ἄδειαν id.
Impunitus, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, id. ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, Iſocr. dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἀθῷον; abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον, idem. non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον, Iſocr.
Impurè, μιαρῶς, Dem.
Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, Dem.
Impurus, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄναγνος,
Imputo, ἀνατίθημι τι τινι, Dem. ἐπάγω τι τινι, id. ἄγω τι εἰς τινα, id.

Imus, κατώτατος, ατη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν ſeu ποιεῖσθαι, Dem. ab imo, κάτωθεν, Herodian.
In, *in loco*, ἐν, *cum dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ Thuc. in cauponâ, ἐν καπηλείῳ, Dem. in urbe, ἐν ἄστει, id. in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Iſocr. in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, idem. (2) *ad locum*, εἰς, *cum accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, Plut. ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, Dem. pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, id. in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, id. iram in fontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, id. (3) κατὰ, *cum accuſ.* in bello amiſſum eſſe, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, id. (4) παρὰ, *cum accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, Dem. (5) ἐπὶ, *cum gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, Dem. in tantâ ſolitudine conſtitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, Iſocr.
Inabruptus, ὁ καὶ ἡ ἀρραγὴς, έος, Philo.
Inacceſſus, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀνεπίβατος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀπρόσβατος, ου, Lucian. ἀπρόσιτος, N. T.
Inaccuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγόρητος, ου, Phalar.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, Thuc.
Inæquabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου, Theophr.
Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, Theophr.
Inæquabiliter, ἀνωμάλως, Iſocr.
Inæqualis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ου, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου, Dem. dignitate, ὁ καὶ ἡ ἀνισότιμος, ου, Naz.
Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, et perturbatio, καὶ ταραχὴ, Iſocr. ἡ ἀνισότης, ητος, Ariſtot.
Inæqualiter, ἀνωμάλως, et purturbatè colere Deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, Iſocr.
Inæquo, ἰσόω, Xen.
Inæro, καταχαλκόω, LXX.
Inæſtimabilis, *vilis*, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, Dem. pretii magnitudine modum excedens, ὁ καὶ ἡ ὑπερτίμιος, Ariſtot.
Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, Plut.
Inadfectatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, ου, Baſ. ὁ καὶ ἡ ἀπερίεργος, ου, Athen.
Inagitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου, Philo.
Inamabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέραστος, Philo. ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, Herodian.
Inambitioſus, ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ου, Ariſtot.
Inambulatio, ὁ περίπατος, ου, Plut.
Inambulo, ἐμπεριπατέω, Ariſtoph.
Inamœnus, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian.
Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.
Inaniloquus, ὁ καὶ ἡ κενολόγος, ου.
Inanimatus, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου, Dem.
Inanio, κενόω, Theophr. παρακενόω, Plut.
Inanis, e, κενὸς, ἡ, ὸν, omnium, πάντων, Xen. ὁ καὶ ἡ διάκενος, ου, Plut. μάταιος, αία, αιον, ſermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ κενοδοξία, ας; ſtudium, ἡ κενοσπουδία, ας.
Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ου.
Inaniter, κενῶς, ματαίως, fruſtra, διακενῆς, Polyb. cupiendo, κενοσπούδως, Plut. loquor, φλυαρέω, Lucian.
Inaquoſus, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ου, Geopon.
Inaratus, ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, Hom.
Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, Dioſc.
Inargentatus, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ου, Herodot.
Inargento, ἐπαργυρόω, Athen.
Inarticulatus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, Ælian.
Inartificialis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, ου, Ariſtot.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inaſſatus, aſſatus, ὀπτὸς, ἡ, ὸν; caro, ὀπτὸν κρέας, Plut. ὁ καὶ ἡ ἔξοπτος, Hipp.
Inaſſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινὸς, Dem.
Inaudax, ὁ καὶ ἡ ἀπότολμος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου, Thuc. ſum, ἀτολμέω, id.
Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινὸς, Plut.

Inauditus, ὁ καὶ ἡ ἀνήκουστος, ου, Cl. Alex. ὁ καὶ ἡ ἄπυστος, ου, Herod.
Inauguratò, κατ' οἰώνισμα.
Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τι.
Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, Soph. τὸ ἐνώτιον, ου, τὸ ἐλλόβιον; ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, Ælian.
Inauratus, ὁ καὶ ἡ ἐπίχρυσος, ου, Plato.
Inauritus, ὁ καὶ ἡ ἄωτος, ου, Euſt.
Inauro, χρυσόω, aliquid, τι, Athen. καταχρυσόω τι, Plut.
Inauſpicatò, δυσοιωνίστως.
Inauſpicatus, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ου, Plato. οὐκ εὔεδρος, ου, Ælian.
Inauſus, ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ου, Theodor.
Incæduus, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ου.
Incalceatus, ὁ καὶ ἡ ἀπέδιλος, ου, Æſchyl.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, Dem.
Incalefacio, διαθερμαίνω, Dem.
Incallidè, ἀδόλως, Thuc.
Incallidus, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ου, Dem.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, Gal.
Incaneſco, πολιόομαι, Ariſtot.
Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, Polyb. τὸ ἔπασμα, Greg. ἡ γοητεία, Polyb. ἡ τερθρεία, Chryſ. τὸ γοήτευμα, Plut.
Incantatio, ἡ γοητεία, ας, Plut.
Incantor, ὁ καὶ ἡ ἐπῳδὸς, Eurip. ὁ τερθρεὺς, έως, Plut. ὁ φαρμακεὺς, έως, Lucian. ὁ γόης, ητος, Herodot.
Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τι, Chryſ. ἐπᾴδομαι τινι, Lucian. γοητεύω τι, Plut.
Incanus, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόλιος, Dem.
Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, Chryſ. ἡ ἐνανθρώπησις, εως, Greg. ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, Ignat.
Incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionyſ. σαρκόω, Naz.
Incaſsùm, φρούδως. Confer *Fruſtra*.
Incaſtigatus, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος.
Incavo, κοιλαίνω.
Incautè, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπερισκέπτως, Dem.
Incautus, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀνευλαβής.
Incedo, εἰσέρχομαι, Dem. pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, idem. graviter, βαδίζω εὐτάκτως, Ariſtoph. ſummis digitis pedum, ἀκροβατέω, Lucian.
Incelebris, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ου, Dem.
Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, Ariſtot.
Incendiarius, πυρπολήτης, ὁ πυρπολέων, Lucian.
Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, Plut. ἡ πυρκαία, Dem.
Incendo, ἐμπρήθω τι, Xen. ἐμπίμπρημι τι, Plut. καταπίμπρημι τι, idem. ἐμπυρίζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut. odores, ἐπιθυμιάω, Philo. incito, παροξύνω, Dem. Confer *Incito*.
Incenſio, ἡ ἔμπρησις, Æſchin. ὁ ἐμπρησμὸς, Philo.
Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, Diod. Sic.
Incentivum, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, Ach. Tab. τὸ ἐμπύρευμα, ατος, Long.
Incerniculum, ἡ τηλία, ας.
Incerno, διαλέγω, Xen.
Incero, ἐγκηρόω, Hippocr.
Incertè, ἀδήλως, N. T.
Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, Hippocr.
Incerto, ἀδήλως, N. T.
Incertus, ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, Plut. inſtabilis, ὁ καὶ ἡ ἀσαθὴς, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, id. ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, rumor; ἡ φήμη ἀδέσποτος, Dion. Hal. incertum reddo, ἀδηλόω, Philo. ἄπορος.
Inceſſabilis, ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, N. T.
Inceſſio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Plut.
Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, Xen. ſaxis, βάλλω λίθοις, Thuc. inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, Lucian.
Inceſſus, ûs, τὸ βάδισμα, ατος, Dem.
Inceſtè, μιαρῶς, Dem.
Inceſto, μιαίνω, Lucian.
Inceſtum, vide *Inceſtus*.
Inceſtus, μιαρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου, id.

Inceſtus, ûs, ἡ συνεσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεσος ϰ̀ ἀνόμιμος.
Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*
Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, Xen. in ſermonem, εἰς λόγον, Dem. in venabula, τοῖς θηράτροις, Ælian. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, Iſocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, Plato. περιτυγχάνω τινὶ, Dem. in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίαις, Herodot. id quod fortuitò incidit, τὸ προσπίπτον, Dem. quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάςην ἡμέραν συμπίπτοντα, Iſocr.
Incido, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντέμνω; inſculpo, ἐγκολάπτω, Plut. nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, Dem.
Incile, ἡ διώρυξ, γὸς, Theophraſt.
Incingo, διαζώννυμι, Lucian.
Incipio, ἄρχομαι, opus à Deo, ἔργυ ἀπὸ ϑ Θεῦ; orationem inde, λόγυ ἐντεῦθεν, Xen. ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογυμένων, Dem. victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικιυ παιᾶνος, Plut. τὸν παιᾶνα, Xen. bellum, κατάρχω πολέμυ, Plut. ſermonem, τὸν λόγον, Plato. ἀρχὴν τῦ λόγυ ποιέομαι, Iſocr.
Incircumciſus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπερίτμητος, N. T.
Incircumſcriptus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπερίγραπτος, ȣ, Damaſc.
Inciſè, ſeu inciſim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, Hermog.
Inciſio ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, Suid. ἡ ἐντομὴ, ῆς, Ariſtoph.
Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, Quinctil.
Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, Ariſtoph.
Incita, ἡ πενία, ας, Plut.
Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ, Xen.
Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, Xen. curſûs, τὸ ἐγερτήριον δρόμυ, Æl. habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, Herod.
Incitatè, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.
Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen. ὁ παροξυσμὸς, ȣ, N. T.
Incito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινα ἐπί τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id. ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. Confer *Hortor.*
Incivilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπειρόκαλος, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἄγροικος, et illepidus, ϰ̀ ἄχαρις, Plut.
Incivilliter, ἀγροίκως, Plato. σκαιῶς, Ariſtoph.
Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Dem.
Inclamo, ἐμβοάω, Thuc. ἐπιβοάω τινὶ, id.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoria, δόξαν ἄιρω νίκης, Herodian.
Inclemens, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπηνὴς, έος, Baſ. χαλεπὸς, ή, ὸν, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ δύσκολος, id.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίςως, Iſocr.
Inclementia, ἡ ἀπήνεια, Suid. ἡ χαλεπότης, Iſocr. ἡ ἀνεπιεικεία, Dem.
Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, Ariſtot.
Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, Ariſtot. ἀποκλίνω πρός τι, idem. res inclinant, πράγματα κλίνυσι, id. ἐπικλίνω.
Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, Dioſc. aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν ςρατοπέδῳ, Her. in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, Xen. in corpore aliquid, τὶ κατὰ σῶμα, Gal.
Incluſio, ἡ ἔγκλεισις, εως.
Inclytus, κλυτὸς, ή, ὸν. Confer *Celebris.*
Incoactus, ἑκὼν, ῦσα, ὸν, Dem. ἑκύσιος, ία, ιον, Ariſtot.
Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.
Incœnatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄδειπνος, ȣ, Plut.
Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Ariſtot.
Incœpto, ἄρχομαι, Dem. Confer *Incipio.*
Incœptum, τὸ τολμήμα, ατος, Thuc.
Incogitabilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ.
Incogitans, ὁ ϰ̀ ἡ ἀλόγιςος, ȣ, Plato.
Incogitanter, ἀλογίςως, Iſocr.
Incogitantia, ἡ ἀλογιςία, ας.
Incognitus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄγνωςος, ȣ, Plut. ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύνδηλος, ȣ, idem.
Incoibilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσυμφυὴς, έος, Suid.
Incola, ὁ ϰ̀ ἡ ἔνοικος, ȣ, Strabo. ὁ ϰ̀ ἡ κάτοικος, ȣ, Ariſtot. ὁ οἰκήτωρ, ορος, Dem. ὁ οἰκῶν, ὄντος, id. urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι πόλει, id.
Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, Iſocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικέω πόλιν, Iſocr.
Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſeu regio, σῶα χώρα, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, πόλις ἀκέραιος, id. et ab incommodis liber, σῶος ϰ̀ μηδὲν πάσχων, idem.
Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, Dem. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
Incomatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄθριξ, χος.
Incomitatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπαράπεμπτος, ȣ.
Incommendatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσυςατος, ȣ.
Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, Plut.
Incommodè, ἀσυμφόρως, φαύλως, Dem. ἀχρήςως.
Incommoditas, ἡ βλάβη, Plut. ἡ ἀχρηςία.
Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Dem. λυμαίνομαι τινὶ, Ariſtot.
Incommodum, ἡ βλάβη, Dem. τὸ βλάβος, Dem. Confer *Damnum.*
Incommodus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύμφορος, ȣ, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀνωφελὴς, έος, Iſocr. ὁ ϰ̀ ἡ ἀλυσιτελὴς, εος, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, Dem.
Incomparabilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύμβλητος, ȣ.
Incompertus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀγνώριςος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ ἄγνωςος, ȣ, Thuc. ὁ ϰ̀ ἡ ἄδηλος.
Incompoſitè, ἀτάκτως, Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ago, ἀκοσμέω, id.
Incompoſitus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄτακτος, ȣ, Thuc. ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύντακτος, ȣ, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύνθετος.
Incomprehenſibilis, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύλληπτος, Dioſc.
Incomptus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄκομψος, ȣ, Plut.
Inconceſſus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀθέμιςος, ȣ, Thuc.
Inconciliabilis, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσυνάλλακτος, Baſ.
Inconcinnè, ἀναρμόςως.
Inconcinnitas, ἡ ἀῤῥυθμία, ἡ ἀναρμοςία.
Inconcinnus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀνάρμοςος, ȣ, Xen.
Inconcuſſus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄσειςος, ȣ, Chryſ.
Inconditus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀκατασκεύαςος, LXX.
Inconfeſſus, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ὸς.
Inconfuſus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύγχυτος, ȣ.
Incongruens, ſeu incongruus, a, um, ὁ ϰ̀ ἡ ἀνάρμοςος, ȣ, Lucian. ὁ ϰ̀ ἡ ἀκατάλληλος.
Inconſcius, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσυνείδητος, inconſcius aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, Plut.
Inconſequens, ὁ ϰ̀ ἡ ἀνακόλυθος, Hermog.
Inconſequentia, ἡ ἀνακολυθία, Demetr.
Inconſiderans, ὁ ϰ̀ ἡ ἀλόγιςος, ȣ, Plato. ὁ ϰ̀ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ, Dem.
Inconſiderantia, ἡ ἀλογιςία, ας, Polyb.
Inconſideratè, προπετῶς, Iſocr. ἀπερισκέπτως, Dem. ἀφροντίςως.
Inconſideratus, idem quod *Inconſiderans.*
Inconſolabilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπαραμύθητος.
Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.
Inconſpicuus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀθεώρητος, ȣ, Diod. Sic.
Inconſtans, ὁ ϰ̀ ἡ ἀςαθὴς, έος, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀςάθμητος, ȣ; res, πρᾶγμα, idem. σφαλερὸς, ὰ, ὸν, ſocius, σύμμαχος, id. ſum, μεταβάλλομαι, Iſocr. ἀβέβαιος.
Inconſtanter, σφαλερῶς, Iſocr.
Inconſtantia, ἡ ἀςασία, ας, Dion. Ar. mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποςροφὴ, ῆς, Dem.
Inconſuetus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀνέθιςος, ȣ.
Inconſultè, vel inconſultò, ἀπροβουλεύτως, Plat. εἰκῆ.
Inconſultus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπροβούλευτος, Dem. ἄβυλος.
Inconſummatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀτέλεςος, ȣ, Plato.
Inconſumptus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ, Plato.
Incontaminatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀμίαντος, ȣ, Plut.
Incontinens, ὁ ϰ̀ ἡ ἀκρατὴς; in aliquâ re, τινὸς, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀκόλαςος, Ariſtot. ἀκατασχετος.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, Xen.
Inconveniens, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπρεπὴς, έος, Thuc. ὁ ϰ̀ ἡ ἀσύμφορος.
Inconvenienter, ἀπρεπῶς, Herodian.
Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, Plato.
Incoquo, συνεψέω, Gal.
Incorporatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἐνσώματος, ȣ, Naz.
Incorporeus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀσώματος, ȣ.
Incorporo, σωματόω, Ariſtot.
Incorrectus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀδιόρθωτος, ȣ, Dem.
Incorrigibilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀδιάτρεπτος, ȣ, Sirac.
Incorruptè, ἀφθάρτως, et juſtè, ἀδωροδοκήτως ϰ̀ δικαίως, Dem.
Incorruptibilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἄφθαρτος; gloria, δόξα, N. T. ὁ ϰ̀ ἡ ἄφθορος, animo, ψυχῆ, Dem.
Incorruptus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ, Plato. muneribus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄκτιςος, ȣ.
Increbeſco, *ſermone*, διαθρυλλέομαι, Xen.
Incredibilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἄπιςος, ȣ, Æſchin.
Incredibilitas, ἡ ἀπιςία, ας, Iſocr. ὁ ϰ̀ ἡ παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίςως, Dem. ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιςία, Dem. ἡ ἀπείθεια, N. T.
Incredulus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀπειθὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ δύσπιςος, ȣ, ſum, ἀπειθέω, Sirac.
Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plato. ἡ ἐπίδοσις, εως, Iſocr. ἡ ἐπαύξησις, εως, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Iſocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινὶ, idem.
Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, Plut. ἡ ἐλεγχεία.
Increpo, ἐπικτυπέω, reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τὶ, Dem. aliquem apertè, τινὶ φανερῶς, id. aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τι, Ariſtot.
Increſco, αὐξάνομαι, Ariſtot.
Incruentatus, ſeu incruentus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀναίμακτος, ȣ, Plut.
Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.
Incruſto, κονιάω, aliquid, τι, Ariſtot.
Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς, ῦ, Ariſtot.
Incubitus, idem.
Incubo, ἐγκείμαι; alicui rei, ἔν τινι, Herodot. ἐπικείμαι τινι, Ariſtot. ovis, ἐπωάζω, Athen.
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ὁ πνιγάλιων, Ægin.
Inculco, παρεμβύω, Lucian, ſæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τι, Dem.
Inculpabilis, ὁ ϰ̀ ἡ ἀναίτιος.
Inculpatè, ἀμέμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, Dem.
Inculpatus, a, um, ὁ ϰ̀ ἡ ἄμεμπτος, ȣ, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀνεπιτίμητος, ȣ, id. ὁ ϰ̀ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ȣ, id, ὁ ϰ̀ ἡ ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως.
Incultus, ὁ ϰ̀ ἡ ἄκοσμος, ȣ; terra, γῆ ἀνεργαςος; incultum jacere, χερσεύειν, Diod. Sic.
Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, Ariſtot. operam enixè do, σπυδάζω περί τι, Plato. ἐπί τινι, Iſocr. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, Ælian. et omni curâ facio aliquid, σπυδάζω ϰ̀ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, Dem. ἐπερείδω.
Incunabula, vide *Cunæ.*
Incurabilis, e, ὁ ϰ̀ ἡ ἀνήκεςος, Dem. ὁ ϰ̀ ἡ ἀνίατος, Plato. morbus, et cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος, ϰ̀ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, Ælian. ſum, ἀνιατως ἔχω, Dem.
Incurabiliter, ἀνιάτως, Dem.
Incuria, ἡ ἀμέλεια, Dem. ἡ ῥᾳδιυργία, Xen.
Incurioſè, ἀμελῶς, Dem. ἀμελημένως, id.
Incurioſus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀμελὴς, έως, alicujus rei, τινὸς, Xen. ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινὸς, Iſocr. περί τι, Xen. ἀμελέω τινὸς, Iſocr. περί τινὸς, Dem.
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, Herodot. invado, εἰσβάλλω εἴς τινα, Iſocr. Confer *Invado.*
Incurſio, ἡ ἐπίδρομὴ, Dem. Confer *Impetus.*
Incurſo, πολὺς ἐπιτρέχω.
Incurveſco, κυρτόομαι, ἀποξυςρόομαι, Polyb.
Incurvo, κυρτόω τὶ, Xen. ἀγκυλόω, Gal.
Incurvus, κυρτὸς, ή, ὸν, Ariſtot.
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, Herodot.
Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, Dem. ἡ κατάμεμψις, εως, Thuc. ἡ αἰτίασις.
Incuſo, ἐπαιτιάσμαι, aliquem alicujus, τινὰ τινος, Dem. Confer *Accuſo.*
Incuſtoditus, ὁ ϰ̀ ἡ ἀφύλακτος, ȣ, Thuc. ὁ ϰ̀ ἡ ἀφρȣρος, ȣ, Ariſtot.
Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, Joſeph. aliquid,

aliquid in aliquid, ἀπερείδω τὶ εἴς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐνεργάζομαι τινι, Dem. φόβον ἐναπεργάζομαι τινι, Iſocr. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Dem.

Indagatio, ἡ ἴχνευσις, Xen. ἡ ἰχνεία, id.

Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, ȣ, Cl. Alex. ὁ ἐξεταϛὴς, θηρευτής.

Indago, inis, τὸ θήραμα, τὸ ἴχνευμα, Poll.

Indago, ἰχνεύω, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Confer *Inveſtigo.*

Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, Dem. facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, idem. hinc et inde, ab utrâque parte, ἔνθεν ϗ ἔνθεν τινὸς, Ariſtot.

Indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ȣ.

Indecens, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, Iſocr. Confer *Turpis.*

Indecenter, ἀπρεπῶς, Iſocr. me gero, ἀκοσμέω, Dem. agere, ἀσχημον ποιεῖν, LXX.

Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, Plato.

Indecet, ἀπρεπές ἐϛι, dicere, ἐκ εὐσχημόν ἐϛι λέγειν, Æſchin.

Indeclinabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκλιτος, ȣ, apud Gramm. i. e. inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραϛος, ȣ, Cl. Al.

Indecorè, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, Iſocr. ago, ἀσχημονέω, Ælian. ἀκοσμέω, Iſocr.

Indecorus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων.

Indefatigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ȣ, Baſ.

Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, Suid.

Indefenſus, quaſi *clypeo*, ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρασπιϛος, *ſermone*, ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος.

Indefeſſus, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ȣ, Baſ. ὁ ϗ ἡ ἀνέλλιπὴς, έος, Ælian. in volatu, ᾧ ȣ κάμνει τὸ πτερὸν, id.

Indefinitè, ἀπροσδιορίϛως, Suid.

Indefinitus, ὁ ϗ ἡ ἀόριϛος, ȣ, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἀπαρέμφατος.

Indefletus, ὁ ϗ ἡ ἄκλαυϛος, ȣ, Hom.

Indeflexus, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ȣ, Plut.

Indelibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάλειπτος, Soph.

Indelibatus, ὁ ϗ ἡ ἄδρεπτος, Soph.

Indemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτον, N. T.

Indemnis, e, ἀθῷος, α, ῷον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, id.

Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.

Indeploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπένθητος, ȣ, Macc.

Indeprecabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ȣ, Plato.

Indeprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀφώρατος, ȣ.

Indeſertus, ὁ ϗ ἡ ἀναπόλειπτος, ȣ.

Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, N. T. συνεχῶς.

Indeſinens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυϛος, ȣ, ibid.

Indeſponſatus, ὁ ϗ ἡ ἀμνήϛευτος, ȣ, LXX.

Indetonſus, ὁ ϗ ἡ ἀκειρεκόμης, ȣ.

Index, ὁ μηνυτὴς, ȣ, Dem. ὁ ἐνδείξας, άντος, Iſocr. digitus, ὁ λιχανὸς, ȣ, Lucian. librorum ὁ πίναξ, ακος, Plut. ὁ σύλλαβος, ȣ, Cic. in agro, τὸ σημεῖον, ȣ, Dem.

Indicatio, ἡ φάσις, Dem. ἡ ἔνδειξις, id.

Indicatura, ſc. *litis*, ἡ τίμησις, εως, Æſchin.

Indicium, τὸ δεῖγμα, Dem. τὸ ἐπίδειγμα, τὸ σημεῖον, id. τὸ τεκμήριον.

Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι, Plut. bellum alicui, προαγορεύω πόλεμον τινι, Dem. προερέω πόλεμον, Herodot. ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας, Plut.

Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, Dem. ἐκφέρω τι πρὸς τινα, Plut. γνωρίζω τι τινι, id.

Indictâ cauſâ, ἀκρίτως, Iſocr. punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, Dem. occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινὰ, Ælian.

Indidem, ἐντευθενὶ, Ariſtoph.

Indifferens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφορος, ȣ.

Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.

Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.

Indigena, ὁ ϗ ἡ αὐτόχθων, ονος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος.

Indigens, ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς, έος, rerum neceſſariarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, idem, ἀπόρως διακείμενος, Iſocr.

Indigentia, ἡ ἔνδεια, Dem. ἀπορία, et inopia, ἡ ἔνδεια ϗ ἀπορία, id. rerum neceſſariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, id.

Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, Dem. alicujus rei, δέομαι τινος, id. προσδέομαι τινος, id. χρείαν ἔχω.

Indigeſtè, ἀτάκτως, Thuc.

Indigeſtus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ȣ, Iſocr.

Indignabundus, a, um, ἀγανακτέος, έα, έον, Dem. ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, Plut.

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, Thuc. i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, Polyb.

Indignè, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυϛυχεῖν, Iſocr. agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, Ælian. δυσφορέω τι, Herodian.

Indignitas, ἡ ἀπαξία, pro rei indignitate, ἀξίως τȣ ἀδικήματος, Ælian.

Indignor, ἀγανακτέω, ἐπί τινι, ſeu ὑπὲρ τινος, Iſocr. περὶ τινος, Plato. διά τι, id. alicui, πρὸς τινα, Plut. κατὰ τινος, Lucian. ὀργίζομαι τινὶ, Dem. ἄχθομαι τινι, Plato.

Indignus, ὁ ϗ ἡ ἀνάξιος, ȣ, aliquâ re, τινὸς, Dem. indignum aliquem judico aliquâ re, ἀπαξιόω τινὰ τινος, Plut.

Indigus, vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, Dem. ἀμελῶν, ȣσα, ȣν, id.

Indiligenter, ἀμελῶς, Iſocr.

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, Dem.

Indipiſcor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, Plut.

Indirectus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάτακτος, ȣ, Heſych.

Indiſcretè, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, Suid.

Indiſcretus, ὁ ϗ ἡ ἀδιαχώριϛος, ȣ.

Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, Suid.

Indiſertè, ἀφραδῶς.

Indiſertus, ὁ ϗ ἡ ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ βραδύγλωσσος, ȣ, LXX.

Indiſpoſitè, ἀτάκτως, Thuc.

Indiſpoſitus, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ȣ, Iſocr.

Indiſſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ȣ, Philo. ἀκατάλυτος, ȣ, N. T.

Indiſſolutus, idem.

Indiſtinctè, ἀδιαϛίκτως.

Indiſtinctus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάϛικτος, ȣ.

Individuus, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ȣ, Ariſtot.

Indiviſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ȣ, idea, ἰδέα, Plato.

Indiviſus, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ȣ, Dioſc.

Indivulſè, ἀναποσπάϛως, Heſych.

Indivulſus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάϛροφος, Jambl. ὁ ϗ ἡ ἀδιάσπαϛος, Pandect.

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, Dem. nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, Plato.

Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, Plato.

Indoctè, ἀπαιδεύτως, Iſocr. ἀμαθῶς.

Indoctus, ὁ ϗ ἡ ἀδίδακτος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ, id. ὁ ϗ ἡ ἀμαθὴς.

Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, Dem.

Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Iſocr. morti alicujus, θάνατον τινος, Julian.

Indoles, ἡ φύσις, Dem. τὸ ἦθος, indole bonâ præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς, Philo.

Indomabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδάμαϛος, ȣ, pullus, πῶλος, Xen.

Indonatus, ὁ ϗ ἡ ἀγέραϛος, ȣ, Ælian.

Indormio, ἐπικοιμάομαι, Hippocr.

Indotatus, ὁ ϗ ἡ ἄπροικος, Diod. Sic.

Indubiè, ὁμολογȣμένως, ἀναμφιβόλως.

Indubitalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναμφίβολος.

Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, Dem.

Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχὰς, Dem. cum aliquo, πρὸς τινα, Æſchin. διαλύσεις πράττειν, Plut. annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, Thuc.

Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb. perſuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, Ariſtot. deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, Plato.

Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, Ariſtot.

Indulgens, συγχωρέων, ȣσα, ον, Dem.

Indulgenter habere aliquem, φιλοϛόργως ἐπιμελεῖσθαι τινος, ἡ κεχαρισμένως.

Indulgentia, ἡ ἄνεσις, Dem. ἡ συγχώρησις, Chryſ.

Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, Dem. καταχαρίζομαι τινι, Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, Ariſtot. alicui nimis, ἀνίημι τινι λίαν, id. vino et compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ ϗ τῶν προπόσεσιν, Ælian.

Indumentum, τὸ ἔνδυμα, N. T. τὸ ἱμάτιον, ȣ, Dem.

Induo, ἐνδύω, veſtem purpuream, πορφυρίδα, Xen. me, ἐμαυτον, id. veſtem, ſeu me veſte, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, N. T. perſonam, τὸ σχῆμα, Xen. purpureâ chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, Herodian. colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, Æl. pedes ſandaliis, ὑποδέω τὰς πόδας σανδάλοις, id.

Indureſco, σκληρύνομαι, κατασκλῆμι, Theophr.

Induro, σκληρύνω, N. T. cutem, περισκληρύνω δέρμα, Hipp.

Induſium, ὁ χιτωνίσκος, ȣ, Plut.

Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, Dem. ἡ φιλεργία, ας, idem. de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντὶ, Dem. Iſocr. de induſtriâ factus, ἑκάσιος, ία, ον, Dem. ἡ σπȣδὴ.

Induſtriè, σπȣδαίως, Ariſtot. ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.

Induſtrius, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ȣ, Dem. ὁ ϗ ἡ φιλέργος, ȣ, id. σπȣδαῖος, αία, αῖον, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς.

Induſtrioſus, idem quod *Induſtrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, ȣ, Ariſtot.

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plato. inebrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνόομαι, Ælian.

Inedia, ὁ λιμὸς, ȣ, Dem. ἡ ἀσιτία, inediâ eneco aliquem, λιμοκτονέω τινα, Galen. mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερέω, Plut.

Ineditus, ὁ ϗ ἡ ἀνέκδοτος, ȣ, Dem.

Ineffabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ȣ, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ȣ, res, ἀμύθητα πράγματα, id. ὁ ϗ ἡ ἀνεκλάλητος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀλάλητος, ȣ, ib. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ȣ, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, ibid.

Inefficax, ὁ ϗ ἡ ἀνενέργητος, ὁ ϗ ἡ ἀνενεργὴς, ὁ ϗ ἡ ἀδύναμος, Dioſc.

Ineffigiatus, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος ϗ ἀτύπωτος, Ælian.

Inelaboratus, ὁ ϗ ἡ ἀδιέργαϛος, Iſocr.

Inelegans, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, Plut.

Ineliganter, ἀκόμψως, Plut. ἀκόσμως.

Ineluctabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγώνιϛος, ȣ, Baſ.

Inelubilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσέκπλυτος ϗ δυσέκνιπτος, ȣ, Æl.

Inemendabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνεπανόρθωτος, Philo.

Inenarrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ȣ, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀνέκφραϛος.

Ineo, εἴσειμι, Xen. i. e. coëo, ὀχεύω, Ariſtot. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, Dem. conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, Plut. magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, Iſocr. rationem, ἅπτομαι λόγον, gratiam ab aliquo ſeu alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, Dem.

Ineptè, ἀναρμόϛως.

Ineptia, ſeu Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Ariſtot. ἡ ψυχρότης, ητος, Dem.

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, Æſchin. ληρέω.

Ineptus, ὁ ϗ ἡ ἄχρηϛος, ȣ, ad aliquid, πρὸς τι, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, Iſocr. ſtolidus ruſticus, σκαιὸς, ά, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, Dem.

Inequitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνιππος, ȣ, Ariſtoph.

Inermis, e, ὁ ϗ ἡ ἄοπλος, ϗ, Dem.

Inerro, πλανάομαι ἐν, Xenoph.

Iners, vide *Ignavus.*

Inertia, vide *Ignavia.*

Ineruditè, ἀπαιδεύτως, Iſocr.

Ineruditus, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ, Dem. Confer *Indoctus.*

Ineſco,

Inesco, δελεάζω, Xen. aliquem honore, τινὰ τιμῇ, Lucian.
Inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραςος, ꞩ, Cl. Al. ὁ ϗ ἡ ἀναπόδραςος, ꞩ, Philo. periculum, ἀδιόρθωτος κίνδυνος, Strabo.
Inevitabiliter, ἀφύκτως, Plut.
Inexaminatus, ὁ ϗ ἡ ἀνεξέταςος, ꞩ, Plato.
Inexsaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεςος, ꞩ, Philo. ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος.
Inexcitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέγερτος, ꞩ.
Inexcogitatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιανόητος, ꞩ.
Inexcultus, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ꞩ, Plut.
Inexcusabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος, ꞩ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀπροφάσιςος, ꞩ, Xen.
Inexercitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγύμναςος, ꞩ, Philo. in aliquâ re, τινὶ, Suid. ὁ ϗ ἡ ἀνάσκητος, ꞩ, Plut.
Inexhaustus, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάντλητος, ꞩ, sumptibus, ὁ ϗ ἡ ἀδαπάνητος, ꞩ, Bas.
Inexorabilis, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, Philo.
Inexpectatus, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ꞩ, Thuc.
Inexpeditus, ὁ ϗ ἡ ἄζωνος, ꞩ, πρόχειρος.
Inexpertus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ꞩ, in aliquâ re, τινὸς, Isocr. ἀπείρετος.
Inexpiatus, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ꞩ, Dem.
Inexplebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ꞩ, ὁ ϗ ἡ ἄπληςος, ꞩ, sanguine, ἀίματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληςία τινὸς, Plato.
Inexplebilitas, ἡ ἀπληςία, alicujus rei, τινὸς, Plato.
Inexplebiliter, ἀπλήςως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, Xenoph.
Inexpletus, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ꞩ.
Inexplicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ꞩ, Plato. ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ꞩ, Dem.
Inexplicitus, ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος.
Inexploratè, ἀνεξετάςως, ἀπείρως, Xenoph.
Inexploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ꞩ, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ ἐδὲν ἀπείρατον ἐςι, Isocr.
Inexpugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ꞩ, alicui, τινὶ, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀνυπόςατος, ꞩ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνάλωςος, ꞩ, Isocr.
Inextinctus, ὁ ϗ ἡ ἄσβεςος, ꞩ, N. T.
Inextinguibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄσβεςος, Galen.
Inextricabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρβλητος, ꞩ. Confer *Inexpugnabilis*.
Infabrè, ἀτέχνως, ἀκόμψως, Plut.
Infabricatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαςος, ꞩ, Synes.
Infacetiæ, ἀνευτραπελία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ꞩ, Plut.
Infacundia, ἡ τꞩ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος τꞩ λέγειν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, Dem. αἰσχύνη, ης, id. ἡ αἰσχρὰ φήμη, Isocr. infamiâ flagro, ἔχω αἰσχύνην, Dem. συνέχομαι ἀδοξίᾳ, idem. εἰμὶ ἄτιμος, idem.
Infamis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτιμος, ꞩ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ꞩ, id. ἠτιμωμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, Isocr. δυσκλεὴς.
Infamo, παραδειγματίζω τινὰ, N. T. ἀτιμόω τινὰ, Dem. ἀτιμάζω, δυσφημέω.
Infandus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ꞩ, Herodot.
Infans, ὁ νήπιος, ꞩ, Dem. τὸ βρέφος, εος, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδάριον νεογνὸν, Plut.
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, Plato. ab infantiâ, ἐκ νηπίꞩ, Aristot.
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ꞩ, Philo.
Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τꞩ νηπίꞩ.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ꞩ, Lucian.
Infarcio, ἐμπλάττω, Diosc.
Infatigabilis, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ꞩ, Philo.
Infatuo, μωραίνω, N. T.
Infaustus, ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, έος, Isocr.
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, ὁ ϗ ἀγένητος, Aristot. facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσσ' ἂν ἦν πεπραγμένα, id. re infectâ dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, Herodian.
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, Dem. ἡ δυςυχία, ας, id. ἡ δυσπραξία, ας, Isocr.
Infeliciter, ἀτυχῶς, Isocr. δυςυχῶς, ago in re aliquâ, δυςυχέω ἔν τινι, Isocr. ἀτυχέω τι, Dem.
Infelix, ὁ ϗ ἡ ἀτυχὴς, Dem. ἀτυχῶν, Isocr. ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, ἄθλιος, ία, ιον, id. et miser homo, ἀτυχὴς ϗ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, Dem. ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος. id. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, Isocr. δυςυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, id. κακοδαίμων.
Infensus, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, alicui, τινὶ, Isocr. ἔχθρος, α, ον, et malevolus alicui, ϗ κακόνꞩς τινὶ, Dem. ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς τινὶ, Isocr.
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάρχεα.
Infermentatus, ὁ ϗ ἡ ἄζυμος, ꞩ, N. T.
Inferior, ὁ ϗ ἡ ἐλάττων, ονος, Dem. sum, ἐλαττόομαι, id.
Infernalis, e, ὁ ϗ ἡ ςυγίος, ꞩ, Plut.
Infernè, κάτωθεν, Herodian.
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ꞩ, Philo. γεέννα τꞩ πυρὸς, N. T.
Infernus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω; spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, Aristot. ὁ ϗ ἡ ὑπόγειος, ꞩ, Athen. ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, ꞩ, Herodian.
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, N. T. aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, Philo. alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, N. T. alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. καταπορσύνω τινὶ κακὰ, Xenoph. alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, Polyb.
Infestatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infestè, ἀπεχθῶς, Isocr. δυσχερῶς, Dem.
Infestivus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, Isocr.
Infesto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἐνοχλέω τινὶ, Dem. κακόω.
Infestus, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, Isocr. ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem. δυσμενὴς.
Infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.
Inficias eo, ἀρνέομαι. Confer *Inficior*.
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, Lucian.
Inficiator, ὁ ϗ ἡ ἔξαρνος, ꞩ, sum, εἰμὶ, Dem.
Inficio, βάπτω, aliquid τὶ, Dem. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, Dem. interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, Æschin. ἔξαρνος εἰμὶ τꞩ̃το, Dem. περὶ τινὸς, Isocr. ἔξαρνος γίγνομαι τꞩ́το, id.
Infidelis, ὁ ϗ ἡ ἄπιςος, alicui, τινὶ, Dem.
Infidelitas, ἡ ἀπιςία, ας, Plut.
Infideliter, ἀπίςως, Dem.
Infidus, ὁ ϗ ἡ ἄπιςος, ꞩ, alicui, τινὶ, Dem.
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.
Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, ꞩ̃.
Infimus, vide *Imus*.
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, Aristot.
Infinitè, ἀπεράντως, Aristot.
Infinities, ἀπειράκις, Philo.
Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, Gramm.
Infinitus, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ꞩ, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀπέραςος, ꞩ, Plut.
Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, refutatio, ἡ ἀνασκευὴ.
Infirmè, ἀσθενῶς, Dem.
Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, Plato. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώςημα, Dem. ἡ ἀῤῥωςία.
Infirmo, ἀσθενόω, Xenoph. aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ, id.
Infirmus, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωςος, ꞩ, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενέω, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.
Infixus, ἐμπαγεὶς, εῖσα, ὲν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, Thuc. τὸ ἐπιφλόγισμα, Hipp. morbi, ἡ φλεγμονὴ, id.
Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, Sophocl. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.
Inflatè, ἐμπνευςῶς, superbè, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, Dem.
Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, Lucian. ἡ ἀναφύσησις, εως, Aristot. animi, ἡ φυσίωσις, έως, N. T. Confer *Insolentia*.
Inflatus, ἐμπνευςὸς, ἡ, ὸν, Athen. *superbus*, ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, N. T. τετυφωμένος, ένη, ένον, ib. μεγαφρονῶν, ꞩ̃σα, ꞩ̃ν, Dem.
Inflecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπικλάζω, Plut.
Inflexibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάμπτος, ꞩ, Plut.
Inflexio, ἡ διάκαμψις, Naz. ἡ καμπὴ, Plut.
Inflexus, καμψὸς, ἡ, ὸν, Hesych. ὁ ϗ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις, Ammon.
Infligo, προςρίβομαι, plagam, πληγὴν, Aristoph. alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, Herodian.
Inflo, ἐμφυσάω, Philo. ἀναφυσάω, Diod. Sic. tibiam, φυσάω αὐλὸν, Plut. ventrem, διογκόω γαςέρα, Ælian. aliquem, et laudibus effero, φυσάω, ϗ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, Plut.
Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, Aristot.
Influo, εἰσρέω, Lucian. in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, Gal.
Influxus, ûs, ἡ ἐπιῤῥοὴ, Theophr. ὁ εἴσρꞩς, Aristot.
Infodio, κατορύττω, Plut.
Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, Plato. ἡ ἀγονία.
Infœcundus, ὁ ϗ ἡ ἄφορος, ꞩ, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ꞩ, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄγονος.
Informis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ꞩ, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀδιατύπωτος, ꞩ, Diod. Sic.
Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ περιγραφὴ, Aristot.
Informo, ὑποτυπόω, aliquid primùm et postea pingo, τὶ πρῶτον ϗ εἶτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἠθοποιέω, id. adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, Isocr. Confer *Instituo*.
Infortunatus, ὁ ϗ ἡ δυςυχὴς, έος, Dem. Confer *Infelix*.
Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, Dem. ἡ ἀτυχία, ας, id. Confer *Infelicitas*.
Infra, *præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, Plut. *Adv.* κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plato.
Infractus, *fractus*, καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, ὲν, Plut. *non fractus*, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, Philo.
Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.
Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ irâ dentibus, συγκροτέω τꞩ̀ς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xen.
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, Xen.
Infrenatus, frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, *non frenatus*, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ꞩ, Plato.
Infrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ꞩ, Plato.
Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, Xenoph.
Infrenus, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ꞩ, Plato.
Infrequens, ὁ ϗ ἡ ἐρημίος, ꞩ, senatus, βꞩλὴ ὀλιγανδρꞩ̃σα, Plato.
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, Xenoph.
Infrico, ἐντρίβω, Xenoph.
Infringo, ἐνθλάω.
Infructuosus, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ꞩ, Theophr.
Infrunitus, *imprudens*, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Dem.
Infuco, φυκόω, Plut.
Infula, ἡ μίτρα, ας, Herodot.
Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ἡ καπνοδόκη, id.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, Poll. ἡ χώνη.
Infundo, ἐπιχέω. Diosc. ἐγχέω, Xen. alicui aliquid, τί τινι, Synes.
Infusco, ἐπιχραίνω, Lucian.
Infusio, ἡ ἔγχυσις, εως.
Ingemino, διπλασιάζω, Plut. ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ςενάζω, Dem. alicui, ἐπιςένω τινὶ, Eurip.
Ingemo, ςένω, alicui, ἐπὶ τινὶ, Dem. altè, ςενάζω μέγα, id.
Ingenerasco, ἐμφύομαι, Plut.
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.
Ingeniosè, εὐφυῶς, Isocr. ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, έως, Isocr. δεξιὸς, ὰ, ὸν.
Ingenitus, ὁ ϗ ἡ ἐγγενὴς, Soph.
Ingenium, ἡ φύσις, Dem. bonum, φύσις ἐπιεικὴς, Isocr. insuperabile, ἀνυπέρβλητος, id. dextrum, εὐάρμοςος, illustre, ἐπίβλεπτος, id. præstantius, ἐπιφανεςέρα ψυχὴ, Dem. animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάςꞩ ϗ φύσις; animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ϗ γνώμη φρόνιμος; diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις; ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ꞩ̓ χείρꞩς εἶναι προγόνων;

ingenio feliciſſimo eſſe, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι, Iſocr. exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, ſeu διάνοιαν, id. ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, Herodian. ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, Thuc.

Ingens, ὁ ϗ ἡ πελώριος, ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, lapis, λίθος, Ariſtoph. teſtimonium, μαρτυρία, Dem.

Ingenuè, ἐλευθέρως, Thuc. γενναίως, educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, Xen. candidè, ἁπλῶς, Dem.

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, Ariſtot. ἡ εὐγένεια.

Ingenuus, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ου, fœmina, γυνὴ, Plut. doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, Lucian. candidus, ἁπλόος, η, ον, Dem. et ſimplex homo, μεστὸς παῤῥησίας ϗ ἀφελὴς, id.

Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τὶ τινι, Syneſ. aliquid ori, ἐντίθημι τι στόματι, Galen. lapides et fuſtes, ἐπιφέρω λίθους ϗ ξύλα, Herodian. largiùs cibum, πλείονας συνήθως εἰσφέρομαι τροφὰς, id. me παρεισδύομαι, id. me in alienam adminiſtrationem, παραδιοικέω, Plut.

Ingigno, ἐγγεννάω.

Inglorius, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, id. ἀκλεὴς.

Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, Philo. avis, ὁ πρόλοβος, ου, Ariſtot.

Ingrandeſco, μεγαλύνομαι.

Ingratè, invenuſtè, ἀχαρίστως; gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, Iſocr.

Ingratis, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, Dem.

Ingratus, invenuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, Herodian. beneficii immemor, ὁ ϗ ἡ ἀχάριστος, ου, Dem. ſum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, id.

Ingraveſco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, Polyb.

Ingravo, ἐπιβαρύνω, Xen.

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπὶ τινὰ, Dem. viam, ὁδὸν, Ceb. Theb. in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, Xen. annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, Herodian.

Ingreſſio, ſeu Ingreſſus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, Lucian. ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου, Plut.

Ingruo, ἔγκειμαι, Herodian. ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.

Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, Lucian.

Inguinaria, τὸ βουβώνιον, ου, Dioſc.

Ingurgito, γαστρίζομαι, Baſil. καταβροχθίζω, Lucian.

Inguſtabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, Plut.

Inguſtatus, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, Plut.

Inhabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, id.

Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, Syneſ.

Inhabitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνοίκητος, ου, Philo.

Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως, Cl. Al.

Inhabito, ἐνοικέω, τὶ, Ariſtot. terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, Plut. urbem, οἰκέω πόλιν, Iſocr. ἐν ἄστει, Dem.

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, Plato. προσφύομαι τινὶ, id. machinis, προσφύω μηχαναῖς, Herodian.

Inhæreſco, προσίσχομαι, πρός τι, Theophr.

Inhalo, ἐμπνέω, Plato.

Inhibeo, ἐπέχω, τὶ, Plut. κωλύω, iram, ανακόπτω τῆς ὀργῆς, Lucian. ἀνείργω.

Inhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Inhio, ἐπιχαίνω, Philo. alicui rei, χαίνω ἐπὶ τινι, Lucian.

Inhoneſtè, αἰσχρῶς, Iſocr. ἀτίμως.

Inhoneſto, καταισχύνω, aliquid, τὶ, Plut.

Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος.

Inhonoratus, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, Dem. ἄτιμος.

Inhonorificus, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, Dem.

Inhorreo, ſeu *Inhorreſco*, φρίττω, aliquâ re, τινὶ, Dem. ἐπιφρίττω.

Inhoſpitalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, Lucian.

Inhoſpitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.

Inhoſpitus, ὁ ϗ ἡ ἀπόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, Lucian.

Inhumanè, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, Lucian. ἡ ἀνεπιείκεια, Dem. ἡ μισανθρωπία, Hipp.

Inhumaniter, ἀπανθρώπως.

Inhumanus, ὁ ϗ ἡ ἀπάνθρωπος, Lucian. ὁ ϗ ἡ μισάνθρωπος, id.

Inhumatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ου, Thuc.

Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, ſeu ἀποθανόντας, Dem. Confer *Sepelio.*

Inibi, ἐκεῖ, Plato.

Injectim, ἐπαναβλήδην, Herodot.

Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, Thuc.

Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπὶ τι, N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, Xenoph. ſermonem de aliquâ re, ἐμβάλλω λόγον περὶ τινὸς, Plut.

Inimicè, ἐχθρῶς, Dem. ἐθελέχθρως, idem. δυσμενῶς, Iſocr. ἀπεχθῶς, id.

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, Dem. ἡ ἀπέχθεια, gravis, μεγάλη, id. diuturna, βεβαία, id. immortalis, ἀείμνηστος, Iſocr. ſimulata, προσποιητὴ, Dem. privata, ἰδία; communis, κοινή; et offenſiones, ἔχθρα ϗ προσκρούματα; et odium et diffidentia, ἔχθρα ϗ μῖσος ϗ ἀπιστία; inimicitiam ſuſcipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρὸς τινὸς, id. incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, id. habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρὸς τινὰ, Iſocr. oſtendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαι τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, Dem. exſtinguere, διαλύειν ἔχθραν, Iſocr. effugere, φεύγειν τῆς ἔχθρας τινὸς, id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, Dem.

Inimicor, ἀπεχθαίνομαι τινι, Plato. Confer *Inimicus.*

Inimicus, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, Dem. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, id. ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, id. alicui, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, τινι, id. et hoſtis, ἐχθρὸς ϗ ἀντίπαλος, id. et malevolus urbis, κακόνους ϗ ἐχθρὸς πόλει, id. hoſtis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς ϗ πᾶσι δυσμενὴς, Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινὰ ἐχθρὸν, id. eſſe alicui, εἶναι ſeu ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινὶ ſeu τινὸς, id. aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, idem. χρῆσθαι τινι ἐχθρῷ, id. inimicus ſum alicui, ἔχω ἔχθραν πρὸς τινὰ, Iſocr.

Inimitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμίμητος, ου, Plut.

Iniquè, ἀνωμάλως, Iſocr. *injuſtè*, ἀδίκως, Dem. παρανόμως, ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρὸς τινὰ, id. in aliquâ re, περὶ τι, Plut.

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, Theophr. ἡ ἀνομία, *injuſtitia*, ἡ ἀγνωμοσύνη, Dem. τὸ δεινὸν, ἡ ἀδικία, id.

Iniquus, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλης, Theophr. *injuſtus*, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, in omnes, περὶ πάντας, Dem. et calumniator, ὁ ἀγνώμων ϗ συκοφάντης, id. ὁ ϗ ἡ παράνομος; dicere, diſcernere, committere iniquum in aliquem, λέγειν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἰς τινὰ, Dem. ſum, fio, παράνομος εἰμὶ, γίγνομαι, id. animo iniquo, δυσφόρως, Herodian.

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, Aret.

Initiatio, ἡ μύησις, εως, Heſych.

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, ὁ μεμυημένος, ου, Lucian. ὁ τετελεσμένος, ου, id.

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, Lucian.

Initiò, *adv.* ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. τὸ κατ' ἀρχὰς, id. neque initio, neque poſt. οὔτε κατ' ἀρχὰς, οὔθ' ὕστερον, id.

Initium, ἡ ἀρχὴ, Dem. et fundamentum re ϗ ὑπόθεσις πράγματος; et cauſſa belli, ἀρχὴ ϗ αἰτία πολέμου; utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχὴν τινα; ſumo initium aliqu λαμβάνω ἀρχὴν τινα; facio rei, ποιέομαι ἀρχὴν τινὸς; exponere aliquid a initi διεξέρχομαι τι ἀπ' ἀρχῆς, id. fines ab i initio propoſiti, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, Iſocr.

Injucundè, ἀηδῶς, Xen.

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος, Iſocr. ἡ ἀηδία, ας, Philo. ἡ ἀτερπία, ας, Dem.

Injucundus, ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀτερπὴς.

Injudicatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. ἄκριτος.

Injungo, ἐπιτάττω, Xen. προστάσσω.

Injuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνώμοτος, ου, Dem.

Injuria, ἡ ἀδικία, Dem. τὸ ἀδίκημα, id. ἡ ὕβρις, Iſocr. τὸ ὕβρισμα, Dem. et iniquitas, ὕβρις ϗ ἀδικία, Iſocr. et inſolentia, ὕβρις ϗ ὑπερηφάνεια, id. adficere aliquem injuriâ, ἀδικεῖν τινὰ ἀδικίαν, Dem. ὑβρίζειν τινὰ, ἀδικεῖν τινὰ; pati injurias, πάσχειν δεινότατα, id. prior infero, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, Ælian.

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, Dem.

Injurioſè, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαι τινι, Dem.

Injurioſus, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἰς τινὰ, Dem. ὁ ὑβριστὴς, οῦ, id.

Injurius, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, Dem. ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω τινὰ, id.

Injuſſu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, Polyb.

Injuſſus, ὁ ϗ ἡ ἀκέλευστος, Soph. αὐτοκέλευστος.

Injuſtè, ἀδίκως, Dem. ago, ἀδικέω, id. ἀδικοπραγέω, Philo. vivo, ἐκ ἀδικίας βιάω, Plato.

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, Dem. ἡ ἀνομία, id.

Injuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, Dem. et diis inviſus, ϗ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ παράνομος; committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, id.

Innaſcor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, Plato. ἐμφύομαι τινι, Plut.

Innatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, Dem.

Innavigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπλωτος, ου, Philo. μὴ πλωτὸς, οῦ, Thuc.

Innecto, ἐνείρω, Dioſc.

Innexio, ἡ ἔνερσις, εως, Thuc.

Innitor, ἐπερείδομαι, Galen. fœderibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, Æſchin.

Inno, ἐπινέω, Theophr. in aliquo, ἐπινήχομαι τινι, Al. Aphr.

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliquâ re, τινὸς, Dem. τινὶ, id. ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, τινὸς, idem. ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, Dem.

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, Dem.

Innocuus, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, voluptas, ἡδονὴ, Plato.

Innodo, ἀμματίζω, Heſych.

Innoteſco, διαγνωρίζομαι, Iſocr. γνώριμος καθίσταμαι, Plato.

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, Lucian.

Innovo, καινόω, Dion. νεόω, aliquid, τὶ, Naz.

Innoxius, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, Plato.

Innubilus, αἴθριος, ια, ιον, Dioſc.

Innubis, ὁ ϗ ἡ ἀνέφελος, aër, ἀὴρ, Ariſtot.

Innubus, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, Plato.

Innumerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναρίθμητος, ου, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, Dem.

Innumerabilitas, τὸ ἀνάριθμον, ου.

Innumerus, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι τι, Plato. ὑπαινίττομαι τι, Dem.

Innuptus, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, Lucian. virgo, ἡ ἄνανδρος, Plato. ἡ ἄγαμος.

Innutrio, ἐντρέφω, in aliquâ re, τινὶ, Herodian.

Innutritus, *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ἐνὶ, ἐνὸν; aliquâ re, τινι, Herodian. *non nutritus*, ὁ ϗ ἡ ἄτροφος.

Inobediens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπήκοος, ου, ſermoni, τῷ λόγῳ Plato. ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινὶ, Xen.

Inobedientia, ἡ ἀνηκοΐα, ας, Plut. ἡ παρακοὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀπειθία.

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, Dioſc.

Inobſequens, idem quod *Inobediens.*

Inobſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαρατήρητος, ου.

Inobſervatus,

Inobservatus, ὁ κὴ ἡ ἀπαρατήρητος, ȣ, ὁ κὴ ἡ ἀφύλακτος, ȣ.
Inocciduus, ὁ κὴ ἡ ἄδυτος, ȣ.
Inocco, βωλοκοπέω, Poll.
Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, ȣ̃, Theophr.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
Inodorus, ὁ κὴ ἡ ἄοσμος, ȣ, Theophr.
Inoffensus, ὁ κὴ ἡ ἀπρόσκοπος, ȣ, N. T. ἀβλαβής.
Inofficiosus, ὁ κὴ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, Dem.
Inolesco, ἐπιφύομαι, Plut.
Inominatus, ὁ κὴ ἡ δύσφημος, ἀπευκτος.
Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τι, vel τινὶ, N. T.
Inopertus, ὁ κὴ ἡ ἀπατακάλυπτος, ȣ, N. T.
Inopia, ἡ ἔνδεια, Isocr. ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, Dem. et indigentia, ἔνδεια κὴ ἀπορία, id. magnâ inopiâ premi, σφόδρα ἐν χρεία τȣ̃ λαβεῖν εἶναι; ad summam inopiam redigere, seu redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιςάναι τινὰ, s. καθίςασθαι; inopiâ verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει; inopia consilii, ἡ ἀβȣλία, ας, id. frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας, Diod. Sic.
Inopinabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδόκητος, ȣ, Thuc.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως, Philo. ἐξ ἀπροσδοκήτȣ, Plato.
Inopinatus, ὁ κὴ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ, ὁ κὴ ἡ ἀδόκητος, ȣ, Thuc.
Inopportunus, ὁ κὴ ἡ ἄκαιρος, ȣ, Plato.
Inops, ὁ κὴ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, Isocr. ὁ κὴ ἡ ἐνδεὴς, έος, τινὸς, Dem. ὁ κὴ ἡ ἐπιδεὴς, έος, τινὸς, id.
Inordinatè, ἀτάκτως, Thuc.
Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, Plut.
Inordinatus, ὁ κὴ ἡ ἄτακτος, ȣ, Isocr.
Inornatè, ἀκόσμως, Plut. ἀκοσμήτως, id.
Inornatus, ὁ κὴ ἡ ἄκοσμος, ὁ κὴ ἡ ἀκόμψος.
Inquam, λέγω, Dem. φημὶ, Herodian.
Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.
Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, Thuc. παρενοχλέω τινὶ, N. T.
Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀγρυπνία, Luc.
Inquietus, ὁ κὴ ἡ ἄςατος, Bas. ὁ κὴ ἡ ἀκοίμητος, Philo. ὁ κὴ ἡ ἀνήσυχος.
Inquilinus, ὁ κὴ ἡ ἔνοικος, Strabo. ὁ κὴ ἡ μέτοικος.
Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, Diosc. ὁ μολυσμὸς, ȣ̃, N. T.
Inquinatè, μεμολυσμένως.
Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, Theophr.
Inquino, μολύνω, aliquid, τι, Isocr. μιαίνω.
Inquio, idem quod *Inquam.*
Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινος, Dem. ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, Xen. diligenter caussas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, Plato. de re aliquâ, περί τινος, Plut. severiùs, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, Dem. diligenter et accuratè singula, καλῶς κὴ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάςȣ, id.
Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, Dem. ὁ ἐξετασμὸς, id.
Inquisitor, ὁ ἐξεταςὴς, Aristot. ὁ βασανιςὴς.
Insalubris, e, νοσηρὸς, ὴ, ὸν, Xen.
Insalutatus, ὁ κὴ ἡ ἀπροσηγόρητος, ȣ, Cic.
Insanabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνίατος, ȣ, Galen. ὁ κὴ ἡ ἀθεράπευτος, ȣ, Philo.
Insanè, μανικῶς, Isocr.
Insania, ἡ μανία, Dem. eo insaniæ pervenire, εἰς τȣ̃το μανίας ἔρχεσθαι, Isocr. est hæc extrema insania, ὑπερβολὴ μανιας ἐςὶ τȣ̃το, Dem. manere in insaniâ eâdem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, idem. liberare aliquos ab insaniâ, παῦσαι τινας τῆς μανίας, Isocr. deserere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, id.
Insanio, μαίνομαι, Dem. et deliro, μαίνομαι κὴ παραφρονέω, id aliquâ re, μελαγχολάω τινι, id. insanire facio, ἐκμαίνω, Philo.
Insanus, μανικὸς ἡ, ὸν, Isocr. ὁ κὴ ἡ ἄφρων, ονος, idem. ὁ κὴ ἡ ἔκφρων, ονος, idem. παράφρων.
Insatiabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀκόρεςος. ȣ, Philo. ὁ κὴ ἡ ἀδηφάγος, ȣ, Plato. ὁ κὴ ἡ ἄπληςος, ȣ, pecuniâ, χρημάτων, Dem.
Insatiabilitas, ἡ ἀπληςία, ας, Dem.
Insatiabiliter, ἀπλήςως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, Xen. alicui rei, ἀπλήςως ἔχειν πρός τι, Isocr. περί τι, id.

Insaturabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀκόρεςος, ȣ, Philo.
Insaturabiliter, ἀκορέςως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, Xen.
Insciens, ὁ κὴ ἡ ἀνεπιςήμων, ονος, Thuc.
Inscienter, ἀνεπιςημόνως, ἀπείρως, Dem.
Inscientia, ἡ ἀνεπιςημοσύνη, ης, Xenoph.
Inscitè, ἀμαθῶς, Thuc. ἀτέχνως.
Inscitia, ἡ ἀμαθία, Plut. ἡ ἀπειρία, Isocr.
Inscitus, ὁ κὴ ἡ ἄμȣσος, ȣ.
Inscius, ἀγνοέων, ῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, Dem. ὁ κὴ ἡ ἀνεπιςήμων, ονος, Thuc.
Inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Lucian. distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίςιχον ἐν σησάμῳ, Ælian. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xenoph. falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, Aristot. ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Inscriptus, ὁ κὴ ἡ ἔγγραπτος; non inscriptus, ὁ κὴ ἡ ἀνεπίγραφος; falsò inscriptus, ὁ κὴ ἡ ψευδεπίγραφος, Plut.
Insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. ἐπιχαράττω, ἐγχαράττω, idem. ἐγγλύφω.
Insecabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄτμητος, ȣ, ὁ κὴ ἡ ἄτομος, ȣ, Plato.
Insecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, Aristot.
Insectatio, ἡ δίωξις, εως, Thuc.
Insector, διώκω, aliquem, τινὰ, Thuc. δίωξιν ποιέομαι, id. cavillor, διασύρω τι, Dem.
Insedabiliter, ἀπαύςως, Aristot.
Insemino, ἐνσπείρω, Xen.
Insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.
Insensibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀναίσθητος, ȣ, Thuc.
Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Insensilis, e, idem quod *Insensibilis, e.*
Inseparabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀχώριςος, ȣ, Naz. ὁ κὴ ἡ ἀδιάλυτος, ȣ, LXX.
Insepultus, ὁ κὴ ἡ ἄταφος, ȣ, Thuc.
Insequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, Dem.
Insequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινὶ, Dem. ἐπακολȣθέω τινὶ, Plut.
Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, Dem. plantam, φυτὸν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.
Inserpo, εἰσερπύζω.
Insertim, διʼ ἐμβλήματος.
Insertio, ἡ παρένθεσις, τὸ ἔμβλημα, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inservio, διακονέω, τινὶ, Dem. voluptatibus, δȣλεύω ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, Lucian. alicui in aliquâ re, ὑπηρετέω τινὶ τι, Dem. commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τȣ̃ ἄλλȣ, Aristot.
Insideo, ἐπικάθημαι, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπὶ τινι, Isocr. ἐγκαθίζω.
Insidiæ, ἡ ἐπιβȣλὴ, Dem. ἡ ἐνέδρα, ας, idem. ἡ ἐπιβȣλευσις, Plato. insidias struo alicui, ἐπιβȣλεύω τινὶ, Isocr. ἐνέδρας καθίζω τινὶ, Plut. ἐνέδρας ποιέομαι τινι, Lucian. θηρεύω τινὰ, id. invadere aliquem insidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετʼ ἐπιβȣλῆς; insidiis circumvenior, ἐπιβȣλευομαι, id.
Insidianter, ἐπιβȣλως, Synes.
Insidiator, ὁ ἐπίβȣλος, Dem. ἐπιβȣλεύων, id. ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, id.
Insidior, ἐπιβȣλεύω, alicui, τινὶ, Isocr. λοχάω τινὰ, Herodot. ἐλλοχάω τινὰ, Ælian. ἐπιτιθημι τινι ἐνέδρας, Lucian. θηράω τινὰ, id. ἐνεδρεύω τινὰ, Dem.
Insidiosè, ἐπιβȣλως, κρυφαίως, Plut.
Insidiosus, ἐπιβȣλευτὸς, ὴ, ὸν, Lucian. ὁ κὴ ἡ ἐπίβȣλος ȣ, Dem.
Insido, ἐπιβάλλω, aliquâ re, τινὶ, Plut. ἐνίζω, Plut. καθίζω ἐπὶ τινι, Thuc.
Insigne, τὸ ἐπίσημον, ȣ, Plut. imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id. τὸ γνώρισμα.
Insignio, ἐνσημαίνω, Isocr. παρασημαίνομαι.
Insignis, e, ὁ κὴ ἡ ἐπίσημος, Lucian. ὁ κὴ ἡ παράσημος, Plut.
Insigniter, ἐπισήμως, Polyb.
Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, Herodian. in ignem, ἄλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀνάλλομαι ἐπʼ ὄχθον, id
Insimul, ἅμα, Xen.
Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, Dem.

Insimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, Dem. aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τι τινι, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, Dem.
Insinuatio, ἡ παρεγγυὴ, ῆς.
Insinuo, ἐγκολπόω, Aristot. παρεισάγω, Plut. ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ κὴ θωπεύω, Ælian.
Insipidus, μωρὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ὁ κὴ ἡ ἄγευςος.
Insipiens, ὁ κὴ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ κὴ ἡ ἄφρων, id. ὁ κὴ ἡ νηπιόφρων, Strabo.
Insipienter, ἀφρόνως, Dem. ἐκφρόνως, id. εὐήθως, id.
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, Isocr. ἡ ἄνοια, Dem. ἡ μωρία, ας, id.
Insisto, ἐφίςαμαι, alicui rei, τινὶ, Lucian. ἐπιμένω τινὶ, Plut.
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, N. T. ἡ ἐμφυτεία, ib.
Insititius, ὁ κὴ ἡ ἔμφυτος, ȣ, Philo.
Insociabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀκοινώνητος, ȣ, Lucian. ὁ κὴ ἡ ἄσπειςος, ȣ, Dem. ὁ κὴ ἡ ἄμικτος, ȣ, et vagabundus, κὴ ἀνίδρυτος, id.
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, Plato.
Insolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.
Insolens, ὁ κὴ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινος, Dem. superbus, ὁ κὴ ἡ ὑπερήφανος, ȣ, id.
Insolenter, ἀήθως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, Dem. ἐπί τινι, Plut. γαυρόω τινὶ, id.
Insolentia, ἡ ἀήθεια, Lucian. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Aristot.
Insolesco, ἐκγαυρόομαι, aliquâ re, μεγαφρονέω ἐπὶ τινι, Isocr. διά τι, Plut. ἁβρύνομαι, Plato.
Insolitus, ὁ κὴ ἡ ἀήθης, εος, Dem.
Insolo, ἡλιάζω, Diosc.
Insolubilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄλυτος, ȣ, Plato.
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, Plato. ἡ ἀγρυπνία, Xen.
Insomnis, e, ὁ κὴ ἡ ἄϋπνος, ȣ, Xenoph. ὁ κὴ ἡ ἄγρυπνος, ȣ, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, Xen. ἀγρυπνεῖν νύκτα, Plut.
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ȣ, Plato.
Insono, ἐνηχέω, Naz.
Insons, ὁ κὴ ἡ ἀναμάρτητος, Dem. ὁ κὴ ἡ ἀναίτιος, τινὸς, ὁ κὴ ἡ ἀνυπεύθυνος, id.
Insopitus, ὁ κὴ ἡ ἄϋπνος, ȣ, Xenoph.
Insortitò, ἀκληρωτὶ, Lys.
Insortitus, ὁ κὴ ἡ ἀκλήρωτος, ȣ.
Inspectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, N. T. ἡ ἐποπτεία, ας, Plut.
Inspecto, ἐφοράω, Thuc. ἐπισκοπέω, Dem.
Inspector, ὁ ἐπόπτης, Dem. ὁ ἔφορος, Philo.
Insperabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνέλπιςος, ȣ, Isocr.
Insperatus, ὁ κὴ ἡ ἄελπτος, ȣ, Soph. ex insperatò, ἐξ ἀέλπτȣ, Herodot.
Inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, idem. ἐγκατασπείρω.
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, Dem. πρός τι, Plut. ἀποβλέπω εἴς τι, seu πρός τι, Æschin. ἐφοράω τι, Dem. naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, Gal. in terram, ὁράω εἰς γῆν, Xen.
Inspiratio, ἡ εἰσπνοὴ, Philo. ἡ ἐπίνοια, Cl. Al.
Inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσάω, Bas.
Inspoliatus, ὁ κὴ ἡ ἀσύλητος, ȣ, ὁ κὴ ἡ ἄσυλος, ȣ, Eurip.
Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, Ægid. εἴς τι, Athen.
Instabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄςατος, ȣ, Philo. ὁ κὴ ἡ ἀκαταςάςατος, Dem. ὁ κὴ ἡ ἀβέβαιος.
Instabilitas, τὸ ἄςατον, ȣ, ἡ ἀςασία.
Instans, ἐνεςὼς, ῶτα, ὸς.
Instantia, ἡ ἔνςασις, εως.
Instar, δίκην, alicujus, τινὸς, Aristot.
Instauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀποκατάςασις, εως Philo. ἡ ἀνακαίνωσις, εως, N. T.
Instaurativus, ἐπισκευαςικὸς, ὴ, ὸν, Plato.
Instauro, ἀνασκευάζω τι, Isocr. ἐπισκευάζω τι, Dem. ἀνορθόω τι, Isocr. ἀνακαινίζω.
Insterno, ἐπιςρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. lectum, ςρωννύω κλίνην, Xenoph. equum, ἐνισάττω ἵππον, id.
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen. ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, N. T.
Instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπὶ

ἐπὶ τινας, Plut. aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τὶ τινα, παρορμάω τινὰ πρός τι, id.
Inſtillatio, ὁ ἐπιςαγμὸς, ȣ.
Inſtillo, ἐπιςάζω, Dioſc. ἐνςάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, Herodian.
Inſtimulo, κατακεντάννυμι, Lucian. παροξύνω, Plut. Confer *Inſtigo.*
Inſtinctor, ὁ παροξύνων, οντος, Plut.
Inſtinctus, ûs, ὁ παροξυσμὸς, ȣ, N. T. ἡ παρόρμησις, εως, Xen. divinus, ἡ κατακοχὴ, ῆς Plato. inſtinctu divino, κατὰ Θεὸν, ἐποτρύνοντος Θεȣ̃, Herodot.
Inſtitor, ὁ κάπηλος, ȣ, Plato.
Inſtitorius, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Inſtitrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, Ariſtoph.
Inſtituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliquâ, λέγειν περὶ τινος, Iſocr. aliquem in aliquâ re, παιδεύω τινά τι, Æſchin. εἰς τι, Xen. διδάσκω τινά τι, Dem. actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινὶ, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, Dem. aliquid, καθίςημί τι, Thuc.
Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, Syneſ. *eruditio*, ἡ παιδεία, ας, Xen ἡ παίδευσις, id.
Inſtitutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεςῶτα, ων, Plato. vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, Dem.
Inſto, ἐφίςαμαι, alicui, τινὶ, Herodian. hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, Plut.
Inſtrepo, ἐπικτυπέω, Ariſtoph.
Inſtructio, ἡ παρασκευὴ, Thuc. ἡ κατάσκευὴ, ῆς, Dem.
Inſtructivus, παρασκευαςικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, ȣ, Ariſtot. τὸ σκεῦος, εος, Dem. τὸ ἐργαλεῖον, ȣ, Herodian. ruſticum, σκεῦος γεωργικον; nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, id.
Inſtruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω, Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut. hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τινα, Dem. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππȣς χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem. armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, Her. *doceo*, διδάσκω. Vide *Doceo.*
Inſuavis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀγλευκὴς, έος, Lucian. ὁ ᾗ ἡ ἀηδὴς, έος, Iſocr.
Inſuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, Xen.
Inſubidè, ἀσκέπτως, Ariſtot.
Inſubidus, ὁ ᾗ ἡ ἀπροσδόκητος, Dem.
Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, Her.
Inſueſco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, id.
Inſuetus, ὁ ᾗ ἡ ἀηθὴς, εος, alicujus rei, τινὸς, Dem.
Inſula, ἡ νῆσος, ȣ, Dem. parva, νῆσος μικρὰ, id. τὸ νησίον, ȣ, Suid. τὸ νησίδιον, ȣ, Thuc. inſulam refero, νησίζω, Strabo. ex inſulâ oriundus. Vide *Inſularis.*
Inſularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, Eurip. ſc. homo, ὁ νησιώτης, ȣ, Dem. ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ιδος, Plut.
Inſulsè, ἀφυῶς, Plut. Confer *Ineptè.*
Inſulſitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Plut. Confer *Ineptitudo.*
Inſulſus, non ſalſus, ὁ ᾗ ἡ ἄναλος, Ariſtot. ὁ ᾗ ἡ ἄναλτος, Gal. ὁ ᾗ ἡ ἄναλμος, ȣ, Xen. ὁ ᾗ ἡ ἀνάλμυρος, ȣ, Hipp. inſipiens, ὁ ᾗ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, Plut. Confer *Ineptus, Inſipiens.*
Inſultatio, ὁ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἔφαλσις, *exagitatio*; ἐπηρεασμὸς, ȣ, Ariſtot.
Inſulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινὶ, Xen. ἐπεμβαίνω τινὶ, Plut. *vexo, exagito*, ἐπηρεάζω τινὶ, Dem ἐντρυφάω τινὶ, Herod. τινὰ, Lucian. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Iſocr.
Inſum, ἔνειμι, in aliquâ re, τινὶ, Thuc.
Inſumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, Iſocr. Confer *Impendo.*
Inſuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, Plut. aliquid in aliquid, καταῤῥάπτω τι, Dioſc.
Inſuper, προσέτι, his, τȣ́τοις, Herodot. quid inſuper? τί πρὸς τȣ́τοις ἔτι; Dem. et inſuper etiam non juſtum, πρὸς δὲ ᾗ ȣ̓ δίκαιον, id. viginti minæ et inſuper, εἴκοσι μναῖ ᾗ πρὸς, Iſæus.
Inſuperabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀήττητος, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἄμαχος, ȣ, id. alicui, ὁ ᾗ ἡ δυσμάχητος τινι, Iſocr.
Inſurgo, ἐπανίςημι, contra aliquem, τινὶ, Thuc. ἀνθίςαμαι πρὸς τινα, id. ἀνταίρω τινὶ, Dem.
Inſuſceptus, ὁ ᾗ ἡ ἄδεκτος, ȣ.
Inſuſurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabeſco, προςήκομαι, Lucian.
Intactilis, ὁ ᾗ ἡ ἄναπτος, ȣ, Hom.
Intactus, ὁ ᾗ ἡ ἄναπτος, ȣ, Heſych. ὁ ᾗ ἡ ἄψαυςος.
Intaminatus, ὁ ᾗ ἡ ἀμίαντος, Plut.
Integer, *totus*, ὅλος, η, ον, Dem. *bonus, candidus*, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, vir bonus et integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, Dem. *incolumis*, ὁ ᾗ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, ἀκέραιος πόλις, Iſocr. ſervare ſua integra, σώζειν τὰ ἑαυτȣ̃, Herodian. homo integrâ fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, Dem. integrum eſt nobis dicere, ἔςιν ἡμῖν λέγειν, Xen. ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, Luc.
Intego, σκεπάζω τι, Dioſc. ἐγκαλύπτω, Plut.
Integraſco, ἀνασκευάζομαι, Strabo.
Integrè, ὅλως, Plut. incorruptè, ἀναμαρτήτως, Dem.
Integritas, ἡ ὁλότης, Ariſtot. probitas, ἡ ἀρετὴ, Dem. ἡ ἀκακία, id. morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, Iſocr. ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ȣ, Gal. ἡ εὐαισθησία, Laërt. corporis, ἡ εὐεξία, Ariſtot.
Integro, ἀνασκευάζω, Plut.
Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, Ariſtot.
Intellectus, ûs, ὁ νόος, ȣ, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, Dem. intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, Iſocr. ὁ ᾗ ἡ, δυσνόητος, ȣ, N. T. facilis, ὁ ᾗ ἡ εὐνοητος.
Intelligenter, συνετῶς.
Intelligentia, ἡ σύνεσις, Dem. ἡ φρόνησις, Plato. ἡ ἔννοια, Dem.
Intelligibilis, e, νοητὸς, ὴ, ὸν, Plato.
Intelligo, φρονέω, Iſocr. aliquid et præſagio, γινώσκω τι ᾗ προαισθάνομαι, Dem. aliquid rectè, ὀρθῶς τι εἰδῶ, et probè ſcio, εἴδομαι τι ᾗ συνίημι σαφῶς, aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱκανῶς, hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, Xen.
Intemeratus, ὁ ᾗ ἡ ἀμίαντος, ȣ, Plut. ὁ ᾗ ἡ ἀμόλυντος, ȣ, Al. Aphr.
Intemperans, ὁ ᾗ ἡ, ἀκρατὴς, in aliquâ re, τινὸς, Iſocr. ὁ ᾗ ἡ ἀκόλαςος, ȣ, id. ὁ ᾗ ἡ ἄσωτος.
Intemperanter, ἀκρατῶς; valde, ὑπερακράτως, Dem. vivo, ἀκολαςαίνω, Plut. διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.
Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, Xen. ἡ ἀκρασία, ας; in vitâ, τȣ̃ βίȣ, Dem. intemperantiâ corruptus, διεφθαρμένος ὑπ᾽ ἀκρασίας, idem. coërcere aliquâ re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι, Iſocr.
Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, Theophr. intemperiis agor, κακοδαιμονιάω, Ariſt.
Intempeſtas, ἡ δυσκρασία.
Intempeſtivè, ἀκαίρως παρακαίρως, Iſocr. agere aliquid, ποιεῖν τι, Dem.
Intempeſtivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, Dem.
Intempeſtivus, ὁ ᾗ ἡ ἄκαιρος, ȣ, ambitio, φιλοτιμία, Plut. ὁ ᾗ ἡ ἄωρος, mors, θάνατος, Plut.
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Ariſtot. animum ad aliquid, προσέχω νȣ̃ν τινι, Iſocr. κινέω τὴν διάνοιαν ἐπὶ τινι, Plut. oculos, ἀτενὲς ὁράω, Plut. in aliquid, ἀτενίζω εἰς τι, N T. τινὶ, ib. omnes ingenii nervos in aliquâ re, ἐντείνω ἐν τινὶ, Plato. ἐπιτείνω.
Intenſio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.
Intentatus, ὁ ᾗ ἡ ἀπείρατος, ȣ, Dem. nihil intentatum relinquo, ȣ̓δὲν ἀτολμητον ἀφίημι, Theodoret.
Intentè, ἐκτενὲς, ἐκτενῶς, Poll. orare, προσεύχεσθαι, N. T.
Intentio, ὁ σκοπὸς, ȣ̃, Herodian.
Intento, διατείνομαι, Xen. mortem, ἀπειλέω θάνατον, Herodot.
Intentus, ἐντεταμένος, ένη, ένον, idem ac attentus, ὁ ᾗ ἡ προσέχης, έος.
Intepeſco, χλιαίνομαι, Lucian.
Inter, μεταξὺ, inter ſermones, μεταξὺ λόγων, Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, Herodian. ſignum amicitiæ, quod eſt inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, Iſocr. inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον; inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην ᾗ κραιπάλην, Herodian. inter quos, ἐν οἷς, id.
Interalbico, ὑπολευκαίομαι.
Interamnis, e, ὁ ᾗ ἡ μεσοποτάμιος, ȣ.
Interareſco, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, ὁ ᾗ ἡ ἐμβόλιμος, Diod. Sic.
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem. παρεμβάλλω.
Intercapedo, τὸ διάςημα, Plato. ἡ διάςασις, locorum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.
Intercedo, διέρχομαι, *obſiſto*, legi, ἐνίςαμαι νόμῳ, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπὲρ τίνος, Dem. intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔςι μοι φιλία πρὸς τινα, Dem. μεσιτεύω.
Interceptio, ἡ διάληψις, εως, Ariſtot.
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ȣ.
Interceſſio, ἡ μεσιτεία, Naz.
Interceſſor, ὁ μεσίτης, ȣ, N. T.
Intercido, διαπίπτω, Xen.
Intercido, διακόπτω, Gal.
Intercino, προσᾴδω, Ariſtoph.
Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, Xen. reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδȣς τινὸς, Dem. urbem, πραξικοπέω πόλιν, Polyb. ἐγκαταλαμβάνω.
Interciſè, συντόμως.
Interciſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, Hippocr.
Interciſus, διακοπεὶς, εῖσα, ἐν.
Intercludo, διακλείω, Polyb. alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινός τι, Iſocr. ἀπείργω τινὰ τινος, Plut. τινὰ ἀπὸ τινὸς, Iſocr. ἀποκλείω τινος, Ariſtot.
Intercluſio, ἡ διάκλεισις, ἡ ἀποκλεισις.
Intercluſus, ὁ ᾗ ἡ ἀπόκλειςος, ȣ.
Intercolumnium, τὸ περιςύλιον, ȣ, LXX.
Intercurro, παρεμπίπτω, Æſchin.
Intercurſio, ἡ παρέμπτωσις, εως, Plut.
Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, Galen.
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. τινὶ, ὅπως, μὴ, Plato. igni et aqua, εἴργομαι πυρὸς ᾗ ὕδατος ᾗ ςέγης τινὰ, Plut. alicui ne abeat, ἀπείρηκα τινι ἀπιέναι, Plut. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, Plato. παραγγέλλω.
Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, ἡ ἀπογόρευσις.
Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, Plato. τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, Plut. τὸ παράγγελμα, ατος, Dem.
Interdiu, μεθ᾽ ἡμέραν, Dem. abſum, ἀφημερεύω.
Interdum, ἐνίοτε, Dem. ἄλλοτε, id.
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσȣ́τῳ, Dem. Xen. Iſocr.
Interemptio, ἡ θανάτωσις, εως, Thuc.
Intereo, ἀπόλλυμαι, Ariſtoph. fame, διαφθείρομαι λιμῷ, Herodian. apoplexiâ, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, id. indignè, παραπόλλυμαι, Lucian. ἀποθνήσκω, ἀναιρέω.
Interequito, διϊππάζω.
Intereſt, διαφέρει, ipſius, αὐτῷ, Herodian. hoc tuâ, σοὶ τȣ̃το, Plato. hoc meâ, μοὶ τȣ́τω, idem. meâ nihil, μοὶ ȣ̓δὲν, id. multùm ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγȣ παρεμβολὴ.
Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, Thuc.
Interfector, ὁ φονεὺς, έως, Iſocr. ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ȣ, Dem.
Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἀποσφάττω τινα, id. ἀποκτείνω τινὰ, id. juſtè, injuſtè, violenter, indictâ cauſsâ, conſultò, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας, Dem. Iſocr. φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, Iſocr.

Interfringo,

Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τὶ, Lucian.
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῦ φραγμῦ, N. T. τὸ διατείχισμα, ατος, Plut.
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, Dem.
Interjicio, ἐμβάλλω, τὶ, Dem. latenter, παρεμβάλλω, id.
Interim, μεταξὺ, Dem. Confer *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω, Dem. Confer *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, Herodian.
Interitus, ἡ ἀπώλεια, N. T. ὁ ὄλεθρος, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφθορὰ ναὸς, idem.
Interiùs, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, Xen. παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, Gal.
Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διακόπτω, Baf. παρενοχλέω λέγοντι, N. T. διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, Theophr.
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω, Theophr.
Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.
Interluo, διαῤῥέω, Isocr.
Intermedius, ὁ ϗ ἡ διάμεσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, ϐ, Herodot.
Intermeo, διοδεύω, Synef.
Intermico, διαλάμπω, Isocr.
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, Æschin. ἐμβριμάομαι.
Intermisceo, ἐγκαταμίγνυμι τινὶ, Lucian.
Intermissio, ἡ διάλειψις, τὸ διάλειμμα, Plut. ἡ ἄνεσις.
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμὸς, Gal. sine intermissione, ἀδιαλείπτως, N. T.
Intermorior, παραπόλλυμαι, Lucian.
Intermuralis, e, ὁ ϗ ἡ μεσότειχος, ϐ.
Internascor, διαγεννάομαι.
Internecinus, ὁ ϗ ἡ πανολέθρος, ϐ, Eur.
Internecio, ἡ πανολεθρία, Thuc. ἡ ἐξώλεια, Dem. cum internecione, πανολέθρως.
Interneco, ἐξολεθρεύω, N. T.
Internosco, διαγινώσκω, Aristoph.
Internuncio, διαγγέλλω, Plut.
Internuncius, ὁ διάγγελος, ϐ, Bud.
Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, Xen.
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, Plut. τινὶ, N. T. διακόπτω.
Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ἡ ἐπισκευὴ, Dem.
Interpolo, ἀνανεόομαι, Isocr.
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τὶ τινι, Plut. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ἡ παρεντίθεσις.
Interpres, ὁ ἑρμενεὺς, έως, Xen. ὁ ἑρμηνευτὴς, ῦ, Plato. ὁ ἐξηγητὴς, ῦ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, Æl.
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, Eur.
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ἡ μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω τὶ, Gal. μεθερμηνεύω, Polyb. Latinè, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἐξηγέομαι τι πρὸς τὸ εὔφημον; in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.
Interpunctio, ἡ διαστίξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, Aristot.
Interquiesco, ἡσυχιάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plato.
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, Plut.
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, Plut.
Interritus, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, εος, Lucian.
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, N. T.
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ϐ.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, Plut. libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτήσας, Dem. ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, Isocr. de aliquâ re, ἐρωτάω περὶ τινὸς, Lucian. πυνθάνομαι τινὸς τι, seu περὶ τινὸς, Plut.

Interrumpo, διαῤῥήγνυμι, seu διαῤῥήσσω, Luc.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασπάω γέφυραν, Polyb.
Interseco, διατέμνω, Plato.
Intersectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Interspio, διαφράσσω, Herodian.
Intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.
Interspergo, ἐνδιασπείρω.
Interspiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀπνευστὶ, Athen.
Interspiro, διαπνέω, Philo.
Interstitium, τὸ διάστημα, ατος, Plato.
Interstrepo, διαψοφέω.
Intersum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπὶ τινι, Xen. πρός τι, id. παραγίγνομαι τινι, Æschin. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest.*
Intertextus, ὁ ϗ ἡ πάρυφος, ϐ, Poll.
Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ϐ.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, Plato.
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, Plut. urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, Isocr. aliquem, ἐκκρέω τινα, Dem.
Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, Plato. τὸ διάλειμμα, ατος, Plut. ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, Æl. per intervallum, διασταδὸν, Hom. ἡ διάστασις.
Intervenio, ἐπέρχομαι, Plut. μεσιτεύω.
Interventus, ûs, ἡ ἐπίλευσις, εως.
Interverto, ὑπεξαιρέομαι, Lucian. aliquid, σφετερίζω τι, Xen.
Interula, ὁ χιτωνίσκος, Plut.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιάθετος, ϐ.
Intestinum, τὸ ἔντερον, ϐ, Diosc. intestina, τὰ ἔγκατα, ων, Lucian. τὰ σπλάγχνα, ων, N. T. τὰ ἐντόσθια, ων, Lucian.
Intestinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔισω; bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω τινὶ, Eur. ἐνυφαίνω, Athen.
Intimè, ἐνδοτάτω.
Intimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, Herodian. ἐσώτατος, άτη, ατον, sc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ϐ, Thuc. μύχατος, η, ον.
Intinctus, ûs, τὸ ἔμβαμμα, ατος, Xen.
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἰς τι, Aristoph.
Intolerabilis, ὁ ϗ ἡ δύσοιςος, Strabo. ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, ὁ ϗ ἡ ὑπέρδεινος, ϐ, Dem.
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia.*
Intono, βροντάω.
Intonsus, ὁ ϗ ἡ ἄκαρτος, ϐ, Julian. Apost. ἀκερσεκόμης, ϐ.
Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, Thuc. στροφιλέω τι, Plut. συστρέφω τι, Plut.
Intortè, συνεστραμμένως, Aristot.
Intra, ἐντὸς, murum, τείχϐς, Isocr. vallum, ἔσω τῦ χάρακος, Plut.
Intractabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμεταχείριςος.
Intremisco, ἐντρεμέομαι, τρέμω, Plut.
Intrepidè, ἀδεῶς, Lucian. ἀφόβως, Dem. respondeo, ἀτρέστως πάνυ ϗ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, Æl.
Intrepidus, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀθαμβὴς, Plut. ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ϐ, id.
Intrico, ἐμπιπλέκω, Gal.
Intrinsecùs, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, Dem.
Intrita, τὸ μυσσωτὸν, seu μυττωτον, ῦ, Diosc.
Intrò, ἔσω, Dem.
Intro, as, εἰσέρχομαι, Plato. in aliquid, ἔισειμι εἰς τι, Dem. ἐμβατεύω εἰς τι, idem.
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι, Eurip.d.
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, Æl.
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, Synef.
Introëo, εἰσέρχομαι, Plato. Confer *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, Xen.
Introgedior, idem quod *Intro.*
Introitus, ἡ ἔισοδος, Plut. ἡ ἔισδυσις, Aristot.
Intromitto, εἰσοικίζω, Polyb. εἰσδέχομαι.
Introrepo, εἰσερπύζω, Plut.
Introrsùm, vel introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσβιάζομαι, εἰς οἶκον, Plut.

Introspicio, καθοράω, aliquid, τι, Plut. ἐφοράω τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, Aristoph.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, Dem. βλέπω εἰς τινὰ, id. πρὸς τινὰ, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἰς τι, Æschin. πρός τι, Plato. ἐνοράω τινι, Xen.
Intuitus, ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, seu Intumesco, ἐξοιδέω, Lucian. διοιδαίνομαι, id. ἐξογκόομαι, Herodot.
Intumulatus, vide *Insepultus.*
Inturbatus, ὁ ϗ ἡ ἀταραχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ ἀταρακτος, ϐ.
Intùs, ἔνδον, esse, εἶναι, Dem. juvare, ἔνδοθεν συμπράττειν, id. i. e. domi, οἴκοι, Plut.
Intutus, ὁ ϗ ἡ ἐπισφαλὴς, έος, Plut.
Intybum, ἡ σέρις, ιδος, Diosc.
Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ, Aristot. aliquâ re, πρὸς τινὰ τινὶ, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιπηδάω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώρας, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπέρχεται μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι, Dion. Halicarn. αὔξομαι, Xen.
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, Dem. ἡ ἀσθένεια.
Invalidè, ἀσθενῶς, Dem.
Invalidus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ϐ, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, Dem.
Invariabilis, ὁ ϗ ἡ ἀντετεροίωτος, Aristot.
Invasio, ἡ ἐπίλασις, Lucian. ἡ εἰσβολὴ, Isocr.
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, Thuc. ἡ ἐπαγωγὴ, id.
Invectivus, στηλιτευτικὸς, ή, ὸν, oratio, λόγος, Naz. ἡ στηλίτευσις, εως.
Invectus, ûs, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Thuc.
Inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. invehor, i. e. maledictis lacesso, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἰς τινὰ, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, Thuc. ἐπιτίθεμαι τινι, Isocr.
Invenio, εὑρίσκω τι, Isocr. ἐξευρίσκω τι, id.
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, Dem.
Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, Plut.
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ϐ, Plut.
Invenustus, ὁ ϗ ἡ ἄμουσος, ἀχάριςις.
Inventor, ἡ εὑρετὴς, Isocr. ὁ ἐφευρετὴς, N. T.
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, Plato.
Invenustè, ἀχαρίτως.
Invenustus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀναφρόδιτος, ϐ, Lucian.
Inverecundè, ἀναισχύντως, Plato. Confer *Impudenter.*
Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, Dem. Confer *Impudentia.*
Inverecundus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ϐ, Dem. Confer *Impudens.*
Inversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, Liban. ἐκστρέφω, Aristoph.
Invesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, Xen.
Investigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἔρευνα, ης, Aristot. ἡ ἐξέτασις.
Investigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, ῦ.
Investigo, ἐξιχνεύω, latenter, λανθάνοντα, Plut. feras, θηρία, Lucian. peccata, ἁμαρτίας, Plut. ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματα τινὸς, Isocr. aliquid, ἀναζητέω τι, Isocr. aliquem, ἐρευνάω τινὰ, Xen.
Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, N. T.
Investio, ἐνδύω, Xen.
Inveterasco, παλαιόομαι, Gal.
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, Plut.
Invetero, παλαιόω. Vide *Invalesco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ϐς, Dem.
Invictus, ὁ ϗ ἡ ἀήττητος, ϐ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ϐ, id. ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ϐ, alicui, τινι, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀνίκητος.
Invidè, φθονερῶς, Xen.
Invidentia, ὁ φθόνος, Dem. Confer *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντι τι, Isocr. commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινὸς, id. alicui aliquid, τινὶ τινὸς, id. βασκαίνω τινὶ τινὸς, Luc. Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, Dem. ἡ βασκανία, et æmulatio, φθόνος ϗ φιλονεικία, id. et odium, φθόνος

9

φθόνος καὶ δυσμένεια, Isocr. invidiam concitare alicui re aliquâ, συνάγειν τινὶ φθόνον τινί, Dem. ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidiâ, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. obnoxium esse invidiæ, ὑπεῖναί τισι φθόνον; absit invidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνος, id. invidiâ carens, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, Herodot.
Invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαι τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.
Invidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου; possessio, κτῆμα, Plato. ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου; res, βάσκανον πρᾶγμα, Dem.
Invidus, φθονερὸς, ά, όν, Plut. ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου; homo, ἄνθρωπος, Dem. erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινὰ, Isocr.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω, Lucian. studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Inviolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεκβίαστος, Plut.
Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.
Inviolatus, ὁ καὶ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, Plut.
Invisibilis, ὁ καὶ ἡ ἀόρατος, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, Plut.
Inviso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπισκοπέω τινὰ, Isocr. ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, N. T.
Invisus, ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, ου, Plut. invidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου, Dem. alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς τινι, Isocr. Deo et hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, Dem.
Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ἡ, όν, Ælian. προσκλητικὸς, ἡ, όν, Plut.
Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam seu epulum, ἡ ἑστίασις, εως, Dem.
Invitè, Invitò, ἀκουσίως, Dem. ἀκοντὶ, id.
Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, idem. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. *allicio*. Vide *Allicio*.
Invitus, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, Dem. ἄκων, ουσα, ον, non volens, sed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε, μάλιστα ἄκων, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ βιασθεὶς, Isocr. servio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινι; invitis et mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, id. invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, Isocr.
Invius, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, Xen. locus, ἡ ἀνοδία, Philo. τὸ ἄβατον, Diod. Sic.
Inula, τὸ ἑλένιον, ου, Diosc.
Inultus, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ου, Bas. ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, N. T. τινι, ibid. κατασκιάζω τινὰ, Herodot.
Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, ἡ καταχρίσις, Al. Aphr.
Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, Plato.
Inundo, πλημμυρέω, Plut. ὑπερρέω, id. κατακλύζω, Xen.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Gal.
Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, Lucian. Dei, ἡ Θεοκλύτησις, Suid.
Invocatus, non *vocatus*, ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, Athen.
Invoco, κατακαλέω, Plut. Deum, ἐπικαλέω Θεὸν, Herodian. προσκυνέω Θεῷ, N. T. τὸν Θεὸν, Dem. ut Deum Quirinium, Θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, Plut.
Involito, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι, Aristot.
Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, Aristot. *invado*. Vide *Invado*.
Involucrum, τὸ εἴλημα, τὸ ἐνείλημα, Hippocr.
Involuntarius, idem quod *Invitus*.
Involvolus, ἴψ, ἰπὸς, Ammon.
Involvo, ἐγκυλίω, aliquâ re, εἴς τι, Xen. ἐγκυλινδέω, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, idem. tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, Plut. ἐπισκιάζω τινὶ, Philo.
Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, Plut.
Inurbanè, ἀκόμψως, Plut. ἀγροικῶς, Theocrit.
Inurbanus, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, id.
Inuro, ἐγκαίω, καυστηριάζω, N. T. alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὄνειδος, Plut. maculam, περιάπτω τινι αἰσχύνην, Plato.

Inusitatè, ἀήθως, Thuc. ἀχρείως.
Inusitatus, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, Dem.
Inustus, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυστος, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, έν, Gal. nota, τὸ ἔγκαυμα, Plato.
Inutilis, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, alicui, τινὶ, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, τινὶ, et perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος καὶ βλαβερὸς τινι, id. ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, τινὶ, id.
Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, Appian.
Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem.
Invulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, Maccab.
Invulneratus, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, Philo, ὁ καὶ ἡ ἀθραυστος, Plut.
Io, ἰοῦ, Io! Io! ἰοῦ, ἰοῦ, Plato.
Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Plut.
Jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, Plut. cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, Plato.
Jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.
Jocosus, ὁ καὶ ἡ παιδιώδης, εος, Aristot. γελοῖος, α, ον, in rebus jocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, Plut.
Jocularis, idem.
Jocularitér, παιγνιωδῶς.
Joculor, παίζω, Plut. ἀστεῖα λέγω, Aristot. χαριέντως εἶπον, Plato.
Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Plut. serio an joco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, Plato. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Ælian.
Ipse, αὐτὸς, ἡ, όν, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτὸς, Dem. hic ipse, οὗτος αὐτὸς, id. civitas à se ipsâ, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, id. (2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de meo ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, Isocr. (3) tui ipsius, σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. σαυτοῦ, ῆς, οῦ, Isocr. (4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. αὑτοῦ, ῆς, οῦ, Isocr.
Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, Dem. ὁ θυμὸς, οῦ, ἡ χολὴ, ῆς, magna seu gravis, ὀργὴ μεγάλη, maxima, μεγίστη, ἐσχάτη; vehemens, ἰσχυρὰ, id. immortalis, ἀείμνηστος, Isocr. levis, μικρὰ, Dem. et odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, Isocr. et stomachus, ὀργὴ καὶ θυμὸς, id. et indignatio, ὀργὴ καὶ χολὴ, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, Lucian. concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθιστάναι, id. ira defervescit, παρακμάζει καὶ παρανθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, id. desinere ab irâ, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. Confer *Iracundia*.
Iracundè, ὀργίλως, Dem. δυσκόλως, πικρῶς.
Iracundia, ἡ ὀργιλότης, Aristot. ἡ ὀργὴ, Dem. ὁ παροργισμὸς, οῦ, N. T. iracundiam concipere adversus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, Dem. excitare, παριστάναι ὀργὴν; explere, ἀναπληροῦν ὀργὴν; alicujus experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, id. iracundiâ efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.
Iracundus, ὀργίλος, η, ον, Aristot. θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, Æl. Confer *Iracundia*.
Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, Dem. χαλεπαίνω τινὶ, Plut. πρός τινα, Xen. ἀγανακτέω πρός τινα, Plut. κατά τινος, περί τινος, Plato. ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, Plut. ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτέω ἐπί τινι, Dem. ἀγανακτέω καὶ χαλεπῶς φέρω τι, id.
Iratè, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, Plut.
Iratus, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, Dem. θυμούμενος, ένη, ενον, id. in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, Plut.
Iris, ἡ ἶρις, ιδος, Aristot.
Ironia, ἡ εἰρωνεία, ας, Aristot.
Ironicè, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω, Appian.
Ironicus, εἰρωνικὸς, ἡ, όν, Aristot.
Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, Plut.
Irradio, ἀκτινοβολέω, Athen.
Irrationabilis, seu irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, Aristot.
Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.
Irraucesco, βραγχάω, Aristot. βράγχοις ἁλίσκομαι, idem.
Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλλακτος, ου, hostis, ἐχθρὸς, Dem.

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.
Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναντίρρητος, Plut.
Irreligiosus, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, εος, id.
Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοστος, ου.
Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου, Plut.
Irremissè, ἀδιαλείπτως, N. T.
Irreparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ου.
Irrepertus, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ου.
Irrepo, παρεισπίπτω, Theophr. ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, Aristoph. ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.
Irreprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, id.
Irreprehensus, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ου, N. T.
Irrequietus, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, Plato.
Irresolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, Plato.
Irresolutus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, Aristot.
Irretio, ἐμπλέκω, aliquâ re, τινι, Dem. περιβάλλω τινι, Isocr. σαγηνεύω τι, Xen.
Irretortus, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ου, Plut.
Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, έος, Dem.
Irreverenter, ἀναιδημόνως, Gal.
Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, Dem.
Irrevocabilis, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, Plut.
Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπτως, Maccab.
Irrideo, καταγελάω, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐηθείας, Dem. τινὰ, Isocr. χλευάζω τινὰ, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινὰ, id. ἐπισκώπτω τινὰ, Lucian.
Irridiculè, ἀκαταγελάστως, Æschin.
Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, Theophr.
Irrigo, ἀρδεύω, Theophr. ἄρδω, Plut. βρέχω, διαίνω.
Irriguus, ὁ καὶ ἡ κατάρρυτος, ου, regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, Plut.
Irrisio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, Dem. ἡ χλευασία, ας, Aristot. ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμὸς.
Irrisor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, Aristot.
Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐερέθιστος, Strabo. ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ου, Aristot.
Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, Appian.
Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, N. T. ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, Hipp.
Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, Xen. contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, id. παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, Plut.
Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, Dem. ὁ καὶ ἡ ἄπρακτος, Lucian. facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνήνυτος, irritus conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, id.
Irroboro, ἐπιρρώννυμι, Thuc.
Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, Thuc.
Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, Xen.
Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιρραίνω, Al. Aphr.
Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, Thuc. ἐμβάλλω εἴς τι, Isocr. ἐφορμάω τινὶ, Plut.
Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινι, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρᾳ, Plut. ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, Plut. εἰσπηδάω εἰς χώραν; in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, Plut. πρός τινα, Xen.
Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, Plut. ἡ ἐμβολὴ, id. ἡ ἐπέλευσις, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινι, Xen. Confer *Invado*, *Irruo*.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, is, ipse, κἀκεῖνος, αὐτὸς, id.
Isagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, Aristot.
Isosceles, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, Aristot.
Iste, ista, istud, idem quod *Is*, *ea*, *id*.
Istac, τῇδε, Plut.
Isthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, Aristot.
Isthic, isthæc, isthoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Dem.
Isthic, ἐνταῦθα, Dem. ἐνταυθοῖ, id. ἐνθάδε, id.
Isthinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐντεῦθεν, id.
Isto, ἐκεῖσε, Dem.
Istoc, ἐκεῖσε, Dem.
Istorium, αὐτόσε, Plato. πρὸς τόνδε τὸν τόπον, Plut.
Ita, οὕτω, *sequente Consonâ*, ut οὕτως, *sequente Vocali* vel *Diphthongo*, quemadmodum—ita, ὥσπερ

ὥσπερ—οὕτω, Dem. ita—ut, οὕτως—ὡς; ita autem considerate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε; aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὧδε, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ; ita me dii ament, νὴ τοὺς θεοὺς, μὰ τοὺς θεοὺς; ita se hæc habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει, id. ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, Isocr. οὕτως, ὡς, id. οὕτως, ὥστε, Æschin. ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Isocr. itane? οὐκ ἄραγε; itane terra quidem? οὐδ' ἄραγε ἡ γῆ, Xen.

Itaque, ἄρα οὖν, Plato. Confer *Ergo.*

Item, ὁμοίως, Plato.

Iter, ἡ πορεία, Plato. ἡ ὁδὸς, οῦ, Dem. ἡ ὁδοιπορία, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, id. terrâ, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὰν ὁδὸν, Isocr. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν; festinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, Herod. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plato. per regionem, διὰ τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plato. conficere, προεξέρχεσθαι ὁδὸν, Plato.

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, Aristot.

Itero, ἀναλαμβάνω, Plato. δευτερέω, LXX.

Iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις, καὶ μάλα.

Itidem, ὁμοίως, Plato.

Itinerarius, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. Hinc

Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, Plato.

Juba, ἡ χαίτη, ης, Aristot. equi seu muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, id.

Jubar, τὸ σέλας, ατος, Aristot.

Jubatus, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, Plato. alicui aliquid, κελεύομαι τινὶ περὶ τινὸς, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, idem. te salvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucundè, ἡδέως, Dem.

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr. ἡ τερπνότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliquâ re, ἥδομαι τινὶ, Xen. ἐπὶ τινὶ, id.

Jucundus, τερπνὸς, ἡ, ὸν, Isocr. ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, Dem. κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινὶ, id. καταθύμιος.

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, Dem. ὁ δικαστὴς, οῦ, idem. judicis officio fungor, δικάζω, Isocr.

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem.

Judicatò, κατὰ κρίσεως.

Judicatum, τὸ κρίμα, N. T. mulcta, ἡ καταδίκη, Dem.

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, Isocr. δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Judicium, ἡ κρίσις, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περὶ τινὸς, Isocr. rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem.

Judico, κρίνω, τινὰ, Plato. τὶ, id. aliquid ut leges postulant, δικάζω τὶ ἀξίως τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους idem. de aliquâ re, περὶ τινὸς, Isocr. κρίνω περὶ τινὸς, Plato. κρίσιν ποιέομαι περὶ τινὸς, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, Isocr.

Jugalis, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ἵππος, Aristoph.

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, Polyb.

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, Diod. Sic.

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, Aristot.

Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεκῶς.

Juglans, *arbor*, ἡ καρύα, ας, Theophr. *fructus*, τὸ κάρυον, ου, id.

Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, ἡ σφαγὴ, Isocr.

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.

Jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, Dem. αὐχενίζω τινὰ, Philo.

Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, Herodot. ἡ κλεὶς, δὸς, Aristot. τὸ κτῆνος.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος; boum, βοεικὸν, Thuc. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc.

Julius, ὁ Μεταγειτνιὼν, Dem. ὁ Ἰούλιος.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, Thuc.

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον, Hesych.

Juncosus, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος.

Junctim, ζυγηδὸν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεῦξις, ἡ συζυγία, Aristid.

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, Aristot.

Juncus, ἡ σχοῖνος, ου, Theophr.

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἅρμα, id. flumen ponte, ποταμὸν, idem. γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, id. alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, Appian. συνάπτω.

Junior, νεώτερος, έρα, ερον, Dem.

Juniperinus, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, Diosc.

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, Diosc.

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, Dem. ὁ Ἰούνιος.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, N. T.

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. τὸ ὅρκιον, ου, Thuc. et fides, ὅρκος, καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς ὅρκον, διδόναι τινὶ ὅρκον περὶ τινὸς; et accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν; exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρὰ τινὸς, δέχεσθαι ὅρκον; servare, φυλάττειν ὅρκον; negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου; et violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτὸν; facere contra juramentum, ποιεῖν τὶ παρὰ τὸν ὅρκον, id. Confer *Juro.*

Juratus, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, jusjurandum, ὅρκος, Dem.

Jurè, δικαίως, Dem.

Jureconsultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurgiosus, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, N. T. ἐριστικὸς, ἡ, ὸν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ ἔρις, ιδος, Xen. τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, Plato. cum aliquo, ζυγομαχέω πρὸς τινὰ, Naz.

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Juridicus, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, Poll.

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Jurisconsultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας, Philo. ἡ δικαιοδοσία, ας, Polyb.

Jurisprudentia, ἡ νομικὴ, ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, Dem. per Jovem, ἐπόμνυμι Δία; et promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαι τὶ; sanctè, ὄμνυμι εὔορκα; justè, δίκαια; frustra, μάτην, id. de aliquâ re, ὅρκον ποιέομαι περὶ τινὸς, Isocr.

Jurulentus, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.

Jus, *esculentum*, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, Plut. piscium, ἰχθυηρὸς, Lucian. pingue adipe, τῶν πιόνων; avium, ὀρνίθειος, Athen.

Jus, ἡ δίκη, Dem. τὸ δίκαιον, id. ἡ θέμις, ιτος, Isocr. τὸ θεμιτὸν, id. summum, τὸ ἀκροδίκαιον, Aristot. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico alicui, τὰ δικαῖα ὁρίζω τινὶ, Dem. adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων; persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινὰ περὶ τινὸς, Lucian. ἐγκαλέω τινὰ, Plato. τινὶ, Dem. γράφομαι γραφὴν τινὰ, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαι τινὶ, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, idem.

Jusculentus, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.

Jusculum, τὸ ζώμιον, τὸ ζωμίδιον, Aristoph.

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. Confer *Juramentum.*

Jussum, τὸ ἐπίταγμα, Dem. ἡ ἐντολὴ, ῆς, id. Confer *Mandatum.*

Jussus, ûs, idem quod *Jussum.*

Justa, τὰ ἐναγίσματα, ων, Hesych. τὰ νομιζόμενα, ων, facere seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τελευτηκότι, Dem.

Justè, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγέω, Aristot. factum, τὸ δικαίωμα, ατος, id.

Justificatio, ἡ δικαίωσις, εως, N. T.

Justifico, δικαιόω, N. T.

Justitia, ἡ δικαιοσύνη, Dem. τὸ δίκαιον; justitiæ et æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, id. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περὶ τινὰ, Isocr. justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, Dem. non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, id.

Justus, δίκαιος, αία, ον, Dem. et incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, id. omninò, πάνυ δικαῖος ὢν τὸν τρόπον, id. justum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, id.

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.

Juvat, i. e. *delectat*, τέρπει, Plut.

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo*, ἡ νεωτέρα, ας, Dem.

Juvenculus, τὸ πορτάκιον, ου, Hesych.

Juvencus, ὁ μόσχος, Athen. ὁ πόρταξ.

Juvenesco, νεάζω, Greg. νεανισκεύομαι, Xen.

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν; animus, φρόνημα, Dem. νεαρὸς, ὰ, ὸν, Plut. νεάζων, οῦσα, ον, Philo. ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, Isocr. ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, Ælian.

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Lucian. ἡβηδὸν.

Juvenis, ὁ νεὸς, Dem. ὁ νεώτερος, ὁ νεανίας, ου, maturæ, seu militaris, ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ὁ ἐφ' ἡλικίας ὢν, idem. florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, Isocr. fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl. sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, Aristot. vir, νέος ἀνὴρ, Xen. fœmina, νέα γυνὴ, Plut.

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

Juventa, seu Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, Isocr. Confer *Adolescentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, Diosc. τινὰ, Lucian. adversus aliquem, βοηθέω τινὶ πρὸς τινα, Dem. aliquâ re, τινὶ, id. in aliquâ re, τὶ, Xen. συμπράττω τινὶ τι, Plut. in nullâ re, οὐδὲν, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρὸς τὶ, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαι τινι, Dem. juvante Deo, σὺν θεοῦ παλάμᾳ, Pind. σὺν θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, *cum dat.* juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρὸς, *cum dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει; hostes, τοῖς πολεμίοις, Thuc. παρὰ, *cum acc.* juxta aliquid, παρά τι, Aristot. *adv.* ὁμοίως, algoris et æstûs juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

KALENDÆ, αἱ καλένδαι, ῶν, Plut. ἡ νουμηνία, ας, Plut.

L.

LABASCO, καταφέρομαι, Gal. ὑποφέρομαι, Plut.

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, Naz. λυμαίνομαι τι, Isocr. βλάπτω τι, Plato.

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, Thuc. τὸ πταῖσμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χελύνιον, Jos. τὸ χειλάριον.

Labeo, χείλων, ωνος. Confer *Labiosus.*

Labes, ἡ λύμη, ης, Philo. ἡ κηλὶς, ῖδος, Plut. ὁ ῥύπος, ου, N. T. labem alicui inspergo, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταρυπαίνω τινὰ, Isocr. αἰσχύνην περιάπτω τινι, id. sine labe, i. e. integrè, ἀναμαρτήτως, Dem.

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν.

Labiosus, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, Lucian. παχέα ἔχων χείλη, Xen.

Labium, τὸ χεῖλος, εος, Xen.

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, Appian.

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliquâ re, ἔν τινι, Plut. labente linguâ, ὀλισθαινούσης γλώττης, id. erro, in aliquâ re, σφάλλομαι περὶ τινος, Plato.

Labor, oris, ὁ πόνος, Dem. ὁ κάματος, Herodot. ὁ μόχθος,

ὁ μόχθος, Philo. ἡ πραγματεία, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocr. multus, πολὺς, Dem. voluntarius, ἑκούσιος, Isocr. acerbissimus, ἀνδέςατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας, Dem. citra laborem, ἀπονητὶ, Lucian. ἀκονιτὶ, Aristot. multo cum labore, πολυπόνως, Plut. διαπόνως, id. labore carens, ὁ καὶ ἡ ἄμοχθος, ου, Xen. labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, Plut. laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, Isocr. laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, id. laborem fugiens, ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ου, Polyb. laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, id. laboris patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ου, Plut. labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, Dem. διά τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quævis perfero, πόνον καὶ κινδύνους ὁςινασοῦν ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, id.

Laboriosè, ἐπιπόνως, Isocr. διαπόνως, Plut. πολυπόνως, id.

Laboriosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν; vita et periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, Isocr. ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, Dem. mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, Æl.

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, Aristot. ἀσκέομαι πρός τι, Lucian. διατρίβω ἔν τινι, seu ἐπί τινι, Plut. et operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μοῦ, Dem. et periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος; unà et ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, id. de salute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Isocr. morbo, νοσέω, Plut. morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, Dem. febri, πυρέσσω, Galen. podagrâ, ποδαγριάω, ποδαλγέω; capite, κεφαλαλγέω, Hippocr. dentibus, ὀδονταλγέω, Hippocr. auribus, ὠταλγέω, Diosc. desiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, Herodian.

Labrosus, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, Lucian.

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, Xen. summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, Philo. labra mordere, χελύνην ἐσθίειν, Aristoph. vas, ὁ πλυνὸς, οῦ, Cl. Al. ἡ λεκάνη.

Labrusca, ἡ ἀγριαμπέλος, ου, Diosc.

Labyrinthosus, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, εως, Lucian.

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, Strabo.

Lac, τὸ γάλα, Aristot. acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, Plut. concretum, θρόμβωσις γάλακτος, Diosc. recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον; bibo, γαλακτοποτέω, Athen.

Lacer, seu Lacerus, διεσπαραγμένος, ένη, ένον, ῥωγαλέος.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, Herodian.

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, Dem.

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τι, Gal. συντρίβω τι, Dem. περισύρω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, Theocr. ὁ σαῦρος, id.

Lacertosus, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, Galen.

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος.

Lacesso, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xen. contumeliâ, προσπηλακίζω τινὰ λόγοις, Plato. ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, Xen. τὸ δάκρυ, υος, Thuc. lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, Dem. κλαίω δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, N. T. sine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, Isocr.

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, δεδακρυμένος, ένη, ένον, Æsc.

Lacrymo, seu Lacrymor, δακρύω, aliquid; Dem. aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπί τινι, id. ὀδύρομαι τινὰ, Dion. Hal. θρηνέω τινὰ, Lucian. præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, Xen.

Lacrymosus, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, Lucian.

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, Plut. ἡ τιτθεία, Dem.

Lacteo, θηλάζω, Plut.

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lactesco, γαλακτόομαι, Theophr.

Lacteus, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, Diosc. γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, id.

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, Dem. θηλάζω τινὰ, Lys.

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, Diosc. silvestris, ἡ θριδακίνη, ης, Gal.

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, Athen.

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, Plut. τὸ τέλμα, ατος, Aristoph.

Lacunar, τὸ φάτνωμα, Eust. ἡ ὀροφή.

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Lacunosus, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, Aristot.

Lacus, ἡ λίμνη, ης, Pausan. fio, λιμνόομαι, Theophr.

Lacustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, Plut.

Lædo, βλάπτω τινὰ, Plato. καταβλάπτω τινὰ, Dem. λυμαίνομαι τινι, Aristid.

Læsio, ἡ βλάψις, Plat. injuriosa, ἡ ὕβρις, Dem.

Lætè, εὐφρόνως, εὐθύμως, Xen.

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Xen.

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, Xen. ἡ ἡδονὴ, ῆς, Isocr. ἡ εὐθυμία, Xen. τὸ γῆθος, εος, Plut. Confer *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ, Plut. ἐπί τινι, Xen. ἐφήδομαι τινι, Isocr.

Lætus, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, έος, Isocr. omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, Plato. aliquâ re, ἡδόμενός τινι, Dem. ἐπί τινι, Xen. sum, εὐθυμέομαι, Xen. εὔφρων, γηθόσυνος.

Lævigo, λειόω, λεαίνω, Philo. ἐπιλεαίνω, Plut.

Lævis, e, λεῖος, α, ον, et lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, Lucian. λειώδης.

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, Plut.

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, Plut.

Lævorsùm, ἐπ' ἀριςερᾷ, Plut.

Lævus, ἀριςερὸς, ὰ, ὸν, manus, χεὶρ, Herodot.

Laganum, τὸ λάγανον, ου, Athen.

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, Athen.

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ου.

Laicus, λαϊκὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, εος, Plut.

Lambo, λείχω τι, Theophr. μύζω τι, Xen. λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες Herodian. ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. ὀδυρτικῶς, Plut.

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, Lucian. τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, Hesych.

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, Lucian. aliquid, ὀδύρομαι, τι, Isocr. κλαίω τι, Dem.

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, Xiphil. τὸ πέταλον, Cl. Al.

Lampas. ἡ λαμπὰς, άδος, Plut. parva, τὸ λαμπάδιον, ου, Plato.

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, Aristot.

Lana, τὸ ἔριον, ου, Xen.

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, Aristot. ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, Philo.

Lancino, θυνάζω, Aristoph.

Laneus, ἐρίνεος, έα, εον, Herodot. ἐριοῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, Diosc.

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, Plut.

Langueo, ἀσθενέω, Xenoph. ἀσθένειαν ἀσθενέω, Isocr. παρακμάζω, Diosc. piger sum, ῥαθύμως ἔχω, Plut.

Languesco, μαραίνομαι, Aristot. χαλάω.

Languide, ἀσθένως, ἀτόνως, ἐπιλίγδην, Lucian.

Languidus, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωςος, Dem. χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, Plut. ἡ μαλακία, ἡ ἀῤῥωςία, Dem.

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, Plut.

Laniatio, seu Lanatus, ἡ ἄμυξις, ἡ σπάραξις, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, Herodian.

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, Plut.

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιουργὸς, οῦ, Athen. ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ; exerceo, ἐριθεύομαι, Polyb. ἐριουργέω, Xen. ταλασιουργέω, id. ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ἡ, ὸν, instrumentum, σκεῦος, id.

Laniger, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, Theophr.

Lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαφύσσω, id. κατακρεουργέω, Herodot. σπαράττω, Herodian.

Lanio, idem quod *Lanius.*

Lanista, ὁ γυμναςὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχέντων γυμνασιαρχὴς, οῦ.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, Poll.

Lanosus, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginosus, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, Theophr.

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνοῦς, οῦ, Poll. ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, Athen. pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, Aristoph. ad lancem appendo, ταλαντόω, Plut. ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, Ælian. ὁ δίσκος.

Lapicidina, τὸ λατόμιον, Strabo. ἡ λατομία, Plut. ἡ λιθοτομία, ας, Dem.

Lapidarius, ὁ λατόμος, Poll. ὁ λιθοτομίας, id. ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, Diod. Sic. ὁ λευσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευςὴρ, ῆρος, Ælian. ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ου, Dinarch.

Lapidator, ὁ λευςήρ.

Lapidesco, ἀπολιθόομαι, Athen.

Lapideus, λιθινος, ίνη, ινον, statua, ἀνδρίας, Lucian.

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, Thuc. καταλεύω τινὰ, Lucian.

Lapidosus, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος, Philo.

Lapillus, τὸ λιθάριον, Theophr. τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, N. T. lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, Lucian. lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, N. T. καταλεύω, Dem. καταλιθόω, id. lapidibus insculpo, λιθουργίζω, LXX. lapides polio, λαξεύω, N. T. lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόςρωτος, ibid.

Lappa, τὸ ξάνθιον.

Lapsabundus, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapsio, ἡ ὀλίσθησις, εως, Plut.

Lapso, ὀλισθαίνω, Plato.

Lapsus, ûs, τὸ ὀλίσθημα, ατος, Plut. ὁ ὄλισθος, ου, Lucian.

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, Plut. laqueari tego, κοιλοςαθμέω, LXX. laqueata seu laqueari tecta domus, ὁ κοιλόςαθμος, ου, id.

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, N. T. ἡ πέδη, ης, ibid. ὁ βρόχος, ου, Plut. laqueos pono, δικτύα πλέκω. Confer *Insidiæ.* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταςρέφω, Plut. τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινὰ βρόχῳ, ἀναρτήσαντα τινὰ ἀποκτείνειν, Æsop.

Lararium, τὸ ἐφέςιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἐφέςιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτοῦ, Herodot.

Largè, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, Herodian. largiùs cibare, ἀδρότερον διαιτᾶν, Gal.

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, Xen. τινὶ τινὰ, Herodian. προΐεμαι τινί τι, Aristot.

Largitas, ἡ δαψίλεια, Herodian.

Largiter δαψιλῶς, Herodian. ἄδην, seu ἄδδην, Plato.

Largitio, ἡ δόσις, Plato. ἡ μεγαλοδωρία, Herodian. *quâ quis corrumpitur*, ἡ δωροδοκία, ας, Dem. τὸ δωροδόκημα, id. largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα δῶρα, δέχεσθαι δῶρα, id.

Largitor, ὁ δοτὴρ, Xen ὁ δωρίτης, Plut.

Largus, *liberalis*, ὁ δαψιλὴς, έος, Plut. ὁ καὶ ἡ

ὁ ϗ ἡ μεγαλόδωρος, ȣ, multus, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ȣ, Dem.
Larva, τὸ μορμολύκειον, ȣ, Plut. ἡ μορμὼ, vel μορμὼν; larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι; depono, ἀποκαλύπτειν τȣ̃ δράματος ὑπόκρισιν, Ach. Tat.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος; προσωπεῖον περικείμενος, Herodian.
Laſcivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, et impudicitia fœminarum, ϗ ἀκολασία γυναικῶν, Philo.
Laſcivio, ἀσελγέω, Plato. ἀσελγαίνω, Dem. ἀκολασαίνω, Plut.
Laſcivitas, ἡ ἀκολασία, Ariſtot. ἡ ἀσέλγεια.
Laſcivus, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος; magis aſinis, ἀσελγέστερος ὄνων, Lucian. ὁ ϗ ἡ λάγνος, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ȣ; in re Venerea, περὶ τȣ̃ ἀφροδισιάζεσθαι, Ariſtot. πρὸς τὰς συνȣσίας. Plut.
Laſer, ſeu Laſerpitium, τὸ σίλφιον, ȣ, Dioſc.
Laſſeſco, ἀποτρύομαι, Plut. κάμνω, Lucian. ἀποκάμνω, Herodian. in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνȣς, Plut. πονέω, Ariſtot.
Laſſitudo, ὁ κόπος, N. T.
Laſſo, ἀποτρύω, Plut. καταπονέω, κοπόω.
Laſſus, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπωθεὶς, εῖσα, ὲν, κατάπονος.
Late, πλατέως, Herodian. ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, Ariſtot.
Latebra, τὸ κρησφύγετον, Herodot. ὁ φωλεὸς, ȣ̃, Philo.
Latebroſus, ὁ ϗ ἡ φωλεώδης, έος, Plut.
Latenter, λανθανόντως, Baſ. ἀφανῶς, Iſocr. κρύβδην, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, Dem. διαλανθάνω, id. hoc me latet, τȣ̃το λανθάνει με, id.
Later, ἡ πλίνθος, ȣ, Thuc. lateres facio, πλινθεύω, Lucian. πλινθυργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθυργία, ας, id.
Lateralis, e, ὁ ϗ ἡ παράπλευρος, ȣ.
Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ȣ, Lyſ.
Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, ȣ̃, Poll.
Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, Athen.
Lateritius, πλίνθινος, ίνη, ινον.
Laterna, ὁ φανὸς, ȣ̃, N. T. τὸ δέλετρον.
Lateſco, πλατύνομαι.
Latex, τὸ νᾶμα, ατος, Herod. τὸ ῥεῖθρον.
Latibulor, φωλέω, Ariſtot. φωλεύω, id.
Latibulum, ὁ φωλεὸς, ȣ̃, Plut. ἡ φωλεία, ας, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ χηραμὸς.
Laticlavius, ὁ ϗ ἡ πλατύσημος, Herodian.
Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, Plut.
Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, Plut.
Latinus, Λατῖνος, ίνη, ῖνον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, Plato.
Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.
Latito, ἐμφωλεύω, Naz. in inſidiis, ἐλλοχάω, Plato.
Latitudo, τὸ εὖρος, Plut. ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, Xenoph. τὸ πλάτος, Ariſtot.
Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, ȣ̃, Xenoph. τὸ ὕλαγμα.
Latrina, τὸ ἀφεδευτήριον, ὁ ἀφεδρὼν, N. T.
Latro, ὑλάω, vehementer et terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν ϗ σύντονον, Ælian. in aliquem, εἴς τινα, Iſocr.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ȣ̃, Diod. Sic. λῃστρικὸς ἀνὴρ, Plut.
Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, Ariſtot.
Latrocinor, λῃστεύω, Dem. vicos et agros incurſans, κώμαις ϗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Her.
Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ȣ.
Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, Xenoph. dens, ὀδȣ̀ς, id. εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, Plato. ὁ ϗ ἡ εὐρύχωρος.
Latus, eris, τὸ πλευρὸν, ȣ̃, Dioſc. ἡ πλευρὰ, Plut.
Lavacrum, τὸ λȣτρὸν, ȣ̃, Plut.
Lavatio, ἡ λȣ̃σις, εως, τὸ λȣτρὸν, ȣ̃, N. T.
Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, Heſych. ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, Chryſipp. ὁ ϗ ἡ ἀξιεπαίνετος.
Laudabiliter, ἐπαινετῶς.
Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ȣ, Dem. ἡ εὐλογία, ας, Iſocr.
Laudator, ὁ ἐπαινέτης. Dem. ἐπαινῶν, id.
Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινȣ̃σα, ης.
Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, id. aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, id. recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαι τινὰ, id. ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, Plato. Confer *Laus.*
Laver, τὸ σίον, ȣ, Iſocr.
Lavo, λȣ́ω, aliquem, τινὰ, Lucian. me, λȣ́ομαι, Xen. manus, νίπτω; pannum, πλύνω.
Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, Dioſc. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ȣ.
Laureatus, δαφνηφορῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, Herodian. ὁ ϗ ἡ δαφνοφόρος, ȣ.
Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.
Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, Dioſc.
Laurus, ἡ δάφνη, ης, Ariſtot.
Laus, ὁ ἔπαινος, Dem. τὸ ἐγκώμιον, ἡ εὔκλεια, ἡ εὐφημία; maxima ſeu ſumma, ἔπαινος μέγιστος, Dem. eximia ſeu ſingularis, πολὺς, Iſocr. ampliſſima, ὑπερβάλλων, idem. juſta et egregia, δίκαιος ϗ καλῶς ἔχων, Dem. illuſtris ſeu præclara, κάλλιστος; vera, ἀληθὴς; conveniens, digna, προσήκων; communis, κοινὸς; immortalis, εὔκλεια, ἀθάνατος; ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον; et prædicatio, ἔπαινος ϗ εὐφημία; laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνȣ, conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνȣ προσήκοντος; omnem tribuere alicui, παρέχεσθαι τινὶ πᾶσαν εὐφημίαν, id. laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, Iſocr. et gloria abundare, ἐπαίνȣ ϗ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, Dem. dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, id. dignari, ἐπαίνȣ ἀξιȣ̃σθαι, Iſocr.
Laute, λαμπρῶς, Dem. vivere, πολυτελῶς ζῆν, Dem.
Lautitia, ἡ πολυτέλεια, Iſocr.
Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν; aliquis et dives, τὶς ϗ πλȣ́σιος, Dem. ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, fœmina, γυνὴ, id.
Laxatio, ἡ χαύνωσις, Ariſtoph. ἡ ἄνεσις, Plato.
Laxativus, χαυνῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, Athen.
Laxe, χαύνως, Herodian.
Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, Plut.
Laxo, χαυνόω, Athen. habenas alicui, ἀνίημι τινὶ ἡνίας, Plut. frontem, χαλάω μέτωπον, Ariſtoph. os, τὸ στόμα, Xen. vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, Lucian.
Laxus, χαῦνος, η, ον, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, Strabo. et ſolutus, ὁ ϗ ἡ ἄνετος ϗ ἄδετος, Naz. χαλαρὸς.
Lea, ſeu Leæna, ἡ λέαινα, ης, Ariſtot.
Lebes, ὁ λέβης, ητος, Athen.
Lectica, τὸ φορεῖον, Plut. ἡ κλίνη, Dion. H.
Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ȣ.
Lecticula, τὸ κλινάριον, Poll. τὸ κλινίδιον, id.
Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, Plut. electio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, Ariſtot.
Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, Epictet.
Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ȣ.
Lecto, ἐπαναγινώσκω, Epictet.
Lector, ὁ ἀναγνώστης, ȣ, Plut.
Lectulus, τὸ κλινίδιον, ȣ, Plut.
Lectus, i, ἡ κλίνη, Iſocr. ἡ κοίτη, Xen. ἡ εὐνὴ, ῆς, id. in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, Iſocr. occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, id. diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, Plut. lectum ſterno, στρώννυμι κλίνην, Xen.
Lecythus, ἡ λήκυθος, ȣ, Plut.
Legalis, e, νομικὸς, ὴ, ὸν, Xen.
Legatio, ἡ πρεσβεία, Dem. πρέσβευσις, Thuc. legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, Dem. mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα; de aliqua re, ὑπέρ τινος; obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν; præclariſſime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα ϗ πάντα τὰ συμφέροντα; mala fide, παραπρεσβεύεσθαι; redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, id. legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃, Strabo. legationis collega, ὁ συμπρεσβευτὴς, έως, Dem. legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκεία, ας, id.
Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.
Legator, ὁ διαθέμενος, ȣ, Dem.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ȣ, Dem.
Legio, ἡ φάλαγξ, Herodian. τὸ τάγμα, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, Plut.
Legionarius, ὁ τȣ̃ τάγματος, ταγματικὸς, ὴ, ὸν.
Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ȣ, Ariſtot. ὁ θεσμοθέτης, ȣ, Æſchin.
Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, N. T. τὸ νομοθέτημα, Plut.
Legitime, νομίμως, Dem. ἐννόμως, id.
Legitimus, ὁ ϗ ἡ ἔννομος, ȣ, et juſtum aliquid, ϗ δίκαιόν τι, Dem. ὁ ϗ ἡ νόμιμος, ȣ, et apertum bellum, ϗ προφανὴς πόλεμος, id. ὁ ϗ ἡ ἔνθεσμος.
Lego, as, legatum mitto, πρεσβεύομαι, Dem. πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα idem. *addito teſtamento*, καταλείπω τι, τινὶ, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, Appian. διατίθεμαι τινί τι, Plato.
Lego, is, ἀναγινώσκω, τὶ, Dem. et recenſeo quædam, λέγω ϗ διέρχομαι τινα, Iſocr. et recito alicui quædam, λέγω ϗ ἀναγινώσκω τί τινι, Dem. *colligo*, aliquid, ἀναλέγομαι τι, Ariſtot. Confer *Colligo.*
Legumen, τὸ ὄσπριον, ȣ, Gal.
Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ȣ.
Lembus, ὁ λέμβος, ȣ, Polyb.
Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, Plut.
Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ȣ, Plut.
Lemures, οἱ μορμῶνες, ων, Xen.
Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, ȣ̃, ἡ μαστρωπὸς ȣ̃.
Lenimentum, τὸ ἐπίαμα, Herodot. τὸ θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, κηλέω, θέλγω, ἠπιάω.
Lenis, ὁ ϗ ἡ προσηνὴς, ἤπιος, ία, ιον, πρᾶος, ȣ.
Lenitas, ἡ ἠπιότης, Philo. ἡ πρᾳότης, Dem. et ſimplicitas alicujus, πρᾳότης ϗ εὐήθεια τινος, id. et humanitas, πρᾳότης ϗ φιλανθρωπία, id.
Leniter, πρᾴως, Dem. ferre aliquid, φέρειν τι, Dem. ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, id.
Lenitudo, idem quod *Lenitas.*
Leno, ὁ μαστρωπὸς, ȣ̃, Philo. ὁ πορνοβοσκὸς, ȣ̃, Baſ. ὁ προαγωγὸς, ȣ̃, Xenoph.
Lenocinium, ἡ μαστρωπεία, ας, Plut.
Lenocinor, μαστρωπεύω, Xen.
Lens, dis, ἡ κονὶς, ίδος, Ariſtot.
Lens, ἡ φακὸς Lucian. ἡ φακῆ, Plut.
Lente, βάδην, Plut. ἡσυχῆ, Dioſc.
Lenteſco, γλισχραίνομαι, Hippocr.
Lenticula, ἡ φακῆ, ῆς, Plut.
Lentiginoſus, ὁ ϗ ἡ φακώδης, εος, Dioſc.
Lentigo, ὁ φακὸς, ȣ̃, Dioſc.
Lentiſcinus, σχοίνινος, ίνη, ινον, Heſ.
Lentiſcus, ἡ σχοῖνος, ȣ, Dioſc.
Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, Naz.
Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, Gal.
Lentus, ὁ ϗ ἡ γλισχρὸς, ȣ̃, Hippocr.
Leo, ὁ λέων, οντος, Ariſtot.
Leoninus, ὁ ϗ ἡ λεοντώδης, Ariſtot.
Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.
Lepide, χαριέντως, Plato.
Lepidus, χαρίεις, εσσα, εν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ στωμύλος, ὁ ϗ ἡ αἱμύλος, ἀστεῖος.
Lepor, ſeu Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, Plut. ἡ εὐτραπελία, ας, id. ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.
Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ȣ, Colum.
Leporinus, λαγῷος, α, ον, Athen.
Lepra, ἡ λέπρα, ας, N. T.
Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, Dem. ὁ λαγωὸς, Luc.
Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ȣ.
Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.
Lethalis, e, ὁ ϗ ἡ θανατώδης, Hipp. θανατικὸς, ὴ, ὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, Dioſc.
Lethaliter, θανασίμως.
Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.
Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, ὸν.
Lethargus, ὁ λήθαργος, ȣ.
Lethum, ὁ θάνατος, ȣ, Dem.
Levamen, ſeu Levamentum, ὁ κȣφισμὸς, ȣ̃, τὸ κȣ́φισμα, ατος, Eurip.
Levatio, ἡ κȣ́φισις, εως.
Levir, ὁ δαὴρ, έρος, Hom.
Levis, e, κȣ̃φος, η, ον, ſermo, λόγος, Plato. veſtis, ἐσθὴς, Herodian. ſemen, σπέρμα, Theophr. armatura, ὅπλισις, Philo. ſpes, ἐλπὶς, Herodian. homo, ἄνθρωπος, idem. ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, et celer vir, ϗ ποδώκης ἀνὴρ, Plut.

Plut. petitio, ἐλαφρὰ δέησις, Plut. ignis, πῦρ, Diofc. veftis, ἐλαφρὰ ἐσθὴς, Xenoph.
Levitas, ἡ κȣφότης, Theophr. ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κȣφως; armati, ἐσκευασμένοι, Thuc. fero, κȣφως φέρω, Eurip.
Leviufculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόκȣφος, ȣ.
Levo, αἴρω, Dem. κȣφίζω, laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, Ælian. manum adverfus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, Herodot.
Lex, ἡ νόμος, Dem. ὁ θεσμὸς, ȣ, et inftituta, νόμος ϗ ἤθη, et decreta, καὶ ψηφίσματα; legem ferre, νόμον τιθέναι; fancire, νόμον νομοθετεῖν, νόμον γράφειν; fcribere et fancire, γράφειν καὶ τιθέναι; rogare, εἰσφέρειν; fubftituere, παρεισφέρειν; clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν; latam effe de aliquâ re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, id approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον; tueri, φυλάττειν; confervare, διασώζειν; adfpernari, προΐεσθαι νόμον; contemnere, καταφρονεῖν νόμȣ; abrogare legem, λύειν νόμον, ἀναιρεῖσθαι νόμον, ἄκυρον ποιεῖν νόμον; legibus conftituere aliquid, τάττειν τι νόμοις; permiffum effe, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων; coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμȣ; obftringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ποιεῖν τι; adquiefcere, ὑπομένειν τȣς νόμȣς; parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, πείθεσθαι τοῖς νόμοις; cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις; lex jubet hoc, λέγει τȣ̃το νόμος; vetat hoc, ἀπαγορεύει τȣ̃το ὁ νόμος, id.
Lexicon, τὸ λεξικὸν, ȣ.
Libamen, feu Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς.
Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, Xen.
Libella, τὸ σταθμίον, ȣ, ἡ στάθμη, ης, Lucian.
Libellus, τὸ βιβλίδιον, Dem. το βιβλάριδιον, N. T.
Libens, ἄσμενος, ένη, ενον, Plato. admodum, ὁ ϗ ἡ ὑπεράσμενος, ȣ, Xen.
Libenter, ἀσμένως, Ifocr. libentiffimè, ἀσμενέστατα, Plato. fufcipio, ἀσμενίζω, Æfchin. lubentiffimè fufcipio, ὑπερασμενίζω, Plut.
Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Plato.
Liber, i, ὁ βίβλος, ȣ, Dem. τὸ βιβλίον, ȣ, Lucian. *cortex*, ὁ φλοιὸς, ȣ, Galen.
Liber, ἐλεύθερος, έρα, ερον, et nullius fervus, ϗ μηδένος δȣ̃λος, Dem. et fui juris, ϗ αὐτὸς αὐτȣ̃ κύριος, id. ϗ αὐτόνομος, id. ὁ ϗ ἡ αὐτεξȣ́σιος.
Liberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ȣ, Ifocr. indoles, φύσις, Xenoph. facies, ὄψις, Plut. ars, παιδεία, Lucian. munificus, ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ȣ, Dem.
Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, Ariftot.
Liberaliter, ἐλευθερίως; inftituti, πεπαιδευμένοι, Xen. educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, Ifocr.
Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, Thuc. ἡ ἀπελευθέρωσις, Plut. ἡ ἄφεσις.
Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, ȣ, Lucian.
Liberè, ἐλευθέρως, Ifocr.
Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, Xen. filii, οἱ παῖδες, ων, Dem. filiæ, αἱ παῖδες, ων; parvi, μικρὰ παιδία; legitimi, γνήσιοι παῖδες; uterini, παῖδες ὁμομήτριοι; fubdititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι; mafculi, παῖδες ἄῤῥενες; fexûs muliebris, παῖδες θήλειαι; liberos procreare, fufcipere, ποιεῖσθαι παῖδας; habere ex aliquâ, εἶναι τινὶ παῖδας ἔκ τινος; relinquere, καταλιπεῖν παῖδας; amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, id. liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας, Plato. multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, Ifocr. orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, Dem. ἡ ἀτεκνία, ας, Ariftot. amans, ὁ ϗ ἡ φιλότεκνος, ȣ, idem. ofor, ὁ ϗ ἡ μισότεκνος, ȣ, Æfchin. odium, ἡ μισοτεκνία, ας, Plut. pulchros et multos habens, ὁ ϗ ἡ καλλίπαις ϗ πολύπαις, αιδος, Æl. liberis carens, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, Ariftot. orbari, ἀποτεκνȣ̃σθαι, N. T.
Libero, ἐλευθερόω, τινὰ, Dem. unà, συνελευθερόω, id. aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, Plato. τινά τινος, Eurip. periculis ῥύομαι τινα κινδύνων, Plut. calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, Ifocr. beneficiis fuis ab inopiâ, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀπορῶν, idem. ab accufationibus, ἀπολύω, feu ἐλευθερόω, feu ἀφίημι, feu ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, Ifocr.
Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.
Libertas, ἡ ἐλευθερία, et nulli fubjectum effe, ϗ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, Dem. libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν; quærere, ζητεῖν; promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαι τινι; conftituere alicui, κατατιθέναι τινι; comparare, κτήσασθαι; habere, ὑπάρχειν τινὶ; cuftodire, φυλάττειν; confervare, διασώζεσαι; eripere, ἀφαιρεῖσθαι; fubvertere, ἀνατρέπειν; perdere, ἀπολλύειν, idem. libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, Ifocr. in libertatem aliquem adfero, feu vindico, ἐξαιρέομαι τινα εἰς ἐλευθερίαν, Ifocr. libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, Dem.
Libertina, ἡ ἀπελευθερικὴ, ῆς.
Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, ȣ, Plut. ὁ ἀπελευθερικὸς, ȣ, id.
Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, Plato. ὁ ἀπελεύθερος, ȣ, Philo.
Libet, δοκεῖ, Thuc. mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, Herodian.
Libidinor, λαγνεύω, Ælian.
Libidinosè, ἀκολάστως, Ariftot.
Libidinofus, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, Ariftot. Confer *Lafcivus*.
Libido, ἡ ἐπιθυμία, Plato. Confer *Lafcivia*.
Libitinarius, ὁ κτεριστὴς, ȣ, Ulpian. ὁ ἐνταφιαστὴς.
Libo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα, Plut.
Libra, ὁ σταθμὸς, propondere, Herodot. pro inftrumento, Ariftoph. pondo, ἡ λίτρα, Gal. qui fex librarum eft, ὁ ϗ ἡ ἑξάλιτρος, Ariftot. cœleftis, ἡ ζυγὸς.
Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.
Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plato.
Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ȣ.
Librarius, ὁ βιβλιόγραφος, ȣ, Lucian.
Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ȣ.
Libro, ζυγοστατέω, Lucian. σταθμάομαι, Pauf. ταλαντόω.
Libum, ὁ ψαιστὸς, ȣ, Ariftoph. πόπανον.
Licenter, ἀδεῶς, Ariftot. ἀσελγῶς, Dem.
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, Dem. furandi, ἡ ἐξȣσία κλέπτειν, Dem. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, Plato.
Licentiofus, ἐξȣσιαστικὸς, ἡ, όν.
Liceor, ἀντωνέομαι, Xen. ἐπιβάλλω, Ariftot.
Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινὶ τι πράττειν, Dem. id mihi, μέτεστι τȣ̃το μοι, Plato. ifta mihi dicere, ἔνεστι μοι ταῦτα εἰπεῖν, Dem. quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, κάντ' ὠφελεῖ, κἄν τις μικρὰν δύναμιν πρόσθῃ; εἰ ϗ, licet non faciant, εἰ ϗ μὴ ποιȣ̃σι, id. Confer *Etfi*.
Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, Diofc.
Licitatio, ἡ ἀντωνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, ȣ, Hefych.
Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, ȣ.
Licitor, *contra aliquem*, ἀντωνέομαι, Lyf. pluris, πλειστηριάζομαι, id.
Licitum eft, idem quod *Licet*.
Licitus, θεμιτὸς, ἡ, όν, non eft, ȣ̓κ ἔστι, Plato.
Licium, ὁ μίτος, ȣ, Synef.
Lictor, ὁ ῥαβδȣ̃χος, ȣ, Ifocr.
Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, Plut.
Ligamen, ὁ δεσμὸς, Dem.
Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.
Lignarius, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, Theophr. faber, ὁ ξυλȣργὸς, ȣ, lignaria opera, τὰ ξυλȣργικὰ, ῶν, Plut.
Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, ȣ, ἡ ξυλεία, ας, Suid.
Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, Pauf.
Ligneus, ξύλινος, ίνη, ινον, Xen.
Lignor, ξυλεύομαι, Hefych. ξυλίζομαι, Plut.
Lignofus, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης. Theophr.
Lignum, τὸ ξύλον, Ariftot. τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, Xen.
Ligo, δέω, catenâ ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, Thuc. aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, Thuc.
Ligo, ἡ δίκελλα, ης, Naz. ἡ μάκελλα, ης, Cl. Al. ἡ σκαπάνη.
Ligula, *tibiæ*, ἡ γλωττὶς, ίδος, Lucian. *cruralis*, ἡ περισκελὶς, ίδος, Plut. adftrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος, Naz. ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, Ælian.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, Plut.
Liguritor, ὁ λίχνος, ȣ, Plato.
Liguftrum, τὸ λευκόροδον, ȣ.
Lilium, τὸ κρίνον, ȣ, N. T.
Lima, ἡ ῥίνη, ης, Xen.
Limatura, τὸ ῥίνημα, Herodian. τὸ ῥίνισμα, Diofc.
Limbus, τὸ κράσπεδον, ȣ, N. T.
Limen, ὁ σταθμὸς, ȣ, Herodot. ὁ βηλὸς, ȣ, fuperius, το ὑπέρθυρον, Phavor. *ingreffus*, ὁ εἴσοδος, ȣ; domus, ὁ οἶκος, ȣ, Dem. ὁ οὐδὸς, ἡ φλιά.
Limes, ὁ ὅρος, ȣ, Dem.
Limitaneus, ὅριος, ία, ιον, Plut.
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ, Ariftot.
Limito, ὁρίζω, Ariftot.
Limo, ῥινέω, Diofc. pro expolio, κατακοσμέω.
Limofus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰλυώδης, εος, Galen. ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, Plato.
Limpidus, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, Ariftot. διαυγὴς.
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, Euftath.
Limus, i, ὁ βόρβορος, ȣ, Plut. ὁ ἰλὺς, ύος, Herodian. ὁ πηλὸς, τὸ τέναγος.
Limus, ὁ ϗ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, id. limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.
Linctus, ûs, τὸ λεῖγμα, ατος.
Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, Ariftot.
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato.
Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, όν, demonftratio, ἀπόδειξις, Quinctil. *lineæ fimilis*, ὁ ϗ ἡ γραμμώδης, εος, Theophr.
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato.
Lineo, ὑπογράφω, Ariftot.
Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς,
Lineus, λινέος, έα, έον, *contr.* λινȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, tunica, χιτὼν, Philoftr.
Lingo, λείχω, περιλιχμάω, Lucian.
Lingua, γλῶσσα, ης, Dem. linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, Chryf. incido, γλωσσοτομέω, Plut. fermo, linguâ maximè ignotâ utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, Thuc. qui alterius linguæ eft, ὁ ϗ ἡ ἑτερόγλωσσος, ȣ, N. T. qui ejufdem linguæ eft, ὁ ϗ ἡ ὁμόγλωττος, ȣ, Xen. linguâ Græcâ loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æfchin. linguâ Latinâ difertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.
Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς.
Linguax, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ȣ.
Linguofus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Confer *Ungo*.
Lino, ἐπαλείφω, Xen.
Linquo, λείπω. Confer *Relinquo*.
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ȣ, N. T.
Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, ȣ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, Theophr. ὁ λῖς, ῖτος.
Linter, ἡ σκάφη, ης, Lucian.
Linteum, ἡ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, Thuc. crudum, τὸ ὠμόλινον, Hipp.
Lippio, λημάω, Lucian. ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, Hefych. ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ά, όν, Gal. ὁ ϗ ἡ λήμων, ωνος, Lucian.
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, ἡ τηκεδὼν, Diod. Sic.
Liquefacio, ἀνατήκω, Plut. τήκω, id. χυλίζω.
Liquefco, ἀνατήκομαι, Plut.
Liquet, δῆλον ἐστι, Xen.
Liquidè, ὑγρῶς, *manifeftè*, σαφῶς, Dem.
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, Plut.
Liquido, σαφῶς, Ifocr. φανερῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ά, όν, pix, πίσσα, Diofc. manifeftus, δῆλος, η, ον, Dem. Confer *Manifeftus*.
Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, Galen.
Liquor, ἡ ὑγρότης, Plut. τὸ ὑγρὸν.
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, Philo.
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, αὐλοκίζω, Ariftoph. αὔλακας ἐλαύνω.
Lis, ἡ δίκη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος; lites et judicia, δίκαι ϗ κρίσεις, et negotia, ϗ πράγματα;

ματα; litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην; et negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, id. Confer *Actio.*
Litatio, τὸ καλλιέρημα, Naz.
Litera, τὸ γράμμα, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, idem. fcribere, γράφειν γράμματα, id. literarum rudis, ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, Lucian. literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, Æl. qui multarum literarum eft, ὁ καὶ ἡ πολυγράμματος, Plut. epiftola, ἡ ἐπιςολὴ, Dem. Confer *Epiftola.*
Literarius, γραμματικὸς, ἡ, ὀν, Athen.
Literatè, παιδευτῶς, Ifocr.
Literator, ὁ γραμματιςὴς, ῦ, Plut.
Literatura, ἡ γραμματεία, ἡ γραμματιςὴ, ῆς, Philo.
Literatus, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, Ifocr. Confer *Doctus.*
Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ȣ, Diofc.
Litigator, ὁ δικαζόμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ φιλόνεικος, Ariftot. ὁ ἐριςὴς.
Litigiofus, ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, Ariftot. ἐριςικὸς, ἡ, ὀν, Ifocr. ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ȣ, Dem.
Litigium, ἡ ἔρις, Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, Dem.
Litigo, ἐρίζω, accuratè de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Ifocr. cum aliquo de re aliquâ, ἀμφισβητέω περί τινος, id. κατά τι, id. ἐγκαλέω τινί τι, Plato. δικάζομαι τινι περὶ τινος, Lucian. περί τι, Æfchin.
Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, Θεῷ ὑπὲρ τινος, Xen. me ipfum, ἐμαυτὸν, Plut.
Litoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπάκτιος, ȣ, Soph. ὁ αἰγιάλιτης, ȣ, arena, ἄμμος, Diofc.
Litoreus, ἀκταῖος, αία, αῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς; lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xen.
Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, Lucian. ὁ αἰγιαλὸς, ȣ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης, Suid.
Liveo, πελιδνόομαι.
Livefco, πελιδνόομαι, Gal.
Lividus, πελιδνὸς, ἡ, ὀν, Thuc. lividum reddo, πελιδνόω.
Livor, τὸ πελίωμα, Diofc. ὁ μώλωψ, ωπος, Ariftot.
Lix, ἡ κόνις, εως, Plut.
Lixa, ὁ σκευοφόρος, ȣ, Xen.
Lixivia, feu Lixivium, ἡ κονία, ας, Ariftot.
Lixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὀν, Xen.
Localis, e, τοπικὸς, ἡ, ὀν, Galen. ὁ καὶ ἡ ἐντόπιος.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως; pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.
Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, ἡ μίσθωσις, Dem.
Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθόω τινὶ τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ σηκὸς, ȣ, Ariftot.
Loculus, τὸ χωρίον, ȣ, Xen. ὁ λάρναξ, marfupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλούσιος, ία, ιον, Dem. Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, τινὰ, Xen.
Locus, ὁ τόπος, Dem. τὸ χωρίον, ȣ, Xen. locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, Æfc. χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, Plut. loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, Ariftot. ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκȣ, Theophr. cujus res peffimo loco funt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.
Locufta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, N. T.
Lodix, ἡ σισύρα, ας.
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, Lucian.
Logifta, ὁ λογιςὴς, ῦ, Plut.
Logiftica, ἡ λογιςικὴ, ῆς.
Loliaceus, αἴρινος, ίνη, ινον, Diofc.
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, Ariftot.
Lolium, ἡ αἶρα, Theophr. lolio plenus, ὁ καὶ ἡ αἰρώδης, in lolium tranfeo, ἐξαιρόομαι, id.
Lomentum, τὸ λείωμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Ariftot.
Longævus, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ȣ, Lucian.
Longanimis, ὁ καὶ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, habito, ἀποικέω, Ifocr. μακρῷ præftantiffimus, ἄριςος, Plato. μακρῷ, Ariftot. πόῤῥω, ab inftituto digredi, τῦ παρόντος γίγνεσθαι, Demofth. longius, ποῤῥωτέρω, id. longiffimè, ποῤῥωτάτω, id.
Longimanus, ὁ καὶ ἡ μακρόχειρ, ρος, Plut.
Longinquè, πόῤῥω, Dem.
Longinquitas, τὸ διάςημα, ατος, Plato.
Longinquus, μακρὸς, ά, ὀν, Plut. è longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, N. T.
Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνȣ, Ifocr. digiti, ὡς δακτύλȣ, Diofc. ἡ μακρότης, ητος, Plut.
Longiufculus, ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, Diofc.
Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, Herodian.
Longus, μακρὸς, ά, ὀν, oratio, λόγος, Thuc. confuetudo, συνήθεια, Plut. via, ὁδὸς, Ifocr. longum eft recenfere, μακρὸν ἐςὶ διεξιέναι, Plato. longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαι τινι, Plut. longo tempore poft, χρόνῳ συχνῷ, feu παμπλήθει, ὕςερον, Dem. δόλιχος.
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, Ifocr. ἡ πολυλογία, Plato. ἡ μακρολογία, Ifocr. ἡ λαλιὰ, Plut.
Loquax, ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ȣ, Ariftot. ὁ καὶ ἡ φλύαρος, ȣ, Ifocr. ὁ καὶ ἡ σπερμολόγος, ȣ, id. fum, ἀδολεσχέω, Dem. λάλος.
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, Laert. ἡ λέσχη.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliquâ re, ποιέομαι λόγον περί τινος, Plut. ad aliquem, πρός τινα, Plut. λαλέω τινὶ, Dem. ἀγορεύω τινὶ, Lucian. Confer *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, Thuc. breviter, βραχυλογέω, Plut. fententias, γνωμολογέω, id. propriè, κυριολογέω, Philo. prolixè, μακρολογέω, Herodian. de fabulis, μυθολογέω, Ifocr. ftulta, μωρολογέω, Plut. probabiliter, πιθανολογέω, Ariftot. de arte, τεχνολογέω, id. libenter, φιλολογέω, Plut. de naturâ, φυσιολογέω, Ariftot. feria, σπȣδαιολογέω, Xen. magna, μεγαληγορέω, Plut. inania, κενολογέω, id. φλυαρέω, Dem.
Lora, ὁ δευτερίας, Poll.
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.
Lorarius, ὁ μαςιγοφόρος, ȣ, Sophoc.
Loreus, ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, εος, Diofc. ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινῦς, Xen. ærea, χαλκῦς, id. ferrea, σιδηρῦς, Plut. fquamata, ἁλυσιδωτὸς, LXX. loricâ induo, feu munio, θωρακίζω τινὰ, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.
Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, ῦ.
Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, Xen. ἐπιθωρακίζω τινὰ, id.
Loripes, ὁ καὶ ἡ ἱμαντόπȣς, ὁ κυλλοπόδης.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.
Lotium, τὸ ȣ̃ρον, Ariftot. τὸ ȣ̃ρημα, Hippocr. ἡ ȣ̃ρησις, id.
Lotrix, ἡ πλυντρία, ας, Poll.
Lotura, ἡ πλύσις, εως, Euftath.
Lotus, i, ἡ λωτὸς, ῦ, Theophr.
Lubens, vide *Libens.*
Lubenter, vide *Libenter.*
Lubet, vide *Libet.*
Lubido, vide *Libido.*
Lubricè, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Ifocr.
Lubricus, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ά, ὀν; locus, τόπος, Plut. λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, Ariftot.
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Ariftoph.
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Luceo, φαίνω, Plato. φέγγομαι, Ariftot. ἐλλαμπρύνομαι, Lucian.
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, Lucian. ὁ λαμπτὴρ, ῆρος, Naz. ὁ λύχνος, ȣ, Xen. lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, Plut.
Lucernula, λυχνίδιον, ȣ, Lucian.
Lucefcit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.
Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ἡ, ὀν, Xen. φαεινὸς, ἡ, ὀν, Lucian. ὁ καὶ ἡ εὐφεγγὴς, έος, idem.
Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ȣ, Ariftoph.
Lucrifacio, κερδαίνω τι, Dem. Confer *Lucrum.*
Lucrificus, κερδαλέος, έα, έον, Xen.
Lucror, κερδαίνω τι, Dem.
Lucrosè, κερδαλέως, Thuc.
Lucrofus, κερδαλέος, έα, έον, Xen.
Lucrum, τὸ κέρδος, Dem. τὸ κέρδημα, Ifocr. facio ex aliquâ re, κερδαίνω ἔκ τινος, id. ἀπό τινος, Dem. χρηματίζομαι ἀπό τινος, id. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, Ifocr. lucri caufsâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. lucrum infperatum invenire, εὕρημα εὑρισκεῖν, Herodot. lucri avidum effe, φιλοκερδέω, Xen. turpis lucri cupidus, ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, N. T. cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, Dem.
Lucta, ἡ πάλη, Plut. τὸ πάλαισμα, Xen.
Luctamen, πάλαισμα, Xen.
Luctatio, idem.
Luctator, ὁ παλαιςὴς, ῦ, Plut.
Luctatus, ûs, τὸ πάλαισμα, ατος, Xen.
Luctuofus, ὁ καὶ ἡ πένθιμος, Plut.
Luctus, τὸ πένθος, Dem. ὁ θρῆνος, ȣ, Diod. Sic. in luctu effe, πένθος ἄγειν, Lucian. in graviffimo luctu verfari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. μέγα πένθος ποιεῖσθαι, quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, id. ὃν πένθος κατεῖχεν, Herodian. πενθικῶς ἔχων, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβάλλειν τινὰ, Plato.
Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, Plut. ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.
Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, Lucian.
Luculenter, διαφανῶς, Thuc. claris verbis, διαῤῥήδην, Dem. ἐνδήλως, λαμπρῶς.
Luculentus, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, Plato. λαμπρὸς, ά, ὀν, Plut. ὁ καὶ ἡ διαυγής.
Lucus, τὸ τέμενος, Dem.
Ludibrium, ἡ χλευασία, Dem. ὁ χλευασμὸς, ῦ, id. ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, N. T. ἐντρυφάω τινὰ, Lucian. τινὶ, Herodian. habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, id. τὸ ἐμπαιγμα.
Ludibundus, ἀθύρων, ȣσα, ον, puer, παιδίον, Herodot.
Ludicer, feu ludicrus, ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, εος.
Ludicrè, παιγνιωδῶς.
Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.
Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ῦ, Suid. ὁ χλευασμὸς, ῦ, Dem.
Ludifico, feu ludificor, ἐντρυφάω; aliquem, τινὶ, Herodian. τινὰ, Lucian. decipio, παρακρούομαι, Plut. ἐξαπατάω.
Ludimagifter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, Plut. ὁ γυμνασιάρχης, ȣ, Æfchin. ὁ γραμματιςὴς, ῦ, Plato.
Ludio, feu ludius, ὁ ὀρχηςὴς, ῦ, Lucian. ὁ ὑποκριτὴς, ῦ, Herodian.
Ludo, παίζω, tefferis, ἀςραγάλοις, Plut. ἀςραγαλίζω, id. cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, Plato. aleâ, πεττεύω, Lucian. κυβεύω, Laert. nucibus, καρυατίζω, Philo. calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύων, Lucian. par et impar, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζω, Ariftoph. ut puer, ἀθύρω, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plato. *illudo.* Vide *Illudo.*
Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, Xen. τὸ παίγνιον, Plato. ἡ παιγνία, Xen. literarius, τὸ διδασκαλεῖον, Dem. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, Luc. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοιγεῖν, id. ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, Plut. feculares, θεαὶ αἰώνιοι, Herodian. ludos celebro, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγέω, Dem.
Lues, ἡ λύμη, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Ifocr. ἡ φθορὰ, ᾶς, Thuc.
Lugeo, πενθέω τινὰ, Ifocr. ob aliquid, ἐπί τινι, Æfchin. ὀλοφύρομαί τι, Philo. θρηνέω τινὰ, Lucian. ὀδύρομαί τινα, Ifocr.
Lugubrè, πενθικῶς, Xen.
Lugubris, e, πενθικὸς, ἡ, ὀν, γοερὸς, ά, ὀν, Baf. θρηνώδης.
Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, Eufeb. ἡ ἀσκαρὶς; lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, Ariftot.
Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, Ariftot. ἡ ψύα, ας, Baf. ἡ ψόα, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, Gal.
Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, Dem. τὸ φέγγος.
Luminare, ὁ φωςὴρ, ῆρος, LXX.

Luminofus, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, Xen. ὁ ϗ ἡ φεγγώδης, Naz.
Luna, ἡ σελήνη, ης, Ariftot. crefcens, σελήνη τικτομένη; decrefcens, φθίνεσα; corniculata, μηνοειδὴς; femplena, feu dimidiata, ἡμιτόμος, feu διχότομος; gibbofa, ἀμφικύρτος; plena, πανσέληνος; deficiens, λειψίφωτος; filens, feu nulla, συνοδική; crefcit, αὐξάνεται; decrefcit, φθίνεται; deficit, ἐκλείπει.
Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, Lucian. lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, Diofc.
Lunaticus, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, N. T. σεληνιακὸς, ὴ, ὸν. Al. Tract.
Lunatus, ὁ ϗ ἡ μηνοειδὴς, έος.
Lunula, ἡ σεληνὶς, ίδος, τὸ σελήνιον.
Luitio, ἡ τίσις, εως, Plut.
Luo, λύομαι, aliquid, τι, Xen. pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινος, Thuc. alicui, ἐκτίω τισὶν τινὶ, Plut. damnum, τίνω τὴν βλάβην, Plato.
Lupa, ἡ λύκαινα, ης, Plato. parva, ἡ λυκὶς, ίδος, id. meretrix, ἡ ἑταιρῦσα, ης, id. ἡ χαμαιτύπη, id. ἡ πόρνη, N. T.
Lupanar, τὸ πορνεῖον, Athen. τὸ χαμαιτυπεῖον, Lucian. τὸ πορνοβοσκεῖον.
Lupatum, ὁ χαλινὸς, Xen. ὁ λύκος, Plut.
Lupinus, λύκειος, εία, ειον, Polyb. lupo fimilis, ὁ ϗ ἡ λυκώδης.
Lupinus, ὁ θέρμος, ȣ, Diofc.
Lupulus, τὸ βρύον, ȣ, Theophr.
Lupus, ὁ λύκος, ȣ, Ariftot. *pifcis*, ὁ λάβραξ.
Lurco, onis, ὁ γαςρίμαργος, Ariftot. ὁ ϗ ἡ λαίμαργος.
Lurco, feu Lurcor, γαςριμαργέω, Chryf.
Luridus, πελιδνὸς, Thuc. ὠχρὸς.
Luror, ἡ πελία, ας.
Lufcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, Ariftot. ἡ φιλομήλη.
Lufciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, Theocr.
Lufciofus, ὁ ϗ ἡ μύωψ, Ariftot. μυωπὸς, ὴ, ὸν, Xen. fum, μυωπάζω, Ariftot.
Lufcus, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, Plut.
Lufio, ἡ παιγνία, Xen.
Lufito, παίζω, Lucian.
Lufor, ὁ παίκτης, ȣ.
Luforius, παικτικὸς, ὴ, ὸν.
Luftralis, e, ὁ ϗ ἡ καθάρσιος, Naz.
Luftratio, ὁ ἀγνισμὸς, ȣ, Plut. ὁ καθαρμὸς, ȣ, id. ἡ κάθαρσις, εως, Plato.
Luftricus, ἀγνιςικὸς, ὴ, ὸν, Euftath.
Luftro, ἀγνεύω τὶ, Antiph. aliquâ re, ἀγνίζω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξετάζω τι, Dem. exercitum, καταλόγȣς ποιέομαι τῶν δημοτῶν.
Luftro, onis, ὁ πόρνος, Xen.
Luftror, πορνεύω, Dem.
Luftrum, ὁ φωλεὸς, ȣ, Ariftot. lupanar, τὸ πορνεῖον, ȣ, Athen tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, Thuc.
Lufus, τὸ παίγνιον, Plut. ἡ παιδιὰ, Xen.
Lutefco, πηλόομαι.
Luteus, *cænofus*, πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, Lucian. ὁ ϗ ἡ τελματώδης, Thuc. fubflavus, μήλινος, ίνη, ινον; τὴν χρόαν, Æl. ὁ ϗ ἡ λεκιθώδης, luteum ovi, ἡ λέκιθος, Ariftot.
Luto, πηλόω.
Lutofus, a, um, ὁ ϗ ἡ τελματώδης, Thuc. ὁ ϗ ἡ τεναγώδης, Lucian. ὁ ϗ ἡ πηλώδης.
Lutra, ἡ ἐνυδρὶς, feu ἔνυδρις, εως, Ariftot.
Lutulentus, idem quod *Lutofus*.
Lutum, ὁ πηλὸς, ȣ. Dem.
Lux. τὸ φῶς, φωτὸς, Ariftot.
Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, τὸ ἐξάρθρημα, Gal. τὸ ἐξάρθρωμα, Ariftot. τὸ ςρέμμα, Dem.
Luxo, ἐξαρθρόω, Ariftot. λορδαίνω, Cl. Al. pedem, ςρέφω τὸν πόδα, Herodot.
Luxuria, feu Luxuries, ἡ ἀσωτία, Ariftot. ἡ ἀκρασία, id.
Luxurio, feu Luxurior, ἀσωτεύομαι, Athen.
Luxuriosè, ἀσώτως, Ifocr. vivo, τρυφάω, Ifocr.
Luxuriofus, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, Ariftot.
Luxus, ἡ πολυτέλεια, Ifocr. ἡ τρυφὴ, ῆς, Ifocr. immoderatus, ἔξω τȣ̃ μέτρȣ, Æl. luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω; in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, id. luxui indulgeo, τρυφάω, Plut. luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, Ifocr. luxu omnes fuperare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπȣς ὑπερβάλλεσθαι, Ælian.
Lychnuchus, ὁ λυχνȣ̃χος, Athen.
Lychnus, ὁ λύχνος, Lucian.
Lydius lapis, ἡ βάσανος, Lucian.
Lympha, ὕδωρ, ατος. Confer *Aqua*.
Lymphaticus, ὁ ϗ ἡ νυμφόληπτος, ȣ, Plato.
Lymphatio, ἡ νυμφοληψία, ας.
Lymphatus, idem quod *Lymphaticus*.
Lympho, ἐκμαίνομαι. Confer *Furo*.
Lyncurium, τὸ λυγκȣ́ριον, ȣ, Diofc.
Lynceus, a, um, λύγκειος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ὀξύτερον τȣ̃ λυγκέως, Ariftoph.
Lynx, ὁ ϗ ἡ λύγξ, κὸς, Ariftot.
Lyra, ἡ λύρα, Plut. parva, τὸ λύριον, Ariftoph. cano, λυρίζω.
Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, ȣ̃, ὁ λυριςὴς, ȣ̃.
Lyricus, λυρικὸς, ὴ, ὸν; poëfis, ποίησις, Athen.

M.

MACELLARIUS, ὁ κρεωπώλης, ȣ, Poll. fum, κρεωπωλέω, id.
Macellum, τὸ κρεωπώλιον, Plut.
Macellus, ὁ ϗ ἡ λειπόκρεως, ω, Suid. ὁ ϗ ἡ ὕπισχνος.
Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Macer, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, Plut. λεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ λεπτόσαρκος.
Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, Ariftot. ἡ τῆξις, Naz.
Macerefco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.
Maceria, feu Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceriâ, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, Dem.
Macero, ἐκτήκω, Euripid. ἀποτρύω, Soph.
Macefco, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, Dem. τὸ μηχάνημα.
Machinalis, e, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, Ariftot.
Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, Dem.
Machinarius, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, Ariftot.
Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, Dem. τὸ μηχάνημα, ατος, Dem. τὸ κατασκεύασμα, ατος, ὁ κατασκευασμὸς, ȣ̃, et infidiæ, μηχανὴ ϗ ἐνέδρα, et ars, ϗ τέχνη, id.
Machinator, ὁ μηχανητὴς, ȣ̃, Xen. ὁ μηχανοποιὸς, ȣ̃, Lucian. dolofus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ȣ, Themift.
Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ἐπὶ τινὰ, Dem. ἐπιμηχανάομαι τὶ τινι, Lucian. et inftruo aliquid, ϗ παρασκευάζω τι, Dem. dolosè, τεχνάζω, id. fummo ftudio, διαμηχανάομαι, Plato. mala, κακομηχανάομαι, id.
Macies, ἡ μάρανσις, ἡ ἰσχνότης, corporis, τȣ̃ σώματος, Gal. ἡ ἴσχνανσις, εως, feu ἡ ἰσχνασία, ας, Ariftot.
Macilentus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, Plut. Vide *Macer*.
Macrefco, ἰσχναίνομαι, Ælian.
Macritas, feu Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, Gal.
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, Galen.
Macrofcopium, τὸ μακροσκόπιον, ȣ.
Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.
Mactatus, ûs, ὁ σφαγιασμὸς, ȣ̃, Eurip.
Mactè, εὖτως ὄναιο, Lucian. βάλλ' εὖτως, id. mactè animo et hanc diligentiam femper adauge, εὖτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοπονίας.
Mactex, αἱ μάζαι, ων, Xen.
Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, Dem. capram hoftiam, θύω αἶγα, Ariftot. alicui victimam, σφαγιάζομαι τίνι τι, Ælian.
Mactra, ἡ μάκτρα, Ariftoph. ἡ κάρδοπος.
Macula, ὁ σπῖλος, Diofc. ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adfpergo, καταρυπαίνω τι, Ifocr. καταισχύνω τι, Dem. περιποιεῖν αἰσχύνην τινι, Ifocr. ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, Dem. abftergere, feu delere, ἀπολύειν τὴν ὑπάρχȣσαν αἰσχύνην, id.
Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.
Maculo, σπιλόω, N. T. aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Halic. aliquid, καταρυπαίνω τι, Ifocr.
Maculofus, σπιλωτὸς, ὴ, ὸν.
Madefacio, νοτίζω, fpongia, σπόγγω, Diofc. δεύω, Theophr. ὑγραίνω, Plut. διυγραίνω τι, Hipp.
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, Gal. ἡ δίεσις, Diofc.
Madeo, νοτιάω, Ariftot. νοτίζω, Gal. νοτίζομαι, Lucian.
Madefco, διαίνομαι, δίεμαι, Diofc.
Madidè, ὑγρῶς.
Madidus, νοτερὸς, ὰ, ὸν, Thuc. ὑγρὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ϗ ἡ διάβροχος.
Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος, Plut. ἡ ὑγρασία, ας, Galen.
Mæreo, vide *Mæreo*.
Magalia, αἱ κῶμαι, ων.
Magadium, τὸ μεγάδιον, ȣ, Lucian.
Magador, μαγαδίζω, Ariftot.
Magas, ἡ μαγὰς, άδος, Hefych.
Mage, idem quod *Magis*.
Magia, ἡ μαγεία, ας, Plut.
Magicè, μαγικῶς.
Magicus, μαγικὸς, ὴ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, Plut. machinamentum, τὸ μάγευμα, magicas artes calleo, μαγεύω, id.
Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, Dem. nemini magis quàm illi, ὐδενὶ μὲν τοι μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, id. magis quàm par eft, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος, Dem. magis una domus, quàm urbs dici poteft, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φάημεν ἄν, Ariftot. multo magis, πολὺ μᾶλλον, Ifocr. nihilo magis, ὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσȣ́τῳ μᾶλλον ὅσῳ, magis, magifque, ἀεὶ μᾶλλον, Viget.
Magifter, ὁ διδάσκαλος, Dem. ὁ παιδεύων, ὁ παιδαγωγὸς, id. choreæ, ὁ χοροδέκτης, Suid. convivii, ὁ συμποσιάρχης, equitum, ὁ ἵππαρχος, Xen. fum, ἱππαρχέω, id.
Magifterium, ἡ προεδρία, Lucian. ἡ προςασία, Xiph.
Magiftra, ἡ διδάσκαλος, ȣ, Diod. Sic. ἡ παιδεύȣσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, Plut.
Magiftralis, e, διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν, fermo, λόγος, Xen.
Magiftratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. et poteftas, ϗ δυναςεία, ας, Ifocr. et potentia, ϗ δύναμις, Dem. et tyrannis, ϗ τυραννὶς, idem. magiftratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Ifocr. contemnere, ὑπεριδεῖν, id. conftituere, καθιςάναι, Dem. mercari, πρίασθαι; inire εἰσιέναι; confequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς; gerere, ἀρχὴν ἄρχειν; abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλλαχε, id. ἀφαιρεῖσθαι τινὸς; abolere, καταλύειν; deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, idem. παύεσθαι ἄρχοντα, id. ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, Lucian. magiftratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, Ariftot. *perfonæ*, οἱ δύναςαι, ων, Dem. οἱ δυναςεύοντες, όντων, idem. οἱ πολιτευόμενοι, ων, id. οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, Ifocr. οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, idem. urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, Dem. improbitas magiftratuum, πονηρία τῶν προεςώτων, Ifocr. habere aliquos magiftratus, χρῆσθαι τῖσι προςάταις, Dem.
Magnalia, τὰ μεγαλία, ων, N. T.
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Ariftot. ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Æl.
Magnanimus, ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ȣ, Ariftot. ὁ ϗ ἡ μεγαλόφρων, fum, μεγαφρονέω, Dem. μεγαλήτωρ.
Magnates, οἱ μεγιςᾶνες, ων, N. T.
Magnè, μεγάλως, Ariftot.
Magnes, ὁ μαγνήτης, ȣ, Al. Alphr. ἡ μαγνῆτις, ιδος, Philo.
Magneticus, μαγνητικὸς, ὴ, ὸν.
Magnificè, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτȣργίας λειτȣργεῖν, Dem. de fe fentire, μέγα φρονεῖν, Ifocr. fe efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν, Naz. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, Xen.
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, Dem. ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλεργία.

Magnifico, μεγαλύνω; me ipſum, ἐμαυτὸν, Xen.
Magnificus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ȣ, id.
Magniloquentia, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥημοσύνη, ης; ἡ μεγαληγορία.
Magniloquus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥήμων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος, Ariſtot.
Magnoperè, μεγάλως, Iſocr.
Magnus, μέγας, μεγάλη, μέγα; vir, ἀνὴρ; rex, βασιλεὺς; urbs, πόλις, Dem. magni facio, μέγα ποιέομαι, Xen. περὶ πολλȣ̃ ποιέομαι, Iſocr. *major, maximus.* Vide hæc ſuo loco.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, Dioſc.
Magus, ὁ μάγος, ȣ, Xen.
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας; κάπρος ἐκτομίας, Benz.
Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.
Major, ὁ ϗ ἡ μείζων; majus, τὸ μεῖζον, Dem. majus onus, quàm, μεῖζον φορτίον, ἢ; majora facta, quàm quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἄν εἴποι, idem. majus, quàm ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥςε δύνασθαι φέρειν, Plato. majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης; majoris facere aliquid, quàm aliud, προτιμᾶν τι τȣ̃ ἄλλȣ, id. προκρίνειν τι τȣ̃ ἄλλȣ, Iſocr. major natu, ὁ πρεσβύτερος, ȣ, id.
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, Dem. οἱ προγεγεννημένοι, ων, Iſocr.
Maius, *menſis*, ὁ σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, Dem. ὁ Μαῖος, ȣ, Plut.
Mala, ἡ γνάθος, ȣ, Hippocr. ὁ σιαγὼν, ῶνος.
Malè, πονηρῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. et non bellè habere, φαύλως ϗ ȣ̓ καλῶς ἔχειν; non malè, nec ſegniter ratiocinari, ȣ̓ κακῶς, ȣ̓δ᾽ ἀργῶς λογίζεσθαι; tractari, δεινῶς διακεῖσθαι; et miſerè belligerare, κακῶς ϗ ἀθλίως πολεμεῖν, id. malè audire, κακῶς ἀκȣ́ειν ὑπὸ τινος, Iſocr. agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, Dem. accipio aliquem, καταχράομαι τινι, Æſchin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, Iſocr. optare alicui, κακῶς εὔχομαι τινι; malè conſulo alicui, συμβȣλεύω τινὶ κακὸν, Plato. volo alicui, κακόνȣς εἰμὶ τινι, Dem.
Maledicè, κακολόγως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, Plut. ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, Plut. κακῶς λέγω τινὰ, Dem. βλασφημέω περὶ τίνος, id. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id. καταράομαι τινὰ, Ariſtot. λοιδορέομαι τινι, Dem.
Maledictio, ἡ κακολογία, Plut. ἡ βλασφημία, Dem.
Maledictum, ἡ κακηγορία, Dem. ἡ βλασφημία; inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατὰ τινος, προςρίβεσθαι τινι βλασφημίας, id. λέγειν βλασφημίαν τινι, id. Confer *Convicium*.
Maledictus, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ȣ, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ȣ, id.
Maledicus, ὁ ϗ ἡ κακολόγος, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ȣ, Dem. βλασφημῶν, id.
Malefacio, κακȣργέω, impunè, ἀσφαλῶς, Dem. κακοποιέω, N. T. alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, Iſocr.
Malefactor, ὁ ϗ ἡ κακȣ̃ργος, Dem. ὁ κακȣργῶν, id.
Malefactum, τὸ κακȣ́ργημα, ατος, Dem.
Maleficentia, ἡ κακȣργία, ας, Dem.
Maleficium, τὸ κακȣ́ργημα, ατος, Dem. τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, ὁ ϗ ἡ κακȣ̃ργος, ȣ, Dem. κακȣργῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, id. ὁ ϗ ἡ κακοποιὸς, κακοπράγμων.
Maleſuadus, ὁ ϗ ἡ κακοσύμβȣλος, ȣ.
Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, Dem. et animi acerbitas, ὁ ϗ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. proſequor aliquem, εἰμὶ τινι κακόνȣς, Iſocr. εἰμὶ τινι ἐπεχθὴς, Dem.
Malevolus, ὁ ϗ ἡ κακόνȣς, ȣ, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπεχθὴς τινι, id. ὁ ϗ ἡ δύσνοος, ȣ, τινὶ, Thuc.
Malignè, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id. κακοηθῶς, Plut.
Malignitas, ἡ κακοήθεια, Iſocr. ἡ κακοθυμία, Plut.
Malignor, πονηρεύομαι, Ariſtot.
Malignus, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, Dem. ὁ ϗ ἡ κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, Ariſtot. verſutia, ἡ πανȣργία, ας, Dem.
Malitiosè, πονηρῶς, Dem.
Malitioſus, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, Dem. ὁ ϗ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ, id.
Malleator, ὁ σφυρωτὴς, ὁ σφυροκόπος, LXX.
Malleolus, τὸ σφύριον, Theophr. germen, τὸ μόσχευμα, id.
Malleus, ἡ σφύρα, Ariſtot. ὁ ῥαιςὴρ, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ϗ ἡ σφυρήλατος, Heſiod.
Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, Ariſtoph. τὸ ἀπονίπτρον, Ariſtot. τὸ χερνιβεῖον, Athen.
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, Iſocr. potiùs manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, id. mori glorioſè quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τȣ̃ ζῆν, Dem. aliquid, προαιρέομαι τι, id.
Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.
Malva, ἡ μαλάχη, ης, Theophr. arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, id.
Malum, τὸ μῆλον, Dioſc. Perſicum, μῆλον Περσικὸν; Cydonium, μῆλον Κυδώνιον; Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς; Medicum, μῆλον Μηδικὸν, id.
Malum, τὸ κακὸν, ȣ̃, Dem. et calamitates, συμφοραὶ, et grave quid, ϗ δεινὸν; facere alicui; κακὸν ποιεῖν τινι, ἐργάζεσθαι τινα κακὸν, παρέχειν τινὶ; accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ; tantum imminere, τοιȣ̃τον προσιέναι; conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, id. verſari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Iſocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. πειρᾶσθαι κακȣ̃, ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον; liberare aliquem à malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακȣ̃, id. malum! φεῦ κακȣ̃.
Malus, *arbor*, μηλεὰ, ᾶς, Dioſc. *navis*, ὁ ἱςὸς, ȣ̃; erigere malum in navi, αἴρειν ἱςὸν ἐν τῇ νηΐ, Xen.
Malus, κακὸς, ὴ, ὸν, Dem. πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, id. φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr. βδελυρὸς, ὰ, ὸν, Dem.
Mamma, *muliebris*, ὁ τιτθὸς, ȣ̃, Galen. muliebris et brutorum, ὁ μαςὸς, ȣ̃, Ariſtot. mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαςὸν, Lucian. alicui, θελάζομαι τινα, Ariſtot.
Mammilla, τὸ τιτθίον, ȣ, Ariſtoph. ἡ τιτθή.
Mammoſus, ὁ ϗ ἡ μαςώδης, εος.
Mammula, τὸ τιτθίον, ȣ, Ariſtoph.
Manceps, ὁ ἐργολάβος, ȣ, Plut.
Mancipalis, ὁ ϗ ἡ ἀνδραποδώδης, Ariſtot.
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, Dem.
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιςὴς, ȣ̃, Xen.
Mancipatus, ûs, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, Ariſtot.
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ȣ, Dem. mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, Ariſtot.
Mancipiulum, τὸ ἀνδραπόδιον, Athen.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Mancus, πηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινι, Dem. πηρωθεὶς, εῖσα, ὲν, Ariſtot. κυλλὸς, ὴ, ὸν.
Mandator, ὁ προςάττων, οντος, Iſocr.
Mandatum, τὸ πρόςαγμα, Dem. τὸ ἐπίταγμα, id. ἡ ἐντολὴ, ῆς, Iſocr. mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, Dem. relinquere poſteris, καταλείπειν παράγγελμα τȣ̃ μέλλοντος χρόνȣ; habere, ἔχειν τι πρόςαγμα; exſequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ; facere, ποιεῖν τὸ προςταττόμενον; detrectare alicujus, ἀποςῆναι τῶν προςαττομένων ὑπὸ τινος, id.
Mandibula, ἡ γνάθος, Xen. ἡ γένυς, υος, Ariſt.
Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, Xen. Confer *Jubeo*, *Impero*.
Mando, is, μαςάομαι τι, Theophr. ἐσθίω.
Mandra, ἡ μάνδρα, ας, Naz.
Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ȣ, Dioſc.
Manducatio, ἡ μάσησις, εως, Baſ.
Manduco, idem quod *Mando, is*.
Manè, ἕωθεν, Dem. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, idem. ἅμα τῇ ἡμέρα, id. πρωΐ, N. T. ſummo, ὄρθρȣ βαθέος, ibid. ſurgo, ὀρθρίζω, Sirac.
Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, Dem. παραμένω τινι, Plato. *exſpecto*, aliquem, ἀναμένω τινὰ, Dem. περιμένω τινὰ, Iſocr. προσδοκάω τινὰ, Plut.
Manes, οἱ δαιμόνες, Herodian. οἱ θεοὶ χθόνιοι, Zoſim. evocare, νεκυίᾳ χρῆσθαι, Her.
Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, Philo. ὁ κομμωτὴς, ȣ, Plut.
Mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.
Mangonium, ἡ μαγγανεία, τὸ κόμμωμα, Luc.
Manica, ἡ χειρὶς, ῖδος, Xen.
Manicatus, χειριδωτὸς, ὴ, ὸν; tunica, χιτὼν, Herodian.
Manifeſtarius, ὁ ϗ ἡ κατάφωρος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ περίφωρος, ȣ, id. hoſtis, ὁμολογȣμένως πολέμιος, Herodian.
Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, Syneſ.
Manifeſtè, φανερῶς, Plato. ἀναφανδὸν, Plut. ἀποπεφασμένως, Dem.
Manifeſto, ἐκ φανερȣ̃, vincere, κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, id.
Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, N. T. δηλόω τι, Dem.
Manifeſtus, δῆλος, η, ον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔκδηλος, κατάδηλος, φανερὸς, ὰ, ὸν, idem. ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ȣ, Lucian. ſum multifariàm, πολλαχόθεν δῆλος εἰμὶ, Dem. valdè, λίαν καταφανὴς εἰμὶ, Iſocr. fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι, φανερὸς, idem. εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, Dem. manifeſtum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, id. ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τι τινι, Dem. Iſocr.
Manipularis, ὁ λοχίτης, ȣ, Syneſ.
Manipulatim, λοχηδὸν.
Manipulus, τὸ δράγμα, Philo. ὁ φάκελος, Ælian. militum, ὁ λόχος, ȣ, Thuc. ἡ σπεῖρα, App.
Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, Athen.
Mannulus, τὸ ἱππάριον, Xen.
Mannus, idem.
Mano, ῥέω. Confer *Fluo*.
Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, Polyb. ἡ διαμονὴ.
Manſito, διαμένω, Xen.
Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, Xen. aliquem, καταπραΰνω τινὰ, Ariſtot. τιθασσεύω τινὰ, Dem. ἡμερόω τινὰ, Iſocr.
Manſues, πρᾶος, ſeu πραΰς, εῖα, ὺ, Plut.
Manſueſco, ſeu Manſuefio, πραΰνομαι, Xen. καταπραΰνομαι, Plut. ἡμερεύομαι.
Manſuetè, πράως, Dem. ἠπίως, id.
Manſuetudo, ἡ πραότης, Ariſtot. ἡ ἐπιείκεια, id. ἡ ἡμερότης.
Manſuetus, πρᾶος, ſeu πραΰς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, Dem. ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ȣ, et humanis moribus præditus, ϗ φιλάνθρωπος, id. ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν; manſuetiſſimum et moderatiſſimum ſe præbere, ἐλαφρότατον ϗ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, Iſocr.
Mantica, ἡ πήρα, ας, Plut.
Manticula, τὸ πηρίδιον, ȣ, Ariſtoph.
Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ȣ, Ariſtoph.
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρα κλέπτω.
Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ȣ, Xen.
Mantiſſa, τὸ ἐπίμετρον, ȣ, Gal.
Manualis, ὁ ϗ ἡ χειροπλήθης, Diod. Sic.
Manuarius, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων, Plut. τὰ σκῦλα.
Manubialis, σκυλευματικὸς, ὴ, ὸν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ȣ, Dioſc.
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κώπη, gladii, ξίφȣς, Plut.
Manufactus, ὁ ϗ ἡ χειροποίητος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ χειρόκμητος, ȣ, Philo.
Manuleatus, χειρωδωτὸς, ὴ, ὸν, Herodian.
Manumiſſio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, Plut.
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, Plut. Confer *Libero*.
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ȣ.
Manus, ἡ χεὶρ χειρὸς, Dem. dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, idem. ſiniſtra, χεὶρ ἀριςερὰ, ᾶς, Ariſtot. manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, Dem. porrigere, προτείνειν; exhibere, ὑπέχειν; abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος; religare poſt tergum, δῆσαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, idem. τὰ χεῖρε συμπλέκειν τȣ̓πίσω, Thuc. in manus tradere alicui ali-

quid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖράς τινός, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσί; manu attingere, ἁπτέσθαι τῇ χειρί; aliquem malè tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρί, idem. manu propriâ, seu suâ scribere, ἰδιοχείρως γράφειν, Bud. manu suâ faciens, ὁ ϗ ἡ αὐτόχειρ, ρος, N. T. de manu in manum, διὰ χειρῶν; manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, Isocr. operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τινὸς εἶναι, Herodian. manus lavo, χειρονίπτομαι, Dion. Hal. manibus operor, χειρεργέω, Æl. αὐτουργέω, idem. manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὡρμημένος τρέφω ἐμαυτόν, Herodot. manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, Naz. manus confero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, Isocr. impono, χειροθετέω, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπέω, Strabo. manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, Hom. manus militum, χείρ, χειρὸς, Polyb. Thuc. *alii.*
Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.
Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.
Marceo, μαραίνομαι, Aristot.
Marcesco, μαραίνομαι, Arist. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. κατασήπομαι, Plato.
Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.
Marcidus, σαθρὸς, ὰ, ὸν, Lucian.
Marcor, ἡ σηπεδὼν, Diosc. ὁ μαρασμός.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, Plut.
Mare, ἡ θάλασσα, ης, Dem. τὸ πέλαγος, id. *exterius*, ἡ ἐκτὸς θάλασσα; interius, seu mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα; Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν; Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν; Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν; Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πέλαγος πλεῖν, idem. πέλαγος διαπερᾶν, Isocr. imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, Dem. terrâ marique omnia tenere, ϗ γῆς ϗ θαλάσσης κρατεῖσθαι; in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος; præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν; perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, id.
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, Ælian.
Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.
Marginatus, λῶμα ἔχων, ουσα. ον.
Margino, λῶμα, seu κράσπεδον ἐμποιέω.
Margo, τὸ λῶμα, LXX. τὸ κράσπεδον, N. T.
Marinus, ὁ ϗ ἡ θαλάσσιος, Plut. πελάγιος, ία, ιον.
Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, Lys. Confer *Uxor.*
Maritalis, e, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, Naz.
Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, N. T.
Maritimus, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Dem. ὁ ϗ ἡ παραθαλάσσιος, N. T. ὁ ϗ ἡ παράλιος, Philo. regio, ἡ παραλία, Isocr.
Marito, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζευγνύω, Bas. puellam, συνοικίζω κόρην, Polyb.
Maritus, ὁ γαμέτης, Xen. ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, et uxor, ϗ γυνὴ, Dem.
Marmor, τὸ μάρμαρον, Zosim. ἡ μάρμαρος, Diod. Sic.
Marmoro, μαρμαρόω, Suid.
Marmoreus, μαρμάρινος, ίνη, ινον, Athen.
Marra, τὸ μάῤῥον, ου.
Marrubium, τὸ πράσιον, ου, Diosc.
Mars, ὁ Ἄρης, εος, Dion. Hal. ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, Thuc. Marte æquo, ἐξ ἴσου, Dem.
Marsupium, ὁ μάρσυπος, ου, Xen. τὸ μαρσύπιον, ου, Poll. τὸ βαλάντιον, ου, Lucian.
Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, Plin.
Martialis, e, Ἄρεως, εία, ειον.
Martius, idem.
Martius, *mensis*, ὁ μουνυχιὼν, Dem. ὁ Μάρτιος.
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, Xen.
Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, Aristot.
Masculesco, ἀῤῥενόομαι.
Masculinus, ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρσενικῶς, Athen.
Masculus, idem quod *Masculinus*, puer, παῖς ἄῤῥην, Dem. masculum reddo, ἀῤῥενόω, Synes. pario, ἀῤῥενογονέω, Philo.
Massa, τὸ φύραμα, ατος, N, T. ὁ ὄγκος.
Masso, φυράω, Diosc.
Massula, τὸ μάζιον, ου, Hesych.
Mastiche, ἡ μαστίχη, ης, Diosc.
Mastico, μαστάζω.
Mastigia, ὁ μαστιγίας, ου, Lucian.
Mastix, ὁ μάστιξ, γος, Plut. Confer *Flagellum.*
Matella, ἡ οὐρητρὶς, ίδος, Schol. Aristoph. ἀγγεῖον ἐρηρὸν, Aristoph.
Matellio, idem quod *Matella.*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, Dem. familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut. matris mater, ἡ τίτθη, Dem. matris frater, vide *Avunculus*, matris soror; vide *Matertera.* matre carens, ὁ ϗ ἡ ἀμήτωρ, N. T. matris amans, ὁ ϗ ἡ φιλομήτωρ, Plut. à matre, à parte matris, μητρόθεν, Herodot.
Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.
Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.
Materia, ἡ ὕλη, ης, Dem. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, Schol. Dem.
Materiarius, ὁ ὑλουργὸς, ου, Ælian.
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, Synes. ὑλικὸς, ἡ, ὸν, Plut. è materiâ constans, ὁ ϗ ἡ ἔνυλος, ου, Themist.
Materiatio, seu Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.
Materior, ὑλάζομαι, Hesych. ξυλίζομαι, id.
Maternus, μητρικὸς, ἡ, ὸν, Poll. μητρῷος, ῴα, ῷον, Xen. possessio, κτῆσις, Poll. τὰ μητρῷα, Dem.
Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, Dem.
Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, Plut.
Mathematicus, μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, quæstio, ζήτησις, Aristot.
Mathesis, ἡ μάθησις, Aristot.
Matricida, ὁ μητραλοίας, Lucian. ὁ μητραλῴης, ὁ μητροφόνος, Plato.
Matricidium, ἡ μητροκτονία, Plut. committo, μητροκτονέω, Aristot.
Matricula, τὸ γραμματεῖον, Bud.
Matrimonialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Matrimonium, ὁ γάμος, Dem. Confer *Conjugium.*
Matrix, ἡ μήτρα, ας, Lucian.
Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, Plut.
Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.
Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ ψίαθος, ου, Aristoph.
Matula, τὸ σκαφίον, ου, Aristoph. ἡ ἀμὶς, ίδος, Plut.
Maturatè, ἐπισπερχῶς, Hesych. Confer *Festinanter.*
Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, Gal. ἡ πέπανσις, Aristot.
Maturè, ὡραίως, Hipp.
Maturesco, πεπαίνομαι, Xen.
Maturitas, ἡ ὡραιότης, ætatis, ἡ ὥρα, Isocr. fructuum, ἡ πέπανσις, Theophr.
Maturo, *festino*, ἐπιταχύνω, Thuc. factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾶν, Plut. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τι, Diosc.
Maturus, *ut fructus*, ὁ ϗ ἡ πέπων, ονος, Theophr. ὁ ϗ ἡ πέπειρος, Diosc. ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, Plut. ἀκμαῖος ἡλικίαν; ὁ ϗ ἡ πέπειρος virgo, παρθένος, Plut. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, Dem.
Matutinus, πρώϊος, ία, ιον. N. T. πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, ibid. ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, ibid. tempus, τὸ ἑωθινὸν, Xen. ἡ ἑωθινὴ, sc. ὥρα, Polyb.
Mavolo, vide *Malo.*
Mavors, vide *Mars.*
Mausoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, LXX. ἡ γνάθος, Dem.
Maximè, μάλιστα, desiderare, ποθεῖν, Dem. omnium maximè juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων; si maximè non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες; cum omnia—tum maximè illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, id. πάντα μὲν—ἥκιστα δὲ, Xen. maximè omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, id. differunt, μέγιστον διαφέρουσι, Plato.
Maximoperè, σφοδρότατα, σφόδραγε, Xen.
Maximus, μέγιστος, ίστη, ιστον, Plato. natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, Dem. maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι; τιμάομαι τι πλείστου ἁπάντων; τιμάω τι ἀντὶ παντὸς, id.
Maza, ἡ μάζα, ης, Athen.
Meabilis, e, διαβατὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ πορεύσιμος, ου, Plut.
Meatus, ἡ διάβασις, ἡ πορεία.
Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Aristot.
Mechanicus, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Medela, ἡ ἰατρεία, ας, Plut. ἡ θεραπεία, ας, Herodian. adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, Plut.
Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὰ, Dem. ἰατρεύω τινὰ, Plut. θεραπεύω τινὰ, Isocr. νοσηλεύω τινὰ, id. morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, id. ἐπικουρέω νόσον τινὸς, Xen. auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, Dem.
Mediastinus, δοῦλος, μεσαύλιος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ου, N. T.
Medica, *mulier*, ἡ ἰατρία, ας, Alex.
Medicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ου, Plato.
Medicamen, vide *Medicamentum.*
Medicamentarius, φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν.
Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, Dem.
Medicamentum, τὸ φάρμακον, Isocr. τὸ ἴαμα, Plato. paro seu conficio, φαρμακεύω, Plato. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocr. adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, Æl. esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, id. Confer *Remedium.*
Medicatio, ἡ ἰατρεία, Plut. ἡ ἴασις, Luc. ἡ ἰάτρευσις, Plut.
Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Aristot. Vide *Medicamentum.*
Medico, seu Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.
Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, Isocr. ὁ θεραπεύων, οντος, id. ὁ ἀκεστὴς, οῦ.
Medicus, ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Mediè, μέσως, Aristot.
Medietas, ἡ μεσότης, Plato. ἡ ἡμίσεια, Dem.
Medimnus, ὁ μέδιμνος, Aristot.
Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικής.
Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, Dem.
Mediocriter, μετρίως, Dem. μέσως, id.
Medioximus, μέσος, η, ον, Plut.
Meditabundè, φροντιστικῶς.
Meditabundus, φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, Theophr. ὁ ϗ ἡ σύννους, ου, Isocr.
Meditamentum, τὸ μελέτημα, Xen.
Meditatè, ἐσκεμμένως, Poll.
Meditatio, ἡ μελέτη, ης, Thuc. τὸ μελέτημα, ατος, Xen. ἡ φροντίς.
Mediterraneus, ὁ ϗ ἡ μεσόγαιος, Paus. ὁ ϗ ἡ μεσόγειος, Philo. ὁ ϗ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγεια, Thuc. ἡ μεσόγαια, id.
Meditor, μελετάω, Thuc. λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, Dem. aliquid, σκέπτομαί τι, Isocr. ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, id. φροντίζω.
Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.
Medium, ἡ μεσότης, Plato. τὸ μέσον, Aristot. cœli, τὸ μεσουράνημα, Bas. in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, Aristot. εἰς μέσον ἄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον πάρειμι, id. sine medio, ἀμέσως; in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, Plato. medio carens, ὁ ϗ ἡ ἄμεσος, Aristot.
Medius, μέσος, η, ον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, Herodot. sum, μεσόω, Aristoph. inter litigantes, μεσεύω, Aristot. mediâ æstate, θέρους μεσοῦντος, Thuc. media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀκμάζουσα νὺξ, Herodian.
Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, Gal. ἡ ἐντεριώνη, ης, Luc. cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, Hipp.
Medullitùs, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.
Medullosus, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.
Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Meio, οὐρέω; sanguinem, αἷμα, Hipp.
Mel, τὸ μέλι, ιτος, Aristot.
Melancholia, ἡ μελαγχολία, Hipp. μελαγχολικιν.

λικὸν πάθος, id. laboro, μελαγχολιάω, Lucian.
Melancholicè, μελαγχολικῶς, Gal.
Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, Hippocr. ſum, μελαγχολιάω, Lucian.
Melior, ὁ ϗ ἡ κρείττων, ονος, alio aliquâ re, τινὸς τινι, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀμείνων, melius eſt quam, ἀμεινόν ἐςιν, ἤ, idem. ὁ ϗ ἡ βελτίων, ονος, Dem. meliorem reddo, βελτιόω, Philo. melior fio, βελτιόομαι; meliori fortunâ uti, quam, ἄμεινον πράττειν, ἤ, Ariſtot. αἱρετώτερος, έρα, ερον, melius eſt pugnantes mori, quam fugâ ſervari, αἱρετώτερον ἐςὶ μαχομένες ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, Xen.
Melioreſco, βελτιόομαι.
Meliùs, βελτιόνως, βέλτιον, Dem. ἄμεινον, id. me habeo, ῥαΐζω, Lucian.
Meliuſculè, μικρόν τι ἄμεινον.
Mellarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, Naz. τὸ μελιτεργεῖον, ȣ.
Mellarius, ὁ μελιτηργὸς, ȣ̃.
Mellarius, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀργεῖον, Athen.
Mellatio, ἡ μελίτωσις, ἡ μελιτȣργία, Ariſtot.
Melleus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, Lucian. μελιχρὸς, ὰ, ὸν, Syneſ.
Mellificium, ἡ μελιτȣργία, ας, Ariſtot.
Mellifico, μελιτȣργέω.
Melligo, τὸ μελίτωμα, Dioſc.
Mellitus, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, Theophr. μελιχρὸς, ὰ, ὸν, Lucian. mellitum facio, μελιτόω, Thuc.
Melodia, ἡ μελῳδία, Athen.
Melomeli, τὸ μηλόμελι, ιτος, Dioſc.
Melos, τὸ μέλος, Herodian.
Membrana, ἡ δέῤῥις, Thuc. ὁ ὑμὴν, Gal.
Membranaceus, ὑμένινος, ίνη, ινον, Athen. ὁ ϗ ἡ ὑμενώδης, εος, Ariſtot.
Membranula, τὸ ὑμένιον, ȣ.
Membratim, μεληδὸν, Athen. κατὰ μέλη, LXX.
Membroſus, ὁ ϗ ἡ μεγαλόμελος.
Membrum, τὸ μέλος, Ariſtot. τὸ κῶλον, N. T. μέρος τι τȣ̃ σώματος, Dem. pars Periodi, τὸ κῶλον, Ariſtot.
Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, Dem. μνημονεύω τινὸς, Plut. τὶ, Iſocr. Confer *Recordor.*
Memor, ὁ ϗ ἡ μνήμων, ονος, Lucian. μνημονικὸς, ἡ, ὸν, Syneſ. injuriarum, ὁ ϗ ἡ μνησίκακος, ȣ, Dem.
Memorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ȣ, Ælian. ὁ ϗ ἡ ἀξιαφήγητος, ȣ, Herodot. ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ, Xen.
Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, Plut.
Memoria, ἡ μνήμη, ης, Dem. memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην; revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, idem. memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, Iſocr. retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, id. alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινὸς, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, idem. memoriâ retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Ælian. vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, Syneſ. antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Ariſtid. noſtrâ memoriâ, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem. majorum noſtrorum memoriâ, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, id.
Memorialis, e, μνημονικὸς, ἡ, ὸν, Syneſ. liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ ςόματος εἰπεῖν τι, Xen. ἀπὸ ςόματος λέγειν τι, Plut.
Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τι, Xen. Confer *Commemoro, Narro.*
Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, Plut. τὸ ἁμάρτημα, ατος, Dem.
Mendaciter, ψευδῶς, Thuc.
Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, Dem. τὸ ψευδὲς, έος, i. e. ἡ ψευδολογία, ας, Iſocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψευδῆ, id. immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες; mendaciis fallo, ψεύδομαι, id.

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ȣ.
Mendax, ὁ ψεύςης, ȣ, Dem. ὁ ψευδόμενος, ȣ, id. ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, id. ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις, ιδος, Macar.
Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ȣ, Plut.
Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.
Mendicitas, ἡ χρεία, ας, Dem. ἡ πτωχεία, αἑ, Ariſtoph. extremâ mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, Ælian.
Mendico, πτωχεύω, Dem. προσαιτέω, Plut. ἐπαιτέω, N. T.
Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ȣ.
Mendicus, πτωχὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ προσαίτης, ȣ, Plut.
Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, ȣ̃, Dem. ὁ πτωχεύων, οντος, id. ὁ ἀγύρτης.
Mendosè, πλημμελῶς, Galen.
Mendoſus, a, um, πλημμελὴς, έος, Plato.
Mendum, τὸ πλημμέλημα, Plut. τὸ σφάλμα, id.
Meninx, ἡ μήνιγξ, γος, Ariſtot.
Mens, ὁ νόος, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, Dem. ἡ διάνοια, ας, idem. ἡ γνώμη, ης, Hipp. ἡ φρὴν, ένος, id. mentis compos, ὁ ϗ ἡ ἔννȣς, ȣ, Xenoph. ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, Thuc. ἐντὸς ἑαυτȣ̃ γιγνόμενος, Herodot. non compos, ἐκπλώων τῶν φρενῶν, idem. mente captus, φρενὸς πεπηρωμένος, ȣ, Plato. in mentem venire alicui, ἔρχεσθαι τινι ἐπὶ νȣ̃ν, Dem. ὑπέρχεσθαι τινι, Plato. mente aliquid agere ſeu perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, Iſocr. διανοέομαι τι, id. mens ſana, γνώμη εὐςαθής.
Menſa, ἡ τράπεζα, Xen. menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι, Thuc. ſecunda, τὰ τρωγάλια, Cl. Al. τὰ ἐπιτραπεζώματα, Athen. menſarum adſecla, ὁ τραπεζεὺς, Hom.
Menſarius, ὁ τραπεζίτης, Plut. ſum, τραπεζιτεύω, Poll.
Menſio, ἡ μέτρησις, εως, Plut.
Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, Plut. qui ſex menſium eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, Ariſtot. octo menſium, ὁ ϗ ἡ ὀκτάμηνος, idem, &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμήνια, Diod. Sic.
Menſor, ὁ μετρητὴς, Dinarch.
Menſtrualis, e, ὁ ϗ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, Dioſc.
Menſtruum, τὰ ἔμμηνα, Dioſc. τὰ ἐμμήνια, τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, id.
Menſtruus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμήνιος, ȣ, ſacra, ſeu feſta, ἐπιμήνια ἱερὰ, Herodot.
Menſula, τὸ τραπέζιον, ȣ, Heſych.
Menſura, τὸ μέτρον, ȣ, Ariſtot.
Menta ſeu Mentha, ἡ ἡδυοσμὸς, ȣ̃, Dioſc.
Mentaſtrum, ἡ ἡδυοσμὸς ἄγριος.
Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆν, Dioſc.
Mentio, ἡ μνήμη, Dem. ἡ μνεία, id. mentionem facere ſeu injicere alicujus, μεμνῆσθαι τινος, Iſocr. τι, περί τινος; μνείαν ποιεῖσθαι τινος, id.
Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeſtè de aliquâ re, φανερῶς περί τινος, Dem. in aliquem, εἴς τινα, N. T. καταψεύδομαι, id. Confer *Mendacium.*
Mento, ὁ ϗ ἡ μακρογένειος, ȣ, Bud.
Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, Ariſtoph. τὸ πέος, εος, id.
Mentum, τὸ γένειον, ȣ, Xen. ὁ ἀνθεριὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογενειάζω, Syneſ.
Meo, βαίνω, Plato. δίειμι, Thuc.
Meracus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ȣ, Lucian. ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, Dioſc.
Mercabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ȣ, Æſchin.
Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ȣ, Plato.
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, Iſocr.
Mercatus, ûs, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercedula, τὸ μισθάριον, ȣ, Athen.
Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ȣ̃, Plato, ὁ ὑπόμισθος, ȣ, Lucian. ὁ μισθόφορος, ȣ, Plato. ὁ ϗ ἡ μισθαρνὴς.
Merces, ὁ μισθὸς, ȣ̃, Dem. ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθȣ̃ ποιεῖν τι, Lucian. mercedem capio,

μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τȣ̃ πόνȣ, Æl. mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, Dem. conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαι τινα ἐπί τινι, id. bajuli, τὸ φόρετρον, ȣ, Poll. doctoris, τὸ δίδακτρον, idem. medici, τὸ σῶςρον, Xen.
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, Iſocr. τὸ ἀγόρασμα, ατος, Æſchin.
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, Dem. ἐμπορεύομαι, aliquid pecuniâ, ὠνέομαι τι χρημάτων, Ariſtot. χρήμασι, Theophr.
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ȣ̃, Thuc.
Merda, τὸ σκώρ, σκατὸς, Ariſtoph. ἡ κάκκη, ης, id. τὸ ἀποπάτημα, ατος.
Merè, ἀκράτως, Lucian.
Merenda, τὸ πρόδειπνον, ȣ.
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. ſtipendium, ςρατεύομαι, id. corpore, ἑταιρέω, Plut. benè de aliquo, εὖ ποιέω τινὰ, Dem. malè de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, id.
Meretriciè, ἑταιρικῶς.
Meretricius, ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, Philoſtr. πορνικὸς, ἡ, ὸν; vita, ἡ ἑταίρησις, εως, Æſchin. οἱ γάμοι καθημερινοὶ, Dem.
Meretricor, ἑταιρέω, Æſchin.
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, Plut.
Meretrix, ἡ ἑταίρα, idem. ἡ ἑταιρίςρια, id. ἡ ἑταιρὶς, ίδος, Athen. Confer *Scortum.*
Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.
Mergo, βαπτίζω. Confer *Immergo.*
Mergus, ἡ αἴθυια, ας, Ariſtot.
Meridialis, e, ſeu Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ἡ, ὸν, μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, Proclus.
Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, Thuc.
Meridior, μεσημβριάζω, Plato.
Meritò, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως ϗ προσηκόντως γίγνεσθαι, Iſocr. conſequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, Dem.
Meritum, ἡ ἀξία; pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plato. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, Xen.
Meritus, ἄξιος, ία, ιον, Xen.
Merſo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινὰ, Plut.
Merula, ὁ κόσσυφος, Ariſtot.
Merum, τὸ ἀκράτον, Lucian.
Merus, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ȣ, Lucian. ζωρὸς, ὰ, ὸν, Dioſc. ὁ ϗ ἡ εὔζωρος, ȣ, Plut.
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, τὸ ὤνιον, Dem.
Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ȣ, Ariſtot. τὸ μεσόκωλον, ȣ, Hipp.
Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ȣ, Poll.
Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ȣ, Theophr.
Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, Theophr.
Meſſias, ὁ Μεσσίας, ȣ, N. T.
Meſſis, ὁ θερισμὸς, ȣ̃, Æſchin. ὁ ἀμητὸς, ȣ̃, meſſem facio, θερίζω, Xen.
Meſſor, ὁ θεριςὴς, ȣ̃, Dem.
Meſſorius, θεριςικὸς, ἡ, ὸν, falx, τὸ θεριςήριον, ȣ, LXX. τὸ θέριςρον, ȣ, id.
Meta, ὁ κῶνος, ȣ, Ariſtot. *terminus*, ὁ ὅρος, ȣ, Dem. metam pono, τίθημι ὅρον, id. ὁ σκοπὸς, ȣ̃, ad metam propoſitam collineo, κειμένȣ σκοπȣ̃ ςοχάζομαι, Iſocr.
Metallicus, μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, Laërt.
Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, Poll.
Metallum, τὸ μέταλλον, ȣ, Dioſc. eruo, μεταλλεύω, Lucian. metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, Plut.
Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.
Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ᾶς, Ariſtot.
Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, Ariſtot.
Metatheſis, ἡ μετάθεσις, εως, Gramm.
Metatio, ἡ μέτρησις, εως, Plut. ἡ διάταξις.
Metator, ἡ διατάκτης, ȣ.
Meteorum, τὸ μετέωρον, ȣ, Ariſtot.
Methodus, ἡ μέθοδος, ȣ, Ariſtot.
Meticuloſè, ψεμδεῶς, Dem.
Meticuloſus, ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, Dem. Confer *Timidus.*

Metior, μετρέω, aliquâ re, τινὶ, Plut. aliquid, τὶ, Dem. bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, Plato.
Meto, θερίζω, Xen. ἀμάω, Theophr.
Metor, μετρέω, Dem. καταμετρέω, Xen. caſtra, ϛρατοπεδεύω, Plut. ϛρατοπεδεύομαι, Iſocr. alicubi, ἱδρύω ϛρατόπεδον ἔν τινι, Herodot.
Metricus, μετρικὸς, ἡ, ὸν.
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, Thuc.
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ȣ.
Metrum, τὸ μέτρον, ȣ, Ariſtot.
Metula, τὸ κωνίδιον, ȣ, τὸ κωνάριον, ȣ, Thuc.
Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, Dem. alicui, ὑπὲρ τινος, rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινὸς, id. aliquem, τινὰ, Iſocr. aliquid et conſternor, τὶ ϗ ταράττομαι, Dem. ſupra modum, πέρα τȣ̃ μέτρȣ, id. tanto magis aliquem, τοσȣ̃τῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικα τινὰ, Iſocr. potentiam alicujus, ὀῤῥωδέω δύναμιν τινος, Dem. metuendum eſt hoc, δέος ἐϛὶ τȣ̃το, id. ne, κίνδυνος ἐϛὶ μὴ, Iſocr. ut hoc poſſit conſiſtere, φόβος ὡς ȣ̓ ϛήσεται τȣ̃το, Dem.
Metus, ὁ φόβος, ȣ, Dem. τὸ δέος, εος, Iſocr. metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινὶ, Dem. ἐργάζεσθαι τινι φόβον, παρέχω φόβον τινι; verſari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ; adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινι; emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ; tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, id. ἀπαλλάττειν τινὰ τȣ̃ δέȣς, Iſocr. evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, Dem. metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέȣς, Æl.
Meus, ἐμὸς, pater, πατὴρ, Dem. denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος; corpus, ἐμὸν σῶμα, id. meapte cauſâ, ἐμȣ̃γε ἕνεκα.
Mica, ἡ ψὶξ, Al. Aphr. τὸ ψιχίον, N. T.
Mico, ϛίλβω, Ariſtot. λάμπω.
Micturio, ȣ̓ρητιάω, Ariſtoph.
Migratio, ἡ μητοίκησις, εως, Plato. ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, Baſ. ἡ ἀποικία, ας, Iſocr.
Migro, μετοικίζομαι, Iſocr. alicunde aliquo, μετεκβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, Herodot. è domo, ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Ariſtot. in inſulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, Iſocr.
Miles, ὁ ϛρατιώτης, ȣ, Dem. ὁ ϛρατευόμενος, milites colligere ſeu conſcribere, ϛρατιώτας παρασκευάζεσθαι, καταλέγειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμȣ; cogere, συνάγειν; alere, τρέφειν; emittere, ἐκπέμπειν, id. dimittere, διαλύειν, Iſocr. emeritus, ϛρατιώτης ἀφειμένος, Ariſtot. ἀπαλλαγεὶς, ἐντος, id. ſtrenuus, ἀγαθὸς, Dem. nullius pretii, ȣ̓δενὸς ἄξιος, id. domeſticus, οἰκεῖος; mercenarius, μισθοφόρος, id.
Militaris, e, ϛρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, tentorium, σκηνὴ, Xen. res, τὰ ϛρατιωτικὰ, ῶν, Thuc.
Militariter, ϛρατιωτικῶς, Thuc.
Militia, ἡ ϛρατεία, Dem. ἡ ϛρατιὰ, ᾶς, Xen. in militiam egredior, ἐκβαίνω, id. unà cum alio, συνεπιϛρατεύω, Dem. à militiâ ceſſatio, ἡ ἀϛρατεία; militiæ deſertor, ὁ ἀϛράτευτος, id.
Milito, ϛρατεύω, Dem. ϛρατεύομαι, id. pro ſtipendio, μισθȣ̃, Xen. alicui, τινὶ, Greg. ſub aliquo, ὑπό τινι, Plut.
Milium, ὁ κέγχρος, ȣ, Dioſc.
Mille, χίλιοι, αι, ιαι, Iſocr.
Milleſimus, a, um, χιλιοϛὸς, ἡ, ὸν.
Milliare, τὸ μιλιάριον, ȣ, τὸ σημεῖον, ȣ; intra centeſimum milliare, ἐντὸς σημείȣ ἑκατοϛȣ̃, Herodian.
Milliarius, χιλιαῖος, αία, αῖον.
Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.
Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, Ariſtot. ὁ ἰκτῖνος, ȣ, LXX.
Mima, ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.
Mimicus, ὑποκριτικὸς, Dem. Phal.
Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃, Plut. ὁ μῖμος, ȣ, Herodian.
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, Dem.
Minæ, ἡ ἀπειλὴ, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλέω τινι, Xen. minis parco, ἀφείδομαι ἀπειλῶν, Lucian. minis terreor, ἀπειλέομαι, Xen.
Minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.
Minax, ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.
Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, Lucian. craſſiore, παρατυπωτικῶς, Gal.
Minerval, τὸ δίδακτρον, ȣ.
Mingo, vide *Meio.*
Miniaceus, ὁ ϗ ἡ μιλτώδης, Athen. μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, Plut.
Miniaria, ἡ μιλταρυχία.
Minimè, ȣ̓δαμῶς, Dem. ȣ̓δαμῆ; juſtus, δίκαιος; neminem, et minimè omnium Thebanos, ȣ̓δένα, ϗ πάντων ἥκιϛα Θηβαίȣς, id.
Minimum, ἐλάχιϛον, Dem. quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τȣ̓λάχιϛον, id.
Minimus, ἐλάχιϛος, ίϛη, ιϛον, Thuc.
Minio, μιλτόω.
Miniſter, ὁ ὑπηρέτης, ȣ, Dem. ὁ διάκονος, ȣ, id. ὁ θεραπευτὴς, ȣ̃, Plut. præbere ſe miniſtrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, Dem. uti aliquo miniſtro, χρῆσθαι τινι διακόνῳ, id. publicus, ὁ δημόσιος, ȣ, Dem. ὁ δημόκοινος, id.
Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ἡ διακονία, Dem.
Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης, Dem. ἡ θεραπαινὶς, ίδος, id. ἡ ὑπηρέτις, ιδος, Xen.
Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*
Miniſtratorius, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Miniſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem aliquid, τί τινι, Iſocr. domino, διακονέω δεσπότῃ, Dem. amicis, ὑπȣργέω φίλοις, Iſocr.
Minitor, vide *Minor.*
Minium, ἡ μίλτος, Dioſc.
Minor, oris, ὁ ϗ ἡ ἥσσων ſeu ἥττων, ονος; ſpes, ἐλπὶς, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἐλάσσων ſeu ἐλάττων, ονος, Dem. ὁ ϗ ἡ μείων, ονος, Xen. tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Iſocr. ætate, ἐν τοῖς κατὰ γέννησιν χρόνοις ὑϛερίζων.
Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, Dem. Confer *Minæ.*
Minuo, ἐλαττόω τι, Iſocr. ἔλαττον ποιέομαι τι, id. μειόω τι, Xen. κολάω τι, Plato.
Minurio, μινυρίζω, Plato.
Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.
Minus, μεῖον; habeo, i. e. inferiore conditione ſum, ἔχω, Xen. ἔλασσον ἔχω, Dem. procul, ἔλασσον ἄπωθεν, Thuc. quam par eſt, ἐνδεεϛέρως, ἢ πρoσήκει, Dem. τȣ̃ προσήκοντος, Plato. paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, Polyb. paullo minus centum annis, ἔτη, ȣ̓ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, Lucian.
Minuſculus, ὀλιγότερος, έρα, ερον.
Minutal, τὸ μυττωτὸν, ȣ̃, Ariſtoph.
Minutatim, λεπτομερῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν, ȣ.
Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
Minutio, ἡ μείωσις, εως.
Minutulus, ὁ ϗ ἡ ὑπόλεπτος, ȣ.
Minutus, λεπτὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. μικρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ λεπτομερὴς.
Mirabilis, e, θαυμαϛὸς, ἡ, ὸν, Xen. θαυμάσιος, ία, ιον, Iſocr. παράδοξος.
Mirabiliter, ἀγαμένως, Plato. θαυμαϛῶς, id.
Miraculum, τὸ θαῦμα, facio, ποιέω, Xen. edo, θαυματȣργέω, Damaſc.
Miratio, ὁ θαυμασμὸς, ȣ̃, Hipp.
Mirator, ὁ θαυμαϛὴς, ȣ̃, Plut.
Mirè, θαυμασίως, Plato.
Mirificè, θαυμαϛῶς, Plato.
Mirifico, θαυμαϛόω, Plut.
Mirificus, θαυμαϛὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Miror, θαυμάζω τι, Lucian. aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Plut. τινὰ ἐπί τινι, Xen. τινὸς τινος, Dem. aliquem, τινὸς, Iſocr. ἀγάμαι τινα, id. τινὸς, Xen. Confer *Admiror.*
Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, Dem. θαυμαϛὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. non eſt mirum, ſi, ȣ̓δὲν θαυμαϛὸν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαϛὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, Lucian.
Miſcellanea, τὰ σύμμικτα, ων.
Miſcellaneus, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ȣ, Thuc.
Miſceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, Plato. aliquid cum aliquo, κεράννυμί τι τινι, Plut. κυκάω.
Miſer, ἄθλιος, ία, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ȣ, et infelix, ταλαίπωρος ϗ δυϛυχὴς, ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος; ſum, ταλαιπωρέω, id.
Miſerabilis, e, ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, Dem. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, id. λυγρὸς, ρὰ, ρὸν.
Miſerabiliter, ἐλεεινῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.
Miſeratio, ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃, N. T.
Miſerè, ἀθλίως, et malè belligerare, ϗ κακῶς πολεμεῖν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, Iſocr.
Miſereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, Dem. οἰκτείρω τινὰ, LXX. σπλαγχνίζομαι, περί τινος, N. T. ἐπί τινι, ib. κατελεέω τινὰ, Luc.
Miſereſco, idem quod *Miſereor.*
Miſeret me, οἰκτείρομαι, Xen.
Miſeria, ἡ ταλαιπωρία, Iſocr. et calamitas, ἀτυχία ϗ συμφορὰ, id. Confer *Calamitas.*
Miſericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, ȣ̃, N. T. ἡ ἐλεημοσύνη, ης, ibid. ὁ ἔλεος, ȣ, Dem. ὁ οἶκτος, ȣ, Iſocr. miſericordiâ adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί με τινος, Phil. animum ad miſericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plato. ad miſericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαι τινα εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrymis aliquem ad miſericordiam, τοῖς δακρύοις προσαγέσθαι τινα εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, Diod.
Miſericors, ὁ ϗ ἡ ἐλεήμων, Dem. ἐλεῶν, id. συμπάσχων, ὁ οἰκτίρμων.
Miſeror, idem quod *Miſereor.*
Miſſile, ἡ βολὶς, ίδος, Suid. τὸ βέλος, εος, Herodot. ὁ ἄκων, οντος.
Miſſio, ἡ πέμψις, εως, Thuc. ἡ πομπὴ, ῆς, Plato.
Miſſito, προσαναπέμπω.
Miſſus, ûs, idem quod *Miſſio.*
Miſſus, πεμφθεὶς, εῖσα, ὲν; miſſum facio aliquem, ἀφίημι τινα, Dem. miſſam facio uxorem, προίημι τὸν γάμον, Plut.
Miſtura, ἡ μίξις, Lucian. ἡ σύγχυσις.
Mitè, ἐπιεικῶς, Iſocr.
Mitella, τὸ μιτράριον, ȣ.
Miteſco, πραΰνομαι, Xen. matureſco, πεπαίνομαι, id.
Mitigatio, ἡ πράϋνσις, εως, Ariſtot.
Mitigo, πραΰνω τι, Plat. aliquem, ἡμερόω τινὰ, Iſocr. καταπραΰνω τινὰ, id.
Mitis, πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον, homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, id. Confer *Manſuetus*, maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, Gal. Confer *Maturus.*
Mitra, ἡ μίτρα, ας, Herodot.
Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, Xen. nuntium ad aliquem, ἀποϛέλλω πρέσβυν πρὸς τινὰ, Iſocr.
Mobilis, e, κινητὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος.
Mobilitas, ἡ εὐκινησία.
Mobiliter, κινητῶς.
Moderatè, σωφρόνως, μετρίως; amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλȣ̃τον, Dem. vivo, κοσμίως ζάω, Iſocr. rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, Iſocr.
Moderatio, ἡ μετριότης, Dem. τὸ χαμαίζηλον, Iſocr. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, Baſ. ἡ διοίκησις, Dem. ἡ ἐπιϛασία, Philo. ἡ εὐταξία.
Moderator, ὁ διοικητὴς, Plut. ὁ κυβερνήτης, Lucian.
Moderatus, σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, Lucian. μέτριος, ία, ιον; homo, ἀνὴρ, Dem. ὁ ϗ ἡ συμμέτριος, ȣ, labor, πόνος, Iſocr.
Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, Iſocr. pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, id. remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, Plat. aliquid, ἐπιϛατέω τινὶ, Plut. τινὸς, Xen.
Modeſtè, σωφρόνως; vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Iſocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.

Modeſtia,

Modeſtia, ἡ σωφροσύνη, ης, Dem. ἡ κοσμιότης, ητος, Ariſtot. ἡ ἐπιείκεια.
Modeſtus, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, Dem. κόσμιος, ία, ιον, et juſta reſp. ϗ δικαία πολιτεία, Iſocr. μέτριος, ία, ιον, et prudens vir, ϗ σώφρων ἀνὴρ, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, ἐπιεικὴς.
Modicè, μετρίως, Dem.
Modicum, τὸ μέτριον.
Modicus, ὀλίγος, η, ον. Confer *Parvus*.
Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.
Modificor, διαμετρέω, Plut.
Modiolus, τὸ ψηκτίδιον, ȣ.
Modius, ὁ μόδιος, ȣ, Dinarch. ὁ μεδιμνὸς.
Modò, ἀρτίως; dicebam hoc, εἶπον τȣ̃το, Dem. ἔναγχος; plagas accepit, ἐπλήγη, id. ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, Iſocr. hoc, οὕτως, Dem. illo, ἐκείνως, idem. eodem, ὡσαύτως, idem. ſimili, παραπλησίως, Iſocr. ὁμοίως, Dem. in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, Ariſtoph.
Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
Modulatè, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
Modulatio, ἡ μελῳδία, Athen. ὁ ῥυθμὸς, Ariſtot.
Modulator, ὁ μυσȣργὸς, Lucian. ὁ μελῳδὸς.
Modulor, ἐπαυλέω, Lucian. μελῳδέω, Athen. μελίζω.
Modulus, τὸ μέτρον, Dem. ὁ ῥυθμὸς, Ariſtot.
Modus, menſura, τὸ μέτρον, Lucian. ratio, ὁ τρόπος, Plut. modum ſervo, τȣ̃ μέσȣ τυγχάνω, Ariſtot. μετριάζω, Dem. excedo, non ſervo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, Dem. Phal. ὑπερβάλλω ἔν τινι, Ariſtot.
Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, Athen. γυνὴ μοιχαλὶς, N. T. ἡ μοιχεύτρια, Plato.
Mœchor, μοιχάομαι, N. T. μοιχεύω, Plut.
Mœchus, ὁ μοιχὸς, ȣ̃, Plut. μοιχικὸς, ȣ̃, id.
Mœnia, τὸ τεῖχος, εος, Dem.
Mœreo, λυπέομαι, aliquâ re, ἐπί τινι, Plato. ἀδημονέω, Dem. δυσχεραίνομαι.
Mœror, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία; adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, id. λυπεῖν τινὰ, id. mœrore adficior, λυπέομαι, id. πένθος.
Mœſtè, λυπηρῶς, Iſocr. ἀθύμως, Xen.
Mœſtitia, ἡ λύπη, Plato. ἡ ἀθυμία, Xen. τὸ ἄλγος.
Mœſtus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ȣ, Plato. κατηφὴς.
Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλην ςρέφω, περιάγω, περιφέρω, Poll.
Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, lapis, λίθος, N. T. μυλίτης λίθος, Gal. dens, μυλίτης ὀδȣ̀ς, Ariſtot.
Molendinum, ἡ μύλη, Poll. aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, Pandect.
Moles, τὸ βάρος, Plato. ὁ ὄγκος, Plut.
Moleſtè, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τὶ, Dem. ἀηδῶς φέρω τι, id. et graviter fero aliquid, λυπηρῶς ϗ βαρέως φέρω τι, Iſocr. fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem.
Moleſtia, ἀηδία, ας, Dem. moleſtiâ adficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύνειν τινὰ, Xen. λυπεῖν τινὰ, id. ὄχλον παρέχειν τινι, Plato. ſuſtinere, πράγματα ἔχειν, Dem.
Moleſto, κοπιάω, Ariſtoph. Confer *Moleſtia*.
Moleſtus, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, id. ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, id. χαλεπὸς, ἡ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, Iſocr. ſum alicui, ἐνοχλέω τινὰ, idem. τινὶ, id.
Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, Ariſtot.
Molior, μηχανάομαι; aliquid contra aliquem, τὶ ἐπὶ τινὰ, Dem. aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, Plato. τυρεύω τι, Dem. et machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ϗ παρασκευάζομαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id.
Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, Thuc. in molâ, ὁ ἄλετος, Plut.
Molitor, μυλωθρὸς, ȣ̃, Athen.
Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ίδος, Plut.
Molitura, ὁ ἄλετος, ȣ, Plut.
Molleſco, μαλακίζομαι, Lucian.
Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, Galen.
Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, Xen. ſum, μαλακιάω, id. ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν.
Molliter, μαλακῶς, Xen. ἁβρῶς.
Mollitia, ſeu Mollities, ἡ μαλακότης, Plut. animi, ἡ μαλακία, Ariſtot. ἡ ἁβρότης, Xen.
Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, Xen.
Molliuſculus, ὁ ϗ ἡ ὑπομάλακος, ȣ.
Molo, ἀλέω, Dioſc. καταλέω, Hippocr.
Moly, τὸ μῶλυ, Dioſc.
Momentaneus, ἀκαριαῖος, αία, αῖον, navigatio, πλȣ̃ς, Dem. vita, τὸ ἀκαριαῖον, ζῆν, Macc.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, Plut. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, Poll. ἀκαρὴς χρόνος, Dem. momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, Ariſtoph. ἐν ἀκαρεῖ χρόνȣ, Lucian. ἐν ἀκαρεῖ, id.
Monacha, ἡ μοναχὴ, ἡ μονάςρια, Pand.
Monachatus, ὁ μοναχισμὸς, ȣ̃.
Monachus, ὁ μοναχὸς, ȣ̃, Dion. Ar. ὁ μοναςὴς, ȣ̃, Naz. ὁ ἀσκητὴς, ȣ̃, Baſ.
Monarcha, ὁ μονάρχης, Thuc. ὁ μόναρχος, Ariſtot.
Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, Herodot. ſum, μοναρχέω, Strabo.
Monaſterialis, e, μοναςικὸς, ἡ, ὸν, μοναχικὸς, ἡ, ὸν, Dion. Ar.
Monaſterium, τὸ μοναςήριον, τὸ ἀσκητήριον, Greg.
Monedula, ὁ κολοιὸς, ȣ̃, Lucian.
Moneo, παραγγέλλω; aliquem, τινι, Plato. νȣθετέω; aliquid alicui, παραινέω τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, idem. Confer *Admoneo*, *Hortor*.
Moneta, τὸ νόμισμα, Ariſtot. proba, νόμισμα δόκιμον; adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, Ariſtoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Ariſtot. monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω, Lucian. νόμισμα παραχαράττω, Suid.
Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, Athen.
Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, Plut. falſus, ὁ παραχαράκτης, Pandect.
Monialis, ἡ μονάςρια, ας, Pandect.
Monile, τὸ περιδέραιον, Plut. ὁ ὅρμος, Hom. ὁ ὁρμισκὸς, LXX. τὸ καθόρμιον, id.
Monimentum, τὸ μνημεῖον; virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Iſocr. τὸ ὑπόμνημα, eſſe poſteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, id.
Monitio, ἡ νȣθέτησις, Iſocr. ἡ νȣθεσία, Plat.
Monitor, ὁ νȣθετῶν, Iſocr. παραινῶν, id. ὁ παραινέτης.
Monitorius, παραινετικὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, Cl. Al.
Monitum, ſeu Monitus, ûs, ἡ παραίνεσις, εως, Xen. τὸ παράγγελμα, ατος, id. monitu Dei, ἐκ Θεȣ̃, Dion. Hal.
Monoceros, ὁ μονόκερως, ωτος, Ariſtot.
Monoculus, vide *Unoculus*.
Monopola, ὁ μονοπώλης, ȣ.
Monopolium, τὸ μονοπώλιον, Ariſtot. exerceo, μονοπωλέω, Strabo.
Mons, τὸ ὄρος, Dem. montis cacumen, ἀκρωτήριον τȣ̃ ὄρȣς, Herodot. ἡ ἀκρώρεια, Philo. latus montis, ἡ παρώρεια, Polyb. radix ſive ima pars montis, ἡ ὑπώρεια, Plut.
Monſtrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, ὸν.
Monſtratio, ἡ δεῖξις, εως, Herodian.
Monſtro, δείκνυμι τὶ, Thuc. Confer *Oſtendo*.
Monſtrosè, τερατικῶς, Plut.
Monſtroſus, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, Iſocr. ὁ ϗ ἡ τεράςιος, Ælian.
Monſtrum, τὸ τέρας, ατος, Iſocr. τὸ τεράςιον, ȣ, Suid. pario, τερατοκέω.
Montanus, ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, Xen. ὁ ϗ ἡ ὄρειος, Ariſtid.
Monticola, ὁ ὀρείτης, ȣ.
Monticulus, τὸ ὄριον, ȣ.
Montoſus, ὁ ϗ ἡ ὄρειος, Lucian. ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Monumentum, vide *Monimentum*.
Mora, ἡ διατριβὴ, Dem. ἡ ἀναβολὴ, id. τὸ μέλλημα, Æſch. ἡ μέλλησις, εως, Thuc. moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολὴν, idem. διατριβὴν ποιέομαι, Dem. ſine morâ, ἀνυπερθέτως, Plato. ἀμελλητὶ, id.
Moralis, e, ἠθικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Morator, ὁ μελλητὴς, ȣ̃, Ariſtot.
Moratus, ἐθισμένος, ένη, ένον, benè, ὁ ϗ ἡ εὐήθης, Ariſtot.
Morbidus, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, Plut. νοσηρὸς, ὰ, ὸν, Xen. νοσερὸς, ὰ, ὸν, Plut. νοσακερὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ἐπίνοσος, id.
Morboſus, idem.
Morbus, ἡ νόσος, Dem. τὸ νόσημα, ἡ ἀῤῥωςία, τὸ ἀῤῥώςημα; qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἐξ ἧς τις εἰς τὸν ἔσχατον ἔρχεται; difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ϗ πολλῆς εὐτυχίας ϗ ἐπιμελείας δεόμενον; regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν; in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαι τινι, συμβαίνειν ἀῤῥώςημα τινι, idem. morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, id. παρεῖναι τινι ἀῤῥωςίαν, Iſocr. πάσχειν τι πάθος; morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere è morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, Dem. conſumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσȣ, Iſocr.
Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, ȣ̃.
Mordax, δακτικὸς, ἡ, ὸν, Athen. ὁ δάκτης, Plut. ὁ ϗ ἡ δακνώδης, Gal.
Mordeo, δάκνω, Plut.
Mordicùs, ὀδὰξ, Ariſtoph. tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, Ælian.
Moretum, τὸ μυττωτὸν, ȣ̃.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ȣσα, ον.
Morigero, ὑπȣργέω, alicui, τινὶ, Plut. ὑπακȣ́ω τινὸς, Thuc τινὶ, Dem. χαρίζομαι.
Morigerus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατήκοος, Plut. ὁ ϗ ἡ πειθήνιος, Cl. Al.
Morio, ὁ μωρὸς, Lucian. ὁ γελωτοποιὸς, id.
Morior, θνήσκω, Xen. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτάω, τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταςρέφω, ἐκλείπω, Dem. Iſocr. riſu, θνήσκω γέλωτι; metu, φόβῳ; vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τȣ̃ τραύματος, Dem. ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς; per cruciatum, τελευτάω αἰκισθεὶς; volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, id. ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, Iſocr.
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Iſocr. Confer *Mora*.
Morosè, δυσκόλως, Dem.
Moroſitas, τὸ δυσάρεςον, ἡ χαλεπότης, Iſocr. ἡ δυσκολία.
Moroſus, ὁ ϗ ἡ δυσάρεςος, Dem. ὁ ϗ ἡ δύσκολος, idem. χαλεπὸς, ἡ, ὸν.
Mors, ὁ θάνατος, Dem. ἡ τελευτὴ, ῆς, id. ἡ τελευτὴ τȣ̃ βίȣ, Iſocr. fatalis et naturalis, τῆς εἱμαρμένης ϗ αὐτόματος θάνατος, Dem. violenta, θάνατος, βίαιος, idem. morte violentâ occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, id. mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, Ariſtot. διαφθείρειν ἑαυτὸν, id.
Morſus, τὸ δῆγμα, Plut. ἡ δῆξις, ὁ δηγμὸς, ȣ̃, id.
Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, ὸν; homo, ἄνθρωπος, Dem. ὁ βροτὸς, ȣ̃, corpus, σῶμα, idem. ὁ ϗ ἡ θανάσιμος, ȣ, Plato.
Mortalitas, τὸ θνητὸν, ȣ̃.
Mortarium, ὁ ὅλμος, Æl. contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, id.
Morticinus, θνησιμαῖος, αία, αῖον, Ariſtoph.
Mortifer, ὁ ϗ ἡ θανατηφόρος.
Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Mortuus, νεκρὸς, ὰ, ὸν, Plato. τεθνεὼς, ῶτα, ὸς, Dem. ἀποθανὼν, ȣ̃σα, ὸν, id.
Morum, τὸ μόρον, ȣ, Dioſc.
Mos, τὸ ἔθος, εος, Dem. τὸ ἦθος, εος, id. ὁ τρόπος, ȣ, id. vir bonis omninò moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὢν, Dem. integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, Iſocr. mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιςα τινος τῶν ἠθῶν, Dem.
Moſchus, ὁ μόσχος, ȣ, Aret.
Motacilla, τὸ κιναίδιον, ȣ, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος, Suid. ὁ κίγκλος, ȣ, Galen.
Motio, ἡ κίνησις, Ariſtot. ὁ κλωγμὸς, ȣ̃, Luc.

Motor, ὁ κινητὴς, ȣ.
Motus, ἡ κίνησις, εως, Ariſtot. τὸ πάθος, εος, id. motu proprio, ἀυτοκελεύςῳ γνώμῃ, Suid.
Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. caſtra, κινέω τὸ ςράτευμα, Thuc. et immuto decretum, ᾗ μεταίρω τὸ ψήφισμα, Dem. et tollo malè conſtituta, ᾗ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθέςῶτα, Iſocr. adſiduè, ψαλάττω, Ælian. adfectus, παθαίνομαι, Dion. Hal.
Mox, ἀυτίκα, Dem. εὐθὺς, id. εὐθέως, Plut.
Muceo, εὐρωτιάω, Theophr. σήπομαι, Xen.
Muceſco, σαπρὸς ᾗ εὐρώεις γίνομαι.
Mucidus, εὐρώεις, ώεσσα, εν, Soph. ὁ ᾗ ἡ εὐρώδης, εος, id. σαπρὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot.
Mucor, ὁ εὔρως, ωτος, Plut. ἡ σαπρότης.
Mucoſus, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, Plato. κορύζης μεςὸς, Lucian. ὁ ᾗ ἡ βλεννώδης, Hipp. ὁ ᾗ ἡ μυξώδης, Gal.
Mucro, τὸ ἄκρον, ȣ, ἡ ἀκὶς, ἴδος, Herodian. gladii, ςόμα μαχαίρας, N. T.
Mucronatus, ὁ ᾗ ἡ ὀξύθηκτος, ȣ.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, Gal. ἡ μύξα, id. ἡ κόρυζα, Lucian.
Mugil, ὁ κεςρεὺς, έως, Ariſtot.
Mugio, μυκάομαι, Plut.
Mugitus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμὸς, Luc.
Mula, ἡ ἡμίονος, ȣ, Herodot.
Mularis, e, ἡμιόνειος, εία, ειον, Hom.
Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ȣ, Cl. Al.
Mulceo, καταθέλγω, Lucian. καταψάω, Xen. κηλέω, Plato. κατακηλέω, Ariſtot.
Mulciber, ὁ Ἥφαιςος, ȣ.
Mulcta, vide *Multa.*
Mulctra, ſeu Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, Theocr. ἡ πέλλα, ης, Athen.
Mulctrale, idem.
Mulctus, ἡ ἄμελξις, ἡ βδάλσις.
Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, Hipp. aliquid, βδάλλω τι, Plato.
Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος, Plato. ὁ ᾗ ἡ γυναικώδης, Philo.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, εὐπρέπης, Dem. nobilis, γυνὴ σεμνὴ, Iſocr. modeſta, σώφρων, id. pura et caſta à viri congreſſu, καθαρὰ ᾗ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνȣσίας ἀνδρὸς, Dem. formâ eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣσα; in magnâ et præclarâ modeſtiâ educata, μετὰ πολλῆς ᾗ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, id.
Muliercula, τὸ γύναιον, ȣ, Dem.
Muliero, θηλύνω, Hipp.
Mulieroſus, ὁ γυναικοφίλης, ȣ.
Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ȣ.
Mullus, ἡ τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, Ariſtot.
Mulſum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, Dioſc.
Multa, ἡ ζημία, Dem. ἡ καταδίκη, τὸ τίμημα, ατος, ἡ τιμωρία, ας; multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημι τινι ὑπὲρ τινὸς, id. centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, Æſchin. ſolvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, Dem. ἐκτίω τὴν καταδίκην, id.
Multangulus, ὁ ᾗ ἡ πολύγωνος, ȣ.
Multatio, ἡ τίμησις, εως, Æſchin.
Multatitius, ἐπιτίμιος, ȣ.
Multifariàm, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, Dem. πολυμερῶς, N. T.
Multifarius, ὁ ᾗ ἡ πολυποίκιλος, N. T.
Multiformis, ὁ ᾗ ἡ πολύμορφος, Ariſtot.
Multiloquium, ἡ πολυλογία, Dem. ἡ ἀπεραντολογία, Lucian. ἡ βαττολογία.
Multiloquus, ὁ ᾗ ἡ πολυλόγος, Ammon. Confer *Loquax.*
Multimodè, πολυτρόπως, N. T.
Multipartitus, ὁ ᾗ ἡ πολυμερὴς, Ariſtot.
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, Plut.
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, ȣ.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, Xen.
Multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, Plato. πληθύνω.
Multiſcius, ὁ ᾗ ἡ πολυειδήμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, de rebus, et perſonis, Dem. vulgus, οἱ πολλοὶ, id.
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, Dem. perpetuo exſilio, ἀειφυγίᾳ, id. pecuniâ, χρήμασι, Iſocr. carcero, τιμάω τινὶ δεσμȣ, Dem.
Multò, πολὺ, plures, πλείȣς, Dem. magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπερ, Plato. poſt, χρόνῳ παμπλήθει ὕςερον, Dem.
Multoties, πολλοςὸν, Dion. Hal.
Multoperè, μεγάλως.
Multum, πολὺ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. abeſt, ut exiſtimem, πόῤῥω εἰμὶ τȣ̃ οἴεσθαι, Plato. πολλȣ̃ γε δεῖ, id. atque hæc ita ſe non habent, multum abeſt, ἔχει δὲ ȣ̓χ᾽ ȣ̈τω ταῦτα, ȣ̓δ᾽ ἐγγὺς, Dem.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Dem. πάμπολυς, Xen.
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, κοσμικὸς, ὴ, ὸν, Chryſ.
Munditer, καθαρῶς, Plut.
Munditia, ſeu Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, Hermog. munditiæ ſtudioſus, ὁ ᾗ ἡ φιλόκαλος, ȣ, Iſocr.
Mundo, καθαρίζω, Naz.
Mundus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, Xen.
Mundus, i, ὁ κόσμος, Dem. τὸ πᾶν, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, Plato.
Munerarius, ſeu Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ȣ, Lucian. donator, ὁ δωρητὴς, ȣ, Plut.
Munero, ſeu Muneror, δωρέομαι, Lucian. aliquem aliquâ re, τί τινι, Xen.
Mungo, ἀπομύττω, Xen.
Munia, vide *Officium.*
Municeps, ὁ συντελεςὴς, ὁ πολίτης, Xen. ὁ δημότης, ȣ, id. ὁ ἰσοτελὴς, Dem.
Municipialis, e, συντελεςικὸς, ὴ, ὸν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, Dion. Hal.
Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.
Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, Strabo.
Munificè, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, Baſ.
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, Herodian. ἡ πολυδωρία, Xen.
Munificus, a, um, ὁ ᾗ ἡ μεγαλόδωρος, ȣ, Plut. ὁ ᾗ ἡ φιλόδωρος, Dem.
Munimen, ſeu Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ τεῖχος, τὸ ὀχύρωμα, τὸ ἀσφάλισμα.
Munio, τειχίζω, τὶ, Xen. muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, Æſch. ἀσφαλίζω, περιτειχίζω τι, ſeu τινι, Thuc. urbem præſidiis, κρατύνομαι πόλιν φρȣραῖς, id. muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, Ariſtot. ſeu πόλιν τείχει, Iſocr. locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, Dem. viam, ὁδοποιέω, Dem.
Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, ȣ, Thuc. ἡ περιτείχισις, idem. via, ἡ ὁδοποιία, Xen.
Munitus, ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, Dem. τετειχισμένος, ένη, ένον, Iſocr. præſidio, ὁ ᾗ ἡ ἔμφρȣρος, ȣ, Dem. civium benevolentiâ, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορȣμενος, Iſocr.
Munus, *donum,* τὸ δῶρον, Dem. Confer *Donum,* officium, τὸ ἔργον, Dem. Confer *Officium.*
Munuſculum, τὸ δωρίδιον, ȣ.
Muræna, ἡ μύραινα ſeu σμύραινα, Ariſtot.
Muralis, e, τειχικὸς, ὴ, ὸν.
Murex, τὸ κογχύλιον, ȣ, Gal. ἡ κογχύλη, ης, Philo.
Muria, ἡ ταριχεία, ας, Ariſtot. condo, ταριχεύω, Plato. ἁλμεύω, Dioſc.
Murinus, a, um, μύινος, ίνη, ινον, ὁ ᾗ ἡ μυώδης, εος, Plut.
Murmur ſeu Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, ȣ, LXX. ὁ ψόφος, leve, ὁ ψιθυρισμὸς, ȣ, Plato.
Murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.
Murmuro, γογγύζω, N. T. aliquid mecum, βρενθύομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.
Murrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hipp.
Murrhinus, μύῤῥινος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, firmiſſimus, ἀθάνατον, Iſocr. murum condere, τεῖχος ἱςάναι, Dem. reſtaurare, ἀνιςάναι; erigere, ἀνορθȣ̃ν, perfodere, διορύττειν, diruere, καθαιρεῖν, ſeu καθαιρεῖσθαι; κατασκάπτειν, id.
Mus, ὁ μῦς, μυὸς, Ariſtot. major, ὕραξ, Schol. Nic. araneus, ἡ μυογάλη, Dioſc.
Muſa, ἡ Μȣ̃σα, Diod. Sic.
Muſca, ἡ μυῖα, Ariſtot. canina, ἡ κυνόμυια, Philo.
Muſcarium, ἡ σόβη, ἡ μυιοσόβη, Epigr.
Muſcerda, τὸ μυόχοδον, μυῶν ἄφοδος, Dioſc.
Muſcipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφονον.
Muſcoſus, ὁ ᾗ ἡ βρυώδης, εος, Gal.
Muſculoſus, ὁ ᾗ ἡ μυώδης, Gal.
Muſculus, ὁ μυίσκος, ȣ, pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, Gal. muſculis carens, ὁ ᾗ ἡ ἄμυος, id.
Muſcus, τὸ βρύον, Ariſtot. τὸ μνίον, Diod. Sic.
Muſeum, τὸ μȣσεῖον, ȣ, Plut.
Muſica, ἡ μȣσικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Plut.
Muſicè, μȣσικῶς, Plut.
Muſicus, μȣσικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Muſicus, i, ὁ μȣσικὸς, ȣ, Plut.
Muſſito ſeu Muſſo, μύζω, Plut. γογγύζω.
Muſtaceus, γλεύκιος, ία, ιον, Dioſc.
Muſtacium, τὸ μȣςάκιον, ȣ, Athen.
Muſtela, ἡ γαλῆ, ῆς, Ariſtot. ἡ ἰκτὶς, ἴδος.
Muſtellinus, ὁ ᾗ ἡ γαλεώδης, εος, Ariſtot.
Muſteus, γλεύκιος, ία, ιον, Dioſc.
Muſtulentus, ὁ ᾗ ἡ γλευκώδης, εος.
Muſtum, τὸ γλεῦκος, εος, N. T.
Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. facile, ὁ ᾗ ἡ εὐμετάβλητος, ȣ, Ariſtot.
Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τȣ̃ βίȣ, Iſocr. et converſio, ᾗ μετάςασις, εως, Dem. mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, Iſocr. ingruere ſubitò, προσπίπτειν ἄφνω; fieri, accidere, γίγνεσθαι; accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. ſine mutatione, ἀμετακινήτως, Iſocr.
Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, Dioſc. ἡ κόλȣσις, Ariſtot. ἡ ἀναπηρία, ἡ πήρωσις, id.
Mutilatus, πεπηρωμένος, ένη, ένον, Dem. naribus, ἠκισμένος ῥῖνας, Strabo.
Mutilo, κολȣ́ω τι, Theophr. κολοβόω τι, Ariſtot. ἀκρωτηριάζω τι, Dioſc. πηρόω.
Mutilus, ὁ ᾗ ἡ κολοβὸς, ȣ, Ariſtot. κυλλὸς, ὴ, ὸν, Gal. ὁ ᾗ ἡ ἀνάπηρος, Plut.
Mutio, χρύζω, Lucian. μύζω, Aretæus.
Muto, μεταλλάττω τὶ, Æſchin. leges, μεταποιέω νόμȣς, Dem. rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, Iſocr. mores, τρόπȣς, idem. faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, Plato. aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τὶ τινὸς, Plut. terram ſubinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, Plato. ſententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, Thuc. veſtem, μεταμφιεννύω, Lucian.
Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, ȣ, Plato.
Mutuatitius, a, um, δανειςικὸς, ὴ, ὸν, δανειςὸς, ὴ, ὸν.
Mutuè, ἀμοιβαδὸν.
Mutuò, *adv.* καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, Theodoret. ſe amant, ἀλλήλȣς φιλȣ̃σι, Ariſtot. pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλȣς, Iſocr. ſe mutuò complecti, ἀλλήλȣς περιβάλλειν, Dion. Hal. ſe mutuò interficere, ἀλληλοκτόνειν, Hipp.
Mutuo, ſeu Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρὰ τινὸς, Dem. ἀπὸ τινὸς, Plut. magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἰς τι, id.
Mutus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄλαλος, LXX. ὁ ᾗ ἡ ἄφωνος, Philo. κωφὸς, ὴ, ὸν, id. ἐνεὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot.
Mutuum, τὸ δάνειον, ȣ, Ariſtot. τὸ δάνεισμα, ατος, Baſ. repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανείζω εἰς τι, Ariſtot. accipio, ſive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, Dem.
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, ſermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριὰς, ἄδος.
Myrica, ἡ μυρίκη, ης, Dioſc.
Myropola, ὁ μυροπώλης, ȣ, Athen.
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Ariſtoph.

Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hippocr. imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.
Myrrheus, σμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.
Myrtetum, ὁ μυῤῥινὼν, ῶνος, Ariſtoph.
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρτίτης, ȣ, Dioſc.
Myrtus, ἡ μύρτος, Dioſc. ἡ μυρσίνη, ης, Gal.
Myſta, ὁ μύςης, ȣ, Plut.
Myſtax, ἡ μύςαξ, ακος, Poll.
Myſterium, τὸ μυςήριον, ȣ, N. T.
Myſticus, μυςικὸς, ὴ, ὸν, Naz. ὁ ϗ ἡ μυςηριώδης, Plut.
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ȣ, Plato.
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, μυθολογικὸς, ὴ, ὸν, Plato.

N.

NABLIUM, τὸ νάβλιον, ἡ νάβλα, LXX.
Nactus, *vide* Adeptus.
Næ! νὴ, per Deos, νὴ τὰς Θεὰς, Plato. per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xen.
Nænia, ὁ ἄινος ἰάλεμος, Athen. ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, τὸ φῦμα, ατος, Ariſtot.
Nam, γὰρ. Confer *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιτυγχάνω τινὸς, idem. ἐπιλαμβάνω τινὸς, Ariſtot. περιποιȣ̃μαι.
Nanus, ὁ νάνος, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ νανώδης.
Naphtha, ἡ νάφθα, ης, Dioſc.
Napus, τὸ βȣ́νιον, ȣ, Dioſc.
Narciſſinus, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Dioſc.
Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ȣ, Theophr.
Nardinus, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Athen.
Nardus, ἡ νάρδος, Dioſc. nardi ſpica, ἡ ναρδόςαχυς, Gal.
Nares, αἱ ῥῖνες, ῶν, Xen. τὰ ῥινία, ων, Ariſtot. οἱ ῥώθωνες, ων, Dion. Hal. naribus indago, ῥινηλατέω, Longin. nares amputo, ῥινοτομέω, Euſtath. αἰκίζω ῥῖνας, Strabo. nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, Lucian.
Narrabilis, e, διηγητὸς, ὴ, ὸν.
Narratio, ἡ διήγησις, ἡ περιήγησις, Lucian. hiſtorica, ἡ ἀφήγησις, εως, Herodian. τὸ διήγημα.
Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον.
Narrator, ὁ διηγητὴς, ȣ̃.
Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα, Dem. quæ fecit, διέξειμι πάνθ᾽ ὅσα πώποτ᾽ ἔπραξε, id. aliquid accuratè de aliquo, διέρχομαι τι ἀκριβῶς περὶ τινος, Iſocr. audita, ἱςορέω ἐξ ἀκοῆς, Diod. Sic. hoc tibi, λέγω σοι τȣ̃το, Xen.
Naſcor, γίγνομαι, ſeu γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων ἐυδοκιμέντων, Iſocr. iiſdem, ſeu parentibus, ἀπὸ τῶν ἀυτῶν, idem. honeſto loco, καλῶς, Dem. genere ſordido, κακῶς, Iſocr. Confer *Natus.*
Naſſa, ὁ κύρτος, Plut. in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, Ælian.
Naſturtium, τὸ κάρδαμον, Dioſc.
Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ὴ, ὸν, id. naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω, N. T. Confer *Nares.*
Naſutus, ὁ ϗ ἡ εὔριν, νος, Xen.
Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Confer *Filia.*
Natabulum, τὸ νηχεῖον.
Natales, ium, τὸ γένος, εος. Confer *Genus.*
Natalis, e, ὁ ϗ ἡ γενέθλιος, ȣ, Plato. dies ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν.
Natalitius, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν.
Natatilis, νηκτικὸς, ὴ, ὸν, Baſ.
Natatio, ſeu Natatus, ûs, ἡ νῆξις, εως, Plut.
Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν, Ariſtoph. τὰ πυγαῖα, ων, Poll. οἱ γλȣτοὶ, ῶν, Herodot.

Natio, τὸ ἔθνος, εος, Dem. τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, Dem. Syrus, τὸ γένος Σύρος, Syneſ. τὸ φῦλον.
Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, Ariſtot.
Nativus, ὁ ϗ ἡ ἐγγένης, έος, ὁ ϗ ἡ ἀυτοφυὴς, έος, portus, λιμὴν, Thuc.
Nato, κολυμβάω, N. T. νέω, Thuc. νήχομαι, Diod. Sic. ſecundo vento et flumine, κατὰ ἄνεμον ϗ ῥȣ̃ν, Plut.
Natrix, ὁ ὕδρος, Ariſtot.
Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προέχων, Plato. minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑςερίζων, Philo. admodum grandis, εὖ μαλα πρεσβύτης, Plato.
Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſeu ἀνθρώπων, Dem. eſſe vel fieri aliquid naturâ, εἶναι τι, ſeu γίγνεσθαι φύσει; inſitum eſſe alicui è naturâ, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει; inſitus naturâ, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ȣ; naturâ ſum, πέφυκα, id. naturam talem habere, ἔχειν τοιάυτην φύσιν, Iſocr. excedens, ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν, Dem.
Naturalis, φυσικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Naturaliter, φυσικῶς, Plato.
Natus, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων ἐυδοκιμέντων, Iſocr. bonis parentibus, φὺς ἀγαθῶν πατέρων, Plut. à Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, id. patre divite, πατρὸς ὢν πλȣσίȣ, Plato. ex familiâ totius civitatis nobiliſſimâ, γένȣς τȣ̃ πρώτȣ ἐν πόλει ὢν, Lucian. ex magnâ et beatâ domo ſeu familiâ, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης ϗ γένȣς ἐυδαίμονος, Plato. annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, Iſocr.
Natus, ὁ ὑιὸς, ȣ̃. Confer *Filius.*
Navale, ὁ ναύςαθμος, Lucian.
Navalis, ναυτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot. prælium, ἡ ναυμαχία, ας, Xen. committo contra aliquem, ναυμαχέω πρὸς τινα, Lycurg. navali prælio ſupero aliquem, καταναυμαχέω τινὰ, Strabo.
Navarchus, ὁ ναύαρχος, Thuc. ſum, ναυαρχέω, Xen. navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, Thuc.
Nauci, τȣ̃ περιψήματος; facio, παρ᾽ ȣ̓δὲν ἡγέομαι, ſeu τίθεμαι, Lucian. ὡς περίψημα, καταφρονέω.
Nauclerius, ναυκληρικὸς, ὴ, ὸν, Athen. vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, Plato. ἡ ναυκληρία, ας, Ariſtot.
Nauclerus, ὁ ναύκληρος, Plut.
Naufragium, τὸ ναυάγιον, ȣ, Plut. ἡ ναυαγία, ας, Dem. facio, ναυαγέω, Dem.
Naufrago, ναυαγέω, Dem.
Naufragus, a, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, ȣ̃, Xen.
Navicula, τὸ πλοιάριον, ȣ, Xen.
Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, Ariſtot.
Navicularius, ὁ ναύκληρος, ȣ, Plut.
Naviculator, ὁ ναύκληρος, ȣ, Plut.
Navigabilis, ὁ ϗ ἡ πλώϊμος, ȣ, Dem. πλωτὸς, τὴ, τὸν.
Navigatio, ὁ πλόος, *contr.* πλȣ̃ς, ȣ̃, Thuc. ſecunda, πλȣ̃ς ὄριος, Lucian. ἡ εὔπλοια, ας, Philo.
Navigiolum, τὸ πλοιάριον, Xen.
Navigium, τὸ πλοῖον, Thuc.
Navigo, πλέω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.
Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, Plut. τὸ πλοῖον, ȣ, Thuc. prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, Phil. τὰ πειρατήριον, ȣ, Dion. Halicarn.
Navita, ſeu nauta, ὁ ναύτης, ȣ, Xen.
Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Confer *Induſtria.*
Naviter, ἐπιμελῶς, Dem.
Naulum, τὸ ναῦλον, ȣ, Plut. τὸ πορθμεῖον; naulo colo, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, id.
Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, Thuc.
Navo, σπȣδάζω, operam alicui rei, περὶ τινος, Plato. περὶ τι, Herodian. σπȣδὴν ἔχω περὶ τινος, Plut. πρὸς τι, Dem. ἐπὶ τινι, Lucian.
Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, ȣ̃, Thuc.
Nauſea, ἡ ναυτία, Thuc. quodvis faſtidium, ἡ ἄση, Dioſc. nauſeam creare, ἄσην παρέχειν, Plato. ſedare, πραΰνειν, Dioſc. nauſeâ laborans, ὁ ϗ ἡ ἀσώδης, εος, Gal. ἀσώμενος, ενη, ενον, id.

Nauſeo, ναυτιάω, Lucian. ἀσάομαι, Gal.
Nauſeoſus, ὁ ϗ ἡ ναυτιώδης, εος, Plut.
Nauta, vide *Navita.*
Nauticus, ναυτικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Navus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, Dem.
Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, Dem. ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε; ne faciatis, μὴ ποιήσαιτε; iſti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, ὅτοι δὴ, ȣ̓δὲ γράψαντος ἐμȣ̃ ταῦτα ποιεῖν ἐθέλησαν; ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, idem. ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ ἀυτὸ πάσχῃς, Iſocr. ne tyrannis exſiſteret, ὑπὲρ τȣ̃ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, Plut. obſtare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τȣ̃ ὁρᾷν, Dem. prohibuit ne quis ſervos contumeliâ adficeret, ἐκώλυσε, μηδ᾽ εἰς τȣ̀ς δȣ́λȣς ὑβρίζειν, idem. ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, Xen. videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, idem. ut ne ſingula commemorem, ἵνα μὴ καθ᾽ ἕκαςα λέγων διατρίβω, idem. ne dictu quidem fas eſt, μηδ᾽ εἰπεῖν θέμις, Plato. ita ne terra quidem, ȣ̓δ᾽ ἄραγε ἡ γῆ, Xen. deſineſne fallere? ἆρα παύσεις φενακίζειν; Ariſtoph. voſne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος; Dem.
Nebula, ἡ νεφέλη, τὸ νέφος, ἡ ὀμίχλη, Ariſtot.
Nebulo, ὁ ȣ̓δενὸς ἄξιος, ὁ ȣ̓τιδανὸς, ȣ̃.
Nebuloſus, ὁ ϗ ἡ ὀμιχλώδης, εος, Plut. ὁ ϗ ἡ νεφώδης.
Nec, ȣ̓δὲ, non de gloriâ, nec de parte agri, ἃ περὶ δόξης, ȣ̓δ᾽ ὑπὲρ μέρȣς χώρας, Dem. nec longa, nec inutilis oratio, λόγος ȣ̓́τε μακρὸς, ȣ̓́τε ἀνωφελὴς, Iſocr. quæ factu turpia ſunt, nec ea dictu honeſta puta, ἃ ποιεῖν ἀισχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὸν, id. nec nunc, nec rurſus, μήτε νῦν, μητ᾽ ἄυθις, Dem. non, neque, nec-nec, ȣ̓, ȣ̓δὲ, ȣ̓́τε, ȣ̓́τε, Iſocr.
Neceſſariè, ſeu neceſſariò, ἀναγκαίως, Iſocr. ἐκ τȣ̃ ἀναγκαίȣ, Dion. Hal. ἀνάγκῃ, Plato. hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τȣ̃το ποιεῖ, Dem.
Neceſſarius, ἀναγκαῖος, αία, αῖον; res, πρᾶγμα, Dem. cognatus, ὁ προσήκων, οντος, id. ὁ τῷ γένει προσήκων, Iſocr. ὁ ἀναγκαῖος, ȣ, id. ἐπιτήδειος.
Neceſſe, ἀνάγκη, eſt, ut cautè agam, φυλάττεσθαι, Dem. ut breviter dicam, ἀναγκαῖον ἐςὶ βραχέα εἰπεῖν, id.
Neceſſitas, ἡ ἀνάγκη, extrema, δεινοτάτη, Dem. magna, μεγάλη; multa, πολλή; neceſſitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιέω λέγειν τι; incidere, συμπίπτειν, id. eſſe, εἶναι; in neceſſitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὰ; venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην; coactum neceſſitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ᾽ ἀνάγκης ποῖειν τι, id.
Neceſſitudo, idem quod *Neceſſitas*, conjunctio neceſſaria, ἡ οἰκειότης, Dem. cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. eſt mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς ἀυτὸν, Plut. οἰκείως ἔχω πρὸς ἀυτὸν, id.
Neceſſum, idem quod *Neceſſe.*
Neco, κτείνω. Confer *Interficio.*
Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ἡ νεκυομαντεία.
Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, Athen.
Nectareus, a, um, νεκτάριος, ία, ιον, Lucian.
Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, Theophr. dolos, μηχανὰς, Plato. συνείρω.
Necubi, μήπȣ, fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ τῶν λίθων, Herodian.
Necunde, μήποθεν.
Nedum, ȣ̓χ ὅτον, excelluiſſe, nedum ut lateret, προέχειν, ȣ̓χ᾽ ὅσον λανθάνειν, Ariſtid. ne homini quidem, nedum Deo, ȣ̓δὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μετι, μήτιγε, μήτι δὴ, μητιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, Plato.
Nefandus, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ δύσφατος.
Nefariè, ἀθεμίςως.
Nefarius, ὁ ϗ ἡ ἄθεσμος, ȣ, N. T. ὁ ϗ ἡ ἀθέμιςος, ȣ, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀθέμιτος, ȣ, facinus, ἔργον, Herodian. ἡ ἀνοσιȣργία, Philo. ἀνόσιος.

Nefas,

Nefas, ἡ ἀθεμιςυργία, ας, eft; ὐχ ὅσιόν ἐςι, Ifocr. ὐ θέμις ἐςι, Dem.
Nefaftus, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιςος, Xen. ἡ ἀποφρὰς, άδος; dies, ἡμέρα, Lucian. porta, ἡ πύλη, Plut.
Negatio, ἡ ἀπόφασις, Ariftot. ἡ ἄρνησις.
Neglectio, feu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, Xen. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περὶ τίνα, περί τι, Xen.
Negligens, ὁ ϗ ἡ ἀμελής.
Negligenter, ἀμελῶς, Ifocr. ἀκηδέςως.
Negligentia, ἡ ἀμέλεια, Xen.
Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, Ifocr. περὶ τινος, Dem. amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, Ifocr. ὀλιγώρως ἔχω φίλων, id. magiftratus, ἀφροντιςέω τῶν ἀρχόντων, Plato.
Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, Dem. ἔξαρνος εἰμι τινος, Ifocr. ἔξαρνος γίνομαι τινος, id. hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς ὐχ ὕτω ταῦτα ἔχει, Ariftid.
Negotialis, πραγματικὸς, ἡ, ὸν, Hermog.
Negotiatio, ἡ πραγματεία, Ifocr. mercatoria, ἡ ἐμπορία, Baf.
Negotiatorius, πραγματευτικὸς, ἡ, ὸν.
Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, υ, Ariftoph.
Negotior, διαπραγματεύομαι, N. T. *ut mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, Ifocr. ἐμπορεύομαι.
Negotiofus, ὁ ϗ ἡ πραγματώδης, εος, Ifocr.
Negotium, τὸ πράγμα, Dem. τὸ ἔργον, υ, id. αἱ πράξεις, εων, Herodian. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι ϗ πραγματεῖαι, Dem. multum negotii, πολὺ πραγμάτων, id. negotia faceffere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, idem. ποιεῖν τινι πράγματα, Ifocr. παρέχειν τινὶ ἔργον, Plato. negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, Ariftot. in aliquo, ἄσχολον γίνεσθαι διὰ τι, Dem. εἶναι πρός τινι, Ariftot. περί τι, Xen. citra negotium, ἀπονητὶ, Lucian. nullo negotio, ἀπόνως, Xen.
Nemefis, ἡ Νέμεσις, εως.
Nemo, ὐδεὶς, ενὸς, Ariftot. eft, qui non, ὐδεὶς ἐςιν, ὅςις ὐκ, Ifocr. ὐκ ἔςιν, ὅςις ὐκ, id.
Nemoralis, ὁ ϗ ἡ ἀλσώδης, εος, Athen.
Nemorofus, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
Nempe, ἀμελεὶ, Dem. δηλαδὴ.
Nemus, τὸ νέμος, τὸ ἄλσος, Herodian.
Neo, νήθω, Lucian. fila, κλώθω μίτον, id.
Nepa, ὁ σκορπιὸς, ῦ, Ariftot.
Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, fc. φάρμακον, Hom.
Nephriticus, νεφριτικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ιδος, Thuc.
Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, ῦ, Plut. ὁ υἱιδῦς, ῦ, Ariftot. ὁ υἱιδεὺς, έως, Ifocr. *ex filia*, ὁ θυγατριδῦς, ῦ, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱὸς, *ex fratre vel forore*, ὁ ἀδελφιδῦς, ῦ, Poll. helluo, ὁ ἄσωτος, υ. Confer *Helluo*.
Nepotor, ἀσωτεύομαι.
Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνὴ, ῆς; *ex filia*, ἡ θυγατριδῆ, ῆς, Philo. *ex fratre vel forore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς, Xen.
Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.
Nequam, πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. φαῦλος, η, ον.
Nequando, μήποτε, Dem.
Nequaquam, ὐδαμῶς, Dem. ὐδαμῆ, id. μηδαμῶς, id. μηδαμῆ, id. ἥκιςα, Herodian.
Neque, ὐδὲ, Dem. ὔτε, id. neque non, ἀλλὰ μὴν, Herodian. neque vero, neque tamen, ὔτε μὴν, id. ὐ μὴν, neque etiam, μήτε μὴν, id. Confer *Nec*.
Nequeo, ἀδυνατέω, Plut. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.
Nequidquam, μάτην, Plut.
Nequis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plato.
Nequitia, ἡ μοχθηρία, Dem. ἡ πονηρία, idem. ἡ κακυργία.
Nervosè, νευρωδῶς.
Nervofitas, τὸ νευρῶδες, εος.
Nervofus, a, um, ὁ ϗ ἡ νευρώδης, εος, Diofc.
Nervus, τὸ νεῦρον, Gal. nervi belli pecuniæ, νεῦρα τῦ πολέμυ τὰ χρήματα, Dem. nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιςα πράττειν, Ariftot. adhibeo, νευρόω, Phil. incido, ἀπονευρόω, Suid. νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω, Dem. refolvo, παρανευρίζω, Ariftot.
Nefcio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, Dem. quomodo, ὐκ οἶδα, ὅπως, Plato. ὄν τινα τρόπον, Dem. quid, ὐκ οἶδ' ὅ τι, idem. quare, ὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτυ, id. quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, Ælian.
Nefcius, ἀγνοῶν, ῦσα, ῦν, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ἀνεπιςήμων, ονος, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, υ, Dem. οὐκ' εἰδὼς.
Neu, feu Neve, μήτε. Confer. *Nec*, *Neque*.
Neuter, ὐδέτερος, έρα, ερον, Plato. neutram in partem, ὐδετέρωσε, Gal. neutram partem fequi, μέσον εαυτὸν φυλαττειν, Luc.
Neutiquam, idem quod *Nequaquam*.
Neutralis, ὐδέτερος, έρα, ερον, Plato. neutras partes fequens, μέσος, η, ον, Lucian.
Neutro, ὐδετέρως.
Nex, ὁ φονὸς. Confer *Cædes*, *Mors*.
Nexilis, πλεκτὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Nexo, πλέκω, Theophr.
Nexus, ûs, ἡ πλοκὴ, ῆς, Philo.
Ni, εἰ μὴ. Confer *Nifi*.
Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, ὁ βλεφαρισμὸς.
Nicto, σκαρδαμύττω, Xen. σκαρδαμυττέω, Lucian.
Nidifico, νεοττεύω, Ariftot. ἐννοσσεύω, LXX.
Nidor, ἡ κνίσσα, Ariftot. nidore inficio, κνισσάω, Dem. nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα, Athen. fine nidore, ὁ ϗ ἡ ἀκνισσος, Plut.
Nidulus, τὸ νεοττίδιον, υ.
Nidus, ἡ νεοττία, ας, Plut. ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, N. T. ἡ καλία; nidum facio, νεοττεύω, Ariftot.
Nigellus, ὑπομέλας, λαινα, λαν.
Niger, μέλας, μέλαινα, μέλαν, Ariftot.
Nigredo, ἡ μελανότης, Gal. ἡ μελανία, Diofc.
Nigrefco, μελαίνομαι.
Nigrico, μελανίζω.
Nigritia, ἡ μελανία, ας, Diofc.
Nigror, ἡ μελανότης, ητος, Gal.
Nihil, ὐδὲν, ενὸς, Dem. μηδὲν, ενὸς; dico, λέγω; Xen. ad rem, ὐδὲν πρὸς ἔπος, Plato. nihil aliud curant, nifi quod fibi prodeffe exiftimant, μηδενὸς ἄλλυ φροντίζονται, πλὴν, ὅ, τι ἂν ἀπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, Ifocr. nihil aliud fpectat, nifi ut avaritiam fuam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, Dem. nihil amplius reftat, nifi Deus fiat, ὐδὲν ἐςι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι; qui nihil aliud poffunt, quam decipere, οἱ ὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι; nihil eft magis cavendum, quam permittere, ὐκ ἔςιν ὅ, τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. Dem. nihil impedit, quo minus colloquamur, ὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλυς, Plato. Confer *Nihilum*.
Nihildum, ὐδὲν πω.
Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἢ, Ifocr. Confer fequens.
Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, Xen. nihili facio, ὐδενὸς ποιέομαι, Lyf. ἐν ὐδενὶ λόγῳ τιθέμαι τι, Plut. παρ' ὐδὲν τίθημι, Lucian. nihilo magis, ὐδὲν τι μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἢ, Ifocr. ὐχ' ἧττον, ἢ, id. ὐκ ἔλαττον, ἢ, id. homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, Plut. ὐδεὶς, Xen. ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, Dion. Hal.
Nil, idem quod *Nihil*.
Nilum, idem quod *Nihilum*.
Nimbofus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀμβρώδης, εος.
Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, Theophr.
Nimiè, περισσῶς.
Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσὸν, ῦ.
Nimiopere, λίαν. Confer *Nimis*.
Nimirum, ἀμέλει, Plut. ἤγυν, Ariftot.
Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, Dem. ἄγαν, ὑπερβαλλόντως, id. juvenis, ὁ ἄγαν νέος; vehemens ftudium, ἡ ἄγαν σπυδὴ, Plato. laudare, πέρα τῦ μετρίυ ἐπαίνειν, Ifocr.
Nimium, *Subftant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliquâ re, τινὸς, Dem. Adv. laudare, ὑπερβάλλοντως ἐπαίνυς ποιεῖσθαι περὶ τινος, id. Confer *Nimis*.
Nimius, ὑπερβάλλων, focordiâ, ῥαθυμίᾳ, Dem. ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliquâ re, ἔν τινι, ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, feu λίαν; nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, id. nimium ftudium, ἡ ἄγαν σπυδὴ, Plato.
Ningo, νίφω, Athen. fuper, ἐπινίφω, Xen. deorsùm, κατανίφω, Ariftoph. leviter, ὑπονίφω, Thuc.
Ninguidus, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, Ariftot.
Nifi, εἰ μὴ, non eft poteftas, nifi a Deo, ὐκ ἔςιν ἐξυσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεῦ τεταγμένη, Baf. non aliter, nifi, ὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, Ifocr. quis, nifi fortè aliquis defperatus, τις ἂν πλὴν ἢ μή τις ἀπονενοημένος, Dem. nihil nifi divitias laudare, ὐδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλῦτον ἐπαινεῖν, Plato. nemini dicas, nifi audienti conferat, μηδένι λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκύοντι συμφέρῃ, Ifocr.
Nifus, i, ὁ σπίζιας, υ, ὁ νίσος, υ.
Nifus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, Thuc. ἡ σπυδὴ.
Nitedula, μῦς ἀρυραῖος.
Nitela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, Ariftot.
Niteo, ςίλβω, Ariftot. λάμπω, id.
Nitefco, λάμπομαι, Ariftoph.
Nitidè, ςίλβηδον, Suid.
Nitidus, ὁ ϗ ἡ ἔκλαμπρος, υ, Phil. ςιλπνὸς, ἡ, ὸν, Diofc.
Nitor, ἡ ςίλβωσις, Baf. ἡ ςίλβη, Hefych. ἡ ςίλβηδων, ονος, Suid. ἡ ςιλπνότης.
Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ, Dem. largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, id. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.
Nitraria, τὸ νιτροῤυχεῖον, υ.
Nitratus, νιτρωτὸς, ἡ, ὸν.
Nitrofus, ὁ ϗ ἡ νιτρώδης, εος.
Nitrum, τὸ νίτρον, Diofc. nitri fpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, Gal. nitro eluo, ἐκνιτρόω, Alex. nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, Diofc.
Nivalis, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, νος, Ariftot.
Nivatus, a, um, χιονωτὸς, ἡ, ὸν.
Niveus, χιόνεος, έα, εον, Athen. ὁ ϗ ἡ χιονόχροος, υ, id.
Nivofus, ὁ ϗ ἡ νιφητώδης, εος, Ariftot.
Nix, ἡ χιὼν, όνος, Plut. confertim ruens, ὁ νιφετὸς, ῦ, Ariftot.
Nixor, idem quod *Nitor*.
Nixus, ûs, ἡ πεῖρα, ας, Thuc. parturientis, ἡ ὠδὶν, feu ὠδὶς, ῖνος, Plut.
Neo, νέω, Thuc. νέομαι, Gal. νεύω, Plut. νήχομαι, idem.
Nobilis, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, Dem. Confer *Clarus*, *Natus*, nobili loco natus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, Ariftot. γενναῖος, αία, αῖον. Confer *Natus*.
Nobilitas, ἡ εὐγένεια, Ariftid. ἡ εὐδοξία.
Nobiliter, ἐνδόξως, Dem. εὐγενῶς, Plut.
Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliquâ re, εὐδοκιμέομαι ἐπὶ τινι, Herodian.
Nocens, βλάπτων, Ifocr. Confer *Noxius*.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω, valdè alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, Dem. πολλὰ ϗ μεγάλα βλάπτομαι τινὰ, πολλὰ ζημιόω τινὰ; urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, idem. Confer *Damnum*.
Nocivus, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, Xen.
Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, υ, Lucian.
Noctefcit, νὺξ ἐπέρχεται, Hom.
Noctiluca, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὰς, άδος, Ariftot.
Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, υ, Lucian.
Noctu, τῆς νυκτὸς, furgere, ἀνιςάναι, Dem. domi manere, ἔνδον μένειν, id. furari, νύκτωρ κλέπτειν, idem.
Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, Ariftot. aurita, ὁ ὦτος, υ, feu ὠτὸς, ῦ, id.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, Arrian. ὁ ϗ ἡ νυκτερίδιος, Theophr. ὁ ϗ ἡ ἐννύχιος.
Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύμη.
Nodo, δέω, Thuc.
Nodofus, δεσμῶν μεςὸς, ἡ, ὸν.
Nodus, τὸ ἅμμα, ὁ δεσμὸς, ῦ, τὸ σύναμμα, folvo, λύω, Plut. arboris, ὁ ὄζος, υ, id. digiti, ὁ κόνδυλος, Ariftot.
Nolo, ἀβυλέω, Plato. nolentem facere aliquid, ὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, Dem. ἄκοντα ποιεῖν τι, id.
Nomen, τὸ ὄνομα, Dem. τὸ ὀνόμασμα, Plato. ἡ ἐνομασία,

ἡ ὀνομασία, Aristot. impono alicui, τίθημι τινι; dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι; patris dare filio, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ; compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, seu ὄνομα τί τινι; appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι; habere nomen aliquod, ἔχειν τοὔνομα τι; sortiri aliquod nomen, τύχειν τινος προσηγορίας; esse aliquibus idem nomen, εἶναι τισὶ ταυτὸν ὄνομα; retinere nomen aliquod, μένειν ἐπὶ τινος ὀνόματος; objicere alicui probi loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος τοὔνομα τι; commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματι τινι; delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τοὔνομα τι, id. do et profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαῒς ὄνομα, Ælian. faustum habens, ὁ ϗ ἡ εὐώνυμος, ου, Lucian. sacrum habens, ὁ ϗ ἡ ἱερώνυμος, id. idem habens, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, Isocr. commune habens, ὁ ϗ ἡ συνώνυμος, Aristot. falsum habens, ὁ ϗ ἡ ψευδώνυμος, Æschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ, Isocr. nominis splendor, τὸ κλέος; claritas, ἡ εὐδοξία, Dem. obscuritas, ἡ ἀδοξία, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ὁ ὀνοματολόγος, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Nominatim, ὀνομαστὶ, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὠνομασμένως, Aristot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. ἡ ὀνοματοποιΐα, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν, Dem. προσαγορεύω τινὰ, Isocr. Confer *Nomen*, item *Appello*.

Non, οὐ, sequente Consonâ, Dem. οὐκ, sequente Vocali levigatâ, id. οὐχ, sequente Vocali adspiratâ, id. οὐχὶ, itidem sequente Consonâ. non fiet, οὐχὶ γενήσεται, Dem. non nunc, οὐχὶ νῦν; non bene, οὐχὶ καλῶς, μὴ; solvens mercedem, διδοὺς μισθόν; non tamen, οὐ μὴν; arbitror, οἶμαι; non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται; non sane, οὔτοι; prudentium est, σωφρόνων ἐστί; non omnino, οὔτι παντελῶς; per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω; non equidem, οὐ γὰρ οὖν; non solum, sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ ϗ, μὴ μόνον, ἀλλὰ, id. οὐχ ὅτι, ἀλλὰ ϗ, Isocr. οὐχ ὅπως, ἀλλὰ ϗ, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ἂν, idem.

Nonagenarius, ὁ ϗ ἡ ἐννενηκονταέτης, ου, Maccab.

Nonagesimus, ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν.

Nonagies, ἐννενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, οὔπω, Isocr. μήπω, Dem. οὐδέπω, id.

Nongenti, ἐννεακόσιοι, ιαι, ια.

Nonne? πῶς οὐχὶ; omnium impudentissimi sunt; ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis est; οὐχὶ τοιοῦτος; nonne pessimus est? πῶς οὐ κάκιστος; nonne impius est? οὐκ ἀσεβὴς; id.

Non nihil, μικρὸν, seu σμικρὸν; morari, ἐπέχειν, Dem.

Non unquam, ἐστὶ δ' ὅτε, Herodian. indigentes, ἔσθ' ὅτε σπανίζοντες, idem. ἐνίοτε, Plato.

Nonnusquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

Nonus, ἔνατος, άτη, ατον, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, όνος, Æschin. ὁ γνώμων, ονος, Herodot.

Normalis, κανονικὸς, ἡ, ὸν.

Normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noscito, διαγινώσκω, Aristoph.

Nosco, seu Novi, γινώσκω, aliquid clarè, τὶ σαφῶς, Xen. artem textoriam, ἴσημι, seu εἴδω τὴν ὑφαντικὴν, Æl. Confer *Cognosco*, *Intelligo*.

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noster, ἡμέτερος; imperator, στρατηγὸς, Dem. urbs, ἡμετέρα πόλις, id. nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον, id.

Nostras, ὁ, ἡ ἡμεδαπὸς, οῦ, Naz.

Nota, τὸ στίγμα, Plut. τὸ σημεῖον, Dem. τὸ ἐπίσημον, Plut. inusta, ὁ καυστὴρ, Lucian. notam inuro, καυτηριάζω, N. T. notam noctuæ inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπον τινος γλαῦκα, Plut.

Notabilis, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, Xen.

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως; ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Naz. ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, Dem.

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, Xen. ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, id.

Notesco, γνωρίζομαι, N. T.

Nothus, ὁ νόθος, ου, Plut.

Notifico, δηλόω, τὶ πρὸς τινὰ, Isocr.

Notio, ἡ νόησις, εως, Plut. τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, Themist.

Notitia, ἡ γνῶσις, Aristot. Dei, ἡ θεογνωσία, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσιν τινος, Æl.

Noto, σημειόω, Naz. διασημαίνω τι, Xen. ignominiâ, ἀτιμάζω, id.

Notorius, δηλὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Notus, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, ου, Dem. alicui, τινι, Ælian. ὁ ϗ ἡ εὔγνωστος, ου, Dem. notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρὸς τινὰ, Isocr. Confer *Manifesto*.

Notus, i, ὁ νότος, ου, Aristot.

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, Aristoph. τὸ ξυρὸν, οῦ, Poll.

Novalis, ἡ νεῖος, ου, Theophr. ἡ νεὸς, οῦ, Xen.

Novator, ὁ νεωτεριστὴς, οῦ, Plut.

Novè, νεωστὶ, Xen. καινῶς, Isocr.

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοχμέω; agros, νεόω ἀγροὺς, Naz.

Novellus, νεαρὸς, ὰ, ὸν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, Plut. cujus sunt novem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, Gal.

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, Dem. ὁ ἔνατος μὴν, Plut. ὁ Νοέμβριος, ου.

Novenarius numerus, ἡ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, ὁ ϗ ἡ ἐννήμερος, ου, sacrum, τὰ ἔνατα, ων, Isæus.

Noveni, æ, a, ἔνατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, Hesych.

Novercalis, e, ὁ ϗ ἡ μητρυιώδης, εος, Plut.

Novi, vide *Nosco*.

Novies, ἐννεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης, ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νουμηνία κατὰ σελήνην, Thuc.

Novissimè, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἐσχάτως, id.

Novissimus, ἔσχατος, άτη, ατον, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, Isocr.

Noviter, καινῶς, Isocr.

Novitius, νεαρὸς, ὰ, ὸν, Plut. miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου, Dion. Hal.

Novo, νεόω, τι, Aristoph. νεάω τι, Theophr.

Novus, νέος, α, ον, annus, ἔτος, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινὸς, ἡ, ὸν, Aristot. novas res molior, καινοποιέω, Plut. καινουργέω, Plut. novarum rerum studium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, Plut. ἡ νεωτεροποιΐα, ας, Thuc. τὸ φιλόκαινον, Lucian. novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, Aristot. nova facio, νεωτεροποιέω, Hipp.

Nox, ἡ νὺξ, Dem. media, νὺξ μέση, Thuc. intempesta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἀωρία; noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, Xen. noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ Philo. facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, Dem. per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς, usque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαι τι, id.

Noxa, ἡ ἄτη, ης, Dem. Confer *Damnum*.

Noxius, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, Dem. βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, Plato. λυμεὼν τινος, Isocr. βλαπτικὸς, ἡ, ὸν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, εος, Dem.

Nubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιγάμος, ου, Dem. ὡραῖος, αία, αῖον, πρὸς γάμον, seu γάμου, Æl. ἀκμαῖος, αία, αῖον, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, Gal.

Nubilus, a, um, ὁ ϗ ἡ νεφώδης, εος, Aristot. ὁ ϗ ἡ συννεφής.

Nubo, καλύπτω; alicui, γαμέομαι τινι, Plut. συνοικέω τινὶ, Lucian. secundò, δευτερογαμέω, Pand.

Nucetum, ὁ καρυὼν, ῶνος.

Nuceus, καρυηρὸς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς καρυϊνὸς, ἡ, ὸν; oleum, ἔλαιον, Diosc.

Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος, Diosc.

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, Chrys.

Nudius tertius, πρότριτα, Thuc. nudius quartus, ἤδε ἡ ἡμέρα τετάρτη; nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, &c

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, Thuc. caput, ἀποκιδαρόω, LXX.

Nudus, γυμνὸς, ἡ, ὸν; veste, ἐσθῆτος, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀνείμων; sum, γυμνητεύω, N. T. vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, Diod. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, Dem. ἡ φλυαρία, ας, ὁ λῆρος, ου, id. aniles, γραῶν μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρέω, Dem. ἀδολεσχέω, id. φλυαρίαν φλυαρέω, Aristoph.

Nugalis, ὁ ϗ ἡ ληρώδης, εος, Aristoph.

Nugamentum, φλυαρία, ας, Dem.

Nugator, ὁ ληρῶν, οῦντος, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, Plut. φλυαρῶν, ουντος, Isocr. ὁ σπερμολόγος, Dem.

Nugatoriè, ἀδολεσχῶς,

Nugatorius, ὁ ϗ ἡ ληρώδης, εος, Aristot. ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολεσχέω; frustra, τἄλλως, Dem. de aliquo, μάτην φλυαρέω περὶ τινος, id. ῥαψῳδέω μάτην, id. et mentis errore adficior, ληρέω ϗ τετύφωμαι, id.

Nullatenus, οὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. οὐδαμῇ, id.

Nullibi, οὐδαμόθι, Laërt.

Nullus, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, Dem. οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, Isocr. sum, μηδεὶς εἰμι, Soph. alius, nisi, οὐδεὶς ἄλλος, ἤ, Lycurg. μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ' ὅπως, Plato. οὐδαμῶς, Dem.

Num, ἆρα μὴ, Lucian. ἄραγε, Aristoph. num non perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα, Plato.

Numen, τὸ θεῖον, Plut. τὸ δαιμόνιον: numine adflor, ἐνθουσιάζω, id. ἐνθουσιάω, Philo. numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, Arist. ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, Plut. numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, Plut.

Numerabilis, ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν.

Numeratim, καθ' ἀριθμὸν.

Numeratio, ἀρίθμησις, ὁ κατάλογος, Bas.

Numero, ἀριθμέω τι, Xen. Confer *Numerus*.

Numerosè, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.

Numerosus, a, um, πολὺς, λλὴ, λὺ, ἀριθμῷ; oratio, εὔρυθμος λέξις, Aristot.

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ, Dem. oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, Plut. ἄπειρος τὸ πλῆθος, Isocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, Dem. in nullo numero esse, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, id.

Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, ὁ ϗ ἡ περιχρήματος, ου, Plut. bene sum, εὐχρημονέω, Plato.

Nummularius, ὁ ἀργυραμοιβὸς, οῦ, Lucian. ὁ τραπεζίτης, ου, N. T.

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, Aristot. τὸ κέρμα, ατος, N. T.

Nunc, νῦν, Dem. νυνὶ, id. τανῦν, id. ἤδη, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νυνὶ, id.

Nuncio, vide *Nuntio*.

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, Lucian. ἡ ὀνομασία, ας, Aristot.

Nuncupo, προσαγορεύω, Naz. Confer *Nomino*.

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, Poll. ἡ πανήγυρις, Plut.

Nundinalis, e, seu Nundinarius, πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, Aristot. ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, Thuc.

Nundinatio, ἡ καπηλεία, Chrys. ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ, Phil.

Nundinor,

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, Herodot. πρίαμαι τι, Dem. ἀγοράζω.

Nunquam, οὐδέποτε; fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuina existimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, id. μηδέποτε, Isocr. μηδεπώποτε, id. μήποτε, Xen. οὐδένα χρόνον, Isocr. nunquam non. Vide *Semper*.

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μητις; μῶν τις.

Nuntia, ἡ ἄγγελος, Hom.

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, Thuc.

Nuntio, ἀγγέλλω τι, Dem. victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι; τινὶ περὶ τινος, id. Confer *Nuntium*.

Nuntium, ἡ ἀγγελία, Dem. ὁ ἄγγελος, Thuc. verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, Dem. adferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, Plato. accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου, Alciphr.

Nuntius, ὁ ἄγγελος, Dem. ὁ ἀγγέλλων, οντος; nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν; venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, id.

Nuo, νεύω.

Nuper, νεωστὶ, Isocr. ἔναγχος, Dem. πρώην, id. factus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, Plut. genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, id. natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, Joseph. ὁ καὶ ἡ νεόγονος, Herodot. mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανής.

Nuperrimè, ἔγγιστα, Dion. Hal.

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, N. T.

Nuptiæ, ὁ γάμος, Dem. οἱ γάμοι, τὰ γαμικὰ, ῶν, Thuc. nuptias celebro, ποιέω γάμους, id. συντελεῖν τοὺς γάμους, Polyb. ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, Plato. μνηστεύω γάμον τινὸς, id. contraho cum aliquâ, γαμέω τινὰ, Dem.

Nuptialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν; lex, νόμος, Plut. carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, ου; ἡ γαμήλιος ᾠδὴ; festum, τὰ γαμήλια, ων, Gregor. munus, ἡ γαμηλία, ας, Dem.

Nupturio, γαμησείω, Alciphr.

Nuptus, ûs, ἡ μνηστεία; nuptui do aliquem alicui, συνοικίζω τινὰ τινι, Isocr. γαμίζω τινὰ, N. T. ἐκγαμίζω, ibid.

Nurus, ἡ ἐννυὸς, οῦ, ἡ νύμφη, ης, N. T.

Nusquam, οὐδαμοῦ, Dem. ubi, οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου, id. nusquam non, πανταχοῦ; nusquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, Aristot. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, Dem.

Nutatio, ἡ νεύστασις, εως.

Nuto, νευστάζω. Dion. vacillo, σφάλλομαι, Plut.

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ἡν, ὸν, Aristot.

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, Theophr.

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, Xen. τετθεύω τινὰ, Plut.

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, Dem. ἡ διατροφή.

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, Dem. διατρέφω τινὰ. Confer *Alo*.

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, Al. Aphr. ὁ σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, Dem.

Nutritor, ὁ τροφεὺς, Plato, ὁ τροφὸς, id.

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, Isocr. infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, Synes. ἡ τιθήνος, Dion. Long.

Nutus, τὸ νεῦμα, Thuc. Dei, ἡ πομπὴ Θεοῦ, Herodot. πομπὴ θεία, Plut. nutu significo, νεύω. Confer *Innuo*.

Nux, τὸ κάρυον, ου, Diosc. juglans, κάρυον βασιλικὸν; avellana, κάρυον Ποντικὸν; Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης; fagina, κάρυον φήγινον; pinea, κάρυον πιτύϊον, idem. odorata, seu moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου; nucibus ludo, καρυατίζω, Nicet. nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl.

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, Aristot.

Nympha, ἡ νύμφη, ης, Plut.

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ὁ νυμφαιὼν.

Nymphæus, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ, *Vocandi*, ὦ Socrates! ὦ Σώκρατες, Aristoph. *exclamandi*, ô terra & Dii! ὦ γῆ καὶ Θεοί, Dem. ô Dii immortales! ὦ πρὸς τῶν Θεῶν, Xen.

Ob, διὰ, aliquid, τὶ, Dem. Confer *Propter*.

Obæratus, ὁ καὶ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι, Dem. res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινὸς, id.

Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, Suid.

Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, Dem. περινοστέω, id.

Obrutesco, ἐκθηριόομαι, Polyb.

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τι τινι.

Obdormio, seu Obdormisco, κοιμάομαι, Xen. καθυπνόω, id.

Obduco, περιπλάττω, Aristot. auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ; ære, καλύπτω χαλκῷ, id. tenebros alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ, Diosc. τι, cicatrice, ἀπουλέω; aliquid, ἐπουλέω τι, id.

Obduresco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρυνόω, N. T.

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliquâ re, περὶ τινὸς, Dem. ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος τινὶ, id.

Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, N. T. ἡ ὑπείθεια, ας, Cl. Al. ἡ πειθαρχία, ας, Dem.

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, Dem. alicui, πειθαρχέω τινὶ, Isocr. ἀκούω τινος, Dem. ὑπακούω τινι.

Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ; obelo noto, ὀβελίζω, Cic. obeli appositio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφοδεύω; custodias, φυλακὰς, Polyb. munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, Dem. munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου, id. legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν; comitia, ἀρχαιρεσιάζω, Plut. mortem, τελευτάω τὸν βίον. Confer *Morior*.

Obequito, καθιππεύω, Lucian. παριππεύω.

Oberro, περινοστέω, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, Dem. cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδων, id.

Obesitas, ἡ λιπαρότης, Theophr. ἡ πολυσαρκία.

Obeso, λιπαίνω, Eurip.

Obesus, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, Plato. ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος; sum, λιπάω, Plut.

Obex, ὁ μοχλὸς, Thuc. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον. Confer *Impedimentum*.

Obfirmo, ἐπιστηρίζω, Aristot. διαβεβαιόομαι, Plat.

Obgannio, ἀντικνύζομαι.

Objectaculum, τὸ πρόβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, Lucian.

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, Plato. ἡ ἀντιλογία.

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, Aristot.

Objicio, παραβάλλω, τι ἵπποις, Plut. exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, Isocr. me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπὲρ τινος, Dem.

Obiter, παρέργως, Synes. ἐν παρόδῳ, Lucian. ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, Plut. ἀσπουδάστως, Æl.

Obitus, ὁ ὄλεθρος, Dem. Confer *Interitus*, item *Mors*.

Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, Dem. ἡ λοιδορία, ας, Isocr.

Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, Poll. ὁ ἐγκαλων, Dem.

Objurgatorius, ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν.

Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινι, Dem. peccantes, τοῖς ἁμαρτανομένοις; hæc, ἐπιπλήττω ταῦτα, id. aliquem apertè, τινὶ φανερῶς, Isocr.

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Plato.

Oblangueo, ἐκλύομαι, Plut.

Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.

Oblatro, καθυλακτέω, Bas.

Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, Clem. Alex.

Oblectatio, ἡ τέρψις, Isocr. ἡ εὐφροσύνη, Xen.

Oblecto, ψυχαγωγέω, Polyb. aliquem, τέρπω τινὰ, Isocr. aliquâ re, τινὶ, Plut. εὐφραίνω τινὰ, Dem. ἡδύνω.

Obligatio, ἡ κατεγγυὴ, ῆς, Isocr. ἡ ἐνοχή.

Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, Gal. aliquâ re, ἀποδέω τινι, Diosc. aliquem beneficiis, ἀναρτάομαι τινὰ, Xen.

Oblino, περιαλείφω, aliquid, τὶ, Theophr. περιχρίω, Lucian.

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, Hermog. ἡ λόξωσις, εως, Strabo.

Obliquè, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ἡ λοξότης.

Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, Poll. λοξεύω, Proclus. λοξόω, Strabo.

Obliquus, πλάγιος, ία, ιον, Theophr. λοξὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, Aristoph. ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω; memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, Dem. aliquid, ἀπαλείφω τι, id. ἐξαλείφω τι, id.

Oblivio, ἡ λήθη, ης, Dem. ἡ ἀμνηστεία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, Lucian. λήθην ποιεῖσθαι τινος, id. adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, Isocr. λήθην ἐμποιεῖν, τινος, id.

Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, Plato. ὁ καὶ ἡ ἐπιλησμονὴς, έος, N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, Isocr.

Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, Dem. ἀμνημονέω τι, Dem. τινὸς, Isocr.

Oblongus, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, Diod.

Obloquor, θορυβέω, alicui, τινὶ, Dem. παροχλέω τινὶ, N. T. τινὰ, Plut.

Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ου, Dem.

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, Plut. ἀντιβαίνω πρὸς, τι, id. vento, ἀντέχω πνεύματι, Æl.

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmutesco, κωφάομαι, Philo. φιμοῦμαι.

Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, Plut. ἀνθίσταμαι.

Obnixè, συντόνως, Lucian.

Obnoxius, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, legi, τῷ νόμῳ, Dem. rationibus de rebus à se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, id. κατάδικος.

Obnubilo, ἐπινέφω, Aristot.

Obnubilus, ὁ καὶ ἡ ἐπινεφὴς, Aristot.

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliquâ re, τὶ τινι, Plut. σκεπάζω.

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, Aristot.

Obnuntio, καταγγέλλω, Plut.

Oboleo, ἀπόζω, Diosc.

Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, Aristot.

Oborior, ἐπιγίνομαι, Xen.

Obrepo, ὑπεξέρχομαι, Plut. ὑποδύω, Aristot. παραδύω, Dem.

Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.

Obrepto, παρερπύζω, Suid.

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.

Obruo, ἐγκαταχόω τι, Dion. Hal. συγκαλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ου.

Obscœnè, αἰσχρῶς.

Obscœnitas, ἡ αἰσχρότης, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, Dem.

Obscœnus, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρορρήμων, Poll.

Obscuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, Plut. abolitio, ἡ ἀφάνισις, εως, Dem. ἡ ἀμαύρωσις.

Obscurè, ἀμαυρῶς, Plut.

Obscuritas, τὸ σκότος, Dem. ἡ ἀγνωσία, Dion. Hal. nominis, ἡ ἀδοξία, ας, Dem. sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, Plut. oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. generis, ἡ δυσγένεια, ας, Dion. Hal.

Obscuro, ἐπισκοτέω, Dem. aliquid, συγκρύπτω, seu ἐπισκιάζω τι. id. ἀμαυρόω τι, Philo.

Obscurus, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, lychnus, λυχνίδιον, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀφανὴς, εος, et incerta gratia, καὶ ἄδηλος χάρις, Dem. obscurum erat, ἄδηλον ἦν, Lycurg. obscura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὁμίχλη, ης, Aristot.

Obsecratio, ἡ ἱκετηρία, Dem. ἡ ἱκεσία, Isocr. ἡ προσλιπάρησις, εως,

Obsecro, λιπαρέω, et obtestor, καὶ ἀντιβολέω, Dem. oro et obsecro aliquem, ἱκετεύω τινα καὶ ἀντιβολέω, id. παρακαλέω.

Obsecundo,

Obſecundo, συνεπινεύω; alicui, τινὶ, Plut. alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινὶ τι, Xen. venti obſecundant, ἐπεριάζεσι, Lucian. ἐπερίζεσι, Philo.

Obſepio, περιφράττω, aliquid, τὶ.

Obſequenter, πειθηνίως, Philo. θεραπευτικῶς, Plut.

Obſequentia, ἡ χάρις, Dem. ἡ θεραπεία, Xen.

Obſequiosè, θεραπευτικῶς, Plut. colo, κολακεύω, Xen.

Obſequioſus, θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Obſequium, ἡ ἀνθυπεῖξις, εως, Plut. ἡ ὑπηρεσία. Confer *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω; alicui in aliquo, τινὶ τι, Dem. ὑπεργέω τι τινι, Plut. alicui, χαρίζομαι τινι, Dem.

Obſero, *firmo*, περικλείω, Thuc. *obſemino*, περιφυτεύω.

Obſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ȣ.

Obſervantia, ἡ θεραπεία, Iſocr. omni obſervantiâ colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ, Xen. magnâ obſervantiâ coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρὰ τινὸς, Iſocr.

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, N. T. ἡ ἐπιτήρησις, Naz.

Obſervator, ὁ ἐπίσκοπος.

Obſervatorius, παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν.

Obſervo, ἐπιτηρέω τι, Dem. παρατηρέω τι, Lucian. tempus, τηρέω τὸν καιρὸν, Naz. ἐπιτηρέω καιρὸν, Plut. aliquem, διαφυλάττω τινὰ, Plut. περιοράω τινὰ, Thuc. colo, θεραπεύω, aliquem, τινὰ, Iſocr. ποιέομαι θεραπείαν τινὸς, idem.

Obſes, ὁ ὅμηρος, Thuc. dare aliquem obſidem, παραδῦναι τινὰ ὅμηρον, Dem. διδόναι ὅμηρον τινὰ, Xen. accipere aliquem obſidem, ὁμηρεύω, Philo. obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, Plut.

Obſeſſio, ἡ περικάθησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, ȣ̃ντος, Dem. ὁ πολιορκητὴς, ȣ̃, Athen.

Obſeſſus, πολιορκέμενος, ένη, ενον, Iſocr. urbs, πόλις πολιορκεμένη, id. ab aliquo, καταςὰς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινὸς, id. à diabolo, δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, Plut. δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, N. T.

Obſideo, πολιορκέω, Iſocr. urbem, τὴν πόλιν, Plut. τινὰ, Dem. undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, id.

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, Dem. obſidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Iſocr. περικαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθιςάσθαι εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινὸς, Iſocr. capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, Dem. obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν; tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, Iſocr. ab obſidione ceſſare, παύεσθαι πολιορκίας, Ariſtot.

Obſidionalis, πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν.

Obſignator, ὁ ἐπισφραγιςὴς, ȣ̃, Lucian.

Obſigno, ἐπισφραγίζω τὶ, Plato. literas, κατασημαίνομαι γράμματα, Dem.

Obſiſto, ἐνίςαμαι, alicui, τινὶ, Plut. ἀνθίςαμαι πρὸς τινὰ, Thuc.

Obſoleo, ſeu obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, Bud.

Obſoletè, ἀπηρχαιόμενως, Bud.

Obſoletus, παλαιέμενος, ένη, ενον, Plato. verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα, Dion. H.

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κώλυμα, ατος, Lucian.

Obſtetricatio, ἡ μαίευσις, Plato. ἡ μαιεία, id.

Obſtetricor, μαιεύομαι, Lucian. μαιόομαι, Plut.

Obſtetrix, ἡ ἀκεςρὶς, Hipp. ἡ μαῖα, Plato.

Obſtinatè, αὐθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθαδεία, ας, Plato. ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειςος, ȣ, Plut.

Obſtipo, καταςύφω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ἀ, ὸν, Lucian.

Obſto, ἀνθίςαμαι, alicui, πρὸς τινὰ, Thuc. ἀντιτάττομαι τινι, Xen. πρὸς τινὰ, idem. alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τȣ̃ ὁρᾷν, Herodot. ἐμπόδιον εἰμὶ τȣ̃ μὴ ὁρᾷν, id. ne hoc facias, ἐπέχω σε τȣ̃τȣ, Plut.

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, Plut. παρενοχλέω τινὶ, et τινά.

Obſtringo, ἐπιδέω, Gal. juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, Thuc. aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινὰ, Dem.

Obſtructio, ἡ ἔμφραξις, εως, Heſych.

Obſtructus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφρακτος, ȣ.

Obſtruo, ἐμφράττω, aliquid, τι, Dem.

Obſtupefacio, ἐκπλήττω τινὰ, Herodian.

Obſtupeo, ſeu Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliquâ re, πρὸς τι, Plut. ἀναισθήτως ἔχω, id.

Obſum, βλάπτω τινὰ, Lycurg. Confer *Nocco.*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, Plato. περιςέγω.

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τὶ, Herodian.

Obtenebro, ἐπισκοτέω, Dem.

Obtero, ἐπιτρίβω, Ariſtot.

Obteſtatio, ἡ ἱκετηρία, Dem. ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.

Obteſtor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, Dem. ἐκλιπαρέω τινὰ, Plut. Deum, ἱκετεύω θεὸν, Xen.

Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως, Plut.

Obticeo, ſeu Obticeſco, ἀποσιωπάω, Plut.

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, Iſocr. locum, χώραν ἐπέχω, Dion. Hal.

Obtingit, συμβαίνει, τὶ τινι, Iſocr.

Obtorqueo, διαςρέφω, Theophr.

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ὁ φθόνος, id. ὁ διασυρμὸς, ἡ κακολογία.

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ȣ, Dem. φθονεῖν εἰθισμένος, id. ὁ ϗ ἡ κακολόγος.

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, Lucian. πρὸς τι, id. λοιδορέομαι τινι, id. διασύρω τινὰ, καταλαλέω.

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, Xen.

Obtrunco, ἀποκεφαλίζω N. T.

Obtueor, ἀντιβλέπω, Ælian.

Obtundo, ἀπαμβλόω, Plut. ἐξαμβλόω, Plut. aures, ἐκκωφέω τὰ ὦτα, Lucian.

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, Plut.

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, ȣ̃.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ ςόμα τινὶ, Dem. ἐπιςομίζω τινὰ, idem. aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtusè, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, Lucian. obtuſiſſimè video, ἀμβλύτατα ὁράω, Plut.

Obtutus, ûs, ἡ πρόσοψις, Soph. τὸ βλέμμα, Dem.

Obvallo, χαρακόω, Æſchin.

Obvenio, προσέρχομαι, Dem.

Obverſor, περιΐςαμαι, Dem.

Obverto, ἐπιςρέφω, alicui terga, τὰ νῶτα τινι, Lucian.

Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαι τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινι, Dem. πρὸς τινὰ, Iſocr.

Obvio, ἀπαντάω τινὶ, Xen. ἀντιάζω τινὶ, Plut. ὑπαντιάζω τινὶ, Lucian.

Obvius, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, Dem.

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, ȣ̃, ὁ ἀποσκιασμὸς, ȣ̃.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, N. T. τινὶ, Lucian. κατασκιάζω.

Obvolvo, περιελίττομαι, Plut. aliquid aliquo, περιςέλλω τί τινι, id.

Occa, τὸ βωλόκοπον, ȣ.

Occaleſco, ἀποσκιῤῥόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, Dem. ἡ ἀφορμὴ, ῆς, id. ἡ εὐπορία ας, Iſocr. ultro oblata, καίρος αὐτόματος, Dem. magna, μέγας, Iſocr. mirifica, μέγιςος, Dem. optima, κάλλιςος, Iſocr. apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, Dem. utilis, συμφέρων; ſingularis, εὐπορία πολλὴ; occaſionem quæro, καιρὸν ζητέω; nundinor, πρίαμαι; præbeo, ſeu ſuppedito, παρασκευάζω; accidere, συμβαίνειν; contingere alicui, γίγνεσθαι τινι; incidere, συμπίπτειν; venire, ἐλθεῖν; habere, ἔχειν, id. exſpectare, περιμένειν, Iſocr. prætermittere, παριέναι, Dem. demittere, ἀφιέναι; obſervo, παρατηρέω, id. aucupor, λαμβάνω, Diod. Sic. occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, Dem.

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ȣ.

Occaſus, ûs, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίȣ, Xenoph. ἡ δύσις, εως, Ariſtot. ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκȣ̃ντες, Dem.

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, κατῳδέω, Herodot.

Occepto, ἄρχομαι, Dem. Confer *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, Ariſtot. ἡ ἑσπέρα, Dem.

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ἡ, ὸν, Ptol.

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω τινὰ, Herodot. Confer *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, Al. Aphr. ſol occidit, ἥλιος δύει, ſeu καταδύει.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, Hippocr.

Occiſio, ὁ φόνος, ȣ, Dem. Confer *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, Dem.

Occlamito, καταβράω, Thuc.

Occludo, κατακλείω, Xen.

Occo, βωλοκοπέω, Ariſtoph.

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Confer *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occultè, κρῦφα, Plut. κρυφῆ, N. T. ἀφανῶς, Dem. ἀδήλως, κρύβδην.

Occulto, κρύπτω, Dem. ἀποκρύπτω τὶ, id.

Occultus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, Dem.

Occumbo, τελευτάω, Xen. τελευτάω τȣ̃ βίȣ, id. τὸν βίον, Lucian. Confer *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, Dem. Confer *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, Iſocr. αἱρέω πόλιν, Plut. κατέχω τι, Iſocr. ἐπικαταλαμβάνομαι τινὸς, Æſchin. ἐπέχω τι, Ariſtot. τινὸς, Thuc. occupor in aliquâ re, ἄσχολος εἰμὶ πρὸς τινὶ, Ariſtot. ἄσχολος γίνομαι διὰ τι, Dem.

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, Xen. occurrit mihi aliquid, ὑπέρχεται τι μοι, Iſocr. ἔρχεται μοι ἐπὶ νȣ̃ν, Dem. συναντάω.

Occurſatio, τὸ ἀμάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἔπειμι, Herodian. alicui, τινι, ἀπαντάω τινι, Xen.

Occurſus, ûs, ἡ ἀπάντησις, τὸ συνάντημα.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, ȣ̃, Ariſtot.

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, Ariſtot. τὸ ὀμματίδιον, id.

Ocrea, ἡ κνημὶς, ῖδος, Hom.

Ocreatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κνεμιδοφόρος, ȣ.

Octavum, ὀκτάκις.

Octavus, a, um, ὄγδοος, όη, όον, Thuc.

Octies, ὀκτάκις.

Octingenteſimus, a, um, ὀκτακοσιαςὸς, ἡ, ὸν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, ιαι, ια.

Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, Plut. qui octo dierum eſt, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, id.

October, ὁ πυανεψιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ὀκτώβριος, ȣ.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, Herodian. Confer *Duodeviginti.*

Octogeſimus, ὀγδοηκοςὸς, ἡ, ὸν, Thuc.

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, Ælian.

Octonarius, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, Plut.

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν.

Octuplus, ὀκταπλάσιος, ία, ιον.

Oculatus, ὁ ϗ ἡ πολυόμματος, ȣ, Lucian. ὀξυδερκὴς; teſtis, ὁ αὐτόπτης, ȣ, Xen.

Oculitùs, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, ȣ̃, Dem. τὸ ὄμμα, ατος, Ariſtot. uterque, ἄμφω ὀφθαλμοὶ, Dem. ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adſpicere aliquem oculis, ὁρᾷν τινὰ ὀφθαλμοῖς; occludere alicui oculos, συγκλεῖσαι τινι ὀφθαλμὲς; cui oculus erutus eſt, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, ἀπεςερημένος ὀφθαλμὸν, id. oculos attollo, ἀνακύπτω, N. T. ad oculos paſcendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, Æl.

Ocymum, ſeu ocimum, τὸ ὤκιμον, ȣ, Dioſc.

Ocyor, ὁ ϗ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyùs, ὠκύτερον, ocyſſimè, ὤκιςα.

Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, Xen.

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ȣ, Heſych.

Odi, μισέω τινὰ, Dem. ob aliquid, τινὸς, Plut. aliquid, ἐχθαίρω τι, id. Confer *Odium.*

Odiosè, μισητῶς, δυσκόλως, Dem. ἐχθρωδῶς, id. φιλαπεχθημόνως, Lucian.
Odiosus, μισητὸς, ὴ, ὸν, ςυγερὸς, ὴ, ὸν, φορτικὸς, ὴ, ὸν, et molestus, ϗ ἐπαχθὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, et diis invisus, ϗ ἐχθρὸς θεοῖς, idem.
Odium, τὸ μῖσος, εος, Aristot. in aliquem, τινὸς, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρὸς τινὸς, Plato. dignus qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, Dem. odium conflare alicui, καθιςάναι τινὰ εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, seu διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, Dem. prosequi aliquem odio, νοεῖν τινὶ ἐχθιςα, Ælian. ob aliquid, μισεῖν τινὰ τινὸς, Plut.
Odor, ἡ ὀσμὴ, Thuc. ἡ ὀδμὴ, Lucian. bonus, ἡ εὐοσμία, Theophr. ἡ εὐωδία, idem. malus, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ ἀοσμία, Theophr. odore pascere, ἑςιᾶν τῇ ὀσμῇ, Æl. carens, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, Theophr.
Odorabilis, ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, Ægin. ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, Theophr. ὀσφρητὸς, ὴ, ὸν.
Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, Plut.
Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Odoratus, ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ θυώδης, εος, Theophr.
Odoratus, ûs, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
Odoror, ὀσφραίνομαι, Xenoph.
Odorus, ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, Galen.
Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, Aristot.
Oeconomicus, οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ε, Aristot. sum, οἰκονομέω, N. T.
Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ε, sum, οἰνοπωλέω, Aristot.
Oestrum, ὁ οἶςρος, ε, Plut. oestro exagito, ἐξοιςρέω, Lucian.
Offa, ἡ μᾶζα, ης, Aristoph.
Offella, τὸ μάζιον, Athen. ἡ μαζίσκη, Aristoph.
Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, N. T. ἡ προσκοπὴ, ῆς, Thuc.
Offendo, προσκόπτω; pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, N. T. λίθῳ, ibid. προσπταίω λίθῳ, Plut. aliquem, προσκρούω τινὶ, idem. aliquem aliquâ re, λυπέω τινά τι, Dem. ἔν τινι, id. *Invenio*, quod vide.
Offensa, seu Offensio, ἡ ἀηδία, Dem. τὸ ἀηδὲς, ἡ ἀπέχθεια, id. τὸ πταῖσμα.
Offensiuncula, τὸ πταισμάτιον.
Offenso, προσκρούω, aliquem, τινὶ, Plut.
Offero, προσφέρω, donum et victimam, δῶρον ϗ θυσίαν, N. T. me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτὸν τινὶ, Dion. Hal. me opportunè, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, Plut. me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνες, quæstionem, προτείνω πρότασιν, Aristot.
Officina, τὸ ἐργαςήριον, Plato. ærarii, τὸ χαλκεῖον, Lucian. vitriarii, τὸ ὑαλεργεῖον, textoris, τὸ ἱςυργεῖον, ε, &c.
Officio, βλάπτω, τινὰ, Plato. Confer *Noceo.*
Officiosè, θεραπευτικῶς, Plut. ἐπιμελῶς.
Officiositas, ἡ θεραπεία, ας, Xen.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, Plato. Confer *Obsequiosus.*
Officium, τὸ δέον, οντος, Dem. τὸ καθῆκον, τὸ προσῆκον, οντος, τὸ ἔργον, ε; suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν seu πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει; nullâ in re, ἐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν; mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονέντος ἐςὶ, Dem. Isocr. Æschin. fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφῦ, Dem. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθῦ ἀνδρὸς, Plato. officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, Dion. Hal.
Offuciæ, ὁ φενακισμὸς, ῦ, Philo.
Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινὶ, Diosc.
Oggannio, ἀντικνύζομαι.
Oggero, προβάλλω, τί τινι, Plut.
Oh, Ohe, Oho, ὦ!
Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, Plato. pro fructu, Dem.
Oleagineus, ἐλάϊνος, ίνη, ινον.
Olearis, ἐλαιηρὸς, ὰ, ὸν.
Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ε, Poll.
Oleaster, ἡ ἀγριέλαιος, ε, Theophr.
Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.
Oleo, ὄζω, Diosc. ἀπόζω, Herodot.
Oleosus, ὁ ϗ ἡ ἐλαιώδης, εος, Theophr.
Oleraceus, ὁ ϗ ἡ λαχανώδης, εος, Diosc. λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, Theophr.
Oletum, ὁ ἐλαιῶν, ῶνος, N. T.
Oleum, τὸ ἔλαιον, Xen. cedrinum, τὸ κεδρέλαιον; è cneco, τὸ κνηκέλαιον, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, id. &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι; aliquid, τινὸς, Xenoph. ὀσφραίνομαι τινὸς, Lucian.
Olfactus, ûs, ἡ ὄσφρησις, εως, Diosc.
Olidus, ὁ ϗ ἡ ὀζώδης, εος, Theophr.
Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, Dem. populari rep. usi, τὸ πάλαι δημοκρατέμενοι, idem. τὸ παλαιὸν, Isocr. jam olim, ἐκπάλαι, N. T.
Olitor, ὁ κηπωρὸς, ῦ, ὁ λαχανοπώλης, ε.
Oliva, ἡ ἐλαία, ας, Plato.
Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, N. T.
Olivo, ἐλαιόω, Poll.
Olivum, τὸ ἔλαιον, ε, Diosc.
Olla, ἡ χύτρα, ας, Xen. ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, Plato. testæ, τὰ χυτραῖα, ων, Poll.
Ollaris, χυτραῖος, αία, αῖον.
Ollula, τὸ χυτρίον, ε, Aristot. ἡ χυτρὶς, ίδος, Dion.
Olor, ὁ κύκνος, ε, Aristot.
Olorinus, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, Athen.
Olus, τὸ λάχανον, ε, Theophr. olus colligo, λαχανεύομαι, Lucian. olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας, Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανείζομαι, Theophr. olera perduco, λαχανεύομαι, Strabo.
Olympia, *locus Elidis*, ἡ Ὀλυμπία, ας; ludi, τὰ Ὀλυμπιὰ, ῶν, Dem.
Olympiacus, Ὀλυμπιακὸς, ὴ, ὸν, certamen, ἀγὼν, Aristoph. victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, Herodot.
Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, Gal.
Omasum, ὁ ἐχῖνος, ε, Bas.
Omen, ὁ οἰωνὸς, ῦ, Xen. τὸ οἰώνισμα, ατος, Herodian. pro omine bono habeo, πιςεύω εἶναι ὅτταν ἀγαθὴν, Ælian. πρὸς οἰωνῦ λαμβάνω ἀγαθῦ, Dion. Hal. ominis mali, ὁ ϗ ἡ ἀπόφημος, ε, Suid.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον, ε, Poll.
Ominator, ὁ οἰωνιςὴς, ῦ, Hesych.
Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, Aristot. ominare quæso meliùs, εὐφήμει, Plato.
Ominosus, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιςος, Lucian.
Omitto, παραλείπω, τὶ, Isocr. διαλείπω τι, id. ἐάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, Xen.
Omnifariàm, παντοδαπῶς, παντοίως, Herod.
Omnigenus, παντοῖος, οία, οῖον, Lucian. παντοδαπὸς, ὴ, ὸν.
Omnimodè, παντοίως, Herodian. πανταχῆ, Plut.
Omnimodus, idem quod *Omnigenus.*
Omninò, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. παντῆ, Ælian. παντάπασιν, Plato. differt, τὸ πᾶν διαφέρει, Xen.
Omnipotens, ὁ ϗ ἡ παντοκράτωρ, ορος, N. T. ὁ ϗ ἡ παγκρατὴς.
Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, Sirac.
Omnis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὅσοιπερ, seu ὅσοι, Dem. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, id. ante omnia fac, περὶ παντὸς ποίε, id. omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπε βέλεσθαι, id. omnium maximè, quos ego novi, πάντων μάλιςα, ὧν ἐγὼ οἶδα, Xen.
Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, Diosc.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Onerarius, φορτικὸς, ὴ, ὸν, navis, πλοῖον, Thuc.
Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινά τι, N. T. mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνες, Aristot. navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτε, Dem.
Onerosus, φορτικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.
Onus, τὸ φορτίον, ε, Dem. ὁ φόρτος, ε, Lucian. navis, ὁ γόμος, ε, Poll. jumenti, τὸ σάγμα, ατος, Plut. impono alicui, φορτίζω τινὰ, N. T. majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζομαι, Synes.
Onustus, πεφορτισμένος, ένη, ένον, N. T.
Onychinus, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Diosc.
Onyx, ὁ ὄνυξ, χὸς, Diosc.
Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ε.
Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, N. T. τι, ibid.
Opacus, ὁ ϗ ἡ κατάσκιος, ε, Philo. ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, Plut. σκιερὸς, ὰ, ὸν, Xen.
Opella, τὸ πραγμάτιον, ε.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, do, ut liberor, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, N. T. do, seu navo alicui, σπεδάζω περὶ τινὸς, Plato. περὶ τι, Xen. ὑπὲρ τινὸς, Dem. ἐπὶ τινὶ, Isocr. τι, Plato. in aliquâ re, συμπράττω τί τινι, Plut. multum operæ ponere in aliquâ re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περὶ τι, Aristot. opera danda est, ut habeas, πειρατέον ἔχειν, id. χρὴ σπεδάζειν, ὅπως ἔχῃς, Dem. operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, id. audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκῦσαι, Aristoph. πρῦργε ἐςὶ, Plato. non est operæ pretium, ἐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπεδῆς, Ælian. opera mutua, ἡ συνεργία, ας, Dem.
Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, Aristot.
Operarius, ἐργαςικὸς, ὴ, ὸν; mercede conductus, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, Dem.
Operarius, ὁ ἐργάςηρ, Xen. ὁ ἐργάτης, id.
Operatio, ἡ ἐργασία, Aristot.
Operator, ὁ ἐργάτης, Xen.
Operculum, τὸ πῶμα, ατος, Athen. operculo claudo, πωμάζω, Aristot.
Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.
Operior, καλύπτω. Confer *Tego.*
Operor, ἐργάζομαι; assiduè, συνεχῶς.
Operosè, ἐργαςικῶς, ἐργατικῶς, Plut.
Operosus, ἐργαςικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ε, Isocr. ὁ ϗ ἡ ἐργώδης, et molestus, ὁ ϗ ἡ ἐπίπονος, ε, ϗ χαλεπὸς, Isocr.
Opertè, κρυφῆ, N. T. Confer *Occultè.*
Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, Aristot.
Opertus, καλυπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ κατάςεγος.
Opes, vide *Divitiæ*, item *Auxilium.*
Opifex, ὁ δημιεργὸς, Aristot. ὁ χειροτέχνης, Dion. Hal.
Opificium, ἡ δημιεργία, τὸ δημιέργημα, τὸ χειρέργημα.
Opilio, ὁ προβατεὺς, έως, Aristoph. ὁ ποιμὴν.
Opimè, πιόνως, πολυτελῶς.
Opimitas, ἡ πιότης, ητος, Aristot.
Opimo, πιαίνω, aliquid, τὶ, Aristot.
Opimus, ὁ ϗ ἡ πίων, ονος, Aristot.
Opinabilis, δοξαςὸς, ὴ, ὸν, Plato.
Opinatio, ἡ δοξασία, Suid. τὸ δόξασμα, Plato.
Opinator, ὁ δοξαςὴς, ῦ.
Opinio, ἡ δόξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, προςρίβεσθαι τινι δόξαν τινὸς, Dem. habere talem de aliquo, ὑπαρχεῖν τινι τοιαύτην ὑπόληψιν περὶ τινὸς; consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινὸς; opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ; judicare de re aliquâ, κρίνεσθαι δόξῃ περὶ τινος, id. opinionem fallere alicujus, παρακρέεσθαι δόξαν τινὸς, Isocr. deducere aliquem ab opinione, μεταςῆναι γνώμην seu δόξαν τινὸς; deduci ab opinione, ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, id. opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινὰ, Isocr. opinione celeriùs, θᾶττον ἐλπίδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μεῖζον, Plut. opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπὲρ τινὸς, Æl.
Opiniosus, δοξαςικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Opinor,

Opinor, δοξάζω; malè, κακῶς, Plato. de aliquâ re, περί τινος, id. Confer *Opinio.*
Opiparè, πολυτελῶς, Dem. δαψιλῶς.
Opiparus, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, Dem.
Opitulatio, ἡ βοήθησις. Confer *Auxilium.*
Opitulor, βοηθέω τινὶ, Iſocr. Confer *Auxilior.*
Opium, τὸ ὄπιον, ου, Dioſc.
Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, Dioſc.
Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Iſocr. aliquem docere quid, χρὴ τινὰ διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν, Plato. et neceſſe eſt alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, id.
Opperior, περιμένω, aliquem, τινὶ, Plut. Confer *Exſpecto.*
Oppeto, ἀποίχομαι, Plut. Confer *Morior.*
Oppico, πισσόω, Cl. Al. καταπισσόω τι, id.
Oppidanus, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, Dion. Hal. πολιτικὸς, ἡ, ὸν, id.
Oppidatim, κατὰ πόλιν.
Oppidò, κομιδῆ, Dem. λίαν.
Oppidulum, ἡ πολίχνη, Thuc. τὸ πολίχνιον, Iſocr.
Oppidum, ἡ πόλις, εως, Dem. Confer *Urbs.*
Oppignero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν; alicui ſuas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, παρακατατίθεμαί τινι χρήματα; facultates oppigneratæ ſunt, οὐσία ὑπόκειται, id.
Oppleo, ἀναπληρόω, Plato. Confer *Impleo.*
Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, Dem. manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, Plut.
Opportunè, εὐκαιρῶς, Iſocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, id.
Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Iſocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, id.
Opportunus, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος; tempus, καιρὸς, Herodian. ad aliquid, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, Ariſtot. εἴς τι, Herodian.
Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, Naz.
Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως; ἡ κατάθλιψις; tyrannica, ἡ καταδυναστεία.
Opprimo, καταπιέζω, aliquem iniquè, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Iſocr. bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, Plut.
Opprobratio, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ διαβολὴ, id.
Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, Dem.
Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, Dem. Confer *Exprobro.*
Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, Dem. ἡ εἰσβολὴ, ῆς, id. ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία, id.
Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, Dem. urbis, ὁ πολιορκητὴς, οῦ, Athen.
Oppugno, προσβάλλω; mœnia, πρὸς τεῖχη, Dem. urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, Plut. aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, id.
Ops, ἡ Ῥέα, ας.
Opſonator, ὁ ὀψώνης, ου, Ariſtoph.
Opſonatus, ſeu Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, Plut.
Opſonium, τὸ ὀψώνιον, ου, Plut. τὸ ὀψάριον.
Opſono, ſeu Opſonor, ὀψωνέω, Ariſtoph.
Optabilis, εὐκτὸς, ἡ, ὸν, Dem. alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον, τινι, Lucian. αἱρετὸς.
Optabiliter, εὐκτῶς.
Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, Dem.
Optatò, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχὴν.
Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.
Optimas, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος.
Optimè, βελτίστως, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. me gero, ἀριστεύω, Iſocr.
Optimus, κράτιστος, ίστη, ιστον, Plut. βέλτιστος, η, ον, Thuc. ſum, κρατιστεύω, Iſocr. ἀριστεύω, id.
Optio, ἡ αἵρεσις, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν τινος, eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, idem. accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, id.
Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, Dem. à Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, Iſocr. nefaſta, ἀθέμιστα, Xen. audire aliquem, ποθέω τινὰ ἀκούειν, Dem.
Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, Dem. ἡ εὐπορία. Confer *Divitiæ.*
Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, Dem.
Opulentus, πλούσιος. Confer *Dives.*
Opus, ἔργον, ου, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, Iſocr. ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, Dem. bonum, τὸ ἀγαθούργημα, ατος; malum, τὸ κακούργημα, ατος.
Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Ariſtot. verbis, δεῖ λόγου, id. alicui aliquâ re, δεῖ τινί τινος, idem. προσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliquâ re ad aliquid, δεῖ τινὶ τινος πρός τι, Ariſtot. opus habeo alicujus rei, δέομαί τινος, Iſocr. χρείαν ἔχω τινὸς, N. T. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Æſchin.
Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.
Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, Plut. ἡ χρησμῳδία, Herodot. τὸ μαντεῖον, Dem. τὸ μάντευμα, Plato. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, Iſocr. fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον, id. oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, Dem. petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος, Iſocr. recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, Dem. hoc dicit, μαντεία φησὶ τοῦτο, idem. adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, Plut. conſulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρηστηριάζεσθαι, Diod. Sic.
Oratio, ὁ λόγος, Dem. forenſis, ἡ δικογραφία, Iſocr. λόγος δικανικὸς; orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι; meditor, μελετάω; compono, conficio, συντίθημι; paro, παρασκευάζω, idem. ſcribo, γράφω, Dem. συγγράφω; conficio, ποιέομαι; perficio, ἐξεργάζομαι, id. finio, ἐπιτελέω, Iſocr. edo, ἐκδίδωμι, idem. habeo, λέγω, Dem. adverſus aliquem, δημηγορέω κατά τινος; audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.
Oratiuncula, τὸ λογίδιον, Iſocr.
Orator, ὁ ῥήτωρ, Dem. ὁ λέγων, idem.
Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Ariſtot.
Oratoriè, ῥητορικῶς, Æſchin.
Oratorius, ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Orbatio, ὁ στέρησις, εως, Ariſtot.
Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, Plut.
Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.
Orbis, ὁ κύκλος, ου, Plato. ἡ οἰκουμένη, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.
Orbita, ἡ τροχία, ἡ ἁρματοτροχία, Lucian.
Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, Dem. ἡ ἀτεκνία, Plut. parentum, ἡ ὀρφανία, id.
Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, Xen. liberis, ἀτεκνόω, LXX. Confer *Privo.*
Orbus, πηρώμενος, ένη, ενον, Lucian. liberis, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, αιδος, Dem. parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, id.
Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, Iſocr.
Orcus, ὁ ᾅδης, ου.
Ordinarius, τακτὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Ordinatè, ſeu Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Iſocr. εὐτάκτως.
Ordinatio, ἡ τάξις, Dem. ἡ εὐταξία, Iſocr.
Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plato. omnia benè, διατάττω εὖ ἕκαστα, Xen. milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, Her.
Ordior, ἄρχομαι τινὸς, Plato. ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἱστὸν, Hom. Confer *Inchoo, Incipio.*
Ordo, ἡ τάξις, vitæ, βίου, Iſocr. militum, τὸ τάγμα, Plut. equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum conſtituo ſeu ſervo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, id. obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Iſocr. deſero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, καταττάττω εἰς τάξιν, Lyſ. ordinem militarem duco, ταγματαρχέω, Philo. ordine eo, ſeu procedo, στείχω; ſto, στιχηδὸν ἵσταμαι, Suid. diſpono, στειχίζω, Æſchin. ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, Dem.
Organicè, ὀργανικῶς, Ariſtot.
Organicus, ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Organum, τὸ ὄργανον, ου, Ariſtot.
Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ας, Herodot.
Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, Plato.
Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, N. T. αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, Herodian.
Orificium, τὸ στόμα, ατος, Ariſtot.
Origanum, τὸ ὀρείγανον, ου, Dioſc.
Originalis, ὁ καὶ ἡ ἀρχέγονος, peccatum, ἁμάρτημα.
Originarius, ἀρχικὸς, ἡ, ὸν.
Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, Cic.
Origo, ἡ γένεσις, Plato. ἡ ἀρχὴ, ῆς, id. cauſſa, ἡ αἰτία, Plut. verborum, ἡ ἐτυμολογία, Cic.
Orior, γίνομαι, Xen. ἐπανατέλλω. Confer *Naſcor.*
Oriundus, ὁ καὶ ἡ ἀπόγονος, Dem. ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, Iſocr.
Oriza, vide *Oryza.*
Ornamentum, τὸ κόσμημα, Plato. ὁ κόσμος, Ariſtot. ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναί τινι, Plato.
Ornatè, κεκοσμημένως, χαριέντως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, Ariſtot.
Ornatus, ὁ κόσμος, ου, Dem.
Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.
Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem.
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέω τινα μηδὲν ἀχθεσθῆναι, id. et poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ ἀξιόω τοῦτο, παρὰ πάντων; vos et obſecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω, orationem habeo, ἐρέω, id.
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, Dem.
Orſus, ûs, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. Confer *Initium.*
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας, Baſ.
Orthodoxus, ὁ καὶ ἡ ὀρθόδοξος; ſum, ὀρθοδοξέω, Baſ.
Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, Gramm.
Ortus, γεγονὼς, υῖα, ὸς, Dem. Confer *Natus.*
Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολὴ.
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, Dioſc.
O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, Plato. ſcripſerit, ἔγραψε, Xen. Confer *Utinam.*
Os, oris, τὸ στόμα, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος οὐκ ἔχειν; audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος; obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινά; ἐμφράττειν στόμα, id. in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, Plut. πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, id. aperio et ſolvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, id. contineo, ἔχω στόμα, Soph. in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, Plato. in os ſeu buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, idem. *facies*, ἡ ὄψις, Dem.
Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, Plut.
Oſcitanter, ἀμελῶς, Iſocr. ὀλιγώρως, Dem. ῥαθύμως, ὀκνηρῶς.
Oſcitatio, ἡ χάσμη, ης, Ariſtot.
Oſcito ſeu Oſcitor, χασμάομαι, Al. Aphr.
Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, Xen. alicujus manus et pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας καὶ πόδας, id. complector aliquem et oſculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω, Plut.
Oſculum, *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ στόμιον, ου, Athen. baſium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian. do, καταφιλέω. Confer *Oſculor.*
Oſor, ὁ μισητὴς, οῦ.
Oſſeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστώδης, εος, Athen. ὀστινος, ίνη, ινον.
Oſſiculum, τὸ ὀστάριον, ου.
Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.
Oſtendo, δείκνυμι; aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, Dem. aliquid ſatis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, Iſocr. aliquid manifeſtè, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, Dem. δείκνυμί τι σαφῶς, id. admodum accuratè alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τι τινι, id. alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, Iſocr. me optimè, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, id.
Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, Iſocr. ἡ ἀλαζονεία, ας, Dem. ὁ κομπασμὸς.

Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, Dem. ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, id. ὁ κομπαςής.
Oſtento, ἀλαζονεύομαι, Iſocr. viris, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, id. aliquid, ἐμπομπεύω τινὶ, Dem. κομπάζω.
Oſtentum, τὸ σημεῖον, Dem. τὸ τέρας, Plut.
Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, ου, N.T.
Oſtiatim, κατὰ θύρας.
Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου, τὸ θύριον.
Oſtium, ἡ θύρα, ας, Xen. Confer *Janua*, *Fores*; fluvii, τὸ ςόμα ποταμοῦ, Ariſtot. ἡ εἰσβολὴ, ῆς, Pauſ.
Oſtrea, τὸ ὄςρεον, ου, Plut.
Oſtreoſus, ὁ καὶ ἡ ὀςρεώδης, εος.
Oſtreum, τὸ ὄςρεον, Plut. τὸ ὄςρειον, Athen.
Oſtrinus, ὄςρειος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ σχολίδιον, ου.
Otior, σχολάζω, Dem. ἀργέω. Confer *Otium*.
Otioſe, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, Plato. Æſchin.
Otioſus, ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, όνος, vita, βίος, Dem. σχολαῖος, αία, αῖον.
Otium, ἡ σχολὴ, Dem. ἡ ἀπονία, Plut. ἡ ἀπραξία, id. τὸ ἀπράγμον, ονος, Thuc. ago, σχολὴν ἄγω, Dem. impendo alicui rei, ποιέω πρός τι, Xen. eſſe alicui, γίνεσθαι τινι, Plato ſcribendi, εἶναι τινι γράφειν, Xen. habere, ὑπάρχειν τινὶ, Ariſtot. conſumere in aliquâ re, ἀναλίσκειν εἴς τι, Iſocr. per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν ſeu ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plato. abundo, εὖ ἔχω σχολὴν, Plato.
Ovalis, e, ὁ καὶ ἡ ποειδὴς, έος, Xiph. ὁ καὶ ἡ ᾠωδὴς, εος.
Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, Diod. Hal.
Ovicula, τὸ προβάτιον, ου, Ariſtoph.
Ovile, τὸ ποίμνιον, ου, ἡ αὐλή.
Ovillus, προβάτειος, εία, ειον, Ariſtot.
Ovinus, ὁ καὶ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶας.
Ovis, τὸ πρόβατον, Ariſtot. τὸ μῆλον, ἡ ὄϊς, ὄιος.
Ovo, ἥδομαι, aliquâ re, τινὶ, Iſocr. Confer *Lætor*.
Ovulum, τὸ ᾠάριον, ου, Athen. τὸ ᾠὸν, οῦ, id.
Ovum, τὸ ᾠὸν, οῦ, Ariſtot. pario, ᾠοτοκέω, id. ᾠὸν τίκτω, id. ſterile, ἀνεμιαῖον καὶ ἄγονον, Ælian. producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, id. ovis incubo, ἐπῳάζω, id.
Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, Dioſc.

P.

PABULARIS, e, χορτασματικὸς, ή, όν.
Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ἡ προνομή.
Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.
Pabulatorius, χορταγωγικὸς, ή, όν.
Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago ſeu educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, Xen.
Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, N.T. ἡ νομὴ, ῆς, Xenoph. ὁ χιλὸς, οῦ, id. ἡ βορὰ, præbeo, χιλόω, id.
Pacatè, εἰρηνικῶς, Iſocr.
Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, N.T.
Pacatus, ὁ εἰρηνικὸς, ή, όν, Iſocr. εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, Polyb.
Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, Dem.
Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, N.T. ὁ διαλλακτὴς, οῦ, Dem.
Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, Xenoph. εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηναῖος, αία, αῖον, Thuc.
Paciſcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, N.T. τινὶ δηναρίῳ, ibid. bonâ fide, συναλλάττω μετὰ πίςιν, Ariſtot. de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, Herodot. aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, Xenoph. cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, Dem. de mercede, μισθὸν, id. de cæde, φόνον, id.
Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξιλάομαι τινα, Xen. Confer *Placo*.
Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, Dem. ἡ σύμβασις, εως, Thuc.
Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, Dem. ἡ συνθήκη, ης, id. τὸ συγκείμενον, id. τὸ ὁμολογούμενον, ου, id. ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυλάττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συνθήκην, Iſocr. violare ſeu negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, id.
Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, Dem. παιανίζω, Thuc.
Pedagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, Dem.
Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, Plut. ὁ παιδευτής.
Pædicator, ſeu Pædico, ὁ πυγιςὴς, οῦ.
Pædor, ὁ αὐχμὸς, οῦ.
Pæonia, ἡ παιωνία, ας, Theophr.
Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμαι ἡμέραι.
Paganicus, κωμητικὸς, ή, όν, Syneſ.
Paganus, ὁ κωμήτης, ου, Joſeph.
Paganus, a, um, κωμητικὸς, ή, όν, Syneſ.
Pagatim, κατὰ κώμας, Plut.
Pagella, τὸ σελίδιον, ου, Polyb.
Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, Dion. Hal.
Paginula, idem quod *Pagella*.
Pagus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ὁ πάγος.
Pala, τὸ πάλεθρον, ου, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, Lyſ. ἡ σφενδόνη, ης, Cl. Al.
Palæſtra, ἡ παλαίςρα, ας, Xen.
Palæſtrita, ὁ παλαιςρίτης, ου, Plut.
Palæſtricus, παλαιςρικὸς, ή, όν, Ariſtot.
Palàm, περιφανῶς, adulari, περιφανῶς κολακεύειν, Iſocr. vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, Dem. fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, idem. facere, φανερώματα ποιεῖν; ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, Dem. convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. eſt, ὁμολογεῖται, Iſocr. φανερὸν ἐςὶ πᾶσι, id. πρόδηλον ἐςὶ, Dem.
Palatim, σποράδην, Iſocr.
Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, Athen.
Palatium, τὸ παλάτιον, ου, Plut. τὸ βασίλειον, ου, Iſocr.
Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ου, Galen. ἡ ὑπερῴα, ας, Plut. τὸ ὑπερῷον, ου, Euſtath.
Palea, τὸ ἄχυρον, ου, Xen. τὸ κάρφος.
Palearis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης, εος, Ariſtot.
Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, Ariſtot.
Palimpſeſtus, ἡ παλίμψηςος, ου, Plut.
Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, Iſocr. palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, Suid.
Palla, ἡ χλαῖνα, Hom.
Pallace, ἡ παλλάκη, ης, Ariſtoph.
Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.
Palleo, ſeu Palleſco, ὠχριάω, Herodot.
Palleatus, τριβώνιον ἔχων, ουσα, ον, Lucian. τριβωνοφορέων, ουσα, ον, Plut.
Pallidus, ὠχρὸς, ά, όν, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ λείφαιμος, ου, Galen.
Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.
Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritus, τὸ τριβώνιον, ου, Lucian.
Pallium, τὸ ἱμάτιον, ου, Dem. tritum, τρίβων, ωνος, Athen.
Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως, ὁ ὦχρος.
Palma, *pars manûs*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ὁ φοῖνιξ, ικος, Dioſc. victoria, ἡ νίκη, ης. Confer *Victoria*.
Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, Dioſc.
Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, Theophr.
Palmo, συνδέω, Ariſtot.
Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, Dioſc. ἡ δοχμὴ, ῆς, Pauſ.
Palo, πασσαλεύω, Ariſtoph. σκολοπίζω, σαυρόω, Thuc.
Palor, περιφέρομαι, πλανάομαι, Plato.
Palpamentum, ſeu Palpatio, τὸ θώπευμα, ατος, Plut. ἡ θωπεία, ας, Xen. ἡ ψηλάφησις.
Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, Dioſc.
Palpitatio, ὁ παλμὸς, οῦ, ἡ ἄσπαρσις, εως.
Palpito, σπαίρω, Athen. ἀποσπαρθάζω, Hippocr. προσπαίρω, Plut. πάλλομαι.
Palpo, καταψάω, Xen. adulor, θωπεύω. Confer *Adulor*.
Palpum, ἡ θωπεία, ας, Xen.
Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, Plut. ἐναγώνιος καὶ ςρατηγητικὴ ἐσθὴς, id.
Paludatus, χλαμυδωτὸς, ή, όν.
Palumba, et Palumbes, ὁ φάττος, ου, Lucian. ἡ φάσσα, ſeu φάττα, Epiph.
Palumbinus, φάσσινος, ίνη, ινον.
Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, Dioſc. ἡ χάραξ, ακος, Ariſtoph.
Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, Plato. ἡ λίμνη, ης, ut Maeotis, Μαιῶτις, ιδος, Pauſ.
Paluſter, ſeu Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, Plut. ὁ καὶ ἡ λιμνώδης, εος, id. ἕλειος, εία, ειον, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, εος, id.
Pampinaceus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, Athen.
Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, οῦ, ἡ βλαςολογία, ας, Theophr.
Pampineus, ὁ οἰνάρεος, έα, εον, Athen.
Pampino, οἰναρίζω, Athen. βλαςολογέω, Theophr.
Pampinoſus, ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἴναρον, ου, Theophr. τὸ κλῆμα, ατος, Ariſtot.
Panacea, ἡ πανάκεια, ας, Dioſc.
Panaces, τὸ πανακὲς, έος, Strabo.
Panarium, ἡ κάρδοπος, ου, Lucian.
Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν, Pandect.
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, οῦ, Gal.
Pandiculor, σκορδινάομαι, Ariſtoph.
Pando, κυρτόω, Xen. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, Poll.
Pandus, κορτὸς, ή, όν.
Panegyricus, πανηγυρικὸς, ή, όν, Iſocr.
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, Dem.
Pango, πήγνυμι, Xen. inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινα, Æſchin.
Panicum, ὁ ἔλυμος, ου, Dioſc. terror panicus, τὸ Πανικὸν, οῦ, Cic. Πανικὸς θόρυβος, Plut.
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, Xen.
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, Plut.
Panis, ὁ ἄρτος, ου, Dem. panem facio, ἀρτοποιέω, Xen. formo, διαρτίζω, Bud. panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ου, LXX. dulciarus, ἄρτος ἀρτυτός; furfuraceus, ὁ πιτυρίας, ου, Theodoret. hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, Athen. mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βουτυρίτης, ου; cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, Lucian. bis coctus, ſeu nauticus, ἄρτος δίπυρος, Suid. fermentatus, ζυμίτης, ου, Athen. ſiligineus, ὁ σιλιγνίτης, ου; ſubcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, Philo. excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυςίλη, ης, Euſtath.
Pannoſus, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥακος, ου, Luc.
Pannus, ὁ ῥάκος, ου, N.T.
Panther, ſeu Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, Xen.
Papæ! βαβαὶ, Plato. felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας; laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων, Lucian.
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, Dioſc.
Papavereus, μηκωνικὸς, ή, όν, Athen.
Papilio, ἡ ψύχη, ης, Plut.
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, Ariſtot.
Pappas, ὁ πάππας, ου, Ariſtoph.
Pappo, παππάζω, Hom.
Pappus, ὁ πάππος, ου, Æſchin.
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, Philo. τὸ ἔκζεσμα, ατος, Gal. τὸ φῦμα, ατος, Dioſc.
Papyraceus, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum, ſeu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ου, Theophr.
Par, *æqualis*, ἴσος, ἴση, ἴσον, Dem. ὅμοιος, οία, οιον, Iſocr. numero, ὁ καὶ ἡ ἰσάριθμος, ου, Herodian. eſt, ἄξιον, δίκαιον, προσῆκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμον, ἐςὶ, Dem. Iſocr. *alii*, ſum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι, Plato. πρός τι, Chryſ. pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, Pauſ. quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, εος, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων, Herodot.
Parabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριςος, ου, Naz.
Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, N.T.
Paradoxus, ὁ καὶ ἡ παράδοξος, ου, Lucian.
Paradiſus, ὁ παράδεισος, ου, Xen. N.T.
Parallelus, ὁ καὶ ἡ παράλληλος, ου, Polyb.

Paralyſis, ἡ παράλυσις, εως, Gal.
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ȣ, Heſych.
Paraphraſis, ἡ παράφρασις, εως.
Paraſanga, ὁ παρασάγγας, ſeu παρασάγγης, ȣ, Herodot.
Paraſita, ἡ παράσιτος, ȣ.
Paraſitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
Paraſitor, παρασιτέω, ῶ, Athen. κολακεύω.
Paraſitus, ὁ παρασιτὸς, ȣ̃, Athen. ὁ κόλαξ.
Paratè, κατασκευασμένως, ἑτοίμως, Iſocr.
Paratus, ἕτοιμος, οίμη, οιμον, ad dicendum, λέγειν, Iſocr. ὁ ϰ ἡ πρόθυμος, ȣ, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, Dem. παρασκευασμένος, ένη, ένον, et volens facere, ϰ θέλων ποιεῖν, id.
Parcè, φειδομένως, N. T. εὐτελῶς.
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, Naz. ἡ φειδὼ, όος, Ariſtot.
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen. alicui, τινὸς, Plut. mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτȣ̃, Iſocr.
Parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. φειδόμενος, ένη, ενον, Dem.
Pardus, ὁ πάρδος, ȣ, ἡ παρδαλὶς, έως, Ariſtot.
Parens, ὁ γονεὺς, έως, Dem. ὁ τοκεὺς, έως, id. *plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, Dem.
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, ȣ̃, Lucian. τὰ κτερίσματα.
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, ȣ̃, Plut.
Parento, ſeu Parentor, ἐναγίζω, Pauſ. καθαγίζω, Lucian. κτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Confer *Appareo.* obedio, ὑπακέω. Confer *Obedio.*
Paries, ὁ τεῖχος, ȣ, Thuc.
Parietina, ὁ τεῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, e, ὁ ϰ ἡ πάρισος, ȣ, Polyb.
Pariſitas, τὸ πάρισον, ȣ, ἡ ἰσότης, ητος, Plut.
Pario, τίκτω, Dem. ἀποτίκτω, Plut. ἐκτίκτω, Plato. potentiam, περιποιέομαι δυναςείαν, Ariſtot.
Pariter, ἴσως, Dem. ὡσαύτως.
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, Xen.
Parmatus, ὁ ἀσπιςὴς, ȣ̃, Dem.
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ȣ.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, Dem. copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλὴν, App. Confer *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ȣ, Dem. ὁ πατροκτονήσας, αντος, Lucian. ὁ πατροκτόνος, ȣ, Plut. ὁ πατροφόνος.
Pars, τὸ μέρος, εος; civitatis, πόλεως, Dem. officii, τῶν δεόντων, id. ſuffragiorum, τῶν ψήφων, idem. adverſa, τὸ διάφορον, ȣ, Dion. Hal. in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, Dem. diſtractum eſſe in partes, διεςάναι εἰς μέρη, id. partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, id. partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, Lycurg. σὺν τινι εἶναι, Xen. in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέςερον λαμβάνειν, Naz. aliquâ ex parte, μέρος τι, Thuc. nulla ex parte, μηδαμόθεν; omni ex parte, τῷ παντι, Dion. Hal. πάντη, Ariſtot.
Parſimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ ϰ ἡ μέτοχος, ȣ, Plato. κοινωνὸς, ἡ, ὸν, Dem. operis, συνεργὸς, ἡ, ὸν, id. ſum alicujus rei, μετέχω τινὸς, Iſocr. alicujus cum aliquo, τινὸς τινι, Plato. participem facio alicujus rei, μεταδίδωμι τινος, Iſocr.
Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχή.
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινὸς τινι, Plato. Confer *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, Iſocr.
Particulatim, κατὰ μέρος, Dem.
Partim, κατὰ μέρος, Dem. partim ſuperbè, partim abjectè, partim libidinosè, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως, Dem.
Partio, ſeu Partior, μερίζω, aliquid, τὶ, Ariſtot. cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, Iſocr. τι πρὸς τινα, Dem. Confer *Divido.*
Partitè, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, ȣ̃, Ariſtot.
Partitor, ὁ μεριςὴς, ȣ̃, N. T.
Parturio, ὠδίνω, Plut. τοκάω.
Partus, ûs, ὁ τόκος, ȣ, Ariſtot. ὁ τοκετὸς.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, Plato.
Parum, μικρὸν, Iſocr. μικρῶς, Herodian. abſuit, quin incidiſſent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ περιπεσεῖν, Iſocr. quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ἐκ πολιορκεῖσθαι, Lucian. quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Iſocr. quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, id. quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγȣ, μικρȣ̃ δέω, δέει ποιεῖν, Plato. Iſocr. proſum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, Iſocr.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικρȣ̃.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, ȣ̃, Ariſtot.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, ὸν.
Parvus, μικρὸς, ὰ, ὸν, Dem. parvi facio ſeu pendo aliquid, περὶ ὀλίγȣ ποιέομαι τι, Iſocr. ὀλιγωρέω τινὸς, id. ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, id. πρὸς τι, Æſchin. καταφρονέω τινὸς, id. ἀμελῶς ἔχω τινος, Xen.
Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, N. T.
Paſcho, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσχήματα ἐν χώρᾳ, Dem. oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελέω, Æl. εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, Ach. Tat.
Paſcuum, ὁ νομὸς, ȣ̃, Ariſtot. τὸ βόσκημα, ατος, Plut. boum, τὸ βȣβόσιον, ȣ, Strabo.
Paſcuus, ὁ ϰ ἡ ἔυνομος, ȣ.
Paſſer, ὁ ςρȣθὸς, ȣ̃.
Paſſerculus, τὸ ςρȣθίον, ȣ, Athen.
Paſſim, ἑκάςοτε, Herod. ἀνέδην, Plut. πολλαχȣ̃, Iſocr.
Paſſus, ûs, τὸ βῆμα, ατος, Xen. *menſura*, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, id.
Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ȣ, Celſ.
Paſtinatio, ἡ σκαφεία, ας, Suid.
Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ȣ, Plut.
Paſtio, ἡ νόμευσις, εως.
Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, Xen. *propriè ovium*, ὁ ποιμὴν, ένος, Plato.
Paſtoralis, e, ſeu Paſtoritius, ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, Philo. νομευτικὸς, ſcientia, ἐπιςέμη, Plato.
Paſtus, ûs, ἡ νομὴ, ῆς, Xen. ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, Plut. Confer *Manifeſto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, Baſ. ἡ φανέρωσις, *revelatio*, ἡ ἀνακάλυψις, εως, N. T.
Patella, τὸ λεκάνιον, ȣ, Ariſtoph.
Patenter, ἀνοικτεῖ.
Pateo, ἀνέῳγμαι, Ariſtot. manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, Dem. φαίνομαι.
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, Dem. naturalis, φύσει πατὴρ, id. adoptativus, πατὴρ ποιησάμενος, id. familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ȣ, Plut. patres conſcripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, id. à patre, πατρόθεν, id.
Patera, τὸ δέπας, αος, Athen.
Paternus, πατρῷος, ῴα, ῷον, virtus, ἀρετὴ, Dem. gloria, δόξα, id. πάτριος, ία, ιον, id. πατρικὸς, ἡ, ὸν, amicitia, φιλία, Dem.
Pateſco, ἀνοίγομαι. Confer *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ἡ, ὸν.
Patibilis, e, παθητὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Patibulum, ὁ ςαυρὸς, ȣ̃, Plut.
Patiens, ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, Baſ. laborum, καρτερικὸς, ἡ, ὸν, πόνων, Xen.
Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, Dem. fero aliquid, ἓυ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, Ælian.
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, N. T. ἡ καρτέρησις, εως, Plato. ἡ καρτερία, ας, Dem.
Patina, ἡ λεκάνη, Plut. ἡ λοπὰς, idem.
Patior, πάσχω τι, Iſocr. ὑπομένω τι, Xen.
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, Plato.
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, Dem.
Patriciatus, ûs, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricida, vide *Parricida.*
Patricius, ὁ πατρίκιος, ȣ, ὁ εὐπατρίδης, ȣ, Herodian.
Patriè, πατρικῶς, Ariſtot.
Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, Dem. ἡ παρὰ τȣ̃ πατρὸς ȣ̓σία, id. ἡ πατρῴα ȣ̓σία, Lucian. conſumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν ȣ̓σίαν, Dem. magnum accipio, πολλὴν ȣ̓σίαν παραλαμβάνω παρά τȣ̃ πατρος, id. obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τȣ̃ πατρὸς τελευτὴν, idem. privari ſeu excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, idem. ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων, Iſocr. fraudari ab aliquo, ἀποςερεῖσθαι τῶν πατρῴων, ὑπὸ τινος, Dem.
Patrimus, a, um, ὁ vel ἡ πατὴρ ἐςὶ, ὁ ϰ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος, Plut. οἱ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσιν, Poll.
Patriſſo, πατρίζω, Herodian.
Patrius, πατρικὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Patro, διαπράττω, aliquid, τὶ, Xen.
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, Dem. ἡ προςασία, ας, Plut.
Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, Dem. συνερέω τινὶ, id. συνεῖπον τινι, id. προΐςαμαι, προςατέω.
Patrona, ἡ συνήγορος, ȣ.
Patronus, ὁ συνήγορος, ȣ, Dem. ὁ προςάτης, ὁ σύνδικος, ȣ, id. templi, ὑπὲρ τȣ̃ ἱερȣ, id. patronum deligo legis, αἱρέω σύνδικον τȣ̃ νόμȣ, id. decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπὲρ τινος, id. adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνι τινι, id. adſciſſere ſibi, παρασκευάζεσθαι συνηγορȣ̃ντα ἑαυτῷ, id. deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρȣ́ντων, idem.
Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ȣ̃, Dem. ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, id. ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, id. ὁ ἀνεψιαδȣ̃ς, ȣ̃, idem.
Patruus, ὁ πατράδελφος, ȣ, Dem.
Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν.
Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, Theophr.
Pauculus, πάνυ ὀλίγος, ἡ, ὸν.
Paucus, ὀλίγος, ίγη, ίγον, Thuc. pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, Iſocr. pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, idem. pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθησοντος, id. paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, idem. διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, idem.
Paveo, ſeu Paveſco, περιφοβέομαι, Xen. θαμβέω, aliquid, περιδεῶς ἔχω πρὸς τι, Dem. mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, Xen.
Pavidè, περιδεῶς, Dem. φοβερῶς.
Pavidus, ὁ ϰ ἡ περιδεὴς, έος, Ariſtot. φοβητικὸς, ἡ, ὸν, id.
Pavimento, ἐδαφίζω, τὴν γῆν, Theophr.
Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ȣ, Athen. τὸ δάπεδον.
Pavio, παίω, Plut.
Paullatim, κατὰ μικρὸν, Iſocr. κατ' ὀλίγον, Gal.
Paulliſper, δι' ὀλίγȣ.
Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τȣ́των ἦλθεν, Iſocr. ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, Plut. ante, ὀλίγῳ, ſeu μικρῷ πρότερον; poſt, μικρῷ ὕςερον, Iſocr. prolixiùs, ὀλίγῳ μακρότερον, Dem. majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, Iſocr. plura de aliquâ re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περὶ τινος, Iſocr.
Paullulùm, κατὰ μικρὸν, Dem.
Paullum, ὀλίγον, Iſocr.
Paullus, βαιὸς, ὰ, ὸν, Soph.
Pavo, ὁ ταὼν, ῶνος, Diod. ὁ ταῶς, ῶ, Baſ.
Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, Plato. τὸ θάμβος.
Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, Dem. et inops, ϰ ἀδύνατος, id. ὁ ϰ ἡ ἄπορος, ȣ, et rerum neceſſariarum indigens, ϰ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὢν, id. et improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, id. Confer *Inops.*
Pauperculus, πενιχρὸς, ἡ, ὸν, Ariſtid.
Pauperies, idem quod *Paupertas.*
Paupero, ποιέω τινὰ πένητα, Dem.
Paupertas, ἡ πενία, ας, Dem. ἡ ἀπορία, ας, id. ἡ ἔνδεια, ας, Dem. paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, Dem. πενέσθαι, id. ἀπορεῖν χρημάτων, Iſocr. ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, ſeu πενίαν ἐλθεῖν, ſeu καταςῆναι, idem. Confer *Inopia, Egeſtas.*
Pauſa, ſeu Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.
Pauſo, παύομαι, Xen.
Pavus, ὁ ταὼν, ῶνος, Diod. Sic.

Pauxillatim,

Pauxillatim, feu Pauxillifper, μετὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, Æl.
Pauxillum, κατ' ὀλίγον, Lucian.
Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Pax, ἡ εἰρήνη, ης, Dem. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀθάνατος, id. præclara, καλὴ, id. jufta, æqua, δικαία, id. ἴση ᾗ δικαία, id. periculofa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος ᾗ σφαλερὰ ᾗ ἄπιςος, id. turpis, ignominiofa, αἰσχρὰ, id. turpis et indigna reip. αἰσχρὰ ᾗ ἀνάξιος τῆς πόλεως, id. jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, id. pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, id. pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, Dem. facere, συντιθέναι, id. ποιεῖσθαι, id. πράττειν πρὸς τινα, confequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρὰ τινῶν, idem. fieri, γίγνεσθαι, idem. perfici, ἐπιτελεῖσθαι, idem. effe alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρὸς τινα, id. effe aliquibus inter fe, ὑπάρχειν τισὶ, id. colere cum aliquo, ἄγειν πρὸς τινὰ, Dem. fervare, τηρεῖν, id. cuftodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυροῦσθαι, id. violare, παραβαίνειν, id. folvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrare, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, Dem.
Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, Synef. τὸ παττάλιον, ου, Poll.
Peccotor, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, N. T. ὁ ἁμαρτανων, οντος, Dem. ὁ ἐξαμαρτάνων, idem.
Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, Dem. τὸ ἁμάρτημα, ατος; ne plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanta, τοσαῦτα ᾗ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, id. multa et varia, πολλὰ ᾗ παντοδαπα, id. multa et magna, πολλὰ ᾗ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, id. Confer *Delictum.*
Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεοὺς, Ifocr. multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἰς τινα, Ifocr. fermone et opere in aliquem, λόγῳ ᾗ ἔργῳ εἰς τινα, Plato. ex ignorantiâ, τῇ ἀγνοίᾳ, Xen. in nullâ re, παρανομέω μηδὲν, Ariftot. in aliquâ re, πλημμελέω τι, Xen. in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, Ifocr. Confer *Delictum.*
Pecten, ὁ κτεὶς, κτενὸς, Athen.
Pectino, πείκω, Hefiod.
Pecto, κτενίζω, Herodot.
Pectorale, τὸ περιςήθιον, ου, LXX.
Pectoralis, ὁ ςερνίτης, ου, ἡ ςερνῖτις, ιδος, Poll.
Pectorofus, ὁ ᾗ ἡ εὐρύςερνος, ου, Poll.
Pectunculus, τὸ κτένιον, ου, Athen.
Pectus, τὸ ςέρνον, ου, Xen. τὸ ςῆθος, εος, Hippocr.
Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, fc. ἐπιςήμη.
Pecuarius, ὁ ᾗ ἡ βοσκηματώδης, εος, Euft.
Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, Xen.
Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, ûs, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ία, ιον, τινὶ, Ariftot.
Peculiariter, ἰδίως, Ariftot. ἰδιοτρόπως.
Peculium, τὰ ἴδια, ων, Dem.
Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, Dem. τὰ χρήματα, ων, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινὶ, Ifocr. magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, id. pecuniâ abundare, feu inftructum effe, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem. pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, id. undique conftare, πανταχόθεν ἀγυρίζεσθαι, Dinarch. pecuniâ careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεςι, Dem.
Pecuniarius, χρηματικὸς, ἡ, όν.
Pecuniofus, ὁ ᾗ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ία, ιον, Dem. Confer *Dives.*
Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, Dem. τὸ θρέμμα, ατος, Athen. pecore abundans, ὁ ᾗ ἡ πολυθρέμματος, ου, Jofeph.
Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, Theophr.
Pedamen, feu Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, Plut. ἡ καμαξ.
Pedaneus, ποδιαῖος, αία, αῖον, Theophr.
Pedatim, κατὰ πόδας, Herodot.
Pedes, itis, πεζὸς, οῦ, Dem.
Pedefter, feu Pedeftris, e, πεζὸς, ἡ, ὸν; exercitus, δύναμις, Xen. πεζικὸς, ἡ, ὸν, manus, δύναμις, id. fermo, λόγος πεζὸς, Euftath. pugna, ἡ πεζομαχία, ας, Thuc. pedeftre prælium committo, πεζομαχέω, id.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην, Xen.
Pedica, ἡ πέδη, ης, Dem.
Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, Xen.
Pedicularis, e, ὁ ᾗ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, Laërt.
Pediculofus, ὁ ᾗ ἡ φθειρώδης, εος.
Pediculus, *parvus pes*, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου, Ariftot. *infectum*, ὁ φθεὶρ, ρὸς, Plut.
Pediffequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.
Pediffequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, Dem. pediffequos fecum habere, ἀκολούθους ἔχειν, feu περιάγειν, idem.
Peditatus, ûs, ἡ πεζὴ, feu πεζικὴ δύναμις, Xen.
Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, Al. Aphr.
Pedo, πέρδω, Ariftoph. ἀποπέρδω, id. βδέω.
Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενικὴ, ῆς, ἡ καλαύροψ.
Pedufculus, τὸ ποδάριον, ου, Ariftot.
Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, Jofeph.
Pejero, ἐπιορκέω; temerè, ῥαδίως, Dem. manifeftiffimè, ὅρκους τινὰς περιφανέςατα ἐπιορκέω, id.
Pejor, ὁ ᾗ ἡ χείρων, ονος, Thuc.
Pelagia, ἡ πελαγία, ας, Ariftot.
Pelagius, πελάγειος, εια, ειον, Ariftot.
Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, Dem.
Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Pellax, ἐπαγωγὸς, ἡ, όν.
Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, Ariftoph.
Pellicatus, ûs, ἡ παλλακεία, ας, Dem.
Pellicio, ἐφέλκομαι τινὰ, Plut. aliquem aliquâ re, προσάγομαι τινα τινι, Xen. ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, Herodian. ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, Xenoph.
Pelliceus, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.
Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθέρα, ας, Plut.
Pellitus, ὁ ᾗ ἡ κωδιοφόρος, Strabo.
Pello, ὠθέω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, Plut. diabolum, ἐλαύνω διάβολον, Chryf. è convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, Lucian. è patriâ, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, Ifocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, Ifocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκρούω τὸν ἧλον τῷ ἥλῳ, Lucian.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφαίνομαι.
Pellucidus, ὁ ᾗ ἡ διαφανὴς, έος, Ariftot. διαφαινόμενος, ένη, ενον, id. ὁ ᾗ ἡ διαυγής.
Pelta, ἡ πέλτη, ης, Plut.
Pelafta, ὁ πελταςὴς, οῦ, Xen.
Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, Cl. Al. ὁ λουτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, id.
Penaria cella, ταμεῖον, ου, Ifocr.
Penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.
Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπὸ τινὸς, Lucian. fuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Ælian. ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαι τινος, N. T.
Pendo, ςαθμάομαι, Philo. aliquid aliquo, τὶ τινι, Plato. aliquid, ςαθμάω τι, id.
Pendulus, ὁ ᾗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, Herodot. ὁ ᾗ ἡ μετέωρος.
Penè, παρὰ μικρὸν, Dem. σχεδὸν, id.
Penes, ἐπὶ, me eft, ἐμοὶ κεῖται, Dem. Deum eft, ἐν τῷ Θεῷ ἐςι, id.
Penetrabilis, e, ὁ ᾗ ἡ διάπορος, ου, διαβατὸς, ἡ, όν.
Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ, Polyb. τὸ ἐνδόμυχον.
Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, Lucian.
Penetro, ἐξικνέομαι, διαπείρω, ad fundum, εἰς βυσσὸν, Herodot. flumen, περαιόομαι ποταμὸν, idem.
Penicillum, feu Penicillus, feu Peniculus, feu Peniculum, ὁ σπόγγος, ου, Diofc. inftrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, Plut.
Peninfula, ἡ χεῤῥόνησος, ου, feu χερσόνησος, ου.
Peninfularis, e, ὁ ᾗ ἡ χεῤῥονήσιος, ου, Ælian.
Penis, ἡ κέρκος, ου, Ariftot. *virilis*, ἡ πόσθη, ης, Xen. τὸ ἀνδρεῖον.
Penitùs, ἔνδον, Plut. omninò, σύμπαν, irritus eft, ἀπόλλυται, Dem. perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, id. penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiffimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, Herodian.
Penna, τὸ πτερὸν, ου, Lucian. τὸ πτίλον, ου, Ariftot. pennas amitto, πτεροῤῥυέω, Lucian. produco, πτεροφυέω, id. pennis carens, ὁ ᾗ ἡ ἄπτερος, ου, id.
Pennatus, πτερωτὸς, ἡ, όν, Ariftot.
Penficulatè, ἀκριβῶς. Confer *Accuratè.*
Penficulo, ἐξετάζομαι, Ifocr.
Penfilis, e, idem quod *Pedulus, a, um.*
Penfio, ἡ ἔκτισις, εως, Ariftot.
Penfito, ςαθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφοραν, Ariftot.
Penfiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ου.
Penfo, ἐκτίω, Dem. ἀποτίνω, Plut.
Penfum, τὸ τεταγμένον, ου, Plut.
Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ου, Ifocr. ὁ ὀψών.
Penula, ἡ φαινόλη, ης.
Penum, feu Penus, ὁ βίος, ου, Ifocr.
Penuria, ἡ σπάνη, ης; pecuniæ, τῶν χρημάτων, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τοῦ σίτου, id. virorum, ἀνδρῶν, id. Confer *Inopia.*
Penus, vide *Penum.*
Peplum, feu Peplus, ὁ πέπλος, ου, Xen.
Pepo, ὁ πέπων, ονος, Plut.
Per, πρὸς, *cum genit.* Deos! quis ita demens eft? θεῶν, τις οὕτω εὐήθης ἐςὶ; Dem. ἀνὰ *cum accuf.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, Plut. per fingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, Diofc. κατὰ, *cum accuf.* rex per fe ipfum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιςος ἦν, Dem. διὰ, *cum genit.* per hæc afcendit, διὰ τούτων ἤρθη, idem. παρὰ, *cum accuf.* per veftram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξηται, Dem. in compofitione quando fignificationem intendit, redditur ferè per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, et πάνυ, quando vero quafi tranfitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perftolidus, λίαν ἀνόητος, Ifocr. peradolefcens, ὁ ἄγαν νέος, Xenoph. perdives, μεγάπλουτος, Diod. Sic. perbonus, πανάγαθος, Plato. perlongus, πάνυ μακρὸς, Plato. pereruditus, πολυμαθὴς, Ifocr. perambulo, διοδεύω, Synef. et perinde Adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, Dem. perhoneftè, παγκάλως, id. peraccuratè, λίαν ἀκριβῶς, Ifocr. &c.
Pera, ἡ πήρα, ας, Plut.
Peractio, ἡ τελείωσις, εως, Ariftot.
Peræque, ὁμοίως, Dem. ἐπίσης.
Peræquo, ἰσάζω, ἐπισάζω, Ariftot.
Peragito, διελαύνω, Xen.
Perago, τελέω, Dem. Confer *Finio.*
Peragratio, ἡ περινόςησις, εως.
Peragro, περινοςέω, Plut. περιέρχομαι.
Perambulo, διοδεύω, Synef.
Peranno, διενιαυτίζω.
Perca, ἡ πέρκη, ης, Ariftot.
Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, Herodian.
Percenfeo, καταλέγομαι, Athen. διειμι, Dem.
Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
Percipio, καταλαμβάνω, aliquid fenfu, τὶ αἰσθήσει, Philo. aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρὰ τινος, Æfchin. alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὸς κακίαν, Dem.
Percola, διϋλίζω, Plut. διηθέω, Diofc.
Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, Plato. ἡ ἐρώτησις.
Percontator, ὁ πεύςης.
Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρὰ τινος λόγῳ, id. de aliquâ re, περὶ τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτάω τι, Dem.
Percrebrefco, διαθρυλλέομαι, Xen.
Perculfus, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ὲν, graviffimè metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους, Ælian.
Percunctatio, idem quod *Percontatio.*
Percunctor, idem quod *Percontor.*
Percupio, ὑπερσπουδάζω, Lucian.

Percurro,

Percurro, διατρέχω τι, Thuc. breviffimè, διέρχομαι τι συντομώτατα, Ifocr.
Percuffio, ἡ πλῆξις, Gal. ἡ πληγὴ, Dem.
Percuffor, ὁ πλήκτης, ϐ, N. T.
Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, Dem αἰκίζω τινὰ, Ifocr. πατάσσω τινὰ, id. nummum, κατακόπτω νόμισμα, Herodot. παίω.
Perdifficilis, ὁ ϗ ἡ παγχάλεπος.
Perdifco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, Plato. Confer *Difco*,
Perditè, ὀλεθρίως.
Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, N. T. ὁ ὀλεθρὸς, ῦ, Thuc.
Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, ῦ, N. T. ὁ λυμεὼν, ῶνος, Ifocr.
Perditus, ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς, homo, ὁ πανώλεθρος, ϐ, Baf. ὁ κακϐργος, ϐ, Dem. ὁ παμπόνηρος, ϐ, id.
Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίϐειν περί τι, Ifocr.
Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, Ariftot.
Perdo, amitto, ἀποϐάλλω, Xen. vafto, deleo, aliquos, ἀπόλλυμι τινας, Dem. urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Ifocr. corrumpo juvenes, διαφθείρω νέϐς, Plato.
Perduco, διάγω, exercitum, ςρατίαν, Thuc. aliquid ad finem, διανύω τι, Xen. ἄγω τι πρὸς τέλος, Herodian. aliquo rempublicam, προσάγω ἐις τινα πόλιν, Dem.
Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.
Perduellis, ὁ πολέμιος, ϐ.
Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, N. T.
Peredo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, Plut.
Peregrè, ἐπὶ ξένης, dego, feu abfum ; ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος, Ifocr. hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε ἐις ἄλλον τόπον, Plato. fum vel ago, ξένην οἰκέω, Chryf. redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, Dem. ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, id. in urbem, ἐπιδημέω ἐις τὴν πόλιν, Æfchin.
Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, Dem. ἡ ἀποικία.
Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ϐ, ὁ ἀποδημῶν, ῦντος, Xen.
Peregrinè, ξενικῶς, Plato.
Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, ῦ, ἡ ξενία, ας, Dem.
Peregrinor, ἀποδημέω, Dem. Confer *Peregrè*.
Peregrinus, ξένος, ένη, ένον, genere, γένει, Dem. ξενικὸς, ή, ὸν, turba, ὄχλος, Thuc. ὁ ϗ ἡ ὑπερόριος, ϐ ; res et impoffibilis alicui, πρᾶγμα ϗ ἀδύνατον τινι, Dem. fum, ξενίζω, Dem. et non civis, ξένος εἰμὶ ϗ ϐ πολίτης, id.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως.
Perendie, μεταύριον, Bud.
Perennis, e, ὁ ϗ ἡ ἀίδιος, ϐ, gloria, δόξα, Plut.
Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, Ariftot.
Perenno, διετίζω, Ariftot.
Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuò, τὸν ἅπαντα χρόνον, Dem. turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, id. præ metu, τῷ φόϐῳ, Xen.
Perfectè, τελείως, Dem. ἐντελῶς.
Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, Ariftot.
Perfectus, τέλειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, Ariftot.
Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, Herodian. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, Lucian. famem et fitim, καρτερέω λιμὸν ϗ δίψαν, Xen. labores, ὑπομένω πόνϐς, Ifocr.
Perficio, ἐπιτελέω, τὶ, Ifocr. ἐργάζομαι τι, id. magnum, διαπράττομαι μέγα τι, id.
Perfidè, ἀπίςως, Dem.
Perfidia, ἡ ἀπιςία, ας, Dem.
Perfidiosè, ἀπίςως, Dem.
Perfidiofus, feu Perfidus, ὁ ϗ ἡ παράσπονδος, ὁ ϗ ἡ ἄπιςος, ϐ, erga aliquem, πρὸς τινα, Dem.
Perflo, καταπνέω, Theophr. διαπνέω.
Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, Lucian.
Perfodio, διορύττω, parietem, τεῖχον, Thuc.
Perforo, διατιτράω, Theophr. διατρέω.

Perfrico, διαψήχω ; frontem, παρατρίϐω τὸ μέτωπον, Strabo.
Perfrictio, ἐνδιάτριψις, εως.
Perfringo, καταῤῥήγνυμι τὶ, Dem. διαῤῥήγνυμι τι, id.
Perfruor, ἀπολαύω, aliquâ re, τινὸς, Ifocr.
Perfuga, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ϐ, Plut. ὁ πρόσφυξ, γὸς, Philo. fum, αὐτομολέω, Thuc.
Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινὰ, Plut.
Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiffimum, ἀσφαλεςάτη, Dem. habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, Ifocr. invenire alicui, ἑυρίσκειν τινὶ, id.
Perfundo, διυγραίνω, Hippocr. καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, Ariftot. munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηςϐ ἀνθρώπϐ, Dem. officio fratris, ποιέω τὰ ἔργα ἀδελφϐ, id.
Perfufio, ἡ διαϐροχὴ, ῆς, ἡ δίεσις.
Pergo, βαδίζω, viâ, ὁδῷ, Dem. ulterius, διαπορεύομαι, id. in propofito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, Ariftot. in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, Plut.
Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.
Pergula, ἡ ςοὰ, ᾶς, Xen.
Perhibeo, λέγω, Dem. teftimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, Dem. μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινὸς, Xen.
Perhonorificus, ὁ ϗ ἡ πολύτιμος.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhorrefco, καταθαμϐέομαι, Plut.
Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, Plato.
Periclitor, κινδυνεύω ; de vitâ, ἀποθανεῖν, Plato. de aliquâ re, προκινδυνεύω ὑπὲρ τινος, Ifocr. Confer *Periculum*.
Periculosè, ἐπικινδύνως, Thuc.
Periculofus, ὁ ϗ ἡ κινδυνώδης, εος, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἐπικίνδυνος, ϐ, Dem.
Periculum, ὁ κίνδυνος, ϐ, atrox et horrendum, δεινὸς ϗ φοϐερὸς, Dem. magnum, κίνδυνος μέγας, idem. fummum, extremum, ἔσχατος, id. μέγιςος, id. grave, χαλεπὸς, id. manifeftum, πρόδηλος, id. adferre alicui, κινδύνον φέρειν τινὶ, id. ingruere commune, φέρεσθαι κοινὸν πᾶσι, idem. accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι περὶ τινων, id. effe feu impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινὶ ἐκ τινος, idem. fubeffe, ἐπεῖναι, idem effe conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, idem. redundare in aliquem, ἥκειν ἐις τινὰ, idem. prope effe, πλησίον εἶναι, idem. circumdare aliquem, περιιςάναι τινὰ, id. fufcipere alicujus rei causâ, ἀιρεῖσθαι ὑπὲρ τινος, Dem. ultro, non coactum fubire, προελόμενον ϐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, id. accerfere fibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ, Ifocr. omnia pro aliquâ re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ τινος, Dem. imminens fortiter fuftinere, προσιόντα εὐρώςως ὑπομένειν, id. periclitari, κινδυνεύειν, id. cavere, εὐλαϐεῖσθαι, id. effugere feu evitare, διαφεύγειν, idem. imminens urbi propulfare, ἐφεςηκότα τῇ πόλει διαλύειν, id. amovere feu depellere, ἀφαιρεῖσθαι, idem. in periculo verfari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, Ifocr. in pericula fe conjicere, ἐις κίνδυνον ἑαυτὸν καθιςάναι, id. è periculo eripere, ἐκ κινδύνϐ τινὰ διασώζειν, Dem. extra periculum effe, πόῤῥω τϐ κινδύνϐ εἶναι, id. ἔξω κινδύνϐ εἶναι, Ifocr. fine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαι τι, id.
Perigeus, ὁ ϗ ἡ περίγειος, ϐ, Al. Aphr.
Perimeter, ἡ περίμετρος, ϐ, Polyb.
Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, Plut. Confer *Interficio*.
Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, Ifocr. ac fi quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, id. ut fi quis, ὁμοίως ἂν——ὥσπερ ἂν εἴ τις, id.
Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, N. T.
Periodicus, περιοδικὸς, ή, ὸν, Ptol.
Periodus, ἡ περίοδος, ϐ, Ariftot.
Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, Plut.
Periphrafis, ἡ περίφρασις, εως, Quinctil.
Perifcelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.

Peritè, ἐπιςημένως.
Peritia, ἡ ἐπιςήμη, Dem. rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία πολεμεῖν, id. ex re aliquâ, ἔκ τινος, id.
Peritus, ὁ ϗ ἡ ἐπιςήμων, ονος, Dem. εἰδὼς, υῖα, ὸς, id. rei bellicæ, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος πολέμϐ, id. rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, idem. εἰδήμων.
Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, Dem. committo, vide *Pejero*.
Perjuro, idem quod *Pejero*.
Perjurus, ὁ ϗ ἡ ἐπίορκος, ϐ, Dem. ἐπιορκῶν, ῦσα, ῦν, id.
Perlego, ἐπιλέγομαι, Pauf. orationem, διέρχομαι λογὸν, Ifocr.
Perlinio, feu Perlino, ἐπιχρίω.
Perluceo, διαλάμπω, Ariftot.
Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, Euftath.
Perluftro, κατασκοπέομαι.
Permagnus, ὁ ϗ ἡ παμμεγέθης, εος, Dem.
Permaneo, διαμένω, Dem. in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, id. παραμένω τινὶ, Plato. μένω περί τινος, Ifocr.
Permanfio, ἡ διαμονὴ, ῆς.
Permano, διαῤῥέω.
Permeo, διαϐαδίζω, Bud. διαϐαίνω, διοδύνω, regionem, διοδεύω χώραν.
Permetior, διαμετρέω.
Permeio, προσϐρέω, Dem.
Permifceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρὸς τι, Plut.
Permiffio feu Permiffus, ûs, ἡ συγχώρησις, εως, Ariftot.
Permiftio, ἡ κατάμιξις, εως, Theophr.
Permitto, ἐπιτρέπω, τί τινι, Dem. aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι, idem. aliquem injuriâ adfici, περιόπτομαι τινα ὑϐριζόμενον, Ifocr.
Permotio, ἡ διακίνησις, εως.
Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νϐν, Ariftoph. res, πράγματα, Thuc.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, Ariftot. τὸ ἄλλαγμα, ατος, N. T.
Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τι τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαι τι ἀντί τινος, Ariftot. ἀμείϐομαι τι τινος, Plut. fententiam, ἀλλοιόομαι τὴν γνώμην, Thuc.
Perna, ἡ πέρνα, Strabo. ὁ πετάσων, Athen.
Pernicialis, e, ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, ϐ, Baf.
Pernicies, ἡ βλάϐη, ης, Dem. ὁ ὄλεθρος, ϐ, Thuc. adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμι τὸ, Plato. λυμαίνομαι τι, Dem. τίνω, id. Confer *Exitium*, item *Damnum*.
Perniciofus, βλαϐερὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐξώλης, εος, id. ὁ ϗ ἡ ὀλέθριος, Plato.
Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, Dem.
Perniciter, ὠκέως, Gal.
Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. Confer *Celer*.
Pernocto, νυκτερεύω, Xenoph. διανυκτερεύω, N. T. διαγρυπνέω, in terrâ, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, Thuc.
Pernofco, διαγινώσκω τι, Ariftoph.
Pernox, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ϐ.
Pero, ἡ ἀσκερα, ας, Poll. ἀρϐύλη, ῆς, Gal.
Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ϐ, Ariftot. ἡ ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, Ariftot. ἀνακεφαλαιόω, Dion.
Perofus, διαμισῶν, ῦσα, ῦν.
Perpello, ἐπάγω, Plato.
Perpendiculum, ἡ ςάθμη, ης, Plut.
Perpendo, ςαθμάομαι ; tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, Plut. aliquid mecum, λογίζομαι τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. πρὸς ἐμαυτὸν, id. ἐνθυμέομαι τινος, Ifocr. τι, id. σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, Dem. cum aliquo, μετά τινος, Ifocr. aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, Ifocr. ἐξετάζω τι.
Perperàm, φαύλως, Dem. φλαύρως, Ælian.
Perpes, ὁ ϗ ἡ αἴδιος, ϐ, Plut.
Perpeffio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, Ariftot.
Perpetim, ἀεὶ, Dem. διηνεκῶς.
Perpetior, ὑπομένω τι, Plut. ἀνέχομαι τι, Lucian. τλάω.
Perpetro, διαπράττω τὶ, Dem. piaculum, πράττω ἀσέϐημα, id. fcelus, ἐργάζομαι κακὸν, id. δράω

δράω κακόν τι, Isocr. facinus magnum et præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, Dem.
Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, Arist.
Perpetuò, ἀεὶ, Dem. αἰεὶ, id.
Perpetuo, as, ἀϊδίζω.
Perpetuus, ὁ ϗ ἡ συνεχὴς, έος; bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ȣ; gloria, δόξα, Plut. in perpetuum. εἰς παντελὲς, Ælian.
Perplexè, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, seu sursùm deorsùm volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω ϗ κάτω τὺς λόγȣς ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' ȣ̓δὲν, Hipp.
Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, Naz.
Perplexus, ὁ ϗ ἡ πολύπλοκος, ȣ, Philo. ὁ ϗ ἡ ἄπορος.
Perpluo, καταμβρίζω.
Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.
Perquam, ὡς σφόδρα, Lucian.
Perquiro, ἀναζητέω τὶ, Isocr. ἐξετάζω τι, id. διερευνάω.
Perquisitè, ἐξητασμένως.
Perquisitio, ὁ ἐξετασμὸς, ἡ ἐξέτασις, Lucian.
Perquisitor, ὁ ἐξεταςὴς, ȣ̃, Aristot.
Perrumpo, διαῤῥήγνυμαι τι, N. T. διασπάω.
Perscindo, κατασχίζω τι, Dem.
Perscribo, ἀναγράφω τί, Æschin.
Perscriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, Plut.
Perscriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, Lys.
Perscrutor, idem quod *Perquiro*.
Persecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, Thuc. ὁ διωγμὸς, ȣ̃, Christianorum, Χριςιανῶν, Euseb.
Persecutor, ὁ διώκτης, ὁ καταδιώκων, LXX.
Persentio, seu persentisco, αἰσθάνομαι, Aristop.
Persequor, διώκω, aliquem, τινὰ, Dem. caussam, δίκην, idem. in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, Xenoph. non negligenter rem expono, ȣ̓κ ἀμελῶς διέρχομαι τι, idem. ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, id.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, Plato.
Persevero, ἐπιμένω, in aliquâ re, τινὶ, Plut.
Persica, ἡ Περσικὴ, sc. μηλέα, Theophr. sed fructus est, τὸ Περσικὸν, sc. μῆλον, Diosc.
Persimilis, ὁ ϗ ἡ παραπλήσιος.
Persisto, ἐμμένω, in aliquâ re, τινὶ, Isocr. ἔν τινι, id.
Persolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, Plato. mulctam, ζημίαν, id. pœnam alicui, τίσιν τινὶ, Plut. ἀποτίω τίσιν, Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπὲρ τινος, Lucian. debita, διαλύω χρέα ὑπὲρ τινος, Dem.
Persona, τὸ πρόσωπον, ȣ, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωποληπτέω, ibid. larva, τὸ προσωπεῖον, ȣ, seu προσώπιον, ȣ, Dem. parva, τὸ προσωπίδιον, Poll. comica, πρόσωπον κωμικὸν, Lucian. servilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, personam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. personam alicujus induo, ὑποκρίνομαι τινα.
Personatus, πρόσωπον ὑποδεδυκώς.
Persono, ἐξηχέομαι, N. T.
Perspicacia, seu perspicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, Lucian.
Perspicax, ὁ ϗ ἡ ὀξυδερκὴς, έος, Herodot.
Perspicio, κατείδω τὶ, Isocr. futurum, καθοράω τὸ μέλλον, Dem. aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, id. optimè aliquid, κάλλιςα θεωρέω τι, id. acutissimè, συνθεωρέω τι ἀκριβέςατα, id.
Perspicuè, σαφῶς, significare aliquid, δηλȣ̃ν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, id. ἐπιφανῶς, id. περιφανῶς, id. φανερῶς.
Perspicuitas, ἡ περιφάνεια, ας, tanta rei est, τοσαύτη πράγματος ἐςὶ, Dem. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, Plato.
Perspicuus, ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, έος, id. aliquid et pulchrum, καλόν τι ϗ σαφὲς, id. et brevis oratio, βραχὺς ϗ σαφὴς λόγος, Dem.
Persto, idem quod *Persisto*.
Perstrepo, καταψοφέω.
Perstringo, διασφίγγω, Erasistr. summatim dico, ἐπὶ κεφαλαίων εἴπω, Dem. taxo, καθάπτομαι τινος, Thuc. oculos, περιαςράπτω ὀφθαλμȣ̃ς, Bas.
Persuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, Dem. τινὶ, Plat. alicui aliquid, τί τινα, id. ἀναπείθω τινὰ τι, Plut. μεταπείθω τινα, Xenoph.
Persuasibilis, e, πιθανὸς, ὴ, ὸν, Dem.
Persuasibiliter, πιθανῶς.
Persuasio, ἡ πειθὼ, όος, Plato. ἡ πεποίθησις, εως, N. T. ἡ πεῖσις, εως, Suid. ἡ πεισμονὴ, ῆς, N. T.
Persuasorius, πειςικὸς, ὴ, ὸν, Plato, πειθὸς, ὴ, ὸν, N. T.
Persuasus, πεπεισμένος τὶ, Plut. πεισθεὶς, Dem. persuasum habeo, πέπεισμαι, Isocr.
Pertæsus, ἐξαπορȣ́μενος, ένη, ένον.
Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινὸς, Thuc.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio seu Perterreo, φοβέω τινὰ, Dem. ἐκφοβέω τινὰ, Isocr. δέος ἐνεργάζομαι τινι, Dem. καταφοβέω.
Perterresio, καταπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, Thuc. ἐκπλήττομαι τινι, Dem.
Pertexo, διυφαίνω.
Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, Lucian.
Pertimeo, seu Pertimesco, περιφοβέομαι, Xen.
Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, Plato.
Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείςως, Isocr. resisto, αὐθαδιάζομαι, Plato.
Pertinax, ὁ ϗ ἡ αὐθαδης, εος, Aristot. ὁ ϗ ἡ δύσπειςος.
Pertineo, τείνω, aliquo, seu ad aliquid, πρός τι, Aristot. συντείνω εἰς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκόπον, Aristot. ad aliquem, προσήκω τινὶ, Dem. hoc pertinet ad me, τȣ̃το προσήκει μοι, idem. προσήκει μοι τȣ́των, id. quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, Isocr. τὰ πρός τι ὄντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τȣ̃το ȣ̓δὲν πρὸς ἡμᾶς, ἐςὶ, Plut. quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ, Dem.
Pertingo, διϊκνέομαι, Aristot.
Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, Xen.
Pertraho, ἐφέλκω, Aristot.
Pertundo, διατιτράω, Theophr.
Perturbatè, ταραχωδῶς, Isocr.
Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, et seditio, ϗ ςάσις, Dem. animi, τὸ πάθος, εος, Isocr.
Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, Dem. ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ȣ̃ντος, id. ὁ ταρακτὴς.
Perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον, Dem. τεταραγμένος, ένη, ένον, id. ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, Isocr. rerum status, τεταραγμένα πράγματα, Dem.
Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, ἀναταράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τὸ ςρατόπεδον, idem. exercitum, συνταράττω τὸ ςράτευμα, id.
Pervado, διαχωρέω, Lucian. διαβαίνω.
Pervagor, περιέρχομαι, Dem. περιπλανάομαι.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, κατακομίζω, Thuc.
Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, Dem. ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, idem.
Perversè, διαςραμμένως, pravè, κακοηθῶς, Dem.
Perversitas, ἡ διαςροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, Chrys. morum, ἡ κακοήθεια, ας, Dem.
Perversus, ὁ ϗ ἡ διαςρόφος, ȣ, Eurip. perversa loquor, διεςραμμένα λαλέω, N. T. pravus, ὁ ϗ ἡ παμπόνηρος, ȣ, Dem.
Perverto, παρασύρω, παρακινέω, διαςρέφω, veritatem, τἀληθὲς, Dem. spem alicujus, παραιρέομαι τινα ἐλπίδας, Aristid.
Pervestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, Plut. ἐξιχνιάζω.
Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, Joseph, ἡ αὐθάδεια, ας, Plato.
Pervicax, ὁ ϗ ἡ ἰσχυρογνώμων, Aristot.
Pervigil, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἄϋπνος, ȣ̃, Xen.
Pervigilatio, seu Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, ȣ̃, ἡ ἀϋπνία, ας, Plato.
Pervigilo, ἀγρυπνέω, Xen. διαγρυπνέω, Athen. παννυχίζω.
Pervius, ὁ ϗ ἡ ὁδεύσιμος, ȣ, Strabo. ὁ ϗ ἡ βάσιμος, ȣ, Lucian.
Pervolo, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Peruro, διακαίω, Gal.
Perutilis, ὁ ϗ ἡ πάγχρηςος, μεγαλωφελὴς.
Pervulgo, διαθρυλλέω, Xenoph. διαφημίζω.
Pervulgatus, ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, Plut.
Pes, ὁ πȣ̃ς, ποδὸς, Dem. navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, Lucian. lecti, ὁ κλινόπȣς, όδος, Themist. pedibus ire, πεζεύειν, Lucian. summis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, id. pedem refero, ἀναποδίζω, Herodian. alterum in sepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, Lucian.
Pessimè, κάκιςα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, Dem.
Pessimus, κάκιςος, ίςη, ιςον, Aristot.
Pessulus, τὸ μοχλίον, ȣ, Lucian.
Pessum, κάτω, Dem. eo, καταφέρομαι, Aristot. ἔῤῥω, Xen.
Pessumdo, καταπατέω, Thuc. καταβάλλω.
Pestifer, λοιμικὸς, ὴ, ὸν, Plut. *perniciosus*, ὄλεθρος, ȣ, Dem. μοχθηρὸς, id.
Pestilens, ὁ ϗ ἡ λοιμώδης, εος, Plut. λοιμικὸς, ὴ, ὸν, Philo.
Pestilentia, seu Pestis, ὁ λοιμὸς, ȣ̃, Hippocr. peste infestari, λοιμώττειν, Lucian. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, Isocr.
Petaso, ἡ πέρνα, ης, Strabo.
Petasus, ὁ πέτασος, ȣ, Poll.
Petiolus, τὸ ποδίον, ȣ, Aristot.
Petitio, ἡ αἴτησις, εως, Isocr. τὸ αἴτημα, ατος, N. T. ἡ δέησις, εως, Dem. facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, id. fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρὰ τινος, id.
Petitor, ὁ αἰτητὴς, Suid. ὁ δεόμενος, Dem.
Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, Xen. ab aliquo aliquid, τινὰ τι, idem. ab aliquo, παρὰ τινός τι, Plut. multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι, Dem. Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τενέδȣ, Arrian. aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, Aristot. πρός τινα, Thuc. ςοχάζομαι τινος, Plato. lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, Xen.
Petra, ἡ πέτρα, N. T. ὁ πέτρος, Luc.
Petricosus, seu Petrosus, a, um, ὁ ϗ ἡ πετρώδης, εος, Diosc. locus, τόπος τραχὺς ϗ λιθώδης, Aristot.
Petulans, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, et improbus, ϗ βδελυρὸς, Dem. homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, id. ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος; risus, γέλως, id. sum erga aliquem, ἀσελγὴς εἰμι, seu γίγνομαι εἰς τινα, id.
Petulanter, ἀσελγῶς, et protervè tractare aliquem, προπετῶς χρῆσθαι τινι, Dem. vivo, ἀσελγῶς ζάω, idem. ago, ἀσελγαίνω, idem. aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω, idem.
Petulantia, ἡ ἀσέλγεια, ας; summa, πλείςη, Dem. ἡ προπέτεια, ας, et audacia, ϗ θρασύτης, idem. uti petulantiâ et contumeliâ erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ϗ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, Dem. prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν ȣ̓δὲν ἀσελγείας, idem. coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, id. abstinere à petulantiâ, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, id.
Petulcus, ὁ ϗ ἡ ἀσελγόκερως, ωτος.
Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ȣ, Diosc.
Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, Dem.
Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, Herodot.
Phantasia, ἡ φαντασία, ας, Aristot.
Phantasma, τὸ φάντασμα, ατος, Aristot.
Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, Ælian. ἡ βελοθήκη.
Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ȣ, Poll.
Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ȣ.
Pharmacum, τὸ φάρμακον, ȣ, Galen.
Phasianus, ὁ φασιανὸς, ȣ̃, Athen.
Phiala, ἡ φιάλη, ης, Herodian.
Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.
Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλόλογος, ου, Plut.
Philosophia, ἡ φιλοσοφία, ας, Isocr.
Philosophicus, φιλοσοφικὸς, ἡ, όν.
Philosophor, φιλοσοφέω, Plato.
Philosophus, ὁ φιλόσοφος, ου, Plato.
Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, Herodian.
Philyra, ἡ φίλυρα, ας, Theophr.
Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, Galen.
Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.
Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.
Phœnix, ὁ φοῖνιξ, Aristot.
Phosphorus, ὁ φωσφόρος, ου.
Phrasis, ἡ φράσις, εως, Eustath.
Phrenesis, ἡ φρενῖτις, ιδος, Al. Aphr.
Phreneticus, φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, Galen. sum, φρενιτιάω, seu φρενιτίζω, id.
Phthiriasis, ἡ φθειρίασις, εως.
Phthisicus, φθισικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Phthisis, ἡ φθίσις, εως, Gal.
Phy, φῦ.
Physica, ἡ φυσικὴ, ῆς, Aristot.
Physicus, φυσικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, seu φυσιογνωμοσύνη, ης.
Physiognomon, ὁ φυσιογνώμων, Aristot.
Physiologia, ἡ φυσιολογία, ας.
Piacularis, e, ἀφοσιωματικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, έος; ob cædem, ἀπὸ φόνου, Thuc. ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, res, πρᾶγμα, Plut. crimen, τὸ ἄγος, εος, Herodot.
Piaculo, ἀφοσιόομαι, Plato.
Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, Poll. committo, πράττω ἀσέβημα, Dem. ἔργον ἀσέβαστον ποιέω, id. duco, ἄγος τίθεμαι, Dion. Hal. ἡγέομαι ἀσέβημα, Dem.
Pica, ἡ κίττα, ης, Plut.
Picea, ἡ πίτυς, υος, Herodot.
Piceus, ὁ καὶ ἡ πισσώδης, εος, Theophr. πισσηρὸς, ὰ, ὸν, Galen.
Pico, πισσόω, seu πιττόω, Cl. Al.
Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, Isocr. ὁ ζωγράφος, ου, Plut.
Pictorius, ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν.
Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, Lucian. τὸ ζωγράφημα, ατος, Plato. ἡ ζωγραφία, ας, Philo.
Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.
Piè, εὐσεβῶς, Dem. θεοσεβῶς.
Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
Pietas, ἡ εὐλαβία; erga deos, περὶ τοὺς θεοὺς, Isocr. erga parentes, περὶ γονεῖς, id. pietatem colo, exerceo, εὐσεβείαν ἀσκέω, id. ζάω μετ' εὐσεβείας, id. ostendere erga deos, ἐπιδεικνύναι πρὸς τοὺς θεοὺς, id. servare, διαφυλάττειν, id. violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, Dem.
Piger, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, Isocr. ὀκνηρὸς, Thuc. ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, Plut.
Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, Isocr. ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, id.
Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.
Pigmentum, τὸ φῦκος, εος, Diosc.
Pignero, idem quod *Oppignero.*
Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, Dem. τὸ ἀποτίμημα, ατος, id. ἡ ὑποθήκη, ης, id. exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, id. trado alicui, παραδίδωμι τινὶ, ἐνέχυρον, id. accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, id. habeo alicujus rei, ἔχω τινὸς, id. reposco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, id. fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, id.
Pigrè, ὀκνηρῶς, Bas. ῥαθύμως.
Pigresco, ἀποκνέω, Dem. ῥαθυμέω, id.
Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, Dem. insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, Dem. ἡ ἀργία, ας, id. Confer *Ignavia.*
Pigror, ὀκνέω, Thuc.
Pila, *mortarium*, ἡ ἴγδη, ης, Hesych. lusoria, ἡ σφαῖρα, ας; ludo, σφαιρίζω, Plut. lusus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, Aristot. locus in quo pilâ luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, Athen. pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω; retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, Aristot. columna, ἡ στήλη, ης, Dem. Confer *Columna.*
Pilentum, ὄχημα μετέωρον.
Pileolus, τὸ πιλίδιον, Plato. ὁ πιλίσκος, Diosc.
Pileus, τὸ πιλίον, ου, Plut.
Pilosus, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.
Pilula, τὸ σφαίριον, ου, Theophr.
Pilum, ὁ γρόσφος, ου, Polyb. ὁ ὑσσὸς, οῦ, Plut.
Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, Aristot.
Pinea, ἡ πιτὺς, Herodot. ἡ πιτυΐς, Galen.
Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.
Pineus, πιτύινος, ίνη, ινον, corona, στέφανος, Plut.
Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, Herodian. ζωγραφέω, Plato.
Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, Aristot. τὸ λίπος, εος, Philo. ἡ λιπαρότης, ητος, Theophr. ἡ πιότης, ητος, Aristot. ἡ πιμελή.
Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, Eur. παχύνω, Polyb. πιαίνω, Aristot.
Pinguesco, παχύνομαι, Polyb.
Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, Plato. παχὺς, εῖα, ὺ, Lucian. ὁ πίων, ονος, Aristot.
Pinguiter, λιπαρῶς.
Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*
Pinna, τὸ πτίλον, ου, Aristot.
Pinnatus, πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Pinso, μάσσω, Aristot.
Pinus, ἡ πίτυς, υος, Herodot. ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι, εως, Diosc. granum piperis, ἡ πεπερὶς, ίδος, Athen. refero gustu, πεπερίζω, Diosc.
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω, Aristoph.
Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ, Plato. sum, πειρατεύω, LXX.
Piraticus, πειρατικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, Suid. ἡ ἄπιος, ου, Diosc.
Pirus, ἡ ἄπιος, Diosc.
Piscarius, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, Athen.
Piscatio, ἡ ἁλιεία, ας, Aristot.
Piscator, ὁ ἁλιεὺς, έως, Plut.
Piscatorius, ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Piscatrix, ἡ ἁλιευτρία, ας.
Piscatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, Plut. ἡ ἀγκιστρεία, Aristot.
Pisciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, Plut.
Piscina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, Athen.
Piscis, ὁ ἰχθὺς, ύος, Aristot.
Piscor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, Lucian. ἰχθὺς ἀγρεύω, idem.
Piscosus, ἰχθυώδης, εος.
Piso, μάσσω, Aristot.
Pistacium, τὸ πιστάκιον, ου, Diosc.
Pistillum, ὁ ὕπερος, ου, Hes.
Pistor, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, Aristot.
Pistorius, ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Pistrina, ἡ χειρομύλη, ης, Xen.
Pistrinensis, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Pistrinum, ἡ χειρομύλη, ης, Xen. ὁ χειρομύλων, ονος, Diosc. τὸ ἀλφιτεῖον.
Pistris, ὁ πίστρις, εως, Polyb.
Pistrix, τὸ κῆτος, εος, Athen.
Pistura, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, Xenoph.
Pisum, τὸ πίσον, ου, Galen.
Pitisso, χειλοποτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, Gal. ἡ κόρυζα.
Pituitosus, φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, Gal.
Pius, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, έος, Isocr. ὁ καὶ ἡ θεοφιλὴς, έος, id. neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, Dem. dicere, quæ nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν οὐθ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτὰ, id. sum, εὐσεβέω, Isocr.
Pix, ἡ πίσσα, ης, Plut.
Placabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξίλατος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐδιάλλακτος, ου.
Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρέστησις, εως, Aristot.
Placamen, seu Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, Deorum, ἡ θυσία ἀρεστήριος, Dion.
Placatè, πράως, Dem. εὐμενῶς.
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, Plut.
Placenta, ὁ πλακοῦς, οῦντος, Lucian.
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, Plut. τινὰ, Plato. placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, Dem. ἀρέσκει τι ἐμοὶ, Plut. ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, Plato.
Placidè, πράως, Dem. ἡσυχῶς.
Placidus, πραὺς, εῖα, ὺ, Dem. ἥμερος, έρα, ερον, id. ὁ καὶ ἡ εὐμενής.
Placitum, τὸ ἀρεστὸν, οῦ, Bud.
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Placo, ἱλάσκομαι; aliquem, τινὰ, Plut. Deum, Θεὸν, Lucian. iram Deæ, ἐξιλάομαι τὸ μήνιμα τῆς θεοῦ; aliquem donis, ἐξαρέσκομαι τινὰ δώροις, Dem. equum, πραΰνω ἵππον, Xenoph. alicui aliquem, συνίστημι τινὶ τινα, Isocr. ἐξευμενίζω.
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς; accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ seu παρά τινος, Isocr. infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι, Dem. plagis libididem coërcere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, Bas. plagæ, retia, αἱ ἄρκυες, ων, Diod. Sic.
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, N. T.
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, Plato.
Plagosus, ὁ καὶ ἡ πληγώδης, εος.
Plagula, τὸ περιστρωμάτιον, ου.
Planca, ἡ πλὰξ, ακὸς.
Planctus, ûs, ὁ κοπετὸς, οῦ, Plut. ὁ θρῆνος, planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπὶ τινὰ, N. T.
Planè, prorsus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, Dem. κομιδῇ; adolescentulus, μειρακύλλιον ὢν, idem. ἄρδην; perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, idem. clarè, ἐμφανῶς, Dem. ἐπιφανῶς, id. apertèque dicere, ἀποκεκαλυμένως λέγειν, Isocr.
Planeta, ὁ πλανήτης, ου, Aristot. ἀστὴρ πλανώμενος, Lucian.
Plango, κόπτω, Plut. *lamentor*, θρηνέω. Confer *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, Plut.
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, Aristot. τὸ πεδίον, ου; ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, Dem. in planitiem, πέδονδε, Dion. Hal.
Planta, sc. pedis, τὸ τέλμα, ατος, LXX. *stirps*, τὸ φυτὸν, οῦ, Aristot. τὸ φύτευμα, ατος, Theophr.
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ου, olearum, ἐλαιὼν, Dem. τὸ φυτωρεῖον, ου, Geopon.
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, Aristot.
Planto, φυτεύω, arborem alicui, δένδρον ἐν τινι τόπῳ, Dem. φυτουργέω, Philo.
Planus, ὁμαλὸς, ἡ, όν, Plut. ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, έος, idem. *manifestus*, ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, Dem.
Plasma, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian.
Plataninus, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ου, Plato.
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, N. T.
Plaudo, κροτέω, manibus, τῷ χεῖρε, Xen.
Plausibilis, e, κροτητὸς, ἡ, ὸν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, Chrys.
Plaustralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, Xenoph.
Plaustrum, ἡ ἅμαξα, ης, Herodot. τὸ ὄχημα, duco, ἁμαξεύω, Plut.
Plausus, ûs, ὁ κρότος, ου, Dem. plausu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, Dion. Hal. plausu excipior, κροτέομαι, Lucian. plausum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν, Dion. Hal. et strepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω, Dem. fieri seu oriri, γίγνεσθαι, id.
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, ὁ καὶ ἡ δημώδης, ες, Herodian. τοῦ δήμου ὢν, οὖσα, ὄν, Lucian. δημοτικὸς, ἡ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, Xenoph. ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημεραστὴς, οῦ.
Plebiscitum, τὸ ψήφισμα, ατος, Dem. Confer *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ου, Dem. οἱ πολλοὶ, ῶν, Plut. τὸ πλῆθος, εος, Isocr.
Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, Xenoph. τιμωρέω τινὰ, Dem. capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, Aristot. *plico.* Confer *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, Aristot.
Plenè, ἐκπλέως, *perfectè*, τελείως, Dem.
Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ου, Æschin. πλήρης σελήνη, Lucian. tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς σελήνης κύκλος, Ælian.
Plenitas, seu Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, Plut. τὸ πλῆθος, εος, Galen.

Plenus, ὁ ϗ ἡ πλήρης, εος; aliquâ re, τινὸς, Dem. πλέος, έα, έον, Deo, Θεȣ̃, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ἀνάπλεος, ȣ, favillis, σπίνθηρων, Lucian. μεςὸς, ὴ, ὸν, ſuperbiâ, ὑπερηφανείας, Dem. ſum, aliquâ re, γέμω τινὸς, Xenoph.
Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς, ȣ̃, Plut.
Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, Plut.
Plerumque, τὸ πλεῖςον, Herodian. τὰ πλεῖςα, Ariſtot. ἐπὶ τὸ πολὺ.
Pleuriticus, πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ἰδος, Aet.
Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ἡ πτὺξ, χὸς, Athen. πτυχὴ, ῆς, Eurip.
Placabilis, e, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔπλοκος.
Plicatura, ſeu Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς, Philo.
Plico, πλέκω, coronam, ςέφανον, N. T. purpuram, πτύσσω τὴν ἀλȣργίδα, Plut.
Ploratio, ſeu Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, Ariſtot. τὸ κλαῦμα, Xen. ὀλοφυρμὸς, Thuc.
Ploro, κλαίω, Dem. δακρύω, id.
Ploſtellum, τὸ ἀμαξίδιον, τὸ ἀμαξίον, Suid.
Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*
Pluma, τὸ πτίλον, Ariſtoph. τὸ πτερὸν, Lucian.
Plumarius, ὁ πτιλȣργὸς, ȣ̃.
Plumatus, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Plumbago, ἡ μολίϐδαινα, ης, Dioſc.
Plumbarius, μολίϐδινος, ίνη, ινον, Ariſtot.
Plumbatura, ἡ μολίϐδωσις, εως.
Plumbeus, μολίϐδινος, ίνη, ινον, Ariſtot.
Plumbo, μολιϐδόω.
Plumboſus, ὁ ϗ ἡ μολιϐδώδης, εος.
Plumbum, ὁ μόλιϐδος, ȣ, Plut.
Plumeſco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, Ariſtot.
Plumeus, πτίλινος, ίνη, ινον, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.
Plumoſus, ὁ ϗ ἡ πτιλώδης, εος.
Plumula, τὸ πτίλιον, ȣ.
Pluo, ὕω, Lucian. piſcibus, ἰχθύσιν, Athen. pluit, *Imperſ.* ὕει, Ariſtot.
Plurimum, πλεῖςον, Xen.
Plurimus, πλεῖςος, η, ον, Xenoph. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τȣ̃ παντὸς τι, Chryſ. τιμάω πλείςȣ τι, Dem. ἀντὶ παντὸς, id. ποιέομαι τι ſeu τινὰ περὶ πλείςȣ, id. quamplurimus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάμπλειςος, ȣ, Her.
Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, Dem. pluris facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος, Xen. ποιέομαι τι πλείονος, Iſocr. plus, quam decet ſeu par eſt, plus juſto, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος, Dem. πλεῖον τȣ̃ δέοντος, id. plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείȣς τȣ̃ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, Dem. plus minus, πλέον ἔλαττον, Athen. plus ſatis, πλέον τȣ̃ κόρȣ, Al. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, Dem. improbitas plus, poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς, idem.
Pluſculum, μικρὸν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωςήριον, ȣ.
Pluvia, ἡ ὑετὸς, ȣ̃, Ariſtot. ἡ βροχὴ.
Pluvialis, e, ſeu Pluvius, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, Ariſtot.
Pluvioſus, ὁ ϗ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμϐριος, ία, ιον, Ariſtoph.
Pluto, ὁ Ἀΐδης, ȣ.
Pneumaticus, πνευματικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, Aret.
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ȣ, Xen.
Pocillum, τὸ κυλίκιον, ȣ, Lucian.
Pocœnium, τὸ ἐπίδειπνον, ȣ, Athen.
Poculentus, ὁ ϗ ἡ πότιμος, ȣ, Ariſtot. ποτὸς, ὴ, ὸν, eſculenta et poculenta, ἐδώδιμα ϗ ποτὰ, Herodot.
Poculum, τὸ ποτήριον, ȣ, Plut. τὸ δέπας, inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, Lucian.
Podager, ὁ ποδαγρὸς, ȣ̃, Lucian. ποδαγράων, οντος, Plato.
Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, Plut. ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, Theophr. podagrâ laboro, ποδαγράω, Plato. ποδαγριάω, id.
Podagricus, ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.
Podex, ὁ πρωκτὸς, ȣ̃, Ariſtoph. ἡ ἕδρα, ας, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, Lucian.

Podium, τὸ πόδιον, ȣ, Ariſtot.
Poëma, τὸ ποίημα, ατος, Plut.
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ȣ, Lucian.
Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, Xen. ἡ ζημία, ας, Dem. ἡ δίκη, ης, id. ἡ τιμωρία, ας, idem. magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίςη, Dem. ſumma, ἐσχάτη, idem. levis, μικρὰ, id. digna, ἀξία, id. debita, προσήκȣσα, id. juſta, τιμωρία νόμιμος, id. injuſta ac crudelis, ἄνομος ϗ δεινὴ, Iſocr. capitis, ζημία θανάτȣ, id. pœnam ſtatuo ſeu ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, Dem. debeo pro aliquâ re, ὀφείλω δίκην ἐπὶ τινι, idem. exigo, δίκην αἰτέω, id. ἀπαιτέω, id. ſumo ab aliquo, λαμϐάνω δίκην παρὰ τινὸς, id. ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρὰ τινὸς, Iſocr. ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, Dem. effugio, δίκην δȣ̃ναι διαδράω, idem. pœnâ afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, Iſocr. τιμωρίαν λαμϐάνω παρὰ τινὸς, idem. pœnâ adficior, ζημίαις περιπίπτω, idem. ob aliquid, δίκην δίδωμι τινὸς, idem.
Pœnalis, e, ὁ ϗ ἡ ποίνιμος, ȣ, Soph.
Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, Plut. ἡ μεταμέλεια, ας, Philo. ἡ μετάγνωσις, εως, Iſocr. ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεται μοι τινὸς, Philo. Confer *Pœnitet.*
Pœnitet, μεταμέλει; me alicujus rei, ἐμοὶ τινὸς, Dem. μοί τι, Iſocr. μετανοέω ἐπὶ τι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλει μοὶ ποιήσαντι, Plato.
Poeſis, ἡ ποίησις, εως, Plato.
Poëta, ὁ ποιητὴς, ȣ̃, Plato.
Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Ariſtot.
Poëticè, ποιητικῶς, Dem.
Poëticus, ποιητικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, Plut.
Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Polenta, τὸ ἄλφιτον, ȣ, Dioſc. veſcor, ἀλφιτοσιτέω, Xen.
Polio, ξύω, Theophr. ἐπιξέω, Lucian. λειαίνω.
Polite, γλαφυρῶς, Ariſtot.
Politia, ἡ πολιτεία, ας, Dem.
Politicus, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr.
Politus, ξεςὸς, ὴ, ὸν, γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν.
Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.
Pollen, ἡ παιπάλη, ης, Galen. ἡ γύρις.
Pollentia, ἡ δύναμις, εως, Dem.
Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖςον παρὰ τινι, Plut.
Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, Gal.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, Dem. alicui me facturum aliquid, τινι ποιήσειν τι, idem. ἐπαγγέλλομαι τι ποιήσειν, id. et recipio aliquid, ὑπισχνέομαι ϗ ἀναδέχομαι τι, idem. πίςιν δίδωμι τινὸς, Iſocr. ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσιν τινὰ, Dem.
Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι id. ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, id. et ſpem oſtentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν ϗ ἐλπίδα, idem. pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσεσι, idem. alicujus moveri, ἀποϐλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, id. et promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐπαγγέλμασι τινὸς, Dem. adduci, πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι, id. alicujus falli, ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεων τινὸς, id. ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς τινὸς, id. pollicitationum oblviſci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, id.
Pollicitor, Confer *Polliceor.*
Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, ȣ̃, Diod. Sic. ὁ ἐνταφιαςὴς, ȣ̃, LXX. ὁ κτεριςὴς, ȣ̃.
Pollis, ἡ παιπάλη, ης, Gal.
Pollubrum, τὸ ποδονίπτρον, ȣ, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, Athen.
Polluceo, ἀποθύω, Xen.
Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, Iſocr. manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, Lucian.
Polus, ὁ πόλος, ȣ, Ariſtot.
Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.
Polygamus, ὁ πολύγαμος, ȣ.
Polypus, ὁ πολύπȣς, οδος, Ælian.

Pomarium, μηλὼν, ῶνος; pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, Diod. Sic.
Pomarius, ὁ μηλοπώλης.
Pomeridianus, μεταμεσημερινὸς, ὴ, ὸν; δειλινὸς, deambulatio, περίπατος, Ælian.
Pomilio, ὁ νανὸς, ȣ̃, Ariſtot.
Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ȣ, τὸ πωμήριον, ȣ, Dion Hal. et Plut.
Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, Dem. pompam duco ſeu celebro, πέμπω πομπὴν, id. πομπεύω πομπὴν, id. πομπὰς ἄγω, id.
Pomum, τὸ μῆλον, Dioſc. ὀπώρα, Ælian.
Pomus, ἡ μηλέα, ας, Dioſc.
Pondero, ἵςημι, Xen. ζυγοςατέω, Polyb. æs, ἀφίςημι χαλκὸν, id. conſidero, ςαθμάομαι, Plato.
Ponderoſus, βαρὺς, εῖα, ὺ, Plato. ὁ ϗ ἡ ἐμϐριθὴς, έος, Plut.
Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, Plut. ἡ μνᾶ, ᾶς.
Pondus, ὁ ςαθμὸς, ȣ̃, Dem. qui æquali pondere eſt, ὁ ϗ ἡ ἰσοϐαρὴς, έος, Lucian. onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.
Ponduſculum, τὸ ςάθμιον, ȣ, LXX.
Pone, ὀπίσω, Ariſtot. aliquem, μετὰ τινὰ, Plato.
Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, Plato. in laude, ἐν ἐπαίνῳ, Ariſtot. ἐν ἀρετῆς μέρει, Plato. in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, Dion. Hal. Plut. ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριςον ὑπολαμϐάνω ἐν ἡδονῇ, Ariſtot. in numerum, εἰς ἀριθμὸν Plut. aliquid eſſe, τίθημι εἶναι, Iſocr. operam in aliquâ re, σπȣδάζω περὶ τινος, Plato. περὶ τι, Herodot. σπȣδὴν ἔχω περὶ τινὸς, Plato. πρὸς τι, Dem.
Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη, Plut. τὸ ζεῦγμα ποταμȣ̃, Dion. Hal. pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω Herodian. ſolvo, λύω, idem. ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, Polyb.
Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.
Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, ȣ̃, Plut. ὁ γεφυρωτὴς, ȣ̃, id. ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ȣ, Dion. Hal. ὁ ἱερομνήμων, ονος, Dem. ὁ ἀρχιερεὺς.
Pontificialis, e, ſeu Pontificius, ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, N. T. ἱερατικὸς, Philo.
Pontificatus, ûs, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.
Ponto, τὸ πορθμεῖον, ȣ, Plut.
Pontus, ὁ πόντος, ȣ, Ariſtot.
Popanum, τὸ πόπανον, ȣ.
Popellus, τὸ δημίδιον, ȣ, Ariſtoph.
Popina, τὸ καπηλεῖον, ȣ, Syneſ. τὸ ὀπτανεῖον.
Popinalis, e, καπηλεῖος, η, ον, Ariſtot.
Popinator, ὁ κάπηλος, ȣ, Lucian.
Popinor, ἀσωτεύομαι, Athen. λιχνεύω.
Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, Diod. Sic.
Poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, Plut. ὁ ποππυσμὸς, ȣ̃, Xenoph. poppyſmate adulor, ποππύζω, Ariſtoph.
Popularis, e, δημοτικὸς, ὴ, ὸν, Xen. populi amans, ὁ ϗ ἡ φιλόδημος, ȣ, ſum, δημοτικὸς ϗ πρᾶος γίγνομαι, Ælian.
Popularitas, τὸ δημοτικὸν, ȣ̃, Plut. ἡ δημαγωγία, ας, id.
Populariter, δημοτικῶς, Dem.
Populatio, ἡ πόρθησις, εως, Dem.
Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.
Populeus, αἰγείρινος, ίνη, ινον.
Populor, πορθέω, aliquid, τὶ, Xen.
Populus, *arbor,* ἡ αἴγειρος, ȣ, Theophr.
Populus, *plebs,* ὁ δῆμος, ȣ, Dem. *turba,* ὁ ὄχλος, ȣ, id. ὁ λαὸς, ȣ̃, *genus,* τὸ ἔθνος, εος, id.
Porca, ἡ σῦς, συὸς, Ariſtot.
Porcarius, ὁ χοιροϐότης, ȣ.
Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ȣ, Ariſtoph. ὁ χοιρίσκος, ȣ, Lucian. τὸ δελφάκιον, ȣ, id.
Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, Ariſtot.
Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ȣ, Ariſtoph.
Porcinus, χοίρειος, εία, ειον, Athen. χοίριος, ία, ιον, Gal.
Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator,

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, Aristoph.
Porcus, ὁ χοῖρος, ου, Aristot.
Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, Plin.
Porraceus, πράσιος, ια, ιον, Plato. πρασίζων, ουσα, ον, Diosc.
Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, Naz.
Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plato. dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, Xenoph.
Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως, Ægin. porrigine infestari, πιτυροῦσθαι, Hippocr.
Porro, πόῤῥω, Plato.
Porrum, τὸ πράσον, ου, Diosc.
Porta, ἡ πύλη, ης, Plut. portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portæ custos, ὁ πυλωρὸς, οῦ, Herodot.
Portatorius, κομιστικὸς, ἡ, ὸν, Hippocr.
Portatus, ûs, ἡ κόμισις, εως.
Portendo, προσημαίνω, Xenoph. προφαίνω.
Portentosè, τερατικῶς, Plut.
Portentosus, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, Isocr.
Portentum, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
Porticula, τὸ στοίδιον, ου.
Porticus, ûs, ἡ στοὰ, ᾶς, Xenoph. ἡ παραστὰς.
Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα, Greg.
Portitor, ὁ πορθμεὺς.
Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, Dem.
Porto, φέρω τὶ, Dem. humeris, βαστάζω τὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.
Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, Plut. quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, Poll. quod in portu solvitur, τὸ ἐλλιμένιον, Aristot. quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, Polyb.
Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, Herodian.
Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.
Portulus, τὸ λιμένιον, ου, Strabo.
Portuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.
Portus, ûs, ὁ λιμὴν, ένος, Thuc. portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, Plut. in portu versor, λιμενίζω; portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος, Dem. teneo, κτάομαι λιμένα, Isocr. in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, Dem.
Porus, ὁ πῶρος, ου, Aristot.
Posca, τὸ ὀξύκρατον, ου, Diosc.
Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. Confer *Peto.*
Positio, ἡ θέσις, εως, Aristot. τὸ θέμα, ατος, idem.
Positura, seu Positus, ûs, ἡ θέσις, εως, Aristot.
Possessio, ἡ κτῆσις, εως, Dem. τὸ κτῆμα, ατος, id. Confer *Opes*, *Divitiæ.*
Possessiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, Alciphr.
Possessivus, κτητικὸς, ἡ, ὸν, possessiva nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.
Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος, N. T.
Possibilis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, Dem. ἱκανὸς, ἡ, ὸν, idem. οἷος, οἵα, οἷον; non est possibile, ut sine justitiâ aliquis sit bonus civis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, Xen. Confer *Possum.*
Possibiliter, δυνατῶς.
Possideo, κτάομαι, quædam tutò, τινὰ ἀσφαλῶς, Dem. sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμομαι γῆν, Thuc.
Possum, δύναμαι, Xenoph. οἷος εἰμι, potes, οἷος εἶ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινὰ, Isocr. οἷος τε γίνομαι, administrare urbem, διοικεῖν τὴν πόλιν, id. Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν Ἑλένην λαβεῖν, id. non possum persuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, idem. non potest fieri, ut superetur hostis, seu hostis non potest superari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, Dem. possum referre gratiam, ἱκανὸς εἰμὶ ἀποδοῦναι χάριν, Isocr. non possum hoc facere, ἀδύνατος εἰμὶ τοῦτο πράττειν, Plato. non possum laborare, ἀδυνατέω πονεῖν, Aristot.
Post, μετὰ, *cum accus.* post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, Dem. nonnullis diebus post acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, μετὰ τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ἐπὶ, *cum dat.* post hæc, ἐπὶ τούτοις, Xen. multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, Dem. non multo tempore post, quam, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ, id. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, Dion. Halic.
Postea, ὕστερον; primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπέσταλκεν, ὕστερον λέγουσι, Dem. primum, -deinde-postea, πρῶτον, -ἔπειτα μεταταῦτα, id.
Posteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, Herodian.
Posteri, οἱ ἔκγονοι, ων, Dem. οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ἔπειτα γινόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, id. οἱ ἔπειτα, Lucian. οἱ μετ' ἡμᾶς, id.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, Dem. posteri, vide *Posteri.*
Posterior, ius, ὕστερος, έρα, ερον, Plut. sum aliquâ re, sexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, Plut. non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, Thuc. fio, ἐφυστερίζω, id. posteriores fero, ἐλαττόομαι, Plato. ὑστερέω, Dion. Hal.
Posteriùs, ὕστερον, Dem.
Posterus, ὕστερος, έρα, ερον; dies, ἡμέρα, Plut. ὑστεραῖος, αία, αῖον, id. dixi me postera, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, Plato. in posterum, τολοιπὸν, Dem. εἰς τὸ λοιπὸν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, id.
Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινὰ τινος, Plut.
Posthabeo, idem quod *Postfero.*
Posthac, ὕστερον, Dem. τολοιπὸν, id. μεταταῦτα, id. μετὰ ταῦτα, id.
Posthinc, ἑξῆς, Thuc. ἐφεξῆς, id.
Posthumus, ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος.
Posticum, seu Postica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, Lucian. τὸ παράθυρον, ου, Cl. Alex.
Posticus, ὀπίσθιος, ία, ιον, Xen. ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, id.
Postilena, ἡ ὑπουρὶς, ίδος.
Postis, ἡ παραστὰς, άδος, Poll. ὁ σταθμὸς, οῦ, Herodot.
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.
Postmeridianus, ὁ καὶ ἡ μεταμεσημβρινὸς, ου.
Postmodo, seu Postmodum, ὕστερον, Dem.
Postpono, idem quod *Postfero.*
Postquam, ἐπειδὰν; omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, Dem. morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἀῤῥώστημα συμβῇ, idem ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, idem.
Postremò, Postremùm, τελευτῶν (*Particip.*) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, Dem. primùm nos, postremùm vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, id. alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινὰ, Lucian.
Postremus, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, Dem. τελευτάων, ουσα, άον, id.
Postridiè, τῇ ὑστεραίᾳ, Plato.
Postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινὸς, Thuc.
Postulatio, ἡ αἴτησις, εως, Isocr.
Postulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, Suid.
Postulatum, τὸ αἴτημα, ατος, Bud. ἡ ἀξίωσις, εως, Plut. τὸ ἀξίωμα.
Postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτέομαι δίκαια, Xen. curam, δέομαι φροντίδος, Dem. *accuso.* Confer *Accuso.*
Potabilis, e, ὁ καὶ ἡ πότιμος, ου, Diod. Sic.
Potatio, ἡ πόσις, εως, Thuc. potationis sodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, Isocr.
Potator, ὁ φιλοπότης, ου, Poll.
Potens, δυνατὸς, ἡ, ὸν, Dem. δυνάμενος, ένη, ενον, idem. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, idem. ἰσχύων, ουσα, ον, idem. sum, δύναμαι, Dem. potentior mari, κρείττων θαλάττη, idem. justo, μείζων τοῦ δέοντος, idem. potentem facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ἰσχυρὸν, idem. fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, idem. esse, ἰσχυρὸν εἶναι, idem.
Potentatus, ἡ δυναστεία, ας, Thuc.
Potenter, ἰσχυρῶς, δυνατῶς.
Potentia, ἡ δύναμις, εως, et gloria, καὶ δόξα, Dem. et divitiæ, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, id. et imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi, προέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, Isocr. λαμβάνειν δύναμιν; comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, Ælian.
Potestas, ἡ ἐξουσία, Dem. in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Isocr. urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, idem. potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, id. hoc in meâ potestate est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστι τοῦτο, Isocr. potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπὶ τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινι, Xen. omnia in potestate suâ habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Ælian. potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, Dem.
Potio, ἡ πόσις, εως, Thuc. τὸ πόμα.
Potior, κρατέω, aliquâ re, τινὸς, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, Plut.
Potior, *melior.* Confer *Melior.*
Potissimùm, μάλιστα. Confer *Maximè.*
Potiuncula, τὸ πομάτιον, ου.
Potis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, Dem. Confer *Potens.*
Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκείνοις ἢ, Dem. nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, id. mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, id. habeo aliquid, τίθημί τι προὐργιαίτερον, Thuc. ποιέομαι τι προὐργιαίτερον, Polyb.
Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρύσων φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδωρ, Hom.
Potor, ὁ πότης, ου.
Potorius, ποτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Potulentus, ποτὸς, ἡ, ὸν, Herodot.
Potus, ûs, τὸ πόμα, ατος, Lucian. τὸ ποτὸν, οῦ, Xen. τὸ πότημα, ατος, Diosc. potum do seu præbeo aliquid, ποτίζω τι, Aristot. πιπίσκω τινὰ τινος, Lucian.
Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, Dem. omnibus, περὶ παντὸς, id. præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, Plut. præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, Xen. flere, δακρύειν, Lucian. præ me fero adversam valetudinem, δηλόω πονηρῶς ἔχων, Thuc. lætitiam, φαιδρότερα προσποιέομαι, Ælian. præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χερσὶν ἐστιν ἐμοὶ, idem. in compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.
Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τὶ τινι, Xen. me obedientem magistratui, ἐμαυτον εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, id. me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἴς τι, Isocr. fumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, Isocr. exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφὴν, Dem. utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, Plato.
Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τὶ, Xen. Confer *Caveo.*
Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, Ægin.
Præcedo, παρέρχομαι τὶ, Dem. προβαίνω, προπορεύομαι.
Præcello, ὑπερβάλλω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινι, Xen. Confer *Antecello.*
Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.
Præceps, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, Dem. consiliis, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, Aristot. ὁ καὶ ἡ πρηνὴς.
Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, Isocr.
Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, Isocr. ὁ καθηγεμὼν, όνος, Herodot. Confer *Magister.*
Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, Diod. Sic.
Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, Dem. τὸ παράγγελμα, ατος, Isocr. ἡ παραγγελία, ας, Aristot. bonum seu præclarum, τὸ ἄκουσμα, ατος, καλὸν, Dem.
Præcerpo, προδρέπω.
Præcido, ἐπικόπτω τὶ, Theophr.

Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τὶ τινι, Theophr. mando, ἐπιτάττω τι, Plut. alicui, κελεύω τινὶ, Plato. Confer *Jubeo*, *Mando*. doceo, διδάσκω. Confer *Doceo*.
Præcipitanter, προπετῶς, Isocr.
Præcipitantia, seu Præcipitatio, ἡ κατακρήμνισις, εως; consilii, προπέτεια, ας, Dem.
Præcipitium, ὁ κρημνὸς, ῦ, Thuc.
Præcipito, κατακρημνίζω, Theophr. me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, καταῤῥήγνυμι πολεμίους εἰς χάρακας, Plut. aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, Herodot. aliquem in caput, ἐντραχηλίζω τινὰ, Plut.
Præcipuè, ἐξαιρέτως, Plut. καὶ τὰ μάλιστα, Isocr.
Præcipuus, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, Thuc. ὁ καὶ ἡ πρόκριτος, ου, Dem. κυριώτατος, άτη, ατον; locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, Galen.
Præcisè, ἀποτόμως.
Præcisio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Præcisus, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ου.
Præclarè, περιφανῶς, Dem. περιδήλως, Cl. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, idem. me gero, ἀριστεύω, Xen.
Præclarus, *valdè clarus*, ὁ καὶ ἡ ὑπεραίθριος, *celebris*, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, Dem.
Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἔξοδον, Aristot.
Præco, ὁ κήρυξ, Xen. ὁ σαλπιγκτὴς, Plut.
Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, Dem.
Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, Poll. τὰ ὑποχόνδρια, ων, Diosc.
Præcox, πρώϊος, ία, ιον, Theophr.
Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, Isocr.
Præcursor, ὁ πρόδρομος, ου, Plut.
Præcursus, ûs, τὸ προδρόμημα, ατος.
Præda, ἡ λεία, Xen. ἡ ἄγρα, Herodot. prædam ago, λῄζω, Thuc. λαφυραγωγέω, Plut.
Prædatio, ἡ λῃστεία, ας, Aristot.
Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικὸς, ἡ, ὸν, navis, ναῦς, Thuc. λῃστικὸς, ἡ, ὸν, vita, βίος, Aristot.
Prædatrix, ἡ λῃστρὶς, ίδος.
Prædestino, προορίζω.
Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ἡ, ὸν.
Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.
Prædico, as, κηρύττω, Xenoph. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, Isocr. Confer *Laudo*.
Prædico, is, προεξαγγέλλω, Lycurg. aliquid, προεῖπον τι, Xen. vaticinando, προθεσπίζω, Dion. Hal. προφητίζω, Hippocr.
Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, N. T.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου, Plut.
Prædisco, προμανθάνω, Aristoph.
Præditus, ἔχων, aliquâ re, τὶ, Dem.
Prædives, ὁ καὶ ἡ ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος.
Prædium, τὸ χωρίον, ου, Dem.
Prædo, ὁ λῃστὴς, οῦ, Xen. ὁ λῃστρικὸς, οῦ, Plut. marinus, ὁ πειράτης, ου, Thuc.
Prædor, λῃστεύω, vicos et agros infestans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Herodian. λῄζομαι, Thuc.
Præeo, προάγω, N. T. ὑφηγέομαι, Plut.
Præfaris, προοιμιάζεις, Aristot. προλέγεις.
Præfatio, τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος, præfationem facio, προοιμιάζω, Aristot.
Præfectura, ἡ προστασία, Dem. militaris, ἡ στρατηγία, id. urbana, ἡ ἀστυνομία, Aristot. annonæ, ἡ ἀγορανομία, Suid.
Præfectus, ὁ προστάτης, alicui, τινὶ, Dem. ὁ προστὰς, τινὸς, Plato. ὁ προεστηκὼς, Dem. ὁ ἐφεστηκὼς, idem. ὁ καὶ ἡ ἔπαρχος.
Præfero, προκομίζω, antepono; προτιμάω, aliquid alicui, τὶ τινὸς, Plato. aliquem alicui, προκρίνω τινὰ τινος, Plut. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plato. bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Dem. me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.
Præfica, ἡ ἐγχυτρίστρια, ας, Plato.
Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Plut. καθίστημι τινὰ ἐπὶ τι, Isocr. ἐπὶ τινι, id. aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προστίθημι τινα στρατηγὸν, Dem.
Præfinio, προορίζω, aliquid, τι, N. T.
Præfoco, ἄγχω, Dem.
Præfractè, αὐθαδῶς.
Præfractus, ὁ καὶ ἡ προκατάῤῥηκτος, ου, obstinatus, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος, Dem.
Prægigno, προγεννάω.
Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, Aristot. ἐγκύμων, ονος, Plut. mare, seu masculo, κύουσα ἄῤῥενα, Aristot. sum, κύω, Theophr. κυέω, Aristot. ἐγκύω, id. ἐν γαστρὶ ἔχω, N. T.
Prægnatio, ἡ κύησις, εως, Philo.
Prægrandis, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.
Prægravo, καταβρίθω.
Prægredior, προβαίνω, alicui, τινὶ, Aristot.
Prægressio, ἡ πρόβασις, τὸ πρόβημα.
Prægustator, ὁ προγευστὴς, οῦ, Athen.
Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, Athen. προγευματίζω, Aristot.
Præhendo, vide *Prehendo*.
Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, Aristot.
Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, Dem. προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, id.
Præjudico, προκαταγινώσκω, Dem.
Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.
Prælector, ὁ ἐξηγητής.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. ἁμιλλάομαι τινι, id. συμμίγνυμι τινι, id. Confer *Prælium*.
Prælium, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ ἅμιλλα, ης, id. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. terrestre, μάχη πεζὴ, id. navale, ἡ ναυμαχία, ας, id. equestre, ἅμιλλα ἵππων, Isocr. committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, id. cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρὸς τινὰ, id. ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περὶ τι, Isocr. ποιέομαι ἀγῶνα ὑπὲρ τινὸς, Dem. navale, ναυμαχέω, id. ναυμαχέω ναυμαχίαν, id. pedestre, πεζομαχέω, id. prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὰ μάχῃ, Dem. νικᾶν μάχῃ, id. νικᾶν τὴν μάχην, id. vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, seu μάχην, id. adversâ fortunâ uti in prælio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρὸς τινα, Isocr.
Prælongus, ὁ καὶ ἡ προμήκης, Theophr.
Præluceo, προφαίνω, Lucian. face, δᾳδουχέω, Athen.
Præludium, τὸ προοίμιον, ου, Aristot. τὸ προαύλιον, ου, id.
Prælude, προαυλέω, Aristot. προαναβάλλομαι, Isocr. προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, Galen.
Præmaturè, πρὸ καιροῦ.
Præmaturus, ὁ καὶ ἡ πρόωρος. Confer *Præcox*.
Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.
Præmeditor, προμελετάω, N. T.
Præmissio, ἡ προπομπὴ, ῆς, Plut.
Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρὸς τινα, Plut. προαποστέλλω κήρυκα, Dem. aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημι τινα ἐξαπατᾶν τινὰς, idem.
Præmium, τὸ ἆθλον, Dem. τὸ γέρας, idem. τὸ ἀριστεῖον, id. propono, seu constituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ οὗ, idem. belli in medio positum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ; dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον, id. consequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, id. ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου, Isocr. tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, Dem.
Præmoneo, προπαραγγέλλω, προβιβάζω, N. T.
Præmonstro, προδείκνυμι τὶ, Lucian.
Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, Plut.
Præmunio, προτειχίζω, Plut.
Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.
Prænuntio, προκαταγγέλλω, N. T. προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, Xen.
Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, Plut.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω τὶ, Theophr. bellum, προεξανίσταμαι πόλεμον, Plut.
Præparatio, ἡ παρασκευὴ, Dem. ἡ κατασκευὴ, id.
Præparatò, ἐκ προπαρασκευῆς.
Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαι τινας πρὸς ἀρετὴν, Isocr. aliquem, προασκέω τινὰ, Isocr.
Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, Aristoph. παρεμποδίζω τινὰ. Lucian.
Præpes, ὁ καὶ ἡ ὠκύπτερος, ου, Plut. Confer *Celer*.
Præpollentia, ἡ ἐπικράτησις, εως, Laërt.
Præpolleo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, Aristid. ἐπικρατέω, alicui, τινὸς, Plato. τὶ, Isocr.
Præpondero, σταθμῷ ὑπερέχω, pluris sum, προτερεύω, Gregor. προτερέω, Polyb.
Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio*.
Præpositio, ἡ πρόθεσις, εως, Gramm.
Præposterè, ὕστερον, πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, ὁ καὶ ἡ πρωθύστερος, Gramm. oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, id.
Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, Aristot. τὸ ἐπαγώγιον, ου, Diosc. seco, ἀποσκολύπτω, Athen. περιτέμνω τινὰ, N. T. attrahere sibi, τὴν αἰδοίαν περιτομὴν περικαλύπτειν, Joseph.
Præripio, προαρπάζω, Naz.
Prærogativa, ἡ προνομία, ας, Plut. τὸ προτέρημα; cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστούμενος, Heliod. naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, Hermog.
Præruptus, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥωξ, Polyb. ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, Diod. Sic. petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, Lucian.
Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, Lucian.
Præsagio, προοράω τὶ, Xen. προαισθάνομαι τι, Isocr.
Præsagium, τὸ προμάντευμα, ατος, προαισθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, Galen.
Præsagus, προαισθανόμενος, ένη, ενον.
Præscio, προΐσημι, aliquid, τὶ, Dem.
Præscius, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, Isocr.
Præscribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.
Præscriptio, seu Præscriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, Lucian. ἡ προγραφὴ, ῆς, Aristot.
Præsegmen, τὸ προκόμμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, Laërt.
Præsens, παρὼν, Dem. ὑπάρχων, ουσα, ον, id. in præsens, εἰς τὸ παρὸν, Isocr.
Præsentaneus, ἐνεργέστατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα τὸ εὐθέως ὑγιάζον, Diosc.
Præsentia, ἡ παρουσία, Dem. in præsentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, id. videre quid in præsentiâ fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίγνεται, id. continuo, παραυτίκα, Dem.
Præsentio, προαισθάνομαι τὶ, Dem. τινὸς, Thuc.
Præsepe, ἡ φάτνη, ης, Lucian. ἡ κάπη.
Præsertim, μάλιστα δὲ, Dem. si, ἄλλως τ' ἐὰν, Xen. ἄλλως τε κἂν, Dem. ἄλλως τε καὶ εἰ, Lucian.
Præses, ὁ πρόεδρος, Dem. ὁ προεδρεύων, id. ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἡγεμὼν; senatûs, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἐν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum, vide *Præsideo*.
Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, Herodian.
Præsideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dem. in senatu, τῆς βουλῆς, idem. rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, idem. urbi, προστατέω τῆς πόλεως, Xen. ἡγέομαι τῆς πόλεως, id.
Præsidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, Xen.
Præsidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, Dem. colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, id. impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in præsidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, idem. urbem præsidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, idem. præsidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, idem. deserere præsidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, idem. præsidio tutari urbem,

bem, φρυρεῖν πόλιν, Isocr. præsidiis munitus, ὁ ϗ ἡ ἔμφρυρος, ου, Dem. destitutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφρύρητος, ου, Plut.
Præsignifico, προσημαίνω, Dion. Hal. aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, Æl.
Præstans, προέχων, Dem. διαφέρων, id. ὁ ϗ ἡ διάφορος, id. ὁ ὑπέρεχων, ἔξοχος, præstantissimus aliquâ re, ὁ ϗ ἡ πρόκριτος τι, id. vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, Xen. eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.
Præstantia, ἡ ἐξοχὴ, Plut. ἡ ὑπεροχὴ, Aristot.
Præstat, ἄμεινον ἐστι, κρεῖττον ἐστι.
Præstigiæ, τὸ γοήτευμα, Plut. ἡ τερατεία, Dion. Hal. verborum, ἡ τερατολογία, impostura, ὁ φενακισμὸς, Dem. præstigiis illudo, γοητεύω, τινὰ, Plut.
Præstigiator, ὁ γόης, ητος, Herodot. impostor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, Philo. ὁ ἀγυρτικὸς ου, Plut. ὁ ϗ ἡ τερατοποιὸς.
Præstituo, idem quod *Præfinio.*
Præsto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, Lucian. Confer *Antecello*, dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Confer *Impleo.* me virum justum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, Dem. Confer *Gero.*
Præsto, παρὼν, οῦσα, ὸν, Dem. sum, πάρειμι, Dem. alicui, εἰμὶ μετὰ τινὸς, Isocr. εἰμὶ σὺν τινὶ, Xen. παρατυγχάνω τινὶ, Polyb.
Præstolor, περιμένω τι, Dem. προσδοκάω τι, id. Confer *Exspecto.*
Præstringo, περιστέλλω, oculis, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.
Præstruo, προσκατασκευάζω, Herodian.
Præsul, ὁ ἔφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, ου. Præses, ὁ προεδρὸς, ου. Confer *Præses*
Præsum, ἐπιστατέω; negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut. populo, προΐστημι τοῦ δήμου, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, Dem. urbi, δυναστεύω πόλεως, Plato. exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, Dem.
Præsumo, προλαμβάνω, Thuc.
Præsumptio, ἡ πρόληψις, εος, Basil.
Prætendo, προκαλύπτω, Plato. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, Dem.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum accus.* præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, Dem. ætatem, παρ' ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τοῦ τρόπου, Lucian. πέρα τοῦ μετρίου, Dem. ὑπερβαλλόντως. idem. spem, παρ' ἐλπίδα, Dem. ἀνέλπιστον, Plato. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκήτως, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, id. In Compositione ferè redditur per παρὰ, e. gr. prætereo, παραβαίνω; præterequito, παριππάζω; præterfluo, παραῤῥέω, &c.
Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal.
Præterea, χωρὶς δὲ τούτων, Lycurg. alia multa, ϗ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.
Prætereo, διέρχομαι τι, N. T. παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιωπάω τι, Dem. ἐγκαταλείπω τι λόγῳ, Isocr. dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.
Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω, Xen.
Prætergredior, παραβαίνω, Aristot.
Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, Gramm.
Præteritus, παρεληλυθὼς, Isocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ἡ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Dem. Isocr.
Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*
Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.
Prætermitto, παραλείπω τὶ, Dem. nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, Plato. sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plato.
Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, Plut.
Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.
Præterveho, παρακομίζω, παραφέρω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, παρυφαίνω, *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν, Dem. decreta alicujus, προβάλλομαι δόγματα τινὸς, id. nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, Dem.
Prætextatus, ὁ ϗ ἡ περιπόρφυρος, ου, vestis, ἐσθὴς, Plut.
Prætextus, ûs, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, Dem. pretextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπὲρ τινὸς, id. excogitare seu invenire, εὑρίσκειν, id. habere, ἔχειν, idem. arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λέγειν, id. approbare seu recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαι τινὸς, id. παραπετάσματι χρῆσθαι τινι πράγματι, id. sub prætextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, Basil.
Prætor, ὁ πηρίβουλος, ου, Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγὸς, ου, Plut.
Prætorianus, ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, Plut. miles, πραιτωριανὸς, ου, Herodian.
Prætorium, τὸ βουλευτήριον, Dem. militare, τὸ στρατήγιον, Dion. τὸ πραιτώριον, ου, N. T.
Prætorius, στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. navis, στρατηγὶς ναῦς, Thuc. porta, στρατηγὶς πύλη, Plut.
Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, Plut.
Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*
Prævaricatio, ἡ παρανομία, Dem. τὰ παράνομα, ων, id.
Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, Dem.
Prævaricor, παρανομέω, Dem. καθυφίημι, id. ἐθελοκακέω τὴν δίκην, Bud.
Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, Herodot. judicium, τοῦ κριθῆναι, Plut. lævitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, Isocr. sed Prævenior, ὑστερίζομαι, Isocr.
Præverto, idem quod *Prævenio.*
Prævideo, προειδομαι, Luc. προοράω, Dem.
Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, Plut. ὁ προϊὼν.
Prandeo, ἀριστάω, Demosth. ἄριστον ποιέομαι, Thuc.
Prandium, τὸ ἄριστον, Thuc. capio, ἄριστον αἱρέομαι, Dion. H. præbeo alicui, seu prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, Aristoph. perparcum, ἡ ὀλιγαριστία, Plut. paro, ἀριστοποιέω, Dem. prandii tempus, ὁ ἀριστωτὸς, Hesych. socius, ὁ συνάριστος, Xen.
Pratensis, e, λειμώνιος, ια, ιον, Theophr.
Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, Xen.
Pravè, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. *propriè*, στρεβλῶς.
Pravitas, ἡ πονηρία, Dem. βδηλυρία, id. Confer *Malitia.*
Pravus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. μοχθηρὸς, id. Confer *Improbus, Flagitiosus.*
Precariò, μετὰ δεήσεως.
Precarius, δεητικὸς, ἡ, ὸν.
Præcatio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ λιπάρησις, εως, Dion. Hal. Confer *Preces.*
Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, Dem. ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἴτησις, εως, id. et obsecrationes, δεήσεις ϗ ἱκετηρίαι, id. publicæ, ἱκετεία πάνδημος, Maccab. fundere, ποιεῖν seu ποιεῖσθαι δέησιν seu αἴτησιν, Dem. ad Deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, id. προσκυνεῖν τοὺς Θεοὺς, id. precibus adsiduis, instantes, προσκαθήμενοι ϗ λιπαροῦντες, Dion. Hal.
Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τὶ τινὸς, Dem à Deo, εὔχομαι τι Θεῷ, Isocr. Deos, ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, Dem. aliquem justa, παρακαλέω τινὰ δίκαια, Plut.
Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, Plut. manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ Dem. crines, τριχῶν, Æschin.
Prehenso, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.
Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, Suid.
Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, Aristot. labore, τινὰ πόνῳ, Xenoph. invidiâ, τινὰ φθόνῳ, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινὸς, Dem.
Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, ου, N. T.
Pressè, πεπιεσμένως
Pressio, seu Pressura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις.
Pretiosus, τίμιος, ια, ιον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, id. πολλοῦ τίμιος, Lucian.
Pretiosè, τιμίως, ἐντίμως, Plut.
Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. τὸ τίμημα, ατος, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρὸν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei æstimare, τιμὴν τινὸς λογίζεσθαι, Dem. statuere, συνιστάναι τιμᾶς τινὸς, id. persolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινὸς τινὶ, id. κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπὲρ τινὸς, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμὴν τινὸς, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι, seu ἀγοράζεσθαι τι ἴσης τιμῆς, Dem. redemptionis, τὸ λύτρον, ου, Xen. pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, Laërt. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocr. nullius, ἄξιος οὐδενὸς, judico aliquem, ἀξιόομαι τινα οὐδενὸς, Thuc. in pretio habeo, τιμάω, Dem. pretium augeo, intendo, τιμιουλκέω, Bas. χρήματα προστίθημι, Dem.
Pridianus, προτεραῖος, αία, αῖον.
Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, Aristot. τῇ προτεραίᾳ, Dem.
Pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἔναγχος, id.
Primævus, ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ου.
Primanus, ὁ ϗ ἡ πρόταντος, ου, Plut.
Primarius, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.
Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T. οἱ πρωτεύοντες, ων, Dem.
Primatus, ûs, τὸ πρωτεῖον, ου, Dem. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.
Primigenius, ὁ ϗ ἡ πρωτόγονος, ου, Dion. Hal. ὁ ϗ ἡ πρωτότοκος, ου, idem. ὁ ϗ ἡ πρωτογενὴς, έος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plato.
Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ου, Hom.
Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, Dem. τὸ κάταργμα, Plut. τὰ πρωτεῖα, *cum frugum, tum manubiarum*, τὸ ἀκροθίνιον, Thuc. τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias solvo, ἀπάρχομαι, LXX.
Primitivus, ὁ ϗ ἡ πρωτότυπος.
Primitùs, ἐξαρχῆς, Dem. πρῶτον, id.
Primò, πρῶτον, Dem. τοπρῶτον, id.
Primogenitus, idem quod *Primigenius.*
Primordium, ἡ ἀρχὴ. Confer *Initium.*
Primores, οἱ πρῶτοι, ων, Plut.
Primùm, idem quod *Primo.*
Primus, πρῶτος, η, ον, Dem. inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, Dion. Hal. primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, δευτερεύω τινὶ, Plut. primo adspectu, κατα τὴν πρώτην πρόσοψιν, Dion. Hal. primâ fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr. primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.
Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, Dem. ὁ δυνάστης, ου, Lucian. ὁ δυναστεύων, οντος, Plato. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.
Principalis, e, ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, Isocr. ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, Dem. κύριος, ία, ιον.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ûs, ἡ δυναστεία, ας, Dem. τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, Philo. τὸ πρωτεῖον, ου, Dem. Confer *Primatus.*
Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν, Chrys. Confer *Initio*, et *Principium.*
Principium, ἡ ἀρχὴ, Dem. in principio, ἐπ' ἀρχῇ, Dion. Hal. à principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. κατ' ἀρχὰς, id. τοκατ' ἀρχὰς, id.
Prior, πρότερος, έρα, ερον, Thuc. sum, προτερεύω, Theophr.
Priscus, ἀρχαῖος, Xen. πρεσβύτατος, Dion. Hal. Confer. *Antiquus.*
Pristinus, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. παλαιὸς, Dem.

Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, Æl.
Privatè, seu Privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.
Privatio, ἡ στέρησις, εως, Aristot. ἡ ἀποστέρησις, εως, Isocr.
Privativus, στερητικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Privatus, ἴδιος, ία, ιον, Dem. homo, ὁ ἰδιώτης, ȣ, id. ἰδιωτεύων, οντος, id. res, τὰ ἴδια, ων, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, Xen. hospes, ὁ ἰδιόξενος, ȣ, Dion. Hal.
Privigna, ἡ προγόνη, ης, Theophr.
Privignus, ὁ πρόγονος, ȣ, Bud.
Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινὶ idem.
Privo, στερέω, aliquem aliquâ re, τινὸς τινὰ, Xen. ἀποστερέω, τινὰ τινὸς, Isocr. τινὰ τι, idem.
Prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον, ἤ, Dem. πρότερον, πρὶν, ἤ, Lycurg. priusquam audiverim, πρὸ τȣ ἀκȣ͂σαι, Xen.
Pro, πρὸ; urbe, πόλεως, Herodian. foribus, πρὸ θυρῶν, N. T. pro forore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν; pro me se vendicarunt, πρὸ ἐμȣ͂, N. T. pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plutarch. pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινὸς λέγειν, Dem. pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκȣ͂ν αὐτοῖς, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχȣσαν ȣ̓σίαν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν, Xen. optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, Dem. pro præsenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ὄντων, Lucian.
Proavia, ἡ προμάμμη, ης, Philo. ἡ μήτηρ τȣ͂ πάππȣ, Dem.
Proavus, ὁ πρόπαππος, ȣ, Dem. paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, Isocr.
Probabilis, e, πιθανὸς, ἡ, ὸν, Dem. εἰκὼς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, Plato.
Probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστῶς, id. minùs, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπείστως, id.
Probatio, ἡ πίστις, εως, Dem. ἡ ἀπόδειξις, id. ὁ ἔλεγχος, id. probationem petere ab aliquâ re, λαμβάνειν πίστιν ὑπὸ τινὸς, Isocr. niti alicujus maximè testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν, Dem. exhibere, παρέχειν πίστιν, id. fieri de aliquâ re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περὶ τινὸς, id. uti probatione aliquâ, χρῆσθαι τινι πίστει, Isocr.
Probatus, ὁ κ̀ ἡ εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, Dem. ὀρθῶς, id.
Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, Xen. morum, τῶν τρόπων, Isocr. ἡ χρηστότης, ητος, Plut.
Probo, *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, Isocr. approbo aliquid, ἀρέσκει τι ἐμοὶ, Dem. confirmo, ἐπιδεικνύω, τι, id. liquidò, ἐλέγχω τι καθαρῶς, id.
Probofcis, ἡ προβοσκὶς, ίδος, Diod. Sic.
Probrosus, ὁ κ̀ ἡ ἐπονείδιστος, ȣ, Isocr.
Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, Dem. probris infector seu adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, id. βλασφημέω κατὰ τινὰ, Isocr. εἰς τινὰ, Dem. λοιδόρημα ποιέομαι τινα, Plut. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id. Confer *Convicium*.
Probus, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, Dem. vir, ἄνθρωπος χρηστὸς, id. ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, id. probatus, ὁ κ̀ ἡ δόκιμος, ȣ; moneta, νόμισμα, seu ἀργύριον δόκιμον, Dem.
Procacitas, ἡ προπέτεια, ἡ ἀναίδεια, Dem.
Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ὁ κ̀ ἡ προπετὴς, έος, Dem. ὁ κ̀ ἡ ἀσελγὴς, id. ὁ κ̀ ἡ ἐξορμος, Aristot.
Procedo, προβαίνω, Dem. χωρέω, id. res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβȣ́λετο, Thuc. plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, Herodian. in philosophiâ, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian. in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, Plut. πρὸς ἀρετὴν, Isocr.
Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, Aristot. ἡ κυματωγὴ, ῆς, Lucian. ἡ θύελλα, ης, Aristot.
Procellosus, ὁ κ̀ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ κυματώδης, εος, Aristot.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων, Confer *Princeps*, item *Primates*.
Proceritas, τὸ μῆκος, εος, Plato.
Procerus, ὁ κ̀ ἡ εὐμήκης, εος, Lucian. ὁ κ̀ ἡ ἐπιμήκης, id. ὁ κ̀ ἡ προμήκης, Synes. ὑψηλὸς, ἡ, ὸν.
Processio, seu Processus, ἡ πρόβασις, εως, ἡ προχώρησις, Spiritûs S. ἡ ἐκπόρευσις τȣ͂ πνεύματος ἁγίȣ, Naz.
Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως, Diosc.
Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.
Procinctus, ûs, ἡ προβολὴ, ῆς, in procinctu stare, ἐν προβολῇ στῆναι, Plut.
Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.
Proclamo, ἀναβοάω, Plato. ut præco, ἀνακηρύττω, Lucian.
Proclino, κατακλίνω, Plut.
Proclivis, e, ὁ κ̀ ἡ ἐπίφορος, Hippocr. ὁ κ̀ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ὁ κ̀ ἡ εὐεπίφορος, Strabo. sum, ἀποκλίνω πρὸς τι, Aristot. ῥέπειν πρὸς τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρὸς τι, id.
Proclivitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, Chrys. ἡ εὐκαταφορία, Laërt. καταφέρεια, ας, Athen.
Proconful, ὁ ἀνθύπατος, ȣ, Plut. sum, ἀνθυπατεύω, Herodian.
Proconfularis, e, ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Proconfulatus, ûs, ἡ ἀνθυπατεία, ας, Herodian. proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, id.
Procrastinatio, ἡ ὑπερημερία, ας, Dem. ἡ ὑπέρθεσις, εως, Philo. ἀναβολὴ, ῆς, Plut.
Procrastino, ἀναβολὴν ποιέομαι, Plut. aliquid, τινὸς, id. ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν, Dem.
Procreatio, ἡ γέννησις, Plato. liberorum, ἡ παιδοποιΐα, Plut. ἡ τεκνοποιΐα, Aristot.
Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, Xen. liberos, ποιέομαι παῖδας, Isocr. παιδοποιέομαι, Xen.
Procreator, ὁ γεννητὴς, Plato. liberorum, ὁ παιδοποιὸς, Euripid. ὁ τεκνοποιὸς, Herodot.
Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ȣ, ὁ φρȣρὸς, ȣ͂, Xen.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, πόῤῥω, à periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, Dem. ab Albâ, ἄποθεν τῆς Ἄλβης, Plut. magis, ποῤῥωτέρω, Lucian. dubiò, ἀναμφισβητήτως, Dem. absum, ἐκ πολλȣ͂ διαστήματος εἰμι, Lucian. habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, Thuc.
Proculco, καταπατέω, Thuc.
Procumbo, κατάκειμαι, Plut. προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, Lucian.
Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. ἡ διοίκησις.
Procurator, ὁ διοικητὴς, ȣ͂, Plut. ὁ ἐπίτροπος, ȣ, Herodian. ὁ ἐπιμελητὴς, ȣ͂, Xen.
Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, Plato. τι, id. διοικέω τι, Dem. κήδομαι τινὸς, Plut. alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, Ælian.
Procurro, προτρέχω, Isocr.
Procurfus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.
Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.
Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.
Prodeo, παρίημι, aliquò, εἰς τινὰ τόπον, Xen. in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον; ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.
Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, Aristot. ἡ ἀκολασία.
Prodigè, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, N. T.
Prodigiosè, τερατικῶς, Plut.
Prodigiofus, ὁ κ̀ ἡ τερατώδης, εος, Isocr.
Prodigium, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τȣ͂ πατρὸς χρήματα, Ælian. omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκω, id.
Prodigus, ὁ κ̀ ἡ ἄσωτος, ȣ, Dem.
Proditio, ἡ προδοσία, ας, Dem. ἡ πρόδοσις, εως, idem.
Proditor, ὁ προδότης, Dem. ὁ προδιδȣ̀ς, id.
Proditoriè, προδοτικῶς, Lucian.
Proditorius, προδοτικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Proditrix, ἡ προδότις, ιδος, Eurip.
Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, Xenoph. caussam, δίκην, Dem. remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, Lucian. res gestas memoriæ, ἱστορέω τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λόλῳ Naz.
Prodromus, ὁ πρόδρομος, Plut.
Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, Lucian. sermones, ἀναμηκύνω τȣ̀ς λόγȣς, idem. testes, παρίστημι μάρτυρας, Dem. ἀπάγομαι μάρτυρα περὶ τινὸς, Isocr. παρέχομαι μάρτυρα, id. convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, Lucian.
Productio, ἡ ἔκτασις, εως, Gramm. ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Aristot.
Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.
Profano, βεβηλόω, LXX.
Profanus, ὁ κ̀ ἡ ἄθυτος, ȣ, Lucian. ὁ κ̀ ἡ ἀνιερὸς, ȣ͂, Plut. ὁ κ̀ ἡ, βέβηλος.
Profectio, ἡ πορεία, ας, Dem. ἡ ὁδοιπορία, ας, Xen. ad bellum, ἡ ἔξοδος, ȣ, Dem.
Profectò, δῆτα, Dem. ἡ μὴν, id. ἀληθῶς, id.
Profectus, ûs, ἡ προκοπὴ, ῆς, Plut. ἡ ἐπίδοσις.
Profero, προφέρομαι. Confer *Produco*.
Professio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, Aristot.
Ex professò, ἐκ τȣ͂ς προφανȣ͂ς, Lucian. ἐκ τῆς ἰθείας, Herodot.
Professor, ὁ ἐπαγγελτὴς, ȣ͂, artium, ὁ διδάσκαλος, ȣ, Dem.
Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετὴν, Isocr. εἰς ἀρετὴν, Plato. in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, Lucian. sapientiâ et ætate, σοφίᾳ κ̀ ἡλικίᾳ, N. T. valdè, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, Dion. Hal.
Proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, Plato. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per regionem, διέρχομαι χώραν, idem. peregrè, ἀποδημέω, Plato.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι; artem aliquam, ἀσκησίν τινα, Lucian. *doceo*, διδάσκω τινα τέχνην τȣ͂ς ἄλλȣς, Dem. *apertè confiteor*, προσομολογέω, Isocr.
Profligatio, ἡ ἧττα, ας, Dem.
Profligatus, διαφθειρεὶς. Confer *Perditus*.
Profligo, φυγαδεύω, Philo. Confer *Fugo*.
Profluens, ὁ προῤῥέων, ὁ κ̀ ἡ ἀπόῤῥȣς, Athen.
Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, Dion. Ar.
Profluo, ἀποῤῥέω, alicundè, τινὸς, Diosc.
Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, Aristot. ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, Gal. verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, Athen.
Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.
Profugio, ἀποφεύγω, Dem. Confer *Fugio*.
Profugium, ἡ καταφυγὴ, Isocr. τὸ κρησφύγετον.
Profugus, i, ὁ φυγὰς, άδος, Dem. φεύγων, ȣσα, Isocr. *ad hostes*, ὁ κ̀ ἡ αὐτόμολος, Xen. ὁ μετανάστης, Philo. ὁ κ̀ ἡ πρόσφυξ, id.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βάθος, εως, aquæ, τȣ͂ ὕδατος, Xen. τὸ βάθυσμα, ατος, Theophr.
Profundo, προχέω, aliquid, τι, Herodian. prodigo, ἀσωτεύομαι. Confer *Prodigo*.
Profundus, βαθὺς, εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, somnus, ὕπνος, N. T. pax, εἰρήνη, Herodian.
Profusè, ἀφειδῶς, Dem.
Profusio, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot. bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot.
Profusus, δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, Aristot. Confer *Prodigus*.
Progenerario, ἡ γέννησις, εως, Plato.
Progenero, γεννάω, Xen. προγεννάω.
Progenies, τὸ γέννημα, ατος, Plut. ἡ γενεὰ, ᾶς, Philo.
Prognatus, γεγονὼς, υῖα, ὸς. Confer *Natus*.
Progredior, πρόειμι, Dem. Confer *Procedo* et *Proficio*.
Progressio, seu Progressus, ἡ πορεία, ας, Dem. τὸ βάδισμα, ατος, id. in artibus, ἡ προκοπὴ, ἐν ταῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, Isocr. Confer *Proficio*, progressu temporis, προβαίνοντος χρόνȣ, Dem. προϊόντος χρόνȣ, id. τῷ χρόνῳ, Dion. Hal.
Proh, φεῦ, anima, ὦ ψυχὴ, Xen. virum, φεῦ

φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, id. proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ Θεοί. Dem.
Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquid, διακωλύω τι, Plato. κατακωλύω τι, Dem. aliquem ab aliquâ re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀπείργω τινὰ τίνος, Plut. ἀπωθέω τινὰ τινος, id.
Prohibitio, ἡ κώλυσις, ἡ ἐπικώλυσις, Xen.
Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, οῦ, Plato.
Projectio, ἡ ῥῖψις, εως, Plato. ἡ ἀποβολὴ, ῆς.
Projectitius, ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, N. T.
Projectura, idem quod *Projectio.*
Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamyden, χλαμύδα, Herodian. aliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.
Proin, seu Proinde, διὸ, διὰ τοῦτο, καὶ τοι, Isocr. Confer *Ergo, Igitur.*
Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ἀφ' ἵππου, id. huc usque, προάγομαι εἰς τοῦτο, Dem.
Prolapsio ἡ πρόπτωσις, εως, Diosc.
Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, Philo.
Prolato, ἀναβάλλομαι. Confer *Procrastino.*
Proles, ὁ γόνος, ου, Dion. Hal. αἱ γοναὶ παίδων, id. ἡ γενεὰ, ᾶς, Xen. mascula, γενεὰ ἄῤῥην, Dion. Hal. prolem habeo, γενεὰν ἔχω, id. relinquo, γένος καταλείπω, id.
Prolicio, ἐφέλκω, Aristot.
Prolixè, ἀποτάδην, Lucian. prolixiùs immoror, ἐπιδαψιλεύομαι, Dion. Hal. scribo, διεξοδικώτερον γράφω, Naz. differo de re aliquâ, μηκύνω τι, Thuc.
Prolixitas, τὸ μῆκος, orationis, λόγου, Dem.
Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, Isocr.
Prolixus, μακρὸς, ὰ, ὸν, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, εος, Diosc. *benevolus*, εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, Dem. ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, Dem. prolixâ oratione utor, μακρολογέω, Plato. μακροὺς λόγους ἀποτείνω, id. τοὺς λόγους ἀπομηκύνω, Lucian.
Proloquor, ἀποφθέγγομαι, Laërt. προλογίζω.
Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος, Plut.
Proludo, προαγωνίζομαι, Herodian.
Proluo, λύω, Lucian. ἀποκλύζω.
Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.
Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.
Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot.
Promano, idem quod *Profluo.*
Promercalis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ου, Plut.
Promereo, seu Promereor, προσάγομαι, aliquid aliquâ re, τί τινι, Plut. benè de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, Aristot. Confer *Mereor.*
Promeritum, ἡ εὐποιΐα. Confer *Meritum.*
Promiscuè, ἀναμὶξ, Xen. μείγδην.
Promiscuus, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, Thuc. ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, έος, Aristid.
Promissio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. Confer *Pollicitatio.*
Promissor, ὁ ὑπισχνούμενος, Dem. ὁ ἐπαγγειλάμενος, id.
Promissum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, Dem. Promissos pilos habentes, κομῶντες.
Promitto, Confer *Polliceor.*
Promo, προφέρω, è penu, ἐκ ταμείου, Isocr. vestem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, Lucian.
Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pausan.*
Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, Plut. ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, idem. à theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεων, Herodian.
Promptè, προθύμως, Dem. εὐθύμως, id. προχείρως, id. ἑτοίμως.
Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, Dem. ἡ εὐθυμία.
Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ου, Isocr.
Promptus, ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, Plut. paratus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, Dem. ἕτοιμος, η, ον, id.
Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, ἡ δημοσίευσις.
Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, Lucian. per præconem, ἀνακηρύσσω, id.
Promulsis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, Diosc.
Promus, ὁ ταμίας, ου, Aristot.
Promuscis, idem quod *Proboscis.*
Pronepos, ὁ προέκγονος, ου, ὁ δισέγγονος.
Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, Harmenop.
Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, Dion. Hal.
Pronuba, ἡ προμνήστρια, Lucian. ἡ προμνηστὶς, ίδος, Xenoph. ἡ νυμφαγωγός.
Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, Nyssen. ὁ νυμφαγωγὸς, Chrys.
Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, Dion. Hal. ἐκφώνησις, εως, Damasc. oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, Aristot.
Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, Bud.
Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliquâ re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, Dem.
Pronurus, ἡ ἐκγόνου γαμετή.
Pronus, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ου, Diod. Sic. Confer *Proclivis.*
Proœmior, προοιμιάζω, Aristot.
Proœmium, τὸ προοίμιον, ου, Aristot.
Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.
Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.
Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX. ἡ ἀπογονή.
Propalàm, προφανῶς, φανερῶς, Herodian.
Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ου.
Propatulus, ὁ καὶ ἡ προφανὴς, Thuc.
Propè, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, Aristot. τινὸς, id. ἔγγυθεν τινὸς, Plut. συνεγγὺς τινὸς, Aristot. qui propè adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, Dem. propè dixi, quæ, σχέδον εἴρηκα, ἃ, id. propè terram, πρὸς τῇ γῇ, Dem.
Propediem, αὔτικα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπωθέω, Dem. ἀνείργω.
Propemodum, παραμικρὸν, Dem. μονονὲ, idem. μονονουχὶ, id.
Propempticum, προπεμπτικὸν, οῦ.
Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρὸς τι, Joseph. ὁρμάω πρὸς τι, Dem.
Propensè, προθύμως, Isocr.
Propensio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, Chrys. ἡ προθυμία.
Propensus, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, πρὸς τι, Plato. Confer *Proclivis.*
Properanter, ἐσπευσμένως, Joseph. διὰ σπουδῆς, Herodian. κατὰ πολλῆς σπουδῆς, Xen.
Properantia seu Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, Isocr. Confer *Festinatio.*
Properatim, idem quod *Properanter.*
Properatio, vide *Properantia.*
Properatò, Properè, Properiter, idem quod *Properanter.*
Propero, σπεύδω, Dem. aliquid, ἐπισπεύδω τι, id. Confer *Festino.*
Properus, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. Confer *Celer.*
Propheta, ὁ προφήτης, ου, Plut.
Prophetia, ἡ προφητεία, ας, N. T.
Propheticus, προφητικὸς, ἡ, ὸν, N. T.
Prophetis seu Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος, N. T.
Propinatio, ἡ πρόποσις, εως, Plut.
Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, Dem. poculum, τινὶ κυλίκα, Athen. *propinando offero*, viginti quinque nummûm myriades, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας, Plut. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Dem. me deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, Cl. Al.
Propinquè, πλήσιον, Dem.
Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγύτης, ητος, Al. Alphr. generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, Dem. ὁ πλησιασμὸς, οῦ, Diod. Sic.
Propinquo, ἐγγίζω, N. T. Confer *Appropinquo.*
Propinquus, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, Plut. genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, Herodian. ἀγχιστεύων, ουσα, ον, LXX. fum, *loco*, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, Lucian. genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινὶ, Dem. in propinquo, ἐγγὺς, id. ὁμόσε, id. è propinquo, ἐγγύθεν, id.
Proprior, us, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινὸς, Dem. τινὶ, Xenoph.
Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, Plut.
Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ου, N. T.
Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξιλάομαι τινὰ, Xen.
Propitius, ὁ καὶ ἡ ἵλεως, ω, Xen. fum, εὐιλατεύω, LXX. ὁ καὶ ἡ εὐμενής.
Propiùs, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, Thuc. genere alicui, γένος τινὶ, Plato.
Propola, ὁ προπώλης, ου, Aristoph.
Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρὸς τινὰ, Herodian. quæstionem, προβάλλομαι ἐρώτημα τι, Plut. ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plato. præmium, τίθημι ἆθλον, Isocr. proposui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν, Dem. ὑπεθέμην ἐρεῖν, Isocr. δέδοκται μοι λέγειν, Plato.
Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.
Propositio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Plut.
Propositum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς; non attingo, proposito frustror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω, Philo. aliena à proposito, ἐξαγώνια καὶ πόῤῥω τοῦ πράγματος, Lucian. sine certo proposito, ἀπροθέτως, Polyb. in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, Aristot. à proposito decedo, ἐξίσταμαι, Dion. Hal.
Propraetor, ὁ ἀντιστράτηγος, ου, Dem.
Propriè, ἰδίως, Aristot. loqui, κυριολογέω, Philo.
Proprietas, ἡ ἰδιώτης, ητος, Plut. τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
Proprius, ἴδιος, ία, ιον; alicui, τινὶ, Aristot. proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, idem. proprius sermo, ἡ κυριολογία, ας, Dion. Long. nomen, ἡ κυρία προσηγορία, Chrys. propria curo, τὰ ἴδια πράττω, N. T.
Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, Plato. utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, Dem. lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. aliquid accedo, περί τινος ἥκω, Thuc. auditorem, i. e. auditoris caussâ, πρὸς ἀκροατὴν, Aristot. propriam ignaviam cæteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα—Dem. ista exposui propter duas caussas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, Isocr. propter filium horum patrocinium suscepi, τοῦ παιδὸς ἕνεκα, Dem. propter quid ista dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω, id.
Propterea, διὰ τοῦτο οὖν, διὰ ταῦτα; laudamus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστον ἐστι, Isocr. præfatus sum, quod est, τούτων ἕνεκα προεῖπον, ὅτι ἐστι, id. condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Lucian. ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδοιμεν, id. ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, Isocr.
Propudiosus, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, Dem.
Propudium, τὸ αἶσχος, εος, Xen. civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, Dion. Hal.
Propugnaculum, ἡ προβολὴ, regionis, τῆς χώρας, Xen. τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem. τὸ πρόβλημα, Plato. ἡ ἔπαλξις, Thuc.
Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, οῦ.
Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, ὁ ὑπέρμαχος, Philo. ὁ πρόμαχος, Herodian.
Propugno, προπολεμέω, Philo. ὑπερασπίζω, Polyb. προμαχέω, Herodian. pro aliquâ re, ὑπερμαχέω τινὸς, Plut. pro aliquo, προμάχομαι τινὰ, id.
Propulsatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, Al. Alphr.
Propulso, ἀποκρούω, aliquem, τινὰ, Plut. irruentes hostes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, Lycurg. Confer *Propello.*
Proquæstor, ὁ ἀντιταμίας, ου.
Prora, ἡ πρῶρα, ας, Plut.
Prorepo, ἐξερπύζω, Aristot. διεξερπύζω, id.
Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, Plut. fum, πρωρατεύω, Naz.
Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς έως.
Proripio, ἐκθορέω, Lucian.
Proritò, παροξύνω, Xen. ἐρεθίζω.
Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, Plut. παραβάλλω.
Prorsum seu Prorsus, κομιδῆ, Dem. Confer *Omnino.*
Prorumpo, διεξελαύνω,
Proruo, καταβάλλω, Polyb.
Prosa oratio, πέζος λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, Dion. Hal. prosâ oratione scribo, καταλογάδην γράφω, Lucian.
Prosapia, τὸ γένος, έος, Dem.
Proscenium, τὸ προσκήνιον, ου, Plut.
Proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis aliquem, ὑβρίζω τινὰ, Dem. εἰς τινὰ, id.
Proscissio, ἡ διακοπὴ, ῆς, Hippocr.

Profcribo, προγραφὴν ποιέω, Plut. aliquem, προγράφω τινὰ, Dem. ςηλίτην ποιέω τινὰ, id. φυγαδεύω τινὰ, id.
Profcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, Plut.
Profcriptus, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ȣ, Dem. ἐκδιωκόμενος ένη, ενον, id.
Profeco, διατέμνω, Ariftot.
Profelytus, ὁ προσήλυτος, ȣ, N. T.
Profequor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, Ifocr. honore, περιέπω τιμαῖς, Xen. comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, Plato, funus, τὸν τέθνεῶτα, Athen. ἀνακολυθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, Dem.
Proferpo, ἐφερπύζω, Ariftot.
Profilio, διάττω, Ariftot. ex concione, ἀπαπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Æfchin.
Profocer, ὁ προέκυρος, ὁ τȣ̃ πενθερȣ̃ πατὴρ.
Profpecto, προόπτομαι πολλάκις.
Profpectus, ûs, ἡ πρόοψις, εως, Thuc. ἡ ἄποψις, εως, Plut.
Profper, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔποτμος, Laërt. fum, profperâ fortunâ utor, εὐθενέω, Dem. εὐποτμέω, Plut. διευτυχέω, id.
Profperè, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, id. cedere, fuccedere, κατὰ ῥȣ̃ν φέρεσθαι, Naz. δεξιῶς προχωρεῖν, Herodian.
Profperitas, ἡ εὐπραγία, Dem. ἡ εὐπραξία, idem. ἡ εὐποτμία, Plut. profperitate infolefcere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, Lucian.
Profpero, εὐδαίμονα ποιέω, Ifocr.
Profperus, idem quod *Profper*.
Profpicientia, ἡ πρόνοια, ας, Herodian.
Profpicio, προοράω, Dem. præcognofco, προγινώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοȣ̃μαι τῆς ȣ̓σίας, id.
Profterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Ifocr. imaginem, προσȣδίζω εἰκόνα, Plut. ἐδαφίζω.
Proftibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, Plut. ἡ ἑταίρα, ας, Dem. ἡ πόρνη, ης, idem. locus ubi fe proftituunt proftibula, τὸ πορνεῖον, ȣ, Dem. τὸ χαμαιτυπεῖον, ȣ, Philo.
Proftituo, προΐςημι, Athen. προαγωγεύω, Plut. filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, Herodot.
Profto, προΐςαμαι, Æfchin.
Profum, ὠφελέω, alicui, τινὰ, Ifocr. συμφέρω τινὶ, id. λυσιτελέω τινὶ, id.
Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, Diofc. προαμύνω, manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, Ariftid.
Protelo, ἀπελαύνω, Lucian.
Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, Xen.
Protenùs, αὐτίκα, Dem.
Protero, κατατρίβω, Dem. καταπατέω.
Protervè, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.
Protervia, feu Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, Dem. ἡ ἀσέλγεια.
Protervus, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, id.
Proteftor, διαμαρτύρομαι, Æfchin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion. Hal.
Protinam, feu Protinus, εὐθὺς, Xen. ταχέως, id. ταχὺ, id.
Protraho, quafi *in lucem*, προςάγω τὶ, Plut. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Confer *Differo*.
Protrudo, προωθέω, Theophr.
Proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Plut.
Provectus, προαχθεὶς, εῖσα, ὲν, longiùs ætate. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων, Plato. ὁ προεληλυθὼς, τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provectæ ætatis effe, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.
Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.
Provenio, προέρχομαι, è domo, τῆς οἰκίας, Gal. προβαίνω τῆς οἰκίας, Chryf.
Proventus, ûs, ἡ πρόσοδος, ȣ, Thuc. τὰ προϊόντα, ων, Dion. Hal.
Proverbium, ἡ παροιμία, ας, Dem. quo proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, idem. ut eft in proverbio, τȣ̃το δὴ, τὸ τȣ̃ λόγȣ, Dion. Chryf. τὸ τȣ̃ λόγȣ, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμιάζομαι. Dion. Hal.
Providè, προμηθικῶς, Ariftoph. προνοητικῶς.
Providentia, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ προμηθία, ας, Soph. ἡ προμήθεια, ας, Plato.

Provideo, προνοέω, Dem. προμήθειαν ποιέομαι, Plato. futura, προοράω τὰ μέλλοντα, Ariftot. Confer *Prævideo*, item *Profpicio*.
Providus, προορατικὸς, ἡ, ὸν, Philo. ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ȣ, Dem.
Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, Plut. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, Dem. provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ȣ, Diod. Sic.
Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ȣ, Pandect. ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, ibid.
Provinciatim, κατ᾽ ἐπαρχίας.
Provifio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ πρόοψις.
Provifor, ὁ προνοητὴς, ȣ̃, Greg.
Provocatio, *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, εως, Dion. Hal. ἡ πρόκλησις, εως, Herodian.
Provocatorius, προκλητικὸς, ἡ, ὸν, Diofc.
Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινα εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Al. Alphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαι τινὰ ἐπὶ τι, Plato. ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετὴν, Xen. ad judices, ἐπικαλέομαι, feu ἐφίημι ἐς τὸ δικαςήριον, Dem. aliquem injuriâ, ἀδικέω τινὰ, id.
Provolo, προσπέτομαι.
Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαι τινὸς, Dem.
Prout, ὥσπερ, moris eft, νόμος ἐςὶ, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, idem.
Provulgo, ἐκλαλέω τὶ, Dem.
Proximè, ἐγγυτάτω, ad infaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, Dem. ἐγγύτατα τινὸς, id. ἔγγυςα τινὸς, id.
Proximitas, ἡ ἀγχιςεία, ας.
Proximò, idem quod *Proximè*.
Proximo, as, ἀγχιςεύω.
Proximus, ἐγγύτατος, άτη, ατον, Thuc.
Prudens, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ϗ ἡ σώφρων, id. φρονῶν, id. ὁ ϗ ἡ δαίφρων.
Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. inftruo fpectacula, νενεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας, id. et rectè cogitare aliquid, ὑγιῶς ϗ ὀρθῶς λογίζεσθαι περὶ τινὸς, id.
Pruina, ἡ πάχνη, ης, Ariftot.
Pruinofus, ὁ ϗ ἡ παχνώδης, εος.
Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ιδος.
Prunum, τὸ κοκκύμηλον, ȣ, Hipponax.
Prunus, ἡ κοκκύμηλος, ȣ, Theophr.
Prurigo, ὁ κνησμὸς, ȣ̃, Plut. ἡ κνησμονὴ.
Prurio, κνήθομαι, N. T. ἐπικνίζω, Theophr.
Pruritus, ὁ κνησμὸς, Plut. ἡ κνίδωσις, εως, Theophr. ὁ ὀδαξησμὸς, ȣ̃, Ælian.
Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ȣ, Plato.
Pfallo, ψάλλω, LXX.
Pfalmus, ὁ ψαλμὸς, ȣ̃, LXX.
Pfalterium, τὸ ψαλτήριον, ȣ, LXX.
Pfaltria, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.
Pfaltes, ὁ ψάλτης, ȣ̃, Athen.
Pfittacus, ὁ ψίττακος, Plut. ἡ ψιττάκη, Ariftot.
Ptifana, ἡ πτισάνη, ης, Athen.
Pubeo, ἐφηβεύω, Artemid.
Puber, ἡβῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔφηβος, ȣ, Xen. jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἐφήβȣς, id.
Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, Theophil. ἡ ἐφηβία, ας, Artemid.
Pubes, ἡ ἥβη, ης, Xen. *ipfi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, ȣ̃, Lucian.
Pubefco, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Diofc.
Publicanus, ὁ τελώνης, ȣ, Dem.
Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. ὑπαρχόντων, id.
Publicè, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.
Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματα τινὸς, Dem. τὰς ȣ̓σίας τινὸς, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιόω, Plut.
Publicus, δημόσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκοδόμημα, Dem. pœna, τιμωρία, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι; publico fumptu, ἐκ τȣ̃ δημοσίȣ; publica negotia adminiftro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.
Pudefio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τὶ, Naz. καταισχύνομαι τι, Ifocr.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.
Pudenter, αἰδημόνως, Xen.
Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Ifocr. λέγων, idem. alicujus, ἔν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαι τινι, Herodot. τὶ, N. T. καταισχύνομαι τι, Ifocr.
Pudibundus, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, Ariftot.
Pudicè, μετ᾽ αἰδȣ̃ς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, Ifocr. ἡ σεμνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, mulier, γυνὴ, Plut.
Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, *contr.* αἰδȣ̃ς, Ariftot. ἡ αἰσχύνη, Dem. ἡ εὐλάβεια, id. rufticus, ἡ δυσωπία, Plut. pudori erat, δι᾽ αἰσχύνης, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, id. fine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.
Puella, τὸ κοράσιον, ȣ, N. T. ἡ κόρη, ης, Xen. ἡ παῖς, δὸς, Dem.
Puellaris, e, ὁ ϗ ἡ κορασιώδης, εος, Plut. κορικὸς, ἡ, ὸν, Athen.
Puellariter, κορικῶς, Philo.
Puellula, ἡ κορίδιον, N. T. τὸ κορίδιον, Poll. ἡ παιδίσκη, Lyf. τὸ παιδισκάριον, Laërt.
Puellus, feu Puellulus, τὸ παιδάριον, Dem. τὸ παιδίον, Ariftot. ὁ παιδίσκος, Xen.
Puer, ὁ παῖς, Dem. ὁ κόρος, Athen.
Puera, ἡ παιδίσκη, ης, Lyf.
Puerafco, νηπιόομαι, νηπιάζω.
Puerilis, e, ὁ ϗ ἡ παιδαριώδης, εος, Herodian. παιδεῖος, εία, ειον, Plut.
Pueriliter, παιδικῶς, Plut.
Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, Philo. à pueritiâ, ἐκ παιδὸς, Dem. ἐκ μικρῶν παιδίων, idem.
Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, Cl. Al.
Puerperium, ἡ λοχεία, ας, Plut.
Puerperus, λόχειος, εία, ειον, Plut.
Puerulus, τὸ παιδίον, ȣ, Dem.
Pugil, ὁ πύκτης, ȣ, Xen. ὁ ἀγωνιςὴς.
Pugilatio, feu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, Athen. ἡ πυγμὴ, ῆς, Plut. ἡ πυγμαχία.
Pugilicè, πυκτικῶς.
Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Pugilor, πυκτεύω, Plut.
Pugillares, feu Pugillaria, ἡ πινακὶς, ἴδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T. ἡ δέλτος, Plut.
Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, Plut. τὸ ξιφίδιον.
Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ȣ, Lucian.
Pugna, ἡ μάχη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἅμιλλα, ας, Ifocr. fine pugnâ, ἀμαχητὶ, Thuc. Confer *Prælium*.
Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ȣ.
Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, Xen.
Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος, Herodot.
Pugnator, ὁ μαχητὴς, ὁ μαχόμενος, Ifocr.
Pugnatorius, μαχικὸς, ἡ, ὸν, μαχητικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Pugnax, ὁ ϗ ἡ μάχιμος, ȣ, Plut.
Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. pro aliquâ re, πρὸ τινὸς, Plato. de aliquâ re, ὑπὲρ τινὸς, Ifocr. ὑπερμαχέω τινὸς, Plut. διαμάχομαι ὑπὲρ τινὸς, Plato cum aliquo, τινὶ, Xen. ἀγωνίζομαι πρὸς τινὰ, Xen. contra Deum, θεομαχέω, Eurip. θεομάχομαι, Chryf.
Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, Suicer. ὁ κόνδυλος, Dem. pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, Plut. κόνδυλον δίδοναι, Ariftoph. pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnis decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno vel pugnis, πὺξ, Naz.
Pulcher, καλὸς, ἡ, ὸν, Plato. ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς; fœmina, γυνὴ καλὴ ϗ εὐειδὴς, Plato. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣ̓̃σα γυνὴ, Dem. adfpectu, καλὸς ὀφθῆναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus, feu ornatus, καλὸς κόσμος, Plato. pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, Dion. Hal.
Pulchrè, καλῶς, mihi eft, ἔχω, Xen.
Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψ ως, id. pulchritudine præditum effe, ἔχειν τὸ κάλλος, id. μετέχειν τȣ̃ κάλλȣς, id. antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, id. deftitui, ἀποςερέεσθαι τȣ̃ κάλλȣς, Ifocr.

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, Diofc. vinum ê pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, id.
Pulex, ὁ ψύλλος, ου, Ariftot. ἡ ψύλλα, ης, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.
Pulicofus, ὁ καὶ ἡ ψυλλώδης, εος.
Pullafter, τὸ ὀρνίθιον, ου, Athen. τὸ ὀρνιθάριον, idem.
Pullatus, ὁ καὶ ἡ μελανείμων, ονος, Lucian.
Pullulafco, βλαςάνω, Ariftot.
Pullulo, παραφυέω, Ariftot. βλαςάνω, Dem.
Pullulus, ὁ βλαςὸς, οῦ, Theophr.
Pullus, *equus, afinus*, ὁ πῶλος, ου, Xen. *avis*, ὁ νεοσσὸς, οῦ, Ariftot. excluditur, νεοττὸς γίγνεται, Ælian.
Pulmentum, τὸ ὄψον, Athen. τὸ ἄρτυμα, Plut.
Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, Plut.
Pulmonarius, πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, Galen.
Pulpa, ὁ μῦς, ὸς.
Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεως, ω, Ariftot.
Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, τὸ ἀκροατήριον, Plut.
Puls, ὁ πολτὸς, οῦ, Diofc.
Pulfatio, ἡ κροῦσις, εως, Plut.
Pulfator, ὁ κρουςὴς, οῦ.
Pulfo, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, Arrian. obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, Plut. difcipulum, μαθητὴν, Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν, Ariftoph. θυροκοπέω, id. ut cor vel arteriæ, σφύζω, Gal.
Pulfus, ûs, ὠθισμὸς, Plut. cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, Galen. ἡ σφύξις, εως, Ariftot.
Pultarium, τὸ πολτάριον, ου, Diofc.
Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.
Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, Pauf.
Pulvero, κονιορτόω, Theophr.
Pulverulentus, ὁ καὶ ἡ κονιορτώδης, Theophr.
Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ου, Lucian.
Pulvinulus, feu Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.
Pulvis, ἡ κόνις, εως, Lucian. excitatus, ὁ κονιορτὸς, οῦ, Plut. Pulverem excito, κονιορτόω, Theophr. ὑποκονιέω, id. pulvere impleo, feu adfpergo, κονιάω, Lucian. fine pulvere, ἀκόνιτι, Dem.
Pulvifculus, τὸ κονιορτίδιον, ου.
Pumex, ἡ κισσηρὶς, ίδος, Theophr. pumice lævigo, κατακισσηρίζω, Athen.
Pumiceus, κισσήρινος, ίνη, ινον.
Pumicofus, ὁ καὶ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κισσηροειδὴς, έος, Theophr.
Pumilio, feu Pumilius, ὁ νάνος, ου, Ariftot.
Punctim, ςίγδην.
Punctio, ἡ ςίξις, εως, Euft.
Punctiuncula, τὸ ςιγμάτιον, ου.
Punctum, feu Punctus, ἡ ςίγμη, Euclid. temporis, χρόνου, Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, Dem.
Punctura, v. *Punctio.*
Punctus, vide *Punctum.*
Pungo, νύττω, Plut. κεντέω, aliquem, ςίζω τινὰ, id. dicteriis, θράσσω τινὰ, Plato.
Puniceus, φοινίκειος, εία, ειον, Diod. Sic. φοινικοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, Xen.
Punio, κολάζω, aliquem feverè, τινὰ σφόδρα, Dem. meritò, εἰκότως; legitimè, νομίμως; acerbè, πικρῶς; publicè, δημοσίᾳ, id. τιμωρέω τινὰ, Ifocr. in exemplum omnium, τιμωρέμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, Dem. Confer *Mulcto.*
Punitio, ὁ κολασμὸς, οῦ, Plut. ἡ κόλασις, εως, Ariftot. Confer *Pœna.*
Punitor, ὁ κολαςὴς, οῦ, Synef. ὁ τιμωρητής.
Pupa, τὸ κοράσιον, ου, N. T. imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.
Pupilla, *orba parentibus*, ἡ ὀρφανὸς, et orba, καὶ ἐπίκληρος, Dem. ἡ ἐπίκληρος, id. oculi, ἡ κόρη, Philo. ἡ γλήνη, LXX.
Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, Plut. ftatus, ἡ ὀρφανία, ας, id.
Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, Plato. ὀρφανὸς πατρὸς, feu μητρὸς, Dem. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, relinqui, καταλείπεσθαι, id.
Puppis, ἡ πρύμνα, ης, Thuc.
Pupula, ἡ κόρη, ης, Philo.
Pupulus, feu Pupus, τὸ παιδάριον, ου, Xen.
Purè, καθαρῶς, Plut.
Purgabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, ου.
Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, Poll.
Purgatio, ἡ κάθαρσις, Plato. ὁ καθαρμὸς, Plut.
Purgator, ὁ καθαρτὴς, οῦ, Plut.
Purgatorius, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν; medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πῦρ.
Purgo, καθαρίζω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. excufo, vide *Excufo.*
Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ὁ ἁγνισμὸς, Plut.
Purifico, καθαίρω τι, Athen.
Puritas, ἡ καθαρότης; fermonis, λόγου, Hermog. mentis, ἡ ἁγνότης, Dem.
Puriter, καθαρῶς, Plut.
Purpura, *concha et pannus*, ἡ πορφύρα, Ariftot.
Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, N. T.
Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, Lucian. ὁ πορφυρευτὴς, οῦ, Cl. Al.
Purpurafco, πορφυρίζομαι.
Purpuratus, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, Plut. περιβεβλημένος πορφύραν, N. T.
Purpureus, πορφυροῦς, ῆ, οῦν; tunica, χιτὼν, Xen. veftis, ἡ πορφυρὶς, ίδος, idem. totus, ὁ καὶ ἡ ὁλοπόρφυρος, ου, Diod. Sic.
Purpuriffo, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.
Purpuriffum, τὸ ἀνδρείκελον, ου, Ariftot.
Purpuro, πορφυρίζω, Diofc. πορφυρέω, Luc.
Purulentè, πυωδῶς.
Purulentus, ὁ καὶ ἡ πυώδης, ὁ καὶ ἡ πυοειδὴς, έος, Ariftot. ὁ καὶ ἡ διάπυος, Hippocr.
Purus, καθαρὸς, ὰ, ὸν, Dem. à fcelere, ὁ καὶ ἡ ἄκακος, id. ἁγνὸς, ὴ, ὸν, à re venereâ, τῶν ἀφροδισίων, Plut. non miftus, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, Xen.
Pus, τὸ πύον, ου, Ariftot.
Pufillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, Philo. ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.
Pufillanimus, ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, ου, Naz. ὁ καὶ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, Philo.
Pufillus, μικρὸς, ὰ, ὸν, Dem. Confer *Parvus.*
Pufio, τὸ παιδίον, ου, Ariftot.
Puftula, ἡ φλύκταινα, ης, Thuc. τὸ φλυζάκιον, Hippocr. ἡ φλυκτὶς, ίδος, in puftulas erumpo, φλυκταινόομαι, Diofc.
Puftulofus, ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, εος.
Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, Diofc. fabæ, κυάμου, Theophr. τὸ λέπισμα, ατος, Philo. τὸ λέπυρον, ου, Cl. Al.
Putaminofus, ὁ καὶ ἡ κελυφανώδης, εος, Theophr. κελύφινος, ίνη, ινον, Lucian.
Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, Symm. ἡ κλαδεία, ας, Geopon.
Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.
Puteal, τὸ περιςόμιον, ου, LXX.
Putealis, e, feu Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, Plut.
Putearius, ὁ φρεώρυχος, ου, Plut.
Puteo, μυδάω, Theophr.
Putefco, δυσωδέομαι.
Puteus, τὸ φρέαρ, Lucian. puteum fodio, φρεωρυχέω, Plut. φρέαρ ὀρύττω, Dion. Hal. puteorum foffor, ὁ φρεώρυχος, Plut. hauftor, ὁ φρεάντλης, Laërt. foffio, ἡ φρεωρυχία, Jof.
Putidè, δυσωδῶς. *abjectè*, ἀγεννῶς, Dem.
Putidulus, feu Putidiufculus, δυσωδέςερος, έρα, ερον.
Putidus, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος, Thuc. μυδαλέος, έα, έον, *abjectus*, ὁ καὶ ἡ ἀγεννὴς, έος, Dem.
Puto, κλαδεύω; vitem, ἄμπελον ἀποκλαδεύω, Dem. arbitror, exiftimo, νομίζω, Dem. Confer *Arbitror.*
Putor, ἡ δυσωδία, Thuc. ἡ δυσοσμία, Poll.
Putredo, ἡ σῆψις, εως, Plut. ἡ σηπεδὼν, όνος, idem. ἡ σαπρότης, ητος, Diofc. putredine vitio, σήπω, Plut.
Putrefacio, σέπω, Plut. πύθω.
Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως, Plut. ἡ μύδησις.
Putreo, σαπρίζω.
Putrefco, σήπομαι, Xen. ἀποσήπομαι, Hippocr. carnis modo, κρεοσήπομαι, Plut.
Putris, e, feu Putridus, σαπρὸς, ὰ, ὸν, Athen. ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, LXX. σαθρὸς, ὰ, ὸν, Lucian.
Putror, ἡ σαπρότης, ητος, Diofc.
Putus, idem quod *Purus.*
Pyra, ἡ πύρα, ας, Plut.
Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, Ariftot.
Pyramidatus, ὁ καὶ ἡ πυραμοειδὴς, έος.
Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, Diod. Sic.
Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, Diofc.
Pythia, τὰ πύθια, ων, Plato.
Pythius, πύθιος, ία, ιον, Plut.
Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.
Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, Athen.

Q.

QUA? πῆ; quatenus, ἧ, in alio, quâ eft aliud, ἐν ἑτέρῳ, ἧ ἕτερω, Ariftot.
Quacumque, ὅπη ἄν, ferat, φέρῃ, Plato. ex parte, ὁπηοῦν, Plato. ὁπητιοῦν, id.
Quadamtenus, ἔςιν ὡς.
Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ου, τεσσαρακοντέτης, ου, Lucian.
Quadrageni, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
Quadragefimus, τεσσαρακοςὸς, ὴ, ὸν, Thuc. τεσσαρακοςαῖος, αία, αῖον, Ariftot.
Quadragies, τεσσαρακοντάκις, Plut.
Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
Quadrangulus, ὁ καὶ ἡ τετραγώνος, ου.
Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ου, Galen.
Quadrantal, ὁ κύβος, ου.
Quadratus, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, Thuc. lapis, τετραγωνισμένος λίθος, Plut. agmen, τὸ πλαίσιον, ου, Thuc.
Quadriennis, e, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος.
Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, Herodot.
Quadrifariam, τετραχῆ, Philo.
Quadriga, τὸ τέθριππον, Plut. ἅρμα τετράρυμον, Xen.
Quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τεθριππηλάτου.
Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ου.
Quadrilibris, e, ὁ καὶ ἡ τετράλιτρος, ου.
Quadrimatus, ûs, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimeftris, e, ὁ καὶ ἡ τετράμηνος, ου, LXX.
Quadrimus, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, Herodot.
Quadringeni, τετρακόσιοι, αι, α, Plut.
Quadringentefimus, τετρακοσιοςὸς, ὴ, ὸν.
Quadringenti, τετρακόσιοι, αι, α.
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartitò, τετραμερῶς.
Quadripartitus, ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, έος.
Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τινι, Xen. συνάπτω εἰς τινὰ, Ariftot.
Quadrupes, ὁ καὶ ἡ τετράπους, οδος, Ariftot. ὁ καὶ ἡ τετρασκελὴς, έος, Diod. Sic. quadrupedum more, τετραποδιςὶ, Lucian. quadrupes incedo, τετραποδίζω, Ariftot.
Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ου, Synef.
Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, Plato. ὁ καὶ ἡ τετραπλασίων, ονος, Ariftot.
Quadrupliciter, τετραπλῆ, Hom.
Quadruplico, τετραπλασιάζω, Herodian.
Quadruplus, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω, Dem. aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τὶ τινὸς, Plut. πυνθάνομαι τὶ παρὰ τινὸς, Ifocr. Confer *Interrogo.*
Quæfitio, ἡ ζήτησις, Thuc.
Quæfitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, Lyf.
Quæfitum, τὸ ζήτημα, ατος, Quinct.
Quæfo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæftio, ἡ ζήτησις, εως, Thuc. dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, Plut. ἡ ἐρώτησις ἄπορος, id. τὸ πρόβλημα ἄπορον, Lucian. juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, Dem. per tormentum, ὁ βασανος, ου, id. quæftionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, id. adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, id. poftulare aliquem in quæftionem, ἐξαιτεῖν τινὰ εἰς βάσανον, id. Confer *Interrogatio.*
Quæftiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.
Quæftor, ὁ ταμίας, ου, Plut.

Quæstorius, ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν; potestas, ἐξ ἐσία Plut.

Quæstuosè, κερδαλέως, Thuc.

Quæstuosus, κερδαλέος, έα, έον, Xen.

Quæstura, ἡ ταμιεία, ας, Appian. ἡ ἐξεσία ταμιευτικὴ, Plut.

Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, Dem. ὁ χρηματισμὸς, ῦ, idem. corporis, ἡ ἀπὸ τῦ σώματος ἐργασία, id. quæstum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διὰ τινὸς, id. ἐργάζομαι, id. magnum è re frumentariâ, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, id. quæstui servio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, Dem. deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ, ὢν, id. Confer *Lucrum*.

Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, Isocr. ὁποῖος, α, ον, id. ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, Dem. *Interrogativ.* ποῖος, α, ον; ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι, Isocr. qualis, talis, ὁποῖος τις, τοιῦτος, Xenoph. qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖος ποθ' ἕκαςος, τοιῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, Aristot.

Qualiter, ὁποίως, Isocr. οἵως, Aristoph.

Qualitercumque, ὅπως, ἂν, Isocr. ὁποιδήποτε, Plato.

Qualus, ὁ τάλαρος, ου, Naz. ὁ κάλαθος, ου, Cl. Al.

Quam, ἢ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, Dem. non aliud judicare, quam quod, æquum censuerit, ὲκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι πλὴν ὅ τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, Dem. nihil restat quam ut Deus fiat, ὐδὲν ἐςι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι, Isocr. quam difficile sit, ὡς χαλεπὸν ἐςι, Dem. quam putatis, πῶς ἂν οἴεσθε, Dem. quam maximè, ὅτι μάλιςα, Plato. quam plurimi, ὅτι πλεῖςοι; quam multa non desidero, πόσων ἐγὼ χρείαν ὐκ ἔχω, Laërt. quam optimè possit, ἧ δύναιτο ἄριςα, Lucian. tam de communibus, quam de privatis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, Isocr. tam delectari, quam, τοσῦτον χαίρειν, ὅσον, Naz.

Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολέμωμεν, λογίσασθε, Dem. quam diu est? πόσος χρόνος ἐςι, Isocr. examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐξετάζον, μέχρι ὗ αὐτοῖς ἐδόκει, Dem. tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἂν, id.

Quamobrem, *caussale*, δι' ἃ, Plato. διὰ τῦτο, Dem. διότι, idem. nescio, quamobrem, ὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅ, idem. considerate, quamobrem, hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, id. *Interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δὴ τι, Plato.

Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. εἰ καὶ δόπυ, id. Confer *Etsi*.

Quando, πότε, agetis? πράξετε, Dem. quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, id. quando res benevolentiâ, firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας, συςῇ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκυμένη ἀπηγγέλλετο, id. Confer *Quum*.

Quandocumque, ὁποτεῦν, Dem.

Quandoque, ἐνίοτε, Dem. Confer *Interdum*.

Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, Plato. hoc servi est, ut non vivat quomodo vult, εἴπερ τῦ δέλυ, ὄντις τὸ ζῆν μὴ ὡς βέλεται, Aristot.

Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. Confer *Etsi*.

Quantillus, πηλίκος, η, ον, Aristot.

Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, Aristot.

Quanto, ὅσῳ, mitius ego —— tanto magis ille, πραΰτερον ἐγὼ —— τοσύτῳ μᾶλλον, Dem. ὅσῳ ἂν μᾶλλον —— μᾶλλον, Aristot. quanto majorem —— tanto copiosiorem, ὅσον μείζονα —— τοσῦτον πλείονα, Chrys. ὅσον περ —— τοσῦτον, Isocr. quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον καὶ ἡμεῖς, Dem.

Quantopere, ὡς ἂν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεταράχθην, ὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, Isocr.

Quantulus, ἡλικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.

Quantus, ἡλικὸς, ἡ, ὸν, et qualis evaserit, καὶ οἷος γέγονε, Plato labor, ἡλικὸς πόνος, id. beneficia, ἡλικαὶ εὐεργέσιαι, Dem. bona, ἡλικὰ ἀγαθὰ, Lucian. *interrogativum de quantitate continuâ*, πηλίκος, ίκη, ίκον, Aristot. *de quantitate discretâ*, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως, Aristoph. quanti seu quanto pretio docet? πόσυ διδάσκει; Xen. quanti tandem æstimatis? ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν, Plato. quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, Lucian. quantum in me est, ὅσον ἐςὶν ἐπ' ἐμοὶ, Lucian. quantum ad me attinet, τὸ ἐμὸν μέρος, Plato. κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύναμαι, Isocr. quantus, tantus, ὅσος, τοσῦτος; quantam benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, Isocr. quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ προέχεις ἄλλων, τοσῦτον, id. quantus, quantus, ὁπηλικοσῦν, Theophr.

Quantuscumque seu Quantuslibet, Quantusvis, ὁπηλικοσῦν, ἡκῦν, ἰκονῦν, Aristot.

Quapropter, ἀνθ' ὗ, Dem. τίνος ἕνεκα, idem. Confer *Quamobrem* et *Quare*.

Quaqua, ὅπυπερ, ἂν, quaqua versum, πανταχόσε, Al. Aphr.

Quare? *Interrogativè*, διὰ τι, Dem. τίνος ἕνεκα, id. ἱνατί, Plato. *Indefinitè*, διὰ τι, Isocr. διότι, id. *illativè*, διὰ τῦτο, idem.

Quartanus, τεταρταῖος, αία, αῖον, Diod. Sic. febris, πύρετος, Al. Trall.

Quartò, τετάρτως.

Quartum, τέταρτον.

Quartus, τέταρτος, άρτη, αρτον, Aristot. dies, ἡμέρα τετράς, Dem.

Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non rectè deliberemus, κατηγορῦσιν ἡμῶν, ὡς ὐκ ὀρθῶς βυλευομένων, Isocr. Confer *Tanquam*.

Quasillus seu Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ ταλάριον, ου, Poll.

Quassibilis, e, ὁ καὶ ἡ διασάλευτος υ.

Quassatio, διασάλευσις, εως.

Quasso, διασαλεύω τι, Lucian. ἀνασείω.

Quatenus, ἐφ' ὅσα, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. licebat, ὡς δύνατον ἦν, idem.

Quater, τετράκις, Isocr.

Quaternarius, ἡ τετρὰς, άδος, Plut.

Quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xen.

Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, N. T.

Quatio, σείω τι, Thuc. κλονέω, τινάσσω.

Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, Aristot.

Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Luc.

Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, Plut.

Que, τε, *quod solum rariùs, frequentius vero cum* καὶ *ponitur*, e. gr. sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, Dem.

Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, Dem. ita, ὥσπερ ὗτω, idem. ὥσπερ ὡσαύτως, idem. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, idem.

Queo, δύναμαι, Dem. Confer *Possum*.

Quercetum, τὸ δρυμὸς, Polyb. ὁ δρυμὼν.

Querceus, seu Quernus, δρυΐνος, ινη, ινον, Plut.

Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, Diosc.

Querela, ὁ ὀδυρμὸς, Isocr. Confer *Lamentatio*.

Queribundus, ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, Bas.

Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, Cl. Al.

Queritor, ὀδύρομαι, Dem.

Querneus, seu Quernus, a, um, vide *Querceus*.

Queror, ὀδύρομαι, Dem. μεμψιμοιρέω, Lucian. de aliquo, μέμφομαι τινι, Dem. τι, Xen.

Querulus, ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Questus, idem quod *Querimonia*.

Qui, quæ, quod, ὅς, ἣ ὅ, Dem.

Qui? πῶς, Dem. Confer *Quomodo*.

Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ὐχὶ συμφέρει, διὰ τῦτο ἐπιτιμάω, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ἐπεὶ τῦτο γὲ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plato.

Quicumque, ὅςις, ἥτις, ὅτι, Aristoph. ὅςις ἂν, ἥτις ἂν, ὅτι ἂν, Thuc. ὅςις δὴ, id. tandem, ὅςις ποτὲ, Lucian.

Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de personâ certâ*, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, Dem. *de incerta*, ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι, *gen.* τινὸς, id.

Quidem, μὲν, Dem.

Quidni? πῶς γὰρ ὐ, Dem. πῶς, ὐ, id.

Quies, ἡ ἠρεμία, ας, Aristot. ἡ ἡσυχία, ας, Dem. τὸ ἥσυχον, ου, Thuc. Confer *Otium*, item *Somnus*.

Quiesco, ἠρεμέω, Philo. ἡσυχίαν ἔχω, Isocr. ἄγω, id. ἠρεμίαν ἔχω, Plut. à labore, ἀναπαύομαι τῦ πόνυ, Xen. dormio, vide *Dormio*.

Quietè, ἠρέμα, te contineas, ἔχε, Plato. ἠρεμαίως, Xen. ἡσύχως.

Quietus, ὁ καὶ ἡ ἡσύχιος, Dem.

Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, Plut. potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἢ, Dem.

Quin, *cur non*, τί μη; *ut*, vel *quod non*, μὴ ἔχι, difficile est, quin patiatur, ὐ ῥάδιον, μὴ ὐχὶ πάσχειν, Plato. *qui non*, ὅςις, ὐ, *immo*, μᾶλλον δὲ; quin etiam, γε μὴν; quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γὲ μὴν πάντας ἐνέπλησε, Xen. quin immo, ἀλλὰ δὴ καὶ, μενῦνγε, N. T.

Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος, Plut. ἡ πεμπὰς, άδος, Aristot.

Quincunx, ἡ πεμπτὰς, άδος.

Quincuplex, πενταπλῦς, ῆ, ῦν, LXX.

Quindecies, δεκαπεντάκις.

Quindecim, οἱ, αἱ τὰ δεκαπέντε, N. T.

Quingentesimus, seu Quingenarius, a, um, πεντακοσιοςὸς, ἡ, ὸν.

Quingenti, Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α, Herodian.

Quingenties, πεντακοσιάκις.

Quini, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.

Quinquagenarius, πεντηκονταετὴς, έος, Plut.

Quinquageni, οἱ, αἱ τὰ πεντήκοντα, N. T.

Quinquagesies, seu Quinquagies, πεντηκοντάκις.

Quinquagesimus, πεντηκοςὸς, ἡ, ὸν, Galen.

Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, N. T.

Quinquatria, seu Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, Isocr.

Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.

Quinquefariam, πενταχῆ, seu πενταχῶς.

Quinquemestris, e, ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, υ.

Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, certamen, ἀγὼν, Maccab.

Quinquennis, e, ὁ καὶ ἡ πενταετὴς, έος, Thuc.

Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.

Quinquepartitò, πενταμερῶς.

Quinquepartitus, ὁ καὶ ἡ πενταμερής.

Quinqueremis, e, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, εος.

Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, Plut.

Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, Herodian.

Quinquies, πεντάκις, N. T.

Quintanus, πεμπταῖος, αία, αῖον, Al. Aphr.

Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, Dem.

Quintùm, πέμπτον.

Quintus, πέμπτος, η, ον, Plut.

Quippe, ἅτε, pessimus existens, κάκιςος, ὢν, Dem. ἅτε δὴ, οἷα δὴ, semper admiror hunc sermonem, ὐ γάρ τοι ἀλλὰ τῦτον γε λόγον θαυμάζω, Plut.

Quiritatio, ὁ σχετλιασμὸς, ῦ, Thuc.

Quirites, οἱ Κυρῖτες, ων, Dion. Hal.

Quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τι, Plut.

Quis? quæ? τις; Quid? τί, Dem. Quis adeo simplex est, ut ignoret? τίς ὗτως εὐήθης ἐςὶν, ὅςις ἀγνοεῖ; Isocr. ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; id. *Indefinitum*, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις ὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβὴς ἐςι, Xen. τις, τις, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τις ἐςι, Æschin. *aliquis*, τις τι, si quis videat inimicum, εἴπυ τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, Thuc.

Quisnam, ὅςις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅτι, an putas illos ignorare, quisnam sis? ὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτὺς ὅςις εἶ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἔπεμψεν ἐρησόμενος, ὅ, τι ἐςὶ τὸ συμβεβηκὸς, idem.

Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, Dem. dabo, quantum alius quispiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖςον δήποτε ἔδωκε, Xen. an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr.

Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius umquam, ὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, Isocr. nec quisquam, ὐδὲ ὐδεὶς, se ipsum accusat, ἑαυτῦ κατηγορεῖ, Dem.

Quisque, ἕκαςος τις, ἑκάςη τις, ἕκαςον τι, Dem. εἷς ἕκαςος, μία ἑκάςη, ἓν ἕκαςον, Isocr. πᾶς τις, πᾶσα τις, πᾶν τι, Jul. αὐτὸς ἕκαςος, αὐτὸ ἕκαςον, quisque pugnam incipere gestiebat, αὐτὸς ἕκαςος πρῶτος ἔσπευδεν ἄρξαι μάχης, Pausan.

Quisquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, N. T.

Quisquis, Quæquæ, Quidquid, ὁςισῦν, ἡτισῦν, ὁ, τιῦν; quisquis potuerit, ὁςισῦν δύναιτο, Dem. sive hunc, sive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὀντινῦν χειροτονήσετε, id.

Quivis, idem quod *Quisque* seu *Quilibet*.

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ, Dem. acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξυσίαν πορεύεσθαι, ὅπῃ βυληθεῖεν, idem. quo confugiam? ποῖ καταφεύγω; Æschin. quo tandem et unde? ποῖ δὴ κ̀ πόθεν; Plato. quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσέτῳ μᾶλλον, Dem. quo magis eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον-μᾶλλον, Aristot. ut, ὅπως, elaborandum est, quo ille desistat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, Dem.

Quoad, μέχρι ὗ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἐδόκει, Dem. Confer *Donec*. eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ἐπιδέχεται, Aristot. fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷον τε, Heliodor.

Quocirca, Confer *Quamobrem*, *Quare*.

Quocumque, πανταχῦ, Dem. πανταχοῖ, idem. ὅποι ἄν, Xen.

Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. administrarunt, τὰς προγόνες ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον τῦτον τὴν πόλιν διῴκυν, Dem. ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, id.

Quodammodo, ὡςέπως, Xen. τρόπον τινὰ, ἔςιν ὡς, Devar.

Quominus, μὴ ὐ; nemo contradicit, quominus dicturus sit, ὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ ὐ λέξειν, Xen.

Quomodo, πῶς, his usus est, τύτοις ἐχρήσατο, Dem. ὃν τρόπον, Lycurg. τινὰ τρόπον, Dem.

Quomodocumque, ὅπως ἂν, Dem. ὁπωσῦν, vivere, ζῆν; id. factum est, τῦτο πέπρακται, ὁπωσδήποτε, id.

Quonam, ποῖ, Dem. Confer *Quo*.

Quondam, πάλαι, Dem. Confer *Olim*.

Quoniam, ὅτι, ἐπεὶ, Plato. Confer *Quia*.

Quopiam, ποῖ, Dem.

Quoquam, ποῖ, Dem.

Quoque, κ̀ ἔτι. Confer *Etiam*.

Quoquo, seu Quovis, πανταχοῖ, Dem.

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo versum, seu Quoquo versus, πανταχόσε, Dem.

Quorsum, καὶ τι, Isocr. istâ persecutus sum oratione, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, Euseb. ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; Viget.

Quot, πόσοι, αἱ, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτίαται; Plut. in locis, ποσαχῆ; modis, ποσαχῶς, Aristot. diebus veniet? ποσαῖος ἀφίξεται, Xen.

Quotannis, κατ' ἔτος, Cl. Al. ἀνὰ πᾶν ἔτος, Diosc. ἔτυς ἑκάςυ, Herodian.

Quoteni, πόσοι, αι, α.

Quotidianus, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, Isocr. ὁ, ἡ, τὸ ἑκάςην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἑκάςην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, Dem.

Quotidie, καθ' ἑκάςην ἡμέραν, Lucian. καθ' ἑκάςην, Isocr. ἑκάςης ἡμέρας, Herodian.

Quoties, ποσάκις, Plato. de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τύτων, Dem. tumultuati sitis, omnes novistis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίςασθε, id.

Quotiescumque, ποσακισῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, et quotquot barbari, κ̀ ὅσοι βάρβαροι, Herodian.

Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, Aristot. ποσοπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, πόσος, ὁπόσος, η, ον, Aristot.

Quotuscumque, ὁποσοσῦν, ὁποσηῦν, ὁποσονῦν, Aristot.

Quotusquisque, idem quod *Quotuscumque*.

Quovis, idem quod *Quoquo*.

Quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, Aristot. quamdiu, πόσον χρόνον, Dem.

Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίυς ἀπήλαυνόν τινὲς, Dem. quum opus est, ὁπότη δεήσειε, id. quum nos non possumus eo pervenire, ἡνίκ' ἡμεῖν μὴ δυνάμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, id. quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, id.

R.

RABIDE, λυσσωδῶς.

Rabidus, ὁ κ̀ ἡ λυσσώδης, εος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, Gal. ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυσσάω, Diosc.

Rabiosè, λυσσωδῶς.

Rabiosus, ὁ κ̀ ἡ λυσσώδης, εος, λυσσάων, υσα, ον, Lucian.

Rabula, ὁ δικολόγος, υ; ὁ κύων ῥητορικὸς, ῦ, Ælian. ὁ δικοῤῥάφος, τὸ περίτριμμα, τῆς ἀγορᾶς, Dem.

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, Suid.

Racematus, seu Racemosus, ὁ κ̀ ἡ βοτρυώδης, εος, Diosc.

Racemus, ὁ βότρυς, Theophr. ἡ ςαφυλὴ.

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, Plut.

Radiatus, ἀκτινωτὸς, ἡ, όν.

Radicatus, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον, N. T.

Radicitùs, ὁλοῤῥιζεὶ, N. T. ῥιζόθεν, Herodian. ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προθέλυμνον ἕλκεσθαι, Nyss. extrahere, ἐκμοχλεύειν, Ælian. αὐτόῤῥιζον ἐκσπάω, id. pereo, ὁλόῤῥιζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζόομαι, Plato. ῥιζοβολῶ.

Radicosus, ὁ κ̀ ἡ ῥιζώδης, εος.

Radicula, τὸ ῥίζιον, Diosc. *herba*, τὸ ςρύθιον, id.

Radio, ἀκτινοβολέω, Philo.

Radiosus, ὁ κ̀ ἡ ἀκτινώδης, εος.

Radius, ἡ ἀκτὶν, ῖνος, textorius, ἡ κερκὶς, ίδος, Plato. rotæ, ἡ κνημία, Lys.

Radix, ἡ ῥίζα, ης, Hippocr. radices montis, ἡ ὑπώρια, ας, Herodian.

Rado, ξύω, Theophr. ξυράω.

Radula, τὸ ξύςρον, τὸ λίςρον, Poll.

Raia, ἡ βάτος, υ, ἡ βατὶς, ίδος, Schol. Aristoph.

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, Erot. τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex, ἡ κήλη, ης, Gal.

Ramicosus, ὁ κηλήτης, υ, Synes.

Ramosus, ὁ κ̀ ἡ κλαδώδης, εος.

Ramulus, ὁ κλαδὼν, όνος, Hesych. ὁ κλαδίσκος, υ, ὁ κλὼν, ῶνος, Theophr.

Ramus, ὁ κλάδος, Theophr. ὁ ὄζος.

Rana, ὁ βάτραχος, υ, Gal.

Ranceo, Rancesco, ταγγίζω, Aret.

Rancidè, σαπρῶς.

Rancidus, ταγγὸς, ἡ, όν, Geopon.

Rancor, ἡ τάγγη, ης, Al. Aphr. ἡ σαπρότης, ητος, Diosc.

Ranunculus, τὸ βατράχιον, υ, Diosc.

Rapa, ἡ γόγγυλις, ιδος, Theophr.

Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, ῦ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, Aristot. ἁρπακτικὸς, ἡ, όν, Bas.

Raphanus, ὁ ῥάφανος, Gal. ἡ ῥαφανὶς, Diosc.

Rapidè, ὁρμητικῶς, σφόδρα, Plato.

Rapiditas, τὸ ὁρμητικὸν, ῦ.

Rapidus, ὁρμητικὸς, ἡ, όν, σφοδρὸς, ά, όν, Herodian. ἁρπαλέος, έα, έον.

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, Philo. τὸ ἅρπαγμα, ατος, Joseph. τὸ ἅρπασμα, Plut.

Rapio, ἁρπάζω, Dem. ἁρπαγὴν ποιέομαι, Thuc. ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, Dion. Hal.

Raptim, ἁρπακτικῶς, ἁρπάγδην; celeriter, ταχέως, Xen.

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Thuc.

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ ἅρπαξ, γος, N. T.

Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, έντος; rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζάω, Aristot.

Raptus, ûs, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Plut. ἡ ἁρπαγωγὴ, ῆς, Lucian.

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, υ, Galen.

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, Theophr.

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rarè, ἀραιῶς, vid. *Raro*.

Rarefacio, ἀραιόω τι, Galen. μανόω.

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, Aristot.

Raresco, ἀραιόομαι, μανόομαι, Theophr. *infrequentior fio*, σπανίζομαι, LXX.

Raritas, seu Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, penuria, ἡ σπάνη, ης, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, Isocr. ἡ σπάνις, εως, Herodian.

Rarò, ὀλιγάκις, Aristot. σπανίως, Plut.

Rarus, ἀραιὸς, ά, όν, Diosc. μανὸς, ἡ, όν, *infrequens*, σπάνιος, ία, ιον, Plut.

Rasilis, ξυςὸς, ἡ, όν.

Rastrum, τὸ λίςρον, υ, Poll.

Rasura, ὁ ξυσμὸς, ῦ, ἡ ξύσις, εως.

Ratio, τὸ λογιςικὸν, ῦ, Plut. ὁ λόγος, υ, Dem. ἡ διάνοια, ας, idem. ὁ λογισμὸς, ῦ, Thuc. rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, Dem. περὶ τινὸς, Isocr. ἔχειν τινὸς, Dem. λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, id. λόγον ἔχειν τινὸς, Dem. inire, διαλογίζεσθαι, id. subduco, λογιςεύω, Suid. λογίζομαι, Dem. reddo, λόγον δίδωμι, id. nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, id. ἀλογέω τινὸς, Herodot. rationis compotem esse, ἐντὸς λογισμῦ εἶναι, Thuc. expers, ὁ κ̀ ἡ ἄλογος, υ; animal, ζῶον, Aristot. rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν, Dem. cum ratione, κατὰ λόγον, id. λογικῶς, Plut. εὐλογως, Aristot. ratione præditus, ὁ κ̀ ἡ ἔλλογος, υ, Aristot. rationi consentaneus, ὁ κ̀ ἡ εὔλογος, υ, Herodian. non consentaneus, ὁ κ̀ ἡ παράλογος, υ, id.

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, Dem. ὁ συλλογισμὸς, ῦ, Aristot.

Ratiocinativus, συλλογιςικὸς, ἡ, όν, Aristot.

Ratiocinator, ὁ λογιςὴς, ῦ, Dem. ὁ λογιζόμενος, υ, id.

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, ῦ, Aristot.

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, Dem. διαλογίζομαι, id. συλλογίζομαι, id.

Rationalis, e, λογικὸς, ῦ, Aristot.

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, υ, τὸ λογίδιον, υ.

Ratus, κύριος, ία, ιον, Dem. ratum esse, κύριον εἶναι, idem. et valere, ἰσχύειν κ̀ μένειν, id. habeo, κυρόω τι, Thuc.

Raucedo, ὁ βράγχος, seu τὸ βράγχος, Aristot.

Raucesco, βραγχιάω, Aristot.

Raucitas, idem quod *Raucedo*.

Raucus, βραγχαλέος, έα, έον, ὁ κ̀ ἡ βραγχώδης, εος; vox, φωνὴ, Al. Aphr.

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, χαροπὸς, ἡ, όν, Theodor.

Re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνὰ, e. gr. *reædifico*, ἀνοικοδομέω, Herodian. *rebaptizo*, ἀναβαπτίζω, Naz. quando vero contrarietatem notat, ferè redditur per ἀντὶ, ut *reboo*, ἀντιβοάω, *recalcitro*, ἀντιλακτίζω; sed quando *Re* idem est, quod *De*, redditur per ἀπὸ, e. gr. *recisio*, ἀποτομὴ.

Reædifico, ἀνοικοδομέω, Herodian.

Rebellio, ἡ ἐπανάςασις, Thuc. ἡ ἀπόςασις.

Rebellis, ὁ μεταςὰς, άντος, Thuc. ὁ ἀφεςὼς, ότος, Herodian.

Rebello, εἰς ἀπόςασιν ὁρμάω, Herodian. ἀφηνιάζω, Lucian. ἀντιμάχομαι τινὶ.

Reboo, ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, Plut.

Recanto, παλινῳδέω, Lucian. παλινῳδίαν ᾄδω, Ariftid.
Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, Quinct.
Recedo, ἀπέρχομαι, Thuc. à fententiâ, ἀφίημι γνώμην; à negotiis, ἀφίςαμαι τῶν πραγμάτων, Dem.
Recens, νεαρὸς, ὰ, ὸν, Dion. Hal. ὁ ϗ ἡ νεαλὴς, έος, Dem. Confer *Novus.*
Recèns, *adv.* νεωςὶ, Ifocr. ἔναγχος, Dem. ἄρτι, idem. ἀρτίως, idem. factus, νεωςὶ γενόμενος; natus, ὁ ϗ ἡ νεογενὴς, έος, conditus, ὁ ϗ ἡ νεοκτίςος, ȣ, Dion. Hal.
Recenfeo, διέρχομαι τι, Dem. aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ' ὄνομα, idem. διέρχομαι τινὰς ὀνομαςὶ, idem. omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, Ifocr. omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνȣς, id.
Recenfio, feu Recenfus, ὁ κατάλογος, ȣ, Dem. *luftratio,* ἡ ἐξέτασις, εως, Thuc.
Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Ariftot. aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, Jofeph. fpiritûs, τὸ δοχεῖον τȣ πνεύματος, Al. Aphr.
Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, Thuc.
Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. Confer *Promiffum.*
Receptus, ûs, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, Thuc. receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, Plut.
Receffus, ûs, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, Dion. Hal. in ædibus, ὁ μυχὸς ȣ, LXX.
Recidivus, ὁ ϗ ἡ ἀναπτώσιμος, ȣ, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, Hippocr.
Recido, μεταπίπτω, in aliquem, ἐς τινα, Herodian. περιπίπτω, id.
Recido, ἀποτέμνω, Plut. ἀποκόπτω.
Recipio, ἀναλαμβάνω; vires, ἐμαυτὸν, Ifocr. τὴν ἰσχὺν, Plut. exfulem, προσδέχομαι φυγάδα, Ifocr. aliquem in urbem, εἰσφέρομαι τινὰ εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, id. me in caftra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, Diod. Sic. *polliceor.* Confer *Polliceor.*
Reciprocatio, ἡ ἀντιςροφὴ, ἡ παλινδρομία.
Reciproco, ἀντιςρέφω, Ariftot. curfum, παλινδρομέω, Plut.
Reciprocus, ὁ ϗ ἡ ἀντίςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ παλίνδρομος, ȣ, Laërt.
Recifio, ἡ ἀπότμησις, εως.
Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τȣ γραμματείȣ, Dem.
Recitator, ὁ ἀναγνώςης, ȣ.
Recito, ἀναγινώσκω; alicui libellum, βίβλον τινὶ, Dem. poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, Luc.
Reclamo, ἀντιβοάω, quafi teftis, ἀντιμαρτυρέω, Plut.
Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.
Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, Lucian.
Reclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνάκλιτος, ȣ, Hefych.
Recludo, ἀνοίγω; fores, τὰς θύρας, Xen.
Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, Dem. figilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφαγῖδος, Herodian.
Recognofco, ἀναγνωρίζω; exercitum, ἐπέρχομαι τὸ ςρατόπεδον, Herodian. fcriptum quâ manu fit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, id.
Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, Plut. me, ἐμαυτὸν, Ifocr.
Reconciliabilis, καταλλακτικὸς, Ariftot.
Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, Dem. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, id.
Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, ȣ, Dem.
Reconcilio, καταλλάττω; aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλȣς, Ariftot. aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, N. T. urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλαις, Ifocr. τὰς πόλεις, id. τὰς πόλεις ἀλλήλαις, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίςημι τινὰς, Ifocr. reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρὸς τινὰ, Ifocr. τινὶ, id.
Reconcinno, ἀνασκευάζω, Strabo.
Reconditus, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, Plut.
Recondo, κρύπτω, Dem. in penu, ἀποταμιεύομαι, Ælian. in thefauro, ἀποθησαυρίζω, N. T. θησαυροφυλακέω, Philo.
Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, Ariftot.
Recordor, μέμνημαι; alicujus, τινὸς, Ifocr. περὶ τινὸς, id. τὶ, Dem. αναμιμνήσκομαι τι, Ifocr. περὶ τι, Plato. μνεῖαν ποιέομαι τινὸς, Ifocr. περὶ τινὸς, id. recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινὰ τινὸς, Lucian. Confer *Commonefacio.*
Recreatio, ἡ ἀνάψυχὴ, ῆς, Plato.
Recrementum, ἡ σκωρία, ας, Diofc.
Recreo, ἀναψύχω; cibo et potu, σίτῳ ϗ ποτῷ, Chryf. aliquem, τινὰ, N. T. ἀναπαύω τινὰ, Xen. recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diofc. ἐκ νόσȣ, Gal. ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, Dem.
Recrefco, ἀναφύομαι, Plut.
Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, Quinct.
Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὰ, Dem.
Recrudefco, ἐξωμόομαι.
Rectà, εὐθὺς, Thuc. ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, Xen. recta via, εὐθὺ τῆς ὁδȣ, Lucian.
Rectè, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, Dem. et convenienter judicare, ϗ προσηκόντως κρίνειν, facere, καλῶς ϗ προσηκόντως πράττειν.
Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, Plato.
Rectio, ἡ ἐπιςασία, ας, Plut.
Rector, ὁ ἐπιςάτης, ȣ, Xen. ὁ δίοπος, ȣ, Plut. ὁ κυβερνήτης, gymnafii feu fcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ȣ, Æfchin. Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ȣ.
Rectus, ὀρθὸς, ὴ, ὸν, incedo, βαδίζω, Plut. linea, ὀρθὴ γραμμὴ, Ariftot. angulus, ὀρθὴ γωνία, Eucl.
Recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.
Recudo, ἀνακολάπτω.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, Thuc.
Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.
Recupero, ἀναλαμβάνω τὶ, Ifocr. imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν, idem. πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plato. ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Ifocr. ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν, Ælian. facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, idem. aliquid ab aliquo, τὶ παρὰ τινὸς, Dem.
Recurro, ἀνατρέχω, Polyb. παλινδρομέω, Lucian. ἀναθέω.
Recurfus, ûs, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.
Recufatio, ἡ ἀπόνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, Plato. ficta, ὁ ἀκκισμὸς, ȣ, Philo.
Recufo, παραιτέομαι, ἀπονεύω; aliquid, τινὸς, Baf. ἀναδύομαι τι, Lucian. munus, ἀρνέομαι χρείαν, τινὰ, Dem. fictè, ἀκκίζομαι, Lucian.
Recutitus, ὁ ἀπεσκολυμμένος, ȣ.
Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, Ariftot.
Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, Lucian. aliquid, ἐλέγχω τι, Plut.
Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, N. T.
Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, Dem.
Reddo, ἀποδίδωμι; corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, Xen. mortem alicujus optabiliorem, καθίςημι θάνατον τινὸς ζηλώτερον, Ifocr. alicui honorem, ἀνταποδίδωμι τινι τιμὴν, Ariftot. injuriam, τὴν ὕβριν, Lucian. literas, ἀναδίδωμι γράμματα, Dion. H.
Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, N. T. ἀπολύτρωσις, εως, ibid. redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ȣ, Dem. τὸ ἀντίλυτρον.
Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, ȣ, N. T.
Redeo, κατέρχομαι; in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem. ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας; domum ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἶκον, idem. ἀφικόμαι οἴκαδε, Lucian. è Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναςρέψας, idem. domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, ad inftitutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπίθεσιν, Ifocr. ad demonftrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo unde digreffus fum, ἐπανειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, Plut. Delphis, ἐκ Δελφῶν, Plut. ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν Æfchin. ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτȣ φύσιν, id.
Redhibeo, ἀποδίδωμι, Dem.
Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, Plato.
Redigo, περιίςημι, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, Herodian. hoftes calliditate in fervitutem, δȣλόω πολεμίȣς ἀπάτῃ, Plut. infulam in fervitutem regis, καταδȣλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Ifocr. liberos et conjuges, ἐξανδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, Thuc. in poteftatem regionem, ὑποτάττω χώραν, Herodian. aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαι τι, Ifocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem.
Redimiculum, ἡ ταινία, ας, Plato.
Redimio, ἀναδέω; aureâ coronâ, χρυσῷ ςεφάνῳ, Thuc. caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, Lucian.
Redimo, λυτρόομαι τινὰ, N. T. captivos, λύομαι αἰχμαλώτȣς, Ariftot. aliquem viginti fex minis, τινὰ ἓξ ϗ εἰκοσὶ μνῶν, Dem.
Redintegratio, ἡ ἀποκατάςασις, εως, Greg. ἡ ἀνανέωσις, εως, Athen.
Redintegro, ἀποκαθίςημι, Herodian. pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, id.
Reditio, feu Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ȣ, Plut. ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, idem. ἡ ἀπονόςησις, εως, Arr. proventus, ἡ πρόσοδος, ȣ, Dem. τὰ προσιόντα, ων, Dion. Hal. exfulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, Dem. in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, idem. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, Ifocr.
Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινὸς, Diofc.
Reduco, ἐπανάγω, exfules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plato. urbem in priftinum ftatum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, Plut. aliquem domum, ἀγῶ τινα ὀπίσω εἰς τα οἰκεῖα, Ælian.
Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, Ariftot.
Redundans, περιττὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ περιπληθὴς.
Redundanter, πλεονασικῶς, περισσῶς.
Redundantia, feu Redundantio, ὁ πλεονασμὸς, Plut.
Redundo, πλεονάζω, aliquâ re, τινὸς, Gal. τινὶ, Thuc. περισσεύω τινὸς, Lucian.
Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, Ægin.
Redux, ὁ καταγόμενος, ȣ, Plut. ὁ κατελθὼν, όντος, Ifocr. ὁ κατιὼν, όντος, id. ὁ ϗ ἡ παλίντροπος.
Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem.
Refello, ἀνασκευάζω, Ariftot. aliquem, διελέγχω τινὰ, Naz. fententiam, ἀνατρέπω γνώμην, Thuc.
Refercio, ἐμπλήθω; aliquid aliquâ re, τὶ τινὸς, Plato. Confer *Compleo.*
Referio, ἀντιτύπτω, Ariftoph.
Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad fenatum, ἀναφέρω τὶ εἰς feu πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Ariftot. aliquem inter aliquos, τίθημι τινὰ εἰς τινὰς, Dem. inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεȣς, Ifocr. malum, ἐπαναφέρω κακὸν, ἀγγέλλω κακὸν, Dem. gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπὲρ τινὸς, Ifocr. alicui, aliquid acceptum, ἐπιτίθημι τινὶ τὴν αἰτίαν, Ifocr. τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφομαι τὶ, Bud. confilia ad aliquid, συντείνω εἰς τι, Dem. κατευθύνω τὶ πρὸς τὶ, Plut. pedem, ἀναποδίζω εἰς τȣπίσω, Herodian.
Refert, διαφέρει, hoc tuâ, τȣτό σοι, Plato. meâ nil refert, ἐμοὶ ȣδὲν διαφέρει, Ælian. Confer *Intereft.*
Reficio, ἀνασκευάζω τὶ, Strabo. ἐπισκευάζω τι, Ifocr. recreo. Confer *Recreo.*
Refigo, ἀποκαθηλόω,
Reflecto, ἀνακάμπτω, Philo. ἀνακλάω, Lucian.
Reflexio, ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.
Refloreo, ἀναθέω, Plato.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἡ ἀναῤῥοία, ας, Athen.
Refocillo, ἀνακτάομαι, Galen. Confer *Recreo.*
Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως, Gregor.
Reformidatio, ὁ φόβος, Dem. ἡ ὀῤῥωδία, Thuc.
Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δύναμιν τινὸς, Dem. περὶ τινὶ, Thuc. Confer *Metuo.*
Reformo, ἀναπλάσσω, Greg. διαρτίζω.

Refoveo,

Refoveo, ἀναθάλπω. Confer *Recreo.*
Refractarius, ὁ ϰ ἡ ἀντιτύπος, ὁ ϰ ἡ ἀπειθής.
Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, Xen. dictis, ἀντερέω τοῖς εἰρημένοις, Dem. Confer *Contradico.*
Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, ȣ.
Refreno, ἀναχαιτίζω, Phil. ἀναςέλλω, Lucian.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, N. T. ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, Plato.
Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, Athen. ἐμψύχω, Plato.
Refrigesco, ἀναψύχομαι, Aristot.
Refringo, ἀνακλάω, Lucian.
Refugio, καταφεύγω; ad aliquem, πρὸς τινὰ, Isocr. Confer *Confugio.*
Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, Isocr. nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, idem. habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεςάτην, idem. invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, Lucian.
Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xen.
Refundo, ἀναχέω, Gregor.
Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, Aristot.
Refuto, ἀνασκευάζομαι, Gregor. calumniam, ἀπολύομαι διαβολὴν, Plato. διαλύομαι διαβολὴν, Isocr. Confer *Refello.*
Regaliter, βασιλικῶς, Isocr.
Regalis, e, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, Naz. ἡ παλιγγενεσία, ας, N. T.
Regenero, ἀναγεννάω, N. T.
Regermino, ἀναβλαςάνω, Plato, ἀναφύω.
Regero, ἀνακομίζω, Xen. Confer *Refero.*
Regia, τὸ βασιλεῖον, ȣ, Xen.
Regiè, βασιλικῶς, Isocr.
Regigno, ἀναγεννάω, N. T.
Regimen, ἡ ἐπιςασία, ας, Plut.
Regina, ἡ βασίλισσα, ης, Plut.
Regio, ἡ χώρα, ας, Dem. cœli, τὸ κλίμα, ατος, Aristot. è regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἐναντίας, Aristot. καταντικρὺ, Thuc.
Regius, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, Isocr.
Regno, βασιλεύω, in Asiâ, Ἀσίας, Dem. ἐν Ἀσίᾳ, id. Confer *Dominor, Impero.*
Regnum, ἡ βασιλεία, ας, Dem. maximum, μεγίςη, Isocr. tutissimum, ἀσφαλεςάτη, id. paternum, πατρικὴ, idem. constituere, καθίςασθαι βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem. parare pulcherrimè, κτᾶσθαι κάλλιςα, Isocr. occupare, λαμβάνειν, id. paternum suscipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, id. tenere, ἔχειν, id. optimè administrare, διοικεῖν ἄριςα, id. tueri, διαφυλάττειν, id. præclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, idem. conservare, διασώζειν, Isocr. eripere alicui, ἀφαιρέειν, τινὶ, idem. amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, id.
Rego, ἐπιςατέω; aliquid, τινὶ, Plut. τινὸς, Xen. civitatem, διοικέω πόλιν, Isocr. domum, οἰκονομέω οἶκον, Xen. Confer *Administro, Guberno.*
Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Confer *Redeo.*
Regressio, ἡ ἀναποδισμὸς, ȣ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, Dion. Hal.
Regula, ὁ κανὼν, όνος, Æschin.
Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, ὸν.
Regulus, ὁ βασιλίσκος, ȣ, Athen. τὸ βασιλείδιον, ȣ, Plut.
Rejectaneus, seu Rejiculus, ὁ ϰ ἡ ἀπόβλητος, ȣ, N. T. ἀποδεδοκιμασμένος, ένη, ένον, Philo.
Rejectio, seu Rejectus, ûs, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, Plato. sanguinis. ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, Diosc.
Rejicio, ἀποβάλλω, Plut. Confer *Repudio,* in posterum diem, ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑςεραίαν, Dem. Confer *Differo.* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, Isocr. αἰτίαν τρέπω εἰς τινὰ, Plut. aliquid ad senatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν σύγκλητον; sanguinem, ἀνάγω αἷμα, Gal.
Rejiculus, vide *Rejectaneus.*
Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.
Reitero. ἀναλαμβάνω.
Relabor, μεταπίπτω, Dem. Confer *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Confer *Narratio.*
Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, ȣ, ἡ ἄνεσις.
Relaxativus, ἀναχαλαςικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Relaxo, ἀναχαλάω; chordam, χορδὴν, Philo. animum, ἀνίημι ψυχὴν, Athen. alvum, λαπάζω κοιλίαν.
Relegatio, ὁ ἐξορμὸς, ȣ, Dion. Hal. Confer *Exilium.*
Relego, as, ἀποπέμπω τινὰ, Æschin. in exsilium, ἐξοςρακίζω, Plut. ad certum tempus, ὀςρακίζω ϰ μεθίςημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, Aristot. Confer *Exilium.*
Relego, is, ἀναγινώσκω, Xen.
Relictio, ἡ ἀπολείψις, εως, Dem.
Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, Lucian.
Religio, τὰ ἱερὰ, ῶν, Dem. τὰ θεῖα, ων, idem. ἡ εὐσέβεια, ας, id. ἡ εὐσέβεια ϰ περὶ Θεὸν θεράπεια, Isocr. religione duco, seu habeo, ἐνθύμιον ποιέομαι, Herodot. ὀττεύομαι, Dion. Hal. religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, idem.
Religiosè, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, Isocr.
Religiosus, ὁ ϰ ἡ εὐσεβὴς, έος, Dem. cultor deorum, εὐσεβέςατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, Isocr.
Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρὸς τὶ, Plut.
Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, Plut.
Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, Isocr. ἀπολείπω τινὰ, Xenoph. ordinem, ἐκλείπω τάξιν, Plut. posteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.
Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, Plut. τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, Zonar.
Reliquus, λοιπὸς, ἡ, ὸν, Xen. ὁ ϰ ἡ ἐπίλοιπος, ȣ, Dem. reliquum est, λοιπὸν ἐςι, Isocr. ὑπολείπεται, Dem. nihil est adversariis, ἐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγεσι, Isocr. reliquum sibi nihil ad nequitiam fecit, ἐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε; in reliquum tempus, εἰς τὸ λοίπον τȣ χρόνȣ.
Reluceo, ἀναλάμπω, Xen.
Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, Al. Alphr. ἀνταγωνίζομαι, Thuc.
Remando, is, ἀναμηρυκάομαι, Athen.
Remaneo, ὑπομένω, Dion. Hal.
Remedium, ἡ θεραπεία, ας, Dem. τὸ ἀλέξημα, ατος, Strabo. præsentissimum, φάρμακον πανακέςατον, Philo.
Remetior, ἀναμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ȣ, Plut. ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, Lucian. ὁ κωπηλάτης.
Remigatio, seu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, Polyb.
Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, κωπηλατέω.
Remigro, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, Aristot.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι τὶ, Isocr. μέμνημαι τινὸς, Xen. Confer *Memini, Recordor.*
Remissè, ἀνέτως, *dissolutè,* ἐκλελυμένως.
Remissio, ἡ ἄνεσις, εως, Plut. ἡ πάρεσις, N. T. *venia,* ἡ συγγνώμη, ης, Dem.
Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τὶ, Plut. alicui debitum, ἀφίημι τινὶ ὀφειλὴν, N. T. crimen, ἀφίημι τινὰ τȣ ἐγκλήματος, Plut. συγγνώμην τινὶ ἔχω, Isocr. remittit luctus, ἡ ἀκμὴ πένθες ἀπομαραίνεται, Ælian.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι, Suid.
Remollio, ἀναμαλάττω.
Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, Naz. ἡ ἀναβολὴ, ῆς, Eust. piscis, ἡ ἐχενηΐς, ίδος.
Remordeo, ἀντιδάκνω.
Remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. ἐφίςημι τὶ, Plut. aliquem aliquâ re, ἀναβάλλω τινὰ ἐκ τινὸς, Dem. κατέχω τινὰ τινι, Isocr.
Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, Pandect. aliquid è medio, αἴρω τὶ ἐκ μέσȣ, Dem aliquid ab aliquo, χωρίζω τὶ ἀπὸ τινὸς, Plut. ἀπελαύνω τινὰ τινὸς, Dem.
Remotus, μακρὸς, ἡ, ὸν, ab aliquâ re, πόῤῥω ὢν τινὸς, Isocr.
Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, Aristot. τὸ ἀνταπόδομα, ατος, N. T. ἡ ἀμοιβὴ.

Remunero, seu Remuneror, ἀντευεργετέω, Xen. aliquem dono, ἀμείβομαι τινὰ δωρεᾷ, Chrys. τινὰ δώρῳ, Xen. aliquem ob justitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, Lucian.
Remus, ἡ κώπη, ης, Thuc. ὁ ἐρετμὸς.
Ren, ὁ νέφρος, ȣ, Aristot.
Renascor, ἀναφύομαι, Plut. ἀναγεννάομαι.
Renideo, ἀποςίλβω.
Renitor, ἀντερείδω τινὶ, Plut. ἐνίςαμαι τινι.
Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, έως, Athen. ἡ ἀνακαίνωσις, εως, N. T. ἡ καίνισις, εως, Philo.
Renovo, ἀνανεόομαι; vetera hospitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, Isocr. orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, Plato. καινοποιέω τὶ, Plut. odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, Isocr. veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν, Philo.
Renumero, ἐπαναριθμέω.
Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, Dem.
Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τὶ εὐθέως, Dem. alicui aliquid, τὶ τινὶ, Xen. προσαγγέλλω τὶ τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τὶ πρὸς τινὰ, Plut.
Renuo, ἀνανεύω, Plato. Confer *Recuso.*
Reor, νομίζω, Dem. Confer *Puto, Arbitror.*
Repages, seu Repagulum, ὁ μοχλὸς, ȣ, Thuc.
Reparabilis, e, ἐπισκευαςὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, Dem.
Reparo, ἐπισκευάζω; vias, τὰς ὁδὲς, Dem. vires amissas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἀῤῥωςὸν, Gal.
Repastinatio, ἡ βωλοςροφία, ας, Gaz.
Repastino, βωλοςροφέω.
Repello, ἀπελαύνω; ab arâ, τȣ βωμȣ, Lucian. ἀπωθέω τινὰ, Dem. παρωθέω τινὰ, id. à disputatione de pace, εἴργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, id. hostem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον, Dem. Confer *Arceo.*
Rependo, ἀντιςαθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ πρὸ τινὸς, Bas. cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, Chrys. injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, Aristot.
Repentè, ἐξαίφνης, Dem. ὀξέως, id. αἰφνίδιον, Plut. ἄφνω, id. ἐξαπίναιως, Thuc.
Repentinus, αἰφνίδιος, ία, ιον, Plut. ὁ ϰ ἡ ἐξαπίναιος, ȣ, Xen.
Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ἡ ἀντικοπὴ, Plut.
Repercutio, ἀντιτυπέω, Lucian. ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.
Reperio, εὑρίσκω, Dem. Confer *Invenio.*
Repertor, idem quod *Inventor.*
Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, Dem. *iteratio,* ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, Hermog. dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, Dion. Hal.
Repeto, ἀπαιτέω; aliquid ab aliquo, τινὰ τὶ, Dem. ab aliquo mercedem, μισθὸν παρὰ τινὸς, Lucian. animo, ἀναπολέω τι κατὰ νȣν, Dion. Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, Plato. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. orationem altiùs, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω, Chrys. ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.
Repleo, ἀναμεςόω, Aristoph. urbem infamiâ, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, Dem. Confer *Compleo.*
Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.
Replico, ἀναπτύσσω τὶ, Philostr.
Repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Laërt.
Repono, ἀνατίθημι, Aristot. in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, Diosc. in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὲς, Isocr. è regione, ἀντιπρόσωπον τινι κατακλίνω, Ælian. mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὲς πυρὲς, idem. in spem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα, Plato.
Reporto, ἀνακομίζω τὶ, Xen. laudem ab aliquâ re, εὐδοκιμέω ἐκ τινὸς, Isocr. εὐκλείας τυγχάνω, Dem.
Reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρὰ τινὸς, Chrys. pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, Thuc ad pœnam, ἐξαιρέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, Plut. Confer *Repeto.*
Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ης, Thuc. ἡ θήκη, ης, idem. τὸ ταμιεῖον, ȣ, Plut.
Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, Suid.

Repræsentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, Maccab.
Repræsento, παρίστημι; spectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εἰκάζω τινὰ, Dem. res, ac si gesta ita essent, δείκνυμι τὰ ὁρώμενα, ὡς δρώμενα, Achil. Tat.
Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plato. ἐπιλαμβάνομαι, Lucian. *culpo*, καταμέμφομαι, peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτομένοις, Isocr. amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, idem. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μέμφομαι ἑτέρῳ, Dem. Confer *Criminor*, *Arguo*.
Reprehensibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ϗ ἡ ἐπιμέμπτος.
Reprehensio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, Dion. Hal. ἡ μέμψις, εως, Dem. reprehensione dignus, ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν.
Reprehensor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, Isocr. ὁ φιλεπιτιμητὴς, ȣ, Dem. ὁ μῶμος.
Reprimo, ἐφίστημι, Plut. iram, κατέχω ὀργὴν, Aristot. aliquem, πιέζω τινὰ, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, idem. aliquem ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, Thuc.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr. aliquem, ἀθετέω τινὰ, N. T. τὶ, Plut.
Reprobus, ὁ ϗ ἡ ἀδόκιμος.
Reptilis, ἑρπετὸς, Philo, ἑρπυστικὸς, Diosc.
Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, Poll. ἡ ἀπόπεμψις, εως, Dem.
Repudio, ἀποπέμπομαι, τὴν γυναῖκα, Plut. *reprobro*. Confer *Reprobro*.
Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ȣ, N. T. libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίȣ, ibid. γράμμα ἀπολυτικὸν, Theophyl.
Repuerasco, ἀνανηπιάζομαι.
Repugnanter, ἐναντίως, Aristot.
Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, Philo. ἡ ἐναντιότης, ητος, id.
Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἰς τι, Thuc. alicui, ἀντιμάχομαι τινι, Al. Aphr. ἀντικαθίστημι τινι, Thuc. ἀντίκειμαι τινι, Aristot. ἀντιτάττομαι τινι, Xen.
Repullulasco, seu Repullulo, ἀναβλαστάνω, Plato.
Repulsa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, Dem. ἡ ἀνάνευσις, repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπελαύνομαι τινὸς, Isocr. in nuptiis, τȣ̃ γάμȣ, Dem. nullam ferre ab aliquo, ȣ̓κ ἀτυχεῖν τι ἐκ τινὸς, Ælian.
Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, Thuc.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι τὶ, Plut.
Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, ȣ, N. T.
Reputo, ἐκλογίζομαι, Dem. res, λογίζομαι τὰ πράγματα, Dem, aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, idem. Confer *Considero*.
Requies, idem quod *Quies*.
Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, Lucian. Confer *Quiesco*.
Requiro, ἀναζητέω τι, Plato. Confer *Quæso*.
Res, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, id. adversæ, ἡ δυστυχία, ας, Isocr. bellicæ, τὰ τȣ̃ πολέμȣ, Xen. fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, Lucian. controversæ, τὰ ἀμφισβητȣ́μενα, ων, Dem. familiaris, ἡ οἰκία, ας, τὰ οἰκεῖα, ων; gestæ, τὰ πεπραγμένα, ων, Dem. præclarè gestæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, Isocr. sacræ, τὰ ὅσια, ων, Dem. re ipsâ expertus et edoctus, ἔργῳ πειρασθεὶς ϗ διδαχθεὶς, Dem. res ipsa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τȣ̃το δηλοῖ, id. verbis et re, λόγῳ ϗ ἔργῳ, Isocr. rem cum aliquâ habere, ὁμιλεῖν τινι, Ælian. è re natâ, ἐν παρατυχόντι, Thuc. non abs re, ȣ̓κ ἀπεικότως, Lucian. Res publica, vide *Respublica*.
Resalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, ȣ.
Resaluto, ἀντασπάζομαι; aliquem, τινὰ, Plato. ἀντιδεξιόομαι τινὰ, Xen.
Resarcio, ἀκέομαι τὶ, Lucian. ἀναῤῥάπτω.
Rescindo, ἀνασχίζω.
Rescisco, μανθάνω; ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, Plato.
Rescribo, ἀντιγράφω; ad aliquem, πρὸς τινὰ.
Rescriptum, ἡ ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω.
Resectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Resegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, Hesych.
Resero, ἀνοίγω, Xen. Confer *Aperio*.
Reservo, διαφυλάττω, Xen. διατηρέω.
Reses, σχολαῖος, αία, αῖον. Confer *Piger*.
Resideo, καθιζάνω, super aliquid, ἐπὶ τι, Isocr. καθίζομαι ἐπὶ τὶ, Thuc. apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, id.
Residia, ἡ ἀργία, Dem. Confer *Pigritia*.
Residuus, λοιπὸς, Dem. Confer *Reliquus*.
Resigno, ἀποσφραγίζω, Laërt. epistolam, ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, Plut.
Resilio, ἀναπηδάω, Aristoph. ἀναθρώσκω.
Resina, ἡ ῥητίνη, ης, Gal.
Resinaceus, seu Resinosus, ὁ ϗ ἡ ῥητινώδης, εος, Diosc.
Resipio, seu Resipisco, μετανοέω, Xen. ἀναφρονέω.
Resisto, ἐφίσταμαι, Synes. ἀντιπράττομαι τινὶ, Xen. ἐναντιόομαι τινι, Thuc. Confer *Repugno*.
Resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thuc.
Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, Athen.
Resolutorius, ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Resonabilis, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.
Resonanter, κλαγγηδὸν.
Resonantia, ἡ ἠχὼ, όος, Al. Alphr. τὸ ἀπήχημα, Bas.
Resono, ἀντηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, ûs, ἡ ἐπίσκεψις, εως.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ὁ ῥαντισμὸς, ἡ ἐπίῤῥανσις.
Respicio, ἀποβλέπω, πρὸς τινὰ, Æschin. ἀφοράω εἰς τι, Plato.
Respiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, Aristot. ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, Plato.
Respiro, ἀναπνέω, Plato. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, Isocr.
Resplendeo, ἀποστίλβω.
Respondeo, ἀνακρίνομαι τινὶ, Dem. πρὸς τι, id. ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, id. expeditè et simpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως ϗ ἀκάκως, Dem. summâ cum æquitate et verissimè, δικαιότατον ϗ ἀληθέστατον τι, id. pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπὲρ τινὸς, Isocr. objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, id.
Responsio, seu Responsum, ἡ ἀπόκρισις, εως, justa et utilis, δικαία ϗ συμφέρȣσα, Dem. responsum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.
Respublica, ἡ πολιτεία, ας, Dem. τὰ κοινὰ, ῶν, id. remp. constituere, πολιτείαν καθίστασθαι, id. accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, id, optimè administrare sive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, id. πράττειν τὰ κοινὰ, idem.
Respuo, ἀποπτύω, Eurip. ἀποβάλλω τι.
Restagno, λιμνάζω, Bas.
Restauro, ἐπισκευάζω τὶ, Plato.
Resticula, τὸ σχοίνιον, ȣ, Plut.
Restinctio, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ σβέσις, Aristot.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. σβέννυμι, Plato. ἀποσβέω, Aristot.
Restio, ὁ καλωστρόφος, ȣ, Plato.
Restis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, ȣ, ὁ κάλως, ω.
Restituo, ἀποδίδωμι; alicui aliquid, τινὶ τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum seu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, Thuc. collapsam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, Aristot. κατορθόω τὴν πόλιν, Isocr.
Restitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, Greg.
Resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat. λοιπὸν, sc. ἐστὶ, Isocr. quod restat, τὸ λοιπὸν.
Restringo, καταστέλλω.
Resumo, ἀναλαμβάνω. Confer *Recipio*.
Resuo, ἀναῤῥάπτω.
Resupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, Æschil.
Resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, Lucian.
Resupinus, ὕπτιος, ία, ιον, Lucian. sum, ἐξυπτιάζω, Aristot.
Resurgo, ἀνίσταμαι, Plut.
Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, à mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἡ ἔγερσις, εως, ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, Naz.
Resuscito, ἀνεγείρω, Dem.
Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, Thuc. τὸ μέλλημα, Æschin.
Retardo, βραδύνω. Confer *Remoror*, *Differo*.
Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ȣ, LXX, ἡ ἄρκυς, υος, Xen. ἡ σαγήνη, Aristid. τὸ δίκτυον.
Retego, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.
Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως, ἡ ἐποχή.
Retexo, ἀνυφαίνω.
Reticentia, ἡ ἐχεμυθία, ας, Plut. ἡ ἐχεγλωττία, ας, Lucian. ἡ ἀποσιώπησις.
Reticeo, σιωπάω τὶ, Laërt. ἀποσιωπάω τι, Lucian. κατασιωπάω τι, Aristot.
Reticulum, τὸ δικτύδιον, ȣ, *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ȣ, Lucian.
Retinaculum, τὸ ἔχμα, Naz. τὸ πεῖσμα.
Retineo, κατέχω τινὰ, Plato. apud me, συνέχω, Dion. Hal.
Retorqueo, ἀναστρέφω, Euripid. ἐπιστρέφω τι, Thuc.
Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, Dem. palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, Isocr.
Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, Plut.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, palinodiam cano, παλινῳδέω, Lucian.
Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, Herodot. manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, Aristoph.
Retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τὶ τινι, Thuc. ἀμείβομαι, pro aliquâ re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινὶ τινὸς Lucian. Confer *Reddo*.
Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, id.
Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, Galen, τὸ ἐκπίεσμα, ατος, Diosc.
Retrò, ὄπισθεν Xen. perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, Aristot.
Retroago, ἀναποδίζω τινὰ, Æschin.
Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἄπειμι, Lucian. ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, id. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Aristid.
Retroëo, seu Retrogradior, vid. *Retrocedo*.
Retrogradus, ἀναποδίζων, Herodian. ὀπισθοπέρος.
Retrorsùm, ἐπὶ πόδα, Xen. ὀπισθοφανῶς.
Retrudo, ἀνωθέω.
Retundo, ἀμβλύνω, Plut. ἀναστομίζω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι.
Reveho. Confer *Reporto*, *Refero*.
Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.
Revello, ἀποτίλλω τὶ, Plut. περιτίλλω, Lucian.
Revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.
Revenio, idem quod *Redeo*.
Reverà, ὄντως, Dem. ὡς ἀληθῶς, id. ἀληθεῖ λόγῳ, Xen.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ȣ, Laërt. ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος.
Reverenter, αἰδημόνως, Xen. σεμνῶς.
Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τȣ̃ βασιλέως, Plut. Dei, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, Isocr. τὸ αἰδέσιμον, ȣ, Lucian.
Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, Dem. patrem, πατέρα, idem. senes, αἰδȣ̃μαι τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ.
Reversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, Xen. ἡ κάθοδος, ȣ, Dem. ἡ ἀναχώρησις, εως, id.
Reverto, seu Revertor, ἀναστρέφω; ex insulâ, ἐκ νήσȣ, Dem domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Confer *Redeo*.
Revincio, ἀναδεσμεύω.
Reviresco, ἀναθάλλω, LXX.
Reviso, ἀποσκέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπέω, Isocr.
Revivisco, ἀναβιόω, Lucian. ἀναβιώσκομαι, Plato. ἀναζάω, N. T.
Revocabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνάκλητος, ȣ, Dion.
Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, Gal.
Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, Thuc. in memoriam, ἀναπολέω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπόμνημαι τι τινι, Dem. retracto accusationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορȣ́μενα, Lucian. pedem, ἀναποδίζω, Herodian.

dian. recanto, παλινῳδέω, Lucian. ad vitam, ἀναβιόομαι, Plato.
Revolo, ἀναπέτομαι.
Revolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνακύλιςος, ϐ.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, Damasc. ἀποκυλίω, Lucian. mente, quæ dicta sunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, Naz.
Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.
Reus, ἄιτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινὸς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔνοχος, ϐ, τινὸς; reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, id. ὑπεύθυνον; se ipsum, καθιςάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον; deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον; esse, ἄιτιον ἔιναι; dimittere ἀφεῖναι, id.
Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, Xen.
Rheda, τὸ ζεῦγος, εως, Plato. mularis, ἡ ἀπήνη, ης, Pauf.
Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ϐ.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, Dem. ὁ σοφιςὴς, ϐ, Lucian. ὁ τεχνογράφος, ϐ, Dion. Hal.
Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Ariftot.
Rhetoricè, ῥητορικῶς, Æſchin.
Rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, Ariftot.
Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, Æl.
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ϐ.
Rhonciſſo, ῥέγχω, Gal.
Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ϐ, Gal.
Rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, ϐ, Ariftot.
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαιςὴς, ϐ, Ariftot. τὸ κίκι, εως, Diofc.
Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, Ariftoph.
Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, Xen. de aliquo, vel aliquâ re, ἐπὶ τινι, id. valdè ſuaviter, μάλα ἡδὺ, Lucian. Confer *Riſus*, item *Derideo*, *Irrideo*.
Ridiculè, καταγελάςως, Xen. γελοίως, Ariftot.
Ridiculus, γελοῖος, α, ον, Plato. ὁ ϗ ἡ καταγέλαςος, ϐ, Plato. ſum, καταγελάομαι, Plato.
Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, Lucian.
Rigeſco, σκληρύνομαι.
Rigidus, ῥίγιος, α, ον, Diofc.
Rigo, δεύω, Plato. βρέχω.
Rigor, τὸ ῥῖγος. Xen.
Rima, ἡ κλειθρία, Lucian. ἡ ὀπὴ, ἡ σχίζα.
Rimor, ἰχνεύω, Xen. ἐξετάζω τι, Iſocr.
Rimoſus, ὁ ϗ ἡ κλειθριώδης, εος.
Ringo, ſeu Ringor, τὴν ῥῖνα συςέλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης, Plut. ἡ ἀκτὴ.
Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ϐ.
Riſus, ὁ γέλως, ωτος, Dem. effuſus, ὁ καγχασμὸς, ϐ, Cl. Al. γέλως πλατὺς, Syneſ. rem in riſum converto, πρᾶγμα ἐις γέλωτα ἐμβάλλω, idem. riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, Plut. contineo, κατέχω, Xen. magnum excito, ποιέω πολὺν, Plato. riſui habeo aliquid, ἐις γέλωτα ἔχω τι, Philo. ſine riſu, ἀγελαςὶ, Lucian.
Ritè, ἐννόμως, Dem. καλῶς, δεόντως.
Ritus, ὁ θεσμὸς, ϐ, Dion. Hal. ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, id. οἱ θεσμοὶ ἱεροὶ, Plut. patrii, τὰ πάτρια, ων, Dem. ritu ferarum, δίκην θηρίων, Dion. Hal.
Rivalis, ὁ ἀντεραςὴς, ϐ, Ariftot. ὁ ϗ ἡ ἀντίζηλος, ϐ, Sir. ὁ ϗ ἡ ζηλότυπος, ϐ, Joſ. ζηλοτυπέων, f. ϐσα, Diod. Sic.
Rivalitas, ἡ ζηλοτυπία, ας, Diod. Sic.
Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ἡ διέξοδος ὕδατων, LXX.
Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος; ſanguinis, ἅιματος, Ariftid. aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian.
Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, Xen. ἡ ἐριθεία, ας, N. T. Confer *Contentia*, *Jurgium*.
Rixor, ἐρίζω; cum aliquo, τινὶ, Lucian. de aliquâ re, περὶ τινὸς, Iſocr. Confer *Contendo*
Rixoſus, ἐριςικὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Roboreus, δρυΐνος, ίνη, ινον.
Roboro, ἐπισχύω, Xen σθενόω, LXX. κρατύνω ἰσχυρίζω, ῥώννυμι τί, Dem. ἐπιῤῥώννυμι τι, id.
Robur, ἡ δρῦς, ὸς; ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ ῆς, Dem. corporis, ῥώμη, ης, Ariftot.
Robuſtè, ἐῤῥωμένως, Dem. ἰσχυρῶς, id.
Robuſtus, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔρωςος, ϐ, id. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, id. nemini robore corporis cedens, ϐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωςότερος γενόμενος, id.
Rodo, διατρώγω, Chryſ. παρατρώγω τι, Laërt.
Rogatio, petitio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ ἄιτησις, εως, idem. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, Ariftot. Confer *Preces*, *Petitio*, *Interrogatio*.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.
Rogo, δέομαι, Dem. Confer *Oro*, ἐρωτάω, Dem. Confer *Interrogo*.
Rogus, ἡ πυρὰ, Plut. ἡ πυρκαιὰ, Laërt.
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, Plut.
Romanè, Ῥωμαϊςὶ, Plut.
Romanus, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Plut. Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, id.
Ronchus, vide *Rhonchus*.
Roratio, ὁ δροσισμὸς, ϐ.
Roro, δροσίζω, ψακάζω, Athen.
Rorulentus, ſeu Roſcidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δροσώδης, εος, Naz. ὁ ϗ ἡ ἔνδροσος, ϐ, Cl. Al. δροσερὸς, ρὰ, ρὸν.
Ros, ἡ δρόσος, ϐ, Ariftot. ἡ δροσία, ας, Lucian. ἡ ἔρση.
Roſa, τὸ ῥόδον, ϐ, Plut.
Roſaceus, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, Athen.
Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, Theophr. ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, Ammon.
Roſcidus, vide *Rorulentus*.
Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, Suid.
Roſeus, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, Ariftot.
Roſio, ὁ δηγμὸς, ϐ, Diofc. ἡ βρῶσις, εως, N. T.
Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, Diofc.
Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, τὸ ῥύγχιον, Athen.
Roſtratus, ῥυγχωτὸς, ὴ, ὸν, navis, ναῦς χαλκήρης, Plut.
Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος, Athen. avis, τὸ ῥάμφος, εος, id. muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, Lucian. navis, τὸ ἔμβολον, ϐ, Polyb. τὸ χάλκωμα, Plut. τὸ ἀκροςόλιον, Strabo. Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων, Dion. Hal.
Rota, ὁ τροχὸς, ϐ, Xen. quâ aqua hauritur è puteo, ἡ τροχιλαία, ας, Ariftot. ἡ τροχιλία, ας, Polyb. rotâ torqueo, τροχίζω, Ariftot. contundo, τρόχῳ καταγνύω.
Roto, γυρόω, κατατροχάζω.
Rotula, ὁ τροχίσκος, ϐ, Gaza.
Rotundatio, ἡ ςρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.
Rotundè, ςρογγύλως, Plut.
Rotunditas, ἡ ςρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, Herodian.
Rotundo, ςρογγυλόω, Al. Aphr. σφαιρόω.
Rotundus, ςρογγυλος, ύλη, υλον, Diofc. ὁ ϗ ἡ ἔγκυκλος, Pauf. ὁ ϗ ἡ περιφερὴς, έος, lapis, λίθος, Herodian.
Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, Herodian. ἐπιφοινικίζω, Lucian.
Rubeſio, ἐρυθραίνομαι, Herodian. ἐρευθέω, Lucian. ἐρυθριάω, Plato.
Rubeo, ἐρυθέω, Lucian.
Ruber, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, Dem.
Rubeſco, ἐρυθριάω, Plato.
Rubeta, ὁ φρῦνος, ϐ, Diofc.
Rubeus, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, Dem.
Rubicundus, idem quod *Ruber*.
Rubiginoſus, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.
Rubigo, ὁ ἰὸς, ferri, σιδήρϐ. Diofc. frumenti, ἡ μίλτος, Pauf. ἡ ἐρυσίβη, LXX.
Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος, Lucian. τὸ ἐρύθημα.
Rubrica, ἡ μίλτος, ϐ, Diofc. τὸ μίλτινον, ϐ, Plut. rubricâ tingo, μιλτόω.
Rubricetа, τὸ ἀνδρεικελον, ϐ.
Rubricoſus, ὁ ϗ ἡ μιλτώδης, εος, Diod. Sic.
Rubus, ἡ βάτος, Diofc.
Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, Ariftot.
Ructo, ſeu Ructor, ἐρεύγομαι, Al. Aphr. ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, Diofc.
Ructuoſus, ἐρευκτικὸς, ὴ, ὸν, Diofc.
Ructus, ûs, ὁ ἐρυγμὸς, ϐ, Ariftot. acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, Hippocr.
Rudens, ὁ κάλως, ω, Euſtath.
Rudero, κατερείπω, Plut.
Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, Poll.
Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, Phil. ἡ προπαιδεία, Cl. Al. ἡ ςοιχείωσις, Baſ.
Rudis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ϐ, Dem. Confer *Indoctus*, *Ineruditus*.
Rudis, ἡ σπάθη, ης, Diofc.
Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
Ruditus, ἡ ὄγκησις, Ælian. ἡ βρώμησις, εως, Poll.
Rudo, βρωμάομαι, Pauf. ὀγκάομαι.
Rudus, τὸ ἐρείπιον, ϐ, Pauf.
Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic.
Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, Plato. frontis caperatæ, ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς, Poll.
Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, Dion. Chryſ. βριμάω.
Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, ϐ, τὸ βρύχημα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, id.
Rugo, ῥυτιδόω, Ariftot.
Rugoſitas, ἡ ῥυσσότης, ητος, Plut.
Rugoſus, ὁ ϗ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσσὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Ruina, ἡ ὑπόπτωσις, εως, Heſych. Confer *Caſus*. ruinæ *rudera*, τὸ ἐρείπιον, ϐ, Pauf. et rudera muri, τὰ ἐρείπια ϗ λείψανα τείχεος, Herodian. ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, Ælian.
Rumoſus, ὁ ϗ ἡ ἐρείψιμος, ϐ, tectum, ςέγος, Eurip. ὁ ϗ ἡ πτώσιμος.
Ruma, ὁ μαςὸς, ϐ, Ariftot.
Rumex, τὸ λάπαθον, ϐ, Diofc.
Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, Plut. ὁ μηρυκισμὸς, ϐ, Greg.
Rumino, μηρυκάομαι, Ariftot. ἀναμηρυκάομαι, Lucian. μηρυκάζω, Ariftot. animo revolvo, ἀναπολέω, Dion. Hal. πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλέω, ſeu ἀνατυλίττω, Lucian.
Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, Dem. multus eſt circa Theſſaliam et ubique, πολὺς ἐςι λόγος κατὰ Θεσσαλίαν ϗ πανταχϐ, Dem. pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολὺς ἐςι περὶ τινὸς, id. eſt ſparſus. λόγος διῆλθεν, Plato. rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμην, Herodian. διαδιδόναι φήμην, Polyb. διασπείρειν λόγον, Xen. rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, Dion. Hal. leves et incerti, φῆμαι μετέωροι ϗ ἀδέσποτοι, id. Confer *Fama*.
Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, Dem. aliquid, σχίζω τι, Xenoph. vincula, διαῤῥήσσω τὰ δεσμὰ, N. T.
Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ϐ.
Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, ϐ.
Runcina, τὸ δορυδρέπον, ϐ.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, πίπτω, Xen. in pejus, τρέπομαι ἐις χεῖρον, id. κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, id.
Rupes, ἡ ἀκρότομος, ϐ, LXX. πέτρα ἀπότομος, Lucian.
Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, Ariftot. τὸ ῥῆγμα.
Ruralis, ἀγροῖκος, η, ον, Lucian. ἄγριος, ία, ιον, Xen.
Rurſum, ſeu Rurſus, ἂυ, Dem. quum illa deceſſiſſet, rurſus patris contobrinam duxit, ἀποθανέσης ἐκείνης, ἀυθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τϐ πατρὸς, Dem.
Rus, ὁ ἀγρὸς, ϐ, Dem. abeo, ἐις ἀγρὸν ἀπέρχομαι, id. ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, id. rure redeo, ἐξ ἀγρϐ ἐπανέρχομαι, id.
Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω. Xen.
Ruſticanus, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, Max. Tyr.
Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας
Ruſticè, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, Plato.
Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, Ariftot. ἡ ἀγριότης, Plato. ἡ ἐυαγρία, Lucian.
Ruſticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω Dion. Hal.
Ruſticus, ἄγροικος, η, ον, Lucian. ἄγριος, ία, ιον, Ariftot.
Ruta, τὸ πήγανον, ϐ, Diofc.
Rutaceus, πηγάνινος, ίνη, ινον, Aret.
Rutileſco, ξανθίζομαι, Athen.
Rutilo, πυῤῥάζω, N. T.
Rutilus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, Plato.
Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, Theophr. τὸ σκαφεῖον, ϐ, Plut.

Sabbatum,

S.

SABBATUM, τὸ σάββατον, ȣ, N. T.
Sabina, τὸ βράθυ, υος, Dioſc.
Sabuloſus, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος.
Sabulum, ἡ ψάμμος, ȣ, Lucian.
Saburra, τὸ ἕρμα, ατος, Ariſtot.
Saburro, ἑρματίζω, Plut.
Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρος, Galen. τὸ σάκχαρον, ȣ.
Sacculus, τὸ θηλάκιον, Athen. τὸ σακκίον, Poll.
Saccus, ὁ σάκκος, LXX. ὁ θύλακος, Athen.
Sacellum, τὸ ναΐδιον, ȣ, Xen.
Sacer, ἱερὸς, ὰ, ὸν; mons, ὄρος, Dem. alicui, τινὸς, Plut.
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, Dem. ὁ ἱεροποιὸς, ȣ; id. ὁ ἱερείτης, ȣ, Plato.
Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, Plut. ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Sacerdotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, Plut.
Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, Ariſtot. τὸ ἱεράτευμα, ατος, id. ἡ ἱερωσύνη, ης, Dem.
Sacramentum, τὸ μυςήριον, ȣ, N. T. jusjurandum, ὁ ὅρκος, ȣ, Dem. Confer *Juramentum.*
Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ȣ, τὸ ἱερατεῖον, ȣ, Theodor. τὸ ἄδυτον.
Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.
Sacrificium, ἡ θυσία, Iſocr. τὸ θῦμα, Dem. τὸ ἱερεῖον, id. facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, Dem. perficio, ἐπιτελέω, id. offero, θύω θυσίαν, ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ; adficior, ἀξιόομαι θυσίαις, occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, id.
Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, id.
Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, Dem. ὁ ἱεροφάντης.
Sacrificus, ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, Plut. ἡ θεοσυλία, Ælian. pecunias per ſacrilegium è templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα.
Sacrilegus, ὁ ϗ ἡ ἱερόσυλος, ȣ, N. T.
Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, Herodian. ἱεροποιέω, Cl. Al. καθοσιόω.
Sacroſanctus, ὁ ϗ ἡ πανάγιος, ȣ.
Sæpè, πολλάκις, Dem. ſæpiùs, πλεονάκις, id.
Sæve ſeu Sæviter, ἀπροσοίςως, Iſocr. ἀπηλέγεως.
Sævio, ἀγριαίνω, Plut. in aliquem, χαλεπαίνω πρὸς τινὰ, Xenoph.
Sævitia, ἡ δεινότης, Iſocr. Confer *Crudelitas.*
Sævus, ὠμὸς, ἡ, ὸν, Dem. χαλεπὸς, ἡ, ὸν, idem. Confer *Crudelis.*
Saga, ἡ μάγος, Lucian. ἡ φαρμακὶς, id.
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, Ariſtot.
Sagaciter, εὐμηχάνως, Ariſtot. ἀγχινόως, id.
Sagatus, χλαμυδωτὸς, ἡ, ὸν.
Sagax, ἰχνευτικὸς, ἡ, ὸν, Ælian. ὁ ϗ ἡ ἀγχίνοος, Xen. ὁ ῥινηλάτης, ȣ.
Sagena, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
Sagina, ὁ σιτισμὸς, ȣ.
Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, Iſocr. σιτεύω τινὰ, Dem. λιπαίνω.
Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, Dem. τὸ βέλος, εος, ſagittam emitto, τοξεύω, Dem. ſagittâ configor, κατατοξεύομαι, N. T.
Sagittarius, ὁ τοξότης, ȣ, Dem. bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, Ælian.
Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, Dem.
Sagulum, ἡ ἐφεςρὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ἡ χλαμὺς, ύδος, Herodian.
Sagum, σάγος, Polyb.
Sal, ὁ ἅλς, Dioſc. ſales, οἱ ἅλες, ων, Plut.
Salacitas, τὸ ἀφροδισιαςικὸν, ȣ.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, Dioſc.
Salarium, ὁ μισθὸς, Dem. ἡ μισθοφορά.
Salax, ἀφροδισιαςικὸς, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ἀσελγής.
Salebra, τὸ ἐκρηγμα, ἡ χαράδρα, Thuc.
Salebroſus, ὁ ϗ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος, Dioſc.
Salicetum, ὁ ἰτεὼν, ῶνος.
Saligneus, ἰτεῖνος, ινη, ινον, Theophr. οἰσύϊνος, ίνη, ινον, Lucian.
Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, Strabo. ἡ ἁλὴ, ῆς, Dion. Hal.
Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ȣ.
Salio, i. e. *ſale condio*, ἁλίζω, N. T.
Salio, i. e. *ſalio*, σκιρτάω, Plato.
Saliva, τὸ σίαλον, ȣ, Xen. τὸ πτύελον.
Salivo, σιαλόω, πτυαλίζω.
Salivoſus, ὁ ϗ ἡ σιαλώδης, εος.
Salix, ἡ ἰτέα, Theophr. ἡ οἶσος.
Salſamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ȣ, Plut. ὁ ταριχευτὴς, ȣ, Herodot.
Salſamentarius, ταριχηρὸς, ὰ, ὸν, Dioſc.
Salſamentum, τὸ τάριχος, εος, Gal.
Salsè, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.
Salſilago, ſeu Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, Theophr. ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, idem.
Salſuginoſus, ὁ ϗ ἡ ἁλμώδης, Theophr.
Salſura, τὸ ταρίχευμα, ατος.
Salſus, ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, opſonium, ὄψον, Xen. ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, aqua, ὕδωρ, Ariſtot.
Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, Plut. ἡ χορεία.
Saltator, ὁ ὀρχηςὴς, ȣ, Lucian.
Saltatorius, a, um, ὀρχηςικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Saltatrix, ἡ ὀρχηςρὶς, ίδος, Xen.
Saltem, ἀλλὰ, Ariſtot. κἂν, Herodian. τελάχιςον, Dem.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, ὁ ὑλωρὸς, ȣ, ὁ ἀλσοκόμος.
Saltuoſus, ὁ ϗ ἡ ναπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, Xen. τὸ ἄλσος, ſaltatio, τὸ πήδημα, Plut.
Saluber, ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, ȣ, Ariſtot.
Salubriter, ὑγιεινῶς, Plato.
Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xen.
Salveo, ἔῤῥωμαι, Thuc. εὐπράττω.
Salvia, ὁ σφάκος, ȣ, Dioſc. ſilveſtris, τὸ ἐλελίσφακον, ȣ, id.
Salum, idem quod *Mare.*
Salvo, διασώζω, aliquem è periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, Iſocr. Confer *Servo.*
Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, Dem. privata, ἰδία, id. ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινὸς, Dem. alicujus commendatam habere ſibi, φροντίζειν σωτηρίας τινὸς, idem. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, id. πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, id. quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμȣ, idem. credo alicui, παρακατατίθημι τινι σωτηρίαν, idem. tueri alicujus, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, Dem. niti aliquo, ἐνεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι, id. conſequi, τυγχάνειν σωτηρίας, id. deſperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. ſaluti alicujus conſulere, βȣλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, idem. conferre ad ſalutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, idem. ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, id. periclitari de ſalute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, id. conſulere ſaluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, Ariſtot.
Salutaris, e, ὁ ϗ ἡ σωτήριος, ȣ, Plato.
Salutariter, σωτηρίως.
Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, N. T. ἡ πρόσρησις, Plato.
Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀσπάζομαι τινὰ, Iſocr. alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρὰ τινὸς, Syneſ.
Salvus, σῶος, α, ον; ager; ἀγρὸς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, πόλις, Iſocr.
Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, Heſych.
Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, Dioſc.
Sanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, Plato. ὁ ϗ ἡ εὐΐατος, Lucian. ὁ ϗ ἡ εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἡ ἴασις, εως, Lucian.
Sancio, κυρόω τι, Herodot. legem, νόμον τίθημι, Iſocr. νομοθετέω νόμον, Dem. ἐπιτάττω νόμον, Plato.
Sanctè, νομίμως, Dem. ἁγίως, Iſocr. et præclare adminiſtrare aliquid, ὁσίως ϗ καλῶς διοικεῖν τι, Iſocr. ἁγίως ϗ σεμνῶς ἔχειν περὶ τι, id. vivo, ἁγιεύω ἁγίως, Ælian.
Sanctificatio, ἡ ἁγιασμὸς, ȣ, N. T.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιςεύω.
Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιωσύνη, ης. N. T.
Sanctio, ἡ κύρωσις, εως, Plato.
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιότης.
Sanctuarium, τὸ ἁγιαςήριον, ȣ.
Sanctus, ὅσιος, ία, ιον, et juſta lex, ϗ δίκαιος νόμος, Dem. ἅγιος, ία, ιον, et venerandum ſacrum, ϗ σεμνὸν ἱερὸν, id. et religioſum aliquid, ὅσιον ϗ εὐσεβές τι, id.
Sandalium, τὸ σανδάλιον, ȣ, Lucian. τὸ σάνδαλον, ȣ, Ælian.
Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, Dioſc.
Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, Dioſc.
Sanè, ſine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὑγιεινῶς, Dem. certè, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, Ariſt.
Saneſco, ὑγιάζομαι, Al. Aphr.
Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ȣ.
Sanguinarius, ὁ ϗ ἡ φιλαίματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ αἱμοχαρής.
Sanguineus, αἱματικὸς, ἡ, ὸν, Al. Aphr. ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, Galen.
Sanguinolentus, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, Gal.
Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, Galen.
Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, Theocr.
Sanies, τὸ πύον, ȣ, Galen. ὁ βρότος.
Sanioſus, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ȣ, Dem.
Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, Dem. ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, Hippocr. confero ad ſanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, Dem.
Sanna, ἡ χλεύη, ης, Herodian.
Sannio, ὁ χλευαςὴς, ȣ, Ariſtot.
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. ἐξυγιαίνω τινὰ, Hippocr. Confer *Medeor.*
Sanus, ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, perfectè in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ὑγιὴς, έος, et ſalvus, ϗ σῶς, Thuc. judex, ὑγιὴς κριτὴς, Dion. Long. ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, Plato. ſanæ mentis homo, ᾧ νȣ̃ς τε ὑγιαίνει ϗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, Ælian. ſanus ſum, ὑγιαίνω, Dem.
Sapa, ὁ οἶνος, σείραιος, ȣ, Dioſc.
Sapidus, ὁ ϗ ἡ εὔχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ εὔςομος γεύσει, Strabo.
Sapiens, σοφὸς, ἡ, ὸν, aliis rebus, τὰ ἄλλα, Plato. περὶ τῶν ἄλλων, id. ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.
Sapienter, σοφῶς, Ariſtot.
Sapientia, ἡ σοφία, ας, Dem. ἡ φρόνησις.
Sapio, εὐαισθητὸς εἰμὶ, Plut. ſapiens ſum, φρονέω, Dem. σωφρονέω, id.
Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, Athen.
Sapor, ὁ χυμὸς, ȣ, Plut. ὁ χυλός.
Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ȣ, Dioſc.
Sarcaſmus, ὁ σαρκασμὸς, ȣ, Ruffin.
Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, N. T. τὸ σάγμα, ατος, Plut. τὸ φορτίον, ȣ, Ariſtot.
Sarcinarius, ὁ ϗ ἡ σκευοφόρος, Xen.
Sarcinator, idem quod *Sartor.*
Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*
Sarcio, ἐπισκευάζω, Lucian. quod laceratum eſt, ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγὸς, Ariſtot. mercede calceos putridos, μισθȣ̃ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, Lucian.
Sarculatio, Confer *Sarritio.*
Sarculo, σκάλλω, Theophr.
Sarculum, τὸ σκαλιςήριον, Thuc. ἡ σκαλίς.
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, Plin.
Sarmentitius, φρυγάνιος, ία, ιον.
Sarmentoſus, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, Dioſc.
Sarmentum, τὸ φρύγανον, ȣ, Theophr.
Sarrio, σκάλλω, Theophr. σκαλεύω, Plut.
Sarritio, ἡ σκάλσις, εως, Theophr. ὁ σκαλισμὸς, ȣ, id. ἡ σκάλισις, εως, id.
Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, Xen.
Sarritura, idem quod *Sarritio.*
Sartago, τὸ τήγανον, ȣ, Athen.
Sartor, ὁ ἀκεςὴς, ȣ, Xen.
Sartrix, ἡ ἀκέςρια, ας.
Satura, idem quod *Sarritura* ſeu *Sarritio.*
Sat, ἱκανῶς; oſtenſum de his, ἀποδέδεικται περὶ τȣ́των, Iſocr. copiosè diſſerui, ἐξαρκȣ́ντως διελέχθην, id. Confer *Satis.*
Satago, διαπονέω, Plut. σπȣδάζω τι, Lucian. ἐκπονέομαι, πολυπραγμονέω, rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, Plut.

Satanas,

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.
Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, Xen. fum, δορυφορέω, Thuc. fatellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut.
Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut. ἡ θεραπαία, ας, Plato.
Satias, feu Satietas, ὁ κόρος, ου, Dem. ἡ πλησμονὴ, ῆς, Ifocr. ad fatietatem rideo, ἐς κόρον γελάω, Lucian. ἄχρι κόρου, Dem.
Satio, κορέννυμι, Herodian.
Satio, onis, ὁ σπόρος, Plato. ὁ σπορητὸς, Theophr.
Satis, ἱκανῶς, Dem. ἅλις, alicujus rei, τινὸς, Ariftot. ἐξαρκούντως, Ifocr. de his fatis fuperque, ἅδην τῶν τοιούτων, Plato. ultra quam fatis eft, μᾶλλον τοῦ δέοντος; fatis eft mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, Dem. ἅλις, fc. ἐστιν, Ariftot. fatius eft, αἱρετώτερον ἐστι, Xen.
Satifdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, Theophil.
Satifdo, ἐγγύας παρέχω, Theoph.
Satisfactio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ, Plut.
Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, N. T.
Sativus, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ου, Diofc.
Sator, ὁ σπορεὺς, έως, Xen.
Satrapa, ὁ σατράπης, ου, Ifocr. fum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, Plut.
Satrapia, σατραπεία, ας, Herodot.
Satrapicus, σατραπικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Satur, ὁ καὶ ἡ διάκορος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ διακορὴς, έος, Plut.
Satureia, ἡ θύμβρα, ας, Diofc.
Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, Ifocr.
Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, Lucian.
Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.
Saturo, κορέννυμι, Herodian. pane, χορτάζω ἄρτου, N. T.
Satyra, ἡ σατύρα, ας.
Satyricus, σατυρικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Satyrion, τὸ σατύριον, ου, Diofc.
Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.
Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.
Saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος, τὸ στῆθος, Plut.
Saucius, τραυματίας, ου, Thuc. a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, id.
Saxatilis, e, idem quod *Saxofus*.
Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, Lucian.
Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, Lucian.
Saxofus, πετραῖος, αία, αῖον, Aret. ὁ καὶ ἡ πετρώδης, Naz. λίθινος, Lucian.
Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, Ariftot.
Saxum, ὁ πέτρος, ου, Xen. ἡ πέτρα, ας, Plut. ὁ vel ἡ λίθος, ου, Ariftot.
Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, Ariftoph.
Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, Ariftot.
Scabies, ἡ ψώρα, ας, Theophr. fcabie laboro, ψωριάω, Plut.
Scabiofus, ψωραλέος, έα, έον, Xenoph. ὁ καὶ ἡ ψωρώδης.
Scabo, κνάω, Gal. κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, Lucian.
Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, Xen.
Scabrofus, τραχὺς, εῖα, ὺ, Ariftot.
Scævus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, Euft.
Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, feu φος, Lucian. ἡ κλίμαξ, ακος, Xen. navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, Lucian.
Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, Eurip.
Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, τὸ σμιλίον, Plut.
Scalper, feu Scalprum, ὁ κοπεὺς, έος. Diod Sic. τὸ γλυφεῖον, ου, Lucian. ἡ σμίλη, ης, Plato. chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, Cl. Al. librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, fcalpro amputo feu refeco, ἀποσμιλεύω, Synef.
Scalpo, κνάω, Gal. κνίζω, ἀποξέω, Lucian.
Scalprum, vide *Scalper*.
Scalptor, ὁ κολάπτης, ου, ὁ γλύπτης, ου.
Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος, Poll.
Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.
Scandalum, τὸ πρόσκομμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, ἀναβαίνω, Xen.
Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, Diofc.
Scanfilis, e, ἀναβατὸς, ἡ, ὸν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, N. T.
Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, Gal. αἱ πλάται, Poll.
Scapus, ὁ στύλος, ου, LXX.
Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, Ariftot.
Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, Diofc. ἡ σχάσις, εως, Theophr.
Scarifico, ἀμύσσω, Philo. ἀποσχάζω, Gal. σχάζω, Ariftot. σκαριφάομαι.
Scarus, ὁ σκάρος, ου, Athen.
Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, Ariftot. ὁ κρήνος, ου, Lucian. ὁ βλυσμὸς.
Scateo, ἀναβλύζω, Ariftot. περιβλύζω, idem. fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, Plut. ovibus, βρύω προβάτοις, Ariftoph. voluptatibus, ἡδοναῖς, Liban.
Scaturigo, idem quod *Scatebra*.
Scaturio, idem quod *Scateo*.
Scelerate, πονηρῶς, Dem. μιαρῶς, Ifocr.
Sceleratus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, id. ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, Ariftot.
Scelero, μιαίνω.
Scelerofus, idem quod *Sceleratus*.
Scelefte, idem quod *Scelerate*.
Sceleftus, idem quod *Sceleratus*.
Sceleton, τὸ σκέλετον, ου, Plut.
Scelus, ἡ κακία, ας, Dem. τὸ πονήρευμα, ατος, id. τὸ μίασμα, ατος, N. T. τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. τὸ κακὸν, οῦ, id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, Dem. πράττω τὸ φαῦλον, Lycurg. atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι, idem.
Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, Lucian. ἡ θυμέλη, ης, Plut. in fcenam produco, θεατρίζω, N. T. produci, σκηνοβατεῖσθαι, Strabo.
Scenice, σκηνικῶς.
Scenicus, σκηνικὸς, ἡ, ὸν, agon, ἀγὼν, Athen.
Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου, Pauf.
Scheda, ἡ σχέδη, ης.
Schedula, τὸ σχεδάριον, ου, Euft.
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, Ariftot.
Schifma, τὸ σχίσμα, ατος, N. T.
Schola, ἡ σχολὴ, Plut. τὸ παιδαγωγεῖον, ου, Dem. τὸ διδασκαλεῖον, id. fcholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem.
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ὁ σχολάρχεων, Laërt.
Scholafticus, σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, Macar.
Scholium, τὸ σχόλιον, ου, Lucian.
Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, Plato.
Sciathericum, τὸ σκιαθηρικὸν, οῦ, Plut.
Scienter, ἐπιστημόνως, Ariftid. ἐπιστημονικῶς, Gregor. εὐμαθῶς, Phil.
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, Plut. ἡ γνῶσις, εως, Ifocr. utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα χρώμενοις αὐτῇ, Dem. fcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς ἐκ εἰδόσι, Ifocr. confequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, id. fcientiâ uti minus tempeftive, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι ἐκ εὐκαίρως, idem.
Scilicet, δηλονότι, Dem. δηλαδὴ, id.
Scilla, ἡ σκίλλα, ης, Diofc.
Scillaceus, feu Scilliticius, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος, Theophr. σκιλλιτικὸς, ἡ, ὸν, vinum, οἶνος, Diofc.
Scindo, σχίζω, aliquid, τι, Xen. τέμνω.
Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, Ariftoph. ἡ λαμπηδὼν, Chryf. ἡ μαρμαρυγὴ, Plato.
Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, οῦ.
Scintillo, σπινθηρίζω, Theophr.
Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, Nyff. σπινθὴρ μικρὸς, Synef.
Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, Dem. fatis, ἴσημι δήπου, id. et omnium optime novi, εἴδω καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, id. bene, εὖ οἶδα, id. σαφῶς οἶδα τοῦτο, id. ab initio aliquid, συνείδω τι ἀπ' ἀρχῆς, Dem. libenter fcirem hoc, ἡδέως ἂν ἴδοιμι τοῦτο, idem.
Scipio, ὁ σκῆπτρον, ου, τὸ, Herodot. ὁ σκήπων, ωνος, Ariftoph.
Scirpus, ἡ σχοῖνος, Diofc.
Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, Gal.
Scifcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, Dem.
Scifcitor, ἐπέρομαι, Xenoph. πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, Ifocr. ἐρωτάω τινὰ, id. Confer *Interrogo*.

Scifco, χειροτονέω, Dem. ψηφίζομαι, id. Confer *Decerno*.
Sciffilis, e, σχιστὸς, ἡ, ὸν, Theophr.
Sciffura, τὸ σχίσμα, Lucian. ἡ σχισμὴ, Hefych.
Scite, ἐπιστημονικῶς, eleganter, κεχαρισμένως, Ifocr. ὀρθῶς, Dem.
Scitor, idem quod *Scifcitor*.
Scitum, τὸ δόγμα, ατος, Dem. τὸ ψήφισμα, ατος, id. Confer *Decretum*.
Scitus, σοφὸς, ἡ, ὸν, et varius, καὶ ποικίλος, Dem. κομψὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, Ælian.
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, Herodian. τὸ ῥίνισμα, ατος, Diofc. τὸ περίψημα.
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, Theophr.
Scomber, feu Scombrus, ὁ σκόμβρος, Ariftoph.
Scomma, τὸ σκῶμμα, Xen. Confer *Dicterium*.
Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, Lucian. τὸ κάλλυντρον, ου, Cl. Al. τὸ σάρωθρον, ου,
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, οῦ, ὁ σαρῶν, οῦντος.
Scopula, τὸ σαράθριον, ου.
Scopus, ὁ σκοπὸς, Plato. collineare ad fcopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, idem. fcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, Xen. fcopum non adfequi, ἄσκοπα τοξεύειν, Lucian. tendere ad fcopum propofitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκοπὸν, Ariftot.
Scoria, ἡ σκωρία, ας, Diofc. ἡ τρὺξ.
Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, Diofc.
Scortator, ὁ πόρνος, ου, Xenoph.
Scorteus, σκύτινος, ίνη, ινον, Diod. Sic.
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, Ariftoph.
Scortor, πορνεύω, Æfchin. πορνεύομαι, Dem. ἀκολασταίνω, Plut.
Scortum, ἡ πόρνη, Plut. ἡ σοβὰς, άδος, Themift. ἑταιρίστρια, Lucian. γυνὴ ἑταιροῦσα, Plut. vile, ἡ χαμαιτύπη, Plut.
Screatio, feu Screatus, ûs, τὸ χρέμμα, ατος, Laërt. ἡ χρέμψις, εως.
Screo, χρέμπτομαι, Lucian.
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, fenatûs, τῆς βουλῆς, Dem.
Scriblita, τὸ στρεπτὸν, οῦ.
Scribo, γράφω τὶ, manu propriâ, γράφω αὐτοχειρία, Philo. literas, γράφω γράμματα, Dem. ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, Ifocr. librum, συγγράφω βίβλον, Lucian. vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, Philo.
Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, ὁ κιβωτοποιὸς, Poll.
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, Plut.
Scriptio, ἡ γραφὴ, ῆς, Lucian. ἡ συγγραφὴ.
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, Ifocr.
Scriptorius, γραφικὸς, ἡ, ὸν, Maccab.
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, Ifocr. ἡ γραφὴ, ῆς, Thuc. τὸ γράμμα, ατος, Plut.
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, N. T.
Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, Xen. ὁ βόθρος.
Scrofa, ὗς γρομφὰς, άδος, Suid.
Scrofula, ἡ χοιρὰς, άδος.
Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, Ariftot. ὁ ὀσχεὺς.
Scrupofus, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος,
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulofitas, ἡ ὑπερακριβεία, ας.
Scrupulofus, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unicæ, τὸ γραμμάριον, ου.
Scrupus, ὁ ψῆφος.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ὁ ῥωποπώλης, LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, Lucian.
Scrutator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, Ariftot.
Scrutor, ἐξετάζω τὶ, Ifocr. Confer *Examino*.
Sculpo, γλύφω, Ariftoph. κολάπτω.
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ἡ, ὸν, LXX.
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως, Dion. Hal. ὁ γλύπτης.
Sculptura, ἡ γλυφὴ, Philo. τὸ γλύμμα, Poll. marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, Strabo. annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, Plato.
Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, Philo. ὁ ἀκόλαστος.
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, Plut.
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχέω, Plut. βωμολοχεύομαι, Synef.

Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, ῦ, Poll.
Scutatus, ὁ ϗ ἡ ἀσπιδοφόρος, ȣ, Lucian. ὁ ἀσπιδιώτης, ȣ, id.
Scutella, τὸ παροψίδιον, ȣ.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, Plut. ἡ σκυταλὶς, ίδος, Joseph. ἡ ὑςριχὶς, ἴδος, Plut.
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ȣ.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, Xen. ὁ θυρεὸς, Dion.
Scyphus, ὁ σκύφος, ȣ, Lucian.
Sebaceus, ὁ ϗ ἡ ςεατώδης, Diosc.
Sebo, ςεατόω, Hippiatr.
Sebum, τὸ ςέαρ, ατος, Aristot.
Secale, ἡ βρίζα, ας.
Secedo, ἀναχωρέω, Xen. ἀποχωρέω, id.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω; aliquid ab aliquo, τὶ ἀπὸ τινὸς, Plato. ἐκκρίνω τι τινὸς, Aristot.
Secessio, seu Secessus, ûs, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατία, ας, Æschin.
Seciùs, ἧττον, nihilo seciùs, ἐδὲν ἧττον.
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Aristot.
Seco, πρίω τι, Aristoph. τέμνω τι, Lucian. in partes minutas, κατακερματίζω, Philo.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεὺς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, Theophr. ἡ ἀπόκρισις.
Secretò, ἰδίᾳ, Thuc. κατ' ἰδίαν, Plut. loqui cūm aliquo, ἰδιολογέεσθαι τινι, Plato. dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, Dion. Hal.
Secretum, τὸ ἀπόρρητον, ȣ, secretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, ῦ, Aristot.
Secretus, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀπόρρητος, ȣ, Plut.
Secta, ἡ αἵρεσις, εως, Galen.
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, Isocr.
Sector, ὁ τομεὺς, έως, Xen.
Sector, aris, συχνῶς ἀκολȣθέω, διώκω, Isocr.
Secubo, ἀποκοιτέω, Dem. ἀποκοιμάομαι, Plato.
Secula, τὸ δρεπάνιον, ȣ.
Secularis, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, Lucian. ἡ γενεὰ, ᾶς, Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, id.
Secundæ, τὰ ὕςερα, ων, Diosc.
Secundanus, δευτεραῖος, αία, αῖον, Xen.
Secundarius, δευτέριος, ία, ιον.
Secundò, δεύτερον, Herodian. δευτέρως, Aristot.
Secundum, κατὰ, hanc legem, τȣτον τὸν νόμον, Dem. aliquem plurimum posse, μέγιςον μετὰ τινα δύνασθαι, Thuc.
Secundus, δεύτερος, έρα, ερον, Thuc.
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, Xen. secundas fero, δευτερεύω, Plut. τὰ δεύτερα φέρομαι, Lucian. secundæ res, ἡ εὐπραγία, Isocr. secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secundâ fortunâ uti, καλῶς πράττειν, βελτίςῃ τύχῃ χρῆσθαι, id. nulli in aliquâ re secundus, ἐν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, secundus aliquo; aliquo inferior, δεύτερος τινὸς, Plut.
Securè, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, idem. ἀδεῶς, idem.
Securicula, τὸ πελέκιον, ȣ.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως, Plut. ἡ ἀξίνη, securi percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, Diod. Sic.
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, Dem. τὸ ἀσφαλὲς, τὸ βέβαιον, id. ἡ ἄδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, Thuc.
Securus, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, id. sum, ἀμεριμνάω, Bas. securum reddo, ἀσφαλείαν παρέχω τινὶ, Lucian. *negligens*, ὁ ϗ ἡ ὀλίγωρος, Thuc.
Secus, ἄλλως, Aristot. ἑτέρως, Dem.
Sed, ἀλλὰ, Dem. non solum sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ϗ, id. sed tamen, ἀλλὰ μὴν, id. vereor dicere, sed tamen dicam, φοβȣμαι λέγειν, ȣ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, id. sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, id.
Sedatè, ἡσύχως. Confer *Quietè*.
Sedatio, ἡ παῦσις, εως, ἡ κατάςασις.
Sedatus, Confer *Quietus*.
Sedecim, ἑκκαίδεκα, Herodian.
Sedentarius, ἑδραῖος, αία, αῖον, Xen. sedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, Strabo.
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, Plato. in equo, κάθημαι ἐπὶ τȣ ἵππȣ, Xen. unà, συγκαθέζομαι, Lucian. sedere aliquem jubeo, καθέζεσθαι τινα κελεύω, Dem.
Sedes, ἡ ἕδρα, Xenoph. belli, τὸ ὁρμητήριον, Dion. sedem muto, ἀπανίςαμαι, id.
Sedile, τὸ ἕδρανον, ȣ, Soph.
Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, Plut.
Seditio, ἡ ςάσις, Isocr. ἡ ἀκαταςασία, Lucian. διχοςασία, Plut. ἡ διχοφροσύνη, id. seditionem suscito seu moveo inter aliquos, ςασιάζω ἐν τισι, Plato, πρὸς τινὰς, Herodian. ςάσιν ποιέομαι, Isocr. omitto, ςάσιν καταλείπω, idem. seditione agitari, ἐν ςάσει εἶναι, Thuc. ad seditionem concitare, εἰς ςάσιν ἐμβάλλειν, Xen.
Seditiosè, ςασιαςικῶς, Aristot. κατὰ τὸ ςασιωτικὸν, Thuc.
Seditiosus, ςασιατικὸς, ἡ, ὸν, Thuc. ςασιαςικὸς, ἡ, ὸν, sermo, λόγος, Æschin.
Sedo, παύω; iram, τῆς ὀργῆς, Dem. ὀργὴν τινὸς, Isocr. κατέχω ὀργὴν, Aristot. contentionis, καθίςημι τὰς ἀντιλογίας, Plut. aliquos, καταςέλλω τινὰς, id. πραΰνω τινὰς, Plato.
Seduco, ἀπάγω, Aristot. *decipio*, aliquem, παρακρȣομαι τινὰ, id. Confer *Decipio*, *Fallo*, &c.
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Confer *Abductio*.
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, Greg. *Deceptor*, ὁ πλάνος, Athen.
Sedulè, ἐπιμελῶς, Isocr. Confer *Diligenter*.
Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, Dem. Confer *Diligentia*, *Industria*.
Sedulò, idem quod *Sedulè*.
Sedulus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, Dem. Confer *Diligens*, *Industrius*.
Sedum, τὸ ἀείζωον, ȣ, Diosc.
Seges, τὸ λήϊον, ȣ, Aristot.
Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, Theophr.
Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, Aristot.
Segnis, Confer *Piger*.
Segniter, ὀκνηρῶς, Dem. Confer *Pigrè*.
Segnitia, seu Segnities, ἡ βραδύτης, Dem. ὁ ὄκνος, id. Confer *Ignavia*, *Pigritia*.
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινὸς, N. T. ἀποδιορίζω, ibid. ἐκκρίνω τινὰ ἐκ τινὸς, Aristot
Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Sejungo, διαζεύγνυμαι, Æschin. aliquid, διΐςημι τι, Dem. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινὸς, Plato.
Selectio, ἡ ἐκλογὴ, Al. Aphr. ἡ ἀπόκρισις.
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ȣ.
Seligo, ἀποκρίνω ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, Sophoc. aliquid, ἐξαιρέω τι, Xenoph. ἐκλέγω, Isocr.
Sella, ἡ ἕδρα, Xen. curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικὸς, Plut. gestatoria, τὸ φορεῖον, familiaris, δίφρος ἀποδευτήριος, ὁ θρᾶνος, Gal.
Sellula, τὸ θρανίδιον, ȣ, Poll.
Sellularius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιδίφριος, ars, τέχνη, Dion. Hal.
Sembella, τὸ ἡμιλίτρον, ȣ.
Semel, ἅπαξ, Dem. εἰς ἅπαξ, id. καθάπαξ.
Semen, *frugum et animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, Dem. Plut.
Sementis, ὁ σπόρος, ȣ, Xenoph. sementem facio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, Plato.
Sementivus, ὁ ϗ ἡ σπόριμος, Diosc.
Semento, σπερματίζω, LXX.
Semestris, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, Xiphil.
Semesus, ὁ ϗ ἡ ἡμίβρωτος, Philo.
Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἡμιθανὴς, έος, Naz.
Semicircularis, ὁ ϗ ἡ ἡμικύκλιος, Laërt.
Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, τὸ ἡμικύκλιον, Procl.
Semicoctus, ὁ ϗ ἡ ἡμίεφθος, ȣ, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἡμίπεπτος, ȣ, Plut.
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ȣ, Lucian.
Semidoctus, ὁ ϗ ἡ ἡμίσοφος, Lucian.
Semigro, ἀποικέω.
Semihora, τὸ ἡμιώριον, ȣ, N. T.
Semimortuus, ὁ ϗ ἡ ἡμίθνητος, ȣ, Philo.
Seminalis, e, σπερματικὸς, ἡ, ὸν, Philo. ὁ ϗ ἡ σπερματώδης, εος, Aristot.
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ȣ, Theophr.
Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, Theophr.
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, Xen.
Semino, σπείρω, aliquid, τὶ, Thuc.
Seminudus, ὁ ϗ ἡ ἡμίγυμνος, Lucian.
Semipedalis, e, ὁ ϗ ἡ ἡμιποδιαῖος, ȣ.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ȣ, Theophr.
Semiplenus, ὁ ϗ ἡ ἡμιπληρὴς, Aret.
Semis, seu Semissis, ἥμισυς, εία, υ, Thuc. Confer *Dimidius*.
Semita, ἡ τρίβος, Xen. ἡ ἀτραπὸς, Herodian.
Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ȣ, Lucian.
Semiustulatus, ὁ ϗ ἡ ἡμίφλεκτος, Philo.
Semoveo, ἀποκινέω, semotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, Dion. Hal. ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, Dem. αἰεὶ, id.
Sempiternus, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ȣ, Plut.
Semuncia, τὸ τῆς ȣγκίας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βȣλευτήριον, ȣ, Plut.
Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, Philo.
Senator, ὁ βȣλευτὴς, ῦ, Dem. ὁ βȣλεύων, οντος, id. ὁ σύνεδρος, ȣ, Isocr. ὁ βȣλῆς ὤν, Thuc. ὁ βȣλῆς μετέχων, οντος, Plut. ὁ συγκλητικὸς, ῦ, Lucian. ὁ πρόβȣλος, ȣ, Aristot. pedarius, ὁ χαμαιδικαςὴς.
Senatorius, βȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, Dem. dignitas seu functio, ἡ βȣλεία, ας, senatoriam dignitatem sortior, τȣ βȣλεύειν τυγχάνω, Dem.
Senatus, ἡ βȣλὴ, Dem. ἡ σύγκλητος, Plut. ἡ γερȣσία, Dion. Hal. ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. in senatum eo, βȣλεύω, Dem. populusque, ἡ βȣλὴ ϗ ὁ δῆμος; eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερȣσίαν, senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βȣλὴν εἰς βȣλευτήριον; convenire; βȣλὴν συνάγεσθαι; congregari, συλλέγεσθαι; considere, καθῆσθαι, id. ire in senatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βȣλὴν μετὰ τινὸς; deferre aliquem ad senatum populumque, δηλȣν τινὰ τῇ βȣλῇ ϗ τῷ δήμῳ, idem. dimittere senatum, ἀφιέναι βȣλὴν, id.
Senatûs consultum, τὸ βȣλευμα, Plut. τὸ προβȣλευμα, Dion. Hal. Confer *Decretum*.
Senecio, ὁ ἠριγέρων, οντος, Diosc.
Senecta seu Senectus, τὸ γῆρας, ατος; morosa, sordida, et querula, δυσάρεςον, μικρολόγον, ϗ μεμψίμοιρον, Dem. extrema, πανύςατον, Philo.
Seneo, Senesco, γηράσκω.
Senex, ὁ γέρων, οντος, Plato. ὁ πρέσβυς, υος, Dem. ὁ πρεσβύτης, ȣ, id. ὁ παλαιὸς, ῦ, id. πρεσβύτης ἄνθρωπος, id.
Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.
Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος, ȣ, Dem.
Senium, idem quod *Senecta*.
Sensibilis, seu Sensilis, αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Sensim, ἠρέμα, Herodian.
Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, ȣ.
Sensus, ûs, ἡ αἴσθησις, εως; audiendi, ἀκȣςικὴ, Plut. seu ἀκοῆς, Athen. epistolæ, ὁ νȣς τῆς ἐπιςολῆς, Synes. sensu percipere, λαμβάνειν αἴσθησιν τινὸς, Dem. εἶναι τινι αἴσθησιν, Isocr.
Sententia, ἡ γνώμη, Dem. ἡ δόξα; epistolæ, ὁ νȣς τῆς ἐπιςολῆς, Synes. sententiam dico, δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, idem. φανερὸν ποιέω γνώμην, id. explico meam, δηλόω διανοιάν μȣ, Isocr. esse in sententiâ, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem. pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκȣντα μοι; ire in sententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς; sequi sententiam alicujus, ἐπακολȣθεῖν τινὸς γνώμῃ, idem. non stare alicujus sententiæ, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, idem. longè recedere ab alicujus sententiâ, ἀποςατεῖν τινὸς πολὺ τῇ γνώμῃ, idem. deducere aliquem à sententiâ, μεταςῆσαι γνώμην τινὸς, Isocr. mutare sententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, Dem. decedo à sententiâ, μεταγιγνώσκω, Isocr.
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, Dem. misera, λογάριον δύςηνον, id.
Sententiosè, γνωμολογικῶς, Suid.
Sententiosus, γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, Dem. Phal. γνωμικὸς, ἡ, ὸν.
Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, Eust.

Senticosus,

Senticosus, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, Theophr.
Sentina, ὁ ἄντλος, ȣ, Hom.
Sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, ϗ προοράω τι, Dem. consentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, Isocr. cum aliquo, τὰ τινὸς φρονέω, id. φρονέω τὰ αὐτὰ τινὶ, id. et decerno aliquid, γιγνώσκω ϗ ψηφίζομαι περὶ τινὸς, Dem.
Sentis, ἡ ἄκανθα, ης, Diosc. ἡ βάτος.
Seorsùm, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τȣτων. Dem. ab aliquo, χωρὶς τινὸς, ἄνευ τινὸς, id.
Separabilis, χωριστὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Separatè, κεχωρισμένως.
Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, Xen.
Separatio, ὁ χωρισμὸς, ȣ, Plut. ὁ ἀφορισμὸς.
Separo, χωρίζω, animum à corpore, ψυχὴν ἀπὸ τȣ σώματος, Plato. διαχωρίζω, Xen.
Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem. aliquem, καταθάπτω τινὰ, idem. mortuum unà, συγκαταθάπτω τινὰ, idem. in patriâ, in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, id.
Sepes, τὸ ἔμφραγμα, Dem. ὁ φραγμὸς, Plut.
Sepia, ἡ σηπία, ας, Aristot.
Sepimentum, ὁ θριγκὸς, ȣ, lapideum, λίθων, Pausf.
Sepio, φράττω τι, Dem. περιβάλλομαι.
Sepono, ἀποτίθημι, Diosc.
Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, Diosc.
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, N. T.
September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος, Dem.
Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, Sir.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ.
Septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτὰ.
Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, *numerus*, ἡ ἑπτὰς, άδος, Aristot.
Septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ.
Septennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑπταετὴς, έος, Philo.
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, Philo.
Septentrio, ἡ ἄρκτος, Herodot. ὁ βορῥᾶς, ᾶ, LXX.
Septentrionalis, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, Herodian.
Septies, ἑπτάκις, N. T.
Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, Galen.
Septimus, ἕβδομος, η, ον, Plut.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοςὸς, ἡ, ὸν.
Septingenti, ἑπτακόσιοι, ιαι, ια, LXX.
Septuagenus, Septuagesimus, ἑβδομηκοςὸς, ἡ, ὸν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, N. T.
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, N. T.
Septum, idem quod *Sepes* et *Sepimentum*.
Septunx, τὸ ἑπτέγκιον, ȣ.
Sepulchralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, ȣ, Synes.
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ȣ.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ȣ, Thuc. patrium, μνῆμα πατρῷον, Dem. publicum, μνῆμα δημόσιον, id.
Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, Thuc. honesta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, Dem. magnificæ sepulturæ non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, Ælian.
Sepum, τὸ στέαρ, ατος, Aristoph.
Sequacitas, ἡ ἀκολȣθία, ας, Philo.
Sequax, ὁ ϗ ἡ ἀκόλȣθος, ȣ, Dem.
Sequela, ἡ ἀκολȣ́θησις.
Sequester, ὁ διαιτητὴς, Dem. ὁ μεσέγγυος, Bud. ὁ μεσεγγυησάμενος, Antiph. ὁ μεσίτης.
Sequestratio, ἡ μεσιτεία.
Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.
Sequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινὶ, Dem. μετὰ τινὸς, id. παρακολȣθέω τινὶ, id. è vestigio, rectè ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγȣ̃ντι, Gregor. à tergo, ἕπομαι κατόπιν, Lucian. ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, id. desidiam sequitur egestas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς ἐλθεῖν, Aristot. ἑπόμενόν ἐςι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, id.
Sera, τὸ κλεῖθρον, ȣ, Lucian.
Serenitas, ἡ αἰθρία, Aristot. ἡ εὐδία, Theophr.
Sereno, αἰθριάζω, Aristoph. γαληνιάω.
Serenus, ὁ ϗ ἡ εὔδιος, ȣ; dies, ἡμέρα, Geophon. ὁ ϗ ἡ αἴθριος, εὐήμερος.
Seresco, διοῤῥύμαι, Aristot.

Seria, ἡ ὀνήρυσις, εως, Philo.
Sericum, τὸ σηρικὸν, ȣ̃, Strabo.
Sericus, σηρικὸς, ἡ, ὸν, vestis, ἐσθὴς, Lucian.
Series, ἡ συνάφεια, ἡ συνέχεια, ἡ τάξις, ἡ σύνταξις, Dem. Confer *Ordo*.
Seriò, σπȣδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, Dem.
Serius, σπȣδαῖος, αία, αῖον, Dem. in re seriâ ludere verbis, σπȣδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, Dion. Hal. in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπȣδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, Dem.
Sermo, ὁ λόγος, Dem. sermonem spargere seu disseminare, λόγον διαδιδόναι, Plut. θρυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγȣς ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλȣς, N. T. est, λόγος τις περίεισι, Ælian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης ϗ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, id.
Sermocinatio, ὁ διάλογος, ȣ, Dem.
Sermocinor, διαλέγομαι, Dem.
Sermunculus, τὸ λογίδιον, ȣ, Isocr.
Sero, σπείρω, Dem. Confer *Semino*.
Sero, ὀψὲ, digredi è loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπȣ τινὸς, Dem. admodùm fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, id. seriùs venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, Heliod. aliquid facio, ὀψίζω, Xen.
Serotinus, ὁ ϗ ἡ ὄψιμος, ȣ, Theophr. ὄψιος, ία, ιον, id.
Serpens, ὁ ὄφις, εως, Aristot.
Serpo, ἕρπω. Confer *Repo*.
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ȣ, Theophr.
Serra, ὁ πρίων, ονος, Plut. seco, πρίω, Thuc.
Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, Theophr.
Serrarius, ὁ πρίςης, ȣ, Poll.
Serratus, ὁ ϗ ἡ πριονώδης, εος, Athen. πριονωτὸς, ἡ, ὸν, Aristot.
Serro, πρίω, Thuc.
Sertum, ὁ ςέφανος, ȣ; plecto, ςέφανον ὑφαίνω, Plut. ἡ ςεφάνη, ης, Herodian. τὸ ςέμμα, ατος, Thuc.
Serva, ἡ δȣ́λη, Plut. ἡ θεράπαινα.
Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, N. T. Dem.
Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, Pauf.
Servilis, ὁ ϗ ἡ δȣ́λειος, ȣ, jugum, ζυγὸς, Plato. δȣλικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Serviliter, δȣλικῶς, Lucian.
Servio, δȣλεύω; voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. Domino, διακονέω δεσπότῃ, Dem. alicui, ὑπηρετέω τινὶ, id. εἱλωτεύω τινὶ, Isocr. commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, Aristot. servitutem pessimam, δȣλεύω δȣλείαν κακίςην, Xen.
Servitium, ἡ ὑπηρεσία, Dem. servitia, *servi*, ἡ δȣλεία, Thuc.
Servitudo, seu Servitus, ἡ δȣλεία; moderata, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, προέσθαι τινὰς εἰς δȣλείαν; opprimere aliquos servitute, sive in servitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δȣλείαν, id. δȣλόω τινὰς, Plut. καταδȣλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, Thuc. constituti in servitute, καθεςῶτες εἰς δȣλείαν, id. ferre servitutem, ὑπομένειν τὴν δȣλείαν, Isocr. liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δȣλείας, id.
Serum diei, ἡ ὀψία, ας, N. T. ὀψία δείλη, Thuc. lactis, ὁ ὀῤῥὸς, ȣ̃, Aristot.
Serus, ὄψιος, ία, ιον, Theophr.
Servo, σώζω, φυλάττω, περιτηρέω.
Servula, τὸ δȣλάριον, τὸ θεραπαινίδιον, Lucian.
Servulus, τὸ δȣλάριον, ȣ, Lucian.
Servus, ὁ δȣ̃λος, Xen. ὁ θεράπων; domesticus, ὁ οἰκέτης, Dem. emptus, ὁ ἀργυρώνητος; bello captus, τὸ ἀνδράποδον, id.
Sesama, seu Sesamum, ἡ σησάμη, ης, Diosc. τὸ σήσαμον, ȣ, id.
Sesqui, Sesquiplex, Sesquialter, ὁ ϗ ἡ ἡμιόλιος, ȣ, Plato.
Sesquipes, τὸ τριημιπόδιον, ȣ.
Sesquiplex, vide *Sesqui*.
Sesquitertius, ὁ ϗ ἡ ἐπίτριτος, ȣ, Plato.
Sessibulum, τὸ ἑδραςήριον, ȣ.
Sessilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, Xen.
Sessim, ἑδραίως, Hippocr.
Sessio, ἡ ἕδρα, Thuc. ἡ ἐφεδρεία, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, Aristot.

Sestertius, ὁ σεςέρτιος, ȣ.
Seta, ἡ χαίτη, ης, Aristot. ἡ θρὶξ, χὸς, Hes.
Setosus, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἢ. Confer *Sive*.
Severè, δεινῶς.
Severitas, ἡ δεινότης, ητος, Dem.
Severus, σεμνὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀκριβοδίκαιος, Aristot. ὁ ϗ ἡ αὐθέκαςος, Lucian.
Sevo, ςεατόω.
Sevoco, ἀποκαλέω, Xen.
Sevosus, ὁ ϗ ἡ ςεατώδης, εος, Diosc. ὁ ϗ ἡ ςητώδης, εος, Galen.
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, N. T. modis seu in sex partes, ἑξαχῆ, Plato.
Sexageni, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, N. T.
Sexagesimus, ἑξηκοςὸς, ἡ, ὸν, Thuc.
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, ὁ ϗ ἡ ἑξαγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἑξάγωνος, ȣ, Greg.
Sexcenteni, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcentesimus, ἑξακοσιοςὸς, ἡ, ὸν.
Sexcenti, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, Herodot.
Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, Dion. Ar.
Sexennis, ὁ ϗ ἡ ἑξαετὴς, έος.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, Plut.
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, έως, Bud.
Sextilis, ὁ Αὔγȣςος, ὁ βοηδρομιὼν, Dem.
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, ἕκτος, η, ον, N. T.
Sexus, τὸ γένος, εος, Dion. Hal. ἡ φύσις.
Si, εἰ, quis sensus est mortuis, εἰ τοῖς τεθνεῶσι τις αἴσθησις ἐςὶ, Isocr. si Deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, Dem. ἢν, si opus sit, libenter nobis opitulantes, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, id. ἐὰν, si incolumes manserint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, id. ἄνπερ, si rectè consideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, id. ἐὰν πὲρ, si nunc absolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, id.
Sibilo, συρίττω, Lucian. συρίζω, Eurip.
Sibilus, ὁ συριγμὸς, Plut. ὁ συρισμὸς, Lucian.
Sic, ȣ̃τω, *sequente Consonâ*, ȣ̃τως, *sequente Vocali vel Dipthongo*, quemadmodum, sic, ὥσπερ, ȣ̃τω, Dem. sic autem considerate, ȣ̃τωσὶ δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε ὡδὶ, idem. sic agite, ὡδὶ ποιήσατε, id. sic sentio, ὡδίπως ἔχω, id. sic eum suscipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε, id. sic, ut, ȣ̃τως, ὡς, Isocr. ȣ̃τως, ὥσπερ, idem. siccine, ȣ̃τωσὶ, Dem.
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, Dem. τὸ ξίφος, Xen.
Sicarius, ὁ ξιφήρης, ὁ ξιφηφόρος, Herodian. ὁ σφαγεὺς, έως, Dem.
Siccatio, ἡ ξηρανσις, εως, Aristot.
Siccè, ξηρῶς.
Siccesco, ξηραίνομαι, Hippocr.
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
Sicco, ξηραίνω, Plut. ἐξικμάζω, Philo.
Siccus, ὁ ϗ ἡ ἀνικμὸς, ξηρὸς, ά, ὸν, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τȣ̃ ξηρȣ̃ ποιέω, Thuc. siccum, seu terra sicca, ἡ ξηρὰ, LXX.
Sicubi, εἴπȣ.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς, Dem. Confer *Quemadmodum*.
Sideralis, e, ἀςρικὸς, ἡ, ὸν.
Sideratio, ὁ ἀςροβολισμὸς, Theophr. ἡ ἀςροβολία, id.
Sideratus, ὁ ϗ ἡ ἀςρόβλητος, ȣ, Hesych.
Sidereus, ἀςρῷος, α, ον, Zes.
Sideror, ἀςροβολέομαι, Theophr.
Sido, ἵζανω, Thuc.
Sidus, τὸ ἄςρον, Aristot. sidera contemplor, ἀςροπολέω, Maxim. Tyr. siderum positus, ἀςέρων θέσις, Philo.
Sigillatim, καθεξῆς, N. T.
Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, Herodot. cera, ὁ ῥύπος, Aristoph.

Sigillo, σφραγίζω, signo capræ, εἰκόνι αἰγὸς, Diosc.

Sigillum, ἡ σφραγὶς, ἴδος, Thuc. τὸ σημεῖον, ου, Dion. Hal. τὸ σφράγισμα, Xen.

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.

Signatorius, σφραγιστικὸς, ἡ, όν.

Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, Xen.

Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

Significatio, seu Significatus, ἡ σημασία, Diosc. ἡ σημείωσις, [illegible], Dem. Phal. ἡ μήνυσις, Sex. Emp.

Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν. Xen. aliquid, τὶ, Plut. καταμηνύω τι, Plut. alicui, πρός τινα, Xen. μηνύω τινὶ, Plato. ἀποδείξιν ποιέω τινὶ, Isocr. ἔλεγχον δίδωμι τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλόω τι τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc vel illud, σημαίνει, Aristot.

Signo, σημειόω, Naz. epistolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Confer *Obsigno.*

Signum, τὸ σημεῖον, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, idem. et indicium contumeliæ, σημεῖον καὶ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, ἡ θεοσημεία, Cyrill. zodiaci, τὸ ζώδιον, Aristot. facere aliquid alicujus, ποιεῖν τὶ τινὸς σημεῖον τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicujus rei, ἀποδεικνύσθαι σύμβολον τινος, Isocr. esse alicujus, εἶναι σημεῖον τινὸς, id.

Silentium, ἡ σιγὴ, Dem. ἡ ἀπροσηγορία, Aristot. ἡ σιωπὴ, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, Chrys. silentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαι τι, Æschin. σιωπῇ παρέρχομαι τι, Dem.

Sileo, σιγάω τὶ, Eur. ad aliquid, πρός τι, Xen. σιωπάω, Plut. τὶ, Dem. κατασιωπάω τι, Lucian. ἐχεμυθέω.

Silesco, κατασιωπάω, Plato.

Silex, ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.

Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, Eur.

Silicia, ἡ τῆλις, εως, Diosc.

Siligineus, σιλιγνίτης, panis, ἄρτος, Ægin.

Siligo, ἡ σιλίγνις, εως. ἡ ὄλυρα, Theophr.

Siliqua, τὸ κεράτιον, Galen.

Siliquastrum, ἡ κερατεία.

Siliquor, ἔλλοβος γίγνομαι.

Silurus, ὁ σίλουρος, Diosc.

Simia, ὁ πίθηκος, Plut.

Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.

Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, panis, ἄρτος, Gal.

Similis, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, Dem. ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, id. ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος τινὶ, et consentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τινι; sum alicui, ὁμοιόω τινὶ, Dem. nulla in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινὶ, et alia similia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, id.

Similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, Dem. et eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, idem. faciunt ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.

Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, Aristot.

Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τὶ τινι, Isocr. Confer *Comparo.*

Simiolus, τὸ πιθήκιον.

Simius, ὁ πίθηκος, Plut.

Simplex, ἁπλόος, όη, όον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνὴρ, et ingenuus homo; ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς, Dem. et quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, et justum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δίκαιόν τι, id.

Simplicitas, ἁπλοῦν, Synes. ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, Bas. ἡ εὐήθεια, Philo.

Simpliciter, ἁπλῶς, Dem. et candidè scribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, Isocr.

Simplus, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Isocr.

Simul, ἅμα, opem ferre huic et ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, Dem. cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, id. atque simul ac audivimus, constituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσαμεν, Isocr. ac privati sumus imperio, et factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα καὶ ἐγένετο, id. ac gustarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, Ælian. ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, id.

Simulacrum, τὸ εἴδωλον, Dem. ἡ εἰκὼν, όνος, τὸ ἄγαλμα, ατος, id.

Simulatè, εἰρωνικῶς.

Simulatio, ἡ προσποίησις Aristot. à simulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκρισις, N. T.

Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, Dem. ὁ μιμητὴς, probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, N. T.

Simulatus, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. caussa, ἡ πρόφασις, εως, id. τὸ πρόσχημα, ατος, id.

Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, Æschin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. caussas, πλάττω προφάσεις, Dem. justitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, Isocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν, Plut. et fingo aliquid, πλάττομαι τι καὶ προσποιέομαι, id. odisse liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, Lycurg. me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.

Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, Dem. ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, Isocr. Confer *Inimicitia.*

Simus, σιμὸς, ἡ, όν, Plato.

Sin, εἰ δὲ, Dem.

Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, Diosc.

Sincerè, καθαρῶς, Plut.

Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, N. T.

Sincerus, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, έος, Xen.

Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, Al. Aphr.

Sindon, ἡ σινδὼν, όνος, Herodot.

Sine, ἄνευ, arte et labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, Macar. ὁμολογουμένως, N. T.

Singularis, ἑνικὸς, ἡ, όν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, Gramm. μοναδικὸς, ἡ, όν, i. e. *eximius*, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, Dem.

Singulariter, ἑνικῶς, Naz. i. e. *excellenter*, ἐξόχως, διαφερόντως, Isocr.

Singulatim, ἰδίᾳ, N. T.

Singultim, λύγδην, Suid.

Singultio, λύζω, Suid.

Singultus, ἡ λὺγξ, γγὸς, Thuc. ὁ λυγμὸς, Plut.

Singulus, ἕκαστός τις, ἡ τις, ὄν τι, Thuc. singuli, οἱ καθ' ἕκαστον; singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφαλὴν, Dion. Hal.

Sinister, ἀριστερὸς, ὰ, όν, Plut. λαιὸς, ὰ, όν, Jos. manes, ἀριστερὰ χεὶρ, Herodot. sinistram versus, ἐπ' ἀριστερᾷ, Plut. ad sinistram, ἐς ἀριστερὰν, Herodot. à sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, N. T.

Sinisteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, Aristot.

Sinistrè, ἐπαριστέρως, Plut.

Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριστερᾷ, Plut.

Sino, ἐάω τι, Dem. populum injuriâ adficere et adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ περιοράω αὐτὸν ὑβριζόμενον, Isocr. civitates subverti, περιόπτομαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. Confer *Permitto, Concedo.*

Sinuo, κολπόω τι, Lucian.

Sinuosus, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, εος, Theophr. ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ου, Lucian.

Sinus, *corporis humani, maris, vestis*, ὁ κόλπος, ου, Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.

Sipho, ὁ σίφων, ωνος, Galen.

Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, Hesych.

Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

Siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, id.

Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, Strabo.

Siriasis, ἡ σειρίασις, εως, Gal.

Sirius, ὁ σείριος, ου, Aristot. ὁ κύων, νος, Lucian. ὁ ἀστρῷος κύων, Chrys.

Sisara, ἡ ἐρείκη, ης, Diosc.

Siser, τὸ σίσαρον, ου, Diosc.

Sisto, ἐφίστημι, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, Dion. Hal. alvum, ἵστημι κοιλίαν, Diosc. equum currentem, παρίστημι ἵππον, Xen.

Sitella, τὸ γαυλίδιον, ligula, ἡ ἀμφωτίς.

Sitibundus, seu Siticulosus, διψάλεος, α, ον, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ὁ καὶ ἡ διψώδης, Diosc.

Sitienter, διψαλέως

Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, Herodot. valdè, καταδιψάω, Xen.

Sitis, ἡ δίψα, Plut. τὸ δίψος, εος, Xen. sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, Lucian. inhibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Aristot.

Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.

Situs, ἡ θέσις, Aristot. loci, ἡ τοποθεσία, *squalor*, ὁ εὐρὼς, ῶτος, Plut. situ obsitus sum, situm contraho, εὐρωτιάω, Theoph.

Situs, κείμενος, ένη, ενον, Dem. ἱδρυθεὶς, Max. Tyr. ἱδρυνθεὶς, Plut. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.

Sive, εἴτε, velim, sive nolim, βούλομαι γε, εἴτε μὴ, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, id. sive, sive, ἄντε, ἄντε, Dem ἐάν τε, ἐάντε, Aristot.

Sium, τὸ σίον, Diosc.

Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, N. T.

Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, Diosc.

Smegmaticus, σμηγματικὸς, ἡ, όν, Diosc.

Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, Plut.

Smilium, τὸ σμίλιον, ου, Lucian.

Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, Dem. Confer *Liberi.*

Sobolesco, ὑποφύομαι.

Sobriè, νηφαλίως, Poll. σωφρόνως, Plut.

Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ σωφροσύνη.

Sobrina, ἡ ἀνεψία, Xen.

Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, Plut.

Sobrius, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀνανήφω, Lucian. ἐκνήφω, LXX.

Soccus, ὁ πῖλος, Lucian. τὸ ποδεῖον, ου, Theophr.

Socer, ὁ πενθερὸς, οῦ, Dem. ὁ κηδεστὴς, οῦ, idem.

Socia, ἡ ἑταίρα, ας, Plut.

Sociabilis, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ἡ, όν, κοινωνικὸς, ἡ, όν, N. T.

Socialis, ἑταιρικὸς, ἡ, όν, Aristot. συμμαχικὸς, ἡ, όν, rex, βασιλεὺς, Dem. συμμαχὶς, ίδος, urbs, πόλις, id.

Socialiter, ἑταιρικῶς.

Societas, ἡ ἑταιρία, Isocr. et amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, Dem. societatem facere seu coire, ποιεῖν συμμαχίαν; cum aliquo, συντίθεσθαι πρός τινα συμμαχίαν; deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινὸς, id. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, conferre se ad societatem alicujus, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινὸς, id.

Socio, συμμίγνυμι, Plut. συναγελάζω. Confer *Societas.*

Socius, ὁ ἑταῖρος, Dem. ὁ σύμμαχος, et amicus, σύμμαχος καὶ φίλος; socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαι τινι; eligere aliquem, αἱρεῖσθαι τινα; recipere aliquem, προσδέχεσθαι τινα, comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, idem. habere aliquem, ἔχειν τινὰ, Isocr. conservare, σώζειν, Dem. amittere, ἀπόλλυσθαι, idem.

Socius, συμμαχικὸς, ἡ, όν, Dem.

Socordia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ῥαθυμία, et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, et tarditas, καὶ βραδύτης, idem.

Socorditer, ἀργῶς, Dem. Confer *Pigrè.*

Socors, ἀργὸς, ἡ, όν, Dem. Confer *Piger.*

Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, Hesych. ἡ ἑκυρὰ.

Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, Xen. Confer *Socius.*

Sodalitas, seu Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, Plut. Confer *Societas.*

Sol, ὁ ἥλιος, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατέλλει; occidit, ἥλιος δύεται; solis ardor, seu splendor, ἡλίου φλογμὸς, Philo.

Solamen,

Solamen, idem quod *Solatium.*
Solaris, ἡλιακὸς, ἡ, ὸν, Laërt.
Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, Athen.
Solatium, ἡ παραμυθία, Synef. τὸ παραμύθιον, ȣ, Thuc. adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, Chryf.
Solea, ἡ ἐμβὰς, άδος, Lucian. ἡ κρηπὶς, ἰδος, Plut. pifcis, ὁ βȣ́γλωσσος, ȣ, Diofc. equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, Athen.
Soleatus, κρηπιδωτὸς, ἡ, ὸν.
Solenne, feftum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.
Solennis, ὁ ϗ ἡ ἐτήσιος, ȣ, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἑορτάσιμος; eft, νομίζεται, Xen.
Solennitas, ἡ ἑορτὴ, Thuc.
Solenniter, ἐξ ἔθȣς, πανηγυρικῶς.
Soleo, εἴωθα, Dem. εἰθίζομαι, Ifocr. συνείθισμαι, id. πέφυκα, hoc facere, τȣ̃το ποιεῖν, Ifocr. ἔθος ἔχω, id. folet, ἔθος ἐςὶ, Dem.
Solers, δεινὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιςρεφὴς, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀγχίνȣς, Xen. δεξιὸς, ὰ, ὸν.
Solerter, ἀγχινόως, Ariftot.
Solertia, ἡ ἀγχίνοια, Ariftot. ἡ δεινότης, ητος, Dem. ἡ δεξιότης.
Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.
Solicitè, ἐπιμελῶς, Dem.
Solicito, ἀνιάω, Xen. ἐπείγω τινὰ, Ifocr. *compello*, ἀναπείθω τινὰ, Ariftoph.
Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, Plut. ἡ ἐπιμέλεια, ας, Dem. ἡ φροντὶς, ἰδος, id.
Solicitus, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, Ariftot. πολυωρτικὸς, ἡ, ὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, ȣ, Ariftoph. fum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, Dem. de re aliquâ. σπȣδάζω περὶ τινὸς, Ifocr. φροντίζω περὶ τινὸς, id.
Solidè, ςερεῶς.
Solidefco, ςερεόομαι, Xen.
Soliditas, ἡ ςερεότης, ητος, Ariftot.
Solido, ςερεόω, Xen.
Solidus, ςερεὸς, ὰ, ὸν, Ariftot.
Solitarius, μοναςικὸς, ἡ, ὸν, ἠρημαῖος, αία, αῖον.
Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, Ifocr.
Solium, ὁ θρόνος, ȣ, LXX. *vas balneatoreum*, ἡ πύελος, ȣ, Lucian.
Solo, ἐρημόω, Thuc.
Solœcifmus, ὁ σολοικισμὸς, ȣ̃, Lucian.
Solor, παρηγορέομαι, Lucian. Confer *Confolor.*
Solftitialis, τροπικὸς, ἡ, ὸν, Procl.
Solftitium, ἡ τȣ̃ ἡλίȣ τροπὴ.
Solubilis, ὁ ϗ ἡ λύσιμος, ȣ, Athen. λυτὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Solum, τὸ πέδον, Ariftoph. bonum, εὔγειον ἔδαφος, Theophr. verto, μετανίςαμαι, Philo. *planta pedis*, τὸ τέλμα, LXX.
Solùm, μόνον, Plato. μόνως, Xen. non folum, fed etiam, ȣ̓ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, Dem.
Solvo, λύω, equos, ἵ πȣς, Xen. nodum, σύναμμα, Plut. ex v nculis, ἐκ δεσμῶν, Herodot. ænigma, τὸ ινιγμα, Lucian. è portu, ἐκ λιμένος, Syne ex Siciliâ in Africam, ἐνάγομαι ἀπὸ τῆ Σικελίας ἐις Λιβύην, Æl debita pro ami s, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, Dem. pecuniam ἀποτίω ἀργύριον, Ifocr. debitum, ἐκτίω τὸ φλημα, Lucian. non fum folvendo, ȣ̓κ ἔ ν μοι ἡ ἔκτισις, Ariftot.
Solus, μόνος, η, ο Dem. ὄιος, η, ον.
Solutè, ἐκλύτως, lut.
Solutilis, ὁ ϗ ἡ ἄ υτος, ȣ, Diofc. ὁ ϗ ἡ λύσιμος, ȣ, Athen.
Solutio, ἡ λύσις, ως, Dem. ἡ διάλυσις, εως, Plut. dotis, ἡ ἔκτισ τῆς προικὸς. Dem. pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρη ατων, Ifocr.
Somniculosè. ὑπνωτικῶς.
Somniculofus, ὁ ϗ ἡ ὑπνώδης, Plut. ὁ ϗ ἡ κάθυπνος, Ariftot. ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, id.
Somnio, ὀνειρώττω, Plato. τὶ ὀνειροπολῶ, Dem. ἐνυπνιάζω, Ariftot. ἐνυπνιάζομαι, Plut.
Somnium, τὸ ὄναρ, Xen. ὁ ὄνειρος, Plut. ne per fomnium quidem, ȣ̓́τε ἐν ὕπνῳ, Plato. fomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, Herodot. jucundiffimo fomnio frui, ἡδίςῳ ὀνείρῳ συνεῖναι Lucian.
Somnus, ὁ ὕπνος, Dem. fomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι; Herodian. obrui ἐις ὕπνον καταφέρεσθαι, id. fomnum capio, ὕπνȣ τ.χ-χάνω, Xen. ὕπνον λαμβάνω, Plato. adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνȣ λαγχάνειν, id. ἐις ὕπνον τρέπω τινὰ. Philo. fomno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, Diod. Sic. excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, Baf. fomnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, Plato.
Sonitus, idem quod *Sonus.*
Sono, ἠχέω, Plut.
Sonorus, ὁ ϗ ἡ ἠχώδης, εος, Dem. Phal.
Sons, ὁ ϗ ἡ ὑπόδικος, ȣ, Dem. Confer *Reus.*
Sonticus, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, Xen.
Sonus, τὸ ἦχος, εος, Plato. ἡ ἠχὴ, ῆς, id. ὁ δȣ̃πος; fonum edo, φθέγγομαι, id.
Sophifma, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.
Sophifta, ὁ σοφιςὴς, ȣ̃, Lucian.
Sophifticus, σοφιςικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Sopio, ὑπνόω, Diofc. Confer *Somnus.*
Sopor, ὁ ὕπνος, ὁ κοῖτος. Confer *Somnus.*
Soporifer, καρωτικὸς, ἡ, ὸν.
Soporo, κοιμίζω. Soph.
Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὠὰ, Gal.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ovum, ὠὸν, Diofc.
Sorbillo, ἀποῤῥοφέω, Philoftr.
Sorbitio, τὸ ῥόφημα, Galen. ἡ ῥόφησις, id.
Sordeo, ῥυπάω, Baf.
Sordes, ὁ ῥύπος, Diod. Sic. ἡ ῥυπαρία, ἡ ἄση, Plato. abftergo, eluo, ῥύπτω, Diofc.
Sordefco, ῥυπαίνομαι, Plut. σπιλόομαι.
Sordidè, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, Ifocr.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, Athen. πιναρὸς, ὰ, ὸν, Lucian. *perquam avarus*, ὁ ϗ ἡ μικρολόγος, ȣ, Dem.
Sorex, μῦς ἀρȣραῖος.
Sorites, ὁ σωρείτης, ȣ, Laërt.
Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, Dem. uterina, ὁμομητρία, id.
Sororio, κυδωνιάω.
Sors, ὁ κλῆρος, Dem. feu pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, Dem. fortem alicùi dare, διδόναι τινὶ ἀφορμὴν; reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον, feu ἀρχαῖον; recipere cum ufurâ, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ; fraudare aliquem forte et ufuris, ἀποςερεῖν τινα τὰ κεφάλαια ϗ τὰς ἐπικαρπίας; et fortuna, ἡ μοῖρα ϗ τύχη, id. forte eligo, κληρόομαι, id. divido, κληροδοτέω, LXX. diftribuo terram, κληρȣχέω τὴν γῆν, Ælian.
Sorticula, τὸ κληρίδιον.
Sortilegus, ἡ χρησμῳδὸς, Plato. fum, χρησμῳδέω, Xen.
Sortior, κληρόομαι, facerdotium, i. e. *de Sacerdotio*, ἱερωσύνην, Dem. *accipio*, honorem, τιμὴν, Galen. regionem, κατακληρȣχέω χώραν, Herodot. partem aliquem, λαγχάνω τὴν μοιρὰν τινα, Dem.
Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, Ifocr.
Sortitò, κληρωτὶ, LXX.
Sofpes, σῶος, α, ον, Xen.
Sofpito, σώζω, aliquem, τινὰ, Xen.
Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, Ifocr.
Soteria, τὰ σωτήρια, ων, Lucian.
Spadix, ἡ σπάδιξ, ἰκος, Plut.
Spado, ἡ σπάδων, ωνος, feu οντος, Plut. ὁ ἐκτετμημένος, Ariftot. ὁ ἐκτομίας, Herodot.
Spargo, σκορπίζω, N. T. fermonem feu famam, διαδίδωμι λόγον, feu φήμην, Plut. de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περὶ τινὸς, Herodian.
Sparfim, σποράδην, Ifocr.
Sparfio, ἡ σκόρπισις, εως.
Spatior, περινοςέω, περιπατέω.
Spatiosè, ἐυρυχώρως.
Spatiofus, ὁ ϗ ἡ ἐυρυχωρὴς, έος, Strabo.
Spatium, ὁ τόπος, amplum, πολὺς, Dem. ἡ ἐυρυχωρία, Thuc.
Specialis, ἐιδικὸς, ἡ, ὸν, Galen.
Specialiter, feu Specîatim, ἐιδικῶς.
Species, τὸ εἶδος, Plato. ἡ ἰδία, Dem. ἡ ὄψις, Ifocr. in fpeciem, ὄψεως ἕνεκα.
Specillum, ἡ μήλη, ης.
Specimen, τὸ δεῖγμα, Dem. dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, Ifocr. in re aliquâ, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἐν τινι, Xen. fui, πεῖραν ἑαυτȣ̃ διδόναι, Dem. artis, ἐν ἔργῳ θέσθαι τὴν τέχνην, Æl.
Speciosè, ἐυπρεπῶς, Thuc. ἐυειδῶς.
Speciofitas, ἡ ἐυπρέπεια, Plut. τὸ ἐυπρεπὴς, έος, Thuc.
Speciofus, ὁ ϗ ἡ ἐυπρεπὴς, έος, Thuc. ὁ ϗ ἡ ἐυειδὴς; facie, ὁ ϗ ἡ ἐυπροσώπος, ȣ, Philo. fum, ἐυπροσωπέω, N. T.
Spectabilis, ὁ ϗ ἡ περίβλεπτος, ȣ, Lucian. ὁρατὸς ἡ, ὸν, Dem. θεατὸς, ἡ, ὸν, id.
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος; crudele et miferabile, δεινὸν ϗ ἐλεεινὸν, Dem. ἡ θέα, ας, publicè edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, Herodian. fio, θεατρίζομαι, N. T.
Spectatio, ἡ θέα, Herodian. ἡ θεωρία, Dem.
Spectativus, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, Ariftot.
Spectator, ὁ θεωρὸς, ȣ̃, Dem. ὁ θεατὴς, ȣ̃, id.
Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, Poll.
Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, ἐικόνα τινὸς, Dem accuratè aliquid, θεωρέω τι ἀκριβῶς, Ifocr. aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, Dion. Hal. veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, Ariftot. honores alicujus, ἀποβλέπω ἐις τιμὰς τινὸς, Ifocr.
Spectrum, τὸ φάσμα, Lucian. τὸ φάντασμα.
Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, Philo.
Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, Xen. ἡ θεωρία.
Speculator, ὁ ἐποπτὴρ, ῆρος, Ariftot. ὁ σκοπὸς, ȣ̃, Philo. ὁ κατάσκοπος, ȣ, Dem.
Speculatorius, κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, Poll. ναῦς πρόπλȣς, Thuc. ναῦς πρώτοπλος, Xen.
Speculor, κατασκέπτομαι, Xen. κατασκοπέω, id. σκοπέομαι τι, Dem.
Speculum, τὸ κατόπτρον, ȣ, Philo. τὸ ἔσοπτρον, ȣ, N. T. intueor, ἐσοπτρίζομαι, Plut.
Specus, τὸ σπήλαιον, ȣ, Lucian. τὸ σπέος.
Spelunca, τὸ ἄντρον.
Sperabilis, ἐλπιςὸς, ἡ, ὸν.
Sperno, ἐκφαυλίζω, Plut. aliquid, παραμελέω τινὸς, Xen. ὑπερορὰω τινὸς, id. Confer *Contemno, Defpicio.*
Spero, ἐλπίζω; hoc, τȣ̃το, Dem. me confecuturum, τεύξεσθαι τι, Plut. Confer *Spes.*
Spes, ἡ ἔλπις, ιδος, magna & præclara, καλὴ ϗ μεγάλη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλὴ, id. bona, ἀγαθὴ, id. dulcior, ἡδίων, Ifocr. exigua, μικρὰ, id. inanis, ματαία, Dem. κενὴ, id. futura, μέλλȣσα, id. et exfpectatio, ϗ προσδοκία, id. fpem injicio alicui, καθίςημι τινὰ ἐν ἐλπίδι, id. do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, id. facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, id. concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περὶ τινὸς, id. factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινὸς, id. bonam præ fe ferre feu oftendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, id. magnam habeo de aliquo in aliquo repofitam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἐν τινι τινὸς, Ifocr. præcido alicui, ἀποςερέω τινὰ ἔλπιδος, Dem. fpe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, id. impelli feu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, id. alia ex aliâ fufpendi, ἀναρτᾶσθαι ἔλπιδι ἐξ ἐλπίδος, id. decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, id. duci alicujus rei, ἔρχεσθαι ἐις ἐλπίδα τινὸς, id. fruftrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, id. præter fpem evenire, παρ᾽ ἐλπίδας ἐκβαίνειν, idem.
Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
Sphærifta, ἡ σφαιριςὴς, ȣ̃, Athen.
Sphæristerium, τὸ σφαιριςήριον, ȣ, Plin.
Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, Plut.
Spica, ἡ ςάχυς, υος, Plut.
Spicatus, ὁ ϗ ἡ ςαχυώδης, εος, ἐςαχυωμένος, η, ον, Diofc.
Spicilegium, ἡ ςαχυολογία, ας,
Spicor, ςαχυηφορέω.
Spiculator, ὁ δορυφόρος, ȣ, Herodot.
Spiculo, ἀκονάω, Lucian.
Spiculum, τὸ ςυράκιον, Thuc. τὸ ξυςὸν, Xen.
Spina, ἡ ἄκανθα, ης, Diofc. acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, id. dorfi, ἡ ῥαχὶς, ἰδος, Galen.
Spinêtum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, Euftath.
Spineus, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, N. T.
Spinofus, ὁ ϗ ἡ ἀκανθώδης, εος, Theophr. ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, id.
Spinter, τὸ ψέλλιον, Xen. τὸ ψάλιον, Dion.
Spira, ἡ σπεῖρα, ας, Ælian. in modum fpiræ, σπειρηδὸν, LXX.
Spirabilis, πνευςὸς, ἡ, ὸν, πνευςικὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Spiraclum,

Spiraculum, ἡ ἀναπνοή, ῆς, Aristot.
Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, Dem. fanctus, ἅγιον, N. T. altos gero, μέγα φρονέω, Isocr. spiritum edo, ἀποψύχω, Philo. usque ad extremum spiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.
Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, Xen. aliquid, φυσάω τι, Dem. odorem emitto croci, πνέω κρόκε, Diosc. alicujus, ὄζω τι, id.
Spissamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plato.
Spissè, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, Aristot.
Spissesco, πυκνόομαι, Plut.
Spissitas, seu Spissitudo, ἡ πυκνότης, ητος, Plut.
Spisso, πυκνόω, aliquid, τὶ, Plut.
Spissus, πυκνὸς, ἡ, ὸν, Theophr. συχνὸς, ἡ, ὸν.
Spithama, ἡ σπιθαμή, ῆς, Diosc.
Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, Plut.
Splendeo, λάμπω, Aristot. σελαγίζω, σίλβω.
Splendesco, λάμπομαι, Xen.
Splendidè, λαμπρῶς, Xen. φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη, Thuc. vir, ἀνὴρ, Dem. ὁ ἀγλαὸς, ῦ.
Splendor, lucis, nominis, orationis, ἡ λαμπρότης, ητος, Plut. Isocr. Herinog. ἡ αὐγή.
Splenetieus, σπληνητικὸς, ἡ, ὸν.
Splenicus, σπληνικὸς, ἡ, ὸν, Athen. ὁ ᾗ ἡ σπληνώδης, εος, Hippocr.
Splenium, τὸ σπλήνιον, Poll.
Spoliatio, ἡ σύλη, Dem. fanorum, ἡ ἱεροσυλία.
Spoliator, ὁ συλητὴς, ῦ; λαφυραγωγὸς.
Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, Isocr. mortuos, σκυλεύω τὲς νεκρὲς, Thuc. Confer *Eripio*.
Spolium, ἡ σύλη, Dem. τὸ σκῦλον, Plut.
Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρὸν.
Spondeo, ὑπισχνέομαι, Dem. et polliceor me laturam legem, ἐγγυάομαι ᾗ φημὶ νόμον θήσειν, id. pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, id. alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, Herodot.
Spondylus, ὁ σπόνδυλος, Poll.
Spongia, ὁ σπόγγος, ε, Plut. ἡ σπογγιὰ, ᾶς, id.
Spongiola, τὸ σπόγγιον, Aristoph.
Spongiosus, ὁ ᾗ ἡ σπογγώδης, εος, Diosc.
Sponsa, ἡ νυμφὴ, ῆς, Plut. ἡ μνηστή, ῆς, Pand.
Sponsalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστεία, ας, Chrys. τὸ μνήστευμα, ατος.
Sponsalis, νυμφικὸς, ἡ, ὸν, Plato. thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, N. T.
Sponsio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, Dem.
Sponsor, ὁ ἐγγυητὴς, ῦ, Dem.
Sponsus, ὁ νύμφιος, Plut.
Spontaneus, ἑκέσιος, ία, ιον, labor, πόνος, Isocr.
Sponte, ἑκεσίως, Dem. ἑκεσίᾳ, id. ἑκοντὶ, id. facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ ᾗ ἡ αὐτοπάγγελτος, ε, Thuc. ὁ ᾗ ἡ αὐτοκέλευστος, ε, Philo. offero, ἐκεσιάζομαι, LXX.
Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, N. T. ἡ σαργάνη.
Sportella, seu Sportula, τὸ σπυρίδιον, ε, Aristot. τὸ φορμίον.
Spuma, ὁ ἀφρὸς, ῦ, Lucian.
Spumesco, ἀφρίζω, Diod. Sic.
Spumeus, ὁ ᾗ ἡ ἀφρώδης, εος, Hipp.
Spumo, ἀφρέω, Hesych.
Spumosus, ὁ ᾗ ἡ ἀφρώδης, Hipp.
Spuo, πτύω, Xen. crebro, πτυελίζω, Hippocr.
Spurcè, ῥυπαρῶς
Spurcitia, ἡ ῥυπαρία. ἡ ἀκαθαρσία, Dem.
Spurco, ῥυπαίνω, Philo. σπιλόω, N. T.
Spurcus, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, αἰσχρὸς.
Spurius, ὁ νόθος, Plato. ὁ μειξόθεος, Lucian.
Sputo, πτυελίζω, Hippocr.
Sputum, τὸ πτύελον, Al. Alphr. τὸ πτύσμα, ατος, N. T.
Squaleo, αὐχμάω, Cl. Al. αὐχμέω, Athen. ῥυπάω.
Squalidè, αὐχμηρῶς, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ὁ ᾗ ἡ αὐχμώδης, εος, Galen. ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν.
Squalor, ὁ αὐχμὸς, Aristoph. ὁ ῥύπος.
Squama, piscis, τὸ λέπος, εος, Poll. ἡ λεπὶς, ίδος, Diosc. serpentis, seu æris, ἡ φολὶς, ίδος, Aristot. Hippocr.
Squameus, seu Squamatus, λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, Aristot. φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem.
Squatina, ἡ ῥίνη, ης, Æl.
Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, Aristot.
Squillula, τὸ καρίδιον, ε, Aristot.
Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι, Herodot. ἀσφαλῶς κατατίθημι τι, Dem.
Stabilis, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, Dem. ὁ ᾗ ἡ στάσιμος, ε, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.
Stabilitas, ἡ σταθερότης, ητος, Philo. ἡ βεβαιότης, ητος, Dem.
Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, Lucian.
Stabulatio, ἡ ἐπισάθμευσις, εως, ἡ ἐπισαθμεία, ας, Diod.
Stabulo, seu Stabulor, αὐλίζομαι, Xen. σαθμεύω, Appian. ἐπισαθμεύω, Plut.
Stabulum, ὁ σαθμὸς, Xen. ἡ ἔπαυλις, εως.
Stadium, τὸ σάδιον, ε, Herodot. ὁ σάδιος, ε, Diod. Sic. curro, σαδιοδρομέω, Dem.
Stagno, λιμνάζω, Bas.
Stagnum, ἡ λίμνη, ης, Paus.
Stamen, ὁ σήμων, ονος, Plut. duco, σημονίζομαι, Aristot.
Stamineus, σημόνιος, ία, ιον, Theophr.
Stanneus, κασσιτέρινος, ινη, ινον, LXX.
Stannum, ὁ κασσίτερος, Lucian.
Statarius, ὁ ᾗ ἡ σάσιμος, Plut. σαδιαῖος, αία, αῖον, Themist. pugna, ἡ ἐκ συςάσεως μάχη, Herodian. ἡ σαδιαία μάχη, Lucian. τὸ συςαδὸν μάχεσθαι, Herodian.
Stater, ὁ σατὴρ, ῆρος, N. T.
Statera, ὁ σαθμὸς, Diod. Sic. ὁ ζυγὸς, Plut.
Statim, αὐτίκα; audietis, ἀκέσεσθε, Dem. furgens, εὐθὺς ἀνασὰς, idem. sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, idem. τὸ παραυτίκα, Lucian. statim, à puero, εὐθὺς, ἐκ νέων, Aristot.
Statio, ἡ σάσις, Greg. militaris, ἡ τάξις, Thuc. stationem desero, τάξιν λείπω, Æsch. stationis desertor, ὁ λειποτάκτης, Phil. stationis desertio, ἡ λειποταξία, idem.
Stationalis, σαδιαῖος, αία, αῖον, Hesych.
Stativa, ὁ σαθμὸς, Herodian. τὸ σρατόπεδον.
Stativus, σαθμικὸς, ἡ, ὸν.
Stator, σήσιος, Jupiter, Ζεὺς, Dem. ὀρθώσιος, Dion. Hal.
Statua, τὸ ἄγαλμα, Dem. τὸ ἕδος, εος, idem. ὁ ἀνδριὰς, άντος, id. Dei, ἕδος Θεῦ, Dion. Hal. statuam erigo, ἀνίσημι ἀνδριάντα, Lucian. alicui æream, ἵσημι τινι χαλκῆν εἰκόνα, Dem. ἵσημι τινὰ χαλκῦν; dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, id.
Statuaria, ἡ ἀγαλματεργία, ας, Max. Tyr. ἡ ἀνδριαντοποιία, ας, Xen. officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ε, Plato.
Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, ῦ, Diod. Sic. ὁ ἑρμογλυφεὺς, έως, Lucian. δημιεργὸς ἀγαλμάτων, Max. Tyr.
Statumen, ὁ χάραξ, ακος.
Statumino, χαρακίζω.
Statuo, ἵσημι, tropæum, τροπαῖον, Xen. fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, Dion. Hal. quæ honestissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιςα τῇ πόλει, Dem. et decerno de rebus quæ decet, γιγνώσκω ᾗ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἀχρῆ, id. Confer *Decerno*, item *Colloco*
Statura, ἡ ἡλικία, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, Lucian. staturæ ejusdem, ὁ ὁμῆλιξ, id.
Status, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, Dem. εἰρημένος χρόνος, id.
Status, ûs, ἡ κατάσασις, εως, reip. τῆς πόλεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, εἰς τῦτο τὰ πράγματα καθέςηκεν, ὥςε, id. quo in statu sunt res vestræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει, Dem.
Statutum, τὸ δόγμα. ὁ θεσμὸς, statuta et leges, τὰ καθεςῶτα, ων, Isocr.
Statutus, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, Dem.
Stella, ὁ ἀςὴρ, έρος, Aristot. fixa, ἀπλανὴς, έος, Lucian. errans, ἀςαθὴς, έος, id.
Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ε, Aristot.
Stello, ἀςερίζω, Plut.
Stercorarius, κοπρικὸς, ἡ, ὸν.
Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, Theophr. ἡ κόπρισις, εως, id.
Stercoreus, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, Cl. Al.
Stercoro, κοπρίζω, Theophr.
Stercorosus, ὁ ᾗ ἡ κοπρώδης, εος.
Stercus, ἡ κόπρος, ε, Xen. ὁ ἀπόπατος, ε, Cl. Al. τὸ ἀφόδευμα.
Sterilesco, σειρόομαι.
Sterilis, λυτρὸς, ὰ, ὸν, Plut. σεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ῦσα, ον, Philo. ὁ ᾗ ἡ ἄγονος, ἄκαρπος.
Sterilitas, ἡ σείρωσις, εως, Bas. ἡ ἀφορία, ας, Plut. ἡ ἀγονία.
Sternax, καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Sterno, σρώννυμι, lectum, κλίνην, Xen. διασρώννυμι τι, Athen. prosterno, καταβάλλω τι, Isocr. aliquem solo, κατατείνω τινὰ ἐπὶ τὸ ἔδαφος, Plut.
Sternuo, πτάρνυμαι, Aristot. πταίρω.
Sternutatio, ὁ πταρμὸς, ῦ, Galen.
Sternuto, idem quod *Sternuo*.
Sterquilinium, ἡ κοπρία, Chrys. ὁ κοπρὼν, ῶνος, Athen.
Sterto, ῥέγχω, LXX. κνώσσω.
Stibium, τὸ σίμμι, Poll.
Stigma, τὸ σίγμα, stigmate in fronte notare, σίζειν κατὰ τῦ προσώπε, Ælian.
Stilla, ἡ σαγὼν, όνος, Athen. ὁ σαλαγμὸς.
Stillatitius, σακτὸς, ἡ, ὸν, Eur. σαλακτικὸς, ἡ, ὸν, Diosc. σαλακτὸς, ἡ, ὸν, idem.
Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, Suid.
Stillo, σαλάω, Lucian. σαλάζω, ἀποσάζω τι, Philo.
Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.
Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.
Stimulo, κεντρίζω, Philo. κεντέω, Theophr. παροξύνω.
Stimulus, τὸ κέντρον, Plut. voluptatis, ἡ οἰσρηλασία τῆς ἡδονῆς, Joseph.
Stipatio, ὁ περισοιχισμὸς, ῦ.
Stipator, ὁ δορυφόρος, Xenoph. ὁ δεξιολάβος, N. T. ὁ σωματοφύλαξ, Herodian.
Stipendiarius, ὁ ᾗ ἡ ὑποτελὴς, έος.
Stipendior, μισθοφορέω, Dem.
Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, Dem, ἡ μισθοφορία, ὁ μισθὸς; mereo, μισθοφορέω; tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη; mereor binâ, μισθοφορέω διχόθεν; solvo militibus, δίδωμι, seu ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς σρατιώταις, id. stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων σρατοπεδὸν, Isocr. quindecim mensium fraudare milites, ἀποσερεῖν τὲς σρατιώτας τὸν μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν, id. carens, ὁ ᾗ ἡ ἄμισθος, Dem.
Stipes, ὁ κορμὸς, ῦ, ὁ κορσὸς, ῦ, Hesych.
Stipo, πυκνόω, Plut. σείβω, latus alicujus, δορυφορέω, Xen.
Stips, κέρμα, ατος, Dem. stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, Herodian.
Stipula, ἡ καλάμη, Dion. Hal. τὸ κάρφος, εος, Lucian.
Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, N. T.
Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.
Stiria, ὁ σαλαγμὸς συμπαγεὶς.
Stirpitùs, ῥίζοθεν, Herodian.
Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ε. genus, τὸ γένος, Dem. Confer *Genus*.
Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, Hes.
Sto, ἵςαμαι, Aristot. ἑςήκω, Dem. à partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, id. συνίςαμαι τινὶ, Themist. ab aliquo, πρὸς τινὸς εἰμὶ, Thuc. pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Isocr. stat sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην, Lucian.
Stola, ἡ σολὴ, ῆς, Herodian.
Stolidè, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, Just. Mart.
Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, Aristot. ἡ λιθιότης, ητος, Hesych. Confer *Stultitia*.
Stolidus, ὁ ᾗ ἡ ἀβέλτερος, ε, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀσύνετος, ε, ἠλίθιος, ία, ιον, idem.
Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc.
Stomachicus, σομαχικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.
Stomachor, ἀγανακτέω, Dem. δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, η, ον.
Stomachus, ὁ σόμαχος, ε, Galen.
Storea, ὁ sive ἡ ψίαθος, ε.
Strabo, ὁ σίλλος, Lucian. ὁ σραβὸς, Gal. ὁ ᾗ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, sum, σραβίζω.
Strages, ὁ ὄλεθρος, bellica, ἧττα πολέμε, Æschin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.
Stragulum, ἡ σρωμνὴ, Xen. τὸ σρῶμα.
Stramen, τὸ κάρφος, εος, Aristot.
Stramineus, κάρφινος, ίνη, ινον.
Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, Diosc. ἡ πνὶξ, γὸς, Hippocr.

Hippocr. ἡ ἀγχόνη, Dion. Hal. ἡ στραγγάλη, Joſeph.
Strangulo, ἄγχω, Lucian. ἀγχονάω, Dion. Hal. ἀπαγχονίζω, Lucian. ἀποπνίγω, Xen.
Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, Gal.
Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, Iſocr.
Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, Xenoph.
Strena, ἡ ἐπινομίς, ίδος, Athen. τὸ ξένιον.
Strenuè, ἐῤῥωμένως, Dem. ἀνδρείως, Iſocr. facio, ἀνδραγαθέω, Plut.
Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, Xenoph. ἡ ἀριστεία, ας.
Strenuus, δραστήριος, ία, ιον, Thuc. ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, Dem. ἀνδρικὸς, ή, όν, idem. ὁ ϗ ἡ ἀγήνωρ.
Strepitus, ὁ ψόφος. Dem. et plauſus, θόρυβος, ϗ κρότος, ſtrepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, id.
Strepo, ψοφέω, Lucian. κτυπέω, Ariſtot.
Stria, ὁ πτύξ, χὸς.
Striatus, ὁ ϗ ἡ πτυχώδης, εος.
Strictè, ſeu Strictim, ἀκροθιγῶς, Dioſc. ἐπιλίγδην, Lucian.
Stricturæ, οἱ σπινθῆρες.
Strideo, ſeu Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας, N. T. ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, ὁ βρυγμὸς, N. T. ὁ τρισμὸς, οῦ, Ariſtot. muris, τρισμὸς μυὸς, Plut. rudentum, συριγμὸς κάλων, Dion. Hal.
Stridulus, λιγυρὸς, ά, όν.
Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, Lucian. ἡ στελγὶς.
Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγγισμα, ατος, Strabo.
Strigoſus, λαγαρὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic. στριφνὸς, ή, όν.
Stringo, σύφω τὶ, Galen. σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ, LXX.
Strix, τὸ σύρνιον.
Strobilus, ὁ στρόβιλος, Plut.
Stropha, ἡ στροφὴ, ῆς, Poll.
Strophidium, τὸ στροφίδιον.
Strophium, τὸ στρόφιον, Poll.
Structilis, κατασκευαστὸς, ή, όν.
Structor, ὁ τέκτων, ονος, N. T. ὁ κατασκευαστὴς, annonæ, ὁ σιταρχέων, οντος, Philo. ὁ σιταγωγῶν, Lucian. ὁ σιταγωγὸς, idem.
Structura, ἡ δόμησις, εως, Heſych. ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. orationis, ἡ συνθήκη, ης, τοῦ λόγου.
Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, Plut. ὁ ὄγκος.
Struma, ἡ χοιρὰς, Hippocr. τὸ φῦμα χοιραδῶδες, Plut. bovis morbus, ὁ κραῦρος, Ariſtot.
Strumoſus, ὁ ϗ ἡ χοιραδώδης, εος, Ariſtot. κραυράων, ουσα, ον, id.
Struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos ſeu inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημι τινι, Plut.
Studeo, σπουδάζω alicui rei, περὶ τινὸς, Plut. περὶ τι, Herodot. ἐπὶ τινι, Iſocr. ὑπὲρ τινὸς, Dem. τὶ Plut. ἐπιτηδεύω, τι, Thuc. Confer *Incumbo*, item *Studium*.
Studioſè, σπουδαίως, Ariſtot.
Studioſus, σπουδαῖος, αία, αῖον, Dem. ſapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὢν, Iſocr. Philoſophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, id.
Studium, ἡ σπουδὴ; ponere in re aliquâ, σπουδὴν ἔχω περὶ τινὸς, Plato. πρός τι, Dem. numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμοὺς, magno ſtudio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παρηγγελμένα, Xen. deſcribo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, Ariſtot.
Stultè, ἀνοήτως, Dem. ἀγνωμόνως, idem. εὐηθῶς, id. ἠλιθίως.
Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, Dem. ἡ μωρία.
Stultus, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐήθης, εος, id. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, idem. μωρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr.
Stupa, ἡ στύπη, Joſ. τὸ στυππεῖον, Xen.
Stupefacio, ἐκπλήττω τινὰ, Herodian.
Stupeſio, ἐκπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, Dem. ταράττομαι.
Stupeo, καταπλήττομαι, aliquâ re, τινὶ, Thuc. ἐκπλήττομαι ἐπὶ τινι, Xen. πρός τι, Plut.
Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, Dem. ἡ εὐήθεια.
Stupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ου, Gal.
Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, Dem.
Stuprator, ὁ μοιχεύτης, ὁ διακορευτὴς.
Stupro, διακορεύω, virginem, τινα, Plutarch. καταισχύνω τινὰ, Lyſ. διαφθείρω τινὰ, Plut.
Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, Philo. ἡ φθορὰ, ᾶς, id. ἡ διακόρησις.
Sturnus, ὁ ψὰρ, ὸς, Baſ.
Stylus, ὁ στύλος, ἡ γραφὶς, ίδος, Plato. orationis, ἡ ἀγωγὴ τοῦ συγγραφέως, Dion. Hal.
Suada, ἡ πειθὼ, όος.
Suadeo, πείθω; alicui facere, τινὰ πράττειν, Iſocr. aliquid malè, συμβουλεύω τινὰ κακόν τι; Plato. de aliquâ re, τινὶ περὶ τινὸς, Iſocr. alicui aliquid bono animo, τινὶ τι δι' εὔνοιαν, Iſocr. bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, Dem. tibi hoc, σοὶ τοῦτο, Xenoph. de hoc, περὶ τούτου, Iſocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.
Suarius, ὁ συφορβὸς Heſych. ὁ συβώτης, Plato.
Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, N. T. εἰσήγησις, εως, Theod. ἡ παραίνεσις.
Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, Lucian. ὁ σύμβουλος.
Suaſorius, παραινετικὸς, ή, όν, Iſocr.
Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.
Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.
Suavior, καταφιλέω, Xen. φιλέω, Athen. τῷ στόματι, Xen.
Suavis, ἡδὺς, εῖα, ὺ, Plato. μείλιχος.
Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr.
Suaviter, ἡδέως, Iſocr.
Suavium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
Sub, ὑπὸ, *cum dat.* ſub aliquo ſum, ὑπό τινι εἰμι, Dem. *cum accuſ.* ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους; ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, Viget. homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, Dem. *cum dat.* ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, Herodian. ἐπὶ, *cum gen.* ſub aliquo, ſeu ſub alicujus imperio, ἐπὶ τινὸς, id. ſub auroram, ἅμα τῇ ἕῳ, Æſchin. ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, ferè, etiam per ὑπὸ redditur, ut ſubamarus, i. e. aliquantùm amarus, ὑπόπικρος, Dioſc. ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, idem. ſubmarinus, i. e. infra mare, ὕφαλος, Lucian. ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.
Subactio, ἡ κατεργασία, τῆς γῆς, Theophr.
Subæratus, ὁ ϗ ἡ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, Poll.
Subagito, ὑποσείω.
Subbibo, ὑποπίνω, Xen.
Subdialis, e, ὁ ϗ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος, Lucian.
Subdititius, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, Dem. oratio, λόγος, Plut. ὁ ϗ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, Plato.
Subditus, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ενον, Dem. ὑποταττόμενος, ενη, ενον, id. ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, ου, Herodian.
Subdo, ὑποβάλλω τὶ, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημι τὶ τινὶ, Plut. Confer *Subjicio*.
Subdolè, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, Plut.
Subdolus, ἀπατηλὸς ἡ, όν, Plato. ὁ ϗ ἡ ὕπουλος, ου, Herodian.
Subdubito, ὑπαπορέω.
Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Dioſc. me ex viâ, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, Ariſtoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me è turbâ, ἐκνεύω τοῦ ὄχλου, N. T. rationem ſeu calculum, λογίζομαι, Plut.
Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, Thuc. ventris, κοιλίας, Dioſc.
Subeo, ἐνδύομαι τι, Xen. ἔς τι; bellum, ὑποδύω πόλεμον, Lucian. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. perſonam alicujus, τινὰ, ſeu σχῆμά τινος, Ariſtot. per medium, διαδύνω, Ariſtot. flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμὸν, id.
Suber, ὁ φελλὸς, οῦ, Lucian.
Subereus, φέλλινος, ίνη, ινον, Lucian.
Subigo, βιάζομαι; farinam, ἀναφυράω, Dioſc. terram, κατεργάζομαι, Theophr.
Subjicio, ὑποβάλλω; alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τοὺς πόδας τινὸς, N. T. oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, Ariſtot. collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, Lucian. aliquem poteſtati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινὰ τινι, Iſocr. ἐκδίδωμι τινὰ τινὶ.
Subinde, θαμὰ, Xen.
Subitaneus, ὁ ϗ ἡ ἀφνίδιος, Galen. ὁ ϗ ἡ ἐξαφνίδιος, Xen.
Subitò, ἀφνιδίως, N. T. ἐξαίφνης, Xen.
Subitus, idem quod, *Subitaneus*.
Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.
Subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινὰ τινι, Æſchin. ποιέομαι τινα ὑπὸ τινι, Iſocr.
Subjungo, ὑποτάσσω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.
Sublevo, ἀποκουφίζω, aliquem aliquâ re, τινὰ τινός, Plut. aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι, Philo. *juvo*, aliquem, ὠφελέω τινὰ, Plut. τινὶ, Dioſc. συμφέρω τινι, Dem. inopiam alicujus, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν, Lucian. ſpe, ἐπαίρω ἐλπίσι, Thuc.
Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, Philo.
Sublicius, ξύλινος, ίνη, ινον; pons, γέφυρα, Plut.
Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, Plut.
Subligo, ὑποζώννυμι, Plut. ὑποδέω, Xen.
Sublimis, ὑψηλὸς, ή, όν, Lucian. ὁ ϗ ἡ μετέωρος.
Sublimitas, τὸ ὕψος, Thuc. ἡ ὑπεροχὴ.
Sublimiter, ὑψηλῶς.
Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω, τι, N. T.
Sublino, ὑποχρίω, Xen. ὑπαλείφω.
Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aquâ ſeu mari, καταποντίζω τι, Plut.
Submerſio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.
Submerſus, ὑποβρύχιος, ία, ιον.
Subminiſtro, ὑπουργέω, Thuc. ὑπηρετέω.
Submiſſio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ ϗ ἡ ἀνθύπειξις, εως, Plut.
Submitto, ὑποπέμπω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑποτάττω τι τινι, Plut.
Submoneo, ὑπομιμνήσκω, Lucian.
Submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. ὑπεξαίρομαι; in totum, ἀθρόον μεθίστημι, id. aliquid ab aliquo, ἀπείργω τι ἀπὸ τινὸς, Xen. è domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τῆς τιμῆς, id.
Subnaſcor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπενείρω.
Subo, καπριάω, Ariſtot. καπρίζω, id.
Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, Plut.
Suborno, ὑποκοσμέω; falſos teſtes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, Dem. aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, Dion. Hal.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω, Ariſtoph.
Subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xen.
Subruo, ὑπορύττω, Chryſ.
Subſannio, χλευάζω, aliquem, τινὰ, N. T. σκώπτω τινὶ, Herodian. σκῶμμα λέγω πρός τινὰ, Plut. ἐπισκώπτω τινὰ, Xen.
Subſcribo, ὑπογράφω, propriâ manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, Theodoret.
Subſcriptio, ἡ ὑπογραφὴ, Baſ. ἡ ὑποσημείωσις.
Subſeco, ὑποτέμνω, Xenoph.
Subſellium, ὁ βάθρος, ου, Plut.
Subſequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινὶ, Xenoph. ἐπακολουθέω.
Subſervio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, Dem.
Subſeſſor, ὁ ἐγκάθετος, ου, N. T.
Subſideo, ὑποκαθίζω, Dion. Hal. ὑφεδρεύω.
Subſidiarius, ἐπικουρικὸς, ή, όν, Philo.
Subſidior, βοηθέω, Xenoph. ἀρήγω, id.
Subſidium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. ἡ ἐπιβοήθεια, ας, Philo. ἡ ἀρωγὴ, ῆς, Æſchin.
Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, Xen.
Subſilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.
Subſiſto, ὑφίσταμαι, Ariſtot.
Subſolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.
Subſtantia, ἡ ὑπόστασις, Ariſtot. ἡ οὐσία.
Subſtantialis, ὁ ϗ ἡ οὐσιώδης, εος, Ariſtot.
Subſtantialiter, οὐσιωδῶς.
Subſtantiatio, ἡ οὐσίωσις, εως, Baſ.
Subſterno, ὑποστρώννυμι, Herodian.
Subſtituo, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, Xenoph. alium

lium in locum alicujus, καθίςημι τινα εἰς τάξιν τινὸς, Bud.
Subſto, ὑφίςαμαι, Ariſtot.
Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.
Subſultim, ὑποπηδητικῶς.
Subſum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, Plato.
Subtendo, ὑποτείνω, LXX.
Subter, κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plato.
Subterfugio, ὑποφεύγω, Thuc. laborem, φεύγω τὸν πονόν, Plato.
Subterlabor, ὑπαλεύομαι.
Subterraneus, ὁ ϗ ἡ κατάγειος, ϐ, Diod. Sic. ὁ ϗ ἡ καταχθόνιος, ϐ, N. T.
Subtexo, καθυφαίνω.
Subtilis, λεπτὸς, ἡ, ὸν, Phil.
Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, Ariſtoph. ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς diſputo, λεπτολογέω, Luc.
Subtraho, ὑποςέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, Ariſtot.
Subtùs κάτω, Dem.
Subucula, τὸ χιτώνιον, Athen. ὁ ὑποχίτων.
Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.
Subveho, ἀνακομίζω, Xen.
Subvenio, βοηθέω, Thuc. alicui contra aliquem, ἔρχομαι τινι κατὰ τινὸς σύμμαχος, Lucian. Confer *Auxilior*.
Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, Dem.
Subverſio, ὁ ἀνοικισμὸς, Phil. ἡ ἀνατροπή.
Subverto, ἀνατρέπω, Dem. Confer *Everto*.
Subula, τὸ ῥαφίον, ϐ, Gal. τὸ κεντήριον.
Subulcus, ὁ συβώτης, ϐ, Lucian. ὁ χοιροβοσκὸς, ῦ, Theophr. ὁ ὑφορβός.
Subvolo, ἀναπέτομαι, Ariſtoph. ἀνίπταμαι.
Suburbium, τὸ προάςειον, ϐ, Dion. Hal.
Succedaneus, ὁ ϗ ἡ ἀντάνδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, Lucian. alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχὴν τινὸς, Dem. alicui, τινὰ, Lucian. in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινὸς, Herodot. ſuccedit opus, περιχωρεῖ τὸ ἔργον, Thuc. obſideo ei ex ſententiâ, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βέλεται, Herodian. feliciter et ſupra votum, αὐτῷ δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, id.
Succendo, ὑφάπτω, Dion. Hal.
Succenſeo, ἐπιμέμφομαι, Dion. Hal. alicui, νεμεσάω τινὶ, Plut. δυσχεραίνω κατὰ τινὸς, Lucian. ὀργὴν ἔχω ἐπὶ τινὰ, Dem. χαλεπαίνω τινὶ, id.
Succenturio, ἀντικαθίςημι, Plut.
Succeſſio, *in officio*, ἡ διάδεξις, Aret. in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, τῦ κλήρϐ, Plut.
Succeſſivè, κατὰ διαδοχὴν, Philo. ἐκ διαδοχῆς, Ariſtot.
Succeſſor, ὁ διάδοχος, ϐ, in regno, βασιλείας, Plut. fio alicujus in hæreditate, γίγνομαι τινι τῆς κληρονομίας, Iſocr.
Succeſſus, *felix*, ἡ εὐπραξία, Dem. ἡ εὐτυχία; infelix, ἡ δυσπραξία, Soph. ſucceſſu felici utor, εὐπραγέω, Thuc. infelici utor, δυσπραγέω, Plut.
Succido, ὑποκόπτω, Dion. Hal.
Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινὶ, Plut.
Succidus, idem quod *Succu'entus*.
Succiduus, ὁ ϗ ἡ πτώσιμος, ϐ.
Succinctè, συντόμως.
Succineus, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.
Succingo, ὑποζώννυμι, Plut.
Succino, ὑπᾴδω, Lucian.
Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ϐ, Lucian.
Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Plut. ἡ ὑποφώνησις, εως, Baſ.
Succlamo, ὑποφωνέω, Plut.
Succoſus, ſeu Succulentus, ὁ ϗ ἡ ἔγχυλος, ϐ, Dioſc. ὁ ϗ ἡ πολύχυλος, ϐ, id.
Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, Theophr.
Succulentus, vide *Succoſus*.
Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, Herodot. ὑποκατακλίνομαι τινι, Plut. iræ, ἥττων εἰμὶ τῦ θυμῦ, Ariſtot. amori, ἡττάομαι ἔρωτος, Plut. curis, καταπίπτομαι φροντίσι, Chryſ.
Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, Dem. ἐξαρκέω τινὶ, Xen. morbo, ἐπικυρέω, νόσῳ, id. ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεται τι ἐμοὶ, Iſocr. ἔρχεται τι ἐμοι ἐπὶ νῦν, Dem.

Succus, ὁ χυλὸς, ῦ, Dioſc. ὁ χυμὸς, ῦ, Athen.
Succuſſus, ὁ ὑποσεισμὸς, ῦ.
Succutio, ὑποσείω.
Suctus, ἡ μύζησις, ἡ ἐκμύζησις, Dioſc.
Sucula, τὸ ὑίδιον, Xenoph. ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, *machina*, τὰ κηλώνια, Baſ.
Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, Poll. τὸ σϐδάριον, N. T.
Sudatio, ἡ ἵδρωσις, Al. ἡ ἴδισις, Ariſtot.
Sudatorium, τὸ ὑπόκαυςον, ϐ.
Sudatorius, ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, Hippocr.
Sudes, ὁ διωςὴρ, ῆρος, LXX.
Sudo, ἱδρόω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, Ariſtot. pedibus, ἱδρόω πόδας.
Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτος, Ariſtot. ſine ſudore, ἀνιδρωτὶ, Lucian. ἀνιδιτὶ, Plato.
Sudum, τὸ αἴθριον, ϐ, ἡ αἰθρία, Ariſtot.
Sueſco, ἐθίζομαι, Xen.
Suetus, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, άδος, Thuc.
Suffero, ὑποφέρω, aliquid facilè, τὶ ῥαδίως, Xen. Confer *Patior*.
Sufficiens, ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, N. T. ἱκανὸς, ἡ, ὸν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, Xen.
Sufficienter, ἐξαρκϐντως, Iſocr. ἱκανῶς, id.
Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, Plato.
Sufficio, ἀρκέομαι, Thuc. alicui ſeu ad aliquid, διαρκέω πρὸς τι, Plut. ἐξαρκέω, πρὸς ſeu εἰς τι, Xenoph. aliquem alicui, ὑφίςαμαι τινὰ εἰς τάξιν τινὸς, Bud. ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοι, Xenoph. ἀπαρκεῖ, Dion. Hal.
Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.
Suffimen, ſeu Suffimentum, τὸ θυμίαμα.
Suffio, θυμιάω τὶ, Herodot. τινὸς, Lucian. ἐκθυμιάω, Ariſtot. ἐπιθυμιάω, Plut. ὑποθυμιάω, Dioſc.
Suffitio, ſeu Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, Dioſc.
Sufflamen, ἡ ἐποχλεὺς, έως, Euſtath.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflammo, ὑποκαίω, Euſtath.
Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω τὶ, Plut.
Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, ῦ, Dioſc. ἡ πνὶξ, γὸς, Hippocr. τὸ πνῖγμα, ατος, Ariſtot.
Suffoco, ἀποπνίγω; aliquem, τινὰ, Dem. καταπνίγω, ignem. τὸ πῦρ, Gal. fame, λιμαγχονέω, Philo.
Suffodio, ὑπορύττω, Lucian.
Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, ας.
Suffragator, ὁ ψηφιςὴς, ῦ, ὁ ψηφιφορέων, οντος, Lucian. ὁ ψηφοφόρας, ϐ, Them.
Suffragium, ἡ ψῆφος, ϐ, Dem. fero, ψῆφον φέρω, Lucian. τίθεμαι, Dem. de aliquo, διαφέρω περὶ τινὸς, Iſocr. ferendi poteſtatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινι, Lucian. διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, Plut. ſuffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπὸ τινὸς, Dion. Hal. meo ſciſco aliquid, ψηφίζομαι τι, Thuc. meo abſolvo, ἀποψηφίζομαι τινα, idem. aliquem damno, καταψηφίζομαι τινὸς, Plato. ob aliquid, τινὸς τι, Xen. confirmo quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαι τινὶ, Lucian. in ſuffragium mitto, ἐπιψηφίζω, Thuc.
Suffrago, τὸ μεσοκύνιον, ϐ, Hippiatr. ſuffragine laboro, σιριάω, Dioſc.
Suffragor, ψηφίζομαι. Confer *Suffragium*.
Suffugio, ὑποφεύγω, Thuc.
Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, Iſocr.
Suffulcio, ὑπερείδω, Plut.
Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
Suffundo, ὑποχέω, Plut. aliquem pudore, δυσωπέω τινὰ, Plut. καταδυσωπέω τινὰ, Lucian.
Suffuror, ὑποκλέπτω, Pandect. ἐκκλέπτω, Plut. ὑφαρπάζω.
Suffuſio, ἡ ὑπόχυσις, εως
Suggero, ὑποτίθημι, Dion. Hal. alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς, Ariſtot. verbo, συμβάλλω τινὶ λόγον, Lycurg. in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινὸς, Herodian. τὶ, Æſchin.
Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατος, Plato.
Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, ῦ, Naz.
Suggillo, ὑπωπιάζω, *ditrecto*, καθυβρίζω τινὰ, Plut.
Suggrunda, ſeu Suggrundia, τὸ γεῖσον, ϐ, Athen. τὸ γεῖσος, εος, LXX.
Suggrundatio, ἡ γείσωσις, εως.

Sugo, μύζω; calamum, κάλαμον, Xenoph. μυζέω, Dem. mammas, θηλάζω μαςὺς, LXX.
Sui, ſeu Suiipſius, ἑαυτῦ, ῆς, ϐ, Dem. αὑτῦ, ῆς, ῦ, idem.
Suile, ὁ συφεὸς, ῦ, Hom.
Suillus, ὕϊκὸς, ἡ, ὸν, Xen. ὑεικὸς, ἡ, ὸν, caro, κρέας, Poll.
Sulcatim, κατ᾽ αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, Ariſtoph.
Sulcus, ἡ αὖλαξ, ακος, Philo.
Sulphur, τὸ θεῖον, ϐ, Dioſc.
Sulphureus, ὁ ϗ ἡ θειώδης, N. T.
Sum, εἰμὶ; dives, πλέσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, idem. communis alicui, ὑπάρχω κοινὸς τινι, Ariſtot. maximum bonum alicui, τυγχάνω μέγιςον ἀγαθὸν τινι, Plato. in Æginâ, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρὸς τινὰ, Xen. tali naturâ, ἔτως ἔχω φύσεως, Herodian. ſit ita eſto, εἶεν, Cl. Al.
Sumen, τὸ ἦτρον, Xen. τὸ ὖθαρ, Plut.
Summa, ἡ κορυφὴ, ſermonis, λόγϐ, Plato. ἡ περιβολὴ τῦ λόγϐ, Iſocr. pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίϐ, Dem. univerſa, τὸ συμπὰν κεφάλαιον, id. κεφάλαιον πάντων, Iſocr. in ſummâ, ἐν κεφαλαίῳ, id.
Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.
Summates, οἱ ἄριςοι, ων.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ; dicere, εἰπεῖν, Dem. ὥςε ὅλον εἰπεῖν, Plato. ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαι τι, Dem. Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ᾽ ἐρῶ, Ariſt. Plut. 649.
Summè, εἰς τὰ μάλιςα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Iſocr. ἄκρως, Gal.
Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, Plato. ἡ ἄκρα, ας, Dioſc. ἡ ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιςα, Dem. πάνυ, Iſocr.
Summus, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἄκρος, νομοθέτης, ϐ, ὕψιςος, ίςη, ιςον, N. T. ad ſummum, ἔσχατον, Dem.
Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, Dem. aliquem belli præſidem, αἱρέομαι τινα ἐπιςάτην τῦ πολέμϐ, Xen.
Sumptio, ἡ λῆψις, εως, Lucian.
Sumptuosè, πολυτελῶς, Dem.
Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, Iſocr.
Sumptuoſus, ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, Dem. δαπανηρὸς, ά, ὸν, Xenoph. ὁ ϗ ἡ εὐδάπανος, ϐ, Plut.
Sumptus, ἡ δαπάνη; quotidianus, ἐφήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ᾽ ἡμέραν, Dem. ſupervacaneus et inanis, περίεργον ϗ μάταιον, id. ſumptum facio in aliquid ἀναλίσκω ſeu ἀναλίσκομαι ἀναλάματα τινα εἰς τι; magnum, δαπανάω ϐ μικράς δαπάνας εἰς τι; fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, idem. ſubminiſtrare, συνευπορῆσαι τῶν ἀναλωμάτων; reſtituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα; opus habere magno ſumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, Dem. μεγάλης δαπάνης, εἶναι; ſublevare, aliquem, παύεσθαι τινὰ τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis ſumptibus, τέλεσιν ἰδίοις, Dion. Hal.
Suo, ἀκέομαι; rupta, τὰ διεῤῥωγότα, Lucian. ῥάπτω, Ariſtoph.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, Plut. τὰ σκεύη, Dem. longè inſtructior, πολλῷ πλείων κατασκευὴ, id.
Super, ἐπὶ, *cum gen.* ſuper quam ſteterunt, ἐφ᾽ ἧς ἔςησαν, Dem. ὑπὲρ, *cum gen.* ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, Lucian. ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπτϐ εἶναι, Thuc. ſuper caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. in Compoſitione quando idem ſignificat, quod *præterea* five *inſuper*, reddi ſolet per ἐπὶ, quando vero idem notat, quod *ſuper aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. gr. *ſuperaggero*, i. e. *præterea*, five *inſuper aggero*; ἐπισωρεύω, *ſuperfluo*, i. e. *ſuper aliud fluo*, ὑπεῤῥέω.
Superabilis, ὁ ϗ ἡ εὐνίκητος, ſuperaddo, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφανῶς, Dem. ὑπεροπτικῶς; incedo, βαίνω, Lucian.
Superbia, ἡ ὑπερηφανία, Dem. ὁ ὑπεροψία, id. ὁ ὄγκος,

ὁ ὄγκος, Iſocr. ἡ γαυρότης, ητος, Plut. ἡ ἀλαζονεία, Dem.

Superbio, ἀλαζονεύομαι, Iſocr. ὑπερηφανέω, et gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι καὶ μέγα φρονέω ἐπί τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπί τινι, Xen. γαυριάω.

Superbus, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος; homo, ἄνθρωπος, Dem. ſermo, λόγος, id. ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὂν, et primas ſibi vendicans, καὶ πλεονεκτικὸς, Iſocr. μεγαφρονῶν, ῶσα, ῶν, et magniloquus, καὶ μέγα φθεγγόμενος, Dem. τετυφωμένος, ένη, ένον, aliquâ re, ἐπί τινι, Lucian.

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, Lucian. ſuperbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, Dem.

Superficiarius, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, ας, Strabo.

Superfluitas, ἡ περισσεία, ας, N. T. Confer *Abundantia*.

Superfluo, περισσεύω, N. T. Confer *Abundo*.

Superfluus, περισσὸς, ἡ, ὂν, Herodian. Confer *Nimis*.

Superfundo, ὑπερχέω, Plut.

Supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, Herodot.

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, N. T.

Superinduco, ἐπεισάγω, Athen.

Superinduo, ἐπενδύομαι, Plut.

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, Plut. ſuperiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, Dem. ſuperiores hoſtibus erimus, κρειττόνες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, Dion. Hal.

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, Plut.

Supernè, ἄνωθεν, Herodot.

Supernus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen.

Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquem, κρατέω τινὸς, Iſocr. aliquid, ἐπικρατέω τι, id. Confer *Vinco*, item *Antecello*.

Superſcribo, ἐπιγράφω, ſuperſcriptio, ἡ ἐπιγραφή.

Superſedeo, ἐπέχω, aliquâ re, περί τινος, Lucian. παύομαι, τινὸς, Dem.

Superſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι.

Superſtes, ὢν καὶ ζῶν, Dem. ὁ ἐπισχὼν, όντος, Lucian. ὁ περιὼν, όντος, Dion. Hal. ſum, περιλείπομαι, N. T. ἐπιβιόω, Plato.

Superſtitio, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, N. T. ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, Diod. Sic. ἡ ὀττεία, ας, Dion. Hal. ἡ δεισιδαιμονία.

Superſtitiosè, δεισιδαιμόνως, Philo.

Superſtitioſus, ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, Naz. ὁ καὶ ἡ κατείδωλος, ου, N. T. περιττὸς, ἡ, ὂν, τὰ θεῖα, Philoſtr. ὁ καὶ ἡ δεισίθεος, ſum, δεισιδαιμονέω, in aliquâ re, περί τι, Philo.

Superſto, ἐφίσταμαι.

Superſtruo, ἐποικοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, N. T. ἐπί τινι, ibid.

Superſum, περίειμι; multum alicui, πολύ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινῶν, Dem. argentum quod ſupereſt, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον, Iſocr.

Supervacaneus, ſeu Supervacuus, μάταιος, αία, αιον, Dem. ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, Plut.

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, Xen.

Superus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen. ſuperior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ἡ, ὂν, Gal. ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω; ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Iſocr.

Supinatio, ἡ ὑπτιασμὸς, οῦ, Lucian.

Supinè, ῥαθύμως, Iſocr.

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, Theophr.

Supino, ὑπτιόω, Dioſc. ἐξυπτιάζω, Lucian.

Supinus, ὕπτιος, ία, ιον, Lucian. ſum, ὑπτιάζω, Herodian. *ſegnis*, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, Dem.

Suppar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, Polyb.

Supparus, τὸ περιώμιον, ου.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, Polyb. ἡ ἐπιχορηγία, N. T.

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Ariſtot. pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, Iſocr. aliquid, ἐκπορίζω τι, Plato.

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, Xen. Confer *Auxilium*.

Suppeto, ἀρκέω, Plato.

Supplanto, ὑποσκελίζω; aliquem, τινὰ, Philo. πτερνίζω τινὰ, LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, Ariſtot.

Suppleo, πληρόω; quod deeſt, τὸ ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρόω, τὶ, Plato. aliquid aliquo, ἐμπίμπλημι τι τινὸς, Xen.

Supplex, ὁ ἱκέτης, Xen. ἱκέσιος, ία, ιον, Plut.

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ίας, Dem. ἡ ἱκεσία, ας, id. ἱκετεία, ας, id.

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, Dem. *pœna*, ὁ κολασμὸς, Plut. ἡ ζημία, Dem. ſummum, δίκη ἐσχάτη, ης; conſtituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινί; capite ſtatuo, θάνατον τινὶ ζημίαν τάττω; impono alicui, ἐπιτίθημι τινι; adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, τιμωρία τινὰ κολάζω; adficior, ὑπέχω δίκην, id. traho ad ſupplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Ælian.

Supplico, ἱκετεύω, τὸν Θεὸν, Xen. pro aliquo, ὑπὲρ τινὸς, Dem. alicui, ἱκετείαν ποιέω τινὶ, Plato. δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινὰ τινι, Lucian. Confer *Subjicio*.

Supporto, ὑπάγω.

Suppoſitio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.

Suppreſſio, ἡ ἀπόκρυψις.

Supprimo, ὑποπιέζω; orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, Hippocr. ἡ διαπύησις, εως, id.

Suppuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόπυος, ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, Plut. ὁ καὶ ἡ διάπυος, Hipp.

Suppuro, διαπυΐσκω, Gal. ἐκπυόω, Dioſc.

Supputatio, ὁ λογισμὸς, Dion. Hal.

Supputo, ὑποκλαδεύω, *computo*, λογίζομαι Plut.

Supra, ὑπὲρ; terram grando conſtitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, Xenoph. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, Dem. captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, Plut. ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμιν, Dem. quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου; modum, πέρα τοῦ μετρίου, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα, Plut.

Supremus, ὑπέρτατος, άτη, ατον, Plut. Confer *Summus*.

Sura, ἡ γαστροκνημία, Poll. ἡ σῦρα, Lucian.

Surcularis, ὁ καὶ ἡ φρυγανοτόκος, ου.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculoſus, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, Dioſc.

Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, Theophr.

Surdaſter, ὁ καὶ ἡ ὑπόκωφος, ου, Ariſtot.

Surdeſco, ἐκκωφόομαι, Lucian.

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, Dem. ἡ κώφευσις.

Surdus, κωφὸς, ἡ, ὂν, Ariſtot. ſurdum reddo, ἐκκωφόω, Lucian.

Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, Dem. de ſellâ, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων, Ariſtoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.

Surreptitius, ὁ καὶ ἡ ὑφάρπαστος, ου.

Surrigo, ἐξανίστημι, Dem.

Surripio, ὑφαρπάζω, Ariſtoph. ὑφαιρέω.

Surrogo, ἀντικαθίστημι. Confer *Subſtituo*.

Surſùm, ἄνω, et deorſùm, καὶ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω, id.

Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συὸς, Plut. ὁ vel ἡ ὗς, Xen.

Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Dem.

Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Suſceptum, τὸ ἐγχείρημα.

Suſcipio, ὑποδέχομαι; aliquem, τινὰ, Dem. exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, Plato. inimicitiam, propter aliquid, ἔχθραν ὑπὲρ τινὸς, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, id. ἐπιχειρέω πράγματι, idem. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, Dem. liberos ex aliquâ, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, Plut.

Suſcitabulum, τὸ ἐρμητήριον, Xen.

Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, N. T.

Suſcito, ἐγείρω τι, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, τὸ ἀνάβλεμμα, Xen.

Suſpecto, ἀναβλέπω; in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xen.

Suſpectus, ὁ καὶ ἡ ὕποπτος, ου, Thuc. ſum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.

Suſpectus, ûs, idem quod *Suſpectio*.

Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος; *ſupplicium*, ἡ ἀνασταύρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, Dion. Hal. ſuſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, Lucian. ἀπάγχομαι, Plut. κρεμάω ἐμαυτὸν, Lucian.

Suſpendo, αἰωρέω, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, Ariſtot. in templo aliquid, ἀνατίθημι τι, id. laqueo, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, Lucian. rem, *differo*, ἀναβάλλω, τι, Dem.

Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, Gal. ὁ κρεμασμὸς, Hipp. ſuſpenſus, κρεμαστὸς, ἡ, ὂν, Plut. ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, Herodian. animo, ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου, Dem. ſum, ἐπανακρέμαμαι, Ariſtot. de aliquo, ἐκκρεμάννυμαι τινὸς, Herodian. ſuper aliquid, ἐπικρέμαμαι τινι, Plut. ſum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, Dem. ἀμφιγνοέω, id.

Suſpicax, ὁ ὑπόπτης, ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, Ariſtot.

Suſpicio, ἀναβλέπω; in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xen. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινα ἐπί τινι, id. ἄγαμαι τινὰ τινὸς, id. τινὸς τινὸς, Dem. ſuſpectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, Liban.

Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, Thuc. τὸ ὕποπτον, id. ἡ ὑπόληψις, Dem. ἡ ὑπόνοια, ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος; moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν; falſam comminiſcor, ὑφονοίαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longiſſimè, à me ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, Iſocr. in ſuſpicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, Plut.

Suſpiciosè, ὑπόπτως, Dem.

Suſpicioſus, ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, ου, Plato. erga aliquem. ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, Dem. in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, Æl.

Suſpicor, ὑποπτεύω τι, Plato. nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, Epictet.

Suſpirioſus, ἀσθματικὸς, ἡ, ὂν, Galen.

Suſpirium, τὸ ἄσθμα, ατος, Galen. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, οῦ, Plut. altum duco, μέγα στενάζω, Dem.

Suſpiro, στενάζω, Dem. ob aliquid, στένω ἐπί τινι, id.

Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, Laërt.

Suſtentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.

Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, Ariſtot. nutritio, ἡ τροφὴ, id.

Suſtento, ἀνέχω, Ariſtot.

Suſtineo, ἀνέχω; cœlum et terram, οὐρανὸν καὶ γῆν, Pauſ. fortiter periculum, εὐρώστως ὑπομένων κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Iſocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, Lucian.

Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, Dem.

Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plut.

Suſurro, ψιθυρίζω.

Suſurro, onis, ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, N. T. ὁ ψίθυρος, ου, Plut.

Suſurrus, ὁ ψίθυρος, Soph. ὁ ψιθυρισμὸς, Plut.

Sutilis, ὁ, ῥαπτὸς, ἡ, ὂν, Xen.

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, Herodian. ὁ σκυτοτόμος, ου, Ælian.

Sutorius, ῥαπτικὸς, ἡ, ὂν, σκυτοτομικὸς, ἡ, ὂν, Plato.

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.

Sutura, ἡ ῥαφὴ; capitis, κεφαλῆς, Plato.

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτοῦ εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πλείστου ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, id. σφέτερος, έρα, ερον, (quatenus, quid plurimum eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, Thuc.

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, Dem.

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, Dem.

Sycophantor, συκοφαντέω, Dem.

Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, Lucian. ſyllabas connecto, συλλαβίζω, id.

Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, Ariſtot.

Sylva, ὁ δρυμὸς, Strabo, ἡ ὕλη, Xen.
Sylvaticus, ὑλαῖος, αία, αῖον.
Sylvesco, ὑλομανέω, Epith. ξυλομανέω, Theophr.
Sylvester, seu Sylvestris, e, ὄρειος, α, ον, Bas.
Sylvosus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ȣ.
Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, Plato. symbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.
Symbolum, τὸ συμβολὸν, Plut.
Symmetria, ἡ συμμετρία, Aristot.
Sympathia, ἡ συμπάθεια, Galen.
Symphonia, ἡ συμφωνία, Plato.
Synagoga, ἡ συναγωγὴ, N. T.
Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, Thuc.
Synodus, ἡ σύνοδος, Isocr.
Synopsis, ἡ σύνοψις, εως, Polyb.
Syrma, τὸ σύρμα, ατος, Poll.

T.

TABANUS, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, Lucian. ὁ οἶστρος, Aristot.
Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, Aristot. ἀπομαραίνω, Plut. ἐκτήκω.
Tabella, τὸ πινάκιον, ȣ, Aristot. ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T.
Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ȣ, Polyb. γραμματηφόρος, ȣ, Plut.
Tabeo, τήκομαι.
Taberna, τὸ οἴκημα, *diversorium*, τὸ καπηλεῖον, ȣ, Synes. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, Plato. argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικὸν, Harminop. libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, carnaria, τὸ κρεωπώλιον, Plut.
Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, Dem. erigo, σκηνάω, id.
Tabernarius, ὁ κάπηλος, ȣ, Lucian.
Tabes, ἡ φθίσις, εως, Gal. ἡ φθόη, id. ὁ μαρασμὸς, Aret. tabe laboro, φθισιάω, Aristot. laborans, ὁ φθισικὸς, Plut.
Tabesco, φθίνω, Plato. τήκομαι.
Tabidus, φθισικὸς, ἡ, ὸν, ταχερὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης.
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ȣ, Sext. Emp.
Tabula, ὁ πίναξ, ακος, Dem. τὸ γραμματεῖον, τὸ γραμματίδιον; cerata, ἡ μάλθη, ης, id. lata, ἡ πλὰξ, ακὸς, Lucian. calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ȣ, Polyb. tabulæ novæ, ἀποκόπαι χρεῶν, Plut. expensi, ἀπολόγισμοι τῶν ἀναλωμάτων; tabulas conscribo seu conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. resigno seu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω; corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον; adultero, γραμματεῖον μεταγράφω; in tabulâ scribo, γράφω τὶ ἐν γραμματείῳ, γράφω ἐν πίνακι, ἐν μάλθῃ, id.
Tabularis, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, Aristot.
Tabularium, idem quod *Tablinum*.
Tabulatio, ἡ σανίδωσις, ἡ πινάκωσις, Plut.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις, Plut.
Tabum, τὸ λύθρον, ȣ, Lucian.
Taceo, σιωπάω, Dem. Confer *Sileo*.
Tacitè, σιγῇ, Plato. σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, Dem. Confer *Silentium*.
Taciturnus, σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Tacitus, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, Dem.
Tactio, ἡ ἅψις, εως, Aristot.
Tactus, ἡ ἀφὴ, ῆς, Plato.
Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, Plut. τινὶ, Aristoph. ἐπί τινι, Xen. ὑπὲρ τινὸς, Plato. hoc facere, τȣ̃το ποιῶν, Xen.
Tædiosus, ἀχθεινὸς, ἡ, ὸν, Xen.
Tædium, τὸ ἄχθος, εος, Xen. ἡ ἀηδία, ας, Dem. Confer *Fastidium*.
Tænia, ἡ ταινία, ας, Plut.
Tæniola, τὸ ταινίδιον, ȣ, Poll.
Talaria, τὰ πέδιλα, ων.
Talaris, e, ὁ ϗ ἡ ποδήρης, εος, Hesych.
Talea, τὸ ξυλάριον.
Talentum, τὸ τάλαντον, ȣ, Dem. æquans, ταλανταῖος, αία, αῖον, Aristot.
Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian.
Talis, τοιȣ̃τος, τοιαύτη, τοιȣ̃το; naturâ et virtute, ὧν τὴν φύσιν ϗ ἀρετὴν, Isocr. qualis, τοιȣ̃τος, οἷος; nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιȣ̃τον κατεργασάμενος, οἷον σὺ; talem me præbeo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιȣ̃τον ἐμαυτὸν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ; qualis, τοιȣ̃τος, ὁποῖος, Æschin. τοῖος, ὁποῖος, τὶς, id.
Taliter, τοιȣ́τως, τοίως.
Talitrum, ὁ κόνδυλος, ȣ, Dem.
Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, Gal. ὁ σπάλαξ, Cl. Al.
Talus, τὸ σφυρὸν, Diosc. ὁ ἀστράγαλος, Xen. talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, Plut. ἀστραγαλίζω, Athen. talorum lusus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, Aristot.
Tam, ὅτως; ingratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, Isocr. tam de communibus, quam de suis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, id. tam noxium est cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσȣ̃τον ἐστὶ κακὸν, ὅσον ϗ ἀνθρώποις, Ælian.
Tamdiu, τοσȣ̃τον; sunt quamdiu, εἰσὶ ἐφ' ὅσον, Aristot. sit in vinculis dum solverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. vixit, ut, τοσȣ̃τον χρόνον ἔζησε, ὥστε, Isocr.
Tamen, ὅμως, Isocr. Confer *Etsi*.
Tametsi, κἂν, Dem. Confer *Etsi*.
Tandem, ὕστερον, Dem. ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, id. τέλος, Dion. Hal. aliquando, ἤδη ποτὲ, id. ὀψέ ποτε, id. tamen, τέλος δ' ἂν, id. quid tandem? τὸ ποῖον δὴ; Plato.
Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, Aristot. καθάπτομαι τινὸς, Plut. θίγω τινὸς, Plut. τὶ, idem.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, ȣ̓δὲ γρῦ, Dem.
Tantisper, μέχρι; est amicus, dum consequatur, τȣ̃ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, Dem. memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τȣ́τȣ μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, idem. Confer *Donec*.
Tanto, τοσȣ́τῳ; meliores, quantò honoratiores, βελτίȣς, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζȣς, Isocr. magis imperiti quanto minus, τοσȣ́τῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, Dem.
Tantoperè, ὅτω, Dem. τοσȣ̃τον, id.
Tantus, τηλικȣ̃τος, αὕτη, ȣ̃το; in calamitatem irruit, τηλικαύτη συμφορᾷ συνέπεσε, Isocr. tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, Dem. quantus, τοσȣ̃τος τὸ μέγεθος, ὅσος, Isocr. τοσȣ̃τος, ὅσοσπερ, idem. τηλικȣ̃τος, ἡλίκος, Dem. τοσȣ̃τος, ὅσος, idem. talis tantusque, τηλικȣ̃τος ϗ τοιȣ̃τος, idem. tantum abest, ut ego faciam, τοσȣ̃τον ἀπέχω ποιεῖν, Isocr. ut ille contristetur, τοσȣ̃τον ἐλλείπει τȣ̃ λυπεῖσθαι, Aristot. ut accusem, τοσȣ̃τον ἀφίημι τȣ̃ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, Lyc.
Tapes, ὁ τάπης, ητος, Bas. ἡ τάπις, ιδος, Lucian. ἡ δάπις, ιδος, Xen.
Tardè, βραδέως, deliberare, βȣλεύεσθαι, Dem. me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, alii citiùs, alii tardiùs domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι, id.
Tardesco, βραδύνομαι.
Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, Dem. ἡ βραδεῖα, id. ingenii, ἡ βραδύνοια, Laërt. ἡ δυσμάθεια, Plut.
Tardo, βραδύνω, Herodian. ὀκνέω, Dem. μέλλω, id. δηθύνω.
Tardus, βραδὺς, εῖα, ὺ, Plato. ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, Xen. ingenio, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, Plato.
Tartarus, ὁ τάρταρος, ȣ, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταρόω, N. T.
Taurinus, ταύρειος, εία, ειον, Diosc.
Taurio, ταυριάω, Aristot.
Taurus, ὁ ταῦρος, Aristot.
Taxatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, ȣ̃, Polyb.
Taxeus, σμιλάκινος, ινη, ινον.
Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ȣ, Plut. taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, id.
Taxo, τιμάω, Plut. Confer *Æstimo*. carpo, καταμέμφομαι, LXX.
Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, Diosc.
Tectè, κρύφα, Plut. Confer *Clam*, *Occultè*.
Tector, ὁ κονιατὴς, ȣ̃, Hesych.
Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr.
Tectum, τὸ δῶμα, Herodian. ἡ δόκωσις, Sext. Empir. τὸ καταστέγασμα, ατος, Herodot. τὸ στέγος, εος, Xen. ἡ στέγη, Plut. domûs, ὁ ὄροφος, τȣ̃ οἰκήματος, Thuc.
Teda, ἡ δᾲς, δᾳδὸς, Xen. τὸ δᾳδίον.
Tedaceus, ὁ ϗ ἡ δᾳδώδης, εος, Theophr.
Teges, ὁ φορμὸς, ȣ̃, Aristot. ὁ ϗ ἡ ψίαθος.
Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, Aristot.
Tegimen, Tegmen, seu Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, Æl. ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, id.
Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, Diosc. domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, Dem. abscondo, κρύπτω, Lys.
Tegula, ὁ κέραμος, Philo. ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, Dion. Hal. ἡ πλίνθος.
Tegumentum, vide *Tegmen*.
Tela, ὁ ἱστὸς, Plut. ἡ παρυφὴ, id.
Tellus, ἡ γῆ, γῆς, Aristot. Confer *Terra*.
Telonium, τὸ τελώνιον, N. T.
Telum, τὸ βέλος, εος, Xen. τὸ ἀκόντιον, Dem. extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, Heliod. positus, ἔξω βέλȣς ἑστὼς, Lucian.
Temerariè, προπετῶς, Isocr.
Temerarius, τολμηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄβȣλος, προπετὴς, έος, id. et confidens ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, id.
Temerè, φιλοκινδύνως, Isocr. προπετῶς, idem. nec temerè, nec turbulenter acciderunt, ȣ̓κ ἐμπλήκτως, ȣ̓δὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, Isocr. nihil factum, ȣ̓δὲν ἀλόγως γέγονε, Dem. accipere, εὐήθως λαμβάνειν, idem.
Temeritas, ἡ ἀβȣλία, Isocr. ἡ προπετεία, Dem. τὸ τόλμημα, ατος, id.
Temero, βεβηλόω, Suid. μιαίνω, Lucian.
Temetum, τὸ μέθυ, Plut.
Temno, καταφρονέω, Dem. aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, id. Confer *Contemno*.
Temo, ὁ ῥυμὸς, Hom. τὸ στήριγμα, Lys. τὸ ἑφόλκαιον.
Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, Æl.
Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, Lucian. ἡ μῖξις.
Temperans, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, et moderatus, ϗ μέτριος, Dem.
Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocenter, ϗ καθαρῶς, Dem. et honestè, ϗ καλῶς, id.
Temperantia, ἡ σωφροσύνη, et justitia, ϗ δικαιοσύνη, Dem. ἡ ἐγκρατεία, temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, temperantiâ præditum esse, ἔχειν σωφροσύνην, idem.
Temperatè, σωφρόνως, Isocr.
Temperatio, seu Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, Lucian.
Temperies, ἡ εὐκρασία, Plut.
Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ, Plut. è pluribus facultatibus, κεράννυμαι τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, Philo. mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, Herodian.
Tempestas, ὁ χειμὼν, ῶνος, et labor, ϗ πόνος, Dem. tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνα; sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, id. conflictor cum tempestate, χρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνȣς πρὸς χειμῶνας, Dem.
Tempestivè, εὐκαίρως, Isocr. καιρῷ, Dem. ἐν καιρῷ, id. κατὰ καιρὸν, id. καιρίως, Xen.
Tempestivitas, ἡ εὐκαιρία, Philo.
Tempestivus, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος, Herodian. ὁ ϗ ἐπικαίριος, Xen. ὡραῖος, αία, αῖον.
Tempestuosus, ὁ ϗ ἡ δυσχείμερος, ȣ, Æsch.
Templum, τὸ ἱερὸν, religiosissimum, ἁγιώτατον, Isocr. ὁ νεὼς, ὼ, Dem. sanctum et venerandum, σεμνός τε ϗ ἅγιος, Æl. edifico, seu exstruo, καθίστημι ἱερὸν, Isocr. colloco, ἱδρύομαι νεὼν, id. orno, κοσμέω ἱερὸν, Dem. ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, idem. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἔδη θεῶν, Isocr. non revereor, ȣ̓κ αἰσχύνομαι ἱερὸν, Dem. incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, id. spolio et comburo, συλάω ϗ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἔδη, Isocr. instauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, id.

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, Dem.
Temporalis, e, χρονικὸς, ἡ, ὸν, Phil.
Tempori, ἐν καιρῷ, Dem.
Tempus, ὁ χρόνος, ȣ, Dem. opportunum, ὁ καιρὸς, ȣ, id. longinquum, χρόνος μακρὸς; diuturnum, συχνὸς; infinitum, ἀοριςὸς; ſufficiens, ἱκανὸς; exiguum, ὀλίγος; breve, βραχὺς; certum, τακτὸς; præfinitum, εἰρημένος, Dem. legitimum, καθήκων; ſuperius, ὁ ἄνω, id. præteritum, παρελθὼν; antiquum, παλαιὸς; poſtremum, τελευταῖος, id. præſens, νυνὶ παρὼν; inſtans, ἐπιὼν; interjectum, ὁ μεταξὺ; poſterum, ὁ ἔπειτα; futurum, μέλλων; reliquum, λοιπὸς; computo, χρόνον λογίζομαι; eligo, ἀιρέομαι, idem. quæro, ζητέω; exſpecto, ἀναμένω, idem. do alicui, δίδωμι τινι; finio, ὁρίζω; intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι; eſſe poſt rem, εἶναι ἀπὸ τινος πράγματος; tero, διατρίβω; conſumo, ἀναλίσκω; præripere, παραιρεῖσθαι; prætereo, παραβαίνω; finiri alicui, ἐξελθεῖν τινὶ; deficere alicui, ἐπιλείπειν τινὰ, idem. tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρȣ, Plut. meo, ἐπ' ἐμȣ, Dem. illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, Iſocr. κατὰ τȣ́τȣς τȣ̀ς χρόνȣς, Dem. illo, quo, κατ' ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς, ὅτε, id. ἐν τοιȣ́τοις καιροῖς ἐν οἷς, Iſocr. ſuperiori, ſeu præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ; ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ; ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ ȣ̃ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν; ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσȣπερ τὴν πόλιν οἰκȣ̃σι, id.
Temulenter, μεθύσως.
Temulentia, ἡ μέθη, ης, Plato. ἡ οἰνοφλυγία.
Temulentus, μεθύων, ȣ̃σα, ον, Dem. ὁ ϗ ἡ οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ.
Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλισχρότης, ητος, Gal. τὸ γλίσχρασμα, ατος, Hipp. *parſimonia*, ἡ φειδωλὴ, ῆς.
Tenaciter, γλίσχρως, vivo, ζάω, Ariſtot.
Tenax, γλισχρὸς, ὰ, ὸν; phlegma, φλέγμα, Hippocr. parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, Dem. propoſiti, ὁ ἰσχυρογνώμων.
Tendicula, τὸ παγίδιον, ἡ πάγις, ίδος, Ariſtoph. ἡ πάγη, Xen. ἡ ποδάγρα, ας, id.
Tendo, τείνω; aliquid per totum, τὶ διὰ παντὸς, Plato. rectà Babilonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, Lucian. ſeu *pertineo*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετὴν, Ariſtot. manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς ȣ̓ρανὸν, idem. ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, Plato. uſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, Philo. arcum, ἐντείνομαι τόξον, Xen. inſidias alicui, ἐνεδρύω τινὰ, Plut. res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τȣ̃το, Ariſtot. εἰς τȣ̃το, Iſocr.
Tenebræ, τὸ σκότος, εος, Dem. ἡ σκοτία, ας, N. T. ἡ ἀχλὺς, ύος, Iſocr. profundæ, σκότος ἀχανὲς, Philo. nocte et in tenebris fieri, σκότȣς ϗ νυκτὸς γίγνεσθαι, Dem. magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, id. eſſe jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, Dem.
Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, ȣ̃, Dioſc.
Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, Dem.
Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.
Tenebricoſus, idem quod *Tenebroſus*.
Tenebrio, ὁ σκοτίας, ȣ.
Tenebroſus, ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, Plut. σκοταῖος, αία, αῖον, Diod. Sic. σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Tenellus, ἀπαλώτερος, έρα, ερον, Dioſc.
Teneo, ἔχω; urbem, πόλιν, Dem. imperium, κατέχω ἀρχὴν, Iſocr. regionem, κτάομαι χώραν, id. artem, γιγνώσκω τέχνην, Plut. riſum, συνέχω γέλωτα, Ariſtot. teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμȣ, Dion. Hal.
Tener, ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, vinum, οἶνος, Dioſc. pes, πȣ̃ς, Hom. *ut fructus*, ὁ ϗ ἡ τεράμων, ονος, Theophr.
Tenerè, ἀπαλῶς.
Tenereſco, ἀπαλύνομαι.
Teneritas, ſeu Teneritudo, ἡ ἀπαλότης, Plut. leguminum coctorum, ἡ τεραμνότης, Theophr.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentamen, ſeu Tentatio, ὁ πειρασμὸς, Dioſc. ἡ πεῖρασις, Thuc. ἡ πεῖρα, Greg.
Tentator, ὁ πειραςὴς, ȣ̃.

Tento, πειράζω; aliquem, an ſit, τινὰ, εἰ ἐςι, N. T. aliquem ad malum, τινὰ, ibid. aliquem, *de ſtupro*, πειράω τινὰ, Plin. aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, Plato. ἐπί τινος, Iſocr.
Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, Theophyl.
Tentorium, ἡ σκηνὴ, Xen. τὸ σκήνωμα, ατος, id. figo, ſeu erigo, σκηνάω, Dion. Hal. σκηνὴν πήγνυμι, Plato. ἵςημι, Xen. in tentoriis, vivo, ἐπαυλίζομαι, Dion. Hal.
Tenuiculus, ὁ ϗ ἡ ὑπόψιλος, ȣ.
Tenuis, ψιλὸς, ἡ, ὸν, Dem. Phal. λεπτὸς, ἡ, ὸν, ſpes, ἐλπὶς, Ariſtid. *pauper*, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, Dem.
Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, *egeſtas*, ἡ ἀπορία, ας, Dem.
Tenuiter, λεπτῶς, *egenè*, ἀπόρως, Dem. ψιλῶς.
Tenuo, λεπτύνω, Athen. ἰσχναίνω.
Tenus, ἄχρι, *ſequente Conſona*, ἄχρις, *ſequente Vocali vel Dipthongo*; verbis tenus, ἄχρι λόγȣ, Plut.
Tepefacio, χλιαίνω τὶ, Athen. θερμαίνω.
Tepefio, ſeu Tepeſco, χλιαίνομαι, Lucian.
Tepeo, χλιαίνομαι, Philo. ἀλεάζω, Ariſtot. ἀλεαίνω, id.
Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.
Tepido, χλιαίνω, Athen.
Tepidus, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, Galen. ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, Herodot.
Tepor, ἡ ἀλέα, ας, Hipp.
Ter, τρὶς, Dem. ἐπιτρὶς, Dioſc.
Tercenti, τριακόσιοι, αι, α, Herodot.
Terebinthinus, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, Dioſc.
Terebinthus, ἡ τερέβινθος, Theophr.
Terebra, τὸ τρύπανον, Athen. τὸ τέρετρον.
Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.
Terebro, τρυπάω τὶ, Lucian. τορέω.
Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, Theophr.
Teres, ςρόγγυλος, ύλη, υλὸν, Theophr.
Tergeo, σμήχω τινὰ, Lucian. ὀμόργνυμι.
Tergiverſatio, ἡ ςροφὴ, Ariſtoph. *timor*, ὁ ὄκνος, Dem. excuſatio, ἡ πρόφασις, id.
Tergiverſor, νωτίζω, Poll. *nolo*, ἀναδύομαι, Dem.
Tergo, idem quod *Tergeo*.
Tergum, ὁ νῶτος, *plur.* τὰ νῶτα, ων, Xen. verto, τὰ νῶτα ἐπιςρέφω, Lucian. à tergo, κατόπισθεν, Plato. ἐξόπισθεν, Plut. Confer *Deorſum*.
Tergus, τὸ δέρμα, τὸ σκῦτος, Plato.
Termes, τὸ θάλος ἔγκαρπον.
Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, Ariſtot. vocis, ἡ κατάληξις, εως.
Termino, ὁρίζω, Ariſtot. Confer *Finio*.
Terminus, ὁ ὅρος, Dem. τὸ ὅριον, Xen. malorum, πόνων λῆξις, Plato. Confer *Finis*, item *Limes*.
Ternarius, ſc. numerus, ſeu Ternio, ἡ τριὰς, άδος.
Terni, ὁ ϗ ἡ συντρεῖς, ῶν, Lucian.
Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, Dioſc. tempus, διατρίβω χρόνον, Xen.
Terra, ἡ γῆ, γῆς, Dem. habitabilis, ſeu Orbis terrarum, ἡ οἰκȣμένη, ης, id. ἡ περίοδος τῆς γῆς, id. ἅπασα γῆ ϗ θάλασσα, id.
Terræmotus, ὁ σεισμὸς τῆς γῆς.
Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
Terrenus, ſeu Terreſtris, ὁ ϗ ἡ γεώδης, Plato. ὁ ϗ ἡ ἐπιχθόνιος, ἐπίγειος.
Terreo, φοβέω τινὰ, Dem. ἐκφοβέω τινὰ, Iſocr. ταράττω τινὰ, Dem. καταπτήσσω τινὰ, id.
Terreſtris, vide *Terrenus*.
Terribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, Dem. δεινὸς, ἡ, ὸν.
Terribiliter, φοβερῶς.
Terriculum, τὸ φόβητρον, ȣ, N. T.
Terrifico, φοβέω, Dem. vid. *Terreo*.
Terrificus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ δειματώδης.
Terrigena, ὁ ϗ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.
Territo, ταράσσω, Dem. Confer *Terreo*.
Territorium, τὸ χώριον, ȣ, Xen.
Terror, ὁ φόβος, ȣ, Dem. Confer *Metus*.
Tertianus, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, Dioſc.
Tertio, τρισσεύω, LXX. τρισσόω, id.

Tertiò, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τοτρίτον, Dem.
Tertius, τρίτος, η, ον, Plato.
Teſſera, ſeu Teſſerula, ὁ κυβίσκος, ȣ; pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ȣ, Athen.
Teſſero, ὁ κύβος, ȣ; militaris, τὸ σύνθημα, ατος, Herodian. τὸ σύμβολον; ludo teſſeris, κυβεύω, Plut.
Teſta, ὁ κέραμος, Plut. τὸ ὄςρακον, id.
Teſtaceus, ὁ ϗ ἡ ὀςρακώδης, εος, Dioſc. ὀςράκινος, ίνη, ινον; vas, σκεῦος, N. T.
Teſtamentum, ἡ διαθήκη, ης, Dem. inofficioſum ſeu non rectè factum, ȣ̓ καλῶς ſeu ὀρθῶς ἔχȣσα, idem. commentatitium, κατεσκευασμένη, idem. falſum, ψευδὴς, idem. facio, διαθήκην ποιέομαι, idem. condo, διατίθημαι, idem. ſcribo, conſcribo, γράφω, idem. fieri, γίγνεσθαι, idem. obſigno, σημαίνομαι, idem. relinquo, καταλείπω, idem. adſervo, τηρέω, idem. profero, ἀποφαίνω, idem. aperio, ἀνοίγω, idem. ratum eſſe, κυρίαν εἶναι, idem. irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι, idem. ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω, Dem.
Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας, Dem.
Teſtator, ὁ διαθέμενος, Dem. ὁ διατιθέμενος, id.
Teſteus, idem quod *Teſtaceus*.
Teſticulus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.
Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, Dem.
Teſtificor, διαμαρτυρέω; falſum, ψευδῆ, Dem. palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, id.
Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, Dem. ἡ ἐκμαρτυρία, idem. magnum et illuſtre, μεγάλη ϗ περιφανὴς; amplum, εὐμεγέθης; firmiſſimum, ἰσχυροτάτη; exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρά τινος; profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινὸς, idem. dicere, μαρτυρεῖν, id.
Teſtis, ὁ μάρτυρ, υρος, Dem. ὁ μαρτυρῶν, ȣ̃ντος, idem. teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι; aliquos facere, ποιεῖν τινας τινὸς; vocare, citare, καλεῖν τινὰς τινὸς; multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλȣ̀ς; deſignare, ἀποδεικνύναι, id. adduco, παράγω, id. eſſe, εἶναι, ὑπάρχειν, habere paratos, ἔχειν ἑτοίμȣς, id.
Teſtudineus, χελώνιος, ια, ιον.
Teſtudo, *animal*, ἡ χελώνη, Ariſtot. *inſtrumentum muſicum*, ἡ χέλυς, Arat. *camera*, ἡ ἀψὶς, ῖδος, Diod. Sic. ἡ καμάρα, id.
Teſtula, τὸ ὀςράκιον, ȣ.
Teter, μιαρὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot.
Tetricus, σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, Herodian. ὁ ϗ ἡ ἀμειδητὸς, ȣ, Philo.
Texo, ὑφαίνω, ἱςȣργέω, Athen.
Textilis, e, ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, Hom.
Textor, ὁ ὑφάντης, ȣ, Ariſtot. ὁ πλοκεὺς.
Textorius, ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, Ælian.
Textrinum, τὸ ἱςȣργεῖον, ȣ.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
Textura, ἡ ὕφανσις, εως, Poll. ἡ ὑφὴ, ῆς, Plato. ἡ ἱςȣργία, ας, Theophr.
Thalamus, ὁ θάλαμος, ȣ, Plut.
Theatralis, e, θεατρικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ȣ, Vitruv.
Theatrum, τὸ θέατρον, ȣ, Dem. in theatrum produco, θεατρίζω, N. T.
Theca, ἡ θήκη, ης, Xen.
Thema, τὸ θέμα, ατος, Plut.
Theologia, ἡ θεολογία, ας, Plato.
Theologicè, θεολογικῶς.
Theologicus, θεολογικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.
Theologus, ὁ θεολόγος, ȣ, Plato.
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, Euclid.
Theoreticus, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν, Plut. θερμαὶ πηγαὶ, Diod. Sic.
Theſaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
Theſaurus, ὁ θησαυρὸς, ȣ̃, Ariſtot. theſaurum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in theſauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.
Theſis, ἡ θέσις, εως, Ariſtot.
Thorax, ἡ θώραξ, ακος, Ariſtot.
Thronus, ὁ θρόνος, N. T.
Thureus, ὁ ϗ ἡ λιβανώδης, εος.
Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, Philo.

Thus, ὁ λίβανος, Theophr.
Thymus, ὁ θύμος, Diosc.
Thyrsus, ὁ θύρσος, Plut.
Tiara, ἡ τιάρα, Herodot.
Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. *fistula*, ὁ αὐλὸς, ȣ, Cl. Alex.
Tibiale, ἡ κνημὶς, ίδος, Athen.
Tibialis, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, αὐλητικὸς, ἡ, ὸν; arundo, κάλαμος, Theophr.
Tibicen, ὁ αὐλήτης, ȣ, Lucian. ὁ αὐλῳδὸς, ȣ, Athen. ὁ χοραύλης.
Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, Lucian.
Tigillum, τὸ δοκίδιον.
Tignum, ἡ δοκὸς, ȣ, Aristoph. transversarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, Hesych.
Tigrinus, τίγρινος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ιδος, Ælian.
Tilia, ἡ φίλυρα, Herodian.
Tiliaceus, φιλύρινος, ίνη, ινον, Ælian.
Timeo, φοβέομαι, Dem. Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Confer *Metuo*.
Timidè, περιδεῶς, Dem.
Timiditas, ἡ δειλία, Dem. ἡ ἀτολμία, id.
Timidus, δειλὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ȣ, id.
Timor, ὁ φόβος, ȣ, Dem. τὸ δέος, εος, id. Confer *Metus*.
Tinctilis, βαπτικὸς, ἡ, ὸν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, Plato.
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, Theophr. ἡ χρῶσις.
Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, Theophr.
Tineosus, ὁ ϗ ἡ σητόβρωτος, ȣ, N. T.
Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ȣ, Hippocr.
Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, Diosc. χρώζω, Aristot. χρώζω, id.
Tinnio, κωδωνίζω, Athen. βομβέω.
Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, ȣ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, Plut.
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. ἡ πλαταγὴ, ῆς, Diod. Sic. τὸ κρόταλον; tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
Titillatio, ὁ γαργαλισμὸς, ȣ, Plato. ὁ γάργαλος, ȣ, Lucian.
Titillo, γαργαλίζω, Ceb. Theb. ὑποκνίζω.
Titio, ὁ δαλὸς, LXX.
Titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως; oris, seu linguæ, ὁ τραυλισμὸς, ἡ τραυλότης, Plut.
Titubatio, ἡ δόνησις, εως.
Titubo, ὑποσκελίζομαι, Plut. παραφέρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλομαι, Plut. πλανάομαι ἐν λόγῳ, Herodot.
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.
Toga, ἡ τήβεννος, Dion. Hal. ἡ τηβέννη, ης, Plut. candidata, λαμπρὰ, Polyb. pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, id. togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, Dem.
Togatus, ὁ ϗ ἡ τηβεννοφόρος, ȣ.
Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, Lucian. φορητὸς, ἡ, ὸν, Chrys. ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, Dem. ὑπομονητέος, έα, έον, Isocr. τλητὸς, ἡ, ὸν.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
Toleranter, φιλοπόνως, Isocr. καρτερικῶς, Chrys.
Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀνάσχεσις, εως, Plut. τὸ καρτερικὸν, ȣ, Dion. Hal. ἡ καρτερία, ας, Dem. ἡ τλῆσις.
Tolero, καρτερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαι τι, id. Confer *Patior*.
Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.
Tollo, αἴρω; manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἴρομαι τὰ ἱςία, Plut. vocem, ἐπαίρω φωνὴν, Dem. mensam, αἴρω τράπεζαν, Bud. aliquid è medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσȣ, Dem. *educare*, infantem, ἀναλέσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζω, Philo. puerum è medio, ἀφανίζω παῖδα, Isocr.
Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Athen.
Tomentum, τὸ γνάφαλον, ȣ, Lucian.
Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.
Tomus, ὁ τόμος, Laërt.
Tondeo, κείρω; comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, Lucian.
Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, Aristot. τὸ βρόντημα, ατος, Æschyl.
Tono, βροντάω,
Tonsillæ, τὰ περιάσθμια, ων, Ruff. αἱ ἀντιάδες.
Tonsor, ὁ κȣρεὺς, έως, Plut. ὁ κορσεὺς.
Tonsorius, κȣρικὸς, ἡ, ὸν, Polyb.
Tonstrina, τὸ κȣρεῖον.
Tonstrix, ἡ κȣρεύτρια, ας, Plato.
Tonsura, ἡ κȣρὰ, ᾶς, Plato. ἡ πέξις.
Tonus, ὁ τόνος, ȣ, Quinctil.
Toral, τὸ περίκλινον, ȣ.
Torcular, ὁ ληνὸς, ȣ, LXX. τὸ σαφυλοβολεῖον, ȣ, Isæus.
Tormentum, ἡ βάσανος, Isocr. τὸ βασανιςήριον, Themist. ἡ ςρέβλη, Philo. bellicum, πετροπόμπη; tormentis coactum confiteri, ςρεβλȣ́μενον ἐξειπεῖν, Lucian. subjicio aliquem, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare, et pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν ϗ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, Ælian.
Tormina, οἱ ςρόφοι, ων, Diosc. ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, ςροφάομαι, idem.
Torminosus, ςροφȣ́μενος, ένη, ενον, Diosc.
Tornator, ὁ τορευτὴς, ȣ, Plut.
Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, Plato. ἡ τορεία, ας, id.
Torno, τορεύω, τορνεύω, Theoph.
Tornus, ὁ τορνὸς, ȣ, Theogon.
Torosus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης. Gal.
Torpedo, *piscis*, ἡ νάρκη, ης, Plato.
Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr.
Torpeo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνέω, Dem.
Torpesco, ναρκάω, Al. Alphr.
Torpidus, ὁ ϗ ἡ ναρκώδης, εος.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, Chrys. ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr. ἡ νάρκησις, εως, Gal.
Torquatus, ὁ ϗ ἡ ςρεπτοφόρος, ȣ, Suid.
Torqueo, ςρέφω, aliquid, τὶ, Dem. γυρέω τι, *exanimo torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, Plut. ςρεβλόω τινὰ, Dion. Hal.
Torquis, τὸ περιτραχήλιον, ȣ, Plut. ὁ ςρεπτὸς, ȣ, Ælian. τὸ ςρόφιον, ȣ, Herodot.
Torrefacio, φρύγω, Lucian.
Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, ȣ, Hesych.
Torrens, ὁ χείμαῤῥος, ȣ, Lucian. ὁ χειμάῤῥȣς, ȣ, LXX. ἡ χαράδρα.
Torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. καυματίζω, N. T.
Torridus, καπυρὸς, ὰ, ὸν, Diosc.
Torris, ὁ δαλὸς, ȣ, Athen.
Torsio, ἡ ςρέψις, εως.
Tortè, ἐςραμμένως.
Tortilis, e, ςρεπτὸς, ἡ, ὸν, Eurip.
Tortor, ὁ βασανιςὴς, ȣ, Dem. ὁ δημόκοινος.
Tortuosus, ςρεβλὸς, ἡ, ὸν, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἑλικοειδὴς.
Torvè, ταυρικὸν; video, βλέπω, Aristoph. τιτάνικον βλέπω, Lucian. ὑπόδρα.
Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, ȣ.
Torus, ἡ ςιβὰς, άδος; genialis, ἡ παςὰς, άδος, γαμήλιος, Chrys.
Torvus, βλοσυρὸς, ὰ, ὸν; ἀγριωπὸς, ἡ, ὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ δεινωπὸς.
Tot, τοσȣ̃τοι, αὗται, αὖτα; et tanta perfeci, ϗ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, Isocr. obsides, quot coloni, τοσȣ̃τοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, Isocr. τοσȣ̃τοι, ὅσοι, id. τοσȣ̃τοι, ὁπόσοι, id.
Totidem, ἴσοι, αι, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, Aristot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, Dem.
Toties, τοσαυτάκις, Joseph.
Totus, ὅλος, η, ον, Dem. in aliquâ re, ἐν τινὶ, Aristot. πᾶς ἐν τινι, Dion. Hal.
Toxicum, τὸ τοξικὸν, Diosc.
Trabalis, e, ὁ ϗ ἡ δοκώδης, εος.
Trabea, ἡ ἁλȣργὶς, ίδος, Plut.
Trabeatus, a, um, ἁλȣργίδα ἀμπεχόμενος.
Trabs, ἡ δοκὸς, ȣ, Diod. Sic.
Tractibilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐμεταχείριςος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ εὐπειθὴς.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, Dion. Hal.
Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.
Tractim, ἐπισεσυρμένως.
Tracto, χειρίζω, Polyb. ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσιν τινι, Dem. negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, id. aliquem contumeliosè, ὑβριςικῶς χράομαι τινι, Dem. duriter, αἰκίζομαι τινι, Isocr.
Traditio, ἡ παράδοσις, εως, Thuc.
Trado, παραδίδωμι; aliquem alicui, τινὰ τινι, Herodot. oblivioni, λήθη, Lucian. literis, γραφῇ, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντὸς τινι πράγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτὸν τινι, ὥσπερ μαθητὴν, idem. hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ, Synes. tradunt historici, ἱςορȣ̃σι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνȣς, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδοται, Isocr.
Traduco, διάγω; tempus, χρόνον, Xen. exercitum, ςρατιὰν; imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διαβάλλω τινὰ, Plut. Confer *Obtrectlo*.
Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, Aristot. Confer *Interpretatio*, item *Obtrectatio*.
Tradux, ὁ ϗ ἡ ὑπόῤῥιζος, ȣ.
Tragicè, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῳδέω, Naz. decanto, τραγῳδέω, Dem.
Tragicus, τραγικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Tragœdia, ἡ τραγῳδία, ας, Plato.
Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, ȣ, Athen.
Tragula, τὸ ἀκόντιον, ȣ, Xen.
Traha, τὸ ἥλκηθρον, ȣ, Theophr.
Traho, ἕλκω; naso aliquem, τινὰ ῥινὸς, Lucian. currum, ἄγω ἅρμα, Herodian. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, id.
Trajectio, ἡ διάβασις, εως, Dem. ἡ πόρθευσις.
Trajectus, ὁ πορθμὸς, ȣ, Eur. τὸ δίαρμα, ατος, Polyb.
Trajicio, διαβάλλω; in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem oppositam, ἔκ τινὸς, πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιὸν, Diosc. mare, διαπεράω τὸ πέλαγος, Isocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημι τινὶ, id.
Traluceo, διαφαίνομαι, Aristot.
Trama, ἡ κροκὴ, ῆς, Plato.
Trames, ἡ τρίβος, ȣ, Xen. ὁ ςίβος.
Trano, διανήχομαι, Dion. Hal.
Tranquillè, ἀθορύβως, Diod. ἀταράκτως, Plut.
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, Just. Mart. ἡ γαλήνη, ης, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
Tranquillo, γαληνόω, Plut.
Tranquillus, ὁ ϗ ἡ ἄκυμος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ ἀκύμαντος, ȣ, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ȣ, Diod. Sic. ὁ ϗ ἡ ἀθόρυβος, ȣ, Plut. animo, ὁ ϗ ἡ εὔθυμος, ȣ, id. sum, γαληνίζω, id. animo, εὐθυμέω, id. Confer *Quietus*.
Trans, πέρα, *sequente Consona*; πέραν, *sequente Vocali vel Diphthongo*, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Confer *Ultra*.
Transactio, ἡ διάλυσις, εως; vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τȣ̃ βίȣ, Bas.
Transcendo, ὑπερβαίνω; turrim, τȣ̃ πύργȣ, Herodot. ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, Thuc. aliquid in aliquem, τὶ εἰς τινὰ, Paus.
Transcurro, μετατρέχω.
Transcursus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, Bas.
Transenna, ἡ σπλὴξ, γὸς, Plut. ἡ κιγκλὶς, ίδος, Chrys.
Transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπὶ τι, Isocr. urbem, διοδεύω πόλιν, N. T. saltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, Xen.
Transfero, μετάγω, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, Plut.
Transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινὰ τινι, Diosc. διελαύνω.
Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, Philo.
Transfiguro, μεταμορφόω, Philo.
Transfodio, διαπείρω, Diosc.
Transformo, μεταμορφόω, Philo.
Transfreto, διαπορθμεύω, Plut.
Transfuga, ὁ αὐτόμολος, ȣ, Isocr.
Transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquem, εἰς τινα, Lucian. ad hostes, πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς, Diod. Sic.

Transfugium,

Tranſfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.
Tranſfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, μεταβαίνω, Ariſtot. legem, παραβαίνω νόμον, N. T. ὑπερέχω.
Tranſgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, N. T. διάβασις, εως, Xen.
Tranſigo, διαπράττω τὶ, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διαλογοῦμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Syneſ.
Tranſilio, ὑπερβαίνω; aliquid de induſtriâ, τὶ ἑκὼν, Dem. διαπηδάω τι, Xen. legem, ὑπερπηδάω νόμον, Æſchin.
Tranſitio, ſeu Tranſitus, ἡ διάβασις, Xen. ἡ διέξοδος, Dion. Hal. ἡ δίοδος, Æſchin.
Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ μεταφορὰ, ἡ μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταςατικὸς, ἡ, ὸν.
Tranſmarinus, ὁ ϗ ἡ διαπόντιος, ου, Dion. H.
Tranſmigratio, ἡ μετανάστασις, εως, Dion. Hal.
Tranſmigro, μετοικέω, Dem. μετανίςαμαι, Philo.
Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſmitto, διαπέμπω; aliquid alicui, τι τινι, Thuc. aliquid negligendo, παραπέμπω τι, Dem. *tranſeo*, διαβαίνω τι, idem.
Tranſmoveo, μετακινέω, Them.
Tranſmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, Xen. ἡ μετάςασις.
Tranſmuto, μεταλλάττω; aliquid, τὶ, Thuc. μεταβάλλω τι, Ariſtot.
Tranſnomino, μετονομάζω, Philo.
Tranſpono, μετατίθημι, Plut. μετάγω.
Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſporto, μετακομίζω; ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινὰς, Iſocr. liberos et uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας ϗ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.
Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, Hom. τὰ σέλματα.
Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.
Tranſveho, idem quod *Tranſporto*.
Tranſverſus, ὁ ϗ ἡ ἐνδιάςροφος, ου, Nyſſ. ὁ ϗ ἡ περικάρσιος, Aret. πλάγιος, ία, ιον.
Tranſulto, idem quod *Tranſilio*.
Tranſumo, μεταλαμβάνω, Plut.
Tranſvolo, μεταπέτομαι, Lucian.
Treceni, ſeu Trecenti, τριακόσιοι, αι, α, Plut.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, Plut. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, Lucian.
Tremefacio, ἐκπλήττω, Dem. πτοέω.
Tremefactus, ὁ ϗ ἡ ἔντρομος.
Tremendus, φοβερὸς, ρὰ, ρὸν.
Tremiſco, ſeu Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut. τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμος, Plut. ὁ σεισμὸς.
Tremulus, ὁ ϗ ἡ τρομώδης, Plut. τρομερὸς, ρὰ, ρὸν.
Trepidanter, ἀποδεδειλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, Plut.
Trepido, τρέω, Plut.
Trepidus, ὁ ϗ ἡ περίφοβος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ περιδεὴς, έος, Iſocr.
Tres, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, Dem.
Triangularis, e, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Euclid.
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου, Euclid.
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, N. T. ἡ θλίψις.
Tribulis, ὁ φυλέτης, Dem. ὁ συμφυλέτης, Iſocr.
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου, N. T.
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, Dem. τὸ δικαςήριον, ου, Plut.
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, Dion. Hal.
Tribunitius, δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, Xiphil. poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, Dion. Hal.
Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ου, Dion. Hal. plebis, ὁ φύλαρχος, ου, Dem. ὁ δήμαρχος, ου, Plut. legionis, ςρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militaris, ὁ χιλίαρχος, ου, id.
Tribuo, νέμω, Herodian. alicui aliquid, ἀνατίθημι τινὶ τι, Dem. cauſſam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημι, τινι, Iſocr. honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, id. ſuum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάςῳ, Plato. ἀπονέμω ἑκάςῳ τὸ πρέπον, Ariſtot. Confer *Do*, *Largior*.
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, Dem. ἡ φρατρία, ας, id.
Tributarius, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, Dem. ὁ ϗ ἡ ὑποτελὴς, Dion. Hal.
Tributim, κατὰ φυλὰς.
Tributum, ὁ φόρος, ου, Dem. ἡ φορὰ, ᾶς; ἡ εἰσφορὰ, ᾶς; ἡ προεισφορὰ, ᾶς, id. ὁ δασμὸς, οῦ, Iſocr. pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimæ, τὸ τέλος ϗ δεκάται, id. ordinare, φόρους τάττειν, Iſocr. indico alicui, παρασκευάζω σύνταξιν τινι, Dem. impono alicui, προςάττω εἰσφορὰν τινι, Iſocr. exigo, πράττω φόρους, idem. εἰσπράττω φορὰν, idem. confero, ποιέομαι εἰσφορὰν, id. pendo, φόρον φέρω, idem. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, Iſocr. tributi exactio, ἡ τελωνεία, Dem. collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας; collector, ὁ δασμολόγος, ου, id. φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Tricæni, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plato.
Tricenteni, τριακόσιοι, αι, α, Herodot.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ ϗ ἡ τρικέφαλος, ου, Suid.
Triceſimus, τριακοςὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Tricies, τριακοντάκις, Plut.
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ου, Athen.
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, Cl. Al.
Triduum, τὸ τριήμερον, Ariſtot. ἡ τριημερία, LXX.
Triduanus, ὁ ϗ ἡ τριήμερος, ου, Gregor.
Triennis, ὁ ϗ ἡ τριετὴς, έος, Amm.
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος, Herodot.
Triens, τὸ τριτημόριον, ου, Ariſtot.
Trifariam, τρίχα, Herodot.
Trigæ, ὁ τρίιππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigeſimus, τριακοςὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, Plut.
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, Ariſtot.
Trigonalis, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Eucl.
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimeſtris, ὁ ϗ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, ὁ ϗ ἡ τριετὴς, έος, Naz.
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, οἱ ϗ αἱ τρεῖς, Ariſtot. τρισσὸς, ἡ, ὸν, Plato.
Tripartitò, τριμερῶς.
Tripartitus, ὁ ϗ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, τριπόδης, εος, Xen.
Tripes, ὁ ϗ ἡ τρίπους, οδος, Ariſtoph.
Triplex, τρισσὸς, ὸν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Ariſtot.
Tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.
Triplico, τρισσόω, Greg.
Triplus, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, Ariſtot.
Tripudio, χορεύω, Iſocr. ὀρχέομαι, Dem.
Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, οῦ, Dem.
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, ὁ ϗ ἡ τρίγωνος, ου, Eucl.
Triremis, ἡ τριήρης, εος, Dem.
Triſtis, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, Dem. ἀναρὸς, ὰ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ περίλυπος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, id.
Triſtitia, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ ἀθυμία, ας, idem. ἡ ἀχθηδὼν, όνος, Plato. ἡ ἀνία, triſtitiam adfero, ἀνιάω, Dem. triſtitiâ adficior, ἀνιάομαι, idem. Confer *Mœror*, *Mæſtitia*, *Ægritudo*.
Triticeus, πύρινος, ίνη, ινον, Dion. Hal.
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ, Philo.
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ, Xen.
Trituro, ἀλοέω, Plut.
Trivialis, ὁ τριοδίτης, ἡ τριοδῖτις, Philo.
Trivium, ἡ τρίοδος, ου, Lucian.
Triumphalis, θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Triumpho, θριαμβεύω; aliquem, τινὰ, Plut. ſecundum, θρίαμβον δεύτερον, idem. πομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ου, Plut.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ἡ, ὸν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία.
Trochlea, ἡ τροχαλία, Ariſtot. ἡ τροχηλία, Theophr.
Trophæum, τὸ τρόπαιον, Ariſtid. erigo, ἐγείρω, Herodian. ἵςημι, Iſocr.
Tropus, ὁ τρόπος, Ariſtot.
Trucidatio, ἡ σφαγὴ, Iſocr. ὁ φόνος.
Trucido, ἀποσφάττω, Dem. ἀποκτείνω, φονεύω.
Truculenter, ἀπηνῶς, Dem. ὠμῶς.
Truculentus, ὠμὸς, ἡ, ὸν, Dem. φονικὸς, ἡ, ὸν.
Trudo, ὠθέω, Plato.
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trulliſſo, κονιάω, Philoſtr.
Trunco, ἀκροτομέω τι, Xen. κορίζω τι, Theophr. κολάζω τι, id. ἀποκόπτω.
Truncus, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, οῦ, Ariſtot.
Truncus, ὁ κορμὸς, οῦ, Philo. τὸ ςέλεχος, εος, Theophr.
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, Dem. ἡ πλάςιγξ, γος, Plut. ὁ ζυγὸς, οῦ.
Trutino, ſeu Trutinor, ζυγοςατέω, Lucian. ςαθμάομαι, id.
Trux, φονικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. ὠμὸς, ἡ, ὸν.
Tu, σύ, Dem.
Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, Ariſtot. tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, Poll. tubâ cano, σαλπίζω, Athen.
Tuber, τὸ ὕδνον, ου, Plut.
Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, Plut.
Tuberoſus, ὁ ϗ ἡ φυματώδης, Hipp.
Tubicen, ὁ σαλπιςὴς, οῦ, Polyb. ὁ σαλπικτὴς, Diod. Sic. ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, Lucian.
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ου, Harmenop.
Tuburcinor, λαφύσσω, Hom.
Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, Plut. ὁ σίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τρίπτὴρ, ῆρος.
Tueor, προΐςαμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem. valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, Ariſtot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Iſocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, id.
Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ου, Plut. τὸ σκηνίδιον.
Tugurium, ἡ καλύβη, Thuc. ἡ ἔπαυλις, Æl.
Tuitio, ἡ διατήρησις, ἡ φυλακὴ.
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, id. τότε, ἡνίκα, id. tum, cum, ſeu cum, tum, τὰ μὲν τὰ δὲ, id. ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, Iſocr.
Tumefacio, παροιδίσκω, Aret. ἐποιδίσκω, Gal.
Tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι, Dion. Chryſ.
Tumeſco, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὁ ϗ ἡ ὀγκώδης, Xen. ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ προσώδης, Gal.
Tumor, ὁ ὄγκος, Gal. τὸ οἴδημα, Hipp.
Tumulo, θάπτω, Dem. Confer *Sepelio*.
Tumuloſus, λοφόεις, έσσα, εν, Naz.
Tumultuarius, θορυβητικὸς, ἡ, ὸν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, Xen. θόρυβον ποιέομαι, Dem. ταραχὴν ποιέω, Lucian.
Tumultuosè, τεθορυβωμένως, Xen.
Tumultuoſus, ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, εος.
Tumultus, ὁ θόρυβος, Thuc. ἡ ταραχὴ, Dem. tumultum excito, ταράττω, θόρυβον ποιέω, ταραχὴν ποιέομαι; oriri, θόρυβον γίγνεσθαι; accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει; tumultu refertus; θορύβου πλήρης, id.
Tumulus, ὁ γήλοφος, Dion. Hal. ὁ γεώλοφος, Philo. ὁ ὄχθος, Xen. τὸ χῶμα, Lucian. *ſepulchrum*, ὁ τύμβος. Confer *Sepulchrum*.
Tunc, τότε, Dem. τηνικαῦτα, Plut. demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, Plato.
Tundo, κόπτω, Ariſtot. capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανὸν, Syneſ. pectus roſtro, κολάπτω τὸ ἦτορ, Lucian.
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, Dem. cinctilis, εὔμιτρος, Moſch. fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, Herodian arboris, τὸ λέπος, εος, Lucian.
Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, Philo. τὸ χιτώνιον, Naz.
Turba, ἡ τύρβη, ης, Them. ὁ ὄχλος, ου, N. T. forenſis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι, Dion. Hal. *tumultus*, ὁ θόρυβος, ου, Dem.
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ὁ ταραγμὸς.

Turbatè,

Turbatè, τεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, N. T. ἡ ταραχὴ, Isocr.
Turbator, ὁ ταρακτὴς, ȣ; civitatis, ὁ ταραξίπολις, εως, Philo.
Turbidè, θολοειδῶς, Lucian.
Turbidus, θολερὸς, ὰ, ὸν, Diod. Sic. τεθολωμένως, Bas.
Turbinatio, ἡ ςρόμβωσις, εως.
Turbinatus, ὁ ϗ ἡ ςρομβώδης, Aristot.
Turbo, ταράττω, Dem. aliquem, διοχλέω τινὰ, ἐνοχλέω τινὰ, idem. aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, Aristot.
Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος, Aretæus, ὁ συσσεισμὸς, LXX. ὁ δῖνος, Plut. ἡ ζάλη, Phil.
Turbulentè, ταραχωδῶς, Plut.
Turbulentus, ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, Plut. ὁ ϗ ἡ θορυβώδης, ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ, Dem.
Turdus, ἡ κίχλη, Cl. Al.
Turgeo, οἰδαίνω, Bas. Confer *Tumeo.*
Turgidus, ὁ ϗ ἡ ἔξογκος. Confer *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, Plut. τὸ τέλος ἱππέων, Dion. Hal. turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ȣ, Zos.
Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, Dem. facie, ὁ ϗ ἡ εἰδεχθὴς, Plut. μοχθηρὸς ἰδεῖν, Æl.
Turpiter, αἰσχρῶς, et indignè aliquo, ϗ ἀναξίως τινος, Dem. et flagitiosè, ϗ πλεονεκτικῶς, id. κακοσχημόνως, Plato.
Turpitudo, τὸ αἶσχος, ἔος; faciei, τȣ̃ προσώπȣ, Xen. et probrum, αἰσχρὸν ϗ ὄνειδος, Dem. et contemptus, ἡ αἰσχύνη ϗ ἀδοξία.
Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, Herodian.
Turricula, τὸ πυργίον, ȣ, Lucian. ὁ πυργίσκος, ȣ, Sext. Emp.
Turris, ὁ πύργος, Xen. lignea, ὁ μόσσυν, υνος, Dion. Hal.
Turritus, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, Athen. ὁ ϗ ἡ εὔπυργος.
Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, Aristot.
Turunda, ὁ ψωμὸς, ȣ̃, Athen.
Tussicularis, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, Diosc.
Tussilago, τὸ βήχιον, Diosc.
Tussio, βήττω, Xen. χελύττω, Cl. Al. ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, Lucian.
Tussis, ἡ βὴξ, βηχὸς, Diosc.
Tutamen, τὸ προβόλαιον, Bas. τὸ πρόβλημα, ατος, Dion. Hal.
Tutè, ἀκινδύνως, Dem.
Tutela, ἡ ἐπιτροπεία, Dion. Hal. tutelam alicujus suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, idem. ἐπιτροπεύω τινὰ, idem. sub tutelâ esse, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, N. T. ἐπιτροπεύεσθαι, Dion. Hal.
Tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, Dion. Hal.
Tutò, ἀκινδύνως, Dem. ἀσφαλῶς, id.
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ȣ, Dion. Hal.
Tutor, προΐσαμαι, aliquem, τινὸς, Dem.
Tutus, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, ἔος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀκίνδυνος, ȣ, id.
Tuus, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, Dem. facies, ὄψις, id. σȣ̃, pater tuus, πατὴρ σȣ, μήτηρ σȣ, πρᾶγμα σȣ.
Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.
Tympanum, τὸ τύμπανον, ȣ, Athen.
Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ȣ.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, ȣ.
Typus, ὁ τύπος, ȣ, N. T.
Tyrannicè, τυραννικῶς, Isocr.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος, ȣ, Phalar.
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας, Plut.
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, Isocr.
Tyrannis, ἡ τυραννὶς; tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, Plut. adfecto, τυραννιάω, Suid. exerceo, τυραννεύω, Isocr. comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, Dem. obtineo, ἔχω, id. κατέχω, firmo adversus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρὺ τισι; conservo, διασώζω; non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, id.
Tyrannus, ὁ τύραννος, Dem. ὁ τυραννεύων, οντος, id. ὁ μονάρχης.
Tyro, ὁ ἀρχάριος, ȣ, Macar. ὁ νεοςράτευτος, ὁ νεοδαμώδης, Xenoph. *novellus discipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι Philo.
Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία.
Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, Athen.

V.

VACANTER, σχολαιῶς, Aristot.
Vacatio, *à negotiis*, ἡ σχολὴ, Aristot. à publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, Dem.
Vacca, ἡ δάμαλις, εως, Naz. ἡ βȣ̃ς, βοὸς, Isocr.
Vaccinium, ἡ seu ὁ ὑάκινθος, ȣ, Theophr. *aliis*, ὁ αἰγίλωψ, ωπος, id.
Vaccinus, βόειος, εία, ειον, Diosc.
Vaccula, τὸ βοΐδιον, Athen.
Vacerra, ὁ πάσσαλος.
Vacellatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, Plut.
Vacillo, παραφέρομαι, Plato. σφάλλομαι, Plut. ἀςατέω, N. T.
Vaco, σχολάζω; alicui rei, πρὸς τινι, Aristot. ἐν τινι, Xen. ἀποσχολάζω ἐν τινι, Aristot. σχολὴν ποιέομαι πρὸς τι, Xen. culpâ, ἀναίτιος εἰμὶ, Dem. ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, Plut. σχολάζω ἀπὸ τινὸς, vacuus sum ab omni re, κενὸς εἰμὶ πάντων, Xen. vacat mihi disc ȣ, σχολὴ γε ἐμοὶ ἐςὶ μανθάνειν, id.
Vacuefacio, κενόω, Theophr.
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω, Theophr.
Vacuus, κενὸς, ὴ, ὸν, aliquâ re, τινὸς, Xenoph. ὁ ϗ ἡ διάκενος, ȣ, Aristot.
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως; desero, φυγοδικέω, Dem. obeo, ἀντιδικέω, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, id.
Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, Plut. εἶμι, βαίνω.
Vador, δίκην ἀναδέχομαι, Dem.
Vadosus, διαβατὸς, ὴ, ὸν, Lucian.
Vadum, ὁ πόρος, ȣ, τὸ διαβατὸν μέρος τȣ̃ ποταμȣ̃.
Væ, οὐαὶ! vobis, ὑμῖν, N. T.
Vafer, ὁ ϗ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ, Dem. δεινὸς, ὴ, ὸν, id.
Vafrè, πανȣ́ργως, τεχνικῶς.
Vafrities, ἡ πανȣργία, ας, Dem.
Vagabundus, πλάνος, η, ον, Dem. ὁ πλάνης, ητος, id. ἀλώμενος, ένη, ενον, Isocr.
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, Thuc. ἡ πλάνη, ης, Dem. ἡ ἄλη.
Vagè, πλανητικῶς, σποράδην.
Vagina, ὁ κολεὸς, ȣ̃, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, Hes.
Vagio, κλαυθμυρίζομαι, Max. Tyr. κνύζομαι, Dion. Hal. μινυρίζω.
Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, ȣ̃, Plato. ὁ κνυζηθμὸς, ȣ̃, Athen.
Vagor, πλανάομαι, Aristot. ἀλάομαι, peregrè cum liberis et uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων ϗ γυναικὸς, Dem.
Vagus, idem quod *Vagabundus.*
Vah! φεῦ, virum, ἀνδρὸς, Xenoph.
Valdè, σφόδρα; turbor, ἐκταράττομαι, Dem. malè me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, laudo, ὡς δύνατον μάλιςα ἐπαινέω, id. λίαν, Dem. κομιδῆ, Lucian. μεγαλῶς, Herodian.
Valedico, ἀποτάττομαι; alicui, τινὶ, N. T. χαίρειν ἐάω, Plut. ἔῤῥωσαι φράζω τινι, Dem. χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, Plut.
Valeo, ὑγιαίνω, Dem. ῥώννυμαι, Thuc. possum, δύναμαι, Dem. talentum, ἰσχύω τάλαντον, Polyb. δύναμαι τάλαντον, Aristot. Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε, Lucian.
Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ȣ, Hieron.
Valetudinarius, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, εος, Plut. καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, Aristot. ἡ εὐρωςία, ας, Bas. *mala*, ἡ ἀῤῥωςία, ας, Dem. τὸ ἀῤῥώςημα, ατος, id. Confer *Sanitas*, et *Morbus.*
Valgus, βλαισὸς, ὴ, ὸν, Gal.
Validè, σφόδρα, Dem. ἰσχυρῶς. Confer *Valdè.*
Validus, ἐῤῥωμένος, ένη, ενον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔρωςος, ȣ, id. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, id. Confer *Sanus*, item *Fortis.*
Vallaris, e, ἑρκεῖος, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, εος, Philo. ὁ αὐλὼν.
Vallo, περιβάλλω; urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, Xenoph. aliquid, ἀποςαυρόω τι, Thuc.
Vallum, τὸ πρόφραγμα, ατος, Polyb. τὸ χῶμα, ατος, Dem. τὸ χαράκωμα, ατος, id. ὁ χάραξ.
Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, Dion. Hal.
Valor, *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. Confer *Pretium.*
Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, Eustath.
Vanè, ματαίως, Plat. μάτην, id.
Vanesco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, Plato. ἡ ματαιολογία, ας, N. T.
Vaniloquus, ὁ ϗ ἡ ματαιολόγος, ȣ, N. T. κενολογῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν, Plut.
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, N. T. ἡ ἀνεμώνη, ης, Lucian.
Vanno, λικμάω, Philo.
Vannus, ὁ λικμὸς, ȣ̃, LXX.
Vanus, μάταιος, αία, αιον; labor, πόνος, Plato. κενὸς, ὴ, ὸν, Dem. homo, πνευματόφορος ἄνθρωπος, LXX.
Vapidè, ἀτμωδῶς.
Vapidus, ὁ ϗ ἡ ἀτμώδης, εος.
Vapor, ὁ ἀτμὸς, ȣ̃, Diod. Sic.
Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, ȣ̃.
Vaporo, ἀτμίζω, Hesych. ἀναθυμιάζω.
Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ȣ, sc. οἶνος, Alciphron.
Vapulo, τύπτομαι, Plut.
Variatio, ἡ ποικίλσις, εως, Plato. ἡ παράλλαξις.
Varico, seu Varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicosus, ὁ ϗ ἡ κιρσώδης, εος, Hippocr.
Varicula, τὸ κιρσίδιον, ȣ.
Variè, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποίκιλσις, Plut.
Variego, ποικίλλω, Eur.
Varietas, ἡ ποικιλία, ας, Isocr. ἡ πολυειδία.
Vario, ποικίλλω, διαποικίλλω τι, Isocr.
Varius, ποικίλος, η, ον, Dem. αἰόλος, η, ον.
Varix, ὁ κιρσὸς, ȣ̃, Gal.
Varus, ῥαιβὸς, ὴ, ὸν, Poll.
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, ȣ̃, Dion. Hal. ὁ ὅμηρος, ȣ, Plat. vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, id. constituo alicui, καθίςημι τινι, Dem. accipio, λαμβάνω, Plut.
Vas, τὸ ἄγγος, εος, Aristot. τὸ ἀγγεῖον, ȣ, fictile, ὀςράκιον, ȣ, Diosc. argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, Dion. Hal. aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, Dion. Chrys. evacuo è vase, ἐξαγγίζω, Hippocr. in vas defundo, καταγγίζω, Diosc. aliud vas transfundo, μεταγγίζω, id.
Vasculum, τὸ σκευάριον, ȣ, Plut. τὸ ἀγγείδιον, brevis sive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύςομον, idem.
Vastatio, ἡ πόρθησις, εως, Dem. ἡ ἀνάςασις, idem, ἡ ἐρήμωσις, εως, N. T.
Vastator, ὁ πορθητὴς.
Vastè, ὑπερμεγέθως, ὑπερφυῶς.
Vastitas, ἡ ἐρημία, ας, *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμέγεθος.
Vasto, πορθέω, domos, οἰκίας, Xen. urbes, ἀναςάτȣς ποιέω τὰς πόλεις, Isocr. καταςρέφομαι τὰς πόλεις; vi, βίᾳ, id. vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, Plut.
Vastus, ὁ ϗ ἡ ἀνάςατος, Isocr. *valdè magnus*, ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, Xen.
Vates, ὁ μάντις, εως, Isocr. ὁ προφήτης, ȣ, N. T. ὁ χρησμολόγος, ȣ, Thuc. verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, Philo. falsus, ὁ ψευδοπροφήτης, ȣ, N. T.
Vaticinatio, ἡ μαντεία, ἡ προφητεία, N. T.
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, Lucian. τὸ μαντεῖον, ȣ, Thuc
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, Lucian. χρησμῳδέω, Lucian. θεμιςεύω, Plut. θεσπίζω, Philo. vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, ὸν, Ælian. μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, id.
Vaticinus, μαντῷος, η, ον, Plut.

Uber,

Uber, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, Herodian. Confer *Fertilis*.
Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, Plut. uber præbeo, θηλὴν παρέχω, id.
Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, Dion. Hal. ἡ εὐθηνία, ας, id. *copia*, ἡ ἀφθονία, ας, Dem. Confer *Fertilitas*, item *Copia*.
Ubertim, ἀφθόνως, Xen. εὐπόρως, Dem.
Ubi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, Dem. ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, idem. ὅπου, ἐκεῖ, Chryf. ubi omnia audiveritis, i. e. *postquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, Dem. ubi terrarum feu gentium, οὗ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, Xen. ubi primùm illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.
Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτὲ γῆς, Synef.
Ubilibet, feu Ubivis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὁπουδὴ ποτέ.
Ubique, πανταχοῦ, intereffe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, Dem.
Udus, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τόπος, Diofc. ἔνυγρος τόπος, idem. ὁ ϗ ἡ κάθυγρος, ου, Hipp.
Ve, ἤ, firmior, juftiorve, βεβαιότερος, ἢ δικαιότερος, Dem.
Vecordia, ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, ας, idem. ἡ παραφροσύνη.
Vecors, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐκφρὼν, όντος, id. ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, Ifocr.
Vectigal, τὸ τέλος, εος, Dem. ὁ δασμὸς, οῦ, Ifocr. exerceo, δασμὸν ἀπάγω, Plut. pendo, φόρον τελέω, N. T. Confer *Tributum*.
Vectigalis, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, έος, Dem.
Vectio, ἡ ὄχησις, εως, Hefych. ἡ φορὰ, ᾶς, ἀγωγὴ, ῆς, Suid.
Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωστὴρ, ῆρος, id. τὸ μοχλίον, ου, Lucian. ὁ μόχλος, ὁ ὀχεὺς, έως, Diod. Sic.
Vecto, ὀχέω, Ariftoph.
Vector, ὁ ἐπιβάτης, Xen. ὁ ἔποχος, id.
Vectorius, κομιστικὸς, ή, όν.
Vectura, ἡ ὄχησις, ἡ κομιδὴ, Ifocr. vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, Poll.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.
Vegetus, ὁ ϗ ἡ εὐθαλὴς, έος; ἀκμαῖος αία, αῖον, Plut. ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, vegeto corpore effe, εὐσωματέειν, Ariftoph.
Vehemens, σφοδρὸς, ά, όν, Dem. δεινὸς, ή, όν, idem.
Vehementer, δεινῶς, Ariftot. σφόδρα, id.
Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, Ariftot.
Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, Plut.
Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, Plut. ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.
Veho, ὀχέω, ἄγω; frumentum, σῖτον, Dem. vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. afino, ἐποχέομαι ὄνῳ, Herodian.
Vel, ἤ, Dem. Confer *Sive*.
Velabrum, τὸ βήλαβρον, Dion. Hal.
Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα, τὸ ἔλυτρον, ου, Lucian.
Velarium, τὸ παραπετάσμα.
Velatura, ἡ πορθμεία, ας, Plato.
Veles, ὁ ἀψίμαχος, ου, Polyb.
Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, Xiph. ἡ μελέτη, ης, Ariftid. ὁ ἀκροβολισμὸς.
Velitor, ἀψιμαχέω, Plut. ἀκρογολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως, Dion. Hal.
Vellicatio, ὁ τιλμὸς, οῦ, Aret. τὸ κνίσμα, ατος, Suid. ἡ ἀπόκνισις, εως, Theophr.
Vellico, ἀποκνίζω, Athen. pro accufare, διασύρεσθαι.
Vello, τίλλω, comam, ου, κόμην, Dion.
Vellus, τὸ κώδιον, ου, Lucian. ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, Diod. Sic.
Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, Herodian. σκεπάζω τι, Xen.
Velocitas, τὸ τάχος, Dem. ἡ ὀξύτης, ητος.
Velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, ὠκέως, Gal.
Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, Dem. ταχινὸς, ή, όν, Ariftot.
Velum, τὸ ἱστίον, ου, Plut. ἡ ὀθόνη, ης, Lucian. contrahere, τὴν ὀθόνην στεῖλαι, id.

Velut, ὡς, Dem. ὡσανεὶ, idem. Confer *Sicut*, *Quemadmodum*.
Vena, ἡ φλὲψ, εβὸς, Xen. argenti, φλὲψ ἀργυρίτις, ιδος, Ariftid. metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, Diod. Sic. aquæ, φλὲψ πηγῆς, Philo. venam feco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, Arr. venæ fectio, ἡ φλεβοτομία, ας Gal.
Venabulum, τὸ προβόλιον, ου, Xen.
Venalis, ὠνητὸς, ή, όν, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, Plut. res venales, τὰ ὤνια, ων, Dem.
Venalitium, τὸ πωλητήριον, Lucian.
Venalitius, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, Plut.
Venaticus, ἀγρευτικὸς, ή, όν, Euft. κυνηγετικὸς, ή, όν, Plut. θηρευτικὸς, ή, όν, Xen.
Venatio, ἡ ἄγρα, ας, Plut. ἡ κυνηγεσία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ου, id.
Venator, ὁ θηρευτὴς, οῦ, Max. Tyr. ὁ κυνηγέτης, ου, Plut.
Venatorius, ἀγρευτικὸς, ή, όν, Euftath. θηρευτικὸς, ή, όν, κυνηγετικὸς, ή, όν, Plut.
Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος, Xen.
Venatus, ûs, ἡ κυνηγεσία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ου, Plut.
Vendibilis, ὠνητὸς, ή, όν, Ifocr. ὁ ϗ ἡ πράσιμος, ου, Xen.
Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, Dem. τι, id. ἐξιδιόω τι, Ifocr.
Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, Plato. *oftentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως, Æfchin.
Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, Plato. ἡ διάπρασις, εως, Plut. ἡ ἀπεμπολή.
Vendito, πιπράσκω, Thuc. ἀπεμπολέω, Lucian. *oftento*, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτὸν τινι, Plut.
Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, Plato. ὁ πράτης, ου, Ifæus. ὁ πωλητής.
Vendo, πιπράσκω, pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiofius, πωλέω τι τεχνικώτερον, Ifocr. parvo, τὶ ὀλίγου; longè infra juftum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας; veritatem pecuniâ, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρημάτων, Dem. me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινι, id.
Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, Theocr. ἡ φάρμακις, ιδος, Ariftoph.
Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, Phil. ἡ φαρμάκευσις, εως, Plato. veneficio lædo feu adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, Plato.
Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, οῦ, Plato. ὁ φαρμακεὺς, έως, Synef. ὁ φαρμακὸς, οῦ, Plato.
Veneficus, φαρμακευτικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης, εος, Diofc.
Venenatus, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης.
Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, Plato. Confer *Venenum*.
Venenum, τὸ φάρμακον, ου, Diofc. do feu porrigo alicui, δίδωμι τινι, Dem. bibo, πίνω, idem. veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, Plato.
Veneo, πωλέομαι, Lucian. πιπράσκομαι, Xen.
Venerabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ου, Baf. ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, ου, Herodian,
Veneratio, ἡ σέβασις, εως, Plut. ὁ σεβασμὸς, οῦ, id. ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. ἡ αἴδεσις.
Venereus, ἀφροδίσιος, ία, ιον, Plato.
Veneror σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, Xen. Deum, αἰσχύνομαι Θεὸν, Dem. amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, id. aliquem omni obfervantiâ, θεραπεύω τινα πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.
Venia, ἡ συγγνώμη, Dem. ἡ ὄνεσις, εως, idem. τὸ ἔλεος, εος, Dem. et mifericordiâ dignari aliquem, συγγνώμης ϗ χάριτος ἀξιοῦν τινα, id. veniam rogo fenectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, Ifocr. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινι, idem. confequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, Dem. nullam confequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, id.
Venialis, συγγνωστὸς, ή, όν, Lucian.
Venio, ἥκω, è domo, οἴκοθεν, Dem. ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, Plato. ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, Dem. ab aliquo, παρά τινος, id. ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, Æfchin.

Venor, θηρεύω; vulpes, ἀλώπεκας, Plut. voluptates, ἡδονὰς, Ifocr. lucrum, κέρδος; auras, αὔρας, Xen. aliquid, ἀγρεύω τι, idem. honorem, τιμὴν, Phalar.
Venter, ἡ κοιλία, ας, Galen, ἡ γαστὴρ, ρὸς, id. imus, τὸ ὑπογάστριον, ου, Poll. ventri deditus, ὁ γαστρίδουλος, ου, Baf. γαστρὸς ἥττων, Ælian. ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, Herodian.
Ventilabrum, τὸ πτύον, Xen.
Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.
Ventilo, λικμάω, LXX. ἐνλικμάω, Philo.
Ventofus, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης, εος, Laërt. ὁ ϗ ἡ ὑπηνέμιος, ου, Baf. ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, Naz. ὁ ϗ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἄνθρωπος πνευματόφορος, LXX.
Ventrale, τὸ περιγάστριον, ου, τὸ προγαστρίδιον, ου, Lucian.
Ventriofus, feu Ventrofus, ὁ ϗ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ προγάστωρ, ορος, Lucian.
Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ου, Plato.
Ventus, ὁ ἄνεμος, ου, Ariftot. vehemens, πολὺς, Dem. gravis, μέγας, id. fecundus, πλησίστιος, Lucian. ἡ οὐρία, ας, Plato. oritur noctu, γίγνεται νυκτὸς, Dem. perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, id. vento expofitus, ὁ ϗ ἡ προσήνεμος, ου, Xenoph vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, N. T. ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, ibid. vento fecundo utor, οὐριοδρομέω, Diod. Sic. fecundo vento, ἐξ οὐρίας, Ariftot, deftituor, ἀπουρέω, Polyb. qui fit, οὔριος, ια, ιον, Theophr.
Venundo, πωλέω, Dem. Confer *Vendo*.
Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.
Venuftas, τὸ κάλλος, εος, Dem. ἡ εὐκοσμία, ας, Xenoph. ἡ ἐπαφροδισία, ας, App. Confer *Pulchritudo*, *Elegantia*.
Venuftè, χαριέντως, Ifocr. κεχαρισμένως, id.
Venuftus, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, εος, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ἐπαφροδίσιος, ου, Xen. χαριεῖς.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον, ου, Diofc.
Vepres, ἡ ἄκανθα, ης, Diofc.
Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, Euftath.
Ver, τὸ ἔαρ, ρος, Ariftot. fub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, εἰς νέωτα, Dion. Hal. vere, ἐν ἦρι, id. ἔαρος, Diofc. ineunte, ἅμα ἦρι, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνεαρίζω, Plut.
Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ου, Diofc.
Verax, ἀληθινὸς, ή, όν, Ifocr. ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, idem.
Verbafcum, ὁ φλόμος, ου, Ariftot.
Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ης.
Verber, ἡ πληγὴ, ῆς, Xen. τὸ αἴκισμα.
Verberatio, ἡ αἰκία, ας, Dem. ὁ αἰκισμὸς, οῦ, idem.
Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, Ifocr. τύπτω τινα, Dem. μαστιγόω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ου, Plut.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbofitas, ἡ πολυλογία, ας, Plato.
Verbofus, ὁ ϗ ἡ πολυλόγος, Xiph. ὁ ϗ ἡ περιλφραδὴς, Cl. Al. ἀμετροεπής.
Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, Dem. τὸ ἔπος, εος, Thuc. ἡ λέξις, εως, Plut. ad verbum, κατὰ λέξιν, id. verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliquâ re, περί τινος, Plato. ὑπέρ τινος, Ifocr. ad aliquem, πρὸς τινὰ, Ifocr. διαλέγομαι περί τινος, Dem. verbi gratiâ, λόγου χάριν, Theophr. ut Homeri verbis utar, ἵνα ϗ καθ' Ὅμηρον εἴπω, Lucian. bona verba quæfo! εὐφήμιστον, εὐφήμει, Lucian. verbis et re ipsâ, λόγῳ ϗ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lycurg.
Verè, ἀληθῶς, Dem. ἀληθὲς, id. ὄντως.
Verecundè, εὐλαβῶς, Dem. αἰδημόνως, Plut.
Verecundia, ἡ αἰδὼς, όος, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ἡ αἰσχύνη.
Verecundor, αἰδέομαι, Xen. αἰσχύνομαι.
Verecundus, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, Ariftot. ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, Dem. αἰσχυντηλὸς, ή, όν, Plut.
Veredarius, ὁ πτερηφόρος, ου, Plut.
Verendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος.
Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem ne, τινὰ μὴ, Plato.

Plato. ut δέδοικα, ὡς ἔχω, Xen. ὅπως μὴ, Isocr. ne, ὀκνέω μὴ, Dem. dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, Lucian. εὐλαβέομαί τι, Isocr.
Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, Thuc.
Vergiliæ, αἱ πλειάδης, ων.
Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, Theophr. συντείνω πρός τι, Aristot. εἴς τι, Isocr. βρίθω ἐπί τι, Plut.
Verisimilis, εἰκὼς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, Plato. πιθανὸς, ὴ, ὸν, Dem.
Verisimiliter, πιθανῶς.
Verisimilitudo, τὸ πιθανὸν, ἡ πιθανότης, Plut.
Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, Dem. τὸ ἀληθὲς, έος, idem. veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν, expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, id. sectari, ἀλήθειαν διώκειν; ostendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος; demonstrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἔκ τινος, idem. aperire, ἀποφαίνεσθαι, Isocr. invenire alicujus, εὑρίσκειν τινὸς, Dem. in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι; deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας; aberrare à veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας; veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν; violare, λυμαίνεσθαι; vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ; pervertere, διαστρέφειν τἀληθὲς, id.
Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.
Vermiculor, σκωληκόομαι, Theophr.
Vermiculus, σκωλήκιον, ου, Athen.
Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.
Vermino, seu Verminor, σκωληκιάω, Diosc.
Verminosus, ὁ ϗ ἡ σκωληκώδης, εος.
Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.
Verna, ὁ οἰκοτρίψ, ιβος, Philo. ὁ ϗ ἡ οἰκοτραφὴς.
Vernaculus, ὁ ϗ ἡ οἰκογενὴς, έος, Aristot. ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος, ου, Thuc.
Vernilis, δουλικὸς, ὴ, ὸν, Plut.
Verno, ἐαρίζω, Philo. ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, Diosc.
Vero, δὲ, Dem. tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, id.
Verpa, seu Verpus, ὁ ψωλὸς, οῦ, Aristoph.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην.
Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
Verrinus, χοίριος, ία, ιον, Gal.
Verro, κορέω, Philo. domum σαρόω οἰκίαν, N. T.
Verruca, τὸ μυρμήκιον, Aet. verrucis infestor, μυρμηκιάω, LXX.
Verrucosus, ὁ ϗ ἡ ὀχθώδης, εος, Diosc.
Versabilis, ὁ ϗ ἡ περίακτος, ου, Athen.
Versatilis, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, Plut.
Versatio, ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, Arist.
Versicolor, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, Plato.
Versiculus, τὸ στιχίδιον, Plut.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψωδέω.
Versio, ἡ στροφὴ, ῆς, Poll. ex unâ linguâ in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, Plut.
Versipellis, ὁ ϗ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, Dem.
Verso, περιάγω, Plato.
Versor, διατρίβω, in honestis studiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliquâ re, ἔν τινι, Isocr. ἐπί τινι, id. γίγνομαι ἔν τινι, Isocr. in magnâ paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, Xen.
Versura, ἡ στροφὴ, ῆς, Poll. pecuniæ, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, Plut.
Versus, ὁ στίχος, Plut. τὸ μέτρον, Dem. et numeri, μέτρα ϗ ῥυθμοὶ, Isocr. aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, Dem. elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, Iambici, τὰ ἰαμβεῖα, id.
Versus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, Xen.
Versutè, πανούργως, Poll.
Versutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.
Versutus, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, Dem. ὁ ἀγκυλομήτης.
Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ου, LXX. ὁ ἀστράγαλος.
Vertex, *capitis*, ἡ κορυφὴ, ῆς, Xen montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, Philo.
Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ου, Plut.
Vertigo, ὁ ἴλιγγος, Plut. ὁ ἶλιγξ, γος, Diod. tenebricosa, ὁ σκοτοδῖνος, Hipp. ἡ σκοτοδινία, Plato. vertigine corripior, ἰλιγγιάω, Them. σκοτοδινιάω, Philo.
Verto, δινέω, Aristot. aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, Dem. in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, id. aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, Thuc. omnia sursùm deorsùm ἄνω ϗ κάτω ποιέομαι πάντα, Dem. nescio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην, Xen. benè vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, Athen.
Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, Herodot.
Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, Greg.
Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ου, Xen.
Vervex, ὁ κριὸς τομίας, seu ἐκτετμημένος.
Verum, ἀλλὰ, Dem. Confer *Sed.*
Verus, ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, Dem. ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, id. ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ἔτυμος; vera et æqua, τὰ ἀληθῆ ϗ δίκαια, Dem. et convenientia, ϗ καθήκοντα; verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, τἀληθῆ εἰπεῖν, χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, id. Confer *Veritas.*
Vesania, ἡ ἀβελτερία, Dem. ἡ παραφροσύνη.
Vesanus, ὁ ϗ ἡ ἀβέλτερος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ παράφρων.
Vescor, ἐσθίω, Xen. formicæ vescuntur seminibus, σπέρματα ἐστὶ δεῖπνον μυρμήκων, Ælian. Confer *Edo.*
Vesica, ἡ κύστις, εως, Gal. ἡ φῦσα.
Vesicula, τὸ κυστίδιον, ἡ κύστιγξ, γος, Hipp.
Vespa, ὁ σφὴξ, κὸς, Aristot. vesparum sedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, id. examen, ἡ σφηκία, Plut.
Vespera, ἡ ἑσπέρα, Dem. ἡ ὀψία, N. T. ubi vespera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.
Vesperascit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, Xen.
Vespere, seu Vesperi, δειλῆς, LXX. πρὸς ἑσπέραν, Plato. ἑσπέρας οὔσης, Dem. ἑσπέρας γινομένης, Xen. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, id.
Vespertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, Aristot.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὴ, ὸν, δειλινὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Vesperugo, ὁ ἕσπερος, Aristot.
Vespillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, LXX. ὁ νεκροφόρος.
Vester, ὑμέτερος, έρα, ερον; civis, πολίτης, Dem. pater, πατὴρ ὑμῶν, N. T.
Vestiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.
Vestiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, Lucian.
Vestibulum, τὸ πρόθυρον, LXX. τὸ προπυλαῖον, Plato. τὸ πρόπυλον, Herodian.
Vestigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, Poll.
Vestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἰχνεία.
Vestigium, τὸ ἴχνος, εος, Galen. τὸ ἴχνιον, Xen. pedis, τὸ βῆμα, ατος, N. T. vestigiis consequor, ἰχνάομαι, Plut. insisto, ἰχνεύω, Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι, Naz. κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, Chrys. è vestigio, παραχρῆμα, Dem.
Vestimentum, idem quod *Vestis.*
Vestio, ἀμφιάζω, Macar. ἱματίζω, N. T.
Vestis, seu Vestitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, Dem. τὸ ἱμάτιον, ου, idem. τὸ θοιμάτιον, ου, idem. τὸ ἀμφίεσμα, ατος, Lucian. τὸ ἔσθημα, ατος, Ælian. fluxa, ἐσθὴς παρηωρημένη, Herodian. rustica, στολὴ ἀγριῶτις, Philo. lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, Chrys. τριβώνιον φαῦλον, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, Dem. facere, ποιεῖν ἱμάτιον; exuere, ἐκδύειν θοιμάτιον; corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον; dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, id. veste ejusmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, Ælian. vestibus splendidis superbire θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, id.
Vestras, ὑμεδαπὸς, οῦ, Suid.
Veteramenta, τὰ καττύματα, ων, Lucian.
Veteranus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, Dem. miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, Plut.
Veterasco, παλαιόομαι, Gal. γηράσκω.
Veterator, ὁ πανοῦργος, Dem.
Veteratoriè, πανούργως, Poll.
Veteratorius, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, Aristot.
Veternosus, ληθαργικὸς, ὴ, ὸν.
Veternus, ἡ ληθαργία, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, Diosc.
Veto, κωλύω, Xen. Confer *Prohibeo.*
Vetula, ἡ πρεσβῦτις, ιδος, Lucian. ἡ γυνὴ γραῦς, Dem. πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, τὸ γραΐδιον, id.
Vetulus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, Plut. Confer *Antiquus.*
Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ου, Lucian. Confer *Senex.*
Vetus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, Aristot. Confer *Antiquus.*
Vetustas, ἡ παλαιότης, ητος, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, ητος, Paus.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. Confer *Antiquus.*
Vexatio, ἡ ἐπήρεια, Dem. ἡ κάκωσις.
Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, Philo. ὁ λυμαντὴρ.
Vexillarius, seu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, Poll.
Vexillum, τὸ σημεῖον, Thuc. ἡ σημαία, Plut.
Vexo, ἐπηρεάζω, Plut. σκύλλω, N. T. κακόω. ταλαιπωρέω.
Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, Dem. urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, Max. Tyr. publica, ὁδὸς δημοσία; regia, ἡ ἁμαξιτὸς, οῦ, Xen. angustior et altior, ὁδὸς στενοτέρα ϗ μετεωροτέρα, Dem. recta, ὀρθὴ, id. tuta, ἀσφαλὴς; viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω; monstro alicui, δείκνυμί τινι; patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναί τινι; ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν; ingredi aliquam, πορεύεσθαι τινὰ; declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς ϗ δικαίας ὁδοῦ, idem.
Vialis, ὁδιαῖος, αία, αῖον.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι, Bas.
Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ου, Dem. do, ἐφοδιάζω, Herodot.
Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ου, Lucian. ὁ ὁδίτης.
Viatorius, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, Herodot.
Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, Galen.
Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, Aristot.
Vibrissæ, αἱ τρίχες ῥινὸς.
Vibro, ἀναπάλλω, Aristot. κραδαίνω.
Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.
Vicanus, ὁ κωμήτης, ου, Dion. Hal.
Vicarius, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τεταγμένος.
Vicatim, κωμηδὸν, Diod. Sic. κατὰ κώμας, Plut.
Vicesimus εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Vicia, ἡ βικία, ας, Geop.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, seu Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, Aristot. ὁ γειτνίασις, εως, Plut. in viciniâ, ἐκ γειτόνων, Lucian.
Vicinus, ὁ ϗ ἡ γείτων, ονος, Plut. γειτνιακὸς, ὴ, ὸν, Joseph. ὁ ϗ ἡ πρόσοικος, Plut. sum, γειτονέω, Plato. γειτνιάω, Herodot. sum morti, Χάρων ἔδακέ με, Lucian.
Vicis alicujus, ἀντί τινος, Xen. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινος, Lucian. alicujus rei præsto, παρέχω τάξιν τινὸς, Diosc. vice versa, ἐκ περιτροπῆς, Philo. κατὰ διαδοχὴν, Plato.
Vicissim, ἀμοιβαίως, Bud. κατὰ διαδοχὴν, Plato. ἐκ περιτροπῆς, Philo.
Vicissitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, Plato. ἡ καταλλαγὴ, ῆς, Aristot. ἡ περιτροπὴ, ῆς, Philo. ἡ ἀμοιβὴ.
Victima, τὸ σφάγιον, Dem. τὸ θῦμα, ατος, id. τὸ ἱερεῖον, id. offero victimam, προσάγω θυσίαν, Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, prosterno victimas καταβάλλω ἱερεῖα, id.
Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen. ὁ θύτης, Herodian.
Victito, σιτέομαι, aliquâ re, τινὸς, Aristot.
Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, Dem. ὁ νενικηκὼς, ότος, id. ὁ κρατήσας, αντος, id.
Victoria, ἡ νίκη, ης; honesta et conveniens, καλὴ ϗ προσήκουσα, Dem. injustè parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, idem. victoriam obtineo seu reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην ἄρομαι, Dion. Hal. victoriâ rectè uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem. victoriæ præmium, νικητήριον, ου, Xenoph. νικητήριον ἆθλον, Plato.
Victoriosus, ὁ ϗ ἡ καλλίνικος, ου, Dem.
Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.
Victus, ûs, ὁ βίος, ου, Dem. ἡ σίτησις, εως, idem. ἀφ' ὧν ζῇ τις, idem. victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ, Dem. colligo ex aliquâ re, συλλέγω ἔκ τινος, idem. quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliquâ re, πορίζομαι

ῥίζομαι βίον ἔκ τινος, id. sufficientum suppedito alicui, βίον ἱκανόν παρέχω τινί, id. δίδωμι σίτησιν τινι, idem. dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτόν τινι, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, Dem.
Viculus, τὸ κωμίδιον, ȣ, τὸ κώμιον, ȣ, Plut.
Vicus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ἡ ῥύμη.
Videlicet, δηλάδη, Dem.
Video, aliquid præfens, ὁράω τι παρὼν, Dem. et circumfpicio, σκοπέω τι ᾧ ὁράω, id. aliquem, βλέπτω εἰς τινα, Dem. πρὸς τινα, Ifocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινός. Ariftot. Confer *Intueor*, *Specto*.
Videor, δοκέω, καταφαίνομαι, Dion. Hal. videtur mihi, φαίνεταί μοι, id. δοκεῖ μοι, Dem.
Vidua, ἡ χήρα, ας, Plut. fum, χηρεύω, Dem. ἡ εὐνίς.
Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.
Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, Thuc.
Viduo, χηρόω, ἀποςερέω.
Viduus, ὁ χῆρος, ȣ, Epiphan. fum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.
Vieo, λυγίζω, Poll.
Vietor, ὁ λυγιςὴς, ȣ.
Vietus, ὁ ᾧ ἡ ὑπέρακμος, ȣ, Chryf.
Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλέτῳ, Herodian. fanus fum, εὐσθενέω, Dem. θάλλω.
Vigefco, ἐπακμάζω.
Vigefimus, idem quod *Vicefimus*.
Vigil, ὁ ᾧ ἡ ἄϋπνος, Lucian. ὁ ᾧ ἡ ἄγρυπνος, id.
Vigil, *Subft.* ὁ φρυρὸς, Thuc. ὁ ἐγρήγορος, ȣ, LXX.
Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, Baf. ἐπιμελῶς.
Vigilantia ἡ ἀγρυπνία, Xen.
Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, Ariftot.
Vigilo, ἐγρηγορέω, Ariftot. ἀγρυπνέω, LXX.
Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.
Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, Ariftot. ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.
Vilefco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω, Xen. Confer *Contemno*.
Vilis, φαῦλος, η, ον, Dem. ὁ ᾧ ἡ εὐτελὴς, έος, id. pretii, ὁ ᾧ ἡ εὔωνος, ȣ, id.
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, Xen. ἡ εὐτέλεια; mercium, ἡ εὐωνία, ας, Poll.
Villa, ἡ κώμη, ης, Dem. ἡ αὐλὴ, ῆς, Dion. Hal. τὸ χωρίον, ȣ, Dem. ἡ ἔπαυλις, εως, Plut. τὸ ἐπαύλιον, ȣ, id.
Villaris, ἐπαυλικὸς, ὴ, ὸν.
Villica, ἡ ἀγρονόμος, ȣ.
Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ȣ, ὁ αὐλήτης.
Villofus, λάχνος, η, ον, Suid. ὁ ᾧ ἡ τριχώδης.
Villum, τὸ οἰνάριον, ȣ, ὁ οἰνίσκος, ȣ, Athen.
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ȣ, Theophr.
Vimen, ἡ λύγος, ȣ, Euft. ἡ οἰσύα, ας, id.
Viminalis, e, feu Vimineus, οἰσύϊνος, ίνη, ινον, Lucian. λύγινος, ίνη, ινον, id.
Vinaceus, ὁ ᾧ ἡ οἰνώδης, εος, Plut.
Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, Ariftot.
Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.
Vinarius, οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, Athen. cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος, Xen. taberna, οἰνοπώλιον, ȣ.
Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ȣ.
Vincibilis, e, νικητὸς, ὴ, ὸν.
Vincio, δέω τινὰ, Dem. δεσμέω τινὰ, N. T. catenis, ἁλύσεσι, ib περιβάλλω τινὰ, Plut.
Vinco, νικάω, copias univerfas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palam aliquem, ἐκ φανερȣ̃ κρατέω τινὸς; virtute, non fortunâ, νικάω δι' ἀρετὴν, ȣ̓ διὰ τύχην; facilè aliquos terrâ marique, κρατέω τινῶν ῥαδίως κατὰ γῆν ᾧ κατὰ θαλάσσαν, id. hoftes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, Ifocr. prælio equeftri, ἱπποκρατέω, Dem. aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας ταπεινὸν ποιέω τινὰ, Ifocr. et fupero aliquos, κρατέω ᾧ περιγίγνομαι τινῶν, Dem. verbis, κρατέω ᾧ περίειμι λόγῳ, id.
Vinctura feu Vinctus, ûs, ὁ δεσμὸς, ȣ̃, Plut.
Vinculum, ὁ δεσμὸς, Plut. in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ. Dem. παραδίδωμι τινὰ εἰς δεσμωτήριον, ȣ, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον; minari, προλέγειν δεσμὸν; vinculorum reum effe, ἔνοχον δεσμȣ̃ γίγνεσθαι; id. damnari vinculis, προτιμᾶσθαί τινι δεσμȣ̃, id. Confer *Carcer*.
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, ȣ̃, Plut.
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, ȣ̃.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, Plut.
Vindex, ὁ ἔκδικος, ȣ, Lucian. ὁ τιμωρὸς, ȣ̃, Philo.
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chryf. ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.
Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, Dion. Hal.
Vindico, τιμωρέω, Dem. aliquem, ἀμύνομαί τινα, Plato πρὸς τινὸς, Plut. aliquem ab aliquâ re, ἀπαλλάττω τινὰ τινος, Ifocr.
Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, ȣ, Dion. Hal.
Vinealis, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, Ariftot.
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελȣργὸς, ȣ̃, Poll.
Vinolentia, ἡ μέθη, ης, Dem. ἡ οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ὁ ᾧ ἡ πάροινος, ȣ, Plut. ὁ ᾧ ἡ φιλοίνος, ȣ, id.
Vinofus, ὁ ᾧ ἡ οἰνώδης, εος, Plut.
Vinum, ὁ οἶνος, ȣ, Dem. copia vini, οἴνȣ πλῆθος, idem.
Viola, τὸ ἴον, Ariftot.
Violabilis, βιαςὸς, ὴ, ὸν.
Violaceus, ὁ ᾧ ἡ ἰώδης, εος, Diofc.
Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ᾶς, Theophr.
Violatio, ὁ βιασμὸς, ȣ̃, Dem.
Violator, ὁ βιαςὴς, ȣ̃, Naz.
Violens, feu Violentus, βίαιος, αία, αιον, Plut. ὁ ᾧ ἡ ὄβριμος.
Violenter, βιαίως, et infolenter debacchari in aliquem, ᾧ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, Dem.
Violentia, ἡ βία, et importunitas alicujus, ᾧ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, Dem.
Violentus, vide *Violens*.
Violo, βιάζομαι, et injuriâ adficio aliquem, ᾧ ὑβρίζω τινὰ, Dem. aliquem, πλημμελέω εἰς τινὰ, Ifocr. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Ifocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuò datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίςεις, id.
Vipera, *mas*, ὁ ἔχις, εως, Plato. *fœmina*, ἡ ἔχιδνα, ης, Galen.
Vipereus, feu Viperinus, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.
Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ȣ, τὸ ἐχείδιον, ȣ, Suid.
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, Dem. optimus, ἄριςος, id. bonus et honeftus, καλὸς κἀγαθός, idem. probatus, τέλειος, id. præftans, σπȣδαῖος; prudens, νȣ̃ν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαςὸς, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντελέω εἰς ἄνδρα, Ifocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, Dem.
Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, Symm.
Vireo, θάλλω, Xen. χλοάζω.
Virga, ἡ ῥάβδος, ȣ, Xen.
Virgeus, ῥάβδινος, ίνη, ινον.
Virginalis, παρθενικὸς, ὴ, ὸν, Athen.
Virgineus, παρθένειος, εία, ειον, Eurip. ornatus, ἡ κεροκοσμία, ας, Cl. Al.
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.
Virgo, ἡ παρθένος, ȣ, Xen. ἡ κόρη.
Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ȣ, τὸ ῥαβδίον, ȣ.
Virgultum, τὸ θραύσανον, Phav. τὸ φρύγανον.
Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ȣ.
Viridarium, ἡ ἀλωὰ, ᾶς.
Viridis, χλωρὸς, ὰ, ὸν, Plut.
Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, Plut.
Virido, χλωραίνω, Soph.
Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.
Virilis, ἀνδρικὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ ᾧ ἡ ἀνδρώδης, εος, Ifocr. ἀνδρεῖος, α, ον, Xen.
Virilitas, ἡ ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρείως, Xen.
Viritim, κατ' ἄνδρα, Dem.
Virofus, idem quod *Venenofus*.
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίςων ἐπαίνων ἀξία, Dem. excellens, mirifica, πολλὴ; perfecta, παντελὴς; integerrima et firmiffima, γνησιωτάτη ᾧ βεβαιοτάτη; et bonitas, ᾧ καλοκἀγαθία, ας; virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν; appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας; majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι; exerceo, ἀσκέω, Ifocr. oftendere alicui, ἐνδείκνυειν τινὶ, virtute præftare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, id. majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, id.
Virulentus, ὁ ᾧ ἡ ἰώδης, έος.
Virus, ὁ ἰὸς, ȣ̃, Plut.
Vis, ἡ δύναμις, εως, Dem. τὸ κράτος, εος, id. plur. *Vires*. ἡ ἰσχὺς, ύος, id. vim infero feu facio, βιάομαι, Plato. habeo maximam, δύναμιν μεγίςην ἔχω, Ifocr. adipifcor, κτάομαι, id. ἰσχύω, Antiph. vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, Ifocr.
Vifceratio, ἡ κρεονομία, ας.
Vifcidus, feu Vifcofus, a, um, ὁ ᾧ ἡ ἰξώδης, εως, ὁ ᾧ ἡ γλοιώδης.
Vifcum, ὁ ἰξὸς, ȣ̃, Plut. ἡ ἰξία, ας, Theophr. vifco aves capto, ἰξεύω; captans vir, ὁ ἰξευτὴς, ȣ̃; fœmina, ἡ ἰξευτρία, ας, Plut.
Vifcus, τὸ σπλάγχνον, ȣ, N. T. τὸ ἔντερον.
Vifibilis, ὁρατὸς, ὴ, ὸν, Dem. θεατὸς, ὴ, ὸν, id.
Vifio, ἡ ὅρασις, εως, Plut.
Vifito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, Herodian.
Vifo, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, Ifocr.
Vifum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.
Vifus, ûs, ἡ ὄψις, εως, Dem.
Vita, ὁ βίος, Dem. ἡ ζωὴ, Ariftot. ἡ βιοτὴ, Xen. univerfa, βίος πᾶς, Dem. honoratior, ἐντιμώτερος; illuftriffima, λαμπρότατος; moderata et temperans, σώφρων ᾧ μέτριος; tranquilla et quieta, ἡσύχιος ᾧ ἀπράγμων; calamitofa, δυςυχὴς, id. privata, ἴδιος; ante acta, βεβιωμένος; præfens, παρὼν; reliqua, λοιπὸς; vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, id. inftituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, Ifocr. vivere feu degere aliquam, βιȣ̃ν τινα, Dem. ζῆν τινα, traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείςων ἀγαθῶν; exigere non ignaviter, διατελεῖν ȣ̓ ῥαθυμȣ̃ντα; conterere in aliquâ re, διατρίβειν πρὸς τινι; confervare, σώζειν, idem. commutare cum morte, μεταλλάττειν, Ifocr. finire, τελευτᾶν, idem. τὴν τελευτὴν τȣ̃ βίȣ ποιεῖσθαι, Dem. fub finem vitæ, περὶ τὴν καταςροφὴν τȣ̃ βίȣ, Ælian.
Vitalis, ὁ ᾧ ἡ ζώσιμος, Al. Alphr. ζωτικὸς, ὴ, ὸν, Theophr. βιωτὸς, ὴ, ὸν, Plato. ὁ ᾧ ἡ βιώσιμος.
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγὴ.
Vitellus, ἡ λέκιθος, ȣ, Ariftot.
Viteus, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, Ariftot.
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ȣ, Ariftoph.
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, ȣ̃, Diofc.
Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ȣ, Dem.
Vitiligo, συκοφαντέω, Dem.
Vitio, καταισχύνω, φθείρω, fœminam, γυναῖκα, Lyf.
Vitiosè, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Ifocr.
Vitiofitas, ἡ κακία, ας, Dem.
Vitiofus, φαῦλος, η, ον, Dem. κακὸς, ὴ, ὸν, id.
Vitis, ἡ ἄμπελος, ȣ, Ariftot. ἡ οἴνη.
Vitifator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, ἡ κακία, Dem. τὸ ἁμάρτημα, Ifocr. vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, id.
Vito, εὐλαβέομαι, fodalitium, τὴν συνȣσίαν, Ifocr. διαφεύγω τι, id. Confer *Fugio*.
Vitreus, ὑαλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, Lucian. ὑάλινος, ίνη, ινον, N. T.
Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, Poll.
Vitrum, ὁ vel ἡ ὕαλος, ȣ, Lucian. ἡ ὕελος, ȣ, Diod. Sic.
Vitta, ἡ ταινία, Plato. τὸ ἀνθέμιον, LXX.
Vitula, ἡ μόσχος, N. T. ἡ δάμαλις, εως, Lucian.
Vitulinus, ὁ ᾧ ἡ μόσχειος, ȣ, Xenoph.
Vitulor, εὐφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μόσχος, LXX. τὸ μοσχάριον, id.
Vituperabilis, ὁ ᾧ ἡ ἐπίψογος, ȣ, Diod. Sic. ὁ ᾧ ἡ ἐπονείδιςος, ȣ, Dem. μωμητὸς, ὴ, ὸν.
Vituperatio, ἡ μέμψις, Dem. ἡ ἐπιτίμησις, id.
Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, Ifocr. ὁ ψέκτης, ȣ, Plato.
Vituperium, ὁ ψόγος, Plut. ὁ ὀνειδισμὸς.
Vitupero, ψέγω aliquem, τινὰ, Plato. διαψέγω τινὰ, Plut. ἐπιτιμάω τινὶ, Dem. μέμφομαι τινὶ, id.

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Ariſtot. ἡ εὐζωΐα.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ȣ.
Vivax, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, Lucian. ὁ ϗ ἡ εὔζωος, Theophr.
Viverra, ἡ ἴκτις, ιδος, Ariſtot.
Vividus, ὁ ϗ ἡ ἔμβιος, ȣ, Theophr. ἀκμαῖος, α, ον.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ὁ ϗ ἡ ζωοφόρος.
Vivo, βιόω; longo tempore, πολὺν χρόνον, Dem. beatè, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, Iſocr. feliciùs, εὐτυχέςερον βίον βιόω, idem. ſecurè, ζάω ἀσφαλῶς, idem. tranquillè, ζάω ῥαθύμως, id. ſimpliciter et ut natura fert, ζάω ἁπλῶς ϗ ὡς πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως; modeſtè, κοσμίως; quovis modo, ὁπωσῦν; militari modo, ςρατιωτικῶς τὸν βίον; belluarum more, θηριωδῶς, id.
Vivus, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔμψυχος, et adhuc vigens, ϗ νῦν ὤν, idem. ζωός, ἡ, όν, Xen.
Vix, μόγις, Iſocr. ſervi ferrent, μόλις ἂν οἱ δῦλοι καρτερήσειαν, id.
Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, Hippocr.
Ulcero, ἑλκόω, Xen. ἑλκοποιῶ.
Ulceroſus, ὁ ϗ ἡ ἑλκώδης, εος, ἡλκωμένος, ένη, ένον, N. T.
Ulciſcor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, Plut. aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινός, N. T. aliquem præclarè, ἀμύνομαι τινὰ καλῶς, Iſocr.
Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, Plato.
Ulcuſculum, τὸ ἑλκύδριον, ȣ, Plut.
Uliginoſus, ὁ ϗ ἡ ἰκματώδης, εος,
Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, Heſych.
Ullus, ὁ, ἡ τις, τὸ τι.
Ulmarium, ὁ πτελεὼν, ῶνος.
Ulmeus, ὁ ϗ ἡ πτελεώδης, Heſych.
Ulmus, ἡ πτηλέα, ας, Dioſc.
Ulna, ἡ ἀγκάλη, N. T. ἡ ἀγκαλὶς ἴδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis geſto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, Xen. qui adhuc geſtatur, ὁ ϗ ἡ ὑπάγκαλος ἔτι, Dion. Hal. menſura, ἡ ὠλένη, ης, Poll.
Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, Strabo, ὁ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.
Ulteriùs, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, Iſocr.
Ultimò, ἐσχάτως, Plut.
Ultimus, ἔσχατος, η, ον, Plato. ὕςατος, άτη, ατον, id. τελευταῖος, αία, αῖον, id.
Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, N. T. ἡ ἀμύνη.
Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, ȣ, Greg. ὁ τιμωρός.
Ultra, πέρα; nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plato. modum, πέρα τȣ μέτρȣ, Dem. ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, Ariſtot. ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, Plut. quam par eſt, μᾶλλον τȣ δέοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Iſocr.
Ultrò, ἑκȣσίως, Dem. ἑκȣσία, id. ἑκόντ', id.
Ultroneus, ἑκȣσίος, ία, ίον, Dem. ἑκὼν, όντος, id.
Ulva, φῦκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ ἀγώλιος, ȣ, Ariſtot.
Ululatus, ûs, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς, Dion. Hal.
Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, Philo.
Umbella, τὸ σκιάδιον, ȣ, Poll. ἡ σκιαδίσκη, ης, Athen. τὸ ἐφεςρίδιον, ȣ, Lucian.
Umbilicalis, ſeu Umbilicaris, ὁ ϗ ἡ ὀμφαλώδης, Ariſtot.
Umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ἡ, όν, Athen.
Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, ȣ, Plato.
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ȣ, Suid.
Umbra, ἡ σκιὰ, ᾶς, Dem.
Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, Plut. τὸ σκέπασμα.
Umbraticus, Umbratilis, e, Umbroſus, ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, Plut. σκιερὸς, ὰ, όν, Xen. σκιαρὸς, ὰ, όν, Plato, umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, id.
Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, Lucian.
Umbroſus, a, um, vide *Umbraticus.*
Unà, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, Dem. ὁμȣ τινὸς, Xen.
Unanimis, ὁ ϗ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ϗ ἡ ὁμογνώμων, ονος, Xen.
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ἡ ὁμόνοια, Dem.
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, Xen.
Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, Plut. ἡ ὀγκία.
Uncialis, e, ὀγκιαῖος, αία, αῖον.
Unciatim, κατ' ὀγκίας.
Uncinulus, τὸ ἀγκιςρίδιον, ȣ.
Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila.*
Unctio, ἡ χρίσις, Suid. τὸ ἄλειμμα, ατος, Diod. Sic. ἡ ἄλειψις, εως, Plut.
Unctor, ὁ ἀλείπτης, ȣ, Plut.
Unctorius, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.
Unctura, idem quod *Unctio.*
Uncus, τὸ ὄγκινον, ȣ, τὸ ἄγκιςρον, ȣ.
Unda, τὸ κῦμα, ατος, Lucian.
Undabundus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, Ariſtot. undabundum reddo, κυματόω, Lucian. mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
Undè, ὅθεν, indè ordiuntur, unde potiſſimum iſta confici queant, ἐντεῦθεν ποιȣ̃νται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιςα συςῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, Dem. in hoc ſunt intenti, undè vitam poſſunt ſuſtentare, τȣ̃το σκοπȣ̃σιν, ὁπόθεν, —— undè igitur iſtis commeatus ſuppeditabitur? πόθεν δὴ τȣτοις ἡ τροφὴ γεγνήσεται; undè niſi? πόθεν ἄλλοθεν, ἢ; undè illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτȣ ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, id.
Undecies, ἑνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.
Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.
Undecimus, ἑνδέκατος, άτη, ατον, Plut.
Undecumque, ſeu Undelibet, ὅθεν ȣ̃ν.
Undeviginti ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, ſeu εἴκοσι ἑνὸς δέοντος; undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα; unde quadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα; &c. *Viger.* Confer *Duodeviginti.*
Undevigeſimus, ἑνὸς δέοντος εἰκοςὸς, ἡ, όν; undetrigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοςὸς, ἡ, όν, &c.
Undiquaque, ſeu Undique, πανταχόθεν; utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Iſocr. aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῆ περιςοιχίζεσθαι τινα, Dem.
Undo, κυμαίνω.
Undoſus, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, Ariſtot.
Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ȣ, Theophr.
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliquâ re, τὶ τινὶ, Xen. χρίω τὶ τινὶ, id.
Unguentarius, ὁ μυρεψὸς, Athen. ὁ μυροπώλης.
Unguentarius, μυρεψικὸς, ἡ, όν, Plut. μυρηρὸς, ὰ, όν, vas, ἄγγος, Poll.
Unguentum, τὸ μύρον, ȣ, Athen. τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, Clem. Alex.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ȣ.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, Gal. ungues præcido, ὀνυχίζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίςαμαι, Ariſtoph.
Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, Xen.
Unicè, μοναχῶς, Ariſtot.
Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, Ariſtot.
Unicus, μόνος, η, ον, Xen. μοναχὸς, ἡ, όν, id.
Unigena, ſeu Unigenitus, ὁ ϗ ἡ μονογενὴς, έος Plato.
Unio, ὁ μαργαρίτης Ælian. τὸ μάργαρον, Pauſ.
Unitas, ἡ μονὰς, άδος, Plut. ἡ ἑνότης, ητος, Apoll. Tyan.
Univerſalis, καθολικὸς, ἡ, όν.
Univerſè, ὅλως, Dem.
Univerſitas, τὸ πᾶν, ἡ ὁμὰς, άδος, Theophr. Academia, ἡ Ἀκαδημία, Plut.
Univerſus, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, id. σύμπας, ασα, αν; in univerſùm, σύμπαν, Iſocr.
Uniuſmodi, ὁ ϗ ἡ μονότροπος, ȣ, Plut.
Unoculus, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ȣ, Ammon. ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ȣ, Plut.
Unquam, ποτὲ; ſi unquam aliàs nunc certè, εἴπερ ποτὲ, ϗ νῦν, Dem. aliàs unquam, ἄλλοτε πώποτε; omnia, quæ unquam ſperavi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, id.
Unus, εἷς, μία, ἕν, Dem. aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, Plut. volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βȣ́λομαι, Dem. tria encomia, unum alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν δεύτερον δὲ τρίτον δὲ, Iſocr.
Unuſquiſque, Unuſquiſlibet, Unuſquivis, πᾶς ἕκαςος, πᾶσα ἑκάςη, πᾶν ἕκαςον, Ariſtot. δὶς ἕκαςος, μία ἑκάςη, ἓν ἕκαςον, Iſocr.
Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ȣ̃.
Vocabulum, ἡ λέξις, εως, Lucian.
Vocalis, φωνήεις, εσσα, εν; animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plato. ὁ ϗ ἡ εὔφωνος, ȣ, Dem.
Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, Dem. Phal.
Vocaliter, εὐφώνως, Poll.
Vocatio, *ad cœnam, in jus,* ἡ κλῆσις, εως, Xen. Ariſtoph.
Vocativus, κλητικὸς, ἡ, όν, caſus, πτῶσις, Gramm.
Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian.
Vociferatio, ἡ κραυγὴ, Xen. ὁ κεκραγμὸς, Plut. ἡ βοή.
Vociferor, κράζομαι, Xen. κραυγάζω, N. T. βοάω, Dem. et clamito, βοάω ϗ κράζω, id.
Vocula, τὸ λεξίδιον, i. e. *parva vox,* τὸ φωνίδιον.
Vola, τὸ θέναρ, αρος, Al. Aphr. τὸ γύαλον, Euſtath.
Volatilis, πετεινὸς, ἡ, όν, Ariſtot. πτερόεις, εσσα, εν.
Volatus, ûs, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.
Volens, ἀσμενος, ένη, ενον, Iſocr. ἑκȣ́σιος, ία, ιον, Dem.
Volenter, ἀσμένως, Iſocr.
Volo, as, πέτομαι, Plut. ἵπταμαι, trans ſeu per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, Ælian.
Volo, vis, βȣ́λομαι; aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quod quis vult, ea ſibi fingit, ὃ βȣ́λεται, τȣ̃θ' ἕκαςος ϗ οἴεται, idem. non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναι τινὸς, Iſocr. mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τȣ ἰδεῖν τι, Dem. benè alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινὰ, Iſocr.
Volſella, τὸ τριχολάβιον, ȣ, Aet.
Volubilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔςροφος, ȣ, Plut.
Volubilitas, ἡ εὐςροφία, ας, Plut. ἡ εὐτροχία.
Volucer, ſeu Volucris, πετεινὸς, ἡ, όν, Ariſtot. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.
Volucris, *avis,* ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, Dem.
Volumen, τὸ ἔνειλημα, ατος, Joſ. liber, τὸ βιβλίον, ȣ, Plut.
Voluntariè, ἑκόντι, Iſocr. ἐθελοντὴν, Herodot. ἐθελοντηδὸν, Thuc. ἐθελοντι, Plut. ἑκȣσίως, Dem. ἑκȣσία, idem.
Voluntarius, ἑκȣ́σιος, ία, ιον, Dem. ἑκὼν, όντος, *fœm.* ἑκȣσα, ης, id.
Voluntas, ἡ βȣ́λησις, εως, Dem. τὸ βȣ́λημα, ατος, N. T. τὸ θέλημα, ατος, ἡ θέλησις, εως, bona et vita moderata, χρηςὴ προαίρεσις ϗ βίος σώφρων; recta, τὸ εὖ βȣ́λεσθαι; voluntatem ſuam prodere; ἐνδείκνυσθαι τὸ βȣ́λεσθαι ποιεῖν τι; voluntatem ex re aliquâ percipere, λαβεῖν τὸ βȣ́λημα τινὸς παρά τι; concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βȣλήσει τινὸς, parere voluntati alicujus; πείθεσθαι τοῖς βȣλήμασι τινὸς, id adverſari voluntati alicujus, ἐναντιȣ̃σθαι τῷ βȣλήματι τινὸς, id.
Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τὶ, Xen.
Volupe, ἡδὺ; eſt poſſidere divitias, ἐςὶ τὸ ἔχειν χρήματα, Xen.
Voluptariè, ἡδονικῶς.
Voluptarius, ἡδονικὸς, ἡ, όν, Ceb. Theb.
Voluptas, ἡ ἡδονὴ, et delectatio, ϗ χάρις, Dem. ϗ ῥαςώνη, id. eximia, ὑπερβάλλȣσα, Iſocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παραύτικα, id. utilitati prorſus contraria, τῷ συμφορȣ̃ντι παντάπασιν ἐναντία, id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαι τινὰς ἡδονὰς, Dem. amare, ἀγαπᾶν, id. ſequi, ſectari, venari, θηρεύειν, Iſocr. creare alicui, ποιεῖν τινι Dem. comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, id. adferre alicui, φέρειν τινὶ; capere, precipere, habere, ἔχειν, id. negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Iſocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι, τῶν ἡδονῶν, Dem. ſervire voluptati δȣλεύειν ἡδονῇ, id.
Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, Plut.
Voluptuoſus, ὁ ϗ ἡ φιλήδονος, ȣ, Plut.
Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, Plut.

Volutabrum, ἡ κυλίςρα, Poll. τὸ κύλισμα, ατος, N. T.
Volutatio, ἡ κυλίνδησις, Plut. ἡ κύλισις, id. in cœno, ἡ κυλίςησις ἐν πηλῷ, Lucian.
Voluto, κυλίω, κυλινδέω, Xen.
Vomer, ἡ ὕννις, εως, Plut.
Vomica, τὸ ἀπόςημα, ατος, Galen.
Vomitio, idem quod *Vomitus*.
Vomitorius, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, Dioſc.
Vomiturio, ἐμετιάω, Ariſtot.
Vomitus, ûs, ἡ ἐμεσία, Hipp. ὁ ἔμετος.
Vomo, ἐμέω, Lucian. ἐπεμέω, id.
Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, Ælian.
Vorago, τὸ βάραθρον, Xen. τὸ χάσμα.
Voratio, ἡ βρόχθισις, εως.
Vorax, ὁ ἀδηφάγος, Plut. ὁ πολυφάγος, id.
Voro, βροχθίζω, Ariſtot. ἀδηφαγέω, Iſocr.
Vortex, ἡ συςροφὴ, Heſych. ἡ δίνη, Philo.
Vorticoſus, ὁ ϗ ἡ δινώδης, εος, ὁ συςροφὰς πολλὰς ἔχων.
Votivus, εὐκτικὸς, ἡ, ὸν.
Votum, ἡ εὐχὴ, Dem. facio, ſeu nuncupo Deo pro aliquâ re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπί τινι; perſolvo, ſeu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, id. ἀποτελέω, Xen. voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος; voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, Æl.
Voveo, εὔχομαι; Deo, τῷ Θεῷ, Thuc. πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, Plut. Confer *Votum*.
Vox, ἡ φωνὴ; magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρά; ſatis magna, ἱκανὴ, id. vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, ῥήγνυμι φωνὴν, idem. per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, Lucian. acuere, ἀπαίρειν; voce clariſſimâ pronunciare, εἰπεῖν σαφέςατα τῇ φωνῇ, φθέγγεσθαι μέγιςον; orationi deeſt vox oratoris, ἀποςερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, id.
Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, Ariſtot.
Urbanè, ἀςείως, Plut.
Urbanitas, ἡ ἀςειότης, ητος; ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate utor, ἀςείζομαι, Plut.
Urbanus, ἀςεῖος, εία, εῖον, Iſocr.
Urbicus, ἀςικὸς, ἡ, ὸν, Lucian.
Urbs, ἡ πόλις, εως; maxima, μεγίςη, Dem. populoſa, πολυάνθρωπος, id. μυρίανδρος, Iſocr. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀήττητος; inſuperabilis, ἀνυπόστατος, id. parva, μικρά; infirma, ἀσθενὴς; deſolata, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, Iſocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, idem. οἰκίζειν, Dem. inſtaurare, κατοικίζειν; munire, τειχίζειν; muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι; ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι; habitare, incolere, οἰκεῖν; adfligere, ἐνοχλεῖν, id. obſidere, πολιορκεῖν; ſubigere, περιςασθαι; ſubjicere ſibi, ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιεῖν, id. capere, λαμβάνειν, ἁλίσκειν, αἱρεῖσθαι; evertere, ἀναιρεῖν; in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι; vaſtare, ἀνάςατον ποιεῖν; diruere, κατασκάπτειν, Iſocr. perdere, διαφθείρειν; tueri, φυλάττειν; ſervare, σώζειν; deferere, ἐκλείπειν; tradere alicui, παραδιδόναι τινί, ἐγχειρίζειν τινί; prodere, προδοῦναι, recipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.
Urceolus, τὸ κεράμιον, ου.
Urceus, ὁ κέραμος, ου, Athen.
Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, Theophr.
Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, Galen.
Urgeo, ἐπίκειμαι, N. T. ἐπείγω.
Urina, τὸ οὖρον, Ariſtot. τὸ οὔρημα, Hipp.
Urinarius, οὐρηρὸς, ά, όν.
Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, Thuc. ὁ κυβιςήρ.
Urinor, κολυμβάω, κυβιςάω.
Urna, ἡ ὑδρία, ας, N. T. ὁ vel ἡ ςάμνος, ου, Ariſtoph. τὸ ςάμνιον, ου, Plut. ἡ κάλπη.
Urnalis, ςάμνιος, ία, ιον.
Urnula, τὸ ςαμνάριον, Poll. ὁ ςαμνίσκος, id.
Uro, καίω; omnia, πάντα, Plut. Confer *Cremo*.
Urſa, ἡ ἄρκτος, ου, Ariſtot.
Urſinus, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.
Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, Ariſtot.
Urtica, ἡ ἀκαλήφη, Syneſ. ἡ κνίδη, LXX.
Urus, ὁ οὖρος, ου, Poll.

Uſio, idem quod *Uſus*.
Uſitatè, κατὰ τὸ εἰωθός.
Uſitatus, ὁ ϗ ἡ συνήθης, εος, inſtitutum, πολιτεία, Dem.
Uſpiam, ἐνιαχοῦ.
Uſquam, ποῦ.
Uſque, μέχρι; in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν; uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, id. uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν; uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen. uſque adeo, ἕτω τελέως, Dem. uſque eo, εἰς τοσοῦτον; uſquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, οὗ.
Uſtio, ἡ καῦσις, εως, Dioſc.
Uſtrinum, τὸ καυτηρεῖον.
Uſtulo, καυτηριάζω, Strabo.
Uſualis, χρηςὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Uſura, ὁ τόκος, Dem. uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί; exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος; dare, διδόναι; reddo, ἀποδίδωμι; ſolvo, τίθημι; pendo, τελέω; accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, id.
Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως. Dem.
Uſurpo, χράομαι. Confer *Utor*.
Uſus, ἡ χρῆσις, Dem. ἡ ἀπόλαυσις, id. uſum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατος εἰμι, Iſocr. uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι idem. habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, Polyb. uſu venire alicui, συμβαίνειν τινί, Iſocr.
Uſus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, Dem.
Ut, *Conjunct.* ἵνα; deſinam dicere, παύσωμαι λέγων, Dem. breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, Iſocr. non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμί, ὥςε βούλεσθαι, Dem. elaborandum eſt, ut deſiſtat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, id.
Ut, *adverb.* ὡς, Dem. Confer *Quemadmodum*.
Utcumque, ὅπως, οὖν, Dem.
Utenſile, τὸ χρειῶδες, εος, τὸ σκεῦος.
Uter, πότερος, έρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, Xen. uter? πότερος ἄρα; Dem. tandem, πότερος ποτὲ, Xen. utrâ in parte, ποτέρωθι, Plato. utro modo, ποτέρως, Ariſtot. utram in partem, ποτέρωσε, Xen. ὁποτέρωσε, Thuc. utrum, an, ὁπότερον, Iſocr.
Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, Plut.
Utercumque, ὁπότερος ἄν, Xen. ἑκάτερος, έρα, ερον, Lucian.
Uterinus, ὁ ϗ ἡ ὁμομήτριος, ου, Dem. ſeu ὁμομήτριος, ία, ιον, id.
Uterlibet, ὁπότερος οὖν, Thuc.
Uternam, ὁπότερος ἄν, Xen.
Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, Plut. ἀμφότερος, έρα, ερον, Iſocr. utroque modo, ἀμφοτέρως, Ariſtot.
Utervis, ὁπότερος οὖν, Thuc.
Uterus, ἡ μήτρα, ας, Lucian. ἡ δελφὺς.
Uti, idem quod *Ut* Adverb.
Utilis, ὁ ϗ ἡ χρήσιμος, ου; multum alicui, πολλὰ τινί, Dem. et multitudini conducens, συμφέρων ϗ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς; conſulere, τὸ σύμφερον παραινεῖν; ad nihil, μηδὲν χρήσιμος; ſum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, id. ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, Iſocr. præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, idem. utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, Dem. ὠφέλιμος, Iſocr.
Utilitas, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ὠφέλημα, ατος, τὸ σύμφορον ου, τὸ συμφέρον, οντος, τὸ χρήσιμον, ου, id. utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος, Iſocr. ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῇ πόλει, Dem. alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, aucupari, αἱρεῖσθαι, id. præbere alicui, παρέχειν τινί; magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν; de utilitate alicujus ſollicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινί; metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα; rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινί, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί, id. Confer *Commodum*, *Emolumentum*.

Utiliter, συμφερόντως; conſulere alicui, συμβουλεύεσθαι τινι, Iſocr. συμφόρως, Iſocr. λυσιτελούντως, Dem. χρησίμως, Thuc.
Utinam, εἴθε; natus eſſem tunc, συνεγενόμην, Xen. ſcriberet, γράφειε, Plato. abſcindantur, ὄφελον ϗ ἀποκόψονται, N. T. Brutus viveret, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere*, Plut.
Utique, δῆτα; fluxerunt ſermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, Dem.
Utor, χράομαι; aliquo familiariter, τινὶ, Iſocr. humaniſſimè, φιλανθρώπως, Dem. familiariſſimè, οἰκειότατα, Iſocr. aliquo amico, τινὶ φίλῳ, Liban. benè rectèque re aliquâ, καλῶς ϗ νομίμως πράγματί τινι, Dem.
Utpote, οἱονεὶ, οἷα δὴ, Herodot.
Utricularis, ὁ ϗ ἡ ἀσκώδης, εος.
Utricularius, ὁ ἀσκαυλὸς, οῦ.
Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, ου, Plut.
Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, Iſocr.
Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.
Utrum, vide *Uter*.
Utut, idem quod *Etſi*.
Uva, ἡ ςαφυλὴ, ῆς, Plato. paſſa, ἡ ςαφὶς, ἴδος, Dioſc.
Uveus, ὁ ϗ ἡ ςαφύλινος.
Uvidus, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ, Theophr.
Vulgaris, ὁ ϗ ἡ δημώδης, εος, Herodian. ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, Plut. εἷς τῶν τυχόντων, Iſocr. ὁ ϗ ἡ πάνδημος, ου, Plut.
Vulgariter, πάνδημον, Iſocr. κοινῇ, Ariſtot. τυχόντως.
Vulgator, ὁ φημιςὴς, οῦ.
Vulgò, *adverb.* πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, Ariſtot.
Vulgo, as, φημίζω, Euripid. διαθρυλλοῦμαι; aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, Plut.
Vulgus, τὸ πλῆθος, Dem. οἱ πολλοὶ, id.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἡ, ὸν, Dioſc.
Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.
Vulnero, τιτρώσκω; aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινὰ, Dem. Confer *Vulnus*.
Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, Dem. ἡ πληγὴ, ῆς, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, idem. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, idem. infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, Dem. accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, idem. obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, Gal. periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, Diod. Sic.
Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον.
Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, ου, τὸ ἀλωπεκίδιον, ου.
Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, Ariſtot. ἡ κερδώ.
Vulpinaris, e, ſeu Vulpinus, ὁ ϗ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω, Ariſtoph.
Vulſio, ſeu Vulſura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, Euſtath.
Vulticulus, τὸ προσωπίδιον.
Vultuoſus, ὁ ϗ ἡ προσωπώδης, εος, *auſterus*, σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, Dem.
Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, Plut.
Vulturinus, γύπινος, ίνη, ινον.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ου, Ariſtot.
Vultus, τὸ πρόσωπον, Dem. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος; quo vultu eum adſpicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; conjicere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν; mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, idem.
Vulva, ἡ ὑςέρα, ας, Dioſc. ἡ μήτρα.
Uxor, γυνὴ, αικὸς, Dem. ἡ παράκοιτις, ιδος, Lucian. ἡ συνοικοῦσα, ης, id. ἡ ἄλοχος, ου, Plato. uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, Æſchin. ἀνάγομαι τὴν συνοικὸν, Herodot. ἄγομαι γυναῖκα, Iſocr. γαμέω τινὰ γαμεῖ. Dem. [illegible] γυναῖκα, Iſocr [illegible]
uxo[illegible]
Dem[illegible]
Uxor[illegible]
Uxor[illegible]

Uxorius, γυναικεῖος, εία, εῖον; *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ȣ, Lucian. fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XENIOLUM, τὸ ξενίδιον.
Xenium, τὸ ξενίον, Xen.
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, Suid.
Xiphias, ὁ ξιφίας, Athen.
Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, Dioſc.
Xyſticus, ξυςικὸς, ὴ, όν.
Xyſtus, ὁ ξυςὸς, ȣ̃, Xen.

Z.

ZEA, ἡ ζέα, ſeu ζεία, ας, Dioſc.
Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, N. T.
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, γύνη ἀντίζηλος γυναικὶ, Sir.
Zelotypia, ζηλοτυπία, Plut.
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, Lucian. ſum, ζηλοτυπέω, Athen.
Zelus, ὁ ζῆλος, N. T.
Zephyrius, ζεφύριος, ία, ιον, Ariſtot. ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, Theophr.
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ȣ, Ariſtot.
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, Gramm.
Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, Gal.
Zizanium, το ζιζάνιον, LXX.
Zodaicus, ὁ ζωδϊάκος, Poll.
Zographia, ἡ ζωγραφία, ᾶς, Philoſtr.
Zographus, ὁ ζωγράφος, Lucian.
Zona, ἡ ζώνη, Plut.
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος.
Zonula, το ζώνιον, Poll.
Zoophthalmus, ἡ ζωόφθαλμος, Dioſc.
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα.
Zythopœus, ὁ ζυθοποῖος.
Zythus, ſeu Zythum, ὁ ζύθος, Dioſc. τὸ ζύθος, εος, Theophr. οἶνος κρίθινος, Athen.

ΤΕ'ΛΟΣ.

Excuderunt Wilks et Taylor.

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 037 679 1